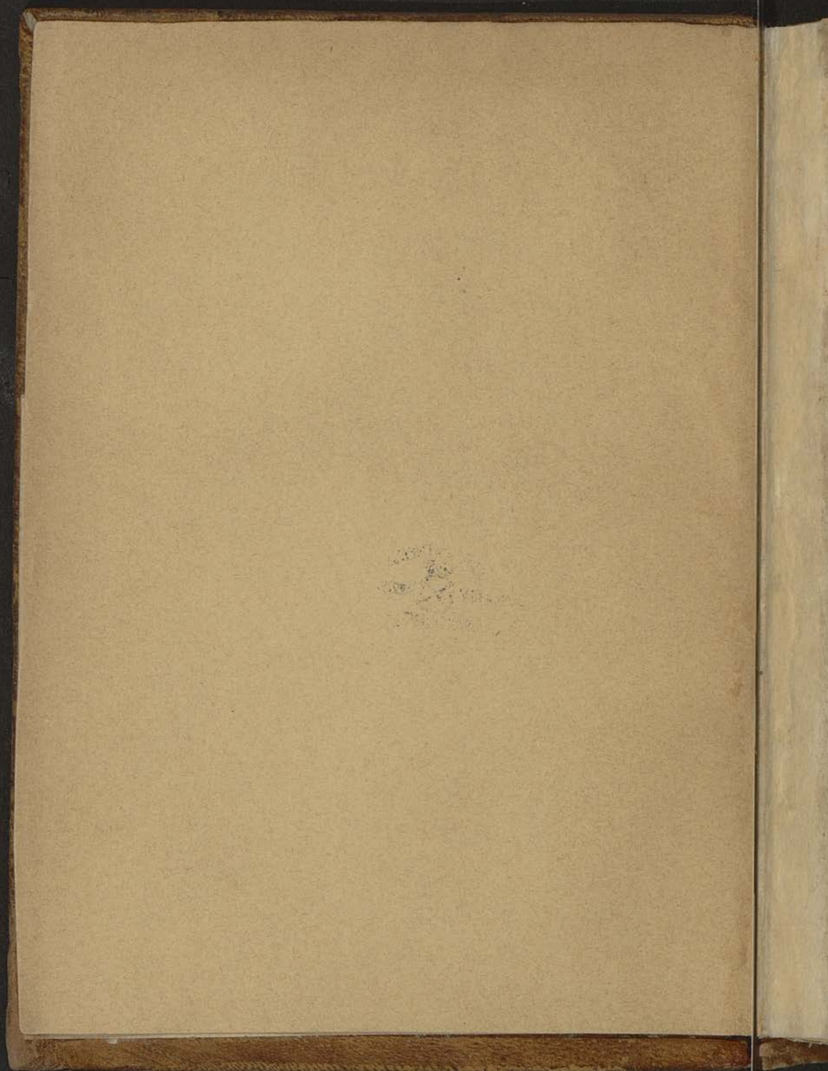

V
B J
C

Biblia integra:ſummata:di
ſtincta:accuratius reemẽda-
ta:vtriuſqꝫ teſtamenti cõcor-
dantijs illuſtrata.

1495

Tabula Alphabetica

Tabula alphabetica ex singul' libris ⁊ capl'is toti⁹ biblie: tã ex veteri q̃ nouo testamẽto: a reuerẽdo in sacra scptura mgr̃o Gabriele bruno venero: ordinis mior: mistro ꝓuincie fre sãcte: sũma cura ⁊ sollicitudie ꝯposita ac ordinata: ꝑ quã q̃cũq3 materiã vl' historiã i q̃cũq3 locoꝝ biblie positã: icipiẽdo q̃nq3 a vocabul': q̃nq3 a v̾bis: ⁊ nõnũq3 etiã a ꝓpriis noib⁹: ñ min⁹ facillime q̃ copiosissime poterĩ iuenire. Qδ si vna ⁊ eadẽ historia sub diu̾sis vocabul' reperat': nõ ignorãter actũ reputet': sꝫ vt facili⁹ talis historia reperiat'. Inuenietq3 diligens lector i hac noua pñti annotatiõe: nõ solũ libroꝝ atq3 capl'oꝝ singuloꝝ q̃tas: sed etiã ꝑ singl'a itersticia ac paragrophos suas appropriatas l'ras q̃b⁹ facile ⁊ ad manũ omnia comperiet.

De incipientibus a littera A

De incipientibus a lr̄a D

De incipiẽtibus a lr̃a E

Tabula alphabetica

Frons tua eres est esa.48.a
Fructus ligni vite i medio padisi gen.2.b
Fructus spiritus est charitas gala.5.d
Fuga agar et ismael gen.16.c
Fuge peccatum vt colubrum ecci.21.a
Fuge a muliere extranea puer.2.c
Fugientes concupiscentia 2.pe.1.a
Funda dauid qua occidit golias 1.re.17.e
Fune pcinguntur renes iob.12.c
Fundamenta ciuitat et noia lapidu apo.21.f
Fumus tormentorum in secula apo.14.c
Furta qdruplicit restituunt exo.22.a

De incipientibus a lra G

G Abaon loc expugnat iosue.10.b
Gabriel angel appruit dan. dan 9.f
Gabriel angel mittit marie luce.1.c
Garrulam mulierem fuge puer.7.b
Gaudete: pfecti estote 2.corin.13.c
Gaudete in domino semp phil.4.a
Gaudemus et exultemus ei apo.19.b
Gladius acutus apoca.1.d
Gloriatio nostra no est bona 1.corin.5.b
Gloriamur in deo roma.5.b
Gloriamur in spe et tribulatioibus ro.5.a
Gloria viri est mulier 1.cor.11.b
Glia nra testimoniu pscie nre 2.cor.1.c
Gloria deo et imperium apo.1.b
Grando destruxit vineas exo.9.f
Gratia vobis et pax ab eo 2.cor.1.a
Gratia saluati estis p fidem ephe.2.b
Gratia omnibus q diligunt iesu ephe.6.d
Gra domini iesu cu oibus nobis apo.22.d
Gratias ago semp deo p vobis 1.cor.1.a
Gratias ago deo meo phil.1.a
Gras agim deo sine itermissioe 1.thes.2.c
Gras agim tibi dne deus noster apo.11.d
Gram dei in vacuu no recipiat 2.co.6.a
Gra notam facimus vobis 2.cor.8.a
Grandis numerus gentiu dauid 1.pa.12.g
Grandis aqla alare ezech.17.a
Gratis euangeliu euangelizaui 2.cor.11.b
Gratis accepistis gratis date mat.10.a
Gratulatio vra abundet i christo phil.1.d

De incipientibus a lra H

H Ai oppidum capitur iosue.8.a
Habes mlta bona i anos po. lu.12.c
Habens angel thuribulu aureu apo.8.a
Habentes pontificem magnu heb.4.d
Habuimus fiduciam in deo 1.thes.2.a
Hec vidua plus misit q omnes luce.21.a
Hec est vita eterna ioha.17.a
Hec omnia opatur idem spus 1.cor.12.b
Hec mulier modo in adulterio iohan.8.a
Hec e victoria q vincit mudu fi. 1.ioh.5.a
Heliseus mittit sal in vas nouu 4.reg.2.d
Heliseus ppheta filii ignis ecci.48.a
Hereditas nra est ad alienos threu.5.a
Heredes dei et coheredes christi roma.8.c
Hereticum hoiem deuita titu.3.c
Herodes occidit iacobum actuu.12.a
Hester regnat p vasthi hester.2.b
Hi sunt duo oliue et duo cadelabra apo.11.a
Hierusale q occidis pphetas luce.13.g
Hiericho ciuitas cadit iosue.6.c
Hieremias iuenit arca tecta. 2.mach.2.a
Hira rex dat ligna ad templu 3.reg.5.b
Hircus pugnat cum ariete dan. 8.b.c
Hic peccatores recipit luce.15.a
Hic homo ciuis romanus actuu.22.g
Hic e verus deus et vita eterna 1.ioh.5.d
Hyacinthino vase oia iuoluut nueri.4.a
Hoc est pceptum meum 1.ioh.5.b
Hoc sentite in vobis qd et phili.2.a
Holocausta p populo leui.16.b
Holofernes dux mittit iudith.2.b
Homicidiu incognitu iuenerit deute.21.a
Homo diues torquet labia sua puer.19.a
Homo de terra creatus a deo ecci.17.a
Homo qdam incidit i latrones lu.10.e
Homo qdam erat diues luce.16.e
Ho pcti fili pditiois antichrist 2.thes.2.a
Honestauit illu in laboribus sap.10.b
Honora patrem et matre mat.15.a
Honoras patre iocudabitur ecci.3.a
Honora medicu ppt necessitate ecci.38.a
Honorabile connubium heb.13.a
Horror sempiternus inhabitat iob.10.d
Hospites et aduene ephe.2.d
Hospitales inuicem 1.pe.4.b
Hostia imolatur leui.1.a
Hostia pacificorum leui.3 a
Huius rei gra flecto genua mea ephe.3.c
Huius rei gra ego paulus vinctus ephe.1.a
Humiliamini in pspectu dei iaco.4.c
Humiliamini sub poteti manu dei 1.pe.5.b
Humiliati sapia exaltabit caput il. ecci.11.a
Humilib dat gram deus iacobi.4.b
Hidropicus sanatur lu.14.a
Jehu regnat 4.regu.9.d
Hilarem datore diligit deus 2.cor.9.b

De incipietibus a lra J

I Acob et esau nascunt gen.25.c
Jacob septe anis huiuit gen.29.d
Jacob recessit a laba cu vxorib gen.31.c
Jacob luctat cu angelo gen. 32.f
Jacob ascedit i egyptu ad ioseph gen.47.a
Jacob benedixit filios suos gen.49.a
Jason ambigebat sacerdotiu 2.mach.4.a
Idola estimabant du sapie.15.a
Idola argeti et auri abiciet ho i die esa.31.d

Tabula Alphabetica

Tabula alphabetica

Tabula alphabetica

Ad diuinaꝝ lr̃aꝝ ve-
raꝝq̃ diuitiaꝝ amatoꝛes exhoꝛtatio.

Qui terrenis opibꝰ diuites fieri volũt: incidũt i tẽptatiões ⁊ in laqueũ diaboli ⁊ desideria multa ⁊ nociua: q̃ mergũt hoies i iteritũ ⁊ ꝑditionẽ. Unde ⁊ scriptũ ẽ: Qui ꝯfidit i diuitijs suis: coꝛruet. Multos eñ perdidit aurũ ⁊ argentũ. Et sepiꝰ ꝯseruate sũt diuitie i malum dñi sui. Pereũt nãq̃ i afflictiõe pessima. Neq̃ ꝓderũt i die vltiõis: ꝓpheta testãte. Argentuꝫ inq̃t eoꝝ ⁊ auꝝ eoꝝ nõ valebit liberare eos i die furoꝛis dñi. Hinc etiã scriptum ẽ: Qui amat diuitias: nõ capiet fructũ ex eis. Unde ⁊ ab ipo v̾itatꝭ magistro: fallaces ⁊ deceptoꝛie diuitie appellate sũt. Hoc lõge añ beatus Job declarauit dicẽs: Diues cũ doꝛmierit: nihil secũ auferet: ⁊ cetera q̃ sequũr. Hoc ideꝫ sãctꝰ Dauid ꝑcinit cũ dixit: Doꝛmierũt sõnũ suũ: ⁊ nihil inuenerũt oẽs viri diuitiaꝝ i manibꝰ suis. Hinc apl̃s Jacobus exp̄obãs illꝛ miserias eoꝝ terrendo dic̃: Agite nũc diuites: ploꝛate vlulãtes i miserijs vr̃is q̃ aduenient vobis ⁊c̃. Ipsimet q̃ꝫ olim diuites nunc vero miseri: i inferno erroꝛẽ suũ ꝓ angustia spũs gemẽtes ꝯfitenr̃. Quid nobis ꝓfuit suꝑbia: aut diuitiaꝝ iactãtia q̃d ꝯtulit nob̃? Uos igitur o lr̃aꝝ amatoꝛes: q̃ vere diuites fieri cupitis: veras diuitias amate: q̃ nec coꝛrũpi: neq̃ cõsumi: neq̃ auferri: neq̃ exhauriri poterũt. Illas q̃rite: illas vob̃ thesaurizate. Hoc thesaurariꝰ vr̃ iesus chꝛistꝰ diues i oẽs suadet: h̄ idem ipe magister vr̃ docet ⁊ iꝑat. Thesaurizate inq̃t vobis thesauros i celo: vbi nec eruga nec tinea demolir̃: ⁊ vbi fures nõ effodiũt neq̃ furanr̃. Que ãt sint ille diuitie ꝓpha exp̄ssit cũ dixit: Diuitie salutis: sapia ⁊ scia. His ꝑfecto diuitijs nihil locupletiꝰ: nihil ꝑciosius: nihil deniq̃ desiderabiliꝰ i vita hoim iueniri põt. Istas vt vob̃ cõparetꝭ: ipa sapia inuitat: ad vos clamitat: iux̄ poꝛtas ciuitatꝭ i ipis foꝛibꝰ loquir̃ dicẽs: O viri ad vos clamito: et vox mea ad filios hoim. Intelligite ꝑuuli astutiã: ⁊ insipiẽtes aiaduertite. Et paulopost: Accipite inq̃t disciplinã meã ⁊ non pecuniã: doctrinã magꝭ q̃ aurum diligite. Melioꝛ ẽ eñ sapia cũctꝭ opibꝰ ꝑciosissimis. ⁊ oẽ desiderabile ei nõ põt cõparari ⁊c̃. Precipuꝰ q̃ꝫ cultoꝛ illiꝰ qui a iuuẽtute eã amauit: vt ad moꝛẽ ipiꝰ vos trahat: ingẽtibꝰ eã laudũ ꝑconijs extollit dicẽs: Beatꝰ hõ q̃ iuenit sapiẽtiã: ⁊ q̃ affluit prudẽtia. Melioꝛ ẽ acq̃sitio eius negociatiõe auri ⁊ argenti. ⁊c̃. Et iteꝝ alibi: Preposui illã inquit regnis ⁊ sedibus: ⁊ diuitias nihil esse duxi i cõꝑatiõe illiꝰ ⁊c̃. Et infra: Si diuitie ait appetũr: q̃d sapia locupletiꝰ: q̃ oꝑar̃ oia? Sꝫ mltos foꝛtassis q̃stio pulsat: vbi inestimabilis iste thesaurꝰ iueniar̃. Sic etenĩ ⁊ beatꝰ Job secũ q̃siuit dicẽs: Sapia v̾o iuenir̃: ⁊ q̃s est locꝰ itelligẽtie? Et infra sibĳpsi respõdendo. Deꝰ inq̃t itelligit viã eiꝰ: ⁊ ipse nouit locũ illiꝰ. Huiꝰ itaq̃ q̃stionis solutiõeꝫ saluatoꝛ nr̃ deꝰ ⁊ dei verbum sibi reſuauit: quã ⁊ aperuit: cũ icredulos ⁊ huiꝰ thesauri ignaros ad scp̄turas direxit dicẽs: Scrutamini scripturas: q2 vos putatꝭ i ipis vitã etnã habere. In scripturꝭ nãq̃ sacrꝭ veluti in agro abscondituꝰ ẽ sapie thesaurꝰ: q̃ ad etnã vitã ꝑuenir̃. De q̃ doctꝰ ille scriba euãgelicꝰ ꝓfert noua noui: ⁊ vetera veteris testamẽta mysteria. Scripture v̾o sacre: q̃uis ⁊ mẽte teneanr̃: ⁊ voce

ꝯferãt: cõmodiꝰ tñ ⁊ vtiliꝰ ĩ libris tan q̃ ĩ vasis dñi recõdunt ⁊ in illis ꝑma nentiꝰ ꝯseruãt. Oẽs igit q̇ hũc thesauꝝ iuenire desideratis: ĩ libris diuinis q̄rite. Ibi pulsate: ⁊ aperiet vob: ibi q̄rite: ⁊ inuenietis. ibi petite ⁊ accipietis. Qꝝ cũ multi ac varij sint sã craꝝ scripturaꝝ libri: valde laboriosũ: atq̃ difficile eẽt etiã studiosis: singulos q̇ꝫ ꝯq̇rere ⁊ scripta eoꝝ reuoluere: si sepatim dūtaxat ⁊ sparsim haberentur. Ideo spũ sapie factũ ẽ: vt oẽs tam veteris q̃ noui testamẽti libri in vnũ volumẽ coadunati sint. Qd recte bibliã. id ẽ. librũ ꝑ excellẽtiã appellamꝰ

Quẽadmodũ aũt scriniola ⁊ capselle gẽmis: monilibꝰ ⁊ lapidibꝰ p̄ciosis plena: faciliꝰ tractari pñt: q̃ arce ⁊ vasa magna thesauris onusta: ita ⁊ parui libri lectoꝝ vsibꝰ sũt accõmodatiores Hinc eodẽ vt credimꝰ spũ ⁊ inspirãte ⁊ cooperãte: oẽs canonici sacre scp̄ture libri ĩ h̄ paruũ repositoriũ sunt coacti. Qd q̃uis plura ⁊ artificiosiꝰ singula ꝯtineat q̃ biblie q̄ vsq̃ ad h̄ tp̄s vel scripte vel imp̄sse reperiũt: ꝓ sui tñ paruitate aptiꝰ Bibiola q̃ Biblia dici poterit. Que post iteratã accuratiorẽq̃ emendatiões: cõcordes scp̄turarũ sn̄ias annotat: et ob id singula queq̃ habet capl'a ꝑ lr̄as distincta: q̇bꝰ scripture cõcordãtes indicãt ⁊ facile cito q̃ reperiunt. Huic p̄terea sũmaria p̄mittit totiꝰ voluminis partitio: cum breui ꝯtẽtoꝝ expositiõe: vt sic saltẽ generalis oĩm p̄noticia habeat. Hoc scripturaꝝ singulare scriniolũ si cõparaueritis: facilius sapie diuitias inenire ⁊ custodire valebitis: donec ĩ regno celoꝝ aptis thesauris vr̄is cũ magis: id ẽ: sapiẽtibꝰ: eterne sapie iesu christo grata munera sine fine offeratis. Cui cũ genitore ⁊ spũ eiꝰ honor gl'ia et imperiũ in secula seculoꝝ. Amen.

In summariũ Biblie ad lectorem Tetrastichon

Qui memor esse cupit librorũ Bibliothecæ:
Discat opus præsens: si retinere uelit.
Maxima de minimis: ex partibus accipe totũ.
Inuenies quod amas: si studiosus eris.

In ordinem librorũ: distichon ad eundem.

Perspice nunc lector: quis debitus ordo librorũ:
Biblia quos sociat: ordinat: atq̃ probat.

Librorum ordo.

Genesis. Exo. Leui. Numeroꝝ. Deuteronomi.
Post Josue. Judicũ. Ruth. Regũ. Paralip. Esdre.
Tobias. Judith. Hester. Job. Dauiticusq̃.
Verba dat Eccle. Cantat. Sapit. Ecclesiastic.
Esai. Hieremi. Baruch. Ezech. Danielq̃.
Ose. Johel. Amos Abdi. Jonas. Miche. Naum. Aba.
Sophon. Aggeus. Zacha. Malachias. Machabeus.
Mattheus. Marcus. Lucas. postremo Johãnes.
Roma. Corin. Galat. Eph. Philippen. Colosenses.
Thessal. et Timotheus. Titus. Philemon. Hebreus
Et Actus. Jacob. Petrus Johan. et Judas. Apoc.

Summarium

Librorum totius Sacre scripture in biblia comprehense. — Distinctio. / Nomina. / Materie.

Tota sc[r]iptura Biblie di[uiditur] Vetus q[uo]d i[n]ducit ho[m]i[n]es — Veter[um] — Timore[m] pena[rum].
signific[atur] i[n] duo testame[n]ta. s. Nouu[m] ad obs[er]ua[n]tia[m] leg[is] — Noue — p[er] Amore[m] v[ir]tutu[m].

Vetus testame[n]tum diuiditur in libros — Legales. / Historiales. / Sapientiales. / Prophetales.

Legales dicunt[ur]. In q[ui]b[us] leges et iudicia ore dei edita p[ro]mulgant[ur]. Et sunt numero. V. s.

Genesis — In q[uo] agit[ur] de mu[n]di [et] o[mn]i[u]m creatura[rum] exordio. De diluuio [et] arca noe atq[ue] [con]fusio[n]e linguaru[m]. De electio[n]e p[o]p[u]li dei [et] desce[n]su eiusdem in egyptum. Et habet Capi. L.

Exodus — In q[uo] agit[ur] de dece[m] plag[is] pharaonis: [et] exitu filio[rum] isr[ae]l de egypto. De dece[m] p[rae]ceptis ac iudicijs [et] instructio[n]e p[o]p[u]li dei. De arca federis d[omi]ni [et] tabernaculo et altari: ac vestibus aaron. Et habet Capi. XL.

Leuitic[us] — In q[uo] agit[ur] d[e] sacrificijs [et] hostijs offere[n]dis de v[est]ina [et] festib[us] aaron: de ordine [et] ministerio leuita[rum]. Et [con]tinet Capi. XXVII.

Numeri — In q[uo] agit[ur] de numeratio[n]e p[o]p[u]li sine tribuu[m] isr[ae]l. De p[ro]phetia balaam: de ma[n]sio[n]ib[us] factis in heremo. Et habet Capi. XXXVI.

Deute[ronomium]. — In q[uo] replicant[ur] ea q[uae] in q[ua]tuor libris p[ri]oribus tradita su[n]t. Et habet Ca. XXXIIII.

Libri

Historiales diu[n]t[ur]: In q[ui]b[us] historie re[rum] gesta[rum] narra[n]t[ur]. Et s[un]t nu[m]ero. XIX. s.

Josue — In q[uo] agit[ur] d[e] tra[n]situ iordanis: [et] d[e] subu[er]sione regno[rum] hostiliu[m]. De introductione p[o]p[u]li dei i[n] terra[m] p[ro]missio[n]is. Et de diuisione ipsius terre. Et habet Capi. XXIIII.

Judicu[m] — In q[uo] agit[ur] de p[ri]ncipib[us] [et] iudicib[us] ac defensione p[o]p[u]li isr[ae]l. Et de victorijs [et] triu[m]phis habitis [contra] hostes. Et habet Capi. XXI.

Ruth — In q[uo] agit[ur] d[e] m[at]rimonio [con]tracto int[er] boos [et] ruth: ex q[ui]b[us] christ[us] desce[n]dit. Et h[abet] Ca. IIII.

Reg.

I — In q[uo] agit[ur] d[e] gubernatio[n]e p[o]p[u]li isr[ae]l p[er] iudices. Et de electio[n]e regis saul: de regimi[n]e: gestis [et] morte ip[s]ius. Et habet Ca. XXXI.

II — In q[uo] agit[ur] d[e] regimi[n]e eiusde[m] p[o]p[u]li p[er] rege[m] dauid. Et d[e] fact[is] p[er] ip[su]m. Et h[abet] Ca. XXIIII.

III — In q[uo] agit[ur] de morte reg[is] dauid. Et d[e] successione: regimi[n]e [et] gest[is] solomo[n]is: alio[rum]q[ue] regu[m] iuda [et] isr[ae]l. Et habet Ca. XXII.

IIII — De casu regni iuda [et] isr[ae]l: p[ro]p[ter] regu[m] suo[rum] p[re]uaricatio[n]e[s]. De captiuitate p[o]p[u]li. Et d[e] subuersione vrbis ac te[m]pli. Et h[abet] Ca. XXV.

Para.

I — In q[uo] describit[ur] genealogia reg[is] dauid. Et fit recapitulatio electio[n]is: gubernatio[n]is atq[ue] gesto[rum] ip[s]ius. Et habet Ca. XXIX.

II — In q[uo] recapitulat[ur] regime[n] p[o]p[u]li p[er] salomone[m] [et] alios reges iuda [et] isr[ae]l. Et h[abet] Ca. XXXVI.

Esdre

I In q̄ agit̄ de reductiōe p̄p̄li isrl̄ ex captiuitate babylonica: ⁊ d̄ instructione p̄p̄li reducti p̄ esdrā legisdoctorē. Et habet Ca. X

II Qui a neemia duce edit⁹ ē. In q̄ agit̄ d̄ reedificatiōe muri ciuitat̄ hierl̄m: ⁊ de correctione maloꝝ suborton̄ i absentia Neemie. Et habet Capi. XIII

III Qui apocriphus ē. In q̄ repetūt̄ q̄dā alibi scripta circa captiuitatē babylonicā t̄pe Josie. Quedā etiam q̄ ɔtigerunt sub zorobabel ⁊ esdra. Interserit̄ q̄ȝ solutio cuiusdam questionis. Et habet Ca. IX

IIII Qui siĺiter apocriph⁹ ē. In q̄ ponunt̄ q̄daȝ visiones ⁊ somnia sup̄ p̄p̄li iudeoꝝ liberatione a captiuitate: ⁊ templi i hierl̄m restauratione. Et habet Capi. XVI

Item libri historiales

Tobie — In q̄ agit̄ de ipi⁹ p̄batiōe ⁊ v̄tute multiplici. De ministerio archangeli raphaelis. De instructione p̄lis ⁊ honestate matrimonij. Et habet Capi. XIIII

Judith — In q̄ agit̄ de obsidione hierl̄m ⁊ p̄p̄li isrl̄: De honestate ⁊ p̄bitate Judith: De interfectione holofernis: ⁊ liberatione p̄p̄li israel. Et habet Capi. XVI

Hester — In q̄ agit̄ de crudelitate Aman ⁊ ei⁹ suspēsione p̄curata p̄ p̄uidētiā ⁊ hūilitatē hester. Et d̄ exaltatiōe mardochei: ⁊ liberatiōe iudeoꝝ. Et habet Capi. XVI

Job — In q̄ agit̄ d̄ beati iob patiētia ⁊ p̄fectiōe ac disputatiōe quā habuit cū amic̄. De p̄uidentia diuina: ⁊ corp̄is resurrectione. Et habet Capi. XLII

Mach.

I In q̄ agit̄ d̄ plūs int̄ hebreoꝝ duces ⁊ gētē p̄saꝝ. Et d̄ liberatione p̄p̄li s̄b matathia: Juda: Jonatha ⁊ Symōe. Et hȝ Ca. XVI

II In q̄ recapitulāt̄ q̄dā i p̄mo libro dicta. Agit̄ etiā d̄ tribulatiōe p̄p̄li: d̄ ɔstātia septē fratꝝ ⁊ m̄ris eoꝝ. Et de liberatiōe p̄p̄li p̄ iudam Machabeū. Et habet Capi. XV

Libri Sapiales dicūt̄: In q̄b⁹ prudētia ⁊ vera sapia edocet̄ Et s̄t n̄ suo. V. scilicȝ liber

Prou. — In q̄ agit̄ de instructiōe ⁊ disciplina incipiētiū s̄uire deo. De correctione morū: ⁊ informatiōe virtutū. Et habet Ca. XXXI

Eccs — In q̄ agit̄ de mundi vanitate: De vicioꝝ ɔtemptu: De p̄fectu ambulātiū in via dei. Et habet Capi. XII

Cantica — In q̄ agit̄ de viri iusti p̄fectione. De ɔtēplatione anie sancte: ⁊ de ɔiunctione christi et ecclesie. Et habet Capi. VIII

Sapiētie — In q̄ agit̄ de regimie p̄latoꝝ ⁊ ɔ̄s̄uatiōe iusticie: atq̄ idoloꝝ ɔtemptu. De aduentu ⁊ passione christi: qui est vera sapiētia. Et habet Capitula. XIX

Eccus — In q̄ agit̄ de obediētia subditoꝝ. De in-

stitutione bonorū morum: De nobilitate sapiētie ꝛ de laude sctōrū. Et habet Capi. LI

Psalte. In quo agit̄ de christi diuinitate: hūanitate: passione: resurrectione: ascēsione: ꝛ aduentu ad iudiciū: De penis pctōrū. ꝛ beneficijs dei: atq̧ laudibus ei⁹. Et cōtinet psalmos centum quinquaginta.

Esaias In quo agit̄ de rephensione iudeoꝝ: De aduētu christi in carnē: ꝛ ei⁹ passiōe: De vocatione gētiū: Et de regno iuda ꝛ regno israel. Et habet Ca. LXVI

Hiere. In q̄ agit̄ ꝺ captiuitate iudeoꝝ: ꝛ destructiōe ciuitatis hierl̄m: De plāctu ꝛ lamētatione ꝓpt̄ destructionē istā. Et hꝫ Capi. LII Threni vero vltra ꝑdicta ꝯtinēt. Capi. V

Baruch In q̄ agit̄ de ꝟbis q̄ legit captiuis i babylonia: De ꝑnūciatiōe reddit⁹ ꝓpl̄i isrl̄ ꝛ eorū que futura erūt temporibus vltimis. Et habet Capitula. VI

Ezechiel In quo agit̄ de visionibus ipius: ꝛ ꝺ scelerib⁹ iudeoꝝ: De ruina hierl̄m: ꝛ de ei⁹ reparatione. Et habet Capitula. XLVIII

Daniel In q̄ agit̄ de mūdi monarchia: ꝛ de mutationib⁹ tēpoꝝ: De ptāte et eternitate regni christi: De historia susanne: De destructione bel atq̧ īterfectiōe dracōis. Et hꝫ Ca. XIIII

Libri Prophe-tales dicunt̄: In quib⁹ vētura ꝑnūciant̄. Et sūt numero. XVIII videlicet.

Osee Qui loquit̄ de idolatria ꝓpl̄i israel signata ꝑ mulierē meretricē. De lundatiōe pctōrū ꝛ de ammonitione vt filij isrl̄ ad dn̄m cōuertant̄. Et habet Capi. XIIII

Iohel Qui loq̄t̄ ꝺ ꝯsuptiōe fr̄e iudeoꝝ ꝑ erucā: bruchū: locustā ꝛ rubiginē: De inductōe ad pniam: ꝛ de iudicio futuro. Et hꝫ Ca. III

Amos Qui de scelerib⁹ iudeoꝝ ꝛ gentiū loquit̄. De ira dei ꝛ vindicta suꝑ eos vētura. Inducit quoq̧ ad penitētiā ꝛ ꝑdicit finalē reparationem. Et habet Capi. IX

Abdias Qui de cōminatione ꝛ destructiōe edom ꝛ ꝛ esau ꝓsonat. Et habet Capitulū vnicum.

Ionas Qui de naufragio ione loquit̄: ꝛ in h̄ passionē christi ꝑfigurās: mūdū ad pniam reuocat: atq̧ sub noīe niniue salutē gentiū ꝑfigurat. Et habet Capi. IIII

Micheas Qui ꝑdicit samarie deuastationē ꝛ captiuitatē ac interitū principū isrl̄ ꝛ pseudo ꝓphetarū. Et de ingratitudine ꝛ malicia eorundem. Et habet Capi. VII

Naum Qui loquit̄ de ira dei ꝛ vindineta graui ꝯ niniuen q̄ ad ꝑdicationē ione penitentiā egerūt de peccatis: postea fuerunt peccatis maioribus inuoluti. Et habet Capi. III

Abachuc Qui loquit̄ de disputatione quā ꝓpha fecit cū deo ꝛ hoc mūdo: ꝛ quō iusti cōculcantur: ꝛ ꝓsperant̄ iniqui. Et habet Capi. III

Item Prophales

Sopho. Qui de iudicio dei ꝫ iudeos ꝛ gẽtes exne os loqꝑ: ꝛ ꝺ ꝯsolatiõe ꝑplꝰ isrꝉ. Et hꝫ Ca. III

Aggeus Qui ꝑdicit reũsionẽ ꝑpli iudeoꝝ: ꝛ de reedificatiõe tẽpli: ac reuocatiõe ciuitatis. Et habet Capi. II

Zacha. Qui loqꝑ ꝺ liberatiõe iudeoꝝ: ꝛ ꝺ vidicta ꝫ inimicos eoꝝ. Et ꝺ humilitate aduẽtꝰ christi ꝛ passionis eiusdẽ. Et hꝫ Capi. XIIII

Malach. Qui loqꝑ ꝺ abiectiõe ꝑpli iudeoꝝ: ꝛ sacrificioꝝ: eiꝰ ꝛ ꝺ aduẽtu christi. Et hꝫ Ca. IIII

Nouum testamentũ pari modo q̃ ꝛ vetꝰ diuiditur i libros
- Legales.
- Historiales.
- Sapientiales.
- Prophetales.

Libri

Legales dicuntur is qui bꝰ lex noua a christo tradita cõtinetur. Et sunt numero. IIII. vz. Euan-

Math. In quo principaliter de christi hũanitate agiꝑ. Et habet Capi. XXVIII

Marci In quo ꝑcipue agiꝑ de christi fortitudine ꝛ resurrectione. Et habet Ca. XVI

Luce In quo agiꝑ specialiter de passiõe ꝛ morte christi. Et habet Ca. XXIIII

Johis In quo christi diuinitatis sacramẽta aperiunꝑ. Et habet Capi. XXI

Historiales dicunꝑ q̃ res per christi apꝉos gestas narrãt q̃ vnico libro cõtinenꝑ qui dicitur

Actus In quo sctũs lucas christo i celũ assũpto: visibilẽ spũssancti missionẽ declarat gestaq3 apꝉoꝝ ꝛ ꝑcipue Pauli: atq3 infantiã nascẽtis ecclesie describit. Et hꝫ Ca. XXVIII

Sapiẽtiales dicũꝑ: in q̃bꝰ sapiẽtia noue legis ꝑ exempla ꝛ ꝑcepta recte viuẽdi ꝺm christũ plenissime tradiꝑ. Et sũt nũero. XXI. videlꝫ epistole Pauli ad

Roma In q̃ apꝉs reuocat romanos ab erroribus gentiliũ ꝛ cerimonijs legis: ad verã ꝛ catholicam fidem Et habet Ca. XVI

Corin. I In q̃ quosdã a falsis apꝉis ꝛ philosophis ꝑ eloquẽtiã: quosdã xo ꝑ obseruãtiã legis iudaice seductos: reuocat ad verã fidẽ ꝛ euãgelicã sapiẽtiã. Et habet Capi. XVI

II In q̃ eosdẽ ad pniam cõuersos ꝛ emẽdatos: cõsolaꝑ ꝛ laudat. Et hꝫ Ca. XIII

Gala. In qua ipsos Galathas seductos a falsis apꝉis vt ad legẽ ꝛ circũcisionẽ reũterẽꝑ: reuocat ad fidẽ catholice xitatꝭ Et hꝫ Ca. VI

Eph. In qua Ephesij q̃ ab apꝉo verbo xitatis accepto ꝑstiterũt in fide: ipsos collaudat apostolus. Et habet Capi. VI

Philip. In q̃: q2 Philippẽses accepto xbo veritatis ꝑstiterũt i fide nec recepeꝑt falsos apꝉos ipsos apꝉus collaudat. Et hꝫ Ca. IIII

Colos In q̃: q2 Colossenses q̃ ꝑuenti erãt a pseudo apꝉis: eos corrigit apꝉus: ꝛ hortaꝑ ad fidei veritatẽ. Et habet Ca. IIII

Thess. I In q̃ Apꝉs ipsos Thessalonicẽses collaudat: q2 xbo xitatꝭ accepto: cũ ꝑsecutionẽ pateręꝑ a ciuibꝰ suis: ꝑstiterũt i fide: nec falsos apꝉos receperũt. Et habet Ca. V

II In q̃ Apꝉus eosdẽ istruit ꝺ ꝑibꝰ nouissi-

mis: de aduentu: psecutione ⁊ fallacijs anti
christi: ⁊ de ipius exaltatiōe atq̃ ruina. Et
habet Capi. III

Timo I In q̄ timotheū instruit de ordinatiōe ⁊ of
ficio epat⁹ ⁊ diaconat⁹: atq̃ ois eccl'iastice
disciplinę. Et habet Capi. VI

II In q̄ hortat᷑ ipm ad coronā martirij: ⁊ i-
format eū de oī regula catholice veritatꝭ: ⁊
q̄d futurū sit nouissimis tēporibus: ⁊ de sua
passione. Et habet Capi. IIII

pauli ad

Titum In qua Titū instruit de ɔstitutione p̄sby
terorū ⁊ de ɔuersatiōe spūali: atq̃ hereticis
vitandis. Et habet Capi. III

Phile. In q̄ Philomenē comēdat de fide ⁊ chari
tate i sanctos: ⁊ rogat eū vt indulgeat one-
simo seruo suo: ⁊ ipm benigne suscipiat. Et
habeat Capitulū vnicum.

Hebre. In qua apostolus defectū ⁊ euacuationē
legis mosaice: ⁊ pfectionē legis euangelice
ostendit: ⁊ q̄ christ⁹ sit ver⁹ de⁹ ⁊ homo: dei
⁊ hoim mediator. Et habet Ca. XIII

libri pięti-ales

Epl'a

Jacobi In q̄ Jacob⁹ ad patiam habēdā suadet: ⁊
apud deū nō eē psonarū acceptionē docet:
malaq̃ ex vitio lingue ɔueniētia agit: bel-
la ⁊ dissensiōes ꝓhibet: diuites rephēdit: et
ad virtutes inducit. Et habet Ca. V

Petri I In q̄ sanct⁹ Petr⁹ grās agit deo: q̄ miseri
corditer p passionē filij sui: genus humanū
saluauit: ⁊ ad recte viuēdū diuersos statuū
hoies instruit. Et habet Ca. V

II In q̄ Aplus iducit credētes ad tenēdā fi
dei v̄itatē: notat ⁊ dānat hereticoꝝ falsita-
tē ⁊ scōm x̄pi aduētū describit Et h̄z Ca. III

Canoica

Johis I In q̄ beat⁹ iohēs testificat᷑ de v̄bo v̄ita-
tis ⁊ vite: ad cōfessionē peccatoꝝ hortātia:
affirmās nos dn̄m iesū hr̄e aduocatū apud
patrē: amorē mūdi dissuadēs: ⁊ ad dilectio-
nē dei ⁊ ꝓximi inducēs. Et h̄z ca. V

II In q̄ electā ⁊ filios ei⁹ cōmēdat: ad frater
nā charitatē hortat᷑: ⁊ monet vt hereticos
deuitent. Et habet Capitulū vnicū

III In q̄ Gaiū pietatis causa extollit: quā ex
ercebat in pegrinos: atq̃ vt in ipa pietate
pmaneat: exhortat᷑. Et habet Ca. vnicum

Jude In q̄ scūs Judas oēs d̄ salute ɔpia a sollicit
te monet: ⁊ iducit altercationē michael' cū sa
thana: detestat᷑ q̄z hereticoꝝ vitā. Et h̄z ca. I

Libri Propha-
ti cunt᷑: In q̄bus
status futurus ec-
clesie christi predi
cit᷑: quod beatus
Johes h̄ vnico li-
bro facit q̄ dicit᷑.

Apoca. In q̄ agit᷑ d̄ reuelatiōib⁹ fact' Johāni p an
gelū in pathmos isula: de tribulatiōib⁹ q̄s
eccl'ia christi tūc patiebat᷑: ⁊ i futuꝝ passura
erit: ⁊ p̄sertim tp̄e antichristi: ⁊ de supplicijs
dānatoꝝ ac p̄mijs electoꝝ. Et h̄z Ca. XXII

Sanctus Hieronymus interpres biblie

Simachus/ atq; Theodotion/ vel septuaginta:
Addo Aquilam: z quorum noia lata patent:
Quos per ab Hebreis ad grecos/ deinde latinos
Biblia migrauit: factaq; digna legi est:
Concedunt nobis. me nãq; interpte solo
Biblia ab Hebreo fonte/ latina fluit.
Contigit hinc relegi per tot modo secula/ solum
Hieronymum: z cunctos laude preire viros.

¶ Incipit epistola beati hieronymi
ad Paulinum presbyteꝝ de omnibus
diuine historie libris.

Erordiū: beniuolē ā captās

FRater Am-
brosius tua mihi mu
nuscula perferēs: de-
tulit simul ⁊ suauissi-
mas lr̃as: q̃ a princi-
pio amicitiaꝝ fidem
ꝓbate iam fidei ⁊ ve-
teris amicitie prefere
bāt. Uera enim illa necessitudo est et
christi glutino copulata: quā nō vtili-
tas rei familiaris: nō ꝑsentia tm̄ cor-
poꝝ: nō subdola et palpās adulatio:
sed dei timor ⁊ diuinarū scripturaruꝫ
studia cōciliāt.

Narratio lura undu es erēpla studio di icendi.

LEgimꝰ in ve-
teribꝰ historijs: quosdā lustras-
se ꝓuincias: nouos adijsse po-
pulos: maria trāsijsse: vt eos quos ex
libris nouerāt: corā quoqꝫ viderent.

De Pythagora. De Platone

Sic pythagoras memphiticos vates:
Sic Plato egyptū ⁊ archytam tarēti
nū: eādēqꝫ orā italie q̃ quōdā magna
grecia dicebat̃: laboriosissime ꝑagra-
uit: vt q̇ athenis magr̃ erat et potēs:
cuiusqꝫ doctrinaꝫ achademie gymna
sia ꝑsonabāt: fieret ꝑegrinus atqꝫ di-
scipulꝰ: malēs aliena verecūde disce-
re: q̃ȝ sua impudēter ingerere. Deniqꝫ
cū lr̃as q̇si toto orbe fugientes ꝑseq̇t̃
captꝰ a piratꝭ ⁊ venūdatꝰ: etiā tyrāno
crudelissimo paruit: ductꝰ: captiuꝰ: vi
ctꝰ ⁊ ſuꝰ: tm̄ q̇ phūs maior emēte se fu
it.

De Hispanis ⁊ Gall.

Ad titū liuiū lacteo eloquētie fōte
manātē: de vltimis hispanie galliaꝝ
qꝫ finibꝰ: quosdā venisse nobiles legi
mꝰ: ⁊ quos ad cōtēplationē sui roma
non traxerat: viꝰ hois fama ꝑduxit.
Habuit illa etas inauditū oibus secu
lis celebrādūqꝫ miraculū: vt vrbē tā-
tā ingressi aliud ex̄ vrbē q̄rerēt.

De Apollonio

Apol
lonius siue ille magus vt vulgus lo-
q̇t̃: siue phūs vt pythagorici tradūt:
intrauit ꝑsas: ꝑtrāsiuit caucasum: al-
banos: scythas: massagetas: opulētissi
ma indie regna penetrauit: ⁊ ad extre
mū latissimo physon amne transmisso
ꝑuenit ad brachmanas: vt hiarcham
in throno sedērē aureo ⁊ d̄ tātali fon
te potātē: inter paucos discipulos: de
natura: de moribus: ac de cursu dieꝝ
⁊ siderū audiret docentē. Inde ꝑ ela-
mitas: babylonios: chaldeos: medos:
assyrios: parthos: syros: phenices: ara
bes: palestinos: reuersus alexādriā: ꝑ
rexit ad ethiopiā: vt gymnosophistas
⁊ famosissimā solis mēsam videret in
sabulo. Inuenit ille vir vbiqꝫ q̄d di-
sceret: ⁊ semꝑ ꝓficiens: semꝑ se melior
fieret. Scripsit suꝑ h̄ plenissime octo
voluminibus philostratus.

De Paulo aplo. Act. 9. c. 1. Thi. 2. b. 2. Coꝝ. 13. a

Quid lo-
quar d̄ seculi hoibꝰ: cū apl̄us Paulꝰ:
vas electiōis ⁊ magister gentiū: Qui
de cōsciētia tāti in se hospitis loq̇bat̃
An experimētum queritis eius qui in
me loquit̃ christꝰ: post damascū arabi
amqꝫ lustratā: Ascēdit hierosolymā:

Gal. 1. d.

vt videret Petrū: ⁊ māsit apud eū die
bus q̇ndecim. Hoc eñ mysterio heb-
doadis ⁊ ogdoadis: futurus gētiū p̄-
dicator instruēdus erat.

Ibidē. 2. a.

Rursumqꝫ
post annos q̇ttuordecim assūpto bar-
naba ⁊ tito: exposuit cū apl̄is euāgeli
um: ne forte in vacuū curreret aut cu
currisset.

Rō exposito rū ab effectu

Habet nescio quid laten-
tis energie viua vox: ⁊ in aures disci-
puli de auctoris ore trāsfusa fortius
sonat.

Confirmatio ab exemplo Eschinis.

Unē ⁊ eschines cū rhodi exula
ret ⁊ legeret̃ illa demosthenis oratio:
quā aduersus eū habuerat: mirātibꝰ
cūctis atqꝫ laudātibus: suspirās ait:
Quid si ipsaꝫ audisset bestiā: sua ṽba
resonantem? Nec h̄ dico: q̄ sit aliq̇d

Exclusio suspitiōis d̄ arrogantia.

in me tale: q̄d vel possis a me audire:
vel velis discere: sed q̇ ardor tuꝰ ⁊ di-
scendi studiū etiā absqꝫ nobis ꝑ se ꝓ-
bari debeat. Ingeniū docile ⁊ sine do
ctore laudabile est. Nō q̇d inuenias:
sed q̇d q̄ras cōsideramus. Mollis ce-
ra ⁊ ad formādū facilis: etiā si artificꝭ
⁊ plaste cessent manꝰ: tm̄ ṽtute totū ē
quicq̇d esse pōt.

Confirmatio ab exemplo Pauli. Act. 22. a. 2. Cor. 10. b

Paulꝰ apl̄us ad pe
des gamalielis legē moysi et ꝓphetas
didicisse se gloriat̃: vt armatꝰ spirita-
libus telis: postea doceret cōfidenter.
Arma eñ nr̄e militie nō carnalia sūt
sed potētia deo: ad destructionē muni
tionū cogitatiōes destruētes: ⁊ omnē
altitudinē extollentē se aduersus sci-
entiā dei: ⁊ captiuātes oēm intellectū
ad obediēdū christo: ⁊ parati subiuga
re oēm inobediētiā.

2. Thi. 3. d

Timotheū scri
bit ab infantia sacris litteris eruditū
⁊ hortat̃ ad studiū lectionis: ne negli-
gat grām q̄ data sit ei ꝑ impositionē

Titū.1.b. finanus p̄sbyteri. Tito p̄cipit vt inter
ceteras v̄tutes epi: quē breui s̄mone
depinxit: scientiam quoq; in eo eligat
scripturaꝝ: obtinentē inquit eū q̇ s̄m
doctrinā est fidelē s̄monē: vt potēs sit
exhortari in doctrina sana: ⁊ cōtradi-
Redargutio centes reuincere. Sancta quippe ru
indocte sācti- sticitas solū sibi p̄dest: ⁊ quantū edifi
tatis. cat ex vite merito ecc̄iam christi: tm̄
Testimonia nocet si destruētib⁹ nō resistat. Mala
Malachie lachias ꝓpheta: immo p̄ malachiā do
min⁹ interrogauit sacerdotes legē. In-
tātū sacerdotis officiū ē: interrogatū
Moysi r̄ndere de lege. Et i deuteronomio le
Deu.32.a. gim⁹: Interroga patrē tuū ⁊ annūcia-
bit tibi: seniores tuos et dicent tibi.
Dauid In psalmo q̄q; centesimo decimoocta
Ps.118. uo. Cātabiles mihi erāt iustificatiōes
tue: in loco p̄egrinationis mee. Et in
descriptiōe iusti viri: cū eū arbori vite
dauid que ē in paradiso cōpararet: in
Ps.1. ter ceteras v̄tutes h̄ etiā itulit: In le
ge dn̄i volūtas ei⁹: ⁊ in lege ei⁹ medi-
Dan.12.b tabit̄ die ac nocte. Daniel in fine sa-
cratissime visiōis: ait iustos fulgere q̄-
si stellas: ⁊ intelligētes id est doctos q̄-
si firmamētū. Uides quātū inter se di
stant iusta rusticitas ⁊ docta iusticia?
Alij stellis: alij celo cōparant̄. Licꝫ
iux̄ hebraicā veritatē: vtrunq; de eru
ditis possit intelligi. Ita em̄ apud eos
Ibidē legim⁹. Qui aūt docti fuerint: fulge-
būt q̄si splēdor firmamēti: ⁊ qui ad iu
Pauli sticiā erudiūt multos q̄si stelle in ꝑpe-
R̄nsio ad ta- tuas eternitates. Cur Paulus apo-
citā obiectio- stolus vas electionis? Nēpe q̄r vas le-
nem. gis et sc̄pturarū sāctaꝝ erat armariū.
Act.9.c. Pharisei stupēt in doctrina dn̄i: ⁊ mi-
rant̄ i Petro ⁊ Johāne quō legē sciāt:
cū lr̄as non didicerint. Quicquid em̄
alijs exercitatio ⁊ q̄tidiana in lege me
ditatio tribuere solet: illis hoc spiri-
Esa.54.d. tussanctus suggerebat. Et erāt iuxta
Cōprobatio. quod scriptū est: docibiles deo. Duo
decim ānos saluator impleuerat: ⁊ in
tēplo sedēs de q̄stionib⁹ legis interro
gans: magis docet dū prudēter inter-
Confutatio rogat. Nisi forte rusticū Petrū: rusti-
false existia- cum Johēm dicim⁹: quorū vterq; dice
tionis re poterat: Et si imp̄it⁹ s̄mōe: nō tm̄ sci
Cōmēdatio entia. Johēs rustic⁹: piscator indoct⁹:
sapie Johis. ⁊ vn̄ illa vox obsecro: In p̄ncipio erat
Joh.1.a. verbum: et verbum erat apud deū: et
deus erat verbum? Logos grece: mul-

ta significat. Nā ⁊ v̄bū est ⁊ rō et sup
putatio et causa vniuscuiusq; rei per Confut
quā sūt singula q̄ subsistūt: que vniū phoꝝ ⁊
sa recte intelligimus in christo. Hoc sapie p̄
doct⁹ Plato nesciuit: h̄ demosthenes dampna
eloquens ignorauit. Perdā inquit Abdie.
sapiētiā sapiētū: ⁊ prudētiā pruden- 1.Cor.1.
tiū reprobabo. Uera sapia p̄det falsaꝫ
sapiaꝫ: et q̄q; stulticia p̄dicatiōis in
cruce sit: tm̄ Paul⁹ sapiam loq̄t̄ inter
p̄fectos. Sapiētiā aūt nō seculi hui⁹
nec p̄ncipū seculi isti⁹ q̇ destruūt̄: sed 1.Cor.2.
loquit̄ dei sapiaꝫ in mysterio abscōdi
tā: quā p̄destinauit de⁹ ante secula.
Dei sapia christ⁹ est. Christus em̄ dei Q̄d dei
virt⁹ ⁊ dei sapia. Hec sapia in mysterio entia si
abscōdita est: de q̄ ⁊ noni psalmi titu- scondit
lus p̄notat̄: p̄ ocultis filij: In q̄ sunt Col.2.a.
oēs thesauri sapiētie ⁊ scie dei abscō-
diti. Et q̇ in mysterio abscōdit⁹ erat:
p̄destinat⁹ est ante secula: predestina-
tus aūt ⁊ p̄figurat⁹ in lege ⁊ ꝓphetis. Quibu
Unde ⁊ ꝓphete appellabāt̄ vidētes: reuelat
q̄r videbant eū quē ceteri nō videbāt. Joh.8.g
Abraam vidit diē ei⁹ ⁊ letatus est. Ezech.1
Aperiebāt̄ celi Ezechieli: q̇ ꝓplo pec- Ps.118
catori clausi erāt. Reuela inquit da Q̄d reu
uid oculos meos ⁊ ꝯsiderabo mirabi- one op⁹
lia d̄ lege tua. Lex em̄ spiritalis ē: et vt lex in
reuelatiōe opus est vt itelligat̄: ac re- ligatur
uelata facie dei gl̄iam ꝯtēplemur. Li Apo.5.
ber in apocalypsi septē sigillis signa-
tus ostēdit̄: quē si dederis hōi scien-
ti lr̄as vt legat: Respōdebit tibi: Nō Esa.29.
possū: Signat⁹ ē em̄. Quāti hodie pu Presumpt
tant se nosse lr̄as: tenēt signatū librū soꝝ not
nec apire p̄nt nisi ille reserauerit qui Apo.3.
habet clauē dauid: qui apit et nemo Act.8.f
claudit: claudit ⁊ nemo apit. In acti Exempl
bus apostolorum: sanctus eunuchus: co eunu
imo vir (sic enim eū scriptura cogno
minat) cum legeret Esaiā ꝓpham: iter
rogatus a philippo: Putas ne intelli
gis q̄ leg̃? R̄nditq; Quō possū nisi ali
quis me docuerit? Ego vt de me loq̄r Eiusdē
interim nec sanctior sum h̄ eunucho: mendat
nec studiosior q̇ de ethiopia: id est de
extremis finib⁹ mūdi: venit ad tēplū:
reliquit aulā regiā: ⁊ tant⁹ amator le
gis diuineq; sciētie fuit vt etiā in ve
hiculo lr̄as legeret sacras. Et tm̄ cum
librū teneret: ⁊ verba dn̄i cogitatio-
ne cōciperet: lingua volueret: labijs p̄
sonaret: ignorabat eū quē in libro ne

sciẽs venerabat. Venit Philipp⁹: ostẽ
dit ei Jesuz: q̃ clausus latebat in lr̃a.
us do O mira doctoris virtus. Eadem hora
ctoris credidit eunuchus: baptizat: fidelis
et sanct⁹ ac magister ꝺ discipulo: pl⁹
in deserto fonte ecclesie q̃ꝫ in aura-
to synagoge templo repperit.
lusiõis Ec a me pstricta sunt breuiter:
is com h Neqꝫ eñi epistolaris angustia
plexio euagari longi⁹ patiebat: vt in
telligeres te i scripturis sacris sine pre
uio ꝛ mõstrãte semitã nõ posse ingre-
nemo i di. Taceo de grãmaticis: rhetoribus:
arte si philosophis geometris: dialecticis: mu
octore sicis: astronomis: astrologis: medicis:
t pfice quoꝝ scia mortalib⁹ satis: vel vtilissi
re ma est: ꝛ in tres ptes scindit: in doctri
nã: rõnẽ et vsum. Ad minores artes
veniam: ꝛ que nõ tam logo q̃ꝫ manu
administrant. Agricole: cemẽtarij: fa
bri metalloꝝ: lignorũqꝫ cesores: lana
rij quoqꝫ fullones et ceteri q̃ variam
supellectilẽ ꝛ vilia opuscula fabricãt:
rati⁹ li. absqꝫ doctore eẽ nõ possũt qꝺ cupiũt.
episto. ‖ Qꝺ medicoꝝ est pmittũt medici: tra
futatio ctant fabrilia fabri. Sola scriptura-
ptionis rum ars est: quã sibi passim oẽs vẽdi
doctoꝝ cãt. Scribim⁹ indocti: doctiqꝫ poema
ta passim. Hãc garrula anus: hãc deli
rus senex: hãc sophista verbosus: hãc
vniuersi psumũt: lacerãt: docẽt ante-
q̃ꝫ discãt. Alij abducto supcilio gran
dia verba trutinãtes: inter muliercu
las ꝺ sacris lr̃is philosophãt. Alij di
scũt prohpudor a femis qꝺ viros do-
ceãt Et ne paꝝ h̃ sit quadã facilitate
verboꝝ: imo audacia edisserũt alijs
nfutatio qꝺ ipi nõ intelligunt. Taceo de mei
rogantie similib⁹: q̃ si forte ad scripturas sctãs
ũdã q̃ do post seculares lr̃as venerint: ꝛ sermo-
u vident ne cõposito aurẽ ppl̃i mulserint: quic
quid dixerint: h̃ legẽ dei putant. Nec
scire dignant q̃d pphe: q̃d apl̃i sense-
rint: sed ad sensuz suũ incõgrua aptãt
testimonia: quasi grãde sit ꝛ nõ vicio
sissimũ dicẽdi gen⁹: deprauare senten
tias: ꝛ ad voluntatem suam scriptu-
rã trahere repugnãtẽ. Quasi nõ lege
rim⁹ homerocẽtonas ꝛ virgiliocẽto-
nas: ac nõ sic etiam maronẽ sine chri
sto possim⁹ dicere christianũ: q̃ scpse-
Vir. i buc. rit. Jã redit ꝛ virgo: redeũt saturnia
eglo. 4 regna. Jã noua pgenies celo demit-
tit alto. Et patrẽ loquentẽ ad filiũ.

Nate mee vires: mea magna potẽtia Enei. 1.
solus. Et post: verba saluatoris i cru-
ce: Talia pstabat memorans: fixusqꝫ Enei. 2.
manebat. Puerilia sunt hec: ꝛ circu- Irrisio illoꝝ
latoꝝ ludo similia: docere qꝺ ignores
imo vt cũ stomacho loquar: nec hoc
quidẽ scire quod nescias. Sũmaria ex
v Idelicet manifestissima ẽ gene positio ptẽ
sis: i qua de creatura mũdi: de toꝝ i singl̃is
exordio generis hũani: de diuisiõe ter sacre scriptu
re: de confusione linguarum: et gente re libris
vsqꝫ ad egyptũ scribit hebreorũ. Pa- De Genesi
tet exodus cũ decẽ plagis: cũ decalo- De Exodo
go: cũ mysticis diuinisqꝫ pceptis. In pm De Leuitico
ptu ẽ leuitic⁹ liber: in q̃ singula sacri
ficia: imo singule pene syllabe ꝛ vestes
aaron et tot⁹ ordo leuitic⁹ spirãt cele
stia sacr̃a. Nũeri vo nõne toti⁹ arith De Numeris
metice: ꝛ pphetie balaã: ꝛ quadragin Nu. 33. p to.
taduarũ mãsionũ p heremũ mysteria
ptinẽt? Deuteronomiũ vo secũda lex De Deutero
ꝛ euãgelice legis pfiguratio: nõne sic nomio
ea habet q̃ priora sũt: vt tñ noua sint
oia de veteribus? Hucusqꝫ moyses: 1. Coꝝ. 14. d.
hucusqꝫ pẽtateuch⁹: quib⁹ q̃nqꝫ ver-
bis loq̃ se velle apl̃us i eccl̃ia gloriat.
Job exẽplar patientie q̃ nõ mysteria De Job
suo smõe cõplectit. Prosa incipit: ver
su labit: pedestri smõe finit: Oẽsqꝫ
leges dialectice: ppositiõe: assumptiõe
cõfirmatiõe: cõclusiõe determiat. Sin
gula i eo vba plena sũt sensib⁹: Et vt
de ceteris sileã: resurrectionẽ corporũ
sic pphetat: vt null⁹ ꝺ ea vl̃ mãifesti⁹
vl̃ cauti⁹ scpserit. ‖ Scio inquit q̃ re- Job. 19. d.
dẽptor me⁹ viuit: et in nouissimo die
de terra surrectur⁹ sum: ꝛ rursum cir-
cũdabor pelle mea: ꝛ in carne mea vi
debo deũ: Quẽ visur⁹ sũ ego ipse ꝛ ocu
li mei pspecturi sunt ꝛ nõ ali⁹. Repo-
sita est hec spes mea in sinu meo. Ve- De Josue
niã ad iesum naue: typũ dñi nõ solũ
in gestis: verũetiã in nomine. Trã- Josue. 3. d.
sit iordanez: hostiũ regna subuertit:
diuidit terrã victori pplo: ꝛ per singu
las vrbes: viculos: mõtes: flumia: tor
rẽtes atqꝫ pfinia eccl̃ie celestisqꝫ hie-
rusalẽ spiritalia regna describit. In De Judicũ
iudicũ libro q̃t principes ppl̃i tot fi-
gure sũt. Ruth moabitis Esaie explet De Ruth
vaticiniũ dicẽtis: ‖ Emitte agnũ dñe Esa. 16. a
dñatorẽ terre: de petra deserti ad mõ
tẽ filie syon. ‖ Samuel i heli mortuo: 1. Reg. 4. c
ꝛ i occisiõe saul veterẽ legẽ abolitã: et. 31. b

d.4.ēdib3 unculas vēdiderī: nō habet christ⁹ vn
de alat paupes suos? Totum deo de-
Mar.12.d dit: q̄ seipm obtulit. Apl'i tm̄ nauē et
Lu.21.a retia reliq̄rūt: Uidua duo era misit i
Efficacissi- gazophylaciuʒ: et p̄ferk cresi diuitijs.
mū ꝯ oēs cō Facile cōtemnit o͞ia qui se semp̄ cogi
cupiscētias tat esse moriturū.
remedium Explicit epistola sancti Hieronymi
p̄sbyteri ad Paulinū p̄sbyterū.
Incipit p̄fatio sancti Hieronymi p̄
Agēdi nego sbyteri in pentateuchū Moysi
cij expositio Esiderij mei desidera-
tas accepi ep̄las: q̄ quo
d dā p̄sagio futuroꝝ: cū
daniele sortit⁹ ē nomē:
obsecrātis: vt trāslatū
in latinā linguā de he-
Exequendi breo sermone pentateuchū vr̄oꝝ auri
opis aggra- b⁹ traderē. Periculosum op⁹ certe ⁊
uatio obtrectatorū meorū latratib⁹ patēs:
q̄ me asserūt i septuaginta interpretū
suggillatiōeʒ noua p̄ veteribus cude
re: et ita ingeniū quasi vinū p̄bātes:
cū ego sepissime testat⁹ sim me p̄ vili
portiōe i tabernaculo dei offerre que
Aggrediēdi possim: nec opes alterius aliorū pau-
laboris p̄uo pertate fedari. Qd̄ vt auderē: Orige
catio nis me studiū p̄uocauit qui editioni
antiq̄ trāslationē theodotiōis miscu-
it asterisco ⁊ obelo id ē stella et veru
o͞me op⁹ distinguēs: dū aut illucesce-
re facit q̄ min⁹ añ fuerāt: aut sup̄flua
Defect⁹ i trās queq̄ iugulat ⁊ confodit: ⁊ maxie que
latiōe.lxx.in euāgelistaꝝ ⁊ ap̄loꝝ auctoritas p̄mul
terpretum gauit. In quib⁹ multa de veteri te-
Approbatio stamēto legim⁹ que in n̄ris codicib⁹
Osee.11.a nō habenk. Ut ē illud Ex egypto vo-
Esa.11. caui filiū meū: Et quoniā nazare⁹ vo
Zach.12.c cabik: Et videbūt i quē cōpunxerūt:
Esa.64.b Et flumia de vētre ei⁹ fluent aque vi
ue: Et q̄ nec ocul⁹ vidit nec auris au-
diuit: nec i cor hominis ascendit que
preparauit de⁹ diligentibus se: ⁊ mul
ta alia que propriū syntagma deside-
Confirmatio rāt. Interrogem⁹ ergo eos vbi hec scri
pta sunt: et cū dicere nō potuerint de
libris hebraicis p̄feram⁹. Primū te-
stimoniū est in Osee: secūdū in Esaia:
tertiū in Zacharia: quartū in Prouer
bijs: q̄ntū eque i Esaia. Qd̄ m̄lti igno
rātes apocriphoꝝ delíramēta sectāk:
⁊ hiberas nenias libris autēticis p̄fe
Erroris cā ⁊ rūt. Causas erroris nō est meū expo-
excusatio nere. Judei prudēti factū dicunt esse

ꝯsilio: ne ptoleme⁹ vni⁹ dei cultor eti
am apud hebreos duplicē diuinitatē
dep̄henderet. Qd̄ maxie idcirco facie- Ratio
bāt: q2 in platonis dogma cadere vide
bak. Denicꝫ vbicunq̄ sacratū aliq̄d Alteri
scriptura testak de p̄re ⁊ filio et sp̄ūsā ctus ⁊
cto: aut aliter interp̄tati sunt: aut om ei⁹ assi
nino tacuerūt: vt et regi satisfacerēt: tio
⁊ arcanū fidei nō vulgarēt. Et nescio Asserti
quis prim⁹ auctor septuaginta cellu- ō.lxx.c
las alexandrie mendacio suo extruxe lis ꝯsu
rit: quibus diuisi eadē scriptitarent:
Cum aristeus eiusdem ptolemei hy- Cōprob
peraspistes: et multo post tempore io
seph⁹ nihil tale retulerint: sed in vna
basilica cōgregatos cōtulisse scribāt:
nō p̄phetasse. Aliud est em̄ eē vatē: ali Cōfirm
ud est esse interpretē. Ibi sp̄ūs ventura
p̄dicit: hic eruditio ⁊ verboꝝ copia ea
q̄ intelligit trāsfert. Nisi forte putād⁹ Irrisio
est tulli⁹ economicū xenophōtī: ⁊ pla-
tonis pythagorā: et demosthenis pro
Ctesiphonte afflat⁹ rhetorico sp̄ū trā-
stulisse. Aut aliter de eisdē libris p̄ se-
ptuagīta interp̄tes: alik p̄ ap̄los sp̄ūs
sanct⁹ testimonia texuit: vt qd̄ illi ta-
cuerūt: hi sc̄ptū esse mētiti sint. Quid Auctor
igik? Damnam⁹ veteres? Minime. Sʒ excusat
post p̄oꝝ studia i domo dn̄i qd̄ possu-
m⁹ laboram⁹. Illi interp̄tati sūt añ ad
uētū christi: ⁊ qd̄ nesciebāt: dubijs p̄-
tulere sentētijs: nos post passionē et
resurrectionē ei⁹: nō tā p̄phetiā q̄ꝫ hi
storiā scribim⁹. Aliter em̄ audita: ali-
ter visa narrāk. Qd̄ meli⁹ intelligim⁹
meli⁹ ⁊ p̄ferim⁹. Audi igik emule: ob In emu
trectator ausculta: Nō dāno: non rep̄- inuenti
hendo septuagita: sʒ ꝯfidēter cunctis
illis ap̄los p̄fero. Per istoꝝ os mihi
christ⁹ sonat q̄s añ p̄phas inter spirita
lia charismata positos lego: in q̄bus
vltimū pene gradū interp̄tes tenent.
Quid liuore torqueris? Quid impito
rū aios ꝯ me cōcitas? Sicubi i trāsla-
tione tibi videor errare: interroga he-
breos: diuersaꝝ vrbiū mḡros cōsule.
Qd̄ illi habent de christo: tui codices
nō habēt. Aliud ē si ꝯtra se postea ab
ap̄lis vsurpata testimonia p̄bauerūt:
⁊ emēdatiora sūt exēplaria latina q̄ꝫ Cōcludi
greca: greca q̄ꝫ hebraica. Uerū hec ꝯ Desider
inuidos. Nūc te dep̄cor desideri cha- dep̄cak
rissime: vt q2 me tantū opus subire fe- orōnib⁹
cisti: ⁊ a genesi exordiū cape orōnib⁹ iuuet

fuues: ꝗ possim eodē spū ꝗ scripti sūt
libri: in latinū eos trāsferre sermonē.
Explicit p̄fatio. Incipit liber Gene
sis qui dicit̄ hebraice bresith. Ca. I

A
Eccl. 18. a
Heb. 11. a.
Ps̄. 88.
Jere. 10. b

In principio

creauit deꝰ celū et terrā
i Terra aūt erat inanis
et vacua: ⁊ tenebre erāt
sup̱ faciē abyssi: et spūs
dei ferebat̄ sup̱ aquas:
Dixitq̄ꝫ deus: Fiat lux.
Et facta ē lux. Et vidit
deꝰ lucē ꝙ esset bona: ⁊ diuisit lucem
a tenebris: Appellauitq̄ꝫ lucem diem
⁊ tenebras noctē. Factūq̄ꝫ est vespe ⁊
mane dies vnꝰ. Dixit quoq̄ꝫ deꝰ: Fiat
firmamētū in medio aquarū: ⁊ diui-
dat aquas ab aquis. Et fecit deus fir
mamētū: diuisitq̄ꝫ aquas ꝗ erant sub
firmamēto ab his ꝗ erant sup̱ firma-
mētū. Et factū est ita. Uocauitq̄ꝫ deꝰ
firmamētū celū: Et factum ē vespe ⁊
mane dies scd̄s. Dixit vo deꝰ: Cōgre-
gent̄ aque ꝗ sub celo sūt in locū vnū:
B ⁊ appareat arida. Et factū est ita. Et
vocauit deus aridā terrā: cōgregatio
nesq̄ꝫ aquaꝝ appellauit maria. Et vi
dit deus ꝙ eēt bonū: ⁊ ait: Germinet
terra herbā virentē ⁊ faciētē semē: ⁊
lignū pomiferū faciens fructū iuxta
genꝰ suū: cuius semē in semetip̄o sit
sup̱ terraꝫ. Et factū est ita. Et p̱tulit
terra herbā virentē et afferētē semē
iuxta genꝰ suū: lignumq̄ꝫ faciēs fru-
ctū: ⁊ habēs vnūquodq̄ꝫ sementē ꝭm
speciē suā. Et vidit deꝰ ꝙ eēt bonū: ⁊
factū est vespere et mane dies tertiꝰ.
Psal 35 Dixit aūt deꝰ: Fiāt luminaria i firma
mēto celi: ⁊ diuidāt diē ac noctem: et
sint in signa ⁊ tp̱a ⁊ dies ⁊ annos: et
luceāt in firmamēto celi: ⁊ illuminēt
terrā. Et factū est ita: fecitq̄ꝫ deꝰ duo
luminaria magna: lumiare maius: vt
p̄esset diei: ⁊ lumiare minꝰ vt p̄esset no
cti: Et stellas. Et posuit eas in firma
mēto celi vt lucerēt sup̱ trā: ⁊ p̄essent
diei ac nocti: ⁊ diuiderent lucē ac te-
nebras. Et vidit deꝰ ꝙ esset bonū: ⁊ fa
ctū est vesp̱e ⁊ mane dies quartꝰ. Dix
it etiā deus. Producant aque reptile
aīe viuētꝭ ⁊ volatile sup̱ terrā sub fir
C mamēto celi. Creauitq̄ꝫ deꝰ cete gran
dia: ⁊ oēm aīam viuētē atq̄ꝫ motabi
lē quā p̱duxerant aq̄ i species suas: ⁊
oē volatile ꝭm genus suū. Et vidit
deꝰ ꝙ esset bonū: bn̄dixitq̄ꝫ eis dicēs:
Crescite ⁊ multiplicami: ⁊ replete aq̄s
maris: auesq̄ꝫ multiplicēt̄ sup̱ terrā.
Et factū ē vespe ⁊ mane dies q̄ntus.
Dixit q̄ꝫ deꝰ: Producat terra aīam
viuētē in genere suo: iumēta ⁊ repti-
lia ⁊ bestias terre ꝭm species suas. Fa
ctūq̄ꝫ ē ita. Et fecit deus bestias terre
iuxta sp̄ēs suas: iumēta ⁊ oē repti-
le terre in genere suo. Et vidit deꝰ ꝙ
eēt bonū: ⁊ ait: Faciamꝰ hoīeꝫ ad ima
ginē ⁊ silitudinē nr̄am: ⁊ p̄sit piscibꝰ
maris et volatilibꝰ celi ⁊ bestijs vni- D
uerse terre: omniq̄ꝫ reptili quod mo- J. 5. a. Sa. 2.
uet̄ in terra. Et creauit deus hoīem d. et. 10. a.
ad imaginem suam: ad imaginē dei Eccl. 17. a.
creauit illum: masculū ⁊ feminā crea- Mar 10. a
uit eos. Bn̄dixitq̄ꝫ illꝭ deꝰ: ⁊ ait. Cre- s̄. eo. c. 1. 8. c
scite ⁊ mltiplicamini ⁊ replete terrā ⁊ et. 9. a.
subijcite eā: ⁊ dominami piscibꝰ marꝭ
⁊ volatilibꝰ celi: ⁊ vniuersis aīantibꝰ
ꝗ mouent̄ sup̱ terrā. Dixitq̄ꝫ deꝰ: Ec
ce dedi vobis oēm herbā afferentē se
men sup̱ terrā: ⁊ vniuersa ligna ꝗ ha-
bēt i semetip̄is semētē generis sui: vt
sint vobis i escā ⁊ cūctis aīantibꝰ ter
re oiq̄ꝫ volucri celi ⁊ vniuersis ꝗ mo-
uent̄ i terra: ⁊ i q̄bus ē aīa viuēs: vt
habeāt ad vescēdū. Et factū ē ita. Ui Eccl. 39. c
ditq̄ꝫ deus cūcta que fecit et erāt val-
de bona. Et factū est vespere et mane
(dies sextus. II A
Igit̄ p̱fe-
i cti sunt celi ⁊ terra: ⁊ omnis or
natus eorū. Cōpleuitq̄ꝫ deus Exo. 20. b
die septimo opus suū qd̄ fecerat: ⁊ re- Heb. 4. b.
quieuit die septimo ab vniuerso op̱e
qd̄ patrarat. Et bn̄dixit diei septimo: ⁊
sanctificauit illū: q2 in ipso cessauerat
ab omi op̱e suo qd̄ creauit deus vt fa-
ceret. Iste generationes celi ⁊ terre qn̄
create sūt i die quo fecit dn̄s deꝰ terrā
et celū: ⁊ oē virgultū agri anteq̄ꝫ ori-
ret̄ i terra: oēmq̄ꝫ herbā regiōis priuſ
q̄ꝫ germinaret. Nō eni pluerat dn̄s deꝰ
sup̱ terrā: ⁊ hō nō erat ꝗ oparēt terrā.
sed fons ascēdebat e terra: irrigās vni B
uersam sup̱ficiē terre. Formauit igit̄ Tobie. 8. b
dn̄s deꝰ hoīem de limo terre: ⁊ inspira Sap̄. 10. a
uit in faciē eiꝰ spiraculū vite: ⁊ factus 1. Cor. 15. f
est hō in aīam viuentē. Plantauerat
aūt dn̄s deꝰ p̱adisum voluptatis a p̄n
cipio: in quo posuit hoīem quē forma

merat. Produxitq; dñs deus de humo
oĩe lignũ pulchꝝ visu ⁊ ad vescendũ
suaue: lignũ etiã vite in medio paradi
si: lignũq; scie boni ⁊ mali. Et fluuius
egrediebať de loco voluptat᷑ ad irri-
gãdũ ꝑadisum: q̇ inde diuidiť in quat
Ecci.24.c tuor capita: Nomen vni phison. ipse
est q̇ circuit oẽm terrã euilath vbi na-
sciť aurũ: ⁊ auꝝ terre illi⁹ optimũ est.
Ibiq; inueniť bdelliũ: ⁊ lapis onychi
C n⁹. Et nomen fluuij secũdi geon. ipse
est qui circuit oẽm terrã ethiopie. No
mẽ vero fluminis tertij tigris: ipse va-
dit ꝯtra assyrios. Fluui⁹ aũt quart⁹ ip
se est eufrates. Tulit ergo dñs de⁹ ho-
minẽ: ⁊ posuit euz i ꝑadisũ voluptat᷑
vt opareť ⁊ custodiret illũ: Precepitq;
ei dicẽs: Ex oĩ ligno paradisi come-
de: de ligno aũt sciẽtie boni ⁊ mali ne
comedas. In quacũq;.n. die comede-
ris ex eo morte morieris. Dixit quoq;
Ecci.17.a dñs de⁹: ‖ Nõ ẽ bonũ hoiez esse solũ: fa
ciamus ei adiutoriũ silẽ sui. Format᷑
igiť dñs de⁹ de humo cũctis aĩantib⁹
terre ⁊ vniuersis volatilib⁹ celi addu-
xit ea ad adam: vt videret q̇d vocaret
D ea. Omne eñ qd̕ vocauit adã aĩe viuẽ
tis: ipm est nomẽ eius. Appellauitq;
adã noĩb⁹ suis cũcta aĩantia: ⁊ vniuer
sa volatilia celi: ⁊ oĩes bestias terre.
Adaz ꝟo nõ inueniebať adiutor silis
eius. Immisitq; dñs deus soporem in
adã. ‖ Cũq; obdormisset: tulit vnã de
costis eius: ⁊ repleuit carnẽ ꝓ ea. Et
edificauit dñs deus costam quã tule
rat de adã in mulierẽ ⁊ adduxit eã ad
adã. Dixitq; adaz: Hoc nũc os ex ossi-
1.Coꝝ.2.b bus meis: ⁊ caro de carne mea. ‖ Hec
Mat.19.a vocabiť virago: qm̃ de viro sũpta est.
Mar.10.a Quãobrẽ relinquet hõ patrẽ suũ ⁊ ma
Eph.5.g trẽ: ⁊ adherebit vxori sue: ⁊ erũt duo in
1.Co.6.d carne vna. Erat aũt vterq; nud⁹: adã
scз ⁊ vxor ei⁹: ⁊ nõ erubescebãt. III
A Ed ⁊ serpens erat callidior cũ-
f ctis aĩantib⁹ terre q̃ fecerat do
min⁹ de⁹. Qui dixit ad mulie-
rẽ: Cur p̃cepit vobis deus vt nõ come
deretis ex omni ligno paradisi? Cui re
spõdit mulier: De fructu lignoꝝ q̃ sũt
in ꝑadiso vescimur: De fructu vero li-
gni qd̕ est in medio paradisi p̃cepit no
bis de⁹ ne comederem⁹ ⁊ ne tãgerem⁹
Ecci.25.d illud: ne forte moriamur. Dixit aũt ser
1.Coꝝ.11.a pẽs ad mulierẽ: ‖ Nequaq̃ morte mo-
riemini. Scit eñ de⁹ q᷑ in q̃cũq; die
comederitis ex eo: aꝑienť oculi vestri: ⁊
eritis sicut dij scientes bonũ ⁊ malũ. B
Vidit igiť mulier q᷑ bonũ esset lignũ
ad vescẽdũ: ⁊ pulchrũ oculis: aspectu-
q; delectabile: ⁊ tulit de fructu illi⁹ et
comedit: deditq; viro suo. Qui come-
dit: ⁊ aꝑti sũt oculi amboꝝ. ‖ Cũq; co-
gnouissent se eẽ nudos: cõsuerũt folia
ficus: ⁊ fecerũt sibi perizomata. Et cũ
audissent vocẽ dñi dei deambulãt᷑ in
ꝑadiso: ad aurã post meridiẽ: abscõdit
se adã ⁊ vxor eius a facie dñi dei in me
dio ligni paradisi. Vocauitq; dñs de⁹
adam: et dixit ei: Vbi es? Qui ait. Vo
cem tuaz audiui i paradiso: ⁊ timui eo
q᷑ nudus eẽm: ⁊ abscondi me. Cui di-
xit: Quis eñ indicauit tibi q᷑ nudus
esses: nisi q᷑ ex ligno de quo p̃ceperam
tibi ne comederes comedisti? Dixitq;
adã: Mulier quã dedisti mihi sociã de C
dit mihi de ligno ⁊ comedi. Et dixit do
min⁹ de⁹ ad mulierẽ. Quare h̃ fecisti?
Que rñdit: Serpẽs decepit me: ⁊ come
di. Et ait dñs de⁹ ad serpẽtẽ: Quia feci
sti h̃: maledict⁹ es inter oĩa aĩantia et
bestias terre. Sup ꝑect⁹ tuũ gradieris
⁊ terrã comedes cũctis dieb⁹ vite tue.
Inimicitias ponã inter te ⁊ mulierẽ: ⁊
semen tuũ ⁊ semẽ illi⁹. Ipsa cõteret ca
put tuũ: ⁊ tu insidiaber᷑ calcaneo ei⁹.
Mulieri q̇q; dixit: Multiplicabo erũ-
nas tuas ⁊ ꝯcept⁹ tuos. ‖ In dolore pa 1.Co.14.g
ries filios tuos: ⁊ sub viri ptãte eris: ⁊
ip̃e dñabiť tui. Ade ꝟo dixit: Quia au
disti vocẽ vxoris tue: et comedisti d̕ li
gno ex q̇ preceperã tibi ne comederes:
maledicta terra in oꝑe tuo. In labori-
bus comedes eaz cũct᷑ dieb⁹ vite tue.
Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi: ⁊
comedes herbas terre. In sudore vul-
tus tui vescer᷑ pane: donec reuertaris D
in terram de qua sumptus es: q̃ pul-
uis es: ⁊ i puluerẽ reuerteris. Et voca-
uit adã nomẽ vxoris sue eua: eo q᷑ mť
esset cũctoꝝ viuẽtiũ. Fecit quoq; dñs
de⁹ ade ⁊ vxori ei⁹ tunicas pelliceas: ⁊
induit eos. Et ait: ecce adã quasi vn⁹
ex nobis fact⁹ est sciens bonũ ⁊ malũ.
Nũc ergo ne forte mittat manũ suã et
sumat etiã de ligno vite et comedat: et
viuat in eternuz. Emisit eũ dñs de⁹ de
paradiso voluptatis vt operareť terrã
de q̃ sũptus ẽ. Eiecitq; adã: ⁊ colloca-

ait añ ꝑadisum voluptat' cherubin: ⁊
flāmeū gladiū atqꝫ versatilem ad cu-
A stodiendā viā ligni vite. IIII
Dam vero cognouit vxorē suā
a euā que concepit ⁊ peperit cain
dicens: Possedi hoīem ꝑ deū.
Rursūqꝫ peperit fratrē eius abel. Fuit
aūt abel pastor ouiū: ⁊ cain agricola.
Factū ē aūt post multos dies: vt offer-
ret cain de fructibꝰ terre munera dño.
abel quoqꝫ obtulit de ꝓmogenitꝭ gre-
re.11.a gis sui: ⁊ de adipibꝰ eoꝝ. ‖ Et respexit
dñs ad abel ⁊ ad munera eius: ad cain
vero ⁊ ad munera illiꝰ nō respexit. Ira-
tusqꝫ ē cain vehemēter et cōcidit vultꝰ
eius. Dixitqꝫ dñs ad eū: Quare iratus
es ⁊ cur cōcidit facies tua? Nōne si be
ne egeris recipies? Sin autē male: sta
tim in foribꝰ peccatū aderit. Sed sub
te erit appetitus eius: ⁊ tu dñaberis il
B liꝰ. Dixitqꝫ cain ad abel fratrem suū:
e.10.a Egrediamur foras. ‖ Cūqꝫ eēnt i agro:
oh.3.b. cōsurrexit cain aduersus fratrē suum
abel: ⁊ iterfecit eū. Et ait dñs ad cain:
Ubi ē abel frater tuus? Qui rñdit: Ne
scio. Nun custos fratris mei sum ego?
Dixitqꝫ ad eū: Quid fecisti? Uox san-
guis fr̄is tui clamat ad me de terra.
Nūc igiť maledictꝰ eris super terrā: q̄
apuit os suū: et suscepit sanguinē fr̄is
tui de manu tua. Cū operatꝰ fueris eā
nō dabit tibi fructꝰ suos. Uagꝰ ⁊ ꝓfu-
gꝰ eris sup terrā. Dixitqꝫ cain ad do-
minū: Maior est iniq̄tas mea: q̄ vt ve
niā merear. Ecce eijcis me hodie a fa-
cie terre: ⁊ a facie tua abscondar: ⁊ ero
vagus ⁊ ꝓfugꝰ in terra. Oīs igiť q̄ in-
uenerit me occidet me. Dixitqꝫ ei dñs:
C Nequaq̄ ita fiet: sed oīs qui occiderit
cain septuplū punieť. Posuitqꝫ dñs i
cain signū: vt nō interficeret eū omnis
qui inuenisset eū. Egressusqꝫ cain a fa
cie dñi habitauit ꝓfugꝰ i terra: ad ori
entalē plagā eden. Cognouit aūt cain
vxorē suā q̄ cōcepit ⁊ pepit enoch. Et
edificauit ciuitatē: ⁊ vocauit nomē eiꝰ
ex noīe filij sui enoch. Porro enoch ge
nuit irad. et irad genuit mauiael: Et
mauiael genuit mathusael: ⁊ mathusa
D el genuit lamech: Qui accepit duas vx
ores. Nomē vni ada: ⁊ nomē alteri sel
la. Genuitqꝫ ada iael q̄ fuit pater ha-
bitātiū i tentorijs atqꝫ pastoꝝ: Et no
men fratris eius iubal: ipse fuit pater
canentiū cithara ⁊ organo. Sella quo
qꝫ genuit tubalcain q̄ fuit malleator ⁊
faber: in cuncta opa eris et ferri. So-
ror vero tubalcain noēma. Dixitqꝫ la
mech vxoribus suis ade ⁊ selle: Audi-
te vocē meā vxores lamech: ausculta-
te ſmonē meū. Qm̄ occidi virū in vul
nꝰ meū: et adolescētulū in liuorē meū.
septuplū vltio dabitur de cain: de la-
mech vero septuagies septies. Cogno-
uit quoqꝫ adhuc adā vxorē suā ⁊ pepe
rit filiū: vocauitqꝫ nomē eius seth di-
cēs: Posuit mihi deus semen aliud ꝓ
abel quē occidit cain. Sed ⁊ seth na-
tꝰ est filiꝰ: quem vocauit enos. Iste ce-
pit inuocare nomē dñi. V
h Ic est liber generatiōis adā: In A
die qua creauit deus hoīem ad Eccl.17.a
similitudinē dei fecit illū: masculū et fe- S.1.d.
minā creauit eos: Et benedixit illis: ⁊
vocauit nomē eoꝝ adā in die qua crea
ti sunt: Uixit aūt adā cētū triginta an
nis: ⁊ genuit filiū ad imaginē ⁊ simitu-
dinē suā: vocauitqꝫ nomē eiꝰ seth ‖ Et 1.par.1.a.
facti sūt dies adā post quā genuit seth
octingenti anni: genuitqꝫ filios ⁊ fili-
as Et factū ē omne tp̄s qḋ vixit adā an
ni nōgēti triginta ⁊ mortuus ē. Uixit
quoqꝫ seth centū quīqꝫ ānis: et genuit
enos Uixitqꝫ seth postq̄ genuit enos
octingentis septē ānis genuitqꝫ filios
⁊ filias. Et facti sunt oēs dies seth nō-
gentoꝝ duodecim annoꝝ ⁊ mortuꝰ ē.
Uixit vero enos nonaginta ānis: et ge B
nuit cainan. Post cuiꝰ ortū vixit octin
gēt' quīdecī annis: ⁊ genuit filios ⁊ fi-
lias. Factiqꝫ sūt oēs dies enos nōgen-
toꝝ q̄nqꝫ annoꝝ: ⁊ mortuꝰ ē. Uixit q̄s
cainan septuagīta annis: ⁊ genuit ma
lalehel. Et vixit cainan postq̄ genu-
it malalehel octingent' q̄draginta an
nis: genuitqꝫ filios et filias. Et facti
sūt oēs dies cainan nongenti decē an-
ni: et mortuꝰ est. Uixit autē malalehel
sexaginta quīqꝫ ānis: et genuit iared.
Et vixit malalehel postq̄ genuit iared
octingētis trigīta ānis: ⁊ genuit filios
⁊ filias. Et facti sūt omnes dies mala- C
lahel octingēti nonagīta quīqꝫ anni: ⁊
mortuꝰ ē. Uixitqꝫ iared cētū sexagīta
duobꝰ annis ⁊ genuit enoch. Et vixit
iared postq̄ genuit enoch octingētis
annis: et genuit filios ⁊ filias. Et facti
sunt oēs dies iared nōgenti sexaginta

duo āni: et mortuꝰ est. Porro enoch vi
xit sexagitaq̄nq₃ ānis: ⁊ genuit mathu
Eccl.4.4.c salem‖Et ambulauit enoch cum deo.
Heb.11.a postq̄₃ genuit mathusalē trecentis an
nis genuit filios et filias. Et facti sūt
omnes dies enoch trecenti sexagin-
ta quiq₃ anni: ambulauitq₃ cum deo
D ⁊ nō apparuit: q₂ tulit eū deus. Uixit
quoq₃ mathusalē cētū octogintaseptē
annis et genuit lamech. Et vixit ma-
thusalē: postq̄₃ genuit lamech septigē-
tis octogintaduobꝰ annis: ⁊ genuit fi
lios ⁊ filias. Et facti sunt oēs dies ma
thusalē nōgēti sexagita nouē anni: et
mortuꝰ ē. Uixit aūt lamech cētū octo-
gintaduobꝰ annis: ⁊ genuit filiū: voca
uitq₃ nomē eiꝰ noe: dicens: Iste ꝯsola-
bit nos ab opibꝰ ⁊ laboribus manuū
nr̄az in terra cui maledixit dn̄s. Uixit
q₃ lamech postq̄₃ genuit noe q̄ngentis
nonagintaq̄nq₃ ānis: ⁊ genuit filios ⁊
filias. Et facti sunt oēs dies lamech se
ptigēti septuagitaseptē āni: ⁊ mortuꝰ ē
A De vero cū q̄ngētoꝝ VI
n eēt annoꝝ genuit sem cham ⁊
iaphet. Cūq₃ cepissent homies
multiplicari sup terrā: ⁊ filias ꝓcreas-
sent videntes filij dei filias hominū
ꝙ essent pulchre: acceperūt sibi vxores
ex oībus q̄s elegerāt. Dixitq₃ deus: Nō
ꝑmanebit spūs meꝰ in hoie in eternū:
Eccl.18.a q₂ caro est.‖Erūtq₃ dies illiꝰ centū vi-
Ps.89. ginti ānoꝝ. Gigātes aūt erāt sup terrā
in diebꝰ illis Postq̄₃ eñ ingressi sūt fi-
lij dei ad filias hoim: illeq₃ genuerūt:
isti sūt potētes a seculo: viri famosi. Ui
I.8.d dēs aūt deꝰ ꝙ multa malicia hoim eēt
in terra: ⁊ cūcta cogitatio cordis intē-
ta eēt ad malū oñi tpe: penituit eū ꝙ
B hoiem fecisset i terra. Et p̄cauēs in fu-
turū: ⁊ tactꝰ dolore cordis intrinsecꝰ:
delebo inquit hoiem quē creaui a fa-
cie terre: ab hoie vsq₃ ad animantia: a
reptili vsq₃ ad volucres celi. Penitet
eñ me fecisse eos. Noe ṽo iuenit grāz
corā domino. He generationes noe.
Eccl.44.c Noe vir iustꝰ atq₃ ꝑfectꝰ fuit i genera-
tiōibꝰ suis: Cū deo ambulauit ⁊ genu
it tres filios: sem: cham ⁊ iaphet. Cor-
rupta est aūt terra corā deo: et repleta
est iniq̄tate. Cūq₃ vidisset deꝰ terrā esse
corruptam: ois quippe caro corruperat
viā suā sup terrā: dixit ad noe: Finis
vniuerse carnis venit corā me. Reple-
ta est terra iniq̄tate a facie eorū: et ego
disperdā eos cū terra. Fac tibi arcā de C
lignis leuigatꝭ. Mansiūculas in arca
facies: ⁊ bitumie linies intrinsecꝰ ⁊ ex
trinsecꝰ: ⁊ sic facies eā. Trecētoꝝ cubi
torū erit longitudo arce: q̄nquaginta
cubitoꝝ latitudo: et triginta cubitoꝝ
altitudo illiꝰ. Fenestrā in arca facies:
et in cubito ꝯsūmabis sūmitatē eiꝰ.
Ostiū aūt arce pones ex latere deorsū.
Cenacula et tristega facies in ea. Ecce
ego adducā aq̄s diluuij sup terrā vt in
terficiā omnē carnē in qua spiritꝰ vi-
te est subter celū: ⁊ vniuersa que in ter
ra sunt ꝯsumentꝛ. Ponāq₃ fedus meū D
tecū: ⁊ ingredieris arcam tu ⁊ filij tui:
vxor tua ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecū: Et
ex cunctis aiantibꝰ vniuerse carnis bi
na induces in arcā: vt viuāt tecū ma-
sculini sexꝰ et feminini. De volucribꝰ
iuxta genꝰ suū: ⁊ de iumētis in genere
suo: et ex oī reptili terre sm̄ genꝰ suū:
Bina d̄ oibꝰ ingredientꝛ tecū vt possint
viuere. Tolles igitꝛ tecū ex oibꝰ escis q̄
mādi pn̄t: ⁊ cōportabis apud te: ⁊ erūt
tā tibi q̄₃ illis in cibū.‖Fecit igitꝛ noe Heb.11.b
oia que p̄ceperat illi deus. VII
Dixitq₃ dn̄s ad eū: Ingredere tu A
d ⁊ ois domꝰ tua in arcā‖Te eñ 2 Pe.2.b
vidi iustū corā me in generatio
ne hac. Ex omnibꝰ aiantibꝰ mundis
tolles septena ⁊ septena: masculū ⁊ fe-
minā. De aiantibꝰ ṽo nō mūdis duo
⁊ duo: masculū ⁊ feminā: Sz ⁊ de vola
tilibꝰ celi septena ⁊ septena: masculū ⁊
feminā: vt saluetꝛ semen sup faciē vni
uerse terre. Adhuc ei ⁊ post dies septē
ego pluā sup terrā quadraginta diebꝰ
⁊ quadraginta noctibꝰ: ⁊ delebo oēm
substātiā quā feci de supficie terre. Fe-
cit ergo noe oia q̄ mādauerat ei dn̄s.
Eratq₃ sexcentorū annorū: qn̄ diluuie B
aque inundauerunt sup terrā.‖Et in- Mat.24
gressus est noe ⁊ filij eiꝰ: vxor eiꝰ ⁊ vxo
res filioꝝ eiꝰ cū eo in arcā: ꝓpter aq̄s
diluuij. De animātibꝰ quoq₃ mundis
⁊ imūdis: ⁊ de volucribꝰ: ⁊ ex omni qđ
mouetꝛ sup terram duo ⁊ duo ingressa
sūt ad noe in arcā masculus ⁊ femina:
sicut p̄ceperat dn̄s noe. Cūq₃ trāsissēt
septē dies: aq̄ diluuij inundauerūt sup
terrā. Anno sexcētesimo vite noe mēse
secūdo: septiodecimo die mēsis: rupti
sūt oēs fontes abyssi magne: ⁊ cathara

ete celi aperti sūt: ⁊ facta est pluuia su-
ꝑ terrā q̄draginta diebus ⁊ q̄draginta
C noctib⁹. In articulo diei illi⁹ igressus
est noe et sem et cham ⁊ iaphet filiȷ̄ ei⁹
et vxor illi⁹: et vxores filioꝝ ei⁹ cū eis
in arcā: ipsi ⁊ omne aial ſm gen⁹ suū:
vniuersaq̄ȝ iumēta i genere suo: ⁊ om-
ne qđ mouet̄ sup terrā in genere suo:
cūctūq̄ȝ volatile ſm gen⁹ suū. Vniuer
se aues oēsq̄ȝ volucres ingresse sūt ad
noe i arcā: bina ⁊ bina ex omni carne
in qua erat spūs vite. Et q̄ ingressa sūt
mascul⁹ ⁊ femia ex oī carne introierūt:
sicut p̄cepat ei de⁹: ⁊ inclusit eum dn̄s
defor̄. Factūq̄ȝ est diluuiū quadragin
ta dieb⁹ sup terrā: ⁊ multiplicate sunt
aque: ⁊ eleuauerūt arcam in sublime a
terra. Vehemēter eñ inundauerūt et
Eccl.39.c oia repleuerūt i supficie terre. ‖ Porro
D arca ferebat̄ sup aquas: ⁊ aq̄ p̄ualue-
rūt nimis sup t̄rā: Opertiq̄ȝ sūt oēs mō
tes excelsi sub vniuerso celo. Quinde-
cim cubitis altior fuit aqua sup mon-
tes quos operuerat. Consumptaq̄ȝ est
ois caro que mouebat̄ sup terrā: volu
crū aiantiū bestiarū: oiumq̄ȝ reptiliū
que reptāt sup terrā. Vniuersi hoies ⁊
cūcta in quib⁹ spiraculū vite est i ter-
Sap.10.a ra: mortua sūt ‖ Et deleuit omnē sub-
stantiam q̄ erat sup terrā ab hoie vsq̄ȝ
ad pec⁹: tam reptile q̄ȝ volucres celi: ⁊
deleta sūt de terra. Remāsit aūt solus
noe ⁊ q̄ cū eo erāt in arca. Obtinuerūt
q̄ȝ aq̄ t̄ras cētū q̄nq̄gita dieb⁹. VIII
A Ecordat⁹ ē aūt de⁹ noe cūctoꝝ
r q̄ȝ aiantiū: ⁊ oim iumentoꝝ q̄
erāt cū eo i arca: ⁊ adduxit spi-
ritū sup terrā ⁊ iminute sunt aque ⁊
clausi sūt fontes abyssi ⁊ catharacte ce
li: et prohibite sunt pluuie de celo. Re-
uerseq̄ȝ sunt aque de terra euntes ⁊ re
deūtes: et ceperūt minui post cētū q̄n
quagita dies. Requieuitq̄ȝ arca mēse
septio vicesimoseptimo die mēsis sup
mōtes armenie. At vero aque ibāt et
decrescebant vsq̄ȝ ad decimū mensem.
Decio eni mense prima die mēsis ap-
paruerūt cacumina montiū. Cūq̄ȝ trā
sissent quadragita dies: apiēs noe fe-
nestrā arce quā fecerat dimisit coruū:
Qui egrediebat̄: ⁊ nō reūtebat̄ donec
siccarent̄ aque sup terram. Emisit q̄ȝ
B colūbā post eū: vt videret si iam cessas-
sent aq̄ sup faciē terre: Que cū nō inue
nisset vbi req̄esceret pes ei⁹: reuersa est
ad eū in arcā. Aque eni erant sup vni-
uersam terrā: Extenditq̄ȝ manū: ⁊ ap-
p̄hensaȝ intulit i arcā. Expectatis aūt
vltra septē dieb⁹ aliȷ̄s: rursū dimisit co
lumbā ex arca. At illa venit ad euȝ ad
vesꝑam: portās ramū oliue virētib⁹ fo
liȷ̄s in ore suo. Intellexit ẜ noe q̄ ces-
sassent aq̄ sup terrā. Expectauitq̄ȝ nihi
lomin⁹ septē alios dies: ⁊ emisit colū-
bā: que nō est reuersa vltra ad eū. Igi- C
tur sexcentesimop̄mo āno: primo men
se: p̄ma die mensis iminute sunt aque
sup terrā. Et apiens noe tectū arce a-
sperit: viditq̄ȝ q̄ exiccata esset supfici-
es terre. Mēse secūdo septimo ⁊ vicesi-
mo die mēsis arefacta ē terra. Locut⁹
est aūt dn̄s ad noe dicēs: Egredere de
arca: tu ⁊ vxor tua: filiȷ̄ tui ⁊ vxores fi-
liorū tuorū tecū: Cūcta aiantia q̄ sunt
apud te: ex oī carne tā in volatilib⁹ q̄ȝ
in bestiȷ̄s ⁊ vniuersis reptilib⁹: que re-
ptāt sup terrā: educ tecū: ⁊ igredimini
sup terrā. ‖ Crescite et multiplicamini S.1.c.et.d.
sup eā. Egressus est ergo noe ⁊ filiȷ̄ ei⁹ ⁊ et.1.9.a
vxor illius ⁊ vxores filioꝝ ei⁹ cū eo: Sȝ D
⁊ oia aiantia: iumenta ⁊ reptilia q̄ re-
ptant sup terrā ſm genus suū: egressa
sunt de arca. Edificauit autē noe altа
re dn̄o: ⁊ tollēs de cunctis pecorib⁹ et
volucrib⁹ mundis: obtulit holocausta
sup altare ‖ Odoratusq̄ȝ est dn̄s odorē
suauitatis: ⁊ ait ad eū: Nequaq̄ȝ vltra
maledicam terre ꝓpter hoies. Sensus
eñ et cogitatio hūani cordis in malū
ꝓna sunt ab adolescētia sua. Nō igit̄
vltra ꝑcutiam oēm animantem sicut
feci. Cūctis dieb⁹ terre: semēt ⁊ messis:
frigus ⁊ estus: estas ⁊ hyems: nox ⁊ di-
es nō requiescent. IX
b Enedixitq̄ȝ de⁹ noe et filiȷ̄s ei⁹ A
⁊ dixit ad eos: ‖ Crescite ⁊ multi S.1.d.et.o.c
plicamini ⁊ replete terrā: et terror ve-
ster ac tremor sit sup cuncta aialia ter
re: ⁊ sup oēs volucres celi cū vniuer-
sis que mouent̄ sup terrā. Oēs pisces
maris manui vr̄e traditi sūt: et omne
qđ mouet̄ et viuit erit vobis in cibū.
Quasi olera virētia tradidi vobis oia:
Excepto q̄ carnē cū sanguie nō come
der̄. Sanguinē eñ aiaꝝ vestraꝝ req̄
rā de manu cūctarū bestiarū ⁊ de ma-
nu homis. De manu viri ⁊ fratr̄ eius
requiram aiam hominis. ‖ Quicunq̄ȝ Mat.26.e

Apo.13.c effuderit hũanũ sanguinẽ: fundet̃ san
guis illius. Ad imaginẽ quippe dei fa
ct⁹ est hõ. Uos aũt crescite ꝛ multipli-
camini: ꝛ ingredimini sup terrã: ꝛ iple
B te eã. Hec quoqꝫ dixit de⁹ ad noe et ad
Esa.54.c filios ei⁹ cũ eo: ‖ Ecce ego statuã pactũ
meũ vobiscũ: ꝛ cũ semine vr̃o post vos
et ad oẽm aĩam viuentẽ que est vobis-
cũ: tã in volucrib⁹ qꝫ in iumẽtꝭ ꝛ pecu
dib⁹ terre: cũctisqꝫ q̃ egressa sunt de ar
ca ꝛ vniuersis bestijs terre. Statuam
pactũ meũ vobiscũ: ꝛ nequaqꝫ vltra in
terficiet̃ oĩs caro aquis diluuij: neqꝫ
erit deinceps diluuiũ dissipans terrã.
Dixitqꝫ de⁹: Hoc ẽ signũ federis quod
do iter me ꝛ vos: ꝛ ad oẽm aĩam viuẽ-
tẽ q̃ est vobiscũ i generatões sempiter-
nas. Arcum meũ ponã in nubibus: ꝛ
erit signũ federis iter me ꝛ inter terrã
Cunqꝫ obdurero nubib⁹ celũ: appare-
bit arcus me⁹ in nubib⁹: ꝛ recordabor
federꝭ mei vobiscum: ꝛ cũ oĩ aĩa
viuente que carnẽ vegetat: ꝛ non erũt
vltra aq̃ diluuij ad delendã vniuersaꝫ
C carnẽ. Eritqꝫ arcus me⁹ in nubibus: ꝛ
videbo illum ꝛ recordabor federis sem
piterni: qđ pactũ est iter deũ ꝛ oẽm ani
mã viuẽtẽ vniuerse carnis q̃ ẽ sup ter
ram. Dixitqꝫ de⁹ noe. Hoc ẽ signũ fede
ris quod cõstitui inter me ꝛ oẽm car-
nẽ sup terrã. Erant ergo filij noe qui
egressi sũt de arca: sem cham ꝛ iaphet.
Porro cham ipe ẽ pat̃ chanaan. Tres
isti filij sũt noe: ꝛ ab his disseminatũ ẽ
omne gen⁹ hoim sup vniuersã terraꝫ.
Cepitqꝫ noe vir agricola exercere ter-
ram: ꝛ plantauit vineaꝫ. Bibensqꝫ vi-
Ms.iacuit num inebriat⁹ ẽ: ꝛ nudat⁹ in taberna-
culo suo. Qđ cum vidisset cham pater
D chanaan: verenda scꝫ pr̃is sui esse nu-
data: nũciauit duob⁹ fr̃ib⁹ suis foras.
At vero sem et iaphet palliũ imposue
rũt humeris suis: ꝛ incedẽtes retrorsũ
operuerũt verenda pr̃is sui. Faciesqꝫ
eoꝝ auerse erãt et pr̃is virilia nõ vide
rũt. Euigilãs aũt noe ex vino cũ didi-
cisset q̃ fecerat ei fili⁹ suus minor ait.
Maledict⁹ puer chanaã: ſu⁹ ſuoꝝ erit
fratrib⁹ suis. Dixitqꝫ: Bñdict⁹ dñs de⁹
sem: sit chanaan seru⁹ ei⁹. Dilatet de⁹
iaphet et habitet in tabernaculis sem:
sitqꝫ chanaan seru⁹ ei⁹. Uixit aũt noe
post diluuiũ trecẽtis q̃nquaginta an-
nis: ꝛ ipleti sunt oẽs dies ei⁹ nongẽto
rũ q̃nquaginta annoꝝ: ꝛ mortuus est.

X A

E generationes filio-
h rum noe: sem: cham et iaphet.
Natiqꝫ sunt eis filij post dilu-
uiũ. Filij iaphet: gomer ꝛ magog ꝛ ma 1.Para.
dal ꝛ iaban ꝛ thubal ꝛ mosoch et thy-
ras. Porro filij gomer: assenez ꝛ riphat
ꝛ thogorma. Filij autẽ iaban: helisa ꝛ
tharsis: cethim ꝛ dodanim. Ab his di
uise sunt insule gẽtiũ in regionib⁹ su-
is: vnusquisqꝫ ſm linguam ꝛ familias
in nationibus suis. Filij autem cham
chus ꝛ mesraim et phuth et chanaan.
Filij aũt chus: saba euila ꝛ sabatha ꝛ re
gma et sabathaca. Filij regma: saba ꝛ
dadan. Porro chus genuit nemroth. B
‖ Ipse cepit esse potens in terra: ꝛ erat 1.Para
robust⁹ venator corã dño. Ab hoc exi-
uit puerbiũ: quasi nemroth robustus
venator corã dño. Fuit autẽ p̃ncipiũ
regni eius babylõ: ꝛ arach ꝛ archat: et
chalanne: in terra sennaar. De terra il-
la egressus ẽ assur ꝛ edificauit niniuẽ:
ꝛ plateas ciuitatis ꝛ chale. Resen quo- C
qꝫ inter niniuen et chale: hec est ciui-
tas magna. At ṽo mesraim genuit lu
dim ꝛ anamim ꝛ laabim et neptuim et
phetrusim ꝛ celluim: de quibus egressi
sũt philistijm ꝛ capturim. Chanaã aũt
genuit sidonẽ primogenitũ suũ etheũ
ꝛ hiebuseũ ꝛ amorreum ꝛ gergeseum ꝛ
eueũ ꝛ aracheũ: cyneũ ꝛ aradiũ sama-
rithen ꝛ amatheũ: et p hos dissemina
ti sunt populi chananeoꝝ. Factiqꝫ sũt
termini chanaan venientib⁹ a sidone
geraan vsqꝫ gazã: donec ingrediaris so
domã et gomorrã ꝛ adamã et seboyin
vsqꝫ lesa. Hi sunt filij cham in cogna-
tiõib⁹ ꝛ linguis ꝛ generationib⁹ terris
qꝫ ꝛ gentibus suis. De sem quoqꝫ nati
sunt patre oim filiorum heber: fratre
iaphet maiore. ‖ Filij sem: helã ꝛ assur 1.Para.
ꝛ arphaxat: lud ꝛ aram: Filij arã hus D
ꝛ hul ꝛ gether ꝛ mes. At ṽo arphaxat
genuit sale: de q̃ ort⁹ est heber. Natiqꝫ
sũt heber filij duo. Nomẽ vni phaleg:
eo q̃ in dieb⁹ eius diuisa sit terra: ꝛ no
men fratris ei⁹ iectan. Qui iectan ge-
nuit elmodad et saleph et assarmoth:
iare ꝛ adirã et ezal et deda ꝛ hebal et
abimahel: saba ꝛ iophir: ꝛ euila et io-
bab Oẽs isti filij iectan. Et facta ẽ ha
bitatio eoruꝫ de messa pgentibus vsqꝫ
sephar mõtẽ orientalem. Isti sunt filij

sem ẜm cognatiões τ linguas regiõis
A in gẽtib⁹ suis. Hę familię noe iuxta po
pulos τ nationes suas. Ab his diuise
sunt gẽtes in terra post diluuiũ. XI
A Rat aũt terra labiũ vnius τ ser-
c monũ eorũdẽ. Cũqꝫ ꝓficisceren
tur de oriente inuenerũt cãpũ
in terra sennaar et habitauerũt in eo.
Dixitqꝫ alter ad ꝓximũ suũ: Venite fa
ciam⁹ lateres: τ coquam⁹ eos igni. Ha
bueruntqꝫ lateres ꝓ saxis: et bitumẽ ꝓ
cemẽto: Et dixerunt: Venite faciam⁹
nobis ciuitatẽ: τ turrẽ cuius culmẽ ꝑ
tingat ad celũ: τ celebrem⁹ nomẽ no-
strũ anteqꝫ diuidamur i vniuersas ter
ras. Descendit aũt dñs vt videret ciui
tatẽ τ turrẽ quã edificabant filij adã:
et dixit: Ecce vn⁹ est ppl's: τ vnũ est la-
biũ oibus. Ceperũtqꝫ h facere: nec de-
sistent a cogitationib⁹ suis donec eas
ope cõpleant. Venite igit descẽdam⁹
B τ cõfundam⁹ ibi linguã eorũ: vt nõ au
diat vnusq̃sqꝫ vocem ꝓximi sui. Atqꝫ
ita diuisit eos domin⁹ ex illo loco in
vniuersas terras: et cessauerũt edifica
re ciuitatẽ. Et idcirco vocatũ ẽ nomẽ
eius babel: quia ibi cõfusum est labiũ
vniuerse terre. Et inde dispsit eos dñs
sup faciẽ cunctaꝝ regionũ. Hę sunt ge
nerationes sem. Sem erat centũ anno
rũ qñ genuit arphaxat: biennio post di
luuium. Vixitqꝫ sem postqꝫ genuit ar-
phaxat q̃ngentis ãnis: τ genuit filios
et filias. Porro arphaxat vixit trigin-
taquinqꝫ annis τ genuit sale. Vixitqꝫ
arphaxat postqꝫ genuit sale trecẽtis tri-
C b⁹ annis: τ genuit filios τ filias. Sale
quoqꝫ vixit triginta ãnis: τ genuit he
ber. Vixitqꝫ sale postqꝫ genuit heber
q̃dringẽtis trib⁹ ãnis: τ genuit filios
τ filias. Vixit aũt heber trigintaquattu
or annis: τ genuit phalech. Et vixit he
ber postqꝫ genuit phalech q̃dringẽtis
triginta annis: τ genuit filios τ filias.
Vixit quoqꝫ phalech triginta ãnis τ ge
nuit reu. Vixitqꝫ phalech postqꝫ genu
it reu ducẽtis nouẽ ãnis: et genuit fili
os τ filias. Vixit ãt reu trigintaduob⁹
annis: et genuit saruch. Vixit q̃qꝫ reu
postqꝫ genuit saruch ducẽtis septẽ an
nis: et genuit filios et filias. Vixit aũt
saruch triginta annis: τ genuit nachor.
Vixitqꝫ saruch postqꝫ genuit nachor
ducẽtis annis: τ genuit filios τ filias.

Vixit aũt nachor vigintinouẽ annis:
τ genuit thare. Vixitqꝫ nachor postqꝫ
genuit thare cẽtũ decẽ et nouẽ ãnis:
τ genuit filios et filias. Vixitqꝫ thare D
septuaginta ãnis: τ genuit abrã et na
chor τ aram. Hę sunt aũt generatiões
thare. Thare genuit abram: nachor τ 1.Para.1.b
aram. Porro aram genuit loth. Mor- Josue.24.a
tuus est aram añ thare p̃rem suum in
terra natiuitatis sue in vr chaldeoꝝ.
Duxerũt aũt abram τ nachor vxores.
Nomẽ vxoris abrã sarai: et nomẽ vxo-
ris nachor: melcha filia arã p̃ris mel-
che et patris iesche. Erat aũt sarai ste Heb.11.c.
rilis: nec habebat liberos. Tulit ita- Jos.24.a
qꝫ thare abrã filiũ suũ τ loth filiũ arã: Nee.9.b
filiũ filij sui: et sarai nurũ suã: vxorem Judith.5.a
abrã filij sui: et eduxit eos de vr chal- Sap.10.a
deoꝝ: vt irẽt in terrã chanaan. Vene-
rũtqꝫ vsqꝫ ad aran: et habitauerũt ibi.
Et facti sũt dies thare ducẽtorũ q̃nqꝫ
annoꝝ: τ mortu⁹ est in aran. XII
Dixit aũt dñs ad abram. Egre- A
d dere de terra tua: τ de cognatio Act.7.a
ne tua τ de domo patris tui: et
veni i terrã quã mõstrauero tibi. Faci-
amqꝫ te in gentẽ magnã: benedicã ti
bi: τ magnificabo nomẽ tuũ: erisqꝫ be-
nedict⁹. Benedicã benedicẽtib⁹ tibi: Act.3.d
τ maledicã maledicẽtibus tibi: atqꝫ in Heb.11.a
te bñdicẽt vniuerse cognatiões terre. B
Egressus est itaqꝫ abrã sicut p̃cepat ei
dñs: τ iuit cum eo loth. Septuaginta
q̃nqꝫ annoꝝ erat abrã cũ egrederet de
aran. Tulitqꝫ sarai vxorẽ suã: τ loth fi
liũ frĩs sui vniuersaqꝫ substantiã quã
possederant: τ aias q̃s fecerãt in aran:
et egressi sũt vt irẽt in terrã chanaan.
Cũqꝫ venissent i eã: ꝑtrãsiuit abrã ter
ram vsqꝫ ad locũ sichem: vsqꝫ ad cõual
lẽ illustrẽ. Chananę⁹ aũt tũc erat i ter-
ra. Apparuit aũt dñs abram τ dixit ei:
Semini tuo dabo terrã hanc. Qui edi
ficauit ibi altare domino qui apparu- C
erat ei. Et inde trãsgrediens ad mon-
tem qui erat ꝯtra orientem bethel: te-
tẽdit ibi tabernaculum suum ab occi
dente habens bethel: τ ab oriente hai.
Edificauit quoqꝫ ibi altare dño: τ inuo
cauit nomẽ eius. Perrexitqꝫ abrã va-
dẽs τ vltra ꝓgrediẽs ad meridiẽ. Fa-
cta est aũt fames in terra. Descẽditqꝫ Judit.5.b
abrã in egyptũ vt peregrinaret ibi. Pre
ualuerat eñ fames in terra. Cũqꝫ ꝓpe

esset vt īgrederet̄ egyptū: dixit sarai vx
ori sue: Noui ꝙ pulchra sis mlier: ⁊ ꝙ
cū viderint te egyptij dicturi sūt: vxor
illiꝰ est: ⁊ interficient me: ⁊ te reserua-
I.20.c bunt. Dic ergo obsecro te ꝙ soror mea
sis: vt bene sit mihi ꝓpter te: et viuat
D aīa mea ob gr̄am tui. Cūqꝫ ita ingres-
sus eēt abrā egyptum: viderūt egyptij
mulierē ꝙ esset pulchra nimis. et nun
ciauerūt p̄ncipes pharaoni: ⁊ laudaue
rūt eā apud illū. Et sublata est mulier
ī domū pharaonis: Abrā vero bene vsi
sunt propter illam. Fueruntqꝫ ei oues
⁊ boues ⁊ asini ⁊ serui famule et came
li. Flagellauit aūt dominus pharaonē
plagis maximis ⁊ domū eius ꝓpter sa
rai vxorem abram. Uocauitqꝫ pharao
abram: et dixit ei: Quid nā est quod fe-
cisti mihi? Quare nō indicasti mihi ꝙ
vxor tua esset? Quā ob causā dixisti es
se sororē tuā: vt tollerē eā mihi in vxo-
rē? Nūc igit̄ ecce cōiunx tua: accipe eā
⁊ vade. Precepitqꝫ pharao sup abrā vi
ris ⁊ deduxerūt eū ⁊ vxorē eiꝰ: ⁊ oīa q̄
A Ascēdit ꝗ (habebat. XIII
a abraz de egypto ipse ⁊ vxor eiꝰ:
⁊ oīa que habebat: ⁊ loth cū eo
ad australē plagā. Erat aūt diues val
de in possessiōe auri ⁊ argēti. Reuersus
qꝫ est per iter quo venerat a meridie in
bethel: vsqꝫ ad locū vbi prius fixerat
tabernaculum inter bethel ⁊ hai: in lo
co altaris qđ fecerat priꝰ: et inuocauit
ibi nomē dn̄i. Sed et loth qui erat cū
abram fuerūt greges ouiū ⁊ armēta ⁊
B tabernacula: nec poterat eos capꝑe ter
I.36.a ra vt habitarēt simul. ‖ Erat q̄ppe sub
stātia eoꝝ mlta: ⁊ nō quibāt habitare
cōiter: Unde facta est rixa inter pasto-
res gregū abrā ⁊ loth. Eo aūt tꝑe cha
naneꝰ ⁊ phereseꝰ habitabāt in terra il-
la. Dixit ergo abram ad loth: Ne q̄so
sit iurgiū inter me ⁊ te: ⁊ inter pastores
meos ⁊ pastores tuos: fratres eī sumꝰ:
Ecce vniūsa terra corā te est: recede a
me: obsecro. Si ad sinistram ieris: ego
dexterā tenebo: Si tu dexterā elegeris
ego ad sinistram pergā. Eleuatis itaqꝫ
C loth oculis vidit oēm circa regionē ior
danis: q̄ vniuersa irrigabat̄ anteq̄ sub
uerteret dn̄s sodomā et gomorrā sicut
paradisus dn̄i: ⁊ sicut egyptꝰ venientibꝰ
in segor. Elegit sibi loth regionē circa
iordanē: et recessit ab oriente. Diuisiqꝫ
sunt alterutrū a fratre suo. Abrā habi-
tauit in terra chanaan. loth vero mo-
ratꝰ est in oppidis q̄ erāt circa iordanē:
⁊ habitauit ī sodomis. Hoīes aūt sodo
mite pessimi erant ⁊ pctōres corā dn̄o
nimis. Dixitqꝫ dn̄s ad abrā postq̄ di-
uisus est ab eo loth: Leua oculos tuos D
⁊ vide a loco in quo nunc es ad aqui-
lonem ⁊ meridiē: ad oriētē ⁊ occiden- I.27.b.c
tē. ‖ Oēm terrā quā ꝯspicis: tibi dabo 26.a
⁊ semini tuo vsqꝫ in sempiternū: faciā Ro.4.d
qꝫ semē tuū sicut puluerē terre. Si q̄s
potest hominū numerare puluerē: se-
mē quoqꝫ tuū numerare poterit. Sur
ge ꝗ ⁊ ꝑambula terrā in lōgitudine et
in latitudine sua: q2 tibi daturꝰ sū eā.
Mouēs igit̄ tabernaculū suū abrā: ve
nit ⁊ habitauit iuxta cōuallē mābre:
q̄ est in hebron. Edificauitqꝫ ibi alta-
Factū est aūt (re dn̄o. XIIII B
f in illo tēpore vt amraphel rex
sennaar ⁊ arioch rex pōti ⁊ cho
dorlaomor rex elemitarū ⁊ thadal rex
gentiū: inirent bellū ꝯtra bara regē so
domorū: ⁊ contra bersa regē gomorre:
⁊ cōtra sennaar regē adame: et ꝯ seme
ber regē seboym: cōtraqꝫ regē bale: ip
sa est segor. Oēs hi cōuenerūt in vallē
siluestre: que nūc est mare salis. Duo-
decim eī ānis seruierāt chodorlaomor:
⁊ tertiodecīo āno recesserūt ab eo Igit̄
q̄rtodecimo āno venit chodorlaomor
⁊ reges qui erāt cū eo ⁊ percusserūt ra-
phaym in astaroth ⁊ carnaym ⁊ zuzim
cum eis: ⁊ emim in saue cariathaim et
chorreos in mōtibꝰ seyr: vsqꝫ ad cāpe-
stria pharan: q̄ est in solitudine. Reuer
siqꝫ sunt ⁊ venerūt vsqꝫ ad fontē mes-
phat: ipsa est cades: ⁊ ꝑcusserūt oēm re
gionē amalechitarū ⁊ āmorreum qui
habitabat ī asasonthamar. Et egressi B
sūt rex sodomoꝝ: ⁊ rex gomorre: rexqꝫ
adame ⁊ rex seboym: nec nō ⁊ rex bale
q̄ est segor: ⁊ direxerūt aciē ꝯ eos ī val-
le siluestri: scꝫ aduersus chodorlaomor
regē elemitaꝝ: ⁊ thadal regē gētiū et
amraphel regē sennaar ⁊ arioch regem
ponti: quattuor reges aduersus q̄nqꝫ.
Uallis aūt siluestris habebat puteos
multos bituminis. Itaqꝫ rex sodomo-
rū ⁊ rex gomorre terga verterūt: ceci-
derūtqꝫ ibi: ⁊ q̄ remanserāt fugerūt ad
montē. Tulerūt aūt oēm substantiā so
domoꝝ ⁊ gomorreoꝝ: ⁊ vniuersa q̄ ad

eibꝰ pertinent ⁊ abierūt. necnō ⁊ loth
⁊ substātiā eiꝰ: filiū frīs abrā ꝗ habita
bat ī sodomis. Et ecce vnꝰ ꝗ euaserat
nunciauit abrā hebreo ꝗ habitabat in
ꝯualle mābre āmorrei: fratrꝭ eschol et
fratris aner. Hi eñ pepigerant fedus
C cū abrā. Qđ cū audisset abrā captū vi
delicet loth frēm suū: numerauit expe
ditos vernaculos suos trecētos decē
⁊ octo: et ꝑsecutus est eos vsq; dan. Et
diuisis socijs irruit sup eos nocte. Per
cussitq; eos ⁊ persecutus est vsq; hoba
que ē ad leuā damasci. Reduxitq; om
nem substantiam et loth fratrem suū
cū substātia illiꝰ: mulieres quoq; ⁊ po
pulū. Egressus ē aūt rex sodomoꝝ ī oc
cursū eiꝰ: postq; reuersus est a cede co
dorlaomor ⁊ regū qui cū eo erāt in val
D le saue: q̄ ē vallis regis. At vero mel
Heb.7.a chisedech rex salē: ꝓferēs panē ⁊ vinū
(erat eñ sacerdos dei altissimi) bñdix
it ei et ait: Bñdictꝰ abrā deo excelso ꝗ
creauit celū ⁊ terrā: ⁊ bñdictus deus
excelsus: quo ꝓtegēte: hostes in mani
bꝰ tuis sūt: Et dedit ei decimas ex oi
bꝰ. Dixit autē rex sodomoꝝ ad abrā.
Da mihi aīas: cetera tolle tibi. Qui re
spōdit ei: Leuo manum meam ad dñm
deū excelsum possessorē celi et terre: ꝙ
a filo subtegminis vsq; ad corrigiā ca
lige nō accipiā ex oibꝰ q̄ tua sunt: ne
dicas: ego ditaui abram: exceptis his
que comederūt iuuenes: ⁊ partibꝰ vi
roꝝ ꝗ venerūt mecū aner: eschol ⁊ mā
bre. Isti accipient ꝑtes suas. XV
A His itaq; trāsactis: factꝰ est ser
mo dñi ad abram ꝑ visionē di
cēs: Noli timere abrā: Ego ꝓte
ctor tuus sū: ⁊ merces tua magna ni
mis. Dixitq; abrā: Dñe deꝰ qđ dab mi
hi? Ego vadā absq; liberis ⁊ filiꝰ ꝓcu
ratoris domꝰ mee iste damascus elye
zer. Addiditq; abrā: Mihi aūt non de
disti semen: ⁊ ecce vernaculꝰ meꝰ heres
meꝰ erit. Statimq; sermo dñi factꝰ est
ad eū dicēs: Nō erit hic heres tuꝰ: sed
ꝗ egredietur de vtero tuo ipm habebis
B heredē. Eduxitq; eum foras: ⁊ ait illi:
Suspice celū: ⁊ numera stellas si potes
Ro.4.a Et dixit ei: Sic erit semē tuū. Credidit
Gal.3.a abrā deo: ⁊ reputatū ē illi ad iusticiā.
Iaco.2.d Dixitq; ad eū: Ego dñs ꝗ eduxi te de
vr chaldeorū: vt darē tibi terrā istam:
⁊ possideres eā. At ille ait: Dñe deꝰ vn

de scire possum ꝙ possessurus sum eā?
Et rñdit dñs. Sume inquit mihi vac
cā triennē et caprā trimā: et arietē an
noꝝ triū: turturē quoq; ⁊ colūbā. Qui
tollens vniuersa hec diuisit ꝑ mediū:
⁊ vtrasq; ꝑtes ꝯtra se altrinsecꝰ posuit.
Aues aūt nō diuisit. Descēderūtq; vo C
lucres sup cadauera et abigebat eas
abrā. Cumq; sol occūberet: sopor irruit
sup abrā: ⁊ horror magnꝰ ⁊ tenebrosus
inuasit eū. Dictūq; est ad eū: Scito ꝑ Act.7.a
noscēs ꝙ ꝑegrinū futuꝝ sit semen tuū
in terra nō sua: ⁊ subijcient eos seruitu
ti: ⁊ affligent quadrigētis annis. Ue
rūtñ gentē cui seruituri sunt ego iudi
cabo: ⁊ post hec egredientur cum magna
substantia. Tu aūt ibis ad pr̄es tuos
in pace sepultꝰ ī senectute bona. Gene
ratione aūt q̄rta reuertentur huc. Nec D
dū eñ cōplete sunt iniq̄tates āmorreo
rū vsq; ad pñs tēpus. Cū [illegible] occubuis
set sol facta est caligo tenebrosa: ⁊ ap
paruit clibanꝰ fumās ⁊ lampas ignis
transiēs inter diuisiones illas. In illo
die pepigit dñs fedꝰ cū abrā dicēs: Se
mini tuo dabo terrā hāc a fluuio egy
pti vsq; ad fluuiū magnū euphraten:
Cineos ⁊ cenezeos: cethmoneos ⁊ ethe
os ⁊ pherezeos: raphaim quoq; āmor
reos: ⁊ chananeos ⁊ gergeseos ⁊ iebu
Igitur sarai (seos. XVI A
s vxor abram non genuerat libe
ros: sꝫ habēs ancillā egyptiam
nomīe agar: dixit marito suo. Ecce cō
clusit me dñs ne parerē: Ingredere ad
ancillā meā si forte saltē ex illa susci
piā filios. Cūq; ille acquiesceret depre
canti: tulit agar egyptiam ancillā suā
post annos decem quā habitare cepe
rāt ī terra chanaan: ⁊ dedit eā viro suo
vxorē. Qui igressus ē ad eā. At illa cō
cepisse se vidēs: despexit dñam suā. Dix
itq; sarai ad abram: Iniq̄ agis ꝯ me:
Ego dedi ancillā meā ī sinu tuo: q̄ vi B
dēs ꝙ cōceperit: despectui me hꝫ. Iudi
cet dñs iter me ⁊ te. Cui rñdit abrā: ec
ce ait ancilla tua ī manu tua est: vtere
ea vt libet. Affligente igitur eā sarai: fu
gā iniit. Cūq; inuenisset eā angelꝰ dñi
iuxta fontē aq̄ in solitudine q̄ est ī via
sur ī deserto: dixit ad illā: Agar ancilla
sarai vñ venis: et ꝗ vadis? Que rñdit
A facie sarai dñe mee ego fugio. Dixit C
q; ei angelus dñi. Reuertere ad dñam

tuā: et humiliare ſub manu illius. Et
rurſū: Multiplicās inqͭ multiplica-
bo ſemē tuū: ⁊ nō numerabit̄ ꝓ multi
tudine. Ac deinceps: Ecce ait ꝯcepiſti
⁊ paries filiū: vocabiſqꝫ nomē eiꝰ hiſ-
D maelꝫ eo ꝙ audierit dn̄s afflictionem
tuā. Hic erit ferꝰ hō: Manꝰ eiꝰ ꝯ oēs:
⁊ manus oim̄ cōtra eū: ⁊ e regione vni
uerſoꝝ fratꝝ ſuoꝝ figet tabernacula.
Vocauit autem nomen dn̄i ꝗ loqͣbat̄
ad eā: tu deꝰ qui vidiſti me. Dixit eñ:
Profecto hic vidi poſteriora videntis
me. Propterea appellauit puteū illuꝫ:
puteū viuētis ⁊ vidētis me. ipſe eſt inter cades ⁊ barad. Peperitqꝫ agar abre
filiū: qui vocauit nomē eius hiſmael.
Octoginta et ſex annorū erat quando
peperit ei agar hiſmaelē. XVII
A P Oſtqꝫ vero nonaginta ⁊ noueꝫ
annoꝝ eſſe ceperat: apparuit ei
dn̄s dixitqꝫ ad eū: Ego dn̄s oi-
potēs. Ambula corā me: ⁊ eſto ꝑfectꝰ.
Ponāqꝫ fedus meū iter me ⁊ te: ⁊ mul
tiplicabo te vehemēter nimis. Cecidit
abrā ꝓnus i faciē. Dixitqꝫ ei deꝰ: Ego
Ecci. 44. c ſum ⁊ ponā pactū meū tecū: ‖ eriſqꝫ pa
Ro. 4. c ter multarū gētiū. Nec vltra vocabit̄
nomē tuū abrā: ſed appellaberꝭ abraā
qꝛ prēm multarū gentiū cōſtitui te. Fa
ciāqꝫ te creſcere vehemētiſſime ⁊ ponā
te in gētibꝰ: regeſqꝫ ex te egredient̄: Et
ſtatuā pactū meū inter me ⁊ te: ⁊ inter
ſemē tuū poſt te in generationibꝰ ſuis
B federe ſempiterno: vt ſim deꝰ tuus ⁊ ſe
minis tui pꝰ te. Daboqꝫ tibi et ſemini
tuo terrā ꝑegrinatiōis tue: et omnem
terrā chanaan in poſſeſſioneꝫ eternā:
eroqꝫ deꝰ eoꝝ. Dixit iterū deus ad ab-
raā: Et tu ergo cuſtodies pactū meū: ⁊
ſemē tuū poſt te in generatiōibꝰ ſuis.
Hoc eſt pactū meū qđ obſeruabitꝭ iter
me ⁊ vos et ſemē tuū pꝰ te. Circūcidet̄
ex vobis omne maſculinū: ⁊ circūcide
tis carnē ꝑputij vr̄i: vt ſit in ſignū fe-
Luc. 2. c derꝭ iter me ⁊ vos: ‖ Infans octo dierū
circūcidet̄ in vobis. Omne maſculinū
in generatiōibꝰ vr̄is tam vernaculꝰ ꝙ̄
empticiꝰ circūcidet̄: ⁊ quicūqꝫ nō fue-
rit de ſtirpe vr̄a. Eritqꝫ pactū meū in
carne vr̄a in fedus eternū. Maſculus
cuiꝰ ꝑputij caro circūciſa nō fuerit: de
lebit̄ aīa illa de ppl'o ſuo: quia pactuꝫ
C meū irritū fecit. Dixit quoqꝫ deꝰ ad ab
raam: Sarai vxorē tuā nō vocabis ſa-
rai: ſed ſarā. Et bn̄dicā ei: ⁊ ex illa da-
bo tibi filiū cui bn̄dicturꝰ ſum. Eritqꝫ
in nationes: et reges ꝓplorū orient̄ ex
eo. Cecidit abraam in faciem: ⁊ riſit in
corde ſuo dicens: Putaſne centenario
naſcet̄ filiꝰ: ⁊ ſara nonagenaria pari
et? Dixitqꝫ ad deum: Utinā himael vi
uat corā te. Et ait dn̄s ad abraā: Sa-
ra vxor tua pariet tibi filiū: vocabiſqꝫ
nomē eiꝰ iſaac. Et cōſtituā pactū meū
illi in fedus ſempiternū: et ſemini eiꝰ
poſt eū. Sup hiſmael quoqꝫ exaudiui
te. Ecce benedicam ei: ⁊ augebo ⁊ mul
tiplicabo euꝫ valde. Duodecim duces
generabit: ⁊ faciā illū in gentem ma-
gnam. Pactū vero meuꝫ ſtatuā ad iſa
ac: quē pariet tibi ſara tp̄e iſto: in ān̄o
altero. Cūqꝫ finitꝰ eēt ſermo loquētis D
cū eo: aſcēdit deꝰ ab abraā. Tulit aūt
abraam hiſmael filiū ſuū et oēs verna
culos domꝰ ſue: vniuerſoſqꝫ quos eme
rat: ⁊ cūctos mares ex oībꝰ viris domꝰ
ſue: ⁊ circūcidit carnē ꝑputij eoꝝ: ſtati
in ipa die: ſicut ꝑceperat ei deꝰ. Abraā
nonagita ⁊ nouē erat annoꝝ qn̄ circū
cidit carnē ꝑputij ſui: ⁊ hiſmael filius
eius tredecim annos ipleuerat tp̄e cir
cūciſionis ſue. Eadē die circūciſus eſt
abraam: ⁊ hiſmael filiꝰ eiꝰ: et oēs viri
domꝰ illiꝰ: tā vernaculi ꝙ̄ empticij: et
alienigene parit' circūciſi ſūt. XVIII
A Pparuit autē ei dn̄s in cōual- A
le mābre: ſedenti in oſtio taber-
naculi ſui i ipo feruore diei. Cū
qꝫ eleuaſſet oculos: apparuerūt ei tres
viri ſtātes ꝓpter eū. Quos cū vidiſſet:
cucurrit in occurſū eoꝝ de oſtio taber
naculi ſui: et adorauit in terrā: ⁊ dixit:
Dn̄e ſi inueni gratiā in oculis tuis ne
trāſeas ſuū tuū: ſꝫ afferā pauxillū aq̄:
⁊ lauet̄ pedes vr̄i: ⁊ requieſcite ſub arbo
re. Ponāqꝫ buccellā panis: ⁊ ꝯfortate
cor vr̄m: poſtea trāſibitꝭ. Idcirco eñ
declinaſtꝭ ad ſeruū vr̄m. Qui dixerūt:
Fac vt locutꝰ es. Feſtinauit abraā in
tabernaculū ad ſarā: dixitqꝫ ei: Accele
ra tria ſata ſile cōmiſce ⁊ fac ſubcineri
cios panes. Ipſe vero ad armentū cu-
currit: ⁊ tulit inde vitulū tenerrimū: ⁊
optimū: deditqꝫ puero. Qui feſtinauit
⁊ coxit illū. Tulit quoqꝫ butyrū ⁊ lac
⁊ vitulū quē coxerat: ⁊ poſuit corā eis.
Ipſe vero ſtabat iuxta eos ſub arbore.
Cūqꝫ comediſſēt: dixerūt ad eū: Ubi eſt B

sara vxor tua? Ille respōdit: Ecce in ta-
Ro.9.b bernaculo est. Cui dixit: Reuertēs ve-
niā ad te tp̄e isto: vita comite: ⁊ habe-
bit filiū sara vxor tua. Quo audito sa-
.ac.1.b ra: risit p⁹ ostiū tabernaculi. || Erāt au-
tē ambo senes ꝓuectecq̄ etatꝭ: ⁊ desie-
rāt sare fieri muliebria. Que risit occul
te dicēs: || Postq̄ ↄsenui ⁊ dn̄s me⁹ ve-
tul⁹ ē: voluptati operā dabo? Dixit au
tē dominus ad abraā: Quare risit sa-
ra dicens: Nū vero paritura sū anus?
Nūq̄d deo q̄cq̄ ē difficile? Iuxta cōdi
ctū reuertar ad te hoc eodē tp̄e: vita co
mite: ⁊ habebit sara filiū. Negauit sa-
ra: dicēs: nō risi: timore ꝑterrita. Dn̄s
aūt: nō est inq̄t ita: sed risisti. Cū ꝰ sur-
rexissent inde viri: direxerūt oculos ꝯ
sodomā: ⁊ abraam simul gradiebat̄: de
C ducēs eos. Dixitq̄ dn̄s: Nū celare po-
tero abraā q̄ gestur⁹ sum: cū futur⁹ sit
in gētē magnā ac robustissimā: ⁊ bn̄di
cēde sint in eo oēs natiōes terre. Scio
eni. q̄ p̄ceptur⁹ sit filijs suis et domui
sue post se: vt custodiāt viā dn̄i: ⁊ faci-
ant iudiciū ⁊ iusticiā: vt adducat dn̄s
ꝓpter abraā oia q̄ locut⁹ ē ad eū. Dix-
it itaq̄ dn̄s: Clamor sodomorum ⁊ go-
morreoꝝ ml'tiplicat⁹ ē: ⁊ pctm̄ eoꝝ ag
grauatū ē nimis. || Descēdā: et videbo:
vtrū clamorē q̄ venit ad me ope cōple
uerint: an nō ē ita: vt sciā. Cōuerterūt
q̄ se inde ⁊ abierūt sodomā. Abraam
vero adhuc stabat corā dn̄o: et appro-
pinquās ait: Nūq̄d perdes iustū cū im
pio? Si fuerint q̄nquaginta iusti in ci
uitate ꝑibūt sil'r: ⁊ nō parces loco illi ꝓ
pter q̄nquaginta iustos si fuerint i eo?
Absit a te vt rē hanc facias: ⁊ occidas
iustū cū impio: fiatq̄ iust⁹ sicut impi⁹.
Nō est hoc tuū qui iudicas oēm terrā.
D Nequaq̄ facies iudiciū hoc. Dixitq̄
dn̄s ad eū: Si iuenero sodomis q̄nqua
ginta iustos i medio ciuitatis: dimit-
tā oi loco ꝓpt eos. Rn̄dit abraā: et ait:
Quia semel cepi: loquar ad dn̄z meum
cū sim puluis ⁊ cinis. Quid si min⁹ q̄n
quagita iustis q̄nq̄ fuerint: delebis ꝓ-
pter q̄draginta q̄nq̄ vniuersam vrbē?
Et ait: Nō delebo si inuenero ibi q̄dra
ginta q̄nq̄. Rursūq̄ locut⁹ ē ad eū. Si
aūt q̄draginta ibi inuenti fuerint: q̄d
facies? Ait: Nō percutiā ꝓpter q̄dra-
ginta. Ne q̄so inq̄t indignerꝭ dn̄e si lo
quar. Quid si ibi inuēti fuerint trigin
ta? Rn̄dit: Nō faciā: si inuenero ibi tri
gīta. Quia semel ait cepi: loquar ad do
minū meū. Quid si ibi inuēti fuerint
viginti? Ait: Nō interficiā ꝓpter vigin
ti. Obsecro inq̄t ne irascaris dn̄e: si lo-
quar adhuc semel. Quid si inuēti fue-
rint ibi decē? Dixit: Nō delebo ꝓpter
decē. Abijt dn̄s postq̄ cessauit loq̄ ad
abraā: ⁊ ille reuersus est in locū suum.
Enerūtq̄ duo angeli XIX A
v sodomā vespere sedēte loth i fo
rib⁹ ciuitatis. Qui cū vidisset
eos: surrexit ⁊ iuit obuiā eis: adorauit
q̄ ꝓn⁹ i terrā: ⁊ dixit: Obsecro dn̄i: de-
clinate i domū pueri vr̄i: ⁊ manete ibi.
Lauate pedes vr̄os ⁊ mane ꝓficiscemi
ni in viā vr̄am. Qui dixerūt: Mime: sz
in platea manebim⁹. Cōpulit illos op-
pido vt diuerterent ad eū. Ingressisq̄
domū ei⁹ fecit ↄuiuiū: coxit azyma et
comederūt. Prius autē q̄ irēt cubitū: B
viri ciuitatis vallauerūt domū illi⁹ a
puero vsq̄ ad senē ois pp'lus sil'r. Uoca
uerūtq̄ loth: ⁊ dixerūt ei: Ubi sūt viri
qui introierūt ad te nocte. || Educ illos
huc vt cognoscamus eos. Egressus ad
eos loth post tergū accludēs ostiū ait:
Nolite q̄so frēs mei: nolite malū h̄ fa-
cere. Habeo duas filias q̄ necdū cogno
uerūt virū: Educā eas ad vos: ⁊ abuti
mini eis sicut vob placuerit: dūmodo
viris istis nihil mali faciatꝭ: q̄ɀ igressi
sūt sub vmbra culminis mei. At illi di
xerūt. Recede illuc. Et rursum. Ingres-
sus es inquiunt vt aduena: nūq̄d vt iu
dices? Te ꝰ ip̄m magis q̄ hos affligē-
m⁹. Uimq̄ faciebāt loth vehemētissi- C
me. || Iāq̄ ꝓpe erat vt infrigerēt fores: ⁊ 2.Pe.2.b
ecce miserūt manū viri: ⁊ introduxerūt
ad se loth: Clauserūtq̄ ostiū: ⁊ eos q̄ fo
ris erāt ꝑcusserūt cecitate a minimo vsq̄
ad maximū: ita vt ostiū iuenire nō pos
sent. Dixerūt autē ad loth: Habes hic
quēpiā tuoꝝ generꝝ aut filios aut fili-
as? Oēs q̄ tui sūt educ de vrbe hac. De
lebimus eni. locū istū: eo q̄ increuerit
clamor eoꝝ corā dn̄o q̄ misit nos vt ꝑ-
dam⁹ illos. Egressus itaq̄ loth: locut⁹
est ad generos suos q̄ accepturi erāt fi-
lias ei⁹: ⁊ dixit: Surgite ⁊ egredimini
de loco isto: quia delebit dn̄s ciuitatē
hanc. Et visus est eis quasi ludēs loq̄.
Cūq̄ esset mane: cogebant eū angeli di
cētes: Surge tolle vxorē tuā ⁊ duas fi

ias q̄s habes ne et tu pariter pereas
D in scelere ciuitatis. Dissimulāte illo ap
Sap.10.a ꝓhēderūt manū eiꝰ et manū vxoris ac
duarū filiarū eiꝰ: eo ꝙ parceret dn̄s il-
li: Et eduxerūt eū ⁊ posuerūt extra ciui
tatē: ibiq̄ꝫ locuti sūt ad eū dicētes: Sa
lua aiam. tuā. Noli respicere post tergū
nec stes in oī circa regione: sꝫ in mōte
saluū te fac ne ⁊ tu simˀ pereas. Dixitq̄ꝫ
Sap.10.a loth ad eos: ‖ Queso dn̄e mi: qꝛ inuenit
seruus tuꝰ grām corā te: ⁊ magnificasti
grām ⁊ misc̄diam tuā quā fecisti mecū
vt saluares animā meā: nec possum in
monte saluari: ne forte apꝓhendat me
malū ⁊ moriar. Est ciuitas hec iuxͣ ad
quā possū fugere ꝑua: ⁊ saluabor ī ea.
E Nūq̄d nō modica est ⁊ viuet aīa mea?
Dixitq̄ꝫ ad eū: Ecce etiā in hoc suscepi
ꝓces tuas: vt nō subuertā vrbē ꝓ qua
locutꝰ es. Festina ⁊ saluare ibi: qꝛ non
potero facere q̄c q̄ꝫ donec ingrediaris
illuc. Idcirco vocatū ē nomen vrbis il
lius segor. Sol egressus ē suꝑ terrā: et
Esa.13.d loth ingressus ē segor. ‖ Igitͬ dn̄s pluit
Hier.50.f suꝑ sodomā ⁊ gomorrā sulphur ⁊ ignē
Ezech.16.f a dn̄o de celo: ⁊ subūtit ciuitates has:
Osee.11.c ⁊ omnē circa regionē: vniuersos habi
Amos.4.d tatores vrbiū ⁊ cūcta terre virētia: Re-
Luc.17.g spiciēsq̄ꝫ vxor eiꝰ post se versa est in sta
F tuā salis. Abraam aūt ꝯsurgēs mane
vbi steterat priꝰ cū dn̄o: intuitꝰ est so-
domā ⁊ gomorrā ⁊ vniuersaꝫ terrā re-
gionis illiꝰ. Viditq̄ꝫ ascēdentē fauillā
de terra q̄si fornacis fumū. Cū eñ sub
uerteret dn̄s ciuitates regiōis illiꝰ: ‖ re
cordatꝰ ē abrae: ⁊ liberauit loth de sub
uersiōe vrbiū in q̄bꝰ habitauerat. Ascē
ditq̄ꝫ loth de segor ⁊ mãsit ī mōte: due
quoq̄ꝫ filie eiꝰ cū eo. Timuerat eñ ma
nere in segor et mãsit in spelūca ipse et
due filie eius. Dixitq̄ꝫ maior ad mino
rem: Pater noster senex ē: ⁊ nullus vi
G roꝝ remãsit ī terra q̄ possit ingredi ad
nos iuxta morē vniuerse terre. Veni in
ebriemꝰ eū vino: dormiamusq̄ꝫ cū eo: vt
seruare possimus ex p̄re n̄ro semen. De
derūt itaq̄ꝫ p̄ri suo bibere vinū nocte
illa. Et ingressa est maior: dormiuitq̄ꝫ
cū p̄re. At ille nō sensit: nec q̄n accubu
it filia: nec q̄n surrexit. Altera q̄ꝫ die
dixit maior ad minorē: Ecce dormiui
heri cū p̄re meo: Demꝰ ei bibere vinū
etiā hac nocte ⁊ dormies cū eo vt sal-
uemus semē de patre nostro. Dederūt

et illa nocte patri bibere vinum. In
gressaq̄ꝫ minor filia dormiuit cum eo.
Et nec q̄dē tunc sensit q̄n cōcubuerit:
vel q̄n illa surrexit. Cōceperūt ẜ due fi-
lie loth de patre suo. Peperitq̄ꝫ maior
filiū: et vocauit nomen eiꝰ moab. ipse
ē pater moabitarū vsq̄ꝫ in ꝓsentē diē.
Minor quoq̄ꝫ peꝑit filiū ⁊ vocauit no
mē eiꝰ ammon: id est: filiꝰ populi mei.
ipse ē p̄r āmonitarū vsq̄ꝫ hodie. XX
Rofectus inde abraā in terrā B
P australē: habitauit inter cades
⁊ sur: ⁊ ꝑegrinatꝰ est in geraris.
Dixitq̄ꝫ d̄ sara vxore sua: Soror mea ē.
Misit ẜ abimelech rex gerare: et tulit
eā. Venit aūt deꝰ ad abimelech ꝑ som-
niū nocte: ⁊ ait illi. En morieris ꝓpter
mulierem quā tulisti: Habet eñ viꝝ.
Abimelech vͦo nō tetigerat eā. Et ait:
Dn̄e nū gentē ignorantē ⁊ iustā inter
ficies? Nōne ipse dixit mihi soror mea
est: ⁊ ipsa ait: frater meꝰ ē? In simpli- B
citate cordis mei ⁊ mundicia manuū
mearū feci hoc. Dixitq̄ꝫ ad euꝫ deꝰ: Et
ego scio ꝙ simplici corde feceris: ⁊ ideo
custodiui te ne peccares in me: ⁊ nō di
misi vt tãgeres eā. Nunc ẜ redde viro
suo vxorē: et orabit ꝓ te: qꝛ ꝓph̄a est: et
viues. Si aūt nolueris reddere: scito ꝙ
morte morieris: tu ⁊ oīa q̄ tua sūt. Sta-
timq̄ꝫ de nocte ꝯsurgēs abimelech: vo
cauit oēs seruos suos: et locutꝰ ē vni-
uersa verba hec ī auribꝰ eorū. Timue-
rūtq̄ꝫ oēs viri valde. Vocauit aūt abi C
melech etiā abraā: ⁊ dixit ei. Quid feci
sti nobis? Quid peccauimꝰ in te: qꝛ in
duxisti suꝑ me ⁊ suꝑ regnū meū pctm̄
grande? Que nō debuisti facere: fecisti
nobis. Rursusq̄ꝫ expostulās ait. Quid
vidisti vt h̄ faceres? Respondit abraā:
Cogitaui mecū dicens: Forsitan nō est
timor dei ī loco isto: ⁊ interficiēt me ꝓ
pter vxorē meā. Alias aūt ⁊ vere soror
mea ē: filia p̄ris mei: ⁊ nō filia matris
mee: ⁊ duxi eā ī vxorē. Postq̄ꝫ aūt edu
xit me deus de domo p̄ris mei: dixi ad S.12
eā. Hāc misc̄diaꝫ facies mecū. in omni
loco ad quē ingrediemur dices ꝙ fratͬ
tuꝰ sim. Tulit igitͬ abimelech oues et
boues ꝑuos ⁊ ancillas ⁊ dedit abraā. D
Reddiditq̄ꝫ illi sarā vxorē suam ⁊ ait:
Terra corā vobis ē: vbicūq̄ꝫ tibi pla-
cuerit habita. Sare autem dixit: Ecce
mille argenteos dedi fratri tuo: Hoc

erit tibi in velamẽ oculoꝝ ad oẽs q̇ te
cũ sũt: et q̇cũq; p̄rexeris memẽto te de-
p̄hẽsã. Orante aũt abraã: sanauit de⁹
abimelech ⁊ vxorẽ: ancillasq; ei⁹: ⁊ pe-
pererũt. Cõcluserat eñ dñs oẽm vuluã
dom⁹ abimelech ꝓpter sarã vxorẽ abraã.
A Visitauit aũt dñs sarã XXI
Heb.11.c sicut ꝓmiserat: ⁊ impleuit q̄ lo
cutus est: Cõcepitq; ⁊ peperit fi
liũ in senectute sua: t̄pe quo p̄dixerat
S.24.a ei de⁹ ‖ Vocauitq; abraã nomẽ filij sui
Mat.1.a quẽ genuit ei sara isaac: et circũcidit
eũ octauo die: sicut p̄ceperat ei de⁹ cũ
eẽt cẽtũ ãnoꝝ. Hac q̇ppe etate patris
natus est isaac. Dixitq; sara: Risum fe
cit mihi de⁹: ⁊ Quicũq; audierit cõri-
debit mihi. Rursumq; ait: Quis audi-
tur⁹ crederet abraã ꝙ sara lactaret fi-
liũ quẽ pepit ei iã seni. Creuit igit̃ pu
er: ⁊ ablactat⁹ est. Fecitq; abraã grãde
cõuiuiũ in die ablactatiõis ei⁹. Cumq;
vidisset sara filiũ agar egyptie luden-
Ro.9.b tem dixit ad abraam: Ejce ancillam
Gal.4.d hanc et filium eius. Non eñ erit he-
B res fili⁹ ancille cũ filio meo isaac. Du-
re accepit h̄ abraã ꝓ filio suo. Cui dixit
de⁹: Non tibi videat̃ asperũ sup̄ puero
⁊ sup̄ ancilla tua. Oia q̄ dixerit tibi sa
ra: audi vocẽ ei⁹: q2 in isaac vocabit̃ ti
bi semẽ. Sed ⁊ filiũ ancille faciã in gẽ
tẽ magnã: q2 semẽ tuũ ẽ. Surrexit ita
q; abraã mane ⁊ tollens panẽ et vtrẽ
aq̄ imposuit scapule ei⁹: tradiditq; pu
erũ ⁊ dimisit eam. Que cũ abisset: erra
bat ĩ solitudĩe bersabee. Cũq; cõsũpta
esset aq̄ ĩ vtre: abiecit pueꝝ subter vnã
arboꝝ q̄ ibi erãt: ⁊ abijt Seditq; e re-
gione ꝓcul: quãtũ põt arc⁹ iacere. Dix
it eñ: Nõ videbo moriẽtẽ pueꝝ. Et se
dẽs ꝯtra: leuauit vocẽ suã ⁊ fleuit. Ex
audiuit aũt de⁹ vocẽ pueri. Vocauit-
q; angel⁹ dñi agar d̄ celo dicẽs: Quid
C agis agar? Noli timere. Exaudiuit eñ
de⁹ vocẽ pueri: de loco ĩ q̄ est. Surge et
tolle puerũ: ⁊ tene manũ illi⁹: q2 in gẽ
tẽ magnã faciã eũ. Aperuitq; oculos
ei⁹ de⁹. Que vidẽs puteũ aq̄: abijt ⁊ im
pleuit vtrẽ: deditq; puero bibere: ⁊ fu-
it cũ eo. Qui creuit ⁊ morat⁹ est in soli
tudine: factusq; est iuuenis sagittari⁹
Habitauitq; ĩ deserto pharan. Et acce
pit illi mr̃ sua vxorẽ d̄ terra egypti. Eo
S.26.f dem t̄pe dixit abimelech ⁊ phicol p̄n-
ceps exercit⁹ ei⁹ ad abraã: De⁹ tecũ est
in vniuersis q̄ agis. Iura ḡ p̄ dñm ne
noceas mihi et posteris meis: stirpiq;
mee, sed iuxta miscd̄iam quã feci tibi:
facies mihi et terre in q̄ versat⁹ es ad-
uena. Dixitq; abraã: Ego iurabo. Et
increpauit abimelech ꝓpter puteũ aq̄:
quẽ vi abstulerãt s̄ui ei⁹. Rñditq; abi-
melech. Nesciui q̇s fecerit hãc rẽ. Sed
et tu nõ indicasti mihi: ⁊ ego nõ audi- D
ui p̄ter hodie. Tulit itaq; abraã oues
et boues: ⁊ dedit abimelech. Percusse-
rũtq; ambo fedus. Et statuit abraã se
ptẽ agnas gregis seorsũ. Cui dixit abi
melech. Quid sibi volũt septem agne
iste q̄s stare fecisti seorsum? At ille: Se
ptẽ inq̇t agnas accipies d̄ manu mea:
vt sint mihi in testimoniũ: q̄m ego fo-
di puteũ istũ. Idcirco vocat⁹ ẽ loc⁹ il-
le bersabee q2 ibi vterq; iurauit: ⁊ inie
rũt fedus ꝓ puteo iuramẽti. Surrexit
aũt abimelech ⁊ phicol p̄nceps exerci
t⁹ ei⁹: reuersiq; sunt in terrã palestino
rũ. Abraã vero plãtauit nem⁹ in bersa
bee: ⁊ inuocauit ibi nomẽ dei eterni:
⁊ fuit colon⁹ terre palestinoꝝ diebus
Que postq; (multis. XXII
q gesta sunt tẽptauit de⁹ abraã: A
⁊ dixit ad eum: ‖ Abraam. At il
le respõdit: Adsũ. Ait illi: ‖ Tolle filiũ Iudit.8.c
tuũ vnigenitũ quẽ diligis isaac: ⁊ va- Heb.11.d
de in terrã visiõis: atq; offer eum ibi
holocaustum sup̄ vnũ mõtiũ quẽ mõ-
strauero tibi. Igit̃ abraã de nocte cõ-
surgens: strauit asinũ suũ: ducẽs secũ
duos iuuenes: ⁊ isaac filiũ suũ. Cumq;
cõcidisset ligna ĩ holocaustũ: abijt ad
locũ quẽ p̄cepat ei de⁹. Die aũt tertio
eleuatis oculis vidit locũ ꝓcul: dixitq;
ad pueros suos. Expectate h̄ cũ asino:
ego ⁊ puer illuc vsq; ꝓperãtes: postq;
adorauerim⁹ reuertemur ad vos. Tu-
lit q̇q; ligna holocausti: ⁊ ip̄osuit sup̄ B
isaac filiũ suum: ipse vero portabat in
manib⁹ ignẽ ⁊ gladiũ. Cumq; duo p̄ge
rent simul: dixit isaac prĩ suo: Pater
mi. At ille respõdit: Quid vis fili? Ec
ce inquit ignis ⁊ ligna: vbi ẽ victima
holocausti? Dixit aũt abraã. De⁹ ꝓui-
debit sibi victimã holocausti fili mi.
Pergebãt ḡ pariter: ⁊ venerũt ad locũ
quẽ oñderat ei de⁹: In q̄ edificauit al
tare: ⁊ desup̄ ligna cõposuit. Cũq; col-
ligasset isaac filiũ suũ: posuit eũ ĩ alta-
re sup̄ struẽ lignoꝝ. Extenditq; manũ

⁊ arripuit gladiū vt imolaret filiū suū.
C Et ecce angelꝰ dn̄i ď celo clamauit di
cēs: Abraā abraā. Qui rn̄dit: Adsum.
Dixitq̄ ei: Nō extēdas manū tuā sup
puerū: neq̄ facias illi quicq̄. Nūc co
gnoui ꝙ timeas dn̄m: ⁊ nō pepercisti
vnigenito filio tuo ꝓpter me. Leuauit
abraā oculos suos: viditq̄ post tergū
arietē inter vepres herentē cornibus.
Quē assumēs obtulit holocaustū ꝓ fi
lio. Appellauitq̄ nomē loci illiꝰ: dn̄s
videt. Unde vsq̄ hodie dicit̄: in mōte:
Eccl. 44. d dn̄s videbit. Uocauit aūt angelꝰ dn̄i
Hier. 44. f abraā secundo de celo dicens: Per me
Heb. 6. c metipsum iuraui dicit dominꝰ: q̄r fe
cisti hāc rem: ⁊ nō pepercisti filio tuo
vnigenito: bn̄dicam tibi ⁊ multiplica
D bo semen tuū sicut stellas celi: ⁊ velut
Gal. 3. a arenā q̄ est in littore maris. Posside
bit semē tuū portas inimicoꝝ suorū: ⁊
bn̄dicent̄ in semine tuo oēs gētes ter
re: q̄r obedisti voci mee. Reuersus est
abraā ad pueros suos: abierūtq̄ ber
sabee simul: ⁊ habitauit ibi. His ita
q̄ gestis nunciatū est abraā ꝙ melcha
q̄q̄ genuisset filios nachor fratri suo:
Hus ꝑmogenitū: et buz fratrē eiꝰ: et
chamuel patrē syroꝝ: ⁊ caseth ⁊ azau:
pheldas q̄z ⁊ yedlaf ⁊ bathuel: de quo
nata ē rebecca. Octo istos genuit mel
cha nachor fr̄i abraā. Cōcubina vo il
liꝰ noie roma: peperit thabee ⁊ gaon ⁊
thaas ⁊ maacha. XXIII

A v Ixit aūt sara cētū vigintiseptē
annis: ⁊ mortua ē i ciuitate ar
bee: q̄ est hebron in terra chanaan. Ue
nitq̄ abraā vt plāgeret ⁊ fleret eā. Cū
q̄ surrexisset ab officio funeris: locutꝰ
est ad filios heth dicēs: Aduena sum
et ꝑegrinꝰ apď vos. Date mihi ius se
pulchri vobiscum: vt sepeliā mortuum
meū. Responderuntq̄ filij heth: Audi
nos dn̄e. Pricceps dei es apud nos: in
electꝫ sepulchris nr̄is sepeli mortuū tu
um: Nullusq̄ ꝓhibere te poterit: q̄n i
B monumento eiꝰ sepelias mortuū tuū:
Surrexit abraā ⁊ adorauit pplm̄ terre
filios videlꝫ heth. Dixitq̄ ad eos: Si
placet anime vestre vt sepeliam mor
tuū meū: audite me et itercedite apud
ephron filiū seor vt det mihi speluncā
duplicē quā habet i extrema pte agri
sui. Pecunia digna tradat eā mihi co
rā vob i possessionē sepulchri. Habita

bat aūt ephron i medio filiorum heth.
Responditq̄ ad abraam cūctis audi
entibꝰ q̄ ingrediebāt̄ portā ciuitatꝫ il
liꝰ dicens: Neq̄q̄ ita fiet dn̄e mi: sꝫ tu C
magꝫ ausculta qď loquor. Agrā trado
tibi ⁊ speluncā que i eo est p̄sentibꝰ fi
lijs ppl̄i mei: sepeli mortuū tuū. Ado
rauit abraam corā dn̄o ⁊ ppl̄o terre: et
locutꝰ est ad ephron circūstante plebe
eius. Queso vt audias me. Dabo pecu
niā ꝓ agro: suscipe eā: et sic sepeliam
mortuū meū i agro. Rn̄ditq̄ ephron:
Dn̄e mi audi me: Terra quā postulas
q̄dringētos siclos argēti valet. Istud
est p̄ciū inter me ⁊ te. Sed quātū est h̄
Sepeli mortuū tuū. Quod cū audisset
abraam appēdit pecuniā quā ephron
postulauerat: audientibꝰ filijs heth q̄
dringētos siclos argēti ꝓbate mon te D
publice. Cōfirmatusq̄ est ager quōdā
ephronis i quo erat spelūca duplex re
spiciēs mābre: tā ip̄e q̄ spelūca: ⁊ om
nes arbores eiꝰ in cūctis terminis eiꝰ
ꝑ circuitū abrae i possesionē vidētibꝰ
filijs heth: ⁊ cūctis q̄ itrabāt portā ci
uitatis illiꝰ. Atq̄ ita sepeliuit abraā
sarā vxorē suā in spelūca agri duplici
q̄ respiciebat mābre: hec ē hebron i ter
ra chanaan. Et ꝯfirmatꝰ est ager ⁊ an
trū qď erat i eo abrae in possessiōe mo
numēti a filijs heth. XXIIII

e Rat aūt abraam senex: dierūq̄ B
multoꝝ: ⁊ dn̄s in cūctis bn̄dix
erat ei. Dixitq̄ ad seruū seniorē domꝰ I. 47.
sue: qui p̄erat oibus q̄ habebat Pone
manū tuā subter femur meū vt adiurē
te ꝑ dn̄m deū celi ⁊ t̄re: vt nō accipias
vxorē filio meo de filiabꝰ chananeorū
inter q̄s habito: sed ad terrā ⁊ cogna
tionē meā ꝓficiscaris: ⁊ inde accipias
vxorē filio meo isaac. Rn̄dit seruꝰ: Si
noluerit mlier venire mecū i t̄rā hāc:
nunq̄d reducere debeo filiū tuū ad lo
cū de q̄ tu egressus es? Dixitq̄ abraā:
Caue ne q̄n reducas filiū meum illuc.
Dn̄s deus celi ⁊ terre q̄ tulit me de do
mo mei: ⁊ de terra natiuitatꝫ mee q̄ lo
cutꝰ est mihi: ⁊ iurauit mihi dicēs: Se
mini tuo dabo terrā hāc: ip̄e mittet an
gelū suū corā te: ⁊ accipies inde vxorē
filio meo. Sin aūt mulier noluerit seq̄
te nō teneberꝫ iuramēto: filiū tm̄ meū
ne reducas illuc. Posuit ḡ seruꝰ manū
sub femore abraā dn̄i sui: et iurauit il B

si sup sermōe hoc. Tulitq; decē came-
los de grege dñi sui et abijt: ex oib⁹ bo
nis ei⁹ portās secū: Profectusq; perrexit
in mesopotamiā ad vrbē nachor. Cūq;
camelos fecisset accūbere ex̄ oppidū:
iuxta puteū aque vespe: eo tpe q̄ so-
lēt mlieres egredi ad hauriēdā aquā:
lit.9.a dixit: Domine de⁹ domini mei abraā
occurre obsecro mihi hodie: ⁊ fac mise
ricordiā cū dño meo abraā. Ecce ego
sto pp̄ter fontē aq̄: ⁊ filie habitatorū
hui⁹ ciuitatis egredienť ad haurien-
dā aquā. Igiť puella cui dixero: incli-
na hydriā tuā vt bibā: et illa rñderit
bibe: qn ⁊ camelis tuis dabo potū: ip-
sa est quā p̄parasti s̄uo tuo isaac: ⁊ p h
itelligā q; fecerį miscdiaʒ cū domino
meo. Necdū intra se v̄ba cōpleuerat:
⁊ ecce rebecca egrediebať filia bathu-
el: filij melche vxoris nachor fr̄is abra
am: habens hydriā in scapula: puella
decora nimis virgoq; pulcherrima et
C incognita viro. Descēderat aūt ad fō-
tē et impleuerat hydriam: ac reuerte-
bať. Occurritq; ei s̄u⁹ ⁊ ait: Pauxillū
aque mihi ad sorbendū p̄be d̄ hydria
tua. Que rñdit: Bibe dñe mi. Celeriter
q; deposuit hydriā sup vlnā suā: et de
dit ei potū. Cūq; ille bibisset: adiecit.
Quin ⁊ camelis tuis hauriā aquā: do-
nec cūcti bibāt. Effundēsq; hydriā in
canalib⁹ recurrit ad puteū vt hauriret
aquā: ⁊ haustā oib⁹ camelis dedit. Il-
47.g le aūt ɔtēplabať eā tacit⁹: scire volēs
vtrū p̄sperū iter suū fecisset de⁹ an nō.
Postq; aūt biberūt cameli p̄tulit vir
inaures aureas: appēdētes siclos du-
os: ⁊ armillas totidē pōdo siclorū de-
cē. Dixitq; ad eā. Cui⁹ es filia? Indica
mihi. Est in domo p̄ris tui loc⁹ ad ma
nendū? Que rñdit: Filia sū bathuelis:
filij melche quem peperit nachor. Et
addidit dicēs: Palearū q̄ȝ ⁊ feni pluri-
mū ē apud nos: et loc⁹ spaciosus ē ad
manēdū. Inclinauit se hō: ⁊ adorauit
dñm dicēs: Bñdict⁹ dñs deus dñi mei
abraā: q̄ nō abstulit miscdiam ⁊ veri-
D tatē suā a dño meo: ⁊ recto itinere me
p̄duxit i domū fr̄is dñi mei. Cucurrit
itaq; puella: et nūciauit i domū matrį
sue oia que audierat. Habebat aūt re-
becca fratrē noie laban. Qui festinus
egressus ē ad hoiem vbi erat fons. Cū
q; vidisset inaures ⁊ armillas in manį
bus sororis sue: ⁊ audisset cūcta verba
referētį: hec locut⁹ ē mihi hō: venit ad
virū q̄ stabat iuxta camelos: ⁊ p̄pe fon
tē aq̄: dixitq; ad eum. Ingredere bñdi
cte dñi. Cur foris stas? Preparaui domū
et locū camelis tuis. Et introduxit eū
i hospitiū: ac destrauit camelos: dedit-
q; paleas ⁊ fenū: ⁊ aquā ad lauandos
pedes camelorū: ⁊ virorū q̄ venerāt cū
eo. Et apposit⁹ ē in ɔspectu ei⁹ panis.
Qui ait: Nō comedā: donec loquar ser
mones meos. Rñdit ei: Loq̄re. At ille:
Seru⁹ inquit abraā sum. Et dñs bene
dixit dño meo valde: ⁊ magnificat⁹ ē:
et dedit ei oues ⁊ boues: argētū ⁊ aurū S.21.a
s̄uos ⁊ ancillas; camelos ⁊ asinos. Et
peperit sara vxor dñi mei filiū dño meo
i senectute sua: deditq; illi oia q̄ habu
erat. Et adiurauit me dñs me⁹ dicēs:
Nō accipies vxorē filio meo de filiab⁹
chananeorū: in q̄rū terra habito: sȝ ad
domū p̄ris mei p̄ges: ⁊ de cognatione E
mea accipies vxorē filio meo. Ego ve-
ro rñdi dño meo: Quid si noluerit ve-
nire mecū mlier? Dñs ait in cui⁹ cōspe
ctu ambulo: mittet angelū suū tecū: et
diriget viā tuā: accipiesq; vxoreȝ filio
meo de cognatiōe mea: ⁊ d̄ domo p̄ris
mei. Innocēs eris a maledictiōe mea
cū veneris ad p̄ximos meos: ⁊ nō de-
derint tibi. Ueni ergo hodie ad fontē
aque: ⁊ dixi: Dñe de⁹ dñi mei abraam:
si direxisti viā meā in q̄ nūc ambulo:
ecce sto iuxta fontē aq̄: ⁊ virgo q̄ egre-
dieť ad hauriēdā aquā: audierit a me
da mihi pauxillū aq̄ ad bibendū de hy
dria tua: ⁊ dixerit mihi: ⁊ tu bibe: ⁊ ca-
melis tuis hauriā: ipsa est mlier quā p̄-
parauit dñs filio dñi mei. Dūq; hec taci
t⁹ mecū voluerē: apparuit rebecca ve-
niēs cū hydria quā portabat in scapu-
la; Descēditq; ad fōtē: ⁊ hausit aquā.
Et aio ad eā: Da mihi paululū bibere.
Que festinans deposuit hydriā de hu-
mero: et dixit mihi: Et tu bibe: ⁊ came
lis tuis tribuā potū. Bibi: ⁊ adaqua- F
uit camelos. Interrogauiq; eā: ⁊ dixi:
Cui⁹ es filia? Que rñdit: Filia bathue
lis sum: filij nachor: quē peperit ei mel-
cha. Suspēdi itaq; inaures ad ornan
dā faciē eius: ⁊ armillas posui in ma
nib⁹ ei⁹. Pronusq; adoraui dñm bñdi
cens dño deo dñi mei abraā: q̄ p̄duxit
me recto itinere: vt sumerē filiā fratrį

dñi mei filio eiꝰ. Quãobrẽ si facitꝭ mi-
sericordiã ⁊ veritatẽ cũ dño meo indi
cate mihi: sin autẽ aliud placet: ⁊ h̄ di
cite mihi: vt vadã ad dexterã siue ad si
nistrã. Rñderũt laban ⁊ bathuel: A do
mino egressus ẽ sermo. Nõ possumꝰ ex
tra placitũ eius q̃cꝫ aliud loq̃ tecũ.
En rebecca corã te ẽ: Tolle eã ⁊ ꝓfici-
scere: ⁊ sit vxor filij dñi tui: sic locutꝰ ẽ
dominꝰ. Qđ cũ audisset puer abraam:
adorauit in terra dominũ. Prolatisꝫ
vasis argẽteis ⁊ aureis ac vestibus de
dit ea rebecce ꝓ munere. Fratribus q̃ꝫ
eiꝰ ⁊ mr̄i dona obtulit. Inito cõuiuio
vescẽtes pariter ⁊ bibẽtes mãserũt ibi.
Surgẽs aũt mane locutꝰ est puer: Di
mittite me: vt vadã ad dñm meũ. Re-
spõderũtꝫ fratres eiꝰ ⁊ mr̄. Maneat
puella saltẽ decẽ dies apđ nos: ⁊ post-
ea ꝓficiscet̃. Nolite ait me retinere: q̃
dñs direxit viã meã. Dimittite me vt
ꝑgã ad dñm meũ. Et dixerũt: Vocemꝰ
puellã ⁊ q̃ramus ipsiꝰ volũtatem. Cũꝫ
B vocata venisset: sciscitati sũt. Uis ire
cũ hoie isto? Que ait: Vadã. Dimiserũt
ergo eã ⁊ nutricẽ illiꝰ: seruũꝫ abraam
⁊ comites eiꝰ: imp̄cãtes ꝓspera sorori
sue atꝫ dicẽtes: Soror nr̄a es. Crescas
i mille milia ⁊ possideat semẽ tuũ por-
tas inimicoꝝ suoꝝ. Igit̃ rebecca ⁊ pu
elle illiꝰ ascẽsis camelis secute sunt vi
rũ: qui festinꝰ reuertebat̃ ad dñm suũ.
Eo tempore deambulabat isaac ꝑ viã
q̃ ducit ad puteũ: cuiꝰ nomẽ ẽ viuẽtis
⁊ videntis. Habitabat eñ in terra au
strali: ⁊ egressus fuerat ad meditãdum
in agro iclinata iã die. Cũꝫ eleuasset
oculos: vidit camelos venictes ꝓcul.
Rebecca q̃uoꝫ cõspecto isaac descẽdit
đ camelo: ⁊ ait ad puerum: Quis ẽ ille
hõ qui venit ꝑ agrũ in occursũ nobis?
Dixitꝫ ei: Ipse est dñs meꝰ. At illa tol
lens cito pallium opuit se. Seruus au
tẽ cuncta que gesserat narrauit isaac.
Qui introduxit eã in tabernaculũ sa-
re matris sue: ⁊ accepit eã vxorẽ: ⁊ in
tantũ dilexit vt dolorem qui ex morte
matris acciderat tẽperaret. XXV

A Braã vo aliã duxit vxorẽ noie
cethurã: que peperit ei zãram et
iecsan: ⁊ madan: ⁊ madian: ⁊ ies
boch: et sue. Iecsan q̃ꝫ genuit saba et
dadan. Filij dadã fuerũt: assurim et la
thusim ⁊ laomim. At vero ex madian
ortꝰ est epha et opher et enoch ⁊ abida
heldaa. Oẽs hi filij cethure. ‖ Deditꝫ I. Pa. I. c
abraã cuncta q̃ possiderat isaac. Filijs
aũt ꝯcubinaꝝ largitꝰ ẽ munera: ⁊ sepe
rauit eos ab isaac filio suo duꝫ adhuc
ipse viueret ad plagã oriẽtalẽ. Fuerũt
aũt dies vite abrae centũ septuaginta
q̃nꝫ anni: ⁊ deficiẽs mortuꝰ ẽ in sene
ctute bona: ꝓuectecꝫ etatis ⁊ plenꝰ di
erũ: Cõgregatusꝫ ẽ ad ꝑp̄lm suũ. Et se
pelier̃t eũ isaac ⁊ hismael filij sui i spe
lunca duplici q̃ sita ẽ in agro ephron:
filij seor ethei: e regiõe mãbre: quã eme
rat a filijs heth. Ibi sepultꝰ est ipse ⁊ sa
ra vxor eiꝰ. Et post obitũ illius benedi B
xit deꝰ isaac filio eiꝰ: qui habitabat iu
xta puteũ noie viuẽtꝭ ⁊ videtꝭ. He sũt
generatiões hismael filij abrae quẽ pe
perit ei agar egyptia famĺa sare: ⁊ hec
noia filioꝝ eiꝰ in vocabulis ⁊ generati
onibꝰ suis. Priogenitꝰ hismael nabai I. Pa. I.
oth: deinde cedar: ⁊ abdehel ⁊ mabsã:
masma quoꝫ et duma ⁊ massa: adad ⁊
thema ⁊ iathur ⁊ naphis ⁊ cedma. Isti
sunt filij hismael: ⁊ hec noia ꝑ castella
et oppida eoꝝ duodecim principes tri
buũ suarum. Anni vite hismaelis cen
tum trigintaseptẽ: deficiẽsꝫ mortuꝰ
est: ⁊ appositus ad ꝑp̄lm suuꝫ. Habita
uit aũt ab euila vsꝫ sur: q̃ respicit egy
ptũ itroeũtibꝰ assyrios. Corã cũctꝭ fra C
tribꝰ suis obijt. He quoꝫ sũt generati
ones isaac filij abraã. Abraam genuit
isaac. Qui cũ quadraginta eẽt ãnoꝝ:
duxit vxorẽ rebeccã filiã bathuel syri
de mesopotamia sororẽ laban. Dep̄ca
tusꝫ ẽ isaac dñm ꝓ vxore sua eo q̃ eẽt
sterilis. ‖ Qui exaudiuit eũ ⁊ dedit ꝯce Ro. 9
ptũ rebecce: sed collidebant̃ i vtero eiꝰ
ꝑuuli. Que ait: Si sic mihi futuꝝ erat
q̃d necesse fuit cõcipe? Perrexitꝫ re-
becca vt ꝯsuleret dñm. Qui respõdens
ait: Due gẽtes sũt in vtero tuo: et duo
ppl̃i ex vẽtre tuo diuidẽt̃: Populusꝫ Ro. 9
ꝑp̄lm sußabit: ⁊ maior seruiet minori. Iã
tp̄s pariẽdi aduenerat: ⁊ ecce gemini i
vtero eiꝰ reꝑti sũt. ‖ Qui ꝑus egressus ẽ Iosue
rufus erat ⁊ totꝰ i morẽ pell̃ hispidus: Osee
Uocatũꝫ ẽ nomẽ eiꝰ esau. Protinꝰ al
ter egrediẽs: plãtã fr̄is tenebat manu:
⁊ idcirco appellauit eũ iacob. Sexage D
nariꝰ erat isaac qñ nati sunt paruuli.
Quibꝰ adultꝭ: factꝰ ẽ esau vir gnarꝰ ve
nãdi et hõ agricola: iacob aũt vir sim

plex habitabat ĩ tabernaculis. Jsaac
amabat esau: eo ꝙ de venatiõibꝰ illiꝰ
vesceretur et rebecca diligebat iacob.
Coxit aũt iacob pulmẽtũ. Ad quẽ cũ
venisset esau de agro lassus ait: Da mi
hi de coctione hac rufa: qꝛ opido las-
Abd.1.a sus sũ. ‖ Quã ob cãm vocatũ est nomẽ
eius edom. Cui dixit iacob: Uende mi
hi ꝑmogenita tua. Jlle rñdit: En mo
J.47.a rior. Quid mihi ꝓderunt ꝑmogenita?
Heb.12.d Ait iacob: Jura ẽ mihi. Jurauit esau:
⁊ vendidit primogenita: ⁊ sic accepto
pane ⁊ lentis edulio comedit et bibit
⁊ abijt: paruipendens ꝙ primogeni-
A Rta ta vẽdidisset. XXVI
o aũt fame sup terrã post eã steri
litatẽ q̃ acciderat ĩ diebꝰ abraã
abijt isaac ad abimelech regẽ palesti-
norũ in gerara. Apparuitq́ȝ ei dñs: et
ait: Ne descẽdas in egyptũ: sed quiesce
ĩ terra quã dixero tibi ⁊ ꝑegrinare in
ea: eroq́ȝ tecũ ⁊ bñdicã tibi. Tibi enĩ
et semini tuo dabo vniũsas regiones
has: cõplẽs iuramẽtũ qḋ spopondi ab-
raã patri tuo: ⁊ multiplicabo semẽ tu
Ro.4.d um sicut stellas celi. ‖ Daboq́ȝ posteris
tuis vniuersas regiones has: et bñdi-
B cent̃ in semine tuo oẽs gẽtes terre: eo
ꝙ obedierit abraã voci mee ⁊ custodie
rit ꝓcepta ⁊ mandata mea et cerimo-
nias: legesq́ȝ seruauerit. Mansit itaq́ȝ
isaac in geraris. Qui cũ interrogaret̃
a viris loci illiꝰ sup vxore sua: respon-
dit: Soror mea est. Timuerat enĩ ꝯfite
ri ꝙ sibi esset sociata cõiugio: reputãs
ne forte interficerẽt eũ ꝓpter illiꝰ pul
chritudinẽ. Cũq́ȝ ꝑtrãsissẽt dies pluri-
mi et ibidẽ moraret̃ ꝓspiciẽs abime-
lech rex palestinorũ ꝑ fenestrã: vidit eũ
C iocãtẽ cũ rebecca vxore sua: Et accersi
to ait: Perspicuum est ꝙ vxor tua sit.
Cur mẽtitꝰ es sororẽ tuã eẽ? Respõdit:
Timui ne morerer ꝓpter eã. Dixitq́ȝ
abimelech: Quare iposuisti nobis: Po
tuit coire quispiã de ꝑplo cũ vxore tua:
⁊ induxeras sup nos grãde peccm̃. Pre
cepitq́ȝ oĩ ꝑplo dicẽs: Qui tetigerit ho
minis huiꝰ vxorem: morte morief̃. Se
uit aũt isaac ĩ terra illa: ⁊ inuenit ĩ ip-
so anno cẽtuplũ. Bñdixitq́ȝ ei deꝰ ⁊ lo
cupletatꝰ ẽ hõ: ⁊ ibat ꝓficiẽs atq́ȝ suc
crescens: donec magnꝰ vehemẽter effe
D ctꝰ ẽ: Habuit q̃ȝ possessiões ouiũ et ar-
mẽtorũ ⁊ familie plurimũ. Ob ħ inui
dentes ei palestini: oẽs puteos q̃s fo-
derãt serui pr̃is illiꝰ abraã: illo tp̃e ob
struxerũt implẽtes humo: intm̃ vt ip-
se abimelech diceret ad isaac. Recede
a nobis: qm̃ potentior nostri factꝰ es
valde. Et ille discedens vt veniret ad
torrẽtẽ gerare habitaretq́ȝ ibi. Rursũ
fodit alios puteos: quos foderãt serui
pr̃is sui abraã: et q̃s illo mortuo olim
obstruxerãt philistijm. Appellauitq́ȝ
eos eisdẽ nõibꝰ q̃bꝰ añ pr̃ vocauerat.
Foderũtq́ȝ ĩ torrẽte ⁊ reppererũt aquã E
viuã. Sed ⁊ ibi iurgiũ fuit pastoꝝ ge-
rare: aduersus pastores isaac dicẽtiũ:
Nostra ẽ aqua. Quãobrẽ nomẽ putei
ex eo ꝙ acciderat vocauit calũniã. Fo
derũt et alium ⁊ ꝓ illo q̃ȝ rixati sunt:
Appellauitq́ȝ eũ inimicitias. Profectꝰ
inde fodit aliũ puteũ: ꝓ q̊ nõ cõtende-
rũt. Jtaq́ȝ vocauit nomẽ eiꝰ latitudo
dicẽs. Nũc dilatauit nos dñs: ⁊ fecit
crescere super terram. Ascendit aũt ex
illo loco ĩ bersabee: vbi apꝑuit ei dñs
ĩ ipsa nocte dicẽs: Ego sum deꝰ abraã
patris tui. Noli metuere: qꝛ tecũ sum.
Bñdicã tibi ⁊ mlt̃iplicabo semẽ tuũ: F
ꝓpter seruũ meũ abraã. Jtaq́ȝ edifica
uit ibi altare dño: ⁊ iuocato noie dñi
extẽdit tabernaculũ: Precepitq́ȝ ꝯuis G.21.c.
suis vt foderẽt puteũ. Ad quẽ locũ cũ
venissent de gerarj abimelech ⁊ ocho-
zath amici illiꝰ et phicol dux militũ:
locutꝰ ẽ eis isaac: Quid venistj ad me
hoiem quẽ odistj: ⁊ expulistj a vobis?
Qui rñderũt: Uidimꝰ tecũ esse dñm: ⁊
idcirco nũc diximꝰ: Sit iuramẽtũ in-
ter nos: ⁊ ineamꝰ fedus: vt nõ facias
nobis q̃cq́ȝ mali: sicut ⁊ nos nihil tuo
rũ attigimꝰ: nec fecimꝰ qḋ te lederet: G
sed cũ pace dimisimꝰ auctũ bñdictiõe
dñi. Fecit ẽ eis cõuiuiũ. Et post cibũ
⁊ potũ surgẽtes mane: iurauerũt sibi
mutuo: dimisitq́ȝ eos isaac pacifice in
locũ suũ. Ecce aũt venerũt in ipso die
serui isaac: annũciãtes ei ḋ puteo quẽ
foderãt: atq́ȝ dicẽtes: Jnuenimꝰ aquã.
Uñ appellauit eũ abũdantiã: ⁊ nomẽ
vrbi impositũ est bersabee vsq́ȝ in ꝑsen
tẽ diẽ. Esau vero quadragenariꝰ dux-
it vxores: iudith filiã beeri ethei ⁊ ba-
semath filiã elon eiusdẽ loci: que am
be offẽderãt animũ isaac ⁊ rebeccꝰ.
Enuit aũt isaac: ⁊ XXVII A
s caligauerũt oculi eiꝰ: et videre

Heb.11.d non poterat: Vocauitq; esau filium
suum maiorem: & dixit ei: Fili mi. Qui
spōdit: Adsū. Cui pater. Vides inquit
ꝙ senuerim: & ignorē diē mortis mee.
Sume arma tua: & pharetrā: & arcū et
egredere foras. Cūq; venatu aliq̄d ap-
p̄hēderis fac mihi inde pulmētū sicut
velle me nosti: & affer vt comedā: & be-
nedicat tibi aīa mea anteꝗ̄ moriar.
Qđ cū audisset rebecca & ille abisset in
agrū vt iussionē p̄ris impleret: dixit fi
lio suo iacob: Audiui patrē tuū loq̄n-
tē cū esau fratre tuo: & dicētē ei. Affer
mihi de venatiōe tua: & fac cibos vt co
medā: et bn̄dicā tibi corā dn̄o anteꝗ̄
moriar. Nūc ergo fili mi acquiesce cō-
B siliis meis: & ꝑgens ad gregē affer mi
hi duos hedos optimos: vt faciam ex
eis escas p̄ri tuo: q̄b⁹ libenter vescit̄:
Quas cū itulerꝭ & comederit: bn̄dicat
tibi ꝑusꝗ̄ moriat̄. Cui ille r̄ndit: No-
sti ꝙ esau frater meus hō pilosus sit: &
ego lenis. Si attrectauerit me p̄r me⁹
& senserit: timeo ne putet sibi voluisse
me illudere: & inducat sup me maledi-
ctiōez ꝓ bn̄dictiōe. Ad quē m̄r: In me
sit ait ista maledictio fili mi: tm̄ audi
vocē meā: & ꝑgēs affer q̄ dixi. Abiit &
attulit: deditq; matri. Parauit illa ci
bos sicut velle nouerat p̄rez illi⁹: & ve
C stib⁹ esau valde bonis: q̄s apud se ha-
bebat domi: induit eū: Pelliculasq; he
doꝝ circūdedit manib⁹: et colli nuda
ꝓtexit. Deditq; pulmentū: & panes q̄s
coxerat tradidit. Quib⁹ illatis: dixit:
P̄r mi. At ille r̄ndit: Audio. Quis es
tu fili mi? Dixitq; iacob: Ego sū ꝑmo-
genit⁹ tu⁹ esau: feci tibi sicut ꝑcepisti
mihi. Surge sede & comede de vena-
tiōe mea: vt bn̄dicat mihi aīa tua Rur
sūq; isaac ad filiū suū. Quō inq̄t tā ci-
to inueniri potuisti fili mi? Qui r̄ndit
Volūtas dei fuit vt cito occurreret mi
hi qđ volebam. Dixitq; isaac: Accede
huc vt tangā te fili mi: et ꝓbē vtrū tu
sis fili⁹ me⁹ esau: an non. Accessit ille
ad p̄rem: & palpato eo dixit isaac: Vox
q̄dē: vox iacob est: sz manus man⁹ sūt
esau. Et nō cognouit eū: q2 pilose ma
D nus similitudinē maioris expsserāt. Bn̄-
dicens ḡ illi ait: Tu es fili⁹ me⁹ esau?
R̄ndit Ego suz: At ille. Offer inq̄t mi-
hi cibos de venatiōe tua fili mi: vt bn̄
dicat tibi aīa mea. Quos cū oblatos
comedisset: obtulit ei etiā vinū. Quo
hausto: dixit ad eū: Accede ad me & da
mihi osculū fili mi. Accessit: & oscula-
t⁹ ē eū. Statimq; vt sensit vestimēto Heb.11.b
rum ei⁹ fragrātiā: bn̄dicens ait: Ecce
odor filii mei sicͭ odor agri pleni: cui
bn̄dixit dn̄s. Det tibi de⁹ de rore celi &
de pinguedīe terre abundātiā frumē-
ti & vini: & seruiant tibi populi: & ado-
rēt te trib⁹. Esto dn̄s fratrū tuoꝝ: & in
curuēt ante te filii m̄ris tue. Qui ma
ledixerit tibi: maledict⁹ erit: & q̄ bene E
dixerit tibi: bn̄dictionib⁹ repleat̄. Vix
isaac sermonē impleuerat: & egresso ia
cob foras: venit esau: Coctosq; ꝺ vena
tione cibos intulit p̄ri dicens: Surge
pat̄ mi: & comede ꝺ venatiōe filii tui:
vt bn̄dicat mihi aīa tua. Dixitq; illi
isaac Quis em̄ es tu? Qui r̄ndit: Ego
sum fili⁹ tu⁹ ꝑmogenit⁹ esau. Expauit
isaac stupore vehemēti: & vltra ꝗ̄ cre-
di pōt ammirās ait. Quis igit̄ ille est
q̄ dudū captā venationē attulit mihi:
et comedi ex oīb⁹ priusꝗ̄ tu venires?
Bn̄dixiq; ei: & erit bn̄dictus. Auditis
esau sermonibus patris: irruit clamo
re magno & cōsternat⁹ ait: Bn̄dic etiā
& mihi pat̄ mi. Qui ait: Venit germa-
n⁹ tu⁹ fraudulēter & accepit bn̄dictio
nē tuā. At ille subiūxit: Juste vocatuz F
est nomē ei⁹ iacob. Supplantauit em̄
me en altera vice. Primogenita mea
ante tulit: & nūc secūdo subripuit bn̄-
dictiōez meā. Rursūq; ad p̄rez: Nūq̄d
non reseruasti ait & mihi bn̄dictionē?
R̄ndit isaac: Dn̄m tuū illū cōstitui: et
omnes fratres suos seruituti eius sub
iugaui. Frumento & vino stabiliui eū:
& tibi post hec fili mi vltra quid faciā?
Cui esau ait: Nū vnā inq̄t tm̄ bn̄dicti
onē habes p̄r? Mihi q̄3 obsecro vt bn̄
dicas. Cūq; eiulatu magno fleret: mo Heb.12.
t⁹ isaac dixit ad eū. In pinguedine ter
re & i rore celi desup erit bn̄dictio tua.
Viues gladio: et fratri tuo seruies: tē
pusq; veniet cum excutias & soluas iu
gū ei⁹ de ceruicib⁹ tuis. Oderat ḡ sem Abdi.1.
ꝑ esau iacob ꝓ bn̄dictiōe q̄ bn̄dixerat G
ei pater. Dixitq; i corde suo. Venient
dies luct⁹ patris mei: vt occidā iacob
fratrē meū. Nūciata sunt hec rebecce.
Que mittēs: et vocās iacob filiū suū:
dixit ad eū: Ecce esau frater tu⁹ mina-
tur vt occidat te. Nūc ḡ fili audi vocē

meā: ⁊ cōſurgēs fuge ad laban fratrē
meū ī arā: habitabiſq; cū eo dies pau-
cos donec requieſcat furor fratris tui: et
ceſſet indignatio eiꝰ obliuiſcat̄q; eoꝝ
q̄ feciſti in eū: poſtea mittā et adducā
te inde huc. Cur vtroq; orbabor filio
in vno die? Dixitq; rebecca ad iſaac.
Tedet me vite mee ꝓpter filias heth.
Si accepit iacob vxorē de ſtirpe huiꝰ
terre: nolo viuere. XXVIII

A v Vocauit itaq; iſaac iacob ⁊ bn̄-
dixit eū: p̄cepitq; ei dicēs: Noli
accipe cōiugē de genere chanaā: ſ; va
de ⁊ ꝓficiſcere in meſopotamiā ſyrie:
ad domū bathuel p̄rem m̄ris tue: ⁊ ac
cipe tibi inde vxorē de filiabus laban
auūculi tui. Deꝰ aūt oīpotēs bn̄dicat
tibi: ⁊ creſcere te faciat atq; multipli-
cet vt ſis ī turbas ꝑplorū: ⁊ det tibi be
nedictiōes abrae ⁊ ſemini tuo poſt te:
vt poſſideas terrā ꝑegrinationis tue:
quā pollicitꝰ eſt auo tuo. Cūq; dimiſiſ
ſet eū iſaac ꝓfectꝰ ꝑuenit ī meſopota-
miā ſyrie: ad laban filiū bathuel ſyri:
B fratrē rebecce matris ſue. Uidēs aūt
eſau q bn̄dixiſſet pater ſuꝰ iacob: ⁊ mi
ſiſſet eū ī meſopotamiā ſyrie: vt īde vx-
orē duceret: et q pꝰ bn̄dictiōez p̄cepiſ-
ſet ei dicēs: nō accipies vxorē de filia-
bꝰ chanaan: q̄ꝺq; obediēs iacob parē
tibꝰ ſuis iſſet in ſyriā: ꝓbās q̄; q nō
libēter aſpiceret filias chanaā p̄r ſuꝰ:
iuit ad hiſmaelē: ⁊ duxit vxorem abſq;
his q̄s ꝑus habebat: melech filiā hiſ-
mael filij abraā ſororē nabaioth. Igit̄
egreſſus iacob d̄ berſabee: ꝑgebat arā.
Cūq; veniſſet ad quēdā locū: ⁊ vellet ī
eo requieſcere poſt ſolis occubitū tulit d̄
C lapidibꝰ q̄ iacebāt: ⁊ ſupponēs capiti
ſuo: dormiuit in eodē loco. Uiditq; in
ſomnis ſcalā ſtātē ſuꝑ terrā ⁊ cacumē
illiꝰ tangēs celū: angelos q̄; dei aſcen-
dētes ⁊ deſcēdētes ꝑ eā: ⁊ dn̄m innixū
ſcale dicētē ſibi. Ego ſū dn̄s deꝰ abraā
p̄ris tui: ⁊ deꝰ iſaac. Terrā iu q̄ dormiſ
tibi dabo ⁊ ſemini tuo: eritq; germen
tuū q̄ſi puluis t̄re. Dilataberis ad ori
entē ⁊ occidētē ⁊ ſeptētrionē et meri-
diē: ⁊ bn̄dicēt̄ in te ⁊ ī ſemīe tuo cūcte
tribꝰ terre. Et ero cuſtos tuꝰ q̄cūq; ꝑ-
rexeris: ⁊ reducā te ī terrā hāc: nec di-
mittā niſi cōpleuero vniuerſa q̄ dixi.
Cunq; euigilaſſet iacob de ſomno ait:
Uere dn̄s ē ī loco iſto: et ego neſciebā.

Pauēſq;: q̄; terribilis ē inq̄t locꝰ iſte: D
Nō eſt hic aliud niſi domus dei: ⁊ por
ta celi. Surgēs ergo mane: tulit lapi-
dē quē ſuppoſuerat capiti ſuo: ⁊ erexit
in titulū: fundēs oleū deſuꝑ. Appella-
uitq; nomen vrbis bethel: q̄ ꝑus luza
vocabat̄. Uouit etiā votū dicēs: Si
fuerit dn̄s mecū: ⁊ cuſtodierit me ī via
ꝑ quā ego ambulo: ⁊ dederit mihi pa-
nē ad veſcēdū ⁊ veſtimētū ad induen-
dū: reuerſuſq; fuero ꝓſpere ad domū
p̄ris mei: erit mihi dn̄s in deū ⁊ lapis
iſte quē erexi in titulū: vocabit̄ domꝰ
dei: cūctorūq; q̄ dederꝭ mihi: decimas
Profectꝰ (offerā tibi. XXIX A
p [P]rofectꝰ ẽ iacob venit ī terrā orientalē:
⁊ vidit puteū ī agro: tres q̄; gre
ges ouiū accubātes iuxta eū. Nā ex il-
lo adaq̄bant̄ pecora: ⁊ os eiꝰ grādi la
pide claudebāt̄. Moſq; erat: vt cūctis
ouibꝰ cōgregatis deuoluerēt lapidē: ⁊
refectꝭ gētibꝰ rurſum ſuꝑ os putei po-
nerēt. Dixitq; ad paſtores. F̄rēs vnde
eſtis? Qui r̄nderūt: De aran. Quos in
terrogans: nūq̄d ait noſtis laban filiū ī.45.f
nachor? Dixerūt: Nouimꝰ. Sanꝰ ne ē B
iq̄t? Ualet inquunt: Et ecce rachel filia
eiꝰ venit cū grege ſuo. Dixitq; iacob.
Adhuc multū diei ſupeſt: nec ē tēpus
vt reducāt̄ ad caulas greges an̄. Da-
te potum ouibꝰ: ⁊ ſic eas ad paſtū re-
ducite. Qui r̄nderūt: Nō poſſumꝰ: do-
nec oīa pecora cōgregēt̄ ⁊ amoueamꝰ
lapidē d̄ ore putei vt adaq̄mꝰ greges.
Adhuc loquebāt̄: ⁊ ecce rachel venie-
bat cū ouibꝰ patris ſui. Nā gregē ipſa C
paſcebat. Quā cum vidiſſet iacob ⁊ ſci
ret cōſobrinā ſuā: oueſq; laban auūcu
li ſui: amouit lapidē q̄ puteꝰ claudeba
tur. Et adaq̄to grege oſculatꝰ ē eā. Et
eleuata voce fleuit: ⁊ īdicauit ei q fra
ter eſſet p̄ris ſui: ⁊ filiꝰ rebecce. At illa
feſtinās nūciauit patri ſuo. Qui cū au
diſſet veniſſe iacob filiū ſororis ſue: cu
currit obuiā. Cōplexuſq; eū ⁊ in oſcu-
la ruēs: duxit ī domū ſuā: Auditꝭ aūt
cauſis itineris: r̄ndit os meū es ⁊ caro D
mea. Et poſtq; īpleti ſunt dies menſis
vniꝰ: dixit ei. Nū q̄r frater meꝰ es: gra-
tis ſeruies mihi? Dic q̄d mercedis ac-
cipias. Habebat vero duas filias. No
mē maioris lya: minor vero appella-
bat̄ rachel. S; lya lippis erat oculis:
rachel decora facie ⁊ venuſto aſpectu:

quã diligensi acob ait. Seruiã tibi ꝓ
rachel filia tua miore septẽ annis. Rñ
dit labã: Meli⁹ ẽ vt tibi eã dẽ ꝙ alte-
E ri viro. Mane apud me. Seruiuit ergo ia
cob ꝓ rachel septẽ annis: ⁊ videbant̃
illi pauci dies p̃ amoris magnitudine
Dixitqꝫ ad labã Da mihi vxorẽ meã:
q̃ iã tp̃s ĩpletũ ẽ vt ingrediar ad illã.
Qui vocatꝭ multis amicoꝝ turbis ad
cõuiuiũ fecit nuptias: ⁊ vespe lyã fili-
am suã introduxit ad euz: dãs ancillã
filie celphã noĩe. Ad quã cum ex more
iacob fuisset ingressus: facto mane vi-
dit lyã: et dixit ad socerũ suũ: Quid est
qđ facere voluisti? Nõne ꝓ rachel ser-
F uiui tibi? Quare imposuisti mihi? Rñ-
dit laban: Nõ ẽ in loco nr̃o ꝯsuetudi-
nis vt miores ante tradam⁹ ad nupti
as. Imple hebdomadã dieꝝ hui⁹ copu
le: ⁊ hãc q̃ꝫ dabo tibi ꝓ ope q̃ seruitu-
rus es mihi septẽ annis aliĳs. Acq̃euit
placito: ⁊ hebdomada trãsacta: rachel
duxit vxorẽ. Cui pater seruã balã tra-
diderat. Tandẽqꝫ potit⁹ optatis nu-
ptĳs amorẽ sequẽtis priori p̃tulit: ser-
uiẽs apud eũ septẽ annis aliĳs. Uidẽs
aũt dñs ꝙ despiceret lyã. aperuit vul-
G uã ei⁹: sorore sterili ꝑmanẽte. Que cõ-
ceptũ genuit filiũ: vocauitqꝫ nomẽ ei⁹
ruben dicẽs. Uidit dñs humilitatem
meã. Nunc amabit me vir me⁹. Rursũ
qꝫ cõcepit: ⁊ peꝑit filiũ: et ait: Qm̃ au
diuit me dñs haberi cõtẽptui: dedit ẽt
istũ mihi. Uocauitqꝫ nomẽ ei⁹ symeõ.
I.pa.2.a Concepitqꝫ tertio: ⁊ genuit aliũ: Dixit
qꝫ: Nũc quoqꝫ copulabit̃ mihi marit⁹
me⁹ eo ꝙ pepererim ei tres filios. Et
idcirco appellauit nomẽ ei⁹ leui. Quar
to cõcepit: ⁊ peꝑit filiũ ⁊ ait: Mõ ꝯfite
bor dño. Et ob h̃ vocauit eũ iudã. Ces

XXX

B Cernẽs (sauitqꝫ parere.
aũt rachel ꝙ infecũda esset in-
uidit sorori sue: et ait marito
suo: Da mihi liberos: alioq̃n moriar.
Cui irat⁹ rñdit iacob. Num ꝓ deo ego
sum: q̃ ꝑuauit te fructu vẽtris tui? At
illa: Habeo inq̃t famulã balan: ingre-
dere ad illã vt pariat suꝑ genua mea: ⁊
habeã ex illa filios. Deditqꝫ illi balã
in cõiugiũ. Que ingresso ad se viro: cõ
cepit ⁊ peꝑit filiũ. Dixitqꝫ rachel: Iu-
dicauit mihi dñs: et exaudiuit vocem
meã dãs mihi filiũ. Et idcirco appella
uit nomẽ ei⁹ dan. Rursũqꝫ bala cõci-
piẽs peꝑit alterũ: Pro q̃ ait rachel. Cõ
parauit me dñs cũ sorore mea ⁊ inua- B
lui. Uocauitqꝫ eũ neptalim. Sentiẽs
lya ꝙ parere desĳsset: zelpham ãcillã
suã marito tradidit. Qua post cõceptũ
edente filiũ dixit: Feliciter. Et idcirco
vocauit nomẽ ei⁹ gad: Peperit q̃ꝫ zel-
pha alterũ: Dixitqꝫ lya: Hoc ꝓ beati-
tudine mea. Beatã quippe me dicent
mlieres: Propterea appellauit eũ aser
Egressus aũt rubẽ tꝑe messis triticee
in agrũ repperit mãdragoras: q̃s ma-
tri lye detulit. Dixitqꝫ rachel: Da mi-
hi ꝑtẽ de mãdragoris filĳ tui: Illa rñ-
dit: Paꝝ ne tibi videt̃ ꝙ p̃ripuerꝭ ma
ritũ mihi: nisi etiam mãdragoras filĳ C
mei tuleris? Ait rachel: Dormiat tecũ
hac nocte ꝓ mãdragoris filĳ tui. Re-
deũtiqꝫ ad vesperã iacob d̃ agro: egres
sa est ĩ occursũ ei⁹ lya et ait: Ad me in
quit intrabis: q̃ mercede cõduxi te ꝓ
mãdragoris filĳ mei. Dormiuitqꝫ cũ
ea nocte illa: Et exaudiuit de⁹ p̃ces ei⁹
Cõcepitqꝫ ⁊ peꝑit filiũ q̃ntũ: ⁊ ait: De
dit de⁹ mercedẽ mihi: q̃ dedi ancillã
meã viro meo. Appellauitqꝫ nomẽ ei⁹
ysachar. Rursuz lya cõcipiẽs peꝑit sex
tũ filiũ ⁊ ait: Dotauit me de⁹ dote bo-
na. Etiã hac vice mecũ erit marit⁹ me
us: eo ꝙ genuerim ei sex filios. Et id-
circo appellauit nomẽ ei⁹ zabulõ. Post
quẽ peꝑit filiã noĩe dinã. Recordatus-
qꝫ dñs rachelis: exaudiuit eã ⁊ aperuit
uuluã ei⁹ q̃ cõcepit ⁊ peꝑit filiũ dicẽs: D
Abstulit de⁹ opprobriũ meũ. Et voca-
uit nomẽ illi⁹ ioseph dicẽs: Addat mi
hi dñs filiũ alterum. Nato aũt ioseph:
dixit iacob socero suo. Dimitte me vt
reũtar in patriã meã et ad terrã meã.
Da mihi vxores ⁊ liberos meos ꝓ qui
b⁹ seruiui tibi vt abeã. Tu vero nosti
seruitutẽ q̃ seruiui tibi: Ait illi laban
Inueniã gratiã in cõspectu tuo. Expe
rimẽto didici benedixerit mihi de⁹ ꝓ-
pter te. Cõstitue mercedẽ tuã quã dem
tibi. At ille rñdit: Tu nosti quõ seruie
rim tibi: ⁊ quãta in manib⁹ meis fue-
rit possessio tua. Modicũ habuisti an-
teq̃ꝫ venirẽ: ⁊ nunc diues effectus es:
benedixitqꝫ tibi de⁹ ad introitũ meũ
Iustũ est igit̃ vt aliq̃n ꝓuideã domui
mee. Dixitqꝫ laban: Quid tibi dabo? E
At ille ait: nihil volo: sed si feceris qđ
postulo: iterũ pascã ⁊ custodiã pecora

tua. Gyra oṁes greges tuos: ⁊ separa
cūctas oues varias ⁊ sparso vellere: et
quodcūqȝ rufum ⁊ maculosuȝ variūqȝ fu
erit: tā in ouibꝰ q̄ȝ in capris: erit mer-
ces mea. Rn̄debitqȝ mihi cras iusticia
mea: qn̄ placiti tp̄s aduenerit corā te:
Et oia q̄ nō fuerit varia ⁊ maculosa et
rufa tā in ouibꝰ q̄ȝ in capris furti me
argues. Dixitqȝ labā: Gratū habeo qd̄
petis. Et sepauit in die illa capras et
oues ⁊ hircos ⁊ arietes varios ⁊ macu
losos. Cūctū aūt gregē vnicolorē id est
albi ⁊ nigri velleris: tradidit in manu
filioꝝ suoꝝ: ⁊ posuit spaciū itinerꝭ tri-
um dieꝝ inter se et generū: q̄ pascebat
reliq̄s greges eiꝰ. Tollēs ḡ iacob vir-
gas populeas virides ⁊ amygdalynas
⁊ ex platanis: ex pte decoartauit eas:
Detractisqȝ corticibꝰ in his q̄ spoliata
fuerāt: candor apparuit: illa vero q̄ in-
tegra fuerāt: viridia pmāserūt: atqȝ in
hūc modū color effectꝰ ē varius. Po-
suitqȝ eas in canalibꝰ vbi effundebāt
aq̄: vt cū venissent greges ad bibēdū:
ante oculos haberēt virgas: ⁊ in aspe-
ctu earū cōciperēt. Factūqȝ ē vt in ip-
so calore coitꝰ oues intuerent virgas:
⁊ parerēt maculosa ⁊ varia et diuerso
G colore respsa. Diuisitqȝ gregē iacob: ⁊
posuit virgas ante oculos arietum.
Erāt aūt alba ⁊ nigra queqȝ labā: cete
ra vo iacob: separatꝭ inter se gregibꝰ.
Igit qn̄ primo tpe ascendebant oues
ponebat iacob virgas in canalibꝰ aq̄-
rū ante oculos arietū ⁊ ouiū: vt in ea-
rū cōtēplatione cōciperēt. Quādo vo
serotina admissura erat: ⁊ cōceptus ex
tremꝰ: nō ponebat eas. Factaqȝ sūt ea
q̄ erāt serotina: labā: ⁊ q̄ primi tēporis
iacob: Ditatusqȝ est hō vltra modū: et
habuit greges multos: ancillas ⁊ ser-
uos: camelos ⁊ asinos. XXXI

A P Ostqȝ aūt audiuit verba filioꝝ
laban dicentiū: tulit iacob oia
q̄ fuerūt pr̄is nostri: ⁊ d̄ illiꝰ facultate
ditatꝰ: factꝰ ē inclytus. animaduertit
q̄ȝ faciē labā ꝙ nō eēt erga se sicut he-
ri ⁊ nudiustertius: maxime dicēte sibi
dn̄o reūtere i terrā patrū tuoꝝ ⁊ ad ge
nerationē tuā eroqȝ tecū: misit ⁊ voca
uit rachel ⁊ lyam i agrū vbi pascebat
greges: dixitqȝ eis: Uideo faciē patris
vestri ꝙ nō sit erga me sicut heri ⁊ nu
diusterciꝰ. Deꝰ aūt pr̄is mei fuit mecū
⁊ ip̄e nostis ꝙ totis viribꝰ meis serui-
erim patri vr̄o. Sed ⁊ pater vester cir
cūuenit me: ⁊ mutauit mercedē meam
decē vicibꝰ: ⁊ tn̄ non dimisit eū deꝰ vt
noceret mihi. Si qn̄ dixit: varie erunt
mercedes tue: pariebāt oēs oues vari-
os fetꝰ: Qn̄ vo ecōtrario ait: alba que
qȝ accipies ꝓ mercede: oēs greges al-
ba pepererūt. Tulitqȝ deꝰ substātiā pa
tris vestri: ⁊ dedit mihi. Postq̄ȝ eñ cō B
ceptꝰ ouiū tp̄s aduenerat: leuaui ocu-
los meos: ⁊ vidi in somnis ascēdēres
mares sup femias: variosq̄ respsos ⁊ ma
culosos ⁊ diūsoꝝ coloꝝ. Dixitqȝ ange
lus dn̄i ad me i somnis: Iacob: Et ego
rn̄di adsū. Qui ait: Leua oculos tuos
⁊ vide vniuersos masculos ascēdētes
sup femias varios maculosos atqȝ re-
spsos‖. Uidi eñ oia q̄ fecit tibi labā. S.28.d
Ego suȝ deꝰ bethel: vbi vnxisti lapidē.
⁊ votū vouisti mihi.‖ Nunc ḡ surge et J.32.c
egredere de terra hac: reuertēs in terrā
natiuitatꝭ tue. Rn̄derūtqȝ rachel ⁊ lya:
Nūq̄d habemꝰ residui q̄cq̄ȝ in faculta
tibꝰ ⁊ hereditate domꝰ pr̄is nr̄i? Nō-
ne quasi alienas reputauit nos: ⁊ vē-
didit: comeditqȝ p̄ciū nostrū? Sed deꝰ C
tulit opes patris nr̄i: ⁊ eas tradidit no
bis ac filijs nostris. Unde omnia que
p̄cepit fac. Surrexit aūt iacob ⁊ im-
positꝭ liberis ac cōiugibꝰ suis sup ca-
melos abijt: Tulitqȝ oēm sbstātiā suā
⁊ greges: ⁊ q̄cq̄d in mesopotamia acq̄-
sierat: pgēs ad ysaac patrē suū in ter-
rā chanaā. Eo tpe ierat laban ad ton-
dendas oues ⁊ rachel furata est idola
pr̄is sui. Noluitqȝ iacob cōfiteri soce-
ro suo ꝙ fugeret. Cūqȝ abisset tā ipse
q̄ȝ oia q̄ iuris eiꝰ erāt: ⁊ amne trāsmis
so pgeret ꝯ montē galaad: nūciatū est
laban die tertio ꝙ fugeret iacob. Qui
assumptꝭ fratribꝰ suis: psecutꝰ est euȝ
diebꝰ septē: ⁊ cōphēdit eū in mōte ga-
laad. Uiditqȝ in somnis dicētē sibi do
minū: Caue ne q̄cq̄ȝ aspere loq̄ris ꝯ ia D
cob. Iāqȝ iacob extēderat in mōte ta-
bernaculū. Cum ille cōsecutus cum
cum fratribꝰ suis in eodē mōte gala-
ad fixit tentorium. Et dixit ad iacob:
Quare ita egisti: vt clā me abigeres fi-
lias meas q̄si captiuas gladio? Cur ig
norante me fugere voluisti: nec indica
re mihi vt psēq̄rer te cū gaudio ⁊ can-
ticis ⁊ tympanis ⁊ cytharꝭ? Nō es pas

sus vt oscularer filios meos et filias.
Stulte operatus es. Et nūc quidē valet ma
nus mea reddere tibi malū: sed deus pa-
tris tui heri dixit mihi. Caue ne loquaris
contra iacob quicquam duri⁹. Et si ad tuos ire
cupiebas: et desiderio erat tibi domus
patris tui. Cur furatus es deos meos? Respō
dit iacob: Quod inscio te profectus sum: ti-
mui ne violēter auferres filias tuas. Quod
autē furti me arguis: apud quēcūque in
ueneris deos tuos: necetur corā fratribus
E nostris. Scrutare: quicquam tuorum apud me
inueneris: aufer. Hec dicēs ignorabat
quod rachel furata esset idola. Ingressus
itaque laban tabernaculū iacob et lye
et vtriusque famule: nō inuenit. Cūque in
trasset tētoriū rachelis: illa festinās ab
scōdit idola subter stramēta cameli et
sedit desuper: scrutātique oē tētoriū et ni-
hil inuenienti ait: Ne irascatur dn̄s meus
quod corā te assurgere nequeo: quia iuxta con
suetudinē feminarum nūc accidit mihi.
Sic delusa sollicitudo querentis est. Tu
mensque iacob: cū iurgio ait: Quā ob cul
pā meā et ob quod peccatū meū sic exarsi
sti post me: et scrutatus es oēm suppelle-
ctilē meā? Quid inuenisti d cūcta sub
Exo.22.b stātia domus tue? Pone hic corā fratribus
meis et fratribus tuis: et iudicēt iter me
et te. Idcirco viginti ānis fui tecū: oues
tue et capre steriles nō fuerunt: arietes
gregis tui nō comedi: nec captū a be-
stia ostēdi tibi. Ego damnū oē redde-
S.29.d bā. Quicquid furto peribat a me exigebas
F Die noctuque estu vrebar et gelu: fugie
batque somnus ab oculis meis. Sicque per
viginti ānos in domo tua seruiui tibi:
quattuordecim pro filiabus: et sex pro gregibus
tuis. Immutasti quoque mercedē meā decē
vicibus. Nisi deus patris mei abraam et ti-
mor isaac affuisset mihi: forsitā modo
nudū me dimisisses. Afflictionē meā
et laborē manuū mearū respexit deus: et
arguit te heri. Respōdit ei labā: filie mee
et filii et greges tui et oīa que cernis: mea
sunt. Quid possū facere filiis et nepoti
bus meis? Ueni ergo et ineamus fedus: vt
sit testimoniū inter me et te. Tulit ita-
que iacob lapidē: et erexit illū in titulū
Dixitque fratribus suis: Afferte lapides.
Qui cōgregātes fecerūt tumulū: come
derūtque super eū. Quē vocauit laban tu
mulus testis: et iacob aceruū testimonii.
vterque iuxta proprietatē lingue sue. Dix

itque laban. Tumulus iste testis erit in- G
ter me et te hodie. Et idcirco appellatū
est nomē eius galaad. id est tumulus
testis. Intueatur et iudicet dominus
inter nos quando recesserimus a no-
bis si afflixeris filias meas: et si intro-
duxeris alias vxores super eas. Nullus
sermonis nostri testis est absque deo qui presens
respicit. Dixitque rursus ad iacob: En
tumulus hic et lapis quē erexi: inter me
et te testis erit. Tumulus inquam iste et
lapis sint in testimonio: si aut ego trā
siero illū pergēs ad te: aut tu preterieris
malū mihi cogitās. Deus abraā et deus
nachor iudicet inter nos: deus patris eo-
rū. Iurauit ergo iacob per timorē patris sui
isaac: imolatisque victimis in mōte: vo-
cauit fratres suos vt ederēt panē. Qui cū
comedissent māserūt ibi. Laban vero
de nocte consurgēs: osculatus est filios et
filias suas: et benedixit illis: reuersusque est
Iacob (in locū suū. XXXII A
i autē abiit i itinere quo ceperat:
fueruntque ei obuiam angeli dei.
Quos cū vidisset ait: Castra dei sunt hec.
Et appellauit nomē loci illius manaim
id est castra. Misit autē et nūcios ante
se ad esau fratrē suū in terra seyr regio-
nis edom: precepitque eis dicēs: Sic loqui
mini dn̄o meo esau. Hec dicit frater tuus
iacob: Apud laban peregrinatus sum et B
fui vsque in presentē diē. Habeo boues et
asinos et oues et seruos et ancillas: mit
toque nūc legationē ad dn̄m meū vt in
ueniā grātiam in conspectu tuo. Reuersique
sunt nūcii ad iacob dicētes: Uenimus ad
esau fratrē tuū: et ecce properat in occur
sum tuū cū quadringētis viris. Timuit
iacob valde: et perterritus diuisit populum qui
secū erat: greges quoque et oues et boues et
camelos i duas turmas: dicēs: Si ve-
nerit esau ad vnam turmā et percusserit
eā: alia turma que reliqua est saluabitur. Dix C
itque iacob: Deus patris mei abraā: et deus S.b.38
patris mei isaac: dn̄e qui dixisti mihi: re
uertere in terrā tuā: et in locū natiuita
tis tue: et benefaciam tibi: minor sū cun
ctis miserationibus: et veritate quā ex-
plesti seruo tuo. In baculo meo trāsiui
iordanē istū: et nūc cū duabus turmis re
gredior. Erue me de manu fratris mei de
manu esau: quia valde eū timeo: ne forte
veniēs percutiat matrem cū filiis. Tu locu
tus es quod benefaceres mihi: et dilatares

semē meū sicut arenā maris: q̄ p̄ mul-
titudine nūerari nō p̄t. Cūq̄ dormis-
set ibi nocte illa: separauit de his q̄ ha-
bebat munera esau fratri suo: capras
ducētas: hircos viginti: oues ducen-
tas: ⁊ arietes viginti: camelos fetas cū
pullis suis triginta: vaccas q̄dragin-
ta et tauros viginti: asinā viginti et
pullos earū decē. Et misit ꝑ man⁹ ser-
uorū suoꝝ: singulos seorsū greges: dix
itq̄ pueris suis. Antecedite me et sit
spaciū inter gregē et gregē. Et p̄cepit
priori: dicēs: Si obuiū habuer' fratrē
meū esau ⁊ iterrogauerit te: cuius es
E aut q̄ vadis: aut cui⁹ sūt ista q̄ seq̄r'?
r̄ndebis: Serui tui iacob. Munera mi
sit dn̄o meo esau: ip̄e quoq̄ p⁹ nos ve
nit. Silr̄ dedit mandato secūdo ⁊ ter-
tio: ⁊ cūctis q̄ sequebāt greges: dicēs:
Hisdē verbis loquimini ad esau cū in
ueneritis eū: ⁊ addetis: Ipse q̄z seruus
tu⁹ iacob: iter nr̄m insequit'. Dixit em̄
Placebo illū munerib⁹ q̄ p̄cedunt: et
postea videbo illū. Forsitā ꝓpitiabit'
mihi. Precesserūt itaq̄ munera ante
F eū: ipse vero māsit nocte illa in castr'.
Cūq̄ mature surrexisset tulit duas vx-
ores suas ⁊ totidem famulas cū vnde-
cim filijs: ⁊ trāsiuit vadū iaboth. Tra
ductisq̄ oībus q̄ ad se ꝑtinebāt: man
sit solus: ⁊ ecce vir luctabat' cū eo vsq̄
mane. Qui cū videret q̄ eū supare nō
posset: tetigit neruū femoris ei⁹ ⁊ sta-
tim emarcuit. Dixitq̄ ad eū: Dimitte
me. Iā em̄ ascēdit aurora. R̄ndit: Nō
dimittā te nisi bn̄dixeris mihi: Ait ḡ:
Qd̄ est nomē tibi? R̄ndit iacob: At il-
J.35.b le: Nequaq̄ inq̄t iacob appellabit' no
mē tuū: sed isrl'. Qm̄ si cōtra deū fort'
G fuisti: quātomagis cōtra hoīes p̄uale-
Jud.13.c bis? Interrogauit eū iacob. Dic mihi
quo appellaris nomine? Respōdit: Cur
queris nomen meum? Et benedixit ei
in eodē loco. Uocauitq̄ iacob nomē
loci illi⁹ phanuel: dicēs: Uidi dn̄m fa-
cie ad faciē: ⁊ salua facta est aīa. Ortus
q̄ est ei statim sol postq̄ trāsgressus ē
phanuel. Ipse vero claudicabat pede.
Quā ob cām non comedūt neruū filij
isrl' q̄ emarcuit in femore iacob vsq̄ in
p̄sentē diē: eo q̄ tetigerit neruū femo-
ris eius ⁊ obstupuerit. XXXIII

A Leuās aūt iacob oculos: vidit
venientē esau: ⁊ cū eo q̄dringē
tos viros. Diuisitq̄ filios lye ⁊ rachel
ambarumq̄ famularū. Et posuit vtrā
q̄ ancillam ⁊ liberos earū in princi-
pio: lyā vero ⁊ filios eius in secūdo lo
co: rachel aūt ⁊ ioseph nouissimos. Et
ipse ꝓgrediēs adorauit ꝓnus in terrā
septies: donec appropinq̄ret frater ei⁹.
Currēs itaq̄ esau obuiam fratri suo:
amplexatus ē eū: stringēsq̄ collū eius
⁊ osculās fleuit: leuatisq̄ oculis vidit B
mulieres ⁊ paruulos eaꝝ: ⁊ ait: Quid
sibi volūt isti ⁊ si ad te ꝑtineāt? R̄ndit:
Paruuli sunt q̄s donauit mihi de⁹ ser
uo tuo. Et appropinquātes ancille et
filij eaꝝ incuruati sūt. Accessit q̄z lya
cū pueris suis: ⁊ cū silr̄ adorassent: ex-
tremis ioseph ⁊ rachel adorauerūt. Di
xitq̄z esau: Que nā sunt iste turme q̄s
obuiā habui? R̄ndit: Ut inuenirē gra-
tiā coram dn̄o meo. At ille ait: Habeo
plurima frater mi: sint tua tibi. Dixit
q̄ iacob: Noli ita obsecro: sed si inue-
ni gratiā in oculis tuis: accipe munus
culū de manib⁹ meis. ‖ Sic em̄ vidi fa 2.Re.19.e
ciē tuā: q̄si viderim vultū dei. Esto mi Hes.15.d
hi ꝓpitius: ⁊ suscipe bn̄dictionē quā
attuli tibi: ⁊ quā donauit mihi deus C
tribuēs oīa. Uix fratre cōpellēte susci-
piēs ait: Gradiamur simul eroq̄ soci-
us itiner' tui. Dixitq̄z iacob: Nosti do
mine mi q̄ paruulos habeā teneros:
⁊ oues ⁊ boues fetas mecū: q̄s si plus
in ambulādo fecero laborare: morient'
vna die cuncti greges. Precedat dn̄s
me⁹ ante seruū suū: ⁊ ego sequar pau-
latim vestigia ei⁹ sicut videro paruu-
los meos posse: donec veniā ad dn̄m
meū in seyr. R̄ndit esau: Oro te vt de
populo q̄ mecū est: saltē socij remane- D
ant vie tue. Nō est inquit necesse: Hoc
vno indigeo: vt inueniā gratiā i ꝯspe-
ctu tuo dn̄e mi. Reuersus est itaq̄ illo
die esau itinere q̄ venerat i seyr. Et ia-
cob venit in sochot: vbi edificato do-
mo ⁊ fixis tentorijs: appellauit nomē
loci illi⁹ sochot. i. tabernacula. Trāsi-
uitq̄z i salē vrbē sichimoꝝ q̄ est in ter-
ra chanaan postq̄ reuersus ē de me-
sopotamia syrie: ⁊ habitauit iux' oppidū:
Emitq̄z ꝑtē agri i q̄ fixerat tabnacu-
la: a filijs emor p̄ris sichē cētū agnis:
Et erecto ibi altari: inuocauit sup illud
fortissimū deū isrl'. XXXIIII

A Egressa est aūt dina filia lye vt

videret mulieres regionis illius: Quã
cum vidisset sichem filius emor euei
ꝓnceps terre illi⁹. adamauit eã ⁊ rapu
it: ⁊ dormiuit cũ illa: vi opprimẽs ꝟgi
nẽ. Et conglutinata ẽ aĩa ei⁹ cũ ea tri-
stẽqꝫ deliniuit blãditijs. Et pgẽs ad
emor patrẽ suũ: accipe inq̃t mihi puel
lã hãc cõiugẽ. Qꝺ cum audisset iacob
absentib⁹ filijs et in pastu pecoꝝ occu
patis: siluit donec rediret. Egresso aũt
emor pr̃e sichem vt loqueret̃ ad iacob:
ecce filij ei⁹ veniebãt de agro: Audito
qꝫ qꝺ acciderat: irati sũt valde: eo ꝙ fe
dã rem operatus esset in isrl̃: ⁊ violata fi
lia iacob rem illicitã ꝑpetrasset. Locu
B tus ẽ itaqꝫ emor ad eos: Sichem filij
mei adhesit aĩa filie vestre. Date eã il-
li vxorẽ ⁊ iũgam⁹ vicissim cõnubia. Fi
lias vestras tradite nobis: ⁊ filias no-
stras accipite: ⁊ habitate nobiscũ. Ter
ra in ptãte vr̃a est: exercete: negociami
ni ⁊ possidete eã. Sed ⁊ sichem ad pa-
trẽ ⁊ ad frẽs eius ait. Inueniã grãm:
corã vob: ⁊ quecũqꝫ statueritis: dabo.
Augete dotem ⁊ munera postulate: li
bẽter tribuã qꝺ petierit: tm̃ date mi-
hi puellã hãc vxorẽ. Rñderunt filij ia-
cob: sichem ⁊ patri ei⁹ in dolo: seuien-
tes ob stuprũ sororis. Nõ possum⁹ fa-
cere qꝺ petitis: nec dare sororẽ nr̃am
hoĩ incircũciso: qꝺ illicitũ ⁊ nephariũ
est apud nos. Sed in h̃ valebim⁹ fede
rari. Si volueritis eẽ sil̃es nr̃i ⁊ circũ
dat̃ in vobis oĩs masculini sexus: tũc
dabim⁹ ⁊ accipiem⁹ mutuo filias vr̃as
ac nr̃as ⁊ habitabim⁹ vobiscũ: erimus
qꝫ vn⁹ ppl̃us. Si aũt circũcidi nolue
ritꝭ: tollem⁹ filiã nr̃am ⁊ recedemus.
Placuit oblatio eoꝝ emor sichez filio
ei⁹: nec distulit adolescẽs q̃n statim qꝺ
C petebat̃ expleret. Amabat eñ puellã
valde: ⁊ erat inclitus in oĩ domo pr̃is
sui. Ingressiqꝫ portã vrbis locuti sunt
ad ppl̃m. Uiri isti pacifici sũt: ⁊ volũt
habitare nobiscũ. Negocient̃ in terra
⁊ exerceãt eã: q̃ spaciosa ⁊ lata cultori
b⁹ indiget. Filias eoꝝ accipiem⁹ vxo-
res: ⁊ nr̃as illis dabim⁹. Unũ est quo
differt̃ tm̃ bonũ. Si circũcidam⁹ ma-
sculos nostros ritũ gentꝭ imitãtes: et
substãtia eoꝝ ⁊ pecora ⁊ cũcta q̃ possi
dẽt nr̃a erũt. Tm̃ i h̃ acq̃escam⁹: ⁊ ha-
bitantes simul: vnũ efficiamus ppl̃m.
Assensiqꝫ sũt oẽs: circũcisis cũctis ma

rib⁹. Et ecce die tertio q̃n grauissimus
vulnerũ dolor ẽ: arreptis duo filij ia- D
cob: symeon ⁊ leui frẽs dine: gladijs:
ingressi sũt vrbẽ cõfidẽter: Interfectis-
qꝫ oĩbus masculis: emor ⁊ sichem pa-
riter necauerũt: tollẽtesqꝫ dinã de do-
mo sichem sororẽ suã. Quib⁹ egressis
irruerũt sup occisos ceteri filij iacob:
⁊ depopulati sunt vrbẽ in vltionẽ stu
pri: oues eoꝝ ⁊ armẽta ⁊ asinos: cun-
ctaqꝫ vastãtes q̃ in domib⁹ ⁊ in agris
erãt: paruulos qꝫ eoꝝ ⁊ vxores duxe-
rũt captiuas. Quibus ꝑpetratis auda
cter: iacob dixit ad symeõ ⁊ leui: Tur-
bastis me: ⁊ odiosum fecistꝭ me chana
neis ⁊ pherezeis habitatorib⁹ terre hu
ius. Nos pauci sum⁹: illi cõgregati ꝑ-
cutient me: ⁊ delebor ego ⁊ dom⁹ mea.
Respõderũt: Nũq̃d vt scorto abuti de-
buere sorore nostra? XXXV
I Nterea locut⁹ est de⁹ ad iacob: A
Surge ⁊ ascende bethel ⁊ habi
ta ibi: facqꝫ altare dño q̃ apparuit ti-
bi q̃n fugiebas esau fratrẽ tuũ. Jacob
vero cõuocata oĩ domo sua ait: Abijci
te deos alienos q̃ in medio vr̃i sunt et
mũdamini: ac mutate vestimẽta vr̃a.
Surgite ⁊ ascẽdam⁹ in bethel: vt faci
am⁹ ibi altare dño q̃ exaudiuit me in
die tribulationis mee: ⁊ socius fuit iti
neris mei. Dederũt ẽ ei oẽs deos alie-
nos q̃s habebãt: ⁊ inaures q̃ erant in
aurib⁹ eoꝝ. At ille infodit eas subter
terebinthũ: q̃ est post vrbẽ sichem. Cũ
qꝫ ꝓfecti eẽnt: terror dei inuasit oẽs
ꝑ circuitũ ciuitates: ⁊ nõ sunt ausi ꝑse
qui recedẽtes. Uenit igit̃ iacob luzan B
q̃ est in terra chanaan cognomẽto be-
thel: ipse ⁊ oĩs ppl̃us cũ eo. Edificauit
qꝫ ibi altare: ⁊ appellauit nomen loci
domus dei: Ibi eñ apparuit ei deus
cũ fugeret fratrẽ suũ. Eodem tpe mor
tua est delbora nutrix rebecce: et sepul
ta est ad radices bethel subter quercũ
Uocatũqꝫ est nomen loci quercus fle
tus. Appuit aũt iterũ de⁹ iacob post-
q̃ꝫ reuersus est de mesopotamia syrie ⁊
benedixitqꝫ ei dicens: Non vocaberis
vltra iacob sed israel erit nomen tuũ. s. 32.
Et appellauit eum israel. Dixitqꝫ ei:
Ego deus oĩpotens: Cresce ⁊ multipli-
care: Gẽtes ⁊ ppl̃i nationũ ex te erũt.
Reges ꝺ lũbis tuis egredient̃: Terrã C
qꝫ quã dedi abraã ⁊ ysaac: dabo tibi ⁊

femini tuo poſt te. Et receſſit ab eo. Il-
le vero crexit titulũ lapideũ: in loco q̄
locut⁹ fuerat ei deus: libans ſuꝑ eũ li-
bamina: ⁊ effundẽs oleũ vocãſq̄ no-
men loci bethel. Egreſſus autẽ inde:
venit verno tp̄e ad terrã que ducit ef-
fratã. In qua cũ parturiret rachel ob
difficultatẽ part⁹ periclitari cepit. Di-
xitq̄ ei obſtetrix: Noli timere: q2 ⁊ hũc
habebis filiũ. Egrediẽte aũt aĩa ꝑ do-
lore ⁊ imminente iam morte: vocauit
nomẽ filij ſui bennoni: id eſt fili⁹ do-
loris mei. Pater xͦo appellauit eũ be-
niamin. i. fili⁹ dextre. Mortua eſt ḡ ra
chel: ⁊ ſepulta eſt in via q̄ ducit effra-
tam: hec ẽ bethleem. Erexitq̄ iacob ti-
tulũ ſuꝑ ſepulchrũ ei⁹. Hic eſt titulus
monumẽti rachel vſq̄ in p̄ſentẽ diẽ.
D Egreſſus inde fixit tabernaculũ trans
turrẽ gregis. Cũq̄ habitaret in illa re
gione: abijt ruben ⁊ dormiuit cũ bala
cõcubina pr̄is ſui. Qđ illũ minime la-
tuit. Erãt aũt filij iacob duodecim. Fi
lij lye primogenit⁹ ruben: ⁊ ſymeon: et
leui: iudas et yſachar ⁊ zabulon. Filij
rachel: ioſeph et beniamin. Filij bale
ancille rachelis: dan ⁊ neptalim. Filij
zelphe ancille lye: gad ⁊ aſer. Hi ſũt fi
lij iacob: q̄ nati ſũt ei in meſopotamia
ſyrie. Venit ẽt ad iſaac pr̄em ſuũ i mã
bre ciuitatẽ arbee: hec eſt hebron in q̄
ꝑgrinat⁹ eſt abraã ⁊ iſaac. Et cõpleti
ſunt dies iſaac centũ octoginta anno
rũ: Cõſũptuſq̄ etate mortu⁹ ẽ: ⁊ appo-
ſitus eſt ꝑp̄lo ſuo ſenex ⁊ plen⁹ dierũ: ⁊
ſepelierunt eũ eſau ⁊ iacob filij ſui

A H**E** aũt ſunt gene- XXXVI
rationẽs eſau: ipſe ẽ edom. Eſau
accepit vxores de filiab⁹ cha-
naã: ada filia elom ethei: et oolibama
filiã ane filij ſebeõ euei. Baſemath q̄
filiã hiſmael ſororẽ nabaioth. Peꝑit
aũt ada eliphas. Baſemath genuit ra
huel. Oolibama edidit iehus et ihe-
lon ⁊ chore. Hi fili eſau: q̄ nati ſunt ei
in terra chanaan. Tulit aũt eſau vxo-
res ſuas ⁊ filios et filias et oẽm aĩam
dom⁹ ſue ⁊ ſubſtantiã ⁊ pecora ⁊ cun-
cta q̄ habere poterat in terra chanaã:
et abijt in alterã regionẽ: receſſitq̄ a
B.13.a fratre ſuo iacob. ‖ Diuites eñ erãt val
de et ſimul habitare nõ poterant: nec
ſuſtinebat eos terra ꝑegrinatiõis eorũ
p̄ multitudĩe gregũ. Habitauitq̄ eſau
in mõte ſeyr: ipſe ẽ edom. He aũt ſunt
generatiões eſau pr̄is edom in mõte
ſeyr: et hec noĩa filiorũ ei⁹. Eliphas fili B
us ada: vxoris eſau: Rahuel q̄ fili⁹ ba
ſemath vxoris ei⁹. Fueruntq̄ eliphas
filij themã: omar: ſephus et gathan et
cenez. Erat autem thamna cõcubina
eliphas filij eſau: que peperit ei ama-
lech. Hi ſũt filij ada vxoris eſau. Filij
aũt rahuel: naath et zara: ſemma ⁊ me
za. Hi filij baſemath vxoris eſau. Iſti
q̄ erãt filij oolibama filie ane filij ſe
beon vxoris eſau q̄s genuit ei: iehus
⁊ ihelõ ⁊ chore. Hi duces filiorũ eſau.
Filij eliphaz p̄mogeniti eſau: dux the
mã: dux omar: dux ſephua: dux cenez:
dux chore: dux dathan: dux amalech.
Hi filij eliphaz in terra edom: ⁊ hi fi-
lij ada. Hi quoq̄ filij rahuel filij eſau
Dux naath: dux zara: dux ſemma: dux
meza. Hi ãt duces rahuel: i t̄ra edom.
Iſti filij baſemath vxoris eſau: Hi aũt
filij oolibama vxoris eſau. Dux iehus
dux ihelon: dux chore. Hi duces ooli-
bama filie ane vxoris eſau. Iſti ſunt
filij eſau: et hi duces eorũ: ipſe ẽ edom.
Iſti ſũt filij ſeyr horrei habitatoris ter C
re: lothan et ſobal et ſebeon et anan ⁊
diſon et eſer et diſan: Hi duces horreĩ
filij ſeyr: in terra edom. Facti ſũt autẽ
filij lothan: horrei et eman. Erat autẽ
ſoror lothan thãna. Et iſti filij ſobal:
aluhã ⁊ maneeth ⁊ ebal ſephi ⁊ onan.
Et hi filij ſebeon: achia et anan. Iſte
eſt anan q̄ inuenit aq̄s calidas in ſoli-
tudine cũ paſceret aſinas ſebeon pr̄is
ſui. Habuitq̄ filiũ diſan et filiã ooli-
bama. Et iſti filij diſan: abdaz ⁊ ieſbã
et iethrã et charan. Hi quoq̄ filij eſer:
balanan et zeuan et achan. Habuit ãt
filios diſan hus ⁊ aran. Hi duces hor
reorũ: dux lothan: dux ſobal: dux ſebe-
on: dux ana: dux diſon: dux eſer: dux di
ſan. Iſti duces horreorũ q̄ imꝑauerũt
in terra ſeyr. Reges aũt q̄ regnauerũt
in terra edom: anteq̄ haberẽt regẽ fi
lij iſr̄l: fuerũt hi. Balach fili⁹ beor: no
mẽq̄ vrbis ei⁹ denaba. Mortu⁹ ẽ ãt
balach: et regnauit ꝓ eo iobab: filius
zare de boſra. Cũq̄ mortu⁹ eſſet iobab
regnauit ꝓ eo huſan de terra thema- D
norũ. Hoc q̄q̄ mortuo: regnauit ꝓ eo
adad fili⁹ badadi q̄ ꝑcuſſit madiã in
regiõe moab: ⁊ nomẽ vrbis ei⁹ auith

Cunq3 mortu⁹ esset adad: regnauit ꝓ
eo semla ð maserecha. Hoc q3 mortuo
regnauit ꝓ eo saul ð fluuio rooboth.
Cunq3 et hic obiisset: successit in regnū
balanan fili⁹ achobor. Isto q3 mortuo
regnauit ꝓ eo adad: nomenq3 vrbis
ei⁹ phou. Et appellabat̄ vxor ei⁹ mee-
zabel filia matreth: filie mizaab. Hec
ꝰ noīa ducū esau in cognationib⁹ et
locis et vocabulis suis: dux thamna:
dux aluha: dux ietheth: dux oolibama
dux ela: dux phinō: dux cenez: dux the
man: dux mabsar: dux mabdihel: dux
hirā. Hi duces edom habitātes in ter-
ra imperij sui: ipse est esau pater idu-
moꝝ. Habitauit aūt iacob i terra cha
naan in q̄ pater su⁹ peregrinat⁹ est: et
he sunt generationes ei⁹. XXXVII

A Oseph cū sedecim esset annoꝝ:
i pascebat gregē cū fratrib⁹ suis
adhuc puer. Et erat cū filijs ba
le et zelphe vxorū pr̄is sui: accusauit
q3 frēs suos apud patrē crimine pessi
mo. Israel aūt diligebat ioseph super
oēs filios: eo ꝙ in senectute genuisset
eū. Fecitq3 ei tunicā polymitā. Uiden
tes aūt fratres ei⁹ ꝙ a pr̄e plus cūctꝭ
B filijs amaret̄: oderūt eū: nec poterāt ei
quicꝗ̄ pacificū loq̄. Accidit q3 vt visū
somniū referret fratrib⁹ suis q̄ cā ma
ioris odij seminarium fuit. Dixitq3 io-
seph fratrib⁹ suis. Audite sōniū meuz
qđ vidi. Putabā nos ligare manipu-
los in agro: ⁊ q̄si consurgere manipu-
lū meū et stare: vr̄osq3 manipulos cir
cūstantes adorare manipulū meū. R̄n
derūt frēs ei⁹: Nunq̄d rex noster eris?
aut subijciemur ditioni tue? Hec ꝰ cā
somnioꝝ atq3 ſmonū: inuidie et odij
C fomitē ministrauit. Aliud q3 vidit som
niū qđ narrās fratrib⁹ ait. Uidi ꝑ som
niū q̄si solē et lunā et stellas vndecim
adorare me. Quod cuz patri suo ⁊ fra
trib⁹ retulisset: increpauit eū pater su
us et dixit: Quid sibi vult h̄ somniū
qđ vidisti? Nū ego et mater tua et fra
tres tui adorabim⁹ te sup terrā? Inui
debāt ei igit̄ fratres sui: pater ꝟo rem
tacit⁹ cōsiderabat. Cūq3 fratres illius
in pascēdis gregib⁹ pr̄is morarent̄ in
sichem: dixit ad eū isrl̄: Fratres tui pa
scunt oues in sichimis: veni mittā te
ad eos. Quo r̄ndente: p̄sto sum ait: Ua
de et vide si cūcta ꝓspera sint erga fra
tres tuos et pecora: ⁊ renūcia mihi q̄d
agat̄. Missus de valle hebrō venit in
sichem. Inuenitq3 eū vir errātē i agro
et interrogauit q̄d quereret: At ille r̄n
dit: Fratres meos q̄ro. Indica mihi: D
vbi pascant greges: Dixitq3 ei vir: Re
cesserūt ð loco isto. Audiui aūt eos di
cētes: Eam⁹ in dothaim. Perrexit ita
q3 ioseph post frēs suos ⁊ inuenit eos
in dothaim. Qui cū vidissent eū ꝓcul:
anteꝗ̄ accederet ad eos cogitauerunt
illū occidere: et mutuo loq̄bāt̄: Ecce
somniator venit. Uenite occidam⁹ eū Mat.21
et mittam⁹ in cisternā veterē: dicem⁹ Mar.12
ꝙ fera pessima deuorauit eū. Et tūc ap Luc.20
parebit q̄d illi ꝓsint somnia sua. Au
diens aūt hec ruben: nitebat̄ liberare
eū de manibus eoꝝ: et dicebat: Non
interficiam⁹ aiam ei⁹: nec effundam⁹
sanguinē: sed ꝓijcite eū in cisternā ve
terem q̄ est in solitudine: manusq3 ve
stras seruate inoxias. Hoc aūt dicebat E
volens eripere eū de manibus eoꝝ: et
reddere pr̄i suo. Confestim igit̄ vt pue
nit ad frēs suos: nudauerūt eū tunica
talari et polymita: miserūtq3 eū in ci
sternā veterē q̄ non habebat aquā. Et
sedētes vt comederēt panē viderunt
hismaelitas viatores venire ð galaad
et camelos eoꝝ portantes aromata et
resinā et stacten in egyptū. Dixit ꝰ iu
das fratrib⁹ suis: Quid nobis ꝓdest
si occiderim⁹ fratrē nostrū: et celaueri F
mus sanguinē ip̄ius? Meli⁹ est vt ve
nūdet̄ hismaelitꝭ: et man⁹ nr̄e nō pol
luant̄. Frater eīn et caro nr̄a est. Acq̄
euerūt fratres sermonib⁹ illi⁹: et p̄te
reuntib⁹ madianitꝭ negociatorib⁹: ex
trahentes eū de cisterna vēdiderūt eū
hismaelitis viginti argenteis: q̄ duxe
rūt eū i egyptū. Reuersusq3 ruben ad
cisternā nō inuenit puerū: et scissis ve
stib⁹ ꝓgens ad frēs suos ait: Puer nō
cōparet: et ego q̄ ibo? Tulerūt aūt tu
nicā ei⁹: et in sanguinē hedi quē occi G
derāt tinxerūt: mittētes q̄ ferrēt ad pa
trē: et dicerēt. Hāc iuenim⁹: vide vtrū
tunica filij tui sit an nō. Quā cum co
gnouisset pater. ait: Tunica filij mei
est. Fera pessima comedit eū: bestia de
uorauit ioseph. Scissisq3 vestib⁹ indu
tus est cilicio: lugēs filiū suū multo tē
pore. Cōgregatis aūt cūctis liberis ei⁹
vt leuirēt dolorē pr̄is: noluit cōsolari

onē accipere. Et ait: Descēdā ad filiū
meū lugēs in infernū. Et illo pseuerā-
te i fletu: madianite vēdiderūt ioseph
in egypto: phutifari eunucho pharao
nis mgr̄o militie. XXXVIII

A Odē tp̄e descendēs iudas a fra
e trib⁹ suis: diuertit ad viꝝ odol
lamiten noie hirā. Viditq́ ibi
filiā hois chananei vocabulo Sue. Et
vxore accepta igressus ē ad eā. Que cō
cepit ⁊ pep̄it filiū: vocauit nomē eius
her. Rursūq́ ꝯcepto fetu natū filiū vo
cauit onan. Tertiū q̄ꝫ pep̄it quem ap-
pellauit sela. Quo nato parere vltra
cessauit. Dedit aūt iudas vxorē p̄mo-
genito suo her: nomie thamar. Fuit q̄ꝫ
her primogenit⁹ iude: nequā in cōspe-
ctu dn̄i: ⁊ ab eo occisus est. Dixit ergo
B iudas ad onan filiū suum. Ingredere
ad vxorē fr̄is tui ⁊ sociare illi vt susci-
tes semē fratri tuo. Ille sciēs nō nasci
sibi filios: introiēs ad vxorē fr̄is sui se
men fundebat i terrā: ne liberi fratris
noie nascerēt. Et idcirco p̄cussit eum
dn̄s: ꝙ rem detestabilem faceret. Quā
obrem dixit iudas thamar nurui sue.
Esto vidua i domo pr̄is tui: donec cre
scat sela fili⁹ me⁹. Timebat eīm ne ⁊ ip̄e
moreret̄ sicut fr̄es ei⁹. Que abijt ⁊ ha
bitauit i domo pr̄is sui. Euolutis aūt
mult̄ dieb⁹: mortua ē Sue vxor iude.
C Qui post luctū ꝯsolatiōe suscepta: ascē
debat ad tonsores ouiū suaꝝ ip̄e ⁊ hi-
ras opilio greḡ odollamita i thānas.
Nūciatūq́ ē thamar ꝙ socer illi⁹ ascē-
deret i thānas: ad tōdēdas oues. Que
deposit̄ viduitat̄ vestib⁹: assūpsit teri
strū. Et mutato habitu sedit in biuio
itiner̄ qḋ ducit thānam: eo ꝙ creuiss̄ꝫ
sela ⁊ nō eū accepisset maritū. Quā cū
vidisset iudas: suspicat⁹ ē eē meretri-
cē. Op̄uerat eīm vultū suū ne cognosce
D ret̄. Ingrediēsq́ ad eam. ait: Dimitte
me vt coeā tecū. Nesciebat eīm ꝙ nur⁹
sua eēt. Qua rn̄dēte: q̄d dabis mihi vt
fruar̄ ꝯcubitu meo? dixit: Mittā tibi
hedū d̄ gregib⁹. Rursūq́ illa dicēte pa
tiar qḋ vis si dederis mihi arrabonem
donec mittas qḋ pollicer̄. ait iudas:
Quid vis tibi ꝓ arrabone dari? Rn̄dit
Annulū tuū ⁊ armillā ⁊ baculū quem
E manu tenes. Ad vnū igit̄ coitū ꝯcepit
mlier: ⁊ surgēs abijt. Depositoq́ habi
tu quē assūpserat: induta ē viduitat̄

vestib⁹. Misit aūt iudas hedū p̄ pasto-
rē suū odollamitē: vt recip̄et pign⁹ qḋ
dederat mulieri. Qui cū nō inuenisset
eā: iterrogauit hoies loci illi⁹. Vbi est
mulier q̄ sedebat i biuio? Rn̄dētib⁹ cū-
ctis nō fuit i loco isto meretrix: reuer-
sus ē ad iudā: ⁊ dixit ei: Nō inueni eā.
Sꝫ ⁊ hoies loci illi⁹ dixerūt mihi: nūq́
sedisse ibi scortū. Ait iudas. Habeat si F
bi. Certe mēdacij nos arguere nō pote
rit. Ego misi hedū quē ꝓmiserā: et tu
nō iuenisti eā. Ecce āt post tres mēses
nūciauerūt iude dicētes. Fornicata ē
thamar nur⁹ tua: ⁊ videt̄ vter⁹ illi⁹ in-
tumescere. Dixit iudas: Producite eā
vt cōburat̄. Que cū educeret̄ ad penā:
misit ad soceꝝ suū dicēs: De viro cui⁹
hec sunt: ꝯcepi. Cognosce cui⁹ sit annu
lus ⁊ armilla ⁊ bacul⁹. Qui agnit̄ mu
nerib⁹ ait. Iustior me ē: q̄ꝛ non tradidi
eā sela filio meo. Attn̄ vltra nō cogno G
uit eā. ‖ Instāte aūt partu apparuerūt 1.Para.2.d
gemini in vtero: atq́ i ip̄a effusiōe in-
fantū vn⁹ ꝓtulit manū: in q̄ obstetrix
ligauit coccinū dicens. Iste egrediet̄
prior. Illo v̄o retrahēte manū: egress⁹
est alter. Dixitq́ mulier: Quare diuisa
ē ꝓpter te maceria? Et ob hāc causam
vocauit nomē ei⁹ phares. Postea egres
sus ē frater ei⁹ i cui⁹ manu erat cocci-
nū: quē appellauit zaram. XXXIX

Gitur ioseph duct⁹ ē i egyptū:
i emitq́ eū phutifar eunuchus A
pharaonis p̄nceps exercit⁹: vir
egyptius de manu hismaelitaꝝ: a qui-
bus p̄duct⁹ erat. Fuitq́ dn̄s cum eo: ⁊
erat vir in cūctis ꝓspere agēs. Habita
uitq́ in domo dn̄i sui: q̄ optime noue-
rat dn̄m esse cū eo: ⁊ oia q̄ gereret ab
eo dirigi i manu illi⁹. Inuēitq́ ioseph
gr̄az corā dn̄o suo: ⁊ ministrabat ei. A
quo p̄posit⁹ oib⁹: gubernabat creditā
sibi domū: ⁊ vniuersa q̄ ei tradita fue-
rāt. Bn̄dixitq́ dn̄s domui egyptij ꝓ-
pter ioseph: ⁊ multiplicauit tā i edib⁹
q̄ in agris cunctā eius substātiā. Nec
quicq́ aliud nouerat: nisi panē q̄ ve- B
scebat̄. Erat āt ioseph pulchra facie et
decor⁹ aspectu. Post multos itaq́ dies
iniecit domina sua oculos in ioseph
ait: Dormi mecum. Qui neq̄q́ acquie
scēs op̄i nefario: dixit ad eā: Ecce dn̄s
me⁹ oibus mihi tradit̄: ignorat q̄d ha
beat in domo sua: nec quicq́ ē qḋ nō

i mea sit ptāte: vel nō tradiderit mihi:
ꝓter te q̄ vxor ei⁹ es. Quō ergo possum
hoc malū facere: ⁊ peccare in dn̄m me
um? Huiuscemodi verbis ꝑ singulos
dies: mulier ⁊ molesta erat adolescen-
C ti: ⁊ ille recusabat stuprū. Accidit aūt
q̄dam die vt intraret ioseph domū: et
opis quippiā absq̄ arbitris faceret: ⁊
illa apphēsa lacinia vestimēti eius di
ceret. Dormi mecū. Qui relicto in ma-
nu ei⁹ pallio: fugit: ⁊ egressus ē foras.
Cūq̄ vidisset mulier vestē in manib⁹
suis: ⁊ se esse ↄtemptam: vocauit homi
nes domus sue: ⁊ ait ad eos. En intro
duxit virū hebreū: vt illuderet nobis.
Ingress⁹ ē ad me vt coiret mecū. Cūq̄
ego succlamassem ⁊ audisset vocē meā
reliq̄t palliū qd̄ tenebā ⁊ fugit foras.
D In argumētum ergo fidei retentū pal
liū ostendit marito reuertenti domū
⁊ ait: Ingressus est ad me seru⁹ hebre⁹
quē adduxisti: vt illuderet mihi. Cūq̄
vidisset me clamare: reliquit palliū et
fugit foras. His auditis dn̄s ⁊ nimiū
credulus v̄bis ↄiugis: irat⁹ est valde.
Tradiditq̄ ioseph ī carcerē vbi vincti
regis custodiebanᷣ ⁊ erat ibi clausus.
Fuit aūt dn̄s cū ioseph ⁊ misert⁹ est il-
lius: ⁊ dedit ei grām in cōspectu ꝓnci-
pis carceris. Qui tradidit ī manu illi⁹
vniuersos vinctos q̄ in custodia tene-
bāᷣ: ⁊ quicq̄d fiebat sub ip̄o erat: nec
nouerat aliq̄d cūctis ei creditis. Dn̄s
enī erat cū illo: ⁊ omnia opa eius diri-
gebat. XL

A His itaq̄ ge-
stis accidit vt peccarēt duo eu
nuchi: pincerna regis egypti et
pistor dn̄o suo. Iratusq̄ ↄtra eos pha-
rao: nā alter pincernis p̄erat: alter pi-
storibus: misit eos in carcerē ꝓncipis
militum: in quo erat vinct⁹ ⁊ ioseph.
At custos carcerꝭ tradidit eos ioseph:
q̄ ⁊ ministrabat eis. Aliquātulū tpis
fluxerat: ⁊ illi in custodia tenebātur.
Videruntq̄ ambo somniū nocte vna:
B iuxta interpretationē congruam sibi.
Ad quos cum introīsset ioseph mane
vidisset eos tristes: sciscitatus est di
cens: Cur tristior est hodie solito facies
vr̄a? Qui rn̄derūt: Somniū vidim⁹: ⁊
non est q̄ interp̄teᷣ nobis. Dixitq̄ ad
eos ioseph: Nūq̄d nō dei ē interpreta
tio? Referte mihi qd̄ videritis. Narra-
uit ꝓor ꝓposit⁹ pīcernaꝝ somniū suū.
Videbā corā me vitē in qua erāt tres
ꝓpagines crescere paulatim ī gēmas:
⁊ post flores vuas maturescere: calicē
q̄z pharaonis ī manu mea. Tuli ergo
vuas ⁊ exp̄ssi in calicē quem tenebā: ⁊
tradidi poculū pharaoni. Respōdit io
seph: Hec est interp̄tatio somnĳ. Tres C
ꝓpagines tres adhuc dies sūt: post q̄s
recordabiᷣ pharao magisterĳ tui: ⁊ re
stituet te ī gradū pristinū: dabisq̄ ei ca
licē iuxta officiū tuū sicut ante facere
ↄsueueras. Tm̄ memēto mei cum tibi
bn̄ fuerit: et facies mecū miscdiam vt
suggeras pharaoni vt educant me de
isto carcere: q2 furtim sublat⁹ sū d̄ ter-
ra hebreoꝝ: ⁊ hic innocēs in lacū mis-
sus sum. Vidēs pistoꝝ magister q̄ pru
denter somniū dissoluisset. ait: Et ego
vidi somniū q̄ tria canistra farine ha
berē sup̄ caput meū: ⁊ in vno canistro
qd̄ erat excelsi⁹ portare me putabā oēs
cibos q̄ fiūt arte pistoria: auesq̄ come
dere ex eo. Rn̄dit ioseph: Hec est inter-
p̄tatio somnĳ. Tria canistra: tres ad- D
huc dies sūt post quos auferet pharao
caput tuū: ac suspendet te ī cruce ⁊ la-
cerabūt volucres carnes tuas. Exinde
dies tertius natalis pharaonis erat.
Qui faciēs grande ↄuiuiū puerꝭ suis:
recordat⁹ est inter epulas mgr̄i pincer
naꝝ ⁊ pistoꝝ principis. Restituitq̄ al
teꝝ in locū suū vt porrigeret regi po-
culū: alteꝝ suspēdit in patibulo: vt cō
iectoris veritas probareᷣ. Et tn̄ succe
dētib⁹ ꝓsperis: ꝓposit⁹ pincernaꝝ ob-
lit⁹ est interp̄tis sui. XLI

P Ost duos ānos vidit pharao sō A
niū. Putabat se stare sup̄ fluui
um: de q̄ ascendebāt septē boues pul-
chre ⁊ crasse nimis: ⁊ pascebāᷣ in locꝭ
palustrib⁹. Alie q̄z septē emergebāt d̄
flumie fede ↄfecteq̄ macie: ⁊ pascebā
tur in ipsa amnis ripa in locis virēti-
bus. Deuorauerūtq̄ eas q̄ꝝ mira spe
cies ⁊ habitudo corpoꝝ erat. Expgefa
ctus pharao rursum dormiuit: ⁊ vidit
alteꝝ somniū. Septē spice pullulabāt
ī culmo vno plene atq̄ formose. Alie
q̄z totidē spice tenues: ⁊ ꝑcusse vredi-
ne oriebanᷣ: deuorātes oēm ꝓoꝝ pul-
chritudinē. Euigilans pharao post q̄-
etem: ⁊ facto mane pauore ꝑterritus:
misit ad oēs ↄiectores egypti: cunctos
q̄z sapiētes. Et accersitꝭ: narrauit sō- B

niũ:nec erat q̃ interꝑtaret. Tunc de-
mũ reminiſcens magiſter pincernaꝝ
ait:Cõfiteor peccatũ meũ. Iratꝰ rex ſuis
ſuis me ⁊ magiſtrũ piſtoꝝ retrudi iuſ-
ſit in carcerẽ ꝑncipis militũ. Ubi vna
nocte vterq; vidimus ſomniũ: ꝑſagiũ
futuroꝝ. Erat ibi puer hebreus eiuſdẽ
ducꝭ militũ famulꝰ: cui narrãtes ſom
nia: audiuimus quicq̃d poſtea rei ꝓba-
uit euẽtꝰ. Ego enim redditus ſũ officio
meo: ⁊ ille ſuſpẽſus ẽ i cruce. Protinꝰ
ad regꝭ imperiũ eductũ de carcere io-
ſeph: totõderũt: ac veſte mutata obtu
lerunt ei. Cui ille ait: Uidi ſomnia nec
eſt q̃ ediſſerat: q̃ audiui te ſapientiſſi-
me coniĳcere. Rñdit ioſeph: Abſq; me
deꝰ rñdebit ꝓſpera pharaoni. Narra-
C uit ẽ pharao qd̃ viderat. Putabã me-
ſtare ſuꝑ ripã fluminis: ⁊ ſeptẽ boues de
amne ꝯſcẽdere pulchras nimis ⁊ obe-
ſis carnibꝰ: que in paſtu paludis vire-
cta carpebãt. Et ecce has ſeq̃bant alie
ſeptẽ boues intãtũ deformes ⁊ maci-
lẽte vt nũq̃ tales in terra egypti vide
rim. Que deuoratꝭ ⁊ ꝯſũptꝭ ꝑoribus:
nullũ ſaturitatꝭ dedere veſtigiũ: ſꝫ ſimi
macie, ⁊ ſqualore torpebãt. Euigilans
rurſus ſopore depꝛeſſus vidi ſomnium.
Septẽ ſpice pullulabãt in culmo vno
plene atq; pulcherrime. Alie q̃z ſeptẽ te
nues ⁊ ꝑcuſſe vredine oriebant q̃ pri-
orũ pulchritudinẽ deuorauerũt. Nar-
raui ꝯiectoribꝰ ſomniũ: ⁊ nemo ẽ qui
ediſſeret. Rñdit ioſeph. Somniũ regꝭ
vnũ eſt. Que facturꝰ eſt deus oſtendit
pharaoni. Septẽ boues pulchre ⁊ ſe-
ptẽ ſpice plene: ſeptem vbertatꝭ anni
ſũt: eandẽq; vim ſomnĳ cõꝑhẽdunt.
D Septẽ q̃z boues tenues atq; macilen-
te que aſcẽderũt poſt eas: ⁊ ſeptẽ ſpice
tenues ⁊ vẽto vrente ꝑcuſſe: ſeptẽ ãni
vẽture ſũt famis: q̃ h̃ ordine cõplebũ-
tur. Ecce ſeptẽ anni veniẽt fertilitatꝭ
magne in vniuerſa terra egypti q̃s ſe-
quent ſeptẽ anni alĳ tãte ſterilitatis:
vt obliuioni tradat cũcta retro abun-
dãtia. Cõſũptura ẽ enim fames oẽm ter-
rã: ⁊ vbertatꝭ magnitudinẽ ꝑditura ẽ
inopie magnitudo. Qđ aũt vidiſti ſe-
cũdo: ad eandẽ rem ꝑtinens ſomniũ:
firmitatꝭ indiciũ ẽ: eo q͛ fiat ſermo dei
⁊ velocius impleat. Nunc ẽ ꝓuideat
rex viꝝ ſapientẽ ⁊ induſtriũ et ꝑficiat
eum terre egypti q̃ cõſtituat ꝑpoſitos
ꝑ cunctas regiones: ⁊ q̃ntã ꝑtem fru-
ctuũ: ꝑ ſeptẽ annos fertilitatis q̃ iam
nunc futuri ſunt: ꝯgreget in horrea: et
oẽ frumẽtũ ſub pharaonis ꝑtãte ꝯdat:
ſeruetq; in vrbibꝰ ⁊ ꝑparet future ſe-
ptem annoꝝ fami: q̃ oppreſſura eſt egy
ptũ ⁊ nõ ꝯſumet terra inopia. Placuit E
pharaoni ꝯſilium: ⁊ cunctis miniſtrꝭ
eius. Locutuſq; eſt ad eos: Num inue-
nire poterimꝰ talẽ virũ qui ſpũ dei ple
nus ſit? Dixit ẽ ad ioſeph: Quia oſten-
dit tibi deꝰ oĩa q̃ locutꝰ es: nũq̃d ſapiẽ
tiorẽ ⁊ ꝯſilem tui inuenire potero? Tu
eris ſuꝑ domũ meã: ⁊ ad tui oris iꝑe-
riũ cunctꝰ ppl̃s obediet: vno tm̃ regni
ſolio ꝑcedã te. Dixitq; rurſũ pharao
ad ioſeph: Ecce ꝯſtitui te ſuꝑ vniũſaꝫ
terrã egypti: tulitq; anulum đ manu
ſua ⁊ dedit eũ in manu eiꝰ: veſtiuitq;
eũ ſtola byſſina: ⁊ collo torquẽ aureã
circumpoſuit. Fecitq; aſcẽdere ſuper
currũ ſuum ſcd̃m clamante ꝑcone vt
oẽs corã eo genuflecterẽt: ⁊ ꝑpoſitũ
eſſe ſcirent vniuerſe terre egypti. Di-
xit q̃z rex ad ioſeph. Ego ſũ pharao. F
Abſq; tuo imperio nõ mouebit q̃ſq̃
manũ aut pedẽ i oĩ terra egypti. Uer
titq; nomẽ eiꝰ: ⁊ vocauit eum lingua
egyptiaca: ſaluatorẽ mundi. Deditq;
illi vxorẽ: aſſeneꝫ filiam phutifarꝭ ſa
cerdotis eliopoleos. Egreſſus autem
ioſeph ad terrã egypti. Trigita ãnoꝝ
erat qñ ſtetit in ꝯſpectu regꝭ pharao-
nis: ⁊ circũiuit oĩes regiões egypti.
Uenitq; fertilitas ſeptẽ ãnoꝝ: ⁊ i ma
nipulos redacte ſegetes ꝯgregate ſũt
in horrea egypti. Ois eni frugũ abun
dantia in ſingulis vrbibus ꝯdita eſt.
Tãtaq; fuit multitudo tritici: vt are-
ne maris coequaret ⁊ copia menſurã
excederet. Natiq; ſũt ioſeph filĳ duo ĩ.46.c
anteq̃ veniret fames: quos peperit ei
aſſeneꝫ filia phutifarꝭ ſacerdotꝭ elio-
poleos. Uocauitq; nomẽ ꝑmogeniti
manaſſe dicẽs: Obliuiſci me fecit deꝰ G
oĩm laboꝝ meoꝝ: ⁊ domum pr̃is mei.
Nomẽ quoq; ſcd̃i appellauit effraim.
dicẽs: Creſcere me fecit deus in terra
pauꝑtatꝭ mee. Igit tráſactis ſeptem
vbertatis ãnis q̃ fuerãt in egypto: ce-
perũt venire ſeptẽ anni inopie: q̃s ꝑ-
dixerat ioſeph: ⁊ i vniũſo orbe fames
ꝑualuit. In cũcta aũt terra egypti fa
mes erat Qua eſuriẽte: clamauit ppl̃s

ad pharaonē: alimēta petēs. Quib⁹ il
le rñdit: Jte ad ioseph: ꝛ q̄cq̄d ipe vob
dixerit: facite Crescebat aūt q̄tidie fa-
mes in oīm terra. Apuitq3 ioseph vni
uersa horrea ꝛ vēdebat egyptijs. Nā ꝛ
illos opp̄sserat fames. Oēsq3 ꝓuincie
veniebāt in egyptū vt emerēt escas: et
malū inopie temparent. XLII
A Udiēs āt iacob ꝙ alimēta vē-
Actj.7.b a derēť in egypto: dixit filijs su-
is. Quare negligit? Audiui ꝙ
triticū venūdeť i egypto. Descēdite et
emite nob necessaria: vt possim⁹ viue-
re: ꝛ nō ꝯsumamur inopia. Descenden
tes igiť frēs ioseph decem vt emerēt
frumēta i egypto: beniamin domi re-
tēto ab iacob q̄ dixerat frib⁹ eius: ne
forte i itinere q̄cq3 patiať mali: ingres
si sunt terrā egypti cū alijs q̄ ꝑgebant
ad emendum. Erat aūt fames in terra
chanaan: ꝛ ioseph p̄nceps egypti: atq3
ad eius nutū frumēta ꝓplis vendebā-
B tur. Cunq3 adorassent eū fratres sui et
agnouisset eos q̄si ad alienos durius lo
quebať: interrogās eos. Unū venist?
Qui rñderūt: d̄ terra chanaan: vt ema
mus victui necessaria. Et tñ frēs ipse
cognoscēs: nō ē cognit⁹ ab eis. Recor-
datusq3 somniorū q̄ aliqñ viderat ait
ad eos: Exploratores est: vt videat i-
firmiora terre venistis. Qui dixerunt:
Nō ē ita dñe: s3 s̄ui tui venerūt vt eme
rent cibos. Oēs filij vnius viri sumus
Pacifice venim⁹: nec q̄cq3 famuli tui
C machinať mali. Quib⁹ ille rñdit: Ali-
ter ē. Jmmunita terre hui⁹ cōsiderare
venist. At illi dixerūt: Duodecim inq̄-
unt s̄ui frēs tui sum⁹: filij viri vni⁹ in
terra chanaā. Minim⁹ cū p̄re nr̄o ē: ꝛ
alius nō ē sup. Hoc est ait qd̄ locutus
sum. Exploratores estis. Jā nūc experi
mētū vr̄i capiā. Per salutē pharaōis
n̄ egrediemini hinc: donec veniat fra-
ter vester mīm⁹. Mittite e vob vnū et
adducat eū: vos aūt eritis i vinculꝭ do
nec ꝓbētur que dixistis: vtꝝ vera an
falsa sint. Alioq̄n ꝑ salutē pharaonis
exploratores estis. Tradidit illos cu-
stodie trib⁹ dieb⁹. Die aūt tertio edu-
ctis de carcere ait: Facite qd̄ dixi: ꝛ vi
D uetis. Deū eñ timeo. Si pacifici est:
frater vester vn⁹ ligeť in carcere: vos
aūt abite: ꝛ ferte frumēta q̄ emistis in
domos vr̄as: ꝛ frēm vr̄m mīmū ad me
adducite: vt possim vr̄os ꝓbare s̄mo-
nes: ꝛ nō moriamini. Fecerūt vt dixe-
rat: ꝛ locuti sūt inuicē: Merito hec pa
timur: q2 peccauimus in frēm nr̄m vi
dētes angustiā aīe illius: dū dep̄careť
nos ꝛ nō audiuim⁹: idcirco venit suꝑ
nos ista tribulatio. E q̄bus vn⁹ ruben
ait: Nūq̄d nō dixi vob: nolite peccare
in puerum: ꝛ nō audistis me? En san-
guis eius exq̄riť. Nesciebāt eñ ꝙ itel E
ligeret ioseph: eo ꝙ ꝑ interp̄tē loq̄bať i.45.?
ad eos. Auertitq3 se parūper ꝛ fleuit: ꝛ
reuersus locutus ē ad eos. Tollēsq3 sy
meon: ꝛ ligās illꝭ p̄ñtib⁹: iussit mistris
vt implerēt eoꝝ saccos tritico: ꝛ repo-
nerēt pecunias singloꝝ i sacculis suis
datis supra cibarijs in via. Qui fece-
rūt ita. At illi portātes frumēta in asi
nis ꝓfecti sūt. Apertoq3 vnus sacco vt
daret iumēto pabulū in diūsorio: ꝯtē-
platus pecuniā in ore sacculi: dixit fra
trib⁹ suis. Reddita ē mihi pecunia: en
habeť in sacco. Et obstupefacti turba-
tiq3 mutuo dixerūt. Quid nā est h̄ qd̄
fecit nob de⁹? Uenerūtq3 ad iacob pa- F
trē suū in terra chanaan: ꝛ narrauerūt
ei omnia que accidissent sibi dicētes:
Locutus ē nobis dñs terre dure: ꝛ pu-
tauit nos exploratores esse prouincie.
Cui respōdimus: Pacifici sumus: nec
vllas molimur insidias. Duodeci frēs
vno patre geniti sum⁹: vn⁹ non ē suꝑ
minim⁹ cū patre n̄raꝭ in terra chana
an. Qui ait nobis: Sic ꝓbabo ꝙ paci
fici sitis. Fratrē vestrū vnū dimittite
apud me: ꝛ cibaria domib⁹ vestris ne-
cessaria sumite ꝛ abite: fratrēq3 vestrū
minimū adducite ad me: vt sciā ꝙ nō
sitis exploratores: ꝛ istum qui teneť i
vinculis recipere possitis: ac deinceps
emēdi que vultis habeatis licētiam.
His dictis cum frumēta effunderēt: G
singuli reppererunt in ore saccoꝝ liga-
tas pecunias: exterritisq3 simul oīb⁹:
dixit pater iacob: Absq3 liberis me eē
fecist: Joseph nō est suꝑ: symeō teneť
in vinculis: ꝛ beniamin auferetis? Jn
me hec oīa mala reciderūt. Cui rñdit
ruben: Duos filios meos interfice: si
nō reduxero illum tibi. Trade in ma
nu mea: ꝛ ego eum tibi restituā. At il-
le: Nō descēdet inq̄t fili⁹ me⁹ vobiscū.
Frater eius mortu⁹ est: ꝛ ip̄e solus re-
mansit. Si q̄d ei aduersitat accideris

in terra ad quā ꝑgit᷑: deducet᷑ canos
meos cū dolore ad inferos. XLIII
A Iterim fames oēm terrā vehe
i mēter ꝑmebat: ꝯsūptisq₃ cibis
q̄s ex egypto detulerāt: dixit ia
cob ad filios suos. Reuertimini ⁊ emi-
te nobis pauxillū escaꝝ. Rñdit iudas:
Denunciauit nobis vir ille sub testifi
catione iurādi. dicēs: Nō videbit᷑ fa-
ciē meā: nisi frēm vr̄m mīmū adduxe-
ritis vobiscū. Si ḡ vis eū mittere no-
biscū ꝑgem⁹ ꝑiter: ⁊ emem⁹ tibi neces-
4.e saria: si aūt nō vis non ibim⁹. Uir eñ
B vt sepe diximus: denūciauit nob̄ dicēs:
Non videbit᷑ faciē meā absq₃ frē vr̄o
minimo. Dixit eis isrl̄. In meā h̄ feci-
stis miseriā: vt indicaretis ei ⁊ alium
hr̄e vos frēm. At illi rñderunt: Intro
gauit nos hō ꝑ ordinē nr̄am ꝓgeniē:
si pr̄ viueret: si haberem⁹ frēm: ⁊ nos
rñdim⁹ ei ꝯsequēter: iux̄ id qđ fuerat
sciscitat⁹. Nūqd scire poteram⁹ ꝙ di-
ctur⁹ eēt adducite frēm vr̄m vobiscū?
Iudas q̄₃ dixit patri suo: Mitte pueꝝ
mecū vt ꝓficiscamur ⁊ possim⁹ viue-
re: ne moriamur nos ⁊ ꝑuuli nostri.
4.a Ego suscipio pueꝝ: de manu mea re-
quire illū. Nisi reduxero ⁊ reddidero
eū tibi: ero peccati re⁹ in te oī tp̄e. Si
nō intercessisset dilatio: iā vice altera
venissem⁹. Igit᷑ isrl̄ pater eoꝝ dixit ad
C eos: Si sic necesse ē: facite qđ vultis.
Sumite đ optis terre frugib⁹ ī vasis
vr̄is: et deferte viro munera: modicū
resine ⁊ mell̄ ⁊ storacis et stactes ⁊ te-
rebinthi ⁊ amygdalarum. Pecuniāq₃
duplicē ferte vobiscū: ⁊ illā quā inue
nistis ī saccul̄: reportate: ne forte erro
re factum sit. S₃ ⁊ frēm vr̄m tollite: ⁊
ite ad virū. De⁹ aūt me⁹ oipotēs faci-
at vobis eū placabilē ⁊ remittat vo-
biscū fratrē vr̄m quem tenet ⁊ hunc
beniamin. Ego aūt q̄si orbatus absq₃
liberis ero. Tulerūt ergo viri munera:
⁊ pecuniā duplicē: ⁊ beniamin: descē
derūt in egyptū ⁊ steterunt coram io-
D seph. Quos cū ille vidisset ⁊ beniamin
simul: p̄cepit dispēsatori dom⁹ sue di-
cens. Introduc viros domū ⁊ occide
victimas ⁊ instrue cōuiuiū: qm̄ mecū
sūt cōmesturi meridie. Fecit ille qđ si-
bi fuerat imperatū: ⁊ itroduxit viros
domū. Ibiq₃ exterriti dixerūt mutuo;
Propter pecuniā quā retulim⁹ prius
in saccis nr̄is: introducti sum⁹: vt de
uoluat ī nos calūniā: ⁊ violenter sub
ijciat seruituti ⁊ nos ⁊ asinos nr̄os.
Quobrem in ipsis forib⁹ accedentes
ad dispensatorē: locuti sunt. Oram⁹ E
dñe vt audias ‖ Iam añ descendim⁹ vt §.42.a
emerem⁹ escas: q̇bus emptis cum ve-
nissemus ad diuersoriū: aperuim⁹ sac-
cos nr̄os: ⁊ īuenim⁹ pecuniā ī ore sac
coꝝ: quā nūc eodē pōdere reportaui-
mus. S₃ ⁊ aliud attulim⁹ argentū: vt
emam⁹ que nobis necessaria sūt. Non
ē in nr̄a ꝯsciētia: q̇s posuerit eā ī mar
supijs nr̄is. At ille rñdit: Pax vobis-
cū: nolite timere. De⁹ vester ⁊ de⁹ pr̄is
vr̄i: dedit vob̄ thesauros ī sacc᷑ vr̄is:
Nā pecuniā quā dedist᷑ mihi: ꝓbatā
ego habeo Eduxitq₃ ad eos symeō. Et
introduct᷑ domū: attulit aquā: ⁊ laue
rūt pedes suos: deditq₃ pabulū asinis
eoꝝ. Illi v̄o parabāt mūera: donec ī-
grederetur ioseph meridie. Audierāt F
eñ ꝙ ibi comesturi essent panē. Igit᷑
ingressus est ioseph domū suā: obtule
rūtq₃ ei munera: tenētes ī manibus
suis: ⁊ adorauerūt ꝓni in terrā. At il
le clemēter resalutat᷑ eis: iterrogauit
eos dicens: ‖ Salu⁹ ne est pr̄ vester se- §.29.a
nex: đ q̇ dixerat᷑ mihi? Adhuc viuit?
Qui rñderūt: Sospes ē seruus tu⁹ pr̄
noster: adhuc viuit. Et incuruati ad-
orauerūt eū. Attollēs aūt ioseph ocu
los: vidit beniamin frēm suū vterinū
⁊ ait: Iste est frater vester paruul⁹ đ q̇ G
dixeratis mihi? Et rursum: deus inq̇t
misereat᷑ tui fili mi. Festinauitq₃ ī do
mū q᷑ cōmota fuerant viscera ei⁹ suꝑ
fratre suo ⁊ erūpebant lachryme ⁊ in-
troiēs cubiculū fleuit. Rursumq₃ lo- §.42.c
ta facie egressus: cōtinuit se: ⁊ ait: Po et.j.45.a
nite panes: Quib⁹ appositis: seorsum
ioseph: ⁊ seorsum fratribus: egyptijs
quoq₃ q̇ vescebant᷑ simul seorsū. Illi-
citū est eñ egyptijs comedere cū he-
breis: ⁊ ꝓphanū putant huiuscemodi
ꝯuiuiū. Sederunt ḡ corā eo: primoge
nit⁹ iux̄ ꝑmogenita sua: ⁊ mim⁹ iuxta
etatē suā. Et mirabāt᷑ nimis: sumpt᷑
partib⁹ q̄s ab eo acceperāt. Maiorq₃
pars venit beniamin: ita vt q̇nq₃ par
tibus excederet. Biberūtq₃ ⁊ inebria-
ti sunt cum eo. XLIIII
P Recepit aūt ioseph dispēsatori
dom⁹ sue dicēs: Imple saccos A

eoꝝ frumēto quātū possunt capere: ⁊
pone pecuniam singuloꝝ in sūmitate
sacci. Cyphum aūt meū argenteū ⁊ p̄-
cium qđ dedit tritici: pone in ore sac-
ci iunioris. Factūqꝫ ē ita. Et orto ma
ne: dimissi sunt cū asinis suis. Jamqꝫ
vrbē exierant: ⁊ ꝓcesserāt paululum.
Tūc ioseph accersito dispēsatore do-
mus ait: Surge inq̄t ⁊ ꝑseq̄re viros: ⁊
B apprehensis dicito: Quare reddidistis
malū ꝓ bono? Cyphū quē furati estis:
ipse ē in quo bibit dn̄s meꝰ ⁊ ī q̄ augu
riari solet. Pessimā rem fecistis. Fecit
ille vt iusserat ⁊ appħēsis ꝑ ordinē lo
cutꝰ ē. Qui rn̄derūt: Quare sic loquit̄
dn̄s noster vt s̄ui tui tantū flagitiū cō
miserint? Pecuniā quā inuenimus in
sūmitate saccoꝝ reportauimꝰ ad te de
terra chanaan: et quō ꝯsequens ē: vt
furati simꝰ đ domo dn̄i tui auꝝ vl' ar-
C gentū. Apud quēcunqꝫ fuerit inuētū
seruoꝝ tuoꝝ qđ querꝭ: moriat̄: ⁊ nos
erimus serui dn̄i nr̄i. Qui dixit eis: Fi
at iuxta vr̄am sententiā. Apđ quēcū-
qꝫ fuerit inuentū: ip̄e sit seruus meꝰ:
vos aūt eritꝭ innoxij. Jtaqꝫ festinato
deponētes ī terrā saccos: aꝑuerūt sin
guli. Quos scrutatꝰ incipiēs a maiore
vsqꝫ ad minimū: inuenit cyphū ī sac-
co beniamin. At illi scissis vestibus:
oneratisqꝫ rursū asinis: reuersi sūt in
oppidū. Primusqꝫ iudas cū fratribꝰ: i-
gressus ē ad ioseph. Necdū eñi đ loco
abierat. Oēsqꝫ aū cū pariter in terrā
D corruerūt. Quibꝰ ille ait: Cur sic agere
voluistis? An ignoratis ꝙ nō sit similis
mei ī augurandi sciētia? Cui iudas:
Quid rn̄debimꝰ inquit dn̄o meo: vel
q̄d loquemur: aut iuste poterimꝰ ob-
tēdere? Deꝰ iuenit iniq̄tatē s̄uoꝝ tuo
rū. En oēs serui sumꝰ dn̄i mei: ⁊ nos
⁊ apud quē inuētꝰ est cyphus. Rn̄dit
ioseph: Absit a me: vt sic agā. Qui fu-
ratꝰ ē cyphū ipse sit seruꝰ meꝰ: vos aūt
abite liberi ad p̄rem vestrū. Accedēs
aūt ꝓpius iudas: ꝯfidēter ait: Oro do
mine mi: loquat̄ seruꝰ tuus verbū in
auribꝰ tuis: ⁊ ne irascarꝭ famulo tuo.
E Tu es eñi post pharaonē dn̄s meus.
Interrogasti prius seruos tuos: habe
tis patrē aut fratrē: ⁊ nos rn̄dimꝰ ti-
bi dn̄o meo. Est nobis p̄r senex: ⁊ pu-
er paruulꝰ qui in senectute illiꝰ natus
est: cuiꝰ vterinꝰ frater ē mortuꝰ: ⁊ ip̄m

solum habet mater sua: pater vero te-
nere diligit eū. Dixistiqꝫ seruis tuis.
Adducite eū ad me: ⁊ ponam oculos
meos suꝑ illū. Suggessimus tibi dn̄o
meo. Non pōt puer relinquere patrē
suū. Si eñi illum dimiserit: morier̄. Et
dixisti seruis tuis: Nisi venerit frater Ge.43.a
vr̄ minimꝰ vobiscū: non videbitꝭ am-
plius faciē meā. Cū ḡ ascendissemꝰ ad F
famulū tuū patrē nostrū: narrauimꝰ
ei oīa que locutꝰ est dn̄s meꝰ. Et dixit
pater nr̄. Reuertimini: ⁊ emite nobis
paꝝ tritici. Cui diximꝰ: Non possumꝰ
ire. Si frater nr̄ minimus descēderit
nobiscū ꝓficiscemur simul. Alioq̄n il
lo absente nō audemꝰ videre faciē vi-
ri. At ille rn̄dit: Uos scitꝭ ꝙ duos ge-
nuerit mihi vxor mea. Egressus ē vnꝰ: Ge.37.d
⁊ dixistis: bestia deuorauit eum: ⁊ huc
usqꝫ nō cōparet. Si tuleritis ⁊ istū et
aliquid ei ī via ꝯtigerit: deducetis ca-
nos meos cū merore ad inferos. Igi- G
tur si intrauero ad seruū tuum patrē
nr̄m ⁊ puer defuerit: cum aīa illius ex
huiꝰ aīa pēdeat: viderit qꝫ eū non esse
nobiscū morier̄: ⁊ deducēt famuli tui
canos eiꝰ cū dolore ad inferos. Ego ꝓ-
prie seruꝰ tuꝰ sum: q̄ in meā hunc rece
pi fidē: ⁊ spopondi dicēs: Nisi reduxe Ge.43.
ro eū: peccati reꝰ ero in p̄rem meū oīb' ī
tp̄e. Manebo itaqꝫ seruꝰ tuꝰ ꝓ puero ī
ministeriū dn̄i mei: et puer ascēdat cū
fratribꝰ suis. Non eñi possū redire ad
patrē absente puero: nec calamitatis
q̄ oppressura ē patrē meū testis assistā.

N On se poterat vltra con- XLV A
hibere ioseph multꝭ corā astā-
tib. Unde p̄cepit vt egrederēt̄
cuncti foras: ⁊ nullꝰ interesset alienꝰ
agnitioni mutue. Eleuauitqꝫ vocem Ge.4
cū fletu: quā audierunt egyptij: oīsqꝫ 43.g
domus pharaonis. Et dixit fratribus
suis: Ego sum ioseph. Adhuc p̄r meꝰ Act.
viuit? Nō poterāt rn̄dere frēs: nimio
terrore ꝯterriti. Ad quos ille clemen-
ter: accedite inquit ad me. Et cum ac-
cessissent ꝓpe: ego sū ait ioseph frater B
vester quē vēdidistis in egyptū. Noli- J.5
te pauere. neqꝫ vobis durū esse videa-
tur ꝙ vendidistꝭ me in his regiōibus
Pro salute eñi vestra misit me deꝰ aū
vos in egyptum. Biennium est ꝙ ce-
pit fames in terra esse: ⁊ adhuc q̄nqꝫ
anni restant quibus nec arari poterit

nec meti. Premisitq me de⁹ vt reser-
uemini sup terrā ⁊ escas ad viuēdum
C habere possitis. Non vestro ꝯsilio : sed
dei volūtate huc missus sum: qui fecit
me q̄si patrem pharaonis ⁊ dn̄m vni-
uerse domus eius ac p̄ncipem i oi ter-
ra egypti. Festinate ⁊ ascēdite ad pa-
trē meum: ⁊ dicetis ei: Hec mādat fili
us tuus ioseph. De⁹ fecit me dn̄m vni
uerse terre egypti. Descēde ad me : ne
moreris : et habitabis in terra iessen.
Erisq iuxta me tu ⁊ filij tui : ⁊ filij fi-
lioꝝ tuoꝝ : oues tue ⁊ armenta tua et
vniuersa que possides : ibiq te pascā.
Adhuc eñ quinq anni residui sunt
famis: ne et tu pereas et domus tua:
⁊ oia que possides . En oculi vestri et
oculi fratris mei beniamin vident q̄
D os meū loquaꝛ ad vos. Nunciate p̄ri
meo vniuersam gl̄iam meā: ⁊ cūcta q̄
vidistꝭ in egypto. Festinate ⁊ adduci-
te eum ad me . Cumq amplexat⁹ reci-
disset in collū beniamin fratris sui: fle
uit: illo quoq siliter flēte sup collum
eius. Osculatusq ē ioseph oēs fratres
suos : et plorauit ꝑ singulos . Post q̄:
ausi sunt loqui ad eum. Auditūq ē ⁊
celebri sermone vulgatum in aula re-
gis: venerunt frēs ioseph. Et gauisus
est pharao atq oms familia eius. Di
E xitq ad ioseph vt imperaret fratrib⁹
suis dicēs: Onerātes iumēta: ite i ter-
rā chanaan ⁊ tollite inde patrē vestrū
⁊ cognationem: ⁊ venite ad me ⁊ ego
dabo vobis oia bona egypti: vt come-
datis medullā terre. Precipe etiam vt
tollāt plaustra de terra egypti ad sub-
uectionē paruuloꝝ suoꝝ ⁊ coiugum:
ac dicito: Tollite patrē vestrum ⁊ ꝓpe
rate quātoci⁹ veniētes : nec dimittatꝭ
quicq de supellectili vestra: q2 omes
F opes egypti vestre erūt . Fecerūtq filij
israel vt eis mādatum fuerat. Quibus
dedit ioseph plaustra s̄m pharaonis
imperium ⁊ cibaria i itinere: singulis
quoq ꝓferri iussit binas stolas: benia
min vero dedit trecentos argenteos
cum q̄nq stolis optimis: tantūdē pe-
cunie ⁊ vestiū mittens patri suo : ad-
dens eis asinos decē: q̄ subueherēt ex
oibus diuitijs egypti: ⁊ totidē asinas
triticū in itinere panesq portātes. Di
misit ergo fratres suos: ⁊ ꝓficiscētib⁹
5 ait: Ne irascamini in via. Qui ascēdē

tes ex egypto : venerūt i terrā chanaā
ad patrē suū iacob: ⁊ nūciauerūt ei di-
cētes: ioseph fili⁹ tuus viuit: ⁊ ipe do-
minaꝛ i omi terra egypti. Quo audi-
to iacob: quasi de graui somno euigi-
lans: tū nō credebat eis. Illi ecōtra re
ferebāt oēm ordinē rei . Cūq vidisset
plaustra ⁊ vniuersa q̄ miserat : reuixit
spirit⁹ eius ⁊ ait: Sufficit mihi si ad-
huc ioseph filius me⁹ viuit: vadā ⁊ vi
debo illū anteq moriar. XLVI
Rofectusq isrl̄ cum oib⁹ q̄ ha- A
p bebat: venit ad puteū iuramē-
ti et mactatis ibi victimis deo
p̄ris sui isaac: audiuit eū ꝑ visionē no
cte vocātē se: ⁊ dicentē sibi: Jacob ia-
cob. Cui r̄ndit: Ecce adsum. Ait illi de
us: Ego sum fortissim⁹ deus p̄ris tui.
Noli timere: ⁊ descende in egyptū : q2
in gētē magnā faciā te ibi. Ego desce
dam tecū illuc: ⁊ ego inde adducam te
reuertētē. Joseph q̄z ponet manū suā Act.7.b
sup oculos tuos. Surrexit autē iacob
a puteo iuramēti : tuleruntq eum fi-
lij cū paruulis ⁊ vxoribus suis i plau-
stris que miserat pharao ad portandū
senem: ⁊ omia que possederat in terra
chanaan. Uenitq in egyptū cuz omi
semine suo: filij eius ⁊ nepotes filie et
cuncta simul ꝓgenies. Hec sunt autē
noia filioꝝ israel q̄ ingressi sunt i egy-
ptum ipe cum liberis suis. Primoge- B
nitus ruben. Filij rubē: enoch ⁊ phal- Exo.1.a.6.b
lu ⁊ esrō et charmi. Filij symeō: iamu- Nu.26.a
el et iamin ⁊ iami et ahod ⁊ iachin et 1.Pa'5.a
saher ⁊ saul filius chananitidis. Filij
leui: gerson ⁊ caath ⁊ merari. Filij iu-
da: her ⁊ onan ⁊ sela et phares ⁊ zara.
Mortui sunt autē her et onan in ter-
ra chanaan. Natiq sunt filij phares:
esrom et amul . Filij ysachar: thola et
phua ⁊ iob ⁊ semron. Filij zabulon: sa
reth ⁊ chelon ⁊ iahelel. Hi filij lye q̄s
genuit in mesopotamia syrie : cū dina
filia sua. Omes anime filioꝝ eius ⁊ fi
liaꝝ trigita ⁊ tres. Filij gad: sephiō ⁊
aggi et esebon et suni ⁊ beri et arodi ⁊
areli . Filij aser iamne et iesua et iesui
et beria sara quoq soror eoꝝ . Filij
beria: heber et melchiel: Hi filij zelphe
quam dedit laban lye filie sue: et hos
genuit iacob sedecim animas. Filij ra C
chel vxoris iacob: ioseph ⁊ beniamin.
Natiq sunt ioseph filij in terra egy-

ꝑti quos genuit ei aſſenez: filia phuti
far̄ ſacerdot̄ eliopoleos: manaſſes ⁊
effraim. Filij beniamin: bela ⁊ bechor
⁊ aſbel et gera et naaman et iechri et
iethros ⁊ reſe mophin ⁊ ofim ⁊ ared.
Hi filij rachel ꝗs genuit iacob: om-
nes anime quattuordecim. Filij dan
vſan. Filij neptalim: iaſiel ⁊ guni ⁊ ie
ſer ⁊ ſalem. Hi filij bale: quā dedit la-
ban racheli filie ſue: ⁊ hos genuit ia-
cob: oēs aie ſeptē. Cūcteq3 aie q̄ igreſ-
ſe ſūt cū iacob i egyptū: ⁊ egreſſe ſunt
de femore illiꝰ abſq3 vxoribꝰ filiorum
Deu. 10. d eiꝰ: ſexagintaſex. Filij aūt ioſeph q̄ na
ti ſūt in terra egypti aie due. Oēs aie
domus iacob q̄ ingreſſe ſūt in egyptū
fuere ſeptuaginta. Miſit aūt iacob iu
dam aū ſe ad ioſeph vt nūciaret ei ⁊ il
le occurreret i ieſſen. Quo cū ꝑueniſ-
ſet iūcto ioſeph curru ſuo: aſcēdit ob-
uiā prī ad eūdē locū: vidēſq3 eū irru-
it ſuꝑ collū eiꝰ: ⁊ inter amplexꝰ fleuit.
D Dixitq3 pr̄ ad ioſeph: Iā letꝰ moriar:
q2 vidi faciē tuā: ⁊ ſuꝑſtitē te relinq̄.
Et ille locutꝰ ē ad frēs ſuos: ⁊ ad oē3
domū patris ſui. Aſcēdā ⁊ nunciabo
pharaoni: dicāq3 ei. Frēs mei ⁊ domꝰ
prīs mei q̄ erāt i terra chanaan vene-
rūt ad me: ⁊ ſūt viri paſtores ouiū: cu
rāq3 hn̄t alēdoꝝ gregū. Pecora ſua et
armēta ⁊ oīa q̄ hr̄e potuerūt addure-
rūt ſecū. Cūq3 vocauerit vos ⁊ dixerit
q̄d ē opꝰ vr̄m: rn̄debitis. Uiri paſto-
res ſumꝰ ſui tui: ab infantia nr̄a vſq3
in pn̄s: ⁊ nos ⁊ prēs nr̄i. Hec aūt dice
tis vt habitare poſſitis i terra ieſſen:
A q2 deteſtāt̄ egyptij oēs paſtores ouiū.
Ingreſſus ꝗ ioſeph XLVII
nūciauit pharaoni dicens. Pr̄
meꝰ ⁊ frēs oues coꝝ ⁊ armen-
ta ⁊ cūcta q̄ poſſidēt venerūt de terra
chanaan: ⁊ ecce ꝯſiſtunt i terrā ieſſen.
Extremos q̄3 fratrū ſuoꝝ q̄nq3 viros
ꝯſtituit corā rege. Quos ille iterroga-
uit. Quid habetis oꝑis? Rn̄derūt: Pa
ſtores ouiū ſumꝰ ſerui tui: ⁊ nos ⁊ pa
tres nr̄i. Ad ꝑegrinādum in terra tua
venimꝰ: qm̄ nō ē herba gregibꝰ ſeruo-
rū tuoꝝ: ingraueſcente fame in terra
B chanaā: Petimuſq3 vt eē nos iubeas
ſeruos tuos i terra ieſſen. Dixit itaq3
rex ad ioſeph: Pr̄ tuꝰ et frēs tui vene
rūt ad te. Terra egypti in ꝯſpectu tuo
eſt: in optimo loco fac eos habitare. ⁊
trade eis terrā ieſſen. Qd̄ ſi noſti i eis
eē viros induſtrios: ꝯſtitue illos ma-
giſtros pecoꝝ meoꝝ. Poſt hec itrodu-
xit ioſeph patrē ſuū ad regē: ⁊ ſtatuit
eū corā eo. Qui bn̄dicēs illi: ⁊ interro
gatꝰ ab eo: q̄t ſūt dies ānoꝝ vite tue?
rn̄dit: Dies ꝑegrinatiōis vite mee: cē
tūtriginta annoꝝ ſūt: parui ⁊ mali: et
nō ꝑuenerūt vſq3 ad dies prm̄ meorū
q̄bus ꝑegrinati ſūt. Et bn̄dicto rege: C
egreſſus eſt foras. Joſeph vero patri ⁊
fratribꝰ ſuis dedit poſſeſſionē in egy-
pto i optimo terre ſolo rameſſes vt p̄-
ceperat pharao: et alebat eos: oēmq3
domū prīs ſui: p̄bens cibaria ſingul̄.
In toto enim orbe panis deerat: ⁊ op-
p̄ſſerat fames terram: maxie egypti ⁊
chanaan. E q̄bꝰ oēm pecuniā ꝯgrega
uit ꝓ venditiōe frumēti: ⁊ itulit eā in
erariū regis. Cūq3 defeciſſet emptoris
p̄ciū: venit cūcta egyptꝰ ad ioſeph di
cens: Da nob panes. Quare morimur D
corā te deficiente pecunia? Quibꝰ ille
rn̄dit: Adducite pecora vr̄a: et dabo
vobis ꝓ eis cibos: ſi p̄ciū nō habet̄.
Que cū adduxiſſent dedit eis alimēta
ꝓ eq̄s ⁊ ouibꝰ ⁊ bobꝰ ⁊ aſinis. Suſtē-
tauitq3 eos illo āno ꝓ cōmutatiōe pe
coꝝ. Uenerūt q̄3 anno ſcd̄o: ⁊ dixerūt
ei: Nō celamus dn̄m nr̄m ꝙ deficiēte
pecunia: ⁊ pecora ſimul defecerūt: nec
clā te eſt ꝙ abſq3 corꝑibꝰ ⁊ terra nihil
habemus. Cur ꝗ morimur te vidente?
Et nos ⁊ terra noſtra tui erimꝰ. Eme
nos i ſeruitutē regiā: ⁊ p̄be ſemīa: ne
ꝑeunte cultore redigat̄ terra i ſolitu-
dinē. Emit igit̄ ioſeph oēm terrā egy E
pti: vendētibꝰ ſingulis poſſeſſiōes ſu-
as p̄ magnitudine famis. Subiecitq3
eā pharaōi: ⁊ cūctos ꝑp̄los eius: a no
uiſſimis terminis egypti vſq3 ad extre
mos fines eiꝰ: p̄ter terrā ſacerdotum
q̄ a rege tradita fuerat eis: q̄bus ⁊ ſta
tuta cibaria ex horreis publicis p̄be-
bant̄. Et idcirco nō ſūt cōpulſi vende
re poſſeſſiones ſuas. Dixit ꝗ ioſeph ad
ꝑp̄los: En vt cernitis ⁊ vos ⁊ terram
vr̄am pharao poſſidet. Accipite ſemi-
na ⁊ ſerite agros: vt fruges hr̄e poſſi-
tis. Quintā ꝑtē regi dabit̄: q̄ttuor re F
liq̄s ꝑmitto vobis in ſementē: et in
cibū familijs ⁊ liberis vr̄is. Qui rn̄de
rūt. Salus noſtra in manu tua ē. Re-
ſpiciat nos tm̄ dn̄s noſter: ⁊ leti ſui-

mus regi. Ex eo tpe vsq3 in p̄sentē diē
in vniuersa terra egypti regib⁹ quīta
pars soluit̄: et factū est quasi in legē:
absq3 terra sacerdotali: que libera ab
hac cōditione fuit. Habitauit ḡ isrl̄ in
egypto: id est in terra iessen: ꝛ possedit
eam: auctusq3 ē et multiplicatus ni-
mis: et vixit in ea decē ꝛ septē annis.
Factiq3 sunt oēs dies vite illi⁹ centū
G quadraginta septē annoꝝ. Cumq3 ap-
propinquare cerneret diē mortis ei⁹.
vocauit filiū suū ioseph ꝛ dixit ad eū.
24.a Si inueni grām in cōspectu tuo: po-
ne manū tuā sub femore meo: ꝛ facies
mihi misericordiā ꝛ veritatē: vt nō se-
pelias me in egypto: sed dormiā cū pa
trib⁹ meis: ꝛ auferas me de terra hac:
cōdasq3 i sepulchro maiorū meoꝝ. Cui
respōdit ioseph. Ego faciā qđ iussisti.
.25.d Et ille: Jura ḡ inquit mihi. Quo iurā-
te adorauit israel dn̄m cōuersus ad le-
A Js ita (ctuli caput. XLVIII
h trāsactis nūciatū est ioseph ꝙ
egrotaret pater ei⁹. Qui assum
ptis duob⁹ filijs: manasse ꝛ effraim ire
prexit. Dictūq3 est seni. Ecce fili⁹ tu⁹
ioseph venit ad te. Qui cōfortat⁹ sedit
i lectulo. Et ingresso ad se ioseph: ait:
De⁹ omnipotēs apparuit mihi i luza:
que est in terra chanaā: Bn̄dixitq3 mi
hi, et ait: Ego te augebo ꝛ multiplica-
bo: ꝛ faciā te in turbas pplorū: dabo-
q3 tibi terrā hāc: ꝛ semini tuo post te:
in possessionē sempiternā. Duo ḡ filij
tui q̄ nati sunt tibi in terra egypti an-
teq3 huc venirē ad te: mei erūt effraim
ꝛ manasses: sicut ruben ꝛ simeon repu
tabunt̄ mihi. Reliquos aūt q̄s genue-
ris post eos tui erūt: ꝛ noie fratrū suo
B rū vocabunt̄ in possessionib⁹ suis. Mi
hi ei qn̄ veniebā d̄ mesopotamia: mor
tua ē rachel in terra chanaā in ipso iti
nere: Eratq3 vernū tp̄s: ꝛ ingrediebar
effratā: ꝛ sepeliui eā iuxta viā effrate:
q̄ alio noie appellat̄ betheleē. Uidēs
aūt filios ei⁹: dixit ad eū: Qui sūt isti?
Rn̄dit: Filij mei sunt: q̄s donauit mi-
hi dn̄s in h̄ loco. Adduc inq̄t eos ad
me: vt bn̄dicā illis. Oculi eñi isrl̄ cali-
gauerāt p̄ nimia senectute: ꝛ clare vi-
dere nō poterat. Applicitosq3 ad se de
osculatos ꝛ circūplexus: dixit ad filiū
suū: Nō sum fraudat⁹ aspectu tuo: in-
sup ostendit mihi de⁹ semē tuū. Cūq3
tulisset eos ioseph de gremio pr̄is: ad-
orauit pnus in terrā: ꝛ posuit effraim
ad dexterā suā: id est ad sinistrā israel:
manassen vero i sinistra sua: ad dextrā
scz pr̄is: applicuit ambos ad eum. Qui C
extendēs manū dexterā: posuit sup ca-
put effraim iunioris fratris: sinistram
autē sup caput manasse q̄ maior natu
erat: cōmutās man⁹. Bn̄dixitq3 iacob
filios ioseph: ꝛ ait: De⁹ i cui⁹ cōspectu
ambulauerūt pr̄es mei abraā et isaac:
de⁹ q̄ pascit me ab adolescētia mea vs
q3 in p̄sentē diē: angelus q̄ eruit me d̄
cūctis malis: benedicat pueris istis: ꝛ
inuocet̄ sup eos nomē meū: noia q̄q3
patrū meoꝝ abraā ꝛ isaac: ꝛ crescāt in
multitudinē sup terrā. Uidēs aūt io-
seph ꝙ posuisset pater su⁹ dexterā ma-
nū suā sup caput effraim: grauiter ac-
cepit. Et apphensam manū pr̄is leua- D
re conat⁹ est de capite effraim: ꝛ trāsfer
re sup caput manasse. Dixitq3 ad pa-
trē: Nō ita cōuenit pater qꝛ hic ē pri-
mogenitus. Pone dexterā tuā sup ca-
put ei⁹. Qui renuens ait: Scio fili mi
scio. Et iste quippe erit in pplos ꝛ mul
tiplicabit̄: sed frater ei⁹ iunior maior
erit illo: ꝛ semē illi⁹ crescet in gentes.
Bn̄dixitq3 eis in tpe illo dicēs. In te
benedicet̄ isrl̄: atq3 dicet̄: Faciat tibi
de⁹ sicut effraim ꝛ sicut manasse. Cōsti
tuitq3 effraim ante manassen: ꝛ ait ad
ioseph filiū suū: En ego morior et erit
deus vobiscū: reducetq3 vos ad terraȝ
patrū vr̄orū. Do tibi partē vnā extra
fratres tuos quā tuli d̄ manu ammor
rei in gladio et arcu meo. XLIX A
Ocauit aūt iacob filios suos: ꝛ
v ait eis: Cōgregamini vt annun
ciē que vētura sunt vobis i die
bus nouissimis. Cōgregamini ꝛ audi-
te filij iacob audire isrl̄ patrē vestruȝ:
Ruben p̄mogenit⁹ me⁹: Tu fortitudo
mea: ꝛ principiū doloris mei. Prior in
donis: maior in imperio. Effusus es si
cut aq̄: Nō crescas: qꝛ ascēdisti cubile
pr̄is tui: ꝛ maculasti stratū ei⁹. Symeō
ꝛ leui fratres vasa iniq̄tatis bellātia.
In cōsiliū eoꝝ nō veniat aīa mea: ꝛ in
cetu illoꝝ nō sit gloria mea: qꝛ in furo
re suo occiderūt viꝝ: ꝛ in volūtate sua
suffoderūt murū. Maledict⁹ furor eoꝝ
qꝛ ptinax: et indignatio eorū qꝛ dura.
Diuidā eos in iacob: ꝛ dispgā eos in B

iſrael. Juda te laudabūt fratres tui.
Manꝰ tue in ceruicibꝰ inimicoꝝ tuo
rū adorabūt te filij pr̄is tui. Catulus
leonis iuda: Ad p̄dā fili mi aſcēdiſti:
requieſcēs accubuiſti vt leo: ⁊ q̄ſi leena.
Quis ſuſcitabit eū? Nō auferret̄ ſce-
ptrū de iuda ⁊ dux de femoribꝰ eius:
donec veniat: q̄ mittēdus ē: ⁊ ipſe erit
expectatio gētiū. Ligās ad vineā pul
lū ſuū: ⁊ ad vitē o fili mi aſinā ſuā La
uabit i vino ſtolā ſuā: ⁊ i ſanguie vue
palliū ſuū. Pulchriores ſunt oculi eiꝰ
vino: ⁊ dētes eiꝰ lacte cādidiores. Za-
bulon in litore maris habitabit: ⁊ in
ſtatione nauiū ptingēs vſq; ad ſido-
nē. Yſachar aſinꝰ fortis: accubās iter
terminos: vidit requiē ꝙ eſſet bona ⁊
terrā ꝙ optima: et ſuppoſuit humerū
ſuū ad portādū: factuſq; ē tributꝰ ſer
C niens. Dan iudicabit ppl̄m ſuū: ſicut
⁊ alia tribꝰ in iſrl̄. Fiat dan coluber i
via: ceraſtes in ſemita: mordēs vngu-
las eq̄: vt cadat aſcēſor eiꝰ retro. Sa-
lutare tuū expectabo dn̄e: Gad accin-
ctꝰ p̄liabit̄ ante eū: ⁊ ipſe accinget̄ re-
trorſum. Aſer pinguis panis eiꝰ: ⁊ p̄-
bebit delicias regibꝰ. Neptalim ceruꝰ
emiſſus: ⁊ dās eloquia pulchritudis.
Filiꝰ accreſcēs ioſeph: filiꝰ accreſcens
⁊ decorus aſpectu. Filie diſcurrerunt
ſup̄ murū: ſed exaſp̄auerūt eū: ⁊ iurga
ti ſunt. inuiderūtq; illi habētes iacu-
la. Sedit in forti arcus eiꝰ: ⁊ diſſoluta
ſunt vincula brachioꝝ ⁊ manuū illiꝰ:
p̄ manꝰ potentis iacob. Jnde paſtor
egreſſus ē: lapis iſrl̄. Deꝰ pr̄is tui erit
adiutor tuꝰ: ⁊ omnipotēs bn̄dicet ti-
bi bn̄dictionibꝰ celi deſup̄: bn̄dictio-
nibꝰ abyſſi iacentis deorſū: bn̄dictio-
nibꝰ vberū ⁊ vulue. Benedictiōes pa-
tris tui: cōfortate ſūt bn̄dictionibꝰ pa
trū eiꝰ: donec veniret deſideriū colliū
D eternoꝝ. Fiant in capite ioſeph et in
vertice nazarei inter fratres ſuos. Be-
niamin lupus rapax mane comedet p̄
dam: ⁊ veſpere diuidet ſpolia. Oēs hi
in tribubꝰ iſrl̄ duodecim. Hec locutus
eſt eis pater ſuus: Bn̄dixitq; ſingulis
bn̄dictionibus ꝓpriis: ⁊ p̄cepit eis di-
cēs: Ego cōgregor ad ppl̄m meū. Se-
pelite me cū patribꝰ meis in ſpeluncā
duplici que ē in agro ephron ethei: ꝯ
mābre in terra chanaā: quā emit ab-
raā cū agro: ab ephron etheo in poſſeſ
ſionē ſepulchri. Jbi ſepelierūt eū ⁊ ſa-
ram vxorē eiꝰ. Jbi ſepultꝰ eſt yſaac cū
rebecca cōiuge ſua. Jbi ⁊ lya cōdita ia
cet. Finitiſq; mādatis q̄bꝰ filios inſtru
ebat: collegit pedes ſuos ſup̄ lectulū ⁊
obiit: appoſituſq; ē ad ppl̄m ſuū. L
Q Uod cernēs ioſeph ruit ſup̄ fa B
ciē pr̄is: flens ⁊ deoſculās eū:
Precepitq; ſeruis ſuis medicis
vt aromatibꝰ cōdirent pr̄em. Quibus
iuſſa explētibꝰ trāſierūt q̄draginta di
es. Jſte q̄ppe mos erat cadaueꝝ cōdi-
torū. Fleuitq; eū egyptus ſeptuaginta
diebꝰ. Et expleto plāctꝰ t̄pe: locutꝰ eſt
ioſeph ad familiā pharaonis. Si inue
ni gratiā in cōſpectu vr̄o: loq̄mini in
auribꝰ pharaonis: eo ꝙ pater meꝰ ad- S.47
iurauerit me dicēs: En morior: in ſe-
pulchro meo qđ fodi mihi in terra cha
naan: ſepelies me. Aſcendā igit̄ ⁊ ſepe
liā patrē meū. ac reuertar: Dixitq; ei
pharao: Aſcende ſepeli patrē tuum ſi
cut adiuratus es. Quo aſcēdēte: ierūt B
cū eo oēs ſenes domꝰ pharaonis: cun
ctiq; maiores natu terre egypti: domꝰ
ioſeph cū fratribꝰ ſuis abſq; p̄uulis ⁊
gregibꝰ atq; armētis: q̄ dereliquerūt
in terra ieſſen. Habuit q̄ꝫ in comitatu
currꝰ et eq̄tes: ⁊ facta eſt turba nō mo
dica: Ueneruntq; ad areā: q̄ ſita ē trās
iordanē: vbi celebrātes exequias plan
ctu magno atq; vehemēti impleuerūt
ſeptem dies. Qđ cū vidiſſent habitato
res terre chanaā: dixerūt: Planctꝰ ma
gnꝰ eſt iſte egyptiis. Et idcirco vocatū
eſt nomē loci illiꝰ: planctꝰ egypti. Fe-
cerūt & filii iacob ſicut p̄ceperat eis: ⁊
portātes eū in terra chanaā: ſepelierūt
eū i ſpelūca duplici: quā emerat abraā
cum agro in poſſeſſionē ſepulchri: ab
ephron etheo cōtra faciē mambre. Reuer C
ſuſq; eſt ioſeph in egyptū cū fratribus
ſuis: ⁊ omni comitatu: ſepulto patre.
Quo mortuo timētes fratres eiꝰ ⁊ mu
tuo colloquētes: ne forte memor ſit in
iurie quā paſſus ē: ⁊ reddat nobis om
ne malum quod fecimus: mādauerūt
ei: Pater tuus precepit nobis anteq̄
moreret̄ vt hec tibi verbis illiꝰ dicere
mus. Obſecro vt obliuiſcaris ſceleris
fratrū tuoꝝ ⁊ pcti atq; malicie quā ex
exercuerūt in te. Nos quoq; oramus:
vt ſeruo dei patri tuo dimittas iniq̄ta
tē hanc: Quibus auditis fleuit ioſeph

Ueneruntq͡z ad eū fratres sui: ꝛ ꝓni ad-
orantes in terrā: dixerūt: Serui tui su-
mus. Quibꝰ ille respōdit: Nolite time
.45.b re. Nū dei possumꝰ resistere volūtati?
D Uos cogitastis de me malū: sed deꝰ ver
tit illud in bonū: vt exaltaret me sicut
in p̄sentiarū cernitis: ꝛ saluos faceret
multos ppl̄os. Nolite timere. Ego pa-
scā vos: ꝛ paruulos vr̄os. Cōsolatusq͡z ē
eos: ꝛ blāde ꝛ leniter est locutꝰ ꝛ habi
tauit in egypto cū omni domo patris
sui. Uixitq͡z centūdecē annis: et vidit
effraim filios vsq͡z ad tertiā generatio
nē: Filij q͡z machir filij manasse: nati
sunt in genibꝰ ioseph. Quibꝰ trāsactis
locutꝰ ē fratribꝰ suis. Post mortē meā
deus visitabit vos: et ascendere vos fa
ciet de terra ista: ad terrā quā iurauit
.50.d abraam: isaac ꝛ iacobi. ‖ Cūq͡z adiuras
.13.d set eos atq͡z dixisset: deꝰ visitabit vos:
.24.g asportate ossa mea vobiscū d̄ loco isto:
mortuꝰ est expletis centūdecem vite
sue annis ꝛ cōditꝰ aromatibus: repo-
situs est in loculo in egypto.

Explicit liber Gen̄. Incipit liber hel-
lesmoth quē nos Exodi dicimꝰ. Ca. I

A
.46.b
Hec sunt nomi-
na filiorū isr̄l: qui ingressi
h sunt in egyptū cū iacob.
Singuli cū domibꝰ suis
introierūt: Rubē: simeon:
leui: iudas: ysachar: zabulon ꝛ benia-
min: dan ꝛ neptalim: gad ꝛ aser. Erāt
igit̄ oēs anime eorū qui egressi sunt d̄
femore iacob septuagintaq͡nq͡z. Ioseph
aūt in egypto erat. Quo mortuo ꝛ vni
uersis fratribꝰ eius omniq͡z cognatio
ne sua: filij israel creuerūt ꝛ quasi ger-
minātes multiplicati sunt: ac robora-
B ti nimis impleuerūt terrā. Surrexit i-
terea rex nouus sup egyptū: q̄ ignora-
bat ioseph. Et ait ad populū suū: Ec-
ce ppl̄us filiorū israel multus: ꝛ fortior
nobis est. Uenite sapienter opprima-
mus eū ne forte multiplicet̄: ꝛ si ingru
erit ꝯtra nos bellū: addat̄ inimicis no-
stris: expugnatisq͡z nobis egrediat̄ de
terra. Preposuit itaq͡z eis magr̄os ope
rū vt affligerēt eos oneribꝰ. ‖ Edifica
Act. 7.b uerūtq͡z vrbes tabernaculorū pharao-
ni phiton ꝛ ramesses. Quātoq͡z oppri-
mebantur: tantomagis multiplica-
C bantur ꝛ crescebāt. Oderantq͡z filios
israel egyptij: ꝛ affligebāt illudentes
eis: atq͡z ad amaritudinē ꝑducebāt vi
tā eorū operibꝰ duris luti ꝛ lateris: om
niq͡z famulatu q̄ in terre opibꝰ p̄me-
bant̄. Dixit aūt rex egypti obstetrici-
bus hebreorū: quarū vna vocabat̄ se-
phora: altera phua: p̄cipiens eis. Qn̄
obstetricabitis hebreas: ꝛ partꝰ tēpus
aduenerit: Si masculꝰ fuerit interfici
te eū. Si femina reſuate. Timuerūt au
tē obstetrices deū: ꝛ nō fecerūt iuxta p̄
ceptū regis egypti: sed cōseruabāt ma
res. Quibꝰ ad se accersitis rex ait: Quid D
nā est h̄ qd̄ facere voluistis: vt pueros
seruaretis? Que r̄nderūt. Nō sunt he-
bree sic̄ egyptie mulieres. Ipse eni ob
stetricādi habēt sciētiā: ꝛ priusq͡z veni
amꝰ ad eas pariūt. Bene ḡ fecit deus
obstetricibꝰ: ꝛ creuit populus: cōforta
tusq͡z est nimis. Et q͡r timuerāt obste-
trices deū: edificauit eis domos. Pre-
cepit ḡ pharao omni ppl̄o suo dicēs.
Quicq͡d masculini sexus natū fuerit:
i flumē ꝓijcite: q̄cq͡d feminei reſuate.
Egressus ē pꝰ hec vir d̄ do- II A
e mo leui ꝛ accepit vxorē stirpis Act. 7.b
sue: q̄ cōcepit ꝛ peperit filiū: Et
vidēs eū elegantē puerū abscōdit tri-
bus mensibꝰ. Cūq͡z iam celare nō pos-
set: sumpsit fiscellā scirpeā: ꝛ liniuit eā
bitumine ac pice: posuitq͡z intꝰ infan-
tulū ꝛ exposuit eū in carecto ripe flu-
minis: stante ꝓcul sorore eiꝰ ꝛ cōside-
rante euentū rei. Ecce aūt descēdebat
filia pharaōis vt lauaret̄ in flumine
ꝛ puelle eiꝰ gradiebant̄ ꝑ crepidinem
aluei. Que cū vidisset fiscellā in papi-
rione: misit vnā e famulabꝰ suis: ꝛ alla
tā aperiēs cernēsq͡z in ea paruulū vagi-
entē: miserta eiꝰ ait: De infantibꝰ he-
breorū est hic. Cui soror pueri: Uis in-
q͡t vt vadā ꝛ vocē tibi mulierē hebreā
q̄ nutrire possit infātulū? R̄ndit: Uade B
Perrexit puella ꝛ vocauit matrē eiꝰ.
Ad quā locuta filia pharaōis: Accipe
ait puerū istū: ꝛ nutri mihi: ego dabo
tibi mercedē tuā. Suscepit mulier et
nutriuit puerū: adultūq͡z tradidit filie
pharaōis. Quē illa adoptauit i locū fi
lij: vocauitq͡z nomē eiꝰ moyses dicēs:
Quia d̄ aq̄ tuli eū. In diebꝰ ill̄ postq͡z
creuerat moyses: egressꝰ ē ad fr̄es suos
viditq͡z afflictionē eorū ꝛ virū egyptiū
ꝑcutiētē quēdā de hebreis fr̄ibꝰ suis,

Cūq; circūſpexiſſet huc atq; illuc ⁊ nul
C lū adeſſe: vidiſſet: ꝑcuſſū egyptiū abſcō
Act.7.d dit ſabulo ‖Et egreſſꝰ die altero: cōſpe
xit duos hebreos rixātes: Dixitq; ei q̄
faciebat iniuriā. Quare ꝑcutis ꝓximū tu
um? qui rn̄dit: Quis ꝯſtituit te ꝓ̄ncipē
et iudicē ſuꝑ nos? Nū occidere me tu
vis ſic̄ heri occidiſti egyptiū? Timuit
moyſes ⁊ ait: Quō palā factū eſt ꝟbuz
iſtud? Audiuitq; pharao ſmonē hūc:
⁊ querebat occidere moyſen: Qui fu-
giēs de cōſpectu eiꝰ: moratꝰ eſt in ter-
ra madiā: ⁊ ſedit iux̄ puteū. Erāt autē
ſacerdoti madiā ſeptē filie: q̄ venerāt
ad hauriēdā aquā ⁊ impletis canalibꝰ
adaq̄re cupiebāt greges p̄ris ſui. Suꝑ
uenere paſtores: ⁊ eiecerūt eas. Surre-
xitq; moyſes ⁊ defenſis puell' adaq̄uit
oues eaꝝ. Que cū reūtiſſent ad raguel
p̄rem ſuū: dixit ad eas: Cur velociꝰ ve-
D niſtis ſolito? Rn̄derūt: Uir egypriꝰ li-
berauit nos de manu paſtoꝝ. Inſuꝑ ⁊
hauſit aquā nobiſcū: potūq; dedit oui
bꝰ. At ille: Ubi ē inq̄t? Quare dimiſi-
ſtis hoīem? Uocate eū vt comedat pa-
nē. Iurauit ꝫ moyſes ꝙ habitaret cū
I.18.a eo. Accepitq; ſephorā filiā eiꝰ ī vxorē:
Nomen uxoris Moysi
q̄ peꝑit ei filiū: quē vocauit gerſan di
cēs: Aduena fui ī terra aliena. Alte-
rū ꝟo peꝑit: quē vocauit eliezer dicēs
Deꝰ eni͞ p̄ris mei adiutor meꝰ: ⁊ eripu
it me de manu pharaonis. Poſt mul-
tū vero tꝑis mortuꝰ eſt rex egypti. Et
ingemiſcētes filij iſrl' ꝓpter oꝑa voci-
ferati ſunt. Aſcēditq; clamor eoꝝ ad
deū ab oꝑibꝰ: ⁊ audiuit gemitū eoꝝ
ac recordatꝰ ē federis qd̄ pepigerat cū
A abraā yſaac ⁊ iacob. Et reſpexit dn̄s fi
lios iſrl': ⁊ liberauit eos. III
m Oyſes aūt paſcebat oues ietro
ſoceri ſui ſacerdotis madiā. Cū
q; minaſſet gregē ad iteriora deſerti:
venit ad mōtē dei oreb. Apparuitq; ei
dn̄s in flāma ignis d̄ medio rubi: ⁊ vi
debat ꝙ rubꝰ arderet ⁊ nō cōbureret:
Dixit ꝫ moyſes: Uadā ⁊ videbo viſio-
nē hāc magnā: q̄re nō cōburat rubꝰ.
Cernēs aūt dn̄s ꝙ ꝑgeret ad videndū:
vocauit eū de medio rubi: ⁊ ait: Moy-
B ſes moyſes. Qui rn̄dit: Adſū: At ille.
Jos.5.d Ne appropies inq̄t huc. ‖Solue calcia
Act.7.d mentū de pedibꝰ tuis. Locus eni͞ in q̄
ſtas terra ſancta eſt. Et ait: Ego ſum
deꝰ p̄ris tui: deꝰ abraā et deus iſaac ⁊

deꝰ iacob. Abſcōdit moyſes faciē ſuā.
Non eni͞ audebat aſpicere ꝯ deū. Cui
ait dn̄s. Uidi afflictionem p̄p̄li mei in
egypto: ⁊ clamorē eiꝰ audiui: ꝓpter du
ritiā eoꝝ q̄ p̄ſunt oꝑibꝰ. Et ſciens do-
lorē eiꝰ: deſcēdi vt liberarē eū de ma-
nibꝰ egyptioꝝ: ⁊ educerē de terra illa
in terrā bonā ⁊ ſpatioſā: i terra q̄ fluit
lacte ⁊ melle: ad loca chananei ⁊ ethei
et ammorrei ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebu-
ſei. Clamor ꝫ filioꝝ iſrael venit ad me:
vidiq; afflictionē eoꝝ q̄ ab egyptijs C
opprimuntur. Sed veni mittam te ad
pharaonē: vt educas pp̄l'm meū filios
iſrl' d̄ egypto. Dixitq; moyſes ad deū.
Quis ſum ego vt vadā ad pharaonē: ⁊
educā filios iſrl' de egypto? Qui dixit
ei: Ego ero tecū: Et h̄ habebis ſignuz
ꝙ miſerim te. Cū eduxeris pp̄l'm meū d̄
egypto: imolabis deo ſuꝑ mōtē iſtum.
Ait moyſes ad deū: Ecce ego vadā ad
filios iſrl': ⁊ dicā eis: Deꝰ patrū vr̄oꝝ D
miſit me ad vos. Si dixerit mihi: qd̄ ē
nomē eiꝰ: q̄d dicam eis? Dixit dn̄s ad
moyſen: Ego ſum q̄ ſuz: Ait: Sic dices
filijs iſrl'. Qui ē miſit me ad vos. Dix-
itq; iterū deꝰ ad moyſen. Hec dices fi
lijs iſrl': Dn̄s deꝰ patrū vr̄oꝝ deꝰ abra-
am ⁊ deꝰ iſaac ⁊ deꝰ iacob: miſit me ad
vos. Hoc nomē mihi ē in eternū: et h̄ E
memoriale meū in generatione ⁊ gene
rationē: Uade: ꝯgrega ſeniores iſrl' et
dices ad eos: Dn̄s deꝰ patrū vr̄oꝝ ap-
paruit mihi: deꝰ abraā ⁊ deꝰ iſaac ⁊ deꝰ
iacob: dicēs. Uiſitās viſitaui vos ⁊ vi
di oīa q̄ acciderūt vobis in egypto: et
dixi vt educā vos de afflictiōe egypti
in terrā chananei ⁊ ethei et ammorrei
⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebuſei: ad terrā flu
entē lacte ⁊ melle: ⁊ audiēt vocē tuā. F
Ingredieriſq; tu et ſeniores iſrl' ad re-
gē egypti: ⁊ dices ad eū. Dn̄s deus he-
breoꝝ vocauit nos. Ibimꝰ viā triū die ī.8.g
rū ꝑ ſolitudinē: vt imolemus dn̄o deo
nr̄o. Sed ego ſcio ꝙ nō dimittet vos
rex egypti vt eatis: niſi ꝑ manū vali-
dā. Extēdāq; manū meā ⁊ ꝑcutiā egy
ptum in cūctis mirabilibꝰ meis q̄ fa- G
cturꝰ ſum in medio eoꝝ: poſt h̄ dimit-
tet vos: daboq; grām pp̄lo huic coraz
egyptijs. Et cū egrediemini: nō exhibi ī.11.a
tis vacui: ſꝫ poſtulabit mulier a vicina et.ī.12.
ſua ⁊ ab hoſpita ſua vaſa argētea ⁊
aurea: ac veſtes: ponetiſq; eas ſuꝑ fili

os ⁊ filias vr̄as: ⁊ spoliabitis egyptū.
A Espōdit moyses ⁊ ait: Nō IIII
r credēt mihi: neq̄ audiēt vocē
meā: sȝ dicēt: nō apparuit tibi
dn̄s. Dixit ḡ ad eū: Quid est qḋ tenes
in manu tua? Rn̄dit. Virga. Dixitq̄
dn̄s. Proijce iam in terrā. Proiecit: ⁊
versa ē in colubrū: ita vt fugeret moy
ses. Dixitq̄ dn̄s: Extende manū tuā ⁊
apphēde caudā eiꝰ. Extēdit ⁊ tenuit:
versaq̄ est in virgā. Ut credāt inq̇t ꝙ
apparuerit tibi dn̄s deꝰ patrū tuoꝝ: de
us abraā ⁊ deꝰ isaac ⁊ deꝰ iacob. Dixit
q̄ dn̄s rursum: Mitte manū tuā in si-
B nū tuū. Quā cū misisset in sinū ꝓtulit
leprosam instar niuis. Retrahe ait ma
nū in sinū tuū. Retraxit ⁊ ꝓtulit iterū
⁊ erat silis carni reliq̄. Si nō credide-
rint inq̇t tibi: neq̄ audierint sermonē
signi prioris: credēt verbo signi sequē
tis. Qꝫ si nec duobꝰ q̇dē his signis cre
diderint: neq̄ audierint vocē tuā: su-
me aquā fluminis ⁊ funde eā sup ari
C dā: ⁊ quicq̇d hauseris d̄ fluuio: vertet
in sanguinē. Ait moyses: Obsecro do-
mine: nō suȝ eloquēs ab heri ⁊ nudius
tertiꝰ: ⁊ ex q̄ locutꝰ es ad seruū tuū: im
peditioris ⁊ tardioris lingue sum. Dix
it dn̄s ad eū: Quis fecit os hoīs? Aut
q̇s fabricatꝰ est mutū et surdū: vidētē
⁊ cecum? Nōne ego? Perge igit et ego
D ero in ore tuo: doceboq̄ q̇d loq̄ris. At
ille. Obsecro dn̄e inq̇t: mitte quē mis-
surꝰ es. Iratꝰ dn̄s i moysen: ait: Aarō
frater tuꝰ leuites: scio ꝙ eloquens sit.
Ecce ipse egredietᷓ i occursū tuū: vidēs
q̄ te: letabitᷓ corde. Loq̄re ad eū ⁊ po-
ne verba mea i ore eiꝰ: ⁊ ego ero in ore
tuo ⁊ in ore illiꝰ: ⁊ ostēdā vobis q̇d age-
re debeatis. Et ipse loquetᷓ ꝓ te ad po
pulū. ⁊ erit os tuū: tu aūt eris ei i his
E q̄ ad deū ꝑtinēt. Virgā q̄ȝ hāc sume in
manu tua: in q̄ facturꝰ es signa. Abijt
moyses ⁊ reuersus est ad ietro soceruȝ
suū. Dixitq̄ ei: Vadā ⁊ reūtar ad fra-
tres meos in egyptū: vt videā si adhuc
viuāt. Cui ait ietro: Vade i pace. Dix-
it ergo dn̄s ad moysen in madian. Va
de ⁊ reuertere in egyptū. Mortui eñ
sunt oēs q̄ querebāt aīam tuā. Tulit
ergo moyses vxorē suā ⁊ filios suos: ⁊
imposuit eos sup asinū: reuersusq̄ est
in egyptū: portās virgā dei in manu
sua. Dixitq̄ ei dn̄s reuertēti i egyptū,

Vide: vt oīa ostenta que posui in ma-
nu tua facias corā pharaone. Ego in-
durabo cor eiꝰ ⁊ nō dimittet pp̄lm. Di
cesq̄ ad eū: Hec dicit dn̄s: Filiꝰ meus F
primogenitꝰ isrl̄. Dixi tibi: Dimitte fi
liū meū vt seruiat mihi: et noluisti di-
mittere eū. Ecce ego interficiā filiū tu
um primogenitū. Cūq̄ esset in itinere
i diuersorio: occurrit ei dn̄s ⁊ volebat oc
cidere eū. Tulit ilico sephora acutissi-
mā petrā: ⁊ circūcidit ꝑputiū filij sui.
Tetigitq̄ pedes eiꝰ: ⁊ ait: Spōsus san
guinū tu mihi es. Et dimisit eū postq̄
dixerat spōsus sanguinū ob circūcisio-
nē. Dixitq̄ dn̄s ad aarō. Vade i occur G
sū moysi i deserto. Qui ꝑrexit obuiā ei
in montē dei: ⁊ osculatꝰ est eū. Narra-
uitq̄ moyses aaron oīa verba dn̄i ꝓ
q̇bus miserat eū: ⁊ signa que mādaue-
rat. Veneruntq̄ simul et cōgregauerūt
cūctos seniores filioꝝ isrl̄. Locutusq̄
est ad aaron oīa verba q̄ dixerat dn̄s
ad moysen: ⁊ fecit signa corā pp̄lo ⁊ cre
didit pp̄lus. Audieruntq̄ ꝙ visitasset
dn̄s filios israel: ⁊ ꝙ respexisset afflicti
onē illorū: ⁊ proni adorauerunt. V
Ost hec ingressi sunt moyses et A
p aaron: et dixerūt pharaōi: Hec
dicit dn̄s deus isrl̄: Dimitte po
pulū meū vt sacrificet mihi in deserto.
At ille respōdit: Quis est dn̄s vt audi-
am vocē eiꝰ: et dimittā israel? Nescio
dn̄m: et israel nō dimittā. Dixeruntq̄:
Deꝰ hebreoꝝ vocauit nos: vt eamꝰ viā
triū dierū in solitudinē: vt sacrificemꝰ
dn̄o deo nostro: ne forte accidat nobis
pestis aut gladius. Ait ad eos rex egy
pti: Quare moyses ⁊ aaron sollicitatꝭ
populū ab opibus suis? Ite ad onera
vr̄a. Dixitq̄ pharao: Multꝰ est popu-
lus terre. Videtis ꝙ turba succreuerit
q̄tomagis si dederitis eis requiē ab
operibꝰ. Precepit ergo in die illo ꝑfe- B
ctis operū ⁊ exactoribꝰ pp̄li: dicēs: Ne
quaq̄ vltra dabitꝭ paleas pp̄lo ad cō
ficiendos lateres sicut priꝰ: sed ipsi va
dant ⁊ colligant stipulā: et mensuras
laterū quā priꝰ faciebāt: imponetꝭ su-
p eos: nec minuetꝭ quicq̄. Vacāt eñ
et idcirco vociferantᷓ dicētes: Eamus
⁊ sacrificemꝰ deo nr̄o. Opprimātᷓ ope-
ribus et expleāt ea: vt nō acq̇escāt ver
bis mēdacibꝰ. Igitᷓ egressi ꝑfecti ope-
rū ⁊ exactores ad pp̄lm dixerūt. Sic di

cit pharao: Nō do vobis paleas: Ite ⁊
colligite sicubi inuenire poteritis: nec
C minuet̄ q̄cq̄ de ope vr̄o. Dispsusq̄ ē
pp̄lus in oēm terrā egypti ad colligē-
das paleas. Prefecti quoq̄ operū in-
stabāt dicētes: Cōplete op⁹ vim quoti
die: vt prius facere solebatis qñ dabā
tur vobis palee. Flagellatiq̄ sūt qui
p̄erāt opibus filiorum isrl̄: ab exactori-
b⁹ pharaonis dicētib⁹: Quare nō im-
pletis mēsurā laterū sicut pri⁹: nec he
ri nec hodie? Ueneruntq̄ p̄positi filio-
rū israel: ⁊ vociferati sunt ad pharao-
nē dicētes: Cur ita agis ꝯ s̄uos tuos?
Palee nō dant̄ nobis ⁊ lateres simili
ter imperant̄. En famuli tui flagellis
cedimur: ⁊ iniuste agit̄ cōtra populū
tuū. Qui ait: Uacat̄ ocio: ⁊ idcirco di
citis: Eam⁹ ⁊ sacrificem⁹ dn̄o. Ite ḡ ⁊
D opamini. Palee nō dabūt̄ vob: ⁊ red-
detis cōsuetū numerū laterum. Uide-
bātq̄ se p̄positi filiorum isrl̄ in malū: eo
q̄ diceret̄ eis: nō minuet̄ quicq̄ de la
teribus p singulos dies. Occurrerunt
q̄ moysi et aaron q̄ stabant ex aduer-
so: egredientes a pharaone: ⁊ dixerūt
ad eos. Uideat dn̄s ⁊ iudicet: qm̄ fete
re fecistis odorē nostrū corā pharaōe
⁊ seruis ei⁹: ⁊ p̄buistis ei gladiū vt oc-
cideret nos. Reuersusq̄ est moyses ad
dn̄m ⁊ ait: Dn̄e: cur afflixisti populuz
istū? Quare misisti me? Ex eo em̄ quo
ingressus sum ad pharaonē vt loq̄rer
ex noīe tuo: afflixit pp̄lm tuū: ⁊ nō li-
A Dixitq̄ do (berasti eos. VI
D min⁹ ad moysen: Nūc videbis
q̄ factur⁹ sum pharaoni. Per
manū em̄ fortē dimittet eos: ⁊ in ma-
nu robusta eijciet illos de t̄ra sua. Lo
cutusq̄ est dn̄s ad moysen dicēs: Ego
dn̄s q̄ appui abraā isaac ⁊ iacob i deo
omnipotēte: ⁊ nomē meū adonai non
indicaui eis. Pepigiq̄ fedus cū eis:
vt darē eis terrā chanaā: terrā pegri-
nationis eorum in q̄ fuerūt aduene. Ego
audiui gemitū filiorum isrl̄ q̄ egyptij op-
p̄sserūt eos: ⁊ recordat⁹ sū pacti mei.
Ideo dic filijs isrl̄: Ego dn̄s qui educā
vos de ergastulo egyptiorum: ⁊ eruā de
seruitute: ac redimā in brachio excel-
so ⁊ iudicijs magnis: ⁊ assumā vos mi
hi in pp̄lm: ⁊ ero vester dn̄s. Et scietis
B q̄ ego sum dn̄s de⁹ vester: q̄ eduxerim
vos de ergastulo egyptiorum: ⁊ induxe-
rim vos in terrā sup quā leuaui ma-
nū meā vt darē eā abraam isaac ⁊ ia-
cob: daboq̄ illā possidēdā vobis: ego
dn̄s. Narrauit ḡ moyses omnia filijs
isrl̄: q̄ nō acq̄euerūt ei ꝓpter angustiā
spūs ⁊ opus durissimū. Locutusq̄ est
dn̄s ad moysen dicēs. Ingredere ⁊ lo-
quere ad pharaonē regē egypti vt di-
mittat filios israel de terra sua. Rn̄dit
moyses corā dn̄o. Ecce filij isrl̄ nō au-
diūt me: ⁊ quō audiet pharao: p̄sertim
cū incircūcisus sim labijs? Locutusq̄
est dn̄s ad moysen ⁊ aaron: ⁊ dedit mā
datū ad filios isrl̄ ⁊ ad pharaonē regē
egypti: vt educerēt filios isrl̄ de terra
egypti. Isti sunt p̄ncipes domorum p fa C
milias suas. Filij rubē p̄mogeniti isra
elis: enoch ⁊ phallu esrō ⁊ charmi: ‖ He Gen.4
cognatiōes rubē. Filij symeō: iamuel: Nu.26
⁊ iamin ⁊ iami ⁊ ahod et iachin ⁊ sa- I.Par
ber ⁊ saul filius chananitidis: He p-
genies symeō. Et hec noīa filiorum leui
p cognationes suas: gerson ⁊ caath et
merari. Anni aūt vite leui fuerūt cen-
tūtrigintaseptē. Filij gerson: lobni et
semei p cognatiōes suas. ‖ Filij caath: I.Pa
amrā ⁊ ysuar ⁊ hebrō ⁊ oziel. Anni q̄z
vite caath cētūtrigintatres. Filij me-
rari: mooli et musi. He cognatiōes le-
ui p familias suas ‖ Accepit aūt amrā E.2.
vxorē iochabeth patruelē suā: q̄ pepe Nu.2
rit ei aaron ⁊ moysen ⁊ mariā. Fuerūt
q̄ anni vite amrā: cētūtrigītaseptē:
Filij q̄z ysuar: chore ⁊ napheg ⁊ zechri
Filij q̄q̄ oziel: misael ⁊ elisaphan ⁊ se-
chri. Accepit aūt aarō vxorē elisabeth D
filiā aminadab sororē naason: q̄ pepe
rit ei nadab ⁊ abiu et eleazar ⁊ ytha-
mar. Filij q̄z chore: aser ⁊ helchana et
abiasab. He sūt cognatiōes choritarum.
At vero eleazar fili⁹ aarō accepit vxo-
rē de filiab⁹ phutiel: q̄ pepit ei phine-
es. Hi sūt p̄ncipes familiarum leuiticarum
p cognatiōes suas. Iste ē aarō ⁊ moy-
ses q̄b⁹ p̄cepit dn̄s vt educerēt filios
isrl̄ de terra egypti p turmas suas. Hi
sūt q̄ loquūt̄ ad pharaonē regē egypti
vt educāt filios isrl̄ de egypto. Iste est
moyses ⁊ aarō i die q̄ locut⁹ ē dn̄s ad
moysen i terra egypti. Et locut⁹ ē dn̄s
ad moysen dicēs: Ego dn̄s. Loq̄re ad
pharaonē regē egypti oīa q̄ loquor ti
bi. Et ait moyses corā dn̄o. En incircū-
cis⁹ labijs sū. Quō audiet me pharao?

A Dixitq͂ dñs ad moysen VII
d Ecce cõstitui te deũ pharaõis:
aaron frater tuꝰ erit ꝓpħa tuꝰ.
tu loq̃ris ei oĩa q̃ mãdo tibi: ⁊ ille lo-
queť ad pharaonẽ: vt dimittat filios
isrł de terra sua. Sʒ ego indurabo cor
eiꝰ ⁊ multiplicabo signa ⁊ ostẽta mea
in terra egypti: ⁊ nõ audiet vos. Im-
mittãq͂ manũ meã suꝑ egyptũ: ⁊ edu-
cã exercitũ ⁊ pplm meũ filios isrł d ter
ra egypti: ꝑ iudicia maxima. Et scient
egyptij: ꝙ ego sũ dñs q̃ extẽderim ma
nũ meã suꝑ egyptũ: et eduxerim filios
isrł de medio coꝝ. Fecit itaq͂ moyses
⁊ aarõ sicut p̃ceperat dñs: ita egerũt:
Erat aũt moyses octoginta annoꝝ: et
aaron octogintatriũ qñ locuti sũt ad
B pharaonẽ. Dixitq͂ dñs ad moysen et
aaron. Cũ dixerit vobis pharao: osten-
dite signa: dices ad aaron. Tolle vir-
gã tuaʒ et ꝓijce eã corã pharaone: ac
vertať in colubrũ. Ingressi itaq͂ moy-
ses et aarõ ad pharaonẽ: fecerũt sicut
p̃ceperat dñs. Tulitq͂ aaron virgam
corã pharaone et seruis eiꝰ: q̃ versa est
in colubrũ. Uocauit aũt pharao sapiẽ
tes ⁊ maleficos: ⁊ fecerũt etiã ipi ꝑ in
cantatiões egyptiacas et arcana que-
dã similiter. Proiecerũtq͂ singuli vir-
gas suas. q̃ verse sũt in dracones. Sed
deuorauit virga aarõ virgas coꝝ. In
duratũq͂ ẽ cor pharaonis: ⁊ nõ audi-
uit eos sicut p̃ceꝑat dñs. Dixit aũt do
minꝰ ad moysen: Ingrauatũ ẽ cor pha
C raonis: et nõ vult dimittere ꝑplm. Ua-
de ad eũ mane. Ecce egredieť ad aq̃s
Et stabis in occursum eiꝰ suꝑ ripã flu
minis: ⁊ virga q̃ cõuersa est in draco-
nẽ tolles in manu tua: dicesq͂ ad eũ.
Dñs deus hebreoꝝ misit me ad te di-
J.8.a cẽs‖Dimitte populũ meũ vt sacrificet
mihi in deserto: ⁊ vsq͂ ad p̃sens audi-
re noluisti. Hec igiť dicit dñs. In hoc
scies ꝙ sim dominꝰ. Ecce ꝑcutiã vir-
ga que in manu mea est aquã flumi-
nis: et verteť i sanguinẽ. Pisces quo-
q͂ qui sunt in fluuio morienť: et con-
putrescent aque: et affligenť egyptij
bibentes aquã fluminis. Dixit quoq͂
dominꝰ ad moysen: Dic ad aarõ: Tol-
le virgã tuã et extende manũ tuã suꝑ
aquas egypti et suꝑ fluuios eorũ et ri
uos et paludes et oẽs lacus aquarũ:
vt vertanť in sanguinẽ: ⁊ sit cruor in
omni terra egypti: tam in lingneis va
sis q̃ i saxeis. Fecerũtq͂ ita moyses et D
aaron: sicut p̃ceperat dñs. Et eleuans
virgã ꝑcussit aquã fluminis corã pha
raone ⁊ seruis eiꝰ: que versa est in san-
guinẽ: ⁊ pisces q̃ erãt in flumine mor-
tui sũt. Cõputruitq͂ fluuius: ⁊ nõ po-
terãt egyptij bibere aquã fluminis. et
fuit sanguis in tota terra egypti. Fece
rũtq͂ similiter malefici egyptioꝝ i cã
tationibꝰ suis. Et induratũ ẽ cor pha-
raonis: nec audiuit eos sicut p̃ceperat
dñs. Auertitq͂ se ⁊ ingressus ẽ domũ
suã: nec apposuit cor etiã hac vice. Fo-
derũt aũt oẽs egyptij ꝑ circuitũ flumi
nis aquã vt biberẽt. Nõ eñi poterant
bibere aquã fluminis. Impletiq͂ sunt
septẽ dies postq͂ ꝑcussit dñs fluuiũ.
Dixit quoq͂ dñs ad VIII A
d moysen: Ingredere ad pharao-
nẽ: et dices ad eũ. Hec dicit do
minꝰ: Dimitte populũ meũ vt sacrifi- S.7.c
cet mihi. Si aũt nolueris dimittere: ec
ce ego ꝑcutiã oẽs terminos tuos ra-
nis: et ebulliet fluuius ranas q̃ ascen-
dent ⁊ ingredienť domũ tuã: ⁊ cubicu
lũ lectuli tui: ⁊ suꝑ stratũ tuũ: ⁊ in do-
mos seruoꝝ tuoꝝ: ⁊ in populũ tuũ: et
in furnos tuos: et in reliquias ciborũ
tuorũ: ⁊ ad te ⁊ ad ꝑplm tuũ: ⁊ ad oẽs
seruos tuos intrabũt rane. Dixitq͂ do
minꝰ ad moysen. Dic ad aaron. Extẽ- B
de manũ tuã suꝑ fluuios ⁊ suꝑ riuos
et paludes: et educ ranas suꝑ terram
egypti. Et extẽdit aarõ manũ suꝑ aq̃s
egypti et ascẽderũt rane: operuerũtq͂
terrã egypti. Fecerũt autẽ et malefici
ꝑ incãtationes suas similiter: eduxe-
rũtq͂ ranas suꝑ terrã egypti. Uocauit
aũt pharao moysen et aaron: et dixit
eis. Orate dñm vt auferat ranas a me
⁊ a populo meo: et dimittã populũ vt
sacrificet dño. Dixitq͂ moyses ad pha-
raonẽ: Cõstitue mihi quãdo dep̃cer ꝓ
te ⁊ ꝓ seruis tuis ⁊ ꝓ ꝑplo tuo: vt abi-
ganť rane a te: et a domo tua: ⁊ tm̃ in
flumine remaneãt. Qui rñdit: Cras At C
ille iuxta inq̃t verbũ tuũ faciã: vt sci-
as qm̃ nõ est sicut dñs deꝰ noster: ⁊ re-
cedẽt rane a te: ⁊ a domo tua ⁊ a ꝯuis
tuis ⁊ a ꝑplo tuo: ⁊ tm̃ in flumie rema
nebũt. Egressiq͂ sũt moyses ⁊ aaron a
pharaõe. Et clamauit moyses ad dñm
ꝓ spõsiõe ranaꝝ quã ꝯdixerat pharaõi-

Feciṫq̄ dñs iuxta verbū moyſi: ⁊ mor
tue ſunt rane de domibꝰ ⁊ de villis et
D de agris. Cōgregauerūtq̄ eas in imen
ſos aggeres ⁊ cōputruit terra. Uidens
aūt pharao ꝙ data eſſet reqes: ingra-
uauit cor ſuū ⁊ nō audiuit eos ſicut p̄
ceperat dñs. Dixitq̄ dñs ad moyſen:
Loquere ad aaron: Extende virgā tuā
⁊ ꝑcute puluerē terre: ⁊ ſint cynifes in
vniuerſa terra egypti. Feceruntq̄ ita.
Et extēdit aaron manū: virgā tenēs:
ꝑcuſſitq̄ puluerē terre: ⁊ facti ſūt cyni
E fes in hoibꝰ ⁊ iumētis. Oīs puluis ter
re verſus eſt i cynifes ꝑ totā terrā egy-
pti. Fecerūtq̄ ſimiliter malefici in cā-
tationibꝰ ſuis vt educerēt cynifes: et
nō potuerūt. Erātq̄ cynifes tā in ho-
minibꝰ q̄ȝ in iumētis. Et dixerūt ma-
lefici ad pharaonē. Digitus dei ē hoc
Induratūq̄ eſt cor pharaonis ⁊ nō au
I.9.c diuit eos ſicut p̄ceꝑat dñs. Dixit quo-
q̄ dñs ad moyſen. Cōſurge diluculo: ⁊
ſta coram pharaone. Egredietꝛ eñ ad
aq̄s. Et dices ad eū. Hec dicit dñs: Di
mitte pplm meū vt ſacrificet mihi. Qꝛ
ſi nō dimiſeris eū: ecce ego imittā i te
⁊ in ſeruos tuos ⁊ in pplm tuū ⁊ i do-
mos tuas omne genꝰ muſcaꝝ: ⁊ imple
buntꝛ oēs domꝰ egyptioꝝ muſcꝭ diuer
ſi generꝭ: ⁊ vniūſa terra in q̄ fuerint.
Faciāq̄ mirabilē in die illa terrā ieſſē
F in q̄ ppls meꝰ eſt vt nō ſint ibi muſce:
⁊ ſcias qm̄ ego dñs in medio terre: po
nāq̄ diuiſionē inter pplm meū ⁊ popu
lū tuū. Cras erit ſignū iſtud. Feciṫq̄ do
minꝰ ita. Et venit muſca grauiſſima i
domos pharaonis et ſeruoꝝ eius ⁊ in
oēm terrā egypti: corruptaq̄ eſt terra
ab huiuſcemōi muſcꝭ. Uocauitq̄ pha
rao moyſen et aaron: et ait eis. Ite et
ſacrificate deo vr̄o in terra hac. Et ait
moyſes: Nō pōt ita fieri. Abomiatio-
nes eñ egyptioꝝ immolabimus dño
deo nr̄o. Qꝛ ſi mactauerimꝰ ea que co
lūt egyptij corā eis: lapidibus nos ob
G ruent. Uiā triū dierū ꝑgemꝰ in ſolitu-
S.3.f dinē: ⁊ ſacrificabimus dño deo nr̄o ſi
cut p̄cepit nob. Dixitq̄ pharao: Ego
dimittā vos vt ſacrificetꝭ dño deo ve-
ſtro in deſerto: verūtñ longiꝰ ne abea-
tis. Rogate ꝓ me. Et ait moyſes: Egreſ
ſus a te orabo dñm: ⁊ recedet muſca a
pharaone et a ſeruis ſuis et a pplo eiꝰ
cras. Uerūtñ noli vltra fallere: vt non
dimittas pplm ſacrificare dño. Egreſ-
ſuſq̄ moyſes a pharaone: orauit dñm
Qui fecit iuxta verbū illiꝰ: et abſtulit
muſcas a pharaone ⁊ a ſeruis ſuis ⁊ a
pplo eiꝰ. Nō ſuꝑfuit nec vna quidē.
Et ingrauatū eſt cor pharaōis: ita vt
nec hac quidē vice dimitteret pplm.

Ixit aūt dñs ad moyſen IX A
D Ingredere ad pharaonē: et loq̄
re ad eū: Hec dicit dñs deꝰ he-
breoꝝ. Dimitte pplm meū vt ſacrifi-
cet mihi. Qđ ſi adhuc renuis et reti-
nes eos: ecce manꝰ mea erit ſuꝑ agros
et ſuꝑ eq̄s: ⁊ aſinos et camelos ⁊ oues
et boues: peſtis valde grauis. Et faci-
et dñs mirabile inter poſſeſſiōes iſra-
el et poſſeſſiones egyptioꝝ: vt nil oīno
pereat ex his que ꝑtinēt ad filios iſrl.
Cōſtituitq̄ dñs tp̄s dicēs: Cras faciet
dñs verbū iſtud in terra. Fecit ꝗ dñs
verbū h̄ altera die: mortuaq̄ ſūt oīa
aīantia egyptioꝝ: De aīalibꝰ vero fi-
lioꝝ iſrael nihil oīno perījt. Et miſit B
pharao ad vidēdū: nec erat q̄cq̄ȝ mor
tuum de his q̄ poſſidebat iſrl. Ingra-
uatūq̄ ē cor pharaonis: et nō dimiſit
pplm. Et dixit dñs ad moyſen ⁊ aarō:
Tollite plenas manꝰ cinerꝭ đ camino:
et ſpargat illuȝ moyſes in celū coram
pharaone: ſitq̄ puluis ſuꝑ oēm terrā
egypti. Erūt eñ in hoibus ⁊ iumētis
vulnera ⁊ veſice turgētes: in vniuerſa
terra egypti. Tulerūtq̄ cinerē de ca-
mino et ſteterūt corā pharaone: ⁊ ſpar
ſit illū moyſes i celū. Factaq̄ ſūt vul-
nera veſicaꝝ turgētiū in hoibꝰ et iu-
mētis: nec poterāt malefici ſtare corā
moyſe ꝓpter vlcera que in illꝭ erāt: et
in omni terra egypti. Indurauitq̄ do C
minꝰ cor pharaōis: et nō audiuit eos
ſicut locutꝰ eſt dñs ad moyſen: Dixit- S.3.e
q̄ȝ dñs ad moyſen: Mane conſurge et
ſta corā pharaone: et dices ad eū: Hec
dicit dñs deꝰ hebreoꝝ: Dimitte pplm
meuȝ vt ſacrificet mihi: qꝛ in hac vice
mittā oēs plagas meas ſuꝑ cor tuū et
ſuꝑ ſeruos tuos ⁊ ſuꝑ pplm tuū: vt ſci
as ꝙ nō ſit ſimilis mei in omni terra
Nunc eñ extendēs manū ꝑcutiā te ⁊ D
pplm tuū peſte ꝑibiſq̄ de terra. Idcir-
co autē poſui te vt oſtendā in te forti-
tudinē meā: et narretꝛ nomē meū i om
ni terra. Adhuc retines pplm meū: et
nō vis eū dimittere? En pluā cras hac

ipsa hora grandinē multā nimis: q̄lis
nō fuit i egypto a die q̄ fūdata ē vsq3
in p̄ns tp̄s. Mitte ḡ iā nunc ⁊ ꝯgrega
iumēta tua: ⁊ oīa q̄ habes i agro. Ho-
mines eñ ⁊ iumēta ⁊ vniu̇sa q̄ iuēta
fuerit foris: nec ꝯgregata de agr⁊: ceci
E derit q3 sup ea grādo: morient̄. Qui ti
muit v̄bū dn̄i ð s̄uis pharaonis: fecit
ꝯfugere s̄uos suos ⁊ iumēta i domos.
Qui autē neglexit s̄monē dn̄i: dimisit
s̄uos suos ⁊ iumēta in agris. Et dixit
dn̄s ad moysen: Extēde manū tuā in
celū: vt fiat grādo in vniu̇sa terra egy
pti sup hoīes ⁊ sup iumēta ⁊ sup oēm
Ƶ.104 herbā agri i terra egypti. Extenditq3
moyses virgā i celū: ⁊ dn̄s dedit toni-
trua ⁊ grādinē ac discurrētia fulgura
sup terrā. Pluitq3 dn̄s grādinē super
terrā egypti: ⁊ grādo ⁊ ignis mixta pa
F riter ferebāt. Tātēq3 fuit magnitudi
nis: quāta añ nūq3 appuit i vniuersa
terra egypti ex q̄ gens illa ꝯdita ē. Et
ꝑcussit grādo i oī terra egypti cūcta q̄
fuerūt i agr⁊ ab hoīe vsq3 ad iumētū.
Cūctāq3 herbam agri ꝑcussit grādo: ⁊
omne lignū regiōis ꝯfregit. Tm̄ in t̄ra
iessen vbi erāt filij isrl': grādo nō ceci-
dit. Misitq3 pharao ⁊ vocauit moysē
⁊ aarō: dicēs ad eos: Peccaui etiā nūc
Dn̄s iust⁹: ⁊ ego ⁊ ppl's me⁹ impij. Ora
te dn̄m vt desināt tonitrua dei ⁊ grā-
do: vt dimittā vos: ⁊ nequaq̄3 h̄ vltra
G maneat⁊. Ait moyses. Cū egressus fue
ro ð vrbe: extendam palmas meas ad
dn̄m: ⁊ cessabūt tonitrua ⁊ grādo non
erit: vt scias q2 dn̄i ē t̄ra. Noui autē ꝙ
⁊ tu ⁊ s̄ui tui necdū timeat⁊ dn̄z deū.
Linū ḡ ⁊ hordeū lesū est: eo ꝙ hordeū
eēt virēs: ⁊ linū iā folliculos germina
ret. Triticū aūt ⁊ far nō sūt lesa: q2 se-
rotina erāt. Egressusq3 moyses a pha-
raone ex vrbe: tetēdit man⁹ ad dn̄m: ⁊
cessauerūt tonitrua ⁊ grādo: nec vltra
stillauit pluuia sup terrā. Vidēs autē
pharao ꝙ cessasset pluuia ⁊ grando et
tonitrua: auxit pctm̄: ⁊ ingrauatum ē
cor ei⁹ ⁊ seruoꝝ illi⁹ ⁊ induratū nimis
nec dimisit filios isrl': sicut ꝓcepat dn̄s
A ⁊ dixit (ꝑ manū moysi. X
e dn̄s ad moysen: Ingredere ad
pharaonē. Ego eñ induraui
cor ei⁹ ⁊ s̄uoꝝ illi⁹ vt faciā signa mea
hec i eo: ⁊ narres i aurib⁹ filij tui ⁊ ne-
potū tuoꝝ: q̄tiēs cōtriuerim egyptios

⁊ signa mea fecerim in eis: ⁊ sciatis q2
ego dn̄s de⁹. Introierunt ḡ moyses ⁊
⁊ aarō ad pharaonē: ⁊ dixerūt ei: Hec
dicit dn̄s de⁹ hebreoꝝ: Usq3quo non Ƶ.7.c.8.a
vis subijci mihi? Dimitte ppl'm meum et.9.a
vt sacrificet mihi. Sin autē resist⁊ ⁊ n̄
vis dimittere eū: ecce ego inducā cras
locustā i fines tuos q̄ operiet supficiē
terre: nec q̄cq̄ ei⁹ appareat s3 comedat̄
qd̄ residuū fuerit grandini. Corrodet B
eñ oīa ligna q̄ germināt i agr⁊: ⁊ im-
plebunt domos tuas ⁊ seruoꝝ tuoꝝ ⁊
oīm egyptioꝝ: quātā nō viderūt p̄res
tui ⁊ aui ex q̄ orta sūt sup terrā vsq3 in
p̄sentē diē. Auertitq3 se ⁊ egressus est a
pharaōe. Dixerūt aūt serui pharaonis
ad eū. Usq3quo patiemur h̄ scādalū?
Dimitte homīes vt sacrificēt dn̄o deo
suo. Nōne vides ꝙ ꝑierit egypt⁹? Re-
uocaueruntq3 moysen ⁊ aaron ad pha-
raonem. Qui dixit eis: Ite: sacrificate
dn̄o deo v̄ro. Qui nā sūt q̄ ituri sunt? C
Ait moyses: Cū puulis n̄ris ⁊ seniori-
bus ꝑgem⁹: cū filijs ⁊ filiab⁹: cū ouib⁹
⁊ armēt⁊. Est eñ solēnitas dn̄i dei n̄ri
Et r̄ndit pharao: Sic dn̄s sit vobiscū
Quō ego dimittā vos ⁊ puulos v̄ros:
cui dubiū ē ꝙ pessime cogitet⁊? Nō fi
at ita: s3 ite tm̄ viri ⁊ sacrificate dn̄o.
Hoc eñ ⁊ ipsi petist⁊. Statimq3 eiecti
sunt de ꝯspectu pharaonis. Dixit aūt
dn̄s ad moysen. Extēde manū tuam Ps̄.104.
sup terrā egypti ad locustā vt ascēdat Sap.16.b
sup eā: ⁊ deuoret oēm herbā que resi- Joel.1.a
dua fuerit grādini. Et extēdit moyses Apo.9.a
virgā sup terrā egypti: et dn̄s induxit
ventū vrentē tota die illa ⁊ nocte. Et D
mane facto: vent⁹ vrens leuauit locu-
stas. Que ascēderūt sup vniuersā ter-
rā egypti: ⁊ sederūt in cūctis finibus
egyptioꝝ innumerabiles: q̄les ante il
lud tēp⁹ nō fuerant: nec postea future
sunt. Operueruntq3 vniuersā supficiē
terre vastantes oīa. Deuorata est igit̄
herba terre: ⁊ q̄cq̄d pomoꝝ in arbori-
bus fuit que grando dimiserat. Nihil
q̄3 oīno virēs relictū ē in lignis et in
herbis terre i cūcta egypto. Quobrem
festin⁹ pharao vocauit moysē ⁊ aarō:
⁊ dixit eis: Peccaui i dn̄m deū vestrū E
⁊ in vos. Sed nunc dimittite peccatū
mihi etiā hac vice: ⁊ rogate dn̄m deū
v̄rm vt auferat a me mortē istā. Egres
susq3 ē moyses de ꝯspectu pharaonis:

Ps.135 ⁊ orauit dñm‖Qui flare fecit ventum
ab occidēte vehemētissimū:⁊ areptam
locustā ꝓiecit in mare rubrum. Nō re
māsit nec vna q̇dē i cūctis finib⁹ egy
pti. Et indurauit dñs cor pharaonis:
nec dimisit filios israel. Dixit aūt dñs
Ps.104 ad moysen.‖Extēde manū tuā in celū
⁊ sint tenebre suꝑ terrā egypti:tā den-
F se vt palpari queant.‖Extēditq̄ moy
Sap.17.a ses manū in celū : ⁊ facte sunt tenebre
et.18.a horribiles i vniuersa terra egypti. Tri
bus dieb⁹ nemo vidit frēm suum:nec
mouit se d̄ loco i q̊ erat. Ubicūq̄ autē
habitabant filij isrł lux erat. Uocauit
q̄ pharao moysen ⁊ aarō : ⁊ dixit eis:
Ite sacrificate dño: Oues tm̄ vr̄e ⁊ ar-
menta remaneāt:paruuli vr̄i eant vo-
biscū. Ait moyses: Hostias q̊z ⁊ holo-
causta dabis nob:q̄ offeram⁹ dño deo
G nr̄o. Cūcti greges ꝑgēt nobiscū . Non
remanebit ex eis vngula q̄ necessaria
sūt in cultū dñi dei nr̄i: ꝓsertim cū ig-
norem⁹ q̇d debeat imolari : donec ad
ip̄m locū ꝑueniam⁹. Indurauit autē
dñs cor pharaonis ⁊ noluit dimittere
eos. Dixitq̄ pharao ad moysen: Rece-
de a me:⁊ caue ne vltra videas faciem
meā. Quocūq̄ die apparuerꝭ mihi:mo
rierꝭ. Rn̄dit moyses: Ita fiat vt locut⁹
es. Nō videbo vltra faciē tuā. XI
A T dixit dñs ad moysē . Adhuc
e vna plaga tāgā pharaonem et
egyptū:⁊ post hec dimittet vos
S.3.g.I.12.e ⁊ exire cōpellet.‖ Dices ẜ oīm plebi vt
Ps.104 postulet vir ab amico suo ⁊ mł̄ier a vi
cina sua vasa argentea ⁊ aurea. Dabit
aūt dñs grām ppło suo corā egyptijs.
Ecci.45.a ‖Fuitq̄ moyses vir magn⁹ valde i ter-
ra egypti corā ſuis pharaonis ⁊ oīm
B ppło. Et ait: Hec dicit dñs: Media no
I.12.d cte ingrediar i egyptū: ⁊ morieꝫ omne
Ps.77.et ꝓmogenitū in terra egyptiorꝫ: a ꝓmo-
134 genito pharaonis q̄ sedet in solio eius
vsq̄ ad ꝓmogenitū ancille q̄ ē ad mo-
lam:⁊ oia primogenita iumētorꝫ. Erit
C q̄ clamor magn⁹ i vniuersa terra egy-
pti:q̄lis nec antea fuit:nec postea futu
rus ē. Apud oēs aūt filios isrł nō mu
tiet canis ab hoie vsq̄ ad pec⁹: vt scia
tis quāto miraculo diuidat dñs egy-
ptios ⁊ isrł. Descendentq̄ oēs ſui tui
isti ad me: ⁊ adorabunt me dicentes.
Egredere tu ⁊ oīs ppłs q̄ subiect⁹ ē ti-
D bi. Post hec egrediemur. Et exiuit a

pharaone:irat⁹ nimis. Dixit autē dñs
ad moysen. Nō audiet vos pharao vt
multa signa fiāt in terra egypti. Moy
ses aūt ⁊ aaron fecerūt oīa ostenta q̄ al' portē
scripta sūt:coram pharaone ⁊ indura-
uit dñs cor pharaonis : nec dimisit fi-
lios israel de terra sua. XII
Ixit q̊z dñs ad moysen ⁊ aaron A
d in terra egypti: Mēsis iste vob
principiū mesiū:primus erit in
mēsibus anni . Loq̇mini ad vniuersū
cetum filiorꝫ isrł:⁊ dicite eis : Decima
die mēsis hui⁹ tollat vnusq̄sq̄ agnum
ꝑ familias ⁊ domos suas. Sin autē mi
nor est numerus vt sufficere possit ad
vescēdū agnū:assumet vicinū suū q̄ cō
iunct⁹ est domui ei⁹ iuxta numerꝫ aia-
rū que sufficere possunt ad esum agni.
Erit aūt agn⁹ absq̄ macula masculus
annicul⁹. Iuxta quē ritū tollet ꝭ ⁊ he-
dū:⁊ seruabitꝭ eū vsq̄ ad q̄rtādecimā
diē mensis hui⁹. Immolabitq̄ eū vni
uersa multitudo filiorꝫ isrł ad vesperꝫ:
⁊ sumēt de sanguine ac ponent super
vtrūq̄ postē:⁊ in suꝑliminaribus do-
morꝫ in q̇b⁹ comedēt illū. Et edēt car B
nes nocte illa assas igni : ⁊ azymos pa
nes cū lactucis agrestib⁹. Nō comede-
tis ex eo crudū q̇d:nec coctū aqua :sed
assum tm̄ igni . Caput cū pedib⁹ ei⁹ et
intestinis vorabitꝭ :nec remanebit q̇c-
q̄ ex eo vsq̄ mane. Si q̇d residuū fue-
rit:igne cōburetꝭ . Sic aūt comedetis
illū. Renes vr̄os accingetꝭ:⁊ calciamē
ta habebitis i pedib⁹: tenētes baculū
in manib⁹:⁊ comedetꝭ festināter . Est
enim phase.i.trāsit⁹ dñi.‖Et trāsibo per Ps.
terrā egypti nocte illa ꝑcutiāq̄ omne
ꝓmogenitū in terra egypti ab hoie vs-
q̄ ad pec⁹: ⁊ i cūctis dijs egypti faciā
iudicia:ego dñs.‖Erit aūt sāguis vo- Heb.
bis in signū in edib⁹ in q̇b⁹ eritꝭ:⁊ vi-
debo sanguinē ⁊ trāsibo vos : nec erit
in vobis plaga disꝑdens qn̄ ꝑcussero
terrā egypti . Habebitꝭ aūt hic diē in C
monimētū ⁊ celebrabitis eā solēnem
dño in generatiōib⁹ vr̄is cultu sempi-
terno. Septē dieb⁹ azyma comedetis.
In die ꝓmo nō erit fermētū i domib⁹
vr̄is. Quicunq̄ comederit fermētum:
ꝑibit aia illa de isrł: a primo die vsq̄
ad diē septimū . Dies prima erit sācta
ac solēnis:⁊ dies septima eadē festiui-
tate venerabił. Nihil oꝑis facietis in

eis:except⁊ his q̄ ad vescendū ptinēt:
⁊ obseruabit⁊ azyma. In eadē eñ ipa
die educā exercitū vestrū de terra egy-
pti:⁊ custodiet⁊ diē istū i generatiōib⁹
Li.23.a vr̄is ritu ppetuo.‖ Primo mēse q̄rta-
1.28.c decima die mēsis ad vesperā:comede-
tis azyma vsq₃ ad diē vicesimāprimā
eiusdē mēsis ad vesperā. Septē dieb⁹
fermentatū non īueniet̄ in domibus
vr̄is. Qui comederit fermētatū: pibit
aīa eius de cetu isrl̄:tam d̄ aduenis q̄₃
de indigenis terre. Omne fermentatū
nō comedet⁊. In cunctis habitaculis
D vr̄is edetis azyma. Uocauit aūt moy-
ses oēs seniores filioꝝ isrl̄: et dixit ad
eos. Ite tollētes aīal p̄ familias vr̄as:
⁊ imolate phase. Fasciculumq₃ hysopi
tingite in sāguine q̄ ē i limine ⁊ asper
gite ex eo supliminare ⁊ vtrūq₃ postē.
Nullus vr̄m egrediat̄ ostiū dom⁹ sue
vsq₃ mane. Trāsibit eñ dn̄s pcutiēs
egyptios. Cūq₃ viderit sāguinē i sup-
liminari ⁊ i vtroq₃ poste:trāscēdet osti-
um:⁊ nō sinet pcussorē īgredi domos
vr̄as ⁊ ledere. Custodi verbū istud legi
timū tibi ⁊ filijs tuis vsq₃ in eternū.
Cūq₃ introierit⁊ terrā quā dn̄s de⁹ da
rur⁹ est vobis vt pollicit⁹ est:obserua-
bitis cerimonias istas. Et cū dixerint
vobis filij vr̄i: q̄ est ista religio: dicetis
eis: Uictima trāsit⁹ dn̄i ē:q̄ñ transiuit
sup domos filioꝝ isrl̄ i egypto: pcuti-
ens egyptios:⁊ domos nr̄as liberans.
Incuruatusq₃ ppl̄s adorauit. Et egres
si filij isrl̄ fecerūt sicut p̄cepat dn̄s moy
.77.et si ⁊ aaron.‖ Factū ē aūt in noctis me-
134 dio: pcussit dn̄s oē p̄mogenitū i ter-
p̄.18.b ra egypti: a p̄mogenito pharaonis q̄ i
solio ei⁹ sedebat: vsq₃ ad p̄mogenitum
captiue q̄ erat in carcere:⁊ oē p̄mo-
E genitū iumentoꝝ. Surrexitq₃ pharao
nocte ⁊ oēs s̄ui ei⁹ cūctaq₃ egyptus: ⁊
ort⁹ est clamor magn⁹ in egypto. Neq₃
eñ erat dom⁹ in q̄ nō iaceret mortu⁹.
Uocatisq₃ moyse et aaron nocte. ait:
Surgite egredimini a pp̄lo meo vos ⁊
filij israel. Ite ⁊ imolate dn̄o sicut di-
citis. Oues vr̄as et armenta assumite
vt petierat⁊: ⁊ abeūtes b̄ndicte mihi.
s̄.11.a ‖ Urgebātq₃ egyptij pp̄lm isrl̄ de terra
eg.6.b exire velociter dicētes: Omnes morie-
mur. Tulit igit̄ pp̄ls cōspersam farinā
aūq₃ fermentaret̄: ⁊ ligans in pallijs
s̄.3.g posuit sup humeros suos. Feceruntq₃

filij isrl̄ sicut p̄cepat moyses: et petie-
rūt ab egyptijs vasa argentea ⁊ aurea
vestēq₃ plurimā. Dn̄s aūt dedit grām F
pp̄lo corā egyptijs vt comodarēt eis: ⁊
spoliauerūt egyptios. Profectiq₃ sūt fi
lij isrl̄ d̄ ramasse i sochot sexcenta fere
milia peditū viroꝝ: absq₃ puulis. Sz
⁊ vulg⁹ pmiscuū inumerabile ascēdit
cū eis oues ⁊ armēta: ⁊ aīantia diuer-
si gener⁊ multa nimis. Coxerūtq₃ fari-
nā quā dudū de egypto dispersā tule-
rāt: ⁊ fecerūt subcineritios panes azy-
mos. Neq₃ eñ poterat fermētari cogē s̄.11.a.
tib⁹ exire egyptijs: ⁊ nullā facere sinē-
tib⁹ morā: nec pulmēti quicq₃ occurre
rāt p̄parare. Habitatio aūt filioꝝ isrl̄
q̄ māserūt i egypto fuit q̄dringentoꝝ
triginta ānoꝝ. Quib⁹ explet⁊: eadē die
egressus ē ois exercit⁹ dn̄i d̄ terra egy-
pti. Nox ē ista obseruabil̄ dn̄i: q̄ñ edu-
xit eos d̄ terra egypti. Hāc obs̄uare de G
bent oēs filij isrl̄ i generatiōib⁹ suis.
Dixitq₃ dn̄s ad moysen ⁊ aarō: Hec est
religio phase. Ois alienigena non co-
medet ex eo. Ois aūt s̄uus empticius
circūcidet̄: et sic comedet. Aduena et
mercēnari⁹ nō edent ex eo.‖ In vna do
mo comedet̄ ‖ nec efferet⁊ d̄ carnib⁹ ei⁹ Nu.9.b
foras: nec os illi⁹ ꝯfringet⁊. Ois cet⁹ fi Joh.19.g
lioꝝ isrl̄ faciet illud. Q̄ꝫ si q̄s pegrino
rum i vr̄am voluerit trāsire coloniā ⁊
facere phase dn̄i: circūcidet̄ p̄us omne
masculinū eius: ⁊ tūc rite celebrabit:
eritq₃ sicut indigena terre. Si q̄s autē
circūcisus nō fuerit: non vescet̄ ex eo.
Eadē lex erit indigene: ⁊ colono q̄ pe-
grinat̄ apd̄ vos. Fecerūtq₃ oēs filij
isrl̄ sicut p̄cepat dn̄s moysi ⁊ aarō. Et Ps̄.135
eadē die: eduxit dn̄s filios isrl̄ d̄ terra
egypti p turmas suas. XIII

Locutusq₃ ē dn̄s ad moysen di- A
1 cens: ‖ Sāctifica mihi oē p̄mo- J.34.g
genitū qd̄ apit vuluā in filijs Nu.8.c
isrl̄: tā d̄ hoib⁹ q̄₃ de iumēt⁊. Mea sūt Luc.2.d
eñ oia. Et ait moyses ad populū. Me
mētote diei hui⁹ in q̄ egressi est⁊ d̄ egy Ps̄.113
pto ⁊ de domo s̄uitutis: q̄ñ in manu
forti eduxit vos dn̄s d̄ loco isto: vt nō
comedat⁊ fermētatū panē. Hodie egre
dimini mēse nouaꝝ frugum. Cūq₃ in- J.23.c
troduxerit te dn̄s in terram chananei
⁊ ethei et ammorrei et euei et iebusei:
quā iurauit patrib⁹ tuis vt daret tibi
terrā fluentē lacte ⁊ melle: celebrabit⁊

hūc morē sacrorꝝ mēse isto. Septē die
bus vesceris azymis: ꝛ i die septia erit
solēnitas dñi. Azyma comedent septē
diebus. Non apparebit apud te aliq̄d
fermentatū: nec in cūctis finib⁹ tuis.
B Narrabisq̄ filio tuo in die illo dicēs:
Hoc ē qđ fecit mihi dñs qñ egress⁹ sū
de egypto. Et erit q̄si signum i manu
tua ꝛ q̄si monimentū añ ocłos tuos
ꝛ vt lex dñi sp̄ sit in ore tuo. In manu
eñi forti eduxit te dñs de egypto. Cu-
stodies huiuscemodi cultū statuto tp̄e
a dieb⁹ in dies. Cumq̄ introduxerit te
dñs in terrā chananei: sicut iurauit ti
bi ꝛ patribus tuis: ꝛ dederit tibi eam:
separabis oē qđ aperit vuluā dño: ꝛ
qđ primitiuū ē in pecorib⁹ tuis. Quic
quid habuer masculini sexus: ꝯsecra-
bis dño. Primogenitū asini mutabis
oue: qđ si non redemeris: interficies.
C Omne aūt p̄mogenitū hoīs de filijs
tuis p̄cio redimes. Cūq̄ iterrogauerit
te fili⁹ tu⁹ cras: dicēs: quid est h̄: rñde
bis ei: In manu forti eduxit nos dñs
de terra egypti: de domo suitut. Nā
cū indurat⁹ esset pharao ꝛ nollet nos
dimittere: occidit dñs oē p̄mogeni-
tū in terra egypti: a p̄mogenito hoīs
vsq̄ ad p̄mogenitū iumentorꝝ. Idcir-
co immolo dño omne qđ aperit vuluā
masculini sexus: ꝛ oīa p̄mogenita fili-
orū meorꝝ redimo. Erit igit q̄si signū
in manu tua ꝛ quasi appensū quid ob
recordationē ante oculos tuos: eo q̄
in manu forti eduxit vos domin⁹ de
D egypto. Igit cum emisisset pharao po
pulū: nō eos duxit dñs p̄ viā terre phi
listijm que vicina est: reputās ne forte
peniteret eū si vidisset aduersū se bel-
la consurgere et reuerteret egyptum:
sed circūduxit p̄ viam deserti que ē iu
xta mare rubrū. Et armati ascēderūt
Gen.50.d filij isrł de terra egypti. ‖ Tulit quoq̄
Jos.24.g moyses ossa ioseph secū: eo q̄ adiuras-
set filios israel dicēs: Uisitabit vos de
us: efferte ossa mea hinc vobiscū. Pro
fectiq̄ de sochot castrametati sunt in
ethā: in extremis finib⁹ solitudinis.
Nu.14.c ‖ Dñs aūt p̄cedebat eos: ad ostēdēdā
1.Co.10.a viā p̄ diem i colūna nubis: ꝛ p̄ noctē
in columna ignis: vt dux esset itiner
Nee.9.d vtroq̄ tp̄e. Nunq̄ defuit columna nu
bis p̄ diem: nec colūna ignis p̄ noctē
coram populo. XIIII

Locutus ē autē dñs ad moysen A
l dicens: Loq̄re filijs isrł. Reuer
si castrametent e regione phiai-
roth: q̄ ē inter magdalū ꝛ mare ꝯ be-
elsephon. In ꝯspectu ei⁹ castra ponet
sup̄ mare. Dicturusq̄ ē pharao sup̄ fi
lijs isrł. Coartati sunt in terra: ꝯclusit
eos desertū. Et indurabo cor ei⁹: ac p̄-
sequet vos ꝛ glorificabor i pharaone:
ꝛ in oī exercitu ei⁹: sciētq̄ egyptij: q̄
ego sū dñs. Feceruntq̄ ita. Et nūciatū
est regi egyptiorꝝ: q̄ fugisset p̄płs. Im-
mutatūq̄ est cor pharaonis ꝛ seruorꝝ
ei⁹ sup̄ p̄pło ꝛ dixerūt: Quid volum⁹ B
facere vt dimitterem⁹ isrł ne seruiret no
bis? Iunxit ḡ currū ꝛ oēm populū suū
assumpsit secū. Tulitq̄ sexcētos curr⁹
electos: ꝛ q̄cq̄d in egypto currū fuit:
ꝛ duces toti⁹ exercitus. Indurauitq̄
dñs cor pharaonis regis egypti: ꝛ p̄se
cut⁹ ē filios isrł. At illi egressi erāt in
manu excelsa. Cumq̄ p̄seq̄rent egyptij
vestigia p̄cedētiū: repperūt eos in ca-
stris sup̄ mare. Oisq̄ eq̄tat⁹ ꝛ currus
pharaonis ꝛ vniūsus exercit⁹ erāt in C
phiairoth ꝯ beelsephon ‖ Cumq̄ appro Jos.24
pinquasset pharao: leuantes filij isrł
ocłos: viderunt egyptios post se: ꝛ ti-
muerūt valde. Clamaueruntq̄ ad dñm
ꝛ dixerūt ad moysen: Forsitā nō erant
sepulchra i egypto: ideo tulisti nos vt
moreremur i solitudine. Quid h̄ face-
re voluisti: vt educeres nos ex egypto?
Nōne iste ē s̄mo quē loq̄bamur ad te
i egypto dicētes: recede a nob̄ vt serui-
amus egyptijs? Multo eñi meli⁹ ē ser
uire eis: q̄ mori in solitudine. Et ait D
moyses ad p̄płm: Nolite timere. State
ꝛ videte magnalia dñi q̄ factur⁹ ē ho-
die Egyptios eñi q̄s nūc videt: neq̄q̄
vltra videbit vsq̄ i sempiternū. Dñs
pugnat p̄ vob̄: ꝛ vos tacebit. Dixitq̄
dñs ad moysen: Quid clamas ad me?
Loq̄re filijs isrł vt p̄ficiscāt. Tu aūt
eleua virgā tuā ꝛ extēde manū tuam
sup̄ mare ꝛ diuide illud: vt gradiant
filij isrł i medio mari p̄ siccū. Ego aūt
indurabo cor egyptiorꝝ vt p̄sequant
vos: ꝛ glorificabor i pharaone: ꝛ in oī
exercitu ei⁹: ꝛ in currib⁹ ꝛ in eq̄tib⁹ il-
lius. Et sciēt egyptij q̄ ego sum dñs: E
cū glorificat⁹ fuero i pharaone: ꝛ i cur
rib⁹ atq̄ in eq̄tib⁹ eius. Tollēsq̄ se an Nee.9
gelus dñi q̄ p̄cedebat castra isrł: abijt Ps.1

poſt eos: ⁊ cum eo ꝑiter colūna nubis
ꝓꝛa dimittēs: poſt tergū ſtetit iter ca
ſtra egyptioꝝ ⁊ caſtra iſrľ. Et erat nu-
bes tenebroſa ⁊ illuminās noctē: ita
vt ad ſe inuicē toto noct; tpe accede-
re nō valerēt. Cūq; extēdiſſet moyſes
manū ſuꝑ mare: abſtulit illō dn̄s flāte
vēto vehemēti: ⁊ vrente tota nocte et
oſue.2.b vertit i ſiccū. ‖Diuiſaq; eſt aq̄: ⁊ igreſ-
et.4.b ſi ſūt filij iſrľ ꝑ mediū ſicci mar;. Erat
udit.5.b eñ aq̄ q̄ſi murꝰ a dextera eoꝝ ⁊ leua.
Ps.77 Perſequēteſq; egyptij igreſſi ſūt poſt
Ecci.32.c eos: oīs eq̄tatꝰ pharaonis: currꝰ eius
F ⁊ eq̄tes ꝑ mediū maris. Iāq; aduene
udit.9.b rat vigilia matutina: ⁊ ecce reſpiciēs
dn̄s ſuꝑ caſtra egyptioꝝ ꝑ colūnā ig-
nis ⁊ nubis: interfecit exercitū eoꝝ: ⁊
ſubuertit rotas curruū: ferebāťq; i ꝓ
fundū. Dixerunt ḡ egyptij: Fugiamus
iſraelē: dn̄s eñ pugnat ꝓ eis ꝯ nos.
Et ait dn̄s ad moyſen. Extēde manū
tuā ſuꝑ mare: vt reuertanť aq̄ ad egy
ptios ſuꝑ currꝰ ⁊ eq̄tes eoꝝ. Cunq; ex
tēdiſſet moyſes manū contra mare: re
G uerſū eſt primo diluculo ad priorē lo-
ap.10.d cū ‖Fugiētibuſq; egyptijs occurrerūt
aque: ⁊ inuoluit eos dn̄s in medijs flu-
ctibꝰ. Reuerſeq; ſūt aq̄: ⁊ oꝑuerūt cur-
us ⁊ eq̄tes cuncti exercitꝰ pharaonis:
Ps.105 q̄ ſequentes ingreſſi fuerant mare: nec
Esa.11.d vnus q̄dē ſuꝑfuit ex eis. Filij aūt iſrľ
ꝑrexerūt ꝑ mediū ſicci maris: ⁊ aq̄ eis
erant quaſi ꝓ muro a dextris ⁊ a ſini-
Os.4.a ſtris. ‖Liberauitq; dn̄s in die illo iſrľ
de manu egyptioꝝ: ⁊ viderūt egypti-
os mortuos ſuꝑ litus mar;: ⁊ manū
magnā quā exercuerat dn̄s ꝯtra eos.
Timuitq; ppl's dn̄m: ⁊ crediderūt dn̄o
⁊ moyſi ſeruo eius. XV

A t Unc cecinit moyſes et filij iſrľ
carmen hoc dn̄o: ⁊ dixerūt: Cā-
temꝰ dn̄o. Glorioſe eñ magnificatus
Ps.117 ē: equū ⁊ aſſenſorē deiecit i mare. ‖For
Esa.12.a titudo mea ⁊ laus mea dn̄s: ⁊ factꝰ eſt
mihi in ſalutē. Iſte deꝰ meꝰ ⁊ glorifica
bo eū: deꝰ pr̄is mei: ⁊ exaltabo eū. Do
minꝰ q̄ſi vir pugnator: oīpotēs nomē
eiꝰ: currus pharaonis ⁊ exercitū eiꝰ ꝓ
iecit in mare. Electi ꝓncipes eius ſub
merſi ſūt in mari rubro: abyſſi operue
runt eos: deſcēderūt in ꝓfundū q̄ſi la
pis. Dextera tua dn̄e magnificata ē in
fortitudine: dextera tua dn̄e percuſſit
inimicū: ⁊ i multitudie glīe tue depo-
ſuiſti aduerſarios meos. Miſiſti iram
tuā q̄ deuorauit eos ſicut ſtipulā: ⁊ in
ſpū furoris tui ꝯgregate ſunt aq̄. Ste
tit vnda fluens: ꝯgregati ſūt abyſſi in
medio mari. Dixit inimicꝰ. Perſeq̄r B
⁊ cōphendā: diuidā ſpolia: implebiť
aīa mea. Euaginabo gladiū meū: in-
terficiet eos manꝰ mea. Fleuit ſpūs tu
us ⁊ oꝑuit eos mare: ſubmerſi ſūt q̄ſi
plūbū in aquis vehemētibus. Quis ſi
milis tui i fortibꝰ dn̄e: quis ſilis tui.
Magnificꝰ in ſcītate: terribil's atq; lau
dabilis: ⁊ faciēs mirabilia? Extēdiſti
manū tuā: ⁊ deuorauit eos t̄ra. Dux
fuiſti in miſc̄dia tua: ppl'o quē redemi-
ſti: ⁊ portaſti eū in fortitudine tua: ad
habitaculū ſanctū tuū. Aſcēderūt ppl'i
⁊ irati ſūt: dolores obtinuerūt habita-
tores philiſtijm. Tūc ꝯturbati ſūt ꝓn-
cipes edom: robuſtos moab obtinuit
tremor: obriguerūt oēs h̄itatores cha
naan. Irruat ſuper eos formido ⁊ pa-
uor: in magnitudie brachij tui. Fiant
imobiles quaſi lapis: donec ꝑtranſeat
ppl's tuꝰ dn̄e: donec ꝑtranſeat ppl's tuꝰ
iſte quē poſſediſti. Introduces eos: et C
plātabis i mōte hereditat; tue firmiſ-
mo habitaculo tuo qō oꝑatus es dn̄e
Sāctuariū tuum dn̄e: qō firmauerūt
manꝰ tue: dn̄s regnabit in eternū ⁊ vl
tra. Ingreſſus ē eñ eques pharao cū
curribꝰ ⁊ equitibꝰ eiꝰ i mare: ⁊ reduxit
ſuꝑ eos dn̄s aq̄s maris. Filij aūt iſrľ
ambulauerunt ꝑ ſiccū: in medio eius.
Sūpſit ḡ maria ꝓphetes: ſoror aarō:
tympanū in manu ſua: egreſſeq; ſunt
oēs mulieres poſt eā cū tympanis ⁊ cho
ris: q̄bꝰ ꝓcinebat dicēs: Cātemꝰ dn̄o:
glīoſe eñ magnificatꝰ ē: equū ⁊ aſcē-
ſorē deiecit i mare. Tulit aūt moyſes D
iſrľ de mari rubro: ⁊ egreſſi ſunt in de-
ſertū ſur. Ambulauerūtq; tribꝰ diebꝰ
ꝑ ſolitudinē: ⁊ nō iueniebāt aquā. Et
venerūt i marath: nec poterāt bibere
aq̄s de marath: eo q̄ eēnt amare. Uñ
⁊ ꝯgruū loco nomē impoſuit: vocās il
lum mara. i. amaritudinē. Et murmu
rauit ppl's ꝯtra moyſen dicens: Quid
bibemus? At ille clamauit ad dn̄m.
‖Qui oñdit ei lignū: qō cū miſiſſet in Judit.5.e
aq̄s in dulcedinē verſe ſūt. Ibi cōſti- Ecci.38.a
tuit ei ꝓcepta atq; iudicia: ⁊ ibi tem-
ptauit eū dicēs: Si audier; vocē dn̄i
dei tui: ⁊ qō rectū eſt corā eo fecer; : et

obedier⁊ mādatis eius: custodierisq̄
oia p̄cepta illi⁹: cūctū lāguorē quē po
Nu.33.b sui in egypto non inducā sup te. Ego
eñ sū dñs sanator tu⁹. Uenerūt autē
in helim vbi erāt duodecim fontes aq̄
rum ⁊ septuaginta palme ⁊ castrame-
tati sunt iuxta aquas. XVI
A P Rofectiq̄ de helim venit oñis
multitudo filioꝝ isrl'i desertū
sin: qđ est iter helim ⁊ sinai: q̇n
tadecima die mensis scđi: postq̄ egres
si sunt đ terra egypti. Et murmurauit
ois ꝯgregatio filioꝝ isrl' ꝯtra moysē et
aarō in solitudine. Dixerūtq̄ filij isrl'
ad eos. Utinā mortui essem⁹ ꝑ manuꝫ
dñi i terra egypti: qñ sedebam⁹ sup oi
las carniū: ⁊ comedebam⁹ panē i satu
ritate. Cur induxistis nos in desertum
istud vt occideret⁊ oēm multitudinē
fame? Dixit aūt dñs ad moysen: ‖Ecce
Ps.77 ego pluā vob panes de celo. Egrediat̄
Sa.16.c ppl's ⁊ colligat q̄ sufficiūt ꝑ singl'os di
Joh.6.d es: vt temptē eū: vtꝝ ambulet in lege
mea: an nō. Die aūt sexto parēt ꝙ in-
B ferāt: ⁊ sit duplū q̄ colligere solebāt ꝑ
singl'os dies. Dixerūtq̄ moyses ⁊ aarō
ad oēs filios isrl'. Uespe scietis ꝙ dñs
eduxerit vos đ terra egypti: ⁊ mane vi
debit⁊ glīaꝫ dñi. Audiui eñ murmur
vrm ꝯtra dñm. Nos vero q̇d sum⁹: q²
musitastis ꝯ nos? Et ait moyses: Da-
bit vob dñs vespe carnes edere: ⁊ ma-
ne panes in saturitate: eo ꝙ audierit
murmuratiōes vras q̇bus murmura-
ti estis ꝯtra eum. Nos eñ q̇d sumus?
Nec ꝯ nos est murmur vestrū: sꝫ cōtra
dñm. Dixit q̄ꝫ moyses ad aaron: Dic
vniuerse ꝯgregatiōi filioꝝ isrl'. Acce-
dite coram dño. Audiuit eñ murmur
C vrm. Cūq̄ loqueret̄ aaron ad oēꝫ ce-
tum filioꝝ isrl': respexerūt ad solitudi-
nē. Et ecce glīa dñi appuit i nube. Lo
cut⁹ ē aūt dñs ad moysen dicēs: Au-
diui murmuratiōes filioꝝ isrl'. Loq̄re
Nu.11.d ad eos: Uespe comedet⁊ carnes: ⁊ ma-
ne saturabimini panibus: scietisq̄ ꝙ
ego sū dñs de⁹ vester. Factū est ḡ vespe
re ⁊ ascēdens ꝯturnix cooꝑuit castra:
mane q̄ꝫ ros iacuit ꝑ circuitū castro-
rū. Cūq̄ oꝑuisset supficiē t're: appuit
in solitudine minutū ⁊ q̄si pilo tusū i
similitudinē pruine sup terrā. Qđ cū vi-
dissent filij isrl' dixerunt ad inuicem:
Manhu? Qđ significat quid est hoc?
Ignorabāt eñ q̇d eēt. Quib⁹ ait moy- D
ses: ‖Iste ē panis quem dñs dedit vo- Ps.:c.
bis ad vescendū. Hic est s̄mo quē p̄ce Sap. 1
pit vobis dñs. Colligat vnusquisq̄ ex
eo quātū sufficit ad vescendū: gomor
ꝑ singula capita. Juxta numeꝝ aiaꝝ
vraꝝ q̄ habitāt in tabernaculo: sic tol
letis. Fecerūtq̄ ita filij isrl': ⁊ college- 2.Coꝝ
rūt ali⁹ pl⁹: alius min⁹: ⁊ mēsi sūt ad
mensurā gomor. ‖Nec q̇ plus collige-
rat habuit ampli⁹: nec q̇ min⁹ parauе-
rat reꝑperit min⁹: sꝫ singuli iux̄ id qđ
edere poterāt ꝯgregauerunt. Dixitq̄
moyses ad eos. Nulli⁹ relinquat ex eo i
mane. Qui nō audierunt eū sꝫ dimise- E
rūt q̇dā ex eis vsq̄ mane: ⁊ scatere ce-
pit vermib⁹ atq̄ cōputruit. Et irat⁹ ē
ꝯ eos moyses. Colligebant autē mane
singuli quantū sufficere poterat ad ve
scēdū. Cūq̄ incaluisset sol: liquefiebat
In die aūt sexta collegerunt cibos du
plices. i. duo gomor ꝑ singl'os hoies.
Uenerūt aūt oēs p̄ncipes multitudi-
nis ⁊ narrauerunt moysi. Qui ait eis:
Hoc ē qđ locut⁹ est dñs: Req̇es sabba
ti sanctificata ē dño. Cras quodcunq̄
oꝑandū ē facite: ⁊ q̄ coquēda sunt co
quite. Quicq̇d aūt reliquū fuerit: repo
nite vsq̄ i mane. Fecerūtq̄ ita vt p̄ce- F
perat moyses: ⁊ non computruit: neq̄
vermis inuētus ē in eo. Dixitq̄ moy-
ses: Comedite illud hodie: q² sabbatū
ē dñi: nō inueniet̄ hodie in agro. Sex
dieb⁹ colligite: in die aūt septimo sab
batū est dñi: idcirco nō inueniet̄. Ue-
nitq̄ septima dies: ⁊ egressi đ pplo vt
colligerēt nō iuenerūt. Dixit aūt dñs
ad moysen: ‖Usq̄quo nō vultis custo Eze.
dire mādata mea ⁊ legē meā? Uidete
ꝙ dñs dederit vob sabbatū: ⁊ ꝓpter h̄
die sexta tribuit vob cibos duplices.
Maneat vnusquisq̄ apud semetip̄m G
⁊ null⁹ egrediat̄ de loco suo die septi-
mo. Et sabbatizauit ppl's die septimo.
Appellauitq̄ dom⁹ israel nomē eius Nu.
man. Qđ erat q̄si semē coriādri albū:
gustusq̄ ei⁹ q̄si simile cū melle. Dixit
aūt moyses: Iste est s̄mo quem p̄cepit
dñs. Imple gomor ex eo ⁊ custodiat̄ i
futuras retro generatiōes vt nouerit
panē: quo alui vos in solitudine: qñ
educti estis đ t'ra egypti. Dixitq̄ moy
ses ad aaron: Sume vas vnū ⁊ mitte
ibi man: quātū pōt cape gomor ⁊ re-

pone corā dño ad seruādū in generati
ones vr̄as: sicut p̄ceperat dñs moysi.
Posuitq; illud aaron in tabernaculo
Iudit.5.c reseruādū. Filij autē israel comederūt
Mac.9.d man q̄draginta annis: donec venirēt
in terrā habitabilē. Hoc cibo alti sūt
vsq; quo tangerēt fines terre chanaā.
A Gomor autem decima pars est ephi.
Nu.33.b Situr ꝓfecta oīs mul- XVII
i titudo filioꝝ israel de deserto
sin: ꝑ māsiones suas iux̄ ꝯmo-
nē dñi: castrametati sunt i raphidim:
vbi nō erat aq̄ ad bibēdum p̄p̄lo. Qui
iurgat⁹ ꝯ moysen ait: Da nob̄ aquam
vt bibam⁹. Quibus respōdit moyses:
Quid iurgamini ꝯ me? Cur temptat̄
dñm? Sitiuit ḡ ibi p̄p̄ls p̄ aqua penu-
B ria: ꝛ murmurauit ꝯtra moysē dicēs:
Nu.20.b ‖Cur fecisti nos exire de egypto: vt oc-
cideres nos ꝛ liberos nr̄os ac iumen-
ta siti. Clamauit autē moyses ad dñm
dicēs: Quid faciam p̄p̄lo huic? Adhuc
paululum ꝛ lapidabit me. Et ait dñs
Idē.20.b ad moysē: ‖Antecede p̄p̄lm: ꝛ sume te-
cū de seniorib⁹ isrl̄: ꝛ virgā q̄ ꝑcussisti
fluuiū: tolle in manu tua ꝛ vade. En
Ps.77 ego stabo ibi corā te supra petrā oreb:
Cor.10.a ꝑcutiesq; petrā: ꝛ exibit ex ea aq̄ vt bi
bat populus. Fecit moyses ita corā se-
niorib⁹ isrl̄. Et vocauit nomē loci illi
us: temptatio: ꝓpter iurgiū filiorum
isrl̄: ꝛ q̄r temptauerūt dñm. dicentes:
C Est ne de⁹ in nob̄: an nō? Uenit autē
amalech ꝛ pugnabat ꝯtra filios isrl̄ i
raphidim. Dixitq; moyses ad iosue:
Elige viros: ꝛ egressus pugna ꝯ ama-
lech: Cras ḡ stabo in vertice collis: ha
bens virgā dei in manu mea. Fecit io
sue vt locut⁹ erat moyses: ꝛ pugnauit
cōtra amalech. Moyses autē ꝛ aaron
ꝛ hur: ascēderūt suꝑ verticem collis.
Cūq; leuaret moyses man⁹: vincebat
isrl̄. Sin autē paululum remisisset: su-
perabat amalech. Manus autē moysi
erāt graues. Sumētes igit̄ lapidē po
D suerūt subter eū in q̄ sedit. Aaron aūt
ꝛ hur sustētabāt man⁹ eius ex vtraq;
ꝑte. Et factū ē vt man⁹ illi⁹ non lassa-
Iudit.4.d rent̄: vsq; ad occasū solis. ‖Fugauitq;
Sap.11.a iosue amalech ꝛ p̄p̄lm ei⁹ in ore gladij.
Dixit autē dñs ad moysē: Scribe hoc
ob monimētū i libro: ꝛ trade aurib⁹
iosue. Delebo eñ memoriā amalech
sub celo. Edificauitq; moyses altare:

ꝛ vocauit nomen eius: dñs exaltatio
mea. dicēs: quia manus solius dñi et
bellū dei erit ꝯtra amalech: a generati
one in generationē. XVIII A
Unq; audisset ietro sacerdos
c madian: cognat⁹ moysi oīa q̄
fecerat dñs moysi ꝛ israel p̄p̄lo
suo: eo q̄ eduxisset dñs isrl̄ de egypto:
tulit sephorā vxorē moysi quā remise
rat: ꝛ duos filios ei⁹: q̄ꝝ vn⁹ vocabat̄
gersan: dicēte p̄re: ‖aduena fui in ter- S.2.d
ra aliena: alter vo elyezer: de⁹ eñ ait
p̄ris mei adiutor meus: ꝛ eruit me de
gladio pharaonis. Uenit ḡ ietro cog-
natus moysi ꝛ filij ei⁹ ꝛ vxor eius ad
moysen in desertū: vbi erat castrame-
tat⁹ iuxta montē dei: ꝛ mādauit moy-
si. dicens: Ego ietro cognat⁹ tuus ve-
nio ad te: ꝛ vxor tua: ꝛ duo filij tui cū
ea. Qui egressus in occursum cognati
sui adorauit: ꝛ osculat⁹ est eū. Saluta B
uerūtq; se mutuo verbis pacific̄. Cū-
q; itrasset tabernaculū: narrauit moy
ses cognato suo cuncta q̄ fecerat dñs
pharaoni ꝛ egyptijs ꝓpter israel: vni-
uersūq; laborē q̄ accidisset eis i itine-
re: ꝛ q̄ liberauerat eos dñs. Letatusq;
est ietro suꝑ oībus bonis que fecerat
dñs israeli eo q̄ eruisset eum d̄ manu
egyptioꝝ. et ait: Bñdict⁹ dñs q̄ libera
uit vos de manu egyptioꝝ ꝛ de manu
pharaonis: q̄ eruit p̄p̄lm suū de manu
egypti. Nūc cognoui q̄r magnus dñs
suꝑ oēs deos: eo q̄ suꝑbe egerint con
tra eos. Obtulit ḡ ietro cognat⁹ moy-
si holocausta ꝛ hostias dño. Uenerunt
q; aaron ꝛ oēs seniores filioꝝ isrl̄ vt
comederent panē cū eo corā dño. Al-
tera aūt die sedit moyses vt iudicaret
populū: qui assistebat moysi a mane
vsq; ad vesperā. Qd̄ cū vidisset cogna C
tus eius oīa sc; que agebat in populo
ait: Quid est h̄ qd̄ facis in plebe? Cur
solus sedes: ꝛ oīs popul⁹ p̄stolat̄ d̄ ma
ne vsq; ad vesperā? Cui respōdit moy
ses: Uenit ad me p̄p̄ls querēs sentētiā
dei. Cumq; acciderit eis aliq̄ discepta-
tio veniūt ad me vt iudicem iter eos:
ꝛ ostendā p̄cepta dei ꝛ leges ei⁹. Et il-
le. Non bonā inquit rem facis. Stul-
to labore consumeris: ꝛ tu ꝛ populus
iste qui tecū est. Ultra vires tuas ē ne
gociū. ‖Solus illud non poter̄ susti- Deu.1.b
nere: sed audi verba mea atq; ꝯsilia: ꝛ

ꝯrit dn̄s tecū. Esto tu populo in his q̄
ad deū ꝑtinent vt referas q̄ dicūt ad
eū: ostēdasq̄ populo cerimonias ⁊ ri-
tū colendi: viāq̄ ꝑ quā ingredi debe-
ant: ⁊ opus qd̄ facere. Prouide autem
D de om̄i plebe viros potētes ⁊ timētes
deum in q̇bus sit veritas: ⁊ q̇ oderint
auaritiā: ⁊ cōstitue ex eis tribunos et
cēturiones: ⁊ q̇nquagenarios: ⁊ deca-
nos: q̇ iudicēt populū om̄i tp̄e. Quic-
q̇d aūt maiꝰ fuerit referāt ad te: ⁊ ipsi
minora tm̄modo iudicēt leuiusq̄ sit
tibi: partito in alios onere. Si h̄ fece-
ris implebis imperiū dn̄i: ⁊ p̄cepta eiꝰ
poteris sustētare: ⁊ ois hic ꝑpl's reuer-
tet̄ ad loca sua cū pace. Quibꝰ audit̄:
moyses fecit oia q̄ ille suggesserat. Et
electis viris strenuis de cūcto isrl̄: cō-
stituit eos principes ꝑpl̄i: tribunos: ⁊
cēturiones: ⁊ q̇nquagenarios: ⁊ deca-
nos: q̇ iudicarēt plebē dn̄i oi tempe.
Quicq̇d aūt grauiꝰ erat referebāt ad
eū: faciliora tm̄modo iudicātes. Dimi
sitq̄ cognatū suū qui reuersus abijt i
Ense ter (terrā suā. XIX
A m tio egressionis isrl̄ de terra egy
pti: in die hac venerūt in soli-
tudinem sinai. Nam ꝓfecti de raphi-
dim ⁊ ꝑuenietes vsq̄ in desertū sinai
castrametati sunt in eodē loco: ibiq̄
israel fixit tentoria e regione montis.
Moyses autē ascēdit in mōtē ad deū.
Uocauitq̄ eū dn̄s de mōte et ait: Hec
dices domui iacob: et ānūciabis filijs
israel. Uosipsi vidist̄ que fecerim egy
ptijs: quō portauerim vos super alas
aquilaꝝ: ⁊ assumpserim mihi. Si ḡ au
dierit̄ vocē meā ⁊ custodierit̄ pactū
meū: erit̄ mihi i peculiū de cunct̄ po
1. Pe. 2. b pulis. Mea ē eīm ois t̄ra: ⁊ vos erit̄
mihi in regnū sacerdotale: ⁊ gens san
cta. Hec sunt verba que loq̄ris ad fili
os isrl̄. Uenit moyses: ⁊ ꝯuocatis ma-
ioribꝰ natu ꝑpl̄i exposuit oēs s̄mones
B q̄s mandauerat dn̄s. R̄ndit q̄ ois po-
pulus simul. Cūcta q̄ locutꝰ ē dn̄s: fa-
ciemus. Cūq̄ retulisset moyses verba
J. 24. a populi ad dn̄m: ait ei dn̄s: Iā nunc ve
niā ad te in caligine nubis: vt audiat
me ꝑpl's loquentē ad te: ⁊ credat tibi i
ꝑpetuū. Nūciauit ḡ moyses verba po-
puli ad dn̄m. Qui dixit ei. Uade ad po
pulū: et sanctifica illos hodie et cras:
lauētq̄ vestimēta sua; ⁊ sint parati in
diē tertiū. In die eīm tertio descendet
dn̄s corā oi plebe suꝑ montē sinai. Cō
stituesq̄ terminos ꝑpl̄o ꝑ circuitum: ⁊
dices ad eos: Cauete ne ascēdat̄ i mō
tem: nec tāgatis fines illius. Ois q̇ te
tigerit mōtem: morte moriet̄. Manus
nō tāgēt eū: sed lapidibus opprimet̄:
aut ꝯfodiet̄ iacul̄. Siue iumētū fuerit
siue hō: nō viuet. Cū ceperit clangere Heb. 12.
buccina: tūc ascēdāt in montē. Descē C
ditq̄ moyses de mōte ad populū: ⁊ sā-
ctificauit eū. Cūq̄ lauissent vestimēta
sua. ait ap eos: Estote parati i diē ter-
tiū: ⁊ ne appropinquet̄ vxoribꝰ vr̄is.
Iāq̄ aduenerat tertius dies et mane
iclaruerat: ⁊ ecce ceperūt audiri toni-
trua: ac micare fulgura ⁊ nubes dēsis-
sima opꝑire montē. Clangorq̄ buccine
vehementius ꝯstrepebat: ⁊ timuit po-
pulus q̇ erat in castris. Cūq̄ eduxisset
eos moyses i occursū dei d̄ loco castro
rū: steterūt ad radices mōtis. Totus
aūt mons sinai fumabat: eo ꝙ descen
disset dn̄s suꝑ eū i igne: ⁊ ascēderet fu
mus ex eo q̄si d̄ fornace. Eratq̄ om̄is
mons terribil̄ ⁊ sonitꝰ buccine paula
tim crescebat i maiꝰ: ⁊ ꝓlixiꝰ tēdebat̄.
Moyses loq̄bat̄: ⁊ dn̄s r̄ndebat ei: De D
scēditq̄ dn̄s suꝑ mōtē sinai i ip̄o mō-
tis vertice: ⁊ vocauit moysē i cacumē
eiꝰ. Quo cū ascēdisset dixit ad eū: De-
scēde ⁊ ꝯtestare populū: ne forte velit
trāscēdere terminos ad vidēdū dn̄m.
⁊ ꝑeat ex eis plima mltitudo. Sacer-
dotes q̄z ⁊ ppl's q̇ accedūt ad dn̄m sc̄ti
ficent̄ ne ꝑcutiā eos. Dixitq̄ moyses
ad dn̄m. Nō poterit vulgꝰ ascēdere in
mōtē sinai. Tu ei testificatꝰ es: ⁊ iussi-
sti dicēs: Pone termios circa mōtē: ⁊
sanctifica illum. Cui ait dn̄s: Uade de
scēde: ascēdesq̄ tu ⁊ aaron tecum. Sa
cerdotes aūt ⁊ ppl's nō trāseant termi
nos: nec ascēdāt ad dn̄m: ne forte iter
ficiat illos. Descēditq̄ moyses ad po
polum: ⁊ om̄ia narrauit eis. XX
Ocutusq̄ ē dn̄s cūctos sermo- A
l nes hos: Ego sū dn̄s deꝰ tuus: Deu. 5
qui eduxi te de terra egypti: de Ps. 8
domo s̄uitut̄. Nō habebis deos alie-
nos corā me. Nō facies tibi sculptile:
neq̄ oēm similitudinē que est in celo
desuꝑ: ⁊ que i terra deorsum: nec eorū
q̄ sūt i aq̇s sub terra. Nō adorabis ea
neq̄ coles. Ego sū dn̄s deꝰ tuꝰ fortis

zelotis: visitãs iniq̃tatẽ patrũ i filiis
in tertiã τ quartã generationẽ eoꝝ q̇
oderũt me: τ faciẽs misericordiã i mi-
lia: his q̇ diligunt me τ custodiũt p̃ce-
B pta mea. Nõ assumes nomen dñi dei
tui in vanũ. Nec eñ habebit insontẽ
dñs eũ: q̇ assũpserit nomẽ dñi dei sui
Ezec.20.b frustra. ‖ Memẽto vt diẽ sabbati san-
ctifices. Sex diebꝰ operaberis: τ facies
Exo.31.c oĩa opa tua. Septimo aũt die sabbati
dñi dei tui: nõ facies omne opus tu τ
filiꝰ tuꝰ τ filia tua: seruꝰ tuꝰ τ ancilla
tua: iumẽtũ tuũ τ aduena: q̇ est intra
Geñ.2.a portas tuas. ‖ Sex eñ diebꝰ fecit deꝰ
celũ τ terrã τ mare: τ oĩa q̃ in eis sũt.
τ req̃euit in die septimo: Idcirco bñ-
dixit dñs diei sabbati: τ sanctificauit
Deu.5.b eũ: ‖ Honora patrẽ tuũ et matrẽ tuã:
Mat.15.a vt sis lõgeuus sup terrã quã dñs deꝰ
Mar.7.b tuꝰ dabit tibi. Nõ occides. Nõ mecha
Ephe.6.a berꝭ. Nõ furtũ facies. Nõ loq̃ris ꝯ pxi
C mũ tuũ falsum testimoniũ. ‖ Nõ cõcu-
Ro.13.b. pisces domũ pximi tui: nec desidera-
bis vxorẽ eiꝰ: nõ seruũ: nõ ancillã: nõ
bouẽ: nõ asinũ: nec oĩa que illiꝰ sunt.
Cũctus aũt pplus videbat voces τ lã-
pades τ sonitũ buccine mõtẽq; fumã-
tẽ: τ pterriti ac pauore cõcussi steterũt
Deu.18.c pcul: dicẽtes moysi. ‖ Loquere tu no-
Heb.12.a bis τ audienꝰ. Nõ loquaꝛ nobis dñs:
ne forte moriamur. Et ait moyses ad
pupulũ. Nolite timere. Ut eñ pbaret
vos venit deꝰ: et vt terror illiꝰ eẽt in
D vobis: τ nõ peccaretis. Stetitq; popu
lus de lõge: moyses aũt accessit ad ca-
liginẽ in q̃ erat deꝰ. Dixitq; p̃terea do
minꝰ ad moysen: Hec dices filiis isrl̃.
Uos vidistis q de celo locutꝰ sim vo-
bis: Nõ facietis deos argẽteos: nec de
os aureos facietꝭ vobis. Altare d̃ ter-
ra facietis mihi: τ offeretꝭ sup eo ho-
locausta et pacifica vr̃a: oues vr̃as et
boues i omni loco i q̇ memoria fuerit
nois mei Ueniã ad te: et bñdicã tibi.
Deu.27.a ‖ Qꝫ si altare lapideũ feceris mihi: nõ
Jos.8.f edificabis illud de sectis lapidibꝰ. Si
eñ leuauerꝭ cultrũ tuũ sup eo: pollue-
tur. Nõ ascendes p gradus ad altare
meũ: ne reueleꝛ turpitudo tua. XXI
A Ec sunt iudicia q̇ pones eis.
Deu.15.c H Si emeris seruũ hebreũ: sex an
Hiere.34.c nis seruiet tibi: i septimo egre-
dieꝛ liber gratis. Cũ q̃li veste intrane-
rit: cũ tali exeat: Si habens vxorem: τ
vxor egredieꝛ simul. Sin aũt dñs de-
derit illi vxorẽ: τ pepit filios τ filias:
mulier τ liberi eiꝰ erũt dñi sui: ip̃e ve-
ro exibit cum vestitu sua. Qꝫ si dixerit
seruꝰ: diligo dñm meũ τ vxorẽ ac libe
ros: nõ egrediar liber: offerat eũ dñs
diis et applicabiꝛ ad ostiũ τ postes: p-
forabitq; aurẽ eiꝰ subula: τ erit ei ser-
uus i seculũ. Si q̇s vẽdiderit filiã suã
in famulã: nõ egredieꝛ sicut ãcille exi
re consueuerũt. Si displicuerit oculis
dñi sui cui tradita fuerit dimittet eã:
pplo aũt alieno vẽdẽdi nõ habebit po
testatẽ: si spreuerit eã. Sin aũt filio suo B
despõderit eã: iuxta morẽ filiarũ faciet
illi. Qꝫ si alterã ei acceperit: puidebit
puelle nuptias τ vestimẽta: τ p̃ciũ pu-
dicitie nõ negabit. Si tria ista nõ fece
rit: egredietur gratis absq; pecunia.
‖ Qui pcusserit hoiem volẽs occidere: Leui.24.c
morte moriaꝛ. Qui aũt nõ est insidia-
tus: sed deꝰ illũ tradidit in manꝰ eius:
cõstituã tibi locũ in q̇ fugere debeat.
Si q̇s p industriã occiderit pximũ su
um: τ p insidias: ab altari meo auelles
eũ vt moriaꝛ. Qui pcusserit patrẽ suũ
aut matrẽ morte moriaꝛ. Qui furatus
fuerit hoiem τ vẽdiderit eũ: cõuictus
noxe: morte moriaꝛ. ‖ Qui maledixerit Leui.20.b
patri suo vel matri: morte moriaꝛ. Si Prou.20.c
rixati fuerint viri τ pcusserit alter pxi Mar.7.b
mũ suũ lapide vel pugno: τ ille mortu
us nõ fuerit: sed iacuerit in lectulo: si
surrexerit τ ambulauerit foris sup ba-
culũ suũ: innocens erit q̇ pcusserit: ita
tñ vt opa eiꝰ τ impẽsas in medicos re-
stituat. Qui pcusserit seruũ suũ vel an-
cillã virga: τ mortui fuerint in mani- C
bꝰ eiꝰ: criminis reꝰ erit. Sin aũt vno
die vel duobꝰ supuixerit nõ subiacebit
pene: q2 pecunia illiꝰ ẽ. Si rixati fue-
rit viri τ pcusserit q̇s mulierẽ pregnã-
tem τ abortiuũ q̇dẽ fecerit sed ipsa vix
erit: subiacebit dãno quãtũ maritꝰ mu
lieris expetierit: et arbitri iudicauerit.
‖ Si aũt mors eiꝰ fuerit subsecuta: red Leui.24.c
det aiam p aia: oculũ p oculo: dentẽ Deu.19.d
p dente: manũ p manu: pedẽ p pede: Mat.5.d
adustionẽ p adustione: vulnꝰ p vulne
re: liuorẽ p liuore. Si pcusserit q̇spiã
oculũ serui sui aut ancille τ luscos eos
fecerit: dimittet eos liberos p oculo
quẽ eruit. Dentẽ q̇3 si excusserit seruo
vel ancille sue: similiter dimittet eos li-

beros. Si bos cornu petierit virū aut
mulierē ⁊ mortui fuerint: lapidibꝰ ob-
ruet̃ ⁊ nō comedent̃ carnes eiꝰ: dn̄s ꝗꝫ
bouis innocēs erit: Qꝫ si bos cornupe
ta fuerit ab heri ⁊ nudiustertiꝰ: ⁊ cōte-
stati sūt dn̄m eiꝰ: nec recluserit eū: occi
deritq̄ virū aut mulierē: ⁊ bos lapidi-
D bꝰ obruet̃: ⁊ dn̄m eiꝰ occidēt. Qꝫ si p̄-
ciū fuerit ei impositū: dabit. ꝓ aīa sua
q̄cq̄d fuerit postulatꝰ. Filiū ꝗꝫ ⁊ filiā si
cornu ꝑcusserit: simili sn̄ie subiacebit.
Si seruū ancillāq̄ inuaserit: triginta
siclos argēti dn̄o dabit: bos vero lapi
dibꝰ opprimet̃. Si q̄s aperuerit cister
nā et foderit: et nō operuerit eā cecide
ritq̄ bos aut asinꝰ in eā reddet domi-
nꝰ cisterne p̄ciū iumētoꝝ: qđ aūt mor-
tuū est ipius erit. Si bos alienꝰ bouē
alteriꝰ vulnerauerit et ille mortuꝰ fue
rit: vendēt bouē viuū ⁊ diuidēt p̄ciū:
cadauer aūt mortui iter se dispartiēt.
Si aūt sciebat ꝙ bos cornupeta esset:
ab heri ⁊ nudiustertiꝰ: ⁊ nō custodiuit
eū dominꝰ suus: reddet bouē ꝓ boue:
⁊ cadauer integrū accipiet. XXII
A I q̄s furatus fuerit bouem aut
s ouē: ⁊ occiderit vel vendiderit
q̄nq̄ boues ꝓ vno boue resti-
tuet: ⁊ quattuor oues ꝓ vna oue. Si ef
fringēs fur domū siue suffodiēs fuerit
inuētꝰ: ⁊ accepto vulnere mortuꝰ fue-
rit: ꝑcussor nō erit reus sanguinis. Qꝫ
si orto sole h̄ fecerit: homicidiū ꝑpetra
uit: ⁊ ipse moriet̃. Si nō habuerit qđ
ꝓ furto reddat: ipse venūdabit̃. Si in-
uentū fuerit apud eū qđ furatus est vl
uēs: siue bos siue asinus siue ouis: du
plū restituet. Si leserit q̄spiā agrū vel
vineā ⁊ dimiserit iumētū suū vt depa-
scat̃ aliena: q̄cq̄d optimū habuerit in
agro suo vel in vinea ꝓ dāni estimati-
one restituet. Si egressus ignis inue-
nerit spicas ⁊ cōp̄hēderit aceruos fru
gū siue stātes segetes in agris: reddet
dānū q̄ ignē succēderit. Si q̄s cōmen-
dauerit amico pecuniā aut vas in cu-
B stodiā: ⁊ ab eo q̄ susceꝑat furto ablata
fuerint: si inuenit̃ fur duplū reddet. Si
latet dn̄m domꝰ applicabit̃ ad deos: ⁊
iurabit ꝙ nō extēderit manū ī rē pri-
mi sui ad ꝑpetrādū fraudē: tā in boue
q̄ꝫ in asino ⁊ oue ac vestimēto: ⁊ q̄cq̄d
damnū inferre pōt. Et deos vtriusq̄
causa ꝯueniet. Et si illi iudicauerint:

duplū restituet pximo suo. Si q̄s com
mēdauerit pximo suo bouē asinū ouē
⁊ omne iumētū ad custodiā: ⁊ mortuū
fuerit aut debilitatū vel captū ab ho-
stibꝰ: nullusq̄ h̄ viderit: iusiurādū erit
in medio ꝙ nō extenderit manū ad rē
pximi sui: suscipietq̄ dn̄s iuramentū:
⁊ ille reddere nō coget̃. Qꝫ si furto ab-
latū fuerit: restituet dānū dn̄o. Si co- C
mestū a bestia: deferat ad eū qđ occisū
est: ⁊ nō restituet. Qui a pximo suo q̄c
q̄ꝫ horū mutuo postulauerit: ⁊ debilita
tū aut mortuū fuerit dn̄o non p̄sente:
reddere cōpellet̃. Qꝫ si ī p̄sentiarū dn̄s
fuerit: nō restituet: maxime si cōductū
venerat ꝓ mercede opis sui. Si sedux-
erit q̄s virginē necdū desponsatā: dor-
mieritq̄ cū ea: dotabit eā et habebit
eā vxorē. Si pater virginis dare nolu
erit: reddet pecuniā iuxta modū dotis
quā virgines accipere ꝯsueuerūt. Ma-
leficos nō patieris viuere. Qui coierit
cū iumēto: morte moriat̃. Qui imolat
dijs occidet̃: p̄ter dn̄o soli. ‖ Aduenā Leui.19.f
nō cōtristab: neq̄ affliges eū. Aduene
enī et ipsi fuistis in terra egypti. ‖ Ui- Zach.7.c
due ⁊ pupillo nō nocebitꝭ. Si leseritꝭ D
eos: vociferabūt̃ ad me: ⁊ ego audio
clamorē eoꝝ: ⁊ indignabit̃ furor meꝰ:
ꝑcutiāq̄ vos gladio: ⁊ erūt vxores ve-
stre vidue: et filij vr̄i pupilli. Si pecu-
niā mutuā dederis pplo meo pauperi
q̄ habitat tecū: non vrges eum q̄si exa
ctor: nec vsuris opprimes. Si pignus
a pximo tuo acceꝑis vestimentū: ante
solis occasū reddes ei. Ipsuꝫ enī ē solū
q̄ operit̃ indumētū carnis eiꝰ: nec ha-
bet aliud in q̄ dormiat. Si clamauerit
ad me exaudiaꝫ eū: q2 misericors sum.
‖ Dijs nō detrahes: ⁊ principi ppli tui Act.23.a
nō maledices. Decias et primitias tu-
as nō tardabis offerre. Primogenituꝫ
filioꝝ tuoꝝ dabis mihi. De bobꝰ ꝗꝫ et
ouibꝰ similiter facies. Septē diebꝰ sit
cū matre sua: die octaua reddes eū mi
hi. Uiri sancti eritis mihi. ‖ Carnē que Leui.22.
a bestijs fuerit p̄gustata: nō comedetꝭ Eze.44.
sed ꝓijcietis canibꝰ. XXIII A
n On suscipies vocem mendacij: Ecci.4.
nec iūges manū tuam vt ꝓ im-
pio dicas falsum testimoniū. Nō seque
ris turbā ad faciendū malū: nec in iu-
dicio plurimoꝝ acq̄ꝯsces sn̄ie: vt a ve-
ro deuies. Pauꝑis ꝗꝫ nō misereberis

u.22.b in iudicio.‖Si occurreris boui inimi-
ci tui: aut asino errãti: reduc ad eũ: Si
videris asinũ odiẽtis te iacere sub one
re: nõ ptrãsibis sed subleuabis cũ eo.
aũ.13.f Nõ declinabis i iudiciũ paupis.‖Mẽ
daciũ fugies. Insontẽ ⁊ iustũ non occi
eu.16.d des: qꝛ aduersoꝛ impiũ.‖ Nec accipies
cci.20.d munera q̃ etiã excecãt pꝛudẽtes: ⁊ sub
uertũt verba iustoꝛũ. Peregrino mole
ẽñ.46.a stus nõ eris. Scitis eñi aduenaꝝ aĩas
qꝛ ⁊ ipsi peregrini fuistis in terra egy-
B pti. Sex annis seminabis terrã tuã: et
cõgregabis fruges eiꝰ. Anno aũt septi
mo dimittes eã ⁊ requiescere facies: vt
comedant pauperes ꝑpli tui:,⁊ q̃cquid
reliquũ fuerit: edãt bestie agri. Ita fa-
cies in vinea ⁊ in oliueto tuo. Sex die
bus opaberis: septima die cessabis vt
requiescat bos ⁊ asinꝰ tuꝰ: ⁊ refrigeret̃
filius ancille tue ⁊ aduena. Oĩa q̃ dixi
vobis custodite: ⁊ ꝑ nomen externoꝝ
deoꝛũ nõ iurabitis: neqꝫ audiet̃ ex oꝛe
vr̃o. Tribꝰ vicibus ꝑ singulos annos
mihi festa celebrabit̃. Solennitatẽ aꝫ
azymoꝛũ custodies. Septẽ diebꝰ come
deris azyma sicut p̃cepi tibi tpe men-
sis nouoꝛũ: qñ egressus es de egypto.
.24.d ‖Nõ apparebis in ꝯspectu meo vacuꝰ.
Deu.36.d Et solennitatẽ mẽsis pꝛimitiuoꝝ ope
Ecci.35.a ris tui quecũqꝫ seminaueris in agro:
solennitatẽ q̃ꝫ in exitu anni qñ cõgre
C gaueris oẽs fruges tuas de agro. Ter
in ãno apparebit omne masculinũ tuũ
corã dño deo tuo. Nõ immolabis sup
fermẽto sanguinẽ victime tue: nec re-
manebit adeps solennitatis mee vsqꝫ
.34.d mane.‖Pꝛimitias frugũ terre tue defe
Deu.14.c res i domũ dñi dei tui. Nõ coques he-
dũ in lacte matris sue. Ecce ego mittã
angelũ meum q̃ p̃cedat te ⁊ custodiat
in via: ⁊ introducat in locũ quẽ p̃para
raui. Obserua eũ et audi vocem eius:
nec cõtemnendũ putes: qꝛ nõ dimittet
cũ peccaueris: ⁊ est nomẽ meũ in illo.
.13.a Qꝫ si audieris vocẽ eius: ⁊ feceris om-
.32.g nia q̃ loquoꝛ: inimicꝰ ero inimicis tu-
.33.a is: ⁊ affligã affligentes te.‖ Pꝛecedet-
qꝫ te angelus meꝰ: et introducet te ad
amoꝛreũ et etheũ et pherezeũ: chana-
neũqꝫ ⁊ eueũ ⁊ iebuseũ: q̃s ego cõterã.
Nõ adoꝛabis deos eoꝝ: neqꝫ coles eos.
Nõ facies opera eoꝝ: sed destrues eos:
et cõfringes statuas eoꝝ. Seruietisqꝫ
dño deo vr̃o vt benedicã panibꝰ tuis
⁊ aq̃s: et auferã infirmitatẽ de medio D
tui.‖Nõ erit infecũda nec steril̃ i terra Deu.7.c
tua. Numeꝝ dieꝝ tuoꝝ implebo. Ter
rorẽ meũ mittã in p̃cursũ tuũ: ⁊ occi-
dã oẽm ppl̃m ad quẽ ingredieris. Cũ-
ctoꝛũqꝫ inimicoꝝ tuoꝝ corã te terga
vertã: emittẽs scrabrones pꝰus q̃ fuga
bũt eueũ et chananeũ et etheũ anteq̃ꝫ
introeas. Nõ eijciã eos a facie tua an-
no vno: ne terra in solitudinẽ redigat̃
⁊ crescãt ꝯ te bestie. Paulatim expellã
eos de cõspectu tuo: donec augearis ⁊
possideas terrã. Ponã aũt termios tu
os a mari rubro: vsqꝫ ad mare palesti-
noꝝ: ⁊ a deŝto vsqꝫ ad fluuiũ.‖Tradã Deu.7.a
in manibꝰ vestris habitatoꝛes terre: ⁊
eijciã eos de ꝯspectu vr̃o. Nõ inibis cũ
eis fedus: nec cũ dijs eoꝝ. Nõ habitẽt
in terra tua: ne foꝛte peccare te faciant
in me si seruieris dijs eoꝝ: qđ tibi cer-
te erit in scãdalum. XXIIII A
m Oysi q̃qꝫ dixit: Ascende ad do
minũ tu ⁊ aarõ: nadab ⁊ abiu:
⁊ septuagita senes ex israel: ⁊ adoꝛabi-
tis ꝓcul. Solusqꝫ moyses ascendet ad
dñm: ⁊ illi nõ appꝛopinquabunt: nec
ppl̃us ascẽdet cũ eo.‖ Uenit ḡ moyses .19.b
⁊ narrauit plebi oĩa verba dñi atqꝫ iu
dicia. Respõditqꝫ oĩs ppl̃us vna voce.
Omnia verba dñi q̃ locutꝰ ẽ: faciemꝰ.
Scripsit aũt moyses vniuersos sermo
nes dñi: ⁊ mane cõsurgẽs edificauit al
tare ad radices mõtis ⁊ duodecim ti- B
tulos ꝑ duodecim tribꝰ israel. Misit-
qꝫ iuuenes de filijs israel: ⁊ obtulerũt
holocausta: immolaueruntqꝫ victimas
pacificas dño vitulos duodecim. Tu-
lit itaqꝫ moyses dimidiã ꝑtẽ sanguis
⁊ misit in crateras: ꝑtẽ aũt residuã fu
dit sup altare. Assumẽsqꝫ volumẽ fede
ris legit audiente ppl̃o. Qui dixerũt:
Omnia q̃ locutꝰ est dñs faciemꝰ: ⁊ eri-
mꝰ obedientes. Ille vero sumptũ san-
guinẽ respersit in ppl̃m: et ait: Hic est Heb.9.c
sanguis federis qđ pepigit dñs vobis-
cũ sup cũctis sermonibus his. Ascen- C
derũtqꝫ moyses ⁊ aarõ: nadab ⁊ abiu
⁊ septuaginta de senioꝛibꝰ israel ⁊ vi-
derũt deũ isrl̃. Sub pedibꝰ eiꝰ q̃si opꝰ
lapidis sapphyrini: ⁊ q̃si celũ cum sere
nũ est. Nec sup eos q̃ ꝓcul recesserãt d̃
filijs israel: misit manum suam: vide-
runtqꝫ deũ et comederũt ac biberunt.
Dixit aũt dominꝰ ad moysen: Ascẽde .31.d.⁊.32.a

ad me in montē ⁊ esto ibi: daboq; tibi
tabulas lapideas ⁊ legē ac mādata q̄
scripsi: vt doceas filios israel. Surrexe
rūt moyses ⁊ iosue minister ei⁹: Ascen
dēsq; moyses in mōtē dei: senioribus
D ait: Expectate h̄ donec reuertamur ad
vos. Habetis aarō ⁊ hur vobiscū: si q̇d
natū fuerit questiōis: referetis ad eos.
Cūq; ascēdisset moyses: operuit nubes
montē: ⁊ habitauit glīa dn̄i sup̱ sinai
tegēs illū nube sex dieb⁹. Septimo āt
die vocauit eum de medio caliginis.
Erat aūt spēs glīa dn̄i q̄si ignis ardēs
sup̱ verticē montis: in cōspectu filioꝝ
isrl̄. Ingressusq; moyses mediū nebule
I.34.d ascēdit in mōtē: ⁊ fuit ibi q̄draginta
dieb⁹ ⁊ quadraginta noctib⁹. XXV
A Ocutusq; est dn̄s ad moysen di
l cēs: Loq̄re filijs isrl̄ vt tollant
mihi primitias. Ab omni hoie
q̄ offert vltrone⁹ accipiet̄ eas. Hec sūt
I.34.d aūt q̄ accipere debetis. Aurū ⁊ argētū
⁊ es ⁊ hyacinthū et purpurā: coccūq;
bis tinctū ⁊ byssum ⁊ pilos capraꝝ et
pelles arietū rubricatas: pellesq; hya-
cinthinas ⁊ ligna sethim: oleū ad lu-
minaria cōcinnanda: aromata in vn-
guētū ⁊ thymiamata boni odoris: la-
pides onychinos ⁊ gēmas ad ornan-
dū ephot ⁊ rōnale. Faciētq; mihi san-
ctuariū ⁊ habitabo in medio eoꝝ: iux̄
oēm similitudinē tabernaculi qđ ostē
dā tibi: ⁊ oim vasoꝝ in cultū ei⁹. Sic-
q; facietꝭ illud. Arcā de lignis sethim
cōpingite: cui⁹ lōgitudo habeat duos
semis cubitos: latitudo cubitū et di-
midiū: altitudo cubitū similiter ac se-
missem. et deaurabis eā auro mūdissi-
B mo intus et foris. Faciesq; supra coro
nā aureā p̱ circūitū: ⁊ quattuor circu-
los aureos: q̊s pones p̱ quattuor arce
angulos. Duo circuli sint i latere vno
⁊ duo in altero. Facies q̊z vectes de li-
gnis sethim: et operies eos auro. In-
ducesq; p̱ circulos q̇ sunt in arce late-
rib⁹: vt portet̄ in eis. Qui semp̱ erūt in
circul̄: nec vnq̄ extrahēt̄ ab eis. Po-
nesq; in arca testificationē quā dabo
tibi. Facies ⁊ ꝓpitiatoriū de auro mū-
dissimo. Duos cubitos ⁊ dimidiū tene
bit lōgitudo ei⁹: ⁊ cubitū ac semissem
latitudo. Duos q̊z cherubin aureos ⁊
ꝓductiles facies ex vtraq; p̱te oraculi
Cherub vn⁹ sit oraculi in latere vno: ⁊
alter in altero. Utrūq; lat⁹ ꝓpitiatorij
tegāt expādentes alas ⁊ op̱ientes ora-
culū: respiciātq; se mutuo versis vultī
bus in ꝓpitiatoriū q̇ operienda est ar-
ca: in q̄ pones testimoniū qđ dabo ti-
bi. Inde p̄cipiā ⁊ loquar ad te supra ꝓ
piciatoriū sc3 ac medio duoꝝ cherubī
q̇ erūt sup̱ arcā testimonij cūcta q̄ mā
dabo p̱ te filijs isrl̄. Facies ⁊ mēsam de C
lignis sethim habentē duos cubitos
lōgitudinis: ⁊ in latitudinē cubitū et
in altitudinē cubitū ac semissem: ⁊ in
aurabis eā auro purissimo. Faciesq; il
li labiū aureū p̱ circūitū: ⁊ ipilabio co
ronā interrasilē altā quatuor digitis:
⁊ sup̱ illā alterā coronā aureolā. Qua-
tuor q̊z circulos aureos p̄p̱abis: ⁊ po-
nes eos in q̄ttuor angulis eiusdē mē
se p̱ singulos pedes. Subter coronam
erūt circuli aurei vt mittant̄ vectes p̱
eos: ⁊ possit mēsa portari. Ipsos q̊z ve
ctes facies de lignis sethim ⁊ circūda-
bis auro ad subuehendā mēsam. Pa-
rabis ⁊ acetabula ac phialas: thuribu
la ⁊ cyathos: in q̇b⁹ offerēda sunt liba
mina ex auro purissimo: ⁊ pones super
mēsam panes ꝓpositionis in cōspectu
meo semp̱. Facies ⁊ cādelabrū ductile
de auro mūdissimo: hastile ei⁹ ⁊ cala-
mos: cyphos et spherulas ac lilia ex ip
so ꝓcedētia. Sex calami egredient̄ de
laterib⁹: tres ex vno latere: ⁊ tres ex al D
tero. Tres cyphi quasi in nucis modū
p̱ calamos singulos: spheruleq; simul
⁊ liliū. Et tres similiter cyphi istar nu
cis in calamo altero: spheruleq; ⁊ liliū
Hoc erit opus sex calamorum: q̇ui ꝓ-
ducendi sūt de hastili. In ipso aūt can
delabro erūt q̄ttuor cyphi in nucꝭ mo
dū: spheruleq; p̱ singl̄os et lilia. Sphe
rula sub duob⁹ calamis p̱ tria loca: q̇
simul sex fiūt ꝓcedētes de hastili vno.
Et pherule igit̄ ⁊ calami ex ipso: erūt
vniūsa ductilia ex auro purissimo. Fa
cies ⁊ lucernas septē: ⁊ pones eas sup̱
cādelabrū vt luceāt ex aduerso. Emū-
ctoria q̊z ⁊ vbi ea q̄ emūcta sunt extin
guant̄: fiāt de auro purissimo. Omne
pōdus cādelabri cū vniuersis vasis su
is habebat talētū auri mūdissimi. In Heb.8.b
spice ⁊ fac s̄m exemplar qđ tibi in mō Act.7.f
te monstratum est. XXVI
t Abernaculū vero ita fiet. Decē A
cortinas de bysso retorta ⁊ hya

cintho ac purpura: coccoq; bis tincto
variatas ope plumario facies. Longi-
tudo cortine vniꝰ habebit vigintiocto
cubitos: latitudo q̄ttuor cubitoꝝ erit:
Vniꝰ mēsure fiēt vniu̇sa tētoria. Qui
q; cortine sibi iūgenť mutuo: ⁊ alie q̇n
q; nexu simili coherebūt. Ansulas hya
cinthinas in lateribꝰ ac sumitatibus
facies cortinaꝝ: vt possint inuicē co-
B pulari. Quinq̄genes ansulas cortina
habebit in vtraq; p̄te ita insertas: vt
anse ꝯ ansas veniāt: ⁊ altera alteri pos
sit aptari. Facies ⁊ q̇nquaginta circu
los aureos q̇bus cortinaꝝ vela iungē
da sūt vt vnū tabernaculū fiat. Faci-
es ⁊ saga cilicina vndecim: ad operien
dū tectū tabernaculi. Longitudo sagi
vniꝰ habebit triginta cubitos ⁊ latitu
do quattuor. Equa erit mēsura sagoꝝ
oim. E q̇bꝰ q̇nq; iūges seorsum ⁊ sex si
bi mutuo copulabis: ita vt sextū sagū
in fronte tecti duplices. Facies ⁊ quin
C q̄ginta ansas in ora sagi vniꝰ vt cōiū-
gi cū altero queat: ⁊ q̇nquaginta an-
sas in ora sagi alteriꝰ vt cū altero co-
puleť: ⁊ q̇nquaginta fibulas eneas q̇-
bꝰ iunganť anse: vt vnū ex oibus ope
rimētū fiat. Qđ aūt supfuerit in sagis
q̄ paranť tecto id est vnū sagū qđ am-
pliꝰ est: ex medietate eiꝰ operies taber-
naculi posteriora: ⁊ cubitꝰ ex vna p̄te
pēdebit: et alter ex altera q̇ plus est in
sagoꝝ magnitudine: vtrūq; latꝰ taber
naculi ꝓtegēs. Facies et operimentū
aliud tecto de pellibꝰ arietū rubricatꝭ
⁊ sup ħ rursum aliud operimētū đ hy-
acinthinis pellibꝰ. Facies et tabulas
D stantes tabernaculi de lignis sethim:
q̄ singule denos cubitos in longitudi
ne habeāt: ⁊ in latitudine singulos ac
semissem. In lateribꝰ tabule due in ca
strature fient q̇bus tabula alteri tabu
le cōnectať: atq; in hūc modū cūcte ta
bule parabunť. Quarū viginti erunt
ī latere meridiano qđ vergit ad austrū
q̇bꝰ q̄draginta bases argēteas fūdes:
vt bine bases singulis tabulis p duos
angulos subiīciant. In latere q̄z secū-
do tabernaculi qđ vergit ad aq̇lonez:
viginti tabule erūt: q̄draginta haben
E tes bases argēteas. Bine bases singulꝭ
tabulis supponenť. Ad occidētalē ve
ro plagā tabernaculi facies sex tabu-
las: et rursū alias duas q̄ in angulꝭ eri
ganť post tergū tabernaculi: erūtq; si-
bi cōiūcte a deorsuz vsq; ad sursum: et
vna oēs cōpago retinebit. Duabꝰ q̄z
tabulis q̄ in angulis ponēde sūt: simi-
lis iūctura seruabiť. Et erūt simul ta-
bule octo: bases earū argētee sedecim:
duabꝰ basibꝰ p vnā tabulā supputatꝭ.
Facies ⁊ vectes đ lignis sethim q̇nq;
ad cōtinēdas tabulas ī vno latere ta-
bernaculi: ⁊ q̇nq; alios ī alt ro: ⁊ eiuſ-
dē numeri ad occidētalē plagā q̇ mit
tenť p medias tabulas a summo vsq;
ad sūmū. Ipsas q̄z tabulas deaurabis F
⁊ fundes ī eis annulos aureos p quos
vectes tabulata cōtineant: q̇s operies
laminis aureis. Et eriges tabernacu-
lū: iuxͣ exemplar qđ tibi in mōte mon-
stratū ē. Facies ⁊ velū de hyacintho et
purpura: coccoq; bis tincto ⁊ bysso re
torta ope plumario: et pulchra varie-
tate cōtextū: qđ appendes ante q̄ttuor
colūnas đ lignis sethim q̄ ipse q̇dē de-
aurate erūt: et habebūt capita aurea:
sed ⁊ bases argēteas. Insereť aūt velū G
p circulos: itra qđ pones arcā testimo
niī: q̇ ⁊ sanctuariū ⁊ sāctuariī sanctua
ria diuidenť. Pones ⁊ ꝓpitiatoriū su-
p arcā testimoniī in scā sanctoꝝ: men
samq; extra velū: ⁊ ꝯ mēsaz cādelabrū
in latere tabernaculi meridiano. Mē-
sa eī stabit in p̄te aq̇lonis. Facies et
tentoriū in introitu tabernaculi đ hy
acintho ⁊ purpura coccoq; bis tincto
et bisso retorta ope plumario: ⁊ q̇nq;
colūnas deaurabis lignoꝝ sethim: an
te quas duceť tentoriū: quarū erūt ca
pita aurea et bases enee. XXVII
Acies ⁊ altare de lignis sethim A
f qđ habebit q̇nq; cubitos in lō
gitudine: et totidē ī latitudine
id est quadrū ⁊ tres cubitos in altitu-
dine. Cornua aūt p q̄ttuor angulos ex
ipso erūt: et operies illud ere. Faciesq;
in vsus eiꝰ lebetas ad suscipiendos ci-
neres ⁊ forcipes atq; fuscinulas: ⁊ igni-
um receptacula. Oia vasa ex ere fabri-
cabis. craticulāq; ī modū retis eneā:
p cuiꝰ q̄ttuor angulos erūt q̄ttuor an-
nuli enei q̇s pones sup arulā altaris.
eritq; craticula vsq; ad altaris mediū.
Facies et vectes altaris de lignis se-
thim duos q̇s operies laminis eneis ⁊
induces p circulos: eruntq; ex vtroq;
latere altaris ad portādū. Non solidā B

sed inane et cauũ intrinsecꝰ facies il-
lud: sicut tibi in mõte mõstratũ est. Fa
cies ⁊ atriũ tabernaculi: ĩ cuiꝰ austra-
li plaga ꝯ meridiẽ erũt tẽtoria de bys
so retorta. Centũ cubitos vnũ latꝰ te-
nebit in latitudine: ⁊ colũnas viginti
cũ basibꝰ totidẽ eneis: q̃ capita cũ ce-
laturis suis habebũt argentea. Simi
liter ⁊ in latere aq̃lonis ꝑ longũ erũt
tentoria cẽtũ cubitoꝝ colũne viginti:
⁊ bases enei eiusdẽ nũeri: ⁊ capita eaꝝ
cũ celaturis suis argẽtea. In latitudi-
ne vero atrĳ qđ respicit ad occidentẽ
erũt tẽtoria ꝑ q̃nquaginta cubitos: ⁊
C columne decẽ: basesq̃ totidẽ. In ea q̃z
atrĳ latitudie q̃ respicit ad oriẽtẽ q̃n-
quaginta cubiti erũt. In q̃bus q̃nde-
cim cubitorũ tẽtoria lateri vno depu-
tabunt: colũneq̃ tres ⁊ bases totidẽ:
⁊ in latere altero erũt tẽtoria cubitos
obtinẽtia q̃ndecim: colũnas tres: ⁊ ba
ses totidẽ. In introitu vero atrĳ fiet
tẽtoriũ cubitoꝝ vigiti ex hyacintho ⁊
purpura: coccoq̃ bis tincto ⁊ bysso re
torta ope plumarĳ. Colũnas habebit
quattuor cũ basibꝰ totidẽ. Oẽs colũ-
ne atrĳ ꝑ circuitũ vestite erũt argẽte-
is laminis: capitibꝰ argẽteis ⁊ basibꝰ
D eneis. In lõgitudine occupabit atriũ
cubitos centũ: in latitudine q̃nq̃gita.
Altitudo q̃nq̃ cubitoꝝ erit: fietq̃ đ
bysso retorta: ⁊ habebit bases eneas.
Cũcta vasa tabernaculi in oẽs vsus ⁊
cerimonias tã paxillos eiꝰ q̃ȝ atrĳ ex
Leui.6.b ere facietis. ‖ Precipe filĳs isrł vt affe-
rãt tibi oleũ de arboribꝰ oliuarũ puris
simũ: piloq̃ cõtusũ: vt ardeat lucerna
semꝑ in tabernaculo testimonĳ extra ve
lũ qđ oppansum est testimonio: ⁊ collo
cabũt eã aaron ⁊ filĳ eiꝰ ⁊ vsq̃ mane
luceat corã dño. Perpetuꝰ erit cultus
ꝑ successiones eorũ corã filĳs israel.
A Applica q̃z ad te XXVIII
a aaron fratrẽ tuũ cũ filĳs suis
de medio filioꝝ isrł: vt sacerdo
tio fungãt mihi: aaron: nadab ⁊ abiu
eleazar et ythamar: faciesq̃ vestẽ san-
ctã aaron fratri tuo in gloriã ⁊ decorẽ
⁊ loqueris cũctis sapiẽtibꝰ corde q̃s re
pleui spiritu prudẽtie: vt faciãt vestes
aaron in q̃bꝰ sanctificatꝰ ministret mi
hi. Hec aũt erũt vestimẽta q̃ faciẽt. Ra
tionale et suphumerale: tunicã ⁊ line-
am strictã: cydarim ⁊ balthẽũ. Faciẽt
fratri tuo aaron ⁊ filĳs eiꝰ vestimẽta
sancta: vt sacerdotio fungãt mihi. Ac
cipiẽtq̃ aurũ ⁊ hyacinthũ ⁊ purpurã.
coccũq̃ bis tinctũ ⁊ byssũ. Faciẽt aũt B
suphumerale de auro et hyacintho et
purpura: coccoq̃ bis tincto ⁊ bisso re
torta: ope polymito. Duas oras iũctas
hẽbit ĩ vtroq̃ latere sũmitatũ vt ĩ vnũ
redeant. Ipsa q̃z textura ⁊ cũcta operꝫ
varietas erit ex auro: et hyacintho et
purpura: coccoq̃ bis tincto et bysso re
torta. Sumesq̃ duos lapides onychi-
nos: ⁊ sculpes in eis noĩa filioꝝ isrł:
sex noĩa in lapide vno: ⁊ sex reliq̃ in al
tero iuxta ordinẽ natiuitatꝭ earũ. Ope
re sculptoris et celatura gẽmarĳ: scul-
pes eos noĩbꝰ filioꝝ isrł: inclusos au-
ro atq̃ circũdatos: ⁊ pones ĩ vtroq̃ la
tere suphumeralꝭ: memoriale filĳs isrł.
Portabitq̃ aaron noĩa eoꝝ corã dño
sup vtrũq̃ humeꝝ: ob recordationeꝫ.
Facies ⁊ vncinos ex auro: ⁊ duas cate C
nulas auri purissimi sibi inuicẽ cohe-
rentes: q̃s inseres vncinis. Rõnale q̃z
iudicĳ facies ope polymito iuxta textu-
rã suphumeralis: ex auro hyacintho ⁊
purpura: coccoq̃ bis tincto ⁊ bysso re
torta. Quadrãgulũ erit ⁊ duplex. Mẽ- Sap.1
surã palmi habebit: tã ĩ lõgitudine q̃ȝ
in latitudine: ponesq̃ in eo q̃ttuor or-
dines lapidũ. In primo v̄su erit lapis
sardiꝰ ⁊ topazius ⁊ smaragdus. In se-
cũdo carbũculus ⁊ sapphyrꝰ ⁊ iaspis.
In tertio ligiriꝰ achates ⁊ amethistꝰ.
In quarto chrysolitꝰ onychinꝰ ⁊ beril
lus. Inclusi auro erũt ꝑ ordines suos:
habebũtq̃ noĩa filioꝝ isrł. Duodecim D
noĩbꝰ celabunt: singuli lapides noĩbꝰ
singuloꝝ ꝑ duodecim tribꝰ. Facies in
rõnali cathenas sibi inuicẽ coherẽtes
ex auro purissimo: ⁊ duos annulos au
reos q̃s pones in vtraq̃ rõnalis sum-
mitate: Catenasq̃ aureas iũges annu
lis q̃ sunt in marginibꝰ eiꝰ: ⁊ ipsarũ ca
thenarũ extrema duobꝰ copulabis vn
cinis ĩ vtroq̃ latere suphumeralis qđ
rõnale respicit. Facies ⁊ duos ãnulos
aureos q̃s pones in sũmitatibꝰ rõnalꝭ:
⁊ in oris q̃ e regione sunt suphumera-
lis ⁊ posteriora eiꝰ aspiciũt: Necnõ et
alios duos annulos aureos q̃ ponẽdi
sunt in vtroq̃ latere suphumeralis de
orsuꝫ: qđ respicit cõtra faciẽ iũcture in
ferioris vt aptari possit cũ suphumera

E li:⁊ ſtringat̃ rōnale ãnulis ſuis cū an-
nulis ſuꝑhumeralis: vitta hyacinthi-
na vt maneat iūctura fabrefacta: ⁊ a ſe
inuicē rōnale ⁊ ſuꝑhumerale neq̄ant
ſeparari. Portabitq̃ aaron noīa filio-
rū iſrl̃ in rōnali iudicij ſuꝑ pect⁹ ſuū
qñ ingrediet̃ ſāctuariū memoriale co-
rā dño in eternū. Pones aūt in rōnali
iudicij doctrinā ⁊ veritatē q̄ erūt ī pe-
ctore aaron qñ ingrediet̃ corā dño: et
geſtabit iudiciū filioꝝ iſrael in pecto-
re ſuo in ꝯſpectu dñi ſemꝑ. Facies ⁊ tu-
nicā ſuꝑhumeralis totā hyacinthinā:
in cui⁹ medio ſupra erit capitiū et ora
ꝑ gyrū ei⁹ textilis ſicut fieri ſolet in ex
tremis veſtiū ꝑtib⁹ ne facile rumpat̃.
F Deorſum vero ad pedes eiuſdē tunice
ꝑ circūitū quaſi malapunica facies ex
hyacintho et purpura ⁊ cocco bis tin
cto: mixtis in medio tintinabulis: ita
vt tintinnabulū ſit aureū et malūpu-
nicū: rurſumq̃ tintinnabulū aliud au
…45.b reū ⁊ malūpunicū. ‖Et veſtiet̃ ea aarō
in officio miniſterij: vt audiat̃ ſonit⁹
qñ ingredit̃ ⁊ egredit̃ ſāctuariū in cō
ſpectu dñi: ⁊ nō moriat̃. Facies ⁊ lami
nā de auro puriſſimo: in q̄ ſculpes oꝑe
celatoris ſanctū dño. Ligabiſq̃ eā vit
ta hyacithina ⁊ erit ſuꝑ thyarā immi-
nēs fronti pōtificis. Portabitq̃ aarō
iniq̄tates eoꝝ q̄ obtulerit et ſāctifica-
uerint filij iſrl̃ in cūctis munerib⁹ et
donarijs ſuis. Erit aūt lamina ſemꝑ ī
G frōte ei⁹ vt placat⁹ ſit ei dñs. ſtringēſ-
q̃ tunicā byſſo et thyarā byſſinā. Fa-
cies et baltheū oꝑe plumarij. Porro fi
lijs aaron tunicas lineas parabis et
baltheos ac thyaras in gloriā ⁊ deco-
rē: Ueſtieſq̃ his oīb⁹ aarō fratrē tuū
⁊ filios ei⁹ cū eo: ⁊ cūctoꝝ cōſecrabis
man⁹: ſanctificabiſq̃ illos vt ſacerdo-
tio fungant̃ mihi. Facies ⁊ feminalia
linea vt operiant carnē turpitudinis
ſue: a renib⁹ vſq̃ ad feminalia: ⁊ vtēt̃
eis aaron ⁊ filij ei⁹ qñ ingredient̃ ta-
bernaculū teſtimonij: vel qñ appropin
quāt ad altare vt miniſtrēt in ſanctua
rio: ne iniq̄tatis rei moriant̃. Legitti-
mū ſempiternū erit aaron ⁊ ſemini ei⁹
A Ed ⁊ hoc (poſt eū. XXIX
ſ facies vt mihi in ſacerdotio cō
ſecrent̃. Tolle vitulū de armē-
to et arietes duos imaculatos: paneſ-
q̃ azymos et cruſtulā abſq̃ fermēto: q̄

cōſperſa ſint oleo: lagana q̄q̃ azyma:
oleo lita. De ſimila triticea cūcta faci
es: ⁊ poſita in canıſtro offeres: Uitulū
autē et duos arietes: et aaron ac fili-
os ei⁹ applicabis ad oſtiū tabernaculi
teſtimonij: Cūq̃ lauer[is] patrē cū filijs
ſuis aq̄: indues aaron veſtimētis ſuis
id eſt linea ⁊ tunica ⁊ ſuꝑhumerali et
rōnali qd̄ cōſtringes baltheo: ⁊ pones
thyarā ī capite ei⁹ ⁊ laminā ſanctā ſu-
ꝑ thyarā: et oleū vnctionis fundes ſu
ꝑ caput ei⁹: atq̃ h̊ ritu cōſecrabit̃. Fi- B
lios quoq̃ illi⁹ applicabis ⁊ indues tu
nicis lineis: cingeſq̃ baltheo: aarō. ſ.
⁊ liberos eius: ⁊ impones eis mitras:
erūtq̃ ſacerdotes mei religiōe ꝑpetua
Poſtq̃ initiaueris man⁹ eoꝝ: applica
bis ⁊ vitulū corā tabernaculo teſtimo
nij. ‖Imponētq̃ aarō ⁊ filij ei⁹ man⁹ Leui.1.b
ſuꝑ caput illi⁹: et mactabis eum in cō
ſpectu dñi: iuxta oſtiū tabernaculi te-
ſtimonij: ſumptūq̃ de ſanguine vitu-
li: pones ſuꝑ cornua altar[is] digito tuo
reliquū aūt ſanguinē fundes iuxta ba
ſim ei⁹. ‖Sumes ⁊ adipē totū q̄ operit Leui.3.a
inteſtina ⁊ reticulū iecoris ac duos re
nes: et adipē q̄ ſuꝑ eos eſt ⁊ offeres in
cenſum ſuꝑ altare. Carnes vero vituli
⁊ coriū et fimū cōbures foris extra ca-
ſtra: eo ꝙ ꝓ pctō ſit. Unū q̄z arietē ſu- C
mes ſuꝑ cui⁹ caput ponēt aaron ⁊ filij
ei⁹ man⁹. Quē cū mactaueris: tolles d̄
ſanguine ei⁹: ⁊ fundes circa altare: ip-
ſum aūt arietē ſecabis in fruſtra: lota
q̃ inteſtina ei⁹ et pedes pones ſuꝑ cō
ciſas carnes ⁊ ſuꝑ caput illi⁹: ⁊ offeres
totū arietē in incēſū ſuꝑ altare. Obla
tio ē dño odor ſuauiſſim⁹ victima dei.
Tolles q̊q̃ arietē alterū: ſuꝑ cui⁹ ca
put aaron ⁊ filij ei⁹ ponēt man⁹. Quē
cū immolaueris: ſumes de ſāguine ei⁹
⁊ pones: ſuꝑ extremū auricule dextre
aaron ⁊ filioꝝ ei⁹: ⁊ ſuꝑ pollices man⁹
eoꝝ ac pedis dextri: fundeſq̃ ſāguinē
ſuꝑ altare ꝑ circūitū. Cunq̃ tuleris de D
ſanguine q̄ eſt ſuꝑ altare: et de oleo vn
ctionis aſperges aaron et veſtes eius
filios et veſtimēta eoꝝ. Cōſecratiſq̃ et
ipſis et veſtib⁹: tolles adipē de ariete
⁊ caudā: et aruinā que operit vitalia:
ac reticulū iecoris et duos renes atq̃
adipem q̄ ſuꝑ eos eſt: armūq̃ dextrū
eo ꝙ ſit aries ꝯſecrationis: tortāq̃ pa
nis: vni⁹ cruſtulā conſperſam oleo: la

eos: faciāqꝫ te i gētē magnā. Moyſes
āt orabat dn̄m deū ſuū dicēs: Cur dn̄e
iraſcit̄ furor tuus ꝯ ꝑplm tuū quē edu
xiſti de terra egypti: in fortitudie mag
Nu.14.c na ꝛ i manu robuſta. ‖ Ne q̄ſo dicant
egyptij. callide eduxit eos vt interfice
ret i mōtibꝰ ꝛ deleret e terra: quieſcat
ira tua: ꝛ eſto placabilis ſuꝑ nequitiā
ꝑpli tui. Recordare abraā ꝛ iſaac ꝛ iſrl̄
ſuoꝝ tuoꝝ: q̇bus iuraſti ꝑ temetipſū
dicēs: Multiplicabo ſemen vr̄m ſicut
ſtellas celi: ꝛ vniuerſā terrā hanc de q̄
locutꝰ ſum dabo ſemini vr̄o: ꝛ poſſide
D bitis eā ſemꝑ. Placatuſqꝫ ē dn̄s ne fa
ceret malū qḋ locutꝰ fuerat aduerſus
ꝑplm ſuū. Et reuerſus eſt moyſes ḋ mō
te portās duas tabulas teſtimonij in
manu: ſcṗtas ex vtraqꝫ ꝑte: et factas
oꝑe dn̄i. Scriptura quoqꝫ dei erat ſcul
pta in tabulis. Audiēs autē ioſue tu-
multū ꝑpli vociferātꝭ: dixit ad moyſē:
Vlulatꝰ pugne audit̄ in caſtris. Qui
reſpōdit: Nō ē clamor adhortantiū ad
pugnā: neqꝫ vociferatio cōpellētiū ad
fugā: ſed vocē cantātiū ego audio. Cū-
qꝫ appropinquaſſet ad caſtra: vidit vi-
tulū ꝛ choros iratuſqꝫ valde: ꝓiecit ḋ
manu tabulas ꝛ confregit eas ad radi
E ces montꝭ. Arripiēſqꝫ vitulū quē fece
rāt: cōbuſſit ꝛ ꝯtriuit vſqꝫ ad puluerē
quē ſparſit in aquā ꝛ dedit ex eo potū
filijs iſrl̄. Dixitqꝫ ad aaron: Quid tibi
fecit hic ꝑpls: vt induceres ſuꝑ eū pec-
catū maximū? Cui ille rn̄dit: Ne indig-
net̄ dn̄s meus. Tu em̄ noſti ꝑplm iſtū
ꝙ pronꝰ ſit ad malum. Dixerūt mihi:
Fac nobis deos q̇ nos p̄cedant. Huic
em̄ moyſi qui nos eduxit de terra egy-
pti: neſcimꝰ q̇d acciderit. Quibus ego
F dixi: Quis vr̄m habet aurū? Tulerunt
ꝛ dederūt mihi: ꝛ ꝓieci illud in ignē:
egreſſuſqꝫ ē h̄ vitulꝰ. Vidēs ḡ moyſes
ꝑplm ꝙ eēt nudatꝰ: ſpoliauerat em̄ eū
aaron ꝓpter ignominiā ſordis: ꝛ iter
hoſtes nudū ꝯſtituerat: ꝛ ſtans in por-
ta caſtroꝝ ait: Si quis eſt dn̄i iungat̄
mihi. Cōgregatiqꝫ ſunt ad eū oēs filij
leui. Quibꝰ ait: Hec dicit dn̄s deꝰ iſrl̄:
Nu.25.a Ponat vir gladiū ſuꝑ femur ſuū. ‖ Ite
ꝛ redite de porta vſqꝫ ad portā ꝑ me-
diū caſtroꝝ: et occidat vnuſq̇ſqꝫ fr̄em
ſuū ꝛ amicū ꝛ ꝓximū ſuū. Feceruntqꝫ fi
lij leui iux̄ ſmonē moyſi: cecideruntqꝫ
i die illo q̄ſi vigintitria milia hoim. Et
ait moyſes: Cōſecraſtis manꝰ vr̄as ho-
die dn̄o: vnuſquiſqꝫ in filio ꝛ in fratre
ſuo: vt det̄ vobis bn̄dictio. Facto aūt B
altero die locutꝰ eſt moyſes ad ꝑplm:
Peccaſtis pctm̄ maximū. Aſcendā ad
dn̄m: ſi q̇ modo quiuero eū dep̄cari ꝓ
ſcelere vr̄o. Reuerſuſqꝫ ad dn̄z ait: Ob-
ſecro: peccauit ꝑpls iſte pctm̄ magnū:
feceruntqꝫ ſibi deos aureos: Aut dimit
te eis hāc noxam: aut ſi nō facis: dele
me de libro tuo quem ſcripſiſti. Cui re
ſpōdit dn̄s. Qui peccauerit mihi: dele
bo eū ḋ libro meo. ‖ Tu āt vade et duc F.23.
ꝑplm iſtū quo locutꝰ ſum tibi. Angelꝰ
meꝰ p̄cedet te. Ego aūt in die vltiōis
viſitabo ꝛ hoc pctm̄ eoꝝ. Percuſſit au
tē dn̄s populū ꝓ reatu vituli: quē fe-
cerat aaron. XXXIII
1 Ocutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen di A
cens: Vade deſcēde ḋ loco iſto
tu et populꝰ tuꝰ quē eduxiſti de terra
egypti: in terrā quā iuraui abraā iſaac
ꝛ iacob. dicēs: Semini tuo dabo eā ‖ ꝛ Geñ
mittā p̄curſorē tui angelū: vt ejiciam Joſ.
chananeū ꝛ amorreū ꝛ etheū ꝛ phere- F23.
zeū ꝛ eueū ꝛ iebuſeū: ꝛ intres i terram
fluētē lacte ꝛ melle. Nō em̄ aſcēdā te-
cū: q2 ꝑpls dure ceruicis ē ne forte diſ-
ꝑgā te in via. Audiēſqꝫ ꝑpls ſmonē
hunc peſſimū luxit: et nullꝰ ex more in-
dutꝰ ē cultu ſuo. Dixitqꝫ dn̄s ad moy
ſen: Loq̄re filijs iſrl̄. Populꝰ dure cer-
uicꝭ es: ſemel aſcēdā i medio tui ꝛ de-
lebo te. Jā nūc depone ornatū tuū: vt
ſciam q̇d faciā tibi. Depoſuerūt ḡ filij D
iſrl̄ ornatū ſuū a monte oreb. Moyſes
q̇ꝫ tollēs tabernaculū tetēdit extra ca
ſtra ꝓcul: vocauitqꝫ nomen eiꝰ taber-
naculū federis. Et ois populꝰ q̇ habe-
bat aliquā q̄ſtionē: egrediebat̄ ad ta-
bernaculū federꝭ ex̄ caſtra. Cumqꝫ egre
deret̄ moyſes ad tabernaculum: ſurge
bat vniuerſa plebs ꝛ ſtabat vnuſq̇ſqꝫ
i oſtio papilionis ſui: aſpiciebātqꝫ ter
gū moyſi donec ingrederet̄ tentoriū.
Jngreſſo autē illo tabernaculū federꝭ:
deſcēdebat colūna nubis ꝛ ſtabat ad
oſtiū: loq̄bat̄qꝫ dn̄s cū moyſe: cernēti-
bus vniūſis ꝙ colūna nubis ſtaret ad
oſtiū tabernaculi. Stabantqꝫ ꝛ ipſi et
adorabāt ꝑ foras tabernaculoꝝ ſuoꝝ
Loq̄bat̄ aūt dn̄s ad moyſē facie ad fa
ciē: ſicut ſolet loq̇ hō ad amicū ſuum.
Cūqꝫ ille reuerteret̄ in caſtra: miniſter C

et Iosue filiꝰ nun puer nõ recedebat đ
tabernaculo. Dixit aũt moyses ad dñm:
Precipis vt educã ppłm istũ ꝛ nõ indi-
cas mihi quẽ missurꝰes mecũ: ꝑsertim
cũ dixerꝭ: noui te ex nomĩe: ꝛ inuenisti
grãm corã me. Si ḡ inueni grãm i cõ-
spectu tuo: ostẽde mihi faciẽ tuã vt sci-
am te ꝛ iueniã grãm añ oculos tuos.
Respice ppłm tuũ gentẽ hanc. Dixitq̃
dñs: Facies mea ꝓcedet te: ꝛ requiem
dabo tibi. Et ait moyses: Si nõ tuipẽ
ꝓcedes: ne educas nos đ loco isto. In
q̃ enĩ scire poterimꝰ ego ꝛ pp̃ls tuꝰ iue-
nisse nos grãm in ꝯspectu tuo: nisi am-
bulaueris nobiscũ: vt glorificemur ab
D oĩbꝰ ppłis q̃ habitant sup̱ terrã? Dixit
aũt dñs ad moysen: Et verbũ istud qđ
locutꝰes faciã Inuenisti enĩ grãz corã
me: ꝛ teipm̃ noui ex noĩe Qui ait: Ostẽ-
.9.c de mihi gl̃iaz tuã. Rñdit: Ego oñdãz
oẽ bonũ tibi ꝛ vocabo in nomĩe dñi
corã te: ꝛ miserebor cui voluero: ꝛ cle-
mens ero i quẽ mihi placuerit. Rursũ
17.d q̃ ait: Nõ poterꝭ videre faciẽ meã Nõ
enĩ videbit me hõ ꝛ viuet. Et iterum.
Ecce inq̃t ẽ locꝰ apud me: ꝛ stabis su-
pra petrã. Cũq̃ transibit gl̃ia mea po-
nam te i foramine petre: ꝛ ꝓtegam de-
xtera mea donec trãseã. Tollamq̃ ma-
num meam ꝛ videbis posteriora mea:
faciẽ autem meam videre nõ poterꝭ.
A ¶C deinceps ꝓcide XXXIIII
10.a a ait tibi duas tabulas lapideas
instar prioꝝ ꝛ scribam sup̱ eas
verba q̃ habuerũt tabule quas fregi-
sti. Esto paratus mane vt ascẽdas sta-
tim in montẽ sinai: stabisq̃ mecũ sup̱
verticẽ montꝭ. Nullꝰ ascẽdat tecũ: nec
videat quispiã ꝑ totũ mõtẽ: boues q̃z
ꝛ oues nõ pascant econtra. Excidit er-
go duas tabulas lapideas q̃les antea
fuerãt: ꝛ đ nocte ꝯsurgẽs ascẽdit i mõ-
tem sinai sicut ꝓcepat ei dñs: portans
secũ tabulas. Cumq̃ descẽdisset dñs ꝑ
nubẽ: stetit moyses cũ eo: inuocãs no-
mẽ dñi. Quo transeunte coram eo ait:
.32.c Dñator dñe deꝰ: misericors ꝛ clemẽs
patiẽs ꝛ multe miserationis ac verax:
q̃ custodis misc̃diaz in milia: q̃ aufers
iniq̃tatẽ ꝛ scelera atq̃ pctã: nullusq̃
apud te ꝑ se innocẽs ẽ: q̃ reddis iniq̃-
tatem patrũ filijs ac nepotibꝰ i tertiã
et quartã ꝓgeniẽ. Festinusq̃ moyses
curuatꝰ est pronus in terrã ꝛ adorans

ait: Si iueni grãm i ꝯspectu tuo dñe: B
obsecro vt gradiarꝭ nobiscũ: pp̃ls enĩ
dure ceruicꝭ ẽ: et auferas iniquitates
nr̃as atq̃ pctã nosq̃ possideas. Rñdit
dñs: Ego inibo pactũ vidẽtibꝰ cũctꝭ:
signa faciã q̃ nunq̃ visa sunt sup̱ ter-
rã: nec in vllis gẽtibus: vt cernat pp̃ls
iste in cuiꝰ es medio: opus dñi terribi-
le qđ facturꝰ sum. Obserua cũcta q̃ ho-
die mandaui tibi. Egoipẽ eĩciã añ fa-
ciẽ tuã amorreũ ꝛ chananeũ ꝛ etheũ:
pherezeũ quoq̃ et eueum et iebuseũ.
¶Caue ne vnq̃ cũ habitatoribus terre Deu.7.a
illiꝰ iũgas amicitias: q̃ sint tibi i rui-
nã: sz ꝛ aras eoꝝ destrue: cõfringe sta-
tuas: lucosq̃ succide. Noli adorare de-
um alienũ. Dñs zelotes nomẽ eiꝰ: deꝰ
ẽ emulator. Ne ieas pactũ cũ hoĩbꝰ il-
laꝝ regionũ: ne cũ fornicati fuerint cũ
dijs suis ꝛ adorauerint simulachra eo-
rũ: vocet te q̃spiã vt comedas de imo-
latis. ¶Nec vxorẽ de filiabꝰ eoꝝ accipi- 3.Re.11.a
es filijs tuis: ne postq̃ ipse fuerint for-
nicate: fornicari faciãt ꝛ filios tuos i
deos suos. Deos ꝯflatiles nõ facies ti-
bi. Solẽnitatẽ azymoꝝ custodies. Se- C
ptẽ diebꝰ vesceris azymis: sicut ꝓcepi
tibi in tp̃e mensis nouoꝝ. Mense enĩ
verni tp̃is egressus es đ egypto. Oẽ ȝ.13.a.
qđ apit vuluã generꝭ masculini: meũ Luc.2.d
erit. De cũctꝭ aiãtibꝰ tã de bobus q̃
đ ouibꝰ: meũ erit. Primogenitũ asini
redimes oue: sinautẽ nec ꝓciũ ꝓ eo de-
derꝭ: occidet. Primogenitũ filioꝝ tu-
orũ redimes: ¶nec apparebis i ꝯspectu
meo vacuus. Sex diebꝰ opaberis: die Eccl.35.a
septimo cessabis arare ꝛ metere. Solẽ-
nitatẽ hebdomadaꝝ facies tibi i ꝓmi-
tijs frugũ messis tue triticee: ꝛ solẽni-
tatẽ qñ redeunte anni tp̃e cũcta con-
dunt. Tribꝰ tp̃ibꝰ ãni apparebit oẽ
masculinũ tuũ: in ꝯspectu oĩpotẽtꝭ
dñi dei isrl̃. Cũ enĩ tulero gẽtes a facie
tua ꝛ dilatauero terminos tuos: nullꝰ
insidiabit terre tue: ascendẽte te ꝛ ap-
parẽte in ꝯspectu dñi dei tui ter i an-
no. Non imolabis sup̱ fermẽto sãgui-
nẽ hostie mee: neq̃ residebit mane de
victimis solẽnitatꝭ phase. Primitias
frugum terre tue offeres in domo dñi D
dei tui. ¶Nõ coques hedũ in lacte ma- ȝ.32.b
tris sue. Dixitq̃ dñs ad moysen: Scri- Deu.14.c
be tibi vba hec: quibꝰ et tecũ et cũ isrl̃
pepigi fedus. ¶Fuit ergo ibi cum dño ȝ.24.d

quadraginta dies ⁊ quadraginta no-
ctes:panē nō comedit ⁊ aquā non bi-
bit:⁊ scripsit in tabulis ꝟba feder⁊ de
cem. Cūqꝫ descēderet moyses de mōte
sinai :tenebat duas tabulas lapideas
testimonij:⁊ ignorabat ꝙ cornuta eēt
facies sua:ex ꝯsortio ꝓmōis dn̄i. Videē
tes aūt aaron ⁊ filij isrł cornutā moy-
si faciē:timuerūt ꝓpe accedere. Voca-
tiqꝫ ab eo reuersi sunt:tā aaron ꝙ̄ p̄n-
cipes synagoge. Et postqꝫ locutus est
venerūt ad eū etiā oēs filij isrł: quibꝰ
p̄cepit cūcta q̄ audierat a dn̄o in mon
2.Co.3.c te sinai.‖Impletisqꝫ sermonibꝰ posuit
velamen sup faciē suā. Qd̄ ingressus
ad dn̄m ⁊ loquēs cū eo :auferebat do-
nec exiret:⁊ tūc loquebat̄ ad filios isrł
oīa q̄ sibi fuerant imperata. Qui vi-
debāt faciē egredietis moysi esse cor-
nutam:sꝫ operiebat ille rursus faciem
suā:si qn̄ loquebat̄ ad eos. XXXV
A Gitur cōgregata oīi turba fi-
i liorum israel:dixit ad eos:Hec
sunt q̄ iussit dominꝰ fieri. Sex
diebꝰ facietis opus : septimꝰ dies erit
vobis sanctꝰ:sabbatū ⁊ requies domi
ni. Qui fecerit opus in eo:occidetur.
Non succēdet⁊ ignē in oībꝰ habita-
culis vr̄is ꝑ diem sabbati. Et ait moy
ses ad oēm caterua filioꝝ isrł. Iste est
ꝓmo quē p̄cepit dominꝰ dicēs:Sepa-
rate apud vos p̄mitias dn̄o. Oīs vo
luntarius et proni animi offerat eas
S.25.a domino.‖Aurū ⁊ argētū ⁊ es:hyacin-
thum ⁊ purpurā:coccūqꝫ bis tinctum
⁊ byssum:pilos capraꝝ:pellesqꝫ arietū
rubricatas ⁊ hyacithinas:ligna sethī:
⁊ oleū ad lumiaria ꝯcinnāda:⁊ vt con
ficiat̄ vnguentū ⁊ thymiama suauissi-
mū:lapides onychinos ⁊ gemmas ad
ornatum suphumeralis ⁊ rationalis.
B Quisq̄s vr̄m sapiēs ē: veniat ⁊ faciat
qd̄ dn̄s imꝑauit: tabernaculū scꝫ ⁊ te-
ctum eiꝰ atqꝫ operimentū :annulos et
tabulata cū vectibꝰ: paxillos ⁊ bases:
arcā ⁊ vectes: ꝓpitiatoriū ⁊ velum:qd̄
ante illud oppādit̄ :mēsam cū vectibꝰ
⁊ vasis et ꝓpositiōis panibꝰ :candela-
brū ad luminaria sustētanda : vasa illi
us ⁊ lucernas ⁊ oleū ad nutrimēta ig-
niū:altare thymiamat⁊ ⁊ vectes ⁊ ole
um vnctiōis ⁊ thymiama ex aromati-
bus:tētoriū ad ostiū tabnaculi:altare
holocausti ⁊ craticulā eiꝰ eneā cū vecti
bꝰ ⁊ vasis suis:labrū ⁊ basim eiꝰ:cortī
nas atrij cū colūnis ⁊ basibꝰ:tentoriū
in foribus vestibuli:paxillos taberna
culi ⁊ atrij cū funiculis suis:‖vestimē- Nu.
ta q̊꞉ vsus ē in ministerio sanctuarij:
vestes aarō pōtific⁊ ac filioꝝ eiꝰ vt sa
cerdotio fungant̄ mihi. Egressaqꝫ ois C
multitudo filioꝝ isrł de ꝯspectu moy-
si:obtulit mente ꝓmptissima atqꝫ de-
uota p̄mitias dn̄o: ad faciendū opꝰ ta
bernaculi testimonij. Quicq̇d i cultū
⁊ ad vestes sanctas necessariū erat: vi-
ri cū mulieribꝰ p̄buerūt armillas ⁊ in
aures annulos et dextralia. Oē vas
aureū in donaria dn̄i separatū est. Si
q̇s habuit aurū: hyacinthū ⁊ purpurā
coccūqꝫ bis tinctū :byssum ⁊ pilos ca-
praꝝ:pelles arietū rubricatas ⁊ hya-
cinthinas:argēti erisqꝫ metalla obtu-
lerūt domino:lignaqꝫ sethim i varios
vsus. Sed ⁊ mulieres docte q̄ neuerāt
dederūt hyacinthū purpurā ⁊ vermi-
culū ac byssum ⁊ pilos capraꝝ:sponte
ꝓpria cūcta tribuētes. Principes ꝟo
obtulerūt lapides onychinos: ⁊ gem-
mas ad suphumerale ⁊ rationale: aro
mataqꝫ ⁊ oleū ad luminaria ꝯcinnan
da ⁊ ad p̄parandū vnguentū ac thymia D
ma odoris suauissimi cōponēdū‖Oēs S3.
viri ⁊ mulieres mēte deuota obtulerīt
donaria vt fierēt opa q̄ iusserat dn̄s ꝑ
manū moysi. Cūcti filij isrł volūtaria
dn̄o dedicauerunt. Dixitqꝫ moyses ad
filios isrł.‖Ecce vocauit dn̄s ex noīe
beseleel filiū huri:filij hur de tribu iu
da:impleuitqꝫ eū spū dei:sapiētia ⁊ in
telligētia ⁊ sciētia ⁊ oīi doctrina:ad
excogitādū ⁊ faciēdū opꝰ in auro ⁊ ar
gento ⁊ ere:sculpēdisqꝫ lapidibꝰ ⁊ ope
re carpētario. Quicq̇d fabre adinueni
ri potest: dedit in corde eius. Ooliab
qꝫ filiū achisamech de tribu dan am-
bos erudiuit sapiētia: vt faciāt opera
abietarij polymitarij ac plumarij de
hyacintho ⁊ purpura :coccoqꝫ bis tin
cto ⁊ bysso:⁊ texāt oīa:ac noua queqꝫ
Ecit er- (repiant. XXXVI A
f go beseleel ⁊ ooliab ⁊ oīs vir
sapiēs quibꝰ dedit dominꝰ sa-
pientiam ⁊ intellectū vt scirent fabre
operarij q̄ in vsus sanctuarij necessa-
ria sunt:⁊ q̄ p̄cepit dominꝰ. Cunqꝫ vo
casset eos moyses ⁊ omnē eruditū vi-
rū cui dederat dominꝰ sapiētiā : ⁊ qui

ſpōte ſua obtulerāt ſe ad faciēdū op⁹:
tradidit eis om̄ia donaria filioꝝ iſrł.
Qui cū inſtarent opi quotidie: mane
vota populus offerebat. Uñ artifices
venire cōpulſi: dixerūt moyſi. Pl⁹ of-
fert popul⁹ ꝙ̄ neceſſariū ē. Juſſit ergo
moyſes p̄conis voce cantari. Nec vir
nec mulier quicꝗ̄ offerat vltra in ope
ſanctuarij. Sicꝗ̄ ceſſatū eſt a muneri
bus offerēdis: eo ꝙ oblata ſufficerent
⁊ ſupabundarēt. Fecerūtꝗ̄ oēs corde
ſapiētes ad explendū opus tabernacu
li: cortinas decē: d̄ byſſo retorta ⁊ hya
cintho et purpura: coccoꝗ̄ bis tincto
B ope vario: ⁊ arte polymita. Quaꝝ vna
habebat in lōgitudine vigintiocto cu
bitos: ⁊ ı̄ latitudine q̄ttuor. Una mē-
ſura erat oīuz cortinaꝝ. Cōiūxitꝗ̄ cor
tinas q̄nꝗ̄ alterā alteri: ⁊ alias q̄nꝗ̄
ſibi inuicem copulauit. Fecit ⁊ anſas
hyacinthinas in ora cortine vnius ex
vtroꝗ̄ latere: et ı̄ ora cortine alterius
ſiłiter vt ↄ ſe iuicē venirēt anſe: ⁊ mu-
tuo iungerenť. Uñ et q̄nq̄ginta fudit
circulos aureos: q̄ morderēt cortinaꝝ
anſas: ⁊ fieret vnū tabernaculū. Fecit
⁊ ſaga vndecim de pilis caprarum: ad
opiendū tectū tabernaculi. Unū ſagū
ı̄ lōgitudie habebat cubitos triginta:
⁊ ı̄ latitudine cubitos q̄ttuor. Unius
mēſure erāt oīa ſaga. Quoꝝ q̄nꝗ̄ iun
xit ſeorſum: et ſex alia ſeparatim. Fecitꝗ̄
anſas q̄nq̄ginta ı̄ ora ſagi vni⁹: et q̄n-
q̄ginta ı̄ ora ſagi alteri⁹ vt ſibi inuicē
iūgerenť: et fibulas eneas q̄nq̄ginta
q̄b⁹ nectareť tectū: et vnū palliū ex oī
C bus ſagis fieret. Fecit ⁊ opꝛtoriū taber
naculi de pellib⁹ arietū rubricatꝭ: ali-
udꝗ̄ deſup velamē de pellib⁹ hyacin-
thinis. Fecit ⁊ tabulas tabernaculi d̄
lignis ſethim ſtantes. Decē cubitorū
erat lōgitudo tabule vni⁹ ⁊ vnū ac ſe-
mis cubitū latitudo retinebat. Bine ı̄
caſtrature erāt ꝑ ſinglas tabulas: vt
altero alteri iūgereť. Sic fecit in oīb⁹
tabernaculi tabulis. E q̄b⁹ viginti ad
plagā meridianā erant ↄ auſtrū cū q̄-
dragita baſib⁹ argēteis. Due baſes ſb̄
vna tabula ponebāť ex vtraꝗ̄ pte an
guloꝝ: vbi icaſtrature lateꝝ ı̄ angulis
termināť. Ad plagā q̄ꝫ tabernaculi q̄
reſpicit ad aq̄lonē fecit viginti tabu-
las cū q̄dragita baſib⁹ argēteis duas
baſes ꝑ ſinglas tabulas. Cōtra occidē

tem xᵒ. i. ad eā ptē tabernaculi q̄ ma
re reſpicit fecit ſex tabulas: ⁊ duas ali
as ꝑ ſinglos angulos tabernaculi re-
tro q̄ iūcte erāt a deorſū vſꝗ̄ ſurſū: ⁊ ı̄
vnā cōpaginē pariter ferebāť. Jta fe-
cit ex vtraꝗ̄ pte ꝑ angulos vt octo eſ-
ſent ſił tabule ⁊ hn̄t baſes argēteas
ſexdecim: binas. ſ. baſes ſb̄ ſingulis ta
bulis. Fecit ⁊ vectes de lignis ſethim D
q̄nꝗ̄ ad ↄtinēdas tabulas vni⁹ late-
ris tabernaculi: ⁊ q̄nꝗ̄ alios ad alte-
ri⁹ lateris coaptādas tabulas: ⁊ ex hos
q̄nꝗ̄ alios vectes ad occidētalē pla-
gā tabernaculi ↄ mare. Fecit q̄ꝫ vectē
alium q̄ ꝑ medias tabulas ab angulo
vſꝗ̄ ad angulū ꝑueniret. Jpa aūt ta-
bulata deaurauit: ⁊ circulos eoꝝ fecit
aureos: ꝑ q̄s vectes induci poſſint q̄s
et ipos lamis aureis operuit. Fecit et
velū d̄ hyacintho ⁊ purpura: vermicu
lo ac byſſo retorta opere polymitario:
variū atꝗ̄ diſtinctū: ⁊ q̄ttuor colūnas
de lignis ſethim: q̄s cuz capitib⁹ deau
rauit: fuſis baſib⁹ earū argēteis. Fecit
⁊ tētoriū ı̄ itroitu tabernaculi ex hya-
cintho purpura vermiculo byſſoꝗ̄ re-
torta ope plumarij ⁊ colūnas q̄nꝗ̄ cū
capitibus ſuis q̄s opuit auro: baſeſꝗ̄
eaꝝ fudit eneas quas ⁊ operuit auro.
Ecit āt beſeleel ⁊ ar XXXVII A
F cā de lignis ſethi habētē duos
⁊ ſemis cubitos ı̄ lōgitudineꝫ: ⁊
cubitū ac ſemiſſē ı̄ latitudie: altitudo
q̄ꝫ vni⁹ cubiti fuit ⁊ dimidij: veſtiuitꝗ̄
eā auro puriſſimo it⁹ ⁊ forꝭ. Et fec̄ illi
coronā aureā ꝑ gyꝝ ↄflās q̄ttuor ānu
los aureos ꝑ q̄ttuor āgulos ei⁹: duos
ānulos ı̄ latere vno ⁊ duos ı̄ alťo. Ue-
ctes q̄ꝫ fec̄ d̄ lignis ſethim q̄s veſtiuit
auro ⁊ q̄s miſit ı̄ ānulos q̄ erāt ı̄ lateri
b⁹ arce ad portādū eā. Fecit ⁊ ꝓpitiato
riū. i. oraculū d̄ auro mūdiſſimo duoꝝ
cubitoꝝ ⁊ dimidij ı̄ lōgitudie ⁊ cubiti
ac ſemis ı̄ latitudie. Duos etiā cheru-
bin ex auro ductili q̄s poſuit ex vtra-
ꝗ̄ pte ꝓpitiatorij: cherubī vnū ı̄ ſūmi
tate vni⁹ ptꝭ ⁊ cherub alteꝝ ı̄ ſūmita-
te ptꝭ alteri⁹. Duos cherubī ı̄ ſinglis B
ſūmitatib⁹ ꝓpitiatorij: extēdētes alas
⁊ tegētes ꝓpitiatoriū: ſeꝗ̄ mutuo re-
ſpiciētes. Fecit ⁊ mēſā d̄ lignis ſethim
in lōgitudine duoꝝ cubitoꝝ: ⁊ in lati
tudine vni⁹ cubiti q̄ habebat ı̄ alti-
tudine cubitū ac ſemiſſem. Circūdedit

q̄ eā auro mundissimo: ⁊ fecit illi la-
biū aureū ꝑ gyrū: ipsiq̄ labio coronā
aureā iterrasilē q̄ttuor digitoꝝ: ⁊ suꝑ
eādē alterā coronā aureā. Fudit ⁊ q̄t-
tuor circulos aureos q̄s posuit in q̄t-
tuor angulos ꝑ singłos pedes mēse ꝯ
coronā: misitq̄ in eos vectes vt possit
mensa portari: ip̄os q̄z vectes fecit de
lignis sethim: et circūdedit eos auro.
C Et vasa ad diūsos vsus mēse: acetabu
la: phialas ⁊ cyathos et thuribula ex
auro puro: in q̄bꝰ offerēda sūt libami
na. Fecit ⁊ candelabrū ductile ď auro
mundissimo: de cuiꝰ vecte: calami: cy-
phi: spheruleq̄ ac lilia ꝓcedebāt sex ī
vtroq̄ latere. Tres calami ex ꝑte vna
⁊ tres ex altera. Tres cyphi ī nucꝭ mo
dū ꝑ calamos singłos: speruleq̄ silr̄ et
lilia: et tres cyphi instar nucis ī cala-
mo altero: spheruleq̄ silr̄ ⁊ lilia. Equū
erat opꝰ sex calamoꝝ q̄ ꝓcedebant de
stipite cādelabri In ip̄o aūt vecte erāt
q̄ttuor cyphi in nucis modū: spherule
q̄ ꝑ singłos ⁊ lilia: ⁊ spherule sb̄ duo-
bus calamis ꝑ loca tria q̄ silr̄ sex fiunt
calami ꝓcedētes ď vecte vno. Et sphe
rule igiᵗ ⁊ calami ex ip̄o erāt: vniuer-
sa ductilia ex auro purissimo. Fecit et
lucernas septē cū emūctorijs suis: et
vasa vbi ea q̄ emūcta sūt extinguanᵗ
de auro purissimo. Talētū auri appen
debat cādelabrū cū oībus vasis suis.
D Fecit ⁊ altare thymiamatis de lignis
sethim ꝑ q̄drū singłos hn̄s cubitos: ⁊
in altitudine duos: e cuiꝰ angulis ꝓce
debant cornua: vestiuitq̄ illud auro
purissimo cū craticula ac parietibꝰ et
cornibꝰ. Fecitq̄ ei coronaz aureolā ꝑ
gyꝝ: ⁊ duos ānulos aureos sub coro-
na ꝑ singula latera: vt mittanᵗ in eos
vectes: ⁊ possit altare portari. Ip̄os au
tē vectes fecit de lignis sethim: ⁊ ope-
ruit laminis aureis. Cōposuit et oleū
ad sanctificatiōis vnguētū ⁊ thymia-
mata de aromatibus mūdissimis ope-
re pigmētarij. XXXVIII

A f Ecit ⁊ altare holocausti ď lig
2. Pa. 1. 8 nis sethim: q̄nq̄ cubitorū per
quadrū: ⁊ triū in altitudine: cuiꝰ cor-
nua de angulis ꝓcedebant: opuitq̄ il
lud lamis ereis. Et in vsus eiꝰ parauit
ex ere vasa diuersa: lebetes: forcipes: fu
scinulas: vncinos: ⁊ ignium receptacu
la. Craticulāq̄ eiꝰ in modū retis fecit
eneā: ⁊ subter eā ī altarꝭ medio arulā
fusis q̄ttuor annulr̄ ꝑ totidē retiaculi
sūmitates: ad imittēdos vectes ad por
tādū. Quos ⁊ ip̄os fecit ď lignis sethī
⁊ opuit lamis eneis: induxitq̄ circu-
los q̄ ī lateribꝰ altarꝭ eminebāt. Ip̄m
aūt altare nō erat solidū s̄z cauū ex ta-
bulatis: ⁊ intꝰ vacuū. Fecit ⁊ labrum
eneū cū basi sua de speculis mulieꝝ: q̄
excubabāt ī ostio tabernaculi. Fecit ⁊ B
atriū ī cuiꝰ australi plaga erāt tētoria
ď bysso retorta cubitoꝝ centū: colūne
enee viginti cū basibꝰ suis: capita co-
lūnaꝝ ⁊ tota opis celatura argentea.
Eque ad septrionalis plagā tentoria
colūne basesq̄ ⁊ capita colūnaꝝ eius-
dē mēsure ⁊ opis ac metalli erant. In
ea ꝟo plaga q̄ ad occidētē respicit fu-
erūt tētoria cubitoꝝ q̄nq̄ginta: colū-
ne decē cū basibꝰ suis enee: ⁊ capita co
lūnaꝝ ⁊ tota opis celatura argentea.
Porro ꝯ oriētē q̄nq̄ginta cubitoꝝ pa
rauit tētoria: e q̄bꝰ q̄ndecim cubitos
colūnaꝝ triū cū basibꝰ suis vnū tene-
bat latꝰ: ⁊ ī ꝑte altera: q̄ vtraq̄ ꝑte in-
troitū tabernaculi faciat: q̄ndecim eq̄
cubitoꝝ erāt tētoria: colūneq̄ tres et
bases totidē. Cūcta atrij tentoria bys-
sus retorta texuerat. Bases colūnarū
fuere enee: capita aūt eaꝝ cū celaturis
suis argētea. S̄z ⁊ ip̄as colūnas atrij
vestiuit argēto: et in itroitu eiꝰ opere C
plumario fecit tētoriuz ex hyacintho:
purpura: vermiculo ac bysso retorta:
qd̄ habebat viginti cubitos in lōgitu
dine. Altitudo ꝟo q̄nq̄ cubitoꝝ erat:
iuxᵗ mēsurā quā cūcta atrij tētoria ha-
bebāt. Colūna autē ī ingressu fuere q̄t-
tuor cū basibꝰ eneis: capitaq̄ eaꝝ ⁊ ce
lature argentee. Paxillos q̄z taberna-
culi ⁊ atrij ꝑ gyrū fecit eneos. Hec sūt
instrumēta tabnaculi testionij q̄ enu
merata sūt iuxᵗ p̄ceptū moysi ī cerimo
nijs leuitaꝝ ꝑ manū ythamar filij aa-
rō sacerdotꝭ: q̄s beseleel filiꝰ huri filij
hur ď tribu iuda: dn̄o ꝑ moysē iubēte
cpleuerat: iūcto sibi socio ooliab filio
achisamech ď tribu dan: q̄ ⁊ ip̄e arti-
fex lignoꝝ egregiꝰ fuit: ⁊ polymitariꝰ
atq̄ plumariꝰ ex hyacintho: purpura:
vermiculo ⁊ bysso. Oē aurū qd̄ expē
sū ē in ope sāctuarij: ⁊ qd̄ oblatū ē in
donarijs: viginti ⁊ nouē talētoꝝ fuit:
et septingētoꝝ triginta sicloꝝ: ad mē-

D suram sanctuarij. Oblatū est autē ab
his q̄ transierunt ad numeꝝ a viginti
annis ⁊ supra: de sexcētis trib⁹ milib⁹
⁊ q̄ngentis q̄nq̄ginta armatoꝝ. Fue-
rūt p̄terea cētū talēta argenti: e q̄bus
ꝯflate sunt bases sāctuarij: ⁊ introitus
vbi velū pēdet. Cētum bases facte sūt
de talētis cētum: singulis talēt ꝑ ba-
ses singulas supputat. De mille autē
septingentis ⁊ septuagintaq̄nq̄ fecit
capita colūnaꝝ q̄s ⁊ ipsas vestiuit ar-
gento. Eris quoq̄ oblata sūt talenta
septuaginta duo milia: et quadringen
ti supra sicli: ex q̄bus fuse sūt bases in
introitu tabernaculi testimonij: et al-
tare eneum cū craticula sua: oiaq̄ va-
sa q̄ ad vsum ei⁹ ptinent: ⁊ bases atrij
tam in circūitu q̄ in ingressu ei⁹: ⁊ pa-
xilli tabernaculi atq̄ atrij ꝑ gyrum.

B E hyacintho vero ⁊ XXXIX
D purpura vermiculo ac bysso fe-
cit vestes q̄b⁹ indueret aaron
q̄n mīstrabat in sāct sicut p̄cepit dn̄s
moysi. Fecit igit suphumerale d auro
hyacintho et purpura coccoq̄ bis tin
cto et bysso retorta: ope polymitario.
Inciditq̄ bracteas aureas: ⁊ extenu-
uit in fila vt possent torq̄ri cum prioꝝ
colorū subtegmine: duasq̄ oras sibi
inuicē copulatas in vtroq̄ latere sūmi
tatū: ⁊ baltheū ex eisdē colorib⁹: sicut
p̄cepat dn̄s moysi. Parauit ⁊ duos la-
pides onychinos astrictos ⁊ inclusos
auro: ⁊ sculptos arte gemmaria noib⁹
filioꝝ isrl. Posuitq̄ eos i laterib⁹ sup-
humeralis in monimētū filioꝝ isrl: si-
cut p̄cepat dn̄s moysi. Fecit ⁊ rationa
le ope polymito iux opus suphumera
lis: ex auro: hyacintho: purpura: coc-
coq̄ bis tincto ⁊ bysso retorta: q̄dran-
gulū duplex mēsure palmi: ⁊ posuit in
eo gēmarū ordines q̄ttuor. In primo
versu erat sardi⁹: topazius: smaragd⁹.
In scdo: carbunculus: saphyr⁹: iaspis.
C In tertio: liguri⁹: achates ⁊ ametist⁹.
In quarto chrisolithus: onychinus ⁊
berillus: circūdati ⁊ inclusi auro ꝑ or-
dines suos. Ipsiq̄ lapides duodecim
sculpti erāt noib⁹ duodecim tribuum
isrl: singuli ꝑ noia singuloꝝ. Fecerunt
in rationali ⁊ catenulas sibi inuicē co
herentes de auro purissimo ⁊ duos vn
cinos: totidēq̄ annulos aureos. Por
ro annulos posuerūt in vtroq̄ latere
rationalꝭ: e q̄bus pēderent due catene
auree q̄s inseruerūt vncinis q̄ in sup-
humeralꝭ angulꝭ eminebāt. Hec ⁊ an̄ et D
retro ita ꝯueniebāt sibi: vt suphumera
le ⁊ rationale mutuo necterent stricta
ad baltheū ex annulis forti⁹ copulata:
q̄s iūgebat vitta hyacinthina ne laxe
fluerēt ⁊ a seinuicē mouerent: sic p̄ce-
pit dn̄s moysi. Fecerūt q̄z tunicā suphu
meralē totā hyacinthinā: ⁊ capitiū in
supiori pte ꝯ mediū: oraq̄ ꝑ gyꝝ capi-
tij textilē: deorsū āt ad pedes malapu-
nica ex hyacitho: purpura: vermiculo
ac bysso retorta: ⁊ tintinabula d auro
purissimo: q̄ posuerūt int malogranata E
i extrema pte tunice ꝑ gyꝝ: tintinabu-
lū āt aureū ⁊ malūpunicū: q̄b⁹ ornat⁹
icedebat pōtifex q̄n misterio fūgebat:
sic p̄cepit dn̄s moysi. Fecerūt ⁊ tunicas
byssinas ope textili aarō ⁊ filijs ei⁹: et
mitras cū coronulꝭ suis ex bysso: femia-
lia q̄z linea byssina: cīgulū vo d bysso
retorta: hyacitho: purpura ac vermicu
lo distinctū arte plumaria: sic p̄cepat
dn̄s moysi. Fecerūt ⁊ laminā sacre vn-
ctiōis d auro purissimo: scpserūtq̄ i ea
ope gēmario sāctū dn̄i: ⁊ strinxerūt eā
cū mitra vitta hyacithina: sic p̄cepat
dn̄s moysi. Perfectū est igit oē op⁹ ta- F
bernaculi ⁊ tecti testionij. Fecerūtq̄ fi-
lij isrl cūcta q̄ p̄cepat dn̄s moysi: ⁊ ob-
tulerūt tabnaculū ⁊ tectū: ⁊ vniuersā
supellectilē: ānulos: tabulas: vectes:
colūnas ac bases: opertoriū d pellib⁹ ari
etū rubricat: ⁊ aliud opimētū d hya-
cithinis pellib⁹: velū: arcā: vectes: ꝓpi-
tiatoriū: mēsam cū vasis suis: ⁊ ꝓposi-
tionis panib⁹: cādelabrū: lucernas: et
vtēsilia eaꝝ cū oleo: altare aureū ⁊ vn
guētū ⁊ thymiama ex aromatibus: et G
tentoriū in introitu tabernaculi: alta
re eneum: retiaculū: vectes et vasa ei⁹
oia: labrū cum basi sua: tētoria atrij ⁊
colūnas cū basib⁹ suis: tētoriū i itroi-
tu atrij: funiculosq̄ illius et paxillos.
Nihil ex vasis defuit q̄ in ministeriuꝫ
tabernaculi ⁊ in tectū federis iussa sūt
fieri. Vestes quoq̄ quibus sacerdotes
vtunt i sanctuario: aaron. s. ⁊ filij ei⁹:
obtulerunt filij isrl: sicut p̄ceperat do-
minus. Que postq̄ moyses cuncta vi-
dit expleta: bn̄dixit eis. XL

L ocutusq̄ est dn̄s ad moysē di- A
cēs: Mēse primo: p̄ma die mē-

ſis:eriges tabernaculum teſtimonij:⁊
pones ĩ ea arcā: dimitteſq; añ illā ve-
lū:⁊ illata mēſa pones ſup eā q̄ rite p̄
cepta ſūt. Cādelabrū ſtabit cum lucer-
nis ſuis:⁊ altare aureū ĩ q̄ adolet in-
cēſū:corā arca teſtimonij. Tētoriū in
introitu tabernaculi pones:et añ illō
altare holocauſti. Labrum ĩter altare
⁊ tabernaculū:qđ implebis aq̄. Circū-
dabiſq; atriū tētorijs ⁊ ingreſſū eius.
B Et aſſumpto vnctionis oleo vnges ta
bernaculū cū vaſis ſuis vt ſāctificēt
altare holocauſti ⁊ oīa vaſa eiꝰ :labrū
Ē.30.c cū baſi ſua. Oīa vnctiōis oleo ꝯſecra-
bis vt ſint ſācta ſāctoꝝ. Applicabiſq;
aarō ⁊ filios eiꝰ ad fores tabernaculi
teſtimonij:⁊ lotos aq̄ indues ſāct vе
ſtibꝰ vt miniſtrēt mihi: ⁊ vnctio eoꝝ ĩ
Nu.7.a ſacerdotiū ſempiternū ꝓficiat.‖ Fecit
q; moyſes oīa q̄ p̄cepat dñs. Igit mē
ſe ṗmo anni ſcđi :ṗma die mēſis: col-
locatū ē tabernaculū. Erexitq; moy-
ſes illud ⁊ poſuit tabulas :ac baſes et
vectes:ſtatuitq; colūnas ⁊ expādit te
ctū ſup tabernaculū : impoſito deſup
opimēto:ſicut dñs ipauerat. Poſuit
⁊ teſtimoniū ĩ arca:ſubditis infra ve-
C ctibꝰ:⁊ oraculū deſup. Cūq; intuliſſet
arcā ĩ tabernaculū:appendit añ eā ve-
lum vt expleret dñi iuſſionē. Poſuit ⁊
mēſā ĩ tabernaculo teſtimonij ad pla
gam ſeptētrionalē ex velū :ordinatis
corā ꝓpoſitionis panibꝰ :ſicut p̄cepat
dñs moyſi. Poſuit ⁊ candelabrū in ta
bernaculo teſtimonij e regiōe mēſe in
pte auſtrali: locat p ordinē lucernis
iux p̄ceptū dñi. Poſuit ⁊ altare aureū
ſub tecto teſtimonij:ꝯ velum: ⁊ adole
uit ſuper eo incēſum aromatuz:ſicut
iuſſerat dominus. Poſuit ⁊ tentoriuz
in introitu tabernaculi: et altare ho-
locauſti in veſtibulo teſtimonij : offe-
D rens ĩ eo holocauſtum et ſacrificia vt
Ē.30.c dñs impauerat.‖ Labrū q̄z ſtatuit ĩter
tabernaculū teſtimonij et altare im-
plens illud aqua:laueruntq; moyſes et
aaron ac filij eius manꝰ ſuas ⁊ pedes
cum ingrederent tectū federis :⁊ acce
derēt ad altare:ſicut p̄cepat dominꝰ.
Erexit et atriū p gyrū tabernaculi :et
altaris:ducto in introitu eiꝰ tentorio.
Nu.9.c ‖ Poſtq; oīa pfecta ſunt: operuit nu
3.Re.8.b bes tabernaculū teſtimonij :et gloria
dñi impleuit illud. Nec poterat moy-
de nube ſup archa

ſes ingredi tectū federꝭ nube operiēte
oīa:⁊ maieſtate dñi coruſcāte:qꝛ cun-
cta nubes operuerat. Si qñ nubes ta-
bernaculū deſerebat: ꝓficiſcebāt filij
iſrł p turmas ſuas. Si pēdebat deſup
manebāt in eodē loco. Nubes quippe
dñi incubabat p diem tabernaculo et
ignis in nocte : vidētibus pplis iſrael
p cunctas manſiones ſuas.
Explicit liber exodi Incipit vaiecra
id eſt liber Leuiticus. Capitulum I

Ocauit autem A

V moyſen: ⁊ locutꝰ eſt ei do-
minꝰ de tabernaculo teſti
monij dicēs. Loq̄re filijs
iſrł:⁊ dices ad eos: Homo q̄ obtulerit
ex vobis hoſtiā dño đ pecoribꝰ:id ē.đ
bobꝰ ⁊ ouibꝰ: offerēs victimas:ſi ho-
locauſtū fuerit eiꝰ oblatio ac đ armen
to:maſculū imaculatū offeret ad oſti-
um tabernaculi teſtimonij ad placan B
dū ſibi dñz.‖ Ponetq; manꝰ ſup caput Exo.29
hoſtie ⁊ acceptabił erit:atq; ĩ expiati- ĩ.3.a.
onē eiꝰ ꝓficiēs. Immolabitq; vitulū ĩ.4.a
corā dño ⁊ offerēt filij aarō ſacerdot
ſāguinē eiꝰ :fundētes p altar circūi-
tū:qđ eſt añ oſtiū tabernaculi. Detra-
ctaq; pelle hoſtie artꝰ ĩ fruſtra ꝯcidēt
⁊ ſubijciēt in altari ignē ſtrue lignoꝝ
añ cōpoſita ⁊ mēbra q̄ ſūt ceſa deſup
ordināntes:caput videlz ⁊ cūcta q̄ ad-
herēt iecori:iteſtinis ⁊ pedibꝰ lot aq̄:
adolebitq; ea ſacerdos ſup altare in
holocauſtū ⁊ ſuauē odorē dño Qꝫ ſi đ C
pecoribꝰ oblatio ē:de ouibꝰ ſiue de ca
pris holocauſtū:agnū anniculū ⁊ abſ
q; macula offeret: imolabitq; ad latꝰ
altar qđ reſpicit ad aquilonē coram
dño. Sāguinē vo illiꝰ fundēt ſup al-
tare filij aarō per circūitū : diuidētq;
mēbra :caput et oīa q̄ adherēt iecori:
⁊ imponēt ſuper ligna q̄bus ſubijcien
dus ē ignis. Inteſtina vo et pedes la
uabūt aqua:⁊ oblata omnia adolebit
ſacerdos ſup altare in holocauſtum ⁊
odorē ſuauiſſimū dño. Si autē đ aui D
bus holocauſti oblatio fuerit dño : de
turturibꝰ ⁊ pullis colūbe: offeret eam
ſacerdos ad altare :et retorto ad collū
capite:ac rupto vulner loco: decurre
re faciet ſanguinē ſup crepidinē alta-
ris: veſiculā vo guttur ⁊ plumas ꝓ-
ijciet ꝓpe altare ad orientalē plagā :in

loco in q̄ cineres effundi solēt. Cōfrin
getq; ascellas ei⁹. ⁊ nō secabit: neq; fer
ro diuidet eā ⁊ adolebit sup altare li-
gnis igne supposito. Holocaustū est et
oblatio suauissimi odoris dño. II
A Nima cū obtulerit oblationē
a sacrificij dño: simila erit ei⁹ ob
latio. Fundetq; sup eā oleū: et
ponet thus ac deferet ad filios aaron
sacerdot̄. Quoꝝ vn⁹ tollet pugillū ple
nū simile ⁊ olei ac totū thus: ⁊ ponet
memoriale sup altare in odorē suauis-
simū dño. Qđ aūt reliquū fuerit de sa-
crificio: erit aaron ⁊ filioꝝ ei⁹: sanctū
B sctōꝝ de oblationib⁹ dño. Cū aūt ob-
tuleris sacrificiū coctū in clibano d̄ si
mila: panes. s. absq; fermēto cōspersos
oleo: ⁊ lagana azyma oleo lita: si obla
tio tua fuerit de sartagine simile cōsp-
se oleo ⁊ absq; fermēto: diuides eā mi
nutatim et fundes sup eā oleū. Si aūt
de craticula fuerit sacrificiū: eq̄ simila
C oleo cōspgēt: quā offerēs dño: trades
manib⁹ sacerdot̄: Qui cū obtulerit eā
tollet memoriale de sacrificio: ⁊ adole
bit sup altare in odorē suauitat̄ dño.
Quicq̄d aūt reliquū est: erit aaron ⁊ fi
lioꝝ ei⁹: sanctū sctōꝝ de oblationib⁹
dñi. Ois oblatio que offert̄ dño absq;
fermēto fiet: nec q̄cq; fermēti ac mel-
lis adolebit̄ in sacrificio dñi. Primi-
tias tm̄ eoꝝ offeretis ac munera: sup
D altare vero nō ponent̄ in odorē suaui
tatis. Quicq̄d obtuleris sacrificij sale
cōdies: nec auferes sal federis dei tui
de sacrificio tuo. In omni oblatione
offeres sal. Si aūt obtuleris mun⁹ pri
mitiarū frugū tuaꝝ dño: despicis ad-
huc virētibus: torres eas igni: ⁊ con-
fringes in morē farris: et sic offeres
primitias tuas dño: fundes sup ea ole
um ⁊ thus imponēs: qr oblatio dñi ē.
de q̄ adolebit sacerdos i memoriā mu-
neris: ptē farris fracti: et olei ac totū
A Uod si hostia (thus. III
q pacificoꝝ fuerit ei⁹ oblatio: et
de bob⁹ voluerit offerre: marē
siue feminā: imaculata offeret coram
dño. Ponetq; manū sup caput victie
sue: q̄ imolabit̄ in introitu tabernacu
26.b li. Fundētq; filij aarō sacerdot̄ san
guinē p altar̄ circūitū: ⁊ offerēt d̄ ho
stia pacificoꝝ in oblationē dño adipē
q̄ operit vitalia: et quicq̄d pinguedis

est intrinsecus: duos renes cū adipe q̄
tegunt̄ ilia: ⁊ reticulū iecoris cū renū B
culis. Adolebūtq; ea sup altare in ho
locaustū lignis igne supposito in obla-
tionē suauissimi odoris dño. Si vero
de ouib⁹ fuerit ei⁹ oblatio ⁊ pacificoꝝ
hostia: siue masculum obtulerit siue fe
minā: imaculata erūt. Si agnū obtu-
lerit corā dño: ponet manū suā sup ca
put victime sue: q̄ imolabit̄. i. vestibu
lo tabernaculi testimonij. Fundentq;
filij aaron sanguinē ei⁹ p circūitū al- C
taris: et offerēt de pacificoꝝ hostia sa
crificiū dño: adipē ⁊ caudā totā cū re-
nib⁹ ⁊ pinguedinē q̄ operit ventrē at-
q; vniuersa vitalia: ⁊ vtrūq; renūculū
cū adipe q̄ est iuxta vitalia: reticulūq;
iecoris cū renūcul̄: ⁊ adolebit ea sacer-
dos sup altare in pabulū ignis ⁊ obla
tionis dñi. Si capra fuerit ei⁹ oblatio
⁊ obtulerit eā dño: ponet manū suā su
p caput ei⁹: imolabitq; eā in introitu
tabernaculi testimonij. Et fundēt fi- D
lij aarō sanguinē ei⁹ p altar̄ circūitū
tollētq; ex ea in pastū ignis dñici adi-
pē q̄ operit ventrē: ⁊ q̄ tegit vniuersa
vitalia: duos renūculos cū reticulo q̄
est sup eos iux̄ ilia: ⁊ aruinā iecoris cū
renūculis: adolebitq; ea sup altare sa-
cerdos in alimoniā ignis ⁊ suauissimi
odoris. Ois adeps dñi erit iure ppe-
tuo in generationib⁹ ⁊ cūctis habita-
culis vestris: nec sanguinē nec adipē
omnino comedetis. IIII
l Ocut⁹q; ē dñs ad moysē dicēs: A
Loq̄re filijs isrl̄. Aia q̄ peccaue
rit p ignorātiā: ⁊ de vniuersis mādat̄
dñi q̄ p̄cepit vt nō fierēt: q̄ppiā fecerit:
si sacerdos q̄ vnct⁹ est peccauerit delin
quere faciēs pplm: offeret ꝓ pctō suo
vitulū imaculatū dño: et adducet illū
ad ostiū tabnaculi testimonij corā do- s.1.b
mino: ponetq; manū suā sup caput ei⁹ s.3.a
⁊ imolabit eū dño. Hauriet q̄z de san-
guine vituli: inferēs illū in tabernacu B
lū testimonij. Cūq; intixerit digitū in
sanguinē: aspget eū septies corā dño
ꝯ velū sanctuarij: ponetq; de eodē san
guine sup cornua altaris thymiama-
tis gratissimi dño: qđ ē i tabernaculo
testimonij. Omnē aūt reliquū sangui
nē fundet in basim altaris holocausti
in introitu tabernaculi: ⁊ adipē vitu-
li offeret ꝓ pctō: tā eū q̄ vitalia operit

ꝗ oīa q̄ intrinsec⁹ sunt: duos renūcu-
los ⁊ reticulū qđ ē supra eos iux̄ ilia:
⁊ adipē iecoris cū renūcul: sicut offerṫ
de vitulo hostie pacificoꝝ: ⁊ adolebit
C ea sup altare holocausti. Pellē vero et
oēs carnes cū capite ⁊ pedib⁹ ⁊ intesti
nis et fimo ⁊ reliq̄ corpe: efferet ex̄ ca-
stra in locū mūdū vbi cineres effundi
solēt. Incēdetqꝫ ea sup lignoꝝ struem
q̄ in loco effusoꝝ cinerū cremabunṫ.
Qꝫ si ois turba isrl' ignorauerit ⁊ ꝑ im
peritiā fecerit qđ ꝯ mādatū dn̄i ē: ⁊ po
stea itellexerit pctm̄ suū: offeret ꝓ pec-
cato suo vitulū. adducetqꝫ eū ad ostiū
tabernaculi: ⁊ ponēt seniores ꝑpl'i ma-
D n⁹ sup caput ei⁹ corā dn̄o. Immolato-
qꝫ vitulo in ꝯspectu dn̄i: inferet sacer-
dos q̄ vnct⁹ ē: de sanguīe ei⁹ in taberna
culū testimonij: tincto digito aspgens
septies ꝯ velū. Ponetqꝫ de eodē sāgui
ne i cornib⁹ altar' qđ ē corā dn̄o i ta-
bernaculo testimonij. Reliquū aūt san
guinē fūdet iux̄ basim altar' holocau-
stoꝝ: qđ ē in ostio tabernaculi testimo
F.5.d. nij. ‖Omnēqꝫ ei⁹ adipē tollet ⁊ adole
bit sup altare: sic faciens ⁊ đ h̄ vitulo
quō fecit ⁊ pri⁹: ⁊ rogāte ꝓ eis sacerdo
E te ꝓpiti⁹ erit eis dn̄s. Ipsū āt vitulū ef
feret ex̄ castra atqꝫ cōburet sicut ⁊ prio
rē vitulū: q2 est ꝓ pctō multitudinis.
Si peccauerit ꝑnceps et fecerit vnū e
plurib⁹ ꝑ ignorantiā qđ dn̄i lege ꝓhi-
beṫ: ⁊ postea intellexerit pctm̄ suū: of-
feret hostiā coraꝫ dn̄o hircū de capris
imaculatū: ponetqꝫ manū suā sup ca-
put ei⁹. Cūqꝫ imolauerit eū i loco vbi
solet mactari holocaustū corā dn̄o q2
ꝓ pctō ē: tinget sacerdos digitū i san-
guine hostie ꝓ pctō tāgēs cornua alta
ris holocausti ⁊ reliquū fundēs ad ba
sim ei⁹: adipē ꝟo adolebit supra: sicut
F in victimis pacificoꝝ fieri solet. Roga
bitqꝫ ꝓ eo ⁊ ꝓ pctō ei⁹ ⁊ dimitteṫ ei.
Qꝫ si peccauerit aīa ꝑ ignorātiā đ po-
pulo terre vt faciat q̄cq̄ de his q̄ dn̄i
lege ꝓhibenṫ atqꝫ delinquat: ⁊ cogno
uerit peccatū suū: offeret caprā imacu
latā: ponetqꝫ man⁹ sup caput hostie q̄
ꝓ pctō ē: ⁊ imolabit eā i loco holocau
sti. Tolletqꝫ sacerdos de sanguīe in di
gito suo: ⁊ tāgēs cornua altaris holo-
causti: reliquū fūdet ad basem ei⁹. Om
nē aūt adipē auferēs: sicut auferri so-
let de victimis pacificoꝝ: adolebit su-
ꝑ altare i odorē suauitat' dn̄o: rogabit
qꝫ ꝓ eo ⁊ dimitteṫ ei. Si aūt de pecori B
b⁹ obtulerit victimā ꝓ pctō: ouē. s. im
maculatā: ponet manū sup caput ei⁹:
⁊ imolabit eā i loco vbi solēt cedi ho-
locaustoꝝ hostie. Sumetqꝫ sacerdos
de sanguine ei⁹ digito suo: ⁊ tāgēs cor
nua altaris holocausti: reliquū fūdet
ad basim ei⁹. ‖Oēm q̄ꝫ adipē auferēs:
sicut auferri solet adeps ariet' q̄ imo-
laṫ ꝓ pacificis cremabit sup altare in
cēsuꝫ dn̄i: rogabitqꝫ ꝓ eo ⁊ ꝓ pctō ei⁹
I peccauerit (⁊ dimitteṫ ei. V A
S aīa ⁊ audierit vocē iurant': te-
stisqꝫ fuerit ꝙ ipē vidit: aut ꝯsci
us. nisi indicauerit: portabit iniq̄tatē
suā. Aīa q̄ tetigerit aliq̄d imūdū: siue
qđ occisuꝫ a bestia ē aut ꝑ se mortuū
aut q̄lìbet aliud reptile ⁊ oblita fue-
rit imūditie sue rea ē ⁊ deliq̄t: Et si te-
tigerit q̄cq̄ đ imūdicia hois iux̄ oēm
impuritatē q̄ pollui solet: oblitaqꝫ co-
gnouerit postea: subiacebit delicto. Ani
ma q̄ iurauerit ⁊ ꝓtulerit labijs suis
vt vel male q̄d faceret: vel bn̄: ⁊ idipm̄
iuramēto ⁊ sermōe firmauerit: oblita-
qꝫ postea intellexerit delictū suū: agat
penitētiā ꝓ pctō: ⁊ offerat de gregib⁹
agnū siue capram: orabitqꝫ ꝓ ea sacer- B
dos ⁊ ꝓ peccato ei⁹. ‖Sin aūt nō potu J.12.
erit offerre pec⁹: offerat duos turtures Lu.2
vel duos pullos colūbaꝝ dn̄o: vnū ꝓ
pctō: ⁊ alteꝝ i holocaustū: dabitqꝫ eos
sacerdoti. Qui ꝑmū offerēs ꝓ pctō: re-
torquebit caput ei⁹ ad pēnulas: ita vt
collo adhereat: ⁊ nō penit⁹ abrūpaṫ: ⁊
aspget de sanguine ei⁹ parietē altar'
Quicq̄d aūt reliquū fuerit faciet distil
lare ad fūdamētū ei⁹: q2 ꝓ pctō est. Al-
terū vero i holocaustū adolebit vt fie-
ri solet: rogabitqꝫ ꝓ eo sacerdos ⁊ pro
pctō ei⁹: ⁊ dimitteṫ ei. Qꝫ si nō q̄uerit
man⁹ ei⁹ duos offerre turtures aut du
os pullos colūbaꝝ: offeret ꝓ pctō suo
simile ꝑtē ephi decimā. Nō mittet in
eā oleū nec thur' aliq̄d imponet: q2 ꝓ
pctō est: tradetqꝫ eā sacerdoti: q̄ plenū C
ex ea pugillū hauriēs cremabit sup al
tare in monimētū ei⁹ q̄ obtulerit: ro-
gās ꝓ illo et expiās: reliquā vero ꝑtē
ipse habebit imunere. Locutusqꝫ ē do-
min⁹ ad moysen dicens: Aīa si ꝑuari-
cās cerimonias ꝑ errorē in his q̄ dn̄o
sunt sctificata peccauerit: offeret ꝓ es

licto suo arietē imaculatū de gregibꝰ
q̇ emi pōt duobꝰ siclis iuxta pondus
sanctuarij: ipm̄qꝫ qd̓ intulit dāni resti
tuet: ⁊ q̇ntā ꝑtē ponet supra tradēs sa
cerdoti: q̇ rogabit ꝓ eo offerēs arietē:
⁊ dimittet̄ ei. Aia q̄ peccauerit ꝑ igno
rātiā: feceritqꝫ vnū ex his q̄ dn̄i lege ꝓ
hibent̄: ⁊ pcti rea intellexerit iniq̇tatē
D suā: offeret arietē imaculatū de gregi
bꝰ sacerdoti iux̄ mēsurā estimationēqꝫ
pcti: q̇ orabit ꝓ eo: q2 nesciēs fecerit: ⁊
dimittet̄ ei: q2 ꝑ errorē deliq̇t in dn̄o.
A Aia q̄ peccauerit: ⁊ cōtempto dn̄o ne
gauerit ꝓximo suo depositū qd̓ fidei
eiꝰ creditū fuerat: vel vi aliq̇d extorse
rit: aut calūniā fecerit: siue rem ꝑditā
inuenerit: ⁊ inficiās insuꝑ ꝑiurauerit
⁊ qd̓libet aliud ex pluribꝰ fecerit in q̇
bꝰ solēt peccare hoies: cōuicta delicti:
reddet oia q̄ ꝑ fraudē voluit obtinere
itegra: ⁊ q̇ntā insuꝑ ꝑtē dn̄o cui dam
nū itulit. Pro pctō aūt suo offeret ari
etē imaculatū de grege: ⁊ dabit eū sa
cerdoti iux̄ estimationē mēsurāqꝫ de
licti: q̇ rogabit ꝓ eo corā dn̄o: ⁊ dimit
tet̄ illi ꝓ singulis q̄ faciēdo peccauit.
A Ocutus est dn̄s ad moy VI
l sen dicēs: Precipe aarō ⁊ filijs
eiꝰ. Hec ē lex holocausti: Crema
bit̄ i altari tota nocte vsqꝫ mane. Ig
nis ex eodē altari erit. Uestiet̄ tunica
sacerdos ⁊ feminalibꝰ lineis: tolletqꝫ
cineres quos vorās ignis exussit: ⁊ po
nēs iuxta altare spoliabit̄ priorib' ve
stimētis: indutisqꝫ alijs efferet eos ex̄
castra: ⁊ in loco mūdissimo vsqꝫ ad fa
uillā cōsumi faciet. Ignis aūt i altari
semper ardebit quē nutriet sacerdos:
subijciēs ligna mane ꝑ singulos dies:
⁊ imposito holocausto desuper: adipes
adolebit pacificoꝝ. Ignis ē iste ꝑpetu
us: q̇ nūqꝫ deficiet i altari. Hec est lex
sacrificij ⁊ libamētoꝝ que offerēt filij
aarō corā dn̄o ⁊ corā altari. Tollet sa
B cerdos pugillū simile q̄ cōsꝑsa ē oleo:
⁊ totū thus qd̓ est suꝑ similā positū ē:
adolebitqꝫ illud i altari: i monimentū
odoris suauissimi dn̄o. Reliquā āt ꝑtē
simile comedet aarō cū filijs suis abs
qꝫ fermēto: ⁊ comedit in loco sanctua
C rij tabernaculi. Ideo aūt nō fermēta
bit̄: q2 ꝑs eiꝰ in dn̄i offert̄ incensum.
Sācm̄ sctōꝝ erit sicut ꝓ pctō atqꝫ de
licto. Mares tm̄ stirpis aarō comedēt

illud. Legittimū ac sempiternū est in
generationibꝰ vr̄is de sacrificijs dn̄i.
Omnis q̇ tetigerit illa sctificabit̄. Lo
cutꝰqꝫ est dn̄s ad moysen dicēs: Hec ē
oblatio aaron ⁊ filioꝝ eiꝰ quā offerre
debēt dn̄o i die vnctiōis sue. Decimā
partē ephi offerēt simile in sacrificio
sempiterno: mediū eiꝰ mane ⁊ mediuꝫ
eiꝰ vespere: q̄ in sartagine oleo cōsper
sa friget̄. Offeret aūt eā calidā i odorē
suauissimū dn̄o sacerdos q̇ iure patri
successerit: ⁊ tota cremabit̄ in altari.
Omne em̄ sacrificiū sacerdotū igne cō
sumet̄: nec q̇sqꝫ comedet ex eo. Locutꝰ
est aūt dn̄s ad moysen dicēs: Loquere
aaron ⁊ filijs eiꝰ. Ista est lex hostie ꝓ
pctō. In loco vbi offert̄ holocaustū: i
molabit̄ corā dn̄o: sanctū sanctoꝝ est.
Sacerdos q̇ offert comedet eā in loco
sancto in atrio tabernaculi. Quicq̇t te
tigerit carnes eiꝰ sanctificabit̄. Si de
sanguine illiꝰ vestis fuerit asꝑsa laua
bit̄ i loco sancto. ‖ Uas aūt fictile in q̄ I.II.c.x.I.
cocta est cōfringet̄. Qꝫ si vas eneū fue 15.b
rit: defricabit̄ et lauabit̄ aq̄. Ois ma
sculus de genere sacerdotali vescet̄ de
carnibꝰ eiꝰ: q2 sanctū sanctoꝝ est. Ho
stia em̄ que cedit̄ ꝓ pctō: cuiꝰ sanguis
infert̄ in tabernaculū testimonij ad ex
piandū in sāctuario: nō comedet̄: sed
cōburet̄ igni. Hec quoqꝫ ē lex hostie ꝓ D
delicto: sancta sāctorū est. Idcirco vbi
imolabit̄ holocaustū: mactabit̄ et vi
ctima ꝓ delicto. Sanguis eiꝰ ꝑ gyrū
altaris fundet̄. Offerēt ex ea caudā et
adipē q̇ operit vitalia: duos renūcu
los ⁊ pinguedinē q̄ iux̄ ilia est: reticu
lūqꝫ iecoris cū renūcul': ⁊ adolebit ea
sacerdos suꝑ altare. Incēsum est dn̄i ꝓ
delicto. Ois masculus de sacerdotali
genere in loco sctō vescet̄ his carnibꝰ
q2 sctm̄ sctōꝝ est. Sicut ꝓ pctō offert̄
hostia: ita et ꝓ delicto. Utriusqꝫ ho
stie lex vna erit: ad sacerdotē qui eam
obtulerit ꝑtinebit. Sacerdos qui of
fert holocausti victimā habebit pelleꝫ
eiꝰ. Et omne sacrificiū simile qd̓ coq̇t̄
in clibano: ⁊ quicq̇d in craticula vel i
sartagine ꝑparat̄: eiꝰ erit sacerdotis a
quo offert̄: siue oleo cōsꝑsa siue arida
fuerint cūctis filijs aaron mēsura eq̄
per singulos diuidet̄. VII
h Ec ē lex hostie pacificorū q̄ of A
fert̄ dn̄o. Si ꝓ gratiarū actione

oblatio fuerit:offerēt panes absq̃ fer
mēto:cōspersos oleo: ⁊ lagana azyma
vncta oleo:coctāq̃ similā ⁊ collyridas
olei admixtione cōspsas:panes q̃z fer-
mētatos cū hostia grāꝝ q̄ immolat̃
ꝓ pacificis:ex q̄bꝰ vnꝰ ꝓ p̄mitijs offert̃
dño: ⁊ erit sacerdotis q̄ fūdet hostie san
guinē. Cuiꝰ carnes eadē comedēt̃ die:
nec remanebit ex eis q̄cq̃ vsq̃ mane.
Si voto vel spōte q̄spiā obtulerit ho-
stiā:eadē silr̃ edet̃ die. Sz ⁊ siq̄d in cra
stinū remāserit vesci licitū ē. Quicq̄d
aūt tertiꝰ iuenerit dies:ignis absumet.
Si q̄s de carnibꝰ victie pacificoꝝ die
tertio comederit: irrita fiet eiꝰ oblatio
nec ꝓderit offerēti:q̄npotiꝰ q̄cūq̃ aīa
tali se edulio cōtaminauerit: p̄uarica-
C tiōis rea erit. Caro q̄ aliq̄d tetigerit im
mūdū nō comedet̃: sed cōburet̃ igni.
Qui fuerit immūdus vescet̃ ex ea. Aīa
polluta q̄ ederit d̄ carnibꝰ hostie pacifi
coꝝ q̄ oblata ē dño:pibit d̄ ꝑplis suis:
et q̄ tetigerit imūditiā hoīs vel iumē-
ti siue oīs rei q̄ polluere pōt: ⁊ comede
rit de huiuscemōi carnibꝰ:interibit de
ꝑplis suis. Locutusq̃ ē dñs ad moysen
dicēs:Loq̄re filijs isrl̃. Adipē ouis et
bouis ⁊ capre nō comedetis. Adipē ca
daueris morticini ⁊ eiꝰ aīalis qd̄ a be-
stia captū ē: habebitis in varios vsus.
F.3.d Siq̄s adipē q̄ offerri debet i incēsum
dñi comederit:pibit de ꝑplo suo. San
guinē q̄z oīs aīalis nō sumetis in cibo:
tam de auibꝰ q̄z de pecoribꝰ. Oīs aīa q̄
ederit sanguinē:pibit d̄ ꝑplis suis. Lo-
cutusq̃ ē dñs ad moysen dicēs: Loq̄-
re filijs isrl̃ dicēs: Qui offert victimā
pacificoꝝ dño: offerat simul ⁊ sacrifici
D um.i.libamēta eiꝰ. Tenebit manibus
adipē hostie: ⁊ pectusculū. Cūq̃ ambo
oblata dño cōsecrauerit: tradet sacer-
doti:q̄ adolebit adipem sup altare: pe
ctusculū aūt erit aarō ⁊ filioꝝ eiꝰ. Ar-
mꝰ q̄z dexter d̄ pacificoꝝ hostijs:cedet
i p̄mitias sacerdotis. Qui obtulerit san
guinē ⁊ adipē filioꝝ aaron: ipse habe
bit ⁊ armū dextrū i portiōe sua. Pectu
sculū eñi eleuatiōis ⁊ armū sepationis
tuli a filijs isrl̃ de hostijs eoꝝ pacificis
⁊ dedi aarō sacerdoti ⁊ filijs eiꝰ lege p
petua ab oī ꝑplo isrl̃. Hec ē vnctio aa-
ron ⁊ filioꝝ eiꝰ in cerimonijs dñi: die
qua obtulit eos moyses vt sacerdotio
fungerent̃: ⁊ q̄ p̄cepit eis dari dñs a fi
lijs isrl̃ religione ppetua i generatiōi-
bꝰ suis. Ista est lex holocausti ⁊ sacrifi-
cij ꝓ pctō atq̃ delicto: ⁊ ꝓ cōsecratiōe
⁊ pacificoꝝ victimis:q̄s cōstituit dñs
moysi i mōte sinai qn̄ mandauit filijs
isrl̃ vt offerrent oblatiōes suas dño in
Ocu- (deserto sinai. VIII A
L tusq̃ ē dñs ad moysen dicens: Exo.27
Tolle aarō cū filijs suis: vestes
eoꝝ ⁊ vnctiōis oleū:vitulū ꝓ pctō:du
os arietes:canistrū cū azymis: ⁊ cōgre
gabis oēm cetū isrl̃ ad ostiū taberna-
culi. Fecit moyses vt dñs impauerat:
cōgregataq̃ oī turba aū foras ait: Iste
est sermo quē iussit dñs fieri. Statim-
q̃ obtulit aarō ⁊ filios eiꝰ. Cūq̃ lauis
set eos: vestiuit pontificē subucula li-
nea: accingēs eū baltheo: ⁊ induēs eū
tunica hyacinthina: ⁊ desup humera-
le iposuit:qd̄ astrigēs cingulo aptauit
rōnali i q̄ erat doctrina ⁊ veritas. Cy- B
darim q̄z texit caput: ⁊ sup eā ꝯ frōtē
posuit laminā aureā cōsecratā in san-
ctificatiōe:sicut p̄cepat ei dñs. Tulit
⁊ vnctionis oleū q̄ liniuit tabernacu-
lū cū oī supellectili sua. Cūq̃ sctificās
aspsisset altare septē vicibꝰ: vnxit illd̄
⁊ oīa vasa eiꝰ:labrūq̃ cū basi sua san-
ctificauit oleo. Qd̄ fundēs sup caput
aaron: vnxit eū ⁊ cōsecrauit. Filios q̄z
eiꝰ oblatos vestiuit tunicis lineis ⁊ cin
xit baltheo:imposuitq̃ mitras vt ius
serat dñs. Obtulit ⁊ vitulū ꝓ pctō. Cū C
q̃ sup caput eiꝰ posuisset aaron ⁊ filij
eiꝰ manꝰ suas imolauit eū hauriēs sā-
guinē: ⁊ tincto digito tetigit cornua
altaris p gyꝝ. Quo expiato ⁊ sctificato
fudit reliquū sanguinē ad fundamen
ta eius. Adipē vero q̄ erat sup vitalia
⁊ reticulū iecoris: duosq̃ renunculos
cū aruinul̃ suis adoleuit sup altare: vi
tulū cū pelle ⁊ carnibꝰ: ⁊ fimo cremās
ex̄ castra:sicut p̄cepat dñs. Obtulit et
arietē in holocaustū. Sup cuiꝰ caput D
cū iposuissent aarō ⁊ filij eiꝰ manꝰ su-
as imolauit eū: ⁊ fudit sāguinē eiꝰ su-
p altare p circūitū. Ipsūq̃ arietē i fru
sta cōcidēs: caput eiꝰ ⁊ artꝰ ⁊ adipem
adoleuit igni:lotis p̄us intestinis ⁊ pe-
dibꝰ. Totūq̃ silr̃ arietē incēdit sup al-
tare eo q̄ esset holocaustuz suauissimi
odoris dño:sicut p̄cepat ei. Obtulit ⁊
arietē scd̄m i cōsecratione sacerdotū:
posuerūtq̃ sup caput eiꝰ aaron ⁊ filij

eiꝰ manꝰ suas. Quē cū imolasset moy-
ses: sumēs de sanguine eiꝰ: tetigit ex-
tremū auricule dextre aaron ⁊ pollicē
manꝰ eiꝰ dextre: silr̄ et pedis. Obtulit
E et filios aarō. Cūq́ȝ de sanguine ariet᷑
imolari tetigisset extremū auricule sin
guloꝝ dextre: ⁊ pollicis manꝰ ac dex-
tri pedis: reliquū fudit sup̱ altare per
circūitū. Adipē vero et caudā oēmq́ȝ
pinguedinē q̄ opit intestina: reticulū-
q́ȝ iecoris ⁊ duos renes cū adipibꝰ su-
is ⁊ armo dextro sep̱auit. Tollēs aūt
de canistro azymoꝝ qđ erat corā dn̄o
panes absq́ȝ fermēto ⁊ collyridā cōsp̱
sam oleo: laganūq́ȝ posuit sup̱ adipes
⁊ armū dextrū: tradēs sil̄ oia aarō ⁊ fi
F liꝭs eiꝰ. Qui postq̄ȝ leuauerūt ea corā
dn̄o: rursum suscepta de manibꝰ eoꝝ:
adoleuit super altare holocausti: eo ꝙ
cōsecratiōis eēt oblatio i odorē suaui
tat᷑ sacrificiꝭ dn̄o: Tulitq́ȝ pectusculū
eleuās illud corā dn̄o de ariete ꝯsecra
tionis in p̱tē suā: sicut p̄cep̱at ei dn̄s.
Assumēsq́ȝ vnguētū ⁊ sāguinē q̇ erat
altari: asp̱sit isup̱ aarō ⁊ vestimēta eiꝰ ⁊
sup̱ filios illiꝰ ac vestes eoꝝ. Cūq́ȝ scti
ficasset eos i vestitu suo: p̄cepit eis: di-
cēs: Coq̇te carnes ante fores taberna-
culi ⁊ ibi comedite eas. Panes q̊ȝ ꝯse-
G cratiōis edite q̇ positi sūt in canistro:
.29.f sicut p̄cepit mihi dn̄s dicēs: ‖ Aarō ⁊
filiꝭ eiꝰ comedēt eos. Quicq̇d aūt reli-
quū fuerit de carne ⁊ panibꝰ: ignis ab
sumet. De ostio q̊ȝ tabernaculi nō exi-
bit᷑ septē diebꝰ: vsq́ȝ ad diē q̇ cōplebi-
tur tp̄s cōsecrationis vr̄e. Septē eñ
diebꝰ finit̄ ꝯsecratio sicut ⁊ imp̄sentia-
rū factū est: vt ritꝰ sacrificiꝭ cōpleret̄.
Die ac nocte manebit᷑ i tabernaculo
obseruātes custodias dn̄i ne moriami
ni. Sic eñ mihi p̄ceptū ē. Feceruntq́ȝ
aarō ⁊ filiꝭ eiꝰ cūcta q̄ locutꝰ est dn̄s p̱
A Acto aūt (manū moysi. IX
f octauo die: vocauit moyses aa
ron et filios eiꝰ ac maiores na-
.29.a tu isrl̄: Dixitq́ȝ ad aaron. ‖ Tolle de ar
mēto vitulū ꝓ pctō ⁊ arietē in holo-
caustū vtrūq́ȝ imaculatos: ⁊ offer illos
corā dn̄o: ⁊ ad filios isrl̄ loq̄ris. Tolli-
te hircū ꝓ pctō: ⁊ vitulū atq́ȝ agnū an
niculū ⁊ sine macula i holocaustū: bo-
uē ⁊ arietē ꝓ pacificis: ⁊ imolate eos
corā dn̄o in sacrificio. singuloꝝ similā
cōsp̱sam oleo offerētes: Hodie eñ do-

minꝰ appebit vobis. Tulerūt ḡ cūcta
q̄ iusserat moyses ad ostiū tabernacu-
li: vbi cū ois mltitudo astaret: ait moy-
ses. Iste ē sermo quē p̄cepit dn̄s: facite
⁊ apparebit vobis gl̄ia eiꝰ. Et dixit ad B
aarō: Accede ad altare: ⁊ imola ꝓ pec
cato tuo. Offer holocaustū et dep̄care
ꝓ te ⁊ ꝓ p̱p̱lo. Cūq́ȝ mactaueris hostiā
p̱p̱li: ora ꝓ eis sicut p̄cepit dn̄s. Stati
q́ȝ aarō accedēs ad altare imolauit vi
tulū ꝓ pctō suo: cuiꝰ sanguinē obtule
rūt ei filiꝭ sui. In q̊ tingēs digitū teti-
git cornua altaris: ⁊ fudit residuū ad
basim eiꝰ. Adipēq́ȝ ⁊ renūculos ac re
ticulū iecoris q̄ sunt ꝓ pctō adoleuit
sup̱ altare: sicut p̄ceperat dn̄s moysi.
Carnes ꝟo ⁊ pellē eiꝰ ex̄ castra cōbussit
igni: immolauit ⁊ holocausti victimā.
Obtulerūtq́ȝ ei filiꝭ sui sanguinē eiꝰ: C
quē fudit p̱ altaris circūitū. Ipsā etiā
hostiā in frusta concisam cū capite et
mēbris singulis obtulerūt: q̄ oia sup̱
altare cremauit igni: lot᷑ aq̄ p̄us inte
stinis ⁊ pedibꝰ. Et ꝓ pctō p̱p̱li offerēs
mactauit hircū: expiatoq́ȝ altari fec̄ ho
locaustū: addēs in sacrificio libamēta
q̄ pariter offerunt̄: ⁊ adolēs ea sup̱ al
tare: absq́ȝ cerimoniꝭs holocausti ma-
tutini. Immolauit ⁊ bouē atq́ȝ arietē
hostias pacificas p̱p̱li. Obtulerūtq́ȝ ei
filiꝭ sui sanguinē quē fudit sup̱ altare
in circūitu: adipē aūt bouis ⁊ caudaȝ
ariet᷑ renūculosq́ȝ cū adipibꝰ suis ⁊ re D
ticulū iecoris posuerūt sup̱ pectora. Cū
q́ȝ cremati eēnt adipes sup̱ altare: pec
tora eoꝝ: ⁊ armos dextros sep̱auit aa
rō eleuās corā dn̄o: sicut p̄cep̱at moy-
ses. Et extēdēs manū ad p̱p̱lm̄ bn̄dix-
it eis. Sicq́ȝ cōplet᷑ hostiꝭs ꝓ pctō et
holocaustis ⁊ pacific᷑ descēdit. Ingres
si aūt moyses ⁊ aarō i tabernaculū te-
stimoniꝭ ⁊ deinceps egressi: bn̄dixerūt
p̱p̱lo. Apparuitq́ȝ gloria dn̄i oi multi-
tudini: ⁊ ecce egressus ignis a dn̄o de-
uorauit holocaustū ⁊ adipes q̇ erāt su
p̱ altare. Qđ cū vidissent turbe: lauda
uerūt dn̄m ruētes in facies suas. X A
‖ Arreptisq́ȝ nadab et abiu filiꝭ i.16.a
a aarō thuribul̄ suis imposuer̄t Nu.3.a. et
ignē ⁊ incēsū desup̱ offerētes 26.g.
corā dn̄o ignē alienū: qđ eis p̄ceptū nō Ps.105.
erat. Egressusq́ȝ ignis a dn̄o deuorauit
eos: et mortui sunt corā dn̄o. Dixitq́ȝ
moyses ad aarō: Hoc ē qđ locutꝰ ē do-

minꝰ: Sctificabor in his q̄ appropin-
quāt mihi: ⁊ i cōspectu ois ppl̄i glori-
ficabor. Qd̄ audiēs tacuit aaron. Uo-
cat⁊ aūt moyses mysahele et elisaphā:
filiis oziel patrui aarō: ait ad eos: Ite
⁊ tollite frēs vr̄os de cōspectu sāctua-
rii: ⁊ asportate ex̄ castra. Cōfestimq̄ ꝑ-
gentes tulerūt eos sicut iacebāt vesti-
tos lineis tunicis: ⁊ eiecerūt foras vt
B sibi fuerat iperatū. Locutusq̄ ē moy-
ses ad aarō ⁊ ad eleazar ⁊ ythamar fili
os eiꝰ. Capita vr̄a nolite nudare: ⁊ ve-
stimēta nolite scindere: ne forte mori-
amini: ⁊ sup oēm cetū oriat̄ indigna-
tio. Frēs vr̄i ⁊ ois domꝰ isrl̄ plāgāt in
cendiū qd̄ dn̄s suscitauit: vos aūt non
egrediemini fores tabnaculi: alioq̄n
peribitis. Oleū q̄ppe scte̅ vnctionis ē
sup vos. Qui fecerūt oia iuxta p̄ceptū
moysi. Dixitq̄ dn̄s ad aaron. Uinū et
oē qd̄ inebriare pōt nō bibet⁊: tu ⁊ fi-
lii tui qn̄ intrabit⁊ in tabernaculū te-
stimonii ne moriamini: qr̄ p̄ceptū sem
piternū ē in generatiōes vr̄as: ⁊ vt ha
beatis sciam discernēdi inter sctm̄ et
ꝓphanū. inter pollutū ⁊ mūdū: doceā-
tisq̄ filios isrl̄ oia legitima mea q̄ lo-
C cutꝰ est dn̄s ad eos ꝑ manū moysi. Lo-
cutusq̄ ē moyses ad aarō ⁊ ad eleazar
⁊ ythamar filios eiꝰ q̄ erāt residui. Tol
lite sacrificiū qd̄ remāsit de oblatione
dn̄i: ⁊ comedite illud absq̄ fermēto iux̄
altare: qr̄ sctm̄ sctōꝝ est: comedet⁊ aūt
in loco sctō qd̄ datū ē tibi: ⁊ filiis tuis
d̄ oblatiōibꝰ dn̄i: sicut p̄ceptū ē mihi.
Pectusculū q̄z qd̄ oblatū est: ⁊ armuz
q̄ sepatꝰ est: edet⁊ i loco mūdissimo tu
⁊ filii tui ⁊ filie tue tecū. Tibi em̄ ac li
beris tuis reposita sūt de hostiis salu-
taribꝰ filioꝝ isrl̄: eo q̄ armū ⁊ pectus
⁊ adipes q̄ cremāt̄ i altari: eleuauerūt
corā dn̄o: ⁊ ptineāt ad te ⁊ ad filios tu
os lege ppetua: sicut precepit dn̄s. In-
D ter hec hircū q̄ oblatus fuerat ꝓ pctō
cū q̄reret moyses: exustū reppit: iratus
q̄ ꝯ eleazar ⁊ ythamar filios aarō qui
remanserāt: ait: Cur nō comedistis ho-
stiā ꝓ pctō i loco sctō: q̄ scta̅ sctōꝝ est:
⁊ data vobis vt portet⁊ iniq̄tatē mul-
titudinis ⁊ rogetis ꝓ ea i cōspectu do
mini: p̄sertim cū d̄ sanguie illiꝰ nō sit
illatū itra sctā: ⁊ comedere debuerat⁊
eā i sāctuario sicut p̄ceptū ē mihi? Re
spōdit aarō: Oblata est hodie victima
ꝓ pctō ⁊ holocaustū corā dn̄o: mihi āt
accidit qd̄ vides. Quō potui comede-
re eā: aut placere dn̄o i cerimoniis mē
te lugubri? Qd̄ cū audisset moyses re-
cepit satisfactionē. XI
i Locutusq̄ ē dn̄s ad moysen et A
aarō dicēs: Dicite filiis israel.
Hec sūt aialia q̄ comedere debet⁊ d̄ cū Deu. 14
ctis aiantibꝰ terre. Omne qd̄ habet di
uisaz vngulā ⁊ ruminat i pecoribꝰ co-
mederis. Quicq̄d aūt ruminat ⁊ h̄z vn
gulā s̄z nō diuidit eā: sicut camelus et
cetera: nō comedet⁊ illud: ⁊ iter imun-
da reputabit⁊. Cyrogrillus q̄ ruminat
vngulāq̄ nō diuidit: imūdus ē: Lepꝰ
q̄z nā ⁊ ip̄e ruminat sed vngulā nō di-
uidit: ⁊ sus q̄ cū vngulā diuidat: non
ruminat: hoꝝ carnibꝰ non vescemini:
nec cadauera ꝯtingetis qr̄ imūda sūt
vobis. Hec etiā sunt q̄ gignūt̄ in aq̄s
⁊ vesci licitū ē. Omne qd̄ habet pēnu- B
las ⁊ squamas tā in mari q̄ i flumini
bꝰ ⁊ stagnis: comedet⁊. Quicquid aūt
pēnulas ⁊ squamas non habet eoꝝ q̄ i
aq̄s mouent̄ ⁊ viuūt: aboiabile vobis
execrādūq̄ erit. Carnes eoꝝ nō come-
det⁊: ⁊ morticina vitabit⁊. Cūcta q̄ nō
habēt pēnulas ⁊ squamas i aq̄s: pol-
luta erūt. Hec sūt q̄ de auibꝰ comede-
re nō debet⁊: ⁊ vitāda sūt vobis. Aq̄-
laz ⁊ gryphē ⁊ halyetū ⁊ miluū ac vul
turē iux̄ genꝰ suū: ⁊ oē coruini gener⁊ C
in similitudinē suā: strutionē noctuā
⁊ larū ⁊ accipitrē iux̄ genꝰ suū: bubo-
nē ⁊ mergulū ⁊ ibin et cygnū et ono-
crocalū ⁊ porphyrionē: herodionē et
caradrion iux̄ genꝰ suū: vpupā q̄z ⁊ ve
spertilionē. Omne de volucribꝰ qd̄ gra-
dit̄ sup q̄ttuor pedes abomiabile erit
vobis. Quicq̄d aūt ambulat q̄dē sup
q̄ttuor pedes: sed habet longiora retro
crura ꝑ q̄ salit sup terrā comedere de-
bet⁊: vt ē brucꝰ in genere suo: ⁊ attha-
cus atq̄ ophimachꝰ atq̄ locusta: sin-
gula iux̄ genꝰ suū. Quicq̄d aūt ex volu D
cribus q̄ttuor tm̄ h̄z pedes: execrabile
erit vobis: ⁊ q̄cūq̄ morticina eoꝝ teti
gerit polluet̄: ⁊ erit imūdꝰ vsq̄ ad ves-
perā: ⁊ si necesse fuerit vt portet quip-
piā horū mortuū: lauabit vestimenta
sua: ⁊ imūdꝰ erit vsq̄ ad occasuz solis.
Omne aial qd̄ habet q̄dē vngulā sed n̄
diuidit eā nec ruminat: imūdū erit: et
q̄cq̄d tetigerit illud: cōtaminabit̄. Qd̄

ambulat sup man⁹ ex cūct aīantib⁹ q̄
incedūt q̄drupedia imūdā erit. Qui te
tigerit morticina eoꝝ: polluet̄ vsq̄ ad
vesperꝝ: ⁊ q̄ portauerit huiuscemōi ca-
dauera: lauabit vestimēta sua: ⁊ imun
dus erit vsq̄ ad vesperū: q͛ oīa hec im
E mūda sūt vob. Hec q̄ȝ iter polluta re-
putabūt̄ de his q̄ mouēt̄ i terra mu-
stela ⁊ mus ⁊ cocodril⁹: singula iuxta ge
n⁹ suū: migale: cameleon: ⁊ stellio: ⁊ la
certa: ⁊ talpa: oīa hec imūda sūt. Qui
tetigerit morticina eoꝝ: imundus erit
vsq̄ ad vesperū: ⁊ sup qd̄ ceciderit q̄c-
q̄ de morticinis eoꝝ polluet̄. Tā vas
ligneū ⁊ vestimētū q̄ pelles ⁊ cilicia: ⁊
in q̄cūq̄ fit op⁹: tingent̄ aq̄: ⁊ polluta
erūt vsq̄ ad vesperꝝ: ⁊ sic postea mūda
būt. ‖ Uas aūt fictile i q̄ hoꝝ q̄cq̄ in-
t.J. tro ceciderit polluet̄: ⁊ idcirco frāgen
dū est. Oīs cib⁹ quē cōmedetis si fusa
fuerit sup eū aqua: imūd⁹ erit: ⁊ oē li-
B quēs qd̄ bibit̄ de vniūso vase: imūdū
erit. Et q̄cq̄d d̄ morticinis huiuscemo
di ceciderit sup illud: imūdū erit: siue
clibani siue sytropodes destruet̄: ⁊ im
mūdi erūt. Fōtes vero ⁊ cisterne ⁊ oīs
aq̄rū cōgregatio: mūda erit. Qui mor-
ticina eoꝝ tetigerit polluet̄. Si cecide
rit sup sementē nō polluēt eā. Si autē
quispiā aq̄ sementē ꝑfuderit: ⁊ postea
morticinis tacta fuerit illico polluet̄.
C Si mortuū fuerit aīal qd̄ licet vob co-
medere: q̄ cadauer ei⁹ tetigerit: imūd⁹
erit vsq̄ ad vesperꝝ. Et q̄ comederit ex
eo q̄ppiā siue portauerit lauabit vesti
mēta sua: ⁊ imūdus erit vsq̄ ad vespe
rū. Omne qd̄ reptat sup terrā: abomīa
F bile erit vob: nec assumet̄ i cibū. Quic
q̄d sup pect⁹ q̄drupes gradit̄ ⁊ multos
habet pedes siue p humū trahit̄: nō co
medet: q͛ abomīabile ē. Nolite cōta-
minare aīas vr̄as: nec tāgat q̄cq̄ eo
rū ne imūdi sitis. ‖ Ego sū eī dn̄s deus
19.a vester. Sācti estote q͛ ego sctūs sum:
.I.c. D ne polluat aīas vr̄as in omni reptili
qd̄ mouet̄ sup terrā. Ego eñ sū dn̄s q̄
eduxi vos de terra egypti: vt essem vo-
bis i deū. Sācti erit: q͛ ego sctūs suȝ.
Ista ē lex aīantiū ac volucrū ⁊ oīs aīe
viuēt q̄ mouet̄ in aq̄ ⁊ reptat in ter-
ra: vt dr̄as nouerit mūdi ⁊ imūdi: et
sciat q̄d comedere ⁊ respuere debeat.
Locutusq̄ ē dn̄s ad moy- XII
A I sen dicēs: Loq̄re filiis isrl̄: ⁊ di-
ces ad eos: Mulier si suscepto semine
pepererit masculū: imūda erit septē di
eb⁹ iuxta dies sep̄ationis mēstrue: ⁊ die
octauo circūcidet̄ infantul⁹: ipa vero
⁊rigītatrib⁹ dieb⁹ manebit in sāguine
purificatiōis sue. Oīe sctm̄ nō tāget B
nec ingrediet̄ i sanctuariū donec im-
pleant̄ dies purificatiōis sue. Sin aūt
feminā peperit: imūda erit duab⁹ heb
domadib⁹ iuxta ritū fluxus mēstrui: et
sexagintasex dieb manebit i sanguie C
purificatiōis sue. ‖ Cūq̄ expleti fuerit Lu.2.d
dies purificatiōis sue ꝓ filio siue ꝓ fi
lia: deferet agnū anniculū i holocau-
stū ⁊ pullū colūbe siue turturē ꝓ pctō
ad ostiū tabernaculi testimonii: ⁊ tra-
det sacerdoti: q̄ offeret illa corā dn̄o ⁊
orabit ꝓ ea: ⁊ sic mūdabit̄ a ꝓfluuio
sanguinis sui. Ista ē lex parient mascu D
lū aut feminā. ‖ Qꝫ si nō inuenerit ma 5.5.b.
nus ei⁹: nec potuerit offerre agnū su- Luc.2.d.
met duos turtures vl̄ duos pullos co
lūbarū: vnū in holocaustū ⁊ alterū ꝓ
pctō. Orabitq̄ ꝓ ea sacerdos: ⁊ sic mū
Locutusq̄ ē (dabit̄. XIII A
I dn̄s ad moysen ⁊ aarō dicens:
Homo in cui⁹ cute ⁊ carne or-
tus fuerit diuersus color siue pustula
aut q̄si lucēs q̄ppiā .i. plaga lepre: ad
ducet̄ ad aaron sacerdotē: vel ad vnū
quēlibet filioꝝ ei⁹. Qui cū viderit le-
prā in cute: ⁊ pilos i albū mutatos co
lorē: ipāmq̄ speciē lepre humiliorem
cute ⁊ carne reliq̄: plaga lepre est: ⁊ ad
arbitriū ei⁹ separabit̄. Sin aūt lucēs cā-
dor fuerit in cute: nec humilior carne
reliq̄: ⁊ pili coloris p̄stini: recludet euȝ
sacerdos septē dieb⁹ et ꝯsiderabit die
septio. Et si q̄dē lepra vltra nō creue-
rit nec trāsierit i cute ꝑores termios:
rursū recludet euȝ septē dieb⁹ aliis: et
die septio ꝯtēplabit̄. Si obscurior fue B
rit lepra ⁊ ñ creuerit in cute: mūdabit
eū: q͛ scabies ē: lauabitq̄ hō vestimēta
sua: ⁊ mūd⁹ erit. Qꝫ si postq̄ a sacerdo
te visus ē ⁊ reddit⁹ mūditie iterꝝ lepra
creuerit: adducet̄ ad eū: ⁊ imūditie ꝯdē
nabit̄. Plaga lepre si fuerit i hoīe: ad-
ducet̄ ad sacerdotē ⁊ videbit eū. Cūq̄
color alb⁹ i cute fuerit ⁊ capilloꝝ mu-
tauerit aspectū: ipa q̄ȝ caro viua appa
ruerit: lepra vetustissia iudicabit̄ atq̄
iolita cuti. Cōtamiabit itaq̄ eū sacer-
dos ⁊ nō recludet: q͛ ꝑspicue imūditie

ꝫ. Sin aũt effloruerit diſcurrẽs lepra ĩ
cute ⁊ operuerit oẽꝫ carnẽ a capite vſqꝫ
ad pedeſ ꝙcq̃d ſb aſpectu ocloꝝ cadit:
ꝯſiderabit eũ ſacerdos: et teneri lepra
mũdiſſima iudicabit: eo ꝙ ois in can-
dorẽ verſa ſit: ⁊ idcirco hõ mũdus erit
C Qñ vero caro viuẽs in eo apparuerit
tũc ſacerdot̄ iudicio polluet̄: ⁊ inter
imũdos reputabit̄. Caro em̄ viua ſi le
pra aſpgat̄: imũda ẽ. Qꝫ ſi rurſũ verſa
fuerit in alborẽ et totũ hoiem operue-
rit: ꝯſiderabit eũ ſacerdos: ⁊ mũdũ eſſe
decernet. Caro aũt ⁊ cutis in q̃ vlc⁹ na
tũ eſt ⁊ ſanatũ: ⁊ in loco vlcer̄ cicatrix
alba apparuerit ſiue ſubrufa adducet̄
hõ ad ſacerdotẽ. Qui cũ viderit locuꝫ
lepre humiliorẽ carne reliqua: ⁊ pilos
verſos ĩ cãdorẽ cõtamiabit eũ. Plaga
em̄ lepre orta ẽ ĩ vlcere. Qꝫ ſi pilus co
loris ẽ priſtini: ⁊ cicatrix ſub obſcura
⁊ vicina carne nõ ẽ humilior: recludet
eũ ſeptẽ dieb⁹. Et ſiq̃dẽ creuerit: adiu
dicabit eũ lepre. Sin aũt ſteterit ĩ loco
ſuo: vlcer̄ ẽ cicatrix: ⁊ hõ mũdus erit.
D Caro aũt ⁊ cutis quã ignis exuſſerit: ⁊
ſanatã albã ſiue rufã habuerit cicatri
cẽ: ꝯſiderabit eã ſacerdos: et ecce ver-
ſa ẽ in alborẽ: ⁊ loc⁹ ei⁹ reliq̃ cute eſt
humilior: ꝯtamiabit eũ: q2 plaga lepre
in cicatrice orta eſt. Qꝫ ſi piloꝝ color
nõ fuerit imutat⁹: nec humilior plaga
carne reliq̃ et ipſa lepre ſpecies fuerit
ſubobſcura: recludet eũ ſeptẽ dieb⁹: et
die ſeptio cõtẽplabit̄. Si creuerit ĩ cu
te lepra cõtaminabit eũ: ſin aũt ĩ loco
ſuo cãdor ſteterit non ſat̄ clar⁹ plaga
cõbuſtiõis eſt: ⁊ idcirco mũdabit̄: q2 ci
catrix ẽ cõbuſture. Uir ſiue mulier in
cui⁹ capite vel barba germinauerit le
pra: videbit eos ſacerdos. Et ſiq̃dẽ hu
milior fuit loc⁹ reliq̃ carne: ⁊ capillus
flauus: ſolitoqꝫ ſubtilior: cõtamiabit
E eos: q2 lepra capitis ac barbe eſt. Sin
aũt viderit locũ macl̄e eq̃lẽ vicine car
ni et capillũ nigrũ: recludet eos ſeptẽ
dieb⁹: ⁊ die ſeptimo ĩtuebit̄. Si non
creuerit macula ⁊ capillus ſui coloris
eſt: ⁊ loc⁹ plage carni reliq̃ eq̃lis: rade
tur hõ abſqꝫ loco macule: et recludet̄
ſeptẽ dieb⁹ alĳs: Si die ſeptimo viſa
fuerit ſteriſſe plaga in loco ſuo: nec hu
milior carne reliq̃ mũdabit eũ: lotiſqꝫ
veſtib⁹ ſuis: mũdus erit. Sin aũt poſt
emũdationẽ rurſus creuerit macula ĩ
cute: non q̃ret ampli⁹ vtrũ capillus in
flauũ colorẽ ſit cõmutat⁹: q2 aperte im-
mũd⁹ ẽ. Porro ſi ſteterit macula ⁊ ca
pilli nigri fuerint: nouerit hoieꝫ ſana
tũ eſſe: ⁊ cõfidẽter eũ ꝓnũciet mũduꝫ.
Uir ſiue mulier ĩ cui⁹ cute cãdor ap-
paruerit intuebit̄ eos ſacerdos. Si de F
ꝓ̄henderit ſub obſcurũ alborẽ lucere
in cute ſciat nõ eẽ leprã: ſed maculã co
loris cãdidi ⁊ hoiem mũdũ. Uir de cu
ius capite capilli fluũt: calu⁹ ⁊ mũd⁹
eſt. Et ſi a fronte ceciderint pili: recal-
uaſter ⁊ mũdus ẽ. Sin aũt in caluitio
ſiue in recaluatione alb⁹ vel rufus co-
lor fuerit exort⁹: ⁊ h̄ ſacerdos viderit:
ꝯdẽnabit eũ haud dubie lepre q̃ orta
eſt in caluitio. Quicũqꝫ ẽ̄ maculat⁹ fu
erit lepra ⁊ ſepat⁹ eſt ad arbitriũ ſacer
dot̄: habebit veſtimẽta diſſuta: caput
nudũ: os veſte ꝯtectũ: ꝯtamiatũ ac ſor
didũ ſe clamabit. Omni tpe q̊ leproſuſ
eſt ⁊ imũdus: ſol⁹ habitabit ex̄ caſtra.
Ueſtis lanea ſiue linea q̃ leprã habue-
rit in ſtamie atqꝫ ſub tegmine: aut cer
te pellis: vel q̇cq̃d ex pelle cõfectũ eſt:
ſi alba vel rufa macula fuerit infecta
lepra reputabit̄: oſtendet̄qꝫ ſacerdoti: G
Qui ꝯſideratã recludet ſeptẽ dieb⁹: et
die ſeptimo rurſus aſpiciẽs: ſi deꝓ̄hen
derit creuiſſe lepra ꝑſeuerãs ẽ: pollutũ
iudicabit veſtimẽtũ: ⁊ oẽ ĩ q̃ fuerit in-
uẽta: ⁊ idcirco cõburet̄ flãmis. Qꝫ ſi
eã viderit non creuiſſe: ꝓ̄cipiet ⁊ laua
bũt id in q̊ lepra eſt: recludetqꝫ illud ſe
ptẽ dieb⁹ alĳs. Et cũ viderit faciẽ q̇dẽ
priſtinã nõ reuerſam: nec tñ creuiſſe le
prã imundũ iudicabit ⁊ igne cõburet:
eo ꝙ infuſa ſit in ſuꝑficie veſtimẽti vel
ꝑ totũ lepra. Sin aũt obſcurior fuerit
loc⁹ lepre poſtq̃ꝫ veſtis ẽ lota: abrũpet
eũ ⁊ a ſolido diuidet. Qꝫ ſi vltra appa-
ruerit ĩ his loc̄ q̃ pri⁹ imaculata erãt
lepra volatilis ⁊ vaga: debet igne cõ-
buri: Si ceſſauerit: lauabit aq̃ ea q̃ pu
ra ſunt ſecũdo ⁊ mũda erũt. Iſta ẽ lex
lepre veſtimẽti lanei ⁊ linei: ſtaminis
atqꝫ ſubtegminis: oiſqꝫ ſuppellectilis
pellicee: quõ mũdari debeat vel cõta-
(minari. XIIII A
L Ocutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen dicẽs: ‖ Hic eſt Ma
rit⁹ leproſi qñ mũdãdus ẽ: ad- Ma
ducet̄ ad ſacerdotẽ. Qui egreſſus d̄ ca Lu.
ſtris cũ inuenerit leprã eẽ mũdatã: ꝓ̄ci 17.d
piet ei qui purificat̄ vt offerat duos

passeres viuos ꝓ se q̊s vesci licitū ē:et
lignū cedrinū vermiculūq; ꝛ hysopū.
Et vnū ex passerib⁹ imolari iubebit ī
vase fictili sup aq̄s viuētes:aliū autē
viuū cū ligno cedrino ꝛ cocco ꝛ hyso-
po:tinget ī sāguine passer⁊ imolati q̊
asperget illū q̊ mūdād⁹ ē septies vt iu
re purget̄: ꝛ dimittet passerē viuū vt ī
agrū auolet. Cūq; lauerit hō vestimē-
ta sua:radet oēs pilos corpis ꝛ laua-
bit̄ aq̄: purificat⁹q; ingredietur castra:
ita dūtaxat vt maneat ex̄ tabnaculū
suū septē dieb⁹:ꝛ die septima radet ca
B pillos capit⁊:barbāq; ꝛ supcilia:ac to
tı⁹ corpis pilos. Et lot⁊ rursū vestib⁹
ꝛ corpe:die octauo sumet duos agnos
imaculatos:ꝛ ouē āniculā absq; ma-
cula:ꝛ tres decias sile ī sacrificiū q̄ cō
spersa sit oleo:ꝛ seorsū olei sextarium.
Cūq; sacerdos purificās hoiez statue-
rit eū:ꝛ hec oia corā dn̄o ī ostio taber-
naculi testimonij:tollet agnū ꝛ offeret
eū ꝓ delicto:oleiq; sextariū. Et obla-
tis añ dn̄m oibus:imolabit agnū vbi
solet imolari hostia ꝓ pctō:ꝛ holocau-
stū.i.in loco sācto. Sicut eñ ꝓ pctō:
ita ꝛ ꝓ delicto ad sacerdotē ptinet ho
C stia. Sācta sctōꝝ est. Assumesq; sacer-
dos d̄ sāguie hostie q̄ imolata ē ꝓ de-
licto:ponet sup extremū auricule de-
xtre ei⁹ q̊ mūdat̄:et sup pollices man⁹
dextre ꝛ pedis:ꝛ d̄ olei sextario mittet
ī manū suā sinistrā:tingetq; digitū de
xtrum ī eo:ꝛ aspget corā dn̄o septies.
Qd̄ aūt reliquū ē olei ī leua māu:fun-
det sup extremū auricule dextre ei⁹ q̊
mundat̄:ꝛ sup pollicis man⁹ ac pedis
dextri:ꝛ sup sāguinē q̊ effusus ē ꝓ deli
cto:ꝛ sup caput eius. Rogabitq; ꝓ eo
coram dn̄o:et faciet sacrificiū ꝓ pctō.
Tūc imolabit holocaustū ꝛ ponet illd̄
ī altari cū libamēt⁊ suis:ꝛ hō rite mū-
dabit̄. Qꝫ si paup ē et nō pōt manus
ei⁹ inuenire q̄ dicta sūt:ꝓ delicto assu
met agnū ad oblatiōem vt roget ꝓ eo
sacerdos:decimāq; ptē sile ꝯspse oleo
).et ī sacrificiū:et olei sextariū ‖duosq; tur
2.d tures siue duos pullos colūbe:q̊ꝝ vn⁹
D sit ꝓ pctō:ꝛ alter ī holocaustū:offeret
q; ea die octauo purificationis sue sa-
cerdoti ad ostiū tabnaculi testimonij
corā dn̄o. Qui suscipiens agnū ꝓ deli
cto ꝛ sextariū olei:leuabit sil̄:imolato
q; agno:d̄ sāguine ei⁹ ponet sup extre
mū auricule dextre ei⁹ q̊ mūdat̄:ꝛ sup
pollices man⁹ ei⁹ ac pedis dextri. Olei
v̄o ptē mittet ī manū suā sinistrā:ī q̊
tingens digitū dextre man⁹ aspget se-
pties ꝯ dn̄m:tangetq; extremū dextre
auricule illi⁹ q̊ mūdat̄ ꝛ pollices ma-
nus ac pedis dextri:ī loco sāguis q̊ ef-
fusus ē ꝓ delicto. Reliquā āt ptē olei
q̄ ē ī sinistra māu:mittet sup caput pu
rificati vt placet ꝓ eo dn̄m:ꝛ turturē
siue pullū colūbe offeret vnū ꝓ delicto
ꝛ alteꝝ ī holocaustū cū libamēt⁊ suis.
Hoc ē sacrificiū leprosi q̊ hr̄e non pōt
oia ī emūdatiōez sui. Locutusq; ē dn̄s E
ad moysē ꝛ aarō dicens: Cūq; ingressi
fuerit⁊ terram chanaā:quā ego dabo
vob in possessionē si fuerit plaga lepre
ī edib⁹:ibit cui⁹ ē dom⁹ nūciās sacer-
doti:ꝛ dicet: Quasi plaga lepre videt̄
mihi eē ī domo mea. At ille p̄cipiet vt
efferāt̄ vniūsa d̄ domo p̄usq; ingredia
tur eā ꝛ videat vtꝝ leprosa sit ne imū-
da fiāt oīa q̄ ī domo sūt. Intrabitq;
postea vt ꝯsideret leprā dom⁹:ꝛ cū vi-
derit in parietib⁹ illius q̄si valliculas
pallore siue rubore deformes ꝛ humili-
ores supficie reliq̄: egredietur ostium do
m⁹ ꝛ statim claudet illā septē diebus.
Reuersusq; die septīo ꝯsiderabit eam.
Si iuenerit creuisse leprā:iubebit erui
lapides ī q̊b⁹ lepra ē:ꝛ ꝓijci eos ex̄ ci
uitatē ī locū imūdū:domū aūt ipāz ra F
di itrinsec⁹ p circūitū ꝛ spargi puluerē
rasure ex̄ vrbē ī locū imūdū:lapidesq;
alios reponi ꝓ his q̊ ablati fuerant:ꝛ
luto alio liniri domū. Sin autē postq;
eruti sūt lapides ꝛ puluis elat⁹ et alia
t̄ra lita:ingressus sacerdos viderit re-
uersā leprā ꝛ parietes respsos macul̄:
lepra ē pseuerās ꝛ imūda dom⁹. Quā
statim destruēt et lapides ei⁹ ac ligna
atq; vniūsū puluerē ꝓijciēt ex̄ oppi-
dū ī locū imūdū. Qui itrauerit domū
qn̄ clausa ē imūd⁹erit vsq; ad vespeꝝ:
ꝛ q̊ dormierit ī ea ꝛ comederit q̊ppiā:
lauabit vestimēta sua. Qꝫ si introiēs G
sacerdos viderit leprā nō creuisse ī do-
mo postq; denuo lita fuerit:purifica-
bit eā reddita sanitate:ꝛ ī purificatiōe
ei⁹ sumet duos passeres lignūq; cedri-
nū ꝛ v̄miculū:atq; hysopū:ꝛ imolato
vno passere ī vase fictili sup aq̄s viuas
tollet lignū cedrinū ꝛ hysopū ꝛ coccū
ꝛ passerē viuū:ꝛ tinget oīa in sāguine

passerꝭ imolati: atq̄ in aq̄s viuētib⁹ ꝛ
aspget domū septies: purificabitq̄ eā
tā i sāguine passerꝭ q̄ i aq̄s viuētib⁹:
ꝛ i passere viuo: lignoq̄ cedrino et hy
sopo atq̄ vermiculo. Cunq̄ dimiserit
passerem auolare i agrū libere: orabit
ꝓ domo ꝛ iure mūdabit̄. Ista ē lex oīs
lepre ꝛ ꝑcussure: lepre vestiū ꝛ domoꝝ:
cicatricis et ersipentiū papulaꝝ: lucē-
tis macule et i varias species colorib⁹
imutatꝭ: vt possit sciri q̄ tpe mūdū q̄d
B Ocutus (vel imūdū sit. XV
l q̄ est dn̄s ad moysen ꝛ aarō di
cens: Loq̄mini filiis isrl̄: et di-
cite eis: Uir q̄ patit̄ fluxū semis: imun
dus erit: ꝛ tūc iudicabit̄ huic vitio sub
iacere: cū ꝑ singula momēta adheserit
carni ei⁹ atq̄ ꝯcreuerit fedus humor.
Omne stratū in q̄ dormierit imūdū erit
ꝛ vbicūq̄ sederit. Si q̄s hoiem tetige-
rit lectū ei⁹: lauabit vestimēta sua: et
ip̄e lot⁹ aq̄: imūdus erit vsq̄ ad vespe
rū. Si sederit vbi ille sederat ꝛ ip̄e la-
uabit vestimēta sua: ꝛ lot⁹ aq̄ imūdus
erit vsq̄ ad vespeꝝ. Qui tetigerit car-
nē ei⁹: lauabit vestimēta sua: ꝛ ip̄e lo-
tus aq̄ imundus erit vsq̄ ad vesperū.
Si saliuā huiuscemōi hō iecerit super
eū q̄ mūdus ē: lauabit vestimēta sua:
ꝛ lot⁹ aq̄ imūdus erit vsq̄ ad vespeꝝ.
B Sagma sup qd̄ sederit imūdum erit: ꝛ
q̄cq̄d sb̄ eo fuerit q̄ fluxū seminis pati
tur: pollutuz erit vsq̄ ad vespeꝝ. Qui
portauerit horū aliquid: lauabit vesti
mēta sua: ꝛ ip̄e lot⁹ aq̄ imūdus erit vs
F.6.det q̄ ad vesperū. Ois quē tetigerit q̄ ta-
F.11.e. lis est nō lotis an̄ manib⁹: lauabit ve-
stimēta sua: ꝛ lot⁹ aq̄ imundus erit vs
q̄ ad vespeꝝ. ‖Uas fictile qd̄ tetigerit
ꝯfriget̄: vas āt ligneū lauabit̄ aq̄. Si
sanat⁹ fuit q̄ huiuscemōi sustinet passi
onē nūerabit septē dies post emūdati
onē sui: ꝛ lotis vestib⁹ ꝛ toto corpe in
aq̄s viuētib⁹ erit mūdus. Die āt octa
uo sumet duos turtures aut duos pul
los colūbe: ꝛ veniet in ꝯspectu dn̄i ad
ostiū tabnaculi testionij: dabitq̄ eos
sacerdoti. Qui faciet vnū ꝓ pctō ꝛ alte
rū i holocaustū: rogabitq̄ ꝓ eo coram
C dn̄o ꝛ emūdet̄ a fluxu semis sui. Uir d̄
q̄ egrediet̄ semē coitus: lauabit aq̄ oē
corp⁹ suū: et imūdus erit vsq̄ ad vespe
rū. Uestem ꝛ pellē quā habuerit laua-
bit aq̄: ꝛ imunda erit vsq̄ ad vespeꝝ.

Mulier cū q̄ coierit lauabit̄ aq̄: ꝛ imū
da erit vsq̄ ad vespeꝝ. Mulier q̄ rede-
unte mēse patit̄ fluxū sāguinis: septē
dieb⁹ sepabit̄. Ois q̄ tetigerit eā: imū-
dus erit vsq̄ ad vespeꝝ: ꝛ in q̄ dormie
rit vel sederit dieb⁹ sepatiōis sue: pol-
luet̄. Qui tetigerit lectum ei⁹: lauabit
vestimēta sua: ꝛ ipse lot⁹ aq̄ imundus
erit vsq̄ ad vesperū. Oē vas sup qd̄ il-
la sederit: q̄sq̄s attigerit: lauabit vesti-
mēta sua: ꝛ ip̄e lot⁹ aq̄ pollut⁹ erit vs-
q̄ ad vespeꝝ. Si coierit cuz ea vir tpe
sanguis mēstrual: imūd⁹ erit septē die
bus: ꝛ omne stratū in q̄ dormierit: pol
luet̄. Mulier q̄ patit̄ mltꝭ dieb⁹ fluxū D
sanguis nō i tpe mēstruali: vel q̄ post
mēstruū sāguinē fluere n̄ cessat: q̄diu
sabiacet huic passiōi: imūda erit q̄si sit
in tpe mēstruo. Omne stratū i q̄ dormi-
erit ꝛ vas i q̄ sederit: pollutū erit. Qui-
cūq̄ tetigerit eam: lauabit vestimēta
sua: ꝛ ip̄e lot⁹ aq̄ imūdus erit vsq̄ ad
vespeꝝ. Si steterit sanguis ꝛ fluere ces
sauerit: nūerabit septē dies purificati
onis sue: ꝛ die octauo offeret pro se sa-
cerdoti duos turtures aut duos pul-
los colūbarū ad ostiū tabnaculi testi-
monij: q̄ vnū faciet ꝓ pctō: et alteꝝ in
holocaustū: rogabitq̄ ꝓ ea corā dn̄o:
ꝛ ꝓ fluxu imūdicie ei⁹. Docebitꝭ g̃ fili-
os isrl̄ vt caueāt imūditias ꝛ nō mori-
ant̄ i sordib⁹ suis cū polluerit tabna-
culū meū: qd̄ ē int̄ eos. Ista ē lex ei⁹ q̄
patit̄ fluxū semis: ꝛ q̄ polluit̄ coitu: ꝛ
q̄ mēstruis tpib⁹ sepat̄: vl̄ q̄ iugi fluit
sanguie: ꝛ homis q̄ dormierit cum ea.
‖Ocutusq̄ est dn̄s ad XVI A
l moysen post mortē duoꝝ filio- F.1
rū aarō: qn̄ offerētes ignē alie-
nū interfecti sūt: et p̄cepit ei dicēs: Lo
quere ad aaron frēm tuū ne oī tpe in-
grediat̄ sctūariū qd̄ ē intra velū coraz
ꝓpitiatorio q̄ tegit̄ arca vt nō moriat̄
q: in nube apparebo sup oraculū: nisi
hec ante fecerit. Uitulū ꝓ pctō offeret
et arietē in holocaustū. Tunica linea
vestiet̄: feminalib⁹ lineis verēda cela-
bit. Accinget̄ zona linea: cydarim li-
neā imponet capiti. Hec em̄ vestimen
ta sūt scta: q̄b⁹ cunctꝭ cū lot⁹ fuerit in-
duet̄. Suscipietq̄ ab vniūsa multitu B
dine filioꝝ isrl̄ duos hircos ꝓ pctō et
vnū arietē i holocaustū. Cūq̄ obtule-
rit vitulū ꝛ orauerit ꝓ se ꝛ domo sua:

duos hircos stare faciet coram dño in
ostio tabnaculi testimonij : mittensq;
sup̱ vtrũq; sortē: vnā dño: ⁊ alterā ca-
pro emissario: cui⁹ exierit sors dño: of-
feret illũ ꝓ pctō: cui⁹ aūt i caprũ emis-
sariũ: statuet eũ viuũ corā dño vt fun-
dat p̄ces sup̱ eo: ⁊ emittat eũ i solitudi
nē. His rite celebrat᷑: offeret vitulũ: ⁊
C rogās ꝓ se ⁊ ꝓ domo sua: imolabit eũ.
.30. Assũptoq; thuribulo qđ de prunis al-
5.9. tar᷑ ipleuerit: ⁊ hauriēs manu cōposi
tũ thymiama i incēsũ: vltra velũ itra-
bit i scā vt positis sup̱ ignē aromati-
b⁹ nebula eoꝝ et vapor opiat oraculũ
qđ ē supra testioniũ: ⁊ ñ moriat᷑. Tol-
le q̄z de sanguie vituli: ⁊ asp̱get digito
0.8 septies ꝯ ꝓpitiatoriũ ad oriētē. ‖Cũq;
mactauerit hircũ pro pctō ppłi: inferet
sāguinē ei⁹ itra velũ sicut p̄ceptũ ē de
sāguine vituli: ⁊ asp̱gat e regione ora-
culi: ⁊ expiet sctũariũ ab imũditijs fili
orũ isrł: ⁊ a p̄uaricatiōib⁹ eoꝝ: cũctisq;
D peccat᷑. Iux̄ hũc ritũ faciet tabnaculo
testimonij qđ fixũ est int᷑ eos in medio
sortiũ habitatiōis eoꝝ. Nullus hoīm
sit in tabnaculo qñ pōtifex sctũariũ i-
gredit᷑ vt roget ꝓ se ⁊ ꝓ domo sua ⁊ ꝓ
vniũso cetu isrł: donec egrediat᷑ taber
naculũ. Cum autē exierit ad altare qđ
corā dño ē oret ꝓ se: ⁊ sũptũ sanguinē
vituli atq; hirci fudat sup̱ cornua ei⁹
p̱ gyrũ: asp̱gensq; digito septies: expi-
et ⁊ sctificet illud ab imũditijs filiorũ
isrł. Postq̄ emũdauerit sctũariũ ⁊ ta-
bernaculũ ⁊ altare: tunc offerat hircũ
B viuētē: ⁊ posita vtraq; mãu sup̱ caput
3.1 E ei⁹: ꝯfiteat᷑ oēs iniq̄tates filioꝝ isrł et
vniũsa delicta atq; pctā eoꝝ q̄ impre-
cans capiti ei⁹ emittet illũ p̱ hoiez pa-
ratũ i desˀtũ. Cunq; portauerit hircus
oēs iniq̄tates eoꝝ i trā solitariā: ⁊ di-
missus fuerit i desˀto: reũtet᷑ aaron in
tabernaculũ testimonij: ⁊ deposit᷑ ve-
stib⁹ q̄b⁹ p̄us indut⁹ erat cuz intraret
sāctuariũ: relictisq; ibi: lauabit carnē
suā i loco sctō: induet᷑q; vestib⁹ suis.
Et postq̄ egressus obtulerit holocau-
stũ suũ ac plebis: rogabit tā ꝓ se q̄ ꝓ
ppło: ⁊ adipē q̄ oblat⁹ ē ꝓ pctis: adole
B F bit sup̱ altare. Ille v̄o q̄ dimiserit ca-
prũ emissariũ lauabit vestimēta sua ⁊
corp⁹ aq̄: ⁊ sic ingrediet᷑ in castra. Vi-
tulũ āt ⁊ hircũ q̄ ꝓ pctō fuerāt imola-
ti: ⁊ q̄ꝝ sāguis illat⁹ est in sctũariũ vt

expiatio compleret᷑: asportabũt foras
castra: et cōburēt igni tā pelles q̄ car
nes eoꝝ ac fimũ: et q̄cunq; cōbusserit
ea: lauabit vestimēta sua ⁊ carnē aq̄:
⁊ sic ingredietur castra. Eritq; vobis h̄
legitimũ sempiternũ. ‖Mēse aūt septi I.23.e
mo: decima die mēsis: affligetis aias
vr̄as: nullumq; op⁹ facietis siue indi
gena siue aduena q̄ p̱egrinat᷑ int᷑ vos
In hac die expiatio erit vr̄i atq; mun G
datio ab oib⁹ peccatis vr̄is corā dño
mũdabimini. Sabbatũ eñ reqetiōis
ē: ⁊ affliget᷑ aias vr̄as religione p̱pe-
tua. Expiabit autez sacerdos q̄ vnct⁹
fuerit et cui⁹ man⁹ initiate sunt vt sa
cerdotio fungat᷑ ꝓ prē suo: induet᷑q;
stola linea ⁊ vestib⁹ sanct᷑ et expiabit
sanctuariũ et tabernaculũ testimonij
atq; altare: sacerdotes q̄z et vniuersũ
ppłm. Eritq; h̄ vobis legitimũ sempi-
ternũ: vt oretis ꝓ filijs isrł: ⁊ ꝓ cũctis
peccatis eoꝝ semel in āno. Fecit igit᷑
sicut p̄cep̱at dñs moysi. XVII
e Et locut⁹ ē dñs ad moysen di- A
cens: Loq̄re aaron ⁊ filijs ei⁹ ⁊
cũctis filijs isrł: ⁊ dicēs ad eos. Iste ē
s̄mo quē mādauit dñs dicens. Homo
q̄libet de domo isrł si occiderit bouē
aut ouē siue caprā in castris vel ex̄ ca
stra: ⁊ nō obtulerit ad ostiũ tabernacu
li oblatiōez dño: sāguis re⁹ erit. Qua-
si sanguinē fuderit: sic p̱ibit đ medio
ppłi sui. Iō sacerdoti offerre debēt filij
isrł hostias suas q̄s occidũt i agro vt
sctificent᷑ dño añ ostiũ tabernaculi te-
stimonij: ⁊ imolent eas hostias pacifi
cas dño. Fundetq; sacerdos sāguinez B
sup̱ altare dñi ad ostiũ tabnaculi testi
monij: ⁊ adolebit adipē i odorē suaui
tatis dño: ⁊ neq̄q̄ vltra imolabũt ho
stias suas demonib⁹ cũ q̄b⁹ fornicati
sũt. Legitimũ sempiternũ erit ilł ⁊ po-
ster᷑ eoꝝ. Et ad ip̄os dices. Hō đ filijs
isrł et de aduenis qui p̱egrināt᷑ apud
vos q̄ obtulerit holocaustũ siue victi-
mā: ⁊ ad ostiũ tabnaculi testionij non
adduxerit eā vt offerat dño: iteribit đ
ppło suo. Homo q̄libet de domo isrł et C
de aduenis qui p̱egrinant᷑ int᷑ vos: si
comederit sanguinē: obfirmabo faciē
meā ꝯ aiam illius: ⁊ disp̱dā eā de ppło
suo: q2 aia carnis in sāguie ē: ⁊ ego de
di illũ vob: vt sup̱ altare in eo expiet᷑
ꝓ aiab⁹ vr̄is: ⁊ sanguis ꝓ aie piaculo

sit. Idcirco dixi filijs isrl: Omnis aia ex
vob nō comedet sāguinē: nec ex adue-
nis q̄ pegrināt apd vos. Hō q̄cūq; de
filijs isrl ꝛ d̄ aduenis q̄ pegrināt apd
vos: si venatiōe atq; aucupio cepit fe
rā vl auē q̄b⁹ vesci licitū ē: fundat sāg
D uinē ei⁹ ꝛ opiat illū terra. Aia em̄ ois
carnis i sāguine ē. Un̄ dixi filijs isrl:
J.19.c Sāguinē vniūse carnis nō comedet;:
qꝛ aia carnis in sāguine ē ꝛ q̄cūq; co-
mederit illū: iteribit. Aia q̄ comederit
morticinū vel captū a bestia: tā de in-
digenis q̄ d̄ aduenis lauabit vestimē
ta sua ꝛ semetipm aq̄ ꝛ ꝯtaminat⁹ erit
vsq; ad vesperꝫ: ꝛ h̄ ordine mūd⁹ fiet.
Qꝫ si nō lauerit vestimēta sua vel cor
pus portabit iniq̄tatē suā. XVIII
B Ocutusq; ē dn̄s ad moysen di
I cēs: Loq̄re filijs isrl ꝛ dices ad
eos: Ego sum dn̄s. Iuxta ꝯsue-
tudinē t̄re egypti i q̄ habitast; nō fa-
cietis: ꝛ iux̄ morē regiōis chanaan ad
quā ego itroductur⁹ sū vos: nō aget;:
nec i legitis eoꝝ āmbulabit; . Facietis
iudicia mea ꝛ p̄cepta mea s̄uabit;: et
Ro.10.a āmbulabit; i eis. Ego dn̄s de⁹ vr̄. Custo
dite leges meas atq; iudicia: q̄ faciēs
hō viuet i eis. Ego dn̄s de⁹ vr̄. Ois hō
ad primā sanguis sui nō accedet vt re
uelet turpitudinē ei⁹. Ego dn̄s. Tur-
pitudinē p̄ris tui ꝛ turpitudinē m̄ris
B tue nō discoopies. M̄r tua ē: nō reue-
labis turpitudinē eius. Turpitudinē
vxor; p̄ris tui nō discoopies. Turpi-
tudo em̄ p̄ris tui ē. Turpitudinē soro
ris tue ex p̄re siue ex m̄re q̄ domi vl fo
ris genita ē: nō reuelabis. Turpitudi
nē filie filij tui vel nept; ex filia nō re
uelabis: qꝛ turpitudo tua ē. Turpitu-
dinē filie vxor; p̄ris tui quā pepit p̄ri
tuo ꝛ ē soror tua: nō reuelab. Turpitu
dinē soror; p̄ris tui nō discoopies: qꝛ
caro ē p̄ris tui. Turpitudinē sororis
m̄ris tue nō reuelab: eo ꝙ caro sit ma
tris tue. Turpitudinē patrui tui n̄ re-
uelabis: nec accedes ad vxorē ei⁹ q̄ ti-
bi affinitate ꝯiūgit. Turpitudinē nu
rus tue: nō reuelab: qꝛ vxor filij tui ē:
C nec discoopies ignominiā ei⁹. Et vxo
rē fratr; sui null⁹ accipiat. Turpitudi
nē vxoris fratr; tui nō reuelab: qꝛ tur
pitudo fratr; tui ē. Turpitudinē vxo
ris tue ꝛ filie ei⁹ nō reuelabis. Filiā fi
lij ei⁹ et filiā filie illi⁹ nō sumes: vt re-
ueles ignominiā ei⁹: qꝛ caro illi⁹ sūt: ꝛ
talis coit⁹ incest⁹ ē. Sororē vxor; tue
in pelicatū illi⁹ nō accipies: nec reuela
bis turpitudinē ei⁹ adhuc illa viuēte.
Ad mulierē q̄ patit̄ mēstrua nō acce-
des: nec reuelabis feditatē ei⁹. Cū vxo J.2
re p̄ximi tui n̄ coibis: nec seminis cō-
mixtione maculaber;. De semine tuo 3.R
non dabis vt consecretur idolo mo-
loch: nec pollues nomen dei tui. Ego
dn̄s. Cū masculo n̄ cōmisceber; coitu
femieo: qꝛ abominatio ē. Cū oi pecore D
nō coibis: nec maculaber; cū eo ‖ Mu J.2
lier nō succūbet iumēto nec miscebit̄
ei: qꝛ scel⁹ ē. Nec polluamini i oib⁹ his
q̄b⁹ ꝯtaminate sūt vniūse gētes quas
ego eijciā an̄ ꝯspectū vestrū: ꝛ q̄b⁹ pol-
luta ē terra cuius ego scelera visitabo
vt euomat habitatores suos. Custodi-
te legitima mea atq; iudicia: vt nō fa
ciat; ex oib⁹ abominationib⁹ istis tā
indigena q̄ colon⁹ q̄ pegrinat̄ apud
vos. Oēs em̄ execratiōes istas fecerūt
accole terre q̄ fuerūt an̄ vos ꝛ pollue-
rūt eā. Cauete ḡ ne et vos simil̄r euomat
cū paria feceritis: sic̄ euomuit gētē q̄
fuit an̄ vos. Ois aia q̄ fecerit d̄ abomi
natiōib⁹ his q̄ppiā: pibit d̄ medio po
puli sui. Custodite mādata mea. Noli-
te facere q̄ fecerūt hi q̄ fuerūt an̄ vos:
ꝛ ne polluamini i eis. Ego dn̄s de⁹ vr̄.
Ocut⁹ ē dn̄s ad moysē XIX B
I dicēs: Loq̄re ad oēm cetū filio G
rū isrl: et dices ad eos | Sancti I.
estote: qꝛ ego sāct⁹ sū dn̄s de⁹ vr̄. Unus
q̄sq; p̄rē suū ꝛ m̄rē suā timeat. Sab-
bata mea custodite. Ego dn̄s deus vr̄.
Nolite ꝯūti ad idola: nec deos ꝯflati-
les facier; vobis. Ego dn̄s de⁹ vr̄. Si
imolaueritis hostiā pacificoꝝ dn̄o vt
sit placabil̄: eo die q̄ fuerit imolata co
medet; eā: ꝛ die altero. Quicq̄d aūt re X
siduū fuerit in diē tertiū: igne cōbure
tis. Si q̄s post biduū comederit ex ea
ꝓphan⁹ erit et ipietat; re⁹: portabitq;
iniq̄tatē suam: qꝛ sctm̄ dn̄i polluit: et
pibit aia illi⁹ d̄ ppl̄o suo ‖ Cūq; messue
ris segetes terre tue: nō tondebis vsq;
ad solū supficiē terre: nec remanētes
spicas tollige: neq; in vinea tua race-
mos ꝛ grana decidētia cōgregabis: sꝫ
paupib⁹ ꝛ pegrinis carpēda dimittes.
Ego dn̄s deus vr̄. Nō facier; furtum:
nō mētiemini: nec decipiet vnusq̄sq;

0.b ꝓximū suū.‖Non ꝑiurabis in nomie
.5.e meo:nec pollues nomen dei tui. Ego
dn̄s. Nō facies calumniā ꝓximo tuo:
4.c nec vi opprimes eū ‖Nō morabit̄ op⁹
4.c mercenarij tui apud te vsq3 mane Nō
maledices surdo: nec corā ceco pones
offendiculū: s3 timebis dn̄m deū tuū:
2.b q2 ego sū dn̄s.‖Nō facies qđ iniquum
6.b ē: nec iniuste iudicabis‖Nō cōsideres
6.e ꝑsonā pauꝑis: nec honores vultū po-
2.b tentis. Juste iudica ꝓximo tuo. Non
.1.c eris criminator nec susurro in ppl̄is.
D. Nō stabis ꝯ sanguinē ꝓximi tui. Ego
9.b dn̄s.‖Nō oderis frēm tuū ī corde tuo:
8.c s3 publice argue eū: nec habeas suꝑ il-
7.a lo pctm̄. Nō q̄ras vltionē: nec memor
0.a eris iniurie ciuiū tuoꝝ.‖Diliges ami
5.g cum tuū sicut teip̄m. Ego dn̄s‖Leges
2.c meas custodire. Jumēta tua n̄ facies
.5.c coire cū alteri⁹ generꝭ aiantib⁹. Agrū
2.c tuū nō seres diuerso semie. Vestē que
ex duob⁹ texta est: non indueris. Hō si
dormierit cū muliere coitu semis q̄ sit
ancilla etiā nobilꝭ: ꝛ tn̄ p̄cio nō redem
E pta nec libertate donata: vapulabunt
ambo et nō moriēt̄: q2 nō fuit libera.
Pro delicto āt suo offeret dn̄o ad osti-
um tabnaculi testionij arietē: orabit
q3 ꝓ eo sacerdos ꝛ ꝑ pctō ei⁹ corā dn̄o:
et repropitiabit̄ ei dimittet̄q3 pctm̄.
Qn̄ igressi fueritꝭ terrā ꝛ plātaueritꝭ ī
ea ligna pomifera: auferetꝭ p̄putia eo
rū. Poma q̄ germināt: imūda erūt vo-
bis: nec edetꝭ ex eis. Quarto aūt āno
oīs fruct⁹ eoꝝ scificabit̄: laudabilis
dn̄o. Quinto āt āno comedetꝭ fruct⁹:
ꝯgregātes poma que ꝓferūt. Ego dn̄s
7.d de⁹ vr̄.‖Nō comedetꝭ carnē cū sāguie.
F Nō augurabimini: nec obs̄uabitis sō
nia: neq3 in rotūdū attōdebitꝭ comā:
nec aliq̄ radatis barbā Et suꝑ mortuo
nō incidetꝭ carnes vr̄as: neq3 figuras
aliq̄s aut stigmata facietis vob. Ego
dn̄s. Ne ꝓstituas filiā tuā ne cōtami-
net̄ terra ꝛ impleat̄ piaculo. Sabba-
ta mea custodite ꝛ sāctuariū meū me-
tuite. Ego dn̄s. Non declinetꝭ ad ma-
gos: nec ab ariolis aliq̄d sciscitemini
vt polluamini ꝑ eos. Ego dn̄s de⁹ vr̄.
Corā cano capite cōsurge: ꝛ honora ꝑ-
G sonā senis: ꝛ time dn̄m deū tuu3. Ego
12.c sū dn̄s‖Si habitauerit aduena in t̄ra
vr̄a: ꝛ morat⁹ fuerit int̄ vos: nō expro-
bretꝭ ei: s3 sit int̄ vos q̄si idigena: ꝛ di-
ligetꝭ eū q̄si vosmetip̄os. Fuistꝭ eni et
vos aduene in t̄ra egypti. Ego dn̄s de
us vr̄. Nolite facere iniquū aliq̄d: ī iu
dicio: ī regl̄a: ī pōdere in mēsura. Sta
tera iusta: ꝛ eq̄ sint pōdera: iust⁹ modi-
us: equusq3 sextari⁹. Ego dn̄s de⁹ vr̄ q̄
eduxi vos đ t̄ra egypti. Custodite om
nia p̄cepta mea et vniūsa iudicia: et
facite ea. Ego dn̄s. XX
1 Ocutusq3 ē dn̄s ad moysen di- A
cens: Hec loq̄rꝭ filijs isrl̄. Hō đ
filijs isrl̄ ꝛ đ aduenis q̄ hītant in isrl̄.
‖si q̄s dederit de semine suo idolo mo- s̄.19.c
loch: morte moriat̄. Popul⁹ terre lapi
dabit eū: ꝛ ego ponā faciē meā ꝯ illū:
succidāq3 eū đ medio ꝑpl̄i mei: eo q2 de
derit đ semie suo moloch: ꝛ ꝯtamiaue-
rit sctūariū meū: ac polluerit nomē sā
ctū meū. Q2 si negligēs ꝑpl̄s t̄re et q̄si
paruipēdēs impiū meū: dimiserit ho-
minē q̄ dedit đ semie suo moloch: nec
voluerit eū occidere: ponā faciē mea3
suꝑ hoie3 illū ꝛ cognatiōe3 ei⁹: succidā
q3 ꝛ ip̄m ꝛ oēs q̄ ꝯsenseṙt ei: vt fornica
rēt̄ cū moloch đ medio ꝑpl̄i sui. Aia q̄
declinauerit ad magos et ariolos: et
fornicata fuerit cū eis: ponā faciē me-
am ꝯ eā: ꝛ interficiā illā đ medio ꝑpl̄i B
sui.‖Scrificami ꝛ estote sācti: q2 ꝛ ego Nu.11.b
sāctus sū dn̄s de⁹ vr̄. Custodite p̄cepta Jos.3.b
mea ꝛ facite ea Ego dn̄s q̄ scifico vos 1.Re.16.b
Qui maledixerit pr̄i suo aut mr̄i mor- Exo 21.b
te moriat̄. Patri mr̄iq3 q̄ maledixerit Prou.20.c
sāguis ei⁹ sit suꝑ eū. Si mechat⁹ q̄s fu
erit cū vxore alterius: ꝛ adulteriū ꝑpe
trauerit cū ꝯiuge ꝓximi sui: morte mo
riat̄ ꝛ mech⁹ et adultera. Qui dormie-
rit cū nouerca sua: ꝛ reuelauerit igno-
miniā pr̄is sui: morte moriāt̄ ābo: san
guis eoꝝ sit suꝑ eos. Si q̄s dormierit
cu3 nuru sua: vterq3 moriāt̄: q2 scelus
oꝑati sūt: sanguis eoꝝ sit suꝑ eos Qui
dormierit cū masculo coitu femieo: vter
q3 oꝑat⁹ ē nefas: morte moriāt̄: sit sā-
guis eoꝝ suꝑ eos. Qui supra vxorē fi-
liā: duxerit mr̄e3 ei⁹: scel⁹ oꝑat⁹ ē. Vi-
uus ardebit cū eis: nec ꝑmanebit tan-
tū nefas in medio vr̄i. Qui cū iumēto
ꝛ pecore coierit: morte moriat̄: pecus
q̄3 occidite‖Mulier q̄ succubuerit cui- s̄.18.d
libet iumēto: sil̄ interficiet̄ cū eo: san-
guis eoꝝ sit suꝑ eos. Qui accepit soro
rē suā: filiā pr̄is sui vel filiā mr̄is sue:
ꝛ viderit turpitudinē ei⁹: illaq3 ꝯspe-

gerit fratr⁊ ignominiā: nefariā rē ope
ti sunt: occidenť in cōspectu p̄pl̄i: eo ꝙ
turpitudinē suā mutuo reuelauerint
⁊ portabunt iniq̄tatē suā. Qui coierit
cū muliere in fluxu mēstruo: ⁊ reuela
uerit turpitudinē eius: ipsaq; aperuerit
fontē sāguinis sui: īterficiēť ambo de
medio p̄pl̄i sui. Turpitudinē materte-
re ⁊ amite tue nō discooperies. Qui hoc
fecerit ignominiā carnis sue nudauit
portabūt ābo iniq̄tatē suā. Qui coie-
rit cū vxore patrui vel auūculi sui: ⁊ re
uelauerit ignominiā cognatiōis sue:
portabūt ambo pcc̄m suū: absq; liber⁊
D moriēť. Qui duxerit vxorē fr̄is sui:
rem facit illicitā: turpitudinē fr̄is sui
S.18.a reuelauit: absq; filijs erunt. Custodite
leges meas atq; iudicia ⁊ facite ea: ne
et vos euomat ťra quā ītraturi estis et
habitaturi. Nolite ambulare in legiti
mis nationū: q̄s ego expulsurus sū an̄
vos. Oīa eñ hec fecerūt: ⁊ abominat⁹
sū eas. Uobis aūt loq̄r: Possidete ťrā
eoꝝ quā dabo vob̄ in hereditatē: ťraȝ
affluentē lacte ⁊ melle. Ego dn̄s deus
vr̄: q̄ sepaui vos a ceter⁊ p̄pl̄is. Sepa-
te ḡ ⁊ vos iumētū mūdū ab imūdo: et
auē mūdā ab imūda. Ne polluat⁊ ani
mas vr̄as in pecore ⁊ auib⁹ ⁊ cūctis q̄
mouēť in ťra: ⁊ q̄ vob̄ ostēdi eē pollu
ta. Erit⁊ sācti mihi: q̄ sanct⁹ ego sum
dn̄s: ⁊ sepaui vos a ceter⁊ p̄pl̄is vt esse
Deu.18.c tis mei. Uir siue mulier in q̄b⁹ phito-
1.Re.28.a nic⁹ vel diuinatiōis fuerit sp̄s: mor-
te moriāť: lapidib⁹ obruēt eos: san-
guis eoꝝ sit sup illos. XXI
B D Ixit q̄ȝ dn̄s ad moysen: Loq̄re
ad sacerdotes filios aaron ⁊ di
ces ad eos. Ne cōtamineť sacerdos in
mortib⁹ ciuiū suoꝝ: nisi tm̄ i ꝯsāgui-
neis ac p̄pinq̄s. i. sup pr̄em ⁊ mr̄eȝ ⁊ fi
liū et filiā: fratrē q̄ȝ ⁊ sorore virgine:
q̄ nō ē nupta viro: sȝ nec in p̄ncipe po-
Nu.6.b puli sui ꝯtaminabiť. Nec radēt caput
nec barbā: neq; i carnib⁹ suis faciēt i-
cisuras. Scti erūt deo suo: ⁊ ñ polluēt
B nomē ei⁹. Incensū eñ dn̄i ⁊ panes dei
sui offerūt: ⁊ iō scti erūt. Scortū ⁊ vile
ꝓstibulū nō ducet vxorē: nec eā q̄ repu
diata ē a marito: q̄ ꝯsecrat⁹ est a deo
suo: ⁊ panes p̄positionis offert. Sit ḡ
sctūs: q̄ et ego sctūs sū dn̄s q̄ sāctifico
vos. Sacerdot⁊ filia si dephēsa fuerit
in stupro: ⁊ violauerit nomē pr̄is sui:

flāmis exureť. Pōtifex. i. sacerdos ma Exo.
xim⁹ inť fr̄es suos: sup cui⁹ caput fusū
ē vnctiōis oleū: ⁊ cui⁹ man⁹ i sacerdo-
tio ꝯsecrate sūt: vestit⁹q; ē sctis vestib⁹
caput suū nō discooperiet: vestimēta nō
scindet: ⁊ ad oēȝ mortuū nō ingrediēť
oīno. Sup pr̄e q̄ȝ suo ⁊ mr̄e ñ ꝯtamina- C
biť: nec egrediēť d̄ sctis ne polluat sā
ctuariū dn̄i: q̄ oleū sācte vnctiōis dei
sui sup euȝ ē. Ego dn̄s. Uirginē ducet
vxorē. Uiduā aūt ⁊ repudiatā ⁊ sordi Ezech
dā atq; meretricē ñ accipiet: sȝ puellā
de p̄pl̄o suo: ne cōmisceat stirpē gener⁊
sui vulgo gēt⁊ sue: q̄ ego dn̄s q̄ scifico
eū. Locut⁹q; ē dn̄s ad moysē dicēs: Lo
q̄re ad aarō: Hō d̄ semie tuo p familí-
as q̄ habuerit maculā: ñ offeret panes
deo suo: nec accedet ad ministeriū eius.
Si cec⁹ fuerit: si claud⁹: si vel paruo vel D
grandi vl' torto naso: si fracto pede: si
mānu: si gibb⁹: si lipp⁹: si albuginē hn̄s
i oc'lo: si iugē scabiē: si impetiginē in
corpe: vl' herniosus: oīs qui hn̄erit ma
culā de semie aarō sacerdotis nō acce-
det offerre hostias dn̄o: nec panes deo
suo. Uesceť tn̄ panib⁹ q̄ offerūť in sā-
ctuario: ita dūtaxat: vt intra velū nō
ingrediať: nec accedat ad altare q̄ ma
culā hȝ: ⁊ ꝯtaminare nō debet sctūariū
meū. Ego dn̄s q̄ sctifico eos. Locut⁹ ē
ḡ moyses ad aarō ⁊ ad filios ei⁹: ⁊ ad
oēm isrl': cūcta q̄ sibi fuerant impata.
Ocut⁹ q̄ȝ ē dn̄s ad XXII A
L moysē dicēs: Loq̄re ad aarō et
ad filios ei⁹: vt caueāt ab his q̄
ꝯsecrata sūt filioꝝ isrl': ⁊ nō ꝯtaminēt
nomē sctificatoꝝ mihi q̄ ip̄i offerūt.
Ego dn̄s. Dic ad eos ⁊ ad posteros eo
rū. Oīs hō q̄ accesserit d̄ stirpe vr̄a ad
ea q̄ ꝯsecrata sūt: ⁊ q̄ obtulerit filij isrl'
dn̄o i quo ē imūdicia: peribit corā dn̄o.
Ego sū dn̄s. Hō de semie aarō q̄ fuerit
leprosus: aut patiēs fluxū semis: nō ve
sceť de his q̄ sctificata sūt mihi: donec
saneť. Qui tetigerit imundū sup mor-
tuo: ⁊ ex q̄ egrediť semē q̄si coit⁹: ⁊ q̄
tāgit reptile ⁊ q̄dlibet imūdū cui⁹ ta-
ctus ē sordid⁹: imund⁹ erit vsq; ad ve-
speꝝ: ⁊ ñ vesceť his q̄ sctificata sunt: sȝ
cū lauerit carnē suaȝ aq̄ ⁊ occubuerit
sol: tūc mūdat⁹ vesceť d̄ sctificat⁊ q̄ ci B
bus illi⁹ est. Morticinū ⁊ captū a be- Ex
stia ñ comedēt: nec polluēť i eis. Ego Ez
sū dn̄s. Custodiāt p̄cepta mea vt ñ sub

iaceāt pctō:ꝛ moriāt in sctūario cum
polluerit illō. Ego dn̄s q̄ sctifico eos.
Dis alienigena n̄ comedet de sctifica-
tis. Inq̄lin⁹ sacerdot⁊ ꝛ mercēnari⁹ n̄
vescēt ex eis. Quē āt sacerdos emerit
ꝛ q̄ vernacul⁹ dom⁹ ei⁹ fuerit: hi come-
dent ex eis. Si filia sacerdot⁊ cuilibet
ex ppło nupta fuerit: d̄ his q̄ sctificata
sūt ꝛ d̄ pmitijs nō vescet. Sin aūt vi-
dua vł repudiata ꝛ absq̄ liber⁊ reūsa
fuerit ad domū pr̄is sui sic puella cō-
sueuerat: alet cibis pr̄is sui. Dis alie-
nigena comedēdi ex eis nō hȝ ptātez.
Qui comederit d̄ sctificat⁊ p ignoran-
tiā: addet q̄ntā ptē cū eo qd̄ comedit:
ꝛ dabit sacerdoti i sctūariū: nec ꝯtami
nabūt sctificata filioꝝ isrł q̄ offerunt
dn̄o: ne forte sustineāt iniq̄tatē delicti
sui cū sctificata comederit. Ego dn̄s q̄
C sctifico eos. Locut⁹q̄ ē dn̄s ad moysē
dicēs: Loq̄re ad aarō ꝛ filios ei⁹: ꝛ ad
oēs filios isrł: dicesq̄ ad eos. Hō d̄ do
mo isrł et de aduenis q̄ habitāt apud
vos q̄ obtulerit oblatiōez suā: vł vota
soluēs vel spōte offerēs: q̄cq̄d illud ob
tulerit in holocaustū dn̄i vt offerat p
vos: mascul⁹ imaculat⁹ erit ex bob⁹ et
ouib⁹ ꝛ ex capris. Si maculā habuerit
nō offeretis: neq̄ erit acceptabile. Hō
q̄ obtulerit victimā pacificoꝝ dn̄o vel
vota soluēs vel spōte offerēs tā de bo
bus q̄ d̄ ouib⁹: imaculatuȝ offeret vt
acceptabile sit. Omnis macula nō erit
in eo. Si cecū fuerit: si fractū: si cicatri
cem hn̄s: si papulas aut scabiē aut im
petiginē: nō offeret⁊ ea dn̄o nec adole
bit⁊ ex eis sup altare dn̄i. Bouē ꝛ ouē
aure ꝛ cauda amputatis: volūtarie of-
ferre potes: votū autē ex his solui nō
D pōt. Omne aīal qd̄ vel cōtritis vel tōsis
vel sect⁊: ablatisq̄ testiculis ē: nō offe
retis dn̄o: ꝛ in terra vr̄a h̄ oīno ne fa-
ciatis. De manu alienigene nō offere
tis panes deo vr̄o: et quicq̄d aliud da
re voluerit: q2 corrupta et maculata
sūt oīa: nō suscipietis ea. Locutusq̄ ē
dn̄s ad moysen dicēs: Bos: ouis et ca
pra cū genita fuerint septē dieb⁹ erūt
sb vbere mr̄is sue: die aūt octauo ꝛ de-
inceps offerri poterunt dn̄o. Siue illa
bos siue ouis nō immolabūt vna die
cuȝ fetib⁹ suis. Si imolauerit⁊ hostiā
p grāꝝactiōe dn̄o: vt posset esse placa
bilis: eodē die comedet⁊ eā: nō rema-
nebit quicq̄ in mane alteri⁹ diei. Ego
dn̄s. Custodite mādata mea ꝛ facite ea
Ego dn̄s Ne polluat⁊ nomē meū sctm̄.
vt sāctificer in medio filioꝝ isrł. Ego
dn̄s. q̄ sctificer vos: ꝛ eduxi d̄ tr̄a egypti
vt essem vob̄ i deū. Ego dn̄s. XXIII
Locutusq̄ est dn̄s ad moysē di- A
1 cēs: Loq̄re filijs isrł ꝛ dices ad
eos: He sūt ferie dn̄i quas voca
bit⁊ sāctas. Sex dieb⁹ faciet⁊ op⁹ dies
septim⁹ q2 sabbati req̄es est: vocabit
sanct⁹. Omne opus non facietis in eo.
Sabbatū dn̄i ē in cūct⁊ habitatiōib⁹
vr̄is. He sūt ergo ferie dn̄i sācte q̄s ce-
lebrare debetis tēporib⁹ suis. Men- Exo. 12. c
se pmo quartadecima die mēsis ad ve Nu. 28. c
sperū: phase dn̄i est: ꝛ q̄ntadecima die
mēsis hui⁹: solēnitas azymoꝝ dn̄i est.
Septē diebus azyma comedet⁊. Dies
pm⁹ erit vobis celeberrim⁹: sanctusq̄.
Omne op⁹ seruile nō faciet⁊ in eo: sȝ of-
feretis sacrificiū in igne dn̄o septē die
bus. Dies aūt septim⁹ erit celebrior et B
sāctior: nullūq̄ suile opus facietis in
eo. Locutusq̄ ē dn̄s ad moysen dicēs:
Loquere filijs isrł: et dices ad eos. Cuȝ
ingressi fuerit⁊ terrā quā ego dabo vo
bis: et messuerit⁊ segetē feretis mani-
pulos spicaꝝ pmitias messis vr̄e ad sa
cerdotē. Qui eleuabit fasciculū coram
dn̄o vt acceptabile sit p vobis altero
die sabbati: et sctificabit illū. Atq̄ in
eodē die q̄ manipul⁹ ꝯsecrat⁹: cedetur
agn⁹ imaculat⁹ annicul⁹ i holocaustū
dn̄i: et libamēta offerent cū eo due de
cime simile cōsperse oleo in incensum
dn̄i odoreq̄ suauissimū: liba quoq̄ vi
ni: quarta ps hin. Panē et polentā et C
pultes nō comedet⁊ ex segete: vsq̄ ad
diē q̄ offeretis ex ea deo vr̄o. Preceptū
ē sempiternū in generatiōib⁹ cūctisq̄
habitaculis vr̄is. Numerabit⁊ ergo ab al
tero die sabbati in q̄ obtulistis mani-
pulū pmitiarū septē hebdomadas ple
nas vsq̄ ad alterā diē expletiōis heb-
domade septie. i. q̄nq̄ginta dies: ꝛ sic
offeret⁊ sacrificiū nouū dn̄o ex oīb⁹ ha
bitacuł vr̄is: panes pmitiaꝝ duos de
duab⁹ decimis simile fermētate: q̄s co
quetis in pmitias dn̄i. Offeretisq̄ cuȝ
panib⁹ septē agnos imaculatos annicu
los: ꝛ vitulū de armēto vnū et arietes
duos: ꝛ erūt i holocaustū cū libamen-
tis suis i odorē suauissimū dn̄o. Facie D

tis ⁊ hircū ꝓ pctō: duosq; agnos āni-
culos hostias pacificoꝝ. Cūq; eleuaue
rit eos sacerdos cū panibꝰ ꝑmitiaꝝ co
rā dn̄o cedēt i vsū eiꝰ. Et vocabit̄ hūc
diē celeberrimūq; at sāctissimū. Oīe
opꝰ ſuile n̄ faciet̄ i eo. Legitimū sēpi-
ternū erit i cūct̄ hitacul' ⁊ generatiōi-
bus vr̄is‖ Postq̄ āt messuerit̄ segetez
§.19.b terre vr̄e: nō secabit̄ eā vsq; ad soluz:
nec remanētes spicas colliget̄: sz pau
ꝑibꝰ ⁊ ꝑegrinis dimittet̄ eas. Ego sū
dn̄s deꝰ vr̄. Locutꝰq; ē dn̄s ad moysen
dicēs: Loq̄re filijs isrl'. Mēse septio ꝑ-
ma die mēsis erit vob sabbatū memo-
riale clāgētibꝰ tubis: ⁊ vocabit̄ scm̄.
Oīe opꝰ ſuile n̄ faciet̄ i eo: ⁊ offeret̄
holocaustū dn̄o. Locutusq; ē dn̄s ad
E moysē dicēs.‖ Decio die mēsis huiꝰ se
§.16.f ptimi dies expiationuz erit celeberri-
mus: ⁊ vocabit̄ scūs: affligetisq; aīas
vr̄as i eo: ⁊ offeret̄ holocaustum dn̄o.
Oīe opꝰ nō facietis i tp̄e diei huiꝰ: qz
dies ꝓpitiatiōis ē: vt ꝓpitiet̄ vob dn̄s
deꝰ vr̄. Ois aīa q̄ afflicta nō fuerit die
hac: ꝑibit de ꝓplis suis: ⁊ q̄ opis q̄ppiā
fecerit: delebo eaz de ꝓplo suo. Nihil ḡ
opis facietis i eo. Legitimū sempit'nū
erit vob in cūct̄ generatiōibꝰ et habi-
tatiōibꝰ vr̄is. Sabbatū reqetiōis ē: ⁊
affliget̄ aīas vr̄as. Die nono mensis
a vesꝑe vsq; ad vesperum celebrabitis
sabbata vr̄a. Et locutꝰ ē dn̄s ad moy-
sen dicēs: Loq̄re filijs isrl'. A q̄ntode-
cimo die mēsis huiꝰ septimi: erūt ferie
tabernaculoꝝ septē diebus dn̄o. Dies
F ꝑmꝰ vocabit̄ celeberrimꝰ atq; sāctissi-
mus. Oīe opꝰ ſuile nō faciet̄ i eo: et
Nu.29 septē diebꝰ offeretis holocausta dn̄o:
Dies q̄z octauꝰ erit celeberrimꝰ atq; sā
ctissimꝰ: ⁊ offeret̄ holocaustū dn̄o. Est
em̄ cetus atq; collecte. Oīe opꝰ ſuile
nō faciet̄ in eo. He sūt ferie dn̄i q̄s vo
cabitis celeberrimas atq; sctissimas:
offertisq; i eis oblatiōes dn̄o: holocau
sta ⁊ libamenta iux̄ ritū vniuscuiusq;
diei except̄ sabbat̄ dn̄i donisq; vr̄is:
⁊ q̄ offert̄ ex voto: vl' q̄ spōte tribuit̄
dn̄o. A q̄ntodecimo ḡ die mēsis septi-
mi qn̄ cōgregaueritis oēs fructꝰ terre
vr̄e: celebrabit̄ ferias dn̄i septē diebꝰ.
Die ꝑmo et die octauo erit sabbatū .i.
G reqes. Sumetisq; vob die ꝑmo fructꝰ
arbor̄ pulcherrime: spatulasq; palma
rū: ⁊ ramos ligni densaꝝ frondiū: ⁊ sa

lices d̄ torrēte: ⁊ letabimini corā dn̄o
deo vr̄o: celebrabitisq; solennitatē eiꝰ
septē diebꝰ ꝑ annū. Legitimū sempi-
ternū erit i generatiōibꝰ vr̄is. Mense
septimo festa celebrabit̄ ⁊ habitabit̄
in vmbraculis septē diebꝰ. Oīs q̄ de
genere est isrl': manebit in tabernacu-
lis: vt discāt posteri vr̄i q̄ in taberna-
culis habitare fecerim filios isrl' cum
educerē eos de terra egypti. Ego dn̄s
deus vr̄. Locutusq; ē moyses suꝑ solē
nitatibus dn̄i ad filios isrl'. XXIIII
T locutꝰ est dn̄s ad moysen di- B
e cens: Precipe filijs israel vt of
ferant tibi oleū de oliuis puris
simū ac lucidū ad cōcinnandas lucer-
nas iugiter extra velū testimonij i ta-
bernaculo federis. Ponetq; eas aarō
a vespere vsq; in mane corā dn̄o cultu
ritoq; ꝑpetuo in generatiōibꝰ vestr̄.
Suꝑ cādelabro mūdissimo ponent̄ sꝑ
in cōspectu dn̄i. Accipies q̄z similā et
coques ex ea duodecim panes q̄ singu
li habebūt duas decias. Quoꝝ senos
altrinsecꝰ suꝑ mēsam purissimā coraz
dn̄o statues: et pones suꝑ eos thus lu-
cidissimū vt sit panis i monimētū ob-
lationis dn̄i. Per singula sabbata mu B
tabunt̄ coraz dn̄o: suscepti a filijs isrl'
federe sempiterno erūtq; aarō ⁊ filio
rū eiꝰ vt comedant eos in loco scō: qz
scm̄ scōꝝ est de sacrificijs dn̄i iure ꝑ
petuo. Ecce aūt egressus filiꝰ mulier̄
israelitidis quem peperat de viro egy
ptio īter filios isrl': iurgatꝰ est i castris
cū viro israelita. Cumq; blasphemasset
nomē dn̄i et maledixisset ei: adductꝰ ē
ad moysen. Vocabat̄ aūt mater eiꝰ sa
lumith filia dabri: de tribu dan. Mise
rūtq; eū in carcerē: donec noscent q̄d
iuberet dn̄s. Qui locutꝰ est moysen di C
cens: Educ blasphemū extra castra: et
ponāt oēs qui audierūt manꝰ suas
suꝑ caput eiꝰ: ⁊ lapidet eū ꝓpl's vniuer
sus. Et ad filios isrl' loqueris. Homo
q̄ maledixerit deo suo portabit pecca-
tū suū: ⁊ q̄ blasphemauerit nomē dn̄i:
morte moriat̄. Lapidibꝰ opprimet euz
oīs multitudo populi. Siue ille ci-
uis siue ꝑegrinꝰ fuerit: q̄ blasphema-
uerit nomen dn̄i: morte moriat̄.‖ Qui Exo
ꝑcusserit ⁊ occiderit hoiez: morte mori Deu
atur Qui ꝑcusserit aīal reddet vicariū Ma
id ē aīam ꝓ aīa. Qui irrogauerit ma-

culā cuilibet ciuiū suoꝝ: sic fecit: sic fi
D et ei. Fracturā ꝓ fractura: oculū ꝓ ocu
lo: dētē ꝓ dēte restituet. Qualē iflixe-
rit maculā: talē sustinere cogeẗ. Qui ꝑ
cusserit iumentū: reddat aliud. Qui ꝑ
cusserit hoiem: punieẗ. Equū iudiciū
sit iter vos: siue ꝑegrin⁹ siue ciuis pec
cauerit: qꝛ ego sū dñs de⁹ vr̄. Locutus-
qꝫ ē moyses ad filios isrl̄: ⁊ eduxerūt
eū q̇ blasphemauerat ex̄ castra: ac lapi
dib⁹ oppſſerūt. Feceruntqꝫ filij isrl̄ sic p̄
A ceperat dñs moysi. XXV
1 Ocutusqꝫ ē dñs ad moysen in
mōte sinai dicens: Loq̄re filijs
isrl̄: ⁊ dices ad eos: Qñ ingressi fuerit̄
terrā quā ego dabo vob: sabbatizetis
sabbatū dñi. Sex ānis seres agrū tuū
⁊ sex ānis putabis vineā tuā: colliges-
. 5.b qꝫ fruct⁹ ei⁹. Septimo aūt āno sabba
.17.c tū erit terre req̇etiōis dñi. Agrū nō se
.20.c res: vineā nō putabis. Que sponte gi-
gnet hum⁹ nō metes: ⁊ vuas p̄mitiaꝝ
tuarū nō colliges q̄si vindemiā: ann⁹
eñi req̇etionis terre est: sed erūt vobis
i cibū tibi ⁊ seruo tuo: āci le ⁊ mercē-
nario tuo: ⁊ aduene q̇ ꝑegrinaẗ apud
te. Iumēt̄ tuis ⁊ pecorib⁹ oia q̄ nascū
B tur p̄bebūt cibū. Numerabis q̄ꝫ tibi se
ptē hebdomadas annoꝝ .i. septies se-
ptē: q̄ simul faciūt ānos q̄dragita no
uē: ⁊ clāges buccina mēse septio: deci
ma die mēsis ꝓpitiatiōis tpe in vniū-
sa terra vr̄a. Sctificabisqꝫ ānū q̇nqua
gesimū: ⁊ vocabis remissionē cūct̄ ha
bitatorib⁹ terre tue. Ipse ē eñi iubile
us. Reuerteẗ hō ad possessionē suā: et
vnusq̇sqꝫ rediet ad familiā pristinā: qꝛ
iubile⁹ ē ⁊ q̇nquagesim⁹ ann⁹. Nō se-
ret̄ atqꝫ metet̄: spōte i agro nascētia:
et p̄mitias vindemie nō colliget̄: ob
sctificationē iubilei: sꝫ statim ablata
comedet̄. Anno iubilei rediēt oēs ad
possessiōes suas. Qñ vēdes q̇ppiā ciui
tuo vl̄ emes ab eo: ne ꝯtristes fratrem
tuū: sꝫ iux̄ nūeꝝ ānoꝝ iubilei emes ab
eo: ⁊ iux̄ supputationē frugū vēdet ti-
C bi. Quāto pl⁹ āni remāserit post iubi-
leū: tāto crescet ⁊ p̄ciū: q̄nto min⁹ tpis
nūerauer̄: tāto mioris ⁊ emptio ꝯsta-
bit. Tēp⁹ eñi frugū vēdet tibi. Nolite
affligere ꝯtribules vestros: sed timeat
vn⁹q̇sqꝫ deū suū: qꝛ ego dñs de⁹ vr̄. Fa
cite p̄cepta mea: ⁊ iudicia custodite: ⁊
⁊ iplete ea vt hitare possit̄ i terra abs

qꝫ vllo pauore: ⁊ gignat vob hum⁹ fru
ct⁹ suos q̇b⁹ vescami vsqꝫ ad saturita-
tē: nulli⁹ ipetū formidātes. Qꝫ si dixe-
rit̄ q̇d comedem⁹ anno septimo si nō
seuerim⁹ neqꝫ collegerim⁹ fruges nr̄as.
dabo bñdictionē meā vob āno sexto: ⁊
faciet fruct⁹ triū ānoꝝ: Seretisqꝫ āno
octauo: ⁊ comedet̄ veteres fruges vs-
qꝫ ad nonū annū: donec noua nascāẗ
edet̄ vetera. Terra q̄ꝫ nō vēdeẗ i ꝑpe D
tuū: qꝛ mea est: ⁊ vos aduene ⁊ coloni
mei est̄. Vñ cūcta regio possessiōis ve
stre sb redēptiōis ꝯditiōe vēdeẗ. Si at
tenuat⁹ frater tu⁹ vēdiderit possessiun
culā suā ⁊ voluerit ꝓpinqu⁹ ei⁹ pōt re
dimere qđ ille vēdiderat. Sin aūt ñ ha
buerit ꝓximū: ⁊ ip̄e p̄ciū ad redimēdū
potuerit iuenire: cōputabūẗ fruct⁹ ex
eo tpe q̇ vēdidit: ⁊ qđ reliquū ē: reddet
emptori: sicqꝫ recipiet possessionē suā.
Qꝫ si nō inuenerit man⁹ ei⁹ vt reddat
p̄ciū: hēbit emptor qđ emerat vsqꝫ ad
annū iubileū. In ip̄o eñi ois vēditio
redibit ad dñm ⁊ ad possessorē p̄stinuꝫ
Qui vēdiderit domū itra vrb muros:
hēbit licētiā redimēdi donec vn⁹ iple
atur ān⁹. Si nō redemerit ⁊ āni circu- E
lus fuerit euolut⁹: ēptor possidebit eā:
⁊ posteri ei⁹ i ꝑpetuū: ⁊ redimi nō pote
rit etiā i iubileo. Sin aūt i villa fuerit
dom⁹ q̄ muros nō hꝫ: agroꝝ iure ven-
deẗ. Si aū redēpta nō fuerit: i iubileo
reuerteẗ ad dñm suū. Edes leuitaꝝ q̄
i vrbib⁹ sūt: semꝑ pñt redimi. Si redē
pte ñ fuerit: i iubileo reūtēẗ ad dños:
qꝛ dom⁹ vrbiū leuitaꝝ ꝓ possessionib⁹
sūt iter filios isrl̄. Suburbana aūt eo-
rū nō veneāt: qꝛ possessio sempiterna
est. Si attenuat⁹ fuerit frater tu⁹ ⁊ ifir
m⁹ manu: ⁊ susceper̄ eū q̄si aduenā et
ꝑegrinū ⁊ vixerit tecū: ne accipias vsu
ras ab eo: nec ampli⁹ q̄ꝫ dedisti. Time
deū tuū: vt viuere possit frat̄ tu⁹ apud
te. Pecuniā tuā nō dabis ei ad vsurā:
⁊ frugū suꝑabūdātiā nō exiges. Ego F
dñs de⁹ vr̄ q̇ eduxi vos ð terra egypti:
vt darē vobis terrā chanaā vt eēm vr̄
de⁹. Si pauptate cōpulsus vendiderit
se tibi frater tu⁹: nō eū opp̄mes s̄uitu-
te famuloꝝ: sꝫ q̄si mercēnari⁹ ⁊ colon⁹
erit: Vsqꝫ ad ānū iubileū opabiẗ apō
te: ⁊ postea egredieẗ cū liberis suis: et
reuerteẗ ad cognationē ⁊ ad possessio-
nē patrū suoꝝ. Mei eñi s̄ui sūt: ⁊ ego

eduxi eos ð t̃ra egypti. Nõ veneãt cõ-
ditiõe ꝯuoꝝ: ne affligas eũ ꝑ potẽtiã
sed metuito deũ tuũ. Seruꝰ ⁊ ancilla
sint vob̃ de natiõibꝰ q̃ in circuitu vr̃o
sũt: ⁊ de aduenis q̇ ꝑegrinãt apð vos
vel q̇ ex his nati fuerit in t̃ra vr̃a. Hos
hẽbit᷑ famulos: ⁊ hereditario iure trãs
mittet᷑ ad posteros: ac possidebit᷑ in
eternũ. Frẽs aũt vr̃os: filios isrl̃: ne op
G primat᷑ ꝑ potẽtiã. Si inualuerit apud
vos manꝰ aduene atq; peregrini: ⁊ at
tenuatꝰ frat̃ tuꝰ vẽdiderit se ei: aut cui
q̃ de stirpe eiꝰ: post vẽditionẽ põt re-
dimi. Qui voluerit ex fratribꝰ suis re-
dimet eũ: ⁊ patruꝰ ⁊ patruel̃ ⁊ cõsãgui
neꝰ ⁊ affinis. Sin aũt ⁊ ipẽ potuerit: re
dimet se: supputat᷑ dũtaxat ãnis a tꝑe
vẽditiõis sue vsq; i ãnũ iubileũ: ⁊ pe-
cunia q̃ vẽditꝰ fuera: iux̃ ãnoꝝ nũeꝝ:
⁊ rõne mercẽnarij supputata. Si plu-
res fuerit ãni q̇ remanẽt vsq; ad iubi-
leũ scd̃m hos reddet et ꝓciũ: si pauci:
ponet rõnẽ cũ eo iux̃ ãnoꝝ numeꝝ: et
reddet emptori qð reliquũ ẽ: ãnoꝝ qui
bꝰ añ ꝯuiuit mercedibꝰ imputat᷑. Nõ
affliget eũ violẽter in ꝯspectu tuo. Qȝ
si ꝑ hec redimi nõ potuerit. ãno iubi-
leo egredietur cũ liber᷑ suis. Mei eñ sũt
ꝯui filij isrl̃: q̇s eduxi de terra egypti.
A Go dñs deꝰ vr̃ ‖ Nõ fa- XXVI
Exo.20.a e ciet᷑ vob̃ idolũ et sculptile nec
Deu.5.a titulos erigerit᷑ nec insignẽ la
Ps.96. pidẽ ponet᷑ i terra vr̃a vt adoret᷑ eũ.
Ego eñ sũ dñs deꝰ vr̃. Custodite sabba-
ta mea: ⁊ pauete ad sctũariũ meũ. Ego
dñs. Si i ꝓcept᷑ meis ambulauerit᷑ ⁊
mãdata mea custodierit᷑ ⁊ fecerit᷑ ea:
dabo vob̃ pluuias tꝑibꝰ suis ⁊ t̃ra gi-
gnet germẽ suũ: et pomis arbores re-
plebũtur. Apphẽdet messiũ tritura vin-
demiã: ⁊ vĩdemia occupabit semẽtẽ: ⁊
comedet᷑ panẽ vr̃m i saturitate: ⁊ abs-
q; pauore hitabit᷑ i t̃ra vr̃a. ‖ Dabo pa
Job.11.d cẽ i finibꝰ vr̃is: dormiet᷑: ⁊ nõ erit q̇ ex
terreat. Auferã malas bestias: ⁊ gladi
us nõ trãsibit t̃mios vr̃os. Persequimi-
ni inimicos vr̃os: ⁊ corruẽt corã vob̃.
Persequẽtur q̇nq; ð vr̃is cẽtũ alienos:
B ⁊ cẽtũ de vob̃ decẽ milia. Cadẽt inimi
ci vr̃i gladio in ꝯspectu vr̃o. Respiciã
vos ⁊ crescere faciã mltiplicabimini: ⁊
firmabo pactũ meũ vobiscũ. Comede-
tis vetustissima veteꝝ ⁊ vetera nouis
superuenientibꝰ ꝓijciet᷑. Ponã tabna-
culũ meũ i medio vr̃i. ⁊ nõ abijciet vos
aĩa mea. Ambulabo int̃ vos: ⁊ ero deꝰ
vr̃: vosq; erit᷑ ꝑplus meꝰ. Ego dñs deꝰ
vr̃ q̇ eduxi vos ð t̃ra egyptioꝝ ne ꝯui-
ret᷑ eis: ⁊ q̇ ꝯfregi cathenas ceruicũ ve
straꝝ vt icideret᷑ erecti. ‖ Qȝ si nõ au- Deu.2
dierit᷑ me: nec feceritis oĩa mandata Treno
mea: sȝ spreuerit᷑ leges meas: ⁊ iudicia Malac
mea ꝯtẽpserit᷑: vt nõ faciat᷑ ea q̃ a me
ꝯstituta sũt ⁊ ad irritũ ꝑducat᷑ pactũ
meũ: ego q̇ȝ hec faciã vobis. Uisitabo
vos velocit̃ i egestate ⁊ ardore: q̇ cõfici C
at oculos vr̃os: ⁊ cõsumat aĩas vr̃as.
‖ Frustra seret᷑ semẽtẽ: q̃ ab hostibꝰ de Deu.2
uorabitur. Ponã faciẽ meã ꝯ vos: ⁊ cor
ruet᷑ corã hostibꝰ vr̃is: ⁊ subijciemini
his q̇ oderũt vos. Fugiet᷑ nemine ꝑse
quẽte. Sin aũt nec sic obedierit᷑ mihi:
addã correptiões vr̃as septuplũ ꝓpter
pctã vr̃a: ⁊ cõterã supbiã duritie vr̃e.
Daboq; vob̃ celũ desuꝑ sic̃ ferrũ: ⁊ ter
rã eneã. Cõsumetur i cassũ labor vr̃: nõ ꝓ
feret t̃ra germẽ: nec arbores poma ꝓ- D
bebũt. Si ambulauerit᷑ ex adũso mi-
hi: nec voluerit᷑ audire me: addã pla-
gas vr̃as vsq; i septuplũ ꝓpt̃ pctã vr̃a.
Emittãq; i vos bestias agri q̃ ꝯsumãt
vos ⁊ pecora vr̃a: ⁊ ad paucitatẽ cũcta
redigãt: desertęq; fiẽt vie vr̃e. Qȝ si nec
sic voluerit᷑ recipe disciplinã: sȝ am-
bulaueritis ex aduerso mihi: ego q̇ȝ ꝯ
vos aduersus icedã: ⁊ ꝑcutiã vos septi
es ꝓpt̃ pctã vr̃a: inducãq; suꝑ vos gla
diũ vltorẽ feder᷑ mei. Cũq; ꝯfugeritis
in vrbes: mittã pestilẽtiã i medio vr̃i:
⁊ trademi i manibꝰ hostiũ postq; cõfre
gero baculũ panis vr̃i: ita ⁊ decẽ mu-
lieres in vno clibano coquãt panes et
reddãt eas ad põdꝰ: ⁊ comedet᷑ ⁊ nõ sa- E
turabimini. Sin aũt nec ꝑ hec audieri
tis me: sȝ ambulauerit᷑ ꝯ me: ⁊ ego in
cedã aduersus vos i furore ꝯrio: ⁊ cor
ripiã vos septẽ plag᷑ ꝓpt̃ pctã vr̃a: ita
vt comedat᷑ carnes filioꝝ vr̃oꝝ ⁊ fili-
arũ vr̃aꝝ. Destruã excelsa vr̃a: ⁊ simu-
lachra cõfringã. Cadet᷑ inter ruinas
idoloꝝ vr̃oꝝ: et abominabitur vos aĩa
mea: intm̃ vt vrbes vr̃as redigã i soli
tudinẽ: ⁊ deserta faciã sctũaria vr̃a: nec
recipiã vltra odorẽ suauissimũ: disper
dãq; terrã vr̃am: ⁊ stupebũt suꝑ ea ini
mici vr̃i cũ hitatores illiꝰ fuerit. Uos
aũt dispgã in gẽtes. ⁊ euaginabo post
vos gladiũ: eritq; t̃ra vr̃a deserta: ⁊ ciui

F tates vře dirute. Tunc placebūt terre
sabbata sua cūct⁊ dieb⁹ solitudīs sue.
Qñ fuerit⁊ i terra hostili: sabbatizabit
⁊ reqescet i sabbat⁊ solitudinis sue: eo
q̄ nō reqeuerit i sabbat⁊ vr̄is: qñ ha-
bitabat⁊ i ea. Et q̄ de voƀ remāserint:
dabo pauorē i cordib⁹ eoꝝ i regiōib⁹
hostiū. Terrebit eos sonit⁹ folij volen
tis: ⁊ ita fugiēt q̄si gladiū. Cadēt nul-
lo sequente: ⁊ corruēt singuli sup frēs
suos q̄si bella fugiētes. Nemo vr̄m ini
micis audebit resistere. Peribit⁊ īter
gētes: ⁊ hostilis vos tr̄a cōsumet. Qꝫ si
⁊ de his aliq̄ remāserint: tabescēt i ini
q̄tatib⁹ suis i tr̄a inimicoꝝ suoꝝ ⁊ ꝓ-
pter pctā patrū suoꝝ ⁊ sua affligent̄:
donec cōfiteant̄ iniq̄tates suas ⁊ malo
rum suoꝝ recordent̄ quib⁹ p̄uaricati
sūt in me: ⁊ ambulauerūt ex adūso mi
G hi. Ambulabo igit̄ ⁊ ego ꝯ eos ⁊ indu
cā illos i terrā hostilē: donec erubescat
i circūcisa mēs eoꝝ. Tūc orabūt ꝓ im
pietatib⁹ suis: ⁊ recordabor feder⁊ mei
qd̄ pepigi cū iacob ⁊ isaac et abraam.
Terre q̄ȝ memor ero: q̄ cū relicta fue-
rit ab eis: cōplacebit sibi i sabbat⁊ suis
patiēs solitudinē ꝓpt̄ illos. Ipsi vero
rogabūt ꝓ pctis suis: eo q̄ abiecerint
iudicia mea ⁊ leges meas despexerint.
Attñ etiā cū eēnt i terra hostili: nō pe
nit⁹ abieci eos: neq̄ȝ sic despexi vt cōsu
merent̄: et irritū facerē pactū meū cū
[Ex]o.6.d eis. ‖ Ego ei sū dñs de⁹ eoꝝ: ⁊ recorda-
bor federis mei p̄stini: qñ eduxi eos de
terra egypti in cōspectu gētiū vt eēm
de⁹ eoꝝ. Ego dñs de⁹. Hec sūt iudicia
atq̄ȝ p̄cepta ⁊ leges q̄s dedit dñs inter
se ⁊ iter filios isr̄l i mōte sinai p manū
A Locutusq̄ȝ ē (moysi. XXVII
I dñs ad moysen dicēs: Loq̄re fi
liis isr̄l: ⁊ dices ad eos: Hō q̄ vo
tū fecerit et vouerit ⁊ spoponderit deo
aiam suā: sub estiōe dabit p̄ciū. Si
fuerit mascul⁹ a vicesimo āno vsq̄ȝ ad
sexagesimū ānū: dabit q̄nq̄ginta siclos
argēti ad mēsurā sanctuarij: si mulier
triginta. A q̄nto aūt anno vsq̄ȝ ad vi-
cesimū: mascul⁹ dabit viginti siclos:
femina decē. Ab vno mēse vsq̄ȝ ad an
nū q̄ntū: ꝓ masculo dabūt̄ q̄nq̄ȝ sicli:
ꝓ femia tres. Sexagenari⁹ ⁊ vltra ma
scul⁹ dabit q̄ndecim siclos: femia decē.
Si paup fuerit ⁊ estimationē reddere
nō valebit: stabit corā sacerdote: ⁊ quā-
tū ille estiauerit ⁊ viderit eū posse red-
dere tm̄ dabit. Aial āt qd̄ imolari pōt
dño si q̄s vouerit: sctm̄ erit ⁊ mutari n̄
poterit. i. nec meli⁹ malo nec pei⁹ bo-
no. Qꝫ si mutauerit: ⁊ idipm qd̄ muta B
tū ē: ⁊ illd̄ ꝓ q̄ mutatū ē cōsecratū erit
dño. Aial imūdū qd̄ imolari dño n̄ po
test si q̄s vouerit adducet̄ añ sacerdo-
tē: q̄ diiudicās vtrū bonū an malū sit
statuet p̄ciū. Qꝫ si dare voluerit is qui
offert: addet sup estiationē q̄ntā ptē.
Hō si vouerit domū suā ⁊ sctificauerit
dño: cōsiderabit eā sacerdos vtrū bo-
na an mala sit: ⁊ iuxta p̄ciū qd̄ ab eo
fuerit cōstitutū venūdabit̄. Sin aūt il
le q̄ vouerat voluerit redimere eā: da-
bit q̄ntā ptē estimatōis supra ⁊ hēbit
domū. Qꝫ si agrū possessiōis sue voue
rit ⁊ ꝯsecrauerit dño iux̄ mēsurā semē
tis estimabit̄ p̄ciū. Si trigita modijs
horrei serit̄ terra: q̄nquagita siclis ve-
nūdet̄ argēti. Si statim ab āno inci-
piēt⁊ iubilei vouerit agrū: quāto vale
re pōt: tāto estimabit̄. Sin aūt p⁹ ali- C
quātulū tpis: supputabit sacerdos pe-
cuniā iux̄ ānoꝝ q̄ reliq̄ sūt nūeꝝ vsq̄ȝ
ad iubileum: ⁊ detrahet̄ ex p̄cio. Qꝫ si
voluerit redimere agrū ille: q̄ vouerat
addet q̄ntā ptē estimate pecunie: ⁊ pos
sidebit eā. Sin aūt noluerit redimere:
sȝ alteri cuilibet fuerit venūdat⁹: vltra
eū q̄ vouerat redimere n̄ poterit: qr cū
iubilei venerit dies: sctificat⁹ erit dño:
⁊ possessio ꝯsecrata ad ius ptinet sacer
dotū. Si ager empt⁹ ē ⁊ nō d̄ possessio
ne maioꝝ sctificat⁹ fuerit dño: suppu-
tabit sacerdos iux̄ ānoꝝ nūeꝝ vsq̄ȝ ad
iubileū p̄ciū: ⁊ dabit ille q̄ vouerat eū
dño. In iubileo āt reūtet̄ ad p̄orē dñꝫ
q̄ vēdiderat eū: ⁊ habuerat i sortē pos
sionis sue. Ois estimatio siclo sctūarij
pōderabit̄. ‖ Sicl⁹ viginti obolos hȝ. Exo.30.b
Primogenita q̄ ad deū ptinēt nemo scti Nu.3.g
ficare poterit et vouere: siue bos siue Eze.45.d
ouis fuerit: dñi sūt. Qꝫ si imūdū ē aial
redimet q̄ obtulit iux̄ estimatiōeȝ suā:
⁊ addet q̄ntā ptem p̄cij. Si redimere D
noluerit: vēdet̄ alīi q̄ntūcūq̄ȝ fuerit
añ estiatū. Oē qd̄ dño ꝯsecrat̄ siue hō
fuerit siue aial siue ager: nō vēdet̄ nec
redimi poterit. Quicq̄d semel fuerit ꝯse-
cratū: scm̄ scōꝝ erit dño. Et ois ꝯsecra
tio q̄ offert̄ ab hoīe n̄ redimet̄: sȝ mor
te morie̅t̄. Oēs decie tr̄e siue d̄ pomis

arborū siue de frugibꝰ dn̄i sunt: et illi sanctificant̄. Si q̇s aūt voluerit redimere decimas suas: addet q̇ntā ꝑtē earū. Oim deciaꝝ bouis ⁊ ouis et capre ꝙ sub pastoris vga trāseūt: q̇cq̇d decimū venerit sc̄tificabit̄ dn̄o. Nō eliget̄ nec bonū nec malū nec altero cōmutabit̄. Si q̇s mutauerit ⁊ qd̄ mutatū ē: ⁊ ꝓ ꝙ mutatū ē sc̄tificabit̄ dn̄o: ⁊ n̄ redimet̄. Hec sūt p̄cepta ꝙ mādauit dn̄s moysi ad filios isrl̄ in monte sinai.

Explicit liber Leuiticus. Incipit vaiedaber: id est liber Numeri. Ca. I

A Locutusq̄ ē do-
1 minꝰ ad moysen i deserto
sinai i tabernaculo federꝭ
p̄ma die mēsis secūdi: āno
altero egressiōis eoꝝ ex egypto dicēs:
Exo.30.b ‖ Tollite sūmā vniuerse cōgregatiōis
j.26.a filioꝝ isrl̄ ꝑ cognatiōes ⁊ domos suas
⁊ noia singuloꝝ: q̇cq̇d sexꝰ ē masculini a vicesimo āno ⁊ supra: oim viroꝝ fortiū ex isrl̄: ⁊ nūerabitis eos ꝑ turmas suas tu ⁊ aarō: erūtq̄ vobiscū p̄ncipes tribuū ac domoꝝ i cognatiōibꝰ suis: q̇rū ista sunt noia. De tribu rubē: elysur filiꝰ sedeur. De symeō: salamihel filius surisaddai. De iuda: naason filiꝰ aminadab. De ysachar: nathanael filiꝰ suar. De zabulō: eliab filiꝰ helō. Filioꝝ aūt ioseph de ephraim: elisama filiꝰ ammiud. De manasse: gamalihel filiꝰ phadassur. De beniamin: abidā filius gedeōis. De dan: abiezer filiꝰ amisaddai. De aser: phegiel filiꝰ ochrā. De
B gad: eliasaph filiꝰ duel. De neptalim: ahira filiꝰ enan. Hi nobilissimi p̄ncipes multitudinis ꝑ tribꝰ ⁊ cognatiōes suas ⁊ capita exercitꝰ isrl̄: q̇s tulerunt moyses ⁊ aarō cū oi vulgi multitudie: ⁊ ꝯgregauerūt p̄mo die mēsis sc̄di recēsentes eos ꝑ cognationes ⁊ domos ac familias: ⁊ capita ⁊ noia singuloꝝ a vicesimo āno ⁊ supra: sic̄ p̄cepat dn̄s moysi. Nūeratiq̄ sūt i deserto sinai. De rubē p̄mogenito israel̄ ꝑ generatiōes ⁊ familias ac domos suas ⁊ noia capitū singuloꝝ: omne qd̄ sexus ē masculini a vicesimo anno ⁊ supra ꝓcedētiū ad bellū: q̄draginta sex milia q̇ngēti.
C De filiis simeō ꝑ generatiōes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ recēsiti sunt ꝑ noia ⁊ capita singuloꝝ: omne qd̄ sexꝰ est masculini a vicesimo āno ⁊ supra ꝓcedētiū ad bellū: q̇nquaginta nouē milia trecēti. De filiis gad ꝑ generatiōes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ recēsiti sūt ꝑ noia singulorū a viginti ānis ⁊ supra oēs ꝙ ad bella ꝓcederēt: q̄dragintaq̇nq̄ milia sexcēti q̇nq̄ginta. De filiis iuda ꝑ generatiōes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ ꝑ noia singuloꝝ a vicesimo āno ⁊ supra oēs ꝙ poterāt ad bella ꝓcedere: recēsiti sūt: septuagita q̄ttuor
milia sexcēti. De filiis ysachar ꝑ gene D
ratiōes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ ꝑ noia singuloꝝ a vicesimo āno ⁊ supra oēs ꝙ ab bella ꝓcederēt: recēsiti sūt q̇nq̄gintaq̄ttuor milia quadringēti. De filiis zabulō ꝑ generationes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ: recēsiti sūt ꝑ noia singuloꝝ a vicesimo āno ⁊ supra: oēs ꝙ poterāt ad bella ꝓcedere: q̇nq̄ginta septē milia q̄dringēti. De filiis ioseph filioꝝ ephraim ꝑ generatiōes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ recensiti sūt ꝑ noia singuloꝝ a vicesimo āno ⁊ supra: oēs ꝙ poterāt ad bella ꝓcedere: q̄draginta
milia q̇ngēti. Porro filioꝝ manasse ꝑ E
generatiōes ⁊ failias ac domos cognationū suaꝝ: recēsiti sūt ꝑ noia singuloꝝ a vigiti ānis ⁊ supra: oēs ꝙ poterāt ad bella ꝓcedere: triginta duo milia ducēti. De filiis beniamin ꝑ generatiōes ⁊ failias ac domos cognationū suaꝝ: recēsiti sūt noibꝰ singuloꝝ a vicesimo āno ⁊ supra: oēs ꝙ poterāt ad bella ꝓcedere: trigitaq̇nq̄ milia q̄dringēti. De filiis dan ꝑ generatiōes ⁊ familias ac domos cognationū suaꝝ: recēsiti sūt noibꝰ singloꝝ a vicesimo anno ⁊ supra: oēs ꝙ poterāt ad bella ꝓcedere: sexagitaduo milia septingēti.
De filiis aser ꝑ generatiōes et failias F
ac domos cognationū suaꝝ recensiti sūt ꝑ noia singloꝝ a vicesimo āno ⁊ supra: oēs ꝙ poterāt ad bella ꝓcedere: q̄dragita milia ⁊ mille q̇ngēti. De filiis neptalim ꝑ generationes ⁊ failias ac domos cognationū suaꝝ recēsiti sunt noibꝰ singloꝝ a vicesimo āno ⁊ supra: oēs ꝙ poterāt ad bella ꝓcedere: q̇nq̄ginta tria milia q̄dringēti. Hi sūt q̇s nūerauerūt moyses ⁊ aarō ⁊ duodeci p̄ncipes isrl̄: singlos ꝑ domos cognati

onū suaꝝ. Fuerūtq3 oēs filioꝝ isrł ꝑ do
mos ⁊ familias suas a vicesimo āno ⁊ su
pra q̄ poterāt ad bella ꝓcedere: sexcen
ta tria milia viroꝝ q̄ngēti q̄nq̄ginta.
Leuite aūt in tribu familiaꝝ suaꝝ nō
sūt nūerati cū eis. Locutusq3 ē dn̄s ad
G moysen dicēs. Tribū leui noli nūera-
re: neq3 pones sūmā eoꝝ cū filijs isrł:
s3 cōstitues eos sup tabernaculū testi-
monij ⁊ cūcta vasa ei⁹: ⁊ q̄cq̄d ad ceri-
monias ꝑtinet. Ipsi portabūt tabna-
culū ⁊ oīa vtēsilia ei⁹: ⁊ erūt i misterio
ac ꝑ gyrū tabnaculi metabūt. Cū ꝓfi-
ciscēdū fuerit deponēt leuite tabnacu
lū: cū castrametādū erigēt. Quisq̄s ex-
ternoꝝ accesserit occidet. Metabunt
aūt castra filij isrł: vnusq̄sq3 ꝑ turmas
⁊ cuneos atq3 exercitū suū. Porro leui
te ꝑ gyꝝ tabernacli figēt tētoria: ne fi
at indignatio sup multitudinē filioꝝ
isrł: ⁊ excubabūt i custodijs tabnacu-
li testimonij. Fecerūt ḡ filij isrł iux oīa
A q̄ ꝑceꝑat dn̄s moysi. II
l Ocutusq3 est dn̄s ad moysen et
aarō dicēs: Singuli ꝑ turmas
signa atq3 vexilla ⁊ domos cognatio-
nū suarū castrametabūt filij isrł ꝑ gy
rū tabnaculi federis. Ad oriētē iudas
figet tētoria ꝑ turmas exercit⁹ sui: Erit
q3 ꝑnceps filioꝝ ei⁹ naason fili⁹ ami-
nadab: ⁊ oīs de stirpe ei⁹ sūma pugnā-
tiū septuagintaq̄ttuor milia sexcētoꝝ.
Iux eū castrametati sunt de tribu ysa-
char: q̄rū ꝑnceps fuit nathanael: fili⁹
suar: ⁊ oīs nūer⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̄nq̄gi-
taq̄ttuor milia q̄dringēti. In tribu za
bulō ꝑnceps fuit heliab fili⁹ helō: oīs-
q3 de stirpe ei⁹ exercit⁹ pugnatoꝝ q̄n-
q̄gintaseptē milia q̄drigēti. Uniūsi q̄
i castris iude ā nūerati sūt: fuerūt cētū
octogīasex milia q̄drigēti: ⁊ ꝑ turmas
B suas ꝑmi egredient. In castr̄ filioꝝ ru-
bē ad meridianā plagā erit ꝑnceps ely
sur fili⁹ sedeur: ⁊ cūct⁹ exercit⁹ pugna-
toꝝ ei⁹ q̄ nūerati sūt q̄dragintasex mi
lia q̄ngēti. Iux eū castrametati sūt de
tribu symeō: q̄ꝝ ꝑnceps fuit salamihel
fili⁹ surisaddai: ⁊ cūct⁹ exercit⁹ pugna
toꝝ ei⁹ q̄ nūerati sūt q̄nq̄gita nouē mi
lia trecenti. In tribu gad ꝑnceps fuit
elisaph fili⁹ duel: ⁊ cūct⁹ exercit⁹ pu-
gnatoꝝ ei⁹ q̄ nūerati sūt q̄dragita q̄n-
q3 milia sexcēti q̄nq̄ginta. Oēs q̄ recē-
siti sūt i castr̄ rubē cētū q̄nq̄ginta mi
lia ⁊ mille q̄driagēti q̄nq̄ginta: ꝑ tur-
mas suas i scđo loco ꝓficiscēt. Leua-
bit āt tabnaculū testimonij ꝑ officia
leuitaꝝ i turmas eoꝝ. Quō erigēt: ita C
⁊ deponēt. Singuli ꝑ loca ⁊ ordīes su
os ꝓficiscent. Ad occidentalē plagā
erūt castra filioꝝ ephraim: q̄rū ꝑnceps
fuit helisama fili⁹ āmiud: cūct⁹ exerci
t⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̄ nūerati sūt: q̄dragī
ta milia q̄ngēti. Et cū eis trib⁹ filioꝝ
manasse: q̄ꝝ ꝑnceps fuit gamaliel fili⁹
phadassur: cūct⁹q3 exercit⁹ pugnatorū
ei⁹ q̄ nūerati sūt trigītaduo milia du-
cēti. In tribu filioꝝ beniamin ꝑnceps
fuit abidā fili⁹ gedeonis: ⁊ cūct⁹ exer-
cit⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̄ recēsiti sūt trigin
taq̄nq3 milia q̄dringēti. Oēs q̄ nūera
ti sūt i castr̄ ephraim cētū octo milia
cētū ꝑ turmas suas tertij ꝓficiscent. D
Ad aq̄lonis ꝑtē castrametati sūt filij
dan: q̄rū ꝑnceps fuit abiezer fili⁹ ami
saddai: cunct⁹ exercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̄
nūerati sūt: sexagintaduo milia septin-
gēti. Iux eū figere tētoria d̄ tribu aser
q̄rū princeps fuit phegiel fili⁹ ochran.
Cūct⁹ exercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̄ nūerati
sūt: q̄dragīta milia ⁊ mille q̄ngēti. De
tribu filioꝝ neptalim princeps fuit a-
hira fili⁹ enā: cūct⁹ exercit⁹ pugnatoꝝ
ei⁹ q̄nq̄gintatria milia q̄drigēti. Oēs
q̄ nūerati sūt i castris dan: fuerūt cētū
q̄nq̄gintaseptē milia sexcēti: ⁊ nouissi-
mi ꝓficiscent. Hic nūer⁹ filioꝝ isrł ꝑ do
mos cognationū suarū ⁊ turmas diui
si exercit⁹: sexcētatria milia q̄ngēti q̄n
q̄ginta. Leuite aūt nō sūt nūerati iter
filios isrł. Sic eñ ꝑceꝑat dn̄s moysi.
Fecerūtq3 filij isrł iux oīa q̄ mandaue
rat dn̄s. Castrametati sunt ꝑ turmas
suas: ⁊ ꝓfecti ꝑ familias ac domos pa
E sūt genera (trū suoꝝ. III A
h tiones aarō ⁊ moysi i die q̄ lo-
cut⁹ ē dn̄s ad moysen i mōte si
nai: ⁊ hec nōia filioꝝ aarō. Primoge-
nit⁹ ei⁹ nadab: deinde abiu ⁊ eleazer ⁊
ythamar. Hec nōia filioꝝ aaron sacer-
dotū q̄ vncti sūt: ⁊ q̄rū replete ⁊ ꝯsecra
te man⁹ vt sacerdotio fungerent. Mor- Leui. 10. a
tui sūt eī nadab ⁊ abiu cū offerēt ignē ĩ. 26. g
alienū i ꝯspectu dn̄i i deserto sinai abs 1. Pa. 24. a
q3 liberis: functiq3 sūt sacerdotio elea-
zar ⁊ ythamar corā aarō p̄re suo: Locu B
tusq3 ē dn̄s ad moysen dicēs: Applica
tribū leui: ⁊ fac stare i ꝯspectu aarō sa

cerdotis vt miſtrēt ei et excubēt ꝛ ob-
ſeruēt q̄cq̄d ad cultū ꝑtinet m̄ltitudi
nis corā tab̄nacl̄o teſtimonij vt cuſto-
diāt vaſa tab̄nacl̄i: ſuiētes ī miſterio
ei⁹. Dabiſq; dono leuitas aarō ꝛ filijs
ei⁹. q̄b⁹ traditi ſūt a filijs iſrl̄. Aaron
aūt ꝛ filios ei⁹ ꝯſtitues ſuꝑ cultū ſacer
docij. Extern⁹ q̄ ad miſtrandū acceſſe-
rit: morieᷓ. Locutuſq; eſt dn̄s ad moy-
ſen: dicēs. Ego tuli leuitas a filijs iſrl̄
ꝓ oī priogenito q̄ apit vuluā in filijs
Exo.13.a iſrl̄: eruntq; leuite mei. ‖ Meū ē em̄ om̄e
1.8.c ꝑmogenitū: ex q̄ ꝑcuſſi ꝑmogenitos in
C terra egypti: Sc̄ificaui mihi q̄cquid ꝑ-
mū naſciᷓ in iſrl̄: ab hoīe vſq; ad pec⁹
mei ſūt. Ego dn̄s. Locutuſq; ē dn̄s ad
moyſen in deſerto ſinai dicēs: Nume-
ra filios leui ꝑ domos patrū ſuoꝝ ꝛ fa
milias: oēm maſculū ab vno menſe et
ſupra: Nūerauit moyſes vt ꝑceperat ei
dn̄s: ꝛ inuēti ſunt filij leui ꝑ noīa ſua:
gerſon ꝛ caath ꝛ merari. Filij gerſon:
lebni ꝛ ſemei. Filij caath: amram ꝛ ieſ-
ſaar: hebrō ꝛ oziel. Filij merari: mooli
muſi. De gerſon fuere fāilie due: lebni
tica ꝛ ſemeitica: q̄ꝝ nūerat⁹ ē ꝑplꝫ ſex⁹
maſculini ab vno menſe ꝛ ſupra: ſeptē
D milia q̄ngētoꝝ. Hi poſt tab̄naculū me
tab̄nᷓ ad occidētē ſb̄ ꝑncipe eliaſaph
filio iael: ꝛ hēbūt excubias ī tab̄nacu-
lo federis: ip̄m tab̄naculū ꝛ opimētū
ei⁹: tētoriū qđ trahiᷓ an̄ foras tecti fe-
deris ꝛ cortinas atrij: tētoriū q̄ꝫ qđ ap-
pēdiᷓ ī itroitu atrij tab̄nacl̄i: ꝛ q̄cq̄d
ad ritū altaris ꝑtinet: funes tab̄nacl̄i ꝛ
oīa vtēſilia ei⁹. Cognatio caath hēbit
ꝑplos āramitas ꝛ ieſſaaritas ꝛ hebro-
nitas ꝛ ozielitas. He ſūt fāilie caathi-
tarū: recēſite ꝑ noīa ſua oēs generis ma
ſculini ab vno mēſe ꝛ ſupra octo milia
ſexcēti. Hēbūt excubias ſc̄tuarij: ꝛ ca-
ſtrametabūᷓ ad meridianā plagā. Pri
cepſq; eoꝝ erit eliſaphan filius oziel ꝛ
cuſtodiāt arcā: mēſāq; ꝛ cādelabꝛū: al
taria ꝛ vaſa ſc̄tuarij ī q̄b⁹ miſtraᷓ ꝛ ve
lū cūctāq; huiuſcemodi ſuppellectilē.
E Priceps āt ꝑncipū leuitaꝝ: eleazar fili
us aarō ſacerdotis erit ſuꝑ excubitores
cuſtodie ſc̄tuarij. At vo đ merari erūt
ꝑplꝫ moolite ꝛ muſite: recenſiti ꝑ noīa
ſua oēs generis maſculini ab vno mē
ſe ꝛ ſupra ſex milia ducēti. Priceps eo
rū ſuriel fili⁹ abiaiel ī plaga ſeptētrio-
nali caſtrametabūᷓ. Erūt ib̄ cuſtodia
eoꝝ tabule tab̄naculi ꝛ vectes ꝛ col-
ne ac baſes eaꝝ. ꝛ oīa q̄ ad cultū hu
iuſcemōi ꝑtinēt: colūneq; atrij ꝑ cir-
cuitū cū baſib⁹ ſuis: ꝛ paxilli cū funib⁹
Caſtrametabūᷓ an̄ tab̄naculū federis. F
id ē ad oriētalē plagā: moyſes ꝛ aarō
cū filijs ſuis: hn̄tes cuſtodiā ſc̄tuarij in
medio filioꝝ iſrl̄. Quiſq̄s alien⁹ acceſ-
ſerit: morieᷓ. Oēs leuite q̄s nūerauerūt
moyſes ꝛ aarō iuxͣ ꝑceptū dn̄i ꝑ famili
as ſuas ī genere maſculio a mēſe vno
ꝛ ſupra: fuerūt vigīti duo milia. Et ait
dn̄s ad moyſen. Nūera priogenitos ſe
xus maſculini đ filijs iſrl̄ ab vno men
ſe ꝛ ſupra: ꝛ hēbis ſūmā eoꝝ. Tolleſq;
leuitas mihi ꝓ oī priogēito filioꝝ iſrl̄
ego ſū dn̄s: ꝛ pecora eoꝝ ꝓ vniūſis pri
mogenitis pecoꝝ filioꝝ iſrl̄. Recēſuit
moyſes ſic̄ ꝑceperat dn̄s ꝑmogenitos fi
lioꝝ iſrl̄: ꝛ fuerūt maſculi ꝑ noīa ſua a
menſe vno ꝛ ſupra: viginti duo milia
ducēti ſeptuagīta tres. Locutuſq; eſt G
dn̄s ad moyſen dicēs. Tolle leuitas ꝓ
ꝑmogenitis filioꝝ iſrl̄: ꝛ pecora leuita-
rū ꝓ pecorib⁹ eoꝝ: eruntq; leuite mei.
Ego ſū dn̄s. In ꝑcio āt ducētoꝝ ſeptu
agintatriū q̄ excedūt nūerū leuitarū đ
ꝑmogenitis filiorū iſrl̄: accipies q̄nq; ſi
clos ꝑ ſingula capita: ad mēſurā ſan-
ctuarij. ‖ Sicl⁹ hꝫ viginti obolos. Da- Exo.30
biſq; pecuniā aarō ꝛ filijs ei⁹: ꝑciū eo Leui.2
rū q̄ ſupra ſūt. Tulit igiᷓ moyſes pe- Ezech.
cuniā eorū q̄ fuerāt ampli⁹: ꝛ q̄s rede-
merāt a leuitis ꝓ priogenitis filioꝝ iſrl̄
mille trecētorū ſexagintaq̄nq; ſiclorū
iuxta pōdus ſc̄tuarij: ꝛ dedit eā aarō ꝛ
filijs ei⁹ iuxͣ vbū qđ ꝑceperat ſibi dn̄s.
Ocut⁹q; ē dn̄s ad moy IIII A
l ſen ꝛ aarō dicēs: Tolle ſūmā fi-
liorū caath đ medio leuitarū ꝑ
domos ꝛ familias ſuas a triceſimo an
no ꝛ ſupra vſq; ad q̄nq̄geſimū annū:
oīm q̄ ingrediūᷓ vt ſtent ꝛ miſtrēt ī ta
bernaculo federis. Hic ē cult⁹ filioꝝ ca
ath. Tabernaculū federis ꝛ ſc̄tm̄ ſc̄tōꝝ
ingredieᷓ aarō ꝛ filij ei⁹ qn̄ mouenda
ſūt caſtra: ꝛ deponēt velū qđ pēdet an̄
fores inuoluētq; eo arcā teſtimonij et
operiēt rurſū velamīe hyacinthinarū
pelliū: extēdētq; deſuꝑ palliū totū: hy
cinthinū: ꝛ inducēt vectes. Mēſam q̄ꝫ
ꝓpoſitiōis inuoluēt hyacinthino pal
lio: ꝛ ponēt cū ea thuribula ꝛ mortari-
ola: cyathos ꝛ crateras ad liba fundē-

da. Panes sempˀ in ea erūt. Extēdētq̄ desupˀ palliū coccineū qđ rursū opˀient velamēta hyacīthinarū pelliū: ꝛ inducēt vectes. Sumēt ꝛ palliū hyacinthinū q̄ operiēt cādelabꝛū cū lucernis et forcipib⁹ suis ꝛ emūctorijs ꝛ cūct̄ vasis olei q̄ ad cōcinnādas lucernas necessaria sūt: ꝛ supˀ oīa ponēt opˀimētū hyacīthinaꝝ pelliū ꝛ inducēt vectes. Nec nō ꝛ altare aureū īuoluēt hyacinthino vestimēto: ꝛ extēdēt desupˀ opˀimētū hyacinthinarū pelliū: inducēt
B q̄ vectes. Oīa vasa q̄b⁹ ministrat̄ ī sāctuario inuoluēt hyacinthino pallio: ꝛ extēdēt desupˀ opˀimētū hyacinthinarū pelliū inducētq̄ vectes. Sz ꝛ altare mūdabūt cinere: ꝛ iuoluēt illđ purpureo vestimēto: ponētq̄ cū eo oīa vasa q̄b⁹ ī ministerio ei⁹ vtūt̄. i. igniū receptacula: fuscinulas ac tridētes: vncinos ꝛ batilla. Cūcta vasa altar̄ opˀient simul velamīe hyacinthinarū pelliū: ꝛ inducēt vectes. Cūq̄ īuoluerint aarō ꝛ filij ei⁹ sctūariū ꝛ oīa vasa ei⁹ in cōmotione castroꝝ: tūc intrabūt filij caath vt portēt inuoluta: ꝛ nō tāgēt vasa sctūarij ne moriāt̄. Ista sūt onera filioꝝ caath ī tabnaculo feder̄ supˀ q̄s erit eleazar fili⁹ aarō sacerdot̄: ad cuius ptinet curā oleū ad ꝯcinnādas lucernas ꝛ cōpositiōis incēsū: ꝛ sacrificium qđ sempˀ offert̄ ꝛ oleū vnctiōis: et q̄cq̄d ad cultū tabnaculi ptinet oīmq̄ vasoꝝ q̄ ī sctūario sūt. Locut⁹q̄ ē dn̄s ad moysen ꝛ aarō dicēs. Nolite pdere ppl̄m caath de medio leuitarū: sz h̄ facite eis vt viuāt ꝛ nō moriāt̄ si tetigerint scā̄ sctōꝝ. Aarō ꝛ filij ei⁹ intrabūt: ip̄iq̄ disponēt onera singloꝝ: et diuidēt q̄d portat̄ q̄s debeat. Alij nulla curiositate videāt q̄ sūt ī sctūario pˀusq̄ inuoluāt̄: alioq̄n morient̄. Locut⁹q̄ ē dn̄s ad moysen dicēs: Tolle sū-
C mā etiā filioꝝ gerson p domos ac familias ꝛ cognatiōes suas a trigīta annis ꝛ supra vsq̄ ad annos q̄nq̄ginta: nūera oēs q̄ ingrediūt̄ ꝛ mīstrāt ī tabnaculo feder̄. Hoc ē officiū fāilie gersonitarū vt portēt cortinas tabnaculi ꝛ tectū feder̄ opˀimētū aliud: ꝛ supˀ oīa velamē hyacinthinū: tētoriūq̄ qđ pēdet ī introitu tabnaculi feder̄ cortinas atrij ꝛ veliū ī introitu qđ ē an̄ tabnaculū. Oīa q̄ ad altare ptinēt funicu-

los ꝛ vasa ministerij iubente aarō ꝛ filijs ei⁹ portabūt filij gerson: ꝛ sciēt singuli cui debeāt oneri māci̇pari. Hic ē cult⁹ fāilie gersonitaꝝ ī tabnaculo federis. Eruntq̄ sub manu ythamar filij aarō sacerdot̄. Filios q̄z merari p familias ꝛ domos patrū suoꝝ recēsebis a trigīta ānis ꝛ supra vsq̄ ad ānos q̄nq̄ginta: oēs q̄ ingrediūt̄ ad officiū ministerij sui ꝛ cultū federis testimonij. Hec sūt onera eoꝝ. Portabūt tabulas tabnaculi ꝛ vectes ei⁹: colūnas ac bases earū: colūnas q̄z atrij p circuitū cū basib⁹ ꝛ paxill̄ ꝛ funib⁹ suis. Oīa vasa ꝛ suppellectilē ad nūerū accipiēt sicq̄ portabūt. Hoc ē officiū familie meraritarū: ꝛ ministeriū ī tabnaclo federis: eruntq̄ sub manu ythamar filij aaron sacerdot̄. Recēsuerūt igit̄ moyses
ꝛ aaron ꝛ pˀncipes sinagoge filios caath p cognatiōes ꝛ domos patrū suoꝝ a trigīta ānis ꝛ supra vsq̄ ad ānū q̄nq̄gesimū: oēs q̄ ingrediūt̄ ad mīsteriū tabnaculi feder̄: ꝛ iuēti sūt duo milia septingēti q̄nq̄ginta. Hic ē nūer⁹ ppl̄i caath q̄ intrāt tabnaculū feder̄. Hos nūerauit moyses ꝛ aarō iuxta s̄monē dn̄i p manū moysi. Nūerati sunt ꝛ filij gerson p cognatiōes ꝛ domos patrū suoꝝ a trigīta ānis ꝛ supra vsq̄ ad q̄nq̄gesimū ānū: oēs q̄ ingrediūt̄ vt ministrēt ī tabnaclo feder̄: ꝛ inuēti sunt duo milia sexcēti trigīta. Hic ē ppl̄us gersonitarū: q̄s nūerauerūt moyses et aarō iux̄ v̄bū dn̄i. Nūerati sunt ꝛ filij merari p cognatiōes et domos patrū suoꝝ a triginta ānis et supra vsq̄ ad ānū q̄nq̄gesimū: oēs q̄ īgrediūt̄ ad explēdos rit⁹ tabnaculi feder̄: ꝛ inuēti sūt tria milia ducēti. Hic ē nūer⁹ filiorū merari: q̄s recēsuerūt moyses ꝛ aaron iux̄ impiū dn̄i p manū moysi. Oēs q̄ recēsiti sūt de leuit̄ ꝛ q̄s fecit ad nomē: moyses ꝛ aarō ꝛ pˀncipes isrl̄ p cognatiōes ꝛ domos patrū suoꝝ a trigīta ānis ꝛ supra vsq̄ ad ānū q̄nq̄gesimū īgredientes ad mīsteriū tabnacli ꝛ onera portāda fuerūt sil̄ octo milia q̄ngēti octoginta. Iuxta v̄bū dn̄i recēsuit eos moyses vnūquēq̄ iuxta officiū et onera sua: sicut pˀcepat ei dn̄s. V

A Locut⁹q̄ est dn̄s moysen dicēs:
1 Precipe filijs israel: vt eūciant de castris omnē leprosū ꝛ q̄ se-

mine fluit:pollut⁹qꝫ ē sup mortuo: tā
masculū qꝫ feminā eĳcire ď castris:ne
cōtaminēt ea cū hitauerit vobiscū. Fe
ceruntqꝫ ita filĳ isrł:ꝛ eiecerunt eos ex
castra sic locut⁹ erat dn̄s moysi. Locu
cut⁹qꝫ ē dn̄s ad moysen dicēs. Loq̄re
ad filios isrł. Uir siue mł̄ier cū fecerit
ex oīb⁹ pctīs q̄ solēt hoīb⁹ accidere: ꝛ
p negligētiā trāsgressi fuerit mādatū
dn̄i atqꝫ deliq̄rint: ꝯfitebūł pctm̄ suū
ꝛ reddēt ip̄m caput:q̄ntāqꝫ ptē desup
ei i quē peccauerit. Sinaūt n̄ fuerit q̄
recipiat: dabūt dn̄o ꝛ erit sacerdotꝭ:ex
cepto ariete q̄ offerł p expiatiōe vt sit
B placabił hostia. Oēs q̄z p̄mitie q̄s of-
Exo.23. ferūt filĳ isrł ad sacerdotē ptinēt:ꝛ q̄c
q̄d i sctūariū offerł a singuł et tradił
manib⁹sacerdotꝭ:ip̄i⁹ erit. Locutusqꝫ
ē dn̄s ad moysen dicēs: Loq̄re ad fili-
os isrł:ꝛ dices ad eos: Uir cui⁹vxor er
rauerit:maritūqꝫ cōtemnēs dormierit
cū altero viro:ꝛ h̄ marit⁹ dep̄hēdere n̄
q̄uerit sꝫ latet adulteriū ꝛ testib⁹argui
nō pōt:q2 nō ē inuēta i stupro: si sp̄us
zelotypie cōcitauerit vir ꝯ vxorē suā
q̄ vel polluta ē: vel falsa suspitiōe ap-
petił:adducet eā ad sacerdotē:ꝛ offe-
ret oblationē p illa decimā ptē sati fa
rine hordeacee. Nō fūdet sup eā oleū:
nec iponet th⁹ q2 sacrificiū zelotypie ē
ꝛ oblatio iuestigās adulteriū. Offeret
igił eā sacerdos ꝛ statuet corā dn̄o:as-
sumetqꝫ aq̄m sc̄tā i vas fictili: ꝛ paux
illū t̄re ď pauimēto tabnaculi mittet
C i eā. Cūqꝫ steterit mulier i ꝯspectu dn̄i:
discooperiet caput ei⁹ ꝛ ponet sup manu⁹
illi⁹ sacrificiū recordatiōis ꝛ oblatio-
nē zelotypie. Ipse āt tenebit aq̄s ama
rissimas:i q̄b⁹ cū execratiōe maledicta
cōgessit:adiurabitqꝫ eā:ꝛ dicet: Si nō
dormiuit vir alien⁹ tecū:ꝛ si n̄ polluta
es deserto mariti thoro:nō te nocebūt
aq̄ iste amarissie i q̄s maledicta cōges-
si. Sinaūt declinasti a viro tuo atqꝫ pol
luta es:ꝛ ꝯcubuisti cū altero viro: his
maledictiōib⁹ subiaceb. Det te dn̄s in
maledictionē: exēplūqꝫ cūctoꝝ i pp̄lo
suo. Putrescere faciat femur tuū: ꝛ tu
mēs vter⁹ tu⁹ disrūpał. Ingrediāł aq̄
maledicte i vētrē tuū:ꝛ vtero tumescē
te putrescat femur. Et rn̄debit mulier
Amē:amē: Scribetqꝫ sacerdos i libel
lo ista maledicta:ꝛ delebit ea aq̄s ama
rissimis i q̄s maledicta ꝯgessit:ꝛ dabit

ei bibere. Quas cū exhauserit:tollet sa D
cerdos ď manu ei⁹ sacrificiū zelotypie
ꝛ eleuabit illud corā dn̄o: iponetqꝫ il-
lud sup altare:ita dūtaxat vt p̄us pu-
gillū sacrificĳ tollat ď eo qđ offerł ꝛ i
cēdat sup altare: ꝛ sic potū det mł̄ieri
aq̄s amarissimas. Quas cū biberit si
polluta ē:ꝛ ꝯtēpto viro adulterĳ rea:
ptrāsibūt eā aq̄ maledictiōis: ꝛ iflato
vētre cōputrescet femur: eritqꝫ mulier
i maledictionē ꝛ i exēplū oī pp̄ło. Qꝫ
si polluta nō fuerit:erit innoxia:ꝛ faci-
et liberos. Ista est lex zelotypie. Si de-
cliauerit mł̄ier a viro suo: ꝛ si polluta
fuerit:maritusqꝫ zelotypie sp̄ū ꝯcitat⁹
adduxerit eā i ꝯspectu dn̄i: ꝛ fecerit ei
sacerdos iux̄ oīa q̄ scp̄ta sūt marit⁹abs
qꝫ culpa erit:ꝛ illa recipiet iniquitatē
Ocut⁹qꝫ ē dn̄s ad (suā. VI A
l moysen:dicēs. Loq̄re ad filios
isrł:ꝛ dices ad eos: Uir siue mu
lier cū fecerit votū vt sctificēł: ꝛ se vo
luerint dn̄o cōsecrare: vino ꝛ oī qđ in
ebriare pōt:abstinebūt. Acetū ex vino
ꝛ ex q̄libet alia potione: ꝛ q̄cq̄d ď vua
exp̄mił nō bibēt:vuas recētes siccas-
qꝫ n̄ comedēt cūctꝭ dieb⁹ q̄b⁹ ex voto
dn̄o cōsecrāł. Quicq̄d ex vinea eē pōt
ab vua passa vsqꝫ ad acinū non come
dēt.‖ Omi tpe sepatiōis sue nouacula Leu
nō trāsibit p caput ei⁹ vsqꝫ ad cōpletū B
diē q̄ dn̄o ꝯsecrāł. Sctūs erit crescēte
cesarie capitꝭ ei⁹. Omi tpe ꝯsecratiōis
sue sup mortuū n̄ igrediēł:nec sup pa
tris q̄dē ꝛ mr̄is ꝛ fr̄is sororisqꝫ funere
ꝯtaminabił:q2 cōsecratio dei sui sup ca
put ei⁹ est. Oēs dies sepatiōis sue san
ct⁹ erit dn̄o. Sinaūt mortu⁹ fuerit su-
bito q̄spiā corā eo:pollueł caput cōse
cratiōis ei⁹: qđ radet ilico ꝛ i eadē die
purgatiōis sue:ꝛ rursū septia. In octa
ua āt die offeret duos turtures vel du
os pullos colūbe sacerdoti i introitu
federꝭ testionĳ:facietqꝫ sacerdos vnū
p pctō ꝛ alterū i holocaustū: ꝛ dep̄ca-
bił p eo:q2 peccauit sup mortuo:scti-
ficabitqꝫ caput ei⁹ in die illo:ꝛ ꝯsecra
bit dn̄o die sepatiōis illi⁹offerēs agnū
anniculū p pctō: ita tn̄ vt dies p̄ores
irriti fiāt:qm̄ polluta ē sctificatio ei⁹.
Ista ē lex ꝯsecratiōis. Cū dies q̄s ex vo C
to decreuerat cōplebūł: adducet eū
ad ostiū tabernaculi federꝭ: vt offerat
oblationē ei⁹ dn̄o:agnū anniculū im-

maculatū ꝑ pctō in holocaustū ⁊ ouē
ānicula imaculatā ꝑ pctō: ⁊ arietē i-
maculatū hostiā pacificā. Canistrū q̄3
panū azymoꝝ q̄ ꝯspersi sunt oleo: ⁊ la
gana absq3 fermēto vncta oleo ac liba
mina singloꝝ: q̄ offeret sacerdos corā
dño: ⁊ faciet tā ꝑ pctō q̄ͣ i holocaustū.
Arietē vo imolabit hostiā pacificam
dño: offerēs sil' canistrū azymoꝝ et li
bamēta q̄ ex more debent. Tūc radet
nazare⁹ añ ostiū tabnaculi feder' cesa-
rie ꝯsecrationis sue: tolletq3 capillos
ei⁹ ⁊ pōat sup ignē q̄ ē supposit⁹ sacrifi
cio pacificoꝝ: ⁊ armū coctū ariet' : tor
D tāq3 absq3 fermento vnā d̄ canistro: et
laganū azymū vnū: ⁊ tradet i man⁹ na
zarei postq3 rasū fuerit caput ei⁹: susce
ptaq3 rursū ab eo eleuabit in ꝯspectu
A dñi: ⁊ sāctificata sacerdot' erūt: sic pe
ctusculū qd̄ separi iussū ē ⁊ femur. P⁹
hec pt bibere nazare⁹ vinū. Ista est lex
nazarei cū vouerit oblatiōe3 suā3 dño
tpe ꝯsecratiōis sue: except' his q̄ inue
nerit man⁹ ei⁹ Iux qd̄ mēte deuouerat
ita faciet ad pfectiōe3 sctificatiōs sue.
Locut⁹q3 ē dñs ad moysē dicēs: Loq̄
re aarō ⁊ filijs ei⁹. Sic bñdicet' filijs
36.c isrl': ⁊ dicet' eis: ‖ Bñdicat tibi dñs et
custodiat te. Ostēdat dñs faciē suā tibi
et misereat tui. Cōuertat dñs vultū suū
ad te: ⁊ det tibi pacē. Inuocabūtq3 no
me meū sup filios isrl': ⁊ ego benedicā
A Actū ē aūt i die q̄ (eis. VII
0,b f cōpleuit moyses tabnaculū et
erexit illd̄: vnxitq3 ⁊ sctificauit
cū oib⁹ vasis suis: altare silr ⁊ oia va-
sa ei⁹: obtulerūt pncipes isrl' ⁊ capita
familiaꝝ q̄ erāt p singlas trib⁹ pfecti
eoꝝ q̄ numerati fuerāt munera coram
dño sex plaustra tecta cu3 duodeci bo-
bus. Unū plaustrū obtulere duo duces
⁊ vnū bouē singli: obtulerūtq3 eā i cō
spectu tabnaculi. Ait aūt dñs ad moy
sen. Suscipe ab eis vt suiāt i misterio
tabnaculi: ⁊ trades ea leuit' iux ordi-
nē ministerij sui. Itaq3 cum suscepisset
moyses plaustra et boues: tradidit ea
leuitis. Duo plaustra ⁊ qttuor boues
dedit filijs gerson: iux id qd̄ habebāt
necessariū: qttuor alia plaustra ⁊ octo
boues dedit filijs merari sm officia et
cultū suū: sb mānu ythamar filij aaron
sacerdot'. Filijs āt caath n̄ dedit plau
stra ⁊ boues: q2 i sctuario suiūt: ⁊ one-
ra ꝓꝓrijs portāt humer'. Igit obtule-
rūt duces i dedicatiōe3 altar': die qua
vnctū ē: oblatiōe3 suā añ altare. Dixit
q3 dñs ad moysē. Singuli duces p sin
gulos dies offerāt munera i dedicatio
nē altar'. Primo die obtulit oblatio-
nē suā naason fili⁹ aminadab d̄ tribu B
iuda: fuerūtq3 i ea acetabulū argēteū:
pondo cētū triginta sicloꝝ: phiala ar-
gētea hñs septuaginta siclos iux pōd⁹
sanctuarij: vtrūq3 plenū simila cōsper
sa oleo i sacrificiū: mortariolū ex decē
siclis aureis plenū incēso: bouē de ar-
mēto ⁊ arietē ⁊ agnū anniculū i holo
caustū: hircūq3 ꝑ pctō: ⁊ i sacrificio pa
cificoꝝ boues duos: arietes q̄nq3: hir
cos q̄nq3: agnos anniculos q̄nq3. Hec
ē oblatio naason filij aminadab. Se-
cundo die obtulit nathanael fili⁹ suar
dux d̄ tribu ysachar acetabulū argen-
teū appēdēs cētū triginta siclos: phia
lam argēteā habētē septuaginta siclos
iux pōd⁹ sctuarij: vtrūq3 plenū simila
ꝯspersa oleo i sacrificiū: mortariolū au
reū hñs decē siclos plenū icēso: bouē
de armēto ⁊ arietē: ⁊ agnū āniculū in
holocaustū hircūq3 ꝑ pctō: ⁊ in sacrifi
cio pacificoꝝ boues duos: arietes q̄n-
q3: hircos q̄nq3: agnos āniculos q̄nq3
Hec fuit oblatio nathanael filij suar.
Tertio die pnceps filioꝝ zabulō heli-
ab fili⁹ helon obtulit acetabulū argē
teū appēdēs cētū trigita siclos: phialā
argēteā hñtē septuaginta siclos ad pō
dus sctuarij. vtrūq3 plenū simila ꝯsper
sa oleo in sacrificiū: mortariolū aureū
appēdēs decē siclos plenū incēso: bo-
uē d̄ armēto ⁊ arietē: ⁊ agnū āniculū
i holocaustū hircūq3 ꝑ pctō: ⁊ i sacrifi
cio pacificoꝝ boues duos: arietes q̄n-
q3: hircos q̄nq3: agnos anniculos q̄n-
q3. Hec ē oblatio heliab filij helō. Die C
qrta pnceps filioꝝ rubē elisur filius
sedeur: obtulit acetabulū argēteū ap-
pēdēs cētū trigita siclos: phialā argē-
teā hñtē septuaginta siclos ad pōdus
sāctuarij: vtrūq3 plenū simila ꝯspersa
oleo i sacrificiū: mortariolū aureū ap-
pēdēs decē siclos plenū cēso: bouē d̄
armēto ⁊ arietē ⁊ agnū āniculū in ho
locaustū: hircūq3 ꝑ pctō: ⁊ i hostias pa
cificoꝝ boues duos: arietes q̄nq3: hir-
cos q̄nq3: agnos anniculos q̄nq3. Hec
fuit oblatio elisur filij sedeur Die q̄nto

ꝑnceps filioꝝ symeõ salamihel fili⁹ su
risaddai obtulit acetabulũ argẽteum
appẽdẽs cẽtũ trigita siclos:phialã ar-
gẽteã hñtẽ septuagita siclos ad põd⁹
sãctuarũ:vtrũqꝫ plenũ simila ꝯspersa
oleo i sacrificiũ: mortariolũ aureũ ap
pẽdẽs decẽ siclos plenũ incẽso: bouẽ
ð armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãniculũ i ho
locaustũ:hircũqꝫ ꝓ pctõ:⁊ i hostias pa
cificorũ boues duos:arietes q̇nqꝫ:hir
D cos q̇nqꝫ:agnos anniculos q̇nqꝫ. Hec
fuit oblatio salamihel filij surisaddai
Die sexto ꝑnceps filiorum gad helia-
saph fili⁹ duel: obtulit acetabulũ argẽ
teũ appẽdẽs cẽtũ triginta siclos :phia
lã argẽteã hñtẽ septuaginta siclos ad
põd⁹ sctũarij:vtrũqꝫ plenũ simila con
spersa oleo i sacrificiũ:mortariolũ au-
reũ appẽdẽs decẽ siclos plenũ incẽso:
bouẽ ð armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãnicu
lũ i holocaustũ:hircũqꝫ ꝓ pctõ:⁊ i ho-
stias pacificoruꝫ:boues duos: arietes
q̇nqꝫ:hircos quinqꝫ : agnos ãniculos
q̇nqꝫ . Hec fuit oblatio heliasaph filij
duel. Die septio ꝑnceps filiorũ ephraі
elisama fili⁹ ãmiud: obtulit acetabulũ
argẽteũ appẽdẽs cẽtũ triginta siclos:
phialã argẽteã hñtẽ septuagita siclos
ad põd⁹ sctũarij:vtrunqꝫ plenũ simila
ꝯspsa oleo i sacrificiũ :mortariolũ au-
reũ appẽdẽs decẽ siclos plenũ incẽso:
bouẽ ð armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãnicu
lũ i holocaustũ:hircũqꝫ ꝓ pctõ ⁊ i ho-
stias pacificorum boues duos arietes
q̇nqꝫ:hircos quiqꝫ : agnos anniculos
E quinqꝫ . Hec fuit oblatio elisama filij
ãmiud. Die octauo ꝑnceps filiorũ ma
nasse gamaliel fili⁹ phadassur:obtulit
acetabulũ argẽteũ appẽdẽs cẽtũ trigi
ta siclos:phialã argẽteã hñtẽ septua-
gita siclos ad põd⁹ sctũarij vtrũqꝫ ple
nũ simila ꝯspsa oleo in sacrificiũ:mor
tariolũ aureũ appẽdẽs decẽ siclos ple
nũ icẽso:bouẽ ð armẽto : ⁊ arietem et
agnũ ãniculũ i holocaustũ: hircũqꝫ ꝓ
pctõ:⁊ i hostias pacificorũ boues du-
os:arietes quiqꝫ:hircos q̇nqꝫ :agnos
ãniculos quinqꝫ. Hec fuit oblatio ga-
maliel filij phadassur. Die nono prin-
ceps filioꝝ beniamin abidã fili⁹ gede
onis obtulit acetabulũ argẽteũ appen
dens cẽtũ trigita siclos :phialã argen
teã hñtẽ septuagita siclos ad põd⁹ sã-
ctuarij:vtrũqꝫ plenũ simila ꝯspsa oleo
i sacrificiũ: mortariolũ aureũ appẽdẽs
decẽ siclos plenũ icẽso:bouẽ ð armen
to ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãniculũ i holocau-
stũ:hircũqꝫ ꝓ pctõ:⁊ i hostias pacifico
rũ boues duos:arietes quinqꝫ:hircos
quiqꝫ:agnos ãniculos quiqꝫ. Hec fuit
oblatio abidan filij gedeõis. Die deci F
mo ꝑnceps filioꝝ dan abiezer fili⁹ ami
saddai obtulit acetabulũ argẽteũ ap-
pẽdẽs cẽtũ trigita siclos: phialã argẽ
teã hñtẽ septuaginta siclos ad põdus
sctũarij:vtrunqꝫ plenũ simila ꝯspersa
oleo i sacrificiũ: mortariolũ aureũ ap
pẽdẽs decẽ siclos plenũ icẽso :bouẽ ð
armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãniculũ in ho
locaustũ: hircumqꝫ ꝓ pctõ:⁊ i hostias
pacificoꝝ boues duos : arietes quiqꝫ:
hircos quiqꝫ :agnos ãniculos quiqꝫ.
Hec fuit oblatio abiezer filij amisad-
dai. Die vndecimo ꝑnceps filioꝝ aser
phegiel fili⁹ ochran: obtulit acetabulũ
argẽteũ appẽdẽs cẽtũ triginta siclos:
phialã argẽteã hñtez septuagita siclos
ad põd⁹ sctũarij:vtrunqꝫ plenũ simila
ꝯspsa oleo i sacrificiũ : mortariolũ au-
reũ appẽdẽs decẽ siclos plenũ incẽso:
bouẽ ð armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãnicu
lũ in holocaustũ:hircũqꝫ ꝓ pctõ : ⁊ in
hostias pacificorũ boues duos : arie-
tes quiqꝫ:hircos quiqꝫ:agnos ãnicu-
los quiqꝫ. Hec fuit oblatio phegiel fi-
lij ochran. Die duodecio ꝑnceps filio
rũ neptalim ahira fili⁹ henan:obtulit
acetabulũ argẽteũ appẽdẽs cẽtũ trigĩ
ta siclos:phialã argẽteã hñtez septua-
ta siclos ad põdus sctũarij: vtrũqꝫ ple
nũ simila oleo ꝯspsa i sacrificiũ: mor-
tariolũ aureũ appẽdẽs decẽ siclos ple
nũ incẽso:bouẽ ð armento ⁊ arietẽ et
agnũ ãniculũ i holocaustũ: hircũqꝫ ꝓ
pctõ:⁊ i hostias pacificoꝝ boues du-
os:arietes quiqꝫ:hircos quiqꝫ :agnos
ãniculos quiqꝫ. Hec fuit oblatio ahi- G
ra filij henan. Hec i dedicatiõe altaɼ
oblata sũt a ꝑncipib⁹ isrł i die q̄ cõse-
cratũ ẽ. Acetabula argẽtea duodeci:
phiale argẽtee duodeci:mortariola au
rea duodeci:ita vt cẽtũ triginta siclos
hr̃et vnum acetabulũ: ⁊ septuagita si-
clos vna phiala.i in cõe vasoruꝫ oim
ex argẽto sicli duo milia q̄drigẽti põ-
dere sctũarij: mortariola aurea duode
cim plena incẽso: denos siclos appẽdẽ
tia põdere sctũarij.i. sił auri sicli cẽtũ.

vigīti: boues ð armēto ī holocaustum
duodecī: arietes duodecī: agni āniculi
duodecī ⁊ libamēta eoꝝ: hirci duode-
cim pro pctō: hostie pacificoꝝ: boues
vigintiq̄ttuor: arietes sexaginta: hirci
sexagita: agni āniculi sexaginta. Hec
oblata sunt ī dedicatiōe altarꝭ qñ vn-
ctū ē. Cūq͛ īgrederet̄ moyses tabnacu
lum federꝭ vt ꝯsuleret oraculū: audie-
bat vocē loquētꝭ ad se de ꝓpitiatorio:
qđ erat sup̱ arcā testimonij inter duos
cherubin: vñ ⁊ loq̄bat̄ ei. VIII
A I Ocut⁹q͛ ē dñs ad moysē dicēs
Loq̄re aarō: ⁊ dices ad eū: Cū
posuerꝭ septē lucernas cādelabrū ī au
strali p̱te erigat̄. Hoc igit̄ p̄cipit vt lu
cerne ꝯ boreā e regiōe respiciāt ad mē
sam panū ꝓpositiōis: ꝯ eā p̱tē quā cā-
delabrū respicit: lucere debebūt. Fecit
q͛ aarō ⁊ īposuit lucernas sup̱ cādela-
brū: vt p̄cepat dñs moysi. Hec āt erat
factura cādelabri: ex auro ductili tam
medi⁹ stipes q̄ cūcta ex vtroq͛ calamo
rū latere nascebāt̄. Iuxta exemplū qđ
oñdit dñs moysi: ita op̱atus ē cādela-
brū. Et locut⁹ ē dñs ad moysē dicēs:
Tolle leuitas ex medio filioꝝ israel: ⁊
B purificabis eos iux̄ hūc ritū. Asp̱gant̄
aq̄ lustratiōis ⁊ radant oēs pilos car-
nis sue. Cūq͛ lauerit vestimēta sua et
mūdati fuerit: tollēt bouē ð armētꝭ ⁊
libamētū ei⁹: similā oleo ꝯsp̱sā. Bouē
aūt alteꝝ ð armēto accipies ꝓ pctō: ⁊
applicabis leuitas corā tabernaclo fe-
derꝭ: ꝯuocato oī mltitudie filioꝝ isrł.
Cūq͛ leuite fuerint corā dño: ponēt fi
lij isrł man⁹ suas sup̱ eos: ⁊ offeret aa-
ron leuitas mun⁹ ī ꝯspectu dñi a filijs
isrł: vt s̄uiāt ī misterio eius. Leuite q̄z
ponēt man⁹ suas sup̱ capita boū: e q̄-
bus vnū facies ꝓ pctō: ⁊ alteꝝ ī holo-
C caustū dñi: vt dep̄cerꝭ ꝓ eis Statuesq͛
leuitas ī ꝯspectu aaron ⁊ filioꝝ ei⁹: et
cōsecrabis oblatos dño: ac sep̱abis de
medio filioꝝ isrł vt sint mei: ⁊ postea ī-
grediāt̄ tabernaculū federis vt s̄uiāt
mihi. Sicq͛ purificabis et cōsecrabis
eos in oblatiōez dñi: qm̄ dono donati
.b sūt mihi a filijs isrł ‖ Pro p̄mogenitꝭ q̄
.ct apiūt oēz vuluā ī isrł: accepi eos Mea
.c sūt em̄ oīa priogenita filioꝝ isrł: tā ex
.d hoīb⁹ q̄ ex iumētis. Ex die q̄ p̱cussi oē
p̄mogenitū ī t̄ra egypti: sctificaui eos
mihi: ⁊ tuli leuitas ꝓ cūctꝭ p̄mogenitꝭ
filioꝝ isrł: tradiditq͛ eos dono aarō ⁊
filijs ei⁹ ð medio p̄pli vt s̄uiāt mihi ꝓ
isrł ī tabnaclo federis: ⁊ orēt ꝓ eis ne
sit in p̄plo plaga: si ausi fuerit accedere
ad sctūariū. Feceruntq͛ moyses ⁊ aarō ⁊ D
oīs mltitudo filioꝝ isrł sup̱ leuitas q̄
p̄cepat dñs moysi: purificatiq͛ sūt ⁊ la
uerunt vestimēta sua. Eleuauitq͛ eos
aarō ī ꝯspectu dñi ⁊ orauit ꝓ eis: vt pu
rificati ingrederēt̄ ad officia sua ī ta-
bernaculū federꝭ corā aarō ⁊ filijs ei⁹
Sic p̄cepat dñs moysi ð leuitꝭ: ita fa-
ctū ē Locut⁹q͛ ē dñs ad moysē dicēs
Hec ē lex leuitaꝝ. A vigitiquiq͛ ānis
⁊ supra ingredient̄: vt mīstrēt in taber-
naculo federꝭ. Cūq͛ q̄nq̄gesimū annū
etatꝭ īpleuerit s̄uire cessabūt. Eruntq͛
mīstri fratꝝ suoꝝ ī tabernaclo federꝭ:
vt custodiāt q̄ sibi fuerint cōmēdata:
op̱a āt ip̄a nō faciāt. Sic dispones le-
uitis in custodijs suis. IX
I Ocut⁹ ē dñs ad moysē ī deserto A
sinai: anno scđo: postq͛ egressi
sūt ð t̄ra egypti: mēse p̄mo dicens: Fa
ciāt filij isrł phase ī tp̱e suo q̄rtadecia
die mēsis hui⁹ ad vesp̱az: iux̄ oēs ceri
monias ⁊ iustificationes ei⁹. Precepit
q͛ moyses filijs isrł vt facerent phase.
Qui fecerūt tp̱e suo q̄rtadecia die mē-
sis ad vesperā ī mōte sinai. Iux̄ oīa q̄
mādauerat dñs moysi fecerūt filij isrł
Ecce āt q̄dā imūdi sup̱ aīa hoīs q̄ nō
poterāt facere phase ī die illo: acceden
tes ad moysē et aarō: dixerūt eis. Im- B
mundi sum⁹ sup̱ aīa hoīs: q̄re frauda-
mur vt non valeam⁹ oblatiōez offerre
dño in tp̱e suo int̄ filios isrł? Quibus
rñdit moyses: State vt cōsulā q̄d p̄ci-
piat dñs de vobis. Locutusq͛ est dñs
ad moysen. dicēs: Loq̄re filijs isrł. Hō
q̄ fuerit imūdus sup̱ aīa: siue ī via ꝓ-
cul in gēte vr̄a: faciat phase dño ī mē
se scđo q̄rtadecima die mēsis ad vespe
rā: cū azymis ⁊ lactucis agrestib⁹ come
dent illud. ‖ Nō relinquēt ex eo q̄ppiā Exo.12.g
vsq͛ mane: ⁊ os ei⁹ non ꝯfriēgēt: oēm Joh.19.g
ritū phase obs̄uabūt. Si q̄s āt ⁊ mūd⁹
ē ⁊ ī itinere nō fuit ⁊ tñ non fecit pha
se: exterminabit̄ aīa illa de p̄plis suis:
q̄ sacrificiū dño non obtulit tp̱e suo:
pctm̄ suū ip se portabit. Peregrin⁹ q̄z
⁊ aduena si fuerint apud vos facient
phase dño iuxta cerimonias ⁊ iusti
ficatiōes suas. Preceptū idē erit apđ

Ero.40.d vos tā aduene q̄ indigene‖Igiꝛ die q̄
3.Reg.4.b erectū ē tabnaculū: oꝑuit illō nubes.
A veſpe āt ſuꝑ tētoꝛiū erat q̄ſi ſpēs ig
nis vſqꝫ mane. Sic faciebat iugiꝛ Per
diē opiebat illud nubes: ⁊ ꝑ noctē q̄ſi
ſpēs ignis. Cūqꝫ ablata fuiſſet nubes
q̄ tabnaculū ꝓtegebat: tūc ꝓficiſcebā
tur filij iſrl'. Et in loco vbi ſtetiſſet nu-
bes: ibi caſtrametabāꝛ. Ad īpiū dn̄i ꝓ
ficiſcebāꝛ ⁊ ad īpiū illiꝰ figebāt taber
D nacluū. Cūctꝭ diebꝰ q̄bꝰ ſtabat nubes
ſuꝑ tabnaculū: manebāt ī eodē loco:
⁊ ſi eueniſſet vt mlꝉto tꝑe maneret ſuꝑ
1.Coꝝ.10.a illō: erāt filij iſrl' ī excubijs dn̄i: ⁊ n̄ ꝓ-
ficiſcebāꝛ q̄tq̄t diebꝰ fuiſſet nubes ſuꝑ
tabnaculū. Ad īpiū dn̄i erigebāt tēto
ria: ⁊ ad īpiū illiꝰ deponebāt. Si fuiſ-
ſet nubes a veſpe vſqꝫ mane: ⁊ ſtatī di
luculo tabnaculū reliq̄ſſet: ꝓficiſcebā
tur: ⁊ ſi poſt diē ⁊ noctē receſſiſſet: diſſi
pabant tētoꝛia. Si ꝟo biduo aut vno
mēſe vel lōgioꝛi tꝑe fuiſſet ſuꝑ tabna-
culū: manebāt filij iſrl' ī eodē loco ⁊ n̄
ꝓficiſcebāꝛ: ſtatī aūt vt receſſiſſet: mo-
uebāt caſtra. Per ꝟbū dn̄i fiebāt tēto
ria: ⁊ ꝑ ꝟbū illiꝰ ꝓficiſcebāꝛ: erātqꝫ ī
excubijs dn̄i iuꝛ īpiū eius ꝑ manuꝫ
A Ocutuſqꝫ ē dn̄s (moyſi X
l ad moyſē dicēs: Fac tibi duas
tubas argenteas ductiles: q̄bꝰ
ꝯuocare poſſis multitudinē q̄n mouē
da ſūt caſtra. Cūqꝫ īcrepuerꝭ tubis: cō-
gregabiꝛ ad te om̄is turba ad oſtiū ta
bernaculi federꝭ. Si ſemel clāgueris:
veniēt ad te ꝑ̇ncipes ⁊ capita multitu
dinis iſrl'. Si aūt ꝓlixioꝛ atqꝫ ꝯciſus
clāgoꝛ īcrepuerit: mouebūt caſtra ꝑ̇mi
q̄ ſūt ad oꝛiētalē plagā. In ſcd̄o aūt ſo
nitu ⁊ pari vlulatu tube leuabūt tēto
ria q̄ habitabāt ad meridiē ⁊ iuꝛ hūc
modū reliq̄ faciēt vlulātibꝰ tubis ī ꝓ-
fectiōeꝫ. Qn̄ aūt ꝯgregādus ē ꝑpl's: ſim
plex tubaꝝ clāgoꝛ erit: ⁊ n̄ ꝯciſe vlula
būt. Filij āt aarō ſacerdotꝭ clangēt tu
bis: eritqꝫ h̄ legitimū ſempit'nū ī gene
ratiōibꝰ vr̄is. Si exieritis ad bellū de
ꝉra vr̄a: ꝯ hoſtes q̄ dimicāt adūſū vos
clāgetꝭ vlulātibꝰ tubis: ⁊ erit recoꝛda-
tio vr̄i coꝛā dn̄o deo vr̄o: vt eruamini
B d māībꝰ iīmicoꝝ vr̄oꝝ. Si qn̄ habebi
tis epulū ⁊ dies feſtos ⁊ kalendas: ca-
netꝭ tubis ſuꝑ holocauſti ⁊ pacificꝭ vi
ctimis: vt ſint vob in recoꝛdatiōeꝫ dei
vr̄i. Ego dn̄s deꝰ vr̄. Anno ſcd̄o mēſe
ſcd̄o viceſima die mēſis: eleuata ē nu-
bes d tabernaculo federꝭ. Profectiqꝫ
ſūt filij iſrl' ꝑ turmas ſuas de deꝯto ſi-
nai: ⁊ recubuit nubes ī ſolitudine pha
ran. Moueruntqꝫ caſtra ꝑ̇mi iuꝛ īpiū
dn̄i ꝑ manum moyſi. Filij iuda ꝑ tur-
mas ſuas: q̄ꝝ ꝑ̇nceps erat naaſō filiꝰ
aminadab. In tribu filioꝝ yſachar fu
it ꝑ̇nceps nathanael filiꝰ ſuar. In tri-
bu zabulō erat ꝑ̇nceps eliab filiꝰ helō
Depoſitūqꝫ ē tabnaculū: qd̄ poꝛtātes
egreſſi ſūt filij gerſō ⁊ merari. Profecti C
qꝫ ſūt ⁊ filij rubē ꝑ turmas ⁊ oꝛdinem
ſuū: q̄ꝝ ꝑ̇nceps erat eliſur filiꝰ ſedeur.
In tribu āt filioꝝ ſymeon ꝑ̇nceps fuit
ſalamihel filiꝰ ſuriſaddai. Poꝛro ī tri
bu gad erat ꝑ̇nceps heliaſaph filiꝰ du-
el. Profectiqꝫ ſūt ⁊ caathite: poꝛtātes
ſcūariū. Tādiu tabernaculū poꝛtaba
tur donec venirēt ad erectiōis locum.
Moueꝛt caſtra ⁊ filij ephꝛai ꝑ turmas
ſuas ī q̄ꝝ exercitu ꝑ̇nceps erat eliſama
filiꝰ āmiud. In tribu āt filioꝝ manaſ-
ſe ꝑ̇nceps fuit gamaliel filiꝰ phadaſſur
Et ī tribu beniamī erat dux abidan fi
liꝰ gedeonis. Nouiſſimi caſtroꝝ om̄
ꝓfecti ſūt filij dan ꝑ turmas ſuas: ī q̄-
rū exercitu ꝑ̇nceps fuit ahiezer filius
amiſaddai. In tribu āt filioꝝ aſer erat
ꝑ̇nceps phegiel filiꝰ ochrā. Et ī tribu fi
lioꝝ neptalim ꝑ̇nceps fuit ahira filiꝰ
henā. Hec ſūt caſtra ⁊ ꝓfectiōes filioꝝ
iſrl' ꝑ turmas ſuas qn̄ egrediebāꝛ. Di- D
xitqꝫ moyſes obab filio raguel madia
nite cognato ſuo. Proficiſcimur ad lo
cū quē dn̄s daturꝰ ē nobis: veni nobiſ
cū vt bn̄faciamꝰ tibi: qꝛ dn̄s bona ꝓ-
miſit iſraeli. Cui ille rn̄dit: Non vadā
tecū: ſꝫ reuertar ī ꝉrā meā in q̄ natꝰ ſū.
Et ille. Noli inquit nos relinq̄re. Tu
eñ noſti ī q̄bꝰ locꝭ ꝑ deſertū caſtra po
nere debeamꝰ: ⁊ eris ductoꝛ nr̄. Cūqꝫ
nobiſcū venerꝭ: q̄cq̄d optimū fuerit ex
opibꝰ q̄s nobis traditurꝰ ē dn̄s: dabi
mus tibi. Profecti ſūt ꝗ d mōte dn̄i vi
am triū dieꝝ: arcaqꝫ federꝭ dn̄i ꝓcede-
bat eos ꝑ dies tres: ꝓuidēs caſtroꝝ lo
cū. Nubes q̄ꝫ dn̄i ſuꝑ eos erat ꝑ diem
cū incederēt. Cūqꝫ eleuareꝛ arca dice-
bat moyſes‖Surge dn̄e ⁊ diſſipēꝛ ini- Pſ.
mici tui: ⁊ fugiāt qui oderūt te a facie
tua. Cū āt deponereꝛ: aiebat: Reūtere
dn̄e ad mltitudinē exercitꝰ iſrl'.
i Nterea oꝛtū eſt murmur XI B

ppli: q̄ſi dolētiū p labore ꝯ dn̄z. Qđ cū
audiſſet irat⁹ ē: ⁊ accenſus ī eos ignis
dn̄i: deuorauit extremā caſtrorū ꝑtez.
Cūq; clamaſſet pp̄ls ad moyſē: orauit
moyſes ad dn̄z ⁊ abſorpt⁹ ē ignis. Uo
cauitq; nomē loci illi⁹ incenſio: eo ꝙ
ſuccēſus fuiſſet ꝯ eos ignis dn̄i. Uul-
gus quippe ꝓmiſcuū qđ aſcēderat cuz
eis flagrauit deſiderio ſedēs et flens:
B iūctis ſibi parit̄ filijs iſrl̄: et ait: Quis
dabit nobis advefcēdū carnes? Recor
damur piſciū q̄s comedebam⁹ in egy-
pto grat̄: ī mentē nobis veniūt cucu-
meres ⁊ pepones: porriq; ⁊ cepe: ⁊ al-
lea. Aia nr̄a arida ē: nihil aliud reſpi
5.g ciūt ocli nr̄i niſi man. ‖ Erat aūt man
q̄ſi ſemē coriādri coloris bdellij. Cir-
cūibatq; pp̄ls: ⁊ colligēs illđ frāgebat
mola ſiue terebat ī mortario: coquēs
ī olla ⁊ faciens ex eo tortulas ſaporis
q̄ſi panis oleati. Cūq; deſcenderet no
cte ſup caſtra ros: deſcēdebat parit̄ et
man. Audiuit ꝰ moyſes flētē pp̄lm ꝑ
familias: ſingulos ꝑ oſtia tētorij ſui.
Iratuſq; ē furor dn̄i valde: ſꝫ et moyſi
C ītolerāda res viſa ē. Et ait ad dn̄z: Cur
afflixiſti ſuū tuū? Quare n̄ īuenio gra
tiā corā te? Et cur īpoſuiſti pōd⁹ vniū-
ſi ppl̄i hui⁹ ſup me? Nunq̇d ego ꝯcepi
oēs hāc mltitudinē vl̄ genui eā: vt di
cas mihi: porta eos ī ſinu tuo ſic por-
tare ſolet nutrix infantulū: ⁊ defer in
trā p q̄ iuraſti prib⁹ eoꝝ? Uñ mihi car
nes vt dem tante mltitudini? Flent ꝯ
me dicētes: da nobis carnes vt come-
dam⁹. Nō poſſū ſol⁹ ſuſtinere oēs hūc
pplm q: grauis eſt mihi. Sin alit̄ tibi
videt̄: obſecro vt īterficias me: ⁊ inue
niā grāz ī oculis tuis: ne tāt̄ afficiar
D mal̄. Et dixit dn̄s ad moyſē: Cōgrega
mihi ſeptuagita viros đ ſeniorib⁹ iſrl̄
q̊s tu noſti ꝙ ſenes ppl̄i ſint ac mgr̄i:
⁊ duces eos ad oſtiū tabernaculi fede
ris: facieſq; ibi ſtare tecū vt deſcēdā ⁊
loq̄r tibi: ⁊ auferā de ſpū tuo tradāq;
eis: vt ſuſtētēt tecū on⁹ ppl̄i: ⁊ nō tu ſo
lus graueris. Populo q̄z dice: ſSācti
ficamini: cras comedet̄ carnes. Ego
eñi audiui vos dicere: quis dabit nob̄
eſcas carniū: bn̄ nobis erat ī egypto:
vt det vobis dn̄s carnes ⁊ comedat̄:
nō vno die nec duob⁹ vel q̇nq; aut de
cē: nec viginti q̇dē: ſꝫ vſq; ad mēſē die
rū: donec exeat ꝑ nares vr̄as ⁊ v̄tat̄ ī
nauſeā: eo ꝙ repulerit̄ dn̄z q̄ ī medio
vr̄i ē: ⁊ fleuerit̄ corā eo dicētes ‖ Qua- I.21.b
re egreſſi ſum⁹ ex egypto vt perirem⁹ ī E
ſolitudie? Et ait moyſes ad dn̄m. Se-
xcēta milia peditū hui⁹ ppl̄i ſūt: ⁊ tu di
ces: dabo eis eſū carniū menſe itegro?
Nūq̇d ouiū ⁊ boū multitudo cedet̄ vt
poſſit ſufficere ad cibum: vl̄ oēs piſces
mar̄ ī vnū ꝯgregabūt̄ vt eos ſatiēt?
Cui rn̄dit dn̄s ‖ Nūq̇d man⁹ dn̄i invali Eſa.59.
da ē? Iā nunc videbis vtꝝ me⁹ ſermo
ope cōpleat̄. Uenit igit̄ moyſes ⁊ nar
rauit pp̄lo v̄ba dn̄i: ꝯgregās ſeptuagi-
ta viros đ ſeniorib⁹ iſrl̄: q̊s ſtare fecit
circa tabernaculū. Deſcenditq; dn̄s ꝑ F
nubē: ⁊ locut⁹ ē ad eū auferēs đ ſpū q̇
erat ī moyſe: ⁊ dās ſeptuagita vir̄. Cū
q; req̇euiſſet ī eis ſpūs ꝓphauerūt nec
vltra ceſſauerūt. Remāſerāt āt ī caſtr̄
duo viri: q̊ꝝ vn⁹ vocabat̄ heldad ⁊ al
ter medad: ſuꝑ q̊s req̇euit ſpūs. Nā et
ipi deſcpti fuerāt ⁊ nō exierant ad ta-
bernaculū. Cumq; ꝓphe[t]arent ī caſtr̄:
cucurrit puer ⁊ nūciauit moyſi dicēs:
Heldad ⁊ medad ꝓphetāt ī caſtr̄. Sta-
tim: ioſue filius nun miniſter moyſi ⁊
elect⁹ e plurib⁹. ait: Dn̄e mi moyſes ꝓ
hibe eos. At ille: Quid inq̇t emularis
ꝓ me? Quis tribuat vt oīs pp̄ls ꝓphe
tet: ⁊ det eis dn̄s ſpiritū ſuū? Reuſuſq;
ē moyſes maiores natu iſrl̄ in caſtra.
Uēt⁹ aūt egrediēs a dn̄o arreptas trāſ G
mare coturnices detulit ⁊ dimiſit ī ca
ſtra itinere quātū vno die ꝯfici pōt ex
oī ꝑte caſtrorū ꝑ circūitū: volabātq; ī
aere duob⁹ cubitis altitudie ſuꝑ trā.
Surgēs ꝰ pp̄ls toto die illo ⁊ nocte ac
die alt̄o: ꝯgregauit coturnicū mltitu-
dinē: q̇ parū. decē choros: et ſiccauerūt
eas ꝑ gyꝝ caſtroꝝ. Adhuc carnes erāt Pſ.77
ī dētib⁹ eorū: nec defecerat huiuſcemōi
cib⁹: ⁊ ecce furor dn̄i ꝯcitat⁹ ī pp̄lm ꝑ-
cuſſit eū plaga magna nimis. Uocat⁹
q; ē ille loc⁹ ſepulchra ꝯcupiſcētie: ibi
eñi ſepelierūt pp̄lm q̇ deſiderauerat car
nes. Egreſſi aūt đ ſepulchris ꝯcupiſcē
tie venerūt ī aſeroth: ⁊ māſerūt ibi. XII
Ocutaq; ē maria ⁊ aarō ꝯ moy A
l ſen ꝓpt̄ vxorē ei⁹ ethiopiſſā: et
dixerūt. Num ꝑ ſolū moyſē lo-
cut⁹ ē dn̄s? Nōne ⁊ nobis ſilr̄ eſt locu
tus? Qđ cū audiſſet dn̄s irat⁹ eſt. Erat
eñi moyſes vir mitiſſim⁹ ſuꝑ oēs ho-
mines q̇ morabāt̄ ī t̄ra. Stati locut⁹

ē dñs ad eū ⁊ ad aarō ⁊ mariā. Egredi
emini vos tm̄ tres ad tabnaculū fede
B ris. Cūqꜫ fuissēt egressi descēdit dñs ī
colūna nubis: ⁊ stetit ī introitu taber-
naculi vocās aarō ⁊ mariā. Qui cum
issent: dixit ad eos: Audite ꝑmōes me-
os. Si q̇s fuerit int̄ vos ꝓpha dñi ī vi
sione apparebo ei: vł ꝑ sōniū loq̄r ad il
Heb.3.a lū. At nō tal' ꝑu⁹ me⁹ moyses q̇ ī oī do-
mo mea fidelissim⁹ ē. Ore em̄ ad os lo
quor ei. Palā ⁊ nō ꝑ enigmata ⁊ figu-
C ras dñz videt. Quare ḡ nō timuistꝭ de-
trahere ꝑuo meo moysi? Irat⁹qꜫ ꝯ eos
abijt. Nubes q̄z recessit q̄ erat sup ta-
bernaculū. Et ecce maria apparuit cā-
dens lepra q̄si nix. Cūqꜫ respexisset eā
aarō ⁊ vidisset ꝑfusā lepra: ait ad moy
sen. Obsecro dñe mi: ne īponas nobis
h̄ pctm̄ qḋ stulte cōmisim⁹: ne fiat hec
q̄si mortua: ⁊ vt abortiuū qḋ ꝓijcit̄ ḋ
D vulua mr̄is sue. Ecce iā mediū carnis
eius deuoratū est a lepra. Clamauitqꜫ
moyses ad dñz dicēs: De⁹ obsecro sana
eā. Cui rn̄dit dñs: Si pr̄ ei⁹ spuisset ī fa
ciē illi⁹: nōne debuerat saltē septē die
b⁹ rubore suffūdi? Sepc̄t septē dieb⁹
ex̄ castra: ⁊ postea reuocabit̄. Exclusa
ē itaqꜫ maria ex̄ castra septē dieb⁹: et
ppl's nō ē mot⁹ ḋ loco illo: donec reuo
B Rofect⁹qꜫ (cata ē maria. XIII
p ppl's ē ḋ aseroth: fixis tētorijs ī
deꝑto pharan. Ibiqꜫ locut⁹ est
dñs ad moysē dicēs: Mitte viros q̇ cō
siderēt t̄rā chanaā quā datur⁹ sū filijs
isrł: singłos ḋ singuł tribub⁹ ex ṗncipi
bus. Fec̄ moyses qḋ dñs īparat: ḋ de-
serto pharā: mittēs ṗncipes viros: q̄ꝝ
ista sūt noīa. De tribu rubē: semmua
filiū zechur. De tribu symeō: saphat fi
liū vri. De tribu iuda: caleb filiū iepho
ne. De tribu ysachar: igal filiū ioseph.
De tribu ephrai: osee filiū nun. De tri
bu beniamī: phalti filiū raphu. De tri
bu zabulon: geddiel filiū sodi. De tri-
B bu ioseph sceptri manasse gaddi filiuz
susi. De tribu dan: amihel filiū gemal-
li. De tribu aser: sthur filium michael.
De tribu neptalim: nasbi filiū napsi.
De tribu gad: guhel filiuz machi. Hec
sūt noīa viroꝝ q̄s misit moyses ad ꝯsi
derādā t̄rā. Uocauitqꜫ osee filiū nun
iosue. Misit ḡ eos moyses ad ꝯsiderā-
dā t̄rā chanaā: ⁊ dixit ad eos: Ascēdi-
te ꝑ meridianā plagā. Cūqꜫ veneritis

ad mōtes: ꝯsiderate t̄rā q̄lis sit: ⁊ ppl'm
q̇ inhabitator ē ei⁹: vtrū fortꝭ sit an ī-
firm⁹: pauci nūero an plures: ipsa t̄ra
bona an mala: vrbes q̄les murate an
absqꜫ muris: hum⁹ pinguis an sterił:
nemorosa an absqꜫ arborib⁹. Cōforta-
mini: ⁊ afferte nob̄ ḋ fructib⁹ t̄re. Erat
āt tp̄s q̄n iā ꝑcoque vue vesci pn̄t. Cū-
qꜫ ascēdissēt explorauerūt t̄rā a deꝑto C
sin: vsqꜫ roob ītrātib⁹ emath. Ascēde-
rūtqꜫ ad meridiē ⁊ venerūt ī hebron:
vbi erāt achiman ⁊ sisai ⁊ tolmai: filij
enach. Nā hebrō septē ānis añ thanī
vrbē egypti cōdita ē. Pergētesqꜫ vsqꜫ Deu.1
ad torrētē botri: abscōdert̄ palmitē cū
vua sua: quē portauert̄ ī vecte duo vi
ri. De malł q̄z granatꝭ ⁊ ḋ ficꝭ loci illi⁹
tulerūt q̇ appellat⁹ ē nehelescol .i. tor-
rēs botri: eo qꜫ botrū portassent inde
filij isrł. Reūsiqꜫ exploratores t̄re p⁹ q̄
dragita dies oī regiōe circūita: vene-
rūt ad moysē ⁊ aarō ⁊ ad oēz cetū fili-
orū isrł ī deꝑtū pharā: qḋ ē ī cades. Lo D
cutiqꜫ eis ⁊ oī mł'titudini ōnderūt fru Judi
ctus t̄re: ⁊ narrauert̄ dicētes: Uenim⁹
ī t̄rā ad quā misistꝭ nos: q̄ reuera fluit
lacte ⁊ melle: vt ex his fructib⁹ cogno-
sci pōt: sꜫ cultores fortissimos hz: ⁊ vr-
bes grandes atqꜫ muratas. Stirpem
enach vidim⁹ ibi. Amalech habitat ī
meridie: ethe⁹ ⁊ iebuse⁹ ⁊ āmorre⁹ ī mō
tanis: chanane⁹ ꝟo morat̄ iux̄ mare:
⁊ circa fluēta iordanis. Int̄ hec caleb
cōpescēs murmur ppłi q̇ oriebat̄ ꝯtra
moysē. ait: Ascēdam⁹ ⁊ possideam⁹ t̄rā
q̄m̄ poterim⁹ obtinere eam. Alij ꝟo q̇
fuerāt cū eo dicebāt: Nequaq̄ ad hūc
ppłm valeam⁹ ascēdere: q̄ꝛ fortior nob̄
ē. Detraxert̄qꜫ t̄re quā inspexerāt apḋ
filios isrł dicētes: Terra quā lustraui
mus deuorat h̄itatores suos: ppł's quē
asperim⁹: ꝓcere stature ē. Ibi vidim⁹
mōstra q̄dā filioꝝ enach de genere gi-
ganteo: q̇b⁹ cōꝑati q̄si locuste videba-
Bit̄ vociferās (mur. XIIII B
i omīs turba fleuit nocte illa: et
murmurati sūt ꝯ moysē ⁊ aarō
cūcti filij isrł dicentes: Utinā mortui
essem⁹ ī egypto: ⁊ nō ī hac vasta solitu
dine. Utinā pereām⁹: ⁊ n̄ inducat nos
dñs ī t̄rā istā ne cadam⁹ gladio ⁊ vxo-
res ac liberi nr̄i ducāt̄ captiui. Nōne
meli⁹ ē reūti ī egyptū? Dixerūtqꜫ alter
ad alterū. Cōstituam⁹ nobis ducē ⁊ re

uertamur i egyptū. Quo audito moy-
46.b ſes ⁊ aarō ceciderūt ꝓni i terrā corā
c.2.f oi mltitudine filiorū iſrł. At vo ioſue
filiꝰ nun ⁊ caleb filiꝰ iephone q̇ et ipſi
luſtrauerāt trā: ſciderūt veſtimēta ſua
⁊ ad oēs mltitudinē filiorū iſrł locuti
B ſūt. Terra quā circuiuimꝰ valde bona
eſt. Si ꝓpitiꝰ fuerit dn̄s inducet nos i
eā ⁊ tradet humū lacte ⁊ melle manā-
tē. Nolite rebelles eſſe ꝯtra dn̄m: neq̄
timeat ꝑplm terre huiꝰ: q2 ſicut panē
ita eos poſſumꝰ deuorare. Receſſit ab
eis omē p̄ſidiū. Dn̄s nobiſcū ē: nolite
metuere. Cūq̄ clamaret ois mltitudo
⁊ lapidibꝰ eos vellet opprimere: appa-
ruit glīa dn̄i ſup tectū federꝫ: cūctꝫ vi-
dētibꝰ filijs iſrł. Et dixit dn̄s ad moy
ſen: Uſq̄quo detrahet mihi ꝑpłs iſte?
Quouſq̄ nō credēt mihi i oībꝰ ſignis
q̄ feci corā eis? Feriā igitꝛ eos peſtilen
C tia atq̄ ꝯſumā: te āt faciā p̄ncipē ſup
gentē magnā ⁊ fortiorē q̄ hec eſt. Et
ait moyſes ad dn̄m: Ut audiāt egyptij
de q̄ꝝ medio eduxiſti ꝑplm iſtū: ⁊ habi
tatores t̄re huiꝰ q̇ audierunt ꝙ tu dn̄e
in ꝑpło iſto ſis: ⁊ facie videarꝫ ad faci-
.13.d em: ⁊ nubes tua ꝓtegat illos: ⁊ i colū-
na nubis p̄cedas eos ꝑ diē: ⁊ in colū-
na ignis ꝑ noctē: ꝙ occiderꝫ tātā mul
titudinē q̄ſi vnū hoiēꝫ: ⁊ dicāt: nō po
terat introducere ꝑplm in t̄rā ꝓ q̄ iu-
c.52.c rauerat: idcirco occidit eos i ſolitudi-
ne. Magnificetꝛ ḡ fortitudo dn̄i ſicꝰ iu-
raſti dicēs: Dn̄s patiēs ⁊ mlte miſcdie
auferēs iniq̄tatē ⁊ ſcelera: nulliūq̄ in-
noxiū derelinquēs: q̇ viſitas pctā pa-
D trū in filios i tertiā ⁊ q̄rtā generatio-
nē. Dimitte obſecro pctm̄ ꝑpli tui hu-
ius ſm magnitudinē miſcdie tue: ſicꝰ
ꝓpitiꝰ fuiſti egredietibꝰ d egypto vſq̄
ad locuꝫ iſtū. Dixitq̄ dn̄s: Dimiſi iuxͣ
vbum tuū. Uiuo ego ⁊ implebitꝛ glīa
dn̄i vniūſa terra. Attn̄ oēs hoīes q̇ vi
derūt maieſtatē meā ⁊ ſigna q̄ feci in
egypto ⁊ i ſolitudie: ⁊ tēptauerunt me
iā ꝑ decem vices: nec obedierunt voci
eu.1.f mee: nō videbūt terrā ꝓ q̄ iuraui pa-
tribꝰ eorū: nec q̇ſq̄ ex illꝭ q̇ detraxit mi
.14.b hi intuebitꝛ ea. Seruū meū caleb q̇ ple-
nus alio ſpū ſecutꝰ ē me: inducā i t̄rā
hāc quā circuiuit: ⁊ ſemen eiꝰ poſſide-
bit eā: qm̄ amalechites ⁊ chananeꝰ ha
bitāt i vallibꝰ. Cras moue caſtra: et re
E uertimini i ſolitudinē ꝑ viā maris ru-
bri. Locutuſq̄ ē dn̄s ad moyſē ⁊ aarō
dicens: Uſq̄ q̄ multitudo hec peſſima
murmurat ꝯ me? Querelas filiorū iſrł J.26.g.
audiui. Dic ḡ eis: Uiuo ego ait dn̄s: ſi 32.b
cut locuti eſtꝫ audiēte me: ſic faciā vo-
bis. In ſolitudine hac iacebūt cadaue
ra vr̄a. Oēs q̇ numerati eſtꝫ a viginti
ānis ⁊ ſupra: ⁊ murmuraſtꝫ ꝯ me: non
intrabitis in terrā ſup quā leuaui ma
nū meā vt habitare vos facerē p̄ter ca
leb filiuꝫ iephone: ⁊ ioſue filium nun.
Paruulos aūt vr̄os de q̇bꝰ dixiſtis: ꝙ
p̄de hoſtibꝰ forēt: introducā vt videāt
t̄raꝫ q̄ vobis diſpicuit. Ur̄a cadauera F
iacebūt in ſolitudine. Filij vr̄i erūt va
gi in deſerto annis q̄draginta: ⁊ porta-
būt fornicatiōeꝫ vr̄aꝫ donec ꝯſumantꝛ
cadauera patrū i deſerto: iuxͣ numerū q̄
dragita dieꝝ q̇bꝰ ꝯſideraſtꝫ t̄rā. Annꝰ Eze.4.b
ꝓ die iputabitꝛ: ⁊ q̄dragita ānis recipie
tꝫ iniq̄tates vr̄as: ⁊ ſcietꝫ vltionē meā: qm̄
ſicꝰ locutꝰ ſū: ita faciā omi mltitudini
huic peſſime: q̄ ꝯſurrexit adūſū me. In
ſolitudie hac d̄ficiet ⁊ morietꝛ. Igitꝛ oēs
eſ viri q̄s miſerat moyſes ad ꝯtēplādā
terrā ⁊ q̇ reūſi murmurare fecerāt ꝯ eū
oēm multitudinē: detrahētes terre ꝙ Judit.8.c
eēt mala: mortui ſūt atq̄ ꝑcuſſi i ꝯſpe 1.Co.10.a
tu dn̄i. Ioſue aūt filiꝰ nun ⁊ caleb filiꝰ
iephone vixerūt ex oībꝰ q̇ p̄rexerāt ad
ꝯſiderādā terrā. Locutuſq̄ eſt moyſes G
vniūſa vba hec ad oēs filios iſrł: ⁊ lu
xit ꝑpłs nimis. Et ecce mane p̄mo ſur
gētes: aſcēderūt vticē mōtis atq̄ di-
xerūtq̄: Parati ſumꝰ aſcēdere ad locū
de q̄ locutꝰ ē dn̄s q2 peccauimꝰ. Quibꝰ
moyſes: Cur inq̇t tranſgredimini vbū
dn̄i: qđ vobis nō cedet i ꝓſperū. Noli- Deu.1.g
te aſcēdere: nō eni eſt dn̄s vobiſcū: ne
corruatꝫ corā inimicꝫ vr̄is. Amalechi
tes ⁊ chananeꝰ an̄ vos ſunt quorū gla
dio corruetis: eo ꝙ nolueritis acq̇eſce
re dn̄o: nec erit dn̄s vobiſcū. At illi cō
tenebrati: aſcēderūt in verticē mōtis.
Arca autē teſtamēti dn̄i ⁊ moyſes nō
receſſerūt de caſtris. Deſcēditq̄ ama-
lechites ⁊ chananeus q̇ habitabat in
mōte: ⁊ ꝑcutiēs eos atq̄ ꝯcidens: ꝑſe-
cutus ē eos vſq̄ horma. XV
1 Locutꝰ ē dn̄s ad moyſē dicens: A
Loq̄re ad filios iſrł: ⁊ dices ad
eos: Cū ingreſſi fueritis t̄rā habitatio
nis vr̄e quā ego dabo vobis: ⁊ feceritꝫ
oblatiōeꝫ dn̄o i holocauſtū: aut victi-

mā pacificā: vota soluētes: vł spōte offerētes mūera: aut ī solēnitatib⁹ vr̄is adolētes odorē suauitatꝭ dn̄o d̄ bob⁹ siue d̄ ouib⁹: offeret q̇cūq; imolauerit victimā: sacrificiū simile decimā ꝑtem ephi ↄspersā oleo: qd̄ mēsurā hēbit q̄rtā ꝑtē hin: ⁊ vinū ad liba fūdēda eiusdē mēsure dabit ī holocaustū siue ī vi-
B ctimā: ꝑ agnos singłos ⁊ arietes. Erit sacrificiū: simile duarū decimarꝫ: q̄ cōspersa sit oleo tertie ꝑtꝭ hin: ⁊ vinū ad libamētū t̄tie ꝑtis eiusdē mēsure offeret ī odorē suauitatꝭ dn̄o. Qn̄ v̄o d̄ bob⁹ fecerꝭ holocaustū aut hostiā vt impleas votū vł pacificas victimas: dab̄ ꝑ singulos boues simile tres decimas ↄsꝑse oleo: qd̄ hēat mediū mēsure hin ⁊ vinū ad liba fūdēda eiusdē mēsure ī oblatiōeꝫ suauissimi odoris dn̄o. Sic facietꝭ ꝑ singłos boues ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ hedos. Tā indigene q̄ꝫ ꝑegrini eodē ritu offerent sacrificia. Unū p̄ceptū erit atq; iudiciū tā vob̄ q̄ꝫ aduēis t̄re. Locut⁹ ē dn̄s ad moysē dicēs: Loq̄re filijs isrł: ⁊ dices ad eos: Cū veneritis ī t̄rā quā dabo vob̄ ⁊ comederitꝭ d̄
C panib⁹ regionis illi⁹: seꝑabitꝭ p̄mitias dn̄o d̄ cibis vr̄is. Sic d̄ areis p̄mitias seꝑabitꝭ: ita ⁊ d̄ pulmētꝭ dabitꝭ p̄mitiua dn̄o. Qꝫ si ꝑ ignorātiaꝫ p̄terietis q̇cq̄ꝫ horū q̄ locut⁹ ē dn̄s ad moysē: et mādauit ꝑ eū ad vos: a die q̄ cepit iubere ⁊ vltra: oblitaq; fuerit facere multitudo: offeret vitulū d̄ armento holocaustū ī odorē suauissimū dn̄o: ⁊ sacrificiū ei⁹ ac liba vt cerimonie postulāt: hircūq; ꝓ pctō. Et rogabit sacerdos ꝓ oī mł̄titudīe filioꝝ isrł: ⁊ dimitteẜ eis: q̄m nō spōte peccauēt: nihilomin⁹ offerētes īcēsū dn̄o ꝓ se ⁊ ꝓ pctō atq; erroresuo: ⁊ dimitteẜ vniūse plebi filiorū isrł ⁊ aduenis q̇ ꝑegrināẜ int̄ eos: q̄m culpa ē oīs ꝑp̄łi ꝑ ignorātiā. Qꝫ si aīa vna nesciēs peccauerit offeret caprā āniculā ꝓ pctō suo ⁊ dep̄cabiẜ ꝓ ea sacerdos q̄ īscia peccauerit coraꝫ dn̄o: ipetrabitq; ei veniā ⁊ dimitteẜ illi. Tam indigenis q̄ꝫ aduenis vna lex erit oīm q̇ peccauerit ignorantes. Aia
D v̄o q̄ ꝑ suꝑbiā aliq̇d cōmiserit siue ciuis sit ille siue ꝑegrin⁹: q̄m adūs⁹ dn̄ꝫ rebelł fuit: ꝑibit d̄ ꝑp̄ło suo. Uerbū em̄ dn̄i ↄtēpsit: ⁊ p̄ceptū illi⁹ fec̄ irritū: idcirco delebiẜ: ⁊ portabit iniq̇tatē suā.

Factū ē āt cū essent filij isrł ī solitudīe: ⁊ iuenissent hoīeꝫ colligētē ligna ī die sabbati: obtulerẜt eū moysi et aaron et vniūse mł̄titudini. Qui recluserūt eū ī carcerē: nesciētes q̇d suꝑ eo facere deberēt. Dixitq; dn̄s ad moysen: Morte moriaẜ hō iste: obruat eū lapidib⁹ oīs turba ex̄ castra. Cumq; eduxissēt eū foras: obruerūt eū lapidib⁹: ⁊ mortu⁹ est sic̄ p̄ceꝑat dn̄s. Dixit q̄ꝫ dn̄s ad moysē
Loq̄re filijs isrł: ⁊ dices ad eos: vt faciant sibi fimbrias ꝑ angulos quattuor Deu. 22.
pallioꝝ: ponētes ī eis vittas hyacithinas. Quas cū viderint: recordēẜ oīm mādatorū dn̄i: nec sequāẜ cogitatiōes suas: ⁊ ocłos ꝑ res varias fornicātes: sꝫ mag̃ memores p̄ceptorū dn̄i faciāt ea: sintq; sc̄ti deo suo. Ego dn̄s de⁹ vr̄: q̇ eduxi vos d̄ t̄ra egypti vt eēm de⁹ vr̄

Ecce āt chore fili⁹ isaar filij XVI A
caath: filij leui: et dathan atq;
abiron filij eliab: hon q̄ꝫ filius
pheleth d̄ filijs ruben: surrexerūt ↄtra moysē: alijq; filioꝝ isrł ducēti q̇nq̄ginta viri ꝓceres synagoge: ⁊ q̇ t̄pe ↄcilij ꝑ noīa vocabāẜ. Cūq; stetissent adūsū moysē ⁊ aarō. dixerẜt: Sufficiat vobis q̄ꝛ oīs mł̄titudo sc̄toꝝ ē: ⁊ ī ip̄is ē dn̄s. Cur eleuamini suꝑ ꝑp̄łm dn̄i? Qd̄ cum audisset moyses: cecidit ꝓnus in faciē suā. Locutusq; ad chore ⁊ oēm mł̄titudinē. Mane inq̇t notū faciet dn̄s qui ad se ꝑtineāt: ⁊ sc̄tōs applicabit sibi: ⁊ q̊s elegerit appropinquabunt ei. Hoc igiẜ facite. Tollat vnusq̇sq; thuribulū suū: tu chore ⁊ oē ↄciliū tuū: ⁊ hausto cras igne ponite desuꝑ thymiama corā dn̄o: ⁊ quēcunq; elegerit: ip̄e erit
sāct⁹. Multū erigimini filij leui. Dixit B
q; rursū ad chore: Audite filii leui. Nū paꝝ vobis ē q̄ seꝑauit vos de⁹ isrł ab oī ꝑp̄ło: ⁊ iūxit sibi vt s̄uiretꝭ ei ī cultu tab̄nacłi: ⁊ staretꝭ corā frequētia ꝑp̄łi ⁊ mīstraretꝭ ei? Idcirco ad se fec̄ accedere te ⁊ oēs frēs tuos filios leui: vt vob̄ etiā sacerdotiū vēdicetꝭ: ⁊ o s globus tu⁹ stet ↄ̄ dn̄m? Quid est em̄ aaron vt murmuretis ↄ̄ eū? Misit ḡ moyses vt vocaret dathan ⁊ abiron filios eliab. Qui rn̄derẜt. Nō venim⁹. Nūq̇d parū ē tibi q̄ eduxisti nos d̄ t̄ra q̄ lacte ⁊ melle manabat vt occideres ī desͥto: nisi ⁊ dn̄at⁹ fuerꝭ nr̄i? Reuera induxisti nos in t̄rā q̄ fluit riuis lactꝭ ⁊ mellis: ⁊ de

disti nobis possessiões agrorũ ⁊ vinea-
rũ? An ⁊ oculos nr̃os vis eruere? Nõ
C venim⁹. Irat⁹q; moyses valde: ait ad
dñm. Ne respicias sacrificia eorũ. Tu
scis ꝙ nec asellũ q̃dẽ vnq; acceperim
ab eis: nec afflixeri quẽpiã eorũ. Dix-
itq; ad chore: Tu ⁊ ois ꝯgregatio tua
state seorsũ corã dño: ⁊ aarõ die crasti-
no sepatim. Tollite singuli thuribula
vr̃a: ⁊ ponite sup ea incensũ offerẽtes
Deu.11 dño ducẽta q̃nq̃gita thuribula: Aarõ
q̃s teneat thuribulũ suũ. Qð cũ fecis-
sent stãtib⁹ moyse ⁊ aarõ ⁊ coacervas-
sent adũsus eos oẽm multitudinẽ ad
ostiũ tabnaculi: appuit cũct⁹ glĩa dñi.
Locut⁹q; dñs ad moysen ⁊ aaron ait:
Sepamini d medio ꝯgregatiõis hui⁹
vt eos repẽte dispdã. Qui ciciderũt ꝓ
D ni in faciẽ atq; dixerũt: Fortissime de⁹
spirituũ vniũse carnis: nũ vno peccã-
te: ꝯ oẽs ira tua deseuiet? Et ait dñs
ad moysen: Precipe vniũso ppl'o vt se-
paret a tabnaculis chore: ⁊ dathan et
abiron. Surrexitq; moyses ⁊ abijt ad
dathan ⁊ abirõ: ⁊ sequẽtib⁹ eũ seniori
b⁹ dixit ad turbã. Recedite a tabnacu
lis hoim impiorũ: ⁊ nolite tãgere q̃ ad
eos ptinẽt: ne iuoluamini i pctis eoꝝ
Cũq; recessissent a tẽtorijs eoꝝ p circũ
itũ: dathã ⁊ abirõ egressi stabãt i intro
itu papilionũ suaꝝ cũ vxorib⁹ ⁊ libe-
ris oĩq; frequẽtia. Et ait moyses. In h̃
sciet⁹ ꝙ dñs miserit me vt facerẽ vniũ
sa q̃ cernit⁹: ⁊ nõ ex ꝓprio ea corde ꝓ-
tulerim. Si ꝯsueta hoim morte interi
erint ⁊ visitauerit eos plaga q̃ ⁊ cete-
E ri visitari solẽt: nõ misit me dñs. Sin
aũt nouã rẽ fecerit dñs: et aperiẽs ter
ra os suũ deglutiat eos ⁊ oia q̃ ad illos
.26.b ptinẽt: descẽderintq; viuẽtes in infer
u.11.a nũ: sciet⁹ ꝙ blasphemauerit dñm. Cõ
5.105 festim igit̃ vt cessauit loq̃: dirupta est
terra sub pedib⁹ eoꝝ ⁊ apiens os suũ:
deuorauit illos cũ tabnacul' suis ⁊ vni
uersa substãtia eoꝝ. Descẽderũtq; vi-
ui i infernũ opti humo: ⁊ pierũt d me
dio mltitudinis. At v̾o ois isrl' q̃ sta-
bat p gyrũ fugit a clamore peũtiũ di-
i,26.a cẽs: ne forte ⁊ nos terra deglutiat. Sz
⁊ ignis egressus a dño iterfecit ducen
tos q̃nq̃ginta viros q̃ offerebãt incẽ-
sũ. Locut⁹q; ẽ dñs ad moysen dicẽs:
Precipe eleazaro filio aaron sacerdoti
vt tollat thuribula q̃ iacẽt i incẽdio: ⁊
ignẽ huc illucq; dispgat: q̃m sctifica-
ta sũt i mortib⁹ pctoꝝ: Producatq; ea
in laminas: ⁊ affigat altari: eo ꝙ obla
tũ sit i eis incẽsũ dño ⁊ sctificata sint
vt cernãt ea ꝓ signo ⁊ monimẽto filij F
isrl'. Tulit g̃ eleazar sacerdos thuribu
la enea: i q̃b⁹ obtulerãt hi q̃s incẽdiũ
deuorauit: ⁊ pduxit ea in laminas af
figẽs altari: vt haberẽt postea filij isrl'
q̃b⁹ cõmouerẽt̃: ne q̃s accedat alieni-
gena: ⁊ q̃ nõ ẽ de semĩe aarõ ad offerẽ-
dũ in cẽsũ dño: ne patiat̃ sicut passus
ẽ chore: ⁊ ois ꝯgregatio ei⁹ loquẽte do
mino ad moysen. Murmurauit ãt ois
mltitudo filioꝝ isrl' sequẽti die ꝯ moy
sen ⁊ aarõ dicẽs: Vos intfecistis pplm
dñi. Cũq; oriret̃ seditio: ⁊ tumult⁹ icre
sceret: moyses ⁊ aarõ fugerũt ad tabna- G
culũ feder⁹. Qð postq; ingressi sũt ope
ruit nubes tabnaculũ: ⁊ appuit glĩa
dñi. Dixitq; dñs ad moysen: Recedite
d medio hui⁹ mltitudinis: etiã nũc de
lebo eos: Cũq; iacerẽt i t̃ra: dixit moy
ses ad aarõ. Tolle thuribulũ. ⁊ hausto
igne de altari mitte incẽsũ desup ꝓ-
gẽs cito ad pplm vt roges ꝓ eis. Iã eñ Sap.18.d
egressa ẽ ira a dño: ⁊ plaga deseuit. Qð
cũ fecisset aarõ ⁊ cucurrisset ad mediã
mltitudinẽ quã iã vastabat icẽdiũ: ob
tulit thymiama: ⁊ stãs inter mortuos
ac viuẽtes: ꝓ pplo depcat⁹ est: ⁊ plaga
cessauit. Fuerũt aũt q̃ pcussi sũt q̃ttu-
ordecim milia hoim ⁊ septĩgẽti absq;
his q̃ pierãt i seditiõe chore. Reũsusq;
ẽ aarõ ad moysen ad ostiũ tabnaculi
feder⁹ postq; q̃euit interit⁹. XVII

E locut⁹ ẽ dñs ad moysen di- A
e cẽs: Loq̃re ad filios isrl': ⁊ acci
pe ab eis v̾gas singl'as p cogna
tiões suas a cũct⁹ pncipib⁹ tribuũ vir
gas duodecim ⁊ vniuscuiusq; nomen
supscribes virge sue. Nomẽ aũt aaron
erit i tribu leui: ⁊ vna v̾ga cũctas eoꝝ
seorsum familias cõtinebit: Ponesq; B
eas i tabernaculo feder⁹ corã testimo-
nio vbi loq̃r ad te. Quẽ ex his elegero
germiabit virga ei⁹: et cohibebo a me
q̃rimonias filioꝝ isrl': q̃b⁹ ꝯ vos mur-
murãt. Locut⁹q; ẽ moyses ad filios is
rael: ⁊ dederũt ei oẽs pncipes v̾gas ꝑ
singulas trib⁹. Fueruntq; virge duode- C
cim absq; v̾ga aarõ. Quas cũ posuisset
moyses corã dño i tabnaculo testimo-
nij: sequẽti die regressus iuenit germi-

nasse virgā aarō i domo leui: ⁊ turgen
tib⁹ gēmis eruperāt flores q̄ folijs di-
latat⁹ i amygdalas deformati sūt. Pro
tulit ẽ moyses oēs v̄gas ȯ ɔspectu dñi
ad cūctos filios isrł: viderūtq̄ ⁊ rece-
perūt singuli v̄gas suas. Dixitq̄ dñs
ad moysen. Refer v̄gā aarō i tabnacu
lū testimonij: vt seruet ibi i signū re-
belliū filiorū isrł: et q̄escāt q̄rele eorū a
me ne moriāt. Fecitq̄ moyses sicut p̄
cepat dñs. Dixerūt āt filij isrł ad moy
sen: Ecce ɔsūpti sum⁹: oēs pijbim⁹. Qui
cūq̄ accedit ad tabnaculū dñi moritur.
Nū vsq̄ ad iternitionē cūcti delēdi su
A Jxit dñs ad (mus. XVIII
b aarō: Tu ⁊ filij tui ⁊ dom⁹ pris
tui tecū portabit⁹ iniq̄tatē san
ctuarij: ⁊ tu ⁊ filij tui simul sustinebi-
tis pctā sacerdotij vri: Sz ⁊ frēs tuos
de tribu leui ⁊ sceptrum pris tui sume
tecū: p̄stoq̄ sint ⁊ mistrēt tibi. Tu aūt
⁊ filij tui mistrabit⁹ i tabnacło testio-
nij. Excubabūtq̄ leuite ad p̄cepta tua
⁊ ad cūcta opa tabnaculi: ita dūtaxat
vt ad vasa sctūarij ⁊ altare ñ accedāt:
ne ⁊ illi moriant: ⁊ vos pereat⁹ sil. Sint
aūt tecū ⁊ excubēt⁹ i custodijs taberna
culi: ⁊ i oib⁹ cerimonijs ei⁹. Alienige
na nō miscebit vobis. Excubate i cu-
stodia sctūarij: ⁊ i ministerio altar⁹: ne
oriat idignatio sup filios isrł. Ego de
di vob frēs vros leuitas ȯ medio fili-
orū isrł: ⁊ tradidi donū dño vt suiāt i
misterijs tabnacłi ei⁹. Tu āt ⁊ filij tui
custodite sacerdotiū vrm ⁊ oia que ad
cultū altar⁹ ptinēt ⁊ itra velū sūt: p sa
B cerdotes āmistrabūt. Si q̄s extern⁹ ac
cesserit: occidet. Locut⁹q̄ ē dñs ad aa
ron: Ecce dedi tibi custodiā p̄mitiarū
mearū. Oia q̄ sctificāt a filijs isrł tibi
tradidi ⁊ filijs tuis p officio sacerdo-
tali: legitia sempitna. Hec ẽ accipies
ȯ his q̄ sctificāt ⁊ oblata sūt dño. Ois
oblatio ⁊ sacrificiū ⁊ q̄cq̄d p pctō at-
q̄ delicto reddit mihi ⁊ cedet i sctā sā
ctorū: tuū erit ⁊ filiorū tuorū. Jn sctūa
rio comedes illud. Mares tm̄ edēt ex
eo: q2 ɔsecratū ē dño. Primitias āt q̄s
vouerit ⁊ obtulerit filij isrł: tibi dedi
⁊ filijs tuis ac filiab⁹ tuis iure ppetuo
Qui mūdus ē i domo tua: vescet eis.
Oēm medullā olei ⁊ vini ac frumēti:
q̄cq̄d offerūt primitiarū dño tibi dedi.
Uniūsa frugū initia q̄ gignit hum⁹ et
dño deportāt: cedēt i vsus tuos. Qui
mūd⁹ ē i domo tua: vescet eis. Oē q̄d
ex voto reddiderint filij isrł: tuū erit
Quicq̄d p̄mū erūpet e vulua cūcte car C
nis quā offerūt dño: siue ex hoib⁹ siue
ȯ pecorib⁹ fuerit tui iur⁹ erit: ita dūta
xat vt p hois p̄mogēito p̄ciū accipias
⁊ oē aial q̄d imūdū ē redimi facias cu
ius redēptio erit p⁹ vnū mēsē siclis ar
gēti q̄nq̄ pōdere sctūarij. Sicl⁹ viginti ȝ.3.g
obolos hz. Primogenitū āt bouis ⁊ ouis Exo.30.
⁊ capre ñ facies redimi: q2 sctificata sūt Leui.27
dño. Sāguinē tm̄ eorū fūdes sup alta Ezech.
re: ⁊ adipes adoleb i suauissimū odorē
dño. Carnes v̄o i vsū tuū cedēt: sic pe-
ctusculū ɔsecratū ⁊ arm⁹ dext tua erūt.
Oēs p̄mitias sctūarij q̄s offert filij isrł
dño tibi dedi ⁊ filijs ac filiab⁹ tuis iu
re ppetuo. Pactū pac⁹ ē sēpitnū corā
dño tibi ac filijs tuis. Dixitq̄ dñs ad Deu.18
aarō. Jn tra eorū nihil possidebit⁹: nec
hēbit⁹ ptē int eos. Ego ps ⁊ hereditas
tua i medio filiorū isrł. Filijs āt leui de
di oēs decimas israeł i possessionē p
misterio q̄ suiūt mihi i tabnacło fede
ri⁹: vt ñ accedāt vltra filij isrł ad taber
naculū feder⁹: nec cōmittāt pctm̄ mor
tiferū: sol filijs leui mihi i tabernacło
suiētib⁹ ⁊ portātib⁹ pctā ppłi. Legiti- D
mū sempitnū erit i generatiōib⁹ vris.
Nihil aliud possidebūt: deciarū oblati Deu.18
one ɔtēti: q̄s i vs⁹ eorū ⁊ necessaria se-
paui. Locut⁹q̄ ē dñs ad moysē dicēs:
Precipe leuit⁹ atq̄ denūcia. Cū acce-
perit⁹ a filijs isrł decias q̄s dedi vob:
p̄mitias earū offerte dño. i. decimā ptē
decie: vt reputet vobis i oblationē p̄-
mitiuorū: tā ȯ areis q̄ ȯ torcularib⁹ ⁊
vniūsis q̄rū accipit⁹ p̄mitias offerte do
mio: ⁊ date ea aarō sacerdoti. Oia q̄ of
feret⁹ ex decimis ⁊ i donaria dñi sepabi
t⁹: optima ⁊ electa erūt cūcta. Dicesq̄
ad eos: Si p̄clara ⁊ meliora q̄q̄ obtu-
lerit⁹ ex decimis: reputabit vobis q̄si
ȯ area ⁊ torculari dederit⁹ p̄mitias: et
comedet⁹ eas i oib⁹ loc⁹ vris: tā vos q̄
familie vre: q2 p̄ciū ē p misterio q̄ suit⁹
i tabernacło testimonij ⁊ nō peccabit⁹
sup h̄ egregia vobis i pinguia reseruā-
tes: ne polluat⁹ oblatiōes filiorū isrł ⁊
Ocut⁹q̄ ē (moriami. XIX A
l dñs ad moysē ⁊ aarō dicēs: Jsta
ē religio victie quā ɔstituit dñs
Precipe filijs isrł vt adducāt ad te vac

cā rufā etatꝭ itegre ī q̄ nulla sit macl'a
nec portauerit iugū: tradesq; eā elea-
N.13.b ʒaro sacerdoti.‖ Qui eductā ex̄ castra
imolabit ī ꝯspectu oīm: ⁊ tigēs digitū
ī sāguie ei⁹: asꝑget ꝯ fores tabernacl'i
septē vicib⁹: Cōburetq; eā cūctꝭ vidēti
b⁹ tā pelle ⁊ carnib⁹ ei⁹ q̄ʒ sāguie ⁊ fi-
mo flāme traditꝭ. Lignū q̄ʒ cedrinū ⁊
hysopū cocciq; bis tictū sacerdos mit
tet ī flāmā q̄ vaccā vorat: et tūc demū
lotꝭ vestib⁹ ⁊ corꝑe suo: ingrediet' ī ca
stra: cōmaculat⁹q; erit vsq; ad vespeꝝ.
B Sʒ ⁊ ille q̄ cōbusserit eā: lauabit vesti-
mēta sua ⁊ corp⁹: ⁊ imūd⁹ erit vsq; ad
vesperū. Colliget aūt vir mūd⁹ cineres
vacce: ⁊ effūdet eos ex̄ castra ī loco pu
rissimo: vt sint mltitudini filioꝝ isrl'ī
custodiā ⁊ ī aquā asꝑsionis: q2 ꝓ pctō
vacca cōbusta ē. Cūq; lauerit q̄ vacce
portauerat cineres vestimēta sua: imū-
d⁹ erit vsq; ad vespeꝝ. Habebūt h̄ filij
isrl' ⁊ aduene q̄ hitāt iter eos sctm̄: iu-
re ꝑpetuo. Qui tetigerit cadauer hoīs
⁊ ꝓpt' h̄ septē dieb⁹ fuerit imūd⁹: asꝑ-
get' ex hac aq̄ die t'tio ⁊ septimo: ⁊ sic
mūdabit'. Si die t'tio asꝑsus n̄ fuerit:
C septīo nō poterit emūdari. Oīs q̄ teti-
gerit hūane aīe morticinū: et asꝑsus
hac cōmixtiōe nō fuerit: polluet taber
naculū dn̄i: ⁊ ꝑibit ex isrl'. Quia aq̄ ex-
piatiōis nō ē asꝑsus: imūd⁹ erit ⁊ ma-
nebit spurticia ei⁹ suꝑ eū. Ista ē lex ho
minis q̄ morit' ī tabernacl'o. Oēs q̄ in
grediūt' tētoriū illi⁹: et vniūsa vasa q̄
ibi sunt: polluta erūt septē dieb⁹. Uas
qd̄ n̄ habuerit opculū nec ligaturā de
suꝑ: imūdū erit. Si q̄s ī agro tetigerit
cadauer occisi hoīs: aut ꝑ se mortui si-
ue os illi⁹ vel sepulchrū: imūdus erit se
ptē dieb⁹. Tollētq; de cinerib⁹ cōbu-
stiōis atq; pctī: ⁊ mittēt aq̄s viuas su-
ꝑ eos ī vas: In q̄b⁹ cū hō mūd⁹ tīxerit
hysopū: asꝑget ex eo oē tētoriū: ⁊ cun-
ctā supellectilē: ⁊ hoīes huiuscemōi cō
D tagiōe pollutos: atq; h̄ mō mūdus lu-
strabit imūdū t'tio ⁊ septīo die: Expia
t⁹q; die septīo: lauabit se ⁊ vestimēta
sua: ⁊ imūd⁹ erit vsq; ad vespeꝝ. Si q̄s
h̄ ritu n̄ fuerit expiat⁹: ꝑibit aīa illi⁹ d̄
medio eccl'ie sue: q2 scūariū dn̄i polluit
⁊ nō ē aqua lustratiōis asꝑsus. Erit h̄
p̄ceptū legitimū sempit'nū. Ip̄e q̄ʒ qui
asꝑgit aq̄s lauabit vestimēta sua. Om
nis q̄ tetigerit aquas expiatiōis: imū-
dus erit vsq; ad vesperū. Quicq̄d teti-
gerit imūdus: imundū faciet: Et aīa q̄
hoꝝ q̄ppiā tetigerit immūda erit vsq;
Eneruntq; (ad vesperū. XX B
v filij isrl' ⁊ oīs multitudo ī deser
tū sin mēse primo ⁊ māsit ꝑpl's
in cades. Mortuaq; est ibi maria ⁊ se-
pulta in eodē loco. Cūq; indigeret aq̄
ꝑpl's cōuenerūt adūsum moysen ⁊ aa-
rō: ⁊ versi in seditionē dixerūt. Utinā
perissem⁹ iter frēs nr̄os corā dn̄o. Cur
eduxistꝭ eccl'iam dn̄i in solitudinē: vt
⁊ nos ⁊ nr̄a iumēta moriant'? ‖ Quare Exo.17.b
nos fecistis ascēdere de egypto ⁊ edu-
xistis ī locū istū pessimū q̄ seri nō pōt:
q̄ nec ficū gignit: nec vineas: nec ma-
logranata: insuꝑ ⁊ aquā n̄ hʒ ad bibē-
dū? Ingressusq; moyses ⁊ aarō: dimis-
sa mltitudie ī tabernaculū federꝭ: cor-
ruerūt proni ī t'rā: clamauert'q; ad do
minū: atq; dixerūt. Dn̄e de⁹ audi cla-
morē hui⁹ ꝑpl'i: ⁊ aperi eis thesauꝝ tuū
fontē aq̄ viue: vt satiati cesset murmu
ratio eoꝝ. Et apꝑuit gl'ia dn̄i suꝑ eos. B
Locut⁹q; ē dn̄s ad moysē dicēs. ‖ Tol Exo.17.b
le v'gā ⁊ ꝯgrega ꝑpl'm tu ⁊ aarō frater
tu⁹: ⁊ loq̄mini ad petrā corā eis: ⁊ illa
dabit aq̄s. Cūq; eduxerꝭ aquā d̄ petra:
bibet' oīs mltitudo ⁊ iumēta ei⁹. Tulit
igit' moyses virgā q̄ erat ī ꝯspectu dn̄i
sicͭ p̄ceꝑat ei: ꝯgregata mltitudine aū
petrā: dixitq; eis: Audite rebelles ⁊ in
creduli. Nū d̄ petra hac vob̄ aquā po-
terim⁹ eīcere. Cumq; eleuasset moyses Ps.77
manū ꝑcutiēs v'ga bis silicē: egresse 1.Co.10.a
sūt aq̄ largissime: ita vt ⁊ ꝑpl's biberet
⁊ iumēta: Dixitq; dn̄s ad moysē ⁊ aa-
ron: Quia n̄ credidistis mihi vt sctifi-
caretꝭ me corā filijs isrl': n̄ itroducetꝭ
hos ꝑpl'os ī terrā quā dabo eis. Hec ē
aq̄ ꝯdictiōis vbi iurgati sūt filij isrl' ꝯ
dn̄m: ⁊ sctificat⁹ ē in eis. Misit iterea
nūcios moyses d̄ cades ad regē edom
q̄ dicerēt. Hec mandat frater tu⁹ isrl'.
Nosti oēm laborē q̄ apꝓhendit nos: C
quō descēderit p̄res nr̄i ī egyptū: ⁊ ha
bitauerim⁹ ibi multo tꝑe: afflixeritq;
nos egyptij ⁊ p̄res nr̄os: ⁊ quō clama-
uerim⁹ ad dn̄m ⁊ exaudierit nos: mise
ritq; angelū q̄ eduxerit nos d̄ egypto:
Ecce ī vrbe cades q̄ ē in extremis fini
b⁹ tuis positi: obsecram⁹ vt nobis trā
sire liceat ꝑ t'rā tuā. Nō ibim⁹ ꝑ agros
nec ꝑ vineas: nō bibem⁹ aquas de pu

teis tuis: sed gradiemur via publica
nec ad dextrā nec ad sinistrā declinan
tes donec trāseam⁹ termios tuos. Cui
rñdit edom: Nō trāsibis p me. Alioqn
armat⁹ occurrā tibi. Dixerūtq; filij is-
rael. Per tritā grediemur viā ⁊ si bibe
rim⁹ aq̄s tuas nos et pecora nr̄a: dabi
m⁹ qd̄ iustū ē. Nulla erit i p̄cio diffi-
cultas: tm̄ velocit̄ trāseam⁹. At ille rñ
D dit. Nō trāsibit̄. Statimq; egressus ē
obui⁹ cū infinita m̄ltitudine et manu
forti: nec voluit acq̄escere dep̄canti vt
cōcederet trāsitū p fines suos. Q̄obrē
diuītit ab eo isrl̄. Cūq; castra mouissent
de cades: venerūt i mōtē hor: q̄ ē i fini
b⁹ t̄re edom vbi locut⁹ ē dn̄s ad moy-
sen dicēs. Pergat inq̄t aarō ad p̄plos
suos. Nō ei intrabit t̄rā quā dedi isrl̄:
eo q̄ incredul⁹ fuerit ori meo ad aq̄s
I.33.e ꝯdictōis. ‖ Tolle aarō ⁊ filiū ei⁹ cū eo:
et duces eos i mōtē hor. Cūq; nudaue
ris patrē veste sua indues ea eleazarū
filiū ei⁹: ⁊ aarō colliget̄ et moriet̄ ibi:
Fecit moyses vt p̄cepat dn̄s: et ascēde
Deu.10.b rūt i mōtē hor corā oī m̄ltitudie. ‖ Cū-
et.25.g q; aaron spoliasset vestib⁹ suis: induit
eis eleazarū filiū ei⁹. Illo mortuo i mō
tis supcilio descendit cū eleazaro. Ois
aūt multitudo vidēs occubuisse aarō:
fleuit sup eo trigita dieb⁹ p cūctas fa
A Uod cū (milias suas. XXI
q audisset chanane⁹ rex arad qui
hitabat ad meridiē venisse. s. is
rael p exploratoꝝ viā: pugnauit ꝯ illū
et victor existēs: duxit ex eo p̄dā. At is
rael voto se dn̄o obligās: ait: Si tradi
der̄ p̄plm istū i manu mea: delebo vr-
bes ei⁹. Exaudiuitq; dn̄s p̄ces isrl̄: et
tradidit chananeū: quē ille intfecit sb
uersis vrbib⁹ ei⁹: et vocauit nomē lo-
ci illius horma. i. anathema. Profecti
sūt āt d̄ mōte hor p viā q̄ ducit ad ma-
re rubrū vt circūirēt t̄rā edom: et tede
B re cepit p̄plm itineris ac laboris. Locu
tusq; ꝯ dn̄m et moysen: ait: Cur eduxi-
sti nos d̄ egypto: vt moreremur i solitu
I.11.e dine? Deest panis: nō sunt aq̄: aīa nr̄a
1.Cor.10.b iā nauseat sup cibo isto leuissimo. Q̄-
obrē misit dn̄s i p̄plm ignitos serpen-
Ps̄.57. tes: ad q̄rū plagas ⁊ mortes plimorū:
2.Cor.11.a venerūt ad moysen atq; dixerūt: Pec-
Jude.8.c cauim⁹: q2 locuti sum⁹ ꝯ dn̄m ⁊ te: Ora
vt tollat a nob̄ serpētes. Orauit moy-
oh.3.b ses p p̄plo. Et locut⁹ ē dn̄s ad eū: ‖ Fac

serpētē eneū et pone eū p signo. Qui C
pcussus aspexerit eū: viuet. Fec̄ g moy
ses serpētē eneū: et posuit eū p signo.
Quē cū pcussi aspicerēt: sanabāt̄. Pro
fectiq; filij isrl̄ castrametati sunt in
oboth. Uñ egressi fixere tētoria in iea-
barim i solitudine q̄ respicit moab ꝯ
orientalē plagā: ⁊ īde mouētes venert̄
ad torrētē zareth. Quē reliquētes ca-
strametati sūt ꝯ arnon q̄ ē i deserto. et
pminet i finib⁹ āmorrei. Si q̄dē arnō
termin⁹ ē moab: diuidēs moabitas et
āmorreos. Uñ d̄r in libro bellorū dn̄i.
Sicut fecit i mari rubro: sic faciet i tor
rētib⁹ arnō. Scopli torrētiū iclinati D
sūt vt req̄escerēt i arnō ⁊ recūberēt in
finib⁹ moabitaꝝ. Ex eo loco apparuit
pute⁹: sup q̄ locut⁹ est dn̄s ad moysen:
Cōgrega p̄plm: ⁊ dabo ei aquā. Tūc ce
cinit isrl̄ carmē istud: Ascēdat pute⁹.
cōcinebāt: pute⁹ quē foderūt p̄ncipes
⁊ pauerūt duces m̄ltitudinis i datore
leg̃ ⁊ i bacul̄ suis. Profectiq; sūt d̄ so
litudine mathana: d̄ mathana i naha-
lihel. de nahalihel i bamoth. Bamoth E
vallis ē i regione moab i vertice phas
ga: qd̄ respicit ꝯ desertū. ‖ Misit āt isrl̄ Deu.2.e
nūcios ad seon regē āmorreoꝝ dicēs:
Obsecro vt trāsire mihi liceat p t̄ram
tuā. Nō declinabim⁹ in agros ⁊ vine-
as: n̄ bibem⁹ aq̄s ex puteis. Uia regia
gradiemur: donec trāseam⁹ t̄minos tu
os. Qui cōcedere noluit vt trāsiret isrl̄
p fines suos: q̄npoti⁹ exercitu ꝯgrega
to egressus ē obuiā i desertū ⁊ venit in
iasa: pugnauitq; ꝯ eū. A q̄ pcussus est
in ore gladij: ⁊ possessa ē t̄ra ei⁹ ab ar-
nō vsq; ieboc ⁊ filios āmō: q2 forti p̄si-
dio tenebāt̄ t̄mini āmonitaꝝ. Tulit F
a isrl̄ oēs ciuitates ei⁹: ⁊ habitauit in
vrbibus amorrei in esebō. s. ⁊ viculis
ei⁹. Urbs esebon fuit seon reg̃ amor
rei: qui pugnauit ꝯ regē moab: ⁊ tulit
oēm terrā q̄ ditiōis illi⁹ fuerat vsq; ar
nō: Idcirco d̄r i pūerbio. Uenite i ese-
bō: edificet̄ ⁊ ꝯstruat̄ ciuitas seon. Ig
nis egressus ē d̄ esebō: flāma d̄ oppido
seon: ⁊ deuorauit arnō moabitaꝝ ⁊ ha
bitatores excelsoꝝ arnō. Ue tibi mo-
ab: peristi p̄pl̄e chamos. Dedi filios ei⁹
in fugā: ⁊ filias i captiuitatē regi am-
morreoꝝ seon. Iugū ip̄oꝝ disperijt ab
esebō vsq; dibō: lassi puenerūt i iophe G
⁊ vsq; madaba. Habitauitq; isrl̄ i t̄ra

ãmorrei. Misit itaq; moyses q̃ explo-
raret iazer: cui⁹ ceperũt viculos ⁊ pos-
eu.5.a. sederũt hitatores. || Verterũtq; se ⁊ ascẽ
et.29. derũt p viã basã: ⁊ occurrit eis og rex
basã cũ oĩ pplo suo pugnatur⁹ ĩ edrai.
Dixitq; dñs ad moysen: Ne timeas eũ
q: ĩ manu tua tradidi illũ ⁊ oẽm pplm
ac trã ei⁹: faciesq; illi sicut fecisti seon
regi ãmorreoꝝ habitatori esebõ. Per-
cusserũt igĩ ⁊ hũc cũ filijs suis: vniũ-
sumq; pplm ei⁹ vsq; ad iternitionẽ: et
A possederũt terrã illi⁹. XXII
P Rofectiq; ⁊ castrametati sũt in
cãpestrib⁹ moab: vbi trãs ior-
5.24.b danẽ hiericho sita ẽ. || Videns ãt balac
fili⁹ sephor oĩa q̃ fecerat isrl ãmorreo:
⁊ q ptimuissent eũ moabite ⁊ impetũ
eius ferre nõ possent: dixit ad maiores
natu madian: Ita delebit h pplus oẽs
q̃ ĩ nris finib⁹ cõmorãt: quõ solet bos
herbas vsq; ad radices carpe. Ipse ãt
erat eo tpe rex in moab. Misit ẽ nũci-
os ad balaã filiũ beor ariolũ: q̃ hita-
B bat sup flumẽ tre filioꝝ ãmõ: vt voca-
rẽt eũ ⁊ dicerẽt: Ecce egressus ẽ pplus
ex egypto q̃ operuit supficiẽ tre sedẽs
ↄ me. Veni igĩ ⁊ maledic pplo huic q̃
fortior me ẽ: si q̃ mõ possim pcutere et
eijcere eũ de tra mea. Noui eñ q bñ-
dict⁹ sit cui bñdixeris: ⁊ maledict⁹ in
quẽ maledicta cõgesserĩ. Perrexerũtq;
seniores moab ⁊ maiores natu madiã
hñtes diuinatiõis pciũ in manib⁹. Cũ
q; venissent ad balaã: et narrassent ei
oĩa vba balac: ille rñdit: Manete hic
nocte: ⁊ rñdebo q̃cq̃d mihi dixerit dñs.
Manentib⁹ aũt illĩ apud balaã: venit
de⁹: ⁊ ait ad eũ: Quid sibi volũt hoĩes
isti apud te? Rñdit balac fili⁹ sephor.
C Rex moabitarũ misit ad me dicẽs: Ec
ce pplš q̃ egressus ẽ de egypto operuit
supficiẽ tre: Veni ⁊ maledic ei: si quo
mõ possim pugnãs abigere eũ. Dixit-
q; deus ad balaã: Noli ire cũ eis neq;
maledicas pplo: q: bñdict⁹ ẽ. Qui ma-
ne cõsurgẽs: dixit ad pncipes. Ite ĩ ter
rã vrãm q: phibuit me de⁹ venire vo
biscũ. Reũsi pncipes: dixerũt ad balac
Noluit balaã venire nobiscũ. Rursus
ille multo plures ⁊ nobiliores q̃ ante
miserat: misit. Qui cũ venissent ad ba
laã: dixerũt: Sic dicit balac fili⁹ sephor
D Ne cũcterĩ venire ad me: patũ habeo
honorare te: ⁊ q̃cq̃d volueris dabo ti-
bi. Veni ⁊ maledic pplo isti. Rñdit ba-
laam: Si dederit mihi balac plenã do j.24.e
mũ suã argẽti ⁊ auri ñ potero imuta-
re verbũ dñi dei mei: vt vel pl⁹ vel mi
nus loq̃r. Obsecro vt h maneatĩ etiã
hac nocte: ⁊ scire queã q̃d mihi rursũ
rñdeat dñs. Venit ẽ de⁹ ad balaã no-
cte: ⁊ ait ei. Si vocare te venerũt ho-
mies isti: surge ⁊ vade cũ eis: ita dũta-
xat vt qđ tibi pcepero facias. Surrexit de asina
balaã mane: ⁊ strata asina sua pfect⁹ balaam
est cũ eis. Et irat⁹ ẽ de⁹. Stetitq; ãge-
lus dñi ĩ via ↄ balaã: q̃ sedebat asine:
⁊ duos pueros hẽbat secũ asinã. Cer-
nẽs asina ãgelũ stantẽ in via euagina
to gladio: auertit se de itinere: et ibat
p agrũ. Quã cũ verberaret balaã ⁊ vel E
let ad semitã reducere: stetit ãgel⁹ ĩ an
gustijs duarũ maceriarũ q̃b⁹ vinee cin
gebanĩ. Quẽ vidẽs asina iũxit se pa-
rieti: ⁊ attriuit sedẽtĩ pedẽ. At ille ite-
rũ verberabat eã. Et nihilomin⁹ ãge-
lus ad locũ angustũ trãsiens: vbi nec
ad dexterã nec ad sinistrã poťat deui-
ari: obui⁹ stetit. Cũq; vidisset asina stã
tẽ angelũ: cõcidit sub pedib⁹ sedẽtis.
Qui irat⁹: vehemẽti⁹ cedebat fuste la
tera ei⁹. Aperuitq; dñs os asine: ⁊ lo- 2.Pe.2.e
cuta ẽ: Quid feci tibi: Cur pcutĩ me ec
ce iã tertio? Rñdit balaã: Quia cõme-
ruisti ⁊ illusisti mihi. Vtinã haberem F
gladiũ vt te pcuterẽ. Dixit asina. Nõ-
ne aial tuũ sũ cui semp sedere cõsuesti
vsq; ĩ pñtẽ diẽ: Dic q̃d simile vnq; fe-
cerim tibi? At ille ait: Nũq;. Protin⁹
apuit dñs oculos balaã: ⁊ vidit ange
lũ stantẽ ĩ via euaginato gladio: Ado
rauitq; eũ pn⁹ ĩ terrã. Cui ãgelus: Cur
inq̃t tertio vberas asinã tuã? Ego ve
ni vt adũsarer tibi: q: puersa ẽ via tua
mihiq; ↄtraria. Et nisi asina declinas
set de via dãs locũ resistẽti: te occidis
sem: ⁊ illa viueret. Dixit balaã. Pecca
ui: nesciẽs q tu stares ↄ me: Et nũc si
displicet tibi vt vadã: reũtar. Ait ãge
lus: Vade cũ istis ⁊ caue ne aliud q̃
pcepo tibi loq̃ris. Iuit igĩ cũ pncipi G
b⁹. Qđ cũ audisset balac: egressus est ĩ
occursum ei⁹ ĩ oppido moabitaꝝ qđ si
tũ ẽ ĩ extremis finib⁹ arnõ. Dixitq; ad
balaã. Misi nũcios vt vocarẽt te. Cur
nõ statim venisti ad me? An q: merce
dẽ aduẽtui tuo reddere neq̃o? Cui ille
rñdit: Ecce assũ. Nũq̃d loq̃ potero ali

ad nihil qđ de⁹ posuerit ī ore meo. Per
rexerūt ğ simul: ⁊ venerūt ī vrbē q̄ in
extremis regni ei⁹ finib⁹ erat. Cūq̧ oc
cidisset balac boues et oues misit ad
balaā ⁊ pꝛīcipes q̄ cū eo erāt munera.
Mane āt facto: duxit eū ad celsa baal:
⁊ intuit⁹ ē extremā ptē ꝑpli XXIII
B Ixitq̧ balaā ad balac. Edifica
d mihi h̄ septē aras ⁊ para toti-
dē vitulos: eiusdēq̧ nūeri arie
tes: Cūq̧ fecisset iuxta sermonē balaā:
imposuerūt sil' vitulū ⁊ arietē sup arā
Dixitq̧ balaā ad balac. Sta paulisp
iux̄ holocaustū tuū donec vadā si forte
occurrat mihi dn̄s: ⁊ qđcūq̧ imꝑaue-
rit loq̄r tibi. Cūq̧ abijsset velociter: oc
currit illi de⁹. Locut⁹q̧ ad eū balaā: se
ptē inq̄t aras erexi: ⁊ imposui vitulū ⁊
arietē desup. Dn̄s āt posuit ꝟbū ī ore
ei⁹ ⁊ ait: Reūtere ad balac: ⁊ hec loq̄ris.
Reūsus iuenit stantē balac iux̄ holo-
caustū suū ⁊ oēs ꝑncipes moabitarū:
assūptaq̧ ꝑabola sua: dixit: De arā ad
duxit me balac rex moabitaꝝ: đ mōti-
B b⁹ oriētis. Ueni inq̄t ⁊ maledic iacob:
ꝓpera et detestare isrl'. Quō maledicā:
cui nō maledixit de⁹? Qua rōne dete-
ster: quē dn̄s n̄ detestat'? De sūmis sili-
cib⁹ videbo eū: ⁊ de collib⁹ ꝯsiderabo
illū. Popul⁹ sol⁹ hītabit: ⁊ īter gētes
nō reputabit'. Quis dinūerare possit
puluerē iacob: ⁊ nosse nūerū stirpis is
rael? Moriat' aīa mea morte iustoꝝ: ⁊
fiāt nouissima mea hoꝝ similia. Dixit
q̧ balac ad balaā: Quid ē h̄ qđ agis?
Ut malediceres inimicis meis vocaui
3.22.g te: ⁊ tu ꝯ̄trario bn̄dicis eis? Cui ille rn̄-
dit. Nū aliud possum loq̄: nisi qđ iusse
rit dn̄s? Dixit ğ balac: Ueni mecū ī al
terū locū: vn̄ ptē isrl' videas: ⁊ totū vi
C dere nō possis: inde maledicito ei. Cū-
q̧ duxisset eū in locū sublimē sup ver
ticē mōtis phasga: edificauit balaā se-
ptē aras ⁊ iposit' supra vitul' atq̧ ari
etib⁹: dixit ad balac: Sta hic iux̄ holo
caustū tuū donec ego obui⁹ ꝑgā. Cui cū
dn̄s occurrisset: posuissetq̧ ꝟbū ī ore
ei⁹ ait: Reūtere ad balac: ⁊ hec loq̄ris
ei: Reūsus iuenit eū stātē iux̄ holocau
stū suū ⁊ ꝑncipes moabitaꝝ cū eo. Ad
quē balac. Quid inq̄t locut⁹ ē dn̄s? At
ille assūpta ꝑabola sua: ait: Sta balac
⁊ ausculta: audi fili sephor. Nō ē de⁹ q̄
si hō vt mētiat': nec vt fili⁹ hoīs vt mu

tet'. Dixit ğ ⁊ nō faciet: locut⁹ est ⁊ nō
īplebit? Ad bn̄dicēdū adduct⁹ sū: bn̄-
dictionē ꝓhibere: n̄ valeo. Nō ē idolū
in iacob: nec videt' simulachꝛū ī isrl'.
Dn̄s de⁹ ei⁹ cū eo ē: ⁊ clāgor victorie re
gis ī illo. De⁹ eduxit illū đ egypto: cui⁹ D
fortitudo silīs ē rhinocerotis. Nō ē au ī.24.b
guriū ī iacob: nec diuinatio ī isrl'. Tē-
porib⁹ suis dicet' iacob ⁊ isrl': q̄d opa-
t⁹ sit de⁹. Ecce ꝑpl's ⁊ leena ꝯsurget: et
q̄si leo erigēt'. Nō accubabit donec de-
uoret p̄dā: ⁊ occisoꝝ sanguinē bibat.
Dixitq̧ balac ad balaam: Nec maledi
cas ei nec bn̄dicas. Et ille ait: Nonne
dixi tibi: q̄ q̄cq̄d mihi de⁹ iparet h̄ fa
cerē. Et ait balac ad eū: Ueni et ducā
te ad aliū locū: si forte placeat deo vt ī
de maledicas eis. Cūq̧ duxisset eū sup
ꝟticē mōtis phogor q̄ respicit solitudi
nē dixit ei balaā: Edifica mihi h̄ septē
aras: et para totidē vitulos eiusdēq̧
nūeri arietes. Fecit balac vt balaā dix
erat: iposuitq̧ vitulos ⁊ arietes ꝑ sin-
Uncq̧ (gulas aras. XXIIII B
c vidisset balaā q̄ placeret dn̄o vt
bn̄diceret israeli neq̄q̧ abijt vt
añ prexerat vt auguriū q̄reret: s3 diri-
gēs ꝯ̄ desertū vultū suū: ⁊ eleuās oclos
vidit isrl' ī tētorijs cōmorātē ꝑ trib⁹ su
as. Et irruēte ī se spū dei: assūpta ꝑabo
la ait: Dixit balaā filius beor: dixit hō
cui⁹ obturat⁹ ē ocul⁹: dixit auditor s-
monū dei q̄ visionē oīpotētis ītuit⁹ ē:
q̄ cadit ⁊ sic aperiūt' oculi ei⁹. Q̄ pul-
chꝛa tabnacl'a tua iacob: ⁊ tētoria tua
isrl': vt valles nemorose: vt horti iux̄ flu
uios irrigui: vt tabnacl'a q̄ fixit dn̄s: q̄
si cedri ꝓpe aq̄s. Fluet aq̄ de situla ei⁹
⁊ semē illi⁹ erit ī aq̄s mltas. Tollet' ꝓ B
pter agag rex ei⁹: ⁊ auferet' regnū illi⁹.
De⁹ eduxit illū đ egypto: cui⁹ fortitu- 5.23.d
do silīs ē rhinocerotis. Deuorabūt gē-
tes hostes illi⁹: ossaq̧ eoꝝ cōfringēt: et
ꝑforabūt sagittis. Accubans dormiuit
vt leo: ⁊ q̄si leena quā suscitare nullus
audebit. Qui bn̄dixerit tibi: erit ⁊ ip̄e
bn̄dict⁹: q̄ maledixerit tibi ī maledicti
one reputabit'. Irat⁹q̧ balac ꝯ̄ balaā:
cōplosis manib⁹ ait: Ad maledicēdū
inimicis meis vocaui te: q̄b⁹ ecōtrario
tertio bn̄dixisti. Reūtere ad locū tuū.
Decreuerā q̄dam magnifice honorare
te: s3 dn̄s ꝑuauit te honore disposito. C
Rn̄dit balaā ad balac. Nōne nuncijs 5.22.d

suis q̄s misisti ad me dixi: si dederit mi
hi balac plenā domū suā argēti ⁊ auri
nō potero preterire s̄monē dn̄i dei mei:
vt vel boni vel mali qd̄ pferā ex corde
meo: s3 qcq̄d dn̄s dixerit: h̄ loq̄r? Uerū
tn̄ pgēs ad p̄p̄lm meū dabo tibi ↄsiliū:
qd̄ p̄p̄ls tu⁹ p̄p̄lo huic faciat extremo
tpe. Sūpta igit̄ pabola: rursū ait: Dix
it balaā fili⁹ beor: dixit hō cui⁹ obtu
rat⁹ ē ocul⁹: dixit auditor s̄monē dei:
q̄ nouit doctrinā altissimi: ⁊ visiōes oī-
potēt⁊ videt: q̄ cadēs aptos h3 oc̄los.
Uidebo eū s3 nō mō. Intuebor illū s3 n̄ p
pe. Orief̄ stella ex iacob: ⁊ ↄsurget v̄ga
Dt.2.a d̄ isrl̄: Et pcutiet duces moab: vastabit
...i.5.D q3 oēs filios seth: ⁊ erit idumea posses
sio ei⁹. Hereditas seir cedet inimic⁊ su
D is: isrl̄ v̄o fortit̄ aget. De iacob erit q̄
dn̄ef̄: ⁊ pdat reliq̄s ciuitat⁊. Cūq3 vi-
disset amalech: assumēs pabola ait: Pri
cipiū gētiū amalech: cui⁹ extrema p-
dent̄. Uidit q3 cineū: ⁊ assūpta pabo-
la ait: Robustū q̄dē ē hītaculū tuū: s3
si i petra posuer⁊ nidū tuū: ⁊ fuer⁊ ele
ct⁹ d̄ stirpe cham q̄diu poter⁊ pmane
re? Assur eī capiet tc. Assūptaq3 pabo-
la iterū locut⁹ ē: Heu q̄s victur⁹ ē qn̄
ista faciet de⁹? Uenient i trierib⁹ d̄ ita-
lia: supabūt assyrios: vastabūtq3 hebre
os: ⁊ ad extremū etiā ip̄i pibūt: Surre
xitq3 balaā: ⁊ reūs⁹ ē i locū suū: balac
q3 via q̄ venerat rediit. XXV
A M Orabat̄ āt eo tpe isrl̄ i sethim:
⁊ fornicat⁹ ē p̄p̄ls cū filiab⁹ mo
ab: q̄ vocauerūt eos ad sacrificia sua.
At illi comederūt: ⁊ adorauerūt deos
.22.D eaꝝ. Initiatusq3 ē isrl̄ beelphegor. Et
irat⁹ dn̄s ait ad moysen: Tolle cūctos
pncipes p̄p̄li: ⁊ suspēde eos ↄ solē i pati
...32.f bul̄: vt auertat̄ furor me⁹ ab isrl̄. Dix
itq3 moyses ad iudices israel. Occidat
vnusq̄sq3 pximos suos q̄ initiati sūt be
B elphegor. Et ecce vn⁹ d̄ filiis isrl̄ itra-
uit corā frib⁹ suis ad scortū madiani-
ten: vidēte moyse ⁊ oī turba filioꝝ isrl̄
...5.2.c q̄ flebāt an̄ fores tabnaculi. Qd̄ cū vi
disset phinees fili⁹ eleazari filii aaron
sacerdot⁊: surrexit d̄ medio mltitudīs
⁊ arrepto pugiōe ingressus ē post virū
israelitē i lupanar: ⁊ pfodit ambos sil
...10.b virū .s. ⁊ mulierē i loc⁊ genitalib⁹. Ces
C sauitq3 plaga a filiis isrl̄: ⁊ occisi sunt
vigītiq̄ttuor milia hoīm. Dixitq3 dn̄s
ad moysen. Phinees fili⁹ eleazari filii
aarō sacerdot⁊ auertit irā meā a filiis
isrl̄: q2 zelo meo cōmot⁹ ē ↄ eos: vt nō
ip̄e delerē filios isrl̄ i zelo meo. Idcir-
co loq̄re ad eū: Ecce do ei pacē feder⁊ Eccl.45.D
mei: ⁊ erit tā ip̄i q3 semi ei⁹ pactū sacer I. Mach.2.f
dotij sempit̄nū: q2 zelat⁹ ē p deo suo:
⁊ expiauit scel⁹ filioꝝ isrl̄. Erat āt no-
mē viri israelite q̄ occisus ē cū madia
nitide zambri fili⁹ salumi: dux d̄ cogna
tione ⁊ tribu symeonis. Porro mulier D
madianit⁊ q̄ pariter interfecta ē vocabat̄
cozbi: filia sur pncipis nobilissimi ma
dianitaꝝ. Locut⁹q3 ē dn̄s ad moysen I.31.D
dicēs: Hostes vos sentiāt madianite ⁊
pcutite eos: q2 ⁊ ip̄i hostilit̄ egerūt ↄ
vos: ⁊ decepere isidiis p idolū phogor:
⁊ cozbi filiā duc⁊ madian sororē suā:
q̄ pcussa ē i die plage p sacrilegio pho
Ostq3 noxiorū (gor. XXVI A
P sāguis effus⁹ ē dixit dn̄s ad moy
sen ⁊ eleazarū filiū aaron sacer
dotē. Nūerate oēm sūmā filiorū isrl̄ a S.1.a
vigiti ānis ⁊ supra p domos ⁊ cogna- Exo.30.D
tiōes suas cūctos q̄ pn̄t ad bela pcede
re. Locuti sūt itaq3 moyses ⁊ eleazar sa
cerdos i cāpestrib⁹ moab sup iordanē
ↄ hiericho ad eos q̄ erāt a vigiti ānis ⁊
supra: sic dn̄s iparat: q̄rū iste est nūer⁹.
Rubē pmogenit⁹ isrl̄. Hui⁹ fili⁹ enoch: Gen.46.D
a q̄ failia enochitaꝝ ⁊: Phallu a q̄ fai- Exo.6.D
lia phalluitarū: Et esrom a q̄ failia es- I. Para.5.a
romitaꝝ: Et charmi: a q̄ failia charmi
tarū. He sūt familie de stirpe rubē: q̄rū
nūer⁹ iuēt⁹ ē q̄dragitatria milia ⁊ se-
ptingenti trigīta. Fili⁹ phallu: eliab:
Hui⁹ filii namuhel ⁊ dathā ⁊ abiron. B
Isti sūt dathan ⁊ abirō pncipes p̄p̄li q̄ S.16.G
surrexert ↄ moysē ⁊ aarō i seditōe cho
re qn̄ adūsus dn̄m rebellauert̄: ⁊ apiēs
t̄ra os suū deuorauit chore morietib⁹
plimis qn̄ cōbussit ignis ducētos q̄nq̄
ginta viros. Et factū ē grāde miracu-
lū: vt chore pereunte filii illi⁹ n̄ morerēt̄
Filii symeō p cognatiōes suas: Namu
el ab h̄ failia namuhelitaꝝ iamin: ab
h̄ familia iaminitarū iachin: ab h̄ fa-
milia iachinitarū: Zare ab h̄ failia za
reitarū: saul ab h̄ failia saulitarū. He
sunt familie de stirpe symeon: q̄rū oīs
nūer⁹ fuit vigintiduo milia ducēti. Fi
lii gad p cognatiōes suas: sephon: ab
hoc familia sephonitarū: aggi ab hoc
familia aggitarū: suni: ab h̄ familia:
sunitarū: ozni: ab hoc failia oznitarū:

her:ab h̾ familia heritarũ:arod: ab h̾
failia aroditaꝝ.arihel: ab h̾ failia ari
C helitaꝝ. Iste sũt failie gad:q̄rũ oĩs nu
Gen.38.a mer⁹ fuit q̄draginta milia q̇ngẽti.‖Fi
lij iuda:her ⁊ onã:q̇ ãbo mortui sunt
in t̃ra chanaã. Fuerũtqꝫ filij iuda ꝑ co
gnatiões suos:sela:a q̇ failia selaitaꝝ.
phares:a q̇ familia pharesitaꝝ:zare:a
q̇ failia zareitarũ. Porro filij phares:
esrom:a q̇ failia esromitarũ.⁊ amul:a
q̇ familia amulitarũ. Iste sũt failie iu-
da:q̄rũ oĩs nũer⁹ fuit septuaginta sex
milia q̇ngẽti. Filij ysachar ꝑ cogna-
tiões suas:thola:a q̇ failia tholaitaꝝ.
phua:a q̇ familia phuaitaꝝ:iasub:a q̇
failia iasubitaꝝ:semran:a q̇ failia sem
ranitarũ. He sũt cognatiões ysachar:
quarũ nũer⁹ fuit sexagitaq̄ttuor milia
treceti. Filij zabulõ ꝑ cognatiões su-
as:sared:a q̇ familia sareditarũ:helõ:
a q̇ failia helonitaꝝ.ialel: a q̇ familia
D ialelitaꝝ. He sũt cognatiões zabulõ:
q̄rũ nũer⁹ fuit sexagita milia q̇ngeti.
Filij ioseph ꝑ cognatiões suas manas-
se ⁊ ephrai. De manasse ort⁹ ẽ machir:
a q̇ familia machiritaꝝ. Machir genu
it galaad:a q̇ familia galaaditaꝝ. Ga-
laad habuit filios iezer:a q̇ failia ieze-
ritarũ:⁊ elech:a q̇ failia elechitarũ: et
arishel:a q̇ failia arishelitarũ: ⁊ sechẽ:
a quo failia sechemitarũ:⁊ semida.a q̇
failia semidaitarũ: et epher: a q̇ failia
I.27.a epheritarũ.‖Fuit aũt epher pr̃ salpha
Iob.17.a ad:q̇ filios nõ habebat sꝫ tm̃ filias q̄-
rũ ista sũt noĩa:maala et noa ⁊ egla et
melcha ⁊ thersa. He sũt familie manas
se ⁊ nũer⁹ eaꝝ q̇nq̄gintaduo milia se-
ptingẽti Filij aũt ephraim ꝑ cognati
ones suas fuerũt hi. Suthala: a q̇ fa-
milia suthalaitarũ:becher a q̇ familia
becheritarũ:teheen:a q̇ familia tehee-
nitarũ. Porro fili⁹ suthala fuit herã:
a quo failia heranitarũ. He sũt cogna
tiões filiorũ ephraim: q̄rũ nũer⁹ fuit
trigitaduo milia q̇ngẽti. Isti sunt filij
E ioseph ꝑ failias suas. Filij beniamin
in cognationib⁹ suis:bale a q̇ familia
baleitarũ: azbel a q̇ failia azbelitarũ:
achirã:a q̇ failia achiramitarũ:suphã:
a q̇ familia suphamitarũ:vphã: a q̇ fa
milia vphanitarũ. Filij bale: hered et
noeman. De hered:failia hereditaꝝ:d̃
noeman:familia noemanitarũ. Hi sũt
filij beniami ꝑ cognatiões suas:quo-
rũ nũer⁹ fuit q̄dragintaq̇nqꝫ milia sex
cẽti. Filij dan ꝑ cognatiões suas:su-
han:a q̇ failia suhanitarũ. He sunt co-
gnatiões dan ꝑ failias suas. Oẽs fue-
re suhanite: q̄rũ nũer⁹ erat sexaginta
q̄ttuor milia q̄dringenti. Filij aser ꝑ
cognatiões suas:iẽna: a q̇ failia iem-
naitarũ:iessui:a quo failia iessuitarũ:
brie:a q̇ failia brieitarũ. Filij brie:ha-
ber:a q̇ failia haberitarũ:⁊ melchiel:a
quo failia melchielitarũ. Nomẽ ãt fi-
lie aser:fuit sara. He cognatiões filio-
rũ aser: ⁊ nũer⁹ eorũ q̇nq̄gintatria mi
lia q̄drigẽti. Filij neptalim ꝑ cogna F
tiões suas:iessihel:a q̇ failia iessiheli-
tarũ:guni:a q̇ familia gunitarũ:iaser
a quo failia iaseritarũ: sellẽ: a q̇ failia
sellemitarũ. He sũt cognatiões filiorũ
neptalim ꝑ failias suas: quorũ nũer⁹
q̄dragintaq̇nqꝫ milia q̄dringẽti. Ista
est sũma filiorũ isrl̃ q̇ recẽsiti sũt: sex-
cẽta miliã ⁊ mille septingenti trigin-
ta. Locut⁹qꝫ ẽ dñs ad moysen dicẽs.
Istis diuidet̃ terra iux̃ nũerũ vocabu
lorũ i possessiões suas. Plurib⁹ maio-
rẽ ptẽ dabis:⁊ pautiorib⁹ minorẽ:sin
gulis sic̃ nũc recẽsiti sũt tradet̃ posses
sio:ita dũtaxat vt sors t̃rã tribub⁹ di-
uidat ⁊ failijs. Quicq̇d forte ꝯtigerit.
h̾ vel plures accipiãt vel pautiores.
Hic q̄ꝫ ẽ nũer⁹ filiorũ leui ꝑ familias
suas. Gerson a q̇ failia gersonitarũ:ca
ath:a quo failia caathitarũ: merari:a
quo familia meraritarũ. He sũt failie G
leui. Familia lobni:failia hebroni:fa-
milia nooli:familia musi:failia chori.
‖At v̾o caath genuit amraz:q̇ habuit Exo.
vxorẽ iochabeth filiã leui: q̄ nata ẽet
in egypto. Hec genuit amrã viro suo
filios aarõ ⁊ moysen ⁊ mariã sororem
eorũ. De aarõ orti sũt nadab ⁊ abiu et
eleazar ⁊ ythamar.‖Quoruꝫ nadab et L.3.
abiu mortui sunt cũ obtulissent ignẽ
alienũ corã dño. Fuerũtqꝫ oẽs q̇ nũe-
rati sũt:vigintitria milia gener̃ ma-
sculini:ab vno mẽse et supra q̇ nõ sũt
recẽsiti iter filios isrl̃:nec eis cũ ceter̃
data possessio ẽ. Hic ẽ nũer⁹ filiorũ is-
rael:q̇ descripti sũt a moyse ⁊ eleaza-
ro sacerdote in cãpestrib⁹ moab supra
iordanẽ ꝯ hiericho: iter q̄s null⁹ fuit
eorũ q̇ ante nũerati sũt a moyse ⁊ aa-
ron ĩ deserto sinai. Predixerat eñ dñs
ꝙ oẽs morerent̃ ĩ solitudine. Null⁹qꝫ

remāſit ex eis niſi caleb filiꝰ iephone ⁊
A Ceſſe (ioſue filiꝰ nun. XXVII
26.d a rūt āt filie ſaphaad: filij epher:
36.a filij galaad: filij machir: filij
17.a manaſſe q̇ fuit filiꝰ ioſeph: q̄ꝝ ſūt noīa
maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ therſa:
ſteteruntq̄ corā moyſe ⁊ eleazaro ſa-
cerdote ⁊ cūctis ṗncipibꝰ ꝑplī ad oſtiū
16.c tabernaculi federꝭ atq̄ dixerūt: Pater
nr̄ mortuꝰ ē ī deſerto: nec fuit ī ſeditiōe
que ↄcitata ē ↄ̄ dn̄m ſb̄ chore: ſꝫ ī pctō
ſuo mortuꝰ ē. Hic nō habuit mares fi-
lios. Cur tollit̄ nomē illius d̄ familia
B ſua: q2 nō hꝫ filiū? Date nobis poſſeſſi
onē int̄ cognatos prīs nr̄i. Retulitq̄
moyſes cām earū ad iudiciū dn̄i. Qui
dixit ad eū: Iuſtā rē poſtulāt filie ſal-
phaad. Da eis poſſeſſionē int̄ cogna-
tos prīs ſui: ⁊ ei ī hereditatē ſuccedāt.
Ad filios āt iſrl̄ loq̄rꝭ hec: Hō cū mor
tuꝰ fuerit abſq̄ filio ad filiā eiꝰ tranſi-
bit hereditas: ſi filiā nō habuerit: ha-
bebit ſucceſſores frēs ſuos. Q̄ ⁊ ſi fra
tres nō fuerit: dabitꝭ hereditatē fribꝰ
prīs eiꝰ Sin aūt nec patruos habuerit
dabit̄ hereditas his q̇ ei ꝓximi ſunt.
Eritq̄ h̄ filijs iſrl̄ ſanctū lege ꝑpetua:
C ſic ṗcepit dn̄s moyſi. Dixit q̊ꝫ dn̄s ad
moyſē: Aſcēde ī montē iſtū abarim ⁊
ↄtēplare inde t̄rā quā daturꝰ ſū filijs
iſrl̄. Cūq̄ videris eā: ibis ⁊ tu ad ꝑplm
tuū ſicut iuit frater tuꝰ aarō: q2 offēdiſtꝭ
20.b me ī deſerto ſin ī ↄ̄dictiōe m̄ltitudinis:
nec ſāctificare me voluiſtꝭ corā ea ſup
aq̄s. He ſūt aq̄ ↄ̄dictiōis. ī cades deſerti
ſin. Cui rn̄dit moyſes: Prouideat dn̄s
deus ſpirituū oīs carnis hoīē q̇ ſit ſup
multitudinē hāc: ⁊ poſſit exire ⁊ īt rare
an̄ eos: ⁊ educere eos vel introducere:
ne ſit ꝑpl̄s dn̄i ſic oues abſq̄ paſtore.
D Dixitq̄ dn̄s ad eū. Tolle ioſue filium
nun virū ī q̊ ē ſpūs dei: ⁊ pone manū
tuā ſup eū. Qui ſtabit corā eleazaro ſa
cerdote ⁊ oī m̄ltitudīe: ⁊ dabis ei ṗce-
pta cūctꝭ vidētibꝰ ⁊ ptē gl̄ie tue: vt au
diat eū oīs ſynagoga filioꝝ iſrl̄. Pro
h̄ ſi q̇d agēdū erit: eleazar ſacerdos cō
ſulet dn̄z. Ad v̄bū eiꝰ egrediet̄ ⁊ ingre
diet̄ ip̄e ⁊ oēs filij iſrl̄ cū eo ⁊ cetera mul
titudo. Fecit moyſes vt ṗceperat dn̄s.
Cūq̄ tuliſſet ioſue: ſtatuit eū corā elea
zaro ſacerdote ⁊ oī frequētia ꝑplī: ⁊ im
poſitꝭ capiti eiꝰ manibꝰ cūcta replica-
uit q̇ mādauerat dn̄s. XXVIII

Dixit q̊ꝫ dn̄s ad moyſē: Precipe A
d filijs iſrl̄: ⁊ dices ad eos: Obla-
tionē meā ⁊ panes ⁊ incēſū odorꝭ ſua
uiſſimi offerte ꝑ tp̄a ſua. Hec ſūt ſacri
ficia q̇ offerre debetꝭ. Agnos annicu-
los imaculatos duos q̊tidie ī holocau
ſtū ſempit̄nū: vnū offeretꝭ mane: ⁊ al-
terū ad veſpeꝝ: decimā ptē ephi ſil̄e:
q̄ ↄſpſa ſit oleo puriſſimo: ⁊ habeat q̄r
tā ptē hin. Holocauſtū iuge ē qd̄ obtu
liſtꝭ ī mōte ſinai ī odorē ſuauiſſimū ī-
cēſi dn̄i: et libabitꝭ vini q̄rtā ptē hin
ꝑ agnos ſingl̄os ī ſctūario dn̄i. Alterꝝ
q̄ agnū ſil̄r offeretꝭ ad veſpā iux̄ oēm
ritū ſacrificij matutini ⁊ libamētoꝝ
eiꝰ: oblationē ſuauiſſimi: odoris dn̄o.
Die aūt ſabbati offeretis duos agnos B
āniculos imaculatos: ⁊ duas decimas
ſil̄e oleo ↄſpſe ī ſacrificio: ⁊ liba q̄ rite
fūdūt̄ ꝑ ſingl̄a ſabbata in holocauſtū
ſempit̄nū. In kalēdis āt. i. ī mēſiū ex-
ordijs offeretis holocauſtū dn̄o: vitu-
los d̄ armēto duos: arietē vnū: agnos
āniculos ſeptē imaculatos: ⁊ tres de-
cimas ſil̄e oleo ↄſpſe ī ſacrificio ꝑ ſin-
gulos vitulos: ⁊ duas decias ſil̄e oleo
ↄſpſe ꝑ ſingl̄os arietes: ⁊ decimā decie
ſil̄e ex oleo ī ſacrificio ꝑ agnos ſingu-
los: Holocauſtū ſuauiſſimi odorꝭ atq̄
icēſi ē dn̄o. Libamēta āt vini q̄ ꝑ ſin-
gulas fūdēda ſūt victimas: iſta erunt.
Media ps hin ꝑ ſingl̄os vitulos: t̄tia C
ꝑ arietē: q̄rtā ꝑ agnum. Hoc erit holo
cauſtū ꝑ oēs mēſes: q̇ ſibi ānō v̄tēte
ſuccedūt. Hircꝰ q̊ꝫ offeret̄ dn̄o ꝓ pctīs
ī holocauſtū ſempit̄nū cū libamētꝭ ſu
is. Mēſe āt ṗmo q̄rtadecia die mēſis Exo.12.a
phaſe dn̄i erit: ⁊ q̇ntadecia die ſolēni-
tas. Septē diebus veſcēt̄ azymis: q̄ꝝ
dies ṗma venerabil̄ ⁊ ſcā erit. Oē opꝰ
ſuile nō facietꝭ ī ea. Offeretiſq̄ icēſū Leui.23.a
holocauſtū dn̄o vitulos d̄ armēto du-
os arietē vnū: agnos āniculos imacu-
latos ſeptē: ⁊ ſacrificia ſingl̄oꝝ ex ſil̄a
q̄ ↄſpſa ſit oleo: tres decias ꝑ ſingulos
vitulos: ⁊ duas decias ꝑ arietē: ⁊ deci
mā decime ꝑ agnos ſingl̄os. i. ꝑ ſeptē
agnos ⁊ hircū ꝓ pctō vnū vt expiet̄ ꝓ
vobis: ṗter holocauſtū matutinū: qd̄
ſemꝑ offeretis. Ita facietis ꝑ ſingl̄os
dies ſeptē dieꝝ: ī fomitē ignis ⁊ ī odo-
rē ſuauiſſimū dn̄o: q̇ ſurget d̄ holocau
ſto ⁊ d̄ libatiōibꝰ ſingl̄oꝝ. Dies q̊ꝫ ſe- D
ptimꝰ celeberrimꝰ ⁊ ſācꝰ erit vobis Oē

op⁹ ſuile nō facietꝭ i eo. Dies etiā pri
mitiuorum qn̄ offeretis nouas fruges
dn̄o expletis hebdomatib⁹ : venerabil'
⁊ ſācta erit. Oē op⁹ ſuile n̄ facietꝭ i ea
Offeretiſq; holocauſtū i odorē ſuauiſ
ſimū dn̄o: vitulos ď armēto duos: ari-
etē vnuz: agnos āniculos imaculatos
ſeptē: atq; i ſacrificijs eoꝝ ſil'e oleo cō
ſperſe tres decimas ꝑ ſingl'os vitulos:
ꝑ arietes duos: ꝑ agnos decimā deci-
me q̇ ſil' ſūt agni ſeptē: hircū q̄z q̇ ma-
ctat' ꝓ expiatiōe: p̄ter holocauſtū ſem
piternū ⁊ liba ei⁹. Jmmaculata offere
tis oīa cū libatiōibus ſuis. XXIX
A Enſis etiā ſeptimi p̄ma dies ve
m nerabil' ⁊ ſācta erit vob. Oſſe
op⁹ ſuile n̄ facietꝭ i ea: q2 dies
clāgoris ē ⁊ tubarū. Offeretiſq; holo-
cauſtū i odorē ſuauiſſimū dn̄o : vitulū
de armēto vnū: ⁊ arietē vnū : ⁊ agnos
āniculos imaculatos ſeptē: ⁊ i ſacrifi-
cijs eoꝝ ſil'e oleo ꝯſꝑſe tres decimas ꝑ
ſingl'os vitulos: duas decīas ꝑ arietē:
vnū decimaz ꝑ agnū: q̇ ſil' ſūt agni ſe-
ptē: ⁊ hircū ꝓ pctō q̇ offert' i expiatio
nē ꝑpl'i p̄ter holocauſtū kalēdaꝝ cū ſa
crificijs ſuis: ⁊ holocauſtū ſempiternuz
cū libatiōib⁹ ſolitꝭ. Hiſdē cerimonijs
offeretꝭ i odorē ſuauiſſimū icēſū dn̄o.
Decima q̄z dies menſis hui⁹ ſeptimi:
erit vobis ſācta atq; venerabil': ⁊ affli
B getis aīas vr̄as. Oē op⁹ ſuile nō fa-
cietꝭ i ea. Offeretiſq; holocauſtū dn̄o i
odorē ſuauiſſimū: vitulum de armēto
vnū: arietē vnū : agnos āniculos ima-
culatos ſeptē: ⁊ i ſacrificijs eoꝝ ſimile
oleo ꝯſꝑſe tres decimas ꝑ ſingl'os vitu
los: duas decimas ꝑ arietē: decimā de
cime ꝑ agnos ſingl'os: q̇ ſūt ſil' agni ſe
ptē: ⁊ hircū ꝓ pctō: abſq; his q̄ offerri
ꝓ delicto ſolēt i expiatiōez: ⁊ holocau
ſtū ſempiternū i ſacrificio ⁊ libamib⁹ eo
rū. Quītadecima v'o die menſis ſepti-
mi q̄ vob ſācta erit atq; venerabil': oē
op⁹ ſuile nō facietꝭ i ea: ſ3 celebrabitꝭ
ſolennitatē dn̄o ſeptē dieb⁹. Offeretiſ
q; holocauſtū i odorē ſuauiſſimū dn̄o
vitulos de armēto tredeci: arietes du-
os: agnos āniculos imaculatos q̄ttu-
ordecim: ⁊ i libamētꝭ eoꝝ: ſil'e oleo cō-
ſperſe tres decimas ꝑ vitulos ſingl'os
q̇ ſūt ſil' vituli tredeci: et duas decīas
arieti vno. i. ſil' arietib⁹ duob⁹: ⁊ deci-
mā decime agnis ſinglis: q̇ ſūt ſil' agni

q̄ttuordecim: ⁊ hircū ꝓ pctō: abſq; ho
locauſto ſempiterno et ſacrificio ⁊ liba-
mine ei⁹. Jn die altero offeretis vitu- C
los de armēto duodeci : arietes duos:
agnos anniculos imaculatos q̄ttuor-
decim: ſacrificiaq; et libamia ſingl'oꝝ
ꝑ vitulos et arietes ⁊ agnos rite cele-
brabitꝭ: ⁊ hircū ꝓ pctō abſq; holocau
ſto ſempiterno ſacrificioq; ⁊ libamīe ei⁹
Die tertio offeretꝭ vitulos vndeci: ari-
etes duos: agnos anniculos imacula-
tos q̄ttuordeci ſacrificiaq; ⁊ libamina
ſinguloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes et agnos
rite celebrabitis: ⁊ hircū ꝓ pctō: abſq;
holocauſto ſempiterno ſacrificioq; et li
bamīe ei⁹. Die q̄rto offeretꝭ vitulos de
cē: arietes duos: agnos āniculos ima-
culatos q̄ttuordeci: ſacrificiaq; eoꝝ ⁊
libamia ſingl'oꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊
agnos rite celebrabitꝭ : ⁊ hircū ꝓ pctō:
abſq; holocauſto ſempiterno ſacrificio
q; ei⁹ ⁊ libamīe. Die q̇nto offeretis vi-
tulos nouē: arietes duos : agnos āni-
culos imaculatoſ q̄ttuodeci: ſacrificia
q; ⁊ libamia ſingl'oꝝ ꝑ vitulos ⁊ arie-
tes ⁊ agnos rite celebrabitꝭ : ⁊ hircū ꝓ
pctō abſq; holocauſto ſempiterno ſacri-
ficioq; ei⁹ ⁊ libamīe. Die ſexto offeretꝭ D
vitulos octo: arietes duos: agnos āni
culos imaculatos q̄ttuordeci : ſacrifi-
ciaq; ⁊ libamia ſinguloꝝ ꝑ vitulos et
arietes ⁊ agnos rite celebrabitꝭ : ⁊ hir-
cū ꝓ pctō abſq; holocauſto ſempiterno
ſacrificioq; ei⁹ ⁊ libamīe. Die ſeptimo
offeretꝭ vitulos ſeptē: ⁊ arietes duos:
agnos āniculos imaculatos q̄ttuorde
cim: ſacrificiaq; et libamia ſingl'oꝝ ꝑ
vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebra-
bitꝭ : ⁊ hircū ꝓ pctō : abſq; holocauſto
ſempiterno ſacrificioq; ei⁹ ⁊ libamie Die
octauo q̇ eſt celeberrim⁹: oē op⁹ ſuile
nō facietꝭ: offerētes holocauſtū i odo
rē ſuauiſſimū dn̄o: vitulū vnū: arietē
vnū: agnos anniculos imaculatos ſe-
ptē: ſacrificiaq; ⁊ libamia ſingl'oꝝ per
vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebra-
bitꝭ: ⁊ hircū ꝓ pctō: abſq; holocauſto
ſempiterno : ſacrificioq; ei⁹ ⁊ libamine.
Hec offeretis dn̄o i ſolēnitatib⁹ vr̄is:
p̄ter vota ⁊ oblatiōes ſpōtaneas i ho-
locauſto: i ſacrificio: i libamīe: ⁊ in ho-
Arrauit (ſtijs pacificꝭ. XXX B
n q; moyſes filijs iſrl' oīa que ei
dn̄s imparat: ⁊ locut⁹ ē ad p̄n-

cipes tribuũ filioꝝ isrł Iste ē ſmo quē
ꝑcepit dñs. Si q̃s viroꝝ votũ dño vo
uerit: aut se ꝯstrixerit iuraměto: nō fa
ciet irritũ ꝟbũ suũ: ſʒ oē qđ ꝓmisit i-
plebit. Mulier si q̃ppiã vouerit ꝛ se cō-
strinxerit iuramento q̃ ē i domo pr̃is
sui ꝛ ĩ etate adhuc puellari: si cognoue
rit pr̃ votũ qđ pollicita ē: ꝛ iuramẽtũ
q̃ obligauit aĩaʒ suam: ꝛ tacuerit: voti
B rea erit. Quicq̃d pollicita ē ꝛ iurauit:
ope cōplebit. Sin aũt stati vt audierit
ꝯdixerit pr̃: ꝛ vota ꝛ iuramẽta ei⁹ irri
ta erũt: nec obnoxia tenebit̃ spōsioni
eo q ꝯdixerit pr̃. Si maritũ habuerit
et vouerit aliq̃d: et semel đ ore ei⁹ ꝟbũ
egrediẽs: aĩaʒ ei⁹ obligauerit iuramē-
to q̃ die audierit vir ꝛ nō ꝯdixerit: vo-
ti rea erit: reddetq̃ qđcũq̃ ꝓmiserat.
Sin aũt audiẽs statim ꝯdixerit: ꝛ irri-
C tas fecerit pollicitatiões ei⁹: ꝟbaq̃ q̃-
bus obstrinxerat aĩaʒ suã: ꝓpiti⁹erit ei
dñs. Uidua ꝛ repudiata q̃cq̃d vouerit
reddẽt. Uxor i domo viri cũ se voto cō
strinxerit ꝛ iuraměto: si audierit vir ꝛ
tacuerit nec ꝯdixerit spōsioni: reddet
qđcũq̃ ꝓmiserat. Sin aũt extimplo cō
tradixerit: ñ tenebit̃ ꝓmissiõis rea: q̃r
maritus ꝯdixit: ꝛ dñs ei ꝓpiti⁹erit. Si
vouerit ꝛ iuraměto se ꝯstrinxerit: vt ꝑ
ieiuniũ vel ceteraꝝ reꝝ abstinẽtiã af-
fligat aĩaʒ suã: i arbitrio viri erit si fa-
D ciat siue nō faciat. Qđ si audiẽs vir ta
cuerit: ꝛ in alterã diē distulerit sniam:
q̃cq̃d vouerat atq̃ ꝓmiserat: reddet:
q̃r stati vt audiuit: tacuit. Sin aũt ꝯdi
xerit postq̃ resciuit: portabit ip̃e iniq̃-
tatē ei⁹. Iste sũt leges q̃s cōstituit dñs
moysi int̃ virũ ꝛ vxorē: int̃ pr̃em ꝛ fi-
liã q̃ i puellari adhuc etate ē: vel q̃ ma
net i parẽtis domo. XXXI

A Ocutusq̃ ē dñs ad moysen di-
1 cẽs: Ulciscere ꝑus filios isrł de
madianitis: ꝛ sic colligeris ad
ppłm tuum. Statimq̃ moyses armate
in q̃t ex vo bviros ad pugnã q̃ possint
vltionem dñi expetere đ madianitis.
Mille viri đ singuł tribub⁹ eligant̃ ex
isrł q̃ mittãt̃ ad bellũ. Dederũtq̃ mil-
lenos đ singulis tribub⁹. i. duodecim
milia expeditoꝝ ad pugnam: q̃s misit
moyses cũ phinees filio eleazari sacer
dot̃. Uasaq̃ scĩã ꝛ tubas ad clãgẽdũ
tradidit ei. Cũq̃ pugnassent ꝯ madia-
nitas atq̃ vicissent: oẽs mares occide
rũt ꝛ reges eoꝝ: eui ꝛ recem ꝛ sur et vr
ꝛ rebe q̃nq̃ ꝑncipes gẽtis. Balaã q̃ʒ fi B
liũ beor int̃fecert̃ gladio. Cepert̃q̃ mu
lieres eoꝝ ꝛ ꝑuulos: oĩaq̃ pecora ꝛ cũ
ctã supellectilē: q̃cq̃d hr̃e poterant de
populati sũt. Tã vrbes q̃ viculos: ꝛ ca
stella flãma ꝯsũpsit. Et tulert̃ ꝑdaʒ et
vniũsa q̃ cepãt tã ex hoĩb⁹ q̃ ex iumẽ-
tis: ꝛ adduxert̃ ad moysē ꝛ eleazaꝝ sa
cerdotē ꝛ ad oēʒ młtitudinē filioꝝ isrł
Reliq̃ ãt vtẽsilia portauert̃ ad castra i
cãpestrib⁹ moab: iux̃ iordanē ꝯ hieri-
cho. Egressi sũt ãt moyses ꝛ eleazar sa
cerdos ꝛ oẽs ꝑncipes synagoge i occur
sũ eoꝝ ex̃ castra. Iratusq̃ moyses ꝑnci
pib⁹ exercit⁹ tribunis ꝛ cẽturiõib⁹ q̃ ve
nerãt đ bello ait: Cur feĩas reſuast̃? S.25.d
Nōne iste sũt q̃ deceperũt filios isrł ad C
suggestionē balaã: ꝛ ꝑuaricari vos fe-
cerũt i dño sup ꝑctō phogor: vñ ꝛ ꝑcus
sus ē ppłs? Ergo cũctos ĩt̃ficite: q̃cq̃d
ē gener̃ masculini etiã i ꝑuulis ꝛ mu Judi.21.b
lieres q̃ nouerũt viros i coitu: iugula-
te. Puellas ãt et oẽs feĩas ꝟgĩes re-
ſuate vob ꝛ manete ex̃ castra septē die
bus. Qui occiderit hoĩeʒ vel occisũ te-
tigerit: lustrabit̃ die tertio ꝛ septĩo Et
đ oĩ ꝑda siue vestimẽtuʒ fuĩt siue vas
ꝛ aliq̃d in vtẽsilia ꝑparatũ đ caprarũ
pellib⁹ et pilis ꝛ ligno expiabit̃. Elea-
zar q̃ʒ sacerdos ad viros exercit⁹ q̃ pug
nauerãt sic locut⁹ est. Hoc ē ꝑceptũ le
gis qđ mãdauit de⁹ moysi. Aurũ ꝛ ar- D
gẽtũ ꝛ es ꝛ ferrũ ꝛ plũbũ ꝛ stãnũ et oē
qđ pōt trãsire ꝑ flãmas: igne purgabi-
tur. Quicq̃d ãt igne nō pōt sustinere.
aq̃ expiatiõis sctĩficabit̃: ꝛ lauabit̃ ve
stimẽta vr̃a die septimo: et purificati
postea castra itrabit̃. Dixitq̃ dñs ad
moysē: Tollite sũmã eoꝝ q̃ capta sũt:
ab hoĩe vsq̃ ad pec⁹: tu ꝛ eleazar sacer
dos: ꝛ oẽs ꝑncipes vulgi: diuidesq̃ ex
eq̃ ꝑdã int̃ eos q̃ pugnauerũt egressiq̃
sũt ad bellũ: ꝛ int̃ oēʒ reliquã młtitu-
dinē: ꝛ sepabis pr̃ē dño ab his q̃ pug-
nauerũt ꝛ fuerũt i bello vnã aĩaʒ đ q̃n
gẽtis tã ex hoĩb⁹ q̃ ex bob⁹ ꝛ asinis et
ouib⁹: et dab eã eleazaro sacerdoti: q̃r
ꝑmitie dñi sunt. Ex media quoq̃ pte E
filioꝝ isrł accipies q̃nq̃gesimuʒ caput
hoĩm ꝛ boũ ꝛ asinoꝝ ꝛ ouiũ cunctorũ
q̃ aĩantiũ: ꝛ dabis ea leuitis qui excu
bãt in custodĳs tabernaculi dñi. Fece
rũtq̃ moyses ꝛ eleazar sicut ꝑceperat

dn̄s. Fuit aūt p̄da quā exercitꝰ cepat:
ouiū sexcēta septuagitaq̄nq; milia: bo
um septuagitaduo milia: asinoꝝ sexa-
gita milia ⁊ mille: aīe hoīm sexꝰ femi-
nei q̄ n̄ cognouerāt viros trigitaduo
milia. Data q̄ ē media ps his q̄ i p̄lio
fuerāt: ouiū trecēta trigitaseptē milia
q̄ngēte: e q̄bꝰ i ptē dn̄i supputate sunt
oues sexcēte septuagitaq̄nq;: ⁊ d̄ bobꝰ
trigitasex milibꝰ: boues septuagita et
duo: d̄ asinis, trigita milibꝰ q̄ngētis:
F asini sexagitaunꝰ. De aīabꝰ hoīm sede
cim milibꝰ cesserūt in ptē dn̄i triginta
due aīe. Tradiditq; moyses nūeꝝ p̄mi
tiaꝝ dn̄i eleazaro sacerdoti: sicuti fue-
rat ei impatū ex media pte filiorū isrl:
quā sepauerat his q̄ i p̄lio fuerāt. De
media v̄o pte q̄ ꝯtigerat reliq̄ mltitu-
dini. i. d̄ ouibꝰ trecēt trigitaseptē mi-
libꝰ q̄ngēt: ⁊ d̄ bobꝰ trigitasex milibꝰ
⁊ d̄ asinis trigita milibꝰ q̄ngēt: et de
hoībꝰ sedecī milibꝰ: tulit moyses q̄nq̄-
gesimū caput ⁊ dedit leuit q̄ excuba-
bāt i tabnaclo dn̄i sic̄ p̄cepat dn̄s. Cū-
q; accessissēt p̄ncipes exercitꝰ ad moy-
G sē ⁊ tribuni cēturionesq; dixert: Nos
s̄ui tui recēsuimꝰ nūeꝝ pugnatoꝝ q̄s
habuimꝰ sb̄ māu nr̄a: ⁊ ne vnꝰ q̄dē de-
fuit. Ob hāc cām offerimꝰ in donarijs
dn̄i singli qd̄ i p̄da auri potuimꝰ iueni
re: periscelides ⁊ armillas: ānulos ⁊ de
xtralia ac murenulas vt dep̄cer ꝓ no
bis dn̄m. Susceperītq; moyses et elea-
zar sacerdos oē auꝝ in diūsis speciebꝰ
pōdo sctl̄iarij sedecī milia septigētos
q̄nq̄gita siclos a tribunis ⁊ cēturioni
bꝰ Unusq̄sq;. n. qd̄ i p̄da rapuerat suū
erat. Et susceptū itulerūt i tabnaculū
testionij: in monimētū filioꝝ isrl corā
A Ilij āt rubē ⁊ (dn̄o. XXXII
f gad hēbāt pecora multa: ⁊ erat
ill i iumēt infinita substātia.
Cūq; vidissēt iazer ⁊ galaad aptas aīa
libꝰ alēdis t̄ras venert ad moysē et ad
eleazaꝝ sacerdotē ⁊ p̄ncipes mltitudis
atq; dixert: Astaroth ⁊ dibō ⁊ iazer et
nēbra: esbon ⁊ eleale ⁊ saban ⁊ nebo ⁊
beon t̄ra quā pcussit dn̄s i ꝯspectu fili-
orū isrl: regio vberrima ē ad pastū aīa
liū: ⁊ nos s̄ui tui habemꝰ iumēta pri-
ma. Precamurq; si iuenimꝰ grāz corā
te vt des nob famul tuis eā i possessio-
nē: nec facias nos transire iordanem.
B Quibꝰ rn̄dit moyses. Nūquid frēs vr̄i
ibūt ad pugnā: ⁊ vos h̄ sedebitis? Cur
subūtitis mētes filioꝝ isrl: ne trāsire
audeāt i locū quē eis daturus ē dn̄s?
Nōne ita egerūt p̄res vr̄i: qn̄ misi d̄ ca
desbarne ad explorādā t̄rā? Cunq; ve-
nissēt vsq; ad vallē botri lustrata oi re
gione subūtert cor filioꝝ isrl vt n̄ itra-
rēt fines q̄s eis dn̄s dedit: q̄bꝰ iratꝰ iu-
rauit dicēs. Si videbūt hoīes isti qui ʒ.14
ascēdert ex egypto a viginti ānis ⁊ su-
pra t̄rā quā sb̄ iuramēto pollicitus sū
abraā isaac ⁊ iacob: ⁊ noluert seq̄ me
p̄t caleb filiū iephone cenezeū et iosue
filiū nun. Isti ipleuert volūtatē meā. C
Iratꝰq; dn̄s adūsū isrl circūduxit euz
p desrtū q̄draginta ānis donec ꝯsume
ret vniūsa generatio q̄ fecerat malū i
ꝯspectu eiꝰ. Et ecce inq̄t vos surrexist
ꝓ p̄ribꝰ vr̄is incremēta et alūni hoīm
pctōꝝ vt augeret furorē dn̄i ꝯ isrl. Qꝛ
si nolueritis seq̄ eū: i solitudie ppl̄m de-
reliquet: ⁊ vos cā eritis necis oīm. At il
li ꝓpe accedētes. dixerūt: Caulas ouiū
fabricauimꝰ ⁊ stabula iumētoꝝ: puul
q; nr̄is vrbes munitas. Nos āt ipi ar-
mati ⁊ accicti pgemꝰ ad p̄liū an̄ filios
isrl donec itroducamꝰ eos ad loca sua
Paruuli nr̄i ⁊ q̄cq̄d hr̄e possumꝰ erūt D
i vrbibꝰ munitis ꝓpt̄ h̄itatoꝝ insidias.
Nō reūtemur in domos nr̄as vsq; dū
possideant filij isrl hereditatē suā: nec
q̄cq; q̄rimꝰ trās iordanē: qꝛ iā hēmus
possessionē nr̄az in orietali eiꝰ plaga.
Quibꝰ moyses ait: Si facitis qd̄ ꝓmit- Jos
titis: expediti pgite corā dn̄o ad pugnā
⁊ ois vir bellator armatꝰ iordanē trās-
seat: donec sb̄ūtat dn̄s iimicos suos: ⁊
subijciat ei ois t̄ra: tūc eritis iculpabi
les apd̄ deū ⁊ apd̄ isrl: ⁊ obtinebitis re-
giōes q̄s vultis corā dn̄o. Sin aūt qd̄ E
dicitis n̄ feceritis: nulli dubiū ē q̄n pec-
cetis i deū: ⁊ scitote qm̄ pctm̄ vr̄m app̄
hendet vos. Edificate ḡ vrbes puulis
vr̄is: ⁊ caulas ⁊ stabula ouibꝰ ac iumē
tis: ⁊ qd̄ polliciti estis iplete. Dixerūtq;
filij gad ⁊ rubē ad moysen. Serui tui
sumꝰ: faciemꝰ qd̄ iubet dn̄s nr̄. Paruu
los nr̄os ⁊ mlieres ⁊ pecora ac iumēta
relinquemꝰ i vrbibꝰ galaad: nos āt fa-
muli tui oēs expediti pgemꝰ ad bellū
sic̄ tu dn̄e loq̄ris. Precepit ḡ moyses ele
azaro sacerdoti ⁊ iosue filio nun ⁊ p̄n-
cipibꝰ familiaꝝ tribꝰ isrl. ⁊ dixit ad eos F
Si trāsierit filij gad ⁊ filij rubē vobis- Jo

cū iordanē oēs armati ad bellū coraꝫ
dño: ⁊ vob̄ fuerit t̃ra subiecta: date eis
galaad ĩ possessionē. Sin aūt noluerit
trāsire vobiscū ĩ t̃rā chanaan int̃ vos
habitādi accipiāt loca. Rñderūtq; filij
gad ⁊ filij rubē. Sic locut⁹ ē dñs s̃uis
suis: ita faciem⁹. Ipi armati ꝑgem⁹ co
rā dño ĩ t̃rā chanaā: ⁊ possessionē iā su
scepisse nos cōfitemur trans iordanē.
.22.a Dedit itaq; moyses filijs gad ⁊ rubē ⁊
dimidie tribui manasse filij ioseph re-
gnū seon reg amorrei: et regnū og re-
gis basā: ⁊ t̃rā eoꝝ cū vrbib⁹ suis ꝑ cir
G cuitū. Igit̃ extruxerūt filij gad dibon ⁊
astaroth ⁊ aroer ⁊ roth ⁊ sophā ⁊ iazer:
iecbas ⁊ bethnēra ⁊ betharā vrbes mu
nitas: ⁊ caulas pecorib⁹ suis. Filij xͦo
rubē edificauerūt esebō ⁊ eleale ⁊ caria
thaim ⁊ nabo ⁊ baalmeon v̾sis noib⁹
sabama ꝗꝫ ipōnētes vocabula vrbib⁹
.50.d q̄s extruxerāt. Porro filij machir filij
manasse ꝑrexerūt ĩ galaad: et vastauerūt
eā interfecto amorreo h̾itatore ei⁹. De
dit ꝰ moyses t̃raꝫ galaad machir filio
manasse: q̄ h̾itauit ĩ ea. Jair aūt fili⁹ ma
nasse abijt ⁊ occupauit vicos ei⁹ q̊s ap
pellauit auothair. i. villas iair. Nobe
q̊ꝫ ꝑrexit ⁊ apphēdit chanath cū vicul̃
suis: vocauitq; eā ex nomie suo nobe:
A Hec sūt māsiōes filio XXXIII
rū isrl̃ q̄ egressi sūt de egypto ꝑ
turmas suas ĩ mān̄u moysi ⁊ aa-
ron q̄s descṕsit moyses iux̄ castrorū lo
ca q̄ dñi iussiōe mutabāt. Profecti igi
tur d̄ ramesse mēse ṗmo q̇ntadecia die
mēsis ṗmi: alt̃a die phase filij isrl̃ ĩ ma
nu excelsa vidētib⁹ cūct egyptijs ⁊ se
pelientibus ṗmogenitos q̊s ꝑcusserat
dñs: nā ⁊ ĩ dijs eoꝝ exercuerat vltiōeꝫ
castrametati sūt ĩ sochoth. De sochoth
venerūt ĩ ethā q̄ ē ĩ extremis finib⁹ so
litudinis. Inde egressi venerūt ꝯ phiai-
roth q̄ respicit beelsephō: ⁊ castrameta
ti sūt añ magdalū. Profectiq; d̄ phiai
roth: trāsierūt ꝑ mediū mare ĩ solitudi-
nē: ⁊ ābulātes trib⁹ dieb⁹ ꝑ desẽtū ethā
castrametati sūt ĩ mara. Profectiq; de
.15.d mari: venerūt ĩ heli vbi erant duodeci
fōtes aq̄ꝝ ⁊ palme septuagita ibiq; ca
strametati sūt. Sꝫ ⁊ inde egressi fixerūt
tētoria sup mare rubrū. Profectiq; d̄
B mari rubro: castrametati sūt in desẽto
sin: vñ egressi venerūt ĩ deptha. Profe-
ctiq; d̄ deptha: castrametati sūt ĩ hal⁹:
egressiq; d̄ hal⁹ raphidī fixere tētoria:
vbi ꝑplo defuit aq̄ ad bibendū. Profe- Exo.17.a
ctiq; d̄ raphidim: castrametati sūt ĩ de
serto sinai. Sꝫ ⁊ d̄ solitudie sinai egres
si: venerūt ad sepulchra ꝯcupie. Profe- C
ctiq; d̄ sepulchris ꝯcupie: castrameta-
ti sūt ĩ asseroth: ⁊ d̄ asseroth venerūt in
rethma. Profectiq; d̄ rethma: castrame
tati sūt ĩ remōphares: vñ egressi vene-
rūt ĩ lebna. De lebna castrametati sūt
ĩ ressa: egressiq; d̄ ressa venerūt ĩ ceela-
tha. Vñ ꝓfecti: castrametati sūt ĩ mon
te sepher: egressi d̄ mōte sepher venerūt
ĩ arada. Inde ꝓficiscētes castrametati
sūt ĩ maceloth. Profectiq; d̄ maceloth D
venerūt ĩ thaath. De thaath: castrame-
tati sūt ĩ thare: vñ egressi fixere tēto-
ria ĩ metcha. Et d̄ metcha castrameta
ti sūt ĩ esmona. Profectiq; de esmona:
venerūt ĩ moseroth. Et d̄ moseroth ca-
strametati sūt ĩ baneiachā. Profectiq;
d̄ baneiachā venerūt in mōtē gadgad.
Vñ ꝓfecti: castrametati sūt in iethebá
tha: ⁊ d̄ iethebatha venerūt in ebrona.
Egressiq; d̄ ebrona: castrametati sūt ĩ
asiongaber: inde ꝓfecti venerūt in de-
sertū sin: hec ē cades. Egressiq; d̄ cades
castrametati sūt ĩ mōte hor ĩ extremis E
finib⁹ t̃re edom. Ascēditq; aarō sacer S.20.d
dos ĩ mōtē hor: iubēte dño: ⁊ ibi mor-
tu⁹ ē āno q̄dragesimo egressiōis filioꝝ
isrl̃ ex egypto mēse q̇nto ṗmo die men
sis cū eēt annoꝝ cētū vigintitriū. Au
diuitq; chananeus rex arad q̄ h̾itabat
ad meridiē: ĩ t̃rā chanaā venisse filios
isrl̃. Et ꝓfecti d̄ mōte hor: castrameta-
ti sūt ĩ salmōa: vñ egressi venerūt ĩ phi-
nō. Profectiq; de phinō: castrametati
sūt ĩ oboth: ⁊ d̄ oboth venerūt in ieaba
rim: q̄ ē ĩ finib⁹ moabitaꝝ. Profectiq;
d̄ ieabari: fixere tētoria ĩ dibōgad: vñ
egressi: castrametati sūt in elmōdebla-
thaim. Egressiq; de elmōdeblathaim:
venerūt ad mōtes abarim ꝯ nabo. Pro
fectiq; d̄ mōtib⁹ abarim: trāsierunt ad
cāpestria moab supra iordanē ꝯ hieri-
cho: ibiq; castrametati sūt de bethsimō
vsq; ad belsathi ĩ planiorib⁹ loc moa
bitaꝝ vbi locut⁹ ē dñs ad moysē. Pre
cipe filijs isrl̃: ⁊ dic ad eos: Qñ trāsieri
tis iordanē ĩ trātes t̃rā chanaā: disper
dite cūctos habitatores t̃re illi⁹: ꝯfrin
gite titulos: ⁊ statuas cōminuite atq;
oia excelsa vastate: mūdātes terram et F

habitātes in ea. Ego eñi dedi vobis il
lā in possessionē: quā diuidetis vobis
sorte. Pluribꝰ dabit᷑ latiorē ⁊ paucio
ribꝰ angustiorē. Singulis vt sors ceci
derit: ita tribuet᷑ hereditas. Per tribꝰ
et familias possessio diuidet᷑. Sin autē
nolueritis iterficere habitatores terre
q̇ remāserint: erunt vobis q̄si claui in
oculis ⁊ lācee in lateribꝰ: ⁊ aduersabū
tur vobis in terra habitatiōis vr̄e: et
q̇cq̇d illis cogitauerā facere: vobis fa-
A (ciā. Locutusq; est XXXIIII
l dñs ad moysen dicēs: Precipe
filiis isrl̄: ⁊ dices ad eos: Cū in-
gressi fuerit᷑ terrā chanaan ⁊ in posses
sionē vobis sorte ceciderit: his finibꝰ
termiabit᷑. Pars meridiana icipiet a
solitudine sin q̄ ē iux̄ edom ⁊ habebit
terminos ꝯtra orietē mare salsissimū:
q̇ circūibūt australē plagā ꝑ ascēsum
scorpionis: ita vt trāseāt i senna et ꝑ-
ueniāt ad meridiem vsq; ad cadesbar
ne. Unde egredient᷑ cōfinia ad villā no
B mine adar ⁊ tēdēt vsq; asemona. Ibit
q; ꝑ gyꝝ terminꝰ ab asemona vsq; ad
torrētē egypti: et magni mar᷑ litore fi
niet᷑. Plaga āt occidētalis a mari ma
gno icipiet et ipo fine claudet᷑. Porro
ad septētrionalē plagā a mari magno
termini icipiēt ꝑuenieītes vsq; ad mō-
tem altissimū: a q̊ venient in emath vs-
q; ad termios sedada: ibūtq; ꝯfinia vs
q; ad ebrona ⁊ villā henan. Hi erūt ter
mini i ꝑte aq̇lonis. Inde metabūt᷑ fi-
nes ꝯtra orietalē plagā d villa henan
vsq; sephama: et de sephama descēdēt
termini i reblatha ꝯ fontē daphnim.
C Inde ꝑuenient ꝯtra orietē ad mare ce-
nereth: et tendēt vsq; iordanē: ⁊ ad vl
timum salsissimo claudent᷑ mari. Hāc
habebit᷑ terrā ꝑ fines suos in circūi-
tu. Precepitq; moyses filiis isrl̄ dicēs:
Hec erit terra quā possidebit᷑ sorte: et
quā iussit dñs dari nouē tribubꝰ et di-
midie tribui. Tribꝰ eñi filioꝝ ruben ꝑ
familias suas; et tribꝰ filiorū gad iux̄
cognationū numerū: media q̊z tribus
manasse. i. due semis tribꝰ acceperunt
ꝑtem suā trās iordanē ꝯ hiericho ad
D orietalē plagā. Et ait dñs ad moysen:
Jos. 14. a Hec sūt noīa virorū q̇ terrā vobis diui
dēt. Eleazer sacerdos ⁊ iosue filiꝰ nun
et singuli ꝓncipes de tribubꝰ singulis
q̊ꝝ ista sunt vocabula. De tribu iuda:
caleb filiꝰ iephone. De tribu symeō: sa
muel filiꝰ amiud. De tribu beniamin:
helidad filiꝰ chaselon. De tribu filioꝝ
dan: bocci filiꝰ iogli. Filiorū ioseph de
tribu manasse: hānihel filiꝰ ephot. De
tribu ephraim: camuhel filiꝰ septhan.
De tribu zabulō: helisaphan filiꝰ phar
nath. De tribu ysachar: dux phaltihel
filiꝰ ozan. De tribu aser: abiud filiꝰ sa-
lomi. De tribu neptalim: phedahel: fi-
liꝰ amiud. Hi sūt q̇bꝰ ꝑcepat dñs vt di
uiderēt filiis isrl̄ terrā chanaā.
h Ec q̊z locutus est XXXV A
dñs ad moysen in cāpestribus
moab supra iordanē ꝯ hiericho. Preci Jos.
pe filiis isrl̄ vt dent leuit᷑ de possessio-
nibꝰ suis vrbes ad habitādū: ⁊ subur-
bana earū ꝑ circūitū vt ipi in oppidis
maneāt: et suburbana sint pecoribꝰ ac
iumētis: q̄ a muris ciuitatū forinsecꝰ
ꝑ circūitū mille passuū spatio tendūt᷑.
Cōtra orietē: duo milia erūt cubiti; et
cōtra meridiē siliter erunt duo milia.
Ad mare q̊z qđ respicit occidētē: eadē
mēsura erit: ⁊ septētrionalis plaga eq̄
li termīo finiet᷑. Erūtq; vrbes in me-
dio: et foris suburbana. De ipis āt op- Jos.
pidis q̄ leuit᷑ dabit᷑: sex erūt i fugiti-
uorū auxilia sepata: vt fugiat ad ea q̇
fuderit sanguinē: et exceptis his alia
q̄dragitaduo oppida. i. simul q̄dragin
taocto cū suburbanis suis. Ipeq; vr- B
bes q̄ dabūt᷑ de possessiōibꝰ filioꝝ isrl̄
ab his q̇ plꝰ habēt: plures auferēt᷑: et
q̇ minꝰ pauciores. Singuli iux̄ mēsu-
rā hereditat᷑ sue dabūt oppida leuit᷑.
Ait dñs ad moysen: Loq̄re filiis isrl̄: ⁊
dices ad eos. Qñ trāsgressi fuerit᷑ ior- Deu
dānē in terrā chanaā: decernite q̄ vr-
bes eē debeāt i ꝑsidia fugitiuoꝝ q̇ no
lētes sāguinē fuderint. In q̇bꝰ cū fu-
gerit ꝓfugꝰ cognatꝰ occisi nō poterit
eū occidere donec stet i ꝯspectu multi-
tudinis: ⁊ causa illiꝰ iudicet᷑. De ipis
aūt vrbibꝰ q̄ ad fugitiuoꝝ subsidia se-
parāt᷑: tres erūt trās iordanē: ⁊ tres in
t̄ra chanaā: tā filiis isrl̄ q̄ aduenis at
q; ꝑegrinis: vt ꝯfugiat ad eas q̇ nolēs
sanguinē fuerit. Si q̇s ferro ꝑcusserit:
et mortuꝰ fuerit q̇ ꝑcusserit: reꝰ erit ho
micidii: et ipe moriet᷑. Si lapidē iece- C
rit: ⁊ ictus occubuerit: siliter puniet᷑.
Si ligno ꝑcussus interierit: ꝑcussoris sā
guine vindicabit᷑. Propinquꝰ occisi

homicidā interficiet: statim vt apphē-
derit eū: īterficiet. Si p odiū qs hoīes
impulerit vel iecerit q̄ppiā in eū p in-
sidias: aut cū eēt inimic⁹ manu pcusse
rit: et ille mortu⁹ fuerit: pcussor homi
Nu.19.c cidij re⁹ erit. Cognat⁹ occisi statim vt
inuenerit eū: iugulabit. Qz si fortuitu:
et absq odio et inimicitijs q̄cq̄ hoꝝ fe
cerit: et hoc audiēte ppło fuerit cōproba
tū: atq inter pcussorē et ꝓpinquū san-
guinis q̄stio vētilata: liberabit inno-
cens de vltoris manu et reducet p sen
tētiā ī vrbē ad quā cōfugerat: mane-
bitq ibi donec sacerdos magn⁹ q oleo
D sācto vnct⁹ ē moriat. Si iterfector ex
fines vrbiū q exulib⁹ deputate sūt fue
rit inuēt⁹: et pcussus ab eo q vltor est
sāguinis: absq noxa erit q eū occide-
rit. Debuerat eñ ꝓfug⁹ vsq ad mor-
tē pōtificis ī vrbe residere. Postq̄ aūt
ille obierit: homicida reuertet in ter-
rā suā. Hec sempiterna erūt et legitima
ī cūctis habitatiōib⁹ vrīs. Homicida
sb testib⁹ puniet. Ad vni⁹ testimoniū
null⁹ cōdēnabit. Nō accipiet pciū
ab eo q re⁹ ē sāguinis: statim et ipe mo
riet. Exules et ꝓfugi an̄ mortē pōtifi-
cis nullo mō ī vrbes suas reuerti pote
rūt ne polluat terrā habitatiōis vre:
q insontiū cruore maculat nec aliter
expiari pōt nisi p ei⁹ sanguinē q alte-
ri⁹ sanguinē fuderit: atq ita emūda-
bit vestra possessio me cōmorante vo-
biscū. Ego eñ sū dñs q habito iter fi-
A Ccesserūt (lios isrł. XXXVI
Nu.27.a a aūt et pncipes familiarū gala-
ad filij machir filij manasse de
stirpe filioꝝ ioseph: locutiq sūt moysi
coraꝫ pncipib⁹ isrł: atq dixerūt: Tibi
dño nro pcepit dñs vt terrā sorte diui
deres filijs isrł: et vt filiabus salphaad
fris nrī dares possessionē debitā prī.
Quas si alteri⁹ trib⁹ hoīes vxores ac-
ceperint: sequet possessio sua et trāsla-
B ta ad aliā tribū de nra hereditate mi-
nuet: atq ita fiet vt cū iubilē⁹. i. quin
quagesim⁹ ann⁹ remissiōis aduenerit
cōfundat sortiū distributio: et alioꝝ
possessio ad alios trāseat. Rūdit moy-
ses filijs isrł et dño pcipiēte. ait: Recte
trib⁹ filioꝝ ioseph locuta ē: et hec lex
sup filiab⁹ salphaad a dño ꝓmulgata
C ē. Nubāt qb⁹ volūt: tm̄ vt sue trib⁹ ho
Tob.7.d minib⁹ ne cōmisceat possessio filioꝝ
isrł de tribu ī tribū. Oēs eñ viri du
cūt vxores de tribu et cognatiōe sua: et
cūcte femie d eadē tribu maritos acci
piēt: vt hereditas pmaneat ī familijs:
nec sibi misceat trib⁹: sed ita maneāt
vt a dño sepate sūt. Feceruntq filie sal- D
phaad vt sibi fuerat ipatū: et nupse-
rūt maala et thersa et egla et melcha et
noa filijs patrui sui d familia manasse
q fuit fili⁹ ioseph: et possessio q illis fu
erat attributa māsit ī tribu et familia
prīs eaꝝ. Hec sunt mādata atq iudi-
cia que mādauit dñs p manum moysi
ad filios isrł ī cāpestrib⁹ moab supra
iordanem cōtra hiericho.

Explicit liber Numeri. Incipit liber
elleaddaberim qui Deuteronomiū p-
notatur. Capłm I

H Ec sunt verba A
q locut⁹ est moyses ad oēs
isrł trās iordanē in solitu-
dine cāpestri ꝯtra mare ru
brū: īter pharan et thofel
et laban et aseroth: vbi auri ē plurimū
vndecim dieb⁹ de oreb: p viā mōtis se-
ir vsq cadesbarne. Quadragesimo an
no vndecimo mēse: pmo die mēsis lo
cut⁹ ē moyses ad filios isrł oia q pce-
pat illi dñs: vt diceret eis: postq pcus
sit seon regē āmorreoꝝ: q habitauit ī
esebon: et og regem basan q māsit ī ase
roth et in edrai trās iordanē in terra
moab. Cepitq moyses explanare legē
et dicere: Dñs de⁹ noster locut⁹ est ad
nos ī oreb dicēs: Sufficit vobis q in
hoc mōte māsistis. Reūtimini et venite
ad mōtē āmorreoꝝ et ad cetera q ei pxi
ma sūt cāpestria atq mōtana et humi-
liora loca ꝯtra meridiē et iuxta lit⁹ ma
ris: terrā chananeoꝝ et libani vsq ad
fluuiū magnū eufraten. En inqt tradi B
di vobis. Ingredimini et possidete eā:
sup q iurauit dñs prīb⁹ vrīs abraam
isaac et iacob: vt daret illā eis et semini
eoꝝ post eos. Dixitq vobis illo ī tpe:
Non possū solus sustinere vos: qz dñs Exo.18.c
deus vr multiplicauit vos: et estis ho-
die sicut stelle celi plurimi. Dñs de⁹ pa
trū vroꝝ addat ad hūc numeꝝ multa
milia: et bñdicat vobis sicut locut⁹ ē.
Nō valeo sol⁹ negocia vra sustinere et
pondus et iurgia. Date ex vobis viros
sapiētes et gnaros: quoꝝ ꝯuersatio sit

ꝓbata ī tribub⁹ vr̄is: vt ponā eos vo-
bis ꝑncipes. Tūc rn̄disțis mihi: Bona
res ē quā vis facere. Tulitq̄ȝ de tribu-
b⁹ vr̄is viros sapiētes ⁊ nobiles: ⁊ ꝯsti
tui eos ꝑncipes tribunos ⁊ cēturiōes
C et q̄nq̄genarios ac decanos q̄ docerēt
Joh.7.c vos singl'a. Precepiq̄ȝ eis dicēs. Audi
te illos ⁊ qd̄ iustū ē iudicare. Siue ci-
uis sit ille siue ꝑegrin⁹: nl'la erit distā-
tia ꝑsonaꝝ Ita ꝑuū audiet' vt magnū
nec accipiet' cuiusq̄ȝ ꝑsonā: q꞉ dei iu-
diciū est. Q̄ȝ si difficile vob̄ visū aliq̄d
fūit: referte ad me: ⁊ ego audiā. Prece-
piq̄ȝ eis oīa q̄ facere deberet' Profecti
āt d̄ oreb trāsiuim⁹ ꝑ heremū terribilē
⁊ maximā solitudinē quā vidist' ꝑ viā
mōt' āmorrei: sicut ꝑ̄cepat dn̄s de⁹ nr̄
nobis. Cūq̄ȝ venissem⁹ in cadesbarne:
dixi vobis: Uenistis ad mōtē āmorrei
quē dn̄s de⁹ vr̄ datur⁹ est nobis. Uide
D t'rā quā dn̄s de⁹ tu⁹ dabit tibi. Ascēde
⁊ posside eā: sic̄ locut⁹ ē dn̄s de⁹ nr̄ pr̄i-
bus tuis. Noli timere: nec q̄cq̄ȝ paue-
as. Et accessist' ad me oēs atq̄ȝ dixist'
Mittam⁹ viros q̄ ꝯsiderēt t'rā: ⁊ renū-
ciāt ꝑ quod iter debeamus ascēdere: ⁊
ad q̄s ꝑgere ciuitates. Cūq̄ȝ mihi ꝭmo
placuisset: misi ex vob̄ duodecim viros
Nu.13.c singl'os d̄ tribub⁹ suis. Qui cū ꝑrexis-
sent ⁊ ascēdissēt ī mōtana venerūt vsq̄ȝ
ad vallē botri: ⁊ ꝯsiderata t'ra: sumen-
tes d̄ fructib⁹ ei⁹ vt ōnderēt vbertatē:
attulerūt ad nos atq̄ȝ dixerūt: Bona ē
t'ra quā dn̄s de⁹ nr̄ datur⁹ ē nobis. Et
noluist' ascēdere s; increduli ad ꝭmo-
nē dei nr̄i murmurastis ī tabernacul'
vr̄is: atq̄ȝ dixistis: Odit nos dn̄s: ⁊ id-
circo eduxit nos d̄ t'ra egypti vt trade
ret nos in manu āmorrei atq̄ȝ deleret.
E Quo ascēdemus? Nūciȷ terruerūt cor
Nu.13.d nr̄m: dicētes: Maxia ml'titudo ē: ⁊ no
bis statura ꝓcerior: vrbes magne: ⁊ ad
celū vsq̄ȝ munite. Filios enachim vidi
mus ibi. Et dixi vob̄: Nolite metuere:
nec timeat' eos. Dn̄s de⁹ q̄ ductor est
nr̄: ꝓ vob̄ ip̄e pugnabit: sic̄ fecit ī egy
pto cūct' vidētib⁹: ⁊ ī solitudīe ip̄i vi-
distis. Portauit te dn̄s de⁹ tu⁹ vt solet
hō gestare ꝑuulū filiū suū ī om̄i via ꝑ
quā ambulast' donec veniretis ad lo-
Nec. 9.d cū istū. Et nec sic q̄dē credidistis dn̄o
deo vr̄o q̄ ꝑ̄cessit vos ī via: ⁊ metat⁹ ē
locū ī q̄ tētoria figere deberet': nocte
ōn̄dēs vob̄ iter ꝑ ignē: ⁊ die ꝑ colūnā

nubis. Cūq̄ȝ audisset dn̄s vocē ꝭmonū F
vr̄oꝝ: irat⁹ iurauit: ⁊ ait: Nō videbit Nu.14
q̄spiā d̄ hoīb⁹ generatiōis hui⁹ pessime
t'rā bonā quā sub iuramēto pollicit⁹
sū pr̄ib⁹ vr̄is: ꝑ̄ter caleb filiū iephone.
Ip̄e em̄ videbit eā: ⁊ ip̄i dabo t'rā quā
calcauit: ⁊ filiȷs ei⁹: q꞉ secut⁹ est dn̄m.
Nec mirāda indignatio ī ꝑpl'm: cū mi-
hi q̄ȝ irat⁹ de⁹ ꝓp̄t vos dixerit. Nec tu
ingrediere illuc: s; iosue fili⁹ nun mini
ster tu⁹ ip̄e intrabit ꝓ te. Hūc exhorta
re ⁊ robora: ⁊ ip̄e sorte t'rā diuidet isra
eli. Paruuli vr̄i d̄ q̄b⁹ dixist' q̄ꝙ capti-
ui ducerēt': ⁊ filiȷ q̄ hodie boni ac ma-
li ignorāt distātiā: ip̄i īgrediēt': ⁊ ip̄is
dabo t'rā ⁊ possidebūt eā: vos āt reuer
timini ⁊ abite in solitudinē ꝑ viā ma
ris rubri. Et rn̄dist' mihi: Peccauim⁹
dn̄o. Ascendem⁹ ⁊ pugnabim⁹: sic̄ ꝑ̄ce G
pit dn̄s de⁹ nr̄. Cūq̄ȝ instructi armis ꝑ- Nu.14
geretis in mōtē: ait mihi dn̄s: Dic ad
eos: Nolite ascēdere neq̄ȝ pugnet': nō
em̄ sū vobiscū ne cadat' corā inimic'
vr̄is. Locut⁹ sū ⁊ nō audist': s; aduersā-
tes imꝑio dn̄i ⁊ tumētes suꝑbia ascē-
distis in montē. Itaq̄ȝ egressus āmor-
re⁹ q̄ habitabat in mōtib⁹ ⁊ obuiā ve-
niēs ꝑsecut⁹ ē vos sic̄ solēt apes ꝑseq̄:
⁊ cecidit d̄ seir vsq̄ȝ horma. Cūq̄ȝ reuersi
ploraretis corā dn̄o non audiuit vos:
nec voci vr̄e voluit acq̄escere. Sedist'
ḡ in cadesbarne ml'to t̄p̄e. II
P Rofectiq̄ȝ inde venim⁹ in soli- A
tudinē q̄ ducit ad mare rubrū
sic̄ mihi dixerat dn̄s ⁊ circūiuim⁹ mō-
tem seir lōgo t̄p̄e. Dixitq̄ȝ dn̄s ad me:
Sufficit vob̄ circūire mōtē istū ite ꝯ
aq̄lonē ⁊ ꝑpl'o ꝑ̄cipe dicēs: Trāsibitis
ꝑ t'minos fratꝝ vr̄oꝝ filioꝝ esau q̄ ha
bitāt in seir: et timebūt vos. Uidete ḡ
diligēter ne moueamini ꝯ eos. Neq̄ȝ
em̄ dabo vobis d̄ terra eoꝝ quātū pōt
vni⁹ pedis calcare vestigiū: q꞉ in pos-
sessionē esau dedi mōtē seir Cibos eme
tis ab eis pecunia ⁊ comedetis: aquā
emptā haurieris ⁊ bibet'. Dn̄s de⁹ tu⁹ B
bn̄dixit tibi ī oī oꝑe manuū tuaꝝ. No
uit iter tuū: quō trāsieris solitudinez
hāc magnā ꝑ q̄draginta annos: habi-
tās tecū dn̄s de⁹ tu⁹: ⁊ nihil tibi defuit
Cūq̄ȝ trāsissem⁹ frēs nr̄os filios esau:
q̄ hitabāt ī seir ꝑ viā cāpestrē d̄ helath
⁊ de asiongaber: venim⁹ ad iter qd̄ du
cit ī desertū moab. Dixitq̄ȝ dn̄s ad me:

Nō pugnes ꝯ moabitas:nec ineas ad
uſus eos p̄liū. Nō ei dabo tibi ꝗcꝙ̄ ꝺ
t̄ra eoꝝ:qꝛ filijs loth tradidi ar in poſ
ſeſſionē. Emim primi fuerūt habitato
res eiꝰ ꝑlˀs magnꝰ ⁊ validꝰ ⁊ tā excel-
ſus vt de enachim ſtirpe q̄ſi gigantes
crederent̄ ⁊ eēnt ſiles filioꝝ enachi.
Deniqꝫ moabite appellāt eos emiꝫ. In
C ſeir āt:ṗus hitauerūt horrei: Quibꝰ ex-
pulſis atqꝫ delet̄ hitauerūt filij eſau ſi
cut fec̄ iſrˡi t̄ra poſſeſſiōis ſue quā de-
dit ille dn̄s. Surgētes ḡ vt trāſiremus
torrētē zareth venimꝰ ad eū. Tp̄s aūt
ꝗ ambulauimꝰ de cadeſbarne vſqꝫ ad
trāſitū torrēt̄ zareth trigita ⁊ octo an
noꝝ fuit:donec cōſumeret̄ ois ꝯgrega
tio hoim bellatorū ꝺ castr̄ :ſic iurauc
rat dn̄s: cuiꝰ manꝰ fuit adūſus eos vt
interirēt ꝺ castrorū medio. Poſtq̄ āt
vniūſi ceciderūt pugnatores:locutꝰ ē
D dn̄s ad me dicens. Tu trāſibis hodie
t̄minos moab vrbē noīe ar: ⁊ accedēs
ī vicina filioꝝ āmō: caue ne pugnes
ꝯ eos nec mouear̄ ad p̄liū. Nō ei da-
bo tibi ꝺ t̄ra filioꝝ āmon:qꝛ filijs loth
dedi eam in poſſeſſionē. Terra gigātū
reputata ē:⁊ ī ip̄a olim hitauerūt gi-
gātes:ꝗs āmonite vocāt zōnim ꝑlˀs
magnꝰ ⁊ mltꝰ ⁊ ꝓcere lōgitudinis:ſic
enachim ꝗs deleuit dn̄s a facie eorū:⁊
fecit illos hitare ꝓ eis ſic:fecerat filijs
eſau ꝗ hitāt ī ſeir delēs horreos: ⁊ t̄rā
eoꝝ illis tradēs:quā poſſidēt vſqꝫ in
p̄ns. Eueos q̄ꝫ ꝗ hitabāt ī aſerim vſqꝫ
E gazā cappadoces expulerūt eos:ꝗ egreſ-
ſi ꝺ cappadotia deleuerūt eos: ⁊ hita-
uerūt ꝓ illˀ. Surgite ⁊ trāſite torrentē
arnō. Ecce tradidi ī manu tua ſeon re
gē eſebō ammorreū ⁊ terrā eiꝰ; incipe
poſſidere:⁊ cōmitte adūſꝰ eū p̄liū. Ho
die incipiā mittere t̄rorē atqꝫ formidi
nē tuā ī ꝑlˀos ꝗ hitāt ſb oī celo vt au-
dito noīe tuo paueāt ⁊ ī morē p rturi
entiū ꝯtremiſcāt:⁊ dolore teneāt̄. Mi-
Nu.21.e ſi ḡ nūcios de ſolitudīe cademoth ad
ſeon regē eſebō v̄bis pacificis dicēs.
F Trāſibimꝰ ꝑ t̄rā tuā: publica gr a le-
mur via: Nō declinabimꝰ neqꝫ ad dex
terā neqꝫ ad ſiniſtrā:alimēta p̄cio vē-
de nob vt veſcamur:aquā pecunia tri
bue:⁊ ſic bibemꝰ. Tm̄ ē vt nobis cōce
das trāſitū:ſic fecerūt filij eſau ꝗ habi
tāt ī ſeir. ⁊ moabite ꝗ morāt̄ ī ar donec
veniamꝰ ad iordanē:⁊ trāſcamꝰ ad ter

rā quā dn̄s deꝰ nr̄ daturꝰ ē nobis. No
luitqꝫ ſeon rex eſebō dare nobis trāſi-
tū:qꝛ indurauerat dn̄s deꝰ tuꝰ ſpm̄ eiꝰ
⁊ obfirmauerat cor illiꝰ ita vt tradere
tur ī manꝰ tuas ſic nūc vides. Dixitqꝫ
dn̄s ad me. Ecce cepi tibi tradere ſeon
⁊ t̄rā eiꝰ:īcipe poſſidere eā. Egreſſuſqꝫ G
ē ſeon obuiā nobis cuꝫ oī ꝑlˀo ſuo ad
p̄liū ī ieſa:⁊ tradidit eū dn̄s deꝰ nr̄ no
bis:ꝑcuſſimuſqꝫ eū cū filijs ſuis et oī
ꝑlˀo ſuo:cūctaſqꝫ vrbes ī tp̄e illo cepi-
mꝰ interfect̄ hitatoribꝰ earū vir̄ ac mu
lieribꝰ ⁊ ꝑuulis. Nō reliq̄mꝰ ī eis ꝗcꝙ̄
abſqꝫ iumēt̄:ꝗ ī ꝑtē venere p̄dātiū:⁊
ſpolijs vrbiū q̄s cepimꝰ ab aroer ꝗ ē
ſuꝑ ripā torrēt̄ arnō oppido: qꝺ ī val
le ſitū eſt vſqꝫ galaad:nō fuit vicꝰ ⁊ ci
uitas ꝗ nr̄as effugeret manꝰ. Oēs tra
didit dn̄s deꝰ nr̄ nobis:abſqꝫ t̄ra filio
rū āmon ad quā nō acceſſimꝰ:⁊ cūctis
ꝗ adiacēt torrēti ieboc ⁊ vrbibꝰ mōta
nis:vniūſiſqꝫ locis a ꝗbꝰ nos ꝓhibu-
Taqꝫ ꝯūſi (it dn̄s deꝰ nr̄. III A
i aſcēdimꝰ ꝑ iter baſan: Egreſſuſ Nu.21.g
qꝫ ē og rex baſan ī occurſū no-
bis cū ꝑlˀo ſuo ad bellādū ī edrai. Dix
itqꝫ dn̄s ad me: Ne timeas eū:qꝛ ī ma-
nu tua traditꝰ ē cū oī ꝑlˀo ac t̄ra ſua:
facieſqꝫ ei ſicut feciſti ſeon regi āmor-
reorū ꝗ hitauit in eſebon. Tradidit ḡ
dn̄s deꝰ nr̄ ī manibꝰ nr̄is etiā og regē
baſan ⁊ vniūſū ꝑlˀm eiꝰ: ꝑcuſſimuſqꝫ
eos vſqꝫ ad iternitionē vaſtātes cūctas
ciuitates illiꝰ vno tp̄e. Nō fuit oppidū
qꝺ nos effugeret:ſexagita vrbes ⁊ oēs
regionē argob regni og ī baſan. Cun-
cte vrbes erāt munite mur̄ altiſſimis
portiſqꝫ ⁊ vectibꝰ:abſqꝫ oppidis īnūe-
ris ꝗ n̄ hēbāt muros. Et deleuimꝰ eos
ſicut feceramꝰ ſeon regi eſebon diſꝑdē
tes oēm ciuitatē viroſqꝫ ac mulieres
⁊ ꝑuulos:iumēta āt ⁊ ſpolia vrbiū di-
ripuimꝰ. Tulimꝰqꝫ illo ī tp̄e t̄rā ꝺ ma
nu duoꝝ regū āmorreoꝝ ꝗ erāt trans B
iordanē a torrēte arnon vſqꝫ ad mōtē
hermō:quē ſidonij ſarion vocāt:⁊ am
morrei ſanir:oēs ciuitates ꝗ ſite ſūt ī
planitie ⁊ vniūſā t̄rā galaad ⁊ baſan
vſqꝫ ad ſelcha ⁊ edrai ciuitates regni
og ī baſan. Solꝰ q̄ppe og rex baſan re-
ſtiterat ꝺ ſtirpe gigātū. Et mōſtrat̄ le-
ctꝰ eiꝰ ferreꝰ ꝗ ē ī ſabbath filioꝝ āmō:
nouē cubitos hn̄s lōgitudīs:⁊ q̄ttuor
latitudinis ad mēſurā cubiti viri t̄ ma

n⁹. Terrā𝔮ꝫ possedim⁹ tp̲e illo ab aro
er q̄ ē sup̲ ripā torrētꝭ arnō vsqꝫ ad me
diā p̲tē mōtꝭ galaad: ⁊ ciuitates illi⁹
dedi rubē ⁊ gad. Reliquā āt p̲tē gala
ad ⁊ oēm basā regni og: tradidi medie
tribui manasse: oēm regionem argob.
Cūctaqꝫ basan vocabat̄ t̄ra gigātū. Ja
ir fili⁹ manasse possedit oēm regionē
argob vsqꝫ ad t̄minos gessuri ⁊ macha-
ti. Vocauitqꝫ ex noīe suo basan auo-
thiair. i. villas iair vsqꝫ in p̄sentē diē.
C Machir q̄ꝫ dedi galaad: ⁊ tribub⁹ ru-
ben: ⁊ gad dedi t̄rā galaad vsqꝫ ad tor
rentē arnō mediū torrētꝭ ⁊ finiū vsqꝫ
ad torrētē ieboc q̄ ē t̄min⁹ filioꝝ am-
mon: ⁊ planitiē solitudis atqꝫ iorda-
nē: ⁊ terminos ceneret vsqꝫ ad mare
deserti qd̄ ē salsissimū ad radicē mōtꝭ
phasga ꝯ oriētē. Precepitqꝫ vob̄ i tp̲e
illo dicēs. Dn̄s de⁹ vr̄ dat vob̄ t̄rā hāc
in hereditatē: expediti p̄cedite frēs ve
stros filios isrl̄ oēs viri robusti absqꝫ
vxorib⁹ ⁊ puul'atqꝫ iumētꝭ. Noui em̄
q̄ plura habeatꝭ pecora ⁊ i vrbib⁹ re-
manere debebūt q̄s tradidi vob̄: donec
reqem tribuat dn̄s frīb⁹ vr̄is sic̄ vob̄
tribuit: ⁊ possideāt ip̄i etiā terrā quā
datur⁹ ē eis trās iordanē: tūc reūtet̄
vnusq̄sqꝫ i possessionē suā quā dedi vo
bis. Josue q̄qꝫ in tp̲e illo p̄cepi dicēs.
Oculi tui viderunt q̄ fecit dn̄s de⁹ nr̄
duob⁹ his regib⁹: sic faciet oīb⁹ regnis
ad q̄ trāsitur⁹ es. Ne timeas eos. Dn̄s
D em̄ de⁹ vr̄ pugnabit p̄ vob̄. Precatus
qꝫ sum dn̄m in tp̲e illo dicēs: Dn̄e de⁹
tu cepisti on̄dere s̄uo tuo magnitudi-
nē tuā manūqꝫ fortissimā. Neqꝫ em̄ ē
ali⁹ de⁹ vel i celo vel i t̄ra q̄ possit face
re op̲a tua ⁊ cōparari fortitudini tue.
Trāsibo igit̄ ⁊ videbo t̄rā hāc optimā
trās iordanē: ⁊ mōtē istū egregiū ⁊ li-
banū. Irat⁹qꝫ ē dn̄s mihi p̄pter vos:
nec exaudiuit me: s̄ꝫ dixit mihi: Suffi-
cit tibi: neq̄qꝫ vltra loq̄rꝭ d̄ hac re ad
me. Ascēde cacumē phasge: ⁊ ocl'os tu
os circūfer ad occidētē ⁊ ad aq̄lonē:
austrūqꝫ ⁊ oriētē: ⁊ aspice. Nec em̄ trā
sibis iordanē istū. Precipe iosue ⁊ cor
robora cū atqꝫ conforta: q̄r ip̄e p̄cedet
p̲p̲lm istū ⁊ diuidet eis t̄rā quā visur⁹
es. Mānsim⁹qꝫ i valle ꝯ phanū phogor
A Et nūc isrl' audi p̄cepta IIII
e ⁊ iudicia q̄ ego doceo te vt faci
ens ea viuas: ⁊ ingrediēs pos-
sideas t̄rā quā dn̄s de⁹ patrū vr̄oꝝ da
tur⁹ ē vob̄. Nō addetꝭ ad v̄bū qd̄ vob̄
loq̄r: nec auferetꝭ ex eo. Custodite mā-
data dn̄i dei vr̄i q̄ ego p̄cipio vob̄. O-
culi vr̄i viderūt oīa q̄ fecit dn̄s ꝯtra be-
elphegor: quō cōtriuerit oēs cultores
ei⁹ d̄ medio vr̄i. Vos āt q̄ adheretꝭ dn̄o
deo vr̄o. viuitꝭ vniūsi vsqꝫ i p̄sentē di
em. Scitꝭ q̄ docuerim vos p̄cepta at-
qꝫ iusticias: sic̄ mādauit mihi dn̄s de⁹
me⁹: sic facietꝭ ea i t̄ra quā possessuri
estis: ⁊ obs̄uabitꝭ ⁊ iplebitꝭ op̲e. Hec ē
em̄ vr̄a sapia ⁊ intellect⁹ corā p̲p̲lis: vt
audiētes vniūsa p̄cepta hec dicāt. En
p̲p̲lus sapiēs ⁊ itelligēs: gens magna.
Nec ē alia natio tā grādis q̄ habeat
deos appropiquātes sibi: sic̄ de⁹ nr̄ ad
est cūctꝭ obsecrationib⁹ nr̄is. Que em̄ B
ē alia gēs sic iclyta vt habeat cerimo-
nias iustaqꝫ iudicia et vniūsam legē
quā ego p̄ponā hodie an̄ ocl'os vr̄os.
Custodi igit̄ temetip̄m ⁊ aīam tuā sol
licite. Ne obliuiscarꝭ v̄boꝝ q̄ viderūt
ocl'i tui: ⁊ ne excidāt de corde tuo cun-
ctꝭ dieb⁹ vite tue. Docebis ea filios ac
nepotes tuos: diē i q̄ stetisti corā dn̄o
deo tuo i oreb qn̄ dn̄s locut⁹ ē mihi di
cēs: Cōgrega ad me p̲p̲lm vt audiāt s̄-
mones meos: ⁊ discāt timere me oī tp̲e
q̄ viuūt i t̄ra: doceātqꝫ filios suos. Et
accessistis ad radices mōtꝭ q̄ ardebat
vsqꝫ ad celū: erātqꝫ i eo tenebre ⁊ nu-
bes ⁊ caligo. Locut⁹qꝫ ē dn̄s ad vos
medio ignis. Vocē v̄boꝝ ei⁹ audistiꝭ
⁊ formā penit⁹ nō vidistꝭ. Et on̄dit vo
bis pactū suū qd̄ p̄cepit vt faceretꝭ: ⁊ o
cē v̄ba q̄ scripsit in duab⁹ tabul' lapi-
deis. Mihiqꝫ mādauit i illo tp̲e vt do
cerē vos cerimonias ⁊ iudicia q̄ face
re deberetꝭ i t̄ra quā possessuri estis. Cu
stodite igit̄ sollicite aīas vr̄as: Nō vi- C
distis aliquā siītudinē i die q̄ locut⁹ ē
vobis dn̄s i oreb d̄ medio ignis ne for
te decepti faciatꝭ vobis sculptā siītu
dinē: aut imaginē masculi vel femine
siītudinē oīm iumētoꝝ q̄ sūt sup̲ t̄rā
vel auiū sub celo volātiū: atqꝫ reptiliū
q̄ mouēt̄ i terra: siue pisciū q̄ sub t̄ra
morāt̄ i aq̄s: ne forte eleuatꝭ ocul' ad
celū videas solē ⁊ lunā ⁊ oīa astra celi
⁊ errore deceptus adores ea ⁊ colas: q̄
creauit dn̄s de⁹ tu⁹ i misteriū cūctꝭ gē
tib⁹ q̄ sub celo sūt. Vos āt tulit dn̄s et
eduxit de fornace ferrea egypti: vt ha-

beret ꝓplm hereditariũ ſicᷓ ē ĩ pñti die
Iratuſqꝫ ē dñs ↄ me ꝓpᷓ ſmões vr̃os:
ꝛ iurauit vt nõ trãſirẽ iordanẽ: nec in
grederer t̃rã optimã quã datur⁹ ē vo-
bis. Ecce moriar ĩ hac humo: nõ trãſi-
bo iordanẽ: vos traſibitꝭ ꝛ poſſidebitꝭ
D t̃rã egregiã. Caue ne qñ obliuiſcarꝭ pa
cti dñi dei tui qđ pepigit tecũ: ꝛ facias
tibi ſculptã ſil̃itudinẽ eoꝝ q̃ fieri dñs
b.12.g ꝓhibuit. ‖Quia dñs de⁹ tu⁹ ignis cõſu
mẽs ẽ: de⁹ emulator. Si genueritꝭ fili
os ac nepotes: ꝛ morati fueritꝭ ĩ t̃ra de
ceptiqꝫ fecerit⁊ voƀ aliquã ſil̃itudinẽ
patrãtes malũ corã dño deo vr̃o vt eũ
f.30.d ad iracũdiã ꝓuocetꝭ: teſtes inuoco ho-
die celũ ꝛ terrã: cito ꝑituros vos eẽ đ
t̃ra quã trãſito iordane poſſeſſuri eſtꝭ.
Nõ hitabitꝭ ĩ ea logo tꝑe: ſed delebit
vos dñs atqꝫ diſꝑget ĩ oẽs gẽtes: ꝛ re-
manebitꝭ pauci ĩ natiõib⁹ ad q̃s vos
ductur⁹ ē dñs. Ibiqꝫ ſuietꝭ diĳs q̇ ho-
minũ manu fabricati ſũt: ligno ꝛ lapi-
di q̇ nõ vidẽt nec audiũt nec comedũt
E nec odorant̃. Cũqꝫ q̃ſierꝭ ibi dñm deũ
tuũ iuenies eũ: ſi tñ toto corde q̃ſieris
ꝛ tota tribulatiõe aĩe tue poſtqꝫ te in-
uenerit oĩa q̃ p̃dicta ſũt: Nouiſſimo ãt
tꝑe reũterꝭ ad dñm deũ tuũ et audias
vocẽ ei⁹: qꝛ de⁹ miſericos dñs de⁹ tu⁹
eſt. Nõ dimittet te nec oĩno delebit: ne
qꝫ obliuiſcet̃ pacti ĩ q̃ iurauit p̃ribus
tuis. Interroga đ dieb⁹ antiq̃s q̇ fuerũt
añ te ex die q̃ creauit dñs de⁹ hoĩem ſu
ꝑ t̃rã a ſũmo celi vſqꝫ ad ſũmũ ei⁹: ſi fa
cta ẽ aliqñ huiuſcemodi res aut vnqꝫ
cognitũ ẽ: vt audiret ꝓpl̃s vocẽ dñi dei
loquẽtꝭ đ medio ignis ſicᷓ tu audiſti ꝛ
ꝛ vidiſti: ſi fecit de⁹ vt ingrederet̃ ꝛ tol
leret ſibi gẽtẽ đ medio nationũ ꝑ tẽ-
ptatiões: ſigna atqꝫ portẽta: ꝑ pugnã
ꝛ robuſtã manũ extentũqꝫ brachiũ et
horribiles viſiões: iux̃ oĩa q̃ fecit ꝓ no
bis dñs de⁹ nr̃ ĩ egypto vidẽtib⁹ ocul̃
tuis vt ſcires qm̃ dñs ip̃e ẽ de⁹: ꝛ ñ eſt
F ali⁹ p̃ter vnũ. De celo te fecᷓ audire vo
cẽ ſuã: vt doceret te: ꝛ in t̃ra oñdit tibi
ignẽ ſuũ maximũ: ꝛ audiſti ꝟba illi⁹ đ
medio ignis: qꝛ dilexit p̃res tuos: ꝛ ele
git ſemẽ coꝝ poſt eos. Eduxitqꝫ te p̃ce
dẽs in ꝟtute ſua magna ex egypto vt
deleret natiões maxĩas ꝛ fortiores te ĩ
introitu tuo: ꝛ ĩtroduceret te: daretqꝫ
tibi t̃rã eaꝝ ĩ poſſeſſionẽ: ſicᷓ cernis in
p̃ñti die. Scito ẽ͛ hodie et cogitato in

corde tuo ꝙ dñs ip̃e ẽ de⁹ ĩ celo ſurſũ
ꝛ ĩ terra deorſũ ꝛ nõ ſit ali⁹. Cuſtodi p̃-
cepta ei⁹ atqꝫ mãdata q̃ ego p̃cipio ti-
bi: vt bñ ſit tibi ꝛ filĳs tuis poſt te: et
ꝑ maneas mľto tꝑe ſuꝑ terrã quã dñs
de⁹ tu⁹ datur⁹ ẽ tibi. Tũc ſeꝑauit moy
ſes tres ciuitates trãs iordanẽ ad ori-
entalẽ plagã vt cõfugiat ad eas q̇ oc-
ciderit nolẽs ꝓximũ ſuũ nec fuerit ſi-
bi inimic⁹ añ vnũ ꝛ alterũ diẽ: ꝛ ad ha
rũ aliquã vrbiũ poſſit euadere: boſor ĩ B
ſolitudine q̃ ſita ẽ ĩ t̃ra cãpeſtri de tri-
bu ruben: ꝛ ramoth ĩ galaad q̃ ẽ ĩ tri-
bu gad: ꝛ golã ĩ baſan q̃ ẽ ĩ tribu ma-
naſſe. Iſta ẽ lex quã ꝓpoſuit moyſes co
rã filĳs iſrl̃: ꝛ hec teſtimonia ꝛ ceremo
nie atqꝫ iudicia q̃ locut⁹ ẽ ad filios iſ
rael qñ egreſſi ſũt de egypto trãs iorda
nẽ ĩ valle ↄ phanũ phogor ĩ t̃ra ſeon
regꝭ ãmorrei q̇ hitauit ĩ eſebon quẽ ꝑ-
cuſſit moyſes. Filĳ q̃ꝫ iſrl̃ egreſſi ex egy
pto poſſederũt t̃rã ei⁹ ꝛ terrã og regis
baſã duoꝝ regũ ãmorreoꝝ q̇ erãt trãſ
iordanẽ ad ſol̃ ortũ ab aroer q̃ ſita eſt
ſuꝑ ripã torrẽtꝭ arnon vſqꝫ ad montẽ
ſeon q̇ ẽ ꝛ hermon: oẽm planitiẽ trãs
iordanẽ ad oriẽtalẽ plagã vſqꝫ ad ma
re ſolitudĩs: ꝛ vſqꝫ ad radices montis

Ocauitqꝫ moy (phaſga. V
v ſes oẽm iſraelẽ ꝛ dixit ad eum. A
Audi iſrl̃ cerimonias atqꝫ iu-
dicia q̃ ego loquor in aurib⁹ vr̃is ho-
die. Diſcite ea: ꝛ oꝑe cõplete. Dñs de⁹
noſter pepigit nobiſcũ fed⁹ ĩ oreb. Nõ
cũ patrib⁹ nr̃is iniĳt pactũ ſꝫ nobiſcũ:
q̇ imp̃ſentiaꝝ ſum⁹ ꝛ viuim⁹. Facie ad
faciẽ locut⁹ ẽ nobis ĩ mõte de medio
ignis. Ego ſequeſter ꝛ medi⁹ fui inter
deũ ꝛ vos in tꝑe illo: vt annũciarẽ vo
bis ꝟba ei⁹. Timuiſtis eñ ignẽ et nõ
aſcẽdiſtꝭ ĩ mõtẽ. Et ait: ‖Ego dñs de⁹
tu⁹ q̇ eduxi te de terra egypti đ domo Exo.20.a
ſuitutꝭ. Nõ habebis deos alienos ĩ cõ Ps̃.80.
ſpectu meo. Nõ facies tibi ſculptile nec
ſil̃itudinẽ oĩm q̃ ĩ celo ſũt deſuꝑ: ꝛ q̃ ĩ
terra deorſuꝫ: ꝛ q̃ verſãt̃ ĩ aq̃s ſub ter-
ra. Nõ adorabis ea ꝛ nõ coles. Ego eĩ Exo.34.a
ſum dñs de⁹ tu⁹: de⁹ emulator reddẽs Nañ.1.a.
iniq̃tatẽ patrũ ſuꝑ filios ĩ terrã ꝛ q̃rtã
generationẽ his q̇ oderũt me: ꝛ faciẽs
miſericordiã ĩ multa milia diligẽtib⁹
me ꝛ cuſtodiẽtib⁹ p̃cepta mea. Nõ vſur B
pabis nomẽ dei tui fruſtra: qꝛ nõ erit
impunit⁹ qui ſuꝑ re vana nomẽ eius

Leui.25.a aſſūpſerit. Obſua diē ſabbati vt ſctifi
Hiere.17.c ces eū: ſicͭ pcepit tibi dñs deꝰ tuꝰ. Sex
Ezec.20.c diebus opaberꝭ: ⁊ facies oīa opa tua.
Nee.9.c Septimꝰ dies ſabbati eſt.i.reqes dñi
dei tui. Nō facies ī eo qcq̄ opis: tu et
filiꝰ tuꝰ ⁊ filia: ſuꝰ ⁊ ancilla: bos ⁊ aſi
nꝰ: ⁊ oē iumētū tuū: ⁊ pegrinꝰ q ē ītra
portas tuas vt reqeſcat ſuus ⁊ ācilla
tua ſicͭ ⁊ tu. Memēto q ⁊ ipē ſuierꝭ ī
egypto: ⁊ eduxerit te īde dñs deꝰ tuꝰ ī
manu forti ⁊ brachio extēto: Idcirco p
Exo.20.b cepit tibi vt obſuareſ diē ſabbati. ‖ Ho
Mat.15.a nora patrē tuū ⁊ matrē: ſicut pcepit ti
Mar.7.a bi dñs deꝰ tuꝰ: vt lōgo viuas tpe: ⁊ bñ
ſit tibi ī tra quā dñs deꝰ tuꝰ daturꝰ ē
Mat.5.c tibi. ‖ Nō occides: neq̄ mechaberꝭ: fur
Ro.13.b. tū neq̄ nō facies: nec loqris ꝯ pximū tuū
C falſū teſtimoniū. Nō cōcupiſces vxorē
pximi tui: nō domū: nō agrū: nō ſuū:
nō ācillā: nō bouē: ñ aſinū: ⁊ vniūſa q
illiꝰ ſūt. Hec vba locutꝰ ē dñs ad oēm
mltitudinē vrā ī mōte: d medio ignis
⁊ nubis et caligis: voce magna: nihil
addēs āpliꝰ ⁊ ſcpſit ea ī duabꝰ tabu
lis lapideis qs tradidit mihi. Uos āt
poſtq̄ audiſtꝭ vocē d medio tenebrax:
⁊ mōtē ardere vidiſtꝭ: acceſſiſtꝭ ad me
oēs pncipes tribuū ⁊ maiores natu: at
q̄ dixiſtꝭ: Ecce oñdit nob dñs deꝰ nr
maieſtatē ⁊ magnitudinē ſuā. Uocē ei
eiꝰ audiuimꝰ d medio ignis ⁊ pbaui-
mus hodie q loquēte deo cū hoie vi-
xerit hō. Cur ḡ moriemur et deuorabit
nos ignis h maximꝰ? Si eñ audieri-
mꝰ vltra vocē dñi dei nri moriemur.
Quid ē oīs caro vt audiat vocē dei vi
uētꝭ q d medio ignis loqt ſicͭ nos au
D diuimꝰ ⁊ poſſit viuere? Tu magꝭ acce
de: ⁊ audi cūcta q dixerit dñs deꝰ nr ti
bi loqriſq̄ ad nos: ⁊ nos audiētes fa-
ciemꝰ ea. Qd cū audiſſꝫ dñs: ait ad me.
Audiui vocē vbox pplī huiꝰ q locuti
ſūt tibi. Bñ oīa ſūt locuti. Quis det ta
lē eos hre mētē vt timeāt me ⁊ cuſto-
diāt vniūſa mādata mea in oi tpe: vt
bñ ſit eis ⁊ filijs eox ī ſempitnū? Ua-
de ḡ ⁊ dic eis: Reūtimini ī tētoria vra
Tu vo h ſta mecū: ⁊ loqr tibi oīa mā-
data mea ⁊ cerimonias atq̄ iudicia q
docebis eos vt faciāt ea ī tra quā da-
I.17.b bo illꝭ ī poſſeſſionē. Cuſtodite igit ⁊ fa-
cite q pcepit dñs deꝰ vobis. Nō decli-
nabitis neq̄ ad dexterā neq̄ ad ſini-
ſtrā: ſꝫ p viā quā pcepit dñs deꝰ: veſter
ambulabitꝭ: vt viuatꝭ ⁊ bñ ſit vobis
⁊ ptelēt dies vri ī tra poſſeſſiōis vre.

Ec ſūt pcepta ⁊ cerimonie VI A
h atq̄ iudicia q mādauit dñſ deꝰ
vr vt docerē vos: vt faciatꝭ ea
ī tra ad quā trāſgredimini poſſidēdā:
vt timeas dñꝫ deū tuū: ⁊ cuſtodias oīa
mādata ⁊ pcepta eiꝰ q ego pcipio tibi
⁊ filijs ac nepotibꝰ tuis cūctꝭ diebꝰ vi
te tue vt plōgent dies tui. Audi iſrl ⁊
obſua vt faciaſ q pcepit tibi dñs: ⁊ bñ
ſit tibi: ⁊ mltiplicerꝭ āpliꝰ ſicͭ pollicitꝰ
eſt dñs deꝰ patrū tuox tibi trā lacte ⁊
melle manātē. ‖ Audi iſrl: Dñs deꝰ nr Mat.
deꝰ vnꝰ ē: Diliges dñm deū tuū ex to- Mar.
to corde tuo: ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ ex to- Lu.10
ta fortitudine tua. Erūtq̄ vba hec q B
ego pcipio tibi hodie in corde tuo: et I.11.c
narrabis ea filijs tuis: ⁊ meditaberis
ſedēs ī domo tua: ⁊ ambulās ī itinere
dormiēs atq̄ ꝯſurgēs: ⁊ ligabis ea qſi
ſignū ī manu tua: erūtq̄ ⁊ mouebunt
īter oclos tuos: ſcribeſq̄ ea ī limie et
oſtijs domꝰ tue. Cūq̄ introduxerit te
dñs deꝰ tuꝰ ī trā p q iurauit prībꝰ tu-
is: abraā yſaac ⁊ iacob: et dederit tibi
ciuitates magnas ⁊ optimas qs ñ edi
ficaſti: domos plenas multarū opum
quas nō extruxiſti: ciſternas quas nō
fodiſti: vineta ⁊ oliueta q nō plātaſti
⁊ comederis ⁊ ſaturatꝰ fueris: caue di
ligēt ne obliuiſcarꝭ dñi dei tui: q edu
xit te d terra egypti d domo ſuitutis. C
Dñm deū tuū timebis: ⁊ illi ſoli ſuies I.10.
ac p nomē illiꝰ iurabis: Nō ibitꝭ poſt Mat.
deos alienos cūctaxgētiū q ī circūitu Luc.
vro ſūt: qm deꝰ emulator dñs deꝰ tuꝰ
ī medio tui: ne qñ iraſcat furor dñi dei
tui ꝯ te: ⁊ auferat te de ſupficie terre.
Nō tēptabis dñm deū tuū: ſicut tēpta
ſti in loco tēptationis. Cuſtodi pcepta
dñi dei tui ac teſtimonia ⁊ cerimoni-
as qs pcepit tibi: ⁊ fac qd placitū ē et
bonū ī ꝯſpectu dñi vt bñ ſit tibi: ⁊ in-
greſſus poſſideas trā optimā d q iura-
uit dñs prībꝰ tuis: vt deleret oēs ini-
micos tuos corā te: ſicut locutꝰ eſt. Cū D
intrrogauerit te filiꝰ tuꝰ cras dicēs: qd
ſibi volūt teſtimonia hec ⁊ cerimonie
atq̄ iudicia q pcepit dñs deꝰ nr nob?
dices ei: Serui eramꝰ pharaōis ī egy
pto: ⁊ eduxit nos dñs d egypto ī ma-
nu forti: fecitq̄ ſigna atq̄ pdigia ma
gna: ⁊ peſſima in egypto ꝯ pharaonē

ꝛ oēm domū illi⁹ ī ꝯspectu nr̄o: ꝛ edu-
xit nos ide vt itroduct⁊ daret t̄rā sup
q̄ iurauit pr̄ib⁹ nr̄is. Precepitq̄ nob
dn̄s vt faciam⁹ oīa legitia hec ꝛ timea
m⁹ dn̄m deū nr̄m vt bn̄ sit nobis cun-
ct⁊ dieb⁹ vite nr̄e sic̄ ē hodie. Eritq̄
nr̄i misericors: si custodierim⁹ ꝛ feceri
m⁹ oīa p̄cepta ei⁹ corā dn̄o deo nr̄o sic̄
A Um ve (mādauit nobis. VII
c ro itroduxerit te dn̄s de⁹ tu⁹ in
terrā quā possessur⁹ igredier̄: ꝛ
deleuerit gētes mltas corā te: etheū et
gergezeū ꝛ āmorreū ꝛ chananeū ꝛ phe
rezeū ꝛ eueū ꝛ iebuseū: septē gētes mlt
to maior⁊ nūeri q̄ tu es ꝛ robustiores
te: tradideritq̄ eas dn̄s de⁹ tu⁹ tibi: ꝑ
0.23.d cuties eas vsq̄ ad iternitionē. ‖ Nō in
ꝛ 33.a ibis cū eis fedus: nec misereber⁊ eaꝝ:
neq̄ sociabis cū eis cōiugia. Filiā tuā
nō dabis filio ei⁹: nec filiā illi⁹ accipi
es filio tuo q̄ꝛ seducet filiū tuū ne seq̄t
me: ꝛ vt mag⁊ suiat dn̄s alienis: iras-
cet̄q̄ furor dn̄i ꝛ delebit te cito. Quin
.34.b poti⁹ hec faciet⁊ eis. ‖ Aras eoꝝ subū
i.12.a tite: ꝛ ꝯfringite statuas: lucosq̄ succi-
.14.a dite: ꝛ sculptilia cōburite: q̄ꝛ ppl's san-
.26.d ct⁹ es dn̄o deo tuo. Te elegit dn̄s deus
B tu⁹ vt sis ei ppl's peculiar⁊ d̄ cūct⁊ po-
pulis q̄ sūt sup t̄rā. Nō q̄ꝛ cūctas gētes
nūero vincebat⁊: vob iūct⁹ ē dn̄s ꝛ ele
git vos: cū oīb⁹ sit⁊ ppl'is pauciores: s̄z
q̄ꝛ dilexit vos dn̄s: ꝛ custodiuit iuramē
i.22.a tū qd̄ iurauit patrib⁹ vr̄is. Eduxitq̄
vos ī manu forti ꝛ redemit d̄ domo s̄-
uitut⁊: d̄ manu pharaōis reg⁊ egypti:
ꝛ scies q̄ꝛ dn̄s de⁹ tu⁹ ip̄e ē de⁹ fort⁊ ꝛ
fidel': custodiens pactū ꝛ misericordiā
diligētib⁹ se: ꝛ his q̄ custodiūt p̄cepta
ei⁹ ī mille generatiōes: ꝛ reddēs odiē-
tib⁹ se stati: ita vt disꝑdat eos ꝛ vltra n̄
differat: ptin⁹ eis restituēs qd̄ meret̄:
Custodi ꝰ p̄cepta ꝛ cerimonias atq̄ iu
dicia q̄ ego mādo tibi hodie vt facias.
Si postq̄ audier⁊ hec iudicia: custodi
er⁊ ea ꝛ fecer⁊ custodiet: ꝛ dn̄s de⁹ tu⁹
pactū tibi ꝛ misericordiā quā iurauit
pr̄ib⁹ tuis: ꝛ diliget te ac mltiplicabit:
bn̄dicetq̄ fructui vētris tui ꝛ fructui
terre tue frumēto tuo atq̄ vindemie:
oleo ꝛ armēt⁊: gregib⁹ ouiū tuarū sup
t̄rā: p̄ q̄ iurauit pr̄ib⁹ tuis vt daret eā
C tibi. Bn̄dict⁹ eris iter oēs ppl'os. Non
0.23.d erit apud te steril' vtriusq̄ sex⁹: tā ī ho
minib⁹ q̄ ī gregib⁹ tuis. Auferet dn̄s

a te oēm lāguorē: ꝛ ifirmitates egypti
pessimas q̄s nouisti nō inferet tibi: s̄z
cūct⁊ hostib⁹ tuis. Deuorab oēs ppl'os
q̄s dn̄s de⁹ tu⁹ datur⁹ ē tibi. Nō par-
cet eis ocul⁹ tu⁹ nec suies dijs eoꝝ: ne
sint ī ruinā tui. Si dixer⁊ ī corde tuo:
plures sūt gētes iste q̄ ego: quō pote-
ro delere eas: noli metuere s̄z recorda-
re q̄ fecerit dn̄s de⁹ tu⁹ pharaōi ꝛ cūct⁊
egyptijs plagas maxias q̄s viderūt ocl'i
tui: ꝛ signa atq̄ portēta manūq̄ robu
stā: ꝛ extētū brachiū vt educeret te dn̄s
de⁹ tu⁹. Sic faciet cūct⁊ ppl'is q̄s metu
is. Insup ꝛ strabrones mittet dn̄s de⁹ Exo.23.d. et
tuus ī eos donec deleat oēs atq̄ disꝑ- 33.a.
dat q̄ te fugerint et latere nō poterit. Jos.24.c
Nō timeb eos: q̄ꝛ dn̄s de⁹ tu⁹ ī medio D
tui ē: De⁹ magn⁹ ꝛ terribil': ip̄e ꝯsumet
natiōes has ī ꝯspectu tuo paulati at-
q̄ ꝑ ꝑtes. Nō poter⁊ eas delere parit:
ne forte mltiplicet̄ ꝯ te bestie t̄re. Da-
bitq̄ eos dn̄s de⁹ tu⁹ ī ꝯspectu tuo ꝛ ī
terficiet illos donec penit⁹ deleāt̄. Tra
detq̄ reges eoꝝ ī man⁹ tuas: ꝛ disꝑdes
noīa eoꝝ sub celo. Null⁹ poterit resiste
re tibi: donec ꝯteras eos: Sculptilia eo
rū igne cōbures. Nō cōcupisces argen
tū ꝛ aurū d̄ q̄b⁹ facta sūt: neq̄ assumes 2.Mach.12.f
ex eis tibi q̄cq̄ ne offendas: ppt̄ea: q̄ꝛ
abominatio ē dn̄i dei tui: nec iferes q̄ppiā
ex idolo ī domū tuā: ne fias anathema
sic̄ ꝛ illud ē. Quasi spurcitiā detestabe
ris: ꝛ velut inq̄namētū ac sordes abo-
miatiōi hēbis q̄ꝛ anathema ē. VIII
Mne mādatū qd̄ ego p̄cipio ti A
o bi hodie caue diligēter vt faci-
as vt possit⁊ viuere ꝛ mltiplice
mini igressiq̄ possideat⁊ t̄rā p̄ q̄ iura-
uit dn̄s pr̄ib⁹ vr̄is. Et recordaber⁊ cū-
cti itiner⁊ ꝑ qd̄ adduxit te dn̄s de⁹ tu⁹
q̄draginta annis ꝑ desertū vt affliger-
ret te atq̄ tēptaret: ꝛ nota fierēt q̄ in
tuo aīo versabāt̄: vtrū custodires mā-
data illi⁹ an non. Afflixit te penuria:
ꝛ dedit tibi cibū māna qd̄ ignorabas
tu ꝛ pr̄es tui vt ondēderet tibi q̄ n̄ ī so- Mat.4.a
lo pane viuit hō: s̄z ī oī v̄bo qd̄ egredi Luc.4.a
tur d̄ ore dn̄i. Uestimētū tuū q̄ opieba
ris neq̄q̄ vetustate defecit: ꝛ pes tu⁹ n̄
ē subtrit⁹. En q̄dragesim⁹ ān⁹ ē: vt re
cogites ī corde tuo q̄ꝛ sicut erudit fili-
um suū hō: sic dn̄s de⁹ tu⁹ erudiuit te B
vt custodias mādata dn̄i dei tui ꝛ am-
bules in vijs ei⁹: ꝛ timeas eū. Dn̄s eī

de⁹ tu⁹ itroducet te i t̃rã bonã: t̃rã ri-
uorũ aquarũq; ⁊ fontiũ: i cui⁹ cãpis ⁊
mõtib⁹ erũpũt fluuioꝝ abyssi: t̃rã fru-
mẽti hordei ac vineaꝝ. i q̃ fic⁹ ⁊ malo
granata ⁊ olineta nascũt̃: t̃rã olei ac
mellis: vbi absq; vlla penuria cõedes
panẽ tuũ: ⁊ reꝝ oĩm abũdãtia ꝑfruer̃
cui⁹ lapides ferrũ sũt: ⁊ de mõtib⁹ ei⁹
eris metalla fodiũt̃ vt cũ comeder̃ et
satiat⁹ fueris: bñdicas dño deo tuo ꝓ
C terra optima quã dedit tibi. Obserua
⁊ caue ne qñ obliuiscar̃ dñi dei tui: ⁊
negligas mãdata ei⁹ atq; iudicia ⁊ ce
rimonias q̃s ego p̃cipio tibi hodie: ne
postq̃ȝ comeder̃ ⁊ satiat⁹ fuer̃: domos
pulchras edificauer̃ ⁊ habitauer̃ in
eis: habuerisq; armẽta boũ ⁊ ouiũ gre
ges: argẽti ⁊ auri cũctaꝝq; reꝝ copiã:
eleuet̃ cor tuũ: ⁊ nõ remiscar̃ dñi dei
tui q̇ eduxit te d̃ terra egypti de domo
s̃uitut̃: ⁊ ductor tu⁹ fuit i solitudine
magna atq; terribili: i q̃ erat serpens
Nu.20.b flatu adurẽs ⁊ scorpio ac dipsas ⁊ nul
Exo.17. le oĩno aq̃: q̇ eduxit riuos de petra du-
Exo.16.d rissima: ⁊ cibauit te mãna i solitudine
D qđ nesciérũt p̃res tui. Et postq̃ȝ afflix-
it ac ꝓbauit: ad extremũ miser̃t⁹ ẽ tui
ne diceres i corde tuo: fortitudo mea ⁊
robur man⁹ mee hec mihi oĩa p̃stiter̃t
sed recorder̃ dñi dei tui ꝙ ip̃e vires ti
bi p̃buerit: vt ipleret pactũ suũ suꝑ q̇
iurauit p̃rib⁹ tuis sic̃ p̃ñs indicat di-
es. Sin aũt oblit⁹ dñi dei tui: secut⁹ fu
er̃ deos alienos: coluerisq; illos ⁊ ado
rauer̃: ecce nũc p̃dico tibi ꝙ oĩa dis-
pereas. Sicut gẽtes q̃s deleuit dñs in
introitu tuo: ita ⁊ vos ꝑibit̃ si inobe
diẽtes fuerit̃ voci dñi dei vestri. IX
A Uid isrl̃: Tu trãsgredier̃ hodie
a iordanẽ: vt possideas natiões
maximas ⁊ fortiores te ciuitates
in gẽtes ⁊ ad celũ vsq; muratas: ꝑplm
magnũ atq; sublimẽ: filios enachim
q̃s ip̃e vidisti ⁊ audisti: q̇b⁹ null⁹ põt
ex adũso resistere. Scies ḡ hodie ꝙ dñs
de⁹ tu⁹ ip̃e trãsibit añ te ignis deuo-
rãs atq; cõsumãs: q̇ ꝯterat eos: ⁊ dele
at atq; dispdat añ faciẽ tuã velocit̃: si
cut locut⁹ ẽ tibi. Ne dicas i corde tuo
cũ deleuerit eos dñs de⁹ tuus i ꝯspectu
tuo ꝓp̃t iusticiã meã itroduxit me dñs
vt t̃rã hãc possiderẽ: cũ ꝓpter ipietates
suas iste delete sint natiões. Neq; eñ
ꝓp̃t iusticias tuas ⁊ eq̇tatẽ cordis tui
igredier̃ vt possideas t̃ras eaꝝ: s; q2 il-
le egert̃ ipie: itroeũte te delete sũt: ⁊ vt
cõpleret v̾bũ suũ dñs qđ sub iuramẽto
pollicit⁹ ẽ p̃rib⁹ tuis abraã ysaac ⁊ ia
cob. Scito ḡ ꝙ nõ ꝓp̃t iusticias tuas B
dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi terrã hãc opti
mã i possessiõez cũ durissime ceruic̃ sis
ꝑpl̃s. Memẽto ⁊ ne obliuiscar̃ quõ ad
iracũdiã ꝓuocauer̃ dñm deũ tuũ i so-
litudie: Ex eo die q̇ egressus es ex egy-
pto vsq; ad locũ istũ semꝑ adũsũ dñm
ꝯtẽdisti. Nã ⁊ i oreb ꝓuocasti eũ. ⁊ ira Exo.32
t⁹ delere te voluit: qñ ascẽdi i mõtẽ vt
acciperẽ duas tabulas lapideas pacti
qđ pepigit vobiscũ de⁹. ⁊ ꝑseuerau in
mõte q̃dragita dieb⁹ ac noctib⁹: panẽ
nõ comedẽs ⁊ aquã ñ bibẽs. Deditq;
mihi duas tabl̃as lapideas sc̃ptas di-
gito dei: ⁊ cõtinẽtes oĩa v̾ba q̃ vob̃ lo
cut⁹ ẽ i monte d̃ medio ignis qñ cõtio
ꝑpl̃i cõgregata ẽ. Cũq; trãsissent q̃dra-
ginta dies ⁊ totidẽ noctes: dedit mihi
dñs duas tabl̃as lapideas: tabl̃as fede
ris: Dixitq; mihi: Surge ⁊ descẽde hic
cito: q2 ꝑpl̃s tu⁹ quẽ eduxisti d̃ egypto
deseruer̃t velocit̃ viã quã demõstrasti
eis: fecerũtq; sibi ꝯflatile. Rursũq; ait
dñs ad me: Cerno ꝙ ꝑpl̃s iste dure cer- C
uic̃ sit: dimitte me vt cõterã eũ: ⁊ de-
leã nomẽ ei⁹ d̃ sub celo: ⁊ cõstituã te su
ꝑ gẽtẽ q̃ hac maior ⁊ fortior sit: Cũq;
d̃ mõte ardẽte descẽderẽ: ⁊ duas tabu
las feder̃ vtraq; tenerẽ manu: vidissẽ
q; peccasse vos dño deo vestro: ⁊ fecisse
vob̃ vitulũ cõflatilẽ ac deseruisse velo
cit̃ viã ei⁹ quã vob̃ oñderat: ꝓieci ta-
bulas d̃ manib⁹ meis: cõfregiq; eas i
ꝯspectu v̾ro. Et ꝓcidi añ dñm sic̃ p̃us
q̃draginta dieb⁹ ⁊ noctib⁹: panẽ ñ co-
medẽs ⁊ aquã nõ bibẽs: ꝓp̃t oĩa pctã
v̾ra q̃ gessistis ꝯ dñm: ⁊ eũ ad iracũdiã
ꝓuocastis. Timui eñ indignationẽ ⁊
irã illi⁹: q̃ adũsuz vos cõcitat⁹: delere
vos voluit. Et exaudiuit me dñs etiã
hac vice. Adũsum aaron q̇ȝ vehemẽ Exo.32
ter irat⁹ voluit eũ cõterere: ⁊ ꝓ illo si-
militer dep̃cat⁹ sũ. Peccatũ aũt v̾rm
qđ feceratꝭ. i. vitulũ: arripiẽs igne cõ-
bussi: ⁊ i frustra cõminuẽs oĩno q̇ȝ in
puluerẽ redigẽs ꝓieci in torrẽtẽ q̇ de
mõte descẽdit. In incẽdio q̇ȝ ⁊ i tẽpta
tione ⁊ i sepulchris ꝯcupiscẽtie ꝓuo- D
castis dñm: ⁊ qñ misit vos d̃ cadesbar-
ne dicẽs: ascẽdite ⁊ possidete terrã quã

dedi vobꝭ ⁊ cōtēpsistis iperiū dñi dei vr̄i
⁊ nō credidistis ei: neqꝫ vocē eiꝰ audire
voluistis: sꝫ semꝑ fuistis rebelles a die q̄
nosse vos cepi. Et iacui corā dño q̄dra
gīta diebꝰ ac noctibꝰ: q̇bꝰ eū suppliciꝰ
depᵽcabar: ne deleret vos vt fuerat cō:
minatꝰ: Et orās dixi: Dñe deꝰ ne disꝑ
das ꝑplm tuū ⁊ hereditatē tuā quā re
demisti i magnitudīe tua: q̄s eduxisti
ď egypto ī manu forti. Recordare ᵽuo
rū tuoꝝ abraā ysaac ⁊ iacob: ne aspici
as duritiā ppl'i huiꝰ ⁊ impietatē atqꝫ
pctm̄: ne forte dicāt hītatores t̄re de q̄
eduxisti nos: nō poterat dñs itroduce-
re eos ī terrā quā pollicitꝰ ē eis: ⁊ ode
rat illos: idcirco eduxit vt interficeret
eos ī solitudine q̇ sunt ppl's tuꝰ ⁊ here
ditas tua q̄s eduxisti in fortitudīe tua
magna ⁊ in brachio tuo extēto. X
A N tp̄e illo dixit dñs ad me. Do-
4.a i la tibi duas tabulas lapideas
sic̄ ᵽores fuerūt: ⁊ ascēde ad me ī
mōtē: Facies arcā ligneā: ⁊ scribā ī ta
bul's ṽba q̄ fuerūt ī his q̄s añ cōfregisti
ponesqꝫ eas ī arcā. Feci igit̄ arcā de li
gnis sethim. Cūqꝫ dolassē duas tabu
las lapideas instar ᵽoꝝ: ascēdi in mō-
tē h̄ns eas ī māibꝰ. Scᵽsitqꝫ in tabul's
iux̄ id qđ priꝰ scᵽserat ṽba decē q̄ locu
tus ē dñs ad vos ī mōte ď medio ignis
qñ ppl's ꝯgregatꝰ est: ⁊ dedit eas mihi.
Reuersusqꝫ ď mōte descēdi: ⁊ posui ta
bulas ī arcā quā feceraꝫ: q̄ hucusqꝫ ibi
B sūt sic̄ mihi ᵽcepit dñs. Filiꝫ āt isr'l mo
o.d uerūt castra ex beroth filioꝝ iachan ī
mosera: vbi aaron mortuꝰ ⁊ sepultꝰ ē:
ꝓ q̄ sacerdotio functꝰ est eleazar filius
eiꝰ. Inde venerūt in gadgad: de q̄ loco
ꝓfecti: castrametati sūt ī iethabata in
terra aq̄ꝝ atqꝫ torrētiū. Eo tp̄e separa
uit tribuū leui vt portaret arcā federis
dñi: ⁊ staret corā eo ī ministerio ac bñ-
diceret ī noīe illiꝰ vsqꝫ in p̄ntē diem.
Quobrē nō habuit leui ꝑtē neqꝫ pos-
sessionē cū frībꝰ suis: qr ip̄e dñs posses
C sio eiꝰ ē: sic̄ ꝓmisit ei dñs deꝰ tuꝰ. Ego
aūt steti in mōte sic̄ priꝰ q̄dragīta die-
bus ac noctibꝰ: exaudiuitqꝫ me dñs e-
tiā hac vice: ⁊ te ꝑdere noluit. Dixitqꝫ
mihi: Uade ⁊ ᵽcede ꝑplm vt ingrediat̄
⁊ possideat terrā quā iuraui p̄ribꝰ eo-
rū: vt traderē eis. Et nunc isr'l q̇d dñs
deꝰ tuus petit a te: nisi vt timeas dñm
deū tuū: ⁊ ambules in vijs eius: ⁊ dili
gas eū: ac seruias dño deo tuo: in to- Ī.11.b
to corde tuo: ⁊ in tota aīa tua: custodi-
asqꝫ mandata dñi ⁊ cerimonias eiꝰ q̄s
ego hodie ᵽcipio tibi vt bene sit tibi?
En dñi dei tui celū est: ⁊ celū celi: ter-
ra et oīa q̄ in ea sunt ⁊ tū patribꝰ tuis
cōglutinatꝰ ē dñs ⁊ amauit eos: elegit
qꝫ semen eoꝝ post eos. i. vos de cunctis
gentibꝰ: sic̄ hodie cōprobat̄. Circūcidi D
te igit̄ ᵽputiū cordis vr̄i: ⁊ ceruicē vr̄aꝫ
ne induretis ampliꝰ: qr dñs deꝰ vr̄ ip̄e
est deꝰ deoꝝ ⁊ dñs dñantiū: deꝰ magnꝰ Ro.2.b.
⁊ potēs ⁊ terribil's: q̄ ꝑsonā nō accipit Ephe.6.b
nec mūera: fac̄ iudiciū pupillo ⁊ vidue Act.10.d
amat ꝑegrinū: et dat ei victū atqꝫ ve- 1.pe.1.c
stitū. Et vos ẜ amate ꝑegrinos: quia ⁊
ip̄e fuistis aduene in t̄ra egypti. Dñm S.7.b
deū tuū timebꝭ ⁊ ei soli ᵽuies. Ipsi ad-
herebis: iurabisqꝫ in noīe illiꝰ. Ip̄e est
laus tua ⁊ deꝰ tuꝰ qui fec̄ tibi hec ma-
gualia ⁊ terribilia q̄ viderūt oculi tui.
In septuagīta aīabꝰ descenderūt p̄res Gen.46.c
tui in egyptū: ⁊ ecce nūc multiplicauit
te dñs deus tuus sicut astra celi. XI
Ama itaqꝫ dñm deū tuū: ⁊ obser A
a ua ᵽcepta eiꝰ ⁊ cerimōias iudi
cia atqꝫ mādata oī tp̄e. Cogno-
scite hodie q̄ ignorāt filij vr̄i q̇ nō vide
rūt disciplinā dñi dei vr̄i magnalia eiꝰ
⁊ robustā manū: extentūqꝫ brachiū: si-
gna ⁊ oꝑa q̄ fecit in medio egypti pha
raoni regi ⁊ vniuerse terre eiꝰ oīqꝫ ex-
ercitui egyptioꝝ ⁊ eq̄s ac curribꝰ quō
operuerit eos aque maris rubri cū vos
ꝑsequerēt̄: ⁊ deleuerit eos dñs vsqꝫ in
p̄ntē diē: vobisqꝫ q̄ fecerit in solitudi-
ne donec veiretis ad hūc locū ⁊ dathan Nu.16.d
atqꝫ abirō filijs eliab q̇ fuit filiꝰ rubē
q̄s aꝑto ore suo terra absorbuit cū do-
mibꝰ ⁊ tabnacul's ⁊ vniuersa subā eoꝝ
quā hēbant ī medio isr'l. Oculi vr̄i vi- B
derūt oīa oꝑa dñi magna q̄ fecit vt cu
stodiatis vniuersa mādata illius q̄ ego
hodie ᵽcipio vobis ⁊ possitis introire ⁊
possidere t̄raꝫ ad quā igredimi: mltoqꝫ
ī ea viuatis tp̄e: quā ıb iuramēto polli-
citꝰ ē dñs p̄ribꝰ vr̄is ⁊ semī eoꝝ lacte
⁊ melle manātē. Terra eīn ad quā in-
gredieris possidendā nō est sicut terra
egypti de qua existi: vbi iacto semīe in
hortoꝝ morē aque ducunt̄ irrigue: sꝫ
mōtuosa ē ⁊ cāpestris: de celo expectās
pluuias: quā dñs deꝰ tuꝰ sꝑ iuisit: ⁊ ocl'i
illiꝰ ī ea sūt a ᵽncipio āni vsqꝫ ad finē

ſ.10.c eiꝰ. Si ꝫ obedieritꝭ mādatꝭ meis q̄ ego
hodie p̄cipio voƀ vt diligatꝭ dn̄m deū
vr̄m: ⁊ ſuiatꝭ ei i toto corde vr̄o ⁊ i to
ta aīa vr̄a: dabit pluuiā t̄re vr̄e tꝑane
am ⁊ ſerotinā vt colligatꝭ frumētū et
vinū ⁊ oleū fenūq̄ʒ ex agrꝭ ad paſcēda
iumēta: ⁊ vt ipi comedatꝭ ac ſaturemi.
Cauete ne forte decipiat̄ coꝛ vr̄m ⁊ re-
cedatꝭ a dn̄o: ſuiatꝭ q̄ʒ diȷ̄s alienis et
adoretꝭ eos: iratꝰq̄ʒ dn̄s claudat celū:
C ⁊ pluuie n̄ deſcēdāt nec t̄ra det germē
ſ.6.b ſuū: ꝑeatiſq̄ʒ velocit̄ de t̄ra optia quā
dn̄s daturꝰ eſt voƀ. Ponite hec verba
mea i cordibꝰ ⁊ i aīs vr̄is: ⁊ ſuſpēdite
ea ꝓ ſigno i manibꝰ: ⁊ iter ocl̄os vr̄os
collocate. Docete filios vr̄os vt illa me
ditent̄. Qn̄ ſederꝭ i domo tua ⁊ ābula
uerꝭ i via: ⁊ accubuerꝭ atq̄ʒ ſurrexeris:
ſcribes ea ſuꝑ poſtes ⁊ ianuas domus
tue vt m̄ltiplicēt̄ dies tui ⁊ filioꝝ tuo
rū i t̄ra quā iurauit dn̄s p̄ribꝰ tuis: vt
daret eis q̄ʒdiu celū iminet t̄re. Si em̄
cuſtodieritꝭ mādata q̄ ego p̄cipio voƀ
⁊ feceritꝭ ea vt diligatꝭ dn̄m deū vr̄m:
⁊ ābuletꝭ i oībꝰ viȷ̄s eiꝰ adherētes ei:
diſꝑdet dn̄s oēs gentes iſtas an̄ faciē
vr̄am: ⁊ poſſidebitꝭ eas q̄ maiores ſūt
Ioſ.1.a ⁊ fortiores voƀ. Oīs locꝰ quē calcaue
rit pes vr̄: vr̄ erit. A deſto ⁊ libano ⁊
flumine magno eufrate vſq̄ʒ ad mare
occidētale erit t̄mini vr̄i. Nullꝰ ſtabit
ꝯ vos. Terrorē vr̄m et formidinē da-
bit dn̄s deꝰ vr̄ ſuꝑ oēm t̄rā quā calca
turi eſtis: ſicꝭ locutꝰ ē voƀ. En ꝓpono
i ꝯſpectu vr̄o hodie bn̄dictionē ⁊ male
D dictionē. Bn̄dictionē ſi obedieritꝭ mā
datꝭ dn̄i dei vr̄i q̄ ego hodie p̄cipio vo
bis. Maledictionē ſi nō audieritꝭ mā
data dn̄i dei vr̄i: ſʒ receſſeritꝭ d̄ via quā
ego nūc oſ̄do voƀ: ⁊ ambulaueritꝭ pꝰ
deos alienos q̄s ignoratꝭ. Cū ꝟo itro
duxerit te dn̄s deꝰ tuꝰ i t̄rā ad quā ꝑ-
gis habitandā: pones bn̄dictionē ſuꝑ
mōtē garizim: maledictionē ſuꝑ mon
tē hebal q̄ ſūt trās iordanē poſt viā q̄
ꝟgit ad ſol̄ occubitū: i t̄ra chananei q̄
hitat i cāpeſtribꝰ ꝯ galgalā q̄ ē iux̄ val
lē tēdētē ⁊ itrātē ꝓcul. Uos em̄ trāſi-
bitꝭ iordanē vt poſſideatꝭ t̄rā quā dn̄ſ
deꝰ vr̄ daturꝰ ē voƀ: vt habeatꝭ ⁊ poſ-
ſideatꝭ illā. Uidete ꝫ vt ipleatꝭ ceremo
nias atq̄ʒ iudicia q̄ ego hodie ponā i
B Ec ſūt p̄ce ꝯſpectu vr̄o. XII
h pta atq̄ʒ iudicia q̄ facere debe-
tis in terra quā dn̄s deus patrū tuoꝝ
daturꝰ ē tibi vt poſſideas eā cūctis die
bꝰ qbꝰ ſuꝑ humū gradierꝭ. Subūtite
oīa loca i qbꝰ coluerūt gētes q̄s poſſeſ
ſuri eſtis: deos ſuos: ſuꝑ mōtes excel-
ſos ⁊ colles ⁊ ſubter oē lignū frōdoſū.
Diſſipate aras earū ⁊ cōfringite ſtatu
as: lucos igne cōburite ⁊ idola cōmi-
nuite: Diſꝑdite noīa eoꝝ d̄ locꝭ illis. ſ.7.a
Nō facietꝭ ita dn̄o deo vr̄o: ſʒ ad locū Exo.3
quē elegerit dn̄s deꝰ veſter d̄ cūctꝭ tri
bubꝰ vr̄is vt ponat nomē ſuū ibi ⁊ ha
bitet i eo venietꝭ ⁊ offeretꝭ in loco illo
holocauſta ⁊ victias vr̄as: decias ⁊ pri
mitias manuū vr̄aꝝ ⁊ vota atq̄ʒ dona
ria: p̄mogenita boū ⁊ ouiū: ⁊ cōedetis
ibi i ꝯſpectu dn̄i dei vr̄i ac letabimi i
cūctꝭ ad q̄ miſeritꝭ manuū vos ⁊ domꝰ
vr̄e i qbꝰ bn̄dixerit voƀ dn̄s deꝰ vr̄. Nō
facietꝭ ibi q̄ nos h̄ facimꝰ hodie: ſingu
li q̄d ſibi rectū videt̄. Neq̄ʒ em̄ vſq̄ʒ in
p̄ſens tp̄s veniſtis ad reqē ⁊ poſſeſſio-
nē: quā dn̄s deꝰ vr̄ daturꝰ ē voƀ. Trā- B
ſibitꝭ iordinē ⁊ hitabitꝭ i t̄ra quā dn̄s
deꝰ vr̄ daturꝰ ē voƀ vt reqeſcatꝭ a cun
ctis hoſtibꝰ ꝑ circuitū ⁊ abſq̄ʒ vllo ti-
more hitetꝭ i loco quē elegerit dn̄s deꝰ
vr̄: vt ſit nomē eiꝰ i eo. Illuc oīa q̄ p̄ci
pio ꝯferetꝭ holocauſta ⁊ hoſtias ac de
cias ⁊ p̄mitias manuū vr̄aꝝ: ⁊ q̄cq̄d p̄
cipuū ē i mūeribꝰ q̄ vouiſtis dn̄o. Ibi
epulabimini corā dn̄o deo vr̄o: vos et
filiȷ̄ ⁊ filie vr̄e: famuli ⁊ famule: atq̄ʒ le
uites q̄ i vr̄is vrbibꝰ cōmorāt̄. Neq̄ʒ ei
hʒ aliā ꝑtē ⁊ poſſeſſionē iter vos. Caue
ne offeras holocauſta tua i oī loco quē
viderꝭ: ſʒ i eo quē elegerit dn̄s in vna
tribuū tuaꝝ offeres hoſtias: ⁊ facies
q̄cūq̄ʒ p̄cipio tibi. Si āt cōedere volu
eris: ⁊ te eſus carniū delectauerit: oc-
cide ⁊ comede iux̄ bn̄dictionē dn̄i dei
tui quā dedit tibi in vrbibꝰ tuis ſiue
imūdū fuerit h̄ ē maculatū ⁊ debile: ſi
ue mūdū: h̄ ē itegrū ⁊ ſine macl̄a q̄d of
ferri licet: ſicꝭ capreā ⁊ ceruū: comedes:
abſq̄ʒ eſu dūtaxat ſāguis quē ſuꝑ t̄rā
q̄ſi aquā effūdes. Nō poterꝭ cōedere i C
oppidis tuis decimā frumēti ⁊ vini ⁊
olei tui: p̄mogenita armētoꝝ ⁊ pecoꝝ
⁊ oīa q̄ vouerꝭ ⁊ ſpōte offerre volueris
⁊ primitias manuū tuaꝝ: ſed corā dn̄o
deo tuo comedes ea i loco quē elegerit
dn̄s deꝰ tuꝰ tu ⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filia ⁊ ſuꝰ
⁊ famula atq̄ʒ leuites q̄ manet i vrbe-

bus tuis: et letaberis ⁊ reficieris corã
dño deo tuo i cũctis ad q̃ extẽderis ma
nũ tuã. Caue ne derelinq̃s leuiten i oĩ
tpe q̃ v̾saris i t̃ra. Qñ dilatauerit dñs
de⁹ tu⁹ termios tuos sic locut⁹ ẽ tibi: ⁊
volueris vesci carnib⁹ q̃s desiderat aĩa
tua: loc⁹ aũt quẽ elegerit dñs de⁹ tu⁹ vt
sit nomẽ ei⁹ ibi: si ꝓcul fuerit: occides
d armẽtis ⁊ pecorib⁹ q̃ habueris sic p̃ce
pit tibi ⁊ comedes i oppidis tuis vt ti
bi placet. Sic comedit̃ caprea ⁊ ceru⁹
ita vesceris eis: ⁊ mũd⁹ ⁊ imũd⁹ in cõ
15.d mune vescẽt̃: h̾ solũ caue ne sanguinẽ
D comedas. Sãguis.n. eoꝝ ꝓ aĩa ẽ: ⁊ id
circo nõ debes aĩaꝫ comedere cũ carni
bus: sꝫ sup t̃rã fũdes q̃si aquã vt bñ sit
tibi ⁊ filijs tuis p⁹ te: cũ feceris qđ pla
cet i ꝯspectu dñi. Que aũt sãctificaueris
et voueris dño: tolles ⁊ venies ad locũ
quẽ elegerit dñs: ⁊ offeres oblationes
tuas carnem ⁊ sãguinẽ sup altare dñi
dei tui. Sãguinẽ hostiaꝝ fũdes i alta
ri: carnib⁹ aũt ipe vesceris. Obserua ⁊ au
di oĩa q̃ ego p̃cipio tibi vt bñ sit tibi ⁊
filijs tuis p⁹te i sempit̾nũ: cũ feceris qđ
19.a bonũ ẽ ⁊ placitũ i ꝯspectu dñi dei tui.
Qñ disꝑdiderit dñs de⁹ tu⁹ añ faciẽ tu
am gẽtes ad q̃s igredieris possidẽdas:
⁊ possideris eas atq̃ habitaueris in t̃ra
eaꝝ: caue ne imiteris eas postq̃ te fue
rint itroeũte subũse: ⁊ reqras cerimo
20.d nias eaꝝ dicẽs: Sic coluerũt gẽtes iste
18.a deos suos: ita et ego colam || Nõ facies
sil̾r dño deo tuo Oẽs eñ abomĩatiões
q̃s auersat̃ dñs: fecer̃t dijs suis offerẽ
tes filios ⁊ filias: ⁊ ꝯburẽtes igni. Qđ
p̃cipio tibi h̾ tm̃ facito dño: nec addas
q̃cq̃ nec minuas. XIII
A f Si surrexerit in medio tui ꝓphe
tes aut q̃ sõniũ vidisse se dicat:
⁊ p̄dixerit signũ atq̃ portẽtũ: ⁊ euene
rit qđ locut⁹ ẽ: ⁊ dixerit tibi: eam⁹ ⁊ se
q̃mur deos alienos q̃s ignoras: ⁊ s̾uia
mus eis: nõ audies v̾ba ꝓphe illi⁹ aut
sõniatoris: q2 tẽptat vos dñs de⁹ v̾r vt
palã fiat vtrũ diligatis eũ an nõ i toto
corde ⁊ i tota aĩa v̾ra. Dñꝫ deũ v̾rm se
q̃mini: ⁊ ipm timete: ⁊ mãdata illi⁹ cu
B stodite: ⁊ audite vocẽ ei⁹. Ipi s̾uietis: ⁊
ipi adherebitis. Propheta aũt ille aut fi
ctor somnioꝝ iterficiet̃: q2 locut⁹ ẽ vt
vos auerteret a dño deo v̾ro q̃ eduxit
vos d t̃ra egypti ⁊ redemit vos de do
mo s̾uitutis vt errare te faceret de via

quã tibi p̃cepit dñs de⁹ tu⁹: et auferes
malũ d medio tui. Si tibi voluerit ꝑ
suadere frater tu⁹ fili⁹ m̃ris tue aut fi
li⁹ tu⁹ vel filia siue vxor q̃ ẽ i sinu tuo:
aut amic⁹ quẽ diligis vt aĩaꝫ tuã clã di
cens: eam⁹ ⁊ s̾uiam⁹ dijs alienis q̃s ig
noras tu ⁊ p̃res tui cũctaꝝ in circuitu
gẽtiũ q̃ iux̃ vel ꝓcul sũt ab initio vsq̃
ad finẽ t̃re: nõ acq̃escas ei nec audias:
neq̃ parcat ei ocul⁹ tu⁹ vt miserearis et
occultes eũ: sꝫ stati interficies. Sit p̃mũ C
man⁹ tua sup eũ: ⁊ post te oĩs ppl's mit
tat manũ. Lapidib⁹ obrut⁹ necabit̃: q2
voluit te abstrahere a dño deo tuo qui
eduxit te d t̃ra egypti d domo s̾uitutis
vt ⁊ oĩs isr̃l audiẽs timeat: ⁊ neq̃q̃ vl
tra faciat q̃ppiã hui⁹ rei sil̾e. Si audie
ris i vna v̾biũ tuaꝝ q̃s dñs de⁹ tuus
dabit tibi ad h̾itandũ dicentes aliq̃s:
egressi sũt filij belial d medio tui ⁊ au
terũt h̾itatores v̾bis tue atq̃ dixerũt:
eam⁹ ⁊ s̾uiam⁹ dijs alienis q̃s ignora
tis: q̃re sollicite et diligẽter rei v̾itate
ꝑspecta si iueneris certũ eẽ qđ d̾r: ⁊ ab
ominatiõeꝫ hãc ope ꝑpetratã: stati ꝑ
cuties h̾itatores v̾bis illi⁹ i ore gladij
⁊ delebis eã: oĩaq̃ q̃ in illa sũt vsq̃ ad
pecora. Quicq̃d etiã supellectil̾ fuerit: D
ꝯgregabis i medio plateaꝝ ei⁹: ⁊ cum
ipa ciuitate succẽdes: ita vt vniũsa cõ
sumas dño deo tuo: ⁊ sit tumul⁹ sẽpi
tern⁹. Nõ edificabit̃ ampli⁹: ⁊ nõ ad
herebit d illo anathemate q̃cq̃ i mãu
tua: vt auertat̃ dñs ab ira furoris sui ⁊
misereat̃ tui: multiplicetq̃ te sicut iu
rauit p̃rib⁹ tuis q̃n audieris vocẽ dñi
dei tui: custodiẽs oĩa p̃cepta ei⁹ q̃ ego
p̃cipio tibi hodie: vt facias qđ placitũ
ẽ i ꝯspectu dñi dei tui XIIII
f Filij estote dñi dei v̾ri. Nõ vos i A
cidetis nec facietis caluitiũ sup
mortuo: q̃m ppl's sãct⁹ es dño deo tuo: S.7.a.et
⁊ te elegit vt sis ei i ppl'm peculiarẽ d 26.d
cũctis gẽtib⁹ q̃ sũt sup terrã. Ne come Leui.11.a
datis q̃ imũda sũt. Hoc ẽ aĩal qđ come
dere debetis. Bouẽ et ouem ⁊ capram
ceruũ ⁊ capreã: bubalũ: tragelaphũ: py
gargũ: orygem: camelopardalũ. Omẽ
aĩal q̃ i duas ptes findit vngulã ⁊ ru
minat: comedetis. De his aũt q̃ ruminãt
⁊ vngulã nõ findũt: hec comedere nõ
debetis: camelũ leporẽ cyrogrillũ. Quia
ruminãt ⁊ nõ diuidũt vngulã: imũda
erũt vob. Sus q̃ꝫ q̃m diuidit vngulã

B ⁊ nõ ruminat: imũda erit. Carnibꝰ eo-
rũ nõ vescemini: ⁊ cadauera nõ tange
Leui.11.a tis. Hec comedet᷒ ex oĩbus q̃ morant᷑
ĩ aq̇s. Que habẽt pẽnulas ⁊ squamas
comedite: q̃ absq; pẽnulis et squamis
sũt: ne comedat᷒: q᷑ imũda sunt. Oẽs
aues mũdas comedite: imũdas ne co-
medat᷒ aquilã scȝ ⁊ gryphẽ ⁊ halyetũ:
ixon et vulturẽ: ac miluũ iuxta genus
suũ: et oĩe coruini gener᷒: ⁊ strutiões
ac noctuã et larũ atq; accipitrẽ iuxta
genꝰ suũ: herodiũ ac cygnũ ⁊ ibin ac
mergulũ porphyrionẽ et nycticoracẽ:
onocrocalũ ⁊ caradriũ: singula ĩ gene
re suo: vpupã q̃ȝ ⁊ vespertilionẽ. Et oẽ
qđ reptat ⁊ pennulas habet: imundũ
C erit et nõ comedet᷑. Oĩe qđ mũdũ est
comedite: q̇cq̇d aũt morticinũ ẽ: ne ve
scamini ex eo. Peregrino q̇ iter portas
tuas est: da vt comedat aut vẽde ei: q᷑
Exo.23.c tu pp̃ls sanctꝰ dñi dei tui es. Non co-
ct.34.d ques hedũ in lacte mr̃is sue. Decimaȝ
ptẽ sepabis de cũctis fructibꝰ tuis q̇
nascũt᷑ ĩ terra p ãnos singulos: et co-
medes ĩ ꝯspectu dñi dei tui ĩ loco quẽ
elegerit vt ĩ eo nomẽ illiꝰ inuocet᷑: de
cimã frumẽti tui ⁊ vini et olei ⁊ p̃mo-
genita de armẽt᷒ et ouibꝰ tuis: vt di-
scas timere dñm deũ tuũ in oĩ tpe. Cũ
aũt lõgior fuerit via ⁊ locꝰ quẽ elege-
rit dñs deꝰ tuꝰ tibiq; bñdixit: nec po-
teris ad eũ hec cuncta portare: vẽdes
oĩa et ĩ p̃ciũ rediges: portabisq; manu
tua et ꝓficisceris ad locũ quẽ elegerit
D dñs deꝰ tuꝰ: et emes ex eadẽ pecunia
q̇cq̇d tibi placuerit siue ex armẽt᷒ si-
ue ex ouibus: vinũ q̃ȝ ⁊ siceram: ⁊ oẽ qđ
desiderat aĩa tua: ⁊ comedes corã dño
deo tuo: ⁊ epulaber᷒ tu ⁊ domꝰ tua ⁊
leuita q̇ itra portas tuas ẽ. Caue ne de
relinq̃s eũ: q᷑ nõ habet aliã ptẽ in pos
sessione tua. Anno tertio sepabis aliã
decimã ex oĩbꝰ q̃ nascũt᷑ tibi eo tpe et
repones itra ianuas tuas: venietq; le
uites q̇ aliã nõ hȝ ptẽ nec possessionẽ
tecũ: ⁊ pegrinꝰ ac pupillus et vidua q̇
itra portas tuas sũt: ⁊ comedẽt ⁊ satu
rabunt᷑: vt bñdicat tibi dñs deus tuꝰ
ĩ cũct᷒ opibus manuũ tuaꝝ q̃ fecer᷒.
A Eptimo ãno facies remis XV
s sionẽ q̃ h̃ ordine celebrabitur.
Cui debet᷑ aliq̇d ab amico vel
ꝓximo ac fratre suo: repetere nõ poterit
q᷑ annꝰ remissiõis ẽ dñi. A pegrino ⁊
aduena exiges: ciuẽ ⁊ ꝓpinquũ repetẽ
di nõ habebis ptãtẽ. Et oĩno indigẽs
⁊ mẽdicꝰ nõ erit inter vos: vt bñdicat
tibi dñs deꝰ tuꝰ ĩ terra quã traditurꝰ
ẽ tibi ĩ possessionẽ. Si tñ audier᷒ vo-
cẽ dñi dei tui: ⁊ custodier᷒ vniũsa que
iussit: et q̃ ego hodie p̃cipio tibi: bñdi-
D.28.b cet tibi vt pollicitꝰ ẽ. Fenerabis gẽti-
bus mlt᷒: ⁊ ipe a nllo accipies mutuũ
Dñaber᷒ natiõibꝰ plimis: ⁊ tui nemo
dñabit᷑. Si vnꝰ d̃ fribꝰ tuis q̇ morãt᷑ B
itra portas ciuitat᷒ tue ĩ tra quã dñs
deꝰ tuꝰ daturꝰ ẽ tibi: ad paupratẽ de-
uenerit: nõ obdurabis cor tuũ: nec cõ
trahes manũ sȝ apies eã paupi: ⁊ da-
bis mutuũ q̃ eũ indigere ꝓspexeris. Ca
ue ne forte subreptat tibi ipia cogita-
tio ⁊ dicas in corde tuo: appropinquat
septimꝰ ãnꝰ remissiõis: ⁊ aũtas oculos
tuos a paupe frẽ tuo: nolens ei qđ po
stulat mutuum cõmodare: ne clamet ꝯ
te ad dñm ⁊ fiat tibi ĩ pctm̃: sȝ dab ei.
Nec ages q̇ppiã callide ĩ eiꝰ necessitati
bus subleuandis: vt bñdicat tibi dñs
deꝰ tuꝰ ĩ oĩ tpe: ⁊ ĩ cũctis ad q̃ manum
miser᷒. Nõ deerũt paupes ĩ terra habi
tatiõis tue. Idcirco ego p̃cipio tibi: vt
apias manũ fratri tuo egeno ⁊ paupi C
q̇ tecũ v̓sãt᷑ ĩ terra. Cũ tibi vẽditꝰ fue- Exo.
rit frater tuꝰ hebreus aut hebrea ⁊ sex Hier
ãnis suierit tibi: ĩ septimo ãno dimit-
tes eũ liberũ. Et quẽ libertate donaue
ris neq̃q; vacuũ abire patier᷒: sȝ dab
viaticũ de gregibꝰ ⁊ de area ⁊ torcula-
ri tuo q̇bꝰ dñs deꝰ tuꝰ bñdixerit tibi.
Memẽto q̃ ⁊ ipe suier᷒ ĩ terra egypti
⁊ liberauerit te dñs deꝰ tuꝰ: et idcirco
ego nũc precipio tibi. Sin aũt dixerit
nolo egredi eo q̃ diligat te ⁊ domum
tuã: ⁊ bñ sibi apud te esse sentiat: assu-
mes subulã ⁊ ꝑforabis aurẽ eiꝰ in ia-
nua domꝰ tue ⁊ suiet tibi vsq; ĩ eternũ
Ancille q̃ȝ silr facies. Nõ aũtas ab eis D
oculos tuos qñ dimiser᷒ eos liberos:
q̃m iux̃ mercedẽ mercẽnarij: p sex an-
nos suiuit tibi: vt benedicat tibi dñs
deꝰ tuꝰ ĩ cũct᷒ opibꝰ q̃ agis. De p̃mo-
genit᷒ tuis q̃ nascũt᷑ ĩ armẽt᷒ ⁊ ouibꝰ
tuis: q̇cq̇d est sexus masculini scĩfica-
bis dño deo tuo. Nõ opaber᷒ ĩ p̃moge
nito bouis: ⁊ nõ tondebis p̃mogenita
ouiũ. In ꝯspectu dñi dei tui comedes
ea p ãnos singlos ĩ loco quẽ elegerit
dñs: tu ⁊ domꝰ tua. Sin aũt habuerit

maculā ⁊ vel claudū fuerit vł cecū aut
in aliq̄ pte deforme vel debile: nō imo
labif dn̄o deo tuo: ſꝫ itra portas vrbis
tue comedes illd. Tā mūd⁹ q̄ȝ imūd⁹
ſiłr veſcēf eis q̄ſi caprea ⁊ ceruo. Hoc
ſolū obſuaberꝭ vt ſāguinē eoꝝ nō co
medas: ſꝫ effundes i terrā q̄ſi aquam.
A Bſerua mēſem nouaꝝ XVI
o frugū ⁊ verni pmū tpis vt faci
as phaſe dn̄o deo tuo qm̄ i iſto
mēſe eduxit te dn̄s de⁹ tuus d egypto
nocte. Immolabiſq̄ȝ phaſe dn̄o do tuo
d ouib⁹ et de bob⁹ i loco quē elegerit
dn̄s de⁹ tu⁹ vt habitet nomē eius ibi.
Nō comedes i eo panē fermētatū. Se-
ptem dieb⁹ comedes abſq̄ȝ fermēto af-
flictiōis pānē: qm̄ i pauore egreſſ⁹ es
de egypto: vt meminerꝭ diei egreſſiōis
tue de egypto oib⁹ dieb⁹ vite tue. Nō
apparebit fermētatū in oib⁹ terminis
tuis ſeptē dieb⁹: ⁊ nō remanebit d car
nib⁹ ei⁹ qd imolatū ē veſpe: in die pri-
B mo vſq̄ȝ mane. Nō poterꝭ imolare pha
ſe in q̄libet vrbiū tuaꝝ q̄s dn̄s de⁹ tu⁹
datur⁹ ē tibi: ſꝫ in loco quem elegerit
dn̄s de⁹ tu⁹ vt habitet nomē eius ibi.
Immolabiſq̄ȝ phaſe veſpe ad ſolis oc-
caſū qn̄ egreſſus es d egypto ⁊ coques
et comedes i loco quē elegerit dn̄s de⁹
tu⁹: maneq̄ȝ ꝯſurgēs vades i tabnacu
la tua. Sex dieb⁹ comedes azyma et i
die ſeptima q̄ꝛ collecta ē dn̄i dei tui: nō
facies op⁹. Septē hebdomadas nume
rabis tibi ab ea die q̄ falcē in ſegetem
miſerꝭ. Et celebrabis diē feſtū hebdo-
madaꝝ dn̄o deo tuo oblatiōeꝫ ſponta-
neā man⁹ tue quā offeres iuxͣ bn̄dicti-
onē dn̄i dei tui: et epulaberꝭ corā dn̄o
deo tuo: tu ⁊ fili⁹ tu⁹ et filia tua ⁊ ſu⁹
tuus et ancilla tua: ⁊ leuites q̄ ē intra
portas tuas: et aduena ac pupill⁹ et vi
dua q̄ morāf vobiſcū i loco quē elege
rit dn̄s de⁹ tu⁹: vt habitet nomē ei⁹ ibi
⁊ recordaberꝭ qm̄ ſuus fuerꝭ i egypto
cuſtodieſq̄ȝ ac facies q̄ tibi pcepta ſūt.
C Solēnitatē q̄ȝ tabernaculoꝝ celebra-
bis ꝑ ſeptē dies qn̄ collegeris de area
et torculari fruges tuas: ⁊ epulaberꝭ i
feſtiuitate tua: tu et fili⁹ tu⁹ et filia et
ſuus tu⁹ ⁊ ancilla: leuites q̄ȝ ⁊ aduena
⁊ pupill⁹ et vidua q̄ intra portas tuas
ſūt. Septē dieb⁹ dn̄o deo tuo feſta cele
brabis in loco quē elegerit dn̄s: bn̄di-
cetq̄ȝ tibi dn̄s de⁹ tuus i cūctꝭ frugib⁹
tuis: ⁊ i oī ope manuū tuaꝝ: eriſq̄ȝ i le
ticia. Trib⁹ vicib⁹ ꝑ annū apparebit
oē masculinū tuū i cōſpectu dn̄i dei
tui i loco quē elegerit i ſolēnitate azy
moꝝ: ⁊ i ſolēnitate hebdomadaꝝ et i D
ſolēnitate tabernaculoꝝ. Non appare Exo.23.b
bit an̄ dn̄m vacu⁹: ſꝫ offeret vnuſq̄ſq̄ȝ et.34.c
ſm̄ ꝙ habuerit iuxͣ benedictiōem dn̄i Ecci.35.a
dei ſui quā dederit ei. Iudices ⁊ magi
ſtros ꝯſtitues i oīb⁹ portꝭ tuis q̄s dn̄s
de⁹ tuus dederit tibi ꝑ ſinglas tribus
tuas vt iudicēt pplm̄ iuſto iudicio: nec
in alterā ptē declinēt. Nō accipies ꝑ- Exo.23.a
ſonā nec munera: q̄ꝛ munera excecant Ecci.20.d
oclos ſapiētū: et mutāt verba iuſtoꝝ.
Iuſte qd iuſtū ē ꝓſequerꝭ vt viuas et
poſſideas terrā quā dn̄s de⁹ tu⁹ dede-
rit tibi. Nō plātabis lucū ⁊ oēꝫ arbo-
rē iuxͣ altare dn̄i dei tui: nec facies ti-
bi atq̄ȝ ꝯſtitues ſtatuā: q̄ odit dn̄s de⁹
On imolab dn̄o do(tu⁹. XVII A
n tuo bouē et ouē in q̄ eſt macu-
la aut q̄ppiā vitij: q̄ꝛ abomina
tio ē dn̄o deo tuo. Cunq̄ȝ repti fuerint
apud te itra vnā portaꝝ q̄s dn̄s deus
tu⁹ dabit tibi: vir aut mulier q̄ faciāt
malū in ꝯſpectu dn̄i dei tui et trāſgre-
diantur pactū illi⁹ vt vadāt et ſeruiant
dijs alienis et adorēt eos ſolē et lunā
et oēm militiā celi q̄ nō pcepi: et h̄ ti-
bi fuerit nūciatū: audiēſq̄ȝ inq̄ſierꝭ di
ligēter: et verū eē repererꝭ: et abomia-
tio facta ē in iſrł: educes virū ac muli-
erē q̄ rem ſceleratiſſimā ꝑpetrarūt: ad
portas ciuitatꝭ tue: et lapidib⁹ obruē- B
tur. In ore duoꝝ aut triū teſtiū ꝑibit Mat.18.b
q̄ interficief. Nemo occidaf: vno ꝯ ſe Joh.8.c
dicēte teſtimoniū. Man⁹ teſtiū pma i- 2.Coꝛ.13.a
terficiet eū: et man⁹ reliqua ppłi extre Heb.10.e
ma mittef: vt auferas malū de medio 1.Thi.5.d
tui. Si difficile ⁊ ambiguū apud te iu
diciū eē ꝓſpexerꝭ: iter ſāguinē ⁊ ſāgui-
nē: cauſā et cauſā: leprā et nō leprā: et
iudiciū itra portas tuas videris vba
variari: ſurge ⁊ aſcēde ad locū quē ele
gerit dn̄s de⁹ tu⁹: venieſq̄ȝ ad ſacerdo-
tes leuitici generꝭ ⁊ ad iudicē q̄ fuerit
illo tpe q̄reſq̄ȝ ab eis q̄ iudicabūt tibi
iudicij vitatē: ⁊ facies qdcūq̄ȝ dixerit
q̄ pſūt loco quē elegerit dn̄s ⁊ docue-
rint te iuxta legē ei⁹: ſeq̄riſq̄ȝ ſniaꝫ co-
rū: nec declinabis ad dexterā neq̄ȝ ad C
ſiniſtrā. Qui āt ſupbierit nolēs obedi s.5.d
re ſacerdotꝭ imꝑio q̄ eo tpe miniſtrat

dn̄o deo tuo: et decreto iudic⁊ morieꝛ
hō ille: ⁊ auferes malū d̄ isrl̄. Cūctusq̄ꝫ
ppl̄s audiēs timebit vt null⁹ deinceps
J.26.a itumescat sup̄bia Cū igressus fuer⁊ ter
rā quā dn̄s de⁹ tu⁹ dabit tibi: et posse-
der⁊ eā habitaueris q̄ꝫ i illa ⁊ dixer⁊: cō
stituā sup̄ me regē sic hn̄t oēs ꝑ circūi
tū natiōes: eū ꝯstitues quē dn̄s de⁹ tu⁹
elegerit d̄ nūero fratꝝ tuoꝝ. Nō pote-
ris alteri⁹ gēt⁊ hoīez regē facere: q̄ nō
D sit frater tu⁹. Cūq̄ꝫ fuerit ꝯstitut⁹: non
mltiplicabit sibi eq̄s: nec reducet ppl̄m
i egyptū eq̄tat⁹ nūero subleuat⁹: p̄ser-
tim cū dn̄s p̄cepit vobis vt neq̄q̄ꝫ am
pli⁹ ꝑ eādē viā reūtamini. Non hēbit
vxores plīmas q̄ alliciāt aīm ei⁹: neq̄ꝫ
argēti ⁊ auri imēsa pōdera. Postq̄ꝫ āt
sederit i sollo regni sui: describet sibi
deuteronomiū leg⁊ hui⁹ i volumie ac-
cipiēs exemplar a sacerdotib⁹ leuitice
trib⁹ ⁊ habebit secū: legetq̄ꝫ illd̄ oīb⁹
dieb⁹ vite sue: vt discat timere dn̄m de
um suū: ⁊ custodire ꝟba ⁊ cerimonias
ei⁹ q̄ i lege p̄cepta sūt. Nec eleueꝛ cor
ei⁹ i nsup̄biā sup̄ frēs suos: neq̄ꝫ decli-
net in ꝑtē dexterā vel sinistrā: vt lōgo
tp̄e regnet ip̄e ⁊ filij ei⁹ sup̄ isrl̄.
B n On habebūt sacerdo XVIII
Nu.18.c tes ⁊ leuite ⁊ oēs q̄ de eadē tri
bu sunt: ꝑtē ⁊ hereditatē cū reliq̄ isrl̄:
q̄ꝛ sacrificia dn̄i ⁊ oblationes ei⁹ come-
dent: ⁊ nihil aliud accipiēt d̄ possessio
ne fratꝝ suoꝝ. Dn̄s eīm ip̄e est heredi-
tas coꝝ: sicut locut⁹ ē illꝛ. Hoc erit iu-
diciū sacerdotū a ppl̄o ⁊ ab his q̄ offe-
rūt victias. Siue bouē: siue ouē imo-
lauerit dabūt sacerdoti armū ac vētri
culū: p̄mitias frumēti vini ⁊ olei ⁊ la-
naꝝ ꝑtē ex ouiū tōsiōe. Jp̄m eīm elegit
dn̄s de⁹ tu⁹ d̄ cūct⁊ tribub⁹ tuis: vt stet
⁊ mīstret nomini dn̄i dei tui ip̄e ⁊ filij
B ei⁹ in sempiternū. Si exierit leuites ex
vna vrbiū tuaꝝ ex oī isrl̄ i q̄ habitat ⁊
voluerit venire desiderās locū quē ele
gerit dn̄s: mīstrabit in noīe dn̄i dei sui
sicut oēs frēs ei⁹ leuite q̄ stabūt eo tp̄e
corā dn̄o. Partē ciboꝝ eandē accipiet
quā ⁊ ceteri: excepto eo qd̄ in vrbe sua
ex patna ei successiōe debeꝛ. Qn̄ igres-
sus fuer⁊ trā quā dn̄s de⁹ tu⁹ dabit ti-
bi: caue ne imitari velis abomīatiōes
illaꝝ gētiū: nec iueniaꝛ i te q̄ lustrat fi
Leui.20.b liū suū aut filiā ducēs ꝑ ignē aut qui
1.Re.18.a ariolos sciscitetꝛ: aut obſuet sōnia at-

q̄ꝫ auguria: ne sit malefic⁹: nec incāta-
tor: neq̄ꝫ phitones ꝯsulat nec diuinos
⁊ q̄rat a mortuis ꝟitatē. Oīa eīm hec C
abominaꝛ dn̄s: ⁊ ꝓpꝛ istiusmōi scelera
delebit eos i itroitu tuo. Perfect⁹ eris
⁊ absq̄ꝫ macula cū dn̄o deo tuo. Gētes
iste q̄ꝝ possidebis trā: augures ⁊ diui-
nos audiūt: tu aūt a dn̄o deo tuo aliꝛ
institut⁹ es. Prophetā de gēte tua ⁊ de Act
frib⁹ tuis sicut me suscitabit tibi dn̄s
deus tu⁹: ip̄m audies vt petisti a dn̄o
deo tuo i oreb qn̄ cōtio ꝯgregata ē at-
q̄ꝫ dixisti. Ultra nō audiā vocē dn̄i dei Exo
mei: ⁊ ignē hūc maximū ampli⁹ nō vi-
debo ne moriar. Et ait dn̄s mihi. Bn̄
oīa sūt locuti. Prophetā suscitabo eis D
d̄ medio fratꝝ suoꝝ silꝛez tui: ⁊ ponam
ꝟba mea i ore ei⁹: loqueꝛq̄ꝫ ad eos oīa
q̄ p̄cepo illi. Qui aūt ꝟba ei⁹ q̄ loqueꝛ
in noīe meo audire noluerit: ego vltor
existā. Propheta āt q̄ arrogātia depra
uat⁹ voluerit loq̄ i noīe meo q̄ ego nō
p̄cepi illi vt diceret: aut ex noīe alieno
rū deoꝝ: iterficieꝛ: q̄ si tacita cogitati
one rn̄der⁊: quō possū itelligere ꝟbum
qd̄ dn̄s nō ē locut⁹: h̄ habebis signuz.
Qd̄ i noīe dn̄i ꝓpha ille p̄dixerit ⁊ nō
euenerit: h̄ dn̄s nō ē locut⁹: sȝ ꝑ tumo-
rē animi sui ꝓpha ꝯfinxit: ⁊ idcirco nō
Um disꝑdi- (timebis eū. XIX B
c derit dn̄s de⁹ tu⁹ gētes q̄ꝝ tibi 5.1
traditur⁹ ē terrā ⁊ possider⁊ eā
hītaueris q̄ꝫ in vrbib⁹ ei⁹ ⁊ i edib⁹: tres Nu
ciuitates seꝑabis tibi i medio tre quā Jo
dn̄s de⁹ tu⁹ dabit tibi i possessionē ster
nens diligēter viā: ⁊ i tres eq̄liter ꝑtes
totā terre tue ꝓuinciā diuides: vt ha-
beat e vicino q̄ ꝓpꝛ homicidiū ꝓfug⁹
ē q̄ possit euadere. Hec erit lex homici-
de fugiēt⁊ cui⁹ vita ſuāda ē. Qui ꝑcus B
serit ꝓximū suū nesciēs: ⁊ q̄ heri ⁊ nu
diustertī⁹ nullū ꝯ eū odiū habuisse cō-
probaꝛ sȝ abisse cū eo simpliciter i sil-
uā ad ligna cedēda: et i successiōe lig-
noꝝ secur⁊ fugerit māu: ferrūq̄ꝫ lapsū
d̄ manubrio amicū ei⁹ ꝑcusserit ⁊ occi
derit: h̄ ad vnā supradictaꝝ vrbiū ꝯfu
giet ⁊ viuet: ne forsitā ꝓxim⁹ ei⁹ cuius
effusus ē sāguis dolore stimulat⁹ ꝑseq̄
tur ⁊ app̄hēdat eū si lōgior via fuerit:
⁊ ꝑcutiat aīaȝ ei⁹ q̄ nō ē re⁹ mort⁊: q̄ꝛ
nullū ꝯ eū q̄ occisus ē odiū ꝓus habu
isse monstratur. Jdcirco p̄cipio tibi vt C
tres ciuitates eq̄lis itra se spatij diui-

2.c das. Cū aūt dilatauerit dn̄s de⁹ termi-
nos tuos sicut iurauit prib⁹ tuis ⁊ de
C derit tibi cūctā terrā quā eis pollicit⁹
est: si tn̄ custodier͛ mādata ei⁹, ⁊ fecer͛
que hodie p̄cipio tibi vt diligas dn̄m
deū tuū ⁊ ambules ī vijs ei⁹ oī tpe: ad
des tibi tres alias ciuitates: ⁊ supradi
ctaꝝ triū vrbiū numeꝝ duplicabis: vt
nō effundat̄ sāguis inoxi⁹ ī medio ter
re quā dn̄s de⁹ tu⁹ dabit tibi possiden
dā: ne sis sāguinis re⁹. Si q̇s āt odio
habēs ꝓximū suū: insidiat⁹ fuerit vi-
te ei⁹ surgēsq; ꝑcusserit illuꝫ ⁊ mortu⁹
fuerit: fugeritq; ad vnā ď supradictis
vrbib⁹: mittēt seniores ciuitat͛ illi⁹: ⁊
arripiēt eū de loco refugij: tradētq; in
D manu ꝓximi cui⁹ sāguis effusus ē: et
morieť: nō misereber͛ eius: ⁊ auferes
7.c noxiū sāguinem de isrl': vt bn̄ sit tibi.
Nō assumes ⁊ trāsferes termīos ꝓximi
tui q̊s fixerūt ṗores in possessione tua
quā dn̄s de⁹ tu⁹ dabit tibi ī terra quā
acceper͛ possidēdā. Nō stabit test͛ vn⁹
.b ꝯ aliquē: q̇cq̇d illō peccati ⁊ facinoris
.c fuerit: sꝫ ī ore duoꝝ aut triū testiū sta-
.a bit oē vbū. Si steterit test͛ mendax
.e ꝯ hoīem accusans eū p̄uaricatiōis: sta
būt ambo: q̊ꝝ causa ē an̄ dn̄m in ꝯspe
ctu sacerdotū ⁊ iudicū q̇ fuerint in die
bus illis. Cūq; diligētissime ꝑscrutan
tes īuenerint falsū testē dixisse ꝯ frēm
suū mēdaciū: reddēt ei sicut fratri suo
facere cogitauit: ⁊ auferes malū ď me
dio tui: vt audiētes ceteri timorē ha-
beāt: ⁊ neq̄q̄ talia audeāt facere. Nō
1.c misereber͛ ei⁹: sꝫ aīam ꝓ aīa: oculū ꝓ
4.c oculo: dentē ꝓ dente: manū ꝓ manu:
5.f pedē ꝓ pede exiges. XX

B S I exigeris ad bellū ꝯ hostes tu-
os: ⁊ videris eq̇tat⁹ ⁊ currus et
maiorē q̄ tu habeas adūsarij exerci-
tus multitudinē: non timebis eos: qꝛ
dn̄s de⁹ tu⁹ tecū ē q̇ eduxit te de terra
egypti. Appropinquāte aūt iā p̄lio: sta
bit sacerdos an̄ aciem: ⁊ sic loqueť ad
ppl'm. Audi israel. Uos hodie ꝯ inimi
cos vr̄os pugnā cōmittit͛ nō ꝑtime-
scat cor vr̄m. Nolite metuere: nolite ce
dere: nec formidet͛ eos: qꝛ dn̄s de⁹ vr̄ ī
medio vr̄i est: ⁊ ꝓ vob̄ ꝯ adūsarios di
micabit vt eruat vos ď ꝑiculo. Duces
q̊ꝫ ꝑ singl'as turmas audiēte exercitu
B ꝓclamabūt. Quis ē hō q̇ edificat do-
mū nouā: ⁊ n̄ dedificauit eā? Uadat ⁊
reūtat̄ ī domū suā: ne forte moriat̄ in
bello ⁊ ali⁹ dedicet eā. Quis ē hō q̇ plā
tauit vineā: ⁊ necdū fecit eā eē cōem ď
q̄ vesci oīb⁹ liceat? Uadat ⁊ reūtat̄ ī do
mū suā: ne forte moriat̄ ī bello: et ali⁹
hō ei⁹ fungat̄ officio. Quis ē hō q̇ de- 1.24.a
spōdit vxorē: ⁊ nō accepit eā? Uadat ⁊ 1. mach. 3. g
reūtat̄ ī domū suaꝫ ne forte moriat̄ in
bello ⁊ ali⁹ hō accipiat eā. His dictis
addēt reliq̄: ⁊ loqueńt ad ppl'm. Quis Judi. 7. a
est hō formidolosus et corde pauido?
Uadat ⁊ reūtat̄ in domū suā: ne paue
re faciat corda fratꝝ suoꝝ sicut ip̄e ti
more ꝑterrit⁹ est. Cūq; siluerint duces C.
exercit⁹: ⁊ finē loquēdi fecerint: vnus-
q̇sq; suos ad bellandū cuneos p̄para-
bit. Si qn̄ excesser͛ ad expugnādā ciui
tatē: offeres ei primū pacē. Si recepit
⁊ apuerit tibi portas: cūct⁹ ppl's q̇ ī ea
est: saluabit̄: ⁊ s̄uiet tibi sub tributo.
Sin aūt fedus inire noluerit ⁊ cepit ꝯ
te bellū: oppugnabis eā. Cūq; tradide-
rit dn̄s de⁹ tu⁹ illā ī manu tua: ꝑcuti-
es oē qd̄ in ea gener͛ masculini ē in
ore gladij absq; mulierib⁹ ⁊ infantib⁹
iumētis ⁊ ceteris q̄ ī ciuitate sūt. Oēꝫ
p̄dam exercitui diuides: ⁊ comedes de
spolijs hostiū tuoꝝ q̄ dn̄s de⁹ tu⁹ dede
rit tibi. Sic facies cunct͛ ciuitatib⁹ q̄
a te ꝓcul valde sūt: ⁊ nō sunt de his vr
bib⁹ q̊s in possessionē acceptur⁹ es. De D
his aūt ciuitatib⁹ q̄ dabunt̄ tibi: nul-
lū oīno ꝑmittes viuere: sꝫ īterficies in
ore gladij: etheum videlꝫ ⁊ āmorreū et
chananeū: pherezeū ⁊ eueū ⁊ iebuseū: si
cut p̄cepit tibi dn̄s de⁹ tu⁹: ne forte do
ceāt vos facere cūctas abominatiōes
q̄s ipi opati sūt dijs suis et peccet͛ in
dn̄m deū vr̄m. Qn̄ obseder͛ ciuitatem
multo tpe ⁊ munitiōib⁹ circūdeder͛ vt
expugnes eā: non succides arbores de
q̇b⁹ vesci pōt: nec securibus ꝑ circūitū
debes vastare regionē: qm̄ lignū est et
nō hō: nec pōt bellātiū ꝯ te augere nu
merū. Si q̄ aūt ligna nō sūt pomifera
sꝫ agrestia ⁊ in ceteros apta vsus: succi
de ⁊ extrue machinas donec capias ci
uitatē q̄ ꝯ te dimicat. XXI

Q Uādo īuētū fuerit ī terra quaꝫ B
dn̄s de⁹ tu⁹ datur⁹ ē tibi: hoīs
cadauer occisi: ⁊ ignorabit̄ cedis re⁹:
egredieť maiores natu ⁊ iudices tui:
⁊ metieńt a loco cadaueris singularū
ꝑ circūitū spacia ciuitatū: ⁊ quā vici-

nlorē ceterī cē ꝑſperexerint:ſeniores ci-
uitatꝭ illiꝰtollēt vitulā ḋ armēto q̄ nō
traxit iugū:nec terrā ſcidit vomere: et
ducēt eā ad vallē aſperā atq̄ ſaxoſā q̄
nūq̄ arata ē nec ſemētē recepit:⁊ ce-
dēt ī ea ceruicesvitule. Accedētq̄ ſacē
dotes filij leui q̄s elegerit dn̄s deꝰtuꝰ
vt miſtrēt ei ⁊ bn̄dicāt ī noīe eiꝰ:et ad
ꝟbū eoꝝ oē negociū pēdet:⁊ q̄cq̄d mū
B dū vl' imūdū ē iudicet. Et veniāt ma-
iores natu ciuitatꝭ illiꝰad īterfectū:la
uabūtq̄ manꝰ ſuas ſuꝑ vitulā q̄ ī val
le ꝑcuſſa ē:⁊ dicent:Manꝰ nr̄e nō effu
derūt ſāguinē hūc : nec oculi viderūt.
Jone.1.d Propitiꝰ eſto ꝑp̄lo tuo iſrl' quē redemi
ſti dn̄e:⁊ nō reputes ſāguinē inocētez
ī medio ꝑp̄li tui ī iſrl' Et auferet ab eis
reatꝰ ſāguinis:tu aūt alienꝰeris ab in-
nocētꝭ cruore q̄ fuſus es cū feceris qḋ
ꝑcepit dn̄s. Si egreſſꝰ fuerꝭ ad pugnā
ꝯ inimicos tuos:⁊ tradiderit eos dn̄s
deꝰtuꝰ ī manu tua :captiuoſq̄ duxerꝭ
et viderꝭ ī numero captiuoꝝ mulierē
pulchrā ⁊ adamauerꝭ eam volueriſq̄
hr̄e vxorē :ītroduces eā ī domū tuaz.
C Que radet ceſariē ⁊ circūcidet vngues
et deponet veſtē ī q̄ capta ē ſedēſq̄ in
domo tua flebit pr̄ez ⁊ mr̄ez ſuam vno
mēſe :et poſtea ītrabis ad eā: dormieſ
q̄ cū ea:et erit vxor tua. Sin aūt poſt-
ea nō ſederit aīo tuo :dimittes eā libe
rā:nec vēdere poterꝭ pecunia:nec op-
ꝑmere ꝑ potētiā:q2 humiliaſti eā. Si
habuerit hō vxores duas vnā dilectaz
⁊ alterā odioſā genueritq̄ ex eis libe-
ros:⁊ fuerit filiꝰodioſe ꝑmogenitꝰ :vo
lueritq̄ ſubaz īter filios ſuos diuide-
re:nō poterit filiū dilecte facere ꝑmo-
genitū ⁊ ꝑferre filio odioſe:ſ3 filiū odi-
oſe agnoſcet ꝑmogenitū :dabitq̄ ei ḋ
his q̄ habuerit cūcta duplicia . Iſte eſt
eīm ꝑncipiū liberoꝝ eiꝰ: ⁊ huic debēt
D ꝑmogenita. Si genuerit hō filiū cōtu
macē ⁊ ꝓteruū q̄ non audierit pr̄is ac
mr̄is impiū ⁊ cohercitꝰobedire ꝯtēpſe
rit:apꝑhēdēt euz et ducēt ad ſeniores
ciuitatꝭ illiꝰ⁊ ad portā iudicij: dicent
q̄ ad eos. Filiꝰnr̄ iſte ꝓteruꝰ⁊ ꝯtumax
ē:monita nr̄a audire ꝯtēnit : comeſa-
tionibꝰvacat ⁊ luxurie atq̄ ꝯuiuijs:la
pidibꝰ eū obruet ꝑp̄ls ciuitatꝭ :et mori
etur: vt auferatꝭ malū ḋ medio vr̄i :et
vniūſus iſrl' audiēs ptimeſcat. Qn̄ pec
cauerit hō qḋ morte plectēdū ē :⁊ ad-

iudicatꝰ morti appēſus fuerit ī patibu
lo:nō ꝑmanebit cadauer eiꝰ ī ligno:ſ3 Iob.
in eadē die ſepelietur:q2 maledictꝰa deo
ē q̄ pēdet ī ligno : ⁊ neq̄q̄ ꝯtamiabis Gal.
trā tuā quā dn̄s deꝰtuꝰdederit tibi in
On vide- (poſſeſſionē. XXII A
n bis bouē fr̄is tui aut ouē errā- Exo
tē:⁊ ꝑteribis: ſ3 reduces fratri
tuo:etiā ſi nō ē ꝓpinquꝰ frater tuꝰ nec
noſti eū:duces ī domū tuaz ⁊ erūt apḋ
te q̄diu q̄rat ea frater tuus ⁊ recipiat.
Silr̄ facies ḋ aſino ⁊ ḋ veſtimēto ⁊ de
oī re fr̄is tui q̄ perierit. Si iueneris eā
ne negligas q̄ſi alienā. Si videris aſi-
nū fr̄is tui aut bouē cecidiſſe ī via :nō
deſpicies:ſ3 ſubleuabis cū eo. Non in-
duetur mlier veſte virili:nec vir vtetur ve
ſte feminea. Abomiabilis eīm apḋ deū
ē q̄ facit h̄. Si ambulās ꝑ viā:ī arbo-
re vel ī terra nidū auis iuenerꝭ ⁊ mr̄ez
pullis vl' ouis deſuꝑ icubātē:nō tene-
bis eā cū filijs:ſ3 abire patierꝭ captos
tenēs filios: vt bn̄ ſit tibi ⁊ lōgo viuaſ
tp̄e. Cū edificauerꝭ domū nouā: facies B
murū tecti ꝑ circūitū ne effundatur ſan
guis ī domo tua ⁊ ſis reꝰ labēte alio ⁊
ī ꝑceps ruēte. Nō ſeres vineā tuā alto
ſemie:ne et ſemētis quā ſeuiſti ⁊ q̄ na-
ſcūtur ex vinea pariter ſācṫificētur. Non
arabis ī boue ſil' ⁊ aſino . Nō iduēris
veſtimēto qḋ ex lana linoq̄ ꝯtextū ē.
Funiculos in fimbrijs facies ꝑ q̄ttuor Nu
angulos pallij tui q̄ opiris . Si duxe-
erit vir vxorē : ⁊ poſtea odio habuerit
eā:q̄ſieritq̄ occaſiōes q̄bꝰ dimittat eā
obijciēs ei nomē peſſimū ⁊ dixerit: vx-
orē hāc accepi ⁊ igreſſus ad eā nō iue-
ni ꝟginē: tollēt eā pr̄ ⁊ mater eiꝰ :⁊ fe
rēt ſecū ſigna ꝟginitatis eiꝰad ſenio-
res vrbis q̄ ī porta ſūt:⁊ dicet pr̄: Filiā C
meā dedi huic vxorē : quā q2 odit im-
ponit ei nomē peſſimū vt dicat: nō in
ueni filiā tuā ꝟginē. Et ecce hec ſunt
ſigna ꝟginitatꝭ filie mee. Expādēt ve
ſtimētū corā ſenioribꝰciuitatꝭ apꝑhē-
dētq̄ ſenes vrbis illiꝰvirū ⁊ ꝟberabūt
illū:ꝯdēnātes inſuꝑ cētū ſiclis argēti
q̄s dabit pr̄i puelle:q2 diffamauit no
mē peſſimū ſuꝑ ꝟginē iſrl': habebitq̄
eā vxorē ⁊ nō poterit dimittere oībus
diebꝰvite ſue. Qḋ ſi veꝝ ē qḋ obijcit :⁊
nō ē ī puella iuēta ꝟginitas : eijcient
eā extra fores domꝰpr̄is ſui ⁊ lapidibꝰ
obruēt viri ciuitatis illiꝰ: ⁊ morietur

q̄m fecit nephas in isrl' vt fornicaret' i
domo p̄ris sui:et auferes malū de me-
D dio tui. Si dormierit vir cū vxore alte
,20.b rius:vterq̄ moriet'.i.adulter ⁊ adulte
ra:⁊ auferes malū de isrl'. Si puellam
v̄ginē desponderit vir ⁊ inuenerit eam
aliq̄s i ciuitate ⁊ ꝯcubuerit cū ea: edu
ces vtrūq̄ ad portā ciuitat' illi⁹:⁊ la
pidib⁹ obruet'. Puella q: nō clamauit
cū esset in ciuitate. Uir q: humiliauit
vxorē ꝓximi sui:⁊ auferes malū d̄ me
dio tui. Sin aūt i agro reppererit vir pu
ellā q̄ desponsata ē:⁊ app̄hēdens cōcu
buerit cū ea:ip̄e moriet' solus. Puella
nihil patiet': nec est rea mort': q̄m si
cut latro ꝯsurgit ꝯ fratrē suum:⁊ occi
dit aīam ei⁹:ita ⁊ puella ꝑpessa ē. So
la erat in agro:clamauit:⁊ null⁹ affuit
q̄ liberaret eā. Si inuenerit vir puellā
virginē q̄ nō hȝ sponsū:⁊ app̄hendēs
cōcubuerit cū illa: et res ad iudicium
venerit:dabit q̄ dormiuit cū ea p̄ri pu
elle: q̄nq̄ginta siclos argēti:⁊ habebit
eā vxorē:q: humiliauit illā. Nō pote
rit dimittere eā cūct' diebus vite sue.
Non accipiet hō vxorē p̄ris sui:nec re
uelabit opimētū ei⁹. XXIII
A N On itrabit eunuchus attritis
vel amputat' testiculis ⁊ absci
so veretro ecclīam dn̄i. Non ingrediet'
manser:h̄ ē:de scorto nat⁹ in ecclesiā
ce.13.a dn̄i vsq̄ ad decimā generatiōes. Am
monites ⁊ moabites etiā post decimā
generatiōes nō intrabūt ecclīam dn̄i i
o.15.b eternū:q: noluerūt vob occurrere cū
pane ⁊ aq̄ in via q̄n egressi est' de egy
u.22.a pto:⁊ q: ꝯduxerit ꝯ te balaā filiū beor
de mesopotamia syrie vt malediceret
tibi:⁊ noluit dn̄s de⁹ tu⁹ audire balaā:
vertitq̄ maledictionē ei⁹ i b̄ndictiōes
B tuā eo q̄ diligeret te. Nō facies cū eis
pacē:nec q̄ras eis bona cūct' dieb⁹ vi
lē.20.c te tue in sempiternū. Nō abominabe
ris idumeū:q: frater tu⁹ ē:nec egypti
um:q: aduena fuisti in terra ei⁹. Qui
nati fuerint ex eis tertia generatione
itrabūt i ecclīam dn̄i. Qn̄ egressus fue
ris aduersus hostes tuos i pugnā: cu
stodies te ab oi re mala. Si fuerit iter
vos hō q̄ nocturno pollutus sit sōnio:
egrediet' ex castra: ⁊ nō reuertet' p̄us
q̄ ad vesperā lauet' aq̄: ⁊ post solis oc
casū regrediet' i castra. Habebis locū
extra castra ad quē egrediar' ad req̄si-
ta nature:gerēs paxillū i baltheo. Cū C
q̄ sederis fodies ꝑ circuitū:⁊ egesta hu
mo opies q̄ releuat⁹ es. Dn̄s eñ deus
tu⁹ ambulat i medio castroꝝ:vt eruat
te ⁊ tradat tibi iimicos tuos:vt sint ca
stra tua scā:⁊ nihil i eis appareat fedi
tat' ne derelinquat te. Nō trades s̄uū
dn̄o suo q̄ ad te confugerit. Habitabit
tecū in loco q̄ ei placuerit:⁊ in vna v̄
biū tuarū requiescet: ne cōtristes eū.
Nō erit meretrix de filiab⁹ isrl' nec scor
tator de filiis isrl'. Nō offeres mercedē
ꝓstibuli:nec preciū carnis i domo dn̄i
dei tui q̄cq̄d illud est q̄d voueris: q:
abominatio est vtrūq̄ apud dn̄m deū
tuū. Nō fenerabis fratri tuo ad vsurā D
pecuniā nec fruges nec q̄ālibet aliā
rem:s; alieno. Fratri aūt tuo absq̄ vsu
ra:id q̄ indiget cōmodabis:vt benedi
cat tibi dn̄s de⁹ tu⁹ in oī ope tuo i ter
ra ad quā ingredieris possidēdā. Cum Eccs.5.a
votū voueris dn̄o deo tuo:non tarda Baruch.6.b
bis reddere:q: req̄ret illud dn̄s de⁹ tu
us:⁊ si morat⁹ fueris reputabit' tibi i
peccatū Si nolueris polliceri:absq̄ pec
cato eris. Quod aūt semel egressus est
de labiis tuis obs̄uabis:⁊ facies sicut
ꝓmisisti dn̄o deo tuo:⁊ ꝓpria volūtate
et ore tuo locut⁹ es. Ingressus vineam
primi tui comede vuas quātū tibi pla
cuerit:foras aūt ne efferas tecū. Si in
traueris segetē amici tui:franges spi
cas ⁊ manu ꝯteres:falce aūt n̄ metes.
SI accepit homo vxo- XXIIII A
rē et habuerit eā ⁊ nō iuenerit Mat.5.e
gratiā añ oculos ei⁹ ꝓpter ali- et.19.b
quā feditatē:scribet libellū repudii:et Mar.10.a
dabit in manu illi⁹:et dimittet eā de
domo sua. Cūq̄ egressa alterū mari
tum duxerit:et ille quoq̄ oderit eam:
dederitq̄ ei libellū repudii ⁊ dimiserit
de domo sua vel certe mortuus fuerit:
nō poterit prior maritus recipe eā in
vxorē:q: polluta ē et abominabilis fa
cta est corā dn̄o ne peccare facias ter
ram tuā quā dn̄s de⁹ tuus tradiderit
tibi possidendā. Cū accepit homo nup S.20.b
vxorē:non ꝓcedet ad bellū:nec ei q̄p
piam necessitat' iniūget' publice: sed
vacabit absq̄ culpa domui sue vt vno
anno letet' cū vxore sua. Nō accipies B
loco pigneris inferiorē ⁊ supiorē mo
lam:q: aīam suā apposuit tibi. Si de
p̄hēsus fuerit hō sollicitās fratrē suū

dē filijs isrł ⁊ vēdito eo accepit p̄ciū:
īterficieť: ⁊ auferes malū ð medio tui.
Obserua diligēter ne īcurras plagā le
pre: s꞉ facies q̄cūq꞉ docuerint te sacer-
dotes leuitici generis iuꝝ id qđ p̄cepi
eis: ⁊ imple sollicite. Memētote q̇ fece
rit dn̄s de⁹ vr̄ marie ł via cū egredere-
mini ð egypto. Cū repetes a ꝓrio tuo
Nu.12 a rē aliquā quā debet tibi: nō īgredier꞉
domū ei⁹ vt pign⁹ auferas: s꞉ stabis fo-
ris ⁊ ille tibi proferet qđ habuerit. Si
C aūt paup̱ ē: nō p̱noctabit apđ te pign⁹
s꞉ statim reddes eis an̄ solis occasum:
vt dormiēs ī vestimēto suo bn̄dicat ti
bi: ⁊ habeas iusticiā corā dn̄o deo tuo.
Nō negabis mercedē indigēt꞉ ⁊ pau-
Leui.19.e peris fr̄is tui siue aduene q̇ tecū mora
tur ī terra ⁊ ītra portas tuas ē: s꞉ eadē
die reddes ei p̄ciū laboris sui an̄ solis
occasū: q꞉ paup̱ ē et ex eo sustētat aīaꝫ
suā: ne clamet ꝯ' te ad dn̄m et reputeť
tibi in pctm̄. Nō occideť p̄res ꝓ filijs
4.Reg.4.b nec filij ꝓ p̄rib⁹: sed vnusq̄sq꞉ ꝓ pctō
2.Pa.25.a suo morieť. Nō p̱uertes iudiciū adue-
ne ⁊ pupilli: nec auferes pignoris loco
vidue vestimētū. Memēto ꝙ seruier꞉
in egypto: ⁊ eruerit te dn̄s de⁹ tu⁹ inde.
Idcirco p̄cipio tibi vt facias hāc rem.
Qn̄ messueris segetē in agro tuo: ⁊ ob
D litus manipulū reliqueris: nō reūter꞉
Leui.19.b vt tollas illū: s꞉ aduenā ⁊ pupillū ⁊ vi
duam auferre patier꞉: vt bn̄dicat tibi
dn̄s de⁹ tuus in oī ope manuū tuarū.
Si fruges collegeris oliuaꝝ: q̇cq̇d re-
māserit ī arborib⁹ nō reūteris vt colli-
gas: s꞉ relinques aduene: pupillo ac vi
due. Si vindemiauer꞉ vineā tuā: non
colliges remanētes racemos: s꞉ cedēt
in vsus aduene: pupilli ac vidue. Me-
mēto ꝙ ⁊ tu s̄uier꞉ ī egypto: ⁊ idcirco
p̄cipio tibi vt facias hāc rem. XXV
I fuerit causa inter aliq̄s: ⁊ in-
A S terpellauerit iudices q̄ iustum
eē p̱spexerit: illi iusticie palmā
dabūt: quē impiū ꝯdēnabūt impieta-
tis. Sin aūt eū q̇ peccauit dignū vide
rint plag꞉: ꝓsternēt ⁊ corā se faciēt ver
berari. Pro mēsura pcti erit ⁊ plagaꝝ
mod⁹: ita dūtaxat vt q̄dragenariū nu-
merū n̄ excedāt ne fede lacerat⁹ an̄ ocu
los suos obeat frater tuus. Nō ligabis
1.Cor.9.b os bouis terēt꞉ ī area fruges tuas. Qn̄
1.Thi.5.c habitauerit fr̄es sił ⁊ vn⁹ ex eis absq꞉
B liber꞉ mortu⁹ fuerit: vxor defūct non

nubet alteri: s꞉ accipiet eā frater ei⁹ et
suscitabit semē fr̄is sui: ⁊ p̄mogenituꝫ
ex ea filiū noīe illi⁹ appellabit: vt non
deleať nomē ei⁹ ex isrł. Sin aūt nolue-
rit accip̱e vxorē fratris sui q̄ ei lege de
beť: p̱get mulier ad portā ciuitat꞉ ⁊ ī-
terpellabit maiores natu: dicetq꞉. Nō
vult frater viri mei suscitare semē fra-
tris sui in isrł: nec me in ꝯiugiū sume-
re. Statimq꞉ accersiri eū faciēt: ⁊ iter C
rogabūt. Si rn̄derit nolo eā vxoreꝫ ac
cipere: accedet mulier ad eū corā seni-
oribus ⁊ toller calciamētū de pede ei⁹
spuet q꞉ ī faciē ei⁹: et dicet: Sic fiet ho
mini q̇ non edificat domū fr̄is sui. Et
vocabiť nomē illi⁹ in isrł dom⁹ discal
ciati. Si habuerint iter se iurgiū viri:
⁊ vn⁹ ꝯtra alteꝝ rixari ceperit: volēsq꞉
vxor alterius eruere virū suū de manu
fortioris: miseritq꞉ manū ⁊ app̄hende
rit verēda ei⁹: abscides manū illi⁹: nec
flecteris sup̱ eā vlla misc̄dia. Nō habe
bis in sacculo diūsa pōdera maius et
min⁹: nec erit ī domo tua modius ma-
ior et minor. Pōdus habebis iustū et D
verū: ⁊ modi⁹ eq̄lis et ver⁹ erit tibi: vt
mł̄to viuas tp̱e sup̱ t̄rā quā dn̄s de⁹ tu⁹
dederit tibi. Abominať eūm dn̄s eū q̇
facit hec: et aduersať oēm iniusticiaꝫ.
Memēto q̄ fecerit tibi amalech in via
qn̄ egrediebaris ex egypto: quō occur
rerit tibi ⁊ extremos agminis tui q̇ lassi
residebāt ceciderit qn̄ tu eras fame et
labore cōfect⁹: ⁊ nō timuerit deū. Cum
ḡ dn̄s de⁹ tu⁹ dederit tibi requiē: ⁊ sub
iecerit cūctas p̱ circūitū natiōes ī ter-
ra quā tibi pollicit⁹ est: delebis nomen
ei⁹ sub celo. Caue ne obliuiscat꞉.
C Umq꞉ intraueris ter- XXVI A
rā quā dn̄s de⁹ tu⁹ tibi datur⁹ .5.17.c
est possidēdā: et obtinuer꞉ eaꝫ: atq꞉ ha
bitauer꞉ ī illa: tolles ð cūct꞉ frugibus
tuis p̄mitias et pones ī cartallo. p̱gesq꞉
ad locuꝫ quē dn̄s de⁹ tu⁹ elegerit vt
ibi īuoceť nomē ei⁹. Accedesq꞉ ad sa-
cerdotē q̇ fuit ī dieb⁹ illł: ⁊ dices ad eū:
Profiteor hodie coraꝫ dn̄o deo tuo ꝙ
ingressus sim in terrā ꝓ q̄ iurauit pa-
tribus nr̄is vt daret eā nob̄. Suscipi-
ensq꞉ sacerdos cartallū de manu eius
ponet an̄ altare dn̄i dei tui: ⁊ loqueris
in ꝯspectu dn̄i dei tui. Syrus p̱seque- B
bať patrē meū: q̇ descēdit in egyptuꝫ:
⁊ ibi p̱egrinat⁹ ē in paucissimo nume-

ro creuitq̄ī gētē magnā ac robustā ꝛ
infinite multitudīs. Afflixerūtq̄ nos
egyptij ꝛ ꝑsecuti sūt imponētes onera
grauissima: Et clamauim⁹ ad dn̄m deū
patrū nr̄oꝝ q̄ exaudiuit nos: ꝛ respex-
it humilitatē nr̄am ꝛ laborē atq̄ an-
gustiā: ꝛ eduxit nos de egypto ī manu
forti ꝛ brachio extēto: ī ingēti pauore:
ī signis atq̄ portēt ꝛ introduxit ad lo-
cū istū ꝛ tradidit nob terrā lacte ꝛ mel
C le manātē. Et idcirco nūc offero ꝑmi-
tias frugū terre quā dn̄s de⁹ dedit mi
hi. Et dimittes eas in ꝯspectu dn̄i dei
tui: adorato deo tuo: epulaberis in oī-
bus bonis q̄ dn̄s de⁹ tu⁹ dederit tibi
ꝛ domui tue: tu ꝛ leuites ꝛ aduena q̄ te
cū ē. Qn̄ cōpleuer decimā cūctaꝝ fru
gū tuarū āno decimaꝝ tertio: dabis le
uite ꝛ aduene ꝛ pupillo ꝛ vidue vt co-
medāt itra portas tuas: ꝛ saturēf: loq̄
risq̄ ī ꝯspectu dn̄i dei tui. Abstuli qđ sā
ctificatū ē đ domo mea: ꝛ dedi illud le
uite ꝛ aduene ꝛ pupillo ac vidue sicͭ iu
sisti mihi. Nō ꝑterijui mādata tua: nec
sū oblit⁹ iperij tui. Nō comedi ex eis ī
luctu meo: nec sepaui ea ī q̄libet imun
ditia: nec expēdi ex his q̄cq̄ ī re fune-
D bri. Obediui voci dn̄i dei mei: et feci
Isa.36.d oīa sicͭ ꝑcepisti mihi. Respice đ sctuario
tuo: ꝛ đ excelso celoꝝ habitaculo: ꝛ bn̄
dic ppl̄o tuo isrl̄: ꝛ t̄ra quā dedisti nob
sicͭ iurasti p̄rib⁹ nr̄is: terre lacte ꝛ mel
le manāti. Hodie dn̄s de⁹ tu⁹ ꝑcepit ti
bi vt facias mādata hec atq̄ iudicia:
vt custodias ꝛ ipleas ex toto corde tuo
et ex tota aīa tua. Dn̄m elegisti hodie
vt sit tibi de⁹ ꝛ ābules ī vijs ei⁹ ꝛ custo
dias cerimonias illi⁹ ꝛ mādata atq̄ iu
Deu.7.a.et dicia ꝛ obedias ei⁹ iperio. En dn̄s ele-
S.14.a git te hodie vt sis ei ppl̄s peculiar sicͭ
locut⁹ ē tibi: ꝛ custodias oīa ꝑcepta il-
li⁹: ꝛ faciet te excelsiorē cūct gentib⁹
q̄s creauit ī laudē ꝛ nomē ꝛ gl̄iaꝫ suā
vt sis ppl̄s sctūs dn̄i dei tui sicut locu-

A Recepit āt (tus est. XXVII
P moyses ꝛ seniores: ppl̄o isrl̄ dicē
tes: Custodite oē mandatū qđ
Jos.4.a ꝑcipio vob hodie. Cūq̄ trāsierit ior
danē ī terrā quā dn̄s de⁹ tu⁹ dabit ti-
bi: eriges ingētes lapides ꝛ calce leui
gab eos vt possis ī eis scribere oīa ver
ba leg hui⁹ iordane trāsmisso: vt itro
eas t̄rā quā dn̄s de⁹ tu⁹ dabit tibi ter-
rā lacte ꝛ melle manātē: sicut iurauit
p̄rib⁹ tuis. Qn̄ ḡ trāsieritis iordanē eri
gite lapides q̄s ego hodie ꝑcipio vob Exo.20.d
ī mūte hebal: ꝛ leuigab eos calce: ꝛ edi Jos.8.f
ficabis ibi altare dn̄o deo tuo de lapi-
dib⁹ q̄s ferrū nō tetigit: ꝛ de saxis ifor
mib⁹ ꝛ impolit: ꝛ offeres sup eo holo
causta dn̄o deo tuo: ꝛ imolabis hostias
pacificas: comedesq̄ ibi ꝛ epulaberis B
corā dn̄o deo tuo. Et scribes sup lapi-
des oīa vba leg hui⁹ plane ꝛ lucide.
Dixerūtq̄ moyses ꝛ sacerdotes leuiti-
ci gener ad oēm israelē: Attēde ꝛ au-
di isrl̄. Hodie fact⁹ es ppl̄s dn̄i dei tui.
Audies vocē ei⁹: ꝛ facies mādata atq̄
iusticias q̄s ego ꝑcipio tibi: Precepit
q̄ moyses ppl̄o ī die illo dicēs: Hi sta-
būt ad bn̄dicēdū dn̄m sup mōtē gari-
zim iordane trāsmisso: Symeō: leui: iu
das ysachar: ioseph: ꝛ beniamin. Et e
regiōe isti stabūt ad maledicēdū ī mō-
te hebal: Rubē gad: ꝛ aser: zabulō dan
ꝛ neptalim. Et pnūciabūt leuite: dicēt
q̄ ad oēs viros isrl̄ excelsa voce. Male
dict⁹ hō q̄ facit sculptile ꝛ cōflatile ab
omīationē dn̄i op⁹ manuū artificū: po
netq̄ illđ ī obscōdito. Et rn̄debit oīs C
ppl̄s ꝛ dicet amē. Maledict⁹ q̄ nō ho-
norat patrē suū ꝛ matrē suaꝫ: et dicet S.19.d
oīs ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ trāsfert ter-
mīos ꝓximi sui: ꝛ dicet oīs ppl̄s amē.
Maledict⁹ q̄ errare facit cecū ī itinere
et dicet oīs ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ ꝑ-
uertit iudiciū aduene: pupilli ꝛ vidue:
et dicet oīs ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ dor
mit cū vxore p̄ris sui: ꝛ reuelat operi-
mētū lectuli ei⁹: et dicet oīs ppl̄s amē.
Maledict⁹ q̄ dormit cū oī iumento: et D
dicet oīs ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ dor-
mit cū sorore sua filia p̄ris sui vel ma-
tris sue: ꝛ dicet oīs ppl̄s amē. Maledi-
ctus q̄ dormit cū socru sua: et dicet oīs
ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ clam ꝑcusserit
ꝓximū suū: et dicet oīs ppl̄s amē. Ma
ledict⁹ q̄ dormit cū vxore ꝓximi sui: et
dicet oīs ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ acci-
pit munera vt ꝑcutiat aīam sāguinis
inocēt: Et dicet oīs ppl̄s amē. Male-
dict⁹ q̄ nō ꝑmanet ī sermonib⁹ legis Gal.3.b
hui⁹: nec eos ope ꝑficit: ꝛ dicet omīs

I aūt au (ppl̄s amē. XXVIII A
S dier vocē dn̄i dei tui vt facias
atq̄ custodias oīa mādata ei⁹
q̄ ego ꝑcipio tibi hodie: faciet te dn̄s
de⁹ tu⁹ excelsiorē cūct gētib⁹ q̄ ver-

sant̄ ī terra. Uenientq; sup te vniuerse
bn̄dictiões iste ⁊ apphēdēt te: si tn̄ p̄-
cepta ei⁹ audier. Bn̄dict⁹ tu ī ciuita-
te: ⁊ bn̄dict⁹ ī agro. Bn̄dict⁹ fruct⁹ ven
tris tui ⁊ fruct⁹ tre tue: fruct⁹q; iumē-
toꝝ tuoꝝ: greges armētoꝝ tuoꝝ ⁊ cau
le ouiū tuaꝝ: Bn̄dicta horrea tua: ⁊ be
nedicte reliq̄e tue. Bn̄dict⁹ eris īgredi
ens ⁊ egrediēs. Dabit dn̄s inimicos tu
os q̄ ꝯsurgēt aduſū te corruētes ī cō-
spectu tuo. Per vnā viā venient ꝯ te: ⁊
ꝑ septē fugiēt a facie tua. Emittet dn̄s
bn̄dictionē sup cellaria tua: ⁊ sup oia
opa manuū tuaꝝ bn̄dicetq; tibi ī tra
quā acceper. Suscitabit te dn̄s sibi ī
ppl'm sctm̄ sicut iurauit tibi: si custodi
eris mādata dn̄i dei tui: ⁊ ābulaueris
ī vijs ei⁹. Uidebūtq; oēs tra ppl'i ꝙ
nomē dn̄i inuocatū sit sup te ⁊ timebūt
te. Abundare te faciet dn̄s oīb⁹ bonis
fructu vteri tui ⁊ fructu iumētoꝝ tuo
rū: fructu tre tue quā iurauit dn̄s pr̄i-
b⁹ tuis vt daret tibi. Aperiet dn̄s the-
sauꝝ suū optimū celū: vt tribuat plu-
B uiā tre sue ī tpe suo: bn̄dicetq; cūctis
S.15.a opib⁹ manuū tuaꝝ: et fenerab gētib⁹
mltis: ⁊ ipe a nullo fen⁹ accipies. Cōsti
tuet te dn̄s de⁹ tu⁹ ī caput ⁊ nō ī cau-
dā: ⁊ eris semp supra ⁊ nō subter: si tn̄
audier mādata dn̄i dei tui q̄ ego p̄ci-
pio tibi hodie: ⁊ custodier ⁊ fecer: ac
nō declinauer ab eis: nec ad dexterā
nec ad sinistrā: nec secut⁹ fuer deos ali
Leui.26.b enos neq; coluer eos. ¶Qꝫ si audire no
Treno.2.f. luer vocē dn̄i dei tui vt custodias ⁊ fa
Malach.2.a cias oia mandata ei⁹ ⁊ cerimonias q̄s
.Ps.118. ego p̄cipio tibi hodie: venient sup te
oēs maledictiões iste ⁊ apphendēt te.
Maledict⁹ eris ī ciuitate: maledict⁹ ī
agro. Maledictū ī horreū tuū: ⁊ male-
dicte reliq̄e tue. Maledict⁹ fruct⁹ ven
tris tui: ⁊ fruct⁹ tre tue: armēta boū tu
oꝝ ⁊ greges ouiū tuaꝝ. Maledict⁹ er
2.Cor.11.f igrediēs: ⁊ maledict⁹ egrediēs. Mittet
dn̄s sup te famē ⁊ esuriē ⁊ icrepationē
in oia opa tua q̄ tu facies: donec cōte
rat te ⁊ pdat velocit ꝓpt adinuētiões tu
as pessimas ī q̄b⁹ reliq̄sti me. Adiūgat
tibi dn̄s pestilētiā: donec ꝯsumat te de
tra ad quā igredier possidēdā. Percu
tiat te dn̄s egestate: febri ⁊ frigore: ar-
dore ⁊ estu ⁊ aere corrupto ac rubigie
⁊ ꝑseq̄t: donec pereas. Sit celū qđ sup
te ē eneū: ⁊ terra quā calcas ferrea. Det
dn̄s imbrē tre tue puluerē: ⁊ d̄ celo de
scēdat sup te cinis donec ꝯterar. Tra C
dat te dn̄s corruētē an̄ hostes tuos: et
ꝑ vnā viā egrediar ꝯ eos: ⁊ ꝑ septē fu
gias: ⁊ dispgar ꝑ oia regna tre. Sitq;
cadauer tuū ī escā cūct volatilib⁹ ce-
li ⁊ bestijs tre: ⁊ nō sit q̄ abigat. Percu
tiat te dn̄s vlcere egypti: ⁊ ptē corꝑis
ꝑ quā stercora digerūt: scabie q̄z ⁊ pru
rigine ita vt curari neq̄as. Percutiat
te dn̄s amētia ⁊ cecitate ac furore mē-
tis: ⁊ palpes ī meridie sic palpare so-
let cec⁹ ī tenebris: ⁊ n̄ dirigas vias tu-
as. Oiq; tpe calūniā sustineas: ⁊ opp̄-
mar violētia: nec habeas q̄ liberet te.
Uxorē accipias: et ali⁹ dormiat cū ea.
Domū edifices: ⁊ n̄ habites ī ea. Plā-
tes vineā: ⁊ nō vindemies eā. Bos tu⁹
imolet corā te: ⁊ n̄ comedas ex eo. Asi
n⁹ tu⁹ rapiat ī ꝯspectu tuo: ⁊ nō red-
dat tibi. Oues tue dent inimic tuis: ⁊
nō sit q̄ te adiuuet. Filij tui ⁊ filie tue D
tradāt alteri ppl'o vidētib⁹ ocul tuis
⁊ deficiētib⁹ ad ꝯspectū eoꝝ tota die ⁊
nō sit fortitudo ī manu tua. Fruct⁹ tre
tue ⁊ oēs labores tuos comedat ppl's
quē ignoras: ⁊ sis semp calūniā susti-
nēs: ⁊ oppssus cūct dieb⁹: ⁊ stupēs ad
trorē eoꝝ q̄ videbūt ocl'i tui. Percuti-
at te dn̄s vlcere pessimo ī genib⁹, ⁊ ī su
r: sanariq; n̄ possis a plāta pedis vsq;
ad vticē tuū. Ducetq; te dn̄s ⁊ regē
tuū quē cōstitueres sup te ī gētē quā
ignoras tu ⁊ pr̄es tui: ⁊ suies ibi dijs
alienis ligno ⁊ lapidi: et eris ꝑdit⁹ ī ꝓ
uerbiū ac fabulā oīb⁹ ppl'is ad q̄s te ī
troduxerit dn̄s. Semētē multā iacies Leui.26
ī terrā ⁊ modicū ꝯgregabis: qꝛ locuste Aggei.
deuorabūt oia. Uineā plātabis ⁊ fodi
es: ⁊ vinū nō bibes: nec colliges ex ea
q̄ppiā qm̄ vastabit vermib⁹: Oliuas
habeb ī oīb⁹ terminis tuis ⁊ nō vngeris
oleo: qꝛ defluēt et depibūt. Filios ge-
nerab et filias ⁊ nō fruer eis: qm̄ du-
cent̄ ī captiuitatē. Oēs arbores tuas et
fruges terre tue rubigo cōsumet. Ad-
uena q̄ tecū vsat ī terra: ascēdet sup
te eritq; sublimior: tu aūt descēdes: et
eris iferior. Ipe fenerabit tibi: et tu n̄
fenerab ei. Ipe erit ī caput: et tu eris ī
caudā. Et venient sup te oēs maledicti E
ones iste: et ꝑsequētes apphēdēt te do
nec itereas: qꝛ nō audisti vocē dn̄i dei
tui: nec suasti mādata ei⁹ ⁊ cerimoni-

as q̄s p̄cepit tibi. Et erūt ī te signa at-
q3 p̄digia et ī semīe tuo vsq3 ī sempiter-
nū: eo φ nō s̄uierꝫ dño deo tuo ī gau-
dio cordis leticia ꝓpter rex̄ oīm abun
dātiā. Seruies inimico tuo quē imit-
tet tibi dñs ī fame ꝛ siti et nuditate et
oī penuria: ꝛ ponet iugū ferreū sup̄ cer
uicē tuā: donec te ↄterat. Adducet dñs
sup̄ te gētē d̄ lōginq̄ ꝛ d̄ extremis ter-
re finib⁹ ī similitudinē aq̄le volātꝫ cū im
petu: cui⁹ linguā ītelligere n̄ possis gē
tē p̄cacissimā q̄ nō deferat seni nec mi
sereat̄ puuli ꝛ deuoret fructū iumētox̄
tuox̄ ac fruges terre tue donec intere-
as: et nō relinq̄t tibi triticū: vinū ꝛ ole
um: armēta boū ꝛ greges ouiū: donec
te disp̄dat ꝛ cōterat ī cūctꝫ vrbib⁹ tu-
is et destruāt̄ muri tui firmi atq3 sub-
F limes ī q̄b⁹ habebas fiduciā ī oī terra
4.Re.6.f tua. Obsideberꝫ ītra portas tuas ī oī
terra tua quā dabit tibi dñs de⁹ tu⁹ ꝛ
comedes fructū vteri tui ꝛ carnes fili-
orū tuox̄ ꝛ filiax̄ tuax̄ q̄s dederit ti-
bi dñs de⁹ tu⁹ ī angustia ꝛ vastitate q̄
opp̄met te hostis tu⁹. Hō delicat⁹ ī te
ꝛ luxuriosus valde īuidebit fratri suo
ꝛ vxori q̄ cubat ī sinu suo ne det eis d̄
carnib⁹ filiox̄ suox̄ q̄s comedet: eo φ
nihil aliud habeat ī obsidiōe: et penu-
ria q̄ vastauerit te inimici tui ītra oēs
portas tuas. Tenera mlier ꝛ delicata
q̄ sup̄ trā īgredi nō valebat: nec pedis
vestigiū figere ꝓpter mollitiē et teneri
tudinē nimiā: īuidebit viro suo q̄ cu-
bat ī sinu ei⁹ sup̄ filijs ꝛ filie carnib⁹ ꝛ
illuuie secūdinax̄ q̄ egrediūt̄ d̄ medio
feminū ei⁹: et sup̄ liberis q̄ eadē hora
nati sūt. Comedēt eñ eos clā ꝓpter re
rū oīm penuriā: ī obsidione ꝛ vastita-
te q̄ opp̄met te inimic⁹ tu⁹ ītra portas
tuas. Nisi custodierꝫ et fecerꝫ oīa v̄ba
legꝫ hui⁹ q̄ scp̄ta sūt ī h̄ volumīe: et ti
muerꝫ nomē ei⁹ gl'iosuz et terribile h̄
est dñm deū tuū: augebit dñs plagas
tuas et plagas seminis tui: plagas ma
gnas et p̄seuerātes: īfirmitates pessi-
mas et p̄petuas: et cōuertet ī te oēs af
flictiones egypti q̄s timuisti et adhere
būt tibi. Insup̄ et vniūsos lāguores et
plagas q̄ nō sūt scripte ī volumine le-
gis hui⁹ īducet dñs sup̄ te: donec te cō
G terat. Et remanebitꝫ pauci nūero qui
p̄us eratꝫ sīc astra celi p̄ multitudine:
qm̄ nō audistis vocē dñi dei v̄ri. Et si
cut añ letat⁹ ē dñs sup̄ vos: bn̄ vobis
faciēs vosq3 multiplicans: sic letabit̄
disp̄dēs vos atq3 subuertēs vt aufera
mini d̄ terra ad quā īgredierꝫ possidē
dā. Disp̄get te dñs ī oēs p̄p̄los a sūmi-
tate terre vsq3 ad termios ei⁹: ꝛ s̄uies
ibi dijs alienis q̄s ꝛ tu ignoras ꝛ p̄res
tui: lignis ꝛ lapidib⁹. In gētib⁹ q̄3 ill'
nō q̄esces: neq3 erit req̄es vestigio pe-
dis tui. Dabit eñ tibi dñs ibi cor pau i
dū ꝛ deficiētes ocl'os ꝛ aīam ↄsumptā
merore: ꝛ erit vita tua q̄si pēdēs añ te
Timeb nocte ꝛ die ꝛ n̄ credes vite tue.
Mane dices: q̄s mihi det vesp̄ex: ꝛ ves
pere q̄s mihi det mane: p̄p̄ cordis tui
formidinē q̄ terreberis: ꝛ ꝓpter ea q̄
tuis videbis ocul'. Reducet te dñs clas
sib⁹ ī egyptū p̄ viā de q̄ dixit tibi vt eā
ampli⁹ nō videres. Ibi vēderꝫ inimi-
cis tuis ī seruos ꝛ ancillas: ꝛ nō erit q̄
emat. Hec sunt verba federꝫ q̄d p̄cepit
dñs moysi vt feriret cū filijs isr'l' ī ter-
ra moab: p̄ter illud fedus q̄d cū eis pe
Ocauit (pigit ī oreb. XXIX
v q3 moyses oēm isr'l': et dixit ad A
eos: Uos vidistis vniuersa que Exo. 19.
fecit dñs corā vob̄ in terra egypti pha
raoni et oīb⁹ seruis ei⁹ vniuersec3 ter
re illi⁹ tēptationes magnas q̄s vide-
rūt oculi tui: signa illa portentaq3 in-
gētia: ꝛ nō dedit vob̄ dñs cor ītelligēs
ꝛ ocl'os vidētes ꝛ aures q̄ possint au-
dire vsq3 in p̄ntē diē. Adduxit vos q̄
dragita ānis p̄ desertū: nō sūt attrita
vestimēnta v̄ra: nec calciamēta pedū
v̄rox̄ vetustate ↄsūpta sūt. Panē non
comedistꝫ: vinū ꝛ sicerā nō bibistꝫ vt
sciretꝫ q2 ip̄e ē dñs de⁹ v̄r: Et venistis B
ad hūc locū. Egressusq3 ē seon rex ese- Nu.21.g
bon ꝛ og rex basā occurrētes nob̄ ad
pugnā: ꝛ p̄cussim⁹ eos: ꝛ tulim⁹ trā eo
rū: ac tradidim⁹ possidēdā rubē ꝛ gad
ꝛ dimidie tribui manasse. Custodite ḡ
v̄ba pacti hui⁹ ꝛ īplete ea vt ītelligatꝫ
vniuersa q̄ facitꝫ. Uos statꝫ hodie cū-
cti corā dño deo v̄ro: p̄ncipes v̄ri ꝛ tri
b⁹ ac maiores natu atq3 doctores oīs
p̄p̄l's isr'l': liberi ꝛ vxores v̄re ꝛ aduene q̄
tecū morāt̄ ī castrꝫ: exceptꝫ lignox̄ ce-
sorib⁹ ꝛ his q̄ cōportāt aq̄s: vt trāseas
ī federe dñi dei tui: ꝛ ī iureiurādo q̄d
hodie dñs de⁹ tu⁹ p̄cutit tecū vt susci-
tet te sibi in p̄p̄lm ꝛ ip̄e sit dñs de⁹ tu⁹
sicut locut⁹ ē tibi: ꝛ sicut iurauit p̄ri-

C b⁹ tuis abraã ysaac ꝛ iacob. Nec vob
sol̃ ego h̃ fed⁹ ferio ꝛ hec iurameta cõ-
firmo: ſꝫ cũctꝭ p̃ñtib⁹ ꝛ abſentib⁹. Uos
eñ noſtꝭ quõ hitauerim⁹ ĩ fra egypti:
ꝛ quõ trãſierim⁹ ꝑ mediũ nationũ q̃s
trãſeũtes vidiſtis abomiatiões ꝛ ſor-
des.i.idola eoꝝ lignũ ꝛ lapidẽ: argen
tũ ꝛ auꝝ q̃ colebãt: ne forte ſit iter vos
vir aut mulier familia aut trib⁹ cui⁹ cor
auerſum ẽ hodie a dño deo vr̃o vt va-
dat ꝛ ſuiat dñs illaꝝ gẽtiũ: ꝛ ſit inter
vos radix germinãſ fel ꝛ amaritudinẽ
Cũqꝫ audierit vba iuramẽti hui⁹: bñ-
dicat ſibi ĩ corde ſuo dicẽs: pax erit mi
hi: ꝛ ãbulabo ĩ prauitate cordis mei: ꝛ
aſſumat ebria ſitientẽ ꝛ dñs nõ igno-
ſcat ei: ſꝫ tũc q̃maxie furor ei⁹ fumet:
ꝛ zel⁹ ꝯ hoiem illũ: ꝛ ſedeãt ſup eũ oia
maledicta q̃ ſcripta ſũt ĩ h̃ volumine:
ꝛ deleat nomẽ ei⁹ ſub celo: ꝛ cõſumat
eũ ĩ ꝑditiõe ex oib⁹ tribub⁹ iſrl̃: iuxta
maledictiões q̃ ĩ libro legꝭ hui⁹ ac fede
D ris cõtinẽt. Diceſqꝫ ſequẽs generatio
ꝛ filij q̃ naſcent deinceps ꝛ ꝑegrini q̃
d lõge venerint vidẽtes plagas t̃re illi
us ꝛ infirmitates q̃b⁹ eã affixerit dñs
ſulphure ꝛ ſol̃ ardore cõburens: ita vt
vltra ñ ſerat: nec virẽs q̃ppiã germiet
ĩ exẽplũ ſubuerſiõis ſodome ꝛ gomor-
re: adame ꝛ ſeboim q̃s ſubuertit dñs ĩ
ira ꝛ ĩ furore ſuo: ꝛ dicẽt oẽs gentes:
3.Re.9.b Quare ſic fecit dñs t̃re huic? Que eſt
Hier.22.c hec ira furoris ei⁹ imẽſa? Et rñdebũt.
Quia dereliq̃rũt pactũ dñi qd̃ pepigit
cũ p̃rib⁹ eoꝝ qñ eduxit eos d t̃ra egy-
pti: ꝛ ſuierũt dñs alienis ꝛ adorauer̃t
eos q̃s neſciebãt ꝛ q̃b⁹ nõ fuerãt attri
buti: idcirco irat⁹ ẽ furor dñi ꝯ terrã
iſtã vt iduceret ſup eã oia maledicta q̃
in h̃ volumie ſcp̃ta ſũt: ꝛ eiecit eos de
terra ſua ĩ ira ꝛ ĩ furore ꝛ ĩ idignatiõe
maxia: proiecitqꝫ ĩ terrã alienã ſicut
hodie cõprobat: abſcõdita a dño deo
nr̃o q̃ manifeſta ſunt nob ꝛ filijs nr̃is
vſqꝫ ĩ ſempiternũ vt faciam⁹ vniuerſa
Um ḡ ve (legis hui⁹. XXX
A c nerit ſup te oẽs ſmões iſti bñ-
dictio ſiue maledictio quã ꝓpo
ſui ĩ ꝯſpectu tuo: ꝛ duct⁹ penitudie cor
dis tui ĩ vniuerſis gẽtib⁹ ĩ q̃s diſꝑſe-
rit te dñs de⁹ tu⁹: ꝛ reuerſus fuerꝭ ad
eũ: ꝛ obedierꝭ ei⁹ ĩꝑerijs ſicut ego ho-
die p̃cipio tibi cũ filijs tuis ĩ toto cor
de tuo ꝛ ĩ tota aĩa tua: reducet te dñs

de⁹ tu⁹ d captiuitate tua ac miſerebit
tui: ꝛ rurſũ ꝯgregabit te d cũctꝭ ꝑplis
ĩ q̃s te añ diſꝑſit. Si ad cardines celi
fuerꝭ diſſipat⁹: ĩde te retrahet dñs de⁹
tu⁹: ꝛ aſſumet atqꝫ itroducet ĩ t̃rã quã
poſſederũt p̃res tui ꝛ obtineb eã: ꝛ bñ-
dicẽs tibi maiorꝭ nũeri te eẽ faciet q̃̄
fuerũt p̃res tui. Circũcidet dñs de⁹ tu⁹ B
cor tuũ ꝛ cor ſemis tui: vt diligas dñz
deũ tuũ ex toto corde tuo ꝛ ĩ tota aĩa
tua vt poſſis viuere. Oẽs ãt maledicti
ones has ꝯuertet ſuꝑ inimicos tuos:
ꝛ vos q̃ oderũt te: ꝑſequẽt. Tu ãt reũ-
terꝭ ꝛ audies vocẽ dñi dei tui: facieſqꝫ
vniuerſa mãdata q̃ ego p̃cipio tibi ho
die: ꝛ abũdare te faciet dñs de⁹ tu⁹ in
cũctꝭ opib⁹ manuũ tuaꝝ ĩ ſobole vte-
ri tui ꝛ ĩ fructu iumẽtoꝝ tuoꝝ ĩ vber-
tate terre tue: ꝛ ĩ reꝝ oim largitate. Re
uertet ei dñs vt gaudeat ſuꝑ te ĩ oib⁹
bonis ſicut gauiſus ẽ in p̃rib⁹ tuis: ſi
tñ audierꝭ vocẽ dñi dei tui ꝛ cuſtodie
ris p̃cepta ei⁹ ꝛ cerimonias q̃ ĩ hac le-
ge cõſcp̃ta ſũt: ꝛ reũtarꝭ ad dñm deũ tu
um ĩ toto corde tuo ꝛ in tota aĩa tua.
Mãdatũ h̃ qd̃ ego p̃cipio tibi hodie ñ C
ſupra te ẽ: neqꝫ ꝓcul poſitũ nec ĩ celo
ſitũ: vt poſſis dicere q̃s nr̃m valet ad Ro.10.b
celũ aſcẽdere vt deferat illud ad nos:
et audiam⁹ atqꝫ opere cõpleam⁹ neqꝫ
trãs mare poſitũ vt cauſerꝭ ꝛ dicas: q̃s
e nob poterit mare trãſfretare ꝛ illud
ad nos vſqꝫ deferre vt poſſim⁹ audire
ꝛ facere qd̃ p̃ceptũ ẽ? ſꝫ iux̃ te ẽ ſermo
valde ĩ ore tuo ꝛ ĩ corde tuo vt facias
illũ. Cõſidera ꝙ hodie ꝓpoſuerit ĩ cõ- D
ſpectu tuo vitã ꝛ bonũ: ꝛ ꝯ̃rio mortẽ
ꝛ malũ vt diligas dñm deũ tuũ ꝛ ãbu-
les ĩ vijs ei⁹ ꝛ cuſtodias mãdata illi⁹
ꝛ cerimonias atqꝫ iudicia: ꝛ viuas: at-
qꝫ mlt̃iplicet te bñdicatqꝫ tibi ĩ terra
ad quã ĩgredierꝭ poſſidẽdã. Si ãt adũ
ſũ fuerit cor tuũ ꝛ audire noluerꝭ atqꝫ
errore decept⁹ adorauerꝭ deos alienoſ
ꝛ ſuierꝭ eis: p̃dico tibi hodie ꝙ pere-
as ꝛ ꝑuo tꝑe morierꝭ ĩ t̃ra ad quã ior-
dane trãſmiſſo ĩgredierꝭ poſſidẽdã. Te s.4.b
ſtes ĩuoco hodie celũ ꝛ terrã ꝙ ꝓpoſu
erim vob vitã et bonũ: bñdictionẽ et
maledictionẽ. Elige ḡ vitã vt ꝛ tu vi-
uas ꝛ ſemẽ tuũ: ꝛ diligas dñm deũ tuũ
atqꝫ obedias voci ei⁹: et illi adhereas.
Ipſe ẽ ei vita tua ꝛ lõgitudo dieꝝ tuo-
rũ: vt habites ĩ terra ꝓ q̃ iurauit dñs

pr̄ib⁹ tuis abraā ysaac ꝛ iacob vt da-
A Būt itaqꝫ (ret eā ilr̄. XXXI.
moyses ꝛ locut⁹ ē oīa v̄ba hec
ad vniūsam isrl̄: ꝛ dixit ad eos
Cētū viginti ānoꝝ sum hodie: nō pos-
sum vltra egredi ꝛ igredi: p̄sertim cū ꝛ
dn̄s dixerit mihi: nō trāsibis iordanē
istū. Dn̄s ḡ de⁹ tu⁹ trāsibit an̄ te: ipse
delebit oēs gētes has i ꝯspectu tuo: et
possideb̄ eas. Et iosue iste trāsibit an̄
te: sicut locut⁹ ē dn̄s. Facietqꝫ dn̄s eis
sicut fecit seon ꝛ og regib⁹ āmorreorū
ꝛ t̄re eoꝝ: delebitqꝫ eos. Cū ḡ ꝛ hos tra
diderit vob̄: sir̄r faciet eis sicut p̄cepi
vob̄. Viriliter agite ꝛ ꝯfortamī. Noli-
te timere nec paueat ad ꝯspectū eoꝝ:
qꝛ dn̄s de⁹ tu⁹ ip̄e ē ductor tu⁹: ꝛ n̄ di-
B mittet nec derelinquet te. Vocauit moy
Jos.1.b ses iosue: ꝛ dixit ei corā oī isrl̄. Cōforta
Reg.2.a re: ꝛ esto robustus. Tu eñ itroduces
p̄p̄lm istū i terrā quā daturꝫ se p̄rib⁹ eo
rū iurauit dn̄s: ꝛ tu eā diuides sorte. ꝛ
dn̄s q̄ ductor ē vester: ip̄e erit tecū: Nō
dimittet nec derelinquet te: noli time-
re nec paueas. Scripsit itaqꝫ moyses
legē hāc tradidit eā sacerdotib⁹ filijs
leui q̄ portabāt arcā feder dn̄i: ꝛ cūct
Ro.10.b senioribus isrl̄. Precepitqꝫ eis dicēs.
C Post septē ānos āno remissiōis i solē-
nitate tab̄naculoꝝ cōueniētib⁹ cūct
ex isrl̄ vt appeant i ꝯspectu dn̄i dei tui
i loco quē elegerit dn̄s: leges v̄ba leg
hui⁹ corā oī isrl̄: audiētib⁹ eis ꝛ i vnū
oī p̄p̄lo ꝯgregato tā viris q̄ mulierib⁹
puul̄ ꝛ aduenis q̄ sūt itra portas tuas
vt audiētes discāt ꝛ timeāt dn̄z deū ve
strū ꝛ custodiāt ipleātqꝫ oēs ſmōes le
gis hui⁹. Filij q̄ꝫ eoꝝ q̄ nūc ignorāt vt
audire possint ꝛ timeant dn̄m deū suū
cūct dieb⁹ q̄b⁹ v̄sār i t̄ra: ad quā vos
D iordane trāsmisso pget obtinēdā. Et
ait dn̄s ad moysen: Ecce p̄pe sūt dies
mort tue: Voca iosue: ꝛ stāte i tab̄na-
culo testimonij vt p̄cipiā ei. Abiert ḡ
moyses ꝛ iosue ꝛ steterūt in tab̄naculo
testimonij. Appuitqꝫ dn̄s ibi i colūna
nubisqꝫ stetit itroitu tab̄naculi: Dixit
qꝫ dn̄s ad moysen. Ecce tu dormies cū
p̄rib⁹ tuis ꝛ p̄p̄ls iste ꝯsurgēs fornica-
bit post eos alienos i t̄ra ad quā igre-
diet: vt hitabit i ea ibi derelinquet me
ꝛ irritū faciet fed⁹ qd̄ pepigi cū eo: Et
irascet furor me⁹ ꝯ eū i die illo: ꝛ dere-
linquā eū ꝛ abscōdā faciē meā ab eo: ꝛ
erit i deuoratiōez. Inuenient eū oīa ma E
la ꝛ afflictiōes ita vt dicat in illo die.
Vere qꝛ nō est de⁹ mecū iuenerūt me
hec mala: Ego āt abscōdā ꝛ celabo fa-
ciē meā i die illo p̄pter oīa mala q̄ fe-
cit qꝛ secut⁹ ē deos alienos. Nūc itaqꝫ
scribite vob cāticū istud ꝛ docete filios
isrl̄: vt memorit teneāt ꝛ ore decantēt
ꝛ sit mihi carmē istud p̄ testimonio
ter filios isrl̄. Introducā ei eū i terraꝫ
p̄ q̄ iuraui p̄rib⁹ ei⁹ lacte ꝛ melle ma
nantē. Cūqꝫ comederēt ꝛ saturati cras
siqꝫ fuerit. Auertent ad deos alienos
ꝛ ſuiēt eis: detrahēt mihi ꝛ irritū faci
ent pactū meū. Postqꝫ iuenerit eū ma F
la mlt̄a ꝛ afflictiōes: rn̄debit ei cāticū
istud p̄ testimonio qd̄ nulla delebit ob
liuio ex ore semis tui. Scio eī cogitati
ones ei⁹ q̄ factur⁹ sit hodie: anteqꝫ in-
troducā eū i t̄rā quā ei pollicit⁹ sum.
Scripsit q̄ꝫ moyses cāticū ꝛ docuit fi-
lios isrl̄. Precepitqꝫ dn̄s iosue filio nū
ꝛ ait: Cōfortare ꝛ estote robust⁹. Tu eñ
itroduces filios isrl̄ i t̄rā quā pollicit⁹
sū: ꝛ ego ero tecū. Postqꝫ ḡ sc̄p̄sit moy
ses v̄ba leg hui⁹ i volumie atqꝫ cōple
uit: p̄cepit leuit q̄ portabāt arcā fede
ris dn̄i dicēs. Tollite librū istū ꝛ poni G
te eū i latere arce feder dn̄i dei v̄ri: vt
sit ibi ꝯ te i testimoniū. Ego eī scio cō
tentionē tuā ꝛ ceruicē tuā durissimā.
Adhuc viuēte me ꝛ igrediēte vobiscū
semp cōtētiose egist ꝯ dn̄m: quāto ma
gis cū mortu⁹ fuero? Cōgregate ad me
oēs maiores natu p trib⁹ v̄ras atqꝫ do
ctores: ꝛ loq̄r audientib⁹ eis ſmones
istos: ꝛ iuocabo ꝯ eos celū ꝛ terrā. No
ui eñ q̄ post mortē meā iniq̄ aget et
declinabit cito d̄ via quā p̄cepi vob̄:
ꝛ occurrēt vob̄ mala i extremo tp̄e qn̄
fecerit malū i cōspectu dn̄i vt irritet
eū p opa manū v̄raꝝ. Locut⁹ ē ḡ moy-
ses audiēte vniuerso cetu isrl̄ v̄ba car
minis hui⁹: ꝛ ad finē vsqꝫ cōpleuit.
Audite celi q̄ loq̄r: au XXXII A
a diat terra: v̄ba oris mei. Cōcre-
scat i pluuiā doctrina mea: flu-
at vt ros eloquiū meū. Quasi imber
sup herbā ꝛ q̄si stille sup gramina: qꝛ
nomē dn̄i iuocabo. Date magnificen-
tiā deo n̄ro: dei pfecta sūt opa: ꝛ oēs
vie ei⁹ iudicia. De⁹ fidelis ꝛ absqꝫ vl-
la iniq̄tate: iust⁹ ꝛ rect⁹. Peccauerūt ei
ꝛ nō filij ei⁹ i sordib⁹. Generatio pra-

us atq꜃ ꝑuersa: heccine reddis dn̄o po
Gen̄.2.d pule stulte ⁊ isipiēs? Nūqd nō ip̄e est
pr̄ tu⁹ q̄ possedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te.
Ꝫ.14.e. Memēto dieꝝ āntiq̄rū: cogita generati
Job.8.b ones sing̃las: ‖ Interroga p̄rem tuū ⁊ an
nūciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicēt ti
bi. Qn̄ diuidebat altissim⁹ gētes: qn̄ se
ꝑabat filios adā: ꝯstituit t̄minos ꝓlo-
B rū iux̄ nūeꝝ filioꝝ isrl̄. Pars aūt dn̄i
ꝓl̄s ei⁹: iacob funicul⁹ hereditat̄ ei⁹.
Inuenit eū i t̄ra dest̄a: i loco horroris
⁊ vaste solitudīs. Circūduxit eū ⁊ docu
Exo.19.a it ⁊ custodiuit q̄si pupillā ocl̄i sui. ‖ Si
cut aq̄la ꝓuocās ad volādū pullos su
os: ⁊ sup̱ eos volitās: expādit alas su-
as: ⁊ assūpsit eū atq꜃ portauit i hume-
ris suis. Dn̄s sol⁹ dux ei⁹ fuit: ⁊ n̄ erat
cū eo de⁹ alien⁹. Cōstituit eū sup̱ excel
sā terrā vt comederet fruct⁹ agroꝝ: Ut
sugeret mel d̄ petra: oleūq꜃ d̄ saxo du-
rissimo. Butiꝝ d̄ arm̄to ⁊ lac d̄ ouib⁹:
cū adipe agnoꝝ ⁊ arietū filioꝝ basan
Et hircos cū medulla tritici: et sāgui-
nē vue biberet meracissimū. Incrassa
t⁹ ē dilect⁹ ⁊ recalcitrauit: icrassat⁹ in
C pīguat⁹ dilatat⁹. Dereliq̄t deū factorē
suū: ⁊ recessit a deo salutari suo. Pro-
uocauer̄t eū i dījs alienis: et i abomīa
tionib⁹ ad iracūdiā ꝯcitauer̄t. Immo-
lauer̄t demonījs et n̄ deo: dījs q̄s igno
rabāt. Noui recētesq꜃ venerūt: q̄s nō
coluer̄t p̄res eoꝝ. Deū q̄ te genuit dere
liq̄sti: ⁊ oblit⁹ es dn̄i creatoris tui. Ui
dit dn̄s ⁊ ad iracūdiā cōcitat⁹ ē: q̄ꝛ ꝓ-
uocauer̄t eū filij sui et filie. Et ait: Ab
scōdā faciē meā ab eis: ⁊ ꝯsiderabo no
uissima eoꝝ. Generatio ei ꝑuͣsa ē: ⁊ ifi-
deles filij. Ipi me ꝓuocauerūt i eo q̄
nō erat de⁹: ⁊ irritauerūt i vanitatib⁹
Ro.10.d suis. Et ego ꝓuocabo eos i eo q̄ nō ē
Hiere.15.c ꝓl̄us: ⁊ i gēte stulta irritabo illos. Ig
nis succēsus ē i furore meo ⁊ ardebit
vsq꜃ ad iferni nouissima. Deuorabitq꜃
t̄rā cū germie suo: ⁊ mōtiū fundamēta
D cōburet. Cōgregabo sup̱ eos mala: ⁊ sa
gittas meas cōplebo i eis. Cōsumēt̄ fa
me: ⁊ deuorabūt eos aues morsu ama
rissimo. Dentes bestiarū imittā i eos:
cū furore trahētiū sup̱ t̄rā atq꜃ serpē-
tiū. Foris vastabit eos gladi⁹ ⁊ it⁹ pa-
uor: iuuenē simul ac v̄ginē lactētē cū
hoīe sene. Dixi: Ubi nā sūt. Cessare fa-
ciā ex hoīb⁹ memoriā eoꝝ. Sꝫ ꝓp̄t irā
inimicoꝝ distuli: ne forte sup̱birēt ho
stes eoꝝ: et dicerēt: Man⁹ nr̄a excelsa
⁊ nō dn̄s fecit hec oīa. Gēs absq꜃ ꝯsi-
lio ē et sine prudētia: vtinā saꝑent et
intelligerēt ac nouissima ꝓuiderent:
Quō ꝑseq̄bat̄ vn⁹ mille: et duo fuga-
rēt decē milia. Nōne ideo q̄ꝛ de⁹ suus E
vēdidit eos: ⁊ dn̄s ꝯclusit illos? Nō ei
ē de⁹ nr̄ vt de⁹ eoꝝ: et inimici nr̄i sūt
iudices. De vinea sodomoꝝ vinea eoꝝ
⁊ d̄ suburbāis gomorre. Uua eoꝝ vua
fellis: et botri amarissimi: Fel draconū
vinū eoꝝ: et venenū aspidū isanabile.
‖ Nōne hec ꝯdita sūt apud me: et signa Ecci.18.a
ta in thesaur̄ meis? Mea ē vltio ⁊ ego Ro.12.d
retribuā in t̄pe: vt labat̄ pes eoꝝ. Iu- Heb.10.f
xta ē dies ꝑditiōis et adesse festinant
t̄pa. Iudicabit dn̄s ꝓl̄m suū: et i s̄uis
suis miserebit̄. Uidebit ꝙ ifirmata sit
man⁹ et clausi q̄ꝫ defecerūt: residuiq꜃
cōsūpti sūt. ‖ Et dicēt vbi sūt dij eoꝝ i Hiere.2.f.
q̄b⁹ habebāt fiduciā: de q̄ꝛū victimis
comedebāt adipes: ⁊ bibebāt vinū li-
baminū. Surgāt ⁊ opitulēt̄ vobis: et
i necessitate vos ꝓtegāt: Uidete ꝙ ego F
sim sol⁹: et nō sit ali⁹ de⁹ p̄ter me. Ego 1.Reg.2.b
occidā ⁊ ego viuere faciā: ꝑcutiā ⁊ ego Job.10.b.
sanabo: ⁊ n̄ ē q̄ d̄ manu mea possit eru
ere. Leuabo ad celū manū meā: ⁊ dicā:
viuo ego ieternū. Si acuero vt fulgur
gladiū meū ⁊ arripuerit iudiciū man⁹
mea. Reddā vltionē hostibus meis: et
his q̄ oder̄t me tribuā. Inebriabo sa-
gittas meas sāguie: ⁊ gladi⁹ me⁹ deuo
rabit carnes. De cruore occisoꝝ: ⁊ d̄ ca
ptiuitate nudati iimicoꝝ capit̄. Lau
date gētes ꝓl̄m ei⁹ q̄ꝛ sāguinē s̄uoꝝ
suoꝝ vlciscet̄. Et vindictā retribuet i
hostes eoꝝ: ⁊ ꝓpiti⁹ erit t̄re ꝓl̄i sui. Ue
nit ꝫ moyses et locut⁹ ē oīa v̄ba cāti-
ci hui⁹ i aurib⁹ ꝓl̄i: ip̄e ⁊ iosue fili⁹ nū.
Cōpleuitq꜃ oēs s̄mones istos loquēs
ad vniuersū isrl̄: ⁊ dixit ad eos: Poni- G
te corda vr̄a i oīa v̄ba q̄ ego testificor
vob̄ hodie: vt mādet̄ ea filijs vr̄is cu-
stodire et facere: et iplere vniūsa ꝯscri
pta sūt i volumie legis hui⁹: q̄ꝛ nō in-
cassū p̄cepta sūt vob̄: sꝫ vt singuli i eis
viuerēt: q̄ faciētes lōgo ꝑseueret̄ t̄pe
i t̄ra ad quā iordane trāsmisso igredi-
mini possidēdā. Locutusq꜃ est dn̄s ad
moysē i eadē die dicēs: Ascēde i mōtē
istū abarim .i. trāsitū i mōtē nebo: q̄ ē
i terra moab ꝯ hiericho: ⁊ vide t̄rā cha
naan quā ego tradā filijs isrl̄ obtinē-

Nomen montis in quo mortuus est Moses

Nu.20.d dā: ⁊ morere ĩ mõte. Quē cõſcēdēs in-
Nu.33.e gerꝛ ꝓplis tuis ſicͬ mortuꝰ ē aarõ fra-
truꝰ ĩ mõte hor: ⁊ appoſitꝰ ꝑplis ſuis: qꝛ
p̄uaricati eſtis ꝯ me ĩ medio filioꝝ iſrl
ad aq̄s ꝯdictiõis ĩ cades deſerti ſin et
nõ ſctificaſtis me ĩter filios iſrl. E con
tra videb eam: et nõ ingredieris in eā
quā ego dabo filijs iſrl. XXXIII
A Ec eſt bñdictio q̄ bñdixit moy-
h ſes hõ dei filijs iſrl ante mortē
ſuā: et ait: Dñs de ſina venit: et
d̄ ſeir ortꝰ ē nob. Appauit d̄ mõte pha-
rān: et cū eo ſctõꝝ milia. In dextra eiꝰ
ignea lex: dilexit ꝑplos. Oēs ſcti ĩ ma-
nu illiꝰ ſunt ⁊ q̇ appꝛoqinquāt pedibꝰ
eiꝰ: accipiēt d̄ doctrina illiꝰ: Legē p̄ce-
pit nob moyſes: hereditatē mltitudis
iacob. Erit apud rectiſſimū rex: cõgre-
gatꝛ p̄ncipibꝰ ppli cū tribubꝰ iſrl. Ui-
uat rubē et nõ moriaꝛ: et ſit puuſ ĩ nu
mero. Hec ē iude bñdictio. Audi dñe
vocē iude: et ad pplm ſuū itroduc eū:
Manꝰ eiꝰ pugnabūt ꝓ eo: et adiutor
illiꝰ ꝯ aduerſarios eiꝰ erit. Leui q̄ȝ ait
Perfectio tua et doctrina tua viro ſā-
cto tuo quē ꝓbaſti in tēptatiõe: et iu-
Ps.19.g dicaſti ad aq̄s ꝯtradictionis. ‖ Qui dix
it patri ſuo et matri ſue: neſcio vos: et
fratribꝰ ſuis ignoro illos: et neſcierūt
filios ſuos. Hi cuſtodierūt eloquiū tu-
um et pactū tuū ſuauerūt: iudicia tua
o iacob: et legē tuā o iſrl. Ponent thy-
miama ĩ furore tuo: et holocauſtū ſup
B altare tuū. Bñdic dñe fortitudini eiꝰ:
et opa manuū illiꝰ ſuſcipe. Percute dor
ſa inimicoꝝ eiꝰ. et q̇ oderūt eū nõ cõ-
ſurgāt: Et beniamin ait. Amātiſſimꝰ
dñi: habitabit ꝯfidēter in eo q̄ſi ĩ tha-
lamo tota die morabiꝛ: et inter hume-
ros illiꝰ reqeſcet. Joſeph q̄ȝ ait: De bñ
dictione dñi tra eiꝰ: de pomis celi et
rore atq̄ȝ abyſſo ſubiacēte: De pomis
fructuū ſol ac lune: d̄ vᷤtice antiquorū
mõtiū: d̄ pomis colliū etnoꝝ: et d̄ fru-
gibꝰ tre: et de plenitudie eiꝰ: Bñdictio
illiꝰ q̇ apparuit ĩ rubo veniat ſup ca-
put ioſeph: et ſup verticē nazarei iter
C frēs ſuos. Quaſi p̄mogeniti tauri pul-
chritudo eiꝰ: cornua rhinocerotꝛ cor-
nua illiꝰ: In ipis vētilabit gētes vſq̄ȝ
ad tminos terre. He ſūt multitudines
ephraim: ⁊ hec milia manaſſe. Et zabu
lon ait: Letare zabulon ĩ exitu tuo: et
yſachar ĩ tabnacul tuis: Populos vo-
cabūt ad montes: ibi imolabūt victi-
mas iuſticie: Qui inundatione marꝛ q̄ſi
lac ſugēt: ⁊ theſauros abſconditos are
narū. Et gad ait. Bñdictꝰ ĩ latitudie
gad: quaſi leo reqeuit: cepitq̄ȝ brachiū
⁊ verticē: et vidit p̄ncipatū ſuū q̇ ĩ p-
te ſua doctor eēt repoſitꝰ: q̇ fuit cū p̄n-
cipibꝰ ppli ⁊ fecit iuſticias dñi: ⁊ iudi-
ciū ſuū cū iſrl. Dan q̄ȝ ait: Dan catulꝰ D
leonis: fluet largiꝛ de baſan. Et nepta
lim dixit: Neptalim abūdātia ꝯfruetꝛ:
⁊ plenꝰ erit bñdictionibꝰ dñi: mane et
meridiē poſſidebit. Aſer q̄ȝ ait: Bñdi-
ctꝰ ĩ filijs aſer: ſit placēs fratribꝰ ſuis
et tingat ĩ oleo pedē ſuū. Ferꝝ ⁊ es cal
ciamētū eiꝰ. Sicut dies iuuētutꝛ tue:
ita et ſenectꝰ tua: Nõ ē aliꝰ vt deꝰ re-
ctiſſimi: aſcenſor celi auxiliator tuus.
Magnificētia eiꝰ diſcurrūt nubes: ha
bitaculū eiꝰ ſurſum: et ſubter brachia
ſempitna. Ejiciet a facie tua inimicū
diceṫq̄ȝ cõterere te. ‖ Habitabit iſrl ꝯfi Hiere.23.b
dēter ⁊ ſolꝰ. Oculꝰ iacob ĩ tra frumēti
et vini: celiq̄ȝ caligabūt rore. Beatꝰ es
tu iſrl. Quis ſimilis tui: popule q̇ ſal-
uaris in dño. ſcutū auxilij tui: et gla-
diꝰ glie tue. Negabūt te inimici tui: et
tu eorū colla calcabis. XXXIIII
Scēdit ḡ moyſes de cāpeſtribꝰ A
a moab ſup montē nebo in ver- 2.Mach.2.a
ticē phaſga cõtra hiericho oſtē
ditq̄ȝ et dñs oēm terram galaad vſq̄ȝ
dan: et vniūſū neptalim terrāq̄ȝ ephra
im et manaſſe et oēm terrā vſq̄ȝ ad ma
re nouiſſimū: et auſtralē ptem ⁊ lati-
tudinē cāpi hiericho ciuitatꝛ palmaꝝ B
vſq̄ȝ ſegor: dixitq̄ȝ dñs ad eū. Hec ē ter Gen.12.b
ra ꝓ q̄ iuraui abraā iſaac ⁊ iacob di- et.15.d
cēs: ſemi tuo dabo eā: Uidiſti eā ocul
tuis: ⁊ nõ trāſibis ad illā. Mortuuſq̄ȝ
ē ibi moyſes ſuꝰ dñi ĩ terra moab iu-
bēte dño: ⁊ ſepeliuit eū ĩ valle tre mo-
ab ꝯ phagor: ⁊ nõ cognouit hõ ſepul-
chrū eiꝰ vſq̄ȝ ĩ p̄ſntē diē. Moyſes cētū C
⁊ viginti ānoꝝ erat q̄n mortuꝰ ē. Non
caligauit oculꝰ eiꝰ: nec dētes illiꝰ mo-
ti ſūt. Fleuerūtq̄ȝ eū filij iſrl cāpeſtri-
bꝰ moab trigīta diebꝰ ⁊ cõpleti ſūt di-
es planctꝰ lugētiū moyſen: Joſue vᷤo fi
liꝰ nun repletꝰ eſt ſpū ſapie: qꝛ moyſes
poſuit ſup eū manꝰ ſuas: et obedierūt
ei filij iſrl: feceṫq̄ȝ ſicͬ p̄cepit dñs moy
ſi. Et nõ ſurrexit ꝓpha vltra ĩ iſrl ſicut
moyſes quē noſſet dñs facie ad faciē ĩ D

oibꝰ signis atq; porteṫ q̄ misit p̄ euz
vt faceret ī t̄ra egypti pharaoni ⁊ oibꝰ
s̄uis eiꝰ vniūseq; t̄re illiꝰ:⁊ cūctā ma-
nū robustā magnaq; mirabilia q̄ fecit
Explicit (moyses corā vniuerso isrł.
Deuteronomiū. Incipit plogus beati
Hieronymi p̄sbyteri in librum Josue.
Andē finito pentateucho
moysi velut grādi fenore li
berati ad iesum filiū naue
manū mittimꝰ quē hebrei
iosue bennun.i.iosue filiū
nun vocāt: et ad iudicū librū quē so-
prhim appellāt ad ruth q̄z ⁊ hester q̄s
eisdē noibꝰ efferūt. Monemusq; lecto
rē vt siluā hebraicoꝝ noim:⁊ distictio
nes p̄ mēbra diuisas: diligēs scriptor
cōseruet: ne ⁊ nr̄ labor ⁊ illiꝰ studiū pe
reat: Et vt ī p̄mis qd̄ sepe testatꝰ sum
sciat meū ī rep̄hēsione veteꝝ noua cu
dere sicut amici mei criminārᷓ: s3 p vi
rili p̄te offerre ligue mee hoibus q̄s tn̄
nr̄a delectāt: vt p grecoꝝ heraplois q̄
⁊ sūptu ⁊ labore marīo indigēt: editio
nē nr̄am habeāt. Et sicubi ī āriquoꝝ
voluminū lectiōe dubitarit: hec ilł cō-
ferētes īueniāt qd̄ req̄rūt: maxime cū
apud latinos tot sint exēplaria q̄t co-
dices: ⁊ vnusq̄sq; p arbitrio suo vł ad
diderit vel subtraxerit qd̄ ei visum ē: ⁊
vtiq; nō possit veꝝ eē qd̄ dissonat. Uñ
cesset arcuato vulnere ꝯ nos īsurgere
scorpiꝰ: ⁊ sanctū opꝰ venenata carpere
lingua desistat: vel suscipiēs si placet:
vel cōtēnēs si displicet: memineritq;
Ps.94. illoꝝ versuū. Os tuū abūdauit neq̄tia
⁊ ligua tua cōcinnabat dolos. Sedēs
adūsus frēm tuū loq̄baṙ: ⁊ aduersus
filiū mr̄is tue: ponebas scādalū: hec fe
cisti: ⁊ tacui. Existimasti inique q̄ ero
tui sił'is: arguā te ⁊ statuā ꝯ faciē tuā.
Que eñ audiēṫ vel legēṫ vtilitas ē
nos laborādo sudare: ⁊ alios detrahē-
do laborare: dolere iudeos q̄ calūnian
di eis ⁊ irridēdi christianos sit ablata
occasio. ⁊ eccłie hoies id despicere: imo
lacerare vel adūsarij torqueanᷓ? Qꝛ si
vetꝰ eis tm̄ iterp̄tatio placet q̄ ⁊ mihi
nō displicet: ⁊ nihil ex̄ recipiendū pu-
tāt: cur ea q̄ sub asteriscis ⁊ obelis vel
addita sūt vel āputata: legūt ⁊ negli-
gūt? Quare danielē iux̄ theodotionis
trāslationē eccłie susceperūt? Cur ori-
ginē mirāᷓ ⁊ eusebiū pāphili: cūctas
editiōes sił'r differētes. Aut q̄ fuit stul
ticia: postq; vera dixerint pferre falsa
sūt? Uñ āt ī nouo testō pbare poterūt
assūpta testimonia q̄ ī libris veteribꝰ
nō habēᷓ? Hec dicimꝰ: ne oino calūni
antibꝰ tacere videamr. Ceterū post sā
cte paule dormitionē cuiꝰ vita ꝟtuṫ
exēplū ē: ⁊ hos libros q̄s eustochio vir
gini christi negare nō potui: decreui-
mꝰ dū spūs hos regit artꝰ: pphārū ex-
planatiōi icūbere: ⁊ omissū iā diu opꝰ
q̄si q̄dā postlimio repetere. p̄sertī cū
⁊ āmirabilis sctūsq; vir pāmachiꝰ h̄
idē lr̄is flagitet: ⁊ nos ad patriā festi-
nātes mortiferos syrenarū cātꝰ surda
debeamꝰ aure trāsire.
Explicit plogꝰ. Incipit argumētū.
Esus filiꝰ naue: typū dñi nō
solū ī gestis: veꝝ etiā ī noie
gerēs: trāsit iordanē hostiū
regna subuertit: diuidit terrā victo-
ri populo: ⁊ per singulas vrbes: vicu-
los mōtes flumia: torrentes atq; cōfi
nia eccłie celestisq; hierłm spiritalia
Explicit argu (regna describit.
mētū. Incipit liber Josue. Ca. I
Et factum est a
post mortē moysi serui
dñi: vt loq̄reᷓ dñs ad io
sue filiū nū mistrū moy
si et diceret ei: Moyses
seruꝰ meꝰ mortuꝰ ē. Surge ⁊ trāsi ior-
danē istū tu ⁊ ois pp̄ls tecū: ī t̄rā quā
ego dabo filijs isrł. Oēm locū quē cal Deu.11
cauerit vestigiū pedis: vr̄i: vob tradā:
sicut locutꝰ sū moysi. A deserto ⁊ liba-
no vsq; ad fluuiū magnū eufratē ois
t̄ra etheoꝝ vsq; ad mare magnū ꝯ so-
lis occasuz erit terminꝰ vester. Nullus
poterit vob resistere cūctis diebꝰ vite
tue. Sicut fui cuz moyse: ita ero tecū: Deu.31
nō dimittā nec derelinquā te. Cōforta J.3.b
re: ⁊ esto robustꝰ. Tu eñ sorte diuides 3.Reg.
pplo huic terrā p q̄ iuraui p̄ribꝰ tuis: Heb.13
vt traderē eā ilł. Cōfortare igiᷓ ⁊ esto
robustus valde vt custodias ⁊ facias
oēm legē quā p̄cepit tibi moyses s̄uꝰ
meꝰ. Ne declines ab ea ad dexterā vel
ad sinistrā: vt intelligas cūcta q̄ agis.
Nō recedat volumē legis huiꝰ ab ore
tuo s3 meditaberṫ ī eo diebꝰ ac nocti-
bꝰ vt custodias et facias ois q̄ scripta
sunt ī eo. Tūc dirigas viā tuā ⁊ itelli-

gas eā Ecce ꝑcipio tibi: ꝯfortare ⁊ eſto
C robuſtus. Noli metuere et noli timere
qm̄ tecū ē dn̄s de⁹ tu⁹ in oib⁹ ad q̄cūq;
ꝑrexeris. Precepitq; ioſue ꝑncipibus
ꝑpl'i dicēs: Trāſite ꝑ mediū caſtroꝝ: ⁊
imꝑate ꝑpl'o ac dicite: Preꝑate vob̄ ci-
baria: qm̄ p⁹ diē tertiū trāſibit' iorda
nē: ⁊ itrabit' ad poſſidendā terrā quā
dn̄s de⁹ nr̄ daturus ē nob̄. Rubenitis
q̄z et gadditis et dimidie tribui ma-
Nu.32.d naſſe ait‖ Memētote ſmonis quē ꝑce
et.4.c pit vob̄ moyſes famulus dn̄i dicens:
Dn̄s de⁹ vr̄ dedit vob̄ requiē ⁊ oēz t'rā
Vxores vr̄e ⁊ filij vr̄i ac iumēta mane
būt i terra quā tradidit vobis moyſes
D trās iordanē. Vos aūt trāſite armati
ān frēs vr̄os oēs fortes manu et pug-
nate ꝓ eis: donec det reqem dn̄s frib⁹
vr̄is ſic̄ ⁊ vob̄ dedit: ⁊ poſſideāt ipi q̄z
terrā quā dn̄s de⁹ vr̄ datur⁹ ē eis: ⁊ ſic
reūtimini i terrā poſſeſſiōis vr̄e: et ha-
bitabit' i ea quā vob̄ dedit moyſes fa
mul⁹ dn̄i trās iordanē ꝯtra ſolis ortū.
.2.e Rn̄derūtq; ad ioſue: atq; dixerūt: Oia
q̄ ꝑcepiſti nob̄ faciem⁹: ⁊ q̄cunq; miſe-
ris: ibim⁹. Sic̄ obediuim⁹ i cūct' moy
ſi: ita ⁊ obediem⁹ ⁊ tibi: tm̄ ſit dn̄s de⁹
tecū ſic̄ fuit cū moyſe Qui ꝯdixerit ori
tuo ⁊ nō obedierit cūct' ſmōib⁹ q̄s ꝑ-
ceper' ei moriat'. Tu tm̄ ꝯfortare: ⁊ vi
A Jſit igit' ioſue (riliter age. II
m fili⁹ nun d̄ ſathim duos viros
exploratores i abſcōdito: ⁊ di-
xit eis: Jte ⁊ ꝯſiderate t'rā vrbēq; hie-
.11.f richo. Qui ꝑgētes ingreſſi ſūt domum
Deu.11 mulier' meretricis noie raab: ⁊ q̄eue-
rūt apd̄ eā. Nūciatūq; ē regi hiericho
et dictū: Ecce viri ingreſſi ſūt huc per
.2.d noctē d̄ filijs iſrl': vt explorēt t'rā. Mi-
ſitq; rex hiericho ad raab meretricem
dicēs: Educ viros q̄ venerūt ad te: et i
greſſi ſūt domū tuā. Exploratores q̄p-
pe ſūt: ⁊ oēz terrā ꝯſiderare venerunt.
Deu.31 .6.c Tollēſq; mulier viros: abſcōdit ⁊ ait:
j.3.b Fateor venert ad me: ſꝫ neſciebā vnde
3.Reg. eſſent. Cūq; porta clauderet' i tenebr':
Heb.11 ⁊ illi pariter exierūt: neſcio q̄ abierūt.
B Perſequimini cito ⁊ cōꝑhendet' eos.
Jpa āt fecit aſcēdere viros i ſolarium
domus ſue: operuitq; eos ſtipula lini
q̄ ibi erat. Hi āt q̄ miſſi fuerant: ſecuti
ſūt eos ꝑ viā que ducit ad vadū iorda
nis: illiſq; egreſſis ſtatim porta clauſa
ē. Necdū obdormierāt q̄ latebāt: ⁊ ec-
ce mulier aſcendit ad eos: ⁊ ait: Noui
ꝙ dn̄s tradiderit vob̄ t'rā. Etenī irruit
i nos terror vr̄ ⁊ elanguerūt oēs habi
tatores t're‖ Audiuimus ꝙ ſiccauerit Exo.14.e
dn̄s aq̄s mar' rubri ad vr̄m introituꝫ
qn̄ egreſſi eſt' ex egypto: ⁊ que feceritꝭ
duob⁹ āmorreorū regibus q̄ erāt trās
iordanē: ſeon ⁊ og quos iterfeciſt'. Et
hec audiētes ꝑtimuim⁹ ⁊ elanguit cor
nr̄m: nec remāſit i nob̄ ſpūs ad introi-
tū v'r̄m. Dn̄s eñ de⁹ vr̄ ipe ē de⁹ in ce C
lo ſurſū et i t'ra deorſum. Nūc ḡ iurate j.6.d
mihi ꝑ dn̄m vt quō ego miſcdiam feci
vobiſcū: ita ⁊ vos faciat' cū domo pa-
tris mei: detiſq; mihi veꝝ ſignū vt ſal
uet' patrē meū et matrē: frēs ac ſoro-
res meas ⁊ oia que illoꝝ ſūt: ⁊ eruatis
aīas nr̄as a morte. Qui reſpōderūt ei:
Aia nr̄a ſit ꝓ vob̄ i mortē: ſi tn̄ nō ꝓdi
deris nos. Cūq; tradiderit nobis dn̄s
t'rā. faciem⁹ i te miſcdiaꝫ ⁊ ꝟitatē. De-
miſit ḡ eos ꝑ funē d̄ feneſtra. Domus
eñ ei⁹ herebat muro. Dixitq; ad eos:
Ad mōtana ꝯſcendite: ne forte occur-
rāt vob̄ reūtētes: ibiq; latitate tribus
dieb⁹: donec redeāt: et ſic ibit' ꝑ viam
vr̄aꝫ. Qui dixert ad eā: Jnnoxij erim⁹
a iuramēto h̄ q̄ adiuraſti nos: ſi ingre
dientib⁹ nob̄ t'rā: ſignū nō fuerit funi-
cul⁹ iſte coccine⁹: ⁊ ligauer' eū i fene-
ſtra ꝑ quā demiſiſti nos: ⁊ patrem tuū
ac matrē fratreſq; ⁊ oēm cognatiōem
tuā ꝯgregauer' i domū tuā. Qui oſtiū
dom⁹ tue egreſſus fuit: re⁹ ſibi erit: ſā-
guis ipi⁹ erit i caput ei⁹: et nos erim⁹
alieni. Cūctoꝝ aūt ſāguis q̄ tecū in do D
mo fuerit: redūdabit i caput noſtrū: ſi
eos aliquis tetigerit. Qꝫ ſi nos ꝓdere
voluer' ⁊ ſmonē iſtū ꝓferre i mediū:
erim⁹ mūdi ab h̄ iuramēto q̄ adiura-
ſti nos. Et illa rn̄dit: Sic̄ locuti eſtis:
ita fiat. Dimittēſq; eos vt ꝑgerent ap
pēdit funiculū coccineū i feneſtra. Jlli
ꝟo ambulātes ꝑuenerūt ad mōtana:
⁊ māſerūt ibi tres dies donec reūterē-
tur q̄ fuerāt ꝑſecuti. Querentes eñ ꝑ
oēz viā nō repperērūt eos. Quib⁹ vrbē
ingreſſis: reūſi ſūt: ⁊ deſcēderūt explo-
ratores d̄ mōte: ⁊ trāſmiſſo iordane ve
nerūt ad ioſue filiuꝫ nun: narraueruntq;
ei oia que acciderāt ſibi: atq; dixerūt:
Tradidit dn̄s oēz t'rā hāc i man⁹ nr̄as
⁊ timore ꝓſtrati ſūt cūcti habi-
i Hiſt ioſue (tatores ei⁹. III B

de nocte ꝯſurgēs mouit caſtra. Egre-
diēteſq; d̄ ſathim: venerūt ad iordanē
ipſe et oēs filij iſrl̄: ⁊ morati ſūt ibi per
tres dies. Quib⁹ euolut̄ trāſierūt ꝑco
nes ꝑ caſtroꝝ mediuȝ: ⁊ clamare cepe-
rūt. Qñ videritꝭ arcā federꝭ dñi dei ve
ſtri ⁊ ſacerdotes ſtirpis leuitice portā-
tes eā: vos q̄ȝ ꝯſurgite ⁊ ſeq̄mi ꝑcedē-
tes: ſitq; int̄ vos ⁊ arcā ſpatiū cubito-
rū duū miliū: vt ꝓcul magꝭ videre poſ
ſitis: ⁊ noſſe ꝑ quā viā ingrediami: q2
ꝑus nō ambulaſtꝭ ꝑ eā: ⁊ cauete ne ap-
B propinquetꝭ ad arcā. Dixitq; ioſue ad
ꝑplm. Sāctificami: cras. n. faciet dñs
int̄ vos mirabilia. Et ait ad ſacerdo-
teſ: Tollite arcā federꝭ: ⁊ ꝑcedite ꝑplm
Qui iuſſa cōplētes tulerūt: ⁊ ambula-
uerūt añ eos Dixitq; dñs ad ioſue: Ho
die icipiā exaltare te corā oī iſrl̄ vt ſci-
I.1.a ant q̄ ſicͭ cuȝ moyſe fui: ita ⁊ tecū ſim.
Tu āt ꝑcipe ſacerdotib⁹ q̄ portāt arcā
federꝭ: ⁊ dic eis: Cū igreſſi fueritꝭ ꝑteȝ
aq̄ iordanis: ſtate in ea. Dixitq; ioſue
ad filios iſrael. Accedite huc: ⁊ audite
C xbū dñi dei vr̄i. Et rurſū i h̄ inq̄t ſcie-
tis q̄ dñs de⁹ viuens i medio vr̄i ē: vt
diſꝑdet i ꝯſpectu vr̄o chananeū ⁊ ethe
um: eueū et phereȝeū: gergeſeū q̄ȝ et ie-
buſeū: ⁊ āmorreū Ecce arca federꝭ dñi
oīs t̄re añcedet vos ꝑ iordanē. Parate
duodeci viros et d̄ duodecim tribub⁹
iſrl̄: ſinglos ꝑ ſingulas trib⁹. Et cū po
ſuerit veſtigia pedū ſuoꝝ ſacerdotes q̄
portāt arcā federꝭ dñi dei vniuſe t̄re i
aq̄s iordanis: aq̄ q̄ īferiores ſūt decur-
rēt atq; deficiēt: q̄ āt deſuꝑ veniūt: in
vna mole cōſiſtēt. Igit̄ egreſſus ē ꝑpl̄s
d̄ tabnaculis ſuis vt trāſirēt iordanē:
⁊ ſacerdotes q̄ portabāt arcā federꝭ ꝑ-
D gebāt añ eū. Ingreſſiſq; eis iordanē ⁊
Eccli.24.c pedib⁹ eoꝝ i ꝑte aq̄ tinctꝭ: iordanis āt
ripas aluei ſui tp̄e meſſis ipleuerat: ſte
terūt aq̄ deſcēdētes i loco vno: ⁊ adin-
ſtar mōtis intumeſcētes apparebāt ꝓ-
cul ab vrbe q̄ vocat̄ edom vſq; ad lo-
cū ſarthan: q̄ āt inferiores erāt i mare
ſolitudis qd̄ nūc vocat̄ mortuū deſcē-
derūt vſq;q̄ oino deficerēt. Popul⁹ āt
icedebat ꝯ̄ iordanē: ⁊ ſacerdotes q̄ por
tabāt arcā federꝭ dñi ſtabāt ſuꝑ ſiccā
humū i medio iordanis accincti: oīſq;
ꝑpl̄s ꝑ arentē alueū tranſibat. IIII
A Ubibus trāſgreſſis dixit dñs ad
q ioſue. Elige duodeci viros ſin-
gulos ꝑ ſingl̄as trib⁹: ⁊ ꝑcipe eis vt tol Deu.27
lāt de medio iordanis alueo vbi ſtete-
rūt pedes ſacerdotū: duodecim duriſſi
mos lapides: q̄s ponetꝭ i loco caſtroꝝ
vbi fixeritꝭ hac nocte tētoria Uocauit
q; ioſue duodeci viros q̄s elegerat d̄ fi
lijs iſrl̄ ſinglos d̄ ſingul̄ tribub⁹: ⁊ ait
ad eos: Ite añ arcā dñi dei vr̄i ad ior-
danis mediū: ⁊ portate inde ſingli ſin-
gulos lapides i humerꝭ vr̄is iux̄ nume
rū filioꝝ iſrl̄ vt ſit ſignum int̄ vos. Et
qñ iterrogauerit vos filij vr̄i cras dicē
tes: q̄d ſibi volūt iſte lapides: rñdebitꝭ
eis. Defecerūt aq̄ iordanis añ arcā fe-
derꝭ dñi cū trāſiret eū: idcirco poſiti ſt̄
lapideſ iſti i monimētū filioꝝ iſrl̄ vſq;
i et̄nū. Fecerūt ḡ filij iſrl̄ ſicͭ ꝑcepit eis B
ioſue: portātes de medio iordanis al-
ueo duodeci lapides vt dñs ei iꝑarat
iux̄ nūerū filioꝝ iſrl̄ vſq; i locū i q̄ ca-
ſtrametati ſt̄: ibiq; poſuerūt eos. Alios
q̄ȝ duodeci lapides poſuit ioſue in me
dio iordāiſ alueo vbi ſteterūt ſacerdoteſ
q̄ portabāt arcā federꝭ dñi: ⁊ ſūt ibi vſ
q; i p̄ſēteȝ diē. Sacerdotes āt q̄ porta-
bāt arcā ſtabant i iordanis medio: do-
nec oīa cōplerēt̄ q̄ ioſue vt loq̄ret̄ ad
ꝑplm ꝑceꝑat dñs ⁊ dixerat ei moyſes:
Feſtinauitq; ꝑpl̄s ⁊ trāſijt. Cūq; trāſiſ-
ſent oēs: trāſiuit ⁊ arca dñi: ſacerdoteſ C
q̄ȝ ꝑgebāt añ ꝑplm. Filij q̄ȝ rubē ⁊ gad Nu.32
⁊ dimidia trib⁹ manaſſe armati ꝑcede
bāt frēs ſuos filios iſrl̄: ſicͭ eis ꝑceꝑat
moyſes: ⁊ q̄dragita pugnatoꝝ milia ꝑ
turmas ⁊ cuneos icedebāt ꝑ plana at-
q; cāpeſtria vrbis hiericho. In die illo
magnificauit dñs ioſue corā oī iſrl̄: vt
timerēt eū ſicͭ timuerāt moyſē dñs ad
huc viueret. Dixitq; ad eū: Precipe ſa
cerdotib⁹ q̄ portāt arcā federis dñi vt
aſcēdāt d̄ iordane. Qui ꝑcepit eis di-
cēs: Aſcēdite d̄ iordane. Cūq; aſcēdiſ-
ſent portātes arcā federꝭ dñi ⁊ ſiccam
humū calcare cepiſſent: reūſe ſūt aq̄ in
alueū ſuū: ⁊ fluebāt ſicͭ añ cōſueuerāt.
Popul⁹ āt aſcēdit d̄ iordane decio die D
mēſis ꝑmi: ⁊ caſtrametati ſūt i galga-
lis ꝯ̄ orietālē plagā vrb̄ hiericho Duo
decim q̄ȝ lapides q̄s d̄ iordanis alueo
ſūpſerāt: poſuit ioſue in galgal̄: ⁊ dixit
ad filios iſrl̄. Qñ int̄rogauerit filij vr̄i
cras p̄res ſuos ⁊ dixerit eis: q̄d ſibi vo
lūt lapides iſti: docebitꝭ eos atq; dice
tis ‖ Per arētē alueū trāſiuit iſrl̄ iorda Exo.

nē istū: siccāte dño deo nr̄o aq̄s ei⁹ in
ꝯspectu nr̄o donec trāsirem⁹ sicut fece
rat pꝰus in mari rubro: qđ siccauit do-
nec trāsirem⁹: vt discāt oēs terraꝝ ppl̄i
fortissimā dei manū: vt ⁊ vos timeat̄
deū vestrū oī tempore. V
A P Ostq̄ ḡ audierīt oēs reges am-
morreoꝝ q̄ habitabāt trās ior-
danē ad occidētalē plagā ⁊ cuncti re-
ges chanaā q̄ ꝓpinq̄ possidebāt magni
maris loca ꝙ siccasset dñs fluenta ior
danis corā filijs isrl̄ donec transirēt:
dissolutū ē cor eoꝝ ⁊ nō remāsit in eis
spūs: timētiū itroitū filioꝝ isrl̄. Eo tpe
ait dñs ad iosue: Fac tibi cultros lapi
deos: ⁊ circūcide scđo filios isrl̄. Fecit
q̄ꝫ qđ iusserat dñs: et circūcidit filios
isrl̄ i colle ꝓputioꝝ. Hec aūt causa ē se
B cūde circūcisiōis. Oīs ppl̄s q̄ egressus
ē de egypto gener̄ masculini vniuersi
bellatores viri mortui sūt in deserto ꝑ
lōgissimos vie circūit⁹ q̄ oēs circūcisi
erāt: ppl̄s aūt q̄ nat⁹ ē i desto ꝑ q̄dra-
ginta ānos itineris latissime solitudi-
nis incircūcisus fuit donec ꝯsumerēt̄
q̄ nō audierūt vocē dñi: ⁊ q̄b⁹ aū iura-
uerat vt ostēderet eis terrā lacte ⁊ mel
le manātē. Horū filij i locū successerūt
patrū: ⁊ circūcisi sūt a iosue: q̄ sicut na
ti fuerāt i ꝓputio erāt: nec eos i via ali
q̄s circūciderat. Postq̄ aūt oēs circū-
cisi sūt: māserūt i eodē castroꝝ loco: do
C nec sanarēt̄. Dixitq̄ dñs ad iosue: Ho
die abstuli opprobriū egypti a vobis.
Uocatūq̄ ē nomē loci illi⁹ galgala vs
q̄ i p̄sentē diē. Māserūtq̄ filij isrl̄ in
galgalis: et fecerūt phase q̄rtadecima
die mēsis ad vespeꝝ i cāpestrib⁹ hieri
cho: et comederūt de frugib⁹ terre die
altero: ⁊ azymos panes ⁊ polētā eius-
dē anni. Defecitq̄ māna postq̄ come
derūt đ frugib⁹ terre: nec vsi sūt vltra
cibo illo filij isrl̄: sꝫ comederūt đ frugi
D bus p̄n̄tis anni terre chanaan. Cū aūt
eēt iosue in agro vrb̄ hiericho: leuauit
ocl̄os: ⁊ vidit virū stātē ꝯ se euagina-
tū tenētē gladiū: ꝓrexitq̄ ad eū ⁊ ait:
Nr̄ es: an aduersarioꝝ? Qui r̄ndit: Ne
quaq̄: sꝫ sū p̄nceps exercit⁹ dñi: ⁊ nūc
venio. Cecidit iosue ꝓnus i trā: ⁊ ado
rās ait: Quid dñs me⁹ loq̄t̄ ad seruū
.3.b suū? Solue inq̄t calciamētū tuū đ pe-
.7.d dib⁹ tuis. Loc⁹ eīn in q̄ stas sāct⁹ est.
Fecitq̄ iosue vt sibi fuerat imperatū.

Jericho āt clausa erat atq̄ VI
h munita tiore filioꝝ isrl̄: ⁊ nul-
lus egredi audebat aut igredi:
Dixitq̄ dñs ad iosue: Ecce dedi in ma
nus tuas hiericho ⁊ regē ei⁹: oēsq̄ for
tes viros. Circūite vrbē cūcti bellato-
res semel ꝑ diē. Sic facietꝭ sex dieb⁹.
Septimo aūt die sacerdotes tollēt se-
ptē buccinas: q̄ꝝ vsus ē i iubileo: ⁊ p̄
cedēt arcā federꝭ. Septiesq̄ circūibi-
tis ciuitatē: ⁊ sacerdotes clāgēt bucci
nis. Cūq̄ insonuerit vox tube lōgior
atq̄ cōcisior: ⁊ i aurib⁹ vr̄is increpue-
rit: cōclamabit oīs ppl̄s vociferatiōe
maxia: ⁊ muri fundit⁹ corruēt ciuitatꝫ
ingrediēt̄q̄ singuli ꝑ locū ꝯ quē ste-
terint. Uocauit ḡ iosue fili⁹ nun sacer-
dotes: ⁊ dixit ad eos: Tollite arcā fe-
deris. Et septē alij sacerdotes tollant
septē iubileoꝝ buccinas: ⁊ incedāt aū
arcā dñi. Ad ppl̄m q̄ꝫ ait: Ite ⁊ circūi-
te ciuitatē armati p̄cedētes arcā dñi:
Cūq̄ iosue v̄ba finisset: et septē sacer- B
dotes septē buccinis clāgerēt aū arcā
federꝭ dñi: oīsq̄ ppl̄s p̄cederet armati
exercit⁹: reliquū vulg⁹ arcā seq̄bat̄ ac
buccinis oīa cōcrepabāt. Preceꝑat āt
iosue ppl̄o dicēs: Nō clamabitꝭ nec au
diet̄ vox vr̄a: neq̄ vll⁹ s̄mo ex ore vr̄o
egrediet̄ donec veniat dies in q̄ dicā
vob̄: Clamate et vociferamini. Circūi-
uit ḡ arca dñi ciuitatē semel ꝑ diē: et
reuersa in castra māsit ibi. Igit̄ iosue
de nocte cōsurgēte tulerūt sacerdotes
arcā dñi: ⁊ septē ex eis septē buccinas
q̄ꝝ i iubileo vsus ē: p̄cedebātq̄ arcaꝫ
dñi ambulātes atq̄ clāgētes: ⁊ arma-
tus ppl̄s ibat aū eos. Uulg⁹ āt reliquū
seq̄bat̄ arcā: ⁊ buccinis ꝑsonabat. Cir
cūierūt ciuitatē scđo die semel. ⁊ reū-
si st̄ i castra. Sic fecerūt sex dieb⁹. Die
aūt septio diluculo ꝯsurgētes. circūie-
runt vrbē: sicut dispositū erat septies.
Cūq̄ septimo circūitu clāgerēt bucci-
nis sacerdotes: dixit iosue ad oēꝫ isrl̄.
Uociferamini. Tradidit eīn vob̄ dñs
ciuitatē Sitq̄ ciuitas hec anathema: C
⁊ oīa q̄ in ea sūt dño. Sola raab mere- s̄.2.a
trix viuat cū vniuersis q̄ cū ea i domo
sūt. Abscōdit.n. nūcios q̄s direxerim⁹
Uos aūt cauete ne đ his q̄ p̄cepta sūt
vobis q̄ppiā ꝯtingatis: ⁊ sitis p̄uarica
tiōis rei: ⁊ oīa castra isrl̄ sub pctō sint
atq̄ turbēt̄. Quicq̄d aūt auri aut ar-

gēti fuerit ⁊ vaſoꝝ eneoꝝ ac ferri: dño
ꝯſecretꝰ repoſitū i theſaurꝫ eiꝰ. Igiṫ oī
ꝑplo vociferāte ⁊ clāgētibꝰ tub̄ poſtꝗ̄
i aures mlṫitudinis vox ſonitꝰq; icre-
Heb.11.f puit: muri ilico corruerūt: ⁊ aſcēdit vnꝰ
ꝗſq; ꝑ locū ꝗ ꝯ ſe erat. Ceperūtq; ciui-
tatē: ⁊ iterfecerūt oīa ꝗ erāt i ea a viro
vſq; ad mulierē: ab ifāte vſq; ad ſenē.
Boues ꝗ̄z ⁊ oues ⁊ aſinos i ore gladij
D ꝑcuſſerūt. Duobꝰ aūt virꝭ ꝗ exploratores
Ꝭ.2.c res miſſi fuerāt: dixit ioſue: Ingredimi
domū mulierꝭ meretricꝭ ⁊ ꝓducite eā
⁊ oīa ꝗ illiꝰ ſūt: ſicut illi iuramēto fir-
maſtis. Ingreſſiq; iuuenes eduxerunt
raab ⁊ parētes eiꝰ: frēs ꝗ̄z ⁊ cūctā ſu-
pellectilem ac cognatiōez illiꝰ: ⁊ ex̄ ca
ſtra iſrƚ manere fecerūt. Urbē aūt ⁊ oīa
ꝗ iuēta ſūt i ea: ſuccēderūt: abſq; auro
⁊ argēto ⁊ vaſis eneis ac ferro: ꝗ i era
Heb.11.f riū dñi ꝯſecrarūt || Raab ꝟo meretricē
Iac.2.d ⁊ domū pr̄is eiꝰ ⁊ oīa ꝗ hēbat fecit io-
ſue viuere: ⁊ hītauerūt i medio iſrƚ vſ
q; i p̄ntez diē: eo ꝙ abſcōderit nūcios
ꝗs miſerat vt explorarēt hiericho. In
t̄pe illo imp̄catꝰ ē ioſue dicēs: Maledi
ctꝰ vir corā dño: ꝗ ſuſcitauerit ⁊ edifi-
cauerit ciuitatē hiericho In p̄mogeni
to ſuo fūdamēta illiꝰ iaciat: ⁊ i nouiſſi
mo liberoꝝ ponat portas eius. Fuit ꝗ̄
dñs cū ioſue: ⁊ nomē eiꝰ vulgatū ē i oī
B Filij aūt iſrƚ p̄uari (terra. VII
f cati ſūt mādatū: ⁊ vſurpauerūt
Ꝭ.22.d de anathemate. Naz achā filiꝰ
1.Pa.2.a charmi filij zabdi filij zare de tribu iu
da tulit aliꝗd de anathemate. Iratuſ
q; ē dñs ꝯ filios iſrƚ. Cūq; mitteret io
ſue de hiericho viros ꝯ hay: ꝗ ē iuxta
bethauen ad oriētalē plagā oppidi be
thel: dixit eis: Aſcēdite ⁊ explorate ter
rā. Qui p̄cepta cōplētes explorauerūt
hay: et reuſi dixerūt ei: Nō aſcendat oīs
ꝑpl's: ſz duo vel tria milia viroꝝ ꝑgāt:
⁊ deleāt ciuitatē. Quare oīs ꝑpl's fru
ſtra vexabiṫ ꝯtra hoſtes pauciſſimos?
Ꝭ.8.a Aſcēderūt ꝗ̄ tria milia pugnatoꝝ. Qui
ſtati terga ꝟtētes: ꝑcuſſi ſūt a virꝭ vr-
bis hay: ⁊ corruerūt ex eis triginta et
ſex hoīeſ. Perſecutiq; ſūt eos adūſarij
d̄ porta vſq; ad ſabarim: ⁊ ceciderūt ꝑ
ꝓna fugiētes. Pertimuitq; cor ꝑpl'i et
B adinſtar aq̄ liq̄factū ē Ioſue ꝟo ſcidit
veſtimēta ſua: et ꝓnꝰ cecidit i t̄raz co-
rā arca dñi vſq; ad veſperā: tā ipſe ꝗ̄
oēs ſenes iſrƚ. Miſerūtq; puluerē ſuꝑ

capita ſua: ⁊ dixit ioſue: Heu dñe deꝰ.
Quid voluiſti traducere ꝑplm iſtū ior-
danē fluuiū vt traderes nos i manus
āmorrei ⁊ ꝑdereſ? Utinā vt cepimꝰ mā
ſiſſemꝰ trās iordanē. Mi dñe deꝰ ꝗd di
cā: vidēs iſraelē hoſtibꝰ ſuis terge ꝟtē
tē? Audiēt chananei ⁊ oēs habitato-
res t̄re: ⁊ ꝑiter ꝯglobati circūdabunt
nos: atq; delebūt nomē nr̄m d̄ t̄ra. Et
ꝗd facies magno noī tuo? Dixitq; dñſ
ad ioſue: Surge: cur iaces ꝓnꝰ in t̄ra?
Peccauit iſrƚ ⁊ p̄uaricatꝰ ē pactū me
um: tulerūtq; de anathemate ⁊ furati
ſūt atq; mētiti: et abſcōderūt inṫ vaſa
ſua. Nec poterit iſrƚ ſtare aū hoſtes ſu
os: eoſq; fugiet: q2 pollutus ē anathe-
mate. Nō ero vltra vobiſcū: donec ꝯte
ratꝭ eū ꝗ huiꝰ ſceleris reꝰ ē. Surge ſā- C
ctifica ꝑplm: ⁊ dic eis: Sāctificamini i Ꝭ.3.
craſtinū. Hec eñ dic̄ dñs deꝰ iſrƚ. Ana Leu
thema i medio tui ē iſrƚ. Nō poterꝭ ſta Nu.
re corā hoſtibꝰ tuis: donec deleaṫ ex te 1.R
te ꝗ h̄ cōtaminatꝰ ē ſcelere. Accedetiſ
q; mane ſinguli ꝑ tribꝰ vr̄as: ⁊ quācū-
q; tribū ſors iuenerit: accedet ꝑ cog-
natiōes ſuas: ⁊ cognatio ꝑ domos: do
muſq; ꝑ viros: et ꝗcūq; ille in h̄ faci-
nore fuerit dep̄hēſus: cōbureṫ igni cū
cū oī ſubſtātia ſua: qm̄ p̄uaricatꝰ ē pa
ctū dñi: et fecit nephas i iſrƚ. Surgēs
itaq; ioſue mane: applicuit iſrƚ ꝑ tribꝰ
ſuas: et iuēta ē tribꝰ iuda. Que cū iuxͣ
familias ſuas eēt oblata: iuēta ē fami
lia zare. Illā ꝗ̄z ꝑ viros offerēs reppe-
rit zaddi: cuiꝰ domū i ſinglos diuidēs
viros: iuenit achan filiuz charmi filij
zabpi. filij zare de tribu iuda. Et ait io
ſue ad achā. Fili mi: da glīaz dño deo
iſrƚ ⁊ ꝯfitere: atq; indica mihi ꝗd fece
ris: ne abſcōdas. Rn̄ditq; achan ioſue
⁊ dixit ei: Uere ego peccaui dño d̄o iſrƚ
et ſic ⁊ ſic feci. Uidi eñ iter ſpolia pal D
liū coccineū valde bonū ⁊ ducētos ſi-
clos argēti: regulāq; aureā ꝗnq̄ginta
ſicloꝝ ⁊ ꝯcupiſcēs abſtuli et abſcondi
i terra ꝯ mediū tabnaculi mei argētū
q; foſſa humo operui Miſit ꝗ̄ ioſue mi
niſtros ꝗ currētes ad tabnaculū illiꝰ
reppererūt cūcta abſcōdita i eodē loco
⁊ argētū ſiƚ. Auferētesq; de tētorio tu
lerūt ea ad ioſue ⁊ ad oēs filios iſrƚ: ꝓ
iecerūtq; aū dñm. Tollens itaq; ioſue
achā filiū zare argētūq; ⁊ palliū ⁊ au
reā regulā: filios ꝗ̄z ⁊ filios eiꝰ: boues

⁊ asinos et oues ipſuꝗ tabernaculū ⁊
cūctā ſupellectilē ⁊ oīs iſrl̄ cū eo: duxe
rūt eos ad vallē achor: vbi dixit ioſue:
Quia turbaſti nos: exturbet te dn̄s in
die hac. Lapidauitꝗ eū oīs iſrl̄: ⁊ cun
cta q̄ illiꝰ erāt igne cōſūpta ſūt. Cōgre
gaueruntꝗ ſup eū aceruū magnū lapi
dū: q̄ pmanet vſꝗ i pn̄tē diē. Et auer
ſus ē furor dn̄i ab eis. Uocatūꝗ ē no
mē loci illius vallis achor vſꝗ hodie.
A Jxit aūt dn̄s ad ioſue: VIII
b Ne timeas: neꝗ formides. Tol
le tecū oēm multitudinē pug
natorū: ⁊ ꝯſurgēs aſcēde i oppidū hay
Ecce tradidi i manū tuā regē eiꝰ ⁊ po
pulū: vrbēꝗ ⁊ terrā. Facieſꝗ vrbi hay
⁊ regi eiꝰ: ſicut feciſti hiericho ⁊ regi il
lius. Predā ꝟo ⁊ oīa animātia diripie
tis vob̄. Pone inſidias vrbi poſt eā.
Surrexitꝗ ioſue: et oīs exercitꝰ bella
torū cū eo: vt aſcēderēt in hay. Et ele
cta triginta milia virorū fortiū miſit
nocte: p̄cepitꝗ eis dicēs: Ponite inſi
dias poſt ciuitatē. Nec longiꝰ receda
tis: ⁊ eritꝭ oēs parati. Ego aūt ⁊ reliq̄
multitudo q̄ mecū eſt aſcēdemꝰ ex ad
7.a uerſo cōtra vrbē. Cūꝗ exierint ꝯ nos:
ſicut aū fecimꝰ: fugiemꝰ et terga verte
mus donec pſequētes ab vrbe lōgiꝰ p
B trahāt̄. Putabūt em̄ nos fugere ſicut
p̄us. Nob̄ ḡ fugiētibꝰ ⁊ illis pſequēti
bus cōſurgetꝭ d̄ inſidijs ⁊ vaſtabitꝭ ci
uitatē: tradetꝗ eā dn̄s deꝰ vr̄ in manꝰ
vr̄as. Cūꝗ ceperitꝭ ſuccēdite eā: et ſic
oīa facietꝭ vt iuſſi. Dimiſitꝗ eos et p
rexerūt ad locū inſidiarū: ſederūtꝗ int̄
bethel ⁊ hay ad occidētalē plagā vrb̄
hay. Joſue aūt nocte illa i medio man
ſit pp̄li. Surgēſꝗ diluculo recēſuit ſo
cios: ⁊ aſcēdit cū ſenioribꝰ i frōte exer
citꝰ: vallatꝰ auxilio pugnatorū. Cūꝗ
veniſſent et aſcēdiſſent ex aduerſo ci
uitatꝭ: ſteterūt ad ſeptētrionalē vrbis
plagā: iter quā eos: vallis erat media.
Quinꝗ aūt milia viros elegerat ⁊ po
ſuerat i inſidijs inter bethauen ⁊ hay
C ex occidētali pte eiuſdē ciuitatꝭ. Oīs
ꝟo reliquꝰ exercitꝰ ad aq̄lonē aciē di
rigebat: ita vt nouiſſimi m̄ltitudis oc
cidētalē plagā vrbis attingerēt Abijt
ḡ ioſue nocte illa: et ſtetit i vallis me
dio. Qd̄ cū vidiſſet rex hay feſtinauit
mane: et egreſſus ē cū oīm exercitu ci
uitatꝭ: direxeritꝗ aciē ꝯ deſertū: ig
norās ꝙ poſt tergū laterēt inſidie. Jo
ſue ꝟo et oīs iſrl̄ ceſſerūt loco ſimulā
tes metū ⁊ fugiētes p ſolitudinis viā. D
At illi vociferātes pariter ⁊ ſe mutuo
cohortātes: pſecuti ſūt eos. Cūꝗ receſ
ſiſſent a ciuitate: et ne vnꝰ q̄dē in vrbe
hay ⁊ bethel remāſiſſet q̄ nō pſequeret̄
iſrl̄: ſicut eruperant apta oppida relin
quētes: dixit dn̄s ad ioſue: Leua clype
um q̄ i manu tua ē ꝯ vrbē hay: q̄m ti
bi tradā eā. Cūꝗ eleuaſſet clypeū ex ad
uerſo ciuitatꝭ: inſidie q̄ latebāt: ſurre
xerūt cōfeſtim ⁊ pgētes ad ciuitatē ce
perūt: ⁊ ſuccēderūt eā. Uiri aūt ciuita
tis q̄ pſequebāt̄ ioſue: reſpiciētes ⁊ vi
dētes fumū vrbis ad celū vſꝗ cōſcen
dere: nō potuerūt vltra huc illucꝗ dif
fugere: p̄ſertim cū hi q̄ ſimulauerāt fu
gā: et tendebāt ad ſolitudinē: ꝯtra pſe
tes fortiſſime reſtitiſſent. Uidenſꝗ io E
ſue ⁊ oīs iſrl̄ ꝙ capta eēt ciuitas ⁊ fu
mus vrbis aſcēderet: reūſus pcuſſit vi
ros hay. Siq̄dē ⁊ illi q̄ ceperāt ⁊ ſuccē
derāt ciuitatem: egreſſi ex vrbe ꝯ ſuos
medios hoſtiū ferire ceperūt. Cum ḡ ex
vtraꝗ pte aduerſarij cederent̄ ita vt
nullꝰ d̄ tāta m̄ltitudine ſaluaret̄: regē
q̄ꝫ vrbis hay app̄hēderūt viuētē ⁊ ob
tulerūt ioſue. Igit̄ oībus interfectꝭ q̄
iſraelē ad deſerta tēdētē fuerāt pſecu
ti et i eodē loco gladio corruētibꝰ: re
uerſi filij iſrl̄ pcuſſerūt ciuitatē. Erant
aūt q̄ i eodē die cōciderāt a viro vſꝗ
ad mulierē: duodecim milia hoim oēs
vrbis hay. Joſue ꝟo nō ꝯtraxit manū F
quā id ſublime porrexerat tenens cly
peū donec iterficerēt̄ oēs habitatores
hay. Jumēta aūt ⁊ p̄dā ciuitatꝭ diui
ſerūt ſibi filij iſrl̄: ſicut p̄cepat dn̄s io
ſue. Qui ſuccēdit vrbē: ⁊ fecit eā tumu
lū ſempiternū. Regē q̄ꝫ eiꝰ ſuſpēdit in
patibulo vſꝗ ad veſperā ⁊ ſol̄ occaſū.
Precepitꝗ ioſue ⁊ depoſuerūt cadauer
eiꝰ de cruce: ꝓiecerūtꝗ i ip̄o introitu
ciuitatꝭ cōgeſto ſup eū magno aceruo
lapidū q̄ pmanet vſꝗ in p̄ñtē diem.
‖Tūc edificauit ioſue altare dn̄o deo Exo.20.d
iſrl̄ i mōte hebal: ſicut p̄cepat moyſes Deu.27.a
famulꝰ dn̄i filijs iſrl̄: et ſcriptū ē in vo
lumine legꝭ moyſi: altare de lapidibꝰ
impolitꝭ q̄s ferrū nō tetigit: ⁊ obtulit
ſup eo holocauſtū dn̄o: imolauitꝗ pa
cificas victimaſ. Et ſcp̄ſit ſup lapides G
deuteronomiū legis moyſi: qd̄ ille di

gesserat corā filijs isrł. Oīs aūt pp̄ls et
oēs maiores natu: ducesq₃ ac iudices
stabāt ex vtraq₃ pte arce ī cōspectu sa-
cerdotū q̄ portabāt arcā federꝭ dn̄i: vt
aduena: ita et indigena. Media ps eo
rū iux̄ mōtē garizim: ⁊ media iux̄ mō-
tē hebal sicut p̄cepat moyses famulus
dn̄i. Et p̄mū q̄dē bn̄dixit pp̄lo isrł: pꝰ
hec legit oīa ṽba bn̄dictiōis et male-
dictiōis: et cūcta q̄ scp̄ta fuerāt ī legꝭ
volumie. Nihil ex his q̄ moyses iusse-
rat reliq̄t intactū: s₃ vniūsa replicauit
corā oī mł̄titudine israel mulieribꝰ ac
A puulis ⁊ aduenis q̄ int̄ eos morabāt̄.
Uibꝰ auditꝭ: cūcti reges IX
q trās iordanē q̄ ṽsabāt̄ in mō-
tanis ⁊ cāpestribꝰ: ī maritimis
ab litore magni marꝭ: hi q₃ q̄ h̄itabāt
iux̄ libanū etheꝰ et āmorreꝰ: chananeꝰ
pherezeꝰ et eueus et iebuseꝰ cōgregati
sūt pariter: vt pugnarēt ꝯ iosue et isrł
vno aīo eadēq₃ snīa. At hi q̄ habita-
bāt ī gabaō: audiētes cūcta q̄ fecerat
iosue: hiericho et hay: callide cogitan-
tes tulerūt sibi cibaria: saccos veteres
asinis imponentes: et vtres vinarios
scissos atq₃ ꝯsutos: calciamētaq₃ p an
tiq̄ q̄ ad iudiciū vetustatꝭ pitacijs cō-
suta erāt: induti veteribꝰ vestimētis:
panes q₃ q̄s portabāt ob viaticū duri
B erāt ⁊ ī frustra cōminuti. Perrexerūtq₃
ad iosue q̄ tūc morabat̄ ī castrꝭ galga
le: ⁊ dixerūt ei atq₃ sil̄ oī israeli: De ter
ra lōginq̄ venimꝰ pacē vobiscū facere
cupiētes. Rn̄deruntq₃ filij isrł ad eos:
atq₃ dixerūt: Ne forte ī t̄ra q̄ nob̄ sorte
debet̄ habitetꝭ: et n̄ possimꝰ fedꝰ inire
vobiscū. At illi ad iosue: ṡui inq̄ūt tui
sumꝰ. Quibꝰ iosue ait: Qui nam estis
vos: aut vn̄ venistꝭ? Rn̄derūt ꝯ t̄ra lō
ginq̄ valde venerūt ṡui tui ī noīe dn̄i
dei tui. Audiuimꝰ eñ famem potētie
eiꝰ: cūcta q̄ fecit ī egypto et duobꝰ regi
bus āmorreoꝝ q̄ fuerūt trās iordanē:
seon regi esebon et og regi basan qui
erāt astaroth. Dixerūtq₃ nob̄ seniores
et oēs h̄itatores t̄re nr̄e. Tollite ī ma-
nibꝰ vr̄is cibaria ob longissimā viā: et
occurrite eis et dicite: Serui vr̄i sumꝰ
fedꝰ inite nobiscū. En panes qn̄ egres
si sumꝰ ꝯ domibꝰ nr̄is vt veniremꝰ ad
vos: calidos sūpsimꝰ: nūc sicci facti st̄:
C et vetustate nimia cōminuti. Utres vi
ni nouos impleuimꝰ: nūc rupti sūt et
soluti. Uestes et calciamēta q̄bꝰ īdui
mur ⁊ q̄ habemꝰ ī pedibꝰ ob lōgitudie₃
lōgioris vie trita sūt ⁊ pene ꝯsumpta.
Susceperūt igit̄ de cibarijs eoꝝ: ⁊ os
dn̄i n̄ interogauerūt. Fecitq₃ iosue cū eis 2.Re.
pacē: ⁊ inito federe pollicitꝰ ē vt n̄ oc-
ciderēt̄. Principes q₃ mł̄titudis iura
uerūt eis. Post dies āt tres initi fede-
ris: audierūt q̄ ī vicino habitarēt: ⁊ it̄
eos futuri essent. Mouerūtq₃ castra fi
lij isrł: ⁊ venerūt ī ciuitates eoꝝ die ter-
tio: q̄ꝝ hec vocabula sūt gabaon et ca
phira ⁊ beroth ⁊ cariathiarim. Et n̄ p
cusserūt eos eo q̄ iurassent eis p̄ncipes
mł̄titudis ī noīe dn̄i dei isrł. Murmu-
rauit itaq₃ oē vulgꝰ ꝯ p̄nceps isrł. Qui
rn̄derūt eis. Iurauimꝰ eis in noīe dn̄i
dei isrł: ⁊ idcirco n̄ possumꝰ eos ꝯtinge
re. S₃ h̄ faciemꝰ eis: Reṡuet̄ q̄dē vt vi D
uāt ne ꝯ nos ira dn̄i ꝯcitet̄ si peieraue
rimꝰ: s₃ sic viuāt vt ī vsus vniūse mł̄ti
tudinis ligna cedāt: aq̄sq₃ cōportent.
Quibꝰ hec loquētibꝰ vocauit gabaoni
tas iosue: ⁊ dixit eis: Cur nos decipere
fraude voluistꝭ: vt diceretꝭ p̄cul valde
habitamꝰ a vob̄: cū ī medio nr̄i sitis.
Itaq₃ sub maledictiōe eritꝭ: ⁊ nō defici-
et ꝯ stirpe vr̄a ligna cedēs: aq̄sq₃ ꝯpor
tās ī domū dei mei. Qui rn̄derūt: Nūci-
atū est nob̄ ṡuis tuis q̄ p̄misisset dn̄s
deꝰ tuꝰ moysi ṡuo suo vt traderet vob̄
oē₃ t̄rā: ⁊ disp̄deret cunctos h̄itatores
eiꝰ. Timuimꝰ igit̄ valde: ⁊ p̄uidimus
aīabꝰ nr̄is vr̄o terrore cōpulsi: ⁊ h̄ cōsi
liū iniuimꝰ. Nūc āt ī manu tua sumꝰ: qd̄
tibi bonū ⁊ rectū videt̄: fac nob̄. Fecit
ḡ iosue vt dixerat ⁊ liberauit eos ꝯ ma
nu filioꝝ isrł vt n̄ occiderēt̄. Decreuit
q₃ ī illo die eos eē ī misterio cūcti pp̄lī
⁊ altaris dn̄i: cedentes ligna et aquas
portātes: vsq₃ ī p̄ns t̄ps in loco quem
Ue cū audis (dn̄s elegisset. X B
q set adonisedech rex hierl̄m: q̄
sc₃ cepisset iosue hay ⁊ subūtis-
set eā: sicut eñ fecerat hiericho et regi
eiꝰ: sic fecit hay ⁊ regi illiꝰ: q̄ trāffugis
sent gabaonite ad isrł: ⁊ eēnt federati
eoꝝ: timuit valde. Urbs enim magna
erat gabaon ⁊ vna ciuitatū regaliū: et
maior oppido hay: oēsq₃ bellatores eiꝰ
fortissimi. Misit ḡ adonisedech rex hie
rusalē ad oham regē hebrō et ad pha-
rā regē hierimoth ad iaphie q₃ regē la
chis ⁊ ad dabir regē eglon, dicēs: Ad

me aſcēdite ⁊ ferte ꝑſidiū vt expugne-
mꝰ gabaō: q̄re transfugerit ad ioſue et
ad filios iſrl̄. Cōgregati igit̄ aſcēderūt
q̄nqꝫ reges āmorreoꝝ: rex hierl̄m: rex
hebron: rex hierimoth: rex lachis: rex
eglon: ſil̄ cū exercitibꝰ ſuis: ⁊ caſtrame
tati ſūt circa gabaō oppugnantes eā.
B Habitatores aūt gabaō vrb̄ obſeſſe mi
ſerūt ad ioſue q̄ tūc morabat̄ i caſtr̄
apd̄ galgalā: ⁊ dixerūt ei: Ne retrahas
manus tuas ab auxilio ſuoꝝ tuoꝝ.
Aſcēde cito ⁊ libera nos: ferqꝫ ꝑſidiū
Cōuenerūt eñ aduūſū nos oēs reges am
morreoꝝ q̄ habitāt i mōtanis. Aſcen-
ditqꝫ ioſue d̄ galgalis: ⁊ oīs exercitus
bellatoꝝ cū eo viri fortiſſimi. Dixitqꝫ
dn̄s ad ioſue: Ne timeas eoſ. In manꝰ
eñ tuas tradidi illos. Nullꝰ eñ ex eis
tibi reſiſtere poterit. Irruit itaqꝫ ioſue
ſup oēs repēte: tota nocte aſcēdēs de
galgal̄. Et ꝯturbauit eos dn̄s a facie
iſrl̄: ꝯtriuitqꝫ plaga magna i gabaon:
ac ꝑſecutꝰ ē eos ꝑ viā aſcēſus bethorō
C ⁊ ꝑcuſſit vſqꝫ azecha ⁊ maceda. Cūqꝫ
fugerēt filios iſrl̄: ⁊ eſſent i deſcēſu be-
thorō: dn̄s miſit ſup eos lapides mag-
nos de celo vſqꝫ ad azecha. Et mortui
ſūt mlto plures lapidibꝰ grādinis: q̄
q̄s gladio ꝑcuſſerāt filij iſrl̄. Tūc locu
tus ē ioſue dn̄o i die q̄ tradidit āmor-
reū i ꝯſpectu filioꝝ iſrl̄: dixitqꝫ coram
eis: Sol ꝯ gabaō ne mouear̄: ⁊ luna ꝯ
vallē haylō. Steterūtqꝫ ſol ⁊ luna do-
nec vlciſceret̄ ſe gēs d̄ iimic̄ ſuis Nō-
ne ſcptū ē h̄ i libro iuſtoꝝ? Stetit ita
qꝫ ſol i medio celi: ⁊ n̄ feſtinauit occū-
bere ſpatio vniꝰ diei. Nō fuit añ ⁊ poſt
ea tā lōga dies obediēte dn̄o voci hoīſ
⁊ pugnāte ꝓ iſrl̄. Reūſuſqꝫ ē ioſue cū
oī iſrl̄ i caſtra galgale. Fugerāt. n. q̄n-
qꝫ reges: et ſe abſcōderāt i ſpelūca vrb̄
D maceda. Nūciatūqꝫ ē ioſue ꝙ inuenti
eēnt q̄nqꝫ reges: latētes i ſpelūca vrb̄
maceda. Qui ꝑcepit ſocijs: ⁊ ait: Uolui
te ſaxa igētia ad os ſpelunce: ⁊ ponite
viros iduſtrios q̄ clauſos cuſtodiant.
Uos autē nolite ſtare: ſꝫ ꝑſeq̄mini ho
ſtes: ⁊ extremos q̄ſqꝫ fugientiū cedite.
Ne dimittat̄ eos vrbiū ſuaꝝ itrare q̄ꝯ
ſidiat q̄s tradidit dn̄s deꝰ i manꝰ vr̄as.
Ceſis ḡ aduūſarijs plaga magna ⁊ vſqꝫ
ad iternitiōez pene ꝯſūpt̄: hi q̄ iſrl̄ ef-
fugere potuerūt: ingreſſi ſūt ciuitates
munitas. Reūſuſqꝫ eſt oīs exercitꝰ ad
ioſue i maceda vbi tūc erāt caſtra: ſani
⁊ itegro numero. Nulluſqꝫ ꝯ filios iſrl̄
mutire auſus eſt. Preceptitqꝫ ioſue di-
cēs: Apite os ſpelūce: ⁊ ꝓducite ad me
q̄nqꝫ reges q̄ i ea latitāt. Fecerūtqꝫ mi
niſtri vt ſibi fuerat ipetratū: ⁊ adduxe
rūt ad eū q̄nqꝫ reges d̄ ſpelūca: regem
hierl̄m: regē hebrō: regē hierimoth: re
gē lachis: regē eglō. Cūqꝫ educti eēnt
ad eū: vocauit oēs viros iſrl̄: et ait ad
ꝑncipes exercitꝰ q̄ ſecū erāt: Ite et po- E
nite pedes ſup colla regū iſtoꝝ. Qui
cū prexiſſent ⁊ ſubiectoꝝ colla pedibꝰ
calcarēt rurſū ait ad eos: Nolite time-
re nec paueat̄: ꝯfortamini ⁊ eſtote ro-
buſti. Sic eñ faciet dn̄s cūct̄ hoſtibꝰ
vr̄is aduūſū q̄s dimicabitis. Percuſſit
qꝫ ioſue et iterfecit eos: atqꝫ ſuſpendit
ſup q̄nqꝫ ſtipites: fuerūtqꝫ ſuſpēſi vſ-
qꝫ ad veſpeꝝ. Cūqꝫ occūberet ſol: ꝑce- Deu. 21. d
pit ſocijs vt deponerēt eos d̄ patibul̄.
Qui depoſitos ꝓiecerūt i ſpelūcā in q̄
latuerāt ⁊ poſuerūt ſup os eiꝰ ſaxa in-
gētia q̄ ꝑmanēt vſqꝫ in pn̄s. Eodē die
macedam q̄ꝫ cepit ioſue et ꝑcuſſit i ore
gladij: regēqꝫ illiꝰ interfecit: ⁊ oēs habi
tatores eiꝰ. Nō dimiſit i ea ſaltē par-
uas reliquias. Fecitqꝫ regi maceda ſi-
cut fecerat regi hiericho. Trāſiuit aūt
cū oī iſrl̄ de maceda in lebna ⁊ pugna
bat ꝯtra eā: quā tradidit dn̄s cuꝫ rege
ſuo in manꝰ iſrl̄. Percuſſeruntqꝫ vrbē
in ore gladij et oēs habitatores eius.
Nō dimiſerūt in ea vllas reliq̄as. Fece
rūtqꝫ regi lebna ſicut fecerāt regi hie-
richo. De lebna trāſiuit in lachis cuꝫ F
oñi iſrl̄: et exercitu ꝑ gyrū diſpoſito
oppugnabat eaꝫ. Tradiditqꝫ dominꝰ
lachis in manꝰ filioꝝ iſrl̄: et cepit eaꝫ
die altero: atqꝫ ꝑcuſſit i ore gladij om-
nē aīam q̄ fuerat i ea ſicut fecerat leb-
na. Eo tempe aſcendit hyrā rex gazer
vt auxiliaret̄ lachis: quē ꝑcuſſit ioſue
cū oñi ꝓplo eius vſqꝫ ad internitionē
Trāſiuitqꝫ d̄ lachis in eglon: et circū-
dedit atqꝫ expugnauit eā in eadē die.
ꝑcuſſitqꝫ in ore gladij oñes aīas que
erāt in ea iuxta oīa que fecerat lachis.
Aſcendit quoqꝫ cuꝫ oñi iſrl̄ de eglon
in hebron et pugnauit cōtra eam: ce-
pitqꝫ et ꝑcuſſit in ore gladij regem q̄ꝫ
eius et oñia oppida regionis illiꝰ vni
uerſaſqꝫ aīas que in ea fuerāt cōmora-
te. Non reliquit in ea vllas reliquias.

G Sicut fecerat eglon: sic feꝛ ⁊ hebron:
cũcta que in ea reꝑperit consumẽs gla
dio: Jnde reũsus i dabir: cepit eã atqꝫ
vastauit: regẽ quoqꝫ eius atqꝫ omnia
ꝑ circuitũ oppida ꝑcussit i ore gladij.
Nõ dimisit in ea vllas reliqas. Sic fe-
cerat hebron ⁊ lebna ⁊ regibꝰ eaꝝ: sic
fecit dabir ⁊ regi illiꝰ. Percussit itaqꝫ
iosue oẽm terrã mõtanã ⁊ meridianã
atqꝫ cãpestrẽ: ⁊ aseroth cũ regibꝰ suis.
Nõ misit i ea vllas reliqas: sꝫ oẽ qḋ
spirare poterat interfecit: sicut ꝓcepat
ei dñs deꝰ isrl: a cadesbarne vsqꝫ gazã.
Oẽm terrã gosen vsqꝫ gabaon vniuer
sosqꝫ reges ⁊ regiões eoꝝ vno impetu
cepit atqꝫ vastauit. Dñs eñ deus isrl
pugnauit ꝓ eo. Reũsusqꝫ est cũ oĩ isrl
ad locũ castroꝝ i galgala. XI
A q Ue cum audisset iabin rex asor
misit ad iobab regẽ madan et
ad regẽ semeron atqꝫ ad regẽ acsaph:
ad reges qꝫ aqlonis q hitabãt i mõta
nis ⁊ in planicie ꝯ meridiẽ ceneroth:
in cãpestribꝰ qꝫ et regionibꝰ dor iuxta
mare: chananeũ qꝫ ab oriẽte ⁊ occidẽ-
te: ⁊ ammorreũ atqꝫ etheũ ac phereseũ
et iebuseũ i mõtanis: eueũ quoqꝫ q ha
bitabat ad radices hermõ i terra mas-
pha. Egressiqꝫ sũt oẽs cũ turmis suis:
ppls multꝰ nimis: sicut harena q ẽ i li
tore marꝭ: eq qꝫ ⁊ currꝰ imẽse multitu
dinis. Couenerũtqꝫ oẽs reges isti i vnũ
ad aqs meron vt pugnaret ꝯ isrl. Di-
B xitqꝫ dñs ad iosue: Ne timeas eos. Cras
eñ hac eadẽ hora ego tradã oẽs istos
vulnerãdos i cõspectu isrl. Eqs eoꝝ
subneruabis: ⁊ currꝰ igne combures.
Venitqꝫ iosue et ois exercitꝰ eiꝰ cũ eo
aduersus illos ad aqs meron subito:
⁊ irruerũt suꝑ eos tradiditqꝫ illos dñs
in manꝰ isrl. Qui ꝑcusserũt eos ⁊ ꝑse-
cuti sũt vsqꝫ ad sidonẽ magnã ⁊ aqs
masserephot: cãpũqꝫ masphe q est ad
orientalẽ illiꝰ ꝑtẽ. Jtaqꝫ ꝑcussit oẽs vt
nullas dimitteret ex eis reliqas. Fecit
qꝫ sicut ꝓcepat ei dñs. Equos eorum
subneruauit: currusqꝫ ꝯbussit igni. Re
uersusqꝫ statim cepit asor: ⁊ regẽ eiꝰ ꝑ
cussit gladio. Asor eñ antiquitꝰ inter
oia regna hec ꝓncipatũ tenebat. Per-
cussitqꝫ oẽs aias q ibidẽ morabant.
C Nõ dimisit in ea vllas reliqas: sꝫ vsqꝫ
ad internitionẽ vniũsa vastauit: ipsãqꝫ
vrbẽ ꝑmit incẽdio: ⁊ oẽs ꝑ circuitu

ciuitates. Reges qꝫ earũ cepit: ꝑcussit
atqꝫ dleuit: sicut ꝓcepat ei moyses fa
mulꝰ dñi. Absqꝫ vrbibꝰ q erãt in colli
bus et i tumulis site: ceteras succẽdit
isrl: vnam tñ asor munitissimã flãma
ꝯsũpsit. Oẽmqꝫ ꝑdã istaꝝ vrbiũ ac iu-
mẽta diuiserũt sibi filij isrl cũctꝭ hoĩ
bus iterfectꝭ. Sicut ꝓcepat dñs moy-
si seruo suo: ita ꝓcepit moyses iosue: ⁊
ille vniũsa cõpleuit. Nõ ꝓterijt de vni
uersis mãdatis: nec vnũ qdẽ ꝟbũ qḋ
iusserat dñs moysi. Cepit itaqꝫ iosue
oẽm terrã mõtanã ⁊ meridianã: terrã
qꝫ gosen ⁊ planiciẽ et occidẽtalẽ pla-
gã: mõtẽqꝫ isrl ad cãpestria eiꝰ et ꝑtem
mõtis q ascẽdit seir vsqꝫ baalgat per
planiciẽ libani subter mõtẽ hermon:
oẽs reges eoꝝ cepit: ꝑcussit et occidit
Multo tpe pugnauit iosue ꝯtra reges D
istos. Nõ fuit ciuitas q se nõ traderet
filijs isrl ꝓter eueũ q habitabat in ga-
baon. Oẽs eñ bellãdo cepit. Dñi eñ
snia fuerat vt indurarent corda eoꝝ et
pugnarent ꝯ isrl ⁊ caderent ⁊ nõ mere
rent vllã clemẽtiã: ac ꝑirẽt sicꝫ ꝓcepat
dñs moysi. Jn tpe illo venit iosue ⁊ i-
terfecit enachiz de mõtanis hebron et
dabir ⁊ anab ⁊ de oĩ mõte iuda ⁊ isrl:
vrbesqꝫ eoꝝ deleuit. Nõ reliqt vllũ de
stirpe enachim i tra filioꝝ isrl absqꝫ ci
uitatibꝰ gaza et geth ⁊ azoto: in qbꝰ so
lũ relicti sũt. Cepit ꝫ iosue oẽm terrã:
sicut locutꝰ ẽ dñs ad moysen: ⁊ tradi-
dit eã i possessionẽ filijs isrl ꝫm ꝑtes ⁊
tribꝰ suas: qeuitqꝫ terra a ꝓlijs.
h J sũt reges qs ꝑcusserũt XII A
filij isrl et possederũt terrã eoꝝ
trãs iordanẽ ad solꝭ ortũ a torrẽte ar-
non vsqꝫ ad mõtẽ hermõ: ⁊ oẽm oriẽ-
tale plagã q respicit solitudinẽ. Seon
rex ãmorreorũ q habitabat in esebon:
dñatꝰ ẽ ab aroer q sita ẽ suꝑ ripã tor-
rẽtis arnon: ⁊ medie ꝑtis i valle dimi
diequ galaad vsqꝫ ad torrẽtẽ ieboc q ẽ
terminꝰ filioꝝ ãmon: ⁊ a solitudie vs-
qꝫ ad mare ceneroth ꝯ oriẽtem: ⁊ vsqꝫ
ad mare deꝛti qḋ ẽ mare salsissimũ: ad
oriẽtalẽ plagã ꝑ viã que ducit bethsi-
moth ⁊ ab australi ꝑte q subiacet ase- B
roth vsqꝫ phasga terminꝰ og regis ba-
san. d reliquijs raphaim q habitauit i
astaroth ⁊ i edrai: ⁊ dñatꝰ ẽ i mõte her
mon ⁊ in salecha atqꝫ in vniuersa ba-
sã vsqꝫ ad termios gessuri ⁊ machati ⁊

dimidie ptꝭ galaad ad t̃minos seon re-
gis esebon. Moyses famulꝰ dñi ⁊ filij
israel ꝑcusserũt eos tradiditqꝫ terrã eo
rũ moyses i possessionẽ rubenitꝭ ⁊ gad
ditꝭ ⁊ dimidie tribui manasse. Hi sũt
reges t̃re q̃s ꝑcussit iosue ⁊ filij isrl̃ trãs
iordanẽ ad occidentalẽ plagã a baal-
gad i cãpo libani vsqꝫ ad mõtẽ libani
C cuiꝰ ꝑs ascẽdit i seir. Tradiditqꝫ eã io
sue i possessionẽ tribubꝰ isrl̃: singul̃ ꝑ-
tes suas tã i mõtanis ꝗ̃ i planis atqꝫ
cãpestribꝰ: In aseroth ⁊ i solitudie ac
i meridie: etheꝰ fuit ⁊ ãmorreꝰ chana-
neꝰ ⁊ pherezeꝰ: eueꝰ ⁊ iebuseꝰ. Rex hie
richo vnꝰ. Rex hay q̃ ẽ ex latere bethel
vnꝰ. Rex hierl̃m vnꝰ. Rex hebrõ vnꝰ.
Rex hierimoth vnꝰ. Rex lachis vnus.
Rex eglõ vnꝰ. Rex gazer vnꝰ. Rex da-
D bir vnꝰ. Rex gader vnꝰ. Rex herma vnꝰ
Rex hereth vnꝰ. Rex lebna vnꝰ. Rex
odollã vnꝰ. Rex maceda vnꝰ. Rex be-
thel vnꝰ. Rex taphua vnꝰ Rex ofer vnꝰ
Rex afec vnꝰ. Rex sarõ vnꝰ. Rex madã
vnꝰ. Rex asor vnꝰ. Rex semeron vnꝰ.
Rex acsaph vnꝰ. rex thenach vnꝰ. Rex
mageddo vnꝰ. Rex cedes vnꝰ. Rex ia-
chanen carmeli vnꝰ. Rex dor ⁊ ꝓuicie
dor vnꝰ. Rex gẽtiũ galgal vnꝰ. rex ther
A sa. vnꝰ. Oẽs reges trigitaunꝰ. XIII
Osue senex ꝓuecteqꝫ etatꝭ erat
I ⁊ dixit dñs ad eũ: Senuisti ⁊ lõ
genꝰ es: t̃raqꝫ latissima dereli-
cta ẽ: q̃ necdũ sorte diuisa ẽ: oĩs videlꝫ
galilea philistijm: ⁊ vniuersa gessuri: a
fluuio turbido q̇ irrigat egyptũ: vsqꝫ
ad t̃mios accarõ ꝯ aq̃lonẽ t̃ra chanaã
q̃ i q̇nqꝫ regl̃os philistijm diuidit̃: ga-
zeos ⁊ azotos: ascalonitas getheos ⁊
accaronitas. Ad meridiẽ vero sũt euei
oĩs t̃ra chanaã: ⁊ maara sidonioꝝ vs-
qꝫ afeca ⁊ t̃mios ãmorrei eiꝰqꝫ cõfinia
libani q̃ꝫ regio ꝯ oriẽtẽ a baalgad sub
mõte hermõ donec igrediaris emath.
Oĩm q̇ habitabãt i mõte a libano vsqꝫ
ad aq̃s masserephot vniũsiqꝫ sidonij.
Ego sũ q̇ delebo eos a facie filioꝝ isrl̃.
Ueniat ꝫ i ptẽ hereditatꝭ isrl̃: sic ꝑce-
B pi tibi: Et nũc diuide t̃rã i possessiões
nouẽ tribubꝰ ⁊ diuide tribui manasse
cũ q̃ rubẽ ⁊ gad possederũt t̃rã quã tra
didit eis moyses famulꝰ dñi trãs fluẽ
ta iordanis ad oriẽtalẽ plagã ab aro-
er q̃ sita ẽ i ripa torrẽtꝭ arnõ ⁊ i vallis
medio: vniũsaqꝫ cãpestria medaba vs-
qꝫ dibon: ⁊ cũctas ciuitates seon regꝭ
ãmorrei q̇ regnauit i esebõ vsqꝫ ad t̃-
mios filioꝝ ãmon: ⁊ galaad ac t̃minũ
gessuri ⁊ machati ⁊ oẽm mõtẽ hermõ
et vniũsam basan vsqꝫ salecha: oẽ re-
gnũ og i basã q̇ regnauit i astaroth et
edrai: Ipse fuit d̃ reliquijs raphaim: ꝑ-
cussitqꝫ eos moyses atqꝫ deleuit. Nolu
erũtqꝫ disꝑdere filij isrl̃ gessuri ⁊ ma-
chati: ⁊ hitauerũt i medio isrl̃ vsqꝫ i ꝑ̃
sentẽ diẽ. Tribui ãt leui nõ dedit pos-
sessionẽ: sꝫ sacrificia ⁊ victime dñi dei
isrl̃: ipa ẽ eiꝰ hereditas sicꝫ locutꝰ ẽ illi.
Dedit ꝫ moyses possessionẽ tribui fili
orũ rubẽ iux̃ cognatiões suas. Fuitqꝫ C
t̃minꝰ eoꝝ ab aroer q̃ sita ẽ i ripa tor-
rẽtꝭ arnõ: ⁊ i valle eiusdẽ torrentꝭ me-
dia: vniuersãqꝫ planitiẽ q̃ ducit meda
ba ⁊ esebõ cũctosqꝫ viculos eaꝝ q̇ sũt
i cãpestribꝰ: Dibõ q̃ꝫ ⁊ abamothbaal et
oppidũ baalmaon: ⁊ gessa ⁊ cedimoth
⁊ mephet ⁊ cariathaim ⁊ sabama ⁊ sa
rathasar: i mõte cõuall̃ bethphogor et
aseroth phasga ⁊ bethaisimoth oẽs vr
bes cãpestres: vniũsaqꝫ regna seon re-
gis ãmorrei q̇ regnauit i esebõ: quẽ ꝑ-
cussit moyses cũ ꝑ̇ncipibꝰ madiã: euiũ
⁊ recen ⁊ sur ⁊ vr ⁊ rebec duces seon ha
bitatores t̃re: ⁊ balaã filiũ beor ariolũ
occiderũt filij isrl̃ gladio cũ ceterꝭ in-
terfectꝭ: factꝰqꝫ ẽ t̃minꝰ filioꝝ ruben
iordanis fluuiꝰ. Hec ẽ possessio rube-
nitaꝝ ꝑ cognatiões suas vrbiũ ⁊ vicu
loꝝ: Deditqꝫ moyses tribui gad ⁊ fi-
lijs eiꝰ ꝑ cognatiões suas possessionẽ
cuiꝰ hec diuisio est. Terminꝰ gazer et
oẽs ciuitates galaad: et dimidiã ptẽ
t̃re filioꝝ ãmõ vsqꝫ ad aroer q̃ ẽ ꝯ rab
ba: ⁊ ab esebon vsqꝫ ramoth: masphe
⁊ bethanim: ⁊ a manaim vsqꝫ ad t̃mi-
nos dabir. In valle q̃ꝫ betharã ⁊ beth D
nẽra ⁊ soccoth ⁊ saphõ reliquã ptẽ re-
gni seon regꝭ esebõ. Huiꝰ q̃ꝫ finis ior-
danis ẽ vsqꝫ ad extremã ptẽ marꝭ ce-
nereth trãs iordanẽ ad orientalẽ pla-
gã. Hec ẽ possessio filioꝝ gad ꝑ famili-
as suas ⁊ ciuitates ⁊ ville eaꝝ. Dedit
⁊ dimidie tribui manasse filijsqꝫ eiꝰ iu
xta cognatiões suas possessionẽ: cuiꝰ ꝫ
ꝑ̇ncipiũ ẽ. A manaim vniũsã basan ⁊
cũcta regna og regꝭ basan: oẽsqꝫ vicos
iahir q̇ sũt i basã sexagita oppida ⁊ di-
midiã ptẽ galaad: ⁊ astaroth ⁊ edrai re
gni og in basan filijs machir filij ma

naſſe dimidie pti filioꝝ machir: iuxͣ co
natiões ſuas. Hác poſſeſſioné diuiſit
moyſes i cápeſtrib⁹ moab trás iorda-
né ꝯ hiericho ad oriétalé plagá. Tri-
bui át leui ñ dedit poſſeſſioné: qm̃ dñſ
de⁹ iſrl' ipe é poſſeſſio ei⁹ vt locut⁹ eſt
A Oc é qd poſſederũt (illi. XIIII
h filij iſrl' i tra chanaá quá dede-
rũt eis eleazar ſacerdos ⁊ ioſue
fili⁹ nun ⁊ pncipes familiaꝝ p trib⁹ iſrl'
Nu.34.d ſorte oia diuidétes: ‖ ſic pcepat dñs i
manu moyſi noué tribub⁹ ⁊ dimidie
tribu manaſſe. Duab⁹ eñi tribub⁹ ⁊ di
midie dederat moyſes trás iordanem
poſſeſſioné abſqꝫ leuit' q nihil tre ac-
ceperũt iter frés ſuos: ſꝫ i eoꝝ ſucceſſe-
rát locũ filij ioſeph: i duas diuiſit tri-
B b⁹ manaſſe ⁊ effrai. Nec acceperũt leui
te aliá i tra pté niſi vrbes ad habitá-
dũ ⁊ ſuburbana eaꝝ ad aléda iuméta
⁊ pecora ſua. Sicut pcepit dñs moyſi:
ita feceſt filij iſrl' ⁊ diuiſeſt trá. Acceſ-
ſerũt itaqꝫ filij iuda ad ioſue i galgala
locutuſqꝫ eſt ad eũ caleb fili⁹ iephone
Nu.14.d ceneze⁹: ‖ Noſti qd locutus ſit dñs ad
moyſen hoiem dei d me ⁊ te i cadeſbar
ne. Quadragita ánoꝝ erá qñ miſit me
moyſes famul⁹ dñi d cadeſbarne vt cõ
ſiderará trá: nũciauiqꝫ ei qd mihi ve-
rũ videbať. Frés aũt mei q aſcéderát
mecũ diſſolueurnt cor pplí: ⁊ nihilomi
C n⁹ ego ſecut⁹ ſũ dñm deũ meũ. Jurauit
J.1.a qꝫ moyſes i die illo dicés: Terra quaꝫ
calcauit pes tu⁹ erit poſſeſſio tua ⁊ fili
orũ tuoꝝ i eternũ: qꝛ ſecut⁹ es dñꝫ deũ
tuũ. Cõceſſit ḡ dñs vitá mihi ſic polli-
cit⁹ é vſqꝫ in pñté dié. Quadragita ⁊
qnqꝫ anni ſũt ex q locut⁹ é dñs verbũ
iſtud ad moyſen qñ ábulabat iſrl' p ſo
litudiné: hodie octogitaqnqꝫ ánoꝝ ſũ
Eccl.46.b ſic valés vt eo valebá tpe qñ ád explo
rádũ miſſ⁹ ſũ: illi⁹ i me tpis fortitudo
vſqꝫ hodie pſeuerat tá ad bellandũ qꝫ
ad gradiédũ: da ḡ mihi mõté iſtũ qué
pollicit⁹ é dñs te qꝫ audiéte i q enach
im ſũt ⁊ vrbes magne atqꝫ munite: ſi
forte ſit dñs mecũ ⁊ potuero delere eoſ
D ſic pmiſit mihi: Bñdixitqꝫ ei ioſue: et
tradidit ei hebrõ i poſſeſſioné atqꝫ ex
eo fuit hebron caleb filio iephone cene
zeo vſqꝫ i pñti dié: qꝛ ſecut⁹ é dñm deũ
iſrl'. Nomé hebrõ antea vocabať caria
tharbe. Adá maxim⁹ ibi iter enachim
ſit⁹ é: ⁊ terra ceſſauit a plijs. XV

Sit ſors filioꝝ iude p cognati A
i ones ſuas iſta fuit: a tmio edõ
vſqꝫ ad deſertũ ſin ꝯ meridié ⁊
vſqꝫ ad extremá pté auſtral' plage. Ini
tiũ ei⁹ a ſũmitate mar' ſalſiſſimi et a
lingua ei⁹ q reſpicit meridié: egrediť-
qꝫ ꝯ aſcéſũ ſcorpiõis ⁊ ptráſit i ſina: aſ
céditqꝫ i cadeſbarne ⁊ puenit i eſrom:
aſcédés ad daré ⁊ circuiés cariathaa:
atqꝫ ide ptráſiés i aſemona ⁊ pueniés
ad torrété egypti eruntqꝫ tmini ei⁹ ma
re magnũ. Hic erit finis meridiáe pla
ge. Ab oriéte vero erit initiũ mare ſal
ſiſſimũ vſqꝫ ad extrema iordanis: ⁊ ea
q reſpiciũt ad aqloné a lingua maris
vſqꝫ ad eũdé iordanis fluuiũ: aſcédit- B
qꝫ tmin⁹ i bethagla ⁊ tráſit ab aqlone
i betharaba: aſcédés ad lapidé boem
filij rubé: ⁊ tédés vſqꝫ ad tmios debe
rath valle achor ꝯ aquiloné reſpiciés
galgala q é ex adúſo aſcéſiõis ad odõ
mim ab auſtrali pte torrét': tranſitqꝫ
aqs q vocať fons ſol': ⁊ erũt exit⁹ eius
ad fonté rogel: aſcéditqꝫ p cõualle fi-
lij ennon ex latere iebuſei ad meridié:
hec é hierl'm: ⁊ ide ſe erigés ad vtice
mõt' q é ꝯ gehénõ ad occidété i ſum
mitate vall' raphai ꝯ aqloné: ptráſit
qꝫ a vtice mõt' vſqꝫ ad fonté aq nep
thoa: ⁊ puenit vſqꝫ ad vicos montis
ephron icliaťqꝫ i bala q é cariathiari
id é vrbs ſiluaꝝ: ⁊ circuit d bala ꝯ oc-
cidété vſqꝫ ad monté ſeir: tráſitqꝫ iux
lat⁹ mõt' iarim ad aqloné i cheſlon: C
⁊ deſcédit i bethſames tráſitqꝫ i than-
na: ⁊ puenit ꝯ aqloné pt' accarõ ex la
tere: inclinaťqꝫ ſecrona ⁊ tráſit mõté
baala: puenitqꝫ i gebneel: ⁊ magni ma
ris ꝯ occidété fine ꝯcludiť. Hi ſũt tmi
ni filioꝝ iuda p circuitũ i cognationi
b⁹ ſuis. Caleb vo filio iephone dedit
pté in medio filioꝝ iuda: ſic pcepat ei
dñs: cariatharbe pris enach: ipa é he-
bron: deleuitqꝫ ex ea caleb tres filios
enach ſeſai ⁊ haymá ⁊ tholmai d ſtir-
pe enach: atqꝫ ide ꝯſcédés venit ad ha Judi.1
bitatores dabir q pus vocabať cari-
athſepher. i. ciuitas lraꝝ. Dixitqꝫ ca-
leb: Qui pcuſſerit cariathſepher ⁊ ce- D
perit eá: dabo ei axá filiá meá vxoré. 1.Par
Cepitqꝫ eá othoniel fili⁹ cenez frať ca-
leb iunior: deditqꝫ ei axá filiá ſuá vxo
ré. Que cũ pgeret ſil': ſuaſa eſt a viro
ſuo vt peteret a pře ſuo agrũ: ſuſpira-

nitq; vt sedebat in asino. Cui caleb: q̇d
habes inq̇t? At ille rn̄dit: Da mihi bn̄
dictionē. Terrā australē ⁊ arētē dedi-
sti mihi: iūge ⁊ irriguā. Dedit itaq; ei
caleb irriguū supi⁹ ⁊ inferi⁹. Hec ē pos
sessio trib⁹ filioꝝ iuda ꝑ cognatōes su
as: erātq; ciuitates ab extremis ꝑtib⁹
filioꝝ iuda iuxͣ t̄mios edō a meridie:
cabseel ⁊ eder ⁊ iagur ⁊ cina ⁊ dimona
⁊ adada et cedes et asor et iethāziphet
⁊ chelē ⁊ baloth asornoba ⁊ cariothies
rom hec ē assoromāsame ⁊ meloda et
asergadda ⁊ assemoth ⁊ bethseleth et
asersual ⁊ bersabee ⁊ baziothia ⁊ aba-
E la ⁊ humesē ⁊ heltholad ⁊ exulet sar-
ma ⁊ sicelech ⁊ medemena ⁊ sēsēna le
baoth ⁊ selim ⁊ ahemrēmō: oēs ciuita
tes vigitinouē ⁊ ville eaꝝ. In cāpestri
b⁹ ꝟo estaol ⁊ sarea ⁊ asena ⁊ azone ⁊
engannim ⁊ thaphua ⁊ enaym ⁊ hier
moth ⁊ adulā socho ⁊ azecha ⁊ sariz ⁊
adithai ⁊ gedera ⁊ giderothai: vrbes
q̄ttuordeci ⁊ ville eaꝝ. Sanā ⁊ adasa
⁊ magdalgad deleā ⁊ masepha ⁊ iectel
lachis ⁊ baschat ⁊ eglō tebbō ⁊ leemas
⁊ cethis ⁊ gideroth ⁊ bethagon ⁊ nea-
ma ⁊ maceda: ciuitates sedecim ⁊ vil-
F le eaꝝ. Labana ⁊ ether ⁊ asan iepta et
esna ⁊ nesib ⁊ ceyla ⁊ achzib ⁊ maresa
ciuitates nouē ⁊ ville eaꝝ. Accarō cū
vicis ⁊ villul̄ suis. Ab accarō vsq; ad
mare oīa q̄ vergūt ad azotū ⁊ viculos
ei⁹. Azot⁹ cū vic̄ ⁊ villulis suis. Gaza
cū vicis ⁊ villulis suis vsq; ad torrētē
egypti: ⁊ mare magnū t̄min⁹ ei⁹: ⁊ in
mōte samir ⁊ iecther ⁊ socchoth ⁊ edē
na cariathsenna: hec ē dabir: anab et
histemo ⁊ anym gosen ⁊ olon ⁊ gylo:
ciuitates vndeci ⁊ ville eaꝝ. Arab et
roma ⁊ esaan ⁊ ianū ⁊ bethafua ⁊ afe-
ca athmatha ⁊ cariatharbe: hec est he-
brō ⁊ sior: ciuitates nouē ⁊ ville eaꝝ.
G Maon ⁊ chermel ⁊ ziph ⁊ loche ⁊ iez-
rahel ⁊ iucadā ⁊ zanoe accaym gabaa
⁊ thāna ciuitates decem ⁊ ville eaꝝ.
Alul ⁊ bethsor ⁊ hiedor mareth ⁊ be-
thanoth ⁊ belthecē. ciuitates sex ⁊ vil-
le earū. Cariathbaal: hec cariathiarim
vrbs siluarū ⁊ arebba: ciuitates due ⁊
ville eaꝝ. In deserto betharaba med-
dyn ⁊ sacha ⁊ nebsam: ciuitates salis:
et engaddi: ciuitates sex et ville earū.
Judi. I. d Fiūt sil̄ cētū q̇ndecim. Jebuseū aūt ha
bitatorē hierl̄m n̄ potuer̄t filij iuda de
lere: habitauitq; iebuse⁹ cū filijs iuda
i hierl̄m vsq; in p̄ntē diē. XVI
Ecidit q̄z sors filioꝝ ioseph ab A
c iordane ꝯ hiericho et aq̄s eius
ab oriente solitudo q̄ ascendit
hiericho ad mōtem bethel: ⁊ egredit̄
de bethel luzā. trāsitq; terminū archi
atharoth: ⁊ descēdit ad occidētē iuxta
terminū iefleti vsq; ad terminos be-
thorō inferioris ⁊ gazer: finiunt̄q; re-
giones ei⁹ mari magno: Possederūtq; B
filij iosep manasses ⁊ effraim. Et fact⁹
est t̄min⁹ filioꝝ effraim ꝑ cognatiōes
suas: ⁊ possessio eorū ꝯ oriētē astaroth
addar vsq; bethorō sapiorē: egrediūt̄
q; cōfinia i mare. Machmetath vero
aq̇lonē respicit et circuit terminos cō C
tra oriētē in thanatselo: ⁊ ptransit a
torrēte ianoe: Descēditq; de ianoe in
atharoth ⁊ noaratha ⁊ puenit i hieri
cho: Egredit̄q; ad iordanē de taphua
ptrāsitq; ꝯ mare i villā harūdieti: sūt
q; egressus ei⁹ in mare salsissimū. Hec
est possessio trib⁹ filioꝝ effraim ꝑ fami D
lias suas: vrbesq; sepate sūt filijs effra
im in medio possessiōis filioꝝ manasse
⁊ ville eaꝝ. Et nō iterfecerūt filij ephra
im chananeū q̄ habitabat in gazer: ha
bitauitq; chanane⁹ in medio ephraī
vsq; in diē hanc tributari⁹. XVII
Ecidit aūt sors tribui manasse A
c ipse eīn ē primogenit⁹ ioseph:
machir p̄mogenito manasse pa
tri galaad q̄ fuit vir pugnator: habuit
q; possessionē galaad ⁊ basan: ⁊ reliq̇s
filioꝝ manasse iuxͣ familias suas: filijs
abiezer ⁊ filijs helech ⁊ filijs hesrihel
⁊ filijs sichē ⁊ filijs epher ⁊ filijs semi-
da. Isti sunt filij manasse filij ioseph: Nu. 26. d
mares ꝑ cognationes suas. Salphaat
ꝟo filio epher filij galaad filij machir Nu. 27. a
filij manasse nō erāt filij s; sole filie: q̄-
rū ista sūt noīa: Maala et noa et egla
et melcha ⁊ thersa. Venerūtq; i ꝯspectu
eleazari sacerdot̄ ⁊ iosue filij nun et
p̄ncipū dicētes: Dn̄s p̄cepit ꝑ manū
moysi vt daret̄ nob possessio i medio
fratrū nr̄oꝝ. Deditq; eis iuxͣ ipiū dn̄i
possessionē i medio fratrū p̄ris eaꝝ: ⁊ B
ceciderūt funiculi manasse decē absq; t-
ra galaad ⁊ basā trās iordanē. Filie ei
manasse possederūt hereditatē i medio
filioꝝ ei⁹. Terra aūt galaad cecidit i sor
tē filioꝝ manasse q̄ reliq̇ erant. Fuitq;

t̄minꝰ manasse ab aser machmata q̄ re
spicit syche̅ et egredit̄ ad dextera̅ iux̄
h̄itatores font̄ thaphue. Etenim i sorte
manasse ceciderat t̄ra thaphue: q̄ e̅ iu
xta t̄mios manasse filioꝝ effraim. De
sce̅ditq̄ꝫ t̄minꝰ vall̄ haru̅dineti i meri
die̅ torre̅t̄ ciuitatu̅ effraim: q̄ i medio
su̅t vrbiu̅ manasse. Terminꝰ manasse
ab aq̄lone torre̅tis ⁊ exitꝰ eiꝰ ꝑgit ad
mare: ita vt ab austro sit possessio effra
im: ⁊ ab aq̄lone manasse: ⁊ vtra̅qꝫ clau
dat mare: ⁊ ꝯiu̅ga̅t̄ sibi i tribu aser ab
C aq̄lone: ⁊ i tribu ysachar ab orie̅te. Fu
itqꝫ hereditas manasse i ysachar ⁊ in
aser: bersa̅ ⁊ vicl̄i eiꝰ: ⁊ iebblaan cu̅ vi-
culis suis: ⁊ h̄itatores dor cu̅ oppidis
suis: h̄itatores q̄ꝫ endor cu̅ viculis suis
silr̄qꝫ h̄itatores thenach cu̅ vicul̄ suis
⁊ h̄itatores mageddo cu̅ vicul̄ suis: et
t̄tia ꝑs vrbis nophech. Nec potueru̅t
filij manasse has ciuitates subu̅tere:
sꝫ cepit chananeꝰ h̄itare i t̄ra sua. Post
q̄̄ at̄ ꝯualueru̅t filij isrl̄: subiecer̄t cha
naneos ⁊ fecer̄t sibi tributarios: nec
iterfecer̄t eos. Locutiqꝫ su̅t filij ioseph
D ad iosue: ⁊ dixeru̅t. Quare dedisti mihi
t̄ra̅ i possessione̅ sort̄ ⁊ funiculi vniꝰ
cu̅ sim ta̅te mlt̄itudis ⁊ bn̄dixerit mi-
hi dn̄s? Ad q̄s iosue ait. Si ꝑpl̄s mul-
tꝰ es: asce̅de i silua̅: ⁊ succide tibi spa-
tia i terra pherezei ⁊ raphaim: q2 a̅gu-
sta e̅ tibi possessio mo̅t̄ effraim. Cui re
spo̅deru̅t filij ioseph: No̅ poterimꝰ ad
mo̅tana co̅scendere: cu̅ ferreis curribꝰ
vtat̄ chananei q̄ h̄ita̅t i t̄ra capestri: i
q̄ siti su̅t bersan cu̅ vicul̄ suis: ⁊ iezra-
hel media̅ posside̅s valle̅. Dixitqꝫ io-
sue ad domu̅ ioseph ⁊ effraim ⁊ manas
se. Populꝰ mltꝰ es ⁊ magne fortitudi-
nis: no̅ he̅bis sorte̅ vna̅: sꝫ tra̅sibis ad
mo̅te̅: ⁊ succides tibi atqꝫ purgab̄ ad
habita̅du̅ spacia: ⁊ poter̄ vltra ꝓcede
re cu̅ subuerter̄ chananeu̅ que̅ dic̄ fer
reos h̄re currꝰ ⁊ ce̅ fortissimu̅. XVIII
B Ongregatiqꝫ su̅t oe̅s filij isrl̄ i
C sylo: ibiqꝫ fixeru̅t tabnaculu̅ te
stimonij: ⁊ fuit eis t̄ra subiecta
Rema̅sera̅t at̄ filioꝝ isrl̄ septe̅ tribꝰ q̄
necdu̅ acceꝑant possessiones suas. Ad
q̄s iosue ait: Usqꝫ q̄ marcet̄ ignauia:
⁊ no̅ itrat̄ ad posside̅da̅ t̄ra̅ qua̅ dn̄s
deꝰ patru̅ vr̄oꝝ dedit vob̄? Eligite de
singul̄ tribubꝰ ternos viros vt mitta̅
eos: ⁊ ꝑga̅t atqꝫ circu̅ea̅t t̄ra̅ ⁊ descri-
ba̅t ea̅ iux̄ nu̅eꝝ vniuscuiusqꝫ mlt̄itu-
dinis: refera̅tqꝫ ad me qd̄ descripserit.
Diuidite vob̄ t̄ra̅ i septe̅ ꝑtes. Iudas
sit in t̄minis suis ab australi plaga: ⁊
domꝰ ioseph ab aq̄lone: media̅ iter hos
t̄ra̅ i septe̅ ꝑtes describite: ⁊ huc venie-
t̄ ad me vt cora̅ dn̄o deo vr̄o mitta̅ vo
bis h̄ sorte̅: q2 no̅ e̅ iter vos ꝑs leuita-
ru̅: sꝫ sacerdotiu̅ dn̄i e̅ eoꝝ hereditas.
Gad at̄ ⁊ rube̅ ⁊ dimidia tribꝰ manas
se ia̅ accepera̅t possessiones suas tra̅s
iordane̅ ad orientale̅ plaga̅: q̄s dedit
eis moyses famulꝰ dn̄i. Cu̅qꝫ surrexis- B
viri vt ꝑgere̅t ad describenda̅ t̄ra̅ p̄ce
pit eis iosue dice̅s: Circu̅ite t̄ra̅ ⁊ descri
bite ea̅: ac reu̅timini ad me vt h̄ cora̅
dn̄o deo vr̄o i sylo mitta̅ vob̄ sorte̅. Ita
qꝫ prexeru̅t ⁊ lustra̅tes ea̅ i septe̅ ꝑtes
diuiseru̅t scribe̅tes i volumie: Reuersi
qꝫ su̅t ad iosue i castra sylo. Qui misit
sortes cora̅ dn̄o i sylo: diuisitqꝫ t̄ra̅ fi-
lijs isrl̄ i septe̅ ꝑtes. Et asce̅dit sors p̄
ma filioꝝ beniamin ꝑ faîlias suas vt
possidera̅t t̄ra̅ iter filios iuda ⁊ filios
ioseph. Fuitqꝫ t̄minꝰ eoꝝ ꝯ aq̄lone̅ a
iordane ꝑge̅s iux̄ latꝰ hiericho septe̅-
trional̄ plage: ⁊ ide ꝯ occide̅te̅ ad mo̅-
tana co̅sce̅de̅s ⁊ ꝑueni̅es ad solitudi-
ne̅ bethaue̅ atqꝫ ꝑtra̅sie̅s iux̄ luza̅ ad
meridie̅: ip̄a e̅ bethel: desce̅ditqꝫ i asta
roth addar i mo̅te̅ q̄ e̅ ad meridie̅ be
thoro̅ inferioris: ⁊ iclinat̄ circu̅ie̅s ꝯ
mare ad meridie̅ mo̅t̄ q̄ respicit betho
ron ꝯ africu̅: Su̅tqꝫ exitꝰ eiꝰ i cariath C
baal: q̄ vocat̄ ⁊ cariathiarim vrbe̅ fi-
lioꝝ iuda. Hec e̅ plaga ꝯ mare ad oc-
cide̅te̅. A meridie at̄ ex ꝑte cariathia-
rim egredit̄ t̄minꝰ ꝯ mare: ⁊ ꝑuenit vs
qꝫ ad fonte̅ aq̄ru̅ nepthoa. Desce̅ditqꝫ
i ꝑte̅ mo̅t̄ q̄ respicit valle̅ filioꝝ enno̅:
⁊ e̅ ꝯ septe̅trionale̅ plaga̅ i extrema ꝑ
te vall̄ raphaim. Desce̅ditqꝫ i gehe̅no̅
id e̅ vall̄ enno̅ iux̄ latꝰ iebusei ad au-
stru̅: ⁊ ꝑuenit ad fo̅te̅ rogel tra̅sie̅s a̅d
aq̄lone̅: ⁊ egredie̅s ad ensemes. i. fon-
te̅ sol̄ ⁊ ꝑtra̅sit vsqꝫ ad tumulos q̄ su̅t
e regio̅e asce̅sus adomim: Desce̅ditqꝫ
ad habe̅boem. i. lapide̅ boem filij ru-
be̅: ⁊ ꝑtra̅sit ex latere aq̄lonis ad ca̅pe
stria: Desce̅ditqꝫ i planitie̅: ⁊ p̄tergre-
dit̄ ꝯ aq̄lone̅ bethagla: Su̅tqꝫ exitus
eiꝰ ꝯ lingua̅ mar̄ salsissimi ab aq̄lone
i fine iordanis ad australe̅ plaga̅ q̄ est
t̄minꝰ illiꝰ ab orie̅te. Hec e̅ possessio fi D

lioꝝ beniamin ꝑ ẗminos suos ĩ circũi
tu ⁊ familias suas. Fuerũtq̃ ciuitates
eius hiericho ⁊ bethagla ⁊ vallis ca-
sis betharaba ⁊ samaraim et bethel et
auim ⁊ affera ⁊ offora villa hemona ⁊
offui et gabee: ciuitates duodecim et
ville eaꝝ. Gabaon ⁊ rama ⁊ beroth et
mesphe caphara ⁊ amosa ⁊ recẽ iare-
phel ⁊ tharela ⁊ sela ⁊ heleph ⁊ iebꝰ q̃ ẽ
hierl'm gabaad ⁊ cariath: ciuitates q̃t
tuordecim ⁊ ville eaꝝ. Fuerẽt oẽs ciui-
tates vigitisex. Hec ẽ possessio filiorũ
beniamin iuẍ familias suas. XIX

A Et egressa ẽ sors scđa filioꝝ sy-
meõ ꝑ ꝯgnatiões suas: Fuitq̃
hereditas ĩ medio eoꝝ possessio
nis filiorũ iuda: ⁊ bersabee ⁊ sabee et
molada ⁊ asersua baala ⁊ asem ⁊ hel-
tholad bethulamar ⁊ sicelech ⁊ beth
marchaboth ⁊ asersua ⁊ bethlepaboth
⁊ sarohẽ: ciuitates tredecim ⁊ ville ea
rũ. Aym ⁊ rẽmon ⁊ athar ⁊ asan: ciui
tates q̃ttuor ⁊ ville eaꝝ. Oẽs viculi ꝑ
circuitũ vrbiũ istarũ vsq̃ ad balaad
bercameth ꝯ australẽ plagã. Fuerẽtq̃
oẽs ciuitates decẽ ⁊ septẽ. Hec ẽ here-
reditas filioꝝ symeõ iuẍ cognationes
suas ĩ possessiõe ⁊ funiculo filioꝝ iuda
q2 maior erat ⁊ idcirco filij symeõ pos
sederũt ĩ medio hereditat' eiꝰ. Cecidit
q̃ sors ẗtia filioꝝ zabulõ ꝑ cognatões
suas: ⁊ factꝰ ẽ ẗminꝰ possessiõis filioꝝ
zabulõ vsq̃ sarith. Ascẽditq̃ de mari
⁊ medalaa: ⁊ ꝑuenit ĩ debbaseth vsq̃
ad torrẽtẽ q̃ ẽ ꝯ ieconã: ⁊ reũtiẗ ꝺ sa-
rith ꝯ oriẽtẽ ĩ finez ceseleth thabor et
egrediẗ ad dabereth. Ascẽditq̃ ꝯ ia-
sie: ⁊ ide ꝑtrãsit vsq̃ ad oriẽtalẽ plagã
gethefer ⁊ thachasin: ⁊ egrediẗ ĩ rem-
mon amphar ⁊ noa: ⁊ circuit ad aq̃lo.
B nẽ ⁊ nathã. Sũtq̃ egressꝰ eiꝰ valẗ iep-
tahel ⁊ cathethet naalol ⁊ sẽron ⁊ ieda
ba ⁊ bethleẽ: ciuitates duodecĩ ⁊ vil-
le eaꝝ. Hec ẽ hereditas tribꝰ filioꝝ za
bulõ ꝑ cognatiões suas: vrbes ⁊ vicu-
li eaꝝ. Ysachar egressa ẽ sors q̃rta ꝑ co
gnatiões suas: Fuitq̃ eiꝰ hereditas iez
rahel ⁊ casaloth ⁊ sunẽ ⁊ affraim ⁊ se-
non ⁊ naaroth ⁊ rabboth ⁊ cesien ha-
emes ⁊ rameth ⁊ enganni ⁊ hẽnada ⁊
bethfeses: ⁊ ꝑuenit ẗminꝰ eiꝰ vsq̃ tha-
bor ⁊ seesnna ⁊ bethsemes: erãtq̃ exitꝰ
eiꝰ iordanis ciuitates sedecim ⁊ ville
earũ. Hec est possessio filioꝝ ysachar ꝑ
cognationes suas: vrbes ⁊ viculi eaꝝ.
Ceciditq̃ sors q̃nta tribui filioꝝ aser
ꝑ cognatiões suas: Fuitq̃ ẗminꝰ eoꝝ
alchat ⁊ cali ⁊ bethen ⁊ axab ⁊ elme-
leth ⁊ amaad et messal: et ꝑuenit vsq̃
ad carmelũ mar' ⁊ syor ⁊ labanath: ac
reũtiẗ ꝯ oriẽtẽ bethdagõ: ⁊ ꝑtrãsit vs
q̃ ad zabulõ ⁊ vallẽ ieptael ꝯ aq̃lonẽ
ĩ bethemeth ⁊ neiel: Egrediẗq̃ ad le-
uã cabul ⁊ acran ⁊ roob ⁊ amon ⁊ cha
na vsq̃ ad sidonẽ magnã: reuertiẗq̃
ĩ horma vsq̃ ad ciuitatẽ munitissimã
tyrũ: ⁊ vsq̃ osam. Erũtq̃ exitꝰ eiꝰ ĩ ma
re ꝺ funiculo acziba ⁊ amma ⁊ afeg et
roob: ciuitates vigintidue ⁊ ville eaꝝ. C
Hec ẽ possessio filioꝝ aser ꝑ cognatio-
nes suas: vrbesq̃ ⁊ viculi eaꝝ. Filioꝝ
neptalim sexta ꝑs cecidit ꝑ faĩlias su-
as: ⁊ cepit ẗminꝰ ꝺ beleb ⁊ helõ ⁊ san-
nani: ⁊ adami q̃ ẽ neceb: ⁊ iebnahel: vs
q̃ lecun: ⁊ egressus eoꝝ vsq̃ ad iorda-
nẽ. Reũtiẗq̃ ẗminꝰ ꝯ occidẽtẽ ⁊ aza-
uoth thabor atq̃ ĩde egrediẗ ĩ vcuca:
⁊ ꝑtrãsit ĩ zabulõ ꝯ meridiẽ: et ĩ aser ꝯ
occidẽtẽ: et in iuda ad iordanẽ ꝯ ortũ
sol' ciuitates munitissime: assedim ser-
et ãmad ⁊ rechath et cenereth et ede-
ma et arama asor et cedes et edrai na-
sor ⁊ ierõ et magdihel horecz et betha-
nath ⁊ bethsemes: ciuitates decẽ ⁊ no
uẽ et ville eaꝝ. Hec ẽ possessio tribꝰ fi
lioꝝ neptalim ꝑ cognationes suas vr
bes et viculi eaꝝ. Tribui filioꝝ dan ꝑ
faĩlias suas egressa ẽ sors septima: Et
fuit ẗminꝰ possessiõis eiꝰ saraa et hesta
ol et hairsemes .i. ciuitas solis: selebĩ
et ahialõ et iethela helon et thẽna et
achron helcheten iebrõ ⁊ baaladiud ⁊
bane et barach et iethrẽmõ atq̃ hier-
cõ et arechon: cũ ẗmio q̃ respicit ioppẽ D
et ipo fine ꝯcludiẗ. Ascẽderũtq̃ filij
dan et pugnauerũt ꝯ lesen: ceperũtq̃
eã: et ꝑcusserũt eã ĩ ore gladij. et posse-
derũt et hitauerũt ĩ ea vocãtes nomẽ
eiꝰ lesẽ: dan ex noĩe dan pr̃is sui. Hec
ẽ possessio tribꝰ filioꝝ dan ꝑ ꝯgnatio-
nes suas: vrbes et viculi eaꝝ. Cũq̃ cõ
plesset sorte diuidere terrã singul' ꝑ tri
bꝰ suas dederũt filij isrl' possessionẽ io
sue filio nũ ĩ medio sui iuẍ p̃ceptũ dñi
vrbẽ quã postulauit thãnathsaraa in
mõte effrai. Et edificauit ciuitatẽ ha-
bitauitq̃ ĩ ea. He sũt possessiões q̃s sor
te diuiserũt eleazar sacerdos ⁊ iosue fi

li⁹ nun:⁊ ꝑncipes fai̇liaꝝ ac tribuū fi-
lioꝝ isrl̄i sylo: corā dn̄o ad ostiū tabna
A culi testimonij: ꝑtitiꝗ; sūt terrā. XX
T locut⁹ ē dn̄s ad iosue dicēs:
Nu.35.a e Loq̄re filijs isrl̄: ⁊ dic eis. Sepa
Deu.19.a rate vrbes fugitiuoꝝ ꝺ q̇b⁹ lo-
cut⁹ sum ad vos ꝑ manū moysi: vt cō-
fugiat ad eas q̇cūꝗ; aīam ꝑcusserit ne
scius: ⁊ possit euadere irā ꝓximi q̇ vl-
tor ē sāguinis: cū ad vnā harū ꝯfugerit ci
uitatū: Stabitꝗ; an̄ portā ciuitat̄ et
loquet̄ seniorib⁹ vrbis illi⁹ ea q̄ se cō-
ꝓbēt innocētē. Sicꝗ; suscipient eū et
B dabūt ei locū ad habitādū. Cūꝗ; vltor
sāguinis eū fuerit ꝑsecut⁹: nō tradēt i
man⁹ ei⁹: q̄ ignorās ꝑcussit ꝓximū ei⁹
nec an̄ biduū triduū ve ei⁹ ꝓbat̄ ini-
mic⁹. Et hītauit i ciuitate illa: donec
stet an̄ iudiciū cām reddēs facti sui: et
moriat̄ sacerdos magn⁹ q̇ fuerit i illo
C tp̄e: Tūc reuertet̄ homicida: et ingre-
diet̄ ciuitatē: et domū suā de q̄ fugerat
Decreuerūtꝗ; cedes i galilea mōtis ne
ptalim: et sychem i mōte effraim et ca-
riatharbe: ip̄a ē hebrō i mōte iuda et
trās iordanē ꝯ orientalē plagā hieri-
cho statuerūt bosor q̄ sita ē in cāpestri
solitudine ꝺ tribu rubē ⁊ ramoth i ga
D laad de tribu gad et gaulon in basan
ꝺ tribu manasse. He ciuitates ꝯstitute
sūt cūct̄ filijs isrl̄ et aduenis q̇ habi-
tabāt iter eos vt fugeret ad eas q̇ aīaꝫ
nesci⁹ ꝑcussisset: et nō moreret̄ i manu
ꝓximi: effusuꝫ sanguinē vindicare cu
pient̄ donec staret an̄ ꝑp̄l'm expositur⁹
A Ccesserūt (causam suā. XXI
a ꝗ; ꝑncipes fai̇liaꝝ leui ad elea
zarū sacerdotē et iosue filium
nun: et ad duces cognationū ꝑ singu-
las trib⁹ filioꝝ isrl̄: locutiꝗ; sūt ad eos
Nu.35.a in sylo t̄re chanaā atꝗ; dixerūt. Dn̄s
ꝑcepit ꝑ manū moysi vt darēt̄ nob vr
bes ad habitādū et suburbana eaꝝ ad
alenda iumēta. Dederūtꝗ; filij isrl̄ de
possessionib⁹ suis iux̄ imperiū dn̄i ciui
tates et suburbana eaꝝ. Egressaꝗ; est
sors i familiā caath filioꝝ aarō sacer-
dot̄ de tribu iuda et symeon et benia
min ciuitates tredecim et reliq̄s filio-
rū caath. i. leuit̄ q̇ sugfuerāt de tribu
b⁹ effraim et dan et dimidie tribu ma
1.Pa.6.e nasse: ciuitatas decē. Porro filijs ger-
son egressa ē sors vt acciperēt de tribu
bus ysachar et aser et neptalim: dimi-
diaꝗ; tribu manasse i basan ciuitates
nūero tredecim. Et filijs merari: ꝑ co-
gnatiōes suas ꝺ tribub⁹ rubē et gad
et zabulō: vrbes duodecim. Dederūtꝗ; B
filij isrl̄ leuit̄ ciuitates et suburbana
earū: sic̄ ꝑcepit dn̄s ꝑ manū moysi: sin
gulis sorte tribuētes. De tribub⁹ filio
rū iuda ⁊ symeō dedit iosue ciuitates:
q̄rū ista sūt noīa: filijs aaron: ꝑ fai̇lias
caath leuitici gener̄: ꝑma eñ sors ill̄
egressa ē: cariatharbe pr̄is enach: q̄ vo
cabat̄ hebrō i mōte iuda: ⁊ suburbana
ei⁹ ꝑ circuitū. Agros xo ⁊ villas ei⁹ de
derat caleb filio iephone ad possiden-
dū. Dedit ꝗ filijs aarō sacerdot̄ hebrō
ꝯfugij ciuitatē ac suburbana ei⁹: ⁊ lob
naz cū suburbanis suis: ⁊ iether ⁊ isti
mon ⁊ helon ⁊ dabir ⁊ ain ⁊ iethan ⁊
bethsames cū suburbanis suis suis: ci
uitates nouē ꝺ tribub⁹ vt dictū ē dua
b⁹. De tribu aūt filioꝝ beniamin: ga-
baō ⁊ gabee ⁊ anathot ⁊ almō cū sub-
urbanis suis: ciuitates q̄ttuor: Oēs
simul ciuitates filioꝝ aarō sacerdot̄
tredecim cū suburbanis suis. Reliq̄s
vero ꝑ fai̇lias filioꝝ caath leuitici ge-
neris. Hec ē data possessio. De tribu ef
fraim vrbs cōfugij sychē cū suburba-
nis suis i mōte effraim: ⁊ gazer ⁊ iebsā
⁊ bethoron cū suburbanis suis ciuita
tes q̄ttuor. De tribu q̄z dan helteco et
gabathon ⁊ haialō ⁊ iethrēmō cū sub-
urbanis suis: ciuitates q̄ttuor. Porro C
de dimidia tribu manasse tenach ⁊ ie-
thremō cū suburbanis suis: ciuitates
due. Oēs ciuitates decē: ⁊ suburbana
earū date sūt filijs caath īferioris gra-
d⁹. Filijs q̄z gersō leuitici gener̄ dedit
ꝺ dimidia tribu manasse ꝯfugij ciuita
tē gaulō i basā ⁊ bosrā cū suburbanis
suis: ciuitates duas. Porro ꝺ tribu ysa
char: cesion ⁊ dabereth ⁊ iaramoth et
engānim cū suburbanis suis: ciuitates
q̄ttuor. De tribu āt aser: masā ⁊ abdō
⁊ elrath ⁊ roob cū suburbanis suis: ci
uitates q̄ttuor. De tribu q̄z neptali ci
uitates ꝯfugij cedes i galilea ⁊ amoth
dor ⁊ carthari cū suburbanis suis: ciui
tas tres. Oēs vrbes fai̇liaꝝ gerson: tre
deci cū suburbanis suis. Filijs āt me-
rari leuit̄ īferior̄ grad⁹ ꝑ fai̇lias su-
as: data ē ꝺ tribu zabulō iecnal ⁊ car-
tha ⁊ dāna ⁊ naalol: ciuitates q̄ttuor
cū suburbanis suis. De tribu gad ciui D

tates cõfugiĩ ramoth ĩ galaad ⁊ mana
im et esebõ ⁊ iazer: ciuitates q̄ttuoꝛ cũ
suburbanis suis. De tribu rubẽ vltra
ioꝛdanẽ circa hiericho ciuitates refu-
giĩ: bosoꝛ ĩ solitudine: missoꝛ ⁊ iazer ⁊
iechson ⁊ maspha ciuitates q̄ttuoꝛ cũ
sburbanis suis. Oẽs vrbes filioꝝ me-
rari ꝑ fãilias ⁊ ꝯgnatiões suas duode
cim. Itaqꝫ ciuitates vniũse leuitaꝝ in
medio possessiõis filioꝝ isrl: fuert̃ q̄dra
gitaocto cũ sburbanis suis: singl̃e ꝑ fa
milias distribute. Deditqꝫ dñs deꝰ isra
eli oẽm t̃rã quã traditurꝫ se p̃ribꝰ eoꝝ
iurauerat: ⁊ possederũt illã atqꝫ hitaue
rũt ĩ ea. Dataqꝫ ẽ ab eo pax ĩ oẽs ꝑ cir
cũitu natões: nullꝰqꝫ eis hostiũ resiste
re ausus ẽ: sꝫ cũcti ĩ eoꝝ ditionẽ reda
cti sũt. Ne vnũ q̇dẽ v̄bũ qđ ill̃ p̃stituꝝ
A se eẽ ꝓmiserat irritũ fuit: sꝫ rebꝰ exple
Odẽ tp̄e vo (ta sũt oĩa. XXII
canit iosue rubenitas ⁊ gaddi
tas: et dimidiã tribũ manasse:
[Nu].25.f. dixitqꝫ ad eos: Fecist̃ oĩa q̄ p̃cepit vob
moyses famulꝰ dñi: mihi q̇ꝫ ĩ oibꝰ obe
distis: nec reliq̇stis frẽs v̄ros lõge tp̄e
vsqꝫ ĩ p̄ñtẽ diẽ: custodiẽtes iperiũ dñi
dei v̄ri. Quia igit̃ dedit dñs deꝰ v̄r fra
tribꝰ v̄ris q̇etẽ ⁊ pacẽ sic͂ pollicitꝰ est:
reũtimini ⁊ ire ĩ tabnacula v̄ra ⁊ ĩ t̃rã
possessionis quã tradidit vobis moy-
ses famulꝰ dñi trãs ioꝛdanẽ: ita dũtaꝝ
at vt custodiat̃ attẽte ⁊ oꝑa cõpleat̃
mãdatũ ⁊ legẽ quã p̃cepit vob moyses
famulꝰ dñi: vt diligat̃ dñm deũ vestrũ
⁊ ambulet̃ ĩ oibꝰ viĳs eiꝰ: ⁊ obseruet̃
mãdata illiꝰ: adhereatisqꝫ ei: ac s̄uiat̃
ĩ oĩ coꝛde: ⁊ ĩ oĩ aĩa v̄ra. B̄ñdixitqꝫ eis
iosue ⁊ dimisit eos. Qui reũsi sũt ĩ tab
B nacula sua. Dimidie aũt tribui manas
se possessionẽ moyses dederat ĩ basan:
et idcirco medie q̄ supfuit dedit iosue
soꝛtẽ iter ceteros frẽs suos trãs ioꝛda
nẽ ad occidentalẽ eiꝰ plagã. Cũqꝫ di
mitteret eos ĩ tabnacula sua et b̄ñdix
issent eis: dixit ad eos. In m̄lta substã
tia atqꝫ diuitĳs reũtimi ad sedes v̄ras
cũ argento et auro: ere ac ferro ⁊ veste
m̄ltiplici. Diuidite p̄dã hostiũ cũ fribꝰ
v̄ris. Reũsiqꝫ sũt et abierũt filĳ rubẽ
⁊ filĳ gad et dimidia tribꝰ manasse a
filĳs isrl̃ ď sylo q̄ sita ẽ ĩ chanaã: vt in
trarẽt galaad terrã possessionis sue:
quã obtinuerãt iux̃ iperiũ dñi manu
C moysi. Cũqꝫ venissent ad tumulos ioꝛ
danis in t̃rã chanaã: edificauerũt iux̄
ioꝛdanẽ altare ifinite magnitudinis.
Qđ cũ audissent filĳ isrl: et ad eos cer
ti nũcĳ detulissẽt edificasse filios ru
bẽ et gad et dimidie tribꝰ manasse al
tare ĩ t̃ra chananaã sup ioꝛdanis tu
mulos ꝯ filios isrl: cõuenerũt oẽs ĩ sy
lo vt ascẽderẽt et dimicarẽt ꝯ eos. Et
interĩ miserũt ad illos ĩ t̃rã galaad phi
nees filiũ eleazari sacerdot̃: ⁊ decẽ p̄n
cipes cũ eo: singl̃os ď singl̃is tribubꝰ.
Qui venerũt ad filios rubẽ ⁊ gad ⁊ di
midie tribꝰ manasse ĩ t̃rã galaad: dixe
rũtqꝫ ad eos. Hec mãdat oĩs ꝑpl̃s dñi.
Que ẽ ista trãsgressio? Cur reliq̇st̃ dñꝫ D
deũ isrl̃ edificãtes altare sacrilegũ ⁊ a
cultu illiꝰ recedentes? An parũ vobis Nu.25.a
est qꝫ peccast̃ ĩ beelphegoꝛ ⁊ vsqꝫ ĩ p̄ñ
tẽ diẽ macula huiꝰ scelerĩ ĩ vob ꝑma
net: multiqꝫ ď ꝑpl̃o coꝛruerũt? Et vos
hodie reliq̇stis dñm: ⁊ cras ĩ vniũsum
isrl̃ ira eiꝰ deseuiet. Qꝫ si putat̃ imũdã
esse terrã possessiõis v̄re: trãsite ad ter
rã in qua tabernaculũ dñi est ⁊ habita
te inter nos: t̃m vt a dño ⁊ a nostro cõ
soꝛtio nõ recedat̃: edificato altari p̄
ter altare dñi dei n̄ri. Nõne achan fi S.7.a
liꝰ zare p̄terĳt mãdatũ dñi: ⁊ sup oẽm
ꝑpl̃m isrl̃m ira eiꝰ icubuit? Et ille erat
vnꝰ hõ atqꝫ vtinã solꝰ p̄terisset ĩ scele E
re suo. R̄ñderũtqꝫ filĳ rubẽ ⁊ gad ⁊ di
midie tribꝰ manasse p̄ncipibꝰ legatio
nis isrl̃. Foꝛtissimꝰ dñs deꝰ ipse nouit:
⁊ isrl̃ simul itelliget si p̄uaricatõis aĩo
hoc altare ꝯstruximꝰ: nõ custodiat nos
sꝫ puniat nos in p̄senti. Et si ea mẽte
fecimꝰ vt holocausta ⁊ sacrificiũ ⁊ pa
cificas victimas sup eo imponeremꝰ:
ip̄e q̄rat iudicet: ⁊ non ea magis cogi
tatiõe atqꝫ tractatu vt diceremꝰ. Cras
dicẽt filĳ v̄ri filĳs n̄ris. Quid vob et
dño deo isrl̃? Terminũ posuit dñs in
ter nos ⁊ vos o filĳ rubẽ ⁊ filĳ gad ioꝛ
danẽ fluuiũ: ⁊ idcirco ꝑtẽ nõ habetis
in dño: ⁊ ꝑ hãc occasionẽ auertẽt filĳ
vestri filios n̄ros a timoꝛe dñi. Puta
uimꝰ itaqꝫ meliꝰ: ⁊ diximꝰ: Extruamꝰ F
nobis altare: nõ ĩ holocausta neqꝫ ad
victimas offerẽdas: sꝫ ĩ testimoniũ in
ter nos ⁊ vos: ⁊ sobolẽ n̄ram: v̄ramqꝫ
ꝓgeniẽ vt seruiamꝰ dño: ⁊ iur̃ n̄ri sit
offerre ⁊ holocausta ⁊ victimas et pa
cificas hostias: ⁊ neq̄qꝫ dicãt cras filĳ
v̄ri filĳs n̄ris: nõ est vob ꝑs ĩ dño. Qꝫ

ſi voluerit dicere: rñdebũt eis: Ecce al
tare dñi qḋ fecerũt pr̃es nr̃i: nõ ĩ holo
cauſta: neqꝫ ſacrificiũ: ſꝫ in teſtimoniũ
nr̃m ac vr̃m. Abſit a nob̃ h̃ ſcelꝰ vt re
cedamꝰ a dño ⁊ eiꝰ veſtigia relinq̃mꝰ:
extructo altari ad holocauſta ⁊ ſacri-
ficia ⁊ victĩas offerendas: ꝓter altare
dñi dei nr̃i qḋ extructũ ẽ añ tabnacu-
B lũ eiꝰ. Quibꝰ audit̃ phinees ſacerdos
⁊ ṗncipes legatiõis iſr̃l q̃ erãt cũ eo
placati ſũt: ⁊ ṽba filiorꝫ ruben ⁊ gad ⁊
dimidie tribꝰ manaſſe libẽtiſſime ſuſ-
ceperũt. Dixitqꝫ phinees filiꝰ eleazari
ſacerdos ad eos: Nũc ſcimꝰ ꝙ nobiſcũ
ſit dñs: qm̃ alieni eſtis a ꝑuaricatiõe
hac ⁊ liberaſtĩ filios iſr̃l ḋ manu dñi.
Reuſuſqꝫ ẽ cũ ṗncipibꝰ a filijs rubẽ ⁊
gad de t̃ra galaad finiũ chanaã ad fi-
lios iſr̃l et retulit eis: Placuitqꝫ ſmo
cũctĩ audiẽtibꝰ. Et laudauer̃t deũ filij
iſr̃l ⁊ neq̃q̃ vltra dixerũt vt aſcẽderẽt
ꝯ eos atqꝫ pugnarẽt ⁊ delerẽt t̃rã poſ
ſeſſiõis eorꝫ. Vocauerũtqꝫ filij rubẽ et
filij gad altare qḋ extruxerãt: teſtimo-
niũ nr̃m: ꝙ dñs ipſe ſit deꝰ. XXIII
A Voluto aũt m̃lto tꝑe poſtq̃ꝫ pa
c cẽ dederat dñs iſraeli: ſubiectĩ
ĩ gyro natiõibꝰ vniũſis ⁊ ioſue
iã lõgeuo ⁊ ꝑſenil̃ etatĩ: vocauit ioſue
oẽm iſraelẽ: maiorẽſqꝫ natu ⁊ ṗncipeſ
ac duceſ ac magiſtros: dixitqꝫ ad eos:
Ego ſenui ⁊ ꝓgreſſioris etatĩ ſũ: voſqꝫ
cernitĩ oĩa q̃ fecerit dñs deꝰ vr̃ cũctĩ
ꝑ circũitũ nationibꝰ quõ ꝓ vob̃ ipſe
pugnauerit: Et nũc q2 vob̃ ſorte diui-
ſit oẽm t̃rã ab orientali ꝑte iordanis
vſqꝫ ad mare magnũ m̃ltaqꝫ adhuc ſu
ꝑſũt natiões: dñs deꝰ vr̃ diſꝑdet eas ⁊
auferet a facie vr̃a: ⁊ poſſidebitĩ t̃rã ſi
B cut vob̃ pollicitꝰ ẽ. Tm̃ ꝯfortamini ⁊
eſtote ſolliciti vt cuſtodiatĩ cũcta q̃ ſcṗ
ta ſũt ĩ volumie legĩ moyſi: ⁊ nõ decli-
netĩ ab eis neqꝫ ad dexterã neqꝫ ad ſi
niſtrã ne: Poſtq̃ꝫ ĩtraueritĩ ad gẽtes q̃
ĩter vos future ſũt: iuretĩ ĩ noie deorũ
earꝫ ⁊ ſuiatĩ eis ⁊ adoretĩ illo: ſꝫ adhe
reatĩ dño deo vr̃o qḋ feciſtĩ vſqꝫ ĩ diẽ
hãc. Et tũc auferet dñs deꝰ in ꝯſpectu
vr̃o gẽtes magnas et robuſtiſſimas: ⁊
C nullꝰ vob̃ reſiſtere poterit. Vnꝰ e vob̃
ꝑſeqoẽt hoſtiũ mille viros: q2 dñs deꝰ
vr̃ ꝓ vob̃ ipe pugnabit ſic̃ pollicitꝰ ẽ:
h̃ tm̃ diligẽtiſſime ꝑcauete: vt diliga-
tis dñm deũ vr̃m. Q2 ſi volueritĩ gen-
tiũ harꝫ q̃ ĩter vos habitãt erroribꝰ ad
herere: ⁊ cũ eis miſcere cõnubia atqꝫ
amicitias copul re: iã tunc ſcitote ꝙ
dñs deꝰ vr̃ nõ eas deleat añ faciẽ vr̃aꝫ
ſꝫ erũt vob̃ ĩ foueã ac laqueũ ⁊ offendi
culũ ex latere vr̃o: ⁊ ſudes ĩ ocl̃is vr̃is
donec vos auferat atqꝫ diſꝑdat ḋ t̃ra D
hac optĩa quã tradidit vob̃. En ego ho 3.Re
die ĩgrediar viã vniũſe t̃re: et toto aĩo
cognoſcetĩ ꝙ de oĩbꝰ ṽbis q̃ ſe dñs ꝓ-
ſtiturꝫ vob̃ eẽ pollicitꝰ ẽ: vnũ nõ ꝓteri
erit ĩcaſſũ. Sic ꝫ ĩpleuit ope qḋ ꝓmiſit
⁊ ꝓſpera cũcta venerũt: ſic adducet ſu
ꝑ vos q̃cq̃d malorꝫ cõminatꝰ ẽ: donec
vos auferat atqꝫ diſꝑdat ḋ t̃ra hac op
tima quã tradidit vob̃: eo ꝙ ꝓterieri-
tĩ pactũ dñi dei vr̃i qḋ pepigit vobiſ-
cũ: ⁊ ſuieritĩ dijs alienis ⁊ adoraueri
tĩ eos. Cito atqꝫ velocit̃ ꝯſurget ĩ vos
furor dñi ⁊ auferemini ab hac t̃ra op-
tima quã tradidit vobis. XXIIII A
Ongregauitqꝫ ioſue oẽs tribꝰ
c iſr̃l ĩ ſychẽ: et vocauit maioreſ
natu ac ṗncipeſ ⁊ iudices ⁊ ma
giſtros: ſteterũtqꝫ in ꝯſpectu dñi: et ad
ꝑplm̃ ſic locutꝰ ẽ: Hec dic̃ dñs deꝰ iſr̃l.
Trãs fluuiũ hĩtauer̃t pr̃es vr̃i ab ini Gen
tio: thare pr̃ abraã ⁊ nachor ſuier̃tqꝫ
dijſ alienis. Tuli ꝫ patrẽ vr̃ꝫ abraã ḋ Gen
meſopotamie finibꝰ: ⁊ adduxi eũ ĩ t̃rã
chanaã: m̃ltiplicauiqꝫ ſemẽ eiꝰ: ⁊ dedi
ei iſaac: illiqꝫ rurſũ dedi iacob ⁊ eſau. Gen
E q̃bꝰ eſau dedi mõtẽ ſeyr ad poſſidẽ- Gen
dũ: iacob ṽo ⁊ filij eiꝰ deſcẽderũt ĩ egy
ptũ. Miſiqꝫ moyſẽ ⁊ aarõ: ⁊ ꝑcuſſi egy Exo
ptũ m̃ltis ſignis atqꝫ portẽtĩ: eduxiqꝫ
vos ⁊ pr̃es vr̃os de egypto ⁊ veniſtis
ad mare: ꝑſecutiqꝫ ſũt egyptij pr̃es ve
ſtros cũ curribꝰ ⁊ eq̃tatu vſqꝫ ad mare
rubrũ. Clamauerũt ãt ad dñm filij iſr̃l B
q̃ poſuit tenebras ĩter vos ⁊ egyptios:
⁊ adduxit ſuꝑ eos mare ⁊ operuit eos.
Viderũt ocl̃i vr̃i cũcta q̃ ĩ egypto fece
rim: ⁊ habitaſtis ĩ ſolitudine m̃lto tꝑe
⁊ ĩtroduxi vos ĩ t̃rã ãmorrei q̃ habita
bãt trãs iordanẽ. Cumqꝫ pugnarẽt ꝯ
vos: tradidi eos ĩ manꝰ vr̃as. ⁊ poſſedi-
ſtis terrã eorꝫ atqꝫ ĩterfeciſtis eoſ. Sur Nu
rexit ãt balach filiꝰ ſephor rex moab:
⁊ pugnauit ꝯ iſraelẽ. Miſitqꝫ ⁊ voca-
uit balaã filiũ beor vt malediceret vo
bis ⁊ ego nolui audire eũ: ſꝫ ꝯtrio ꝑ il
lũ bñdixi vob̃ ⁊ liberaui vos ḋ manu C
eiꝰ. Trãſiſtiſqꝫ iordanẽ ⁊ veniſtis ad

hierlcho: Pugnaueruntq; ꝯ vos viri ci-
uitatꝭ eiꝰ: amorreꝰ ⁊ pherezeꝰ et chana
neꝰ ⁊ etheꝰ ⁊ gergezeꝰ ⁊ eueꝰ et iebuseꝰ ⁊
xo.33.d tradidi illos in manꝰ vr̄as ‖ Misiq; an̄
eu.7.c hos scabrones: ⁊ eieci eos ď locꝭ suis
duos reges amorreoꝝ ad possidēdū: n̄
ī gladio ⁊ ī arcu tuo: dediq; vob̄ t̄rā ī
q̄ nō laborastꝭ: ⁊ vrbes q̄s n̄ edificastꝭ
vt h̄itaretꝭ ī eis: vineas et oliueta q̄ n̄
Re.7.a plātastꝭ ‖ Nūc ꝑ timete dn̄z ⁊ s̄uite ei ꝑ
b.14.c fecto corde atq; verissimo: ⁊ auferte de
os q̄bꝰ s̄uier̄t p̄res vr̄i ī mesopotamia
⁊ ī egypto ac s̄uite dn̄o. Sin aūt malū
D vob̄ videt̄ vt dn̄o s̄uiatꝭ: optio vobis
dat̄. Eligite hodie qđ placet cui s̄uire
en.11.d potissimū debeatꝭ vtꝝ dijs q̄bꝰ s̄uier̄t
p̄res vr̄i ī mesopotamia: an dijs amor
reoꝝ ī q̄ꝝ t̄ra habitatꝭ Ego aūt ⁊ domꝰ
mea s̄uiemꝰ dn̄o. R̄nditq; ꝓꝑl's: et ait:
Absit a nob̄ vt relinq̄mꝰ dn̄m et s̄uia-
mꝰ dijs alienis. Dn̄s deꝰ nr̄ ip̄e eduxit
nos et p̄res nr̄os ď t̄ra egypti et ď do-
mo s̄uitutꝭ: fecitq; vidētibꝰ nob̄ signa
ī gētia: ⁊ custodiuit nos ī oī via ꝑ quā
ābulauimꝰ ⁊ ī cūctꝭ ꝓꝑl'is ꝑ q̄s trāsiui
mus. ⁊ eiecit vniūsas gētes amorreo-
rū h̄itatorē t̄re quā nos ītrauimꝰ Ser
E uiemꝰ igit̄ dn̄o: q2 ip̄e ē deꝰ nr̄ Dixitq;
iosue ad ꝓꝑl'm: Nō poteritꝭ s̄uire dn̄o.
Deꝰ eñ sāctꝰ et fortꝭ emulator est: nec
ignoscet sceleribus vr̄is atq; pctis. Si
dimiseritꝭ dn̄z ⁊ s̄uieritꝭ dijs alienis:
ꝯūtet se ⁊ affliget vos atq; subuertet:
postq; vob̄ p̄stiterit bona. Dixitq; po-
pulꝰ ad iosue. Neq̄q; ita vt loq̄rꝭ erit:
s3 dn̄o s̄uiemus. Et iosue ad ꝓꝑl'm. Te
stes inq̄t vos estꝭ: q2 ip̄i elegeritꝭ vob̄
dn̄m vt s̄uiatꝭ ei. R̄nderūtq;. Testes.
Nūc ꝑ ait auferte deos alienos de me
dio vr̄i: ⁊ inclinate corda vr̄a ad dn̄m
F deū isrl'. Dixitq; ꝓꝑl's ad iosue: Dn̄o ďo
nr̄o s̄uiemꝰ: ⁊ obediētes erimꝰ p̄ceptꝭ
eiꝰ. Percussit ꝑ iosue ī die illo fedꝰ: et
ꝓposuit ꝓꝑl'o p̄cepta atq; iudicia in sy
chem Scp̄sit q̄3 oīa v̄ba hec ī volumīe
legꝭ dn̄i: ⁊ tulit lapidē ꝑgrādē: posuit
q; eū subter quercū q̄ erat ī sāctuario
dn̄i: ⁊ dixit ad oēz ꝓꝑl'm: En lapis iste
erit vob̄ ī testimoniū ꝙ audieritꝭ oīa
v̄ba dn̄i q̄ locutꝰ ē vob̄: ne forte post-
ea negare velitꝭ ⁊ mētiri dn̄o deo vr̄o.
G Dimisitq; ꝓꝑl'm singlos in possessionē
suā (Et pꝰ hec mortuꝰ ē iosue filiꝰ nun
s̄uꝰ dn̄i cētū decē annoꝝ: sepelierūtq;
eū ī finibꝰ possessiōis sue ī thamnathsa
re: q̄ sita ē ī mōte effraim: a septētrio-
nali ꝑte montis gaas. Seruiuitq; isrl'
dn̄o cūctꝭ diebꝰ iosue ⁊ senioꝝ q̄ lon-
go vixerāt tꝑe post iosue: et qui noue- Gen.50.d
rāt oīa oꝑa dn̄i q̄ fecerat ī isrl'. Ossa q̄3 Exo.13.d
ioseph q̄ tulerāt filij isrl' ď egypto sepe
lierūt ī sychem in ꝑte agri quē emerat
iacob a filijs emmor p̄ris sychē centū
nouell' ouibꝰ ⁊ fuit ī possessionē filioꝝ
ioseph. Eleazar q̄3 filiꝰ aarō mortuꝰ ē:
et sepelierūt eū ī gabaath phinees filij
eius: q̄ data ē ei in monte effraim.

Explicit liber iosue. Incipit liber so
pthi: quē nos Judicū appellamꝰ. Ca. I A

Ost mortez io-

P sue: ꝯsuluerūt filij isrl' dn̄z
dicētes: Quis ascendet an̄
nos ꝯtra chananeū: ⁊ erit
dux belli? Dixitq; dn̄s: Judas ascēdet.
Ecce tradidi t̄rā ī manu eiꝰ. Et ait iu-
das symeoni fratri suo. Ascēde mecū ī
sorte mea: et pugna ꝯ chananeū: vt et
ego ꝑgā tecū ī sorte tua. Et abijt cū eo
symeō Ascēditq; iudas ⁊ tradidit dn̄s
chananeū ac pherezeū in manꝰ coꝝ: et
ꝑcusser̄t ī bezech decē milia viroꝝ: iue
nerūtq; adonibezech ī bezech: ⁊ pugna
uerūt ꝯ eū: ac ꝑcusser̄t chananeū ⁊ phe
rezeū. Fugit aūt adonibezech: quē ꝑse
cuti cōp̄hēderūt cesis sūmitatibꝰ ma-
nuū eiꝰ ac pedū. Dixitq; adonibezech. B
Septuaginta reges amputatꝭ manuū
ac pedū sūmitatibꝰ colligebāt s̄b mēsa
mea ciboꝝ reliq̄as: sic feci: ita reddidit
mihi deꝰ. Adduxerūtq; eū ī hierl'm et
ibi mortuꝰ ē. Oppugnātes ꝑ filij iuda
hierl'm: ceper̄t eā: ⁊ ꝑcusserūt ī ore gla-
dij tradētes cūctā īcēdio ciuitatē. Et
postea descēdētes pugnauerūt ꝯ cha-
naneū q̄ habitabat ī mōtanis: ⁊ ad me
ridiē ī cāpestribꝰ. Pergensq; iudas ꝯ
chananeū q̄ habitabat ī hebron: cuiꝰ
nomē fuit antiq̄ꝰ cariatharbe: ꝑcussit Jos.15.c
sesai ⁊ hayman ⁊ tholmai: atq; inde ꝓ
fectꝰ abijt ad habitatores dabir: cuius C
nomen vetꝰ erat cariathsepher. i. ciui-
tas l̄raꝝ Dixitq; caleb: Qui ꝑcusserit 1.Pa.2.f
cariathsepher et vastauerit eā dabo ei
axam filiā meā vxorē. Cūq; cepisset eā
othoniel filiꝰ cenez frater caleb mior:
dedit ei filiā suā ꝯiugē. Quā ꝑgētē in
itinere monuit vir suꝰ vt peteret a p̄re Mose / Iosue

ſuo agrū. Que cū ſuſpiraſſet ſedens in
aſino :dixit ei caleb. Quid habes ? At
illa rn̄dit: Da mihi bn̄dictiōez:q2 t̄raȝ
arentē dediſti mihi: da ⁊ irriguā aq̄s.
Dedit ẜ ei caleb irriguū ſuperi⁹ ⁊ irri-
guū iferi⁹. Filij āt cinei cognati moy-
ſi aſcēderūt d̄ ciuitate palmaꝝ cum fi
lijs iuda i deſtū ſort̄ ei⁹ qd̄ ē ad meri
D diē arath :⁊ habitauerūt cū eo. Abijt
āt iudas cū ſymeōe fratre ſuo:⁊ ꝑcuſſe
rūt ſil̄ chananeū q̄ h̄itabat i ſephat :et
iterfecerūt eū. Uocatūq3 ē nomen vrb̄
horma.i.anathema.Cepitq3 iudas ga
ȝā cū finib⁹ ſuis :⁊ aſchalonē atq3 ac-
charō cū t̄minis ſuis. Fuitq3 dn̄s cum
iuda:⁊ mōtana poſſedit:nec potuit de
lere h̄itatores vallis:q2 falcat̄ curri-
b⁹ abūdabant. Dederūtq3 caleb hebrō
ſic̄ dixerat moyſes:q̄ deleuit ex ea tres
Joſ.15.B filios enach. Jebuſeū āt h̄itatorē hie-
ruſalē n̄ deleuerūt filij beniami. Habi-
tauitq3 iebuſeus cū filijs beniamin in
E hierl̄m vſq3 i pn̄tē diē. Dom⁹ q̄3 ioſeph
aſcēdit i bethel :fuitq3 dn̄s cū eis. Nā
cū obſiderēt vrbē q̄ ꝓus luza vocaba-
tur: vidert̄ hoiez egrediērē d̄ ciuitate:
dixert̄q3 ad eū: Onde nob̄ itroitū ciui
tat̄:⁊ feciem⁹tecū miſcdiaȝ. Qui cum
oſ̄diſſet eis:ꝑcuſſert̄ vrbē i ore gladij:
hoiez āt illū ⁊ oēz cognatiōez ei⁹ dimi
ſerūt. Qui dimiſſ⁹ abijt in t̄rā ethim ⁊
edificauit ibi ciūtatē: vocauitq3 eā luzā
F q̄ ita appellat̄ vſq3 in pn̄tem diē .Ma
naſſes q̄3 n̄ deleuit bethſan ⁊ chanath
cū vicul̄ ſuis:⁊ h̄itatores dor et ieblaā
⁊ mageddo cū vicul̄ ſuis :cepitq3 cha-
nane⁹ h̄itare cū eis. Poſtq̄ āt ꝯforta-
tus ē iſrl̄ fec̄ eos tributarios et delere
noluit. Effrai etiā nō iterfecit chana-
neū q̄ h̄itabat i gazer:ſ3 h̄itauit cū eo.
Zabulō nō deleuit h̄itatores cethrō et
naalō:ſ3 h̄itauit chanane⁹ i medio ei⁹
fact⁹q3 ē ei tributari⁹. Aſer q̄3 nō dele
uit h̄itatores accho et ſidonis alab et
⁊ achazib ⁊ alba ⁊ aphech ⁊ roob:habi
tauitq3 i medio chananei h̄itator̄ illi
G us t̄re:nec iterfecit euȝ. Neptalim q̄3 n̄
deleuit h̄itatores bethſemes et betha-
nath :⁊ h̄itauit it̄ chananeū h̄itatorē
t̄re. Fuerūtq3 ei bethſemite et bethani
te tributarij. Artauitq3 āmorre⁹filios
dan i mōte:nec dedit eis locū vt ad pla
niora deſcēderēt:h̄itauitq3 i mōte ha-
res qd̄ iterp̄tat̄ teſtatio i haylō ⁊ ſala-
bin. Et aggrauata eſt man⁹ dom⁹ io-
ſeph:fact⁹q3 ē ei tributari⁹. Fuit autē
t̄min⁹ āmorrei ab aſcēſu ſcorpionis ⁊
Scēditq3 angel⁹ (petra. II A
a dn̄i d̄ galgala ad locū flētiū:et
ait:eduxi vos d̄ egypto :⁊ itro-
duxi i t̄rā ꝓ q̄ iuraui pr̄ib⁹ vr̄is:⁊ pol Gen.22.a
licit⁹ ſū vt nō facerē irritū pactū meū Exo.33.a
vobiſcū i ſempit̄nū:ita dūtaxat vt nō
feriret̄ fed⁹cū h̄itatorib⁹ t̄re huius et
aras eoꝝ ſubūreret̄:⁊ noluiſt̄ audire
vocē meā. Cur h̄ feciſt̄ ? Q̄obrē nolui
delere eos a facie vr̄a vt habeatis ho-
ſtes:⁊ dij eoꝝ ſint vob̄ i ruinā. Cūq3 lo
q̄ret̄ angel⁹ dn̄i hec v̄ba ad oēs filios
iſrl̄:eleuauert̄ vocē ſuā et fleuerūt ‖ Et Joſ.7.d
vocatū ē nomē loci illi⁹ flētiū ſiue la-
chrymaꝝ. Jmmolauerūtq3 ibi hoſtias
dn̄o. Dimiſit ẜ ioſue ꝑp̄lm :⁊ abierunt
filij iſrl̄ vnuſq̄ſq3 i poſſeſſionem ſuā vt
obtinerēt eā. Seruierūtq3 dn̄o cūctis
dieb⁹ ei⁹ ⁊ ſenioꝝ:q̄ lōgo p⁹ eū vixerūt
tp̄e:⁊ nouerāt oīa op̄a dn̄i q̄ fecerat cū
iſrl̄. Mortu⁹ ē āt ioſue fili⁹ nun famul⁹ B
dn̄i cētū ⁊ decē ānoꝝ:⁊ ſepeliert̄ eū in
finib⁹ poſſeſſiōis ſue i thānathſare in
mōte effrai a ſeptētrionali plaga mō-
tis gaas. Oīſq3 illa generatio ꝯgrega
ta ē ad pr̄es ſuos:⁊ ſurrexert̄ alij q̄ nō
nouert̄ dn̄3:⁊ op̄a q̄ fecerat cū iſrl̄ ‖ Fe- J.3.a.et
cerūtq3 filij iſrl̄ malū i ꝯſpectu dn̄i et 4.a.et.
ſuierūt baalim ac dimiſerūt dn̄m deū
patꝝ ſuoꝝ q̄ eduxerat eos d̄ t̄ra egypti
⁊ ſecuti ſūt deos alienos: deos q̄3 ꝑp̄lo
rū q̄ h̄itabāt i circūitu eoꝝ:⁊ adorauе-
rūt eos: ⁊ ad iracūdiā ꝯcitauert̄ dn̄m:
dimittētes eū:⁊ ſuientes baal et aſta-
roth. Jrat⁹q3 dn̄s ꝯ iſrl̄ tradidit eos i C
māib⁹ diripiētiū. Qui cepert̄ eos ⁊ vē
diderunt hoſtib⁹ q̄ h̄itabāt ꝑ gyꝝ nec
potuerūt reſiſtere adūſarijs ſuis:ſ3 q̄cū
q3 ꝑgere voluiſſent: man⁹ dn̄i ſuꝑ eos
erat:ſic̄ locut⁹eſt ⁊ iurauit eis:⁊ vehe-
mēter afflicti ſūt. Suſcitauitq3 dn̄s iu
dices q̄ liberarēt eos d̄ vaſtātiū mani
bus:ſ3 nec eos audire voluert̄:fornicā
tes cū dijs alienis ⁊ adorantes eos. Ci
to deſeruerūt viā ꝑ quā ingreſſi fuerāt
pr̄es eoꝝ:⁊ audiētes mandata dn̄i oīa
fecere ꝯtraria. Cūq3 dn̄s iudices ſuſci
taret:i dieb⁹ eoꝝ flectebat̄ miſcdia et
audiebāt afflictoꝝ gemit⁹:⁊ liberabat̄
eos d̄ cede vaſtātiū. Poſtq̄ āt mortu⁹ D
eēt iudex reūtebāt̄:⁊ multo faciebant

maiora ꝗ̃ fecerãt pr̃es eoꝝ sequentes
deos alienos ſuiẽtes eis: et adorãtes
illos. Nõ dimiserᷠt adinuẽtiões suas:
⁊ viã durissimã ꝑ quã ambulare ꝯsue-
uerãt. Irat⁹ꝗ̃ ẽ furor dñi i isrl̃: et ait:
Quia irritũ fecit gens ista pactũ meũ
qđ pepigerã cũ prĩb⁹ eoꝝ et vocẽ meaʒ
audire ꝯtẽpsit: et ego nõ delebo gẽtes
q̃s dimisit iosue: ⁊ mortu⁹ est: vt i ip̃is
expiarᷠ isrl̃ vtꝝ custodiãt viã dñi: ⁊ am
bulẽt i ea: sic̃ custodierũt pr̃es eoꝝ an
nõ. Dimisit ḡ dñs oẽs natiões has: et
cito subuertere noluit: nec tradidit in
A Eſũt gẽtes (man⁹ iosue. III
h q̃s dñs dereliq̃t vt erudiret in
eis israelẽ et oẽs q̃ nõ nouerãt
bella chananeoꝝ: ⁊ postea discerẽt fi-
lij eoꝝ certare cũ hostib⁹: ⁊ hr̃e ꝯsuetu
dinẽ p̃liãdi: q̃nꝗ̃ satrapas philistioꝝ
oẽmꝗ̃ chananeũ et sidoniũ: atꝗ̃ eueũ
q̃ habitabãt i mõte libano đ mõte ba-
al hermõ vsꝗ̃ ad itroitũ emath. Dimi
sitꝗ̃ eos vt in ip̃is expirerᷠ israel vtrũ
audirẽt mandata dñi q̃ p̃cepat prĩb⁹
eoꝝ ꝑ manũ moysi: an non. Itaꝗ̃ filij
isrl̃ habitauerunt i medio chananei et
ethei ⁊ ãmorrei ⁊ pherezei et euei ⁊ ie-
busei: ⁊ duxerᷠ vxores filias eoꝝ: ip̃iꝗ̃
filias suas filijs eoꝝ tradiderũt: ⁊ ſui-
b.et erũt dijs eoꝝ‖ Feceᷠtꝗ̃ malũ i ꝯspectu
a.et dñi: ⁊ obliti sũt dei sui ſuiẽtes baalim
10.b ⁊ astaroth. Irat⁹ꝗ̃ ꝯ isrl̃ dñs: tradidit
eos i man⁹ chusanrasathaim reg̃ me-
B sopotamie seruierũtꝗ̃ ei octo ãnis. Et
clamauerũt ad dñʒ q̃ suscitauit eis sal
uatorẽ: ⁊ liberauit eos. Othoniel vide
licet filiũ cenez frẽm caleb miorẽ. Fu-
itꝗ̃ in eo sp̃ũs dñi: et iudicauit israel.
Egressusꝗ̃ ẽ ad pugnã: ⁊ tradidit dñs
i man⁹ ei⁹ chusãrasathaim regẽ syrie: ⁊
opp̃ssit eũ. Quieuitꝗ̃ tr̃a q̃dragita an
nis: ⁊ mortu⁹ ẽ othoniel fili⁹ cenez. Ad
diderũt ãt filij isrl̃ facere malũ in ꝯspe
ctu dñi: q̃ cõfortauit adũsũ eos eglon
regẽ moab: q: fecerũt malũ in ꝯspectu
ei⁹. Et copulauit ei filios ãmon ⁊ ama
lech. Abijtꝗ̃ et ꝑcussit isrl̃: atꝗ̃ posse-
dit vrbẽ palmaꝝ Seruierũtꝗ̃ filij isrl̃
eglon regi moab decẽ ⁊ octo annis: et
postea clamauerᷠ ad dñm. Qui suscita
uit eis saluatorẽ vocabulo aioth filiũ
gerari filij gemini: q̃ vtraꝗ̃ mãu ꝓ de-
xtera vtebarᷠ. Miserũtꝗ̃ filij isrl̃ ꝑ illũ
munera eglõ regi moab. Qui fecit sibi
gladiũ ancipitẽ habẽtẽ i medio capu-
lũ lõgitudinis palme man⁹: ⁊ accĩct⁹
ẽ eo subter sagũ i dextro femore. Obtu C
litꝗ̃ munera eglõ regi moab. Erat ãt
eglõ crassus nimis. Cũꝗ̃ obtulisset ei
munera ꝓsecut⁹ ẽ socios q̃ cũ eo vene
rãt: ⁊ reũsus đ galgal̃ vbi erant idola:
dixit ad regẽ. Uerbũ secretũ habeo ad
te o rex. Et ille iꝑauit silẽtiũ. Egressis
ꝗ̃ oib⁹ q̃ circa eũ erãt: igressus ẽ aioth
ad eũ. Sedebat ãt i estiuo cenaculo so
lus. Dixitꝗ̃: Uerbũ dñi habeo ad te.
Qui statim surrexit đ throno. Extẽdit
ꝗ̃ aioth sinistrã manũ: et tulit sicã de
dextero femore suo: infixitꝗ̃ eã i ven-
trẽ ei⁹ tã valide vt capul⁹ seq̃rerᷠ ferrũ
i vulnere: ac pinguissimo adipe stringe
rerᷠ. Nec eduxit gladiũ: sʒ ita vt ꝑcusse
rat reliq̃t i corpore: statimꝗ̃ ꝑ secreta
nature alui stercora ꝓruperũt. Aioth
ãt clausis diligẽtissime ostijs cenaculi
et ꝯfirmatis sera ꝑ posticũ egressus ẽ.
Seruiꝗ̃ regis igressi: viderũt clausas
fores cenaculi: atꝗ̃ dixerũt: Forsitan
purgat aluũ in estiuo cenaculo. Expe D
ctãtesꝗ̃ diu donec erubescerẽt: ⁊ vidẽ
tes ꝙ null⁹ aꝑiret: tulerũt clauẽ: ⁊ ape
riẽtes iuenerũt dñm suũ i tr̃a iacentẽ
mortuũ. Aioth ãt dũ illi turbarẽrᷠ: ef-
fugit ⁊ ꝑtrãsijt locũ idoloꝝ vñ reũsus
fuerat. Uenitꝗ̃ i seyrath: ⁊ statim inso
nuit buccina i mõte effrai: descẽderũt
ꝗ̃ cũ eo filij isrl̃ ip̃o i fronte gradiẽte.
Qui dixit ad eos: Seq̃mini me. Tradi Nu.25.d
dit eñ dñs inimicos nr̃os moabitas i
man⁹ nr̃as. Descẽderũtꝗ̃ post eũ ⁊ oc-
cupauerũt vada iordanis: q̃ transmit-
tunt in moab: et nõ dimiserũt trãsire
quẽꝗ̃: sed ꝑcusserũt moabitas in tp̃e
illo circiter decẽ milia oẽs robustos ⁊
fortes viros. Null⁹ eoꝝ euadere potu-
it. Humiliatusꝗ̃ est moab die illo sub
manu isrl̃: et quieuit terra octoginta
ãnis. Post hũc fuit sangar fili⁹ anath
q̃ ꝑcussit de philistijm sexcẽtos viros
vomere: ⁊ ip̃e q̃ꝫ defẽdit isrl̃. IIII
Ddiderᷠtꝗ̃ filijs isrl̃ facere ma- A
a lũ in cõspectu dñi post mortem S.2.b.et.S
aioth: ⁊ tradidit illos dñs i ma 3.a.et.J.6.a
nus iabin reg̃ chanaan q̃ regnauit i 1.Re.12.b
asor. Habuitꝗ̃ ducẽ exercit⁹ sui noie
sysarã. Ip̃e autẽ habitabat in aroseth
gẽtiũ. Clamauerũtꝗ̃ filij isrl̃ ad dñm.
Nõgentos eñ habebat falcatos cur-

rus: ⁊ ꝑ viginti ãnos vehemẽter opp̄sse

rat eos. Erat ãt delbora ꝓphetes vxor
lapidoth: q̄ iudicabat ꝓp̄lm i illo t̄pe:
⁊ sedebat sb̄ palma q̄ noīe illi⁹ vocaba
tur: int̄ rama ⁊ bethel ĩ mõte effraim.
Ascẽdebãtqꝫ ad eã filij isr̄l in oẽ iudi
ciū. Que misit ⁊ vocauit barach filiuꝫ
abinoem ð cedes neptalim: dixitqꝫ ad
eū: Precepit tibi dñs de⁹ isr̄l. Uade ⁊ de
duc exercitū ĩ mõtẽ thabor: tollesqꝫ te
cum decem milia pugnatorū de filijs
neptalim ⁊ ð filijs zabulon. Ego autẽ
adducã ad te ĩ loco torrẽtꝭ cysõ sysarã
p̄ncipẽ exercit⁹ iabin ⁊ curr⁹ eius atqꝫ
oẽꝫ mĺtitudinẽ: ⁊ tradã eos ĩ mãu tua
B Dixitqꝫ ad eã barach. Si venis mecū
vadã. Si noluerꝭ venire mecū: nõ ꝑgã
Que dixit ad eū: Ibo q̇dẽ tecū sꝫ ĩ hac
vice victoria nõ reputabit̄ tibi: qꝛ in
mãu mulierꝭ tradet̄ sysara. Surrexit
itaqꝫ delbora: ⁊ ꝑrexit cū barach in ce
des. Qui accitis zabulon et neptalim
ascẽdit cū decẽ milib⁹ pugnatoꝝ h̄ns
delborã ĩ comitatu suo. Aber ãt cine⁹
recesserat quõdã a ceterꝭ cineis frĩbus
filijs suis obab cognati moysi: teten-
derãt tab̄nacula vsqꝫ ad vallẽ q̄ voca
tur sennim: ⁊ erat iux̄ cedes. Nūciatū
qꝫ ẽ sysare ꝙ ascendisset barach filius
abinoem ĩ mõtẽ thabor: et ꝯgregauit
nõgẽtos falcatos curr⁹: ⁊ oẽm exerci-
tū de aroseth gẽtiū ad torrẽtẽ cyson.
Dixitqꝫ delbora ad barach. Surge:
Hec ẽ eñ dies ĩ q̄ tradidit dñs sysarã ĩ
C man⁹ tuas. En ip̄e ductor ẽ tu⁹ Descẽ
dit itaqꝫ barach ð mõte thabor et de-
cẽ milia pugnatoꝝ cuꝫ eo. Perterruit
qꝫ dñs sysarã ⁊ oẽs curr⁹ ei⁹: vniũsãqꝫ
mĺtitudinẽ ĩ ore gladij ad cõspectum
barach intãtū vt sysara ð curru desili-
ens: pedib⁹ fugeret: et barach ꝑseq̄ret̄
fugiẽtes curr⁹ et exercitū vsqꝫ ad aro-
seth gẽtiū: ⁊ oĩs hostiū mĺtitudo vsqꝫ
ad iternitionẽ caderet. Sysara ãt fugi
ens ꝑuenit ad tẽtoriū iahel vxorꝭ aber
cinei. Erat ãt pax int̄ iabin regẽ asor:
⁊ domū aber cinei. Egressa igit̄ iahel
in occursū sysare: dixit ad eū. Intra ad
me dñe mi intra: ne timeas. Qui igres
sus tabernaculū ei⁹: ⁊ opert⁹ ad ea pal
lio: dixit ad eam: Da mihi obsecro pau
lulū aq̄: qꝛ sitio valde. Que aperuit vte
rẽ lactꝭ: ⁊ dedit ei bibere: ⁊ operuit il-
lū. Dixitqꝫ sysara ad eã. Sta añ ostiū
tab̄naculi: ⁊ cū venerit aliq̄s interrogãs
te et dicẽs: nunq̇d h̄ ẽ aliq̄s: r̄ndebis:
Nullus ẽ. Tulit itaqꝫ iahel vxor aber D
clauū tab̄naculi assumẽs ꝑiter ⁊ mal-
leū: ⁊ ĩgressa abscõdito ⁊ cū silentio po
suit supra timp⁹ capitꝭ ei⁹ clauū: ꝑcus-
sūqꝫ malleo defixit ĩ cerebrum vsqꝫ ad
t̄rã. Qui soporẽ mortis sociãs defecit.
⁊ mortu⁹ ẽ. Et ecce barach sequẽs sy-
sarã veniebat. Egressaqꝫ iahel ĩ occur-
sū ei⁹: dixit ei: Ueni: ⁊ ostẽdã tibi virū
quẽ q̄ris. Qui cū intrasset ad eã: vidit
sysarã iacẽtẽ mortuū: ⁊ clauū infixum
ĩ timpore ei⁹. Hũiliauit ḡ de⁹ ĩ die illo
iabin regẽ chanaã corã filijs isr̄l. Qui
crescebãt q̄tidie: ⁊ forti m nu opprime
bãt iabin regẽ chanaã donec delerẽt
Ecinerūtqꝫ delbora ⁊ (eū. V A
c barach fili⁹ abinoem in illo die
dicẽtes: Qui spõte obtulistis ð
isr̄l aĩas vr̄as ad ꝑiculū: bñdicite dño
Audite reges: aurib⁹ ꝑcipite p̄ncipes.
Ego sū ego sū q̄ dño canaꝫ: psallã dño
deo isr̄l. Dñe cū exires ð seyr: ⁊ trãsires
ꝑ regiones edom: t̄ra mota ẽ: celiqꝫ ac
nubes distillauerūt aq̄s Mõtes fluxe
runt a facie dñi: ⁊ sinai a facie dñi dei
isr̄l. In dieb⁹ sangar filij anath: ĩ dieb⁹
iahel q̇euerūt semite: ⁊ q̇ ingrediebãt̄
ꝑ eas ambulauerunt ꝑ calles deuios.
Cessauer̄t fortes ĩ isr̄l ⁊ q̇euerūt: donec
surgeret delbora: surgeret mr̄ ĩ israel.
Noua bella elegit dñs: ⁊ portas hostiū
ip̄e subũtit. Clype⁹ et hasta si apparue-
rūt in q̄draginta milib⁹ isr̄l. Cor meū
B diligit p̄ncipes isr̄l. Qui ꝓpria volũta
te obtulistis vos discrimini bñdicite
dño. Qui ascẽdistꝭ suꝑ nitẽtes asinos
et sedetis ĩ iudicio et ambulatꝭ in via
loq̇mini. Ubi collisi sūt curr⁹ ⁊ hostiū
suffocat⁹ est exercit⁹: ibi narrent̄ iusti-
cie dñi: et clemẽtia ĩ portꝭ isr̄l. Tunc
descẽdit ꝓp̄ls dñi ad portas: ⁊ nõ obti-
nuit p̄ncipatū. Surge surge delbora:
surge surge et loq̄re cãticū. Surge ba-
rach: et apprehende captiuos tuos fili
abinoem. Saluate sūt reliq̇e ꝓp̄li: dñs
ĩ fortib⁹ dimicauit. Ex effraim deleuit
eos in amalech et post eū ĩ beniamin ĩ
ꝓp̄los tuos o amalech. De machir p̄n-
cipes descẽderūt: et de zabulõ q̇ exerci
tū ducerẽt ad bellãdū. Duces ysachar
fuere cū delbora: ⁊ barach vestigia sūt
secuti: q̇ q̄si in p̄ceps ac baratrū se dis-

C crīmini dedit. Diuiso ꝯ se rubēn: mag-
nanimoꝝ repta ē ꝯtētio. Quare habi-
tas int̃ duos termīos: vt audias sibi-
los gregū? Diuiso ꝯ se rubē: magna-
nimoꝝ repta ē ꝯtētio. Galaad trans
iordanē q̇escebat: ⁊ dan vacabat naui
bus. Aser hītabat ī litore maris: et in
portubꝰ morabat̃. Zabulō ꝟo ⁊ nepta
lim obtulerūt aīas suas morti ī regiōe
rome. Uenerūt reges ⁊ pugnauerunt:
pugnauerūt reges chanaā ī thane iux̃
aq̄s mageddo: ⁊ tñ nihil tulere ꝑdan-
tes. De celo dimicatū ē ꝯ eos. Stelle
manētes ī ordie ⁊ cursu suo: adūsus sy
sarā pugnauert̃. Torrēs cysō traxit ca
dauera eoꝝ: torrēs cadumim torrens
cysō. Cōculca aīa mea robustos Ungu
A le eq̄ꝝ ceciderūt: fugiētibꝰ impetu et ꝑ
ꝑceps ruētibꝰ fortissimis hostiū. Ma-
ledicite terre meroz: dixit angelus dei:
Maledicite hītatoribꝰ eiꝰ: q2 nō vene-
rūt ad auxiliū dñi: ī adiutoriū fortissi-
D moꝝ eiꝰ. Bñdicta īter mulieres iahel
vxor aber cinei: ⁊ bñdicat̃ ī tabnaclo
suo. Aquā petēti lac dedit: ⁊ in phiala
ꝑncipū obtulit butyꝝ. Sinistram ma
nū misit ad clauū: ⁊ dexterā ad fabro-
rū malleos. Percussitq; sysarā q̄rēs ī
capite vulneri locū: et timpꝰ valide ꝑ-
forās. Int̃ pedes eiꝰ ruit: defecit ⁊ mor
tuꝰ ē. Uoluebat̃ añ pedes eius: ⁊ iace-
bat exanimis ⁊ miserabil̃. Per fenestrā
respiciēs vlubat mr̃ eius: ⁊ ꝺ cenaculo
loq̄bat̃. Cur morat̃ regredi currꝰ eiꝰ.
B Quare tardauerūt pedes q̄drigaꝝ illi
us? Una sapientior ceter꜄ vxoribꝰ eius
hec socrui ꝟba rñdit. Forsitā nūc diui
dit spolia: ⁊ pulcherrima femiaꝝ eligi
tur ei. Uestes diūsoꝝ coloꝝ sysare tra
dunt̃ ī ꝑdā: et suplex varia ad ornāda
colla ꝯgerit̃. Sic pereāt oēs īimici tui
dñe. Qui aūt diligūt te: sic̄ sol in ortu
suo splēdet: ita rutilēt. Quieuitq; t̃ra
ꝑ quadraginta annos. VI

A F Ecerūt aūt filiȷ̄ isrl̃ malū in cō-
et.3.a spectu dñi. Qui tradidit illos ī
t.4.a māu madian septē āñis ⁊ oppssi sunt
valde ab eis. Feceruntq; sibi antra et
speluncas ī montibꝰ: ⁊ munitissima ad
repugnādū loca. Cūq; seuisset isrl̃: ascē
debat madian ⁊ amalech ceteriq; oriē
taliū nationū ⁊ apꝺ eos figētes tēto-
ria: sic̄ erāt ī herbis cūcta vastabāt vs-
q; ad itroitū gaze. Nihilq; oino ad vi
tā ꝑtinēs relinq̄bāt ī isrl̃: nō oues: nō
boues: nō asinos. Ipi eñi ⁊ vniūsi gre
ges eoꝝ veniebāt cū tabnacul̃ suis: et
instar locustaꝝ vniūsa cōplebāt: inu-
mera mltitudo hoim ⁊ cameloꝝ q̇cq̇d
tetigerāt deuastātes. Humiliatusq; est
isrl̃ valde ī ꝯspectu madian. Et clama
uit ad dñm postulās auxiliū ꝯ madia-
nitas. Qui misit ad eū virū ꝓpham: et B
locutꝰ ē. Hec dic̄ dñs deꝰ isrl̃. Ego vos
feci ꝯscēdere ꝺ egypto: ⁊ eduxi vos de
domo ꝟuitut꜄: ⁊ liberaui ꝺ manu egy
ptioꝝ: ⁊ oim īimicoꝝ q̄ affligebāt vos
eieciq; eos ad itroitum vr̃m: ⁊ tradidi
vob t̃rā eoꝝ. Et dixi: Ego dñs deꝰ vr̃.
Ne timeat꜄ deos āmorreoꝝ in q̄ꝝ t̃ra
hītabit꜄: ⁊ noluist꜄ audire vocē meā.
Uenit aūt angelꝰ dñi ⁊ sedit sb̄ quercu
q̄ erat ī effra: ⁊ ꝑtinebat ad ioas pr̃em
familie ezri. Cūq; gedeon filiꝰ eiꝰ excu
teret atq; purgaret frumēta ī torcula
ri vt fugeret madiā: apparuit ei āgelꝰ
dñi ⁊ ait: Dñs tecū viroꝝ fortissime. Di- C
xitq; ei gedeon. Obsecro mi dñe si dñs
nobiscū ē: cur ꝰ apphēderūt nos hec
oia? Ubi sūt mirabilia eiꝰ q̄ narraue-
runt pr̃es nr̃i: atq; dixerūt: de egypto
eduxit nos dñs? Nūc aūt dereliq̇t nos
dñs: ⁊ tradidit ī manu madian. Respe
xitq; ad eū dñs: ⁊ ait: Uade ī hac forti 1.Re.12.c
tudine tua et liberabis isrl̃ ꝺ māu ma
dian. Scito ꝙ miserim te. Qui rñdēs
ait: Obsecro mi dñe in q̄ liberabo isrl̃.
Ecce familia mea infima ē ī manasse:
et ego minimꝰ ī domo pr̃is mei. Dixit
q; ei dñs: Ego ero tecū: ⁊ ꝑcuties ma-
dian q̄si vnū virū. Et ille: Si īueni in- D
q̇t grāz corā te: da mihi signū ꝙ tu sis
q̄ loq̄ris ad me. Ne recedas hic donec
reūtar ad te portās sacrificiū ⁊ offerēs
tibi. Qui rñdit: Ego ꝓstolabor aduen-
tū tuū. Ingressus ē itaq; gedeō ⁊ coxit
hedū: ⁊ ꝺ farine modio azymos panes
carnesq; ponēs ī canistro: ⁊ ius carni
um mittens ī ollā tulit oia sb̄ q̄rcu: et
obtulit ei. Cui dixit āgelus dñi. Tolle
carnes ⁊ azymos panes: ⁊ pone supra
petrā illā: ⁊ ius desuꝑ fūde. Cūq; fecis-
set ita: extēdit āgelꝰ dñi sūmitatē ꝟge
quā tenebat ī māu et tetigit carnes et
panes azymos. Ascēditq; ignis de pe
tra ⁊ carnes azymosq; panes ꝯsūpsit.
Angelꝰ āt dñi euanuit ex oculis eius.
Uidēsq; gedeō ꝙ eēt angelꝰ dñi. ait: E

Heu mi dñe deꝰ: qꝛ vidi angelū dñi fa
cie ad faciē. Dixitq; ei dñs. Pax tecū·
Ne timeas. Nō morierꝭ. Edificauit ergo
ibi gedeō altare dño: vocauitq; illud:
dñi pax vsq; i p̄sitem diē. Cūq; adhuc
eēt i effra q̄ ē familie ezri: nocte illa di
xit ad eū. Tolle taurū pr̄is tui ⁊ alterꝝ
taurū annoꝝ septem: destruesq; aram
baal q̄ ē pr̄is tui: ⁊ nemꝰ qđ circa arā
ē: succide: ⁊ edificabis altare dño deo
tuo in sūmitate petre huiꝰ: sup quā añ
sacrificiū posuisti: tollesq; tauꝝ scđm:
⁊ offeres holocaustū sup struē lignoꝝ
q̄ d̄ nemore succiderꝭ. Assūptꝭ ergo gedeō
decē virꝭ d̄ s̄uis suis: fecit sic p̄cepat
F ei dñs. Timēs autem domū pr̄is sui ⁊
hoīes illiꝰ ciuitatꝭ p die noluit facere:
sȝ oīa nocte cōpleuit. Cūq; surrexissēt
viri oppidi eiꝰ mane: viderūt destructā
arā baal lucūq; succisū et tauꝝ alterꝝ
sup impositū sup altare qđ tūc edifica
tū erat: dixeŕtq; ad iuicē: Quis h̄ fecꝭ?
Cūq; p̄q̄rerent auctorē facti: dictū est.
Gedeon filiꝰ ios fecit hec oīa. Et dixe·
rūt ad ioas: Produc filiū tuū vt mori·
atur: qꝛ destruxit aram baal ⁊ succidit
nemꝰ. Quibꝰ ille rñdit: Nūq̄d vltores
estꝭ baal vt pugnetꝭ ꝓ eo? Qui aduersa·
riꝰ ē eius: moriat̄ anteq̄ȝ lux crastina
veniat. Si deꝰ est. vindicet se deo eo q̄
suffodit arā eiꝰ. Ex illo die vocatꝰ est
gedeō hierobaal: eo ꝙ dixisset ioas: vl
ciscat̄ se d̄ eo baal: q̄ suffodit arā eiꝰ.
Igit̄ oīs madiā ⁊ amalech ⁊ oriētales
G p̄pl'i ꝯgregati sūt siŕ: ⁊ trāseūtes iorda·
nē: castrametati sūt in valle iezrahel.
Spūs āt dñi induit gedeō. Qui clan·
gens buccina ꝯuocauit domū abiezer
vt seq̄ret̄ se. Misitq; nūcios i vniūsū
manassen: q̄ ⁊ ip̄e secutꝰ ē eū Et alios
nūcios i aser ⁊ zabulon et neptalim q̄
occurrerūt ei. Dixitq; gedeon ad dñm
Si saluū facis p manū meaȝ isrł' sicut
locutꝰ es: ponā h̄ vellꝰ lane in area. Si
ros i solo vellere fuerit: ⁊ i oi t̄ra sicci
tas: sciā ꝙ p manū meā sic locutus es
liberabis isrł'. Factūq; ē ita. Et de no·
cte ꝯsurgēs: exp̄sso vellere conchā ro·
re compleuit. Dixitq; rursus ad dñm:
Ne irascat̄ furor tuꝰ ꝯ me: si adhuc se·
mel tēptauero signū q̄rens in vellere.
Oro vt solū vellꝰ siccū sit: ⁊ oīs t̄ra ro·
re madēs. Fecitq; dñs nocte illa vt po
stulauerat: ⁊ fuit siccitas i solo vellere

et ros in omi terra. VII
i Igit̄ hierobaal q̄ ⁊ gedeō d̄ no· A
cte ꝯsurgēs ⁊ oīs p̄pl's cū eo: ve
nit ad fontē q̄ vocat̄ arad. Erāt autē
castra madiā i valle ad septentrionalē
plagā collis excelsi. Dixitq; dñs ad ge
deon: Multꝰ tecum ē p̄pl's: nec tradet̄
madian i manꝰ eiꝰ ne gloriet̄ ꝯ me isrł':
⁊ dicat: Meis viribꝰ liberatꝰ sū. Loq̄re
ad p̄plm: ⁊ cūctꝭ audiētibꝰ p̄dica. Qui Deu.20.
formidolosus ⁊ timidus ē: reūtat̄. Re 1.Mach.
cesserūtq; d̄ mōte galaad: ⁊ reuersi sūt
ex p̄plo vigintiduo milia viroꝝ et tm̄
decē milia remāserūt. Dixitq; dñs ad
gedeō: Adhuc p̄pl's multꝰ est. Duc eos
ad aq̄s: ⁊ ibi ꝓbabo illos. Et d̄ q̄ dixe
ro tibi vt tecū vadat ip̄e p̄gat: quē ire
ꝓhibuero: reūtat̄. Cūq; descēdisset po B
pulꝰ ad aq̄s: dixit dñs ad gedeon. Qui
manu ⁊ lingua lābuerint aq̄s sicut so
lēt canes lābere: sepabis eos seorsum.
Qui añt curuatꝭ genibꝰ biberint: in al
tera p̄te erūt. Fuit itaq; numerꝰ coꝝ q̄
manu ad os ꝓiciēte aq̄s lābuerāt tre
cēti viri. Ois añt reliq̄ mltitudo flexo
poblice biberat. Et ait dñs ad gedeō:
In trecētꝭ virꝭ q̄ lābuerūt aq̄s libera
bo vos ⁊ tradā in manu tua madian.
Ois āt reliq̄ multitudo reūtat̄ i locū
suū. Sūptꝭ itaq; ꝓ numero cibarijs ⁊ C
tubis oēm reliquā multitudinē abire
p̄cepit ad tabnacula sua: ⁊ ip̄e cum tre
cētis virꝭ se certami dedit. Castra añt
madiā erāt subter i valle. Eadē nocte
dixit dñs ad eū. Surge ⁊ descēde in ca
stra: qꝛ tradidi eos i māu tua. Sin añt
solꝰ ire formidas: descēdat tecū phara
puer tuꝰ. Et cū audierꝭ q̄d loquāt̄: tūc
ꝯfortabūt̄ manꝰ tue: et securior ad ho·
stiū castra descēdes. Descendit ergo ip̄e ⁊
phara puer eius in p̄tem castroꝝ: vbi
erant armatoꝝ vigilie. Madian āt ⁊
amalech ⁊ oēs orientales p̄pl'i fusi iace
bāt in valle vt locustaꝝ mltitudo. Ca· D
meli āt inumerabiles erāt: sicut arena
q̄ iacet i litore maris. Cūq; venisset ge
deon narrabat aliq̄s sōniū ꝓxio suo:
⁊ in hunc modū referebat qđ viderat.
Vidi sōniū: ⁊ videbat̄ mihi q̄si subci·
nericiꝰ panis ex hordeo volui: ⁊ in ca·
stra madiā descēdere. Cūq; p̄uenisset
ad tabnaculū: p̄cussit illđ atq; subuer
tit: ⁊ t̄re fūditꝰ coeq̄uit. Rñdit is cui lo
q̄bat̄. Nō ē h̄ aliud nisi gladiꝰ gedeo·

nis filij ioas viri isrlite. Tradidit em̄
dn̄s i man⁹ ei⁹ madiā: ⁊ oia castra ei⁹.
Cūq̄ audisset gedeō sōniū ⁊ itptationē
ei⁹: adorauit: ⁊ reūsus ē ad castra isrl:
E ⁊ ait: Surgite. Tradit. n. dn̄s in man⁹
nr̄as castra madiā. Diuisitq̄ trecētos
viros i tres ptes ⁊ dedit tubas i māib⁹
eoꝝ: lagenasq̄ vacuas ac lāpades i me
J.9.f dio lagenaꝝ: ⁊ dixit ad eos: Qd̄ me face
re videritis h̄ facite. Ingrediar ptē ca
strorū: et qd̄ fecero sectamini. Qn̄ pso
nuerit tuba i manu mea: vos q̄z p ca
strorū circuitū clāgite: et cōclamate do
mino ⁊ gedeoni. Ingressusq̄ ē gedeon
et trecēti viri q erāt cū eo i ptē castro
rū: incipiētib⁹ vigilijs noct̄ medie: et
custodib⁹ suscitatis ceperūt buccinis
F clāgere ⁊ cōplodere iter se lagenas. Cū
q̄ p gyrū castroꝝ in trib⁹ psonarēt lo
cis ⁊ hydrias ɔfregissent: tenuerūt si
nistris manib⁹ lāpades ⁊ dextr̄ sonā
tes tubas. Clamauerūtq̄ gladi⁹ dn̄i ⁊
gedeonis: stātes singuli i loco suo per
circuitū castroꝝ hostiliū. Oia itaq̄ ca
stra turbata sūt ⁊ vociferātes vlulātes
q̄ fugerūt Et nihilomin⁹ insistebāt tre
cēti viri buccinis psonātes. Immisit
q̄ dn̄s gladiū i oib⁹ castris: et mutua
se cede trūcabāt: fugiētes vsq̄ ad beth
secā ⁊ crepidinē abelmeula i thebbath
G Cōclamātes aūt viri isrl ō neptalim ⁊
aser ⁊ ois manasse psequebāt madiā.
Et dedit dn̄s victoriā pplo isrl in die il
la. Misitq̄ gedeō nūccos i oēm mōtē
effraim dicēs: Descēdite in occursum
madian: et occupate aq̄s vsq̄ bethbe
ra atq̄ iordanē. Clamauitq̄ ois effra
im: et p̄occupauit aq̄s vsq̄ bethbera.
Psa.10.f Apprehēsosq̄ duos viros madiā: oreb
⁊ zeb interfecit oreb in petra oreb zeb
x̄o in torculari zeb. Et psecuti sūt ma
dian: capita oreb ⁊ zeb portātes ad ge
deon trans fluenta iordanis. VIII
A Ixerūtq̄ ad eum viri effraim:
D Quid ē h̄ qd̄ facere voluisti vt
nos nō vocares cū ad pugnam
pgeres ɔ̄ madian. Iurgātes fortiter: ⁊
pꝓe vim inferentes. Quib⁹ ille rn̄dit:
Quid em̄ tale facere potui q̄le vos fe
cist̄? Nōne melior ē racem⁹ effraim vi
demijs abiezer? In man⁹ vr̄as dn̄s tra
didit p̄ncipes madiā: oreb ⁊ zeb Quid
tale facere potui: q̄le vos fecestis? Qd̄
cū locut⁹ eēt: reqeuit sp̄us eoꝝ q tume
bāt ɔtra eū. Cūq̄ venisset gedeō ad ior
danē trāsiuit eū cū trecētis viris q se
cū erāt: ⁊ p̄ lassitudine: fugientes psEq̄
nō poterāt. Dixitq̄ ad viros soccoth: B
Date obsecro panes pplo q mecū ē: q̄r
valde defecerūt: vt possim⁹ pseq̄ zebee
et salmana reges madiā. Rn̄derūt p̄n
cipes soccoth. Forsitan palme manuū
zebee et salmana i manu tua sūt et id
circo postulas vt dem⁹ exercitui tui pa
nes. Quib⁹ ille ait: Cū ḡ tradiderit dn̄s
zebee et salmana in man⁹ meas: et cū
reuersus fuero victor in pace: ɔteram
carnes vr̄as cū spinis tribulisq̄ deser
ti. Et inde ɔscēdens venit i phanuel:
locutusq̄ ē ad viros loci illi⁹ silia Cui
⁊ illi rn̄derūt sicut rn̄derāt viri soccoth
Dixit itaq̄ eis: Cum reuersus fuero vi C
ctor i pace: destruā turrim hāc. Zebee
aūt ⁊ salmana reqescebāt cū oi exerci
tu suo. Quindeci em̄ milia viri remā
serāt ex oib⁹ turmis oriētaliū pploꝝ:
cesis centū viginti milib⁹ bellatoꝝ et
educētiū gladiū. Ascēdēsq̄ gedeon p
viā eoꝝ q i tabernacul̄ morabant̄ ad
orietalē ptē nobe ⁊ iecbaa: pcussit ca
stra hostiū q securi erāt: et nihil aduer
si suspicabāt̄. Fugeruntq̄ zebee ⁊ sal
mana q̄s psequēs gedeō cōp̄hēdit tur
bato om̄i exercitu eoꝝ. Reuertēsq̄ de
bello aū solis ortū: app̄hēdit pueꝝ de
viris soccoth. Interrogauitq̄ eū noia
p̄ncipū ⁊ senioꝝ soccoth: ⁊ descp̄sit se
ptuagita septē viros. Uenitq̄ ad soc D
coth: et dixit eis: En zebee et salmana
sup q̄b⁹ exp̄brast̄ mihi dicētes: Forsitā
man⁹ zebee et salmana in manib⁹ tuis
sūt: ⁊ idcirco postulas vt dem⁹ viris q
lassi sūt ⁊ defecerūt panes. Tulit ḡ seni
ores citat̄: ⁊ spinas dest̄i ac tribulos
et cōtriuit cū eis atq̄ cōminuit viros
soccoth. Turri q̄z phanuel subūtit: oc
cisis h̄itatorib⁹ ciuitat̄. Dixitq̄ ad ze
bee ⁊ salmana: Quales fuerūt viri q̄s oc
cidist̄ i thabor? Qui rn̄derūt: Siles tui
⁊ vn⁹ ex eis q̄si fili⁹ reḡ. Quib⁹ ille rn̄
dit: Frēs mei fuerūt: filij mr̄is mee Ui
uit dn̄s: q̄r si seruassetis eos n̄ vos occi
derē. Dixitq̄ iether primogenito suo.
Surge ⁊ interfice eos. Qui n̄ eduxit gla
diū. Timebat em̄ q̄r adhuc puer erat. E
Dixerūtq̄ zebee ⁊ salmana: Tu surge ⁊
irrue i nos: q̄r iuxt̄ etatē robur ē hois
Surrexit gedeō et iterfecit zebee ⁊ sal

mana:⁊ tulit ornamēta ac bullas q̄b⁹
colla regaliū cameloꝝ decorari solēt.
Dixerūtq; oēs viri isrl̄ ad gedeō: Dn̄a
re nr̄i tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ fili⁹ filij tui: q̄r li-
berasti nos đ māu madian. Quib⁹ ille
ait: Nō dn̄abor vr̄i: nec dn̄abit̄ i vos fi
li⁹ me⁹: sʒ dn̄abit̄ vob̄ dn̄s. Dixitq; ad
eos. Unā petitiōeʒ postulo a vob̄. Da-
te mihi inaures ex p̄da vr̄a. Inaures
eñ aureas hismaelite hr̄e ꝯsueuerāt.
F Qui rn̄derūt: Libētissime dabim⁹. Ex
pādētesq; sup t̄rā palliū ꝓiecerūt i eo
iaures đ p̄da. Et fuit pōd⁹ postulataꝝ
iauriū mille septigēti auri sicli: absq;
ornamēt͛ ⁊ monilib⁹ ⁊ veste purpurea
q̄b⁹ reges madiā vti soliti erant ⁊ p̄ter
torq̄s aureas camelorū. Fecitq; ex eo
gedeō ephot: ⁊ posuit illđ in ciuitate sua
ephra. Fornicatusq; ē oīs isrl̄ i eo ⁊ fa
ctū ē gedeoni ⁊ oī domui ei⁹ in ruinā.
Hūiliat⁹ ē āt madiā corā filijs isrl̄ nec
potuer̄t vltra ceruices eleuare: sʒ q̄euit
t̄ra p q̄dragita āños q̄b⁹ gedeō p̄fuit.
G Abijt itaq; hierobaal fili⁹ ioas ⁊ habi
4.Re.10.a tauit in domo sua. Habuitq; septua-
gita filios q̄ egressi sūt đ femore ei⁹ eo
ꝙ plr̄es hr̄et vxores. Cōcubina aūt illi⁹
quā hēbat i syche genuit ei filiū noie
abimelech. Mortu⁹q; ē gedeō fili⁹ io-
as i senectute bona: ⁊ sepult⁹ ē i sepul
chro ioas pr̄is sui in ephra de familia
ezri. Postq; āt mortuus ē gedeō: auersi
sūt filij isrl̄ ⁊ fornicati sūt cū baalim.
Percusserūtq; cū baal fed⁹ vt eēt eis in
deū: nec recordati sūt dn̄i dei sui q̄ eruit
eos đ manib⁹ iimicoꝝ suoꝝ oīm p cir
cuitū: nec feceft miscdiaʒ cū domo hie
robaal gedeon iux̄ oīa bona q̄ fecerat
A Abijt āt abimelech (israeli. IX
a fili⁹ hierobaal in syche ad frēs
mr̄is sue ⁊ locut⁹ ē ad eos ⁊ ad
oēm cognatiōeʒ dom⁹ pr̄is mr̄isq; sue
dicens: Loq̄mini ad oēs viros syche.
Quid vob̄ ē meli⁹: vt dn̄ent̄ vr̄i septua
gita viri oēs filij hierobaal: an vt dn̄e
tur vob̄ vn⁹ vir? Sil̄q; ꝯsiderate: q̄r os
os vr̄m ⁊ caro vr̄a sū. Locutiq; sūt frēs
mr̄is ei⁹ đ eo ad oēs viros syche vniu̇
sos s̄mones istos: ⁊ iclinauer̄t cor eoꝝ
p⁹ abimelech dicētes: Frat̄ nr̄ ē. Dede
rūtq; illi septuagita pōdera argēti de
phano baal berith. Qui ꝯduxit sibi ex
eo viros inopes et vagos: secutiq; sūt
eū. Et venit i domū pr̄is sui i ephra: et
occidit frēs suos filios hierobaal se-
ptuaginta viros sup lapidē vnū. Re-
māsitq; ioathā fili⁹ hierobaal mim⁹:
⁊ abscōdit⁹ ē. Cōgregati sūt āt oēs viri
syche ⁊ vniu̇se familie vrb̄ mello: abie
rūtq; ⁊ ꝯstituerūt regē abimelech iux̄
q̄rcū q̄ stabat i syche. Qđ cū nūciatuʒ
eēt ioathā iuit ⁊ stetit i v̇tice mōt͛ ga
rizim: eleuataq; voce clamauit ⁊ dixit
Audite me viri sychem ita vt audiat B
vos dn̄s Jerūt ligna vt vngerēt sup se
regē Dixer̄tq; oliue. Impera nob̄ Que
rn̄dit: Nūq̇d possū deserere piguedinē
meā q̄ ⁊ dij vtūt̄ ⁊ hoies ⁊ venire vt it̄
ligna ꝓmouear? Dixer̄tq; ligna ad ar
borē ficū: Ueni: ⁊ sup nos regnū acci-
pe. Que rn̄dit eis: Nūq̇d possū desere-
re dulcedinē meā fruct⁹q; suauissimos
⁊ ire vt int̄ cet̄a ligna ꝓmouear? Locu
taq; sūt ligna ad vitē. Ueni ⁊ impera
nob̄. Que rn̄dit eis: Nunq̇d possū dese
rere vinū meū qđ letificat deū ⁊ hoies
⁊ int̄ ligna cetera ꝓmoueri? Dixerūtq;
oīa ligna ad rhānum. Ueni ⁊ impera
sup nos. Que rn̄dit eis: Si vere me re
gem vob̄ ꝯstituist͛: venite et sb̄ vmbra
mea req̄escite. Si aūt nō vult͛: egredi
atur ignis de rhāno: ⁊ deuoret cedros
libani. Nunc igit̄ si recte ⁊ absq; pctō
ꝯstituistis sup vos regē abimelech: et
bn̄ egistis cū hierobaal ⁊ cū domo ei⁹
reddidist͛ vicē bn̄ficijs ei⁹ q̄ pugnauit
ꝓ vobis et aiam suā dedit piculis: vt
erueret vos de manu madiā q̄ nūc sur
rexistis ꝯ domū pr̄is mei: ⁊ iterfecistis
filios ei⁹ septuaginta viros sup vnuʒ
lapidē: ⁊ ꝯstituistis regē abimelech fi-
liū ancille eius sup habitatores syche
eo ꝙ frater vr̄ sit. Si ḡ recte ⁊ absq; vi C
tio egistis cū hierobaal ⁊ domo ei⁹ ho
die letemi in abimelech: ⁊ ille letet̄ in
vob̄. Sin autē pūerse. Egrediat̄ ignis
ex eo: ⁊ ꝯsumat habitatores sychem et
oppidū mello: egrediat̄q; ignis de vi-
ris syche ⁊ de oppido mello: ⁊ deuoret
abimelech Que cū dixisset fugit ⁊ abijt
i berara: hitauitq; ibi ob metū abime
lech fratris tui. Regnauit itaq; abime
lech sup isrl̄ trib⁹ ānis. Misitq; dn̄s spi
ritū pessimū int̄ abimelech ⁊ hitatores
syche. Qui ceper̄t eū detestari: ⁊ scelus
int̄fectiōis septuagita filioꝝ hieroba-
al ⁊ effusionē sāguis eoꝝ ꝯferre i abi-
melech frēm suū: ⁊ i ceteros sychimo-

cũ pncipes q̃ eũ adiuuerãt: Posuerũt
q̃ insidias adũsũ eũ i sũmitate mõtiũ
Et dũ illi⁹ pstolarẽt aduẽtũ: exercede-
bãt latrocinia agẽtes pdas ptereũti-
D b⁹. Nũciatũq̃ ẽ abimelech. Uenit aũt
gaal fili⁹ obed cũ frib⁹ suis: ⁊ transi-
uit i sychimã. Ad cui⁹ aduentũ erecti
hitatores sychẽ egressi sũt i agros va-
stãtes vineas vuasq̃ calcãtes. Et fact⁊
cãtãtiũ choris: igressi sunt phanũ dei
sui: ⁊ iter epulas ⁊ pocla maledicebãt
abimelech clamante gaal filio obed.
Quis ẽ iste abimelech: ⁊ q̃ est sychẽ vt
suiam⁹ ei? Nũqd nõ ẽ ipe fili⁹ hiero-
baal ⁊ cõstituit pncipẽ zebul suũ suũ
sup viros emor pris sychẽ. Cur g̃ suie
m⁹ ei? Utinã daret aliqs pplm istũ sub
manu mea vt auferrẽ d medio abime
lech: Dictũ ẽ abimelech: Cõgrega exer
cit⁹ multitudinẽ ⁊ veni. Zebul eñ pn
ceps ciuitat⁊ audit⁊ smonib⁹ gaal fi-
lij obed irat⁹ ẽ valde: ⁊ misit clã ad abi
melech nũcios dicẽs: Ecce gaal filius
obed venit i sychimã cũ frib⁹ suis: et
oppugnat adũsum te ciuitatẽ. Surge
itaq̃ nocte cũ pplo q̃ tecũ ẽ: ⁊ latita in
E agro: ⁊ primo mane oriẽte sole irrue su-
p ciuitatẽ. Illo aũt egrediẽte adũsũ te
pplo suo fac ei qđ potuer⁊. Surrexit cũ
itaq̃ abimelech cũ oi exercitu suo no-
cte: ⁊ tetẽdit isidias iux sychimã i qt-
tuor loc⁊. Egressusq̃ ẽ gaal fili⁹ obed
⁊ stetit i itroitu porte ciuitat⁊. Surrex
it ãt abimelech ⁊ ois exercit⁹ cũ eo de
isidiaꝝ loco. Cũq̃ vidisset pplm gaal:
dixit ad zebul. Ecce d mõtib⁹ mltitu-
do descen dit. Cui ille rñdit: Umbras
mõtiũ vides qsi capita hoim: ⁊ h erro
re deciper⁊. Rursũq̃ gaal ait. Ecce po
pul⁹ d vmbilico tre descẽdit: ⁊ vn⁹ cu
ne⁹ venit p viã q̃ respicit qrcũ. Cui dix
it zebul. Ubi ẽ nũc os tuũ q̃ loqbaris
qs ẽ abimelech vt suiam⁹ ei? Nõne h
ppls ẽ quẽ despiciebas? Egredere ⁊ pu
gna ꝯ eũ. Abijt g̃ gaal expectãte sychi
moꝝ pplo ⁊ pugnauit ꝯ abimelech: q̃
psecut⁹ ẽ eũ fugientẽ ⁊ i vrbẽ cõpulit.
Cecideruntq̃ ex pte ei⁹ plimi vsq̃ ad por
lks ruma tã ciuitat⁊: ⁊ abimelech sedit i rama.
F Zebul ãt gaal ⁊ socios ei⁹ expulit d vr
be: nec in ea passus est cõmorari. Se-
quẽti g̃ die egressus ẽ ppls i cãpũ: Qđ
cũ nũciatũ eẽt abimelech: tulit exerci-
tũ suũ ⁊ diuisit i tres turmas: tẽdẽs i
sidias i ag⁊. Uidẽsq̃ q egrederet po-
pul⁹ d ciuitate: surrexit ⁊ irruit i eos
cũ cuneo suo: oppugnãs ⁊ obsidẽs ciui
tatẽ. Due ãt turme palãtes p cãpũ ad
uersarios psequbãt. Porro abimelech
oi die illo oppugnabat vrbẽ. Quã ce-
pit interfect⁊ hitatorib⁹ ei⁹: ipa qз destru
cta: ita vt sal i ea dispgeret. Qđ cũ au-
dissent q̃ hitabãt i turre sychimoꝝ: in
gressi sũt phanũ dei sui berith vbi fe-
dus cũ eo pepigerãt: ⁊ ex eo loc⁹ nomẽ
accepat: q̃ erat munit⁹ valde. Abime-
lech qз audiẽs viros turr⁊ sychimoꝝ
parit cõglobatos: ascendit i mõtẽ sel-
mon cũ oi pplo suo: Et arrepta securi
pcidit arboris ramũ: ipositũq̃ ferẽs
humero: dixit ad socios: Qđ me videt⁊ S.7.e
facere: cito facite. Igit certatim ramos
d arborib⁹ pcidẽtes: seqbãt ducẽ. Qui G
circũdãtes psidiũ succẽderũt. Atq̃ ita
factũ ẽ vt fumo ⁊ igne mille hoim ne-
carẽt viri pit⁊ mlieres hitatoꝝ turr⁊
sychẽ. Abimelech ãt ide pficiscẽs ve-
nit ad oppidũ thebes: qđ circũdãs ob-
sidebat exercitu. Erat ãt turr⁊ excelsa
i media ciuitate: ad quã cõfugerãt sil
viri ac mlieres ⁊ oẽs pncipes ciuitat⁊
clausa firmissime ianua: ⁊ sup turr⁊ te
ctũ stãtes p ppugnacla. Accedẽsq̃ abi
melech iux turrim pugnabat fortit et
appropinquãs ostio ignẽ supponere ni
tebat. Et ecce vna mlier fragmẽ mole 2.Re.11.c
desup iaciẽs illisit capiti abimelech ⁊
cõfregit cerebrũ ei⁹. Qui vocauit cito
armigeꝝ suũ: ⁊ air ad eũ: Euagina gla 1.Reg.31.b
diũ tuũ ⁊ pcute me: ne forte dicat q a 1.Para.10.a
femia iterfect⁹ sim. Qui iussa pficiẽs:
iterfecit eũ. Illo qз mortuo oẽs q̃ cũ eo
erãt d isrl: reũsi sũt i sedes suas. Et red
didit de⁹ malũ qđ fecerat abimelech ꝯ
prem suũ iterfect⁊ septuagita frib⁹ su-
is. Sychimit⁊ qз qđ opati erãt retribu
tũ ẽ: ⁊ venit sup eos maledictio ioathã
Ost abi (filij hierobaal. X H
p melech surrexit dux i isrl thola
fili⁹ phua patrui abimelech vir
de ysachar q̃ hitauit i sanir mõt⁊ effra-
im: ⁊ iudicauit isrl vigiti ⁊ trib⁹ ãnis:
Mortuusq̃ ẽ ac sepult⁹ i sanir. Huic
successit iair galaadites: q̃ iudicauit is
rael p vigiti ⁊ duos ãn os: hñs trigita
filios sedẽtes sup trigita pullos asina
rũ: ⁊ pncipes trigita ciuitatũ q̃ ex noie
ei⁹ sunt appellate auothiair. i. oppida

B iair vsq̧ ī p̄ntē diē ī t̄ra galaad. Mor
tuusq̧ ē iair ac sepult⁹ ī loco cui ē vo
S.2.b. et.3.a cabulū canō. Filij aūt isrl̄ p̄ctis veteri
et.4.a.6.a b⁹ iūgētes noua: fecerūt malū in ɔspe-
et.7.13.a ctu dn̄i: ꝛ s̄uierūt idol̄ baalī ꝛ astaroth
ꝛ dijs syrie ac sydonis ꝛ moab ꝛ filioꝝ
āmon ꝛ philistijm: dimiseruntq̧ dn̄m et
nō coluerūt eū. Cōtra q̄s dn̄s irat⁹: tra-
dididit eos ī man⁹ philistijm ꝛ filioꝝ
āmon: afflictiq̧ sūt ꝛ vehemēt̄ opp̄ssi
p̱ annos decē ꝛ octo oēs q̄ habitabāt
trās iordanē ī t̄ra āmorrei q̄ ē ī gala-
ad itm̄ vt filij āmon iordane trāsmis-
so vastarēt iudā ꝛ beniamin ꝛ effraim
C Afflictusq̧ ē isrl̄ nimis. Et clamātes
ad dn̄m dixerūt: Peccauim⁹ tibi: q2 de-
reliq̄m⁹ dn̄m deū n̄rm ꝛ s̄uiuim⁹ baa
lim. Quib⁹ locut⁹ ē dn̄s: Nūq̄d n̄ egy-
ptū s āmorrei filijq̧ āmō ꝛ philistijm:
sidonij q̄z ꝛ amalech ꝛ chanaan oppres
serūt vos: ꝛ clamastꝭ ad me ꝛ erui vos
d̄ manu eoꝝ? Et tn̄ reliq̄stꝭ me ꝛ colu-
istis deos alienos. Idcirco n̄ addā vt
vltra vos liberē. Ite ꝛ īuocate deos q̄s
elegistꝭ. Ipsi vos liberēt ī t̄pe āgustie.
D Dixeruntq̧ filij isrl̄ ad dn̄m. Peccauim⁹
Redde tu nobis q̄cq̄d tibi placet: tm̄
nūc libera nos. Que dicētes oia d̄ fini
b⁹ suis alienoꝝ deoꝝ idola p̱iecerūt: ꝛ
s̄uierūt dn̄o deo: q̄ voluit sup̱ miserijs
eoꝝ. Itaq̧ filij āmon cōclamātes ī ga
laad fixere tētoria: Cōtra q̄s ɔgregati
filij isrl̄: ī masphā castrametati sūt. Dix-
eruntq̧ p̄ncipes galaad singuli ad p̱xi
mos suos. Qui p̄m⁹ ex nob̄ ɔ̄ filios am
mon cepit dimicare: erit dux p̄p̄li ga-
A Uit itaq̧ illo ī t̄pe (laad. XI
f iepthe galaadites vir fortissim⁹
atq̧ pugnator: fili⁹ mulierꝭ me-
retricꝭ q̄ nat⁹ ē de galaad. Habuit aūt
galaad vxorē d̄ q̄ suscepit filios: Qui
postq̄ creuerāt eiecerūt iepthe dicētes:
Heres ī domo p̄ris n̄ri eē nō poterꝭ q2
de adultera m̄re nat⁹ es. Quos ille fu-
giēs atq̧ deuitās h̄itauit in t̄ra thob.
Cōgregatiq̧ sūt ad eū viri inopes ꝛ la-
trocinātes: ꝛ q̄si p̄ncipē seq̄bāt̄. In ill̄
dieb⁹ pugnabāt filij āmon ɔ̄ isrl̄: Qui
b⁹ acrit̄ īstātib⁹ perrexerūt maiores natu
de galaad vt tollerēt ī auxiliū sui iep-
the d̄ t̄ra thob. Dixeruntq̧ ad eū: Ueni ꝛ
esto p̄nceps n̄r: ꝛ pugna ɔ̄ filios āmō.
Gen.26.f Quib⁹ ille r̄ndit: Nōne vos estꝭ q̄ odi-
stis me ꝛ eiecistꝭ de domo p̄ris mei: et
nūc venistꝭ ad me necessitate cōpulsi?
Dixeruntq̧ p̄ncipes galaad ad iepthe:
Ob hāc igit̄ cām nūc ad te venim⁹ vt B
p̱ficiscaris nobiscū: ꝛ pugnes ɔ̄ filios
āmō: sisq̧ dux oim̄ q̄ h̄itāt ī galaad. Ie
pthe q̄z dixit eis. Si vere venistꝭ ad me
vt pugnē p̱ vob̄ ɔ̄ filios āmō: tradide
ritq̧ eos dn̄s ī man⁹ meas: ego ero v̄r
p̄nceps. Qui r̄nderūt ei: Dn̄s q̄ hec au-
dit ip̄e mediator ac testꝭ ē q̄ n̄ra p̱mis
sa faciam⁹. Abijt itaq̧ iepthe cū p̄nci-
pib⁹ galaad fecitq̧ eū ois p̄p̄ls p̄ncipē
sui. Locut⁹q̧ ē iepthe oēs s̄mōes suos
corā dn̄o ī maspha. Et misit nūcios ad
regē filioꝝ āmō q̄ ex p̱sona sua dice-
rēt. Quid mihi ꝛ tibi ē: q2 venisti ɔ̄ me
vt vastares t̄rā meā? Quib⁹ ille r̄ndit.
Quia tulit isrl̄ t̄rā meā q̄n ascēdit de C
egypto: a finib⁹ arnō vsq̧ ieboc atq̧
iordanē. Nūc ḡ cū pace redde mihi eā
Per q̄s rursū mādauit iepthe: ꝛ ip̱auit
eis vt dicerēt regi āmō. Hec dic̄ iepthe
Nō tulit isrl̄ t̄rā moab nec t̄rā filioꝝ
āmō: s3 q̄n d̄ egypto ɔscēderūt: ābulauit
p̱ solitudinē vsq̧ ad mare rubrū ꝛ vēit
ī cades. Misitq̧ nūcios ad regē edō di Nu.20.c
cēs: Dimitte me vt transeā p̱ t̄rā tuā.
Qui noluit acq̄escere p̄cib⁹ ei⁹. Misit
q̄z ad regē moab: q̄ ꝛ ip̄e trāsitū p̄bere
cōtēpsit. Māsit itaq̧ ī cades ꝛ circūi-
uit ex latere t̄rā edom ꝛ t̄rā moab. Ue
nitq̧ ad orientalē plagā t̄re moab: ꝛ ca
strametat⁹ ē trās arnō: nec voluit ītra
re t̄minos moab. Arnō q̄ppe ɔfiniū ē t̄- Ibidē.25
re moab. Misit itaq̧ isrl̄ nūcios ad se D
on regē āmorreoꝝ q̄ h̄itabat ī esebon:
ꝛ dixerūt ei: Dimitte me vt trāseā p̱ t̄rā
tuā vsq̧ ad fluuiū. Qui ꝛ ip̄e isrl̄ v̄ba
despiciēs n̄ dimisit eū trāsire p̱ t̄minos
suos: s3 īfinita multitudine ɔgregata
egressus ē ɔ̄ eū ī iasa: ꝛ fortit̄ resistebat
Tradiditq̧ eū dn̄s in manu isrl̄ cū oī
exercitu suo. Et p̱cussit eum ꝛ possedit
oēm t̄rā āmorrei h̄itatorꝭ regiōis illi⁹
ꝛ vniūsos fines ei⁹ d̄ arnō vsq̧ ieboc
ꝛ d̄ solitudine vsq̧ ad iordanē. Dn̄s ḡ
de⁹ isrl̄ subūtit āmorreū pugnātē ɔ̄ il
lū p̄p̄lo suo isrl̄. Et tu nūc vis possidere
t̄rā ei⁹? Nōne ea q̄ possedit chamos de E
us tu⁹ tibi iure debēt̄? Que āt dn̄s de- Nu.22.a
us n̄r victor obtinuit: ī n̄raȝ cedēt pos
sessionē. Nisi forte melior es balac fi-
lio sephor rege moab: aut docere potes
q2 iurgat⁹ sit ɔ̄ isrl̄ ꝛ pugnauerit ɔ̄ eū

q̄ñ hītauit ī esebō ⁊ vicul' ei⁹ ⁊ ī aroer
⁊ vill' illi⁹: vel ī cūct' ciuitatib⁹ iux' ior
danē p trecētos ānos? Quare tāto tpe
nihil sup hac repetitōe tēptast'? Igit'
nō pecco ī te: sȝ tu ꝯ me male agis in-
dicēs mihi bella nō iusta. Judicet dñs
arbiter hui⁹ diei inter isr'l ⁊ filios am-
mō. Noluitq₃ acqescere rex filioꝝ am-
mon v̄bis iepthe q̄ p nūcios mādaue
rat. Fact⁹ ē ḡ sup iepthe spūs dñi ⁊ cir
cūiēs galaad ⁊ manasse: masphā q₃ ga
laad: ⁊ inde trāsiēs ad filios āmon vo
F tū vouit dño dicēs: Si tradider' fili-
os āmon ī man⁹ meas q̄cūq₃ p̄m⁹ fue
rit egressus d̄ forib⁹ dom⁹ mee: mihiq₃
occurrerit reūtēti cū pace a filijs āmō
eū holocaustū offerā dño: Trāsiuitq₃
iepthe ad filios āmon vt pugnaret ꝯ
eos. Quos tradidit dñs ī man⁹ ei⁹ pcus
sitq₃ ab aroer vsq₃ dū venias ī mēnith
viginti ciuitates: ⁊ vsq₃ ad abel q̄ ē vi-
neis cōsita plaga magna nimis: Humili
atiq₃ sūt filij āmon a filijs isr'l. Reūtē-
ti āt iepthe ī maspha domū suā: occur-
ei vnigēita filia sua cū tympāis ⁊ cho
ris. Nō ei habebat alios liberos. Qua
visa sciditvestimēta sua ⁊ ait: Heu me
filia mi: decepisti me: ⁊ ipa decepta es.
G Aperui ei os meū ad dñm: ⁊ aliō face-
re n̄ potero. Cui illa rñdit. Pater mi: si
apperuisti os tuū ad dominū: fac mi-
hi q̄dcūq₃ pollicit⁹ es: ꝯcessa tibi vltio
ne atq₃ victoria d̄ hostib⁹ tuis. Dixit-
q₃ ad p̄rem: Hoc solū mihi p̄sta q̄d de
p̄cor. Dimitte me vt duob⁹ mēsib⁹ cir
cūeam mōtes ⁊ plāgā v̄ginitatē meā
cū sodalib⁹ meis: Cui ille rñdit: Uade.
Et dimisit eā duob⁹ mēsib⁹: Cūq₃ ab-
isset cuȝ socijs ac sodalib⁹ suis: flebat
v̄ginitatē suā ī mōtib⁹. Expletisq₃ du
ob⁹ mēsib⁹: reūsa ē ad p̄rem suū: ⁊ fec̄
ei sic̄ vouerat. Que ignorabat viꝝ. Ex
inde mos īcreuit ī isr'l ⁊ ꝯsuetudo s̄ua
ta ē. vt post āni circulū ꝯueniāt ī vnū
filie isr'l: ⁊ plāgāt filiā iepte galaadite
Cce aūt (dieb⁹ q̄ttuor. XII
B e in effraī orta ē seditio: Nā trā-
seūtes ꝯ aq̄lonē: dixerūt ad ie-
pthe: Quare vadēs ad pugnā ꝯ filios
āmon vocare nos noluisti: vt pgerem⁹
tecū? Igit' incēdem⁹ domū tuā. Quib⁹
ille rñdit: Disceptatio erat mihi ⁊ p̄plo
meo ꝯ filios āmō vehemēs: vocauiq₃
vos vt p̄beret' mihi auxiliū: ⁊ facere

noluist'. Qꝺ cernēs: posui aīaȝ meā ī
manib⁹ meis: trāsiuiq₃ ad filios āmō
⁊ tradidit eos dñs ī man⁹ meas. Quid B
cōmerui: vt adūsū me ꝯsurgat' ī p̄liū?
Uocat' itaq₃ ad se cūct' vir' d̄ galaad
pugnabat ꝯ effraim. Percusserūtq₃ vir'
galaad effraī: q₃ dixerat fugitiu⁹ ē ga-
laad d̄ effraī: ⁊ hītat ī medio effraim ⁊
manasse. Occupauerūtq₃ galaadite va-
da iordanis p q̄ effraī reūsur⁹ erat. Cū
q₃ venisset ad ea d̄ effraī nūero fugiēs
atq₃ dixissȝ: obsecro vt me trāsire pmit
tas: dicebāt ei galaadite: Nūq̄d effra-
te⁹ es? Quo dicēte: nō sū: interrogabāt
eū. Dic ḡ sebboleth q̄d interp̄tat' spica.
Qui rñdebat chebboleth: eadē l'ra: spi C
cā exp̄mere n̄ valēs: statiq₃ app̄hēsū iu
gulabāt ī ip̄o iordanis trāsitu. Et ceci
dert ī illo tpe d̄ effraī q̄dragitaduo mi
lia. Judicauit itaq₃ iepthe galaadites
isr'l sex ānis: ⁊ mortu⁹ ē ac sepult⁹ ī ci-
uitate sua galaad. Post hūc iudicauit
isr'l abessā de bethleē: q̄ habuit trigita
filios ⁊ totidē filias. Quas emittēs fo
ras maritis dedit: ⁊ eiusdem numeri
filijs suis accepit vxores: itroducēs in
domū suā. Qui septē ānis iudicauit is D
rael: mortu⁹q₃ ē ac sepult⁹ ī bethleem.
Cui successit ahialō zabulonites: ⁊ iu-
dicauit isr'l decē ānis: mortu⁹q₃ est ac
sepult⁹ ī zabulō. Post hūc iudicauit is
rael abdō fili⁹ hellel pharatōites q̄ ha
buit q̄dragita filios: ⁊ trigita ex eis ne
potes ascēdētes sup septuagita pullos
asinaꝝ: ⁊ iudicauit isr'l octo ānis: mor
tu⁹q₃ ē ac sepult⁹ ī pharatō t're effraī
Ursū (ī mōte amalech. XIII A
r q₃ filij isr'l feceṙt malū ī ꝯspectu s.10.b
dñi q̄ tradidit eos ī man⁹ phili
stinoꝝ q̄dragita ānis. Erat āt q̄dā vir
d̄ saraa ⁊ d̄ stirpe dan noie manue h̄ns
vxorē sterilē: Cui appuit angel⁹ dñi: ⁊
dixit ad eā. Steril' es ⁊ absq₃ liber': sȝ
ꝯcipies ⁊ pies filiū. Caue ḡ ne bibas vi-
nū ac sicerā: nec īmūdū q̄cq₃ comedas
q₃ ꝯcipies ⁊ paries filiū: cui⁹ nō tāget
caput nauacla. Erit ei nazare⁹ dei ab 1.Reg.1.b
īfātia sua ⁊ ex m̄ris vtero: ⁊ ip̄e īcipiet
liberare isr'l d̄ manu philistinoꝝ. Que
cū venisset ad maritū suū: dixit ei. Uir
dei venit ad me h̄ns vultū āgelicū: ter
ribil' nimis. Quē cū interrogassē q̄s eēt B
⁊ vnde venisset ⁊ q̄ noie vocaret': nolu Gen.16.c
it mihi dicere: sed hoc rñdit: Ecce con- Luce.1.b

cipies ꝛ paries filiũ. Caue ne vinũ bi-
bas siceraꝫ ꝛ ne aliquo vescarꝭ imũdo.
Erit enĩ puer nazareꝰ dei ab ĩfãtia sua
ꝛ ex vtero mr̃is sue vsq; ad diẽ mortꝭ
sue. Orauit itaq; manue dñz ꝛ ait: Ob
secro dñe vt vir dei quẽ misisti veniat
iterũ: ꝛ doceat nos q̇d debeamꝰ facere
ꝺ puero q̇ nasciturꝰ ẽ. Exaudiuitq; do
minꝰ depc̃atẽ manue: ꝛ apparuit rur-
sũ ãgelꝰ dñi vxori eiꝰ sedẽti ĩ agro. Ma
nue ãt maritꝰ eiꝰ nõ erat cũ ea. Que cũ
vidisset ãgelũ: festinauit ꝛ cucurrit ad
virũ suũ: nũciauitq; ei dicẽs: Ecce ap-
paruit mihi vir quẽ ante viderã. Qui
surrexit ꝛ secutꝰ ẽ vxorẽ suã: veniẽsq;
ad virũ dixit ei: Tu es q̇ locutꝰ es mu-
lieri? Et ille rñdit: Ego sũ. Cui manue:
C Qñ inq̇t ſmo tuꝰ fuerit expletꝰ q̇d vis
vt faciat puer: aut a q̇ se obſuare debe
bit? Dixitq; ãgelꝰ dñi ad manue. Ab
oibꝰ q̇ locutꝰ sũ vxori tue abstineat se
ꝛ q̇cq̇d ex vinea nascit̃ nõ comedat: vi
nũ ꝛ siceraꝫ nõ bibat: nullo vescat̃ im-
mũdo: ꝛ qꝺ ei p̃cepi ĩpleat atq; custodi
at. Dixit itaq; manue ad angelũ dñi:
Obsecro te vt acq̇escas p̃cibꝰ meis: et
faciamꝰ tibi hedũ de capris. Cui rñdit
angelꝰ: Si me cogꝭ nõ comedã panes
tuos. Sin aũt vis holocaustũ facere: of
fer illꝺ dño: Et nesciebat manue q; an
gelꝰ dñi eẽt. Dixitq; ad eũ. Qꝺ ẽ tibi
nomẽ vt si ſmo tuꝰ fuerit expletꝰ ho-
Gen.32.g norem᷒ te? Cui ille rñdit: Cur q̃ris no
D mẽ meũ qꝺ ẽ mirabile: Tulit itaq; ma
nue hedũ ꝺ capris ꝛ libamẽta: ꝛ posu-
it sup petrã offerẽs dño q̇ facit mira-
bilia. Ipse ãt ꝛ vxor eiꝰ ĩtuebãt̃. Cũq;
ascẽderet flãma altarꝭ ĩ celũ: ãgelꝰ dñi
parit̃ ĩ flãma ascendit. Qꝺ cũ vidisset
manue ꝛ vxor eiꝰ: p̃ni ceciderũt ĩ trã:
ꝛ vltra eis nõ apparuit ãgelꝰ dñi. Sta
timq; ĩtellexit manue ãgelũ dñi eẽ: et
dixit ad vxorẽ suã. Morte moriemur:
q̃ vidimꝰ dñm. Cui rñdit mlier. Si do
minꝰ nos vellet occidere: ꝺ manibꝰ no
stris holocaustũ ꝛ libamẽta ñ suscepis
set nec ondisset nob̃ hec oia: neq; ea q̇
sũt vẽtura dixisset. Pepit itaq; filiũ: ꝛ
vocauit nomẽ eiꝰ samson. Creuitq; pu
er ꝛ bñdixit ei dñs: cepitq; spũs dñi eẽ
cũ eo ĩ castrꝭ dan: ĩter saraa ꝛ esthaol.
A Descẽdit ḡ samson ĩ thã XIIII
b nata vidẽsq; ibi mulierẽ ꝺ fili
abꝰ philistĳm: ascẽdit: ꝛ nũcia

uit p̃ri suo ꝛ mr̃i sue dicẽs: Uidi muli
erẽ ĩ thãnata ꝺ filiabꝰ philistiorũ: quã
q̃so vt mihi accipiatꝭ vxorẽ. Cui dixe-
rũt pat̃ ꝛ mr̃ sua: Nũq̇d nõ ẽ mulier in
filiabꝰ fratrũ tuorũ ꝛ ĩ oĩ p̃p̃lo tuo: q̃
vis accipe vxorẽ de philistĳm q̇ ĩcircũ
cisi sũt? Dixitq; samson ad p̃rem suuz:
Hãc mihi accipe: q̃ placuit ocul̃ meis
Parẽtes ãt eiꝰ nesciebãt q; res a dño
fieret: ꝛ q̃reret occasiões ꝯ philistĳm. J.15.b
Eo enĩ tp̃e philistĳm dñabãt̃ israeli.
Descẽdit itaq; sãson cũ p̃re suo ꝛ mr̃e
ĩ thãnata. Cũq; venissẽt ad vineas op B
pidi apparuit catulꝰ leonis seuꝰ ꝛ rugi-
ens: ꝛ occurrit ei: Irruit ãt spũs dñi
ĩ sãson: ꝛ dilacerauit leonẽ q̃si hedũ ĩ eo.15.c
frustra decerpet nihil oĩno hñs ĩ ma-
nu: ꝛ h̃ p̃ri ꝛ mr̃i noluit ĩdicare. Descẽ
ditq; ꝛ locutꝰ est mulieri q̇ placuerat
ocul̃ eiꝰ. Et post aliq̇t dies reũtens vt
acciperet eã: declinauit vt videret cada-
uer leonis. Et ecce examẽ apũ ĩ ore le-
onis erat: ac fauꝰ mell̃. Quẽ cũ sũpsis-
set ĩ manibꝰ: comedebat ĩ via. Ueniẽsq;
ad patrẽ suũ ꝛ mr̃em dedit eis p̃tẽ.
Qui ꝛ ip̃i comederũt: Nec tñ eis volu
it ĩdicare q; mel de corp̃e leõis assũpse
rat. Descẽdit itaq; pat̃ eiꝰ ad mulierẽ
ꝛ fecit filio suo sãson cõuiuiũ. Sic enĩ
iuuenes facere ꝯsueuerãt. Cũ ḡ ciues C
loci illiꝰ vidissẽt eũ: dederũt ei sodales
triginta q̇ eẽnt cũ eo. Quibꝰ locutꝰ ẽ sã
son. Proponã vob̃ p̃bleuma: Qꝺ si sol
ueritꝭ mihi ĩtra septẽ dies cõuiuĳ: da-
bo vob̃ triginta syndones ꝛ totidẽ tuni
cas. Sin aũt nõ potueritꝭ soluere: vos
dabitꝭ mihi triginta syndones: ꝛ eiusdẽ
nũeri tunicas. Qui rñderũt ei: Propo
ne p̃bleuma vt audiamꝰ. Dixitq; eis:
De comedente exiuit cibus: ꝛ de forti
egressa ẽ dulcedo. Nec potuer̃t p̱ tres
dies p̃positionẽ soluere. Cũq; adesset
dies septimꝰ dixerũt ad vxorẽ sãson.
Blãdire viro tuo: ꝛ suade ei vt ĩdicet
tibi q̇d significet p̃bleuma. Qꝺ si face
re noluerꝭ ĩcẽdemꝰ te ꝛ domũ p̃ris tui.
An idcirco vocastꝭ nos ad nuptias vt
spoliaretꝭ? Que fũdebat apud sãson la
chrymas: ꝛ q̃rebat̃ dicẽs: Odis me: et
nõ diligꝭ: idcirco p̃bleuma qꝺ p̃posui
filĳs p̃p̃li mei nõ vis mihi expone-
re. At ille rñdit: Patri meo ꝛ mr̃i no- D
lui dicere: ꝛ tibi ĩdicare potero? Septẽ
igit̃ diebꝰ cõuiuĳ flebat̃ an̄ eũ: tãdẽq;

die ſeptīo cū ei eſſet moleſta expoſuit:
Que ſtatī idicauit ciuibꝰ ſuis: Et illi
dixerūt ei die ſeptimo añ ſol occubitū:
Quid dulciꝰ melle: ⁊ ꝗd fortiꝰ leone?
Qui ait ad eas. Si nō araſſetꝭ ī vitula
mea nō iueniſſetꝭ ꝓpoſitionē meā. Jr-
ſeo.T.15.c ruit itaqꝫ ī eū ſpūs dñi. Deſcēditqꝫ aſ-
chalonē: ⁊ ꝑcuſſit: ibi trigīta viros: q̄-
rū ablatas veſtes dedit his q̄ ꝓbleuma
ſoluerāt. Jratꝰqꝫ nimis aſcēdit ī domū
pr̄is ſui: Uxor aūt eiꝰ accepit maritū
A vnū de amicis eiꝰ ⁊ ꝓnubis. XV

P Oſt aliquātulū aūt tp̄is cū di-
es triticee meſſis inſtaret: venit
ſāſon iuiſere volēs vxorē ſuā: ⁊
attulit ei hedū d̄ capris. Cūqꝫ cubicu-
lū eiꝰ ſolito vellet ītrare: ꝓhibuit illū
pr̄ illiꝰ dicēs: Putaui ꝙ odiſſes eā: et
iō tradidi illā amico ſuo. Sꝫ habet ſo-
rorē q̄ iunior ⁊ pulchrior illa ē: ſit tibi
ꝓ ea vxor. Cui ſāſon rn̄dit. Ab hac die
nō erit culpa ī me: ꝯ philiſteos. Faciā
enī vob̄ mala. Perrexitqꝫ ⁊ cepit trecē
tas vulpes: caudaſqꝫ eaꝝ iūxit ad cau
das: ⁊ faces ligauit ī medio: Quaſ igne
B ſuccēdēs dimiſit vt huc illucqꝫ diſcur
rerāt. Que ſtatī ꝑrexerūt ī ſegetes phi-
liſtinoꝝ. Quibꝰ ſuccēſis ⁊ ꝯfortate iā
fruges ⁊ adhuc ſtātes ī ſtipl̄a ꝯcrema
te ſūt: intm̄ vt vineas q̄ꝫ ⁊ olīueta flā-
§.6.f ma cōſumeret. Dixeruntqꝫ philiſtijm.
Quis fec̄ hāc rē? Quibꝰ dictū ē. Sam
ſon gener thānatei: qr tulit vxorē eiuſ
⁊ alteri tradidit: hec opatꝰ ē. Aſcēde-
rūtqꝫ philiſtijm: ⁊ cōbuſſerūt tā mulie
rē q̄ꝫ pr̄em eiꝰ. Quibꝰ ait ſāſon. Licet
hec feceritꝭ: tn̄ adhuc ex vob̄ expetā vl
tionē: ⁊ tūc q̄eſcā. Percuſſitqꝫ eos in-
gēti plaga: ita vt ſtupētes ſurā femori
iponerēt. Et deſcēdēs habitauit ī ſpe
lūca petre ethā. Jgit̄ aſcēdētes phili-
ſtijm ī trā iuda: caſtrametati ſūt ī lo-
co q̄ poſtea vocatꝰ ē lechi .i. maxilla vbi
eoꝝ fuſus ē exercitꝰ. Dixerūtqꝫ ad eoſ
d̄ tribu iuda: Cur aſcēdiſtꝭ aduſū nos
C Qui rn̄derūt: Ut ligemꝰ ſāſon venimꝰ
⁊ reddamꝰ ei q̄ ī nos opatꝰ ē. Deſcēde
rūt ꝗ̄ tria milia viroꝝ de iuda ad ſpe-
§.14.a cū ſilicꝭ ethā. Dixerūtqꝫ ad ſāſon: Neſ
cis ꝙ philiſtijm iperēt nob̄. Quare h̄
facere voluiſti? Quibꝰ ille ait. Sic̄ fe-
cerūt mihi: ſic feci eis. Ligare inq̄unt
te venimꝰ ⁊ tradere ī manꝰ philiſtino
rū. Quibꝰ ſāſon: iurate ait ⁊ ſpondete

mihi ꝙ nō occidatꝭ me. Dixerūt. Non
te occidemꝰ: ſꝫ vinctū tra demꝰ. Liga-
uerūtqꝫ eū duobꝰ nouis funibꝰ ⁊ tule
rūt eū d̄ petra ethā. Qui cū veniſſēt ad
locū maxille: ⁊ philiſtijm vociferantes
occurriſſēt ei: Jrruit ſpūs dñi ī eū: ⁊ ſi §.14.b.
cut ſolēt ad ardorē ignis lingna ꝯſu-
mi ita vīcula q̄bꝰ ligatꝰ erat: diſſipata
ſūt ⁊ ſoluta. Jnuētāqꝫ maxillā .i. mādi
bulā aſini q̄ iacebat arripiēs: iterfecit
ī ea mille viros: ⁊ ait: Jn maxilla aſini D
ī mādibula pulli aſinaꝝ deleui eos ⁊
ꝑcuſſi mille viros. Cūqꝫ hec v̄ba canēſ
cōpleſſet: ꝓiecit mādibulā d̄ manu et
vocauit nomē: loci illiꝰ ramathlechi
q̄d iterp̄tat̄ eleuatio maxille. Sitiēſqꝫ
valde: clamauit ad dñm: ⁊ ait: Tu de-
diſti: manu ſui tui ſalutē hāc maximā
atqꝫ victoriā: ⁊ en ſiti morior: īcidāqꝫ
ī manꝰ īcircūciſoꝝ. Aperuit itaqꝫ dñs
molarē dentē ī maxilla aſini ⁊ egreſſe
ſūt ex eo aq̄. Quibꝰ hauſtꝭ refocillauit
ſpm̄: ⁊ vires recepitqꝫ. Jdcirco appel-
latū ē nomē loci illiꝰ: fons iuocātꝭ de
maxilla: vſqꝫ ī p̄ntē diē. Judicauitqꝫ
iſrl̄ī diebꝰ philiſtijm vigīti ānis. XVI
A Bijt q̄ꝫ ī gazā: ⁊ vidit ibi mulie
a rē meretricē īgreſſuſqꝫ ē ad eā.
Q̄d cū audiſſent philiſtijm ⁊ ꝑ-
crepuiſſet apud eos ītraſſe vrbē ſāſon:
circūdederūt eū: poſitꝭ ī porta ciuitatꝭ
cuſtodibꝰ: ⁊ ibi tota nocte cū ſilētio p̄-
ſtolātes vt facto mane exeuntē occide
rēt. Dormiuit āt ſāſon vſqꝫ ad mediuꝫ
noctꝭ: Et īde cōſurgēs apph̄ēdit am-
bas porte fores cū poſtibꝰ ſuis ⁊ ſera:
īpoſitiſqꝫ hūerꝭ ſuis portauit ad v̄ti-
cē mōtꝭ q̄ reſpicit hebrō. Poſt hec ama
uit mlierē q̄ habitauit ī valle ſorech: ⁊
vocabat̄ dalila. Uenert̄ ad eā p̄ncipeſ
philiſtinoꝝ: atqꝫ dixerūt. Decipe eū et
diſce ab illo ī q̄ habeat tātā fortitudi-
nē. ⁊ quō eū ſuparevaleamꝰ ⁊ victū af-
fligere: Q̄d ſi fecerꝭ: dabimꝰ tibi ſingl̄i
mille cētū argēteos. Locuta ē ꝗ̄ dalila
ad ſāſon: Dic mihi obſecro in q̄ ſit tua
B maxia fortitudo: ⁊ ꝗd ſit q̄ ligatꝰ erū-
pere neq̄as? Cui rn̄dit ſāſon. Si ſeptē
neruicꝭ funibꝰ necdū ſiccꝭ ⁊ adhuc hu
mētibꝰ ligatus fuero īfirmꝰ ero vt ce-
teri hoies. Attulerūtqꝫ ad eā ſatrape
philiſtinoꝝ ſeptē funes vt dixerat: q̄bꝰ
vinxit eū latētibꝰ apd̄ ſe īſidijs ⁊ ī cu-
bicl̄o finē rei expectātibꝰ. Clamauitqꝫ

ad eū: Philistījm sup̱ te sāson. Qui ru
pit vīcula quō si rūpat q̄s filū d̄ stupa
tortū sputamīe cū odorē ignis accepit
⁊ nō ē cognitū ī q̄ eēt fortitudo eius.
Dixitq̄ ad eū dalila: Ecce illusisti mi-
C hi: ⁊ falsum locutꝰ es. Saltē nūc īdica
mihi q̄ ligari debeaſ. Cui ille rn̄dit: Si
ligatꝰ fuero nouis funibus q̄ nūq̄ fu
erūt ī ope: īfirmꝰ ero ⁊ alioꝝ hoīm si-
milis. Quibꝰ rursū dalila vinxit eū ⁊
clamauit. Philistījm sup̱ te samson: ī
cubiculo insidījs p̄parat: Qui ita ru-
pit vīcl'a q̄si fila telarū. Dixitq̄ dalila
rursū ad eū. Usq̄ q̄ decipis me ⁊ falsū
loqueris? Ondē q̄ vinciri debeas. Cui
rn̄dit samson: Si in q̄t septē crines ca-
pit meī cū licio plexuer ⁊ clauū his
circūligatū ťre fixer: infirmꝰ ero. Qđ
cū fecisset dalida: dixit ad eum: Phili-
stījm sup̱ te sāson. Qui cōsurgēs d̄ som
no extraxit clauū cū crinibus ⁊ litio.
D dixitq̄ ad eum dalila. Quō dicis ꝙ
ames me cū aīmꝰ tuꝰ nō sit mecū? Per
tres vices mētitꝰ ē mihi ⁊ noluisti di-
cere ī q̄ sit maxīa fortitudo tua. Cumq̄
molesta eēt ei ⁊ p̱ mltos dies iugiť ad
hereret. spaciū ad q̄etē nō tribuēs: de-
fecit aīa eiꝰ ⁊ ad mortē vsq̄ lassata ē.
Tūc aperiēs veritatē rei dixit ad eā.
Ferrū nūq̄ ascēdit sup̱ caput meū q̄z
nazareꝰ. i. ꝯsecratꝰ dn̄o sū de vtero ma
tris mee: Si rasū fuerit caput meū: re-
cedat a me fortitudo mea ⁊ d̄ficiā: ero
q̄ sic ceteri hoīes. Uidēsq̄ illa ꝙ cō-
fessus ei eēt oēm animū suū: misit ad
E p̄ncipes philistinoꝝ ac mādauit. Ascē
dite adhuc semel: q̄z nūc mihi aperuit
cor suū. Qui ascēderūt: assumpta pecu
nia quā ꝓmiserāt. At illa dormire eū
fecť sup̱ genua sua: ⁊ ī sinu suo reclina-
re caput. Uocauitq̄ tōsorē: ⁊ rasit se-
ptē crines eiꝰ ⁊ cepit abigere eū ⁊ a se
repellere. Stati ei d̄ eo fortitudo disce
scit. Dixitq̄: Philistījm sup̱ te sāson.
Qui d̄ somno ꝯsurgēs dixit ī aīo suo.
Egrediar sic an̄ feci ⁊ me excutiā nesci
ens ꝙ recessisset ab eo dn̄s. Que cū ap-
p̄hēdissēt philistījm: stati eruerūt ocu-
los eiꝰ ⁊ duxerūt gazā victū cathenis. ⁊
F clausū ī carcere molere fecerūt. Iāq̄ ca
pilli eiꝰ renasci cep̱ant: ⁊ p̄ncipes phi-
listioꝝ cōuenerūt ī vnū vt imolarēt ho-
stias magnificas dagō deo suo ⁊ epu-
larenť dicētes: tradidit deꝰ nr̄ inimicū

nr̄m sāson ī manꝰ nr̄as. Qđ etiā ꝑplus
vidēs laudabat deū suū: eadēq̄ dice-
bat. Tradidit deꝰ nr̄ adūsariū nr̄m ī
manꝰ nr̄as: q̄ deleuit trā nr̄am: ⁊ occi
dit plīmos. Letātesq̄ p̱ cōuiuia sūpť
iā epul' p̄ceperūt vt vocarenť sāson: ⁊ an̄
eos luderet. Qui adductꝰ d̄ carcere lu
debat an̄ eos: fecerūtq̄ eū stare inť du
as colūnas: Qui dixit puero regenti
gressus suos. Dimitte me vt tāgā colū
nas: q̄bꝰ oīs imminet domꝰ: ⁊ recliner
sup̱ eas ⁊ paululū requiescā. Domꝰ āt G
erat plena viroꝝ ac mlieꝝ. Et erāt ibi
oēs p̄ncipes philistinoꝝ: ac de tecto ⁊
solario circiť tria milia vtriusq̄ sexꝰ
spectātes ludētē sāson. At ille īuocato
dn̄o ait: Dn̄e deꝰ meꝰ memēto mei et
redde mihi nūc fortitudinē p̄stinā deꝰ
meꝰ vt vlciscar me d̄ hostibꝰ meis ⁊ ꝓ
amissiōe duoꝝ luminū vnā vltionē re
cipiā. Et app̄hēdēs āba colūnas q̄bꝰ
innitebať domꝰ: alterāq̄ eaꝝ dextera ⁊
alterā leua tenēs: ait: Moriať aīa mea
cū philistījm: Cōcussisq̄ fortiter colū-
nis: cecidit domꝰ sup̱ oēs p̄ncipes ⁊ ce
terā mltitudinē q̄ ibi erat. Multoq̄ s̄.14.d. et
plures inťfecť moriēs: q̄ an̄ viuꝰ occi- s̄.15.d
derat. Descēdētes āt frēs eiꝰ ⁊ vniūsa
ꝯgnatio: tulerūt corpꝰ eiꝰ. Et sepelierūt
inť saraa ⁊ esthaol ī sepulchro pr̄is sui
manue. Iudicauitq̄ isrl' vigiti annis.
Uixitq̄ eo tp̱e vir q̄dā XVII A
f de mōte effraī noī michas: q̄ di
xit mr̄i sue: Mille cētū argente
os q̄s sep̱aueras tibi ⁊ sup̱ q̄bꝰ me au-
diēte iuraueras: ecce ego habeo: ⁊ apd̄
me sūt. Cui illa rn̄dit: Bn̄dictꝰ filiꝰ me
us dn̄o. Reddidit ḡ eos mr̄i sue: q̄ dixe
rat ei: Cōsecraui ⁊ voui h̄ argētū dn̄o:
vt d̄ manu mea suscipiat filiꝰ meꝰ ⁊ fa
ciat sculptile atq̄ ꝯflatile: ⁊ nūc trado
illđ tibi. Reddidit igiť eos mr̄i sue. q̄ B
tulit ducētos argēteos: ⁊ dedit eos ar
gentario: vt faceret ex eis sculptile at
q̄ ꝯflatile qđ fuit in domo miche. Qui
ediculā q̄z ī ea deo sep̱auit ⁊ fecť ephot
⁊ theraphī. i. vestē sacerdotalē ⁊ idola.
Impleuitq̄ vniꝰ filioꝝ suoꝝ manū: C
⁊ factꝰ ē ei sacerdos. In diebꝰ ill' n̄ erat ī.S.a. et
rex ī isrl': s̄z vnꝰ q̄sq̄ qđ sibi rectū vide- 21.d
bať h̄ faciebat. Fuit q̄z ī tp̱e illo alter
adolescēs d̄ bethleē iuda ex cognatiōe
eiꝰ eratq̄ ip̄e leuites ⁊ habitabat ibi.
Egressusq̄ d̄ ciuitate bethleē: p̱egrina

ri voluit vbicūq; sibi cōmodū reppis-
set. Cūq; venisset i mōtē effraī iter faci
ens: ⁊ declinasset parūp i domo miche:
interrogat⁹ ē ab eo: Un̄ venis? Qui rn̄-
dit: Leuita sū d̄ bethleē iuda: ⁊ vado
vt habitē vbi potuero ⁊ vtile mihi eē
D ꝓspexero: Dixitq; micha: Mane apd̄
me inq̄t: ⁊ esto mihi parēs ac sacerdos
daboq; tibi p ānos singl'os decē argē
teos ac vestē duplicē: ⁊ q̄ ad victū sunt
necessaria. Acq̄euit ⁊ mānsit apd̄ hoiē:
fuitq; illi q̄si vn⁹ de filijs. Impleuitq;
micha manū ei⁹: ⁊ habuit pueꝝ sacer-
dotē apd̄ se: nūc scio dicēs ꝙ bn̄faci-
et mihi de⁹ hn̄ti leuitici gener' sacer-
A N dieb⁹ illis nō (dotē. XVIII
F.17.c i erat rex i isrl': ⁊ trib⁹ dan quere
J.21.D bat possessionē sibi vt hitaret i
ea. Usq; ad illū eīn diē iter ceteras tri
b⁹: sortē n̄ acceperat. Miserūt ḡ filij dan
stirpis ⁊ familie sue q̄nq; viros fortissimos
de saraa ⁊ esthaol vt explorarent trā
⁊ diligēt' ispicerēt. Dixeruntq; eis: Ite ⁊
cōsiderate trā. Qui cū pgētes venissēt
i mōtē effraī ⁊ itrassēt domū miche: re
q̄euerūt ibi. Et agnoscētes vocē ado-
lescēt' leuite: vtētesq; illi⁹ diuersorio: di
xerūt ad eū: Quis te huc adduxit. Quid
h' agis? Quā ob cām huc venire volui-
sti? Qui rn̄dit eis. Hec ⁊ hec p̄stitit mi
hi michas: ⁊ me mercede ꝯduxit vt sim
ei sacerdos: Rogauerūt aūt eū vt ꝯsule
ret dn̄m: ⁊ scire possēt an ꝓspero itine
B re pgerent: et res haberet effectū. Qui
rn̄dit eis: Ite cū pace. Dn̄s respicit viā
vr̄am ⁊ iter q̄ pgit'. Eūtes igit' q̄nq; vi
ri venerūt lais: videruntq; ppl'm habitātē
i ea absq; vllo timore iux' sidonioꝝ co
suetudinē securū ⁊ q̄etū: nullo eis pe-
nit⁹ resistēte: magnarūq; opū: ⁊ ꝓcul
a sidone atq; a cūct' hoīb⁹ sepatū. Re
uersiq; ad frēs suos i saraa ⁊ esthaol ⁊
q̄d egissēt sciscitātib⁹ rn̄derūt. Surgi-
C te ⁊ eam⁹ ad eos. Uidim⁹ eīn trā val-
Nu.13.c de opulētā ⁊ vberē. Nolite negligere:
nolite cessare. Eam⁹ ⁊ possideam⁹ eā:
null⁹ erit labor. Intrabim⁹ ad securos
i regionē latissimā: Tradetq; nob dn̄s
locū i q̄ nulli⁹ rei ē penuria eoꝝ q̄ gig
nūt' i tra: ꝓfecti igit' sūt d̄ ꝯgnatiōe dan
id est ⁊ saraa ⁊ esthaol sexceti viri acci
cti armis bellic'. Ascēdētesq; mānserūt
i cariathiarim iude: q̄ loc⁹ ex eo tpe ca
stroꝝ dan nomē accepit ⁊ ē post tergū

cariathiari. Inde trāsierūt i mōte effraī.
Cūq; venissēt ad domū miche: dixeruntq; D
q̄nq; viri q̄ pri⁹missi fuerat ad ꝯsiderā
dā trā lais: ceter' frib⁹ suis. Nostis ꝙ
i domib⁹ istis sit ephot ⁊ theraphi met
sculptile atq; ꝯflatile. Uidete q̄d vob
placeat. Et cū paululū declinassēt igres
si sūt domū adolescēt' leuite q̄ erat i do
mo miche: salutaueruntq; eū verb pacifi
c': sexcēti aut viri ita vt erant armati
stabāt an̄ ostiū. At illi q̄ igressi fuerāt
domū iuuēis: sculptile ⁊ ephot ⁊ thera E
phim atq; ꝯflatile tollere nitebāt: ⁊ sa
cerdos stabat an̄ ostiū sexcēt' vir' for-
tissimis haud ꝓcul expectātib⁹: Tulerūt
igit' q̄ itrauerāt sculptile ephot ⁊ idola
atq; ꝯflatile: Quib⁹ dixit sacerdos: q̄d
facit'? Cui rn̄derūt: Tace ⁊ pone digi-
tū sup os tuū: veniq; nobiscū vt habe
am⁹ te p̄rē ⁊ sacerdotē. Quid tibi me
li⁹ ē vt sis sacerdos i domo vni⁹ viri an
i vna tribu ⁊ familia i isrl'? Qd̄ cū audis-
set acq̄euit: ſmonib⁹ coꝝ: ⁊ tulit ephot
⁊ idola ac sculptile: ⁊ cū eis ꝓfect⁹ est.
Qui cū pgerēt ⁊ an̄ se ire fecissēt puu- F
los ac iumēta ⁊ oē q̄d erat p̄ciosū: iāq;
a domo miche eēnt ꝓcul: viri q̄ habita
bāt i edib⁹ miche ꝯclamātes secuti sūt: ⁊
p⁹ tergū clamare ceperūt. Qui cū respex
issent: dixerūt ad michā. Quid tibi vis?
Cur clamas? Qui rn̄dit. Deos meos q̄s
mihi feci: tulistis sacerdotē ⁊ oīa q̄ ha
beo: ⁊ dicit'. q̄d tibi est? Dixeruntq; filij
dan. Caue ne vltra loq̄r' ad nos: ⁊ ve-
niāt ad te viri aīo ꝯcitati: et ip̄e cū oī
domo tua peas. Et sic cepto itinere p-
rexerūt. Uidēs āt micha ꝙ fortiores se
eēnt: reūsus ē i domū suā. Sexcēti aūt
viri tulerūt sacerdotē ⁊ q̄ supra dixim⁹:
venerūtq; i lais ad ppl'm q̄escētē atq;
secuꝝ: ⁊ ꝑcusserūt eos i ore gladij: Ur- G
bēq; icēdio tradiderūt: nullo penit⁹ fe-
rēte p̄sidiū: eo ꝙ ꝓcul hitarēt a sido-
ne: ⁊ cū nullo hoim haberēt q̄cq̄ socie
tat' aut negocij. Erat āt ciuitas sita i
regiōe roob: Quā rursū extruētes hita
uerūt i ea: vocato noīe ciuitat' dan: iux'
vocabulū p̄ris sui quē gēuerat isrl': q̄ p
us lais dicebāt'. Posueruntq; sibi sculpti
le ⁊ ionathā filiū gersā filij moysi ac fi
lios ei⁹ sacerdotes i tribu dan vsq; ad
diē captiuitat' sue. Mānsitq; apd̄ eos ido
lū miche oī tpe q̄ fuit dom⁹ dei i sylo. F.17.a.et
In dieb⁹ illis nō erat rex i isrl'. XIX J.21.D

A Uit qdã vir leuites habitãs in
f latere mõtꝭ effrai: q̃ accepit vxo
rẽ de bethleẽ iuda. Que reliq̃t
eũ: ⁊ reũsa ẽ ĩ domũ pr̃is sui ĩ betheleẽ
mãsitq̃ apud eũ q̃ttuor mẽsibꝰ. Secu
tusq̃ ẽ eũ vir suꝰ volẽsq̃ ei recõciliari
atq̃ blãdiri ⁊ secũ reducere: h̃ns ĩ co-
mitatu puer̃ ⁊ duos asinos. Que sus-
cepit eũ ⁊ introduxit ĩ domũ pr̃is sui.
Qd̃ cũ audisset socer eiꝰ: eũq̃ vidisset:
occurrit ei letꝰ: ⁊ ãplexatꝰ ẽ hoiez. Mã
sitq̃ gener in domo soceri tribꝰ diebꝰ
comedẽs cũ eo ⁊ bibens failiarit: Die
aũt q̃rto d̃ nocte cõsurgẽs ꝓficisci vo-
B luit. Quẽ tenuit socer: ⁊ ait ad eũ. Gu-
sta ꝑus pusillũ panis ⁊ cõforta stoma-
chũ: ⁊ sic ꝓficiscerꝭ. Sederũtq̃ sil̃ ac co
mederũt ⁊ biberũt. Dixitq̃ pr̃ puelle ad
generũ suũ: Queso te vt hodie q̃ mane
as: pariteq̃ letemur. At ille ꝯsurgẽs ce
pit velle ꝓficisci. Et nihilominus ob-
nixe eũ socer tenuit: ⁊ apd̃ se fec̃ mane
re. Mane ãt facto ꝑabat leuites iter.
Cui rursũ socer: Obsecro inq̃t vt paulu
lũ cibi capias: ⁊ assũptꝭ viribꝰ donec ĩ
crescat dies: postea ꝓficiscarꝭ. Comede
rũt ꝯ sil̃: Surrexitq̃ adolescẽs vt ꝑge-
ret cũ vxore sua ⁊ puero. Cui rursũ lo-
C cutꝰ ẽ socer. Cõsidera ꝙ dies ad occa-
suz decliuior sit: ⁊ ꝓpinq̃t ad vesper̃.
Mane apd̃ me ẽt hodie ⁊ duc letũ diẽ
2. Reg. 11. b ⁊ cras ꝓficiscerꝭ vt vadas ĩ domũ tuã.
Noluit gener acq̃escere s̃monibꝰ eiꝰ: sz
statĩ ꝑrexit ⁊ venit ꝯ iebꝰ q̃ altero noie
vocabat̃ hier̃lm: ducẽs secũ duos asi-
nos onustos ⁊ cõcubinã. Jãq̃ aderat
iux̃ iebꝰ: ⁊ dies mutabat̃ ĩ noctẽ. Dix-
itq̃ puer ad dñz suũ: Ueni obsecro de-
clinemꝰ ad vrbẽ iebuseor̃: ⁊ maneamꝰ
ĩ ea. Cui r̃ndit dñs: Nõ ĩgrediar oppidũ
gẽtꝭ. aliene q̃ nõ ẽ de filijs isrl̃: sz trãsi-
bo vsq̃ gabaa: ⁊ cũ illuc ꝑuenero ma-
D nebimꝰ ĩ ea: aut certe ĩ vrbe rama. Trã
sierũt igit̃ iebꝰ: ⁊ ceptũ carpebãt iter:
occubuitq̃ eis sol iux̃ gabaa q̃ ẽ ĩ tri-
bu beniami: diuerterũtq̃ ad eã vt mane
rẽt ibi. Quo cũ itrassẽt: sedebãt in pla-
tea ciuitatꝭ ⁊ nullꝰ eos recipe voluit
hospitio. Et ecce apparuit hõ senex re-
uertẽs d̃ agro ⁊ d̃ ope suo vespi: q̃ ⁊ ip
se d̃ mõte erat effrai ⁊ ꝑegrinꝰ hitabat
ĩ gabaa. Hoies aũt regiõis illiꝰ erãt fi-
lij gemini. Eleuatisq̃ ocul̃ vidit senex
sedẽtẽ hoiez cũ sarcinul̃ suis ĩ platea
ciuitatꝭ. Et dixit ad eũ? Uñ venis ⁊ q̃ E
vadis? Qui r̃ndit ei: Profecti sumꝰ de
bethleẽ iuda. ⁊ ꝑgimꝰ ad locũ nr̃m q̃ ẽ
ĩ latere mõtꝭ effrai. Uñ ieramꝰ ĩ beth-
leẽ. Et nũc vadimꝰ ad domũ dei nullꝰ
q̃ sub tectũ suũ nos vult recipe: h̃ntes
paleas ⁊ fenũ ĩ asinor̃ pabulũ: ⁊ panẽ
ac vinũ ĩ meos ⁊ ãcille tue vsus ⁊ pue
ri q̃ mecũ ẽ. Nulla re indigemꝰ nisi ho
spicio. Cui r̃ndit senex. Pax tecum sit.
Ego ꝑbebo oĩa q̃ necessaria sũt: tñ q̃-
so ne in platea maneas. Introduxitq̃
eũ ĩ domũ suã: ⁊ pabulũ asinis ꝑbuit:
ac postq̃ lauerũt pedes suos: recepit eos
ĩ cõuiuiũ. Ill̃ epulãtibꝰ: ⁊ post laborẽ F
itinerꝭ cibo ac potu reficiẽtibꝰ corpa:
venerũt viri ciuitatꝭ illiꝰ filij belial. i.
absq̃ iugo: ⁊ circũdãtes domũ senis:
fores pulsare ceperũt clamãtes ad dñm
domꝰ atq̃ dicẽtes ‖ Educ vir̃ q̃ ingres
sus ẽ domũ tuã: vt abutamur eo. Egres Gen. 19. b
susq̃ ẽ ad eos senex: ⁊ ait: Nolite frẽs
nolite facere malũ h̃: q2 ĩgressus ẽ hõ
hospitiũ meũ: ⁊ cessate ab hac stulticia
Habeo filiã v̾ginẽ: ⁊ h̃ hõ hz cõcubi-
nã: educã eas ad vos vt humilierꝭ eas
⁊ vr̃am libidinẽ cõpleatꝭ: tñ obsecro
ne scelꝰ h̃ ꝯ naturã opemĩ ĩ vir̃. Nole
bãt acq̃escere s̃monibꝰ eiꝰ. Qd̃ cernẽs
hõ: eduxit ad eos cõcubinã suã: et eis
tradidit illudẽdã. Qua cũ tota nocte G
abusi eẽnt: dimiserũt eã mane. At muli
er recedentibꝰ tenebris venit ad ostiũ
domꝰ vbi manebat dñs suꝰ: ⁊ ibi corru
it. Mane facto surrexit hõ ⁊ aꝑuit osti
um vt ceptã expleret viã: ⁊ ecce cõcubi
na eiꝰ iacebat añ ostiũ sparsis ĩ limie
manibꝰ. Cui ille putãs eã q̃escere loq̃-
bat̃: Surge vt ãbulemꝰ. Qua nihil r̃n
dẽte: itelligẽs ꝙ erat mortua: tulit eã
⁊ iposuit asino: reũsusq̃ ẽ ĩ domũ suã
Quã cũ eẽt ĩgressus arripuit gladiũ: ⁊
cadauer vxoris cũ ossibꝰ suis ĩ duode-
cim ꝑtes ac frusta ꝯcidẽs misit in oẽs
t̃minos isrl̃. Qd̃ cũ vidissẽt singl̃i cõcla-
mabãt. Nũq̃ res tal̃ facta ẽ in isrl̃ ex
eo die q̃ ascẽderũt pr̃es nr̃i d̃ egypto vs
q̃ ĩ pñs tp̃s. Ferte s̃nĩam: ⁊ ĩ cõe decer
nite q̃d facto opꝰ sit. XX A
e Gressi sũt itaq̃ oẽs filij isrl̃ ⁊ ꝑi
ter ꝯgregati q̃si vir vnꝰ d̃ dan
vsq̃ bersabee ⁊ t̃ra galaad ad dñm in
maspha: oẽs q̃z anguli ꝑplor̃ ⁊ cuncte
tribꝰ isrl̃ ĩ eccl̃iam ꝑpl̃i dei cõuenerũt q̃-

q̄draginta milia peditū pugnatoꝝ. Nec
latuit filios beniamī ꝙ ascēdisset filij
isrl̄ i maspha. Interrogatusqꝫ leuita ma
ritꝰ mulieris iterfecte quō tātū scelꝰ ꝑ-
petratū eēt. rn̄dit: Ueni ī gabaa beia-
min cū vxore mea: illucqꝫ diuti. Et ec-
ce hoīes ciuitatis illiꝰ circūdederūt nocte
domū ī q̄ manebā volētes me occidere
et vxorē meā: īcredibili furore libidīs
vexātes: deniqꝫ mortua ē. Quā arreptā
ī frustra ↄcidi: misiqꝫ ptes ī oēs termi
nos possessiōis vr̄e: qz nūqꝫ tm̄ nephas
⁊ tā grāde piaculū factū ē ī isrl̄. Adestis
oēs filij isrl̄ decernite q̄d facere debea
tis. Stāsqꝫ oīs pp̄ls ⁊ q̄si vniꝰ hoīs ser
mone rn̄dit: Nō recedemꝰ ī tabnacula
nr̄a: nec suā q̄sqꝫ ītrabit domū: sz h̄ ↄ
B gabaa ī cōe faciemꝰ. Decē viri eligāt
e cētū ex oībꝰ tribubꝰ isrl̄: ⁊ cētū de mil
le ⁊ mille d̄ decē milibꝰ vt cōportēt ex
ercitui cibaria ⁊ possimꝰ pugnare ↄ ga
baa beniamin reddere ei ꝓ scelere qd̄
meret. Cōuenit vniūsus isrl̄ ad ciuitatē
q̄si hō vnꝰ eadē mēte vnoqꝫ ↄsilio: ⁊ mi
serūtqꝫ nūcios ad oēs tribū beniamin
q̄ dicerēt: Cur tātū nephas ī vob̄ reptū
ē? Tradite hoīes d̄ gabaa q̄ h̄ flagitiū
ꝑpetrarūt vt moriātur: ⁊ auferatur malū d̄
isrl̄. Qui noluerūt fratꝝ suoꝝ filioꝝ isrl̄
audire mādatū: sz ex cūctis vrbibꝰ q̄ sor
tis sue erāt ↄuenerūt ī gabaa vt illis ferrēt
auxiliū ⁊ ↄ vniūsū pp̄lm isrl̄ dimicarēt
Inuētiqꝫ sūt vigintiq̄nqꝫ milia d̄ benia-
min educētiū gladiū p̄ter hitatores ga-
baa: q̄ septigēti erāt viri fortissimi ita
sinistra ⁊ dextra p̄liātes: ⁊ sic fūdis lapi
des ad certū iaciētes vt capillū q̄z pos
sēt ꝑcutere: ⁊ neqꝫ ī alterā ptē ictꝰ la
C pidis deferretur. Uiroꝝ q̄z isrl̄ absqꝫ fi-
lijs beniamī iuēta sūt q̄dragita milia
educētiū gladios ⁊ paratoꝝ ad pugnā
Qui surgētes venerūt ī domū dei: h̄ ē ī
sylo: ↄsuluerūtqꝫ deū atqꝫ dixerūt: Quis
erit ī exercitu nr̄o p̄nceps certamis ↄ
filios beiami? Quibꝰ rn̄dit dn̄s: Judas
sit dux vr̄. Statimqꝫ filij isrl̄ surgētes
mane castrametati sūt iuxta gabaa. Et
inde ꝓcedētes ad pugnā ↄ beniamin:
vrbē oppugnare ceperūt. Egressiqꝫ filij
beiamī d̄ gabaa: occiderūt de filijs isrl̄
die illo vigintiduo milia viroꝝ. Rursū
filij isrl̄ ⁊ fortitudie ⁊ numero ↄfidētes
ī eodē loco ī q̄ p̄us certauerāt: aciē di-
rexerūt: ita tn̄ vt p̄iꝰ ascēderēt ⁊ flerēt
corā dn̄o vsqꝫ ad noctē: ↄsulerētqꝫ eū
⁊ dicerent: Debeo vltra ꝓcedere ad di
micādū ↄ filios beiami frēs meos: an
nō? Quibꝰ ille rn̄dit: Ascēdite ad eos:
⁊ inite certamē. Cūqꝫ filij isrl̄ altera die D
ↄ filios beiami ad p̄liū ꝓcessissēt: eru-
perūt filij beiami d̄ portis gabaa: ⁊ oc-
currētes eis tāta ī illos cede bachati sūt
vt decē ⁊ octo milia viroꝝ educētium
gladiū ꝓsternerēt. Quobrē oēs filij isrl̄
venerūt ī domū dei: ⁊ sedētes flebāt co-
rā dn̄o. Jeiunaueruntqꝫ die illo vsqꝫ ad
vesꝑaz: ⁊ obtulerūt ei holocausta ⁊ paci
ficas victias: ⁊ sup statu suo interroga-
uerūt. Eo tp̄e ibi erat arca federis dn̄i:
⁊ phinees filiꝰ eleazari filij aarō p̄posi
tus domꝰ. Cōsuluerūt igitur dn̄z atqꝫ di
xerūt: Exire vltra debemꝰ ad pugnā ↄ
filios beniamī frēs nr̄os: an q̄escere?
Quibꝰ ait dn̄s. Ascēdite. Cras. n. tradā
eos ī manꝰ vr̄as. Posuerūtqꝫ filij isrl̄ i-
sidias ꝑ circūitū vrb̄ gabaa: ⁊ tertia vi
ce sic semel ⁊ bis ↄ beiami exercitū ꝓ-
duxerūt. Sz ⁊ filij beiami audacter eru E
perūt d̄ ciuitate: ⁊ fugiētes adūsarios lō
giꝰ ꝑsecuti sūt: ita vt vulnerarēt ex eis
sic p̄mo ⁊ scd̄o die: ⁊ cederēt ꝑ duas se-
mitas terga vertētes q̄ꝝ vna ferebatur ī
bethel: ⁊ altera ī gabaa: atqꝫ ꝓsternerēt
trigita circiter viros. Putauerūt. n. eos
solito more cedere. Qui fugā arte simu
lātes inierūt ↄsiliū vt abstraherēt eos
d̄ ciuitate ⁊ q̄si fugiētes ad supradictas
semitas ꝑducerent. Oēs itaqꝫ filij isrl̄
surgētes d̄ sedibꝰ suis: tetēderūt aciē ī
loco q̄ vocatur baalthamar. Insidie q̄z
q̄ circa vrbē erāt paulati se apire cepe
rūt: ⁊ ab occidentali vrb̄ pte ꝓcedere.
Sed ⁊ alia decē milia viroꝝ d̄ vniūso
isrl̄ hitatores vrb̄ ad certamia ꝓuoca
bāt. Ingrauatūqꝫ ē bellū ↄ filios beia
min: ⁊ n̄ itellexerūt ꝙ ex oī pte illis insta-
ret interitꝰ. Percussitqꝫ eos dn̄s ī ↄspe-
ctu filioꝝ isrl̄: ⁊ iterfecerūt ex eis ī illo
die vigintiq̄nqꝫ milia ⁊ cētū viros: oēs
bellatores ⁊ educētes gladiū. Filij aūt
beiami cū se iferiores eē vidissēt: cepe-
rūt fugere. Quod cernētes filij isrl̄ dederūt F
eis ad fugiēdū locū vt ad p̄paratas insi
dias deuenirēt q̄s iuxta vrbē posuerāt.
Qui cū repēte d̄ latibulis surrexissent: ⁊
beiami terga cedentibꝰ darent: ingressi
sūt ciuitatē ⁊ ꝑcusserūt eā ī ore gladij. Si-
gnū āt dederūt filij isrl̄ his q̄s ī isidijs

collocauerāt vt postq̄ vrbē cepissent: igne accēderēt vt ascēdēte in altū fumo captā vrbē demōstrarēt. Q̄ð cū cernerēt filij isrł ī ip̄o certamie positi: putauerūt enī filij beniami eos fugere et instāti⁹ p̄seq̄bāł: cesis ð exercitu eorū triginta viris et viderūt q̄si colūnā fumi ð ciuitate ↄscēdere. Beniami q̄ʒ retro aspiciens cū captā cernerēt ciuitatē ꝛ flāmas ī sublime ferri q̄ p̄us simulauerant fugā: versa facie forti⁹ resistebāt. Q̄ð cū vidissent filij beniamin in fugā versi sūt: ꝛ ad viā deserti ire ceperūt: illuc q̄ʒ eos adūsarijs p̄sequētib⁹.

B Sʒ et hi q̄ vrbē succēderāt occurrerūt eis. Atq̄ʒ ita factū ē vt ex vtraq̄ʒ p̄te ab hostib⁹ cedereł: nec erat vlla morientiū reqes. Ceciderūt atq̄ʒ p̄strati sunt ad orientalē plagā vrb̄ gabaa. Fuerūt aūt q̄ ī eodē loco īterfecti sūt decem et octo milia viroꝝ: oēs robustissimi pugnatores. Q̄ð cū vidissent q̄ remāserāt ð beniamin fugerūt ī solitudinē: et p̄gebāt ad petrā cui⁹ vocabulū ē remō. In illa q̄ʒ fuga latētes ꝛ ī diūsa tēdentes: occiderūt q̄nq̄ʒ milia viros. Et cū vltra tēderēt p̄secuti sūt eos: ꝛ interfecerūt etiā alia duo milia. Et sic factū ē vt oēs q̄ ceciderāt ð beniamin in diuersis locis essent viginti q̄nq̄ʒ milia pugnatores ad bellā dū p̄mptissimi. Remāserūt itaq̄ʒ ð oī numero beniamī q̄ euadere potuerūt ꝛ fugere ī solitudinē sexcēti viri: sederūtq̄ʒ ī petra remō mēsib⁹ q̄ttuor. Regressi āt filij isrł oēs reliq̄s ciuitatꝫ a viris vsq̄ʒ ad iumēta gladio p̄cusserūt: cunctasq̄ʒ vrbes ꝛ viculos beniamin vorax flāma ↄsūpsit.

A Urauerāt q̄ʒ filij isrł in XXI
i masphа: ꝛ dixerunt: Null⁹ nr̄m dabit filijs beniamin ð filiab⁹ suis vxorē. Ueneruntq̄ʒ oēs ad domū dei ī sylo: ꝛ ī ↄspectu ei⁹ sedentes vsq̄ʒ ad vesperā leuauerūt vocem: ꝛ magno vlulatu ceperūt flere dicētes: Quare dn̄e de⁹ isrł factū ē h̄ malū ī p̄p̄lo tuo: vt hodie vna trib⁹ auferreł ex nob̄? Altera aūt die diluculo ↄsurgētes extruxerūt altare: obtulerūtq̄ʒ ibi holocausta ꝛ pacificas victimas: ꝛ dixerūt: Quis nō ascendit ī exercitū dn̄i ð vniūsis tribub⁹ isrł? Graui enī iuramēto se ↄstrinxerāt cū essent ī masphа: interfici eos q̄ defuissent. Ductiq̄ʒ p̄nia filij isrł sup̄ fratre suo beniamin: ceperūt dicere: Ablata ē trib⁹ vna ð isrł. Unde vxores accipiētꝫ? Oēs enī ī cōmune iurauim⁹ nō daturos nos his filias n̄ras. Idcirco dixerūt: Quis ē de vniuersis tribub⁹ isrł q̄ nō ascēdit ad dn̄m ī masphа? Et ecce inuēti sūt habitatores iabis galaad ī illo exercitu n̄ fuisse. Eo q̄ʒ t̄p̄e cū eēnt in sylo null⁹ ex eis ibi rep̄t⁹ est. Miserunt itaq̄ʒ decē milia viros robustissimos: ꝛ p̄ceperūt eis. Ite ꝛ p̄cutite habitatores iabis galaad ī ore gladij: tā vxores q̄ȝ p̄uulos eoꝝ: ꝛ h̄ erit qð obseruare debebitꝫ. Oē m̄e generꝫ masculini ꝛ mulieres q̄ cognouerūt viros interficite: v̄gines aūt reſuate. Inuēteq̄ʒ sūt de iabis galaad q̄dringēte v̄gines q̄ nescierūt viri thoꝝ: et adduxerūt eas ad castra ī sylo ī t̄ra chanaan. Miseruntq̄ʒ nūcios ad filios beniamin q̄ erāt in petra remon: ꝛ p̄ceperūt eis vt eas ī pace suscip̄ent. Ueneruntq̄ʒ filij beniamin ī illo t̄p̄e: ꝛ date sūt eis vxores ð filiab⁹ iabis galaad: alias aūt nō repperūt q̄s simili mō traderēt. Uniuersusq̄ʒ isrł valde doluit ꝛ egit p̄niam sup̄ interfectiōe vni⁹ trib⁹ ex isrł. Dixeruntq̄ʒ maiores natu: Quid faciem⁹ reliq̄s q̄ nō acceperūt vxores? Oēs ī beniamin femine ↄciderūt: et magna nob̄ cura ingētiq̄ʒ studio p̄uidēdū ē: ne vna trib⁹ deleał ex isrł. Filias n̄ras eis dare nō possum⁹ ↄstricti iuramēto ꝛ maledictione q̄ dixim⁹: maledict⁹ q̄ dederit ð filiab⁹ suis vxorē beniamin. Ceperūtq̄ʒ ↄsiliū atq̄ʒ dixerūt. Ecce solēnitas dn̄i ē sylo āniuersaria q̄ sita ē ad septētrionē vrbis bethel: ad orientalē plagā vie q̄ de bethel tēdit ad sichimā: ꝛ ad meridiē oppidi lebona. Preceperūtq̄ʒ filijs beniamin atq̄ʒ dixerūt: Ite et latitate in vineis. Cūq̄ʒ videritꝫ filias sylo ad ducēdos choros ex more p̄cedere: exite repēte de vineis: ꝛ rapite eas singłi vxores singłas: ꝛ p̄gite in terrā beniamin. Cūq̄ʒ venerint p̄res eaꝝ ac frēs ꝛ aduersū vos q̄ri ceperint atq̄ʒ iurgari dicem⁹ eis: Misereminі eoꝝ. Non enī rapuerūt eas iure bellātiū atq̄ʒ victorū: sʒ rogātib⁹ vt accip̄ent nō dedistꝫ: ꝛ a v̄ra p̄te p̄ctm̄ ē. Feceruntq̄ʒ filij beniamin vt sibi fuerat imp̄atū ꝛ iuxta numerū suū rapuerūt sibi de his q̄ ducebāt choros vxores singłas. Abieruntq̄ʒ

B

Nu.31.c

C

D

ĩ possessionē suā edificātes vrbes: ⁊ ha
bitātes ĩ eis: Filij q̄ꝫ isrł reuersi sunt ꝑ
5.17.c.et trıbꝰ ⁊ familias ĩ tabernacula sua. In
18.a diebꝰ illis nō erat rex ĩ isrł: sꝫ vnusq̇sq̄ꝫ
q̄ꝺ sibi rectū videbat̄ hoc faciebat.

Explicit liber Iudicum. Incipit liber Ruth. Capłm. I

A In diebus vnius iudicis qñ iudices pre-
erāt: facta ē fames ĩ terra.
Abijtq̄ꝫ hō de bethleē iu-
da: vt ꝑegrinaret̄ ĩ regiōe moabitide
cū vxore sua ac duobꝰ liberis. Ip̄e vo-
cabat̄ elimelech: ⁊ vxore eiꝰ noemi: et
duo filij alter maalō ⁊ alter cheliō: ef-
fratei de bethleē iuda. Ingressiq̄ꝫ regi
onē moabitidē morabāt̄ ibi. Et mor-
tuꝰ ē elimelech maritꝰ noemi: remāsit
q̄ꝫ ip̄a cū filijs. Qui acceperūt vxores
moabitidas q̄ꝝ vna vocabat̄ orpha: ⁊
alteraq̄ꝫ ruth. Māserūtq̄ꝫ ibi decē an-
nis: et ambo mortui sūt: maalō videlꝫ
⁊ chelion: remāsitq̄ꝫ mł'ier orbata duo
bus liberꝭ ac marito. Et surrexit vt in
patriā ꝑgeret cū vtraq̄ꝫ nuru sua ꝺ re-
B gione moabitide. Audierat eñ ꝙ re-
spexisset dñs ꝑpłm suum et dedisset eis
escas. Egressa ē itaq̄ꝫ ꝺ loco ꝑegrinati
onis sue cū vtraq̄ꝫ nuru: ⁊ iā ĩ via re-
uertēdi posita ĩ t̄rā iuda: dixit ad eas:
Ite ĩ domū m̄ris v̄re. Faciat dñs vobi
scū miscd'iaꝫ: sic̄ fecistꝭ cum mortuis ⁊
mecū. Det voƀ iuenire requiē ĩ domi-
bus viroꝝ q̄s sortiture estꝭ. Et oscula-
ta ē eas. Que eleuata voce flere cepert̄
et dicere: Tecū ꝑgimꝰ ad ꝑpłm tuum.
Quibꝰ illa rñdit: Reuertimini filie mi.
Cur veniris mecū? Num vltra habebo
filios ĩ vtero meo: vt viros ex me spera
re possitꝭ? Reuertimini filie moabite.
Iā eñ senectute ꝯfecta sum: nec apta
vinculo cōiugali. Etiam si possem no-
cte ꝯcip̄e ⁊ parere filios si eos expecta
re velitꝭ donec crescāt ⁊ ānos impleāt
pubertatꝭ: añ eritꝭ vetule q̄ꝫ nubatꝭ.
C Nolite q̄so filie mi facere ħ: q̄r v̄ra an-
gustia me magꝭ p̄mit: ⁊ egressa ē manꝰ
dñi ꝯ me. Eleuata igit̄ voce rursū fle-
re cepert̄. Orpha osculata ē socꝝ ac re
uersa ē: ruth adhesit socrui sue. Cui di
xit noemi. En reūsa ē cognata tua ad
ꝑpłm suū ⁊ ad deos suos vade cum ea.
Que rñdit: Ne aduserꝭ mihi vt relinquā
te ⁊ abeam. Quocūq̄ꝫ eñ ꝑrexerꝭ ꝑgā: 2.Re.15.e
⁊ vbi morata fuerꝭ: ⁊ ego parit̄ mora-
bor. Populꝰ tuꝰ ꝑpłs meꝰ: ⁊ deꝰ tuꝰ deꝰ
meꝰ. Que te moriētē t̄ra suscepit ĩ ea
moriar: ibiq̄ꝫ locuꝫ accipiā sepulture.
Hec mihi faciat deꝰ et hec addat si nō
sola mors me et te sepauerit. Uidēs ꝗ D
noemi ꝙ obstinato ruth aīo decreuis-
set secū ꝑgere: aduˢari noluit nec vltra
ad suos reditum ꝑsuadere. Profecteq̄ꝫ
sūt sit̄ ⁊ venert̄ ĩ bethleē. Quibꝰ vrbē ĩ-
gressis velox apꝺ cūctos fama ꝑcrepu-
it: dicebātq̄ꝫ mulieres: Hec ē illa noe-
mi. Quibꝰ ait: Ne vocetꝭ me noemi. i.
pulchrā: sꝫ vocate me mara. ħ ē. ama-
rā: q̄r amaritudīe valde me repleuit oi-
potēs. Egressa sū plena: ⁊ vacuā redu-
xit me dñs. Cur ꝗ vocatis me noemi
quā hūiliauit dñs et afflixit oipotēs?
Uenit ꝗ noemi cū ruth moabitide nu
ru sua ꝺ t̄ra ꝑegrinatiōis sue: ac reūsa
ē ĩ bethleē qñ p̄mū hordea metabāt̄.
Erat āt vir elimelech ꝯsāgui II A
neus hō potēs et magnaꝝ opū
noie booꝫ. Dixitq̄ꝫ ruth moabi
tis ad socꝝ suā. Si iubes vadā ĩ agrū:
⁊ colligā spicas q̄ metētiū fugerit ma-
nꝰ: vbicūq̄ꝫ clemētꝭ ĩ me p̄risfamilias
reꝑꝑerero grāꝫ. Cui illa rñdit. Uade fi
lia mi. Abijt itaq̄ꝫ ⁊ colligebat spicas
post terga metētiū. Accidit āt vt ager
ille hr̄et dñꝫ noīe booꝫ: q̇ erat ꝺ cogna
tiōe elimelech. Et ecce ip̄e veniebat ꝺ
bethleē. Dixitq̄ꝫ messoribꝰ: Dñs vobi
scū. Qui rñderūt ei: Bñdicat tibi dñs.
Dixitq̄ꝫ booꝫ iuueni q̇ messoribꝰ p̄erat
Cuiꝰ ē hec puella? Ille rñdit: Hec ē mo B
abitis q̄ venit cū noemi de regiōe mo-
abitide: et rogauit vt spicas colligeret
remanētes: sequens messorū vestigia.
Et de mane vsq̄ꝫ nūc stat ĩ agro: ⁊ nec
ad momētū q̇dē domū reuersa est. Et
ait booꝫ ad ruth: Audi filia Ne vadas
in alteꝝ agrū ad colligendū: nec rece-
das ab ħ loco: sed iūgere puellis meis
et vbi messuerint seq̄re. Mandaui eñ
puerꝭ meis vt nemo molestꝰ sit tibi Sꝫ
etiā si sitierꝭ vade ad sarcinulas ⁊ bibe
aquas de q̇bꝰ et pueri mei bibūt. Que
cadēs in faciē suā: ⁊ adorās sup t̄rā:
dixit ad eū: Unde mihi ħ vt inuenirē
grām añ oc'los tuos: ⁊ nosse me digna
reris ꝑegrinā mulierē. Cui ille respon C
dit: Nūciata sūt mihi oīa q̄ feceris so-

crui tue pꝰ mortē viri tui: ⁊ ꝙ relique-
ris parētes tuos: ⁊ trā ī q̄ nata es: ⁊ ve
nerꝭ ad ꝑꝑl̄m quē antea nesciebaſ Red
det tibi dn̄s ꝓ ope tuo: ⁊ plenā merce
dē recipias a dn̄o deo iſrl̄ ad quē veni
sti: ⁊ sb cuiꝰ ꝯfugisti alas. Que ait: In-
ueni grāʒ apd̄ ocl̄os tuos dn̄e mi: q̇ cō
solatꝰ es me: et locutꝰ es ad cor ancille
tue: q̄ n̄ sū siſis vniꝰ puellaꝝ tuaꝝ. Di-
xitꝗ̃ ad eā booʒ. Qn̄ hora vescēdi fue-
rit veni huc ⁊ comede panem: ⁊ itinge
buccellā tuam ī aceto. Sedit itaꝗ̃ ad
messoꝝ latꝰ ⁊ ꝯgessit polētā sibi: come-
ditꝗ̃ ⁊ saturata ē: ⁊ tulit reliq̇aſ. Atꝗ̃
inde surrexit vt spicas ex more collige
ret. Precepit āt booʒ puerꝭ suis dicēs
Etiā si vobiscū metere voluerit ne ꝓ-
hibeatꝭ eā: ⁊ d̄ vr̄is q̇ʒ manipul̄ ꝓ̄ici-
te d̄ industria: ⁊ remanere ꝑmittite vt
absꝗ̃ rubore colligat: ⁊ colligentē ne-
D mo corripiat. Collegit ḡ ī agro vsꝗ̃ ad
vespeꝝ: ⁊ q̄ collegerat ꝟga cedēs ⁊ ex-
cutiēs: īuenit hordei q̄si ephi mēsuraʒ
.i. tres modios: q̇s portās reūsa ē ī ci.
uitatē: ⁊ oñdit socrui sue. Insup ꝓtu-
lit ⁊ dedit ei d̄ reliquiis cibi sui: q̇ satu
rata fuerat. Dixitꝗ̃ ei socrꝰ sua. Ubi
hodie collegisti? Et vbi fecisti opus?
Sit bn̄dictꝰ q̇ misertꝰ ē tui. Indicauit
ꝗ̃ ei apd̄ quē eēt opata: ⁊ nomē dixit
viri ꝙ booʒ vocaret̄. Cui rn̄dit noemi
Bn̄dictꝰ sit a dn̄o q̇m eandē grāʒ quā
ꝓ̄buerat viuis. s̄uauit ⁊ mortuis. Rur
sūꝗ̃ ait: Propinquꝰ nr̄ ē hō. Et ruth:
Hoc q̇ʒ inq̇t ꝑcepit mihi vt tādiu mes-
soribꝰ eiꝰ iugerer: donec oēs segeteſ me
teret̄. Cui dixit socrꝰ: Meliꝰ ē filia mi
vt cū puell̄ eiꝰ exeas ad metēdū: ne ī ali
eno agro q̇spiā resistat tibi. Iuncta est
itaꝗ̃ puell̄ booʒ ⁊ tādiu cū eis messuit
donec hordea ⁊ triticū in horreis ꝯde-
B Ostꝗ̃ āt reūsa ē ad (rent̄. III
p socrū suā: audiuit ab ea. Filia
mi q̇rā tibi requiē: ⁊ ꝓuidebo
vt bn̄ sit tibi. Booʒ iste cuiꝰ puellis in
agro iūcta es ꝓpinquꝰ est nr̄: ⁊ hac no-
cte areā hordei vētilat. Lauare igit̄ et
vngere: ⁊ induere cultioribꝰ vestimētꝭ
⁊ descēde ī areā. Non te videat hō: do-
nec esū potūꝗ̃ finierit. Qn̄ āt ierit ad
dormiēdū: nota locū in q̄ dormiat. Ue
niesꝗ̃ ⁊ discooꝑies palliū q̄ opit̄ a ꝑte
pedū: ⁊ ꝓ̄icies te ⁊ ibi iaceb. Ipē āt di
cet tibi quid agere debeas. Que rn̄dit:

Quicq̇d ꝑceꝑis faciā. Descenditꝗ̃ in B
areā: ⁊ fecit oīa q̄ sibi iꝑauerat socrꝰ.
Cūꝗ̃ comedisset booʒ ⁊ bibisset: ⁊ factꝰ
eēt hilarior: issetꝗ̃ ad dormiendū iux̄
aceruū manipuloꝝ: venit abscōdite: ⁊
discooꝑto a pedibꝰ eiꝰ pallio se ꝓiecit.
Et ecce nocte iā media expauit hō: et
ꝯturbatꝰ ē: viditꝗ̃ mlierē iacentē ad
pedes suos: ⁊ ait illi: Que es? Illaꝗ̃ re
spōdit: Ego sū ruth ancilla tua. Expā-
de palliū tuū suꝑ famulā tuā: q2 ꝓpin-
quꝰ es. Et ille: Bn̄dicta inq̇t es a dn̄o
filia: ⁊ ꝑorē miscd̄iaʒ posteriore suꝑa-
sti: q2 n̄ es secuta iuuenes pauꝑes siue
diuiteſ. Noli ḡ metuere: sʒ q̇cq̇d dixerꝭ C
mihi faciā tibi. Scit em̄ oīs ꝑꝑl̄s q̇ ha
bitat ītra portas vrb̄ mee mlierē te eē
ꝟtutꝭ. Nec abnuo me ꝓpinquū: sed ē
aliꝰ me ꝓpinq̇or. Quiesce hac nocte: et
facto mane: si te voluerit ꝓpinq̇tatis
iure rrtinere bn̄ res acta ē Sin aūt ille
noluerit: ego te absꝗ̃ vlla dubitatiōe
suscipiā: viuit dn̄s: Dormi vsꝗ̃ mane.
Dormiuit itaꝗ̃ ad pedes eius vsꝗ̃ ad
noctꝭ abscessū. Surrexitꝗ̃ itaꝗ̃ anꝗ̃
hoīes se cognoscerēt mutuo. Et dixit
booʒ. Caue ne q̇s nouerit ꝙ huc vene
ris. Et rursū: expāde inq̇t palliū tuū q̄ D
opirꝭ ⁊ tene vtraꝗ̃ manu. Qua exten-
dēte ⁊ tenēte: mēsus ē sex modios hor
dei: ⁊ posuit suꝑ eā. Que portās īgres-
sa ē ciuitatē: ⁊ venit ad socꝝ suā. Que
dixit ei: Quid egisti filia? Narrauitꝗ̃
ei oīa q̄ sibi fecisset hō. Et ait: Ecce sex
modios hordei dedit mihi: ⁊ ait: Nolo
vacuā te reūti ad socꝝ tuam. Dixitꝗ̃
noemi: Expecta filia donec videamus
quē res exituʒ habeat. Neꝗ̃ em̄ cessa-
bit hō: nisi cōpleuerit qd̄ locutꝰ ē. IIII
Scēdit ḡ booʒ ad portā ⁊ sedit A
a ibi. Cūꝗ̃ vidisset ꝓpinquū ꝑte-
rire d̄ q̄ ꝑus s̄mo habitꝰ ē: dixit
ad eū. Declina paulisꝑ ⁊ sede h̄: vocās
eū noīe suo. Qui diūtit ⁊ sedit. Tollēs
āt booʒ decē viros de seniorib ꝰ ciuita-
tis: dixit ad eos: Sedete h̄. Quibꝰ resi-
dētibꝰ locutꝰ ē ad ꝓpinquū. Partem
agri frīs nr̄i elimelech vēdit noemi q̄
reūsa ē d̄ regione moabitide: qd̄ audi-
re te volui et tibi dicere corā cūctꝭ se-
dentibꝰ ⁊ maioribꝰ natu de ꝑꝑl̄o meo.
Si vis possidere iure ꝓpinq̇tatꝭ eme ⁊
posside. Si āt displicet tibi h̄ ipm̄ in-
dica mihi vt sciā q̇d facere debeā. Nul

lus eſt ē ꝓpinqu⁹ excepto te q̄ ꝑꝛioꝛ es: ⁊
me q̄ ſc̄ds ſū. At ille rn̄dit: Ego agrū
B emā. Cui dixit booz: Qn̄ emer[?] agrū d̄
manu mlieris: ruth q̄ȝ moabitidē que
vxoꝛ defūcti fuit debes accipe vt ſuſci-
tes nomē ꝓpinq̄ tui i hereditate ſua.
Qui rn̄dit: Cedo iuri ꝓpinq̄tat[?]. Neqȝ
eſt poſteritatē familie mee delere de-
beo. Tu meo vtere ꝑuilegio q̄ me libē
ter carere ꝓfiteoꝛ. Hic āt erat mos an-
tiq̄t⁹ in iſrl' int̄ ꝓpinq̄s: vt ſi qn̄ alter
alteri ſuo iuri cedebat vt eēt firma cō
ceſſio: ſoluebat hō calciamētum ſuū: ⁊
dabat ꝓpinq̄ ſuo. Hoc erat teſtimoniū
ceſſiōis i iſrl'. Dixit ḡ ꝓpinq̄ ſuo booz:
C Tolle calciamētū. Qd̄ ſtatim ſoluit de
pede ſuo. At ille maioꝛib⁹ natu ⁊ vni-
uerſo ꝑplo: teſtes vos inq̄t eſtis hodie
ꝙ poſſederim oīa q̄ fuerūt elimelech ⁊
chelion ⁊ maalō tradēte noemi: ⁊ ruth
moabitidē vxoꝛē maalō i ꝯiugiū ſum
pſerim vt ſuſcitē nomē defūcti i here-
ditate ſua: ne vocabulū ei⁹ de familia
ſua ac fr̄ib⁹ et ꝑplo deleat̄. Uos inquā
hui⁹ rei teſtes eſt[?]. Rn̄dit oīs ꝑpl's qui
erat in poꝛta ⁊ maioꝛes natu. Nos te-
ſtes ſum⁹. Faciat dn̄s hāc mlierē q̄ in-
gredit̄ domū tuaȝ ſic̄ rachel ⁊ lyam q̄
edificauerūt domū iſrl': vt ſit exemplū
ꝟtut[?] i effrata habeat celebꝛe nomē i
bethleē. Fiatqȝ dom⁹ tua ſic̄ dom⁹ pha
res quē thamar pepit iude: d̄ ſemīe qd̄
tibi dederit dn̄s ex hac puella. Tulit
itaqȝ booz ruth: ⁊ accepit vxoꝛē Ingreſ
D ſuſqȝ ē ad eā: ⁊ dedit illi dn̄s vt ꝯcipe-
ret ⁊ pareret filiū. Dixerūtqȝ mulieres
ad noemi. Bn̄dict⁹ dn̄s q̄ nō ē paſſus
vt deficeret ſucceſſoꝛ familie tue ⁊ vo-
caret̄ nomē ei⁹ i iſrl': ⁊ habeas q̄ ꝯſo-
let̄ aiaȝ tuā ⁊ enutriet ſenectutē De nu
ru eſt tua nat⁹ ē q̄ te diliget ⁊ multo
tibi melioꝛ ē q̄ȝ ſi ſeptē haberes filioſ.
Suſceptūqȝ noemi pueꝝ poſuit i ſinu
ſuo: ⁊ nutric[?] ac gerule officiū funge-
bat̄. Uicine aūt mulieres ꝯgratulātes
ei ⁊ dicētes: nat⁹ ē fili⁹ noemi: vocaue
[...]Ps.2.b rūt nomē ei⁹ obed. Hic ē pr̄ iſai patr[?]
[...]Pat.1.a dauid || He ſunt generationes phares.
Phares genuit eſrō. Eſrō genuit arā.
Arā genuit aminadab. Aminadab ge
nuit naaſō: Naaſō genuit ſalmō. Sal-
mon genuit booz. Booz genuit obed.
Obed gēuit iſai. Iſai genuit dd̄ regē.

Explicit liber Ruth. Incipit ꝓlog⁹
ſancti Hieronymi in libꝛos Regum.

Viginti ⁊ duas lr̄as eē apud he-
V bꝛeos: ſyroꝝ q̄ȝ ligua ⁊ caldeo-
rū teſtat̄ q̄ hebꝛee magna ex ꝑ-
te ꝯfinis ē. Nā ⁊ ipi vigintiduo elemē
ta habēt: eodē ſono: ſȝ diuerſis chara-
cterib⁹. Samaritani etiā pētateuchū
moyſi tottidē lr̄is ſcriptitant: figuris
tm̄ et apicib⁹ diſcrepātes. Certūqȝ eſt
eſdrā ſcribā legiſqȝ doctoꝛē poſt captā
hieroſolymā ⁊ inſtaurationē tēpli ſub
zoꝛobabel alias lr̄as reꝑiſſe quib⁹
nūc vtimur: cū ad illud vſqȝ ad tēpus
ıdē ſamaritanoꝝ ⁊ hebꝛeoꝝ characte-
res fuerint. In libꝛo q̄ȝ numeroꝝ hec
eadē ſuꝑputatio: ſub leuitaꝝ ac ſacer-
dotū ſenſu myſtice oſtēdit̄: et nomen
dn̄i tetragramaton i q̄buſdā grec[?] vo-
luminib⁹ vſqȝ hodie antiq̄s exp̄ſſū lit
teris iuenim⁹. Sȝ ⁊ pſalmi triceſimuſ
ſext⁹ ⁊ cēteſimuſdecim⁹ ⁊ cēteſimuſun
decim⁹ ⁊ cēteſimuſdecimuſoctau⁹ ⁊ cē
teſimuſquadrageſimuſquart⁹: q̄ȝq̄ȝ di
uerſo ſcribāt̄ metro: tm̄ eiuſdē numeri
texunt̄ alphabeto. Et hieremie lamē-
tationes ⁊ orō ei⁹. Salomonis q̄ȝ in fi
ne ꝓuerbi ab eo loco i q̄ ait || Mulierē Prou.31.b
foꝛtē q̄s inueniet: eiuſdē alphabet[?] vel
inciſionib⁹ ſuꝑputāt̄. Poꝛro q̄nqȝ lr̄e
duplices apd̄ hebꝛeos ſūt: caph: mem-
num: phe: ſade. Aliter eīn ſcribūt̄ per
has ꝑncipia medietateſqȝ ꝟboꝝ: alit̄
fines. Un̄ ⁊ q̄nqȝ a pleriſqȝ libꝛi dupli-
ces eſtimāt̄ ſamuel: malachim: dabꝛe-
iamin. Eſdras: hieremiaſ cū cynoth.i.
lamētationib⁹ ſuis. Quō igit̄ viginti
duo elemēta ſūt ꝑ q̄ ſcribim⁹ hebꝛaice
oē qd̄ loq̄mur: ⁊ eoꝝ initijs vox huma
na cōp̄hendit̄: ita vigītiduo volumīa
ſuꝑputant̄: q̄bus q̄ſi lr̄is ⁊ exoꝛdijs in
dei doctrina tenera adhuc ⁊ lactēs vi
ri iuſti erudit̄ infantia. Pꝛimus apud
eos liber vocat̄ bꝛeſith: quē nos gene
ſim dicim⁹. Sc̄ds elleſmoth q̄ exodus
appellat̄. Terti⁹ vagecra.i. leuiticus.
Quart⁹ vagedaber: quē numeꝝ voca-
mus. Quint⁹ elleaddabarim: q̄ deute-
ronomiū ꝑnotatur. Hi ſūt q̄nqȝ libꝛi
moyſi: q̄s ꝓpe thoꝛath.i. legē appellāt
Sc̄dm ꝓphaꝝ oꝛdinē faciūt et icipiūt
ab ieſu filio naue: q̄ apd̄ illos ioſue bē
nun d̄r. Deinde ſubtexunt ſopthim.i.
iudicū libꝛū ⁊ i eundē cōpingūt Ruth Ruth.1.a
q̄ȝ in dieb⁹ iudicū facta ei⁹ narrat̄ hi-

ſtoꝛia. Tertiꝰ ſeq̄tur ſamuel: quē nos regnoꝝ pꝛimū ⁊ ſcd̄m dicimꝰ. Quartꝰ malachi.i.regū: q̇ tertio ⁊ q̄rto regnorū volumie ꝯtinet̄. Meliuſq3 multo ē malachi.i.regū. q̄3 malacoth.i.regnorū dicere. Nō eīm mltaꝝ gētiū deſcribit regna: ſ3 vniꝰ iſraelitici ppl̄i q̇ tribubus duodeci ꝯtinet̄. Quintꝰ ē eſaias. Sextus hieremias. Septimꝰ ezechiel. Octauꝰ liber duodeci ꝓpħaꝝ: q̇ apō illos vocat̄ thareaſra. Tertiꝰ oꝛdo: agiographa poſſidet. Et pmꝰ liber incipit ab iob. Scd̄s a dauid quē q̇nq3 īciſionibꝰ ⁊ vno pſalmoꝝ volumie cōphendūt. Tertiꝰ ē ſalomō: tres libꝛos hn̄s: ꝓūbia: q̄ illi ꝑabolas.i. maſloth appellāt. Quartꝰ eccleſiaſtē.i. coeleth. Quintus c cāticūcāticoꝝ: quē titulo ſyraſyrim ꝑnotāt. Sextꝰ ē daniel. Septimꝰ dabꝛeiamin.i. ꝟba dieꝝ qō ſignificātiꝰ chꝛonicon totiꝰ diuine hiſtoꝛie poſſumꝰ appellare: q̇ liber apō nos ꝑalipomenon pmꝰ ⁊ ſcd̄s inſcribit̄. Octauus eſdras q̇ ⁊ ipē ſilr̄ apō grecos et latinos: ⁊ duos libꝛos diuiſus. Nonꝰ heſter. Atq3 ita fiūt parit̄ veteris leg̃ libꝛi vigintiduo.i. moyſi q̇nq3: ⁊ ꝓpħarū octo agiographoꝝ nouē. Q̄3 q̄3 nōnulli ruth ⁊ cynoth inter agiographa ſcriptitēt ⁊ hos libꝛos ī ſuo putēt numero ſuppurādos: ac ꝑ h̄ eē pꝛiſce leg̃ libꝛos vigītiq̄ttuoꝛ: q̊s ſb̄ nūero vigītiq̄ttuoꝛ ſenioꝝ apocalypſis iohīs inducit adoꝛātes agnū et coꝛonas ſuas ꝓſtrat̃ vultibꝰ offerētes: ſtātibꝰ coꝛā q̄ttuoꝛ aialibꝰ oculat̃ añ ⁊ retro.i. ī p̄teritū ⁊ ī futuꝝ reſpiciētibꝰ ⁊ īdefeſſa voce clamātibꝰ. Scūs: ſcūs: ſcūs: dn̄s deus oīpotēs: q̇ erat ⁊ q̇ ē: ⁊ q̇ vēturꝰ ē. Hic ꝓlogꝰ ſcp̄turaꝝ q̄ſi galeatū pncipiū oībꝰ libꝛis q̊s ō hebꝛeo ꝟtimꝰ ī latinū ꝯuenire pōt: vt ſcire valeamꝰ q̇cq̇d ext̄ hos ē int̄ apocripha eē ponēdū. Igit̄ ſapiā q̄ vulgo ſalomōis īſcribit̄: et ieſu filij ſyrach liber. ⁊ iudith: et tobias: ⁊ paſtoꝛ nō ſūt ī canone. Machabeoꝝ pmū libꝛū hebꝛaicū reppi. Scd̄s grecꝰ ē: qō ex ipā phꝛaſin ꝓbari pōt. Que cū ita ſe habeāt: obſecro te lectoꝛ ne laboꝛē meū rephēſionē eſtimes antiq̄ꝝ. In tabnacl̄a dei offert vnuſq̄ſq3 qō pōt. Alij auꝝ ⁊ argētū ⁊ lapides p̄cioſos: alij byſſū ⁊ purpurā ⁊ coccū offerūt ⁊ hyacinthū. Nobiſcū bn̄ agit̄: ſi

Apo.4.c

obtulerimꝰ pelles et capꝛaꝝ pilos. Et tn̄ apl̄s ꝯtētibilioꝛa nr̄a mag̃ neceſſaria iudicat. Vn̄ ⁊ tota illa tabernaculi pulchꝛitudo ⁊ ꝑ ſingulas ſpēs eccleſie p̄ntis futureq3 diſtictio pellibꝰ tegit̄ ⁊ cilitijs: ardoꝛēq3 ſolis ⁊ iīuriā imbꝛiū ea q̄ viliora ſūt ꝓhibēt. Lege ḡ pmū ſamuel ⁊ malachi meū. Meū inquā meū. Quicq̇d eīm crebꝛiꝰ ꝟtēdo ⁊ emēdādo ſollicitiꝰ ⁊ didicimꝰ ⁊ tenemꝰ: nr̄m ē. Et cū ītellexer̃ qō antea neſciebas: vel īterp̄tē me eſtimato ſi gratꝰ es: vl̄ paraphꝛaſten: ſi īgratꝰ: q̄3 q̄3 mihi oīno cōſciꝰ nō ſim: mutaſſe me q̇ppiā ō hebꝛaica ꝟitate. Certe ſi īcredulꝰ es: lege grecos codices et latinos: ⁊ ꝯfer cum his opuſcul̄. Et vbicunq3 diſcrepare int̄ ſe vider̃: int̄roga quēlibet hebꝛeoꝝ: cui magis accōmodare debeas fidē. Et ſi nr̄a firmauerit: puto ꝙ eū nō eſtimes ꝯiectoꝛē vt in eodē loco mecū ſilr̄ diuinarit. S3 ⁊ vos famulas chꝛiſti rogo q̄ dn̄i diſcūbēt̃ p̄cioſiſſimo fidei myrrho vngitis caput: q̇ neq̄q̄3 ſaluatoꝛē q̄rit̃ ī ſepulchꝛo q̇bꝰ iā ad p̄rē3 chꝛiſtꝰ aſcēdit: vt ꝯ latrātes canes q̇ aduerſū me rabido oꝛe deſeuiēt: ⁊ circūeunt ciuitatē atq3 ī eo ſe doctos arbitrant̄: ſi alijs detrahāt oꝛonū vr̄aꝝ clypeos opponat̃. Ego ſciēs hūilitatē meā: illiꝰ ſemꝑ ſnie recoꝛdaboꝛ. Dixi cuſtodiā vias meas: vt nō delinquā ī ligua mea. Poſui oꝛi meo cuſtodiā: cum cōſiſteret pctōꝛ adūſū me. Obmutui et hūiliatꝰ ſū: ⁊ ſilui a bonis. Explicit ꝓlogus

I.Coꝝ.12.c

Pſ.38

Incipit liber ſamuelis pmꝰ. Capl̄m I

Uit vir vnus

A

de ramathaim ſophim ō mōte effraim: ⁊ nomen eiꝰ helchana: filius hieroboam filij heliu: filij thau: filij ſuph: effrateꝰ. Et habuit duas vxoꝛes: nomē vni anna: ⁊ nomē ſecūde fenēna. Fuerūtq3 fenēne filij: anne āt n̄ erāt liberi. Et aſcēdebat vir ille ō ciuitate ſua ſtatut̃ diebꝰ vt adoꝛaret et ſacrificaret dn̄o exercituū ī ſylo. Erāt āt ibi duo filij heli: ofni ⁊ phinees ſacerdotes dn̄i. Venit ḡ dies ⁊ imolauit helchana: deditq3 fenenne vxoꝛi ſue ⁊ cūct̃ filijs eiꝰ ⁊ filiabꝰ ꝑtes. Anne āt dedit ꝑtē vnā triſt̃: q2 annā diligebat. Dn̄s āt ꝯcluſerat vuluā eiꝰ. Af

fligebat ꝗ̃ eā emula eiꝰ: ⁊ vehemēter
augebat: intātū vt exprobraret ꝙ dñs
cōclusisset vuluā eiꝰ. Sicqꝫ faciebat ꝑ
singlos ānos cū redeūte tpe ascēderet
ad tēplū dñi: ⁊ sic ꝓuocabat eā. Porro
B illa flebat: ⁊ nō capiebat cibū. Dixit ergo
ei helchana vir suꝰ. Anna cur fles et
quare nō comedis: ⁊ quobrē affligit cor
tuū? Nūquid nō ego melior tibi sū ꝗ̃ de
cem filij. Surrexit aūt anna postꝗ̃ co
mederat ⁊ biberat i sylo. Et heli sacer
dote sedēte sup sellā an postes domus
dñi cū eēt anna amaro aīo: orauit ad
dñm flens largit: et votū vouit dicēs:
Dñe exercituū si respiciēs videris affli
ctionē famule tue: ⁊ recordatꝰ mei fue
ris: nec oblitꝰ ancille tue: dederisqꝫ ser
ue tue sexū virilē: dabo eū dño oībꝰ die
Judi.13.a bꝰ vite eiꝰ: ⁊ nouacula nō ascēdet sup
caput eiꝰ. Factū ē aūt cū illa multipli
caret ꝑces corā dño: vt heli obseruaret
os eiꝰ. Porro anna loquebat i corde suo
tm̄qꝫ labia eiꝰ mouebant: ⁊ vox penitꝰ
C nō audiebat. Estimauit ergo eam heli te
mulentā: dixitqꝫ ei: Usqꝫ quo ebria eris?
Digere paulisper vinū quo mades. Re
spōdēs anna: neqꝙ̄ inquit: Dñe mi. Nā
mulier infelix nimis ego sum: vinūqꝫ
⁊ omne qd̄ inebriare pōt nō bibi: sꝫ effu
di aīam meā in cōspectu dñi. Ne repu
tes ancillā tuā quasi vnā de filiabꝰ beli
al: qꝛ ex multitudie doloris ⁊ meroris
J.20.g mei locuta sum vsqꝫ i ꝑ̄sens. Tūc heli
ait ei: Uade in pace: ⁊ deꝰ isrl̄ det tibi
petitionē tuā quā rogasti eū. At illa
dixit: Utinā iueniat ancilla tua grām
in oculis tuis. Et abijt mulier in viā
suā: ⁊ comedit: vultusqꝫ illiꝰ nō sūt am
pliꝰ i diūsa mutati. Et surrexerūt ma
ne ⁊ adorauert corā dño: reuersiqꝫ sūt
⁊ venerūt i domū suā ramatha. Cogno
uit aūt helchana annā vxorē suā: ⁊ re
cordatꝰ ē eiꝰ dñs. Et factū ē post circu
lū dierū: cōcepit anna ⁊ peꝑit filiū: vo
cauitqꝫ nomen eiꝰ samuel: eo ꝙ a dño
postulasset eū. Ascēdit aūt vir eiꝰ helcha
na ⁊ oīs domꝰ eiꝰ vt imolaret dño ho
stiā solēnē ⁊ votū suū: ⁊ anna nō ascē
D dit. Dixit eñ viro suo: Nō vadā donec
ablactet infans: ⁊ ducā eū vt appareat
an cōspectū dñi: ⁊ maneat ibi iugiter.
Et ait ei helchana vir suꝰ: Fac qd̄ bo
nū tibi videt: et mane donec ablactes
eū: ꝑcorqꝫ vt ipleat dñs ṽbū suū. Mā

sit ergo mulier et lactauit filiū suū donec
amoueret eū a lacte. Et adduxit eū se
cū postꝗ̃ ablactauerat i vitulis tribꝰ
⁊ tribꝰ modijs farine: ⁊ amphora vini
⁊ adduxit eū ad domū dñi i sylo. Puer
aūt erat adhuc infantulꝰ. Et imolauert
vitulum ⁊ obtulerūt puerū heli. Et ait
anna: Obsecro mi dñe: viuit aīa tua.
Ego sū illa mlier que steti corā te hic: orās
dñm ꝓ puero isto. Oraui: ⁊ dedit mihi
dñs petitionē meā quā postulaui eū:
Jdcirco ⁊ ego cōmodaui eū dño: cūctis
diebꝰ quibꝰ fuerit accōmodatꝰ dño. Et
adorauerūt ibi dñm. Et orauit anna. ⁊
Exultauit cor meū i dño (ait. II B
⁊ exaltatū est cornu meū in deo
meo. Dilatatū ē cor meū super
inimicos meos: qꝛ letata sū i salutari
tuo. Nō ē sctūs vt ē dñs: neqꝫ eñ ē ali
us ext̄ te: ⁊ nō ē fortis sicut deꝰ noster.
Nolite multiplicare loqui sublimia glo
riātes. Recedant vetera de ore vr̄o: qꝛ
deus sciaꝝ dñs ē: ⁊ ipi ꝑparant cogi
tatiōes. Arcꝰ fortiū supatꝰ ē: ⁊ infirmi
accicti sūt robore. Saturati ꝑ̄us ꝓ pa
ne se locauerūt: ⁊ famelici saturati sūt
Donec sterilis peꝑit plurimos: ⁊ que mul
tos habebat filios infirmata est‖ Dñs Deu.32.f
mortificat ⁊ viuificat: deducit ad infe Tob.13.a
ros ⁊ reducit‖ Dñs pauperē facit: ⁊ di Sap.16.b
tat: hūiliat ⁊ subleuat. Suscitat ð pul B
uere egenū: ⁊ ð stercore eleuat paupem Ps.112
vt sedeat cū ꝑncipibꝰ: ⁊ soliū glīe tene
at. Dñi eñ sunt cardines tre: ⁊ posuit
sup eos orbē. Pedes sctōꝝ suoꝝ seruа
bit ⁊ impij i tenebris ꝯticescēt: qꝛ non
in fortitudine sua roborabit vir. Dñm
formidabūt adūsarij eiꝰ: ⁊ sup ipsos
in celis tonabit. Dñs iudicabit fines
tre: ⁊ dabit iperiū regi suo: ⁊ sublima
bit cornu christi sui Et abijt helchana
in ramatha i domū suā. Puer aūt erat
minister in conspectu dñi an faciē heli
sacerdotis. Porro filij heli: filij belial C
nesciētes dñm neqꝫ officiū sacerdotū
ad ꝓplm: sꝫ quicūqꝫ imolasset victimā
veniebat puer sacerdotis dū coqueret
carnes: ⁊ habebat fuscinulā tridētem
in manu sua: ⁊ mittebat eā i lebetē vl
i caldariā: aut i ollā siue i cacabū: ⁊ oē
qd̄ leuabat fuscinula: tollebat sacerdos
sibi. Sic faciebāt vniūso israeli venie
tiū i sylo Etiā anꝗ̃ adoleret adipē: ve
niebat puer sacerdotis ⁊ dicebat imo

lāti. Da mihi carnē vt coquā sacerdo-
ti. Nō eñ accipiā a te carnē coctā sed
crudā. Dicebatq; illi imolās. Incēdat
pmū iuxta morem hodie adeps ꝛ tolle
D tibi quātūcūq; desiderat aīa tua. Qui
rñdēs aiebat ei: Neq̄q̄. Nunc eñ dab
alioq̄n tollā vi. Erat ḡ peccatū puero
rū grande nimis corā dño: q2 detrahe-
bāt hoīes sacrificio dñi. Samuel aūt
mīstrabat añ faciē dñi puer accinctus
ephot lineo. Et tunicā paruā faciebat
ei mater sua quā afferebat statut⁊ die
bus ascēdens cū viro suo: vt imolaret
hostiā solēnē. Et bñdixit heli helcha-
ne ꝛ vxori ei⁹. Dixitq; ei: Reddat tibi
dñs semē de muliere hac p fenore qđ
cōmodasti dño. Et abierūt i locū suū.
Uisitauit ḡ dñs annā ꝛ ꝯcepit ꝛ pepit
tres filios ꝛ duas filias. Et magnifica
E tus ē puer samuel apud dñz. Heli aūt
erat senex valde: ꝛ audiuit oīa q̄ facie-
bāt filij sui vniūso isrl'i: ꝛ quō dormie
bāt cū mulierib⁹ q̄ obſuabāt ad ostiū
tabnaculi: ꝛ dixit eis: Quare facit⁊ res
huiuscemodi: q̄s ego audio: res pessi-
mas ab oī ppl'o? Nolite filij mi Nō eñ
ē bona fama: quā ego audio: vt trans-
Mat.12. gredi faciat⁊ ppl'm dñi. Si peccauerit
vir i virū: placari ei pōt de⁹. Si aūt in
deuz peccauerit vir q̄s orabit p eo? Et
nō audierūt vocem pr̄is sui: q2 voluit
Luc.2.g dñs occidere eos. Puer aūt samuel p-
ficiebat atq; crescebat: ꝛ placebat tam
deo q̄ hoīb⁹. Uenit aūt vir dei ad he-
li ꝛ ait ad eū. Hec dicit dñs: Nūq̄d nō
apte reuelat⁹ sum domui pr̄is tui cum
F esset i egypto in domo pharaonis? Et
elegi eū ex oīb⁹ tribub⁹ isrl' mihi in sa
cerdotē: vt ascēderet ad altare meū et
adoleret mihi incēsū: ꝛ portaret ephot
corā me: ꝛ dedi domui pr̄is tui oīa d' sa
crificijs filioꝝ isrl'. Quare calce abieci-
sti victimā meā ꝛ munera mea q̄ ꝑcepi
vt offerrēt i tēplo ꝛ mag⁊ honorasti fi
lios tuos q̄ me: vt comederet⁊ pmitias
oīs sacrificij isrl': ppl'i mei? Propterea
ait dñs de⁹ isrl'. Loquens locut⁹ sū: vt
dom⁹ tua ꝛ dom⁹ pr̄is tui mīstraret in
ꝯspectu meo vsq; i sempiternū. Nunc
3.Re.2.e aūt dicit dñs: Absit h' a me. Sz q̄cūq;
honorificauerit me glīficabo eū: q̄ aūt
cōtēnūt me erūt ignobiles. Ecce dies
veniūt ꝛ ꝑcidā brachiū tuū: ꝛ brachiū
dom⁹ pr̄is tui: vt nō sit senex in domo
tua. Et videb emulū tuū i tēplo i vni- G
uersis ꝓsperis isrl': ꝛ nō erit senex i do
mo tua oīb⁹ dieb⁹. Uerūtñ nō auferā
penit⁹ virū ex te ab altari meo: sz vt de
ficiāt oculi tui: ꝛ tabescat aīa tua ꝛ ps
magna dom⁹ tue moriet cū ad virilē
etatē peruenerit. Hoc āt erit tibi signū J.10.a
qđ vēturū est duob⁹ filijs tuis ofni et Esa.38.b
phinees. In die vno moriet ambo. Et J.4.c
suscitabo mihi sacerdotē fidelē q̄ iux
cor meū ꝛ aīaz meā faciet: et edificabo
ei domū fidelē: ꝛ ambulabit corā chri-
sto meo cūct⁊ dieb⁹. Futurū est aūt vt
q̄cūq; remāserit i domo tua: veniat vt
oret p eo: ꝛ offerat nūmū argenteū et
tortā panis: dicatq;: Dimitte me obse-
cro ad vnā ꝑtē sacerdotalē vt comedā
Uer aūt (buccellā panis. III A
P samuel mīstrabat dño corā he-
li: ꝛ sermo dñi erat ꝑciosus. In
dieb⁹ ill' nō erat visio manifesta. Factū J.4.c
ē ḡ in die quadā heli iacebat i lectulo
suo: ꝛ ocl'i ei⁹ caligauerāt: nec poterat
videre lucernā dei añq; extingueret.
Samuel āt dormiebat i tēplo dñi vbi
erat arca dei. Et vocauit dñs samuel.
Qui rñdēs ait: Ecce ego. Et cucurrit
ad heli et dixit. Ecce ego. Uocasti eñ
me. Qui dixit: Nō vocaui te fili. Reūte
re ꝛ dormi. Et abijt: ꝛ dormiuit. Et ad
iecit dñs rursū vocare samuel. Consur
gēsq; samuel abijt ad heli: ꝛ dixit: Ec-
ce ego q2 vocasti me. Qui rñdit. Nō vo
caui te fili mi. Reūtere et dormi. Por-
ro samuel necdū sciebat dñz: nec reue-
lat⁹ fuerat ei ꝟmo dñi. Et adiecit dñs
ꝛ vocauit adhuc samuel tertio. Qui cō B
surgēs abijt ad heli: ꝛ ait: Ecce ego: q2
vocasti me. Intellexit ḡ heli q2 dñs vo
caret puerum: et ait ad samuel: Uade
ꝛ dormi: et si deinceps vocauerit te: di
ces: Loquere dñe: q2 audit ꝟuus tuus.
Abijt ḡ samuel ꝛ dormiuit i loco suo.
Et venit dñs ꝛ stetit: ꝛ vocauit sic vo-
cauerat secūdo Samuel samuel Et ait
samuel: Loquere dñe: q2 audit ꝟu⁹ tu-
us. Et dixit dñs ad samuel. Ecce ego
facio verbū in isrl': qđ q̄cūq; audierit:
tinnient ambe aures ei⁹. In die illa su
scitabo aduersū heli oīa que locut⁹
sum sup domū eius. Incipiā ꝛ comple C
bo. Predixi eñ ei q? iudicatur⁹ essem
domū ei⁹ in eternuz ꝓpter iniq̄tatē: eo
q? nouerat idigne agere filios suos: et

nō corripuerit eos. Idcirco iuraui do-
mui heli ꝙ nō expiet̄ iniq̄tas dom⁹ ei⁹
victimis ⁊ muneribꝰ vſq; i et̄nū. Dor
miuit āt ſamuel vſq; mane: aperuitq;
oſtia dom⁹ dn̄i. Et ſamuel timebat in-
dicare viſionē heli. Uocauit ḡ heli ſa-
muelē: ⁊ dixit: Samuel fili mi. Qui rn̄
J.22.c. dēs ait: Preſto ſū. Et interrogauit eū.
Quis ē ſmo quē locut⁹ ē dn̄s ad te?
Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi
de⁹ ⁊ hec addat: ſi abſcōderis a me ſmo
nē ex oibꝰ verbis q̄ dicta ſūt tibi. Indi-
D cauit itaq; ei ſamuel vniūſos ſmōes:
⁊ n̄ abſcōdit ab eo. Et ille rn̄dit. Dn̄s ē
Qđ bonū ē i ocul' ſuis faciat. Creuit āt
ſamuel: ⁊ dn̄s erat cū eo: ⁊ n̄ cecidit ex
oibꝰ verbis ei⁹ i t̄rā. Et cognouit vniū-
ſus iſrl' a dan vſq; berſabee: ꝙ fidel' ſa
muel ꝓpha eēt dn̄i. Et addidit dn̄s vt
appareret i ſylo: qm̄ reuelat⁹ fuerat do
min⁹ ſamueli in ſylo iux̄ v̄bū dn̄i. Et
euenit ſmo ſamuel' vniūſo iſraeli.

A Et factū ē i diebꝰ ill': cō- IIII
uenerunt philiſtījm in pugnā.
Egreſſus ē naq; iſrl' obuiā phi
liſtījm i p̄liū: ⁊ caſtrametat⁹ ē iux̄ lapi
dē adiutorij. Porro philiſtījm venerūt
i affec: ⁊ iſtruxerūt aciē ꝯ iſrl'. Inito āt
certamie terga v̄tit iſrl' philiſteis. Et
ceſa ſūt i illo certamie paſſim p agros
q̄ſi q̄ttuor milia viroꝝ. Et reūſus eſt
ppl's ad caſtra. Dixerūtq; maiores na-
tu d̄ iſrl': Quare pcuſſit nos dn̄s hodie
corā philiſtījm? Afferam⁹ ad nos d̄ ſy
lo arcā federis dn̄i. ⁊ veniat i mediū nr̄i
vt ſaluet nos d̄ manu inimicoꝝ nr̄oꝝ
Miſit ḡ ppl's i ſylo ⁊ tulerūt ide arcā fe-
deris dn̄i exercituū ſedētis ſup cherubin
B Erātq; duo filij heli cū arca federis dn̄i
ofni ⁊ phinees. Cūq; veniſſet arca fede
ris dn̄i i caſtra: vociferat⁹ ē ois iſrl' cla
more grādi ⁊ pſonuit t̄ra. Et audierūt
philiſtījm vocē clamoris: dixerūtq;: Que
nā ē hec vox clamoris magni i caſtris
hebreoꝝ? Et cognouerūt ꝙ arca dn̄i ve
niſſet i caſtra. Timuerūtq; philiſtījm di
cētes: Uenit de⁹ i caſtra. Et igemuerūt
dicētes: Ue nobis. Nō em̄ fuit tāta exul
tatio heri ⁊ nudiuſtertius. Ue nobis.
Quis nos ſaluabit d̄ manu deoꝝ ſub
limiū iſtoꝝ? Hi ſūt dij: q̄ pcuſſerūt egy-
ptū oi plaga i deſerto. Cōfortamini et
eſtote viri philiſtījm: ne ſuiatis hebreis
ſic ⁊ illi ſuierūt nobis. Cōfortamini ⁊ bel

late. Pugnauerūt ḡ philiſtījm: ⁊ ceſus
ē iſrl' ⁊ fugit vn⁹q̄ſq; i tabnaculū ſuū.
Et facta ē plaga magna nimis: ⁊ ceci-
derūt d̄ iſrl' trigita milia peditū: ⁊ arca
dei capta ē. Duo q̄z filij heli mortui ſūt C
ofni ⁊ phinees. ‖ Currēs āt vir d̄ beni 2.Re.1.a
amin ex acie venit i ſylo i die illa: ſciſ
ſa veſte ⁊ cōſpſus puluere caput. Cū-
q; ille veniſſet: heli ſedebat ſup ſellā ꝯ
viā expectās. Erat āt cor ei⁹ pauēs ꝓ
arca dn̄i. Uir āt ille poſtq; igreſſus eſt
nūciauit vrbi ⁊ vlulauit ois ciuitas.
Et audiuit heli ſonitū clamoris: dixit
q;. Quis ē h̄ ſonit⁹ tumult⁹ hui⁹? At
ille feſtinauit ⁊ venit: ⁊ nūciauit heli.
Heli āt erat nonogita ⁊ octo ānoꝝ: et 3.3.a
oculi ei⁹ caligauerāt ⁊ videre nō pote
rat. Et dixit ad heli: Ego ſū q̄ veni de
p̄lio: ⁊ ego q̄ de acie fugi hodie: Cui il
le ait. Quid actū ē fili mi? Rn̄dēs āt il
le q̄ nūciabat: fugit in q̄t iſrl' corā phi-
liſtījm ⁊ ruina magna facta ē in ppl'o.
Inſup ⁊ duo filij tui mortui ſūt ofni ⁊ 3.2.g
phinees. ⁊ arca dei capta ē. Cūq; ille
noiaſſet arcā dei: cecidit d̄ ſella retror-
ſū iux̄ oſtiū: ⁊ fract⁹ ceruicibꝰ mortu⁹ ē.
Senex em̄ erat vir ⁊ grādeu⁹: ⁊ ipē iu D
dicauit iſrl' q̄dragita ānis. Nur⁹ āt ei⁹
vxor phinees: p̄gnās erat vicinaq; par
tui. Et audito nūcio ꝙ capta eēt arca
dei: ⁊ mortu⁹ eēt ſocer ſu⁹ ⁊ vir ſu⁹: in
curuauit ſe ⁊ pepit. Irruerāt ei i eā do
lores ſubiti. In ipō āt momēto mortis
ei⁹ dixerūt ei q̄ ſtabāt circa eā: Ne ti-
meas: q2 filiū pepiſti. Que n̄ rn̄dit eis
neq; aiaduertit. Et vocauit pueꝝ ica-
both dicēs. Trāſlata ē glīa dn̄i d̄ iſrl':
q2 capta ē arca dei. Et p ſocero ſuo et
p viro ſuo ait. Trāſlata ē glīa ab iſrl'
eo ꝙ capta eēt arca dei. V
P Hiliſtījm āt tulerūt arcā dei: et A
aſportauerūt eā a lapide adiu-
torij i azotū. Tulerūtq; philiſtījm ar-
cā dei: ⁊ itulerūt eā i tēplū dagō: ⁊ ſta-
tuerūt eā iux̄ dagō. Cūq; ſurrexiſſent
diluculo azotij altera die: ecce dagon
iacebat ꝓn⁹ i t̄rā añ arcā dn̄i. Et tule
rūt dagon: ⁊ reſtituerūt eū i locū ſuū.
Rurſūq; mane die altera ꝯſurgētes in
uenerūt dagō iacentē ſup faciē ſuā in
t̄ra corā arca dn̄i. Caput āt dagō ⁊ due
palme manuū ei⁹ abſciſe erāt ſup limē
Porro dagō ſol⁹ trūc⁹ remāſerat i lo-
co ſuo. Propt̄ hāc cām nō calcāt ſacer B

Dotes dagon: ⁊ oēs q̄ ingrediūt̄ tēplū
eiꝰ sup̱ limē dagō i azoto vsq̄ i hodier
nū diē. Aggrauata ē āt manꝰ dn̄i sup̱
azotos: ⁊ demolitꝰ ē eos. Et ꝑcussit in
Ps.77. secretiori ꝑte natiū azotū ⁊ fines eiꝰ.
Et ebullierūt ville ⁊ agri i medio regio
nis illiꝰ: ⁊ nati sūt mures: ⁊ facta ē cō-
fusio mortꝭ magne i ciuitate. Uidētes
aūt viri azotij huiuscemōi plagā dixe
C erūt. Nō maneat arca dei isrl̄ apd̄ nos
qm̄ dura ē manꝰ eiꝰ sup̱ nos ⁊ sup̱ da
gon deū nr̄m. Et mittētes ꝯgregauerūt
oēs satrapas philistioꝝ ad se: ⁊ dixerūt
J.6.a Quid faciemꝰ de arca dei isrl̄? Rn̄derūt
q̄ gethei. Circūducat̄ arca dei isrl̄. Et
circūduxerūt arcā dei isrl̄. Illis āt cir-
cūducētibꝰ eā fiebat manꝰ dn̄i dei ꝑ
singulas ciuitates interfectiones ma
gne nimis: ⁊ ꝑcutiebat viros vniuscu
iusq̄ vrbis a ꝑuo vsq̄ ad maiorē: ⁊ cō
putrescebāt ꝓminentes extales eoꝝ.
D Inierūtq̄ gethei cōsiliū: ⁊ fecerūt sibi
sedes pelliceas. Miserūt ergo arcā dn̄i in
acharō. Cūq̄ venisset arca dn̄i i acha-
ron: exclamauerūt accharonite dicen-
tes. Adduxerūt ad nos arcā dei isrl̄ vt
interficiat nos ⁊ ꝑp̄lm nr̄m. Miserūt
itaq̄ ⁊ ꝯgregauerūt oēs satrapas phi-
listinorū. Qui dixerūt: Dimitte arcā dei
isrl̄: ⁊ reūtat̄ i locū suū: vt n̄ iterficiat
nos cū ꝑp̄lo nr̄o. Fiebat eī pauor mor-
tis i singulꝭ vrbibꝰ: ⁊ grauissima valde
manꝰ dn̄i dei. Uiri q̄z q̄ mortui nō fue
rāt ꝑcutiebāt̄ in secretiori ꝑte natiū: ⁊
ascēdebat vlulatꝰ vniꝰcuiꝰq̄ ciuitatꝭ
B Uit ergo arca dn̄i i re (i celū. VI
F gione philistinoꝝ septē mēsibꝰ
Et post hec vocauerūt philistijm
I.5.c sacerdotes ⁊ diuinos dicētes: Quid fa
ciemꝰ d̄ arca dei? Indicate nob̄ quō re
mittemꝰ eā i locū suū. Qui dixerūt: Si
remittitꝭ arcā dei isrl̄: nolite dimittere
eā vacuā: sz qd̄ debetꝭ ei reddite ꝓ pec
cato: ⁊ tūc curabimini: ⁊ scietꝭ q̄re n̄ re
cedat manꝰ a vob̄. Qui dixerūt: Quid ē
qd̄ ꝓ delicto reddere debeamꝰ ei? Rn̄-
derūtq̄ illi. Iuxta nūerū ꝓuinciarū phi
listinoꝝ q̄nq̄ anos aureos facietꝭ: et
q̄nq̄ mures aureos: q̄r plaga vna fuit
oībꝰ vob̄ ⁊ satrapis vr̄is. Facietisq̄ si
militudines anoꝝ vestroꝝ: ⁊ similitu-
dines muriū q̄ demoliti sūt trā: ⁊ da-
bitꝭ deo isrl̄ gl̄iam: si forte releuet ma-
nū suā a vob̄ ⁊ a dijs vr̄is ⁊ a tra vr̄a
Quare grauatꝭ corda vr̄a: sicut aggra- B
uauit egyptꝰ ⁊ pharao cor suū? Nōne Exo.12.c
postq̄ ꝑcussus ē: tūc dimisit eos: ⁊ abi
erūt? Nūc ergo arripite ⁊ facite plaustrū
nouū vnū: ⁊ duas vaccas fetas q̄bꝰ n̄
ē impositū iugū iūgite i plaustro: ⁊ re
cludite vitulos earū domi. Tolletisq̄
arcā dn̄i: ⁊ ponetꝭ i plaustro: ⁊ vasa au
rea q̄ exoluistis ei ꝓ delicto ponetꝭ in
capsellā ad latꝰ eius: ⁊ dimittite eā vt
vadat: ⁊ aspicietꝭ. Et siq̄dē ꝑ viā fini-
um suoꝝ ascēderit ꝯ bethsames ip̄e fe
cit nob̄ h̄ malū grāde: Sin aūt mime
sciemꝰ q̄r neq̄q̄ manꝰ eiꝰ tetigit nos:
sz casu accidit. Fecerūt ergo illi h̄ mō: et
tollētes duas vaccas q̄ lactabat vitu-
los iūxerūt ad plaustrū: vitulosq̄ eaꝝ C
cōcluserūt domi. Et posuerūt arcā dei
sup̱ plaustrū ⁊ capsellā q̄ habebat mu
res aureos ⁊ silitudinē anoꝝ. Ibāt āt
in directū vacce ꝑ viā q̄ ducit bethsa-
mes: ⁊ itinere vno gradiebāt̄ ꝑgentes
⁊ mugientes: ⁊ nō declinabāt neq̄ ad
dextrā neq̄ ad sinistrā. Sed ⁊ satrape
philistijm sequebāt̄ vsq̄ ad terminos
bethsames. Porro bethsamite mete-
bāt triticū i valle. Et eleuātes oculos
viderūt arcā: ⁊ gauisi sūt cū vidissent
Et plaustrū venit i agrū iosue bethsa
mite. ⁊ stetit ibi. Erat āt ibi lapis ma-
gnꝰ. Et cōciderūt ligna plaustri: vaccas
q̄ iposuerūt sup̱ ea holocaustū dn̄o. Le
uite āt deposuerūt arcā dei: ⁊ capsellā
q̄ erāt iuxta eā i q̄ erāt vasa aurea: ⁊ po-
suerūt sup̱ lapidē grādē. Uiri āt beth
samite obtulerūt holocausta: ⁊ imola-
uerūt victimas i die illa dn̄o. Et q̄nq̄ D
satrape philistinoꝝ viderūt ⁊ reūsi sunt
i accharō i die illa. Hi sūt āt ani aurei
q̄s reddiderūt philistijm ꝓ delicto do-
mino. Azotꝰ vnū: gaza vnū: aschalon
vnū: geth vnū: accharon vnū: ⁊ mures
aureos scd̄m nūmeꝝ vrbiū philistijm
q̄nq̄ ꝓuinciaꝝ: ab vrbe murata vsq̄
ad villam que erat absq̄ muro: ⁊ vsq̄
athabel magnū sup̱ quē posuerūt arcā
dn̄i q̄ erat vsq̄ i illa die in agro iosue
bethsamitꝭ. Percussit aūt dn̄s d̄ viris
bethsamitibꝰ: eo q̄ vidissēt arcā dn̄i: ⁊
ꝑcussit d̄ ꝑp̄lo septuaginta viros ⁊ q̄n-
q̄ginta milia plebis. Luxitq̄ ꝑp̄lus: eo
q̄ dn̄s ꝑcussisset plebē plaga magna.
Et dixerūt viri bethsamite: Quis pote
rit stare i ꝯspectu dn̄i dei sancti huiꝰ

Et ad quē ascēdet a nobꝭ? Miserūtqꝫ
nūcius ad hītatores cariathiari dicen
tes: Reduxerūt philistijm arcā dñi: descē
dite ⁊ reducite eā ad vos. VII
v Venerūt ergo viri cariathari ⁊ redux
A erūt arcā dñi: ⁊ itulerūt eā ī domū
aminadab i gabaa. et eleazar āt filiū
eius scificauerūt: vt custodiret arcā dñi.
Et factū ē: ex q̄ die māsit arca dñi i ca
riathari: mltiplicati sūt dies. Erat ꝗp
pe iā ann⁹ vicesim⁹. Et reqeuit oīs do
m⁹ isrl̄ post dñm. Ait āt samuel ad vni
.24.c uersā domū isrl̄ dicēs: Si i toto corde
vro reūtimini ad dñm: Auferte deos
alienos d̄ medio vrī: baali ⁊ astaroth:
⁊ p̄parate corda vrā dño: ⁊ ſuite ei so
B li: ⁊ eruet vos d̄ manu philistijm. Ab
stulerūt ergo filij isrl̄ baali ⁊ astaroth: et
ſuierūt dño soli. Dixit āt samul: Cōgre
gate vniūsū isrl̄ i masphat vt orē ꝓ vo
bis dñm. Et ꝯuenerūt i masphat. H̄ au
serūtqꝫ aquā ⁊ effuderūt ī ꝯspectu dñi
⁊ ieiunauerūt i die illa atqꝫ dixerūt: Ti
bi peccauim⁹ dñe. Judicauitqꝫ samuel
filios isrl̄ i masphat. Et audierūt phili
stijm ꝙ ꝯgregati eēnt filij isrl̄ in mas
phat: ⁊ ascēderūt satrape philistinoꝝ
ad isrl̄. Qd̄ cū audissēt filij isrl̄: timue
rūt a facie philistioꝝ. Dixerūtqꝫ ad sa
muelē: Ne cesses ꝓ nob clamare ad do
minū deū nrm vt saluet nos d̄ manu
C philistinoꝝ. Tulit āt samuel agnū la
ctātē vnū: ⁊ obtulit illū holocaustū i
tegrū dño. Et clamauit samuel ad dñz
ꝓ isrl̄ ⁊ exaudiuit eū dñs. Factū est āt
cū samuel offerret holocaustū philiste
.46.d os inire p̄liū ꝯ isrl̄. Intonuit aūt dñs
fragore magno i die illa suꝑ philistijm
⁊ exterruit eos ⁊ cesi sunt a filijs isrl̄.
Egressiqꝫ filij isrl̄ de masphat ꝑsecuti
sūt philisteos: ⁊ ꝑcusserūt eos vsqꝫ ad
locū q̇ erat suꝑ bethchar. Tulit āt sa
muel lapidē vnū: ⁊ posuit eū iter mas
phat ⁊ iter sen: ⁊ vocauit nomē loci il
li⁹: lapis adiutoriꝫ. Dixitqꝫ. Huc vsqꝫ
D auxiliat⁹ ē nob dñs. Et humiliati sūt
philistijm: nec apposuerūt vltra vt veni
rēt i t̄minos isrl̄. Facta ē itaqꝫ man⁹
dñi suꝑ philisteos cūctꝭ dieb⁹ samuelꝭ:
⁊ reddite sunt vrbes q̄s tulerāt phili
stijm ab isrl̄ israeli: ab accharon vsqꝫ
geth ⁊ t̄mios suos. Liberauitqꝫ isrl̄ d̄
manu philistinoꝝ: Eratqꝫ pax iter isrl̄
⁊ ammoreū. Judicabat qꝫ samuel isrl̄
cūctꝭ dieb⁹ vite sue: ⁊ ibat ꝑ singulos
ānos circuiēs bethel: ⁊ galgal: ⁊ mas
phat ⁊ iudicabat israelē i supradictis
locꝭ. Reūtebaturqꝫ in ramatha: Ibi eni
erat dom⁹ ei⁹: ⁊ ibi iudicabat israelē.
Edificauit etiā ibi altare dño. VIII
Factū ē āt cū senuisset samuel: A
f posuit filios suos iudices i isrl̄
Fuitqꝫ nomē filij ei⁹ p̄mogeni
ti iohel: ⁊ nomē secūdi abia: iudicū in
bersabee. Et n̄ ābulauerūt filij illi⁹ in
vijs ei⁹: sꝫ declinauerūt post auariciā:
acceperūtqꝫ mūera: ⁊ ꝑuerterūt iudiciū
Cōgregati ergo vniuersi maiores natu is
rael: venerūt ad samuelē in ramatha:
dixerūtqꝫ ei: Ecce tu senuisti: ⁊ filij tui
nō ābulabāt i vijs tuis. ‖ Cōstitue nob Osee.13.c
regē: vt iudicet nos: sicut ⁊ vniūse ha Act.13.c
bēt natiōes. Displicuitqꝫ ſmo i oculꝭ B
samuelis: eo ꝙ dixissent: da nob regē
vt iudicet nos. Et orauit samuel ad do
minū. Dixit āt dñs ad samuelē: Audi
vocē ppl̄i i oib⁹ q̄ loquūt̄ tibi. Nō eni
te abiecerunt sꝫ me: ne regnē suꝑ eos.
Juxta oia opa sua q̄ fecerūt a die qua
eduxi eos d̄ egypto vsqꝫ ad diē hanc:
sicut dereliq̄rūt me ⁊ ſuierūt dijs alie
nis: sic faciūt etiā tibi. Nūc ergo vocē eo
rū audi. Verūtn̄ cōtestare eos: et p̄dic
eis ius regꝭ q̇ regnatur⁹ ē suꝑ eos. Dix
itjitaqꝫ samuel oia verba dñi ad pplm
qui petierat ad se regē: ⁊ ait: Hoc erit C
ius regis q̇ īperatur⁹ ē vob. Filios ve
stros tollet ⁊ ponet ī currib⁹ suis: faci
etqꝫ sibi eq̄tes ⁊ p̄cursores q̄drigaruꝫ
suaꝝ: ⁊ cōstituet sibi tribunos ⁊ cētu
riōes: ⁊ aratores agroꝝ suoꝝ: ⁊ messo
res segetū: ⁊ fabros armoꝝ et curruū
suoꝝ. Filias qꝫ vrās faciet sibi vnguē
tarias ⁊ focarias ⁊ pāificas. Agros qꝫ
vros ⁊ vineas ⁊ olineta optia tollet: ⁊
dabit ſuis suis. Sꝫ ⁊ segetes vras ⁊ vi
neaꝝ reddit⁹ addeciabit: vt det eunu
chis ⁊ famulꝭ suis. Seruos ēt vros ⁊ an
cillas ⁊ iuuenes optios ⁊ asinos aufe
ret. ⁊ ponet īope suo. Greges qꝫ vros
addeciabit: vosqꝫ eritꝭ ⁊ ſui. Et clama D
bitꝭ i die illa a facie regꝭ vrī quē elegi
stꝭ vob: ⁊ n̄ exaudiet vos dñs ī die illa
Noluit āt ppl̄s audire vocē samuelꝭ: sꝫ
dixerūt. Neq̄q̄. Rex eni erit suꝑ nos: ⁊ j.10.c
erim⁹ nos qꝫ sic oēs gētes: ⁊ iudicabit
nos rex nr̄: ⁊ egrediet̄ ante nos: ⁊ pu
gnabit bella nrā ꝓ nobis. Et audiuit

samuel oĩa v̄ba p̄pl̄i: ⁊ locutꝰ ē ea i au
ribꝰ dn̄i. Dixit āt dn̄s ad samuelē. Au
di vocē eoꝝ: ⁊ ɔstitue sup̱ eos regē. Et
ait samuel ad viros isrl̄. Uadat vnus-
A T Erat (q̄sq; i ciuitatē suā. IX
2. Pa. 8. c. e vir d̄ beniamin noīe cis filius
1. 14. B abiel: filij seor: filij bechor: filij
sareth: filij aphia: filij viri gemini for-
tis robore. Et erat ei filiꝰ vocabulo saul
electꝰ ⁊ bonꝰ: ⁊ nō erat vir de filijs is-
1. 10. d rael melior illo. Ab hūero ⁊ sursū emi
nebat sup̱ oēm p̄pl̄m. Perierant autē
asine cis patris saul. Et dixit cis ad
saul filiū suū: Tolle tecū vnū d̄ pueris
⁊ cōsurgēs vade q̄re asinas. Qui cū trā
sissent p̱ mōtē effraī ⁊ p̱ t̄rā salisa ⁊ nō
iuenissent: trāsierūt etiā p̱ t̄rā salim: ⁊
n̄ erāt: sȝ ⁊ p̱ t̄rā gemini: ⁊ minime rep
perer̄t. Cū āt venissēt i t̄rā suph: dixit
saul ad pueꝝ q̄ erat cū eo: Ueni ⁊ reū-
tamur: ne forte dimiserit pr̄ meꝰ asinas
⁊ sollicitꝰ sit ꝑ nob̄. Qui ait ei: Ecce
vir dei ē i ciuitate hac: vir nobil̄: oē qđ
loq̄t̄ sine ābiguitate venit. Nūc ḡ ea-
mꝰ illuc: si forte idicet nob̄ de via nr̄a
B ꝑpt̄ quā venimꝰ. Dixitq; saul ad pue-
rū suū: Ecce ibimꝰ: q̄d feremꝰ ad virū
dei? Panis defecit in sitarcijs nr̄is: et
sportulā nō habemꝰ vt demus hoi dei
nec q̄cq; aliud. Rursū puer rn̄dit sauli
⁊ ait. Ecce inuēta ē in manu mea q̄rta
p̱s stater̄ argēti demꝰ hoi dei: vt indi
cet nob̄ viā nr̄az. Olim i isrl̄ sic loq̄bat̄
vnusq̄sq; vadēs cōsulere deū. Uenite ⁊
eamꝰ ad vidētē. Qui ei p̄pha dicit̄ ho
1. Reg. 2. f. et die vocabat̄ olim vidēs. Et dixit saul
18. d ad pueꝝ suū: Optimꝰ s̄mo tuꝰ. Ueni
eamꝰ. Et ierūt i ciuitatē i qua erat vir
dei. Cūq; ascēderēt cliuiū ciuitat̄: in
uenerūt puellas egredietes ad haurie
dā aquā: ⁊ dixerūt eis: Nū h̄ ē vidēs?
Que rn̄dētes dixerūt illis: Hic ē: Ecce
an̄ te. Festina nūc. Hodie ei venit i ci-
uitatē: q̄r sacrificiū ē hodie p̄pl̄i i excel
so. Ingredietes vrbē statim iuenietis
eū: an̄q; ascēdat excelsū ad vescendū.
Neq; ei cōmessurꝰ ē p̄pl̄s donec ille ve-
niat: q̄r ip̄e bn̄dicet hostie: ⁊ deiceps
comedēt q̄ vocati sūt. Nūc ḡ cōscēdite
C q̄r hodie repiet̄ eū. Et āscēderūt i ciui
tatē. Cūq; ābularēt i medio vrb̄: appa
ruit samuel egrediēs obuiā eis: vt as-
cēderet i excelsū. Dn̄s aūt reuelauerat
auriculā samuel̄ an̄ vnā diē q̄ veniret
saul dicēs: Hac ip̄a hora q̄ nūc ē: crasₓ
mittā virū ad te d̄ t̄ra beniamin: ⁊ vn-
ges eū ducē sup̱ p̄pl̄m meū isrl̄. Et sal-
uabit p̄pl̄m meū d̄ manu philistinoꝝ:
q̄r respexi p̄pl̄m meū. Uenit ei clamor
eoꝝ ad me. Cūq; aspexisset samuel sau
lē dn̄s dixit ei: Ecce vir quē dixerā ti-
bi. Iste dn̄abit̄ p̄pl̄o meo. Accessit aūt
saul ad samuelē in medio porte: ⁊ ait:
Indica oro mihi: vbi ē domꝰ vidēt̄.
Et rn̄dit samuel sauli dicēs: Ego sum
vidēs. Ascēde an̄ me i excelsū vt come
das mecū hodie: ⁊ dimittā te mane: et
oīa q̄ st̄ i corde tuo indicabo tibi. Et d̄
asinis q̄s nudiustertiꝰ p̱didisti ne sol-
licitꝰ sis: q̄r iuēte sūt. Et cuiꝰ erūt opti
ma q̄q; isrl̄? Nōne tibi ⁊ oī domui pa-
tris tui? Rn̄dēs āt saul ait: Nūq̄d nō
filiꝰ gemini ego sū d̄ minima tribu isrl̄: ⁊
cognatio mea nouissima iter oēs famili
as de tribu beniamin? Quare ḡ locutꝰ D
es mihi s̄monē istū? Assumēs itaq; sa
muel saulē ⁊ pueꝝ eiꝰ: itroduxit eos i
tricliniū: ⁊ dedit eis locū i capite eoꝝ
q̄ fuerāt iuitati. Erāt ei q̄si trigīta vi-
ri. Dixitq; samuel coco: Da p̱tem quā
dedi tibi: ⁊ p̄cepi vt reponeres seorsū
apud te. Leuauit āt cocꝰ armū: ⁊ posu-
it an̄ saul. Dixitq; samuel: Ecce qđ re-
māsit pone an̄ te ⁊ comede: q̄r d̄ indu-
stria s̄uatū ē tibi qn̄ p̄pl̄m vocaui. Et
comedit saul cū samuele i die illa. Et
descēderūt d̄ excelso i oppidū ⁊ locutꝰ
ē cū saule i solario: strauitq; saul i so-
lario ⁊ dormiuit. Cūq; mane surrexis-
sent ⁊ iā dies lucesceret: vocauit samu
el saulē i solario dicens: Surge vt di-
mittā te. Et surrexit saul. Egressi sunt
ambo: ip̄e videlȝ ⁊ samuel. Cūq; descē
derēt i extrema p̱te ciuitat̄: samuel di
xit ad saul: Dic puero vt an̄cedat nos
⁊ trāseat. Tu āt subsiste paulisp̱ vt in-
Ulit aūt (dicē tibi v̄bū dn̄i. X A
t samuel lēticl̄az olei ⁊ effudit su 1. 16. c
p̱ caput eiꝰ: ⁊ deosculatꝰ ē eū ⁊
ait: Ecce vnxit te dn̄s sup̱ hr̄ditatē suā
p̄ncipē ⁊ liberab̄ p̄pl̄m suū de manibꝰ
inimicoꝝ eiꝰ q̄ i circuitu eiꝰ sūt. Et h̄ 3. 2. g.
tibi signū: q̄r vnxit te dn̄s i p̄ncipē. Cū
q; abier̄ hodie a me: iuenies duos vi
ros iux̄ sepulchꝝ rachel i finibꝰ beni-
amin i meridie: dicētq; tibi: Inuente
sūt asine ad q̄s ieras q̄rēdas: ⁊ inter-
missis pr̄ tuꝰ asinis sollicitꝰ ē ꝑ vob̄:

ꝛ dicit: Quid faciā d̄ filio meo? Cum\-q̄
abier͛ inde: ꝛ vltra trāsier͛ ꝛ vener͛ ad
ad quercū thabor: īuenient te tres viri
ascēdētes ad deū ī bethel: vnꝰ portās
tres hedos: ꝛ aliꝰ tres tortas panis: et
aliꝰ portās lagenā vini. Cū\-q̄ te saluta
uerit dabūt tibi duos panes: ꝛ accipi-
es de manu eoꝝ. Post hec venies ī col
B lē dn̄i: vbi ē statio philistinoꝝ. Et cū ī
gressus fueris ibi vrbē: obuiū habebꝭ
gregē ꝓphetaꝝ descēdētiū de excelso:
ꝛ añ eos psalteriū ꝛ tympanū ꝛ tibiā ꝛ
citharā: ipos\-q̄ ꝓphetātes: Et insiliet ī
te spūs dn̄i: ꝛ ꝓphetabꝭ cū eis: ꝛ muta-
ber͛ in virū aliū. Qn̄ ḡ euenerit signa
hec oīa tibi: fac q̄cū\-q̄ īuenerit manus
tua: q2 dn̄s tecū ē. Et descēdes añ me ī
galgala. Ego q̄ppe descēdā ad te vt of-
feras oblationē. ꝛ īmoles victimas pa
J.13.b cificas. Septē diebꝰ expectabꝭ donec ve
niā ad te: ꝛ ostēdā tibi q̄ facias. Itaq̄
cū auertisset humerū suū vt abiret a sa-
muele imutauit ei deꝰ cor aliud: ꝛ ve-
nerūt signa oīa hec ī die illa. Venerūt
q̄ ad p̄dictū collē: ꝛ ecce cuneꝰ ꝓpheta
rū obuiꝰ ei. Et īsiluit sup eū spūs dn̄i
J.11.b ꝛ ꝓphauit ī medio eoꝝ. Vidētes āt oēs
q̄ nouerāt eū heri ꝛ nudiustertiꝰ q̄ eēt
cū ꝓphet͛ ꝛ ꝓpharet: dixerūt ad inuicē
C Que nā res accidit filio cis? Nū ꝛ saul
J.19.a inter ꝓphas? R̄ndit\-q̄ aliꝰ ad alterū di-
cēs: Et cis p̄r eiꝰ? Propterea v̄sū ē ī ꝓu
biū. Nū ꝛ saul inter ꝓphas? Cessauit āt
ꝓphare: ꝛ venit ad excelsū. Dixit\-q̄ pa-
truꝰ saul ad eū ꝛ ad pueꝝ eiꝰ. q̄ abist͛
Qui r̄ndr̄t: Querere asinas: Quas cū
n̄ repperissemꝰ: venimꝰ ad samuelē: Et
dixit ei patruꝰ suꝰ. Indica mihi q̄d di
xerit tibi samuel. Et ait saul ad patru
um suū. Indicauit nobꝭ: q2 inuēte eēnt
asine. De s̄mōe āt regni nō īdicauit ei
quē locutꝰ fuerat ei samuel. Et cōuoca
uit samuel ꝓplm ad dn̄m ī masphat: et
ait ad filios isrl̄. Hec dicit dn̄s deꝰ isrl̄
Ego eduxi isrl̄ d̄ egypto: ꝛ erui vas de
manu egyptioꝝ ꝛ de manu oīm regū
q̄ affligebāt vos. Vos āt hodie ꝓiecist͛
dn̄m deū v̄rm: q̄ solꝰ saluauit vos de
.S.d.et vniuersis malꝭ ꝛ tribulationibꝰ v̄ris ꝛ
J.12.c dixist͛. Nequaq̄. s3 regē ꝯstitue sup nos
Nūc ḡ state corā dn̄o ꝑ tribꝰ v̄ras ꝛ ꝑ
familias. Et applicuit samuel oēs tribꝰ
isrl̄: ꝛ cecidit sors sup tribū beniamin.
Et applicuit tribū beniamī ꝛ cognati

ones eiꝰ: ꝛ cecidit sup cognationē me
thri: ꝛ peruenit vs\-q̄ ad saul filium cis.
Quesierūt ḡ eū: ꝛ n̄ ē īuētꝰ illic. Et cō- D
suluerūt post hec dn̄m vtrū nā ventur͛
eēt illuc. R̄ndit\-q̄ dn̄s. Ecce abscōditꝰ
ē domi. Cucurrerūt ita\-q̄ ꝛ tulerūt eū ī S.9.a
de: stetit\-q̄ in medio ꝓpli et altior fuit
vniūso ꝓplo ab humero ꝛ sursū. Et ait sa
muel ad oēm ꝓplm. Certe videt͛ quē
elegit dn̄s: q̄m nō sit similis illi ī oī ꝓplo
Et clamauit oīs ꝓpls et ait. Viuat rex
Locutꝰ ē aūt samuel ad ꝓplm legē re-
gni: ꝛ scripsit ī libro ꝛ reposuit corā do
mino. Et dimisit samuel oēm ꝓplm: sin
gulos ī domū suā. S3 ꝛ saul abijt ī do-
mū suā ī gabaa. Et abijt cū eo ps exer
citꝰ: q̄rū tetigerat deꝰ corda. Filij vero
belial dixerūt. Nū saluare nos poterit
iste. Et despexerūt eū ꝛ n̄ attulerūt ei mu
nera Ille ei dissimulabat se audire. XI
Ascēdit aūt naas āmonites: et A
a pugnare cepit aduūsū iabes ga-
laad. Dixerūt\-q̄ oēs viri iabes
ad naas. Habeto nos federatos: ꝛ s̄ui
emꝰ tibi. Et r̄ndit ad eos naas āmoni
tes. In hoc feriā vobiscū fedus: vt eruā
oīm v̄rm oculos dextros: ponā\-q̄ vos
opprobriū ī vniūso isrl̄. Et dixerūt ad eū
seniores iabes. Cōcede nobꝭ septē dies
vt mittamꝰ nūcios ad vniūsos t̄minos
isrl̄: ꝛ si n̄ fuerit q̄ defendat nos egre-
diemur ad te. Venerūt ḡ nūcij ī gabaa
saulis: ꝛ locuti sūt v̄ba hec audiēte po
pulo. Et leuauit oīs ꝓpls vocē suā: et B
fleuit. Et ecce saul veniebat sequēs bo
ues d̄ agro: ꝛ ait: Quid habet ꝓplus q̄
plorat? Et narrauerūt ei v̄ba viroꝝ ia
bes. Et īsiluit spūs dn̄i ī saul cū audis- S.10.b
set hec v̄ba: ꝛ iratꝰ ē furor eiꝰ nimis.
Et assumēs vtrū\-q̄ bouē cōcidit ī fru-
sta: misit\-q̄ ī oēs t̄minos isrl̄ ꝑ manū
nūcioꝝ dicēs: Quicū\-q̄ n̄ exierit: ꝛ se-
cutꝰ fuerit saul ꝛ samuel: sic fiet bobꝰ
eiꝰ. Inuasit ḡ timor dn̄i ꝓplm: ꝛ egressi
sūt q̄si vir vnꝰ ꝛ recēsuit eos ī bezeth.
Fuerūt\-q̄ filioꝝ isrl̄ trecēta milia: viro
rū aūt iuda triginta milia. Et dixerūt nū
cijs q̄ venerāt: Sic dicet͛ viris q̄ sūt ī
iabes galaad. Cras erit vobꝭ salꝰ cū inca
luerit sol. Venerūt ḡ nūcij ꝛ nūciauerūt
viris iabes. Qui letati sūt ꝛ dixerūt: Ma
ne exibimꝰ ad vos: ꝛ faciet͛ nobꝭ oē q̄d
placuerit vobꝭ. Et factū ē cū dies cra-
stinꝰ venisset: cōstituit saul ꝓplm ī tres

pres. Et igressus ē media castra i vigi
lia matutia τ pcussit āmō: vsqꝫ dū ica-
lesceret dies. Reliq̄ āt dispsi sūt ita vt
nō relinq̄rent ex eis duo parit. Et ait
ppl̄s ad samuelē. Quis est iste q̄ dixit:
D saul n̄ regnabit sup nos? Date viros τ
interficiem⁹ eos: Et ait saul. Nō occidet
q̄sq̄ i die hac: q2 hodie fec̄ dn̄s salutē
isrl̄. Dixit āt samuel ad ppl̄m: Uenite
τ eam⁹ i galgala: τ innouem⁹ ibi regnū.
Et prexit oīs ppl̄s in galgala: τ fecerūt
ibi regē saul corā dn̄o i galgala. Et i-
molauerūt ibi victimas pacificas corā
dn̄o. Et letat⁹ ē ibi saul τ cūcti viri is-
Jxit āt samu (rael nimis. XII
A d el ad vniūsū isrl̄. Ecce audiui
vocē vr̄am iux̄ oīa q̄ locuti estꝭ
ad me. τ ꝯstitui sup vos regē. Et nūc
rex gradit āt vos. Ego āt senui τ ica-
nui. Porro filij mei vobiscū sūt. Itaqꝫ
cōūsat⁹ corā vob̄ ab adolescētia mea
vsqꝫ ad hāc diē ecce p̄sto sū. Loq̄mini
de me corā dn̄o τ corā christo ei⁹: vtrū
bouē cuiusq̄ tuleri aut asinū: si quē-
piā calūniat⁹ sū: si oppressi aliquē: si ꝺ
manu cuiusq̄ mun⁹ accepi: τ cōtēnā
illud hodie restituāqꝫ vob̄: Et dixerūt
Nō es calūniat⁹ nos: neqꝫ oppssisti ne
qꝫ tulisti ꝺ manu alicui⁹ q̄ppiā. Dixit-
qꝫ ad eos. Testis ē dn̄s adūsū vos τ te
Ecli.26.d stis xp̄s ei⁹ i die hac: q2 n̄ iueneritꝭ in
manu mea q̄ppiā. Et dixerūt: Testꝭ. Et
ait samuel ad ppl̄m. Dn̄s q̄ fecit moy-
B sen τ aarō: τ eduxit pr̄es n̄ros ꝺ terra
egypti: Nūc ꝫ state vt iudicio cōtendā
aduersū vos corā dn̄o: de oīb⁹ miseri-
cordijs dn̄i q̄s fec̄ dn̄s vobiscū τ cū pr̄i
b⁹ vr̄is: quō iacob igressus ē i egyptū
Gen.46.a τ clamauerūt pr̄es vr̄i ad dn̄m. Et mi
sit dn̄s moysen τ aarō: τ eduxit patres
vr̄os ꝺ egypto: τ collocauit eos i h̄ lo-
co Qui obliti sunt dn̄i dei sui: τ tradi-
Jud.4.a dit eos i man⁹ sysare magistri militie
regꝭ asor: τ i manu philistinoꝝ: τ i ma
nu regꝭ moab τ pugnauerūt aduersus
eos. Postea āt clamauerūt ad dn̄m τ
dixerūt. Peccauim⁹: q2 dereliq̄m⁹ dn̄z
τ ƀuiuim⁹ baali τ astaroth. Nūc ꝫ erue
nos ꝺ manu iimicoꝝ n̄roꝝ: τ ƀuiem⁹
tibi. Et misit dn̄s hierobaal τ badan
Judi.6.c τ barach τ iepte τ samuel: τ eruit vos
de manu inimicoꝝ vr̄oꝝ p circuitū: τ
hitastꝭ ꝯfidēter. Uidētes aūt ꝙ naas
C rex filioꝝ āmō venisset adūsū voꝝ: dix

istis mihi. Neq̄q̄: sꝫ rex iperabit nob̄: S.8.d.et
cū dn̄s de⁹ vr̄ regnaret in vob̄. Nūc ꝫ S.10.
p̄sto ē rex vr̄ q̄uē elegistꝭ τ petistis. Ec
ce dedit vob̄ dn̄s regē. Si timueritis
dn̄m τ ƀuieritꝭ ei: τ audieritꝭ vocē ei⁹
τ n̄ exaspaueritꝭ os dn̄i: eritis τ vos et
rex q̄ ipat vob̄ sequētes dn̄m deū vr̄m
Si aūt n̄ audieritꝭ vocē dn̄i sꝫ exaspa-
ueritꝭ ƀmones ei⁹: erit man⁹ dn̄i sup
vos τ sup pr̄es vr̄os. Sꝫ τ nūc ꝯstate τ
videte rē istā grādē quā factur⁹ ē dn̄s
i ꝯspectu vr̄o. Nūq̄d n̄ messis tritici ē
hodie? Inuocabo dn̄m τ dabit voces
τ pluuias: τ scietꝭ τ videbitꝭ q2 grāde
malū feceritꝭ vob̄ i ꝯspectu dn̄i peten-
tes sup vos regē. Et clamauit samuel
ad dn̄m: τ dedit dn̄s voces τ pluuias
in illa die. Et timuit oīs ppl̄us: nimis
dn̄m τ samuelē. Et dixit vniūsus ppl̄s
ad samuelē. Ora p ƀuis tuis ad dn̄m D
deū tuū vt n̄ moriamur. Addidim⁹ ei
vniuersis peccatꝭ n̄ris malū vt petere
m⁹ nob̄ regē. Dixit āt samuel ad ppl̄m
Nolite timere. Uos fecistꝭ vniūsū ma
lum h̄. Uerūtn̄ nolite recedere a tergo
dn̄i. sꝫ ƀuite dn̄o i oī corde vr̄o: τ noli-
te declinare post vana q̄ n̄ pderūt vob̄
neqꝫ eruēt vos: q2 vana sūt τ nō dere-
linquet dn̄s ppl̄m suū pter nomē suū
magnū: q2 iurauit dn̄s facere vos sibi
ppl̄m. Absit āt a me h̄ pctm̄ i dn̄o vt
cessem orare p vobis: τ docebo vos viā
bonā τ rectā. Igit timete dn̄z: τ ƀuite
ei i veritate: τ ex toto corde vr̄o. Uidi-
stis eni magnifica q̄ i vob̄ gesserit dn̄s
Qꝫ si pseueraueritꝭ in malitia: τ vos
τ rex vr̄ parit peribitꝭ. XIII
f Jli⁹ vni⁹ āni erat saul cū regna A
re cepisset: duob⁹ āt anis regna
uit sup isrl̄. Et elegit sibi saul tria mi
lia de isrl̄. Et erāt cū saul duo milia i
machmas τ i mōte bethel mille aūt cū
ionatha i gabaa beniamí. Porro cete-
rū ppl̄m remisit vnūquēqꝫ i tabnacl̄a
sua. Et pcussit ionathas stationē phi-
listioꝝ q̄ erat i gabaa. Qd̄ cū audisset
philistijm: saul cecinit buccina i oī ter
ra dicēs. Audiāt hebrei. Et vniūsus is
rael audiuit huiuscemodi famā: pcus-
sit saul stationē philistinoꝝ. Et erexit
se isrl̄ aduersus philistijm. Clamauit ꝫ
ppl̄s post saul i galgala: τ philistijm cō
gregati sunt ad pliādū ꝯ isrl̄: triginta
milia curruū: τ sex milia eqtū: τ reli-

quā vulg⁹ sic̄ arena q̄ ē i litore mar̄
B plurima. Et ascendētes castrametati
sūt i machmas ad oriētē bethauē. Qd
cū vidissēt viri isrl̄ se i arto positos (af
flict⁹ eñi erat ppl̄s) abscōderūt se i spe-
lūcis ⁊ i abdit̄ i petris q̄z ⁊ antr̄ ⁊ i ci
sternis. Hebrei āt trāsierūt iordanē: in
t̄rā gad ⁊ galaad. Cūq₃ adhuc eēt saul
i galgala: vniūsus ppl̄s ꝑt̄rit⁹ ē q̄ seq̄-
Su.10.b bat̄ eū. Et expectauit septē dieb⁹ iux̄
placitū samuel: ⁊ n̄ venit samuel i gal-
gala. Dilapsusq₃ est ppl̄s ab eo. Ait ḡ
saul: Afferte mihi holocaustū ⁊ pacifi-
ca. Et obtulit holocaustū. Cūq₃ cōples
set offerēs holocaustū: ecce samuel ve-
niebat. Et egress⁹ ē saul obuiā ei vt sa
lutaret eū. Locutusq₃ ē ad eū samuel.
Quid fecisti? Rn̄dit saul. Quia vidi q̄
ppl̄s dilaberet̄ a me: ⁊ tu n̄ veneras iux̄
placitos dies. Porro philistījm ꝯgrega
ti fuerāt i machmas: Dixi. Nūc descen
dēt philistījm ad me i galgala: ⁊ faciē
C dn̄i n̄ placaui. Necessitate cōpulsus: ob
tuli holocaustū dn̄o. Dixitq₃ samuel
Gen.31.d ad saul. Stulte egisti: nec custodisti
Ps.16.c mādata dn̄i dei tui q̄ p̄cepi tibi. Qd si
n̄ fecisses: iā nūc p̄parasset dn̄s regnū
tuū sup isrl̄ i sēpit̄nū. Sz neq̄q₃ regnū
tuū vltra ꝯsurget. Quesiuit dn̄s sibi vi
rū iux̄ cor suū: ⁊ p̄cepit ei dn̄s vt esset
dux sup ppl̄m suū: eo q̄ n̄ s̄uauer̄ q̄ p̄-
cepit dn̄s. Surrexit āt samuel: ⁊ descē-
dit d̄ galgal̄ i gabaa beniami. Et reliq̄
ppl̄i ascēderūt post saul obuiā ppl̄o q̄ ex
pugnabāt eos veniētes d̄ galgala i ga
baa i colle beniami. Et recensuit saul
ppl̄m q̄ iuēti fuerāt cū eo q̄si sexcētos
viros: ⁊ saul ⁊ ionathas fili⁹ ei⁹: ppl̄usq₃
q̄ iuēt⁹ fuerat cū eis erat i gabaa beni
D amin. Porro philistījm ꝯsederāt i ma-
chmas. Et egressi s̄t ad p̄dādū d̄ castr̄
philistinoꝝ tres cunei. Un⁹ cune⁹ ꝑge
bat ꝯ viā effrai ad t̄rā saul. Porro ali⁹
igrediebat̄ ꝑ viā bethorō. Terti⁹ aūt
ꝯuerat se ad iter t̄mini i t̄ra sabaa: imi
nēt̄ vall̄ seboim ꝯ desertū: Porro faber
ferrari⁹ n̄ iueniebat̄ i oi t̄ra isrl̄. Caue
rāt eī philistījm ne forte facerēt hebrei
gladiū aut lāceā. Descēdebat ḡ ois isrl̄
ad philistījm vt exacueret vn⁹q̄sq₃ vo-
merē suū: ⁊ ligonē ⁊ securim ⁊ sarculū
Retuse itaq₃ erāt acies vomeꝝ ⁊ ligo-
nū ⁊ tridētiū ⁊ securiū vsq₃ ad stimu-
lū corrigēdū. Cūq₃ venisset dies p̄lij n̄

ē iuēt⁹ ensis ⁊ lācea i manu toti⁹ ppl̄i
q̄ erat cū saul ⁊ ionatha: excepto saul
⁊ ionatha filio ei⁹. Egressa ē āt statio
philistījm. vt trāscēderet i machmas.
Accidit i q̄dā die vt XIIII A
e diceret ionathas fili⁹ saul ad
adolescētē armigeꝝ suū. Ueni
⁊ trāseam⁹ ad stationē philistinoꝝ: q̄
ē trās locū illū. Patri aūt suo h̄ ip̄m
n̄ idicauit. Porro saul morabat̄ i extre
ma ꝑte gabaa s̄b malogranato q̄ erat
i agro gabaa. Et erat ppl̄s cū eo q̄si sex
cētoꝝ viroꝝ. Et achias fili⁹ achitob
fratris icaboth filij phinees q̄ ort⁹ fue
rat ex heli sacerdote dn̄i i sylo: porta-
bat ephot. Sz ⁊ ppl̄s ignorabat q̄ isset
ionathas. Erāt aūt inter ascēsus ꝑ q̄s
nitebat̄ ionathas trāsire ad stationē
philistinoꝝ eminētes petre ex vtraq₃
ꝑte: ⁊ q̄si i modū dētiū scopuli hinc in
de p̄rupti. Nomē vni boses: ⁊ nomen
alteri sene. Un⁹ scopul⁹ ꝓminens ad
aq̄lonē ex adūso machmas: ⁊ alter ad
meridiē ꝯ gabaa. Dixit āt ionatahas
ad adolescētē armigerū suū. Ueni trā
seam⁹ ad stationē incircūcisoꝝ hoim̄:
si forte faciat dn̄s ꝓ nob̄ q̄ nō est dn̄o
difficile saluare vle i mult̄ vel in pau
cis. Dixitq₃ ei armiger su⁹. Fac oia q̄
placēt aio tuo. Perge q̄ cupis: ⁊ ero te
cū vbicūq₃ volueris. Et ait ionathas: B
Ecce nos trāsim⁹ ad viros istos. Cūq₃
apparuerim⁹ eis: si talit̄ locuti fuerint
ad nos: manete donec veniam⁹ ad vos
stem⁹ i loco nr̄o: nec ascēdam⁹ ad eos:
Si āt dixerit ascēdite ad nos: ascēda-
m⁹ ad eos: q̄ tradidit eos dn̄s i mani
b⁹ nr̄is. Hoc erit nob̄ signū. Apparuit
igit̄ vterq₃ stationi philistinoꝝ. Dixe-
rūtq₃ philistījm. En hebrei egrediunt̄
de cauernis in q̄bus abscōditi fuerāt. Judit.14.c
Et locuti sūt viri de statione ad iona-
than ⁊ ad armigerū ei⁹: Dixerūtq₃ as-
cēdite ad nos: ⁊ ostēdem⁹ vobis rem.
Et ait ionathas ad armigerū suū: As-
cēdam⁹. Seq̄re me. Tradidit eñi dn̄s I.Ma.4.d.
eos in man⁹ isrl̄. Ascēdit aūt ionathas
manib⁹ ⁊ pedib⁹ reptans: et armiger
ei⁹ post eū. Itaq₃ cū vidissent faciē io-
nathe: alij cadebāt ante ionathan: ali
os armiger ei⁹ interficiebat: sequens
eū. Et facta ē plaga prima quā ꝑcussit
ionathas ⁊ armiger ei⁹ quasi viginti
viroꝝ: in media ꝑte iugeris: quā par

boū ī die arare ꝯsueuit. Et factū ē mi-
raculū i castris ⁊ ꝑ agros. Sꝫ ⁊ oīs po
pulꝰ statiōis eoꝝ q̄ ierāt ad p̄dādū ob
C stupuit: ⁊ cōturbata sūt castra: Et acci
dit q̄si miraculū a deo. Et respexerūt
speculatores saul q̄ erāt i gabaa beni-
amin. Et ecce mltitudo ꝓstrata: ⁊ huc
illucq̄ꝫ diffugiēs. Et ait saul pplo qui
erat cū eo: Req̄rite ⁊ videte q̄s abierit
ex nob. Cūq̄ꝫ req̄sissent: reptū ē nō ad
esse ionathā ⁊ armigeꝝ eiꝰ. Et ait saul
ad achiā. Applica arcā dn̄i. Erat em̄
ibi arca dn̄i i die illa cū filijs isrl. Cū-
q̄ꝫ loq̄ret saul ad sacerdotē: tumltꝰ ma
gnꝰ exortꝰ ē i castris philistinoꝝ. Cre-
scebatq̄ꝫ paulatim: ⁊ clariꝰ resonabat
Et ait saul ad sacerdotē: Cōtrahe ma-
nū tuā. Cōclamauit ḡ saul ⁊ oīs ppls q̄
erat cū eo ⁊ venerūt vsq̄ꝫ ad locū certa
minis. Et ecce v̄sus fuerat gladiꝰ vni
uscuiꝰq̄ꝫ ad ꝓximū suū: ⁊ cedes magna
nimis. Sꝫ ⁊ hebrei q̄ fuerant cū philì-
stijm heri ⁊ nudiustertiꝰ ascenderātq̄ꝫ
cū eis i castris: reūsi sūt vt eēnt cū isrl
q̄ erāt cū saul ⁊ ionatha. Oēs q̄ꝫ isrlite
q̄ se abscōderāt i mōte effraim audien
tes ꝙ fugissēt philistei: sociauerēt se cū
suis i p̄lio. Et erāt cū saul q̄si decē mi-
D lia viroꝝ. Et saluauit dn̄s deꝰ isrl i die
illa. Pugna āt ꝑuenit vsq̄ꝫ ad betha-
uen. Et viri isrl sociati sūt sibi in die
illa. Adiurauit aūt saul pplm dicens:
Maledictꝰ vir q̄ comedit panē vsq̄ꝫ ad
vesꝑam donec vlciscar d̄ inimicꝭ meis
Et nō mādicauit vniūsus ppls panē
Oisq̄ꝫ terre vulgꝰ venit i saltū i q̄ erat
mel sup faciē agri. Jngressus est itaq̄ꝫ
ppls saltū: ⁊ apparuit fluēs mel: nullꝰ
q̄ꝫ applicuit manū ad os suum. Time-
bat ei ppls iuramētū. Porro ionathas
nō audierat: cū adiuraret pr̄ eiꝰ pplm.
Extēditq̄ꝫ sūmitatē virge quā habe-
bat i manu ⁊ tinxit i fauū mell. Et cō
uertit manū suā ad os suū: ⁊ illumina
ti sūt ocli eiꝰ. Rn̄dēsq̄ꝫ vnꝰ de pplo ait
Jureiurādo cōstrinxit pr̄ tuꝰ pplm di-
cēs. Maledictꝰ vir q̄ comederit panē
hodie. Defecerat aūt ppls. Dixitq̄ꝫ io-
nathas. Turbauit pr̄ meꝰ t̄rā. Uidistꝭ
ip̄i: q̄ illumiāti sūt oculi mei eo ꝙ gu-
staueri paululū de melle isto: quātoma
gis si comedisset pplus de p̄da inimi-
coꝝ suoꝝ quā repperit? Nōne maior
plaga facta fuisset i philistijm? Percus
serūt ḡ i die illa philisteos a machmis
vsq̄ꝫ i hailon. Defatigatꝰ ē āt pplus ni E
mis: ⁊ v̄sus ad p̄dā tulit oues ⁊ boues
⁊ vitulos: ⁊ mactauerūt i t̄ra. Comedit
q̄ꝫ ppls cū sāguie. Nūciauerūt aūt sau-
li dicētes ꝙ ppls peccasset dn̄o come-
dēs cū sāguine. Qui ait: Preuaricati
estꝭ. Uoluite ad me iā nūc saxū grāde.
Et dixit saul: Dispgamini i vulgꝰ ⁊ di
cite eis: vt adducat ad me vnꝰq̄sq̄ꝫ bo
uē suū ⁊ arietē: ⁊ occidite sup istud: et
vescimini: ⁊ n̄ peccabitꝭ dn̄o comeden
tes cū sāguie. Adduxit itaq̄ꝫ oīs ppls
vnusq̄sq̄ꝫ bouē i manu sua: vsq̄ꝫ ad no
ctē: ⁊ occiderūt ibi. Edificauit āt saul al
tare dn̄o: Tūcq̄ꝫ p̄mū cepit edificare al
tare dn̄o. Et dixit saul: Jrruamus sup
philisteos nocte: ⁊ vastemꝰ eos vsq̄ꝫ dū
illucescat mane: nec relinq̄mꝰ ex eis vi
rū. Dixitq̄ꝫ ppls: Oē qd̄ bonū tibi vi-
detᷣ i oculis tuis: fac. Et ait sacerdos.
Accedamꝰ huc ad deū. Et ꝯsuluit saul F
dn̄ꝫ dicēs: Nū ꝑseq̄r philistijm? Si tra
des eos i manu isrl? Et nō rn̄dit ei in
die illa: dixitq̄ꝫ saul: Applicate huc vni
uersos āgulos ppli: ⁊ scitote ⁊ videte ꝑ
quē acciderit h̄ peccatū hodie. Uiuit
dn̄s saluator isrl: q̄ sup ionathā filiū
meū factū ē: absq̄ꝫ retractatōe morietᷣ
ad qd̄ nullꝰ ꝯdixit ei d̄ oi pplo. Et ait
ad vniūsum isrl. Sepamini vos i ꝑtē
vnā: ⁊ ego cū ionatha filio meo ero in
ꝑte altera. Rn̄ditq̄ꝫ pplus isrl ad saul:
Qd̄ bonū tibi videtᷣ i ocul tuis: fac. Et
dixit ad dn̄m deū isrl. Dn̄e deꝰ isrl da
iudiciū: q̄d ē ꝙ nō rn̄derꝭ ſuo tuo ho-
die? Si i me aut ī ionatha filio meo ē
iniq̄tas hec: da oñsionē. Aut si hec in
iq̄tas ē i pplo tuo: da scītatē. Et dep̄-
hēsus ē ionathas ⁊ saul: ppls āt exiuit
Et ait saul: Mittite sortē iter me ⁊ in-
ter ionathan filiū meū: Et captꝰ ē io- G
nathas. Dixit āt saul ad ionathā. Jn-
dica mihi q̄d fecerꝭ? Et idicauit ei io-
nathas: et ait: Gustās gustaui i sūmi-
tate virge q̄ erat i manu mea paululū
mellis. Et ecce ego morior? Et ait saul
Hec faciat mihi deus et hec addat q̄
morte morierꝭ ionatha. Dixitq̄ꝫ pplus J.22.C
ad saul: Ergo ne ionathas morietᷣ: q̄
fecit salutē hāc magnā i isrl? Hoc ne-
phas ē. Uiuit dn̄s: si ceciderit capillꝰ
de capite eiꝰ i t̄rā: q̄ cū deo opatꝰ ē ho
die. Liberauit ḡ ppls ionathā vt n̄ mo

terā. Recessitq; saul: nec psecut⁹ ē phi
listijm Porro philistijm abierūt i loca
sua: et saul cōfirmato regno sup israel
pugnabat p circuitū adūsū oēs inimi
cos ei⁹: ꝯ moab ꝛ filios āmon ꝛ edom
ꝛ reges soba ꝛ philisteos: ꝛ quocūq; se
ꝟterat: supabat Cōgregatoq; exercitu
pcussit amalech: ꝛ eruit isrl̄ d̄ māu va-
statoꝝ ei⁹. Fuerūt āt filij saul: ionathas
ꝛ iesui ꝛ melchi sua. Et noīa duaꝝ fili
arū ei⁹: nomē pmogenite merob: ꝛ no-
mē minorꝭ michol. Et nomen vxoris
saul achinoem filia achimaas. Et no-
3.9.a mē pncipis militie ei⁹ abner fili⁹ ner:
1.Pa.8.c patruel saul‖ Porro cis fuit pr̄ saul et
ner pr̄ abner fili⁹ abiel. Erat aūt bellū
potēs adūsū philisteos: oīb⁹ dieb⁹ saul.
Nā quēcunq; viderat saul viꝝ fortē ꝛ
B aptū ad pliū sociabat eū sibi.
c T dixit samuel ad saul. XV
Me misit dn̄s vt vngerē te i re
Exo.17.c gē sup ppl̄m ei⁹ isrl̄. Nūc g̃ audi vocem
Nu.14.d dn̄i‖ Hec dic̄ dn̄s exercituū. Recēsui q̄
Deu.25.d cūq; fecit amalech israeli: quō restitit
ei i via cū ascēderet d̄ egypto. Nunc g̃
vade ꝛ pcute amalech ꝛ demolire vniū
sa ei⁹. Nō pcas ei ꝛ nō ꝯcupiscas ex re
b⁹ ipi⁹ aliq̄d: s; interfice a viro vsq; ad
mulierē: ꝛ puulū atq; lactētē: bouē ꝛ
ouē: camelū ꝛ asinum. Precepit itaq;
saul pplo: ꝛ recēsuit eos q̄si agnos du-
cēta milia peditū: ꝛ decē milia viroꝝ
iuda. Cūq; venisset saul vsq; ad citatē
B amalech: tetēdit insidias i torrēte. Di
xitq; saul cineo: Abite: recedite atq;
discedite ab amalech: ne forte iuoluā-
te cū eo. Tu.n. fecisti miscdiaz cū oīb⁹
filijs isrl̄: cū ascēderēt d̄ egypto. Et re-
cessit cine⁹ d̄ medio amalech Percussit
q; saul amalech ab euila: donec venit
assur: q̄ ē e regiōe egypti Et apphēdit
agag regē amalech viuū. Oē āt vulg⁹
interfecit in ore gladij. Et pepcit saul et
ppl̄s agag: ꝛ optimis gregib⁹ ouiū ꝛ ar
mētoꝝ ꝛ vestib⁹ ꝛ arietib⁹ ꝛ vniūsis q̄
pulchra erāt: nec voluerūt dispdere ea.
C Quicq̄d g̃ vile fuit ꝛ reprobū: h̄ demo
liti sūt. Factū ē āt ꝟbū dn̄i ad samuel
dicēs: Penitet me q̄ ꝯstitueri saul re-
gē: qr dereliq̄t me ꝛ ꝟba mea ope nō i-
pleuit. Cōtristat⁹q; ē samuel: ꝛ clama-
uit ad dn̄m tota nocte. Cūq; de nocte
surrexisset samuel vt iret ad saul mane
nūciatū ē samueli eo q̄ venisset saul i

carmelū: ꝛ erexisset ibi fornicē triūphā
lē ꝛ reūsus trāsisset ibi: descēdissetq; i
galgala. Uenit g̃ samuel ad saul: dixit
ei saul: Bn̄dict⁹ tu dn̄o. Impleui ꝟbū D
dn̄i. Dixitq; samuel: Et q̄ ē hec vox gre
gū q̄ resonat i aurib⁹ meis: ꝛ armētoꝝ
quā ego audio? Et ait saul. De ama-
lech adduxerūt ea. Pepcit.n. ppl̄s meli-
orib⁹ ouib⁹ ꝛ armētꝭ vt imolarētur dn̄o
d̄o tuo: reliq̄ ꝟo occidim⁹. Ait aūt sa-
muel ad saul: Sine me ꝛ indicabo tibi
q̄ locut⁹ sit dn̄s ad me nocte. Dixitq;
ei: Loq̄re. Et ait samuel: Nōne cū par-
uulus eēs i ocul̄ tuis: caput i tribub⁹
isrl̄ fact⁹ es? Unxitq; te dn̄s i regē sup
isrl̄: ꝛ misit te dn̄s i viā: ꝛ ait: Uade ꝛ i-
terfice pctōres amalech: ꝛ pugnabis ꝯ
eos vsq; ad iternitiōem eoꝝ. Quare g̃ E
n̄ audisti vocē dn̄i: s; ꝟsus ad p̄dā es:
ꝛ fecisti malū i ocul̄ dn̄i? Et ait saul ad
samuelē: Immo audiui vocē dn̄i: ꝛ am
bulaui i via p quā misit me dn̄s: ꝛ ad-
duxi agag regē amalech: ꝛ amalech i-
terfeci. Tulit āt d̄ p̄da ppl̄s oues ꝛ bo-
ues pmitias eoꝝ q̄ cesa sunt vt imolet
dn̄o deo suo in galgal̄. Et ait samuel:
Nūq̄d vult dn̄s holocausta ꝛ victias ꝛ
n̄ poti⁹ vt n̄ obediatur voci dn̄i? Melior Eccs.4.d
ē em̄ obediētia q̄ victie: ꝛ auscultare
magꝭ q̄ offerre adipē arietuz: qm̄ q̄si
pctm̄ ariolādi ē repugnare ꝛ q̄si scel⁹
idolatrie nolle acq̄escere. Pro eo g̃ q̄
abiecisti ſmonē dn̄i: abiecit te dn̄s ne F
sis rex Dixitq; saul ad samuelē: Pecca
ui: qr p̄uaricatus sū ſmonē dn̄i ꝛ ꝟba
tua: timēs ppl̄m: ꝛ obediēs voci eorū.
S; nūc porta q̄so pctm̄ meū: ꝛ reūtere
mecū vt adorē dn̄m. Et ait samuel ad
saul: Nō reūtar tecū: qr ꝓiecisti ſmōez
dn̄i: ꝛ ꝓiecit te dn̄s: ne sis rex sup isrl̄.
Et ꝯūs⁹ ē samuel vt abiret. Ille āt ap-
p̄hēdit sūmitatē palliū ei⁹: q̄ ꝛ scissa ē.
Et ait ad eū samuel: Scidit dn̄s regnū J.28.c
isrl̄ a te hodie ꝛ tradidit illd̄ ꝓxio tuo
meliori te. Porro triūphator in isrl̄ nō
parcet ꝛ penitudie n̄ flectetur. Neq; em̄
hō ē vt agat pn̄iaz. At ille ait: Pecca-
ui. S; nūc honora me coraz seniorib⁹
ppl̄i mei ꝛ corā isrl̄: et reūtere mecū vt
adorē dn̄m deū tuū. Reūsus g̃ samuel
secut⁹ ē saulē. Et adorauit saul dn̄m.
Dixitq; samuel: Adducite ad me agag G
regē amalech. Et oblat⁹ ē ei agag pig-
uissim⁹ tremēs. Et dixit agag: Siccine

sepat amara mors? Et ait samuel: Sic
fecit absq liberi mulieres gladius tuus:
sic absq liberi erit inter mulieres mater
tua. Et in frustra concidit eum samuel coram
domino in galgal. Abijt autem samuel in rama
tha: saul vero ascendit in domum suam in ga
baa. Et non vidit samuel vltra saul vsq
in diem mortis sue. Verumtamen lugebat samu-
el saul: quoniam dominum penitebat quod constituis-
set regem saul super israel. XVI

Dixitq dominus ad samuelem: Vsquequo
tu luges saul: cum ego proiecerim
eum ne regnet super israel. Imple cornu tu-
um oleo: et veni vt mittam te ad isai be-
thleemitem. Prouidi enim in filijs eius mihi
regem. Et ait samuel: Quomodo vadam? Audi
et enim saul et interficiet me. Et ait dominus:
Vitulum de armento tolles in manu tua: et
dices: Ad immolandum domino veni. Et voca
bis isai ad victimam. Et ego ostendam tibi
quid facias: et vnges quemcunq monstraue-
ro tibi. Fecit ergo samuel sicut locutus est ei
dominus. Venitq in bethleem. Et admirati sunt
seniores ciuitatis: occurrentes ei. Dixe-
runtq: Pacificus ne est ingressus tuus? Et
1.Re.2.c ait: Pacificus. Ad immolandum domino veni.
Leui.20.b Sanctificamini: et venite mecum vt immo-
Jos.3.b lem. Sanctificauit ergo isai et filios eius: et vo
B cauitq eos ad sacrificium. Cumq ingressi
essent: vidit heliab. et ait: Num coram domino
est christus eius? Dixit dominus ad samuelem: Ne
respicias vultum eius: neq altitudinem
stature eius: quoniam abieci eum: nec iuxta intui
tum hominis ego iudico. Homo enim videt ea que
parent: dominus autem intuetur cor. Et vocauit
isai aminadab et adduxit eum coram sa-
muel. Qui dixit: Nec hunc elegit dominus.
Adduxit autem isai samma: de quo ait: Etiam
hunc non elegit dominus. Adduxit itaq isai
septem filios suos coram samuel Et ait sa
muel ad isai: Non elegit dominus ex istis. Di-
xitq samuel ad isai: Nunquid iam completi
sunt filij? Qui rndit: Adhuc reliquus est
paruulus: et pascit oues. Et ait samuel ad
isai: Mitte et adduc eum. Nec enim discum-
Gen.39.b bemus prius quam huc ille veniat. Misit ergo et
2.Re.7.b adduxit eum. Erat autem rufus et pulcher
C Ps.10.a aspectu: decoraq facie. Et ait dominus
Ps.77 Surge et vnge eum. Ipse est enim. Tulit ergo
Act.13.d samuel cornu olei: et vnxit eum in medio
fratrum eius. Et directus est spiritus domini a die il
la in dauid: et deinceps Surgensq samuel
abijt in ramatha. Spiritus autem domini recessit a
saul: et exagitabat eum spiritus nequam a domino

Dixeruntq serui saul ad eum: Ecce spiritus domini
malus exagitat te. Jubeat dominus noster rex et
serui tui qui coram te sunt: querent hominem scientem
psallere in cithara: vt quando arripuerit te
spiritus domini malus: psallat manu sua et leuius
feras. Et ait saul ad seruos suos: Proui
dete ergo mihi aliquem bene psallentem: et ad-
ducite eum ad me. Et rndens vnus de pueris
ait: Ecce vidi filium isai bethleemitem sci D
entem psallere et fortissimum robore: et virum
bellicosum: et prudentem in verbis et virum pul-
chrum: et dominus est cum eo. Misit ergo saul nuncios
ad isai dicens: Mitte ad me dauid filium
tuum qui est in pascuis. Tulit itaq isai asi-
num plenum panibus: et lagenam vini: et hedum
de capris vnum: et misit per manum dauid fi
lij sui sauli. Et venit dauid ad saul: et
stetit coram eo. At ille dilexit eum nimis:
et factus est eius armiger. Misitq saul ad
isai dicens: Stet dauid in conspectu meo. Inue
nit enim gratiam in oculis meis. Igitur quandocunq
spiritus domini malus arripiebat saul: dauid tolle
bat citharam et percutiebat manu sua: et re
focillabatur saul: et leuius habebat. Rece-
debat enim ab eo spiritus malus. XVII

Congregantes autem philistijm agmi A
C na sua in prelium: conuenerunt in sochot
iude: et castrametati sunt inter so-
chot et azecha in finibus domim. Porro
saul et filij israel congregati venerunt in valle te
rebinthi: et direxerunt aciem ad pugnandum contra
philistijm. Et philistijm stabant super mon
tem ex parte hac: et israel stabat supra montes
ex altera parte: vallisq erat inter eos. Et
egressus est vir spurius de castris philistinorum
nomine goliath de geth: altitudinis sex cu
bitorum et palmo: et cassis erea super caput
eius: et lorica hamata induebatur. Porro
pondus lorice eius quinq milia siclorum eris
erat: et ocreas ereas habebat in cruribus:
et clypeus ereus tegebat humeros eius. Hasti
le autem haste eius erat quasi liciatorium texen-
tium. Ipsum autem ferrum haste eius sexcentos si- 2.Re.21.c
clos habebat ferri Et armiger eius antece
debat eum, Stansq clamabat aduersus pha
langas israel: et dicebat eis: Quare venistis
parati ad prelium? Nunquid ego non sum philiste
us et vos serui saul? Eligite ex vobis virum
et descendat ad singulare certamen. Si quis
uerit pugnare mecum et percusserit me: eri
mus vobis serui. Si autem ego preualuero et per-
cussero eum: vos serui eritis et seruietis no- B
bis. Et aiebat philisteus: Ego exproba-
ui agminibus israel hodie. Date mihi virum

⁊ ineat mecū singłare certamē. Audi-
ens aūt saul ⁊ oēs israelite ſmões phi
listei huiuscemōi: stupebāt ⁊ metuebāt
nimis. Dauid āt erat fili⁹ viri effratei
d q̄ supra dictū ē: de bethleē iuda: cui
nomē erat isai: q̄ hēbat octo filios: et
erat vir i diebus saul senex ⁊ grādeu⁹
int viros. Abierūt āt tres filij ei⁹ ma-
iores post saul i pliū. Et nōia triū fili-
orū ei⁹ q̄ ꝑrexerūt ad bellū: heliab pri-
mogenit⁹: ⁊ scđs aminadab: terti⁹ q̄z
sāma. Dauid aūt erat minim⁹. Trib⁹
ḡ maiorib⁹ secut' saulē: abijt dauid ⁊
reūsus ē a saul vt pasceret gregē pris
sui i bethleē. Procedebat vo philiste⁹
mane ⁊ vespere ⁊ stabat q̄draginta die
bus. Dixit aūt isai ad dauid filiū suū:
Accipe frib⁹ tuis ephi polētę ⁊ decē pa
nes istos: ⁊ curre i castra ad frēs tuos:
et decē formellas casei: has deferes ad
tribunū. Et frēs tuos visitabis: si re-
cte agāt: ⁊ cū q̄b⁹ ordīati sīt disce. Saul
aūt ⁊ illi ⁊ oēs filij isrł i valle therebin
thi pugnabāt adūsū philisthijm. Surre
xit itaq̄ dauid mane: ⁊ cōmēdauit gre
gē custodi ⁊ onust⁹ abijt sic ꝑceꝑat ei
isai. Et venit ad locū magala ⁊ ad exer
C citū: q̄ egressus ad pugnā: vociferatus
erat i certamie. Direxerat. n. aciē isrł:
ſz ⁊ philisthijm ex adūso fuerant ꝑpati.
Derelinquēs ḡ dauid vasa q̄ attulerat
sb manu custodis ad sarcinas: cucur-
rit ad locū certamis: ⁊ interrogabat si
oīa recte agerēt erga frēs suos. Cūq̄
adhuc ille loq̄ret eis apparuit vir ille
spuri⁹ ascēdēs goliath noie philiste⁹ d
geth: d castrīs philistinorū. Et loquēte
eo hec eadē vba: audiuit dauid. Oēs
āt israelite cū vidissent viꝝ fugerūt a
facie ei⁹: timētes cū valde. Et dixit vn⁹
q̄spiāq̄ d isrł Nū vidistivi viꝝ hūc q̄ ascē
dit? Ad exprobrādū eñ isrł ascendit.
Virū ḡ q̄ ꝑcusserit eū: ditabit rex diui-
tijs magnis: ⁊ filiā suā dabit ei: ⁊ do-
mū pris ei⁹ faciet absq̄ tributo i isrł.
Et ait dauid ad viros q̄ stabāt secū di
cēs: Quid dabit viro q̄ ꝑcusserit phili
steū hūc: ⁊ tulerit opprobriū de israel?
Quis ē. n. h philiste⁹ icircūcisus q̄ ex-
probrauit aciē dei viuētis? Referebat
āt ei ppls eūdē ſmonē dicens: Hec da-
D būt viro: q̄ ꝑcusserit eū. Qđ cū audisſz
heliab frater ei⁹ maior loquente eo cū
labijs: irat⁹ ē ꝯ dauid: ⁊ ait: Quare ve-
sti ⁊ q̄re dereliq̄sti pauculas oues illas
i deserto? Ego noui supbiā tuā ⁊ neq̄tiā
cordis tui: q: vt videres pliū descēdi-
sti. Et dixit dauid: Quid feci? Nūq̄d n J.20.a
vbū est? Et declinauit paululū ab eo et.26.c
ad aliū Dixitq̄ eūdē ſmonē. Et rñdit
ei ppls vbū sic pus. Audita sūt āt ver
ba q̄ locut⁹ ē dauid: ⁊ ānūciata i ꝯspe
ctu saul. Ad quē cū fuisset adduct⁹: lo
cut⁹ ē ei: Nō ꝯcidat cor cuiusq̄ in eo.
Ego ſu⁹ tu⁹ vadā et pugnabo adūsus
philisteū. Et ait saul ad dauid: Nō va-
les resistere philisteo isti: nec pugnare
adūsus eū: q: puer es. Hic āt vir bella-
tor est ab adolescētia sua. Dixitq̄ da-
uid ad saul: Pascebat ſu⁹ tu⁹ pris sui
gregē: ⁊ veniebat leo vel vrsus ⁊ tolle
bat arietē d medio greg: ⁊ ꝑsequebar
eos ⁊ ꝑcutiebā eruebāq̄ de ore eorū.
Et illi ꝯsurgebāt adūsū me: ⁊ apphen-
debā mētū eoꝝ ⁊ suffocabā: interficie-
bāq̄ eoꝝ. Nā ⁊ leonē et vrsū interfeci
ego ſu⁹ tu⁹. Erit igit ⁊ philiste⁹ h icir-
cūcisus q̄si vn⁹ ex eis. Nūc vadā: ⁊ au- E
ferā opprobriū ppli. Qm̄ q̄s ē iste phili
ste⁹ incircūcisus: q̄ ausus est maledice
re exercitui de viuētis? Et ait dauid:
Dñs q̄ eripuit me de manu leonis ⁊ d
māu vrsi: ipe me liberabit d māu phi-
listei hui⁹ Dixit aūt saul ad dauid: Va
de: ⁊ dñs tecū sit Et induit saul dauid
vestimētis suis: ⁊ imposuit galeā ereā
sup caput ei⁹: et vestiuit eū lorica. Ac-
cinct⁹ ḡ dauid gladio ei⁹ sup vestē suā
cepit tēptare si armat⁹ posset icedere.
Nō eñ habebat ꝯsuetudinē. Dixitq̄
dauid ad saul: Nō possū sic icedere: q:
nō vsū habeo. Et deposuit ea. Et tulit
baculū suū quē semp habebat i mani
bus: ⁊ elegit sibi q̄nq̄ lympidissimos
lapides d torrēte: ⁊ misit eos i perā pa
storalē quā habebat secū: ⁊ fundā ma-
nu tulit: ⁊ ꝓcessit aduersū philisteum.
Ibat aūt philiste⁹ incedēs ⁊ appropin-
quans aduersum dauid: ⁊ armiger ei⁹
ante eū. Cūq̄ inspexisset eū philisteus
et vidisset dauid: despexit eū. Erat aūt
adolescēs rufus ⁊ pulcher aspectu. Et F
dixit philisteus ad dauid: Nunq̄d ego
canis sū q̄ tu venis ad me cū baculo?
Et maledixit philisteus dauid in dijs
suis. Dixitq̄ ad dauid: Veni ad me et
dabo carnes tuas volatilib⁹ celi ⁊ be-
stijs terre. Dixit autē ad philisteū. Tu

venis ad me cū gladio⁊ hasta ⁊ clypeo
ego āt venio ad te ī noīe dñi exercituū
dei agminū isrł q̇bus exꝓbrasti hodie:
⁊ dabit te dñs ī manu mea ⁊ ꝑcutiā te:
1.Mac.4.d ⁊ auferā caput tuū a te. Et dabo cada-
uera castroꝝ philistijm hodie volatili
bꝰ celi ⁊ bestijs terre: vt sciat oīs terra: qꝛ ē
dñs deꝰ in isrł: ⁊ nouerit vniūsa ecclia
hec: qꝛ nō ī gladio nec ī hasta saluat dñs
Ipsiꝰ em̄ ē bellū et tradet vos ī manus
nr̄as. Cū ḡ surrexisset philisteꝰ ⁊ veniret
⁊ appropinq̄ret ꝯ dauid: festinauit da-
uid ⁊ occurrit ad pugnā ex adūso phi-
Eccl.47.a listei. ‖ Et misit manū suā ī perā: tulit
q̧ vnū lapidē ⁊ fūda iecit: ⁊ circūdu-
cēs ꝑcussit eū ī frōte: ⁊ infixꝰ ē lapis ī
frōte eiꝰ: ⁊ cecidit ī faciē suā sup terrā.
Preualuitq̧ dauid adūsū philisteū in
fūda: ⁊ lapide: ꝑcussūq̧ philisteū interfe
cit. Cūq̧ gladiū nō h̄ret ī manu dauid:
cucurrit ⁊ stetit sup philisteum: ⁊ tulit
gladiū eiꝰ ⁊ eduxit eū d̄ vagina sua: et
B īterfecit eū ꝑciditq̧ caput eiꝰ. Uidētes
aūt philistijm ꝙ mortuꝰ eēt fortissimꝰ
eoꝝ fugerūt. Et ꝯsurgētes viri isrł ⁊ iu
da vociferati sūt: ⁊ ꝑsecuti sūt philiste-
os vsq̧ dum venirēt ī vallē et vsq̧ ad
portas accharō. Cecideruntq̧ vulnerati
d̄ philistijm ī via sarim ⁊ vsq̧ ad geth
⁊ vsq̧ ad accharō. Et reuertētes filij
isrł: postq̧ ꝑsecuti sūt philisteos īuase-
rūt castra eoꝝ. Assumēs aūt dauid ca-
put philistei: attulit illud in hierłm: ar-
ma vero eiꝰ posuit ī tabernaculo suo. Eo
āt tpe q̄ viderat saul dauid egredientē
ꝯ philisteū: ait ad abner ꝑncipē militie
sue. De q̄ stirpe descēdit h̄ adolescēs?
Dixitq̧ abner: Uiuit aīa tua rex si no-
ui. Et ait rex: Interroga tu cuiꝰ filiꝰ sit
iste puer. Cūq̧ regressꝰ eēt dauid ꝑcus
so philisteo: tulit eū abner ⁊ ītroduxit
corā saule: caput philistei h̄ntē ī manu
sua. Et ait ad eū saul. De q̄ ꝓgenie es
o adolescēs. Dixitq̧ dauid: Filiꝰ serui
tui isai bethleemite ego sum. XVIII
A Et factū ē cū cōplesset loqui ad
e saul: aīa ionathe ꝯglutinata ē
aīe dauid ⁊ dilexit eū ionathas
q̄si aīaz suā. Tulitq̧ eū saul ī die illa:
⁊ nō ꝯcessit ei vt reuerteret̄ ī domū patris
I.19.a sui. Inierūt āt dauid ⁊ ionathas fedꝰ.
Diligebat em̄ eū q̄si aīaz suā. Nā expo
liauit se ionathas tunica q̄ erat indutꝰ
⁊ dedit eā dauid ⁊ reliq̄ vestimēta sua

vsq̧ ad gladiū ⁊ arcū suum: ⁊ vsq̧ ad
balteū. Egrediebat̄ q̄q̧ dauid ad oīa
quecūq̧ misisset eū saul: ⁊ prudēter se
agebat Posuitq̧ eū saul sup viros bel B
li: ⁊ acceptꝰ erat ī oculis vniuersi ꝑpli:
maximeq̧ ī ꝯspectu famłoꝝ saul. Porro
cum reuerteret̄ ꝑcusso philisteo dauid: ⁊
ferret caput eiꝰ ī hierłm: egresse sūt mu
lieres d̄ vniuersis vrbibꝰ isrł cantātes
chorosq̧ ducētes ī occursū saul regis ī
tympanis leticie ⁊ ī sistris: ⁊ ꝑcinebāt
mulieres ludētes atq̧ dicētes. Percus I.21.d.et
sit saul mille: ⁊ dauid decē milia. Ira- I.29.b
tus ē āt saul nimis: ⁊ displicuit ī oculis Eccl.47.
eiꝰ iste sermo. Dixitq̧: Dederunt dauid
decē milia: ⁊ mihi mille dederūt. Quid
ei supest nisi solū regnū? Non rectis ḡ C
oculis saul aspiciebat dauid: a die illa ⁊
deinceps. Post diē aūt alterā inuasit
spūs dei malꝰ saul: ⁊ ꝓphetabat in me
dio domꝰ sue. Dauid āt psallebat ma-
nu sua sicut ꝑ singłos dies. Tenebatq̧
saul lanceā ⁊ misit eā: putās ꝙ cōfigere
posset dauid cū pariete. Et declinauit
dauid a facie eiꝰ scd̄o. Et timuit saul
dauid: eo ꝙ eēt dñs cū eo ⁊ a se recessis
set. Amouit ḡ eū saul a se: ⁊ fecit eū tri
bunū sup mille viros. Et egrediebat̄ D
⁊ īntrabat ī ꝯspectu ꝑpli. In oībꝰ q̄q̧ vijs
suis dauid prudent̄ agebat: ⁊ dñs erat
cū eo. Uidit itaq̧ saul ꝙ prudēs esset
nimis ⁊ cepit cauere eū. Oīs aūt isrł ⁊
iuda diligebat dd̄. Ipse āt ingrediebat̄
et egrediebat̄ aū eos. Dixitq̧ saul ad
dd̄: Ecce filia mea maior merob: ipsā
dabo tibi vxorē: tm̄mō esto vir fortis ⁊
ꝑliare bella dñi Saul āt reputabat di
cens: Nō sit manꝰ mea in eo: sz sit sup
eū manus philistinoꝝ. Ait aūt dauid
ad saul: Quis ego sū: aut q̄ ē vita mea 2.Re.9.
aut cognatio patris mei ī isrł: vt fiam
gener regis? Factū est aūt tps cū debe- E
ret dari merob filia saul dauid: data ē
hadrieli molathite vxor. Dilexit autē
dauid michol filiā saul alterā. Et nun
ciatū ē saul: ⁊ placuit ei: Dixitq̧ saul:
Dabo eā illi vt fiat ei in scādalū: ⁊ sit
sup eū manꝰ philistinoꝝ. Dixitq̧ saul
ad dauid: In duabꝰ rebꝰ gener meus
eris hodie. Et mādauit saul seruis suis
Loq̄mini ad dauid clā me: dicentes:
Ecce places regi: ⁊ oēs serui eiꝰ diligūt
te. Nūc ḡ esto gener regis. Et locuti sūt
serui saul in auribꝰ dauid oīa verba hec.

Et ait dauid: Nū paꝝ videt̄ vobis ge
F neꝝ esse regꝭ? Ego aūt sum vir pauꝑ ꝛ
tenuis. Et renūciauerūt ꝑui saul: dicē
tes: Huiuscemōi ꝟba locut⁹ ē dauid.
Dixit aūt saul: Sic loq̄mini ad dauid:
Non habet rex spōsalia necesse nisi tm̄
cētū ꝓputia philistinoꝝ: vt fiat vltio
de inimicꝭ regꝭ. Porro saul cogitabat
dauid tradere i man⁹ philistinoꝝ. Cū-
q̄ renunciassent ꝑui ei⁹ dauid ꝟba q̄
dixerat saul: placuit ꝟmo in ocl'is da-
G uid vt fieret gener regis. Et post pau-
2. Re. 3. c cos dies surgēs dauid: abijt i accharō
cū viris q̄ sub eo erāt ꝛ ꝑcussit ex phili
stijm ducētos viros: ꝛ attulit eoꝝ ꝓpu
tia ꝛ ānumerauit ea regi: vt eēt gener
ei⁹ Dedit itaq̄ saul ei michol filiā suā
vxorē. Et vidit saul: ꝛ itellexit q̄ dn̄s
eēt cū dauid. Michol aūt filia saul di-
ligebat eū. Et saul magꝭ cepit timere
dauid. Fact⁹q̄ ē saul iimic⁹ dauid cū-
ctis dieb⁹. Et egressi sūt ꝑncipes phili
stinoꝝ. A ꝑncipio aūt egressiōis eoꝝ:
prudēti⁹ se gerebat dauid q̄ oēs viri
saul: ꝛ celebre factū ē nomē ei⁹ nimis.
A Ocut⁹ ē āt saul ad io- XIX
l nathan filiū suū ꝛ ad oēs ꝑuos
I. 18. a suos vt occiderē dauid ‖ Por-
ro ionathas fili⁹ saul diligebat dauid
valde. Et idicauit ionathas dauid di-
cens: Querit saul pr̄ me⁹ occidere te.
Quapꝓpter obserua te q̄so mane: ꝛ ma-
nebis clam ꝛ abscōderꝭ. Ego aūt egre-
diēs stabo iux̄ patrē meū i agro vbi-
cūq̄ fuerit: ꝛ ego loq̄r de te ad patrem
meū: ꝛ q̄dcūq̄ videro nūciabo tibi. Lo
cutus ē ḡ ionathas d̄ dauid bona ad
saul prēȝ suū. Dixitq̄ ad eū: Ne pecces
rex i ꝑuū tuū dauid: q2 nō peccauit ti-
bi: ꝛ oꝑa ei⁹ bona sūt tibi valde: ꝛ po-
suit aiaȝ suā i manu tua ꝛ ꝑcussit phi-
listeū: ꝛ fecit dn̄s salutē magnā vniu-
B so israeli. Uidisti: ꝛ letat⁹ es. Quare ḡ
peccas i sāguine inoxio iterficiens da
uid q̄ ē absq̄ culpa? Qd̄ cum audisset
saul: placat⁹ voce ionathe iurauit. Ui-
uit dn̄s: q2 nō occidet̄. Uocauit itaq̄
ionathas dauid: ꝛ indicauit ei oia ver
ba hec. Et introduxit ionathas dauid
ad saul: ꝛ fuit an̄ eū sic erat heri ꝛ nu-
diustertiꝰ. Motū ē autē rursū bellū: ꝛ
egressus dauid pugnauit adu̇sū phili-
stijm: ꝑcussitq̄ eos plaga magna: ꝛ fu
gerūt a facie eius. Et fact⁹ ē spūs dn̄i
mal⁹ i saul. Sedebat aūt i domo sua:
et tenebat lanceā. Porro dauid psalle
bat i manu sua. Nisusq̄ ē saul ꝯfigere
dauid lācea in pariete. Et declinauit
dauid a facie saul. Lācea aūt casso vul
nere ꝑlata ē i pariete: et dauid fugit: ꝛ
saluat⁹ ē nocte illa. Misit ḡ saul satel-
lites suos nocte in domū dauid vt cu-
stodirēt eū ꝛ interficeret̄ mane. Qd̄ cū C
annūciasset dauid michol vxor sua di-
cens: nisi saluauerꝭ te nocte hac cras
morierꝭ: deposuit eū ꝑ fenestrā. Porro
ille abijt ꝛ aufugit: atq̄ saluat⁹ ē. Tu-
lit autē michol statuā: ꝛ posuit eā suꝑ
lectū: ꝛ pellē pilosā capraꝝ: posuit ad
caput ei⁹: ꝛ operuit eā vestimētꝭ. Mi-
sit aūt saul apparitores q̄ raperent da-
uid: ꝛ respōsū ē q̄ egrotaret. Rursūq̄
misit saul nūcios vt viderēt dauid di-
cēs: Afferte eū ad me i lecto vt occida
tur. Cūq̄ venissent nūcij iuētū ē simu
lachrū suꝑ lectū: ꝛ pellis capraꝝ ad ca
put ei⁹. Dixitq̄ saul ad michol. Qua-
re sic illusisti mihi ꝛ dimisisti inimicū
meū vt fugeret? Et respōdit michol ad
saul: Quia ip̄e locut⁹ ē mihi dicēs: Di
mitte me: alioq̄n iterficiā te. Dauid āt
fugiēs saluat⁹ ē. Et venit ad samuel i
ramatha: Et nūciauit ei oia q̄ fecerat
sibi saul. Et abiert ip̄e ꝛ samuel ꝛ mo-
rati sūt i naioth. Nūciatū ē aūt sauli a
dicētib⁹: Ecce dauid i naioth i rama-
tha. Misit ḡ saul lictores vt raperent da D
uid. Qui cū vidissent cuneū ꝓphetarū
vaticinātiū: ꝛ samuelē stātē suꝑ eos: fa
ctus ē etiā spūs dn̄i i illis: ꝛ ꝓphetare
ceperūt etiā ip̄i. Qd̄ cum nūciatuȝ eēt
sauli: misit et alios nūcios. Propheta
uerūt aūt ꝛ illi. Et rursū misit saul ter
tios nuncios: q̄ ꝛ ip̄i ꝓphetauerūt. Et
irat⁹ iracūdia saul: abijt etiā ip̄e in ra-
matha: ꝛ venit vsq̄ ad cisternā magnā
q̄ ē i sochot. Et iterrogauit ꝛ dixit: In
q̄ loco sūt samuel ꝛ dauid? Dictūq̄ est
ei. Ecce in naioth sunt i ramatha. Et
abijt in naioth i ramatha. Et fact⁹ est
etiā suꝑ eū spūs dn̄i ꝛ ambulauit igre-
diens: ꝛ ꝓphetabat vsq̄ dū veniret in
naioth i ramatha. Et expoliauit etiaȝ
ip̄e se vestimētꝭ suis ꝓphetauit cū ce-
terꝭ corā samuel: ꝛ cecinit nudus tota
die illa ꝛ nocte. Un̄ ꝛ exiuit ꝓuerbiū.
Nū ꝛ saul int̄ ꝓphas. XX S. 10. c
f Ugit aūt dauid de naioth q̄ ē A

in ramatha: veniẽſq; locut⁹ ẽ corã io-
ꝭ.17.d.et natha. Quid feci? Que ẽ iniq̃tas mea
j.26.c ꝛ qđ pctm̃ meũ i prẽz tuũ: q2 q̃rit aiaz
meã. Qui dixit ei: Abſit a te: nõ morie-
ris. Neq; em̃ faciet pr̃ me⁹ q̇cq̃ grãde
vel paruũ: niſi ṗus indicauerit mihi.
Hũc ḡ celauit a me pr̃ me⁹ ſmonẽ tm̃-
modo Neq̃q; em̃ erit iſtud: Et iurauit
rurſum dauid. Et ille ait. Scit ꝑfecto
pr̃ tu⁹ ꝙ iueni grãz in oculis tuis: ꝛ di-
cet: Neſciat h̃ ionathas ne forte triſte-
tur. Quimo viuit dñs ꝛ viuit aĩa tua:
q2 vno tm̃ vt ita (dicã) gradu ego morſq;
diuidimur. Et ait ionathas ad da-
uid: Qđcunq; dixerit mihi aĩa tua: fa-
ciã tibi. Dixit autẽ dauid ad ionathã:
Ecce kalẽde ſũt craſtino: ꝛ ego ex mo-
re ſedere ſoleo iux̃ regẽ ad veſcẽdũ Di-
mitte ḡ me vt abſcõdar ĩ agro vſq; ad
B veſperã diei tertie. Si reſpiciẽs req̇ſie-
rit me pr̃ tu⁹: Rñdebis ei: Rogauit me
dauid vt iret celerit̃ ĩ bethleẽ ciuitatẽ
ſuã: q2 victime ſolẽnes ibi ſũt vniu̇ſis
ꝯtribulib⁹ ſuis. Si dixerit bñ. pax erit
ſuo tuo. Si aũt fuerit iratus: ſcito q2
cõpleta ẽ malitia ei⁹. Fac ḡ miſcđiaz ĩ
ſuũ tuũ: q2 fed⁹ dñi me famulũ tuũ te-
cũ inire feciſti. Si aũt ẽ iniq̃tas aliq̃ ĩ
me: tu me ĩterfice: ꝛ ad prẽm tuũ ne in-
troducas me. Et ait ionathas: Abſit
hoc a me. Neq; em̃ fieri põt: vt ſi certe
cognouero cõpletã eẽ pr̃is mei mali-
tiã ꝯ te: nõ ãnũciẽ tibi Rñditq; dauid
ad ionathã: Quis renũciabit mihi: ſi
q̇d forte rñderit tibi pr̃ tu⁹ dure đ me?
Et ait ionathaſ ad dauid: Ueni ꝛ egre-
C diamur foras ĩ agꝝ. Cũq; exiſſent am-
bo ĩ agꝝ: ait ionathas ad dauid: Dñe
de⁹ iſrl̃: ſi ĩueſtigauero ſñiaz pr̃is mei
craſtino vel perẽdie: ꝛ aliq̇d boni fue-
rit ſuꝑ dauid ꝛ nõ ſtatim miſero ad te
ꝛ notũ tibi fecero: hec faciat de⁹ iona-
the ꝛ hec augeat. Si aũt ꝑſeuerauerit
pr̃is mei malicia aduerſũ te: reuelabo
aurẽ tuã ꝛ dimittã te vt vadas ĩ pace:
ꝛ ſit dñs tecũ ſicut fuit cũ prẽ meo. Et
ſi vixero: facies mihi miſcđiaz dñi. Si
ṽo mortu⁹ fuero: nõ auferes miſcđiaz
tuam a domo mea vſq; ĩ ſempiternũ.
Qñ eradicauerit dñs inimicos dauid
vnũquẽq; đ t̃ra. Pepigit ḡ ionathas
fedus cũ domo dauid. Et req̇ſiuit dñs
de manu inimicoꝝ dauid. Et addidit
ionathas deierare dauid eo ꝙ dilige-
ret illũ Sicut. n. aĩaz ſuã ita diligebat
D eũ. Dixitq; ad eũ ionathas: Cras kalẽ-
de ſũt: ꝛ req̇reris. Req̇ret em̃ ſeſſio tua
vſq; perẽdie. Deſcẽdens ḡ feſtin⁹ ꝛ ve-
nies ĩ locũ vbi celãd⁹ es: ĩ die qñ opari
licet: ꝛ ſedebis iux̃ lapidẽ cui nomẽ ẽ
ezel Et ego tres ſagittas mittã iux̃ eũ:
ꝛ iaciã q̃ſi exercẽs me ad ſignũ. Mittã
q̊z ꝛ pueꝝ dicẽs ei: Uade ꝛ affer mihi
ſagittas. Si dixero puero: ecce ſagitte
ĩtra te ſunt: tolle eas tu veni ad me: q2
pax tibi ẽ ꝛ nihil ẽ mali viuit dñs. Si
aũt ſic locut⁹ fuero puero: ecce ſagitte
vltra te ſunt: vade ĩ pace: q2 dimiſit te
dñs. De ṽbo ãt qđ locuti ſuim⁹ ego et
tu: ſit dñs int̃ me ꝛ te vſq; ĩ ſempit̃nũ.
Abſcõdit⁹ ẽ ḡ dauid ĩ agro: ꝛ venerũt
kalẽde: ꝛ ſedit rex ad comedẽdũ panẽ.
Cunq; ſediſſet rex ſuꝑ cathedrã ſuam
ſm ꝯſuetudinẽ q̃ erat iux̃ parietẽ: ſur-
rexit ionathas et ſedit abner ex latere
ſaul: vacu⁹q; apparuit loc⁹ dauid: ꝛ ñ
E ẽ locut⁹ ſaul q̇cq̃ ĩ die illa. Cogitabat
em̃ ꝙ forte eueniſſet ei vt nõ eẽt mũd⁹
nec purificat⁹ Cũq; illuxiſſet dies ſcđa
poſt kalẽdas: rurſus apparuit vacuus
loc⁹ dauid. Dixitq; ſaul ad ionathan
filiũ ſuũ. Cur nõ venit fili⁹ iſai nec he-
ri nec hodie ad veſcendũ? Rñditq; io-
nathas ſauli: Rogauit me obnixe vt
iret ĩ bethleẽ: ꝛ ait: Dimitte me: qm̃ ſa-
crificiũ ſolẽne ẽ ĩ ciuitate mea vn⁹ de
frib⁹ meis accerſiuit me Nũc ḡ ſi iueni
grãz ĩ ocul̃ tuis: vadam cito ꝛ videbo
j.25.b frẽs meos. Ob hãc cauſã nõ venit ad
mẽſaz reg̃. Irat⁹ aũt ſaul adu̇ſũ iona-
than: dixit ei: Fili mulieris vltro virũ
rapiẽt̃: nũq̇d ignoro q2 dilig̃ filium
iſai ĩ ꝯfuſionẽ tuã: et ĩ ꝯfuſionẽ igno-
F miniioſe mr̃is tue? Oib⁹. n. dieb⁹ q̇b⁹ fi-
li⁹ iſai vixerit ſuꝑ t̃rã: nõ ſtabilier̃ tu
neq; regnũ tuũ. Itaq; iã nũc mitte et
adduc eũ ad me: q2 fili⁹ mort̃ ẽ. Reſpõ-
dens aũt ionathas ſauli patri ſuo ait:
Quare morieẽ? Quid fec̃? Et arripuit
ſaul lãceã vt ꝑcuteret eũ. Et intellexit
ionathas ꝙ diffinitũ eẽt a prẽ ſuo vt
ĩterficereẽ dauid Surrexit ḡ ionathaſ
a mẽſa ĩ ira furoris: ꝛ non comedit in
die kalẽdaꝝ ſcđa panẽ. Cõtriſtat⁹ ẽ. n.
ſuꝑ dauid: eo ꝙ ꝯfudiſſet eũ pater ſu⁹.
j.22.b Cũq; illuxiſſet mane venit ionathas ĩ
agrũ iux̃ placitũ dauid: ꝛ puer ꝑuulus
cũ eo. Et ait ad puerũ ſuũ: Uade ꝛ af-

fer mihi sagittas qs ego iacio. Cūq3
puer cucurrisset iecit aliā sagittā trās
puerꝝ. Uenit itaq3 puer ad locū iaculi
qd miserat ionathas. Et clamauit io-
nathas post tergū pueri ⁊ ait: Ecce ibi
B est sagitta: porro vltra te. Clamauitq3
iterꝝ ionathas post tergū pueri dicēs:
Festina velocit᷑ ne steter᷑. Collegit aūt
puer ionathe sagittas: ⁊ attulit ad dn̄ꝫ
suū: qd agere᷑ penit⁹ ignorabat. Tm̄-
modo eni ionathas et dauid rē noue-
rāt. Dedit ḡ ionathas arma sua puero
⁊ dixit ei: Uade ⁊ defer ī ciuitatē. Cūq3
abisset puer surrexit dauid d loco qui
vergebat ad austrū: ⁊ cadēs ꝓn⁹ ī t'rā
adorauit tertio Et osculātes se alteru-
trū: fleuerūt parit᷑: dauid aūt ampli⁹.
Dixit ḡ ionathas ad dauid: Uade ī pa
S.1.c ce. Quecūq3 iurauim⁹ ambo ī noīe dn̄i
dicētes: dn̄s sit int᷑ me ⁊ te: ⁊ int᷑ semē
tuū: ⁊ semē meū vsq3 ī sempiternū. Et
surrexit dauid ⁊ abijt: sꝫ ⁊ ionathas in
gressus ē ciuitatē. XXI

A V Enit aūt dauid ī nobe ad achi-
melech sacerdotē Et obstupuit
achimelech: eo ꝙ venisset dd ⁊ dixit ei
Quare tu sol⁹ ⁊ null⁹ ē tecū? Et ait da
uid ad achimelech sacerdotē: Rex pce
pit mihi sermonem: ⁊ dixit: Nemo sciat
rē ꝓpt᷑ quā missus es a me: ⁊ cuiusmōi
pcepta tibi dederim. Nā ⁊ puer᷑ meis
J.25.b ꝯdixi ī illū ⁊ illū locū. Nunc ḡ si qd ha
bes ad manū vl᷑ qnq3 panes da mihi.
aut qcqd inuener᷑. Et rn̄dēs sacerdos
ad dauid: ait illi: Nō habeo laicos pa-
nes ad manū: sꝫ tm̄ panē sctm̄. Si mū
di sūt pueri: maxīe a mulierib⁹: mādu-
B cent. Et rn̄dit dauid sacerdoti: ⁊ dixit
ei: Et qdē si de mulierib⁹ agit᷑ ꝯtinui-
mus nos a heri ⁊ nudiustertī⁹ qn̄ egre
diebamur: et fuerūt vasa puerꝝ san-
cta. Porro via hec polluta ē: sꝫ ⁊ ipsa
t.12.a hodie sāctificabit᷑ ī vasis Dedit ḡ ei sa
Mar.2.g cerdos sāctificatū panē. Neq3 eni erat
Lu.6.a ibi panis nisi tātū panes ꝓpositionis
q sublenati fuerāt a facie dn̄i vt pone
rent᷑ panes calidi. Erat āt ibi vir qdā
de seruis saul ī die illa intus ī taberna-
culo dn̄i: ⁊ nomē ei⁹ doech idume⁹ po-
J.22.b tentissim⁹ pastorꝝ saul: Dixit autē da-
C uid ad achimelech. Si habes hic ad ma
nū hastā aut gladiū: da mihi: qꝛ gladi
um meū et arma mea nō tuli mecum.
Sermo eni regis vrgebat. Et dixit sa-
cerdos: Ecce hic gladi⁹ goliath phili- J.22.e
stei quē pcussisti ī valle therebinthi: ē
inuolut⁹ pallio post ephot. Si istū vis
tollere: tolle. Neq3 eni hic ē alius absq3
eo. Et ait dauid: Nō est huic alter simi
lis? Da mihi eū. Surrexit itaq3 dauid
⁊ fugit in die illa a facie saul: et venit
ad achis regē geth. Dixeruntq3 ei serui
achis: Nunqd nō iste est dauid rex ter-
re? Nōne huic cātabāt ꝑ choros dicen D
tes: pcussit saul mille: ⁊ dauid decē mi- S.18.b.et
lia? Posuit aūt dauid sermones istos J.29.b
in corde suo: et extimuit valde a facie Ecci.47.a
achis regis geth. Et mutauit os suū
corā eis: ⁊ collabebat᷑ īter man⁹ eorū
⁊ impingebat in ostia porte defluebāt
q3 saliue ei⁹ in barbam. Et ait achis
ad seruos suos. Uidist᷑ hoīem insanū:
qre adduxist᷑ eū ad me? An desūt no-
bis furiosi: qꝛ introduxist᷑ istū vt fure
ret me psente? Dimittite illū hinc ne
ingredia᷑ domū meā. XXII

a Abijt ḡ dauid inde: ⁊ fugit ī spe A
luncā odollā. Qd cū audissent
frēs ei⁹ ⁊ ois dom⁹ pris ei⁹: descēder᷑t
ad eū illuc. Et ꝯuenerunt ad eū oēs q
erāt ī angustia ꝯstituti: ⁊ oppssi ere aīi
eno ⁊ amaro aīo ⁊ fact⁹ ē eorꝝ pnceps.
Fuerūtq3 cū eo qsi qdrīgēti viri. Et ꝓ
fect⁹ ē dauid inde in masphat: q ē mo-
ab. Et dixit ad regem moab. Maneat
oro pr me⁹ ⁊ mr mea vobiscū: donec sci
am qd faciat mihi deus. Et reliqt eos
aūt faciē reg᷑ moab. Māser᷑tq3 apd eū
cūct᷑ dieb⁹ qbus dauid fuit in psidio
Dixitq3 gad ꝓpha ad dauid: Noli ma
nere ī psidio. Proficiscere ⁊ vade ī ter
rā iuda. Et pfect⁹ est dauid: ⁊ venit ī
saltū areth. Et audiuit saul ꝙ apparu-
isset dauid: ⁊ viri q erāt cū eo. Saul āt
cū maneret ī gabaa ⁊ eēt ī nemore qd
est in rama hastā manu tenēs: cūctiq3
serui ei⁹ circūstarēt eū: ait ad seruos suos
q assistebāt ei: Audite me nūc filij ge- B
mini. Nunqd oīb⁹ vob dabit fili⁹ isai
agros ⁊ vineas ⁊ vniuersos vos faciet
tribunos ⁊ cēturiones: qm̄ cōiurastis
oēs aduersum me: ⁊ nō ē q mihi renū-
ciet: maxīe cū ⁊ fili⁹ me⁹ fed⁹ iērerit cū
filio isai? Nō est q vicē meā doleat ex 4.Re.6.c
vob neq3 q annūciet mihi: eo ꝙ susci-
tauerit fili⁹ me⁹ seruū meū adūsū me
insidiātē mihi vsq3 hodie. Rn̄dēs aūt S.21.b
doech idume⁹ q assistebat ⁊ erat pm⁹

ſuꝭ ſuos ſaul: vidi inq̇t filiū iſai i no-
be apō achimelech filiū achitob ſacer
dotē. Qui ꝯſuluit ꝓ eo dñm: ⁊ cibaria
dedit ei. Sꝫ ⁊ gladiū goliath philiſtei
dedit illi. Miſit ꝗ rex ad accerſiēdum
achimelech ſacerdotē filiū achitob: et
oēs domū pr̄is eiꝰ ſacerdotū q̇ erāt i no
C be. Qui vniūſi venerūt ad regē. Et ait
Geñ.37.e ſaul ad achimelech: Audi fili achitob
S.3.c Qui rñdit: Preſto ſū dñe. Dixitq; ad
eū ſaul: Quare ꝯiuraſtis adūſū me tu ⁊
filiꝰ iſai: ⁊ dediſti ei panes ⁊ gladiū et
ꝯſuluiſti ꝓ eo dñz vt cōſurgeret adūſū
me iſidiator vſq; hodie ꝑmanēs? Rñ-
dēſq; achimelech regi ait Et q̇s i oībꝰ
ſuis tuis ſicͭ dauid fidelis ⁊ gener regis
⁊ ꝑgēs ad īpiū tuū: ⁊ gl'ioſus in domo
tua? Nū hodie cepi ꝓ eo ꝯſulere dñm?
Abſit hoc a me. Ne ſuſpicet̄ rex aduerſū
ſuū ſuū rē huiuſcemōi i vniūſa domo
pr̄is mei. Nō eñ ſciuit ſuꝰ tuꝰ q̇cq; ſu
per hoc negocio: vel modicū vel grāde. Di
F.14.g xitq; rex: Morte morieris achimelech
tu ⁊ oīs domꝰ pr̄is tui Et ait rex emiſſa
riīs q̇ circūſtabāt eū. Cōūtimini: ⁊ interfi-
cite ſacerdotes dñi. Nā manꝰ eoꝝ cuz
dauid ē: ſciētes q fugiſſet: ⁊ nō indica
uerūt mihi. Noluerūt āt ſui regis exten
D dere manꝰ ſuas i ſacerdotes dñi. Et ait
rex ad doech: Cōūtere tu: ⁊ irrue i ſacer
dotes dñi. Cōūſuſq; doech idumeꝰ: ir-
ruit i ſacerdotes: ⁊ trucidauit i die illa
octogintaq̇nq; viros veſtitos ephot li
neo. Nobe āt ciuitatē ſacerdotē ꝑcuſ-
ſit i ora gladij: viros ⁊ mulieres ⁊ puu-
los ⁊ lactātes bouēq; ⁊ aſinū ⁊ ouē in
ore gladij. Euadēs āt vnꝰ filiꝰ achime
lech filij achitob cuiꝰ nomē erat abia-
thar: fugit ad dd: ⁊ ānūciauit ei q oc-
cidiſſet ſaul ſacerdotes dñi. Et ait dd
ad abiathar Sciebā eñ i die illa q cū
ibi eēt doech idumeꝰ: ꝓculdubio ānū
ciaret ſauli. Ego ſū reꝰ oīm aīaꝝ pr̄is
tui. Mane mecū ne timeas. Si q̇s q̄-
B ſierit aīaz meā: q̄ret ⁊ aīaz tuā: mecūq;
T annūcia- (ſuaberis. XXIII
e uerūt dauid dicētes: Ecce phili
ſtij̄m oppugnāt ceilā ⁊ diripiūt
areas. Cōſuluit ꝗ dauid dñm dicens:
Nū vadā ⁊ ꝑcutiā philiſteos iſtos. Et
ait dñs ad dauid: Uade ⁊ ꝑcuties phi
liſteos: ⁊ saluab ceilā. Et dixerūt viri q̇
erāt cū dauid ad eū. Ecce nos hic in iu-
dea cōſiſtētes timemꝰ: quātomagis ſi

erimꝰ i ceilā aduerſū agmina philiſti-
noꝝ. Rurſū ꝗ dauid ꝯſuluit dñm. Qui
rñdens ait ei: Surge ⁊ vade in ceilaz.
Ego eñ tradā philiſteos i manu tua.
Abijt ꝗ dauid ⁊ viri eiꝰ i ceilā: ⁊ pug-
nauit aduerſū philiſteos. Et abegit iu
mēta eoꝝ ⁊ ꝑcuſſit eos plaga magna ⁊
ſaluauit dauid habitatores ceile. Por
ro eo tp̄e q̊ fugiebat abiathar filiꝰ achi
melech ad dauid i ceilā: ephot ſecū ha
bēs deſcēderat. Nūciatū ē aūt ſauli q
D venīſſet dauid i ceilā. Et ait ſaul: Tra
didit eū dñs i manꝰ meas: ꝯcluſuſq; ē
itrogreſſus vrbē i q̄ porte et ſere ſunt.
Et p̄cepit ſaul oī ꝑplo vt ad pugnā de
ſcēderet i ceilā: ⁊ obſideret dauid ⁊ vi-
ros eiꝰ. Qd cuz dauid reſciſſet q̄ p̄pa-
ret ei ſaul clā malū: dixit ad abiathar
ſacerdotē Applica ephot Et ait dauid I.30.b
Dñe deꝰ iſrl': audiuit famā ſuꝰ tuꝰ q
diſponat ſaul venire i ceilā: vt eūtaret vr
bē ꝓpt me. Si tradent me viri ceile in
manꝰ eiꝰ: ⁊ ſi deſcēdet ſaul ſicͭ audiuit
ſuꝰ tuꝰ dñe deꝰ iſrl' indica ſuo tuo. Et
ait dñs. Deſcēdet. Dixitq; rurſū dauid
Si tradēt me viri ceile ⁊ viros q̇ ſunt
mecū in manꝰ ſaul? Et dixit dñs: Tra
dēt Surrexit ꝗ dauid ⁊ viri eiꝰ: q̄ſi ſex
cēti: ⁊ egreſſi de ceila huc atq; illuc va
gabāt̄ icerti. Nūciatūq; ē ſaul q fugiſ
ſet dauid de ceila ⁊ ſaluatꝰ ēēt q̄obrem
diſſimulauit exire. Morabat̄ āt dauid
i deſerto i locis firmiſſimis: māſitq; i mō
te ſolitudinis ziph i mōte opaco. Que-
rebat eū tñ ſaul cūctis diebꝰ: ⁊ non tra
didit eū dñs i manꝰ eius. Et vidit da- C
uid q egreſſus eēt ſaul vt q̄reret aīam
eiꝰ. Porro dauid erat i deſerto ziph i ſil
ua. Et ſurrexit ionathas filius ſaul et
abijt ad dauid i ſiluā ⁊ ꝯfortauit ma-
nꝰ eiꝰ i deo: dixitq; ei: Ne timeas. Ne-
q; eñ inueniet te manꝰ ſaul pr̄is mei.
Et tu regnabis ſup iſrl': ⁊ ego ero tibi
ſcd's. Sꝫ ⁊ ſaul pr̄ meꝰ ſcit hoc. Percuſſit
ꝗ vterq; fedꝰ corā dño. Māſitq; dauid
i ſilua: ionathas āt reuerſus ē i domū
ſuā Aſcēderūt āt ziphei ad ſaul i gabaa
dicētes: Nōne ecce dauid latitat apd
nos i locis tutiſſimis ſilue i colle achi-
le q̄ ē ad dexterā deſerti? Nūc ꝗ ſicut de
ſiderauit aīa tua vt deſcēderes: deſcē-
de nr̄m aūt erit vt tradamꝰ eū in manꝰ
regis. Dixitq; ſaul: Bñdicti vos a do- 2.Re.3.a
mino: q̄ doluiſtis vicē meā. Abite er-

go oro ⁊ diligẽtiꝰ pparate: ⁊ curiosiuſ
agite ⁊ cõſiderate locũ vbi ſit pes eiꝰ
vel qs viderit eũ ibi vbi dixiſtis. Reco
D gitat eñ ď me ꝙ calide īſidier ei. Cõſi
derate ⁊ videte oia latibula eiꝰ ī qbꝰ
abſcõdit: ⁊ reũtimini ad me ad rẽ cer
tã vt vadã vobiſcũ. Qď ſi ẽt ī trã ſe ab
ſtruſerit pſcrutabor eũ in cũct milibꝰ
iuda. At illi ſurgẽtes abierũt ī ziph añ
ſaul. Dauid ãt ⁊ viri eiꝰ erãt in deſto
maon ī cãpeſtribꝰ ad dexterã ieſimuth
Juit ãt ſaul ⁊ ſocũ eiꝰ ad qrẽdũ eũ. Et
nũciatũ ẽ dauid ſtatiqꝫ deſcẽdit ad pe
trã: ⁊ ꝯſabat ī deſto maon. Qď cũ au
diſſet ſaul: pſecutꝰ ẽ dauid ī deſto ma
on. Et ibat ſaul ⁊ viri eiꝰ ad latꝰ mõ
tis ex pte vna: dauid ãt ⁊ viri eiꝰ erãt
ī latere mõtis ex pte altera. Porro da
uid deſperabat ſe poſſe euadere a facie
ſaul. Itaqꝫ ſaul ⁊ viri eiꝰ ī modũ coro
ne cingebãt dauid ⁊ viros eiꝰ vt cape
rẽt eos. Et nũciꝰ venit ad ſaul dicẽs:
Feſtina ⁊ veni qm̃ infuderũt ſe phili
ſtĳm ſup trã. Reũſus ẽ ģ ſaul deſiſtẽs
pſeq dauid: ⁊ ꝑrexit ī occurſũ philiſti
noꝝ. Propt̃ h̃ vocauert̃ locũ illũ petrã
A Scẽdit ģ (diuidẽtẽ. XXIIII
a dauid ide: ⁊ hitauit ī loc tutiſ
ſimis engaddi. Cũqꝫ reuerſus
ẽ et ſaul poſtqꝫ pſecutꝰ ẽ philiſteos: nũ
ciauerũt ei dicẽtes: Ecce dauid ī deſer
to ẽ engaddi. Aſſumẽs ģ ſaul tria mi
lia electoꝝ viroꝝ ex oī iſrl: ꝑrexit ad i
ueſtigandũ dauid ⁊ viros eiꝰ etiã ſup
abruptiſſimas petras q̃ ſolis ibicibꝰ
peruie ſũt. Et venit ad caulas ouiũ q̃
ſe offerebãt viãti. Eratqꝫ ibi ſpelũca
quã igreſſus ẽ ſaul vt purgaret vẽtrẽ.
Porro dauid ⁊ viri eiꝰ in interiore ꝑte
ſpelunce latebãt. Et dixerũt ſerui da
uid ad eũ. Ecce dies de qua locutꝰ eſt
dñs ad te: ego tradã tibi inimicũ tuũ
vt facias ei ſicẽ placuerit in ocul tuis.
B Surrexit ģ dauid ⁊ ꝓſcidit orã chla
mydis ſaul ſilent. Poſt hec ꝑcuſſit cor
ſuũ dauid: eo ꝙ abſcidiſſet orã chlamy
dis ſaul. Dixitqꝫ ad viros ſuos: Pro
pitiꝰ ſit mihi dñs ne faciã hãc rẽ dño
J.26.b meo chriſto dñi vt mittã manũ meã
ī eũ: qꝛ chriſtꝰ dñi ẽ: Viuit dñs: qꝛ niſi
dñs ꝑcuſſerit eũ: aut dies eiꝰ venerit
vt moriat: aut deſcẽdes ī ꝓliũ ꝑierit:
ꝓpitiꝰ mihi ſit dñs vt ñ mittã manũ
meã ī chriſtũ dñi. Et ꝯfregit dauid vi
ros ſuos ſmonibꝰ iſtis. ⁊ ñ ꝑmiſit eos
vt cõſurgerẽt ī ſaul. Porro ſaul exur
gens ď ſpelũca ꝑgebat cepto itinere.
Surrexit ãt dauid poſt eũ: ⁊ egreſſus
de ſpelũca clamauit poſt tergũ ſaul di
cens: Dñe mi rex. Et reſpexit ſaul poſt
ſe ⁊ iclinãs ſe dauid ꝓnꝰ ī trã adora C
uit. Dixitqꝫ ad ſaul: Quare audis ver
ba hoim loquentiũ: dauid qrit malũ
aduſũ te? Ecce hodie viderũt oculi tui
ꝙ tradiderit te dñs ī manu mea ī ſpe
lũca: ⁊ cogitaui vt occiderẽ te: ſz ꝑpe
cit tibi oculꝰ meꝰ. Dixi eñ: Nõ extẽdã
manũ meã ī dñm meũ: qꝛ chriſtꝰ dñi ẽ
Quin potiꝰ pr̃ mi vide ⁊ cognoſce orã
chlamydis tue ī manu mea: quõ cũ ꝓ
ſcinderẽ ſũmitatẽ chlamydis tue: no
lui extẽdere manũ meã ī te. Aiaduer
te ⁊ vide qm̃ nõ ẽ ī manu mea maluꝫ
neqꝫ iniqtas: neqꝫ peccaui ī te. Tu ãt
inſidiaris aie mee vt auferas eã. Judi
cet dñs iter me ⁊ te ⁊ vlciſcat me dñs
ex te: manꝰ ãt mea ñ ſit ī te: ſicut ⁊ in
ꝓuerbio antiq ď. Ab impĳs egrediet
ipietas. Manꝰ ģ mea nõ ſit ī te. Quẽ ꝑ
ſeqris iſrl quẽ pſeqris? Canẽ mortuũ
pſequeris ⁊ pulicẽ viuũ. Sit dñs iu D
dex ⁊ iudicet iter me ⁊ te: ⁊ videat ⁊ iu
dicet cãm meam: ⁊ eruet me de manu
tua. Cũ ãt cõpleſſet dauid loquẽs ſmo
nes huiuſcemõi ad ſaul: dixit ſaul: Nũ
qd vox hec tua ẽ fili mi dauid? Et le
uauit ſaul vocẽ ſuã: et fleuit: Dixitqꝫ
ad dauid. Juſtior tu es qꝫ ego. Tu eñ
tribuiſti mihi bona: ego ãt reddidi ti
bi mala. Et tu indicaſti mihi hodie q̃
feceris mihi bona: quõ tradiderit me
dñs ī manu tua: ⁊ ñ occider me: Quiſ
eñ cũ inuenerit inimicũ ſuũ dimittet
eũ ī via bona? Sz dñs reddat tibi viciſ
ſitudinẽ hãc ꝓ eo qď hodie oꝑatꝰ es
in me. Et nũc qꝛ ſcio ꝙ certiſſime re
gnaturꝰ ſis ⁊ habiturꝰ ī manu tua re
gnũ iſrl: iura mihi ī dño ne deleas ſe
mẽ meũ poſt me: neqꝫ auferas nomen
meũ de domo pr̃is mei. Et iurauit da
uid ſauli. Abĳt ģ ſaul ī domũ ſuã ⁊ da
uid ⁊ viri eiꝰ aſcẽderũt ad tutiora lo A
Ortuꝰ ẽ aũt ſamu (cã. XXV. J.28.a
m el: ⁊ ꝯgregatꝰ ẽ vniuerſus iſrl
⁊ plãxert̃ eũ nimis ⁊ ſepelierũt
eũ ī domo ſua ī ramatha. Cõſurgenſqꝫ
dauid deſcẽdit in deſtũ pharan. Erat
ãt vir qſpiã ī ſolitudine maon ⁊ poſſeſ

ſio ei⁹ i carmelo: ⁊ hõ ille magn⁹ nimiſ
erãtq; ei oues tria milia ⁊ mille capre.
Et accidit vt tõderet grex ei⁹ i carme
lo. Nomẽ aũt viri illi⁹ erat nabal: ⁊ no
mẽ vxoris ei⁹ abigail. Eratq; mulier
illa prudẽtiſſima ⁊ ſpecioſa. Porro vir
ei⁹ dur⁹ ⁊ peſſim⁹ ⁊ malitioſus. Erat
aũt d̃ genere caleb. Cũ aũt audiſſet dd̃ i
deſerto q̃ tõderet nabal gregẽ ſuũ: mi-
ſit decẽ iuuenes ⁊ dixit eis. Aſcẽdite i
carmelũ: ⁊ venietis ad nabal: ⁊ ſaluta-
bitis eũ ex noĩe meo pacifice: ⁊ ſic dice-
tis. Sit frĩb⁹ meis ⁊ tibi pax ⁊ domui
tue pax: ⁊ oĩb⁹ q̃cũq; habes ſit pax. Ex
multis ãnis ſaluos faciẽs tuos et oĩa
tua: Audiui q̃ tõderẽt paſtores tui q̃
erãt nobiſcũ i deſerto. Nũq; eis moleſti
fuim⁹: nec aliq̃n defuit q̃cq̃ eis d̃ gre-
ge oĩ tpe quo fuerũt nobiſcũ i carmelo.
B Interroga pueros tuos: ⁊ idicabũt tibi
F.21.a Nũc ḡ iueniãt pueri tui grãm i oculis
tuis (In die eñ bona venim⁹ ad te) Qd̃
cũq; iuenerit man⁹ tua da ſuis tuis
⁊ filio tuo dauid. Cũq; veniſſent pue-
ri dauid: locuti ſũt ad nabal oĩa vba
hec ex noĩe dd̃ ⁊ ſiluerũt. Rñdẽs aũt na
bal pueris dauid. ait: Quis ẽ dauid et
q̃s ẽ fili⁹ yſai? Hodie icreuerũt ſui q̃ fu
giũt dños ſuos. Tollã ḡ panes meos
⁊ aq̃s meas ⁊ carnes pecoꝝ que occidi
tõſorib⁹ meis ⁊ dabo viris q̃s neſcio
vñ ſint? Regreſſi ſũt itaq; pueri dauid
ꝑ viã ſuã: ⁊ reuſi venerũt ⁊ nũciauerũt
ei oĩa vba q̃ dixerat nabal. Tũc ait da
uid pueris ſuis. Accigat vnuſq̃ſq; gla
dio ſuo. Et accicti ſũt ſinguli gladijs
C ſuis. Accinct⁹ ẽ ⁊ dauid enſe ſuo: ⁊ ſe-
cuti ſũt dauid q̃ſi q̃dringẽti viri. Por
ro ducẽti remãſerũt ad ſarcinas. Abi-
gail aũt vxori nabal nũciauit vn⁹ d̃ pu
eris ſuis dicẽs. Ecce dauid miſit nũci
os de deſerto vt bñdicerẽt dño nr̃o: ⁊ a-
uerſat⁹ ẽ eos. Hoĩes iſti boni ſatis fue-
rũt nob ⁊ ñ moleſti: nec q̃cq̃ aliq̃n pe-
rijt oĩ tpe q̃ fuim⁹ cõuerſati cũ eis in
deſerto. Pro muro erãt nob tã i nocte
q̃ in die oĩb⁹ dieb⁹ q̃b⁹ pauim⁹ apud
eos greges. Quãobrẽ cõſidera ⁊ reco-
gita q̃d facias: qm̃ cõpleta eſt malicia
aduerſũ virũ tuũ ⁊ aduſũ domũ tuã: ⁊
ipe ẽ fili⁹ belial ita vt nemo poſſit ei
loq̃. Feſtinauit igit̃ abigail: ⁊ tulit du
cẽtos panes ⁊ duos vtres vini: ⁊ q̃nq;
arietes coctos: ⁊ q̃nq; ſata polẽte: ⁊ cẽ
tũ ligaturas vue paſſe: ⁊ ducentas maſ
ſas caricaꝝ ⁊ poſuit ſup aſinos: dixit
q; pueris ſuis. Precedite me ⁊ ecce ego
poſt tergũ ſeq̃r vos. Uiro aũt ſuo nabal
ñ idicauit. Cũ ḡ aſcẽdiſſet aſinũ ⁊ de-
ſcẽderet ad radicẽ mõtis: dauid ⁊ viri
ei⁹ deſcẽdebãt i occurſũ ei⁹. Quib⁹ ⁊ il D
la occurrit. Et ait dauid: Uere fruſtra
ſeruaui oĩa q̃ hui⁹ erãt i deſerto: ⁊ nõ pe-
rijt q̃cq; de cũctis q̃ ad eũ ptinebãt: et
reddidit mihi malũ ꝓ bono. Hec faci-
at dñs inimicis dauid ⁊ hec addat: ſi
reliq̃ro de oĩb⁹ q̃ ad ipm ptinent vſq;
mane mingẽtẽ ad parietẽ. Cũ aũt vide-
bit abigail dauid: feſtinauit ⁊ deſcẽdit
d̃ aſino: ⁊ ꝓcidit corã dauid ſup faciẽ
ſuã: ⁊ adorauit ſup trã: ⁊ cecidit ad pe
des ei⁹. et dixit: In me ſit dñe mi hec
iniq̃tas. Loq̃t̃ obſecro ãcilla tua i au
rib⁹ tuis: ⁊ audi vba famule tue. Ne
ponat oro dñs me⁹ rex cor ſuũ ſup vi
rũ iſtũ iiquũ nabal: qm̃ ſcḋm nomẽ ſuũ
ſtult⁹ es: ⁊ eſt ſtulticia cũ eo: Ego aũt
ãcilla tua ñ vidi pueros tuos dñe mi
q̃s miſiſti. Nũc ḡ dñe mi viuit dñs ⁊ vi
uit aĩa tua q̃ ꝓhibuit te ne venires i
ſãguinẽ ⁊ ſaluauit manũ tuã tibi. Et E
nũc fiãt ſic nabal inimici tui: ⁊ q̃ que-
rũt dño meo malũ. Qua ꝓpter ſuſcipe Gen.33.b
bñdictionẽ hãc quã attulit ãcilla tua
tibi dño meo: ⁊ da pueris q̃ ſequunt̃ te
dñm meũ. Aufer iniq̃tatẽ famule tue.
Faciẽs eñ faciet dñs tibi dño meo do-
mũ fidelẽ: q2 ꝓlia dñi dñe mi tu ꝓliaris
Malitia ḡ ñ iueniat̃ i te oĩb⁹ dieb⁹ vi
te tue. Si eñ ſurrexerit aliq̃n hõ pſe-
quẽs te vel q̃rẽs aĩam tuã: erit aĩa dñi
mei cuſtodita quaſi in faſciculo viuẽ-
tiũ apd̃ dñm deũ tuũ. Porro inimico-
rũ tuoꝝ aĩa rotabit̃: q̃ſi i ipetu ⁊ circu
lo fũde. Cũ ḡ fecerit tibi dñs dño meo
oĩa hec q̃ locut⁹ ẽ bona de te: ⁊ cõſtitue
rit te ducẽ ſup iſrl̃: nõ erit tibi h̃ i ſin-
gultũ ⁊ ſcrupulũ cordis dño meo q̃ ef
fuderis ſãguinẽ inoxiũ: aut ipe te vlt⁹
fueris. Et cũ bñfecerit dñs dño meo: re
cordaberis ãcille tue: ⁊ tu bñfacies ei.
Et ait dauid ad abigail. Bñdict⁹ dñs F
de⁹ iſrl̃ q̃ miſit te hodie i occurſũ meũ
⁊ bñdictũ eloquiũ tuũ: ⁊ bñdicta tu q̃
ꝓhibuiſti me hodie ne irẽ ad ſãguinẽ
⁊ vlciſcerer me manu mea. Alioq̃n vi-
uit dñs de⁹ iſrl̃ q̃ ꝓhibuit me ne malũ
facerẽ tibi: niſi cito veniſſes i occurſũ

mihi: si remansisset nabal vsq ad lucē
matutinā mingēs ad parietē. Susce-
pit ergo dauid de manu ei⁹ oia q̄ attulerat
ei. dixitq ei: Uade pacifice i domū tuā
Ecce audiui vocē tuā: ⁊ honoraui fa-
ciē tuā. Uenit aūt abigail ad nabal. Et
ecce erat ei cōuiuiū i domo ei⁹ q̄si cōui
uiū regꝭ: ⁊ cor nabal iocūdū. Erat eni
ebri⁹ nimis: ⁊ n̄ idicauit ei ỽbū pusil-
lū aut grāde vsq mane. Diluculo aūt
cū digessisset vinū nabal idicauit ei vx
or sua ỽba hec. Et emortuū ē cor ei⁹ i
E trinsec⁹: ⁊ fact⁹ ē q̄si lapis. Cūq ptrā-
sissent decē dies: pcussit dn̄s nabal: et
mortu⁹ ē. Qd cū audisset dd mortuū
nabal: ait: Bn̄dict⁹ dn̄s qui iudicauit
cām opprobrij mei de manu nabal: ⁊ s-
uū suū custodiuit a malo ⁊ malitiā na
bal reddidit dn̄s i caput ei⁹. Misit ergo
dauid ⁊ locut⁹ ē ad abigail vt sumeret
eā sibi i vxorē. Et venerūt pueri dd ad
abigail i carmelū: ⁊ locuti sūt ad eā di
cētes. Dauid misit nos ad te vt acci-
piat te sibi i vxorē. Que cōsurgēs ado
rauit pna i trā: ⁊ ait: Ecce famula tua
sit i ancillā vt lauet pedes suoꝝ dn̄i
mei. Et festinauit ⁊ surrexit abigail ⁊
ascēdit sup asinū: ⁊ qnq puelle ierunt
cū ea pedissequ ei⁹. Et secuta ē nūcios
cū.33.b dd: ⁊ facta ē illi vxor. Sz ⁊ achinoen
accepit dd de iezrahel ⁊ fuit vtraq vx-
or ei⁹. Saul aūt dedit michol filiā suā
vxorē dd phalthi filio lais: q̄ erat de
B Et venerūt (gallim. XXVI
e ziphei ad saul i gabaa dicētes.
Ecce dd abscōdit⁹ ē i colle achi
le q̄ ē ex aduerso solitudis. Et surrex-
it saul: ⁊ descēdit i desertū ziph et cū eo
tria milia viroꝝ de elect⁹ isrl̄ vt q̄reret
dd i deserto ziph. Et castrametat⁹ ē saul
i gabaa achile: q̄ erat ex aduerso solitu
dinis i via. Dauid aūt hitabat i deserto
Uidēs aūt q venisset saul post se i deser
tū: misit exploratores ⁊ didicit q illuc
venisset certissime. Et surrexit dd clā:
⁊ venit ad locū vbi erat saul. Cūq vi-
disset locū i q̄ dormiebat saul: ⁊ abner
fili⁹ ner pnceps militie ei⁹: ⁊ saulē dor
mientē i tētorio: ⁊ reliquū vulg⁹ p cir-
cuitū ei⁹: ait dd ad achimelech etheū:
⁊ abisai filiū saruie fratrē ioab: dicēs:
Quis descēdet mecū ad saul i castra?
Dixitq abisai: Ego descēdā tecū. Ue-
nerūt ergo dauid ⁊ abisai ad pplm nocte

⁊ inuenerūt saul iacētē ⁊ dormientē i
tētorio: ⁊ hastā fixā in terra ad caput
ei⁹: abner aūt ⁊ pplm dormientes i cir
cuitu ei⁹. Dixitq abisai ad dauid. Cō- B.
clusit de⁹ inimicū tuū hodie i manus
tuas. Nūc ergo pfodiā eū lancea in terra
semel: ⁊ scdo opus nō erit. Et dixit da
uid ad abisai: Ne interficias eū. Quis
eni extēdet manū suā i christū dn̄i: ⁊ i-
nocēs erit? Et dixit dauid: Uiuit dn̄s §.14.b.
q: nisi dn̄s pcusserit eū: aut dies ei⁹ ve
nerit vt moriat: aut in pliū descen-
dēs pierit: ppiti⁹ mihi sit dn̄s ne extē-
dā manū meā in christū dn̄i. Nūc igit
tolle hastā q̄ est ad caput ei⁹ ⁊ cyphū
aque: ⁊ abeam⁹. Tulit igit dauid ha-
stā ⁊ cyphū aque q̄ erat ad caput ei⁹: ⁊
abierūt. Et nō erat quisq q̄ videret ⁊
intelligeret ⁊ euigilaret: sz oēs dormie
bāt q: sopor dn̄i irruerat sup eos. Cū-
q trāsisset dauid ex aduerso: ⁊ stetisset
i vertice mōtꝭ delōge: ⁊ esset grāde int
uallū iter eos: clamauit dauid ad pplm
⁊ ad abner filiū ner dicēs: Nōne rn̄de- C
bis abner? Et rn̄dēs abner ait: Quis
es tu q̄ clamas: ⁊ inq̄etas regē? Et ait
dauid ad abner: Nūq̄d n̄ vir tu es: Et
q̄s ali⁹ similis tui i isrl̄? Quare ergo n̄ cu
stodisti dn̄m tuū regē? Ingressus ē ei
vn⁹ de turba vt interficeret regē dn̄m
tuū: Nō ē bonū h̄ qd fecisti. Uiuit do-
min⁹: q̄m filij mortꝭ estis vos: q: nō cu
stodistis dn̄m vr̄m christū dn̄i. Nūc ergo
vide vbi sit hasta regꝭ: ⁊ vbi sit cyphus
aque q̄ erat ad caput ei⁹. Cognouit au
tē saul vocē dauid: ⁊ dixit. Nūq̄d vox
hec tua fili mi dauid? Et ait dd. Uox
mea dn̄e mi rex. Et ait: Quā ob causaz §.20.b.
dn̄s me⁹ psequit seruū suū? Quid feci:
aut qd est malū i manu mea? Nunc er
go audi oro dn̄e mi rex verba serui tui.
Si dn̄s incitat te aduersū me odoret
sacrificiū. Si aūt filij hoim maledicti
sūt i cōspectu dn̄i: q̄ eiecerūt me hodie
vt nō habitē in hereditate dn̄i: dicen- D
tes: Uade serui dijs alienis. Et nūc nō
effundat sanguis meus in terra corā
dn̄o: q: egressus ē rex isrl̄ vt querat pu
licē vnū: sicut psequit pdix in monti-
bus. Et ait saul: Peccaui. Reuertere fi
li mi dauid. Neq eni vltra tibi male
faciā eo q pciosa fuerit anima mea i
oculis tuis hodie. Apparet enim q
stulte egerim: ⁊ ignorauerim multa ni-

mis. Et rñdēs dauid ait. Ecce hasta re
gis: trāseat vn⁹ de pueris regꝫ ꝛ tollat
eā. Dñs āt retribuet vnicuiqꝫ ꝺm iusti
ciā suā ꝛ fidē. Tradidit eñ te dñs ho-
die ī manū meā: ꝛ nolui extēdere ma-
nū meā ī christū dñi. Et sic magnifica
ta ē aīa tua hodie ī ocul̄ meis: sic ma-
gnificet aīa mea ī ocul̄ dñi: et liberet
me de oī āgustia. Ait ꝫ saul ad dauid:
Bñdict⁹ tu fili mi dauid. Et qdē faci-
ens facies: ꝛ potēs poterꝫ. Abijt āt da
A uid ī viā suā: ꝛ saul reuersus ē ī locū
T ait dauid ī (suū. XXVII
e corde suo. Aliqñ icidā vno die
in man⁹ saul. Nōne meli⁹ ē vt
fugiā: ꝛ saluer ī tra philistinoꝝ vt de-
speret saul: cessetqꝫ me qrere ī cūctꝫ fi-
nib⁹ isrl̄? Fugiā ꝫ man⁹ ei⁹. Et surrex-
it dauid: ꝛ abijt ipe ꝛ sexcēti viri cū eo
J.30.a ad achis filiū maoch regē geth. Et ha
bitauit dauid cū achis ī geth ipe ꝛ vi
ri ei⁹ ꝛ dom⁹ ei⁹ ꝛ due vxores ei⁹: achi-
B noen iezrahelites ꝛ abigail vxor nabal
carmeli. Et nunciatū e saul ꝙ fugisset
dauid ī geth: ꝛ nō addidit vltra qrere
eū. Dixit āt dauid ad achis. Si iueni
gratiā ī ocul̄ tuis: det mihi loc⁹ ī vna
vrbiū regiōis hui⁹ vt habitē ibi. Cur
eñ manet ꝺu⁹ tu⁹ in ciuitate regꝫ te-
cū? Dedit itaqꝫ ei achis ī die illa sice-
lech. Propt quē cām facta est sicelech
regū iuda vsqꝫ ī diē hāc. Fuit āt nūe-
rus dierū qb⁹ habitauit dauid ī regio
C ne philistinoꝝ qttuor mēsiū. Et ascen-
dit dauid ꝛ viri ei⁹: ꝛ agebāt ꝑdas de
gesuri ꝛ de gedri ꝛ de amalechitꝫ. Hi
eñ pagi hitabāt ī tra antiqt⁹ euntib⁹
sur vsqꝫ ad trā egypti. Et ꝑcutiebat
dauid oēm trā: nec relinqbat viuentē
virū ꝛ mulierē: Tollēsqꝫ oues ꝛ boues
ꝛ asinos ꝛ camelos ꝛ vestes reuerteba
tur: ꝛ veniebat ad achis. Dicebat aūt
C ei achis. In quē irruisti hodie? Rñde-
bat dauid. Cōtra meridiē iude ꝛ ꝯ me
ridiē hieramel ꝛ ꝯ meridiē ceni. Virū
ꝛ mulierē ñ viuificabat dauid: nec ad
ducebat ī geth dicēs: ne forte loquant
aduersū nos. Hec fec dauid. Et h erat
decretū illi oīb⁹ dieb⁹ qb⁹ hitauit in
regione philistinoꝝ. Credidit ꝫ achis
dauid dicēs: Multa mala opat⁹ ē ꝯ
pplm suū isrl̄. Erit igit mihi ꝺu⁹ sem-
A Actū ē aūt (pitern⁹. XXVIII
f in dieb⁹ ill: ꝯgregauerūt phili

stijm agmina sua vt ꝑparēt ad bellū ꝯ
isrl̄. Dixitqꝫ achis ad dd. Sciens nunc
scito: qm̄ mecū egredierꝫ ī castrꝫ tu et
viri tui. Dixitqꝫ dauid ad achis. Nūc
scies q factur⁹ ē ꝺu⁹ tu⁹. Et ait achis
ad dauid. Et ego custodē capitis mei S.25.a
ponā te cūctis dieb⁹. Samuel āt mor-
tu⁹ ē: planxitqꝫ eū oīs isrl̄: ꝛ sepelierūt
eū ī ramatha vrbe sua. Et saul abstulit
magos ꝛ ariolos ꝺ tra. ꝛ intfec eos q
phitones habebāt ī vētre. Cōgregati-
qꝫ sūt philistijm: ꝛ venerūt ꝛ castrame-
tati sūt ī sunā. Cōgregauit autē ꝛ saul
vniuersū isrl̄: ꝛ venit ī gelboe. Et vidit
saul castra philistijm ꝛ timuit ꝛ expa-
uit cor ei⁹ nimis. Cōsuluitqꝫ dñm: ꝛ ñ S.14.f
rñdit ei: neqꝫ ꝑ sōnia: neqꝫ ꝑ sacerdo-
tes: neqꝫ ꝑ ꝓphas. Dixitqꝫ saul seruis Nu.20.d.
suis: Querite mihi mulierē habentem Deu.18.a
phitonē: ꝛ vadā ad ea et sciscitabor ꝑ Act.16.c
illā. Et dixerūt ꝺui ei⁹ ad eū. Et muli- B
er phitonē hñs ī endor. Mutauit ꝫ ha
bitū suū: vestit⁹qꝫ ē alijs vestimētis: ꝛ
abijt ipe ꝛ duo viri cū eo: venertqꝫ ad
mulierē nocte: ꝛ ait: Diuia mihi ī phi-
tone: et suscita mihi quē dixero tibi.
Et ait mulier ad eū. Ecce tu nosti quā
ta fecerit saul ꝛ quō eraserit magos et
ariolos ꝺ tra. Quare ꝫ īsidiarꝫ aīe mee
vt occidar? Et iurauit ei saul ī dño di-
cēs: Viuit dñs: qr nō eueniet tibi hqꝫ
mali ꝓpter hanc rē. Dixitqꝫ ei mulier.
Quē suscitabo tibi? Qui ait. Samue-
lem mihi suscita. Cū aute vidisset mu-
ler samuelez: exclamauit voce magna:
ꝛ dixit ad saul: Quare imposuisti mi-
hi? Tu es eñ saul. Dixitqꝫ ei rex: Nolī
timere. Quid vidisti? Et ait mulier ad
saul. Deos vidi ascendentes de terra.
Dixitqꝫ ei: Qual̄ ē forma ei⁹: Que ait. C
Vir senex ascēdit: ꝛ ipe amict⁹ ē pallio
Et itellexit saul ꝙ samuel eēt: ꝛ incli-
nauit se sup faciē suā ī tra: ꝛ adorauit
Dixit āt samuel ad saul: Quare inqe-
tasti me vt suscitarer? Et ait saul. Coar
tor nimis. Siqdē philistijm pugnant
adūsū me: ꝛ de⁹ recessit a me: ꝛ exaudi-
re me noluit: neqꝫ ī manu ꝓpharū: ne-
qꝫ ꝑ somnia. Vocaui ꝫ te: vt oñderes
mihi qd faciā. Et ait samuel: Quid in
trogas me cū dñs recesserit a te: ꝛ trāsi
erit ad emulū tuū? Faciet eñ tibi dñs S.15.f
sicut locut⁹ ē ī manu mea: ꝛ scindet re
gnū tuū ꝺ manu tua: ꝛ dabit illō ꝓxi-

mo tuo dauid. qꝛ nō obedisti voci dñi
neqꝫ fecisti irā furoris eiꝰ in amalech.
Idcirco qđ pateris fecit tibi dñs hodie
⁊ dabit dñs etiā isrł tecū i manu phi-
listijm. Cras āt tu ⁊ filij tui mecū eritis
sꝫ ⁊ castra isrł tradet dñs i manꝰ phili
D stijm. Statiqꝫ saul cecidit porrectꝰ i ter-
rā. Extimuerat eī vba samuelł: ⁊ robur
ñ erat i eo: qꝛ ñ cōederat panē tota die
illa ⁊ ait. Ingressa ē itaqꝫ mulier illa ad
saul ⁊ ait. Cōturbatꝰ eī erat valde. Di
xitqꝫ ad eū. Ecce obediuit ancilla tua
voci tue: ⁊ posui aīaȝ meā i manu tua
⁊ audiui ſmōes tuos qͦs locutꝰ es ad
me. Nūc igił audi ⁊ tu vocē ācille tue:
⁊ ponā corā te buccellā panis vt come
dēs ꝯualescas: ⁊ possis iter agere. Qui
renuit ⁊ ait. Nō comedā. Coegerūt aūt
eū ſui sui ⁊ mulier: ⁊ tādē audita vo-
ce eoꝝ surrexit de ṫra: ⁊ sedit suꝑ lectū
Mulier āt illa hēbat vitulū pascualē
in domo ⁊ festinauit: ⁊ occidit eū. Tol
lēsqꝫ farinā miscuit eā: ⁊ coxit azyma
⁊ posui añ saul ⁊ añ ſuos eiꝰ. Qui cuȝ
comedissent: surrexerūt: ⁊ ābulauerūt ꝑ
A (totā noctē illā. XXIX
c Con- gregata sūt ḡ philistijm vniūsa
agmina i aphec. Sꝫ ⁊ isrł castra
metatꝰ est suꝑ fontē q̇ erat i iesrahel.
Et satrape q̇dē philistijm icedebāt in
cēturijs ⁊ milibꝰ: Dauid āt ⁊ viri eiꝰ
erāt i nouissimo agmine cū achis: Dix
eruntqꝫ p̄ncipes philistijm ad achis.
Quid sibi volūt hebrei isti? Et ait achis
ad p̄ncipes philistijm. Nūq̇d ignoratis
dauid q̇ fuit ſuꝰ saul regis isrł: ⁊ ē apđ
me multis diebꝰ vel ānis? Et nō iueni
B i eo q̇cqꝫ ex die q̄ trāsfugit ad me vsqꝫ
1.Pa.12.d ad diē hāc. Irati sūt āt aduersus eum
p̄ncipes philistijm ⁊ dixerūt ei: Reūtał
vir ⁊ sedeat i loco suo i q̇ ꝯstituisti eū:
⁊ ñ descēdat nobiscū i p̄liū: ne fiat no-
bis adūsariꝰ cū p̄liari ceperimꝰ. Quō
eī alił poterit placare dñm suū nisi in
capitibꝰ nr̄is? Nōne iste ē dauid cui cā
tabāt i choris dicētes: ꝑcussit saul in
milibꝰ suis: ⁊ dauid i decē milibꝰ suis?
S.18.b Uocauit ḡ achis dauid: ⁊ ait ei: Uiuit
j.21.d dñs: qꝛ rectꝰ es ⁊ bonꝰ i cōspectu meo
Eccli.47.a ⁊ exitꝰ tuꝰ ⁊ itroitꝰ tuꝰ mecū ē i castris.
C Et nō iueni i te q̇cqꝫ mali: ex die q̄ ve
nisti ad me vsqꝫ i diē hāc: sꝫ satrapis ñ
places. Reūtere ḡ ⁊ vade i pace: ⁊ ñ of
fendas oculos satrapaꝝ philistijm. Di

xitqꝫ dauid ad achis. Quid eñ feci et
q̇d iuenisti i me ſuo tuo a die q̄ fui in
ꝯspectu tuo vsqꝫ i diē hāc vt nō veniā
⁊ pugnē ꝯ inimicos dñi mei regis. Rñ- D
dēs āt achis locutꝰ ē ad dauid: Scio
qꝛ bonꝰ es tu i oculł meis sic āgelꝰ dei
sꝫ p̄ncipes philistinoꝝ dixerūt: Nō as-
cēdet nobiscū i p̄liū. Igił cōsurge ma
ne: tu ⁊ ſui dñi tui q̇ venerūt tecū: ⁊ cū
de nocte surrexeritis ⁊ cepit dilucescere
ꝑgite. Surrexit itaqꝫ de nocte dđ ip̄e
⁊ viri eiꝰ vt ꝓficiscerēł mane: ⁊ reūte-
renł ad ṫrā philistijm. Philistijm āt as
cēderūt i iezrahel. XXX
c Cum- Unqꝫ venissēt dauid ⁊ viri eiꝰ A
in sicelech die tertia amalechi-
te ipetū fecerāt ex ꝑte australi in sice-
lech: ⁊ ꝑcusserāt sicelech: ⁊ succēderāt
eā igni. Et captiuas duxerāt mulieres
ex ea a mimo vsqꝫ ad magnū: ⁊ nō īter
fecerāt quēqꝫ: sꝫ secū duxerāt ⁊ ꝑgebāt
itinere suo: Cū ḡ venisset dauid ⁊ viri
eiꝰ ad ciuitatē: ⁊ iuenissent eā succēsā
igni ⁊ vxores suas ⁊ filios suos ⁊ fili-
as ductas eē captiuas: leuauerūt dđ: ⁊
ppłs q̇ erat cū eo voces suas: ⁊ plāxerūt
donec deficerēt i eis lachryme. Siq̇dē S.27.a
⁊ due vxores dauid captiue ducte fue-
rāt achinoen iezrahelites ⁊ abigail vx
or nabal carmeli. Et ꝯtristatꝰ ē dauid B
valde. Uolebat eñ eū ppłs lapidare:
qꝛ amara erat aīa vniuscuiusqꝫ viri su
ꝑ filijs suis ⁊ filiabꝰ. Cōfortatꝰ est aūt
dauid i dño deo suo: ⁊ ait ad abiathar
sacerdotē filiū achimelech. ‖ Applica S.25.b.
ad me ephot. Et applicuit abiathar
ephot ad dauid ⁊ cōsuluit dauid dñm
dicēs: Perseqr latrūculos hos: ⁊ cōp-
hendā eos: an nō? Dixitqꝫ ei dñs. Per
seqre: absqꝫ dubio eñ cōp̄hēdes eos: ⁊
excuties p̄dā. Abijt ḡ dauid ip̄e ⁊ sex-
cēti viri q̇ erāt cū eo: ⁊ venerūt vsqꝫ ad
torrentē besor: ⁊ lassi q̇dē substiterūt.
Persecutꝰ ē āt dauid ip̄e ⁊ q̄drigēti vi C
ri cū eo: substiterūt eñ ducenti q̇ lassi
trāsire nō poterāt torrētē besor. Et in
uenerūt virū egyptiū i agro: ⁊ adduxe
rūt eū ad dauid. Dederūtqꝫ ei panē vt
comederet ⁊ biberet aquā: sꝫ ⁊ ad fra-
gmen masse caricarū: et duas ligatu-
ras vue passe. Qui cū comedisset: reuer
sus ē spūs eiꝰ: ⁊ refocillatꝰ ē. Nō ei co
mederat panē neqꝫ biberat aquā tribꝰ
diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ. Dixit itaqꝫ ei dđ

Cui⁹ es tui: vel vñ ⁊ q̊ ꝑgis? Qui ait:
Puer egypti⁹ ego sum: ẜu⁹ viri amale
D chite. Dereliq̇t aũt me dñs me⁹: quia
egrotare cepi nudiusterti⁹. Siq̇dẽ nos
erupim⁹ ad australẽ ꝑtẽ cerethi ⁊ ꝯ iu
dã: ⁊ ad meridiẽ caleb: et sicelech suc-
cẽdim⁹ igni. Dixitq̃ ei dauid. Potes
me ducere ad istũ cuneũ? Qui ait: Ju-
ra mihi ꝑ deũ ꝙ ñ occidas me: ⁊ ñ tra
das me i man⁹ dñi mei: ⁊ ego ducã te
ad cuneũ istũ. Et iurauit ei dd. Qui cũ
duxisset eũ ecce illi discũbebãt suꝑ fa-
ciẽ vniũse terre: comedẽtes ⁊ bibẽtes
⁊ q̃si festũ celebrãtes diẽ: ꝓ cũcta ꝑda
⁊ spoliis q̄ ceperãt d̃ tra philistiim ⁊ d̃
E tra iuda. Et ꝑcussit eos dauid a vesꝑa
vsq̃ ad vesꝑam alteri⁹ diei: ⁊ ñ euasit
ex eis q̇sq̃ nisi tm̃ q̃dringẽti viri ado-
lescẽtes q̇ ascẽderant camelos ⁊ fuge-
rãt. Eruit ẜ dauid oĩa q̄ tulerãt ama-
lechite: ⁊ duas vxores suas eruit. Nec
defuit q̇sq̃ a ꝑuo vsq̃ ad magnũ tã d̃
filiis q̃ de filiab⁹ ⁊ de spoliis: ⁊ q̃cũq̃
rapuerãt oĩa reduxit dauid ⁊ tulit vni
uersos greges ⁊ armẽta: ⁊ minauit aũ
faciã suã. Dixerũtq̃. Hec ẽ ꝑda dauid:
Uenit aũt dauid ad ducẽtos viros q̇
lassi substiterãt: nec seq̇ poterãt dauid
⁊ residere eos iusserat i torrẽte besor.
F Qui egressi sũt obuiã dd: ⁊ ꝓplo q̇ erat
cũ eo. Accedẽs ãt dauid ad ꝓplm salu-
tauit eos pacifice. Rñdẽsq̃ oĩs vir pes
simꝰ ⁊ iniqu⁹ de vir͛ q̇ erãt cũ dauid
dixit: Quia nõ venerũt nobiscũ ñ dabi
m⁹ eis q̇cq̃ de ꝑda quã eruim⁹: sꝫ suf-
ficiat vnicuiq̃ vxor sua ⁊ filii: q̄s cũ ac
ceperit recedãt. Dixit ãt dauid: Nõ sic
facietꝭ frẽs mei de his q̄ tradidit nob
dñs: ⁊ custodiuit nos ⁊ dedit latrũcu-
los q̇ erupant adũsũ nos i manu nr̃a
nec audiet vos quisq̃ suꝑ sermõe hoc:
Equa eñi ꝑs erit descẽdẽtꝭ ad ꝑliũ: ⁊
remanẽtꝭ ad sarcinas: ⁊ simr diuidẽt.
G Et factũ ẽ h̊ ex die illa: ⁊ deĩceps ꝯsti-
tutũ ⁊ ꝑfinitũ ⁊ q̃si lex i isrl̃ vsq̃ i diẽ
hãc. Uenit ẜ dauid in sicelech: ⁊ misit
dona de ꝑda seniorib⁹ iuda ꝓximis su
is dicens. Accipite bñdictionẽ d̃ ꝑda
hostiũ dñi. His q̇ erãt i bethel ⁊ q̇ d̃ ra
moth ad meridiẽ ⁊ q̇ i gether: ⁊ q̇ i aro
er: ⁊ q̇ i sephamoth: ⁊ q̇ i esthama: ⁊ q̇ i
rachal ⁊ q̇ i vrbib⁹ hierameli ⁊ q̇ i vr
bib⁹ ceni: ⁊ q̇ i arama: ⁊ q̇ i lacu asan:
⁊ q̇ i athach ⁊ q̇ i hebron ⁊ reliq̇s qui

Saul con-
fodit se
gladio

erãt i his locꝭ i q̇b⁹ ꝯmorat⁹ fuerat dd

Philistiim ãt (⁊ viri ei⁹. XXXI A
p pugnabãt adũsũ isrl̃. Et fugerũt 1. Pa. 10. a
viri isrl̃ aũ faciẽ philistiim ⁊ ce
ciderũt iterfecti i mõte gelboe. Jrruerũt
q̃ philistiim i saul ⁊ i filios ei⁹: ⁊ ꝑcus
serũt ionathã ⁊ aminadab ⁊ melchisue
filios saul: totũq̃ pond⁹ ꝑlii ꝯũsũ ẽ in
saul. Et cõsecuti sũt eũ viri sagittarii:
⁊ vulnerat⁹ ẽ vehemẽter a sagittariis.
Dixitq̃ saul ad armigeꝝ suũ: Euagi- B
na gladiũ tuũ ⁊ ꝑcute me: ne forte ve- Judi. 9. g
niãt icircũcisi isti ⁊ iterficiãt me illu- 1. Pa. 10. a
dẽtes mihi. Et noluit armiger ei⁹: fue
rat ei nimio terrore ꝑterit⁹. Arripuit ita
q̃ saul gladiũ suũ ⁊ irruit suꝑ eũ. Qd
cũ vidisset armiger ei⁹ videlꝫ ꝙ mortu
us eẽt saul: irruit ẽt iꝑe suꝑ gladiũ su
um ⁊ mortu⁹ ẽ cũ eo. Mortu⁹ ẽ ẜ saul
⁊ tres filii ei⁹. ⁊ armiger illi⁹ ⁊ vniũsi
viri ei⁹ i die illa parit͛. Uidẽtes ãt filii C
isrl̃ q̇ erãt trãs vallẽ ⁊ trãs iordanẽ ꝙ
fugissent viri israelite: ⁊ ꝙ mortu⁹ eẽt
saul ⁊ tres filii ei⁹: reliq̇rũt ciuitates su
as: ⁊ fugerũt. Ueneruntq̃ philistiim ⁊ ha
bitauerũt ibi. Facta ãt die altera vene-
rũt philistiim vt expoliarẽt iterfectos
⁊ iuenerũt saul ⁊ tres filios ei⁹ iacẽtes
i mõte gelboe. Et ꝑciderũt caput saul
⁊ expoliauerũt eũ armis: ⁊ miserũt i ter-
rã philistinoꝝ ⁊ ꝑ circũitũ vt ãnũcia-
rẽt i tẽplo idoloꝝ ⁊ i ꝓplis. Et posue- D
rũt arma ei⁹ i tẽplo astaroth: corp⁹ ve
ro ei⁹ suspẽderũt i muro bethsã. Qd cũ
audissẽt hitatores iabes galaad q̃cũ-
q̃ fecerãt philistiim saul: surrexerũt oẽs
viri fortissimi: ⁊ ambulauerũt tota no-
cte ⁊ tulerũt cadauer saul ⁊ cadauera fi
lioꝝ ei⁹ de muro bethsã. Ueneruntq̃ vi 2. Reg. 2. a.
ri iabes ⁊ cõbusserũt ea igni: ⁊ tulerũt
ossa eoꝝ: ⁊ sepelierũt i nemore iabes et
ieiunauerũt septẽ diebus.

Explicit prim⁹ liber Samuelis.

Incipit scd̃s liber: Samuel. Ca. I

Actũ est autẽ A

postq̃ mortu⁹ ẽ saul vt
f dd reũterek a cede ama
lech: ⁊ maneret in sice-
lech duos dies. Jn die ãt
tertia appãruit hõ veniẽs d̃ castrꝭ saul ve
ste cõscissa ⁊ puluere cõsꝑsus caput. Et
vt venit ad dauid cecidit suꝑ faciẽ su- 1. Reg. 4. c
am: ⁊ adorauit. Dixitq̃ ad eũ dd: Uñ

Pa.10.a venis? Qui ait ad eũ. De castr͛ isrl' fu-
gi. Et dixit ad eũ dd: Qd ē vbũ qd fa
ctũ ē? Jndica mihi. qui ait: Fugit pplˢ
ex plio: ⁊ mlti corruētes e pplo mortui
sūt: sȝ ⁊ saul ⁊ ionathas fili⁹ ei⁹ interie-
rūt. Dixitq; dd ad adolescētē q̄ nūcia
bat ei: Vñ scis q̄ mortu⁹ ē saul ⁊ io-
nathas fili⁹ ei⁹? Ait adolescēs q̄ nūci-
B abat ei. Casu veni in montē gelboe: ⁊
saul icūbebat sup hastā suā: porro cur
r⁹ ⁊ eq̄tes appropiq̄bāt ei: ⁊ cōuersus p⁹
di.9.g tergū suū. vidensq; me vocauit. Cui cū
Pa.10.a rñdissē adsū: dixit mihi: Quis nā es tu
Et aio ad eū Amalechites ego sum. Et
locut⁹ ē mihi: Sta sup me: ⁊ interfice me:
qm̄ tenēt me āgustie: ⁊ adhuc tota aia
mea i me ē. Stāsq; sup eū occidi illū.
Sciebā eni q̄ viuere nō poterat p⁹ ruinā.
Et tuli diadema qd erat i capite ei⁹: ⁊
armillā d brachio illi⁹: ⁊ attuli ad te
I.5.f.et dnm meū huc. Apphēdēs āt dd vesti-
I.13.f mēta sua scidit oēsq; viri q̄ erāt cū eo:
⁊ plāxerūt ⁊ fleuerūt ⁊ ieiunauerūt vsq;
ad vesperā sup saul ⁊ sup ionathā filiū
ei⁹: et sup pplm dñi: ⁊ sup domū isrl': eo
q̄ corruissēt gladio. Dixitq; dd ad iu-
C uenē q̄ nunciauerat ei: Vñ es tu? Qui
rñdit: Fili⁹ hōis aduene amalechite
ego sū. Et ait ad eū dd. Quare nō timui
sti mittere manū tuā vt occideres xp̄m
dñi? Vocāsq; dd vnū d puer͛ suis ait:
Accedēs irrue i eū. Qui pcussit illū et
mortu⁹ ē. Et ait ad eū dd: Sāguis tu⁹
sup caput tuū. Os eni tuū locutū ē ad
uersū te dicēs: ego interfeci xp̄m dñi. Plā
xit āt dd plāctū huiuscemōi sup saul ⁊
sup ionathā filiū ei⁹: ⁊ pcepit vt doce-
rēt filios iuda arcū: sic scriptū ē in li-
bro iustoꝝ. Et ait: Cōsidera isrl' p his
eg.2.a. q̄ mortui sūt sup excelsa tua vulnerati
Jnclyti isrl' sup mōtes tuos interfecti
sūt. Quō ceciderūt fortes? Nolite ānūci-
are i geth neq; ānūciet͛ i cōpit͛ asca-
lonis. ne forte letēt filie philistijm: ne
D exultēt filie incircūcisoꝝ. Mōtes gel-
boe nec ros nec pluuia veniāt sup vos
Neq; sint agri pmitiaꝝ: q2 ibi abiect⁹
ē clype⁹ fortiū: clype⁹ saul q̄si nō esset
vnct⁹ oleo: a sāguine interfectoꝝ ab adi
pe fortiū. Sagitta ionathe nūq; rediit
retrorsum: ⁊ gladi⁹ saul nō ē reuersus in
anis. Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ de
eg.4.c cori valde in vita sua: in morte quoq;
nō sūt diuisi. Aquilis velociores: leo-
nib⁹ fortiores. Filie isrl' sup saul flete
q̄ vestiebat vos coccino i delitijs: q̄ p-
bebat ornamēta aurea cultui vestro.
Quō ceciderūt fortes i plio? Jonathas
i excelsis tuis occisus ē. Doleo sup te
frater mi ionatha decore nimis: ⁊ ama
bilis sup amorē mulierū. Sic mr vnicū
amat filiū suū ita ego te diligebam.
Quō ceciderūt robusti: ⁊ pierūt arma B
(bellica? II

Igit post hec cōsu
luit dd dñm dicēs: Nū ascēdā
i vnā d ciuitatib⁹ iuda? Et ait
dñs ad eū: Ascēde. Dixitq; dd. Quo as
cēdā? Et rñdit ei. Jn hebrō. Ascēdit g
dd ⁊ due vxores ei⁹: achinoen iezraheli
tes ⁊ abigail vxor nabal carmeli: sȝ et
viros q̄ erāt cū eo duxit dd singulos
cū domo sua: ⁊ mānserūt i oppidis hebrō.
Veneruntq; viri iuda: ⁊ vnxerūt ibi dd I.Reg.31.d
vt regnaret sup domū iuda. Et nūcia
tū ē dd q̄ viri iabes galaad sepelissēt
saul. Misit g dd nuncios ad viros ia-
bes galaad: dixitq; ad eos: Benedicti
vos a dño q̄ fecistis misericordiā hanc
cū dño vr̄o saul: ⁊ sepelistis eū. Et nūc
retribuet vob q̄dē dñs misericordiā ⁊
veritatē. Sȝ ego reddā grāȝ eo q̄ feci-
stis vbū istd. Cōfortēt man⁹ vr̄e ⁊ esto
te filij fortitudīs. Licet eni mortu⁹ sit
dñs vr̄ saul: tñ me vnxit dom⁹ iuda in
regē sibi. Abner āt fili⁹ ner pnceps ex
ercit⁹ saul: tulit isboseth filiū saul: ⁊ cir
cūduxit eū p castra: regēq; cstituit su-
p galaad: ⁊ sup gessuri: ⁊ sup iezrahel:
⁊ sup effraim: ⁊ sup beniamin: ⁊ sup isrl'
vniuersū. Quadragita ānoꝝ erat isbo- C
seth fili⁹ saul cū regnare cepisset sup is
rael. ⁊ duob⁹ ānis regnauit: Sola aūt I.5.a.
dom⁹ iuda seq̄bat dd. Et fuit nūer⁹ di
erū q̄s cōmorat⁹ ē dd iperās i hebron
sup domū iuda septē ānoꝝ ⁊ sex mēsiū
Egressusq; ē abner fili⁹ ner ⁊ pueri is
boseth filij saul d castr͛ i gabaon. Por
ro ioab fili⁹ saruie: ⁊ pueri dd egressi
sūt: ⁊ occurrerūt eis iux piscinā gabaō.
Et cū i vnū cōuenissēt e regiōe sederūt
hi i vna pte piscine: ⁊ illi ex altera: Di
xitq; abner ab ioab: Surgant pueri: ⁊
ludāt corā nobis: Et rñdit ioab: Sur- D
gāt. Surrexerūt g ⁊ trāsierūt nūero duo
deci d beiami ex pte isboseth filij saul
⁊ duodecim de puer͛ dd. Apphēsoq;
vnusq̄sq; capite cōpar͛ sui defixit gla-
diū i lat⁹ cōtrarij: ⁊ ceciderūt simul. Vo

catusq; ē nomē loci illi⁹ ager robusto-
rū in gabaon. Et ortū ē bellū durū sa
tis ī die illa: fugatusq; ē abner ⁊ viri
isrł a pueris dauid. Erāt āt ibi tres fi-
lij saruie: ioab ⁊ abisai ⁊ asahel. Por-
ro asahel cursor velocissim⁹ fuit quasi
vn⁹ de capreis q̄ morāt̄ i siluis. Perse
q̄bat̄ āt asahel abner: ⁊ nō declinauit
ad dexterā siue ad sinistrā omittēs ꝑse
q̄ abner. Respexit itaq; abner post ter-
E gū suū ⁊ ait. Tu ne es asahel? Qui rñ-
dit. Ego sum. Dixitq; ei abner. Uade
ad dexterā siue ad sinistrā: ⁊ apphēde
vnū de adolescētib⁹: ⁊ tolle tibi spolia
ei⁹. Noluit āt asahel omittere q̄n vrge
ret eū. Sursūq; locut⁹ ē abner ad asa-
hel. Recede ⁊ noli me seq̄: ne forte ꝯpel
lar cōfodere te i trā: ⁊ leuare ñ potero
faciē meā ad ioab frēm tuū. Qui audi
F re ꝯtēpsit: ⁊ noluit declīare. Percussit
I.20.d ꝗ eū abner auersa hasta i inguie ⁊ trās
fodit: ⁊ mortu⁹ ē i eodē loco. Oēsq; q̄
trāsibāt ꝑ locū illū in q̊ ceciderat asa-
hel ⁊ mortu⁹ erat: subsistebāt. Perse-
quētib⁹ āt ioab ⁊ abisai fugiētē abner
sol occubuit. Et venerūt vsq; ad collē
aq̄duct⁹ q̄ ē ex aduſo valł ⁊ itiner͛ de
serti i gabaon. Cōgregatiq; sūt filij be
niamin ad abner ⁊ cōglobati i vnū cu
neū: steterūt i sūmitate tumuli vni⁹. Et
Nu.17.d exclamauit abner ad ioab ⁊ ait: Nū vs
q; ad iternitionē tu⁹ mucro deseuiet?
An ignoras ꝙ periculosa sit despera-
tio. Usq; q̊ nō dicis pplō vt omittat ꝑ-
G seq̄ frēs suos: Et ait ioab. Uiuit dñs:
si locut⁹ fuisses mane recessisset pplus
I.20.g ꝑsequens fratrē suū. Insonuit ꝗ ioab
buccina: ⁊ stetit oīs exercit⁹: nec ꝑsecu
ti sūt vltra isrł: neq; iniere certamen.
Abner āt ⁊ viri ei⁹ abierūt ꝑ cāpestria
tota nocte illa: ⁊ trāsierūt iordanē: et
lustrata oī bethorō venerūt ad castra.
Porro ioab reūsus omisso abner ꝯgre
gauit oēm pplm: ⁊ defuerūt de puer͛ da
uid decē et nouē viri excepto asahel.
Serui āt dd̄ ꝑcusserūt de beniamī ⁊ de
viris q̄ erāt cū abner trecētos sexagin
ta: q̄ ⁊ mortui sūt. Tulerūtq; asahel: ⁊
sepelierūt eū ī sepulchro prīs sui i beth
leem. Et ābulauerūt tota nocte ioab ⁊
viri q̄ erāt cū eo: ⁊ i ip̄o crepusculo ꝑ-
A Acta ē (uenerūt i hebrō. III
f ꝗ lōga ꝯcertatio iter domū da-
uid ⁊ iter domū saulis. Dauid
ꝓficiēs ⁊ sēꝑ seip̄o robustior: dom⁹ āt
saul decrescēs q̄tidie. ‖ Natiq; sūt filij I.Pa.3.a
dauid i hebron. Fuitq; ꝑmogenit⁹ ei⁹
ammō d̄ achinoen iezrahelite: ⁊ p⁹ eū
cheleab: de abigail vxore nabal carme
li. Porro terti⁹ absalon fili⁹ maacha
filie tholomai regis gessur. Quart⁹ āt
adonias fili⁹ agith: et q̄nt⁹ saphacia
fili⁹ abithal. Sext⁹ q̄z hietraā d̄ agla
vxore dauid. Hi nati sūt dauid i hebrō.
Cum ꝗ esset ꝑliū iter domū saul ⁊ domū
dd̄: abner fili⁹ ner regebat domū saul.
Fuerat āt sauli cōcubina noīe respha
filia achia: igressusq; est ad eā abner.
Dixitq; isboseth ad abner. Quare in- B
gressus es ad cōcubinā prīs mei? Qui
irat⁹ nimis ꝓpt͛ ūba isboseth: ait: Nū-
q̄d capud canis ego sū aduſū iuda ho
die q̄ fecerim misericordiā suꝑ domū
saul prīs tui: et suꝑ fratres ⁊ ꝓximos
ei⁹: ⁊ nō tradidi te i manu dauid ⁊ tu
req̄sisti i me ꝙ argueres ꝓ muliere ho
die? Hec faciet de⁹ abner ⁊ hec addat
ei: nisi quō iurauit dñs dauid sic faciā
cū eo vt trāsferat̄ regnū d̄ domo saul
⁊ eleuet̄ thron⁹ dauid suꝑ isrł ⁊ suꝑ iu
dā a dan vsq; bersabee. Et ñ potuit re
spōdere ei q̄cq̄: q̄z metuebat illū. Mi-
sit ꝗ abner nūcios ad dauid i hebrō ꝓ
se dicētes. Cui⁹ ē tra? Et vt loq̄rent̄.
Fac mecū amicitias: ⁊ erit man⁹ mea
tecū: ⁊ reducā ad te vniūsum isrł. Qui C
ait. Optime: Ego faciā tecū amicitias:
s; vnā rē peto a te dicēs: Nō videb̄ fa-
ciē meā añq; adduxer͛ mihi michol fi-
liā saul: ⁊ sic venies ⁊ videb̄ me. Misit
aūt dd̄ nūcios ad isboseth filiū saul di
cēs: Redde vxorē meā michol quā de
spondi mihi centū ꝑputijs philistijm.
Misit ꝗ isboseth: ⁊ tulit eā a viro suo I.Reg.18.g
phaltiel filio lais. Seq̄bat̄q; eā vir su
us plorās vsq; bahurim. Et dixit ad
eū abner: Uade ⁊ reūtere. Qui reūsus
ē. Sermonē q̄z intulit abner ad senio
res isrł dicēs: Tā heri q̄ nudiusterti⁹ q̄
rebat͛: dd̄ vt regnaret suꝑ vos. Nunc
ꝗ facite: q̄m dñs locut⁹ ē ad dauid di-
cēs: In manu ſui mei dauid saluabo
ꝓplm meū isrł d̄ manu philistijm ⁊ oīm D
inimicoꝝ ei⁹. Locut⁹ ē āt abner ēt ad
beniamī. Et abijt vt loq̄ret̄ ad dauid
i hebrō oīa q̄ placuerāt israeli ⁊ vniū-
so beniamin: venitq; ad dauid i hebrō
cū viginti vir͛. Et fec̄ dauid abner ⁊ vi

ris ei⁹ q̇ venerāt cū eo cōuiuiū. Et dix
it abner ad dauid. Surgā vt cōgregē
ad te dn̄m meū regē oēm isrl' ⁊ ineā te
cū fed⁹: ⁊ iperes oib⁹ sic̄ desiderat aīa
tua. Cū ꝫ deduxisset dauid abner ⁊ ille
iisset i pace: stati pueri dauid ⁊ ioab ve
nerūt cesis latronib⁹ cum p̄da magna
nimis. Abner āt n̄ erat cū dauid i he-
brō: qꝛ iā dimiserat eū: ⁊ ꝑfect⁹ fuerat
ī pace: ⁊ ioab ⁊ ois exercit⁹ q̇ erāt cū eo
postea venerāt. Nūciatū ē itaq̄ ioab
E a narrantib⁹: Uenit abner fili⁹ ner ad
regē: ⁊ dimisit eū ⁊ abijt i pace. Et in-
gressꝰ ē ioab ad regē: et ait: Quid feci-
sti? Ecce venit abner ad te Quare dimi
sisti eū: ⁊ abijt ⁊ recessit? Ignoras abner
filiū ner qm̄ ad h̄ venit ad te vt decipe
ret te. ⁊ sciret exitū tuū ⁊ itroitū tuū: ⁊
3.Re.2.c nosset oia q̄ agis? Egressus itaq̄ ioab
a dauid misit nūcios p⁹ abner: ⁊ redu-
xit eū a cisterna sira ignorāte dauid. Cū-
q̄ redisset abner i hebron seorsū addu
xit eū ioab ad mediū porte vt loq̄ret
ei i dolo: ⁊ ꝑcussit illū ibi i iguie ⁊ mor
tu⁹ ē i vltionē sāguinis asahel fris ei⁹
F Qd cū audisset dauid rē iā gestā: ait:
Dan.13.c Mūd⁹ ego sū: ⁊ regnū meū apd deū vs-
Act.20.f q̄ i sempit'nū a sāguie abner filij ner:
⁊ veniat sup caput ioab ⁊ sup oēm do
mū p̄ris ei⁹: nec deficiat d domo ioab
fluxū seminis sustinēs ⁊ leprosus ⁊ te-
nēs fusū: ⁊ cadēs gladio ⁊ indigēs pa
ne. Igit' ioab ⁊ abisai frater ei⁹ int'fe-
cerūt abner: eo q̄ occidisset asahel fra
trē eoꝝ i gabaō i p̄lio. Dixit āt dauid
ad ioab: ⁊ ad oēꝫ p̄plm q̇ erat cum eo.
3.1.b.et ‖Scindite vestimēta vr̄a ⁊ accigimini
1.13.f saccꝭ: ⁊ plāgite añ exeq̄as abner. Por
ro rex dauid seq̄bat' feretꝝ. Cūq̄ sepe-
lisset abner i hebrō: leuauit rex dauid
vocē suaꝫ: et fleuit sup tumulū abner.
Fleuit āt ⁊ ois p̄p'ls. Plāgēsq̄ rex ⁊ lu-
gēs abner ait: Nequaq̄ vt mori solēt ig-
naui: mortu⁹ es abner. Man⁹ tue liga-
te nō sūt: et pedes tui nō sūt cōpedib⁹
G aggrauati: sꝫ sic̄ solēt cadere corā filijs
iniquitatꝭ sic corruisti. Cōgeminās q̄
ois p̄p'ls: fleuit sup eū Cūq̄ venisset vni
uersa mltitudo cibū cape cū dauid cla
ra adhuc die: iurauit dauid dicēs: Hec
faciat mihi de⁹: ⁊ hec addat si añ occa-
sū sol' gustauero panē vel aliud q̇cq̄.
Oisq̄ p̄p'ls audiuit: ⁊ placuerūt eis cū-
cta q̇ fec̄ rex i ꝯspectu ois p̄p'li. Et cog-
nouit oē vulg⁹ ⁊ vniūsus isrl' i die illa
qm̄ nō actū fuisset a rege vt occideret'
abner fili⁹ ner. Dixit q̄ꝫ rex ad s'uos su
os. Nū ignoratis qm̄ p̄nceps ⁊ maxi-
mus cecidit hodie i isrl' Ego āt adhuc
delicat⁹ ⁊ vnct⁹ rex. Porro viri isti filij
saruie duri sūt mihi. Retribuat dn̄s fa
ciēti malū iux' maliciā suā. IIII
Uixit āt isboseth fili⁹ saul q̄ A
a cecidisset abner i hebrō: ⁊ disso-
lute sūt man⁹ ei⁹: oisq̄ isrl' ꝑtur
bat⁹ ē. Duo āt viri p̄ncipes latronum
erāt filio saul: nomē vni banaa: et no-
mē alteri rechab filij rēmō berothite
d filijs beniami. Siq̇dē ⁊ beroth repu
tata ē i beniami. Et fugerūt berothite
i gethaim: fuerūtq̄ ibi aduene vsq̄ ad
tp̄s illd. Erat āt ionathe filio saul fili
us debilis pedib⁹. Quinq̄ enī ānis. n. fu- B
it qn̄ venit nunci⁹ d saul ⁊ ionatha ex
iezrahel Tollēs itaq̄ eū nutrix sua fu
git. Cūq̄ festinaret vt fugeret: cecidit:
⁊ claud⁹ effect⁹ ē: habuitq̄ vocabuluꝫ
miphiboseth Uenientes igit' filij rēmō
berothite rechab et banaa: ingressi sūt
feruēte die domū isboseth Qui dormi
ebat sup stratū suū meridie: ⁊ ostiaria
dom⁹ purgās triticū obdormiuit. In-
gressi sūt āt domū latēter assumentes
spicas tritici: ⁊ ꝑcusser't eū i inguie re-
chab ⁊ banaa frat' ei⁹: ⁊ fugerūt. Cū āt C
igressi fuissēt domū: ille dormiebat su
per lectum suum i ꝯclaui: ⁊ ꝑcutiētes
int'fecerūt eū. Sublatoq̄ capite ei⁹ ab
ierūt ꝑ viā deserti tota nocte: ⁊ attule
rūt caput isboseth ad dauid i hebron.
Dixer'tq̄ ad regē: Ecce caput isboseth
filij saul iimici tui q̇ q̄rebat aiaꝫ tuā: ⁊
dedit dn̄s dn̄o meo regi vltōeꝫ hodie d
saul ⁊ d semie ei⁹ Rn̄dēs āt dd rechab
⁊ banaa fratri ei⁹ filijs rēmō berothi-
te: dixit ad eos: Uiuit dn̄s q̇ eruit aiaꝫ D
meā d oi angustia: qm̄ eū q̇ ānūciaue-
rat mihi ⁊ dixerat mortu⁹ ē saul q̇ pu 3.1.b
tabat se ꝓspera nūciare: tenui ⁊ occidi
eū i sicelech: cui oportebat me merce-
dē dare ꝓ nūcio. Quātomagꝭ nūc cuꝫ
hoies ipij int'fecer't virū inoxiū in do-
mo sua sup lectū suū: Nū q̄rā sāguinē
ei⁹ d mān vr̄a: ⁊ auferā vos d t'ra? Pre
cepit itaq̄ dauid puerꝭ suis: ⁊ int'fece
rūt eos: p̄cidētesq̄ man⁹ ⁊ pedes eoꝝ:
suspēderūt eos sup piscinā i hebrō. Ca
put āt isboseth tulerūt: ⁊ sepelierūt in

sepulchro abner in hebrō. V
B e C veneruntq̄ vniuerse trib⁹ isrł ad
1.Pa.11.a dauid i hebrō dicētes: Ecce nos
1.19.c os tuū ꝛ caro tua sumus. Sȝ ꝛ heri et
nudiustertiꝰ: cuȝ eēt saul rex sup nos:
tu eras educēs ꝛ reducens isrł. Dixit
aūt dn̄s ad te: Tu pasces pp̄lm meum
isrł: ꝛ tu eris dux sup isrł. Venerūt q̄ȝ ꝛ
seniores isrł ad regē i hebrō: et pcussit
cū eis rex dauid fedꝰ i hebrō corā dn̄o:
vnxerūtq̄ȝ dauid i regē sup isrł. Filius
triginta annoꝝ erat dauid cū regnare
cepisset: ꝛ q̄draginta annis regnauit.
3.2.c In hebrō regnauit sup iudā septē an-
nis et sex mēsibꝰ: i hierl'm āt regnauit
trigitatribꝰ ānis sup oēm isrł ꝛ iudā.
Et abijt rex et oēs viri q̄ erāt cū eo in
hierl'm ad iebuseū habitatorē t̄re. Di
ctūq̄ȝ ē dauid ab eis. Nō ingrediatur
huc nisi abstulerꝭ cecos ꝛ claudos di-
B cētes: Nō igredieť dauid huc. Cepit āt
dauid arcē sion: hec ē ciuitas dauid.
Proposuerat eñ dauid i die illa p̄miū
q̄ pcussisset iebuseū: ꝛ tetigisset doma-
tum fistulas: ꝛ abstulisset cecos ꝛ clau
dos odiētes aīaȝ dauid. Idcirco dr̄ in
Mat.21.b pūbio: Cecꝰ ꝛ claudꝰ nō intrabūt in tē
plū. Habitauit aūt dauid i arce sion:
ꝛ vocauit eā ciuitatē dauid: ꝛ edifica-
uit p gyrū a mello ꝛ itrinsecꝰ. Et igre-
diebať pficiēs atq̄ȝ succrescēs et dn̄s
1.Pa.14.a deꝰ exercituū erat cū eo. Misit q̄ȝ hirā
rex tyri nūcios ad dauid ꝛ ligna cedri
na ꝛ artifices lignorum: artificesq̄ȝ la
pidum ad parietes: et edificauerūt do
mum dauid. Et cognouit dauid qm̄
ɔfirmasset eū dn̄s regem sup isrł: ꝛ qm̄
C exaltasset regnū eiꝰ sup pp̄lm suū isrł.
Accepit ḡ dauid adhuc cōcubinas et
vxores d̄ hierl'm postq̄ȝ venerat de he-
brō. Natiq̄ȝ sūt dauid ꝛ alij filij ꝛ filie:
ꝛ hec noīa eoꝝ q̄ nati sūt ei in hierl'm.
Samua ꝛ sobab ꝛ nathan ꝛ salomō et
iabaar ꝛ elisua ꝛ nepheg ꝛ iaphia ꝛ he
lisama ꝛ helida ꝛ helifeleth. Audierūt
ḡ philistijm q̄ vnxissent dauid in regē
sup isrł et ascēderūt vniuersi vt q̄rerēt
dauid. Qđ cū audisset dauid: descēdit
i p̄sidiū. Philistijm aūt veniētes diffu
si sūt in valle raphaim. Et ɔsuluit da-
uid dn̄s dicēs: Si ascēdā ad philistijm
ꝛ si dabis eos i māu mea? Et dixit dn̄s
ad dauid: Ascēde: q2 tradēs tradā phi
listijm in manu tua. Venit ḡ dauid in
baalpharasim: et pcussit eos ibi: et di-
xit: Diuisit dn̄s inimicos meos coraȝ
me: sicut diuidūť aq̄. Propterea voca D
tū ē nomē loci illiꝰ baalpharasim. Et
reliquerūt ibi sculptilia sua q̄ tulit da
uid ꝛ viri eiꝰ. Et addiderūt adhuc phi
listijm vt ascēderēt ꝛ diffusi sūt in val
le raphaim. Cōsuluit aūt dauid dn̄m.
Si ascēdā ɔ̄ philisteos: ꝛ trades eos i
manꝰ meas? Qui r̄ndit: Nō ascēdas ɔ̄
eos: sȝ gyra pꝰ tergū eoꝝ: et venies ad
eos ex aduerso piroꝝ. Et cū audieris
sonitū gradiētis i cacumīe piroꝝ: tūc
inibis p̄liū: q2 tūc egredieť dn̄s aū fa-
ciē tuā vt pcutiat castra philistijm. Fe
cit itaq̄ȝ dauid sicut p̄cepat ei dn̄s: et A
pcussit philistijm de gabaa vsq̄ȝ dū ve-
C Ongregauit (nias gezer. VI 1.Pa.1[3]
c aūt rursū dauid oēs electos ex
isrł triginta milia. Surrexitq̄ȝ
dauid et abijt: et vniuersus pp̄ls q̄ erat
cū eo d̄ virꝭ iuda vt adducerēt arcam
dei: sup quā iuocatū ē nomē dn̄i exer
cituū sedētꝭ i cherubin sup eā. Et ipo
suerūt arcā dei sup plaustrū nouū. Tu
lerūtq̄ȝ eā d̄ domo aminadab q̄ erat i
gabaa. Oza aūt ꝛ haio filij aminadab
minabāt plaustrū nouū. Cūq̄ȝ tulissēt
eā d̄ domo aminadab q̄ erat in gabaa
custodiēs arcā dei: haio p̄cedebat arcā
Dauid āt ꝛ oīs isrł ludebāt corā dn̄o i B
oibꝰ lignis fabrefactꝭ ꝛ cytharꝭ ꝛ lyrꝭ
ꝛ tympāis ꝛ sistris ꝛ cimbalis. Postq̄ȝ
āt venerūt ad areā nachor extēdit oza
manū ad arcā dei: ꝛ tenuit eā: qm̄ cal-
citrabāt boues: ꝛ declinauerūt eā. Iratꝰ
q̄ȝ est indignatiōe dn̄s ɔ̄ ozā: ꝛ pcussit
eū sup temeritate: q̄ mortuus ē ibi iux̄
arcā dei. Cōtristatꝰ ē aūt dauid eo q̄ p
cussisset dn̄s ozā: ꝛ vocatū ē nomē loci
illiꝰ pcussio oze vsq̄ȝ i diē hāc. Et exti-
muit dauid dn̄m i die illa dicēs: Quō
igredieť ad me arca dn̄i? Et noluit di
uertere ad se arcā dn̄i in citatē dauid:
sȝ diūrit eaȝ i domū obededom gethei.
Et habitauit arca dn̄i i domo obede-
dom gethei tribꝰ mēsibꝰ: ꝛ bn̄dixit dn̄s
obededom: ꝛ oēm domū eiꝰ. Nunciatū C
q̄ȝ ē regi dauid q̄ bn̄dixisset dn̄s obe-
dedom: et oia eiꝰ pp̄ter arcā dei. Dixit
q̄ȝ dauid. Ibo: et reducā arcā cū bn̄di-
ctione i domū meaȝ. Abijt ḡ dauid: et
adduxit arcā dei de domo obededom
in ciuitatē dauid cū gaudio. Cūq̄ȝ trās.

cedissent q̄ portabāt arcā dn̄i sex pas-
sus:imolabāt bouem et ouē et arietē.
I.Pa.15.d dauid ꝑcutiebat t organis armigat⁊:
et saltabat tot⁊ viribꝰ ante dn̄m. Por-
ro dauid erat accinctꝰ ephot lineo:et
dauid et oīs domꝰ isrl̄ ducebāt arcam
testamēti dn̄i in iubilo et in clangore
buccine. Cūq̄ intrasset arca dn̄i i ciui-
tatē dauid:michol filia saul ꝓspiciēs
ꝑ fenestrā:vidit regē dauid subsiliētē
atq̄ saltantē corā dn̄o :et despexit eū
in corde suo. Et introduxerūt arcā dn̄i
et posuerūt eā in loco suo in medio ta-
bernaculi:qđ tetēderat ei dauid:⁊ ob-
D tulit dauid holocausta corā dn̄o,⁊ pa-
cifica. Cūq̄ cōplesset offerēs holocau-
sta et pacifica bn̄dixit ꝑpl̄o in noīe dn̄i
exercituū. Et partitꝰ ē vniuerse multi
tudini isrl̄: tā viro q̄ꝫ mulieri singl̄is
collyridā panis vnā:et assaturā bubu-
le carnis vnā : et similā frixā oleo. Et
abijt oīs ꝑpl̄s vnusq̄sq̄ in domū suā.
Reuersusq̄ est dauid vt bn̄diceret do-
mui sue:et egressa michol filia saul in
occursū dauid:ait:Q̄ gl̄iosus fuit ho-
die rex isrl̄ discooperiens se añ ancillas
seruoꝶ suoꝶ : et nudatꝰ ē q̄si si nudet̄
vnꝰ de scurris. Dixitq̄ dđ ad michol:
Uiuit dn̄s:q₂ ludā añ dn̄ꝫ q̄ elegit me
potiꝰ q̄ꝫ prē₂ tuū et q̄ꝫ oē₂ domū eiꝰ: ⁊
ꝑcepit mihi vt essem dux sup ꝑpl̄m dn̄i
i isrl̄. Et ludā ⁊ vilioꝛ fiam plꝰ q̄ factꝰ
sū:et ero humil̄ i ocul̄ meis :⁊ cū ancil
lis đ q̄bꝰ locuta es gl̄iosioꝛ apparebo.
B Igit̄ michol filie saul nō ē natꝰ filiꝰ vſ
I.Pa.17.a Actū (q₂ i diē mortꝫ sue. VII
f ē āt cū sedisset rex i domo sua:⁊
dn̄s dedisset ei requiē vndiq̄
ab vniuersis inimic⁊ suis: dixit ad na
than ꝓphetā. Uides ne q̄ ego habitē
in domo cedrina : ⁊ arca dei posita sit
i medio pelliū? Dixitq̄ nathā ad regē
Omne qđ est in corde tuo vade fac : q₂
dn̄s tecū ē. Factū est aūt i illa nocte:⁊
ecce sermo dn̄i ad nathan dicēs: Uade
⁊ loq̄re ad seruū meū dauid. Hec dicit
dn̄s. Nunq̄d tu edificabis mihi domū
ad habitādū? Neq̄ eñ habitaui i do-
mo ex die illa q̄ eduxi isrl̄ de terra egy
pti vsq̄ in diē hāc : sed ambulabā in
tabernaculo et i tētorio ꝑ cūcta loca q̄
trāsiui cū oībꝰ filijs isrl̄. Nūq̄d loquēs
locutꝰ sū ad vnā de tribubꝰ isrl̄: cui ꝓ-
cepi vt pasceret ꝑpl̄m meū isrl̄: dicens:

Quare nō edificasti mihi domū cedri-
nā? Et nūc hec dices seruo meo dauid B
Hec dicit dn̄s exercituū. Ego tuli te đ I.Re.16.b
pascuis sequētē greges vt esses dux su
per ꝑpl̄m meū isrl̄: et fui tecū in oībus
vbicūq̄ ambulasti: et iterfeci vniūsos
inimicos tuos a facie tua : feciq̄ tibi
nomē grāde iux̄ nomē magnoꝶ qui
sūt i terra. Et ponā locū ꝑpl̄o meo isrl̄
et plātabo eū:et habitabo cū eo: et nō
turbabit̄ amplꝰ nec addēt filij iniq̄-
tatis vt affligāt eū sicut ꝑus :ex die q̄
cōstitui iudices sup ꝑpl̄m meū isrl̄. Et
requiē dabo tibi ab oībꝰ inimic⁊ tuis
ꝑdicetq̄ tibi dn̄s q̄ domū faciat tibi
dn̄s. Cūq̄ cōpleti fuerit dies tui ⁊ dor- 4.Re.8.e
mieris cū patribꝰ tuis:suscitabo semē
tuū post te:qđ egrediet̄ de vtero tuo ⁊
firmabo regnū eiꝰ. Ipe edificabit do- I.Pa.22.c
mū noī meo: et stabiliā thronū regni
eiꝰ vsq̄ i sempiternū . Ego ero ei in pa Heb.I.b
trē:et ipē erit mihi i filiū . Qui si iniq̄ C
aliq̄d gesserit:arguā eū in v̄ga viroꝶ:
et in plag⁊ filioꝶ hoīm . Misericordiā āt
meā nō auferā ab eo sic abstuli a saul
quē amoui a facie mea. Et fidelis erit
domꝰ tua :et regnū tuū vsq̄ in eternū
añ faciē meā:et thronꝰ tuꝰ erit firmus
iugiter. Scđm oīa v̄ba hec et iux̄ vni
uersā visionē istā: sic locutꝰ ē nathan
ad dauid. Ingressus ē aūt rex dauid et
sedit corā dn̄o et dixit: Quis ego sum
dn̄e deꝰ et q̄ domꝰ mea:q₂ adduxisti me
hucusq̄? Sed ⁊ h̄ parū visū ē in ꝓspe-
ctu tuo dn̄e deꝰ:nisi loq̄reris etiā đ do
mo serui tui in lōginquū . Ista est eñ
lex adā dn̄e deꝰ. Quid ḡ addere pote-
rit adhuc dauid vt loq̄t̄ ad te. Tu eñ
scis seruū tuū dn̄e deꝰ. Propter verbū
tuū ⁊ ꝑm cor tuū fecisti oīa magnalia
hec ita vt notū faceres seruo tuo Idcir
co magnificatꝰ es dn̄e deꝰ:q₂ nō ē sil̄is
tui:neq̄ est deꝰ ex̄ te in oībus q̄ audi-
uimꝰ auribꝰ n̄ris. Que est aūt vt ꝑpl̄s D
tuus isrl̄ gens in terra ꝓpter quā iuit
deꝰ vt redimeret eā sibi i populū :et po
neret sibi nomē: faceretq̄ eis magna-
lia ⁊ horribilia sup terrā:a facie popu
li sui quē redemisti tibi ex egypto gen
tē ⁊ deo eiꝰ? Firmasti eñ tibi ꝑpl̄m tuū
isrl̄ i ꝑpl̄m sempiternū:⁊ tu dn̄e deꝰ fa-
ctus es eis in deū. Nūc ḡ dn̄e deꝰ v̄bū
qđ locutꝰ es sup seruū tuū ⁊ sup domū
eiꝰ suscita i sempiternū : ⁊ fac sicut lo-

entꝰes vt magnificeẽ nomẽ tuũ vsq̃ ĩ
sẽpiẽnũ:atq̃ dicaẽ: Dñs deꝰexercituũ
deꝰ sup isrl'. Et domꝰ ſui tui dd̃ erit sta
bilita corã dño:qꝛ tu dñe exercituũ de
us isrl' reuelasti auriculã ſui tui dicẽs:
Domũ edificabo tibi.ꝓptea inuẽit ſuꝰ
tuꝰ cor suũ vt oraret te orone hac Nũc
ẽ dñe deꝰ tu es deꝰ:τ ṽba tua erũt ṽa.
Locutꝰ es.n.ad ſuũ tuũ bona hec. In
cipe ẽ τ bñdic domui ſui tui vt sit ĩ sẽ
piẽnũ corã te:qꝛ tu dñe deꝰ locutꝰ es τ
bñdictiõe tua bñdiceẽ domꝰ ſui tui ĩ
A Actũ ẽ aũt (sempiternũ. VIII
1. Pa. 18. a f pꝰ hec ꝑcussit dauid ꝑhilistĳm
τ humiliauit eos τ tulit dauid
frenũ tributi d̃ mãu philistĳm:τ ꝑcus-
sit moab:τ mẽsus est eos funiculo co-
equãs ẽre. Mẽsus ẽ ãt duos funicl'os
vnũ ad occidẽdũ:τ vnũ ad viuificãdũ.
Factusq̃ ẽ moab dauid ſuiens sb̃ tri-
buto. Et ꝑcussit dd̃ adadezer filium ro
ob regẽ soba: qñ ꝓfectꝰ est vt dñareẽ
sup flumẽ eufratẽ. Et captis dauid ex
ꝑte eiꝰ mille septingẽtꝭ eq̃tibꝰ:τ vigiti
milibꝰ peditũ subneruauit oẽs iugales
curruũ. Dereliq̃t ãt ex eis cẽtũ currꝰ.
B Venit q̃ȝ syria damasci vt ꝑsidiũ ferret
adadezer regi soba: et ꝑcussit dd̃ de sy-
ria vigitiduo milia viroꝝ:τ posuit da
uid ꝑsidiũ ĩ syria damasci:factaq̃ ẽ sy
ria dauid ſuiẽs sb̃ tributo. Seruauit
q̃ dñs dauid ĩ oĩbꝰ ad q̃cũq̃ ꝓfectꝰ ẽ.
Et tulit dauid arma aurea q̃ habebãt
ſui adadezer :τ detulit ea ĩ hierl'm. Et
d̃ bethet d̃ beroth: ciuitatibꝰ adadezer
tulit rex dauid es multũ nimis :d̃ q̃ fe
Nõ ẽ de cit salomõ oĩa vasa erea ĩ tẽplo‖τ ma-
textu re eneũ τ colũnas τ altare. Audiuit ãt
C thou rex emath q̃ ꝑcussisset dauid oẽ
robur adadezer. Et misit thou iorã fi-
liũ suũ ad regẽ dauid vt salutaret euȝ
ꝯgratulãs :τ grãs ageret eo q̃ expug-
nasset adadezer τ ꝑcussisset eũ. Hostis
q̃ppe erat thou adadezer. Et ĩ mãu eiꝰ
erãt vasa aurea τ vasa argẽtea τ vasa
erea:q̃ τ ipa sctificauit rex dd̃ dño cuȝ
argẽto τ auro q̃ sctificauerat de vniũ-
sis gẽtibꝰ q̃s subegerat d̃ syria τ moab
D τ filĳs ãmon τ philistĳm τ amalech:τ
d̃ manubĳs adadezer filĳ roob: regis
soba. Fec̃ q̃ȝ sibi dd̃ nomẽ cũ reuẽtereẽ
capta syria ĩ valle salinaꝝ cesis duode
cim milibꝰ:τ ĩ gebelẽ ad vigititrta mi
lia:τ posuit ĩ idumea custodes:statuit

q̃ ꝑsidiũ:Et facta est vniũsa idumea
ſuiẽs dauid: τ ſuauit dñs dauid ĩ oĩ-
bus ad q̃cũq̃ ꝓfectꝰ ẽ. Et regnauit da
uid sup oẽȝ isrl'. Faciebat q̃ȝ dd̃ iudiciũ
τ iusticiã oĩ ꝑpl'o suo. Joab ãt filiꝰ sar
uie erat sup exercituȝ. Porro iosaphat 1. 20. g
filius achilud erat a cõmẽtarĳs : τ sa-
doch filiꝰ achitob: et achimelech filiꝰ
abiathar erãt sacerdotes :τ saraias scri
ba:banaias ãt filiꝰ ioiade sup cerethi
τ felethi. Filĳ ãt dd̃ sacerdotes erant.
T dixit dauid: Putasne ẽ IX A
e aliq̃s q̃ remãserit d̃ domo saul
vt faciã cũ eo miscdiaȝ ꝑpẽ io-
nathã Erat ãt dauid d̃ domo saul ſuꝰ
noĩe siba. Quẽ cũ vocasset rex ad se di
xit ei: Tu ne es siba? Et ille rñdit Ego
sũ seruꝰ tuꝰ Et ait rex: Nũq̃d supest ali
q̃s d̃ domo saul vt faciã cũ eo miscdiaȝ
dei? Dixitq̃ siba regi. Supest filiꝰ io-
nathe debilis pedibꝰ. Ubi inq̃t ẽ? Et B
siba ad regẽ. Ecce ait: ĩ domo ẽ machir
filĳ amihel ĩ lodabar. Misit ẽ rex dd̃:
τ tulit eũ d̃ domo machir filĳ amihel
d̃ lodabar. Cũ ãt venisset miphiboseth
filius ionathe filĳ saul ad dd̃: corruit
ĩ faciẽ suã τ adorauit. Dixitq̃ dd̃: Mi
phiboseth. Qui rñdit: Adsũ seruꝰ tuꝰ.
Et ait ei dauid: Ne timeas:qꝛ faciens
faciã ĩ te miscdiaȝ ꝑpẽ ionathã pſem
tuũ:τ restituã tibi oẽs agros saul pſis
tui:τ tu comedes panẽ ĩ mẽsa mea sp.
Qui adorãs eũ dixit: Quis ego sũ ſuꝰ 1. 19. e
tuꝰ:qm̃ respexisti sup canẽ mortuũ si- C
milẽ mei? Uocauit itaq̃ rex sibã pueꝝ 1. Re. 18
saul:τ dixit ei: Oĩa q̃cũq̃ fuerũt saul τ
vniũsã domũ eiꝰ dedi filio dñi tui Ope
rare igiẽ ei ẽrã tu τ filĳ tui τ ſui tui τ
inferes filio dñi tui cibos vt alaẽ. Mi
phiboseth aũt filiꝰ dñi tui comedet sp
panẽ sup mẽsã meã. Erãt ãt sibe q̃nde
cim filĳ τ vigiti serui. Dixitq̃ siba ad D
regẽ: Sic iussisti dñe mi rex seruo tuo:
sic faciet seruꝰ tuꝰ. Et miphiboseth co
medet sup mẽsã tuã q̃si vnꝰ d̃ filĳs re
gis Habebat aũt miphiboseth filium
ꝑuulũ noĩe micha. Oĩs ṽo cognatio
domꝰ sibe seruiebat miphiboseth. Por
ro miphiboseth habitabat ĩ hierl'm:qꝛ
de mensa regis iugiter vescebatur : et
erat claudus vtroq̃ pede. X
f Actũ ẽ aũt post hec vt morerẽ- A
tur rex filioꝝ ãmon :τ regnaret 1. Pa. 1
anon filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Dixitq̃ dauid: Fa-

ciā miscðiaȝ cū anon filio naas: sicͭ fecͭ
pr̄ ei⁹ mecum miscðiaȝ. Misit ḡ dauid
ꝯsolās eū p̄ ſuos suos sup̄ pr̄is interi
tu. Cū āt venissent ſui dauid ī trā filio
rū āmon: dixerūt p̄ncipes filioꝝ āmon
J.20.g ad anon dn̄ȝ suū. Putas ꝙ ꝓpͤ hono-
rē pr̄is tui miserit dauid ad te cōsola-
tores: ⁊ nō iō vt te iuestigaret ⁊ explo-
raret citatē: ⁊ eūteret eaȝ misit dauid
ſuos tuos ad te. Tulit itaqꝫ anon ser
A uos dauid: rasitqꝫ dimidiā ꝑtē barbe
eoꝝ: ⁊ p̄scidit vestes eoꝝ medias vsqꝫ
ad nates: ⁊ dimisit eos. Qð cū nūciatū
B eēt dauid: misit ī occursū eoꝝ. Erant
eñ viri ꝯfusi turpit̄ valde. Et manda
uit eis dauid: manete ī hiericho donec
crescat barba v̄ra: ⁊ tūc reūtimini. Ui
dētes āt filiȷ̄ āmon ꝙ iniuriā fecissent
dauid: miserūt ⁊ ꝯduxerūt mercede sy
rū roob: ⁊ syrū soba viginti milia pedi-
B tū: ⁊ a rege maacha mille viros: et ab
distob duodeci milia viroꝝ. Qð cū au
disset dauid: misit ioab ⁊ oēȝ exercituȝ
bellatoꝝ. Egressi sūt ḡ filiȷ̄ āmon ⁊ di-
rexerūt aciē añ ip̄m itroitū porte. Sy-
rus āt soba ⁊ roob ⁊ distob ⁊ maacha
seorsū erāt in cāpo. Uidēs ḡ ioab ꝙ p̄-
paratū eēt adūsū se p̄liū: ⁊ ex adūso et
post tergū: elegit sibi ex oīb⁹ elect̄ isrl̄
C ⁊ instruxit aciē ꝯ syrū. Reliquā āt ꝑtē
ꝓpl̄i tradidit abisai fratri suo. Qui dire
xerit aciē aduersū filios āmon. Et ait
J.19.e ioab: Si p̄ualuerīt adūsū me syri: eris
C mihi ī adiutoriū. Si āt filiȷ̄ āmon p̄ua
1.Re.18. luerint adūsū te: auxiliabor tibi. Esto
vir fort̄: ⁊ pugnem⁹ p̄ ꝓpl̄o n̄ro: ⁊ ciui
tate dei n̄ri. Dn̄s āt faciet qð bonū ē ī
ꝯspectu suo. Iniȷ̄t itaqꝫ ioab et ꝓpl̄s q̄
erat cū eo certamē ꝯ syros q̄ statim fu
gerūt a facie ei⁹. Filiȷ̄ āt āmon viden-
tes q̄ fugissent syri: fugerūt ⁊ ip̄i a fa-
D cie abisai: ⁊ igressi sūt citatē. Reūsusqꝫ
ē ioab a filiȷ̄s āmon: et venit hierl̄m.
Uidētes igit̄ syri qm̄ corruissent corā
isrl̄ ꝯgregati sūt pariter. Misitqꝫ ada-
dezer ⁊ eduxit syros: q̄ erāt trās fluuiū
D et adduxit eoꝝ exercitū. Sobach autē
magister militie adadezer erat p̄nceps
eoꝝ. Qð cū nūciatū eēt dauid: ꝯtraxit
oēȝ israelē: ⁊ trāsiuit iordanē: venitqꝫ
in helama. Et direxerūt aciē syri ex ad
A uerso dauid: et pugnauerunt ꝯ eū. Fu
1.Pa.19 gerūtqꝫ syri a facie isrl̄. Et occidit da-
uid de syris septingētos curr⁹: ⁊ q̄dra
ginta milia equitū: et sobach p̄ncip̄ē
militie ꝑcussit: q̄ statim mortu⁹ ē. Ui-
dētes aūt vniuersi reges q̄ erāt in p̄si-
dio adadezer se victos esse ab isrl̄: expa
uerūt et fugerūt q̄nq̄ginta et octomi
lia corā isrl̄. Et fecerūt pacē cuȝ isrl̄: et
seruierūt eis: timuerūtqꝫ syri auxiliuȝ
p̄bere filiȷ̄s ammon. XI
f Actū ē aūt vertēte āno eo tp̄e A
q̄ solēt reges ad bella ꝓcedere: 1.Pa.20.a
misit dauid ioab et seruos suos cū eo:
⁊ vniuersū isrl̄: ⁊ vastauerūt filios am
mon: ⁊ obsederūt rabba. Dauid aūt re
māsit in hierl̄m. Dū hec agerent̄ acci
dit q̄dā die vt surgeret dauid ð stratu
suo post meridiē: ⁊ deambularet in so-
lario domus regie. Uiditqꝫ mulierē se
lauantē ex aduerso sup̄ solariū suum.
Erat aūt mulier pulchra valde. Misit
ḡ rex et req̄siuit q̄ eēt mulier. Nuncia
tūqꝫ est ei ꝙ ip̄a eēt bersabee filia he-
liā vxor vrie ethei. Missis itaqꝫ dauid
nūciȷ̄s: tulit eā. Que cū ingressa eēt ad
illū: dormiuit cū ea. Staticqꝫ sāctifica-
ta ē ab imundicia sua: ⁊ reuersa ē do-
mū suā ꝯcepto fetu. Mittensqꝫ nūcia-
uit dauid: ⁊ ait: Cōcepi. Misit aūt da-
uid ad ioab dicens: Mitte ad me vriā
etheū. Misitqꝫ ioab vriā ad dð: Que- B
siuitqꝫ dauid q̄ recte ageret ioab ⁊ po
pul⁹: et quō āministraret̄ bellū. Et di-
xit dauid ad vriā: Uade in domū tuā:
⁊ laua pedes tuos. Et egressus ē vrias
de domo regis: secutusqꝫ ē eū cibus re
gius. Dormiuit aūt vrias añ portā do
mus regie cū aliȷ̄s seruis dn̄i sui: et nō
descēdit ad domū suā. Nūciatūqꝫ ē da
uid a dicētib⁹: Nō iuit vrias ī domuȝ
suā. Et ait dauid ad vriā: Nūq̄d nō ð
via venisti? Quare nō descēdisti in do
mū tuaȝ? Et ait vrias ad dauid: Arca
dei ⁊ isrl̄: ⁊ iuda habitāt ī papilionib⁹
et dn̄s me⁹ ioab ⁊ serui dn̄i mei sup̄ fa-
ciē terre manēt: ⁊ ego ingrediar domū
meā vt comedā ⁊ bibā et dormiā cum
vxore mea? Per salutē tuā ⁊ p̄ saluteȝ J.14.e
aīe tue nō faciā rem hāc. Ait ḡ dauid Judi.19 c
ad vriā: Mane h̄ etiā hodie: ⁊ cras di-
mittā te. Māsit vrias ī hierl̄m ī die il-
la ⁊ alt̄a: ⁊ vocauit eū dauid vt come-
deret corā se ⁊ biberet ⁊ inebriauit eū.
Qui egress⁹ vespere: dormiuit ī stratu C
suo cū ſuis dn̄i sui: ⁊ ī domū suā ñ de-
scēdit. Factū ē ḡ mane: ⁊ scp̄sit dauid

epl̃az ad ioab: misitq́ ꝑ manũ vrie: scri
bens i epl̃a: Ponite vriã ex adũso belli
vbi fortissimũ ẽ ꝓliũ: ⁊ derelinq̃te euz
vt ꝑcussus intereat. Igit̃ cũ ioab obside
ret vrbẽ: posuit vriã i loco vbi sciebat
viros eẽ fortissimos. Egressiq́ viri de
citate bellabãt adũsũ ioab. Et cecide-
rũt ð ꝑplo seruoꝝ dauid et mortu⁹ est
etiã vrias ethe⁹. Misit itaq́ ioab ⁊ nũ
ciauit dð oĩa ꝟba ꝓlij: ꝑcepitq́ nũcio
dicẽs: Cũ cõpleuer̃ vniũsos sermões
belli ad regẽ: si eũ vider̃ indignari: ⁊
dixerit q̃re accessist̃ ad muꝝ vt ꝓliare
mini: an ignorabat̃ ꝙ mlt̃a desuꝑ ex
muro tela mittãt̃: quis ꝑcussit abime-
Judi.9.g lech filiũ hierobosetħ: nõne mlĩer mi-
sit suꝑ eũ fragmẽtũ mole ð muro: ⁊ in
D terfecit eũ in thebes: q̃re iux̃ murũ ac-
cessist̃. dices: Etiã ꝟu⁹ tu⁹ vrias ethe⁹
occubuit. Abijt ğ nũci⁹ ⁊ venit ⁊ nar-
rauit dauid oĩa q̃ ei ꝑceperat ioab. Et
dixit nũci⁹ ad dð: Preualuerũt adũsũ
nos viri: ⁊ egressi sũt ad nos i agrum.
Nos aũt facto ipetu ꝑsecuti eos sum⁹
vsq́ ad portã citat̃: ⁊ direxer̃t iacula
sagittarij ad ꝟuos tuos ex muro desu-
per: mortuiq́ sũt ð seruis regis. Quin
etiã ꝟu⁹ tu⁹ vrias ethe⁹ mortu⁹ ẽ. Et di
cit dauid ad nũciũ: Hec dices ioab Nõ
te frãgat ista res. Vari⁹ eñ euẽt⁹ ẽ bel
li. ⁊ nũc hũc ⁊ nũc illũ ꝯsumit gladi⁹.
Cõforta bellatores tuos adũsus vrbẽ
vt destruas eã: ⁊ exhortare eos. Audi-
uit ãt vxor vrie ꝙ mortu⁹ eẽt vrias vir
su⁹: ⁊ plãxit eũ. Transactoq́ luctu mi
sit dauid ⁊ itroduxit eã i domũ suã: et
facta ẽ ei vxor: peꝑitq́ ei filiũ. Et dis-
plicuit verbũ ħ qð fecerat dð corã dño
A Misit ğ dñs nathã ad dð XII
Qui cũ venisset ad euz: dixit ei
Rñde mihi iudiciuz. Duo viri
erãt i ciuitate vna: vn⁹ diues et alter
pauper. Diues habebat oues ⁊ boues
plurimos valde: pauꝑ aũt nihil habe-
bat oĩno ꝑter ouẽ vnã ꝑuulã quã eme
rat ⁊ nutrierat: ⁊ q̃ creuerat apð eũ cuz
filijs ei⁹: sil̃ ð pane illi⁹ comedẽs ⁊ ð ca
lice ei⁹ bibẽs: ⁊ i sinu illi⁹ dormiens:
eratq́ illi sic̃ filia. Cũ ãt ꝑegrin⁹ q̃daz
venisset ad diuitẽ: parcẽs ille sumere
ð ouib⁹ ⁊ ð bob⁹ suis: vt exhiberet ꝯui
uiũ ꝑegrino illi q̃ venerat ad se: tulit
ouẽ viri paupis ⁊ ꝑparauit cibos hoĩ
B q̃ venerat ad se. Irat⁹ ãt idignatiõe da
uid adũsus hoĩem illũ nimis: dixit ad
nathã. Viuit dñs: qm̃ fili⁹ mort̃ ẽ vir
q̃ fec̃ ħ Ouẽ reddet q̃druplũ: eo ꝙ fece
rit ꝟbũ istud ⁊ ñ peꝑcerit. Dixit ãt na
than ad dð. Tu es ille vir q̃ fecisti hãc
rẽ. Hec dic̃ dñs de⁹ isrl̃ Ego vnxi te i re
gẽ suꝑ isrl̃: ⁊ ego erui te ð domo saul: ⁊
dedi tibi domum dñi tui ⁊ vxores dñi
tui i sinu tuo: dediq́ tibi domũ isrl̃ et
iuda: et si parua sunt ista: adijciã tibi
mlt̃o maiora. Quare ğ ꝯtẽpsisti verbũ
dñi vt faceres malũ i conspectu meo?
Vriã etheũ ꝑcussisti gladio: ⁊ vxorẽ il- C
li⁹ accepisti i vxorẽ tibi ⁊ int̃fecisti euz
gladio filioꝝ ãmõ. Q̃obrẽ nõ recedat
gladi⁹ ð domo tua vsq́ i sempit̃nũ eo
ꝙ despexer̃ me: ⁊ tuleris vxorem vrie
ethei vt eẽt vxor tua Itaq́ hec dic̃ dñs
Ecce ego suscitabo suꝑ te malũ de do-
mo tua: ⁊ tollã vxores tuas i ocul̃ tuis
⁊ dabo ꝓximo tuo: ⁊ dormiet cũ vxorib⁹
tuis i oculis solis hui⁹. Tu eñ fecisti
abscõdite: ego ãt faciã ꝟbũ istð i ꝯspe
ctu oĩs isrl̃: ⁊ i ꝯspectu solis hui⁹ Et di
xit dð ad nathã: Peccaui dño. Dixitq́ D
nathan ad dð. Dñs q̃z trãstulit pctm̃ Eccl.47.
tuũ. Nõ morier̃. Verũtñ qm̃ blasphe
mare fecisti iimicos nomẽ dñi ꝓpt̃ ver
bũ ħ: fili⁹ q̃ nat⁹ ẽ tibi morte morieт̃.
Et reũsus ẽ nathã i domũ suã. Percus
sitq́ dñs ꝑuulũ quẽ peꝑit vxor vrie da
uid: et desperat⁹ ẽ. Depcat⁹q́ ẽ dauid
dñz ꝓ ꝑuulo. Et ieiunauit dauid ieiũ
nio: ⁊ ingressus seorsũ iacuit suꝑ t̃raz.
Venerũt ãt seniores dom⁹ ei⁹ cogẽtes
eũ vt surgeret ð t̃ra Qui noluit nec co
medit cũ eis cibũ. Accidit ãt die septi
ma vt moreret̃ infans. Timueruntq́
ꝟui dauid nũciare ei ꝙ mortuus esset
ꝑuul⁹: dixer̃t eñ: Ecce cũ ꝑuul⁹ adhuc E
viueret loq̃bamur ad eum ⁊ nõ audie-
bat vocẽ nr̃az: quãto mag̃ si dixerim⁹
mortu⁹ ẽ puer se affliget? Cũ ğ dauid
audisset ꝟuos suos musitãtes: itellexit
ꝙ mortu⁹ esset infantul⁹. Dixitq́ ad
seruos suos: Nũ mortu⁹ est puer? Qui
rñderũt ei: Mortu⁹ est. Surrexit ğ da-
uid ð t̃ra: ⁊ lot⁹ vnctusq́ ẽ. Cumq́ mu
tasset vestẽ: igressus ẽ domũ dñi ⁊ ado
rauit ⁊ venit in domũ suã petiuitq́ vt
ponerẽt ei panẽ: ⁊ comedit. Dixer̃t ãt
ei ꝟui sui. Quis ẽ ꝟmo quẽ fecisti? Pro
pter infantẽ cũ adhuc viueret ieiuna-
sti ⁊ flebas: mortuo ãt puero surrexisti

g et comedisti panē. Qui ait: Propter i-
fantē dū adhuc viueret ieiunaui τ flo-
ui. Dicebam enī. Quis scit: si forte do-
net eū mihi dn̄s τ viuet infans. Nunc
aūt q2 mortu9 ē: q̄re ieiuno? Nūqd po
tero reuocare eū ampli9. Ego vadā ma-
gis ad eū: ille ꝟo nō reūtet ad me. Et
ꝯsolat9 ē dauid betsabee vxorē suā In
gressusq3 ad eā dormiuit cū ea Que ge
nuit filiū: τ vocauit nomē ei9 salomō.
1.Pa.3.b τ dn̄s dilexit eū. Misitq3 eum i manu
Mat.1.a nathan ꝓphete: et vocauit nomē eius
amabilis dn̄o: eo q2 diligeret eū dn̄s.
Igit pugnabat ioab ꝯ rabbath filioꝝ
G āmon et expugnabat vrbē regiā. Mi-
sitq3 ioab nūcios ad dauid dicēs: Di-
micaui aduersū rabbath: τ capiēda ē
vrbs aquaꝝ. Nūc igit ꝯgrega reliquā
ptē ppl'i: obside ciuitatē: et cape eā: ne
cum a me vastata fuerit vrbs noi meo
ascribat victoria. Cōgregauit itaq3 da
uid oēs pp'lm et ꝓfect9 ē aduersū rab-
.Pa.20.b bath. Cūq3 dimicasset cepit eā. Et tulit
diadema reg eoꝝ d capite ei9: pondo
auri talētū hn̄s gēmas p̄ciosissimas.
τ ipositū ē sup caput dauid. Sz τ p̄dā
ciuitat asportauit multā valde. Po-
pulū: q̄z ei9 adducens serrauit: τ circū
egit sup eos ferrata carpēta. Diuisitq3
cultr τ traduxit i typo lateꝝ. Sic fec
vniūsis ciuitatib9 filioꝝ āmon. Et re
uersus ē dauid τ oīs exercit9 i hierl'm.

A Actū ē aūt post hec vt XIII
f absalō filij dauid sororē specio
sissimam vocabulo thamar ad-
amaret āmon fili9 dauid et deperiret in
eam valde ita vt ꝓpt amorē ei9 egrota
ret: q2 cū esset ꝟgo difficile ei videbat
vt q̄ppiā inhoneste ageret cū ea. Erat
aūt āmon amic9 noie ionadab filius
semmaa fratris dauid vir prudēs val
de. Qui dixit ad eū: Quare sic attenua
ris macie fili regis p singulos dies?
Cur nō indicas mihi? Dixitq3 ei āmon
Thamar sororem fratris mei absalon
amo. Cui rn̄dit ionadab: Cuba sup le-
ctū tuū τ lāguorē simula Cunq3 vene-
rit pr̄ tuus vt visitet te dic ei: Ueniat
oro thamar soror mea vt det mihi cibū
τ faciat pulmētū vt comedā de manu
ei9. Accubuit itaq3 āmon: τ q̄si egrota
B re cepit. Cūq3 venisset rex ad visitandū
eū ait āmon ad regem. Ueniat obsecro
thamar soror mea vt faciat in oculis
meis duas sorbitiūculas: et cibū acci-
piā d manu ei9. Misit g dd ad thamar
domū dicēs: Ueni i domū āmō fris tui:
τ fac ei pulmētū. Uenitq3 thamar i do
mū āmō fris sui: ille āt iacebat Que tol
lēs farinā cōmiscuit: τ liq̄faciēs i ocul
ei9 coxit sorbitiūculas. Tollēsq3 q2 co-
xerat effudit τ posuit corā eo: τ noluit
comedere. Dixitq3 āmō. Ejicite vniuer
sos a me. Cūq3 eiecisset oēs: dixit āmō
ad thamar Infer cibū i ꝯclaui τ vescar
d manu tua Tulit g thamar sorbitiū-
culas q̄s fecerat: τ itulit ad āmon frē
suū i ꝯclaui Cūq3 obtulisset ei cibū: ap
C p̄hēdit eā: τ ait: Ueni cuba mecū soror
mea. Que rn̄dit ei: Noli frater mi: noli
opprimere me. Neq3 enī h fas ē i isrl':
Noli facere stulticiā hāc Ego enī ferre Gen.34.a
nō potero opprobriū meū τ tu eris q̄si
vn9 d insipiētib9 i isrl'. Quinpoti9 lo-
q̄re ad regē τ nō negabit me tibi. No-
luit āt āmon acq̄escere p̄cib9 ei9: sz p̄ua
lēs virib9 oppressit eā τ cubauit cū ea.
Et exosā eā habuit odio magno nimis
ita vt mai9 eēt odiū q̄ oderat eā amore
q̄ aū dilexerat. Dixitq3 ei āmon: Surge
τ vade. Que rn̄dit. Mai9 ē h malū q̄d
nūc ag aduersū me q̄z qd aū fecisti ex
pellēs me. Et noluit audire eā: sz voca
to puero q̄ ministrabat ei dixit: Ejice
hāc a me foras τ claude ostiū post eā.
Que iduta erat talari tunica. Huiusce
modi enī filie reg ꝟgies vestib9 vtebā
tur. Eiecit itaq3 eā minister illius foras:
clausitq3 fores p9 eā. Que aspgēs cine-
rē capiti suo scissa talari tunica iposi-
tisq3 manib9 sup caput suū: ibat ingre
diēs τ clamās. Dixit āt ei absalō frat
su9. Nūqd āmō frat tu9 ꝯcubuit tecū?
Sz nūc soror tace: frat tu9 ē. Neq3 af-
fligas cor tuū Pro hac re. Māsit itaq3
thamar ꝯtabescēs i domo absalō fris
sui. Cū aūt audisset rex dauid ꝟba hec
ꝯtristat9 ē valde: τ noluit ꝯtristare spi
ritū āmon filij sui: q2 diligebat eū: q2
p̄mogenit9 erat ei. Porro non ē locut9
absalō ad āmon nec malū nec bonum.
Oderat enī absalō āmon eo q2 violas-
set thamar sororē suā. Factū ē aūt p9
tp̄s biēnij vt tōderēt oues absalō in
E balasor q̄ ē iuxta effraim: Et vocauit
absalō oēs filios reg: venitq3 ad regē
τ ait ad eū: Ecce tōdēt oues serui tui.
Ueniat oro rex cū seruis suis ad seruū

suū. Dixitq; rex ad absalō: Noli fili mi
noli rogare vt veniamꝰ oēs: ⁊ grauemꝰ
te. Cū āt cogeret eū ⁊ noluisset ire bñdi
xit ei. Et ait absalō ad dauid: Si ñ vis
venire: veniat obsecro nobiscū saltem
ānō frat meꝰ. Dixitq; ad eū rex: Nō ē
necesse vt vadat tecū. Coegit itaq; ab-
salō eū: ⁊ dimisit cū eo ānon ⁊ vniuer-
sos filios regꝫ. Feceratq; absalō ꝯuiui
um q̄si ꝯuiuiū regꝫ. Precepat āt absa-
lō puerꝫ suis dicēs: Obſuate cū temu
lentꝰ fuerit ānon vino: ⁊ dixero vob ꝑ-
F cutite eū ⁊ iſficite: nolite timere. Ego
eñ sū q̄ p̄cipio vob. Roborami ⁊ esto-
te viri fortes. Fecerūt ḡ pueri absalon
adūsū ānon sicut p̄cepat eis absalon.
Surgētesq; oēs filij regꝫ ascēderūt sin
guli mulas suas: ⁊ fugerūt. Cunq; ad-
huc ꝑgerēt i itinere: fama ꝑuenit ad
dd dicēs: Percussit absalon oēs filios
3.1.b.et.3.f regꝫ: ⁊ nō remāsit ex eis saltē vnꝰ Sur
rexit itaq; rex dauid: ⁊ scidit vestimen
ta sua ⁊ cecidit sup trā: ⁊ oēs ſui illiꝰ
q̄ assistebāt ei sciderūt vestimēta sua.
Rñdēs āt ionadab filiꝰ sēmaa fris da
uid dixit: Ne estimet dñs meꝰ rex ꝙ oēs
ħ pueri regꝫ occisi sint. Amnō solus
mortuꝰ ē: qm̄ i odio absalō erat positꝰ
G ex die q̄ opp̄ssit thamar sororē eiꝰ Nūc
ḡ ne ponat dñs meꝰ rex sup cor suū ver
bū istud: dicēs: Omēs filij regꝫ occisi
sūt: qm̄ amnō solꝰ mortuꝰ ē. Fugit āt
absalon. Et eleuauit puer speculator
ocłos suos: ⁊ aspexit: ⁊ ecce p̄płs multꝰ
veniebat p iter deuiū ex latere mōtis.
Dixit āt ionadab ad regē: Ecce filij re
gis adsūt: iux̄ v̄bū ſui tui: sic factū ē.
Cūq; cessasset loq̄ apparuerūt ⁊ filij re
gis. Et intrātes leuauerūt vocē suā et
fleuerūt. Sꝫ ⁊ rex et oēs ſui eiꝰ fleue-
rūt ploratu magno nimis. Porro ab-
salō fugiēs abijt ad tholomai filiū am
3.15.b miur regē gessur. Luxit ḡ dauid filiuꝫ
suū ānon multꝫ diebꝰ. Absalō āt cum
fugisset ⁊ venisset i gessur fuit ibi tribꝰ
ānis. Cessauitq; rex dauid ꝑsequi abso
lon: eo ꝙ ꝯsolatꝰ eēt sup ānon interitu.
B Ntelligēs āt ioab filiꝰ XIIII
i sarule ꝙ cor regꝫ versū eēt ad
absalō misit thecuā: et tulit in-
de mulierē sapiētē: dixitq; ad eā: Lu-
gere te simula: ⁊ induere veste lugubri
⁊ ne vngaris oleo vt sis q̄si młier iam
plimo tpe lugēs mortuū. Et igredierꝫ

Ioab per mulierem reduxit absolonem in gratiam regis david

ad regē: et loq̄ris ad eū ſmōes huius-
cemodi. Posuit āt ioab v̄ba i ore eius
Itaq; cū igressa fuisset mulier thecui-
tes ad regē: cecidit corā eo sup trā: et
adorauit ⁊ dixit: Serua me rex. Et ait 4.Re.6.
ad eā rex: Quid cāe habes? Que rñdit B
Heu młier vidua ego sū. Mortuꝰ ē eñ
vir meꝰ: ⁊ ancille tue erant duo filij q̄
rixati sūt adūsū se i agro: nullusq; erat
q̄ eos ꝓhibere posset: ⁊ ꝑcussit alter al
terum: ⁊ intfecit eū. Et ecce ꝯsurgens
vniūsa cognatio adūsū ancillā tuā di
cit: Trade eū q̄ ꝑcussit frēm suū vt occi
damꝰ euꝫ ꝓ aīa fris sui quē intfecit: et
deleamꝰ heredē: ⁊ q̄rūt extinguere scītil
lā meā q̄ relicta ē: vt ñ supsit viro meo
nomē ⁊ reliq̄e sup tram. Et ait rex ad
mulierē. Uade i domū tuā ⁊ ego iube
bo ꝓ te. Dixitq; młier thecuites ad re C
gē. In me dñe mi rex sit iniq̄tas: ⁊ in
domo p̄ris mei: rex aūt ⁊ thronꝰ eiꝰ sit
inocens. Et ait rex: Qui ꝯ dixerit tibi:
adduc eum ad me: ⁊ vltra nō addet vt
tāgat te. Que ait: Recordet rex dñi dei
sui. vt nō multiplicēt ꝓximi sanguis
ad vlciscēdū: ⁊ neq̄q; intficiēt filium
meū. Qui ait: Uiuit dñs: q2 nō cadet d
capillis filij tui sup traꝫ: dixit ḡ młier
Loq̄t ancilla tua ad dñm meū regem
v̄bum. Et ait: Loq̄re Dixitq; mulier:
Quare cogitasti huiꝰcemōi rē ꝯ p̄płm
dei ⁊ locutꝰ ē rex v̄bū istd vt peccet: ⁊
nō reducat eiectū suū. Oēs morimur Ecci.25.
⁊ q̄si aq̄ dilabimur i trā q̄ nō reūtūt.
Nec vult deꝰ ꝑire aīaꝫ: sꝫ retractat cogi D
tās ne penitꝰ ꝑeat q̄ abiectꝰ ē Nūc igit
veni vt loq̄r ad dñꝫ meū regē v̄bū h:
p̄nte p̄pło. Et dixit ācilla tua: Loq̄r ad
regē: si q̄ mō faciat rex v̄bū ancille sue
Et audiuit rex v̄ba vt liberaret ancil
lā suā de manu oim q̄ volebāt d here-
ditate dñi delere me: ⁊ filium meū sił.
Dicat ḡ ācilla tua vt fiat v̄bū dñi mei
regꝭ sic sacrificiū. Sic eñ angelꝰ dñi:
sic ē dñs meꝰ rex vt nec bñdictiōe nec
maledictiōe moueat. Uñ ⁊ dñs deꝰ tuꝰ 3.19.d
ē tecū. Et rñdēs rex dixit ad mulierē:
Ne abscōdas a me v̄bū qd te intrrogo.
Dixitq; ei młier Loq̄re dñe mi rex: ⁊ ait
rex: Nūq̄d manꝰ ioab tecū ē i oibꝰ istꝫ? E
Rñdit młier: et ait: Per salutē aīe tue 3.11.b
dñe mi rex: nec ad sinistrā nec ad dexte
ram est ex oibꝰ his q̄ locutꝰ ē dñs meꝰ
rex. Seruus eñ tuus ioab ip̄e p̄cepit

mihi ⁊ ipe posuit i os ācille tue oīa ṽ
ba hec ⁊ ṽterē figurā ꝑmōis hui⁹: ser
uus eīm tu⁹ ioab ꝑcepit istud. Tu aūt
dñe mi rex sapiēs es: sic hȝ sapiam an-
4.Re.6. B gel⁹ dei vt itelligas oia sup trā: Et ait
rex ad ioab. Ecce placat⁹ feci ṽbū tuū
Uade ḡ ⁊ reuoca pueꝝ absalō. Cadēs-
qȝ ioab sup faciē suā i trā adorauit: ⁊
bñdixit regi. Et dixit ioab. Hodie itel
lexit ꝑu⁹ tu⁹ qꝛ iueni grām i ocul' tuis
dñe mi rex. Fecisti ei ꝑmonē serui tui.
Surrexit ḡ ioab ⁊ abijt i gessur: ⁊ ad-
F duxit absalō i hierlm. Dixit āt rex. Re
uertat' i domū suā: ⁊ faciē meā ñ vide-
at. Reūsus ē itaqȝ absalō i domū suaȝ:
⁊ faciē reg' nō vidit. Porro sic absalō
vir ñ erat pulcher i oī isrl': ⁊ decor⁹ ni-
mis. A vestigio pedis vsqȝ ad verticē
C nō erat i eo vlla macula. Et qñ tonde-
bat capillū: semel aūt i āno tōdebat':
qꝛ grauabat eū cesaries. pōderabat ca
pillos capit' sui ducēt' siclis pondere
publico. Nati sūt aūt absalō filij tres:
⁊ filia vna noie thamar elegāt' forme.
Māsitqȝ absalō i hierlm duob⁹ annis
⁊ faciē reg' ñ vidit. Misit itaqȝ ad io-
ab vt mitteret eū ad regē. Qui noluit
venire ad eū. Cūqȝ scdo misisset: ⁊ ille
noluisset venire ad eū dixit seruis su-
G is. Scit' agrū ioab iux' agrū meū ha-
bētē messem hordei. Ite igit' ⁊ succēdi
te eū igni. Succēdert' ḡ ꝑui absalō se-
Eccli.25. getē igni. Et veniētes ḡ ꝑui ioab scis
Nō habet' sis vestib⁹ suis dixerūt. Succēdert' ser
D in hebreo ui absalō ptē agri igni. Surrexitqȝ io
ab ⁊ venit ad absalō i domū ei⁹ ⁊ dix-
it Quare succēdert' ꝑui tui segetē meā
igni? Et rñdit absalon ad ioab. Misi
ad te obsecrās vt venires ad me ⁊ mit
terē te ad regē: ⁊ diceres ei. Quare ve
ni de gessur? Meli⁹ mihi erat ibi esse.
Obsecro ḡ vt videā faciē reg'. qȝ si me
mor ē iniqtat' me: interficiat me. In-
gressus itaqȝ ioab ad regē nūciauit ei
oīa. Uocatusqȝ ē absalō ⁊ intrauit ad
J.19.b regē: ⁊ adorauit sup faciē tre corā eo.
A Osculatusqȝ ē rex absalō. XV
i Git' post hec fec sibi absalō cur
rus ⁊ eqtes ⁊ qnqginta viros
E q ꝑcederēt eū. Et mane cōsurgēs ab-
ȝ.11.b salon stabat iux' itroitū porte i via: et
oēm virū q hēbat negotiū vt veniret
ad regis iudiciū vocabat absalō ad se
⁊ dicebat. De q ciuitate es tu? Qui rñ
dens aiebat. Ex vna tribu isrl' ego sū
ꝑu⁹ tu⁹. Rñdebatqȝ ei absalō. Uident'
mihi sermones tui boni ⁊ iusti. sȝ ñ ē
q te audiat ꝯstitut⁹ a rege. Dicebatqȝ
absalō. Quis me cōstituat iudicē sup
terrā vt ad me veniāt oēs q habēt ne
gotiū ⁊ iuste iudicē? Sȝ ⁊ cū accederet
ad eū hō vt salutaret illū: extendebat
manū suā: ⁊ apphēdēs osculabat' eū. B
Faciebatqȝ h oī isrl' veniēti ad iudici
um vt audiret' a rege: et sollicitabat
corda viroꝝ isrl'. Post qdragita āt an-
nos dixit absalon ad regē dd. Uadā ⁊
reddā vota mea q voui dño i hebron.
Uouēs eīm vouit ꝑu⁹ tu⁹ cū eēt i ges-
sur syrie dicēs. Si reduxerit me dñs i ȝ.15.g
hierlm: sacrificabo dño: Dixitqȝ ei rex
dd. Uade i pace. Et surrexit ⁊ abijt in
hebrō. Misit aūt absalō exploratores
i vniuersas trib⁹ isrl' dicens. Stati vt
audieritis clāgorē buccine: dicite: Re-
gnabit absalō i hebrō. Porro cū absa
lon ierūt ducēti viri d hierlm vocati:
eūtes simplici corde ⁊ cām penit⁹ igno
rātes. Accersiuit qȝ absalon achitofel
gilonitē cōsiliariū dd de ciuitate sua
gilo. Cūqȝ imolaret victimas facta est C
cōiuratio valida: Popul⁹ qȝ cōcurrēs
augebat' cū absalō. Uenit igit' nūci⁹
ad dd dicēs. Toto corde vniuersus is-
rael seqt' absalō. Et ait dauid ꝑuis su-
is q erāt cū eo i hierlȝ. Surgite ⁊ fugi-
am⁹: neqȝ eīm erit nob effugiū a facie
absalon. Festinate egredi: ne forte ve-
niēs occupet nos: ⁊ ipleat sup nos ru
inā: ⁊ pcutiat ciuitatē i ore gladij. Di
xerūtqȝ serui regis ad eū. Oia qcūqȝ p
cepit dñs nr' rex libēter exeqmur ꝑui
tui. Egressus ē ḡ rex ⁊ vniuersa dom⁹
ei⁹ pedib⁹ suis. Et relīqt rex decē mu-
lieres ꝯcubinas ad custodiēdā domū.
Egressusqȝ rex ⁊ oīs isrl' pedib⁹ suis ste D
tit pcul a domo: ⁊ vniuersi serui eius
ābulabāt iux' eū. ⁊ legiones cerethi et
felethi ⁊ oēs gethei pugnatores validi
sexcēti viri q secuti eū fuerāt de geth
pedites: ꝑcedebāt regē. Dixit aūt rex
ad ethei gtheū. Cur venis nobiscū? Absolon
Reuertere ⁊ hita cū rege: qꝛ pegrin⁹ es usurpat
⁊ egressus es de loco tuo. Heri venisti: regnum
⁊ hodie ꝯpeller' nobcū egredi? Ego āt sub patre
vadā q itur⁹ suȝ. Reūterē ⁊ reduc tecū suo David
frēs tuos ⁊ dñs faciet tecū misericor-
diā ⁊ veritatē: qꝛ ostēdisti gratiā ⁊ fidē

E Et rñdit ethai regi dicẽs: Uiuit dñs ꝛ
Ruth.1. viuit dñs me⁹ rex: qm̄ in q̄cūqꝫ loco fu
eris dñe mi rex siue i morte siue i vita:
ibi erit seru⁹ tu⁹. Et ait dd̄ ethai. Ue-
ni ꝛ trāsi. Et trāsiuit ethai getheus ꝛ
rex: ꝛ oēs viri q̄ cū eo erāt: ꝛ reliq̄ mlti
tudo. Oēsqꝫ flebāt voce magna: ꝛ vni
uersus ppl's trāsibat. Rex q̄ꝫ trāsgredi-
ebat torrētē cedrō: ꝛ cūct⁹ ppl's icede
bat ꝯ viā oliue q̄ respicit ad desertū.
Uenit aūt sadoch sacerdos: ꝛ vniūsi
leuite cū eo portātes arcā feder' dei: ꝛ
deposuerūt arcā dei. Et ascēdit abia
thar donec explet⁹ cēt oīs ppl's q̄ egres
sus fuerat de ciuitate. Et dixit rex ad
sadoch: Reporta arcā dei i vrbē. Si in
F uenero grām i ocul' dñi: reducet me ꝛ
oñdet mihi eā ꝛ tabnaculū suū. Si āt
dixerit mihi: ñ places: p̄sto sum: faciat
qd̄ bonū est corā se. Et dixit rex ad sa
doch sacerdotē. O vidēs reūtere i ciui
tatē i pace: ꝛ achimaas fili⁹ tu⁹ ꝛ io-
nathā fili⁹ abiathar duo filij vr̄i sint
vobcū. Ecce ego abscōdar i cāpestrib⁹
deserti. donec veniat sermo a vob idicās
mihi. Reportauerunt q̄ sadoch ꝛ abia
thar arcā dei i hierl'm: ꝛ māserūt ibi. Por
ro dd̄ ascēdebat cliuū oliuaꝝ scādēs ꝛ
flēs: nudis pedib⁹ icēdēs ꝛ op'to capi
te. Sꝫ ꝛ oīs ppl's q̄ erat cū eo op'to capi
te ascēdebat plorās. Nūciatū ē āt dd̄
q̄ achitofel eēt i ꝯiuratiōe cū absalō.
G Dixitqꝫ dd̄: Infatua queso dñe cōsiliū
achitofel. Cūqꝫ ascēderet dd̄ sūmitatē
mōtis i q̄ adoratur⁹ erat dñz: ecce occur
rit ei chusai arachites scissa veste ꝛ ter
ra pleno capite. Et dixit ei dd̄. Si vener'
mecū: eris mihi oneri. Si āt i ciuitatē
reūtar' ꝛ dixer' absalō: s'u⁹ tu⁹ sū rex
patere me viuere sic fui s'u⁹ p̄ris tui.
sic ero s'u⁹ tu⁹: dissipab cōsiliū achito
I.17.c. fel. Habes āt tecū sadoch ꝛ abiathar
sacerdotes: ꝛ oē v'bū qd̄cūqꝫ audieris
i domo reg': idicab sadoch ꝛ abiathar
sacerdotib⁹. Sūt ei cū eis duo filij eoꝝ
achimaas fili⁹ sadoch: ꝛ ionathā fili⁹
abiathar: ꝛ mittet' p eos ad me oē v'bū
qd̄ audierit'. Ueniente q̄ chusai ami
co dd̄ i ciuitatē: absalon q̄ꝫ igressus ē
Uncqꝫ dd̄ trāsis (hierl'm. XVI
A c set paululū mōt' v'ticē: appuit
siba puer miphiboseth i occur-
sū ei⁹ cū duob⁹ asinis q̄ onerati erant
ducēt' panib⁹: ꝛ centū alligatur' vue

passe: ꝛ cētū massis palataꝝ ꝛ duobus
vtrib⁹ vini. Et dixit rex sibe. Quid si-
bi volunt hec? Rñditqꝫ siba: Dñe mi
rex asini domestici reg' vt sedeāt: ꝛ pa-
nes ꝛ palate ad vescēdū puer' ei⁹: vinū
āt vt bibat si q̄s defecerit i deserto. Et
ait rex. Ubi est filius dñi tui? Rñditqꝫ
siba regi. Remāsit i hierl'm dicēs: Ho
die restituet mihi dom⁹ isrl' regnū p̄ris
mei. Et ait rex sibe. Tua sint oīa q̄ fue
rūt miphiboseth. Dixitqꝫ siba. Oro vt
iueniā grāz corā te dñe mi rex. Uenit
q̄ rex dd̄ vsqꝫ ad bahuri. Et ecce egredi
ebat ide vir d̄ cognatione dom⁹ saul B
noīe semei fili⁹ gera pcedebatqꝫ egre 3.Reg.2
diēs: ꝛ maledicebat: mittebatqꝫ lapi-
des ꝯ dd̄ ꝛ ꝯ vniuersos s'uos reg' dd̄.
Oīs āt ppl's ꝛ vniuersi bellatores a dex
tro ꝛ a sinistro latere reg' icedebāt. Ita
āt loq̄bat semei cū malediceret regi:
Egredere egredere vir sanguinū ꝛ vir
belial. Reddidit tibi dñs vniūsū sāgui-
nū dom⁹ saul: qm̄ iuasisti regnū p eo
ꝛ dedit dñs regnū i manu absalō filij
tui: ꝛ ecce p̄mūt te mala tua qm̄ vir sā
guinū es. Dixit āt abisai fili⁹ saruie re
gi. Quare maledicit canis h̄ moritur⁹
dño meo regi? Uadā ꝛ āputabo caput
ei⁹. Et ait rex: Quid mihi ꝛ vob ē filij I.19.d
saruie? Dimittite eū vt maledicat. Dñs Ecci.23
ei p̄cepit ei vt malediceret dd̄. Et si q̄s
ē q̄ audeat dicere q̄re sic fecerit? Et ait C
rex abisai ꝛ vniūsis s'uis suis Ecce fi- I.20.b
li⁹ me⁹ q̄ egressus ē de vtero meo q̄rit
aiaꝫ meā: q̄nto mag' h̄ fili⁹ gemini ma
ledicet mihi? Dimittite eū vt maledi-
cat iuxta p̄ceptū dñi si forte respiciat
dñs afflictōnē meā: ꝛ reddat mihi dñs
bonū p maledictione hac hodierna.
Ambulabat itaqꝫ dd̄ ꝛ socij ei⁹ p viā
cū eo. Semei āt p iugū mōt' ex latere
ꝯ illū gradiebat: maledicēs. ꝛ mittēs
lapides adūsū eū t'rāqꝫ spargēs. Uēit
itaqꝫ rex dd̄ ꝛ vniūsus ppl's cū eo las-
sus: ꝛ refocillati sūt ibi. Absalon āt ꝛ
oīs ppl's isrl' igressi sūt hierl'm: sꝫ ꝛ achi
tofel cū eo. Cū āt veniss꜌ chusai arachi
tes amic⁹ dd̄ ad absalō: locut⁹ ē ad eū
Salue rex: salue rex. Ad quē absalon.
Hec ē igit grā tua ad amicū tuū. Qua-
re ñ iuisti cū amico tuo? Rñditqꝫ chu- D
sai ad absalon. Neq̄q̄: q2 illi⁹ ero quē
elegit dñs: ꝛ oīs h̄ ppl's ꝛ vniūs⁹ isrl': ꝛ
cū eo manebo. Sꝫ vt ꝛ h̄ iferā: cui ego

ſuiturꝰſuū? Nōne filio regꝭ? Sic parui
Ps.27.d prī tuo: ita parebo ⁊ tibi. Dixit āt ab-
ſalō ad achitofel. Inite ꝯſiliū q̇d age-
re debeamꝰ. Et ait achitofel ad abſa-
lō. Ingredere ad ꝯcubīas prīs tui q̄s
dimiſit ad cuſtodiēdā domū: vt cū au-
dierit oīs iſrl ꝙ fedauerꝭ prēm tuū: ro
borēt tecū manꝰ eoꝝ. Tetēderūt ḡ ab-
ſalō tabnaculū i ſolario: igreſſuſqꝫ eſt
ad ꝯcubīas prīs ſui corā vniūſo iſrl.
Cōſiliū āt achitofel qḋ dabat i diebꝰ il
lis q̄ſi ſi q̇s ꝯſuleret deū. Sic erat oē
ꝯſiliū achitofel: ⁊ cū eēt cū dd ⁊ cū eēt
A Irit ḡ achi (cū abſalō. XVII
d tofel ad abſalō Eligā mihi duo
deci milia viroꝝ: ⁊ cōſurgēs ꝑ-
ſeq̄r dd hac nocte: ⁊ irruēs ſup eū q̇ppe
q̇ laſſus ē ⁊ ſolutꝭ manibꝰ: ꝑcutiā eū.
Cūqꝫ fugerit oīs ꝑꝑls q̇ cū eo ē: ꝑcutiā
regē deſolatū: ⁊ reducā vniuerſū ꝑꝑlm
quō vnꝰ hō reūti ſolet. Unū eī viꝝ tu
q̄rꝭ ⁊ oīs ꝑꝑls erit ī pace. Placuitqꝫ ſ-
mo eiꝰ abſalō ⁊ cūctꝭ maioribꝰ natu iſ
rael. Ait āt abſalō. Uocate chuſai ara
chitē ⁊ audiamꝰ q̇d ē ipē dicat. Cūqꝫ
veniſſꝫ chuſai ad abſalō ait abſalō ad
eū: Huiuſcemōi ſmonē locutꝰ ē achi-
B tofel: Facere debemꝰ an nō? Qḋ das ꝯſi
liū? Et dixit chuſai ad abſalō. Nō ē bo
nū ꝯſiliū qḋ dedit achitofel hac vice.
Et rurſū itulit chuſai: Tu noſti prēm
tuū ⁊ viros q̇ cū eo ſūt eē fortiſſimos et
amaro aīo: veluti ſi vrſa raptꝭ catulꝭ i
ſaltu ſeuiat. Sꝫ ⁊ pr̄ tuꝰ vir bellator ē
nec morabit cū ꝑꝑlo. Forſitā nūc lati-
tat ī foueis aut ī vno q̊ voluerit loco:
Et cū ceciderit vnꝰq̇libet ī ꝑncipio: au
diet q̇cūqꝫ audierit: ⁊ dicet: Fcā ē pla-
ga ī ꝑꝑlo q̇ ſeq̄bat abſalon. Et fortiſſi
mꝰ q̊ꝫ cuiꝰ cor ē q̄ſi leōis: pauore ſol-
uet. Scit eī oīs ꝑꝑls iſrl fortē eē prēm
C tuū ⁊ robuſtos oēs q̇ cū eo ſūt. Sꝫ h̄
mihi videt rectū eſſe ꝯſiliū. Cōgreget
ad te vniūſus iſrl a dan vſqꝫ berſabee
q̄ſi arena marꝭ īnūerabil ⁊ tu erꝭ i me
dio eoꝝ: ⁊ irruemꝰ ſup eū ī q̊cūqꝫ loco
fuerit iuētꝰ: ⁊ opiemꝰ eū ſic cadere ſo-
let ros ſup trā: ⁊ nō relīq̄mꝰ d̄ virꝭ q̇ cū
eo ſūt nec vnū q̇dē. Qꝫ ſi vrbē aliquā
fuerit igreſſus: circūdabit oīs iſrl ciui
tati illi funes: ⁊ trahemꝰ eā ī torrētē.
vt nō repiat nec calculꝰ q̇dē ex ea. Dix
itqꝫ abſalō ⁊ oēs viri iſrl: Meliꝰ ē ꝯſi
lium chuſai arachite ꝯſilia achitofel.

Dn̄i āt nutu diſſipatū ē ꝯſiliū achito- 3.15.g
fel vtile vt iduceret dn̄s ſup abſalon
malū. Et ait chuſai ſadoch ⁊ abiathar D
ſacerdotibꝰ. Hoc ⁊ h̄ mō ꝯſiliū dedit
achitofel abſalō ⁊ ſeniorībꝰ iſrl: ⁊ ego
tale ⁊ tale dedi ꝯſiliū. Nūc ḡ mittite ci
to: ⁊ nūciate dd dicētes: Ne morerꝭ no
cte hac i cāpeſtribꝰ deſti: ſꝫ abſqꝫ dila
tōe trāſgredere: ne forte abſorbeat rex
⁊ oīs ꝑꝑlus q̇ cū eo ē. Ionathas aūt ⁊
acchimaas ſtabāt iux fōtē rogel. Abi-
it āncilla ⁊ nūciauit eis ⁊ illi ꝓfecti ſūt
vt referrēt ad regē dd nūciū. Nō eī po
terāt videri aut ītroire ciuitatē. Uidit
āt eos q̇dā puer: ⁊ idicauit abſalō. Illi
vo ꝯcitu gradu igreſſi ſūt domū cuiꝰdā
viri i bahuri q̇ hēbat puteū i veſtibu-
lo ſuo: ⁊ deſcēderūt ī eū. Tulit āt mlier E
⁊ expādit velamē ſup os putei q̄ſi ſic-
cās tipſanas ⁊ ſic latuit res. Cūqꝫ ve-
niſſēt ſui abſalō i domū ad mlierē dix
erūt: Ubi ē achimaas ⁊ ionathas. Et
rn̄dit eis mlier. Trāſierūt feſtināt gu-
ſtata paululū aq̄. At hi q̇ q̄rebāt cū nō
reppeiſſēt: reūſi ſūt i hierlm. Cūqꝫ abiiſ
ſent: aſcēderūt illi d̄ puteo ⁊ ꝑgētes nū
ciauerūt regi dd: ⁊ dixerūt. Surgite ⁊ trā
ſite cito fluuiū: q̄m huiuſcemōi dedit
cōſiliū ꝯ̄ vos achitofel. Surrexit ḡ dd
⁊ oīs ꝑꝑls q̇ cū eo erat: ⁊ trāſierūt iorda
nē donec diluceſceret ⁊ ne vnꝰ q̇dē re-
ſiduꝰ fuit q̇ nō trāſiret fluuiū. Porro F
achitofel vidēs ꝙ nō fuiſſet factū cōſi
liū ſuū: ſtrauit aſinū ſuū: ſurrexitqꝫ et
abiit ī domū ſuā: ⁊ ī ciuitatē ſuā: ⁊ diſ-
poſita domo ſua ſuſpendio iteriit: ⁊ ſe-
pultꝰ ē i ſepulchro prīs ſui. Dauid āt
venit ī caſtra: ⁊ abſalō trāſiuit iorda-
nē ipē ⁊ oēs viri iſrl cū eo. Amaſā vo
ꝯſtituit abſalō ꝓ ioab ſup exercitum.
Amaſa āt erat filiꝰ viri q̇ vocabat ie-
thra d̄ hiezreli q̇ igreſſꝰ ē ad abigail fi
liā naas ſororē ſaruie q̄ fuit mr̄ ioab.
Et caſtrametatꝰ ē iſrl cū abſalō i tra G
galaad. Cū veniſſꝫ dd i caſtra ſobi filiꝰ
naas d̄ rabbath filioꝝ āmō: ⁊ machir
filiꝰ amihel d̄ lodabar: ⁊ berzellai gala
adites d̄ rogelī obtulerūt eī ſtratoria et
rapetia ⁊ vaſa fictilia: frumētū ⁊ hor-
deū ⁊ farinā ⁊ polētā ⁊ fabā ⁊ lentē ⁊
frixū oleo cicer ⁊ mel ⁊ butyꝝ: oues ⁊
pigues vitlos: dederūtqꝫ dd ⁊ ꝑꝑlo q̇ cū
eo erat ad veſcēdū. Suſpicati eī ſūt ꝑꝑlꝫ
fame ⁊ ſiti fatigari i deſto. XVIII

A i Sic̄ ꝯsiderato dd̄ p̄plo suo. cō-
stituit sup eū tribunos ꝛ cētu-
I. Pa. II. b riōes. Et dedit p̄pli tertiā ptē sb
manu ioab: ꝛ tertiā ptē sub manu abi-
sai filij saruie fratris ioab. ꝛ tertiā ptē
sub manu ethai q̄ erat d̄ geth. Dixitq̄
rex ad p̄plm. Egrediar ꝛ ego vobiscū.
I. 21. d Et rn̄dit p̄pls: Nō exibis. Siue ei fuge
rim⁹ nō magnope ad eos de nob̄ ptī-
nebit. siue media ps ceciderit e nobis
nō satis curabūt: q2 tu vn⁹ sol⁹ p decē
milib⁹ cōputarꝭ. Meli⁹ est igit̄ vt sis
nob̄ in vrbe p̄sidio. Ad q̄s rex ait: Qd̄
vob̄ videt̄ rectū: h̄ faciā. Stetit ḡ rex
iux̄ portā. Egrediebat̄q̄ p̄plus p tur-
mas suas cēteni: ꝛ milleni. Et p̄cepit
B rex ioab ꝛ abisai ꝛ ethai dicēs: Serua
te mihi puerū absalō. Et oīs p̄pls au-
diebat p̄cipientē regē cūctꝭ p̄ncipib⁹
p absalō. Itaq̄ egressus ē p̄pls i cāpū
ꝯ isrl̄ ꝛ factū ē p̄liū i saltu effraim. Et
cesus ē ibi p̄pls isrl̄ ab exercitu dd̄: fa-
ctaq̄ ē plaga magna i die illa viginti
miliū. Fuit āt ibi p̄liū dispsū sup faci-
em oīs t̄re ꝛ multoplures erāt q̄s salt⁹
cōsūpserat de p̄plo q̄ hi q̄s vorauerat
gladi⁹ i die illa. Accidit āt vt occurre
ret absalō seruis dd̄: sedēs mulo. Cūq̄
igressus fuisset mul⁹ subt̄ ꝯdēsā quer-
cū ꝛ magnā: adhesit caput ei⁹ quercui
ꝛ illo suspēso iter celū ꝛ t̄rā: mul⁹ cui i
C sederat ptrāsiuit. Uidit āt h̄ q̄spiā: et
nūciauit ioab dicēs: Uidi absolō pen
dere de quercu. Et ait ioab viro q̄ nū-
ciauerat ei. Si vidisti q̄re nō cōfodisti
eū cū t̄ra: ꝛ ego dedissē tibi decē argen
ti siclos ꝛ vnū baltheū? Qui dixit ad
ioab: Si appenderes in manib⁹ meis
mille argēteos: neq̄q̄ mitterē manū
meā i filiū regꝭ. Audiētib⁹ ei nob̄ p̄-
cepit rex tibi ꝛ abisai ꝛ ethai dicēs: Cu
stodite mihi puer̄ absalō. Sꝫ ꝛ si fecis
sem ꝯ aīam meā audacter neq̄q̄ h̄ re-
gē latere potuisset: ꝛ tu stares ex adū-
so. Et ait ioab: Nō sic̄ tu vis: sꝫ aggre-
diar eū corā te. Tulit ḡ ioab tres lāce-
as i manu sua: ꝛ infixit eas i corde ab-
D salō. Cūq̄ ad huc palpitaret herēs in
q̄rcu: cucurrerūt decē iuuenes armige
ri ioab: ꝛ pcutiētes iterfecerūt eū. Ceci
nit aūt ioab buccina ꝛ retinuit p̄plm
ne psequeret̄ fugiētē isrl̄: volēs pcere
Josue. 7. d multitudini. Et tulert absalō ꝛ piece
rūt eū i saltu i foueā grādē ꝛ cōporta-
uerūt sup eū aceruū lapidū magnū ni-
mis. Oīs aūt isrl̄ fugit i tabnacl̄a sua.
Porro absalō erexerat sibi cū adhuc vi
ueret titulū q̄ ē i valle regꝭ. Dixerat
ei. Nō habeo filiū ꝛ h̄ erit monimētū
nōis mei. Uocauitq̄ titulū nōie suo ꝛ
appellat̄ man⁹ absalō vsq̄ ad hāc diē
Achimaas āt fili⁹ sadoch ait: Currā ꝛ E
nūciabo regi: q2 iudiciū fecerit ei de⁹
de manu inimicoꝝ ei⁹. Ad quē ioab
dixit: Nō eris nūci⁹ i hac die: sꝫ nūciab
i alia. Hodie nolo te nūciare. Fili⁹ eī
regis ē mortu⁹. Et ait ioab chusi: Ua-
de: ꝛ nūcia regi que vidisti. Adorauit
chusi ioab: ꝛ cucurrit. Rursus āt achi
maas fili⁹ sadoch: dixit ad ioab: Quid
ipedit si ēt ego curro p⁹ chusi? Dixit-
q̄ ei ioab. Quid vis currere fili mi? Ue
ni huc. Nō eris boni nunciꝫ baiulus.
Qui rn̄dit: Quid eī si cucurrero? Et
ait ei: Curre: Currēs ḡ achimaas p viā
cōpēdij trāsiuit chusi. Dauid aūt sede-
bat iter duas portas. Speculator ve- F
ro q̄ erat i fastigio porte sup murū: ele
uās oculos vidit hoiem currētē solū:
ꝛ exclamās idicauit regi. Dixitq̄ rex
Si sol⁹ ē: bon⁹ ē nūci⁹ i ore ei⁹. Pro-
perāte āt illo ꝛ accedēte p̄pi⁹ vidit spe
culator hoiem alteꝝ currētē: ꝛ vocife-
rās i culmie ait: Apparet mihi alt̄ hō
currēs sol⁹. Dixitq̄ rex. Et iste bon⁹ ē
nūci⁹. Speculator āt cōtēplor ait cur-
sum p̄oris q̄si cursū achimaas filij sa-
doch. Et ait rex. Uir bon⁹ ē: ꝛ nūciuꝫ
portās bonū venit. Clamās āt achima
as dixit ad regē. Salue rex. Et adorās
regē corā eo p̄n⁹ i t̄rā ait: Bn̄dict⁹ do
min⁹ de⁹ tu⁹ q̄ ꝯclusit hoies q̄ leuaue-
rūt man⁹ suas ꝯ dn̄ꝫ meū regē. Et ait G
rex. Est ne pax puero absalō? Dixitq̄
achimaas. Uidi tumultū magnū cum
mitteret ioab s̄u⁹ tu⁹ o rex me s̄uū tu
um nescio aliud. Ad quē rex: Transi
ait: ꝛ sta hic. Cūq̄ ille trāsisset ꝛ staret
apparuit chusi. Et veniēs ait: Bonuꝫ
apporto nūciū dn̄e mi rex. Iudicauit
eī p te dn̄s hodie de manu oīm q̄ sur
rexerūt ꝯ te. Dixit āt rex ad chusi: Est
ne pax puero absalō? Cui rn̄dēs chusi:
Fiāt inq̄t sic̄ puer inimici dn̄i mei re-
gis: ꝛ vniuersi q̄ ꝯsurgūt aduersus eū
i malū. Cōtristat⁹ itaq̄ rex: ascēdit ce-
naculū porte ꝛ fleuit. Et sic loq̄bat̄ va I. 19.
dēs. Fili mi absolō: absalō fili mi. Quis

Absolon suspendit in quercu

Absolon confoditur tribus lanceis

mihi tribuat vt ego moriar ꝓ te? Ab-
A salō fili mi: fili mi absalō. XIX
N Unciatū ē āt ioab q rex fleret ꝛ
lugeret filiū suū: ꝛ vsa ē victoria
i luctū i die illa oī pplo. Audiuit ei po
pul' in die illa dici: dolet rex sup filio
suo. Et declinauit ppl's i die illa igre-
di ciuitatē quō declinare solet pplus
vsus ꝛ fugiēs de plio. Porro rex ope-
ruit caput suum: ꝛ clamabat voce ma
s.18.g gna. Fili mi absalō: absalō fili mi. In-
gressus ḡ ioab ad regē i domū dixit: Cō
fudisti hodie vult' oim suoꝝ tuoꝝ q̄
saluā fecerūt aiam tuā: ꝛ aiam filioꝝ
tuoꝝ ꝛ filiaꝝ tuaꝝ: ꝛ aiam vxorū tua-
rū ꝛ aiam cōcubinaꝝ tuaꝝ. Dilig' odi
entes te ꝛ odio habes diligētes te. Et
ondisti hodie q: ñ curas d̄ ducib' tuis
ꝛ de suis tuis: ꝛ vere cognoui mō: q
si absalō viueret ꝛ oēs nos occubuis-
B sem': tūc placeret tibi. Nūc igit surge
ꝛ pcede: ꝛ alloquēs satisfac suis tuis
Iuro ei tibi p dñm q si nō exieris ne
vn' q̄dā remāsur' sit tecū nocte hac: ꝛ
peius erit h tibi q̄ oia mala q̄ venert
sup te ab adolescētia tua vsq in pñs:
Surrexit ḡ rex: ꝛ sedit i porta. Et oī po
pulo nūciatū ē q rex sederet in porta.
Uenitq vniuersa mltitudo corā rege:
isrl' āt fugit i tabnacla sua. Ois q̄z po
pul' certabat i cūct' tribub' isrl' dicēs
Rex liberauit nos de manu inimicoꝝ
nroꝝ: ipe saluauit nos de manu phili
stinoꝝ: ꝛ nūc fugit d̄ fra ꝓpt absalon.
Absalō āt quē vnxim' sup nos: mortu
us ē i bello. Usq q̄ silet': ꝛ nō reduci-
tis regē. Et cōsiliū toti' isrl' venit ad
regē. Rex vo dd misit ad sadoch ꝛ abi
athar sacerdotes: dicens: Loqmini ad
maiores natu iuda dicētes. Cur veni-
tis nouissimi ad reducēdū regē i do-
C mū suā? Sermo aūt ois isrl' puenerat
s.5.a ad regē i domo ei': q dixerat rex. Hec
dicet' ad ppl'm. Frēs mei vos: os meū
ꝛ caro mea vos. Quare nouissimi redu
citis regē? Et amase dicite: Nonne os
meum es ꝛ caro mea? Hec faciat mihi
de' ꝛ hec addat: si ñ mgr militie fuer'
corā me oī tpe p ioab. Et iclinauit cor
oīm viroꝝ iuda q̄si viri vni'. Miserūt
q ad regē dicētes. Reuertere tu ꝛ oēs
sui tui. Et reūsus ē rex. Et venit vsq
iordanē. Et ois iuda venit vsq i gal-
gala vt occurreret regi ꝛ traduceret eū

iordanē. Festinauit āt semei fili' gera 3.Reg.2.b
filij gemini d̄ bahurim: ꝛ descēdit cū
viris iuda i occursū regis: dd cū mille
viris de beniamin: ꝛ siba puer d̄ domo
saul ꝛ q̄ndecim filij ei' ac viginti sui
erāt cū eo. Et irrūpētes iordanē añ re
gē trāsierūt vada vt traducerēt domū
regis ꝛ facerēt iux̄ iussionē ei'. Semei
aūt fili' gera ꝓstrat' corā rege cū iam
trāsisset iordanē dixit ad eū. Ne repu- D
tes mihi dñe mi iniq̄tatē: neq memi
neris iniuriaꝝ serui tui i die q̄ egres-
sus es dñe mi rex d̄ hierl'm: neq ponas
rex i corde tuo. Agnosco em̄ seru' tu' s.16.b.
pctm̄ meū: ꝛ idcirco hodie pm' veni d̄
oī domo ioseph: descēdiq i occursum
dñi mei regl. Rñdēs vo abisai filius
saruie: dixit. Nūq̄d p his vbis ñ occi
det semei q̄ maledixit xp̄o dñi? Et ait
dd. Quid mihi ꝛ vob filij saruie? Cur s.16.b
efficimini mihi hodie i sathan? Ergo
ne hodie iterficiet vir i isrl'? An igno-
ro hodie me factū regē sup isrl'. Et ait
rex semei. Nō morieris. Iurauitq ei.
Miphiboseth q̄z fili' saul descēdit in
occursū regl illot' pedib' ꝛ itōsa bar-
ba: vestesq suas nō lauerat a die qua
egressus fuerat rex vsq ad diē reūsio-
nis ei' i pace. Cūq hierl'm occurrisset
regi: dixit ei rex. Quare ñ venisti mecū
miphiboseth. Et rñdens ait. Dñe mi
rex seru' me' cōtēpsit me: Dixitq ei:
ego famul' tu' vt sterneret mihi asinū E
ꝛ descēdēs abirē cū rege. Claud' ei sū
seru' tu'. Insup ꝛ accusauit me seruū
tuū ad te dñm meū regē. Tu aūt dñe s.16.
mi rex sicut angel' dei es: fac qd placi s.14.b
tū ē tibi. Neq em̄ fuit dom' pris mei Gen.33.b
nisi morti obnoxia dño meo regi: tu Hester.15.b
āt posuisti me seruū tuū iter cōuiuas s.9.b
mense tue. Quid ḡ habeo iuste q̄rele:
aut q̄d possū vltra vociferari ad regē?
Ait ḡ ei rex. Quid vltra loq̄ris? Fixū ē
qd locut' sū. Tu ꝛ siba diuidite posses
siōes. Rñditq miphiboseth regi. Eti-
am cūcta accipiat postq̄ reūsus ē dñs
me' rex pacifice i domū suā. Berzellai 3.Reg.2.b
q̄z galaadites senex valde descēdēs d̄
rogeli trāsduxit regē iordanē parat' ēt F
vltra fluuiū ꝓseq̄ eū. Erat āt berzellai
galaadites senex valde .i. octogenari':
ꝛ ipa pbuit alimēta regi cū moraret i
castris. Fuit q̄ppe vir diues nimis. Di
xit itaq rex ad berzellai. Ueni mecū

vt ascēdas secu9 ī hierl'm. Et ait berzel
lai ad regē. Quot sūt dies ānoꝝ vite
mee vt ascēdā cū rege ī hierl'm? Octo-
genari9 sū hodie. Nūqd vigent sensus
mei ad discernendū suaue aut amaꝝ:
aut delectare pōt ſuū tuū cib9 aut po-
t9: vel audire possuꝫ vltra vocē cātoꝝ
atqꝫ cātatricū? Quare ſu9 tu9 sit one-
ri dño meo regi? Paululū ꝓcedā famu
l9 tu9 ab iordane tecū. Nō idigeo hac
vicissitudie: sꝫ obsecro vt reūtar ſuus
tu9: ꝛ moriar ī ciuitate mea: ꝛ sepeliar
iuxͣ sepulchrū pr̄is mei ꝛ mr̄is mee. Est
āt ſu9 tu9 chamaā ipe vadat tecū dñe
mi rex: ꝛ fac ei qcqd bonū tibi videt.
G Dixit itaqꝫ ei rex. Mecū trāseat cha-
maā: ꝛ ego faciā ei quicqd tibi placu-
erit ꝛ oē qd̄ petieris a me ipetrab. Cū
qꝫ trāsisset vniūsus pp̄ls ꝛ rex iordanē
osculat9 ē rex berzellai ꝛ bn̄dixit ei: ꝛ il
le reuersus ē ī locū suū. Trāsiuit ḡ rex
ī galgalā ꝛ chamaā cū eo. Oīs āt pp̄ls
iuda trāsduxerat regē ꝛ media tm̄ ps
affuerat d̄ pp̄lo isrl'. Itaqꝫ oēs viri isrl'
ꝯcurrētes ad regē: dixert ei. Quare te
furati st̄ frēs nr̄i viri iude: ꝛ trāsduxe
rūt regē ꝛ domū ei9 iordanē: oēsqꝫ vi-
ros dd̄ cū eo? Et rn̄dit oīs vir iuda ad
viros isrl'. Quia mihi ꝓpior ē rex. Cur
irascer̄ sup hac re? Nūqd comedim9
aliqd ex rege aut mūera nob data sūt.
Et rn̄dit vir isrl' ad viros iuda ꝛ ait.
Decē ꝑtib9 maior ego sū apd̄ regē ma
gisqꝫ ad me ꝑtinet dd̄ qꝫ ad te. Cur fe-
cisti mihi iiuriā: ꝛ n̄ mihi nūciatū est
A priori vt reducerē regē meū? Duri9 āt
rn̄dert viri iuda vir̄ isrl'. XX
a Ccidit qꝫ vt ibi esset vir belial
noie seba fili9 bochri vir gemi
ne9: ꝛ cecinit buccina. ꝛ ait. Nō ē nob
ps ī dd̄ neqꝫ hereditas ī filio isai. Re-
uertere ī tabnacula tua isrl'. Et separ9
est oīs isrl' a dd̄. secutusqꝫ ē seba filiū
bochri. Uiri āt iuda adheser̄t regi suo
a iordane vsqꝫ in hierl'm. Cūqꝫ venisset
rex ī domū suā ī hierl'm: tulit decē mu
lieres ꝯcubinas q̄s dereliqrat ad cu-
stodiēdā domū: ꝛ tradidit eas ī custo-
diā alimēta eis ꝑbēs: Et n̄ ē igressus
ad eas sꝫ erāt clause vsqꝫ ī diē mortis
sue ī viduitate viuētes. Dixit autē rex
B amase. Cōuoca mihi oēs viros iuda ī
B.16.c diē triū ꝛ tu adesto p̄ns. Abijt ḡ ama
sa vt cōuocaret iudā ꝛ morat9 ē ext pa-
latiū qd̄ ei ꝯstituerat rex. Ait āt dd̄ ad
abisai. Nūc magꝫ affligetur9 ē nos seba
fili9 bochri qꝫ absalō. Tolle ḡ seruos
dñi tui ꝛ ꝑseqre eū: ne forte iueniat ci
uitates munitas ꝛ effugiat nos. Egres
si sūt ḡ cū eo viri ioab cerethi qꝫ ꝛ fele
thi: ꝛ oēs robusti exiert̄ d̄ hierl'm ad ꝑ C
sequēdū seba filiū bochri. Cūqꝫ ille es-
sent iuxͣ lapidē grādē q ē in gabaon:
amasa veniēs occurrit eis. Porro io-
ab vestit9 erat tunicā stricta ad mēsu-
rā habit9 sui ꝛ desup accict9 gladio de
pēdēte vsqꝫ ad ilia ī vagia q fabricat9 3.Reg
leui motu egredi porat ꝛ ꝑcutere. Dix
it itaqꝫ ioab ad amasā. Salue mi frat̄.
Et tenuit manu dextra mētū amase q
si osculās eū. Porro amasa n̄ obserua
uit gladiū quē hēbat ioab. Qui ꝑcus-
sit eū ī late: ꝛ effudit testia ei9 ī trā: ꝛ
mortu9 ē: nec scd̄m vuln9 apposuit. Io
ab āt ꝛ abisai frat̄ ei9 ꝑsecuti st̄ seba fi D
liū bochri. Inta qdē viri cū stetissēt iu
xta cadauer amase d̄ socijs ioab: dixe-
rūt. Ecce q eē voluit ꝓ ioab comes dd̄.
amasa āt ꝯspsus sanguie iacebat ī me S.2.f
dia via. Uidit h̄ qdē vir qꝫ subsisteret
oīs pp̄ls ad vidēdū eū: ꝛ amouit ama
sā d̄ via in agrū: operuitqꝫ eū vestimēto
ne subsisterēt trāseūtes ꝓpt̄ eū. Amo-
to ḡ illo de via trāsibat oīs vir sequēs
ioab ad ꝑsequendū seba filiū bochri. E
Porro ille trāsierat ꝑ oēs trib9 isrl' vs-
qꝫ ī abelā ꝛ ī bethmacha: oēsqꝫ viri ele
cti ꝯgregati fuerāt ad eū. Uenerūt ita
qꝫ ꝛ oppugnabāt eū ī abela ꝛ in beth
macha ꝛ circūdedert̄ munitōib9 ciui-
tatē: ꝛ obsessa ē vrbs. Oīs āt turba q
erat cuꝫ ioab moliebat̄ destruere mu
ros. Et exclamauit mulier sapiēs d̄ ci
uitate. Audite audite: dicite ioab: ap-
ꝓpinq̄ huc ꝛ loqr tecū: Qui cū accessis F
set ad eam. ait illi. Tu es ioab? Et ille
rn̄dit: Ego: Ad quē sic locuta ē. Audi
ſmōes ancille tue. Qui rn̄dit: Audio.
Rursūqꝫ illa: ſmo inqt dicebat̄ ī vet̄
ꝓūbio. Qui intrrogāt iterrogēt ī abe-
la ꝛ sic ꝑficiebāt. Nōne ego sū q rn̄deo
xitatē ī isrl': ꝛ tu qr̄ subūtere ciuitatē
ꝛ euertere matrē ī isrl'. Quare ꝑcipitas
hereditatē dñi? Rn̄dēsqꝫ ioab ait: Ab
sit absit h̄ a me: n̄ ꝑcipito: neqꝫ demoli
or. Nō se sic hꝫ res. Sꝫ hō d̄ mōte effraī
seba fili9 bochri ꝯgnomie: leuauit ma G
nū suā ꝯ regē dd̄. Tradite illū solū: et

recedem⁹a ciuitate. Et ait mlier ad io
ab. Ecce caput ei⁹ mittet ad te ꝑ muꝝ
Ingressa ē ꝉ ad oēm ppl̄m: ⁊ locuta ē
§.2.g eis sapiēt. Qui abscisū caput sebe filij
bochri ꝓiecert ad ioab. Et ille cecinit
tuba. ⁊ recessert ab vrbe vn⁹quisq̄ i tab
§.8.d nacla sua. Ioab āt reūsus ē hierl̄m ad
regē. Fuit ꝉ ioab suꝑ oēꝫ exercitū isrl̄:
banaias āt fili⁹ ioiade suꝑ cerethcos
et felethcos: adurā vero suꝑ tributa.
Porro iosaphat fili⁹ ahilud acōmēta-
rijs. Seba āt scriba. Sadoch ꝟo ⁊ abi
A athar sacerdotes. Hira āt hiraites erat
Facta ē q̄ꝫ (sacerdos dd̄. XXI
f fames i dieb⁹ dd̄ trib⁹ ānis iu
gif. Et cōsuluit dd̄ oraculū dn̄i
Ios.9.c Dixitq̄ dn̄s: Propt saul ⁊ domū ei⁹ ⁊
sāguinē q̄ occidit gabaonitas. Voca
tꝭ ꝉ gabaonitꝭ rex: dixit ad eos: Por-
ro gabaoni te nō erāt ď filijs isrl̄ s̄ꝫ re-
liq̄e āmorreoꝝ. Filij q̄ppe isrl̄ iuraue-
rāt eis: ⁊ voluit saul ꝑcutere eos zelo q̄
si ꝓ filijs isrl̄ ⁊ iuda. Dixit ꝉ dd̄ ad ga-
boanitas. Quid faciā vob: ⁊ qd̄ erit vobi
piaculū vt bn̄dicatꝭ hereditati dn̄i? Di
xerūtq̄ ei gabaonite: Nō ē nob suꝑ ar-
gento ⁊ auro q̄stio: s̄ꝫ ꝯ saul ⁊ ꝯ domū
ei⁹: neq̄ volum⁹ vt iterficiat hō ď isrl̄
Ad q̄s rex ait: Quid ꝉ vultꝭ vt faciam
vob? Qui dixerūt regi: Virū q̄ attriuit
nos ⁊ opp̄ssit iniq̄ ita delere debemus
B vt nec vn⁹ q̄dē residu⁹ sit ď stirpe ei⁹
i cūctꝭ finib⁹ isrl̄. Dent nob septē viri
ď filijs ei⁹ vt crucifigam⁹ eos dn̄o i ga
baa saul quōdā electi dn̄i: Et ait rex:
Reg.18.a Ego dabo. Pepcitq̄ rex miphiboseth
filio ionathe filij saul ꝓpt iusiurandū
qd̄ fuit int dd̄ ⁊ ionathā filiū saul. Tu
lit itaq̄ rex duos filios respha filie a-
hia q̄s pepit saul armoni ⁊ miphibo-
seth: ⁊ q̄nq̄ filios michol filie saul q̄s
genuerat hadrieli filio berzellai q̄ fu-
it ď molathi. ⁊ dedit eos i man⁹ gabao
nitaꝝ q̄ crucifixerūt eos in mōte corā
dn̄o. Et ceciderūt hi septē simul occisi
i dieb⁹ messis ꝓmis: icipiēte messione
hordei. Tollēs aut respha filia ahia ci
liciū substrauit sibi supra petrā ab ini
tio messis donec stillaret aq̄ suꝑ eos ď
celo: ⁊ nō dimisit aues lacerare eos ꝑ
C diē neq̄ bestias ꝑ noctē. Et nunciata
sūt dd̄ q̄ fecerat respha filia ahia ꝯcu-
bina saul. Et abijt dd̄ ⁊ tulit ossa saul
⁊ ossa ionathe filij ei⁹ a virꝭ iabes ga-
laad q̄ furati fuerāt ea de platea beth-
sā i q̄ suspēderāt eos philistijm cū int
fecissēt saul i gelboe. ⁊ asportauit īde
ossa saul ⁊ ossa ionathe filij ei⁹: Et col
ligētes ossa eoꝝ q̄ affixi fuerāt. sepelie-
rūt ea cū ossib⁹ saul ⁊ ionathe filij ei⁹
in t̄ra beniamī i latere i sepulchro cis
p̄ris ei⁹. Feceruntq̄ oīa q̄ p̄cepat rex ⁊ re
ꝓpitiat⁹ ⁊ ē de⁹ t̄re post hec. Factū ē
āt rursū p̄liū philistioꝝ aduūsū isrl̄: ⁊ de
scēdit dd̄ ⁊ s̄ui ei⁹ cū eo ⁊: pugnabāt ꝯ 1.Reg.17.a
philistijm. Deficiēte āt dd̄ iesbidenob
q̄ fuit ď genere arafa: cui⁹ ferrū haste
trecētas vncias appēdebat: ⁊ accict⁹
erat ense nouo nisus est ꝑcutere dd̄.
P̄sidioq̄ ei fuit abisai fili⁹ saruie ⁊ ꝑ- D
cussū philisteū iterfec. Tūc iurauert vi §.18.a
ri dd̄ dicētes: Iā n̄ egredierꝭ nobcū in
bellū ne extiguas lucernā isrl̄. Scd̄m
q̄ꝫ fuit bellū i gob ꝯ philisteos. Tūc ꝑ .1 Pa.20.c
cussit sobochai ď vsathi zephi: ď stirpe
arafa ď genere gigātū. Tertiū q̄ꝫ fuit
bellū i gob ꝯ philisteos i q̄ ꝑcussit ade
odat⁹ fili⁹ salt⁹ polymitari⁹ bethleemi
tes goliath getheuꝫ cui⁹ hastile haste
erat quasi liciatoriū texētiū. Quartū
bellū fuit i geth i q̄ vir fuit excelsus q̄
senos i manib⁹ pedibusq̄ hēbat digi-
tos. i. vigītiq̄ttuor. ⁊ erat ď origīe ara
fa: ⁊ blasphemauit isrl̄. Percussit āt eū
ionathas fili⁹ sāmaa fris dd̄. Hi q̄ttu-
or nati s̄t ď arafa in geth: ⁊ ceciderūt i
manu dd̄ ⁊ s̄uoꝝ ei⁹. XXII A
l Ocut⁹ ē āt dd̄ dn̄o ꝟba carmis
hui⁹: i die q̄ liberauit eū dn̄s ď
manu oīm inimicoꝝ suoꝝ: ⁊ de manu
saul. Et ait: Dn̄s petra mea et robur
meū: ⁊ saluator me⁹. De⁹ dn̄s fortꝭ me⁹
sꝑabo i eū. Scutū meū ⁊ cornu salutꝭ
mee. Eleuator me⁹: ⁊ refugiū meū: sal Ps.17.
uator me⁹: ď iniq̄tate liberab me. Lau
dabilē iuocabo dn̄z: ⁊ ab inimicꝭ meis
salu⁹ero. Qui circūdederūt me ꝯtritio
nes mortꝭ torrētes belial t̄ruert me: fu
nes iferi circūdederūt me: p̄uenert me
laquei mortꝭ. In tribulatiōe mea iuo
cabo dn̄m: ⁊ ad deū meū clamabo. Et
exaudiet de tēplo sācto suo vocē meā. Exo.9.c
⁊ clamor me⁹ veniet ad aures ei⁹. Cō-
mota ē ⁊ ꝯtremuit t̄ra. fūdamēta mō-
tiū ꝯcussa s̄t ⁊ cōq̄ssata: q̄m irat⁹ ē eis:
Ascēdit fum⁹ de narib⁹ ei⁹: ⁊ ignis de
ore ei⁹ vorabit: carbones succēsi s̄t ab B
eo. Et iclinauit celos ⁊ descēdit ⁊ cali Exo.10.f

go sub pedibꝰ eiꝰ. Et ascēdit sup̄ cherubin ⁊ volauit: ⁊ lapsus ē sup̄ pēnas
venti. Posuit tenebras ī circuitu suo
latibulū: cribrās aq̄s d̄ nubibꝰ celoꝝ.
Pre fulgore ī ɔspectu eiꝰ nubes: succē
sī sūt carbones ignis. Tonabit d̄ celo
dn̄s et excelsus dabit vocē suā. Misit
sagittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgur
⁊ ɔsūpsit eos. Et apparuerūt effusiōes
maris: ⁊ reuelata sūt fundamēta orb
Ab icrepatiōe dn̄i: ab inspiratiōe sp̄us
furoris eiꝰ. Misit de celo ⁊ assūpsit me
⁊ traxit me d̄ aq̄s mltꝫ. Liberauit me
ab inimico meo potētissimo: ⁊ ab his
q̄ oderāt me: qm̄ robustiores me erāt.
Preuenit me ī die afflictiōis mee: ⁊ fa
ctꝰ ē dn̄s firmamentū meū. Et eduxit
c me ī latitudinē: liberauit me: qr cōpla
cui ei. Retribuet mihi dn̄s ſm iusticiā
meā: ⁊ ſm mūdiciā manuū meaꝝ red
det mihi. Quia custodiui vias dn̄i: ⁊ n̄
egi ipie a deo meo. Oia em̄ iudicia eiꝰ
ī ɔspectu meo: ⁊ p̄cepta eiꝰ nō amoui a
me. Et ero p̄fectus corā eo: ⁊ custodiā
me ab iniq̄tate mea. Et restituet mihi
dn̄s ſm iusticiā meā: ⁊ ſm mūdiciā ma
Ps.17. nuū meaꝝ ī ɔspectu oculoꝝ suoꝝ. ‖Cū
sctō sctūs eris: ⁊ cū robusto p̄fectꝰ. Et
cū electo electꝰ eris: ⁊ cū p̄uerso p̄uer
terꝭ. Et p̄p̄lm pauperē saluū facies: ocu
lisq̄ tuis excelsos humiliabis. Quia
tu lucerna mea dn̄e: ⁊ tu dn̄e illumia
bis tenebras meas. In te em̄ currā ac
cinctꝰ: ī deo meo trāsiliā murū. Deꝰ i
maculata via eiꝰ: eloquiū dn̄i igne ex
aminatū: scutū est oīm sperantiū ī se.
Quis ē deꝰ p̄ter dn̄m: ⁊ q̄s deꝰ fortꝭ p̄
ter deū nr̄m? Deꝰ q̄ accinxit me forti
tudine: ⁊ cōplanauit p̄fectā viā meā.
Coequās pedes meos ceruis: ⁊ sup̄ ex
Ps.17. et celsa mea statuēs me. ‖Docēs manus
Ps.143. meas ad p̄liū ⁊ cōponēs q̄si arcū ereū
brachia mea: Dedisti mihi clypeū salu
tis tue: ⁊ māsuetudo mea mltiplicauit
me. Dilatabis gressus meos subtꝰ me:
Ps.17. ⁊ nō deficiēt tali mei. Persequr inimi
cos meos ⁊ cōterā: ⁊ nō ɔuertar donec
cōsumā eos. Cōsumā eos ⁊ cōfringā vt
nō cōsurgāt: cadent sub pedibꝰ meis.
D Accinxisti me fortitudine ad p̄liū: in
curuasti resistētes mihi subtꝰ me. Ini
micos meos dedisti mihi dorsū: odiētes
me: ⁊ disp̄dā eos. Clamabūt ⁊ n̄ erit q̄
saluet: ad dn̄m: ⁊ nō exaudiet eos. De

lebo eos vt puluerē terre: q̄si lutū plate
arū cōminuā eos atq̄ cōfringā. Sal
uab me a ɔdictionibꝰ p̄p̄li mei: custo
des me ī caput gētiū. P̄p̄lus quē igno
ro seruiet mihi: filij alieni resistēt mihi
auditu auris obediēt mihi. Filij alieni
defluxerūt ⁊ ɔtrahēt ī āgustijs suis. Uiuit
dn̄s ⁊ bn̄dictꝰ deꝰ meꝰ: ⁊ exaltabit deꝰ
fortꝭ salutis mee. Deꝰ q̄ das vīdictas
mihi: ⁊ deijcis p̄p̄los sub me. Qui edu
cis me ab inimicis meis: ⁊ a resistenti
mihi eleuas me: a viro iniq̄ liberabis
me: Propterea cōfitebor tibi dn̄e ī gēti Ps.17
bꝰ ⁊ noī tuo cātabo. Magnificās salu Ro.15
tes regꝭ sui: ⁊ faciēs misericordiā xp̄o
suo dauid: ⁊ semini eiꝰ ī sempiternū.
Ec āt sūt v̄ba nouissi XXIII B
h ma. Dixit dd̄ filiꝰ isai. Dixit vir
cui cōstitutū ē de christo dei ia
cob: egregiꝰ psaltes isrl̄. Sp̄us dn̄i lo
cutꝰ ē p̄ me: ⁊ ſmo eiꝰ p̄ linguā meā.
Dixit: deꝰ isrl̄ mihi locutꝰ ē fortꝭ isrl̄.
Dn̄ator hoim iustꝰ: dn̄ator in timore
dei. Sicut lux aurore oriente sole mane
absq̄ nubibꝰ rutilat: ⁊ sicut pluuijs ger
mia herba d̄ terra. Nec tāta ē domꝰ mea
apd̄ deū: vt pactū etnū iniret mecū fir
mū ī oibꝰ atq̄ munitū. Cūcta ei salus
mea ⁊ ois volūtas: nec ē q̄cq̄ ex ea qd̄
nō germiet: Preuaricatores āt q̄si spi
ne euellēt vniūsi: q̄ n̄ tollūt manibꝰ.
Et si q̄s tāgere voluerit eas armabit
ferro: ⁊ ligno lāceato: igneq̄ succense
cōburēt vsq̄ ad nihilū. ‖Hec noia for I.Ps.
tiū dd̄. Dauid sedēs ī cathedra sapien
tissimꝰ p̄nceps int tres. Ipe ē q̄si tener
rimꝰ ligni vermiculꝰ q̄ octigētos interfe
cit ipetu vno. Post hūc eleazar filiꝰ pa B
trui eiꝰ ahoi iter tres fortes q̄ erant cū
dd̄ qn̄ exprobauerūt philistijm ⁊ ɔgre
gati sūt illuc ī p̄liū. Cūq̄ ascēdissent fi
lij isrl̄ ipse stetit ⁊ p̄cussit philisteos: do
nec deficeret manꝰ eiꝰ: ⁊ obrigesceret
cū gladio. Fecitq̄ dn̄s salutē magnā in
ī die illa ⁊ p̄p̄ls q̄ fugerat reūsus ē ad
cesoriū spolia detrahēda. Et post hūc
semmaa filiꝰ agge d̄ arari. Et cōgrega
ti sūt philistijm ī statiōe. Erat q̄ppe ibi
ager lente plenꝰ. Cūq̄ fugisset p̄p̄ls a fa
cie philistijm stetit ille ī medio agri: et
tutꝰ ē eū. Percussitq̄ philisteos: ⁊ fec
dn̄s salutē magnā. Necnō: ⁊ an̄ descē
derāt tres q̄ erāt p̄ncipes īter trigita:
⁊ venerāt tpe messis ad dd̄ in speluncā

ꝯdollā. Castra āt philistioꝝ erāt posita
ī valle gigātū: ⁊ dd̄ erat ī p̄sidio. Por
ro statio philistinoꝝ tūc erat ī bethleē
C Desiderauit ẜ dd̄ aquā de lacu. ⁊ ait:
Pa.11.d O si qs mihi daret potū aq̄ de cisterna
q̄ ē in bethleē iuxᵃ portā. Irruperūt ẜ
tres fortes castra philistinoꝝ: ⁊ hause-
rūt aquā d̄ cisterna bethleē: q̄ erat iuxᵃ
portā ⁊ attulerūt ad dd̄. At ille noluit
bibere: sȝ libauit eā dn̄o dicēs: Propi-
tiꝰ sit mihi dn̄s ne faciā h̄. Nū sāguinē
hoīm istoꝝ q̄ ꝓfecti sūt: ⁊ aīaꝝ ꝑiculū
bibā? Noluit ẜ bibere. Hec fecerūt tres
F.21.c robustissimi. Abisai q̄ȝ frat̄ ioab filiꝰ
saruie p̄nceps erat d̄ tribꝰ. Ipe ē q̄ le-
uauit hastā suā ꝯ trecētos q̄s inṫfecit:
noīatꝰ ī tribꝰ: ⁊ inṫ tres nobilior: erat
q̄ȝ eoꝝ p̄nceps: sȝ vsq̄ȝ ad tres p̄mos n̄
ꝑuenerat. Et banaias filiꝰ ioiade viri
fortissimi magnoꝝ opeꝝ d̄ capseel. Ipe
ꝑcussit duos leōes moab: ⁊ ipe descēdit
⁊ ꝑcussit leonē ī media cisterna ī diebꝰ
niuis. Ipe q̄ȝ inṫfecit viꝝ egyptiū viꝝ
dignū spectaculo: hn̄tē ī manu hastā.
Itaq̄ȝ cū descēdisset ad eū ī vga: vi ex-
torsit hastā d̄ manu egyptij: ⁊ iṫfecit eū
hasta sua. Hec fec̄ banaias filiꝰ ioiade
D Et ipe noīatꝰ inṫ tres robustos q̄ erāt
inṫ trigīta nobiliores: verūtn̄ vsq̄ȝ ad
tres nō ꝑuenerat. Fecitq̄ȝ eum sibi dd̄
auricularīū a secreto Asahel frat̄ ioab
inṫ trigīta. Eleanan filiꝰ patrui eiꝰ de
bethleē. Sēma d̄ arari. Elicha de aro
di. Heles de phalti. Hira filiꝰ acces de
thecua. Abieser d̄ anathot. Mobōnai
de vsathi. Selmō aholites. Macharai
netophatites. Eleph filiꝰ baana: ⁊ ipe
netophatites. Itai filiꝰ ribai: d̄ gebeeth
filioꝝ beniami. Banai auphratonites
Hedai d̄ torrēte gaas. Albialbō arba-
thites. Azamaueth d̄ beromi. Eliaba
d̄ salbon. Filij iasen: ionathan: narā.
Sēma d̄ orodi. Haiā filiꝰ saar arothi-
tes. Elifeleth filiꝰ aasbai filij maachati
Heliā filiꝰ achitofel gelonites. Esrai d̄
carmelo. Faral de arbi. Igaal filiꝰ na-
thā d̄ soba. Bōni d̄ gaddi. Selech d̄ am
moni. Naarai berothites armiger ioab
filij saruie. Hira hietrites. Hareb ⁊ ipe
A hietritet. Urias etheꝰ. Oēs trigīta septē
Pa.21.c Et addidit furor dn̄i XXIIII
e irasci ꝯ isrl̄: cōmouitq̄ȝ dauid ī
eis dicētē ad ioab Uade nume
ra isrl̄ ⁊ iudā. Dixitq̄ȝ rex ad ioab p̄n-
cipē exercitꝰ sui. Perambula oēs tribꝰ
isrl̄ a dan vsq̄ȝ bersabee: ⁊ nūera ꝑplm
vt sciā nūeꝝ eiꝰ. Dixitq̄ȝ ioab regi Ad
augeat dn̄s deꝰ tuꝰ ad ꝑplm tuū quātꝰ
nūc ē: iterūq̄ȝ cētuplicet ī ꝯspectu dn̄i
mei reg̃. Sȝ q̄d sibi dn̄s meꝰ rex vult ī
re huiuscemōi? Obtinuit āt ſmo reg̃
vba ioab: ⁊ p̄ncipū exercitꝰ. Egressusq̄ȝ
ē ioab ⁊ p̄ncipes militū a facie reg̃ vt
numerarēt ꝑplȝ isrl̄. Cūq̄ȝ ꝑtrāsissēt ior
danē: venerūt ī aroer ad dexterā vrb q̄
ē ī valle gad: ⁊ ꝑ iaser trāsierūt ī gala-
ad: ⁊ ī t̄rā inferiorē hodsi: ⁊ venerūt in
dan siluestria. Circūeūtesq̄ȝ iuxᵃ sidonē
trāsierūt ꝓpe menia tyri ⁊ oēȝ t̄rā euei ⁊
chananei: venerūtq̄ȝ ad meridiē iuda ī
bersabee. Et lustrata vniūsa t̄ra affuerūt
pꝰ nouē mēses ⁊ vigīti dies ī hierl̄m.
Dedit ẜ ioab numeꝝ descriptionis ꝑpli B
regi. Et inuēta sūt de isrl̄ octingēta mi 1.Pa.21.a
lia viroꝝ fortiū q̄ educerēt gladiū: ⁊ d̄
iuda q̄ngēta milia pugnatoꝝ. Percus
sit āt cor dauid eū postq̄ȝ numeratꝰ est
ꝑpl's. Et dixit dauid ad dn̄m. Peccaui
valde ī h̄ facto: sȝ p̄cor dn̄e vt trāsferas
iniq̄tatē serui tui: q̄r stulte egi nimis.
Surrexit itaq̄ȝ dd̄ mane: ⁊ ſmo dn̄i fa
ctus ē ad gad ꝓphaȝ ⁊ videntē dd̄ di-
cēs: Uade ⁊ loq̄re ad dd̄: Hec dic̄ dn̄s:
Triū tibi dat̄ optio: elige vnū q̄d vo-
lueris ex his vt faciā tibi. Cūq̄ȝ venisset
gad ad dd̄ nūciauit ei dicēs: Aut septē
ānis veniet tibi fames ī terra tua: aut
tribꝰ mēsibꝰ fugies adūsarios tuos ⁊ il
li te ꝑ sequēt̄: aut certe tribꝰ diebꝰ erit
pestilētia in t̄ra tua. Nūc ẜ delibera: ⁊ C
vide quē r̄ndeā ei q̄ me misit ſmonē. Dañ.13.c
Dixit autē dd̄ ad gad. Coartor nimis. Phili.1.c
Sȝ meliꝰ ē vt incidā ī manꝰ dn̄i (mlt̄e
eñ miscdie eiꝰ sūt) q̄ȝ ī manꝰ hoīm. Im 1.Pa.21.b
misitq̄ȝ dn̄s pestilētiā ī isrl̄: d̄ mane vs
q̄ȝ ad tp̄s ꝯstitutū: ⁊ mortui sūt ex ꝑplo
a dan vsq̄ȝ bersabee: septuagīta milia
viroꝝ. Cū extēdisset manū suā angelꝰ
dn̄i sup hierl̄m vt disꝑderet eā: misertꝰ
ē dn̄s sup afflictiōeȝ: ⁊ ait angelo ꝑcu
tiēti ꝑplm. Sufficit nunc: ꝯtine manū
tuā. Erat āt angelꝰ dn̄i iuxᵃ areā areu-
na iebusei. Dixitq̄ȝ dd̄ ad ꝑplm cum vi
disset angelū cedētē ꝑplm. Ego sum q̄
peccaui ⁊ ego iniq̄ egi: isti q̄ oues sūt
q̄d fecerūt? Uertat̄ obsecro manꝰ tua ꝯ
me ⁊ ꝯ domū p̄ris mei. Uenit aūt gad
ꝓpha ad dd̄ ī die illa: ⁊ dixit ei: Ascēde
D

ꝛ ꝯstit ue altare dn̄o in area areuna ie-
busei. Et ascēdit dd̄ iuxta ꝟmonē gad
D quē ꝑcepat ei dn̄s. Cōspiciēsq̃ areuna
animaduītit regē ꝛ ꝟuos ei⁹ trāsire ad
se. Et egressus adorauit regē ꝓno vul-
tu in t̄rā: ꝛ ait: Quid cause ē vt veniat
dn̄s me⁹ rex ad ꝟuū suū? Cui dd̄ ait: Ut
emā a te areā: ꝛ edificem altare dn̄o et
cesset iterfectio q̄ grassat̄ i ꝓp̄lo. Et ait
areuna ad dd̄: Accipiat et offerat dn̄s
me⁹ rex: sic̄ placet ei. Habes boues in
holocaustū: ꝛ plaustrū ꝛ iuga boum in
vsū lignoꝝ. Oīa dedit areuna regi. Di
xitq̃ areuna ad regē. Dn̄s de⁹ tu⁹ susci
piat votū tuū. Cui rn̄dēs rex ait: Neq̄-
q̄ vt vis: sꝫ emā ꝑcio a te: et nō offerā
domīo deo meo holocausta gratuita.
Emit ꝑ dauid areā ꝛ boues: argēti si-
clis q̄nq̄gita. Et edificauit ibi dauid
altare dn̄o: ꝛ obtulit holocausta ꝛ pa-
cifica. Et repropitiat⁹ ē dn̄s t̄re: et co-
hibita est plaga ab israel.
Explicit scd̄s liber Samuel. Jcipit li-
A ber ꝓm⁹ malachim. i. Regū terti⁹. Ca. I

Et rex dauid se

nuerat: hēbatq̃ etat̄ plu-
rimos dies. Cunq̃ opiret̄
vestib⁹ nō calefiebat. Dixe
rūt ꝑ ei ꝟui sui Queram⁹ dn̄o nr̄o regi
adolescētulā ꝟginē: ꝛ stet corā rege: ꝛ
foueat eū: dormiatq̃ i sinu suo: ꝛ cale-
faciat dn̄z nr̄m regem. Quesierūt igit̄
adolescētulā speciosā i oīb⁹ finib⁹ isrl̄:
ꝛ iuenerūt abisac sunamitē: ꝛ adduxe-
rūt eā ad regē. Erat āt puella pulchra
nimis: Dormiebatq̃ cū rege ꝛ mīstra-
bat ei. Rex ꝟo nō cognouit eā. Adoni
as āt fili⁹ agith: eleuabat̄ dicens: Ego
regnabo. Fecitq̃ sibi currū ꝛ eq̄tes et
q̄nq̄gita viros q̄ currerēt an̄ eū. Nec
corripuit eū pr̄ su⁹ aliq̄n dicēs. Quare
h̄ fecisti? Erat aūt ꝛ ipē pulcher valde
scd̄s natu p⁹ absalō. Et ꝟmo ei⁹ cū io-
ab filio saruie ꝛ cū abiathar sacerdote
q̄ adiuuabāt ꝑtes adonie Sadoch ꝟo
sacerdos et banaias fili⁹ ioiade et na-
thā ꝓp̄ha ꝛ semei ꝛ cerethi ꝛ felethi ꝛ oē
robur exercit⁹ dd̄ nō erat cuꝫ adonia.
B Jmmolat̄ ꝑ adonias arietib⁹ et vitul̄
ꝛ vniūsis pinguib⁹ iux̄ lapidē zoeleth
q̄ erat vicin⁹ fōti rogel: vocauit vniū-
sos frēs suos filios regis: et oēs viros
iuda ꝟuos reḡ. Nathā āt ꝓp̄haꝫ ꝛ ba
naiam ꝛ robustos q̄sq̃ et salomonem
frēm suū n̄ vocauit. Dixit itaq̃ nathā
ad betsabee mr̄eꝫ salomōis: No audi-
sti ꝙ regnauerit adonias fili⁹ agith: ꝛ
dn̄s nr̄ dd̄ h̄ ignorat. Nūc ꝑ veni acci-
pe ꝯsiliū a me: et salua aīaꝫ tuā: filijq̃
tui salomōis. Uade ꝛ igredere ad regē
dd̄: ꝛ dic ei: Nōne tu dn̄e mi rex iurasti
mihi ancille tue dicēs: ꝙ salomō fili⁹
tu⁹ regnabit p⁹ me: ꝛ ipē sedebit i solio
meo? Quare ꝑ regnat adonias? Et ad
huc ibi te loquente cū rege: ego veniā
p⁹ te ꝛ cōplebo ꝟmōes tuos. Jngressa ē C
itaq̃ betsabee ad regē i cubiculo. Rex
āt senuerat nimis: ꝛ abisac sunamites
mīstrabat ei. Jnclinauit se betsabee et
adorauit regē. Ad quā rex: Quid tibi
in q̄t vis? Que rn̄dēs ait: Dn̄e mi rex tu
iurasti ꝑ dn̄ꝫ deū tuū āncille tue: salomō
fili⁹ tu⁹ regnabit p⁹ me: ꝛ ipē sedebit i
solio meo: ꝛ ecce nunc adonias regnat
te dn̄e mi rex ignorante. Mactauit bo
ues: ꝛ pinguia queq̃ ꝛ arietes plimos:
ꝛ vocauit oēs filios reḡ: abiathar q̄ꝫ
sacerdotē et ioab ꝑncipē militie: salo-
monē aūt ꝟuū tuū n̄ vocauit. Uerūtn̄
dn̄e mi rex i te oculi respiciūt toti⁹ isrl̄
vt indices eis q̄s sedere debeat i solio
tuo dn̄e mi rex p⁹ te. Eritq̃ cū dormie
rit dn̄s me⁹ rex cū prib⁹ suis: erim⁹ ego
ꝛ fili⁹ me⁹ peccatores. Adhuc illa loquē
te cū rege: nathā ꝓp̄ha venit. Et nūcia
uerūt regi dicētes: Adest nathā ꝓp̄ha.
Cūq̃ itroisset i cōspectu reḡ ꝛ adoras-
set eū ꝓn⁹ in t̄rā: dixit nathā. Dn̄e mi
rex tu dixisti adonias regnet p⁹ me: et
ipē sedeat sup thronū meuꝫ? Quia de- D
scēdit hodie ꝛ imolauit boues ꝛ ping-
uia ꝛ arietes plimos: ꝛ vocauit vniū-
sos filios reḡ ꝛ ꝑncipes exercit⁹: abia
thar q̄ꝫ sacerdotē. Jllisq̃ vescētib⁹ et
bibētib⁹ corā eo: ꝛ dicētib⁹: viuat rex
adonias: me ꝟuū tuū ꝛ sadoch sacerdo
tē: ꝛ banaiā filiū ioiade ꝛ famulū tuū:
salomonē n̄ vocauit. Nūq̄d a dn̄o meo
rege exiuit h̄ ꝟbū? ꝛ mihi nō indicasti
ꝟuo tuo q̄s sessur⁹ eēt sup thronuꝫ dn̄i
mei reḡ p⁹ eū. Et rn̄dit rex dd̄ dicens:
Uocate ad me betsabee. Que cū fuisset
ingressa corā rege ꝛ stetisset an̄ eū: iura
uit rex et ait: Uiuit dn̄s q̄ eruit aīam
meā d̄ oī angustia: q̄ꝛ sic̄ iuraui tibi ꝑ
dn̄ꝫ deū isrl̄ dicēs: salomō fili⁹ tu⁹ reg-
nabit p⁹ me: ꝛ ipē sedebit sup soliū me-

tum ꝓ me: sic faciam hodie. Sūmissoq;
betsabee ī trā vult⁹: adorauit regē di-
cēs: Uiuat dñs me⁹ rex dd̄ in etnū. Di
E xit q̄z rex dd̄: Uocate mihi sadoch sa-
cerdotē ⁊ nathā ꝓphā: ⁊ banaiā filiū
ioiade. Qui cū ingressi fuissent corā re
ge: dixit ad eos. Tollite vobiscū s̄uos
dñi vr̄i: ⁊ iponite salomonē filiū meuz
sup mulā meā: ⁊ ducite eū ī gion: ⁊ vn
gat eū ibi sadoch sacerdos et nathā ꝓ
pheta ī regē sup isrl̄. Et canetis bucci
na atq; dicet: Uiuat rex salomon. Et
ascēdet post eū: et veniet ī hierl̄m: et
sedebit sup soliū meū ⁊ ipe regnabit ꝓ
me: illiq; p̄cipiā vt sit dux sup isrl̄ ⁊ su
per iudā. Et rn̄dit banaias fili⁹ ioiade
regi dicēs: Amē. Sic loquat̄ dñs de⁹
dñi mei regꝭ. Quō fuit dñs cuz domio
meo rege: sic sit cū salomōe: ⁊ sublimi⁹
faciat soliū ei⁹ a solio dñi mei regꝭ dd̄.
Descēdit ḡ sadoch sacerdos et nathan
ꝓpha ⁊ banaias fili⁹ ioiade ⁊ cerethi ⁊
felethi: et iposuerūt salomonē sup mu-
lā regis dauid: ⁊ adduxerūt eū ī gion.
F Sūpsitq; sadoch sacerdos cornu olei d̄
tabernaculo: et vnxit salomonē. ⁊ ceci
nerūt buccina et dixit oīs ꝓpl̄s. Uiuat
rex salomō. Et ascēdit vniu̇sa multi-
tudo post eū: et ꝓpl̄s canētiū tibijs ⁊ le
tantiū gaudio magno: et insonuit ter-
ra a clamore eoꝝ. Audiuit aūt adoni-
as ⁊ oēs q̇ inuitati fuerāt ab eo. Jāq;
cōuiuiū finitū erat. Sz et ioab audita
voce tube ait. Quid sibi vult clamor ci
uitatꝭ tumultuantꝭ? Adhuc eo loquē
te: ionathā fili⁹ abiathar sacerdotꝭ ve
nit. Cui dixit adonias: Jngredere quia
vir fortis es et bona nūciās. Rn̄ditq;
ionathan adonie. Nequaq;. Dñs eīm nr̄
rex dauid: regē cōstituit salomonē: mi
sitq; cū eo sadoch sacerdotē ⁊ nathan
ꝓphā et banaiā filiū ioiade et cere-
thi et felethi: et imposuerūt eū sup mu
lā regꝭ. Unxerūtq; cū sadoch sacerdos
et nathan ꝓpha regē in gion: ⁊ ascēde
rūt inde letantes: et insonuit ciuitas.
Hec ē vox quā audistꝭ. Sz et salomō se
det sup soliū regni. Et ingressi serui re
gis bn̄dixerūt dño nr̄o regi dauid dicē-
tes: Amplificet de⁹ nomē salomōis su
per nomē tuū: et magnificet thronum
G ei⁹ sup thronū tuū. Et adorauit rex in
lectulo suo: insup ⁊ hec locut⁹ ē Bn̄di
ctus dñs de⁹ isrl̄ q̇ dedit hodie sedētez

in solio meo vidētib⁹ ocul̄ meis. Ter-
riti sūt ḡ ⁊ surrexerūt oēs q̇ iuitati fue
rāt ab adonia: ⁊ iuit vnusq̇sq; ī viam
suā. Adonias aūt timens salomonez:
surrexit ⁊ abijt in tabernaculū dñi: te-
nuitq; cornu altarꝭ. Et nūciauerūt sa   J.2.c
lomoni dicētes: Ecce adonias timens
regē salomonē: tenuit cornu altarꝭ di
cēs: Juret mihi rex salomō hodie ꝙ nō
interficiat s̄uū suū gladio. Dixitq; salo
mon: Si fuerit vir bon⁹: non cadat ne
vn⁹ q̇dē capill⁹ ei⁹ ī trā: si autē malū
inuētū fuerit ī eo: moriet̄. Misit ḡ rex
salomō ⁊ eduxit eū ab altari ⁊ igressus
adorauit regē salomonē. Dixitq; ei sa
lomon: Uade ī domū tuā.   II
a Appropinquerūt āt dies dauid   A
vt moreret̄: p̄cepitq; salomōi fi
lio suo dicēs: Ecce ego ingredior viaz   Jos.23.b
vniu̇se terre. Cōfortare et esto vir fortꝭ   Deu.31.b
⁊ obs̄ua vt custodias mādata dñi dei   Jos.1.b
tui vt ambules in vijs ei⁹ et custodias
cerimonias ei⁹ ⁊ p̄cepta ei⁹ ⁊ iudicia ⁊
testimonia: sic̄ scriptū ē in lege moysi
vt itelligas vniu̇sa q̄ facis: ⁊ q̇cūq; te
verterꝭ vt ꝯfirmet dñs s̄mōes suos q̇s
locut⁹ ē de me dicēs: Si custodierint
filij tui vias meas: ⁊ ambulauerint co
rā me ī veritate: in oī corde suo: ⁊ in oī
aīa sua: nō auferet̄ tibi vir d̄ solio isrl̄.
Tu q̄z nosti q̄ fecerit mihi ioab filius   2.Re.3.e.et
saruie: q̄ fecerat duob⁹ p̄ncipib⁹ exer-   20.c
citus isrl̄: abner filio ner ⁊ amase filio
iether q̇s occidit ⁊ effudit sāguinē bel
li ī pace: ⁊ posuit cruorē belli ī baltheo
suo q̇ erat circa lūbos ei⁹: ⁊ ī calciamē
to suo qđ erat ī pedib⁹ ei⁹. Facies ḡ iu-   B
xta sapiaz tuā: ⁊ nō deduces caniciem
ei⁹ pacifice ad inferos. Sz et filijs ber-   2.Re.19.e
zeilai galaaditꝭ reddes grām: eruntq;
comedētes ī mēsa tua. Occurrerūt eīm
mihi qn̄ fugiebā a facie absalō fratris
tui. Habes q̄z apđ te semei filiū gera fi   2.Re.16.b
lij gemini d̄ bahurim: q̇ maledixit mi-
hi maledictiōe pessima qn̄ ibam ad ca
stra. Sz q: descēdit mihi ī occursū cuz   Jbidē.19.c
trāsirē iordanē: ⁊ iuraui ei ꝑ dñm di-
cens: nō te iterficiā gladio: tu noli pa-
ti eū esse inoxiū. Uir aūt sapiens es vt
scias q̄ facies ei: deducesq; canos ei⁹ cū
sāguine ad infernū. Dormiuit igit̄ da   Actꝭ.2.c
uid cū patrib⁹ suis: ⁊ sepult⁹ est ī ciui-
tate dauid. Dies aūt q̇b⁹ regnauit da-
uid sup isrl̄ q̇dragita anni sūt. Jn he-

C bro͞ regnauit septē ānis i hierl'm trigi
1.Pa.29.f tatrib⁹‖Salomō aūt sedit sup thronū
dauid prīs sui: ꝛ firmatū ē regnū ei⁹ ni
mis. Et igressus ē adonias fili⁹ agith
ad betsabee mr̄e₃ salomōis. Que dixit
ei: Pacific⁹ne ē igress⁹ tu⁹? Qui rn̄dit:
1.Re.16.a Pacific⁹. Addiditqꝫ. Sermo mihi est
ad te. Cui ait: Loq̄re. Et ille. Tu inq̄t
nosti q2 meū erat regnū: ꝛ me ꝓposue-
rat oīs isrl' sibi i regē: s₃ trāslatū ē reg-
nū ꝛ factū ē frīs mei. A dn̄o eīm ꝯstitu
tū ē ei Nūc ꝑ petitiōe₃ vnā ꝑcor a te ne
ꝯfūdas faciē meā. Que dixit ad eum:
Loq̄re Et ille ait: Precor vt dicas salo
moni regi (neqꝫ eīm negare tibi q̄cq̄
pōt) vt det mihi abisac sunamitē vxo-
rē. Et ait betsabee: Bn̄ ego loq̄r ꝓ te re
gi Uenit ꝑ betsabee ad regē salomonē
honor Salomonis vt loq̄ret ei ꝓ adonia. Et surrexit rex
i occursū ei⁹ adorauitqꝫ eā: ꝛ sedit sup
ga matre thronū suū. Positusqꝫ ē thron⁹ mr̄i re
gis q̄ sedit ad dexterā eius. Dixitqꝫ ei:
D Petitōe₃ vnā puulā ego depcor a te ne
dolus Salomonis ga ꝯfūdas faciē meā. Et dixit ei rex. Pete
Semei mr̄ mea. Neqꝫ eīm fas ē vt aūtā faciē
tuā Que ait: Det abisac sunamit' ado
nie fratri tuo vxor. Respōditqꝫ rex salo
mō: ꝛ dixit matri sue. Quare postulas
abisac sunamitē adonie? Postula ei ꝛ
regnū. Ipe ē eīm frat me⁹ maior me: et
h₃ abiathar sacerdotē ꝛ ioab filiū sar
uie. Jurauit itaqꝫ rex salomō p dn̄₃ di-
cens: Hec faciet mihi de⁹ ꝛ hec addat:
q2 ꝯ aia₃ suā locut⁹ ē adonias v̄bū h̄.
Et nūc viuit dn̄s q̄ firmauit me ꝛ col-
locauit me sup soliū dauid prīs mei: ꝛ
q̄ fecit mihi domū sic̄ locut⁹ est: q2 ho
Salomon die occidet adonias‖Misitqꝫ rex salo-
interficit mon p manū banaie filij ioiade q̄ int'-
adoniam fecit eū: ꝛ mortu⁹ ē. Abiathar q̄₃ sacer
doti dixit rex Uade i anathot ad agrū
tuū. Et q̄dē vir mort' es: s₃ hodie te n̄
int'ficiā: q2 portasti arcā dn̄i dei cora₃
dauid prē meo et sustinuisti laborē in
E oib⁹ i q̄bus laborauit pr̄ me⁹‖Eiecit ꝑ
1.Re.2.f salomō abiathar vt nō esset sacerdos
dn̄i vt vt ipleret s̄mo dn̄i quē locut⁹
ē sup domū heli i sylo. Uenit aūt nūci
us ad salomonē q ioab declinasset p⁹
adoniā: ꝛ p⁹ salomonē nō declinasset.
3.1.g Fugit ꝑ ioab i tabernaculū dn̄i et ap-
p̄hēdit cornu altar'. Nunciatūqꝫ ē re
gi salomoni q fugisset ioab i taberna
culū dn̄i: ꝛ eēt iux̄ altare. Misitqꝫ salo
mon banaiā filiū ioiade dicēs. Uade
int'fice eū. Et venit banaias ad taber
naculū dn̄i: ꝛ dixit ei: Hec dic̄ rex Egre
dere. Qui ait: Nō egrediar: s₃ h̄ moriar
Renūciauit banaias regi sermonē di-
cēs. Hec locut⁹ ē ioab. ꝛ hec locut⁹ est
mihi. Dixitqꝫ ei rex: Fac sic̄ locut⁹ ē et
int'fice eū ꝛ sepeli: et amouebis sāgui-
nē inocētē q̄ effusus ē a ioab a me ꝛ a
domo prīs mei: ꝛ reddet dn̄s sāguinē
eius sup caput ei⁹: q2 int'fecit duos vi-
ros iustos melioresqꝫ se: ꝛ occidit eos
gladio prē meo dō ignorante. Abner 2.Re.
filiū ner p̄ncipē militie isrl': ꝛ Amasa₃ 2.Re.
filiū iether p̄ncipē exercit⁹ iuda. Et re F
uertet sāguis illoꝝ i caput ioab: ꝛ i ca
put semis ei⁹ i sempit'nū. Dauid aūt ꝛ
semini eius ꝛ domui et throno illi⁹ sit
pax vsqꝫ in et'nū a dn̄o. Ascēdit itaqꝫ
banaias fili⁹ ioiade: ꝛ agress⁹ eū int'fe-
cit: sepultusqꝫ ē i domo sua i deserto. Et
ꝯstituit rex banaiā filium ioiade ꝓ eo
sup exercitū ꝛ sadoch sacerdotē posuit
ꝓ abiathar‖Misit q̄₃ rex ꝛ vocauit se-
mei: dixitqꝫ ei: Edifica tibi domū hie-
rusalē: ꝛ habita ibi. Et n̄ egredier' in-
de huc atqꝫ illuc Quacūqꝫ āt die egres
sus fuer' ꝛ trāsier' torrētē cedrō: scito
te int'ficiēdū. Sanguis tu⁹ erit sup ca
put tuū. Dixitqꝫ semei regi: Bon⁹ s̄mo
Sic̄ locut⁹ ē dn̄s me⁹ rex: sic faciet s̄u⁹
tuus. Habitauit itaqꝫ semei i hierl'm
dieb⁹ mult'. Factū ē āt post ānos tres
vt fugerēt serui semei ad achis filium
maacha regē geth. Nūciatūqꝫ ē semei
q s̄ui ei⁹ issent i geth Et surrexit semei G
et strauit asinū suū: iuitqꝫ ad achis in
geth ad req̄rēdū s̄uos suos: ꝛ adduxit
eos d̄ geth. Nūciatū ē āt regi salomōi
q isset semei i geth d̄ hierl'm: ꝛ redisset
Et mittēs vocauit eū: dixitqꝫ illi: Nō-
ne testificat⁹ sū tibi p dn̄₃: ꝛ ꝑdixi tibi:
q̄cūqꝫ die egress⁹ fuer' huc ꝛ illuc: sci-
to te eē moriturū? Et rn̄disti mihi: Bo
nus s̄mo quē audiui. Quare ꝑ nō cu-
stodisti iusiurādū dn̄i ꝛ ꝑceptū qd̄ ꝑce
perā tibi? Dixitqꝫ rex ad semei: Tu no 2.Re
sti oē malū cui⁹ tibi ꝯsciū ē cor tuū qd̄
fecisti dauid prī meo Reddidit dn̄s ma
liciā tuā i caput tuū ꝛ rex salomō bn̄-
dict⁹: ꝛ thron⁹ dauid erit stabil' coram
dn̄o vsqꝫ i sempiternū. Jussit itaqꝫ rex
banaie filio ioiade q̄ aggress⁹ ꝑcussit
eum ꝛ mortuus est.

A Onfirmatũ ē igit̃ regnũ i manu
Pa.i.a c salomõis:ꝛ affinitate ꝯiũct⁹ est
pharaoni regi egypti. Accepit
nāq; filiā ei⁹:ꝛ adduxit i ciuitatē dd do-
nec cõpleret edificãs domũ suã ꝛ domũ
dñi ꝛ muꝝ hierłm ꝑ circuitũ. Attñ po
pul⁹ imolabit in excelsis. Nõ eñi edifi
catũ erat tẽplũ noi dñi vsq; i diē illũ.
Dilexit āt salomõ dñm ambulãs .i ꝑce
ptis dd pr̃is sui:excepto ꝙ i excelsis i-
molabat:ꝛ accẽdebat thymiama. Ab-
ijt itaq; salomõ i gabaon vt imolaret
1.Re.3 ibi Illũ q̃ppe erat excelsũ maximũ Mil
2.Re.1 le hostias i holocaustũ obtulit salomõ
f sup altare illud i gabaõ. Apparuit aũt
dñs salomoni ꝑ sõniũ nocte dicẽs: Po
stula qđ vis vt dem tibi. Et ait salomõ
Tu fecisti cũ seruo tuo dauid pr̃e meo
misc̃diaꝫ magnã:sicͬ ambulauit i ꝯspe
ctu tuo i ṽitate et iusticia ꝛ recto cor-
de tecũ. Custodisti ei misc̃diaꝫ tuã grã
dẽ:ꝛ dedisti ei filiũ sedẽtē sup thronũ
Par.12.a sicͬ ē hodie. Et nũc dñe de⁹ tu regnare
2.Pa.1.a fecisti seruũ tuũ ꝑ dauid pr̃e meo Ego
Sap.9.d aũt sũ puer puul⁹ et ignorãs egressũ et
B introitũ meũ:ꝛ seru⁹ tu⁹ in medio ē ppl̃i
quē elegisti:ppl̃i infiniti q̃ enũerari et
supputari nõ põt ꝑ mltitudie. Dabis
ẽ suo tuo coꝛ docile vt pp̃lm tuũ iudi-
care possit ꝛ discernere int̃ bonũ ꝛ ma
lum. Quis eñ põt iudicare pp̃lm istũ:
pp̃lm tuũ hunc multũ? Placuit ẽ s̃mo
corã dño ꝙ salomõ postulasset huius-
cemodi rē. Et dixit dñs salomõi Quia
postulasti ṽbũ h̃: ꝛ nõ petisti tibi dies
6 mltos:nec diuitias aut aĩas inimicoꝝ
tuoꝝ:sꝫ postulasti tibi sapiãꝫ ad discer
nẽdũ iudiciũ: ecce feci tibi s̃m s̃mões
tuos. Et dedi tibi coꝛ sapiẽs ꝯ itelligẽs
intãtũ vt null⁹ añ te siĩis tui fuit: nec
p⁹te surrectur⁹ sit Sꝫ ꝛ hec q̃ ñ postula
sti dedi tibi diuitias.s.ꝛ gl̃iaꝫ vt nemo
fuit siĩis tui i regib⁹ cũct̃ retro dieb⁹.
Si āt ãbulauer̃ i vijs meis ꝛ custodie
ris ꝑcepta mea ꝛ mãdata mea sicͬ ãbu
2.Re lauit pr̃ tu⁹:lõgos faciã dies tuos Igi
tur euigilauit salomõ:ꝛ itellexit ꝙ eẽt
C sõniũ. Cũq; venisset hierłm: stetit corã
arca feder̃ dñi ꝛ: obtulit holocausta:
ꝛ fec̃ victias pacificas et grãde ꝯuiuiũ
vniũsis famul̃ suis. Tũc venerũt due
mlieres meretrices ad regē: steteruntq;
corã eo Quaꝝ vna ait: Obsecro mi dñe
ego ꝛ mulier hec hitabam⁹ i domo vna ꝛ
peperi apđ eã i cubiculo. Tertia āt die
postq; ego pepi:pepit ꝛ hec. Et eram⁹
sil̃:null⁹q; ali⁹ nobiscũ i domo except̃
nob duab⁹. Mortu⁹ ē āt fili⁹ mulieris
hui⁹ nocte. Dormiẽs q̃ppe oppssit eũ.
Et ꝯsurgẽs in tẽpeste noct̃ silẽtio:tu
lit filiũ meũ d latere meo ãcille tue dor
miẽt̃:ꝛ collocauit i sinu suo:suũ āt fi-
liũ q̃ erat mortu⁹ posuit i sinu meo. Cũ
q; surrexissē mane vt darē lac filio meo
apparuit mortu⁹. Quē diligẽti⁹ ituẽs
clara luce deph̃edi nõ eē meũ quē ge-
nuerã. Rñditq; alt̃a mlier. Nõ ē ita vt
dic̃:sꝫ fili⁹ tu⁹ mortu⁹ ē. me⁹ āt viuit.
Ecõtrario illa dicebat. Mẽtir̃ filius D
q̃ppe me⁹ viuit:ꝛ fili⁹ tu⁹ mortu⁹ ē Atq;
i hũc modũ ꝯtẽdebãt corã rege. Tunc
rex ait: Hec dic̃: Fili⁹ me⁹ viuit:ꝛ filius
tu⁹ mortu⁹ ē. Et ista r̃ndit: Nõ:sꝫ fili⁹
tu⁹ mortu⁹ ē me⁹ aũt viuit. Dixit ẽ rex
Afferte mihi gladium. Cũq; attulissẽt
gladiũ corã rege ait Diuidite iqt ifãtē
viuũ i duas ptes: ꝛ date dimidiã pteꝫ
vni ꝛ dimidiã ptē alteri. Dixit āt mu-
lier cui⁹ fili⁹ erat viu⁹ ad regē:cõmota
sũt q̃ppe viscera ei⁹ sup filio suo. Obse-
cro dñe: Date illi infantē viuũ:ꝛ noli-
te interficere eũ. Ecõtrario illa dicebat:
nec mihi nec tibi sit:sꝫ diuidat̃ Rñdit
rex ꝛ ait: Date huic infantē viuũ ꝛ nõ
occidat̃. Hec ē aũt mr̃ ei⁹ Audiuit ita
q; oĩs isrl̃ iudiciũ qđ iudicasset rex: et
timuerũt regē vidẽtes sapiãꝫ dei eē in
eo ad faciẽdũ iudiciũ. IIII
e Rat āt rex salomõ regnãs sup A
oẽꝫ isrl̃:ꝛ hi ꝑncipes q̃s h̃ebat.
Azarias fili⁹ sadoch sacerdos Helio-
reph ꝛ ahia filij sesa scribe. Iosaphat fi
li⁹ ahilud a cõmẽtarijs. Banaias fili-
us ioiade sup exercitũ. Sadoch aũt et
abiathar sacerdotes. Azarias fili⁹ na-
than sup eos q̃ assistebãt regi. Sabud
fili⁹ nathã sacerdos amic⁹ reg̃ et ahia
sar ꝑposit⁹ dom⁹:et adonirã fili⁹ abda
sup tributa. Habebat āt salomõ duo-
decim ꝑfectos sup oẽꝫ isrl̃ q̃ ꝑbebãt an
nonã regi ꝛ domui ei⁹. Per singłos.n.
mẽses i ãno:singuli necessaria mistra-
bãt. Et hec noĩa coꝝ. Behuri monte
effraĩ. Bẽdecar i macces ꝛ i salebim ꝛ i
bethsames ꝛ i helõ ꝛ i bethanã. Bene-
sed i araboth Ipi⁹ eñ erat socho:ꝛ oĩs
t̃ra epher Benab i adab cui⁹ oĩs nepha
B dor: thaphet filiã salomõis h̃ebat vxo

Salomon postulat sapientiam a Deo

Iudicium Salomonis inter meretrices

rē Bena filiꝰ ahilud regebat thanech
⁊ mageddo ⁊ vniūsā bethsā q̄ ē iux̄ sar
thana subt̄ iezrahel a bethsā vsqꝫ abel
meula e regiōe zeelmaā. Bēgaber i ra
moth galaad hēbat auothiair filiū ma
nasse i galaad. Ipē perat i oī regiōe ar
gob q̄ ē i basā sexaginta citatibꝰ mag-
nis atqꝫ murat̄ q̄ hēbāt seras ereas.
Ahinadab filiꝰ addo perat i manaim.
Achimaas i neptali Sz ⁊ ipē hēbat ba
smath filiā salomōis i ꝯiugio Banaa-
filiꝰ susi i aser ⁊ i baloth. Josaphat fili
us pharue i ysachar. Semei filiꝰ hela
in beniami. Saber filiꝰ suri i t̄ra gala-
ad: ⁊ i t̄ra seon reḡ āmorrei ⁊ og reḡ
basan sup oia q̄ erāt i illa t̄ra. Juda et
isrl̄ innumerabiles sicut arena mar̄ in
multitudie comedētes ⁊ bibētes atqꝫ
C letātes. Salomō autē erat i ditiōe sua
hn̄s oia regna secū a flumine t̄re phili
stijm vsqꝫ ad t̄minū egypti: offerentiū
sibi munera ⁊ suiētiū ei cūct̄ diebꝰ vi
te eiꝰ. Erat autē cibꝰ salomōis p dies
singl̄os triginta chori simile ⁊ sexagin
ta chori farine: decē boues pigues: et
viginti boues pascuales: ⁊ cētū arietes
excepta venatiōe ceruoꝝ capreaꝝ atqꝫ
bubaloꝝ ⁊ auiū altiliū. Ipē.n. obtine
bat oēz regionē q̄ erat trās flumē q̄si
a tapsa vsqꝫ ad gazā: ⁊ cūctos reges illa
rū regionū: ⁊ habebat pacē ex oī pte i
circūitu. Habitabatqꝫ iuda ⁊ isrl̄ abs-
qꝫ timore vllo vnusq̄sqꝫ sub vite sua ⁊
ficu sua: a dan vsqꝫ bersabee cūct̄ die
bus salomōis. Et habebat salomō q̄-
draginta milia p̄sepia eq̄ꝝ currilīū: ⁊
duodeci milia eq̄striū: nutriebātqꝫ eos
supradicti reḡ p̄fecti: sed ⁊ necessaria
mēse reḡ salomōis cuz ingēti cura p̄-
D bebāt i tpe suo. Hordeum q̄z ⁊ paleas
eq̄ꝝ ⁊ iumētoꝝ deferebāt i locum vbi
erat rex iux̄ ꝯstitutū sibi. Dedit q̄z deꝰ
sapiam salomōi ⁊ prudētiā multā ni-
mis: ⁊ latitudinē cordis q̄si arenā q̄ ē
i litore mar̄: ⁊ p̄cedebat sapia salomo
nis sapiaz oim oriētaliū ⁊ egyptioꝝ ⁊
erat sapiētior cūct̄ hoibꝰ. Sapiētior
ethan iezraite ⁊ hemā ⁊ calchal ⁊ dor-
da ⁊ filijs maol: ⁊ erat noiatꝰ i vniuer
sis gētibꝰ p circūitū. Locutꝰ ē q̄z salo-
mō tria milia pabolas: ⁊ fuerīt carmia
eiꝰ q̄nqꝫ milia. Et disputauit sup lig-
nis a cedro q̄ i libano vsqꝫ ad hysopū
q̄ egredit̄ d pariete: ⁊ disseruit d iumē

tis ⁊ volucribꝰ et reptilibꝰ ⁊ piscibus.
Et veniebāt d cūct̄ p̄plis ad audiēdā
sapiaz salomōis: ⁊ ab vniūsis regibus
t̄re q̄ audiebāt sapiaz eiꝰ. V
m Isit q̄z hirā rex tyri suos suos B
ad salomonem. Audiuit eni q
ipm vnxissēt regē sup isrl̄ p p̄re eius:
q̄r amicꝰ fuerat hirā dauid oī tpe. Mi 2.Pa.
sit āt salomō ad hirā dicēs. Tu scis vo 2.Re.7
lūtatē dauid p̄ris mei: ⁊ q̄r nō poterat
edificare domum noī dn̄i dei sui ꝓpter
bella iminētia p circūitū: donec daret
dn̄s eos sb vestigio pedū eiꝰ. Nūc aūt
requiē dedit deꝰ meꝰ mihi p circūitū: ⁊
nō ē sathā neqꝫ occursꝰ malꝰ. Q̄obrē
cogito edificare tēplū noī dn̄i dei mei
sic̄ locutꝰ ē dauid p̄ri meo dicēs. Filiꝰ
tuꝰ quē dabo ꝓ te sup solium tuū: ipē
edificabit domū noī meo. Precipe igi B
tur suis tuis vt p̄cidāt mihi cedros d
libano: ⁊ sui mei sint cum suis tuis.
Mercedem aūt suoꝝ tuoꝝ dabo tibi
quācūqꝫ petier̄. Scis eni quō nō ē i
p̄plo meo vir q̄ nouerit ligna cedere si
cut sidonij. Cū g̊ audisset hirā v̄ba sa-
lomōis letatꝰ ē valde: ⁊ ait: Bn̄dictus
dn̄s deꝰ hodie q̄ dedit dauid filiū sapi
entissimū sup p̄plm hunc plurimū. Et
misit hirā ad salomōez dicēs: Audiui
q̄cūqꝫ mādasti mihi. Ego faciā oēz vo
lūtatē tuā i lignis cedrinis ⁊ abiegnis
Serui mei deponēt ea d libano adma C
re: ⁊ ego cōponā ea i ratibꝰ i mari vsqꝫ
ad locū quē significaber̄ mihi ⁊ appli
cabo ea tibi: ⁊ tu tolles ea Prebebisqꝫ
necessaria mihi: vt det̄ cibꝰ domui mee
Itaqꝫ hirā dabat salomōi ligna cedri
na ⁊ ligna abiegna iux̄ oēm volūtatē
eiꝰ. Salomō āt p̄bebat hirā vigiti mi 2.Re.2
lia choros tritici i cibū domui eiꝰ: ⁊ vi
giti choros purissimi olei. Hec tribu-
ebat salomō hirā p singl̄os ānos. De-
dit q̄z dn̄s sapiaz salomōi sicut locutꝰ
ē ei. Et erat pax int̄ hirā ⁊ salomonē:
⁊ pcusserūt ambo fedꝰ. Elegitqꝫ rex sa
lomō oparios d oī isrl̄: ⁊ erat indictio
trigita milia viroꝝ. Mittebatqꝫ eos i
libanū decē milia p mēses singl̄os vi
cissim: ita vt duobꝰ mēsibꝰ essent i do-
mibꝰ suis. Et adonirā erat sup huius- D
cemodi indictionē. Fuerūt itaqꝫ salo-
moni septuaginta milia eorū q̄ onera
portabāt: ⁊ octogita milia latomoꝝ i
mōte absqꝫ p̄positꝭ q̄ perant singulis

opibꝰ nūero triū miliū ⁊ trecētoꝝ ꝑci
piētiū ꝑplo ⁊ his q̇ faciebāt opꝰ Prece
pitqꝫ rex vt tollerēt lapides grādes la
pides ꝑciosos i fūdamētū tēpli ⁊ q̄dra
rēt eos q̄s dolauerāt cemētarij salomo
nis et cemētarij hirā. Porro biblij ꝑ-
parauerūt ligna ⁊ lapides ad edifican
2.Pa.2 A Actū ē āt q̄drin (dā domū. VI
2.Re.7 Pa.3.a f gentesimo ⁊ octogesimo anno
egressiōis filioꝝ isrł de t̄ra egy
pti i āno quarto mēse zio ipe ē mēsis
scđs regis salomōis sup isrł: edificare
cepit domū dn̄o (Domꝰ āt quā edifica-
bat rex salomō dn̄o: hēbat sexagita cu
bitos i lōgitudie: ⁊ vigiti cubitos i la-
titudie: ⁊ trigita cubitos i altitudine.
Et porticꝰ erat añ tēplū vigiti cubitoꝝ
lōgitudis iux̄ mēsurā latitudis tēpli:
⁊ hēbat decē cubitos latitudis añ fa-
ciē tēpli: fecitqꝫ i tēplo fenestras obli-
q̄s. Et edificauit sup parietē tēpli ta-
bulata ꝑ gyꝝ i parietibꝰ domꝰ ꝑ circūi-
tū tēpli ⁊ oraculi: ⁊ fec̄ latera i circūi-
tu. Tabulatū qđ subt̄ erat q̇nqꝫ cubi-
tos hēbat latitudis ⁊ mediū tabulatū
sex cubitoꝝ latitudis: ⁊ tertiū tabula-
tū septē hn̄s cubitos latitudinis. Tra
bes āt posuit i domo ꝑ circūitū foris-
secꝰ vt nō hererēt murꝫ tēpli. Domus
āt cū edificaret̄ đ lapidibꝰ dolatꝫ atqꝫ
ꝑfectꝫ edificata ē ⁊ malleꝰ ⁊ securꝫ ⁊ oē
ferramētū nō sūt audita i domo cū edi
B ficaret̄. Ostiū laterꝫ mediꝫ i ꝑiete erat
domꝰ dextre ⁊ ꝑ coclea ascēdebāt i me-
diū cenaculū: ⁊ a medio i tertiū Et edi
ficauit domū ⁊ ꝯsūmauit eā. Texit q̊ꝫ
domū laq̄aribꝰ cedrinis: et edificauit
tabulatū sup oēs domū q̇nqꝫ cubitis
2.Re.2 altitudinis: ⁊ opuit domū lignis cedri
nis. Et factꝰ ē ꝫmo dn̄i ad salomonez
dicēs: Domꝰ hec quā edificas: si ābula
uerꝫ i ꝑceptꝫ meis: ⁊ iudicia mea fece-
ris ⁊ custodierꝫ oia mādata mea gra-
diēs ꝑ ea: firmabo ꝫmonem meū tibi
quē locutꝰ sū ad dđ p̄rēz tuū: ⁊ habita
bo i medio filioꝝ isrł: ⁊ nō derelinquā
ꝑplm meū isrł. Igit̄ edificauit salomō
domū ⁊ ꝯsūmauit eā. Et edificauit pa-
rietes domꝰ itrisecꝰ tabulatꝫ cedrinis
a pauimēto domꝰ vsqꝫ ad sūmitatē pa
rietū ⁊ vsqꝫ ad laq̄aria: et opuit lignis
cedrinis itrisecꝰ: ⁊ texit pauimētū do-
mus tabuł abiegnis. Edificauitqꝫ vi-
giti cubitoꝝ ad posteriorē ꝑtē tēpli ta
bulata cedrina a pauimēto vsqꝫ ad su
periora: ⁊ fec̄ iteriorē domū oraculi i sā
ctū scōꝝ Porro q̄dragita cubitoꝝ erat C
ipm tēplū ꝑ foribꝰ oraculi: ⁊ cedro ois
domꝰ itrisecꝰ vestiebat̄: hn̄s tornaturas
⁊ iuncturas suas fabrefactas ⁊ celatu
ras eminētes. Oia cedrinis tabuł vesti
ebāt̄: nec oio lapis apparere poterat i
ꝑiete Oraculū āt i medio domꝰ i iteri-
ori ꝑte fecerat vt poneret ibi arcā fede
ris dn̄i. Porro oraculū hēbat vigiti cu
bitos lōgitudis: ⁊ vigiti cubitos lati-
tudinis: ⁊ vigiti cubitos altitudis: et
opuit illđ atqꝫ vestiuit auro purissimo
Sed ⁊ altare vestiuit cedro. Domū q̊ꝫ
añ oraculū opuit auro purissimo: ⁊ af
firit lamias clauis aureis Nihilqꝫ erat
i tēplo qđ ñ auro tegeret̄. Sꝫ ⁊ totū al
tare oraculi texit auro. Et fec̄ i oracu-
lo duos cherubi đ lignis oliuaꝝ decē
cubitoꝝ altitudis. Quiqꝫ cubitoꝝ ala
cherub vnaꝝ q̇nqꝫ cubitoꝝ ala cherub
alt̄a. i. decē cubitos hn̄tes a sūmitate
ale vsqꝫ ad ale alteriꝰ sūmitatē. Decē
q̊ꝫ cubitoꝝ erat cherub scđs i mēsura
pari: ⁊ opꝰ vnū erat i duobꝰ cherubi. i.
altitudinē hēbat vnꝰ cherub decē cubi
toꝝ: ⁊ silr̄ cherub scđs. Posuitqꝫ cheru
bin i medio tēpli iteriorꝫ. Extēdebāt D
āt alas suas cherubi ⁊ tāgebat ala vna
ꝑietē: ⁊ ala cherub scđi tāgebat ꝑietē
alteꝝ ale āt altare i media ꝑte tēpli se
iuicē ꝯtigebāt Texit q̊ꝫ cherubi auro.
Et oēs ꝑites tēpli ꝑ circūituz sculpsit
varijs celaturꝫ ⁊ torno Et fec̄ i eis che
rubi ⁊ palmas ⁊ picturas varias q̄si ꝓ
minētes đ ꝑiete ⁊ egrediētes. Sꝫ ⁊ pa
uimentū domꝰ texit auro itrinsecꝰ ⁊ ex
trisecꝰ. Et i igressu oraculi fec̄ duo osti-
ola đ lignis oliuaꝝ: postesqꝫ anguloꝝ
q̇nqꝫ ⁊ duo ostia đ lignis oliuarū. Et
sculpsit i eis picturā cherubi et palma
rū spēs ⁊ anaglyfa valde ꝓminētia et
texit ea auro ⁊ opuit tā cherubi q̄ꝫ pal
mas ⁊ cet̄a auro. Fecitqꝫ i itroitu tem
pli postes de lignis oliuaꝝ q̄drāgula-
tos: ⁊ duo ostia đ lignis abiegnis altri
secꝰ: ⁊ vtrūqꝫ ostiū duplex erat: ⁊ se iui-
cē tenēs apiebat̄. Et sculpsit cherubi
⁊ palmas ⁊ celaturas valde eminētes:
opuitqꝫ oia laminis aureis ope q̄dro
ad reglaꝫ. Et edificauit atriū iteriꝰ tri
bꝰ ordibꝰ lapidū politoꝝ: ⁊ vno ordie
lignoꝝ cedri. Anno q̄rto fundata est

dom⁹ dñi ī mēse zio: et ī āno vndecimo
mēse bul: ip̄e ē mēsis octau⁹: p̄fecta ē
dom⁹ ī oī ope suo ⁊ ī vniūsis vtēsilib⁹
edificauitq; eā ānis septē. VII
A d Omū āt suā edificauit salomō
tredecī ānis: ⁊ ad p̄fectū vsq; p̄
durit. Edificauit q̄z domū salt⁹ libani
cētū cubitoꝝ lōgitudīs: ⁊ q̄nq̄gīta cu
bitoꝝ latitudīs: ⁊ trigīta cubitoꝝ alti
tudinis: et q̄ttuor deambulatoria iter
colūnas cedrias. Ligna cedrina q̄ppe
exciderat ī colūnas: ⁊ tabulat⁹ cedrinis
vestiuit totaz camerā q̄ q̄dragīta q̄nq;
colūnis sustētabat̄. Un⁹ āt ordo hēbat
colūnas q̄ndecī ꝯ se inuicē positas: ⁊ e
regiōe se respiciētes: eq̄li spatio īt colū
nas: ⁊ sup̄ colūnas q̄drāgulata ligna ī
ī cūct⁹ eq̄lia. Et porticū colūnaꝝ fecit
q̄nq̄gīta cubitoꝝ lōgitudīs: et trigīta
cubitoꝝ latitudīs: ⁊ alterā porticū ī fa
cie maioris portic⁹: ⁊ colūnas ⁊ epysti
lia sup̄ colūnas fecit. Porticū q̄z soliꝫ ī
q̄ tribunal ē: fecit et texit lignis cedri
nis a pauimēto vsq; ad sūmitatē: ⁊ do
mūcula ī q̄ sedebat̄ ad iudicādū: erat
B ī media porticu sīlī ope. Domū q̄z fec̄
filie pharaōis quā vxorē duxerat salo
mō: tali ope q̄lī ⁊ hāc porticū. Oīa lapi
dib⁹ p̄ciosis q̄ ad normā quādaz atq;
mēsurā tā itrīsecus q̄z extrīsec⁹ serrati
erāt a fūdamēto vsq; ad sūmitatē pari
etū: ⁊ itrīsec⁹ vsq; ad atriū mai⁹. Fūda
mēta āt de lapidib⁹ p̄ciosis lapidibus
magnis decē siue octo cubitoꝝ: et de
sup̄ lapides p̄ciosi eq̄lis mensure secti
erāt: sīlīterq; d̄ cedro. Et atriū maius
rotūdū triū ordinū d̄ lapidib⁹ sect⁹ et
vnius ordinis dolata cedro: necnō ⁊ ī
atrio dom⁹ dñi iteriori ⁊ ī porticu dom⁹.
Misit q̄z rex salomō ⁊ tulit hirā d̄ tyro
filiū mulier⁹ vidue de tribu neptalim
p̄re tyrio artificē erariū ⁊ plenū sapia.
itelligētia ⁊ doctria ad faciēdū oē op⁹
ex ere. Qui cū venisset ad regē salomo
nē fec̄ oē op⁹ ei⁹: ⁊ finxit duas colūnas
ereas: decē ⁊ octo cubitoꝝ altitudīs cu
lūnā vnā: ⁊ linea duodecī cubitoꝝ am
C biebat colūnā vtrāq;. Duo q̄z capitel
la fec̄ q̄ ponerent̄ sup̄ capita colūnaꝝ
fusilia ex ere: q̄nq; cubitoꝝ altitudīs
capitellū vnū: ⁊ q̄nq; cubitoꝝ altitudī
nis capitellū alteꝝ: ⁊ q̄sī ī modū retis
⁊ catenaꝝ sibi inuicē miro ope ꝯtextaꝝ.
Utrūq; capitellū colūnaꝝ fusile erat.

Septena v̄suum retiacula ī capitello
vno: ⁊ septena retiacula ī capitello al
tero. Et p̄fecit colūnas ⁊ duos ordies
p̄ circūitū retiaculoꝝ singloꝝ vt tege
rēt capitella q̄ erāt sup̄ sūmitatē ma
logranatoꝝ. Eodē mō fec̄ et capitello
scdo. Capitella āt q̄ erāt sup̄ capita co
lūnaꝝ q̄sī ope liliꝫ fabricata erāt ī por
ticu q̄ttuor cubitoꝝ. Et rursū alia ca
pitella in sūmitate colūnaꝝ desup̄ iuxt̄
mēsurā colūne ꝯ retiacula. Malogra
natoꝝ āt ducēti ordies erāt ī circūitu
capitelli scdi. Et statuit duas colūnas
in porticu tēpli. Cūq; statuisset colūnā
dexterā: vocauit eā noīe iachin. Sīlr
erexit colūnā scdam: ⁊ vocauit nomē
ei⁹ booz. Et sup̄ capita colūnaꝝ op⁹ in D
modū liliꝫ posuit: p̄fectūq; ē op⁹ colū
naꝝ. Fec̄ q̄z mare fusile decē cubitorū
a labio vsq; ad labiū rotūdū ī circūitu.
Quinq; cubitoꝝ altitudo ei⁹: ⁊ resticu
la trigīta cubitoꝝ cingebat illud p̄ cir
cūitū: ⁊ sculptura subter labiū circūi
bat illō decē cubit⁹ ambiēs mare. Duo
ordīes sculpturaꝝ histriataꝝ erāt fusi
les: ⁊ stabāt sup̄ duodecī boues. E q̄b⁹
tres respiciebant ad aq̄lonē: ⁊ tres ad
occidētez: ⁊ tres ad meridiē: ⁊ tres ad
orientē: ⁊ mare sup̄ eos desup̄ erat: q̄ꝝ
posteriora vniūsa itrinsec⁹ latitabāt.
Grossitudo aūt luter⁹ triū vnciaꝝ erat
labiūq; ei⁹ q̄sī labiū calic⁹: ⁊ foliū re
pādi liliꝫ. Duo milia batos capiebat:
⁊ tria milia metretas. Et fec̄ decē ba
ses eneas q̄ttuor cubitoꝝ lōgitudinis
bases singulas: ⁊ q̄ttuor cubitoꝝ lati
tudinis: ⁊ triū cubitoꝝ altituidinis: ⁊
ip̄m op⁹ basiū interrasile erat. Et scul
pture int̄ iūcturas: ⁊ int̄ coronulas et
plectas leones ⁊ boues ⁊ cherubin: ⁊ ī
iūctur⁹ sīlr desup̄. Et subter leones et E
boues q̄sī lora ex ere depēdētia: et q̄t
tuor rote p̄ bases singlas ⁊ axes erei: ⁊
p̄ q̄ttuor p̄tes q̄sī humeruli subter lu
terē fusiles ꝯ se iuicē respectātes. Os
q̄z luter⁹ itrīsec⁹ erat ī capit⁹ sūmitate
⁊ q̄d forinsec⁹ apparebat vnius cubiti
erat totū rotūdū: pariterq; habebat vnū
cubitū ⁊ dimidiū. In angulis āt colū
naꝝ vari celature erāt: ⁊ media int̄ co
lūnia quadrata nō rotūda. Quattuor
q̄z rote q̄ p̄ q̄ttuor angulos basis erāt
coherebāt sibi subter basim. Una rota
hēbat altitudinis cubitū ⁊ semis. Ta

les aũt rote erãt q̃les solẽt ĩ curru fie
ri. Et axes earꝫ ⁊ radiȷ̃ ⁊ cãti ⁊ modio-
li oĩa fusilia. Nã ⁊ humeruli illi q̃ttuo
orꝑ singłos angulos basis vniꝰ ex ip̃a
basi fusiles ⁊ cõiũcti erãt. In sũmita-
te ãt basis erat q̃dã rotũditas vniꝰ et
dimidiȷ̃ cubiti: ita fabrefacta vt luter
desuꝑ posset iponi: hñs celaturas su-
as variasq̃ sculpturas ex semetipsa.
Sculpsit q̃z ĩ tabulat̃ ill' q̃ erãt ex ere
⁊ ĩ angul' cherubĩ ⁊ leones ⁊ palmas q̃
si ĩ silitudinẽ hoĩs stãt̃: vt ñ celata s̃z
appositaꝑ circuitũ viderent̃. In hũc
modũ fec̃ decẽ bases: fusura vna ⁊ mẽ
sura: sculpturaq̃ cõsilĩ. Fec̃ q̃z decẽ lu
F teres eneos. Quadragita batos capie
bat luter vnꝰ: eratq̃ q̃ttuor cubitorũ.
Singulosq̃ luteres ꝑ singłas. i. decẽ
bases posuit ⁊ cõstituit decẽ bases: q̇n
q̃ ad dexterã ꝑtẽ tẽpli: ⁊ q̇nq̃ ad sini-
strã. Mare ãt posuit ad dexterã ꝑtẽ tẽ
pli: ꝯ orietẽ ⁊ meridiẽ. Fecit ꝗ hirã le-
betes ⁊ scutras ⁊ amulas ⁊ ꝑfec̃ oẽ opꝰ
reg̃ salomonis ĩ tẽplo dñi. Colũnas
duas: ⁊ funiculos capitellorꝫ suꝑ capi
tella colũnarꝫ duos ⁊ retiacła duo: vt
opirẽt duos funicłos q̇ erãt suꝑ capi-
ta colũnarꝫ: ⁊ malogranata q̃dringen
ta ĩ duobꝰ retiacul'. Duos v̾sus malo-
granatorꝫ ĩ retiacul' singul' ad opien-
dos funicłos capitellorꝫ q̇ erãt suꝑ ca
pita colũnarꝫ. ⁊ bases decẽ ⁊ luteres de
cẽ suꝑ bases ⁊ mare vnũ ⁊ boues duo-
decim sub̃ mare ⁊ lebetes ⁊ scutras ⁊
G amulas. Oĩa vasa q̃ fec̃ hirã regi salo-
moni ĩ domo dñi: de auricalcho erãt.
In cãpestri regiõe iordãis fudit ea rex
ĩ argyllosa t̃ra ĩter sochot ⁊ sarthã: et
posuit salomon oĩa vasa in domo dñi.
Propt̃ mltitudinẽ ãt nimiã ñ erat põ
dus eris. Fecq̃ salomõ oĩa vasa ĩ do-
mo dñi: altare aureũ: ⁊ mẽsã suꝑ quã
ponerẽt̃ panes ꝓpositiõis aureã: ⁊ cã
delabra aurea q̇nq̃ ad dexterã ⁊ q̇nq̃
ad sinistra ꝯ oraculũ ex auro puro ⁊ q̃
si liliȷ̃ flores: ⁊ lucernas desuꝑ aureas
⁊ forticeps aureos ⁊ hydrias ⁊ fusci-
nulas ⁊ phialas ⁊ mortariola ⁊ thuri
bula de auro purissimo. Et cardines
ostiorꝫ domꝰ iterioris sc̃ti sc̃õrꝫ: ⁊ osti-
orũ domꝰ tẽpli ex auro erãt. Et ꝑfecit
oẽ opꝰ qđ faciebat salomõ ĩ domo dñi
.Para. 5. a ⁊ ĩtulit q̃ sc̃tificauerat dđ pater suus:
argẽtũ ⁊ aurũ ⁊ vasa: reposuitq̃ ĩ the-
saurís domꝰ dñi.

VIII

t Unc cõgregati sũt oẽs maio- A
res natu isrł cũ ꝓ̇ncipibꝰ tribu 2. Para. 5. a
um ⁊ duces familiarꝫ filiorꝫ isrł ad re-
gẽ salomonẽ ĩ hierłm vt deferrẽt arcã
feder̃ dñi de ciuitate dđ. i. de syon. Cõ
uenitq̃ ad regẽ salomonẽ vniũsus is
rael ĩ mẽse bethanim ĩ solẽni die: ipse
est mẽsis septimꝰ. Ueneruntq̃ cũcti se-
nes de isrł: ⁊ tuler̃t arcã sacerdotes et
portauer̃t arcã dñi ⁊ tabnaculũ fede-
ris ⁊ oĩa vasa sc̃tũariȷ̃ q̃ erãt ĩ tabna-
culo: ⁊ ferebãt ea sacerdotes ⁊ leuite.
Rex ãt salomõ ⁊ oĩs multitudo isrł q̃
cõuenerat ad eũ gradiebat̃ cũ illo añ
arcã: ⁊ imolabãt oues ⁊ boues absq̃
estimatiõe ⁊ nũero. Et ĩtuler̃t sacerdo-
tes arcã feder̃ dñi ĩ locũ suũ ĩ oracu-
lũ tẽplũ ĩ sc̃tm̃ sc̃õrꝫ subter alas che-
rubin. Siq̇dẽ cherubĩ expẽdebãt alas
suꝑ locũ arce: ⁊ ꝓtegebãt arcã ⁊ vectes
eiꝰ desuꝑ. Cũq̃ eminerẽt vectes ⁊ appa
rerẽt sũmitates eorꝫ foris sc̃tũariũ añ
oraculũ: nõ appebãt vltra extrinsecꝰ:
q̇ ⁊ fuer̃t ibi vsq̃ ĩ pñtẽ diẽ. In arcã ãt B
nõ erat aliud nisi due tabule lapidee Quod fuit in arca domini
q̃s posuerat ĩ ea moyses ĩ oreb qñ pe-
pigit dñs fedus cũ filiȷ̃s isrł cũ egrede
rẽt̃ đ t̃ra egypti. ‖ Factũ ẽ ãt cũ exissẽt
sacerdotes de sc̃tũario: nebula ĩpleuit Exo. 40. d
domũ dñi: ⁊ nõ poterãt sacerdotes sta
re ⁊ mĩstrare ꝓp̃t nebulã. Impleuerat
eĩ gł̃ia dñi domũ dñi. Tũc ait salomõ: 2. Para. 6. a
Dñs dixit vt hitaret ĩ nebula. Edifi-
cãs edificaui domũ ⁊ hitaculũ tuũ: fir
missimũ soliũ tuũ ĩ sempiternũ. Cõuer
titq̃ rex faciẽ suã: ⁊ bñdixit oĩ eccłie
isrł. Oĩs. n. eccłia isrł stabat. Et ait sa-
lomõ: Bñdictꝰ dñs deꝰ isrł q̇ locutꝰ ẽ
ore suo ad dđ patrẽ meũ. ⁊ ĩ manibus
eiꝰ ꝑfec̃ dicẽs: A die q̃ eduxi ꝑłm me-
um isrł de egypto: ñ elegi ciuitatẽ de
vniũsis tribubꝰ isrł vt edificaret̃ do-
mꝰ: ⁊ eẽt nomẽ meũ ibi: s̃z elegi dauid
vt: eẽt suꝑ ꝑłm meũ isrł. Uoluitq̃ dđ
pr̃ meꝰ edificare domũ noĩ dñi dei isrł
⁊ ait dñs ad dđ p̃rem meũ. Qr̃ cogita-
sti ĩ corde tuo edificare domũ noĩ meo
bñ fecisti h̃ ip̃m mẽte tractãs. Uerũtñ
tu nõ edificab̃ mihi domũ: s̃z filiꝰ tuꝰ q̇
egredie̾t de renibꝰ tuis ip̃e edificabit
domũ noĩ meo. Cõfirmauit dñs s̃mo-
nẽ suũ quẽ locutꝰ ẽ: stetitq̃ ꝓ dđ p̃re
meo ⁊ sedi suꝑ thronũ isrł sic locutꝰ ẽ

dñis:⁊ edificaui domū noī dñi dei iſrł:
⁊ ↄſtitui ibi locū arce ī q̄ fed⁹ dñi ē qđ
Oro Salo- ꝑcuſſit cū prib⁹ nr̄is qñ egreſſi ſūt de
monis in t̄ra egypti. Stetit āt ſalomō añ altare
dedicatione dñi ī cōſpectu eccł̄ie iſrł ⁊ expādit ma
templi C n⁹ ſuas ī celū:⁊ ait:Dñe de⁹ iſrł ñ ē ſi-
milis tui de⁹ ī celo deſuꝑ ⁊ ſuꝑ t̄rā de
orſū: q̇ cuſtodis pactū ⁊ miſericordiā
ſuis tuis q̇ ābulāt corā te ī toto corde
ſuo:q̇ cuſtodiſti ſuo tuo dđ pr̄i meo q̄
locut⁹ es ei. Ore locut⁹ es:⁊ manib⁹ ꝑ
feciſti:vt hec dies ꝓbat. Nunc igiť do
mine de⁹ iſrł ↄſua famulo tuo dđ pr̄i
meo q̄ locut⁹es ei dicēs: Nō auferet đ
te vir corā me q̇ ſedeat ſuꝑ thronū iſrł
ita tñ ſi cuſtodierit filij tui viā ſuā vt
ābulēt corā me:ſic̄ tu ambulaſti iↄſpe
ctu meo. Et nūc dñe de⁹ iſrł firmēť v̄-
ba tua q̄ locut⁹es ſuo tuo dđ pr̄i meo
Ergo ne putādū ē qđ v̄e de⁹ hitet ſuꝑ
t̄rā?Si ei celū ⁊ celi celoꝝ te cape nō
pñt:quātomag̃ dom⁹ hec quā edifica-
ui?Sꝫ reſpice ad oꝛonē ſui tui:⁊ ad ꝓ
ceſ ei⁹ dñe dñe me⁹. Audi hymnū ⁊ oꝛo
nē quā ſu⁹ tu⁹ orat corā te hodie: vt
ſint ocłi tui apti ſuꝑ domū hāc nocte
Deu.12.b ac die:ſuꝑ domū đ q̄ dixiſti:‖erit nomē
meū ibi: vt exaudias oꝛonē quā orat
ad te ſu⁹ tu⁹ in loco iſto:vt exaudias
dep̄catione ſui tui ⁊ ꝑpłi tui iſrł qđcū
qꝫ orauerit ī loco iſto ⁊ exaudies ī lo-
D co hitacłi tui ī celo:⁊ cū audier̃ ꝓpiti
2.Pa.6.d us er̃.‖Si peccauerit hō ł ꝓximū ſuū
⁊ habuerit aliqđ iuramentū q̄ teneať
aſtrict⁹: ⁊ venerit ꝓpť iuramētū corā al
tari tuo ī domū tuā: tu exaudies ī celo
⁊ facies ⁊ iudicab̄ ſuos tuos ↄdēnās
īpiū:⁊ reddēs viā ſuā ſuꝑ caput ei⁹:iu
ſtificāſqꝫ iuſtū ⁊ retribuēs ei ſm iuſti-
ciā ſuā. Si fugerit ppłs tu⁹ iſrł inimi
cos ſuos:q2 peccatur⁹ ē tibi:⁊ agētes
pniāꝫ ⁊ ↄfitētes noī tuo:venerit ⁊ ado
rauerit ⁊ dep̄cati te fuerit ī domo hac:
exaudi in celo:⁊ dimitte pctm̄ ꝑpłi tui
iſrł:⁊ reduces eos ī t̄rā quā dediſti pr̄i
b⁹ eoꝝ. Si clauſū fuerit celū ⁊ ñ plue-
rit ꝓpť pctā eoꝝ:⁊ orātes ī loco iſto pe
nitētiā egerit noī tuo:⁊ a pctīs ſuiſ cō
ūſi fuerit ꝓpť afflictionē ſuā: exaudi
eos ī celo:⁊ dimitte pctā ſuoꝝ tuoꝝ ⁊
ꝑpłi tui iſrł:⁊ oñde eis viā bonā ꝑ quā
ābulēt:⁊ da pluuiā ſuꝑ t̄rā quā dedi-
ſti ꝑpło tuo ī poſſeſſionē. Fames ſi ob-
orta fuerit ī t̄ra:aut peſtilētia:aut cor
ruptꝰ aer:aut erugo:aut locuſta vł ru
bigo:⁊ afflixerit eū inimic⁹ ei⁹ portas
obſidēs:oīs plaga: vniūſa īfirmitas:
cūcta deuotatio ⁊ ip̄catio q̄ acciderit
oī hoī de ꝑpło tuo iſrł:ſi q̇s ↄgnouerit
plagā cordis ſui:⁊ expāderit man⁹ ſu-
as ī domo hac:tu exaudies ī celo ī loco
hitatiōis tue.⁊ reꝓpitiaber̃ ⁊ facies vt
des vnicuiqꝫ ſm oēs vias ſuas ſic̄ vi
der̃ cor ei⁹:q2 tu noſti ſol⁹ cor oīm fili
oꝝ hoīm. vt timeāt te cūct̃ dieb⁹ q̇b⁹
viuūt ſuꝑ faciē t̄re quā dediſti pr̄ib⁹
nr̄is. Inſuꝑ ⁊ alienigena q̇ ñ ē đ ꝑpło E
tuo iſrł cū venerit đ t̄ra lōginq̄ ꝓpť no
mē tuū:audieť ei nomē tuū magnū ⁊
man⁹ tua fort̃ ⁊ brachiū tuū extentū
vbicūqꝫ:cū venerit ḡ ⁊ orauerit ī h̄ lo
co tu exaudies ī celo ī firmamēto hita-
cłi tui:⁊ facies oīa ꝓ q̇b⁹ īuocauerit te
alienigena vt diſcāt vniūſi ꝑpłi t̄rarū
nomē tuū timere.ſic̄ ꝑpłs tu⁹ iſrł:⁊ ꝓ
bēt q2 nomē tuū īuocatū ē ſuꝑ domū
hāc quā edificaui. Si egreſſus fuit po
pul⁹ tu⁹ ad bellū ↄ īimicos ſuos ꝑ viā
q̊cūqꝫ miſer̃ eos:orabūt te ↄ viā ciui-
tat̃ quā elegiſti:⁊ ↄ domū quā edifica
ui noī tuo:⁊ exaudies ī celo oꝛones eo
rū et p̄ces eoꝝ et facies iudiciū eoꝝ. 2.Pa.6
Q2 ſi peccauerit tibi(ñ ē ei hō q̇ ñ pec Eccs.8
cet)⁊ irat⁹ tradider̃ eos īimic̃ ſuis:⁊ 1.Joh.1
captiui ducti fuerit ī t̄rā īimicoꝝ lōge
vel ꝓpe ⁊ egerit pniāꝫ ī corde ſuo ī lo-
co captiuitat̃:⁊ ↄūſi dep̄cati te fuerit
ī captiuitate ſua dicētes: Peccauim⁹: Dañ.3.
iniq̄ egim⁹:īpie geſſim⁹: ⁊ reūſi fuerit
ad te ī vniūſo corde ſuo:⁊ tota aīa ſua
ī t̄ra īimicoꝝ ſuoꝝ ad quā captiui du
cti fuerit: ⁊ orauerit te ↄ viā terre ſue
quā dediſti pr̄ib⁹ eoꝝ ⁊ ciuitat̃ quā ele
giſti ⁊ tēpli qđ edificaui noī tuo exau
dies ī celo ī firmamēto ſolij tui oꝛones
eoꝝ ⁊ p̄ces eoꝝ ⁊ facies iudiciū eoꝝ:⁊
ꝓpitiaber̃ ꝑpło tuo q̇ peccauit tibi: et
oīb⁹ iniq̇tatib⁹ eoꝝ q̇b⁹ p̄uaricati ſūt
ī te:⁊ dab̄ miſcđiāꝫ corā eis q̇ eos ca-
ptiuos habuerit vt miſereāť eiſ. Ppłs F
ei tu⁹ ē ⁊ hereditas tua q̊s eduxiſti de
t̄ra egypti de medio fornac̃ ferree vt
ſint oculi tui apti ad dep̄cationē ſui
tui.⁊ ꝑpłi tui iſrł:⁊ exaudies eos ī vni
ūſis ꝓ q̇b⁹ īuocauerit te. Tu ei ſepa-
ſti eos tibi ī hereditatē de vniūſis po
puł t̄re:ſic̄ locut⁹es ꝑ moyſen ſuū tuū
qñ eduxiſti pr̄es nr̄os đ egypto dñe de⁹

Factũ ẽ ãt cũ cõplesset salomõ orãs dñz
oẽs orõnẽ ꝛ depcationẽ hãc: surrexit
ð ꝯspectu altarꝭ dñi. Utrũqꝫ ei genu i
trã fixerat: ꝛ manꝰ expãderat ad celũ.
Stetit ergo ꝛ bñdixit oĩ ecclie isrl̃ voce
magna dicẽs. Bñdictꝰ dñs deꝰ q̃ dedit
reqẽ pplo suo isrl̃ iuxtᷓ oĩa q̃ locutꝰ ẽ.
Nõ cecidit ne vnꝰ qdẽ ſmo ex oibꝰ bo
nis q̃ locutꝰ ẽ p moysen ſuũ suũ. Sit
dñs deꝰ nr̃ nobiscũ: sic fuit cũ prĩbus
nr̃is ñ dereliquẽs nos neqꝫ pĩjciẽs: sꝫ
iclinet corda nr̃a ad se vt ãbulemꝰ in
vniũsis viĩs eiꝰ ꝛ custodiamꝰ mãdata
eiꝰ ꝛ cerimonias ꝛ iudicia q̃cũqꝫ mã-
dauit prĩbꝰ nostris: ꝛ sint ſmões mei
isti q̃bꝰ depcatꝰ sũ corã dño appropin-
quãtes dño deo vr̃o die ac nocte: vt fa
ciat iudiciũ ſuo suo ꝛ pplo suo isrl̃ p
singulos dies vt sciãt oẽs ppli t̃re qr
F dñs ipe ẽ deꝰ: ꝛ ñ ẽ vltra absqꝫ eo. Sit
q̃z cor nr̃m pfectũ cũ dño deo nr̃o vt
ãbulemꝰ i decretꝭ eiꝰ: ꝛ custodiamꝰ mã
data eiꝰ: sic ꝛ hodie. Igit̃ rex ꝛ oĩs isrl̃
cũ eo imolabãt victias corã dño. Ma-
ctauitqꝫ salomõ hostias pacificas q̃s
imolauit dño: boũ viginti duo milia ꝛ
ouiũ cẽtũ viginti milia. Et dedicauerũt
tẽplũ dñi rex ꝛ filij isrl̃. In die illa scti
ficauit rex mediũ atriĩ qð erat añ do-
mũ dñi. Fec̃ q̃ppe holocaustũ ibi ꝛ sa-
crificiũ ꝛ adipẽ pacificoꝝ: qm̃ altare
ereũ qð erat corã corã dño minꝰ erat
ꝛ cape ñ poterat holocaustũ ꝛ sacrificiũ ꝛ
adipẽ pacificoꝝ. Fec̃ ergo salomõ i tpe il-
lo festiuitatẽ celebrẽ: ꝛ oĩs isrl̃ cũ eo:
mltitudo magna ab itroitu emath vs-
qꝫ ad riuũ egypti corã dño deo nr̃o se-
ptẽ diebꝰ ꝛ septẽ diebꝰ. i. q̃ttuordecĩ di
ebꝰ: ꝛ i die octauo dimisit pplos. Qui
bñdicẽtes regi pfecti sũt i tabnacl̃a sua
letãtes ꝛ alacri corde sup oibꝰ bonis q̃
fecerat dñs dð ſuo suo ꝛ isrl̃ pplo suo.

A Actũ ẽ ãt cũ pfecisset salo IX
Pa.7.c f mõ edificiũ domꝰ dñi ꝛ edificiũ
regꝭ ꝛ oẽ qð optauerat ꝛ volu
erat facere: appuit ei dñs scðo sic appa
ruerat ei i gabaõ. Dixitqꝫ dñs ad eũ.
Exaudiui orõnẽ tuã ꝛ depcatõez tuã
quã depcatꝰ es corã me: Sctificaui do
mũ hãc quã edificasti vt ponerẽ nomẽ
meũ ibi i sẽpit̃nũ: ꝛ erũt ocl̃i mei ꝛ cor
meũ ibi cũctꝭ diebꝰ. Tu q̃z si ãbulaue-
rꝭ corã me sic ãbulauit pr̃ tuꝰ i simpli-
citate cordis ꝛ i eq̃tate: ꝛ fecerꝭ oĩa q̃
pcepi tibi ꝛ iudicia mea ꝛ legitĩa mea
seruaueris ponã thronũ regni tui sup
isrl̃ in sempiternũ sicut locutus sum 2.Reg.7.b
dauid patri tuo dicẽs: nõ auferet̃ vir
de genere tuo ð solio isrl̃. Si aũt auer
siõe auĩsi fueritꝭ vos ꝛ filij vr̃i ñ sequẽ-
tes me nec custodiẽtes mãdata mea ꝛ
cerimonias q̃s pposui vob: sꝫ abieritꝭ
ꝛ colueritꝭ deos alienos ꝛ adoraueritꝭ
eos: auferã isrl̃ de supficie t̃re quã de- 4.Reg.25.c
di eis: ꝛ tẽplũ qð sctificaui noĩ meo p
ĩjciã a ꝯspectu meo: eritqꝫ isrl̃ i puñbiũ
ꝛ i fabulã cũctꝭ pplis: ꝛ domꝰ hec erit i
exẽplũ. Oĩs q̃ trãsierit p eã: stupebit et
sibilabit ꝛ dicet. Quare fec̃ dñs sic t̃re Deu.29.c
huic ꝛ domui huic? Et rñdebũt. Quia Hiere.22.c
dereliq̃rũt dñm deũ suũ q̃ eduxit prẽs
eoꝝ de t̃ra egypti ꝛ secuti sũt deos alie-
nos ꝛ coluerũt eos: ꝛ adorauerũt eos: id-
circo induxit dñs sup eos oẽ malũ h̃.
Expletꝭ ãt ãnis viginti postq̃ edificaue 2.Pa.8.a
rat salomõ duas domos. i. domũ dñi ꝛ
domũ regꝭ: hirã rege tyri pbẽte salo-
moni ligna cedrina ꝛ abiegna ꝛ auꝝ iu
xta oẽ qð opꝰ habuerat: tũc dedit salo
mõ hirã viginti oppida i t̃ra galilee. Et C
egressus ẽ hirã de tyro vt videret oppi
da q̃ dederat ei salomõ ꝛ ñ placuerũt ei
Et ait. Heccine sũt ciuitates q̃s dedisti mi
hi frat̃? Et appellauit eas t̃rã chabul
vsqꝫ i diẽ hãc. Misit ergo hirã ad regẽ sa
lomonẽ cẽtũ viginti talẽta auri: Hec ẽ
sũma expẽsaꝝ quã obtulit salomõ rex
ad edificãdũ domũ dñi ꝛ domũ suã et
mello ꝛ muꝝ hierl̃m ꝛ heser ꝛ magge-
do ꝛ gazer. Pharao rex egypti ascẽdit
ꝛ cepit gazer: succẽditqꝫ eã igni: ꝛ cha
naneũ q̃ hitabat i ciuitate iterfec̃ ꝛ de
dit eã i dotẽ filie sue vxori salomõis.
Edificauit ergo salomõ gazer ꝛ bethorõ i
feriorẽ ꝛ baalath ꝛ palmirã i t̃ra soli-
tudis: ꝛ oẽs vicos q̃ ad se ptinebãt et
erãt absqꝫ muro: muniuit ꝛ ciuitates cur
ruũ ꝛ ciuitates eq̃tũ ꝛ qðcũqꝫ ei placuit
vt edificaret i hierl̃m ꝛ i libano ꝛ i oĩ t̃
ra ptãtꝭ sue. Uniũsũ ppl̃m q̃ remãserat
de ãmorreis ꝛ de etheis ꝛ pherezeis et
eueis ꝛ hiebuseis: q̃ ñ sũt ð filijs isrl̃: ho
rũ filios q̃ remãserãt i t̃ra q̃s. s. ñ potu
erãt filij isrl̃ extẽminare: fec̃ salomõ tri-
butarios vsqꝫ i diẽ hãc. De filijs ãt isrl̃
ñ ꝯstituit salomõ ſuire quẽq̃: sꝫ erãt D
viri bellatores ꝛ mĩstri eiꝰ ꝛ pncipes
ꝛ duces ꝛ pfecti currũ ꝛ eq̃tũ. Erãt aũt

P̄ncipes sup̱ oīa op̱a salomōis p̄positi
q̄ngenti q̄nq̄ginta q̄ hēbant subiectū
pp̄lm ꝛ statut⁊ opib⁹ ip̱abāt. Filia āt
pharaonis ascēdit de ciuitate dd̄ ī do
mū suā quā edificauerat ei salomon.
Tūc edificauit mello. Offerebat q̄ꝫ sa
lomō trib⁹ vicib⁹ p̱ ānos singulos ho
locausta ꝛ pacificas victimas sup̱ al-
tare qđ edificauerat dn̄o et adolebat
thymiama corā dn̄o. Perfectūq̄ꝫ ē tē-
plū. Classem q̄ꝫ fecit rex salomō ī asion
gaber q̄ ē iux̄ haylā ī littore mar⁊ ru-
bri ī t̄ra idumee. Misitq̄ꝫ hirā ī classe
illa s̄uos suos viros nauticos ꝛ gna-
ros mar⁊ cū seruis salomōis: q̄ cū ve-
nissēt ī ophir sūptū ide aurū q̄dringē
toꝝ vigīti talētoꝝ detulerūt ad regē sa
A — X — Sed ꝛ regina saba (lomonē.
f — audita fama salomonis: ī noīe
2. Pa. 9. a — dn̄i venit tēptare eū ī enigma-
Math. 12. d — tib⁹. Et igressa hierl̄m multo cū comi
Luce. 11. d — tatu ꝛ diuitijs: camel̄ portantib⁹ aro-
mata ꝛ aurū īfinitū nimis ꝛ gēmas p̄-
ciosas: venit ad regē salomonē: ꝛ lo-
cuta ē ei vniūsa q̄ hēbat in corde suo.
Et docuit eā salomō oīa v̄ba q̄ p̄po-
suit. Nō fuit s̄mo q̄ regē posset latere
ꝛ nō r̄nderet ei: Vidēs āt regina saba
oēm sapiam salomōis: ꝛ domū quā edi
ficauerat ꝛ cibos mēse ei⁹: ꝛ habitacu
la s̄uorū ꝛ ordies ministrātiū: vestesq̄ꝫ
eoꝝ ꝛ pincernas ꝛ holocausta q̄ offere
bat ī domo dn̄i: n̄ hēbat vltra spiritū:
Dixitq̄ꝫ ad regē. Ver⁹ ē s̄mo quē au-
diui ī t̄ra mea sup̱ s̄monib⁹ tuis ꝛ su-
p̱ sapia tua: ꝛ n̄ credebā narrātib⁹ mi
hi: donec ip̄a veni ꝛ vidi ocul̄ meis: et
p̄baui q̄ media p̱s mihi nūciata nō
B fuerit. Maior ē sapia ꝛ op̱a tua q̄ꝫ ru-
mor quē audiui. Beati viri tui ꝛ bea-
ti s̄ui tui hi q̄ stāt corā te semp̱ ꝛ audi
unt sapiam tuā. Sit dn̄s de⁹ tu⁹ b̄ndi
ct⁹ cui cōplacuisti ꝛ posuit te sup̱ thro
nū isrl̄ eo q̄ dilexerit dn̄s isrl̄ ī sempit̄
nū: ꝛ cōstituit te regē vt faceres iudi-
ciū ꝛ iusticiā. Dedit ḡ regi cētū vigīti
talēta auri: ꝛ aromata mlt̄a nimis et
gēmas p̄ciosas. Nō sunt allata vltra
aromata tā mlt̄a q̄ꝫ ea q̄ dedit regina
saba regi salomoni. Sꝫ ꝛ classis hirā q̄
portabat aurū de ophir: attulit ex op-
hir ligna tina mlt̄a nimis ꝛ gēmas p̄
ciosas. Fecitq̄ꝫ rex d̄ lignis tinis fulcra
dom⁹ dn̄i ꝛ dom⁹ regie ꝛ cytharas ly-
rasq̄ꝫ cātorib⁹. Nō sūt allata huiusce-
modi ligna tina neq̄ꝫ visa vsq̄ꝫ ī p̄n-
tē diē. Rex āt salomō dedit regie saba C
oīa q̄ voluit ꝛ petiuit ab eo: exceptis
his q̄ vltro obtulerat ei mūere regio.
Que reūsa ē ꝛ abijt ī t̄rā suā ꝛ cū s̄uis
suis. Erat āt pōdus auri qđ offerebat̄
salomoni p̱ ānos singl̄os sexcētoꝝ sex
agintasex talētoꝝ auri: excepto eo q̄
offerebāt viri q̄ sup̱ vectigalia erāt et
negotiatores: vniuersiq̄ꝫ scuta vendē-
tes: ꝛ oēs reges arabie: ducesq̄ꝫ terre.
Fecit q̄ꝫ rex salomō ducēta scuta d̄ au
ro purissimo: Sexcētos auri siclos de-
dit ī laminas scuti vni⁹ ꝛ trecētas pel
tas ex auro p̄bato. Trecenteq̄ꝫ mine
auri vnā peltā vestiebāt. Posuitq̄ꝫ eas
rex ī domo salt⁹ libani. Fecit ēt rex sa-
lomō thronū d̄ ebore gradē: ꝛ vestiuit
eū auro fuluo nimis q̄ hēbat sex gra-
dus. Et sūmitas throni rotūda erat ī
p̱te posteriori: ꝛ due man⁹ hinc atq̄ꝫ ī
dc tenentes sedile: Et duo leones sta-
bāt iux̄ man⁹ singl̄as: ꝛ duodecim le-
unculi stātes sup̱ sex gradus hinc atq̄ꝫ
inde. Nō ē factū tale op⁹ ī vniuersis re
gnis. Sed ꝛ oia vasa de q̄b⁹ potabat D
rex salomō erāt aurea: ꝛ vniuersa sup-
pellex dom⁹ salt⁹ libani de auro puris
simo. Nō erat argētū nec alicui⁹ p̄ciū
putabat̄ ī dieb⁹ salomōis: q̄ classis re
gis p̱ mare cū classe hirā semel p̱ tres
ānos ibat ī tharsis: deferēs inde aurū
ꝛ argētū ꝛ dētes elephātoꝝ ꝛ simias ꝛ
pauos. Magnificat⁹ ē ḡ rex salamō su 2. Pa
p̱ oēs reges t̄re diuitijs ꝛ sapia ꝛ vniū
sa t̄ra desiderabat vultū salomonis vt
audiret sapiam ei⁹ quā dederat de⁹ in
corde ei⁹: ꝛ singuli deferebāt ei mūera
vasa argentea ꝛ aurea: vestes ꝛ arma
bellica: aromata q̄ꝫ ꝛ eq̄s ꝛ mulos per
ānos singl̄os. Cōgregauitq̄ꝫ salomon
curr⁹ ꝛ eq̄tes: ꝛ facti sūt ei mille q̄dri-
genti curr⁹: ꝛ duodeci milia eq̄tū ꝛ dis
posuit eos p̱ ciuitates munitas: ꝛ cū
rege ī hierl̄m. Fecitq̄ꝫ vt tāta eēt abū-
dātia argēti ī hierl̄m quāta ꝛ lapidū
ꝛ cedroꝝ p̄buit multitudinē q̄si syco-
moros q̄ nascūt̄ ī cāpestrib⁹. Et edu-
cebāt̄ eq̄ salomoni d̄ egypto ꝛ d̄ choa.
Negotiatores eī reg⁊ emebāt d̄ choa ꝛ
statuto p̄cio p̱ducebāt. Egrediebat̄ āt
q̄driga ex egypto sexcēt⁊ siclis argēti ꝛ
eq̄ cētū q̄nq̄gita. Atq̄ꝫ ī hūc modū cū

cti reges etheoꝝ ⁊ syrie eq̄s venūdabāt
A Ex āt salomō adamauit mu XI
.17.d r lieres alienigenas mltas: filiā q̄z
.47.c pharaōis ⁊ moabitidas ⁊ āmo-
nitidas: idumeas ⁊ sidonias ⁊ cetheas
de gētib⁹ sup q̄b⁹ dixit dn̄s filijs isrł.
Nō igrediemini ad eas: neq̧ de illł in-
.34.b grediēt ad vr̄as. Certissime ei̅ auertēt
corda vr̄a vt seq̄mini deos earuz. His
itaq̧ copulat⁹ ē salomō ardentissimo
ti.6.c amore. Fueruntq̧ ei vxores q̄si regine
septingēte: ⁊ cōcubine trecēte. Et auer
terūt mlieres cor ei⁹. Cūq̧ iā eēt senex
deprauatū ē cor ei⁹ p mlieres vt seq̄re
tur deos alienos: nec erat cor ei⁹ pfe-
ctū cū dn̄o deo suo sic̄ cor dd̄ pr̄is ei⁹:
sz colebat salomō astherthē deā sido-
nioꝝ et chamos deū moabitaꝝ ⁊ mo-
B loch idolū āmonitaꝝ. Fecitq̧ salomō
qd̄ n̄ placuerat corā dn̄o: ⁊ n̄ adipleuit
vt seq̄ret dn̄m sic̄ dd̄ pr̄ ei⁹. Tūc edifi-
cauit salomō phanū chamos idolo mo
ab i mōte q̄ ē ꝯ hierl̄m: ⁊ moloch ido-
lo filioꝝ āmō. Atq̧ i hūc modū fecit
vniūsis vxorib⁹ suis alienigēis q̄ ado
lebāt thura ⁊ imolabāt dijs suis. Igit
irat⁹ ē dn̄s salomoni ꝙ auūsa eēt mēs
ei⁹ a dn̄o deo isrł q̄ apparuerat ei scd̄o
⁊ p̄cepat de v̄bo h̄ ne seq̄ret deos ali-
enos: ⁊ n̄ custodiuit q̄ mādauit ei dn̄s.
Dixit itaq̧ dn̄s salomoni. Quia habu
isti h̄ apud te ⁊ n̄ custodisti pactū meū
⁊ p̄cepta mea q̄ mādaui tibi: dirūpens
scindā regnū tuū ⁊ dabo illū s̄uo tuo:
verūtn̄ i dieb⁹ tuis nō faciā ꝓpter dd̄
C p̄rem tuū. De manu filij tui scindā il-
lud: nec totū regnū auferā sz tribū vnā
dabo filio tuo ꝓpt dd̄ seruū meū ⁊ hie
rusalē quā elegi. Suscitauit āt dn̄s ad
uersariū salomoni adad idumeū de se
mine regio q̄ erat i edom. Cū ei eēt dd̄
Reg.8.d i idumea ⁊ ascēdisset ioab p̄nceps mi-
litie ad sepeliendū eos q̄ fuerāt iterfe-
cti: ⁊ occidisset oē masculinū i idumea
sex em̄ mēsib⁹ ibi morat⁹ ē ioab ⁊ ois
isrł donec iterimeret oē masculinū in
idumea fugit adad ip̄e ⁊ viri idumei
de s̄uis pr̄is ei⁹ cū eo vt igrederet egy
ptū. Erat āt adad puer puulus. Cūq̧
surrexissēt de madiā: venerūt in pharā.
Tuleruntq̧ secū viros de pharā: ⁊ itro
ierūt egyptū ad pharaonē regē egypti
Qui dedit ei domū: ⁊ cibos ꝯstituit: ⁊
D t̄rā delegauit. Et iuenit adad grām co
rā pharaōe valde: intm̄ vt daret ei vx
orē sororē vxoris sue germanā tafnes
regine. Genuitq̧ ei soror tafnes gene-
bath filiū: ⁊ nutriuit eū tafnes i domo
pharaōis. Eratq̧ genebath hitās apd̄
pharaonē cū filijs ei⁹. Cumq̧ audisset
adad i egypto dormisse dauid cū pr̄ib⁹
suis: ⁊ mortuū eē ioab p̄ncipē militie
dixit pharaoni. Dimitte me vt vadā
i t̄rā meā. Dixitq̧ ei pharao. Qua em̄
re apud me idiges vt q̄ras ire ad t̄rā
tuā? At ille r̄ndit. Nlla. Sz obsecro te
vt dimittas me. Suscitauit q̄z ei de⁹ ad
ūsariū razō filiū eliadā q̄ fugerat ada
dezer regē saba dn̄m suū: ⁊ cōgregauit E
ꝯ eū viros ⁊ fact⁹ ē p̄nceps latronū cū
interficeret eos dd̄: abieruntq̧ damascū
⁊ hitauerūt ibi: ⁊ ꝯstituerūt eū regē i da
masco: Eratq̧ adūsari⁹ isrł cūctis die
b⁹ salomōis. Et h̄ ē malū adad ⁊ odiū
ꝯ isrł: regnauitq̧ i syria. Hieroboā q̄z
fili⁹ nabath eufrate⁹ de sareda s̄uus sa
lomōis cui⁹ mr̄ erat noie Serua: mu-
lier vidua: leuauit manū ꝯ regem. Et
hec ē cā rebelliōis adūsus eū: q2 salo-
mon edificauit mello: ⁊ coeq̄uit vora
ginē ciuitatis dd̄ pr̄is sui. Erat āt hie-
roboā vir fortis ⁊ potēs. Uidēsq̧ salo
mō adolescētē bone indolł ⁊ idustriuz
cōstituerat eū p̄fectū sup tributa vni-
uerse dom⁹ ioseph. Factū ē igit i tp̄e il
lo vt hieroboā egrederet de hierl̄m: et
iueniret eū ahias sylonites ꝓph̄a i via
opt⁹ pallio nouo. Erāt aūt duo tm̄ in
agro. Apph̄ēdēsq̧ ahias palliū suum F
nouū q̄ coopt⁹ erat scidit i duodecim
ptes ⁊ ait ad hieroboā. Tolle tibi de-
cē scissuras. Hec em̄ dicit dn̄s de⁹ isrł.
Ego scindā regnū de manu salomōis
⁊ dabo tibi decē trib⁹. Porro vna tri-
b⁹ remanebit ei ꝓpt s̄uū meū dd̄: ⁊ hie
rusalē ciuitatē quā elegi ex oib⁹ tribu
b⁹ isrł eo ꝙ dereliq̄rit me ⁊ adoraue-
rit astherte deā sidoniorū ⁊ chamos
deū moab: ⁊ moloch deū filioꝝ āmō:
⁊ nō ambulauerit i vijs meis vt face-
ret iusticiā corā me ⁊ p̄cepta mea ⁊ iu
dicia sic̄ dd̄ pr̄ ei⁹. Nec auferā oē re
gnū de manu ei⁹: sz ducē ponā eū cū-
ctis dieb⁹ vite sue ꝓpter dd̄ s̄uū meū
quē elegi: q̄ custodiuit mādata mea ⁊
p̄cepta mea. Auferā āt regnū d̄ manu
filij ei⁹ ⁊ dabo tibi decē trib⁹: Filio āt
ei⁹ dabo tribū vnā vt remaneat lucer-

na dñ pr̃o meo cũctꝭ dieb⁹ corã me in
hierl̃m ciuitate quã elegi vt eẽt nomẽ
meũ ibi: te ãt assumã ⁊ regnab̃ sup oĩa
q̃ desiderat aĩa tua: eri sq̃ rex sup isrl̃.
G Si igit̃ audierꝭ oĩa q̃ p̃cepo tibi ⁊ am
bulauerꝭ ĩ viĩs meis: ⁊ fecerꝭ qđ rectũ ẽ
corã me custodiẽs mãdata mea ⁊ p̃ce-
pta mea: sic fec̃ dđ pr̃ meˀ: ero tecũ: ⁊
edificabo tibi domũ fidelẽ quõ edifi-
caui dđ domũ: ⁊ tradã tibi isrl̃: ⁊ affli-
gã semẽ dd sup h̃: Verũtñ ñ cũctꝭ die-
b⁹. Voluit g̃ salomõ ĩtficere hieroboã
Qui surrexit ⁊ aufugit ĩ egyptũ ad se-
sac regẽ egypti: ⁊ fuit ĩ egypto vsq̃ ad
2.Pa.9.g morte salomõis. ‖ Reliquũ v̾boꝝ salo
mõis ⁊ oĩa q̃ fec̃ ⁊ sapiã ei⁹: ecce vniũ-
sa sc̃pta sũt ĩ libro v̾boꝝ solomõis. Di
es ãt q̃s regnauit salomõ ĩ hierl̃m sup
oẽz isrl̃: q̃dragita ãni sũt. Dormiuitq̃
salomõ cũ p̃rib⁹ suis: ⁊ sepult⁹ ẽ ĩ ciui
tate dđ p̃ris sui: regnauitq̃ roboã fili⁹
A Enit ãt roboã ĩ (ei⁹ p eo. XII
2.Pa.10.a v sichẽ. Illuc eĩ ꝯgregat⁹ erat oĩs
pp̃ls isrl̃ ad cõstituẽdũ eũ regẽ.
At vero hieroboã fili⁹ nabath cũ ad
huc esset ĩ egypto pfugus a facie salo-
mõis regꝭ: audita morte ei⁹ reũsus est
đ egypto. Miserũtq̃ ⁊ vocauerũt eũ. Ve
nit g̃ hieroboã ⁊ oĩs m̃ltitudo isrl̃ ⁊ lo
cuti sũt ad roboã dicẽtes. Pr̃ tu⁹ du-
rissimũ iugũ imposuit nob̃: Tu itaq̃
nũc iminue paululũ đ ĩpio p̃ris tui du
rissimo ⁊ de iugo grauissimo qđ ĩposu
B it nob̃ ⁊ s̃uiem⁹ tibi. Qui ait eis. Ite
vsq̃ ad t̃ciũ diẽ ⁊ reũtimini ad me. Cũ
q̃ abissꝫ pp̃ls: iniũt ꝯsiliũ rex roboã cũ
senioꝛib⁹: q̃ assistebãt corã salomõe p̃re
ei⁹ cũ ad huc viueret: ⁊ ait. Qđ datꝭ mi
hi ꝯsiliũ vt r̃ndeã pp̃lo: Qui dixerũt ei.
Si hodie obedierꝭ pp̃lo huic ⁊ s̃uierꝭ ⁊
petiõi eoꝝ cesserꝭ locut⁹q̃ fuerꝭ ad eos
v̾ba lenia: erũt tibi s̃ui cũctis dieb⁹:
Qui dereliq̃t ꝯsiliũ senũ qđ dederãt ei
⁊ adhibuit adolescẽtes q̃ nutriti fue-
rãt cũ eo ⁊ assistebãt illi dixitq̃ ad eos.
Qđ mihi datꝭ ꝯsiliũ vt r̃ndeã pp̃lo hu
ic q̃ dixerũt mihi: leui⁹ fac iugũ qđ ĩpo-
suit p̃r tu⁹ sup nos? Et dixerũt ei iuue
nes q̃ nutriti fuerãt cũ eo: sic loq̃re po
C pulo huic q̃ locuti sũt ad te dicẽtes. Pr̃
2.Pa.10.c tu⁹ aggrauauit iugum nr̃m: tu releua
nos. Sic loq̃rꝭ ad eos. Minim⁹ digit⁹
me⁹ grossioꝛ ẽ dorso p̃ris mei: ⁊ nũc p̃r
me⁹ posuit sup vos iugũ graue: ego ãt
addã sup iugũ vr̃m. Pater me⁹ cecidit
vos flagell̃: ego ãt cedã vos scorpioni
b⁹. Venit g̃ hieroboã ⁊ oĩs pp̃ls ad ro
boã die t̃cia sic locut⁹ fuerat rex dicẽs
reũtimini ad me die t̃cia. R̃nditq̃ rex
pp̃lo dura. derelicto ꝯsilio senioꝝ qđ ei
dederãt: ⁊ locut⁹ ẽ eis s̃m ꝯsiliũ iuue-
nũ dicens. Pr̃ me⁹ agrauit iugũ vr̃m D
ego ãt addã iugo vr̃o. Pr̃ me⁹ cecidit
vos flagell̃: ego ãt cedã vos scorpiõib⁹
Et ñ acq̃euit rex pp̃lo: q̃m auˢãt⁹ fue-
rat eũ dñs vt suscitaret v̾bũ suũ qđ lo
cut⁹ fuerat ĩ manu ahie sylonite ad hie
roboã filiũ nabath. Vidẽs itaq̃ pp̃ls
q̃ noluisset eos audire rex: R̃ndit ei di
cẽs. Que nob̃ ps ĩ dđ vel q̃ hereditas ĩ
filio isai? Vade in tabnacula tua isrl̃.
Nũc vide domũ tuã dđ. Et abiit isrl̃ ĩ 2.Pa
tabnacula sua. Sup filios ãt isrl̃ q̃cũ-
q̃ hitabãt ĩ ciuitatib⁹ iuda regnauit ro-
boã. Misit g̃ rex roboam adurã q̃ erat
sup tributa: et lapidauit eũ oĩs isrl̃ et E
mortu⁹ ẽ. Porro rex roboã festin⁹ as-
cẽdit currũ: ⁊ fugit ĩ hierlꝫ. Recessitq̃
isrl̃ a domo dđ vsq̃ ĩ p̃ntẽ diẽ. Factũ
ẽ ãt cũ audissꝫ oĩs isrl̃ q̃ reũsus eẽt hi
eroboã: miserũt ⁊ vocauerũt eũ ꝯgregato
cetu: ⁊ ꝯstituerũt eũ regẽ sup oẽm isrl̃: Tobi
nec secut⁹ ẽ q̃spiã domũ dđ p̃t tribũ iu 2.Pa
da solã. Venit ãt roboã hierl̃m ⁊ ꝯgre Eccl.
gauit vniũsã domũ iuda ⁊ tribũ beni-
amin cẽtũ octogita milia electoꝝ viro
rũ ⁊ bellatoꝝ vt pugnarẽt ꝯ domũ isrl̃
⁊ reducerẽt regnũ roboã filio salomo-
nis. Fact⁹ ẽ ãt s̃mo dñi ad semeiã viꝝ F
dei dicẽs. Loq̃re ad roboã filiũ salomo
nis regẽ iuda ⁊ ad oẽm domũ iuda et
beniami ⁊ reliq̃s ⁊ de pp̃lo dicẽs. Hec
dicit dñs. Nõ ascẽderꝭ neq̃ bellabitꝭ
ꝯ frẽs vr̃os filios isrl̃. Reũtat̃ vir ĩ do
mũ suã. A me eĩ factũ ẽ v̾bũ h̃. Audie
rũt s̃monẽ dñi ⁊ reũsi sũt đ itinere sic
eis p̃cepat dñs. Edificauit ãt hierobo
am sichẽ ĩ mõte effraim: ⁊ hitauit ibi.
Et egress⁹ ide edificauit phanuel. Dix
itq̃ hieroboã ĩ corde suo. Nũc reũtet̃
regnũ ad domũ dđ si ascenderit pp̃lus
iste vt faciat sacrificia ĩ domo dñi ĩ hie
rusalẽ ⁊ ꝯũtet̃ coꝛ pp̃li hui⁹ ad dñm su
um roboã regẽ iuda: ĩterficiẽtq̃ me ⁊
reũtent̃ ad eũ ⁊ ex cogitato ꝯsilio fec̃
duos vitulos aureos: ⁊ dixit eis. Noli G
te vltra ascẽdere ĩ hierl̃m. Ecce dii tui Exo.3
isrl̃ q̃ te eduxerũt de t̃ra egypti. Posu- Ps.1

itqꝫ vnū ī bethel ⁊ alterꝝ ī dan: ⁊ factū
est vbū h̄ in pctm̄. Ibat em̄ pp̄lus ad
ba.13. adorādūvitulū vsqꝫ ī dan. ‖ Et fec̄ pha
na ī excelsis ⁊ sacerdotes de extremis
ppl̄i q̄ nō erāt de filijs leui. Cōstituitqꝫ
diē solēnē ī mēse octauo q̄ntadecima
die mēsis in silitudinē solēnitatꝭ q̄ ce
lebrabat̄ ī iuda. Et ascēdēs altare si-
milit̄ fecit ī bethel vt imolaret vitulis
3.11.c q̄s fabricatꝰ fuerat. Cōstituitqꝫ in be-
thel sacerdotes excelsorꝝ q̄ fecerat: ⁊ as
cēdit sup altare qđ extruxerat ī bethel
q̄ntadecīa die mēsis octaui ī quē finxe
rat đ corde suo. Et fecit solēnitatē fi-
lijs isrl̄: ⁊ ascēdit sup altare vt adole-
A T ecce vir (ret incēsū. XIII
e dei venit de iuda ī sermōe dn̄i
in bethel hieroboā stāte sup al
tare ⁊ thꝰ iaciēte. Et exclamauit ꝯ al
tare in s̄mone dn̄i: ⁊ ait. ‖ Altare alta
g.23.d re: hec dicit dn̄s. Ecce filiꝰ nascet̄ do-
mui dđ osias noīe: et imolabit sup te
sacerdotes excelsorꝝ q̄ nūc in te thura
succēdūt: et ossa hoīm sup te incēdet.
Deditqꝫ ī illa die signū dicēs. Hoc erit
signū qđ locutꝰ ē dn̄s. Ecce altare scin
det̄: ⁊ effūdet̄ cinis q̄ ī eo est. Cūqꝫ au-
disset rex s̄monē hoīs dei quē iclama
uerat ꝯ altare in bethel: extēdit manū
B suā đ altari dicēs. Apphēdite eū: ⁊ ex-
aruit manꝰ eiꝰ quā extēderat ꝯ eū: nec
valuit retrahere eam ad se. Altare q̄ꝫ
scissū ē: ⁊ effusus ē cinis de altari: iux̄
signū qđ p̄dixerat vir dei ī sermōe dn̄i:
Et ait rex ad virū dei. Dep̄care faciē
dn̄i dei tui: ⁊ ora p me vt restituat̄ ma
nꝰ mea mihi. Orauit vir dei faciē dn̄i
⁊ reuersa ē manꝰ regꝭ ad eū: et facta ē
sicut p̄us fuerat. Locutꝰ ē āt rex ad vi
rū dei. Ueni mecū domū vt prādeas: ⁊
dabo tibi munera. R̄ndītqꝫ vir dei ad
regē. Si dederꝭ mihi mediā ptē domꝰ
tue: n̄ veniā tecū: nec comedā panē ne
qꝫ bibā aquā ī loco isto. Sic ei māda-
tū ē mihi ī s̄mone dn̄i p̄cipiētꝭ. Nō co
C medes panē neqꝫ bibes aquā: nec reū
terꝭ p viā q̄ venisti. Abijt ḡ p aliā viā
⁊ nō est reuersus p iter q̄ venerat ī be-
thel. Prophetes āt q̄dā senex h̄itabat
in bethel ad quē venert̄ filij sui: ⁊ nar
rauert̄ ei oīa opa q̄ fecerat vir dei illa
die in bethel. Et vba q̄ locutꝰ fuerat
ad regē: narrauert̄ prī suo. Et dixit eis
pater eorꝝ. Per quā viā abijt? Ostēde-
rūt ei filij sui viā p quā abierat vir dei
qui venerat de iuda. Et ait filijs suis.
Sternite mihi asinū. Qui cū strauissēt
ascēdit ⁊ abijt post virū dei: ⁊ inuenit
eū sedētē subtꝰ terebinthū. Et ait illi. D
Tu ne es vir dei q̄ venisti de iuda? R̄n
dit ille. Ego sum: Dixitqꝫ ad eū. Ueni
mecū domū vt comedas panem. Qui
ait. Nō possuꝫ reūti neqꝫ venire tecū:
nec comedā panē neqꝫ bibā aquā ī lo
co isto: q2 locutꝰ ē dn̄s ad me ī sermōe
dn̄i dicēs. Nō comedes panē ⁊ nō bi-
bes aquā ibi: nec reūterꝭ p viā q̄ ieris.
Qui ait illi. Et ego ꝓpheta sū silis tui
⁊ angelꝰ locutꝰ est mihi ī sermone dn̄i
dicēs. Reduc eū tecū ī domū tuā vt co
medat panē ⁊ bibat aquā. Fefellit euꝫ
⁊ reduxit secū. Comedit ḡ panē ī domo
eiꝰ ⁊ bibit aquā. Cūqꝫ sederēt ad men-
sam factꝰ est sermo dn̄i: ad ꝓphetā q̄ re E
duxerat eū. Et exclamauit ad virū dei
q̄ venerat đ iuda dicēs. Hec dicit dn̄s
Quia nō obediēs fuisti ori dn̄i: ⁊ n̄ cu
stodisti mādatū qđ p̄cepit tibi dn̄s de
us tuꝰ ⁊ reuersus es ⁊ comedisti panē
⁊ bibisti aquā ī loco ī quo p̄cepi tibi
ne comederes panē neqꝫ biberes aquā
nō iferet̄ cadauer tuū ī sepulchrū prm
tuorꝝ. Cūqꝫ comedisset ⁊ bibissꝫ strauit
asinū suū ꝓpheta quē reduxerat. Qui
cū abisset iuenit eū leo in via: ⁊ occi-
dit: ⁊ erat cadauer eiꝰ ꝓiectū ī itinere.
Asinꝰ āt stabat iuxta illū ⁊ leo stabat
iux̄ cadauer. Et ecce viri trāseūtes vi-
derūt cadauer ꝓiectū ī via ⁊ leonē stā
tē iux̄ cadauer. Et venerūt ⁊ diuulga F
uerūt ī ciuitatē ī q̄ ꝓphetes ille senex
h̄itabat. Qđ cū audisset ꝓph̄a ille q̄ re-
duxerat eū đ via: ait. Uir dei ē q̄ ī obe
diens fuit ori dn̄i: ⁊ tradidit eū dn̄s le
oni: ⁊ cōfregit eū: ⁊ occidit iux̄ verbuꝫ
dn̄i qđ locutꝰ ē ei. Dixitqꝫ ad filios su
os. Sternite mihi asinū. Qui cuꝫ stra-
uissēt ⁊ ille abisset: iuenit cadauer eiꝰ
ꝓiectū ī via ⁊ asinū ⁊ leonē stātes iux̄
cadauer. Nō comedit leo de cadauere
nec lesit asinū. Tulit q̄ꝫ ꝓphetes cada
uer viri dei: et posuit illud sup asinuꝫ
⁊ reuersus intulit in ciuitatē ꝓphete
senis vt plangerēt eū: et posuit cada-
uer eiꝰ ī sepulchro suo. Et plāxerūt eū G
Heu heu mi frater. Cunqꝫ planxissent
eū: Dixit ad filios suos. Cum mortuꝰ
fuero sepelite me in sepulchro in q̄ vir

dei sepultꝰ ē: iuxta ossa eiꝰ ponite ossa
mea. Profecto ei veniet ſmo quē ꝓdi
xit i ſmone dñi ꝯ altare qđ ē i bethel
⁊ ꝯ oīa phana excelsoꝝ q̄ sūt i vrbibꝰ
samarie. Post ṽba hec n̄ ē reu̇sus hie-
roboā de via sua pessima ſ; e ꝯrio feč
de nouissimis ꝓp̄lis sacerdotes excelso
rū. Quicūq; volebat iplebat manū suā
⁊ fiebat sacerdos excelsoꝝ. Et ꝓpť hāc
cām peccauit domꝰ hieroboā ⁊ euersa
est ⁊ deleta de sup̄ficie terre. XIIII
A In tp̄e illo egrorauit abia filiꝰ
i hieroboā. Dixitq; hieroboā vx
ori sue. Surge ⁊ cōmuta habi-
tū ne cognoscarꝭ ꝙ sis vxor hieroboā
⁊ vade i sylo vbi ē ahias ꝓp̄ha q̇ locu-
tꝰ est mihi ꝙ regnaturꝰ eēm sup̄ ꝓp̄lm
4.Reg.8.c hūc. Tolle q̇; i manu tua decē panes
⁊ crustulā ⁊ vas mellis: et vade ad illū
Ipse ei idicabit tibi q̇d euētuꝝ sit pu
ero huic. Fecit vt dixerat vxor hierobo
am: ⁊ cōsurgēs abījt i sylo ⁊ venit i do
mū ahie. At ille nō poterat videre q2
B caligauerāt oculi eiꝰ p̄ senectute. Dix-
it āt dñs ad ahiā. Ecce vxor hieroboā
ingredit̄ vt cōsulat te sup̄ filio suo q̇
egrotat. Hec ⁊ hec loq̄ris ei. Cu; ergo
illa itraret ⁊ dissimularet se eē q̄ erat:
audiuit ahias sonitū pedū eiꝰ itroeun
tis p̄ ostiū: ⁊ ait. Ingredere vxor hiero
boā. Quare aliā te eē simulas? Ego āt
missus sū ad te durꝰ nūciꝰ: Uade ⁊ dic
hieroboā. Hec dicit dñs deꝰ isrl̄. Quia
exaltaui te de medio ꝓp̄li: ⁊ dedi te du
cē sup̄ ꝓp̄lm meū isrl̄ ⁊ scidi regnū do-
mꝰ dđ ⁊ dedi illud tibi ⁊ nō fuisti sicˇ
ſuꝰ meꝰ dđ q̇ custodiuit mādata mea
⁊ secutꝰ ē me in toto corde suo faciēs
qđ placitū eēt i ꝯspectu meo: ſ; opatꝰ
es male sup̄ oēs q̇ fuerūt añ te: ⁊ feci-
sti tibi deos alienos ⁊ ꝯflatiles vt me
ad iracūdiā ꝓuocares: me āt ꝓiecisti
C post corpꝰ tuū. Idcirco ecce ego iducā
mala sup̄ domū hieroboā: ⁊ p̄cutiā de
hieroboā mingētē ad parietē ⁊ clausū
⁊ nouissimū i isrl̄ ⁊ mūdabo reliq̇as do
mꝰ hieroboā sicˇ mūdari solet fimꝰ vs-
I.16.b.et q; ad purū. Qui mortui fuerit de hie-
I.21.f. roboā i ciuitate comedēt eos canes: q̇
aūt mortui fuerit i agro vorabūt eos
aues celi q2 dñs locutꝰ ē. Tu igit̄ surge
⁊ vade i domū tuā: ⁊ i ip̄o itroitu pedū
tuoꝝ i vrbē moriet̄ puer ⁊ plāget eu;
oīs isrl̄ ⁊ sepeliet. Iste ei solꝰ iferet̄ de

hieroboā i sepulchrū: q2 iuētꝰ ē sup̄ eo
ſmo bonꝰ a dño deo isrl̄ i domo hiero
boā. Cōstituet āt sibi dñs regē sup̄ isrl̄ D
q̇ p̄cutiet domū hieroboā i hac die ⁊ i
h̊ tp̄e ⁊ p̄cutiet dñs deꝰ isrl̄ sicˇ moueri
solet harūdo i aq̄. Et euellet isrl̄ de t̄ra
bona hac quā dedit p̄ribꝰ eoꝝ: ⁊ vēti-
labit eos trās flumē q2 fecer̄t sibi lu-
cos vt irritarēt dñ;. Et tradet dñs deꝰ
isrl̄ ꝓpť pctā hieroboā: q̇ peccauit ⁊ pec
care fecˇ isrl̄. Surrexit itaq; vxor hiero E
boā ⁊ abījt ⁊ venit i thersa. Cūq; illa i-
grederet̄ limē domꝰ: puer mortuꝰ ē: ⁊
sepelier̄t eū: ⁊ plāxit eū oīs isrl̄ iux̄ ſmo
nē dñi quē locutꝰ est in manu ſui sui
ahie ꝓp̄he. Reliq̄ aūt ṽboꝝ hieroboā
quō pugnauerit ⁊ quō regnauerit ec
ce scp̄ta sūt i libro ṽboꝝ dieꝝ regū isrl̄.
Dies āt q̇bꝰ regnauit hieroboā viginti
duo āni sūt. Et dormiuit hieroboā cū
p̄ribꝰ suis: regnauitq; nadab filiꝰ eiꝰ
ꝓ eo. Porro roboā filiꝰ salomonis re- F
gnauit i iuda. Quadragita ⁊ vniꝰ āni 2.Pa.
erat roboā cū regnare cepisset: ⁊ decē ⁊
septē ānis regnauit i hierl̄m ciuitate
quā elegit dñs vt poneret nomen suū
ibi ex oībꝰ tribubꝰ isrl̄. Nomē āt m̄ris
eiꝰ naama amanites. Et fecˇ iudas ma
lū corā dño: ⁊ irritauer̄t eū sup̄ oībꝰ q̄
fecerāt p̄res eoꝝ i pctīs suis q̄ peccaue
rūt. Edificauerūt ei ⁊ ip̄i sibi aras et
statuas ⁊ lucos sup̄ oēm collē excelsū
⁊ subt̄ oēm arborē frōdosā: ſ; ⁊ effemi
nati fuer̄t i t̄ra: Fecer̄tq; oēs abomia- G
tiōes gētiū q̄s attriuit dñs añ faciēˇ fi
lioꝝ isrl̄. In q̇nto āt āno regni roboā
ascēdit sesac rex egypti i hierl̄m: ⁊ tu-
lit thesauros domꝰ dñi ⁊ thesauros re
gios ⁊ vniu̇sa diripuit: scuta q̇; aurea
q̄ fecerat salomō ꝓ q̇bꝰ fecˇ rex roboā
scuta erea: ⁊ tradidit ea i manu ducū
scutarioꝝ et eoꝝ q̇ excubabāt añ ostiū
domꝰ regꝭ. Cūq; igrederet̄ rex i domū
dñi portabāt ea q̇ ꝓeūdi hēbāt officiū
⁊ postea reportabāt ad armamētariū
scutarioꝝ. Reliq̄ aūt ſmonū roboā ⁊
oīa q̄ fecˇ: ecce scp̄ta sūt i libro ſmonū
dierū regū iuda. Fuitq; bellū int̄ ro-
boā ⁊ hieroboā cūctꝭ diebꝰ. Dormiuit
q; roboā cū p̄ribꝰ suis: ⁊ sepultꝰ est cū
eis i ciuitate dđ. Nomē aūt m̄ris eiꝰ
naama amanites. Et regnauit abia
filius eius pro eo. XV
i Sit̄ in octauodecio āno regni A

hieroboā filiȷ̄ nabath: regnauit abia
ſuꝑ iudā. Tribꝰ annis regnauit ī hie
ruſalē Nomē matris eius maacha fi-
lia abeſſalō: ambulauitqꝫ in oībꝰ pctīs
pr̄is ſui q̄ fecerat an̄ eū: nec erat cor ei-
us ꝑfectū cū dn̄o deo ſuo ſic̄ cor dauid
pr̄is eiꝰ. Sꝫ ꝓpt̄ dd̄ dedit ei dn̄s deus
ſuꝰ lucernā ī hierl̄m: vt ſuſcitaret filiꝰ
eiꝰ pꝰ eū ⁊ ſtaret in hierl̄m: eo ꝙ feciſſet
dd̄ rectū ī ocul̄ dn̄i: ⁊ nō declinaſſet ab
oībꝰ q̄ p̄cepat ei cunct̄ diebꝰ vite ſue:
3.15.b excepto ſmōe vrie ethei‖ Attn̄ bellum
fuit int̄ abiā ⁊ hieroboā oī tp̄e vite eiꝰ
B Reliq̄ āt ſmonū abie ⁊ oīa q̄ fec̄: nōne
hec p̄cepta ſūt ī libro vboꝝ dieꝝ regū
iuda? Fuitqꝫ p̄liū īt abiā ⁊ īt hieroboā
.14.a Et dormiuit abia cū pr̄ibꝰ ſuis ⁊ ſepeli
erūt eū ī ciuitate dd̄: regnauitqꝫ aſa filiꝰ
eiꝰ ꝓ eo. In anno ꝫ viceſimo hieroboā
reḡ iſrl̄ regnauit aſa rex iuda: ⁊ q̄dra
gita ⁊ vno āno regnauit ī hierl̄m. No-
mē mr̄is eiꝰ maacha filia abeſſalō. ⁊ fe
cit aſa rectū an̄ ꝯſpectum dn̄i ſic̄ dd̄ pr̄
eiꝰ: ⁊ abſtulit effemiatos d̄ t̄ra: purga-
uitqꝫ vniūſas ſordes idoloꝝ q̄ fecerāt
C pr̄es eiꝰ. Inſuꝑ ⁊ maachā mr̄em ſuam
amouit ne eēt p̄nceps ī ſacr̄ p̄riapi: et
ī luco eiꝰ quē ꝯſecrauerat: ſubuertitqꝫ
ſpecū eiꝰ ⁊ cōfregit ſimulachꝝ turpiſſi-
mū: ⁊ ꝯbuſſit ī torrēte cedron. Excelſa
āt nō abſtulit. Verūtn̄ cor aſa ꝑfectuꝫ
erat cū dn̄o deo ſuo cūctis diebꝰ ſuis.
Et itulit ea q̄ ſctificauerat pr̄ ſuꝰ ⁊ vo
uerat ī domū dn̄i: argētū ⁊ auꝝ ⁊ vaſa
Bellū āt erat int̄ aſa et baaſa regē iſrl̄
cūct̄ diebꝰ eoꝝ. Aſcendit qꝫ baaſa rex
iſrl̄ ī iudā: ⁊ edificauit rama vt nō poſ
ſit q̄ſpiā egredi vl̄ īgredi de ꝑte aſa re-
D gis iude. Tollēs itaqꝫ aſa oē argētū ⁊
auꝝ qd̄ remāſerat ī theſaur̄ domꝰ dn̄i
⁊ ī theſaur̄ domꝰ regie: dedit illd̄ ī ma
nus ſuoꝝ ſuoꝝ: ⁊ miſit ad benadab fi
liū tabrēmō filiȷ̄ ezion regē ſyrie q̄ ha-
bitabat ī damaſco dicēs: Fedꝰ ē inter
me ⁊ te ⁊ int̄ pr̄eꝫ meū ⁊ pr̄eꝫ tuū Ideo
miſi tibi munera argētū ⁊ auꝝ: ⁊ peto
vt venias ⁊ irritum facias fedꝰ qd̄ hēs
cū baaſa rege iſrl̄: et recedat a me. Ac-
q̄eſcēſ benadab regi aſa: miſit p̄ncipeſ
exercitꝰ ſui ī ciuitates iſrl̄: ⁊ ꝑcuſſerūt
ahiō ⁊ dan ⁊ abel domū maacha: ⁊ vni
E uerſā cēneroth: oēm. ſ. t̄rā neptali. Qd̄
cū audiſſet baaſa ītermiſit edificare ra
ma ⁊ reūſus ē ī therſa. Rex āt aſa nun
ciū miſit ī oēꝫ iudā vt nemo ſit excuſa
tus: Et tulerūt lapides d̄ rama: ⁊ ligna
eiꝰ q̄bꝰ edificauerat baaſa: ⁊ extruxit d̄
eis rex aſa gabaa beniami et maſpha.
Reliq̄ āt oīm ſmonū aſa ⁊ vniūſe forti
tudines eiꝰ ⁊ cuncta q̄ fec̄ ⁊ ciuitates q̄s
extruxit: nōne hec ſcp̄ta ſūt ī libro ver
boꝝ dieꝝ regū iuda. Verūtn̄ ī tp̄e ſene 2.Pa.16.d
ctut̄ ſue doluit pedeſ. Et dormiuit cū
pr̄ibꝰ ſuis: ⁊ ſepultꝰ ē cū eis ī ciuitate dd̄
pr̄is ſui: regnauitqꝫ ioſaphat filiꝰ eius
ꝓ eo. Nadab vo filiꝰ hieroboā regna- F
uit ſuꝑ iſrl̄ āno ſcd̄o aſa reḡ iuda. Re
gnauitqꝫ ſuꝑ iſrl̄ duobꝰ ānis: ⁊ fec̄ qd̄
malū ē ī ꝯſpectu dn̄i et ābulauit ī vȷ̄s
pr̄is ſui ⁊ in pctīs eiꝰ q̄bꝰ peccare fecit
iſrl̄. Inſidiatꝰ ē āt ei baaſa filiꝰ ahie d̄
domo yſachar: ⁊ ꝑcuſſit eū ī gebbethō
q̄ ē vrbs philiſtinoꝝ. Siq̄dem nadab
⁊ oīs iſrl̄ obſidebāt gebbethon. Intfe-
cit ꝫ illū baaſa ī āno tertio aſa reḡ iu
da: ⁊ regnauit ꝓ eo. Cūqꝫ regnaſſet ꝑ-
cuſſit oēꝫ domū hieroboā. Nō dimiſit G
nec vnā q̄dē aīaꝫ d̄ ſemie eiꝰ donec de-
leret eū iux̄ vbū dn̄i qd̄ locutꝰ fuerat ī
manu ſui ſui ahie ſylonit̄ ꝓpter pctā
hieroboam q̄ peccauerat et quibꝰ pec
care fecerat iſrl̄ ⁊ ꝓpter delictū q̄ irrita
uerat dn̄m deū iſrl̄. Reliq̄ aūt ſmonuꝫ
nadab et oīa q̄ opatꝰ ē: nōne hec ſcp̄ta
ſūt ī libro vboꝝ dieꝝ regū iſrl̄. Fuitqꝫ
bellū int̄ aſa ⁊ baaſa regē iſrl̄ cunctis
diebꝰ eoꝝ. Anno tertio aſa reḡ iuda
regnauit baaſa filiꝰ ahie ſuꝑ oēm iſrl̄
ī therſa vigintiq̄ttuor ānis: ⁊ fec̄ malū
corā dn̄o. Ambulauitqꝫ in vȷ̄s hiero-
boam ī pctīs eiꝰ q̄bꝰ peccare fecit iſrl̄.

Actꝰ ē aūt ſmo dn̄i ad XVI
f iehu filiū anani ꝯ baaſa dicēſ: A
Pro eo ꝙ exaltaui te de pulue-
re et poſui te ducē ſuꝑ ꝑpl̄m meuꝫ iſrl̄:
tu āt ambulaſti ī via hieroboā: et pec-
care feciſti ꝑpl̄m meuꝫ iſrl̄ vt me irrita-
res ī pctīs eoꝝ: ecce ego demetā poſte
riora baaſa ⁊ poſteriora domꝰ eiꝰ: et fa
ciā domū tuā ſic̄ domuꝫ hieroboā filiȷ̄ B
nabath. Qui mortuꝰ fuerit de baaſa ī s.14.c.et
ciuitate: comedēt eū canes: et q̄ mortuꝰ j.21.f
fuerit ex eo in regiōe: comedēt eum vo
lucres celi. Reliq̄ aūt ſermonū baaſa ⁊
q̄cunqꝫ fecit ⁊ p̄lia eiꝰ: nōne hec ſcp̄ta
ſūt in libro vboꝝ dierū regū iſrl̄. Dor
miuit ꝫ baaſa cū patribꝰ ſuis: ſepultꝰ
qꝫ ē in therſa: ⁊ regnauit hela filiꝰ eiꝰ

ꝓ eo. Cū aūt in manu iehu filij anani
ꝓphete verbū dn̄i factū esset ꝯtra baa
sa et ꝯ domū eiꝰ: et ꝯtra om̄e malū qđ
fecerat corā dn̄o ad irritandū eū ī ope
C ribꝰ manuū suarū vt fieret sicut domꝰ
Nō habet hieroboā: ob hāc causā occidit eū: hoc
in hebreo est iehu filiū anani ꝓphetā. Anno vi-
cesimosexto asa regꝭ iuda regnauit he-
la filiꝰ baasa sup isrl̄ in thersa duobꝰ
annis. Et rebellauit ꝯtra eū ſuꝰ suus
zambri dux medie ꝑtis equitum. Erat
aūt hela in thersa bibēs et temulētꝰ ī
domo arsa ꝑfecti thersa. Irruens ğ zā-
bri ꝑcussit et occidit euʒ āno vicesimo
septīo asa regꝭ iuda: et regnauit ꝓ eo.
Cūqꝫ regnasset ꝛ sedisset sup soliū eius
ꝑcussit oēm domū baasa: ꝛ nō dereliqͭ
ex ea mingētē ad parietē et ꝓpinqͦs ꝛ
4.Re.9.g amicos eiꝰ. Deleuitqꝫ zābri oēʒ domū
baasa iuxta ꝟbū dn̄i: qđ locutꝰ fuerat
ad baasa in manu iehu ꝓphe ꝓpꝰ vni
uersa pctā baasa et pctā hela filij eius
q̄ peccauerūt et peccare fecerūt isrl̄ ꝓ-
uocātes dn̄m deū isrl̄ ī vanitatibꝰ su-
D is. Reliq̄ aūt ſmonū hela et oīa q̄ fec:
nōne hec scripta sūt ī libro ꝟboꝝ die-
rū regū isrl̄? Anno vicesimoseptīo asa
regꝭ iuda regnauit zābri septē diebꝰ ī
thersa. Porro exercitꝰ obsidebat gebbe
thon vrbē philistinoꝝ. Cumqꝫ audisset
rebellasse zābri et occidisse regē: fec si-
bi regē oīs israel amri q̄ erat ꝑnceps
militie sup isrl̄ ī die illa ī castrꝭ. Ascē-
dit ğ amri et oīs israel cū eo de gebbe-
thon et obsidebāt thersa. Uidēs autē
zābri qꝫ expugnāda eēt ciuitas: igres-
sus ē palatiū et succēdit se cū domo re
gia: et mortuꝰ ē ī peccatꝭ suis q̄ pecca-
uerat: faciēs malū corā dn̄o: et ambu-
lās in via hieroboā et in pctō eiꝰ q̄ fec
E peccare isrl̄. Reliq̄ autē ſmonū zambri
et insidiaꝝ eiꝰ et tyrānidis: nōne hec
scripta sūt in libro ꝟboꝝ dierū regum
isrl̄? Tūc diuisus ē ꝑꝓls israel in duas
ꝑtes. Media ꝑs ꝑꝓli seq̄bat thebni fi-
liū gineth vt ꝯstitueret eū regē: ꝛ me-
dia ꝑs amri. Preualuit autē populꝰ q̄
erat cū amri ꝑꝓlo q̄ seq̄bat thebni fili-
um gineth: mortuusqꝫ ē thebni et reg-
nauit amri. Anno tricesimoꝑmo asa
regꝭ iuda regnauit amri sup isrl̄ duo-
decī ānis. In thersa regnauit sex ānis.
Emitqꝫ mōtē samarie a somer duobꝰ
talētꝭ argētiꝫ: et edificauit eū ꝛ vocauit

uit nomē ciuitatꝭ quā extruxerat noīe
somer dn̄i mōtꝭ: samariā. Fec āt amri F
malū ī ꝯspectu dn̄i ꝛ oꝑatꝰ ē neqͥter sup
oēs q̄ fuerūt añ eū. Ambulauitqꝫ ī oī
via hieroboā filij nabath ꝛ ī pctis eiꝰ
q̄bꝰ peccare fecerat isrl̄ vt irritaret dn̄ʒ
deū isrl̄ ī vanitatibꝰ suis. Reliq̄ āt ſmo
nū amri ꝛ ꝑlia eiꝰ q̄ gessit: nōne hec scri
pta sūt ī libro ꝟboꝝ dierū regū israel.
Dormiuitqꝫ amri cū ꝑribꝰ suis: ꝛ sepul
tꝰ ē in samaria: regnauitqꝫ achab filiꝰ
eiꝰ ꝓ eo. Achab ꝟo filiꝰ amri regnauit
sup israel āno tricesimooctauo asa re-
gis iuda. Et regnauit achab filiꝰ amri
sup isrl̄ ī samaria viginti et duobꝰ an-
nis. Et fecit achab filiꝰ amri malū in
cōspectu dn̄i sup oēs q̄ fuerunt añ eū. G
Nec suffecit ei vt ambularet ī peccatꝭ
hieroboā filij nabath: insup duxit vxo
rē iezabel filiā methbaal regꝭ sidonio
rū. Et abijt et ſuiuit baal: et adorauit
eū: ꝛ posuit arā baal ī templo baal qđ 4.R
edificauerat ī samaria: ꝛ plātauit lucū.
Et addidit achab ī ope suo irritās do-
minū deū isrl̄ sup oēs reges isrl̄ q̄ fue-
rūt añ eū. In diebꝰ eiꝰ edificauit ahiel Jos.
de bethel hiericho. In abirā ꝑmitiuo
suo fundauit eā: et in segub nouissimo
suo posuit portas eiꝰ iux ꝟbū dn̄i qđ
locutꝰ fuerat in manu iosue filij nun.

T dixit helias thesbi- XVII A
e tes de habitatoribꝰ galaath ad Eccl
achab. Uiuit dn̄s deꝰ isrl̄ ī cuiꝰ J.18.
cōspectu sto si erit ānis his ros ꝛ plu- 4.R
uia: nisi iux oris mei ꝟba. Et factū ē Jac.
ꝟbū dn̄i ad eū dicēs: Recede hinc ꝛ va
de ꝯtra orientē: et abscōdere ī torrente
carith q̄ ē ꝯtra iordanē: et ibi de torrē
te bibes: coruisqꝫ ꝑcepi vt pascant te
ibi. Abijt ğ et fecit iuxta ꝟbū dn̄i. Cū
qꝫ abisset sedit in torrēte carith q̄ ē cō
tra iordanē. Corui qͦqꝫ deferebāt ei pa-
nē ꝛ carnes mane: similiter panem ꝛ car-
nes vesperi: et bibebat đ torrēte. Post
dies aūt aliquātos siccatꝰ ē torrens:
nō eñ plueret sup terrā. Factꝰ est ğ ser B
mo dn̄i ad eū dicens: Surge et vade in Luc.
sareptā sidoniorū: ꝛ manebis ibi. Pre
cepi eñ ibi mulieri vidue vt pascat te.
Surrexit et abijt in sareptā sidonioꝝ.
Cūqꝫ venisset ad portā ciuitatꝭ: appa-
ruit ei mulier vidua colligēs ligna: et
et vocauit eā dixitqꝫ ei. Da mihi pau- Judi
lulū aq̄ in vase vt bibā. Cūqꝫ illa ꝑge-

ret vt afferret: clamauit post tergũ eiꝰ
dicẽs: Affer mihi obsecro ⁊ buccellam
panis in manu tua. Que rñdit: Uiuit
dñs deꝰ tuꝰ: qꝛ ñ habeo panẽ nisi quã
tũ pugillꝰ cape põt farine in hydria ⁊
paululũ olei i lechito. En colligo duo
ligna vt igrediar ⁊ faciã illð mihi et fi
lio meo vt comedamꝰ ⁊ moriamur Ad
quã helias ait: Noli timere: sꝫ vade et
fac sicẽ dixisti. Uerũtñ mihi ꝑmũ fac de
ipa farinula subcinericiũ panẽ ꝑuulũ
⁊ affer ad me: tibi aũt et filio tuo faci-
C es postea. Hec aũt dicit dñs deus isrł.
Hydria farine nõ deficiet nec lechitꝰ
olei minuet̃ vsqꝫ i diẽ i q̃ dñs daturꝰ ẽ
pluuiã suꝑ faciẽ t̃re. Que abijt: ⁊ fecit
iux̃ ꝟbũ helie. Et comedit ipe ⁊ illa et
domus eiꝰ: et ex illa dic hydria farine
nõ defecit: ⁊ lechitꝰ olei nõ ẽ iminutus
iux̃ ꝟbũ dñi qð locutꝰ fuerat in manu
helie. Factũ ẽ autẽ pꝰ ꝟba hec egrota-
uit filius mulierꝭ mr̃isfamilie: et erat
lãguor fortissimꝰ ita vt nõ remaneret i
eo halitꝰ. Dixit ꝗ̃ ad heliã. Quid mihi
et tibi vir dei? Ingressus es ad me vt
rememorarent̃ iniq̃tates mee: ⁊ interfice
D res filiũ meũ. Et ait ad eaꝫ helias. Da
mihi filiũ tuũ. Tulitqꝫ eũ ð sinu eiꝰ et
portauit i cenaculũ vbi ipe manebat ⁊
posuit suꝑ lectulũ suũ: et clamauit ad
dñm: et dixit: Dñe deꝰ meus etiã ne vi
duã apð quã ego vtcũqꝫ sustentor af-
Re.4.f flixisti vt iterficeres filiũ eiꝰ? Et expã-
c.20.c dit se atqꝫ mẽsus ẽ suꝑ pueꝝ tribꝰ vici
bus ⁊ clamauit ad dñm: ⁊ ait: Dñe deꝰ
meꝰ reũrtat̃ obsecro aĩa pueri huiꝰ i vi
scera eiꝰ. Et exaudiuit dñs vocẽ helie:
⁊ reuersa ẽ aĩa pueri itra eũ: ⁊ reuixit.
Tulitqꝫ helias pueꝝ: ⁊ deposuit eũ de
cenaculo i inferiorẽ domũ et tradidit
mr̃i sue. Et ait illi: En viuit filiꝰ tuus.
Dixitqꝫ mĺier ad heliã. Nũc i isto cog-
noui qm̃ vir dei es tu: ⁊ ꝟbũ dñi i ore
B Ost dies (tuo veꝝ ẽ. XVIII
P multos factũ ẽ ꝟbũ dñi ad he-
liã i ãno tertio dicens: Uade et
ostẽde te achab vt dem pluuiã suꝑ fa-
ciẽ terre. Iuit ꝗ̃ helias vt ostenderet se
achab Erat ãt fames vehemẽs i sama
ria. Uocauitqꝫ achab abdiã dispẽsato
rẽ domꝰ sue. Abdias ãt timebat dñm
deũ valde. Nã cũ interficeret iezabel ꝓ-
phetas dñi tulit ille cẽtũ ꝓphas ⁊ ab-
scõdit eos q̃nq̃genos i speluncꝭ: ⁊ pauit

eos pane ⁊ aqua. Dixit ꝗ̃ achab ad ab
diã. Uade i t̃rã ad vniũsos fõtes aq̃ꝝ
et i cũctas valles si forte possimꝰ iueni
re herbã ⁊ saluare eq̃s et mulos ⁊ non
penitꝰ iumẽta itereãt. Diuiseruntqꝫ si
bi regiões ⁊ circũirẽt eas. Achab ibat
ꝑ viã vnã: ⁊ abdias ꝑ viã alterã seor-
sũ. Cũqꝫ eẽt abdias i via: helias occur B
rit ei. Qui cũ cognouisset eũ: cecidit su
per faciẽ suã ⁊ ait: Nũ tu es dñe mi he
lias? Cui ille rñdit: Ego. Et dixit: Ua-
de ⁊ dic dño tuo. Adest helias. Et ille:
Quid peccaui inq̃t qm̃ trades me ꝟuũ
tuũ i mãu achab vt interficiat me? Ui
uit dñs deꝰ tuꝰ: qꝛ nõ ẽ gẽs aut regnũ
in q̃ nõ miserit dñs meꝰ te req̃rẽs. Et
rñdentibꝰ cũctꝭ nõ ẽ hꝭ: adiurauit reg
na singła ⁊ gẽtes eo ꝙ minime reꝑire
ris. Et nũc dicis mihi: vade ⁊ dic dño
tuo adest helias? Cumqꝫ recessero a te:
spũs dñi asportabit te in locũ quẽ ego
ignoro: ⁊ igressus nũciabo achab: et ñ
iueniẽs te iterficiet me. Seruꝰ aũt tuꝰ C
timet dñm ab infantia sua. Nũq̇d nõ
indicatũ ẽ tibi dño meo q̇d fecerim cũ
iterficeret iezabel ꝓphas dñi ꝙ abscõ
derim de ꝓphetꝭ dñi cẽtũ viros q̇nq̃-
genos ⁊ q̇nq̃genos in speluncꝭ et paue-
rim eos pane ⁊ aq̃? Et nũc tu dicꝭ va-
de ⁊ dic dño tuo adest helias vt iterfi-
ciat me? Et dixit helias. Uiuit dñs ex- §.17.c
ercituũ añ cuiꝰ vultũ sto: qꝛ hodie appa 4.Re.4.b
rebo ei. Abijt ꝗ̃ abdias i occursũ ach-
ab ⁊ indicauit ei. Uenitqꝫ achab in oc
cursũ helie: ⁊ cũ vidisset eũ ait: Tu ne
es ille q̇ ꝯturbas isrł? Et ille ait: Non
ego turbaui isrł: sꝫ tu ⁊ domꝰ pr̃is tui
q̇ dereliq̇stꝭ mãdata dñi et secuti estis
baalim Uerũtñ nũc mitte ⁊ ꝯgrega ad
me vniũsũ isrł i mõte carmeli: ⁊ ꝓphas
baal q̄drigẽtos q̇nq̃ginta: ꝓphetasqꝫ
lucoꝝ q̄dringẽtos q̇ comedũt ð mẽsa
iezabel. Misit achab ad omes filios D
isrł ⁊ ꝯgregauit ꝓphas i mõte carmeli.
Accedẽs ãt helias ad oẽm ꝑpłm israel
ait: Usqꝫ q̊ claudicatꝭ i duas ꝑtes? Si
dñs ẽ deꝰ seq̇mini eũ: si ãt baal seq̇mi-
ni illũ. Et nõ rñdit ei ꝑpłs ꝟbũ. Et ait
rursus helias ad ꝑpłm: Ego remãsi ꝓ-
pheta dñi solꝰ: ꝓphe aũt baal q̄drigẽti
⁊ q̇nq̃ginta: ꝓpheqꝫ lucoꝝ q̄dringẽti
viri sũt Dent̃ nob duo boues: ⁊ illi eli
gãt sibi bouẽ vnũ ⁊ in frusta cedentes
ponãt suꝑ ligna; ignẽ aũt non suppo-

ārū. Et ego faciā bouē alterum: et im
ponā sup̄ ligna: ignē aūt nō supponā.
Inuocate noīa deorū vr̄oꝝ. et ego in
uocabo nomē dei mei: ⁊ deꝰ ꝗ exaudie
rit p̄ ignē ip̄e sit deꝰ. R̄ndens oīs pp̄ls
ait. Optima ꝓpositio quā locutꝰ ē heli
as. Dixit ꝰ helias ꝓphet̄ baal. Eligi
te vob̄ bouē vnū et facite p̄mi: q̄r vos
plures est̄: ⁊ īuocate noīa deoꝝ vr̄oꝝ:
E ignēq̄ non supponatis. Qui cū tulis
sent bouē quē dederat eis: fecerūt ⁊ i
nocabant nomē baal de mane vsq̄ ad
meridiē dicētes: Baal exaudi nos. Et
n̄ erat vox: nec ꝗ r̄nderet. Trāsiliebāt
q̄ altare qḋ fecerāt. Cūq̄ eēt iā meri
dies: illudebat ill̄ helias dicēs: Clama
te voce maiore. Deꝰ enī ē et forsitan lo
quit̄: aut ī diūsorio ē: aut ī itinere: aut
certe dormit vt excitet̄. Clamabant ꝰ
voce magna ⁊ incidebāt se iux̄ ritū su
um cultris ⁊ lāceolis donec p̄funderē
tur sāguīe. Postq̄ aūt trāsījt meridies
⁊ ill̄ ꝓphetātibꝰ venerat t̄ps ꝗ sacrifi
ciū offerri solet: nec audiebat̄ vox nec
aliq̄s r̄ndebat nec attēdebat orantes:
dixit helias oī pp̄lo: Uenite ad me. Et
accedēte ad se pp̄lo curauit altare dn̄i
qḋ destructū fuerat: ⁊ tulit duodeci la
pides iux̄ numeꝝ tribuū filioꝝ iacob
ad quē factꝰ ē s̄mo dn̄i dicēs: isrl̄ erit
F nomē tuū: ⁊ edificauit d̄ lapidibꝰ alta
re in noīe dn̄i. Fecitq̄ aqueductū q̄si p̄
duas aratiūculas ī circūitu altaris et
ꝯposuit ligna: diuisitq̄ p̄ mēbra bouē
⁊ posuit sup̄ ligna: ⁊ ait: Implete q̄ttu
or hydrias aq̄: ⁊ fundite sup̄ holocau
stū ⁊ sup̄ ligna Rursūq̄ dixit Etiā scd̄o
h̄ facite. Qui cū fecissent scd̄o. ait: Etiā
tertio idip̄m facite. Fecerūtq̄ tertio ⁊
currebāt aq̄ circū altare ⁊ fossa aq̄du
ctus repleta ē. Cūq̄ iā t̄ps eēt vt offer
ret̄ holocaustū: accedens helias ꝓpha
ait: Dn̄e deꝰ abraā ⁊ isaac ⁊ isrl̄: ostēde
hodie q̄r tu es deus isrl̄ ⁊ ego s̄uꝰ tuꝰ ⁊
iux̄ p̄ceptū tuū feci oīa v̄ba hec. Exau
di me dn̄e exaudi me vt discat pp̄ls iste
q̄r tu es dn̄s deꝰ ⁊ tu ꝯūtisti cor eorum
iteꝝ. Cecidit āt ignis dn̄i ⁊ vorauit ho
locaustū ⁊ ligna ⁊ lapides: puluerē q̄z
⁊ aquā ꝗ erat ī aq̄ductu lābēs. Qḋ cuz
vidisset oīs pp̄ls cecidit ī faciē suam et
G ait: Dn̄s ip̄e ē deꝰ: dn̄s ip̄e ē deꝰ Dixit
q̄ helias ad eos: App̄hēdite ꝓphetas
baal: ⁊ ne vnꝰ q̄dē effugiat ex eis Quos
cum app̄hēdissent duxit eos helias ad
torrētē cyson: ⁊ īterfecit eos ibi. Et ait
helias ad achab: Ascēde comede ⁊ bi
be: q̄r sonus multe pluuie ē. Ascendit 3.17.
achab vt comederet et biberet: helias
āt ascēdit ī v̄ticē carmeli ⁊ ꝓnꝰ ī t̄rā
posuit faciē suā īter genua sua: ⁊ dixit
ad pueꝝ suū: Ascēde ⁊ ꝓspice ꝯ mare.
Qui cū ascēdisset ⁊ ꝯtēplatus eēt. ait:
Nō ē q̄cq̄. Et rursū ait illi. Reuertere
septē vicibꝰ. In septia aūt vice ecce nu
becula p̄ua q̄si vestigiū hoīs ascende
bat d̄ mari. Qui ait: Ascēde: ⁊ dic ach
ab. Iūge currū tuū ⁊ descēde: ne occu
pet te pluuia. Cūq̄ se v̄teret huc atq̄
illuc: ecce celi ꝯtenebrati sūt: ⁊ nubes ⁊
vētꝰ: ⁊ facta ē pluuia grādis. Ascēdēs
itaq̄ achab abījt ī iezrahel: et manus
dn̄i facta ē sup̄ heliā: accinctisq̄ lūbis
currebat añ achab donec veniret ī iez- B
rahel. XIX
Nunciauit āt ach-
ab iezabel oīa ꝗ fecerat helias
⁊ quō occidisset vniūsos ꝓphas
baal gladio. Misitq̄ iezabel nūciū ad
heliā dicēs: Hec mihi faciant dīj ⁊ hec
addāt: nisi hac hora cras posuero ani 4.Re
mā tuā sic aīaz vnius ex ill̄. Timuit ꝰ
helias ⁊ surgēs abījt q̄cūq̄ eū ferebat
volūtas: venitq̄ ī bersabee iuda: ⁊ di
misit ibi pueꝝ suū ⁊ p̄rexit ī desertū viā
vniꝰ diei. Cūq̄ venisset ⁊ sederet subter
vnā iunipeꝝ: petiuit aīe sue vt morere
tur Et ait: Sufficit mihi dn̄e: tolle ani Jone.
mā meā. Neq̄. n. melior sū q̄ p̄res mei
Proiecitq̄ se: ⁊ obdormiuit in vmbra
iuniperi. Et ecce angelꝰ dn̄i tetigit eū
⁊ dixit illi: Surge ⁊ comede. Respexit.
⁊ ecce ad caput suū subcinericiꝰ panis
⁊ vas aq̄. Comedit ꝰ ⁊ bibit ⁊ rursū ob
dormiuit. Reūsusq̄ ē āgelꝰ dn̄i scd̄o: ⁊
tetigit eū: dixitq̄ illi: Surge comede.
Grādis enī tibi restat via. Qui cū sur- C
rexisset: comedit ⁊ bibit. Et ābulauit ī
fortitudīe cibi illiꝰ q̄dragita diebꝰ ⁊ q̄
dragita noctibꝰ vsq̄ ad mōtē dei oreb
Cūq̄ venisset illuc: māsit ī spelūca. Et
ecce s̄mo dn̄i ad euz: dixitq̄ illi: Quid
h̄ agis helia? At ille r̄ndit: Zelo zelatus
sū ꝓ dn̄o deo exercituuz: q̄r dereliq̄rūt
pactū dn̄i filij isrl̄ Altaria tua destru Ro.11
xerūt: ⁊ ꝓphas tuos occidert̄ gladio et
derelictꝰ sū ego solꝰ: ⁊ q̄rūt aīaz meā vt
auferāt eā. Et ait ei: Egredere ⁊ sta in
mōte coraz dn̄o. Et ecce dn̄s trāsījt et

ṗhās grādis ⁊ fortꝭ subūtēs mōtes: et
ↄterēs petras añ dñz. Nō ī spū dñs Et
pꝰ spiritū cōmotio. Nō ī cōmotiōe dñs
Et pꝰ cōmotiōez ignis. Nō ī igne dñs.
C Et post ignem sibulꝰ aure tenuis: ibi
dñs. Qd cū audisset helias opuit vul-
tū suū pallio: ⁊ egressꝰ stetit ī ostio spe
lūce: ⁊ ecce vox ad eū dicēs: Quid hic
agꝭ helia? Et ille rñdit: Zelo zelatꝰ sū
ꝓ dño deo exercituū: qꝛ dereliqrūt pa-
ctū tuū filij isrł. Altaria tua destruxe-
rūt: ⁊ ꝓphas tuos occiderūt gladio: ⁊ de
relictꝰ sū ego solꝰ: ⁊ qrūt aīam meā vt
4.8.b auferāt eā. Et ait dñs ad eū: Uade ⁊ re
uertere ī viā tuā ꝑ desertuz ī damascū.
Cūqꝫ ꝑuenerꝭ illuc: vnges asahel regē
suꝑ syriā: ⁊ iehu filiū namsi vnges re-
gē suꝑ isrł. Heliseū aūt filiū saphat q̇ ē
de abelmeula vnges ꝓpham ꝓ te. Et
erit q̇cūqꝫ fugerit gladiū azahel: occi-
D det eū iehu: ⁊ q̇cūqꝫ fuerit gladiū iehu
.11.a īterficiet eū helisēꝰ. Et derelinquā mi
hi in isrł septē milia viroꝝ: qꝝ genua
nō sūt incuruata añ baal: et oē os qd
nō adorauerit eū osculās manū. Pro-
fectus ꝫ inde helias repꝑerit heliseū fi-
liū saphat arantē ī duodecim iugꝭ bo
um: ⁊ ipē ī duodecim iugꝭ boū aranti-
bus vnꝰ erat. Cumqꝫ venisset helias ad
eū: misit palliū suū suꝑ eū. Qui statim
relictꝭ bobꝰ cucurrit post heliā: et ait:
Osculor ore te pr̄ez meū ⁊ mr̄ez meā: ⁊
sic seq̄r te. Dixitqꝫ ei: Uade ⁊ reūtere.
Qd eñ meū erat feci tibi. Reūsꝰ āt ab
eo tulit par boū et mactauit illud: ⁊ ī
aratro boū coxit carnes: ⁊ dedit ppło ⁊
comederūt. Cōsurgēsqꝫ abijt et secutꝰ
ē heliā: ⁊ ministrabat ei. XX

A P Orro benadab rex syrie ↄgrega
uit oēz exercitū suū: ⁊ triginta-
duos reges secū: ⁊ eq̄s ⁊ currꝰ: ⁊ ascen
dens pugnabat ↄ samariam: ⁊ obsedit
eā. Mittēsqꝫ nuncios ad achab regem
isrł in ciuitatē ait: Hec dicit benadab
Argētū tuū et aurū tuū meū ē: et vxo-
res tue et filij tui optimi mei sunt. Re
spōditqꝫ rex isrł. Iuxta verbū tuū dñe
mi rex: tuꝰ sū ego ⁊ oīa mea. Reūtētesqꝫ
nūcij dixerūt: Hec dicit benadab q̇ mi
sit nos ad te. Argētū tuū et auꝝ tuuz
et vxores tuas ⁊ filios tuos dabis mi-
hi. Cras igiꝭ hac eadē hora mittā ser-
uos meos ad te scrutabūꝭ domū tuaz
⁊ domū ꝓuoꝝ tuoꝝ: ⁊ oē qd eis placu-
erit ponēt in manibꝰ suis et auferent.
Uocauit aūt rex isrł oēs seniores terre B
⁊ ait: Animaduertite et videte: qm̄ insi-
dieꝭ nob. Misit eñ ad me ꝓ vxoribus
meis ⁊ filijs ⁊ ꝓ argēto ⁊ auro: et non
abnui. Dixerūtqꝫ oēs maiores natu ⁊
vniūsus ppłs ad eū. Non audias neqꝫ
acq̇escas illi. Rñditqꝫ nūcijs benadab
Dicite dño meo regi. Oia ꝓpē q̇ misi-
sti ad me ꝓuū tuū initio faciā: hanc āt
rē facere nō possū. Reūsiqꝫ nūcij: retu-
lerūt ei. Qui remisit: ⁊ ait: Hec faciant
mihi dij ⁊ hec addant: si suffecerit pul
uis samarie pugillis ois ppłi q̇ sequiꝭ
me. Et rñdēs rex isrł ait: Dicite ei. Ne
gloriēꝭ accinctꝰ eq̄ vt distinctꝰ. Factū
ē aūt cū audisset benadab vbū istud:
bibebat ipē ⁊ reges ī vmbraculis. Et
ait ꝓuis suis. Circūdate ciuitatē. Et cir
cūdederūt eā. Et ecce ꝓpha vnꝰ accedēs
ad achab regē isrł: ait ei: Hec dic̄ dñs:
Certe vidisti oēm multitudinē hāc ni-
miā. Ecce ego tradā eā ī manū tuā ho C
die: vt scias qꝛ ego sū dñs. Et ait ach-
ab: Per quē? Dixitqꝫ ei. Hec dic̄ dñs:
Per pedisseq̄s principū ꝓuinciaꝝ. Et
ait: Quis incipiet ꝓliari? Et ille dixit:
Tu: Recēsuit ꝫ pueros p̄ncipū ꝓuin-
ciaꝝ ⁊ repꝑerit nūeꝝ ducētoꝝ triginta
duoꝝ. Et recēsuit pꝰ eos ppłm: oēs fili-
os isrł septē milia: ⁊ egressi sūt meridie
Benadab aūt bibebat temulētꝰ ī vm-
braculo suo: ⁊ reges trigintaduo cū eo
q̇ ad auxiliū eiꝰ venerāt. Egressi sunt
aūt pueri p̄ncipū ꝓuinciaꝝ ī p̄ma frō
te. Misit itaqꝫ benadab: q̇ nūciauerūt
ei dicētes: Uiri egressi sūt de samaria.
At ille ait: Siue ꝓ pace veniūt appre-
hēdite eos viuos: siue vt ꝓlienꝭ viuos
eos capite. Egressi sūt ꝫ pueri p̄ncipū D
ꝓuinciaꝝ: ac reliquꝰ exercitꝰ seq̄baꝭ. Et
ꝑcussit vnusq̇sqꝫ viꝝ q̇ ↄ se veniebat fu
geruntqꝫ syri ⁊ ꝑsecutꝰ ē eos isrł. Fugit
qꝫ benadab rex syrie ī eq̄ cū eq̇tibꝰ suis
Necnō ⁊ egressus rex isrł ꝑcussit eq̄s et
currꝰ: ⁊ ꝑcussit syriā plaga magna ni-
mis. Accedēs āt ꝓpha ad regē isrł: di-
xit ei: Uade ⁊ cōfortare: ⁊ scito et vide
qd facias. Sequēti eñ anno rex syrie
ascēdet ↄ te. Serui vo regꝭ syrie dixe
rūt ei: Dij mōtiū sūt dij eoꝝ: ido supa-
uerūt nos. Sz meliꝰ est vt pugnemꝰ ↄ
eos ī cāpestribꝰ: ⁊ obtinebimꝰ eos. Tu
ꝫ vbū h̄ fac. Amoue reges singłos ab

exercitu tuo ⁊ pone ꝑncipes ꝓ eis: ⁊ i-
staura numeꝝ militum q̇ ceciderūt de
tuis: ⁊ eq̄s ƀm eq̄s ꝑstinos: ⁊ currꝰ ƀm
currꝰ q̊s añ habuisti: et pugnabimꝰ cō
tra eos in cēpestribꝰ: ⁊ videbis ꝙ ob-
tinebimꝰ eos. Credidit cōsilio eoꝝ: et
fecit ita. Igit̄ postq̄ annꝰ trāsierat re-
cēsuit benadab syros ⁊ ascēdit i affec
vt pugnarēt cōtra isrl̄. Porro filij isrl̄
recēsiti sūt: ⁊ acceptis cibarijs ꝑfecti
ex adūso: castraq̄ metati sūt cōtra eos
q̄si duo parui greges capraꝝ. Syri āt
E replenerūt trā. Et accedēs vnꝰ vir dei
dixit ad regē isrl̄: Hec dicit dn̄s: Quia
dixerūt syri: deꝰ mōtiū ē dn̄s: ⁊ nō ē de
us valliū: dabo oēm multitudinē hāc
grādē i manu tua: ⁊ scietꝭ q2 ego sum
dn̄s. Dirigebātq̄ septē diebꝰ ex adūso
hi atq̄ illi acies: septia aūt die cōmis-
sū ē bellū Percusserūtq̄ filij isrl̄ ď syrꝭ
centū milia peditū i die vna. Fugerūt
aūt syri q̇ remāserāt i affec in ciuitatē
et cecidit murꝰ suꝑ vigintiseptē milia
hoiuz q̇ remāserāt. Porro benadab fu
giēs igressus ē ciuitatē i cubiculū qď
erat itra cubiculū. Dixerūtq̄ ei ƀui tui
Ecce audiuimꝰ ꝙ reges domꝰ isrl̄ cle-
mētes sūt. Ponamꝰ itaq̄ saccos in lū-
bis nr̄is: ⁊ funiculos i capitibꝰ nr̄is: ⁊
egrediamur ad regē isrl̄: forsitā salua-
bit aīas nr̄as. Accinxerūt saccis lum-
bos suos ⁊ posuerūt funiculos i capi-
tibꝰ suis: veneruntq̄ ad regē isrl̄ ⁊ dixe
rūt ei: Seruꝰ tuꝰ benadab dicit: Viuat
oro te aīa mea. Et ille ait: Si adhuc vi
F uit frater meꝰ ē. Qď acceperunt viri ꝓ
omine: ⁊ festinātes rapuerūt ꝟbum ex
ore eiꝰ atq̄ dixerūt: Frater tuꝰ benadab
viuit Et dixit eis: Ite ⁊ adducite eū ad
me. Egressus ē ḡ ad eū benadab: ⁊ leua
uit eū in currū suū. Qui dixit ei: Ciui-
tates q̄s tulit pr̄ meꝰ a p̄re tuo reddā:
⁊ plateas fac tibi i damasco sicut fecit
pr̄ meꝰ in samaria: et ego federatꝰ rece
dam a te. Pepigit ḡ fedus ⁊ dimisit eū
Tūc vir q̇dā de filijs ꝓphaꝝ dixit ad
sociū suū i ƀmone dn̄i Percute me. At
ille noluit percutere. Cui ait: Quia no-
luisti audire vocem dn̄i: ecce recedes a
me ⁊ ꝑcutiet te leo. Cūq̄ paululū reces
sisset ab eo: inuenit euz leo atq̄ ꝑcussit.
Sz et alterū inueniēs viꝝ dixit ad eū.
Percute me. Qui ꝑcussit eū ⁊ vulnera
uit. Abijt ḡ ꝓpha et occurrit in via et

mutauit aspersione puluerꝭ os et ocu-
los suos. Cumq̄ rex trāsisset: clamauit
ad regē et ait: Seruꝰ tuꝰ egressus ē ad
ꝑliādū i cominꝰ. Cūq̄ fugisset vir vnꝰ
adduxit eū q̇dā ad me ⁊ ait: Custodi vi
rū istū Qui si lapsus fuerit erit aīa tua
ꝓ aīa eiꝰ: aut talētū argēti appendes.
Dū āt ego turbatꝰ huc illucq̄ me ver-
terē: subito nō cōparuit. Et ait rex isrl̄
ad eū: Hoc ē iudiciū tuū qď ipe decre-
uisti. At ille statim abstersit puluerem
de facie sua: et cognouit euz rex isrl̄ ꝙ
eēt de ꝓphetis. Qui ait ad eū: Hec di-
cit dn̄s Quia dimisisti viꝝ dignū mor
te de manu tua: erit aīa tua ꝓ aīa eiꝰ:
et ꝑpl̄s tuꝰ ꝓ ꝑpl̄o eiꝰ. Reuersus ē igit̄
rex isrl̄ i domū suā audire ꝯtemnēs: et
furibundus venit in samariā. XXI
Ost ꝟba aūt hec tpe illo vinea A
P erat naboth iezrahelite q̇ erat i
iezrahel iux̄ palatiū achab re-
gis samarie. Locutꝰ ē ḡ achab ad na-
both dicēs: Da mihi vineā tuaz vt fa-
ciā mihi hortū olerū: q2 vicina ē ⁊ ꝓpe
domū meā. Daboq̄ tibi ꝓ ea vineam
meliorē: aut si cōmodiꝰ tibi putas ar-
gēti ꝑciū quātū digna ē. Cui rn̄dit na-
both: Propitiꝰ sit mihi dn̄s ne dem he
reditatē patꝝ meoꝝ tibi Venit ḡ ach-
ab in domū suā indignās ⁊ frēdēs su-
per ꝟbo qď locutꝰ fuerat ad eum na-
both iezrahelites dicēs: nō dabo tibi
hereditatē patrū meoꝝ. Et ꝓijciēs se B
in lectulū suū auertit faciē suā ad pa-
rietē et nō comedit panē. Ingressa est
autē ad eū iezabel vxor sua: dixitq̄ ei:
Quid ē h̄ vnde aīa tua cōtristata ē: et
q̄re non comedis panē? Qui rn̄dit ei:
Locutꝰ sū naboth iezrahelite: et dixi
ei: Da mihi vineā tuā accepta pecunia
aut si tibi placet dabo tibi vineā meli-
orē ꝓ ea. Et ille ait: Nō dabo tibi vi-
neā meā. Dixit ḡ ad eum iezabel vxor
eiꝰ. Grādis auctoritatꝭ es: ⁊ bn̄ regis
regnū isrl̄. Surge ⁊ comede panē ⁊ eq̄
aio esto Ego dabo tibi vineā naboth
iezrahelite. Scripsit itaq̄ lr̄as ex noie C
achab: et signauit eas annulo eiꝰ ⁊ mi
sit ad maiores natu et optimates qui
erāt i ciuitate eiꝰ ⁊ habitabāt cum na-
both. Lr̄aꝝ aūt hec erat sn̄ia. Predica
te ieiuniū ⁊ sedere facite naboth inter
ꝑmos ꝑpl̄i: et submittite duos viros fi
lios belial ꝯ eū: et falsū testimoniū di

cant: bñdixit naboth deũ ⁊ regẽ: ⁊ edu
D cite ⁊ lapidate: sicq; moriat. Fecerũt ergo
ciues ei⁹ maiores natu et optimates q
habitabãt cũ eo in vrbe: sic pceperat eis
iezabel: et sicut scriptũ erat in lris qs
miserat ad eos. Predicauerũt ieiuniũ
⁊ sedere fecerũt naboth int primos pli ⁊
adductis duob⁹ viris filijs diaboli fece
rũt eos sedere ɔ eũ. At illi. s. vt viri dia
bolici dixerũt ɔ eũ testioniũ corã mlti-
3.Re.7.g tudie. Bñdixit naboth deũ ⁊ regẽ. Q
obrẽ eduxerũt eũ ex ciuitatẽ ⁊ lapidi-
bus iterfecerũt. Miserũtq; ad iezabel
dicẽtes: Lapidat⁹ ẽ naboth ⁊ mortu⁹ ẽ
Factũ ẽ aũt cũ audisset iezabel lapida
tũ naboth et mortuũ: locuta ẽ ad ach-
ab. Surge possidẽ vineã naboth iezra-
helite q noluit tibi acqescere: et dare
eã accepta pecunia. Non eñ viuit na-
E both sz mortu⁹ ẽ. Qð cũ audisset achab
mortuũ videlz naboth: surrexit ⁊ descẽ
debat i vineam naboth iezrahelite vt
possideret eã. Fact⁹ ẽ igit sermo dñi ad
heliã thesbiten dicẽs: Surge: descẽde i
occursũ achab regis isrl q est samaria.
Ecce ad vineã naboth descẽdit vt pos-
sideat eã. Et loqris ad eũ dicẽs: Hec di
cit dñs de⁹: Occidisti: insup ⁊ possedi-
sti. Et p⁹ hec addes: Hec dicit dñs. In
loco hoc i q linxerũt canes sãguinẽ na-
F both: lãbẽt qz sãguinẽ tuũ. Et ait ach-
ab ad heliã: Nũ iuenisti me inimicũ ti
bi? Qui dixit: Inueni: eo q venũdat⁹
4.Re.9.b sis vt faceres malũ i ɔspectu dñi. Hec
dic dñs: Ecce ego inducã sup te malũ:
⁊ demetã posteriora tua: et iterficiã de
achab mingẽtẽ ad parietẽ ⁊ clausũ et
s.14.c.et vltimũ i isrl. Et dabo domũ tuã sic do
b.et.22.f mũ hieroboã filij nabath: et sic domũ
s.22.f baasa filij ahia: qr egisti vt me ad ira-
4.Re.9.b cũdiã puocares: et peccare fecisti isrl.
Sz et d iezabel locut⁹ ẽ dñs dicẽs: Ca-
nes comedẽt iezabel in agro iezrahel.
Si mortu⁹ fuerit achab i ciuitate: come-
dẽt eũ canes. Si ãt mortu⁹ fuerit i agro
G comedẽt eũ volucres celi. Igit nõ fuit
1.Pa.1.b alter talis sic achab q venũdat⁹ ẽ vt fa-
ceret malũ i ɔspectu dñi. Cõcitauit eñ
eũ iezabel vxor sua: ⁊ abomiabilis fact⁹
ẽ intãtũ vt seqret idola q fecerãt amor
rei qs ɔsũpsit dñs a facie filiorũ israel.
Itaq; cũ audisset achab smões istos:
scidit vestimẽta sua: ⁊ opuit cilitio car
nẽ suã: ieiunauitq; ⁊ dormiuit i sacco
⁊ ãbulauit demisso capite. Et fact⁹ est
smo dñi ad heliã thesbiten dicẽs: Nõ-
ne vidisti humiliatũ achab corã me?
Quia igit humiliat⁹ ẽ mei causa: non 4.Re.10.e
inducã malũ i dieb⁹ ei⁹: sz in dieb⁹ filij
sui inferã malũ domui ei⁹. XXII A
Ransierunt igit tres ãni absq; 2.Pa.18.a
bello int syriã ⁊ isrl. In ãno ãt
tertio descẽdit iosaphat rex iu-
da ad regẽ isrl. Dixitq; rex isrl ad ser-
uos suos. Ignoratis q nra sit ramoth
galaad: ⁊ negligim⁹ tollere eã d manu
regis syrie? Et ait ad iosaphat: Uenies
ne mecũ ad pliãdũ i ramoth galaad?
Dixitq; iosaphat ad regẽ isrl: Sic ego 4.Re.3.b
sũ: ita ⁊ tu. Popul⁹ me⁹ ⁊ ppls tu⁹ vnũ
sũt: et eqtes mei eqtes tui. Dixitq; io-
saphat ad regẽ isrl. Quere oro te hodie
sermonẽ dñi. Cõgregauit ergo rex isrl p
phetas qdringentos circiter viros: et
ait ad eos: Ire debeo i ramoth galaad
ad bellãdũ an qescere? Qui rñderunt.
Ascẽde: et dabit eã dñs in manu regis.
Dixit aũt iosaphat. Nõ est hic ppha dñi B
quispiã vt iterrogem⁹ p eũ? Et ait rex
isrl ad iosaphat: Remansit vir vn⁹ per
quẽ possum⁹ iterrogare dñm: sed ego
odi eũ: qr nõ pphetat mihi bonũ sz ma
lũ: micheas filius iemla. Cui iosaphat
ait: Ne loquaris ita rex. Uocauit ergo rex
isrl eunuchũ quẽdã ⁊ dixit ei: Festina
adducere micheã filiũ iemla. Rex autẽ
isrl ⁊ iosaphat rex iuda sedebãt vnus-
qsq; in solio suo vestiti cultu regio in
area iuxta ostiũ porte samarie: et vniũsi
pphe pphetabãt i ɔspectu eorũ. Fecit
qz sibi sedechias fili⁹ chanaan cornua
ferrea: ⁊ ait: Hec dicit dñs. His vẽtila-
bis syriã donec deleas eã. Omesq; pphe
te similiter pphetabãt dicẽtes: Ascẽde i
ramoth galaad: ⁊ vade prospere ⁊ tra-
det dñs i man⁹ regis. Nũci⁹ vo q ierat
vt vocaret micheã locut⁹ ẽ ad eum di-
cẽs: Ecce smones pphaꝝ ore vno regi
bona pdicãt. Sit ergo smo tuus silis eo- C
rũ: et loqre bona. Cui micheas ait: Ui
uit dñs: qr qðcunq; dixerit mihi dñs
hoc loquar. Uenit itaq; ad regem: et ait 2.Pa.18.b
illi rex. Michea: ire debem⁹ in ramoth
galaad ad pliandũ: an cessare? Cui ille
rñdit: Ascẽde ⁊ vade psperee: et tradet
dñs i manu regis. Dixit aũt rex ad eũ:
Iterũ atq; iterũ adiuro te vt nõ loqris
mihi nisi qð verum est in nomine dñi.

Et ille ait: Uidi cunctū israel dispersū in montib⁹ quasi oues non habentes pastorē. Et ait domin⁹: Nō habēt isti dn̄m: reuertat vnusquisq͡ȝ i domū suā in pace. Dixit ergo rex israel ad iosaphat: Nūqd nō dixi tibi q͡ȝ nō pphetat mihi bonū: sed semp malū? Ille vero addens ait: Propter hoc audi sermonē dn̄i. Uidi dn̄m sedentē sup soliū suū: et oēs exercitū celi assistēre ei a dextris et a sinistris et ait dn̄s ‖ Quis decipiet achab regē isrł vt ascēdat et cadat i ramoth galaad? Et dixit vn⁹ verba huiuscemodi: et ali⁹ aliter. Egressus ē aūt sp̄s: et stetit corā dn̄o: et ait: ego decipiā illuȝ. Cui locut⁹ est dn̄s. In quo? Et ille ait: Egrediar: et ero sp̄s mēdax i ore oim pphaȝ ei⁹. Et dixit dn̄s. Decipies et p̄ualebis egredere et fac ita. Nūc igit ecce dedit dn̄s sp̄m mēdacij i ore oim ppheta̅ȝ tuoȝ q̄ h sūt: et dn̄s locut⁹ ē ɔ̄ te maluȝ. Accessit aūt sedechias filius chanaā: et pcussit micheā in maxillā: et dixit: Me ne ergo dimisit sp̄s dn̄i: et locutus ē tibi? Et ait micheas: Uisur⁹ es i die illa qn̄ ingredier͛ i cubiculū intra cubiculū vt abscōdaris. Et ait rex isrł Tollite micheam et maneat apd̄ āmon p̄ncipē ciuitat͛ et apd̄ ioas filiū amalech: et dicite eis: Hec dic̄ rex: Mittite virū istū i carcerē: et sustētate euȝ pane tribulatiōis et aq̄ angustie donec reūtar i pace. Dixitq͡ȝ micheas: Si reuersus fuer͛ i pace: nō ē locut⁹ i me dn̄s. Et ait: Audite ppłi oēs. Ascēdit itaq͡ȝ rex isrł et iosaphat rex iuda in ramoth galaad. Dixit itaq͡ȝ rex israel ad iosaphat: Sume arma et igredere pliū et induere vestib⁹ tuis Porro rex isrł mutauit habitū suū et ingressus ē bellū. Rex aūt syrie p̄cepat principib⁹ curruū trigintaduob⁹ dicens: Nō pugnabitis ɔ̄ minorē et maiorē qnēpiā nisi ɔtra regē isrł solū. Cū ergo vidissent p̄ncipes curruū iosaphat suspicati sunt q͞ ip̄e esset rex isrł: et impetu facto pugnabāt ɔtra eū. Et exclamauit iosaphat. Intellexerūtq͡ȝ p̄ncipes curruū q͞ nō eēt rex isrł et cessauerūt ab eo. Uir aūt q̄dā tetendit arcū i incertū sagittā dirigēs: et casu pcussit regē isrł iter pulmonē et stomachū. At ille dixit aurige suo. Uerte manū tuā: et eijce me d̄ exercitu: q͡ȝ grauiter vulnerat⁹ sū. Cōmissū est ergo pliuȝ in die illa. Et rex israel stabat i curru suo ɔ̄ syros: et mortu⁹ est vespere. Fluebat autē sāguis plage i sinū currus et p̄co insonuit in vniuerso exercitu antequā sol occūberet dicēs: Unusq̄sq͡ȝ reuertat in ciuitatē et in terrā suā. Mortu⁹ est aūt rex: et plat⁹ ē in samariā. Sepelierūtq͡ȝ regē in samaria et lauerūt currū ei⁹ in piscina samarie: et linxerūt canes sanguinē ei⁹: et habenas lauerūt iuxta verbū dn̄i qd̄ locut⁹ fuerat. Reliq̄ aūt sermonū achab et vniūsa q̄ fecit: et domus eburnea quaȝ edificauit cūctaq͡ȝ vrbiū q̄s extruxit: nōne hec scripta sūt in libro sermonū dierū regum isrł? Dormiuit ergo achab cū p̄rib⁹ suis et regnauit ochozias fili⁹ ei⁹ p eo. Iosaphat vero fili⁹ asa regnare cepat sup iudam āno q̄rto achab reg͛ isrł. Trigintaq̄nq͡ȝ annoȝ erat cū regnare cepisset et vigintiq̄nq͡ȝ ānis regnauit in hierusalē. Nomē matr͛ ei⁹ azuba filia salaí Et ambulauit in oī via asa p̄ris sui: et nō declinauit ex ea. Fecitq͡ȝ qd̄ rectū ē in cōspectu dn̄i: verūtn̄ excelsa nō abstulit. Adhuc eñ popul⁹ sacrificabat et adolebat incensū i excelsis. Pacēq͡ȝ habuit iosaphat cū rege isrł. Reliq̄ auteȝ verboȝ iosaphat et opa ei⁹ q̄ gessit et p̄lia: nōne hec scripta sūt in libro verboȝ dierū regū iuda? Sed et reliq̄as effeminatoȝ q̄ remāserāt in dieb⁹ asa patr͛ ei⁹ abstulit d̄ terra. Nec erat tūc rex cōstitut⁹ in edom. Rex vero iosaphat fecerat classes i mari q̄ nauigarēt i ophir pter aurū: et ire nō poterāt: q͡ȝ cōfracte sunt i asiongaber. Tūc ait ochozias fili⁹ achab ad iosaphat. Uadāt s̄ui mei cū s̄uis tuis in nauib⁹. Et noluit iosaphat. Dormiuitq͡ȝ iosaphat cū patrib⁹ suis: et sepultus ē cū eis i ciuitate dauid p̄ris sui: regnauitq͡ȝ ioraȝ filius ei⁹ p eo. Ochozias aūt fili⁹ achab regnare cepat sup isrł in samaria āno septimodecimo iosaphat regis iuda: regnauitq͡ȝ sup isrł duob⁹ annis. Et fecit malū i ɔspectu dn̄i: et ambulauit i via p̄ris sui et m̄ris sue: et in via hieroboā filij nabath q̄ peccare fecit isrł. Seruiuit q͡ȝ baal et adorauit eū: et irritauit dn̄m deum isrł iux̄ omnia que fecerat pater eius. Explicit p̄m⁹ liber Malachim. i. Regū terti⁹. Incipit scd̄s liber Malachim. i. q̄rtus regū. Caplm. I

A Preuaricatus
ē āt moab ī isrł postq̄
mortu⁹ ē achab. Cecidit
q̄ ochozias ꝑ cācellos ce
naculi sui: qḋ hēbat ī sa-
maria ⁊ egrotauit: misitq̄ nūcios di-
cēs ad eos. Ite cōsulite beelzebub deū
accarō: vtrū viuere queā de īfirmitate
mea hac. Angel⁹ āt dñi locut⁹ ē ad he
liā thesbitē dicēs: Surge ascēde ī oc-
cursū nūcioꝝ regꝭ samarie: ⁊ dices ad
eos: Nūq̇d nō ē de⁹ ī isrł: vt eatꝭ ad ꝯsu
lēdū beelzebub deū accarō? Quāobrē
hec dicit dñs. De lectulo sup quē ascē
disti nō descēdes: sȝ morte morierꝭ. Et
abijt helias: reūsiq̄ sūt nūcij ad ocho
ziā. Qui dixit eis. Quare reūsi estꝭ? At
illi rñderūt ei. Vir occurrit nob: ⁊ dix-
B it ad nos. Ite reūtimini ad regē q̇ mi-
sit vos ⁊ dicetꝭ ei. Hec dič dñs. Nūq̇d
q2 nō erāt de⁹ ī isrł: mittꝭ vt ꝯsulat beel
zebub de⁹ accaron? Idcirco de lectulo
sup quē ascēdisti nō descēdes: sȝ morte
morierꝭ. Qui dixit eis: Cui⁹ figure ⁊ ha
bit⁹ ē vir ille q̇ occurrit vob ⁊ locut⁹ ē
ꝟba hec? At illi dixerūt. Vir pilosus et
zona pellicea accinct⁹ renib⁹. Qui ait:
Helias thesbites ē. Misitq̄ ad eū q̇n-
q̄genariū pncipē ⁊ q̇nq̄gita q̇ erāt sub
eo. Qui ascēdit ad eū sedētiq̄ ī ꝟtice
mōtꝭ ait. Homo dei: rex pcepit: vt de-
scēdas. Rñdēsq̄ helias dixit q̇nq̄gena
rio. Si hō dei sū: descēdat ignis de ce-
lo: ⁊ deuorte te ⁊ q̇nq̄gita tuos. Descē
dit ḡ ignis d̄ celo: ⁊ deuorauit eū: ⁊ q̇n
q̄ginta q̇ erāt cū eo. Rursūq̄ misit ad
eū pncipē q̇nq̄genariū alteꝝ: ⁊ q̇nq̄gi
C ta cū eo. Qui locut⁹ ē illi. Hō dei: hec
dicit rex. Festina. Descēde. Rñdēs he-
lias ait. Si hō dei ego sum: descendat
ignis de celo ⁊ deuoret te ⁊ q̇nq̄ginta
tuos. Descēdit ḡ ignis de celo ⁊ deuo
rauit illū: ⁊ q̇nq̄ginta ei⁹. Iterū misit
pncipē q̇nq̄genariū tertiū: ⁊ q̇nq̄gita q̇
erāt cū eo. Qui cū venisȝ: curuauit ge
nua ꝯ heliā ⁊ pcat⁹ ē eū ⁊ ait. Hō dei:
noli despicere aīam meā ⁊ aīas suoꝝ
tuoꝝ q̇ mecū sūt. Ecce descēdit ignis
de celo ⁊ deuorauit duos pncipes q̇n-
q̄genarios pmos: ⁊ q̇nq̄genos q̇ cum
eis erāt. Sȝ nūc obsecro vt miserearꝭ
aīe mee. Locut⁹ ē āt āgel⁹ dñi ad heliā
D dicēs: Descēde cū eo. Ne timeas. Sur-
rexit igit ⁊ descēdit cū eo ad regē: ⁊ lo
cut⁹ ē ei. Hec dič dñs. Quia misisti nū
cios ad ꝯsulēdū beelzebub deū accarō
q̄si nō eēt de⁹ ī isrła q̇ posses interroga-
re smonē: iō de lectulo sup quē ascē-
disti nō descendes. sȝ morte morieris.
Mortu⁹ ē āt iux smonē dñi quē locu
t⁹ ē helias: ⁊ regnauit iorā frat ei⁹ p
eo āno scdo iorā filij iosaphat regꝭ iu-
de. Nō eī hēbat filiū. Reliq̄ āt ꝟboꝝ
ochozie q̇ opat⁹ ē nōne hec scpta sūt ī
libro smonū dierū regū isrł. II
f Actū ē āt cū leuare vellet dñs A
heliā ꝑ turbinē ī celū: ibāt he-
lias ⁊ heliseus de galgal. Dixitq̄ heli-
as ad heliseū. Sede hic q2 dñs misit me
vsq̄ ī bethel: Cui ait helise⁹. Viuit dñs
⁊ viuit aīa tua: q2 nō derelinquā te. Cū-
q̄ descēdissēt bethel: egressi sūt filij ꝓ-
phetaꝝ q̇ erāt ī bethel ad heliseū: ⁊ di
xerūt ei: Nūq̇d nosti q2 hodie dñs tol-
let dñȝ tuū a te? Qui rñdit. Et ego no-
ui. Silete: Dixit āt helias ad heliseū.
Sede hic: q2 dñs misit me ī hiericho. Et
ille ait: Viuit dñs: ⁊ viuit aīa tua q2 nō
derelinquā te: Cūq̄ venissēt hiericho:
accesserūt filij ꝓpharū q̇ erāt ī hiericho
ad heliseū: ⁊ dixerūt ei: Nūq̇d nosti: q2
dñs hodie tollet dñm tuū ad te. Et ait
Et ego noui. Silete. Dixit āt ei helias
Sede hic: q2 dñs misit me vsq̄ ad iorda
nē. Qui ait: Viuit dñs ⁊ viuit aīa tua B
q2 nō derelinquā te. Ierūt igit ābo parit
⁊ q̇nq̄gita viri de filijs ꝓphaꝝ secuti
sūt eos. qui ⁊ steterūt eꝯ lōge. Illi aūt
ābo stabāt sup iordanē. Tulitq̄ heli-
as palliū suū ⁊ iuoluit illud: ⁊ pcussit
aq̄s q̇ diuise sūt ī vtrāq̄ ptē: ⁊ trāsierūt
ābo ꝑ sicciū. Cūq̄ trāsissēt: helias dix-
it ad heliseū. Postula qḋ vis: vt faciā ti
bi anq̄ tollar a te. Dixitq̄ helise⁹: Ob
secro vt fiat ī me duplex spūs tu⁹. Qui
rñdit. Rē difficilē postulasti. Attñ si
viderꝭ me qñ tollar a te erit qḋ petisti. Elias leuat in celum
si āt nō viderꝭ nō erit. Cūq̄ pgerēt ⁊ ī-
cedētes smocinarent. ecce curr⁹ igne⁹
⁊ eq̄ ignei diuiserūt vtrūq̄. Et ascēdit Eccl.28.b
helias ꝑ turbinē ī celū. Helise⁹ āt vi-
debat: ⁊ clamabat. Pr mi pr mi curr⁹ I.13.c
isrł ⁊ auriga ei⁹. Et nō vidit eū ampli⁹. C
Apphēditq̄ vestimēta sua: ⁊ scidit il-
la ī duas ptes. Et leuauit palliū helie
qḋ ceciderat ei. Reūsusq̄ stetit sup ri-
pā iordanis ⁊ pallio helie qḋ ceciderat

ei ꝑcussit aq̄s ⁊ nō sūt diuise. Et dixit.
Ubi ē deꝰ helie etiā nūc? Percussitq̄
aq̄s: ⁊ diuise sūt huc atq̄ illuc: ⁊ trāsijt
heliseꝰ. Uidētes aūt filij ꝓphetarū qui
erāt i hiericho de ꝯ dixerūt. Requieuit spi
ritꝰ helie sup heliseū. Et venientes i oc
cursū eiꝰ adorauerūt eū ꝓni i trā: dixe-
rūtq̄ illi. Ecce cū seruis tuis sūt quīquagi
ta viri fortes: q̄ pñt ire ⁊ q̄rere dn̄m tu
um: ne forte tulerit eū spūs dn̄i ⁊ ꝓie-
cerit eū i vnū mōtiū aut i vnā vallium
Qui ait: Nolite mittere. Coegerūtq̄ eū
donec acq̄esceret ⁊ diceret: Mittite. Et
miserūt quīquaginta viros. Qui cū q̄sis-
sent tribꝰ diebꝰ: nō inuenerūt. Et reuer
si sūt ad eū. At ille habitabat i hieri-
cho: ⁊ dixit eis. Nūqd nō dixi vobis: no-
lite mittere? Dixerūt q̄z viri ciuitatis ad
D heliseū. Ecce habitatio ciuitatis huiꝰ
optīa ē sicut tuipse dn̄e ꝓspicis. s̄z aq̄ pes
sime sūt: ⁊ terra sterilis. At ille ait. Affer
te mihi vas nouū: ⁊ mittite i illud sal.
Qui cū attulissent: egressus ad fontes
aquarū misit i illud sal: ⁊ ait. Hec di-
cit dn̄s. Sanaui aq̄s has: ⁊ nō erit i eis
vltra mors neq̄ sterilitas. Sanate sūt
ergo aq̄ vsq̄ i diē hāc: iuxta verbū heli-
sei qd̄ locutꝰ ē. Ascēdit aūt inde heli-
seus i bethel. Cūq̄ ascēderet ꝑ viā pu-
eri parui egressi sūt de ciuitate: ⁊ illude-
bāt ei dicētes: Ascēde calue: ascēde cal
ue. Qui cū respexisset vidit eos: ⁊ ma-
ledixit eis i noīe dn̄i. Egressiq̄ sūt duo
vrsi de saltu: ⁊ lacerauerūt ex eis q̄dra
ginta duos pueros. Abijt aūt inde i mō-
tē carmeli: ⁊ inde reuersus ē i samariā.

A Ioram vero filiꝰ achab re III
gnauit sup isrl' i samaria: āno
decimooctauo iosaphat regis iu
de. Regnauitq̄ duodecim annis: ⁊ fe-
cit malū corā dn̄o: sed nō sicut pr̄ suꝰ
⁊ mr̄. Tulit ei statuas baal q̄s fecerat
pr̄ eiꝰ: verūtn̄ i pctīs hieroboā filij na-
bath q̄ peccare fecit isrl' adhesit: nec re
cessit ab eis. Porro mesa rex moab nu
triebat pecora multa: ⁊ soluebat regi is-
rael cētū milia agnoꝝ ⁊ cētū milia ari
etū cū velleribꝰ suis. Cūq̄ mortuꝰ fuis
set achab: ꝑuaricatꝰ ē fedus qd̄ habe-
bat cū rege isrl'. Egressus ē igit̄ rex io-
rā in die illa d̄ samaria: ⁊ recēsuit vni
uersū isrl' misitq̄ ad iosaphat regē iu
da dicēs. Rex moab recessit a me: veni
mecū ꝯ eū ad ꝓliū. Qui rn̄dit. Ascēdā

Qui meꝰ ē tuꝰ ē: ꝑpls meꝰ ꝑpls tuꝰ: ⁊ 3. Reg
eq̄ mei eq̄ tui. Dixitq̄. Per quā viā as
cēdemꝰ? At ille rn̄dit. Per desertū idu-
mee. Perrexerūt igit̄ rex isrl' ⁊ rex iuda B
⁊ rex edom: ⁊ circuierūt ꝑ viā septē di-
erū: nec erat aq̄ exercitui ⁊ iumētis q̄
seq̄bant̄ eos. Dixitq̄ rex isrl'. Heu heu
heu. Cōgregauit nos dn̄s tres reges:
vt traderet i manu moab. Et ait iosa-
phat. Est ne hic ꝓpha dn̄i: vt depcemur
dn̄m ꝑ eū? Et rn̄dit vnꝰ de seruis regis
isrl'. Est hic heliseus filiꝰ saphat q̄ funde
bat aquā sup manꝰ helie. Et ait iosa-
phat. Est apud eū sermo dn̄i? Descēdit-
q̄ ad eū rex isrl' ⁊ iosaphat rex iuda: ⁊
rex edō. Dixit aūt heliseꝰ ad regē isrl'.
Quid mihi ⁊ tibi est? Uade ad ꝓphas
pr̄is tui ⁊ mr̄is tue. Et ait ille rex isrl'.
Quare ꝯgregauit dn̄s tres reges hos
vt traderet eos i manꝰ moab? Dixitq̄
ad eū heliseꝰ. Uiuit dn̄s exercituū i cu 3. Reg
ius ꝯspectu sto: q̄ si nō vultū iosaphat et. 18.
regis iude erubescerē: nō attēdissem q̄-
dē te: nec respexissem. Nūc aūt adduci- C
te mihi psaltē. Cūq̄ caneret psaltes fa
cta ē sup eū manꝰ dn̄i. Et ait: Hec dicit
dn̄s: Facite alueū torrētis huiꝰ fossas
⁊ fossas. Hec eī dicit dn̄s: Nō videbitis vē
tū neq̄ pluuiā: ⁊ alueꝰ iste replebit̄ aq̄s
⁊ bibetis vos a familie vr̄e ⁊ iumēta vr̄a.
Paruūq̄ ē hoc i ꝯspectu dn̄i: isup tradet
ēt moab i manꝰ vr̄as. Et ꝑcutietis oēm
ciuitatē munitā ⁊ oēm vrbē electā: ⁊
vniūsū lignū fructiferū succidetis: cūctos
q̄ fōtes aq̄rū obturabitis: ⁊ oēm agrū
egregiū operietis lapidibꝰ. Factū ē igit̄
mane qn̄ sacrificiū offerri solet: ⁊ ecce
aq̄ veniebāt ꝑ viā edō. Et repleta est
tra aq̄s. Uniūsi aūt moabite audiētes
q̄ ascēdissēt reges vt pugnarēt aduer
sus eos: ꝯuocauerūt oēs q̄ accincti erāt
baltheo desup ⁊ steterūt i t'minis. Pri
mоq̄ mane surgētes: ⁊ orto iā sole ex
aduūso aq̄rū viderūt moabite ꝯ aq̄s ru
bras q̄si sāguinē: Dixerūtq̄. Sāguis
gladij ē. Pugnauerūt reges ꝯ se ⁊ cesi D
sūt mutuo. Nūc ꝑge ad p̄dā moab. Per
rexerūtq̄ i castra isrl'. Porro ꝯsurgēs
isrl' ꝑcussit moab: at illi fugerūt corā
eis. Uenerūt igit̄ q̄ vicerāt: ⁊ ꝑcusserūt
moab: ⁊ ciuitates destruxerūt: et oēm
agrū optimū mittētes singuli lapides
repleuerūt: ⁊ vniūsos fōtes aq̄rū obtu
rauerūt: ⁊ oīa ligna fructifera succide

ſtāt: ita vt muri tm̄ fictiles remanerēt
Et circūdata ē ciuitas a fūdibularijs
ꝛ magna ex pte ꝑcuſſa. Qđ cū vidiſſet
rex moab ꝓualuiſſe. ſ. hoſtes: tulit ſecū
ſeptigētoſ viros educētes gladiū vt ir
rūperēt ad regē edō: ꝛ ñ potuerīt. Arri
piēſq; filiū ſuū ꝑmogenitū q̇ regnatu
rus erat ꝓ eo: obtulit holocauſtū ſuꝑ
muꝝ ꝛ facta ē īdignatio magna ī iſrł.
Statiq; receſſerūt ab eo: ꝛ reūſi ſūt ī trā
Mulier āt q̄dā ď vxo (ſuā. IIII
B rib⁹ ꝓphaꝝ: clamabat ad heli
ſeū dicēs: Seru⁹ tu⁹ vir meus
mortu⁹ ē: ꝛ tu noſti q꜡ ſu⁹ tu⁹ fuit ti-
mēs deū. Et ecce creditor venit vt tol-
lat duos filios meos ad ſuiēdū ſibi.
Cui dixit heliſe⁹: Quis vis vt faciā ti-
bi? Dic mihi q̇d habes ī domo tua? At
illa rñdit. Nō habeo ācilla tua q̇cq̄ ī
domo mea niſi paꝝ olei q̇ vngar. Cui:
ait: Uade pete mutuo ab oīb⁹ vicinis
tuis vaſa vacua ñ pauca ꝛ igredere et
claude oſtiū tuū cū itrīſec⁹ fuerꝭ tu et
filij tui: ꝛ mitte īde ī oīa vaſa hec: ꝛ cū
plena fuerit tolles. Iuit itaq; mlīer et
clauſit oſtiū ſuꝑ ſe ꝛ ſuꝑ filios ſuos. Il
li offerebāt vaſa: ꝛ illa ifūdebat. Cūq;
B plena fuiſſēt vaſa: dixit ad filiū ſuū: Af
fer mihi adhuc vas. Et ille rñdit: Nō
habeo. Stetitq; oleū. Uenit āt illa ꝛ ī
dicauit hoī dei. Et ille: Uade inq̇t vē-
de oleū ꝛ redde creditori tuo: tu aūt ꝛ
filij tui viuite de reliq̇. Facta ē āt q̄dā
dies: ꝛ trāſibat heliſe⁹ ꝑ ſunā ciuitatē:
Erat āt ibi mlīer magna: q̇ tenuit eū
vt cōederet panē. Cūq; frequēſ īde trā
ſiret: diuertebat ad eā vt cōederet pa-
nē. Que dixit ad viꝝ ſuū. Aiaduto ꝙ
vir dei ſctūs ē iſte: q̇ trāſit ꝑ nos fre-
quēſ. Faciam⁹ ḡ ei cenaculū ꝑuū: ꝛ po
nam⁹ ei ī eo lectulū ꝛ mēſā ꝛ ſellā ꝛ cā
delabrū: vt cū venerit ad nos maneat
ibi. Facta ē ḡ dies q̄dā: ꝛ veniēs diū-
tit ī cenaculū: ꝛ reqeuit ibi: Dixitq; ad
giezi puerū ſuū: Uoca ſunamitē iſtā.
Qui cū vocaſſet eā: ꝛ illa ſtetiſſet corā
C eo: dixit ad pueꝝ ſuū. Loq̄re ad eā. Ec
ce ſedule ī oīb⁹ miſtraſti nob: q̇d vis vt
faciā tibi? Nūq̇d habes negotiū: ꝛ vis
vt loq̄r regi ſiue principi militie? Que
rñdit. In medio ꝑplī mei hito. Et ait:
Quid ḡ vult vt faciā ei? Dixitq; giezi.
Ne q̄ras: Filiū ei ñ hꝫ: ꝛ vir ei⁹ ſenex ē
Precepit itaq; vt vocaret eā. Que cū
vocata fuiſſet ꝛ ſtetiſſet añ oſtiū dixit
ad eā. In tpe iſto ī hac eadē hora ſi vi Gen.18.b.
ta comeſ fuerit: hēbis ī vťo filiū. At il
la rñdit: Noli q̄ſo dñe mi vir dei: noli
mētiri ācille tue. Et ꝯcepit mlīer ꝛ pe-
ꝑit filiū ī tpe: ꝛ in hora eadē q̄ dixerat
heliſe⁹. Creuit āt puer: ꝛ cū eēt q̄dā di
es ꝛ egreſſus iſſet ad pr̄eꝫ ſuū ad meſſo
res: ait pr̄i ſuo. Caput meū doleo. At il
le dixit puero: Tolle ꝛ duc eū ad mr̄eꝫ
ſuā. Qui cū tuliſſet ꝛ duxiſſꝫ eū ad ma D
trē ſuā: poſuit eū illa ſuꝑ genua ſua vſ
q; ad meridiē ꝛ mortu⁹ ē. Aſcēdit āt
ꝛ collocauit eū ſuꝑ lectū hoīſ dei: ꝛ clau
ſit oſtiū. Et egreſſa vocauit viꝝ ſuū. Et
ait: Mitte mecū obſecro vnū ď pueris
ꝛ aſinā: vt excurrā vſq; ad hoīem dei: ꝛ
reūtar. Qui ait illi. Quā ob cām vadis
ad eū? Hodie ñ ſūt kalēde neq; ſabba
tū. Que rñdit: Uadā. Strauitq; aſinā
ꝛ ꝑcepit puero. Mina ꝛ ꝓpera: ne mi-
hi morā facias ī eūdo: ꝛ h̄ age qđ ꝑci-
pio tibi. Profecta ē igiť. ꝛ venit ad vi
rū dei ī mōtē carmeli. Cūq; vidiſſet eā
vir dei deꝫ: ait ad giezi puerū ſuū: Ec
ce ſunamitꝭ illa. Uade ḡ ī occurſū ei⁹
ꝛ dic ei: Recte ne agiť circa te circa vi-
rū tuū: ꝛ circa filiū tuū? Que rñdit. Re Ī.5.f
cte. Cūq; veniſſet ad viꝝ dei ī mōtē: ap
ꝑhēdit pedeſ ei⁹: ꝛ acceſſit giezi vt amo
ueret eā. Et ait hō dei. Dimitte illam.
Aīa ei ei⁹ ī amaritudīe ē: ꝛ dñs celauit
a me ꝛ ñ idicauit mihi. Que dixit illi
Nūq̇d petiui filiū a dño meo? Nūq̇d ñ
dixi tibi: ne illudas me? Et ille ait ad Ī.9.a
giezi. Accinge lūbos tuos: ꝛ tolle ba-
culū meū ī manu tua ꝛ vade. Si occur
rerit tibi hō nō ſalutes eū: ꝛ ſi ſaluta-
uerit te q̇ſpiā nō rñdeas illi. Et poneſ
baculū meū ſuꝑ faciē pueri. Porro ma
ter pueri ait. Uiuit dñs et viuit aīa
tua: nō dimittā te. Surrexit ḡ ꝛ ſecut⁹
ē eā. Giezi āt ꝑceſſerat ante eos: ꝛ po-
ſuerat baculū ſuꝑ faciē pueri: ꝛ ñ erat
vox neq; ſenſus. Reūſuſq; ē ī occurſū
eius: ꝛ nūciauit ei dicēs: Nō ſurrexit
puer. Ingreſſus eſt ḡ heliſeus domuꝫ:
Et ecce puer mortu⁹ iacebat ī lectulo F
eius. Ingreſſuſq; clauſit oſtiū ſuꝑ ſe ꝛ
ſuꝑ puerū: ꝛ orauit ad dñm. Et aſcēdit 3.Reg.17.d
ꝛ icubuit ſuꝑ pueꝝ: poſuitq; os ſuū ſu Act.20.c
ꝑ os ei⁹: ꝛ oclos ſuos ſuꝑ oclos ei⁹: et
man⁹ ſuas ſuꝑ man⁹ ei⁹: ꝛ icuruauit
ſe ſuꝑ eū: et calefacta ē caro pueri. At

ille reuersus deambulabat ĩ domo se-
mel huc atq; illuc: ⁊ ascẽdit ⁊ icubuit
sup eũ. Et oscitauit puer septies: aperu
I.8.a itq; oculos. Et ille vocauit giezi ⁊ dix
Luc.7.b. it ei. Voca sunamitẽ hãc. Que vocata
igressa ẽ ad eũ. Qui ait. Tolle filiũ tu
um. Venit illa ⁊ corruit ad pedes ei⁹:
⁊ adorauit sup trã. Tulitq; filiũ suũ ⁊
egressa ẽ: ⁊ helise⁹ reũsus ẽ ĩ galgalã:
Erat ãt fames ĩ tra: ⁊ filij ꝓphaꝝ hi-
G tabãt corã eo: Dixitq; vni de puer⁊ su-
is. Pone ollã grãdẽ: ⁊ coq̃ pulmẽtũ fi
lijs ꝓpharũ. Et egressus ẽ vn⁹ ĩ agrũ
vt colligeret herbas agrestes. Inuenit
q; q̃si vitẽ siluestrẽ: ⁊ collegit ex ea co
loq̃ntidas agri ⁊ ipleuit palliũ suũ: ⁊
reũsus ↄscidit ĩ ollã pulmẽti. Nescie-
bat ei q̃d eẽt. Infuderũt ĝ socijs vt co
mederẽt. Cũq; gustassẽt de coctiõe: ex-
clamauerũt dicẽtes. Mors ĩ olla vir dei
Et ñ potuerũt comedere. At ille. Affer
te inq̃t farinã. Cũq; tulissẽt misit ĩ ol-
lã ⁊ ait. Infunde turbe vt comedãt. Et
ñ fuit ampli⁹ q̃cq; amaritudis ĩ olla.
Vir ãt q̃dã vẽit ď baal salisa deferẽs vi
ro dei panes ṗmitiaꝝ: ⁊ vigĩti panes
hordeaceos: ⁊ frumẽtũ nouũ ĩ pera sua
At ille dixit. Da ppl'o vt comedat. Rñ-
ditq; ei minister ei⁹: Quãtũ ẽ h̃ vt ap-
ponã corã cẽtũ vir⁊? Rursũ ille: Da ait
Joh.6.a ppl'o vt comedat. Hec ei dic̃ dñs. Come
dẽt: ⁊ supererit. Posuit itaq; corã eis.
A Qui comederũt ⁊ sup̃fuit iux̃ vbũ dñi.
Naamã ṗnceps militie re- V
a g⁊ syrie erat vir magn⁹ apud do
minũ suũ: ⁊ honorat⁹. Per illũ
eñ dedit dñs salutẽ syrie. Erat ãt vir
fort⁊ et diues: s; leprosus. Porro ď sy-
ria egressi fuerãt latrũculi: ⁊ captiuã
duxerãt ď tra isrl' puellã puulã. q̃ erat
ĩ obseq̃o vxoris naamã. Que ait ad do
minã suã. Vtinã fuisset dñs me⁹ ad ꝓ
B phãm q̃ ẽ ĩ samaria: ꝓfecto curasset eũ
a lepra quã h;. Ingressus ẽ itaq; naa-
mã ad dñm suũ: ⁊ nũciauit ei dicẽs:
Sic ⁊ sic locuta ẽ puella de terra isrl'.
de Simonia 68 Dixitq; ei rex syrie: Vade: ⁊ mittã lrãs
ad regẽ isrl'. Qui cũ ꝓfect⁹ eẽt ⁊ tulis-
set secũ decẽ talẽta argẽti ⁊ sex milia
aureos ⁊ decẽ mutatoria vestimẽtoꝝ:
detulit lrãs ad regẽ isrl' ĩ hec vba. Cũ
acceper⁊ ep'lam hãc: scito q; miseri ad
te naamã suũ meũ vt cures eũ a lepra
sua. Cũq; legisset rex isrl' lrãs: sciditve
stimẽta ⁊ ait. Nũq̃d de⁹ ego sũ vt occi
dere possim ⁊ viuificare: q; iste misit
ad me vt curẽ hoĩem a lepra sua? Aiad
uertite ⁊ videte: q̃t occasiões q̃rat adu- C
sũ me. Qď cũ audisset helise⁹ vir dei: sci
disse videl; regẽ isrl' vestimẽta sua: mi
sit ad eũ dicẽs. Quare scidisti vestimẽ-
ta tua? Veniat ad me: ⁊ sciat eẽ ꝓphe
tã ĩ isrl'. Venit ĝ naamã cũ eq̃s ⁊ curri
b⁹: ⁊ stetit ad ostiũ dom⁹ helisei. Mi- Luce.4
sitq; ad eũ helise⁹ nũciũ dicẽs: Vade ⁊
lauare septies ĩ iordane: ⁊ recipiet sa-
nitatẽ caro tua atq; mũdaber⁊. Irat⁹
naamã: recedebat dicens: Putabã q;
egredereť ad me ⁊ stãs iuocaret nomẽ
dñi dei sui: ⁊ tãgeret manu sua locũ le-
pre ⁊ curaret me. Nũq̃d ñ meliores sũt
abana ⁊ pharfar fluuij damasci oib⁹ D
aq̃s isrl'. vt lauer ĩ eis ⁊ mũder? Cũ ĝ v-
tisset se ⁊ abiret idignãs: accesserũt ad
eũ ſui sui: ⁊ locuti sũt ei: Pr: ⁊ si rẽ grã
dẽ dixisset tibi ꝓpha: certe facere debue
ras. Quãtomag⁊ q; nũc dixit tibi: la-
uare ⁊ mũdaber⁊? Descẽdit ⁊ lauit se-
pties in iordane iux̃ ſmonẽ viri dei: ⁊
restituta ẽ caro ei⁹ sic̃ caro pueri puu
li: ⁊ mũdat⁹ ẽ. Reũsusq; ad viꝝ dei cũ
vniũso comitatu suo: venit ⁊ stetit co-
rã eo ⁊ ait. Vere scio q; ñ sit ali⁹ de⁹ ĩ
vniũsa tra: nisi tñ ĩ isrl'. Obsecro ita-
q; vt accipias bñdictionẽ a ſuo tuo. E
At ille rñdit. Viuit dñs añ quẽ sto: q;
ñ accipiã. Cũq; vim faceret: penit⁹ nõ
acq̃euit. Dixitq; naamã. Vt vis. Sed
obsecro ↄcede mihi ſuo tuo: vt tollam
on⁹ duoꝝ burdonũ de tra. Nõ ei faci-
et vltra ſu⁹ tu⁹ holocaustũ aut victi-
mã dijs alienis: nisi dño: Hoc ãt solũ
ẽ de q̃ dep̃cer⁊ dñm ꝓ ſuo tuo qñ igre
dit̃ dñs me⁹ tẽpłũ rẽmõ vt adoret: et
illo initẽte sup manũ meã: si adoraue
ro ĩ tẽplo rẽmõ: adorãte eo ĩ eodẽ loco
vt ignoscat mihi dñs ſuo tuo ꝓ hac re
Qui dixit ei: Vade ĩ pace. Abijt ĝ ab
eo: electo tpe⁊ Dixitq; giezi puer viri F
dei. Pepcit dñs me⁹ naamã syro isti:
vt ñ acciperet ab eo q̃ attulit. Viuit dñs
q; currã post eũ ⁊ accipiã ab eo aliq̃d:
Et secut⁹ ẽ giezi post tgũ naamã. Quẽ
cũ vidisset ille currẽtẽ ad se: desilijt de
curru ĩ occursũ ei⁹ ⁊ ait: Recte ne sunt
oia? Et ille ait: Recte. Dñs me⁹ misit
me ad te dicẽs: Mõ venerũt ad me duo
adolescẽtes de mõte ephraim: ex filijs ꝓ

phetarū. Da eis talētū argēti: ꝛ vestes
mutatorias duplices. Dixitqꝫ naamā.
Meliꝰ ē vt accipias duo talēta. Et co
egit eū ligauitqꝫ duo talēta argēti in
duobꝰ saccis: ꝛ duplicia vestimēta et
īposuit duobꝰ puerꝭ suis: q̇ ꝛ portaue-
rāt corā eo. Cūqꝫ venisset iā vespi: tu-
lit de manu eoꝝ: ꝛ reposuit ī domo: di
misitqꝫ viros ꝛ abierūt: ip̄e āt igressus
Luce.4 stetit corā dn̄o suo. Et dixit heliseus.
Vn̄ venis giezi? Qui r̄ndit. Nō iuit ſ-
uꝰ tuꝰ q̇qꝫ. At ille ait. Nōne cor meū ī
p̄n̄ti erat: qn̄ reuˀsus ē hō de curru suo
ī occursū tui? Nūc igit̄ accepisti argen
tū ꝛ accepisti vestes: vt emas oliueta ꝛ
vineas ꝛ oues ꝛ boues ꝛ ſuos ꝛ ancil-
…1.26.D lās. Sꝫ ꝛ lepra naamā adherebit tibi ꝛ
semi tuo vsqꝫ ī sēpit̄nū. Et egressus ē q̄
B si nix ab eo leprosus. VI
D Ixerūt āt filij ꝓphaꝝ ad helise-
um: Ecce locꝰ ī q̇ habitamꝰ co-
rā te angustꝰ ē nob̄. Eamꝰ vsqꝫ ad ior
danē ꝛ tollāt singuli de silua materi-
as singlas: vt edificemꝰ nob̄ ibi locū
ad habitādū. Qui dixit: Ite. Et ait vnꝰ
ex illꝭ. Veni ḡ ꝛ tu cū ſuis tuis. R̄ndit
Ego veniā. Et abijt cū eis. Cūqꝫ venis
sent ad iordanē: cedebāt ligna. Acci-
dit āt: vt cū vnꝰ materiā succidisset: ca
B deret ferrū: securꝭ ī aquā. Exclamauit
qꝫ ille ꝛ ait. Heu heu heu dn̄e mi: ꝛ h̄
ip̄m mutuo acceperā. Dixit āt hō dei.
Vbi cecidit? At ille mōstrauit ei locū.
Prescidit ḡ lignū: ꝛ misit illud. Nata-
uitqꝫ ferrū. Et ait: Tolle. Qui extēdit
manū: ꝛ tulit illud. Rex āt syrie pugna
bat ꝯ isrl̄: ꝯsiliūqꝫ inijt cū ſuis suis di
cēs: In loco illo ꝛ illo ponamꝰ īsidias
Misit itaqꝫ vir dei ad regē isrl̄ dicēs:
Caue ne trāseas ī locū illū qꝛ ibi syri ī
insidijs sūt. Misit itaqꝫ rex isrl̄ ad lo-
cū quē dixerat ei vir dei ꝛ ꝓoccupauit
C eū: ꝛ obſuauit se ibi n̄ semel neqꝫ bis.
Cōturbatūqꝫ ē cor regꝭ syrie ꝓ hac re:
ꝛ ꝯuocatꝭ ſuis suis ait: Quare n̄ idica
tis mihi q̇s ꝓditor mei sit apud regē
isrl̄? Dixitqꝫ vnꝰ ſuoꝝ eiꝰ. Neq̄qꝫ dn̄e
mi rex: sꝫ heliseꝰ ꝓpha q̇ ē ī isrl̄ idicat
regi isrl̄ oīa v̄ba q̄cūqꝫ locutꝰ fuerꝭ ī cō
claui tuo. Dixitqꝫ eis. Ite ꝛ videte vbi
sit: vt mittā ꝛ capiā eū. Annūciauerūt
ei dicētes. Ecce ī dothaim. Misit ḡ il-
luc eq̄s ꝛ currꝰ ꝛ robur exercitꝰ. Qui
cū venissent nocte: circūdederūt ciuitatē.

Cōsurgēs āt diluculo minister viri dei
egressus est: viditqꝫ exercitū ī circuitu
ciuitatꝭ ꝛ eq̄s ꝛ currꝰ. Nūciauitqꝫ ei
dicens: Heu heu heu dn̄e mi q̇d facie- D
mꝰ? At ille r̄ndit. Noli timere. Plures 2. Para.32.B
eñ nobiscū sūt: qꝫ cū illis. Cūqꝫ orasset
heliseꝰ ait. Dn̄e: aperi oclos pueri hu-
ius vt videat: Et aperuit dominꝰ ocu-
los pueri: ꝛ vidit: qꝛ ecce mōs plenꝰ eq̄
rū ꝛ curruū igneoꝝ ī circuitu helisei.
Hostes v̄o descēderūt ad eū. Porro he-
liseꝰ orauit ad dn̄ꝫ dicēs: Percute ob- Gen.19.B
secro gētē hāc cecitate. Percussitqꝫ eos
dn̄s ne viderēt: iuxͣ v̄bū helisei. Dixit
aūt ad eos heliseꝰ. Nō ē hec via: neqꝫ
ista ē ciuitas. Seq̄mini me: ꝛ ostēdā vo
bis viꝝ quē q̄ritꝭ. Duxit ḡ eos ī sama
riā. Cūqꝫ igressi fuissēt ī samariā: dixit
heliseꝰ. Dn̄e: ap̄i oculos istoꝝ vt vide- E
ant. Aꝑuitqꝫ dn̄s oclos eoꝝ: ꝛ viderūt
se eē ī medio samarie. Dixitqꝫ rex isrl̄
ad heliseū: cū vidisset eos: Nūq̇d ꝑcutiā
eos p̄r mi? Et ille ait: Nō ꝑcuties. Ne-
qꝫ ei cepisti eos gladio ꝛ arcu tuo: vt ꝑ
cutias: Sꝫ pone panē ꝛ aquā corā eis
vt comedāt ꝛ bibāt: ꝛ vadāt ad dn̄m su
um. Appositaqꝫ ē eis ciboꝝ magna ꝓ
paratio. Et comederūt ꝛ biberūt: ꝛ dimi
sit eos. Abierūtqꝫ ad dn̄m suū: ꝛ vltra
nō venerūt latrones syrie ī t̄rā isrl̄. Fa
ctū ē aūt post hec ꝯgregauit benadab F
rex syrie vniuersū exercitū suū. ꝛ ascē- Deu.28.F
dit ꝛ obsidebat samariā. Factaqꝫ ē fa-
mes magna ī samaria: ꝛ tādiu obsessa
ē donec venūdaret̄ caput asini octogi-
ta argēteis: ꝛ q̄rta ps cabi stercorꝭ colū
baꝝ: q̇nqꝫ argēteis. Cūqꝫ rex isrl̄ trāsi
ret ꝑ muꝝ mlier q̄dā exclamauit ad eū
dicēs: Salua me dn̄e mi rex. Qui ait. 2. Reg.14.A
Nō te saluet dn̄s. Vn̄ te possū saluare?
De area: vel de torculari? Dixitqꝫ ad
eā rex. Quid tibi vis? Que r̄ndit: Mu-
lier ista dixit mihi: Da filiū tuū vt co- Thre.4.B
medamꝰ eū hodie ꝛ filiū meū comede
mꝰ cras. Coximꝰ ḡ filiū meū ꝛ comedi
mꝰ. Dixitqꝫ ei altera die. Da filiū tuū
vt comedamꝰ eū. Que abscōdit filiū su
um. Qd̄ cū audisset rex scidit vestimē-
ta sua: ꝛ transibat ꝑ muꝝ. Viditqꝫ oīs G
ppls ciliciū q̇ vestitꝰ erat ad carnē īt̄ri 3. Reg.19.A
secꝰ. Et ait rex: Hec mihi faciat deꝰ: et
hec addat: si steterit caput helisei filij
saphat suꝑ ip̄m hodie. Heliseꝰ āt sede-
bat ī domo sua: ꝛ senes sedebāt cū eo.

Premiſit itaqꝫ virū ⁊ añqꝫ veniret nū
cius: ille dixit ad ſenes. Nūqd ſcitꝭ ꝙ
miſerit filiꝰ homicide hic vt pſcidat
caput meū? Uidete ḡ: cū venerit nūci-
us: claudite oſtiū: ⁊ nō ſinatꝭ eū itroi-
re. Ecce ei ſonitꝰ pedū dñi eiꝰ poſt eū
ē. Adhuc illo loquēte eis: apꝑuit nū-
ciꝰ ꝗ veniebat ad eū. Et ait. Ecce tm̄
malū a dño ē. Quid āpliꝰ expectabo a
A Irit aūt heliſeꝰ. (dño. VII
D Audite vbū dñi. Hec dicit dñs
J.eo. In tpe h̄ cras: modius ſile vno
ſtatere erit: ⁊ duo modij hordei ſtatere
vno i porta ſamarie. Rñdēs vnꝰ ð du
cibꝰ ſuꝑ cuiꝰ manū rex incūbebat ho-
mini dei ait. Si dñs fecerit ēt catara-
ctas i celo nūqd poterit eē qđ loqris?
Qui ait: Videb̄ oculꝭ tuis ⁊ inde nō co
medes. Quattuor ḡ viri erāt leproſi iu
xta introitū porte: ꝗ dixerūt ad iuicē.
Quid h̄ eſſe volumꝰ donec moriamur?
Siue igredi voluerimꝰ ciuitatē fame
moriemur: ſiue māſerimꝰ h̄ moriendū
nob̄ ē. Uēite ḡ ⁊ trāſfugiamꝰ ad caſtra
ſyrie: Si pepcerit nob̄ viuemꝰ: ſi āt oc
cidere voluerit nihilominꝰ moriemur
Surrexert veſꝑe vt venirent ad caſtra
ſyrie. Cūqꝫ veniſſent ad pncipiū caſtro
B rū ſyrie: nullū ibidē reppererūt. Siq-
dē dñs ſonitū audiri fecerat i caſtris
ſyrie curruū ⁊ equoꝝ: ⁊ exercitꝰ pluri-
mi: Dixerūtqꝫ adinuicē. Ecce mercede
ꝯduxit adūſuz nos rex iſrl reges etheo
rū ⁊ egyptioꝝ: ⁊ venerūt ſuꝑ nos. Sur
rexerūt ḡ ⁊ fugerūt i tenebris: ⁊ dere-
liqrūt tētoria ſua ⁊ eqs ⁊ aſinos i ca-
ſtris: fugerūtqꝫ aias tm̄ ſuas ſaluare cu
piētes. Igit cū veniſſent leproſi illi ad
pncipiū caſtroꝝ igreſſi ſūt vnū tabna-
culū: ⁊ comederūt ⁊ biberūt. Tulerūt
qꝫ ide argētū ⁊ aurū ⁊ veſtes: ⁊ abiert
⁊ abſcōderūt. Et rurſū reūſi ſūt ad ali-
ud tabnaculū: ⁊ ide ſilr auferētes ab-
ſcōdert. Dixerūtqꝫ ad iuicē. Nō recte
facimꝰ. Hec ei dies boni nūcij ē. Si ta
cuerimꝰ ⁊ noluerimꝰ nūciare vſqꝫ ma
ne: ſceleris arguemur. Uenite eamꝰ et
C nūciemꝰ i aula regꝭ. Cūqꝫ veniſſēt ad
portā ciuitatꝭ narrauert eis dicētes.
Iuimꝰ ad caſtra ſyrie ⁊ nullū ibidē rep
perimꝰ hoiem: niſi equos ⁊ aſinos al-
ligatos: ⁊ fixa tētoria. Iert ḡ portarij
⁊ nūciauerūt in palatio regꝭ itrinſecꝰ.
Qui ſurrexit nocte: ⁊ ait ad ſuos ſuos
Dico vob̄ qd fecerint nobis ſyri. Sciūt
nāqꝫ qz fame laboramꝰ: ⁊ idcirco egreſſi
ſūt ð caſtris: ⁊ latitāt i agris dicētes:
Cū egreſſi fuerit de ciuitate capiemꝰ eos
viuos: ⁊ tūc ciuitatē igredi poterimꝰ
Rñdit aūt vnꝰ ſuoꝝ eiꝰ. Tollamꝰ qn
qꝫ eqs ꝗ remāſerūt i vrbe: qz ipi tm̄ ſūt
i vniuerſa multitudine iſrl: alij ei ꝯſū-
pti ſūt: ⁊ mittētes explorare poterimꝰ
Adduxerūt ḡ duos eqs: miſitqꝫ rex in
caſtra ſyrioꝝ dicēs: Ite ⁊ videte. Qui
abierūt poſt eos vſqꝫ ad iordanē. Ecce
āt ois via plena erat veſtibꝰ ⁊ vaſis: ꝗ
ꝓiecerāt ſyri cū turbarent. Reūſiqꝫ nū-
cij idicauerūt regi. Et egreſſus ꝑplꝯ di D
ripuit caſtra ſyrie: Factꝰqꝫ ē modiꝰ ſi-
mile ſtatere vno: ⁊ duo modij hordei
ſtatere vno iux̄ vbū dñi. Porro rex du
cē illū i cuiꝰ manu icubuerat ꝯſtituit
ad portā: quē ꝯculcauit turba i introi
tu porte ⁊ mortuꝰ ē: iux̄ qđ locutꝰ fue-
rat vir dei qñ deſcēderat rex ad eū. Fa-
ctūqꝫ eſt ſm ſmonē viri dei: quē dixe-
rat regi qñ ait: duo modij hordei ſtate F.eo
re vno erūt: ⁊ modiꝰ ſile ſtatere vno h̄
eodē tpe cras i porta ſamarie: qñ rñde
rat dux ille viro dei ⁊ dixerat. Etiā ſi
dñs fecerit cataractas i celo nūqd po
terit fieri qđ loqris? Et dixit ei: Videb̄
oculꝭ tuis ⁊ ide ñ comedes. Euenit ḡ ei
ſicut pdictū erat: ⁊ cōculcauit eū ꝑplꝯ
i porta ⁊ mortuꝰ ē. VIII
H Eliſeꝰ āt locutꝰ ē ad mulierē A
cuiꝰ viuere fecerat filiū dicēs.
Surge: vade tu ⁊ domꝰ tua: ⁊ ꝑegrina F.4.
re vbicūqꝫ reppererꝭ. Uocabit ei dñs
famē: ⁊ veniet ſuꝑ trā ſeptē ānis. Que
ſurrexit ⁊ fecit iux̄ vbū hois dei: ⁊ va-
dēs cū domo ſua: ꝑegrinata ē i trā phi
liſtijm: diebꝰ multis. Cūqꝫ finiti eēnt
anni ſeptē: reūſa ē mulier de tra phi-
liſtijm: et egreſſa ē: vt iterpellaret regē
ꝓ domo ſua: ⁊ ꝓ agris ſuis. Rex āt lo
quebat cū giezi puero viri dei dicēs.
Narra mihi oia magnalia ꝗ fecit heliſe B
us. Cūqꝫ ille narraret regi quō mortu
um ſuſcitaſſet apꝑuit mulier cuiꝰ viui
ficauerat filiū clamās ad regē ꝓ domo
ſua ⁊ ꝓ agris ſuis. Dixitqꝫ giezi. Dñe
mi rex hec ē mulier: et h̄ ē filiꝰ meꝰ quē
ſuſcitauit heliſeꝰ. Et itrogauit rex mu
lierē: que narrauit ei ꝟa eē. Deditqꝫ
ei rex eunuchū vnū dicēs. Reſtitue ei
oia ꝗ ſua ſūt: ⁊ vniūſos reddituꝰ agroꝝ

cophinis ⁊ miserũt ad eũ ĩ iezrahel. Ue
nit aũt nũcius ad eũ: ⁊ ĩdicauit eis dicẽs:
Attulerũt capita filiorum reg. Qui rñdit
Ponite ea ad duos aceruos iuxta itroi-
tum porte vsq mane. Cumq diluxisset
egressus ẽ stãs dixit ad oẽm ꝑplm: Justi
estis. Si ego ꝯiuraui ꝯ dñz meũ ⁊ interfe
C ci eũ: q̃s ꝑcussit oẽs hos? Uidete ergo nũc
q̃m nõ cecidit de sermõib9 dñi ĩ terrã q̃s lo
cut9 ẽ dñs sup domũ achab: ⁊ dñs fec
qd locut9 ẽ ĩ manu serui sui helie. Percus
11.g sit igitur iehu oẽs q̃ reliq erãt de domo
achab ĩ iezrahel: ⁊ vniũsos optimates
ei9 ⁊ notos ⁊ sacerdotes: donec ñ rema
nerẽt ex eo reliq̃e. Et surrexit: ⁊ venit ĩ
samariã. Cũq venisset ad camerã pasto
rũ ĩ via: ĩuenit frẽs ochozie reg iuda.
Dixitq ad eos: Qui nã estis vos? Qui
rñderũt: Frẽs ochozie reg sumus: ⁊ de
scẽdim9 ad salutãdos filios reg ⁊ fili-
os regine. Qui ait: Cõꝑhendite eos vi
uos. Quos cũ cõꝑhẽdissẽt viuos: iugu
lauerũt eos in cisterna iuxta camerã q̃-
dragita duos viros ⁊ non reliq̃t ex eis
D quẽq̃. Cũq abisset inde: ĩuenit iona-
dab filiũ rechab ĩ occursũ sibi ⁊ bñdi-
xit ei. Et ait iehu ad eũ. Nũq̃d ẽ cor tu
um rectũ sicut cor meũ cũ corde tuo? Et
ait ionadab: Est. Si ẽ inquit da mihi
manũ tuã. Qui dedit ei manũ suã. At
ille leuauit eũ ad se ĩ currũ: dixitq ad
eũ: Ueni mecũ: ⁊ vide zelũ meũ ꝓ dño.
Et ĩpositũ ĩ curru suo duxit ĩ samariã.
Et ꝑcussit oẽs q̃ reliq fuerãt de achab ĩ
samaria vsq ad vnũ: iuxta ꝟbũ dñi qd
locut9 ẽ per heliaz. Cõgregauit ergo iehu
6.g oẽm ꝑplm: ⁊ dixit ad eũ. Achab coluit
baal parũ: ego aũt colã eũ ampli9. Nunc
igitur oẽs ꝓphas baal: et vniũsos seruos
ei9 ⁊ cũctos sacerdotes ip̃i9 vocate ad
me. Null9 sit q̃ nõ veniat. Sacrificiũ
eñ grãde ẽ mihi baal. Quicũq defue
rit ñ viuet. Porro iehu faciebat hoc insi
diose: vt disꝑderet cultores baal. Et
E dixit: Sãctificate diẽ solẽnẽ baal. Uo
cauitq ⁊ misit ĩ vniũsos terminos isrl: ⁊
venerũt cũcti serui baal. Nõ fuit residu9
ne vn9 q̃dẽ q̃ nõ veniret. Et igressi sũt
tẽplũ baal: et repleta ẽ dom9 baal: a sũ
mo vsq ad sũmũ. Dixitq his q̃ p̃erãt
sup vestes. Proferte vestimẽta vniuer
sis seruis baal. Et ꝓtulerũt eis vestes.
Jngressusq iehu ⁊ ionadab fili9 rech-
ab tẽplũ baal: ait cultorib9 baal: Per-
q̃rite ⁊ videte: ne q̃s forte vobiscũ sit de
seruis dñi: sz vt sint serui baal soli. Jngres
si sũt igitur vt facerẽt victimas ⁊ holo-
causta. Jehu aũt ꝑparauerat sibi foris oc-
togita viros ⁊ dixerat eis: Quicũq fu
gerit de hoib9 his q̃s ego adduxero in
man9 vr̃as: aĩa ei9 erat ꝓ aĩa illius. Fa F
ctũ ẽ aũt cũ cõpletũ eẽt holocaustũ: p̃ce
pit iehu militib9 ⁊ ducib9 suis: Jngre-
dimini ⁊ ꝑcutite eos: null9 euadat. Per
cusserũtq eos in ore gladij ⁊ ꝓiecerũt
milites ⁊ duces. Et ierũt ĩ ciuitatẽ tẽpli
baal ⁊ ꝓtulerũt statuã de phano baal:
⁊ cõbusserũt ⁊ cõminuerũt eã. Destru-
xerũt q̃z edem baal: ⁊ fecerũt ꝓ eo latri-
nas vsq ĩ diẽ hãc. Deleuit itaq iehu
baal de isrl. Uerũtñ a pctis hieroboã fi
lij nabath q̃ peccare fec isrl: nõ recessit
nec dereliq̃t vitulos aureos q̃ erãt in
bethel ⁊ in dan. Dixit aũt dñs ad iehu:
Quia studiose egisti qd rectũ erat ⁊ pla
cebat ĩ oculis meis: ⁊ oĩa q̃ erant ĩ corde
meo fecisti ꝯ domũ achab: filij tui vsq J.15.c
ad q̃rtã generatiões sedebũt sup thro-
nũ isrl. Porro iehu non custodiuit vt
ambularet ĩ lege dñi dei isrl: ĩ toto cor G
de suo. Nõ. n. recessit a pctis hieroboã:
q̃ peccare fecerat isrl. Jn dieb9 illis cepit
dñs tedere sup isrl. Percussitq eos aza
hel ĩ vniuersis finib9 isrl: a iordane ꝯ
orientalẽ plagã: oẽz terrã galaad: ⁊ gad:
⁊ rubẽ ⁊ manasse: ab aroer q̃ ẽ sup tor
rẽtẽ arnõ ⁊ galaad ⁊ basã. Reliq aũtẽ
ꝟborum iehu ⁊ vniũse q̃ fecit ⁊ fortitudo
ei9: nõne hec scripta sũt ĩ libro ꝟborum di
erũ regũ isrl? Et dormiuit iehu cũ pñ-
bus suis: sepelieruntq eũ ĩ samaria: ⁊
regnauit ioachã fili9 ei9 ꝓ eo. Dies aũt
q̃s regnauit iehu sup isrl vigiti ⁊ octo
anni sunt in samaria. XI
a Athalia ꝟo mr ochozie videns A
mortuũ filiũ suũ: surrexit ⁊ interf 1. Pa. 22. d
fecit oẽ semẽ regiũ. Tollẽs aũt iosaba
filia reg iorã: soror ochozie: ioas filiũ
ochozie: furata ẽ eũ de medio filiorum re-
gis q̃ interficiebãtur: ⁊ nutricẽ ei9 de tricli
nio: ⁊ abscõdit eũ a facie athalie vt nõ
interficeretur: eratq cũ ea sex ãnis clam ĩ
domo dñi. Porro athalia regnauit su-
per terrã septẽ ãnis. Anno aũt septio mi- 2. Pa. 24. a
sit ioiada ⁊ assumẽs cẽturiones ⁊ mili
tes itroduxit ad se ĩ tẽplũ dñi: pepigit
q cũ eis fed9. Et adiurãs eos in domo
dñi: ostẽdit eis filiũ reg: ⁊ p̃cepit illis

r

dicẽs: Iste ẽ sermo quẽ facere debet⁊.
Tertia ps vr̃m itroeat sabbato: ⁊ ob-
seruet excubias dom⁹ reg⁊. Tertia aũt
ps sit ad portã seyr: et tertia ps sit ad
portã q̃ ẽ post habitaculũ scutarioꝝ:
et custodietis excubias domus messa.
Due vo ptes e vob oẽs egrediẽtes sab
bato custodiãt excubias dom⁹ dñi cir-
ca regẽ: ⁊ vallabitis eũ hñtes arma in
manib⁹ vr̃is. Si q̃s ãt ingressus fuerit
septũ tẽpli iterficiat. Eritisq̃ cũ rege
itroeũte ⁊ egrediẽte. Et fecerũt cẽturi-
ones iux oĩa q̃ ꝑceperat eis ioiada sacer
dos. Et assumẽtes singuli viros suos
q̃ igrediebãt sabbatũ cũ his q̃ egredie
bant e sabbato: venerũt ad ioiadẽ sa-
cerdotẽ. Qui dedit eis hastas ⁊ arma
reg⁊ dauid: q̃ erãt i domo dñi. Et stete
rũt singli hñtes arma i mãu sua a pte
tẽpli dextera vsq̃ ad ptẽ sinistrã alta-
C ris ⁊ edis: circũ regẽ. Produxitq̃ filiũ
regis: ⁊ posuit sup eũ diadema: ⁊ testi-
moniũ: feceruntq̃ eũ regẽ ⁊ vnxerũt: et
plaudẽtes manu dixerunt: Uiuat rex.
Audiuit ãt athalia vocẽ ppl̃i currẽt⁊:
⁊ igressa ad turbas i tẽplũ dñi: vidit re
gẽ stãtẽ sup tribunal iux morẽ: ⁊ can-
tores ⁊ turbas ppe eũ: oẽmq̃ ppl̃m tre
letãtẽ: ⁊ canẽtẽ tubis: ⁊ scidit vestimẽ
ta sua clamauitq̃. Cõiuratio: ꝯiuratio
Precepit ãt ioiada cẽturiõib⁹ q̃ erant
sup exercitũ: ⁊ ait eis: Educite eam ex
septa tẽpli ⁊ q̃cũq̃ eã secut⁹ fuerit: fe-
riat gladio. Dixerat eñi sacerdos: nõ
occidat i tẽplo dñi. Imposuerũtq̃ ei
man⁹ ⁊ impegerũt eã p viã itroit⁹ eq̃ꝝ
D iux palatiũ ⁊ interfecta ẽ ibi. Pepigit
ḡ ioiada fed⁹ int deũ ⁊ regẽ ⁊ int ppl̃m
vt eẽt ppl̃s dñi: ⁊ int regem ⁊ ppl̃m. In
gressusq̃ ẽ oĩs ppl̃s tre tẽplum baal: et
destruxert aras ei⁹: ⁊ imagines ꝯtriue
rũt valide: mathan q̃z sacerdotẽ baal
occiderũt corã altari. Et posuit sacer-
dos custodias i domo dñi: tulitq̃ cen
turiones ⁊ cerethi ⁊ pheleti legiões et
oẽz ppl̃m tre: deduxertq̃ regẽ d domo
dñi. Et venerũt p viã porte scutarioꝝ
i palatiũ: ⁊ sedit sup thronũ regũ. Leta
tusq̃ ẽ oĩs ppl̃s tre: ⁊ ciuitas cõqeuit
Athalia aũt occisa ẽ gladio in domo
reg⁊: septẽq̃ ãnoꝝ erat ioas cũ regna
A Anno septimo (re cepisset. XII
2.Pa.24.a a iehu regnauit ioas. Quadragi-
ta ãnis regnauit in hierl̃m: no

mẽ mr̃is ei⁹ sebia de bersabee. Fecitq̃
ioas rectũ corã dño cũct⁊ dieb⁹ q̃b⁹ do
cuit cũ ioiada sacerdos: verũtñ excelsa
nõ abstulit. Adhuc eñi ppl̃s imolabat
⁊ adolebat in excelsis incẽsũ. Dixit io-
as ad sacerdotes: Oẽm pecuniã sãcto-
rũ q̃ illata fuerit in tẽplũ dñi a ꝑtereũ
tib⁹ q̃ offert ꝓ ꝑcio aĩe ⁊ quã spõte et
arbitrio cordis sui iferũt i tẽplũ dñi:
accipiãt illã sacerdotes iux ordinẽ su-
um: ⁊ instaurent sartatecta dom⁹ si q̃d
necessariũ viderint instauratiõe. Igit
vsq̃ ad vicesimũtertiũ ãnũ reg⁊ ioas:
nõ instaurauerunt sacerdotes sartate-
cta templi. Uocauitq̃ rex ioas ioiadã B
põtificẽ ⁊ sacerdotes: dicẽs eis: Quare
sartatecta nõ instaurat⁊ tẽpli? Nolite
ḡ ampli⁹ accipe pecuniã iux ordinem
vr̃m: sz ad instauratiõem tẽpli reddite
eã. Prohibitiq̃ sũt sacerdotes vltra ac
cipe pecuniã a ppl̃o: ⁊ instaurare sarta
tecta dom⁹. Et tulit ioiada põtifex ga
zophilatiũ vnũ: apuitq̃ foramẽ desup
⁊ posuit illõ iux altare ad dexterã in-
grediẽtiũ domũ dñi. Mittebãtq̃ i eo
sacerdotes q̃ custodiebãt ostia: oẽz pe
cuniã q̃ deferebat ad tẽplũ dñi. Cũq̃
viderẽt nimiã pecuniã eẽ i gazophila-
tio: ascẽdebat scriba reg⁊ ⁊ põtifex: ef-
fũdebãtq̃ ⁊ nũerabãt pecuniã q̃ iuen-
ebat i domo dñi: ⁊ dabãt eã iux nume
rũ atq̃ mẽsurã i manu eoꝝ q̃ ꝑerãt ce
mẽtariis dom⁹ dñi. Qui impẽdebãt eã C
i fabris lignoꝝ ⁊ i cemẽtariis his qui
opabãt i domo dñi ⁊ sartatecta facie-
bãt: ⁊ i his q̃ cedebãt saxa: ⁊ vt emerẽt
ligna ⁊ lapides q̃ excidebãt: ita vt im-
pleret instauratio dom⁹ dñi i vniũsis
q̃ indigebãt expẽsa ad muniẽdã domũ
Uerũtñ nõ fiebãt ex eadẽ pecunia hy-
drie tẽpli dñi ⁊ fuscinule ⁊ thuribula
⁊ tube ⁊ oẽ vas aureũ ⁊ argẽteũ: d pe-
cunia q̃ inferebat i tẽplũ dñi. His eñi
q̃ faciebant op⁹ dabat: vt instauraret
tẽplũ dñi. Et ñ fiebat ratio his hoib⁹
q̃ accipiebant pecuniã vt distribuerẽt
eã artificib⁹: sz i fide tractabãt eã. Pe-
cuniã vo p delicto ⁊ pecuniã ꝓ pctĩs
nõ inferebãt i tẽplũ dñi: q̃r sacerdotuz
erat. Tunc ascendit azahel rex syrie ⁊ D
pugnabat ꝯ geth: cepitq̃ eã. Et direxit
faciẽ suam vt ascẽderet in hierl̃m. Q̃-
obrẽ tulit ioas rex iuda oĩa sanctifica
ta q̃ ꝯsecrauerat iosaphat ⁊ iorã ⁊ ocho

rias pr̄es eiꝰ reges iuda: ⁊ q̄ ip̄e obtule
rat ⁊ vniūſū argētū qđ īueniri potuit
ī theſaur̄ tēpli dn̄i: ⁊ ī palatio regis:
miſitq̄ azaheli regi ſyrie: ⁊ receſſit ab
hierl̄m. Reliq̄ aūt ſermonū ioas ⁊ vni-
uerſa q̄ fecit: nōne hec ſcp̄ta ſūt ī libro
ꝟboꝝ dieꝝ regū iuda? Surrexerūt aūt
ſui eiꝰ ⁊ ꝯiurauerūt int̄ ſe: ꝑcuſſerūtq̄
ioas ī domo mello ī deſcenſu ſela. Jo-
ſachar nāq̄ filiꝰ ſemath et iozabath fi
liꝰ ſomer ſui eiꝰ ꝑcuſſerūt eū: ⁊ mortuꝰ
ē. Et ſepelierūt eū cū pr̄ibꝰ ſuis ī ciui-
A tate dauid: regnauitq̄ amaſias filius
Anno viceſimo- (eiꝰ ꝓ eo. XIII
a tertio ioas filij ochozie reḡ iu
de: regnauit ioachan filiꝰ iehu
ſup iſrl̄ in ſamaria decē ⁊ ſeptē ānis: ⁊
fecit malū corā dn̄o. Secutuſq̄ ē pctā
hieroboā filij nabath q̄ peccare fecit
iſrl̄: ⁊ nō declinauit ab eis. Jratuſq̄ ē
furor dn̄i ꝯ iſrl̄: ⁊ tradidit eos ī manu
azahel reḡ ſyrie ⁊ ī manu benadap fi
lij azahel cūct̄ diebꝰ. Dep̄catꝰ ē autē
ioachan faciē dn̄i: ⁊ audiuit eū dn̄s.
Uidit em̄ anguſtiaꝫ iſrl̄: q̄r attriuerat
eos rex ſyrie. Et dedit dn̄s ſaluatorem
iſraeli: ⁊ liberatꝰ ē đ manu reḡ ſyrie.
Habitauerūtq̄ filij iſrl̄ ī tabnaculis
B ſuis: ſic̄ heri ⁊ nudiuſtertiꝰ. Uerūtn̄ nō
receſſerūt a pctis domꝰ hieroboā q̄ pec
care fecit iſrl̄: ſꝫ in ip̄is ambulauerūt.
Siq̄dē ⁊ lucꝰ ꝑmāſit in ſamaria ⁊ non
ſūt derelicti ioachan đ ꝑpl̄o niſi q̄nq̄-
ginta eq̄tes: ⁊ decē currus. ⁊ decē mi-
lia peditū. Jnterfecerat em̄ eos rex ſy-
rie: ⁊ redegerat q̄ſi puluerē in tritura
aree. Reliq̄ aūt ſmonū ioachan ⁊ vni
uerſa q̄ fecit ⁊ fortitudo eiꝰ: nonne hec
ſcp̄ta ſūt in libro ſmonū dierū regum
iſrl̄? Dormiuitq̄ ioachā cū pr̄ibꝰ ſuis
⁊ ſepelierūt eū in ſamaria: regnauitq̄
ioas filiꝰ eius ꝓ eo. Anno triceſimoſe-
ptimo ioas reḡ iuda regnauit ioas fi
liꝰ ioachan ſup iſrl̄ ī ſamaria ſedecim
ānis ⁊ fecit qđ malū ē in cōſpectu dn̄i.
C Nō declinauit ab oibꝰ pctis hieroboā
filij nabath: q̄ peccare fecit iſrl̄: ſed in
ip̄is ambulauit. Reliq̄ aūt ſmonū io-
as ⁊ vniūſa q̄ fecit: ⁊ fortitudo eiꝰ quō
pugnauerit ꝯ amaſiā regē iuda: nōne
hec ſcp̄ta ſūt ī libro ſmonū dieꝝ regū
iſrl̄? Et dormiuit ioas cum pr̄ibꝰ ſuis:
hieroboā aūt ſedit ſup ſoliū eius. Por
ro ioas ſepultꝰ ē ī ſamaria cū regibus
iſrl̄. Heliſeꝰ āt egrotabat infirmitate q̄
⁊ mortuꝰ ē. Deſcēditq̄ ad eū ioas rex
iſrl̄: ⁊ flebat corā eo: dicebatq̄: Pr̄ mi
pr̄ mi: currꝰ iſrl̄ ⁊ auriga eiꝰ. Et ait illi s.2.b
heliſeꝰ. Affer arcū ⁊ ſagittas. Cūq̄ at-
tuliſſet ad eū arcū ⁊ ſagittas: dixit ad
regē iſrl̄. Pone manū tuā ſup arcū. Et
cū poſuiſſet ille manū ſuam: ſuppoſuit
heliſeꝰ manꝰ ſuas manibꝰ regis et ait:
Aperi feneſtrā orietalē. Cūq̄ aperuiſ-
ſet: dixit heliſeꝰ: Jace ſagittā. Et iecit.
Et ait heliſeꝰ: Sagitta ſalut̄ dn̄i ⁊ ſa-
gitta ſalut̄ ꝯ ſyriā. Percutieſq̄ ſyriā ī
aphec: donec ꝯſumas eā. Et ait: Tolle
ſagittas. Qui cū tuliſſet: rurſū dixit ei D
Percute iaculo t̄rā. Et cū ꝑcuſſiſſet tri
bꝰ vicibꝰ ⁊ ſtetiſſet: iratꝰ ē vir dei ꝯ eū: ⁊
ait: Si ꝑcuſſiſſes q̄nq̄es aut ſexies ſiue
ſepties: ꝑcuſſiſſes ſyriā vſq̄ ad ꝯſūma-
tionē. Nūc āt tribꝰ vicibꝰ ꝑcuties eaꝫ.
Mortuꝰ ē ḡ heliſeꝰ: ⁊ ſepelierūt eū. La
trūculi āt đ moab venerūt ī t̄rā ī ip̄o an
no. Quidā āt ſepeliētes hoieꝫ viderūt
latrūculos: ⁊ ꝓiecerūt cadauer ī ſepul
chro heliſei. Qđ cū tetigiſſet oſſa heli- Eccl.48.b
ſei: reuixit hō et ſtetit ſup pedes ſuos.
Jgit̄ azahel rex ſyrie afflixit iſrl̄ cūct̄
diebꝰ ioachan. Et miſertꝰ ē dn̄s eoꝝ: ⁊
reūſus ē ad eos ꝓpt̄ pactū ſuuꝫ qđ ha-
bebat cū abraam ⁊ iſaac ⁊ iacob: ⁊ no-
luit diſꝑdere eos neq̄ ꝓiicere penitus
vſq̄ ī pn̄s tp̄s. Mortuus ē aūt azahel
rex ſyrie ⁊ regnauit benadap filiꝰ eius
ꝓ eo. Porro ioas filiꝰ ioachā tulit vr-
bes de manu benadap filij azahel q̄s
tulerat de manu ioachan pr̄is ſui iure
ꝑlij. Tribꝰ vicibꝰ ꝑcuſſit eū ioas: ⁊ red
didit ciuitas iſrael. XIIII
i N āno ſcđo ioas filij ioachan A
reḡ iſrl̄ regnauit amaſias filiꝰ
ioas reḡ iuda: vigitiq̄nq̄ ānoꝝ erat 2.Pa.25.a
cū regnare cepiſſet: viginti aūt ⁊ nouē
annis regnauit ī hierl̄m. Nomē mr̄is
eiꝰ ioiaden đ hierl̄m. Et fecit rectū co
ram dn̄o: verūtn̄ nō vt dauid pr̄ eius.
Juxta oia q̄ fecit ioas pr̄ ſuꝰ fecit: niſi
h̄ tm̄ qđ excelſa non abſtulit. Adhuc
em̄ ꝑpl̄s adolebat ⁊ imolabat incēſum
ī excelſis. Cūq̄ obtinuiſſet regnū: ꝑcuſ
ſit ſuos ſuos qui interfeceant regē pa
trē ſuū. Filios aūt eoꝝ q̄ occiderāt nō
occidit: iux̄ qđ ſcriptū eſt in libro leḡ B
moyſi ſic̄ p̄cepit dn̄s dicēs: Nō morient̄ Deu.24.c
pr̄es ꝓ filijs neq̄ filij ꝓ pr̄ibꝰ: ſꝫ vnuſ 2.Pa.25.a

quiſq; in pctō ſuo morieť. Ipſe ꝑcuſſit
edom i valle ſalinaꝝ decē milia ⁊ app̄
hēdit petrā i ꝓlio. Uocauitq; nomen
2.Pa.25.e eiꝰ iezechel vſq; i pn̄tē diē. Tūc miſit
amaſias nūcios ad ioas filiū ioachaz
filij iehu reg̃ iſrł dicēs: Ueni ⁊ videa
mus nos. Remiſitq; ioas rex iſrael ad
C amaſiā regē iuda dicēſ: Carduꝰ libani
miſit ad cedrū q̄ ē in libano dicēſ: Da
filiā tuā filio meo vxorē. Trāſieruntq;
beſtie ſaltꝰ q̄ ſūt i libano: ⁊ ꝯculcauerūt
carduū. Percutiēs inualuiſti ſup edom
⁊ ſubleuauit te cor tuū. Cōtētꝰ eſto glo
ria: ⁊ ſede i domo tua. Quare ꝓuocas
malū: vt cadas tu ⁊ iudas tecū? Et nō
acq̄euit amaſias. Aſcenditq; ioas rex
iſrł: ⁊ viderūt ſe ipē ⁊ amaſias rex iuda
i bethſames oppido iude. Percuſſuſq;
ē iuda corā iſrł ⁊ fugerūt vnuſq̄ſq; in
D tabnacula ſua. Amaſiā v̄o regē iuda
filium ioas filij ochozie cepit ioas rex
iſrł i bethſames ⁊ adduxit eū i hierłm
Et iterrupit murū hieruſalem a porta
ephraim vſq; ad portā anguli: q̄drin-
gētoꝝ cubitoꝝ. Tulitq; oē auꝝ ⁊ argētū
⁊ vniūſa vaſa q̄ īuēta ſunt i domo dn̄i
⁊ i theſauris regis ⁊ obſides: ⁊ reūſus ē
in ſamariā. Reliq̄ āt verboꝝ ioas q̄ fe
cit ⁊ fortitudo eiꝰ q̄ pugnauit ꝯ ama-
ſiā regē iuda: nōne hec ſcrpta ſūt in li-
bro ſermonū dieꝝ regū iſrł? Dormiuit
q; ioas cū pr̄ibꝰ ſuis ⁊ ſepultꝰ ē in ſa-
maria cū regibꝰ iſrł: ⁊ regnauit hiero-
E boam filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Uixit āt amaſias fi
liꝰ ioas rex iuda poſtq̄ mortuꝰ ē ioas
filiꝰ ioachaz reg̃ iſrł: viginti q̄nq; an
nis. Reliq̄ āt ſmonū amaſie: nōne hec
ſcrpta ſūt i libro ſmonum dieꝝ regū iu
da? Factaq; ē ꝯ eū ꝯiuratio in hierłm
at ille fugit i lachis. Miſerūtq; pꝰ eū
lachis ⁊ inťfecerūt eū ibi: ⁊ aſportaue-
rūt i eq̄s: ſepultuſq; ē i hierłm cū pr̄i-
2.Pa.26.a bus ſuis i ciuitate dauid. Tulit āt vni
uerſus pp̄ls iude azariā ānos natū ſe-
decim ⁊ ꝯſtituerūt eū regē ꝓ pr̄e eius
amaſia. Ipē edificauit ahilā: ⁊ reſtituit
eā iude poſtq̄ dormiuit rex cū pr̄ibus
F ſuis. Anno q̄ntodecio amaſie filij io-
as regis iuda regnauit hieroboā filiꝰ
ioas reg̃ iſrł i ſamaria quadragita et
vno āno: ⁊ fecit qđ malū ē corā dn̄o.
Nō receſſit ab oībꝰ pctīs hieroboā filij
nabath q̄ peccare fec̄ iſrł. Ipē reſtituit
termios iſrł ab itroitu emath vſq; ad
mare ſolitudinis iuxͣ ſmonem dn̄i dei 3.9.
iſrł quē locutꝰ ē ꝑ ſeruū ſuū ionā filij
amathi ꝓphaꝫ: q̄ erat d̄ geth que ē in
opher. Uidit eñ dn̄s afflictiōeꝫ iſrael B
amarā nimis: ⁊ q; ꝯſūpti eſſēt vſq; ad
clauſos carceris ⁊ extremos: ⁊ nō eēt q̄
auxiliaret iſrł. Nec locutꝰ ē dn̄s vt de
leret nomē iſrł de ſub celo: ſꝫ ſaluauit
eos i manu hieroboā filij ioas. Reliq̄ āt
ſmonū hieroboā ⁊ vniūſa q̄ fec̄: ⁊ for
titudo eiꝰ q̄ ꝓliatꝰ ē: ⁊ quō reſtituit da
maſcū ⁊ emath iude i iſrael: nōne hec
ſcrpta ſūt i libro ſmonū dieꝝ regū iſrł?
Dormiuitq; hieroboā cū pr̄ibꝰ ſuis re
gibꝰ iſrł: ⁊ regnauit zacharias filiꝰ eiꝰ
Anno viceſimoſeptio (ꝓ eo. XV
a hieroboā reg̃ iſrł regnauit aza
rias filiꝰ amaſie reg̃ iuda. Se-
decim ānoꝝ erat cū regnare cepiſſet: ⁊
q̄nq̄gintaduobꝰ ānis regnauit in hie
ruſalē. Nomē mr̄is eiꝰ iecelia d̄ hierłm.
Fecitq; qđ erat placitū coraꝫ dn̄o: iuxͣ
oīa q̄ fec̄ amaſias pr̄ eiꝰ: verūtn̄ excelſa
nō ē demollitꝰ. Adhuc pp̄ls ſacrifica-
bat ⁊ adolebat icēſū i excelſis. Percuſ
ſit āt dn̄s regē et fuit leproſus vſq; in
diē mortis ſue: ⁊ habitabat i domo libe
ra ſeorſū. Ioathā v̄o filiꝰ reg̃ gubna-
bat palatiū: ⁊ iudicabat pp̄lm ťre. Re- B
liq̄ āt ſmonū azarie ⁊ vniūſa q̄ fec̄: nō
ne hec ſcrpta ſūt i libro v̄boꝝ dierū re-
gū iuda? Et dormiuit azarias cū pr̄ibꝰ
ſuis: ſepelierūtq; eū cū maioribꝰ ſuis in
ciuitate dauid: ⁊ regnauit ioathā filius
eiꝰ ꝓ eo. Anno triceſimooctauo azarie
reg̃ iude regnauit zacharias filiꝰ hiero
boā ſup iſrł i ſamaria ſex mēſibꝰ: ⁊ fec̄
qđ malū ē corā dn̄o ſic̄ fecerāt pr̄es eiꝰ
Nō receſſit a pctīs hieroboam filij na
bath: q̄ peccare fec̄ iſrł. Cōiurauit aūt
ꝯ eū ſellū filiꝰ iabes: ꝑcuſſitq; eū palā
⁊ iterfecit: regnauitq; ꝓ eo. Reliq̄ aūt
v̄boꝝ zacharie: nōne hec ſcrpta ſūt i li-
bro ſmonū dieꝝ regū iſrł. Iſte ē ſermo C
dn̄i quē locutꝰ ē ad iehu dicens: Filij 3.1
tui vſq; ad q̄rtā generatiōeꝫ: ſedebunt
ſ̄ te ſup thronū iſrł. Factūq; ē ita. Sel
lū filiꝰ iabes regnauit triceſimonono
āno azarie reg̃ iude. Regnauit āt vno
mēſe i ſamaria. Et aſcēdit manahē fi-
liꝰ gaddi d̄ therſa: venitq; ſamariā: et
ꝑcuſſit ſellū filiū iabes i ſamaria ⁊ inť
fecit eū: regnauitq; ꝓ eo. Reliq̄ āt ver
boꝝ ſellū ⁊ ꝯiuratio eiꝰ ꝑ quā tetendit

insidias: nōne hec scͥpta sūt i libro ser-
monū dieꝝ regū isrł? Tūc ꝑcussit ma-
nahē thapsam ⁊ oēs q̄ erāt i ea: ⁊ ter-
minos eiꝰ ď thersa. Noluerāt eñ api-
D re ei. Et interfecit oēs ꝑgnātes eiꝰ: ⁊ sci
dit eas. Anno tricesimonono azarie
regꝭ iude regnauit manahē filiꝰ gad-
di sup isrł decē ānis i samaria: fecitq̄
qď erat malū coram dño. Nō recessit a
pctis hieroboā filij nabath q̄ peccare
fecꝭ isrł. Cūctꝭ diebꝰ eiꝰ. Ueniebat phul
rex assyrioꝝ i thersa: ⁊ dabat manahē
phul mille talēta argēti vt eēt ei i au-
xiliū ⁊ firmaret regnū eius. Indixitq̄
manahē argētū sup isrł cūctꝭ potenti
bus ⁊ diuitibꝰ vt daret regi assyrioꝝ:
q̄nq̄ginta siclos argēti p singłos. Re-
uersusq̄ ē rex assyrioꝝ: ⁊ nō ē moratꝰ
i thersa. Reliq̄ āt sermonū manahen ⁊
vniūsa q̄ fecꝭ: nōne hec scͥpta sūt i libro
E sermonuꝫ dieꝝ regū isrł? Et dormiuit
manahen cū pr̄ibus suis. Regnauitq̄
phaceia filiꝰ ꝓ eo. Anno q̄nq̄gesimo
azarie regꝭ iude regnauit phaceia fili
us manahen sup isrł i samaria biēnio
fecit qď erat malū corā dño. Nō reces-
sit a pctis hieroboā filij nabath: q̄ pec
re fecit isrł. Cōiurauit aūt adūsus eum
phacee filiꝰ romelie dux eius: ⁊ ꝑcussit
eū i samaria i turre domꝰ regie iux̄ ar-
gob ⁊ iux̄ ariph: ⁊ cū eo q̄nq̄ginta vi-
ros ď filijs galaaditaꝝ ⁊ iterfecit euꝫ.
Regnauitq̄ ꝓ eo. Reliq̄ aūt s̄monum
phaceie ⁊ vniūsa q̄ fecꝭ: nōne hec scͥpta
sūt i libro sermonū dieꝝ regꝭ isrł? An
no q̄nq̄gesimo scđo azarie regis iude:
regnauit phacee filiꝰ romelie sup isrł i
samaria vigiti ānis: ⁊ fecit qď erat ma
F lū corā dño. Nō recessit a pctis hiero-
boam filij nabath: q̄ peccare fecit isrł.
In diebꝰ phacee regꝭ isrł venit theglat
phalassar rex assur ⁊ cepit ahiō: ⁊ abel
domū maacha ⁊ ianoe et cedes ⁊ asor:
⁊ galaad ⁊ galileā: ⁊ vniūsā trā nepta-
lim: ⁊ trāstulit eos i assyrios. Coniura-
uit āt ⁊ tetēdit insidias osee filiꝰ hela
ꝯ phacee filiū romelie: ⁊ ꝑcussit eū ⁊ i-
terfecit: regnauitq̄ ꝓ eo vicesimo āno
ioathan filij ozie. Reliq̄ aūt s̄monum
phacee ⁊ vniūsa q̄ fecit: nōne hec scri-
pta sūt in libro s̄monū dieꝝ regū isrł?
G Anno scđo phacee filij romelie regis
7.a isrł regnauit ioathan filiꝰ ozie regꝭ iu
da. Uigintiq̄nq̄ annoꝝ erat cū regna
re cepisset: ⁊ sedecim ānis regnauit in
hierłm. Nomē mr̄is eius hierusa: filia
zadoch. Fecitq̄ qď erat placitū coram
dño. Iux̄ oīa q̄ fecit ozias pr̄ suꝰ opatꝰ
ē: verūtñ excelsa non abstulit. Adhuc
ꝑpłs imolabat ⁊ adolebat incēsū in ex
celsis. Ipe edificauit portaꝫ domꝰ dñi
sublimissimā. Reliq̄ aūt sermonū ioa-
than ⁊ vniūsa q̄ fecit: nonne hec scͥpta
sūt i libro v̄boꝝ dieꝝ regum iuda? In
diebꝰ ilł cepit dñs mittere i iudā rasin
regē syrie: ⁊ phacee filium romelie. Et
dormiuit ioathan cū patribus suis: se
pultusq̄ ē cū eis i ciuitate dauid pr̄is
sui: ⁊ regnauit achaz filiꝰ eius pro eo. A
Anno decimoseptio pha XVI 2.Pa.28.a
a cee filij romelie: regnauit achaz
filiꝰ ioathan regꝭ iuda? Uigiti
ānoꝝ erat achaz cū regnare cepisset: et
sedecim ānis regnauit i hierłm. Non
fecit qď erat placitū i cōspectu dñi dei
sui sicut dauid pr̄ eiꝰ: s3 ambulauit in I.21.b
via regū isrł. Insup ⁊ filiū suū ꝯsecra-
uit trāsferēs p ignē s̄m idola gentiū:
q̄ dissipauit dñs corā filijs isrł. Immo
labatq̄ q̄3 victimas ⁊ adolebat incen
sū i excelsis ⁊ in collibꝰ: ⁊ sub oi ligno
frōdoso. Tūc ascēdit rasin rex syrie et Esa.7.a
phacee filiꝰ romelie rex isrł: ad ꝓliādū
in hierusalē. Cūq̄ obsederēt achaz nō
valuerunt supare eū. In tpe illo resti-
tuit rasin rex syrie haylā syrie: ⁊ eiecit
iudeos ď hayla. Et idumei ⁊ syri vene B
rūt i haylā ⁊ hitauerūt ibi vsq̄ in diē
hāc. Misit aūt achaz nuncios ad the-
glatphalassar regē assyrioꝝ dicēs: Ser
uus tuꝰ ⁊ filiꝰ tuꝰ ego sū Ascēde ⁊ saluū
me fac de manu regꝭ syrie et de manu
regꝭ isrł q̄ ꝯsurrexerūt aduersum me.
Et cū collegisset argētū ⁊ aurū qď iue
niri potuit i domo dñi: ⁊ in thesauris
regis: misit regi assyrioꝝ munera: q̄ et
acq̄euit volūtati eius. Ascēdit aūt rex
assyrioꝝ i damascū: ⁊ vastauit eam: et
transtulit habitatores eiꝰ cyrenen: ra-
sin aūt iterfecit. Perrexitq̄ rex achaz
in occursū theglatphalassar regi assyri
oꝝ in damascum. Cūq̄ vidisset altare
damasci misit rex achaz ad vriā sacer-
dotē exemplar eiꝰ et silitudinē iux̄ oē
opꝰ eiꝰ. Extruxitq̄ vrias sacerdos al- C
tare. Iux̄ oīa q̄ p̄cepat rex achaz ď da-
masco: ita fecit sacerdos vrias donec
veniret rex achaz de damasco. Cūq̄ ve-

nisset rex ỏ damasco: vidit altare ⁊ venerat⁹ ē illd: ascēditq; ⁊ imolauit holocausta ⁊ sacrificiū suuz: ⁊ libauit libamina ⁊ fudit sanguinē pacificoꝝ q̄ obtulerat super altare. Porro altare ereū qd erat corā dn̄o trāstulit ỏ facie tēpli ⁊ ỏ loco altar ⁊ ỏ loco tēpli dn̄i posuitq; illd ex latere altar ad aq̄lonē. Precepit q̄z rex achaz vrie sacerdoti dicens: Sup altare mai⁹ offer holocaustū matutinū: ⁊ sacrificiū vesptinū ⁊ holocaustū reg ⁊ sacrificiū ei⁹: ⁊ holocaustū vniūsi ppl'i t're ⁊ sacrificia eorū ⁊ libamina eoꝝ: ⁊ oē3 sāguinē holocausti ⁊ vniūsū saguinē victime sup il
D lud effūdes. Altare v̄o ereū erit paratū ad volūtatē meā. Fec igit vrias sacerdos iux oia q̄ p̄cepat rex achaz Tulit āt rex achaz celatas bases et luterē q̄ erāt desup: ⁊ mare deposuit de bob⁹ ereis q̄ sustētabāt illd ⁊ posuit sup pauimētū stratū lapide. Musach q̄z sabbati qd edificauerat i tēplo ⁊ ingressū reg exteri⁹ ꝯūtit i tēplū dn̄i: ꝑpt regē assyrioꝝ. Reliq̄ aūt v̄boꝝ achaz ⁊ oia q̄ fecit: nōne hec scpta sūt i libro v̄monū dieꝝ regū iuda? Dormiuitq; achaz cū p̄rib⁹ suis: ⁊ sepult⁹ ē cū eis i ciuitate dauid: ⁊ regnauit ezechias fili⁹ ei⁹ p eo.
A Nno duodecimo achaz XVII
a reg iuda regnauit osee fili⁹ hela i samaria sup isrl' nouē ānis fecitq; malū corā dn̄o: s3 non sic reges isrl' q̄ an̄ eū fuerūt. Cōtra hunc ascēdit salmanasar rex assyriorum: ⁊ factus ei osee s̄uus: reddebatq; illi tributa. Cūq; dep̄hendisset rex assyrioꝝ osee q rebellare nitēs misisset nūcios ad Sua regē egypti: nē p̄staret tributa regi assyrioꝝ: sic singlis ānis solit⁹ erat: obsedit eā: ⁊ vinctū misit i carcerē: puagatus ē oēm t'rā: ⁊ ascēdēs samariā obsedit eā tribus ānis. Anno aūt nono osee cepit rex assyrioꝝ samariā: ⁊ trāstulit isrl' i assyrios: posuitq; eos i hay lā i abor iux fluuiū gozan i ciuitatib⁹ medoꝝ. Factū ē eñ cū peccassent filij isrl' dn̄o deo suo q̄ eduxerat eos ỏ t'ra egypti ỏ mān pharaonis reg egypti: coluerūt deos alienos: ⁊ ambulauerūt iux ritū gētiū q̄s ꝯsūpserat dn̄s in conspectu filioꝝ isrl' ⁊ regū isrl': q: siliter fe
B cerāt. Et irritauerūt filij isrl' v̄bis nō rect dn̄m deū suuz: ⁊ edificauerūt sibi

excelsa i cunct vrbib⁹ suis a turre custodū vsq; ad ciuitatē munitam. Feceruntq; sibi statuas ⁊ lucos i oi colle sublimi: ⁊ subter oē lignū nemorosum: et odolebāt ibi incēsū sup aras i morem gētiū: q̄s transtulerat dn̄s a facie eoꝝ. Feceruntq; v̄ba pessima irritātes dn̄m: ⁊ coluerūt imūdicias ñ q̄b⁹ p̄cepit eis dn̄s ne facerēt v̄bū h̄. Et testificat⁹ est dn̄s i isrl' ⁊ i iuda p manū oim ꝓp̄haꝝ
⁊ vidētiū dicēs: Reūtimini a vijs v̄ris pessimis: ⁊ custodite p̄cepta mea et cerimonias: iux oēm legē quā p̄cepi patrib⁹ v̄ris: ⁊ sicut misi ad vos i mān ser Hier
uoꝝ meoꝝ ꝓp̄haꝝ. Qui nō audierūt: C
s3 indurauerūt ceruicē suā iux ceruicē patrū suoꝝ qui noluerūt obedire dn̄o deo suo. Et abiecerūt legitima ei⁹: et pactū qd pepigit cū p̄rib⁹ eoꝝ ⁊ testificationis q̄b⁹ ꝯtestatus ē eos: secutiq; sūt vanitates et vane egerunt ⁊ secuti sūt gētes q̄ erāt p circuitū eoꝝ: sup q̄bus p̄cepat dn̄s eis vt nō facerēt sicut ⁊ ille faciebant. Et dereliq̄rūt oia p̄cepta dn̄i dei sui: feceruntq; sibi ꝯflatiles duos vitulos ⁊ lucos: ⁊ adorauerūt vniuersā militiā celi Seruierūt baal: ⁊ cōsecrauerūt filios suos ⁊ filias suas per ignē. Et diuinationi inseruiebāt ⁊ augurijs ⁊ tradiderūt se vt facerēt malū corā dn̄o: et irritauerūt eū. Iratusq; ē dn̄s vehemēt israeli: ⁊ abstulit eos a cōspectu suo: ⁊ nō remāsit nisi trib⁹ iuda tm̄modo. S3 nec ipsa iuda custodiuit mādata dn̄i dei sui: verūtñ ambulauit
i errorib⁹ isrl': q̄s opat⁹ fuerat. Proiecit D
q; dn̄s oē semē isrl': ⁊ afflixit eos ⁊ tradidit eos i manu diripiētiū: donec ꝓij ceret eos a facie sua: ex eo iā tpe q̄ scissus ē isrl' a domo dauid: ⁊ ꝯstituerunt sibi regē hieroboā filiū nabath. Separauit eñ hieroboā isrl' a dn̄o: et peccare eos fecit pctm̄ magnū. Et ambulauerūt filij isrl' i vniūsis pctis hieroboam q̄ fecerat ⁊ nō recesserūt ab eis vsq;quo dn̄s auferret isrl' a facie sua: sicut locutus fuerat i manu oim s̄uoꝝ suoꝝ ꝓphetaꝝ. Trāslatusq; ē isrl' ỏ terra sua in assyrios vsq; i diē hāc. Adduxit āt rex assyrioꝝ viros ỏ babylone ⁊ de cutha ⁊ de ahaiath: et de emath: et de sepheruai: ⁊ collocauit eos i ciuitatibus samarie p filijs isrl'. Qui possederūt samariā: ⁊ habitauerūt i vrbib⁹ ei⁹. Cū

qꝫ ibi habitare cepissent nō timebant
dñm: ⁊ immisit eis dñs leones q̄ interficie-
bāt eos. Nūciatūq; ē regi assyrioꝝ et
E dictū. Gētes q̄s transtulisti ⁊ habitare
fecisti i ciuitatib⁹ samarie: ignorāt legi
tima dei t're: ⁊ imisit i eos dñs leones
⁊ ecce iterficiūt eos eo ꝙ ignorēt ritū
dei t're. Precepit āt rex assyrioꝝ dicēs:
Ducite illuc vnū d̄ sacerdotib⁹ q̄s inde
captiuos adduxist': vt vadat ⁊ habitet
cū eis: ⁊ doceat eos legitima dei terre.
Igit' cū venisset vn⁹ d̄ sacerdotib⁹ his
q̄ captiui ducti fuerāt d̄ samaria: habi
tauit i bethel: ⁊ docebat eos quō cole-
rēt dñm. Et vnaqueq; gēs fabricata ē
deū suū: Posuerūtq; eos i phanis excel
sis q̄ fecerāt samarite gēs ⁊ gēs i vrbi
F b⁹ suis: i q̄b⁹ hītabāt. Uiri.n.babylo-
nij fecerūt sochot benoth. Uiri āt cuthe
ni fecerūt nergel: ⁊ viri d̄ emath fecerūt
asuna. Porro euei fecerūt nebaā ⁊ tha
than. Hi āt q̄ erāt d̄ sepharuai cōbure
bāt filios suos igni adramelech ⁊ ana
melech dijs sepharuai: ⁊ nihilominus
colebāt dñm. Fecerūt aūt sibi d̄ nouissi-
mis sacerdotes excelsoꝝ: et ponebant
eos i phanis sublimib⁹. Et cū dñm cole
rēt: dijs q̄s suis seruiebāt iux' ꝯsuetudi-
nē gētiū d̄ q̄b⁹ trāslati fuerāt samariā
Usq; i p̄ntē diē morē sequūt' antiquū
Nō timēt dñm: neq; custodiunt cerimo
nias ei⁹ atq; iudicia ⁊ legē ⁊ mādatum
qd̄ p̄cepat dñs filijs iacob quē cogno-
minauit isrl': ⁊ pcusserat cū eis pactum:
G ⁊ mādauerat eis dicēs: Nolite timere
deos alienos ⁊ n̄ adoret' eos neq; co-
lat' eos ⁊ n̄ imolet' eis: sꝫ dñm deū v̄rm
q̄ eduxit vos d̄ t'ra egypti i fortitudīe
magna ⁊ i brachio extēto: ip̄m timete
⁊ illū adorate ⁊ ipi imolate. Cerimoni
as q̄ꝫ ⁊ iudicia ⁊ legē ⁊ mādatū quod
scripsit vob' custodite: vt faciat' cūct'
dieb⁹: ⁊ nō timeatis deos alienos. Et
pactū qd̄ pcussit vobiscū nolite obliui-
sci: nec colat' deos alienos: sꝫ dñm deū
v̄rm timete ⁊ ip̄e eruet vos d̄ mānu oim
inimicoꝝ v̄roꝝ: illi v'o n̄ audierūt: sꝫ iux'
ꝯsuetudinē suā pristinā ppetrabāt. Fu
erūt igit' gētes iste timētes q̄dē dñm:
sꝫ nihilominus ⁊ idolis suis seruiētes.
Nā filij eoꝝ ⁊ nepotes sic̄ fecerūt p̄res
sui: ita faciūt vsq; in p̄ntē diē. XVIII
A Nno tertio osee filij hela regis
29.a isrl' regnauit ezechias fili⁹ achaz

reg' iuda. Uigītiq̄nq; ānoꝝ erat cum
regnare cepisset: ⁊ viginti noue ānis reg
nauit i hierl'm. Nomē m̄ris ei⁹ abisa fi
lia zacharie. Fecitq; qd̄ erat bonū co-
rā dño: iux' oīa q̄ fecerat dauid p' ei⁹.
Ip̄e dissipauit excelsa: ⁊ ꝯtriuit statu-
as ⁊ succidit lucos: ꝯfregitq; serpentē Nu.21.b
eneū quē fecerat moyses. Siq̄dē vsq;
ad illō t̄ps filij isrl' adolebāt ei icēsū.
Uocauitq; nomē ei⁹ noehestam. Et in
dño deo isrl' sperauit. Itaq; post eū nō B
fuit silis ei d̄ cūct' regib⁹ iuda: sꝫ neq;
i his q̄ an̄ eū fuerunt: ⁊ adhesit dño: et
nō recessit a vestigijs ei⁹: fecitq; māda
ta ei⁹ q̄ p̄cepat dñs moysi: vnde ⁊ erat
dñs cū eo: ⁊ i cūct' ad q̄ pcedebat sapi
enter se agebat. Rebellauit q̄ꝫ ꝯ regē
assyrioꝝ: ⁊ n̄ seruiuit ei. Ip̄e pcussit phi
listeos vsq; ad gazā: ⁊ oēs termios eo-
rū: ⁊ a turre custodū: vsq; ad ciuitatem
munitā. Anno q̄rto reg' ezechie qui
erat ān⁹ septim⁹ osee filij hela reg' isrl'
ascēdit salmanasar rex assyrioꝝ sama-
riā: ⁊ oppugnauit eā ⁊ cepit. Nam post C
ānos tres anno sexto ezechie.i. nono
āno osee reg' isrl' capta est samaria et
trāstulit rex assyrioꝝ isrl' i assyrios: col
locauit eos i hayla ⁊ i abor: fluuijs go-
zan i ciuitatib⁹ medoꝝ: q2 nō audierunt
vocē dñi dei sui: sꝫ p̄tergressi sūt pactū
ei⁹. Oīa q̄ p̄cepat moyses seru⁹ dñi non
audierūt neq; fecerūt. Anno q̄rtodeci 2.Pa.32.a
mo regis ezechie ascēdit sennacherib Ecci.48.e
rex assyrioꝝ aduniūsas ciuitates iuda Isa.36.a
munitas: ⁊ cepit eas. Tūc misit ezechi
as rex iuda nūcios ad regē assyrioꝝ i
lachis dicens: Peccaui: recede a me: ⁊
oē qd̄ iposuer' mihi ferā. Indixit itaq;
rex assyrioꝝ ezechie regi iude trecenta
talēta argēti: ⁊ trigita talēta auri. De D
ditq; ezechias oē argētū qd̄ reptū fue-
rat i domo dñi: ⁊ i thesaur' regis. In
t̄pe illo cōfregit ezechias valuas tēpli
dñi ⁊ laminas auri q̄s ip̄e affixerat: et
dedit eas regi assyrioꝝ. Misit āt rex as
syrioꝝ thartā ⁊ rabsar' ⁊ rabsacē d̄ la
chis ad regē ezechiā cū manu valida
hierl'm. Qui cum ascēdissent venerunt
hierl'm ⁊ steterūt iux' aqueductū pisci
ne supioris que ē in via agri fullonis
vocauerūtq; regē. Egressus ē autē ad
eos eliachim fili⁹ helchie p̄posit⁹ dom⁹
⁊ sobna scriba ⁊ ioahe fili⁹ asaph a cō
mētarijs. Dixitq; ad eos rabsaces. Lo

quimini ezechie Hec dic rex magn⁹ rex
assyrioꝝ. Que ē ista fiducia q̄ niteris?
Forsitā inisti ɔsiliū: vt ꝑpares te ad ꝓ-
lium. In q̄ ɔfidis vt audeas rebellare.
E An speras i baculo harūdineo atqȝ cō
fracto egypto. Sup quē si incubuerit
hō cōminut⁹ igredieť manū ei⁹: ⁊ ꝑfo-
rabit eaȝ. Sic ē pharao rex egypti: oī-
bus q̄ ɔfidūt i eū. Qđ si dixerit⁊ mihi i
dño deo nr̄o hēm⁹ fiduciā: nōne iste ē
cui⁹ abstulit ezechias excelsa ⁊ altaria
⁊ ꝑcepit iude ⁊ hierl'm an altare h̄ ad-
orabit⁊ i hierl'm? Nunc igiť trāsite ad
dñm meū regē assyrioꝝ: ⁊ dabo vobis
duo milia eq̄ꝝ: ⁊ videte an habere va-
leat⁊ ascēsores eoꝝ. Et quō poterit⁊ re-
sistere añ vnū satrapā de s̄uis dñi mei
minimis? An fiduciā habes i egypto
ꝓpter curr⁹ ⁊ eq̄tes? Nūq̄d sine dñi vo
lūtate ascēdi ad locū istū vt demolirer
eū? Dñs dixit mihi: Ascēde ad ťrā hāc
⁊ demolire eā. Dixerūt aūt eliachim fi
li⁹ helchie ⁊ sobna scriba et ioahe: rab
F saci. Precamur vt loq̄ris nob̄ seruis
tuis syriace: siq̄dez itelligim⁹ hāc lin-
guā ⁊ nō loq̄r⁊ nob̄ iudaice audiente
ꝑplo q̄ ē sup murū. Rñditqȝ eis rapsa-
ces dicēs: Nūq̄d ad dñm tuum ⁊ ad te
misit me dñs me⁹ vt loquerer s̄mones
hos ⁊ ñ poti⁹ ad viros q̄ sedēt sup mu-
rū vt comedāt stercora sua: ⁊ bibāt vri
nā suā vobiscū? Stetit itaqȝ rabsaces
et exclamauit voce magna iudaice et
ait: Audite v̄ba reg⁊ magni: reg⁊ assy
rioꝝ. Hec dic rex: Nō vos seducat eze-
2.Pa.32.c chias Nō.n.poterit eruere vos ō māu
mea: neqȝ fiduciā vob̄ tribuat sup dñz
dicēs: Eruēs liberabit nos dñs: et nō
tradeť ciuitas hec i manu reg⁊ assyrio
rū. Nolite audire ezechiā. Hec eñ dic
rex assyrioꝝ. Facite mecum qđ vob̄ est
G vtile: ⁊ egredimini ad me. Et comedet
vnusq̄sqȝ de vinea sua: ⁊ de ficu sua: et
bibetis aq̄s de cisternis vr̄is: donec ve
niā ⁊ transferā vos i terrā q̄ siĺis ē ter
re vr̄e: i terrā fructiferā ⁊ fertilē vini:
terrā panis ⁊ vineaꝝ: terraz oliuaꝝ et
olei ac mellis ⁊ viuet⁊: ⁊ nō moriemi-
ni. Nolite audire ezechiā q̄ vos decipit
dicēs: Dñs liberabit nos Nūq̄d liberaueřt
dij gētiū ťrā suā ō māu reg⁊ assyrioꝝ?
Ubi ē de⁹ emath ⁊ araph? Ubi ē de⁹ se-
pharuai ana ⁊ aua? Nūq̄d liberauerūt
samariā ō manu mea? Qui nā illi sūt i

vniūs̄ dijs ťraꝝ q̄ eruerūt regionē suā
ō māu mea: vt possit eruere dñs hierl'm
de manu mea? Tacuit itaqȝ ꝑpls ⁊ nō-
rñdit ei q̄cq̄. Siq̄dē ꝑceptū reg⁊ acce
perāt vt nō rñderent ei. Uenitqȝ elia-
chim fili⁹ helchie ꝑposit⁹ dom⁹ et sob-
na scriba ⁊ ioahe fili⁹ asaph a cōmēta-
rijs ad ezechiā scissis vestib⁹: ⁊ nuncia
uerūt ei v̄ba rapsacis. XIX
q Ue cū audisset ezechias rex sci- A
dit vestimēta sua: ⁊ opat⁹ ē sac- Esa.3
co: igressusqȝ ē domū dñi. Et misit eli-
achim ꝑpositū dom⁹ ⁊ sobnā scribā et
senes ō sacerdotibus optos saccis ad
esaiā ꝓphetā filiū amos. Qui dixerūt:
Hec dic ezechias: dies tribulatiōis ⁊ i-
crepatiōis ⁊ blasphemie dies iste. Ue-
nerūt filij vsqȝ ad partū: et vires nō hȝ
parturiēs. Si forte audiat dñs de⁹ tu⁹
vniūsa v̄ba rabsac⁊ quē misit rex assy
rioꝝ dñs su⁹ vt exprobraret deū viuen
tē ⁊ argueret v̄bis q̄ audiuit dñs de⁹
tu⁹: ⁊ fac orōnez ꝓ reliq̄is q̄ repte sūt.
Uenerūt ḡ s̄ui regis ezechie ad esaiā.
Dixitqȝ eis esaias: Hec dicet⁊ dño vr̄o B
Hec dic dñs: Noli timere a facie s̄mo-
nū q̄s audisti q̄b⁹ blasphemauerūt pu-
eri regis assyrioꝝ me. Ecce ego imittā
ei spm̄ ⁊ audiet nūciū: ⁊ reuēteť in ťraz
suā: ⁊ deijciā eū gladio i ťra sua. Reū-
sus ē ḡ rabsaces ⁊ iuenit regē assyrioꝝ
expugnātē lobnā Audierat.n.qȝ reces
sisset ō lachis. Cūqȝ audisset de thara-
cha rege ethiopie dicētes: ecce egress⁹
ē vt pugnet adūsū te: ⁊ iret ꝫ eū: misit
nūcios ad ezechiam dicēs: Hec dicite
ezechie regi iuda Nō te seducat de⁹ tu⁹
i q̄ habes fiduciā: neqȝ dicas: Nō tra-
deť hierl'm i man⁹ regis assyrioꝝ. Tu
eñ ip̄e audisti q̄ feceřt reges assyriorū
vniūsis terr⁊: quō vastauerūt eas. Nū
ḡ sol⁹ poter⁊ liberari? Nūq̄d liberaue- C
rūt dij gētiū singulos q̄s vastauerunt
patres mei gozā videlicet ⁊ aran et re-
seph ⁊ filios eden q̄ erāt thelassar Ubi
ē rex emath ⁊ rex arphat ⁊ rex ciuitat⁊
sepharuaim ana ⁊ aua? Itaqȝ cū acce-
pisset ezechias lr̄as de manu nūcioꝝ ⁊
legisset eas: ascēdit i domū dñi ⁊ expā
dit eas corā dño: ⁊ orauit i ɔspectu ei⁹
dicens: Dñe deus isrl̄ qui sedes super
cherubin tu es de⁹ solus regū oīm ter
re tu fecisti celū ⁊ terrā: inclina aurem
tuā ⁊ audi. Aperi dñe oclos tuos ⁊ vi-

de:⁊ audi oīa v̄ba sennacherib:q̄ mi-
D sit vt exprobraret nob̄ deū viuētē. Ue
re dn̄e dissipauerūt reges assyrioꝝ gen
tes ⁊ t̄ras oīm:⁊ miserūt deos eoꝝ i ig-
nē. Nō ei erāt dij:sȝ opa manuū hoim
ex ligno ⁊ lapide:⁊ pdiderūt eos. Nūc
igit̄ dn̄e de⁹ nr̄ saluos nos fac de ma-
nu eoꝝ:vt sciāt oīa regna t̄re q2 tu es
dn̄s de⁹ sol⁹. Misit aūt esaias filios
amos ad ezechiā dicēs: Hec dicit dn̄s
de⁹ isrl̄. Que dep̄cat⁹ es me sup sennā
cherib rege assyrioꝝ:audiui. Iste ē ser
mo quē locut⁹ ē dn̄s d̄ eo. Spreuit te
⁊ subsannauit te v̄go filia siō:post ter-
gū tuū caput mouit filia hierl̄m. Cui
exprobrasti:⁊ quē blasphemasti:Cōtra
quē exaltasti vocē tuā ⁊ eleuasti in ex-
E celsū oculos tuos?Cōtra sāctū isrl̄. Per
manū seruoꝝ tuoꝝ exprobrasti dn̄o ⁊
dixisti. In multitudie curruū meoꝝ as
cēdi excelsa mōtiū i sūmitate libani:et
succidi sublimes cedros ei⁹: ⁊ electas
abietes illi⁹. Et igressus sū vsq3 ad ter
minos ei⁹:⁊ saltū carmeli ei⁹ ego suc-
cidi. Et bibi aq̄s alienas:⁊ siccaui ve
stigijs pedum meoꝝ oēs aq̄s clausas.
Nūq̄d nō audisti q̄d ab initio feceri?
Ex dieb⁹ antiq̄s plasmaui illud:⁊ nūc
adduxi. Erūtq3 in ruinam colliū pu-
gnātiū ciuitates munite. Et q̄ sedent
i eis humiles manu. Cōtremuerūt ⁊ cō-
tremuerūt ⁊ cōfusi sūt: facti sūt velut
fenū agri ⁊ virēs herba tectoꝝ q̄ are-
facta ē anq̄3 veniret ad maturitatē.
F Habitaculū tuū ⁊ egressū tuū ⁊ introi
tū tuū ⁊ viā tuā ego p̄sciui: ⁊ furorem
tuū ꝯ me. Insanisti i me:⁊ supbia tua
ascēdit i aures meas. Ponā itaq3 cir-
culū i narib⁹ tuis:⁊ chamū i labijs tu
is:⁊ reducā te i viā p quā venisti. Ti-
bi aūt ezechia h̄ erit signū. Comede h̄
anno q̄ repperer̄: in scd̄o aūt anno q̄
spōte nascūt̄. Porro i āno t̄tio semia-
te ⁊ metite:plātate vineas ⁊ comedite
fruct⁹ eaꝝ. Et qd̄cūq3 reliquū fuerit d̄
domo iuda mittet radicē deorsū: ⁊ fa-
ciet fructū sursū. De hierl̄m q̄ppe egre-
dient̄ reliq̄e: ⁊ qd̄ saluet̄ de mōte syō.
G Zelus dn̄i exercituū faciet h̄. Quāob-
rē hec dicit dn̄s de rege assyrioꝝ: Nō
ingrediet̄ vrbē hāc nec mittet i eā sa-
gittā:nec occupabit eā clype⁹:nec cir-
cūdabit eā munitio. Per viā q̄ venit:
reuertet̄:⁊ ciuitatē hāc nō igrediet̄ di-
cit dn̄s: Protegāq3 vrbē hāc ⁊ saluabo
eā ppt̄ me ⁊ ppt̄ dd̄ seruū meū. Factū
ē igit̄ i nocte illa venit āgel⁹ dn̄i: ⁊ p-
cussit i castris assyrioꝝ cētū octogita- Eccl.48.d
q̄nq3 milia. Cūq3 diluculo surrexisset 1.Ma.8.d
vidit oīa corpora mortuoꝝ: ⁊ recedēs
abijt. Et reūsus ē sennacherib rex assy Tobie.1.d
rioꝝ:⁊ māsit i niniue. Cūq3 adoraret
i t̄eplo nesrach deū suū:ad ramelech ⁊
sarasar filij ei⁹ pcusserūt eū gladio:fu-
gerūtq3 i t̄rā armenioꝝ ⁊ regnauit asa-
raddon fili⁹ ei⁹ p eo. XX B
e In dieb⁹ illis egrotauit ezechi
as vsq3 ad mortē. ⁊ venit ad eū 2.Pa.32.f
esaias fili⁹ amos pphetes: dixitq3 ei: Esa.38.a
Hec dicit dn̄s de⁹. Precipe domui tue
Morier̄ ei tu ⁊ nō viues. Qui cōūtit fa
ciē suā ad parietē:⁊ orauit: dn̄s dicēs.
Obsecro dn̄e:memēto q̄so quō ābula-
ueri corā te i veritate ⁊ i corde pfecto:
⁊ qd̄ placitū ē corā te feceri. Fleuit ita
q3 ezechias fletu magno. Et anq̄3 egre
deret̄ esaias mediā ptē atrij: fact⁹ est
s̄mo dn̄i ad eū dicēs: Reūtere ⁊ dic eze
chie duci ppl̄i mei. Hec dicit dn̄s deus
dd̄ p̄ris tui. Audiui orationē tuā: ⁊ vi
di lachrymā tuā ⁊ ecce sanaui te. Die B
t̄tio ascēdēs t̄eplū dn̄i: ⁊ addā diebus
tuis q̄ndecim ānos. Sȝ ⁊ de manu re-
gi̅ assyrioꝝ liberabo te ⁊ ciuitatē hāc
⁊ ptegā vrbē istā ppt̄ me ⁊ ppt̄ dd̄ s̄-
uū meū. Dixitq3 esaias. Afferte massā
ficoꝝ. Quā cū attulissēt ⁊ posuissēt su
p vlc⁹ ei⁹: curat⁹ ē. Dixerat āt ezechias
ad esaiā. Qd̄ erit signū q2 dn̄s me sa-
nabit:⁊ q2 ascēsurus sū die t̄tia t̄eplū
dn̄i?Cui ait esaias. Hoc erit signū a do
mino: q̄ factur⁹ sit dn̄s s̄monē quē lo
cut⁹ ē: Uis vt ascēdat vmbra decē li Eccl.48.b
neis:aut vt reuertat̄ totidē gradib⁹?
Et ait ezechias: Facile ē vmbrā cresce
re decē lineis. Nec h̄ volo vt fiat:sȝ vt
reūtat̄ retrorsū decē gradib⁹. Inuoca
uit itaq3 esaias ppha dn̄m: ⁊ reduxit
vmbrā p lineas q̄b⁹ iā descenderat in
horologio achaz retrorsū decē gradi- C
b⁹. In t̄pe illo misit merodach baladā Esa.39.a
fili⁹ baladan rex babyloniorꝝ l̄ras et
mūera ad ezechiā. Audierat ei q̄ egro
tasset ezechias. Letat⁹ ē aūt i aduētu
eoꝝ ezechias:⁊ ōndit eis domū aroma
tū ⁊ aurū ⁊ argētū ⁊ pigmenta varia:
vnguēta q̄3 ⁊ domū vasoꝝ suoꝝ ⁊ oīa
q̄ h̄re poterat i thesauris suis. Nō fuit

qđ nō mōſtraſſet eis ezechias ī domo
ſua ⁊ ī oī ptāte ſua. Venit āt eſaias ꝓ
pheta ad regē ezechiā dixitqꝫ ei: Quid
dixerūt viri iſti aut vñ venerūt ad te?
Cui ait ezechias. De terra lōginq̄ vene
rūt ad me de babylone. At ille rñdit:
Quid viderūt ī domo tua? Ait ezechi-
as. Oīa q̄cūqꝫ ſūt ī domo mea viderūt
Nihil ē ei qđ nō mōſtrauerī eis ī the-
ſauris meis. Dixit itaqꝫ eſaias ezechie
D Audi ſmonē dñi: Ecce dies veniēt: ⁊
auferēt oīa q̄ ſūt ī domo tua: ⁊ q̄ ꝯdi-
derūt pr̄es tui vſqꝫ ī diē hāc ī babylo-
nē. Nō remanebit q̄cq̄ ait dñs. Sꝫ ⁊
de filijs tuis q̄ egrediēt̄ ex te q̄s gene
rab' tollent̄: ⁊ erūt eunuchi in palatio
reg' babylonis. Dixit ezechias ad eſa
iam. Bonꝰ ſmo dñi quē locutꝰ ē. Sit
tm̄ pax ⁊ veritas ī diebꝰ meis. Reliq̄
aūt ſmonū ezechie ⁊ oīs fortitudo eiꝰ
⁊ quō fecerit piſcinā ⁊ aq̄ductū ⁊ itro-
duxerit aq̄s ī ciuitatē: nōne hec ſcp̄ta
ſunt in libro ſmonū dierꝫ regū iuda?
Dormiuitqꝫ ezechias cū prībꝰ ſuis: et
regnauit manaſſes filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XXI
A Vodecim ānoꝝ erat manaſſes
2. Pa. 33. a d cū regnare cepiſſet: ⁊ q̄nq̄gita
q̄nqꝫ ānis regnauit ī hierl'm.
Nomē mr̄is eiꝰ aphſiba. Fecitqꝫ ma-
lū ī ꝯſpectu dñi: iux̄ idola gētiū q̄s de-
leuit dñs a facie filioꝝ iſrl'. Cōuerſuſqꝫ
eſt et edificauit excelſa q̄ diſſipauerat
ezechias pr̄ eiꝰ: ⁊ erexit aras baal ⁊ fe
cit lucos ſic̄ fecerat achab rex iſrl': et
adorauit oēm militiā celi ⁊ coluit eā.
Extruxitqꝫ aras ī domo dñi de q̄ dixit
dñs: ī hierl'm ponā nomē meū: ⁊ extru
xit altaria vniuerſe militie celi: ī duo
3. 16. a bꝰ atrijs tēpli dñi. Et traduxit filium
ſuū ꝑ ignē: ⁊ ariolatꝰ ē ⁊ obſuauit au
guria ⁊ fecit phitōes: ⁊ aruſpices mul
tiplicauit: vt faceret malū corā dño et
irritaret eū. Poſuitqꝫ idolū luci quē
B fecerat ī tēplo dñi: ſuꝑ q̄ locutꝰ ē dñs
ad dauid ⁊ ad ſalomonē filiū eiꝰ. In
tēplo h̄ ⁊ ī hierl'm quā elegi de cūctis
tribubꝰ iſrl' ponā nomē meū ī ſempit'-
nū: ⁊ vltra nō faciā cōmoueri pedē iſ-
rael d̄ t'ra quā dedi prībꝰ eoꝝ: ſi cuſto
dierint ope oīa q̄ p̄cepi eis: ⁊ vniuer-
ſam legē quā mādauit eis ſuus meus
moyſes. Illi vero nō audierūt: ſꝫ ſedu
cti ſūt a manaſſe: vt facerēt malū ſuꝑ
gētes q̄s cōtriuit dñs a facie filioꝝ iſ
rael. Locutuſqꝫ ē dñs ī manu ſeruoꝝ
ſuoꝝ ꝓpharū dicēs: Quia fecit manaſ
ſes rex iuda abomiationes iſtas peſſi-
mas ſuꝑ oīa q̄ fecerūt āmorrei añ eū:
⁊ peccare fecit ēt iudā ī imūdicijs ſu-
is: ꝓpterea hec dicit dñs deꝰ iſrl': Ec- C
ce ego īducā mala ſuꝑ hierl'm ⁊ iudā:
vt q̄cūqꝫ audierit tineāt ambe aures
eiꝰ. Et extēdā ſuꝑ hierl'm funiculū ſa-
marie ⁊ pōdus domꝰ achab: ⁊ delebo
hierl'm ſicut deleri ſolēt tabule. Delēs
vertā: ⁊ ducā crebriꝰ ſtilū ſuꝑ faciē eiꝰ
Dimittā vero reliq̄as hereditat' mee
⁊ tradā eas ī manꝰ inimicoꝝ eiꝰ: erūt
qꝫ in vaſtitatē ⁊ ī rapinā cūctis aduer
ſarijs ſuis eo q' fecerint malū corā me
⁊ ꝑſeuerauerunt irritantes me ex die
qua egreſſi ſūt pr̄es eoꝝ ex egypto vſ-
qꝫ ad hāc diē. Inſuꝑ ⁊ ſāguinē īnoxiū
fudit manaſſes multū nimis donec ī-
pleret̄ hierl'm vſqꝫ ad os: abſqꝫ pctīs
ſuis q̄bꝰ peccare fecit iudā vt faceret
malū corā dño. Reliq̄ āt ſmonū ma-
naſſe ⁊ vniuerſa q̄ fecit: ⁊ pctm̄ eiꝰ qđ
peccauit. nōne hec ſcripta ſunt ī libro
ſmonū dierū regū iuda? Dormiuitqꝫ D
manaſſes cū prībꝰ ſuis: ⁊ ſepultꝰ eſt ī
horto domꝰ ſue: ī horto ozā: ⁊ regnauit
amon filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Vigitiduoꝝ ānoꝝ
erat amon cū regnare cepiſſet: duobꝰ
q̄ꝫ annis regnauit ī hierl'm. Nomē ma
tris eiꝰ meſſallemeth filia arus de ie-
theba. Fecitqꝫ malū ī ꝯſpectu dñi ſic̄
fecerat manaſſes pr̄ eiꝰ ⁊ ābulauit in
oī via ꝑ quā ambulauerat pat' eiꝰ ſer-
uiuitqꝫ imūdicijs q̄bꝰ ſeruiebat pater
eiꝰ ⁊ adorauit eas: ⁊ dereliq̄t dñm deū
patrū ſuoꝝ ⁊ ñ ābulauit ī via dñi. Te-
tēderūtqꝫ ei īſidias ſerui ſui: ⁊ īterfece
rūt regē ī domo ſua. Percuſſitqꝫ āt po
pulus terre oēs q̄ cōiurauerāt ꝯ regē
amon: ⁊ ꝯſtituerūt ſibi regē ioſiā filiū
eiꝰ ꝓ eo. Reliq̄ āt ſermonū amon q̄ fe
cit: nōne hec ſcripta ſūt ī libro ſermo-
nū dierū regū iuda? Sepelierūtqꝫ eū
in ſepulchro ſuo ī horto ozam: ⁊ regna
uit ioſias filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XXII
o Cto ānoꝝ erat ioſias cū regna-
re cepiſſet: ⁊ triginta vno āno A
regnauit ī hierl'm. Nomē matris eiꝰ 2. Pa. 3[4]
ydida filia phadaia de beſechat: Fecit
qꝫ qđ placitū erat corā dño: ⁊ ambula
uit ꝑ oēs vias dauid pr̄is ſui. Nō de-
clinauit ad dexteram ſiue ad ſiniſtrā.

Anno āt octauodecīo reg̃ ioſie miſit
rex ſaphan filiū aſlia filiȷ̄ meſullā ſcri
bā tēpli dñi: dicēs ei: Uade ad helchiā
ſacerdotē magnū vt cōflet pecunia q̄
illata ē i tēplū dñi: quā collegerūt ia-
nitores tēpli a pplo: deturq̄ fabris p
B ppoſitos dom⁹ dñi. Qui ⁊ diſtribuant
eā his q̄ operāt i tēplo dñi ad inſtau-
rāda ſartatecta tēpli: tignariȷ̄s videli-
cet ⁊ cemētariȷ̄s: ⁊ his q̄ interrupta cō
ponūt: ⁊ vt emāt ligna ⁊ lapides de la
picidīs ad inſtaurādū tēplū dñi. Ue-
rūtñ nō ſupputet eis argētū qđ acci-
piūt ſʒ i ptāte habeāt ⁊ i fide. Dixit āt
helchias pōtifex ad ſaphā ſcribā. Li-
brū leg̃ reperi in domo dñi. Deditq̄
helchias volumē ſaphan ſcribe: q̄ ⁊ ele
git illud. Uenit q̄ʒ ſaphan ſcriba ad re
gē: ⁊ renūciauit ei qđ pceperat: ⁊ ait. Cō
flauerūt ſerui tui pecuniā q̄ repta ē in
domo dñi: ⁊ dederūt vt diſtribueret fa
C bris ac pfectis operū tēpli dñi. Narra
uit q̄ʒ ſaphan ſcriba regi dicēs. Librū
dedit mihi helchias ſacerdos. Quē cū
legiſſʒ ſaphan corā rege: ⁊ audiſſʒ rex
vba libri leg̃ dñi: ſcidit veſtimēta ſua
⁊ pcepit helchie ſacerdoti ⁊ ahichā fi
lio ſaphan ⁊ achobor filio micha ⁊ ſa-
phan ſcribe ⁊ aſaie ſuo regis dicens:
Ite ⁊ ꝯſulite dñm ſup me ⁊ ſup pplo ⁊
ſup oī iuda: de vbis voluminis iſtius
qđ iuētū ē. Magna eñ ira dñi ſuccē-
ſa ē ꝯ nos: q: nō audierūt pres nr̄i ver
ba libri hui⁹ vt facerēt oē qđ ſcriptū
ē a nob. Ierūt itaq̄ helchias ſacerdos
⁊ ahichā et achobor ⁊ ſaphan ⁊ aſaia
ad oldā pphetē vxorē ſellū filiȷ̄ thecue
filiȷ̄ aras cuſtodis veſtiū q̄ habitabat
i hierlʒ i ſecūda: locutiq̄ ſūt ad eā. Et
illa rñdit: Hec dicit dñs de⁹ iſrl. Dici-
te viro q̄ miſit vos ad me. Hec dicit do
min⁹: Ecce ego adducā mala ſup locū
D iſtū: ⁊ ſup habitatores ei⁹: oīa verba le
gis q̄ legit rex iuda: q: dereliq̄rūt me: ⁊
ſacrificauerūt diȷ̄s alienis irritātes me
i cūctis opib⁹ manuū ſuarū. Et ſuccē-
det idignatio mea i loco h̄ ⁊ nō extin-
guet. Regi āt iuda q̄ miſit vos ⁊ ꝯſu-
laret̃ dñm. ſic dicet̃: Hec dic̄ dñs de⁹
iſrl. Porro eo q̄ audiſti verba volumi
nis ⁊ ptitū ē cor tuū ⁊ humiliat⁹ ē co
rā dño: audit̃ ſmonib⁹ ꝯ locū iſtū et
hitatores ei⁹: q̄ videlicet fierēt i ſtupo
rē ⁊ i maledictū: ⁊ ſcidiſti veſtimēta tua

⁊ fleuiſti corā me ⁊ ego audiui ait dñs
idcirco colligā te ad pres tuos: ⁊ colli
geris ad ſepulchrū tuū i pace: vt nō vi
deāt ocli tui oīa mala q̄ introducturus B
Tre (ſū ſup locū iſtū. XXIII 2.pa.34.f
E nūciauerūt regi qđ dixerat. Qui
miſit: ⁊ ꝯgregati ſūt ad eū oēs
ſenes iuda ⁊ hierlm. Aſcēditq̄ rex tē-
plū dñi: ⁊ oēs viri iuda: vniuerſiq̄ q̄
hitabāt i hierlʒ cū eo: ſacerdoteſq̄ ⁊ p
phete ⁊ oīs ppl̄s a puo vſq̄ ad magnū
legitq̄ cūct̃ audiētib⁹ oīa verba li-
bri feder̃ q̄ iuēt⁹ ē i domo dñi. Stetit
q̄ rex ſup gradū ⁊ fed⁹ pcuſſit corā do
mino: vt ābularēt p⁹ dñm: ⁊ cuſtodirēt
pcepta ei⁹ ⁊ teſtimonia ⁊ cerimonias
i oī corde ⁊ i tota aīa: ⁊ ſuſcitarēt ver-
ba feder̃ hui⁹ q̄ ſcpta erāt i libro illo.
Acq̄euitq̄ pplus pacto. Et pcepit rex
helchie pōtifici ⁊ ſacerdotib⁹ ſcđi ordi
nis ⁊ ianitorib⁹ vt pȷ̄cerēt i tēplo dñi
oīa vaſa q̄ facta fuerāt baal ⁊ i luco ⁊
vniuerſe militie celi ⁊ cōbuſſit ea foris
hierlm i cōualle cedrō: ⁊ tulit puluerē B
coꝝ i bethel. Et deleuit aruſpices q̄s
poſuerāt reges iuda ad ſacrificādū i ex
celſis p ciuitates iuda ⁊ i circuitu hierlm
⁊ eos q̄ adolebāt icēſū baal ⁊ ſoli ⁊ lu
ne ⁊ duodeci ſignis ⁊ oī militie celi.
Et efferri fecit lucū đ domo dñi foras
hierlm i ꝯuallē cedrō ⁊ cōbuſſit eū ibi
⁊ redegit i puluerē: ⁊ pieciit ſup ſepul
chra vulgi. Deſtruxit q̄ʒ ediculas effe-
minatoꝝ q̄ erāt i domo dñi: p q̄b⁹ mu
lieres texebāt q̄ſi domūculas luci. Cōgre
gauitq̄ oēs ſacerdotes đ ciuitatib⁹ iuda
⁊ ꝯtaminauit excelſa vbi ſacrificabāt ſa
cerdotes: đ gabaa vſq̄ berſabee. Et đ
ſtruxit aras portaꝝ i itroitu oſtiȷ̄ ioſie
pncipis ciuitat̃ qđ erat ad ſiniſtrā porte
ciuitat̃. Uerūtñ nō aſcēdebāt ſacerdotes
excelſoꝝ ad altare dñi i hierlm: ſʒ tm̄
cōedebāt azyma i medio fratrū ſuoꝝ:
Cōtaminauit q̄ʒ tophet qđ ē i ꝯualle fi- C
liȷ̄ ennō: vt nemo ꝯſecraret filiū ſuum
aut filiam p ignē moloch. Abſtulit q̄ʒ
eq̄s q̄s dederāt reges iude ſoli i itroi-
tu tēpli dñi iux̄ exedrā nathamelech
eunuchi q̄ erat i pharuri. curr⁹ āt ſolis
ꝯbuſſit igni. Altaria q̄ʒ q̄ erāt ſup te-
cta cenacli achaz q̄ fecerat reges iuda:
⁊ altaria q̄ fecerat manaſſes i duob⁹ a-
triȷ̄s tēpli dñi deſtruxit rex. ⁊ cucurrit i
de ⁊ diſpſit cinerē eoꝝ i torrētē cedrō.

Excelsa q̄ erāt ī hierl̄m ad dexterā
partē mōtis offensionis q̄ edificauer-
rat salomō rex isrl̄ astaroth idolo sido
nioꝝ ⁊ chamos offēsioni moab: ⁊ mel
chon abominatiōi filioꝝ āmō polluit
rex: ⁊ ꝯtriuit statuas: ⁊ succidit lucos:
repleuitq; loca eoꝝ ossibus mortuoꝝ.
3.Re.12.g Insup ⁊ altare qđ erat ī bethel ⁊ excel
sū qđ fecerat hieroboā fili⁹ nabath q̄
peccare fecit isrl̄: ⁊ altare illud excelsū
D destruxit atq; cōbussit ⁊ cōminuit in
3.Reg.13.a puluerē: succēditq; etiā lucū: Et ꝯuer
sus iosias vidit ibi sepulchra q̄ erāt ī
mōte: misitq; ⁊ tulit ossa de sepulchris
⁊ cōbussit ea sup altare: ⁊ polluit illud
iux̄ v̄bū dn̄i qđ locut⁹ ē vir dei q̄ p̄dix
erat v̄ba hec. Et ait: Quis ē titulus il
le quē video? R̄nderūtq; ei ciues vrb
3.Reg.13.g illi⁹. Sepulchrū ē hois dei q̄ venit de
iuda: ⁊ p̄dixit v̄ba hec q̄ fecisti sup al-
tare bethel. Et ait: Dimitte eū. Nemo
cōmoueat ossa ei⁹. Et intacta māserunt
ossa illi⁹ cū ossib⁹ ꝓphe q̄ venerat đ sa
maria. Insup ⁊ oia phana excelsoꝝ q̄
erāt ī ciuitatib⁹ samarie q̄ fecerāt re-
ges isrl̄ ad irritādū dn̄m: abstulit iosi-
as: ⁊ fec̄ eis ſm opa: q̄ fecerat ī bethel
Et occidit vniūsos sacerdotes excelso
rū q̄ erāt ibi sup altaria: ⁊ ꝯbussit ossa
E hūana sup ea. Reūsusq; ē hierl̄m ⁊ p̄-
2.Para.35.a cepit oī pplo dicēs. Facite phase dn̄o
3.Esdre.1.a deo v̄ro: ſm qđ scp̄tū ē ī libro federis
hui⁹. Nec ei factū ē phase tale a dieb⁹
iudicū q̄ iudicauerūt isrl̄ ⁊ oīm dieꝝ re
Jos.5.c gū isrl̄ ⁊ regū iuda: sicut ī octauodeci-
mo āno reg̃ iosie factū ē phase istud
dn̄o ī hierl̄m. Sz ⁊ phitones ⁊ ariolos
⁊ figuras idoloꝝ ⁊ imūditias ⁊ abomi
natiōes q̄ fuerāt ī t̄ra iuda ⁊ hierl̄m ab
stulit iosias vt statueret v̄ba leg̃ que
scp̄ta sūt ī liblo quē iuenit helchias sa
cerdos ī tēplo dn̄i. Similis illi n̄ fuit an̄
eū rex. q̄ reuerteret ad dn̄m ī oī corde
suo ⁊ ī tota aīa sua ⁊ vniūsa v̄tute sua
iux̄ oēm legē moysi neq; post eū surre
xit similis illi. Uerūtn̄ nō ē auersus dn̄s
ab ira furoris sui magni: q̄ irat⁹ ē fu-
ror ei⁹ ꝯ iudā ꝓpt̄ irritatiōes q̄b⁹ ꝓ-
F uocauerat eū manasses. Dixit itaq; do
min⁹. Etiā iudā auferā a facie mea si-
cut abstuli isrl̄: ⁊ ꝓijciā ciuitatē hanc
quā elegi hierl̄m ⁊ domū đ q̄ dixi: erit
nomē meū ibi. Reliq̄ vero ſmonū io-
sie ⁊ vniūsa q̄ fecit: nōne hec scp̄ta sūt

ī libro v̄boꝝ dieꝝ regū iuda? In die- 2.Para.
b⁹ ei⁹ ascēdit pharao nechao rex egy-
pti ꝯ regē assyrioꝝ ad flumē eufratē.
Et abijt iosias rex iuda ī occursū ei⁹: ⁊
occisus ē ī mageddo. cū vidisset eū. Et
portauerūt eū s̃ui sui mortuū đ maged-
do ⁊ ꝯtulerūt ī hierl̄m: ⁊ sepelierūt eū
ī sepulchro suo. ‖ Tulitq; ppl̄s t̄re ioa
chaz filiū iosie. ⁊ vnxerūt eū: ⁊ ꝯstitue
rūt eū regē ꝓ p̄re suo. Uigintitriū ānoꝝ
erat ioachaz cū regnare cepisset: ⁊ trib⁹
mēsib⁹ regnauit ī hierl̄m. Nomē m̄ris
ei⁹ amithal: filia hieremie de lobna.
Et fec̄ malū corā dn̄o: iux̄ oia q̄ fecerāt
p̄res ei⁹. Uinxitq; eū pharao nechao ī
G rebblatha: q̄ ē in t̄ra emath: ne regna-
ret ī hierl̄m. Et iposuit mulctā t̄re cen-
tū talēt̃ argēti: ⁊ talēto auri. Regēq;
ꝯstituit pharao nechao heliachim fili
um iosie ꝓ iosia p̄re ei⁹: vertitq; nomē
ei⁹ ioakim: Porro ioachaz tulit ⁊ du-
xit ī egyptū. Argētū āt ⁊ aurū dedit io
achim pharaōi cū idixisset t̄re p singu
los vt ꝯferret iux̄ p̄ceptū pharaonis:
Et vnūquēq; iux̄ vires suas exegit tā
argentū q̄ aurū de pplo t̄re: vt daret
pharaoni nechao. Uigintiq̄nq; ānoꝝ
erat ioakim cū regnare cepisset: ⁊ vn-
decim ānis regnauit ī hierl̄m. Nomē
m̄ris ei⁹ zebida filia phadaia đ ruma.
Et fecit malū corā dn̄o: iux̄ oia q̄ fece-
rāt p̄res ei⁹. XXIIII A
In die-
b⁹ ei⁹ ascendit nabuchodono-
sor rex babylonis: ⁊ fact⁹ est ei
ioakim s̃u⁹ trib⁹ annis: ⁊ rursū rebel-
lauit ꝯ eū. Immisitq; ei dn̄s latrūcu-
los chaldeoꝝ ⁊ latrūculos syrie ⁊ latrū
culos moab: ⁊ latrūculos filioꝝ āmō:
⁊ imisit eos ī iudā vt disperderēt eū iux̄
v̄bū dn̄i qđ locut⁹ fuerat p s̃uos suos
ꝓphās. Factū ē aūt h̄ p v̄bū dn̄i ꝯ iu
dā vt auferret eū corā se: ꝓpt̄ pctā ma
nasse vniūsa q̄ fecit: ⁊ ꝓpt̄ sanguinē i-
noxiū quē effudit: ⁊ īpleuit hierl̄z cru
ore inocētiū: ⁊ ob hāc rē noluit de⁹ ꝓ
pitiari. Reliq̄ āt ſmonē ioakim ⁊ vni- B
uersa q̄ fec̄: nōne hec scripta sūt ī libro
ſmonū dieꝝ regū iuda? Et dormiuit
ioakim cū p̄rib⁹ suis: ⁊ regnauit io-
achin fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Et vltra nō addi-
dit rex egypti vt egrederet̃ de t̄ra sua.
Tulerat ei rex babylonis a riuo egy-
pti vsq; ad fluuiū eufraten oia q̄ fue-
rāt reg̃ egypti. Decē ⁊ octo ānoꝝ erat

ioachin cū regnare cepiſſet: ⁊ trib⁹ mē
ſib⁹ regnauit i hierl̄m. Nomen mr̄is
ei⁹ noeſcha filia helnathan de hierl̄m.
Daū.1.a Et fecit malū corā dn̄o: iux̄ oīa ꝗ fece-
C rat pr̄ ei⁹. In tp̄e illo aſcēderūt ſui na
Peſter.2.a buchodonoſor reg̃ babylonis hierl̄m
⁊ circūdata ē vrbs munitionib⁹. ‖ Ue
nitꝗ nabuchodonoſor rex babylonis
ad ciuitatē cū ſuis ſuis: et obpugna-
rēt eā. Egreſſuſꝗ ē ioachin rex iuda
ad regē babylonis ip̄e ⁊ mr̄ ei⁹ ⁊ ſui
ei⁹ ⁊ p̄ncipes ei⁹ ⁊ eunuchi ei⁹: ⁊ ſuſce
pit eū rex babylōis āno octauo regni
ſui. Et ꝓtulit īde oēs theſauros dom⁹
dn̄i ⁊ theſauros dom⁹ regie: ⁊ cōcidit
vniūſa vaſa aurea ꝗ fecerat ſalomon
rex iſrl̄ i tēplo dn̄i iux̄ vbū dn̄i: ⁊ trā-
ſtulit oēm hierl̄m ⁊ vniūſos p̄ncipes ⁊
oēs fortes exercit⁹ decē milia i capti-
uitatē ⁊ oēm artificē ⁊ īcluſorē: nihil-
D ꝗ relictū ē except̃ pauperib⁹ ppl̄i ter
re. Trāſtulit ꝗ ioachin i babylonē: ⁊
matrē reg̃ ⁊ vxores reg̃ ⁊ eunuchos
reg̃ ⁊ iudices t̄re duxit i captiuitatē
de hierl̄m i babylonē: ⁊ oēs viros ro-
buſtos ſeptē milia ⁊ artifices ⁊ īcluſo
res mille oēs viros fortes ⁊ bellatores
duxitꝗ eos rex babylōis captiuos in
Ps.36.b babylonē. Et cōſtituit mathanyā pa
Iere.52.a truū ei⁹ ꝓ eo: īpoſuitꝗ ei nomē ſede-
chiā. Uiceſimū ⁊ p̄mū ānū etat̃ hēbat
ſedechias cū regnare cepiſſet: ⁊ vndeci
ānis regnauit in hierl̄m. Nomē mr̄is
ei⁹ erat amithal: filia hieremie de lob-
na. Et fecit malū corā dn̄o: iux̄ oīa ꝗ
fecerat ioachin. Iraſcebat̃ ei dn̄s ꝯ hi
eruſalē ⁊ ꝯ iudā: donec ꝓiiceret eos a
E facie ſua. Receſſitꝗ ſedechias a rege
Iere.39.a Actū ē (babylonis. XXV
et.52.a. F aūt āno nono regni ei⁹ menſe
decio: decia die mēſis venit na
buchodonoſor rex babylonis ip̄e ⁊ oīſ
exercit⁹ ei⁹ i hierl̄m ⁊ circūdederūt eā:
⁊ extruxerūt i circūitu ei⁹ munitiōes.
Et clauſa ē ciuitas atꝗ vallata vſꝗ
ad vndecimū ānū reg̃ ſedechie nona
die mēſis. Preualuitꝗ fames i ciuita
te: nec erat panis ꝑp̄lo terre. Et iterru-
pta ē ciuitas: ⁊ oēs viri bellatores no
cte fugerūt ꝑ viā porte ꝗ ē īter duplicē
B murū ad hortū reg̃. Porro chaldei ob
ſidebāt i circūitu ciuitatē. Fugit itaꝗ
ſedechias ꝑ viā ꝗ ducit ad cāpeſtria
ſolitudinis. Et ꝓſecut⁹ ē exercit⁹ chal

deoꝝ regē: ꝯphēditꝗ eū i planitie hi
ericho: ⁊ oēs bellatores ꝗ erant cū eo
diſpſi ſūt ⁊ reliq̄rūt eū. Apphēſū ꝗ re-
gē duxerūt ad regē babylonis in reb-
blatha: ꝗ locut⁹ ē cū eo iudiciū. Filios
āt ſedechie occidit corā eo. ⁊ oclos ei⁹
effodit: vīxitꝗ eū cathenis ⁊ adduxit
i babylonē. Mēſe ꝗnto ſeptia die mē- C
ſis ip̄a ē ān⁹ nonuſdecim⁹ reg̃ baby-
lonis: venit nabuzardā p̄nceps exerci
t⁹ ſeru⁹ reg̃ babylonis i hierl̄m ⁊ ſuc Ps.27.
cēdit domū dn̄i ⁊ domū reg̃ ⁊ domos Ezech.16.e
hierl̄m: oēmꝗ domū cōbuſſit igni: et
muros hierl̄m i circūitu deſtruxit oīs
exercit⁹ chaldeoꝝ qui erat cū p̄ncipe
militū. Reliquā āt ꝑp̄li ꝑtē ꝗ remanſe
rat i ciuitate: ⁊ ꝑfugas ꝗ trāſfugerāt ad
regē babylonis: ⁊ reliquū vulg⁹ trāſtu
lit nabuzardā p̄nceps militie: ⁊ d̄ pau
perib⁹ t̄re reliq̄t vinitores ⁊ agricolaſ.
Colūnas āt ereas ꝗ erāt i tēplo dn̄i et, Hiere.27.d
baſes ⁊ mare ereū qđ erat i domo dn̄i
cōfregerūt chaldei: ⁊ trāſtulerūt es oē
i babylonē. Ollas ꝗ ereas ⁊ trullas: ⁊
tridētes: ⁊ cyphos ⁊ mortariola: ⁊ oīa
vaſa erea: i ꝗb⁹ miſtrabāt: tulerūt nec-
nō ⁊ thuribula: ⁊ phialas. Que aurea D
aurea: ⁊ ꝗ argētea argētea: tulit prin-
ceps militie .i. colūnaſ duas: mare vnū
⁊ baſes ꝗs fecerat rex ſalomō i templo
dn̄i. Nō erat pōd⁹ eris oīm vaſoꝝ. De
cē et octo cubitos altitudinis hēbat
colūna vna ⁊ capitellū ereū ſuꝑ ſe al-
titudinis triū cubitoꝝ: ⁊ retiaculū et
malogranata ſuꝑ capitellū colūne: oīa
erea. Similē ⁊ colūna ſecūda habebat E
ornatū. Tulit ꝗ p̄nceps militie ſara-
iam ſacerdotē p̄mū: ⁊ ſophoniā ſacer-
dotē ſecūdū ⁊ tres ianitores: ⁊ de ciui-
tate eunuchū vnū ꝗ erat p̄fect⁹ ſuꝑ bel
latores viros: ⁊ ꝗnꝗ viros de his ꝗ ſte
terāt corā rege: ꝗs repperit i ciuitate:
⁊ ſopher p̄ncipē exercit⁹ ꝗ ꝓbabat ty-
rones de ꝑp̄lo t̄re. ⁊ ſex viros e vulgo ꝗ
iuēti fuerāt i ciuitate. Quos tollēs na
buzardan p̄nceps militū duxit ad re-
gē babylōis i rebblatha: ꝑcuſſitꝗ eos
rex babylonis ⁊ interfecit eos i rebbla-
tha i t̄ra emath. Et trāſlat⁹ ē iuda de F
t̄ra ſua. Populo āt ꝗ relict⁹ erat i ter-
ra iuda quē dimiſerat nabuchodono-
ſor rex babylonis p̄fecit godoliā filiū
aichan filij ſaphan. Qđ cū audiſſent
oēs duces militū ip̄i ⁊ viri ꝗ erāt cū

eis videlicet ꝙ ꝯstituisset rex babylõis
godoliã: venerũt ad godoliã ĩ maspha
hilmael fili⁹ nathanie: ⁊ iohãnan fili⁹
caree: ⁊ saraia filius thanameth neto-
phatites: ⁊ iezonias fili⁹ maachati: ipĩ
⁊ socij eoꝝ. Iurauitq; godolias ipĩ et
socijs eoꝝ dicens: Nolite timere seruire
Hier.40.c chaldeis. Manete ĩ t̃ra ⁊ s̃uite regi ba
B bylonis: ⁊ bñ erit vob. Factũ ẽ aũt in
mẽse septio venit hismael fili⁹ natha-
nie filij elisama d̃ semine regio ⁊ decẽ
viri cũ eo: ꝑcusserũtq; godoliã q̃ ⁊ mor-
tu⁹ ẽ: sz ⁊ iudeos ⁊ chaldeos q̃ erãt cũ
eo ĩ maspha. Cõsurgẽsq; oĩs ppl̃us a
paruo vsq; ad magnũ ⁊ ꝑncipes militũ
venerũt ĩ egyptũ: timẽtes chaldeos. Fa
ctũ ẽ vero ĩ ãno tricesimoseptio trãsmi
grationis ioachin reg̃ iude: mẽse duo
decio vicesima ⁊ septia die mẽsis sub-
leuauit euilmerodach rex babylonis
ãno q̃ regnare cepat caput ioachin re
gis iuda de carcere ⁊ locut⁹ ẽ ei beni-
gne. Et posuit thronũ ei⁹ sup thronũ
regũ q̃ erãt cũ eo ĩ babylone: ⁊ muta-
uit vestes ei⁹ q̃s habuerat ĩ carcere: et
comedebat panẽ semp ĩ conspectu ei⁹
cũctis dieb⁹ vite sue: ãnonã q̃z ꝯstituit
ei sine itermissione q̃ ⁊ dabat̃ ei a re-
ge ꝑ singulos dies oĩb⁹ dieb⁹ vite sue.
Explicit scd̃us liber Malachim id
est regũ quart⁹.
Incipit p̃fatio sãcti Hieronimi ĩ li-
brũ dabreiamĩ: q̃ ẽ paralipomenõ: qd̃
nos dicere possumus verba dierũ.
Si ant⁹ ac talis est liber
iste vt absq; illo si q̃s sci
e entiã scripturaꝝ sibi vo
luerit arrogare semetip
sum irrideat: ꝑ singula
q̃ppe noĩa iũcturasq; verboꝝ ⁊ p̃t̃mis-
se ĩ libris regũ tegũt̃ historie: ⁊ inn̄era
biles explicãt̃ euãgelij q̃stiones. Sz si
septuaginta iterp̃tũ: pura: ⁊ vt ab eis
ĩ grecũ versa est editio ꝑmaneret: sup-
flue mi chromati ep̃oꝝ sãctissime atq;
doctissime ĩpelleres vt hebrea tibi vo-
lumina latino s̃mone trãsferrẽ. Qd̃ eñ
semel aures hoĩm occupauerat ⁊ nas-
cẽtis eccl̃ie roborauerat fidẽ iustũ erat
ẽt nr̃o silẽtio cõprobari. Nũc xp̃o cũ ꝑ
varietate regionũ diuersa ferãt̃ exem-
plaria: ⁊ germana illa ãtiq̃q; trãslatio
corrupta sit atq; violata: nr̃i arbitriũ
putas: aut e pl̃rib⁹ iudicare q̃d veꝝ sit:
aut nouũ op⁹ ĩ veteri ope cõdere: illu-
dẽtib⁹q; iudeis: cornicũ (vt dicit̃) ocu
los ꝯfigere. Alexãdria ⁊ egypt⁹ ĩ septu
aginta suis esichiũ laudat autorẽ: cõ-
stãtinopol̃ vsq; antiochiã luciani mar
tyris exẽplaria ꝓbat. Medie iter has
ꝓuincie palestinos codices legũt: q̃s
ab origine elaboratos eusebi⁹ ⁊ pãphi
lus vulgauerũt. Tot⁹q; orbis hac in-
ter se trifaria varietate cõpugnat. Et
certe origenes nõ solũ exẽpla cõposuit
q̃ttuor editionũ e regione singula ver
ba describẽs: vt vn⁹ dissentiẽs statim
ceteris iter se ꝯsentiẽtib⁹ arguat̃: sz qd̃
maioris audacie ẽ: ĩ editione septuagi
ta theodotiõis editionẽ miscuit: aste-
ricis designãs q̃ min⁹ fuerint: ⁊ virgu
lis q̃ ex sup̃fluo videant̃ apposita: Si
igit̃ alijs licuit nõ tenere qd̃ semel sus
ceperãt: ⁊ post septuaginta cellulas q̃
vulgo sine auctore iactant̃ singl̃as cel
lulas aperuere: hec q; in eccl̃ijs legit̃ qd̃
septuaginta nescierũt: cur me nõ susci
piãt latini mei q̃ iuiolata editione ve-
teri ita nouã cõdidi: vt laborẽ meũ he-
breis ⁊ qd̃ his mai⁹ ẽ apl̃is auctorib⁹
cõprobẽ? Scripsi nup librũ de optimo
genere iterp̃tãdi: ostẽdẽs illa de euãge-
lio: ‖ex egypto vocaui filiũ meũ: ‖⁊ q̃m Osee.11.
nazare⁹ vocabit̃: ⁊ videbũt in quẽ cõ- Zach.12.
pũxerũt: ⁊ illud apl̃i: ‖q; ocul⁹ ñ vidit Esa.64.
nec auris audiuit ⁊ ĩ cor hoĩs nõ ascẽ 1.Cor.2
derũt q̃ p̃parauit de⁹ diligẽti⁹ se: cete-
raq; his siĩa ĩ hebreoꝝ libris ĩueniri.
Certe apl̃i ⁊ euãgeliste: septuaginta in-
terp̃tes nouerant: ⁊ vñ eis hec qua in
septuagita int̃p̃tib⁹ ñ habẽt̃? Christus
dñs nr̃ vtriusq; testamẽti cõditor ĩ euã
gelio s̃m iohãnẽ: ‖q̃ credit inq̃t ĩ me si Joh.7.
cut dic̃ scp̃tura: flumia de vẽtre ei⁹ flu
ent aq̃ viue. Utiq; scp̃tũ ẽ: qd̃ saluator
scriptũ eẽ testat̃. Ubi scriptũ ẽ? Septu
agita nõ hñt: apocrypha nescit eccl̃ia.
Ad hebreos igit̃ reuertẽdũ ẽ? vñ ⁊ do
min⁹ loq̃t̃: ⁊ discipuli exẽpla p̃sumũt.
Hec pace veterũ loq̃r ⁊ obtrectatorib⁹
meis tm̃ rñdeo: q̃ canino dẽte me ro-
dũt: ĩ publico detrahẽtes ⁊ legẽtes in
angul̃. i. accusatores ⁊ defensores: cũ ĩ
alijs ꝓbẽt qd̃ ĩ me reprobãt: q̃si virt⁹
⁊ vitiũ nõ ĩ reb⁹ sit sz cũ auctore mute
tur. Ceterũ memini: editionẽ septuagi
ta trãslatoꝝ olim d̃ greco emẽdatã tri
buisse me nr̃is nec ĩimicũ debere esti-

mari eoꝝ q̄s ī cōuentu fratrū ſēp ediſ
ſero: Et qđ nūc dabreiami. i. verba die
rū iterp̄tat⁹ ſū: idcirco feci: vt lextrica-
biles moras ⁊ ſiluam noīm q̄ ſcriptoꝝ
cōfuſa ſūt vitio: ſenſuū q̄ barbariē ap
tius ⁊ ꝑ verſuū cola digererē mihi met
ipſi ⁊ meis iux̄ hiſmeniū canēs: ſi au-
res ſurdi ſūt ceterorum.

Itē alius prologus.

Euſebi⁹ hieronym⁹: dōmoni ⁊ rogatiano ſuis ī chriſto ie-ſu: ſalutē. Quō grecoꝝ hiſtorias magis itelligūt q̄ athenas viderint: ⁊ tertiū virgilij librū atro ade ꝑ leuchatē ⁊ a croceraunia a ſicilia: ⁊ īde ad oſtia tyberis nauigauerit Ita ſacrā ſcripturā lucidi⁹ intuebit̄ q̄ iudeā ocul̄ cōtēplat⁹ ē s ātiquaꝝ vrbiū memorias: locorū q̄ vel eadē vocabula vel mutata cognouerit. Vn̄ ⁊ vobis cure fuit cū erudidiſſimis hebreorū hūc laborē ſubire: vt circūirem⁹ ꝓuinciā quā vniuerſe xp̄i eccl̄ie ſonāt. Fateor em̄ mi dōmon ⁊ rogatiane chariſſimi nūq̄ me ī diuinis voluminib⁹ ꝓpriis viribus credidiſſe nec habuiſſe opinionē meā: ſ ea etiā de q̄bus ſcire me arbitrabar interrogare me ſolitū. Quātomagis de his ſup q̄b⁹ anceps erā? Deniq̄ cū a me nup lr̄is flagitaſſetis: vt vob̄ paralipomenō latino ſermone trāſferrē de tyberiade leḡ quōdā autorē q̄ apud hebreos admirationi habebat̄ aſūpſi: ⁊ cōtuli cū eo a vertice (vt aiūt) vſq̄ ad extremū vnguē: ⁊ ſic cōfirmat⁹ auſus ſū facere qđ iubebat̄. Libere em̄ vobis loquor. Ita em̄ ī grecis ⁊ latinis codicib⁹ hic noīm liber vitioſus ē: vt nō tā hebrea q̄ barbara q̄dā ⁊ ſarmatica noīa cōiecta arbitrādū ſit: Nec h̄ ſeptuaginta inꝑti b⁹ q̄ ſpūſancto pleni ea q̄ vera fuerūt trāſtulerāt: ſ ſcriptoꝝ culpe aſcribendū: dū de emēdat̄ iemēdata ſcriptitāt ⁊ ſepe tria noīa ſubtractis e medio ſyllabis ī vnū vocabulū cogūt vel e regione vnū nomē ꝓpter latitudinē ſuā ī duo vel tria vocabula diuidūt. S ⁊ ipſe appellationes nō hoīes vt pleriq̄ eſtimāt: ſ vrbes: ⁊ regiōes: ⁊ ſalt⁹: ⁊ ꝓuincias ſonāt: ⁊ obliq̄ ſub iterp̄tatiōe ⁊ figura eoꝝ q̄dā narrant̄ hiſtorie: de q̄b⁹ ī regnoꝝ libro dr̄. Nōne ecce hec ſcꝑta ſūt ī libro verboꝝ dierū regū iuda? Que vtiq̄ ī nr̄is codicib⁹ nō h̄nt̄. Hoc p̄mū ſciēdū q̄ apud hebreos paralipomenō liber vn⁹ ſit: ⁊ apud illos vocat⁹ dabreiamin. i. verba dieꝝ q̄ ꝓpt̄ magnitudinē apud nos diuiſus ē. De īde ēt illud attēdēdū q̄ frequēt̄ noīa nō vocabl̄a hoīm ſ reꝝ (vt dixi) ſignificātias ſonāt. Ad extremū q̄ oīs eruditio ſcꝑturarū ī h̄ ꝯtinet̄: ⁊ hiſtorie q̄ vel ꝑtermiſſe ſūt ī ſuis loc̄ vel ꝑſtricte leuit̄: h̄ ꝑ q̄dā verboꝝ cōpēdia explicētur. Orationū itaq̄ vr̄arū adiut⁹ auxilio miſi librū beniuol̄ placituꝝ: tū lus dis diſplicituꝝ eē n̄ ābigo. Optīa ei q̄ q̄ (vt ait Plini⁹) malūt ꝯtēnere pleriq̄ q̄ diſcere. Si q̄s ī hac iterp̄tatione voluerit aliq̄d rep̄hēdere iterroget hebreos: ſuā cōſciētiā recolat: videat ordinē textū q̄ ſmonis: ⁊ tūc nr̄o labori ſi potuerit detrahat. Vbicūq̄ ꝯ aſteriſcos. i. ſtellas radiare ī h̄ volumine viderit̄: ibi ſciat̄ de hebreo additū qđ ī latinis codicib⁹ non habet̄. Vbi vero obelus trāſuerſa. ſ. virga ꝓpoſita ē: illuc ſignat̄ q̄d ſeptuagita iterp̄tes addiderūt: vel ob decoris gratiā vel ob ſpūſſācti auctoritatē licet ī hebreis voluminib⁹ nō legat̄.

Explicit ꝑfatio: Incipit prim⁹ liber Dabreiamin. i. Paralipomenō. Ca. I

Adam ſeth enoſ B Gen. 5. a
caynam malaleel iareth:
enoch mathuſalē lamech Gen. 10. b
noe ſem cham et iapheth. Filij iaphet:
gomer magog madai ⁊ iauan thubal
moſoch thiras. Porro filij gomer: aſcenez ⁊ riphat ⁊ thogorma. Filij āt iauā eliſa ⁊ tharſis cethim ⁊ dodanim. Filij cham: chus ⁊ meſraim phut ⁊ chanaan. Filij autē chus: ſaba et euila ſabatha et regma: et ſabatacha. Porro filij regma: ſaba ⁊ dadan. Gen. 10. b
Chus autem genuit nemroth. Iſte cepit eſſe potēs in terra. Meſraim vero genuit ludim et anamim ⁊ laabim et nephtuim phetruſim q̄ et chaſluim de quib⁹ egreſſi ſūt philiſthijm ⁊ capthurim. Chanaā vero genuit ſidonē p̄mogeītū ſuū ethe-
um q̄ iebuſeū ⁊ ammorreum ⁊ gerge B
ſeum eueumq̄ ⁊ aracheū ⁊ aſineū ara- Gen. 10. c
dium q̄q̄ ⁊ ſamareū et emetheum. Filij ſem: elā ⁊ aſſur: et arfaxat lud ⁊ arā. Filij aram: hus et hul: ⁊ gether ⁊ mes.

Arfaxat autem genuit sale:qui et ipse
genuit heber. Porro heber nati sunt
duo filij:nomē vni phalech q2 ī dieb9
ei9 diuisa ē t̃ra:⁊ nomē fr̃is ei9 iectā.
Gen.10.d ‖Iectā āt genuit elmodad ⁊ saleph et
asarmoth:⁊ iare:adurā q̄3 ⁊v3al ⁊ dea
da ⁊hebal ēt ⁊ abimael ⁊ saba:nec ñ ⁊
ophir:⁊ euila ⁊ iobab. Oēs isti filij ie-
ctā. Sem arfaxat sale heber phalech
ragau seruch nachor thare abrā iste ē
Gen.11.d abraā.‖Filij āt abraā ysaac ⁊ hismael
Gen.25.b Et he generationes eoꝝ.‖Priogenit9
hismael:nabaioth ⁊ cedar ⁊ abdehel ⁊
mabsā ⁊ masma ⁊ duma massa addad
C ⁊ thema tachur naphis cedma. Hi sūt
Gen.25.a filij hismaelis. Filij āt cethure cōcubi-
ne abraā q̄s genuit: zamrā iacsā ma-
dā madiā iesboc ⁊ Sue. Porro filij iec
tan: saba ⁊ dadan. Filij autē dadan:
asurim ⁊ lathusim ⁊ laomim. Filij aūt
madian:epha epher ⁊ enoch ⁊ abida ⁊
eldaa. Omēs hi filij cethure. Genuit
aūt abraā ysaac:cui9 fuerūt filij esau ⁊
isrl̄. Filij esau:eliphaz rahuel iahus ie
Gen.36.a lon chore.‖Filij eliphaz:themā omar:
cepphi:gothā:cenez: thāna amalech.
Filij rahuel naad zara samma meza.
Filij seir: lothan sobal sebeō ana disō
eser disā. Filij lothan: horri ahohimā
Soror āt lothā fuit thāna. Filij sobal
alian ⁊ manaath ⁊ ebal sephi ⁊ onā. Fi
lij sebeō:ahaia ⁊ ana. Filij ana:dison.
Filij dison:hamarā ⁊ eseban: ⁊ iethrā
⁊ charrā: Filij eser balaan ⁊ zabā ⁊ ia-
chan. Filij disan:hus ⁊ aran. Isti sunt
D reges q̄ ip̄auerūt ī t̃ra edō anq̄ eēt rex
Gen.36.d sup̄ filios isrl̄. Bale fili9 beor: ⁊ nomē
Nu.22.a ciuitat' ei9 denaba. Mortu9 ē āt bale
⁊ regnauit p̄ eo iobab fili9 sare d̄ bos-
ra. Cūq3 ⁊ iobab fuisset mortu9 regna-
uit p̄ eo husā d̄ t̃ra themanoꝝ. Obijt
q̄3 ⁊ husan: ⁊ regnauit p̄ eo adad fili9
badad q̄ p̄cussit madian ī t̃ra moab: ⁊
nomē ciuitat' ei9 auit. Cūq3 ⁊ adad fu
isset mortu9 regnauit p̄ eo sēla d̄ mas-
reca. S3 ⁊ semla mortu9 ē: ⁊ regnauit
p̄ eo saul ⁊ rooboth q̄ iux̄ amnē sita ē
Mortuo q̄3 saul regnauit p̄ eo balaa-
na fili9 achobor. S3 ⁊ hic mortu9 ē et
regnauit p̄ eo adad cui9 vrbis nomē
fuit phau: ⁊ appellata ē vxor ei9 mehe-
tabel filia matred: filie mezaab. Adad
aūt mortuo duces p̄ regib9 ī edō eē ce
perūt. Dux thāna dux aula: dux iethet
dux oolibama dux hela dux phinō: dux
cenez: dux themā dux mapsar: dux mag
dihel: dux hirā. Hi duces edō. II
Jlij āt isrl̄: rubē symeō leui iu- A
C da ysachar ⁊ zabulō: dan ⁊ io- Gen.2[...]
seph beniamī:neptalim:gad et et.30.[...]
aser. Filij iuda:her onā ⁊ sela. Hi tres Gen.3[...]
nati sūt ei de filia Sue chananitidis
Fuit aūt her p̄mogenit9 iuda mal9 co-
rā dn̄o: ⁊ occidit eū. Thamar āt nur9 Ibidē
ei9 pepit ei phares ⁊ zara. Oēs ḡ filij Math
iuda q̄nq3. Filij āt phares: esron ⁊ ca- Ruth.
mul. Filij q̄3 zare:zamri ⁊ ethan ⁊ emā Math
chalcal q̄3 ⁊ darā sil' q̄nq3. Filij char- Josue.
mi achan q̄ turbauit isrl̄ ⁊ peccauit in
furtu anathemat'. Filij ethan azarias
Filij āt esrō q̄ nati sūt ei: ieramehel et
arā ⁊ calubi. Porro arā genuit amina B
dab:aminadab āt genuit naason prin
cipē filioꝝ iuda. Naason q̄3 genuit sal
ma:de q̄ ort9 ē boos. Boos ve o genu
it obed q̄ ⁊ ip̄e genuit isai.‖Jsai āt ge- I.Reg
nuit p̄mogenitū heliab: scdm amina
dab: t̃tiū symaha:quartū nathanahel:
q̄ntū raddai: sextū ason: septimū dd:
q̄rū sorores fuerūt saruia ⁊ abigail. Fi
lij saruie. abisai ioab ⁊ asahel tres. Abi
gail autē genuit amasa cui9 pr̄ fuit ie
ther hismaelites. Caleb vero fili9 esrō
accepit vxorē noie azuba: de q̄ genuit
hierioth. Fuerūtq3 filij ei9 iaser ⁊ so- C
bab ⁊ ardō. Cūq3 mortua fuisset azuba
accepit vxorē caleb ephrata: q̄ pepit ei
hur. Porro hur genuit vri: ⁊ vri gēuit
beseleel. Post hec igressus ē esrom ad
filiā machir pr̄is galaad: ⁊ accepit eā
cū esset ānoꝝ sexaginta. Que pepit ei
segub. S3 ⁊ segub genuit iair ⁊ posse-
dit vigititres ciuitates ī t̃ra galaad: ce
pitq3 gessur ⁊ arā oppida iair: ⁊ canath
⁊ vicl'os ei9 sexagita ciuitatū. Oēs isti
filij machir pr̄is galaad. Cū āt mortu9
eēt esrō ingressus ē caleb ad ephrata.
Habuit q̄3 esrō vxorē abia q̄ pepit ei
assur pr̄em techue. Nati sūt āt filij ie- D
ramehel: p̄mogeniti esrō ram p2ogeni
t9 ei9: ⁊ buna ⁊ arā ⁊ ason ⁊ achia Dux
it q̄3 vxorem alterā ieramehel noie at
thara: q̄ fuit mr̄ onā. S3 ⁊ filij rā pri-
mogeniti ieramehel fuerūt moos ioa-
min ⁊ achar. onā āt habuit filios se-
mei ⁊ iadā. Filij āt semei: nadab ⁊ abi
sur. Nomē x̄o vxoris abisur abiahil:
q̄ perit ahobban ⁊ molid. Filij aūt na

dab: fuerũt saled ⁊ apphaim. Mortuꝰ
ẽ ãt saled absq; liberis. Filiꝰ vero ap-
E phaim iesi q̃ iesi genuit sesan Porro se
san genuit oholai. Filij ãt iadai fratrꝭ
semei: iether ⁊ ionathan. Sed ⁊ iether
mortuꝰ ẽ absq; liberꝭ. Porro ionathã
genuit phalech ⁊ ziza. Isti fuerunt filij
ierameheł ꝑmogeniti esrom. Sesan ãt
ñ habuit filios ſʒ filias: ⁊ ſuũ egyptiũ
noie ieraa. Deditq; ei filiã suã vxorẽ:
q̃ pep̃it ei ethei Ethei ãt gẽuit nathã:
⁊ nathã genuit zabad. Zabad q̃ʒ genu
it ophal: ⁊ ophal genuit obed Obed ge
nuit iehu: iehu genuit azariã Azarias
genuit helles: et helles genuit helasa.
Helasa genuit zizamoy: zizamoy genu
F it sellũ. Sellũ genuit ithamian: itha-
miã aũt genuit elisama. Filij ãt caleb
frĩs ierameheł: mesa ꝑmogenitꝰ eius:
ipe ẽ pr̃ ciph filij maresa prĩs hebron.
Porro filij hebrõ chore ⁊ taphua ⁊ re-
cem ⁊ sãma. Sãma ãt genuit raam pa
trẽ hierchaam: et recem genuit sẽmei:
filiꝰ sẽmei maon: et maon pr̃ bethsur.
Epha ãt cõcubina caleb pep̃it aran ⁊
musa ⁊ gezez. Porro aran genuit iezẽ.
Filij iahaddai: regom ⁊ ioathã et gesã
phalech ⁊ epha ⁊ saaph. Cõcubina ca-
leb maacha peperit saber et tharana.
Genuit ãt saaph pr̃ madmena Sue pa
trẽ machbena: ⁊ prẽz gabaa. Filia vo
caleb fuit achsa. Hi erãt filij caleb filij
vr ꝑmogeniti ephrata: sobal pr̃ caria-
thiarim: salma pr̃ bethleẽ: ariph pater
G bethgader. Fuerũt aũt filij sobal: prĩs
cariathiarim: q̃ videbat dimidiũ req̃e
tionũ: ⁊ d̃ cognatiõe cariathiarim: ie-
threi: ⁊ aputhei: et semathei ⁊ maserei.
Ex his egressi sũt saraite ⁊ esthaholite.
Filij salma prĩs bethleẽ ⁊ nethophati
corone domꝰ ioab: ⁊ dimidiũ req̃etio-
nis sarai. Cognatiões q̃ʒ scribaꝝ habi
tãtiũ ĩ iabes canẽtes atq; resonãtes ⁊
ĩ tabnaculis cõmorãtes. Hi sũt cinei q̃
venerũt d̃ calore prĩs domus rechab.
A Auid vo hos habuit fili- III
D os q̃ ei nati sũt ĩ hebrõ. Primo
genitũ amnon: ⁊ achinoe isra-
elitide: scd̃s daniel de abigail carmeli-
tide: tertiũ absalõ filium maacha filie
ptolomei regꝭ iessur: q̃rtũ adoniã filiũ
agith: q̃ntum saphaciã ex abithal. Se
xtũ iethraã d̃ egla vxore sua. Sex g̃ na
ti sũt ei ĩ hebrõ: vbi regnauit septẽ an

nis ⁊ sex mẽsibꝰ. Trigita ãt ⁊ tribꝰ an- B
nis regnauit ĩ hierl̃m. Porro ĩ hierl̃m
nati sũt ei filij: symmaa ⁊ sobab et na
than ⁊ salomõ q̃ttuor de betsabee ⁊ fi-
lia amihel. Jebaar q̃ʒ et helisua et eli-
phaleth ⁊ noge ⁊ napheg ⁊ iaphie nec
nõ elisama ⁊ eliade et eliphaleg nouẽ.
Oẽs hi filij dauid absq; filijs cõcubi-
naꝝ: habuerũtq; sororẽ thamar. Filiꝰ Mat.1.a
ãt salomõis roboã cuiꝰ abia filiꝰ genu- C
it asa. De h̃ q̃ʒ natꝰ ẽ iosaphat pr̃ iorã
q̃ ioram genuit oziã: ex q̃ ortꝰ ẽ ioas ⁊
huiꝰ amasias filiꝰ genuit azariã. Por-
ro azarie filiꝰ ioathan ꝓcreauit achaz
prẽz ezechie: de q̃ natꝰ ẽ manasses: sed
⁊ manasses genuit ãmõ prẽm iosie. Fi 4.Re.23.f
lij aũt iosie fuerũt ꝑmogenitꝰ iohãnan
scd̃s ioakim: tertius sedechias: q̃rtꝰ sel
lũ. De ioakim natꝰ ẽ iechonias ⁊ sede
chias. Filij iechonie fuerũt: asir: sala- Mat.1.b
thiel: melchirã: phadaia: senneser: ⁊ ie-
cemia: sama ⁊ nadabia De phadaia or 1.Es.5.a
ti sũt zorobabel ⁊ sẽmei. Zorobabel ge Aggei.1.a
nuit mosollã: ananiã ⁊ salomith: soro-
rẽ eoꝝ: asabam q̃ʒ ⁊ ohol ⁊ barachiam
⁊ asadiã iosabeseth q̃nq;. Filiꝰ ãt ana D
nie phaltias pr̃ hiesaie: cuius filiꝰ ra-
phaia. Huiꝰ q̃ʒ filiꝰ arnan de q̃ natꝰ ẽ
obdia: cuiꝰ filiꝰ fuit sechenias. Filiꝰ se-
chenie: semeia: cuiꝰ filij attus ⁊ egiaal
⁊ baria: ⁊ naaria: ⁊ saphat ⁊ sesa sex nu
mero. Filiꝰ naarie: elioenai ⁊ ezechias
⁊ ezricã tres. Filij elioenai oduia ⁊ he
liasub ⁊ pheleia ⁊ accub ⁊ iohãnã ⁊ da
laia ⁊ anan septẽ. IIII A
F Ilij iuda: phares esrõ ⁊ charmi Gen.38.g
⁊ vr: ⁊ subal. Rahia vo filiꝰ su-
bal genuit gaad: d̃ q̃ nati sũt ahumai
⁊ laad. He generatiões sarathi. Ista q̃ʒ
stirps ethã rezrahel ⁊ iesema ⁊ iedebos
Nomẽ q̃ʒ sororis eoꝝ asalephũ. Phu-
niel autẽ pr̃ gedor: ⁊ eser pater osa. Isti
sũt filij vr primogeniti ephrata patris
bethleem. Assur vo prĩs thecue erant
due vxores alaa ⁊ naara. Pep̃it aũt ei
naara oozã ⁊ epher: ⁊ themã ⁊ aastari.
Isti sũt filij naara. Porro filij alaa: se-
reth ysaar ⁊ ethnan Chus autẽ genuit
anob ⁊ soboba ⁊ cognatiões aharel fi-
lij arum. Fuit ãt iabes inclytꝰ p̃ fratri- B
bus suis ⁊ mater eiꝰ vocauit nomẽ illi
us iabes dicẽs: q: pep̃i eũ ĩ dolore. In
uocauit g̃ iabes deũ isrl̃ dicẽs: Si bñ-
dicens bñdixerꝭ mihi: ⁊ dilatauerꝭ ter-

mīnos meos ⁊ fuit manꝰ tua mecū: et fecerē me a malitia ñ opp̄mi. Et p̄stitit deꝰ q̄ p̄catꝰ ē Caleb ắt frat̄ Sua gēuit machir: q̄ fuit pr̄ esthō. Porro esthō ge nuit bethrapha ⁊ phelle ⁊ tehina pr̄ez vrb̄ naas Hi sūt viri recha. Filij ắt cenez othoniel ⁊ saraia. Porro filij othōiel: athat et maonathi. Maonathi gēuit
C ophra Saraias ắt gēuit ioab pr̄ez vall̄ artificū: ibi q̄ppe artifices erāt. Filij vero caleb filij iephōe: hir ⁊ hela ⁊ nahez Filij q̄z hela: cenez. Filij q̄z ialel: elziph ⁊ zipha thiria ⁊ asrahel. Et filij ezra: iether ⁊ mereth: et epher ⁊ iahalō. Gēuit q̄ꝫ mariā ⁊ sāmai ⁊ iesba pr̄ez esthamo Uxor q̄z eiꝰ indaia pepit iareth pr̄ez gedor ⁊ heber pr̄ez zocho: ⁊ ichutiel pr̄ez zanoa. Hi ắt filij bethie filie pharaōis quā accepit mered: et filij vxorē odaie sororē nahā pr̄is ceila charmi ⁊ esthamo q̄ fuit de machati. Filij q̄z symon:
D āmō ⁊ rima. Filiꝰ anā: ethilō: ⁊ filij iesi zoeth et benzoeth. Filij sela filij iude: her pr̄ lecha: ⁊ laada pr̄ maresa: ⁊ cognatiōes domꝰ opātiū byssū in domo iurameti: ⁊ q̄ stare fec̄ solē: viriq̄ꝫ mēdacij: ⁊ securꝰ ē icedēs: q̄ p̄ncipes fuerūt in moab: ⁊ q̄ reūse sūt i lehē. Hec aūt verba vetera. Hi sūt figuli habitātes i plātationibꝰ ⁊ i sepibꝰ apd̄ regē i opibꝰ eiꝰ: cōmoratiq̄ꝫ sūt ibi. Filij symeō: namuel ⁊ iamin: iarbi: zara: saul. Sellū filiꝰ eiꝰ
E mabsā filiꝰ eiꝰ: masma filius eius. Filij masma: amuhel filiꝰ eiꝰ: zachur filiꝰ eiꝰ sēmei filiꝰ eiꝰ. Filij sēmei sedeci et filie sex. Frēs ắt eiꝰ ñ habuerūt filios multos: vniūsa cognatio ñ potuit adeq̄re sūmā filioꝝ iuda. Habitauerūt aūt in bersabee ⁊ molada ⁊ hasarsual ⁊ i balaa ⁊ i asom ⁊ i tholad et i bathuel et i horma ⁊ i sicelech ⁊ i bethmarchaboth ⁊ i asarsasusim et i betherai ⁊ i saraim He citates eoꝝ vsq̄ꝫ ad regē dauid: ville q̄z eoꝝ ethā ⁊ aen rēmō et thocen et asan citates q̄nq̄ꝫ: ⁊ vniūsi viculi eoꝝ p circūitū ciuitatū istaꝝ vsq̄ꝫ ad baal.
F Hec ē habitatio eoꝝ: ⁊ sediū distributio. Mosobab q̄z ⁊ iemleth et iosa filiꝰ amasie ⁊ iohel iehu filiꝰ iosabie filij saraie filij asihel et elioenai et iacoba et isuaia ⁊ asaia ⁊ adihel ⁊ isimihel et banaia. Ziza q̄z filiꝰ sephei filij allō: filij idaia: filij semri filij samaria: isti sunt noīati p̄ncipes i cognatiōibꝰ suis: et i

domo affinitatū suarū multiplicati sūt vehemēt̄. Et p̄fecti sūt vt ingrederēt̄ i gador vsq̄ꝫ ad oriētē vall̄: ⁊ vt q̄rerēt pascua gregibꝰ suis. Inuenerūtq̄ꝫ pa- G
scuas vberes ⁊ valde bonas: ⁊ t̄rā latissimā ⁊ q̄etā ⁊ fertilē: in q̄ aū habitauerāt d̄ stirpe cham. Hi ḡ venerūt q̄s supra descripsimꝰ noīatim i diebꝰ ezechie regē iuda: ⁊ p̄cusserūt tabnacl̄a eoꝝ et habitatores q̄ iuēti fuerāt ibi: ⁊ deleuerūt eos vsq̄ꝫ ad p̄ntez diē: habitaueruntq̄ꝫ ꝓ eis q̄m vberrimas pascuas ibidē repperērunt. De filijs q̄z symeon abierūt i mōtē seir viri q̄ngēti: hn̄tes p̄ncipes phaltiā ⁊ naariā et raphiā et azihel filiū iesi: ⁊ p̄cusserunt reliq̄as q̄ euadere potuerant amalechitaꝝ ⁊ habitauerūt ibi ꝓ eis vsq̄ꝫ ad diē hāc V
Filij q̄z ruben p̄mogeniti isrl̄: A
f ip̄e q̄ppe fuit p̄ogenitꝰ eiꝰ: sed Gen.35
cū violasset thoꝝ p̄ris sui: data et.49.
sūt. P̄ogenita eiꝰ filijs ioseph filij isrl̄
⁊ nō ē ille reputatꝰ i p̄ogenitū. Por- Gen.4
ro iudas q̄ erat fortissimꝰ it̄ frēs suos
d̄ stirpe eiꝰ p̄ncipes germinati sūt: p̄ogenita ắt reputata sūt ioseph. Filij ḡ ru- Gen.4
bē p̄ogeniti isrl̄: enoch ⁊ phallu: esrō Exo.6
⁊ charmi. Filij iohel: samaia filius eiꝰ: Nu.26
gog filiꝰ eiꝰ: sēmei filiꝰ eiꝰ: micha filius eiꝰ: reehia filiꝰ eiꝰ: baal filiꝰ eiꝰ: beera filiꝰ eiꝰ quē captiuū duxit theglatphalassar rex assyrioꝝ: ⁊ fuit princeps i tribu rubē. Frēs aūt eiꝰ ⁊ vniūsa cognatio eiꝰ qn̄ numerabāt̄ p familias suas habuerūt p̄ncipes iehihel ⁊ zachariā. Porro bala filiꝰ azaz filij sāma filij iohel: ip̄e habitauit i aroer vsq̄ꝫ ad nebo ⁊ beelmeō. Cōtra oriētalē q̄z plagā ha- B
bitauitq̄ꝫ vsq̄ꝫ ad itroitū heremi ⁊ fluuiū eufratē. Multū q̄ppe iumētoꝝ numeꝝ possidebāt i t̄ra galaad. In diebꝰ ắt saul p̄liati sūt ꝯ agarenos ⁊ interfecerūt illos: h̄itauerūtq̄ꝫ ꝓ eis i tabnacul̄ eoꝝ i oī plaga q̄ respicit ad orientē galaad. Filij vero gad e regiōe h̄itauerūt i t̄ra basā vsq̄ꝫ selcha: iohel i capite: ⁊ saphan scd̄s: ianai ắt ⁊ saphat in basan. Frēs vero eoꝝ ſm̄ domos cognationū suaꝝ: michael ⁊ mosollā ⁊ sebe ⁊ iori ⁊ iachā ⁊ zie ⁊ heber septē. Hi filij abiahil: filij vri: filij iara: filij galaad: filij michael: filij iesesi: filij ieddo: filij buz Frēs q̄z filij abdihel filij guni p̄ncipes domꝰ i familijs suis: et h̄itauerūt i ga-

laad et ī basā et ī viculis eiꝰ: et ī cūct⁊
C suburbanis sarō vsq; ad tmios. Oēs
hi nūerati sūt ī diebꝰ ioathā reg⁊ iuda
et ī diebꝰ hieroboā reg⁊ isrł. Filij rubē
⁊ gad ⁊ dimidie tribꝰ manasse: viri bel
latores scuta portātes ⁊ gladios: et tē
dētes arcū: eruditiq; ad ꝓlia ꝗdragin
taꝗtuor milia ⁊ septingēti sexagita ꝓ
cedētes ad pugnā: dimicauerūt ꝯ agare
nos. Ithurei vero et naphei et nodab ꝓ
buerūt eis auxiliū. Traditiq; sūt ī ma
nꝰ eoꝝ agareni ⁊ vniūsi ꝗ fuerāt cū eis
qr deū inuocauerūt cū ꝓliarent: et exaudi
uit eos eo ꝙ credidissēt ī eū. Ceperūtq;
oīa ꝗ possederāt cameloꝝ ꝗnꝗgita mi
lia: et ouiū ducēta ꝗnꝗginta milia: asi
nos duo milia: ⁊ aīas hoīm cētū milia
Uulnerati aūt mlti corruerūt. Fuit em̄
D bellū dñi. Habitaueruntq; ꝓ eis vsq; ad
trāsmigrationē. Filij q̄3 dimidie tribꝰ
manasse possederūt trā a finibꝰ basan
vsq; baal hermō et sanir ⁊ montē her-
mō. Ingēs ꝗppe nūerꝰ erat. Et hi fue-
rāt pricipes domꝰ cognatiōis eorum:
epher: iesi: ⁊ helihel ezrihel ⁊ hieremia
⁊ odoia ⁊ iedihel viri fortissimi ⁊ potē
tes: ⁊ noīati duces ī familijs suis. Reli
ꝗrūt āt deū patꝝ suoꝝ: fornicati sūt pꝰ
deos ꝑploꝝ tre: ꝗs abstulit dñs coram
eis Et suscitauit ds isrł spm̄ phul reg⁊
assyrioꝝ ⁊ spm̄ theglatphalassar regis
assur: ⁊ trāstulit rubē ⁊ gad et dimidiā
tribuū manasse ⁊ adduxit eos ī ale et ī
abor et ara et fluuiū gozā vsq; ad diē
A Ilij leui: gersō: caath (hāc. VI
ī.46.b f ⁊ merari. Filij caath: amrā: ysa-
ī.25.b ar: hebrō et ozihel. Filij amrā:
aarō: moyses ⁊ maria Filij aarō: nadab
⁊ abiu eleazar ⁊ ythamar. Eleazar gēu
it phinees: ⁊ phinees gēuit abisue Ab
isue vero gēuit bocci: et bocci gēuit ozi
ozi gēuit zaraiā: et zaraias: gēuit me-
raioth Porro meraioth gēuit amariā
et amarias gēuit achitob Achitob ge
nuit sadoch: et sadoch gēuit achimaas
Achimaas gēuit azariā: azarias gēuit
iohānā. Iohānā gēuit azariā. Ipe ē ꝗ
sacerdotio fūctꝰ ē ī domo quā edifica-
uit salomō ī hierłm Genuit āt azarias
amariam: et amarias genuit achitob.
Achitob gēuit sadoch: ⁊ sadoch gēuit
sellū. Sellū gēuit helchiā et helchias
gēuit azariā. Azarias gēuit zaraiā: et
B zaraias gēuit iosedech Porro iosedech

egressꝰ ē qñ trāstulit dñs iudā ⁊ hieru
salē ꝑ manꝰ nabuchodonosor. Filij ergo
leui: gersō caath ⁊ merari Et hec noīa
filioꝝ gersō: lobni ⁊ semei. Filij caath
amrā ⁊ ysaar ⁊ hebrō ⁊ ozihel Filij me
rari: mooli et musi. He āt generatiōes
leui sm̄ familias eoꝝ. Gersō: lobni fili
us eiꝰ: iaath filiꝰ eius: zāma filiꝰ eius:
ioaa filiꝰ eiꝰ: addo filiꝰ eiꝰ: zara filiꝰ eiꝰ
iethrai filiꝰ eiꝰ. Filij caath: aminadad
filiꝰ eiꝰ: chore filiꝰ eiꝰ: asir filiꝰ eiꝰ: hel-
cana filiꝰ eiꝰ: abiasaph filiꝰ eiꝰ: asir fili
us eiꝰ: caath filiꝰ eiꝰ: vriel filius eius:
ozias filiꝰ eiꝰ: saul filiꝰ eius. Filij helca
na: amasai ⁊ achimoth ⁊ helcana Filij
helcana: sophai filiꝰ eiꝰ: naath filiꝰ eiꝰ:
heliab filiꝰ eiꝰ: hieroam filiꝰ eiꝰ: helca-
na filiꝰ eiꝰ. Filij samuel: priogenitꝰ vas
seni ⁊ abia. Filij āt merari: mooli: lob C
ni: filiꝰ eiꝰ: semei filiꝰ eiꝰ: oza filiꝰ eius:
samaa filiꝰ eiꝰ: aggia filiꝰ eiꝰ: asaia filiꝰ
eius. Isti sūt ꝗs ꝯstituit dauid sup can
tores domꝰ dñi ex ꝗ collata est arca: et
ministrabāt corā tabnaclo testimonij ca
nētes donec edificaret salomon domū
dñi in hierłm. Stabāt aūt iuxta ordinē
suū ī ministerio. Hi vero sūt ꝗ assistebāt
cū filijs suis. De filijs caath: hemā can
tor filius iohel: filij samuel: filij helca
na: filij ieroaz: filij helihel: filij thou: fi
lij suph: filij pelcana: filij iohel: filij
maath: filij amasai: filij helcana: filij
iohel: filij azarie: filij sophōie: filij tha
ath: filij asir: filij abisaph: filij chore: fi
lij ysaar: filij caath: filij leui: filij isrł ⁊
frēs eius asaph: ꝗ stabat a dextr⁊ eiꝰ.
Asaph filiꝰ barachie: filij samaa: filij
michahel: filij basaie: filij melchie: filij
athanai: filij zara: filij adaia. filij ethā
filij zāma: filij semei: filij ieth: filij ger-
son: filij leui. Filij aūt merari frēs eo- D
rū ad sinistrā. Ethā: filij chusi: filij ab-
di: filij maloch: filij asabie: filij ama-
sie: filij helchie: filij amasai: filij bonni
filij somer: filij mooli: filij muli: filij
merari: filij leui. Frēs q̄3 eoꝝ leuite: ꝗ
ordinati sūt in cūctū ministeriū taber
naculi domꝰ dñi. Aaron vero ⁊ filij eiꝰ
adolebāt incēsum sup altare holocau
sti: et sup altare thymiamat⁊: ī oē opꝰ
sancti sāctoꝝ et vt ꝓcarent ꝓ isrł iuxta
oīa ꝗ ꝓcepat moyses seruꝰ dei. Hi sunt
aūt filij aaron. Eleazar filiꝰ eiꝰ. phine-
es filiꝰ eiꝰ; abisue filiꝰ eiꝰ: bocci filiꝰ eiꝰ

oʒi filiꝰ eiꝰ: ʒararia filiꝰ eiꝰ: meraioth:
filius eiꝰ: amaria filiꝰ eiꝰ: achitob fili
us eiꝰ: ſadoch filiꝰ eiꝰ: achimaas filiꝰ
eiꝰ. Et hec habitacula eoꝝ ꝑ vicos at-
qꝫ ꝯfinia filioꝝ. ſ. aarō iuxͣ cognatiōeſ
Joſ.14.b casthitaꝝ. Ipſis eñ ſorte ꝯtigerāt. De
derūt igitͬ eis hebron ĩ t̃ra iuda ⁊ ſub-
urbana eiꝰ ꝑ circuitū: agros āt ciuita-
tis ⁊ villas caleb filio iephone. Porro
E filijs aarō dederūt ciuitates ad ꝯfugi-
endū hebron ⁊ lobna ⁊ ſuburbana eiꝰ
Jether qꝫ ⁊ eſthemo cū ſuburbanis ſu-
is: ſed et helon ⁊ dabir cū ſuburbanis
ſuis: aſan qꝫ ⁊ bethſemes ⁊ ſuburbana
eaꝝ. De tribu āt beniami gabee ⁊ ſub
urbana eius ⁊ almath cū ſuburbanis
ſuis: anathoth qꝫ cū ſuburbanis ſuis
Oēs ciuitates tredecī cuꝫ ſuburbanis
Joſ.21.c ſuis: ꝑ cognatiōes ſuas || Filijs aūt ca-
ath reſiduis de cognatiōe ſua: dederūt
ex dimidia tribu manaſſe i poſſeſſionē
Ibidē.21.a vrbes decē || Porro filijs gerſō ꝑ cogna
tiōes ſuas de tribu yſachar ⁊ de tribu
aſer ⁊ ð tribu neptalim ⁊ de tribu ma-
naſſe ĩ baſan vrbes tredecim. Filijs āt
merari ꝑ cognatiōes ſuas de tribu ru
ben ⁊ ð tribu gad ⁊ ð tribu ʒabulō: de
F derūt ſorte ciuitates duodecī. Dederūt
qꝫ filij iſrƚ leuitꝭ ciuitates ⁊ ſuburba-
na eoꝝ. Dederūtqꝫ ꝑ ſortē ex tribu fili
orū iuda ⁊ ex tribu filioꝝ ſymeō: et ex
tribu filioꝝ beniami vrbes has q̃s vo
cauerūt noībꝰ ſuis: ⁊ his ꝗ erāt ex cog
natiōe filioꝝ caath. Fuerūtqꝫ ciuitates
ĩ terminis eoꝝ ð tribu ephraim. Dede-
runt ḡ eis vrbes ad ꝯfugiēdū sychē cū
ſuburbanis ſuis ĩ mōte ephraim ⁊ ga-
ʒer cū ſuburbanis ſuis: iecmaan qꝫ cū
ſuburbanis ſuis: ⁊ bethorō ſiƚr: necnō
⁊ helon cū ſuburbanis ſuis: ⁊ gethrē-
mon ĩ eundē modū. Porro ex dimidia
tribu manaſſe aner ⁊ ſuburbana eius
balaam ⁊ ſuburbana eiꝰ: His videlicꝫ
ꝗ de cognatiōe filioꝝ caath reliꝗ erāt.
Filij āt gerſō ð cognatiōe dimidie tri-
bus manaſſe gaulō ĩ baſan ⁊ ſuburba
na eiꝰ: ⁊ aſtaroth cū ſuburbanis ſuis.
G De tribu yſachar: cedes cū ſuburbāis
ſuis ⁊ dabereth cū ſuburbanis ſuis: ra
moth qꝫ ⁊ ſuburbana eiꝰ: ⁊ anem cum
ſuburbanis ſuis. De tribu ꝟo aſer ma
ſai cū ſuburbanis ſuis: ⁊ abdon ſiƚiter
aſach qꝫ ⁊ ſuburbana eiꝰ: roob cū ſub-
urbanis ſuis. Porro ð tribu neptalim

cedes ĩ galilea ⁊ ſuburbana eiꝰ: amon
cum ſuburbanis ſuis: ⁊ cariathaim et
ſuburbana eius. Filijs āt merari reſi-
duis ð tribu ʒabulō: rēmono ⁊ ſubur-
bana eiꝰ: ⁊ thabor cū ſuburbanis ſuis
Trās iordanē qꝫ ex adūſo hiericho ꝯ
oriētē iordanis: ð tribu rubē boſor in
ſolitudie cū ſuburbanis ſuis: ⁊ iaſſa cū
ſuburbanis ſuis: cademoth qꝫ ⁊ ſubur
bana eiꝰ: ⁊ miphaath cuꝫ ſuburbanis
ſuis. Necnō ⁊ ð tribu gad: ramoth ĩ ga
laad ⁊ ſuburbana eiꝰ: ⁊ manaim cum
ſuburbanis ſuis: ſꝫ ⁊ eſebō cū ſuburba
nis ſuis: ⁊ ieʒer cum ſuburbanis ſuis.

Orro filij yſachar: thola VII A
p et phua iaſub et ſamrō q̃ttuor. Gen.
Filij thola: oʒi ⁊ raphaia ⁊ hie-
rihel ⁊ iemai ⁊ iepſem ⁊ ſamuel princi
pes ꝑ domos cognationū ſuaꝝ De ſtir Nu.2
pe thola viri fortiſſimi nūerati ſunt in
diebꝰ dauid: vigitiduo milia ſexcenti.
Filij oʒi: iſrahia ð ꝗ nati ſūt michael ⁊
obadia ⁊ iohel ⁊ ieſia ꝗnqꝫ oēs princi
pes cū eis ꝑ familias ⁊ ꝑꝑƚos ſuos ac-
cincti ad ꝓliū viri fortiſſimi: trigitaſex
milia Multas. n. habuerūt vxores ⁊ fili B
os. Frēs qꝫ eoꝝ ꝑ oēꝫ cognatiōeꝫ yſa-
char robuſtiſſimi ad pugnādū: octogi-
taſex milia nūerati ſūt. Filij beniami
bale ⁊ bochor ⁊ iahihel tres. Filij bale
eſbō ⁊ oʒi ⁊ oʒihel et hierimoth et vraī
ꝗnqꝫ: ꝓncipes familiaꝝ ⁊ ad pugnādū
robuſtiſſimi. Numerus aūt eoꝝ vigiti
duo milia ⁊ trigitaq̃ttuor. Porro filij
bochor ʒamira ⁊ ioas ⁊ elieʒer ⁊ elioe-
nai ⁊ amri ⁊ hierimoth ⁊ abia ⁊ ana-
thut ⁊ almathan. Oēs hi filij bochor.
Nūerati ſūt āt ꝑ familias ſuas ꝓncipes
cognationū ſuarū ad bella fortiſſimi:
vigiti milia ⁊ ducēti. Porro filij iadi- C
hel: balā. Filij āt balā: iehꝰ ⁊ beniami ⁊
ahoth ⁊ chaana ⁊ iothā ⁊ tharſis ⁊ hai
ſaar. Oēs hi filij gadihel ꝓncipes cog
nationū ſuaꝝ viri fortiſſimi decē et ſe-
ptē milia et ducēti ad ꝓliū ꝓcedētes:
ſephan qꝫ ⁊ haphā filij hir: ⁊ aſim filij
aher. Filij āt neptali: iaſihel et guni et
aſer ⁊ ſellū filij bala. Porro filiꝰ manaſ
ſe: eſrichel: ꝯcubinaqꝫ eiꝰ ſeyra peperit
machir p̃rēꝫ galaad. Machir aūt acce
pit vxorē filijs ſuis happhim ⁊ ſephā ⁊
habuit ſororē noīe maacha. Nomē āt
ſcōi ſalphaath. Nateqꝫ ſunt ſalphaath Nu.
filie. Et peperit maacha vxor machir fi- D

liũ: vocauitq; nomẽ eiꝰ phares. Porro
nomẽ fris eiꝰ sares ⁊ filij eiꝰ vlam ⁊ re
hen. Filiꝰ aũt vlam bedan Hi sũt filij ga
laad filij machir: filij manasse. Soror
aũt eiꝰ regma: pepit virũ decoꝝ ⁊ abie-
zer ⁊ moola. Erãt aũt filij semida: ahin
⁊ sechem ⁊ leci ⁊ aniã. Filij aũt ephraĩ
suthala: bareth filiꝰ eiꝰ: thaath filiꝰ eiꝰ
elada filiꝰ eiꝰ: thaath filiꝰ eiꝰ: et hꝰ filiꝰ
zadab: ⁊ huiꝰ filiꝰ suthala: et huiꝰ filiꝰ
E ezer ⁊ elad. Occiderũt aũt eos viri geth
indigene: q: descẽderant vt inuaderẽt
possessiões eoꝝ. Luxit igit̃ ephraim pr̃
eoꝝ multꝭ diebꝰ: ⁊ venerũt frẽs eiꝰ vt
cõsolarẽt̃ eũ. Ingressusq; ẽ ad vxorem
suã: ꝗ ꝯcepit ⁊ pepit filiũ ⁊ vocauit no
mẽ eiꝰ beria: eo ꝙ i malis domꝰ eiꝰ or-
tus eẽt. Filia aũt eiꝰ fuit sara: ꝗ edifi-
cauit bethoron inferiorẽ et supiorẽ: et
ozen zara Porro filiꝰ eiꝰ rapha ⁊ reseph
⁊ thale: de ꝗ natꝰ ẽ thaan: ꝗ genuit la-
F adan. Huiꝰ ꝗ; filiꝰ ãmiud ꝗ genuit eli
sama: de ꝗ ortꝰ ẽ nun: ꝗ habuit filium
iosue Possessio aũt eoꝝ ⁊ habitatio be
thel cũ filiabꝰ suis: ⁊ ꝯ orientẽ noran:
ad occidẽtalẽ plagã gazer ⁊ filie eius.
Sichen ꝗ; cu; filiabꝰ suis vsq; ad asa
cũ filiabꝰ eiꝰ. Iux̃ filios ꝗ; manasse be-
thsan ⁊ filias eiꝰ: thanaz ⁊ filias eiꝰ eiꝰ
mageddo filias eiꝰ: dor ⁊ filias eiꝰ. In
his habitauerunt filij ioseph: filij isrl̃.
Filij aser: iemna ⁊ iesua ⁊ isui ⁊ baria:
⁊ sara soror eoꝝ. Filij aũt baria: heber ⁊
G melchiel. Ipe ẽ pr̃ barzaith. Heber aũt
genuit iephlat ⁊ somer ⁊ iothã ⁊ suaa:
sororẽ eoꝝ. Filij iephlat: phosech ⁊ cha
maal ⁊ asoph. Hi filij iephlat Porro fi
lij somer: ahi ⁊ roaga et iaba et aram.
Filij aũt helem fris eiꝰ: supha ⁊ iemna ⁊
selles et amal. Filij supha: Sue arna-
phet ⁊ saul ⁊ beri ⁊ iamra bosor ⁊ od ⁊
samma ⁊ salusa ⁊ icthrã ⁊ bera Filij ge
ther: iephone ⁊ phaspha ⁊ ara. Filij aũt
olla: aree ⁊ anihel ⁊ resia. Oẽs hi filij
aser: principes cognationũ electi atq;
fortissimi duces ducũ Numerꝰ aũt eoꝝ
etatꝭ ꝗ apta eẽt ad bellũ vigintisex mi-
A Eniamin aũt genuit (lia. VIII
b bale pmogenitũ suũ: asbal secũ
dũ: ahara tertiũ: noaha ꝗrtu;:
⁊ rapha ꝗntũ. Fuerũtq; filij bale: ad-
doar ⁊ gera ⁊ abiud: abisue ꝗ; ⁊ nemã
⁊ ahoe: s; ⁊ gera ⁊ sephuphan ⁊ vram.
Hi sũt filij ahod: pncipes cognationũ
habitãtiũ i gabaa: ꝗ trãslati sũt i ma-
nath. Nooman autẽ achia ⁊ gera ipse
trãstulit eos: ⁊ gẽuit oza ⁊ abiud Por
ro saarahim genuit in regione moab:
postq; dimisit vsim et bara vxores su-
as. Genuit aũt de edes vxore sua iobab
⁊ sebia ⁊ mosa ⁊ molchhom: iehꝰ ꝗ; et
sethia ⁊ marmach. Hi sũt filij eiꝰ pnci
pes i familijs suis. Mehusim vero ge- B
nuit achitob ⁊ elphaal. Porro filij el-
phaal: heber et misaam et samad. Hic
edificauit ono ⁊ lod ⁊ filias eiꝰ. Bara
aũt ⁊ sama pncipes cognationũ habi-
tãtiũ in ahialon Hi fugauerũt habita
tores geth: ⁊ haio ⁊ sesac et hierimoth
⁊ zabadia ⁊ arod ⁊ heder: michael ꝗ;
⁊ iespha et ioaa: filij baria: et zabadia
et mosollã ⁊ ezeci et heber ⁊ esamari et
ieslia ⁊ iobab. Filij elphaal: ⁊ iacim ⁊
zechri ⁊ zabdi et elioenai ⁊ selethai et
heliel ⁊ adaia ⁊ baraia ⁊ samarath. Fi C
lij semei: ⁊ iesphan et heber et heliel et
abdon ⁊ zechri ⁊ hanã ⁊ anania ⁊ ailã
⁊ anathothia ⁊ iephdaia et phanuel.
Filij sesac: ⁊ samsari ⁊ sooria ⁊ otholia
et iersia helia et zechri: filij ieroaz. Hi
pr̃iarche ⁊ cognationũ pncipes: ꝗ ha-
bitauerũt i hierl̃m. In gabaõ aũt habi- I.9.f
tauerũt abigabaon ⁊ nomẽ vxoris eiꝰ
maacha: filiꝰq; eiꝰ pmogenitꝰ abdon ⁊
sur ⁊ cis et baal et nadab. Gedur ꝗ; et
ahio et zacher et macelloth. Et macel-
loth genuit samaa. Habitauerũtq; ex
adũso fratꝝ suoꝝ i hierl̃m cũ fribꝰ su-
is. Ner aũt genuit cis: ⁊ cis genuit saul. I.Re.9.a
Porro saul genuit ionathã ⁊ melchis- D
ue ⁊ abinadab et esbaal. Filiꝰ aũt iona-
than miribaal ⁊ miribaal genuit mi-
cha. Filij micha: phitõ ⁊ melech ⁊ tha-
ra ahaz: ⁊ ahaz genuit ioada: et ioada
genuit almoth ⁊ asmoth ⁊ zãri. Porro
zãri genuit mosa: ⁊ mosa genuit baa-
na: cuiꝰ filiꝰ fuit rapha d ꝗ ortꝰ ẽ ela-
sa: ꝗ genuit asel. Porro asel sex filij fu
erũt his noibꝰ: ezricam: bochru hisma-
el: saria: obdia: anã. Oẽs hi filij asel.
Filij aũt esech fris eiꝰ: vlan pmogeni-
tus: ⁊ hus scõs: et eliphalech tertius.
Fuerũtq; filij vlan viri robustissimi: ⁊
magno robore tẽdẽtes arcũ ⁊ multos
hñtes filios ac nepotes vsq; ad centũ
ꝗnꝗgita milia. Oẽs hi filij beniamin.
Niuersus ꝗ israel dinu- IX B
v meratꝰ ẽ: et sũma eoru; scripta

ē ī libro regū isrł et iuda: trāslati sūt ī
babylonē ꝓpt delictū suū. Qui aūt ha
bitauerūt ꝓmi ī possessiōib⁹ ⁊ ī vrbib⁹
suis isrł: ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ nathin
nei: cōmorati sūt ī hierłm ď filijs iuda
⁊ ď filijs beniamin. De filijs q̊z ephraī
⁊ manasse othei fili⁹ amiud fili⁹ emri:
filij omrai: filij bōni. De filijs phares
filij iuda: ⁊ ď siloni: asia ꝓmogenit⁹ et
filij ei⁹. De filijs āt zara: iehuel et frēs
B eoꝝ sexcēti nonaginta Porro de filijs
beniami: salo fili⁹ mosollā filij oduia
filij asana ⁊ iobama fili⁹ ieroā ⁊ helā fi
li⁹ ozi filij mochori ⁊ mosollā fili⁹ sa-
phacie filij rahuel filij iebanie et frēs
eoꝝ ꝑ familias suas nōgenti q̇nq̄gita
sex. Oēs hi ꝓ̇ncipes cognationū suaꝝ
ꝑ domos patꝝ suoꝝ. De sacerdotib⁹ āt
Iedaia ioiarib ⁊ iachi: azarias q̊z fili⁹
helchie filij mosollam filij sadoch filij
meraioth filij achitob pōtifex dom⁹ dei
Porro adaias fili⁹ ieroā filij phasor fi
lij melchia ⁊ maasia fili⁹ adihel filij iez
ra filij mosollā filij mosollamoth filij
C emmer: Frēs q̊z eoꝝ ꝓ̇ncipes ꝑ famili
as suas mille septigēti sexagita fortissi
mi robore ad faciēdū op⁹ misterij ī do
mo dei. De leuitis āt semeia fili⁹ assub ⁊
filij ezricā filij asebia: de filijs merari.
Bachachar q̊z carpētari⁹ ⁊ galal ⁊ ma
thāia fili⁹ micha filij zechri filij azaph
⁊ obdia fili⁹ semeie: filij galad: filij ydi
thum: ⁊ barachia fili⁹ asa: filij helcana
q̇ hitauit ī atrijs nethophati. Janito-
res āt sellū ⁊ achub ⁊ thelmon: ⁊ ahinā
⁊ frēs eoꝝ sellū ꝓ̇nceps vsq̈ ad illō tp̄s
ī porta regis ad orientē obſuabāt ꝑ vi
ces suas ď filijs leui Sellū ꝟo fili⁹ cho
re filij abiasaph filij chore cū frib⁹ suis
⁊ domo p̄ris sui. Hi sc̄ chorite sup opa
misterij: custodes vestibuloꝝ tabnacu
li ⁊ familie eoꝝ ꝑvices castroꝝ dn̄i: cu
D stodiētes itroitū. Phinees āt fili⁹ elea
zar erat dux eoꝝ corā dn̄o. Porro zach
arias filius mosollamia ianitor porte
tabnaculi testionij. Oēs hi electi ī osti
arios ꝑ portas: ducēti duodeci ⁊ descri
pti ī vill̄ ꝓprijs: q̊s cōstituerūt dď ⁊ sa-
muel vidēs ī fide sua: tā ip̄os q̄ȝ filios
eoꝝ ī ostijs dom⁹ dn̄i et ī tabernaculo
vicib⁹ suis. Per q̄ttuor vētos erāt osti
arij. i. ad oriētē ⁊ ad occidētē ⁊ ad aq̇
lonē ⁊ ad austrū Frēs āt eoꝝ ī viculis
morabāt̄ ⁊ veniebāt ī sabbatis suis de
tpe vsq̈ ad tp̄s. His q̄ttuor leuitis cre
dit⁹ erat oīs nūer⁹ ianitoꝝ: ⁊ erant sup
exedras ⁊ thesauros dom⁹ dn̄i. Per gy- E
rū q̊z tēpli dn̄i morabāt̄ ī custodijs su
is: vt cū tp̄s fuisset ip̄i mane apirēt fo
res De hoꝝ grege erāt ⁊ sup vasa miste
rij. Ad nūeꝝ. n. ⁊ iferebāt̄ vasa ⁊ effere
bāt̄. De ip̄is ⁊ q̇ credita habebāt vtēsi
lia sāctuarij: p̄erāt simile ⁊ vino ⁊ oleo
⁊ thuri ⁊ aromatib⁹. Filij aūt sacerdo
tū vnguēta ⁊ aromatib⁹ ꝯficiebāt. Et
matathias leuites ꝓmogenit⁹ sellū cho
rite: p̄fect⁹ erat eoꝝ q̄ ī sartagine frige-
bāt̄. Porro ď filijs caath frib⁹ eoꝝ su-
per panes erāt ꝓpositiōis: vt sꝑ nouos
ꝑ singła sabbata p̄pararēt. Hi sūt ꝓ̇n- F
cipes cantoꝝ ꝑ familias leuitaꝝ q̇ in
exedris morabāt̄ itavt die ac nocte iu
giter suo misterio deſuirēt. Capita le-
uitaꝝ ꝑ familias suas ꝓ̇ncipes māsert
ī hierłm ‖ Jn gabaō āt cōmorati sc̄. P̄r F.8.c
gabaō iahihel: ⁊ nomen vxoris ei⁹ ma-
acha. Fili⁹ ꝓmogenit⁹ ei⁹ abdō ⁊ sur et
cis et baal et ner et nadab gedor q̊z et
ahio ⁊ zacharias et macelloth. Porro
macelloth genuit semmaa. Jsti hitaue
rūt e regiōe fratꝝ suoꝝ ī hierłm cū fra
trib⁹ suis. Ner āt genuit cis: et cis ge G 2.R
nuit saul: ⁊ saul genuit ionathā ⁊ mel
chisue ⁊ aminadab ⁊ esbaal. Fili⁹ āt io
nathā miribaal: ⁊ miribaal genuit mi
cha. Porro filij micha: phitō ⁊ melech
⁊ thara ⁊ ahaz. Ahaz āt gennit iara: et
iara genuit alamath ⁊ azmotht ⁊ zāri.
Zāri āt genuit mosa: mosa ꝟo genuit
baana cui⁹ fili⁹ raphaia genuit elasa: ď
q̇ or⁹ ē asel. Porro asel sex filios habu
it his noib⁹: ezricā: bochru hilmael sa
ria obdia auan: hi filij asel. X
P hilistijm āt pugnabāt ꝯ isrł fu A
gerūtq̈ filij isrł palestinos ⁊ ce 1.R
ciderūt vulnerati ī mōte gelboe. Cūq̈
appropinq̄ssēt philistei ꝑsequētes saul
⁊ filios ei⁹: ꝑcusserīt ionathā ⁊ amina-
dab ⁊ melchisue filios saul. Et aggra-
uatū ē p̄liū ꝯ saul: iuenerūtq̈ eū sagit
tarij et vulnerauerūt iaculis ‖ Et dixit Jud
saul ad armigeꝝ sup̄ Euagina gladiū 1.R
tuū ⁊ interfice me: ne forte veniāt incir-
cūcisi isti ⁊ illudāt mihi. Noluit āt ar- B
miger ei⁹ h̄ facere timore ꝑterrit⁹. Ar
ripuit ḡ saul ensem: ⁊ irruit ī eum. Qď
cuȝ vidisset armiger ei⁹ videlȝ mortuū
esse saul: irruit etiā ip̄e in gladiū suū ⁊ 2.Re.

mortu⁹ ē. Interīt ḡ saul ⁊ tres filij ei⁹
et ois dom⁹illi⁹parit ɔcidit. Qd cū vi
dissēt viri isrl̄ q̃ hitabāt in cāpestrib⁹:
fugerūt: et saul et filijs ei⁹mortuis: de
reliqrūt vrbes suas et huc illucq̄ di-
spersi sūt: venerūtq̄ philistijm ⁊ hita-
C uerūt i eis. Die igit̄ alto detrahentes
philistijm spolia cesoꝝ: īuenert̄ saul et
filios ei⁹iacētes i mōte gelboe. Cūq̄
spoliassēt eū et amputassent caput ar-
misq̄ nudassēt: miserūt i trā suā: vt cir-
cūferret̄ ⁊ ōderet̄ idoloꝝ tēplis ⁊ po
pulis. Arma āt ei⁹ɔsecrauerūt i phano
dei sui: ⁊ caput affixert̄ i tēplo dagon.
D Hoc cū audissēt viri iabes galaad: oia
scʒ q̄ philistijm fecerāt sup saul: ɔsurre
xerūt singl̄i viroꝝ fortiū: ⁊ tulert̄ cada
uera saul ⁊ filioꝝ ei⁹. Attulerūtq̄ ea i
iabes ⁊ sepelierūt ossa eoꝝ subt̄ q̃rcū q̄
erat i iabes: et ieiunauert̄ septē dieb⁹.
Mortu⁹ ē ḡ saul ꝓpt̄ iniq̃tates suas: eo
q̄ ꝑuaricat⁹ sit mādatū dn̄i qd̄ ꝑcepe
rat: ⁊ n̄ custodierit illd̄: sʒ isup etiā phi
tonissam ɔsulerit nec sperauerit i dn̄o
ꝓpt̄ qd̄ īterfecit eū: et trāstulit regnum
ei⁹ad dauid filium isai. XI
A c Ongregat⁹ ē igit̄ ois isrl̄ ad da
2.Re.5.a uid i hebrō dicēs: Os tuū sum⁹
et caro tua: Heri q̄ʒ: et nudiustertiꝰ cū
adhuc regnaret saul: tu eras q̄ educe-
bas ⁊ itroducebas isrl̄. Tibi eñ dixit
dn̄s de⁹tu⁹. Tu pasces ꝓlm meū isrl̄:
⁊ tu eris princeps sup eū. Uenerunt ḡ
oēs maiores natu isrl̄ ad regē i hebrō
⁊ inijt dauid cū eis fed⁹corā dn̄o. Un-
xerūtq̄ eū regem sup isrl̄: iux̄ ꝟmonē
dn̄i quē locut⁹ ē i manu samuel Abijt
q̄ʒ dauid ⁊ ois isrl̄ i hierl̄m. Hec ē ieb⁹
vbi erāt iebusei habitatores t̄re. Dixe
rūtq̄ q̄ habitabāt in iebus ad dauid.
B Nō ingredier̄ huc. Porro dauid cepit
arcē sion q̄ est ciuitas dauid. Dixitq̄:
Ois q̄ ꝑcusserit iebuseū imp̄mis: erit
ꝑnceps ⁊ dux. Ascēdit igit̄ prim⁹ioab
fili⁹ saruie: ⁊ fact⁹ ē princeps. Habita-
uit āt dauid i arce: ⁊ idcirco appellata
ē ciuitas dauid. Edificauitq̄ vrbē in
circūitu a mello vsq̄ ad gyrū. Joab āt
reliq̃ vrbis extruxit. Proficiebatq̄ da
uid vadēs ⁊ crescens: ⁊ dn̄s exercituū
erat cū eo. Hi ꝑncipes viroꝝ fortiū da
uid q̄ adiuue ūt eū vt rex fieret et super
oēm isrl̄ iux̄ ꝟbū dn̄i qd̄ locut⁹ est ad
2.Re.23.b isrl̄. Et iste numer⁹robustoꝝ dauid Jes
baan fili⁹ ahamoni: ꝑnceps int̄ trigin
ta. Jste leuauit hastā suā sup trecētos C
vulneratos vna vice. Et p⁹ eū eleazar
fili⁹patrui ei⁹ ahoites: q̄ erat iter tres
potētes. Jste fuit cū dauid i aphec dn̄i
qñ philistijm ɔgregati sūt ad locū illū
in ꝑliū. Et erat ager regiōis illi⁹plen⁹
hordeo fugeratq̄ ꝓp̄ls a facie philisti-
noꝝ. Hi steterūt in medio agri: ⁊ defen
derūt eū. Cūq̄ ꝑcussissēt philisteos de-
dit dn̄s salutē magnā ꝓp̄lo suo. Descē
derūt autē tres de triginta ꝑncipibus
ad petrā in q̄ erat dauid ad speluncam
odollā: qñ philistijm fuerāt castrame-
tati i valle raphaim Porro dauid erat D
i ꝑsidio: ⁊ statio philistinoꝝ i bethlee.
Desiderauit igit̄ dauid aquā et dixit: 2.Re.23.c
O si quis mihi daret aquā de cisterna
bethleē: q̄ ē in porta. Tres ḡ isti ꝑ me-
dia castra philistinoꝝ ꝑrerūt ⁊ hau-
serunt aquā de cisterna bethleē q̄ erat
in porta ⁊ attulerūt ad vt biberet: qui
noluit sʒ mag⁹ libauit illā dn̄o dicēs:
Absit vt i ɔspectu dei mei h̄ faciam: ⁊
sanguinē viroꝝ istoꝝ bibā: q: in picu
lo aiaꝝ suaꝝ attulerūt mihi aquā. Et
ob hanc causā noluit bibere. Hec fece
rūt tres robustissimi. Abisai q̄ʒ frater E
ioab: ipe erat princeps triū: ⁊ ipe leua
uit hastā suā ɔ̄ trecētos vulneratos: ⁊
ipe erat int̄ tres noiatissim⁹: iter tres
scd̄s: inclyt⁹ ⁊ princeps eoꝝ. Uerūtñ vs-
q̄ ad tres primos non ꝑuenerat. Ba-
naia fili⁹ ioiade viri robustissimi qui
m̄lta opa ꝑpetrarat d̄ capseel: ipe ꝑcus
sit duos ariel moab. Et ipe descēdit ⁊
interfecit leonē i media cisterna tpe ni-
uis: ⁊ ipe ꝑcussit virū egyptiū cui⁹ sta-
tura erat q̄nq̄ cubitoꝝ: ⁊ hēbat lācea
vt liciatoriū terētiū. Descēdit igit̄ ad
eū cū ꝟga: ⁊ rapuit hastā quā tenebat
manu: ⁊ interfecit eū hasta sua. Hec fe F
cit banaia fili⁹ ioiade: q̄ erat iter tres
robustos noiatissim⁹: iter triginta pri
mus. Uerūtñ ad tres vsq̄ nō ꝑuenerat
Posuit aūt eū dauid ad auriculā suā.
Porro fortissimi viri i exercitu: asahel
frater ioab: ⁊ eleanā fili⁹patrui eius d̄
bethleē: sāmoth aroditcs: helles polo-
nites: hiras fili⁹ acces thecuites abie-
ʒer anatothites: sabochai vsatites: ilai
ahotites: marai netophatites: heleth fi
li⁹ baana netophatites: ethai filius ri
bai d̄ gabaath filioꝝ beniamī: banaia

pharathonites:hurai ꝺ torrente gaaz
abiel arabathites:azmoth bauranites
G eliaba salabonites:filiȷ̄ assē gezonites;
ionathā filiꝰ saie ararithes : ahiā filiꝰ
achar ararithes eliphal filius vr:epher
meherathites : ahia phellonites ezro
carmelites:naarai filiꝰ azbi iohel frat̄
nathā:mibaar filiꝰagarai :selech āmo
nites:naarai berothithes armiger io-
ab filiȷ̄ saruie:hiras iethreus:iareb ie-
threꝰ vrias etheꝰ :zabad filiꝰooli:ady-
na filiꝰ sechar rubenites: ṗnceps rube
nitaꝝ:⁊ cū eo trigīta:haanan filiꝰ ma
cha;⁊ iosaphat mathanites:ozias asta
rochites :semma et iahihel filiȷ̄ hothā
araorites:iedihel filiꝰ zāri et ioha frat̄
eiꝰ thosaites:helihel mahumites:⁊ ieri
bai ⁊ iosoia filiȷ̄ elnaē: ⁊ iethma moa-
bites elihel ⁊ obed ⁊ iasihel ꝺ masobia
A Ji q̊z venerūt ad dauid i si- XII
h celech cū adhuc fugeret saul fi-
liū cis q̄ erāt fortissimi ⁊ egregiȷ̄
pugnatores tēdētes arcū ⁊ vtraqꝫ ma
nu fūdis saxa iaciētes :⁊ dirigētes sa-
gittas. De fribꝰ saul ex tribu beniamī.
Pīceps abiezer ⁊ ioas filiȷ̄ samaa:ga-
baathites et iasihel ⁊ phalleth filiȷ̄ az-
moth ⁊ baracha ⁊ iehu anathotites:sa
maias q̊z gabaonites: fortissimꝰ inter
trigīta:⁊ sup trigīta:hieremias ⁊ hiezi
hel ⁊ iohānā et iezabad gaderothites
⁊ luzai ⁊ hierimut ⁊ baalia ⁊ samaria ⁊
saphacia araphites. Helchana ⁊ iesaia
⁊ azarahel ⁊ ioezer ⁊ iesbaā de carcim:
ioela q̊z ⁊ zabadia filiȷ̄ ioroā de gedor.
B Sz ⁊ ꝺ gaddi trāsfugerūt ad dauid cū
lateret i deserto viri robustissimi ⁊ pug-
natores optimi:tenētes clypeū ⁊ hastā
Facies eoꝝ q̄si facies leōis: et veloces
q̄si capree i mōtibꝰ. Ezer ṗnceps:abdi
as scd̄s:eliab tertiꝰ:masmana q̄rtꝰ:hie
remias q̄ntꝰ ;ethei sextꝰ; eliel septimꝰ:
iohānan octauꝰ ;helzebad nonꝰ:hiere
mias decimꝰ: bachanei vndecimꝰ. Hi
ꝺ filiȷ̄s gad:ṗnceps exercitꝰ Nouissimꝰ
cētū militibus p̄erat:⁊ maximꝰ mille.
Isti sūt q̄ trāsierūt iordanē mēse ṗmo
qn̄ iundare ꝯsueuit sup ripas suas : et
oēs fugauerūt q̄ morabāt̄ i vallibꝰ ad
C orientalē plagā ⁊ occidētalē. Venerūt
āt ⁊ ꝺ beniamī ⁊ ꝺ iuda ad p̄sidiū in q̄
morabat̄ dauid. Egressusqꝫ ē dauid ob
uiā eis ⁊ ait: Si pacifice venistꝭ ad me:
vt auxiliemi mihi:cor meū iūgat̄ vob.
Si āt isidiami mihi ꝓ adūsariȷ̄s meis
cū ego iniq̄tatē i māibꝰ n̄ habeā: vide
at deꝰ patꝝ n̄roꝝ ⁊ iudicet. Sp̄us ꝟo
dn̄i iduit abisai ṗncipē int̄ triginta et
ait: Tui sumꝰ o dauid: ⁊ tecū fili isai.
Pax pax tibi:⁊ pax adiutoribꝰ tuis Te
em̄ adiuuat deꝰ tuꝰ. Suscepit ḡ eos da
uid:⁊ ꝯstituit eos ṗncipes turme. Por
ro ꝺ manasse trāsfugerūt ad dauid qn̄
veniebat cū philistijm adūsus saul vt
pugnaret ⁊ n̄ dimicauit cū eis :q2 iito
ꝯsilio remiserūt eū ṗncipes philistinoꝝ
D dicētes: Periculo capitꝭ n̄ri reūtet̄ ad
dn̄z suū saul . Qn̄ igit̄ reūsus est i sice- 1.Re.29.b
lech trāsfugerūt ad eū ꝺ manasse ednas
⁊ iozabab ⁊ iedihel ⁊ michael ⁊ ednas
⁊ iozabath ⁊ helin ⁊ salathi:ṗncipes mi
litū i manasse. Hi p̄buerūt auxiliū dd̄
adūsus latrūculos. Oēs em̄ erant viri
fortissimi:⁊ facti sūt ṗncipes i exercitu.
Sz ⁊ ꝑ singulos dies veniebāt ad dd̄:
ad auxiliādū ei: vsqꝫ dū fieret grandis
nūerꝰ q̄si exercitꝰ dei. Iste q̊z ē nūerꝰ ṗn
cipū exercitꝰ q̄ venerūt ad dd̄ cū eēt i he
brō:vt trāsferrēt regnū saul ad eū iux̄
ꝟbū dn̄i. Filiȷ̄ iuda portātes clypeū et
hastā;sex milia octīgēti expediti ad p̄-
liū. De filiȷ̄s symeō viroꝝ fortissimoꝝ
E ad pugnādū septē milia cētū. De filiȷ̄s
leui:q̄ttuor milia sexcēti Ioiada q̊z ṗn
ceps de stirpe aaron:⁊ cū eo tria milia
septingēti. Sadoch etiaz puer egregie
indolis domꝰ p̄ris eiꝰ ṗncipes viginti
duo. De filiȷ̄s aūt beniamin fribꝰ saul
tria milia . Magna em̄ pars eoꝝ ad-
huc seq̄bat̄ domū saul. Porro ꝺ filiȷ̄s
ephraim vigīti milia octingēti: fortis-
simi robore :viri noīati i cognatiōibꝰ
suis. Et ex dimidia tribu manasse de-
cē ⁊ octo milia:singli ꝑ noīa sua:vene
rūt vt ꝯstituerēt regē dauid. De filiȷ̄s
F q̊z ysachar viri eruditi q̄ nouerāt sin-
gula tp̄a ad p̄cipiēdū q̄d facere debe-
ret isrl̄ ṗncipes ducēti Oīs āt reliq̄ tri
bus:eoꝝ ꝯsiliū seq̄bat̄. Porro ꝺ zabu-
lō q̄ egrediebāt̄ ad p̄liū ⁊ stabāt i acie
instructi armis bellicꝭ: q̄nq̄gīta milia
venerūt in auxiliū nō i corde duplici.
Et de neptalim ṗncipes mille ⁊ cū eis
instructi clypeo ⁊ hasta:trigīta ⁊ septē
milia. De dan etiā p̄parati ad p̄liū vi
gītiocto milia sexcēti . Et de aser egre-
diētes ad pugnā ⁊ i acie ꝓuocātes ;q̄-
G draginta milia. Trās iordanē aūt de

filiis ruben ⁊ de gad ⁊ dimidia pte trib⁹
manasse istructi armis bellicis cetū vi-
giti milia. Oēs isti viri bellatores ex-
pediti ad pugnādū corde pfecto vene
rūt i hebrō: vt cōstituerēt regē dd sup
vniūsū isrl. Sz ⁊ oēs reliq ex isrl vno
corde erāt vt rex fieret dd. Fuerūtq ibi
apud dd trib⁹ dieb⁹ comedētes ⁊ bibē
tes. Prepauerāt ei eis frēs sui. Sz ⁊ q
iuxta eos erāt vsq ysachar ⁊ zabulō et
neptalim: afferebāt panes i asinis et
camelis ⁊ mulis ⁊ bob⁹ ad vescēdū: farinā
.29.b palatas: vuā passam: vinū: oleū: boues
arietes: ad oēm copiā. Gaudiū qppe
A Iniit āt cōsili (erat i isrl. XIII
i um dd cū tribunis ⁊ cēturioni
b⁹ ⁊ vniūsis pncipib⁹: ⁊ ait ad
oēm cetū isrl. Si placet vob et a dño
deo nro egredit sermo quē loquor: mit
tam⁹ ad frēs nros reliqs i vniūsas re
giones isrl: ⁊ ad sacerdotes ⁊ leuitas
q habitāt i suburbanis vrbiū: vt cōgre
gent ad nos ⁊ reducam⁹ arcā dei nri
B ad nos. Nō eī reqsiuim⁹ eā i dieb⁹ saul
Et rūdit vniuersa multitudo vt ita fi
eret. Placuerat ei sermo oi pplo. Cōgre
gauit g dd cunctū isrl a syor egypti: vs
q dū igrediaris emath: vt adducerēt ar
cā dei de cariathiari. Et ascēdit dd et
ois vir isrl ad collē cariathiari q ē in
iuda vt afferret ide arcā dñi dei sedē-
C tis sup cherubin vbi iuocatū ē nomē
1.Reg.6.a ei⁹. Imposuerūtq arcā dei sup plaustrū
nouū d domo aminadab. Oza āt ⁊ fra
tres ei⁹ minabāt plaustrū. Porro dd
⁊ vniūsus isrl ludebāt corā deo oi vir
tute: i cāticis et i citharis ⁊ psalteriis
⁊ tympanis ⁊ cymbalis ⁊ tubis. Cū āt p-
uenissent ad areā chidon: tetēdit oza
manū suā vt sustētaret arcā. bos qppe
lasciuiēs paululū iclinauerat eā. Ira-
t⁹ ē itaq dñs cō ozam: ⁊ pcussit eū eo
q tetigisset arcā: ⁊ mortu⁹ est ibi corā
D dño. Cōtristat⁹q ē dd eo q diuisisset
dñs ozam vocauitq locū illū: diuisio
oze vsq i pñtē diē. Et timuit deū tūc
tpis dicēs. Quō possū ad me itroduce
re arcā dei? Et ob hāc cām nō adduxit
eā ad se: hoc ē i ciuitatē dd: sz auertit
i domū obededom gethei. Māsit g ar-
ca dei i domo obededō trib⁹ mēsib⁹. ⁊
bñdixit dñs domui ei⁹ ⁊ oib⁹ q hēbat.
A Misit qz hirā rex tyri XIIII
2.Reg.5.b nūcios ad dd: ⁊ ligna cedrina
⁊ artifices parietū lignorūq: vt edifi-
carēt ei domū. Cognouitq dd eo q cō
firmasset eū dñs i regē sup isrl ⁊ suble-
uatū ē regnū suū sup pplm ei⁹ isrl. Ac
cepit qz dd alias vxores i hierlm: ge-
nuitq filios ⁊ filias. Et hec noia eor
q nati sūt ei i hierlm. Samma ⁊ sobab B
nathan ⁊ salomō iebar ⁊ elisu ⁊ elipha
lech: noga qz ⁊ nepheg ⁊ iaphie elisa-
ma ⁊ baliada ⁊ eliphaleth. Audiētes
aūt philistiim eo q vnct⁹ eēt dd i regē
sup vniuersū isrl: ascēderūt oēs vt q-
rerēt eū. Qd cū audisset dd egressus ē
obuiā eis. Porro philistiim veniētes
diffusi sūt i valle raphaim. Cōsuluitq
dd dñm dicēs. Si ascēdā ad philiste- C
os: ⁊ si trades eos i manu mea. Et dix
it ei dñs. Ascēde: ⁊ tradā eos i manu
tua. Cūq illi ascēdissent i baalphara-
sim: pcussit eos ibi dd et dixit: Diuisit
de⁹ inimicos meos p manū meā sicut
diuidūt aq: Et idcirco vocatū ē nomē
illi⁹ loci baalpharasim. Dereliqrūtq
ibi deos suos: qs dd iussit exuri Alia
ēt vice philistiim irruerūt ⁊ diffusi sūt i
valle. Cōsuluitq rursū dd deū: Et dix-
it ei de⁹. Nō ascendas post eos recede D
ab eis ⁊ venies cō illos ex aduerso pi-
rorū. Cūq audieris sonitū gradiētis in
cacumine pirorū: tūc egredieris ad bel-
lū. Egressus ē ei de⁹ āū te vt pcutiat
castra philistiim. Fecit g dd sic pcepat
ei de⁹: ⁊ pcussit castra philistinorū de
gabaon vsq gazara. Diuulgatūq est
nomē dd i vniūsis regionib⁹: ⁊ dñs de
dit pauorē ei⁹ sup oēs gētes. XV
Fecit qz sibi domos i ciuitate A
f dd ⁊ edificauit locū arce dei: te
tēditq ei tabnaculū Tūc dixit
dd. Illicitū est vt a qcūq portet arca
dei: nisi a leuitis qs elegit dñs ad por-
tādū eā ⁊ ad ministrādū sibi vsq i et-
nū. Cōgregauitq vniūsū isrl i hierlm:
vt auferret arca dei i locū suū quē p-
parauerat ei: nec nō ⁊ filios aarō ⁊ le-
uitas. De filiis caath: vriel pnceps fu-
it ⁊ frēs ei⁹ ducēti vigiti. De filiis me-
rari: asaia pnceps ⁊ frēs ei⁹ ducēti tri-
gita. De filiis gerson. iohel pnceps ⁊
frēs ei⁹ cētū trigita. De filiis elizaphā:
semeias pnceps ⁊ frēs ei⁹ ducēti De
filiis hebrō: elihel pnceps ⁊ frēs eius
octoginta. De filiis ozihel: aminadab
pnceps ⁊ frēs ei⁹ cētū duodeci. Voca-

uitq; dd sadoch ꝛ abiathar sacerdo-
tes ꝛ leuitas: vriel asaiā iohell semeiā
B elihel ꝛ aminadab: ꝛ dixit ad eos. Uos
q̄ estꝭ pncipes faīliaꝝ leuiticaꝝ sctifi-
camī cū frib⁹ vrīs: ꝛ afferte arcā dn̄i
dei isrł ad locū q̄ ei ꝑpat⁹ ē: ne vt a pn
cipio qꝛ n̄ eratꝭ pn̄tes ꝑcussit nos dn̄s
sic ꝛ nūc fiat: illicitū q̄d nob agētib⁹.
Sctificati sūt ꝫ sacerdotes ꝛ leuite vt
portarēt arcā dn̄i dei isrł. Et tulerūt fi
lij leui arcā dei sic̄ ꝑcepat moyses iux̄
verbū dn̄i humerꝭ suis ī vectib⁹. Dix-
itq; dd pncipib⁹ leuitaꝝ: vt ꝯstituerēt
d frib⁹ suis cātores ī organis musico-
rū: nablis videlicet ꝛ lyris ꝛ cymbałł:
vt resonarēt ī excelsis sonit⁹ leticie. Cō
stituerūtq; leuitas hemā filiū iohel: ꝛ d
frib⁹ ei⁹ asaph filiū barachie. De filijs
vero merari frib⁹ eoꝝ: ethan filiū cha
saie ꝛ cū eis frēs eoꝝ. In scd̄o ordine
zachariā ꝛ ben ꝛ iazihel ꝛ semiramoth
ꝛ iehihel ꝛ ani: eliab ꝛ banaiā ꝛ maa-
C siā ꝛ mathathiā ꝛ eliphalu ꝛ maceniā
ꝛ obededō ꝛ ichihel ianitores. Porro
cātores hemā: asaph ꝛ ethan ī cymbałł
eneis ꝯcrepātes. Zacharias aūt ꝛ ozi-
hel ꝛ semiramoth ꝛ iahihel. ꝛ ani eliab
ꝛ maasias ꝛ banaias ī nablis arcana
cātabāt. Porro mathathias ꝛ elipha-
lu ꝛ macenias ꝛ obededō ꝛ iehihel et
ozazin in cytharis ꝓ octaua canebāt
epinichion. Chonenias āt pnceps le-
uitaꝝ ꝓphie ꝑerat. ꝛ ad ꝑcinēdā melo
diā. Erat q̄ppe valde sapiēs. Et bara-
chias ꝛ helcana ianitores arce. Porro
sebenias ꝛ iosaphat ꝛ nathanael ꝛ ama
sai ꝛ zacharias ꝛ banaias ꝛ elizer sa-
cerdotes clāgebāt tubis corā arca dei
D ꝛ obededō ꝛ abias erāt ianitores arce
Igił dd ꝛ oēs maiores natu isrł ꝛ tri-
buni ierūt ad deportādā arcā federis
dn̄i de domo obededō cū leticia. Cūq;
adiuuisset deus leuitas q̄ portabāt ar
2.Reg.6.c cā federꝭ dn̄i: imolabāł septē tauri et
septē arietes. Porro dd erat īdut⁹ sto-
la byssina: ꝛ vniūse leuite q̄ portabāt
arcā federꝭ: cātoresq; ꝛ chonenias pn
2.Pa.29.f ceps ꝓphie. int̄ cātores. Dauid āt idu
t⁹ erat ephot lineo. Uniūsusq; isrł de-
ducebāt arcā federꝭ dn̄i ī iubilo ꝛ so-
nitu buccine ꝛ tub̄ ꝛ cymbałł ꝛ nablis
ꝛ citharꝭ cōcrepātes. Cūq; ꝑuenisset ar
ca federꝭ dn̄i vsq; ad ciuitatē dd: michol
filia saul ꝓspiciēs ꝑ fenestrā vidit re-
gē dd saltātē atq; ludētē ꝛ despexit eū
ī corde suo. XVI B

Tulerūt a igił arcā dei ꝛ ꝯstituerūt eā in
medio tabnacli qd̄ tetēderat
ei dd: ꝛ obtulerūt holocausta ꝛ pacifica
corā deo. Cūq; cōplesset dd offerēs ho
locausta ꝛ pacifica. bn̄dixitq; ꝓplo in
noie dn̄i: ꝛ diuisit vniūsis ꝑ singłos a
viro vsq; ad mł̄ierē tortā panis: ꝛ ꝑtē
asse carnis bubale: ꝛ frixā oleo similā.
Cōstituitq; corā arca dn̄i d leuitꝭ q̄ mi
nistrarēt ꝛ recordarēł operū ei⁹: ꝛ glī
ficarēt atq; laudarēt dn̄m deū isrł: a-
saph pncipē ꝛ scd̄m ei⁹ zachariā. Por
ro iahihel ꝛ semiramoth: ꝛ iehihel et
mathathiā ꝛ eliab ꝛ banaiā ꝛ obede-
dom: iehihel sup organa psalterij ꝛ ly-
ras: asaph āt vt ī cymbałł ꝑsonaret: ba
naiam vō ꝛ azihel sacerdotes: canere
tuba iugił corā arca federꝭ dn̄i. In il-
lo die fec̄ dd pncipē ad ꝯfitēdū dn̄o a- B
saph ꝛ frēs ei⁹. Cōfitemī dn̄o ꝛ iuocate Ps̄.10.
nomē ei⁹: notas facite ī ppłis adiuēti Esa.12.b
ones ei⁹. Cātate ei ꝛ psallite ei ꝛ narra
te oia mirabilia ei⁹: laudate nomē sā-
ctū ei⁹. Leteł cor q̄rētiū dn̄m: q̄rite do
minū ꝛ vtutē ei⁹: q̄rite faciā ei⁹ semꝑ
Recordamī mirabiliū ei⁹ q̄ fec̄: signoꝝ
illi⁹ ꝛ iudicioꝝ oris ei⁹. Semē isrł ser-
ui ei⁹: filij iacob electi ei⁹. Ipe dn̄s de⁹
nr̄: ī vniuersa t̄ra iudicia ei⁹. Recorda
mi ī sēpitnū pacti ei⁹: ꝑmonis quē ꝑ-
cepit ī mille generatiōes. || Quē pepi- Gen̄.22.
git cū abraā. ꝛ iuramēti illi⁹ cū ysaac.
Et ꝯstituit illud iacob ī ꝑceptū: ꝛ isrł
ī pactū sēpitnū: dicēs. Tibi dabo t̄rā
chanaan: funiculū hereditatꝭ vr̄e. || Cū Gen̄.12.
eēnt pauci nūero ꝑui et coloni ei⁹. Et Exo.1.a
trāsierūt d gēte ī gētē: et de regno ad
ꝓplm alteꝝ. Nō dimisit quēq; calūnia C
ri eos: sꝫ icrepauit ꝓ eis reges. Nolite Pꝛ.10.
tāgere christos meos et ī ꝓphetꝭ meis Ps̄.95.
nolite malignari. Cātate dn̄o ois t̄ra:
ānūciate ex die ī diē salutare ei⁹. Nar
rate ī gētib⁹ głiam ei⁹: et ī cūctꝭ ꝓplis
mirabilia ei⁹: qꝛ magn⁹ dn̄s et lauda-
bił nimis: et horribilis sup oēs deos.
Oēs ei dij ꝓploꝝ idola: dn̄s āt celos fe Gen̄.1.
cit. Cōfessio et magnificentia corā eo: Ps̄.95.
fortitudo et gaudiū ī loco ei⁹. Afferte
dn̄o faīlie ꝓploꝝ: afferte dn̄o głiam et
iperiū: date dn̄o głiam noi ei⁹. Leuate
sacrificiū et venite ī ꝯspectu ei⁹: ꝛ ado
rate dn̄m ī decore sctō. Cōmoueał a fa

cle ei⁹ oīs ťra:ip̄e eī fūdauit orbē imo
bilē. Leteť celi ⁊ exultēt ťra:⁊ dicāt ī
natiōib⁹: dn̄s regnauit. Tonet mare
⁊ plenitudo ei⁹:exultēt agri ⁊ oīa q̄ ī
cis sūt. Tūc laudabūt ligna salt⁹ corā
Ps.95. dn̄o:qr venit iudicare ťrā. Cōfitemini
dn̄o.qm̄ bon⁹:qm̄ ī eťnū misericordia
ei⁹. Et dicite:salua nos deus saluator
nr̄:⁊ ꝯgrega nos ⁊ erue d̄ gētib⁹:vt cō
fiteamur noī scō̄ tuo:⁊ exultem⁹ ī car
minib⁹ tuis. Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ isrł ab
eťno vsq₃ ī eťnū:⁊ dicat oīs ppł's amē
D ⁊ hymnū deo. Dereliqͭt itaq₃ ibi corā
arca federꝭ dn̄i asaph ⁊ frēs ei⁹: vt mi
nistrarēt ī ꝯspectu arce iugiť ꝑ singu-
los dies ⁊ vices suas. Porro obededō
⁊ frēs ei⁹ sexagitaocto ⁊ obededō filiū
ydithun ⁊ oza ꝯstituit ianitores. Sa-
doch aūt sacerdotē et frēs ei⁹ sacerdo-
tes corā tabnacło dn̄i ī excelso qđ erat
ī gabaon: vt offerrēt holocausta dn̄o
suꝑ altare holocaustomatꝭ iugiť mane
et vespe:iux̄ oīa q̄ scripta sūt ī lege dn̄i
quā p̄cepit iraeli. Et post eū:heman et
ydithun ⁊ reliq̄s electos: vnūquēq₃ vo
cabulo suo ad ꝯfitēdū dn̄o qm̄ ī eťnū
misericordia ei⁹. Hemā q₃ ⁊ ythithun
canētes tuba ⁊ q̄tiētes cymbala ⁊ oīa
musicoꝝ organa ad canēdū dn̄o. Fili-
os āt ythidun fec̄ eē portarios. Reū
susq₃ ē oīs ppł's ī domū suā: ⁊ dđ vt bn̄-
A dicerent ēt domui sue. XVII
2.Reg.7.a. b Um aūt habitaret dđ in domo
sua: dixit ad nathan pp̄ham.
Ecce ego habito ī domo cedrina: arca
aūt federꝭ dn̄i sub pellib⁹ est. Et ait na
than ad dđ: Oīa q̄ ī corde tuo sūt fac:
dn̄s eī tecū ē: Igiť nocte illa fact⁹ est
J.28.a. s̄mo dn̄i ad nathan dicēs: Uade ⁊ loq̄
re dđ s̄uo meo. Hec dicit dn̄s. Nō edi-
ficabis tu mihi domū ad habitandū.
Neq₃ eī māsi ī domo ex eo tp̄e q̄ eduxi
israel de ťra egypti vsq₃ ad diē hāc: s₃
fui semꝑ mutās loca tabnacłi: ⁊ ī tēto
2.Reg.7.a rio manēs cū oī isrł. Nūqđ locut⁹ sum
saltē vni iudicū isrł q̄b⁹ p̄cepam: vt pa
scerēt ppł'm meū: ⁊ dixi q̄re nō edifica-
sti mihi domū cedrinā? Nūc itaq₃ sic lo
q̄ris ad s̄uū meū dđ. Hec dic̄ dn̄s ex-
B ercituū. Ego tuli te cū ī pascuis seq̄re-
ris gregē vt eēs dux ppł'i mei isrł ⁊ fui
tecū q̄cūq₃ ꝑrexisti: ⁊ iterfeci oēs īimi-
cos tuos corā te: feciq₃ tibi nomē q̄si
vni⁹ magnoꝝ q̄ celebraꝫ in ťra. Et de

di locū ppło meo isrł. Plātabiť ⁊ habi
tabit ī eo ⁊ vltra nō commouebiť: nec fi
lij iniq̄tatꝭ atterēt eos sic̄ a p̄ncipio:
ex dieb⁹ q̄b⁹ dedi iudices ppło meo is
rael: ⁊ humiliaui vniūsos inimicos tu
os. Annūcio ḡ tibi q̄ edificatur⁹ sit ti
bi dn̄s domū. Cūq₃ ipleuerꝭ dies tuos
vt vadas ad p̄res tuos suscitabo semē
tuū post tē qđ erit de filijs tuis: ⁊ stabi
liā regnū ei⁹. Ipse edificabit mihi do- C
mū: et firmabo soliū ei⁹ vsq₃ ī eternū. J.28.b
Ego ero ei ī patrē: ⁊ ip̄e erit mihi ī fi- Heb.1.b
liū: et misericordiā meā nō auferā ab
eo sicut abstuli ab eo q̄ aū te fuit. Et
statuā eū ī domo mea: et ī regno meo
vsq₃ ī sēpitnū: ⁊ thron⁹ ei⁹ erit firmis-
sim⁹ ī ꝑpetuū. Iuxta oīa v̄ba hec et iu
xta vniūsā visionē istā: sic locut⁹ ē na
than ad dđ. Cūq₃ venisset rex dđ et se-
disset corā dn̄o: dixit: Quis ego sū dn̄e
de⁹ et q̄ dom⁹ mea: vt p̄stares mihi ta-
lia? Sz et h̄ paꝝ visū ē ī ꝯspectu tuo.
Ideoq₃ locut⁹ es suꝑ domū s̄ui tui ēt
ī futuꝝ: et fecisti me spectabilē suꝑ oēs
hoies. Dn̄e de⁹ meus q̄d vltra addere
pōt dđ cū ita gł'ificauerꝭ s̄uū tuū: ⁊ co
gnouerꝭ eū? Dn̄e ꝑpť famulū tuū iux̄ D
cor tuū fecisti oēm magnificētiā hāc:
et nota eē voluisti vniūsa magnalia.
Dn̄e n̄ ē silis tui: et n̄ ē ali⁹ de⁹ absq₃
te ex oib⁹ q̄s audiuim⁹ auribus nr̄is.
Quis eī ē ali⁹ vt ppł's tu⁹ isrł: gēs vna
ī ťra ad quā ꝑrexit de⁹ vt liberaret et
faceret ppł'm sibi: et magnitudine sua
atq₃ terrorib⁹ eijceret natiōes facie ei⁹
quē d̄ egypto liberaret? Et posuisti po
pulū tuū isrł tibi ī ppł'm vsq₃ ī eťnū: et
tu dn̄e fact⁹ es de⁹ ei⁹. Nūc igiť dn̄e s̄
mo quē locut⁹ es famło tuo et suꝑ do
mū ei⁹: ꝯfirmeť ī ꝑpetuū: ⁊ fac sic̄ locu
t⁹ es: ꝑmaneatq₃ et magnificeť nomē
tuū vsq₃ ī sēpitnū: et dicať: dn̄s exerci-
tuū de⁹ isrł. et dom⁹ dđ serui ei⁹ ꝑma-
nēs corā eo. Tu eī dn̄e de⁹ me⁹ reuela-
sti auriculā s̄ui tui vt edificares ei do-
mū: et idcirco inuenit s̄u⁹ tu⁹ fiduciā
vt oret corā te. Nūc ḡ dn̄e tu es de⁹ et
locut⁹ es ad s̄uū tuū tāta bn̄ficia: et ce
pisti bn̄dicere domui s̄ui tui vt sit sem
ꝑ corā te. Te eī dn̄e bn̄dicēte bn̄dicta
Actū (erit in ꝑpetuū. XVIII A
f est aūt post hec vt ꝑcuteret dđ 2.Reg.8.
philistijm et hūiliaret eos: ⁊ tol
leret geth et filias ei⁹ de manu phili-

ſtūm ꝓcuteretq̄ moab ⁊ fierēt moabi
te ſui dd offerētes ei mūera: Eo tpe ꝑ
cuſſit dd etiā adadezer regē ſoba regi-
onis emath qñ ꝑrexit vt dilataret im-
periū ſuū vſq ad flumē eufraten. Ce-
pit ḡ dd mille q̄drigas ei⁹ ⁊ ſeptē mi-
B lia eq̄tū ac viginti milia viroꝝ peditū
Subneruauitq oēs eq̄s curruū: exce-
pt⁹ cētū q̄drig⁹ q̄s reſuauit ſibi. Sup
uenit āt ⁊ ſyr⁹ damaſcen⁹ vt auxiliū ꝑ-
beret adadezer regi ſoba. Sȝ ⁊ hui⁹ ꝑ-
cuſſit dd vigintiduo milia viroꝝ. Et
poſuit milites in damaſco: vt ſyria q̄ȝ
ſuiret ſibi ⁊ offerret munera. Adiu-
uitq eū dñs ī cūct⁹ ad q̄ ꝑrexerat: Tu
lit q̄ȝ dd pharetras aureas habuerāt
ſui adadezer: ⁊ attulit eas in hierl'm:
necnō de thebath ⁊ chun vrbib⁹ ada-
C dezer eris plurimū: dō q̄ fec̄ ſalomō ma
re eneū ⁊ colūnas ⁊ vaſa enea: Qđ cū
audiſſet thou rex emath: ꝑcuſſiſſe vide-
licet dd oēm exercitū adadezer reg⁹ ſo
ba: miſit adurā filiū ſuū ad regē dd:
vt poſtularet ab eo pacē ⁊ cōgratulare
tur ei eo ꝙ ꝑcuſſiſſ ⁊ expugnaſſ ada-
dezer. Adūſari⁹ q̄ppe erat thou adade
zer. Sȝ ⁊ oīa vaſa aurea ⁊ argentea et
enea cōſecrauit dd rex dño: cū argēto
⁊ auro qđ tulerat ex vniuerſis gētib⁹
tā de idumea ⁊ moab ⁊ filijs āmon ꝙ̄
đ philiſthīm ⁊ amelech. Abiſai vero fi
li⁹ ſaruie ꝑcuſſit edō ī valle ſalinaꝝ de
D cē ⁊ octo milia: ⁊ ꝯſtituit ī edō ꝑſidiū:
vt ſeruiret idumea dd. Saluauitq do-
min⁹ dd ī cūct⁹ ad q̄ ꝑrexerat. Regna-
uit ḡ dd ſup vniuerſū iſrl': et faciebat
iudiciū atq iuſticiā cuncto ꝑplo ſuo.
Porro ioab fili⁹ ſaruie erat ſup exer-
citū ⁊ ioſaphat fili⁹ ahiluth acōmēta-
rijs. Sadoch āt fili⁹ achitob ⁊ ahime-
lech filius abiethar ſacerdotes: ⁊ ſuſa
ſcriba. Banaias q̄ȝ fili⁹ ioiade ſup le-
giones cerethi ⁊ felethi. Porro filij dd
A ꝑmi ad manū reg⁹. XIX
2.Reg.10.a a Ccidit āt vt moreref naas rex
filioꝝ āmon: ⁊ regnaret anon
fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Dixitq dd: Faciā miſe-
ricordiā cuȝ anon filio naas. Preſti-
tit eī mihi pr̄ ei⁹ grām. Miſitq dd nū
cios ad ꝯſulādū eū ſup morte pr̄is ſui
Qui cū ꝑueniſſēt ī terrā filioꝝ āmon:
vt ꝯſolarenf anon: dixerūt ꝑncipes fi-
lioꝝ āmon ad anon. Tu forſitā putas
ꝙ dd honoris cā ī patrē tuū miſerit q̄
ꝯſolarenf te: nec aiaduert⁹ ꝙ vt explo
rēt ⁊ iueſtigēt ⁊ ſcrutenf t'rā tuā vene
rint ad te ſerui ei⁹? Igif anon pueros B
dd decaluauit ⁊ raſit: ⁊ pſcidit tunicas
eoꝝ a natib⁹ vſq ad pedes ⁊ dimiſit
eos. Qui cū abiſſent ⁊ h' mādaſſet: dd
miſit ī occurſū eoꝝ. Grādē eī ꝯtumeli
am ſuſtinuerāt: ⁊ ꝑcepit vt manerēt ī
hiericho donec creſceret barba eoꝝ: et
tūc reuerterenf. Uidētes āt filij āmon
ꝙ iniuriā feciſſēt dd tā anon ꝙ̄ reli-
qu⁹ ꝑpl's: miſerūt mille talēta argēti:
vt ꝯducerēt ſibi đ meſopotamia đ ⁊ ſy
ria maacha: ⁊ de ſobba curr⁹ ⁊ eq̄tes.
Cōduxerūtq trigitaduo milia curruū
⁊ regē maacha cū ꝑplo ei⁹: Qui cū ve-
niſſent: caſtrametati ſūt e regiōe meda
ba. Filij q̄ȝ āmō ꝯgregati de vrbibus
ſuis: venerūt ad bellū. Qđ cū audiſſet
dd: miſit ioab et oēm exercitū viroꝝ
fortiū. Egreſſiq filij āmon: direxerūt
aciē iux portā ciuitat⁹. Reges āt q̄ ad C
auxiliū ei⁹ venerāt ſeparatim ī agro ſte-
terūt. Igif ioab itelligēs bellū ex adū
ſo ⁊ poſt t'gū ꝯ ſe fieri: elegit viros for-
tiſſimos de vniūſo iſrl' ⁊ ꝑrexit ꝯ ſyrū
Reliquā aūt ptē ꝑpl'i dedit ſub manu
abiſai fratris ſui: ⁊ ꝑrexerāt ꝯ filios am
mon. Dixitq. Si vicerit me ſyr⁹: aux-
ilio eris mihi: ſi āt ſupauerint te filij
āmō: ero tibi ī ꝑſidiū. Cōfortare ⁊ aga
m⁹ viril't ꝓ ꝑplo nr̄o: ⁊ ꝓ vrbib⁹ dei
nr̄i. Dn̄s āt qđ ī ꝯſpectu ſuo bonū eſt
faciat. Perrexit ḡ ioab ⁊ ꝑpl's q̄ cū eo
erat ꝯ ſyrū ad ꝑliū: ⁊ fugauit eos. Por D
ro filij āmon vidētes ꝙ fugiſſet ſyrus
ipi q̄ȝ fugerūt abiſai fratrē ei⁹: ⁊ igreſ
ſi ſūt ciuitatē. Reuerſuſq ē etiā ioab
ī hierl'm. Uidēs aūt ſyrus ꝙ cecidiſſet
corā iſrl': miſit nūcios ⁊ adduxit ſyrū
q̄ erat trās fluuiū. Sophat āt ꝑnceps
militie adadezer erat dux eoꝝ. Qđ cū
annūciatū eēt dd: ꝯgregauit vniuerſū
iſrl': ⁊ trāſiuit iordanē: irruitq ī eos ⁊
direxit ex aduerſo aciē illis ꝯ pugnāti
b⁹. Fugit āt ſyr⁹ iſrl'. Et iterfecit dd de
ſyris: ſeptē milia curruū ⁊ q̄draginta
milia peditū: ⁊ ſophat exercit⁹ ꝑncipē
Uidētes āt ſui adadezer ſe ab iſrl' eſſe
ſupatos: trāſfugerūt ad dd ⁊ ſeruierūt
ei. Noluitq vltra ſyria auxiliū ꝑbere
Actū ē aūt (filijs āmō. XX. A
f poſt anni circulū eo tpe q̄ ſolēt 2.Reg.11.a
reges ad bella ꝓcedere: cōgre-

gauit ioab exercitū et robur militie: ꝛ
vastauit trā filioꝝ āmō: p̄rexitq̄ ꝛ ob
sedit rabba. Porro dd̄ manebat i hie-
B rusalē qñ ioab ꝑcussit rabba: ꝛ destrux
2. Reg. 12. g it eā. Tulit āt dd̄ coronā melchon de
capite ei⁹: ꝛ iuenit i ea auri pōdo talē
tū ꝛ p̄ciosissimas gēmas: fecitq̄ sibi i-
de diadema Manubias q̄z vrbiū plu-
rimas tulit: p̄p̄lm āt q̄ erat i ea eduxit:
ꝛ fecit sup̄ eos tribulas: ꝛ trahas: ꝛ fer
rata carpēta trāsire: ita vt discarēt ꝛ
C ꝯtererēt. Sic fec dd̄ cūctꝭ vrbib⁹ filio
rū āmon: ꝛ reūsus ē cū oī p̄p̄lo suo in
2. Re. 21. d hierlm. Post hec initū ē bellū i gazer
adūsū philisteos: in q̄ ꝑcussit sobochai
vsathithes saphai de genere raphaim
ꝛ humiliauit eos. Aliud q̄z bellū ge-
Ibidē. 21. d stū ē adūsus philisteos: i q̄ ꝑcussit ade
odat⁹ fili⁹ saltus bethleemites fratrē
D goliath gethei: cui⁹ haste lignū erat q̄
Ibidē. 21 si liciatoriū texentiū. Sz ꝛ aliud bellū
accidit i geth: i q̄ fuit hō lōgissim⁹ se-
nos habēs digitos. i. simul vigitiq̄ttu
or: q̄ ꝛ ip̄e de raphaim fuerat stirpe ge-
nerat⁹. Hic blasphemauit isrl: ꝛ ꝑcus-
sit eū ionathā fili⁹ samaa fris dd̄. Hi
sūt filij raphaim i geth q̄ ceciderūt in
manu dauid ꝛ suoꝝ ei⁹. XXI

A c Onsurrexit āt sathan ꝯ isrl: ꝛ
2. Re. 24. a incitauit dd̄ vt numeraret isrl.
Dixitq̄ dd̄ ad ioab ꝛ ad p̄ncipes p̄p̄li.
Ite ꝛ nūerate isrl a bersabee vsq̄ dan
ꝛ afferte mihi nūerū vt sciā. Rūditq̄
ioab: Augeat dn̄s p̄p̄lm suū cētuplum
q̄ sūt. Nōne dn̄e mi rex oēs s̄ui tui st?
Quare h̄ q̄rit dn̄s me⁹ qd̄ i pctm̄ repu
tet̄ israeli? Sz s̄mo regꝭ magis p̄ualu
it. Egressusq̄ ē ioab ꝛ circuiuit vniū-
sum israel: ꝛ reuersus ē hierlm. Dedit
q̄ dd̄ nūerū eoꝝ q̄s circūierat: ꝛ iuen-
t⁹ ē oīs numer⁹ isrl mille milia ꝛ cētū
milia viroꝝ educētiū gladiū. De iuda
aūt q̄dringēta septuagita milia bella
toꝝ. Nā leui ꝛ beniamin nō nūerauit
eo q̄ inuit⁹ exequeret̄ regꝭ iperiū. Dis-
plicuit āt deo qd̄ iussū erat: ꝛ ꝑcussit is
rael. Dixitq̄ dd̄ ad deū: peccaui nimis
vt h̄ facerē. Obsecro aufer iniq̄tatem
s̄ui tui: q2 insipiēter egi. Et locut⁹ est
dn̄s ad gad vidētē dd̄ dicens: Uade ꝛ
B loq̄re ad dd̄: ꝛ dic ei. Hec dic dn̄s. Tri-
um tibi optionē do: vnū qd̄ volueris
elige vt faciā tibi. Cumq̄ venisset gad
ad dd̄ dixit ei. Hec dicit dn̄s. Elige qd̄

volueris. Aut trib⁹ ānis pestilētiam:
aut trib⁹ mēsib⁹ te fugere hostes tuos
ꝛ gladiū eoꝝ nō posse euadere: aut tri-
b⁹ dieb⁹ gladiū dn̄i ꝛ mortē versari in
tra ꝛ angelū dn̄i iterficere i vniuersis
finib⁹ isrl. Nūc igit̄ vide q̄d rn̄deā ei
q̄ misit me. Et dixit dd̄ ad gad. Ex oī
ꝑte me āgustie p̄mūt. Sz meli⁹ mihi ē
vt incidā i man⁹ dn̄i q2 multe sūt mise
rationes ei⁹: q̄ i man⁹ hoīm. Misit q̄ 2. Reg. 24. c
dn̄s pestilētiā i isrl: ꝛ ceciderūt de isrl
septuagita milia viroꝝ. Misit q̄z ange
lū i hierlm: vt ꝑcuteret eā. Cūq̄ ꝑcute
ret̄: vidit dn̄s ꝛ misert⁹ ē sup̄ magnitu
dinē mali: ꝛ ip̄auit angelo: q̄ ꝑcutie-
bat. Sufficit iā cesset man⁹ tua. Por- C
ro angelus dn̄i stabat iux̄ areā hornā
iebusei: leuāsq̄ dd̄ oculos suos: vidit
angelū dn̄i stātē iter celū ꝛ trā: ꝛ euagi
natū gladiū i manu ei⁹: ꝛ versū ꝯ hie-
rusalē: ꝛ ceciderūt tā ip̄e q̄ maiores na
tu vestiti ciliciis p̄ni i trā. Dixitq̄ dd̄
ad deū. Nōne ego sū q̄ iussi vt nūerare
tur p̄p̄ls? Ego q̄ peccaui: ego q̄ malū fe
ci. Iste grex q̄d cōmeruit? Dn̄e de⁹ me⁹
vertat̄ obsecro man⁹ tua i me: ꝛ i do-
mū p̄ris mei: p̄p̄ls aūt tu⁹ nō ꝑcutiat̄.
Angel⁹ aūt dn̄i p̄cepit gad vt diceret
dd̄: vt ascēderet extrueretq̄ altare dn̄o
deo i area hornā iebusei. Ascēdit q̄ dd̄
iux̄ s̄monē gad: quē locut⁹ ei fuerat ex
noīe dn̄i. Porro hornan cū suspexisset
ꝛ vidisset angelū q̄ttuorq̄ filij ei⁹ cū
eo: abscōderūt se. Nā eo t̄pe terebat in
area triticū. Igit̄ cū veniret dd̄ ad hor
nā cōspexit eū hornā: ꝛ p̄cessit ei ob-
uiā de area ꝛ adorauit eū p̄n⁹ i terrā.
Dixitq̄ ei dd̄. Da mihi locū aree tue
vt edificē i ea altare dn̄o: ita vt quātū
valet argēti accipias: vt cesset plaga a
p̄p̄lo. Dixit autē hornā ad dd̄. Tolle et
faciat dn̄s me⁹ rex qd̄cūq̄ ei placet. Sz D
ꝛ boues do i holocaustū: ꝛ tribulas i li
gna: ꝛ triticū i sacrificiū: oīa libēs p̄-
bebo. Dixitq̄ ei rex dd̄. Nequāq̄ ita fiet
sz argētū dabo quātū valet. Neq̄ ei ti
bi auferre debeo ꝛ sic offerre dn̄o ho-
locausta gratuita. Dedit q̄ dd̄ hornan
p̄ loco siclos auri iustissimi pōderꝭ sex
cētos: ꝛ edificauit ibi altare dn̄o: obtu
litq̄ holocausta ꝛ pacifica: ꝛ inuocauit
deū: ꝛ exaudiuit eū i igne d̄ celo sup̄ al
tare holocausti. Precepitq̄ dn̄s ange-
lo: ꝛ cōuertit gladiū suū i vaginā. Pro

tin⁹ ꝙ dd̄ vidēs φ exaudisset eū dñs i
area hornā iebusei: imolauit ibi victi-
mas. Tabernaculū āt dñi qd̄ feceret
moyses i deserto et altare holocaustoꝝ
ea tēpestate erat i excelso gabaon: et n̄
ꝓualuit dd̄ ire ad altare vt ibi obsecra
ret deū. Nimio ei fuerat timore ꝑterit⁹
vidēs gladiū angeli dñi. XXII.

A d Ixitq; dd̄: Hec ē dom⁹ dei et hͦ
altare i holocaustū isrl̄. Et ꝓce
pit vt ꝯgregarēt oēs ꝓseliti d̄
t̄ra isrl̄ et ꝯstituit ex eis latomos ad ce
dēdos lapides et poliēdos vt edifica-
ret dom⁹ dei. Ferrū q̄z plurimū ad cla
uos ianuarū et ad cōmissuras atq; iū
cturas ꝓpauit dd̄ et eris pōdus inūe-
rabile. Ligna q̄z cedrina n̄ poterāt esti
mari: q̄ sidonij et tyrij deportauert̄ ad
dd̄. Et dixit dd̄. Salomō fili⁹ me⁹ pu-
er puulus ē et delicat⁹. Dom⁹ āt quā
B edificare volo dño tal̄ eē dȝ vt i cūct̄
regionib⁹ noiet̄. Prepabo ꝙ ei necessa
ria. Et ob hāc cām añ mortē suā oēs
ꝓpauit ipēsas. Vocauitq; salomonē
filiū suū: et ꝓcepit ei vt edificaret do-
mū dño deo isrl̄. Dixitq; dd̄ ad salomo
2.Reg.7.a nē. Fili mi: volūtat̄ me fuit vt edifica
3.17.a rē domū noi dñi dei mei: sȝ fact⁹ ē s̄mo
i.28.a dñi ad me dicēs. Multū sāguinē effu-
disti et pl̄ima bella bellasti: n̄ poteris
edificare domū nomini meo: tāto effu
so sāguie corā me. Fili⁹ q̄ nascet̄ tibi:
erit vir q̄etissim⁹. Faciā el eū reqēscere
ab oib⁹ iimic̄ suis ꝑ circūitū ꝛ ob hāc
cām pacific⁹ vocabit̄ et pacē ꝛ ociū da
C bo i isrl̄ cūct̄ dieb⁹ ei⁹: Ipe edificabit
domū noi meo et ipe erit mihi i filiū ꝛ
ego ero illi i patrē: firmaboq; soliū re
gni ei⁹ sup isrl̄ i etnū. Nūc ꝙ fili mi: sit
dñs tecū et ꝓsperare: et edifica domū
dño deo tuo: sic̄ locut⁹ ē d̄ te. Detq; ti
bi dñs prudētiā ꝛ sensū: vt regere pos-
sis isrl̄ ꝛ custodire legē dñi dei tui. Tūc
ei ꝓficere poter̄: si custodier̄ mādata
et iudicia q̄ ꝓcepit dñs moysi vt doce-
ret isrl̄. Cōfortare et virilit̄ age: ne ti-
meas neq; paueas. Ecce ego i paupta
tic̄la mea ꝓpaui ipēsas dom⁹ dñi auri
talēta cētū milia: et argēti mille milia
talētoꝝ. Eris xͦo et ferri n̄ ē pōd⁹: vin
D cit̄ ei nūer⁹ magnitudie. Ligna et lapi
des ꝓpaui ad vniūsa ipēdia. Habes q̄z
pl̄imos artifices: latomos et cemēta-
rios artificesq; lignoꝝ ꝛ oim artiū: ad
faciēdū op⁹: prudētissimos i auro ꝛ ar
gēto: i ere et ferro: cui⁹ n̄ ē nūer⁹. Sur
ge igit̄ ꝛ fac: et erit dñs tecū. Precepit
q̄z dd̄ cunct̄ isrl̄: vt adiuuarēt salomo
nē filiū suū: cernit̄ iqēns φ dñs deus
vr̄ vobiscū sit: et dederit vob̄ reqem ꝑ
circūitū et tradiderit oēs iimicos vr̄os
i man⁹ vr̄as: ꝛ subiecta sit t̄ra corā do
mino ꝛ corā ꝑl̄o ei⁹. Prebete igit̄ cor
da vr̄a et aias vr̄as: vt q̄rat̄ dñm deū
vr̄ȝ et ꝯsurgite et edificate scūariū dño
deo: vt itroducat̄ arca feder̄ ꝛ vasa do
mio ꝯsecrata i domū q̄ edificat̄ noi do

i Git̄ dd̄ senex ꝛ (mini. XXIII A
plen⁹ dieꝝ regē ꝯstituit salomo
nē filiū suū sup isrl̄: et ꝯgrega-
uit oēs ꝓncipes isrl̄: et sacerdotes atq;
leuitas. Nūeratiq; sūt leuite a vigiti
ānis et supra: et iuēti sūt trigintaocto
milia viroꝝ: Ex his electi sūt et distri-
buti: i misteriū dom⁹ dñi: vigitiq̄ttuor
milia: ꝓpositoꝝ āt et iudicū sex milia.
Porro q̄ttuor milia ianitores et toti-
dē psaltes canētes dño i organis q̄ fe-
cerat ad canēdū: et distribuit eos dd̄ ꝑ
vices filioꝝ leui: gerson videlicet et ca
ath et merari: Filij gerson: leedā et se-
mei: Filij leedā ꝓncipes: iehihel et ȝe-
thā et iohel tres. Filij semei. salomith
et ozihel et arā tres. Isti ꝓncipes faili
B arū leedā. Porro filij semei: leeth et ȝi-
ȝa et iaus et baria. Isti filij semei q̄ttu
or. Erat āt leeth prior ȝiȝa scd̄s. Porro
iaus et baria n̄ habuert̄ pl̄imos filios
et idcirco i vna faialia vnaq; domo cō
putati sūt. || Filij caath: amrā ꝛ ysuar he 3.6.a
brō et ozihel q̄ttuor. Filij amrā: aarō: Exo.6.c
et moyses. Sepatusq; ē aarō vt mini-
straret i scā scōꝝ: ipe et filij ei⁹ in se-
piternū et adoleret icēsū dño s̄m ritū
suū: ac bñdiceret noi ei⁹ ꝑpetuū. Moy Exo.2.d
si q̄z hois dei filij ānūerati sūt i tribu
leui. Filij moysi: gersan ꝛ eliezer. Filij
gersan: subuhel ꝓm⁹. Fuert̄ āt filij eli-
ezer: roobia ꝓm⁹: et n̄ erāt eliezer filij
alij. Porro filij roobia m̄ltiplicati sūt
nimis. Filij ysaar: salomith ꝓm⁹. Filij
hebron: ieriau ꝓm⁹: amarias scd̄s: iaȝi
hel t̄ri⁹: ihecmaā q̄rt⁹. Filij ozihel: mi-
cha ꝓm⁹: iesia scd̄s. Filij merari mooli
et musi. Filij mooli eleaȝar ꝛ cis. Mor
tu⁹ ē āt eleaȝar: et n̄ habuit filios sȝ fi-
lias: acceperūtq; eas filij cis frēs eaꝝ.
Filij musi mooli ꝛ eder hierimuth tres

Hi filii leui i cognatiõib⁹ et failiis su-
is: pncipes p vices et nũerũ capitũ sin
guloꝝ: q faciebãt opa misterii domus
dñi a vigiti ãnis et supra. Dixit ei dd
Reqez dedit dñs de⁹ isrl pplo suo et ha
bitationẽ hierlm vsq; i eťnũ; nec erit
officii leuitarũ vt vltra portẽt tabna-
D culũ: et oĩa vasa ei⁹ ad mistrãdũ. Jux-
ta pcepta qz dd nouissima supputabit
nũer⁹ filioꝝ leui: a vigiti ãnis ꝛ supra
ꝛ erũt sub manu filioꝝ aarõ i cultũ do
m⁹ dñi i vestibul: et i exedris et i loco
purificatiõis ꝛ in sctũario et i vniũsis
opib⁹ misterii tẽpli dñi. Sacerdotes
ãt sup panes ppositiõis et ad silr sacri
ficiũ et ad lagena et azima et sartagi-
nẽ et ad torrẽdũ et sup oẽ pond⁹ atq;
mẽsurã. Leuite vo vt stẽt mane ad cõ
fitẽdũ et canẽdũ dño: silrq; ad vespa-
tã i oblationẽ holocaustoꝝ dñi q̃ in
sabbat et kalẽdis et solẽnitatib⁹ reli
qs: iux nũeꝝ et cerimonias vni⁹cuius
q; rei iugit corã dño: et custodiãt ob
uatiões tabnaculi feder et ritũ sctũa-
rii: ꝛ obuatiõnẽ filioꝝ aarõ fratrũ su
orũ: vt mistrẽt i domo dñi. XXIIII

A Porro filiis aarõ he ptitiões erãt
Leui.10.a Filii aarõ: nadab abiu et elea-
Nu.3.a zar et ythamar. mortui sũt aũt
nadab et abiu aũ prẽm suũ absq; libe
ris: sacerdotioq; fũct⁹ ẽ eleazar et ytha
mar. Et diuisit eos dd. i. sadoch d fili-
is eleazari: ꝛ ahimelech de filiis ytha-
mar bm vices suas ꝛ misteriũ. Inuẽti
q; sũt multo plres filii eleazar i pncipi-
b⁹ viris: q̃ filii ythamar. Diuisit autẽ
is h ẽ filiis eleazar pncipes p failias
sedeci: ꝛ filiis ythamar p failias et do-
mos suas octo. Porro diuisit vtrasq;
B iter se et failias sortib⁹. Erãt ei pnci-
pes sctũarii ꝛ pncipes dom⁹ dei: tã de
filiis eleazar q̃ de filiis ythamar. De-
scripsitq; eos semeias fili⁹ nathanael
scriba leuites: corã rege ꝛ pncipib⁹ et
sadoch sacerdote ꝛ ahimelech filio abi
athar. Pncipib⁹ qz failiarũ sacerdota
liũ et leuitaꝝ vnã domũ q ceter perat
eleazar: et alterã domũ q sub se hẽbat
ceteros ythamar. Exiuit ãt sors pria
ioiarib scda iedeie: tia hari: qrta seo:i
qnta melchia: sexta maimna: septia a
chos: octaua abia: nona iesu: decia se-
chenia: vndecia eliasib: duodecia iaci:
tredecia hoppha: deciaqrta isbaal: de

ciaqnta belga deciasexta emmer. decia C
ptia ezir: deciaoctaua aphses: decia no
na apheceia: vicesima ezechiel: vicesi-
ma pria iachin: vicesimascda gamul:
vicesimatia dilaiau: vicesiaqrta ma
ziau. He vices eoꝝ bm misteria sua vt
igrediant domũ dei: ꝛ iux ritũ suũ sub
mãu aarõ pris eoꝝ: sic pcepat dñs de⁹
isrl. Porro filioꝝ leui q reliq fuerãt d
filiis amrã: erat subuhel: ꝛ d filiis su-
buhel iedeia. De filiis qz roobie: prin
ceps iesias. Ysaaris vo fili⁹ solemoth:
filiusq; salemoth ianadiat: fili⁹q; ei⁹
ieriau pm⁹: amarias scds: iazihel ti⁹
iethmoã qrt⁹. Fili⁹ ozihel: micha: fili⁹ D
micha: samir. Frat micha: iesia: fili⁹q;
iesie: zacharias. Filii merari: mooli et
musi. Fili⁹ osiau: bẽnon: fili⁹ qz mera
ri: oziau ꝛ soem ꝛ sachur et hebri. Por
ro mooli fili⁹ eleazar: q ñ hẽbat libe-
ros. Fili⁹ vo cis: hieramihel. Filii mu
si: mooli eder ꝛ hierimoth. Isti filii le-
ui bm domos failiarũ suaꝝ. Miseruntq;
ꝛ ipi sortes ꝯ frẽs suos filios aarõ co-
rã dd rege ꝛ sadoch et ahimelech ꝛ pri
cipib⁹ failiarũ sacerdotaliũ et leuitica
rũ tã maiores q̃ minores oẽs sors eq
Sit (liter diuidebat. XXV A
i dd et mgrat⁹ exercit⁹ segrega-
uerũt i misteriũ filios asaph et
heman et ydithũ: q pphãrẽt i cithar
ꝛ psalteriis ꝛ cymbal bm nũerũ suũ de
dicato sibi officio suiẽtes. De filiis a-
saph zahur: ꝛ ioseph: et nathania: et
asarela: filii asaph sub manu asaph p-
phetãtes iux regẽ. Porro ydithun fi-
lii ydithun: godolias: sori: iesaias: ꝛ sa
bias et mathathias: sex sub manu pa
tris sui ydithun: q i cithara pphabat
sup ꝯfitẽtes et laudãtes dñm. Hemã B
qz filii hemã: bocciau: mathaniu: ozi-
hel. subuhel ꝛ herimoth: ananias: ana
ni: eliatha: geldelthi ꝛ romethiezer ꝛ ie
sbaccaa mellothi: othir mozioth. Oẽs
isti filii hemã vidẽt reg i smõib⁹ dei
vt exaltaret cornu. Deditq; de⁹ hemã
filios qttuordeci ꝛ filias tres. Uniũsi
sb mãu pris sui ad cãtãdũ i tẽplo dñi
distributi erãt i cymbal et psalteriis ꝛ
cythar i misteria dom⁹ dñi iux regẽ:
asaph videlicet et ydithun et hemã.
Fuit ãt nũer⁹ eoꝝ cũ frib⁹ suis q eru-
diebãt cãticũ dñi cũcti doctores: ducẽ
ti octogita octo. Miseruntq; sortes p vi

ces ſuas et eq̄: tā maioꝛ ꝙ minoꝛ: do-
C ctꝰ pariť et idoctꝰ. Egreſſaq; ē ſoꝛs pꝛi
ma ioſeph que erat de aſaph: ſecunda
godolie ipi ⁊ filijs eiꝰ ⁊ fribꝰ eiꝰ duo-
decim: ťtia zachur filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ du-
odeci: q̄rta yſari filijſ ⁊ fribꝰ eiꝰ duode
cim: q̇nta nathanie filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ du
odeci: ſexta bocciau filijs ⁊ fribꝰ eius
duodeci: ſeptia iſrahela filijs ⁊ fribus
eiꝰ duodeci: octaua eſaie filijs ⁊ fribus
eiꝰ duodeci: nona mathanie filijs ⁊ fri
bꝰ eiꝰ duodeci: decia ſemeie filijs ⁊ fri-
bꝰ eiꝰ duodeci: vndecia eſrahel filijs ⁊
fribꝰ eiꝰ duodeci: duodecia aſabie fi-
D lijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci: ťtiadecia ſubu
hel filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci: q̄rtadecia
mathathie filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodecim:
q̇ntadecia hierimoth filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ
duodeci: ſextadecia ananie filijs ⁊ fra
tribꝰ eiꝰ duodeci: ſeptiadecima ieſboc-
caſe filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci: octaua-
decia anani filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodecim:
nonadecima mellothi filijs ⁊ fratribꝰ
eiꝰ duodeci: viceſima eliatha filijs et
fribꝰ eiꝰ duodeci: viceſimapma othir
filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. viceſimaſcd̄a
goddolathi filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci:
viceſimaťtia aziud filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ du
odecim: viceſimaq̄rta romethiezer fi-
lijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodecim. XXVI

A Juiſiones āt ianitoꝝ de chori-
tis meſellemia filiꝰ choꝛe: de fi
lijs aſaph filij meſellemie: za-
charias p̄mogenitꝰ: iadihel ſecūdus:
zabadias ťtiꝰ: iathanael q̄rtꝰ: abilam
q̇ntꝰ iohānan ſextꝰ: elioenai ſeptimꝰ.
Filij āt obededō: ſemeias p̄mogenitꝰ:
iozabad ſcd̄s: iohaa ťtiꝰ: ſachar q̄rtus
nathanahel q̇ntꝰ: amihel ſextus: yſa-
char ſeptimꝰ: phollathi octauꝰ: qꝛ bn̄-
dixit illi dn̄s. Semeie āt filio eiꝰ nati
ſūt filij p̄fecti familiarū ſuarū: erāt ei
viri foꝛtiſſimi. Filij ḡ ſemeie othin ⁊ ra
phael ⁊ obediel: ſabad ⁊ frēs eiꝰ viri
foꝛtiſſimi: heliu q̊z ⁊ ſamathias. Oēs
hi de filijs obededom ipi ⁊ filij ⁊ frēs
eoꝝ viri foꝛtiſſimi ad miſtrādū ſexagi-
taduo de obededō. Poꝛro meſellamie
filij ⁊ frēſ eoꝝ robuſtiſſimi decē ⁊ octo
B De hoſa āt. i. de filijs merari: ſemri p̄n
ceps. Nō eñ habuerat p̄mogenitū: et
idcirco poſuerat eū pr̄ eiꝰ i p̄ncipē: hel
chias ſcd̄s: tabelias ťtiꝰ: zacharias q̄r
tus. Oēs hi filij ⁊ frēs hoſa tredecim.

Hi diuiſi ſūt i ianitoꝛes: vt ſemꝑ p̄nci
pes cuſtodiaꝝ ſic ⁊ frēs eoꝝ miſtrarēt
i domo dn̄i. Miſſe ſūt ḡ ſoꝛtes ex equo
⁊ ꝑuis ⁊ magnis ꝑ failias ſuas i vnā
quāq; poꝛtaꝝ. Cecidit ḡ ſoꝛs oꝛiētalis
ſelemie. Poꝛro zacharie filio eius viro
pꝛudētiſſimo ⁊ erudito ſoꝛtito obtigit
plaga ſeptētrionalis. Obededō vero ⁊
filijs eiꝰ ad auſtrū: i q̄ pte domꝰ erat ſe
nioꝝ ꝯciliū: ſephphima ⁊ hoſa ad occi
dentē iuxta poꝛtā q̄ ducit ad viā aſcē-
ſionis: cuſtodia ꝯ cuſtodiā. Ad oꝛiētē
vero leuite ſex: ⁊ ad aq̄lonē q̄ttuoꝛ ꝑ
diē atq; ad meridiē ſilr̄ i die q̄ttuoꝛ: ⁊
vbi erat ꝯciliū bini ⁊ bini. In cellulis C
q̊z ianitoꝝ ad occidētē: q̄ttuoꝛ in via
biniq; ꝑ cellulas. Ad ſeptētrionē ve- Nō habet
ro ⁊ meridiē: q̄terni ꝑ dies ſinglos mu in hebreo
tabāť: ⁊ ad baſilicā cōcilij ad occiden
tē bini: hn̄tes ſubiectos alios i via: bi
niq; ꝑ cellulas: He ſūt diuiſiōes iani-
toꝝ filioꝝ choꝛe ⁊ merari. Poꝛro achi
as erat ſuꝑ theſauros domꝰ dn̄i: ⁊ va-
ſa ſctōꝝ. Filij q̊z ledā filij gerſōni. De
ledā pꝛicipes familiarū: ledā ⁊ gerſōni
ieiheli. Filij ieiheli zathā ⁊ iohel fra-
tres eiꝰ ſuꝑ theſauros domꝰ dn̄i amra-
mitis ⁊ yſaaritꝭ ⁊ hebꝛonitꝭ ⁊ ozihel i-
tꝭ. Subuhel āt filiꝰ gerſan filij moyſi
p̄poſitꝰ theſaurꝭ fratť q̊z eiꝰ eliezer cuiꝰ
filiꝰ raabia: ⁊ huiꝰ filiꝰ eſaias ⁊ huiꝰ fi
liꝰ ioꝛā: huiꝰ q̊z filiꝰ zechri: ⁊ huiꝰ filiꝰ
ſelemith. Ipſe ſelemith ⁊ frēs eiꝰ ſuꝑ
theſauros ſctōꝝū q̄ ſāctificauit dd̄ rex
⁊ pꝛicipes failiarū ⁊ tribuni ⁊ cēturio
nes ⁊ duces exercitꝰ: de bellis ⁊ manu
bijs p̄lioꝝ q̄ ꝯſecrauerāti ad iſtaurati
onē ⁊ ſuppellectilē tēpli dn̄i. Hec aūt D
vniūſa ſctificauit ſamuel vidēs ⁊ ſaul
filiꝰ cis: ⁊ abner filiꝰ ner: ⁊ ioab filius
ſaruie: oēſq; ſctificauerāt ea ꝑ manū
ſalemith ⁊ fratꝝ eiꝰ. Yſaaritꝭ vo p̄erat
chonenias ⁊ filij eiꝰ ad opa foꝛiſecꝰ ſu
ꝑ iſrl̄: ad docēdū ⁊ iudicādū eos. Poꝛ-
de hebꝛonitꝭ aſabias ⁊ frēs eiꝰ viri foꝛ
tiſſimi mille ſeptingēti p̄erāt iſraeli:
trās ioꝛdanē ꝯ occidētē: i cūctꝭ opibꝰ
dn̄i ⁊ i miſteriū regꝭ. Hebꝛonitarū: āt
pꝛiceps fuit ieria: ſm̄ failias ⁊ cogna-
tiones eoꝝ. Quadrageſimo āno regni
dd̄ recēſiti ſūt ⁊ iuēti ſunt viri foꝛtiſſi
mi i gazer galaad fratreſq; eiꝰ rubuſti
oꝛis etatꝭ duo milia ſeptigēti pꝛicipes
failiaꝝ. Pꝛepoſuit āt eos dd̄ rex rube-
C

nitꝭ ⁊ gadditꝭ ⁊ dimidie tribui manaſ
ſe ī oē miſteriū dei ⁊ regꝭ. XXVII
A Filij āt iſrl' ſm numeꝝ ſuū pnci
f pes familiaꝝ: tribuni: ⁊ cēturi-
ones et pfecti q miſtrabāt regi
iux̄ turmas ſuas: ingrediētes ⁊ egredi
entes ꝑ ſinglos mēſes ī āno: vigītiqt-
tuoꝛ milibꝰ ſingli ꝑerant. Prie turme
ī pmo mēſe ieſboā ꝑerat filiꝰ zabdihel
⁊ ſub eo vigintiqttuoꝛ milia. De filijs
phares: pnceps cūctoꝝ pꝛicipū ī exerci
tu mēſe pꝛimo. Scdi mēſis hēbat tur
mā dudiaohites ⁊ pꝰ ſe alter noīe ma-
celloth q regebat ptē exercitꝰ vigītiqt-
tuoꝛ miliū. Dux q̄z turme ttie ī mēſe
tertio erat banaias filiꝰ ioiade ſacerdo
tis: ⁊ ī diuiſiōe ſua vigītiqttuoꝛ milia.
Ipe ē banaias fortiſſimꝰ int trigita et
ſup trigita. Preerat āt turme ipiꝰ ami
zadab filiꝰ eiꝰ. Quartꝰ menſe qrto aſa-
hel frat ioab: ⁊ zabedias filiꝰ eiꝰ pꝰ eū:
B ⁊ ī turma eiꝰ vigītiqttuoꝛ milia. Quin
tus mēſe qnto pꝛiceps ſamaoth iezeri
tes: ⁊ ī turma eiꝰ vigintiqttuoꝛ milia.
Sextꝰ mēſe ſexto hira filius acces the-
cuites: ⁊ ī turma eiꝰ vigītiqttuoꝛ milia
Septimꝰ menſe ſeptio helles phalloni
tes d filijs ephraim ⁊ ī turma eiꝰ vigin
tiqttuoꝛ milia. Octauꝰ mēſe octauo ſo
bochai vſathites d ſtirpe zarai: ⁊ ī tur
ma vigītiqttuoꝛ milia. Nonꝰ mēſe no
no abiezer anathotites d filijs iemin:
⁊ ī turme eiꝰ vigintiqttuoꝛ milia. Deci
mus mēſe decimo marai ⁊ ipe netho-
phatites d ſtirpe zarai: ⁊ ī turma eiꝰ vi
gintiqttuoꝛ milia. Undecimꝰ mēſe vn
decio banaias pharathonites d filijs
ephraim: ⁊ ī turma eiꝰ vigītiqttuoꝛ mi
lia. Duodecimꝰ mēſe duodecio holdai
nethophatites de ſtirpe gothoniel et ī
C turma eiꝰ vigintiqttuoꝛ milia. Porro
tribubꝰ ꝑerāt ī iſrl'. Rubenitꝭ: dux elie
zer filiꝰ zechꝛi Simeonitꝭ: dux ſaphaci
as filiꝰ macha. Leuitꝭ: aſabias filiꝰ cha
muel. Aaronitis: ſadoch: iuda: heliu
frat dauid. Yſachar: amri filiꝰ micha-
hel. Zabulonitꝭ: ieſmaias filiꝰ abdie.
Neptalitibꝰ: hierimoth filiꝰ ozihel. Fi-
lijs ephrai: oſee filiꝰ ozaziu. Dimidie
tribui manaſſe: iohel filiꝰ phadaie. Et
dimidie tribui manaſſe in galaad: iad
do filiꝰ zacharie. Beniami āt iaſihel fi
liꝰ abner. Dan vo ezrihel filiꝰ ieroam.
Hi pꝛicipes filioꝝ iſrl'. Noluit aūt da-
uid nūerare eos a vigīti ānis īferiꝰ: qꝛ
dixerat dñs vt multiplicaret iſrael q̄ſi
ſtellas celi. Joab filiꝰ ſaruie cepat nu 2.21.a
merare nec cōpleuit qꝛ ſup h ira dei ir
ruerat ī iſrl': ⁊ idcirco nūerꝰ eoꝝ q fue-
rāt recēſiti nō ē relatꝰ ī faſtos regꝭ da
uid. Sup theſauros aūt regis fuit aſ-
moth filiꝰ adihel. His āt theſaurꝭ quī
erāt ī vꝛbibꝰ ⁊ ī vicꝭ: ⁊ ī turribꝰ pſide-
bat ionathā filiꝰ ozie. Opi āt ruſtico et D
agricolis q exercebāt trā ꝑerat ezri fi
liꝰ chelub: vineaꝝq; cultoꝛibꝰ ſemeias
romathites: cellis āt vinarijs zabdias
aphonites. Nā ſup oliueta et ficeta q
erāt ī cāpeſtribꝰ: balanan gederithes
ſup apothecas āt olei: ioas. Porro ar-
mētꝭ q paſcebāt ī ſarona pp oſitꝰ fuit
ſethꝛai ſaronites: ⁊ ſup boues ī vallibꝰ
ſaphat filiꝰ adli Sup camelos xo vbil
hiſmaelites: ⁊ ſup aſinos: iadias mero
nathites: ſup oues q̄z iazim agarenꝰ.
Oēs hi pꝛicipes ſubſtātie regꝭ dauid.
Jonathan āt patruꝰ dauid ꝯſiliariꝰ vir
pꝛudēs ⁊ lratꝰ: ipe ⁊ iadihel filiꝰ acha
moni erāt cum filijs regꝭ ‖ Achitophel 2.Re.16.d
etiā ꝯſiliariꝰ regꝭ ⁊ chuſi arachites ami
cus regꝭ ‖ Poſt achitophel fuit ioiada Ibidē.17.f
filiꝰ banaie ⁊ abiathar. Princeps aūt
exercitus regꝭ erat ioab. XXVIII
Conuocauit igit dauid oēs pn- A
c cipes iſrl': duces tribuū ⁊ pꝑoſi
tos turmarū q miſtrabāt regi:
tribunos q̄z ⁊ cēturiōes ⁊ q ꝑerāt ſub
ſtātie ⁊ poſſeſſiōibꝰ regis: filioſq; ſuos
cum eunuchis: ⁊ potētes ⁊ robuſtiſſi-
mos q̄ſq; ī exercitu hierlm. Cūq; ſurre
xiſſet rex ⁊ ſteriſſet: ⁊ ait: Audite me fra
tres mei ⁊ ppls meꝰ ‖ Cogitaui vt edifi I.Pa.17.b
carē domū ī q reqeſceret arca federis 2.22.b
dñi ⁊ ſcabellū pedū dñi di nři: ⁊ ad edi 2.Re.7.
ficādū oia pꝑaui. Deꝰ aūt dixit mihi:
Nō edificabis domū noī meo: eo ꝙ ſis
vir bellatoꝛ ⁊ ſāguinē effuderꝭ ‖ ſ; ⁊ ele 3.Re.5.a
git dñs deus iſrl' me de vniūſa domo Sap.9.a
pris mei vt eēm rex ſup iſrl' ī ſēpitnū. B
De iuda eñ elegit pꝛicipes. Porro de
domo iuda domū pris mei: ⁊ de filijs
pris mei placuit ei vt me eligeret regē
ſup cūctū iſrl': ſ; ⁊ de filijs meis: filios
eñ mihi mltos dedit dñs: elegit ſalo-
monē filiū meum vt ſederet ī thꝛono
regni dñi ſup iſrl': dixitq; mihi: Salo-
mō filiꝰ tuꝰ edificabit domū meam et 2.17.b
atria mea. Ipm eñ elegi mihi ī filiū: ⁊

ego ero ei i pr̃em: ꝛ firmabo regnũ ei⁹
vſq in et̃nũ: ſi pſeuerauerit facere pce
pta mea ꝛ iudicia ſic̃ et hodie. Nunc ꝫ
corã vniũſo cetu iſrł audiẽte deo nr̃o
cuſtodite ꝛ ꝗrite cũcta mandata dñi
dei nr̃i vt poſſideat⁊ t̃rã bonã: ꝛ relin-
quat⁊ eã filijs vr̃is p⁹ vos vſq i ſempi
ternũ. Tu aũt ſalomõ filĩ mi ſcito deũ
pr̃is tui: ꝛ ſui ei corde pfecto ꝛ aĩo vo
luntario. Oĩa eñ corda ſcrutat̃ dñs: ꝛ
vniũſas mẽtiũ cogitatiões intelligit.
C Si q̃sieris eũ: iuenies: ſi aũt dereliq̃r⁊
eũ: ꝓijtiet te in et̃nũ. Nũc ꝫ qꝛ elegit te
dñs vt edificares domũ ſc̃tuarij: ꝯfor
tare ꝛ pfice. Dedit aũt dauid ſalomõi
filio ſuo deſcriptionẽ portic⁹ ꝛ tẽpli ꝛ
cellarioꝝ ꝛ cenacł̃i ꝛ cubiculoꝝ i ady-
tis ꝛ dom⁹ ꝓpitiatiõis: necnõ et oĩm q̃
cogitauerat atrioꝝ ꝛ exedraꝝ p circũi
tũ i theſauros dom⁹ dñi ꝛ i theſauros
ſc̃tõꝝ: diuiſionũq ſacerdotaliũ ꝛ leui-
ticaꝝ i oĩa opa dom⁹ dñi: ꝛ i vniũſa va
ſa miniſterij tẽpli dñi: aurũ i põdere p
ſinglã vaſa miſterij: argẽti q̃ꝫ põd⁹ ꝓ
vaſoꝝ ꝛ opeꝝ diũſitate: ſꝫ ꝛ in cãdela-
bra aurea ꝛ ad lucernas: auꝝ ꝓ mẽſu-
ra vniuſcuiuſq cãdelabri ꝛ lucernaꝝ.
Silr̃ ꝛ i cãdelabr⁊ argẽteis ꝛ in lucer-
nis eoꝝ ꝓ diũſitate mẽſure: põd⁹ argẽ
ti tradidit. Auꝝ q̃ꝫ dedit i mẽſã ꝓpoſi
tiõis ꝓ diũſitate mẽſure: ſilr̃ ꝛ argẽtũ
D i alias mẽſas argẽteaſ. Ad faſcinulas
q̃ꝫ ꝛ phiales ꝛ thuribula ex auro puriſ
ſimo: ꝛ leũculos aureos ꝓ q̃litate mẽ-
ſure põd⁹ diſtribuit: i leũculũ ꝛ leuncu
lũ. Silr̃ ꝛ i leones argenteos diũſũ ar-
gẽti põd⁹ ſepauit. Ad altari aũt i q̃ ado
lei̇ incẽſũ: aurũ puriſſimũ dedit: et vt
ex ipo fieret ſilitudo q̃drige cherubin
extẽdẽtiũ alas velãtiũ arcã feder⁊ dñi.
Oĩa inq̃t venerũt ſcpta manu dñi ad
me: vt itelligerẽ vniũſa opa exẽplar⁊.
Dixit q̃ꝫ dd ſalomõi filio ſuo. Uirilit̃
age ꝛ ꝯfortare ꝛ fac: ne timeas ꝛ ne pa
ueas. Dñs eñ de⁹ me⁹ tecũ erit: ꝛ nõ di
mittet te nec dereliquet: donec pficias
oẽ op⁹ miſterij dom⁹ dñi. Ecce diuiſio
nes ſacerdotũ ꝛ leuitarũ i oẽ miſteriũ
dom⁹ dñi aſſiſtẽt tibi ꝛ pati ſt̃: ꝛ noue-
rũt tã p̃ncipeſ q̃ pp̃ls oĩa facere p̃cepta
B Ocutuſq ẽ dd rex (tua. XXIX
I ad oẽ eccłiaꝫ. Salomonẽ filiũ
meũ vnũ elegit dñs adhuc pue
rũ ꝛ tenellũ. Op⁹ eñ grãde ẽ: neq eñ

homĩ ꝑparat̃ habitatio: ſꝫ deo. Ego. n̄.
totis virib⁹ meis ꝑparaui impẽſas do
m⁹ dñi dei mei: aurũ ad vaſa aurea: et
argẽtũ i argẽtea: es i enea: ferrũ in fer
rea: ligna ad lignea: lapides onychios
ꝛ q̃ſi ſtibinos ꝛ diũſoꝝ coloꝝ: oẽq ꝑ
cioſũ lapidẽ ꝛ marmor pariũ abũdã-
tiſſime: ꝛ ſuꝑ hec q̃ obtuli in domũ dei
mei de peculio meo aurũ ꝛ argẽtũ do i
templũ dei mei: except⁊ his q̃ ꝑpaui i
edem ſc̃tã tria milia talẽta auri d̃ au
ro ophir: et ſeptẽ milia talentoꝝ argẽ-
ti ꝓbatiſſimi ad deaurãdos parietes
tẽpli: ꝛ vbicũq op⁹ ẽ auꝝ d̃ auro: ꝛ vbi
cũq op⁹ ẽ argẽtũ de argẽto. Opa fiãt B
ꝑ man⁹ artificũ: ꝛ ſi q̃s ſpõte offert im
pleat manũ ſuã hodie ꝛ offerat qd̃ vo-
luerit dñs. Polliciti ſũt itaq p̃ncipes
familiaꝝ ꝛ ꝓceres tribuũ iſrł: tribuni
q̃ꝫ et cẽturiones et principes principũ
poſſeſſionũ reg⁊: dederũtq i opa dom⁹
dñi auri talẽta q̃nq milia et ſolidos
decẽ milia: argẽti talẽta decẽ milia: ꝛ
eris talẽta decẽ et octo milia: ferri q̃ꝫ
centũ milia talẽtorũ: ꝛ apud quẽcũq
inuẽti ſũt lapideſ: dederũt i theſauros
dom⁹ dñi ꝑ manũ iehihel gerſonitis.
Letatuſq ẽ pp̃ls cũ vota ſpõte ꝓmitte C
rent: qꝛ corde toto offerebant ea dñs.
Sꝫ ꝛ dauid rex letat⁹ ẽ gaudio magno
et bñdixit dño corã vniuerſa multitu
dine: et ait: Bñdict⁹ es dñe de⁹ iſrł pa
tris nr̃i: ab et̃no in et̃nuꝫ. Tua eſt dñe
magnificẽtia ꝛ potẽtia ꝛ gl̃ia atq vi-
ctoria ꝛ tibi laus. Cũcta eñ q̃ i celo ſũt
et i terra: tua ſũt. Tuũ dñe regnũ: ꝛ tu
es ſuꝑ oẽs p̃ncipeſ. Tue diuitie: ꝛ tua
ẽ gl̃ia: tu dñar⁊ oĩm. In manu tua vir
tus ꝛ potẽtia: i manu tua magnitudo
ꝛ impiũ oĩm. Nũc igit̃ de⁹ nr̃ ꝯfitemur
tibi: et laudam⁹ nomẽ tuũ inclytum.
Quis ego ꝛ q̃s pp̃ls me⁹: vt poſſim⁹ hec D
tibi vniũſa ꝓmittere? Tua ſũt oĩa: et
q̃ d̃ manu tua accepimus dedim⁹ tibi.
Peregrini eñ ſum⁹ corã te ꝛ aduene:
ſicut oẽs pr̃es nr̃i. Dies nr̃i q̃ſi vmbra
ſuꝑ terrã: ꝛ nl̃la ẽ mora. Dñe deus nr̃:
oĩs hec copia quã parauim⁹ vt edifica
ret̃ dom⁹ noĩ ſc̃tõ tuo: d̃ manu tua ẽ: et
tua ſũt oĩa. Scio de⁹ me⁹ q̃ ꝓbes cor-
da ꝛ ſimplicitatẽ diligas: vñde ꝛ ego i
ſimplicitate cordis mei let⁹ obtuli vni
uerſa hec: ꝛ pp̃lm tuũ q̃ h̃ rept⁹ eſt vidi
cũ ingẽti gaudio tibi offerre donaria.

E Dñe deꝰ abraã isaac et isrl' patꝝ nroꝝ
custodi i eťnũ hãc volũtatẽ cordis eo-
rũ: ⁊ semꝑ i veneratiõez tui mẽs ista ꝑ
maneat. Salomõi q̃z filio meo da cor
ꝑfectũ: vt custodiat mãdata tua ⁊ testi
monia tua ⁊ cerimonias tuas: ⁊ faciat
vniũsa: ⁊ edificet edem cuiꝰ ipẽsas pa
raui. Precepit aũt dd̃ vniũse ecclesie.
Bñdicite dño deo nro. Et bñdixit oĩs
eccl'ia dño deo patꝝ suoꝝ: ⁊ iclinauer̃t
se ⁊ adorauerũt deũ: ⁊ deinde regẽ. Im
molauerũtq; victimas dño ⁊ obtuler̃t
holocausta die sequenti: tauros mille:
arietes sil'r: agnos mille cũ lamibꝰ suis
⁊ vniũso ritu abũdãtissime in oẽz isrl'.
F Et comederũt ⁊ biberunt corã dño in
die illo cũ grãdi leticia ⁊ vnxerũt scd̃o
salomonẽ filiũ dd̃. Unxerũt aũt eũ do
mino i principẽ: ⁊ sadoch i potificem.
3.Re.2.f Seditq; salomõ suꝑ soliũ dñi i regẽ ꝓ
dauid pr̃e suo ⁊ cũctꝭ placuit: ⁊ paruit
illi oĩs isrl'. Sz et vniũsi pricipes ⁊ po
tẽtes et cũcti filij regis dauid dederũt
manũ ⁊ subiecti fuerũt salomoni regi.
Magnificauit ğ dñs salomõez suꝑ om
nẽ isrl': ⁊ dedit illi gl'iaz regni q̃lẽ nul-
G lus habuit añ eũ rex isrl'. Igit' dauid fi
liꝰ isai regnauit suꝑ vniuersũ isrl': ⁊ di-
es q̇bꝰ regnauit suꝑ isrl' fuerũt q̃dragi
ta anni. In hebron regnauit septẽ an-
nis: et in hierl'm tringitatribꝰ. Et mor
tuꝰ ẽ in senectute bona plenꝰ dierũ et
diuitijs et gl'ia. et regnauit salomõ fili
us eiꝰ ꝓ eo. Gesta aũt dauid regꝭ pri-
ora ⁊ nouissima scp̃ta sc' i libro samuel
vidẽtꝭ: ⁊ i libro nathã ꝓp̃he: atq; i vo
lumie gad vidẽtꝭ vniũsiq; regni eiꝰ for
titudinis ⁊ tẽpoꝝ q̃ trãsierũt sb̃ eo: si-
ue i isrl': siue i cũctis regnis terraꝝ.

Explicit dabreiamin liber pmꝰ. In-
cipit dabreiamin siue Paralipomenõ
liber scd̃s. Capl'm. I

A
3.Re.3.a c

Confortatus ẽ

ğ salomõ filiꝰ dauid i reg-
gno suo ⁊ dñs erat cũ eo: ⁊
magnificauit eũ i excelsũ. Precepitq;
salomõ vniũso israeli tribunis ⁊ cẽtu-
rionibꝰ et ducibꝰ ⁊ iudicibꝰ oĩs isrl' et
p̃ncipibꝰ familiarũ: et abijt cũ vniũsa
multitudine i excelsũ gabaõ: vbi erat
tabnaculũ federꝭ dñi: qd̃ fec̃ moyses fa
mulꝰ dei i solitudĩe. Arcã ãt dei addu-
xerat dd̃ de chariathiarim locũ in
quẽ p̃parauerat ei: ⁊ vbi fixerat illi ta
bernaculũ: hoc ẽ in hierl'm. Altare q̃z Exo.38.a
eneũ qd̃ fabricatꝰ fuerat beseleel filius
vri filij vr: ibi erat corã tabnacl'o dñi:
qd̃ ⁊ req̇siuit salomõ ⁊ oĩs eccl'ia Ascẽ B
ditq; salomõ ad altare eneũ coram ta-
bernaculo federis dñi: ⁊ obtulit in eo
mille hostias. Ecce ãt i ip̃a nocte aꝑpa
ruit ei deus dicẽs: Postula qd̃ vis: vt
dem tibi. Dixitq; salomõ deo: Tu feci
sti cũ dauid pr̃e meo misc̃diaz magnã:
⁊ ꝯstituisti me regẽ ꝓ eo. Nũc ğ dñe de
us: impleat' sermo tuꝰ quẽ pollicitꝰ es
dauid pr̃i meo. Tu eñi me fecisti regẽ 1.Pa.28.a
suꝑ ꝑpl'm tuũ multuz: q̇ tã inumerabil' Sap.9.d
ẽ q̃ȝ puluis tr̃e. Da mihi sapiaz ⁊ itel- C
ligẽtiã: vt ingrediar et egrediar coraz
ꝑpl'o tuo. Quis eñi pot̃ hũc ꝑpl'm tuuz
digne q̇ tã grãdis ẽ: iudicare? Dixit ãt
deꝰ ad salomonẽ: Quia h' magꝭ placu-
it cordi tuo ⁊ nõ postulasti diuitias et
substãtiã ⁊ gl'iaz: neq; aias eoꝝ qui te
oderãt: sz nec dies vite pl'imos: petisti
aũt sapiam ⁊ sciam: vt iudicare possis
ꝑpl'm meũ: suꝑ quẽ ꝯstitui te regẽ: sapi
entia et scia data sũt tibi. Diuitias ãt
⁊ substãtiã ⁊ gl'iaz dabo tibi: ita vt nul
lus i regibꝰ nec añ te nec post te fuerit
sil'is tui. Uenit ğ salomõ ab excelso ga D
baon i hierl'm corã tabnacl'o federis
et regnauit suꝑ isrl'. Cõgregauitq; sibi
currꝰ ⁊ eq̇tes: ⁊ facti sũt ei mille q̃drin
gẽti currꝰ: ⁊ duodecĩ milia eq̇tũ: ⁊ fec̃
eos eẽ in vrbibꝰ q̃drigaꝝ ⁊ cũ rege in
hierl'm. Prebuitq; rex argẽtũ ⁊ aurũ i
hierl'm q̃si lapides: et cedros q̃si syco-
moros q̃ nascũt' i cãpestribꝰ mľtitudĩe
magna. Adducebãt' ãt ei eq̇ d̃ egypto
d̃ choa a negociatoribꝰ regꝭ. q̇ ibant ⁊
emebãt p̃cio q̃drigã eq̈ꝝ sexcẽtꝭ argẽ-
teis: ⁊ equũ cẽtũ q̇nquaginta. Sil'r de
vniuersis regnis cetheoꝝ ⁊ a regibus
syrie: emptio celebrabat'. II
d Ecreuit aũt salomon edificare A
domuz noĩ dñi: et palatiũ sibi.
Et numerauit septuagita milia viroꝝ
portãtiũ humerꝭ: ⁊ octoginta milia q̇
cederẽt lapides in mõtibꝰ: p̃positosq;
eoꝝ tria milia sexcentos. Misit q̃z ad 3.Re.5.a
hirã regẽ tyri dicẽs: Sicut egisti cum
dd̃ pr̃e meo et misisti ei ligna cedrina
vt edificaret sibi domũ i qua ⁊ habita
uit: sic fac mecũ vt edificem domũ noĩ
dñi dei mei vt cõsecrem eã: ad adolen-

Salomon vngitur in regem

dū icēsū corā illo ꝛ fumiganda aroma
ta:ꝛ ad ꝓpositiōes panū sempiternū:ꝛ
ad holocaustomata mane ꝛ vespe: sab
batꝫ q̃ꝫ ꝛ neomenijs:ꝛ solēnitatibꝰ dn̄i
dei nr̄i i sēpitnū q̄ mādata sūt israeli.
Domꝰ eñ quā edificare cupio magna
B est. Magnꝰ ē eñ deꝰ nr̄ sup oēs deos.
Quis ḡ poterit preualere vt edificet ei
dignā domū? Si celū ꝛ celi celoꝝ cape
eū nequeūt: quātꝰ ego sū vt possim edi-
ficare ei domū? Sꝫ ad h̄ tm̄: vt adolea
tur incēsū corā illo. Mitte ḡ mihi viꝝ
eruditū q̄ nouerit opari i auro ꝛ argē
to ere ꝛ ferro purpura ꝛ coccino ꝛ hya
cintho: ꝛ q̄ sciat sculpere celaturas cū
his artificibꝰ q̃s mecū habeo i iudea ꝛ
i hierl̄m q̃s pparauit dauid pr̄ meꝰ. Sed
ꝛ ligna cedrina, mitte mihi ꝛ arthcuti
na ꝛ pinea d̄ libano. Scio eñ ꝙ serui
tui nouerit cedere ligna d̄ libano. Et
erūt s̄ui mei cū s̄uis tuis: vt parēt mi
C hi ligna plurima Domꝰ eñ quā cupio
edificare magna ē nimis ꝛ iclyta. Pre
terea opariis q̄ cesuri sūt ligna seruis
tuis dabo i cibaria: tritici choros vigī
ti milia: ꝛ hordei choros totidem: olei
q̃ꝫ sata vigiti milia. Dixit aūt hirā rex
tyri p lr̄as q̃s miserat salomōi. Quia
dilexit dn̄s ꝓpl̄m suū: idcirco te regna-
re fec̄ sup eū. Et addidit dicēs: Bn̄di-
ctus dn̄s deꝰ isrl̄ q̄ fec̄ celū ꝛ t̄ram: q̄ de
dit dd̄ regi filiū sapiētē ꝛ eruditū ꝛ sē-
satū atq̧ prudētē: vt edificaret domū
dn̄o: et palatiū sibi. Misi ḡ tibi virū
prudētē ꝛ sciētissimū: hirā pr̄ez meū fi
liū mulierꝫ d̄ filiabꝰ dan: cuiꝰ pr̄ fuit ty
rius: q̄ nouerit opari i auro et argēto:
ere ꝛ ferro ꝛ marmore ꝛ lignis: i purpu
ra q̃ꝫ ꝛ hyacitho ꝛ byssino ꝛ coccino: ꝛ
q̄ sciat celare oēz sculpturā: ꝛ adinue-
D nire prudēter qd̄cūq̧ i ope necessariū
ē: cū artificibꝰ tuis et cū artificibꝰ dn̄i
3.Re.5. mei dd̄ pr̄is tui. Triticū ḡ ꝛ hordeū et
oleū ꝛ vinū q̄ pollicitꝰ es dn̄e mi: mitte
s̄uis tuis. Nos āt cedemꝰ ligna d̄ liba
no q̃s necessaria habuerꝫ ꝛ applicabi-
mꝰ ea ratibꝰ p mare i iope: tuū aūt erit
trāsferre ea i hierl̄m. Nūerauit igit̄ sa
lomō oēs viros ꝓselitos q̄ erāt i terra
isrl̄ pꝰ dinumeratiōez quā dinūerauit
dd̄ pr̄ eiꝰ: ꝛ iuēti sūt cētū q̄nq̄gita tria
milia ꝛ sexcēti. Fecitq̧ ex eis septuagi
ta milia q̄ humeris onera portarēt: et
octogita milia q̄ lapides d̄ montibꝰ ce

derēt: tria āt milia ꝛ sexcētos s̄positos
E cepit salomō (opeꝝ ꝓli. III B
edificare domū dn̄i i hierl̄m in
mōte moria q̄ demonstratꝰ fue-
rat dauid pr̄i eiꝰ: i loco quē parauerat
dauid in area hornan iebusei. Cepit āt 3.Re.6
edificare mēse scd̄o: āno q̄rto regni sui
Et hec sūt fūdamēta q̄ iecit salomō vt
edificaret domū dei: lōgitudis cubitos
in mēsura pma sexagita: latitudis cu-
bitos vigiti. Porticū xo aū frōtē q̄ tē
debat̄ i lōgū iux̄ mensurā latitudinis
domꝰ: cubitoꝝ vigiti. Porro altitudo
cētū viginti cubitoꝝ erat. Et deaura-
uit eā itrisecꝰ auro mūdissimo. Domū B
q̃ꝫ maiorē texit tabulis ligneis abieg-
nis: ꝛ lamias auri obrizi affixit p totū
Sculpsitq̧ i ea palmas: ꝛ q̄si catenu-
las se iuicē cōplectētes. Strauit q̃ꝫ pa
uimētū tēpli s̄ciosissimo marmore: de
core mlt̄o Porro auꝝ erat ꝓbatissimū
d̄ cuiꝰ lamis texit domū ꝛ trabes eiꝰ et
postes ꝛ parietes ꝛ ostia ꝛ celauit che-
rubin i parietibꝰ. Fec̄ q̃ꝫ domū sācti sā
ctoꝝ: lōgitudinē iux̄ latitudinē domꝰ
cubitoꝝ vigiti: ꝛ latitudinē sil̄r vigiti
cubitoꝝ. Et lamīs aureis texit eā q̄si
talētꝫ sexcētis: sꝫ ꝛ clauos fec̄ aureos:
ita vt singl̄i claui siclos q̄nq̄genos ap
pēderēt. Cenacula q̃ꝫ texit auro. Fecit C
etiaꝫ i domo scti sctōꝝ cherubin duos
ope statuario: ꝛ texit eos auro. Ale che
rubin vigiti cubitꝫ extēdebāt̄: ita vt
vna ala hr̄et cubitos q̄nq̧ ꝛ tangeret
parietē domꝰ: ꝛ alt̄a q̄nq̧ cubitos ha
bēs alā tāgeret alteriꝰ cherub. Sil̄iter
cherub alteriꝰ ala q̄nq̧ hēbat cubitos
ꝛ tangebat parietē: ꝛ ala eiꝰ alt̄a q̄nq̧
cubitoꝝ: alā cherub alteriꝰ ꝯtingebat.
Igit̄ ale vtriusq̧ cherub expāse erāt:
ꝛ extēdebāt̄ p cubitos vigiti. Ipi aūt
stabāt erectꝫ pedibꝰ: ꝛ facies eoꝝ erāt
verse ad exteriorē domū. Fecit q̃ꝫ velū D
ex hyacitho purpura cocco ꝛ bysso: et
itexuit ei cherubī. Aū fores etiā tēpli
duas colūnas q̄ trigita ꝛ q̄nq̧ cubitos
hēbāt altitudis. Porro capita eaꝝ q̄n
q̧ cubitorū: necnō et q̄si catenulas in
oraculo: ꝛ supposuit eas capitibꝰ colū
naꝝ. Malogranata etiā centū: q̄ cate-
nulis itposuit. Ipsas q̃ꝫ colūnas po-
suit i vestibulo tēpli vnā a dextꝫ alte-
rā a sinistrꝫ. Eā q̄ a dextrꝫ erat vocauit
ioachin: ꝛ que ad leuā vocauit booz.

A 3.Re.7.f f Ecit q̄z altare eneū vigīti IIII cubitoꝝ lōgitudīs:ꝛ vigīti cubitoꝝ latitudīs:ꝛ decē cubitorū altitudīs. Mare etiā eneū fusile decē cubit⁊ a labio vsq̄ ad labiū :rotundū ꝑ circūitū. Quīq̄ cubitos hēbat altitudīs:ꝛ funicul⁹ trigīta cubitoꝝ ambigebat gyrū ei⁹ Silitudo q̄z boū erat subter illō. Et decē cubit⁊ q̄dā extrinsec⁹ celature:q̄si duob⁹ v̄sib⁹ labiū maris circūibāt. Boues āt erāt fusiles:et ipm mare sup̄ duodecī boues ipositū erat:q̄rū tres respiciebāt ad aq̄lonē:ꝛ aliū tres ad occidentē. Porro tres aliū meridiē: ꝛ tres q̄ reliqui erāt orientē:

B hn̄tes mare suppositū. Posteriora aūt boū erāt itrīsec⁹ s̄b mari. Porro vastitas ei⁹ hēbat mēsurā palmi:ꝛ labiū illi⁹ erat q̄si labiū calic⁊ vel repādi liliȷ̄: capiebatq̄ tria milia metretas. Fecit q̄z cōchas decē ꝛ posuit q̄nq̄ a dextr⁊ ꝛ q̄nq̄ a sinistr⁊:vt lauarēt ī eis oīa q̄ ī holocaustū oblaturi erāt Porro ī mari sacerdotes lauabāt. Fecit āt ꝛ cādelabra aurea decē ꝯm speciē quā iusserat fieri:ꝛ posuit ea ī tēplo:q̄nq̄ a dextris ꝛ q̄nq̄ a sinistr⁊. Necnō ꝛ mēsas decē:ꝛ posuit eas ī tēplo:q̄nq̄ a dextr⁊ ꝛ q̄nq̄ a sinistr⁊:phialas q̄z aureas cētū.

C Fec etiā atriū sacerdotū ꝛ basilicā grādē:ꝛ ostia ī basilica q̄ texit ere Porro mare posuit ī latere dextro ꝯ̄ oriētē ad meridiē. Fec aūt hirā lebetes ꝛ creagras ꝛ phialas et cōpleuit oē op⁹ regis ī domo dei: h̄ ē colūnas duas ꝛ epistylia ꝛ capita: ꝛ q̄si q̄dam retiacula q̄ capita tegerēt sup̄ epistylia. Malogranata q̄z q̄dringēta ꝛ retiacula duo ita vt bini ordies malogranatoꝝ singl'is retiaculis iūgerent:q̄ ꝓtegerēt epistylia:ꝛ capita colūnaꝝ. Bases etiā fec:ꝛ cōchas:q̄s supposuit basib⁹ mare vnū boues q̄z duodecī s̄b mari:ꝛ lebetes et

D creagras ꝛ phialas. Oīa vasa fec salomoni hirā p̄r ei⁹ ī domo dn̄i ex ere mūdissimo. In regione iordanis fudit ea rex ī argyllosa t̄ra:int̄ sochot ꝛ saredatha. Erat aūt m̄ltitudo vasoꝝ inumerabilis ita vt ignoraret pōd⁹ eris. Fec q̄ salomon oīa vasa dom⁹ dei:ꝛ altare aureū ꝛ mēsas :ꝛ sup̄ eas panes ꝓpositionis. Cādelabra q̄z cū lucernis suis vt lucerēt an̄ oraculū iux̄ ritū ex auro purissimo:ꝛ florētia q̄dā ꝛ lucernas ꝛ forcipes aureos. Oīa de auro mūdissimo facta st̄. Thymiamateria q̄z ꝛ thuribula ꝛ phialas ꝛ mortariola:ex auro purissimo. Et ostia celauit tēpli iterioris.i.in sctā sctōꝝ:ꝛ ostia tēpli forinsecus aurea. Sicq̄ cōpletū ē oē op⁹ q̄d fecit salomon in domo dn̄i. V

A 3.Re.7.g i Ntulit igit̄ salomō oīa q̄ vouerat dauid p̄r su⁹ argētū ꝛ aurū et vniūsa vasa posuit ī thesaur⁊ dom⁹ dn̄i. Post q̄ cōgregauit maiores natu isrl':ꝛ cūctos p̄ricipes tribuū:et capita familiaꝝ de filijs isrl' in hierl'm:vt adducerēt arcā feder⁊ dn̄i d̄ citate dauid q̄ ē ī sion. Venerūt itaq̄ ad regē oēs viri isrl' ī die solēni mēsis septimi. Cūq̄ venissent cūcti seniores isrl':portauerūt leuite arcā:ꝛ itulerūt eā:ꝛ oēm paraturā tabernaculi. Porro vasa sāctuarij q̄ erāt ī tabernaculo portauerūt sacerdotes cū leuit⁊ Rex āt salomō ꝛ vniuersus cet⁹ isrl':ꝛ oēs q̄ fuerūt ꝯgregati an̄ arcā:imolabant arietes ꝛ boues absq̄ vllo nūero. Tāta em̄ erat multitudo victimaꝝ. Et intulerūt sacerdotes arcā feder⁊ dn̄i ī locū suū.i. ad oraculū tēpli ī sctā sctōꝝ subter alas cherabin:ita vt cherubin expāderēt alas suas sup̄ locū ī quo posita erat arca:ꝛ ipā arcā regerent cū vectib⁹ suis. Vectiū aūt q̄b⁹ portabat̄ arca:q̄ paululū lōgiores erāt:capita parebāt an̄ oraculū. Si v̄o q̄s paululū fuisset extrinsec⁹ eos videre nō poterat. Fuit itaq̄ arca ibi vsq̄ ī p̄ntē diē. Nihilq̄ erat aliud ī arca nisi due tabule lapidie: q̄s posuerat moyses ī oreb : q̄n legē dedit dn̄s filijs isrl' egredietib⁹ ex egypto. Egressis āt sacerdotib⁹ d̄ sāctuario: oēs em̄ sacerdotes q̄ ibi potuerāt iueniri sanctificati sūt:nec adhuc ī illo t̄pe vices ꝛ misterioꝝ ordo īter eos diuisus erat

D tā leuite q̄ cātores.i.ꝛ qui sub asaph erāt.ꝛ q̄ sub hemā:ꝛ q̄ s̄b ydithun:filij ꝛ frēs eoꝝ vestiti byssinis:cymbalis ꝛ psalterijs:ꝛ cithar⁊ ꝯcrepabāt stantes ad oriētalē plagā altar⁊ ꝛ cū eis cantores cētū vigīti canētes tubis. Igit̄ cūctis p̄iter ꝛ tubis ꝛ voce ꝛ cymbal' ꝛ organis ꝛ diūsi gener⁊ musicoꝝ ꝯcinentib⁹ ꝛ vocē ī sublime tollētib⁹: lōge sonit⁹ audiebat̄:ita vt cū dn̄m laudare cepissēt ꝛ dicere: Cōfitemi dn̄o q̄m̄ bonus q̄m̄ in et̄nū mīscdia ei⁹||ipleret̄ Ps.105

3.Re.8.b dom⁹ dei nube: ne possēt sacerdotes sta
re ⁊ mistrare ꝓpt caliginē. Cōpleuerat
eñ gl'ia dñi domū dei. VI
A t Unc salomō ait: Dñs pollicit⁹
3.Re.8.b ē vt habitaret i caligine: ego āt
edificaui domū nomi ei⁹: vt habitaret
ibi i ꝑpetuū. Et cōuertit rex faciē suā:
⁊ bñdixit vniuerse multitudini israel.
Nā oīs turba stabat itēta. Et ait: Bñ
dict⁹ dñs de⁹ isrl': q̄ qđ locut⁹ est dauid
pr̄i meo ope ꝯpleuit dicēs: A die q̄ edu
xi ꝑplm meū đ tra egypti: nō elegi ciui
tatē đ cūctꝭ tribub⁹ isrl' vt edificaret'
i ea dom⁹ nomi meo: neq̄ elegi quēq̄
aliū virū vt eēt dux in ꝑplo meo isrl': sꝫ
elegi hierl'm vt sit nomē meū in ea: et
elegi dđ vt ꝯstituerē eū suꝑ ꝑplm meū
isrl'. Cūq̄ fuisset volūtatꝭ dauid patrꝭ
mei vt edificaret domū noī dñi dei isrl'
dixit dñs ad eū. Quia hec fuit volūtas
tua vt edificares domū noī meo: bñ q̄
dem fecisti huiuscemodi hr̄e volūtatē
B sꝫ nō tu edificabis mihi domū Uerūtñ
fili⁹ tu⁹ q̄ egrediet' đ lūbis tuis: ipe edi
ficabit domū noī meo. Cōpleuit ḡ dñs
ſmonē suū quē locut⁹ fuerat: ⁊ ego sur
rexi ꝓ dđ pr̄i meo ⁊ sedi suꝑ thronum
isrl' sicut locut⁹ est dñs: ⁊ edificaui do-
mū noī dñi dei isrl': ⁊ posui i ea arcā in
q̄ ē pactū dñi qđ pepigit cū filijs isrl'.
Stetit ḡ corā altare dñi ex adūso vni-
uerse multitudinis isrl': ⁊ extēdit ma-
nus suas. Siq̄dē fecerat salomon ba-
sim eneā ⁊ posuerat eā i medio basilice
hñtē q̄nq̄ cubitos lōgitudis et q̄nq̄
latitudinis: et tres cubitos altitudis.
Stetitq̄ suꝑ eā: ⁊ deinceps flexis geni
bus ꝯ vniūsā multitudinē isrl': et pal-
C mis i celū leuatꝭ ait: Dñe deus isrl' nō
est silis tui de⁹ in celo ⁊ i terra: q̄ custo
dis pactū ⁊ miscđiaꝫ cū ſuis tuis: qui
ambulāt corā te in toto corde suo q̄ ꝑ-
stitisti ſuo tuo dauid pr̄i meo q̄cunq̄
locut⁹ fueras ei: ⁊ q̄ ore ꝓmiseras: oꝑe
cōplesti: sicut ⁊ pñs tp̄s ꝓbat. Nunc ḡ
dñe de⁹ isrl' imple ſuo tuo pr̄i meo dđ
q̄cūq̄ locui⁹es dicēs: Nō deficiet ex te
vir coraꝫ me q̄ sedeat suꝑ thronū isrl':
ita tñ si custodierint filij tui vias me-
as: ⁊ ambulauerint i lege mea: sicut et
tu ambulasti corā me. Et nūc dñe de⁹
isrl' firmet' ſmo tu⁹: quē locut⁹es ſuo
tuo dauid Ergo ne credibile ē vt habi
tet de⁹ cū hoīb⁹ suꝑ terrā? Si celuꝫ et
celi celoꝝ nō te capiūt: quātomagꝭ do
mus ista quā edificaui? Sꝫ ad h' tm̄ fa
cta ē: vt respicias orationeꝫ ſui tui et
obsecrationē ei⁹. Dñe de⁹ me⁹: audias D
ꝑces q̄s fundit famul⁹ tu⁹ coraꝫ te: vt
aꝑias oclos tuos suꝑ domū istā dieb⁹
ac noctib⁹ suꝑ locū in q̄ pollicit⁹es vt
iuocet' nomē tuū et exaudires oratio-
nē quā ſu⁹ tu⁹ orat i eo ⁊ exaudias ꝑ-
ces famuli tui et ꝑpli tui isrl'. Quicūq̄
orauerit in loco isto: exaudi de habita
culo tuo. i. de celis: et ꝓpitiare. Si pec 3.Re.8.
cauerit q̄spiā in ꝓximū suū ⁊ iurare ꝯ
eū parat⁹ venerit seq̄ maledicto con-
strinxerit corā altari i domo ista: tu au
dies de celo: ⁊ facies iudiciū ſuoꝝ tuo
rū: ita vt reddas iniq̄ viā suā in caput
ꝓpriū: ⁊ vlciscarꝭ iustū retribuēs ei ſm
iusticiā suaꝫ. Si suꝑat⁹ fuerit ꝑpl's tu⁹
isrl' ab inimicis: peccabūt eñ tibi: ⁊ cō
uersi egerint penitētiā ⁊ obsecrauerit
nomē tuū: ⁊ fuerint deꝑcati te in loco
isto: tu exaudies de celo ⁊ ꝓpitiare pec
cato ꝑpli tui isrl': ⁊ reduc eos in terraꝫ
quā dedisti eis et pr̄ib⁹ eoꝝ. Si clauso E
celo pluuia non fluxerit ꝓpt pctā ꝑpli
tui: ⁊ deꝑcati te fuerit i loco isto: ⁊ cō-
fessi noī tuo: ⁊ cōuersi a pctīs suis cuꝫ
eos afflixeris: exaudi de celo dñe: ⁊ di-
mitte pctā ſuis tuis ⁊ ꝑpli tui isrl': ⁊ do
ce eos viā bonā: ꝑ quā ingrediāt': ⁊ da
pluuiā tr̄e quā dedisti ꝑplo tuo ad pos
sidēdū. Fames si orta fuerit i terra: et
pestilētia: erugo ⁊ aurugo ⁊ locusta et
bruc⁹: et hostes vastatꝭ regionib⁹ por-
obsederit ciuitatꝭ: oīsq̄ plaga ⁊ infir-
mitas ꝑsserit: si q̄s de ꝑplo tuo isrl' fue-
rit deꝑcat⁹: cognoscēs plagā ⁊ infirmi
tatē suā: et expāderit man⁹ suas in do
mo hac tu exaudies đ celo de sublimi
scꝫ habitaculo tuo: ⁊ ꝓpitiare: et redde
vnicuiq̄ ſm vias suas: q̄s nosti eū ha
bere i corde suo. Tu eñ sol⁹ nosti cor- F
da filioꝝ hoīm vt timeant te ⁊ ambu-
lēt i vijs tuis cūctꝭ dieb⁹ q̄b⁹ viuūt su-
per faciem tr̄e quā dedisti pr̄ib⁹ nr̄is.
Externuꝫ q̄ꝫ q̄ nō ē de ꝑplo tuo isrl': si
venerit de tra lōginqua ꝓpter nomen
tuū magnū ⁊ ꝓpter manū tuā robustā
⁊ brachiū tuū extentuꝫ: ⁊ adorauerit i
loco isto: tu exaudies de celo firmissi-
mo habitaculo tuo: ⁊ facies cūcta ꝓ q̄
bus iuocauerit te ille ꝑegrin⁹: vt sciāt
oēs ꝑpli tr̄e nomē tuuꝫ et timeat te sic

p̄pl's tu⁹ isrl: cognoscēs q2 nomē tuum
iuocatū ē sup domū hāc. quā edifica
ui noi tuo. Si egressus fuerit p̄pl's tu⁹
ad bellū ꝯ adūsarios suos p viā i quā
miser/ eos: adorabūt te ꝯ viā in q̄ ciui
tas hec ē quā elegisti z dom⁹ quā edifi
G caui noi tuo: vt exaudias d̄ celo p̄ces
3.Re.8.a eoꝝ et obsecratiōes: z vlciscar/. Si aūt
peccauerint tibi: necꝫ em̄ ē hō q̄ n̄ pec
cet: z irat⁹ fueris eis: z tradideris ho-
stib⁹: z captiuos duxerint eos i t̄rā lō-
ginquā vel certe q̄ iux̄ ē: z ꝯuersi i cor-
de suo i terra ad quā captiui ducti fue
rāt egerint p̄niaꝫ: et dep̄cati te fuerit i
terra captiuitat/ sue: dicētes: peccaui-
mus iniq̄ fecim⁹: iniuste egim⁹: z reu̇-
si fuerint ad te i toto corde suo: z tota
aīa sua i terra captiuitat/ sue ad quaꝫ
ducti s̄t: adorabūt te ꝯ viā t̄re sue quā
dedisti p̄rib⁹ eoꝝ: z vrbis quā elegisti:
z dom⁹ quā edificaui noi tuo: vt exau-
dias d̄ celo: h̄ est de firmo habitaculo
tuo p̄ces eoꝝ: z facias iudiciū: z dimit
tas p̄plo tuo q̄uis pctōri Tu es em̄ de
us me⁹. Apiant̄ q̄so oculi tui: z aures
tue intēte sint ad oratiōnē q̄ fit i loco
Ps.131. isto. Nūc igit̄ ꝯsurge dn̄e de⁹ in requiē
tuā: tu z arca fortitudis tue. Sacerdo
tes tui dn̄e de⁹ induāt̄ salutē: z sancti
tui letent̄ in bonis. Dn̄e deus me⁹ ne
auerter/ faciē christi tui. Memēto mi
sericordiarū dauid s̄ui tui. VII
A Uncꝫ cōplesset salomō fundēs
c p̄ces: ignis descēdit d̄ celo: z de
uorauit holocausta et victīas:
3.Re.8.b z maiestas dn̄i adimpleuit domū: nec
poterāt sacerdotes igredi tēplū dn̄i: eo
ꝙ iplesset maiestas dn̄i tēplū dn̄i. Sꝫ
z oīs isrl videbāt descēdētē ignem et
gl'iaꝫ dn̄i sup domū: z corruētes ꝓni i
t̄rā sup pauimētū stratū lapide: adora
uerūt z laudauer̄t dn̄ꝫ: qm̄ bon⁹ qm̄ i
seculū mīscdia ei⁹. Rex āt z oīs p̄pl's i-
molabāt victimas corām dn̄o. Macta
uit igit̄ rex salomō. boū vigītiduo mi-
B lia: arietū cētū viginti milia. Et dedi-
cauit domū dei rex et vniuersus p̄pl's.
Sacerdotes āt stabāt i officijs suis: et
leuite i organis carminū dn̄i: q̄ fec̄ da
uid rex ad laudādū dn̄m: qm̄ bon⁹ qm̄
in et̄nū mīscdia ei⁹: hymnos dauid ca
nētes p man⁹ suas. Porro sacerdotes
canebāt tubis an̄ eos: cūctusqꝫ isrl̄ sta
bat. Sātificauit q̄ꝫ salomō medium

atrij an̄ tēplum dn̄i. Obtulerat em̄ ibi
holocausta z adipes pacificoꝝ: q2 alta
re eneū q̄d fecerat nō poterat sustinere
holocausta z sacrificia z adipes pacifi
coꝝ. Fec̄ ḡ salomō solēnitatē i t̄pe illo
septē dieb⁹ z oīs isrl cū eo: eccl'ia mag-
na valde: ab itroitu emath vsqꝫ ad tor
rentē egypti. Fecitqꝫ die octauo colle- C
ctā: eo ꝙ dedicasset altare septē dieb⁹:
z solēnitatē celebrasset dieb⁹ septē Igi
tur i die vicesimotertio mēsis septimi:
dimisit p̄plos ad tab̄nacula sua: letan-
tes atqꝫ gaudētes sup bono q̄d fecerat
dn̄s dauid et salomoni z isrl p̄plo suo.
Cōpleuitqꝫ salomō domū dn̄i: z domuꝫ 3.Re.9.a
reg/: z oīa q̄ disposuerat i corde suo vt
faceret i domo dn̄i: z i domo sua: et ꝓ-
sperat⁹ ē. Apparuit āt ei dn̄s nocte: et
ait: Audiui orōnes tuā: z elegi locum
istū mihi i domū sacrificij Si clausero
celū z pluuia n̄ fluxerit z mādauero et
p̄cepo locuste vt deuoret t̄rā et misero
pestilentiā i p̄pl'm meū: ꝯūsus aūt p̄pl's
me⁹ sup q̄s iuocatū ē nomē meū: dep̄-
cat⁹ me fuerit: z exq̄sierit faciē meā: et
egerit p̄niaꝫ a vijs suis pessimis: z ego
exaudiā d̄ celo. et ꝓpiti⁹ ero pctis eoꝝ
z sanabo t̄rā eaꝝ. Oculi q̄ꝫ mei erunt
apti: z aures mee erecte: ad orōnē ei⁹ q̄
i loco isto orauerit. Elegi. n. et scifica D
ui locū istū: vt sit nomē meū ibi i sēpi
ternū: z ꝑmaneāt oculi mei z cor meū
ibi cūct/ dieb⁹ Tu q̄ꝫ si ābulauer/ corā
me sic ābulauit dd̄ p̄r tu⁹: z fecer/ iux̄
oīa q̄ p̄cepi tibi: z iusticias meas iudi
ciaqꝫ s̄uauer/: suscitabo thronū regni
tui: sicut pollicit⁹ sū dauid p̄ri tuo di-
cēs: Nō auferet̄ d̄ stirpe tua vir: q̄ nō
sit p̄nceps i isrl. Si āt auersi fuerit/: z
dereliquerit/ iusticias meas z p̄cepta
mea q̄ ꝓposui vob: z abeūtes s̄uierit/
dijs alienis: z adorauerītis eos: euellā
vos d̄ t̄ra mea quā dedi vob: z domuꝫ
hāc quā edificaui noi meo ꝓijciā a fa
cie mea: z tradā eā i ꝑabolā z in exem
plū cūct/ p̄plis: z dom⁹ ista erit i ꝓuūbiū
vniūsis trāseūtib⁹ z dicent stupentes:
Quare fecit dn̄s sic t̄re huic et domui
huic? R̄ndebuntqꝫ. Quia dereliq̄runt
dn̄ꝫ deū patꝝ suoꝝ q̄ eduxit eos d̄ t̄ra
egypti: z app̄hēderūt deos alienos et
adorauerūt eos z coluerūt: idcirco ve-
nerūt sup eos vniūsa hec mala. A
p Xplet/ āt vigītiānis postq̄ VIII 3.Re.9.b

dns promittit exaudire orantes in templo

edificauit salomon domū dñi ꝛ domū
suā: ciuitates q̄s dederat hirā salomōi
edificauit ꝛ habitare ibi fec̄ filios isrl̄.
Abijt q̊ꝫ i emath suba: ꝛ obtinuit eā ꝛ
edificauit palmirā i deſto: ꝛ alias ciui
tates munitissimas edificauit i emath
Extruxitq̧ bethorō supiorē: ꝛ bethorō
inferiorē: citates muratas: hn̄tes por-
tas ꝛvectes ꝛ seras Balaath etiā ꝛ oēs
vrbes firmissimas q̄ fuerunt salomōis
cūctasq̧ vrbes q̄drigaꝝ: ꝛ vrbes eq̄tū
B Oīa q̄cunq̧ voluit fec̄ rex salomō atq̧
disposuit: edificauit i hierl̄m ꝛ i libano
ꝛ i vniūsa t̄ra ptātis sue. Oēm pp̄l̄m q̄
derelict⁹ fuerat d̄ etheis ꝛ āmorreis et
pherezeis ꝛ eueis ꝛ iebuseis: q̄ nō erāt
d̄ stirpe isrl̄: d̄ filijs eoꝝ ꝛ de poster̄ q̊s
nō inſfecerāt filij isrl̄: subiugauit salo
mō i tributarios vsq̧ i diē hanc. Por
ro d̄ filijs isrl̄ nō posuit vt suirēt ope-
rib⁹ reḡ. Ipi eī erant viri bellatores
ꝛ duces primi: ꝛ pncipes q̄drigarū et
eq̄tū ei⁹. Oēs aūt pncipes exercit⁹ re-
gis salomōis fuerūt ducēti q̄nq̄ginta
q̄ erudiebāt pp̄l̄m. Filiā vo pharaōis
trāstulit de citate dauid in domū quā
edificauerat ei. Dixit eī rex: Nō habi
C tabit vxor mea i domo dauid reḡ isrl̄
eo q̄ sāctificata sit: q̄r ingressa ē in eaꝫ
arca dñi. Tūc obtulit salomō holocau
sta dño super altare dñi qd̄ extruxerat
añ porticū vt p̄ singulos dies offerret̄
in eo iux̄ p̄ceptū moysi in sabbat̄ ꝛ in
kalēdis ꝛ i festis dieb⁹ ter p̄ annū. i. in
solēnitate azymorū et solēnitate heb-
domadarū ꝛ in solēnitate tabernacu-
lorū. Et cōstituit iux̄ dispositioneꝫ da-
uid p̄ris sui officia sacerdotū in mini
sterijs suis: ꝛ leuitas in ordine suo: vt
laudarēt ꝛ mistrarēt corā sacerdotib⁹
iux̄ ritū vniuscuiusq̧ diei: ꝛ ianitores
i diuisionib⁹ suis p̄ portā ꝛ portā. Sic
D eī p̄cepat dauid hō dei. Nec p̄tergres
si sūt de mādat̄ reḡ tā sacerdotes q̄
leuite: ex oīb⁹ q̄ p̄cepat. Et i custodijs
thesauroꝝ oēs ipēsas p̄patas habuit
salomō: ex eo die q̊ fūdauit domū dñi
vsq̧ in diē q̊ pfecit eā. Tūc abijt salo-
mō i asiongabar: ꝛ i hailath: ad oram
maris rubri q̄ ē i terra edom. Misit er
go ei hirā p̄ man⁹ suorū suorū naues
ꝛ nautas gnaros maris: ꝛ abierūt cu
suis salomōis i ophir. Tulerūtq̧ ind
q̄dringēta q̄nquaginta talenta auri ꝛ
attulerūt ad regē salomonē. IX
Egina q̊ꝫ saba cum audisset fa-
R mā salomōis: venit vt tēptaret A
eū in enigmatib⁹ i hierl̄m: cum 3. Re. 10. a
magnis opibus ꝛ camelis q̄ portabāt Mat. 12. d
aromata ꝛ auri plurimū gēmasq̧ p̄ci
osas. Cūq̧ venisset ad salomonē: locu-
ta ē ei q̄cūq̧ erāt i corde suo. Et expo-
suit ei salomō oīa q̄ p̄posuerat nec q̄c-
q̄ fuit qd̄ nō pspicuum ei fecerit. Que
postq̄ vidit sapiētiā scꝫ salomōis: ꝛ do
mū quā edificauerat: necnō et cibaria
mēse ei⁹ habitacula suoꝝ: ꝛ officia mi
nistrorū ei⁹ et vestimenta eorū: pincer
nas q̊ꝫ ꝛ vestes eorū: ꝛ victimas q̄s im
molabat i domo dñi: nō erat p̄ stupore
vltra in ea spūs. Dixitq̧ ad regē: Ver⁹
B ē s̄mo quē audierā i terra mea: d̄ v̄tu-
tib⁹ ꝛ sapiētia tua. Nō credebā narrā-
tib⁹: donec ip̄a venissem: ꝛ vidissēt ocu
li mei ꝛ pbassem vix medietatē sapien
tie tue mihi fuisse narratā. Vicisti fa-
mā virtutib⁹ tuis. Beati viri tui ꝛ be-
ati s̄ui tui: hi q̄ assistūt corā te oī tpe ꝛ
audiūt sapiētiā tuā. Sit dñs de⁹ tuus
bñdict⁹: q̄ voluit te ordinare sup̄ thro
nū suuꝫ regē dñi dei tui. Quia diligit
de⁹ isrl̄: et vult s̄uare eū in eternū: id-
circo posuit te sup̄ eū regē: vt facias iu
C dicia atq̧ iusticiā. Dedit aūt regi cētū
vigiti talēta auri: ꝛ aromato mlt̄a ni-
mis: ꝛ gēmas p̄ciosissimas. Nō fuerūt
aromata talia: vt hec q̄ dedit regina sa
ba regi salomoni. Sꝫ et s̄ui hirā cum
s̄uis salomōis attulerūt aurū d̄ ophir
et ligna tina: et gēmas p̄ciosissimas.
De q̄b⁹ fecit rex de lignis scꝫ de tinis
grad⁹ in domo dñi: ꝛ in domo regia: ci
tharas q̊ꝫ ꝛ psalteria cātorib⁹. Nunq̄
visa sūt i terra iuda ligna talia. Rex āt
salomō dedit regine saba cuncta q̄ vo
luit ꝛ q̄ postulauit: ꝛ mlt̄o plura q̄ at-
D tulerat ad eū. Que reūsa abijt in terrā
suā cū seruis suis. Erat aūt pōdus au-
ri qd̄ afferebat̄ salomoni p̄ singl̄os an
nos: sexcēta sexagintasex talēta auri:
excepta ea sūma quā legati diuersarū
gētiū ꝛ negociatores afferre ꝯsueuerāt
oēsq̧ reges arabie ꝛ satrape terrarū q̄
cōportabāt aurū ꝛ argētū salomōi. Fe
cit igit̄ rex salomō ducētas hastas au
reas: de sūma sexcētoꝝ: aureoꝝ q̄ i sin
gulis hast̄ expēdebāt̄ Trecēta q̊ꝫ scu
ta aurea trecētoꝝ aureoꝝ: q̄b⁹ tegebāt̄

singl'a scuta. Posuitq3 ea rex armam-
tario qd erat cōsitū nemore. Fecit q̊3
rex soliū eburneū grāde: et vestiuit il-
E lud auro mūdissimo. Sex q̊3 gradus q̇
b9 ascēdebāt ad soliū τ scabellū aureū
τ brachiola duo altrinsec9: τ duos leo
nes stātes iux̄ brachiola: s3 τ alios du
odeci leunculos stātes sup sex gradus
ex vtraq3 pte. Nō fuit tale soliū i vniū
sis regnis. Oia q̊3 vasa cōuiuij regis
erāt aurea: τ vasa dom9 salt9 libani ex
auro purissimo. Argētū ei i dieb9 illis
p nihilo reputabāt. Siq̇dē naues re
gis ibāt i tharsis cū huishirā: semel in
ānis trib9: τ deferebāt ide aurū τ argē
3. Reg. 10. b tū τ ebur τ simias τ pauos. ‖ Magnifi
cat9 ē igit salomō sup oēs reges tre:
F p diuitijs τ glia. Oēsq3 reges trarū de
siderabāt videre faciē salomōis: vt au
rēt sapiā3 quā dederat de9 i corde ei9
Et deferebāt ei mūera: vasa argentea
τ aurea: τ vestes τ arma τ aromata eq̄s
et mulos p singulos ānos. Habuit q̊3
salomō q̄dragita milia eq̄rū i stabulis
τ curruū eq̄tūq3 duodeci milia. Cōsti-
tuitq3 eos i vrbib9 q̄drigariū: et vrbi
erat rex i hierl'm. Exercuit ēt ptātē su-
p cūctos reges a flumine eufrate vsq3
ad trā philistinoꝝ et vsq3 ad tminos
G egypti. Tātāq3 copiā hbuit argēti in
hierl'm q̄si lapidū: τ cedroꝝ tātā mul-
titudinē velut sycomoꝝ q̄ gignūt i cā
pestrib9. Adducebāt āt ei eq̄ de egy-
3. Reg. 11. g pto: cūctisq3 regionib9: Reliq̄ āt opa
salomonis prioꝝ τ nouissimoꝝ scpta
sūt i verbis nathā pphe: τ i libris ahie
sylonit: i visione q̊3 addo videntis ꝯ
hieroboā filiū nabath ‖ Regnauit aūt
salomō i hierl'm sup oēm isrl': q̄dragi-
ta annis. Dormiuitq3 cū prib9 suis: et
sepelierūt eū i ciuitate dd: regnauitq3
A roboam fili9 ei9 p eo. X
3. Reg. 12. a P Rofect9 ē aūt roboā i sichem.
Illuc eni cūct9 isrl' cōuenerat:
vt ꝯstituerent eū regē: Qd cū audisset
hieroboā fili9 nabath q̇ erat i egypto
fugerat: q̇ppe illuc an salomonē: stati
reuersus ē. Uocauerūtq3 eū τ venit cū
vniuerso isrl': τ locuti sūt ad roboā di-
cētes. Pr tu9 durissimo iugo nos pres
sit: tu leuiora ipera pre tuo q̇ nob ipo
suit graue seruitutē: τ paululū de one
re subleua: vt huiamus tibi Qui ait
Post tres dies reūtimini ad me. Cūq3:
abijsset pp'ls: enijt consiliū cū senib9 q̇
steterāt corā pre ei9 salomone dū ad-
huc viueret: dicēs: Quid dat consilij
vt rūdeā pp'lo? Qui dixerūt ei. Si pla- B
cueris pp'lo huic τ lenier eos verbis
clemētib9 huiēt tibi oi tpe. At ille re-
liq̇t ꝯsiliū senū: τ cū iuuenib9 tractare
cepit q̇ cū eo nutriti fuerāt: τ erāt i co-
mitiatu illi9. Dixitq3 ad eos. Quid vo
bis videt: vt rūdere q̇d debeo pp'lo hu
ic q̇ dixit mihi: subleua iugū qd iposu-
it nob pr tu9 ‖ At illi rūderūt vt iuue-
nes τ nutriti cū eo i delitijs: atq3 dixe
rūt. Sic loq̄ris pp'lo q̇ dixit tibi: pr tu9 C
aggrauauit iugū nrm: tu subleua: τ re
spōdeb ei. Min9 digit9 me9 grossior ē
lūbis pris mei. Pr me9 iposuit vobis
graue iugū: τ ego maius pōdus appo
nā. Pr me9 cecidit vos flagellis: ego
vo cedā vos scorpionib9. Uenit g hie 3. Reg. 12.
roboā τ vniuersus pp'ls ad roboā die
tertio: sic pcepat eis. Rūditq3 rex du-
ra: derelicto ꝯsilio senioꝝ: locutusq3 ē
iux̄ iuuenū voluntatē. Pr me9 graue
vob iposuit iugū: qd ego graui9 faciā
Pr me9 cecidit vos flagellis: ego vo
cedā vos scorpionib9. Et nō acq̇euit
pp'li pcib9. Erat. n. volūtatis dei vt cō
pleret hmo ei9 quē locut9 fuerat p ma
nū ahie sylonit ad hieroboā filiū na-
bath. Pp'lus āt vniuersus rege durio-
ra dicēte: sic locut9 ē ad eū. Nō ē nob
ps i dd: neq3 hereditas i filio isai. Re- D
uertere i tabnacula tua isrl'. Tu āt pa
sce domū tuā dd. Et abijt isrl' i tabna-
cula sua. Sup filios āt isrl' q̇ habita-
bāt i ciuitatib9 iuda regnauit roboā.
Misitq3 rex roboā adurā q̇ perat tri- 3. Reg. 12. b
but: τ lapidauerūt eū filij isrl' τ mor-
tu9 est. Porro rex roboā currū festina-
uit ascēdere: τ fugit i hierl'm. Recessitq3
q3 isrl' a domo dd: vsq3 ad diē hāc.
Enit āt roboā i hierl'm. XI A
V et cōuocauit vniuersā domū iu 3. Reg. 12. a
da τ beniamin cētū octogita
milia electoꝝ atq3 bellātiū: vt dimica
ret ꝯ isrl' τ cōuerteret ad se regnū suū.
Fact9q3 est hmo dñi ad semeiā hoiem
dei dicēs: loq̄re ad roboā filiū salomo
nis regē iuda: τ ad vniuersū isrl': q̇ est
i iuda τ beniami. Hec dicit dñs: Nō as
cēdet neq3 pugnabitis ꝯ frēs vros
reuertat vnusq̇sq3 i domū suā: q2 mea
hoc gestū ē volūtate. Qui cū audisset

sermonē dñi: reuersi sũt: nec p̄rexerũt
B ꝯ hieroboā. Habitauit aũt roboā in
hierl'z: τ edificauit ciuitates muratas
ī iuda: extruxitq̄ bethleē τ ethā τ the-
cue bethsur q̄z socco τ odollā: necnō τ
geth τ maresa τ ziph: sed τ adurā τ la-
chis τ asecha: saraa q̄z ahialō τ hebrō
q̄ erāt ī iuda τ beniamin ciuitates muni
tissimas. Cũq̄ clausisset eas mur⁹: po-
suit ī eis p̄ncipes ciborũq̄ horrea: h̄ ē
olei τ vini. Sz τ ī singulis vrbibꝰ fecit
armētaria scutorũ: τ hastaꝝ: firmauit
q̄ eas sũma diligētia: τ imperauit sup
C iudā τ beniamin. Sacerdotes āt τ le-
uite q̄ erāt ī vniuerso isrl: venerũt ad
eũ de cũctis sedibus suis: τ relinquē-
tes suburbana τ possessiones suas: et
trāseũtes ad iudā τ hierl'm: eo q abie
cisset eos hieroboā τ posteri eiꝰ ne sa-
3.Reg.12.g cerdotio dñi fungerēt: q̄ ꝯstituit sibi ī sa
cerdotes excelsoꝝ τ demoniorũ vitulo
rũq̄ q̄s fecerat. Sz τ de cũct⁹ tribubꝰ
isrl q̄cũq̄ dederāt cor suũ vt q̄rerēt do
minũ deũ isrl: venerũt ī hierl'm ad im-
molendũ victimas suas corā dño deo
patrũ suoꝝ: τ roborauerũt regnũ iuda
τ cōfirmauerũt roboā filiũ salomōis p
tres ānos. Ambulauerũt enī ī vijs dd et
D salomonis ānis tm̄ tribꝰ. Duxit āt ro-
boā vxorē: malaath filiā hierimuth fi
lij dd: abiail q̄z filiā heliab filij isai q̄
q̄ pepit ei filios. ieos τ somoriā τ zo-
om. Post hāc q̄z accepit maachā filiā
absalō: q̄ pepit ei abia τ abi τ ziza τ sa
limith. Amauit āt roboā maachā fili-
am absalō: sup oēs vxores suas τ ꝯcu
binas. Nā vxores decē τ octo duxerat:
ꝯcubinas āt sexagita: τ genuit viginti
octo filios τ sexaginta filias. Cōstituit
vero in capite abiā filiũ maacha ducē
sup oēs frēs suos: ip̄m enī regē facere
cogitabat q2 sapiētior fuit τ potētior
sup oēs filios eiꝰ: τ ī cũct⁹ finibꝰ iuda
τ beniamin τ ī vniũsis ciuitatibꝰ mu
rat⁹. Prebuitq̄ eis escas plurimas: et
multas petiuit vxores .XII
A c Cumq̄ roboratuz fuisset regnum
roboā τ ꝯfortatũ: dereliq̄t legē
dñi τ oīs isrl cũ eo. Anno āt q̄nto re-
gni roboā: ascēdit sesac rex egypti in
hierl'm q2 peccauerāt dño cũ mille du-
cētis curribꝰ τ sexagita milibꝰ eq̄tũ.
Nec erat numerꝰ vulgi qd venerat cũ
eo ex egypto: lybies.s. et trogodite et
ethiopes: cepitq̄ ciuitates munitissi-
mas ī iuda: τ venit vsq̄ ī hierl'm. Se-
meias āt p̄pha igressus ē ad roboā et
τ p̄ncipes iuda q̄ cōgregati fuerāt in
hierl'm fugiētes sesac: dixitq̄ ad eos.
Hec dicit dñs. Uos reliq̄stis me: τ ego B
reliq̄ vos ī manu sesac. Consternatiq̄
p̄ncipes isrl τ rex dixerũt. Iustꝰ ē dñs
Cũq̄ vidisset dñs q humiliati eēnt: fa
ctꝰ est s̄mo dñi ad semeiā dicēs: Quia
humiliati sũt nō disp̄dā eos: daboq̄
eis pauxillũ auxilij: τ n̄ stillabit furor 3.R
meꝰ sup hierl'm p manũ sesac. Uerũtñ
s̄uiēt ei: vt sciāt distātiā seruitut⁹ mee
τ seruitut⁹ regni terraꝝ. Recessit itaq̄ C
sesac rex egypti ab hierl'm sublat⁹ the-
sauris domꝰ dñi τ domꝰ regis: oīaq̄
secũ tulit: τ clypeos aureos q̄s fecerat
salomō p q̄bꝰ fecit rex eneos: τ tradi-
dit illos p̄ncipibꝰ scrutarioꝝ q̄ custo-
diebāt vestibulũ palatij. Cũq̄ introiret
rex domũ dei: veniebāt scrutarij τ tol-
lebāt eos: iterũq̄ referebāt eos ad ar-
mamētariũ suũ. Uerũtñ q2 humiliati
sũt auersa est ab eis ira dñi nec deleti
sũt penitꝰ. Siq̄dē τ ī iuda iuēta sunt
op̄a bona. Cōfortatꝰ ē ḡ rex roboā ī hi
erusalē: atq̄ regnauit. Quadraginta 3.Reg.14
aũt τ vniꝰ āni erat cũ regnare cepisset D
τ decē τ septē ānis regnauit ī hierl'm
vrbe quā elegit dñs: vt cōfirmaret no-
mē suũ ibi: de cũctis tribubꝰ isrl. No-
mē āt mr̄is eiꝰ naama āmanites. Fe-
citq̄ malũ: τ nō p̄parauit cor suũ vt q̄re
ret dñm. Op̄a vero roboā prima τ no-
uissima scripta sũt ī libris semeie p̄phe
τ addo videtis: τ diligēt exposita Pu-
gnauerũtq̄ aduersũ se roboā τ hiero-
boā cũct⁹ diebꝰ. Et dormiuit roboā cũ
p̄ribꝰ suis: sepultꝰq̄ ē ī ciuitate dd et
regnauit abia filiꝰ eiꝰ p eo. XIII
Anno octauodecio reg⁹ hierobo A
a am regnauit abia sup iudam. 3.Re.15.a
Tribꝰ ānis regnauit ī hierl'm
Nomenq̄ mr̄is eiꝰ michaia: filia vri-
el de gabaa: τ erat bellũ iter abia τ hi-
eroboā. Cũq̄ inisset abia certamē. et
haberet bellicosissimos viros: τ electo
rũ q̄dragita milia: hieroboā cōstruxit
eꝫ aciē octogita milia viroꝝ: q̄ et ipi
electi erāt τ ad bella fortissimi. Stetit
ḡ abia sup mōtē semerō q̄ erat ī ephra-
im: τ ait: Audi hieroboā τ oīs isrl. Nũ
ignorat⁹ q dñs deꝰ isrl dederit regnũ

dauid sup̄ isrl̄ i sempiternū:ipsi ⁊ filijs
eiꝰ in pactū salis. Et surrexit hierobo-
am filiꝰ nabath ſuꝰ salomōis filij dd̄
B ⁊ rebellauit ꝯ dn̄m suū. Cōgregatiqꝫ sūt
ad eū viri vanissimi ⁊ filij belial:⁊ ꝑua
luerūt ꝯ roboā filiū salomōis. Porro
roboā erat rudis ⁊ corde pauido:nec
potuit resistere eis. Nūc ergo vos dicitis
qꝫ resistere possitꝭ regno dn̄i qd̄ possi-
det ꝑ filios dd̄? Habetisqꝫ grādē pp̄li
multitudinē:atqꝫ vitulos aureos q̄s
3.Reg.12.g fecit vobis hieroboā i deos. Et,iecistis
sacerdotes dn̄i filios aarō atqꝫ leuitas
⁊ fecistis vob̄ sacerdotes sicut oēs pp̄li
terrarū. Quicūqꝫ venerit ⁊ initiauerit
manū suā i tauro:i bobꝰ ⁊ i arietibꝰ se
ptē:fit sacerdos eoꝝ q̄ nō sūt dij. Noster
C aūt dn̄s deꝰ ē:quē nō relinq̄mꝰ. Sacer-
dotesqꝫ mistrāt dn̄o de filijs aarō: ⁊ le
uite:sūt i ordīe suo: Holocausta q̄ꝫ of-
ferūt dn̄o ꝑ singulos dies mane ⁊ ves-
pere:⁊ thymiama iuxͣ legꝭ p̄cepta ꝯfe-
ctū:⁊ ꝓponūtͣ panes ī mēsa mūdissi-
ma. Estqꝫ apud nos cādelabrū aureū:
⁊ lucerna eiꝰ:vt accedātͣ semp̄ ad ves-
perā. Nos q̄ppe custodimꝰ p̄cepta dn̄i
dei nr̄i:quē vos reliq̄stis. Ergo i exer-
citu nr̄o dux deꝰ ē: ⁊ sacerdotes eiꝰ q̄
clāgūt tubis ⁊ resonāt ꝯ vos. Filij isrl̄
nolite pugnare ꝯ dn̄m deū patrū vr̄o-
rū:q2 nō vob̄ expedit. Hec illo loquē-
te:hieroboā retro moliebatͣ insidias.
Cūqꝫ ex aduerso ostiū staret: ignorātē
iudā:suo ābigebat exercitu. Respiciēs
qꝫ iudas vidit istare bellū ex aduerso
⁊ post tergū:⁊ clamauit ad dn̄m: ac sa
cerdotes tubis canere cepert:oēsqꝫ vi
E ri iuda vociferati sūt. Et ecce illis cla-
mātibꝰ ꝑterruit deꝰ hieroboā ⁊ oēm
isrl̄ q̄ stabat ⁊ aduerso abia ⁊ iuda:fu-
gerūtqꝫ filij isrl̄ iudā:⁊ tradidit eos de
us i manu eoꝝ. Percussit ergo eos abia
⁊ pp̄ls eiꝰ plaga magna:⁊ corruert vul
nerati ex isrl̄: q̄nq̄ginta milia viroꝝ
fortiū. Humiliatiqꝫ sūt filij isrl̄ i tp̄e il
lo:⁊ vehemētissime cōfortati filij iuda
eo ꝙ sperassent i dn̄o deo patrū suoꝝ.
Persecutꝰ ē āt abia fugiētē hieroboā
⁊ cepit ciuitates eiꝰ:bethel ⁊ filias eiꝰ
⁊ hiesana cū filiabꝰ suis:effron q̄ꝫ ⁊ fi-
lias eiꝰ. Nec valuit vltra resistere hie-
roboā i diebꝰ abia. Quē ꝑcussit dn̄s ⁊
mortuꝰ ē. Igitͣ abia cōfortato imperio
suo:accepit vxores q̄ttuordeci:ꝓcrea-
uitqꝫ vigintiduos filios:⁊ sedecim fi-
lias. Reliq̄ āt sermonū abia viarūqꝫ ⁊
operū eiꝰ scripta sūt diligētissime i li-
bro addo ꝓphete. XIIII
D Ormiuit aūt abia cū prībꝰ su A
is ⁊ sepelierūt eū i ciuitate dd̄. 3.Reg.15.b
Regnauitqꝫ asa filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. In cuiꝰ
diebꝰ q̄euit terra annis decē. Fecit ergo
asa qd̄ bonū ⁊ placitū erat in ꝯspectu
dei sui:⁊ subuertit altaria ꝑegrini cul
tꝰ ⁊ excelsa:⁊ cōfregit statuas:lucosqꝫ
succidit:p̄cepit iude vt q̄reret dn̄z deū
patrū suoꝝ:⁊ faceret legē:⁊ vniūsa mā
data. Et abstulit de cūctꝭ vrbibꝰ iuda
aras ⁊ phana:⁊ regnauit i pace. Edifi- B
cauit q̄ꝫ vrbes munitas i iuda: q2 q̄e-
tꝰ erat ⁊ nulla tp̄ibꝰ eiꝰ bella surrexe-
rāt pacē dn̄o largiēte. Dixit āt iude.
Edificemꝰ ciuitates istas: ⁊ vallemus
murꝭ:⁊ roboremꝰ turribꝰ ⁊ portꝭ ⁊ se-
ris:donec a bellis q̄eta sūt oia eo ꝙ q̄-
sierimꝰ dn̄m deū patrū nr̄oꝝ: ⁊ dede-
rit nob̄ pacē ꝑ gyꝝ. Edificauerūt igitͣ
⁊ nullū i extruēdo ipedimētū fuit. Ha
buit āt asa i exercitu suo portātiū scu
ta ⁊ hastas de iuda trecēta milia:de be
niamin vero scutarioꝝ ⁊ sagittarioꝝ
ducēta octogita milia. Oēsqꝫ isti viri C
fortissimi. Egressus ē āt ꝯ eos zara ethi
ops cū exercitu suo decies cētena mi-
liū ⁊ curribꝰ trecētꝭ: ⁊ venit vsqꝫ ma-
resa. Porro asa ꝑrexit obuiā ei:⁊ istru
xit aciē ad bellū i valle sephata:q̄ ē iu
xta maresa ⁊ iuocauit dn̄m deū ⁊ ait:
Dn̄e nō ē apud te vlla distātia:vtrū i
paucꝭ auxilierꝭ aut i plībꝰ:adiuua nos
dn̄e deꝰ nr̄. In te ei ⁊ i tuo noie hn̄tes
fiduciā venimꝰ ꝯ hāc mltitudinē. Dn̄e
deꝰ nr̄ tu es:nō p̄ualeat ꝯ te hō. Exter-
ruit itaqꝫ dn̄s ethiopes corā asa ⁊ iu-
da. Fugertqꝫ ethiopes:⁊ ꝑsecutꝰ ē eos D
asa ⁊ pp̄ls q̄ cū eo erat vsqꝫ gerara. Et
ruerūt ethiopes vsqꝫ ad iternitionē:
q2 dn̄o cedēte ꝯtriti sūt:⁊ exercitu illiꝰ
p̄liāte. Tulerūt ergo spolia mlͣta. Et ꝑcus
serūt ciuitates oēs ꝑ circuitū gerare.
Grādis q̄ppe cūctos terror iuaserat. Et
diripuerūt vrbes ⁊ mltā p̄dā asportaue-
uerūt:sꝫ ⁊ caulas ouiū destruētes:tule
rūt pecoꝝ ifinitā multitudinē: et ca-
meloꝝ:reūsiqꝫ sūt i hierl̄m. XV
Zarias āt filiꝰ obed facto i se A
a spū dei:egressus ē i occursū asa
et dixit ei: Audite me asa ⁊ ois iuda et

benaími. Dñs vobiscū: qr fuistꝭ cū eo.
Si qsieritꝭ eū: iuenietꝭ. Si āt dereliqri
tis eū: derelinqt vos. Trāsibūt āt mul
ti dies i isrł absq deo vero: ꝛ absq sa
cerdote: absq doctore qz ꝛ absq lege.
Cūq reūsi fuerint i angustia sua: ꝛ cla
mauerit ad dñm deū isrł ꝛ qsierit eū:
repient eū. In tpe illo ñ erit pax egre
dięti ꝛ igredięti: sz trores vndiq i cū-
B ctꝭ hitatorib9 tra𝑧. Pugnabit ei gēs
ꝯ gētē ꝛ ciuitas ꝯ ciuitatē: qr dñs cō-
turbabit eos i oi āgustia. Vos ḡ ꝯfor-
tamini: ꝛ nō dissoluāť man9 vře: erit
ei merces opi vřo. Qđ cū audisset asa
vba. s. ꝛ ꝓphetiā azarie filij obed ꝓphe
cōfortat9 ē: ꝛ abstulit idola de oi tra
iuda ꝛ de beniamin: ꝛ ex vrbib9 qs ce
pat mōtꝭ ephraim: ꝛ dedicauit altare
dñi qđ erat añ porticū dñi: ꝯgregauit-
q vniūsū iudā ꝛ beniami ꝛ aduenas
cū eis de ephraī ꝛ manasse ꝛ de symeō.
C Plures ei ad eū ꝯfugerāt ex isrł: vidē-
tes q dñs de9 illi9 eēt cū eo. Cūq venis
sent i hierłm mēse tertio: āno decimo
qnto regni asa: imolauerūt dño i die il
la de manubijs: ꝛ pdā quā adduxerāt
boues septigētos: ꝛ arietes septē mi-
lia. Et itrauit ex more ad corroboran-
dū fedus: vt qrerēt dñm deū patrū su
orū i toto corde ꝛ i tota aia sua. Siqs
aūt inqt ñ qsierit dñm deū isrł: moriaŕ
a minimo vsq ad maximū: a viro vs-
q ad mulierē. Iurauerūtq dño voce
magna i iubilo: ꝛ i clāgore tube: ꝛ iso
nitu buccinarū: oēs q erāt i iuda cū ex
D ecratiōe. In oi ei corde suo iurauerūt:
ꝛ i tota volūtate qsierūt eū: ꝛ iueneŕt.
Prestititq ei dñs reqez p circuitū. Sz
ꝛ maachan matrē asa regꝭ ex augusto
deposuit iperio: eo q fecisset i luco si-
mulachrū priapi qđ oē ꝯtriuit: ꝛ i fru-
sta cōminuēs cōbussit i torrēte cedrō.
Excelsa āt derelicta sūt i isrł. Attū cor
asa erat pfectū cūctꝭ dieb9 ei9. Eaq q
vouerat pr su9: ꝛ ipe itulit i domū dñi
argentū ꝛ aurū: vasorūq diuersā supel
lectilē. Bellū vo nō fuit vsq ad trice-
simū annū regni asa. XVI
A a Nno autē tricesimosexto regni
3.Reg.15.d ei9: ascēdit baasa rex isrł i iudā
ꝛ muro circūdabat rama vt null9 tu
te posset egredi ꝛ igredi de regno asa.
Protulit āt asa argentū ꝛ aurū d the-
sauris dom9 dñi ꝛ de thesaurꝭ regijs:
misitq ad benadap regē syrie q habi-
tabat i damasco: dicēs. Fedus iter me
ꝛ te ē. Pr qz me9 ꝛ pr tu9 habuere cō-
cordiā: quāobrē misi tibi argētū ꝛ au
rū: vt rupto federe qđ habes cū baasa
rege isrł facias eū a me recedere. Quo B
cōperto benadap misit pricipes exerci
tuū suo𝑧 ad vrbes isrł: q pcusserūt ahi
on ꝛ dan ꝛ abelmai ꝛ vniuersas vrbes
neptalim muratas. Qđ cū audisset ba
asa desijt edificare rama: ꝛ intermisit
op9 suū. Porro asa rex assūpsit vniuer-
sum iudā ꝛ tulerūt lapides de rama et
ligna q edificationi pparauerat baasa:
edificauitq ex eis gabaa et maspha.
In tpe illo venit anani ꝓpha ad asam
regē iuda: ꝛ dixit ei: Quia habuisti fi- C
duciā i rege syrie ꝛ nō i dño deo tuo:
idcirco euasit syrie regꝭ exercit9 d ma-
nu tua: Nōne ethiopes ꝛ libyes multo
plures erāt qdrigis ꝛ eqtib9 ꝛ multitu
dine nimia: qs cū i dño credidisses tra
didit i manu tua? Oculi eñ dñi cōtē- 2.Mach.9.
planŕ vniūsā trā: ꝛ pbēt fortitudinez
his q corde pfecto credūt i eū. Stulte Geñ.31.d
igiŕ egisti: ꝛ ꝓpť h ēt pñti tpe aduersū 1.Reg.13.c
te bella ꝯsurgēt. Irat9q asa aduersus
vidētē: iussit eū mitti i neruū. Valde
qppe sup hoc fuerat dñs idignat9: ꝛ i-
terfecit de ꝓplo i tpe illo plimos. Opa D
aūt asa prima ꝛ nouissima scripta sūt i
libro regū iuda ꝛ isrł. Egrotauit ēt asa 3.Reg.15.e
anno tricesimonono regni sui: dolore
pedū vehētissimo: et nec i infirmitate
sua qsiuit dñm: sz magꝭ i medico𝑧 ar-
te ꝯfisus ē. Dormiuitq cū prib9 suis:
ꝛ mortu9 ē anno qdragesimoprio re-
gni sui: ꝛ sepelierūt eū i sepulchro suo
qđ foderat sibi i ciuitate dđ. Posueŕt
q eū sup lectū suū plenū aromatibus
ꝛ vnguētꝭ meretricijs q erāt pigmēta
rio𝑧 arte ꝯfecta: ꝛ cōbusseŕt sup eū am
Egnauit (bitiōe nimia. XVII B
r aūt iosaphat fili9 ei9 p eo: ꝛ in 3.Reg.22.a
ualuit ꝯ isrł. Cōstituitq militū
nūeros i cūctis vrbib9 iuda q erāt val
late muris: psidiaq disposuit i tra iu
da ꝛ i ciuitatib9 ephraim qs cepat asa
pr ei9. Et fuit dñs cū iosaphat: qr am-
bulauit i vijs dđ pris sui primis. ꝛ nō
sperauit i baalim sz i deo pris sui: ꝛ p-
rexit in pceptꝭ illi9: ꝛ nō iuŕ pctā isrł.
Cōfirmauitq dñs regnū i manu ei9: ꝛ
dedit ois iuda munera iosaphat: facte

B q̄ sũt ei ĩfinite diuitie: ⁊ mlt̄a glia. Cũ
q; sũpsisset cor ei⁹ audaciã ꝓpter vias
dñi: ēt excelsa ⁊ lucos d̄ iuda abstulit.
Tertio āt anno regni sui misit de prĩ-
cipib⁹ suis benail ⁊ obdiã ⁊ zachariã
⁊ nathanael ⁊ micheã vt docerēt ĩ ci-
uitatib⁹ iuda ⁊ cũ eis leuitas semeiam
⁊ nathaniã ⁊ zabadiã: asahel q̄z ⁊ semi
ramoth ⁊ ionathã adoniãq; ⁊ thobiã
⁊ tobadoniã leuitas: ⁊ cũ eis elisama
C ⁊ iorã sacerdotes. Docebātq; ꝑplm in
iuda: hñtes librũ leg̃ dñi: ⁊ circũibāt
cũctas vrbes iuda: atq; erudiebāt po-
pulũ. Itaq; fact⁹ ē pauor dñi sup oĩa
regna terraꝝ: q̄ erāt ꝑ gyrũ iuda: nec au
debāt bellare ꝯ iosaphat. Sed ⁊ phili-
stei: iosaphat mũera deferebāt: ⁊ vecti-
gal argēti. Arabes q̄z adducebāt peco
ra: arietũ septē milia septigētos: ⁊ hir
cos totidē. Creuit ꝰ iosaphat ⁊ magni
ficat⁹ ē vsq; ĩ sublime: atq; edificauit
ĩ iuda domos adinstar turriũ: vrbesq;
muratas: ⁊ mlt̄a opa patrauit ĩ vrbi-
D bus iuda. Uiri q̄z bellatores ⁊ robusti
erāt ĩ hierlm: q̄rũ iste nũer⁹ ꝑ domos
atq; fãilias singuloꝝ. In iuda prĩcepꝰ
exercit⁹ ednas dux: ⁊ cũ eo robustissi-
moꝝ viri trecēta milia. Post hũc iohã
nan prĩceps: ⁊ cũ eo ducēta octoginta
milia. Post illũ q̄z amasias fili⁹ zechri
ꝯsecrat⁹ dño: ⁊ cũ eo ducēta milia vi-
roꝝ fortiũ. Hũc seq̄bat̃ robust⁹ ad ꝓ-
lia eliada ⁊ cũ eo tenētiũ arcũ ⁊ clype
um ducēta milia. Post istũ ēt iozabad
⁊ cũ eo cētũ octoginta milia expedito-
rũ militũ. Hi oēs erāt ad manũ regis
except̃ aliis q̄s posuerat ĩ vrbib⁹ mu
A ratꝭ: ⁊ ĩ vniuerso iuda. XVIII
3. Reg. 22. a F Uit ꝰ iosaphat diues ⁊ inclyt⁹
multũ: ⁊ affinitate cõiunct⁹ est
achab: descēditq; post ãnos ad eũ ĩ sa
mariã. Ad cui⁹ aduentũ mactauit a-
chab arietes ⁊ boues plurimos ipi et
ꝑplo q̄ venerat cũ eo: ꝑsuasitq; illi vt
ascēderet ĩ ramoth galaad. Dixitq; a-
chab rex isrl̄ ad iosaphat regem iuda.
Ueni mecũ ĩ ramoth galaad. Cui ille
rñdit. Ut ego ⁊ tu: sic ꝑpls tu⁹ sic ⁊ po
pul⁹ me⁹: tecũq; erim⁹ ĩ bello. Dixit io
saphat ad regē isrl̄. Cõsule obsecro im-
p̄sentiarũ s̄monē dñi. Cõgregauit igi-
tur rex isrl̄ ꝓpharũ q̄drigētos viros ⁊
B dixit ad eos. In ramoth galaad ab bel
landũ ire debemus an q̄escere? At illi

ascēde inquiũt: ⁊ tradet de⁹ ĩ manu re
gis. Dixitq; iosaphat. Nũq̄d nõ ē hic
ꝓpheta dñi: vt ab illo ēt req̄ram⁹? Et
ait rex isrl̄ ad iosaphat. Est vir vn⁹ a q̄
possum⁹ q̄rere dñi voluntatē: sz ego odi
eũ q̄r nõ ꝓphetat mihi bonũ: sz maluz
oĩ tpe. Est āt micheas fili⁹ iemla. Dix-
itq; ei iosaphat. Ne loq̄ris rex hoc mõ
Uocauit ꝰ rex isrl̄ vnũ d̄ eunuchis: et
dixit ei: Uoca cito micheã filiũ iemla.
Porro rex isrl̄ ⁊ iosaphat rex iuda vt-
q; sedebāt ĩ solio suo vestiti cultu re-
gio. Sedebāt āt ĩ area iux̃ portã sama- C
rie: oēsq; ꝓphete vaticinabãt̃ corã eis
Sedechias vero fili⁹ chanana fec̄ sibi
cornua ferrea: ⁊ ait: Hec dic̄ dñs. His
vētilabis syriã: donec cõteres eã. Oēs
q; ꝓphe sil̄r ꝓphetabāt: atq; dicebāt:
Ascēde ĩ ramoth galaad ⁊ ꝓsperaberꝭ
⁊ tradet eos dñs ĩ manu regꝭ. Nũcius
āt q̄ ierat ad vocãdũ micheã: ait illi:
En v̄ba oĩm ꝓpharũ vno ore bona re
gi annũciat. Queso ꝰ te vt ⁊ sermo tu⁹
ab eis nõ dissentiat: loq̄risq; ꝓspera.
Cui rñdit micheas. Uiuit dñs: q̄r qd̄-
cũq; dixerit mihi de⁹ me⁹ h̄ loq̄r. Ue- D
nit ꝰ ad regē: Cui rex ait: Michea: ire 3. Reg. 22. c
debem⁹ ĩ ramoth galaad ad bellãdũ:
an q̄escere? Cui ille rñdit. Ascēdite: cũ
cta ei ꝓspera euenient: ⁊ tradēt̃ hostes
ĩ man⁹ vr̃as. Dixitq; rex. Iteꝝ atq; ite
rũ te adiuro: vt mihi nõ loq̄ris nisi qd̄
verũ ē ĩ noĩe dñi. At ille ait: Uidi vni
uersũ isrl̄ disꝑsum ĩ mõtib⁹ sicut oues
absq; pastore. Et dixit dñs. Nõ habēt
isti dños reuertat̃ vnusq̄sq; ĩ domũ su
am ĩ pace. Et ait rex isrl̄ ad iosaphat.
Nõne dixi tibi q̄ nõ ꝓpheraret iste mi
hi q̄cq; boni: sz ea que mala sunt? At
ille idcirco ait audite v̄bũ dñi. Uidi Esa. 6. a
dñm sedētē ĩ solio suo: ⁊ oēm exercitũ
celi assistentē ei a dextris ⁊ a sinistris. E
Et dixit dñs. Quis decipiet achab re- 3. Reg. 22. b
gē isrl̄ vt accēdat ⁊ corruat ĩ ramoth
galaad? Cũq; diceret vn⁹ h̄ mõ: ⁊ alter
alio: ꝓcessit sp̄us ⁊ stetit corã dño: et
ait. Ego decipiã eũ. Cui dñs: in q̄ inq̄t
decipies. At ille rñdit. Egrediar: ⁊ ero
sp̄us mēdax ĩ ore oĩm ꝓpharũ ei⁹. Dix-
itq; dñs: Decipies: ⁊ p̄ualebis: egrede-
re et fac ita. Nunc igit̃ ecce dñs dedit
sp̄m mēdacii ĩ ore oĩm ꝓphetaꝝ tuoꝝ
⁊ dñs locut⁹ ē de te mala. Accessit aũt
sedechias fili⁹ chanana: ⁊ ꝑcussit mi-

F chee maxillā: ⁊ ait. Per quā viā trāsi-
uit spūs dñi a me vt loq̄ret tibi? Dixit
q̄ micheas. Tu ipse videb i die illo: qñ
igressus fuer cubiculū de cubiculo: vt
abscōdaris. Precepit aūt rex isrl' dicēs.
Tollite micheā ⁊ ducite eū ad āmon
p̄ncipē ciuitat ⁊ ad ioas filiū amalech
⁊ dicet: Hec dic rex. Mittite hūc i car
cerē: ⁊ date ei panis modicū. ⁊ aq̄ pau
xillū donec reūtar in pace. Dixitq̄ mi-
cheas. Si reūsus fuer i pace ñ ē dñs
locutus i me. Et ait: Audite oēs ppl'i.
Igit' ascēdert rex isrl' et iosaphat rex
iuda i ramoth galaad: dixitq̄ rex isrl'
ad iosaphat. Mutabo habitū: ⁊ sic ad
pugnā vadā: tu aūt idue re vestib⁹ tuis
G Mutatoq̄ rex isrl' habitu venit ad bel
lū. Rex aūt syrie p̄cepat ducib⁹ eq̄tat⁹
sui dicens: Ne pugnet ꝯ minimū: aut ꝯ
maximū: nisi ꝯ solū regē isrl': itaq̄ cū
vidissēt p̄ncipes eq̄tat⁹ iosaphat dixert
rex isrl' ē iste. Et circūdedert eū dimi-
cātes: At ille clamauit ad dñm: ⁊ auxi
liat⁹ ē ei: atq̄ auertit eos ab illo. Cū eni
vidissēt duces eq̄tat⁹ ꝙ ñ eēt rex isrl':
reliq̄rūt eū: Accidit aūt vt vn⁹ e pp'lo sa
gittā i icertū iaceret: ⁊ p̄cussit regē isrl'
iter ceruicē ⁊ scapulas. At ille aurige
suo ait. Cōuerte manū tuā: ⁊ educ me de
acie: q2 vulnerat⁹ sū. Et finita est pug
na i die illo. Porro rex isrl' stabat i cur
ru suo ꝯ syros vsq̄ ad vesperā: ⁊ mor-
tu⁹ ē occidēte sole. XIX
A R Euersus ē aūt iosaphat rex iuda
in domū suā pacifice i hierl'm.
Cui occurrit iehu fili⁹ anani vidēs et
ait ad eū. Impio p̄bes auxiliū: ⁊ his q̄
oderūt dñm amicitia iūgeris: Et id cir-
co irā q̄dē dñi merebaris sȝ bona opa
iuēta sūt i te eo ꝙ abstuleris lucos de
t'ra iuda: ⁊ p̄parueris cor tuū vt req̄re-
B res dñm deū patrū tuoꝝ. Habitauit ergo
iosaphat i hierl'm. Rursūq̄ egressus ē
ad pp'l'z de bersabee vsq̄ ad mōtē ephra
im ⁊ reuocauit eos ad dñm deū patrū
suoꝝ: cōstituitq̄ iudices t're i cūctis ci-
uitatib⁹ iuda munitis p singl'a loca et
p̄cipiēs iudicib⁹ videte ait: q̄d faciatis.
Nō ei hoīs exercetis iudiciū: sȝ dñi: ⁊ qd
cūq̄ iudicaueritis i vos redūdabit. Sit
timor dñi vobiscū ⁊ cū diligētia cūcta
C facite. Nō ē ei apud dñz deū nr̄m iniq̄
Ro.2.b tas: nec p̄sonarū acceptio: nec cupido
Act.10.f mūeꝝ. In hierl'm q̄ȝ cōstituit iosaphat

leuitas ⁊ sacerdotes ⁊ p̄ncipes familiaꝝ
ex isrl' vt iudiciū ⁊ cām dñi iudicarēt
hītatorib⁹ ei⁹: Precepitq̄ eis dicens.
Sic agetis i timore dñi fideli' ⁊ corde
p̄fecto. Oēm cām q̄ venerit ad vos fra
trū vr̄oꝝ q̄ hitāt i vrbib⁹ suis: int' co-
gnatōes ⁊ i ꝯgnationē vbicūq̄ q̄stio ē
de lege de mādato: de cerimonijs: de iu
stificationib⁹ ondite eis vt nō peccēt i
dñm ⁊ ne veniat ira sup vos ⁊ sup fra
tres vr̄os. Sic ergo agētes nō peccabitis. D
Amarias aūt sacerdos ⁊ pōtifex vr̄: in
his q̄ ad deū p̄tinent p̄sidebit. Porro
zabadidias fili⁹ hismael q̄ ē dux i do-
mo iuda: sup ea opa erit q̄ ad regis offi
ciū p̄tinēt. Habetisq̄ magr̄os leuitas
corā vob: cōfortamini ⁊ agite diligēter:
⁊ erit dñs vobiscū i bonis. XX
P Ost hec cōgregati sūt filij mo- A
ab ⁊ filij āmon ⁊ cū eis de am-
monitis ad iosaphat vt pugnarent ꝯ
eū. Ueneruntq̄ nūcij: ⁊ indicauerūt io
saphat dicētes. Uenit ꝯ te multitudo
magna de his locis q̄ trās mare sūt et
de syria: ⁊ ecce cōsistūt i asasonthamar
q̄ ē engaddi. Iosaphat aūt timore p̄ter-
rit⁹ totū se cōtulit ad rogādū dñm: et
p̄dicauit ieiuniū vniuerso iuda. Cōgre
gatusq̄ ē iudas ad dep̄cādū dñm: sed
⁊ oēs de vrbib⁹ suis venerūt ad obse-
crādū eū. Cūq̄ stetisset iosaphat i me-
dio cetu iude ⁊ hierl'm i domo dñi añ
atriū nouū ait. Dñe deus patrū nr̄oꝝ
tu es de⁹ i celo: ⁊ dñaris cūctis regnis B
gētiū. In mau tua ē fortitudo ⁊ potē
tia: nec q̄squā tibi pōt resistere. Nōne
tu de⁹ nr̄ interfecisti oēs habitatores
t're hui⁹ corā pp'lo tuo isrl': ⁊ dedisti eā
semini abraā amici tui in sempit'nū?
Habitaueruntq̄ i ea: ⁊ extruxerūt in il-
la sanctuariū noī tuo dicētes. Si irru
erint sup nos mala: gladi⁹ iudicij: pe-
stilētia ⁊ fames: stabim⁹ coram domo
hac i ꝯspectu tuo: i q̄ iuocatū ē nomē
tuū: ⁊ clamabim⁹ ad te i tribulationi-
b⁹ nr̄is: ⁊ exaudies nos saluosq̄ faci-
es. Nūc igit' ecce filij āmon ⁊ moab ⁊
mōs seir p q̄s nō cōcessisti isrl' vt trāsi
rēt qñ egrediebant' de egypto: sȝ decli
nauerūt ab eis ⁊ nō iterfecert illos e cō
trario agūt ⁊ nitūt' eijcere nos de possessi-
one quā tradidisti nob de⁹ nr̄. Ergo ñ
iudicab eos? In nob q̄dē nō ē tāta for
titudo vt possim⁹ huic mltitudini re-

stere q̃ irruit sup nos: sʒ cũ ignorem⁹ q̃d agere debeam⁹ h̃ solũ hẽm⁹ residui vt oculos nr̃os dirigam⁹ ad te. Ois vo iuda stabat corã dño: cũ puulis ꝛ vxoꝛib⁹ ꝛ liberis suis. Erat aũt iazihel fili⁹ zacharie filij banaie filij iehihel filij mathanie leuites d̃ filijs asaph: super quẽ fact⁹ ẽ sp̃us dñi i medio turbe et ait. Attẽdite oĩs iuda: ꝛ q̃ hitatis i hierusalẽ: ꝛ tu rex iosaphat. Hec dicit dñs vob. Nolite timere nec paueatis hanc multitudinẽ. Nõ ẽ ei vr̃a pugna: sʒ dei. Cras descẽdetis ꝯ eos. Ascẽsuri ei sũt p
D cliuũ noĩe seis: ꝛ inuenietis illos i sũmitate torrẽtis q̃ ẽ ꝯ solitudinẽ hieruhel. Nõ ei eritis q̃ dimicabitis: sʒ tm̃mõ cõfidẽt state ꝛ videbitis auxiliũ dñi sup vos. O iuda ꝛ hierls nolite timere nec paueatis. Cras egredi emi ꝯ eos. ꝛ dñs erit vobiscũ. Josaphat ḡ ꝛ iuda ꝛ oẽs hitatores hierl̃m ceciderũt pni i t̃rã corã dño: ꝛ adoraueũt deũ. Porro leuite de filijs caath ꝛ d̃ filijs choꝛe laudabãt dñm deũ isrl̃ voce magna i excelsum. Cũq̃ mane surrexissẽt egressi sũt p desertũ thecue: pfectisq̃ eis stãs iosaphat in medio eoꝝ dixit. Audite me viri iuda: ꝛ oẽs hitatores hierls. Credite i dño deo vr̃o: ꝛ securi eritis credite p
E phetis ei⁹: ꝛ cũcta euenient pspera. Deditq̃ cõsiliũ pplo ꝛ statuit cãtores dñi vt laudarẽt eũ i turmis suis ꝛ añcederẽt exercitũ: ac voce ꝯsona dicerẽt. Cõfitemi dño: qm̃ ieternũ misericordia ei⁹. Cũq̃ cepissent laudes canere. vertit dominus isidias eoꝝ i semetipos filioꝝ. s. ãmon ꝛ moab ꝛ mõtis seir: q̃ igressi fuerãt vt pugnarẽt ꝯ iudã: ꝛ pcussi sunt. Nãq̃ filij ãmõ ꝛ moab cõsurrexeũt aduersũ hitatores mõtis seir: vt iterficerẽt ꝛ delerẽt eos. Cũq̃ h̃ ope pperassent: etiã i semetipos versi mutuis cõcidere vulnerib⁹. Porro iuda cũ venisset ad spelũcã q̃ respicit solitudinẽ vidit pcul oẽm lãte regionẽ plenã cadauerib⁹: nec supesse quẽq̃ q̃ necẽ potuisset
F euadere. Uenit ḡ iosaphat ꝛ oĩs pplus cũ eo ad detrahẽda spolia mortuoꝝ: iuenerũtq̃ iter cadauera variã suppellectilẽ: vestes q̃s ꝛ vasa p̃ciosissima: et diripuerũt ita vt oĩa portare nõ possẽt nec p tres dies spolia auferre: p̃ pde magnitudine. Die aũt q̃rto ꝯgregati sũt i valle bñdictiõis. Etenĩ qm̃ ibi bñdixerũt dño: vocaueũt locũ illũ vall' bñdictiõis vsq̃ i p̃ntẽ diẽ. Reũsusq̃ ẽ oĩs vir iuda ꝛ hitatores hierls: ꝛ iosaphat aũ eos i hierl̃m cũ leticia magna eo q̃ dedissʒ eis dñs gaudiũ d̃ iimicis suis. Ingressiq̃ sũt i hierls cũ psalterijs ꝛ cithar is ꝛ tubis i domũ dñi: Jrruit aũt pauoꝛ dñi sup vniũsa regna t̃raꝝ: cũ audissẽt q̃ pugnasset dñs ꝯ iimicos isrl̃. Quieuitq̃ regnũ iosaphat: et pbuit ei dñs pacem p circuitũ. Regnauit igit' iosaphat sup iudã: ꝛ erat trigitaq̃nq̃ ãnoꝝ cũ regnare cepisset. Uigiti aũt ꝛ q̃n q̃ ãnis regnauit i hierls: ꝛ nomẽ m̃ris B
ei⁹ azuba filia selachi. Et ãbulauit in via p̃ris sui asa nec declinauit ab ea: faciẽs q̃ placita erãt corã dño. Uerũtñ excelsa ñ abstulit: ꝛ adhuc ppl's ñ direxerat coꝛ suũ ad dñʒ deũ patrũ suoꝝ. Reliq̃ aũt gestoꝝ iosaphat p̃oꝝũ ꝛ nouissimoꝝ sc̃pta sũt i verb iehu filij anani: q̃ digessit i libro regũ isrl̃. Post hec iniit amicitias iosaphat rex iuda cũ ochozia rege isrl̃: cui⁹ opa fuerũt ipijssima: ꝛ pticeps fuit vt faceret naues q̃ irẽt i tharsis: feceruntq̃ classẽ i asiongaber. Prophetauit aũt eliezer fili⁹ dodan de maresa ad iosaphat dicẽs: Quia habuisti fedus cũ ochozia: pcussit dñs opa tua: cõtriteq̃ sũt naues nec potuerũt ire i tharsis. XXI
Dormiuit A
c aũt iosaphat cũ p̃rib⁹ suis ꝛ sepult⁹ ẽ cũ eis i ciuitate dd̃: regnauitq̃ iorã fili⁹ ei⁹ p eo. Qui habuit frẽs filios iosaphat azariã ꝛ iahihel ꝛ zachariã ꝛ azariã ꝛ michael ꝛ saphatiã. Oẽs hi filij iosaphat regis iuda. Deditq̃ eis p̃r su⁹ multa mũera argẽti et auri: ꝛ pẽsatiões cũ ciuitatib⁹ mũitissimis i iuda: regnũ aũt tradidit iorã eo q̃ eẽt p̃mogenit⁹. Surrexit aũt iorã su p regnũ p̃ris sui. Cũq̃ se cõfirmasset: occidit oẽs frẽs suos gladio ꝛ q̃sdã de p̃ncipib⁹ isrl̃. Trigintaduoꝝ annoꝝ 4. Reg. 8. e
erat iorã cũ regnare cepisset: ꝛ octo an B
nis regnauit i hierl̃m: ãbulauitq̃ in vijs regũ isrl̃ sic egerat dom⁹ achab. Filia q̃ppe achab erat vxoꝛ ei⁹: et fecit malũ i ꝯspectu dñi. Noluit aũt dñs disperdere domũ dd̃ pter pactũ q̃d inierat cũ eo: ꝛ q2 pmiserat vt daret ei lucernã ꝛ filijs ei⁹ i omni tpe. Jn dieb⁹ Ibidẽ. 8. e
ill' rebellauit edõ ne esset subdit⁹ iude ꝛ cõstituit sibi regẽ. Cũq̃ transiret io-

rā cū pricipib⁹ suis ⁊ cūcto eqtatu qui
erat secū: surrexit nocte: ⁊ pcussit edō q̄
se circūdederat: ⁊ oēs duces eqtat⁹ ei⁹
C Attñ rebellauit edō: ne eēt subditiōe
iuda vsq3 ad hāc diē. Eo tpe ⁊ lobna
recessit: ne eēt sub manu illi⁹. Dereliq̄
rat ei dñm deū patrū suoꝝ insup ⁊ ex-
celsa fabricat⁹ ē i vrbib⁹ iuda: ⁊ forni-
cari fecit hitatores hierl'z: ⁊ p̄uaricari iu
dā. Allate sūt āt ei lr̄e ab helia pphe-
ta: i q̄b⁹ scriptū erat. Hec dicit dñs de
us dd prīs tui: Qm̄ ñ ambulasti i vijs
iosaphat prīs tui: ⁊ i vijs asa reg̃ iu-
da s3 icessisti p iter regū isrl': ⁊ fornica-
ri fecisti iudā ⁊ hitatores hierl'm: imi-
tat⁹ fornicationē dom⁹ achab: insup
⁊ frēs tuos domū prīs tui meliores te
occidisti: ecce dñs pcutiet te plaga ma
gna cū pplo tuo: ⁊ filijs ⁊ vxorib⁹ tuis
vniūsaq3 substātia tua. Tu āt egrota-
bis pessimo lāguore vteri: donec egre-
dianł vitalia tua paulati p singulos
D dies. Suscitauit ḡ dñs ɔ̄ iorā spm̄ phi
listinoꝝ ⁊ arabū q̄ cōfines sūt ethiopi
b⁹: ⁊ ascēderūt i trā iuda ⁊ vastauerūt
eā. Diripuerūtq3 cūctā substātiā q̄ in-
uēta ē i domo reg̃ insup ⁊ filios ei⁹ ⁊
vxores. Nec remāsit ei fili⁹ nisi ioachaz
q̄ minim⁹ natu erat: Et sup hec oīa pcus
sit eū dñs alui lāguore isanabili. Cūq3
diei succederet dies ⁊ tēporū spacia vo
luerenł: duoꝝ ānoꝝ explet⁹ est circu-
lus: et sic lōga cōsūpt⁹ ē tabe ita vt ege
reret etiā viscera sua: lāguore parit et
vita caruit. Mortuusq3 ē i infirmita-
te pessima: ⁊ ñ fecit ei ppl's fm morē cō
bustionis exeqas: sic fecerat maiorib⁹
ei⁹. Trigitaduoꝝ ānoꝝ fuit cū regna-
re cepisset: ⁊ octo ānis regnauit in hie
rusalē: Ambulauitq3 ñ recte: ⁊ sepelie
A rūt eū i ciuitate dd: verūtñ nō i sepul-
4.Reg.8.f chro regū. XXII
Onstitue-
c rūt āt hitatores hierl'm ocho-
ziā filiū ei⁹ minimū regē p eo
Oēs ei maiores natu q̄ añ eū fuerāt i-
terfecerāt latrones arabū q̄ irruerāt i
castra. Regnauitq3 ochizias fili⁹ iorā
regis iuda. Quadragitaduoꝝ annoꝝ
erat ochozias cū regnare cepisset ⁊ vno
āno regnauit i hierl'm: ⁊ nomē mr̄is
B ei⁹ athalia filia amri. S3 ⁊ ipe igressus
ē p vias dom⁹ achab. Mat ei ei⁹ ipu-
lit eū vt ipie ageret. Fecit igił malū i
cōspectu dñi sicut dom⁹ achab. Ipi ei

fuerūt ei ɔ̄siliarij post mortē prīs sui in
interitū ei⁹: ābulauit i ɔ̄silijs eoꝝ. Et
prexit cū iorā filio achab rege isrl' i bel
lū ɔ̄ asahel regē syrie i ramoth galaad
vulnerauerūtq3 syri iorā. Qui reuersus
ē vt curareł i iezrahel. Multas ei pla
gas accepat i supradicto certamie. Igi
tur ochozias fili⁹ iorā rex iuda descē-
dit vt inuiseret iorā filiū achab i iez-
rahel egrotātē. Volūtat̃ q̄ppe fuit dei C
adūsus ochoziā: vt veniret ad iorā: et
cū venisset ⁊ egredereł cū eo adūsū ie
hu filiū nāsi: quē vnxit dñs vt deleret 4.Reg.ix
domū achab. Cū ḡ eūteret iehu domū
achab iuenit pricipes iuda ⁊ filios fra
trū ochozie q̄ mīstrabāt ei: ⁊ interfecit
illos. Ipm̄ q3 pq̄rēs ochoziā ɔ̄phēdit
latitātē i samaria adductūq3 ad se oc
cidit: et sepelierūt eū eo q eēt fili⁹ iosa-
phat: q̄ q̄sierat dñm i toto corde suo. D
Nec vltra spes aliq: vt de stirpe q̄s re- 4.Reg.xi
gnaret ochozie. Siq̄dē athalia mr̄ ei⁹
vidēs q mortu⁹ eēt fili⁹ su⁹: surrexit ⁊
iterfec oēm stirpē regiā dom⁹ ioram.
Porro iosabeth filia reg̃ tulit ioas fi-
liū ochozie: ⁊ furata ē eū de medio fili-
orū reg̃ vt iterficereł: abscōditq3 eū
cū nutrice sua i cubiculo lectuloꝝ. Jo-
sabeth āt q̄ abscōderat eū: erat filia re
g̃ iorā vxor ioiade pōtific̃ soror ocho
zie: ⁊ idcirco athalia ñ iterfec eū. Fuit
ḡ cū eis i domo dei abscōdit⁹ sex ānis
q̄b⁹ regnauit athalia sup trā. XXIII
Nno āt septio ɔ̄fortat⁹ ioiada A
a assumpsit cēturiōes: azariā vi- 4.Reg.xi
delicet filiū hieroboā ⁊ hisma-
el filiū iohānā: azariā q3 filiū obed et
maasiā filiū adaie: ⁊ elisaphat filiū ze
chri: ⁊ inijt cū eis fedus. Qui circūeun
tes iudā ɔ̄gregauerūt leuitas d cūctis
vrbib⁹ iuda: ⁊ pricipes faīliarū isrl': ve
nerūtq3 i hierl'm. Inijt ḡ oīs multitu-
do pactū in domo dei cū rege: Dixitq3
ad eos ioiada. Ecce fili⁹ reg̃ regnabit
sic locut⁹ ē dñs sup filios dd: Iste ē ḡ-
mo quā facietĩ. Tertia ps vestrū q̄ ve B
niūt ad sabbatū sacerdotū ⁊ leuitarū
et ianitoꝝ erit i port̃: ⁊ tertia ps ad do
mū reg̃ et tr̄tia ad portā q̄ appellał fū
dameti. Oē vero reliquū vulg⁹ sit in
atrijs dom⁹ dñi: nec q̄spiā ali⁹ igredi-
atur domū dñi: nisi sacerdotes ⁊ q̄ mi
nistrāt d leuit̃. Ipi tm̄mō igrediāł: qr
sctificati sūt ⁊ oē reliquū vulg⁹ obser-

aet custodias dñi. Leuite āt circūdēt
regē: hñtes singli arma sua: ⁊ si qs ali
us igress⁹ fuerat tēplū: iterficiat: sint
qꝫ cū rege: ⁊ itrāte et egrediēte. Fecert
ḡ leuite ⁊ vniūsus iuda iux oia q̄ pce-
perat ioiada pōtifex. Et assūpsernt sin
guli viros q̄ sb se erāt: ⁊ veniebāt p or-
dinē sabbati cū his q̄ ipleuerāt sabba
tū: ⁊ egressi erāt. Siqdē ioiada pōtifex
n̄ dimiserat abire turmas: q̄ sibi p sin-
gulas hebdomadas succedere ꝯsueue-
C rāt. Deditqꝫ ioiada sacerdos cēturio-
nib⁹ lāceas clypeosqꝫ ⁊ peltas regꝫ da
uid: qs ꝯsecrauerat i domo dñi. Consti
tuitqꝫ oēz pplm tenētiū pugiōes a pte
tēpli dextra vsqꝫ ad ptē tēpli sinistrā:
corā altari ⁊ tēplo p circūitū regꝫ. Et
eduxert filiū regꝫ iposuerūt ei diade-
ma: dederūtqꝫ i māu ei⁹ tenēdā legē et
ꝯstituert eū regē. Unxit qꝫ illū ioiada
pōtifex ⁊ filij ei⁹: impcatiqꝫ sūt ei atqꝫ
dixert. Uiuat rex. Qđ cū audisset atha
lia vocē. s. currētiū atqꝫ laudātiū regē
igressa ē ad pplm i tēplū dñi. Cunqꝫ vi
disset regē stātē sup gradū in itroitu ⁊
pncipes turmasqꝫ circa eū: oēmqꝫ po-
pulū tre gaudētē atqꝫ clāgētē tubis ⁊
diūsi generis organis ꝯcinētē: vocēqꝫ
laudātiū: scidit vestimēta sua ⁊ ait. In
sidie: insidie. Egress⁹ āt ioiada pōtifex
ad cēturiones ⁊ pncipes exercit⁹ dixit
eis: Educite illā ex septa tēpli et intfi-
ciat forꝫ gladio. Precepitqꝫ sacerdos
ne occideret i domo dñi. Et iposuerūt
D ceruicib⁹ ei⁹ man⁹. Cūqꝫ itrasset portā
eqꝝ dom⁹ regꝫ: iterfecerūt eā ibi. Pepi
git āt ioiada fed⁹ int se vniūsūqꝫ pplm
⁊ regē: vt eēt ppls dñi. Itaqꝫ igressus ē
ois ppls domū baal ⁊ destruxerūt eā: ⁊
altaria ac simulachra illi⁹ ꝯfregerunt:
mathā qꝫ sacerdotē baal intfecert an
aras. Cōstituit āt ioiada pposiros i do
mo dñi ⁊ sb māib⁹ sacerdotū et leuita-
rū: qs distribuit dauid i domo dñi: vt
offerrēt holocausta dño sic scptū ē i le
ge moysi: i gaudio ⁊ cāticꝫ: iux disposi
tionē dauid. Cōstituit qꝫ ianitores in
portꝫ dom⁹ dñi: vt nō igrederet eā imū
dus i oi re. Assūpsitqꝫ cēturiōes ⁊ for-
tissimos viros: ac pncipes ppli et oēm
vulg⁹ tre: ⁊ fecert descēdere regē de do
mo dñi: ⁊ itroire p mediū porte supio-
ris i domū regꝫ: ⁊ collocauert eū i solio
regali. Letatusqꝫ ē ois ppls tre: ⁊ vrbs
qeuit. Porro athalia itfecta ē gladio. A
Eptē ānoꝝ erat ioas XXIIII 4. Re. II. d
f cū regnare cepisset: et qdragita
ānis regnauit i hierlm. Nomē
mris ei⁹ sebia de bersabee. Fecitqꝫ qđ
bonū ē ē corā dño: cūctꝫ dieb⁹ ioiade
sacerdotꝫ. Accepit āt ei ioas vxores du
as e qb⁹ gēuit filios ⁊ filias. P⁹ q̄ pla-
cuit ioas vt istauraret domū dñi ꝯgre
gauitqꝫ sacerdotes ⁊ leuitas ⁊ dixit eis
Egredimi ad citates iuda ⁊ colligite d
vniūso isrl pecuniā ad sartatecta tēpli
dei vri p singlos annos: festinatoqꝫ h
facite. Porro leuite egere negligenti⁹. B
Uocauitqꝫ rex ioiadā pncipē ⁊ dixit ei
Quare tibi n̄ fuit cure vt cogeres leui-
tas iferre d iuda ⁊ d hierlm pecuniā q̄
ꝯstituta ē a moyse suo dñi vt inferret
eā ois mltitudo isrl i tabnaculū testi-
monij? Athalia. n. ipijssima ⁊ filij ei⁹
destruxerūt domū dei d vniūsis q̄ sacti
ficata fuerāt i tēplo dñi: ornauert pha
nū baali. Precepit ḡ rex ⁊ fecerūt arcā:
posuerūtqꝫ eā iux portā dñi forinsec⁹.
Et pdicatū ē i iuda ⁊ hierlm: vt defer-
rēt singli pciū dño qđ ꝯstituit moyses
su⁹ dei sup oēz isrl i desto. Letatiqꝫ sūt C
cūcti pncipes ⁊ ois ppls: ⁊ igressi ꝯtule
rūt i arcā dñi atqꝫ misert: ita vt iplere
tur. Cūqꝫ tps eēt vt deferrēt arcā corā
rege p mān⁹ leuitaꝝ: videbāt eni mul
tā pecuniā: igrediebat scriba regis et
quē pm⁹ sacerdos ꝯstituerat: effunde-
bātqꝫ pecuniā q̄ erat i arca. Porro ar-
cā reportabāt ad locū suū: sicqꝫ facie-
bāt p singlos dies Et ꝯgregata ē ifini
ta pecūia: quā dedert rex ⁊ ioiada his
q̄ perāt opib⁹ dom⁹ dñi. At illi cōduce
bāt ex ea cesores lapidū ⁊ artifices ope
rū singloꝝ: vt istaurarēt domū dñi: fa
bros qꝫ ferri ⁊ eris: vt qđ cadere cepat:
fulciret. Egerūtqꝫ hi q̄ opabāt indu- D
strie: ⁊ obducebat parietū cicatrix per
man⁹ eoꝝ: ac suscitauerūt domū dñi in
statū pstinū: ⁊ firmit eā stare fecerunt.
Cūqꝫ ꝯplessēt oia opa: detulert corā re
ge ⁊ ioiada reliquā ptē pecūie: de q̄ fa
cta sūt vasa tēpli i misteriū ad holocau-
sta. phiale qꝫ ⁊ cetā vasa aurea ⁊ argē
tea. Et offerebāt holocausta in domo
dñi iugit cūctꝫ dieb⁹ ioiade Senuit āt
ioiada plen⁹ dieꝝ: ⁊ mortu⁹ ē cū centū
triginta eēt ānoꝝ: sepeliertqꝫ eū i citate
dđ cū regib⁹: eo q fecisset bonū cū isrl

E ⁊ cū domo eiꝰ. Poſtꝗ̄ aūt obijt ioiada
īgreſſi ſūt ꝑncipes iuda: et adorauerūt
regē. Qui delinitꝰ obſequijs eoꝝ acq̄e
uit eis. Et dereliq̄rūt tēplū dn̄i dei pa-
trū ſuoꝝ: ſuierūtꝗ̄ luc̄ ⁊ ſculptibus:
⁊ facta ē ira dn̄i ꝯ iudā ⁊ hierl̄m ꝓpter
h̄ pctm̄. Mittebatꝗ̄ eis ꝓphās vt re-
uerterenť ad dn̄m: q̄s ꝓteſtātes illi au-
Mat.23.d dire nolebant. Spūs itaq̄ dei induit
zachariā filiū ioiade ſacerdotē: ⁊ ſtetit
ī ꝯſpectu ppl̄i ⁊ dixit eis: Hec dic̄ deus:
Quare trāſgredimi p̄ceptū dn̄i qđ vo-
bis nō ꝓderit: ⁊ dereliq̄ſt̄ dn̄ʒ vt dere-
F linq̄ret vos? Qui ꝯgregati adūſus eū
miſerūt lapides iux̄ reḡ impiū: ī atrio
domꝰ dn̄i. Et n̄ ē recordatꝰ ioas rex mi
ſericordie quā fecerat ioiada pr̄ illius
ſecū: ſʒ īterfecit filiū eiꝰ. Qui cū more-
reť ait: Videat dn̄s ⁊ req̄rat. Cūq̄ euo
lutꝰ eēt annꝰ aſcēdit ꝯ eū exercitꝰ ſyrie:
venitq̄ ī iudā ⁊ hierl̄m ⁊ īterfecit cun
ctos ꝑncipes ppl̄i: atq̄ vniūſā p̄dā mi
ſerūt regi ī damaſcū. Et certe cū ꝑmo-
dicꝰ veniſſet numerus ſyroꝝ: tradidit
dn̄s ī manibꝰ eoꝝ infinitā multitudi-
nē eo ꝙ dereliq̄ſſent dn̄m deū patꝝ ſu-
G orū. In ioas q̄ꝫ ignominioſa exercue-
re iudicia: ⁊ abeuntes dimiſerūt eū in
lāguoribꝰ magnis. Surrexerūt autē ꝯ
eū ſui ſui ī vltionē ſāguinis zacharie
filij ioiade ſacerdot̄: ⁊ occiderūt eū in
lectulo ſuo ⁊ mortuꝰ ē: ſepelierūtq̄ eū
in ciuitate dauid: ſʒ nō ī ſepulchris re-
gū. Inſidiati ꝟo ſūt ei zabath filiꝰ ſe-
math āmanitidis: et ioſabath filiꝰ ſe-
marith moabitidis. Porro filij eiꝰ ac
ſūma pecunie q̄ adunata fuerat ſb eo:
⁊ inſtauratio domꝰ dei: ſcp̄ta ſūt diliḡe
tiꝰ ī libro regū. Regnauit aūt amaſias

A Viginti (filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XXV
4.Re.14.a q̄nq̄ ānoꝝ erat amaſias cū re-
gnare cepiſſet: ⁊ vigintinouē an-
nis regnauit ī hierl̄m Nomē mr̄is eiꝰ
ioiaden de hierl̄m. Fecitq̄ bonū in cō
ſpectu dn̄i: verūtn̄ nō in corde ꝑfecto.
Cūq̄ roboratū ſibi videret imperiū: iu
gulauit ſuos q̄ occiderant regē patrē
ſuū: ſʒ filios eorū nō īterfecit: ſicut ſcri
ptum ē in libro leḡ moyſi: vbi p̄cepit
Deu.24.c dn̄s dicēs: Nō occideť pr̄es ꝓ filijs: ne
4.Re.14.b q̄ filij ꝓ pr̄ibꝰ ſuis: ſʒ vnuſq̄ſq̄ in ſuo
B peccato morieť. Cōgregauit igiť ama
ſias iudā: ⁊ ꝯſtituit eos ꝑ familias: tri
bunoſq̄ ⁊ cēturiones ī vniūſa iuda ⁊
benīamin: ⁊ recēſuit a vigīti ānis ſuꝑ-
ſū: inuenitq̄ trigīta milia iuuenū qui
egredereť ad pugnā ⁊ tenerēt haſtā et
clypeū. Mercede q̄ꝫ ꝯduxit de iſrl̄ cen
tū milia robuſtoꝝ: cētū talētis argēti.
Venit aūt hō dei ad illū: et ait: O rex:
ne egrediať tecū exercitꝰ iſrl̄. Nō ē eīm
dn̄s cū iſrael: ⁊ cūct̄ filijs ephraim Qꝫ C
ſi putas ī robore exercitꝰ bella ꝯſiſtere:
ſuꝑari te faciat deꝰ ab hoſtibꝰ. Dei q̄p-
pe ē ⁊ adiuuare et ī fugā ꝯūtere. Dixit
q̄ amaſias ad hoīeʒ dei. Quid ḡ fiet đ
cētū talent̄ q̄ dedi militibꝰ iſrl̄? Et re
ſpōdit ei hō dei. Habet dn̄s vn̄ tibi da
re poſſit multo his plura. Seꝑauit ita
q̄ amaſias exercitū q̄ venerat ad eum
ex ephraim: vt reūtereť in locū ſuum.
At illi ꝯ iudā vehemēter irati: reuerſi
ſūt ī regionē ſuā. Porro amaſias cōfi-
dēter eduxit ppl̄m ſuū: ⁊ abijt ī vallem
ſalinaꝝ: ꝑcuſſitq̄ filios ſeir decem mi-
lia. Et alia decē milia viroꝝ ceperūt fi D
lij iuda: ⁊ adduxerūt ad p̄ruptū cuiuſ-
dam petre: p̄cipitauerūtq̄ eos đ ſūmo
in p̄ceps: q̄ vniūſi crepuerūt. At ille ex
ercitus quē remiſerat amaſias ne ſecū
iret ad p̄liū: diffuſus ē ī ciuitatibꝰ iu-
da a ſamaria vſq̄ bethoron: ⁊ interfe-
ctis tribꝰ milibꝰ diripuit p̄dā magnā.
Amaſias q̄ꝫ poſt cedē idumeoꝝ ⁊ alla
tos deos filioꝝ ſeir: ſtatuit illos in de-
os ſibi: ⁊ adorabat eos: ⁊ ill̄ adolebat
incenſū. Qobrem iratꝰ dn̄s ꝯ amaſiā:
miſit ad illū ꝓphetaʒ q̄ diceret ei: Cur E
adoraſti deos q̄ nō liberauerť populū
ſuū de mān tua? Cūq̄ hec ille loq̄reť:
rn̄dit ei: Nū ꝯſiliariꝰ reḡ es? Quieſce
ne īterficiā te. Diſcedēſq̄ ꝓpheta: ſcio
inq̄t ꝙ cogitauerit dn̄s occidere te: q̄
⁊ feciſti h̄ malū: ⁊ inſuꝑ non acq̄euiſti
ꝯſilio meo. Igiť amaſias rex iuda ini-
to peſſimo ꝯſilio: miſit ad ioas filiū io
achaʒ filij iehu regē iſrl̄ dicens: Veni
videamus nos mutuo. At ille remiſit
nūcios dicēs: Carduꝰ q̄ ē ī libano: mi-
ſit ad cedrū libani dicēs: Da filiā tuā
filio meo vxorē. Et ecce beſtie q̄ erāt ī
ſilua libani: trāſierūt et ꝯculcauerunt
carduū. Dixiſti: ꝑcuſſi edom: ⁊ idcirco
erigiť cor tuū ī ſuꝑbiā. Sede ī domo F
tua. Cur malū adūſū te ꝓuocas: vt ca-
das ⁊ tu ⁊ iudas tecū? Noluit audire
amaſias: eo ꝙ dn̄i eēt volūtas: vt tra-
dereť ī manꝰ hoſtiū ꝓpter deos edom.

Ascēdit igiꝛ ioas rex isrl:⁊ mutuos si
bi pbuere ꝯspectꝰ. Amasias aūt rex iu
da erat ī bethsames iude. Corruitq̄ȝ iu
das corā isrl:et fugit ī tabnacula sua.
Porro amasiā regē iuda filiū ioas fi-
lij ioachaȝ cepit ioas rex isrl in bethsa
mes et adduxit in hierlm: destruxitq̄ȝ
murū eiꝰ a porta ephraim vsq̄ȝ ad por
G tā anguli q̄drīgēt cubitis. Om̄e q̄ȝ
aurū ⁊ argētū:⁊ vniūsa vasa q̄ reꝑere
rat ī domo dei:⁊ apd̄ obededom:ī the
sauris etiā domꝰ regie:necnō ⁊ filios
obsidū:reduxit ī samariā. Uixit autē
amasias filiꝰ ioas rex iuda postq̄ȝ mor-
tuꝰ ē ioas filiꝰ ioachaȝ rex isrl: q̄ndeci
ānis. Reliq̄ āt ꝟmonū amasie prioꝝ ⁊
nouissimoꝝ scpta sūt ī libro regū iuda
⁊ isrl. Qui postq̄ȝ recessit a dn̄o: tetēde
rūt ei insidias ī hierlm. Cumq̄ȝ fugisset
lachis: miserūt ⁊ iterfecerūt eū ibi:re-
portātesq̄ȝ sup equos sepelierūt eū cū
pr̄ibus suis ī ciuitate dauid. XXVI
A Mnis aūt pp̄ls iuda filiū eius
4.Re.14.c o oziam ānoꝝ sedecī cōstituit re-
nē p amasia pr̄e suo. Ip̄e edifi
cauit ahilat ⁊ restituit eā ditioni iude
4.Re.15.g postq̄ȝ dormiuit rex cū pr̄ibꝰ suis. Se-
deci ānoꝝ erat ozias cū regnare cepis-
set:⁊ q̄nq̄gitaduobꝰ ānis regnauit in
hierlm. Nomē mr̄is eiꝰ iecelia d̄ hierlꝫ
Fecitq̄ȝ qd̄ erat rectū ī oculis dn̄i iux
oia q̄ fecerat amasias pr̄ eiꝰ:⁊ exq̄siuit
dn̄ȝ ī diebꝰ zacharie itelligēt ⁊ vidēt
deū. Cūq̄ȝ req̄reret dn̄ȝ direxit eū ī oībꝰ
Deniq̄ȝ egressus ē ⁊ pugnauit ꝯ phili-
stijm:⁊ destruxit murū geth:⁊ muꝝ iā-
nie:murūq̄ȝ azoti. Edificauit q̄ȝ oppi-
da ī azato⁊ philistijm:⁊ adiuuit eū deꝰ
ꝯ phijlistijm et ꝯ arabes q̄ hitabāt in
B gurbaal:⁊ ꝯ āmonitas. Appēdebātq̄ȝ
āmonite mūera ozie:⁊ diuulgatū ē no
mē eiꝰ vsq̄ȝ ad introitū egypti ꝓpt cre-
bras victorias. Edificauitq̄ȝ ozias tur
res ī hierlm sup portā anguli: ⁊ super
portā vallis:⁊ reliq̄s ī eodē muri late-
re:firmauitq̄ȝ eas. Extruxitq̄ȝ turres ī
solitudine: et effodit cisternas plīmas
eo q hr̄et mlta pecora: tā ī cāpestribꝰ
q̄ȝ ī heremi vastitate. Uineas q̄ȝ habu-
it ⁊ vinitores in mōtibꝰ ⁊ in carmelo.
Erat q̄ppe hō agriculture deditꝰ. Fuit
āt exercitꝰ bellatoꝝ eiꝰ q̄ ꝓcedebāt ad
ꝓlia sb manu iehihel scribe: maasieq̄ȝ
doctoꝝ:⁊ sb mãu ananie q̄ erat d̄ duci
bus regꝭ. Oisq̄ȝ numerꝰ pncipū p famī
lias suas viroꝝ fortiū duoꝝ miliū sex-
cētoꝝ:⁊ sb eis vniūsus exercitꝰ tricēto
rū ⁊ septē miliū q̄ngētoꝝ: q̄ erant apti
ad bella:⁊ ꝓ rege ꝯ adūsarios dimica-
bāt. Preparauit q̄ȝ eis ozias id ē cūcto C
exercitui clypeos et hastas et galeas et
loricas:arcusq̄ȝ ⁊ fūdas ad iaciēdos la
pides: ⁊ fec ī hierlm generꝭ machinas
q̄s ī turribꝰ collocauit:⁊ ī angul muro
rū: vt mitterēt sagittas ⁊ saxa grādia.
Egressūq̄ȝ ē nomē eiꝰ ꝓcul:eo q̄ȝ auxi-
liaret ei dn̄s ⁊ corroborasset illū. Sed
cū roboratꝰ eēt eleuatū ē cor eiꝰ ī iteri
tū suū ⁊ neglexit dn̄ȝ deū suū:ingressus
q̄ȝ tēplū dn̄i: adolere voluit icēsū sup
altare thymiamatꝭ. Statimq̄ȝ igressꝰ
pꝰ eū azarias sacerdos:⁊ cū eo sacerdo
tes dn̄i septuagita viri fortissimi: resti-
terūt regi: atq̄ȝ dixerūt: Non ē tui offi
cij ozia: vt adoleas incēsū dn̄o sȝ sacer
dotū: h̄ ē filioꝝ aarō q̄ ꝯsecrati sūt ad
huiuscemōi misteriū. Egredere d̄ san-
ctuario: ne ꝯtēpseris: q2 nō reputabiꝛ
tibi ī gl̄iaȝ h̄ a dn̄o dō. Iratusq̄ȝ ozias D
et tenens ī mān thuribulū vt adoleret
incēsū: minabaꝛ sacerdotibꝰ. Statim 4.Re.5.g
q̄ȝ orta ē lepra ī frōte eiꝰ corā sacerdo
tibꝰ ī domo dn̄i: sup altare thymiama
tis. Cūq̄ȝ respexisset eū azarias pōtifex
⁊ oēs reliq̄ sacerdotes: viderūt leprā ī
frōte eiꝰ; ⁊ festinato expulerūt eū. Sed
⁊ ip̄e pterritꝰ accelerauit egredi: eo q
sensisset ilico plagā dn̄i. Fuit igiꝛ ozi-
as rex leprosus vsq̄ȝ ad diē mortꝭ sue:
⁊ habitauit ī domo sepata: plenꝰ lepra
ob quā eiectꝰ fuerat d̄ domo dn̄i. Por-
ro ioathā filiꝰ eiꝰ rexit domū regꝭ ⁊ iu-
dicauit pp̄lm terre. Reliq̄ āt ꝟmonum
ozie prioꝝ ⁊ nouissimoꝝ scp̄sit Esaias
filiꝰ amos pp̄ha. Dormiuitq̄ȝ ozias cū
pr̄ibꝰ suis: ⁊ sepelierūt eū in agro rega
liū sepulchroꝝ eo q esset leprosus reg
nauitq̄ȝ ioathan filiꝰ eiꝰ p eo. XXVII
Igintiq̄nq̄ȝ ānorū erat: ioathā A
v cū regnare cepisset: ⁊ sedeci an- 4.Re.16.a
nis regnauit ī hierlm. Nomen
mr̄is eiꝰ hierusa filia sadoch. Fecitq̄ȝ
qd̄ rectū erat coram dn̄o iux oia q̄ fece
rat ozias pater suus: excepto q nō est
ingressus templū dn̄i et adhuc populꝰ
delinquebat. Ip̄e edificauit portaȝ do B
mus domini excelsā et in muro ophel
multa ꝯstruxit. Urbes q̄ȝ edificauit in

plaga regis volentis adolere incensum domino

mõtibꝰ iuda: ⁊ in saltibꝰ castella ⁊ tur-
res. Ipe pugnauit ꝯ regē filioꝝ āmon
C ⁊ vicit eū. Dederūtq̃ ei filij āmō i tpe
illo cētū talenta argenti: ⁊ decē milia
choros tritici: ac totidē choros hordei
Hec ei ꝓbuerūt filij āmon: i āno scdo
⁊ tertio. Corroboratusq̃ ē ioathan: eo
ꝙ direxisset vias suas corā dño dō suo
D Reliq̄ āt ſmonū ioathan ⁊ oēs pugne
eiꝰ ⁊ opa scpta sūt i libro regū isrł ⁊ iu
da Uigintiq̄nq̃ ānoꝝ erat cū regnare
cepisset ⁊ sedeci ānis regnauit i hierłm
Dormiuitq̃ ioathā cū prībꝰ suis: ⁊ se-
pelierūt eū i ciuitate dauid: ⁊ regnauit
A achaz filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XXVIII
4. Re. 16. a v Igiti annoꝝ erat achaz cū reg-
nare cepisset: et sedeci ānis reg-
nauit i hierłm Nō fecit rectū i ꝯspectu
dñi: sic dauid pr̄ eius: sꝫ ambulauit in
vijs regū isrł: insuꝑ ⁊ statuas fudit ba-
alim. Ipe ē q̄ adoleuit incēsum i valle
bēnon: ⁊ lustrauit filios suos in igne:
iux̄ ritū gētiū q̄s iterfecit dñs i aduē-
tu filioꝝ isrł. Sacrificabat q̄ꝫ ⁊ thymi
ama succēdebat i excelsis: ⁊ i collibus
⁊ sub oi ligno frōdoso. Tradiditq̃ eū
dñs deꝰ eiꝰ i manu regꝫ syrie: q̄ ꝑcussit
eū magnāq̃ ꝑdā cepit ď eiꝰ imꝑio: et
adduxit in damascū. Manibꝰ q̄ꝫ regis
isrł traditꝰ ē: ⁊ ꝑcussus plaga grandi.
Occiditq̃ phacee filiꝰ romelie de iuda
cētū vigiti milia in die vno oēs viros
bellatores: eo ꝙ reliquissēt dñz deū pa
trū suoꝝ. Eodēz tpe occidit zechri vir
potēs ex ephraim maasiā filiū regꝫ: et
ezricā ducē domꝰ eiꝰ: helchanā q̄ꝫ scdꝫ
B a rege. Ceperūtq̃ filij isrł de fribꝰ suis
ducēta milia mulieꝝ pueroꝝ ⁊ puella
rū ⁊ infinitā ꝑdā: ꝓtulerūtq̃ eā i sama
riā. Ea tempestate erat ibi ꝓpheta dñi
noie obed q̄ egressus obuiā exercitui
veniēti i samariā: dixit eis: Ecce iratꝰ
dñs deꝰ patꝝ vr̄oꝝ ꝯ iudā: tradidit eos
i manibꝰ vr̄is: ⁊ occidistꝫ eos atrocit̄:
ita vt ad celū ꝓtingeret vr̄a crudelitas.
Insuꝑ filios iuda et hierłm vultꝫ vob
subijcere in s̄uos ⁊ ancillas: qđ neq̄q̃
facto opus ē. Peccastꝫ eñ suꝑ h̄ dño
deo vr̄o. Sꝫ audite ꝯsiliū meū: ⁊ redu-
cite captiuos q̄s adduxistꝫ ď fribꝰ vr̄is
qꝛ magnꝰ furor dñi iminet vob. Stete
rūt itaq̃ viri ď ꝑncipibꝰ filioꝝ ephrai:
azarias filiꝰ iohannan: barachias filiꝰ
mosollamoth: ezechias filius sellum: ⁊
amasias filiꝰ hadali: ꝯ eos q̄ veniebāt
ď ꝓlio: ⁊ dixerūt eis: Nō itroducetꝫ huc
captiuos: ne peccemꝰ dño Quare vultꝫ
adijcere suꝑ pctā nr̄a: ⁊ vetera cumula
re delicta. Grāde q̄ppe pctm̄ ē: ⁊ ira fu C
roris dñi iminet suꝑ isrł. Dimiserūtq̃
viri isrł bellatores ꝑdā: ⁊ vniūsa q̄ ce-
perāt corā ꝑncipibꝰ ⁊ oi multitudine:
steterūtq̃ viri q̄s supra mēorauimꝰ: ⁊
apꝑhēdētes captiuos omesq̃ q̄ nudi
erāt: vestierūt ď spolijs. Cūq̃ vestissent
eos ⁊ calciassēt: ⁊ refecissēt cibo ac po-
tu: vnxissent ꝓpt̄ laborē: ⁊ adhibuissēt
eis curā: q̄cūq̃ ambulare nō poterāt
⁊ erāt imbecillo corꝑe: iposuerunt eos
iumentꝫ: ⁊ adduxerūt hiericho citatē
palmaꝝ ad frēs eoꝝ: ipiq̃ reūsi sūt in
samariā Tpe illo misit rex achaz ad re
gē assyrioꝝ: postulās auxiliū. Uenerūt
q̃ idumei ⁊ ꝑcusserūt mltos ex iuda: ⁊
ceperūt ꝑdā magnā. Philistijm q̄ꝫ dif-
fusi sūt ꝑ vrbes cāpestres ⁊ ad meridiē
iuda: ceperūtq̃ bethsames ⁊ ahilon et
gadiroth: socho q̄ꝫ ⁊ thānā ⁊ ganzo cū
viculis suis ⁊ habitauerūt in eis. Hu- D
miliauerat eñ dñs iudā ꝓpt̄ achaz re-
gē iuda: eo ꝙ nudasset eū auxilio ⁊ cō-
tēptui habuisset dñm: adduxitq̃ ꝯ euꝫ
theglatphalassar regē assyrioꝝ q̄ et af-
flixit eū: ⁊ nullo resistēte vastauit. Igit̄
achaz spoliata domo dñi ⁊ domo regū
ac ꝑncipū: dedit regi assyrioꝝ munera
⁊ tū nihil ei ꝓfuit. Insuꝑ ⁊ tpe angu-
stie sue auxit ꝯtēptū i dñz. Ipe ꝑ se rex
achaz imolauit dijs damasci victimas
ꝑcussoribꝰ suis ⁊ dixit: dij regum syrie
auxiliāt̄ eis: q̄s ego placabo hostijs: ⁊
aderūt mihi: cū econtrario ipi fuerint
ruine ei ⁊ vniūso israel. Direptꝫ itaq̃
achaz oibꝰ vasis domꝰ dei atq̃ ꝯfractꝫ
clausit ianuas tēpli dei ⁊ fecit sibi al-
taria i vniūsis angulis hierłm. In oi-
bus q̄ꝫ vrbibus iuda extruxit aras ad
cremādū thus: atq̃ ad iracūdiā ꝓuo-
cauit dñm deū patꝝ suoꝝ. Reliq̄ autē
ſmonū eius ⁊ oim opeꝝ suoꝝ prioꝝ ⁊
nouissimoꝝ scpta sūt i libro regū iuda
⁊ isrł. Dormiuitq̃ achaz cū prībꝰ suis
⁊ sepelierūt eū i ciuitate hierłm. Neq̃
eñ receꝑant eū i sepulchra regū israel.
Regnauitq̃ ezechias filius eius ꝓ eo.
Sit̄ ezechias regnare ce XXIX A
i pit cū vigitiq̄nq̃ eēt ānoꝝ: ⁊ vi- 4. Re. 18. a
gitinouē ānis regnauit i hierłm. No

mẽ mr̃is ei⁹ abia filia zacharie. Fecit
ꝗ qđ erat placitũ ĩ cõspectu dñi: iuxta
oĩa q̃ fecerat dauid pr̃ ei⁹. Ip̃o anno ⁊
mẽse ꝑmo regni sui aperuit valuas do
mus dñi: ⁊ instaurauit eas: adduxitꝗ
sacerdotes atꝗ leuitas: et cõgregauit
al' ꝑtẽ eos ĩ plateã orientalẽ: dixitꝗ ad eos:
Audite me leuite: ⁊ sãctificamĩ. Mun
date domũ dñi dei patꝝ nr̃oꝝ: ⁊ aufer
B te oẽm imũdiciã đ sãctuario. Peccaue
rũt pr̃es nr̃i: ⁊ fecerũt malũ in ꝯspectu
dñi dei nr̃i derelinquẽtes eũ: auerterũt
facies suas a tabnaculo dñi dei nr̃i: et
ꝓbuerũt dorsũ: clauserũt ostia q̃ erãt ĩ
porticu: ⁊ extinxerũt lucernas: incẽsũ
ꝗ nõ adoleuerũt: ⁊ holocausta nõ ob-
tulerũt ĩ sãctuario deo isrl'. Cõcitat⁹ est
itaꝗ furor dñi sup iudã ⁊ hierl'm: tra-
diditꝗ eos ĩ cõmotionẽ et ĩ interitũ ⁊ ĩ
sibilũ: sicut ip̃i cernitis ocul' vr̃is. En
corruerũt pr̃es nr̃i gladijs: filij nr̃i ⁊ fi
lie nr̃e ⁊ ꝯiuges captiue ducte sũt ꝓp'
h̃ scel⁹. Nũc ḡ placet mihi vt ineamus
fedus cũ dño deo isrl': ⁊ auertet a nobis
C furorẽ ire sue. Filij mei nolite neglige-
re. Vos elegit dñs: vt stet' coram eo: ⁊
ministret' illi: colatisꝗ eũ: ⁊ cremetis
ei incẽsũ. Surrexerũt ḡ leuite: maath
fili⁹ amasie: ⁊ iohel fili⁹ azarie de filijs
caath. Porro đ filijs merari: cis filius
abdai: ⁊ azarias fili⁹ ialalehel. De filijs
aũt gersõ: ioha fili⁹ iemna; ⁊ eden fili⁹
ioaha. At vo de filijs elisaphan: samri
et iahihel. De filijs q̃z asaph: zachari-
as ⁊ mathanias: necnõ đ filijs hemã:
iahihel ⁊ semei. Sz ⁊ de filijs ydithun
semeias ⁊ ozihel. Cõgregauerũtꝗ fr̃es
suos; ⁊ sctificati sũt: ⁊ ingressi sunt iux
mãdatũ reg' et ipeꝛiũ dñi: vt expiarẽt
domũ dei. Sacerdotes q̃z igressi tẽplũ
D dñi vt sctificarẽt illud; extulerũt oẽm
imũdiciã quã itro reppererãt ĩ vestibu
la dom⁹ dñi: quã tulerũt leuite ⁊ aspor
tauerũt ad torrẽtẽ cedron foras. Cepe
rũt aũt ꝑma die mẽsis ꝑmi mũdare: et
ĩ die octaua eiusdem mẽsis: igressi sũt
porticũ dom⁹ tẽpli dñi: expiaueruntꝗ
tẽplũ dieb⁹ octo: ⁊ ĩ die sextadecima mẽ
sis eiusdẽ: qđ ceperãt impleuerunt. In
gressi q̃z sũt ad ezechiã regẽ: ⁊ dixerũt
ei: Sctificauim⁹ oẽm domũ dñi: ⁊ alta
re holocausti: vasaꝗ ei⁹: necnõ ⁊ mẽsã
ꝓpositiõis cũ oĩb⁹ vasis suis: cunctãꝗ
templi supellectilẽ quã polluerat rex
achaz in regno suo postꝗ ꝓuaricat⁹ ẽ:
et ecce exposita sũt oĩa corã altari dñi.
Cõsurgẽsꝗ diluculo ezechias rex: adu- E
nauit oẽs ꝑncipes ciuitat' ⁊ ascendit
ĩ domũ dñi: obtulerũtꝗ simul tauros
septẽ: ⁊ arietes septẽ: et agnos septẽ: ⁊
hircos septẽ: ꝓ peccato: ꝓ regno: ꝓ sã
ctuario: ꝓ iuda. Dixitꝗ sacerdotibus
filijs aaron: vt offerrẽt sup altare dñi.
Mactauerũt igit' tauros: ⁊ susceperũt
sãguinẽ sacerdotes: ⁊ fuderũt illũ sup
altare. Mactauerũt etiã arietes: ⁊ illo
rũ sãguinẽ sup altare fuderũt. Immo-
lauerũt agnos: ⁊ fuderũt sup altare sã
guinẽ. Applicuerũt hircos ꝓ pctõ co-
rã rege et vniuersa multitudĩe. Impo-
suerũt man⁹ sup eos: ⁊ imolauerũt il-
los sacerdotes ⁊ asperserũt sãguinẽ eo
rũ corã altari ꝓ piaculo vniũso israe-
lis. Pro oĩ q̃ppe isrl' ꝓceperat rex vt ho
locaustũ fieret ꝓ pctõ. Cõstituit q̃z leui F
tas in domo dñi cũ cymbalis ⁊ psalte-
rijs ⁊ citharis s̃m dispositionẽ dauid
regis ⁊ gad vident' ⁊ nathan ꝓphete.
Siq̃dẽ dñi ꝓceptũ fuit p manũ ꝓphe-
tarũ ei⁹. Steterũtꝗ leuite tenentes or
gana dauid: ⁊ sacerdotes tubas: ⁊ ius-
sit ezechias vt offerrẽt holocausta sup
altare. Cũꝗ offerrent' holocausta: cepe I. Pa. 15.
rũt laudes canere dño: ⁊ clãgere tubis
atꝗ in diũsis organis q̃ dauid rex isrl'
ꝓparauerat ꝯcrepare. Oĩ̃ni aũt turba
adorãte: cãtores et hi q̃ tenebãt tubas
erant in officio suo donec cõpleret' ho
locaustũ. Cunꝗ finita esset oblatio: in
curuat⁹ ẽ rex ⁊ oẽs q̃ erãt cũ eo: ⁊ ado
rauerũt. Precepitꝗ ezechias ⁊ ꝑnci-
pes leuit' vt laudarẽt dñm s̃monib⁹
dauid ⁊ asaph vidẽt': q̃ laudauerunt
deũ magna leticia: et incuruato genu
adorauerũt. Ezechias aũt hec addidit.
Implestis man⁹ vr̃as dño: accedite et G
offerte victimas: ⁊ laudes ĩ domo dñi.
Obtulit ḡ vniũsa multitudo hostias ⁊
laudes holocausta: mẽte deuota. Por-
ro numer⁹ holocaustoꝝ q̃ obtulit mul
titudo: h̃ fuit. Tauros sexaginta: arie
tes cẽtũ: agnos ducẽtos. Sctificauer't
ꝗ dño boues sexcẽtos: ⁊ oues tria mi-
lia. Sacerdotes vo pauci erãt: nec po
terant sufficere vt pelles holocaustoꝝ
detraherẽt. Vñ ⁊ leuite fr̃es eoꝝ adiu-
uerũt eos: donec ĩpleret' op⁹ ⁊ sctifica-
rent' antistites. Leuite q̃ppe faciliori ri

tu sãctificarẽ ꝗꝫ sacerdotes. Fuerunt ergo
holocausta plurima: adipes pacificoꝝ et
libamina holocaustoꝝ ⁊ cõplet⁹ ẽ cul-
tus dom⁹ dñi. Letatusqꝫ ẽ ezechias et
oĩs pplˈs: eo ꝙ ministeriũ dñi eẽt exple
tũ ꝺ repente ꝗ ppe hoc fieri placuerat.
A Misit quoqꝫ ezechias ad oẽm XXX
m isrl̃ ⁊ iudã: scripsitqꝫ eplãs ad
ephraim ⁊ manassen: vt venirẽt
ad domũ dñi in hierlˈm ⁊ facerẽt pha-
se dño deo isrl̃. Inito ergo cõsilio regis et
pncipũ ⁊ vniũsi cetus hierlˈm: decreue
rũt vt facerẽt phase mẽse scdo. No eñ
occurrerãt facere ĩ tpe suo: qꝛ sacerdo-
tes q possent sufficere sãctificati nõ fu
erãt: et pplˈs nõdũ ꝯgregat⁹ fuerat ĩ hie
rusalẽ. Placuitqꝫ smo regi ⁊ oĩ multi
tudini: ⁊ decreuerũt vt mitterẽt nũci-
os in vniũsũ isrl̃ de bersabee vsqꝫ dan
vt venirẽt ⁊ facerẽt phase dño deo isrl̃
in hierlˈm. Multi eñ nõ fecerãt sicut ĩ
leg pscriptũ ẽ. Perrexerũtqꝫ cursores
cũ eplĩs ex regꝭ imperio et principũ ei⁹:
in vniuersũ isrl̃ ⁊ iudam: iux id qꝺ rex
iusserat pdicãtes. Filij isrl̃ reuertimini
ad dñm deũ abraam ⁊ isaac et israel: ⁊
reuertet ad reliqas q effugerũt man⁹
B regꝭ assyrioꝝ. Nolite fieri sicut patres
vr̃i et frẽs q recesserũt a dño deo patꝝ
suoꝝ: ⁊ tradidit eos in interitũ: vt ipi
cernitꝭ. Nolite indurare ceruices vr̃as
sicut prẽs vr̃i. Tradite man⁹ vr̃as dño
⁊ venite ad sãctuariũ ei⁹ qꝺ sanctifica-
uit in eternũ. Seruite dño deo patrũ
vr̃oꝝ: ⁊ auertet a vobis ira furorꝭ ei⁹.
Si eñ vos reuersi fueritꝭ ad dñm: fra
tres vr̃i et filij habebũt miscdiam co-
rã dñis suis: q illos duxerũt captiuos
⁊ reuertent ĩ terrã hãc. Pius eñ ⁊ cle
mens ẽ dñs de⁹ vester: ⁊ nõ auertet fa-
ciẽ suã a vobis si reuersi fueritꝭ ad eũ.
Igit cursores pgebãt velociter de ciui
tate ĩ ciuitatẽ: p terrã ephraim et ma-
nasse vsqꝫ ad zabulon: illis irridẽtib⁹
et subsãnãtib⁹ eos. Attñ qdam viri ex
aser ⁊ manasse ⁊ zabulõ acqescẽtes cõ-
silio: venerũt hierusalẽ. In iuda vero fa
cta ẽ man⁹ dñi vt daret eis cor vnum:
vt facerẽt iuxta pceptũ regis ⁊ pncipũ
verbũ dñi. Cõgregatiqꝫ sũt in hierlˈm po
puli multi: vt facerẽt solẽnitatẽ azymo
rũ in mẽse scdo. Et surgẽtes destruxe-
C rũt altaria q erãt in hierlˈm atqꝫ vniũ
sa in qb⁹ idolis adolebat incẽsũ sub-
uertentes: piecerũt in torrẽtẽ cedrõ. Im-
molauerũt autẽ phase qrtadecima dei
mẽsis scdi. Sacerdotes qꝫ atqꝫ leuite
tãdẽ sãctificati obtulerũt holocausta
ĩ domo dñi: steterũtqꝫ ĩ ordine suo iux
dispositionẽ et legẽ moysi hoĩs dei.
Sacerdotes vero suscipiebãt effunden-
dũ sanguinẽ de manib⁹ leuitaꝝ: eo ꝙ
multa turba sãctificata nõ eẽt: ⁊ idcir
co imolarẽt leuite phase his q non oc
currerãt sãctificari dño. Magna etiã
ps pplˈi de ephraim ⁊ manasse ⁊ ysach-
ar ⁊ zabulõ q sãctificata nõ fuerat co-
medit phase: nõ iuxta qꝺ scriptũ est: ⁊
orauit p eis ezechias dicẽs: Dñs bon⁹
ppitiabit cũctis q ĩ toto corde requi-
rũt dñm deũ patꝝ suoꝝ: ⁊ nõ imputa-
bit eis ꝙ min⁹ sãctificati sũt. Quẽ ex- D
audiuit dñs: ⁊ placat⁹ ẽ pplˈo. Fecerũt
qꝫ filij isrl̃ q inuẽti sũt in hierlˈm solẽ-
nitatẽ azymorũ septẽ dieb⁹ in leticia
magna laudãtes dñm p singlˈos dies:
leuite qꝫ ⁊ sacerdotes p organa q suo
officio ꝯgruebãt. Et locut⁹ ẽ ezechias
ad cor oĩm leuitarũ: q habebãt intelli
gẽtiã bonã sup dño: et comedert septẽ
dieb⁹ solẽnitatis: imolãtes victimas
pacificorũ et laudãtes dñm deũ patrũ
suoꝝ. Placuitqꝫ vniuersi multitudini
vt celebrarẽt etiã alios dies septẽ: qꝺ
⁊ fecerũt cũ ingenti gaudio. Ezechias
aũt rex iuda pbuerat multitudini mil
le tauros: ⁊ septẽ milia ouiũ. Pncipes
vero dederãt pplˈo tauros mille: et oues
decẽ milia. Sãctificata ergo ẽ sacerdotũ
plurima multitudo: ⁊ hilaritate pfusa
oĩs turba iuda tã sãcerdotũ ⁊ leuitaꝝ
ꝗꝫ vniũse frequẽtie q venerat ex isrl̃: p
selitorũ qꝫ de terra isrl̃ et habitãtiũ in
iuda. Factaqꝫ est grãdis celebritas in
hierlˈm: qlis a dieb⁹ salomonis filij da
uid regꝭ isrl̃ ĩ ea vrbe nõ fuerat. Sur-
rexerũt aũt sacerdotes atqꝫ leuite bñ-
dicẽtes dño: et exaudita ẽ vox eorũ: p-
uenitqꝫ oratio ĩ habitaculũ sãctũ celi.
Cumqꝫ hec fuissent XXXI A
c rite celebrata: egressus est oĩs
isrl̃ q inuẽtus fuerat ĩ vrbibus
iuda: ⁊ fregert simulacra: succidertqꝫ
lucos: demoliti st excelsa: ⁊ altaria de-
struxerũt: nõ solũ de vniũso iuda ⁊ bẽ-
iamin: sꝫ et ꝺ ephraim qꝫ ⁊ manasse: do
nec penit⁹ euerterẽt. Reuersiqꝫ sũt oẽs
filij isrl̃ in possessiões ⁊ ciuitates suas

Ezechias aūt ꝯstituit turmas sacerdo
tales ⁊ leuiticas ꝑ diuisiões suas vnū
quēq; i officio ꝓprio: tā sacerdotū vi-
delicet ꝙ̄ leuitaꝝ ad holocausta et pa
cifica: vt mīstrarēt ⁊ cōfiterēt: canerēt
ꝙ̄ in portis castroꝝ dñi. Pars aūt re-
gis erat vt de ꝓpria ei⁹ substātia offer
rēt holocaustū mane semꝑ ⁊ vespe: sab
batis q̄z ⁊ kalēdis: ⁊ solēnitatib⁹ cete-
B ris: sicut scriptū ē in lege moysi. Prece
pit etiā ꝑplo habitantiū hierl'm: vt da-
rēt ptes sacerdotib⁹ et leuitis: vt pos-
sent vacare legi dñi. Qđ cū percrebruis-
sent in aurib⁹ multitudinis: plurimas
obtulere ꝑmitias filij isrl' frumēti vi-
ni et olei: mellis q̄z ⁊ oīm q̄ gignit hu-
mus decimas obtulerūt. Sz ⁊ filij isrl'
et iuda q̄ habitabāt i vrbib⁹ iuda ob-
tulerūt decimas boū et ouiū: decimas
ꝙ̄ sāctoꝝ q̄ vouerāt dño deo suo: atq;
vniūsa portantes fecerūt aceruos plu-
rimos. Mēse tertio ceperūt aceruoꝝ
iacere fundamēta: et mēse septimo cō-
pleuerūt eos. Cūq; ingressi fuissēt eze-
chias et ꝑncipes ei⁹: viderūt aceruos:
⁊ bñdixerunt dño ac ꝑplo isrl'. Interro-
gauitq; ezechias sacerdotes et leuitas
cur ita iacerēt aceruī? Rñdit illi azari-
as sacerdos prim⁹ de stirpe sadoch di-
C cēs: Ex q̄ ceperūt offerri primitie i do-
mo dñi: comedim⁹ et saturati sum⁹ et
remanserūt plurima: eo ꝙ benedixerit
dñs ꝑplo suo. Reliquiaꝝ aūt est copia
ista quā cernis. Precepit igit' ezechias
vt ꝑpararēt horrea in domo dñi. Qđ
cū fecissent: itulerūt tā primitias ꝙ̄ de
cimas: ⁊ q̄cūq; vouerāt fideliter. Fuit
aūt ꝑfect⁹ eoꝝ chonenias leuita: ⁊ se-
mei frater ei⁹ secūd⁹: post quē iehihel ⁊
azarias et naad ⁊ asahel et hierimoth
iozabat q̄z ⁊ elihel ⁊ iesmachias ⁊ ma-
ath ⁊ banaias ꝑpositi sub manib⁹ cho
nenie ⁊ semei fris ei⁹ ex impio ezechie
regꝭ: ⁊ azarie pōtificis dom⁹ dñi: ad q̄s
oīa ptinebāt. Chore vo fili⁹ iemna le-
uites ⁊ ianitor orietalis porte ꝑposit⁹
erat his q̄ spōte offerebāt dño: primi-
tijsq; ⁊ cōsecratꝭ i sācta sāctoꝝ et sub
cura ei⁹ eden ⁊ bēiamin: iesue ⁊ semei-
as: amarias q̄z et sechenias i ciuitati-
b⁹ sacerdotū: vt fideliter distribuerēt
frib⁹ suis ptes: minorib⁹ atq; maiorib⁹
exceptꝭ marib⁹ ab ānis trib⁹ et supra
D cunctꝭ q̄ igrediebāt' tēplū dñi. Et q̄c-

quid ꝑ singulos dies ꝓducebāt i mini
sterio atq; obseruationib⁹ iux' diuisio-
nes suas: sacerdotib⁹ ꝑ familias et le-
uitis a vicesimo āno ⁊ supra ꝑ ordies
et turmas suas: vniūseq; multitudini
tā vxorib⁹ ꝙ̄ liberꝭ eoꝝ vtriusq; sex⁹:
fidelit' cibi de his q̄ sctificata fuerāt ꝑ
bebāt'. Sz ⁊ filioꝝ aarō ꝑ agros ⁊ sub
urbana vrbiū singularū dispositi erāt
viri q̄ ptes distribuerent vniūso sexui
masculino: ū sacerdotib⁹ et leuitꝭ. Fec
ḡ ezechias vniūsa q̄ dixim⁹: i oī iuda:
opatusq; ē bonū ⁊ erectū ⁊ verū coraꝫ
dño deo suo: i vniūsa cultura misterij
dom⁹ dñi iuxta legē ⁊ cerimonias: vo
lēs reqrere deū suū in toto corde suo.
Fecitq; ⁊ ꝓsperat⁹ est. XXXII

P Ost q̄ et huiuscemōi vitatē ve- A
nit sennacherib rex assyrioꝝ et 4.Re.18.
igressus iudā obsedit ciuitates
munitas: volēs eas cape Qđ cū audis
set ezechias venisse .s. sēnacherib ⁊ to-
tū belli ipetū verti ꝯ hierl'm: inito cuꝫ
pncipib⁹ ꝯsilio viris q; fortissimis vt ob
turarēt capita fōtiū q̄ erāt ex' vrbē ⁊ h'
oīm decernente sñia: ꝯgregauit pluri-
mā mltitudinē: ⁊ obturauerūt cūctos
fontes: ⁊ riuū q̄ fluebāt i medio terre
dicētes: Ne veniāt reges assyrioꝝ: ⁊ iue
niāt aq̄ꝝ abūdātiā. Edificauit q̄z agēs
industrie oēz murū q̄ fuerat dissipat⁹:
⁊ extruxit turres desuꝑ: ⁊ forisec⁹ alte-
rū murū. Instaurauitq; mello i ciuita
te dauid: ⁊ fecit vniūsi generꝭ armatu
rā ⁊ clypeos. Cōstituitq; pricipes bella B
toꝝ i exercitu: ⁊ cōuocauit vniūsos in
platea porte citatꝭ: ac locut⁹ est ad cor
eoꝝ dicēs: Viriliter agite ⁊ ꝯfortami-
ni: nolite timere: nec paueatꝭ regē assy
rioꝝ ⁊ vniūsā mltitudinē q̄ est cū eo.
Multo eñ plures nobiscū sūt ꝙ̄ cū il 4.Re.6.b
lo. Cū illo eñ ē brachiū carneū: nobis-
cū dñs deus noster q̄ auxiliator ē nr':
pugnatq; ꝓ nob. Cōfortatusq; ē ꝑpls
vniuscemodi vbis ezechie regis iuda.
Que postq̄ȝ gesta sūt: misit sēnacherib
rex assyrioꝝ s'uos suos hierl'm (ipe eñ
cū vniūso exercitu obsedebat lachis)
ad ezechiam regē iuda: et ad oēm po-
pulū qui erat in vrbe dicēs: Hec dicit C
sennacherib rex assyrioꝝ. In q̄ haben 4.Re.18.f
tes fiduciaꝫ: sedetis obsessi in hierl'm?
Nū ezechias decepit vos vt tradat mor
t' i fame ⁊ siti: affirmās ꝙ dñs de⁹ re-

ſter liberet vos ō manu reg̃ aſſyrioꝝ?
Nūq̄d nō iſte ē ezechias q̄ deſtruxit ex
celſa illiꝰ ⁊ altaria: ⁊ p̄cepit iude ⁊ hie-
ruſalē dicēs: corā altari vno adorabi-
tis: ⁊ ī ip̄o cōburet̃ incēſu? An igno-
rat̃ q̄ ego fecerim: ⁊ p̄res mei cunctis
terraꝝ ꝑplis? Nūq̄d p̄ualuerūt dij gen
tiū oīmq̄ʒ terraꝝ liberare regionē ſuā
de manu mea? Quis ē de vniūſis dijs
gētiū q̄s vaſtauerūt p̄res mei q̄ potue-
rit eruere ꝑplm ſuuʒ de manu mea: vt
poſſit etiā deꝰ vr̃ eruere vos ō hac ma-
D nu? Non vos ꝗ decipiat ezechias: nec
vana ꝑſuaſiōe deludat: neq̄ʒ credatis
ei. Si eñ nullꝰ potuit deꝰ cūctaꝝ gen-
tiū atq̄ʒ regionū liberare ꝑplm ſuū de
manu mea: ⁊ de manu patꝝ meoꝝ: cō
ſequenter nec deꝰ veſter poterit eruere
vos ō hac manu. Sʒ ⁊ alia multa locu
ti ſūt ſerui eiꝰ ꝯtra dñm deū: ⁊ ꝯtra eze-
chiā ſeruū eiꝰ. Ep̄las ꝗʒ ſcripſit plenas
blaſphemie in dñm deū iſrl̃: ⁊ locutꝰ eſt
aduerſū eū Sicut dij gētiū ceteraꝝ nō
potuerūt liberare ꝑplm ſuum ō manu
mea: ſic et deꝰ ezechie eruere nō poterit
ꝑplm ſuū de manu iſta. Inſuꝑ ⁊ clamo
re magno lingua iudaica ꝯ ꝑplm q̄ ſe-
debat ī muris hierl̃m ꝑſonabat: vt ter
E reret eos ⁊ capet ciuitatē. Locutuſq̄ʒ ē
ꝯtra deū iſrl̃: ſicut aduerſū deos popu
loꝝ terre opa manuū hoīm. Orauerūt
igit̃ ezechias rex ⁊ eſaias filius amos.
ꝓpheta aduſū hāc blaſphemiā: ac vo
4. Re. 19. g ciferati ſūt vſq̄ʒ ī celū. Et miſit dñs an
gelū ſuū q̄ ꝑcuſſit oēm virū robuſtū et
Eſa. 7. d bellatorē ⁊ p̄ncipē exercitꝰ reg̃ aſſyrio
rū: reūſuſq̄ʒ ē cū ignominia ī t̃rā ſuaʒ.
Cūq̄ʒ igreſſus eēt domū dñi ſui: filij q̄
egreſſi fuerāt ō vtero eiꝰ iterfecerūt eū
gladio. Saluauitq̄ʒ dñs ezechiā et ha-
bitatores hierl̃m ō māu ſēnacherib re
gis aſſyrioꝝ: et de manu oīm: ⁊ p̄ſtitit
ei q̄etē ꝑ circuitū. Multi etiam defere
bāt hoſtias ⁊ ſacrificia dño in hierl̃m:
F ⁊ munera ezechie regi iuda. Qui exal-
4. Re. 20. a tatꝰ ē poſt hec corā cūct̃ gētibꝰ. ¶In di
Eſa. 38. a ebus illis egrotauit ezechias vſq̄ʒ ad
mortē: ⁊ orauit dñm. Exaudiuitq̄ʒ euʒ
⁊ dedit ei ſignū: ſʒ nō iux̃ bñficia q̄ ac-
ceꝑat retribuit: q2 eleuatū ē cor eius.
Et facta ē ꝯ eū ira: ⁊ ꝯ iudā ⁊ hierl̃m.
Hūiliatuſq̄ʒ ē poſtea eo ꝙ exaltatū fu-
iſſet cor eiꝰ: tā ip̄e q̄ʒ habitatores hie-
ruſalē: ⁊ idcirco non venit ſuꝑ eos ira

dñi ī diebꝰ ezechie. Fuit āt ezechias di-
ues ⁊ inclytus valde: ⁊ theſauros ſibi
plurimos ꝯgregauit argēti ⁊ auri: ⁊ la
pidis p̄cioſi: aromatū ⁊ armoꝝ vniūſi
gener̃: ⁊ vaſoꝝ magni p̄cij Apothecas
q̄ʒ frumēti vini ⁊ olei ⁊ p̄ſepia oīm iu-
mētoꝝ: caulaſq̄ʒ pecoribꝰ: et vrbes ſex
edificauit. Habebat q̄ppe greges ouiū
et armētoꝝ inumerabiles: eo ꝙ dediſ
ſet ei dñs ſubſtātiā multā nimis. Ip̄e G
ē ezechias q̄ obturauit ſuꝑiorē fōtem
aq̄ꝝ gyō: ⁊ auertit eas ſubt̃ ad occidētē
vrbis dauid. In oībꝰ opibꝰ ſuis fec̃ ꝓ-
ſpere q̄ voluit. Attū ī legatiōe p̄ncipū
babylonis q̄ miſſi fuerāt ad eū: vt int̃-
rogarēt ō portēto qḋ acciderat ſuper
t̃rā: dereliq̄t eū dñs: vt tēptaret̃ ⁊ no-
ta fierēt oīa q̄ erāt in corde eiꝰ. Reliq̄
āt ſmonū ezechie ⁊ miſcdiaꝝ eiꝰ ſcp̄ta
ſūt ī viſiōe eſaie: filij amos ꝓphe: ⁊ ī li-
bro regū iuda ⁊ iſrael. Dormiuitq̄ʒ eze
chias cū p̄ribꝰ ſuis: ⁊ ſepelier̃t eū ſupra
ſepulchra filioꝝ dauid. Et celebrauit
eiꝰ exeq̄as vniūſus iuda: ⁊ oēs habita
tores hierl̃m: regnauitq̄ʒ manaſſes fili
Uodecim (us ꝑ eo. XXXIII B
b ānoꝝ erat manaſſes cū regnare 4. Re. 21. a
cepiſſet: ⁊ q̄nq̄gitaq̄nq̄ʒ annis
regnauit ī hierl̃m. Fecit āt malū coraʒ
dño iux̃ abomiatiōes gētiū q̄s ſubuer
tit dñs corā filijs iſrl̃. Et ꝯūſus inſtau
rauit excelſa q̄ demolitꝰ fuerat ezechi-
as p̄r eiꝰ: ꝯſtruxitq̄ʒ aras baali: ⁊ fecit
lucos ⁊ adorauit oēʒ militiā celi: ⁊ co-
luit eā. Edificauit q̄ʒ altaria in domo
dñi: ō q̄ dixerat dñs in hierl̃m erit no
mē meū ī et̃nū. Edificauit āt ea cūcto
exercitui celi: ī duobꝰ atrijs domꝰ dñi:
trāſireq̄ʒ fec̃ filios ſuos ꝑ ignē ī valle
benhēnō. Obſeruabat ſōnia: ſectabat̃
auguria: malefic̃ artibꝰ inſeruiebat.
Habebat ſecū magos ⁊ icātatores; mul
taq̄ʒ mala opatꝰ eſt corā dño vt irrita-
ret euʒ. Sculptile q̄ʒ ꝯflatile ſignū po- B
ſuit ī domo dñi ō q̄ locutꝰ ē dñs ad da
uid ⁊ ad ſalomonē filiū eiꝰ dicēſ: In do
mo hac ⁊ ī hierl̃m quā elegi ō cūct̃ tri
bubꝰ iſrl̃ ponā nomē meū in ſempiter-
nū: et mouere nō faciā pedē iſrl̃ de t̃ra
quā tradidi p̄ribꝰ eoꝝ: ita dumtaxat ſi
cuſtodierit q̄ facere p̄cepi eis cunctāq̄ʒ
legē ⁊ cerimonias atq̄ʒ iudicia q̄ man
daui ꝑ manū moyſi. Igit̃ manaſſes ſe-
duxit iudā ⁊ habitatores hierl̃m vt fa-

rerũt malũ sup oes gentes q̃s subũterat dñs a facie filiorum isrl. Locutusq̃ ē dñs ad eũ et ad p̄plm illi⁹: et attēdere noluerũt. Idcirco supiduxit eis p̄ncipes exercit⁹ regꝫ assyriorum: ceperũtq̃ manassen: et vinctũ catenis atq̃ cōpedib⁹ duxerũt i babylonē: Qui postq̃ coangustat⁹ ē orauit dñm deũ suũ: et egit penitētiā valde corā deo patrũ suorum. Deprecatusq̃ ē eũ et obsecrauit itēte: et exaudiuit orōnē ei⁹: reduxitq̃ eũ hierl'm i regnũ suũ: et cognouit manasses q̄ dñs ipe eēt de⁹. Post hec edificauit murũ ex̄ ciuitatē dd ad occidētē gyon in cōualle ab itroitu porte pisciũ p circuitũ vsq̃ ad ophel et exaltauit illũ vehemēter. Cōstituitq̃ p̄ncipes exercit⁹ i cũctꝫ ciuitatib⁹ iuda munitꝫ: et abstulit deos alienos. et simulacrũ d domo dñi: aras q̃s q̃s fecerat i mōte dom⁹ dñi et i hierusalē et p̄iecit oia extra vrbē. Porro istaurauit altare dñi: et imolauit sup il lud victimas et pacifica et laudē: p̄cepitq̃ iude vt seruiret dño deo isrl. Attamē adhuc p̄pls imolabat i excelsis dño
C
D deo suo. Reliq̃ āt gestorum manasse et obsecratio ei⁹ ad deũ suũ: verba q̃s videtiũ q̄ loq̄bāt ad eũ i noie dñi dei isrl: ptinēt i s̄monib⁹ regũ isrl. Oratio q̃s ei⁹ et exauditio et cũcta pctā atq̃ cōtēpt⁹: loca ēt i q̄b⁹ edificauit excelsa et fec lucos et statuas añq̃ ageret pniaz: scp̄ta sũt i s̄monib⁹ ozai. Dormiũt ḡ manasses cũ prib⁹ suis: et sepelierũt eũ i domo sua regnauitq̃ p eo fili⁹ ei⁹ amō. Uiginti duorum ānorum erat amon cũ regnare cepisset: et duob⁹ ānis regnauit i hierl'm. Fecitq̃ malũ i cōspectu dñi sic fecerat manasses pr ei⁹ et cũctꝫ idolꝫ q̄ manasses fuerat fabricat⁹ imolauit atq̃ seruiuit: et nō ē reuerit⁹ faciē dñi sicut reuerit⁹ est manasses pr ei⁹: et multa maiora deliq̄t. Cũq̃ coiurassēt aduersus eũ serui sui iterfecerũt eũ i domo sua: porro reliq̃ p̄pli multitudo cesis his qui
A amō ꝑcusserāt ꝯstituerũt regē iosiā filium eius p eo. XXXIIII
4.Reg.22.a
Cto (liũ ei⁹ p eo. XXXIIII annorum erat iosias cũ regnare cepisset: et trigita et vno āno regnauit i hierl'm. Fecitq̃ qd erat rectũ i ꝯspectu dñi: et ābulauit i viis dd prīs sui: nō declinauit neq̃ ad dexterā neq̃ ad sinistrā. Octauo āt anno regni sui cũ adhuc eēt puer: cepit q̄rere deũ prīs sui dd: et duodecio āno postq̃ regnare cepat mundauit iudā et hierl'm ab excelsis et lucꝫ simulacrisq̃ et sculptilib⁹. Destruxerũtq̃ corā eo aras baali
4.Reg.23.b
et simulacra q̄ supposita fuerāt demoliti sũt. Lucos ēt et sculptilia succidit atq̃ cōminuit: et sup cumulos eorum q̄ eis imolare ꝯsueuerāt fragmenta dispsit. Ossa p̄terea sacerdotũ cōbussit i altari
B
b⁹ idolorum: mũdauitq̃ iudā et hierl'm. Sz et i vrbib⁹ manasse et ephraim et symeon vsq̃ neptalim cũcta subuertit. Cũq̃ altaria dissipasset et lucos et sculptilia cōtriuisset i frusta. Cũctaq̃ delubra demolit⁹ esset de vniuersa t̄ra isrl reuersusq̃ ē i hierl'm. Igit āno octauo decimo regni sui mũdata iā terra et tēplo dñi: misit saphan filiũ ezelie et maasiā p̄ncipē ciuitatꝫ et ioha filiũ ioachaz acōmētariis vt instaurarēt domũ dñi dei sui. Qui venerũt ad helchiā sacerdotē magnũ: acceptaq̃ ab eo pecunia q̄ illata fuerat i domũ dñi: et quā ꝯgregauerāt leuite et ianitores de manasse et ephraim et vniuersis reliquiis isrl: ab oi q̃s iuda et beniamin et habitatorib⁹ hierl'z: tradiderũt i manib⁹ eorum q̄ p̄erāt opariis i domo dñi vt instaurarēt tēplũ: et ifirma q̄q̃ sarcirēt. At illi dederũt eũ artificib⁹ et cemētariis vt emerēt lapides et lapicidis et ligna ad cōmissuras edificii: et ad cōtiguationē domorũ q̃s destruxerāt reges iuda. Qui fideliṫ cũcta faciebāt. Erāt āt p̄positi opantiũ iadab et abdias de filiis merari zacharias: et mosollā de filiis caath q̄ vrgebat op⁹: oēs leuite sciētes organis canere: Sup eos vero q̄ ad diuersos vsus onera portabāt: erāt scribe magistri de leuitis ianitores. Cũq̃ offerrēt pecuniā q̄ illata fuerat i tēplũ dñi rep perit helchias sacerdos librũ legꝫ dñi q̄ datus fuerat p manũ moysi et ait ad saphan scribā. Librũ legꝫ iueni i domo dñi. Et tradidit ei. At ille intulit volumē ad regē: et nũciauit ei dicēs: oia q̄ dedisti i manu seruorum tuorum ecce cōplētur. Argētũ qd reptũ ē i domo dñi cō flauerũt: datũq̃ ē p̄fectꝫ artificũ: et diuisa opa fabricātiũ: p̄terea tradidit mihi helchias sacerdos hũc librũ. Quē cũ rege p̄sente recitasset: audissetq̃ ille verba legꝫ: scidit vestimēta sua: et p̄cepit helchie et aichā filio saphan: et abdon
C
D

filio micha: saphan q̄z scribe ⁊ asaie ſ
uo reg̃ dicēs: Ite ⁊ orate dñm ꝓ me ⁊
ꝓ reliquijs isrl̃ ⁊ iuda: sup̲ vniuersis
ſmonibꝰ libri istiꝰ q̇ reptꝰ ē. Magnꝰ
ei furor dñi stillauit sup̲ nos: eo ꝙ nō
custodierit p̄res nr̄i v̄ba dñi: vt face-
ret oīa q̄ scripta sūt in isto volumine.
E Abijt ḡ helchias et hi q̇ simul a rege
missi fuerāt ad oldā ꝓphetē vxorē sel-
lū filij thecuath: filij aras custodis ve
stiū: q̄ habitabat ī hierl̃m ī scḋa: ⁊ locu
ti sūt ei v̄ba q̄ supra narrauimꝰ. At il-
la rn̄dit eis. Hec dicit dñs deꝰ isrl̃: Di-
cite viro q̇ misit vos ad me. Hec dicit
dñs. Ecce ego īducā mala sup̲ locū istū
⁊ sup̲ habitatores eiꝰ: cūctaqꝫ maledi-
cta q̄ scripta sūt ī libro h̄: quē legerūt
corā rege iuda: q2 dereliq̄rt me: ⁊ sacri
ficauert dijs alienis vt me ad iracūdi
am ꝓuocarēt ī cūct̃ opibꝰ manuū su
arū. Idcirco stillabit furor meꝰ sup̲ lo
cū istū: ⁊ nō extinguet̃. Ad regē āt iu-
da q̇ misit vos a dño dep̄cādo: sic loq̇-
F mini. Hec dic̄ dñs deꝰ isrl̃. Qm̄ audi-
sti verba volumis atqꝫ emollitū ē cor
tuū: ⁊ humiliatꝰ es in ꝯspectu dñi sup̲
his q̄ dicta sūt eꝯ locū hūc ⁊ hītato-
res hierl̃m: reuerītꝰqꝫ faciē meā: scidi-
sti vestimēta tua ⁊ fleuisti corā me: ego
q̄z exaudiui te dicit dñs. Iā eī colligā
te ad p̄res tuos: ⁊ inferer̃ ī sepulchrū
tuū ī pace: nec videbūt oculi tui om̄e
malū qḋ ego īducturꝰ sū sup̲ locū istū
4.Reg.23.a ⁊ sup̲ hītatores eiꝰ. Retulerūt itaqꝫ re
gi cūcta q̄ dixerat. At ille cōuocat̃ vni
uersis maioribꝰ natu iuda ⁊ hierl̃m:
ascēdit ī domū dñi: vnaqꝫ oēs viri iu-
da ⁊ hītatores hierl̃m sacerdotes ⁊ le-
uite: ⁊ cūctꝰ ꝑpl̃s a minimo vsqꝫ ad max
G imū. Quibꝰ audiētibꝰ ī domo dñi le-
git rex oīa v̄ba voluminis: ⁊ stās ī tri
bunali suo: p̲cussit fedus corā dño vt
ābularet post eū: ⁊ custodiret p̄cepta ⁊
testimonia ⁊ iustificatiōes eiꝰ in toto
corde suo: ⁊ ī tota aīa sua: faceretqꝫ q̄
scp̄ta sūt ī volumīe illo qḋ legerat. Ad
iurauit q̄z sup̲ hoc oēs q̇ repti fuerāt
ī hierl̃m ⁊ beniamin ⁊ fecert̃ hītatores
hierl̃m iux̄ pactū dñi dei patrū suoꝝ.
Abstulit ḡ iosias cūctas abomīatiōes
de vniuersis regionibꝰ filioꝝ isrl̃: ⁊ fe-
cit oēs q̇ residui erāt in isrl̃ ſuire dño
deo suo. Cūct̃ diebꝰ vite eiꝰ nō recesse
rūt a dño deo patrū suoꝝ. XXXV

Ecit āt iosias in hierl̃m phase A
F dño: qḋ īmolatū ē q̄rtadecima 4.Reg.23.e
die mēsis primi. Et cōstituit sa 3.Esdre.1.a
cerdotes ī officijs suis: hortatusqꝫ est
eos vt mīstrarēt ī domo dñi. Leuitis
q̄z ad q̄rū eruditionē oīs isrl̃ scifica-
bat̃ dño: locutꝰ ē. Ponite arcā ī sācru
ario tēpli: qḋ edificauit salomō filius
dd rex isrl̃. Neq̄qꝫ eī eā vltra portabi-
bitis. Nūc ḡ ministrate dño deo v̄ro ⁊
ꝑpl̃o eiꝰ isrl̃ ⁊ p̄parate vos p̲ domos et
cognatiōes v̄ras ī diuisionibꝰ singu-
lorū sic̄ p̄cepit dd rex isrl̃: ⁊ descripsit
salomō filiꝰ eiꝰ: ⁊ mīstrate ī sanctuario
p̲ familias turmasqꝫ leuiticas: ⁊ sācti
ficati īmolate phase. Frēs etiā v̄ros vt
possint iux̄ v̄ba q̄ locutꝰ ē dñs ī manu
moysi facere: p̄parate. Dedit p̄terea io
sias oī ꝑpl̃o q̇ ibi fuerat iuētꝰ ī solēni-
tate phase: agnos ⁊ hedos de gregibꝰ
⁊ reliq̇ pecoris trigita milia: boum q̄z
tria milia. Hec de reg̃ vniūsa substan
tia. Duces q̄z eiꝰ spōte qḋ vouerāt ob
tulerūt tā pp̃lo q̄ꝫ sacerdotibꝰ ⁊ leuit̃.
Porro helchias ⁊ zacharias ⁊ iehihel B
pricipes domꝰ dñi dederūt sacerdoti-
bꝰ ad faciendū phase: pecora cōmixti
duo milia sexcēta: ⁊ boues trecentos.
Chonenias āt ⁊ semeias ēt ⁊ iathana-
el frēs eiꝰ: necnō asabias ⁊ iahihel et
iozabad pricipes leuitaꝝ: dederūt cete
ris leuitis ad celebrandū phase: q̇nqꝫ
milia pecoꝝ: ⁊ boues q̇ngētos. Prepa
ratūqꝫ ē ministeriū ⁊ steterūt sacerdo-
tes ī officio suo. Leuite q̄z ī turmis iu
xta reg̃ īperiū: ⁊ īmolatū ē phase. As-
p̲serūtqꝫ sacerdotes manꝰ suas sangui
nei ⁊ leuite detraxerūt pelles holocau
stoꝝ: ⁊ sep̲auerūt ea vt darēt p̲ domos
⁊ familias singuloꝝ: ⁊ offerrēt̃ dño si-
cut scriptū ē ī libro moysi. De bobꝰ q̄z
fecerūt similit̃. Et assauerūt phase sup̲
ignē: iux̄ qḋ ī lege scriptū ē. Pacificas
vero hostias coxerūt ī lebet̃ ⁊ cacabis
⁊ ollis: ⁊ festinato distribuerūt vniuer
se plebi: sibi aūt ⁊ sacerdotibꝰ postea
parauerūt. Nā ī oblatione holocausto
rū ⁊ adipū vsqꝫ ad noctē sacerdotes fu
erūt occupati: vñ ⁊ leuite sibi ⁊ sacer-
dotibꝰ filijs aarō p̲auerūt nouissimis.
Porro cātores filij asaph stabāt ī ordi C
ne suo: iux̄ p̄ceptū dd ⁊ asaph ⁊ eman
⁊ ydithun ꝓphetarū reg̃ dd. Ianito-
res v̄o p̲ portas singulas obseruabāt

sta vt nec pūcto q̄dē discederēt a mini
sterio. Quāobrē ⁊ frēs coꝝ leuite pa-
uerūt eis cibos. Ois igit̄ cultura dñi
rite cōpleta ē i die illa vt facerēt pha-
se: ⁊ offerrēt holocausta sup altare dñi
iux̄ p̄ceptū regis iosie. Fecerūtq̄ filij
isrl̄ q̄ repti fuerāt ibi phase i tp̄e illo ⁊
4. Reg. 23. e solēnitatē azymoꝝ septē dieb⁹. Non
fuit phase sīl̄e huic i isrl̄ a dieb⁹ samu
elis ꝓphete: sꝫ nec q̄sq̄ de cūctꝭ regib⁹
isrl̄ fecit phase sicut iosias sacerdotib⁹
⁊ leuitis ⁊ oi iude ⁊ isrl̄ q̄ rept⁹ fuerat
⁊ habitātib⁹ i hierl̄m. Octauodecimo
anno regni iosie h̄ phase celebratū est
Ibidē. f Postq̄ instaurauerat iosias tēplū: as-
cēdit nechao rex egypti ad pugnādū i
carchamis: iux̄ eufraten: ⁊ ꝓcessit i oc
D cursum ei⁹ iosias. At ille missis ad eū
nūcijs ait: Quid mihi ⁊ tibi rex iuda?
Nō aduersū te hodie venio: sꝫ ꝯ aliā
pugno domū: ad quā me de⁹ festinato
ire p̄cepit. Desine aduersū deū facere
q̄ mecū est: ne iterficiat te. Noluit io-
sias reuerti sꝫ p̄parauit ꝯ eū bellū: nec
acq̄euit s̄monib⁹ nechao ex ore dei ve
rū prerit vt dimicaret i cāpo maged-
do. Ibiq̄ vulnerat⁹ a sagittarijs dixit
puerꝭ suis. Educite me de p̄lio: qꝛ opi
do vulnerat⁹ sū. Qui trāstulerūt eū de
curru i alterū currū q̄ p̄seq̄bat̄ eū mo-
re regio: ⁊ asportauerūt eū in hierl̄m.
Mortuusq̄ ē ⁊ sepult⁹ i mausolio pa-
trū suoꝝ: ⁊ vniuersus iuda ⁊ hierl̄m
luxert̄ eū: hieremias maxime: cui⁹ oēs
cātores atq̄ cātatrices vsq̄ i p̄ntē diē
lamētationes sup iosiā replicāt: ⁊ q̄si
lex obtinuit i isrl̄. Ecce scriptū fert̄ in
lamētationib⁹. Reliq̄ āt s̄monū iosie
⁊ misericordiarū ei⁹ q̄ lege p̄cepta sūt
dñi: opa q̄ꝫ illi⁹ p̄ia ⁊ nouissima: scp̄ta
sūt i libro regū iuda ⁊ isrl̄. XXXVI
A Ulit ḡ ꝑplus terre ioachaz filiū
4. Reg. 23. f t iosie: ⁊ cōstituit regē ꝓ p̄re suo
i hierl̄m. Uigititriū ānoꝝ erat
ioachaz cū regnare cepisset: ⁊ trib⁹ mē-
sib⁹ regnauit i hierl̄m. Amouit āt euꝫ
rex egypti cū venisset i hierl̄m ⁊ cōdē-
nauit terrā cētū talētis argēti ⁊ talē-
ti auri. Cōstituitq̄ ꝓ eo regē eliachim
fratrē eius sup iudā ⁊ hierl̄m: ⁊ vertit
nomen ei⁹ ioakim. Ipsuꝫ ṽo ioachaz
tulit secū. ⁊ adduxit i egyptū. Uiginti
q̄nq̄ ānoꝝ erat ioahim cū regnare ce
pisset ⁊ vndecim ānis regnauit i hieru

salē. Fecitq̄ maluꝫ corā dño deo suo.
Cōtra hūc ascendit nabuchodonosor
rex chaldeoꝝ ⁊ vinctū cathenis duxit
i babylonē: ad quā ⁊ vasa dñi trāstulit
⁊ posuit ea i tēplo suo. Reliq̄ āt verbo- B
rum ioakim ⁊ abominationū eius q̄s
opat⁹ ē: ⁊ q̄ inuēta sūt i eo: cōtinent̄ i
libro regū iuda ⁊ isrl̄. Regnauit āt io-
achin fili⁹ ꝓ eo. Octo ānoꝝ erat ioa-
chin cū regnare cepisset: ⁊ trib⁹ mensi-
b⁹ ac decē dieb⁹ regnauit i hierl̄m: fe-
citq̄ malū i cōspectu dñi. Cūq̄ āni cir
culus volueret̄: misit nabuchodono-
sor rex nūcios: q̄ ⁊ adduxerūt eū i ba-
bylonē: asportatis simul p̄ciosissimis
vasis dom⁹ dñi. Regē ṽo ꝯstituit sede
chiā patruū ei⁹ sup iudā ⁊ hierl̄m. Ui 4. Re. 24. d
giti ⁊ vni⁹ āni erat sedechias cū regna
re cepisset: ⁊ vndeci ānis regnauit i hie
rusalē. Fecitq̄ malū i ocul̄ dñi dei sui
nec erubuit faciē hieremie ꝓphete lo-
quētis ad se ex ore dñi. A rege q̄ꝫ na- C
buchodonosor recessit q̄ adiurauerat
eū ꝑ deū: ⁊ iдurauit ceruicē suā ⁊ cor
vt nō reūteret̄ ad dñm deū isrl̄. Sꝫ et
vniūsi p̄cipes sacerdotū ⁊ ꝑpl̄s p̄uari
cati sūt iniq̄ iux̄ vniūsas abomiatiōes
gētiū: ⁊ polluerūt domū dñi quā scifi-
cauerat sibi i hierl̄m. Mittebat āt dñs
de⁹ patrū suoꝝ ad illos ꝑ manū nūcio
rū suoꝝ denocte ꝯsurgēs ⁊ q̄ttidie cō-
monēs: eo q̄ parceret ꝑpl̄o ⁊ habita-
culo suo. At illi subsannabāt nūcios
dei: ⁊ paruipēdebāt s̄mones ei⁹: illude
bātq̄ ꝓphis donec ascēderet furor dñi
i ꝑpl̄m ei⁹: ⁊ eēt nulla curatio. Addux
it ei sup eos regē chaldeoꝝ: ⁊ intfec iu
uenes eoꝝ gladio i domo sctūarij Nō ē
misẗ⁹ adolescētꝭ ⁊ ṽginis ⁊ senis nec
decrepiti q̄dē: sꝫ oēs tradidit i manib⁹
ei⁹: vniūsaq̄ vasa dom⁹ dñi tā maio-
ra q̄ minora ⁊ thesauros tēpli ⁊ regꝭ
⁊ p̄ncipū trāstulit i babylonē. Incen D
derūt hostes domū dei: destruxerūtq̄
murū hierl̄m. Uniuersas turres cōbus
serūt: ⁊ q̄cq̄d p̄ciosū fuerat demoliti st̄
Si q̄s euaserat gladiū: duct⁹ i babylo
nē seruiuit regi ⁊ filijs ei⁹: donec ipe-
raret rex ꝑsarū: ⁊ cōpleret̄ s̄mo dñi ex
ore hieremie ⁊ celebraret terra sabba-
ta sua. Cūctis eñ dieb⁹ desolationis
egit sabbatū: vsq̄ dū cōpleret̄ septua-
gita āni. Anno āt p̄io cyri regꝭ ꝑsarū
ad explēdū s̄monē dñi quē locut⁹ fue

rat p os hieremie: suscitauit dñs spm̄
Hiere.25.c. cyri reg psarꝝ: q̄ iussit p̄dicari i vniu-
et.29.c so regno suo: ēt p scripturā dicēs: Hec
dicit cyrus rex psarū. Oīa regna terre
1.Esdre.1.a dedit mihi dñs deus celi: ꝛ ipse p̄cepit
3.Esdre.2.a mihi vt edificarē ei domū i hierlm q̄ ē
Esa.45.a i iudea. Quis ex vob ē i oī pplo eius?
Sit dñs de⁹ suus cū eo: ꝛ ascendat.

Explicit liber Dabreiamin siue Para
lipomenō scdš. Incipit orō manasses
reg iuda cū capt⁹ teneret i babylōe.

D Omine de⁹ oipotēs patꝝ no
strorꝝ abraā ysaac ꝛ iacob et
semini eorꝝ iusto: q̄ fecisti ce-
lū ꝛ trā cū oī ornatu eorꝝ: q̄
Gen.1.a signasti mare vbo p̄cepti tui: q̄ cōclusi-
sti abyssū ꝛ signasti terribili ac lauda-
bili noī tuo: qd̄ oēs pauēt ꝛ tremunt
a vultu virtut tue: ꝛ isustētabilis ira
sup pctōres cōminatiōis tue: imēsa ve
ro ꝛ iuestigabilis misericordia pmissi
onis tue: qm̄ tu es dñs altissimus sup
oēm trā lōganimis ꝛ mltū misericors
ꝛ penitēs sup malitiā ho m. Tu āt do
mine sm̄ bonitatē tuā pmisisti pniaꝫ
remissionis pctōꝝ. Et tu de⁹ iustorū n̄
posuisti pniam iustis: abraā ysaac ꝛ ia
cob: his q̄ tibi nō peccauert: Qm̄ pec-
caui sup nūerū arene mar: multipli-
cate sūt iniq̄tates mee: Incuruat⁹ sum
multo vinculo ferri: ꝛ nō ē respiratio
mihi: qꝛ exercitaui iracūdiā tuā ꝛ ma-
lū corā te feci: statuēs abomiatiōes et
multiplicās offensiones. Et nūc flecto
genua cordis mei: p̄cās ad te bonita-
tē dñe. Peccaui dñe peccaui: ꝛ iniq̄ta
tē meā agnosco. Peto rogās te dñe re
mitte mihi remitte mihi: ne sit pdas
me cū iniq̄tatib⁹ meis: neqꝫ ieternū re
serues mala mihi: qꝛ indignū saluab
me sm̄ magnā misericordiā tuā: ꝛ lau-
dabo te semp oīb⁹ dieb⁹ vite mee: qm̄
te laudat oīs virt⁹ celorū ꝛ tibi ē glīa
in secula seculorꝝ amen.

Explicit orō manasses regis iuda.
Incipit p̄fatio beati Hieronymi p̄-
sbyteri in librū Esdre.

V Trū difficilius sit facere qd̄
poscit: an negare: necdū sta-
tui. Nā vob aliq̄d iperātib⁹
abnuere snie ē: ꝛ magnitudo oner im
positi ita ceruices p̄mit: vt añ sub fa-
sce ruendū sit q̄ȝ leuādū. Accedūt ad h̄
inuidorꝝ studia: q̄ oē qd̄ scribim⁹ rep-
hendēdū putāt. Et iterdū h̄ se cōscīa re
pugnāte publice lacerāt q̄ occulte le-
gūt: itātū vt clamare cōpellar ꝛ dicere.
Dñe libera aiam meā a labījs iniq̄s: ꝛ Ps.119.
a lingua dolosa. Terti⁹ ann⁹ ē qd̄ sem
p scribit atqꝫ rescribit vt esdre librū
ꝛ hester vob de hebreo trāsferā: q̄si nō
habeat greca ꝛ latina volumia: aut
q̄cq̄d illud ē qd̄ a nob vertit: nō stati
ab oīb⁹ cōspuendū sit. Frustra aūt (vt
ait q̄dā) niti: neqꝫ aliud fatigādo nisi
odiū q̄rere: extreme demētie ē. Itaqꝫ
obsecro vos mi dōmō ꝛ rogatiane cha
rissimi: vt priuata lectione cōtēti librū
nō efferat i publicū: nec fastidiosis ci
bos ingerat: vitētisqꝫ eorꝝ supciliū q̄
iudicare tm̄ de alījs: ꝛ ipi facere nihil
nouerūt. Si q̄ aūt fratrū sūt q̄b⁹ nr̄a
nō displicēt: his tribuat exēplar: am
monētes vt hebrea noia q̄rū grādis i
hoc volumie copia ē: distincte ꝛ p iter
ualla trāscribāt. Nihil ei pderit emē-
dasse librū nisi emēdatio librariorꝝ di
ligētia cōseruet. Nec queqꝫ moueat q̄
vn⁹ a nob liber edit⁹ ē: nec apocrypho
rū tertij ꝛ q̄rti libri somnijs delectet:
qꝛ ꝛ apud hebreos esdre neemieqꝫ ser-
mones i vnū volumē coartāt: ꝛ q̄ nō
hebēt apud illos: nec d̄ vigītiq̄ttuor
senib⁹ sūt pcul abījciēda. Si q̄s autē
septuagita vob opposuerit iterp̄tes: q̄
rū exēplaria varietas ipa lacerata ꝛ e-
uersa demōstrat: nec pōt vtiqꝫ verū as-
seri qd̄ diūsū ē: mittite eū ad euāgelia
i q̄b⁹ mlta ponūt q̄si de veteri testam-
to q̄ apud septuagita iterp̄tes n̄ habet
Osee.11.a velut illud: qm̄ nazare⁹ vocabit: ꝛ ex
Math.2.c egypto vocaui filiū meū: ꝛ videbūt in
Zach.12.c quē cōpūxerūt: multaqꝫ alia q̄ latiori
opi resuam⁹: ꝛ q̄rite ab eo vbi scripta
sūt. Cūqꝫ pferre nō potuerit: vos legi-
te de his exēplarib⁹ q̄ nup a nob edita
maledicorꝝ q̄tidie linguis cōfodiunt
Sꝫ vt ad cōpēdiū veniā: certe q̄ illatu
rus sū eq̄ssimū ē. Edidi aliq̄d qd̄ n̄ ha-
bet i greco: aut alit habet q̄ȝ a me v-
sum ē. Quid iterp̄tē laniāt? Interrogēt
hebreos: ꝛ ipis autorib⁹: translationi
mee vel arrogēt vel derogēt fidē. Por
ro aliud ē si clausis qd̄ dicit ocul' mi-
hi voluit maledicere: ꝛ nō imitāt greco
rū studiū ꝛ beniuolētiā: q̄ post septua-
gita trāslatores iā christi euāgelio co-
ruscāte iudeos ꝛ hebionitas leg vete

ris iterꝑtes: aquilã videlicet ⁊ symma
chũ ⁊ theodotianẽ: ⁊ curiose legũt: ⁊ ꝑ
origenis laborẽ in hexaplois ecclesijs
dedicarũt. Quãtomagꝭ latini grati eẽ
deberẽt: ꝙ exultãtẽ cernerẽt greciã a
se aliq̃d mutuari? Primũ ei magnorũ
sũptuũ ẽ ⁊ ĩfinite difficultatꝭ: exẽpla-
ria posse hr̃e oĩa: deide ẽt q̇ habuerint
⁊ hebrei ſmonis ignari sũt: magꝭ erra-
bũt: ignorantes q̇s ē multꝭ veriꝰ dixe-
rit. Qđ ẽt sapiẽtissimo cuidã nuꝑ apđ
grecos accidit vt iterdũ scripture sen-
sũ relinquẽs vniuscuiuslibet iterꝑtis
seq̃ret̃ errorẽ. Nos ãt q̇ hebree lingue
saltẽ ꝑuã habemꝰ sciẽtiã: ⁊ latinꝰ nob
vt cũqꝫ sermo nõ deest: ⁊ de alijs ma-
gis possumꝰ iudicare: ⁊ ea q̃ ipi itelli-
gimꝰ in nr̃a lingua ꝓmere. Itaqꝫ licet
hydra sibilet: victorqꝫ synon icẽdia ia
Vir. 2. eneid cret: nunq̃ meũ iuuãte christo silebit
eloq̇um: ẽt ꝑcisa lingua balbutiet. Le-
gãt q̇ volũt: q̇ nolũt abijciãt. Euẽtilẽt
apices: lr̃as calũniẽtur. Magis vr̃a cha
ritate ꝓuocabor ad studiũ: q̃ illoꝝ de
tractione ⁊ odio deterrebor.

Explicit ꝑfatio. Incipit liber Esdre
primus. Caplm. I

A i N anno primo
cyri regꝭ ꝑsarũ vt cõplere
tur v̄bum dñi ex ore hiere
Hiere. 25. c mie: suscitauit dñs spm̃ cyri regꝭ ꝑsaꝝ
et. 29. c. ⁊ traduxit vocẽ ĩ oĩ regno suo ẽt ꝑ scri
2. Pa. 36. d pturã dicẽs: Hec dicit cyrus rex ꝑsaꝝ
Esdre. 2. a Oĩa regna terre dedit mihi dñs deꝰ ce
Esa. 45. a li: ⁊ ipe ꝑcepit mihi vt edificarẽ ei do-
B mũ ĩ hierlm q̃ ẽ in iudea. Quis ẽ ĩ vo-
bis de vniuerso ꝑplo eiꝰ? Sit dñs illiꝰ
cũ eo. Ascẽdat ĩ hierlm q̃ ẽ ĩ iudea et
edificet domũ dei isrl: ipse ẽ deꝰ q̇ ẽ in
hierlm. Et oẽs reliq̃ ĩ cũctꝭ locis vbi-
cũqꝫ habitent adiuuẽt eũ viri de loco
suo: argẽto ⁊ auro ⁊ substãtia ⁊ pecori
bꝰ excepto qđ volũtarie offerũt tẽplo
C dei qđ ẽ ĩ hierlm. Et surrexerũt ꝑnci-
pes patrũ iuda ⁊ beniamin ⁊ sacerdo-
tes ⁊ leuite ⁊ oĩs cuiꝰ suscitauit deus
spm̃ vt ascẽderet ad edificãdũ tẽplum
dñi qđ erat ĩ hierlm. Uniuersiqꝫ q̇ erãt
ĩ circũitu adiuuerũt manꝰ eoꝝ ĩ vasis
argẽteis ⁊ aureis: ĩ substãtia ⁊ iumẽtꝭ
Esdre. 2. b ĩ suppellectili: exceptꝭ his q̇ spõte ob-
tulerãt. Rex q̃ꝫ cyrus ꝓtulit vasa tem
pli dñi q̃ tulerat nabuchodonosor de
hierlm: ⁊ posuerat ea in tẽplo dei sui.
Protulit ãt ea cyrꝰ rex ꝑsarũ ꝑ manũ D
mitridatis filij gazabar ⁊ annũerauit
ea sasabasar ꝑncipi iude: ⁊ hic ẽ nũerꝰ
eoꝝ. Phiale auree triginta: phiale ar-
gẽtee mille: cultri vigintinouẽ: cyphi
aurei trigita: cyphi argẽtei scđi q̃drin
genti decẽ: vasa alia mille. Oĩa vasa
aurea ⁊ argẽtea q̇nqꝫ milia q̃dringen
ta. Uniuersa tulit sasabasar: cũ his q̇
ascẽdebãt de trãsmigratione babylo-
I sũt aũt ꝓ (nis ĩ hierlm. II A
h uincie filij q̇ ascẽderũt de capti
uitate quã trãstulerat nabuch-
odonosor rex babylonis ĩ babylonẽ: ⁊
reuersi sũt ĩ hierlm ⁊ iudeã vnusq̇sqꝫ
ĩ ciuitatẽ suã q̇ venerũt cũ zorobabel
⁊ iesua neemia saraia rahelaia mardo
chai belsan mesphar beguai reũ baa-
na. Numerꝰ viroꝝ ppl̃i isrl. Filij pha-
res: duo milia cẽtũ septuaginta duo.
Filij arethi: septingẽti septuagintaq̇n
qꝫ. Filij saphatia: trecẽti: septuaginta
duo. Filij area: septingẽti septuagita
q̇nqꝫ. Filij phetmoab filioꝝ iosue: et
ioab: duo milia octingẽti duodecim.
Filij helã: mille ducẽti q̇nq̃gintaq̃ttu-
or. Filij zethua: nõgẽti q̃dragitaq̇nqꝫ.
Filij zachai septingẽti sexaginta. Filij
bani: sexcẽti q̃dragitaduo. Filij bebai
sexcẽti: vigintitres. Filij azgad: mille
ducẽti vigintiduo. Filij odonicã: sex-
cẽti sexagita sex. Filij beguai: duo mi-
lia q̇nq̃ginta sex. Filij adin: q̃dringen
ti q̇nq̃gintaq̃ttuor. Filij ather q̇ erãt B
ex ezechia: nonagintaocto. Filij besai:
trecẽti vigintitres. Filij ora: cẽtũ duo-
decim. Filij asem: ducẽti vigintitres.
Filij gebbar: nõgẽtiq̇nqꝫ. Filij bethle-
em: cẽtũ vigintitres. Uiri nethupha:
q̇nq̃ginta sex. Uiri anothot: cẽtũ vigĩ
tiocto. Filij azmaueth q̃draginta duo
Filij cariathiarim: cephira ⁊ beroth:
septingẽti q̃dragintatres. Filij rama
⁊ gabaa: sexcẽti vigitiunꝰ. Uiri mach
mas: cẽtũ vigintiduo. Uiri bethel et
chai: ducẽti vigiti tres. Filij nebo: q̇n-
q̃gintaduo. Filij megbis: cẽtũ q̇nq̃gi-
ta sex. Filij helã alteriꝰ mille ducenti
q̇nq̃gintaq̃ttuor. Filij arim: trecẽti vi
giti. Filij lodadin ⁊ ono septingẽti vi-
gintiq̇nqꝫ. Filij hiericho: trecẽti q̃dra-
gintaq̇nqꝫ. Filij senaa: tria milia sexcẽ
ti triginta. Sacerdotes. Filij iadaia ĩ

domo iesue:nōgēti:septuagitatres. Fi-
lij emmer:mille ꝗnquagintaduo. Filij
phessur:mille ducenti q̄dragita septē.
Filij arim:mille decē ⁊ septē. Leuite.
Filij iesue ⁊ cedmihel filiorū odeuie:se
C ptuagitāq̄ttuor. Cātores. Filij asaph:
cētū vigitiocto. Filij ianitoꝝ. Filij sel-
lū:filij ather:filij thelmō: filij accub:
filij athita:filij sobai:vniuersi cētū tri
gintanouē. Nathinnei. Filij sia: filij
asupha:filij thebboath:filij ceros:filij
siaa:filij phadon:filij lebana:filij aza-
ba:filij accub:filij agab:filij selmai:fi
lij anan:filij gaddel:filij gaer:filij raa
hia:filij rasin:filij nechoda: filij gazē:
filij azec. filij phasea filij besee:filij ase
maa:filij munim: filij nephusim: filij
bechue:filij acupha:filij azur:filij bes-
luth:filij maida:filij arsa:filij bercos:
filij zizara: filij thema:filij nasia : filij
athupha filij ƀuoꝝ salomonis:filij so
thei. filij sophereth :filij pharuda:filij
iala:filij dercō:filij geddel:filij sapha-
ta:filij athil: filij phocereth ꝗ erāt de
asebaim. filij amim. Oēs nathinnei ⁊
filij ƀuoꝝ salomōis:trecēti nonagita-
duo. Et hi ꝗ ascenderūt de thalmala:
thelarsa:cherub ⁊ don ⁊ mer: ⁊ n̄ potu
erūt idicare domū patrū suoꝝ ⁊ semen
suū:vtrū ex isrl̄ essent:filij dalaia: filij
thobia:filij nechoda: sexcēti ꝗnq̄gita
duo. Et de filijs sacerdotū:filij iobia:
D filij accos filij berzellai ꝗ accepit de fi
liabus berzallai galaaditidis vxorē: ⁊
vocatꝰ ē noīe eaꝝ. Hi q̄sierūt scriptu-
rā genealogie sue: ⁊ nō iuenerūt: ⁊ eie-
cti sūt de sacerdotio. Et dixit athersa-
tha eis vt nō comederēt de sctō sctōꝝ
donec surgeret sacerdos doctꝰ atqꝫ ꝑfe
ctꝰ. Ois multitudo q̄si vnꝰ q̄draginta
duo milia trecēti septuagita: exceptis
seruis coꝝ ⁊ āncillis ꝗ erāt septē milia
trecēti trigitaseptē: ⁊ ī ipis cātores at-
qꝫ cātatrices ducēti. Equi coꝝ sexcēti
trigitasex:muli eoꝝ ducēti q̄draginta
ꝗnqꝫ cameli eoꝝ q̄dringēti trigitaꝗn-
qꝫ:asini eoꝝ sex milia septingēti vigi-
ti. Et de ꝑ̄ncipibꝰ patrū cū ingrederēr
tēplū dn̄i:qđ ē ī hierl̄m:spōte obtule-
rūt ī domū dei ad extruendā eā ī loco
suo. Scđm vires suas dederūt ipensas
oꝑis:auri solidos quadragita milia ⁊
mille:argēti minas ꝗnqꝫ milia: ⁊ ve-
stes sacerdotales cētū. Habitauerūt ꝰ
sacerdotes ⁊ leuite ⁊ de ꝑplo ⁊ cātores
⁊ ianitores ⁊ nathinnei ī vrbibꝰ suis:
vniūsusqꝫ isrl̄ ī ciuitatibꝰ suis. III
Amqꝫ venerat mēsis septimꝰ ⁊ B
i erāt filij isrl̄ ī ciuitatibꝰ suis. 2. Esdre.5.
Cōgregatꝰ ē ꝰ ꝑpl̄s q̄si vir vnꝰ ī 3. Esdre.9.
hierl̄m: ⁊ surrexit iosue filiꝰ iosedech ⁊
frēs eiꝰ sacerdotes ⁊ zorobabel filiꝰ sa
lathiel ⁊ frēs eiꝰ: ⁊ edificauerūt altare
dei isrl̄ vt offerrēt ī eo holocaustoma-
ta:sic scṗtū ē ī lege moysi viri dei. Col
locauert āt altare dei suꝑ bases suas đ
terrētibꝰ eos ꝑ circūitu ꝑplis terraꝝ: et
obtulert suꝑ illud holocaustū dn̄o ma
ne ⁊ vespe. Fecertqꝫ solēnitatē tabna- B
culorū:sic̄ scriptū ē: ⁊ holocaustū die-
bꝰ singul̄ ꝑ ordinē ꝓm ꝑ̄ceptū opꝰ dei
ī die suo: ⁊ post hec holocaustū iuge tā
ī kalēdis q̄ ī vniūsis solēnitatibꝰ dn̄i
ꝗ erāt ꝯsecrate: ⁊ ī oībꝰ ī ꝗbꝰ vltro of-
ferebāt munꝰ dn̄o. A p̄rio die mēsis se
ptimi:cepert offerre holocaustū dn̄o.
Porro tēplū dei nōdū fūdatū erat. De
derūt āt pecunias latomis ⁊ cemēta-
rijs cibū q̄z ⁊ potū: ⁊ oleū sidonijs ty-
rijsqꝫ vt deferrēt ligna cedrina đ liba-
no ad mare ioppen:iux ꝙ ꝑ̄cepat cyrꝰ
rex ꝑsaꝝ eis. Anno āt scđo aduētus C
eoꝝ ad tēplū dei ī hierl̄m mēse scđo ce
perūt zorobabel filiꝰ salathiel. ⁊ iosue
filiꝰ iosededech ⁊ reliꝗ de fribꝰ eoꝝ sa-
cerdotes ⁊ leuite: ⁊ oēs ꝗ venerāt đ ca
ptiuitate ī hierl̄m: ⁊ ꝯstituert leuitas a
viginti ānis ⁊ supra vt vrgerēt opꝰ dn̄i
Stetitqꝫ iosue ⁊ filij eiꝰ ⁊ frēs eiꝰ; ced
mihel: ⁊ filij eiꝰ ⁊ filij iuda q̄si vir vnꝰ
vt istarēt suꝑ eos ꝗ faciebāt opꝰ ī tem
plo dei:filij enadab ⁊ filij eoꝝ et frēs
eoꝝ leuite. Fundato igit a cemētarijs
tēplo dn̄i steterūt sacerdotes in ornatu
suo cū tubis: ⁊ leuite filij asaph ī cym
balis vt laudarēt deū ꝑ manꝰ dđ reg̃
isrl̄. Et cōcinebāt ī hymnis ⁊ cōfessio- D
ne dn̄o qm̄ bonꝰ:qm̄ in eternū miseri
cordia eiꝰ suꝑ isrl̄. Ois q̄z ꝑpl̄s voci-
ferebat clamore magno ī laudādo do-
minū:eo ꝙ fūdatū ē tēplū dn̄i. Pluri-
mi etiā de sacerdotibꝰ ⁊ leuit̃ ⁊ prin-
cipes patrū ⁊ seniores ꝗ viderāt tēplū
p̄riꝰ cū fūdatū eēt: ⁊ h̄ tēplū in oculis
eoꝝ flebāt voce magna: Et multi voci
ferātes ⁊ leticia eleuabāt vocē: nec po
terat quisq̄ agnoscere vocē clamoris
letātiū: ⁊ vocē fletꝰ ꝑpl̄i. Cōmixtim eī

ꝑpl̄s vociferabatᷣ clamore magno: ⁊
vox audiebatᷣ ꝓcul. IIII

A a Udierūt āt hostes iude ⁊ beni-
amin qꝛ filij captiuitatꝭ edifi-
carēt tēplū dño deo isrl̄ et accedēres
ad zorobabel ⁊ ad ṗncipes patrū: dixe
rūt eis. Edificemus vobiscū: qꝛ ita vt
vos q̄rimꝰ deū vr̄m. Ecce nos imola-
uimꝰ victimas a diebꝰ assoraddā regꝭ
assur: q̇ adduxit nos huc. Et dixit eis
zorobabel ⁊ iosue ⁊ reliq̇ ṗncipes pa-
trū isrl̄. Nō est nob̄ ⁊ vobis vt edifice
mꝰ domū deo nr̄o: sꝫ nos ipsi soli edifi
cabimꝰ deo nr̄o: sic̄ p̄cepit nobis cyrꝰ
rex ꝑsarū. Factū ē igitᷣ vt ppl̄s terre ī-
pediret manꝰ ppl̄i iude: ⁊ turbaret eos
ī edificādo. Cōduxerūt q̄ꝫ adūsus eos
cōsiliatores vt destruerēt ꝯsiliū eoꝝ oī
bꝰ diebꝰ cyri regis ꝑsarū ⁊ vsqꝫ ad re-
gnū darij regꝭ ꝑsarū. In regno āt as-
Nō ē ð textu sueri: Ipe ē artaxerxes: ī pricipio reg
ni eiꝰ scripserūt accusationē adūsus ha
B bitatores iude ⁊ hierl̄m. Et in diebꝰ ar
taxerxis scripsit besellā mitridates ⁊
thabeel ⁊ reliq̇ q̇ erāt in ꝯsilio eoꝝ ad
artaxerxem regē ꝑsaꝝ. Epl̄a āt accusa
tionis scripta erat syriace: ⁊ legebatᷣ ſ
mone syro. Reū beeltheē ⁊ samsai scri-
ba scripserunt epistolā vnā de hierl̄m
artaxerxi regi huiuscemodi: Reū beel-
theem ⁊ samsai scriba ⁊ reliq̇ cōsiliato
res eoꝝ: dynei ⁊ apharsathei: terpha-
lei: arphasei: herchuei: babylonij: susā
nachei: dyei et elamite: ⁊ ceteri de gēti
bꝰ q̄s trāstulit assennaphar magnꝰ et
gloriosus: ⁊ habitare eas fecit ī ciuita-
tibꝰ samarie: ⁊ ī reliq̇s regionibꝰ trans
flumē ī pace. Hoc ē exēplar epl̄e quaꝫ
C miserūt ad eū. Artaxerxi regi serui tui
viri q̇ sūt trās fluuiū: salutē dicūt. No
tū sit regi: qꝛ iudei q̇ ascēderūt a te ad
ad nos venerūt ī hierl̄m ciuitatē rebel
lē ⁊ pessimā: quā edificant extruentes
muros eiꝰ ⁊ parietes cōponētes. Nūc
igitᷣ notū sit regi: qꝛ si ciuitas illa edi
ficata fuerit ⁊ muri eiꝰ īstaurati: tribu
tū ⁊ vectigal ⁊ ānuos redditꝰ n̄ dabūt:
⁊ vsqꝫ ad reges hec noxa ꝑueniet. Nos
ḡ memores salᷣ qð ī palatio comedimꝰ
⁊ qꝛ lesiones regꝭ videre nephas duci
mꝰ: idcirco misimꝰ ⁊ nūciauimꝰ regi vt
recēseas ī libris historiarū patrū tuoꝝ
⁊ īuenies scriptū ī cōmētarijs: ⁊ scies
q̄m̄ vrbs illa vrbs rebellis ē: ⁊ nocens
regibꝰ ⁊ ꝓuincijs ⁊ bella cōcitantᷣ in
ea ex diebꝰ āntiq̇s: quāobrē ⁊ ciuitas il
la destructa ē. Nūciamꝰ nos regi: q̄m̄
si ciuitas illa edificata fuerit ⁊ muri
ip̄ius īstaurati: possessionē trās fluuiū
nō habeb̄. Uerbū misit rex ad reū be- D
eltheem ⁊ samsai scribā: ⁊ ad reliq̇s q̇
erāt ī cōsilio eoꝝ habitatores samarie
⁊ ceterꝭ trās fluuiū: salutē dicēs ⁊ pacē
Accusationē quā misistis ad nos: ma
nifeste lecta ē corā me: ⁊ a me: p̄ceptuꝫ
ē: ⁊ recēsuerūt: īueneruntqꝫ q̄m̄ ciuitas
illa a diebꝰ antiq̇s aduersū reges re-
bellat: ⁊ seditiōes ⁊ ꝓlia ꝯcitantᷣ ī ea.
Nā ⁊ reges fortissimi fuerūt ī hierl̄m q̇
⁊ dñati sūt oī regioni q̇ trās fluuiū ē.
Tributū q̄ꝫ ⁊ vectigal ⁊ redditus acci-
piebāt. Nūc ḡ audite sn̄iam: vt ꝓhibe
atis viros illos vt vrbs illa nō edifice
tur: donec si forte a me iussū fuerit. Ui-
dete ne negligentᷣ h̄ ipleatꝭ ⁊ paulatim
crescat malū ꝯ reges. Itaqꝫ exēplū edi
cti artaxerxis regꝭ lectū ē corā reū be-
eltheem ⁊ samsai scriba ⁊ cōsiliarijs eo
rū. Et abierūt festini ī hierl̄m ad iude-
os: ⁊ ꝓhibuerūt eos ī brachio ⁊ robo-
re. Tūc ītermissū ē opꝰ domꝰ dñi ī hie-
rusalē: ⁊ nō fiebat vsqꝫ ad annū scðm
regni darij regis ꝑsarū. V

p Rophetauerūt āt aggeꝰ ꝓpheta A
et zacharias filiꝰ ado ꝓphetā-
tes ad iudeos q̇ erāt ī iuda ⁊ hierl̄m ⁊
ī noīe dei isrl̄. Tūc surrexerūt zoroba-
bel filiꝰ salathiel ⁊ iosue filiꝰ iosedech
⁊ ceperūt edificare tēplū dñi ī hierl̄m:
⁊ cū eis ꝓphete dei adiuuātes eos. In
ip̄o aūt tp̄e venit ad eos thātannai q̇
erat dux trās flumē ⁊ starbuzānai ⁊ cō
siliarij eoꝝ: sicqꝫ dixerūt eis. Quis de-
dit vob̄ ꝯsiliū vt domū hāc edificaretꝭ
⁊ muros eiꝰ īstauraretꝭ? Ad qð rn̄dimꝰ
eis q̇ cēnt noīa hoim auctoꝝ edificati
onis illiꝰ. Oculus aūt dei eoꝝ factus B
est suꝑ senes iudeoꝝ: ⁊ nō potuerūt in
hibere eos. Placuitqꝫ vt res ad dariū
referretᷣ: ⁊ tūc satisfacerent aduersus
accusationē illā. Exēplar epistole quā
misit thantānai dux regionis trās flu
mē ⁊ starbuzannai ⁊ cōsiliatores eius
apharsathei q̇ erāt trās flumē ad da-
riū regem. Sermo quē miserāt ei sic
scriptus erat. Dario regi pax omnis.
Notū sit regi isse nos ad iudeā ꝓuinci
am ad domū dei magni q̇ edificatᷣ la-

pīde īpolito ⁊ ligna ponūť ī parietibꝰ
opusqꝫ illud diligenter extruiť: ⁊ cre-
scit ī manibꝰ eoꝝ. Interogauimꝰ ḡ se-
C nes illos ⁊ ita diximꝰ eis. Quis dedit
vob̄ ptātē vt domū hāc edificeretis et
muros hos īstauraretꝭ? Sꝫ ⁊ noīa eo-
rū q̄siuimꝰ ab eis vt nūciaremꝰ tibi:
scripsimusqꝫ noīa eoꝝ viroꝝ q̇ sūt p̄n-
cipes ī eis. Huiuscemodi aūt sermonē
rn̄derūt nob̄ dicētes. Nos sumꝰ serui
dei celi ⁊ t̄re: ⁊ edificamꝰ tēplū: qđ erat
extructū añ hos ānos młtos q̇tqꝫ rex
isrł magnꝰ edificauerat ⁊ extruxerat.
Postqꝫ aūt ad iracūdiā ꝓuocauerunt
p̄res n̄ri deū celi: tradidit eos ī manꝰ
nabuchodonosor regꝭ babylonis chal
dei: domū q̄ꝫ hāc destruxit: ⁊ ꝑplm eiꝰ
trāstulit ī babylonē. Anno āt p̄mo cy-
ri regꝭ: cyrus rex babylōis ꝓposuit edi
D ctū vt domꝰ dei edificareť. Nā ⁊ vasa
tēpli dei aurea ⁊ argētea q̄ nabucho-
donosor tulerat de tēplo qđ erat ī hie-
rusalē ⁊ asportauerat ea ī tēplū baby-
lonis ꝓtulit cyrus rex de tēplo baby-
lonis: ⁊ data sūt sasabasar vocabulo:
quē ⁊ p̄ncipē ꝯstituit: Dixitqꝫ ei. Hec
vasa tolle ⁊ vade: ⁊ pone ea ī tēplo qđ
est ī hierłm: ⁊ domꝰ dei edificeť ī loco
suo. Tunc itaqꝫ sasabasar ille venit ⁊
posuit fundamēta tēpli dei ī hierłm: ⁊
ex eo tp̄e vsqꝫ nūc edificať ⁊ necdū cō-
pletū ē. Nūc ḡ si videť regi bonū: recē
seat ī bibliotheca regꝭ q̄ ē ī babylone:
vtrū nā a cyro rege iussū fuerit vt edifi
careť domꝰ dei ī hierłm: ⁊ volūtatē re
gis sup̱ hac remittat ad nos. VI
A Tunc dariꝰ rex p̄cepit ⁊ recēsue-
rūt ī bibliotheca libroꝝ q̇ erāt
repositi ī babylone: ⁊ īuētū ē ī
egbathanis qđ ē castrū ī medena ꝓui
cia: volumē vnū: talisqꝫ sc̄ptꝰ erat ī eo
cōmētariꝰ. Anno p̄mo cyri regꝭ: cyrꝰ
rex decreuit vt domꝰ dei edificareť q̄
ē ī hierłm ī loco vbi īmolāt hostias et
vt ponāt fūdamēta supportātia altitu
dinē cubitoꝝ sexagīta ⁊ latitudinē cu
bitoꝝ sexagīta: ordines de lapidibꝰ im
politꝭ tres: ⁊ sic ordines de lignis no-
uis. Sūptꝰ āt de domo regꝭ dabunť.
Sꝫ ⁊ vasa tēpli dei aurea ⁊ argētea q̄
nabuchodonosor tulerat de tēplo hie-
rusalē: ⁊ attulerat ea ī babylonē: red-
dāť ⁊ referāť ī tēplū hierłm ī locū suū
q̄ ⁊ posita sūt ī tēplo dei. Nūc ḡ thātā
nai dux regiōis q̄ ē trās flumē ⁊ star B
buzannai ⁊ ꝯsiliarīj vr̄i apharsathei q̇
estis trās flumē ꝓcul recedite ab illis
⁊ dimittite fieri tēplū dei illud a duce
iudeoꝝ ⁊ a seniorībꝰ eoꝝ: ⁊ domꝰ dei il
la edificeť ī loco suo. Sꝫ ⁊ a me p̄cep-
tū ē q̇d oporteat fieri a p̄sbyteris iude
orū illis vt edificeť domꝰ dei .s. vt de
arca regꝭ .i. de tributꝭ q̄ dāť de regio-
ne trās flumē studiose sūptꝰ deť virꝭ
illis ne īpediať opꝰ. Qđ si necesse fue-
rit ⁊ vitulos ⁊ agnos ⁊ hedos ī holo-
caustū deo celi: frumētū: sal: vinū ⁊ ole
um s̄m ritū sacerdotū q̇ sūt ī hierłm de-
tur eis ꝑ singulos dies: ne sit ī aliq̇ q̄-
rimonia: ⁊ offerāt oblatiōes deo celi:
orētqꝫ ꝓ vita regꝭ ⁊ filioꝝ eiꝰ. A me ḡ
positū est decretū vt oīs hō q̇ hāc mu-
tauerit iussionē: tollať lignū de domo
ip̄ius ⁊ erigať ⁊ cōfigať ī eo: domꝰ aūt
eiꝰ publiceť. Deꝰ āt q̇ habitare fec̄ no- C
mē suū ibi: dissipet oīa regna ⁊ ꝑplm q̇
extēderit manū suā: vt repugnet ⁊ dis-
sipet domū dei illā q̄ ē in hierłm. Ego
dariꝰ statui decretū: qđ studiose īpleri
volo. Igiť thātānai dux regionis trās
flumē ⁊ starbuzānai ⁊ ꝯsiliarīj eiꝰ s̄m
q̄ p̄cep̱at dariꝰ rex sic diligēter execu-
ti sūt. Seniores āt iudeoꝝ edificabāt:
⁊ ꝓsperabāť iuxͣ ꝓphetiā aggei ꝓphe-
te ⁊ zacharie filīj addo. Et edificauerūt
⁊ cōstruxerūt iubēte deo isrł: ⁊ iubēte
cyro ⁊ dario ⁊ artaxerxe regibꝰ ꝑsarū:
⁊ cōpleuerūt domū dei istā vsqꝫ ad diē
tertiū mēsis adar q̇ ē annꝰ sextꝰ regni
darīj regis. Fecerūt aūt filīj isrł sacer- D
dotes ⁊ leuite ⁊ reliq̇ filioꝝ trāsmigra
tionis dedicationē domꝰ dei ī gaudio
⁊ obtulerūt ī dedicatiōe domꝰ dei: vitu-
los cētū: arietes ducētos: agnos q̄dri-
gētos: hircos capraꝝ ꝓ peccato isrł du-
odecim iuxta numerum tribuū israel.
Et statuerūt sacerdotes ī ordinibꝰ su-
is ⁊ leuitas ī vicibꝰ suis sup̱ op̱a dei ī
hierłm: sicut scriptū ē ī libro moysi. Fe
cerūt āt filīj trāsmigratiōis pasca q̄rta-
decia die mēsis primi. Purificati ei fu
erāt sacerdotes ⁊ leuite quasi vnꝰ: oēs
mūdi ad īmolādū pasca vniūsis filījs
trāsmigratiōis ⁊ frībꝰ suis sacerdotibꝰ
⁊ sibi. Et comederūt filīj isrł q̇ reuersi
fuerāt de trāsmigratiōe: ⁊ oēs q̇ se se-
p̱auerāt a coinq̇natiōe gentiū t̄re ad
eos vt q̄rerēt dñm deū isrł. Et fecerūt

solẽnitatẽ azymoꝝ septẽ diebꝰ i leticia
qm̄ letificauerat eos dn̄s: ⁊ ꝯuerterat
cor regꝭ assur ad eos vt adiuuaret ma
nus eoꝝ i ope domꝰ dn̄i dei isrł. VII
A Ost hec āt v̄ba i regno artaxer
1. Esdre. 8. a p xis regꝭ ꝑsaꝝ: esdras filiꝰ saraie
filij azarie: filij helchie: filij sel-
lū: filij sadoch: filij achitob: filij ama-
rie: filij azarie: filij maraioth: filij zarie
filij ozi: filij bocci: filij abisue: filij phi
nees: filij eleazar: filij aarō sacerdotis
ab initio. Ipe esdras ascēdit ď babylo
ne: ⁊ ip̄e scriba velox i lege moysi: quā
dn̄s deꝰ dedit israel. Et dedit ei rex ꝫm
manū dn̄i dei eiꝰ bonā sup eū: oēm pe
titionē eiꝰ. Et ascēderūt ď filijs isrł et
ď filijs sacerdotū ⁊ ď filijs leuitaꝝ ⁊ ď
cātoribꝰ ⁊ ď ianitoribꝰ ⁊ ď nathinneis
i hierłm āno septio artaxerxis regꝭ: et
venerūt i hierłm mēse qnto: ip̄e ē ānꝰ
septimus regꝭ. Quia i p̄mo die mēsis
p̄mi: cepit ascēdere ď babylone: ⁊ i pri
mo die mēsis qnti venit i hierłm iux̄
B manū dei sui bonā sup se. Esdras aūt
parauit cor suū vt inuestigaret legē dn̄i
⁊ faceret ⁊ doceret i isrł p̄ceptū ⁊ iudi-
ciū. Hoc ē āt exēplar ep̄łe edicti: qď de
dit rex artaxerxes esdre sacerdoti scri-
be erudito i ꝫmōibꝰ ⁊ p̄ceptꝭ dn̄i ⁊ ceri
monijs eiꝰ i isrł. Artaxerxes rex regū:
esdre sacerdoti: scribe legꝭ dei celi do-
ctissimo: salutē. A me decretū ē vt cui
cūq͂ placuerit i regno meo ď ꝑpło isrł:
⁊ ď sacerdotibꝰ eiꝰ ⁊ ď leuitꝭ ire i hieru
salē: tecū vadat. A facie em̄ regꝭ et se-
ptem ꝯsiliatoꝝ eiꝰ missus es vt visites
iudeā ⁊ hierłm i lege dei tui q̄ ē i māu
tua: ⁊ vt feras argētū ⁊ aurū qď rex et
ꝯsiliatores eiꝰ spōte obtulerūt deo isrł:
C cuiꝰ i hierłm tabnaculū ē. Et oē argē-
tū ⁊ auꝝ qďcūq͂ iuenerꝭ i vniūsa ꝓui-
cia babylonis ⁊ populas offerre volu-
erit: ⁊ ď sacerdotibꝰ q̄ spōte obtulerint
domui dei sui q̄ ē in hierłm: libere ac-
cipe: et studiose eme ď hac pecunia vi-
tulos: arietes: agnos ⁊ sacrificia ⁊ liba
mina eoꝝ: ⁊ offer ea sup altare templi
dei v̄ri qď ē i hierłm. Sꝫ ⁊ si qd tibi et
fribꝰ tuis placuerit ď reliq͂ argēto ⁊ au
ro vt faciatꝭ iux̄ volūtatē dei v̄ri faci-
te Uasa qͦꝫ q̄ danł tibi i misteriū domꝰ
dei tui trade i ꝯspectu dei i hierłm Sꝫ
⁊ cetera qbꝰ opus fuerit i domū dei tui:
qntūcūq͂ necesse ē vt expēdas: dabis
de thesauro ⁊ ď fisco regꝭ ⁊ a me. Ego
artaxerxes rex statui atq͂ decreui oībꝰ
custodibꝰ arce publice q̄ sūt trans flu-
mē: vt qďcūq͂ petierit a voƀ esdras sa
cerdos scriba legꝭ dei celi absq͂ mora
detis vsq͂ ad argēti talēta cētū: ⁊ vsq͂
ad frumēti choros cētū ⁊ vsq͂ ad vini
bathos cētū: ⁊ vsq͂ ad bathos olei cē-
tū: sal v̄o absq͂ mensura. Oē qď ad ri D
tū dei celi ꝑtinet: tribuał diligēł i do
mo dei celi: ne forte irascał ꝯ regnum
regꝭ ⁊ filioꝝ eiꝰ. Uoƀ qͦꝫ notū facimꝰ
de vniūsis sacerdotibꝰ ⁊ leuitꝭ: cātori-
bus ⁊ ianitoribꝰ nathineis et mistris
domꝰ dei huiꝰ vt vectigal ⁊ tributū et
ānonas nō habeatꝭ ꝑtātē imponēdi
sup eos. Tu āt esdra ꝫm sapiaꝫ dei tui
q̄ ē i manu tua: ꝯstitue iudices et p̄si-
des vt iudicēt oi ꝑpło q̄ ē trās flumē:
his videlꝫ q̄ nouerūt legē dei tui: sꝫ et
impitos docete libere. Et oīs q̄ n̄ fece
rit legē dei tui ⁊ legē regꝭ diligēter: iu
diciū erit ď eo siue i mortē: siue i exili-
um: siue i ꝯdēnatiōeꝫ substātie eiꝰ: vel
certe i carcerē. Et dixit esdras scriba.
Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ patꝝ nr̄oꝝ q̄ dedit h̄
i corde regꝭ vt glorificaret domū dn̄i
q̄ ē i hierłm: ⁊ i me iclinauit miscdiaꝫ
suā corā rege ⁊ ꝯsiliatoribꝰ eiꝰ ⁊ vniuer
sis p̄ncipibꝰ regꝭ potētibꝰ. Et ego cō-
fortatꝰ māu dn̄i dei mei q̄ erat i me: cō
gregaui de isrł p̄ncipes qui ascēderūt
Isūt ħ p̄ncipes (mecū. VIII A
h familiaꝝ et genealogia eoꝝ q̄ 1. Esdre. 8. c
ascēderūt mecū i regno artaxer
xis regꝭ ď babylone. De filijs phinees
gerson. De filijs ythamar: daniel. De
filijs dauid: atthꝰ. De filijs sechenie:
⁊ ď filijs pharos: zacharias: ⁊ cū eo nu
merati sūt viri cētū qnqgita. De filijs
phetmoab: elioenai filiꝰ zaree: ⁊ cū eo
ducēti viri. De filijs sechenie: filiꝰ eze-
chiel: ⁊ cū eo trecēti viri. De filijs ad-
dannabeth filiꝰ ionathā: ⁊ cū eo qnq-
ginta viri. De filijs helā: esaias filius
athalie: ⁊ cū eo septuaginta viri. De fi
lijs saphatie: zebedia filiꝰ michael: et
B cū eo octogita viri. De filijs ioab: obe
dia filiꝰ iehihel et cū eo ducēti decē et
octo viri. De filijs selomith: filiꝰ ios-
phie: ⁊ cū eo cētū sexaginta viri. De fi
lijs bebai: zacharias filiꝰ bebai: ⁊ cū eo
vigitiocto viri. De filijs ezeab: iohānā
filiꝰ ezethan: ⁊ cū eo cētū decē viri. De

filijs adonicā q̄ erant nouissimi: ꝛ hec
noia eoꝝ: helipheleth ꝛ heihel ꝛ samai
as: ꝛ cū eis sexagita viri. De filijs beg-
gui vthai ꝛ zachur: ꝛ cū eis septuagita
viri. Cōgregaui āt eos ad fluuiū q̄ de
currit ad hana: ꝛ māsim⁹ ibi trib⁹ die-
bus. Quesiuiq̄ꝫ ꝑplo ꝛ ī sacerdotib⁹ de
C filijs leui: ꝛ nō iueni ibi. Itaq̄ꝫ misi he
liezer ꝛ ariel ꝛ semeā ꝛ helnathā ꝛ arib
ꝛ alteꝝ helnathā ꝛ nathā ꝛ zachariā ꝛ
mosollā ꝑncipes ꝛ ioarib ꝛ helnathā:
sapiētes: ꝛ misi eos ad heddo q̄ ē ꝑm⁹i
casphie loco. Et posui ī ore eoꝝ vba lo
q̄rēt ad heddo ꝛ ad frēs ei⁹ nathineos
ī loco casphie: vt adducerēt nob mini
stros dom⁹ dei nri. Et adduxerūt nob ꝑ
manū dei nri bonā suꝑ nos viꝝ doctis
simū d̄ filijs mooli: filij leui: filij isrl: et
sarabiā ꝛ filios ei⁹ ꝛ frēs ei⁹ decē ꝛ octo
ꝛ asabiā ꝛ cū eo esaiā. De filijs merari
D frēsq̄ꝫ ei⁹ ꝛ filios ei⁹ vigiti. Et d̄ nathi-
neis q̄s dederat dauid: ꝛ principes ad
misteria leuitarū: nathineos ducētos
vigiti. Oēs hi suis noib⁹ vocabāt. Et
ꝑdicaui ibi ieiuniū iuxͣ fluuiū hana
vt affligeremur corā dño deo nro ꝛ pe
terem⁹ ab eo viā rectā nob ꝛ filijs nris
vniūseq̄ꝫ substātie nre. Erubui eni pe
tere regē auxiliū ꝛ eq̄tes q̄ defenderēt
nos ab inimico ī via: q2 dixeram⁹ regi.
Man⁹ dei nri ē suꝑ oēs q̄ q̄rūt eū ī bo
nitate: ꝛ īpiū ei⁹ ꝛ fortitudo ei⁹ ꝛ furor
suꝑ oēs q̄ derelinquūt eū. Ieiunauim⁹
aūt ꝛ rogauim⁹ deū nrm ꝓ h̄: ꝛ euenit
E nob ꝓspere. Et sepaui d̄ principib⁹ sa
cerdotū duodeci: sarabiam ꝛ asabiā: ꝛ
eis frib⁹ eoꝝ decē. Appēdiq̄ꝫ eis argen
tū ꝛ auꝝ: ꝛ vasa ꝯsecrata dom⁹ dei nri
q̄ obtulerat rex ꝛ ꝯsiliatores ei⁹ ꝑnci-
pes ei⁹: vniūsusq̄ꝫ isrl eoꝝ q̄ iuēti fue-
rāt. Et appēdi ī manib⁹ eoꝝ argēti ta-
lēta sexcēta q̄nq̄ginta: ꝛ vasa argētea
cētū: auri vo cētum talēta ꝛ crateras
aureas vigiuti q̄ hēbāt solidos mille-
nos: et vasa eris fulgent͞ optimi duo
F pulchra vt auꝝ. Et dixi eis. Vos sācti
dñi ꝛ vasa sctā: ꝛ argētū ꝛ auꝝ qd̄ spō
te oblatū ē dño deo patꝝ nroꝝ. Vigi-
late ꝛ custodite donec appēdat͞ coram
ꝑncipib⁹ sacerdotū ꝛ leuitaꝝ: ꝛ ducib⁹
familiaꝝ isrl ī hierlm ī thesauꝝ dom⁹
dñi. Susceperūt āt sacerdotes ꝛ leuite
pōd⁹ argēti ꝛ auri ꝛ vasoꝝ vt deferrēt
hierlm ī domū dei nri. Promouim⁹ G
a flumie hana duodecima die mensis
ꝑmi: vt ꝑgerem⁹ hierlm. Et man⁹ dei
nri fuit suꝑ nos: ꝛ liberauit nos d̄ ma
nu inimici ꝛ insidiatoris in via. Et ve
nim⁹ hierlm ꝛ māsim⁹ ibi trib⁹ dieb⁹.
Die aūt q̄rta appensū ē argētū ꝛ aurū G
ꝛ vasa ī domo dei nri ꝑ manū remoth
filij vrie sacerdot͞: ꝛ cū eo eleazar fili⁹
phinees: cūq̄ꝫ eis iozaded fili⁹ iosue et
noadaia fili⁹ bēnoi leuite: iuxͣ numeꝝ
ꝛ pōd⁹ oim. Descꝑtū ē oē pōd⁹ ī tꝑe illo
Sz ꝛ q̄ venerāt d̄ captiuitate filij trās
migratiōis obtulerūt holocaustomata
do isrl: vitulos duodeci ꝓ oi ꝑplo isrl:
arietes nonagitasex: agnos septuagita
septē: hircos ꝓ pctō duodeci: oia ī holo
caustū dño. Dederūt āt edicta reg͞ satra
pis q̄ erāt d̄ ꝯspectu reg͞ ꝛ ducib⁹ trās
flumē: ꝛ eleuauerūt ꝑplm ꝛ domū di. IX
P Ostq̄ꝫ aūt hec cōpleta sūt: acces B
serūt ad me principes dicētes: 3. Esdr.
Nō ē sepatus ꝑpls isrl et sacerdotes et
leuite a ꝑplis terraꝝ: ꝛ de abominatio
nib⁹ eoꝝ: chananei videlz ꝛ ethei ꝛ phe
rezei et iebusei ꝛ āmonitarū ꝛ moabi-
tarū et egyptiorū ꝛ amorreoꝝ. Tulerūt
eni de filiab⁹ eorū sibi ꝛ filijs suis vxo
res: ꝛ cōmiscuerūt semē sāctū cū ꝑplis
terraꝝ. Man⁹ etiā pricipū ꝛ magistra-
tuū fuit ī trāsgressiōe hac ꝑma. Cunq̄ꝫ
audissem smonē istū: scidi palliū meū
et tunicā: et euelli capillos capit͞ mei
ꝛ barbe: ꝛ sedi merēs. Couenerūt autē
ad me oēs q̄ timebāt vbū dei israel ꝓ
trāsgressiōe eorū q̄ de captiuitate vene
rāt: et ego sedebā trist͞ vsq̄ꝫ ad sacrifi-
ciū vespertinū. Et ī sacrificio vesperti-
no surrexi de afflictiōe mea ꝛ scisso pal D
lio ꝛ tunica curuaui genua mea: et ex-
pādi man⁹ meas ap dñm deū meū: ꝛ di
xi: De⁹ me⁹ cōfundor ꝛ erubesco leua-
re faciē meaz ad te: q̄m iniq̄tates nre
multiplicate sūt suꝑ caput nostrū: ꝛ de
licta nra creuerūt vsq̄ꝫ ad celū a dieb⁹
patrū nroꝝ. Sed et nos ipi peccauim⁹
grauiter vsq̄ꝫ ad diē hāc: ꝛ iniquitati
bus nris traditi sum⁹ ipi: et reges nri
et sacerdotes nri in man⁹ regū terraꝝ
ꝛ in gladiū et captiuitatē et in rapinā
et ī cōfusionē vult⁹: sicut ꝛ die hac. Et
nūc q̄si ad parū et momētū facta ē de-
ꝑcatio nra apud dñz deū nostrū vt di-
mitterēt nob reliquie: et darēt pax il-
li⁹ in loco sācto ei⁹: et illuminaret ocu E

los nr̄os de9 noster: et daret nob vitā
modicā i ſuitutē nr̄ā: q2 serui sum9:
et in ſuitute nostra nō dereliq̄t nos
de9 nr̄: ꝛ inclinauit suꝑ nos misc̄diam
corā rege persarū: vt daret nob vitā et
sublimaret domū dei nr̄i: et extrueret
solitudines ei9 et daret nob spem i iu-
da et hier̄lm. Et nūc q̄d dicem9 dn̄e de
us nr̄ post hec? Quia dereliq̄m9 māda
ta tua q̄ p̄cepisti in manu ſuorū tuoꝝ
ꝓphetarū dicēs: Terra ad quā vos in
gredimini vt possideatꝭ eā: terra imū-
da ē iuxta imūdiciā populoꝝ ceteraꝝ
q̄ꝫ terrarū abominatiōib9 eoꝝ q̄ reple
uer̄t eā ab ore vsq̄ꝫ ad os coinq̄natiōe
D sua. Nunc ḡ filias vr̄as ne detis filijs
Deu. 7 a eorū ꝛ filias eoꝝ ne accipiatꝭ filijs ve
stris: ꝛ nō q̄ratis pacē eorū et ꝓsperita
tē eorū vsq̄ꝫ in et̄nū: vt cōfortemini et
B comedatꝭ q̄ bona sūt terre: et heredes
3. Esdre habeatꝭ filios vr̄os vsq̄ꝫ in seculū. Et
post oīa q̄ venerūt suꝑ nos in oꝑib9 no
stris pessimis: et i delicto nr̄o magno:
q2 tu es de9 nr̄: liberasti nos de iniq̄ta
te nr̄a et dedisti nob salutē sicut ē ho
die: vt nō cōuerteremur ꝛ irrita facere
mus mādata tua: neq̄ꝫ mr̄imonia iun
gerem9 cū ꝑp̄lis abominationū istaꝝ.
Nūq̄d irat9 es nob vsq̄ꝫ ad cōsūmatio-
nē: ne dimitteres nob reliq̄as ad salu
tē. Dn̄e de9 isr̄l iust9 es tu: q2m̄ dereli-
cti sumus q̄ saluaremur sicut die hac.
Ecce corā te sum9 i delicto nr̄o Nō em̄
stari pōt corā te suꝑ hoc. X
B f Jc ḡ orāte esdra et implorante
3. Esdre. 8. g deū et flente et iacēte añ tēplū
dei collect9 est ad eū de isr̄l cet9 grādis
nimis virorū et mulierū ꝛ pueroꝝ. Et
fleuit popul9 multo fletu. Et respōdit
sechenias fili9 iehiel de filijs helam: et
dixit esdre. Nos p̄uaricati sum9 in de-
um nr̄m: ꝛ duxim9 vxores alienigenas
de ꝑp̄lis terre. Et nūc si est p̄nia in isr̄l
suꝑ hoc: ꝑcutiam9 fed9 cū dn̄o deo no
stro vt ꝓijciam9 vniuersas vxores: et
eos q̄ de his nati sūt. Juxta volūtatē
dn̄i et eorū q̄ tenēt p̄ceptū dn̄i dei nr̄i:
ſm legē fiat. Surge tuū est discernere
nosq̄ꝫ erim9 tecū. Cōfortare ꝛ fac. Sur
rexit ḡ esdras et adiurauit p̄ncipes sa
cerdotū et leuitarū et oēm isr̄l vt face
3. Esdr. 9. a rēt ſm verbū h̄. Et iurauerūt. Et sur-
rexit esdras añ domum dei: et abijt ad
cubiculū iohānan filij eliasib: ꝛ ingres-
sus ē illuc. Panē non comedit ꝛ aquā
bibit. Lugebat em̄ trāsgressionē eorū
q̄ venerāt de captiuitate. Et missa est B
vox in iuda et i hierusalē oībus filijs
trāsmigratiōis vt cōgregarēt in hieru
salē: et oīs q̄ nō venerit in trib9 dieb9
iuxta cōsiliū principū et seniorū: aufe-
rēt vniu̇sa substātia ei9: et ip̄e abijcie-
tur de cetu trāsmigratiōis. Cōuenerūt
igit̄ oēs viri iuda et beniamin i hieru
salē trib9 dieb9: ip̄e ē mēsis non9 vice
sima die mēsis: et sedit oīs ꝑp̄lus i pla
tea dom9 dei: tremētes ꝓ pc̄tō et plu-
uijs. Et surrexit esdras sacerdos: et di
xit ad eos: Uos trāsgressi estꝭ et duxi-
stis vxores alienigenas vt adderetꝭ su
per delictū isr̄l. Et nūc date cōfessionē
dn̄o deo patrū vr̄oꝝ: et facite placitū
ei9: et seꝑamini a ꝑp̄lis terre: et ab vxo
rib9 alienigenis. Et r̄ndit vniu̇sa mul
titudo: dixitq̄ꝫ voce magna: Juxᷓ v̄bū
tuū ad nos: sic fiat. Uerūtn̄ q2 popul9
mult9 ē tp̄s pluuie: et nō sustinem9 sta
re foris: et op9 nō est diei vni9 vel duo-
rū: vehemēter q̄ppe peccauim9 i ſmo-
ne isto: cōstituānt̄ principes i vniuersa
multitudine: et oēs i ciuitatib9 nr̄is q̄
duxerūt vxores alienigenas veniāt in
tēporib9 statutꝭ: et cū his seniores ꝑ ci
uitatē in ciuitatē et iudices ei9: donec
auertat̄ ira dei nr̄i a nob suꝑ peccato
h̄. Igit̄ ionathā fili9 asahel: et iaazia C
fili9 thecue: steterūt suꝑ h̄: et mosollā ꝛ
sebechai leuites adiuuerūt eos. Fece-
rūtq̄ꝫ sic filij trāsmigratiōis. Et abie-
rūt esdras sacerdos et viri p̄ncipes fa-
miliarū i domos patrū suorū et oēs ꝑ
noīa sua: et sederūt i die p̄mo mēsis de
cimi vt q̄rerēt rē. Et cōsūmati sūt om
nes viri q̄ duxerūt vxores alienas vsq̄ꝫ
ad diē primā mēsis primi. Et inuenti
sūt de filijs sacerdotū qui duxerūt vxo
res alienigenas: ð filijs iosue filij iose
dech ꝛ fr̄es ei9: maasia ꝛ eliezer ꝛ iarib
ꝛ godolia. Et dedert̄ man9 suas vt eij-
cerēt vxores suas ꝛ ꝓ delicto suo arie-
tē ð ouib9 offerrēt. Et de filijs emmer
annani ꝛ zebedia. Et ð filijs serim: ma
sia ꝛ helia ꝛ semeia: iehihel ꝛ ozias. Et
ð filijs phessur: elioenai: maasia: hisma
el: nathanael ꝛ iosabeth ꝛ helesa. Et ð
filijs leuitaꝝ iosabeth ꝛ semei ꝛ celaia:
ipse ē calithaphathaia: iuda ꝛ eliezer.
Et ð cātorib9 eliāsub ꝛ ð ianitorib9: sel

liū ⁊thelē ⁊ vel Et ex isrl̄ ð filiȷ̄s pharos
remeia ⁊ ezia ⁊ melhia ⁊ miamin ⁊ eli-
D ezer ⁊ melchia: ⁊ banea. Et ð filiȷ̄s he-
lā: mathania: zacharias: ⁊ iehihel ⁊ ab
di ⁊ rimoth ⁊ helia. Et ð filiȷ̄s zethua
elioenai: eliasib: nathāia: ⁊ hierimuth
⁊ zabeth ⁊ aziza Et ð filiȷ̄s bebai: iohā
nan: anania: zabbai: athalai. Et de fi-
liȷ̄s beni: mosolla ⁊ melluch: ⁊ adaia:
iasub ⁊ saal ⁊ ramoth. Et ð filiȷ̄s phe-
thmoab: edna et chalaal: banaias et
maasias: mathanias beselehel: bēnue
⁊ manasse Et ð filiȷ̄s erem: eliezer iesui
melchios: semeias: symeō: bēiami: ma-
loch: samarias. Et ð filiȷ̄s asom matha
nai: mathet: azabeth: elpheleth: iermai
manasses: semei. De filiȷ̄s bani: maad-
di: amrā ⁊ huel: baneas ⁊ badaias: che
liau: bannia: marimuth ⁊ eliasib: ma-
thanias mathanai ⁊ iasi ⁊ bani ⁊ ben
nui: semei ⁊ salmias ⁊ nathā ⁊ adaias
mechne: dabai: sysai: zarai: ezrel ⁊ sele-
mau ⁊ semeria sellū amaria ioseph De
filiȷ̄s nebui: ahihel: matathias: zabeth:
zabina: ieddu ⁊ iohel et banai Oēs hi
accepant vxores alienigenas: ⁊ fuerūt
ex eis mulieres q̄ pepererāt filios.
Explicit liber Esdre pm⁹. Incipit li-
ber Neemie. Capl̄m I

A **VErba neemie fi**
v liȷ̄ helchie. Et factū ē ī mē
se casleu āno vicesimo: et
ego erā in susis castro. Et venit anani
vn⁹ ð frib⁹ meis: ipe ⁊ viri iuda: ⁊ inť-
rogaui eos ð iudeis q̄ remāserāt ⁊ sup
erāt ð captiuitate ⁊ ð hierl̄m. Et dixe-
rūt mihi: Qui remāsert ⁊ derelicti sť ð
captiuitate ibi ī puincia: ī afflictione
magna sť ⁊ ī opprobrio: ⁊ mur⁹ hierl̄m
dissipat⁹ ē: ⁊ porte ei⁹ cōbuste sūt igni.
B Cūqз audissē vba huiuscemōi: sedi et
fleui ⁊ luxi dieb⁹ multis: ⁊ ieiunabā ⁊
Dan̄.9.a orabā an̄ faciē dei celi: et dixi. Queso
I.9.f dn̄e de⁹ celi fortꝰ magne atqз terribiľ:
q̄ custodis pactū ⁊ miscďiā cū his q̄ te
diligūt ⁊ custodiūt mādata tua: fiāt au
res tue auscultātes: ⁊ oculi tui apti: vt
audias oroēз ſui tui quā ego oro corā
te hodie nocte ⁊ die p filiȷ̄s isrl̄ seruis
tuis: ⁊ ɔfiteor p pctis filioꝝ isrl̄ q̄bus
C peccauert tibi. Et ego ⁊ dom⁹ pris mei
peccauim⁹: vanitate seducti sum⁹: et n̄
custodiuim⁹ mādatū tuū ⁊ cerimonias
⁊ iudicia q̄ pcepisti moysi famulo tuo
Memento vbi qð mādasti moysi ſuo
tuo dicēs: Cū trāsgressi fueritꝰ: ego dis- Deu.30.a
perdā vos ī ppl̄os: ⁊ si reůtami ad me:
custodiatꝰ precepta mea ⁊ faciatis ea
etiā si abducti fueritꝰ ad extrema celi:
inde ɔgregabo vos ⁊ reducā ī locū quē
elegi vt hitaret nomē meū ibi. Et ipi D
ſui tui ⁊ ppl̄s tu⁹ q̄s redemisti ī fortitu
dine tua magna: ⁊ ī manu tua valida.
Obsecro dn̄e sit aurꝰ tua attendēs ad
oroēз ſui tui ⁊ ad oroēз ſuoꝝ tuoꝝ q̄
volūt timere nomē tuū ⁊ dirige seruū
tuū hodie: ⁊ da ei miscďiā an̄ viꝝ hūc
Ego eīn ero pincerna regꝰ. II A
f Actū ē āt ī mēse nisan: anno vi
cesimo artaxerxis regꝰ: et vinū
erat an̄ eū. Et leuaui vinū ⁊ dedi regi:
⁊ erā q̄si lāguid⁹ an̄ faciē eius. Dixitqз
mihi rex. Quare vult⁹ tu⁹ tristꝰ ē: cū te
egrotū n̄ videā? Non ē h̄ frustra: sз ma
lū nescio qð ī corde tuo ē Et timui val
de ac nimis Et dixi regi: Rex ī etnū vi
ue. Quare nō mereat vult⁹ me⁹: qz ciui
tas dom⁹ sepulchroꝝ pris mei deſta
ē: ⁊ porte ei⁹ cōbuste sť igni? Et ait mi
hi rex: Pro qua re postulas? Et oraui
deū celi: ⁊ dixi ad regē. Si videť regi
bonū: ⁊ si placet ſu⁹ tu⁹ an̄ faciē tuam
vt mittas me ī iudeā ad citatē sepul-
chri pris mei: et edificabo eā. Dixitqз B
mihi rex ⁊ regina q̄ sedebat iuxᵃ eū. Us
qз ad qð tp̄s erit iter tuū: ⁊ qn̄ reuerte
ris? Et placuit an̄ vultū regis: et misit
me. Et ɔstitui ei tp̄s: ⁊ dixi regi: Si re-
gi videť bonū: eplas det mihi ad du-
ces regiōis trās flumē vt traducāt me
donec veniā ī iudeā: ⁊ eplām ad asaph
custodē salt⁹ regꝰ: vt det mihi ligna vt
tegere possim portas tēpli turres do-
m⁹ ⁊ muros citatꝰ: ⁊ domū quā īgress⁹
fuero. Et dedit mihi rex: iuxᵃ manū dei
mei bonā mecū Et veni ad duces regi
onis trās flumē: dediqз ei eplas regꝰ.
Miserat āt rex mecū pncipes militū ⁊
eq̄tes. Et audierūt sanaballath horo-
nites: ⁊ tobias ſu⁹ amanites: ⁊ ɔtrista
ti sūt afflictiōe magna ꝙ venisset hō
q̄ q̄reret psperitatē filioꝝ isrl̄ Et veni C
hierl̄m: ⁊ erā ibi trib⁹ dieb⁹. Et surrexi
nocte ego ⁊ viri pauci mecū: ⁊ nō indi
caui cuiqз q̄d dn̄s dedisset ī corde meo
vt facerē ī hierl̄m: ⁊ iumētū n̄ erat me
cū nisi aīal cui sedebā. Et egressus sū

ꝑ portā vallis nocte ⁊ an̄ fontē draco-
nis ⁊ ad portā stercoris: ⁊ ꝯsiderabam
muꝝ hierl̄m dissipatū ⁊ portas eiꝰ ꝯsū
ptas igni. Et trāsiui ad portā font̄ ad
aq̄ductū reḡ : ⁊ nō erat locus iumēto
cui sedebā vt trāsiret. Et ascēdi ꝑ tor-
rētē nocte: ⁊ ꝯsiderabā murū: ⁊ reūsus
veni ad portā vallis ⁊ rediȷ̄. Magistra
tus āt nesciebāt q̄ abijssem: aut q̄d ego
facerē. Sȝ ⁊ iudeis ⁊ sacerdotibꝰ ⁊ op-
timatibꝰ ⁊ magistratibꝰ ⁊ reliq̄s q̄ faci
ebant opꝰ vsq̃ ad id loci nihil indica-
D uerā. Et dixi eis: Uos nost̄ afflictiōeȝ
ī q̄ sumꝰ: q̄r hierl̄m deserta ē ⁊ porte eiꝰ
ꝯsūpte sūt igni. Uenite ⁊ edificemꝰ mu
ros hierl̄m: ⁊ nō simꝰ vltra opprobriū.
Et indicaui eis manū dei mei ꝙ esset
bona mecū: ⁊ v̄ba reḡ q̄ locutꝰ ē mihi
⁊ aio. Surgamꝰ ⁊ edificemꝰ. Et ꝯforta
te sūt manꝰ eoꝝ ī bono. Audierūt aūt
sanaballath horonites ⁊ tobias seruus
tuꝰ amanites ⁊ gosem arabs ⁊ subsan
nauerūt nos: et despexerūt: dixerūtq̃.
Que ē hec res quā facit̄? Nūq̄d ꝯ re-
gē vos rebellat̄? Et reddidi eis s̄mōeȝ
dixiq̃ ad eos: Deꝰ celi ip̄e nos iuuat:
⁊ nos s̄ui eiꝰ sumꝰ. Surgamꝰ ⁊ edifice
mus. Uobis aūt nō est ꝑs ⁊ iusticia ⁊
memoria in hierl̄m. III

A Et surrexit eliasib sacerdos ma
gnus ⁊ frēs eius sacerdotes: et
edificauerūt portā gregis. Ip̄i sc̄tifica
uerūt eā: ⁊ statuerūt valuas eiꝰ: ⁊ vsq̃
ad turrim cētū cubitoꝝ: sc̄tificauerūt
eā: vsq̃ ad turrim ananehel. Et iuxta
eū edificauer̄t viri hiericho: ⁊ iux̄ eos
edificauit zachur filiꝰ amri. Portā aūt
piscium edificauer̄t filij asnaa: ip̄i texe-
rūt eā: ⁊ statuerūt valuas eiꝰ ⁊ seras et
vectes. Et iuxta eos edificauit mari-
B muth filiꝰ vrie filij accꝰ. Et iux̄ eū edi-
ficauit mosollā filiꝰ barachie filij me-
sezebel. Et iux̄ eū edificauit sadoch fi-
liꝰ baana. Et iux̄ eū edificauerūt the-
cueni. Optimates āt eoꝝ nō supposue-
rūt colla sua ī oꝑe dn̄i dei sui. Et por-
tā veterē edificauerūt ioiada filiꝰ pha
sea ⁊ mosollā filiꝰ besodia: ip̄i texerūt
eā: ⁊ statuerūt valuas eiꝰ ⁊ seras ⁊ ve-
ctes. Et iux̄ eos edificauerūt melchias
gabaonites ⁊ iadō meronathites viri
de gabaon: ⁊ maspha ꝓ duce q̄ erat in
regiōe trās flumē. Et iux̄ eū edificauit
eziel filiꝰ araia aurifex. Et iux̄ eū edifi-
cauit ananias filiꝰ pigmētarij: ⁊ dimise
rūt hierl̄m vsq̃ ad muꝝ platee latior̄.
Et iux̄ eū edificauit raphaia filiꝰ ahur C
ꝑnceps vici hierl̄m. Et iux̄ eū edifica-
uit ieiada filiꝰ aromath ꝯ domū suaȝ.
Et iux̄ eū edificauit atthus filiꝰ asebo
nie. Mediā ꝑtē vici edificauit melchi-
as filiꝰ erē ⁊ asub filiꝰ phetmoab ⁊ tur
rim furnoꝝ. Et iux̄ eos edificauit sel-
lū filiꝰ aloes: princeps medie ꝑtis vici
hierl̄m: ip̄e ⁊ filij eiꝰ. Et portaȝ vallis
edificauit annū ⁊ h̄itatores zanoe: ipsi
edificauerūt eā: ⁊ statuerūt valuas eiꝰ
⁊ seras ⁊ vectes. ⁊ mille cubitos ī mu-
ro vsq̃ ad portā sterq̄linij. Et portam
sterq̄linij edificauit melchias filiꝰ re-
chab ꝑnceps vici bethacharē. Ip̄e edi D
ficauit eā ⁊ statuit valuas eiꝰ ⁊ seras et
vectes. Et portā font̄ edificauit sellū
filiꝰ colozai: ꝑnceps pagi maspha. Ip̄e
edificauit eam ⁊ texit: ⁊ statuit valuas
eiꝰ ⁊ seras ⁊ vectes: ⁊ muros piscine sy
loe ī hortū regis: ⁊ vsq̃ ad gradꝰ q̄ de-
scēdūt d̄ ciuitate dauid. Post eū edifica-
uit neemias filiꝰ azboth ꝑnceps dimi-
die ꝑtis vici bethsur vsq̃ ꝯ sepulchrū
dauid: ⁊ vsq̃ ad piscinam q̄ grādi oꝑe
ꝯstructa ē: ⁊ vsq̃ ad domū fortiū. Post E
eū edificauerūt frēs eoꝝ leuite: reū fili
us bēni. Pꝰ eū edificauit asebias ꝑn-
ceps dimidie ꝑtis vici ceile ī vico suo.
Pꝰ eū edificauerūt frēs eoꝝ: bechiu fi
liꝰ enebad ꝑnceps dimidie ꝑtis ceile.
Et edificauit iux̄ eū azer filiꝰ iosue ꝑn-
ceps maspha mēsurā sc̄dam ꝯ ascēsum
firmissimi anguli. Pꝰ eū ī mōte edifica
uit baruch filiꝰ zachai mēsurā sc̄dam:
ab angulo vsq̃ ad portā domꝰ eliasib
sacerdot̄ magni. Pꝰ eū edificauit me-
rimuth filiꝰ vrie filij atthus mēsuram
sc̄daȝ a porta domꝰ eliasib: donec extē-
der̄et domꝰ eliasib. Et pꝰ eū edificaue- F
rūt sacerdotes viri d̄ cāpestribꝰ iorda-
nis. Pꝰ eos edificauit bēiamin ⁊ asub
ꝯ domū suā. Et pꝰ eos edificauit aza-
rias filiꝰ maasie filij ananie ꝯ domum
suā. Post eū edificauit bēnui filiꝰ en-
nada mensurā sc̄daȝ a domo azarie vs-
q̃ ad flexurā ⁊ vsq̃ ad angulū. Pꝰ eū
edificauit phalel filiꝰ ozi ꝯ flexuram ⁊
turrim q̄ eminet de domo reḡ excelsa
id ē ī atrio carcer̄. Post eū phadaia fi
liꝰ feros. Nathinei āt habitabāt ī ofel:
vsq̃ ꝯtra portā aquaꝝ ad orientem et

turrim q̄ p̄minebat. Post eos edifica-
uerūt thecunei mēsurā scđam e regiōe
a turre magna ꝛ eminēti vsq; ad mur
B tēpli. Sursū sūt ad portā eq̄ꝝ edifica-
uerūt sacerdotes vnusq̄sq; ꝯ domū su-
am. Post eos edificauit seddo fili⁹ em-
mer ꝯ domū suā. Et post eū edificauit
semeia fili⁹ sechenie custos porte oriē-
talis. Post eū edificauerūt anania fili
us selemie: ꝛ anon fili⁹ selo sext⁹ mēsu-
rā scđaz. Post eū edificauit mosollā fi-
li⁹ barachie ꝯ gazophylatiū suū. Post
eū edificauit melchias fili⁹ aurific vs-
q; ad domū nathineoꝝ ꝛ scuta vēden
tiū ꝯ portā iudicialē ꝛ vsq; ad cenacu
lū anguli. Et intra cenaculū anguli in
porta greg edificauerūt artifices ꝛ ne
A Actū ē āt cū (gociatores. IIII
f audisset sanaballath q͛ edifica
rem⁹ muꝝ irat⁹ ē valde. Et mo
tus nimis subsannauit iudeos ꝛ dixit
corā frib⁹ suis ꝛ frequētia samaritano
rū. Quid iudei faciūt imbecilles? Nū
dimittēt eos gētes? Nū sacrificabūt ꝛ
cōplebūt i vna die? Nūq̄d edificare po
terūt lapides de aceruis puluer q̄ cō-
busti sūt? Sz tobias amanites p̄xim⁹
ei⁹ ait: Edificēt. Si ascenderit vulpes
trāsiliet murū eorū lapideum: Et dixit
neemias: Audi de⁹ nr̄ q2 facti sum⁹ de-
spectui. Conuerte opprobriū sup caput
eoꝝ et da eos i despectiōem i terra ca-
ptiuitat. Ne operias iniq̄tatē eoꝝ: et
pctm̄ eoꝝ corā facie tua nō deleat: q2
irriserūt edificātes. Itaq; edificauim⁹
murū: ꝛ piūximus totū vsq; ad p̄tē dimi
diā: ꝛ p̄uocatū ē cor p̄pli ad opandū.
B Factū ē āt cū audisst sanaballath ꝛ to
bias ꝛ arabes ꝛ amanite ꝛ azotij q͛ ob
ducta eēt cicatrix muri hierl'm: ꝛ q͛ ce
pissēt īterrupta ꝯcludi: irati sūt nimis
Et ꝯgregati sūt oēs pariter vt venirēt
ꝛ pugnarēt ꝯ hierl'm: ꝛ molirent insi-
dias. Et orauim⁹ deū nr̄m: ꝛ posuim⁹
custodes sup murū die ac nocte ꝯ eos.
Dixit āt iudas: Debilitata ē fortitudo
portāt: ꝛ hum⁹ nimia ē: ꝛ nos nō po-
terim⁹ edificare muꝝ. Et dixert hostes
nr̄i. Nesciāt ꝛ ignorēt donec veniam⁹ i
mediū eoꝝ ꝛ īterficiam⁹ eos: et cessare
faciam⁹ op⁹. Factū ē āt veniētib⁹ iude
is q̄ habitabat iux eos ꝛ dicētib⁹ nob
p decē vices ex oib⁹ loc q̄b⁹ venerant
ad nos: statui i loco p⁹ murū p circui-

tū: p̄pl'm i ordinē cū gladijs suis ꝛ lan
ceis ꝛ arcub⁹. Et p̄speri atq; surrexi ꝛ C
aio ad optimates ꝛ mgr̄atus ꝛ ad reli-
quā p̄tē vulgi. Nolite timere a facie eo
rū. Dn̄i magni ꝛ terribil' memētote: et
pugnate p frib⁹ vr̄is: filijs vr̄is ꝛ filia-
b⁹ vr̄is ꝛ vxorib⁹ vr̄is ꝛ domib⁹ vr̄is Fa
ctū ē āt cū audissēt inimici nr̄i nūcia-
tū eē nob: dissipauit de⁹ ꝯsiliū eoꝝ. Et
reūsi sum⁹ oēs ad muros: vnusq̄sq; ad
op⁹ suū. Et factū ē a die illa: media ps
iuuenū eoꝝ faciebat op⁹: ꝛ media pa-
rata erat ad bellū: ꝛ lācee ꝛ scuta ꝛ ar-
cus ꝛ lorice: ꝛ p̄ncipes p⁹ eos i oī domo
iuda edificātiū muros ꝛ portātiū one
ra ꝛ īponētiū: vna manu sua faciebat
op⁹: ꝛ alta tenebat gladiū. Edificātiū D
eīn vnusq̄sq; gladio erat accinct⁹ renes
Et edificabāt ꝛ clāgebāt buccina iux
me: Et dixi ad optimates ꝛ ad mgr̄at⁹
ꝛ ad reliquā p̄tē vulgi. Op⁹ grāde ē et
latū: ꝛ nos sepati sum⁹ i muro p̄cul al
ter ab altero. In loco q̄cūq; audierit
clāgorē tube illuc ꝯcurrite ad nos. De
us nr̄ pugnabit p nob ꝛ nos ip̄i facia
m⁹ op⁹. Et media ps nr̄m teneat lāce-
as ab ascēsu aurore donec egrediant
astra. In tp̄e q̄z illo dixi p̄plo. Unusq̄s-
q; cū puero suo maneat i medio hieru
salē: ꝛ sint nob vices p nocte ꝛ diē ad
opādū. Ego āt ꝛ frēs mei et pueri mei
ꝛ custodes q̄ erāt p⁹ me: nō deponeba-
mus vestimēta nr̄a. Unusq̄sq; tm̄ nu-
dabat ad baptismū. V
e T fact⁹ ē clamor p̄pli ꝛ vxoꝝ ei⁹ A
magn⁹ adūsus frēs suos iude-
os. Et erāt q̄ dicerent. Filij nr̄i et filie
nr̄e multe sūt nimis. Accipiam⁹ p p̄-
cio eoꝝ frumētū: ꝛ comedam⁹ et viua-
mus. Et erāt q̄ dicerēt: Agros nr̄os et
vineas ꝛ domos nr̄as opponam⁹: ꝛ ac
cipiam⁹ frumētū in fame. Et alij dice-
bāt: Mutuo sumam⁹ pecunias i tribu
ta reḡ: demusq; agros nr̄os ꝛ vineas
Et nūc sicut carnes fratꝝ nr̄oꝝ sic car
nes nr̄e sunt: ꝛ sic filij eoꝝ: ita filij nr̄i.
Ecce nos subiugam⁹ filios nr̄os ꝛ fili
as nr̄as i suitutē: et d̄ filiab⁹ nr̄is sūt
famulie: nec habem⁹ vn̄ possint redimi:
ꝛ agros nr̄os ꝛ vineas nr̄as alij possi-
dēt. Et irat⁹ sū nimis: cū audissē cla- B
morem eoꝝ ḃm v̄ba hec: cogitauitq;
cor meū mecū. Et icrepaui optimates
ꝛ mgr̄at⁹ ꝛ dixi eis. Usuras ne singli a Deu. 23. a

fribꝰ vr̃is exigat̃ .Et ꝯgregaui aduꝰsū
eos cōtionē magnā:⁊ dixi eis:Nos vt
scit̃ redemimꝰ frēs nr̃os iudeos q̇ vē-
diti fuerāt gētibꝰ ẜm possibilitatē no-
strā.Et vos igit̃ vēdit̃ frēs vr̃os:⁊ re
dimemꝰ eos? Et siluerūt nec iuenerūt
q̄d rn̄derēt. Dixitq̃ ad eos:Non ē bo-
na res quā facit̃ .Quare nō in timore
dei nr̃i ambulatis :ne exprobet̃ nob̄ a
gētibꝰ inimic̃ nr̃is?Et ego ⁊ frēs mei
⁊ pueri mei cōmodauimꝰ plimis pecu-
niā ⁊ frumētū.Nō repetamꝰ ī cōe istō.
Es alienū ꝯcedamꝰ: qđ debet̃ nobis.
Reddite eis hodie agros suos ⁊ vine-
as suas et olīueta sua et domos suas.
C Quinpotiꝰ ⁊ cētesimā pecunie frumē-
ti vini ⁊ olei quā exigere solet̃ ab eis:
date ꝓ ill̃.Et dixer̃t:Reddemꝰ:⁊ ab eis
nihil q̄remꝰ:sicq̃ faciemꝰ vt loq̄r̃ .Et
vocaui sacerdotes: et adiuraui eos vt
facerēt iux̃ qđ dixerā.Insup excussi si-
nū meū ⁊ dixi: Sic excutiat deꝰ oēz vi-
rū q̇ nō cōpleuerit v̄bū istud :đ domo
sua ⁊ đ laboribꝰ suis . Sic excutiat̃ :et
vacuꝰ fiat. Et dixit vniūsa mlt̃itudo:
amē.Et laudauer̃t deū .Fec̃ g̃ p̄pl̃s sic̃
erat dictū. A die aūt illa q̄ p̄cepat rex
mihi vt essem dux ī t̃ra iuda ab āno vi
cesimo vsq̃ ad annū tricesimū secūdū
artaxerxis reg̃ .i. ānos duodecim:ego
⁊ frēs mei ānonas q̄ ducibꝰ debebant̃
D nō comedimꝰ. Duces āt p̄mi q̇ fuerūt
aū me grauauerunt p̄pl̃m: ⁊ acceperūt
ab eis ī pane ⁊ vino et pecunia q̊tidie
siclos q̄draginta.Sed ⁊ mīstri eoꝝ de-
p̄sserāt p̄pl̃m.Ego aūt non feci ita p̄pt̃
timorē dei.Quinpotiꝰ in ope muri edi
ficaui:et agrū nō emi:⁊ oēs pueri mei
cōgregati ad opꝰ erāt.Iudei q̊z et ma-
gistratꝰ centū q̇nq̄ginta viri:⁊ q̇ venie
bāt ad nos de gentibꝰ q̄ ī circūitu nr̃o
sūt:ī mēsa mea erāt.Parabat̃ āt mihi
p dies singl̃os bos vnꝰ:arietes sex ele-
cti:exceptis volatilibꝰ:⁊ inter dies de-
cem vina diuersa :⁊ alia multa tribue-
bā. Insup ⁊ ānonas ducatꝰ mei nō q̄-
f.15.b siui.Valde eñ erat attenuatꝰ p̄pl̃s Me
mēto mei deꝰ meꝰ in bonū ẜm oīa q̄ fe
A Actū est aūt (ci p̄pl̃o huic. VI
f cū audisset sanaballath ⁊ tobi-
as ⁊ gosem arabs ⁊ ceteri inimi-
ci nr̃i q̄ edificassem ego murum:⁊ nō
eēt in ip̄o residua interruptio:vsq̃ ad
tp̄s aūt illud valuas nō posuerā ī por-
tis:miserūt sanaballath ⁊ tobias ⁊ go-
sem arabs ad me dicētes:Veni ⁊ p̄cu-
tiamꝰ fedus pariter ī viculis ī campo
ono . Ipi aūt cogitabāt vt facerēt mi-
hi malū .Misi g̃ ad eos nūcios :dicēs:
Opus grāde ego facio ⁊ nō possum de
scēdere:ne forte negligat̃ cū venero et
descēdero ad vos. Miserūt aūt ad me
ẜm verbū h̄ p q̄ttuor vices:⁊ respondi
eis iuxta sermonē priorē . Et misit ad B
me sanaballath iuxta v̄bū prius q̇n-
ta vice puerū suū:et ep̄l̃as habebat in
manu sua scriptā h̄ modū.In gentibꝰ
auditum ē: et gosem dixit: q̄ tu et iu-
dei cogitet̃ rebellare :et p̄pterea edi-
fices muꝝ.et leuare te velis sup eos re
gem p̄pter quā causā et p̄ph̄as posue-
ris q̇ p̄dicent de te in hier̃lm dicētes :
Rex in iudea ē . Auditurꝰ est rex v̄ba
hec .Idcirco nūc veni vt ineamꝰ cōsi-
liū pariter .Et misi ad eos dicēs: Non
est factū ẜm verba hec q̄ tu loqueris.
De corde eñ tuo tu cōponis hec.Oēs
eñ hi terrebāt nos:cogitātes q̄ cessa-
rēt manꝰ nr̃e ab ope ⁊ q̇escceremꝰ.Quā
ob causā mag̃ cōfortaui manꝰ meas.
Et igressus sū domū samaie filij dala- C
ie filij methabeel secreto.Qui ait.Tra
ctemus nobiscū in domo dei in medio
tēpli ⁊ claudamꝰ portas edis:q̄r vētu-
ri sūt vt iterficiāt te:⁊ nocte vēturi sūt
ad occidendū te.Et dixi.Nū q̇sq̃ silis
mei fugit?Et q̇s vt ego igredit̃ tēplū
⁊ viuet?Nō igrediar .Et itellexi q̄ deꝰ
nō misisset eū:s; q̄si vaticinās locutus
eēt ad me:et tobias ⁊ sanaballath cō-
duxissēt eū. Accepat eñ p̄ciū vt territꝰ
facerē ⁊ peccarē: et haberē malū qđ ex
p̄brarēt mihi. Memēto mei dn̄e ꝓ to f.5.b
bia ⁊ sanaballath: iux̃ opa eoꝝ talia:
s; ⁊ noadie p̄ph̄e ⁊ ceteroꝝ p̄ph̄ataꝝ q̇
terrebāt me.Cōpletꝰ ē aūt murꝰ vicesi- D
moq̇nto die mēsis elul q̇nq̄gitaduobꝰ
diebꝰ. Factū ē g̃ cū audissent oēs ini-
mici nr̃i vt timerēt vniuerse gentes q̄
erāt in circūitu nr̃o :⁊ cōciderēt intra
semetip̄os:⁊ scirēt q̄ a dn̄o factū ē opꝰ
hoc.S; ⁊ in diebꝰ illis multe optima-
tum iudeoꝝ ep̄l̃e mittebant̃ ad tobiā:
et a tobia veniebāt ad eos. Multi eñ
erāt ī iudea hn̄tes iuramētū eiꝰ: q̄r ge
ner erat sechenie filij iorei:et iohānan
filiꝰ eiꝰ accepat filiā mosollā filij bara-
chie.Sed et laudabāt eum corā me: et

ꝟba mea nūciabāt ei. Et tobias mit-
tebat epl̄as vt terreret me. VII
A P Ostq̄ āt edificatꝰ ē murꝰ ⁊ po-
sui valuas: ⁊ recēsui ianitores
⁊ cātores ⁊ leuitas: p̄cepi aneni fratri
meo ⁊ ananie ꝓncipi domꝰ de hierl̄m.
Ipe eñ ꝗsi vir verax: ⁊ timēs deū plꝰ
ceterꝭ videbat̄. Et dixi eis: Nō apiāt̄
porte hierl̄m vsq̄ ad calorē solis Cūq̄
adhuc assisterēt: clause porte sūt ⁊ opi-
late. Et posui custodes d̄ habitatoribꝰ
hierl̄m singl̄os ꝑ vices suas: ⁊ vnūquē
q̄ ꝯ domū suā. Ciuitas āt erat lata ni
mis ⁊ grādis: ⁊ ꝑpl̄s paruꝰ i medio eiꝰ
⁊ nō erāt domꝰ edificate. Deꝰ āt dedit
i corde meo ⁊ cōgregaui optimates et
B mgr̄atꝰ ⁊ vulgꝰ vt recēserē eos. Et iue-
ni librū cēsus eoꝝ ꝗ ascēderāt ꝓmū: ⁊
iuētū ē scꝓtuz i eo. Isti filie ꝓuincie ꝗ
ascēderūt d̄ captiuitate migrantiū ꝗs
trāstulerat nabuchodonosor rex baby
lonis: ⁊ reūsi sūt i hierl̄m ⁊ iudeā: vnus
ꝗsq̄ i citatē suā ꝗ venerāt cū zoroba-
bel: iosue: neemias: azarias: raamias:
naamin: mardocheus: belsar: mespha-
rat: beggoai: naum: baana. Numerꝰ vi
roꝝ ꝑpl̄i isrl̄: Filij pharos duo milia cē
tū septuagitaduo. Filij saphatia: trecē
ti septuagintaduo. Filij area: sexcenti
ꝗnꝗgintaduo. Filij phermoab filioꝝ
iosue ⁊ ioab: duo milia octingēti decē
C ⁊ octo. Filij helā mille octingēti ꝗnꝗ-
gintaꝗttuor. Filij zethua nōgēti ꝗdra
gintaꝗnq̄. Filij zachai: septingēti se-
xagita. Filij bēnui: sexcēti ꝗdraginta
octo. Filij bebai: sexcēti vigitiocto. Fi-
lij azgad: duo milia trecētiviginti duo
Filij adonicā: sexcēti sexagitaseptē. Fi
lij beguai: duo milia sexagitaseptē. Fi
lij adin: sexcenti ꝗnꝗgintaꝗnq̄. Filij
ather filij ezechie: nōgētiocto Filij asez
trecēti vigintiocto: Filij besai: trecēti
vigitiꝗttuor Filij areph: cētū duodeci
Filij gabaō: nonagitaꝗnq̄. Filij beth-
leem ⁊ nethupha: cētū octogintaocto.
D Uiri anathot centū vigintiocto. Uiri
bethamot: ꝗdragitaduo. Uiri caria-
thiari cephira ⁊ beroth: septigēti ꝗdra
gintatres. Uiri rama ⁊ nebo: sexcētivi
gintiunꝰ. Uiri machmas: cētū vigiti
duo. Uiri bethel ⁊ chai: ducēti viginti
tres. Uiri nebo alteriꝰ: ꝗnꝗgintaduo.
Uiri helā alteriꝰ: mille ducēti ꝗnꝗgin
taꝗttuor. Filij arem: trecētivigiti Filij

hiericho trecēti ꝗdragintaꝗnq̄. Filij
lodadin ⁊ ono: septingēti vigintiunꝰ.
Filij senaa: tria milia nōgēti triginta
Sacerdotes. Filij idaia i domo iesua:
nōgēti septuagintatres. Filij emmer.
mille ꝗnꝗgitaduo. Filij phessur: mille
ducēti ꝗdragintaseptē. Filij arem: mil
le decē ⁊ septē. Leuite: Filij iesue ⁊ ced-
mihel filioꝝ oduie: septuagitaꝗttuor.
Cātores. Filij asaph cētū ꝗdragitaocto E
Ianitores. Filij sellum: filij ather: filij
thelmō: filij accub: filij athita: filij so-
bai: cētū trigitaocto. Nathinnei. Filij
soa: filij asupha: filij thebaoth: filij ce-
ros: filij siaa: filij fadon: filij lebana: fi
lij azaba: filij selmō: filij anan: filij ged
del: filij gaer: filij raahia: filij rasin: fi-
lij nechoda: filij iezē: filij aza: filij pha
sea: filij besai: filij munim: filij nephu-
sim: filij bechue: filij acupha: filij azur
filij besluth: filij maida: filij arsa: filij
berchos: filij zizara: filij thema: filij na
sia: filij athupha: filij suoꝝ salomōis:
filij sothai: filij sopherech: filij pheru-
da: filij iahala: filij dercō: filij gedel: fi-
lij saphata: filij achil: filij phocereth: ꝗ
erat ortꝰ ex asbaim filio āmō. Oēs na- F
thinei: ⁊ filij suoꝝ salomonis: trecēti
nonagitaduo. Hi sūt aūt ꝗ ascēderunt
d̄ thelmala thelarsa cherub adon ⁊ em
mer: ⁊ n̄ potuer̄t indicare domū patrū
suoꝝ ⁊ semen suū: vtꝝ ex isrl̄ eēnt Filij
dalaia: filij tobia: filij nechoda: sexcēti
ꝗdragintaduo. Et de sacerdotibꝰ: filij
iobia: filij accos: filij berzellai ꝗ acce-
pit d̄ filiabꝰ berzellai galaaditidis vxo
rē: ⁊ vocatꝰ ē noīe eoꝝ Hi ꝗsierūt scꝓtu
rā suā i cēsu ⁊ nō iuenerūt: ⁊ eiecti sūt
de sacerdotio. Dixitq̄ athersatha eis
vt nō mādacarēt de sc̄tis sc̄tōꝝ: donec
staret sacerdos doctꝰ ⁊ eruditꝰ. Omīs
multitudo ꝗsi virvnꝰ: ꝗdragitaduo mi-
lia sexcēti sexagita: absq̄ suis ⁊ ancil-
lis eoꝝ ꝗ erāt septē milia trecēti trigi
taseptē: ⁊ int̄ eos cātores ⁊ cātatrices
ducēte. Equi eoꝝ sexcēti trigitaseptē G
muli eoꝝ ducenti ꝗdragintaꝗnq̄: ca-
meli eoꝝ ꝗdringenti trigintaꝗnq̄: asi
ni sex milia septingēti viginti. Hucus
q̄ refert̄ ꝗd i cōmentario scriptū fue-
rit: ⁊ in neemie historia texit̄. Nōnulli
aūt d̄ ꝓncipibꝰ familiarū dederunt in
opꝰ. Athersatha dedit i thesauꝝ: auri
drachmas mille: phialas ꝗnꝗgita tu-

nicas sacerdotales q̄ngētas triginta
Et de p̄ncipib⁹ familiarū dederūt in
thesaurū opis: auri drachmas viginti
milia ⁊ argēti minas duo milia ducē-
tas. Et qd̄ dedit reliqu⁹ p̄p̄ls: auri dra
chmas viginti milia: ⁊ argēti: minas
duo milia: ⁊ tunicas sacerdotales sex-
agitaseptē. Habitauerūt aūt sacerdo-
tes ⁊ leuite ⁊ ianitores ⁊ cātores ⁊ reli
quū vulg⁹ ⁊ nathinnei ⁊ oīs isrl̄ i ciui
A T venerat (tatib⁹ suis. VIII
1. Esdre. 3. a e mēsis septim⁹. Filij āt isrl̄ erāt
1. Esdre. 9. e i ciuitatib⁹ suis. Cōgregatusq̧
oīs p̄pl̄s q̄si vir vn⁹ ad plateā q̄ ē an-
te portā aq̄rū: ⁊ dixerūt esdre scribe vt
afferret librū legis moysi: quē p̄cepat
dn̄s israeli. Attulit ḡ esdras sacerdos
legē corā multitudine viroꝝ ⁊ mulie-
rū: cūctisq̧ q̄ poterāt itelligere: i die p̄
ma die mensis septimi. Et legit in eo
apte i platea q̄ erat an̄ portā aq̄rū de
mane vsq̧ ad mediā diē: i cōspectu vi
roꝝ ⁊ mulieꝝ ⁊ sapiētiū. Et aures oīs
p̄p̄li erāt erecte ad librū. Stetit aūt es-
dras scriba sup̄ gradū ligneū quē fe-
cerat ad loquēdū: ⁊ steterūt iux̄ eū: ma
thathia ⁊ senia ⁊ ania ⁊ vria ⁊ helchia
⁊ maasia ad dextrā ei⁹ ⁊ ad sinistram
phadaia misahel ⁊ melchia ⁊ asum et
B aseph dana zacharia ⁊ mosollā. Et ape
ruit esdras librū corā oī p̄p̄lo Sup̄ vni
uersū q̄ppe pp̄l̄m eminebat. Et cū apu
isset eū: stetit oīs p̄p̄ls. Et bn̄dixit es-
dras dn̄o deo voce magna. Et respōdit
oīs p̄p̄ls: amē amē: eleuātes man⁹ su-
as. Et icuruati sūt ⁊ adorauerūt deū
p̄ni i t̄rā. Porro iosue ⁊ baani ⁊ sera-
bia: iamin: accub: septhai: odia: maa-
sia: celita: azarias: iozabeth: anani pha
laia: leuite silētiū faciebāt in p̄p̄lo ad
audiendā legē. Pp̄ls āt stabat i gradu
suo. Et legerūt i libro legis dei distin-
cte ⁊ apte ad itelligēdū ⁊ intellexerūt
cū legeret̄. Dixit aūt neemias: ipse est
athersatha ⁊ esdras sacerdos ⁊ scriba
⁊ leuite interp̄tātes vniūso pp̄lo. Di-
C es sāctificat⁹ ē dn̄o deo nr̄o. Nolite lu
gere ⁊ nolite flere. Flebat ei oīs p̄p̄lus
1. Esdre. 9. e cū audiret verba leg̃. Et dixit eis: Ite
comedite pinguia ⁊ bibite mulsū: et
mittite ptes eis q̄ nō p̄pauerūt sibi q̄z
sctūs dies dn̄i est: et nolite cotristari.
Gaudiū etenī dn̄i ē fortitudo nr̄a. Le
uite āt silētiū faciebāt i oī pp̄lo dicen
tes: Tacete: q̄z dies sctūs ē: ⁊ nolite do
lere. Abijt itaq̧ oīs p̄p̄ls vt cōederet ⁊
biberet ⁊ mitteret ptes ⁊ faceret letici
am magnā: q̄z itellexerāt v̄ba q̄ docu-
erat eos. Et i die scd̄o ɔgregati sūt p̄n
cipes familiarū vniuersi p̄p̄li sacerdo-
tes ⁊ leuite ad esdrā scribā vt iterp̄ta-
ret̄ eis v̄ba leg̃. ‖ Et inenerūt scriptū Leui. 23. e
i lege p̄cepisse dn̄m in manu moysi vt
habitēt filij isrl̄ i tabnaculis i die solē
ni mēse septimo ⁊ vt p̄dicēt ⁊ diuul-
gēt vocē i vniuersis vrbib⁹ suis ⁊ i hi
erusalē dicētes. Egredimini i mōtē: ⁊ D
afferte frōdes oliue: ⁊ frōdes ligni pul
cherrimi: frōdes myrti ⁊ ramos palma
rum ⁊ frōdes ligni nemorosi: vt fiant
tabnacula sicut scriptū ē. Et egressus
ē oīs p̄p̄lus ⁊ attulerūt. Fecerūtq̧ sibi
tabnacula vnusq̄sq̧ i domate suo ⁊ in
atrijs suis ⁊ i atrijs dom⁹ dei: ⁊ i pla-
tea porte aq̄rū: ⁊ i platea porte ephraī
Fecit ḡ vniuersa ecc̄lia eoꝝ q̄ redierāt
de captiuitate tabnacula: ⁊ habitaue-
rūt i tabnacul̄. Nō ei fecerāt a dieb⁹ io
sue filij nun talia filij isrl̄ vsq̧ ad diē
illū. Et fuit leticia magna nimis. Le-
git aūt i libro leg̃ dei p̄ singulos dies
a die primo vsq̧ ad diē nouissimū: et
fecerūt solēnitatē septē dieb⁹: ⁊ in die
octauo collectā iux̄ ritū. IX
I N die āt vicecimoq̄rto mensis B
hui⁹ cōuenerūt filij isrl̄ ieiu-
nio ⁊ i saccis ⁊ hum⁹ sup̄ eos. Et sepa
tū ē semē filioꝝ isrl̄ ab oī filio alieni-
gena: ⁊ steterūt ⁊ cōfitebāt̄ pctā sua ⁊
iniq̄tates patrū suorū. Et cōsurrexert
ad stādū. ⁊ legerūt i volumine leg̃ dn̄i
dei sui q̄ter i die: ⁊ q̄ter i nocte cōfite-
bāt̄: ⁊ adorabāt dn̄m deū suū. Surrex
erūt āt sup̄ gradū leuitarū iosue ⁊ ba
ni ⁊ cedmihel: remmi: sabnia abani:
sarebias: bani: ⁊ thanani: ⁊ clamauert
voce magna ad dn̄m deū suū. Et dixe-
rūt leuite: iosue ⁊ cedmihel: bōni: ase-
bia: serebia: arebia: odaia: sebna fata-
ia. Surgite: bn̄dicite dn̄o deo nr̄o ab
eterno vsq̧ i eternū. Et bn̄dicant noī
glīe tue excelso i oī bn̄dictiōe ⁊ laude
Et dix: ⁊ esdras. Tu ip̄e dn̄e sol⁹: tu fe Gen. 1. a
cisti celū ⁊ celū celoꝝ et oēm exercitū
eorū: t̄rā ⁊ vniuersa q̄ i ea sūt: maria ⁊ B
oīa q̄ i eis sūt. Et tu viuificas oīa hec Gen. 11. b
⁊ exercitus celi te adorat. Tu ipse dn̄e
de⁹ q̄ elegisti abraā ⁊ eduxisti eum de

igne chaldeoꝝ:⁊ posuisti nomē eiꝰ ab
raā:⁊ iuenisti cor eiꝰ fidele corā te:⁊ ꝑ
cussisti cū eo fedus vt dares ei trā cha
nanei ethei euei ⁊ āmorrei ⁊ pherezei
⁊ iebusei ⁊ gergesei: vt dares semi eiꝰ
Et iplesti vba tua qm iustꝰ es. Et vidi
Exo.3.c. sti afflictionē patrū nrōꝝ i egypto: cla
morēq3 eoꝝ audisti suꝑ mare rubrū:
⁊ dedisti signa atq3 portēta i pharaōe
⁊ i vniuersis suis eiꝰ:⁊ i oi pplō tre il
lius. Cognouisti eī qꝛ suꝑbe egerāt ꝯ
eos:⁊ fecisti tibi nomē: sič i die hac. Et
Exo.14.e mare diuisisti añ eos:⁊ trāsiert ꝑ me
diū marꝫ i sicco. Persecutores āt eoꝝ
ꝓiecisti i ꝓfūdū q̄si lapidē i aq̄s vali
das.⁊ i colūna nubis ductor eoꝝ fui
sti ꝑ diē:⁊ i colūna ignis ꝑ noctē: vt ap
Ibidē.19.a pareret eis via ꝑ quā igrediebāt. Ad
C mōtē q̄3 sinai descēdisti:⁊ locutꝰ es cū
eis de celo:⁊ dedisti eis iudicia recta ⁊
⁊ legē veritatis: cerimonias ⁊ p̄cepta
Deu.5.a bona: Et sabbatū sāctificatū tuū ostē
disti eis:⁊ mādata ⁊ cerimonias ⁊ le
Exo.19.d gē p̄cepisti eis i manu moysi sui tui.
Sap.16.d Panē quoq3 de celo dedisti eis i fame
Exo.17.c eoꝝ:⁊ aquā de petra eduxisti eis sitiē
Gen.22.e tibꝰ. Et dixisti eis vt igrederēt ⁊ possi
derēt trā: suꝑ quā leuasti manū tuā vt
traderes eis. Ipsi vero ⁊ pr̄es nr̄i suꝑ
be egerūt ⁊ idurauerūt ceruices suas:
⁊ nō audierūt mādata tua ⁊ noluerūt
audire:⁊ nō sūt recordati mirabiliū tu
orū q̄ feceras eis. Et idurauerūt ceruí
ces suas:⁊ dederūt caput vt cōuterēt
ad seruitutē suā q̄si ꝑ cōtētionē. Tu
aūt deꝰ ꝓpitiꝰ clemēs ⁊ misericos lon
ganimis:⁊ multe miseratiōis nō dere
Exo.32.a liq̄sti eos. Et q̄dē cū fecissent sibi vitu
D lū cōflatilē ⁊ dixissent. Iste ē deꝰ tuus
q̄ eduxit te de egypto: fecerūtq3 blasphe
mias magnas: tu āt i misericordijs tu
Exo.13.d is multꝫ nō dimisisti eos i deserto. Colū
na nubis ñ recessit ab eis ꝑ diē: vt du
ceret eos i viā:⁊ colūna ignis ꝑ noctē
vt ōnderet eis iter ꝑ qđ igrederent. Et
spm̄ tuū bonū dedisti q̄ doceret eos: et
⁊ māna tuū nō ꝓhibuisti ab ore eoꝝ
Exo.16.g ⁊ aquā dedisti eis i siti. Quadraginta
ānis pauisti eos i deserto nihilq3 eis de
fuit. Vestimēta eoꝝ nō inueterauerūt:
⁊ pedes eoꝝ nō sunt attriti. Et dedisti
eis regna ⁊ ꝓplos:⁊ partitꝰ es eis sor
tes. Et possiderūt trā seon:⁊ trā regis
esebon:⁊ trā og regꝫ basan. Et multi

plicasti filios eoꝝ sicut stellas celi: et
adduxisti eos ad terrā d̄ q̄ dixeras pr̄i
bꝰ eoꝝ vt igrederent ⁊ possiderēt. Et Jos.r.
venerūt filij:⁊ possederūt trā. Et humi
liasti corā eis habitatores tre chana
neos:⁊ dedisti eos i manu eoꝝ:⁊ reges Ibidē.12.e
eoꝝ et ꝓplos tre: vt facerēt eis sič pla
cebat ill. Ceperūt itaq3 vrbes munitas E
⁊ humū pinguē et possederūt domos
plenas cūctꝫ bonis: cisternas ab eis
fabricatas: vineas ⁊ oliueta et ligna
pomifera multa. Et comederūt ⁊ satu
rati sūt ⁊ ipinguati sunt ⁊ abūdauerūt
delitijs i bonitate tua magna. Prouo
cauerūt āt te ad iracūdiā:⁊ recesserūt
a te ⁊ ꝓiecerūt legē tuā post terga sua
Et ꝓphas tuos occiderūt q̄ ꝯtestabāt 4.Reg.12.c
eos vt reūterēt ad te: fecerūtq3 blasphe
mias grādes. Et dedisti eos i manuꝫ
hostiū suoꝝ et afflixerūt eos. Et i tpe
tribulatiōis sue clamauerūt ad te: et tu
de celo audisti:⁊ sm̄ miseratiōes tuas
multas dedisti eis saluatores q̄ salua
rēt eos de manu hostiū suoꝝ. Cūq3 re
q̄euissent reuersi sūt vt facerēt malū i
ꝯspectu tuo et dereliq̄sti eos in manu
inimicoꝝ suoꝝ ⁊ possederūt eos. Cōuer F
siq3 sūt:⁊ clamauerūt ad te. Tu āt de
celo exaudisti ⁊ liberasti eos: in miseri
cordijs tuis multis tpibꝰ:⁊ ꝯtestatus
es eos vt reūterēt ad legē tuā. Ipsi ve 3.Reg.12.g
ro suꝑbe egerūt ⁊ nō audierūt vocē tu
am:⁊ i iudicijs tuis peccauerūt: q̄ fa
ciet hō:⁊ viuet i eis. Et dederūt hume
rū recedētē:⁊ ceruicē suā idurauerūt:
nec audierūt. Et ꝓtraxisti suꝑ eos an 4.Reg.17.et
nos multos:⁊ cōtestatꝰ es eos in spū 18.
tuo ꝑ manū ꝓpharū tuoꝝ ⁊ nō audie
rūt ⁊ tradidisti eos i manu ꝓploꝝ tra
rū. In misericordijs āt tuis plimis nō
fecisti eos i ꝯsumptionē: nec dereliq̄sti
eos: qm deꝰ miserationū ⁊ clemēs es
tu. Nūc itaq3 deꝰ nr̄: magne fortꝫ ⁊ tri 3.1.b
bilis: custodiēs pactū ⁊ miscdiam: ne
auertas a facie tua oēm laborē q̄ iue
nit nos: reges nr̄os: p̄ncipes nr̄os ⁊ sa
cerdotes nr̄os:⁊ ꝓphas nr̄os: et pr̄es
nr̄os:⁊ oēm ꝓplm tuū: a diebꝰ regꝫ as
sur vsq3 i diē hāc. Et tu iustꝰ es i oibꝰ G
q̄ venerūt suꝑ nos: qꝛ veritatē fecisti
nob: nos āt ipie egimꝰ. Reges nr̄i: p̄n
cipes nr̄i: sacerdotes nr̄i:⁊ pr̄es nr̄i: ñ
fecerūt legē tuā:⁊ ñ attēderūt mādata
tua ⁊ testimonia tua q̄ testificatꝰ es in

eis. Et ipſi i regnis ſuis bonis ⁊ i boni
tate tua mlta quā dederas eis ⁊ i tra
latiſſima ⁊ pingui quā tradideras i cō
ſpectu eoꝝ: ñ ſuierūt tibi: nec reūſi ſt
a ſtudijs ſuis peſſimis. Ecce noſipſi ho
die ſui ſumꝰ: ⁊ tra quā dediſti pribus
nrīs vt comederēt panē eiꝰ ⁊ q̄ bona
ſūt eiꝰ. ⁊ noſipſi ſui ſumꝰ i ea. Et fru-
ges eiꝰ multiplicāt regibꝰ q̊s poſuiſti
ſuꝑ nos ꝓpter pctā nrā: ⁊ corꝑibꝰ nrīs
dn̄ant ⁊ iumētꝫ nrīs ſc̄m volūtatē ſuā
⁊ i tribulatiōe magna ſumꝰ. Sup oibꝰ
ḡ his noſipſi ꝑcutimꝰ fedꝰ ⁊ ſcribimꝰ:
⁊ ſignāt pͥncipes nrī: leuite nrī ⁊ ſacer
A Signatores āt (dotes nrī. X
ſ fuerūt: neemias atherſatha fili
us achelai: ⁊ ſedechias: ſaraias
azarias: hieremias: pheſſur amarias:
melchias: accꝰ: ſebenia: melluc: maarē
merimuth: obdias: dāniel: genton: ba-
ruch: moſollā: abia. miaini: mazia: bel-
ga: ſemeia: hi ſacerdotes. Porro leuite
ioſue filiꝰ azarie: bennui de filijs ena-
dad: cedmihel ⁊ frēſ eoꝝ: ſechenia: ode
uia: celita: phalaia: anā: micha roob:
aſebia: zachur: ſerebia: ſabania: odia:
bani: baninu. Capita ꝓplī: feros pheth
moab: elā: zethu: bani: bōni: azgad: be-
bai: adonaia: beggoai: adin: ather: eze
chia azur: odeuia: aſū: beſai: areth: ana
thot: nebai: mechphia: moſollā: azir:
meſizabel: ſadoch: ieddua: felthia: anā
ania: oſee: anania: aſub: aloes: phaleā:
ſobech: reū: aſebna: madſia: ethaia: ha-
nan: anā: melluch: arē: baana: ⁊ reliq̄
B d̄ ꝓplo: Sacerdotes leuite: ianitores ⁊
cātores nathinnei ⁊ oēs q̄ ſe ſeꝑauert
d̄ ꝓplis trarū ad legē dei: vxores eoꝝ:
filij eoꝝ: ⁊ filie eoꝝ oēs q̄ poterāt ſaꝑe
ſpōdētes ꝓ fribꝰ ſuis: optimates eoꝝ:
⁊ q̄ veniebāt ad pollicēdū ⁊ iurādū vt
ābularēt i lege dn̄i quā dederat i ma-
nu moyſi ſerui ſui: vt facerēt ⁊ cuſtodi
rēt vniūſa mādata dn̄i dei nrī: ⁊ iudi-
cia eiꝰ ⁊ cerimonias eiꝰ: ⁊ vt nō dare-
mꝰ filias nrās ꝓplo tre: ⁊ filias eoꝝ nō
acciperemꝰ filijs nrīs. Populi q̊z tre
q̄ iportāt venalia ⁊ oīa ad vſum ꝑ diē
ſabbati vt ñ vēdāt: ñ accipiemꝰ ab eis
i ſabbato ⁊ i die ſctificato. Et dimitte-
C mꝰ ānū ſeptimū: ⁊ exactionē vniuerſe
manꝰ. Et ſtatuemꝰ ſuꝑ nos p̄cepta vt
demꝰ tciā ꝑtē ſicli ꝑ ānū ad opꝰ domꝰ
dei nrī ad panes ꝓpoſitiōis ⁊ ad ſacri
ficiū ſempitnū ⁊ i holocauſtū ſempiter
nū i ſabbatꝭ i kalēdis iſolēnitatibꝰ et
i ſāctificatꝭ ꝓ pctō vt exoret ꝓ iſrl: ⁊
i oēm vſū domꝰ dei nrī. Sortes ḡ mi-
ſimꝰ ſuꝑ oblationē lignoꝝ iter ſacer-
dotes leuitas et ꝓplm vt iferrent i do-
mū dei nrī ꝑ domos patrū nroꝝ ꝑ tē-
pora a tēporibꝰ āni vſq̄ ad ānū: vt ar
derēt ſup altare dn̄i dei nrī: ſic̄ ſcriptū
ē i lege moyſi. Et vt afferremꝰ pͥmoge
nita tre nre: ⁊ pͥmitiua vniuerſi fructꝰ
oīs ligni: ab āno i annū: i domo dn̄i ⁊
primitiua filioꝝ nroꝝ et pecoꝝ nroꝝ
ſicut ſcptū ē i lege: ⁊ pͥmitiua boū nro
rū et ouiū nrarū vt offerēt i domo dei
nrī ſacerdotibꝰ q̄ miſtrāt in domo dei
nrī: Et primitias ciborū noſtrorū ⁊ li D
baminū nroꝝ et poma oīs ligni: vin-
demie q̊z et olei afferemꝰ ſacerdotibꝰ
ad gazophylatiū dei nrī: ⁊ decimā ꝑtē
terre nre leuitis. Ipſi leuite decias ac
cipiēt ex oibꝰ ciuitatibꝰ operū nroꝝ.
Erit aūt ſacerdos filiꝰ aron cū leuitꝭ
in decimis leuitarū: ⁊ leuite offerēt de
cimā ꝑtē decime ſue in domo dei nrī
ad gazophylatiū i domo theſauri. Ad
gazophylatiū ei deportabūt filij iſrael
et filij leui primitias frumēti ⁊ vini ⁊
olei: ⁊ ibi erūt vaſa dn̄i ſctificata: ⁊ ſa-
cerdotes ⁊ cātores ⁊ ianitores ⁊ mini
ſtri: ⁊ nō dimittemꝰ domū dei nrī. XI
Habitauerūt aūt principes po- A
h puli i hierlm. Reliq̄ vero plebs
miſit ſortē vt tolleret vnā ꝑtē
de decē q̄ habitaturi eſſent in hierlm
ciuitate ſancta: nouē vero ꝑtes i ciui-
tatibꝰ. Bn̄dixit aūt pplus oibꝰ viris q̄
ſe ſpōte obtulerāt vt habitarēt i hieru
ſalē. Hi ſūt itaq̄ principes ꝓuincie q̄
habitauerūt in hielm ⁊ i ciuitatibus
iuda. Habitauit aūt vnuſq̄ſq̄ i poſſeſ-
ſione ſua in vrbibus ſuis iſrl: ſacerdo-
tes: leuite: nathinnei: ⁊ filij ſeruorū ſa
lomonis. Et in hierlm habitauerūt de
filijs iuda ⁊ de filijs beniami. De filijſ
iuda: athaias: filiꝰ aziā: filij zacharie:
filij amarie: filij ſaphatie: filij malale-
hel. De filijs phares: hiſmaaſia: filius
baruch: filiꝰ coloza: filiꝰ azia: filiꝰ ad-
daia: filiꝰ ioarib: filiꝰ zacharie: filiꝰ ſi-
loniteſ. Oēs filij phares q̄ habitauert B
in hierlm: quadringēti ſexagitanouē
viri fortes. Hi ſūt āt filij beniami. Sel
lū filiꝰ moſollā: filius ioed: filius pha-

daia:filiꝰ colaia:filiꝰ masia:filiꝰ ethe-
el filiꝰ esaia. Et post cū gebbai:sellai:
nōgēti viginti octo. Et iobel filiꝰ zechri
ꝓpositꝰ eoꝝ:⁊ iudas filiꝰ senua sup ci
uitatē scōs. Et d sacerdotibꝰ idaia fi-
liꝰ ioarib: iachin: saraia filiꝰ helchie:
filiꝰ mosollā:filiꝰ sadoch: filiꝰ mera-
ioth:filiꝰ achitob ꝓncipes domꝰ dei:⁊
frēs eoꝝ faciētes opa tēpli: octigētivi
gintiduo: Et adaia filiꝰ ieroā filiꝰ phe
leia:filiꝰ amsi:filiꝰ zacharie:filiꝰ phes
sur:filiꝰ melchie ⁊ frēs eiꝰ ꝓncipes pa
trū:ducēti q̄dragintaduo. Et amasai fi
liꝰ azrihel:filiꝰ azi:filiꝰ mosollamoth
filiꝰ emmer:⁊ frēs eoꝝ potētes nimis
C cētū vigintiocto:⁊ ꝓpositꝰ eoꝝ zabdi-
hel filiꝰ potētiū. Et de leuitꝭ: sebenia
filiꝰ azob:filiꝰ azaricā:filiꝰ asabia:fili
bonni:⁊ sabathai ⁊ iozabeth sup oīa
opa q̄ erāt forinsecꝰ ī domo dei a ꝓnci
pibꝰ leuitaꝝ. Et mathania filiꝰ micha
filius zebedei:filius asaph ꝓnceps:ad
laudādū ⁊ ad ꝯfitēdū ī orōne:⁊ becbe
cias scōs d fribꝰ eiꝰ:⁊ abda filiꝰ samu
ha:filiꝰ galal:filiꝰ ydithun. Oēs leui-
te ī ciuitate sancta:ducēti octogintaq̄t
tuor. Et ianitores:accub:telmō ⁊ frēs
eoꝝ q̄ custodiebāt ostia:cētū septuagi
taduo. Et reliq̄ ex isrl̄ sacerdotes ⁊ le-
uite ī vniūsis ciuitatibꝰ iuda:vnusq̄s-
q; ī possessione sua:⁊ nathinnei q̄ ha-
bitabāt ī ofel:⁊ syaha ⁊ gaspha de na-
thinneis. Et ep̄s leuitaꝝ ī hierl̄m:azi
filiꝰ baani filiꝰ:asabie:filiꝰ mathanie:
D filiꝰ miche. De filijs asaph: cātores in
misterio domꝰ dei. Preceptū q̄ppe re-
gis sup eos erat:⁊ ordo ī cātoribꝰ p di-
es singulos:⁊ fathaia filiꝰ mesezebel:
de filijs zara:filij iuda ī manu regꝭ iux
oē verbū ppl̄i:⁊ ī domibꝰ p oēs regio-
nes eoꝝ. De filijs iuda habitauerūt ī
cariatharbe ⁊ ī filiabꝰ eiꝰ: ⁊ ī dibon ⁊
ī filiabꝰ eiꝰ:⁊ ī capseel ⁊ ī viculis eiꝰ:⁊
ī iesue ⁊ īmolada ⁊ ī bethfaleth:⁊ in
asersual:⁊ ī bersabee ⁊ ī filiabꝰ eiꝰ: ⁊ ī
sicelech:⁊ ī mochona ⁊ ī filiabꝰ eiꝰ: et
in rēmon:⁊ ī sara:⁊ ī ierimuth:zonoa:
odollā ⁊ ī villis eaꝝ:lachis ⁊ ī regio-
nibꝰ eiꝰ:azecha ⁊ ī filiabꝰ eiꝰ. Et man
serūt ī bersabee vsq; ad vallē hennō.
Filij āt beniamin ageba. mechmas et
hai ⁊ bethel ⁊ filiabꝰ eiꝰ anathot:nob:
anana:asor:rama:gethia: madid:sebo
im:neballath ⁊ ono valle artificū:⁊ de
leuitis portiones iude ⁊ beniamin.
Isti sūt āt sacerdotes ⁊ leui (XII A
h te q̄ ascēderūt cū zorobabel fi-
lio salathiel:Josue:saiara: hie-
remias esdras:amaria:melluch:accꝰ:
sechenias:resi:merimuth:addo gēthō
abia:miamin:madia:belga:semeia: ⁊
ioarib ⁊ idaia:sellū:amoch:elceia:ada
ia:Isti ꝓncipes sacerdotū ⁊ frēs eoꝝ ī
diebꝰ iosue. Porro leuite:iesua:bēnui
cedmihel:sarabia:iuda:mathanias:su
p hymnos ipsi ⁊ frēs eoꝝ: ⁊ becbecia:
atq; ethāni ⁊ frēs eoꝝ vnusq̄sq; ī offi
cio suo. Josue āt genuit ioachim:⁊ io-
achim genuit eliasib:⁊ eliasib genuit
ioiada:⁊ ioiada genuit ionathā: iona
thā genuit iedda. In diebꝰ āt ioachim
erāt sacerdotes ⁊ ꝓncipes familiarū: sa-
raie:maarie: hieremie: ananie: esdre:
mosollā:amarie:iohānā:milico:iona-
thā:sebenie:ioseph:arā:edna:maraio-
th:elci: adaie:zacharie:gēthon:mosol
lā:abie:zechri:miami: ⁊ moadie:felthi
belgi :sammua:semeie:ioathā:ioarib:
mathanai:iodaie:azzi:sellaie: celaia:
mochober:elchie: asebie:ydaie:natha
nahel. Leuite ī diebꝰ eliasib ⁊ ioiada ⁊ B
ionā:⁊ iedboa scripti ꝓncipes familiaꝝ
⁊ sacerdotes ī regno darij ꝑse. Filij le-
ui ꝓncipes familiarū scripti ī libro ver-
borū dierū:⁊ vsq; ad dies ionathā filij
eliasib. Et ꝓncipes leuitaꝝ:asebia:se-
rebia ⁊ iesue filiꝰ cedmihel ⁊ frēs eoꝝ
p vices suas vt laudarēt ⁊ ꝯfiterēt iu
xta ꝓceptū dd viri dei: ⁊ obseruarēt eq̄
p ordinē. Mathania ⁊ becbecia ⁊ obe
dia:mosollā:thelmon:accub:custodes
portaꝝ ⁊ vestibuloꝝ añ portas. Hi in
diebꝰ ioachī:filij iosue:filij iosedech:⁊
ī diebꝰ neemie ducis:⁊ esdre sacerdotꝭ
scribeq;. In dedicatiōe āt muri hierl̄z
req̄sierūt leuitas de oībꝰ locꝭ suis: vt
adducerēt eos ī hierl̄m:⁊ facerēt dedi-
cationē ⁊ leticiā ī actiōe grarū:⁊ cāti-
co ⁊ ī cymbalꝭ ⁊ psalterijs ⁊ citharꝭ. Cō
gregati sūt āt filij cātoꝝ ⁊ de cāpestri
bꝰ circa hierl̄m:⁊ de villꝭ netuphati:et
de domo galgal:⁊ de regionibꝰ geba ⁊
asmaneth: qm̄ villas edificauerūt sibi
cātores ī circuitu hierl̄m. Et mūdati
sūt sacerdotes ⁊ leuite:⁊ mūdauerūt po
pulū ⁊ portes ⁊ murū. Ascēdere āt fe-
ci ꝓncipes iuda sup murū ⁊ statui du- C
os choros laudātiū magnos. Et ierūt

ad dexterā sup murū ad portā sterqli-
nij. Et iuit post eos osias: et media ꝑs
principū iuda ⁊ azarias: esdras: ⁊ mo-
sollā: iuda ⁊ beniamin: ⁊ semeia: ⁊ hie-
remia. Et de filijs sacerdotū i tubis za
charias filiꝰ ionathā: filiꝰ semeie: filiꝰ
mathanie: filiꝰ michaie: filiꝰ zechur: fi
liꝰ asaph: ⁊ frēs eiꝰ semeia ⁊ azarel: ma
lalai: galalai: maai: nathanahel ⁊ iu-
da ⁊ anani: i vasis cātici viri dd̄ dei: ⁊
esdras scriba añ eos i porta fontꝫ. Et
ꝯ eos ascēderūt i gradibꝰ ciuitatꝫ dd̄
in ascēsu muri sup domū dd̄: ⁊ vsqꝫ ad
portā aq̄rū ad oriētē. Et chorus scōs
grās referētiū ibat ex adūso: ⁊ ego post
eū: ⁊ media ꝑs ppl'i sup murū ⁊ sup tur
rim furnoꝝ: ⁊ vsqꝫ ad murū latissimū
⁊ sup portā ephrai: ⁊ sup portā āntiquā:
⁊ sup portā pisciū: ⁊ turrim ananehel
⁊ turri emath: ⁊ vsqꝫ ad portā gregis
⁊ steterūt i porta custodie. Steterūtqꝫ
D duo chori laudātiū i domo dei: ⁊ ego
⁊ dimidia ꝑs magistratuū mecū. Et sa
cerdotes eliachim: maasia: miamī: mi-
chea: elioenai zacharia ⁊ anania i tub
⁊ maasia ⁊ semeia ⁊ eleazar ⁊ azi ⁊ io-
hānā ⁊ melchia ⁊ elā ⁊ ezer. Et clare
cecinerūt cātores: ⁊ iezraia ꝓpositꝰ. Et
imolauerūt i die illa victias magnas
⁊ letati sūt. Deꝰ ei letificauerat eos le-
ticia magna. Sꝫ ⁊ vxores eoꝝ ⁊ liberi
gauisi sūt: ⁊ audita ē leticia illa hierłꝫ
ꝓcul. Recēsuerūt qꝫ i die illa viros su
ꝑ gazophilatia thesauri: ad libamina
⁊ ad p̄mitias ⁊ ad decimas vt itrofer-
rēt ꝑ eos p̄ncipes ciuitatꝫ i decore grā
tiarūactiōes sacerdotes ⁊ leuitas: qꝛ le
tificatꝰ ē iuda i sacerdotibꝰ ⁊ leuitis
astantibꝰ. Et custodierūt obſuationē
dei sui ⁊ obſuationē expiationis ⁊ cā
tores ⁊ ianitores iuxͣ p̄ceptū dd̄ ⁊ salo
monis filij eiꝰ: qꝛ in diebꝰ dd̄ ⁊ asaph
ab exordio erāt p̄ncipes cōstituti cāto
rū i carmine laudātiū ⁊ ꝯfitētiū deo.
Et oīs isrł i diebꝰ zorobabel ⁊ i diebꝰ
neemie dabāt ꝑtes cātoribꝰ ⁊ ianitori
bꝰ ꝑ dies singulos: et scīficabāt leui-
A tas: ⁊ leuite sācificabāt filios aarō.
N die āt illo lectū ē in XIII
Deu. 23. a i volumine moysi: audiēte ppl'o.
Et iuētū ē scriptū i eo φ ñ de-
beāt itroire āmonites ⁊ moabites i ec
clesiā dei vsqꝫ i eternū eo φ nō occur-
rerit filijs isrł cū pane ⁊ aq̄ ⁊ cōduxerīt
adūsū eos balaā ad maledicēdū eis:
⁊ cōūtit deꝰ nr̄ maledictionē i bñdicti
onē. Factū ē āt cū audissent legē: sepa
uerūt oēm alienigenā ab isrł. Et sup
ħ erat eliasib sacerdos q̄ fuerat ꝓposi-
tꝰ in gazophylatio domꝰ dei nr̄i. ⁊ pxī
mꝰ tobie. Fec̄ ḡ sibi gazophylatiū grā
de: ⁊ ibi erāt añ eū reponētes mūera ⁊
thus ⁊ vasa ⁊ decimā frumēti vini et
olei: ꝑtes leuitarū ⁊ cātorū ⁊ ianitorū
et primitias sacerdotales. In oībꝰ aūt
his nō fui i hierłm: qꝛ i āno tricesimo-
scđo artaxerxis regꝫ babylōis veni ad
regē. Et i fine dierū rogaui regē: ⁊ ve-
ni i hierłm. Et itellexi malū qđ fecerat
eliasib tobie: vt faceret ei thesaurū in
vestibulis domus dei: ⁊ malū mihi vi
sum est valde. Et ꝓieci vasa domꝰ to- B
bie foras d̄ gazophylatio: p̄cepiqꝫ et e-
mūdauerīt gazophylatiū. Et retuli ibi
vasa domꝰ dei sacrificiū ⁊ thꝰ. Et co-
gnoui φ ꝑtes leuitaꝝ nō fuissent date
⁊ fugisset vnusq̄sqꝫ i regionē suā de le-
uitis ⁊ cātoribꝰ ⁊ de his q̄ mīstrabāt:
⁊ regi cām aduersū mḡratꝰ ⁊ dixi: Qua
re derelīqmꝰ domū dei? Et ꝯgregaui
eos: ⁊ feci stare i stationibꝰ suis. Et oīs
iuda apportabat decimā frumēti vini
⁊ olei i horrea. Et cōstituimꝰ sup hor-
rea selemiā sacerdotē: ⁊ sadoch scribā
⁊ fadaiā de leuitꝫ: ⁊ iuxͣ eos anan filiū
zachur: filiū mathanie: q̄m fideles cō-
probati sūt: ⁊ ipīs credite sup ꝑtes fra
trū suoꝝ. Memēto mei deꝰ meꝰ ꝓ ħ: ⁊ s. 5. d. f. eo.
ne deleas miseratiōes meas q̄s feci in
domo dei mei ⁊ cerimonijs eiꝰ. In di
bꝰ illis vidi i iuda calcātes torcularia
i sabbato: portātes aceruos ⁊ onerātes
sup asinos vinū ⁊ vuas ⁊ ficus ⁊ omē
onꝰ: ⁊ iferētes i hierłm die sabbati. Et
ꝯtestatꝰ sū eos vt i die q̄ vēdere liceret
vēderēt. Et tyrij habitauerīt i ea: iferē
tes pisces ⁊ oia venalia. Et vēdebāt in
sabbatꝫ filijs iuda ⁊ hierłm. Et obiur- C
gaui optimates iuda: et dixi eis: Que
ē hec res mala quā vos facitꝫ: ⁊ ꝓpha
natis diē sabbati? Nūqd nō hec fecerīt
p̄res nr̄i: ⁊ adduxit deꝰ nr̄ sup nos oē
malū ħ ⁊ sup ciuitatē hāc? Et vos addi
tꝫ iracūdiā sup isrł: violādo sabbatū.
Factū ē āt cū q̄euisset porte hierłꝫ die
sabbati: dixi: ⁊ clauserūt ianuas: ⁊ p̄ce-
pi vt nō aperirent eas vsqꝫ ad sabbatū.
Et de puerꝫ meis ꝯstitui sup portas vt

nullus inferret on⁹ die sabbati. Et mā-
serūt negotiatores ⁊ vēdētes vniuersa
venalia foris hierl'm semel ⁊ bis ⁊ cō-
testat⁹ sū eos: ⁊ dixi eis: Quare manet
ex aduerso muri? Si secūdo h' fecerit
manū mittā i vos. Itaqȝ ex tpe illo nō
venerūt i sabbato. Dixitqȝ leuitis vt
mūdarent' ⁊ venirēt ad custodiēdas
portas: ⁊ sctificādā diē sabbati. Et ꝓ
h' ꝗ memēto mei de⁹: ⁊ parce mihi s'm
multitudinē miserationū tuarū. Sȝ ⁊
i dieb⁹ illis vidi iudeos ducētes vxo-
res: azotitidas: āmonitidas ⁊ moabi-
D tidas. Et filij eoꝝ ex media pte loqbā-
tur azotice: ⁊ nesciebāt loq iudaice et
loqbant' iux' linguā ppl'i ⁊ ppl'i. Et ob-
iurgaui eos: ⁊ maledixi. Et cecidi ex
eis viros: ⁊ decalcaui eos: ⁊ adiuraui
i deo vt nō darēt filias suas filijs eoꝝ:
⁊ nō accipent de filiab⁹ eoꝝ filijs suis
⁊ sibimetipis: dicēs: Nūqd nō i huius
cemodi re peccauit salomō rex isrl'? Et
3.Reg.3.b certe i gētib⁹ mult nō erat rex sil'is ei
⁊ dilect⁹ deo suo erat: ⁊ posuit eū de⁹
3.Reg.11.a regē sup oēm isrl'. Et ipm ꝗ duxer't ad
pctm ml'ieres alienigene. Nūqd ⁊ nos
iobediētes faciem⁹ oē malū grāde hȝ:
vt ꝓuaricemur i deo nr'o: et ducam⁹ vx-
ores pegrinas? De filijs āt ioiada filij
eliasib sacerdot magni gener erat sa-
naballath oronitis quē fugaui a me.
Recordare dn'e de⁹ me⁹ aduūsum eos q
polluūt sacerdotiū: iusqȝ sacerdotale ⁊
leuiticū. Igit' mūdaui eos ab oib⁹ alie
nigenis: ⁊ ꝯstitui ordines sacerdotū ⁊
leuitarū vnūquēqȝ i misterio suo: ⁊ in
oblatiōe lignoꝝ i tpib⁹ ꝯstitut ⁊ i pri
?.5.d mitijs. Memento mei de⁹ me⁹ in bo-
Explicit liber Neemie (nū. Amē.
Incipit liber Esdre terti⁹. Capl'm. I

A

E fecit iosias

4.Reg.23.e pasca i hierosolymis do
2.Para.35.a mino: ⁊ imolauit phase
q'rtadecima luna primi
mēsis: statuēs sacerdo-
tes p vices dierū stolis amictos i tem
plo dn'i. Et dixit leuit sacris s'uis isrl'
vt sāctificarēt se dn'o iposition sācte
arce dn'i i domo quā edificauit salomō
fili⁹ dd rex. Nō erit vob tollere sup hu
meros eā. Et nūc deseruite dn'o vr'o: et
curā agite gētis illi⁹ isrl' ex pte s'm pa
gos ⁊ trib⁹ vr'as: scd'm scripturā dd re
gis isrl': ⁊ s'm magnificētiā salomonis
filij ei⁹: oēs i tēplo ⁊ s'm pticulā pnci-
pat⁹ paternā vr'am eoꝝ q stant in cō-
spectu fratrū filioꝝ isrl'. Immolate pa
sca: ⁊ sacrificia parate frib⁹ vr'is: ⁊ faci
te s'm pceptū dn'i qd datū ē moysi. Et
donauit iosias i plebē q inuenta est:
ouiū: agnoꝝ: ⁊ hedoꝝ: ⁊ caprarū: trigi-
ta milia: vitulos tria. Hec de regalib⁹ B
data sūt s'm ꝓmissionē ppl'o: et sacerdo
tib⁹ i pasca oues nūero duo milia: ac
vituli cētū. Et iechonias ⁊ semeias et
nathanahel frēs: ⁊ asabias ⁊ oziel ⁊ co
raba i phase: oues qnqȝ milia: vitulos
qngētos: Et hec cū fierēt elegāter: ste-
terūt sacerdotes ⁊ leuite habētes azi-
ma p trib⁹. Et s'm ptes pncipat⁹ patꝝ
i cōspectu ppl'i offerebāt dn'o: s'm ea q i
libro moysi scripta sunt. Et assauerūt
phase igni ꝓut oportebat: et hostias
coxerūt i emolis ⁊ i ollis cū beniuolē-
tia. Et attulerūt oib⁹ q erāt ex plebe: ⁊
post hec pauer't sibi ⁊ sacerdotib⁹. Sa
cerdotes ei offerebāt adipes vsqȝ dum
finita esset hora: ⁊ leuite pauerūt sibi
⁊ frib⁹ suis filijs aarō. Et sacrificato-
res filij asaph erāt p ordinē: s'm pce-
ptū dd. Et azaph ⁊ zacharias ⁊ ieddi-
m⁹ q erat a rege: ⁊ ostiarij p singl'as ia
nuas: ita vt nō ꝓuaricaret' vnusqsqȝ C
suā. Frēs ei illoꝝ pauerūt illis. Et cō-
sūmata sūt q ptinebāt ad sacrificiū do
mini. In illa die egerūt phase: ⁊ offere-
bāt hostias sup dn'i sacrificiū: s'm pce-
ptū regis iosie. Et egerūt filij isrl' q in
uēti sūt i tpe illo phase: ⁊ diē festi azi-
moꝝ p dies septē. Et nō est celebratū
phase tale i isrl' a tpib⁹ samuel ppl'ete
⁊ oēs reges isrl' nō celebrauer't tale pa-
sca q'le egit iosias ⁊ sacerdotes ⁊ leuite
⁊ iudei ⁊ oīs isrl': q iuēti sūt i commorati
one hierosolimis. Octauodecimo āno
regnāte iosia celebratū ē phase. Et di-
recta sūt opa iosie i cōspectu dn'i sui in
corde pleno metuētia: ⁊ q circa illū q-
dē cōscripta sūt i pstinis tpib⁹ de eis
q peccauerūt qqȝ irreligiosi fuerūt in
dn'm p oī gēte: ⁊ q nō qsierūt v'ba dn'i
sup isrl'. Et post oēm actū hūc iosie: as- 4.Reg.23.f
cēdit pharao rex egypti veniēs i char- 2.Para.35.c
chamis ab itinere sup eufratē: ⁊ exijt
i obuiā illi⁹ iosias. Et misit rex egypti
ad iosiā: dicēs. Quid mihi ⁊ tibi ē rex
iude? Nō sū missus a dn'o vt pugnē ꝯ

te. Sup eufraten ei bellū meū ē. Festi-
D nās descēde. Et nō ē reūsus iosias sup
currū: sȝ expugnare eū conabat: nō
attēdēs vbū, pphete ex ore dñi: sȝ ɔsti
tuit ad eū bellū in cāpo mageddo. Et
descenderūt pncipes ad regē iosiā. Et
dixit rex pueris suis. Amouete me a p
lio. Infirmat⁹ sū valde. Et stati amo-
uerūt eū pueri ipi⁹ de acie. Et ascēde-
dit sup currū: secūdariū suū: ꝛ pueniēs
hierosolimā vita fūct⁹ ē: ꝛ sepult⁹ ē in
paterno sepulchro. Et i tota iudea lu-
gebāt iosiā ꝛ q̄ psidebāt cū vxorib⁹ la
mētabāt eū vsqȝ i hūc diē. Et datū est
h fieri semp i oē gen⁹ isrl. Hec āt pscri
pta sūt i libro historiarū regū iude: et
singula gesta act⁹ iosie ꝛ ei⁹ glia: ꝛ itel
lect⁹ ei⁹ i lege dñi: qqȝ gesta sūt ab eo:
ꝛ q̄ nō scpta sūt i libro regū isrl ꝛ iude
E Et assumētes q̄ erāt ex gēte iechoniā
4. Reg. 23. g filiū iosie: ɔstituerunt regē p iosia pře
suo: cū eēt annoꝝ trigintatriū ꝛ regna
2. Pa. 36. a uit sup isrl mēsib⁹ trib⁹. Et amouit eū
rex egypti ne regnaret i hierosolimis:
ꝛ mulctauit gētē argēti talēta cētū et
auri talētū vnū. Et ɔstituit rex egypti
ioakim frēm ipius regē iude ꝛ hierlm
ꝛ alligauit mgrat⁹ ioakim et zaracelē
frēm suū: apphendēs reduxit egyptū.
Annorū erat ioakim vigintiqnqȝ cū
regnare cepisset i tra iuda ꝛ hierlm: ꝛ
fecit malū i ɔspectu dñi. Post hūc āt as
cēdit nabuchodonosor rex babylonis
ꝛ alligās eū i areolo vīculo pduxit in
babyloniā: ꝛ sacra vasa dñi accepit na
buchodonosor: et tulit et ɔsecrauit i tē
plo suo i babylonia. Nā d imūdicia il
li⁹ et irreligiositate scptū ē i libro tē-
F poꝝ regū. Et regnauit ioachin fili⁹ ei⁹
p eo. Cū aūt ɔstitut⁹ est: erat annorū
octo. Regnauit āt mēses tres: et dies
decē in hierlm: ꝛ fecit malū iɔspectu
dñi. Et post ānū mittēs nabuchodono
sor trāsmigrauit eū i babyloniā simul
cū sacris vasis dñi: ꝛ cōstituit sedechiā
regē iuda ꝛ hierlm cū eēt ānorū vigiti
vni⁹. Regnauit āt annis vndeci. Et fe
cit malū i cōspectu dñi: ꝛ nō ē veritus
a verbis q̄ dicta sūt ab hieremia ppha
ex ore dñi: et adiurat⁹ a rege nabucho
donosor piurās discessit ꝛ idurata cer-
uice sua ꝛ corde suo: trāsgressus est le-
gitima dñi dei isrl. Et duces ppli dñi
multa inique gesserūt: ꝛ ipie egerūt su
p oēs imūditias gētiū: et polluerūt tē
plūt dñi qd sāctū erat i hierosolimis.
Et misit de⁹ patrū ipsorū p angelū suū
reuocare eos pter qd parceret illis ꝛ
tabnaculo suo. Ipi vero subsannabāt
i angel suis: et q̄ die locut⁹ ē dñs erāt
illudētes pphetis ei⁹. Qui vsqȝ ad ira G
cūdiā cōcitat⁹ ē: sup gētē suā pp irre
ligiositatē suā: et pcepit ascēdere reges
chaldeorū. Hi occiderūt iuuenes eorū
i gladio: i circūitu sancti tēpli eoꝝ: et
nō pepercerūt iuueni et seni et virgi-
ni et adolescēti: sed omnes traditi sūt
in manus ipsorū et oia sacra vasa dñi:
et regales apothecas resumētes tule-
rūt in babyloniā: et incenderūt domū
dñi: et demolierūt muros hierlm: ꝛ tur
res ei⁹ incēderūt i igne. Et cōsumaue-
rūt oia honorifica ei⁹: et ad nihilū re-
degerūt: et reliquos a gladio duxerūt
in babylonē. Et erāt serui illi⁹ vsqȝ dū
regnarēt psē: i repletione verbi dñi in
ore hieremie: quousqȝ benigne ageret
terra sabbata sua. Omni tpe desertio-
nis sue sabbatizauit in applicatione
annorū septuagintaseptē. II
r Egnāte cyro rege psarū i cōsū- A
matiōe vbi dñi i ore hieremia:
suscitauit dñs spm cyri regis psarū: et
pdicauit i toto regno suo simul p scri- 2. Pa. 36. d
pturā: dicēs: Hec dicit cyr⁹ rex psarū. 1. Esdre. 1. a
Me ɔstituit regē orbi terrarū dñs isrl
dñs excelsus: et significauit mihi edi
ficare domū sibi i hierlm q̄ ē i iudea.
Si qs est ex genere vro: dñs ipius as-
cēdat cū eo i hierlm. Quotqt ergo cir-
ca luca habitāt adiuuēt eos q̄ sūt i lo-
co ipso i auro ꝛ argento in dationib⁹
cū equis ꝛ iumētis: cūqȝ alijs q̄ sm vo
ta apponunt in edē dñi q̄ est in hieru-
salē. Et stātes principes tribuū pago-
rū ꝛ iudee ex tribu beniamī: ꝛ sacerdo-
tes et leuite quos excitauit dñs ascēde
re ꝛ edificare domū dñi q̄ ē in hierlm ꝛ
et q̄ erāt in circūitu eorū adiuuerūt i
omni auro ꝛ argēto ei⁹: ꝛ iumētis ꝛ vo
tis qplurib⁹: multi quoꝝ sensus exci-
tat⁹ ē. Et cyr⁹ rex ptulit vasa sacra dñi B
q̄ trāstulit nabuchodonosor rex baby- 1. Esdre. 1. c
lōis ex hierlm: ꝛ ɔsecrauit ea idolo suo.
Et pferēs ea cyrus rex psarū tradidit
mitridato q̄ erāt sup thesauros ipi⁹.
Per hūc āt tradita sunt salmanasaro
psidi iudee. Horū aūt hic nūer⁹. Liba-

ꝑoꝛia argẽtea: duo milia q̃drīgentā:
athiſce argẽtee triginta: phiale auree
triginta: itẽ argẽtee duo milia q̃drin-
gẽte. ⁊ alia vaſa mille: Oīa aũt vaſa au-
rea ⁊ argẽtea q̃nq; milia octigẽta ſexa
ginta. Et enũerata ſũt ſalmanaſaro ſi
mul cũ his q̃ ex captiuitate babylonie
venerãt in hieroſolimã. In artaxerxis
aũt reg⁊ ꝑſarũ tꝑib⁹ ſcripſerũt ei d̃ his
q̃ ihabitãt i iudea ⁊ hierl̃z: balſam⁹ et
mitridat⁹ ⁊ ſabelli⁹ ⁊ rathim⁹ balthe-
m⁹ ſameli⁹ ſcriba: ⁊ reliq̃ inhabitãtes
C i ſamaria: ⁊ ceter⁊ loc⁊ ſubiectã epl̃am
regi artaxerxi. Dñe pueri tui rathim⁹
ab accidẽtib⁹: ⁊ ſabelli⁹ ſcriba: ⁊ reliq̃
curie tue iudices i celeſyriã ⁊ phenicẽ
Et nũc notũ ſit dño regi: q̃m iudei q̃
aſcẽderũt a vob ad nos veniẽtes ihie
ruſalẽ ciuitatẽ refugã ⁊ peſſimã: edifi
cãt furnos ei⁹ ⁊ ſtatuunt muros ⁊ tẽ-
plũ ſuſcitãt. Q; ſi ciuitas iſta ⁊ muri
ꝯſumati fuerit nõ tm̃ tributa nõ ſuſti
nebũt pendere: ſ; ẽt regib⁹ reſiſtẽt. Et
q: id agit circa tẽplũ: recte haberi ar
bitrati ſum⁹ nõ deſpicere h̃ ipm ſ; no-
tũ facere dño regi vt ſi videbit rex: q̃-
rat i libꝛis patrũ tuoꝝ ⁊ iuenies i am
monitionib⁹ ſcripta de his: ſcies q̃m
ciuitas iſta fuit refuga: ⁊ reges ⁊ ciui
tates ꝯcutiẽs: ⁊ iudei refuga ⁊ ꝑlia cõ-
mittẽtes in ea ab eterno: ob quã cãm
D citas iſta deſ̃ta ẽ. Nũc g̃ notũ facim⁹
dñe rex: q̃m ſi citas hec edificata fue-
rit ⁊ hui⁹ muri erecti fuerint: deceſus
tibi nõ erit i celeſyriã ⁊ phenicẽ. Tũc
ſcꝑſit rex rathimo q̃ ſcribebat accidẽ-
tia ⁊ balthimo ⁊ ſcabellio ſcribe: ⁊ ce-
teris cõſtitut⁊ ⁊ i habitãtib⁹ i ſyria et
phenice ea q̃ ſubiecta ſũt. Legi epl̃am
quã miſiſt⁊ mihi. Pꝛecepi g̃ inq̃ri: ⁊ in
uẽtũ ẽ: q̃m ciuitas illa ẽ ab euo regib⁹
reſiſtẽs: ⁊ hoies refuge ⁊ ꝑlia i ea effi-
cientes: ⁊ reges foꝛtiſſimi erant in hie-
ruſalẽ dñantes ⁊ tributa exigẽtes: a ce
leſyria ⁊ phenice. Nũc g̃ p̃cepi ꝓhibe-
re hoies illos edificare ciuitatẽ: ⁊ ꝓhi
bere ne q̃d vltra hec fiat. ſ; nec ꝓcedẽ
i plimũ: ex q̃ ſunt malitie: ita vt regib⁹
moleſtia ipoꝛtet. Tũc recitat⁊ his q̃ a
rege artaxerxe ſcripta fuerãt rathim⁹ ⁊
ſabelli⁹ ſcriba: ⁊ q̃ cũ his cõſtituti erãt
iũgẽtes feſtinãter venerũt i hierl̃m: cũ
eq̃tatu ⁊ turba ⁊ agmine: cepertq; edi-
ficãtes ꝓhibere. Et vacabãt ab edifi-
catione tẽpli i hierl̃m: vſq; ſcdo ãno re
gni darij regis ꝑſarũ. III
r Ex dari⁹ fecit cenã magnã oi-
b⁹ vernaculis ſuis: ⁊ oib⁹ ma-
giſtratib⁹ medie ⁊ ꝑſidis ⁊ oib⁹ purpu
rat⁊: ⁊ p̃toꝛib⁹: ⁊ cõſulib⁹: ⁊ p̃fect⁊ ſub
illo ab india vſq; ethiopiã: cẽtũ vigiti
ſeptẽ ꝓuīciis. Et cũ mãducaſſẽt ⁊ bi-
biſſent ⁊ ſatiati reuerterẽt: tũc darius
rex aſcẽdit i cubiculo ſuo ⁊ doꝛminit:
et expgefact⁹ ẽ. Tũc illi tres iuuenes
coꝛꝑis cuſtodes q̃ cuſtodiebãt coꝛp⁹ re
gis: dixerũt alt alteri. Dicam⁹ vnuſq̃ſ- B
q; nrm ſmonẽ q̃ p̃cellat: ⁊ cuiuſcũq;
apparuerit ſmo ſapiẽtioꝛ alteri⁹: da-
bit illi rex dari⁹ dona magna purpura
coopiri: ⁊ i auro bibere ſup aurũ doꝛ-
mire: ⁊ currũ aureo freno: ⁊ cydari byſ
ſinã ⁊ toꝛquẽ circa collũ ⁊ ſcdo loco ſe
debit a dario ꝓpt ſapiam ſuã: ⁊ cogna
tus darij vocabit. Tũc ſcribẽtes ſin-
guli ſuũ vbũ ſignificauert: ⁊ poſuert
ſubt⁹ ceruical darij reg⁊: ⁊ dixerũt. Cũ
q; ſurrexerit rex: dabim⁹ illi ſcp̃ta nr̃a C
⁊ q̃dcũq; iudicauerit rex e trib⁹ ⁊ ma-
giſtrat⁹ ꝑſidis q̃m vbũ ei⁹ ſapiẽtius
eſt: ipi dabit victoꝛia ſicut ſcriptũ eſt
Un⁹ ſcripſit. Foꝛte ẽ vinũ. Ali⁹ ſcp̃ſit
Foꝛtioꝛ ẽ rex. Terti⁹ ſcripſit. Foꝛtio-
res ſũt mulieres. ſup oia aũt vincit ve
ritas. Et cũ ſurrexiſſet rex: accepert ſcri
pta ſua: ⁊ dederũt illi: ⁊ legit. Et mit-
tẽs vocauit oẽs magr̃at⁹ ꝑſarũ: ⁊ me-
dos: ⁊ purpuratos ⁊ p̃toꝛes ⁊ p̃fectos:
⁊ ſederũt i cõcilio: ⁊ lecta ſũt ſcripta co
rã ipis. Et dixit. Uocate adoleſcẽtes:
⁊ ipi iudicabũt vba ſua. Et vocati ſũt
⁊ introiert. Et dixit illis. Judicate no
bis de his q̃ ſcripta ſũt. Et cepit pꝛioꝛ D
q̃ dixerat de foꝛtitudine vini: ⁊ dixit
Uiri q̃; ꝓualet vinũ oib⁹ hoib⁹ q̃ bi-
bũt illud. Seducit mẽtẽ. Jtẽq; reg⁊ ⁊
oꝛphani facit mentẽ vanã. Jtẽ ſui ac
liberi paupis ac diuit⁊ ⁊ oẽm mẽtẽ cõ
uertit i ſecuritatẽ ⁊ iocũditatẽ: ⁊ non
meminit oẽm triſticiã ⁊ debitũ: ⁊ oia
p̃coꝛdia fac honeſta: ⁊ nõ meminit re-
gẽ nec mgr̃atũ: ⁊ oia ꝑ talẽta loq̃ fac.
Et nõ meminerũt cũ biberũt amicitiã
nec fraternitatẽ: ſ; nõ multũ poſt: ſu-
mũt gladios: ⁊ cũ a vino merſerint et
ſurrexerint nõ meminerũt q̃ geſſerũt.
O viri: nũ p̃cellit vinũ? Quis ſic cogi-
tat facere? Et tacuit hoc dicto. IIII

B ¶ Inchoauit sequẽs dicere: qui
e dixit de fortitudie reg̃. O viri:
nũ ꝓcellũt hoies: q̃ t̃raȝ ⁊ mare
obtinẽt: ⁊ oia q̃ in eis sũt? Rex aũt suꝑ
oia ꝓcellit: ⁊ dñat eoꝝ: ⁊ oẽ q̃dcũqȝ di
xerit illis: faciũt. Et si miserit illos ad
bellatores: vadũt ⁊ demoliunt mõtes
muros ⁊ turres. Jugulantur ⁊ iugulãt
⁊ reg̃ v̄bũ nõ ꝓtereũt. Nã si vicerit af
ferũt regi oia q̃cũqȝ ꝓdati fuerit. Sic⁊
⁊ alij oẽs: ⁊ q̃tq̃t ñ militãt nec pugnãt
sȝ colũt t̃rã: rursũ cũ fuerit metẽtes af
ferũt tributa regi. Et ipe vnꝰ solꝰ si di
xerit occidite occidũt: dixerit remitti
te: remittũt: dixerit ꝑcutite ꝑcutiũt: di
xerit exterminate: exterminãt: dixerit
edificate: edificãt: dixerit excidite: exci
dũt: dixerit plãtate: plãtãt: ⁊ ois plebs
⁊ v̄tutes eũ obaudiũt: ⁊ suꝑ h̃ ipe recũ
B bit ⁊ bibit ⁊ dormit. Hi ãt custodiũt i
circũitu eũ: ⁊ nõ pñt ire singl̃i ⁊ facere
opa sua: sȝ indicto obaudiẽtes sũt ei.
Viri quõ ñ ꝓcellit rex q̃ sic diffamat?
Et tacuit. Tertiꝰ q̃ dixerat de mulieri-
bus ⁊ v̄itate: h̃ ẽ zorobabel: cepit loq̃.
Viri nõ magnꝰ rex: ⁊ mlti hoies nec vi
nũ ꝓcellit. Quis ẽ ḡ dñat eoꝝ? Nõne
mulieres genuerũt regẽ ⁊ oẽm ꝑp̃lm q̃
dñat mari ⁊ t̃re: ⁊ ex ill̃ nati sũt: ⁊ ipse
educauerãt eos q̃ plãtauerũt vineas ex
q̃bꝰ vinũ fit? Et ipse faciũt stolas oim
hoim: ⁊ ipe faciũt gl̃iaȝ hoibꝰ: ⁊ ñ pñt
hoies seꝑari a mulieribꝰ. Si ꝯgregaue
rint auꝝ ⁊ argẽtũ ⁊ oẽȝ rẽ speciosã: et
viderint mulierẽ vnã bono habitu et
bona spẽ: oia hec relinquẽtes i eã iten
dũt: ⁊ apto ore ꝯspiciũt: ⁊ eã alliciunt
C mag̃ q̃ auꝝ ⁊ argẽtũ ⁊ oẽȝ rẽ ꝓciosã.
Gen.2.d Hõ p̃reȝ suũ relinq̃t q̃ enutrijt illum ⁊
Mat.19.a suã regionẽ: ⁊ ad mulierẽ se ꝯiũgit. Et
cũ muliere remittit aiaȝ: ⁊ neqȝ patrẽ
meminit neqȝ m̃rem neqȝ regionẽ. Et
hinc opꝫ vos scire: qm̃ mulieres do-
minãt v̄ri. Nõne dolet̃? Et accipit hõ
gladiũ suũ: ⁊ vadit i viã facere furta et
homicidia ⁊ mare nauigare ⁊ flumia ⁊
leonẽ videt ⁊ i tenebris ingredit: ⁊ cũ
furtũ fecerit ⁊ fraudes ⁊ rapinas: ama
bili sue affert. Et iteꝝ diligit hõ vxorẽ
suã mag̃ q̃ p̃reȝ aut m̃reȝ. Et mlti de-
mẽtes facti sũt ꝑp̃ vxores suas: ⁊ ꝯui
facti sũt ꝑp̃ illas: ⁊ multi ꝑierũt et iu
gulati sũt: ⁊ peccauerũt ꝑp̃ mulieres.
Et nũc credite mihi: q̃r magnꝰ ẽ rex in
ꝑtãte sua: qm̃ oẽs regiões verẽt tãge-
re eũ. Videbã tñ apemen filiã bezacis
mirifici ꝯcubinã reg̃ sedẽtẽ iux̃ regẽ
ad dexterã ⁊ auferẽtẽ dyadema d̃ capi
te eiꝰ ⁊ iponentẽ sibi ⁊ palmis cedebat
regẽ d̃ sinistra manu. Et suꝑ hec apto D
ore ituebat eã: ⁊ si arriserit ei ridet: nã
si idignata fuerit ei blãdit: donec recõ
ciliet i gr̃aȝ. O viri: cur ñ sũt fortiores
mlieres? Magna ẽ t̃ra: ⁊ excelsũ ẽ celũ
q̃ ista agũt. Et tũc rex ⁊ purpurati in-
tuebãt i alteruꝰꝝ. Et ichoauit loq̃ de
v̄itate. O viri: nonne fortes sũt mulie
res? Magna ẽ t̃ra: ⁊ excelsũ ẽ celũ: ⁊ ve
lox cursus solis ꝯũtit i gyro celũ in lo
cũ suũ i vna die. Nõne magnificꝰ est q̃
hec facit? Et v̄itas magna: ⁊ fortior ꝓ
oibꝰ. Ois t̃ra v̄itatẽ iuocat: celũ etiaȝ
ipaȝ bñdicit: ⁊ oia opa mouent ⁊ tre-
mũt eã ⁊ nõ ẽ cũ ea q̃cq̃ iniquũ. Vinũ
iniquũ iniquꝰ rex: iniq̃ mulieres. Iniq̃
oẽs filij hoim: ⁊ iniq̃ illoꝝ oia opa: et
nõ ẽ i ipis v̄itas. Et i sua iniquitate
ꝑibũt: ⁊ v̄itas manet ⁊ inualescit i eter- E
num: ⁊ viuit: ⁊ obtinet i secl̃a seculoꝝ.
Nec ẽ apud eã accipe ꝑsonas: neqȝ dif
ferẽtias: sȝ q̃ iusta sũt fac̃ oibꝰ: iniust̃
ac malignis: ⁊ oẽs benignant i opibꝰ
eiꝰ. Et nõ ẽ i iudicio eiꝰ iniquũ: sȝ forti
tudo ⁊ regnum ⁊ ꝑtãs ⁊ maiestas oim
euoꝝ. Bñdictꝰ deꝰ v̄itat̃. Et desijt lo-
quẽdo. Et oẽs ꝑp̃li clamauerũt ⁊ dixerũt
Magna ẽ v̄itas ⁊ ꝓualet. Tũc rex ait
illi: Pete si q̃d vis amplius q̃ q̃ sc̃pta
sũt: ⁊ dabo tibi ſm q̃ iuẽtꝰ es sapiẽti-
or p̃rimis: ⁊ p̃rimꝰ mihi sedeb: et cog-
natꝰ meꝰ vocaber̃. Tunc ait regi: Me-
mor esto voti tui q̃d vouisti edificare
hierl̃m i die q̃ regnũ accepisti: ⁊ oia va
sa q̃ accepta sũt ex hierl̃m remittere: q̃
seꝑauit cyrꝰ qñ mactauit babyloniã: ⁊
voluit remittere ea ibi. Et tu voluisti
edificare tẽplũ: q̃d icẽderũt idumei qñ
extermiata ẽ iudea a chaldeis. Et nũc
h̃ ẽ q̃d postulo dñe: ⁊ q̃d peto h̃ ẽ maie
stas a te: postulo vt facias votũ q̃d vo-
uisti regi celi ex ore tuo. Tũc surgẽs da
riꝰ rex osculatꝰ ẽ illũ: ⁊ sc̃psit ep̃l̃aȝ ad
oẽs dispẽsatores ⁊ ꝓfectos ⁊ purpura-
tos vt deducerẽt eũ: ⁊ eos q̃ cũ illo erãt
oẽs ascẽdẽtes edificare hierl̃m. Et oi-
bus ꝓfect̃ q̃ erãt i syria ⁊ phenice ⁊ li-
bano sc̃psit ep̃l̃as: vt traherẽt ligna ce
drina a libano i hierl̃m: vt edificarẽt

cū eis ciuitatē. Et scp̄sit oib⁹ iudeis q̄
ascēdebāt a regno ī iudeā ꝓ libertate:
oēm potētē ⁊ mgr̄atū ⁊ p̄fectū nō suꝑ
uenire ad ianuas ip̄oꝝ: ⁊ oēȝ regioneȝ
quā obtinuerāt esse imunē eis: ⁊ idu-
mei relinquāt castella q̄ obtinēt iude-
orū: ⁊ īstructurā tēpli dare ꝑ singulos
ānos talēta vigiti vsq₃ dū edificaret̄:
⁊ suꝑ sacrariū holocaustomata hostila
re q̄tidie sic̄ hn̄t p̄ceptū: alia talēta de-
cē offerre ꝑ singl̄os ānos: ⁊ oib⁹ q̄ ꝓce
dūt a babylonia ꝯdere citatē vt eēt li-
bertas tā ip̄is q̄ filiȷ̄s eoꝝ: ⁊ oib⁹ sacer
B dotib⁹ q̄ p̄cedūt Scp̄sit āt ⁊ quātitatē
et sacrā stolā iussit dari ī q̄ debuirēt: et
leuit̄ scp̄sit dare precepta vsq₃ ī die q̄
cōsūmabit̄ dom⁹: et hierl̄m extruet̄ et
oib⁹ custodiētib⁹ citateȝ scp̄sit dare eis
sortes ⁊ stipēdia Et dimisit oia vasa q̄
seꝑauerat cyr⁹ a babylonia: ⁊ oia q̄cū-
q₃ dixit cyr⁹ ⁊ ip̄e p̄cepit fieri: et mitti
hierl̄m. Et cū ꝓcessisset ille adolescēs:
eleuās faciē ī hierl̄m: bn̄dixit regē celi
et dixit Abs te ē victoria: et abs te est
sapia ⁊ claritas. Et ego s̄u⁹ tu⁹ sū. Bn̄-
dict⁹ es q̄ dedisti mihi sapiaȝ: ⁊ tibi ꝯfi
tebor dn̄e deus patꝝ nr̄oꝝ. Et accepit
ep̄l̄as: ⁊ ꝓfect⁹ ē ī babyloniā. Et venit
et nūciauit frīb⁹ suis oib⁹ q̄ fuerūt in
babylonia: et bn̄dixer̄t deū patꝝ suoꝝ
q̄m dedit ill̄ remissionē ⁊ refrigeriū: vt
ascēderēt ⁊ edificarēt hierl̄m: et tēplū
vbi noiatū ē nomē ei⁹ in ip̄o: ⁊ exulta-
uerūt cū music̄ ⁊ leticia dieb⁹ septem.
B Ost hec āt lecti sūt vt ascē- V
p derēt p̄ncipes pagoꝝ ꝑ domos
⁊ trib⁹ suas: ⁊ vxores illoꝝ et fi
liȷ̄ ⁊ filie eoꝝ ⁊ s̄ui ⁊ ancille ip̄oꝝ: ⁊ pe
cora illoꝝ. Et dari⁹ rex misit vna cum
eis eq̄tes mille donec deducerēt eos in
hierl̄m cū pace: ⁊ cū music̄ ⁊ cū tympa
nis ⁊ tibiȷ̄s: ⁊ oēs frēs erāt ludētes: et
fec̄ eos ascēdere sil̄ cū eis. Et hec sunt
noia viroꝝ q̄ ascēderūt ꝑ pagos suos ī
trib⁹ ⁊ ī ꝑtē principat⁹ ip̄oꝝ. Sacerdo
tes: filiȷ̄ phinees: filiȷ̄ aarō iesus fili⁹ io
sedech: ioachim fili⁹ zorobabel filiȷ̄ sa-
lathiel d̄ domo dauid: ex ꝓgenie pha-
res: tribu āt iuda: q̄ locut⁹ ē sub dario
rege ꝑsaꝝ s̄mōes mirificos ī scd̄o āno
regni ip̄i⁹ mēse nisan p̄mo. Sūt āt hi
q̄ ascēderūt ex iudeo d̄ captiuitate trāſ
migratiōis: q̄s trāsmigrauit nabucho
donosor rex babylonie ī babylonē: et
reūsus ē ī hierl̄m. Et reliq̄t ꝑtē iudee
vnusq̄sq₃ ī ciuitatē suā q̄ venerunt cū
zorobabel ⁊ iesu: neemias: arcores: eli
meo: emmaneo: mardocheo: beelsuro:
mechpsatochor: olioro: emonia: vn⁹ de
p̄ncipib⁹ eoꝝ: ⁊ nūer⁹ a gētilib⁹ eoꝝ ex
p̄posit̄ eoꝝ filiȷ̄ phares: duo milia cē
tū septuagitaduo filiȷ̄ ares: tria milia
q̄nq̄gintaseptē. filiȷ̄ femo: cētū q̄dra-
gintaduo. In filiȷ̄s iesu ⁊ ioabes: mille
trecentiduo. Filiȷ̄ demu: duo milia q̄- B
dringenti septuaginta. Filiȷ̄ choraba:
ducēti q̄nq₃. Filiȷ̄ banica: cētū sexagin
taocto. Filiȷ̄ bebech: q̄dringētitres. Fi
liȷ̄ archad: q̄dringēti vigintiseptē. Fi-
liȷ̄ chan: trigitaseptē. Filiȷ̄ zoroar: duo
milia sexagintaseptē. Filiȷ̄ admu: q̄drī
genti sexagintaun⁹. Filiȷ̄ aderect̄: cen
tū octo. Filiȷ̄ ciaso ⁊ zelas: cētū septē.
Filiȷ̄ azoroc: q̄dringēti trigintanouē.
Filiȷ̄ iedarbone: cētū trigintaduo. Fi-
liȷ̄ ananie: cētū triginta. Filiȷ̄ asoni: no
nagita. Filiȷ̄ marsar: q̄dringēti vigin-
tiduo. Filiȷ̄ zabarus: nonagintaq̄nq₃.
Filiȷ̄ sepolemō: centū vigintitres. Filiȷ̄
nepopas: q̄nq̄gintaq̄nq₃. Filiȷ̄ hecha-
nat⁹: cētū q̄nq̄gintaocto Filiȷ̄ cebetha
mus: cētuȝ trigintaduo. Filiȷ̄ crearpa-
tros: q̄ enocadies ⁊ modie: q̄drigēti vi
gititres. Qui ex gramas ⁊ gabea: cētū
vigintiun⁹. Qui ex besselon ⁊ ceagge:
sexagitaq̄nq₃. Qui ex bastaro: centū vi
gintiduo. Qui ex bechenobes: q̄nq̄gin
taq̄nq₃. Filiȷ̄ lipt̄: cētū q̄nq̄gitaq̄nq₃.
Filiȷ̄ labōni: trecētiq̄nq̄gintaseptē. Fi
liȷ̄ sichē: trecēti septuaginta. Filiȷ̄ sua-
don ⁊ cliom⁹: trecēti septuagintaocto.
Filiȷ̄ eric⁹: duo milia cētū q̄dragitaq̄n
q₃. Filiȷ̄ anaas: trecēti septuagita. Sa- C
cerdotes. Filiȷ̄ edd⁹ filiȷ̄ cuther filiȷ̄ eli
asib: trecēti septuagintaduo. Filiȷ̄ eme
rus: ducēti q̄nq̄gintaduo. Filiȷ̄ fasuriȷ̄
trecēti q̄nq̄gintaseptē. Filiȷ̄ caree: du-
centi vigintiseptē. Leuite. Filiȷ̄ iesu in
caduhel: ⁊ banis: ⁊ serebias ⁊ edias: se
ptuagitaq̄ttuor. Ois numer⁹: a duode
cimo āno: trigita milia q̄drigēti sexa-
gitaduo. Filiȷ̄ ⁊ filie ⁊ vxores: ois com
putatio: q̄draginta milia ducēti q̄dra
gitaduo. Filiȷ̄ sacerdotū q̄ psallebāt in
tēplo: filiȷ̄ asaph: cētū vigitiocto. Osti-
ariȷ̄ vo filiȷ̄ esmēni: filiȷ̄ azer: filiȷ̄ amō:
filiȷ̄ acuba: topa: filiȷ̄ tobi: oēs cētū tri
gintanouē. Sacerdotes s̄uiētes in tē

plo. Filij sel: filij gaspha: filij tobloch:
filij carie: filij su: filij hellu: filij labana
filij armacha: filij accub: filij vtha: filij
cetha: filij aggab: filij obai: filij anani:
filij canna: filij geddu: filij an: filij ra-
din: filij desanō: filij nechoba: filij case
ba: filij gase: filij ozui: filij smone: filij
attre: filij hastē: filij asiana: filij manei
filij nasisim: filij acufu: filij agista: filij
azui: filij fauon: filij fasalon: filij me-
B edda: filij fusa: filij caree: filij barc9: fi
lij saree: filij coesi: filij nasith: filij agi
sti: filij pedō: salomō filij ei9: filij aso-
phot: filij phazida: filij celi: filij dedō:
filij gaddahel: filij sephegi: filij aggia
filij sachareth: filij sabathen: filij ca-
roneth: filij malsith: filij ame: filij sa-
sus: filij add9: filij suba: filij eura: filij
rahotis: filij phasphat: filij malmon.
D Oēs sacro suiētes et pueri salomōis:
q̄drigēti octogitaduo. Hi sūt filij qui
ascēderūt a chermel et thersa p̄ncipes
eoꝝ carmellā ꝛ careth: ꝛ n̄ poterāt edi
cere citates suas ꝛ ꝓgenies: queadmo
dū sint ex isrł: filij dalari: filij tubal: fi
lij nechodaici ex sacerdotib9 q̄ funge-
bāt sacerdotioꝛ nō sūt iuēti: filij obia
filij achisos: filij addin: q̄ accepit vxo
rē ex filiab9 phargeleu: et vocati sunt
noie ei9. Et hoꝝ q̄sita est generl scpta
impedatura ꝛ nō ē inuenta: ꝛ ꝓhibiti
sūt sacerdotio sūgi. Et dixit ilł neemi-
as: ꝛ astharas ne participēt sācta: do-
nec exurgat pōtifex doct9 i ostēsionē ꝛ
ꝟitatē. Ois āt isrł erat: exceptl seruis
ꝛ ancillis: q̄draginta duo milia trecēti
q̄draginta. Serui hoꝝ ꝛ ancille: septē
milia trecēti trigintaseptē cantores et
cātatrices ducēti sexagitaq̄nq3. Came-
li: q̄dringēti trigitaq̄nq3. Equi: septē
milia trigitasex. Muli: ducēta milia q̄
E dragintaq̄nq3. Subiugalia: q̄nq3 mi-
lia viginti q̄nq3. Et d p̄positl ip̄is per
pagos: dū venirēt i tēplū dei qd erat i
hierłm: inouare et suscitare tēplū i lo-
co suo ꝟm suā ꝟtutē: et dari i tēplum:
thesauꝝ opeꝝ sacrū: auri minas: duo-
decim milia: ꝛ stolas sacerdotales cen
tū. Et habitauerūt sacerdotes ꝛ leuite
et q̄ exierāt d plebe i hierłm ꝛ i regiōe:
et sacri cātores ꝛ ostiarij: et ois isrł in
regiōib9 suis. Instāte āt septimo mēse
cūq3 essent filij isrł vnusq̄sq3 in suis re
bus: ꝯuenerūt vnanimes i atrium qd
erat an̄ ianuā oriētalē. Et stātes iesus
fili9 iosedech: ꝛ frēs ei9 sacerdotes. ꝛ zo
robabel fili9 salathiel ꝛ hui9 frēs: para
uerūt altare: vt offerrēt sup illud holo
caustomata ꝟm q̄ in libro moysi hois
dei scpta sūt. Et ꝯuenerūt sibi ex alijs
nationib9 tre: ꝛ erexerūt sacrariū in lo
co suo oēs gētes terre: ꝛ offerebāt ho-
stias ꝛ holocaustomata dño matutina
Et egerūt scenophegiā: ꝛ diē solēnē si
cut p̄ceptū ē i lege: et sacrificia q̄tidie
sicut oportebat. et post hec oblationes
institutas: ꝛ hostias sabbatoꝝ: ꝛ neo-
meniaꝝ: ꝛ dieꝝ solēniū oim scificato
rū. Et q̄tq̄t vouebāt dño a neomenia
septimi mēsis: ceperūt hostias offerre
deo: ꝛ tēplū dñi nōdū erat edificatum.
Et dederūt pecuniā lapidarijs ꝛ fabrl
ꝛ potū ꝛ pabula cū gaudio. Et dedert F
carra sydonijs ꝛ tirijs: vt trāsueherēt
ilł de libano trabes cedrinasꝛ facerēt
rates i ioppe portū: ꝟm decretū qd scri
ptū erat eis a cyro rege psaꝝ. Et i scdo
āno venientes i tēplū dei i hierłm: men
se scdo inchoauit zorobabel fili9 sala-
thiel ꝛ iesus fili9 iosedech: ꝛ frēs ip̄oꝝ
ꝛ sacerdotes et leuite: ꝛ oēs q̄ venerāt
d captiuitate i hierłm: ꝛ fūdauerūt tē
plū dei: nouilunio scdi mēsis scdi āni
cū venissent i iudeā ꝛ hierłm. Et statu
erūt leuitas a viginti ānis sup opa do
mini Et stetit iesus ꝛ fili9 ei9 ꝛ frēs: oēs
leuite: ꝯspirātes ꝛ execu tores legl: faci
entes opa i domo dñi. Et statert sacer
dotes hn̄tes stolas cū tubis: ꝛ leuite fi
lij asaph habētes cymbala: collaudan
tes dñm: ꝛ bn̄dicētes ꝟm dauid regem
isrł. Et cantabāt canticū dño: q̄m dul-
cedo ei9 et honor i secula sup oēm isrł:
Et ois ppls tuba cecinerūt: et ꝓclama
uerūt voce magna: collaudātes dñm i
suscitatiōe dom9 dñi. Et venerūt ex sa
cerdotib9 ꝛ leuitl ꝛ p̄sidētib9 ꝟm pagos G
seniorib9 q̄ viderāt pristinā domuz: et
ad hui9 edificationē cū clamore et plā
ctu magno: ꝛ multi cū tubis et gaudio
magno: intantū vt ppls nō audiret tu
bas ꝓpter plāctū ppli. Turba eñ erat
tubis canēs magnifice: ita vt lōge au
diret. Et audiert inimici trib9 iude et
beniamin: ꝛ venerūt scire q̄ eēt vox tu
baꝝ. Et cognouert: q̄m q̄ erāt ex capti
uitate edificāt templū dño deo isrł. Et
accedētes ad zorobabel ꝛ iesū ꝛ p̄posi-

ṗos pagoꝝ:dixerūt eis:Edificabim⁹ vna
vobiscū.Siĉr eñ audiuim⁹ dñz nr̃m:⁊
ipi pariĉ icedim⁹a dieb⁹asbasareth re-
gis assyrioꝝ: q̇ trāsmigrauit nos huc.
Et dixit ilĉ zorobabel:⁊ iesus ⁊ princi-
pes pagoꝝ isrĉ Nō ē nob ⁊vob edifica
re domū dei nr̃i. Nos eñ soli edificabi
mus dño isrĉ:ẜm ea q̄ p̄cepit nob cyr⁹
rex ꝑsaꝝ. Gētes āt t̃re incubātes his q̇
sūt i iudea :⁊ leuātes op⁹ edificatiōis:
⁊ isidias ⁊ ꝑplos adducētes:ꝓhibebāt
eos edificare : ⁊ aggressuras exercētes
īpedierūt ne ꝯsūmarent̃ edificiū oi tp̃e
vite cyri reg⁊ :⁊ ꝓtraxerūt structurā ꝑ
biennū vsq͂ ad darij regnum.
A i N scd̄o āt āno regni darij VI
ꝓphauit agge⁹⁊ zacharias fili⁹
addin ꝓp̄he apd̄ iudeā ⁊ hierl̃m:i noie
dī isrĉ sup eos Tūc stās zorobabel fili⁹
salathiel:⁊ iesus fili⁹iosedech:īchoaue
rūt edificare domū dñi q̄ ē i hierl̃m:cū
adessent eis ꝓp̄he dñi ⁊ adiuuarēt eos:
In ip̄o tp̃e venit ad illos sysēnes sub-
regul⁹ syrie ⁊ phenic⁊ et satrabuzanes
⁊ sodales ei⁹:⁊ dixerūt eis:Quo p̄cipiē-
te vob domū hanc edificare :⁊ tectum
istud ⁊ oia alia ꝑficit⁊?Et q̇ sunt stru-
ctores q̇ hec edificāt?Et habuerūt grãz
visitatiōe facta sup eos q̇ erāt ex capti
uitate a dño seniores iudeoꝝ :⁊ nō sūt
īpediti edificare donec significarent̃ da
rio d̄ oib⁹ist⁊:⁊ rn̄suz accipet̃. Exēplū
ep̄le:quā miserūt dario. Sysēnes subre
gul⁹ syrie ⁊ phenic⁊ ⁊ sartrabuzanes ⁊
sodales ei⁹:i syria ⁊ phenice p̄sides re-
gi dario salutē. Oia nota sint dño re-
gi ꝙ cū aduenissem⁹ i regionē iudee:⁊
itroissem⁹ i hierl̃m:iuenim⁹edificātes
domū dei magnā ⁊ tēplū ex lapidibus
polit⁊ ⁊ magnis et p̄ciosis materijs in
parietib⁹:⁊ oꝑa illa instāter fieri:⁊ suf
fragare ⁊ ꝓsperare i manib⁹ eoꝝ et in
B oi gl̃ia q͂ diligētissime ꝑfici. Tūc int̃-
rogauim⁹ seniores: dicētes:Quo ꝑmit
tēte vob edificat⁊ domū istam: et oꝑa
hec fūdat⁊? Ido āt int̃rogauim⁹vt no
tū facerem⁹tibi:hoies ⁊ p̄positos:⁊ no
minū scꝑturaz p̄positoꝝ postulauim⁹
illos. At illi rn̄derūt nob dicētes:Nos
sum⁹ ẜui dñi q̇ fec̃ celū ⁊ t̃rā:⁊ edifica
bat̃ hec dom⁹ań ānos istos mltos a re
ge isrĉ magno ⁊ fortissimo :⁊ ꝯsūmata
ē. Et qm̄ p̄res nr̃i exacerbātes erāt et
peccauerūt i deū isrĉ:tradidit eos i ma-
nus nabuchodonosor reg⁊ babylonis
reg⁊ chaldeoꝝ ⁊ domū istā demolientes
īcēderūt:⁊ ꝑplm captiuū duxerūt i baby
lonē. In p̄mo āno regnante cyro rege
babylonie scꝑsit cyr⁹rex domū hāc edi
ficare:⁊ illa sacra vasa aurea ⁊ argētea
q̄ extulerat nabuchodonosor d̄ domo
q̄ ē i hierl̃m:⁊ ꝯsecrauerat ea in suo tē
plo: rursus ꝓtulit ea cyr⁹ rex de tēplo
qd̄ erat i babylonia :⁊ tradita sūt zoro
babel ⁊ salmanasaro subregulo .Et p̄-
ceptū ē eis vt offerrēt hec vasa:⁊ repo
nerēt i tēplo qd̄ erat i hierl̃m:⁊ ip̄m tē
plū dei edificare i loco suo. Tūc salma C
nasar⁹ subiecit fūdamēta dom⁹ dñi q̄
ē i hierl̃m : ⁊ exinde vsq͂ nūc edificat̃
⁊ nō accepit ꝯsūmatiōez. Nūc ẜ si iudi
cat̃ a te o rex:ꝑq̇rat̃ i regalib⁹biblio-
thec⁊ cyri reg⁊ q̄ sūt i babylonia:⁊ si iuē
tū fuerit ꝯsilio cyri reg⁊ ceptā eē stru-
cturā dom⁹dñi q̄ ē i hierl̃m :⁊ iudicat̃
a dño rege nr̃o:scribat d̄ his nob Tūc
dari⁹rex p̄cepit inq̇ri i bibliothecis:et
īuēt⁹ est i egbathanis oppido qd̄ est in
media regiōe loc⁹vn⁹ i q̄ scripta erant
ista. Anno p̄mo regnāte cyro :rex cyr⁹
p̄cepit domū dñi q̄ ē in hierl̃m edifica
re:vbi icēdebant igni assiduo:cui⁹alti
tudo sit cubitoꝝ decē:⁊ latitudo cubi
toꝝ sexagita:q̄drat̄ū lapidib⁹polit⁊ tri
bus:⁊ meniano ligneo eiusdē regiōis
⁊ meniano vno nouo:⁊ ipēdia dari de
domo cyri reg⁊: ⁊ sacra vasa dom⁹ dñi
tā aurea q͂ argētea q̄ extulit nabucho
donosor i domū dñi q̄ ē in hierl̃m vbi
erāt posita:vt ponāt̃ illic Et p̄cepit cu
rā agere sysennē subregulū syrie ⁊ phe
nicis ⁊ satrabuzanē ⁊ sodales ei⁹ et q̇
ordinati erāt i syria ⁊ phenice p̄sides ⁊ D
abstinerent se ab eodē loco . Et ego q̄z
p̄cepi i totū edificare:⁊ ꝓspexi vt adiu
uēt eos q̇ sūt ex captiuitate iudeoꝝ donec
ꝯsūmarent̃ tēplū edis dñi :⁊ a vexatiōe
tributoꝝ celesyrie ⁊ phenic⁊ :diligēter
q̄ntitatē dari his hoib⁹ ad sacrificiuz
dñi zorobabel p̄fecto ad tauros et arie
tes ⁊ agnos:siĉr āt ⁊ frumētū ⁊ sal ⁊ vi
nū ⁊ oleū instāter ꝑ singlos ānos:ꝓut
sacerdotes q̇ sūt i hierl̃m dictauerint
ꝯsumi q̄tidie sine vlla dilatiōe:vt offe-
rāt̃ libatiōes sūmo dō ꝓ rege ⁊ puer⁊
ei⁹:⁊ orēt ꝓ ip̄oꝝ vita. Et denūcient̃:vt
q̇cūq͂ trāsgressi fuerint aliq̇d ex his q̄
scꝑta sūt:aut spreuerit:accipiat̃ lignū

de suis ꝓꝑꝗs ⁊ suspēdāť: ⁊ bona ipoꝝ
regi ascribāť. Propterea ⁊ dn̄s cuiꝰ no
mē īuocatū ē ibi: extermīet oēƷ regē ⁊
gētē q̇ manū suā extenderit ꝓhibere:
aut male tractare domū dn̄i illā q̄ ē in
hierl'm. Ego dariꝰ rex decreui ꝗ͂ diligē
tissime ſm hec fieri. VII
A t Unc sysēnes subregulꝰ celesyric
⁊ phenicꝫ ⁊ satrabuzanes et so-
dales obsecuti his q̄ a dario rege erāt
decreta: insistebāt sacrosctis opibꝰ dili
gētissime coopātes cū seniorib ꝰ iudeo-
rū p̄ncipibꝰ syrie: ⁊ ꝓsperata sūt sacro
sctā opa: ꝓphetātibꝰ aggeo ⁊ zacharia
ꝓphis Et ꝯsūmauerūt oia ꝑ p̄ceptū dn̄i
dei isrl': ⁊ ex ꝯsilio cyri et darij et arta-
B xerxis regꝫ ꝑsaꝝ. Et ꝯsūmata ē domꝰ
nr̄a vsq3 ad tertiā ⁊ vicesimā diē men-
sis adar: sexto āno darij regꝫ. Et fece-
rūt filij isrl' ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ cete
ri q̇ erāt ex captiuitate q̇ appositi: sunt
ſm ea q̄ scp̄ta sūt i libro moysi Et ob-
tulerūt i dedicatiōeƷ tēpli dn̄i: tauros
cētū: arietes ducētos: agnos q̄drigen-
tos: ⁊ hedos ꝓ pctis vniūsi isrl' duode-
C cim: ſm numeꝝ tribuū isrl'. Et steterūt
sacerdotes ⁊ leuite amicti stolis ꝑ tri-
bus sup opa dn̄i dei isrl': ſm librū moy
si: ⁊ ostiarij ꝑ singłas ianuas Et egerūt
filij isrl' cū his q̇ erāt ex captiuitate: il
lud phase q̄rtadecima luna mēsis pri-
mi: qn̄ scificati sūt sacerdotes ⁊ leuite.
Oēs filij captiuitatꝫ nō sūt sil' sctifica
D ti: qꝛ leuite oēs sil' sctificati sūt Et īmo
lauerūt phase vniūsi filij captiuitatis:
⁊ fribꝰ suis sacerdotibꝰ ⁊ sibimetipis.
Et mādūcauerūt filij isrl' q̇ erāt ex ca-
ptiuitate oēs q̇ remāserāt ab oibꝰ exe-
cratiōibꝰ gētiū t're q̄rētes dn̄m: et cele-
brauerūt diē festū azymoꝝ septē diebꝰ
epulātes i ꝯspectu dn̄i: qm̄ ꝯūtit cōci-
liū regꝫ assirioꝝ i eos: ꝯfortare manꝰ
eoꝝ ad opa dn̄i dei isrl'. VIII
A e T pꝰ hūc: regnāte artaxerxe ꝑ-
Esdre.7.a sarū rege: accessit esdras filius
azarie. filij helchie: filij solome: filij sa-
doch: filij achitob: filij ameri: filij aza-
hel: filij bocci: filij abisue: filij phinees
filij eleazari: filij aarō primi sacerdotꝫ
h̄ esdras ascēdit de babylonia cū esset
scriba: ⁊ igeniosus i lege moysi q̄ data
ē a dn̄o isrl': docere ⁊ facere. Et dedit ei
rex gl'iaƷ ꝙ iuenisset gr̄aƷ i oi dignita-
te ⁊ desiderio i ꝯspectu eiꝰ. Et ascēderūt
sil' cū ipo ex filijs isrl' ⁊ sacerdotibꝰ ⁊ le
uitꝫ ⁊ sacrꝫ cātoribꝰ tēpli: ⁊ ostiarijs ⁊
ſuis tēpli in hierl'm. Anno septio reg-
nāte artaxerxe i q̇nto mēse: h̄ annꝰ se-
ptimꝰ ē regni: exeūtes d̄ babylonia no
uilunio q̇nti mēsis venerūt hierosoli-
mā iux̄ p̄ceptū illiꝰ: ſm ꝓsperitatē iti-
neris a dn̄o ipoꝝ datā eis. In his eni͂
esdras magnā disciplinā obtinebat ne
p̄termitteret q̇cq3 eoꝝ q̄ essent ex lege
dn̄i ⁊ p̄ceptꝫ: ⁊ docēdo vniūsū isrl' oēs
iusticiā ⁊ iudiciū. Accedētes āt q̇ scri-
bebāt scp̄ta artaxerxis regꝫ: tradiderūt
scp̄tū qd̄ obuenerat ab artaxerxe rege
ad esdrā sacerdotē ⁊ lectorē legis dn̄i:
cuiꝰ exēplū subiectū ē. Rex artaxerxes
esdre sacerdoti ⁊ lectori legis dn̄i salu
tē. Humanior ego iudicans i bn̄ficijs:
p̄cepi eis q̇ desiderāt ex gente iudeoꝝ
sua spōte: ⁊ ex sacerdotibꝰ ⁊ leuitꝫ qui
sūt i regno meo: comitari tecū i hierl'm.
Si q̇ ğ cupiūt ire tecū ꝯueniāt ⁊ ꝓfici B
scanť sic placuit mihi et septē amicis
meis ꝯsiliarijs: vt visitent ea q̄ aguntꝰ
ſm iudeā ⁊ hierl'm: obſuātes sicut ha
bes i lege dn̄i: ⁊ ferāt munera dn̄o isrl':
q̄ voui ego ⁊ amici hierl'm: ⁊ oē aurū ⁊
argētū qd̄ iuētū fuerit i regiōe babylo
nie: dn̄o i hierl'm cū illo qd̄ ē donatuƷ
ꝓ ipa gēte i tēplū dn̄i eoꝝ qd̄ ē i hieru
salē: vt colligať h̄ aurum ⁊ argētū ad
tauros ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ hedos: ⁊ q̄
his sunt ꝯgruentia: vt offerāt hostias
dn̄o sup altare dn̄i ipoꝝ qd̄ ē i hierl'm
Et oia q̄cūq3 voluerꝫ cū fribꝰ tuis fa-
cere auro ⁊ argēto: ꝑfice ꝓ voluntate
tua ſm p̄ceptū dn̄i dei tui: ⁊ sacrosctā
vasa q̄ data sunt tibi ad opa domꝰ dn̄i
dei tui: q̄ ē i hierl'm: ⁊ ceťa q̄cunq3 tibi
subuenerit ad opa tēpli dei tui: dabis
d̄ regali gazophylatio cū voluerꝫ cuƷ
fribꝰ tuis facere auro et argento ꝑfice
ſm volūtatē dn̄i. Et ego q̇dē rex arta
xerxes p̄cepi custodibꝰ thesauroꝝ syrie
⁊ phenicis: vt q̄cūq3 scp̄serit esdras sa-
cerdos ⁊ lector legꝫ dn̄i: diligēter deť
ei vsq3 ad argēti talēta cētū: sil'r ⁊ au-
ri: ⁊ vsq3 ad frumēti modios cētū: ⁊ vi
ni amphoras cētū: ⁊ alia q̄cūq3 abun-
dāt sine taxatiōe. Oia ſm legē dei fiāt
deo altissimo: ne forte exurgat ira i reg
no regꝫ: ⁊ filij et filioꝝ eiꝰ. Uobis aūt
d̄r vt oibꝰ sacerdotibꝰ et leuitꝫ et sacrꝫ
cātoribꝰ ⁊ seruis tēpli ⁊ scribis templi

hui⁹ nullū tributū neq̈ vlla alia indi-
ctio irrogeť: nec habeat quisq̈ ptātē
C obijcere eis quicq̈ Tu aūt esdras ꝫm
sapiētiā dei ꝯstitue iudices ꝛ arbitros
ĩ tota syria et phenice: et oēs q̄ legem
dei tui nō nouerūt doce: vt q̄tq̄t trans-
gressi fuerint legē: diligēter plectanť:
siue morte siue cruciatu siue etiā pecu-
nie mulratiōe: vel abductiōe. Et dixit
esdras scriba. Bñdict⁹ dñs patꝝ nr̄o-
rū q̄ dedit hāc volūtatē in cor reg⁊ cla
rificare domū suā q̄ est in hierusalē: et
me honorificauit in cōspectu regis: et
cōsiliarioꝝ et amicoꝝ ei⁹ et purpurato
rū ei⁹: et ego cōstans animo fact⁹ sū ꝫm
opitulationē dñi dei mei. Et cōgrega-
ui ex isrl̄ viros: vt simul ascēderēt me-
1.Esdre.8.a cū. Et hi sūt ꝑpositi ꝫm suas patrias ꝛ
pricipat⁹ portionales eorū q̄ mecū ascē
derūt de babylonia: i regno artaxerxis
Ex filijs phares: gersom⁹. Ex filijs sie-
marith: amen⁹. Filioꝝ dauid: acc⁹ fili
us scecilie. Ex filijs phares: zacharias
et cū eo reuersi sūt viri centū q̄nq̄gin-
ta. Ex filijs ductoris moabilionis za-
raei: et cum ip̄o viri ducēti q̄nq̄ginta.
Ex filijs zacues: iechonias zechoeli: et
cū ip̄o viri ducēti q̄nq̄ginta. Ex filijs
sala: maasias gotholie: et cuz ip̄o viri
septuaginta. Ex filijs saphatie: zarias
micheli: et cū ip̄o viri octoginta. Ex fi
lijs iob: abdias iecheli: ꝛ cū ip̄o viri du
cēti duodeci. Ex filijs banie salimoth
fili⁹ iosaphie: et cū ip̄o viri cētū sexagi
ta. Ex filijs beer: zacharias bebei: ꝛ cū
ip̄o viri ducēti octo. Ex filijs ezead: io
hānes azechan: et cū ip̄o viri centū de
cem Ex filijs adonichā ip̄is postremis
et hec sūt noīa eorū: eliaphalā fili⁹ ge-
bel ꝛ semeias: et cū ip̄o viri septuagin
D ta. Et cōgregaui eos ad fluuiū q̄ diciť
thia: et merati illic fuim⁹ triduo: ꝛ re-
cognoui eos. Et ex filijs sacerdotū ꝛ le
uitaꝝ nō inueni illic. Et misi ad elea-
zarum ꝛ eccelom ꝛ masman ꝛ malobā
et enaatha et samea et iorībū: nathan:
enuagā: zachariā ꝛ mosollamuz: ip̄os
ductores et peritos. Et dixi eis: vt ve-
nirēt ad luddeū q̄ erat apd̄ locū gazo-
phylatij. Et mādaui eis vt dicerēt lud
deo ꝛ frib⁹ ei⁹ et illis q̄ erāt i gazophy
latio: vt mitterent nob eos q̄ sacerdo-
tio fungereť in domo dñi dei nr̄i. Et
adduxerunt nob ꝫm manū validā dñi
dei nr̄i viros peritos: ꝛ ex filijs moolie
filij leui: filij isrl̄: sebebian: et filios et
frēs q̄ erāt decē et octo: asbiā ꝛ amin:
ex filijs filioꝝ chananei: ꝛ filij eorum
viri viginti. Et ex his q̄ i tēplo seruie-
bant q̄s dedit dauid: et ip̄i pricipes ad
opationē leuitis tēplo seruientiū: du-
centi viginti. Oia noīa significata sūt
in scriptur⁊. Et voui illic ieiuniū iuue
nib⁹ in cōspectu dñi: vt quererē ab eo
bonū iter nobis et q̄ nobiscū erāt et fi
lijs et pecorib⁹ ꝓpter insidias. Erubui
eni̅ petere a rege pedites et eq̄tes in co
mitatu tutele grā cōtra adūsarios no-
stros. Dixim⁹ eni̅ regi: q̄m̄ vt dñi erit
cū eis: q̄ inq̄runt eū in oīni affectu Et
iterū deꝑcati sum⁹ dñm deū nostꝝ ꝫm
hec: quē et ꝓpitiū habuim⁹ et cōpotes
facti sumus deo nr̄o. Et separaui ex ple-
bis ꝑposit⁊: et sacerdotib⁹ tēpli viros
duodecim: et sedebian ꝛ asannan ꝛ cū
eis ex frib⁹ eoꝝ viros decē. Et appēdi
eis aurū argentū et vasa sacerdotalia
dom⁹ dei nr̄i: q̄ donauerat rex et cōsi-
liarij ei⁹ et principes et oīs isrl̄. Et cuz
appēdissem tradidi argēti talēta cētuz
q̄nq̄ginta: et vasa argētea talētoꝝ cen
tū: et auri talēta centū: et vasorū aure-
orū septies viginti: et vasa erea de bo-
no eramēto splēdētia duodecim: auri
speciē reddētia. Et dixi eis: Et vos san
cti estis dño: et vasa sūt sācta: ꝛ auꝝ et
argētuz votū est dño deo patrū nr̄oꝝ.
Uigilate et custodite donec tradat⁊ ex E
plebis ꝑposit⁊ et sacerdotib⁹ et leuit⁊
et ꝓprincipib⁹ ciuitatū isrl̄ in hierl̄m: in
pastoforio dom⁹ dei nr̄i. Et hi q̄ susce-
perūt sacerdotes ꝛ leuite: auꝝ ꝛ argen
tū et vasa: intulerūt in hierl̄m i tēplū
dñi. Et ꝓmouim⁹ a fluuio thia die du
odecima mēsis ꝑmi: vsq̈ q̄ introiuim⁹
i hierl̄m. Et cū fact⁹ fuisset terti⁹ dies:
q̄rta aūt die pōderatū aurū et argentū
traditum ē in domo dñi dei nr̄i mari-
moth filio iori sacerdoti: ꝛ cū ip̄o erat
eleazar fili⁹ phinees: ꝛ erant cū ip̄is io
sadus fili⁹ iesu ꝛ medias et bāni fili⁹
leuite: ad numerū ꝛ ad pōdus vniūsa.
Et scriptū ē pondus ip̄oꝝ eadē hora.
Qui aūt venerūt ex captiuitate: obtule
rūt sacrificiū dño deo isrl̄: tauros duo
decim ꝓ oī isrl̄ arietes octoginta sex:
agnos septuaginta duos: hircos ꝓ pec
cato duodeci: ꝛ ꝓ salute vaccas duode

eim: oīa ī ſacrificiū dn̄i. Et relegerūt ꝑ
cepta regꝭ regalibꝰ diſpēſatoribꝰ ⁊ ſub
regulis celeſyrie ⁊ phenicꝭ: ⁊ honorifi-
Eſdre. 9. a cauerūt gētē et tēplū dn̄i. Et ꝯſūmatꝭ
his acceſſerūt ad me ꝑpoſiti: dicētes:
Nō ſegregauerūt genꝰ iſrl̄ ⁊ ꝑncipes ⁊
ſacerdotes et leuite et alienigene gen-
tes ⁊ nationes terre īmūdicias ſuas: a
chananeis et etheis et pherezeis et ie-
buſeis et moabitidis ⁊ egyptijs ⁊ idu-
meis. Cōiūcti eñ ſūt filiabꝰ eoꝝ ⁊ ipi ⁊
filijs eoꝝ ⁊ mixtū ē ſemē ſāctū alienige
nis gētibꝰ t̄re: et ꝑticipes erāt ꝑpoſiti
⁊ mgr̄atꝰ iniq̄tatꝭ eiꝰ ab initio ipiꝰ reg
F ni. Et mox vt audiui iſta: ꝯſcidi veſti-
mēta et ſacrā tunicā: ⁊ lacerans capil
los capitꝭ ⁊ barbā: ſedi dolēs ⁊ meſtꝰ.
Et ꝯuenerūt q̄tq̄t tūc mouebāt̄ in ver
bo dn̄i di iſrl̄ ad me lugētē ſuꝑ iniq̄ta
tē iſtā: ⁊ ſedebā triſtꝭ vſq3 ad veſꝑtinū
ſacrificiū. Et ſurgēs a ieiunio ꝯſciſſa
habēs veſtimēta: et ſacrā tunicā: inge
niculās: et extēdēs manꝰ ad dn̄m: dice
bam: Dn̄e cōfuſus ſū et reueritꝰ ſū an̄
faciē tuā. Peccata eñ nr̄a multiplica
ta ſūt ſuꝑ capita nr̄a: et iniq̄tates nr̄e
exaltate ſūt vſq3 ad celū: q̄ñ a tꝑibꝰ pa
trū nr̄oꝝ ſumꝰ in magno pctō vſq3 ad
diē hūc. Et ꝓpter peccata nr̄a et patrū
nr̄oꝝ ſumꝰ traditi cū fratribꝰ nr̄is ⁊ cū
ſacerdotibus nr̄is: regibꝰ terre in gla-
diū et captiuitatē et depdationē cū cō
fuſiōe vſq3 ī hodiernū diē Et nūc quā
tū eſt ꝙ cōtingit nobis miſcdia abs te
dn̄e deꝰ et derelinq̄ nob radicem et no
men in locū ſāctificatiōis tue detegere
lumiare noſtrū ī domo dn̄i dei nr̄i: da-
re nobis cibū in oī tꝑe ſuitutis nr̄e.
Et cum ſeruiremꝰ nō fuimꝰ derelicti a
dn̄o deo nr̄o: ſ3 cōſtituit nos in gr̄a po
nēs nob reges ꝑſarū dare cibū: ⁊ clari
ficare tēplū dn̄i dei nr̄i: et edificare de-
ſerta ſion dare nob ſtabilitatē ī iudea
et hierl̄m. Et nūc q̄d dicimꝰ dn̄e habē-
G tes hec? Trāſgreſſi. n. ſumꝰ ꝑcepta tua
q̄ dediſti in manꝰ pueroꝝ tuoꝝ ꝓphe-
tarū dicēs: Qm̄ terra in q̄ introiſtꝭ poſ
ſidere hereditatē eiꝰ: terra polluta eſt
coinq̄natiōibꝰ alienigenaꝝ t̄re: et īmū
dicie illoꝝ repleuer̄t eā totā imūdicia
ſua. Et nūc filias vr̄as nō ꝯiūgetis fi-
lijs eorū: et filias eorū nō accipietis fi
lijs vr̄is: ⁊ nō inq̄retꝭ pacē hr̄e cū illis
oī tꝑe: vt inualeſcētes mādocetꝭ opti-
ma terre: et hereditatē diſtribuatis fi-
lijs vr̄is vſq3 in euū. Et q̄ cōtingūt no
bis oīa fiūt ꝓpter oꝑa nr̄a maligna: et
magna pctā nr̄a. Et dediſti nob talem
radicē et rurſū reuerſi ſumꝰ trāſgredi
legitima tua: vti cōmiſceremur imūdi
cie alienigenarū gētiū t̄re huiꝰ. Nōne
iraſcerꝭ nob ꝑdere nos: q̄adusq3 nō re
linq̄r̄ radix ⁊ nomē nr̄m? Dn̄e deꝰ iſrl̄
verax es. Derelicta ē eñ radix vſq3 in
hodiernū diē. Ecce nūc ſumꝰ ī ꝯſpectu
tuo ī iniq̄tatibꝰ nr̄is. Nō ē eñ adhuc
ſtare an̄ te ī his. Et cū adorādo ꝯfitere I. Eſd. 10. a
tur eſdras flēs humi ꝓſtratꝰ an̄ tēplū:
ꝯgregati ſūt an̄ eū ex hierl̄m turba ma
gna valde: viri ⁊ mlr̄ieres et iuuenes ⁊
iuuēcule. Fletꝰ eñ erat magnꝰ in ipſa
mltitudīe. Et cu3 clamaſſet iechonias
ieheli ex filijs iſrael: dixit eſdre: Nos ī
dn̄3 peccauimꝰ ꝙ collocauimꝰ nobis ī
mr̄imoniū mlr̄ieres alienigenas ex gē-
tibꝰ t̄re. Et nūc es ſuꝑ oē3 iſrl̄. In his
ꝗ ſit iuſiurādū a dn̄o: expellere oēs vxo
res nr̄as q̄ ex alienigenis ſūt: cū filijs
eaꝝ. Sicut tibi decretū ē a maioribus
ſm̄ legē dn̄i exurgēs explica: ad te eñ
ſpectat negociū: et nos tecū ſumꝰ. Vi-
riliter fac. Et exurgens eſdras adiura
uit ꝑncipes ſacerdotū: ⁊ leuitas ⁊ oē3
iſrl̄ facere ſm̄ hec: et iurauerūt. IX
T exurgens eſdras ab an̄ atriū A
e tēpli: abijt ī paſtoforiū ionathe
filij naſabi: ⁊ hoſpitatꝰ illic nō
guſtauit panē: nec aquā bibit: ſuꝑ ini-
q̄tatē mltitudīs. Et facta ē ꝑdicatio ī
oī iudea ⁊ ī hierl̄m oībus q̄ erāt ex ca-
ptiuitate ī hierl̄m ꝯgregati: vt q̄cunq3
nō occurrerit biduo vl̄ triduo diei ſm̄
iudiciū aſſidētiū ſenioꝝ tollerēt̄ facul
tates ſue: ⁊ ipē alienꝰ iudicaret̄ a mlr̄i
tudīe captiuitatꝭ. Et ꝯgregati ſūt oēs
q̄ erāt ex tribu iuda et beniami ī tribꝰ
diebꝰ ī hierl̄m. Hic mēſis ē nonꝰ dies
mēſis viceſimꝰ. Et ſedit oīs mltitudo
ī area tēpli tremētes ꝓpt̄ hyemē pn̄tē.
Et exurgēs eſdras dixit ill̄: Vos iniq̄
feciſtis collocādo vobis in mr̄imoniū
vxores alienigenas: vt adderetꝭ ad pec
cata iſrl̄. Et nunc date ꝯfeſſionē et ma
gnificētiā dn̄o deo patꝝ nr̄oꝝ: ⁊ ꝑfici-
te volūtatē ipiꝰ: et diſcedite a gentibꝰ
terre et ab vxoribꝰ alienigenis. Et cla B.
mauit oīs mltitudo: et dixer̄t voce ma
gna: Sic dixiſti: faciemꝰ. S3 q̄ñ mul-

titudo magna ē ⁊ tp̄s hybernū ⁊ n̄ poſ
ſumꝰ iſubſidiati ſtare: ⁊ h̄ opꝰ nō ē no
bis vniꝰ diei: neq₃ bidui: mltū eīn his
peccauimꝰ: ſtēt p̄poſiti mltitudinis et
oēs q̄ nobiſcum inhabitāt: ⁊ q̄tq̄t h̄n̄t
vxores apd̄ ſe alienigenas: ⁊ aſſiſtāt ac
cepto tp̄e ex omni loco p̄ſb̄ri ⁊ iudices:
vſq₃ q̄ ſoluant irā dn̄i negocij huiꝰ. Jo
nathas āt filiꝰ ezeli: ⁊ ozias thecam ſu-
ſceperūt ſm̄ hec: ⁊ boſoramꝰ ⁊ leuis et
ſabbatheꝰ: ſil̄ coopati ſūt cū ill̄. Et ſte-
terūt ſm̄ hec oīa vniūſi q̄ erant i capti
uitate. Et elegi ſibi viros eſdras ſacer-
dos p̄ncipes magnos d̄ p̄rībꝰ eorū ſm̄
noīa: ⁊ ɔſederūt nouilunio mēſis deci
C mi examinare negociū iſtud. Et deter-
minatū ē de viris qui habebāt vxores
alienigenas vſq₃ ad neomenia primi
mēſis: ⁊ inuēti ſūt ex ſacerdotibꝰ ɔmi-
xti q̄ habebāt alienigenas vxores. Ex
filijs ieſu filij ioſedech et frībꝰ eiꝰ: ma-
ſeas et eliezerꝰ et loribꝰ ⁊ ioadeꝰ: ⁊ inie
runt manꝰ vt expellerēt vxores ſuas: et
ad litādū i exoratione arietē p̄ ignorā
tia ſua. Et ex filijs ſemmeri maſeas et
eſſes ⁊ ieelech: azarias. Et ex filijs foſe
re liſomaſias: hiſmaenis et nathanae:
iuſſio reddꝰ ⁊ talſas. Et ex leuit̄ iorab
dus et ſemeis et colnis et calitas et fa
cteas et coluas ⁊ elionas. Et ex ſacris
cātoribꝰ: eliaſib: zaccarꝰ Et ex oſtiarijſ
ſallumꝰ et tolbanes. Et ex iſrl̄: ex filijs
foro oſi ⁊ remias et geddias et melchi
as ⁊ michelꝰ et eleazarꝰ et iēmebias et
bānas. Et ex filijs iolamam: chamas
⁊ zacharias: ⁊ iezrelus et ioddiꝰ et em-
D moth ⁊ helias. Et ex filijs zathoim: eli
adas ⁊ liaſumꝰ: zochias ⁊ larimoth et
zabdis ⁊ tebediaſ. Et ex filijs zebes: io
hānes et amanias ⁊ zabdias et emēs.
Et ex filijs bāni: olamꝰ et mallu chꝰ et
ieddeꝰ ⁊ iaſub ⁊ aſabꝰ et hierimoth. Et
ex filijs addin: naathꝰ ⁊ mooſias ⁊ cale
us et raanas: maaſeas mathathias et
beſeel ⁊ bōnus ⁊ manaſſes. Et ex filijs
nuae: noneas et afeas ⁊ melchias ⁊ ſa-
meas et ſimō beniamin et malchus et
marras. Et ex filijs aſom: carianeꝰ ma-
thathias et bānꝰ eliphalach et manaſ-
ſes et ſemei. Et ex filijs bāni: hieremi-
as ⁊ moadias ⁊ abramꝰ ⁊ iohel ⁊ bane
as et pelias ⁊ ionas ⁊ marimoth ⁊ eli-
aſib ⁊ mathaneꝰ ⁊ eliaſis ⁊ orſas ⁊ die
E lus et ſemediꝰ et ſambris ioſephus. Et
ex filijs nobei: idelus ⁊ mathathias et
ſabadus et zecheda ſedmi ⁊ ieſſei bane
as. Oēs iſti ɔiūxerūt ſibi vxores alieni-
genas: et diuiſerūt eas cū filijs. Et in-
habitauerunt ſacerdotes ⁊ leuite: et q̄
erāt ex iſrl̄ i hierl̄m: et i tota vna regio
ne nouilunio mēſis ſeptimi. Et erāt fi
lij iſrl̄ i cōmoratiōibꝰ ſuis. Et ɔgrega 2. Eſdre
ta ē oīs mltitudo ſil̄ i areā q̄ ē ab oriē
te porte ſacre. Et dixerūt eſdre pōtifici
⁊ lectori: vt afferret legē moyſi q̄ tradi
ta ē a dn̄o deo iſrael. Et attulit eſdras
pōtifex legē oī multitudini eoꝝ a viro
vſq₃ ad mulierē ⁊ oībꝰ ſacerdotibꝰ: au-
dire legē nouilunio mēſis ſeptimi. Et
legebat i area q̄ ē an̄ ſacrā portā tēpli:
a p̄ma luce vſq₃ ad veſperā: corā viris
⁊ mulieribꝰ. Et dederunt oēs ſenſū ad F
legē. Et ſtetit eſdras ſacerdos et lector
leḡ ſup ligneū tribunal qd̄ fabricatū
erat. Et ſteterūt ad eū mathathias ⁊ ſa-
mus ananias: azarias: vrias: ezechias
⁊ balſamꝰ ad dexterā: ⁊ ad ſiniſtrā: fal-
deꝰ: miſael: malachias: abuſthas: ſabꝰ:
nabadias et zacharias. Et aſſūpſit eſ-
dras librū corā oī multitudine: p̄ſide-
bat eīn i glīa in ɔſpectu oīm. Et cū ab
ſoluiſſet legē: oēs recti ſteterūt: ⁊ bn̄dī
xit eſdras dn̄m deū altiſſimū: deū ſab-
baoth oīpotētē. Et rn̄dit omnis p̄pl̄s:
amē. Et eleuat̄ ſurſū manibꝰ: p̄cidē-
tes i trā adorauerūt dn̄z: ieſus ⁊ bana-
eus et ſarebias et iaddimꝰ et accubꝰ et
ſabbatheꝰ ⁊ calithes et azarias et iora-
dus et ananias et philias leuite: q̄ do-
cebāt legē dn̄i ⁊ i mltitudīe legebāt le
gē dn̄i: ⁊ p̄ferebāt ſinguli eos q̄ intelli
gebāt lectionē. Et dixit atharathes eſ- G
dre pōtifici ⁊ lectori ⁊ leuit̄ q̄ docebāt
multitudinē: dicens: Dies h̄ ſāctus eſt
dn̄o. Et oēs flebāt cū audiſſent legem Nee. 8.
Et dixit eſdras. Digreſſi ḡ manducate
pinguiſſima queq₃ ⁊ bibite dulciſſima
queq₃ et mittite munera his q̄ nō h̄n̄t
Sanctꝰ eīn eſt h̄ dies dn̄i et nolite me-
ſti eſſe. Dn̄s eīn clarificabit vos. Et le
uite denūciabāt in publico oībꝰ: dicen
tes: Dies h̄ ſanctꝰ eſt. Nolite meſti eſſe.
Et abierūt oēs manducare ⁊ bibere et
epulari: ⁊ dare munera his q̄ nō habe-
bāt vt epulēt. Magnifice eīn ſūt exal-
tati vbis q̄bus edocti ſūt. Et ɔgrega-
ti ſūt vniūſi in hierl̄m celebrare letici-
am ſm̄ teſtamentū dn̄i dei iſrael.

Explicit liber Esdre tertius: Incipit liber Esdre quartus. Capitulum. I

A Iber esdre pro-
I phete scõs: filiĩ sarei: filiĩ a-
zarei: filiĩ helchie: filiĩ sada
nie: filiĩ sadoch: filiĩ achi-
tob: filiĩ achie: filiĩ phinees: filiĩ heli: fi
liĩ amerie: filiĩ asiei: filiĩ marimoth: fi-
liĩ arna: filiĩ ozie:: filiĩ borith: filiĩ abi-
sei: filiĩ phinees: filiĩ eleazar: filiĩ aarõ
ex tribu leui: q̃ fuit captiuꝰ i regione
medorũ i regno artaxerxis regꝫ psarũ
Et factũ ẽ vbũ dñi ad me: dicẽs: Ua-
de ⁊ nũcia pplo meo facinora ipoꝝ ⁊
filiĩs eoꝝ iniq̃tates q̃s i me admiserũt
F vt nũciẽt filiĩs filioꝝ q: pctã parentũ
ipsorũ i illis creuerũt. Obliti eñi mei
Exo.14.e. sacrificauerũt diis alienis. Nõne ego
eduxi eos de fra egypti: de domo serui-
tutꝫ. Ipsi aũt irritauerũt me: ⁊ cõsilia
mea spreuerũt. Tu ãt excute comã capi
tis tui: ⁊ pĩce oĩa mala sup illos: qm̃
nõ obedierũt legi mee. Pplus ãt ẽ in
disciplinatꝰ. Usq̃ q̃ eos sustinebo q̃bꝰ
Jos.12.c tãta bñficia cõtuli? Reges multos p-
B pter eos subuerti: pharaonẽ cũ pueris
suis ⁊ oẽm exercitũ eiꝰ pcussi. Oẽs gẽ
tes a facie eoꝝ pdidi: ⁊ i oriẽtẽ puin-
ciarũ duarũ pplos tyri ⁊ sydonis dissi-
paui: ⁊ oẽs aduersarios eoꝝ interfeci
Tu vero loq̃re ad eos: dicẽs: Hec dic
Exo.14.e. dñs. Nẽpe ẽ vos p mare trãsmeaui: et
plateas vob initio munitas: exhibui.
Ducẽ vob dedi moysen: ⁊ aarõ sacer-
dotẽ: lucẽ vob p colũnã ignis pstiti: ⁊
magna mirabilia feci i vob. Uos autẽ
G mei obliti estis dic dñs. Hec dicit dñs
ibidẽ.16.c oipotẽs. Coturnix vob i signo fuit: ca
stra vob ad tutelã dedi: ⁊ illic murmu
rastis: ⁊ nõ triũphastis i noie meo de
pditione inimicorũ vrorũ: sed adhuc
nũc vsq̃ murmurastꝫ. Ubi sũt bñficia
q̃ pstiti vob. Nõne i deserto cũ esurire-
Exo.14.c tꝫ pclamastꝫ ad me dicẽtes: vt q̃d nos
i desertũ istõ adduxisti ⁊ iterficere nos?
Meliꝰ nobis fuerat seruire egyptiis q̃
mori i deserto h̃. Ego dolui gemitꝰ ve-
Sap.16.c strof: ⁊ dedi vob mãna i escã. Panẽ an
Ps.77. geloꝝ mãducastꝫ. Nõne cũ sitiretꝫ: pe-
trã excidi: ⁊ fluxerũt aq̃ in saturitatẽ?
C Propt estus foliis arboꝝ vos texi. Di
uisi vob fras pingues: chananeos et
phereseos philistinos a facie vrã pie-
ci. Quid faciẽ vobis adhuc dicit dñs?
Hec dic dñs oipotẽs. In deserto cũ es- Exo.15.d
setis i flumine ãmorreo sitiẽtes ⁊ blas
phemãtes nomẽ meũ: nõ ignẽ vob p
blasphemiis dedi: s; mittẽs lignũ in
aquã: dulce feci flumẽ. Quid tibi faciã
iacob? Noluisti obedire iuda. Trãsfe-
rã me ad alias gẽtes: ⁊ dabo eis nomẽ
meũ: vt custodiãt legittima mea. Qm̃
me dereliq̃stis: ⁊ ego vos derelinquã.
Petẽtibꝰ vob a me misicordiã nõ mi
serebor: qñ iuocabitꝫ me: ego nõ exau-
diã vos. Maculastꝫ ei manꝰ vrãs san-
guine: ⁊ pedes vri ipigri sũt ad cõmit-
tẽda homicidia. Nõ q̃si me dereliq̃stꝫ
s; vosipis: dicit dñs: Hec dic dñs oipo
tẽs. Nõne ego vos rogaui vt pr filios
⁊ mr filias: et vt nutrix puulos suos:
vt essetꝫ mihi i pplm: ⁊ ego vob in deũ
⁊ vos mihi i filios: ⁊ ego vob i prem?
Ita vos collegi: vt gallina pullos suos Leui.26.d
sub alas suas. Mõ aũt q̃d faciã vob? Math.23.d
Proiiciã vos a facie mea. Oblationes D
cũ mihi attuleritꝫ auertã faciẽ meã avo
bis. Dies ei festos vrõs ⁊ neomenia et
circũcisiões repudiã: Ego misi pueros
meos pphetas ad vos: q̃s acceptos in
terfecistis: ⁊ laniastis corpa eoꝝ: quo-
rũ sãguinẽ exq̃rã dicit dñs. Hec dicit
dñs oipotẽs. Domꝰ vrã deserta ẽ. Pro-
iiciã vos sic vẽtꝰ stipulã: ⁊ filiĩ pcrea-
tionẽ ñ faciẽt: qm̃ mãdatũ meũ neglex
erũt: ⁊ q̃d malũ ẽ corã me fecerũt. Tra
dã domos vrãs pplo veniẽti q̃ me nõ
audiẽtes credũt: q̃bꝰ signa nõ oñdi fa
ciẽt q̃ pcepi. Prophetas nõ viderũt: ⁊
memorabũt iniq̃tatũ eoꝝ. Testor pplĩ
veniẽtis grãm: cuiꝰ puuli exultãt cu;
leticia me nõvidẽtes oculis carnalibꝰ
s; spũ credẽtes q̃ dixi. Et nũc frar aspi
ce q̃ gloria: ⁊ vidi pplm veniẽtẽ ab oriẽ-
te: q̃bꝰ dabo ducatũ abrahã ysaac ⁊ ia-
cob et osee ⁊ amos et michee: ⁊ iohel:
⁊ abdie ⁊ ione ⁊ naũ ⁊ abachuc sopho
nie: aggei: zacharie: et malachim q̃ et
Ec angelꝰ dñi vocatꝰ ẽ. II A
H dicit dñs: Ego eduxi pplm istũ
de seruiture: q̃bꝰ mãdata dedi
p pueros meos pphas q̃s audire nolu
erũt: s; irrita fecerũt mea cõsilia. Mar
q̃ eos generauit: dicit illis. Ite filiĩ: q:
ego vidua sũ ⁊ derelicta. Educaui vos
cũ leticia: ⁊ amisi vos cũ luctu et tristi
cia. Qm̃ peccastis corã dño deo vro: et

qđ malū ē corā eo fecist. Nō āt q̇d fa
ciā vob̄: Ego vidua ſū ⁊ derelicta. Ite
filij: ⁊ petite a dño misericordiā. Ego
aūt te pr̄ testē iuoco ſuꝑ mr̄em filioꝝ
q̇ noluerūt testamētū meū ſuare: vt des
eis ꝯfusionē ⁊ mr̄em eoꝝ i direptionē
ne generatio eoꝝ fiat. Diſpgant̄ i gen
tes noīa eoꝝ: deleāt̄ a t̄ra: qm̄ ſpreue-
rūt sacr̄m meū. Ue tibi assur: q̇ abscon
Geñ.19.e dis iniq̇s penes te. Gēs mala memora
re q̇d feceri sodome ⁊ gomorre q̊rū t̄ra
iacet i piceis: glebis ⁊ aggerib⁹ cineꝝ.
Sic dabo eos q̇ me nō audierūt: dicit
dñs oīpotēs. Hec dic̄ dñs ad esdrā. Nū
cia ꝑp̄lo meo: qm̄ dabo eis regnū hie-
rusalē qđ datur⁹ erā isr̄l. Et sumā mi
hi gloriā illoꝝ: ⁊ dabo eis tabernacu-
la et̄na q̄ p̄parauerā illis. Lignū vite
erit illis i odorē vnguēti: ⁊ nō labora-
B būt neq̄ fatigabūt̄. Ite ⁊ accipietis.
Rogate vob̄ dies paucos vt imorent̄.
Jam ꝑatū ē vob̄ regnū. Uigilate. Te-
stare celū ⁊ t̄rā. Cōtriui ei malū ⁊ crea-
ui bonū: q̄ viuo ego dicit dñs. Mater
ā̄plectere filios tuos: educa illos cū le-
ticia. Sicut colūba ꝯfirma pedes eoꝝ
qm̄ te elegi dicit dñs. Et resuscitabo
mortuos de loc̄ suis: ⁊ de monumētis
educā illos: qm̄ cognoui nomē meū i
isr̄l. Noli timere mr̄ filioꝝ qm̄ te elegi
dic̄ dñs. Mittā tibi adiutoriū pueros
meos esaiā ⁊ hieremiā: ad q̊rū ꝯsiliū
sāctificaui et paraui tibi arbores duo-
decim grauatas varijs fructib⁹: ⁊ toti
dē fontes fluētes lac ⁊ mel: ⁊ mōtes i-
mēsos septē: habētes rosā ⁊ liliū: i q̇b⁹
gaudio iplebo filioss tuos. Uiduā iu
Tob.1.d stifica: pupillo iudica: egēti da: orpha-
nū tuere: nudū vesti: cōfractū ⁊ debilē
cura: claudū irridere noli: tutare man
cū: ⁊ cecū ad visionē claritat̄ mee ad-
mitte: Senē ⁊ iuuenē intra muros tu
os ſua: mortuos vbi iuener̄ signās cō
mēda sepulchro: ⁊ dabo tibi p̄mā cessi
onē i resurrectiōe mea. Pausa ⁊ q̇esce
ꝑp̄ls me⁹: q̄ veniet req̇es tua. Nutrix
bona nutri filios tuos: cōfirma pedes
eoꝝ. Seruos q̊s tibi dedi: nemo ex eis
C interiet. Ego ei eos req̇rā đ nūero tuo
Noli fatigari. Cū ei venerit dies p̄ssure
et angustie: alij plorabūt ⁊ tristes erūt
tu āt hilar̄ et copiosa eris. Zelabūt gē
tes: et nil aduersus te poterūt dic̄ dñs
Man⁹ mee tegēt te: ne filij tui gehēnā

videāt. Jocūdare mr̄ cū filijs tuis: q̄
ego te eripiā dicit dñs. Filios tuos dor
miētes memorare: qm̄ ego eos educā
de laterib⁹ t̄re: ⁊ misericordiā cū illis
faciā: qm̄ misericors sū: dic̄ dñs oīpo-
tēs. Amplectere natos tuos vsq̄ dū ve
nio ⁊ p̄stem ill̄ misericordiā: qm̄ exube
rāt fontes mei: et gr̄a mea nō deficiet.
Ego esdras ꝑceptū accepi a dño i mō-
te oreb: vt irē ad isr̄l. Ad q̊s cū venirē
reprobauerūt me: et respuerūt mādatū
dñi. Ideoq̄ vobis dico gētes q̇ audit̄
et itelligitis. Expectate pastorē vr̄m:
requiē et̄nitat̄ dabit vob̄ qm̄ i ꝓxio
ē ille q̇ i fine seculi adueniet. Parati
estote ad p̄mia regni: q̄ lux ꝑpetua lu
cebit vob̄: ꝑ et̄nitatē tp̄is. Fugite vm-
brā secl̄i hui⁹. Accipite iocūditatē glo
rie vr̄e. Ego testor palā saluatorē meū
cōmēdatū donū accipite et iocūdam̄
gr̄as agētes ei q̇ vos ad celestia regna
vocauit. Surgite et state et videre nu-
merū signatoꝝ i cōuiuio dñi. Qui se đ   D
vmbra seculi trāstulerūt: splēdidas tu
nicas a dño acceperūt. Recipe sion nu
merū euū: ⁊ cōclude cādidatos tuos q̇
legē dñi cōpleuerūt. Filioꝝ tuoꝝ q̊s op
tabas plen⁹ ē nūer⁹. Roga iperiū dñi
vt sāctificet̄ ꝑp̄ls tu⁹ q̇ vocat⁹ ē ab in-
itio. Ego esdras vidi i mōte sion tur-
bā magna quā nūerare nō potui: ⁊ oēs
cāticis collaudabāt dñm. Et i medio
eoꝝ erat iuuenis statura celsus: eminē
tior oīb⁹ ill̄ ⁊ singul̄ eoꝝ capitib⁹ ipo
nebat coronas: ⁊ maḡ exaltabat̄. Ego
āt miraculo tenebar. Tūc iterrogaui
angelū: et dixi. Qui sūt hi dñe? Qui rn̄
dēs dixit mihi. Hi sūt q̇ mortalē tuni-
cā deposuerūt: ⁊ imortalē sumpserūt: ⁊
ꝯfessi sūt nomē dei. Nō coronāt̄ et ac
cipiūt palmas. Et dixi angelo. Ille iu-
uenis q̇s ē q̇ eis coronas iponit ⁊ pal-
mas i man⁹ tradit? Et rn̄dēs: dixit mi
hi: Ipse ē fili⁹ dei: quē i seculo ꝯfessi sūt.
Ego āt magnificare eos cepi: q̇ fortit̄
ꝓ noīe dñi steterūt. Tūc dixit mihi an-
gelus. Uade annūcia ꝑp̄lo meo q̄lia et
quāta mirabilia dñi dei vidisti.   III
Nno tricesimo ruine ciuitatis   A
a   erā i babylone: ⁊ ꝯturbat⁹ sum
ſuꝑ cubiculo meo recūbēs. Et
cogitatiōes mee ascēdebāt ſuꝑ cor me
um: qm̄ vidi desertionē sion: ⁊ abūdan
tiā eoꝝ q̇ habitabāt i babylone. Et vē

tilatꝰ ē spũs meꝰ valde. Et cepi loq̄ ad
altissimũ v̄ba timorata. Et dixi: O do
minator dñe tu dixisti ab initio qñ plā-
tasti t̄rā: ⁊ h̄ solꝰ: ⁊ iꝑasti ꝑplo: ⁊ dedi-
sti adā corpꝰ mortuū. si et ip̄m figmen
Gen. 1. b tũ manuũ tuarũ erat ⁊ insufflasti i eũ
et. 2. c spm̄ vite: ⁊ factꝰ ē viuēs corā te: ⁊ idux
isti eũ i ꝑadiso quē plātauerat dextera
tua anteq̄ t̄ra aduētaret. Et huicmāda
sti diligere viā tuā ⁊ p̄teriuit eā: ⁊ sta-
tim instituisti i eũ mortē ⁊ i nationibꝰ
eiꝰ: ⁊ nate sũt gētes ⁊ tribꝰ et ꝑpli ⁊ co
gnatiōes q̄rũ nō ē nũerꝰ. Et ābulauit
B vnaq̄q̄ gēs i volũtate sua: ⁊ mira age
bāt corā te: et sp̄nebāt p̄cepta tua. Ite
Gen. 7. b rũ āt i tp̄e iduxisti diluuiũ sup inhabi
tātes seculũ: ⁊ ꝑdidisti eos. Et factũ ē
in vnoq̄z eoꝝ sicut ade mori: sic his di
luuiũ. Dereliq̄sti āt vnũ ex his noe cũ
domo sua: ⁊ ex eo iusti oēs. Et factũ ē
cũ cepissent multiplicari q̄ habitabāt
sup terrā: ⁊ mltiplicauerũt filios ⁊ po
pulos ⁊ gētes multas: ⁊ ceperũt itera-
to ipietatē facere plꝰq̄ priores. Et fa-
ctũ ē cũ iniq̄tatē facerēt corā te: elegi-
Gen. 12 a sti tibi virũ ex his cui nomē erat abra
am. Et dilexisti eũ: ⁊ demōstrasti ei so-
li volũtatē tuā. Et disposuisti ei testa-
mētũ et̄nũ ⁊ dixisti ei vt nō vnq̄ dere
linq̄res semē eiꝰ. Et dedisti ei ysaac: ⁊
Ibidē. 21. a ysaac dedisti iacob ⁊ esau. Et segrega-
et. 25. c sti tibi iacob: esau āt sepasti. Et factꝰ
ē iacob i mltitudine magna. Et factũ
Exo. 14. e ē cũ educeres semen eiꝰ ex egypto: ad-
duxisti sup mōtē sina. Et inclinasti ce
C los ⁊ statuisti t̄rā: ⁊ cōmouisti orbē: et
tremere fecisti abyssos: ⁊ ꝯturbasti se-
culũ: et trāsijt gl̄ia tua portas q̄ttuor
ignis ⁊ t̄remorꝰ et spũs ⁊ gelu: vt da-
res semini iacob legē: et generatiōi is-
rael diligētiā. Et ñ abstulisti ab eis cor
malignũ: vt faceret lex tua i eis fructũ
Cor ei malignũ baiulās p̄mꝰ adā trās-
gressus et victꝰ ē: sz et oēs q̄ de eo nati
sũt. Et facta est ꝑmanēs infirmitas: et
lex cũ corde ppl̄i cũ malignitate radi-
cis: et discessit qd̄ bonũ ē: et māsit ma-
lignũ. Et trāsierũt tp̄a ⁊ finiti sũt āni
⁊ suscitasti tibi s̄uũ noie dd̄ ⁊ dixisti ei
1. Red. 16. c edificare ciuitatem nois tui: ⁊ offerre
2. Reg. 5. a ibi i eadē thꝰ et oblatiōes. Et factũ ē
h̄ annis multis: ⁊ dereliq̄rũt q̄ habita
bāt ciuitatē i oibꝰ faciētes sicut fecit
adā ⁊ oēs generatiōes eiꝰ. Utebāt̄ eñi

⁊ ipi corde maligno. Et tradidisti ciui
tatē tuā in manibꝰ inimicorũ tuorũ:
Nũq̄d meliora faciũt q̄ habitāt baby
lonē? Et ꝑpter hoc dñabit̄ sion. Fa- D
ctũ est cũ venissem huc ⁊ vidissem im-
pietates quarũ nō est numerꝰ: ⁊ delin
quētes multos. vidit aīa mea h̄ trice-
simo anno ⁊ excessit cor meũ: qm̄ vidi
quō sustines eos peccātes: ⁊ pepcisti i-
pie agētibꝰ: ⁊ ꝑdidisti ppl̄m tuũ ⁊ cōs̄
uasti inimicos tuos ⁊ nō significasti. Ni
hil memini quō debeat dereliq̄ via hec
Nũq̄d meliora fac̄ babylō q̄ sion: aut
alia gēs ꝯgnouit te p̄t isrl̄? Aut q̄ tri-
bꝰ crediderūt testamēt̄ tuis sic iacob?
Quaꝝ merces nō cōꝑauit: neq̄ labor
fructificauit. Pertrāsiēs ei ꝑtrāsiui in
gētibꝰ: ⁊ vidi abũdātes eas: ⁊ ñ memo
rātes mādatoꝝ tuoꝝ. Nũc ḡ pōdera i
statera n̄ras iniq̄tates et eoꝝ q̄ habi-
tāt i seculo: et nō iuenieт̄ nomē tuũ ni
si i isrl̄. Aut qñ nō peccauerūt i ꝯspectu
tuo q̄ habitāt t̄rā: aut q̄ gēs sic obs̄ua
uit mādata tua? Hos q̄dē ꝑ noia iue-
nies s̄uasse mādata tua: gētes aũt nō
T rñdit ad (inuenies. IIII A
e me āgelꝰ q̄ missus ē ad me cui
nomē huriel: et dixit mihi: Ex-
cedēs excessit cor tuũ i seclo h̄: ⁊ cōp-
hēdere cogitas viā altissimi. Et dixi:
Ita dñe meus. Et rñdit mihi: ⁊ dixit:
Tres vias missus sũ oñdere tibi: ⁊ tres
sil̄itudines ꝑponere corā te: d̄ q̄bꝰ mi-
hi si renũciauer̄ vnā ex his: et ego tibi
demōstrabo viā: quā desideras videre
⁊ docebo te vñ sit cor malignũ. Et dixi
Loq̄re dñe meꝰ. Et dixit ad me. Uade
pōdera mihi ignis pōdus: aut mēsura
mihi flatũ vēti: aut reuoca mihi diē q̄
p̄terijt. Et rñdi ⁊ dixi: Quis natoꝝ po
terit facere vt me iterroges de his? Et
dixit ad me. Si eēm interrogās te dicēs
quāte hitatiōes sũt i corde mar̄: aut
quāte vene sũt i p̄ncipio abyssi: aut q̄n
te vene sũt sup firmamētũ: aut q̄ sũt ex
itus ꝑadisi: diceres mihi fortassis i: ab
yssũ nō descēdi: neq̄ i infernũ adhuc:
neq̄ i celũ nũq̄ ascēdi. Nũc aũt nō in
terrogaui te nisi de igne ⁊ vēto ⁊ die ꝑ
quē trāsisti: ⁊ a q̄bꝰ separi nō potes: ⁊
nō rñdisti mihi de eis. Et dixit mihi.
Tu q̄ tua sũt tecũ coadolescētia ñ po-
tes cognoscere. Et quō poterit vas tu-
um cape altissimi viā: ⁊ iā exteriꝰ corru

ꝓ seculo itelligere corruptionē eui-
dētē i facie mea? Et dixi illi. Melius
erat nos nō eē ꝙ̄ adhuc viuētes viue-
re i ipietatibꝰ ⁊ pati et nō itelligere ꝺ
q̄ re. Et r̄ndit ad me et dixit: Profici-
scens ꝓfectꝰ sū ad siluā lignoꝝ cāpi: ⁊
B cogitauerūt cogitationē ⁊ dixerūt. Ue
nite et eamꝰ ⁊ faciamꝰ ad mare bellū:
vt recedat corā noƀ et faciamꝰ nobis
alias siluas. Et sil'r fluctꝰ mar̄ et
ipsi cogitauerūt cogitationē: ⁊ dixer̄t
Uenite ascēdētes debellamꝰ siluas cā
pi vt et ibi ꝯsumemꝰ nobismetipsis ali
am regionē. Et factꝰ ē cogitatꝰ silue i
vanū Uenit ei ignis: et ꝯsūpsit eā. Si
militer et cogitatꝰ fluctuū mar̄. Ste-
tit ei arena et ꝓhibuit eos. Si ei esses
iudex hoꝝ: quē incipes iustificare: aut
quē cōdemnare? Et r̄ndi ⁊ dixi: Utriqꝫ
vnā cogitationē cogitauer̄t. Terra ei
data ē silue et mari locꝰ portare fluctꝰ
suos. Et r̄ndit ad me: ⁊ dixit: Bn̄ tu iu
dicasti. Et q̄re nō iudicasti tibimetipī
Quēadmodū ei t̄ra silue data ē: ⁊ ma-
re fluctibꝰ suis. sic q̄ sup̱ t̄rā inhabitāt
q̄ sūt sup̱ t̄rā itelligere solūmō p̄nt: ⁊ q̄
sup̱ celos q̄ sup̱ altitudinē celorū. Et
r̄ndi: ⁊ dixi: Dep̄cor te dn̄e: vt mihi det̄
sensus itelligēdi. Nō ei volui iterroga
re de sup̱ioribꝰ tuis: sꝫ de his q̄ ptrāse-
unt p̱ nos q̄tidie: ꝓpt̄ q̄d isrl̄ datꝰ i op
probriū gētibꝰ quē dilexisti ꝑplm̄ da-
tꝰ ē tribubꝰ ipīs: ⁊ lex patrū nr̄oꝝ in
iteritū deducta ē ⁊ dispositiōes scp̄te
nusq̄ sūt: ⁊ ptrāsiuimꝰ de seculo vt lo
custe: ⁊ vita nr̄a stupor ⁊ pauor: ⁊ nec
digni sumꝰ miscdiam cōseq̄. Sꝫ q̄d fa
C ciet noi suo qđ iuocatū ē sup̱ nos? Et
de his iterrogaui: ⁊ r̄ndit ad me: ⁊ dix
it. Si fuer̄ p̄limū scrutatꝰ: frequēter
miraberis. Qm̄ festinās festinat secu-
lū ptrāsire: ⁊ nō capit portare q̄ i futu
ris tp̄ibꝰ: iustis repromissa sūt: qm̄ ple
nū iiusticia ē seculū h̄ ⁊ ifirmitatibꝰ.
De q̄bꝰ āt iterrogas: dicā: Semiatū ē
ei malū: ⁊ nec dū venit destructio ipiꝰ
Si g̃ nō iuersū fuerit qđ seminatū est
⁊ discesserit locꝰ vbi semiatū ē malū:
n̄ veniet vbi semiatū ē bonū. Qm̄ gra
mē seminis mali semiatū ē i corde adā
ab initio: ⁊ quātū ipietat̄ generauit
vsq̄ nūc: ⁊ generat vsqꝫ cū veniat area
Estima āt apud te gramē mali semis
quātū fructū ipietat̄ generauit: qn̄ se

cate fuerit spice: q̄rū nō ē nūerꝰ: ꝙ̄ ma
gnā areā icipiēt facere. Et r̄ndi: ⁊ dixi:
Quō: ⁊ qn̄ hec? Quare modici ⁊ mali
anni nr̄i? Et r̄ndit ad me: ⁊ dixit mihi
Nō festines tu sup̱ altissimū. Tu ei fe-
stinas ianiter eē sup̱ ip̄m. Nā excessus
tuꝰ multꝰ. Nōne de his iterrogauerūt
aīe iustoꝝ i ꝓmptuarijs suis: dicētes:
Usqꝫ q̄ spero sic ⁊ qn̄ veniet fructꝰ aree
mercedis nr̄e? Et r̄ndit ad ea hieremi-
el archangelꝰ: ⁊ dixit: Qn̄ ipletꝰ fuerit
nūerꝰ seminū i voƀ: qm̄ i statera pon-
derauit seculū: ⁊ mēsura mēsurauit tē
pora ⁊ nūero nūerauit tp̄a: ⁊ nō cōmo
uit nec excitauit vsqꝫ dū ipleat̄ p̄dicta
mēsura. Et r̄ndi: ⁊ dixi. O dn̄ator dn̄e D
sꝫ nos oēs pleni sumꝰ impietate. Et ne
forte ꝓpt̄ nos nō ipleāt̄ iustoꝝ aree: ꝓ
pter pctā ihabitātiū sup̱ t̄rā. Et r̄ndit
ad me: ⁊ dixit: Uade ⁊ iterroga p̄gnātē
si qn̄ ipleuerit nouē mēses suos: adhuc
poterit matrix eiꝰ retinere partū i se-
metip̄a. Et dixi. Nō pōt dn̄e. Et dixit
ad me. In iferno ꝓmptuaria aīaꝝ: ma
trici assimilata sūt. Quēadmodū em̄ il
la festinat q̄ parit effugere necessitatē
partꝰ: sic ⁊ hec festinat reddere ea q̄ cō
mēdata sūt. Ab initio tibi demōstra-
bit̄ de his q̄ cōcupisc̄ videre. Et r̄ndi
⁊ dixi. Si iueni gr̄am an̄ oclos tuos: ⁊
si possibile ē: ⁊ si idoneꝰ sum: demōstra
mihi si plꝰ ꝙ̄ p̄teritū sit: habet venire:
aut plura ptrāsierūt supra ꝙ̄ futuꝝ ē.
Quid ptrāsiuit scio. q̄d aūt futuꝝ sit
ignoro. Et dixit ad me. Sta supra dex-
terā ptē: ⁊ demōstrabo tibi int̄p̄tatio-
nē sil'itudinis: Et steti ⁊ vidi: ⁊ ecce for
nax ardēs trāsijt corā me. Et factū est
cū trāsiret flāma vidi: ⁊ ecce sup̱auit
fumꝰ. Post hea trāsijt corā me nubes
plena aq̄: ⁊ misit pluuiā ipetu multā.
Et cū trāsisset ipetꝰ pluuie sup̱auerūt
i ea gutte. Et dixit ad me. Cogita tibi.
Sicut crescit pluuia āpliꝰ ꝙ̄ gutte: et
ignis ꝙ̄ fumꝰ: sic sup̱abūdauit q̄ trāsi
uit mēsura. Sup̱auerūt āt gutte ⁊ fu-
mꝰ. Et oraui ⁊ dixi. Putas viuo vsqꝫ
i diebꝰ illis? Uel q̄d erit i diebꝰ illis?
R̄ndit ad me: ⁊ dixit: De signis de q̄-
bꝰ me iterrogas ex pte possū tibi dice-
re: de vita āt tua nō sū missus dicere ti
E signis āt: ec (bi: sꝫ nescio. V E
b ce dies veniēt i q̄bꝰ app̄hēdet̄
q̄ inhabitāt terrā i censu mul-

to:⁊ abſcōdeꝛ veritatꝭ via ⁊ ſteriꝛ erit
a fide:regio ⁊ mltiplicabiꝛ iniuſticia
ſup hāc quā ipe tu vides:⁊ ſup quā au
diſti olī:⁊ erit iпoſitio veſtigio ꝙ nūc
vides regnare regionē:⁊ videbūt eā de
ſertā. Si āt tibi dederit altiſſimꝰ viue
re videb poſt tertiā tubā:⁊ reluceſcet
ſubito ſol noctu:et luna ter in die: et
de ligno ſāguis ſtillabit,⁊ lapis dabit
vocē ſuā:⁊ ꝑplī cōmouebunꝛ ⁊ regna-
bit quē nō ſperāt q̄ inhabitāt ſup trā
⁊ volatilia cōmigrationē faciēt:⁊ ma-
re ſodomiticū piſces reijciet:et dabit
vocē noctu quā nō nouerāt mlti. Oēſ
āt audiēt vocē eiꝰ. Et chaos fiet ꝑ lo-
ca multa:⁊ ignis frequēter remitteꝛ:⁊
beſtie agreſtes trāſmigrabūt: ⁊ mulie-
res mēſtruate pariēt mōſtra: ⁊ i dulci-
bꝰ aq̄s ſalſe iuenienꝛ: ⁊ amici oēs ſe-
metipos expugnabūt:⁊ abſcōdeꝛ tunc
ſenſus:⁊ itellectꝰ ſeꝑabiꝛ i ꝓmptuariū
ſuū:⁊ q̄reꝛ a multꝭ ⁊ nō iuenieꝛ:⁊ mlti
plicabiꝛ iiuſticia ⁊ icōtinētia ſup trā.
Et iterrogabit regio ꝓximā ſuā:⁊ di-
cet. Nūqd ꝑ te ptrāſijt iuſticia iuſtū fa
ciēs? Et h̄ negabit. Et erit i illo tpe:⁊
ſperabūt hoies ⁊ nō ipetrabūt labora
būt ⁊ nō dirigēꝛ vie eoꝝ. Hec ſigna di
cere tibi:ꝑmiſſū ē mihi. Et ſi orauerīs
iterū:⁊ plorauerꝭ ſicut ⁊ nūc:⁊ ieiuna-
ueris ſeptē diebꝰ:audies iterato horū
B maiora. Et euigilaui:⁊ corpꝰ meū hor
ruit valde:⁊ aīa mea laborauit vt defi
ceret. Et tenuit me q̄ venit āgelꝰ q̄ lo-
q̄baꝛ i me ⁊ ꝯfortauit me ⁊ ſtatuit me
ſup pedes. Et factū ē i nocte ſcda: et
venit ad me ſalathiel dux ppli: ⁊ dixit
mihi: Ubi eras? Et q̄re vultꝰ tuꝰ tri-
ſtis? Aut neſcis qm̄ tibi creditꝰ ē iſrl
i regione trāſmigratiōis eoꝝ? Exurge
ḡ ⁊ guſta panē:⁊ nō delinq̄s nos ſicut
paſtor gregē ſuū i manibꝰ lupoꝝ ma-
lignoꝝ. Et dixi ei: Uade a me:⁊ nō ap
propies ad me. Et audiuit vt dixi:⁊ re
ceſſit a me. Et ego ieiunaui diebꝰ ſeptē
vlulās ⁊ plorans:ſicut mihi mādauit
huriel āgelꝰ: Et factū ē poſt dies ſeptē
⁊ iterū cogitatiōes cordis mei moleſte
erāt mihi valde. Et reſūpſit aīa mea
ſpm̄ itellectꝰ:⁊ iteꝝ cepi loq̄ coā altiſ
ſimo ſmōes. Et dixi: Dnator dne ex oī
ſilua tre ⁊ oībꝰ arboribꝰ eiꝰ elegiſti vi
neā vnicā:⁊ ex oī tra orbis elegiſti ti-
bi foueā vnā:⁊ ex oībꝰ floribus orbis
elegiſti tibi liliū vnū:⁊ ex oībꝰ abyſſis
marꝭ repleſti tibi riuū vnū: ⁊ ex oībꝰ
edificatꝭ ciuitatibꝰ ſctificaſti tibimetip i
ſion:⁊ ex oībꝰ creatꝭ volatilibꝰ noiaſti
tibi colūbā vnā:⁊ ex oībꝰ plaſmatꝭ pe-
coribꝰ ꝓuidiſti tibi ouē vnā:⁊ ex oībꝰ
multiplicatꝭ ꝑplis acq̄ſiuiſti tibi ꝑplm
vnū:⁊ ab oībꝰ ꝓbatā legē donaſti hu
ic quē deſideraſti pplo. Et nūc dne vt
qd tradiſti vnū pluribꝰ? Et ꝑparaſti ſup C
vnā radicē alias: Et diſꝑdidiſti vnicū
tuū i multꝭ. Et cōculcauerūt eū q̄ ꝯdi
cebāt ſpōſionibꝰ tuis: q̄ꝙ tuis teſtamē
tis nō credebāt. Et ſi odiēs odiſti po-
pulū tuū:tuis manibꝰ dꝫ caſtigari. Et
factū ē cū locutꝰ eēm ſmōes:⁊ miſſus
ē angelꝰ ad me q̄ añ venerat ad me ꝑ-
terita nocte:⁊ dixit mihi: Audi me et
iſtruā te:⁊ itēde mihi ⁊ adijciā corā te
Et dixi: Loq̄re dne meus. Et dixit ad
me. valde tu i exceſſu mētꝭ factꝰ es ꝓ
iſrl. An plꝰ dilexiſti eū ꝙ q̄ eū fec̄? Et
dixi ad eū. Nō dne:ſꝫ dolēs locutꝰ ſum
Torquēt ei me renes mei ꝑ oēm horā
q̄rentē apꝑhēdere ſemitā altiſſimi ⁊ i-
ueſtigare ptē iudicij eius. Et dixit ad
me: Nō potes: Et dixi: Quare dne? Ad
qd naſcebar:aut q̄re nō fiebat matrix
mris mee mihi ſepulchrū:vt nō viderē
laborē iacob ⁊ defatigationē generis
iſrl? Et dixit ad me. Nūera mihi q̄ nec
dū venerāt ⁊ collige mihi diſꝑſas gut
tas. Et reuirida mihi aridos flores: et
aperi mihi clauſa ꝓmptuaria:⁊ ꝓduc
mihi icluſos in eis flatꝰ. Demōſtra mi
hi vocꝭ imaginē:⁊ tūc oñdā tibi labo
rē quē rogas videre: Et dixi: Dnator
dne:q̄s ei ē q̄ pōt hec ſcire:niſi q̄ cū ho
minibꝰ hitationē nō hꝫ? Ego āt iſipi-
ens ⁊ quō potero dicere de his q̄bꝰ me D
iterrogaſti? Et dixit ad me. Quō nō po
tes facere vnū d̄ his q̄ dicta ſūt: ſic nō
poterꝭ iuenire iudiciū meū:aut in fine
charitatē quā ꝑplo ꝓmiſi. Et dixi: Sꝫ
ecce dne:tu ꝓpe es his q̄ i finē ſūt. Et
qd faciēt q̄ añ me fuerūt:aut nos:aut
hi q̄ poſt nos? Et dixit ad me. Corone
aſſimilabo iudiciū meū Sic̄ n̄ nouiſſi
moꝝ tarditas ſic nec ꝑoꝝ velocitas.
Et rn̄di ⁊ dixi: Nec poteras facere eos
q̄ facti ſūt ⁊ q̄ ſūt :⁊ q̄ futuri ſūt i vnū
vt celeriꝰ iudiciū tuū oñdas? Et rn̄dit
ad me ⁊ dixit: Nō pōt feſtinare creatu-
ra ſup creatorē: nec ſuſtinere ſclm eos

q̄ a te creādi sūt in vnū. Et dixi: Quō
dixisti ſuo tuo: qm̄ viuificās viuifica
sti a te creatā creaturā i vnū: ⁊ sustine-
bat creatura: poterit ⁊ nūc portare p̄-
sentes i vnū. Et dixit ad me. Interroga
matricē mulieris: ⁊ dices ad eā. Et si
paris: q̄re ꝑ tp̄s? Roga ḡ eā: vt det decē
i vnū. Et dixi: Nō vtiq̄ȝ poterit: sȝ ſm
tp̄s. Et dixit ad me. Et ego dedi matri
cē t̄re his q̄ seminati sūt sup eā ꝑ tp̄s
Quēadmodū ei infans nō parit ea q̄ se-
nū sr̄: sic ego disposui a me creatū secu
lū. Et interrogaui: ⁊ dixi: Cū iam dederꝭ
mihi viā loq̄r corā te. Nā mr̄ nr̄a de q̄
dixisti mihi: adhuc iuuenis ē: iā sene-
ctuti appropinq̄t. Et r̄ndit ad me: ⁊ di
xit: Interroga eā q̄ parit: ⁊ dicet tibi. Di
ces ei ei: Quare q̄s pepisti nūc: nō sunt
siles his q̄ an̄ te: si miores statura? Et
dicet tibi ⁊ ipa. Alij sūt q̄ in iuuētute
virtutis nati sūt: ⁊ alij q̄ sub tp̄e sene-
ctutꝭ deficiēte matrice sūt nati. Cōsi-
dera ḡ et tu qm̄ minori statura estis p̄
his q̄ an̄ vos: et q̄ post vos minori q̄ȝ
vos: q̄si iā senescētes creature ⁊ forti-
tudinē iuuētutꝭ p̄tereūtes. Et dixi: Ro
go dn̄e si inueni grām an̄ oculos tuos:
demōstra ſuo tuo ꝑ quē visites creatu
ram tuā. VI

B e T dixit ad me. Ini
tio t̄reni orb ⁊ an̄q̄ȝ starēt exitꝰ
secli ⁊ an̄q̄ȝ spirarēt cōuētiōes
vētoꝝ: ⁊ an̄q̄ȝ sonarēt voces tonitruū
⁊ an̄q̄ȝ splēderēt nitores coruscationū
⁊ an̄q̄ȝ ꝯfirmarēt̄ fūdamēta ꝑadisi: an̄
q̄ȝ viderēt̄ decori flores: ⁊ an̄q̄ȝ ꝯfirma
rent̄ mote virtutes: an̄q̄ȝ colligerēt̄ i
nūerabiles militie angeloꝝ: et an̄q̄ȝ ex
tollerēt̄ altitudies aeris: ⁊ an̄q̄ȝ noia-
rent̄ mēsure firmamētoꝝ: ⁊ an̄q̄ȝ estua
rēt camini i sion: ⁊ an̄q̄ȝ inuestigarēt̄ p̄
sentes anni: ⁊ an̄q̄ȝ ab alienarēt̄ coꝝ
q̄ nūc peccāt adinuētiōes ⁊ cōsignati
eēnt q̄ fidē thesaurizauer̄t: tūc cogita-
ui ⁊ facta sūt ꝑ me solū ⁊ nō ꝑ aliū: ⁊ fi
nis ꝑ me ⁊ non ꝑ aliū. Et r̄ndi: ⁊ dixi.
Que erit seꝑatio tēpoꝝ? Aut qn̄ ꝓoris
finis ⁊ sequētꝭ initiū? Et dixit ad me.
Ab abraā vsq̄ȝ ad ysaac qn̄ nati sūt ab
eo iacob et esau manus iacob tenebat
ab initio calcaneū esau. Finis ei huiꝰ
seculi esau et p̄ncipiū sequentꝭ iacob.
Hoīs manꝰ iter calcaneū ⁊ manū. Ali
ud noli q̄rere esdra. Et r̄ndi. et dixi: O
dn̄ator dn̄e: si inueni grām an̄ ocl̄os tu-
os: oro vt demōstres ſuo tuo finē sig-
noꝝ tuoꝝ: q̄rū ꝑtē mihi demonstrasti
nocte p̄cedēte. Et r̄ndit: et dixit ad me
Surge sup pedes tuos: ⁊ audi vocē ple
nissimā sonitꝰ. Et erit sicut cōmotio:
nec cōmouebit̄ locꝰ i q̄ stes sup eū. Iō
cū loq̄t̄ tu nō expaueas: qm̄ de fine v̄
bū: ⁊ fūdamētū t̄re itelligit̄: qm̄ de ip-
sis ſmo tremiscit ⁊ cōmouet̄. Scit ei
qm̄ finē eoꝝ opter cōmutari: Et factū B
ē cū audissem: surrexi sup pedes meos
et audiui: et ecce vox loquēs: ⁊ sonus
eiꝰ sic̄ sonꝰ aq̄rū multarū. Et dixit. Ec
ce dies veniūt: et erit qn̄ appropinq̄re
incipiā vt visitē habitātes i t̄ra: et qn̄
inq̄rere incipiā ab eis q̄ iniusti nocue-
rūt iniusticia sua: et qn̄ suppleta fuerit
humilitas sion et cū sup signabit̄ secu
lū qd̄ incipiet ꝑtrāsire: hec signa faciā
Libri aperient̄ an̄ faciē firmamēti: et
oēs videbūt simul: ⁊ anniculi infātes
loquēt̄ vocibꝰ suis: et p̄gnātes imatu
ros pariēt ifantes triū et q̄ttuor men-
siū et viuēt et suscitabūt̄. Et subito ap
parebūt semiata loca nō semiata: ⁊ ple
na ꝓmptuaria subito inuenient̄ vacua
⁊ tuba canet cū sono: quā cū oēs audi
erit subito expauescēt: Et erit i illo tē
pore debellabūt amici amicos: vt ini-
mici: ⁊ expauescet t̄ra cū his: Et vene
fontiū stabūt: ⁊ nō decurrēt i horis tri
bꝰ. Et erit: ois q̄ derelictꝰ fuerit ex oi-
bꝰ istis q̄bꝰ p̄dixi tibi: ipe saluabit̄: ⁊
videbit salutare meū ⁊ finē seculi vr̄i.
Et videbūt q̄ recepti sūt hoies: q̄ mor-
tē nō gustauer̄t a natiuitate sua: ⁊ mu
tabit̄ cor ihabitantiū: ⁊ ꝯuret̄ i sensuȝ
aliū. Delebit̄ ei malū: ⁊ extinguet̄ do-
lꝰ. Florebit āt fides: ⁊ vicet̄ corruptela
⁊ ondet̄ veritas q̄ sine fructu fuit die-
bꝰ tātꝭ. Et factū ē cū loq̄ret̄ mihi: ⁊ ec
ce paulatim ituebar sup eū an̄ quē sta
bā: ⁊ dixit ad me hec: Ueni tibi ondē-
re tp̄s vēture noctis. Si ḡ iterū roga-
ueris: ⁊ iterū ieiunauerꝭ septē diebꝰ:
iterū tibi renūciabo hoꝝ maiora ꝑ di
em q̄ȝ audiui. Audita ē ei vox tua apō C
altissimū. Uidit ei fortꝭ directionē tu-
am: ⁊ ꝓuidit pudicitiā quā a iuuētu-
te tua habuisti: ⁊ ꝓpter h̄ misit me de-
mōstrare tibi hec oia: ⁊ dicere tibi. Cō-
fide ⁊ noli timere: ⁊ noli festinare cū p̄
oribꝰ tp̄ibꝰ cogitare vana: vt nō ꝓpe-
res a nouissimis tp̄ibꝰ. Et factū ē post

hec et fleui iterũ ⁊ sic ieiunaui septē
tē dieb⁹: vt supplerē tres hebdomadas
q̄ dicte sūt mihi. Et factū ē ī octaua no
cte ⁊ cor meū turbabat̄ iterato ī me: ⁊
cepi loq̄ corā altissimo. Inflāmabat̄ eñ
spūs me⁹ valde: ⁊ aīa mea anxiabat̄: ⁊
dixi. O dn̄e loquēs locut⁹ es ab initio
Gen.1.a creature ī pmo die dicēs. Fiat celū ⁊ t'-
ra: ⁊ tuū v̄bū op⁹ pfectū. Et erat tūc
spūs: ⁊ tenebre circūferebāt̄ ⁊ silentiū:
son⁹ voc̄ hoīs nōdū erat abs te. Tunc
dixisti de thesaur̄ tuis pferri lumē lu
minosū q̄ appereret op⁹ tuū. Et die scdo
creasti spm̄ firmamēti: ⁊ ipasti ei vt di
uideret ⁊ diuisionē faceret int̄ aq̄s: vt
ps q̄dā sursū recederet: ps v̄o deorsū
maneret. Et tertia die impasti aq̄s ꝯgre
gari ī septia pte tre: sex v̄o ptes siccasti
⁊ ꝯseruasti: vt ex his sint corā te mistrā
tia semiata a deo ⁊ culta. Verbū eī tu
um pcessit: ⁊ op⁹ stati fiebat. Processit
eī subito fruct⁹ m̄ltitudinis imēsus ⁊
ꝯcupiscētie gust⁹ multiformes ⁊ flores
colore imutabili: ⁊ odores odoramēti
inuestigabil̄. Et die tertio hec facta sunt.
D Quarta āt die ipasti fieri solis splēdo-
rē: lune lumē stellarū dispositionē: ⁊ ī
perasti eis vt deseruirēt futuro plasma-
to hoī. Quīto āt die dixisti septime pti
vbi erat aq̄ cōgregata vt pcrearet aīa
lia ⁊ volatilia ⁊ pisces: ⁊ ita fiebat. Aq̄
muta ⁊ sine aīa q̄ dei nutu iubebant̄
aīalia faciebat: vt ex h̄ mirabilia tua
natiōes enarrēt. Et tūc cōseruasti duas
aīas nomē vni vocasti enoch: ⁊ nomē
secūde vocasti leuiathā: ⁊ sepasti ea ab
alterutro. Nō eī poterat septia ps vbi
vbi erat aq̄ ꝯgregata cape ea. Et dedi
sti enoch vnā pte q̄ siccata ē tertio die
vt habitet ī ea: vbi sūt mōtes mille. Le
uiathā āt dedisti septimā ptē humidā
⁊ seruasti eā vt fiat ī deuorationē q̄bus
vis: ⁊ qñ vis. Sexto āt die iperasti tre
vt crearet corā te te iumēta ⁊ bestias ⁊
reptilia ⁊ sup his adā: quē ꝯstituisti du
cē sup oīb⁹ factis q̄ fecisti: ⁊ ex eo edu-
cimur nos oēs quemq̄ elegisti pp̄l'm.
Hec āt oīa dixi corā te dn̄e: q: pp̄t nos
creasti seculū: Residuas aūt gētes ad
adā natas dixisti eas nil eē: ⁊ qm̄ sali-
ue assimilate sūt: ⁊ q̄si stillicidiū d̄ vase
similasti abūdātiā eor̄. Et nūc dn̄e ec
ce iste gētes q̄ ī nihilū deputate sūt: ce
perūt dn̄ari nr̄i ⁊ deuorare: nos āt po-
pul⁹ tu⁹ quē vocasti: pmogenitū vni-
genitū emulatorē tuū: traditi sum⁹ in
manib⁹ eor̄. Et si pp̄t nos creatū ē se
culū: q̄re nō hereditatē possidem⁹ cū
(seculo? Usq̄q̄ hec? VII A
Et fa-
ctū est cū fuissem loq̄ v̄ba hec:
missus est ad me angel⁹ q̄ mis-
sus fuerat ad me pmis noctib⁹: ⁊ dixit
ad me. Surge esdra: ⁊ audi smōes q̄s
veni loq̄ ad te: Et dixi. Loq̄re de⁹ me⁹
Et dixit ad me. Mare positū ē ī spatio
so loco vt eēt altū ⁊ imēsū: erit āt ei in
troit⁹ ī angusto loco posit⁹: vt eēt silis
fluminib⁹. Quis eñ volēs voluerit in
gredi mare ⁊ videre eū vel dn̄ari ei⁹: si
nō trāsierit angustū: ī latitudinē veni-
re quō poterit? Itē aliud: Ciuitas ē edi
ficata ⁊ posita ī loco cāpestri: ē āt ple-
na oīm bonorū. Introit⁹ ei⁹ angustus
et pcipiti posit⁹: vt esset a dextris' q̄dē
ignis: a sinistris aq̄ alta: semita aūt est
vna sola inter eos posita: hoc est inter
ignē ⁊ aquā vt nō capiat semita nisi
solūmō vestigiū hoīs. Si aūt dabit̄ ci
uitas hoī in hereditatē: si nunq̄ ante
positū piculū ptransierit quō accipiat
hereditatē suā? Et dixi. Sic dn̄e. Et di
xit ad me. Sic ē et isrl' ps. Propt̄ eos
eñ feci seculū ⁊ qñ trāsgressus ē adam
cōstitutiōes meas: iudicatū ē q̄d factū
est. Et facti sūt itroit⁹ hui⁹ seculi an-
gusti et dolētes ⁊ laboriosi: pauci aūtē
⁊ mali ⁊ periculor̄ pleni ⁊ labore ma-
gnoopere fulti: nam maioris seculi in
troit⁹ spaciosi ⁊ securi: ⁊ faciētes imor
talitatis fructū. Si ḡ igrediētes nō fu
erūt igressi q̄ viuūt: āgusta ⁊ vana hec:
nō poterunt recipere q̄ sunt reposita.
Nūc ḡ tu q̄re cōturbaris cū sis corru-
ptibil̄: ⁊ q̄d moueris tu cū sis mortal̄.
Et q̄re nō accepisti ī corde tuo q̄d futu
rū: sed q̄d ī pn̄ti? Rn̄di: ⁊ dixi. Dn̄ator B
dn̄e ecce disposuisti lege tua: qm̄ iusti
hereditabūt hec. Impij aūt peribūt: iu
sti aūt ferēt angusta: sꝑantes spacio sa.
Qui eī ipie gesserūt: ⁊ angusta passi sūt
⁊ spaciosa nō videbūt. Et dixit ad me.
Nō ē iudex sup deū: neq̄ intelligigēs
sup altissimū. Pereūt eī multi pn̄tes.
q: negligit̄ q̄ aꝑposita ē dei lex. Man
dās eñ mādauit de⁹ veniētib⁹: qñ ve-
nerūt: q̄d faciētes viuerēt: ⁊ q̄d obseruā
tes nō punirent̄. Hi aūt nō sūt ꝑsuasi
⁊ cōtradixerūt ei: ⁊ ꝯstituerūt sibi cogi

tamẽ vanitat͛: ꝛ ꝓposuerꝫ sibi circũue
tiões delictoꝝ: ꝛ supdixerũt altissimo
nõ eẽ: ꝛ vias ei⁹ nõ cognouerũt ꝛ legẽ
ei⁹ spreuerũt: ꝛ spõsiões ei⁹ abnegaue-
rũt: ꝛ i legitimis ei⁹ fidẽ nõ habuerꝫ:
ꝛ opa ei⁹ nõ ꝑfecerũt. Propꝫ h̔ esdra
vacua vacuis: ꝛ plena plenis. Ecce tp̃s
veniet: ꝛ erit qñ veniẽt signa q̃ p̃dixi
tibi. Et apparebit spõsa ꝛ apparescẽs
oñdeꝫ q̃ nũc subducitꝫ t̃ra: ꝛ oĩs q̃ libe
rat⁹ est de p̃dictis malis: ipse videbit
mirabilia mea. Reuelabitꝫ ei fili⁹ me⁹
iesus cũ his q̃ cũ eo sũt: ꝛ iocũdabunꝫ
q̃ relicti sũt i annis q̃dringẽt͛. Et erit
post ãnos hos ꝛ morieꝫ fili⁹ me⁹ chri-
st⁹: ꝛ oẽs q̃ spiramẽtũ habẽt hoies: et
cõuteꝫ seculũ i antiquũ silẽtiũ dieb⁹ se
ptẽ sic̃ i p̃orib⁹: iudiciis ita vt nemo de
relinq̃ꝫ: ꝛ erit post dies septẽ: ꝛ excita
bitꝫ qd̃ nõdũ vigilat seculũ: ꝛ morieꝫ
corruptũ. Et terra reddet q̃ i ea dormi-
unt: ꝛ puluis q̃ i eo silẽtio habitãt: et
ꝓmptuaria reddẽt q̃ eis cõmẽdate sũt
aĩe. Et reuelabitꝫ altissim⁹ sup sedẽ iu
dicii: ꝛ ptrãsibũt miserie: ꝛ lõganimi-
tas cõgregabitꝫ. Judiciũ ãt solũ rema-
nebit: veritas stabit: ꝛ fides ꝯualescet.
C Et op⁹ subseq̃ꝫ: ꝛ merces oñdeꝫ: ꝛ iu-
sticie vigilabũt: ꝛ iiusticie nõ dñabũꝫ.
Gen.19.c Et dixi. ‖ Prim⁹ abraã ꝓpꝫ sodomitas
Exo.23.c orauit: ꝛ moyses ꝑ p̃rib⁹ q̃ i deserto pec
cauerꝫ: ꝛ q̃ post eũ ꝑ isrł i dieb⁹ achaz
ꝛ samuelis ꝛ dd̃ ꝑ ꝯfractiõe: ꝛ salomõ
3.Reg. 8. ꝑ eis q̃ venerꝫ i sãctificationẽ: ‖ ꝛ heli
3.Re.17.a.d as ꝑ his q̃ pluuiã acceperũt ꝛ ꝑ mor-
tuo vt viueret: ꝛ ezechias ꝑ pp̃lo i die
b⁹ sennacherib: ꝛ multi ꝑ mult͛. Si
ẽ mõ qñ corruptibile increuit: et iiusti
cia multiplicata ẽ: ꝛ orauerũt iusti ꝑ
ipsis: q̃re ꝛ nũc sic nõ erit? Et rñdit ad
me: et dixit: P̃ñs seculũ nõ ẽ finis: glo
ria i eo freq̃ẽs manet: ꝑpter h̔ oraue-
rũt ꝑ inualidis. Dies eĩ iudicii erit fi-
nis tp̃is hui⁹ et initiũ tp̃is futuri im
mortalitat͛: i q̃ ptrãsiuit corruptela so
luta ẽ intꝑantia: abscissa ẽ increduli-
tas creuit ãt iusticia: orta est veritas.
Tũc eñi nemo poterit saluare eũ q̃ pe
rierit: neq̃ demergere q̃ vincit. Et rñdi:
ꝛ dixi. Hic s̃mo me⁹ p̃m⁹ ꝛ nouissim⁹;
q̃m meli⁹ erat nõ dare t̃rã adã: vel cũ
iã dedisset coercere eũ vt nõ peccaret.
Quid eĩ ꝓdest hoĩb⁹ i p̃ñti viuere i tri
sticia: ꝛ mortuos sperare punitionẽ? O
tu q̃d fecisti adã. Si eĩ tu peccasti ñ est
fact⁹ soli⁹ tu⁹ casus: s; et nr̃ q̃ ex te ad
uenim⁹. Quid eĩ ꝓdest nob̃ si ꝓmissũ
est nob̃ imortale tp̃s: nos ãt mortalia
opa egim⁹? Et q̃m p̃dicta ẽ nob̃ ꝑhẽ-
nis spes: nos v̾o pessimi vani facti su
m⁹. Et q̃m reposita sũt nob̃ habitacl̃a
sanitatis: et securitatis: nos v̾o male
cõuersati sum⁹. Et q̃m reposita gl̃ia al
tissimi ꝓtegere eos q̃ tarde ꝯuersati sũt
nos ãt pessimis viis ambulauim⁹. Et D
q̃m oñdeꝫ ꝑadisus cui⁹ fruct⁹ icorru-
pt⁹ ꝑseuerat i q̃ ẽ securitas et medela.
nos v̾o nõ igrediemur. Jn ingrat͛ eñi
locis ꝯuersati sum⁹. Et q̃m sup stellas
fulgebũt facies eoꝝ q̃ abstinẽtiã habu
erũt: nr̃e ãt facies sup tenebras nigre.
Nõ eñi cogitauim⁹ viuẽtes qñ iniq̃ta
tẽ faciebam⁹ q̃ incipiem⁹ post mortẽ
pati. Et rñdit: et dixit. Hoc ẽ cogitam̃
tũ certaminis qd̃ certabit q̃ sup t̃rã nat⁹
ẽ hõ vt si vict⁹ fuerit patiaꝫ qd̃ dixisti
Si ãt vicerit recipiet qd̃ dico: q̃m hec
ẽ vita quã moyses dixit cũ viueret ad
ppl̃m dicẽs. ‖ Elige tibi vitã vt viuas. Deu.3
Nõ crediderꝫ ãt ei: s; nec post eũ ꝓphe
tis. S; nec mihi q̃ locut⁹ sum ad eos:
q̃m nõ esset tristicia in ꝑditionẽ coꝝ
sicut futurũ ẽ gaudiũ sup eos q̃b⁹ ꝑ
suasa ẽ salus: Et rñdi: ꝛ dixi: Scio dñe
q̃m vocat⁹ ẽ altissim⁹ misericors in eo
q̃ misereaꝫ his q̃ nõdũ i seculo adue-
nerũt: ꝛ q̃ misereꝫ illis q̃ cõuersionẽ fa-
ciũt i lege ei⁹: ꝛ lõganimis ẽ q̃m lõga
nimitatẽ p̃stat his q̃ peccauerũt q̃si su
is operib⁹: ꝛ munific⁹ ẽ: q̃m q̃dẽ dona
re vult ꝑ exigẽtiis: ꝛ m̃lte mĩ̃cordie:
q̃m m̃ltiplicat mag͛ mĩ̃cordias his
q̃ p̃ñtes sunt: ꝛ q̃ p̃terierũt et q̃ futuri
sunt. Si eĩ nõ multiplicauerit miseri-
cordias suas: nõ viuificabitꝫ seculũ cũ
his q̃ i hereditabãt i eo. Et donat: q̃m
si nõ donauerit de bonitate sua: vt al-
leuienꝫ hi q̃ iniq̃tatẽ fecerũt de suis
iniq̃tatib⁹: ñ poterit decies millesima
ꝑs viuificari hoim. Et iudex si ñ igno
uerit his q̃ curati sũt v̾bo ei⁹: ꝛ dele-
uerit multitudinẽ ꝯtẽptionũ nõ for-
tassis derelinq̃rẽꝫ inñerabili m̃ltitudi
ne nisi pauci valde. VIII
e Et rñdit ad me: et dixit. Hoc se- A
culũ fecit altissim⁹ ꝓpꝫ m̃ltos:
futurũ ãt ꝓpter paucos. Dicã ãt corã
te similitudinẽ esdra. Quõ ãt interroga-

bis trã: ⁊ dicet tibi: qm̄ dabit trã mul
tã magꝭ vñ fiat fictile: paruũ ãt pulue
Mat.22.b rē vñ aurꝝ fit: sic ⁊ actꝰ pñtis scłi. Mul
ti q̄dē creati sũt: pauci ãt saluabunt.
Et rñdi ⁊ dixi: Absorbe ꝫ aĩa sensũ: et
deuora qd̄ sapit. Cōuenisti eñ obaudi-
re: ⁊ ꝓphare volēs. Nec eñ tibi ē datũ
spatiũ: nisi solũmō viuere. O dñe si nō
ꝑmittes ꝟuo tuo vt oremꝰ coram te: et
des nob̄ semē cordi ⁊ sēsui culturã: vñ
fructꝰ fiat: vñ viuere possit ois corru-
ptus q̄ portabit locũ hoisꝰ Solꝰ eñ es
⁊ vna plasmatio nos sumꝰ manuũ tua
rũ sicꝭ locutꝰ es. Et quō nũc in matrice
plasmatũ ē corpꝰ ⁊ ꝑstãs mēbra: ꝯꝟua-
tur ĩ igne ⁊ aq̄ tua creatio: ⁊ nouē mē
sibꝰ patit tua plasmatio tuã creaturã
q̄ ĩ ea creata ē: ipm ãt qd̄ ꝟuat ⁊ qd̄ ser
uat vtraq̄ ꝟuabũt: ꝟuataq̄ qñq̄ ite-
rũ reddit matrix q̄ ĩ ea creuerit. Impa-
sti eñ ex ipis mēbris h̄ ē mãmillis ꝑ-
bere lac fructui mamillaꝝ: vt nutriat
id qd̄ plasmatũ ē vsq̄ in tp̄s aliqd̄: et
postea disponas eũ tue miscd̄ie. Enu-
Deu. triuisti eũ tua iusticia: ⁊ erudisti eũ ĩ le
ge tua: ⁊ corripuisti eũ tuo ĩtellectu: et
mortificabis eũ vt tua creatura et viui
B ficabis eũ tuũ opꝰ. Si ꝫ ꝑdiderꝭ eũ q̄
tãtꝭ laboribꝰ plasmatꝰ ē: tuo iussu faci-
le ē ordinari vt ⁊ id qd̄ fiebat ꝟuaret.
Et nũc dñe dicã: d̄ oi hoie tu magꝭ scis
d̄ ꝑplo ãt tuo ob quē doleo: ⁊ d̄ heredi
tate tua ꝓpt quã lugeo: et ꝓpt isrl ꝓpt
quē tristꝭ sũ: et d̄ iacob ꝓpt quē doleo:
ĩō ĩcipiã orare corã te ꝓ me ⁊ ꝓ eis: qm̄
video lapsus nr̄os q̄ inhabitamꝰ trã.
Sꝫ audiui celeritatē iudicis q̄ futurꝰ
ē. Ĩdō audi vocē meã: ⁊ ĩtellige sermo
nē meũ: ⁊ loq̄r coram te. Initiũ ꝟboꝝ
esdre: p̄usq̄ assumeret Et dixi: Dñe q̄ ĩ
Ro.11.b habitas ĩ seculũ: cuiꝰ ocłi eleuati ĩ sup-
na ⁊ aere: ⁊ cuiꝰ thronꝰ iestimabilis et
glia ĩcōp̄hēsibil: cui astat exercitꝰ an
geloꝝ cũ tremore q̄ꝝ ꝟuatio ĩuētoꝛ ĩg
ni ꝯūtit: cuiꝰ ꝟbũ veꝝ ⁊ dicta ꝑseuerã
tia: cuiꝰ iussio fortꝭ ⁊ dispositio terribil
cuiꝰ aspectꝰ arefacit abyssos ⁊ indigna
tio tabescere fac̄ mōtes: ⁊ ꝟitas testifi
cat. Exaudi oratiōeꝫ ꝟui tui: ⁊ auribꝰ
ꝑcipe ꝑcatione: figmēti tui. Dum eñ
viuo loq̄r: ⁊ dũ sapio rñdebo Nec respi
cias ꝑpłi tui delicta: sꝫ q̄ tibi in ꝟitate
ꝟuiũt. Nec ĩtēdas ipia gētiũ studia: sꝫ
q̄ tua testĩonia cũ doloribꝰ custodiert.

Nec cogites q̄ ĩ ꝯspectu tuo falsa ꝯũsa
ti sũt: sꝫ memorare q̄ ⁊ ex volũtate tua
timorē cognouert. Neq̄ voluerꝭ ꝑde-
re q̄ pecudũ mores habuerũt. sꝫ respici
as eos q̄ legē tuã splēdide docuerunt.
Nec ĩdignerꝭ eis q̄ bestijs peiores iudi
cati sũt: sꝫ diligas eos q̄ sꝑ in tua iusti
cia ꝯfidunt ⁊ glia. Qm̄ nos ⁊ pr̄es nr̄i C
talibꝰ morbis lãguemꝰ: tu aũt ꝓpt nos
pctōres misericors vocaberꝭ Si eñ de
sideraueꝛꝭ vt nr̄i misereãrꝭ: tũc miserł
cors vocaberꝭ: nob̄ ãt nō habētibꝰ opa
iusticie. Iusti eñ q̄bꝰ sũt opa mł̄ta re-
posita: ex ꝓꝑijs opibꝰ recipiēt mercedē
Quid ē eñ hō vt ei ĩdignerꝭ aut genꝰ
corruptibile vt ita amarꝰ sis d̄ ipo? In
ꝟitate eñ nemo d̄ genitꝭ ē q̄ ñ impie
gessit: ⁊ d̄ ꝯfitētibꝰ q̄ ñ deliq̄t. In h̄.n.
annũciabit iusticia tua ⁊ bonitas tua
dñe: cũ misertꝰ fuerꝭ eis q̄ ñ hñt subaꝫ
bonoꝝ opeꝝ. Et rñdit ad me: et dixit:
Recte locutꝰ es aliq̄: ⁊ iux̄ ꝟmōes tuos
sic ⁊ fiet. Qm̄ ñ vere cogitabo sup plas
ma coꝝ q̄ peccauert añ mortē ad iudi
ciũ añ ꝑditiōeꝫ: sꝫ iocũdaboꝛ sup iusto
rũ figmētũ: ⁊ memoraboꝛ ꝑegrinatio-
nis q̄ꝫ ⁊ saluatiōis ⁊ mercedis recepti-
onis. Quō ꝫ locutꝰ sũ: sic et ē. Sic eñ
agricola serit sup trã semĩa mł̄ta ⁊ plã
tatiōes mł̄titudĩs plãtat: sꝫ ñ ĩ tp̄e oĩa
q̄ semĩata sũt saluãt: sꝫ nec oĩa q̄ plãta
ta sũt radicabũt: sic ⁊ q̄ ĩ secło semĩati
st ñ oēs saluabũt. Et rñdi ⁊ dixi: Si ĩ-
ueni graꝫ loq̄r. Quō semē agricole si ñ
ascēderit aut ñ accepit pluuiã tuaꝫ in
tp̄e aut si corruptũ fuerit mł̄titudine
pluuie: sic perit ⁊ sicr hō q̄ mãibꝰ tuis
plasmatꝰ ē: ⁊ tu ei imago noiatꝰ: qm̄ si
milatꝰ es ei ꝓpt quē oĩa plasmasti: ⁊ si
milasti semĩ agricole? Nō irascarꝭ sup
nos: sꝫ parce ꝑpło tuo ⁊ miserere here-
ditati tue. Tu ãt creature tue misererꝭ
Et rñdit ad me: et dixit: Que sũt pñtia D
pñtibꝰ: et q̄ futura futurꝭ. Multũ eñ
tibi restat vt possis diligere meã creatu
rã sup me: tibi ãt frequēt ⁊ ipi ꝓxima
ui: iniustꝭ ãt nũq̄. Sꝫ ⁊ ĩ h̄ mirabilis
es corã altissimo qm̄ hũiliasti te sic̄ de
cet te: ⁊ ñ iudicasti te vt int̄ iustos plu
rimũ glorificeris. Propter qd̄ miserie
mł̄te ⁊ miserabiles efficiēt eis q̄ habi
tãt seculũ ĩ nouissimis: qꝛ ĩ multa sup-
bia ãbulauert. Tu ãt ꝓ te ĩtellige: ⁊ d̄
silibꝰ tuis inq̄re gliaꝫ. Uob̄ eñ apꝑtꝰ est
A

padisus: plātata ē arbor vite: ꝑꝑatū ē futuꝝ tp̄s: ꝑꝑata ē abundātia: edificata ē ciuitas: ꝓbata ē req̄es: ꝑfecta est bonitas: ⁊ ꝑfecta sapīa Radix mali signata est a vob: ifirmitas ⁊ tinea a vob abscōsa ē: ⁊ i ifernū fugit corruptio in obliuiōe. Trāsierūt dolores: ⁊ ostēsus ē i fine thesaurus imortalitat. Noli ḡ adūcere inq̄rēdo de multitudīe eoꝝ q̄ pereūt Nā ⁊ ipi accipiētes libtatē spreuerūt altissimū: ⁊ legē eiꝰ ꝯtēpserūt: et vias eiꝰ dereliq̄rūt. Adhuc aūt iustos eiꝰ ꝯculcauerūt ⁊ dixerūt i corde suo nō eē deū: ⁊ q̄dē sciētes qm̄ moriūt. Sic em̄ vos suscipient q̄ ꝑdicta sūt: sic eos sitꝫ ⁊ cruciatꝰ q̄ ꝑꝑata sūt. Nō em̄ voluit hoīez disꝑdi. Sz et ipi q̄ creati sūt coinq̄nauerūt nomē eiꝰ q̄ fecē eos: ⁊ ingrati fuerūt ei q̄ ꝑpauit eis vitā. Quaꝓpter iudiciū meū mō appropinquat. Que nō oībꝰ demōstraui nisi tibi: et tibi similibꝰ paucꝫ. Et rn̄di ⁊ dixi. Ecce nūc dn̄e demōstrasti mihi multitudinez signoꝝ q̄ icipias facere i nouissimis sz nō demōstrasti mihi q̄ tp̄e. IX

A Et rn̄dit ad me ⁊ dixit. Metiēs metire tp̄s i semetip̄o: ⁊ erit cū videris qn̄ transierit ꝑs q̄dā signoꝝ q̄ ꝑdicta sūt: tūc itelliges qm̄ ip̄m ē tp̄s i q̄ incipiet altissimꝰ visitare seculū qd̄ ab eo factū ē. Et qn̄ videbit in seculo motio locoꝝ ⁊ ꝑploꝝ turbatio tūc itelliges qm̄ d̄ his erat altissimꝰ locutꝰ: a diebꝰ q̄ fuerūt an̄ te ab initio. Sic em̄ oē qd̄ factū ē in seclo initiū hz ꝑiter: ⁊ ꝯsūmationē: ⁊ ꝯsūmatio ē manifesta: sic ⁊ altissimi tp̄a initia hn̄t manifesta in ꝓdigījs ⁊ v̄tutibꝰ ⁊ ꝯsūmatiōes in actu ⁊ i signis Et erit oīs q̄ saluꝰ factꝰ fuerit ⁊ q̄ poterit effugere ꝑ opa sua: ⁊ ꝑ fidē in q̄ credidistꝫ relinquet d̄ ꝑdictis ꝑiculis: ⁊ videbit salutare meū in t̄ra mea: ⁊ i finibꝰ meis: qm̄ sāctificaui me a seculo. Et tūc miserebūt q̄ nunc abusi sūt vias meas: ⁊ i tormētꝫ cōmorabūt hi q̄ eas ꝓiecerūt i ꝯtēptu. Qui em̄ nō cognouerūt me viuētes bn̄ficia ꝯsecuti: ⁊ q̄ fastidierūt legē meā cū adhuc erāt hn̄tes libertatē: ⁊ cum adhuc eēt eis aptus penitētie locꝰ nō intellexerūt sz spreuerūt: hos oportet pꝰ mortē in cruciamēto cognoscere. Tu ḡ noli

B adhuc curiosus eē quō impij cruciabunt sz inq̄re quō iusti saluabūt ⁊ q̄ꝝ seculū: ⁊ ꝓpt q̄s seculū: ⁊ qn̄. Et rn̄di et dixi. Oli locutꝰ sū ⁊ nunc dico ⁊ postea dicā: qm̄ plures sunt q̄ pereūt q̄z q̄ saluabūt: sicut multiplicat fluctꝰ super guttā: Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit: Qualis ager talia ⁊ semīa: ⁊ q̄les flores tales ⁊ tincture: ⁊ q̄lis opator tal' ⁊ creatio: et q̄lis agricola tal' cultura: qm̄ tp̄s erat seculi. Et nūc cum eēm parās eis his q̄ nūc sūt anq̄ȝ fieret seculū i q̄ habitarēt: ⁊ nemo ꝯdixit mihi. Tūc em̄ q̄sq̄ȝ ⁊ nūc creat i mūdo ꝑ ꝑato ⁊ messe indeficiēti ⁊ lege iuestigabili: corrupti sūt mores eoꝝ. Et ꝯsideraui seculū: ⁊ ecce erat ꝑiculū ꝓpt cogitatiōes q̄ i eo aduenerūt. Et vidi ⁊ ꝑpeci ei valde: ⁊ seruaui mihi acinū d̄ botro: ⁊ plātatiōez d̄ tribu multa Pereat ḡ multitudo q̄ sine causa nata ē: ⁊ s̄uet acinꝰ meꝰ ⁊ plātatio mea: q2 cū multo labore ꝑfeci Tu aūt si adhuc itromittas septē dies alios sz nō ieiunabis i eis: ibis i cāpū floꝝ vbi domꝰ nō ē edificata: ⁊ mādiucabis solūmō d̄ floribꝰ cāpi: ⁊ carnē nō gustabis: ⁊ vinū nō bibes: sz solūmō flores. Deꝑcare altissimū sine itermissiōe: ⁊ veniam ⁊ loq̄r tecū. Et ꝓfectꝰ sum sic dixit mihi i cāpū q̄ vocat ardath ⁊ sedi ibi i floribꝰ. Et d̄ herbis agri mādiucaui: ⁊ facta ē esca eaꝝ mihi i saturitatē. Et factū ē post dies septē ⁊ ego discūbebā supra fenū: ⁊ cor meū iteꝝ turbabat sicut an̄. Et aptū ē os meū: et inchoaui dicere coraz altissimo: ⁊ dixi: O dn̄e te nob on̄dēs ostēsus es ꝑribꝰ nr̄is in deserto: qd̄ non calcat ⁊ infructuoso: qn̄ erāt exeūtes d̄ egypto: et dicēs dixisti: Tu isrl' audi me ⁊ semen iacob intēde s̄monibus meis. Ecce ego semīo i vob legē meā: ⁊ faciet i nob fructū: ⁊ glorificabimini in eo ꝑ seculū. Nā pr̄es nr̄i accipiētes legē nō s̄uauerūt: ⁊ legitima mea nō custodierūt: et factꝰ ē fructꝰ legꝫ nō parēs. Nec em̄ poterat qm̄ tuꝰ erat: nā q̄ acceperūt perierūt nō custodiētes qd̄ i eis semiatū fuerat. Et ecce ꝯsuetudo ē vt cū accepit t̄ra semē: vel nauē mare: vel vas aliqd̄ escā vl' potū cū fuerit extermiatū id i q̄ semiatū est vel in qd̄ missū est: sic id qd̄ semiatū vel missū ē vel q̄ suscepta sūt extermiant ⁊ suscepta iā nō manēt apd̄ nos. Sed

D nob sic nō factū ē. Nos q̄dē q̄ legē accepimꝰ peccātes ꝑiuimꝰ: ⁊ cor nr̄m qd̄

suscepit eã: nã lex nõ periit: sȝ ꝑmãsit i
suo labore. Et cũ loquerer hec i corde
meo: respexi ocułmeis: ⁊ vidi mulierẽ
i dextra pte. Et ecce hec lugebat ⁊ plo-
rabat cũ voce magna: ⁊ aio dolebat val
de: ⁊ vestimẽta eiꝰ discissa: et cinis suꝑ
caput eiꝰ. Et dimisi cogitatꝰ i q̇bꝰ erã
cogitãs: ⁊ ꝯũsus sũ ad eã: ⁊ dixi ei: Ut
q̇d fles: ⁊ q̇d doles aio. Et dixit ad me
Dimitte me dñe meꝰ vt defleam me: et
adıjciã dolorẽ qm̃ valde amara sũ aio
⁊ hũiliata sum valde. Et dixi ei: Quid
passa es? Dic mihi Et dixit ad me steri
lis fui ego famula tua ⁊ non peꝑi hñs
maritũ ãnis trigita Ego em̃ ꝑ singłas
horas ⁊ ꝑ singłos dies et ãnos trigita
hos: depcor altissimũ nocte ac die. Et
factũ ẽ pꝰ triginta ãnos exaudiuit me
deꝰ ancillã tuã: ⁊ vidit hũilitatẽ meã ⁊
attẽdit tribulatiõi mee: et dedit mihi
filiũ. Et iocũdata sũ suꝑ eũ valde ego
⁊ vir meꝰ ⁊ oẽs ciues mei: ⁊ honorifica
bamꝰ valde fortẽ. Et nutriui euȝ cũ la-
bore młto: ⁊ factũ ẽ cũ creuisset ⁊ venis
set accipe vxorẽ: feci diẽ epuli. C
E ⁊ factũ ẽ cũ itroisset filiꝰ X
meꝰ in thalomo suo: cecidit et
mortuꝰ ẽ: ⁊ euẽtimꝰ oẽs lumia. Et surre
xerũt oẽs ciues mei ad ꝯsolãdũ me: et
q̇eui vsq̧ i aliũ diẽ: vsq̧ nocte. Et fa-
ctũ ẽ cũ oẽs q̇euissẽt vt me ꝯsolarẽt vt
q̇escerẽ: ⁊ surrexi nocte ⁊ fugi ⁊ veni si
cut vides i h̄ cãpo: ⁊ cogito iã ñ reũti
i citatẽ: sȝ h̄ ꝯsistere: ⁊ neq̧ mãducare
neq̧ bibere: sȝ sine itermissiõe lugere
et ieiunare vsq̧dũ moriar. Et dereliq̇
ꝟmões i q̇bꝰ erã: ⁊ rñdi cũ iracũdia ad
eã: ⁊ dixi: Stulta suꝑ oẽs młieres: nõ
vides luctũ nr̃m ⁊ q̃ nob̄ ꝯtigũt? Qm̃
sion mr̃ nr̃a oi tristicia cõtristat̃: ⁊ hu-
militate hũiliata ẽ ⁊ luget validissime
Et nũc qm̃ oẽs lugemꝰ ⁊ tristes sumꝰ:
qm̃ oẽs ꝯtristati sumꝰ: tu ãt ꝯtristarł
i vno filio? Interroga. n. trã ⁊ dicet tibi
qm̃ hec ẽ q̃ debeat lugere casũ tantoꝝ
suꝑ eã germinãtiũ. Et ex ipa ab initio
oẽs nati ⁊ aliȷ̃ ventẽt Et ecce pene oẽs
i ꝑditiõeȝ ãbulãt: ⁊ exterminiũ fit mul
titudo eoꝝ. Et q̇s ḡ dȝ lugere magis:
nisi hec q̃ tam magnã młtitudinẽ ꝑdi
dit: q̧ tu q̃ ꝓ vno doles? Si ãt dicł mi
hi qm̃ nõ ẽ plãctꝰ meꝰ sicis tre: qm̃ fru
ctũ vẽtrł mei ꝑdidi: quẽ cũ merorıbꝰ
peꝑi ⁊ cũ dolorıbꝰ genui: tra ãt ꝟm viã D
terre: abıȷ̃t i ea młtitudo p̃ñs: quõ eue
nit ⁊ ego tibi dico. Sicut tu cũ labore
peꝑisti: sic ⁊ tra dat fructũ suũ: hoi ab
initio ei q̇ fec̃ eã. Nunc ḡ retine apõ te
metipaȝ dolorẽ tuũ: ⁊ fortiter fer q̇ ti-
bi ꝯtigerũt casus. Si eni iustificauerł
terminũ dei ⁊ ꝯsiliũ suũ: recipies i tpe
⁊ i talibꝰ collaudaberis. Ingredere ḡ i
citatẽ ad virũ tuũ. Et dixit ad me: Nõ
faciã neq̧ ingrediar citatẽ: sȝ h̄ mori-
ar. Et apposui adhuc loq̇ ad eã: ⁊ dixi: B
Noli facere hũc ꝟmonẽ: sȝ ꝯsenti ꝑsua
denti. Quot eni casus sion? Consolare
ꝓpt̃ dolorẽ hierłm. Uides eni qm̃ san-
ctificatio nr̃a deserta effecta est ⁊ alta
re nr̃m demolitũ ẽ: ⁊ tẽplũ nr̃m destru
ctum ẽ ⁊ psalteriũ nr̃m humiliatũ ẽ: ⁊
hymnꝰ ꝯticuit: ⁊ exultatio nr̃a dissolu
ta ẽ: ⁊ lumẽ cãdelabri nr̃i extinctũ est:
⁊ arca testamẽti nr̃i direpta ẽ: et sãcta
nr̃a ꝯtaminata sũt: ⁊ nomẽ qđ inocatuȝ
ẽ suꝑ nos pene ꝓphanatũ est: ⁊ liberi
nr̃i ꝯtumeliã passi sũt: ⁊ sacerdotes nr̃i
succẽsi sũt: ⁊ leuite nr̃i in captiuitateȝ
abierũt ⁊ ꝟgies nr̃e coinq̇nate sunt: ⁊
młieres nr̃e vim passe sũt: ⁊ iusti nr̃i ra
pti sũt ⁊ ꝑuuli nr̃i ꝑditi sũt: ⁊ iuuenes
nr̃i ꝟuierũt: ⁊ fortes nr̃i inualidi facti
sũt. Et qđ oim maiꝰ signaculũ siõ: qm̃
resignata ẽ đ glia sua. Nã ⁊ tradita ẽ
i manibꝰ eoꝝ q̇ nos oderũt. Tu ḡ excu
te tuã tristiciã multã: ⁊ depone abs te
młtitudie in doloꝝ vt tibi repropitiet̃
fortł: ⁊ req̇eȝ faciet tibi altissimꝰ: req̇e
tionẽ laboꝝ. Et factũ ẽ cũ loq̇bar ad
eã facies eiꝰ fulgebat subito ⁊ spẽs: co
ruscꝰ fiebat visus eiꝰ: vt essem pauens
valde ad eã: ⁊ cogitarẽ q̇d eẽt hoc. Et
ecce subito emisit sonitũ vocł magnũ
timore plenũ: vt cõmoueret̃ tra a mu-
lieris sono. Et vidi: ⁊ ecce ampliꝰ mu-
lier nõ cõparebat mihi: sȝ ciuitas edifi
cabat̃ ⁊ locꝰ demõstrabat̃ de fũdamen
tis magnis ⁊ timui ⁊ clamaui voce ma
gna: ⁊ dixi: Ubi ẽ huriel angelꝰ q̇ a pn
cipio venit ad me? Qm̃ ipe me fecit ve C
nire i multitudie i excessu mẽtis huiꝰ.
Et factꝰ est finis meꝰ in corruptiõeȝ: et
orõ mea in improperiũ. Et cũ essem lo
quẽs ego hec: ecce venit ad me ⁊ vidit
me. Et ecce erã positꝰ vt mortuꝰ: ⁊ itel-
lectꝰ meã alienatꝰ erat Et tenuit dexte
rã meã ⁊ ꝯfortauit me: et statuit me su
per pedes meos Et dixi mihi: Quid ti-

bi ē ⁊ q̄re ꝯturbatꝰ ē itellectꝰ tuꝰ: ⁊ sensus cordis tui: ⁊ q̄re ꝯturbarꝭ? Et dixi: Q̄m dereliq̄sti me. Et ego q̄dē feci ꝰm ꝰmōes tuos ⁊ exiui ĩ cāpū: et ecce vidi ⁊ video qđ nō possū enarrare. Et dixit ad me: Sta vt vir: ⁊ cōmouebo te. Et dixi: Loq̄re dn̄e deꝰ meꝰ tu ĩ me. Noli me derelinq̄re vt n̄ frustra moriar: q̄m vidi q̄ n̄ sciebā: ⁊ audio q̄ n̄ scio. Aut nūq̄d sensus meꝰ fallit: et aīa mea sōpniat? Nūc ḡ dep̄cor te: vt demōstres ꝰuo tuo đ excessu h̄. Et r̄ndit ad me: ⁊ dixit: Audi me: ⁊ doceā te: et dicā tibi đ q̄bꝰ times: q̄m altissimꝰ reuelauit tibi mysteria multa. Vidit rectā vitā tuā: q̄m sine itermissiōe ꝯtristabaris ꝓ ꝑplo tuo: et valde lugebas ꝓpt̄ sion. Hic ḡ itellectꝰ visionis q̄ tibi apparuit añ paululū. Quā vidisti lugiētē inchoasti cōsolari eā: nūc āt iā speciē mlieris nō vides: s͡z apparuit tibi ciuitas edificari: et q̄m enarrabat tibi đ casu filij sui. Hec absolutio ē. Hec mlier quā vidisti: hec ē sion: ⁊ q̄m dixi tibi quā ⁊ nūc ꝯspicies: vt ciuitatē edificatā. Et q̄m dixi tibi q̄ sterilis fuit ānis trigita: ꝓpt̄ qđ erāt āni trigita q̄n nō erat in ea adhuc oblatio

D oblata. Et factū ē pꝰ ānos trigita edificauit salomō ciuitatē et obtulit oblationes: tunc fuit q̄n pepit sterilis filiū. Et qđ tibi dixit: q̄m nutriuit eū cū labore: h̄ erat habitatio ĩ hierl'm. Et q̄m dixit tibi ꝙ filiꝰ meꝰ veniens ĩ suo thalamo mortuꝰ eēt: ⁊ ꝯtigisset ei casus: h̄ erat q̄ facta est ruina hierl'm. Et ecce vidisti silitudinē eiꝰ: ⁊ q̄m filiū lugeret: ichoasti ꝯsolari eā: ⁊ đ his q̄ ꝯtigerāt hec erāt tibi aperiēda. Et nūc videt altissimus q̄m ex aīo ꝯtristatꝰ es: ⁊ q̄m ex toto corde pateris ꝓ ea: oñdit tibi claritatē glīe eiꝰ et pulchritudinē decoris eiꝰ. Propterea eñ dixi tibi vt maneres ĩ cāpo vbi domꝰ nō ē edificata. Sciebam eñ ego q̄m altissimꝰ icipiebat tibi oñdere hec. ꝓpterea dixi tibi vt venires ĩ agrū vbi nō ē fundamētū edificij. Nec eñ poterat opꝰ edificij hoīs sustineri ĩ loco vbi incipiebat altissimi ciuitas oñdi. Tu ḡ noli timere neq͡ȝ expauescat cor tuū: s͡z ingredere et vide splēdorē ⁊ magnitudinē edificij: quātū capax est tibi visu oculorū videre: ⁊ pꝰ hec audies quātū capit auditus auriū tuarū audire. Tu eñ beatꝰ es p̄ multis: et vocatꝰ es apud altissimū: sic̄ et pauci. Nocte āt q̄ ĩ crastinū futura ē manebis h̄: et oñdet tibi altissimꝰ eas visiōes sōpniorū q̄ faciet altissimꝰ his q̄ habitant sup̄ trām a nouissimis diebꝰ. Et dormiui illā noctem et aliā: sic̄ dixerat mihi. XI

Et vidi sōniū: et ecce ascēdebat A

E đ mari aq̄la cui erāt duodecim ale pēnarū: ⁊ capita tria. Et vidi ⁊ ecce expādebat alas suas ĩ oēȝ trā: ⁊ oēs vēti celi insufflabāt ĩ eā ⁊ colligebāt. Et vidi et đ pēnis eiꝰ nascebātur ꝯtrie pēne: ⁊ ip̄e fiebāt ĩ pēnaculis minutis ⁊ modicis. Nā capita eiꝰ erāt q̄escentia: et dimidiū caput erat maiꝰ aliorū capitū: s͡z ip̄a q̄escebat cū eis. Et vidi ⁊ ecce aq̄la volauit ĩ pēnis suis: ⁊ regnauit sup̄ trā et sup̄ eos q̄ habitāt in ea. Et vidi q̄m subiecta erāt ei oīa sb̄ celo ⁊ nemo illi ꝯdicebat: neq͡ȝ vnꝰ đ creatura q̄ ē sup̄ trā. Et vidi: et ecce surrexit aq̄la sup̄ vngues suos: ⁊ misit vocē pēnis suis: dicēs: Nolite oēs simul vigilare: dormite vnusq̄sq͡ȝ ĩ loco suo: ⁊ p̄ tp̄s vigilate. Capita āt ĩ nouissimo ꝰuēt. Et vidi: ⁊ ecce vox nō exibat đ capitibꝰ eiꝰ s͡z de medietate corp̄is eiꝰ. Et nūerauit ꝯtrias pēnas eius: ⁊ ecce ip̄e erāt octo. Et vidi ⁊ ecce a dextra p̄te surrexit vna D

pēna: ⁊ regnauit sup̄ oēȝ trā. Et factū B ē cū regnaret: venit ei finis: ⁊ nō apparuit locꝰ eiꝰ: ⁊ seq̄ēs exurrexit ⁊ regnabat. Ip̄a multū tenuit tp̄s. Et factū est cū regnaret: ⁊ veniebat finis eiꝰ ⁊ non appareret sic̄ prior: ⁊ ecce vox emissa ē illi dicens: Audi tu q̄ tāto tp̄e tenuisti trā. Hec āñūcio tibi añq͡ȝ incipias nō apparere. Nemo pꝰ te tenebit tp̄s tuū: s͡z nec dimidiū eiꝰ. Et leuauit tertia et tenuit p̄ncipatū sic̄ ⁊ priores: ⁊ n̄ apparuit ⁊ ip̄a. Et sic ꝯtingebat ⁊ oībꝰ alijs singillati p̄ncipatū gerere: ⁊ iterū nusq͡ȝ cōparere. Et vidi: ⁊ ecce ĩ tp̄e seq̄ētes pēne erigebāt a dextra p̄te vt tenerēt ⁊ ip̄e pricipatū: ⁊ ex his erāt q̄ tenebāt: s͡z tn̄ stati nō cōparescebāt: nam et aliq̄ ex eis erigebāt: s͡z nō tenebāt p̄ncipatū. Et vidi post hec: ⁊ ecce nō cōparuerūt duodeci pēne et duo pēnacula A ⁊ nihil superat ĩ corp̄e aq̄le nisi duo capita q̄escētia et sex pēnacula. Et vidi: ⁊ ecce sex pēnacula diuise sūt due: ⁊ mā serūt sb̄ capite qđ ē ad dexterā p̄tē. Nā C q̄ttuor māserūt in loco suo. Et vidi: ⁊

ecce hec subalares cogitabāt se erigere
et tenere pncipat⁹. Et vidi: et vna ere
cta ē sꝫ stati nō cōparuit. Et scḋe velo-
ci⁹ ꝙ̄ priores nō cōparuert. Et vidi: et
ecce due q̄ supauert apḋ semetipās co
gitabāt ꝛ ipe regnare: ꝛ i eo cū cogita-
rent: ecce vnū q̇escētiū capitū qḋ erat
mediū euigilabat. Hoc em̄ erat duoꝝ
capitū mai⁹. Et vidi qm̄ cōpleta sꝫ duo
capita secū: et ecce ꝯuͤsū ē caput cū his
q̄ cū eo erāt: ꝛ comedit duas subalares
q̄ cogitabāt regnare. Hoc ēt caput ꝑ-
cōterruit oēꝫ trā: ꝛ dn̄abat̃ i ea his q̄
habitant trā cū labore mlto: ꝛ poten-
tatū tenuit orbis traꝝ sup oēs alas q̄
fuerūt. Et vidi post hec: et ecce mediū
cuput subito nō cōparuit: et h̄ sic̄ ale.
Supauerūt āt duo capita: q̄ ꝛ ipa silr
regnauert sup trā: ꝛ sup eos q̄ habitāt
i ea. Et vidi: et ecce deuorauit caput a
dextra pte illḋ qḋ a leua. Et audiui vo-
cē dicētē mihi: Cōspice ꝯ te: et ꝯsidera
D qḋ vides. Et vidi: ꝛ ecce sic̄ leo ꝯcitat⁹
ḋ silua rugiēs: ꝛ vidi qm̄ emittebet vo
cē hoīs ad aq̄lā. Et dixit dicēs: Audi
tu ꝛ loq̄r ad te: ꝛ dic̄ altissim⁹ tibi. Nō-
ne tu es q̄ supasti ḋ q̄ttuor aīalib⁹ q̄ fe
cerā regnare i seclo meo: ꝛ vt ꝑ eos ve-
niret finis tēpoꝝ eoꝝ? Et q̄rt⁹ veniēs
deuicit oīa aīalia q̄ trāsierūt: ꝛ potēta
tu tenuit seculū cū tremore mlto: ꝛ oēꝫ
orbē cū labore pessimo: et inhabitauit
tot tpib⁹ orbē traꝝ cū dolo. Et iudica-
sti trā nō cū ꝟitate. Tribulasti em̄ mā
suetos: ꝛ lesisti q̇escētes: ꝛ dilexisti mē
daces: ꝛ destruxisti habitatiōes eoꝝ q̄
fructificabāt: ꝛ humiliasti muros eoꝝ
q̄ te nō nocuerūt. Et ascēdit ꝯtumelia
tua ad altissimū: ꝛ supbia tua ad fortē
Et respexit altissim⁹ supba tpa: et ecce
finita sūt: ꝛ scelera ei⁹ cōpleta sūt. Pro
pterea non appareas tu aq̄la ꝛ ale tue
horribiles: ꝛ pēnacula tua pessima: et
capita tua maligna: ꝛ vngues tui pessi
mi: ꝛ oē corp⁹ tuū vanū: vti refrigeret̃
oīs tra: ꝛ reūtat̃ liberata de tua vi: et
speret iudiciū ꝛ miscḋiaꝫ ei⁹ q̄ fecit eā.

A Factū ē dū loq̄ret̃ leo XII
e ꝟba hec ad aq̄lā. Et vidi: ꝛ ecce
ꝙ supauerat caput: ꝛ nō cōpa-
ruerūt q̄ttuor ale ille q̄ ad eū trāsierūt
ꝛ erecte sūt vt regnarēt: ꝛ erat regnum
eoꝝ exile: ꝛ tumultu plenū. Et vidi: et
ecce ipa n̄ apparebāt: ꝛ oē corp⁹ aq̄le i-
cēdebat̃: ꝛ expauescebat tra valde. Et
ego a tumultu ꝛ excessu mētꝭ: ꝛ a mag
no timore vigilaui: ꝛ dixi spiritui meo
Ecce tu pstitisti mihi h̄ i eo ꝙ scrutarꝭ
via altissimi. Ecce adhuc fatigat⁹ sum
aīo: ꝛ spū meo iualidus sū valde: ꝛ nec
modica ē i me ꝟt⁹ a mlto tiore ꝙ̄ expa
ui nocte hac. Nūc ꝗ̄ orabo altissimū: vt
me ꝯfortet vsq̄ i finē. Et dixi: Dn̄ator
dn̄e si iueni grāꝫ an̄ ocłos tuos: ꝛ si iu-
stificat⁹ sū apud te p̄ multis: ꝛ si certe
ascēdit depcatio mea an̄ faciē tuā: cō-
forta me: et ostēde suo tuo mihi iterp-
tationē ꝛ distinctiōeꝫ visus horribilis
h⁹: vt plenissime ꝯsolerꝭ aīaꝫ meā. Dig
nū em̄ me habuisti ostēdere mihi tēpo
rū nouissima. Et dixit ad me. Hec ē in
terptatio visiōis hui⁹. Aq̄lā quā vidi-
sti ascēdētē ḋ mari: h̄ ē regnū qḋ visū
ē i visiōe danieli fratri tuo. Sꝫ nō illi
iterptatū: qm̄ ego nūc tibi interptor.
Ecce dies veniūt: ꝛ exurget regnū sup
trā: ꝛ erit timor acrior oīm regnorū q̄
fuerūt an̄ eū. Regnabūt āt in ea reges B
duodeci: vn⁹ post vnū. Nā scḋs icipiet
regnare: et ipe tenebit ampli⁹ tp̄s pre
duodeci. Hec ē iterptatio duodeci ala
rū q̄s vidisti. Et quā vidisti vocē q̄ lo-
cutā ē nō ḋ capitib⁹ ei⁹ exeuntē: sed ḋ
medio corpis ei⁹: hec ē iterptatio. Qm̄
post tp̄s regni illi⁹ nascēt̃ ꝯtētiōes nō
modice: ꝛ piclitabit̃ vt cadat ꝛ nō ca-
det tūc: sꝫ iteꝝ ꝯstituet̃ i suū initium.
Et qm̄ vidisti subalares octo coheren
tes alis ei⁹: hec ē iterptatio. Exurgēt i
ipo octo reges q̄ꝝ erūt tpa leuia ꝛ an
ni citati: ꝛ duo q̇dē ex ipis pariēt. Ap
propinquāte āt tpe medio: q̄ttuor sua
bunt̃ i tpe: cū incipiet appropinquare
tp̄s ei⁹ vt finiat̃. Due ꝟo i finē suabū
tur. Et qm̄ vidisti tria capita q̇escētia
hec ē iterptatio. In nouissimis ei⁹ su-
scitabit altissim⁹ tria regna: et reuoca-
bit i ea mlta: ꝛ dn̄abūt̃ tram: ꝛ q̄ habi
tāt i ea cū labore mlto sup oēs qui fue
rūt an̄ hos. Propter h̄ ipi vocati sunt
capita aq̄le. Isti em̄ erūt q̄ recapitula-
būt ipietates ei⁹: ꝛ q̄ ꝑficiēt nouissima
ei⁹. Et qm̄ vidisti caput mai⁹ nō appa-
rēs: hec ē iterptatio ei⁹. Qm̄ vn⁹ ex eis
sup lectū suū moriet̃: ꝛ tn̄ cū tormētꝭ.
Nā duo q̄ ꝑseuerauerit: gladi⁹ eos co-
medet. Vni⁹ em̄ gladi⁹ comedet q̄ cum
eo: sꝫ tn̄ h̄ gladio in nouissimis cadet.

Et qm̄ vidisti duas subalares traycien
tes sup caput qd̄ ē i dexta pte: hec ē in
terp̄tatio. Hi sūt ꝗs ꝯſuauit altissim⁹
i finē suū: h̄ ē regnū exile ⁊ turbatiōis
plenū. Sic vidisti et leonē quē vidisti
d̄ silua euigilātē ⁊ rugiētē ⁊ loquentē
ad aq̄lā ⁊ arguētē eā ⁊ iniusticias ipi⁹
p oēs ſmōes ei⁹ sic audisti: h̄ ē vent⁹
quē ſuauit altissim⁹ in finē ad eos ⁊ i-
pietates ipoꝝ: ⁊ arguet illos ⁊ icutiet
corā ipis scerptiōes eoꝝ. Statuet em̄
eos i iudiciū viuos: ⁊ erit cū arguerit
eos: tūc corripiet eos. Nā residuū pp̄lm
meū liberabit cū miseria: q̄ saluati sūt
sup fines meos: ⁊ iocūdabit eos q̄adusq̄
veniet finis dies iudicij d̄ q̄ locut⁹
sū tibi ab initio. Hoc sōniū qd̄ vidisti:
⁊ he iterp̄tatiōes. Tu ḡ sol⁹ dign⁹ fui-
sti scire altissimi secretū hoc. Scribe ḡ
oīa ista i libro q̄ vidisti: ⁊ pone ea i lo-
co abscōdito: ⁊ docebis ea sapiētes de
pp̄lo tuo: q̄ꝝ corda scis posse cape ⁊ ser
D uare secreta hec. Tu āt adhuc sustine
h̄ alios dies septē vt tibi ondat̄ q̄cq̄d
visū fuerit altissimo ondere tibi. Et p
fect⁹ ē a me. Et factū ē cū audisset oīs
pp̄ls qm̄ ptrāsiert̄ septē dies: ⁊ ego nō
fuissem reūsus i citatē: ⁊ cōgregauit se
oīs a mīmo vsq̄ ad maximū: ⁊ venit
ad me: ⁊ dixert̄ mihi: dicētes: Quid pec
cauim⁹ tibi: ⁊ q̄d iniuste egim⁹ i te qm̄
derelinquēs nos: sedisti i loco h̄? Tu
em̄ nob̄ supes sol⁹ ex oīb⁹ pp̄lis sic bo-
tr⁹ d̄ vinea: ⁊ sic lucerna i loco obscu-
ro ⁊ sic port⁹ ⁊ nauis saluata a tēpesta
te. Aut n̄ sufficiūt nob̄ mala q̄ ꝯtigūt?
Si ḡ tu nos derelīqr̄: q̄nto nob̄ erat
meli⁹ si essem⁹ succēsi: ⁊ nos cū incēdio
sion? Nec. n. nos sum⁹ meliores eoꝝ q̄
ibi mortui sūt. Et plorauert̄ voce ma-
gna. Et rn̄di ad eos: ⁊ dixi: Cōfide isrl̄:
⁊ noli tristari tu dom⁹ iacob. Est. n. me
moria vr̄a corā altissimo: ⁊ fort̄ nō est
oblit⁹ vr̄i i tēptatiōe. Ego em̄ nō dere
liqui vos neq̄ excessi a vob̄: s; veni in
hūc locū vt dep̄carer p desolatiōe siō:
vt q̄rerē miscd̄iaꝫ p hūilitate scificatio
nis vr̄e. Et nūc ite vnusq̄sq̄ vr̄m i do-
mū suā: ⁊ ego veniam ad vos post dies
istos. Et pfect⁹ ē pp̄ls sic dixi ei: i ciui-
tatē. Ego āt sedi i cāpo septē dieb⁹ sic
mihi mādauit: et manducabā de flori
bus solūmodo agri: de herbis facta est
esca mihi in diebus illis. XIII

E Et factū ē p⁹ dies septē: ⁊ sōnia- A
ui sōniū nocte. Et ecce n̄e mari
vētus exurgebat: vt ꝯturbaret
oēs fluct⁹ ei⁹. Et vidi: ⁊ ecce ꝯualesce-
bat ille hō cū milib⁹ celi: ⁊ vbi vultum
suū ꝯtebat vt ꝯsideraret: tremebāt oīa
q̄ sub eo videbātur: ⁊ vbicūq̄ exiebat
vox d̄ ore ei⁹: ardescebant oēs q̄ audie
bāt voces ei⁹: sic q̄escit tra qn̄ senserit
ignē. Et vidi p⁹ hec: ⁊ ecce ꝯgregabat̄
mltitudo hoim q̄ꝝ nō erat numer⁹ de
q̄tuor vēt̄ celi: vt debellarēt hoiem
q̄ ascēderat d̄ mari. Et vidi: ⁊ ecce sibi
metipsi sculpserat mōtē magnū: et vo-
lauit sup eū. Ego āt q̄siui videre regi-
onē vel locū vn̄ sculpt⁹ eēt mons ⁊ nō
potui. Et post hec vidi: ⁊ ecce oēs q̄ cō
gregati sūt ad eū vt expugnarēt eū ti-
mebāt valde: tn̄ audebāt pugnare. Et
ecce vt vidit ipetū mltitudis veniēt̄
nō leuauit manū suā: neq̄ frameā te
nebat: neq̄ aliqd̄ vas bellicosū nisi so-
lūmō vt vidi: qm̄ emisit de ore suo sic
flatū ignis ⁊ d̄ labijs ei⁹ spūs flāme: ⁊
d̄ ligua ei⁹ emittebat scītillas ⁊ tēpesta
tes: ⁊ cōmixta sūt oīa sil̄ h̄ flat⁹ ignis
et spūs flāme: et mltitudo tēpestat̄: et
ꝯcidit sup mltitudinē in ipetu q̄ para
ta erat pugnare: ⁊ succēdit oēs vt subi
to nihil videret̄ d̄ inūerabili multitu-
dine: nisi solūmō puluis et fumi odor.
Et vidi ⁊ extimui. Et p⁹ hec vidi ipm B
hoiē descēdētē d̄ mōte: ⁊ vocātē ad se
multitudinē aliā pacificā: ⁊ accedebat
ad eum vult⁹ hoim multoꝝ quorūdaꝫ
gaudētiū: quorūdā tristātiū: aliq̄ ꝯo
alligati: aliq̄ adducētes ex eis q̄ offe-
rebāt̄. Et egrotaui a mltitudine pauo
ris: ⁊ expgefact⁹ sū: ⁊ dixi: Tu ab ini-
tio demōstrasti ſuo tuo mirabilia hec
⁊ dignū me habuisti vt suscipes dep̄ca
tionē meā ⁊ nūc demōstra mihi adhuc
interp̄tationē somnij hui⁹. Sicut em̄
existimo i sensu meo: ve q̄ derelicti fue
rit i dieb⁹ ill̄. Et mlto pl⁹ ve his q̄ nō
sūt derelicti. Qui em̄ nō sūt derelicti:
tristes erāt. Intelligo nūc q̄ sūt reposi-
ta i nouissimis dieb⁹: ⁊ occurrēt eis: s;
⁊ his q̄ derelicti sunt. Propter h̄ vene
rint eni in pericula magna: ⁊ necessita
tates multas: sicut ostēdūt sōnia hec.
Attū facili⁹ ē periclitātē venire i hūc
q̄ ptrāsire sicut nubē a seclo: et nunc
videre q̄ ꝯtingūt i nouissimo. Et rn̄dit

A ad me:⁊ dixit: Et visionis interꝓtatio
nē dicā tibi: ⁊ de q̄b⁹ locut⁹ es adape-
riam tibi. Qm̄ ŏ his dixisti q̄ derelicti
sūt: hec ē interꝓtatio. Qui aufert pericu
lū illo tp̄e: h̄ se custodiuit. Qui in peri-
culo inciderūt: hi sūt q̄ habēt opa ⁊ fi
dem ad fortissimū. Scito ḡ: qm̄ mag⁊
beatificati sūt q̄ derelicti: sup eos qui
mortui sūt. He interꝓtationes visionis.
Quia vidisti virū ascēdētem de corde
maris: ip̄e ē quē ꝯuat altissim⁹ mult⁊
tp̄ibus: q̄ ꝑ semetip̄m liberabit creatu
rā suā: et ip̄e disponet q̄ derelicti sūt.
Et qm̄ vidisti de ore ei⁹ exire vt spiritū
et ignē ⁊ tēpestatem: ⁊ qm̄ nō tenebat
frameā: neq̄ vas bellicosum: corrupit
eni impet⁹ ei⁹ mltitudinē q̄ venerat ex
C pugnare eū: hec ē interꝓtatio Ecce dies
veniūt qn̄ incipiet altissimus liberare
eos q̄sup terrā sunt: ⁊ veniet i excessu
mēt⁊ sup eos q̄ inhabitāt trā. Et alij
alios cogitabūt debellare: ciuitas ciui
tatē: ⁊ loc⁹ locū: ⁊ gens adūsus gentē
et regnū adūsus regnū Et erit cū fient
hec: ⁊ ꝯtingēt signa que añ ostēdi tibi:
⁊ tūc reuelabit̄ fili⁹ me⁹: quē vidisti vt
viꝝ ascendētem. Et erit: qn̄ audierint
oēs gētes vocē ei⁹: ⁊ derelinquet vnus
q̄sq̄ i regione sua bellū suū qđ habēt
ad alterutrū: ⁊ colliget̄ i vnū multitu-
B do innumerabilis sic̄ volētes venire et
expugnare eū. Ip̄e aūt stabit sup cacu
men mōtis sion. Sion āt veniet ⁊ ostē
det̄ oibus parata et edificata sicut vi-
disti mōtē sculpi sine manib⁹. Ip̄e aūt
fili⁹ me⁹ arguet: q̄ adinuenerūt gētes i-
pietates eoꝝ has: q̄ tēpestati appropin
quauerūt ꝓpt mala cogitamēta eoꝝ
⁊ cruciamēta q̄b⁹ incipient cruciari: q̄
assīlate sūt flāme: ⁊ ꝑdet eos sine labo
re: ꝑ legē q̄ igni assimilata ē. Et qm̄ vi
disti eū colligentē ad se aliā multitudi
nē pacificā: he sūt decē trib⁹ q̄ captiue
Re.17.a facte sūt de trā sua i dieb⁹ Osee regis:
quē captiuū duxit salmanasar rex assy
rioꝝ ⁊ trāstulit eos trās flumē: ⁊ trās
lati sunt i terrā aliā. Ipi aūt sibi dede
runt cōsiliū h̄ vt derelinquerēt multi-
tudinē gentiū: et ꝓficiscerent̄ in vlte-
riorē regionē vbi nūq̄ inhabitauit ge
nus humanū: vel ibi obseruare legiti-
ma sua q̄ nō fuerāt seruātes i regione
sua. Per introit⁹ aūt angustos fluminis
D eufrates introierūt. Fecit .n. eis tunc al
tissim⁹ signa ⁊ statuit venas fluminis
vsq̄ q̄ trāsirēt. Per eā eni regionē erat
via mlta itiner⁊ āni vni⁹ ⁊ dimidij: nā
regio illa vocat̄ arsareth. Tūc inhabi
tauerūt ibi vsq̄ i nouissimo tp̄e: ⁊ nūc
iteꝝ cū ceperint venire: iterū altissim⁹
statuet venas flumis vt possint trāsire
ꝓpt hec vidisti multitudinē cum pace.
Sȝ ⁊ q̄ derelicti sūt ŏ ꝓplo tuo: hi sūt q̄
inuenit̄ itra terminū meū Factū erit ḡ
qn̄ icipiet ꝑdere mltitudinē eaꝝ q̄ col
lecte sūt gētes: ꝓtegat eos q̄ supauerīt
ꝓplm ⁊ tūc ostēdet eis mlta plīma porte
ta. Et dixi ego: Dn̄ator domie h̄ mihi
ostēde ꝓpt qđ vidi viꝝ ascēdentē ŏ cor
de mar⁊. Et dixit mihi: Sic̄ non potes
hec vel scrutari vel scire q̄ sūt in ꝓfun
do mar⁊: sic nō poterit q̄sq̄ sup terraꝝ
videre filiū meū: vel eos q̄ cū eo sūt: ni
si i tp̄e diei. Hec ē interꝓtatio sōnij qđ
vidisti: ⁊ ꝓpt qđ illuminat⁹ es h̄ solus.
Dereliquisti eni tuam ⁊ circa meā va-
casti legē ⁊ quesisti. Vitam eni tuā di-
sposuisti in sapiētia: ⁊ sensū tuū voca-
sti matrē. Et ꝓpter h̄ ostendi tibi mer-
ces apud altissimū. Erit eni post alios
tres dies: ad te alia loqr: ⁊ exponā tibi
grauia et mirabilia. Et ꝓfectus sum ⁊
trāsij in cāpū: multū gl̄ificās ⁊ laudās
altissimū de mirabilib⁹ que ꝑ tp̄s faci-
ebat: ⁊ qm̄ gubernat ip̄m ⁊ q̄ sūt i tp̄i-
bus illata. Et sedi ibi tribus diebus.

Et factū ē tertio die ⁊ XIIII A
e ego sedebā sub quercu. Et ecce
vox exiuit ȝ me ŏ rubo ⁊ dixit:
Esdra esdra. Et dixi: Ecce ego dn̄e. Et
surrexi sup pedes meos Et dixit ad me
Reuelās reuelat⁹ sū sup rubū: ⁊ locut⁹ Exo.3.a
sū moysi qn̄ ꝓpls me⁹ ſuiebat i egypto Ibidē.14.a
⁊ misi eū et eduxi ꝓplm meū de egypto et.24.a
⁊ adduxi eū sup montē sina: ⁊ detine-
bam eū apud me dieb⁹ multis: ⁊ enar-
raui ei mirabilia multa: ⁊ ostēdi ei tem
poꝝ secreta ⁊ finē: et p̄cepi ei: dicens:
Hec i palā facies v̄ba: ⁊ hec abscōdes.
Et nūc tibi dico: signa q̄ demōstraui: ⁊
sōnia q̄ vidisti: ⁊ interꝓtationes q̄s tu
vidisti i corde tuo: repone ea: tu eñ re
cipier⁊ ab oib⁹: ꝯuerter⁊ residuus cum
ꝯsilio meo ⁊ cū silib⁹ tuis: vsq̄ q̄ finia-
tur tp̄a. Qm̄ seculū ꝑdidit iuuētutem
suā: tp̄a appropinquāt senescere. Duo-
decim eni ꝑtib⁹ diuisū ē seculū: ⁊ trāsie
runt ei⁹ decima ⁊ dimidiū decime par

tis: supſſũt ãt ei⁹ p⁹ mediũ decime ptꝭ.
Nunc ꝰ diſpone domũ tuam: ⁊ corripe
B pplm tuũ et ꝯſolare humiles eoꝝ: ⁊ re-
nuncia iã corruptele: et dimitte abs te
mortales cogitatiões: ⁊ pijce abs te põ
dera hũana: ⁊ exue te iã ĩfirmã naturã
⁊ repone ĩ vnã ptẽ moleſtiſſima tibi co
gitamẽta: et feſtina trãſmigrare a tpi-
b⁹ his. Que eñ vidiſti nũc ꝯtigiſſe ma
la iteꝝ hoꝝ deteriora faciẽt. Q̃tũ eñ
ĩualidũ fiet ſeculũ a ſenectute: tñ mul
tiplicabũtˀ ſup ĩhabitãtes mala. Prolõ
gauit eñ ſe magꝭ vitas ⁊ appropĩquit
mẽdaciũ. Iã eñ feſtinat venire quã vi
diſti viſionẽ Et rñdi: ⁊ dixi corã te dñe
Ecce eñ ego abibo ſic p̃cepiſti mihi: ⁊
corripiã pñtẽ pplm. Qui aũt iteꝝ nati
fuerit q̃s cõmonebit? Poſitũ ẽ ꝰ ſecu-
lũ ĩ tenebrꝭ: ⁊ q̃ inhabitãt ĩ eo ſine lu-
mine. Qm̃ lex tua incẽſa ẽ: ppt qd ne-
mo ſcit q̃ a te facta ſt vel q̃ ĩcipiẽt opa
Si eñ ĩueni ĩ te grãz: ĩmitte ĩ me ſpm̃
ſctm̃: ⁊ ſcribã oẽ qd factũ ẽ ĩ ſeculo ab
initio q̃ erãt ĩ lege tua ſcpta vt poſſint
hoies ĩuenire ſemitã: ⁊ q̃ voluerit viue
re ĩ nouiſſimis viuãt. Et rñdit ad me ⁊
dixit: Vadẽs cõgrega pplm: ⁊ dices ad
C eos: vt nõ q̃rãt te dieb⁹ q̃dragita. Tu
ãt p̃para tibi buxos mltos: ⁊ accipe te
cũ ſareã dabriã ſelemiã: echanũ ⁊ aſiel
q̃nq̃ hos: q̃ pati ſũt ad ſcribẽdũ velo-
citer. Et venies huc: ⁊ ego accẽdã ĩ cor
de tuo lucernã ĩtellect⁹ q̃ nõ extiguetˀ
q̃aduſq̃ finiãtˀ q̃ incipies ſcribere. Et
tũc pfectꝭ q̃dã palã facies q̃dã ſapiẽti
b⁹ abſcõſe trades. In craſtinũ eñ hac
hora incipies ſcribere. Et pfect⁹ ſũ ſic
mihi p̃cepit: et ꝯgregaui oẽm pplm et
dixi: Audi iſrl verba hec. Peregrinati
ſũt pr̃es nr̃i ab initio ĩ egypto: ⁊ libe-
rati ſũt inde: et acceperũt legẽ vite quã
nõ cuſtodierũt: quã ⁊ vos p⁹ eos tranſ-
greſſi eſtꝭ: ⁊ data ẽ vob̃ tra ĩ ſortẽ: ⁊ ter
ra ſion: et pr̃es vr̃i et vos iniq̃tatẽ feci
ſtis: et nõ ſuaſtꝭ vias q̃s p̃cepit vob̃ al
tiſſim⁹ ⁊ iuſt⁹ iudex cũ ſit: abſtulit a vo
bis ĩ tpe qd donauerat. Et nũc vos ħ
eſtꝭ: et frẽs vr̃i introrſũ vr̃m ſũt. Si ꝰ
ĩpaueritꝭ ſenſui vr̃o: ⁊ erudieritis cor
vr̃m viui ꝯſuati eritꝭ: et poſt mortem
miſcdiaz ꝯſeq̃mini. Iudiciũ eñ p⁹ mor
tẽ veniet qñ iteꝝ reuiuiſcem⁹: ⁊ tũc iu
ſtoꝝ noia parebũt: ⁊ ĩpioꝝ facta oſten
dentˀ. Ad me igitˀ nemo accedat nũc:
neq̃ req̃rat me vſq̃ dies q̃dragita. Et D
accepi q̃nq̃ viros ſic mãdauit mihi: ⁊
pfecti ſum⁹ ĩ cãpũ: ⁊ mãſim⁹ ibi. Et fa
ctus ſũ ĩ craſtinum ⁊ ecce vox vocauit
me: dicẽs: Eſdra aperi os tuũ: ⁊ bibe q̃
te potauero. Et aperui os meũ: et ecce
calix plen⁹ porrigebatˀ mihi. Hoc erat
plenũ ſic aq̃: color ãt ei⁹ vt ignis ſilis.
Et accepi ⁊ bibi: ⁊ ĩ eo cũ bibiſſem cor
meũ cruciabatˀ ĩtellectu: ⁊ ĩ pect⁹ meũ
ĩcreſcebat ſapia. Nã ſpũs me⁹ ꝯſuaba-
tur memoria. Et aptũ ẽ os meũ: ⁊ nõ ẽ
clauſũ ampli⁹. Altiſſim⁹ dedit ĩtellectũ
q̃nq̃ virꝭ: ⁊ ſcripſerũt q̃ dicebãtˀ exceſ
ſiones noctꝭ q̃s nõ ſciebãt. Nocte aũt
mãducabãt panẽ: ego ãt p diẽ loq̃bar
⁊ p noctẽ nõ tacebã. Scripti ſũt aũt p
q̃draginta dies libri ducẽti q̃ttuor Et
factũ ẽ cũ compleſſent q̃draginta dies
locut⁹ eſt altiſſim⁹ dicẽs: Priora q̃ ſcri-
pſiſti ĩ palam pone: ⁊ legãt digni ⁊ in-
digni: nouiſſimos aũt ſeptuaginta cõ-
ſeruabis vt tradas eos ſapiẽtib⁹ d po
pulo tuo In his eñ ẽ vena ĩtellect⁹: ⁊
ſapie fons: ⁊ ſciẽtie flumẽ. Et feci ſic.

E Cce loq̃re ĩ aure plebis XV A
mee ſmones ppʰetie q̃s ĩmiſe-
ro ĩ os tuũ dicit dñs: ⁊ fac vt in
cartha ſcribãtˀ: qm̃ fideles et veri ſũt.
Ne timeas a cogitationib⁹ aduerſũ te:
nec turbẽt te incredulitates dicẽtiuz:
qm̃ ois incredul⁹ in incredulitate ſua
moritˀ Ecce ego induco dicit dñs ſup
orbem terraꝝ mala: gladiũ et famẽ et
mortẽ ⁊ interitũ: pp̃ter qd ſuppolluit
iniq̃tas oẽz terrã: ⁊ adimpleta ſũt opa
nociua illorũ. Propterea dicit dñs. Iã
nõ ſilebo de impietatib⁹ eorũ q̃ irreli-
gioſe agũt nec ſuſtinebo in his q̃ iniq̃
exercẽt. Ecce ſanguis ĩnoxi⁹ et triſtis
clamat ad me: et aĩe iuſtorũ clamãt p-
ſeuerãter. Vindicãs vindicabo illos di
cit dñs et accipiã oẽm ſanguinẽ ĩnoxi
um ex illis ad me. Ecce popul⁹ me⁹ q̃ſi
grex ad occiſionẽ ducitˀ: iã nõ patiar il
lũ habitare ĩ terra egypti: ſꝫ educã euz
ĩ manu potẽti ⁊ brachio excelſo. Et p-
cutiã plaga ſicut pri⁹: et corrũpã oẽm
terrã ei⁹. Lugebit egypt⁹ ⁊ fundamẽta
ei⁹ plaga verbata ⁊ caſtigatione q̃s in
ducet ei deus. Lugebũt cultores opan
tes terrã: qm̃ deficiẽt ſemia eoꝝ ab vre
dine ⁊ grãdine: ⁊ a ſidere tribili. Ve ſe
culo ⁊ q̃ habitãt ĩ eo: q2 appropinq̃uit

gladiꝰ ꝛ ꝯtritio eoꝝ: ꝛ exurget gēs sup
gētē ad pugnā: ꝛ rhōphea i manibus
eoꝝ. Erit ei incōstabilitio hoibꝰ ꝛ aliȷ̄
aliȷ̄s iualescētes nō curabūt regē suū
ꝛ ꝑncipes: vie gestoꝝ suoꝝ in potētia
B sua. Cōcupiscet ei hō i citatē ire: ꝛ nō
poterit. Propt̄ supbiā ei eoꝝ ciuitates
turbabūt: domꝰ exterert̄: hoies metuēt
Nō miserebit̄ hō ꝓximū suū ad irritū
faciēdū domos eoꝝ i gladiū: ad diripi
das substātias eoꝝ ꝓpt̄ famē panis ꝛ
tribulationē multā. Ecce ego cōuoco
dicit deꝰ oēs reges t̄re ad me verēdū ꝗ
sūt ab oriēte ꝛ ab austro: ab euro ꝛ a
libano adcōūtēdos i se: ꝛ reddere ꝗ de
derūt ill̄. Sic faciūt vsq̧ hodie electis
meis: sic faciā ꝛ reddā i sinu eoꝝ. Hec
dicit dn̄s deꝰ. Nō ꝑcet dextera mea su
ꝑ pctōres: nec cessabit rhōphea sup ef
fundētes sāguinē inocuū sup t̄rā: Ex-
ȷ̄t ignis ab ira eiꝰ: ꝛ deuorauit funda
mēta terre: ꝛ pctōres q̄si stramē icēsū
Ve eis ꝗ peccāt ꝛ nō obſuāt mādata
mea dicit dn̄s. Nō parcā ill̄. Discedite
filȷ̄ a ptāte: nolite cōtaminare sctificati
onē meam: qm̄ nouit dn̄s oēs ꝗ delin
quūt i illū. Propterea tradidit eos in
mortē ꝛ i occisionē. Iā ei venerūt sup
orbē t̄rarū mala: ꝛ manebit̄ i ill̄. Nō
ei liberabit vos deꝰ ꝓpt̄ ꝙ peccastis i
eū. Ecce visio horribil̄: ꝛ facies illiꝰ ab
oriēte. Et exiēt natiōes draconū ara-
bū i curribꝰ mult̄: et sic flatꝰ eoꝝ nūe
rus fert̄ sup t̄rā: vt iā timeāt et trepi-
dēt oēs ꝗ illos audiēt carmonȷ̄ insa-
niētes i ira: et exient vt apri d̄ silua: ꝛ
aduenient i v̄tute magna ꝛ cōstabūt in
pugnā cū ill̄: et vastabūt portionē t̄re
assirioꝝ. Et post hec supualescēt dra-
cones natiuitat̄ sue memores: ꝛ cōuer
tēt se ꝯspirātes i v̄tute magna ad ꝑse-
quēdos eos. Isti turbabūt̄ ꝛ silebūt i
v̄tute illoꝝ: ꝛ cōūtēt pedes suos i fu-
gā: ꝛ a t̄ritorio assirioꝝ subsessor obse
debit eos: et cōsumet vnū ex ill̄: ꝛ erit
timor et tremor i exercitu illoꝝ et ꝯtē
tio i reges ipoꝝ. Ecce nubes ab oriēte
C et a septētrione vsq̧ meridianū: et fa-
cies earū horrida valde plena ire et ꝓ
celle. Et collidēt se inuicē: et collidēt
sidꝰ capiosū sup t̄rā et sidus illoꝝ. Et
erit sāguis a gladio vsq̧ advētrē: ꝛ fu
mꝰ hois vsq̧ ad substramē cameli. Et
erit timor ꝛ tremor mltꝰ sup t̄rā: ꝛ hor

rebūt ꝗ videbūt irā illā et tremor ap̄p̄
hēdet illos. Et post hec mouebūt̄ nym
bi copiosi a meridiano et septētrione:
et portio alia ab occidēte. Et supualu-
scēt vēti ab oriēte: et recludēt eā: ꝛ nu
bē quā suscitauit i ira: ꝛ sidus ad faci-
ēdā exteritationē ad oriētalē ventū et
occidētē violabit̄. Et exaltabūt̄ nu-
bes magne ꝛ valide plene ire ꝛ sidꝰ: vt
exterreāt oēm t̄rā: ꝛ ihabitātes eā: ꝛ ifū-
dēt sup oēm locū altū te eminētē sidꝰ
terribile: ignē ꝛ grādinē ꝛ rhōpheas
volātes: ꝛ aq̄s mltas vt ēt ipleāt̄ oēs
cāpi ꝛ oēs riui plenitudine aq̄rū mlta
rū. Et demolient̄ citates ꝛ muros ꝛ mō
tes et colles et ligna siluaꝝ: ꝛ fenū pra
toꝝ ꝛ frumēta eoꝝ. Et trāsibūt cōstā-
tes vsq̧ ad babylonē ꝛ exterēt eā: ꝯue
niēt ad ipam: ꝛ circūibūt eā: ꝛ effūdēt
sidus ꝛ oēm irā sup eā. Et subibit pul
uis ꝛ fumꝰ vsq̧ i celū: ꝛ oēs i circūitu
lugebūt eā: et ꝗ sub ea remāserit ſuiēt
his ꝗ exterruerūt. Et tu asia cōcors i spē
babylōis ꝛ glia ꝑsone eiꝰ: ve tibi mise
ra: ꝓpt̄ qd̄ assimilasti ei: et ornasti fili-
as tuas i fornicatiōe ad placēdū ꝛ gliā
dū i amatoribꝰ tuis ꝗ tecū cupiert̄ sp
fornicari. Odibilē imitata es i oibus
D opibꝰ eiꝰ ꝛ i adiuētionibꝰ eiꝰ: ꝓpterea
dicit deꝰ. Immittā tibi mala viduita-
tē: pauptatē et famē et gladiū et pestē
ad deuastādas domos tuas a violatio
ne et morte ꝛ glia v̄tut̄ tue. Sic flos
siccabit̄ cū exurget ardor ꝗ emissus ē
sup te: ifirmaber̄ vt paupcula plagata
et castigata a mlieribꝰ vt n̄ possint te
suscipe potētes ꝛ amatores. Nūq̄d ego
sic zelabo te dic̄ dn̄s: nisi occidisses ele
ctos meos in oi tp̄e exaltās ꝑcussionē
manuū: ꝛ diceres sup mortē eoꝝ cū in
ebriata esses exorna speciē vultꝰ tui.
Merces fornicatiōis tue i sinu tuo: ꝓpt̄
h̄ redditionē accipies. Sic fac̄ elect̄
meis dicit dn̄s: sic faciet tibi deꝰ et tra
det te i malū. Et nati tui fame iteriēt
et tu rhōphea cades: et citates tue cō-
terēt̄: et oēs tui i cāpo gladio cadent.
Et ꝗ sūt i mōtibꝰ fame pibūt: et mādu
cabūt carnes suas et sāguinē bibēt a
fame panis et sit̄ aq̄. Infelix ꝑ maria
ventes: et rursū accipies mala. Et i trā
situ allidēt citatē occisā et exterrēt ali
quā portionē t̄re tue: et ptē glie tue ex
terminabūt: rursū reūtētes ꝯuersā. Et

demolita erit illis ꝓ stipula: ꝛ ipi erūt
tibi ignis et deuorabūt te ꝛ ciuitates
tuas: terrā tuā ꝛ mōtes tuos. oēs siluas
tuas ꝛ lignū fructiferū igni cōburēt.
Filios tuos captiuos ducēt. ꝛ cēsū tuū
i pdā hēbūt ꝛ gloriā faciei tue exter-
B E tibi baby (minabūt. XVI
v lō ꝛ asia: ve tibi egypte ꝛ syria
Precingite vos sacc ꝛ ciliciis
ꝛ plāgite filios vr̄os ꝛ dolete: qm̄ ap-
propinquit cōtritio vr̄a. Immissus est
vob gladi⁹: ꝛ qs ē q auertat illū? Im-
missus ē i vob ignis ꝛ qs ē q extiguat
illū? Immissa sūt vob mala: ꝛ qs ē q re
pellat ea? Nūqd repellet aliqs leonem
esurientē i silua: aut extinguet ignē in
stipula mox qn̄ cepit ardere? Nūqd re-
pellet aliqs sagittā a sagittario forti
missam. Dn̄s fortis imittit mala: ꝛ qs
ē q repellat ea. Exijt ignis ex iracūdia
ei⁹ ꝛ qs ē q extinguat eū? Coruscabit
ꝛ qs nō timebit: Tonabit ꝛ qs nō pa-
uebit? Dn̄s cōminabit: ꝛ qs nō fūdit⁹
cōteret a facie ipius? Terra tremuit ꝛ
fundamēta ei⁹: mare fluctuat de pfū-
do. ꝛ fluct⁹ ei⁹ disturbabunt: ꝛ pisces
ei⁹ a facie dn̄i: ꝛ a glia v̄tutis ei⁹: qm̄
fortis dextera ei⁹ q arcū tēdit: sagitte
ei⁹ acute q ab ipso mittunt: nō defici
ent cū ceperint mitti i fines terre. Ec-
ce mittunt mala ꝛ nō reuertent: donec
veniāt sup terrā. Ignis succēdit: ꝛ nō
extinguet donec cōsumat fundamēta
tre. Queadmodū nō redit sagitta mis
sa a valido sagittario: sic n̄ reūtēt ma
la q missa fuerint i trā. Ue mihi: ve mi
hi. Quis me liberabit i illis dieb⁹? Ini
tiū dolor ꝛ multi gemit⁹: itiū famis
ꝛ multi iterit⁹: itiū bellor: ꝛ formida
būt ptātes: initiū malor ꝛ trepidabūt
B oēs. In his qd faciā cū venerint ma-
la? Ecce fames ꝛ plaga ꝛ tribulatio et
angustia missa sūt flagella in emēdati
one: ꝛ in his oib⁹ se nō cōuertēt ab in
iquitatib⁹ suis: neq flagellorū memo
res erūt semp. Ecce erit annone vili-
tas sup trā: sic putēt sibi eē directā pa
cē ꝛ tūc germiabūt mala sup terrā: gla
dius: fames ꝛ magna cōfusio. A fame
em̄ plurimi q inhabitāt trā iteriēt: et
gladius pdet ceteros q supauerint a
fame: ꝛ mortui sicut stercora ꝓijcient
ꝛ nō erit q cōsolet eos. Derelinquet
em̄ terra deserta ꝛ ciuitates ei⁹ deijci-
ent. Nō derelinqt q colat trā: ꝛ q semi
net eā. Ligna dabūt fruct⁹: ꝛ qs vinde
miabit illa? Uua matura fiet: ꝛ qs cal
cabit illā? Erit em̄ locis magna deser-
tio. Cupiet em̄ hō hoiem videre: vel vo
cē eius audire. Relinquēt ei de ciuita
te decē: ꝛ duo d agro q abscōderint se
i densis nemorib⁹ ꝛ scissuris petrarū:
queadmodū dū derelinquūt i oliueto
ꝛ singulis arborib⁹ tres aut qttuor oli
ue: aut sicut i vinea vindemiata race-
mi relinquūt ab his q qui diligenter
vineā scrutant: sic relinquēt i diebus
illis tres aut qttuor scrutātib⁹ domos
eor i rhōphea. Et relinqt tra deserta: ꝛ
agri ei⁹ inueterabūt: ꝛ vie ei⁹ ꝛ oēs se
mite ei⁹ germinabūt spinas eo q nō
trāsiēt hoies p eā. Lugebūt virgines n̄
hn̄tes spōsos: lugebūt mulieres nō ha
bētes viros: Lugebūt filie earū nō ha
bētes adiutoriū spōsi ear. In bello cō
sument: ꝛ viri ear i fame exterēt. Au
dite v̄bo ista ꝛ cognoscite ea serui dn̄i.
Ecce v̄bum dn̄i: excipite illud: ne dijs
credatis de qb⁹ dicit dn̄s: Ecce appro-
pinquāt mala ꝛ nō tardāt. Queadmo
dū pgnās cū parit i nono mēse filium
suū appropinquāte hora pt⁹ ei⁹: an̄ ho
ras duas vel tres dolores circūeūt vē-
trē ei⁹: ꝛ pdeūte ifante de vētre nō tar
dabūt vno pūcto: sic n̄ morabūt mala
ad pdeūdū sup trā: ꝛ seculū gemet: et C
dolores circūtenebūt illud. Audite v̄-
bū plebs mea. Parate vos i pugnā: ꝛ i
mal: sic estote qsi aduene tre. Qui vē-
dit qsi q fugiat: ꝛ q emit qsi q pditur⁹
Qui mercat qsi q fructū nō capiat: ꝛ
q edificat qsi q n̄ hitatur⁹. Qui seiat
qsi q nō metet: sic ꝛ q vineā putat qsi
nō vindemiatur⁹. Qui nubūt sic qsi fi
lios nō facturi: ꝛ q nō nubūt sic qsi vi
dui: ppt qd q laborāt sine [illegible] laborāt.
Fruct⁹ ei illor alienigene metēt: ꝛ sub
stātiā illor rapiēt: ꝛ domos euertēt: ꝛ
filios eor captiuabūt: qr i captiuitate
ꝛ fame generāt natos suos. Et q nego
ciant i rapina quatūdiu exornāt cita-
tes ꝛ domos suas ꝛ possessiōes ꝛ pso-
nas suas: tātomag adzelabor eos sup
pctā sua dicit dn̄s. Quō zelat fornica-
ria mulierē idoneā et bonā valde: sic
zelabit iustitia iiquitatē cū exornat se
ꝛ accusat eā i facie cū venerit q defen
dat exqrētē oē pctm̄ sup trā. Propte-

rea nolite similari ei nec opib⁹ ei⁹: qm̄
adhuc pusillū: ⁊ tollet iniquitas a terra: et
iusticia regnabit i vos. Nō dicat pctōr
se nō peccasse: qm̄ carbones ignis ɔbu
ret sup caput ei⁹ q̄ dic: nō peccaui co-
Ecci.23.e rā deo ⁊ glia ipi⁹. ‖ Ecce dn̄s cogno-
Luce.16.c scet oīa opa hoim: ⁊ adinuētiōes illorū
Gen.1.a ⁊ cogitatiōes illoꝝ ⁊ corda illoꝝ. Dix-
it ei fiat terra ⁊ facta ē: fiat celū ⁊ factū
ē. Et i vbo illi⁹ stelle fūdate sūt: ⁊ no-
uit nūeꝝ stellaꝝ. Qui scrutat abyssū ⁊
thesauros illaꝝ: q̄ mēsus ē mare: ⁊ cō-
ceptū ei⁹. Qui ɔclusit mare i medio aq̄
rū: ⁊ suspēdit terrā sup aq̄s vbo suo.
Qui extēdit celū q̄si camerā: sup aq̄s
fūdauit eū. Qui posuit i deserto fontes
aqrū: ⁊ sup vticē mōtiū lac⁹ ad emit-
tēdū flumia ab eminēti petra: vt po-
D tarent terrā. Qui finxit hoiez: ⁊ posuit cor
suū i medio corpis. ⁊ misit ei spm̄ vitā
⁊ itellectū ⁊ spiramē dei oipotēt q̄ fec
oīa ⁊ scrutinat oīa abscōsa i abscōsis
terre. Hic nouit ad iuētionē vram: ⁊ q̄
cogitat i cordib⁹ vris peccātes ⁊ volē
tes occultare pctā vra. Propt qꝛ dn̄s
scrutinādo scrutinauit oīa opa vra: et
traducet vos oēs. ⁊ vos ɔfusi erit cū
pcesserint pctā vra corā hoib⁹: ⁊ iniqta
tes erūt q̄ accusatores stabūt i die illo
Quid facietis: aut quō abscōdetis pctā
vra corā deo ⁊ angelis ei⁹? Ecce iudex
de⁹: timete eū. Desinite a pctis vris: et
obliuiscamini iniqtates vras iā agere eas
in sēpiterno: ⁊ de⁹ educet vos ⁊ libera-
bit de oi tribulatiōe. Ecce ei icēdit ar
dor sup vos turbe copiose: ⁊ rapiēt q̄s-
dā ex vob ⁊ cibabūt idolis occisos: ⁊ q̄
ɔsēserit eis erūt illi i derisū ⁊ i iproperi
um ⁊ i cōculcationē. Erit ei locus locus
⁊ i vicinas citates exurrectio mlta sup
timētes dn̄m. Erūt q̄si isani nemi par
cētes: ad diripiēdū ⁊ deuastādū adhuc
timētes dn̄m: qꝛ deuastabūt ⁊ diripiēt
substātias ⁊ de domib⁹ suis eos eijci-
ent. Tūc parebit pbatio electoꝝ meo-
rū: vt auꝝ qd pbat ab igne. Audite di
lecti mei dic dn̄s. Ecce adsūt dies tri-
bulatiōis: ⁊ de his liberabo vos. Ne-
timeatis nec hesitetis qm̄ de⁹ dux vr est.
Et q̄ suat mādata ⁊ pcepta mea dicit
dn̄s de⁹: ne ppōderēt vos pctā vra ne
supeleuēt se iniqtates vre. Ve q̄ ɔstrin
gūt a pctis suis ⁊ obtegūt ab iniqtati-
b⁹ suis: quēadmodū ager ɔstrigit a sil
ua: ⁊ spinis tegit semita ei⁹ p quā nō
trāsit hō: ⁊ excludit: et mittit ad deuo
Explicit liber Es- (ratione ignis.
dre qrt⁹. Incipit plog⁹ beati Hiero-
nymi pibyteri in librū Tobie.

Hromatio et heliodoro epis
c Hieronym⁹ psbr i dn̄o salutē
Mirari nō desino exactiōis
vre istātiā. Exigitis ei vt li-
brū chaldeo smōe ɔscptū: ad latinū sti
lū trahā: librū vtiq Tobie quē hebrei
de cathalogo diuinaꝝ scptuaꝝ secan
tes: his q̄ agiographa memorāt māci-
parūt. Feci satis desiderio vro: n tn̄ meo
studio. Arguūt ei nos hebreorum stu-
dia: ⁊ imputāt nob ɔ suū canonē lati-
nis aurib⁹ ista trāsferre. Sz meli⁹ esse
iudicās phariseoꝝ displicere iudicio: ⁊
epoꝝ iussionib⁹ deseruire: institi vt po-
tui. Et qꝛ vicina ē chaldeoꝝ lingua s-
moni hebraico: vtriusq lingue peritis
simū loqcē reperiēs: vni⁹ diei laborē
arripui: ⁊ qcqd ille mihi hebraicis ver
bis expssit hec ego accito notario smo
nib⁹ latinis exposui. Orationib⁹ vris
mercedē hui⁹ opis cōpēsabo cū gratū
vob didicero me qd iubere estis digna
Explicit plogus i librū (ri cōplesse.
Tobie. Incipit liber Tobie. Cap. I

Obias ex tri- A

e bu et ciuitate neptalim
q̄ est in superiorib⁹ gali
lee sup naason: post viā
q̄ ducit ad occidentē: in
sinistro habēs sephet: cū capt⁹ esset in
dieb⁹ salmanasar regis assyrioꝝ i cap
tiuitate tn̄ posit⁹ viā veritatis nō des
uit ita vt oīa q̄ habere poterat q̄tidie
cōcaptiuis frib⁹ q̄ erāt ex ei⁹ genere i-
partiret. Cūq esset iunior oib⁹ i tribu
neptalim: nihil tn̄ puerile gessit i ope
Deniq cū irēt oēs ad vitulos aureos 3.Reg.12.e
quos hieroboā fecerat rex isrl: hic sol⁹
fugiebat cōsortia oim. ⁊ pgebat ad hie
rusalē ad tēplū dn̄i: ⁊ ibi adorabat do
minū deū isrl: oīa primitiua sua ⁊ de-
cimas suas fideliter offerēs: ita: vt i ter-
tio anno pselitis ⁊ aduenis ministraret
oēm decimationē. Hec ⁊ his similia B
sm legē dei puerul⁹ obseruabat. Cū vo
fact⁹ fuisset vir: accepit vxorē annā de
tribu sua: genuitq ex ea filiū nomē su
um iponēs ei: quē ab infantia timere

deū docuit ⁊ abſtinere ab oī pctō. Igiť
cū ꝑ captiuitatē deueniſſet cuꝫ vxore
ſua et filio ī ciuitatē niniuen cū oī tribu
ſua et cū oēs ederent ex cibis gētiliū:
iſte cuſtodiuit aīaꝫ ſuā: ⁊ nūꝙ̄ cōtami
nat⁹ ē ī eſcis eoꝝ. Et qm̄ memor fuit
dn̄i ī toto corde ſuo: dedit illi de⁹ grāꝫ
ī cōſpectu ſalmanaſar reg̃ ⁊ dedit illi
ptātē q̊cū̄ꝙ̄ vellet ire hn̄s libtatē q̄cū
C ꝙ̄ facere voluiſſet. Pergebat ei ꝑ oēs
I.4.b q̄ erāt ī captiuitate: et monita ſalutis
dabat eis. Cū āt veniſſet ī rages ciuita
tē medoꝝ: et ex his q̄b⁹ honorat⁹ fue
rat a rege habuiſſet decē talēta argēti
et cū ī multa turba gener̃ ſui gabelū
egētē videret q̄ erat ex tribu ei⁹: ſub
chirographo dedit illi memoratū pō
dus argēti: Poſt mltū v̄o tpis mortuo
ſalmanaſar rege: cū regnaret ſennache
rib fili⁹ ei⁹ ꝓ eo: ⁊ filios iſrl̄ exoſos ha
beret ī ꝯſpectu ſuo: tobias q̊tidie ꝑge
bat ꝑ oēꝫ cognationē ſuā: et ꝯſolabať
eos: diuidebatꝙ̄ vnicuiꝙ̄ ꝓut poſſet
D de facultatib⁹ ſuis. Eſuriētes alebat:
nudiſꝙ̄ veſtimēta p̄bebat: et mortuis
atꝙ̄ occiſis ſepulturā ſollicit⁹ exhibe
4.Reg.19.g bat. Deniꝙ̄ cū reūſus eēt rex ſēnache
rib fugiēs a iudea: plagā quā circa eū
fecerat de⁹ ꝓpť blaſphemiā ſuā: ⁊ ira
I.2.b tus multos occideret ex filiꝭ iſrl̄: tobi
as ſepeliebat corpa eoꝝ. At vbi nūcia
tū ē regi: iuſſit eū occidi: ⁊ tulit oēm
ſubſtātiā ei⁹. Tobias vero cū filio ſuo
⁊ cū vxore fugiēs nud⁹ latuit: qꝛ multi
diligebāt eū. Poſt dies v̄o q̄dragītaq̄n
ꝙ̄ occiderūt regē filij ipi⁹. Et reūſus
ē tobias ī domū ſuā: oīſꝙ̄ facultas ei⁹
A Oſt hec v̄o (reſtituta ē ei. II
P cū eēt dies feſt⁹ dn̄i ⁊ factū eēt
prādiū bonū ī domo tobie: dix
it filio ſuo. Uade ⁊ adduc aliq̄s de tri
bu nr̄a timētes deū: vt epulēť nobiſcū
Cūꝙ̄ abiſſet: reūſus nūciauit ei vnū ex
filiꝭ iſrl̄ iugulatū iacere ī platea. Sta
timꝙ̄ exiliēs de accubitu ſuo: relinquēs
prādiū ieiun⁹ ꝑuenit ad corp⁹: tollēſ
ꝙ̄ illud portauit ad domū ſuā occulte:
vt dū ſol occubuiſſet caute ſepeliret eū
Cūꝙ̄ occultaſſet corp⁹: māducauit pa
nē cū luctu ⁊ tremore: memorās illū ſ̄
B monē quē dixit dn̄s ꝑ amos ꝓphetā
Amos.8.c Dies feſti vr̄i cōuertēť ī lamētationē et
luctū. Cū v̄o ſol occubuiſſet: abijt ⁊ ſe
peliuit eū. Arguebāt āt eū oēs ꝓximi:

ei⁹: dicētes. Iā hui⁹ rei cā īterfici iuſſus I.1.d
es: ⁊ vix effugiſti mortꝭ īperiū: ⁊ iteꝝ ſe
pelis mortuos. Sꝫ tobias pl⁹ timens
deū q̄ regē rapiebat corpa occiſoꝝ et
occultabat ī domo ſua ⁊ medijs nocti
b⁹ ſepeliebat ea. Cōtigit āt vt q̄dā die
fatigat⁹ a ſepultura veniens domū ia
ctaſſet ſe iux̄ pietē et obdormiſſet ⁊ ex
nido hirūdinū dormiēti illi: calida ſter
cora īciderēt ſuꝑ oculos ei⁹: fieretꝙ̄ ce
cus. Hāc āt tēptationē idō ꝑmiſit dn̄s C
euenire illi: vt poſterꝭ daret exēplū pa
tientie ei⁹: ſicut ⁊ ſācti iob. Nā cū ab ī
fantia ſua ſemꝑ deū timuerit ⁊ māda
ta ei⁹ cuſtodierit: nō ē ꝯtriſtat⁹ ꝯ̄ deū
ꝙ̄ plaga cecitatꝭ euenerit ei: ſꝫ īmobiľ
in dei timore ꝑmāſit: agēs grās deo oī
b⁹ dieb⁹ vite ſue. Nā ſic beato iob in
ſultabāt reges: ita iſti parētes ⁊ ꝯgna
ti ei⁹ irridebāt vitā ei⁹ dicētes: Ubi ē
ſpes tua ꝓ q̄ elemoſynas ⁊ ſepulturas
faciebas? Tobias v̄o īcrepabat eos: di I.8.a
ces: Nolite ita loq̄: qm̄ filij ſctōꝝ ſum⁹
⁊ vitā illā expectam⁹: quā de⁹ datur⁹
ē his q̄ fidē ſuā nūꝙ̄ mutāt ab eo. An D
na v̄o vxor ei⁹ ibat ad op⁹ textrinū q̊
tidie: ⁊ de labore manuū ſuarū victuꝫ
quē cōſeq̄ potuiſſet deferebat. Un̄ fa
ctū ē: vt hedū caprarū accipiēs: detu
liſſet domi. Cui⁹ cū vocē balātꝭ vir ei⁹
audiſſet: dixit: Uidete ne forte furtiu⁹
ſit. Reddite eū dn̄is ſuis: qꝛ nō lꝫ nob
aut edere ex furto aliq̄d aut ꝯtingere.
Ad hec vxor ei⁹ irata r̄ndit: Manifeſte
vana fctā ē ſpes tua: et elemoſyne tue
mō apparuerūt. Atꝙ̄ his ⁊ alijs huiuſ
cemōdi v̄bis exprobabat ei. III
A Unc tobias īgemuit: ⁊ cepit ora
t re cū lachrymis: dicēs: Iuſt⁹ es
dn̄e: ⁊ oīa iudicia tua v̄a ſūt: et
oēs vie tue miſcdia ⁊ veritas ⁊ iudici
um. Et nūc dn̄e memor eſto mei: ⁊ ne
vindictā ſūmas de pctis meis: neꙙ̄ re
miniſcarꝭ delicta mea vel parētū meo
rū. Qm̄ nō obediuim⁹ p̄ceptꝭ tuis: idō
traditi ſum⁹ ī direptionē ⁊ captiuita
tē ⁊ mortē ⁊ īfabulā: ⁊ ī īproperiū oīb⁹
nationib⁹ ī q̄b⁹ diſꝑſiſti nos. Et nūc
dn̄e magna iudicia tua: qꝛ n̄ egim⁹ ſ̄m
p̄cepta tua: ⁊ nō ābulauim⁹ ſinceriter
corā te. Et nūc dn̄e ſ̄m volūtatē tuā
B fac mecū: ⁊ p̄cipe ī pace recepi ſpm̄ me
um. Expedit ei mihi mori magis q̄ vi
uere. Eadē itaꙙ̄ die cōtigit vt ſara fi

lla raguelis i rages ciuitate medoꝝ: ꝛ
ipa audiret ipꝛoperiū ab vna ex ancil-
lis pr̄is sui: qm̄ tradita fuerat septē vi
ris: ꝛ demoniū noīe asmodeꝰ occide-
rat eos: mox vt ingressi fuissent ad eam.
Ergo cū ꝓ culpa sua icreparet puellā:
rn̄dit ei: dicēs. Ampliꝰ ex te nō videa-
mꝰ filiū aut filiā sup̄ t̄rā: interfectrix vi-
roꝝ tuoꝝ. Nūqd ꝛ occidere me vis si
cut ēt occidisti septē viros? Ad hāc vo
cē ꝑrexit i supiꝰ cubiculū domꝰ sue: ꝛ
tribꝰ diebꝰ ꝛ tribꝰ noctibꝰ nō mādu-
cauit neqꝫ bibit: sꝫ i oratione ꝑsistens cū
lachꝛymis dep̄cabat̄ deū: vt ab isto im
C properio liberaret eā. Factū ē āt die ter
tia dū ꝯpleret oronē: bn̄dicēs dn̄m: di
xit. Bn̄dictū ē nomē tuū deꝰ patrū no
stroꝝ: q cū irat̄ fuer̄: misc̄ꝺiam faci-
es: ꝛ i t̄pe tribulatiōis pctā dimittis
his q̄ inuocāt te. Ad te dn̄e faciē meā
ꝯūto: ad te oculos meos erigo. Peto
dn̄e vt de vinclo iproperiꝫ huiꝰ absol-
uas me: aut certe desup̄ t̄rā eripias me
Tu scis dn̄e qꝛ nūqꝫ ꝯcupiui viꝝ: et
mūdā ꝯuaui aīam meā ab oī ꝯcupiscē
tia. Nūqꝫ cū ludētibꝰ miscui me: neqꝫ
cū his q̄ i leuitate ābulāt ꝑticipē me
ꝓbui. Uirū āt cū timore tuo nō cū libi
D dine mea ꝯsensi suscipe: Et aut ego in
digna fui illis: aut illi forsitā mihi nō
fuerūt digni: qꝛ forsitā viro alio ꝯbua
sti me. Nō ē ei i hoīs ꝑtāte ꝯsiliū tuū.
Hoc aūt ꝓ certo hꝫ oīs qui colit te: qꝛ
vita eiꝰ si i ꝓbatiōe fuerit coronabit̄:
si aūt i tribulatiōe fuerit liberabit̄: et
si i correptione fuerit: ad misericordiā
tuā venire licebit. Nō eī delectar̄ i ꝑ-
ditionibꝰ nr̄is: qꝛ post tēpestatē trāq̄l
lū facis: ꝛ post lachꝛymationē ꝛ fletuꝫ
exultatione īfūdis. Sit nomē tuū deꝰ
isrl̄ bn̄dictū i scl̄a. In illo t̄pe exaudite
sūt p̄ces amboꝝ in cōspectu gl̄ie sūmi
dei: ꝛ missus ē angelꝰ dn̄i sctūs rapha
el vt curaret eos ābos q̄rū vno t̄pe sūt
orones i ꝯspectu dn̄i recitate. IIII

A i Git̄ cū tobias putaret oratio-
nē suā exaudiri vt mori potuis
set vocauit ad se tobiā filiū suū
dixitqꝫ ei: Audi fili mi v̄ba oris mei:
ꝛ ea i corde tuo q̄si fūdamentū ꝯstrue.
Cū accepit deꝰ aīam meā: corpꝰ meuꝫ
sepeli: ꝛ honorē habebꝭ mr̄i tue oībꝰ die
bꝰ vite eiꝰ. Memor eī eē debes: q̄ ꝛ q̄n
ta ꝑicula passa sit ꝓpt̄ te in vtero suo.
Cū āt ꝛ ipa cōpleuerit t̄ps vite sue: se-
pelias eā circa me. Oibꝰ āt diebꝰ vite
tue i mēte habeto deū: ꝛ caue ne aliqñ B
pctō ꝯsentias ꝛ p̄termittas p̄cepta dei
nr̄i. Ex substātia tua fac elemosynā: ꝛ Prou.3.b
noli auertere faciē tuā ab vllo paupe. Luc.14.b
Ita ei fiet: vt nec a te auertat̄ facies dn̄i
Quō potuer̄ ita esto misicors. Si mlt̄
tū tibi fuerit abūdāter tribue: si exigu
um tibi fuerit ēt exiguū libēter ipartī
re stude. Premiū eī bonū tibi thesauri
zas i die necessitat̄. qm̄ elemosyna ab
oī pctō ꝛ a morte liberat: ꝛ nō patiet̄
aīam ire in tenebras. Fiducia magna
erit corā sūmo deo elemosyna oībꝰ fa-
ciētibꝰ eā. Attēde tibi fili mi ab oī
fornicatione: ꝛ p̄ter vxorē tuā nūqꝫ pa
tiar̄ crimē scire. Supbiā nūqꝫ i tuo C
sensu aut i tuo v̄bo dn̄ari ꝑmittas. In
ipa ei initiū sūpsit oīs ꝑditio. Quicū-
qꝫ tibi aliq̄d opatꝰ fuerit: stati ei mer- Leui.19.b
cedē restitue: ꝛ merces mercēnariꝫ tui Deu.24.c
apud te oio nō remaneat. Qd ab alio Math.7.b
oderis fieri tibi: vide ne tu aliqñ alte-
ri facias. Panē tuū cū esuriētibꝰ ꝛ egē
tibꝰ comede: ꝛ de vestimētis tuis nu-
dos tege. Panē tuū ꝛ vinū tuū sup se-
pulturā iusti cōstitue: ꝛ noli ex eo mā-
ducare ꝛ bibere cū pctōribꝰ. Cōsiliū sp̄
a sapiēte q̄re. Oi t̄pe bn̄dic deū ꝛ pe- D
te ab eo vt vias tuas dirigat: ꝛ oia cō-
silia tua i ipo ꝑmaneāt. Indico ēt ti- S.1.c
bi fili mi dedisse me decē talēta argētī
dū ifātulꝰ esses gabelo i rages ciuita-
te medoꝝ: ꝛ chirographū eiꝰ apud me
habeo. Et ideo ꝑquire quō ad eū p̄ue
nias: ꝛ recipias ab eo supra memoratū
pōdus argētī: ꝛ restituas ei chirogra-
phū suū. Noli timere fili: paupē q̄dē
vitā gerimꝰ: sꝫ multa bona habebimꝰ
si timuerimꝰ deū: ꝛ recesserimꝰ ab omī
pctō ꝛ fecerimꝰ bn̄. V

A t Unc re
spondit tobias pr̄i suo: ꝛ dixit:
Oia q̄cūqꝫ p̄cepisti mihi: faciā
pr̄. Quō āt pecuniā hāc inq̄rā: ignoro
Ille me nescit: ꝛ ego eū ignoro. Quod
signū dabo ei? Sꝫ neqꝫ viā ꝑ quā ꝑga
tur illuc: aliqñ ꝯgnoui. Tūc pr̄ suꝰ rn̄-
dit illi: ꝛ dixit. Chirographū q̄dem illi
us apud me habeo: qd dū illi ondēris
statim restituet. Sꝫ ꝑge nūc ꝛ inq̄re ti
bi aliquē fidelē virū: q̄ eat tecū salua
mercede sua: dū adhuc viuo: vt recipi-
as eā. Tūc egressus tobias inuenit in

uenē splēdidū: stantē ꝑcinctū: ⁊ quasi pa
ratū ad ambulādū. Et ignorās ꝙ an-
gelus dei esset: salutauit eū: ⁊ dixit: Un
B de te habemꝰ bone iuuenis? At ille re
spōdit. Ex filijs isrl. Et tobias dixit ei:
Nosti viā q̄ ducit in regionē medoꝝ?
Cui rn̄dit: Noui ⁊ oīa itinera eiꝰ frequē
ter ambulaui: ⁊ māsi apud gabelū fra
trē nr̄m q̄ morat̄ i rages ciuitate me
doꝝ q̄ posita ē in mōte egbathanis.
Cui tobias ait: Sustine me obsecro: do
nec hec ip̄a nūciē pr̄i meo. Tūc igres-
sus tobias idicauit vniuersa hec patri
suo. Sup̄ q̄ amiratꝰ pr̄ rogauit vt itro
iret ad eū. Ingressus itaq̄ salutauit eū
⁊ dixit: Gaudiū tibi sit semꝑ. Et ait to
bias Quale gaudiū mihi erit: q̄ in te-
nebris sedeo: ⁊ lumen celi nō video?
Cui ait iuuenis. Forti aīo esto: in ꝓxi-
C mo est vt a deo curerꝭ. Dixit itaq̄ illi
tobias. Nūquid poteris ꝑducere filium
meū ad gabelū i rages ciuitatē medo-
rū? Et cū redierꝭ restituā tibi mercedē
tuā. Et dixit ei angelꝰ. Ego ducā: ⁊ re-
ducā eū ad te. Cui tobias rn̄dit. Rogo
te: Indica mihi de q̄ domo: aut d̄ qua
tribu es tu? Cui raphael angelus dixit
Genꝰ q̄ris mercēnarij: an ip̄m mercē-
nariū q̄ cū filio tuo eat? Sꝫ ne forte
sollicitū te reddā: ego sū azarias: ana-
nie magni filius. Et tobias rn̄dit. Ex
magno genere es tu. Sꝫ peto ne iras-
caris ꝙ voluerim cognoscere genꝰ tuū
Dixit aūt illi angelꝰ. Ego sanū ducā
⁊ sanū tibi reducā filiū tuū. Rn̄dēs āt
tobias ait: Bn̄ ambuletꝭ: ⁊ sit dn̄s ī iti
D nere vr̄o: ⁊ āgelꝰ eiꝰ cōmitteꝛ vobiscū
Tūc paratꝭ oībꝰ q̄ erāt ī via portāda:.
fecit tobias vale pr̄i suo: ⁊ mr̄i sue: et
ambulauerūt ābo simul. Cūq̄ ꝓfecti
J.10.b essent: cepit mr̄ eiꝰ flere ⁊ dicere: Bacu
lū senectutꝭ nr̄e tulisti: ⁊ trāsmisisti
a nobis. Nūq̄ fuisset ipsa pecunia ꝓ
qua misisti eū. Sufficiebat nob̄ pauꝑ-
tas nr̄a: vt diuitias cōputaremꝰ h̄ ꝙ
videbamꝰ filiū nr̄m. Dixit eiq̄ tobias
Noli flere. Saluus ꝑueniet filꝰ nr̄: ⁊
saluꝰ reuerteꝛ ad nos: ⁊ oculi tui vide
būt illū. Credo eī ꝙ angelꝰ dei bonus
comitteꝛ ei: ⁊ bn̄ disponet oīa q̄ circa
eū gerūꝛ: ita vt cū gaudio reuertaꝛ ad
nos. Ad hāc vocē cessauit mr̄ eiꝰ flere
(⁊ tacuit. VI
A Rofectꝰ ē aūt
tobias: ⁊ canis secutꝰ est eū: ⁊

māsit ꝑma māsione iuxͣ fluuiū tigris
Et exiuit ⁊ lauaret pedes suos: ⁊ ecce
piscis imanis exiuit ad deuorādū eū.
Quē expauescēs tobias: clamauit vo-
ce magna: dicēs: Dn̄e iuadit me. Et di
xit ei angelus. Apꝑhēde brāciā eiꝰ: et
trahe eū ad te. Qd̄ cū fecisset attraxit
eū in sicco: ⁊ palpitare cepit an̄ pedes
eiꝰ. Tūc dixit ei angelꝰ. Exētera hunc
piscē: ⁊ cor eiꝰ ⁊ fel ⁊ iecor repone tibi. B
Sūt eī hec necessaria ad medicamēta
vtiliter. Qd̄ cū fecisset assauit carnes
eiꝰ ⁊ secū sustulerūt ī via: cetera salie-
rūt q̄ sufficerēt eis: quousq̄ ꝑuenirēt
ī rages ciuitatē medoꝝ. Tūc interroga
uit tobias angelū: ⁊ dixit ei: Obsecro
te azaria frater. vt dicas mihi qd̄ reme
diū habebūt ista q̄ de pisce ſuare iussi
sti. Et rn̄dēs angelꝰ dixit ei: Cordis eiꝰ
particulā si sup̄ carbones ponas fumꝰ
eiꝰ extricat oē genꝰ demonioꝝ siue a
viro siue a muliere: ita vt vltra nō ac-
cedat ad eos. Et fel valet ad vnguēdos
oculos ī q̄bus fuerit albugo: ⁊ sanabū
tur. Et dixit ei tobias. Ubi vis vt ma-
neamꝰ? Rn̄densq̄ angelꝰ: ait: Est h̄ ra C
guel noīe vir ꝓpinquꝰ de tribu tua: ⁊
hic habet filiā noīe sarā: sꝫ neq̄ mascu
lū neq̄ feminā vllā habet aliā ꝑter eā
Tibi debeꝛ oīs substātia eiꝰ: ⁊ opor-
tet eā te accipe cōiugē. Pete ḡ eā a pa
tre eiꝰ: ⁊ dabit tibi eā ī vxorē. Tūc rn̄-
dit tobias: ⁊ dixit. Audio q̄r tradita ē
septē viris: ⁊ mortui sūt: sꝫ et h̄ audiui
q̄r demoniū occidit illos. Timeo ḡ ne
forte ⁊ mihi hec eueniāt: ⁊ cū sim vni-
cꝰ ꝑentibꝰ meis: deponā senectutē illo
rum cum tristicia ad inferos. Tunc
angelꝰ raphael dixit ei: Audi me: ⁊ ostē D
dā tibi: q̄ sūt quibꝰ ꝑualere pot demo
niū. Hi nāq̄ qui cōiugiū ita suscipiūt
vt deū a se ⁊ a sua mēte excludāt: et sue
libidini ita vacēt sicut equꝰ ⁊ mulꝰ q̄
bus nō est itellectꝰ: habet ptātē demo-
niū sup̄ eos. Tu āt cū acceperis eā: in
gressus cubiculū ꝑ tres dies cōtinēs
esto ab ea: ⁊ nihil aliud nisi orōnibus
vacab̄ cū ea. Ip̄a āt nocte: incēso ieco-
re piscis fugabiꝛ demoniū. Scd̄a vo
nocte ī copulatione sctōrū pr̄iarchaꝝ
admitterꝭ. Tertia aūt nocte bn̄dictio
nē cōseqris vt filij ex vob̄ ꝓcreanꝛ in
columes. Trāsacta āt tertia nocte acci
pies virginē cū timore dn̄i amore filio

tū:magꝭ ꝙ̄ libidīs ductꝰ: vt ī semīe ab
rae bn̄dictionē ī filijs cōseq̄ris. VII
Ingressi sūt āt ad raguelē: ⁊ sus-
A i cepit eos raguel cū gaudio. In-
tuēsq̄ tobiā raguel: dixit anne
vxori sue. Q̄ siſis ē iuuenis iste cōso-
brino meo. Et cū hec dixisset: ait. Vn̄
estis iuuenes frēs nr̄i? At illi dixerūt.
Ex tribu neptalim sumꝰ ex captiuita-
te niniue. Dixitq̄ illꝭ raguel. Nostis to
biā fratrē meū? Qui dixerūt. Nouimꝰ
B Cūq̄ multa bona loq̄reꝝ de eo. Dixit
angelꝰ ad raguelē. Tobias de q̄ iterro
gas pr̄ istiꝰ ē. Et misit se raguel ⁊ cū la
chrymis osculatꝰ ē eū: ⁊ plorans supra
I.9.c collū eiꝰ: dixit: Bn̄dictio sit tibi fili mi
q̄ꝛ boni ⁊ optimi viri filiꝰ es. Et anna
vxor eiꝰ ⁊ sara ip̄orū filia lachrymate
sūt. Postq̄ āt locuti sūt p̄cepit raguel
occidi arietē. ⁊ parari cōuiuiū. Cūq̄
hortareꝝ eos discūbere ad prādiū tobi
as dixit. Hic ego hodie nō mādūcabo
neq̄ bibā: nisi p̄us petitionē meā con
firmes: ⁊ ꝓmittas mihi dare sarā filiā
C tuā. Quo audito verbo raguel expauit
sciēs q̄d euenerit illis septē viris: q̄ in
gressi sūt ad eā: ⁊ timere cepit: ne forte
⁊ huic similiꝭ cōtigeret. Et cū nutaret
⁊ nō daret petēti vllū r̄nsum: dixit ei
āgelꝰ. Noli timere dare eā isti: q̄m hu-
ic timēti deū debeꝝ ꝯiūx filia tua. Pro
pterea aliꝰ nō potuit h̄re illā. Tūc dix
it raguel. Nō dubito ꝙ deꝰ p̄ces ⁊ la-
chrymas meas ī ꝯspectu suo admiserit
D Et credo q̄m iō fecī vos venire ad me:
Nu.36.c vt et ista cōiūgereꝝ ꝯgnatiōi sue: s̄m le
gē moysi. Et nūc noli dubiū gerere: ꝙ
tibi eā tradā Et app̄hēdēs dexꝭaꝫ filie
sue: dextere tobie tradidit dicēs. Deus
abraā: ⁊ deꝰ ysaac ⁊ deꝰ iacob vobiscū
sit ⁊ ip̄e ꝯiūgat vos: ipleatq̄ bn̄dictio
nē suā ī vob. Et accepta cartha fecerūt
cōscriptionē ꝯiugij. Et post hec epulati
sūt: bn̄dicētes deū. Vocauitq̄ raguel ad
se annā vxorē suā: ⁊ p̄cepit ei vt p̄para
ret alterū cubiculū. Et itroduxit illuc
sarā filiā suā ⁊ lachrymata ē. Dixit ei:
Forti aīo esto filia mea. Dn̄s celi det ti
bi gaudiū ꝓ tedio q̄d ꝑpessa es. VIII
A Ostq̄ Ꝟo cenauerūt: itroduxe-
P rūt iuuenē ad eā. Recordatus
itaq̄ tobias s̄monū angeli: ꝓ-
tulit de cassidili suo ꝑtē iecoris: posu-
itq̄ eā sup̄ carbōes viuos. Tūc rapha

el angelꝰ app̄hēdit demoniū ⁊ religa-
uit eū in deserto superioris egypti. Tunc
hortatꝰ ē v̄ginē tobias: dixitq̄ ei. Sa
ra exurge ⁊ dep̄cemur deū hodie ⁊ cras
⁊ secūdū cras: q̄ꝛ his tribꝰ noctibꝰ deo
iūgimur. Tertia āt trāsacta nocte: in S.2.c
nr̄o erimꝰ cōiugio. Filij q̄ppe sctōꝝ su
mꝰ ⁊ nō possumꝰ ita cōiūgi sicut gētes q̄ B
ignorant deū. Surgētes āt pariꝭ in- Orario
stāter orabāt ābo simul: vt sanitas da- Sare et
reꝝ eis. Dixitq̄ tobias. Dn̄e deꝰ patꝝ tobie
nr̄oꝝ bn̄dicāt te celi: ꝭre: mareq̄ ⁊ fō- Gen.2.b
tes ⁊ flumina: ⁊ oēs creature tue q̄ in
eis sūt. Tu fecisti adā de limo ꝭre: de-
distiq̄ ei adiutoriū euā Et nūc dn̄e tu
scis q̄ꝛ nō luxurie cā accipio sororē me
am cōiugē: s̄ȝ sola posteritatꝭ dilectiōe
ī q̄ bn̄dicaꝝ nomē tuū in secꝭa sctōꝝ.
Dixit itaq̄ sara. Miserere nob dn̄e: mi
serere nob: ⁊ cōsenescamꝰ ābo pariter
sani. Et factū est circa pulloꝝ cātū ac-
cersiri iussit raguel s̄uos suos ⁊ abierūt
cū eo pariter: vt foderēt sepulchꝝū. Di
cebat ei ne sit mō euenerit ei: q̄ ⁊ cete-
ris alijs septē viris q̄ sūt igressi ad eā. C
Cūq̄ parasset fossā: reūsus raguel ad vx
orē suā dixit ei. Mitte vnā ex ancillis
tuis: ⁊ videat si mortuꝰ est vt sepeliam
eū anteq̄ illucescat. At illa misit vnā ex
ancillꝭ suis. Que igressa cubiculū repp̄e
rit eos saluos ⁊ icolumes: secū pariter dor
miētes. Et reūsa nūciauit bonū nūciū
Et bn̄dixerūt dn̄m raguel videlȝ ⁊ an-
na vxor eiꝰ. Et dixerūt. Bn̄dicimus te
dn̄e deꝰ isrł: q̄ꝛ nō contigit nob quēad
modū putabamꝰ. Fecisti ei nobiscū mi D
sericordiā tuā ⁊ exclusisti a nob inimi
cū ꝑsequētē nos. Misertꝰ es āt duobꝰ
vnicis. Fac eos dn̄e pleniꝰ bn̄dicere te
et sacrificiū laudis tue ⁊ sue sanitatis
offerre: vt cognoscat vniūsitas gētiū:
q̄ꝛ tu es deꝰ solꝰ ī vniūsa ꝭra. Statiq̄
p̄cepit seruis suis raguel vt replerent
terra fossā quā fecerāt: priusq̄ elucesce
ret. Vxori aūt sue dixit vt istrueret cō-
uiuiū: ⁊ p̄pararet oīa q̄ ī cibos erāt iter
agētibꝰ necessaria. Duas q̄ȝ pingues
vaccas ⁊ q̄ttuor arietes occidi fecit: et I.9.a
parari epulas oībꝰ vicinis suis: cūctisq̄
amicis. Et adiurauit raguel tobiā: vt
duas hebdomadas moraręꝝ apud eū.
De oībꝰ aūt q̄ possidebat raguel: dimi
diā ꝑtē dedit tobie: ⁊ fecit hāc sc̄pturā
vt ꝑs dimidia q̄ supererat: post obitū eo

rū tobie dominie deueniret. IX
A Unc vocauit tobias angelū ad
t se:quē q̄dē hoīem existimabat
dixitq̧ ei. Azaria frat: peto vt
auscultes v̄ba mea. Si meipm̄ tradā
tibi ſuū:nō ero cōdignꝰ ꝓuidētie tue
Tn̄ obsecro te vt assumas tibi aialia si
ue ſuitia:ꝛ vadas ad gabelū i rages ci
uitatē medoꝝ: reddasq̧ ei chirogra-
phū suū:ꝛ recipias ab eo pecuniā ꝛ ro
B ges eū venire ad nuptias meas. Scis
eñ ip̄e q̄m̄ nūerat pr̄ meꝰ dies meos:et
si tardauero vna die plus ꝯtristat̄ aīa
ſ.8.d eiꝰ. Et certe vides quō adiurauit me
raguel cuiꝰ adiuramentū spernere nō
possū. Tūc raphael assumēs q̄ttuor ex
ſuis raguelis et duos camelos:i rages
ciuitatē medoꝝ ꝑrexit:ꝛ iueniēs gabe
lū dedit ei chirographū suū: ꝛ recepit
C oēm pecuniā. Indicauitq̧ ei de tobia
filio tobie oia q̄ gesta sūt: fecitq̧ eū se-
venire ad nuptias. Cūq̧ igressus eēt do
mū raguelis iuenit tobiā discūbentē:
ꝛ exiliēs osculati sūt se iuicē. Et fleuit
ſ.7.b gabelꝰ:bn̄dixitq̧ deū ꝛ dixit. Bn̄dicat
te deꝰ isrl̄:q2 filiꝰ es optimi viri ꝛ iusti
D ꝛ timētis deū:ꝛ elemosynas facientꝭ.
Et dicat̄ bn̄dictio suꝑ vxorē tuā:ꝛ su-
ꝑ ꝑentos vr̄os ꝛ videatꝭ filios vr̄os:ꝛ
filios filioꝝ vr̄oꝝ vsq̧ i tertiā ꝛ q̄rtā
generationē:ꝛ sit semē vr̄m bn̄dictū a
deo isrl̄ q̄ regnat i scl̄a sclo̅ꝝ. Cūq̧ oēs
dixissent amē:accesser̄t ad cōuiuiū. Sʒ
cū tiore dn̄i nuptiaꝝ ꝯuiuiū exercebāt
A Um v̄o moras faceret to- X
c bias cā nuptiaꝝ: sollicitꝰ erat
pr̄ eiꝰ tobias dicēs. Putas q̄re
morat̄ filiꝰ meꝰ:aut q̄re detētꝰ ē ibi?
Putas ne gabelꝰ mortuꝰ ꝛ nemo red-
dit illi pecuniā? Cepit āt cōtristari ni-
mis ip̄e ē āna vxor eiꝰ cū eo ꝛ ceperūt
ambo simul flere:eo ꝙ die statuto mi-
nime reūterer̄ filiꝰ eoꝝ ad eos. Flebat
igit̄ mr̄ eiꝰ irremedialibꝰ lachrymis:
x atq̧ dicebat. Heu me fili mi vt q̄d te
misimꝰ ꝑegrinari:lumē oculoꝝ nr̄oꝝ
baculū senectutꝭ nr̄e: solatiū vite nr̄e
ſ.5.d sp̄e posteritatꝭ nr̄e? Oia simul i te vno
habētes te nō debuimꝰ dimittere a no
bis. Cui dicebat tobias. Tace ꝛ noli
turbari:sanꝰ ē filiꝰ nr̄:fatꝰ fidelis est
vir ille cū q̄ misimꝰ eū. Illa aūt nullo
mō cōsolari poterat:sʒ q̄tidie exiliens
circūspiciebat:ꝛ circūibat vias oēs ꝑ

q̄s sp̄es remeādi videbat̄ vt ꝓcul vi-
deret eum:si fieri posset:venientē. At C
v̄o raguel dicebat ad generū suū. Ma
ne hic:ꝛ ego mittā nūciū salutꝭ d̄ te ad
tobiā pr̄em tuū. Cui tobias ait. Ego
noui q2 pr̄ meꝰ ꝛ mr̄ mea mō dies cō-
putāt:ꝛ cruciat̄ sp̄us eoꝝ i ip̄is. Cūq̧
verb mltꝭ rogaret raguel tobiā: ꝛ ille
eū nulla rōne vellet audire:tradidit ei
sarā ꝛ dimidiā ꝑtē oīs substātie sue: i
puerꝭ:i puellis:i pecudibꝰ:i camelis ꝛ
i vaccis:ꝛ pecunia multa:ꝛ saluū atq̧
gaudētē dimisit eū a se:dicēs. Angelꝰ D
dn̄i sctūs sit i itinere vr̄o:ꝑducatq̧ vos
icolumes:ꝛ iueniatꝭ oia recte circa pa
rētes vr̄os:ꝛ videāt ocl̄i mei filios ve
stros priusq̧ moriar. Et apꝑhēdētes
ꝑentes filiā suā:osculati sūt eā:ꝛ dimi
serūt ire: monētes eā honorare soceros
diligere maritū:regere familia:guber-
nare domū:ꝛ seipsā irreꝑhēsibilē exhi
Unq̧ reūterēt̄:ꝑue (bere. XI A
e nerūt ad charrā q̄ ē i medio iti
nere ꝯ niniuē vndecio die. Dix
itq̧ angelꝰ. Tobia frat̄:scis quēadmo
dū reliq̄sti pr̄em tuū: Si placet itaq̧ ti
bi ꝓcedamꝰ: et lento gradu insequāt̄
iter nr̄m familie simul cū ꝯiuge tua ꝛ
cū aialibꝰ. Cūq̧ h̄ placuisset vt irēt: di
xit raphael ad tobiā. Tolle tecū ex fel-
le piscis:erit ei necessariū. Tulit itaq̧
tobias ex felle illo ꝛ abier̄t. Anna āt se
debat secꝰ viā q̄tidie i suꝑcilio mōtꝭ: B
vn̄ respicere pot̄at de lōginq̄. Et dū ex
eodē loco specularet̄ aduentū eiꝰ: vi-
dit a lōge:ꝛ ilico cognouit veniētē fi-
liū suū:currēsq̧ nūciauit viro suo:di-
cēs. Ecce venit filiꝰ tuꝰ. Dixitq̧ rapha
el ad tobiā. At vbi itroierꝭ domū tuā
stati adora dn̄m deū tuū: ꝛ grās agēs
ei: accede ad pr̄em tuū ꝛ osculare eū.
Statimq̧ lini suꝑ ocl̄os eiꝰ ex felle isto
piscis: q̄d portas tecū. Scias eñ q̄m̄
mox apirēt̄ oculi eiꝰ:ꝛ videbit pr̄ tuꝰ
lumē celi:ꝛ in aspectu tuo gaudebit.
Tūc ꝓcucurrit canis q̄ sil̄ fuerat i via:
ꝛ q̄si nūciꝰ adueniēs blādiīto sue cau
de gaudebat. Et exurgēs cecꝰ pr̄:cepit
offendēs pedibꝰ currere:ꝛ data manu
puero:occurrit in obuiā filio suo. Et
suscipiēs osculatꝰ ē eū cū vxore sua:ꝛ
ceperūt flere ꝓ gaudio. Cūq̧ adorassēt
deū ꝛ grās egissent:cōsederūt. Tūc su-
mēs tobias de felle piscis:liniuit ocu

los pr̄is sui. Et sustinui q̄si dimidiam
fere horā: ⁊ cepit albugo ex oculis ei⁹ q̄-
si mēbranū oui egredi. Quā apphēdēs
tobias traxit ab oculis ei⁹: statimq̄ vi-
sū recepit. Et glorificabāt deū ip̄e vi-
delicet ⁊ vxor ei⁹: ⁊ oēs q̄ sciebāt eū. Di
cebatq̄ tobias: Bn̄dico te dn̄e de⁹ isrl̄
q̄ tu castigasti me ⁊ tu saluasti me. Et
D ecce ego video tobiā filiū meū. Ingres
sa ē etiā p⁹ septē dies sara vxor filij ei⁹
⁊ oīs familia ⁊ pecora sana ⁊ cameli ⁊
pecunia multa vxoris: sȝ ⁊ illa pecunia
quā recepat a gabelo. Et narrauit pa-
rētib⁹ suis oīa bn̄ficia dei: q̄ fecisset cir
ca eū ꝑ hoīez q̄ eū duxerat. Veneruntq̄
achior ⁊ nabath ꝯsobrini tobie: gaudē
tes ad tobiā: ⁊ ꝯgratulātes ei d̄ oībus
bonis q̄ circa illū ostēderat de⁹. Et ꝑ se
ptē dies epulātes oēs cū gaudio mag
A Tunc voca- no gauisi sūt. XII
uit ad se tobias filiū suū: dixit
q̄ ei: Quid possum⁹ dare viro
isti sācto q̄ venit tecū? Rn̄dēs tobias:
dixit pr̄i suo. Pater quā mercedē dabi
mus ei: aut q̄d dignū poterit eē bn̄fi-
cijs ei⁹? Me duxit ⁊ reduxit sanū: pecu
niā a gabelo ip̄e recepit: vxorē ip̄e me
hr̄e fec̄ ⁊ demoniū ab ea ip̄e cōpescuit:
gaudiū parētib⁹ ei⁹ fec̄: meip̄m a deuo
ratiōe pisc⁊ eripuit: te q̄ȝ videre fec̄ lu-
mē celi: ⁊ bonis oīb⁹ ꝑ eū repleti sum⁹.
B Quid illi ad hec poterim⁹ dignū dare?
Sȝ peto te pr̄ mi: vt roges eum si forte
dignabit̄ medietatē d̄ oīb⁹ que allata
sūt sibi assumere. Et vocātes eū pr̄. s. ⁊
fili⁹: tulerūt eū i ꝑtē: ⁊ rogare ceperūt vt
dignaret̄ dimidiā ꝑtē oīm q̄ attulerāt
acceptā hr̄e. Tūc dixit eis occulte. Bn̄
dicite deū celi ⁊ corā oīb⁹ viuētib⁹ ꝯfi-
temini ei: q̄ fec̄ vobiscū misc̄diaȝ suā.
Eteni sacrm̄ reg⁊ abscōdere bonū est:
opa āt dei reuelare ⁊ ꝯfiteri honorifi-
cū ē. Bona ē orō cū ieiunio ⁊ elēya: ma
gis q̄ thesauros auri recōdere: qm̄ ele
mosyna a morte liberat: ⁊ ip̄a ē q̄ pur
C gat pctā: ⁊ fac̄ iuenire vitā et̄naȝ. Qui
āt faciūt pctm̄ ⁊ iniq̄tatē: hostes sunt
aīe sue. Manifesto ꝯ vob̄ ỽitatē: ⁊ nō
abscōdā a vobis occultū s̄monē. Qn̄
orabas cū lachrymis ⁊ sepeliebas mor
tuos: ⁊ dereliq̄bas prādiū tuū ⁊ mortu
os abscōdebas ꝑ diē i domo tua ⁊ no-
cte sepeliebas eos: ego obtuli orōnez
tuā dn̄o. Et q̄ accept⁹ eras deo: necesse
fuit vt tēptatio ꝓbaret te. Et nūc mi-
sit me dn̄s vt curarē te: ⁊ sarā vxorē fi
lij tui a demonio liberarē. Ego eni sū
raphael āgel⁹: vn⁹ ex septē q̄ astamus
añ dn̄ȝ. Cūq̄ hec audissēt turbati: ⁊ tre
mētes ceciderūt sup t̄rā i faciē suā. Di-
xitq̄ eis āgel⁹: Pax vob̄. Nolite time- D
re. Eteni cū eēm vobiscū: ꝑ voluntatē
dei erā: ip̄m bn̄dicite ⁊ cātate illi: vide
bar q̄dē vobiscū māducare ⁊ bibere: sȝ
ego cibo iuisibili ⁊ potu q̄ ab hoīb⁹ vi
deri nō pōt: vtor. Tp̄s ē ꝯ vt reūtar ad
eū q̄ me misit. Vos aūt bn̄dicite deū: ⁊
narrate oīa mirabilia ei⁹. Et cū hec di
xisset ab aspectu eoꝝ ablat⁹ est: ⁊ vltra
eū videre nō potuerūt. Tūc ꝓstrati ꝑ ho-
ras tres i faciē bn̄dixerūt deū. Et exur-
gentes narrauerūt oīa mirabilia ei⁹.
Periēs āt tobias senior XIII A
a os suū bn̄dixit dn̄ȝ: ⁊ dixit: Ma
gnus es dn̄e i et̄nū: ⁊ i oīa secl'a
regnū tuū: qm̄ tu flagellas ⁊ saluas: de I. Re. 2. a
duc⁊ ad iferos ⁊ reduc⁊: ⁊ nō ē q̄ effugi- Sap. 16. b
at manū tuā. Cōfitemi dn̄o filij isrl̄: ⁊ i
ꝯspectu gētiū laudate eū: qm̄ iō dispsit
vos it̄ gētes q̄ ignorāt eū: vt vos enar
ret⁊ mirabilia ei⁹: ⁊ faciat⁊ scire eos: q̄
nō ē ali⁹ de⁹ oīpotēs p̄ter eū. Ip̄e casti
gauit nos ꝓpt̄ iniq̄tates nr̄as: et ipse
saluabit nos ꝓpt̄ misc̄diaȝ suā. Aspici- B
te ꝯ q̄ fec̄ nobiscū: ⁊ cū timore ⁊ tremo
re ꝯfitemi illi: regēq̄ secl'oꝝ exaltate i
opib⁹ vr̄is. Ego āt i terra captiuitat⁊
mee ꝯfitebor illi: qm̄ ostendit maiesta-
tē suā i gētē peccatricē. Cōuertimi ita
q̄ pctōres: ⁊ facite iusticiā coram dn̄o:
credētes q̄ faciat vobiscū misc̄diaȝ suā.
Ego āt ⁊ aīa mea i eo letabimur. Bn̄di
cite dn̄o oēs electi eius: agite dies leti
cie ⁊ ꝯfitemi illi. Hierl'm ciuitas dei: ca
stigauit te dn̄s in opib⁹ manuū tuaꝝ.
Cōfitere dn̄o i bonis tuis: ⁊ bn̄dic deū C
seculoꝝ: vt reedificet i te tabernaculuȝ
suū: ⁊ reuocet ad te oēs captiuos ⁊ gau
deas i oīa secl'a secl'oꝝ. Luce splēdida
fulgebis: ⁊ oēs fines t̄re adorabūt te.
Natiōes ex lōginq̄ ad te veniēt: ⁊ mu-
nera deferētes adorabūt in te dn̄m: et
t̄rā tuā i sc̄tificationē hēbūt. Nomen
eni magnū iuocabūt in te. Maledicti
erūt q̄ ꝯtēpserit te: ⁊ ꝯdēnati erūt oēs
q̄ blasphemauerit te: bn̄dictiq̄ erūt q̄
edificauerūt te. Tu aūt letaber⁊ i filijs
tuis: qm̄ oēs bn̄dicent̄: ⁊ ꝯgregabūtur

D ad dñm. Vel oēs q̄ dılıgūt te: ⁊ q̄ gau-
dēt sup̱ pacē tuā. Aīa mea bn̄dic dn̄z
q̄m liberauit hierl̄m ciuitatē suā a cū
ctis tribulatiōıb⁹ ei⁹ dn̄s de⁹ nr̄. Beat⁹
ero si fuerint reliq̄e semis mei ad vidē
Apoc.21.f dā claritatez hierl̄m. Porte hierl̄m ex
sapphyro et smaragdo edificabūt: ⁊ ex
lapide p̄cioso oīs circūit⁹ murorū ei⁹.
Ex lapide cādido ⁊ mundo oēs platee
ei⁹ sternent: ⁊ p̱ vicos ei⁹ alleluia cāta
bit. Bn̄dict⁹ dn̄s q̄ exaltauit eā: vt sit
rgnū ei⁹ ī secula seclorꝫ sup̱ eā. Amen.
B T ꝯsūmati sūt s̄mōes XIIII
e tobie. Et postq̄ illumiat⁹ est to
bias vixit ānis q̄draginta duo-
bus: ⁊ vidit filios nepotū suorꝫ. Cōple
tis itaq̄ ānis cētū duob⁹: sepult⁹ ē ho
norifice in niniue. Quinq̄ginta nāq̄ ⁊
sex annorꝫ lumē oculorꝫ amisit: sexage
nari⁹ v̄o recepit. Reliquū v̄o vite sue
in gaudio fuit: ⁊ cū bono ꝓfectu timo
B ris ꝓrexit in pace. In hora aūt mortis
sue vocauit ad se tobiā filiū suū: et se-
ptē iuuenes filios suos nepotes: dixit
q̄ eis. Prope erit interit⁹ niniue. Nō
enī excidit v̄bū dn̄i ⁊ fr̄es nr̄i q̄ dispsi
sūt a terra isrl̄ reuertēt ad eā. Oīs aūt
deserta terra ei⁹ replebit: ⁊ dom⁹ dei q̄
in ea incēsa ē iterū reedificabit: ibiq̄
reuītēt oēs timētes deū. Et relinquēt
gētes idola sua: ⁊ veniēt in hierl̄m: et
inhabitabūt ī ea: et gaudebūt ī ea oēs
C reges terre adorātes deū isrl̄. Audite
Jos.24.c ḡ filij mei: patrē v̄rm. Seruite dn̄o in
veritate: ⁊ inq̄rite vt faciat̄ q̄ placita
sūt illi. Et filijs v̄ris mādate: vt faciāt
iusticias ⁊ elimosynas: vt sint memo-
res dei: ⁊ bn̄dicāt eū in oī t̄pe: ī v̄itate
⁊ ī tota v̄tute sua. Nunc ḡ filij audite
me: ⁊ nolite manere h̄. Sz q̄cunq̄ die
sepelierit̄ matrē v̄raz circa me in vno
sepulchro: ex eo dirigite gressus v̄ros
vt exeatis hinc. Video enī q̄ iniq̄tas
D ei⁹ finē dabit ei. Factū ē āt post obitū
m̄ris sue: tobias abscessit ex niniue cū
vxore sua ⁊ filijs ⁊ filiorꝫ filijs: ⁊ reuer
sus ē ad soceros suos. Inuenitq̄ eos
icolumes: ī senectute bona: ⁊ curā eorꝫ
gessit. Et ip̄e clausit oculos eorꝫ: ⁊ oēz
hereditatē dom⁹ raguelis ip̄e ꝓcepit:
viditq̄ q̄ntā generatiōez filios filiorꝫ
suorꝫ. Et cōpletis ānis nonagīta ⁊ no
uē in timore dn̄i: cū gaudio sepelierūt
eū. Oīs aūt cognatio ei⁹: ⁊ oīs genera-
tio ei⁹ ī bona vita ⁊ in sācta ꝯuersatio
ne ꝑmāsit: ita vt accepti eēnt tam deo
q̄ hoīb⁹: ⁊ cunct̄ habitātib⁹ terre.

Explicit liber Tobie. Incipit ꝓlo-
gus in librum Judith.

a Pud hebreos liber iudith īter
agiographa legit: cui⁹ auctas
ad roborāda illa q̄ ī cōtētionē veniūt
min⁹ idonea iudicat. Chaldeo tn̄ s̄mo
ne cōscriptus: īter historias cōputat.
Sz q̄ hūc librū synodus nicena ī nu-
mero sāctarꝫ scripturarꝫ legit cōputas
se: acq̄eui postulatiōi v̄re: imo exactiōi
⁊ sepositis occupatiōib⁹ q̄bus vehemē
ter artabar: huic vnā lucubratiūculā
dedi: magis sensū e sensu q̄ ex v̄bo ver
bū trāsferēs. Multorꝫ codicū varieta-
tē viciosissimā amputaui: sola ea q̄ in-
telligētia itegra in v̄bis chaldeis iue-
nire potui: latinis exp̄ssi. Accipite iu-
dith viduā: castitat̄ exēplū: ⁊ triūpha
li laude ꝑpetuis eā p̄conijs declarate.
Hāc enī nō solū femis: sz ⁊ viris imita-
bilē dedit: q̄ castitatis ei⁹ remūerator:
virtutē ei talē tribuit: vt inuictū oīb⁹ ʒech.9
hoīb⁹ vinceret insup̱abilē sup̱aret.

Explicit prologus. Incipit liber Ju
dith. Capl̄m I

A
a Rphaxat ita
q̄ rex medorū subiuga-
uerat multas gētes im-
perio suo et ip̄e edifica-
uit ciuitatē potentissimā quā appella-
uit egbathanis. Et lapidib⁹ q̄dratis ⁊
sect̄ fecit muros ei⁹: in altitudine cu-
bitorū septuaginta: ī latitudine cubi-
torꝫ triginta: turres vero ei⁹ posuit in
altitudinē cubitorꝫ centū. Per q̄drum B
vero earꝫ lat⁹ vtrūq̄ vicenorū pedum
spacio tendebat: posuitq̄ portas eius
ī altitudine turriū. Et gloriabat qua-
si potens ī potētia exercit⁹ sui: ⁊ ī glo-
ria q̄drigarꝫ suarꝫ. Anno igit duodeci
mo regni sui: nabuchodonosor rex as-
syriorꝫ qui regnabat ī niniue ciuitate
magna: pugnauit ꝯ arphaxat: ⁊ obti- C
nuit eū in cāpo magno q̄ appellat ra-
gau circa eufraten ⁊ tigrin ⁊ iadason
in cāpo erioch reḡ elicorū. Tūc exal- I.m
tatum ē regnū nabuchodonosor ⁊ cor
ei⁹ eleuatū ē. Et misit ad oēs q̄ habita
bāt ī cilitia ⁊ damasco ⁊ libano; et ad
gētes q̄ sūt ī carmelo ⁊ cedar: ⁊ inhabit

tates galileã: i cãpo magno esdrelon:⁊
ad oẽs q̄ erãt i samaria et trãs flumen
B iordanẽ: vsq̧ hierl̃m:⁊ oẽȝ t̃rã iesse: q̄-
usq̧ puenial̃ ad montes ethiopie. Ad
hos oẽs misit nũcios nabuchodono-
sor rex assyriorũ: q̄ oẽs vno aĩo ɔ̄dixe-
rũt:⁊ remiserũt eos vacuos: ac sine ho
nore abiecerũt. Tũc indignat⁹ nabu-
chodonosor rex ad oẽm t̃raȝ illã: iura-
uit p thronũ ⁊ regnũ suũ ꝙ defẽderet
se de oib⁹ regiõib⁹ his. II
A a Nno tertiodecimo nabuchodo
nosor reg̃: vicesima ⁊ scđa die
mẽsis p̄mi: factũ ẽ verbũ in domo na-
buchodonosor reg̃ assyrioꝝ: vt defen
deret se. Uocauitq̧ oẽs maiores natu
oẽsq̧ duces bellatores suos: ⁊ habuit
cũ eis mysteriũ ɔ̄siliȷ̄ sui. Dixitq̧ cogi-
tationẽ suã i eo eẽ: vt oẽs t̃rã suo sub-
iugaret ipio. Qđ dictũ cũ placuisset oi
bus: vocauit nabuchodonosor rex ho-
lofernẽ principẽ militie sue: ⁊ dixit ei:
B Egredere adũsũ oẽ regnũ occidẽt̃: ⁊ ɔ̄
zech.9.b eos p̄cipue q̄ ɔ̄tẽpserũt ipiũ meũ. Nõ
parcet ocul⁹ tu⁹ vlli regno: oẽmq̧ vrbẽ
munitã subiugabis mihi. Tunc holo-
fernes vocauit duces ⁊ magistrat⁹ v̄tu
tis assyrioꝝ:⁊ dinumerauit viros i ex-
peditõe sic̄ p̄cepit ei rex: cẽtũ viginti mi
lia peditũ pugnatoꝝ: ⁊ eq̄tes sagitta-
rios duodecim milia. Oẽmq̧ expediti
onẽ suã fecit p̄ire i m̃ltitudie inumera
bilũ cameloꝝ: cũ his q̄ exercitib⁹ suffi
cerẽt copiose boũ q̧ʒ armẽta: gregesq̧
C ouiũ: q̄ꝝ nõ erat nũer⁹. Frumẽtũ ex oi
syria i trãsitu suo parari ɔ̄stituit. Au-
rũ vero ⁊ argẽtũ de domo reg̃ assũpsit
multũ nimis. Et ꝑfect⁹ ẽ ip̄e ⁊ ois ex-
ercit⁹ cũ q̄drig̃ ⁊ eq̄tib⁹ ⁊ sagittariȷ̄s:
q̄ cooperuerunt faciẽ t̃re sicut locuste.
Cũq̧ ptrãsisset fines assyrioꝝ: venit ad
magnos mõtes ange q̄ sũt a sinistro ci
litie: ascenditq̧ oia stella eoꝝ: ⁊ obti-
nuit oẽȝ munitiõeȝ. Effregit aũt ciuita
tẽ opinatissimã melothi: p̄dauitq̧ oẽs
filios tharsis:⁊ filios hismael q̄ erãt ɔ̄
D faciẽ deserti:⁊ ad austrũ t̃re celeon. Et
trãsiuit eufratẽ: ⁊ venit i mesopotami
am:⁊ fregit oẽs ciuitates excelsas q̄ erãt
ibi a torrẽte mãbre vsq̧ q̄ pueniat̃ ad
mare:⁊ occupauit termios ei⁹ a cilitia
vsq̧ ad fines iaphet q̄ sũt ad austꝝ. Ad
duxitq̧ oẽs filios madiã:⁊ p̄dauit oẽȝ
locupletatiõeȝ eoꝝ: oẽsq̧ resistẽtes sibi
occidit i ore gladiȷ̄. Et p⁹ hec descẽdit
i cãpos damasci i dieb⁹ messis ⁊ succẽ-
dit oia sata: oẽsq̧ arbores ⁊ vineas fec̃
scidi:⁊ cecidit timor illi⁹ sup oẽs inha
T Unc miserũt (bitantes t̃rã. III A
t legatos suos vniũsaꝝ vrbiũ ac
ɔ̄uinciaꝝ reges ac p̄ncipes sy-
rie.s.⁊ mesopotamie:⁊ syrie sobal ⁊ li-
bye atq̧ cilitie: q̄ veniẽtes ad holofer-
nẽ dixerũt: Desinat indignatio tua cir-
ca nos. Meli⁹ ẽ eni vt viuẽtes suiam⁹
nabuchodonosor regi magno:⁊ subdi
ti sim⁹ tibi ꝙ moriẽtes cũ iteritu nr̃o ꝓ-
ipi suituris nr̃e dãna patiamur. Ois B
ciuitas nr̃a: oisq̧ possessio: oẽs mõtes
⁊ colles ⁊ cãpi ⁊ armẽta boũ: gregesq̧
ouiũ ⁊ capraꝝ: equorũq̧ ⁊ cameloꝝ:⁊
vniũse facultates nr̃e atq̧ familie i cõ
spectu tuo sũt. Sint oia sub lege tua.
Nos etiã ⁊ filiȷ̄ nr̃i sui tui sum⁹. Ueni
nob pacific⁹ dñs ⁊ vtere suitio nr̃o si-
cut placuerit tibi. Tũc descẽdit de mõ
tibus cũ eq̄tib⁹ i virtute magna ⁊ ob-
tinuit oẽm ciuitatẽ ⁊ oẽm inhabitãtẽ
terrã. De vniũsis aũt vrbib⁹ assũpsit si C
oi auxiliarios viros fortes ⁊ electos ad
bellũ. Tãtusq̧ met⁹ ɔ̄uinciȷ̄s ill̃ incu- J.5.a
buit: vt vniũsaꝝ vrbiũ habitatores p̄n
cipes ⁊ honorati sil̃ cũ ꝑplis exirẽt in
obuiã veniẽti: excipiẽtes eũ cũ coronis
⁊ lampadib⁹: ducẽtes choros i tympa-
nis ⁊ tybiȷ̄s. Nec ista tñ faciẽtes: fero-
citatẽ ei⁹ pectoris mitigare potuerũt.
Nã ⁊ ciuitates eoꝝ destruxit: et lucos D
eoꝝ excidit. Preceperat enim illi nabu-
chodonosor rex: vt oẽs deos t̃re exter-
minaret: videlȝ vt ip̄e sol⁹ diceret̃ de⁹
ab his natiõib⁹ q̄ potuissent holofer-
nis potẽtia subiugari. Pertrãsiẽs aũt
syriã sobal:⁊ oẽm appamiã: oẽmq̧ me
sopotamiã: venit ad idumeos i t̃ra ga-
baa: accepitq̧ ciuitates eorũ: ⁊ sedit ibi
p trigita dies in q̄bus diebus aduna-
ri p̄cepit vniũsũ exercitũ virtutis sue.
T Unc audiẽtes hec filiȷ̄ IIII A
t isrl̃ q̄ h̄itabãt t̃raȝ iude: timue-
rũt valde a facie eius. Tremor
etiã ⁊ horror iuasit sensus eoꝝ: ne h̄
faceret hierl̃m ⁊ templo dñi: qđ fecerat
ceter̃ ciuitatib⁹ ⁊ tẽplis eaꝝ. Et mise-
rũt in oẽm samariã p circuitũ vsq̧ hie
richo:⁊ p̄occupauerũt oẽs vertices mõ
tiũ. Et mur̃ circũdederũt vicos suos:
⁊ ɔ̄gregauerũt frumẽta in p̄paratiõeȝ

B pugne. Sacerdos etiā eliachim scṗsit
ad vniūsos q̄ erāt ꝯ esdrelō q̄ ē ꝯ faciē
cāpi magni iux̄ dothaim: ⁊ vniūsis ꝑ
q̄s vie trāsit⁹ eē poterat: vt obtinerent
ascēsus mōtiū ꝑ q̄s via eē poterat ad
hierlm: et illic custodirēt vbi angustū
iter eē poterat iter mōtes. Et fecert filij
isrl: s̄m q̄ ꝯstituerat eis sacerdos dn̄i
eliachim. Et clamauit ois pp̄ls ad dn̄z
instātia magna: ⁊ hūiliauerūt aīas su-
as i ieiunijs ⁊ oronib⁹ ipi ⁊ mulieres
C eoꝝ. Et induert se sacerdotes ciliciis: ī
fantes ꝓstrauerūt ꝯ faciē tēpli dn̄i et
altare dn̄i operuerūt cilitio. Et clama
uerūt ad dn̄z deū isrl vnanimit: ne da-
rēt i p̄dā infātes eoꝝ: ⁊ vxores eoꝝ in
diuisionē: et citates eoꝝ i exterminiū:
⁊ sācta eoꝝ i pollutiōez: ⁊ fierēt in op-
probriū gētib⁹. Tūc eliachim sacerdos
dn̄i magn⁹ circūiuit oēz isrl: allocutus
q̄ ē eos: dicēs: Scitote qm̄ exaudiuit
D dn̄s p̄ces vr̄as: si manētes ꝑmāserit ī
Exo.17.d ieiunijs ⁊ oronib⁹ i ꝯspectu dn̄i ‖ Me-
mores estote moysi s̄ui dn̄i: q̄ amalech
ꝯfidētē i v̄tute sua ⁊ i potētia sua ⁊ in
exercitu suo ⁊ i clypeis suis ⁊ i currib⁹
suis ⁊ i eq̄tib⁹ suis: nō ferro pugnādo:
sz p̄cib⁹ scīs orādo deiecit. Sic erunt
vniūsi hostes isrl: si ꝑseuerauerit ī h̄
ope qd̄ cepist. Ad hāc igit exhortatio
nē ei⁹ dep̄cātes dn̄m: ꝑmanebāt i con-
spectu dn̄i: ita vt etiā hi qui offerebāt
dn̄o holocausta: p̄cincti ciliciis offerēt
sacrificia dn̄o: ⁊ erat cinis sup̱ capita
eoꝝ. Et ex toto corde suo oēs orabant
deū: vt visitaret pp̄lm suū isrl. V
A Nunciatūq; ē holoferni p̄ncipi
militie assyrioꝝ q̄ filij isrl p̄pa
rarēt se ad resistēdū: ac montiū
itinera ꝯclusissent: ⁊ furore nimio exar
sit in iracūdia magna. Vocauitq; oēs
p̄ncipes moab: ⁊ duces āmon: et dixit
eis: Dicite mihi q̄s sit pp̄ls iste q̄ mōta
na obsidet: aut q̄ ⁊ q̄les ⁊ q̄nte sint ci-
uitates eoꝝ: q̄ etiā sit v̄tus eoꝝ: aut q̄
sit multitudo eoꝝ: vl q̄s rex militie illo
rū: ⁊ q̄re p̄ oib⁹ q̄ habitāt in oriēte isti
J.3.c ꝯtēpsert nos: ⁊ nō exierūt i obuiā nob
J.11.b vt susciperent nos cū pace? Tūc achior
dux oim filioꝝ āmō rn̄dēs: ait: Si dig-
nert audire dn̄e dicā v̄itatē i cōspectu
tuo d̄ pp̄lo isto q̄ i mōtanis habitat: et
nō egredietr v̄bū falsū ex ore meo. Po
Gen.11.d pul⁹ iste ex ꝓgenie chaldeoꝝ ē ‖ Hic p̄i
mū i mesopotamia habitauit: qm̄ no-
luerūt seq̄ deos patꝝ suoꝝ q̄ erāt i t̄ra
chaldeoꝝ. Deserētes itaq; cerimonias B
patꝝ suoꝝ q̄ i multitudie deoꝝ erāt vnū
deū celi coluerūt: q̄ ⁊ p̄cepit eis vt exi-
rēt inde ⁊ h̄itarēt i charrā ‖ Cūq; opuis Exo.
set oēz t̄rā fames: descēderūt i egyptū:
illicq; ꝑ q̄drigētos ānos sic multiplica
ti st: vt dinumerari eoꝝ n̄ posset exerci
tus. Cūq; grauasset eos rex egypti: at-
q; i edificatiōib⁹ vrbiū suaꝝ i luto ⁊ la
tere subiugasset eos: clamauerunt ad
dn̄z suū: ⁊ ꝑcussit totā t̄rā egypti plag
varijs. Cūq; eiecissēt eos egypti a se: et
cessasset plaga ab eis: ⁊ iteꝝ eos vellēt
capere ⁊ ad suū s̄uitiū reuocare ‖ fugiēti Exo.
bus his de⁹ celi mare apuit: ita vt hic- J.6.c
inde aq̄ q̄si mur⁹ solidarēt: ⁊ isti pede
sicco fūdū mar ꝑambulādo trāsirent
In q̄ loco dū innumerabil exercit⁹ egy
ptioꝝ eos ꝑseq̄ret: ita aq̄s coopt⁹ est:
vt n̄ remaneret vel vn⁹ q̄ factū poster
nūciaret. Egressus etiā mare rubrū de
serta sina mōt occurrerūt: i q̄b⁹ nūq;
hō habitare potuit vel fili⁹ hois req̄e C
uit ‖ Illic fōtes amari obdulcati st eis Exo.
ad bibēdū ‖ et ꝑ ānos q̄dragita ānonā Ibid
d̄ celo ꝯsecuti sūt. Ubicūq; igressi sūt:
sine arcu ⁊ sagitta: ⁊ absq; scuto ⁊ gla-
dio: de⁹ eoꝝ pugnauit ꝓ eis: ⁊ vicit. Et
n̄ fuit q̄ isultaret pp̄lo isti: nisi qn̄ reces
sit a cultu dn̄i dei sui. Quotiēscūq; āt
p̄ter ip̄m deū suū alteꝝ coluerūt: dati
sūt i p̄dā ⁊ i gladiū ⁊ i opprobriū. Quo
tiēscūq; āt penituerūt se recessisse a cul
tura dei sui: dedit eis de⁹ celi v̄tutē re
sistēdi. ‖ Deniq; chananeū regē ⁊ iebu Jos
seū ⁊ pherezeū ⁊ etheū ⁊ eueū et āmor-
reū: ⁊ oēs potētes i esebō: ꝓstrauerūt:
⁊ t̄ras eoꝝ ⁊ citates eoꝝ ipi possedert:
⁊ vsq;dū nō peccarēt i ꝯspectu dei sui:
erāt cū ill bona. De⁹.n. illoꝝ odit ini-
q̄tatē ‖ Nā ⁊ an̄ hos ānos cū recessisset 4.
a via quā dederat ill de⁹ vt ambularēt 24
i ea: extermiati sūt p̄lijs a mult natio
nib⁹: ⁊ plurimi eoꝝ captiui adducti st
i t̄rā nō suā. Nup āt reūsi ad dn̄m deū D
suū ex dispsione q̄ dispsi fuerāt: aduna
ti sūt: ⁊ ascēdert mōtana hec oia: ⁊ ite-
rū possidēt hierlm vbi sūt scā scōꝝ.
Nūc ḡ mi dn̄e ꝑq̄re si est aliq̄ iniq̄tas
eoꝝ i ꝯspectu dei eoꝝ: ascēdam⁹ ad il-
los: qm̄ tradēs tradet illos de⁹ eoꝝ ti-
bi: ⁊ subiugati erūt sub iugo potentie

tue. Si vo nō ē offēsio ꝑpli huiꝰ corā
J.6.c deo suo: nō poterimꝰ resistere illꝭ ‖ qm̄ de
us eoꝝ defendet illos: ⁊ erimꝰ ī oppro-
J.13.d briū vniūse t̄re ‖ Et factū ē cū cessasset
loq̄ achior vba hec: irati sūt oēs mag-
nates holofernis ⁊ cogitabāt īterfice-
re eū: dicentes ad alterutꝝ. Quis ē iste
qui filios isrl̄ posse dicat resistere regi
nabuchodonosor ⁊ exercitibꝰ eiꝰ: hoīes
inermes ⁊ sine vtute ⁊ sine peritia artꝭ
pugne? Ut ḡ agnoscat achior qm̄ fal-
lit nos: ascēdemꝰ ī mōtana: ⁊ cū capti
fuerit potētes eoꝝ tūc cū eisdē gladio
trāsuerberabit̄: vt sciat oīs gens qm̄
nabuchodonosor deꝰ t̄re ē: ⁊ p̄ter ipm
A Actū ē āt cū ces- (aliꝰ nō ē. VI
f sasset loq̄ indignatꝰ holofernes
J.13.d vehement̄: dixit ad achior: Qm̄
ꝓphetasti nob̄ dicēs ꝙ gens isrl̄ defen
dat̄ a deo suo: vt ondā tibi qm̄ nō ē deꝰ
nisi nabuchodonosor: cū ꝑcusserimus
eos oēs sicͭ hoīez vnū: tūc ⁊ ipe cū illis
assyrioꝝ gladio īteribis: ⁊ oīs isrl̄ tecū
ꝑditione disꝑiet: et ꝓbabis qm̄ nabu-
chodonosor dn̄s sit vniūse t̄re. Tūcq̄
gladiꝰ militie mee trāsiet ꝑ latera tua:
⁊ ↄfixꝰ cades int̄ vulneratos isrl̄ ⁊ non
respirabis vltra donec extermineris cū
illꝭ. Porro āt si ꝓphetiā tuā verā existi
mas nō ↄcidat vultꝰ tuꝰ: ⁊ pallor q̄ fa-
ciē tuā obtinuit abscedat a te: si vba
B mea hec putas īplere nō posse. Ut aūt
nouerꝭ: qr sic cū illꝭ hec experieris: ecce
ex hac hora illoꝝ ꝑplo sotiaberꝭ vt dū
dignas mei gladij penas exceperint:
ipe sil̄ vltioni subiaceas. Tūc holofer-
nes p̄cepit s̄uis suis: vt cōprehēderēt
achior ⁊ ducerēt eū ī bethuliā ⁊ trade
rēt eū ī manꝰ filioꝝ isrl̄. Et accipiētes
eū s̄ui holofernis: ꝓfecti sunt ꝑ cāpe-
stria: sꝫ cū appropinq̄ssent ad mōtana
exierūt ↄ̄ eos fūdibularij. Illi aūt diū-
tētes a latere mōtꝭ ligauerunt achior
ad arborē māibꝰ ⁊ pedibꝰ ⁊ sic vinctū
d̄ restibꝰ: dimiserūt eū: ⁊ reūsi sunt ad
dn̄z suū. Porro filij isrl̄ descēdētes de
bethulia: venerūt ad eū. Quē soluentes
duxerūt ad bethuliā: atq̄ in mediū ꝑpli
illū statuētes ꝑcūctati sūt: q̄d rerꝝ eēt ꝙ
C illū vinctū assyrij reliq̄ssent. In diebꝰ
illꝭ erāt illic p̄ncipes: ozias: filiꝰ micha
d̄ tribu symeō: ⁊ charmi q̄ ⁊ gothoniel
In medio itaq̄ senioꝝ ⁊ ī ↄspectu oīm
achior dixit oīa q̄ locutꝰ fuerat ab ho-
loferne īterrogatꝰ ⁊ q̄liter ꝑpl̄s holofer
nis voluisset ꝓpt̄ h̄ vbū īterficere eū:
⁊ quēadmodū ipe holofernes iratꝰ ius
serit eū israelitꝭ hac de causa tradi: vt
dū vinceret filios isrl̄: tūc et ipm achi-
or diūsis iubeat īterire supplicijs: ꝓpt̄
h̄ ꝙ dixisset: deꝰ celi defensor eorū est.
‖ Cunq̄ achior vniūsa hec exposuisset: J.5.d
oīs ꝑpl̄s cecidit ī faciē adorātes dn̄m:
⁊ cōmuni lamētatiōe ⁊ fletu vnanimes
p̄ces suas dn̄o effuderūt: dicētes: Dn̄e D
deꝰ celi ⁊ t̄re ītuere suꝑbiā eoꝝ: ⁊ respi-
ce ad nr̄az hūilitatē: ⁊ faciē sctōꝝ tuo-
rū attēde: ⁊ onde qm̄ nō derelinq̄s p̄su-
mētes de te: ⁊ p̄sumentes d̄ se ⁊ de sua
vtute gloriantes hūilias. Finito itaq̄
fletu: ⁊ ꝑ totā diē orōne ꝑploꝝ cōpleta
ↄsolati sūt achior: dicentes. Deꝰ patrū
nr̄oꝝ cuiꝰ tu vtutem p̄dicasti: ipe tibi
hāc dabit vicissitudinē: vt eoꝝ magis
tu īteritū videas. Cū vo dn̄s deꝰ nr̄ de-
derit hāc libertatē s̄uis suis: sit ⁊ tecū
deꝰ in medio nr̄i: vt sicͭ placuerit tibi:
ita cū tuis oībꝰ ↄūseris nobiscū. Tūc
ozias finito ↄcilio suscepit eū in domū
suā: ⁊ fecit cenā magnā. Et vocatꝭ oī-
bus p̄sbyterꝭ: sil̄ expleto ieiunio refece
rūt. Postea vo ↄuocatꝰ oīs ꝑpl̄s ꝑ totā
noctem intra eccl̄iaz orauerūt: petētes
auxiliū a deo israel. VII
h Olofernes āt altera die p̄cepit A
exercitibꝰ suis: vt ascenderēt ↄ̄
bethuliā. Erant aūt pedites bellatorū
cētū viginti milia: ⁊ eq̄tes vigintiduo
milia: p̄ter p̄parati ōes viroꝝ illoꝝ q̄s
occupauerat captiuitas: ⁊ adducti fue
rāt d̄ ꝓuincijs ⁊ vrbibꝰ vniūse iuuētu
tis. Oēs parauerūt se pariter ad pugnā
ↄ̄ filios isrl̄: ⁊ venerūt ꝑ crepidinē mō
tis vsq̄ ad apicē q̄ respicit suꝑ dotha-
im a loco q̄ dr̄ belma vsq̄ ad chelmon
q̄ ē ↄ̄ esdrelon. Filij aūt isrl̄ vt viderūt
mltitudinē illoꝝ: ꝓstrauerūt se suꝑ t̄rā
mittētes cinerē suꝑ capita sua: vnani-
mes orātes vt deus isrl̄ misc̄diaz suam
onderet suꝑ ꝑpl̄m suū. Et assumentes
arma sua bellica: sederunt ꝑ loca q̄ an-
gusti itineris tramitē dirigūt int̄ mō-
tuosa: ⁊ erāt custodiētes ea tota die et
nocte. Porro holofernes dum circūit B
ꝑ gyrū: repperit ꝙ fons q̄ influebat aq̄
ductū illoꝝ a ꝑte australi: ex̄ ciuitatē
dirigeret: ⁊ incidi p̄cepit aq̄ductū illo-
rū. Erāt tn̄ nō lōge a muris fontes ex

quibꝰfurtimvidebāt haurire aquā ad
refocillandū potiꝰ ꝗ̄ ad potādū. Sed
filiȷ̄ āmon ꝛ moab accesserūt ad holo-
fernē: dicētes: Filiȷ̄ isrł nō ī lācea nec ī
sagitta cōfidūt: sꝫ mōtes defēdūt illos
ꝛ muniūt illos colles ī ꝑcipitio cōstitu
ti. Ut ġ sine cōgressione pugne possis
supare eos: pone custodes fōtiū vt nō
hauriāt ex eis: ꝛ sine gladio iterficies
eos vel certe fatigari: tradēt ciuitatē
suā quā putāt in mōtibꝰ positā supari
nō posse. Et placuerūt verba hec coraꝫ
holoferne: ꝛ corā satellitibꝰ eiꝰ: et ꝯsti-
tuit ꝑ gyrū cētenarios: ꝑ singulos fō-
c tes. Cūq̄ ista custodia ꝑ dies viginti
fuisset expleta: defecerūt cisterne ꝛ colle
ctiones aq̄ꝝ oībꝰ inhabitātibꝰ bethu-
liā: ita vt nō esset itra ciuitatē vnde sa
tiarent: vel vna die: qm̄ ad mēsurā da
bat̄ ꝑplis aq̄ quotidie. Tūc ad oziā cō-
gregati oēs viri feminęq̄ iuuenes et
Exo.5.d paruuli: oēs sil' vna voce dixerūt || Judi
cet deꝰ iter nos et te: qm̄ fecisti in nos
mala nolēs loq̄ pacifice cum assyriȷ̄s:
ꝛ ꝓpt' h̄ vēdidit nos deꝰ in manibꝰ eo-
rū. Et ideo nō ē q̄ adiuuet: cū ꝓsterna
mur añ oculos eorū ī siti et in ꝑditiōe
magna. Et nunc cōgregate vniūsos q̄
in ciuitate sūt: vt spōte tradamus nos
Treñ.4.b oēs ꝑplo holofernis || Meliꝰ ē eni vt ca
ptiui bñdicamꝰ dñm viuētes: ꝗ̄ mori-
amur et simꝰ opprobriū oī carni: cū vi-
deamꝰ vxores nr̄as ꝛ infātes nr̄os mo
d ri añ oculos nr̄os. Contestamur hodie
celū ꝛ terrā et deū patrū nr̄oꝝ qui vlci
scit̄ nos ꝫm peccata nr̄a: vt iā tradat'
ciuitatē ī manu militie holofernis vt
sit finis nr̄ breuis in ore gladȷ̄: q̄ lon-
gior efficit̄ ī ariditate sitis. Et cū hec
dixissent: factꝰ ē fletus ꝛ vlulatꝰ mag-
nus ī ecclia oībus: et ꝑ multas horas
vna voce clamauerūt ad deū dicētes:
Ps.105 Peccauimꝰ cū patribꝰ nr̄is: iniuste egi
mus: iniq̄tatē fecimꝰ. Tu q̄ꝛ pius es
miserere nr̄i: ꝛ in tuo flagello vindica
iniq̄tates nr̄as: et noli tradere ꝯfiten-
tes te: ꝑplo q̄ ignorat te: vt nō dicāt in-
ter gētes vbi ē deꝰ eorū. Et cū fatigati
his clamoribus: ꝛ his fletibꝰ lassati si-
luissent: exurgēs ozias infusus lachry-
mis: dixit: Equo aīo estote frēs: et hos
q̄nq̄ dies expectemꝰ a dño misc̄diam.
Forsita eñ indignationē suā abscidet
ꝛ dabit gl'iam nomini suo. Si āt trāf-
actis q̄nq̄ diebus nō venerit adiuto-
riū: faciemus hec verba q̄ locuti estis.
Et factū ē cū audisset VIII A
e hec verba iudith vidua q̄ erat fi
lia merari: filiȷ̄ idox filiȷ̄ ioseph
filiȷ̄ ozie: filiȷ̄ elai: filiȷ̄ iamnor: filiȷ̄ ge-
deon: filiȷ̄ raphoim: filiȷ̄ achitob: filiȷ̄
melchie: filiȷ̄ enā: filiȷ̄ nathanie: filiȷ̄ sa
lathiel: filiȷ̄ symeō: filiȷ̄ ruben: ꝛ vir eiꝰ
fuit manasses: q̄ mortuꝰ ē ī diebꝰ mes-
sis hordeacee: instabat eñ sup alligan
tes manipulos ī cāpo: ꝛ venit estꝰ sup
caput eiꝰ: ꝛ mortuꝰ ē in bethulia ciui-
tate sua: ꝛ sepultꝰ ē illic cū patribꝰ suis
Erat aūt iudith relicta eiꝰ vidua iam
ānis tribꝰ ꝛ mēsibꝰ sex. Et in supioribꝰ
domꝰ sue fecit sibi secretū cubiculū in
q̄ cū puellis suis clausa morabat̄: ꝛ ha
bens sup lūbos suos ciliciū: ieiunabat
oībus diebꝰ vite sue: ꝑter sabbata ꝛ ne
omenias: ꝛ festa domꝰ isrł. Erat āt ele
gāti aspectu nimis: cui vir suꝰ reliq̄rat
diuitias multas ꝛ familiā copiosā: ac
possessiōes armēt' boū ꝛ gregibꝰ ouiū
plenas. Et erat hec ī oībꝰ famosissima B
qm̄ timebat dñm valde: nec erat q̄ lo-
queret̄ d' illa verbū malū. Hec itaq̄ cū
audisset qm̄ ozias ꝓmisisset q̄ trāsacto
q̄nto die traderet ciuitatē: misit ad ꝑ-
sbyteros chabri ꝛ charmi. Et venerūt
ad illā: ꝛ dixit ill': Qd̄ ē h̄ verbū ī q̄ cō-
sensit ozias vt tradat ciuitatē assyriȷ̄s
si itra q̄nq̄ dies nō venerit vob̄ adiu-
toriū? Et q̄ estis vos q̄ tēptatis dñm?
Nō ē iste ꝫmo q̄ misc̄diā ꝓuocet: sed
potiꝰ q̄ iram excitet: ꝛ furorē accēdat.
Posuistis vos tp̄s miseratiōis dñi: ꝛ ī
arbitriū vr̄m diē cōstituistis ei. Sꝫ q̄ꝛ
patiēs dñs ē: ī h̄ ip̄o peniteamini: ꝛ ī
dulgētiā eiꝰ fusis lachrymis postule-
mus. Nō eni q̄si hō deꝰ sic cominabit̄
neq̄ sicut filiꝰ hoīs ad iracūdiā inflā-
mabit̄. Et ideo humiliemꝰ illi aīas no
stras: ꝛ ī spū̄ ꝯstituti humiliato ꝫuien-
tes illi dicamꝰ flētes dño: vt ꝫm volū-
tatē suā sic faciat nobiscū cito miseri-
cordiā suā: vt sic cōturbatū ē cor nr̄m
in supbia eoꝝ: ita etiā de nr̄a humili-
tate gloriemur: qm̄ nō sumꝰ secuti pec
cata patꝝ nr̄oꝝ q̄ dereliq̄rūt deū suū:
ꝛ adorauerūt deos alienos: ꝑ q̄ scelere
dati sūt ī gladiū ꝛ ī rapinā: ꝛ in ꝯfusio
nē inimic' suis. Nos āt alteꝝ deū ne- C
scimꝰ ꝑter ip̄m. Expectemus humiles

cõsolatione ei⁹: et exquiret sanguinẽ no-
strũ de afflictiõib⁹ inimicoꝝ nr̃oꝝ: et
humiliabit oẽs gẽtes q̃cũq; insurgũt
ↄ nos: et faciet illas sine honore dñs de
us nr̃. Et nunc frẽs qm̃ vos q̃ estis p̄-
sbyteri in ppl'o dei: et ex vob pendet aĩa
illoꝝ: ad eloquiũ vr̃m corda eoꝝ erigi
te vt memores sint: qꝛ tẽptati sũt p̄res
nr̃i: vt pbarẽt si vere colerẽt deũ suũ.
Gen.22.a Memores esse debẽt quõ p̄r nr̃ abraã
tẽptat⁹ est: et p multas tribulatiões p
bat⁹: dei amic⁹ effect⁹ ẽ. Sic ysaac: sic
iacob: sic moyses: et oẽs q̃ placuerunt
deo p multas tribulatiões trãsierunt
fideles. Illi aũt q̃ tẽptatiões nõ susce-
perũt cũ timore dñi: et impatiẽtiã suaz
et improperiũ murmuratiõis sue ↄtra
Nu.21.b dñm ptulerũt: exterminati sũt ab exter-
Cor.10.b minatore: et a serpẽtibus perierũt. Et
D nos ergo nõ vlciscamur nos p his q̃ pa-
timur: sꝫ reputãtes pctis nr̃is hec ipsa
supplicia minora eẽ flagella dñi q̃si ser
ui qui corripimur ad emẽdatiõem et
nõ ad pditionẽ nr̃az euenisse credam⁹
B Et dixerũt illi ozias et p̄sbyteri. Oia q̃
locuta es vera sũt: et nõ ẽ in s'monib⁹
tuis: vlla rep̄hẽsio. Nũc ergo ora p nob:
qm̃ mulier sãcta es: et timẽs deũ. Et di
xit illis iudith: Sicut qd potui loq̃ dei
esse cognoscit': ita qd facere disposui p
bate si ex deo ẽ: et orate vt firmũ faciat
de⁹ cõsiliũ meũ. Stabit' vos ad portã
nocte ista et ego exeã cũ abra mea et ora
te vt sicut dixist' i dieb⁹ q̃nq; respiciat
dñs ppl'm suũ isrl'. Uos aũt nolo vt scru
temini actũ meũ: et vsq; dũ renũciẽ vo-
bis nihil aliud fiat nisi oratio p̄ me
ad dñm deũ nr̃m. Et dixit ad eã ozias
p̄nceps iude. Uade i pace: et dñs sit te-
A cum i vltionẽ inimicoꝝ nr̃oꝝ. Et reũ-
Uibus (tentes abierũt. IX
q abscedẽtib⁹ iudith ingressa est
oratoriũ suũ: et induens se cili-
tio posuit cinerẽ sup caput suuz: et p-
Gen.34.d sternẽs se dño clamabat ad dñz: dicẽs:
Dñe de⁹ p̄ris mei symeon: q̃ dedisti illi
gladiũ i defensionẽ alienigenaꝝ q̃ vi-
olatores extiterũt in coinq̃natioẽ sua:
et denudauerũt femur v'ginis i cõfusi-
onẽ: et dedisti mulieres illoꝝ in p̄dã: et
filias illoꝝ i captiuitatẽ: et oẽs p̄dã in
diuisionẽ s'uis tuis q̃ zelauerũt zelum
B tuũ: subueni q̃so te dñe de⁹ me⁹ mihi vi
due. Tu em̃ fecisti priora: et illa p⁹ illa
cogitasti: et h' factũ est qd ip̄e voluisti.
Oẽs em̃ vie tue pate sũt: et tua iudicia
i tua p̄uidẽtia posuisti. Respice castra Exo.14.f
assyrioꝝ nũc: sicut tũc castra egyptioꝝ
videre dignat⁹ es: qm̃ p⁹ s'uos tuos ar
mati currebãt: ↄfidẽtes i q̃drigis et in
eq̃tatu suo et i m'ltitudie bellatoꝝ. Sꝫ
aspexisti sup castra eoꝝ: et tenebre fati-
gauerũt eos. Tenuit pedes eoꝝ abys-
sus: et aq̃ operuerũt eos. Sic fiãt et isti
dñe: q̃ ↄfidũt i multitudine sua: et i cur
rib⁹ suis et in cõtis et i sagittis suis: et i
lãceis gloriant': et nesciũt qꝛ tu ip̄e es
de⁹ noster q̃ cõteris bella ab initio: et
dñs nomẽ ẽ tibi. Erige brachiũ tuũ si
cut ab initio: et allide virtutẽ eoꝝ i vir
tute tua. Cadat virt⁹ eoꝝ in iracundiã
tuã: q̃ pmittũt se violare sãcta tua: et
polluere tabernaculũ nominis tui: et
deĳcere gladio suo cornu altaris tui.
Fac dñe vt gladio p̄prio ei⁹ sup̄bia am Ĩ.10.a
putet'. Capiat' laq̃o oculoꝝ suoꝝ i me:
et pcuties eũ ex labĳs charitatis mee.
Da mihi i aĩo ↄstãtiã vt ↄtẽnã illũ: et
v'tutẽ: et euertã illũ. Erit em̃ h' memo D
riale nois tui: cũ man⁹ femie deiecerit
eũ. Nõ em̃ i m'ltitudie ẽ virt⁹ tua dñe:
neq; i equoꝝ virib⁹ voluntas tua. Nec
sup̄bi ab initio placuerũt tibi: sꝫ humi
liũ et mãsuetoꝝ semp tibi placuit dep̄-
catio. De⁹ celoꝝ creator aq̃ꝝ: et dñs to-
ti⁹ creature: exaudi me miserã dep̄can
tẽ: et d' tua misericordia p̄sumẽtẽ. Me
mẽto dñe testamẽti tui: et da verbũ in
ore meo et i corde meo ↄsiliũ corrobora:
vt dom⁹ tua in sãctificatiõe p'maneat: Ecc.36.a
et oẽs gẽtes agnoscãt qꝛ tu es deus: et
nõ est ali⁹ p̄ter te. X
f Actũ ẽ aũt cũ cessasset clamare A
ad dñz: surrexit d' loco i q̃ iacue
rat pstrata ad dñz. Uocauitq; abram
suã: et descẽdẽs i domũ suã abstulit a se
ciliciũ: et exuit se vestimẽt' viduitatis Ĩ.16.b
sue. Et lauit corp⁹ suũ: et vnxit se myrto
optio: et discrimiauit crinẽ capit' sui: et
iposuit mitrã sup caput suũ: et iduit se
vestimẽt' iocũditat' sue. Induitq; sã-
dalia pedib⁹ suis assũpsitq; dextrario-
la et lilia et iaures et ãnulos: et oib⁹ orna
mẽt' suis ornauit se. Cui etiã dñs ↄtu
lit splẽdorẽ: qm̃ ois ista cõpositio ñ ex
libidie sꝫ ex v'tute pẽdebat. Et io dñs
hãc i illã pulchritudinẽ ãpliauit: vt in
cõparabili decore oim ocul' appareret.

B Imposuitq̄ itaq̄ abre sue ascopā vini
ꝛ vas olei ꝛ polētā ꝛ lapates ꝛ panes ꝛ
caseū: ꝛ ꝑfecta ē. Cūq̄ venissēt ad por
tas ciuitatꝭ: īuenerūt expectātē oziā: ꝛ
ꝑsbiteros ciuitatꝭ. Qui cū vidissēt eā: stu
pētes mirati sūt nimis pulchritudinē
eiꝰ: nihil tñ īterrogantes eā: dimiserūt
trāsire: dicētes: Deꝰ patꝝ nr̄oꝝ det tibi
grāz: ꝛ oē ꝯsiliū tui cordis sua virtute
corroboret: ꝛ gliet̃ sup̱ te hierl̃m et sit
J.15.d nomē tuū ī numero scōꝝ ꝛ iustoꝝ. Et
C dixerūt hi q̄ illic erant oēs vna voce: fi
at: fiat. Judith vo orās dñz: trāsiuit p̱
portas: ip̄a ꝛ abra eiꝰ. Factū ē āt cū de-
scēderet mōtē circa ortū diei: occurre
rūt ei exploratores assyrioꝝ: ꝛ tenuer̃t
eā: dicētes: Unde venis aut q̄ vadis?
Que r̄ndit: Filia sū hebreoꝝ. Ideo ego
fugi a facie eoꝝ: qm̄ futuruz agnoui ꝙ
dent̃ vob̄ ī depdationē: ꝓ eo ꝙ ꝯtēnē
tes vos noluerūt tradere seip̄os: vt in-
uenirēt miscdiaz ī ꝯspectu vr̄o. Hac d̄
causa cogitaui mecū dicens: Uadā ad
faciē p̄ncipis holofernis vt indicē il-
li secreta illoꝝ: ꝛ ostēdā illi q̄ aditu pos-
sit obtinere eos: ita vt n̄ cadat vir vnꝰ
de exircitu eiꝰ. Et cū audissent viri illi
vba eiꝰ: ꝯsiderabāt faciē eiꝰ: ꝛ erat in
ocl̃is eoꝝ stupor: qm̄ pulchritudinem
eiꝰ mirabāt̃ nimis. Et dixerūt ad eaz:
D Cōseruasti aiaz tuā eo ꝙ tale reperisti.
ꝯsiliū vt descēderes ad dñm nr̄m. Hoc
aūt scias: qm̄ cū steterꝭ ī ꝯspectu eius
bn̄ tibi faciet: ꝛ eris gratissima ī corde
eiꝰ. Duxerūtq̄ illā ad tabernaculū ho
J.9.c lofernis nūciātes eā. Cunq̄ ītrasset añ
faciē eiꝰ: stati captꝰ ē ī suis ocl̃is holo
fernes. Dixerūtq̄ ad eū satellites eiꝰ.
Quis ꝯtēnat p̄p̄lm hebreoꝝ q̄ tam de-
coras mulieres hn̄t: vt nō ꝓ his meri-
to pugnare ꝯ eos debeamꝰ? Uidēs ita
q̄ iudith holofernē sedētem in cono-
peo qd̄ erat ex purpura et auro: ꝛ sma-
ragdo ꝛ lapidibꝰ p̄ciosis intertū: ꝛ cū
in faciē eiꝰ intēdisset: adorauit eum ꝓ
sternēs se sup̱ terrā: et eleuauerūt eam
serui holofernis iubēte dño suo. XI

B T Unc holofernes dixit ei. Equo
aīo esto et noli pauere in corde
tuo qm̄ ego nōnūq̄ nocui viꝝ
q̄ noluit seruire nabuchodonosor regi
Populꝰ aūt tuꝰ si nō ꝯtēpsisset me: nō
alleuassem lanceā meā sup̱ eū Nūc aut
dic mihi q̄ ex causa recessisti ab illis: et
placuit tibi vt venires ad nos? Et di-
xit illi iudith: Sume vba ancille tue:
qm̄ si secutꝰ fueris vba ancille tue: p̱-
fectā rē faciet dñs tecū. Uiuit eñi na-
buchodonosor rex t̃re: ꝛ viuit vtꝰ eiꝰ q̄
ē ī te ad correptionē oim aiaꝝ errātiū
qm̄ nō solū hoies seruiēt illi p̱ te: sz et
bestie agri obtēperāt illi. Nūciat̃ eñi B
animi tui īdustria vniūsis gētibꝰ: ꝛ in
dicatū ē oī sclo: qm̄ tu solꝰ bonꝰ ꝛ po-
tēs es in oī regno eiꝰ: ꝛ disciplina tua
oibꝰ ꝓuinciis p̄dicat̃. Nec h̄ latet qd̄
locutꝰ ē achior: nec illud ignorat̃ qd̄
ei iusseris euenire. Cōstat eñi deū nr̄m
sic peccatꝭ offensū: vt mādauerit p̱ ꝓ-
phetas suos ad p̄p̄lm ꝙ tradet eū ꝓ pec
catis suis. Et qm̄ sciūt se offendisse de-
um suū filii isrl̃: tremor tuꝰ sup̱ ip̄os ē
Insup̱ etiā fames iuasit eos ꝛ ab aridi
tate aq̄ iā īter mortuos cōputant̃. De-
niq̄ h̄ ordināt: vt īterficiāt pecora sua C
et bibāt sanguinē eoꝝ: et sācta dñi sui
q̄ p̄cepit deꝰ nō ꝯtingi: ī frumēto vino
et oleo hec cogitauerūt impēdere: ꝛ vo
lūt ꝯsumere q̄ nec manibꝰ deberēt con
tingere. Ereo qm̄ hec faciūt: certū ē ꝙ
ī p̱ditionē dabūt̃. Qd̄ ego ancilla tua
cognoscēs fugi ab illis: ꝛ misit me dñs
hec ip̄a nunciare tibi. Ego eñi ancilla
tua deū colo etiā nūc apd̄ te: ꝛ exiet an
cilla tua ꝛ orabo deuz: ꝛ dicet mihi: qñ
eis reddat pctm̄ suū: ꝛ veniēs nūciabo
tibi: ita vt ego adducā te p̱ mediā hie- D
rusalē. Et hēbis oēz p̄p̄lm isrl̃ sic oues
q̄bꝰ nō ē pastor: ꝛ nō latrabit vel vnus
canis ꝯ te: qm̄ hec mihi dicta sūt p̱ ꝓ-
uidentiā dei. Et qm̄ iratꝰ ē ill̃ deꝰ: hec
ip̄a missa sū nūciare tibi. Placuerunt
aūt oia verba hec corā holoferne ꝛ co-
rā puerꝭ eiꝰ mirabant̃ ad sapiaz eiꝰ: et
dicebāt alter ad alteꝝ: Nō ē talis mu-
lier sup̱ t̃rā ī aspectu: ī pulchritudine ꝛ
ī sensu vboꝝ. Et dixit ad illā holofer-
nes: Bn̄fecit deꝰ q̄ misit te añ p̄p̄lm: vt
des illū tu ī manibꝰ nr̄is. Et qm̄ bona
ē ꝓmissio tua: si fecerit mihi h̄ deꝰ tu-
us: erit ꝛ deꝰ meus: ꝛ tu ī domo nabu-
chodonosor magna eris ꝛ nomē tuum
nominabit̃ in vniūsa terra. XII

B T Unc iussit eā itroire vbi repositi
erāt thesauri eiꝰ: ꝛ iussit illic ma
nere eā: ꝛ ꝯstituit quid daret̃ il-
li d̄ ꝯuiuio suo. Cui r̄ndit iudith: ꝛ di-
xit: Nūc nō potero mādúcare ex his q̄

mihi ꝓcipis tribul ne veniat sup̄ me of-
fensio. Ex his ãt q̃ mihi detuli: mãdu-
cabo. Cui holofernes ait: Si defecerit
tibi ista q̃ tecũ detulisti: q̃d faciemꝰ ti
bi? Et dixit iudith. Uiuit aĩa tua dñe
meꝰ: qm̃ nõ expẽdet oĩa hec ãcilla tua
donec faciet deꝰ ĩ manu mea hec q̃ co-
B gitaui. Et induxerũt illã ſui eiꝰ ĩ tab-
naculũ q̃ ꝓcepat: ⁊ petiȷ̃t dũ itroiret vt
dareẽ ei copia nocte: ⁊ añ lucẽ egredi-
enti foras ad orationẽ: ⁊ depcãdi dñz.
Et ꝓcepit cubiculariȷ̃s suis vt sic pla
ceret illi exiret ⁊ itroiret ad orãdũ deũ
suũ ꝑ triduũ. Et exibat noctibꝰ ĩ val-
lẽ bethulie: ⁊ baptizabat se ĩ fontẽ aq̃.
Et vt ascendebat orabat ad dñm deũ
isrł vt dirigeret viã eiꝰ ad liberationẽ
ppłi sui. Et introiẽs mũda manebat ĩ
tabnaculo vsq̃ dũ acciperet escã suã in
vesperũ. Et factũ est: q̃rto die holofer-
nes fecit cenã ſuis suis: ⁊ dixit ad va-
C gao eunuchũ. Uade ⁊ suade hebreã il-
lã vt spõte ꝯsentiãt hitare mecũ. Fedũ
ẽ ei apud assyrios si femia irrideat vi-
rũ agẽdo: vt immunis ab eo trãseat.
Tũc itroiuit vagao ad iudith: ⁊ dixit:
Nõ vereaẽ bona puella itroire ad dñz
meũ: vt honorificeẽ añ faciẽ eiꝰ: ⁊ mã-
ducet cũ eo ⁊ bibat vinũ cũ iocũditate
Cui iudith rñdit. Que ego sũ vt ꝯdicã
dño meo? Oẽ qd̃ erit añ oculos eiꝰ bo
nũ ⁊ optimũ faciã. Quicq̃d ãt illi pla-
cuerit: h̃ mihi erit optimũ oĩbꝰ diebꝰ
D vite mee. Et surrexit ⁊ ornauit se vesti
mẽto suo: ⁊ igressa stetit añ faciẽ eiꝰ.
Cor ãt holofernis cõcussũ ẽ: erat eĩ ar-
dẽs ĩ cõcupiscẽtia eiꝰ. Et dixit ad eaz
holofernes: Bibe nũc ⁊ accũbe ĩ iocũ-
ditate: qm̃ ĩuenisti grãm corã me. Et
dixit iudith: Bibã dñe: qm̃ magnifica
ta ẽ aĩa mea hodie ꝓ oĩbꝰ diebꝰ meis
Et accepit ⁊ manducauit ⁊ bibit corã
ip̃o ea q̃ ꝑaucrat illi ãcilla eiꝰ Et iocũ
dꝰ factꝰ ẽ holofernes ad eã: bibitq̃ vi
nũ młtũ nimis q̃ntũ nũq̃ biberat ĩ vi
B T ãt sero factũ ẽ (ta sua. XIII
v festinauerũt ſui illiꝰ ad hospi
tia sua: ⁊ cõclusit vagao ostia
cubiculi: ⁊ abiȷ̃t. Erãt ãt oẽs fatigati a
vino. Eratq̃ iudith sola in cubiculo:
Porro holofernes iacebat in lecto ni-
mia ebrietate sopitus. Dixitq̃ iudith
puelle sue vt staret foris añ cubiculũ ⁊
obſuaret. Stetitq̃ iudith ante lectũ:

orãs cũ lachrymis ⁊ labioꝝ motu ĩ si-
lẽtio: dicẽs: Cõfirma me dñe deꝰ isrł: ⁊
respice ĩ hac hora ad oꝑa manuũ mea-
rũ vt sic ꝓmisisti hierłm ciuitatẽ tuã
erigas: ⁊ h̃ qd̃ credẽs ꝑ te posse fieri co
gitaui: ꝑficiã. Et cũ hec dixisset: acces-
sit ad colũnã q̃ erat ad caput lectũ eiꝰ
⁊ pugionẽ eiꝰ q̃ ĩ ea ligatꝰ pẽdebat ex-
oluit. Cũq̃ euaginasset illũ: apꝓhẽdit
comã capitꝭ eiꝰ: ⁊ ait: Cõfirma me dñe B
deꝰ ĩ hac hora: ⁊ ꝑcussit bis ĩ ceruicẽ
eiꝰ: ⁊ abscidit caput eiꝰ: ⁊ abstulit co-
nopeũ eiꝰ a colũnis: ⁊ euoluit corpus
eiꝰ trũcũ. Et post pusillũ exiuit: ⁊ tradi
dit caput holofernis ancille sue: ⁊ ius-
sit vt mitteret illud ĩ perã suã. Et exie
rũt due ſm cõsuetudinẽ suã q̃si ad ora
tionẽ: ⁊ trãsierũt castra: ⁊ gyrãtes val-
lẽ venerũt ad portã ciuitatꝭ. Et dixit
iudith a lõge custidibꝰ murorũ. Ape-
rite portas qm̃ nobiscũ ẽ deꝰ: q̃ fecit v̾
tutẽ ĩ isrł. Et factũ ẽ cũ audisset viri
vocem eius vocauerũt ꝑsbyteros ciui-
tatis. Et occurrerũt ad eã oẽs a minimo
vsq̃ ad maximũ: qm̃ sperauerãt eã iã nõ
eẽ vẽturã. Et accẽdẽtes lumiaria ꝯgy
rauerũt circa eã vniũsi. Illa ãt ascen-
dẽs ĩ eminẽtiorẽ locũ: iussit fieri silẽ-
tiũ. Cũq̃ oẽs tacuissent dixit iudith: C
Laudate dñm deũ nr̃m q̃ nõ deseruit
sperãtes ĩ se: ⁊ ĩ me ancillã suã adiple-
uit misericordiã suã quã ꝓmisit domui
isrł: ⁊ iterfecit in manu mea hostẽ ꝑpłi
sui ĩ hac nocte. Et ꝓferẽs de pera ca-
put holofernis: ostẽdit illis dicẽs: Ecce
caput holofernis ꝓncipis militie assy-
rioꝝ. Et ecce conopeũ illiꝰ ĩ q̃ recũbe-
bat ĩ ebrietate sua: vbi ⁊ ꝑ manũ femi
ne ꝑcussit illũ dñs deꝰ nr̃. Uiuit ãt ip
se dñs: qm̃ custodiuit me angelꝰ eiꝰ: et
hinc euntẽ ⁊ ibi cõmorãtẽ ⁊ ide huc re
uertentẽ: ⁊ nõ ꝑmisit me dñs ãcillã su-
am coinq̃nari: sz sine pollutiõe pcti re
uocauit me vobꝭ: gaudentẽ ĩ victoria
sua: ĩ euasiõe mea ĩ liberatiõe vr̃a. Cõ
fitemini illi oẽs qm̃ bonꝰ: qm̃ ĩ seculũ Ps.105.
misericordia eiꝰ. Uniuersi ãt adorãtes 106.⁊.117.
dñm: dixerũt ad eã. Bñdixit te dñs in
virtute sua: q2 ꝑ te ad nihilũ redegit ĩ
imicos nr̃os. Porro ozias ꝓnceps ꝑpłi
isrł: dixit ad eã. Bñdicta es tu filia a
dño deo excelso: ꝓ oĩbꝰ mulieribꝰ sup̄ J.eo.Lu.1.f
terrã. Bñdictꝰ dñs q̃ creauit celũ ⁊ t- D
rã: q̃ te direxit ĩ vulnera capitis ꝓnci-

pis simicoꝝ nroꝝ:qꝛ hodie nomē tuū
ita magnificauit vt nō recedat laus tua
de ore hoim:q̄ memores fuerint ꝟtut̄
dn̄i i eternū:ꝓ q̄b⁹ nō pepꝑcisti aīe tue
ꝓpt̄ āgustias ⁊ tribulationē gener̄ tui
sꝫ subuenisti ruine an̄ ꝯspectū dei nr̄i.
S.10.b.et Et dixit ois ꝓpl̄s:fiat fiat. Porro achi
I.15.b oꝛ vocat⁹ venit. Et dixit ei iudith. De⁹
isrl̄ cui tu testioniū dedisti ꝙ vlciscat̄
se de inimicis suis:ipse caput oim icre
duloꝝ icidit i hac nocte i manu mea.
Et vt ꝓbes qꝛ ita ē:ecce caput holofer
nis q̄ i cōtēptu suꝑbie sue deū isrl̄ ꝯtē
psit ⁊ tibi interitū minabat̄ dicēs: cū
S.5.b.et capt⁹ fuerit ꝓpl̄s isrl̄:gladio ꝑforari ꝑ
S.6.a cipiā latera tua. Uidēs āt achioꝛ ca-
put holofernis:angustiat⁹ ꝓ pauore ce
cidit i faciē suā suꝑ t̄rā ⁊ estuauit aīa
ei⁹. Postea ꝟo ꝗ͂ resūpto spū recreat⁹
ē ꝓcidit ad pedes ei⁹:⁊ adorauit eā:⁊
dixit. Bn̄dicta tu a deo tuo i oī taber
naculo iacob: qm̄ i oī gente q̄ audie-
rit nomē tuū:magnificabit̄ suꝑ te de⁹

XIIII

A Ixit āt iudith ad (isrl̄.
b oēꝫ ꝓpl̄m:Audite me frēs. Sus
pēdite caput h̄ suꝑ muros no-
stros:⁊ erit cū exierit sol:accipiat vnus
q̄sqꝫ arma sua:⁊ exite cū impetu:nō vt
descēdat̄ deorsū sꝫ q̄si ipetū faciētes.
Tūc exploratores necesse erit vt fugiāt
ad ꝑncipē suū excitādū ad pugnā. Cū-
qꝫ duces eoꝝ cōcurrerint ad tabnacu-
lū holofernis:⁊ iuenerint eū trūcū i suo
sāguie volutatū:decidet suꝑ eos timoꝛ
Cūqꝫ ꝯgnouerit̄ fugere eos: ite post il
los securi:qm̄ dn̄s ꝯteret eos suꝑ pedi
B b⁹ vr̄is. Tūc achioꝛ vidēs ꝟtutē quā
fecit de⁹ isrl̄:relicto gētilitat̄ ritu cre-
didit deo:⁊ circūcidit carnē ꝑputij sui
⁊ apposit⁹ ē ad ꝓpl̄m isrl̄: ⁊ ois succes-
sio gener̄ ei⁹ vsqꝫ i hodiernū diē. Mox
aūt vt ort⁹ ē dies:suspēderūt suꝑ mu-
ros caput holofernis:accepitqꝫ vnus-
q̄sqꝫ vir arma sua ⁊ egressi sūt cū grādi
strepitu ⁊ vlulatu. Qđ vidētes explora
tores:ad tabnaculū holofernis cucur-
rerūt. Porro hi q̄ i tabnaculo erāt: ve
nientes ⁊ an̄ igressū cubiculi ꝑstrepen-
tes excitādi grā inq̄etudinē arte moli
ebant̄:vt nō ab excitātib⁹:sꝫ a sonāti-
C b⁹ holofernes euigilaret. Nullus ei au
debat cubiculū ꝟtut̄ assirioꝝ pulsan
do aut intrādo apire. Sꝫ cū venissent
ei⁹ duces ac tribuni ⁊ vniūsi maiores
exercit⁹ assyrioꝝ:dixerūt cubiculariꝭs.
Intrate ⁊ excitate illū:qm̄ egressi mu-
res de cauernis suis ausi sūt ꝓuocare 1.Reg.
nos ad ꝑliū. Tūc igressus vagao cubi
culū ei⁹ stetit an̄ cortinā ⁊ plausū fecit
manib⁹ suis:suspicabat̄ ei illū cū iu-
dith dormire. Sꝫ cū nullū motū iacē-
t̄ sensu auriū caperet:accessit ꝓximās
ad cortinā:⁊ eleuās eā vidēsqꝫ cada-
uer absqꝫ capite holofernis i suo san-
guine tabefactū iacere suꝑ t̄rā: excla-
mauit voce magna cū fletu ⁊ scidit ve-
stimēta sua. Et igressus tabnaculū iu-
dith nō iuenit eā. Et exiliuit foras ad D
ꝓpl̄m ⁊ dixit: Una mulier hebrea fecit
ꝯfusionē i domo reḡ nabuchodonosoꝛ
Ecce ei holofernes iacet i t̄ra ⁊ caput
ei⁹ nō ē i illo. Qđ cū audissent ꝑncipes
ꝟtut̄ assyrioꝝ:sciderūt oēs vestimēta
sua ⁊ itollerabilis timoꝛ ⁊ tremoꝛ ceci
dit suꝑ eos:⁊ turbati sūt aī eoꝝ valde
Et fact⁹ ē clamoꝛ icōꝑabil̄ i medio ca

XV

U Nqꝫ ois exer (stroꝝ eoꝝ. A
c cit⁹ decollatū holofernē audis-
set:fugit mēs ⁊ cōsiliū ab eis:⁊
solo tremore ⁊ metu agitati fuge ꝑsidi
um sumūt:ita vt null⁹ loq̄ret̄ cū ꝓxi-
mo suo. sꝫ iclinato capite relict̄ oib⁹
euadere festinabāt hebreos: q̄s arma-
tos suꝑ se venire audierāt:fugiētes ꝑ
vias cāpoꝝ ⁊ semitas colliū. Uidētes
itaqꝫ filij isrl̄ fugiētes:secuti sūt illos:
descēderūtqꝫ clāgētes tubis:⁊ vlulātes
post ipos. Et qm̄ assyrij nō adunati:i fu
gā ibāt ꝑcipites: Filij āt isrl̄ vno agmi B
ne ꝑsequētes:debilitabāt oēs q̄s iue-
nire potuissent. Misitqꝫ ozias nūcios
ꝑ oēs ciuitates ⁊ regioes isrl̄. Ois ita
qꝫ regio oisqꝫ vrbs electā iuuētutē ar-
matā misit post eos:⁊ ꝑsecuti sūt eos i
ore gladij q̄usqꝫ ꝑuenirēt ad extremi
tatē finiū suoꝝ: Reliq̄ āt q̄ erāt in be-
thulia:igressi sūt castra assyrioꝝ:⁊ ꝑdā
quā fugiētes assyrij reliq̄rāt:abstulerūt
⁊ onustati sūt valde. Hi ꝟo q̄ victores
extiterāt reūsi sunt ad bethuliā: oīa q̄ C
erāt illoꝝ abstulerūt secū:ita vt nō esset
nūer⁹ i pecorib⁹ i iumēt̄ ⁊ vniūsis mo
bilib⁹ eoꝝ:vt a mīmo vsqꝫ ad magnū
oēs diuites fierēt de ꝑdationib⁹ eoꝝ.
Joachim āt sum⁹ pōtifex ď hierl̄m ve-
nit i bethuliā cū vniūsis ꝑsbyter̄ suis
vt videret iudith. Que cū exisset ad il-
lā:bn̄dixerūt illā oēs vna voce dicen-

tes: Tu gl'ia hier'l': tu leticia isr'l: tu ho
D norificētia ppl'i nr'i: qr fecisti viriliť: ⁊
ꝯfortatū ē cor tuū eo ꝙ castitatē ama
ueris ⁊ post virū tuū alterū nesciers: iō
⁊ man⁹ dn̄i ꝯfortauit te: ⁊ iō eris bn̄di
E.15.b cta i eternū. Et dixit oīs ppl's: fiat fiat
ex.15.d Per dies āt triginta vix collecta sunt
spolia assyrioꝝ a ppl'o isr'l. Porro autē
vniūsa q̄ holofernis peculiaria fuisse
ꝓbata sūt: dederūt iudith ī auro ⁊ ar
gēto ⁊ vestib⁹ ⁊ gēmis ⁊ oī suppellecti
li: ⁊ tradita sunt oīa illi a ppl'o. Et oēs
ppl'i gaudebāt cū mulierib⁹ ⁊ ꝟginib⁹
⁊ iuuenib⁹: ī organis ⁊ citharis. XVI
A [N]unc cātauit canticū h̄ dn̄o iu
dith: dicēs. Incipite dn̄o ī tym
panis: cātate dn̄o ī cymbalis: mo
dulami illi psalmū nouū: exultate ⁊ in
uocate nomē ei⁹. Dn̄s cōterēs bella:
dn̄s nomē ē illi. Qui posuit castra sua
ī medio ppl'i sui: vt eriperet nos d̄ ma
nu oīm inimicoꝝ nr̄oꝝ. Uenit assur ex
ex mōtib⁹ ab aq̄lone ī mltitudine for
titudis sue: cui⁹ mltitudo obturauit
torrentes ⁊ eq̄ eoꝝ cooꝑuerūt valles.
Dixit se icēsurū fines meos: ⁊ iuuenes
meos occisoꝝ gladio: īfātes meos da
re ī p̄dā: ⁊ ꝟgines ī captiuitatē. Dn̄s
aūt oīpotēs nocuit eū ⁊ tradidit eū ī
B man⁹ femie: ⁊ ꝯfudit eū. Nō ei cecidit
potēs eoꝝ a iuuenib⁹: nec filij titan ꝑ
cusserūt eū: nec excelsi gigātes iposuerūt
se illi: sꝫ iudith filia merari ī specie fa
E.10.a ciei sue dissoluit eū. Exuit ei se vestimē
to viduitatis: ⁊ iduit se vestimēto leti
cie ī exultatiōe filioꝝ isr'l. Unxit faciē
suā vnguēto: colligauit cincinos suos
mitra ad d̄cipiēdū illū. Sādalia ei⁹ ra
puerūt oculos ei⁹: pulchritudo ei⁹ ca
ptiuā fecit aīam ei⁹: āputauit pugione
ceruicē ei⁹. Horruerūt ꝑse cōstātiā ei⁹
⁊ medi audaciā ei⁹. Tūc vlulauerūt ca
stra assyrioꝝ q̄n apparuerūt humiles
mei: arescētes ī siti. Filij puellaꝝ ꝯpūx
erūt eos: ⁊ sic pueros fugiētes occide
rūt eos: perierūt ī p̄lio a facie dn̄i dei
mei. Hymnū cātem⁹ dn̄o: hymnū no
uū cātem⁹ deo nr̄o. Adonai dn̄e: ma
gn⁹ es tu: ⁊ p̄clar⁹ ī ꝟtute: ⁊ quē supa
C re nemo pōt. Tibi ꝓuiat oīs creatura
Ps.32. et tua: qr dixisti ⁊ facta sūt: misisti spm̄ tu
Ps.148. um ⁊ creata sūt: ⁊ n̄ ē q̄ resistat voci tue:
Mōtes a fūdamētis mouebūť cū aq̄s:
petre sic cera liq̄scēt an̄ faciē tuā. Qui
aūt timēt te: magni erūt apud te ꝑ oīa.
Ue gēti insurgēti sup gen⁹ meū. Dn̄s
eī oīpotēs vindicabit ī eis ī die iudicij
visitabit illos. Dabit ei ignē ⁊ vermes
ī carnes eoꝝ: vt vrāť ⁊ sentiāt vsq̄ in
sempiťnū. Et factū ē post hec oīs ppl's
post victoriā venit in hier'l'm adorare
dn̄m: ⁊ mox vt purificati sūt: obtulerūt
oēs holocausta ⁊ vota ⁊ repromissiōes
suas. Porro iudith vniūsa vasa belli
ca holofernis q̄ dedit illi ppl's: ⁊ cono
peū: qd̄ ipa sustulerat obtulit ī anathe
ma obliuiōis. Erat āt ppl's iocūd⁹ ꝰm D
faciē sctōꝝ: ⁊ ꝑ tres mēses gaudiū hu
ius victorie celebratū ē cū iudith. P⁹
dies āt illos vnusq̄sq̄ redijt ī sua: ⁊ iu
dith magna facta ē ī bethulia: ⁊ p̄cla
rior erat vniūse ťre isr'l. Erat ēt ꝟtuti
castitatis adiūcta: ita vt nō cognosceret
virū oīb⁹ dieb⁹ vite sue: ex q̄ defūct⁹ ē
manasses vir ei⁹. Erat āt dieb⁹ festis ꝓ
cedēs cū magna gl'ia. Māsit āt ī domo
viri sui annos cētū q̄nq̄: ⁊ dimisit ab
raā suā liberā: ⁊ defuncta ē ac sepulta
cū viro suo ī bethulia: luxitq̄ illā oīs
ppl's dieb⁹ septē. In oī aūt spacio vite
ei⁹ nō fuit q̄ ꝑturbaret isr'l: ⁊ post mor
tē ei⁹ annis multis. Dies aūt victorie
hui⁹ festiuitatis: ab hebreis ī nūero sā
ctoꝝ dierū accipiť: ⁊ coliť a iudeis ex
illo tpe vsq̄ ī p̄sentē diem.

Explicit liber Judith. Incipit ꝓ
logus in librum Hester.

[L]ibrū hester varijs trāslato
ribus cōstat esse viciatum
l quē ego de arciuis hebreo
rū reuelās verbū e verbo
expressius trāstuli. Quē li
brū editio vulgata laciniosis hincin
de verborū finib⁹ trahit: addēs ea q̄
ex tpe dici poterāt: ⁊ audiri: sic solitū ē
scholarib⁹ disciplinis sūpto themate
excogitare: q̄b⁹ ꝟbis vti potuit q̄ iniu
riā passus ē: vel ille q̄ iiuriā fecit. Uos
aūt o paula ⁊ eustochiū qm̄ tm̄ biblio
thecas hebreoꝝ studuistis itrare: ⁊ inť
p̄tū certamina cōprobastis: tenētes he
ster hebraicū librū ꝑ singula ꝟba nr̄am
trāslationē aspicite: vt possitis agnosce
re me: nihil ēt augmētasse addēdo sed
fideli testimonio simpliciť sicut in he
breo habeť: historiā hebraicā latine li
gue tradidisse. Nec affectam⁹ laudes
hoim nec vituperatiōes expauescim⁹

deo eī placere curātes: minas hoīm pe
nit⁹ nō timem⁹: qm̄ de⁹ dissipat ossa eo-
rū q̄ hoīb⁹ placere desiderāt: ⁊ ſm apo
Gala.1.b stolū q̄ eiusmodi sūt: ſui christi eē nō
possūt. Rursū ī libro hester alphabetū
ex nimio vsq₃ ad theta lrām fecim⁹ di-
uersis ī locis: volētes. s. septuagita in
terptū ordinē p h̄ īsinuare studioso le-
ctori. Nos eī iux̄ morē hebraicū ordi-
nē pseq̄ ēt ī septuagita editiōe malui-
Explicit plogus. Incipit (mus.
A liber Hester. Capl̄m. I
I.8.c. I.16.a ¶ In diebus asue
ri q̄ regnauit ab īdia vsq₃
ethiopiā sup cētū viginti
septē puincias: qñ sedit ī solio regni
sui: susa ciuitas regni ei⁹ exordiū fuit.
Tertio igit̄ āno iperij sui fecerat grā
de cōuiuiū cūct̄ pncipib⁹ ⁊ puer̄ suis
fortissimis psarū ⁊ medorū inclyt̄ ⁊ p
fectis puinciarū corā se: vt ostēderet
diuitias glīe regni sui: ac magnitudi-
nē atq₃ iactātiā potētie sue multo tpe
cētū videlicet ⁊ octogita dieb⁹. Cūq₃
iplerent̄ dies ꝯuiuij: iuitauit oēm ꝑplm
q̄ iuēt⁹ ē ī susis a maximo vsq₃ ad mi
nimū: ⁊ iussit septē dieb⁹ cōuiuiū ꝑpa
rari ī vestibulo horti ⁊ nemoris: qd re
gio cultu ⁊ manu cōsitū erat. Et pēde
bāt ex oī pte tētoria aerei colo⁊ ⁊ car
basini ac hyacīthini: sustētata funib⁹
byssinis atq₃ purpureis q̄ eburneis cir
culis īserti erāt: ⁊ colūnis marmoreis
B fulciebāt̄. Lectuli q̄₃ aurei ⁊ argētei:
sup pauimētū smaragdio ⁊ pario stra-
tū lapide dispositi erāt: qd mira varie-
tate pictura decorabat. Bibebāt āt q̄
īuitati erāt: aureis poculis: ⁊ alijs at-
q₃ alijs vasis cibi īferebāt̄. Vinū q̄₃ vt
magnificētia regia dignū erat abūdās
⁊ pcipuū ponebāt̄. Nec erat q̄ nolētes
cogeret ad bibēdū: s₃ sic rex statuerat
pponēs mēsis singulos de pncipibus
suis: vt sumeret vnusquisq₃ qd vellet.
Vasthi q̄₃ regina fecit ꝯuiuiū femia⁊
ī palatio vbi rex asuer⁹ manere ꝯsue-
uerat. Itaq₃ die septio cū rex eēt hyla-
rior: ⁊ post nimiā potionē incaluisset
mero: pcepit maumā ⁊ bazatha ⁊ ar-
bona ⁊ bagatha ⁊ abgatha ⁊ zarath ⁊
charchas septē eunuchis q̄ ī ꝯspectu
ei⁹ ministrabāt: vt introducerēt reginā
vasthi corā rege: posito sup caput eius
diademate: vt ōnderet cūct̄ ꝑplis ⁊ pri
cipib⁹ ei⁹ pulchritudinē. Erat ei pul- C
chra valde. Que renuit: ⁊ ad reḡ ipe- I.2.a
riū qd p eunuchos mādauerat: venire
cōtēpsit. Vñ irat⁹ rex: ⁊ nimio furore
succēsus: īterrogauit sapiētes q̄ ex mo
re regio semp ei aderant: ⁊ illo⁊ facie-
bat cūcta cōsilio: sciētiū leges ac iura
maio⁊: erāt āt primi ⁊ primi charze-
na ⁊ zethar ⁊ adamatha ⁊ tharſ: ⁊ ma
res: ⁊ marsana: ⁊ mamucha: septē du-
ces psa⁊ atq₃ medo⁊: q̄ videbāt faciē
reḡ ⁊ primi post eū residere soliti erāt
cui sñie vasthi regia subiaceret q̄ asue-
ri regis iperiū qd p eunuchos māda-
uerat: facere noluisset. Rñditq₃ mamu
cha audiēte rege atq₃ pncipib⁹: Nō so
lū regē lesit regina vasthi: s₃ ⁊ oēs po-
pulos ⁊ pncipes q̄ sūt ī cūct̄ puincijs
reḡ asueri. Egredief eī ſmo regie ad
oēs mulieres vt cōtēnāt viros suos: ⁊
dicāt: Rex asuer⁹ iussit vt regia vasthi D
intraret ad eū: ⁊ illa noluit: atq₃ h̄ exē
plo oēs pncipū cōiuges psa⁊ atq₃ m e
do⁊ paruipēdēt iperia maríto⁊. Vñ
reḡ iusta ē indignatio. Si tibi placet
egrediat̄ edictū a facie: et scribat̄ iux̄
legē psarū atq₃ medo⁊ quā pteriri illi
citū ē: vt neq̄₃ vltra vasthi ingrediat̄
ad regē: s₃ regnū illi⁹ alt̄a q̄ melior ē il
la accipiat. Et h̄ ī oē (qd latissimū ē)
puincia⁊ tua⁊ diuulget̄ iperiū: ⁊ cūcte
vxores tam maio⁊ q̄₃ mino⁊ deferāt
marit̄ suis honorē. Placuit ꝯsiliū ei⁹
regi ⁊ pncipib⁹: fecitq₃ iux̄ ꝯsiliū ma-
mucha: ⁊ misit epl̄as ad vniūsas puin-
cias regni sui: vt q̄q₃ gēs audire ⁊ lege
re potat diuersis linguis ⁊ lrīs: eē vi-
ros pncipes ac maiores ī domib⁹ suis
⁊ h̄ p cūctos ꝑplos diuulgari. II
His itaq₃ gestis: postq₃ reḡ asue A
h ri īdignatio deferbuerat: recor-
date ē vasthi q̄ fecisset vel q̄ pas
sa esset: dixeruntq₃ pueri reḡ ac minstri
ei⁹. Querāt̄ regi puelle vgines ac spe
ciose: ⁊ mittant̄ q̄ cōsiderēt p vniūsas
puincias puellas speciosas ⁊ vgines:
⁊ adducāt eas ad ciuitatē susan: ⁊ tra-
dāt in domū femina⁊ sub manu egei
eunuchi q̄ ē ppósit⁹ ⁊ custos mulierū
regia⁊: ⁊ accipiāt mūdū muliebrē ⁊ ce
tera ad vsus necessaria. Et q̄cūq₃ iter
oēs ocul̄ reḡ placuerit: ipa regnet p
vasthi. Placuit ſmo regi: ⁊ ita vt sug-

gesserāt iussit fieri. Erat vir iudeꝰ i su-
sis ciuitate: vocabulo mardocheꝰ filiꝰ
2.B iair: filij semei: filij cis: de stirpe gemi-
4.Reg.24.c ni: q̄ trāslatꝰ fuerat de hierl'm eo tp̄e q̄
iechoniā regē iuda nabuchodonosoꝛ
rex babylōis trāstulerat q̄ fuit nutri-
ciꝰ filie fr̄is sui edisse q̄ altero noīe vo-
S.1.c cabat̄ hester: ⁊ vtrūqꝫ parētē amiserat
B pulchꝛa nimis ⁊ decoꝛa facie. Moꝛtu-
isqꝫ p̄re eiꝰ ac m̄re: mardocheꝰ sibi eā
adoptauit i filiā. Cūqꝫ ꝑcrebꝛuissꝫ reg᷑
iperiū: ⁊ iux̄ mandatū illiꝰ multe pul-
chꝛe v̄gines adducerēt̄ susan: ⁊ egeo
traderēt̄ eunucho: hester q̄ꝫ īt ceteras
puellas ei tradita ē: vt s̄uarēt̄ i nūe-
ro feminarū. Que placuit ei ⁊ inuenit
grām i ꝯspectu illiꝰ. Et p̄cepit eunucho
vt accelerarēt mūdū muliebꝛē: ⁊ trade
ret ei ꝑtes suas: ⁊ septē puellas specio-
sissimas de domo reg᷑: ⁊ tā ipam q̄ꝫ pe
disseqs eiꝰ oꝛnaret atqꝫ excoleret. Que
noluit idicare ei p̄pl'm ⁊ patriā suam.
Mardocheꝰ eī p̄cepat ei vt d̄ hac re oī
no reticeret. q̄ deambulabat q̄tidie an̄
vestibulū domꝰ i q̄ electe v̄gies s̄uabā
tur: curā agēs salut᷑ hester: ⁊ scire vo-
lēs q̄d ei accideret. Cū āt venisset tp̄s
singularū ꝑ oꝛdinē puellarū vt intra-
rēt ad regē: explet᷑ oībꝰ q̄ ad cultū mu
liebꝛē ꝑtinebāt: mēsis duodecimꝰ v̄re
bat̄: ita dūtaxat vt sex mēsibꝰ oleo vn
gerent̄ myrtino: ⁊ alijs sex q̄busdā pi-
C gmēt᷑ ⁊ aromatibꝰ vterēt̄. Ingredien
tesqꝫ ad regē: q̄cq̄d postulassent ad oꝛ-
natū ꝑtinēs accipiebāt ⁊ vt eis placu
erat cōposite: de triclinio feminaꝝ ad re
gis cubiculū trāsiebāt. Et q̄ itrauerat
vespe egrediebat̄ mane: atqꝫ ide i secū
das edes deducebāt̄ q̄ sub manu sasa
gazi eunuchi erāt: q̄ ꝯcubinis reg᷑ p̄si
debat: nec habebat ptātē ad regē vl-
tra redeūdi nisi voluisset rex: ⁊ eā veni
re iussisset ex noīe. Euoluto āt tp̄e ꝑ oꝛ
dinē: istabat dies q̄ hester filia abiahil
fr̄is mardochei: quā sibi adoptauerat
i filiā deberet itrare ad regē. Que nō q̄
siuit muliebꝛē cultū: sed q̄cūqꝫ voluit
egeus eunuchꝰ custos virginū: hec ei
S.1.c.S.eo. ad oꝛnatū dedit. Erat ei foꝛmosa val-
de: ⁊ icredibili pulchꝛitudine: oīm ocu
lis grāsa ⁊ amabilis videbat̄. Ducta ē
itaqꝫ ad cubiculū reg᷑ assueri mēse de
cimo q̄ vocat̄ thebeth: septio āno re-
gni eiꝰ: ⁊ adamauit eā rex plus q̄ꝫ oēs
mulieres: habuitqꝫ grām ⁊ misericoꝛ-
diā coꝛā eo suꝑ oēs mulieres: ⁊ posu-
it diadema regni i capite eiꝰ: fecitqꝫ eā
regnare i loco vasthi. Et iussit cōuiuiū D
p̄parari ꝑ magnificū cūct᷑ p̄ncipibꝰ ⁊
s̄uis suis: ⁊ ꝓ cōiūctiōe ⁊ nuptijs he-
ster. Et dedit requiē vniuersis ꝓuin-
cijs: ac dona largitꝰ ē iux̄ manificētiā
pꝛicipalē. Cūqꝫ ⁊ scdo q̄rerent̄ v̄gines
⁊ cōgregarēt̄: mardocheꝰ manebat ad
ianuā reg᷑: necdū ꝓdiderat hester pa-
triā ⁊ p̄pl'm suū iux̄ mādatū eiꝰ. Quic-
q̄d ei ille p̄cipiebat obs̄uabat hester: ⁊
ita cūcta faciebat vt eo tp̄e solita erat
q̄ eam ꝑuulā nutriebat. Eo igit̄ tp̄e q̄ S.6.a.et
mardocheꝰ ad reg᷑ ianuā moꝛabat̄: ira S.12.a.
ti sūt bagathan ⁊ thares duo eunuchi
regis: q̄ ianitoꝛes erāt: ⁊ i p̄mo palatij
limine p̄sidebāt: voluerūtqꝫ isurgere
i regē ⁊ occidere eū. Qd̄ mardocheū n̄
latuit. Staticqꝫ nūciauit regine hester
⁊ illa regi ex noīe mardochei q̄ ad se
rē detulerat. Quesitū ē ⁊ iuētū ⁊ ap̄pē
sus ē vterqꝫ eoꝝ in patibulo. Et iussit
rex vt i libꝛo memoꝛiali scriberet̄: vt ꝓ
vita sua aliq̄d repēsaret ei. Mādatū-
qꝫ ē histoꝛijs: ⁊ annalibꝰ traditū coꝛā
Post hec rex asuerꝰ (rege. III A
P exaltauit amā filiū amadathi
q̄ erat de stirpe agag: et posuit
soliū eiꝰ suꝑ oēs p̄ncipes q̄s hēbat. Cū
ctiqꝫ s̄ui reg᷑ q̄ i foꝛibꝰ palatij versa-
bāt̄ flectebāt genua: ⁊ adoꝛabāt amā.
Sic ei p̄cepat eis impatoꝛ. Solꝰ mar-
docheꝰ nō flectebat genu: neqꝫ adoꝛa-
bat eū. Cui dixerūt pueri reg᷑ q̄ ad fo-
res palatij residebāt. Cur p̄ter ceteros
nō obs̄uas mādatū regis? Cūqꝫ h̄ cre-
bꝛiꝰ dicerēt: ⁊ ille nollet audire: nūcia
uerūt amā scire cupiētes vtrū ꝑseuera
ret i snīa. Dixerat eīn eis se esse iudeū. B
Qd̄ cū audisset amā ⁊ expimēto ꝓbas-
set q̄ mardocheꝰ nō sibi flecteret genu
nec se adoꝛaret: iratꝰ ē valde: ⁊ ꝓ nihi-
lo duxit i vnū mardocheū mittere ma
nꝰ suas: audierat ei q̄ eēt gēt᷑ iudee:
magisqꝫ voluit oēm iudeoꝝ q̄ erat in
regno asueri ꝑdere natiōnē. Mēse pꝛi
mo cuiꝰ vocabulū ē nisan anno duo- S.9.e.
decio regni asueri: missa ē soꝛs i vrnā
q̄ hebꝛaice d̄r phur coꝛā aman q̄ die et
q̄ mēse gēs iudeoꝝ deberet iterfici: et
exiuit mēsis duodecimꝰ q̄ vocat̄ adar
Dixitqꝫ aman regi asuero. Est p̄plus ꝑ S.13.b

oēs ꝓuīcias regni tui dispsus:⁊ a se
mutuo sepatꝰ:nouis vtēs legibꝰ ⁊ ceri
C moniꝭs:insuꝑ ⁊ regꝭ scita cōtēnēs.Et
optime nosti ꝙ nō expediat regno tuo
vt isolescat ꝑ licētiā. Si tibi placet de
cerne vt ꝑeat:⁊ decē milia talētoꝝ ap
pēdā arcariꝭs gaze tue. Tulit ḡ rex an
nulū q̄ vtebat̄ de manu sua:⁊ dedit eū
aman filio amadathi de ꝓgenie agag
hosti iudeoꝝ:dixitq̄ ad eū. Argentū
qđ tu pollicerꝭ:tuū sit: de ꝓplo age qđ
tibi placet. Uocatiq̄ sūt scribe regis
mense ꝑmo nisan tiadacia die eiusdē
mēsis:⁊ scriptū ē vt iusserat aman ad
oēs satrapas regꝭ:⁊ iudices ꝓuīciaꝝ
D diūsarūq̄ hētiū:vt q̄q̄ gēs legere po-
terat ⁊ audire ꝓ varietate linguarū ex
noie regꝭ asueri:⁊ lr̄e signate ipiꝰ ānu
lo misse sūt ꝑ cursores regꝭ ad vniūsas
ꝓuīcias:vt occiderēt atq̄ delerēt oēs
iudeos a puero vsq̄ ad senē ꝑuulos ⁊
mulieres vno die:h̄ ē tertiodecio mē-
sis duodecimi qui vocat̄ adar: ⁊ bona
eoꝝ diriperēt. Sūma āt epl̄aꝝ hec fu-
it:vt oēs ꝓuīcie scirēt ⁊ pararēt se ad
ꝑdictā dié. Festinabāt cursores q̇ missi
J.3.d. erāt regꝭ iperiū cōplere. Statimq̄ in
susis pepēdit edictū:rege ⁊ aman cele-
brāte couiuiū:⁊ cūctis iudeis q̇ i vrbe
Que cū au- (erāt flentibꝰ. IIII
A dissēt mardocheꝰ:scidit vestimē
ta sua:⁊ indutꝰ ē sacco:spargēs
cinerē capiti ⁊ i platea medie ciuitatꝭ
voce magna clamabat ostēdēs amari
tudinē ai sui:⁊ h̄ eiulate vsq̄ ad fores
palatiꝭ gradiēs. Nō ei erat licitū idu-
tū sacco aulā regꝭ itrare. In oibꝰ q̄ꝫ ꝓ
uinciꝭs:oppidis ac locis ad q̄ crudele
regꝭ dogma ꝑuenerat:plāctꝰ igēs erat
apud iudeos:ieiuniū:vlulatꝰ ⁊ fletus
sacco ⁊ cinere multꝭ ꝓ strato vtentibꝰ
Ingressi aūt sunt puelle hester ⁊ eunu-
B chi:nūciauerūtq̄ ei. Qđ audiēs cōster
nata ē:⁊ vestē misit vt ablato sacco in
dueret eā. Quā accipe noluit. Accito-
q̄ athach eunucho quē rex ministrū ei
dederat ꝑcepit vt iret ad mardocheū ⁊
disceret ab eo cur h̄ faceret. Egressusq̄
athach iuit ad mardocheū:⁊ iuenit eū
stantē i platea ciuitatꝭ an̄ ostiū pala-
tiꝭ. Qui idicauit ei oīa q̄ acciderant:
quō aman ꝓmisisset vt i thesauros re-
gis ꝓ iudeoꝝ nece iferret argētū:exem
plar q̄ꝫ edicti qđ pēdebat i susis dedit
ei vt regine ostēderet:⁊ moneret eā vt i
traret ad regem:⁊ deꝑcaret̄ eū ꝓ ꝓplo
suo. Regressus athach nūciauit hester C
oīa q̄ mardocheꝰ dixerat: Que rn̄dit ei
⁊ iussit vt diceret mardocheo. Oēs ser
ui regꝭ ⁊ cūcte q̄ sub ditione eiꝰ sūt no
rūt ꝓuīcie:ꝙ siue vir siue mulier nō
vocatꝰ:interiꝰ atriū regis intrauerit:
absq̄ vlla cūctatione stati interficiat̄:
nisi forte rex aureā virgā ad eū tetēde
rit ꝓ signo clemētie:atq̄ ita possit vi-
uere. Ego igit̄ quō ad regē intrare po
tero:q̄ trigita iā diebꝰ nō sū vocata ad
eū? Qđ cū audisset mardocheꝰ:rursum
mādauit hester:dicēs: Ne putes ꝙ ani
mā tuā tm̄ liberes:q̄ i domo regꝭ es
ꝑ cūctꝭ iudeis. Si ei nūc silueris:ꝑ ali D
am occasionē liberabūt̄ iudei: ⁊ tu et
domꝰ pr̄is tui ꝑibitꝭ. Et q̇s nouit vtꝝ
idcirco ad regnū venerꝭ:⁊ i tali tꝑe pa
rarerꝭ? Rursūq̄ hester hec mardocheo
ꝟba mādauit: Uade ⁊ cōgrega oēs iu
deos q̇s i susis reppererꝭ ⁊ orate ꝓ me.
Nō comederꝭ ⁊ n̄ biberꝭ tribꝰ diebꝰ et
tribꝰ noctibꝰ:⁊ ego cū ācillulis meis si
militer ieiunabo:⁊ tūc igrediar ad re- .d.
gē ꝯ legē faciēs n̄ vocata:tradēsq̄ me
morti ⁊ ꝑiculo. Iuit itaq̄ mardocheꝰ J.13.c
⁊ fecͭ oīa q̄ hester ꝑceꝑat. V
Die aūt tertio iduta ē hester re- A
galibꝰ vestimētꝭ ⁊ stetit i atrio
domꝰ regie qđ erat iteriꝰ ꝯ basilicā re
gis. At ille sedebat suꝑ soliū suū i cō-
sistorio palatiꝭ ꝯ ostiū domꝰ. Cūq̄ vidis
set hester reginā stātē placuit ocul' eiꝰ
⁊ extēdit ꝯ eā virgā auream quā tene-
bat manu. Que accedēs osculata ē sū
mitatē virge eiꝰ: dixitq̄ ad eam rex.
Quid vis hester regina? Que ē petitio B
tua? Etiā si dimidiā ꝑtē regni petierꝭ
dabit̄ tibi. At illa rn̄dit. Si regi pla-
cet obsecro vt venias ad me hodie et
aman tecū ad cōuiuiū qđ paraui. Sta
timq̄ rex:vocate inq̇t cito amā vt he-
ster obediat volūtati. Uenerūt itaq̄ rex
⁊ amā ad ꝯuiuiū qđ eis regina ꝑaue-
rat. Dixitq̄ ei rex postq̄ vinū biberat
abūdāter. Quid petꝭ vt det̄ tibi: ⁊ ꝓ q̄
re postulas? Etiā si dimidiā ꝑtē regni Mar.
mei petierꝭ:ipetrabis. Cui rn̄dit hester C
Petitio mea ⁊ ꝑces sūt iste. Si iueni i
ꝯspectu regꝭ grāꝫ:⁊ si regi placet vt det
mihi qđ postulo ⁊ meā ipleat petiōnē:
veniat rex ⁊ amā ad ꝯuiuiū qđ paraui

eis:⁊ cras aperiā regi voluntatē meā.
Egressus ē itaq͡ȝ illo die amā let⁹ ⁊ ala
cer. Cūq͡ȝ vidisset mardocheū sedētē añ
foras palatij: ⁊ nō solū nō assurrexisse
sibi: s3 nec motū q̄dē d̄ loco sessiōis sue
īdignat⁹ ē valde: ⁊ dissimulata ira reū
sus ī domū suā: ꝯuocauit ad se amicos
suos ⁊ zares vxorē suā: ⁊ exposuit illis
magnitudinē diuitiaꝝ suaꝝ filiorūq͡ȝ
turbā ⁊ quāta eū glīa sup̲ oēs p̄ncipes
D ⁊ s̄uos suos rex eleuasset. Et post hec
ait. Regina q̄z hester nullū aliū voca-
uit ad cōuiuiū cū rege p̄ter me: apud
quā ēt cras cū rege pransur⁹ sū. Et cū
hec oīa habeā nihil me h̄re puto q̄diu
videro mardocheū iudeū sedētē añ fo-
res regias. R̄ndeꝛtq͡ȝ ei zares vxor ei⁹
⁊ ceteri amici. Jube parari excelsam tra-
bē h̄ntē altitudinis q̄nq̄gīta cubitos
⁊ dic mane regi vt appēdat sup̲ eā mar
doche⁹: ⁊ sic ibis cū rege let⁹ ad ꝯuiuiū.
Placuitq͡ȝ ei ꝯsiliū: ⁊ iussit excelsam p̄
A Noctē illā (parari crucē. VI
n duxit rex insomnē: iussitq͡ȝ sibi
afferri historias ⁊ annales p̄oꝝ
.J.12.a tēpoꝝ. Que cū illo p̄sente legerent̄: vē
tū est ad illū locū vbi scriptū erat quō
nūciasset mardoche⁹ īsidias bagathā:
⁊ thares eunuchoꝝ: regē assuerū iugu
lare cupiētiū. Qd̄ cū audisset rex: ait.
Quid p̄ hac fide honoris ac p̄mij mar
doche⁹ cōsecut⁹ ē? Dixerūt ei s̄ui illi⁹
ac ministri. Nihil oīno mercedis accepit
B Statiq͡ȝ rex: q̄s ē inq̄t ī atrio? Aman
q̄ppe interi⁹ atriū dom⁹ regie intraue
rat: vt suggereret regi: ⁊ iuberet mar-
docheū affigi patibulo qd̄ ei fuerat p̄-
paratū. R̄nderūt pueri. Aman stat in
atrio. Dixitq͡ȝ rex īgrediat̄. Cūq͡ȝ esset
īgressus ait illi. Quid d3 fieri viro quē
rex honorare desiderat? Cogitās aūt in
corde suo amā: ⁊ reputās q̄ nullū aliū
rex nisi se vellet honorare: r̄ndit. Hō
quē rex honorare cupit d3 indui vesti-
b⁹ regijs: ⁊ iponi sup̲ equū q̄ de sella re
gis ē ⁊ accipere regiū dyadema sup̲ ca
C put suū: ⁊ p̄m⁹ de regijs p̄ncipib⁹ ac
tyrānis teneat equū ei⁹: ⁊ p̲ plateā ciui
tat̄ incedēs clamet: ⁊ dicat. Sic hono
rabit̄ quēcūq͡ȝ rex voluerit honorare.
Dixitq͡ȝ ei rex. Festina ⁊ sūpta stola et
⁊ eq̄ fac vt locut⁹ es: mardocheo iudeo
q̄ sedet añ fores palatij. Caue ne q̄cq̄
de his q̄ locut⁹ es p̄termittas. Tulit
itaq͡ȝ aman stolā ⁊ equū: īdutūq͡ȝ mar-
docheū ī platea ciuitat̄: ⁊ impositū eq̄
p̄cedebat atq͡ȝ clamabat. Hoc honore
cōdign⁹ ē quēcūq͡ȝ rex voluerit hono-
rare. Reūsusq͡ȝ ē mardoche⁹ ad ianuā D
palatij: ⁊ amā festinauit ire ī domū su
am lugēs: ⁊ op̲to capite: narrauitq͡ȝ za
res vxori sue ⁊ amicis oīa q̄ euenissent
sibi. Cui r̄nderūt sapiētes q̄s habebat
ī cōsilio ⁊ vxor ei⁹. Si de semīe iudeo-
rū ē mardoche⁹ añ quē cadere cepisti
nō poterꝭ ei resistere: s3 cades ī cōspe-
ctu ei⁹. Adhuc illis loquētib⁹ venerūt
eunuchi regꝭ ⁊ cito eū ad cōuiuiū qd̄
regina parauerat p̲gere cōpulerūt. VII
Intrauit itaq͡ȝ rex ⁊ aman vt bi A
i berēt cū regina. Dixitq͡ȝ ei rex
etiā secūda die postq͡ȝ vino in-
caluerat. Que est petitio tua hester vt
det̄ tibi: ⁊ q̄d vis fieri? Etiā si dimidi
am p̲tē regni mei petierꝭ: impetrabis.
Ad quē illa r̄ndit. Si inueni grām in
oculis tuis o rex: ⁊ si placet: dona mi- B
hi aīam meā p̲ q̄ rogo: ⁊ p̲p̲lm meū p̲ q̄
obsecro. Traditi eñ sum⁹ ego ⁊ p̲p̲lus
me⁹ vt ꝯteramur: iugulemur ⁊ p̲eam⁹
Atq͡ȝ vtinā ī s̄uos ⁊ famulas vēdere-
mur: eēt tolerabile malū: ⁊ gemēs tace
rē: nūc aūt hostis nr̄ est: cui⁹ crudeli-
tas redūdat ī regē. R̄ndēsq͡ȝ rex assuer⁹
ait: Quis est iste ⁊ cui⁹ potētie: vt hec
audeat facere? Dixitq͡ȝ hester Hostis ⁊
inimic⁹ nr̄ pessim⁹ iste ē amā. Qd̄ ille C
audiēs illico obstupuit: vultū regꝭ ac
regine ferre nō sustinēs. Rex āt iratus
surrexit: ⁊ de loco cōuiuij ītrauit ī hor
tū arborib⁹ cōsitū. Amā q̄z surrexit vt
rogaret hester reginā p̲ aīa sua: ītellex
it ei a rege sibi parū malū. Qui cū reū-
sus esset de horto nemorib⁹ cōsito: ⁊ in
trasset ꝯuiuij locū: repperit amā sup̲ le
ctū corruisse ī q̄ iacebat hester: ⁊ ait Eti D
am reginā vult opprimere me p̄nte in
domo mea. Nec dū verbū de ore regis
exierat: ⁊ stati op̲uerūt faciē ei⁹. Dixit
q̄ arbona vn⁹ de eunuchis q̄ stabat ī
ministerio regꝭ. En lignū qd̄ parauerat
mardocheo q̄ locut⁹ est p̲ rege stat ī do
mo aman: h̄ns altitudis q̄nquaginta
cubitos. Cui dixit rex. Appēdite eū in
eo. Suspēs⁹ ē itaq͡ȝ amā ī patibulo qd̄
parauerat mardocheo: ⁊ regꝭ ira q̄euit.
Je illo dedit rex asue VIII A
d r⁹ hester regine domū amā ad

uersariū iudeoꝝ: ⁊ mardocheꝰ igressus
ē añ faciē reg. Cōfessa ē ei ei hester φ
E.3.c. esset patruꝰ suus. Tulitq; rex annulū
quē ab amā recipi iusserat: ⁊ tradidit
mardocheo. Hester aūt ɔstituit mardo-
cheū sup domū suā. Nec his cōtēta ꝑ-
cidit ad pedes reg: fleuitq; ⁊ locuta
ad eū orauit vt maliciā amā agagite: ⁊
machinatiōes eiꝰ pessimas q̄s excogi-
tauerat ꝯ iudeos: iuberet irritas fieri.
At ille ex more sceptrū aureū ꝑtendit
manu q̄ signū clemētie mōstrabat. Il-
B laq; ɔsurgēs stetit añ eū: ⁊ ait. Si pla-
cet regi: ⁊ si īueni grām ī oculis eiꝰ: ⁊
depcatio mea nō ei videt eē ꝯria: ob-
secro vt nouis epl̄is: veteres amā lr̄e ī
sidiatoris ⁊ host iudeoꝝ. qbꝰ eos ī cū
ct reg ꝓuinciis ꝑire ꝑceperat corri-
gāt. Quō eī potero sustinere necē ⁊ in-
fectione ꝑl̄i mei? Rn̄ditq; rex asuerꝰ
hester regine ⁊ mardocheo iudeo. Do-
mū amā ɔcessi hester regine. ⁊ ip̄m ius
si affigi cruci: qr ausus ē manū mitte-
re ī iudeos. Scribite g̃ iudeis sic vob
placet ex reg noie: signātes lr̄as ānu-
E.5.d. lo meo. Hec eī cōsuetudo erat: vt epl̄is
que ex reg noie mittebant: ⁊ illiꝰ an-
nulo signate erāt: nemo auderet ꝯdi-
cere. Accitisq; scribis ⁊ librariis regis
erat aūt tp̄s tertii mēsis q̄ appellat si-
C ban: vicesima ⁊ tertia illiꝰ die: scripte
sūt epl̄e vt mardocheꝰ voluerat ad iu-
deos ⁊ ad principes ꝓcuratoresq; ⁊ iu
E.1.a.et dices q̄ cētū vigitiseptē ꝓuinciis ab
J.16.a india vsq; ethiopiā ꝑsidebāt: ꝓuincie
atq; ꝓuincie: ꝑl̄o ⁊ ꝑl̄o: iux linguas
⁊ lr̄as suas ⁊ iudeis: ꝓut legere pote-
rāt ⁊ audire. Ipseq; epl̄e q̄ regis noie
mittebāt: annulo illiꝰ obsignate sunt
⁊ misse ꝑ veredarios: q̄ ꝑ oēs ꝓuicias
discurrētes: veteres lr̄as nouis nūciis
ꝑuenirēt. Quibꝰ impauit rex: vt cōue
nirēt iudeos ꝑ singulas ciuitates: et
in vnū ꝑcipent cōgregari: vt starēt ꝓ
aiabꝰ suis: ⁊ oēs inimicos suos cū cō-
iugibꝰ ac liber: ⁊ vniūsis domibꝰ iter
fecerēt atq; delerēt. Et cōstituta est ꝑ
oēs ꝓuincias vna vltiōis dies: id est
tridecia die mensis duodecimi adar.
D Sūmaq; epl̄e hec fuit vt ī oibꝰ tris ac
ꝑl̄is q̄ reg asueri subiacebāt inpio:
notū fieret ꝑatos eē iudeos ad capien
E.3.d dā vindictā de hostibꝰ suis. Egressiq;
sūt veredarii celeres nūcios ꝑferētes:

⁊ edictū reg pepēdit ī susis. Mardo-
cheꝰ aūt de palatio ⁊ de cōspectu regis
egrediēs fulgebat vestibꝰ regiis hyaci
thinis videl; ⁊ aerinis: coronā aureā
portās ī capite ⁊ amictꝰ serico pallio
atq; purpureo. Oisq; ciuitas exultauit
atq; letata ē. Iudeis aūt noua lux oriri
visa ē: gaudiū: honor ⁊ tripudiū. Apō
oēs ꝑl̄os vrbes atq; ꝓuincias q̄cūq;
reg ꝑcepta veniebāt mira exultatio:
epule atq; cōuiuia ⁊ festꝰ dies: intātū
vt plures alteriꝰ gēt ⁊ secte: eoꝝ reli-
gioni ⁊ cerimoniis iūgerēt. Grādis eī
cūctos iudaici nois tror inuaserat. IX
Igit duodecimi mēsis quē adar B
i vocari añ iā diximꝰ: tridecia
die qñ cunct iudeis iterfectio
pabat: ⁊ hostes eoꝝ īsidiabāt sāgnini
versa vice supiores: iudei eē ceperūt: ⁊
se de aduersariis vindicare. Cōgregati
q; sūt ꝑ singulas ciuitates ⁊ oppida ⁊
loca: vt extēderēt manū ꝯ inimicos et
ꝑsecutores suos. Nullꝰq; ausus ē resi-
stere: eo φ oēs ꝑl̄os magnitudis eoꝝ
formido penetraret. Nā ⁊ ꝓuinciaꝝ iu
dices duces ⁊ ꝓcuratores: oisq; digni-
tas q̄ singul loc ⁊ opibꝰ ꝑerat: extol-
lebant iudeos timore mardochei quē
ꝑncipē eē palatii ɔ plimū posse cogno
uerāt. Fama q; nois eiꝰ crescebat ɔti- B
die: ⁊ ꝑ cūctoꝝ ora volitabat. Itaq; ꝑ-
cusserūt iudei inimicos suos plaga ma-
gna ⁊ occiderūt eos reddētes eis qđ si
bi pauerāt facere intūt vt et ī susis q̄n
gētos viros iterficerēt: ex̄ decē filios
amā agagite host iudeoꝝ. Quoꝝ ista
sūt noia: pharsandathan ⁊ delphon et
espatha ⁊ phorata ⁊ adalia ⁊ aridatha
⁊ ephermesca: arisai ⁊ aridai et vaisa-
tha. Quos cū occidissent: ꝑdas de sub
stātiis eoꝝ agere noluerūt. Statiq; nu
merꝰ eoꝝ q̄ occisi erāt in susis ad regē
relatꝰ ē. Qui dixit regine. In vrbe su-
sis interfecerūt iudei q̄ngētos viros:
⁊ alios decē filios amā. Quāta putas
eos exercere cedē ī vniuersis ꝓuīciis.
Quid vltra postulas ⁊ q̄d vis vt fieri C
iubeam? Cui illa rn̄dit: Si regi placet:
det ꝑtās iudeis: vt sic fecerūt hodie ī
susis: sic ⁊ cras faciāt: ⁊ decē filii amā
ī patibulis suspēdant. Precepit rex vt
ita fieret. Statimq; ī susis pepēdit edi
ctū ⁊ decē filii amā suspēsi sūt. Cōgre-
gatis iudeis q̄rtadecia die mēsis adar

infecti sūt i susis trecēti viri: nec eoꝝ
ab ulꝫ direpta substātia ē: sȝ ⁊ ꝑ oēs ꝓ-
uincias q̄ dictioni regꝫ subiacebāt ꝑ
siab⁹suis steterūt iudei: infectꝫ hosti
bus ac ꝑsecutorib⁹suis: itātū vt septu-
agintaqnqꝫ milia occisoꝝ iplerenꝫ: et
null⁹ d̄ substātijs eoꝝ q̄cq̄ ꝯtingeret.
D Dies āt tertiusdecim⁹ mēsis adar vn⁹
apd̄ oēs infectiōis fuit: ⁊ q̄rtadecima
die cedere desierūt. Que ꝯstituerūt esse
solēnē: vt i eo oī tp̄e deinceps vacarēt
epulis: gaudio atqꝫ ꝯuiuijs. At hi q̄ i
vrbe susis cedē exercuerāt tertiodecio
et q̄rtodecimo die eiusdē mēsis i cede
v̄sati sūt: q̄ntodecimo aūt die ꝑcutere
desierūt. Et idcirco eūdē diē ꝯstitueꝛt
solennē epulaꝝ atqꝫ leticie. Hi v̄o iu-
dei q̄ i oppidis nō muratꝫ ac villis mo
rabāꝫ: q̄rtūdecimū diē mēsis adar cō-
uiuioꝝ ⁊ gaudij decreuerūt: ita vt exul
tēt i eo ⁊ mittāt sibi mutuo ꝑtes epu-
E laꝝ ⁊ ciboꝝ Scripsit itaqꝫ mardoche⁹
oia hec: ⁊ lr̄is ꝯp̄hēsa misit ad iudeos
q̄ i oib⁹regꝫ ꝓuicijs morabāꝫ: tā de vi
cino positis q̄ ꝓcul: vt q̄rtādecimā ⁊
q̄ntādecimā diē mēsis adar ꝓ festꝫ su
sciperēt: ⁊ reūtēte semꝑ āno solēni ce-
lebrarēt honore: q̄ in ip̄is dieb⁹se vlti
sūt iudei d̄ iimicꝫ suis: ⁊ luct⁹ atqꝫ tri-
sticia i hilaritatē gaudiūqꝫ ꝯūsi sunt:
essentqꝫ dies iste epulaꝝ atqꝫ leticie: ⁊
mitterēt sibi iuicē ciboꝝ ꝑtes ⁊ paupi
bus munuscula largirēꝫ. Susceperūt
qꝫ iudei i solēnē ritū cūcta q̄ eo tp̄e fa-
cere ceperāt: ⁊ q̄ mardoche⁹ lr̄is faciē-
s.3.c da mādauerat: Amā.n.fili⁹amadathi
F stirpis agag hostꝫ ⁊ adūsarius iudeoꝝ
cogitauit ꝯ eos malū vt occideret illos
atqꝫ deleret: ⁊ misit phur qd̄ nr̄a ligua
verteꝫ i sortē: ⁊ postea igressa ē hester
ad regē obsecrās vt conat⁹ ei⁹ lr̄is re-
gis irriti fierēt: ⁊ malū qd̄ ꝯ iudeos co
s.3.b gitauerat: reūteꝫ i caput ei⁹. Deniqꝫ ⁊
ip̄m ⁊ filios ei⁹affixerūt cruci: atqꝫ ex
illo tp̄e dies isti appellati sūt phuri id
ē sortiū: eo q̄ phur id ē sors: i vrnā mis
sa fuerit. Et cūcta q̄ gesta sūt ep̄le id ē
libri hui⁹volumie ꝯtinēꝫ: q̄qꝫ sustinue
rūt ⁊ q̄ deiceps imutata sūt: susceperꝫ
iudei suꝑ se ⁊ semen suū: ⁊ suꝑ cūctos
q̄ religiōi eoꝝ volueꝛt copulari: vt nul
li liceat duos hos dies absqꝫ solēnita
te trāsigere q̄s scp̄tura testaꝫ: ⁊ certa ex
petūt tp̄a ānis sibi iugiꝫ succedētib⁹.

Isti sūt dies q̄s nlla vnqꝫ delebit obli- G
uio: ⁊ ꝑ singlas generatiōes cūcte i to
to orbe ꝓuicie celebrabūt: nec ē vlla ci
uitas i q̄ dies phurī: id ē sortiū: nō ob
ꝟuenꝫ a iudeis: ⁊ ab eoꝝ ꝓgenie q̄ his
cerimonijs obligata est. Scripserūtqꝫ
hester regina filia abiahil ⁊ mardoche
us iude⁹etiā scd̄aȝ ep̄lam: vt oi studio
dies ista solēnis sanciret i posteꝝ. Et
miserūt ad oēs iudeos q̄ cētū vigītise-
ptē ꝓuincijs regꝫ asueri versabāꝫ: vt
hr̄ent pacē ⁊ suscipent v̄itatē: obꝟuā-
tes dies sortiū: ⁊ suo tp̄e cū gaudio ce-
lebrarēt: sic̄ ꝯstituerāt mardocheus et
hester. Et illi obꝟuāda susceperūt a se
⁊ a semie suo ieiunia atqꝫ clamores et
sortiū dies: ⁊ oia q̄ libri hui⁹ q̄ vocaꝫ
hester historia ꝯtinenꝫ. X
r Ex v̄o asuer⁹ oēm t̄rā ⁊ cūctas A
marꝫ insulas: fecit tributarios
cui⁹ fortitudo ⁊ impiū ⁊ dignitas atqꝫ
sublimitas q̄ exaltauit mardocheum:
scp̄ta sūt i libris medoꝝ atqꝫ ꝑsaꝝ: et
quō mardoche⁹ iudaici generꝫ scd̄s a
rege asuero fuerit: ⁊ magn⁹apd̄ iudeos
⁊ acceptabilis plebi fratrū suoꝝ: q̄rēs
bona ꝑplo suo ⁊ loquens ea q̄ ad pacē
seminis sui ꝑtinerēt. Que habenꝫ in he B
breo plena fide exp̄ssi: hec āt q̄ sequū-
tur scp̄ta repperi i editiōe vulgata que
grecoꝝ ligua et lr̄is ꝯtinenꝫ: ⁊ iterim
p⁹ finē libri h̄ capl̄m ferebaꝫ: qd̄ iuxta
ꝯsuetudinē nr̄aȝ obelo.i. veru p̄notā-
uim⁹. Dixitqꝫ mardoche⁹ A deo facta
sūt ista Recordat⁹ sū sōnij qd̄ viderā: Somnium
hec eadē significātꝫ: nec eoꝝ q̄cq̄ irri Mardochei
tū fuit. Paru⁹ fons q̄ creuit i fluuiū ⁊ J.II.D
i lucē solēqꝫ ꝯuersus ē: ⁊ i aq̄s plīmas C
redūdauit: hester ē: quā rex accepit vx-
orē: ⁊ voluit eē reginā. Duo āt draco-
nes: ego sū: ⁊ aman. Gētes q̄ ꝯuenerāt
hi sūt q̄ conati sūt delere nomē iudeo-
rū. Gens aūt mea isrl̄ ē q̄ clamauit ad
dn̄z: ⁊ saluū fecit ꝑplm suū: liberauitqꝫ
nos ab oib⁹ malis: ⁊ fec̄ signa magna
atqꝫ portēta iter gētes: ⁊ duas sortes
eē p̄cepit: vnū ꝑpli dei: ⁊ alterā cūctaꝝ D
gētiū. Ueni tqꝫ vtraqꝫ sors i statutū ex
illo iā tp̄e corā deo vniūsis gentib⁹: et
recordat⁹ ē dn̄s ꝑpli sui: ac misert⁹ he-
reditatꝫ sue. Et obseruabūꝫ dies isti i
mēse adar: q̄rtadecima ⁊ q̄ntadecima
die eiusdē mēsis: cum oi studio ⁊ gau-
dio i vnū cetum ꝑpli ꝯgregati i cūctas

deinceps generatiões ꝓli isrl. XI
A Nno q̄rto regnātibꝰ ptolemeo
a ⁊ cleopatra: attulerūt dositheꝰ
ꝙ se sacerdotē ⁊ leuitici generꝭ
ferebat: ⁊ ptolemeꝰ filiꝰ eiꝰ hāc eplām
phurim: quā dixerūt iterp̄tatā eē lysi-
machū ptolemei filiū ī hierlm. Hoc ꝗ̄
p̄ncipiū erat ī editiōe vulgata: qđ nec
ī hebreo: nec apud vllū ferł iterpretū.
B Anno scđo regnāte artaxerxe maxio:
p̄ma die mēsis nisan vidit sōniū mar-
docheꝰ filiꝰ iaheri: filij semei: filij cis
de tribu beniamin: hō iudeꝰ ꝙ habita
bat in vrbe susis: vir magnꝰ: ⁊ iter pri
4. Re. 25 mos aule regie. Erat aūt đ eo numero
captiuoꝝ q̄s trāstulerat nabuchodo-
nosor rex babylonis đ hierlm cū iecho
C nia rege iuda: ⁊ h̄ eiꝰ somniū fuit. Ap-
paruerūt voces ⁊ tumultꝰ: tonitrua et
terremotꝰ ⁊ ꝯturbatio suꝑ terrā: ⁊ ecce
duo dracones magni paratiq̄ ꝯ se in
p̄liū ad q̄ꝝ clamorē cūcte cōcitate sūt
natiōes: vt pugnarēt ꝯ gentē iustoꝝ.
Fuitq̄ dies illa tenebraꝝ ⁊ discrimis:
tribulatiōis ⁊ angustie ⁊ ingēs formi-
do suꝑ trā. Cōturbataq̄ ē gens iusto-
rū timentiū mala sua: ⁊ p̄ꝑata ad mor
D tē. Clamauerūtq̄ ad deū: ⁊ illis vocife
S. 10. c rātibꝰ: fons paruꝰ creuit ī fluuiū ma-
ximū: ⁊ in aq̄s plimas redūdauit. Lux
⁊ sol ortus ē: ⁊ hūiles exaltati sūt: ⁊ de
uorauerūt iclytos. Qđ cū vidisset mar
docheꝰ ⁊ surrexisset đ stratu: cogitabat
q̄d deꝰ facere vellet ⁊ fixū hēbat ī aīo:
scire cupiens q̄d significaret somniū.
A M Orabał aūt eo tp̄e ī aula XII
S. 2. d. et m regꝭ cū bagatha ⁊ thara eunu-
S. 6. a chis regis: ꝙ ianitores erāt pa-
latij. Cūq̄ itellexisset cogitatiōes eoꝝ
B ⁊ curas diligentiꝰ ꝑuidisset: didicit ꝙ
conarēł ī regē artaxerxē manꝰ mitte-
re: ⁊ nūciauit suꝑ eo regi. Qui de vtro-
q̄ habita q̄stiōe: ꝯfessos iussit duci ad
mortē. Rex aūt qđ gestū erat scp̄sit in
C cōmētarijs. Sed ⁊ mardocheꝰ rei me-
moriā lrīs tradidit. Precepitq̄ ei rex
vt ī aula palatij morareł: datis ꝓ dela
tione muneribꝰ. Amā vo filiꝰ amada
thi bugeus erat gloriosissimꝰ corā re-
ge: ⁊ voluit nocere mardocheo et ꝓplo
D S. 2. d eiꝰ ꝓ duobꝰ eunuchis regis ꝙ fuerant
īterfecti. Hucusq̄ ꝓhemiū. Que sequū
tur ī eo loco posita erāt vbi scriptū est
in volumie. Et diripuerūt bona vł sub
stātias eoꝝ. Que in sola vulgata editi-
one reꝑerimꝰ. Eplē āt h̄ exēplar fuit.
Ex maximꝰ artaxerxes XIII A
r ab india vsq̄ ethiopiā cētū vi- S. 1. a
gintiseptē ꝓuinciaꝝ: p̄ncipibꝰ J. eo.
⁊ ducibꝰ ꝙ eiꝰ imꝑio subiecti sūt salutē
dicit: Cū plimis gētibꝰ imperarē: ⁊ vni
uersū orbē mee ditioni subiugassē: vo-
lui neq̄q̄ abuti potētie magnitudine:
sꝫ clemētia ⁊ lenitate gubernare subie
ctos: vt absq̄ vllo terrore vitā silētio
trāsigētes optata cūctꝭ mortalibꝰ pa-
ce fruerēł. Querēte āt me a ꝯsiliarijs
meis quō posset h̄ ipleri: vnꝰ ꝙ sapia ⁊
fide ceteros p̄cellebat: ⁊ erat post regē B
scđs amā noīe indicauit mihi in toto S. 3. b
orbe traꝝ ꝓplm eē dispsū ꝙ nouis vte-
reł legibꝰ: ⁊ ꝯ oim gentiū ꝯsuetudinē
faciēs regū iussa ꝯtēneret: ⁊ vniūsaꝝ
cōcordiā nationū sua dissensiōe viola
ret. Qđ cū didicissemꝰ: vidētes vnā gē
tē rebellē aduūsus oē hoim genꝰ ꝑuer-
sis vti ligibꝰ: nrisq̄ iussiōibꝰ ꝯtraire: ⁊
turbare subiectaꝝ nob ꝓuinciaꝝ pa-
cem atq̄ ꝯcordiam: iussimꝰ vt q̄scunq̄
amā ꝙ oibꝰ ꝓuincijs p̄positꝰ ē: ⁊ scđs
a rege: ⁊ quē p̄ris loco colimꝰ monstra
uerit: cū ꝯiugibꝰ ac liberꝭ deleanł ab
inimicis suis: nullusq̄ eoꝝ misereał:
q̄rtadecia die duodecimi mensis adar C
āni p̄ntis vt nepharij homies vno die
ad inferos descēdētes: reddāt igio no
stro pacē quā turbauerāt. Hucusq̄
exēplar eplē. Que sequāł pꝰ eū locū
scp̄ta reꝑeri: vbi legił. Pergēsq̄ mar S. 4
docheꝰ fecit oīa ꝙ ei mādauerat hester
nec tn̄ hēł ī hebraico: ⁊ apđ nullū pe-
nitꝰ ferūł iterp̄tū. Mardocheꝰ autē
dep̄catꝰ ē dn̄m: memor oim operū eiꝰ:
⁊ dixit: Dn̄e dn̄e rex oipotēs ī ditione
enī tua cūcta sūt posita: et n̄ ē ꝙ posset
tue resistere volūtati: si decreueris sal-
uare isrl. Tu fecisti celū ⁊ traz: ⁊ q̄cq̄d Hest
celi ambitu ꝯtineł: dn̄s oim es: nec ē Ps.
ꝙ resistat maiestati tue. Cuncta nosti ⁊ D
scis: q2 nō ꝓ suꝑbia ⁊ ꝯtumelia ⁊ aliq̄
glīe cupiditate fecerim h̄: vt nō adora
rē amā suꝑbissimū: libēter enī ꝓ salu-
te isrl etiā vestigia pedū eiꝰ deosculari
ꝑatꝰ essem: sꝫ timui ne honorē dei mei
trāsferrē ad hoiez: ⁊ ne quēq̄ adorarē
excepto deo meo. Et nūc dn̄e rex deus
abrahā: miserere ꝓpli tui: q2 volunt nos
inimici nr̄i ꝑdere: ⁊ hereditatē tuā de

lere. Ne despicias ptē tuā quā redemi
sti ð egypto. Exaudi depcatiōez meā: τ
ꝓpiti⁹ esto sorti τ funiculo tuo: τ ꝯūte
luctū nr̄m i gaudiū: vt viuētes laude-
mus nomē tuū dn̄e: τ ne claudas ora
te canētiū. Ois q̃z isrl̄ pari mēte τ ob-
secratiōe clamauit ad dn̄z: eo q eis cer
ta mors impēderet. XIIII

A h Ester q̃z regina ꝯfugit ad dn̄z:
pauēs piculū qð iminebat. Cū-
q̃z deposuisset vestes regias: fletib⁹ et
luctui apta indumēta suscepit: τ p vn
guēt̃ variis cinere τ stercore impleuit
caput: τ corp⁹ suuz hūiliauit ieiuniis:
oiaq̃z loca i q̃b⁹ antea letari ꝯsueuerat
criniū laceratiōe cōpleuit. Et depcaba
tur dn̄z deū isrl̄: dicēs: Dn̄e mi q̃ rex nr̄
es sol⁹: adiuua me solitariā: τ cui⁹ pter
te null⁹ ē auxiliator ali⁹. Periculū me
B um i māib⁹ meis ē. Audiui a pr̄e meo
q tu dn̄e tulisses isrl̄ ð cūct̃ gētib⁹: et
pr̄es nr̄os ex oīb⁹ retro maiorib⁹ suis:
vt possideres hereditatē sempit̃nā: fe-
cistiq̃z eis sic locut⁹ es. Peccauim⁹ i cō
spectu tuo: τ idcirco tradidisti nos in
man⁹ inimicoꝝ nr̄oꝝ. Coluim⁹ em̄ de-
os eoꝝ. Iust⁹ es dn̄e. Et nūc nō eis suf
ficit q durissima nos oꝓprimūt suitu
te: sz robur manuū suaꝝ idoloꝝ potē-
tie deputātes volūt tua mutare ꝓmis-
sa: τ delere hereditatē tuaz: τ claudere
ora laudātiū te: atq̃z extinguere gl̃iam
tēpli τ altar̃ tui: vt apiant ora gētiū
τ laudēt idoloꝝ fortitudinē: τ pdicēt
C carnalē regē i sēpit̃nū. Ne tradas dn̄e
sceptꝝ tuū his q̃ n̄ sūt: ne rideāt ad rui
nā nr̄az: sz ꝯūte ꝯsilium eoꝝ sup eos: τ
eū q̃ i nos cepit seuire: disꝑde. Memē-
to dn̄e τ ostēde te nob̄ i tp̄e tribulatiōis
nr̄e: τ da mihi fiduciā dn̄e rex deorū et
vniūse ptātis: tribue smonē cōpositū i
ore meo i ꝯspectu leonis: τ trāsfer cor
illi⁹ i odiū host̃ nr̄i: vt τ ipse pereat: τ
ceteri q̃ ei ꝯsētiūt. Nos āt libera i ma
nu tua: τ adiuua me nullū aliud auxi
liū habēte nisi te dn̄e: q̃ hēs oīm sciāz:
τ nosti q̄ oderim gl̃iam iniq̃ꝝ: τ dete-
ster cubile incircūcisoꝝ τ ois alienige
D ne. Tu scis necessitatē meā q abomi-
ner signū sup̃bie τ glīe mee qð ē sup ca
put meū i dieb⁹ ostētatiōis mee: τ dete
ster illð q̃si pānū mēstruate: τ n̄ portē
§.5 i dieb⁹ silētii mei: τ q nō comederi in
mēsa amā: nec mihi placuerit ꝯuiuiū
reg̃: τ n̄ biberi vinū libaminū: τ nūq̃z
letata sit āncilla tua ex q̃ huc trāslata sū
vsq̃z i pn̄tē diē: nisi i te dn̄e de⁹ abraā.
De⁹ fort̃ sup oēs: exaudi vocē eoꝝ q̃
nullā aliā spē hn̄t: τ libera nos ð māu
iniq̃ꝝ: τ erue me a timore meo. Hec q̃z
addita reꝑperi i editiōe vulgata. XV

T mādauit ei: haud dubiū q̃n A
e hester: mardoche⁹: vt igrederet̃
ad regē: τ rogaret p ꝑplo suo τ
p patria sua. Memorare inq̃t dieꝝ hu
militat̃ tue: quō nutrita sis in manu
mea: q̄ amā scðs a rege locut⁹ ē ꝯ nos
i mortē: τ tu iuoca dn̄z: τ loq̃re regi p
nob̄: τ libera nos ð morte. Die aūt ter-
tio deposuit vestimēta ornat⁹ sui: τ cir
cūdata ē gl̃ia sua. Cūq̃z regio fulgeret B
habitu: τ iuocasset oīm rectorē τ salua
torē deū: assūpsit duas famulas: τ sup
vnā q̃dē innitebat̃ q̃si p delitiis τ ni-
mia teneritudīe corp⁹ suū ferre n̄ susti-
nēs: alt̃a āt famulaꝝ seq̃bat̃ dn̄az: de-
fluētia i humū idumēta sustētās. Ipa
āt roseo colore vultū ꝑfusa: τ grat̃ ac
nitētib⁹ ocul̃ tristē celabat aīm: τ ni-
mio timore ꝯctū. Ingressa igit̃ cūcta p
ordinē ostia: stetit ꝯ regē: vbi ille resi-
debat sup soliū regni sui: idut⁹ vestib⁹
regiis: auroq̃z fulgēs τ p̄ciosis lapidib⁹
eratq̃z terribil̃ aspectu. Cūq̃z eleuasset C
faciē τ ardētib⁹ ocul̃ furore pector̃ i-
dicasset: regina corruit τ i pallorē colo
re mutato: lassū sup āncillulā reclinauit
caput. Cōuertitq̃z de⁹ spm̄ reg̃ i māsue-
tudinē: τ festinus ac metuēs exiliuit ð
solio τ sustētās eā vlnis suis donec re-
diret ad se his v̄bis blādiebat̃. Quid
habes hester? Ego sū frat̃ tu⁹: noli me-
tuere. Nō morier̃. Nō em̄ p te: sz p oī
b⁹ hec lex ꝯstituta ē. Accede igit̃ τ tā-
ge sceptꝝ. Cūq̃z illa reticeret: tulit au- D
reā v̄gā: τ posuit sup collū ei⁹: osculat⁹
ē eā: τ ait: Cur mihi nō loq̃r̃? Que rn̄-
dit. Vidi te dn̄e q̃si āgelū dei: τ ꝯturba Gen̄.33.
tū ē cor meū p timore gl̃ie tue. Valde. n. 2.Re.19.
mirabil̃ es dn̄e: et facies tua plena est
grāꝝ. Cūq̃z loq̃ret̃: rursus corruit: τ pe
ne exanimata ē. Rex āt turbabat̃: τ oēs
ministri ei⁹ ꝯsolabāt̃ eū. Exemplar epl̃e
reg̃ artaxerxis quā p iudeis ad totas
regni sui ꝓuincias misit: qð τ ipm̄ i he
braico volumie nō habet̃. XVI
r Ex magn⁹ artaxerxes: ab india A
vsq̃z ethiopiā cētum viginti se- §.I.

ptē ꝓuinciaꝝ ducib⁹ ac pͥncipib⁹ qui
nr̄e iuſſioni obediūt: ſalutē dic̄. Multi
bonitate pͥncipū ⁊ honore q̄ i eos col-
lat⁹ ē: abuſi ſūt i ſupbiā: ⁊ nō ſolū ſub-
iectos regib⁹ nitūt opprimere: ſʒ datā
ſibi gl̄iam nō ferētes: i ipos q̄ dederūt
moliunt̄ inſidias. Nec ꝯtēti ſūt gr̄as
nō agere bn̄ficijs: et humanitat⁊ in ſe
iura violare: ſʒ dei q̄ʒ cūcta cernēt⁊ ar-
bitrāt̄ ſe poſſe fugere ſn̄iaʒ. Et intātū
veſanie ꝓruperūt: vt eos q̄ credita ſibi
officia diligēter obſeruāt: ⁊ ita cuncta
agūt vt oim laude digni ſint: mēdaci-
orū cuniculis conent̄ ſubūtere: dū au-
res pͥncipū ſimplices ex ſua natura ali
os eſtimāteſ: callida fraude decipiunt.
B Que res ⁊ ex veterib⁹ ꝓbat̄ hiſtorijs: ⁊
ex his q̄ gerūt̄ q̄tidie: quō mal' q̄rūdaʒ
ſuggeſtiōib⁹ regū ſtudia deprauēt̄. Vn̄
ꝓuidēdū ē paci oim ꝓuinciaꝝ. Nec pu
tare debet⁊ ſi diuͥſa iubeam⁹ ex animi
nr̄i venire leuitate: ſʒ ꝓ q̄litate ⁊ neceſ
ſitate tēpoꝝ vt reipublice poſcit vtili-
s.3.a tas ferre ſn̄iaʒ. Et vt manifeſti⁹ qd̄ di-
cim⁹ itelligat⁊. Amā fili⁹ amadathi: ⁊
aio ⁊ gēte macedo: alienuſq̄ꝫ a pſaꝝ ſā
guine: ⁊ pietatē nr̄am ſua crudelitate
cōmaculās: pegrin⁹ a nob̄ ſuſcept⁹ ē: ⁊
tātā i ſe expt⁹ hūanitatē vt pr̄ nr̄ vo
caret̄: ⁊ adoraret̄ ab oib⁹ p⁹ regē ſcd̄s:
q̄ intātū arrogātie tumorē ſublat⁹ ē:
C vt regno pͥuare nos niteret̄ ⁊ ſpū. Nā
s.2 mardocheū cui⁹ fide ⁊ bn̄ficijs viuim⁹
⁊ ꝯſortē regni nr̄i heſter: cū oi gēte ſua
nouis q̄buſdā atq̄ꝫ inaudit⁊ machiniſ
expetiuit i mortē: h̄ cogitās vt ill' iter-
fect⁊ inſidiaret̄ nr̄e ſolitudini: ⁊ regnū
pſaꝝ trāſferret i macedonas Nos āt a
peſſimo mortaliū iudeos neci deſtina-
tos: i nulla penit⁹ culpa repperim⁹: ſed
ecōtrario iuſt⁊ vtētes legib⁹: ⁊ filios al
tiſſimi et maximi ſempq̄ꝫ viuentis dei
cui⁹ bn̄ficio ⁊ patrib⁹ nr̄is ⁊ nob̄ reg-
nū ē traditū: et vſq̄ꝫ hodie cuſtoditur.
s.3 Vn̄ eas lr̄as q̄s ſb̄ noīe nr̄o ille direxe
s.7.d rat ſciat⁊ eſſe irritas. Pro q̄ ſcelere an̄
portas hui⁹ vrbis: id ē: ſuſis: ⁊ ipe qui
machinat⁹ ē: ⁊ oīs cognatio ei⁹ pēdet
i patibulis: nō nob̄: ſʒ deo reddente ei
D qd̄ meruit. Hoc āt edictū qd̄ nūc mitti
m⁹ i cūct⁊ vrbib⁹ ꝓponat̄: vt liceat iu-
deis vti legib⁹ ſuis. Quib⁹ debet⁊ eſſe
āminiculo vt eos q̄ ſe ad necē eoꝝ pa-
rauerāt: poſſint iterficere: tertiadecia

die mēſis duodecimi qui vocat̄ adar.
Hāc eni͛ diē de⁹ omnipotēs meroris ⁊
luct⁹ eis vertit i gaudiū. Vn̄ ⁊ vos int̄
ceteros feſtos dies: hāc habetote diē: ⁊
celebrate eā cū oi leticia: vt ⁊ i poſterū
cognoſcāt̄: oēs q̄ fideliter perſis obe-
diunt dignā ꝓ fide recipe mercedē: q̄ Job.3.
aūt inſidiant̄ regno eoꝝ: pire ꝓ ſcele-
re. Ois aūt ꝓuincia ⁊ ciuitas q̄ nolue
rit ſolēnitat⁊ hui⁹ eē pticeps: gladio dē.42.
⁊ igne peat: ⁊ ſic deleat̄ vt nō ſolū hoi
bus: ſʒ etiā inuia beſtijs ſit i ſempiter
nū: ꝓ exēplo ꝯtēpt⁹ ⁊ inobedientie.
Explicit liber Heſter. Incipit ꝓlog⁹
in Job: ſm̄ trāſlatiōem ſeptuagita.
Cogor p ſinglos ſcripture di-
uine libros aduerſarioꝝ re-
ſpōdere maledict⁊: q̄ iterp̄ta
tionē meā rep̄hēſionē ſeptu
aginta interp̄tū criminant̄: q̄ſi non ⁊
apd̄ grecos aq̄la ſymmach⁹ ⁊ theodo-
tion: vel verbū e verbo: vel ſenſū e ſen
ſu: vel ex vtroq̄ꝫ cōmixtū ⁊ medie tēpe
ratū gen⁹ tranſlatiōis exp̄ſſerint ⁊ oia
veter⁊ inſtrumēti volumia. Origenes
obelis aſteriſciſq̄ꝫ diſtinxerit: q̄s vl' ad
ditos vl' d̄ theodotiōe ſūptos trāſlatiōi
antiq̄ inſeruit: ꝓbās defuiſſe qd̄ addi-
tū ē. Diſcāt igit̄ obtrectatores mei re-
cipe i toto qd̄ ⁊ i ptib⁹ ſuſceperūt: aut
iterp̄tationē meā cū aſteriſcis ſuis ra-
dere. Neq̄ꝫ eni͛ fieri pōt vt q̄s plura in
termiſiſſe ſuſceperit: nō eoſdē etiā i q̄-
buſdā erraſſe fateāt̄: p̄cipue i Job: cui
ſi ea q̄ ſb̄ aſteriſc⁊ addita ſūt ſubtraxe-
ris ps maxia detrūcabit̄: ⁊ h̄ dūtaxat
apd̄ grecos. Ceteꝝ apud latinos an̄ eā
trāſlationē quā ſub aſteriſcis ⁊ obelis
nuper edidim⁹: ſeptingenti ferme aut
octingēti verſus deſūt: vt decurtat⁹ ⁊
laceratus corroſuſq̄ꝫ liber feditatē ſui
publice legētib⁹ p̄beat. Hec aūt trāſla
tio nullū de veterib⁹ ſeq̄t̄ iterp̄tē: ſed
ex ipo hebraico arabicoq̄ꝫ ſmōe: ⁊ in-
terdū ſyro: nūc verba: nūc ſenſus: nūc
ſimul vtrunq̄ꝫ reſonabit. Obliqu⁹ eni͛
etiā apud hebreos tot⁹ liber fert̄ et lu
bric⁹: ⁊ qd̄ greci rhetores vocant ſche-
matiſmenos: dū q̄ aliud loq̄tur: aliud
agit. Vt ſi velis anguillā vel murenu-
lā ſtrict⁊ tenere manib⁹: q̄to fortius
p̄ſſer⁊: tāto citius elabit̄. Memini me
ob itelligentiā hui⁹ voluminis Lyddeū
quēdā p̄ceptorē: q̄ apud hebreos pri-

mus haberi putabat: nō quis redemis
se nūmis: cui⁹ doctrina an aliq̄d pfece
rim: nescio. Hoc vnū scio: non potuisse
me interptari: nisi qd̄ añ intellexerā. A pn
cipio itaq3 volumis vsq3 ad verba Job
apud hebreos psa oratio est. Porro a
Job.3.a verbis Job in q̄b⁹ ait ‖ Pereat dies in q̄
nat⁹ sū: τ nox in q̄ dictū ē: ɔcept⁹ ē ho
mo: vsq3 ad eū locum vbi añ finē volu
Job.42.a minis scriptū ē ‖ Idcirco ip̄e me reph̄ē
do τ ago penitētiā in fauilla τ cinere:
hexametri v̄sus sūt: dactylo spōdeoq3
currētes: τ ꝓpter lingue idioma crebro
recipiētes τ alios pedes: nō carūdē syl
labaꝝ: sed eorundē tēpoꝝ. Interdū q̄3
rythmus ip̄e dulcis τ tinnul⁹ fert nu
mer⁹ pedū solutis: qd̄ metrici mag̃ q̄
simplex lector intelligūt. A supradicto
añt versu vsq3 ad finē libri: paruū co
ma qd̄ remanet: psa oratiōe ɔtexitur.
Qd̄ si cui videt incredulū: metra. s. cē
apud hebreos: τ i morē nr̄i flacci greci
q̄ pindari ex alcei τ sappho: vel psalte
riū: vel lamētatiōes hieremie: vel oīa
ferme scripturaꝝ cātica cōprehēdi: le
gat philonē: iosephū: origenē: cesarien
sem eusebiū: τ coꝝ testimonio me veꝝ
dicere cōprobabit. Audiant q̄ꝓpter
canes mei: idcirco me i h̄ volumine la
borasse: nō vt interptationē antiquā re
phenderē: s3 vt ea q̄ i illa aut obscura
sūt: aut omissa: aut certe scriptoꝝ vitio
deprauata: manifestiora nr̄a interpta
tione fieret: q̄ τ hebreū s̄monē ex pte
didicim⁹: τ i latino pene ab ip̄is cuna
bulis inter grāmaticos τ rhetores τ phi
losophos detriti sum⁹. Qd̄ si apud gre
cos post septuaginta editionē: iā chri
sti euāgelio coruscāte iude⁹ aq̄la τ sym
mach⁹ ac theodotion iudaizātes here
tici sūt recepti q̄ multa mysteria salua
toris subdola interptatiōe celarūt: τ tñ
i hexaplois habēt apd̄ ecclīas τ expla
nant ab ecclīastic̃ viris: quātomag̃
ego christian⁹ τ d̄ parētib⁹ christianis
nat⁹: et vexillū cruc̃ in mea frōte por
tans: cui⁹ studiū fuit omissa repetere:
deprauata corrigere: et sacramēta ec
clesie puro τ fideli aperire s̄mōe: vel a
fastidiosis vel a malignis lectorib⁹ nō
debeo reprobari. Habeāt q̄ volūt vete
res libros vł i mēbranis purpureis au
ro argētoq3 descriptos: vł vncialibus
(vt vulgo aiūt) lr̄is onera mag̃ exara

ta q̄ codices: dūmodo mihi meisq3 p
mittāt paupes hr̄e scedulas: τ nō tam
pulchros codices q̄ emēdatos. Utra
q3 añt editio τ septuaginta iux̄ grecos
τ mea iux̄ hebreos: i latinū meo labo
re trāslata ē. Eligat vnusq̄sq3 qd̄ vult:
τ studiosū ‖ me mag̃ q̄ maliuolū pbet. al'se

Item alius ꝓlogus in Job.

f I aut fiscellā iunco texerem:
aut palmarū folia cōplicarē
vt in sudore vult⁹ mei come- Gen.3.d
derē panē: τ vētris op⁹ solli
cita mēte ptractarē: nullus morderet:
nemo reph̄ēderet ‖ Nūc añt q̄z iux̄ sen- Job.6.b
tentiā saluatoris volo opari cibū qui
nō poterit: τ antiquā diuinoꝝ volumi
nū viā sentib⁹ virgultisq3 purgare: er
ror mihi gemin⁹ infigit: corrector viti
orū falsari⁹ vocor: τ errores nō auferre
s3 serere. Tāta ē eñ vetustat̃ ɔsuetu
do vt etiā ɔfessa plerisq3 vitia placeāt:
dū mag̃ pulchros hr̄e volunt codices
q̄ emēdatos. Quapropter o frēs dile
ctissimi vnicū nobilitat̃ τ humilitat̃
exēplare p flabello calathis sportellis
q3 munusculis monachorū: spiritalia
hec τ māsura dona suscipite: ac beatū
Job q̄ adhuc apud latinos iacebat in Job.2.b
stercore: τ vermib⁹ scatebat errorū: inte
grū imaculatūq3 gaudete ‖ Quō eñ p⁹ Ibidē.42.c
pbationē atq3 victoriā duplicia sunt
ei vniūsa reddita: ita ego i lingua nr̄a
vt audacter loquar: feci eū hr̄e q̄ ami
serat. Igit τ vos τ vnūquenq3 lectorē
solita p̄fatione cōmoneo: τ i pncipijs
libroꝝ eadē semp annectans rogo: vt
vbicūq3 semp p̄cedētes virgulas vide
ritis: sciatis ea q̄ subiecta sūt i hebrai
cis voluminib⁹ nō haberi. Porro vbi
stelle imago p̄fulserit: ex hebreo in ser
mone nr̄o addita sūt. Necnon τ illa q̄
haberi videbāt τ ita corrupta erāt vt
sensū legentib⁹ tollerēt: oratib⁹ vobis
magno labore correxi: magis vtile q̄d
ex odio meo ecclesijs christi vētuꝝ ra
tus: q̄ ex alioꝝ negocio.

Incipit argumētū i librū Job.

i N terra q̄dē habitasse iob vsi
tidi i finib⁹ idumee τ arabie: et
erat ei añ nomē iobab ‖ Et accepit vxo Gen.36.d
rē arabissam: et genuit filiū quē voca
uit ennō. Erat añt ip̄e fili⁹ q̄dē zareth
de esau filijs fili⁹: d̄ matre vero besra:
ita vt sit q̄nt⁹ ab abraam ‖ Et hi sūt re- Gen.36.d

ges q̄ regnauert ī edom: ī q̄ ⁊ ipse reg-
Nu.22 nauit: sȝ pm⁹ ī ea regnauit balach fili⁹
als denaba beor: ⁊ nomē eiusdē ciuitat⁊ nachaba
Post hūc āt balach. Post eū iobab q̄
vocat̄ Job. Post Job āt husan: q̄ erat
dux ex themanoꝝ regiōe. Et p⁹ illū reg
nauit adad fili⁹ badadi: q̄ excidit ma-
dian ī campo moab: ⁊ nomē ciuitatis
ei⁹ chetheauith. Explicit argumen-
tū. Incipit liber Job. Capitm I

Vir erat in terra

A
J.2.a hus noīe iob. Et erat vir il
le simplex ⁊ rect⁹ ac timēs
deū: ⁊ recedēs a malo. Na-
J.42.d tiq; sūt ei septē filij: ⁊ tres filie. Et fuit
possessio ei⁹ septē milia ouiū: ⁊ tria mi-
lia cameloꝝ: q̄ngēta q̄ȝ iuga boū: ⁊ q̄n
gēte asine: ac familia mlta nimis Erat
q; vir ille magn⁹ int oēs oriētales. Et
ibāt filij ei⁹: ⁊ faciebāt cōuiuia p domos
vnusq̄sq; ī die suo. Et mittentes voca
bāt tres sorores suas: vt comederēt et
biberēt cū eis. Cunq; ī orbē trāsissent
dies cōuiuij: mittebat ad eos iob: ⁊ san
ctificabat illos: cōsurgēsq; diluculo of-
ferebat holocausta p singlos: Dicebat
eñ: Ne forte peccauerit filij mei: ⁊ bñ-
B dixerit deo ī cordib⁹ suis Sic faciebat
J.2.a iob cūct⁊ dieb⁹. Quadā āt die cū venis
sent filij dei vt assisterēt corā dño: affu
it int eos etiā sathā. Cui dixit dñs: Vñ
venis? Qui rñdēs ait: Circuiui trā: ⁊ p
ambulaui eā. Dixitq; dñs ad eū: Nun
q̄d cōsiderasti ſuū meū iob q̄ nō sit ei
silis ī tra: hō simplex ⁊ rect⁹ ac timens
deū ⁊ recedēs a malo? Cui rñdēs sathā
ait: Nūq̄d frustra iob timet deū? Nōne
tu vallasti ac domū ei⁹: vniūsāq; sub-
stātiā ei⁹ p circuitū? Opib⁹ manuū ei⁹
bñdixisti ⁊ possessio ei⁹ creuit ī tra. Sȝ
extēde paululū manū tuā: ⁊ tāge cūcta
q̄ possidet: nisi in faciē bñdixerit tibi.
C Dixit ergo dñs ad sathā. Ecce vniūsa que
habet: ī manu tua sūt: tm̄ ī eū ne exten
das manū tuā. Egressusq; ē sathan a
facie dñi. Cū āt q̄dā die filij ⁊ filie eius
comederēt et biberēt vinū ī domo fris
sui pmogeniti: nūci⁹ venit ad iob qui
diceret: Boues arabant: ⁊ asine pasce-
bant iux eos: ⁊ irruerūt sabei: tulerūt
q; oīa: ⁊ pueros pcusserūt gladio: ⁊ eua
si ego sol⁹ vt nūciarē tibi. Cūq; adhuc
ille loq̄ret: venit alter: et dixit: Ignis
dei cecidit e celo: ⁊ tactas oues: pueros
q; cōsūpsit: ⁊ effugi ego sol⁹ vt nūciarē
tibi. Sed ⁊ adhuc illo loquente: venit
ali⁹: ⁊ dixit: Chaldei fecerunt tres tur- D
mas ⁊ iuaserūt camelos et tulerūt eos:
necnō ⁊ pueros pcusserūt gladio: ⁊ ego
fugi sol⁹ vt nunciarē tibi. Adhuc loq̄
batur ille: ⁊ ecce ali⁹ intrauit ⁊ dixit: Fi-
lijs tuis ⁊ filiab⁹ vescētib⁹ ⁊ bibētib⁹
vinū in domo fratr⁊ sui pmogeniti: re
pente vētus vehemēs irruit a regione
deserti: ⁊ cōcussit q̄ttuor angulos dom⁹
q̄ corruēs oppressit liberos tuos: ⁊ mor
tui sūt: ⁊ effugi ego sol⁹ vt nunciarē ti
bi Tūc surrexit iob: ⁊ scidit vestimēta
sua: tōso capite corruēs in terrā: adora
uit ⁊ dixit|| Nudus egressus sū d vtero Eccs.
matr⁊ mee: ⁊ nudus reuertar illuc||Do I.Thi.
min⁹ dedit: dñs abstulit: sic dño placuit Ps.
ita factū ē: sit nomē dñi bñdictum||In J.2.c
oib⁹ his nō peccauit iob ī labijs suis:
neq; stultū quid cō deū locutus ē. II
Factū est aūt cum q̄dā die venis A
f sent filij dei: ⁊ starent corā dño S.I.b
venisset q̄ȝ sathan inter eos: et
staret in cōspectu ei⁹: vt diceret dñs ad
sathan. Vñ venis? Qui rñdēs ait: Cir-
cuiui terraȝ: ⁊ pambulaui eā. Et dixit
dñs ad sathan: Nūq̄d cōsiderasti seruū
meū iob q̄ nō sit ei silis in tra: vir sim S.I.a
plex ⁊ rect⁹ ac timens deū et recedēs a
malo: ⁊ adhuc retinēs inocētiā? Tu āt B
cōmouisti me aduūsus eū: vt affligerem
eū frustra. Cui rñdens sathan: ait: Pel
lem p pelle: ⁊ cūcta q̄ habet homo da-
bit p aīa sua. Alioq̄n mitte manū tu-
am: ⁊ tāge os ei⁹ ⁊ carnē: ⁊ tūc videbis
q̄ in facie benedicat tibi. Dixit ergo dñs
ad sathan: Ecce in manu tua ē: verūtū
aīam illi⁹ serua. Egressus igit sathā a
facie dñi: pcussit iob vlcere pessimo: a
plāta pedis vsq; ad verticē ei⁹. Qui te- C
sta saniē radebat: sedēs in sterq̄linio.
Dixit aūt illi vxor sua: Adhuc tu pma
nes in simplicitate tua? Bñdic deo et
morere. Qui ait ad illaȝ: Quasi vna de
stult⁊ mulierib⁹ locuta es. Si bona su
scepim⁹ de manu dñi: mala q̄re nō su-
stineam⁹?||In oib⁹ his nō peccauit iob S.I.d
labijs suis. Igit audientes tres amici D
iob oñe malū q̄d accidisset ei: venerūt
singli d loco suo eliphaz themanites:
⁊ baldath suites: ⁊ sophar naamathi-
tes. Cōdixerāt eñ vt parit veniētes visi

tarēt eū ⁊ ↄſolarēꝶ. Cūq̧ eleuaſſēt ꝓ-
cul ocłos ſuos: nō cognouerūt eū. Et ex
clamātes plorauerūt ſciſſiſq̧ veſtibus
ſparſerūt puluerē ſuꝑ caput ſuū i celū.
Et ſederūt cū eo i terra ſeptē diebus ⁊
ſeptē noctibꝰ: ⁊ nemo loq̄baꝶ ei ꝟbū.
Uidebāt eñ dolorē eē vehemētē. III
A Oſt hec apuit iob os ſuū: ⁊ ma-
Iere.20.d p ledixit diei ſuo: ⁊ locutꝰ eſt‖Pe
reat dies i q̄ natꝰ ſū: ⁊ nox in q̄
dictū eſt: cōceptꝰ ē hō. Dies illa verta-
tur in tenebras. Nō reqrat eū deꝰ deſu
per: ⁊ nō illuſtreꝶ lumie. Obſcurrēt eū
tenebre: ⁊ vmbra mortꝭ. Occupet eū ca
ligo: ⁊ nō iuoluaꝶ amaritudie. Noctē
illā tenebroſus turbo poſſideat. Nō cō
puteꝶ i diebꝰ āni: nec nūereꝶ i mēſibꝰ.
Sit nox illa ſolitaria: nec laude digna
B Maledicāt ei: q̄ maledicūt diei: q̄ pati
ſūt ſuſcitare leuiathā. Obtenebrēꝶ ſtel
le caligine eiꝰ. Expectet lucē ⁊ nō vide
at: nec ortū ſurgētꝭ aurore. Quia non
ↄcluſit oſtia vētrꝭ: q̄ portauit me: nec
J.10.d abſtulit mala ab ocuꝉ meis‖Quare nō
Iere.20.d i vulua mortuꝰ ſum: egreſſus ex vtero
nō ſtatim perīj? Quare exceptꝰ genubꝰ
cur lactatꝰ vberibꝰ? Nunc eñ dormiēs
ſilerē ⁊ ſomno meo reqēſcerē cū regi-
bus et ↄſulibꝰ terre: q̄ edificāt ſibi ſoli
tudines: aut cū principibꝰ q̄ poſſidēt
C auꝝ: ⁊ replēt domos ſuas argēto. Aut
ſicut abortiuū abſcōditū nō ſubſiſterē
vel q̄ ↄcepti nō viderūt lucē. Ibi impīj
ceſſauerūt a tumultu: ⁊ ibi reqeuerunt
feſſi robore: ⁊ quōdā vincti pariꝶ ſine
moleſtia. Nō audierūt vocē exactoris.
Paruꝰ ⁊ magnꝰ ibi ſunt: ⁊ ſeruꝰ liber a
dño ſuo. Quare miſero data ē lux: ⁊ vi
ta his q̄ i amaritudine aie ſūt? Qui ex
D pectāt mortē ⁊ nō venit: q̄ſi effodiētes
theſaurū: gaudētq̧ vehemēter cū iue-
nerint ſepulchꝝ. Uiro cuiꝰ abſcōdita
ē via: ⁊ circūdedit eū deꝰ tenebris. Añ
q̧ comedā ſuſpiro: ⁊ q̄ſi iundātes aq̄:
ſic rugitꝰ meꝰ: q2 timor quē timebam
euenit mihi: ⁊ qđ verebar accidit. Nō-
ne diſſimulaui? Nōne ſilui? Nōne q̄e-
ui? Et venit ſuꝑ me idignatio. IIII
A Eſpōdēs aūt eliphaz themani-
r tes: dixit: Si cepimꝰ loq̄ tibi: for
ſitā moleſte accipies. Sꝫ ↄceptū
ſmonē tenere q̄s poterit? Ecce docui-
ſti mltos ⁊ manꝰ laſſas roboraſti. Ua-
cillātes ↄfirmauerūt ſmōes tui: et ge-
nua tremētia ↄfortaſti. Nūc aūt venit
ſuꝑ te plaga: ⁊ defeciſti: tetigit te ⁊ con
turbatꝰ es. Ubi ē timor tuꝰ: fortitudo: B
et patientia tua: ⁊ ꝑfectio viaꝝ tuaꝝ?
Recordare obſecro te: q̄s vnq̧ inocēs Pſ.36.
perīt: aut qñ recti deleti ſūt? Quinpo-
tiꝰ vidi eos q̄ opanꝶ iniq̄tatē ⁊ ſemi-
nāt dolores: ⁊ metūt eos: flāte deo pe-
riſſe: ⁊ ſpū ire eiꝰ eē ↄſūptos. Rugitus
leonis ⁊ vox leene: ⁊ dētes catuloꝝ le-
onū ↄtriti ſūt. Tigris perīt eo q̄ non
haberet p̄daꝫ: ⁊ catuli leonis diſſipati
ſūt. Porro ad me dictū ē verbū abſcō- C
ditū: et q̄ſi furtiue ſuſcepit auris mea
venas ſuſurrīj eiꝰ. In horrore viſiōis
nocturne qñ ſolet ſopor occupare ho-
mines: pauor tenuit me ⁊ tremor: ⁊ oīa
oſſa mea ꝑterrita ſunt. Et cū ſpūs me
p̄ſente tranſiret: inhorruerūt pili car-
nis mee. Stetit q̄dam cuiꝰ nō agnoſce
bam vultū imago corā oculis meis: ⁊ D
vocē quaſi aure lenis audiui. Nunq̄d J.25.b
homo dei comparatiōe iuſtificabiꝶ: aut
factore ſuo purior erit vir? Ecce q̄ ſer-
uiūt ei nō ſūt ſtabiles: ⁊ in angelis ſu-
is repperit prauitatē. Quātomagis hi 2.Pe.2.a
q̄ habitāt domos luteas qui terrenū
habent fundamētū cōſumenꝶ velut a
tinea‖De mane vſq̧ ad veſperā ſucci- Eſa.38.c
denꝶ: ⁊ q2 nullꝰ intelligit: i eternū peri
bunt. Qui aūt reliqui fuerint auferēꝶ
ex eis: morienꝶ ⁊ nō in ſapiētia. V
Oca ergo ſi eſt qui tibi reſpōde- A
v at: et ad aliquē ſāctorū cōuer-
tere. Uirū ſtultū interficit ira-
cūdia: ⁊ paruulū occidit inuidia. Ego
vidi ſtultum firma radice: et maledixi
pulchritudini eius ſtatim. Lōge fient
filīj eiꝰ a ſalute: et ↄterenꝶ in porta:
et nō erit qui eruat. Cuiꝰ meſſem fame
licus comedet: et ipſū rapiet armatus
et bibēt ſitiētes diuitias eiꝰ. Nihil in
terra ſine cauſa fit: ⁊ de humo nō egre
dieꝶ dolor. Homo naſciꝶ ad laborē et B
auis ad volatū. Quāobrē ego dep̄ca-
bor dñm: ⁊ ad deū ponā eloquiū meū.
Qui facit magna ⁊ inſcrutabilia: ⁊ mi
rabilia abſq̧ numero. Qui dat pluuiā
ſuꝑ faciem terre: ⁊ irrigat aquis vni-
uerſa. Qui ponit hūiles in ſublime: ⁊
merentes erigit ſoſpitate. Qui diſſipat
cogitatiōes malignorū: vt poſſint im-
plere manꝰ eoꝝ qđ ceperāt. Qui appre- 1.Coꝝ.3.d
hēdit ſapiētes in aſtutia eoꝝ: et ↄſiliū

p̃rauorũ dissipat. Per diẽ icurrẽt tene-
bras: ⁊ q̃si i nocte: sic palpabũt i meri-
die. Porro saluũ faciet egenũ a gladio
oris eorũ: ⁊ ð manu violẽti pauperem.
Et erit egeno spes: iniq̃tas ãt ɔtrahet
os suũ. Beat⁹ hõ q̃ corripit̃ a dño || In
Deu.22.f crepatiõez ꝗ dñi ne repbes: q² ip̃e vulne
rat ⁊ medet̃ pcutit ⁊ man⁹ ei⁹ sanabũt.
In sex tribulatiõib⁹ liberabit te: ⁊ i se-
ptima nõ tãget malũ. In fame eruet te
D ð morte: ⁊ in bello de manu gladij. A
flagello lĩgue abscõdert̃: ⁊ nõ timebis
calamitatẽ cũ venerit. In vastitate et
fame ridebis ⁊ bestias t̃re nõ formida
bis. Sz cũ lapidib⁹ regionũ pactũ tuũ
et bestie t̃re pacifice erũt tibi. Et scies
ꝙ pacẽ habeat tabnaculũ tuũ: et visi-
tãs speciẽ tuã ñ peccab. Et scies q̃z q̃m
multiplex erit semẽ tuũ: ⁊ pgenies tua
q̃si herba t̃re. Ingredieris i abũdãtia se
pulchrũ: sic̃ infert̃ aceru⁹ tritici in tpe
suo. Ecce h̃ vt iuestigauim⁹: ita est qð
auditũ mẽte ptracta. VI
A R Espõdẽs ãt iob dixit: Utinã ap
pẽderẽt̃ pctã mea q̃b⁹ irã me-
rui: ⁊ calamitas quã patior in statera:
q̃si arena maris hec grauior appareret.
Unũ ⁊ ṽba mea dolore sũt plena: q² sa
gitte dñi in me sũt: q̃rũ indignatio ebi
bit spm̃ meũ: ⁊ terrores dñi militãt ɔ
Amos.3.a me || Nũq̃d rugiet onager cuz habuerit
herbã: aut mugiet bos cũ añ p̃sepe ple
nũ steterit? Aut poterit comedi isulsũ
B qð nõ ẽ sale ɔditũ? Aut põt aliq̃s gu-
Prou.27.a stare: qð gustatũ affert mortẽ? Aie. n.
esuriẽti etiã amara dulcia eẽ vident̃.
Que p̃us nolebat tãgere aĩa mea: nũc
p̃ angustia cibi mei sũt. Quis det vt ve
niat petitio mea: ⁊ qð expecto tribuat
mihi de⁹: ⁊ q̃ cepit ip̃e me ɔterat. Sal
uat manũ suã: ⁊ succidat me: ⁊ hec mi-
hi sit ɔsolatio vt affligẽs me dolore ñ p-
cat nec ɔdicã ṽmõib⁹ sci. Que ẽ. n. forti
tudo mea vt sustineã: aut q̃s finis me⁹
vt patiẽter agã? Nec fortitudo lapidũ
C fortitudo mea: nec caro mea enea ẽ. Ec
ce nõ ẽ auxiliũ mihi in me: ⁊ necessarij
q̃z mei recesserunt a me. Qui tollit ab
amico suo miscdiam timorẽ dñi dere-
linq̃t. Frẽs mei p̃terierũt me: sicut tor-
rẽs q̃ raptim trãsit i cõuallib⁹. Qui ti-
mẽt pruinã: irruet sup eos nix. Tpe q̃
fuerint dissipati peribũt: ⁊ vt incalue-
rint soluẽt̃ ð loco suo. Inuolute sũt se

mite gressuũ eorũ: ãbulabũt i vacuũ: ⁊
pibũt. Cõsiderate semitas theman: iti-
nera sabba: ⁊ expectate paulisp. Cõfusi
sũt: q² spaui. Uenerũt q̃z vsq̃ ad me: ⁊
pudore coopti sũt. Nũc venistis: ⁊ mõ vi
dẽtes plagã meã timetis? Nũq̃d dixi: D
afferte mihi ⁊ ð suba ṽra donate mihi:
vł liberate me ð mãu hostis: et ð manu
robustorũ eruite me? Docete me: ⁊ ego
tacebo: ⁊ si q̃d forte ignoraui: istruite
me. Quare detraxistis ṽmõib⁹ ṽitatis:
cũ e vob null⁹ sit q̃ possit arguere me?
Ad icrepãdũ tm̃ eloq̃a ɔcinnatis: ⁊ in
vẽtũ ṽba pfertis. Sup pupillũ irruitis
⁊ subũtere nitimini amicũ ṽrm. Uerũ
tñ qð cepistis explete. Prebete aurẽ: et
videte an mẽtiar. Rñdete obsecro abs-
q̃ ɔtẽtiõe: ⁊ loquẽtes id qð iustũ ẽ iu-
dicate. Et ñ iuenietis i lingua mea ini-
q̃tatẽ: nec i faucib⁹ meis stulticia pso-
Ilitia ẽ vita hois (nabat. VII A
m sup t̃rã: ⁊ sic̃ dies mercennarij j.14.b
dies ei⁹. Sic̃ ceru⁹ desiderat vm
brã: ⁊ sic̃ mercẽnari⁹ p̃stolat̃ finẽ opis
sui: sic ⁊ ego habui mẽses vacuos ⁊ no
ctes laboriosas enũeraui mihi. Si dor
miero: dicã qñ ɔsurgã: ⁊ rursũ expecta-
bo vesperã: ⁊ replebor dolorib⁹ vsq̃ ad
tenebras. Induta ẽ caro mea putredie
⁊ sordib⁹ pulueris cutis mea aruit: ⁊ cõ
tracta ẽ. Dies mei veloci⁹ trãsierũt q̃ j.9.c
a texẽte tela succidit̃: ⁊ ɔsũpti sũt abs-
q̃ vlla spe. Memẽto q² vẽtus est vita
mea ⁊ nõ reũtet̃ ocul⁹ meus vt videat
bona: nec aspiciet me visus hois. Ocu
li tui i me: ⁊ non subsistã. Sic̃ ɔsumit̃
nubes ⁊ ptrãsit: sic qui descẽdit ad in
feros nõ ascẽdet: nec reũtet̃ vltra i do-
mũ suã: neq̃ cognoscet eũ amplius lo-
cus ei⁹. Quapropter ⁊ ego nõ parcã ori C
meo. Loq̃r i tribulatiõe spũs mei: ɔfa-
bulabor cũ amaritudine aie mee. Nũ-
q̃d mare ego sum aut cet⁹: q² circũde-
disti me carcere? Si dixero consolabit̃
me lectul⁹ me⁹: ⁊ reuelabor loquẽs me
cũ i stratu meo: terrebis me p somnia
⁊ p visiones horrore cõcuties. Quãob-
rem elegit suspẽdiũ aĩa mea: ⁊ mortez
ossa mea. Desperaui. Neq̃ vltra iã vi
uã. Parce mihi: nihil em̃ sũt dies mei. D
Quid ẽ hõ q² magnificas eũ: aut quid j.15.b
apponis erga eũ cor tuũ? Uisitas eũ di
luculo: ⁊ subito pbas illũ. Usq̃ q̃ non
parcis mihi: nec dimittis me vt glutiã

Deu.
Ps.

saliuā meā? Peccaui. Quid faciā tibi
o custos hoim? Quare posuisti me ꝯtri-
um tibi: ⁊ fact⁹ sū mihimetipi grauis?
Cur nō tollis pctm̄ meū: ⁊ q̄re nō au-
fers iniq̄tatē meā? Ecce nūc i puluere
dormiā: ⁊ si mane me q̄sier͛: nō subsi-
Respōdēs aūt bal (stā. VIII
A r dath suites: dixit: Usq̄ q̄ loq̄r͛
talia: ⁊ spūs multiplex ſmōis
oris tui? Nū q̄d de⁹ supplātat iudiciū:
aut oipotēs subūtit qđ iustū ē? Etiā si
filij tui peccauerūt ei: ⁊ dimisit eos in
manu iniq̄tat͛ sue: tu tn̄ si diluculo cō
B surrexer͛ ad deū: ⁊ oipotētē: fuer͛ dep̄
cat⁹ si mūd⁹ ⁊ rect⁹ icesseris: statim eui
gilabit ad te: ⁊ pacatū reddet habita-
culū iusticie tue: intm̄ vt p̄ora tua fue-
rint pua: ⁊ nouissima tua multiplicēt͛
Deu.13.a nimis. ‖ Interroga ei generationē pristi-
nā ⁊ diligēter iuestiga patꝝ memoriā:
Ps.143. hesterni q̄ppe sum⁹ ⁊ ignoram⁹: q̄m̄ sic
vmbra dies nr̄i sūt sup terrā: ipi doce-
būt te. Loquēt͛ tibi: ⁊ de corde suo ꝓ-
ferēt eloq̄a. Nū q̄d virere pōt scirpus
absq̄ humore: aut crescere carectū si-
C ne aq̄? Cū adhuc sit i flore nec carpat͛
māu aū oēs herbas arescit: sic vie oim
q̄ obliuiscunt͛ deū: ⁊ spes hypocrite p
ibit. Nō ei placebit vecordia sua: ⁊ si-
cut tela aranearū fiducia ei⁹. Innitet͛
sup domū suā: ⁊ nō stabit: fultiet eā: ⁊
nō cōsurget. Humect⁹ videt͛ anq̄ ve-
niat sol: ⁊ i ortu suo germē ei⁹ egredie
tur. Sup aceruū patrū radices ei⁹ den-
D sabūt͛ ⁊ int͛ lapides cōmorabit͛. Si ab
sorbuerit eū de loco suo: negabit eū: ⁊
dicet: Nō noui te. Hec est ei leticia vie
ei⁹: vt rursū de t͛ra alij germinēt͛. De⁹
nō ꝓijciet simplicē: nec porriget manū
malignis: donec ipleat͛ risu os tuū: ⁊
labia tua iubilo. Qui oderūt te iduēt͛
cōfusione: ⁊ tab̄naculū ipiorū nō sub-
Et rūdēs iob ait: (sistet. IX
A e Uero scio q̄ ita sit ⁊ q̄ non iu-
stificet͛ hō cōposit⁹ deo. Si vo
luerit cōtēdere cū eo: ⁊ poterit rūdere
ei vnū ꝓ mille. Sapiēs corde ē: ⁊ for-
tis robore. Quis restitit ei: ⁊ pacē ha-
buit? Qui trāstulit montes: ⁊ nescierūt
hi q̄s subūtit i furore suo? Qui cōmo-
uet t͛rā de loco suo: ⁊ colūne ei⁹ cōcuti
unt͛? Qui p̄cipit soli ⁊ nō orit͛: ⁊ stellas
claudit q̄si sub signaculo: Qui extēdit
celos sol⁹ et gradit͛ sup fluct⁹ maris?
Qui fac̄ arcturꝰ ⁊ oriones ⁊ hyadas: ⁊
iteriora austri? Qui facit magna ⁊ icō
p̄hēsibilia ⁊ mirabilia q̄rū nō ē nūer⁹ B
Si venerit ad me: n̄ videbo eū: si abie-
rit: nō itelligā. Si repēte iterroget: q̄s
rūdebit ei? Uel q̄s dicere pōt: cur ita
facis? De⁹ cui⁹ ire nemo resistere pōt:
⁊ sub q̄ curuāt͛ q̄ portāt orbē. Quātus
ḡ sū ego vt rūdeā ei: ⁊ loq̄r verb̄ meis
cū eo? Qui etiā si habuero q̄ppiā iustū
n̄ rūdebo: sꝫ meū iudicē dep̄cabor. Et
cū iuocātē me exaudierit: nō credo q̄
audierit vocē meā. In turbine ei cōte-
ret me: ⁊ multiplicabit vulnera mea:
etiā sine cā. Nō cōcedit req̄escere spūm
meū ⁊ iplet me amaritudinib⁹. Si for
titudo q̄rit͛: robustissim⁹ ē. Si eq̄tas C
iudicij: nemo audet ꝓ me testioniū di-
cere. Si iustificare me voluero: os me-
um cōdēnabit me. Si inocētē ostēdero
prauū me cōprobabit. Etiā si simplex
fuero: h̄ ipm ignorabit aia mea: ⁊ tede
bit me vite mee. Unū ē qđ locut⁹ sum J.39.b
⁊ inocētē ⁊ ipiū ipe ꝯsumit. Si flagel-
lat: occidat semel: ⁊ nō de penis inocē
tū rideat. Terra data ē i man⁹ impij:
vultū iudicū ei⁹ opit. Qꝫ si nō ille est:
q̄s ḡ ē? Dies mei velociores fuerūt cur E.7.b
sore: fugerūt: ⁊ nō viderūt bonū. Per- D
trāsierūt q̄si naues poma portātes sic
aq̄la volās ad escā. Cum dixero neq̄q̄
ita loq̄r: cōmuto faciem meā ⁊ dolore
torqueor. Uerebar oia opa mea: sciēs
q̄ nō parceres delinquēti. Si aūt ⁊ sic
ipius sū: q̄re frustra laboraui? Si lot⁹
fuero q̄si aq̄s niuis: ⁊ fulserint velut
mūdissime man⁹ mee: tn̄ sordib⁹ intin
ges me ⁊ abominabūt͛ me vestimenta
mea. Neq̄ ei viro q̄ sil͛is mei ē rūdebo
nec q̄ mecū i iudicio ex eq̄ possit audi-
ri. Nō ē q̄ vtrūq̄ valeat arguere: ⁊ po-
nere manū suā in ambob⁹. Auferat a
me virgā suā: ⁊ pauor ei⁹ nō me terre-
at. Loq̄r: ⁊ nō timeo eū. Nec ei possum
Tedet aiam (metuēs rūdere. X A
t meā vite mee: dimittā adūsum
me eloquiū meū. Loq̄r i amari
tudine aie mee: dicā deo: noli me ꝯdē-
nare. Indica mihi: cur me ita iudices
Nū q̄d bonū tibi videt͛ si calūnier͛ me
⁊ opprimas me: op⁹ manuū tuaꝝ: ⁊ cō
siliū ipioꝝ adiuues? Nū q̄d oculi car-
nei tibi sūt aut sic videt hō ⁊ tu videb̄?
Nū q̄d sicut dies hois dies tui: ⁊ anni B

tui sic hūana sunt tpa: vt q̄ras iniq̄ta
Deu.32.f tē meā: ⁊ pctm̄ meū scruter̄? Et scias
Ps.118. q̄ꝫ nihil ipiū feceri: cū sit nemo q̄ dē ma
nu tua possit eruere. Manus tue fece-
rūt me: ⁊ plasmauerūt me totū i circūi
tu: ⁊ sic repēte p̄cipitas me? Memēto
q̄so ꝙ sicut lutū fecer̄ me: ⁊ i puluerē
reduces me. Nōne sic lac mulsisti me:
⁊ sic caseū me coagulasti? Pelle ⁊ car-
nibꝰ vestisti me: ossibꝰ ⁊ neruis cōpegi
C sti me. Uitā ⁊ misc̄diam tribuisti mihi
⁊ visitatio tua custodiuit spm̄ meū. Li
cet hec celes i corde tuo: tn̄ scio q̄ꝫ vni-
uersoꝝ meminer̄. Si peccaui ⁊ ad ho
rā pepcisti mihi: cur ab iniq̄tate mea
mūdū me eē nō pater̄? Et si ipiꝰ fuero
ve mihi ē: ⁊ si iustꝰ nō leuabo caput: sa
turatꝰ afflictione ⁊ miseria. Et ꝓpt̄ su
ꝑbiā q̄si leenā capies me: reūsusq̄ꝫ mi-
rabilit̄ me crucias. Instauras testes tu
os ꝯ me: ⁊ multiplicas irā tuā adūsuꝫ
D me ⁊ pene militāt i me. Quare de vul-
3.3.b ua eduxisti me? ‖ Qui vtinā cōsumptꝰ
Hiere.20. essem ne oculꝰ me videret. Fuissē q̄si n̄
eēm dē vtero trāslatꝰ ad tumulū. Nūq̄d
nō paucitas dieꝝ meoꝝ finiet̄ breui?
Dimitte ꝫ me vt plāgā paululū dolo-
rē meū anq̄ꝫ vadā ⁊ nō reūtar ad t̄raꝫ
tenebrosā: ⁊ optā mortis caligine. t̄rā
miserie ⁊ tenebraꝝ: vbi vmbra mort̄ ⁊
nullꝰ ordo: sꝫ sēpit̄nꝰ horror ihabitās.
Espōdēs āt sophar naa- XI
A r mathites: dixit: Nūq̄d q̄ multa
loq̄t̄ n̄ audiet: aut vir v̄bosus
iustificabit̄? Tibi soli tacebūt hoies: ⁊
cū ceteros irriseris a nullo cōfutaber̄?
Dixisti ei. Purꝰ ē s̄mo meꝰ: ⁊ mundus
3.6.d sū i ꝯspectu tuo. Atq̄ꝫ vtinā deꝰ loq̄ret̄
tecū: ⁊ aperiret labia sua tibi: vt ondē-
ret tibi secreta sapie: ⁊ ꝙ m̄tiplex eēt
lex eiꝰ: ⁊ itelligeres ꝙ m̄to minora ex-
B igaris ab eo q̄ꝫ meret̄ iniq̄tas tua. For
sitā vestigia dei cōp̄hēdes: ⁊ vsq̄ꝫ ad ꝑ
fectū oipotentē reperies. Excelsior ce-
lo est. Et q̄d facies? Profūdior inferno
⁊ vn̄ ꝯgnosces? Lōgior t̄ra mēsura eiꝰ
⁊ latior mari. Si subūterit oia vel in
vnū coartauerit: q̄s ꝯdicet ei? vel q̄s
C ei dicere pōt: cur ita facis? Ip̄e em̄ no-
uit hoim vanitatē: ⁊ videns iniq̄tatē
nōne cōsiderat? Uir vanꝰ in suꝑbiam
erigit̄: ⁊ tāq̄ꝫ pullū onagri se liberū na
tū putat. Tu āt firmasti cor tuū: ⁊ ex-
pandisti ad eū manꝰ tuas. Si iniq̄ta-
tē q̄ est i manu tua abstuler̄ a te: ⁊ nō
māserit in tabernaculo tuo iniusticia:
tūc leuare poter̄ faciē tuā absq̄ꝫ ma-
cula: ⁊ eris stabilis: ⁊ nō timebis. Mi- D
serie q̄ꝫ obliuisceris: ⁊ q̄si aq̄rū q̄ p̄teri
erūt nō recordaberis: ⁊ q̄si meridianꝰ
fulgor cōsurget tibi ad vesperā. Et cū
te cōsūptū putauer̄ orier̄ vt lucifer: ⁊
habebis fiduciā ꝓposita tibi spe ⁊ de-
fossus securꝰ dormies. Req̄esces: ⁊ nō Leui.26.
erit q̄ te exterreat. Et dep̄cabunt̄ faci
em tuā plurimi. Oculi aūt ipioꝝ defi-
ciēt: ⁊ effugiū ꝑibit ab eis ⁊ spes illoꝝ
Espō (abominatio aie. XII A
dens aūt iob dixit dixit: Ergo
vos estis soli hoies: ⁊ vobiscū
moriet̄ sapia? Et mihi ē cor sic ⁊ vob
nec inferior vr̄i sū. Quis ei hec q̄ no-
st̄ ignorat? Qui deridet̄ ab amico suo
sicut ego: iuocabit deū: ⁊ exaudiet eū.
Deridet̄ ei iusti simplicitas: lāpas cō- Prou.14.
tēpta apud cogitatiōes diuitū: parate
ad tp̄s statutū. Abūdāt tabnacula p̄- B
donū: ⁊ audacter ꝓuocāt deū: cū ipse
dederit oia i manꝰ eoꝝ. Nimirū inter
roga iumēta ⁊ docebūt te: ⁊ volatilia
celi: ⁊ indicabūt tibi. Loq̄re t̄re et r̄n-
debit tibi: ⁊ narrabunt pisces maris.
Quis ignorat ꝙ oia hec manꝰ dn̄i fe-
cerit? In cuiꝰ manu aia ois viuentis ⁊
sp̄us vniuerse carnis hois? Nōne aur̄ 3.34.a
v̄ba diiudicat: ⁊ fauces comedēt̄ sa-
porē? In antiq̄s ē sapia: ⁊ i multo tp̄e 3.32.b
prudētia. Apud ip̄m ē sapia ⁊ fortitu C
do: ⁊ ip̄e habet cōsiliū ⁊ itelligentiā.
‖ Si destruxerit: nemo ē q̄ edificet: si i Esa.22.f
cluserit hoiem: nullus ē q̄ aperiat. Si Apoca.3
cōtinuerit aq̄s: oia siccabūt̄: si emise-
rit eas: subūtēt t̄rā. Apud ip̄m est for-
titudo ⁊ sapia. Ipse nouit ⁊ decipiētē
⁊ eū q̄ decipit̄. Adducit cōsiliarios in
stultū finē: ⁊ iudices i stuporē. Balthe
um regū dissoluit: ⁊ p̄cingit fune renes
eoꝝ. Ducit sacerdotes i glorios: ⁊ opti D
mates supplātat. Cōmutās labiū vera
ciū et doctrinā senū auferēs. Effudit
despectionē suꝑ p̄ncipes: ⁊ eos q̄ opp̄s
si fuerāt releuās. Qui reuelat ꝓfunda
de tenebris: ⁊ ꝑducit in lucem vmbra
mortis. Qui multiplicat gētes: ⁊ ꝑdit
eas: ⁊ subuersas i itegrū restituit. Qui
imutat cor p̄ncipū ꝑp̄li terre: ⁊ decipit
eos vt frustra incedāt ꝑ inuiū. Palpa-
būt quasi in tenebris: ⁊ nō i luce: ⁊ er-

rare eos faciet quasi ebrios. XIII
A E Cce oĩa hec vidit oculꝰ meꝰ et
audiuit auris mea:⁊ itellexi sin
gula. Scd̃m sciam vr̃am:⁊ ego
noui:nec inferior vr̃i sũ. Sed tñ ad oĩ-
potentẽ loq̃r:⁊ disputare cũ deo cupio
prius vos oñdẽs fabricatores mẽda-
cij:⁊ cultores puersoꝝ dogmatũ. At-
q̃ vtinã taceretis:vt putaremini ẽẽ sa
piẽtes. Audite ergo correctiões meas: et
iudiciũ labioꝝ meoꝝ attẽdite. Nũq̇d
deꝰ indiget vr̃o mẽdacio: vt pro illo lo-
q̃mini dolos? Nũq̇d faciẽ eiꝰ accipitis:
B ⁊ pro deo iudicare nitimini? Aut place-
bit ei quẽ celare nihil põt: aut decipie
tur vt hõ vr̃is fraudulentijs? Ipse vos
arguet:q̃m in abscõdito faciẽ eiꝰ acci
pitis. Statim vt se comouerit: turba-
bit vos:⁊ terror eiꝰ irruet sup vos. Me
moria vr̃a cõparabit̃ cineri:⁊ redigẽt̃
i lutũ ceruices vr̃e. Tacete paulisp: vt
loquar:qd̃cũq̃ mẽs mihi suggesserit.
Quare lacero carnes meas dẽtibꝰ meis
⁊ aĩam meã porto i manibꝰ meis? Eti
C am si occiderit me:i ipõ sperabo. Verũ
tñ vias meas i ꝯspectu eiꝰ arguã:⁊ ipse
erit saluator meꝰ. Nõ eĩ veniet i ꝯspe-
ctu eiꝰ oĩs hypocrita. Audite smonez
meũ:⁊ enigmata pcipite auribꝰ vr̃is.
Si fuero iudicatꝰ:scio q͛ iustꝰ iueniar
Quis ẽ q̇ iudicet̃ mecũ? Veniat. Qua
re tacẽs ꝯsumor? Duo tm̃ ne facias mi
hi:⁊ tũc a facie tua nõ abscõdar. Ma-
nũ tuã longe fac a me: et formido tua
nõ me terreat. Voca me ⁊ ego rñdebo
i.14.c. tibi:aut certe loquar:⁊ tu rñde mihi.
D Quãtas habeo iniq̇tates ⁊ pctã:scele-
ra mea et delicta mea oñde mihi. Cur
faciẽ tuã abscõdis:⁊ arbitraris me iimi
cũ tuũ? Cõtra foliũ qd̃ vẽto rapit̃ oñ-
dis potẽtiã tuã:⁊ stipulã siccã psequeris?
Scribis ei ꝯ me amaritudines:⁊ ꝯsu-
mere me vis pctis adolescẽtie mee. Po
i.33.b suisti i neruo pedẽ meũ:⁊ obsuasti oẽs
semitas meas:⁊ vestigia pedũ meoruz
ꝯsiderasti. Qui q̃si putredo ꝯsumẽdꝰ sũ
⁊ q̇si vestimentũ qd̃ comedit̃ a tinea.
A H Omo natꝰ d̃ mlĩere bre- XIIII
ui viuẽs tpe replet̃ multis mise
rijs. Qui q̃si flos egredit̃ ⁊ ꝯte
rit̃:⁊ fugit velut vmbra. ⁊ nũq̃ i eodẽ
statu pmanet. Et dignũ ducis sup huiꝰ
cemõi apire oclos tuos:⁊ adducere eũ
tecũ i iudiciũ? Quis põt facere mũdũ
de imũdo ꝯceptũ semie? Nõne tu q̇ so-
lꝰ es? Breues dies hois sũt:nũerꝰ men
siũ eiꝰ apud te ẽ. Cõstituisti t̃mios eiꝰ
q̇ p̃terire nõ poterũt. Recede paululũ B
ab eo vt q̇escat donec optata veniãt:⁊ s.7.a
sic mercẽnarij dies eiꝰ. Lignũ hʒ spẽ.
Si p̃cisũ fuerit:rursũ virescit: ⁊ rami
eiꝰ pullulãt. Si senuerit i t̃ra radix eiꝰ
⁊ i puluere emortuꝰ fuerit truncꝰ illiꝰ:
ad odorẽ aq̃ germinabit: ⁊ faciet comã
q̃si cũ p̃mũ plãtũ ẽ. Hõ vo cũ mortuꝰ
fuerit:⁊ nudatꝰ atq̃ cõsũptꝰ: vbi q̇so
ẽ? Quõ si recedãt aq̃ de mari: ⁊ fluuiꝰ
vacue factꝰ arescat:sic hõ cũ dormierit
nõ resurget. Donec atterat̃ celũ nõ eui C
gilabit:nec cõsurget de sõno suo. Quis
mihi h̃ tribuat vt i iferno ptegas me:
⁊ abscõdas me donec ptrãseat furor tu
us:⁊ cõstituas mihi tẽpꝰ i quo recorde
ris mei? Putasne mortuꝰ hõ rursũ vi-
uet? Cũctis diebꝰ q̇bꝰ nũc milito:expe-
cto donec veniat imutatio mea. Voca s.13.c
bis me:⁊ ego rñdebo tibi. Operi ma- D
nuũ tuarũ porriges dexterã. Tu q̇dẽ i.34.c
gressus meos dinũerasti:sʒ parce pctis
meis. Signasti quasi i sacculo delicta
mea:sʒ curasti iniq̇tatẽ meã. Mõs ca-
dẽs defluit:⁊ saxũ trãffert̃ de loco suo
Lapides excauãt aq̃:⁊ alluuione pau-
latim t̃ra cõsumit̃:⁊ hoĩes ergo siml̃r pdes
Roborasti eũ paululũ:vt ipꝑpetuũ trã-
siret. Immutabis faciẽ eius ⁊ emittes
eũ. Siue nobiles fuerit filij eiꝰ siue ig
nobiles:nõ itelliget. Attñ caro eiꝰ dũ
viuet dolebit:⁊ aĩa illiꝰ sup semetipõ
(lugebit. XV A
R Espõdẽs aũt eli-
phaz themanites: dixit: Nũq̇d
sapiẽs rñdebit q̃si i vẽtũ loq̃ns
⁊ iplebit ardore stomachũ suũ? Argu-
is verbis eũ q̇ nõ ẽ eq̃lis tibi ⁊ loq̃ris
qd̃ tibi nõ expedit. Quãtũ i te ẽ euacu
asti timorẽ:⁊ tulisti p̃ces corã deo. Do
cuit ei iniq̇tas tua os tuũ: ⁊ imitaris
linguã blasphemãtiũ. Condẽnabit te
os tuũ:⁊ nõ ego:⁊ labia tua rñdebũt ti-
bi. Nũq̇d primꝰ hõ tu natꝰ es:⁊ ante
oẽs colles formatꝰ? Nũq̇d ꝯsiliũ dei au
disti:⁊ inferior te erit eiꝰ sapia? Quid
nosti qd̃ ignoremꝰ? q̇d intelligis qd̃ ne
sciamꝰ? Et senes ⁊ antiq̇ sũt in nobis: B
multo vetustiores q̃ p̃res tui. Nũq̇d
grãde est vt cõsolet̃ te deꝰ? Sed verba
tua praua hoc ꝓhibent. Quid te ele-
uat cor tuũ:et quasi magna cogitans

attonitos habes oculos? Quid tumet
ꝯ deū spūs tu⁹: vt ꝓferas ď ore tuo hu
Ps.7.b iuscemōi ſmōes? Quid ē hō vt imacu
lat⁹ ſit: ⁊ vt iuſt⁹ appareat nat⁹ ď mu
liere? Ecce īter ſāctos ei⁹ nemo imuta
bilis: ⁊ celi nō ſūt mūdi ī cōſpectu ei⁹:
quātomagꝭ abomiabilꝭ ⁊ iutilꝭ hō q̄ bi
bit q̄ſi aquā: iniq̄tatē. Oſtēdā tibi au
C di me: qđ vidi narrabo tibi. Sapiētes
cōfitēꝭ: ⁊ nō abſcōdūt p̄res ſuos. Qui
b⁹ ſolis data ē t̄ra: ⁊ nō trāſibit alien⁹
ꝑ eos. Cūctꝭ dieb⁹ ſuis impi⁹ ſuꝑbit: ⁊
nūer⁹ ānoꝝ īcert⁹ ē tyrānidis ei⁹. So
nit⁹ terroris ſemꝑ ī aurib⁹ illi⁹: ⁊ cum
pax ſit: ille ſemꝑ īſidias ſuſpicaꝭ. Non
credit ꝙ reūti poſſit ď tenebris ad lu
cē: circūſpectans vndiqꝫ gladiū. Cū ſe
mouerit ad q̄rēdū panē: nouit ꝙ ꝑat⁹
ſit ī manu ei⁹ tenebrarū dies. Terrebit
eū tribulatio: ⁊ anguſtia vallabit euꝫ
ſicꝫ regē q̄ ꝑparaꝭ ad ꝑliū. Tetēdit ei
adūſus deū manū ſuā: ⁊ ꝯ oīpotētē ro
borat⁹ eſt. Cucurrit adūſus eū erecto
collo: ⁊ pingui ceruice armat⁹ ē. Ope
ruit faciē ei⁹ craſſitudo: ⁊ de lateribus
D ei⁹ aruina depēdet. Habitauit ī ciuita
tib⁹ deſolatꝭ: ⁊ ī domib⁹ deſ̄tis q̄ ī cu
mulos ſūt redacte. Nō ditabiꝭ nec pſe
uerabit ſubſtātia ei⁹: nec mittet ī terrā
radicē ſuā. Nō recedet ď tenebris. Ra
mos ei⁹ arefaciet flāma: ⁊ aufereꝭ ſpū
oris ei⁹. Nō recedet fruſtra errore dece
pt⁹: ꝙ aliq̄ ꝑcio redimēdus ſit. Anq̄
dies ei⁹ ipleanꝭ ꝑibit ⁊ man⁹ ei⁹ are
ſcēt. Ledeꝭ q̄ſi vinea ī ꝑmo flore botr⁹
ei⁹: ⁊ q̄ſi oliua ꝓjiciēs florē ſuū. Cōgre
gatio eī hypocrite ſterilꝭ: ⁊ ignis deuo
rabit tabnacula eoꝝ q̄ munera libenꝭ
Ps.7 accipiūt. Cōcepit dolorē ⁊ peꝑit iniq̄
Esa.59.c tatē: ⁊ vter⁹ ei⁹ ꝑpat dolos. XVI
A Eſpōdēs aūt iob: dixit. Audiui
r freq̄nter talia. Cōſolatores one
roſi oēs vos eſtis. Nūq̄d habe
būt finē verba vētoſa? Aut aliq̄d tibi
moleſtū ē ſi loquaris? Poterā ⁊ ego ſi
milia vr̄i loq̄. Atqꝫ vtinā eēt aīa vr̄a
ꝓ aīa mea. Cōſolarer ⁊ ego vos ſmoni
b⁹: ⁊ mouerē caput meū ſuꝑ voſ Robo
rarē vos ore meo: ⁊ mouerē labia mea
B q̄ſi parcēs vob. Sꝫ q̄d agā? Si locut⁹
fuero: nō q̄eſcit dolor me⁹: ⁊ ſi tacuero
nō recedet a me. Nūc āt oppſſit mē do
lor me⁹: ⁊ ī nihilū redacti ſūt oēs art⁹
mei. Ruge mee teſtimoniū dicūt ꝯ me:
⁊ ſuſcitaꝭ falſiloqu⁹ adūſus faciē meā
ꝯdicēs mihi. Collegit furorē ſuū ī me:
⁊ cōminās mihi: infremuit ꝯ me dēti
b⁹ ſuis. Hoſtis me⁹ terribilib⁹ oculis
me intuit⁹ ē. Aperuerūt ſuꝑ me ora ſua
⁊ exprobrātes ꝑcuſſerūt maxillā meā: C
ſatiati ſūt penis meis. Cōcluſit me de⁹
apud iniquū: ⁊ manib⁹ ipiorū me tra
didit. Ego ille quondā opulent⁹ repē
te ꝯtrit⁹ ſū: tenuit ceruicē meā. Cōfre
git me: ⁊ poſuit me ſibi q̄ſi ī ſignū. Cir
cūdedit me lāceis ſuis ꝯuulnerauit lū
bos meos. Nō pepcit: ⁊ effudit ī terra
viſcera mea. Cōſcidit me vulnere ſuꝑ
vuln⁹: irruit ī me q̄ſi gigas. Saccū cō
ſui ſuꝑ cutem meā: ⁊ operui cinere car
nē meā. Facies mea intumuit a fletu:
⁊ palpebre mee caligauerūt. Hec paſ D
ſus ſum abſqꝫ iniq̄tatē man⁹ mee: cū
haberē mūdas ad deū p̄ces. Terra ne
operias ſanguinē meū: neqꝫ īueniat ī
te locū latēdi clamor me⁹: Ecce eī ī ce
lo teſtꝭ me⁹: ⁊ cōſci⁹ me⁹ ī excelſis: Uer
boſi amici mei: ad deū ſtillat ocul⁹ me
us. Atqꝫ vtinā ſic iudicareꝭ vir cū deo
quō iudicaꝭ fili⁹ hoīs cū collega ſuo.
Ecce eī breues anni trāſeūt: ⁊ ſemitā ꝑ
quā nō reūtar: ambulo. XVII
s Pirit⁹ meus attenuabiꝭ: dies A
mei breuiabūꝭ. ⁊ ſolū mihi ſuꝑ
eſt ſepulchrū. Nō peccaui: ⁊ ī amaritu
dinib⁹ moraꝭ ocul⁹ me⁹. Libera me ⁊
pone me iuxͣ te: ⁊ cui⁹ vis manus pu
gnet ꝯ me. Cor eoꝝ lōge feciſti a diſci
plina: ꝓpꝭea nō exaltabūꝭ. Predā pol B
liceꝭ ſocijs: ⁊ oculi filioꝝ ei⁹ deficient
Poſuit me q̄ſi ī ꝓuerbiū vulgi: ⁊ exē
plū ſū corā eis. Caligauit ad īdignati
onē ocul⁹ me⁹ ⁊ mēbra mea q̄ſi ī nihi
lū redacta ſūt. Stupebāt iuſti ſuꝑ hꝭ: ⁊
īnocēs ꝯ hypocritā ſuſcitabiꝭ. Et te C
nebit iuſt⁹ viā ſuā: ⁊ mūdis manibus
addet fortitudinē. Igiꝭ oēs vos ꝯuer
timini ⁊ venite: ⁊ nō īueniā ī vob vllū
ſapiētē. Dies mei trāſierūt: cogitatio
nes mee diſſipate ſūt torq̄ntes cor me
um. Noctē verterūt ī diē ⁊ rurſuꝫ poſt
tenebras ſpero lucē. Si ſuſtinuero in D
fern⁹ dom⁹ mea ē: ⁊ ī tenebris ſtraui le
ctulū meū. Putredini dixi: pꝭ me⁹ es:
mater mea: ⁊ ſoror mea vermib⁹. Ubi
ē ꝫ nūc p̄ſtolatio mea: ⁊ patiētiā meā
quis cōſiderat? In ꝓfundiſſimū infer
nū deſcendēt omnia mea. Putaſne ſal

tē ibi erit requies mihi? XVIII
B Espōdēs āt baldath suites: dix
r it: Usqꝫ ad quē finē ꝟba iacta-
bis? Intellige ṗus: ꝛ sic loqua-
mur. Quare reputati sum⁹ vt iumēta: ꝛ
sorduim⁹ corā te? Quid ꝑdis aīaꝫ tuā
ī furore tuo? Nūqd ꝓpt te derelinqt ter
ra: ꝛ trāsferent rupes de loco suo? Nō-
ne lux ipī extinguet: nec splēdebit flā
B ma ignis ei⁹? Lux obtenebrescet ī tab
naculo illi⁹: ꝛ lucerna q̄ sup eū ē: exti-
guet. Artabūt gressus virtut ei⁹ ꝛ ṗ-
cipitabit eū ꝯsiliū suū. Immisit ei ī re-
te pedes suos: ꝛ ī maculis ei⁹ ambulat
Tenebit plāta illi⁹ laqo: ꝛ exardescet
ꝯ eū sitis. Abscōdita ē ī tra pedica ei⁹
ꝛ decipula illi⁹ sup semitā. Undiqꝫ ter
rebūt eū formidines: ꝛ iuoluēt pedes
C ei⁹. Attenuet fame robur ei⁹: ꝛ ī edia
īuadat costas illi⁹. Deuoret pulchritu-
dinē cut ei⁹: ꝛ cōsumat brachia illi⁹
ṗmogenita mors. Auellat de tabnacu
lo suo fiducia ei⁹: ꝛ calcet sup eū quasi
rex interit⁹. Habitēt in tabnaculo illi⁹
socij ei⁹ q̄ nō ē: aspgat ī tabnaculo ei⁹
D sulphur. Deorsū radices ei⁹ siccent: sur
sū aūt atterat messis ei⁹. Memoria il-
li⁹ pereat de tra: ꝛ nō celebret nomen
ei⁹ ī plateis. Expellet eū de luce ī tene
bras: ꝛ de orbe trāsferet eū. Nō erit se-
mē ei⁹ neqꝫ ꝓgenies ī ppło suo: nec vl-
le reliqe ī regionib⁹ ei⁹. In die ei⁹ stupe
būt nouissimi: ꝛ ṗmos inuadet horror
A Hec sūt ꝙ tabnacula iniq: ꝛ iste locus
Espō (ei⁹ q̄ ignorat deū. XIX
r dēs aūt iob: dixit: Usqꝫ q̄ affli-
gitis aīam meā: ꝛ atteritꝭ me ꝟ-
monib⁹? En decies cōfunditꝭ me: ꝛ nō
erubescitꝭ opprimētes me. Nempe ꝛ si
ignoraui: mecū erit ignorātia mea. At
vos ꝯ me erigimini: ꝛ arguitis me op-
probrijs meis. Saltē nūc itelligite qꝛ
Abac. I. a de⁹ nō eq̄ iudicio afflixerit me: ꝛ flagel
lis suis me cinxerit. ‖ Ecce clamabo
vim patiēs: ꝛ nemo audiet. Uocifera-
bor: ꝛ nō ē q̄ iudicet. Semitā meā cir-
B cūsepsit ꝛ trāsire nō possū ꝛ ī calle meo
tenebras posuit. Spoliauit me gloria
mea: ꝛ abstulit coronā de capite meo.
Destruxit me vndiqꝫ ꝛ pereo ꝛ q̄si euul
se arborꝭ obstulit spem meā. Irat⁹ ē ꝯ
me furor ei⁹. ꝛ sic me habuit q̄si hostē
suū. Simul venerūt latrones ei⁹: ꝛ fe-
cerūt sibi viā ꝑ me ꝛ obsederūt ī gyro
tabnaculū meū. Frēs meos lōge fecit
a me: ꝛ noti mei q̄si alieni recesserūt a
me. Dereliqrūt me ꝓpinq mei: ꝛ q̄ me
nouerāt obliti sūt mei. Inqlini dom⁹ C
mee ꝛ ancille mee sicē alienū habuerūt I. 30. c
me: ꝛ q̄si ꝑegrin⁹ fui ī oculis eoꝝ. Ser
uū meū vocaui ꝛ ñ rñdit: ore ꝓprio de
ṗcabar illū. Halitū meū exhorruit vx-
or mea: ꝛ orabā filios vteri mei. Stulti
q̄ꝫ despiciebāt me: ꝛ cū ab eis recessissē
detrahebāt mihi. Abominati sūt me
quōdā cōsiliarij mei: ꝛ quē maxime di
ligebā auersat⁹ ē me. Pelli mee ꝯsum-
ptis carnib⁹ adhesit os meū: ꝛ dereli-
cta sūt tm̄mō labia circa dentes meos
Miseremini mei: miseremini mei saltē
vos amici mei: qꝛ man⁹ dñi tetigit me
Quare ꝑseqmini me sicē de⁹: ꝛ carnib⁹
meis saturamini? Quis mihi tribuat
vt scribāt ꝟmōes mei? Quis mihi det D
vt exarēt ī libro stilo ferreo ꝛ plūbi la
mina: vel celte sculpant ī silice? Scio
eī qꝫ redēptor me⁹ viuit: ꝛ ī nouissimo
die de tra surrectur⁹ sū. Et rursū circū
dabor pelle mea ꝛ ī carne mea videbo
deū. Quē visur⁹ sū ego ipē: ꝛ oculi mei
ꝯspecturi sūt: ꝛ nō ali⁹. Reposita ē hec
spes mea ī sinu meo. Quare ꝙ nūc dici
tis ꝑseqmur eū: ꝛ radicē ꝟbi inuenia-
mus ꝯ eū? Fugite ꝙ a facie gladij: qm̄
vltor iniqtatū gladi⁹ ē: ꝛ scitote eē iu- A
Espōdēs āt so (diciū. XX
r phar naamathites dixit: Idci r
co cogitatiōes mee varie succe-
dūt sibi: ꝛ mēs ī diuersa rapit. Doctri-
nā q̄ me arguis audiā ꝛ spūs itelligen
tie mee rñdebit mihi. Hoc scio a prīci
pio ex q̄ ē posit⁹ hō sup tra: qꝫ laus im
pioꝝ breuis sit ꝛ gaudiū hypocrite ad
instar pūcti. Si ascēderit vsqꝫ ad celū
supbia ei⁹: ꝛ caput ei⁹ nubes tetigerit:
q̄si sterqliniū ī fine ꝑdet: ꝛ q̄ eū vide-
rāt: dicēt: vbi ē? Uelut somniū auolās B
nō inuenietur: trāsiet sicut visio noctur
na. Ocul⁹ q̄ eū viderat nō videbit: ne-
qꝫ vltra ituebit eū loc⁹ su⁹. Filij ei⁹ at
terent egestate: ꝛ man⁹ illi⁹ reddēt ei
dolorē suū. Ossa ei iplebūt vitijs ado-
lescentie ei⁹: ꝛ cū eo ī puluere dormiēt
Cū ei dulce fuerit ī ore ei⁹ malū: abscō
dit illud sub lingua sua. Parcet illi et
nō derelinquet illud: ꝛ celabit ī gutture
suo. Panis ei⁹ ī vtero illi⁹ vertet ī fel
aspidū intrinsec⁹. Diuitias q̄s deuora

sit euomet:⁊ de ventre illiꝰ extrahet
C eas deꝰ. Caput aspidũ suget:⁊ occidet
eũ lingua vipere. Non videat riuulos
fluminis torrẽtꝫ mellis ⁊ butyri. Luet
q̃ fecit oĩa: nec tñ cõsumet̃. Juxta mul
titudinẽ adiuẽtionũ suarũ sic ⁊ susti-
nebit qm̃ cõfringẽs nudauit pauperꝫ
domũ: rapuit: ⁊ nõ edificauit eã: nec ẽ
satiatꝰ venter eiꝰ: ⁊ cũ habuerit q̃ cõcu
pierat possidere nõ poterit. Nõ reman
sit de cibo eiꝰ: ⁊ ꝓpterea nihil ꝑmane-
Eccs.5.c bit đ bonis eiꝰ. ‖ Cũ satiatꝰ fuerit arta
bit̃: estuabit: ⁊ oĩs dolor irruet sup̱ eũ
D Utinã ipleat̃ vẽter eiꝰ vt emittat ĩ eũ
irã furorꝫ sui: ⁊ pluat sup̱ illũ bellũ su
um. Fugiet arma ferrea: ⁊ irruet ĩ arcũ
ereũ: eductꝰ ⁊ egrediẽs de vagina sua
⁊ fulgurãs ĩ amaritudine sua. Uadẽt
⁊ veniẽt sup̱ eũ horribiles: oẽs tenebre
abscõdite sũt ĩ occultꝫ eiꝰ. Deuorabit
eũ ignis q̃ nõ succẽdit̃: affliget̃ relictꝰ
in tab̃naculo suo. Reuelabũt celi iniq̃
tatẽ eiꝰ: ⁊ terra cõsurget adũsus eum.
Apertũ erit germẽ domꝰ illiꝰ: detrahe
tur ĩ die furoris dei. Hec ẽ ꝑs hoĩs im
pij a deo: ⁊ hereditas v̄bor̃ eiꝰ a dño.

A Espõdẽs aũt iob: dixit: XXI
Math.3.a.et r Audite q̃so s̃mões meos: ⁊ agi-
4.c te pñiaz. Sustinete me vt ⁊ ego
loquar: ⁊ post mea si videbit̃ verba ri-
dete. Nũq̃d ꝯ hoiem disputatio mea ẽ
vt merito nõ debeã cõtristari? Attẽdi-
te me ⁊ obstupescite: ⁊ supponite digi-
tũ ori vr̃o: Et ego qñ recordatꝰ fuero
ꝑtimesco: ⁊ cõcutit carnẽ meã tremor.
Hiere.12.a ‖ Quare ergo impij viuũt: subleuati sunt:
Abacuc.1.a cõfortatiq; diuitijs? Semẽ eor̃ ꝑma-
net corã eis ꝓpinquor̃ turba ⁊ nepotũ
B ĩ ꝯspectu eor̃. Domꝰ eor̃ secure sũt et
pacate: ⁊ nõ ẽ virga dei sup̱ illos. Bos
eor̃ ꝯcepit ⁊ nõ abortiuit: vacca pepe-
rit ⁊ nõ ẽ ꝓuata fetu suo. Egrediunt̃ q̃
si greges ꝑuuli eor̃: ⁊ infantes eor̃ ex
ultãt lusibꝰ. Tenẽt tympanũ ⁊ citha-
rã: ⁊ gaudẽt ad sonitũ organi. Ducũt ĩ
bonis dies suos: ⁊ ĩ pũcto ad inferna
J.22.c descẽdũt. ‖ Qui dixerũt deo: recede a no
Malach.3.d bis: ⁊ scientiã viarũ tuarũ nolumus.
Quis est oĩpotẽs vt s̃uiamꝰ ei? Et q̃d
nobis ꝓdest si orauerimꝰ illũ? Uerũtñ
q̃ nõ sũt ĩ manu eor̃ bona sua: cõsiliũ
Prou.24.c impior̃ lõge sit a me. ‖ Quotiẽs lucer-
na ĩpior̃ extinguet̃: ⁊ supueniet eis in
undatio: ⁊ dolores diuidet furoris sui?

Erũt sicut palee añ faciẽ venti: ⁊ sicut C
fauilla quã turbo disꝑgit. Deꝰ serua-
bit filijs illiꝰ dolorẽ pr̃is: ⁊ cũ reddide
rit tũc sciet. Uidebũt ocl'i eiꝰ interfectio
nẽ suã: ⁊ đ furore oĩpotẽtꝫ bibet. Quid
eñ ad eũ ꝑtinet de domo sua post se?
Et si numerꝰ mẽsiũ eiꝰ dimidiet̃? Nũ-
q̃d deũ docebit q̃spiã scientiã: q̃ excel-
sos iudicat? Jste morit̃ robustꝰ ⁊ sanꝰ:
diues ⁊ felix: viscera eiꝰ plena sũt adi-
pe: ⁊ medullis ossa illiꝰ irrigãt̃. Alius
vero morit̃ ĩ amaritudĩe aĩe sue absq;
vllis opibꝰ: ⁊ tñ sit̃ in puluere dormiẽt
⁊ vermes operiẽt eos. Certe noui cogi D
tationes vr̃as: ⁊ s̃nias ꝯ me iniq̃s. Di
citis eñ. Ubi est domꝰ principis: ⁊ vbi
tab̃nacula impior̃? Interrogate quẽ-
libet de viatoribꝰ: ⁊ hec eadẽ illũ intel
ligere cognoscetꝫ. Quia ĩ diẽ ꝑditiõis
seruat̃ malus: ⁊ ad diẽ furoris ducet̃.
Quis arguet corã eo vias eiꝰ: ⁊ q̃ fecit
q̃s reddet illi? Ipse ad sepulchra ducet̃
⁊ ĩ cõgerie mortuor̃ vigilabit. Dulcis
fuit glareis coccyti: ⁊ post se oẽs hoiẽs
trahet: ⁊ añ se innũerabiles. Quõ igit̃
cõsolamini me frustra: cũ r̃nsio vr̃a re-
pugnare ostẽsa sit veritati? XXII
Espõdẽs aũt eliphaz themani- A
r tes dixit: Nũq̃d deo põt cõpara
ri hõ: etiã cũ ꝑfecte fuerit sciẽs?
Quid ꝓdest deo si iustꝰ fueris: aut q̃d
ei cõfers si ĩmaculata fuerit vita tua?
Nũq̃d timẽs arguet te: ⁊ veniet tecũ in
iudiciũ: ⁊ nõ ꝓpt̃ maliciã tuã plurimã
⁊ infinitas iniq̃tates tuas? Abstulisti
eñ pignꝰ fratrũ tuor̃ sine cã ⁊ nudos
spoliasti vestibꝰ. Aquã lasso nõ dedisti
⁊ esuriẽti subtraxisti panẽ. In fortitu B
dine brachij tui possidebas terrã: ⁊ po
tẽtissimꝰ obtinebas eã. Uiduas dimi-
sisti vacuas: ⁊ lacertos pupillor̃ cõmi
nuisti. Propterea circũdatꝰ es laqueis
⁊ cõturbat te formido subita. Et puta
bas te tenebras nõ visurũ: ⁊ ĩpetu aq̃r̃
inundãtiũ ñ oppssũ iri. An cogitas q̃
deꝰ excelsior celo sit: ⁊ sup̱ stellar̃ verti
cẽ sublimet̃? Et dicis. Quid ei noui t
deꝰ? Et q̃si ꝑ caligiñẽ iudicat. Nubes
latibulũ eiꝰ: nec nr̃a ꝯsiderat: et circa
cardines celi ꝑambulat. Nũq̃d semitã C
sc̃lor̃ custodire cupis quã calcauerũt vi
ri iniq̃ q̃ sublati sũt añ tp̃s suũ: ⁊ flu-
uiꝰ subuertit fundamẽtũ eor̃? Qui di J.21.b
cebãt deo: recede a nob ⁊ q̃si nihil pos

sit facere oipotēs: estimabāt eū cū ille
implesset dom⁹ eoꝝ bonis. Quoꝝ snia
Ps.106. ꝓcul sit a me: Videbūt iusti ꝛ letabūt
ꝛ inocēs subsannabit eos. Nōne suc-
cisa ē erectio eoꝝ: ꝛ reliqas eoꝝ deuo-
rauit ignis? Acqesce igit ei: ꝛ habeto
pacē: ꝛ ꝑ hec habebis fruct⁹ optimos.
Suscipe ex ore illi⁹ legē: ꝛ pone ſmōes
D ei⁹ i corde tuo. Si reuersus fuerꝭ ad oī
potentē edificaberꝭ: ꝛ longe facies ini
qtatē a tabnaculo tuo. Dabit ꝓ terra
silicē: ꝛ ꝓ silice torrētes aureos. Erit
q3 oipotēs ꝯ hostes tuos: ꝛ argentū co
aceruabit tibi. Tūc suꝑ oipotentē de
litijs afflues: et eleuabis ad deū faciē
tuā. Rogabis eū: ꝛ exaudiet te: ꝛ vota
tua reddes. Decernes rē ꝛ veniet tibi:
Prou.29.d ꝛ in vijs tuis splēdebit lumē. ‖ Qui ei
humiliat⁹ fuerit: erit i glia: ꝛ q iclina-
uerit oculos suos: ipe saluabit. Sal-
uabit innocēs: saluabit aūt mūdicia
A Espō (manuū suarū. XXIII
r dēs aūt iob ait: nūc q3 i amari
tudine est sermo me⁹ ꝛ manus
plage mee aggrauata ē suꝑ gemitū me
um. Quis mihi tribuat vt cognoscā ꝛ
ueniā illū: ꝛ veniā vsq3 ad soliū ei⁹?
Ponā corā eo iudiciū: ꝛ os meū reple
bo increpationib⁹: vt sciā verba q mi
hi respōdeat: ꝛ itelligā qd loquat mi-
B hi. Nolo multa fortitudine cōtendat
mecū: nec magnitudinis sue mole me
ꝑmat. Proponat eqtatē ꝯ me: ꝛ pueni
et ad victoriā iudiciū meū. Si ad ori-
entē iero nō apparet: si ad occidētē nō
itelligā eū. Si ad sinistrā: qd agā? Nō
apphendā eū. Si me vertā ad dexterā
C nō videbo illū. Ipse vero scit viā meā:
ꝛ ꝓbabit me qsi aurū qd ꝑ ignē tran
sit Vestigia ei⁹ secut⁹ ē pes me⁹: viā
eius custodiui: ꝛ nō declinaui ex ea. A
mādatꝭ labioꝝ ei⁹ nō recessi: ꝛ in sinu
meo abscōdi verba oris ei⁹. Ipse ei so-
lus est: ꝛ nemo auertere pōt cogitatio-
nē ei⁹: ꝛ aīe ei⁹ qdcūq3 voluit. Hoc fec
D Cūq3 expleuerit in me volūtatē suā ꝛ
alia multa similia p̄sto sūt ei. Et idcir
co a facie ei⁹ cōturbat⁹ sū: ꝛ cōsiderās
eū timore sollicitor. De⁹ emolliuit cor
meū: ꝛ oipotēs cōturbauit me. Nō eñ
perij ꝓpter iminētes tenebras: nec fa-
ciē meā operuit caligo. XXIIII
B oipotente nō sunt abscōdita
A a tpa: q aūt nouerūt eū: ignorāt

dies illi⁹. Alij tminos trāstulerūt: diri
puerūt greges: ꝛ pauerūt eos. Asinū
pupilloꝝ abegerūt ꝛ abstulerūt ꝓ pi-
gnere bouē vidue. Subuerterūt pau-
perū viā: ꝛ opp̄sserūt pariter māsuetos
terre. Alij qsi onagri in deſto egrediū B
tur ad op⁹ suū: vigilātesq3 ad p̄dā ꝑ-
parant panē liberis. Agrū nō suū de-
metūt: ꝛ vineā ei⁹ quē vi opp̄sserūt vin
demiant. Nudos dimittūt hoies indu
mēta tollētes: qb⁹ nō ē opimentū i fri
gore: quos imbres mōtiū rigāt ꝛ ñ ha
bētes velamē āplexant lapides. Vim
fecerūt depdantes pupillos: et vulgū
pauperē spoliauerūt. Nudis ꝛ incedē
tibus absq3 vestitu ꝛ esurientib⁹ tule-
rūt spicas. Inter aceruos eoꝝ meriadi
ati sūt q calcatis torcularib⁹ sitiūt. De
ciuitatib⁹ fecerūt viros gemere: ꝛ aīa
vulneratoꝝ clamauit: ꝛ de⁹ iultū abi-
re nō patit. Ipsi fuerūt rebelles lumi-
ni. Nescierūt vias ei⁹: nec reuersi sūt ꝑ
semitas illi⁹. Mane p̄mo cōsurgit ho C
micida: iterficit egenū ꝛ pauperē: ꝑ no
ctē vero erit qsi fur. Oculus adulteri
obseruat caliginē: dicēs: nō me vide-
bit ocul⁹: ꝛ opiet vultū suū. Perfodiūt
i tenebris domos: sic i die cōdixerāt si-
bi: ꝛ ignorauerūt lucē. Si subito ap-
paruerit aurora arbitrāt vmbrā mor-
tis: ꝛ sic i tenebris qsi in luce ambulāt
Leuis ē suꝑ faciē aque. Maledicta sit
pars ei⁹ in terra: nec ambulet ꝑ viā vi
neaꝝ. Ad nimiū calorē trāsiet ab aqs
niuiū: ꝛ vsq3 ad inferos peccatū illi⁹.
Obliuiscat ei⁹ misericordia. Dulcedo D
illi⁹ vermes: nō sit in recordatione: s3
cōterat sicut lignū infructuosum. Pa
uit eñ sterilē ꝛ que non parit: ꝛ vidue
bñ nō fecit. Detraxit fortes i fortitudi-
ne sua: ꝛ cū steterit nō credet vite sue.
‖ Dedit ei de⁹ locū pnie: ꝛ ille abutit Apo.2.f
eo i suꝑbia. Oculi aūt ei⁹ sūt i vijs illi
us. Eleuati sūt ad modicū: ꝛ nō subsi-
stent: ꝛ humiliabūt sic oia ꝛ auferēt:
ꝛ sicut summitates spicarū cōterent.
Q3 si nō est ita: qs me pōt arguere eē
mentitū: ꝛ ponere aū deū ꝟba mea?
Espōdēs āt baldath XXV A
r suites: dixit. Ptās ꝛ tror apud
eū ē: q fac cōcordiā i sublimib⁹
suis. Nūqd ē nūer⁹ militū ei⁹? Et suꝑ
quē nō surget lumē illi⁹? Nunquid iu- S.4.d.
stificari potest hō cōparatus deo: aut B

apparere mūdꝰ natꝰ de muliere? Ecce
luna ēt nō splēdet: ⁊ stelle nō sūt mun-
de i ꝯspectu eiꝰ: quātomagꝰ hō putre-
do: ⁊ filiꝰ hoīs vermis. XXVI
A Espōdēs aūt iob: dixit. Cuiꝰ ad
r iutor es: nūqd ibecillis? Et su-
stētas brachiū eiꝰ q̄ nō ē fortꝰ?
Cui dedisti cōsiliū? Forsitā illi q̄ ñ ha-
bet sapiaz: ⁊ prudētiā tuā ondisti pli-
B mā? Quē docere voluisti. Nōne eū q̄ fe
cit spiramētū? Ecce gigātes gemūt sub
aq̄s: ⁊ q̄ habitāt cū eis. Nudꝰ ē inferꝰ
corā illo: ⁊ nullū ē opimentū pditioni
Qui extēdit aq̄lonē sup vacuū: ⁊ appē
C dit terrā sup nihil. Qui ligat aq̄s in
nubibꝰ suis: vt nō erūpāt piter deor-
sū. Qui tenet vultū soliȷ̄ sui: ⁊ expādit
sup illud nebulā suā. Terminū circū-
dedit aq̄s: vsq̄ dū finiant̄ lux ⁊ tene-
bre. Colūne celi cōtremiscūt: ⁊ pauent
Gen.1.a ad nutū eiꝰ. ||In fortitudine illiꝰ repē-
D te maria cōgregata sūt: ⁊ prudētia eiꝰ
pcussit supbū. Spūs eiꝰ ornauit celos
⁊ obstetricāte manu eiꝰ eductꝰ ē colu-
ber tortuosus. Ecce hec ex pte dicta sūt
viarū eiꝰ. Et cū vix paruā stillā ſmōis
eiꝰ audierimꝰ: q̄s poterit tonitruū ma
gnitudinis illiꝰ ītueri? XXVII
A a Ddidit q̄z iob assumēs pabolā
suā ⁊ dixit. Uiuit deꝰ q̄ abstu-
lit iudiciū meū: ⁊ oipotēs q̄ ad amari-
tudinē adduxit aiam meā: q̄z donec su
pest halitꝰ i me: ⁊ spūs dei in naribus
meis: nō loquēt̄ labia mea iniq̄tatē:
nec ligua mea meditabit̄ mendaciū.
Absit me: vt iustos vos eē iudicē. Do
nec deficiā: ñ recedā ab inocētia mea.
Justificationē meā quā cepi tenere: ñ
deserā. Neq̄ ei rephēdit me cor meū: i
1.Joh.3.d oī vita mea. Sicut ipiꝰ inimicꝰ meꝰ: ⁊
B aduersariꝰ meꝰ q̄si iniquꝰ. Que est eñ
spes hypocrite si auare rapiat ⁊ nō li-
beret deꝰ aiam eiꝰ? Nūqd deꝰ audiet
clamorē eiꝰ cū venerit sup eū āgustia?
Aut poterit i oipotēte delectari: ⁊ iuo
care deū oī tpe? Docebo vos p manū
dei q̄ oipotēs habeat: nec abscōdā. Ec
ce vos oēs nostꝭ: ⁊ q̄d sine cā vana lo
C q̄mini? Hec ē ps hoīs ipiȷ̄ apud deū: ⁊
hereditas violētoꝝ quā ab oipotente
suscipiēt. Si multiplicati fuerint filiȷ̄
eiꝰ i gladio erūt: ⁊ nepotes eiꝰ nō satu
rabunt̄ pane. Qui reliq̄ fuerint ex eo
sepelient̄ in interitu: ⁊ vidue illiꝰ nō

plorabūt. Si cōportauerit q̄si trā ar-
gentū: ⁊ sicut lutū pparauerit vestimē
ta: ppabit q̄dē: s̄z iustꝰ vestiet̄ illis: et
argētū inocēs diuidet. Edificauit sicꝰ D
tinea domū suā: ⁊ sicꝰ custos fecit vm-
braculū. Diues cū dormierit: nihil se- Ps.48.
cū afferet aperiet oculos suos: ⁊ nihil
iueniet. Apphendet eū q̄si aq̄ inopia:
nocte opprimet eū tēpestas. Tollet eū
ventꝰ vrēs ⁊ auferet ⁊ velut turbo ra-
piet eū de loco suo. Et mittet sup eū: ⁊
nō parcet: de manu eiꝰ fugiēs fugiet.
Striget sup eū manꝰ suas: ⁊ sibilabit
sup illū intuēs locū eiꝰ. XXVIII
Abet argētū venarū suarū pn A
h cipia: ⁊ auro locꝰ ē i q̄ ꝯflatur.
Ferrū de terra tollit̄: ⁊ lapis so
lutꝰ calore i es vertit̄. Tēpꝰ posuit te-
nebris ⁊ vniūsoꝝ finē ipe considerat.
Lapidē q̄z caliginis ⁊ vmbrā mortꝭ di
uidit torrēs a pplo pegrināte eos q̄s
oblitꝰ est pes egētꝭ hoīs: ⁊ iuios. Ter-
ra de q̄ oriebat̄ panis: i loco suo igni
subuersa ē. Locꝰ sapphyri lapides eiꝰ
⁊ glebe illius aurū. Semitā ignorauit
auis: nec intuitꝰ ē oculus vulturꝭ. Nō B
calcauerūt eā filiȷ̄ institoꝝ: nec ptrāsi-
uit p eā leena. Ad silicē extēdit manū
suā: subūtit a radicibꝰ montes. In pe
tris riuos excidit: ⁊ oē pciosum vidit
oculꝰ eiꝰ. Profunda q̄z fluuioꝝ scruta
tꝰ ē: ⁊ abscōdita pduxit i lucē. ||Sapi- Prou.3.b
entia vero vbi iuenit̄: ⁊ q̄s ē locꝰ itel- Ibidē.8
ligētie? Nescit hō pciū eiꝰ: nec iuenit̄ i
terra suauiter viuētiū: Abyssus dicit: C
nō ē i me: ⁊ mare loquit̄: nō est mecū.
||Nō dabit̄ auꝝ obrizū p ea: nec appē Sap.7.a
det̄ argētū i cōmutatione eiꝰ. Nō cōfe
ret̄ tinctis indie coloribꝰ: nec lapidi
sardonico pciosissimo: vel sapphyro. Sap.6.c
Nō adeq̄bit̄ ei aurū vel vitrū nec cō-
mutabūt̄ p ea vasa auri excelsa ⁊ emi
nētia: nō cōmemorabūt̄ cōpatiōe eiꝰ.
Trahit̄ aūt sapia de occultꝭ. Nō adeq̄
bit̄ ei topaziuz deethiopia: nec tinctu
re mūdissime cōponet̄. Uñ ḡ sapia ve-
nit: ⁊ q̄s ē locꝰ nitelligētie. Abscōdita D
ē ab oculꝭ oīm viuētiū: volucres q̄z celi
latet. Perditio ⁊ mors dixerūt: auribꝰ
nr̄is audiuimꝰ famā eiꝰ. Deꝰ itelligit
viā eiꝰ ⁊ ipe nouit locū illiꝰ. Ipse ei fi
nes mūdi intuet̄: ⁊ oia q̄ sub celo sunt
respicit. Qui fecꝰ vētis pōdꝰ ⁊ aq̄s ap-
pēdit in mēsura. Qñ ponebat pluuiȷ̄s

lege͂:⁊ viā ꝓcellis sonātibꝰ:tūc vidit il
lā:⁊ enarrauit: ⁊ ꝑparauit ⁊ inuestiga
Ps.110 uit.⁊ dixit hoi.‖Ecce timor dn̄i ip̄a est
Prou.10.a sapia:⁊ recedere a malo intelligentia.
A Addidit q̄z iob assumēs XXIX
a parabolā suā: ⁊ dixit:Quis mihi
tribuat vt sim iux̄ mēses pristi-
nos ſm dies q̄bꝰ deꝰ custodiebat me?
Qn̄ splēdebat lucerna eius sup caput
meū ⁊ ad lumē eiꝰ ābulabā i tenebr͂.
Sic fui i diebꝰ adolescētie mee :qn̄ se-
creto deꝰerat i tabnacl̄o meo.Qn̄ erat
oīpotēs mecum ⁊ i circūitu meo pueri
mei.Qn̄ lauabā pedes meos butyro ⁊
B petra fūdebat mihi riuos olei.Qn̄ ꝓce
debā ad portā ciuitat͂ :⁊ i platea para
bāt cathedrā mihi. Uidebāt me iuue-
nes ⁊ abscōdebāt :et senes assurgētes
stabāt.Principes cessabāt loq̄:⁊ digi-
tū supponebāt ori suo .Uocē suā cohi
bebāt duces:⁊ lingua eoꝝ gutturi suo
adherebat Aur͂ audiēs btificabat me
⁊ oculꝰ vidēs testimoniū reddebat mi
hi:eo ꝙ liberassē pauperē vociferantē
C ⁊ pupillū cui nō eēt adiutor.Bn̄dictio
perituri sup me veniebat:et cor vidue
ꝯsolatꝰ sū.Justicia indutus sū ⁊ vestiui
me sic vestimēto ⁊ diademate iudicio
meo.Oculꝰ fui ceco: ⁊ pes claudo.Pa
ter erā pauperꝝ: ⁊ causaz quā nesciebā
diligētissime iuestigabā. Cōterebā mo
las iniq̄ :⁊ ď dētibꝰ illiꝰ auferebā p̄dā.
Dicebāq̄z In nidulo meo moriar:⁊ sic
palma multiplicabo dies. Radix mea
apta ē secꝰ aq̄s: ⁊ ros morabit̄ i messi
D one mea. Glīa mea semp inouabit̄ :et
arcꝰ meꝰ i manu mea instaurabit̄ Qui
me audiebāt:expectabāt snīaz meā: et
intēti tacebant ad ꝯsiliū meū.Uerbis
meis addere nihil audebāt:⁊ sup illos
stillabat eloquiū meū.Expectabāt me
sic pluuiā:⁊ os suū apiebāt q̄si ad im-
brem serotinū .Si qn̄ ridebā ad eos:n̄
credebāt: ⁊ lux vultꝰ mei nō cadebat i
tra Si voluissem ire ad eos:sedebā pri
mus. Cūq̄z sederē q̄si rex circūstāte ex-
ercitu:erā tn̄ merētiū ꝯsolator. XXX
A Nunc aūt derident me iuniores
n tpe q̄ꝝ nō dignabar p̄res pone
re cū canibꝰ gregis mei. Quoꝝ
ṽtus manuū mihi erat ꝓ nihilo ⁊ vi-
ta ip̄a putabāt̄ indigni.Egestate ⁊ fa-
me steriles:q̄ rodebāt i solitudie squa-
lētes calamitate ⁊ miseria :⁊ mādebāt

herbas ⁊ arborꝝ cortices:⁊ radix iuni-
peroꝝ erat cibꝰ eoꝝ.Qui ď ꝯuallibus
ista rapiētes:cū singl̄a repperissent: ad
ea cū clamore currebāt In desertis habi
tabāt torrētiū :⁊ i cauernis tre vl̄ sup
glareā.Qui int̄ huiuscemodi letabāt̄
⁊ eē sub sentibꝰ delicias cōputabāt.Fi B
liū stultoꝝ ⁊ ignobiliū ⁊ i terra penitꝰ
nō parentes.Nūc i eoꝝ cāticū ṽsus sū:⁊
factꝰ sū eis i ꝓuerbiū. Abominant̄ me
⁊ lōge fugiūt a me: ⁊ faciē meaz ꝯspue Esa.50:c
re nō verēt̄.Pharetrā eīn suā apuit ⁊ Mat.26.g
afflixit me:⁊ frenū posuit i os meum.
Ad dexterā oriēt͂ calamitat͂ mee ili-
co surrexert̄. Pedes meos subūterūt:
oppressert̄ q̄si fluctibꝰ semit͂ suis.Dissi
pauerūt itinera mea:isidiati sūt mihi
⁊ p̄ualuert̄ : ⁊ nō fuit q̄ ferret auxiliū.
Quasi rupto muro ⁊ apta ianua irrue
rūt sup me:⁊ ad meas miserias deuo-
luti sūt. Redactꝰ sū i nihilū . Abstulit C
q̄si ventꝰ desideriū meū ⁊ velut nubes
ptrāsijt salꝰ mea. Nūc aūt i memetip̄o
marcescit aīa mea et possidēt me dies
afflictiōis.Nocte hos meū pforat̄ do-
loribꝰ et q̄ me comedūt nō dormiunt.
In multitudie eorū ꝯsumit̄ vestimētū
meū:⁊ q̄si capitio tunice succinxerunt
me.Cōpatꝰ sū luto:⁊ assimilatꝰ sū fauil
le ⁊ cineri.Clamo ad te ⁊ non exaudis S.19.c
et sto ⁊ nō respic͂ me. Mutatus es mi
hi i crudelē:⁊ i duricia manꝰ tue adū-
saris mihi. Eleuasti me ⁊ q̄si sup vētū
ponēs elisisti me valide Scio q̄r morti
trades me:vbi ꝯstituta ē domꝰ oī viuē
ti.Uerūtn̄ nō ad ꝯsūptionē eoꝝ emit- D
tis manū tuā ⁊ si corruerint ip̄e salua
bis. Flebā quōdā sup eo q̄ afflictꝰ erat
⁊ cōpatiebat̄ aīa mea paupi.Expecta-
bā bona:⁊ venerūt mihi mala: p̄stola-
bar lucē:⁊ eruperūt tenebre Interiora
mea efferbuert̄ absq̄z vlla reque: p̄uene-
rūt me dies afflictiōis.Merēs incede-
bā:sine furore ꝯsurgēs:i turba clama-
bā.Frat̄ fui draconū ⁊ sociꝰ strutionū.
Cut͂ mea denigrata est sup me:et ossa
mea aruerūt p̄ caumate.Uersa ē in lu
ctū cithara mea: ⁊ organū meū i vocē
Epigi fedꝰ cū (flētiū.XXXI A
p ocul̄ meis :vt ne cogitarē q̄dez
ď ṽgine.Quā eīn ptē hr̄et i me
deꝰ desup:⁊ hereditatē oīpotēs ď excel
sis . Nūq̄d n̄ pditio ē iniq̄:⁊ alienatio Prou.5.d
opātibꝰ iniusticiā?‖Nōne ip̄e ꝯsiderat i 34.c
D

vias meas: et cũctos gressus meos di-
numerat? Si ãbulaui ĩvanitate ꝛ festi
nauit ĩ dolo pes me⁹: appẽdat me ĩ sta
tera iusta: ꝛ sciat de⁹ simplicitatẽ meã.
Si declinauit gressus me⁹ d̃ via: ꝛ si se-
cut⁹ ẽ ocul⁹ me⁹ cor meũ: ꝛ si ĩ manib⁹
meis adhesit macula: serã ꝛ ali⁹ come-
dat: ꝛ ꝓgenies mea eradicet̃. Si dece-
ptũ ẽ cor meuz sup̱ mlierẽ: ꝛ si ad ostiũ
amici mei ĩsidiat⁹ sũ: scortũ alteri⁹ sit
B vxor mea: ꝛ sup̱ illã ĩcuruẽt̃ aliĩ. Hoc
eñ nephas ẽ ꝛ iniq̃tas maxia: ignis vſ
q̨ ad ꝑditiões deuorãs: ꝛ oĩa eradicãs
genimĩa. Si ꝯtẽpsi subire iudiciũ cuz
s̃uo meo et ancilla mea cũ disceptarẽt
Luc.16.a aduersũ me. Quid eñ faciã cũ surre-
xerit ad iudicãdũ de⁹: ꝛ cuz q̃sierit: q̃d
r̃ñdebo illi? Nũq̃d nõ ĩ vtero fecit me
q̃ ꝛ illũ opat⁹ ẽ: ꝛ formauit me ĩ vulua
vn⁹? Si negaui qd̃ volebã paup̱ib⁹: et
oculos vidue expectare feci. Si come-
di buccellã meã sol⁹: ꝛ nõ comedit pu-
pill⁹ ex ea. Quia ab infãtia mea creuit
mecũ miseratio: ꝛ de vtero matris mee
egressa ẽ mecũ. Si despexi p̃tereũtẽ eo
ꝙ ñ habuerit ĩdumẽtũ: ꝛ absq̨ opimẽ
to pauperẽ. Si nõ b̃ñdixerũt mihi la-
tera ei⁹: ꝛ d̃ velleribus ouiũ meaꝝ calefa
C ctus ẽ. Si leuaui sup̱ pupillũ manum
meã etiã cũ viderẽ me ĩ porta sup̱iorẽ:
humer⁹ me⁹ a iũctura sua cadat ꝛ bra-
chiũ meũ ĩ suis ossib⁹ ꝯfringat̃. Semp̱
eñ q̃si tumẽtes sup̱ me fluct⁹ timui de
um: ꝛ põdus ei⁹ ferre nõ potui. Si pu
taui aurũ robur meũ: ꝛ ob rizo dixi fi-
ducia mea. Si letat⁹ sũ sup̱ multis diui
tĩjs meis: et q̃ plurima reperit man⁹
mea. Si vidi solẽ cũ fulgeret: ꝛ lunã ĩ-
cedẽtẽ clare: ꝛ letatũ ẽ ĩ abscõdito cor
meũ: ꝛ osculat⁹ sũ manũ meã ore meo:
q̃ ẽ iniq̃tas maxia: ꝛ negatio ꝯtra deũ
Prou.17.a altissimuz. Si gauisus sũ ad ruinam
ei⁹ q̃ me oderat et exultaui ꝙ ĩuenisset
eũ malũ. Non eñ dedi ad peccãdũ gut
tur meũ vt expeterẽ maledicens aĩam
D eius. Si non dixerũt viri tabernaculi
mei: q̃s det de carnib⁹ eius vt sature-
mur. Foris nõ mãsit p̱egrin⁹: ostiũ me
um viatori patuit. Si abscõdi q̃si ho-
mo peccatũ meum: ꝛ celaui ĩ sinu meo
iniq̃tatẽ meã. Si expaui ad multitudi
nẽ nimiã ꝛ despectio ꝓpinquoꝝ terru-
it me: ꝛ nõ magis tacui: nec egressus sũ
ostiũ? Quis mihi tribuat auditorẽ vt
desideriũ meũ audiat oĩpotẽs: ꝛ librũ
scribat ip̃e q̃ iudicat vt ĩ humero meo
portẽ illũ: ꝛ circũdem illũ q̃si coronaz
mihi? Per singulos grad⁹ meos p̃nũ
ciabo illũ: et q̃si principi offerã eũ. Si
aduersũ me terra mea clamat: ꝛ cũ ip̃a
sulci eius deflent. Si fruct⁹ eius come
di absq̨ pecunia: ꝛ aĩaz agricolaꝝ ei⁹
afflixi ꝓ frumẽto oriat̃ mihi tribul⁹:
ꝛ ꝓ hordeo spina. XXXII
O Miserũt aũt tres viri isti respõ- A
dere iob: eo ꝙ iust⁹ sibi videre-
tur. Et irat⁹ indignatusq̨ ẽ heliu fili-
us barachel buzites d̃ cognatiõe ram
Irat⁹ est aũt aduersũ iob eo ꝙ iustum
se esse diceret corã deo. Porro aduersũ Ec.13.
amicos ei⁹ indignat⁹ ẽ: eo ꝙ nõ inue-
nissent respõsionẽ rationabilẽ: sz tãtũ
modo ꝯdẽnassent iob. Igit̃ heliu expe
ctauit iob loquẽtẽ: eo ꝙ seniores eẽnt
q̃ loquebãt̃. Cũ aũt vidisset ꝙ tres re- B
spõdere nõ potuissent: irat⁹ ẽ vehemẽ-
ter. R̃ñdensq̨ heliu fili⁹ barachel bu-
zites: dixit: Iunior sũ tp̱e: vos ãt anti-
quiores. Idcirco dimisso capite verit⁹
sũ vob̃ indicare meã sentẽtiã. Spera- Ec.12.b
bã eñ ꝙ etas ꝓlixior loqueret̃: ꝛ ãno
rũ multitudo doceret sapiẽtiã. Sz vt
video spũs ẽ in hoib⁹: et inspiratio oĩ-
potẽtis dat itelligẽtiã. Nõ sũt longeui
sapiẽtes: nec senes intelligũt iudiciũ.
Ideo dicã: audite me: ostẽdã vob̃ etiã C
ego meã sapiam. Expectaui eñ s̃mões
vr̃os: audiui prudẽtiã vr̃az. Donec di-
sceptaretis s̃monib⁹ vr̃is: ꝛ donec puta
bam vos aliq̃d dicere: ꝯsiderabã. Sed
vt video nõ ẽ q̃ possit arguere iob: ꝛ re
spõdere ex vob̃ s̃monib⁹ ei⁹. Ne forte
dicatis: iuenim⁹ sapiẽtiã: de⁹ ꝓiecit eũ
nõ homo. Nihil locut⁹ est mihi: et ego
nõ s̃m s̃mones vr̃os r̃ñdebo illi. Exti-
muerũt: nec respõdert̃ vltra: abstulert̃
q̨ a se eloquiũ. Qm̃ igit̃ expectaui: et D
nõ sũt locuti: steterũt: nec r̃ñderũt vl-
tra: r̃ñdebo ꝛ ego p̱tẽ meã: ꝛ oñdaz sci-
entiã meaz. Plen⁹ sũ eñ s̃monib⁹: et
coartat me spũs vteri mei. En venter
me⁹ q̃si mustũ absq̨ spiraculo qd̃ lagũ
culas nouas dirũpit. Loq̃r et respira-
bo paululũ: aperiã labia mea et respõ-
debo. Nõ accipiã p̱sonã viri: ꝛ deũ ho-
mini nõ eq̃bo. Nescio eñ q̃diu subsi-
stam? et si p⁹ modicũ tollat me
A Udi igit̃ (factor me⁹. XXXIII A

iob eloquia mea:⁊ oẽs ſmones meos
auſculta. Ecce aperui os meũ:loquaꝛ
lingua mea in faucibꝰ meis. Simplici
corde meo ſmones mei:⁊ ſniam labia
mea purã loquẽꝛ. Spũs dei fecit me:
et ſpiraculũ oipotẽtis viuificauit me.
Si potes rñde mihi:⁊ aduerſus faciẽ
meã cõſiſte. Ecce ⁊ me ſicut ⁊ te fec̃ de-
us:⁊ de eodẽ luto ego q̃ꝫ formatꝰ ſum.
Uerũtñ miraculũ meũ nõ te terreat:et
eloquẽtia mea nõ ſit tibi grauis. Dixi
ſti ꝫ in auribꝰ meis:⁊ vocẽ verboꝝ tu-
B orũ audiui. Mũdus ſũ ego ⁊ abſqꝫ de-
licto imaculatꝰ: ⁊ nõ ẽ iniq̃tas in me.
Quia q̃relas i me reꝑperit:idõ arbitra-
S.13.d tus ẽ me inimicũ ſibi. Poſuit i neruo
pedes meos: cuſtodiuit oẽs ſemitas
meas. Hoc ẽ ꝫ in q̃ nõ es iuſtificatus.
Rñdebo tibi:qꝛ maior ſit deꝰ hoĩe. Ad
uerſus eũ cõtẽdis: ꝙ nõ ad oĩa verba
rñderit tibi. Semel loquiꝛ deꝰ:⁊ ſcdo
idipm nõ repetit. Per ſoniũ i viſione
nocturna:qñ irruit ſopor ſuꝑ hoies:et
C dormiũt i lectulo. Tũc aperit aures vi
roꝝ ⁊ erudiẽs eos inſtruit diſciplina:
vt auertat hoiem ab his q̃ fecit:⁊ libe
ret eũ de ſuꝑbia:eruens aiaꝫ eiꝰ a cor-
ruptione ⁊ vitã illiꝰ vt nõ trãſeat i gla
diũ. Increpat q̃ꝫ ꝑ dolorẽ in lectulo: ⁊
oĩa oſſa eiꝰ marceſcere facit. Abomina
bilis ei fit i vita ſua panis:⁊ aĩe illiꝰci
bus ante deſiderabilis. Tabeſcat caro
eiꝰ:et oſſa q̃ tecta fuerãt nudabũꝛ. Ap
propinq̃bit corruptioni aĩa eiꝰ:et vi-
ta illiꝰ mortiferis. Si fuerit ꝓ eo ange
lus loquẽs vnꝰ de milibꝰ vt annũciet
hoĩs equitatẽ: miſerebiꝛ eiꝰ: et dicet:
D Libera eũ vt nõ deſcẽdat in correptio-
nẽ. Inueni in q̃ ei ꝓpitier. Cõſũpta eſt
caro eius a ſuppliciĩs:reuertaꝛ ad dies
adoleſcẽtie ſue. Deꝑcabiꝛ deũ ⁊ placa
bilis ei erit:⁊ videbit faciẽ eiꝰ in iubi-
lo:⁊ reddet homĩ iuſticiã ſuã. Reſpici-
et hoies:⁊ dicet: Peccaui ⁊ vere deliq̃:
⁊ ſicut erã dignꝰ ñ recepit. Liberauit ani
mã ſuã ne ꝑgeret in interitũ: ſꝫ viuẽs
lucẽ videret. Ecce hec oĩa oꝑatur deꝰ
tribꝰ vicibꝰ ꝑ ſingulos:vt reuocet ani
mas eoꝝ a corruptiõe:⁊ illumĩet i luce
viuentiũ. Attẽde iob ⁊ audi me:et ta-
ce dũ ego loquor. Si aũt habes q̃d lo-
quaris:reſponde mihi. Loquere. Uolo
eñ te apparere iuſtũ. Qđ ſi non habes
audi me ⁊ tace:⁊ docebo te ſapientiã.

Ronũcians itaqꝫ XXXIIII A
P heliu etiã hec locutꝰ ẽ: Audite
ſapiẽtes verba mea: et eruditi
auſcultate me. Auris eñ verba ꝓbat: S.12.b
et guttur eſcas guſtu diiudicat. Iudi-
ciũ eligamꝰ nob:et iter nos videamus
q̃d ſit meliꝰ. Quia dixit iob:iuſtꝰ ſum:
et deꝰ ſubuertit iudiciũ meũ. In iudi-
cãdo eñ me mẽdaciũ ẽ: violẽta ſagit-
ta mea abſqꝫ vllo peccato. Quis ẽ vir
vt ẽ iob q̃ bibit ſubſãnatiões q̃ſi aquã:
q̃ gradiꝛ cũ operãtibꝰ iniq̃tatẽ:⁊ am-
bulat cũ viris impiĩs? Dixit eñ: Non
placebit vir deo:etiã ſi cucurrerit cũ eo
Ideo viri cordati audite me. Abſit a
deo impietas: et ab oipotẽte iniq̃tas.
Opꝰ eñ hoĩs reddet ei:⁊ iuꝛ vias ſin- B
guloꝝ reſtituet eis. Uere eñ deus nõ
cõdẽnabit fruſtra: nec oĩpotẽs ſub-
uertet iudiciũ. Quẽ cõſtituit aliũ ſuꝑ
terrã: aut quẽ poſuit ſuꝑ orbẽ quẽ fa-
bricatꝰ eſt? Si direxerit ad eũ cor ſuũ:
ſpm illiꝰ ⁊ flatũ ad ſe trahere. Deficiet
oĩs caro ſimul:⁊ homo i cinerẽ reuer-
teꝛ. Si habes ꝫ intellectũ audi qđ di-
ciꝛ: et auſculta vocẽ eloquiĩ mei. Nũ-
q̃d qui ñ amat iudiciũ ſanari põt? Et
quõ tu eũ qui iuſtꝰ eſt intãtũ ꝯdẽnas?
Qui dicit regi: apoſtata: q̃ vocat du-
ces impios. Qui ñ accipit ꝑſonas ꝓn Mat.22.b
cipũ:nec cognouit tyrãnũ cũ diſcepta Ro.2.b
ret cõtra pauperẽ. Opꝰ eñ manuũ eiꝰ C
ſũt vniuerſi. Subito morienꝛ ⁊ in me
dia nocte turbabũꝛ ꝑpli: ⁊ ꝑtranſibũt
⁊ auferẽt violentũ abſqꝫ manu. Ocu- S.31.a
li eñ eiꝰ ſuꝑ vias hoim:et oẽs greſſus Prouꝰ.5.d
eoꝝ cõſiderat. Nõ ſũt tenebre: et nõ ẽ
vmbra mortis:vt abſcõdanꝛ ibi q̃ ope
ranꝛ iniq̃tatẽ. Neqꝫ eñ vltra in hoĩs
poteſtate ẽ: vt veniat ad deũ in iudici-
um. Cõteret multos inumerabiles: et
ſtare faciet illos ꝓ eis. Nouit eñ oꝑa
eoꝝ:⁊ idcirco iducet noctẽ: ⁊ ꝯtereꝛ.
Quaſi impios ꝑcuſſit eos in loco vidẽ
tiũ. Qui q̃ſi de induſtria receſſerũt ab
eo:et oẽs vias eius intelligere nolue-
rũt:vt ꝑuenire facerẽt ad eum clamo-
rem egeni: et audiret vocẽ pauperum.
Ipo eñ cõcedẽte pacẽ:q̃s eſt q̃ cõdem D
net? Ex quo abſcõderit vultũ:q̃s ẽ qui
cõtempleꝛ eum? Et ſuꝑ gentes:et ſuꝑ
oẽs hoĩes. Qui regnare facit hoiem
hypocritã:ꝓpter peccata ꝑpli. Quia er
go ego locutꝰ ſum ad deum: te quoqꝫ

nō ꝓhibebo. Si erraui tu doce me. Si
iniq̄tatē locut⁹ sū vltra nō addā. Nū-
q̄d a te de⁹ expetit eā: q2 displicuit ti-
bi? Tu em̄ cepisti loq̄: ꝛ non ego. Q2 si
q̄d nosti meli⁹: loq̄re? Uiri itelligētes
loquāt̄ mihi: ꝛ vir sapiens audiat me.
Job āt stulte locut⁹ ē: ꝛ ṽba illi⁹ nō so-
nāt disciplinā. Pr̄ mi: ꝓbet̄ iob vsq3
ad finē Ne desinas ab hoie iniq̄tat₊: q̄
addidit sup̄ pctā sua blasphemias. In
nos interi ꝯstringat̄: ꝛ tūc ad iudiciū
ꝓuocet ẜmonib⁹ suis deū. XXXV
A Sit̄ heliu hec rursū locutus ē.
i Nūq̄d eq̄ videt̄ tibi tua cogita
tio: vt diceres iustioꝛ deo sū? Di
xisti em̄. Nō tibi placet qđ rectū ē: vel
q̄d tibi ꝓderit: si ego peccauero? Itaq3
r̄ndebo ẜmonib⁹ tuis: ꝛ amic₊ tuis te-
B cū. Suspice celū ꝛ ītuere: ꝛ ꝯtemplare
ethera q̄ altioꝛ te sit. Si peccauer₊ q̄d
ei noceb₊? Et si m̄ltiplicate fuerit iniq̄
tates tue: q̄d facies ꝯ eū. Porro si iuste
eger₊ q̄d donabis ei: aut q̄d ď māu tua
accipiet? Hoi q̄ silis tui ē nocebit im-
pietas tua: ꝛ filiū hois adiuuabit iu-
C sticia tua. Propter multitudinē calū-
niatoꝝ clamabūt ꝛ eiulabūt ꝓpt̄ vim
brachij tyrānoꝝ. Et nō dixit vbi ē de⁹
q̄ fecit me: qui dedit carmia in nocte.
Qui docet nos sup̄ iumēta t̄re: et sup̄
volucres celi erudit nos Ibi clamabūt
D ꝛ nō exaudiet ꝓpt̄ sup̄biā maloꝝ. Nō
ḡ frustra audiet de⁹: ꝛ oipotēs causas
singloꝝ intuebit̄. Etiā cū dixer₊: non
ꝯsiderat: iudicare coꝛam illo: ꝛ expecta
eū. Nunc em̄ nō infert furoꝛē suū: nec
vlciscit̄ scelus valde. Ergo iob frustra
apit os suū: ꝛ absq3 scia ṽba multipli
A Ꝺdens q̄3 heliu (cat. XXXVI
a hec locut⁹ ē: Sustine me paulu
lū: ꝛ indicabo tibi. Adhuc em̄
habeo qđ ꝓ deo loq̄r. Repetam sciam
meā a p̄ncipio: ꝛ opatoꝛē meū ꝓbabo
iustū. Uere em̄ absq3 mēdacio ẜmōes
mei: ꝛ p̄fecta scia ꝓbabit̄ tibi. De⁹ po-
tētes nō abijcit cū ꝛ ipse sit potēs: sed
nō saluat ipios: ꝛ iudiciū paup̄ib⁹ tri-
buit Nō aufert a iusto ocl̄os suos: ꝛ re
ges i solio collocat i p̄petuū: ꝛ illic eri
gunt̄. Et si fuerint i catenis ꝛ vinciāt̄
funib⁹ pauptat₊: indicabit eis opa eo
B rū: ꝛ scelera eoꝝ: q2 violēti fuerūt. Re-
uelabit q̄3 aurē eoꝝ vt coꝛripiat: ꝛ lo-
quet̄ vt reuertāt̄ ab iniq̄tate. Si audi
erint ꝛ obseruauerint: cōplebunt dies
suos i bono: ꝛ annos suos in gl̄ia. Si
aut nō audierint: trāsibūt p̄ gladiū: et
ꝯsumēt̄ i stulticia. Simulatoꝛes ꝛ cal
lidi ꝓuocāt irā dei: neq3 clamabūt cū
vincti fuerint. Moriet̄ i tēpestate aīa
eoꝝ ꝛ vita eoꝝ īter effemiatos. Eripi-
et ď angustia sua paup̄ez ꝛ reuelabit ī
tribulatione aurē ei⁹. Igit̄ saluabit te
de oꝛe angusto latissime ꝛ nō habente
fūdamētū subter se. Req̄es aūt mense C
tue erit plena pinguedie. Causa tua q̄-
si impij iudicata ē: causā iudiciūq3 re-
cipies. Nō te ḡ superet ira vt aliquem
opp̄rimas: nec multitudo donoꝝ incli-
net te. Depone magnitudinē tuā abs-
q3 tribulatiōe: ꝛ oēs robustos foꝛtitu-
dine. Ne ꝓtrahas noctem: vt ascēdāt
ꝑp̄li ꝓ eis. Caue ne declines ad iniq̄ta
tē. Hāc em̄ cepisti seq̄ p⁹ miseriā. Ecce
de⁹ excelsus i foꝛtitudine sua ꝛ null⁹ ei
silis i legislatoꝛib⁹. Quis poterit scru-
tari vias ei⁹: aut quis audet ei dicere:
opat⁹ es iniq̄tatē. Memēto q̄ ignoꝛes
op⁹ ei⁹ ď q̄ cecinerūt viri. Oēs hoies vi D
dēt eū: vnusq̄sq3 intuet̄ ꝓcul. Ecce de
us magn⁹ vincēs sciam n̄ram. Numer⁹
ānoꝝ ei⁹ inestimabilis. Qui aufert stil
las pluuie: et effūdit imbꝛes adinstar
gurgitū q̄ ď nubib⁹ fluūt: q̄ p̄texūt cū-
cta desup̄. Si voluerit extēdere nubes
q̄si tētoꝛiū suū: ꝛ fulgurare lumie suo
desup̄: cardies q̄3 mar₊ opiet. Per hec
em̄ iudicat ꝑp̄los: et dat escas multis
moꝛtalib⁹. In māib⁹ abscōdit lucē: et
p̄cipit ei vt rursus adueniat. Annūci-
at ď ea amico suo q̄ possessio ei⁹ sit: et
ad eā possit ascēdere. XXXVII
f Uper ħ expauit coꝛ meū: ꝛ emo A
tū ē ď loco suo. Audiet auditi-
onē i terroꝛe voc₊ eis ꝛ sonū ď oꝛe illi⁹
ꝓcedētē. Subter oēs celos ip̄e ꝯside-
rat: ꝛ lumē illi⁹ sup̄ termios t̄re. Post
eū rugiet sonit⁹: tonabit voce magni-
tudinis sue: ꝛ n̄ iuestigabit̄ cū audita
fuerit vox ei⁹. Tonabit de⁹ ī voce sua
mirabilit̄: q̄ fac̄ magna ꝛ iscrutabilia.
Qui p̄cipit niui vt descēdat in terrā: ꝛ
hyemis pluuijs ꝛ imbꝛi foꝛtitudis sue.
Qui i manu oim hoim signat: vt noue B
rint singuli opa sua. Ingrediet̄ bestia
latibulū suū: ꝛ ī antro suo moꝛabitur.
Ab īterioꝛib⁹ egrediet̄ tēpestas: et ab
arcturo frig⁹: flāte deo ꝯcrescit gelu: ꝛ

rursū latissime fundūt aq̄. Frumentū
desiderat nubes: ⁊ nubes spargunt lu
mē suū. Que lustrāt cūcta p circuitū q̄
cūq; eas volūtas gubernantꝭ duxerit
ad oē qḋ pcepit illꝭ sup faciē orbis tra
rū: siue i vna tribu: siue i tra sua: siue i
q̄cūq; loco miscdie sue eas iusserit iue
C niri Ausculta hec iob: sta ⁊ ɔsidera mi
rabilia dei. Nūq̄d scis qn̄ pcepit deus
pluuijs vt ondderet lucē nubiū ei⁹? Nū
q̄d nosti semitas nubiū magnas: ⁊ pfe
ctas sciētias? Nōne vestimēta tua cali
da sūt cū pflata fuerit tra austro? Tu
forsitan cū eo fabricat⁹ es celos: q̄ soli
dissimi q̄si ere fusi sūt. Ostēde nob q̄d
dicam⁹ illi. Nos q̄ppe inuoluimur tene
D bris. Quis narrabit ei q̄ loquor? Etiā
si locut⁹ fuerit hō deuorabit: at nunc
n̄ videret lucē. Subito aer cogeꝭ i nu
bes: ⁊ vēt⁹ trāsiēs fugabit eas. Ab aq̄
lone aurum venit: ⁊ a deo formidolosa
laudatio Digne eū inuenire n̄ possum⁹.
Magn⁹ fortitudie ⁊ iudicio ⁊ iusticia:
⁊ enarrari nō pōt. Ideo timebūt eū vi
ri ⁊ nō audebūt ɔtēplari oēs q̄ sibi vi
deꝭ esse sapientes. XXXVIII

A R Espōdēs aūt dn̄s iob d turbine
dixit: Quis ē iste inuoluēs snias
J.40.a smonib⁹ imperitis? Accinge sicut vir
lūbos tuos: interrogabo te: ⁊ rn̄de mi
hi Ubi erat qn̄ ponebā fundamēta ter
re? Indica mihi si habes itelligentiā.
Quis posuit mensuras ei⁹ si nosti: vel
q̄s tetēdit sup eā lineā? Sup q̄ bases
illi⁹ solidate sūt? Aut q̄s demisit lapi
dem angularē eius cū me laudarēt sil
astra matutina: ⁊ iubilarēt oēs filij
dei? Quis ɔclusit ostijs mare qn̄ erū
pebat q̄si de vulua pcedēs: cū ponerē
nubē vestimētū ei⁹: ⁊ caligine illud q̄
B si pānis infantie obuoluerē. Circūde
di illud terminis meis: et posui vectē
⁊ ostia ⁊ dixi: Usq; huc venies: ⁊ nō p
cedes ampli⁹: ⁊ h ɔfringes tumētes flu
ctus tuos. Nūq̄d post ortū tuū pcepi
sti diluculo: ⁊ ostēdisti aurore locū suū
⁊ tenuisti ɔcutiēs extrema tre: excussi
sti impios ex ea? Restitueꝭ vt lutū sig
naculū: ⁊ stabit sicut vestimētū. Aufe
reꝭ ab ipsis lux sua: et brachiū excelsū
ɔfringeꝭ. Nūq̄d ingressus es pfundū
marꝭ: ⁊ i nouissimis abyssi deambula
sti? Nūq̄d apte sūt tibi porte mortꝭ: et
ostia tenebrosa vidisti? Nūq̄d ɔsidera
sti latitudinē tre? Indica mihi si nosti
oia i q̄ via lux habitet et tenebrarū q̄s
loc⁹ sit: vt ducas vnūquodq; ad tmi
nos suos: ⁊ itelligas semitas dom⁹ ei⁹.
Sciebas tūc q nascitur⁹ esses: ⁊ nume C
rū dierū tuorū noueras? Nūq̄d igressus
es thesauros niuis: aut thesauros grā
dinis aspexisti: q̄ pparaui i tps hostꝭ: i
diē pugne ⁊ belli? Per quā viā spargi
tur lux: diuidiꝭ est⁹ sup trā? Quis de
dit vehemētissimo imbri cursū: ⁊ viam
sonātꝭ tonitrui: vt plueret sup trā abs
q; hoie in deserto vbi null⁹ mortaliū cō
moraꝭ vt ipleret inuia ⁊ desolata: ⁊ p
duceret herbas virētes? Quis ē pluuie
pater: vel quis genuit stillas roris? De
cui⁹ vtero egressa ē glacies: ⁊ gelu d ce
lo q̄s genuit? In silitudinē lapidis aq̄
duranꝭ: ⁊ supficies abyssi ɔstringiꝭ. Nū
quid cōiūgere valebis micātes stellas
pliades aut gyrū arcturi poteris dissi
pare? Nūq̄d pducꝭ luciferū i tpe suo: ⁊ D
vesperū sup fines terre ɔsurgere facis?
Nūq̄d nosti ordinē celi: ⁊ pones rōnē
ei⁹ i trā? Nūq̄d eleuabis i nebula vocē
tuā: ⁊ impet⁹ aq̄rū operiet te? Nūq̄d mit
tes fulgura ⁊ ibūt: ⁊ reūtētia dicēt ti
bi: assumus? Quis posuit i visceribus
hois sapiā: vꝭ q̄s dedit gallo itelligen
tiā? Quis enarrabit celorū rōnē: ⁊ cō
centū celi q̄s dormire faciet? Qn̄ fūda
baꝭ puluis i trā: ⁊ glebe cōpingebāꝭ?
Nūq̄d capies leene pdā: ⁊ aiā catulo
rū ei⁹ iplebis: qn̄ cubāt i antris: ⁊ i spe
cub⁹ isidiāꝭ? Quis pparat coruo escā
suā: qn̄ pulli ei⁹ clamāt ad deū vagien Ps.146
tes eo q nō habeāt cibos? XXXIX

Nūq̄d nosti tps part⁹ ibicū in
N petris: vꝭ pturiētes ceruas ob
seruasti? Dinūerasti mēses ɔce
ptus earū: ⁊ scisti tps part⁹ earū? Incur
uāꝭ ad fetū ⁊ pariūt: ⁊ rugit⁹ emittūt.
Sepanꝭ filij earū: ⁊ pergunt ad pastū:
egrediūꝭ ⁊ nō reūteꝭ ad eas. Quis di
misit onagrū librū ⁊ vincula ei⁹ quis
soluit? Cui dedi i solitudie domū: ⁊ ta
bernacula ei⁹ i tra salsuginis. Cōtēnit
multitudinē ciuitatꝭ: clamorē exacto
ris nō audit. Circūspicit mōtes pascue
sue: ⁊ virētia queq; q̄rit. Nunq̄d vo B
let rhinoceros seruire tibi: aut morabi
tur ad psepe tuū? Nūq̄d alligabis rhi
nocerotā ad arādū loro tuo: aut ɔfrin
get glebas valliū p⁹ te? Nūq̄d fiduciā

habebis ī magna fortitudīe eiꝰ: et de-
relinques ei labores tuos. Nūq̇d cre-
des illi q̄m semētē reddat tibi: et areā
tuā cōgreget? Pēna strutiōis sil'is est
pēnīs herodīj ⁊ accipitri. Quā derelin
quit oua sua ī terra: tu forsitā ī pulue
re calefacies ea? Obliuiscit' ꝙ pes cō-
C culcet ea: aut bestia agri ꝯterat. Dura-
tur ad filios suos q̄si non sint sui: fru-
stra laborauit nullo timore cogēte. Pri
uauit em̄ eā deꝰ sapia: nec dedit illi ī-
telligentiā. Cū tp̄s fuerit in altū alas
erigit: deridet equū ⁊ ascēsorē eiꝰ. Nū-
q̇d p̄bebis equo fortitudinē: aut circū
dabis collo eiꝰ hinnitū? Nūq̇d suscita
bis eū q̄si locustas? Gloria nariū eius
terror: terrā vngula fodit. Exultat au-
dacter: in occursū ꝑgit armatis. Cōtē-
nit pauorē: nec cedit gladio. Sup ip̄m
sonabit pharetra: vibrabit hasta ⁊ cly-
peus. Feruēs ⁊ fremēs sorbet terram:
nec reputat tube sonare clāgorē. Ubi
audierit buccinā: dicit vah: ꝓcul odo-
rat' bellū exhortationē ducū: ⁊ vllula-
tū exercitꝰ. Nūq̇d ꝑ sapiaꝫ tuā plume-
scit accipiter: expādēs alas suas ad au
strū? Nūq̇d ad p̄ceptum tuū eleuabit'
D aq̇la: ⁊ ī arduis ponet nidū suū? In pe
tris manet: ī p̄ruptis silicibꝰ cōmorat':
atq; inaccessis rupibꝰ. Inde cōtēplat'
escā: ⁊ delōge oculi eiꝰ ꝓspiciūt. Pulli
eiꝰ lambūt sāguinē: ⁊ vbicūq; cadauer
fuerit: statim adest. Et adiecit dn̄s: ⁊ lo
cutꝰ ē ad iob. Nūq̇d q̇ ꝯtendit cū deo:
tam facile cōquiescit? Utiq; q̇ arguit
deū debet ⁊ respōdere ei. R̄ndēs āt iob
domino dixit: Qui leuiter locutꝰ sū re
3.9.c spōdere q̇d possū? Manū meā ponam
sup os meū. Unū locutꝰ sū: qđ vtinaꝫ
nō dixissem: ⁊ alteꝝ q̇bꝰ vltra nō addā.

A Espondēs aūt dn̄s iob XL
3.38.a r de turbine: dixit: Accinge sicut
vir lūbos tuos: interrogabo te
⁊ indica mihi. Nūq̇d irritū facies iudi
ciū meū: et cōdēnabis me vt iustifice-
ris? Et si habes brachiū sicut deꝰ ⁊ vo
ce sil'i tonas: circūda tibi decorē et in
sublime erigere: ⁊ esto gloriosus: ⁊ spe-
B ciosis īduere vestibꝰ. Disperge supbos
in furore tuo: ⁊ ꝯfunde eos: ⁊ respiciēs
oēꝫ arrogātē humilia. Respice cūctos
supbos ⁊ ꝯfunde eos: ⁊ ꝯtere impios ī
loco suo. Abscōde eos ī puluere sil': et
facies eoꝝ demerge in foueā: ⁊ ego ꝯfi

tebor ꝙ saluare te possit dextera tua.
‖Ecce behemoth quē feci tecū: fenū q̄- Dañ.
si bos comedet. Fortitudo eiꝰ in lūbis
eiꝰ: ⁊ vtus illiꝰ in vmbilico vētris eiꝰ.
Stringit caudā suā q̄si cedrū: nerui te
sticuloꝝ eiꝰ ꝑplexi sunt. Ossa eiꝰ velut
fistule eris: cartilago illius q̄si lamine
ferree. Ip̄e ē p̄ncipiū viarū dei. Qui fe C
cit eū applicabit gladiū eiꝰ: huic mon-
tes herbas ferūt. Om̄es bestie agri lu-
dent ibi: sub vmbra dormit ī secreto ca
lami ī locis humētibꝰ. Protegūt vm-
bre vmbrā eiꝰ circūdabūt eū salices tor
rētis. Ecce absorbebit fluuiū: ⁊ nō mi-
rabit': ⁊ habet fiduciā ꝙ influat iorda
nis ī os eiꝰ. In oculis eiꝰ q̄si hamo ca-
piet eū: ⁊ in sudibꝰ ꝑforabit nares eiꝰ.
An extrahere poteris leuiathā hamo: ⁊
fune ligabis linguā eiꝰ? Nūq̇d pones D
circulū ī naribꝰ eiꝰ: aut armilla ꝑfora-
bis maxillā eiꝰ? Nūq̇d multiplicabit
ad te p̄ces: aut loquet' tibi mollia? Nū
q̇d feriet tecū pactū: ⁊ accipies eū ſuū
sempiternū? Nunq̇d illudes ei q̄si aui:
aut ligabis eū ancillis tuis? Cōcident
eū amici: diuident illū negociatores.
Nūquid implebis sagenas pelle eius:
et gurgustiū piscium capite illius? Po-
nes sup eū manū tuā. Memēto belli:
nec vltra addas loq̇. Ecce spes eiꝰ fru-
strabit' eū: ⁊ vidētibus cūctis p̄cipita-

On q̄si crudelis su (bit'. XLI A
n scitabo eum‖Quis em̄ resistere Hiere
pōt vultui meo: ⁊ q̇s ante dedit
mihi vt reddā ei? Oia q̄ sub celo sunt:
mea sūt. Nō parcā ei verbis potētibꝰ:
⁊ ad dep̄candū cōpositis. Quis reuela
bit faciē indumēti eiꝰ: ⁊ ī mediū oris
eiꝰ q̇s intrabit. Portas vultꝰ eiꝰ quis
aperiet. Per gyrū dentiū eiꝰ formido
corpꝰ illiꝰ q̄si scuta fusilia: cōpactum
squamis se p̄mētibꝰ. Una vni ꝯiūgit': B
⁊ ne spiraculū q̇dē incedit ꝑ eas. Una
alteri adherebit: ⁊ tenētes se nequaq̄
sepabunt'. Sternutatio eiꝰ splēdor ig
nis: ⁊ oculi eiꝰ vt palpebre diluculi. De
ore eiꝰ lāpades ꝓcedunt sicut tede ig-
nis accēse: d̄ naribꝰ eiꝰ ꝓcedit fumꝰ sic
olle succēse atq; feruētis. Halitꝰ eiꝰ pru
nas ardere facit: et flāma de ore eius
egredit'. In collo eiꝰ morabit' fortitu-
do: et faciē eiꝰ p̄cedit egestas. Mēbra
carniū eiꝰ coherētia sibi. Mittet ꝯ euꝫ C
fulmina: et ad locū aliū nō ferent'. Cor

ei⁹ indurabit̃ tāq̃ lapis: ⁊ stringet̃ q̄si
malleatoris incus. Cū sublat⁹ fuerit:
timebūt angeli: ⁊ territi purgabūt̃. Cū
apphēderit eū gladi⁹ subsistere nō po
terit neq̃ hasta neq̃ torax. Reputabit
eñ q̄si paleas ferrū: et q̄si lignū putri-
dū es. Nō fugabit eū vir sagittari⁹: in
D stipulā versi sūt ei lapides fūde. Quasi
stipulā estimabit malleū: et deridebit
vibrātē hastā. Sub ipo erūt radij sol̃:
⁊ sternet sibi aurū q̄si lutū. Feruescere
faciet q̄si ollā pfundū mar̄: et ponet
q̄si cū vnguenta bulliūt. Post eū luce
bit semita: estimabit abyssū q̄si senescē
tem. Nō ē sup terrā ptās q̄ cōparet̃ ei:
q̄ fact⁹ est vt nullū timeret. Oē sublime
videt ipe ē rex sup vniuersos filios su-
A r Espondēs aūt (perbie. XLII
iob dño: dixit: Scio q2 oīa po
tes: et nulla te latet cogitatio.
Quis ē iste q̄ celat consiliū absq̃ scia?
Ideo insipiēter locut⁹ sū: ⁊ q̄ vltra mo
dū excederēt sciētiā meā. Audi ⁊ ego
loq̄r īterrogabo te: ⁊ rñde mihi. Audi
tu auris audiuit te: nūc aūt ocul⁹ me⁹
videt te. Idcirco ipe me rephendo: et
ago penitētiā ī fauilla: ⁊ cinere. Post-
q̄ aūt locut⁹ ē dñs v̄ba hec ab iob di
B xit ad eliphaz themanitē. Irat⁹ est fu-
ror me⁹ i te ⁊ i duos amicos tuos: qm̄
nō estis locuti corā me rectū sicut ser-
uus me⁹ iob. Sumite ḡ vob̄ septē tau-
ros ⁊ septē arietes: ⁊ ite ad seruū meū
iob: ⁊ offerte holocaustū p vobis. Iob
aūt seru⁹ me⁹ orabit p vob̄. Faciē eius
suscipiā: vt nō vob̄ imputet̃ stulticia.
Neq̃ eñ locuti estis corā me rectū: si-
cut s̄uus me⁹ iob. Abierunt ḡ eliphaz
themanites ⁊ baldath suites ⁊ sophar
naamathites: ⁊ fecerūt sicut locut⁹ fu-
erat dñs ad eos: ⁊ suscepit dñs faciem
C iob. Dñs q̄z ɔūsus ē ad penitētiā iob
cū oraret ille p amic̄ suis. Et addidit
dñs oīa q̄cūq̃ fuerāt iob duplicia. Ue
nerunt aūt ad eū oēs frēs sui ⁊ vniūse
sorores sue ⁊ cūcti q̄ nouerāt eū pus: ⁊
comederūt cū eo panē in domo ei⁹. Et
mouerūt sup eū caput ⁊ ɔsolati sūt eū
sup oī malo qd̄ intulerat dñs sup eū:
⁊ dedet̃ ei vnusq̄sq̃ ouē vnā: ⁊ inaurē
aureā vnā. Dñs āt bñdixit nouissimis
D F.1.a iob magis q̄ principio eius. Et facta
sūt ei q̄ttuordecim milia ouiū: ⁊ sex mi
lia cameloꝝ: et mille iuga boū et mille

asine: ⁊ fuerūt ei septē filij ⁊ tres filie.
Et vocauit nomē vni⁹ diē: ⁊ nomē se-
cūde cassiā: ⁊ nomē tertie cornustibij.
Nō sūt aūt inuēte mulieres speciose si-
cut filie iob ī vniuersa terra. Deditq̃
eis pater su⁹ hereditatē īter frēs eaꝝ.
Uixit autē iob post flagella hec: centū
q̄draginta ānis ⁊ vidit filios suos ⁊ fi-
lios filioꝝ suoꝝ vsq̃ ad q̄rtā generati
onē: ⁊ mortu⁹ ē senex ⁊ plen⁹ dierum.
Explicit liber Iob. Incipit ꝓlogus
bti Hieronymi p̄bri in Psalteriū.

p Salteriū rome dudū positus
emēdarā: ⁊ iux̄ septuaginta
īterp̄tes: lȝ cursim: magna ta
mē ex parte correxerā. Qd̄ q2
rursū videtis o paula ⁊ eustochiū scri-
ptoꝝ vitio deprauatū: plusq̃ antiquū
errorē q̄ nouā emendationē valere:
me cogit̄ vt veluti quodā nouali: scis
sū iam aruū exerceā: ⁊ obliq̄s sulcis re
nascētes spinas eradicē: equū eē dicē-
tes: vt qd̄ crebro male pullulat: crebri⁹
succidat̃. Unde cōsueta pfatiōe cōmo
neo: tam vos q̄b⁹ forte labor iste desu-
dat: q̄ eos q̄ exemplaria istiusmōi ha-
bere voluerint: vt q̄ diligēter emēdaui
cū cura ⁊ diligētia trāscribant̃. Notet
sibi vnusq̄sq̃ vel iacētē lineā: vel radi
antia signa. id ē obolos: vel astericos:
⁊ vbicūq̃ viderit virgulā pcedētē: ab
ea vsq̃ ad duo pūcta q̄ impssim⁹: sciat
in septuagīta trāslatorib⁹ pl⁹ haberi:
vbi autē ɔspexerit stelle sīlitudinē: de
hebreis voluminib⁹ additum nouerit
eq̄ vsq̃ ad duo pūcta: iuxta theodotio
nis dūtaxat editionē: qui simplicitate
s̄monis a septuagīta īterp̄tib⁹ nō dis-
cordat. Hec ḡ ⁊ vobis ⁊ studioso cuiq̃
fecisse me sciēs: nō ābigo m̄ltos fore: q̄
vl̄ īuidia vl̄ supcilio malint ɔtēnere vi
deri pclara q̄ discere: ⁊ de turbulento
mag̃ riuo q̄ d̄ purissimo fōte potare.
Explicit ꝓlog⁹. Incipit liber hym-
noꝝ vel soliloq̄oꝝ. Psalm⁹ dauid I

b Eatus vir qui
non abijt in cōsilio im-
pioꝝ: et in via peccato
rū nō stetit: et in cathe-
dra pestilētie non sedit.
Sȝ in lege domini volūtas eius: et in
lege ei⁹ meditabitur die ac nocte. ‖ Et Hiere. 17. b
erit tanq̃ lignum quod plantatum est

secus decursus aquarū: quod fructum
suū dabit in tpe suo. Et foliū eius nō
defluet: ⁊ oīa q̄cūq̄ faciet ꝓsperabūt.
Nō sic impij nō sic: sꝫ tāq̄ puluis quē
ꝓijcit vēt⁹ a facie terre. Ideo nō resur
gūt impij in iudicio: neq̄ peccatores in
ꝯsilio iustoꝝ. Qm̄ nouit dn̄s viā iusto
rū: ⁊ iter impioꝝ peribit. Psalm⁹ dd.
Act.4.e ‖Quare fremuerūt gētes: ⁊ II
q ꝑplī meditati sūt inania. Astite
rūt reges terre ⁊ p̄ncipes cōue
nerūt in vnū: aduersus dn̄m ⁊ adūsus
christū ei⁹. Dirūpam⁹ vincula eorū: et
ꝓijciam⁹ a nobis iugum eoꝝ. Qui ha
bitat i celis irridebit eos: ⁊ dn̄s subsā
nabit eos. Tūc loquet̄ ad eos i ira sua
⁊ in furore suo ꝯturbabit eos. Ego aūt
cōstitut⁹ sū rex ab eo sup̄ sion montē
Hebr.1.b.et sanctū ei⁹: p̄dicās p̄ceptū eius. ‖Dn̄s
Act.13.e dixit ad me fili⁹ meus es tu: ego hodie
genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gē
tes hereditatē tuā: ⁊ possessionē tuam
Apoc.2.g termios terre‖Reges eos i vga ferrea:
et.19.c ⁊ tāq̄ vas figuli ꝯfringes eos. Et nūc
reges itelligite: erudimi q̄ iudicat̄ ter
rā. Seruite dn̄o in timore: et exultate
ei cū tremore. Apprehēdite disciplinā
ne qn̄ irascat̄ dn̄s: ⁊ pereat̄ de via iu
sta. Cū exarserit in breui ira eius: bea
ti oēs q̄ cōfidūt i eo. Psalm⁹ dauid
cū fugeret a facie absalō filij sui. III
Domine q̄d multiplicati sūt qui
tribulāt me? multi insurgūt ad
uersū me. Multi dicūt aie mee:
J.76.et.141 nō est sal⁹ ipi i deo eius. ‖Tu aūt dn̄e
susceptor me⁹ es: gl'ia mea et exaltans
caput meū. Uoce mea ad dn̄m clama
ui: et exaudiuit me de mōte sācto suo.
Ego dormiui ⁊ soporat⁹ sū: ⁊ exurrexi
q2 dn̄s suscepit me. Non timebo milia
ꝑplī circūdāt̄ me: exurge dn̄e saluū me
fac de⁹ me⁹. Qm̄ tu ꝑcussisti oēs aduer
santes mihi sine causa: dētes peccato
rū ꝯtriuisti. Dn̄i ē sal⁹: ⁊ sup̄ ꝑplm tuū
bn̄dictio tua. In finē i carmib⁹: psal
Um iuocarē (mus dauid. IIII
c exaudiuit me de⁹ iusticie mee: i
tribulatiōe dilatasti mihi. Mi
serere mei: ⁊ exaudi oratiōnē meā. Fi
lij hoim vsq̄ q̄ graui corde: vt q̄d dili
gitis vanitatē ⁊ q̄ritis mendaciū? Et
scitote qm̄ mirificauit dn̄s sācttū suū:
dn̄s exaudiet me: cū clamauero ad eū.
Eph.4.f Irascimini ⁊ nollite peccare: q̄ dicit̄ i
cordib⁹ vrīs: ⁊ in cubilib⁹ vrīs cōpun
gimini. Sacrificate sacrificiū iusticie
⁊ sperate in dn̄o: multi dicūt q̄s osten
dit nob bona? Signatū est sup̄ nos lu
men vult⁹ tui dn̄e: dedisti leticiā i cor
de meo. A fructu frumēti vini et olei
sui multiplicati sūt. In pace i id ip̄m:
dormiā ⁊ requiescā. Qm̄ tu dn̄e singu
lariter i spe: ꝯstituisti me. In finē ꝓ
ea q̄ hereditatē ꝯsequit̄: psalm⁹ dauid.
Erba mea aurib⁹ ꝑcipe V
v dn̄e: itellige clamorē meū. In
tende voci oratiōis mee: rex me
us ⁊ de⁹ me⁹. Qm̄ ad te orabo dn̄e: ma
ne exaudies vocē meā. Mane astabo
tibi et videbo: qm̄ nō de⁹ volēs iniq̄ta
tē tu es. Neq̄ habitabit iux̄ te malig
nus: neq̄ ꝑmanebūt iniusti an̄ oculos
tuos. Odisti oēs q̄ opant̄ iniq̄tatem:
ꝑdes oēs q̄ loquūt̄ mendaciū. Uirum
sāguinū ⁊ dolosū abomiabat̄ dn̄s: ego
aūt i multitudine misc̄dic tue. Introi
bo i domū tuā: adorabo ad tēplū san
ctū tuū in timore tuo. Dn̄e deduc me i
iusticia tua: ꝓpt̄ inimicos meos dirige
in ꝯspectu tuo viā meā. Qm̄ nō ē i ore
eorū veritas: cor eorū vanū ē. ‖Sepul
chrū patēs ē guttur eorū: linguis suis J.13.Ro.
dolose agebāt: iudica illos deus. Deci
dāt a cogitationib⁹ suis: ſm multitu
dinē impietatū eoꝝ expelle eos: qm̄ ir
ritauerūt te dn̄e. Et letent̄ oēs qui spe Job.
rant in te: in eternū exultabūt ⁊ habi
tabis in eis. Et gloriabūt̄ in te oēs q̄
diligūt nomē tuū: qm̄ tu bn̄dices iu
sto. Dn̄e vt scuto bone volūtatis tue:
coronasti nos. In finē in carminib⁹
ꝓ octaua: psalm⁹ dauid. VI
d Omine ne i furore tuo arguas J.37
me: neq̄ i ira tua corripias me.
Miserere mei dn̄e qm̄ infirm⁹ sū: sana J.6 Math.
me dn̄e qm̄ cōturbata sūt ossa mea. Et
aīa mea turbata est valde: sꝫ tu dn̄e vs
q̄quo. Cōuertere dn̄e ⁊ eripe aiā me
am: saluū me fac ꝓpter misc̄diam tuā. Hebre
Qm̄ nō est i morte q̄ memor sit tui: in
inferno aūt q̄s cōfitebit̄ tibi? Labora Ibi
ui i gemitu meo: lauabo ꝑ singlas no
tes lectū meū: lachrymis meis stratū Ibi
meū rigabo. Turbat⁹ est a furore ocu
lus me⁹: inueteraui iter oēs inimicos
meos‖ Discedite a me oēs q̄ opamini Mat.7
iniq̄tatē: qm̄ exaudiuit dn̄s vocem et.25 b
fletus mei. Exaudiuit dn̄s deꝑcatio Luc.13

nē meā: dn̄s orōnē meā suscepit. Eru-
bescāt ⁊ cōturbent᷑ vehemēter oēs ini
mici mei: cōuertēt᷑ ⁊ erubescāt valde
velociter. In finē psalm⁹ dd̄ quē cāta
uit dn̄o ꝓ verbis chusi filij gemini.
Domine de⁹ me⁹ in te spe VII
d rauī: saluū me fac ex oīb⁹ ꝑseq̄n
tib⁹ me ⁊ libera me. Ne qn̄ ra-
piat vt leo aīam meā: dū nō est q̇ redi-
mat neqꝫ q̇ saluū faciat. Dn̄e de⁹ me⁹
si feci istud: si ē iniq̄tas ī manib⁹ meis
Si reddidi retribuētib⁹ mihi mala: de
cidā merito ab inimic⁊ meis inanis.
Perseq̄t᷑ inimic⁹ aīam meā ⁊ cōphen-
dat ⁊ cōculcet ī t̄ra vitā meā: ⁊ gl̄iam
meā ī puluerē deducat. Exurge dn̄e in
ira tua: ⁊ exaltare ī finib⁹ iimicoꝝ me-
orū. Et exurge dn̄e de⁹ me⁹ in p̄cepto
qd̄ mādasti: ⁊ synagoga ꝑplorū circū-
dabit te. Et ꝓpt̄ hāc ī altū regredere:
dn̄s iudicat ꝑplos. Judica me dn̄e ꝯm
iusticiā meā: ⁊ ꝯm inocentiā meā suꝑ
me. Consumet᷑ neq̄tia pctōꝝ ⁊ diriges
iustū: scrutās corda ⁊ renes de⁹. Justū
adiutoriū meū a dn̄o: q̇ saluos facit re
ctos corde. De⁹ iudex iust⁹ fort⁊ ⁊ pa-
tiēs: nūq̄d irascet᷑ ꝑ singulos dies. Ni
si cōu̇si fuerit⁊ gladiū suū vibrauit: ar
cū suū tetēdit ⁊ ꝑauit illū. Et ī eo ꝑa-
uit vasa mort⁊: sagittas suas ardētib⁹
Job.15.d effecit. Ecce ꝑturit iiusticiā ꝯcepit do-
lorē ⁊ ꝑepit iiq̄tatē. Lacū apperuit et
effodit eū: ⁊ icidit ī foueā quā fec̄. Cōu̇
tet᷑ dolor ei⁹ ī caput ei⁹: ⁊ ī verticē ipi
J.12 us iiq̄tas ei⁹ descēdet. Cōfitebor dn̄o
ꝯm iusticiā ei⁹. ⁊ psallā noī dn̄i altissi
mi. In finē ꝓ torcularib⁹ psalm⁹ dd̄.
Domine dn̄s nr̄: q̄ꝫ admi VIII
d rabile ē nomē tuū ī vniu̇sa t̄ra
Qm̄ eleuata est magnificentia
Math.21.b tua suꝑ celos‖Ex ore infantiū ⁊ lactē-
tiū ꝑfecisti laudē ꝓpt̄ inimicos tuos:
vt destruas iimicū ⁊ vltorē. Qm̄ vide-
bo celos tuos oꝑa digitoꝝ tuoꝝ: lunā
Hebreo.2.b ⁊ stellasq̄ tu fūdasti.‖Quid ē hō q᷑ me
mor es ei⁹ aut filius hoīs qm̄ visitas
Ibidem eū? Minuisti eū paulomin⁹ ab ange-
lis gl̄ia ⁊ honore coronasti eū: ⁊ ꝯstitu
Ibidem isti eū suꝑ oꝑa manuū tuaꝝ. Oīa sub-
iecisti sub pedib⁹ ei⁹: oues ⁊ boues vni
u̇sas insuꝑ ⁊ pecora cāpi. Uolucres ce
li ⁊ pisces mar⁊: q̇ ꝑābulāt semitas ma
ris. Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ꝫ admirabile est no-
mē tuum in vniuersa terra. In finē
ꝓ occult⁊ filij: psalm⁹ dauid. IX
Confitebor tibi dn̄e ī toto corde J.110.et.J.
c meo: narrabo oīa mirabilia 137.
tua. Letabor ⁊ exultabo in te:
psallā noī tuo altissime. In cōuertēdo
iimicū meū retrorsū: ifirmabūt᷑ ⁊ peri-
būt a facie tua. Qm̄ fecisti iudiciū me
um ⁊ cām meā: sedisti suꝑ thronū q̇ iu-
dicas iusticiā. Increpasti gētes ⁊ pe-
rijt ipius: nomē eoꝝ delesti ī et̄nū: ⁊ ī
scl̄m scl̄i. Inimici defecerūt framee ī fi
nē: ⁊ citates eoꝝ destruxisti: Perijt me
moria eoꝝ cū sonitu: ⁊ dn̄s ī eternū ꝑ-
manet. Parauit ī iudicio thronū suū
⁊ ip̄e iudicabit orbē t̄re ī eq̄tate: iudi-
cabit ꝑplos ī iusticia. Et fact⁹ ē dn̄s re
fugiū pauꝑi: adiutoriū oꝑportūitatib⁹
ī tribulatiōe. Et sperēt ī te q̇ nouerūt
nomē tuū: qm̄ nō dereliq̇sti q̄rētes te
dn̄e. Psallite dn̄o q̇ habitat ī sion: an-
nūciate int̄ gētes studia ei⁹. Qm̄ req̄-
rēs sāguinē eoꝝ recordat⁹ ē: nō ē ob-
lit⁹ clamorē pauperū. Miserere mei do ꝟ.6.
mine: vide hūilitatē meā de inimicis
meis. Qui exaltas me d̄ port⁊ mortis:
vt āñūciē oēs laudatiōes tuas ī port⁊
filie sion. Exultabo ī salutari tuo: ifixe
sūt gētes ī iteritu quē fecerūt: In laq̄ o
isto quē abscōderūt: cōphensus ē pes
eoꝝ. Cognoscet᷑ dn̄s iudicia faciēs: in
oꝑib⁹ manuū suaꝝ cōphēsus ē pctōr.
Cōuertāt᷑ pctōres ī infernū: oēs gētes
q̄ obliuiscūt᷑ deū. Qm̄ n̄ ī finē obliuio
erit pauꝑis: patia pauꝑeꝝ nō ꝑibit in
finē. Exurge dn̄e nō ꝯfortet᷑ hō: iudicē
tur gētes ī ꝯspectu tuo. Constitue dn̄e
legislatorē suꝑ eos: vt sciāt gētes qm̄
hoīes sūt. Ut q̇d dn̄e recessisti lōge: de
spicis in oportunitatib⁹ ī tribulatiōe.
Dū suꝑbit ipi⁹ icēdit᷑ pauꝑ: cōp̄hēdūt᷑
ī cōsilijs q̇b⁹ cogitāt. Qm̄ laudat᷑ pec-
cator ī desiderijs aīe sue: ⁊ iiqu⁹ bn̄di-
cit᷑. Exacerbauit dn̄m pctōr: ꝯm mult-
tudinē ire sue nō q̄ret. Nō ē de⁹ ī ꝯspe
ctu ei⁹: inq̇nate sūt vie illi⁹ in oī tꝑe.
Auferunt᷑ iudicia tua a facie ei⁹: oīm
iimicoꝝ suoꝝ dn̄abit᷑. Dixit ei ī corde
suo: nō mouebor a generatione ī gene
ratione sine malo. Cui⁹ maledictione
os plenū ē ⁊ amaritudine ⁊ dolo: sub
ligua ei⁹ labor ⁊ dolor. Sedet ī isidijs
cū diuitib⁹ ī occult⁊: vt iterficiat ino-
cētē. Oculi ei⁹ ī pauperē respiciūt: isi- J.10
diat᷑ ī abscōdito q̄si leo ī speluca sua.

Insidiat̃ vt rapiat pauperē: rape pau-
perē dū attrahit eū. In laq̄o suo hūili-
abit eū: iclinabit se ⁊ cadet cū dn̄atus
fuerit pauperꝝ. Dixit ei i corde suo ob-
litꝰ ē deꝰ: auertit faciē suā ne videat i
finē. Exurge dn̄e deꝰ ⁊ exaltet̃ manus
tua: ne obliuiscaris pauperꝝ. Propt̃ q̄d
irritat ipiꝰ deū: dixit ei i corde suo nō
req̄ret. Uides q̄m tu laborē et dolorē
cōsideras: vt tradas eos i manꝰ tuas.
Tibi derelictꝰ ē paup: orphano tu eris
adiutor. Cōtere brachiū pctōris ⁊ mali
gni: q̄ret̃ pctm̄ illiꝰ ⁊ nō iuenieť. Dn̄s
regnabit i eternū ⁊ i seculū seculi: peri
bitis gētes de t̃ra illiꝰ. Desideriū pau
perū exaudiuit dn̄s: p̄parationē cordis
eoꝝ audiuit auris tua. Iudicare pupil-
lo ⁊ humili: vt n̄ apponat vltra magni
ficare se hō sup t̃rā. In finē ps̄. dd.
N dn̄o ꝯfido quō dicitis X
i aie mee: trāsmigra i mōtē sicut
passer? Q̄m ecce pctōres inten
derūt arcū: parauerūt sagittas suas in
pharetra: vt sagittēt in obscuro rectos
corde. Q̄m quē p̄fecisti destruxerūt: iu
Abacuc.2.d stꝰ aūt q̄d fecit? Dn̄s i tēplo sācto suo:
S.9. dn̄s in celo sedes eiꝰ. Oculi eiꝰ i pau-
perē respiciūt: palpebre eiꝰ iterrogāt fi
lios hoim. Dn̄s interrogat iustū: ⁊ im-
piū: q̄ autē diligit iniq̄tatē odit aiam
suā. Pluet sup pctōres laq̄os: ignis et
sulphur ⁊ spūs ꝓcellarū ps calicis eo
rū. Q̄m iustus dn̄s ⁊ iusticias dilexit:
eq̄tatē vidit vultꝰ eiꝰ. In finē psalmꝰ
I.68. Aluū (dauid ꝓ octaua. XI
s me fac dn̄e q̄m defecit sanctus
q̄m diminute sūt veritates a fi
liis hoim. Uana locuti sunt vnusq̄sq̄
ad ꝓximū suū: labia dolosa i corde et
corde locuti sūt. Disp̄dat dn̄s vniūsa
labia dolosa: et linguā magniloquā.
Qui dixerūt linguā nr̄am magnifica-
bimꝰ: labia nr̄a a nobis sūt q̄s nr̄ dn̄s
est? Propt̃ miseriā iopū ⁊ gemitū pau-
perū: nūc exurgā dicit dn̄s. Ponā i sa-
lutari: fiducialiter agā in eo. Eloquia
dn̄i eloq̄a casta: argētū igne: examina
tū: ꝓbatū terre purgatū septuplū. Tu
dn̄e s̄uabis nos ⁊ custodies nos: a ge
neratione hac ieternū. In circuitu im
pij ābulāt: s̄m altitudinē tuā mltipli-
casti filios hoim. In finē ps̄ dauid.
Sq̄quo dn̄e obliuisceris XII
v me in finē: vsq̄quo auertis fa-
ciē tuā a me? Q̄diu ponā cōsilia i aia
mea: dolorē i corde meo p diem? Usq̄
quo exaltabit̃ inimicꝰ meꝰ sup me? re-
spice ⁊ exaudi me dn̄e deꝰ meꝰ. Illumi
na oculos meos ne vnq̄ obdormiā in
morte: ne q̄n dicat inimicꝰ meꝰ p̄ua-
lui aduersus eū. Qui tribulāt me exul
tabūt si motꝰ fuero: ego aūt i miseri-
cordia tua speraui. Exultabit cor meū
i salutari tuo: cātabo dn̄o q̄ bona tri-
buit mihi: ⁊ psallā noi dn̄i altissimi. S.7.
In finē psalmꝰ dauid. XIII
d Ixit insipiēs i corde suo: nō est I.52.
deus. Corrupti sūt ⁊ abomiabi
les facti sūt in studijs suis: nō ē q̄ faci
at bonū: nō ē vsq̄ ad vnū. Dn̄s de ce-
lo ꝓspexit sup filios hoim: vt videat si
est intelligēs aut req̄rēs deū. Oēs de- I.52.
clinauerūt simul inutiles facti sūt: nō
est q̄ faciat bonū: nō est vsq̄ ad vnū.
Sepulchrū patēs est guttur eoꝝ: lin- S.5.Ro.3.
guis suis dolose agebāt: venenū aspi-
dū sub labijs eoꝝ. ‖ Quorū os maledi- Ro.3.b
ctione ⁊ amaritudine plenū est: velo-
ces pedes eoꝝ ad effundēdū sāguinē.
Cōtritio ⁊ infelicitas i vijs eoꝝ: ⁊ viā
pacis nō cognouerūt: nō est timor dei
aū oculos eoꝝ. Nōne cognoscēt oēs q̄
opant̃ iniq̄tatē: q̄ deuorāt plebē meā
sicut escā panis? Dn̄m nō iuocauerūt:
illic trepidauerūt timore vbi non erat
timor. Q̄m dn̄s i generatiōe iusta ē: cō
siliū inopis cōfudistis q̄m dn̄s spes eiꝰ
ē. Quis dabit ex sion salutare isrl̄? cū I.52.
aūterit dn̄s captiuitatē plebis sue ex
ultabit iacob ⁊ letabit̃ isrl̄. In finem
psalmꝰ dauid. XIIII
d Omine q̄s habitabit i taberna- I.25.
culo tuo aut q̄s req̄escet i mon
te sancto tuo? Qui igredit̃ sine macu-
la: ⁊ opat̃ iusticiā. Qui loq̄t̃ veritatē i
corde suo: q̄ nō egit dolū i lingua sua.
Nec fecit ꝓximo suo malū: ⁊ opprobri
um nō accepit aduersus ꝓxios suos.
Ad nihilū deductꝰ ē i cōspectu eiꝰ ma
lignꝰ: timētes aūt dn̄m glorificat. Qui
iurat ꝓximo suo ⁊ nō decipit: q̄ pecu-
niā suā nō dedit ad vsurā: ⁊ mūera su-
p innocentē nō accepit. Qui facit hec
nō mouebit̃ in eternū. Tituli inscri-
Onserua (ptio ipi dauid. XV
c me dn̄e q̄m speraui i te: dixi do-
mino deꝰ meꝰ es tu: q̄m bonoꝝ
meoꝝ nō eges. Sāctis q̄ sūt i t̃ra eius

mirificauit oẽs volũtates meas i eis.
Multiplicate sũt infirmitates eoꝝ:po
stea accelerauerũt. Nõ cõgregabo cõ-
uẽticula eoꝝ de sãguinib⁹:nec memor
ero noim eoꝝ ꝑ labia mea. Dñs ps he
reditatis me ꝛ calicis mei: tu es q̃ re-
stitues hereditatẽ meã mihi. Funes ce
ciderũt mihi i p̃claris:etenĩ hereditas
mea p̃clara ẽ mihi. Bñdicã dñm q̃ tri
buit mihi itellectũ:insup ꝛ vsq͡ ad no
Act.2.d ctẽ increpuerũt me renes mei. Proui-
debã dñm i cõspectu meo semp: qm̃ a
dextris ẽ mihi ne cõmouear. Propt̃ h̃
letatũ ẽ cor meũ ꝛ exultauit ligua mea
insup ꝛ caro mea req̃escet i spe. Qm̃ n̄
Actẽ.13.e derelinques aiam meã i iferno:nec da
bis sãctũ tuũ videre corruptionẽ. No-
tas mihi fecisti vias vite: adimplebis
me leticia cũ vultu tuo:delectatiões i
dextera tua vsq͡ i finẽ. Oratio dauid.
Xaudi dñe iusticiã meã XVI
e intẽde dep̃catiõẽ meã. Auri-
b⁹ p̃cipe oratiõẽ meã:nõ in la
bĳs dolosis. De vultu tuo iudiciũ me
um p̃deat:oculi tui videãt equitatẽ.
Probasti cor meum et visitasti nocte:
igne me examiasti ꝛ nõ ẽ iuẽta i me in
iquitas. Ut nõ loq̃t̃ os meũ opa hoĩs
ꝓpter v̾ba labioꝝ tuoꝝ ego custodiui
vias duras. Perfice gressus meos i se-
mit͛ tuis: vt nõ moueãt̃ vestigia mea.
Ego clamaui qm̃ exaudisti me de⁹:in-
clina aurẽ tuam mihi ꝛ exaudi verba
mea. Mirifica miscõias tuas:q̃ saluos
facis sperãtes i te. A resistẽtib⁹ dexte-
re tue custodi me: vt pupillã ocli Sub
vmbra alarũ tuaꝝ ꝓtege me:a facie i-
pioꝝ q̃ me afflixerũt. Inimici mei aiaꝫ
meã circũdederũt:adipẽ suũ ꝯcluser̃:
os eoꝝ locutũ est sup̃biã. Proĳciẽtes
me nũc circũdederũt me:oculos suos
statuerũt declinare i t̃rã. Susceperũt
me sic͛ leo pat⁹ ad p̃dã:ꝛ sic͛ catul⁹ leo
nis habitãs i abdit͛. Exurge dñe p̃ue
ni eũ ꝛ supplãta eũ:eripe aiam meã ab
ipio:frameã tuã ab iimicis man⁹ tue
Dñe a pauc͛ d̃ t̃ra diuide eos i vita eo
rũ:ꝛ de abscõdit͛ tuis adiplet⁹ ẽ vẽter
eoꝝ. Saturati sũt filĳs:ꝛ dimiserũt re-
liq̃as suas paruulis suis. Ego aũt in iu
sticia apparebo ꝯspectui tuo:satiabor
cũ apparuerit gl̃ia tua. In finẽ puero
dñi dd̃ q̃ locut⁹ ẽ dño verba cãtici hu-
ius i die q̃ eripuit eũ dñs d̃ manu oim
inimicoꝝ ei⁹:ꝛ de manu saul:ꝛ dixit.
Iligã te dñe fortitudo XVII
d mea:dñs firmamẽtũ meũ ꝛ re-
fugiũ meũ ꝛ liberator me⁹. De⁹
meus adiutor me⁹:ꝛ sperabo i eũ. Pro
tector me⁹ ꝛ cornu salut͛ mee:ꝛ susce-
ptor me⁹. ‖Laudãs iuocabo dñz:ꝛ ab 2.Reg.22.e
inimicis meis salu⁹ ero. Circũdederũt I.114.
me dolores mort͛:ꝛ torrẽtes iniq̃tat͛
ꝯturbauerũt me. Dolores inferi circũ-
dederũt me: p̄occupauerũt me laquei
mort͛. In tribulatiõe mea iuocaui do
minũ:ꝛ ad deũ meũ clamaui. Et exau-
diuit de tẽplo sctõ suo vocẽ meã:ꝛ cla
mor me⁹ i ꝯspectu ei⁹ itroiuit i aures
ei⁹. Cõmota ẽ ꝯtremuit t̃ra:fũdamẽta
mõtiũ ꝯturbata sũt ꝛ cõmota sũt: qm̃
irat⁹ ẽ eis. Ascẽdit fum⁹ in ira ei⁹: et
ignis a facie ei⁹ exarsit:carbones suc-
cẽsi sũt ab eo. Inclinauit celos:ꝛ descẽ
dit:ꝛ caligo sub pedib⁹ ei⁹. Et ascẽdit
sup cherubin ꝛvolauit:volauit sup pẽ
nas vẽtoꝝ. Et posuit tenebras latibu
lũ suũ i circũitu ei⁹tabnaculũ ei⁹:tene
brosa aq̃ i nubib⁹ aeris. Pre fulgore i
ꝯspectu ei⁹ nubes trãsier̃t:grãdo ꝛ car
bones ignis. Et intonuit de celo dñs:
ꝛ altissim⁹ dedit vocẽ suã:grãdo ꝛ car
bones ignis. Et misit sagittas suas et
ꝛ dissipauit eos fulgura mlt͛iplicauit ꝛ
ꝯturbauit eos. Et appuerũt fõtes aq̃ꝝ
ꝛ reuelata sũt fũdamẽta orbis t̃raꝝ.
Ab icrepatiõe tua dñe: ab ispiratione
spũs ire tue. Misit d̃ summo ꝛ accepit
me:ꝛ assũpsit me de aq̃s mlt͛. Eripuit
me d̃ iimicis meis fortissimis ꝛ ab his
q̃ oderũt me:qm̃ ꝯfortati sũt sup me.
Preuenerũt me i die afflictiõis mee:ꝛ
fact⁹ ẽ dñs ꝓtector me⁹. Et eduxit me
i latitudinẽ:saluũ me fecit qm̃ voluit
me. Et retribuet mihi dñs ɜm iusticiã
meã:ꝛ ɜm puritatẽ manuũ mearũ re-
tribuet mihi. Quia custodiui vias dñi
nec ipĳ gessi a deo meo. Qm̃ oĩa iudi-
cia ei⁹ i ꝯspectu meo:ꝛ iusticias ei⁹ nõ
repuli a me. Et ero imaculat⁹ cũ eo: ꝛ
obs̃uabo me ab iiq̃tate mea. Et retri-
buet mihi dñs ɜm iusticiã meã: et ɜm
puritatẽ manuũ meaꝝ i ꝯspectu oclo-
rũ ei⁹. ‖Cũ sctõ sctũs eris:ꝛ cũ viro ino 2.Reg.22.e
cẽte inocẽs eris. Et cũ electo elect⁹ er͛
ꝛ cũ ꝑũso ꝑũter͛. Qm̃ tu ꝑp̃lm hu milẽ
saluũ facies:ꝛ oclos sup̃boꝝ humilia-
bis. Qm̃ tu illumias lucernã meã dñe

deꝰ meꝰ illumina tenebras meas. Qm̄
in te eripiar a tẽptatiõe: ⁊ in deo meo
trãſgrediar murũ. Deꝰ meꝰ impolluta
via eiꝰ: eloq̄a dñi igne examiata: ꝓte-
ctor ẽ oim̃ ſperãtiũ i ſe. Qm̄ q̇s deꝰ p̄-
ter dñm: aut q̇s deꝰ p̄ter deũ nr̃m. De
us q̇ p̄cinxit me virtute: ⁊ poſuit ima-
J.143. culatã viã meã: ‖ Qui ꝑfecit pedes me
os tãq̄ ceruoꝝ: ⁊ ſuꝑ excelſa ſtatuens
2.Reg.22.c me. Qui docet manꝰ meas ad p̄liũ: et
J.143. poſuiſti vt arcũ ereũ brachia mea. Et
dediſti mihi ꝓtectionẽ ſalutis tue: et
dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina
tua correxit me i finẽ: ⁊ diſciplina tua
ip̄a me docebit. Dilataſti greſſus me-
os subtꝰ me: ⁊ nõ ſũt infirmata veſti-
gia mea. Perſeq̄r inimicos meos ⁊ cõ
p̄hẽdã illos: ⁊ nõ cõuertar donec defi-
ciãt. Cõfringã illos nec poterũt ſtare:
cadẽt ſubtꝰ pedes meos. Et p̄cinxiſti
me virtute ad bellũ: ⁊ ſupplãtaſti iſur-
gẽtes in me ſubtꝰ me. Et iimicos me-
os dediſti mihi dorſũ: ⁊ odiẽtes me diſ
ꝑdidiſti. Clamauerũt nec erat q̇ ſaluos
faceret: ad dñm nec exaudiuit eos. Et
cõminuã eos vt puluerẽ añ faciẽ vẽti
vt lutũ platearũ delebo eos. Eripies
me de ꝯdictionibꝰ ꝑp̄li: cõſtitues me i
caput gẽtiũ. Pp̄ls quẽ nõ cognoui ſer
uiuit mihi: i auditu aurꝭ obediuit mi
hi. Filiȷ̄ alieni mẽtiti ſũt mihi: filiȷ̄ ali-
eni iueterati ſũt: ⁊ claudicauerũt a ſe-
mitis ſuis. Viuit dñs ⁊ bñdictꝰ deꝰ me
us: ⁊ exalteť deꝰ ſalutꝭ mee. Deꝰ q̇ das
vindictas mihi ⁊ ſubdis ꝑp̄los ſub me
liberator meꝰ de inimicꝭ meis iracun-
dis. Et ab iſurgẽtibꝰ i me exaltab̄ me:
2.Re.22.d a viro iniq̇ eripies me. ‖ Propterea cõ-
Ro.15.b fitebor tibi in natiõibꝰ dñe: ⁊ noi tuo
pſalmũ dicã. Magnificãs ſalutes regꝭ
eiꝰ: ⁊ faciens miſericordiã chriſto ſuo
dd̄: ⁊ ſemini eiꝰ vſq̄ i ſeculũ. In finē
Eli enar (pſalmꝰ dd̄. XVIII
c rãt gl̃iam dei: ⁊ oꝑa manuũ eiꝰ
ãnũciãt firmamẽtũ. Dies diei
eructat verbũ: ⁊ nox nocti indicat ſciẽ
tiã. Nõ ſũt loq̄le neq̄ ſmones: q̃rũ nõ
audiãť vocẽ eoꝝ. ‖ In oẽm t̃rã exiuit
Ro.10.d ſonꝰ eoꝝ: ⁊ i fines orbis t̃re v̄ba eorũ.
In ſole poſuit tabernaculũ ſuũ: ⁊ ipſe
tãq̄ ſpõſus ꝓcedẽs de thalamo ſuo.
Exultauit vt gigas ad currẽdã viã: a
ſũmo celo egreſſio eiꝰ. Et occurſus eiꝰ
vſq̄ ad ſũmũ eiꝰ: nec ẽ q̇ ſe abſcõdat a
calore eiꝰ. Lex dñi imaculata ꝯuertẽs
aias: teſtimoniũ dñi fidele ſapiam p̄-
ſtãs ꝑuulis. Iuſticie dñi recte letificã-
tes corda: p̄ceptũ dñi lucidũ illuminãſ
oculos. Timor dñi ſctũs ꝑmanẽs i ſe
culũ ſeculi: iudicia dñi vera iuſtificata
i ſemetipſa. Deſiderabilia ſuꝑ aurũ et
lapidẽ ꝑcioſum multũ: ⁊ dulciora ſuꝑ
mel ⁊ fauũ. Etenĩ ſuꝰ tuꝰ cuſtodit ea
i cuſtodiẽdis illis retributio mľta. De
licta q̇s itelligit: ab occultꝭ meis mũ-
da me: ⁊ ab alienis parce ſuo tuo. Si
mei nõ fuerint dñati tũc imaculatꝰ ero
⁊ emũdabor a delicto maxio. Et erunt
vt cõplaceãt eloq̄a oris mei: ⁊ medita-
tio cordis mei i ꝯſpectu tuo ſemꝑ. Do
mine adiutor meꝰ: ⁊ redẽptor meꝰ. In
Xaudi (finẽ pſalmꝰ dd̄. XIX
e at te dñs i die tribulatiõis: ꝓte
gat te nomẽ dei iacob. Mittat
tibi auxiliũ de ſancto: ⁊ de ſion tueať
te. Memor ſit ois ſacrificiȷ̄ tui: ⁊ holo-
cauſtũ tuũ pingue fiat. Tribuat tibi
ſm cor tuũ: ⁊ oẽ cõſiliũ tuũ cõfirmet.
Letabimur i ſalutari tuo: ⁊ i noie dei
nr̃i magnificabimur. Impleat dñs oẽſ
petitiões tuas: nũc cognoui qm̄ ſaluũ
fec̃ dñs xp̄m ſuũ. Exaudiet illũ d̄ celo
ſctõ ſuo: i potẽtatibꝰ ſalꝰ dextere eiꝰ.
Hi i curribꝰ ⁊ hi i eq̇s: nos aũt i noie
dei nr̃i inuocabimꝰ. Ipſi obligati ſũt
⁊ ceciderũt: nos aũt ſurreximꝰ ⁊ erecti
ſumꝰ. Dñe ſaluũ fac regẽ. ⁊ exaudi noſ
i die q̄ inuocauerimꝰ te. In finẽ pſal-
Omine in v̄tu (mꝰ dauid. XX
d te tua letabiť rex: ⁊ ſuꝑ ſaluta-
re tuũ exultabit vehementer.
Deſideriũ cordis eiꝰ tribuiſti ei: ⁊ vo-
lũtate labioꝝ eiꝰ nõ fraudaſti eũ. Qm̄
p̄ueniſti eũ i bñdictionibꝰ dulcedinis
poſuiſti i capite eiꝰ coronã de lapide p̄
cioſo. Vitã petiȷ̄t a te ⁊ tribuiſti ei: lon
gitudinẽ dierũ i ſeculũ ⁊ i ſeculũ ſcľi.
Magna ẽ gl̃ia eiꝰ i ſalutari tuo: gloriã
⁊ magnũ decorẽ impones ſuꝑ eũ. Qm̄
dabis eũ in bñdictionẽ i ſeculũ ſeculi:
letificabis eũ in gaudio cũ vultu tuo.
Qm̄ rex ſperat i dño: ⁊ i miſcdia altiſ-
ſimi nõ cõmouebiť. Inueniať manus
tua oibꝰ iimicꝭ tuis: dextera tua iueni
at oẽs q̇ te oderũt. Pones eos vt cliba
nũ ignis in tꝑe vultꝰ tui: dñs i ira ſua
ꝯturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis.
Fructũ eoꝝ de t̃ra ꝑdes: ⁊ ſemẽ eoꝝ a

filijs hoīm: Qm declinauerūt i te ma-
la:cogitauerūt cōsilia q̄ nō potuerūt sta
bilire. Qm pones eos dorsū:i reliquijs
tuis pparabis vultū eoꝝ. Exaltare dñe
i ꝟtute tua:cātabimꝰ ꞇ psallemꝰ virtu
tes tuas. In finē psalmꝰ dd ꝓ susce-
Eus deꝰ (tiōe matutia. XXI
d meꝰ respice i me:q̄re me dereli-
quisti:lōge a salute mea verba
delictoꝝ meoꝝ. Deꝰ meꝰ clamabo ꝑ di
em ꞇ nō exaudies:ꞇ nocte ꞇ nō ad insi
pientiā mihi. Tu aūt in sctō habitas:
laus isrl. In te sperauerūt pres nri:spe
rauerūt ꞇ liberasti eos. Ad te clamaue
rūt ꞇ salui facti sūt:i te sperauerūt ꞇ nō
sūt cōfusi. Ego aūt sū vermis ꞇ nō hō:
opprobriū hoīz ꞇ abiectio plebis. Oēs
vidētes me deriserūt me:locuti sūt la-
bijs ꞇ mouerūt caput. Sperauit i dño
eripiat eū:saluū faciat eū qm vult eū.
Qm tu es q̄ extraxisti me d vētre:spes
mea ab vberibꝰ mris mee:i te ꝓiectus
sū ex vtero. De vētre mris mee deꝰ meꝰ
es tu:ne discesseris a me. Qm tribula-
tio ꝓxia ē:qm nō ē q̄ adiuuet. Circū-
dederūt me vituli mlti:tauri pingues
obsederūt me. Aperuerūt sup me os su
um:sicut leo rapiēs ꞇ rugiēs. Sic aq̄
effusus sū:ꞇ dispsa sunt oia ossa mea.
Factū ē cor meū tāq̄ cera liquescēs:in
medio ventris mei. Aruit tanq̄ testa
virtꝰ mea:ꞇ lingua mea adhesit fauci-
bꝰ meis:ꞇ i puluerem mort deduxisti
me. Qm circūderūt me canes mlti: cō
ciliū malignātiū obsedit me. Foderūt
Math.27.e manꝰ meas ꞇ pedes meos: dinumera-
Joh.19.e uerūt oia ossa mea.||Ipsi vero ꝯsidera
uerūt ꞇ inspexerūt me:diuiserūt sibi ve-
stimēta mea:ꞇ sup vestē meā miserunt
sortē. Tu aūt dñe ne elōgaueris auxiliū
tuū a me: ad defensionē meā cōspice.
Erue a framea deꝰ aīam meā: ꞇ de ma
nu canis vnicā meā. Salua me ex ore
leonis:ꞇ a cornibꝰ vnicorniū humili-
Hebre.2.c tatē meā.||Narrabo nomē tuū fratri-
bus meis: i medio eccle laudabo te.
Qui timetis dnm laudate eū:vniuersū
semē iacob glificate eū. Timeat eū oē
semē isrl:qm nō spreuit neq̄ despexit
depcationē pauperis. Nec auertit faci
em suā a me:ꞇ cū clamarē ad eū exau-
diuit me. Apud te laus mea in eccla
magna:vota mea reddā i cōspectu ti-
mētiū eū. Edēt paupes ꞇ saturabunt
ꞇ laudabūt dnm q̄ reqrūt eū:viuēt cor
da eoꝝ i scłm scłi. Reminiscēt ꞇ cōuer-
tent ad dnm:vniuse fines tre. Et ado-
rabūt i cōspectu eiꝰ vniuse familie gen
tiū. Qm dñi ē regnū:ꞇ ipe dñabit gen
tiū. Māducauerūt ꞇ adorauerunt oēs
pingues tre:i cōspectu eiꝰ cadēt oēs q̄
descēdūt i terrā. Et aīa mea illi viuet:
ꞇ semē meū ꝓuiet ipsi. Annūciabit do
mino generatio vētura:ꞇ annūciabūt
celi iusticiā eiꝰ:pplo q̄ nascet quē fec
dñs. Psalmꝰ dd. XXII.
d Ominus regit me ꞇ nihil mihi
deerit:i loco pascue ibi me col-
locauit. Sup aquā refectionis educa-
uit me:aīam meā ꝯuertit. Deduxit me
sup semitas iusticie: ꝓpt nomē suū. Nā
ꞇ si ambulauero i medio vmbre mort
nō timebo mala:qm tu mecū es. Uir-
ga tua ꞇ baculꝰ tuꝰ:ipa me cōsolata st
Parasti i ꝯspectu meo mēsā:aduersus
eos q̄ tribulāt me. Impinguasti i oleo
caput meū:ꞇ calix meꝰ inebrians q̄ p̄
clarus ē. Et misericordia tua subseqt
me:oībꝰ diebꝰ vite mee. Et vt i habitē
i domo dñi:i longitudine dierū. Psal
mꝰ dd i prima sabbati. XXIII
d Omini ē tra ꞇ plenitudo eiꝰ:or 1.Cor.10.f
orbis trarū ꞇ vniuersi q̄ habi-
tāt in eo. Quia ipe sup maria fūdauit
eū:ꞇ sup flumia pparauit eū. Quis as- s.14.
cēdet i mōtē dñi:aut q̄s stabit in loco
sācto eiꝰ? Innocēs manibꝰ ꞇ mūdo cor
de:q̄ nō accepit i vano aīam suā :nec
iurauit in dolo ꝓxio suo. Hic accipiet
bndictionē a dño:et miscdiam a deo
salutari suo. Hec ē generatio q̄rentiū
eū:q̄rentiū faciē dei iacob. Attollite
portas pncipes vras:ꞇ eleuamini por
te eternales:ꞇ itroibit rex glie. Quis ē
iste rex glie? dñs fort ꞇ potēs:dñs po-
tēs in plio. Attollite portas pncipes
vras:ꞇ eleuamini porte etnales:ꞇ itro
ibit rex glie. Quis est iste rex glie? dñs
ꝟtutū ipe ē rex glie. In finē psalmꝰ
D te dñe (dauid. XXIIII
a leuaui aīam meā: deꝰ meꝰ in te
cōfido nō erubescā. Neq̄ irride
ant me inimici mei:etem vniūsi q̄ su-
stinēt te nō cōfundent. Cōfūdant oēs
iniq̄ agētes:supuacue. Uias tuas dñe
demonstra mihi:ꞇ semitas tuas edoce
me. Dirige me i ꝟitate tua ꞇ doce me
q2 tu es saluator meꝰ:ꞇ te sustinui to-

ta dle. Reminiscere miserationū tuaꝝ
dn̄e: ⁊ misericordiarū tuaꝝ q̄ a seculo
sūt. Delicta iuuētutꝭ mee: ⁊ ignorāti-
as meas ne memineris. Scd̄m miseri-
cordiā tuā memēto mei tu: ꝓpt̄ bonita
tē tuā dn̄e. Dulcis ⁊ rectꝰ dn̄s: ꝓpter h̄
legē dabit delinquētibꝰ ī via. Diriget
māsuetos ī iudicio: docebit mites vi-
as suas. Uniūse vie dn̄i misericordia
⁊ ꝟitas: reqrētibꝰ testm̄ eiꝰ ⁊ testimo-
nia eiꝰ. Propt̄ nomē tuū dn̄e ꝓpitiabe
ris pctō meo: mltū ē ei. Quis ē hō q̄ ti
met dn̄m: legē statuit ei via quā elegit
Aīa eiꝰ ī bonis demorabit̄: ⁊ semen
eiꝰ hereditabit t̄rā. Firmamētū ē dn̄s
timētibꝰ eū: ⁊ testamētū ipiꝰ vt mani
festet̄ ill'. Oculi mei semꝑ ad dn̄m: qm̄
I.85. ip̄e euellet de laqueo pedes meos. ‖ Re
spice ī me ⁊ miserere mei: qꝛ vnicus et
pauꝑ sū ego. Tribulatiões cordis mei
multiplicate sūt: de necessitatibꝰ meis
erue me. Uide humilitatē meā ⁊ labo-
rē meū: ⁊ dimitte vniūsa delicta mea.
Respice īimicos meos qm̄ mltiplicati
sūt: ⁊ odio iniq̄ oder̄t me. Custodi aiaꝫ
meā ⁊ erue me: nō erubescā qm̄ sꝑaui ī
te. Innocētes ⁊ recti adheser̄t mihi: qꝛ
sustinui te. Libera deꝰ isrl': ex oībꝰ tri-
bulatiōibꝰ suis. Ps̄. dd̄. XXV
i Udica me dn̄e qm̄ ego ī inocen
tia mea ingressus sū: ⁊ ī dn̄o spe-
I.138. rās nō infirmabor. ‖ Proba me dn̄e et
tēpta me: vre renes meos et cor meū.
Qm̄ miscdia tua an̄ oculos meos ē: ⁊
cōplacui ī veritate tua. Nō sedi cū cō-
cilio vanitatis: ⁊ cū iiq̄ gerētibꝰ nō ītro
ibo. Odiui ecclīaꝫ malignātiū: ⁊ cū im
I.72 pijs nō sedebo. ‖ Lauabo iter inocētes
manꝰ meas: ⁊ circūdabo altare tuū dn̄e
Ut audiā vocē laudis: ⁊ enarrē vniū-
sa mirabilia tua. Dn̄e dilexi decorē do
mꝰ tue: ⁊ locū habitatiōis glīe tue. Ne
ꝑdas cū ip̄ijs deꝰ aiam meā: ⁊ cū viris
sanguinū vitā meā. In quorū manibꝰ
iniq̄tates sunt: dextera eoꝝ repleta est
mūeribꝰ. Ego āt ī inocētia mea igres-
sus sū: redime me ⁊ miserere mei. Pes
ei meꝰ stetit ī directo: ī ecclesijs bn̄di-
cā te dn̄e. In finē ps̄ dd̄ priꝰ q̄ liniret̄
Ominus illuminatio XXVI
d mea ⁊ salus mea: quē timebo?
Dn̄s ꝓtector vite mee: a q̄ trepi
dabo. Dū appropiāt suꝑ me nocētes:
vt edāt carnes meas. Qui tribulāt me
īimici mei: ip̄i infirmati sūt ⁊ ceciderūt
Si cōsistāt adūsum me castra: nō time
bit cor meū. Si exurgat aduersū me ꝑ
liū: in h̄ ego sperabo. Unā petij a dn̄o
hāc reqrā: vt inhabitē ī domo dn̄i oī-
bꝰ diebꝰ vite mee. Ut videā volūtatē
dn̄i: ⁊ visitē templū eiꝰ. Qm̄ abscōdit
me in tabernaculo suo ī die maloꝝ: ꝓ
texit me ī abscōdito tabnaculi sui. In
petra exaltauit me: ⁊ nūc exaltauit ca-
put meū suꝑ inimicos meos. Circūiui
⁊ imolaui ī tabnaculo eiꝰ hostiā voci-
feratiōis: cātabo ⁊ psalmū dicaꝫ dn̄o.
Exaudi dn̄e vocē meā q̄ clamaui ad te
miserere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit
cor meū exq̄siuit te facies mea: faciem
tuā dn̄e reqrā. Ne auertas faciē tuā a
me: ne declines ī ira a ꝟuo tuo. Adiu-
tor meꝰ es tu ne derelinq̄s me: neqꝫ de
spicias me deꝰ salutaris meꝰ. Qm̄ pat̄
meꝰ ⁊ mr̄ mea dereliq̄rūt me: dn̄s aūt
assūpsit me. Legē pone mihi dn̄e ī via
tua: ⁊ dirige me ī semita recta ꝓpt̄ ini-
micos meos. Ne tradideris me ī aias
tribulātiū me: qm̄ īsurrexerūt ī me te
stes iniq̄: ⁊ mētita ē iniq̄tas sibi. Cre-
do videre bona dn̄i: ī terra viuētiū. Ex
pecta dn̄m viril' age: ⁊ confortet̄ cor I.30.
tuū ⁊ sustine dn̄m. Psalmꝰ ip̄i dauid.
D te dn̄e clamabo deꝰ XXVII
a meꝰ ne sileas a me: ne qn̄ tace-
as a me ⁊ assimilabor descēden
tibꝰ ī lacū. Exaudi dn̄e vocē oratiōis
mee dū oro ad te: dū extollo manꝰ me-
as ad tēplū sanctū tuū. Ne simul tra-
das me cū pctōribꝰ: ⁊ cū oꝑantibꝰ ini-
q̄tatē ne ꝑdas me. ‖ Qui loquūt̄ pacē Hiere.9.c
cū ꝓximo suo: mala aūt ī cordibꝰ eoꝝ
Da illis ꝟm oꝑa eoꝝ: ⁊ ꝟm neq̄tiā ad-
inuentionū ipsoꝝ. Scd̄m oꝑa manuū
eoꝝ tribue ill': redde retributionē eoꝝ
ipsis. Qm̄ nō intellexerūt oꝑa dn̄i: ⁊ ī
oꝑa manuū eiꝰ destrues illos ⁊ nō edi
ficabis eos. Bn̄dictꝰ dn̄s: qm̄ exaudi-
uit vocē deꝑcatiōis mee. Dn̄s adiutor
meꝰ ⁊ ꝓtector meꝰ: ⁊ ī ip̄o sperauit cor
meū ⁊ adiutꝰ sū. Et refloruit caro mea
⁊ ex volūtate mea ꝯfitebor ei. Dn̄s for-
titudo plebis sue ⁊ ꝓtector salutationū
xp̄i sui ē. Saluū fac ꝓplm tuū dn̄e ⁊ bn̄
dic hereditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle
illos vsqꝫ ī et̄nū. Ps̄ dd̄ ī cōsūmatiōe
Fferte (tabernaculi. XXVIII
a dn̄o filij dei: afferte dn̄o filios

F.59. arietū. Afferte dño gl̃iam et honorē:
afferte dño gloriā noī ei⁹: adorate do-
minū in atrio sancto ei⁹. Vox dñi sup
aq̄s: de⁹ maiestat̄ ītonuit: dñs sup aq̄s
multas. Vox dñi ī virtute: vox dñi in
magnificētia. Vox dñi cōfringētis ce
dros: ⁊ confringet dñs cedros libani.
Et cōminuet eas tāq̄ vitulū libani: et
dilect⁹ quē admodū filius vnicorniū.
Vox dñi intercidēt̄ flāmā ignis: vox
dñi cōcutiēt̄ desertū: ⁊ cōmouebit dñs
desertū cades. Vox dñi p̄parātis cer-
uos ⁊ reuelabit cōdēsa: ⁊ in tēplo ei⁹
oēs dicēt gl̃iam. Dñs diluuiū inhabi
tare facit: ⁊ sedebit domin⁹ rex ī eter-
nū. Dñs virtutē p̄p̄lo suo dabit: dñs be
nedicet p̄p̄lo suo in pace. Ps̄ cātici in
dedicatiōe dom⁹ dauid. XXIX
Xaltabo te dñe q̄m suscepisti
e me: nec delectasti inimicos me-
os sup me. Dñe de⁹ me⁹ clama-
ui ad te: ⁊ sanasti me. Dñe eduxisti ab
inferno aiam meā: saluasti me a descē-
dentib⁹ ī lacū. Psallite dño sācti ei⁹: ⁊
cōfitemini memorie sāctitat̄ ei⁹. Q̄m
ira ī indignatione ei⁹: ⁊ vita ī volūta-
te ei⁹. Ad vespe᷑ demorabit̄ flet⁹: ⁊ ad
matutinū leticia. Ego aūt dixi ī abun
dātia mea: nō mouebor ieternū. Dñe ī
volūtate tua: p̄stitisti decori meo virtu
tē. Auertisti faciē tuā a me: ⁊ fact⁹ sū
cōturbat⁹. Ad te dñe clamabo: ⁊ ad de
um meū dep̄cabor. Que vtilitas ī san-
guine meo: dū descēdo ī corruptionē?
Nūq̄d cōfitebit̄ tibi puluis: aut ānū-
ciabit veritatē tuā? Audiuit dñs ⁊ mi
.9.c sert⁹ est mei: dñs fact⁹ ē adiutor me⁹.
Cōuertisti plāctū meū ī gaudiū mihi:
cōscidisti saccū meū ⁊ circūdedisti me
leticia. Ut cātet tibi gl̃ia mea ⁊ nō cō-
pungar: dñe de⁹ me⁹ in eternū cōfite-
bor tibi. In finē ps̄ dd̄ p̄ extasi. XXX
F.70. N te dñe spaui n̄ p̄fūdar ī et̄nū
i ī iusticia tua libera me. Incli-
na ad me aurē tuā: accelera vt
eruas me. Esto mihi ī deū p̄tectorē et
ī domū refugij: vt saluū me facias. Q̄m
fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: et
p̄p̄t nomē tuū deduces me ⁊ enutries
me. Educes me de laq̄o h̄ quē abscōde
Luce.23.f rūt mihi: q̄m tu es p̄tector meus. ‖In
man⁹ tuas cōmēdo spm̄ meū: redemi-
sti me dñe de⁹ veritatis. Odisti obser-
uātes vanitates supuacue. Ego aūt ī

domino speraui: exultabo ⁊ letabor in
misericordia tua. Quoniā respexisti hu
militatē meā: saluasti de necessitatib⁹
aiam meā. Nec p̄clusisti me ī manib⁹
inimici mei: statuisti ī loco spacioso pe
des meos. Miserere mei dñe q̄m tribu
lor: cōturbat⁹ ē in ira oculus me⁹: aia
mea ⁊ venter me⁹. Q̄m defecit ī dolore
vita mea: ⁊ anni mei ī gemitib⁹. Infir
mata ē ī paupertate v̄t⁹ mea: ⁊ ossa mea
cōturbata sūt. Sup oēs inimicos me-
os fact⁹ sū opprobriū vicinis meis val
de: ⁊ timor notis meis. Qui videbant
me foras fugerūt a me: ⁊ obliuioni da-
t⁹ sū tāq̄ mortu⁹ a corde. Fact⁹ sū tan Hiere.21.e
q̄ vas p̄ditū: q̄m audiui vitup̄ationē
multorū cōmorantiū ī circūitu. In eo
dū cōuenirēt simul aduersū me: accipe
aiam meā cōsiliati sūt. Ego aūt in te
speraui dñe: dixi de⁹ meus es tu: ī ma-
nib⁹ tuis sortes mee. Eripe me de ma-
nu inimicorū meorū: ⁊ a p̄sequentib⁹
me. Illustra faciē tuā sup s̄uū tuū: sal
uū me fac ī misericordia tua: dñe n̄ cō-
fundar q̄m īuocaui te. Erubescāt ip̄ij
⁊ deducāt in infernū: muta fiāt labia
dolosa. Que loquūt̄ aduersus iustū in
iq̄tatē: in sup̄bia ⁊ ī abusione. Q̄ ma-
gna multitudo dulcedis tue dñe: quā
abscōdisti timētib⁹ te. Perfecisti eis q̄
sperāt in te: in cōspectu filiorū hoim.
Abscōdes eos in abscōdito faciei tue:
a cōturbatione hoim. Proteges eos ī
tabernaculo tuo: a cōtradictione lin-
guarū. Bñdictus dñs: q̄m mirificauit
misericordiā suā mihi in ciuitate mu-
nita. Ego aūt dixi in excessu mēt̄ mee
p̄iect⁹ sū a facie oculorū tuorū. Ideo
exaudisti vocē oratiōis mee: dū clama
rē ad te. Diligite dñm oēs sancti ei⁹:
q̄m veritatē requiret dñs: ⁊ retribuet B.26.
abūdāter facientib⁹ sup̄biā. Viriliter
agite ⁊ cōfortet̄ cor v̄rm: oēs q̄ spera-
tis in dño. Intellectus dd̄. XXXI
Eati q̄rū remisse sūt iniq̄tates: Ro.4.b
b ⁊ q̄rū tecta sūt p̄ctā. Btūs vir cui
nō iputauit dñs p̄ctm̄: nec ē in
spū ei⁹ dol⁹. Q̄m tacui iueterauert̄ ossa
mea: dū clamarē tota die. Q̄m die ac
nocte grauata ē sup me man⁹ tua: p̄u
sus sū ī erūna mea dū p̄figit̄ spina. De
lictū meū cognitū tibi feci: ⁊ ī iusticiā
meā nō abscōdi. Dixi p̄fitebor aduer-
sū me iniusticiā meā dño: ⁊ tu remisi-

sti impieta[illegible] mei. Pro hac orabit ad [illegible] pe oportuno. Uerũ tñ i [illegible] multarũ: ad eũ ñ ap- Prima[illegible] refugiũ meũ a tribu latiõe q[illegible] me: exultatio mea erue me [illegible]ātib⁹ me. Jntellectu tibi [illegible] te: i via hac q̃ gradi
Tobie.6.b. eris [illegible] te oculos meos. Jlo lite fieri [illegible] mul⁹: q̃b⁹ nõ ẽ itel lect⁹. Jn[illegible] freno maxillas eoꝝ cõstringe: q̃ [illegible] approximāt ad te. Mul ta flagella p[illegible]: sperantẽ aũt i dño misericord[illegible] circũdabit. Letamini in dño ꝛ exulta[illegible] iusti: ꝛ gl'iamini oẽs re cti corde. Jn [illegible] psalm⁹ dd. XXXII

Exultate iusti i dño: rectos decet e collaudatio. Cõfitemini dño in cithara: i psalterio decẽ chorda rũ psallite illi. Cātate ei cāticũ nouũ: bñ psallite ei i vociferatione. Quia re ctũ ẽ ṽbũ dñi: ꝛ oia opa ei⁹ i fide. Di ligit misericordiā ꝛ iudiciũ: misericor dia dñi plena ẽ ťra. Uerbo dñi celi fir mati sũt: ꝛ spũ oris ei⁹ ois ṽt⁹ eoꝝ. Cõ gregās sicut i vtre aq̃s maris: ponẽs in thesauris abyssos. Timeat dñm ois ťra: ab eo aũt cõmoueāť oẽs inhabitā
J.148. tes o[illegible]. Qm̃ ipe dixit ꝛ facta sũt: ipse
Judit.16.c mād[illegible] ꝛ creata sũt. Dñs dissipat cõ silia [illegible]: reprobat aũt cogitatiões pplor: ꝛ reprobat cõsilia pncipũ. Cõsi liũ aũt dñi i eťnũ manet: cogitatiões cordis ei⁹ i generationẽ ꝛ generationẽ Btā gẽs cui⁹ ẽ dñs de⁹ ei⁹: pplus quẽ elegit i hereditatẽ sibi. De celo respex it dñs: vidit oẽs filios hoim. De ppa rato habita[illegible]lo suo: respexit sup oẽs q̃ habitāt ťr[illegible]. Qui finxit singillati cor da eoꝝ: q̃ i[illegible]lligit oia opa eoꝝ. Nõ sal uať rex p multā ṽtutẽ: ꝛ gigas nõ sal uabiť i multitudine ṽtut' sue. Fallax equ⁹ ad salutẽ: i abũdātia āt ṽtut' sue ñ saluabiť. Ecce oculi dñi sup metuẽ tes eũ: ꝛ i eis q̃ sperāt sup miscdia ei⁹. Ut eruat a morte aias eoꝝ: ꝛ alat eos i fame. Aia nr̃a sustinet dñz: qm̃ adiu tor ꝛ ptector nr̃ ẽ. Quia in eo letabiť cornu nr̃[illegible]: ꝛ i noie scõ ei⁹ sperauim⁹ Fiat miscdia tua dñe sup nos: queād modũ spauim⁹ i te. Ps dd cũ mutauit vultũ suũ corā abimelech: ꝛ dimisit

Benedicā (eũ ꝛ abijt. XXXIII b dñz i oi tpe: semp lauſ ei⁹ i ore meo. Jn dño laudabiť aia mea audiāt mãsueti ꝛ letenť. Magnificate dñm mecũ: ꝛ exaltem⁹ nomẽ ei⁹ i idip sũ. Exq̃siui dñm ꝛ exaudiuit me: ꝛ ex oib⁹ tribulationib⁹ meis eripuit me. Accedite ad eũ ꝛ illuminamini: ꝛ facies vr̃e nõ cõfũdenť. Jste paup clamauit ꝛ dñs exaudiuit eũ: ꝛ de oib⁹ tribula tionib⁹ ei⁹ saluauit eũ. Jmmittet āge lus dñi i circũitu timẽtiũ eũ: ꝛ eripiet eos. Gustate ꝛ videte qm̃ suauis ẽ dñs btũs vir q̃ erat i eo. Timete dñm oẽs sācti ei⁹: qm̃ nõ ẽ inopia timẽtib⁹ eũ. Diuites eguerũt ꝛ esurierũt: inq̃rẽtes aũt dñm nõ minuenť oi bono. Uenite filij audite me: timorẽ dñi docebo vos Quis ẽ hõ q̃ vult vitā: diligit dies vi- I.Pe.3.b
dere bonos? Prohibe linguā tuā a ma- J.36.
lo: ꝛ labia tua ne loquāť dolũ. Diũte Hebre.4
a malo ꝛ fac bonũ: inq̃re pacẽ ꝛ pseq̃ re eā. Oculi dñi sup iustos: ꝛ aures ei⁹ i pces eoꝝ. Uult⁹ aũt dñi sup faciẽtes mala: vt pdat de ťra memoriam eoꝝ. Clamauerũt iusti ꝛ dñs exaudiuit eos ꝛ ex oib⁹ tribulationib⁹ eoꝝ liberauit eos. Juxta ẽ dñs his q̃ tribulato sunt corde: ꝛ hũiles spũ saluabit. Multe tri bulatiões iustoꝝ ꝛ de oib⁹ his libera bit eos dñs. Custodit dñs oia ossa eoꝝ vnũ ex his nõ ꝯtereť. Mors pctõꝝ pes sima: ꝛ q̃ oderũt iustũ delinquẽt. Redi met dñs aias suoꝝ suoꝝ: ꝛ ñ deliquẽt oẽs q̃ sperāt i eo. Jn finẽ psalm⁹ ipsi

Judica (dauid. XXXIIII i dñe nocentes me: expugna ipu gnātes me. Apphende arma et scutũ: ꝛ exurge i adiutoriũ mihi. Effun de frameā ꝛ cõclude adũsus eos q̃ pse quũť me: dic aie mee sal⁹ tua ego sum. Cõfũdāť ꝛ reuereāť: querẽtes aiaz me J.39.et.69
am. Auertāť retrorsũ ꝛ cõfũdāť: cogi tātes mihi mala. Fiāt tāq̃ puluis aũ faciẽ vẽti: ꝛ āgel⁹ dñi coartās eos. Fi ant vie illoꝝ tenebre ꝛ lubricũ: ꝛ ange lus dñi psequẽs eos. Qm̃ gratis abscõ derť mihi iteritũ laquei sui: supuacue exprobrauerũt aiam meā. Ueniat illi laqueus quẽ ignorat: ꝛ captio quā ab scõdit apphẽdat eũ: ꝛ in laqueũ cadat i idipm. Aia aũt mea exultabit i dño: ꝛ delectabiť sup salutari suo. Oia ossa mea dicẽt: dñe q̃s siṁis tibi? Eripiens iopẽ de manu fortioꝝ ei⁹: egenũ ꝛ pau perẽ a diripiẽtib⁹ eũ. Surgẽtes testes iniq̃: q̃ ignorabā iťrogabāt me. Retri-

buebāt mihi mala p bonis:sterilitatē
aīe mee. Ego āt cū mihi molesti eēnt:
induebar cilicio. Hūiliabā in ieiunio
aīaȝ meā: ⁊ orō mea i sinu meo ꝯūteꝛ.
Quasi ꝓximū ⁊ q̄si frēm nr̄m sic cōpla
cebā: q̄si lugens ⁊ cōtristat⁹ sic hūilia-
bar. Et adūsū me letati sūt ⁊ ꝯueneꝛt:
ꝯgregata sūt sup me flagella ⁊ ignora
ui. Dissipati sūt nec cōpūcti: tēptauerꝛt
me subsānauerūt me subsānatiōe: frē-
duerūt sup me dētib⁹ suis. Dn̄e qn̄ re-
spic: restitue aīam meā a malignitate
eoꝝ a leonib⁹ vnicā meā. Cōfitebor ti-
bi i eccl'ia magna: in ꝑpl'o graui lauda
bo te. Nō supgaudeāt mihi q̄ adūsanꝛ
mihi iniq̄: q̄ oderūt me grat ⁊ ānuūt
ocl'is. Qm̄ mihi q̄dē pacifice loq̄bāꝛ:
⁊ i iracūdia ꝛre loquētes dolos cogita
bāt. Et dilatauerꝛt sup me os suū: dixe
rūt euge euge viderūt ocl'i nr̄i. Vidisti
dn̄e ne sileas: dn̄e ne discedas a me Ex
surge ⁊ itēde iudicio meo de⁹ me⁹: ⁊ dn̄s
me⁹ i cām meā. Judica me ꝭm iusticiā
tuā dn̄e de⁹ me⁹: et nō supgaudeāt mi-
hi. Nō dicāt in cordib⁹ suis euge euge
aīe nr̄e: nec dicāt deuorabim⁹ eū. Eru-
bescāt ⁊ reuereāꝛ sil' q̄ gratulāꝛ malis
meis. Induāꝛ ꝯfusiōe ⁊ reuerētia: qui
maligna loquūꝛ sup me. Exultēt ⁊ le-
tenꝛ q̄ volūt iusticiam meam: et dicāt
sp magnificeꝛ dn̄s q̄ volunt pacē ꝯui
ei⁹. Et ligua mea meditabiꝛ iusticiam
tuā: tota die laudē tuā. In finē ꝯuo

(dn̄i dd̄. XXXV

Dixit iniust⁹ vt delinq̄t i semetipo: nō ē tior
dei an̄ ocl'os ei⁹ Qm̄ dolose egit
i ꝯspectu ei⁹: vt ieniaꝛ iniq̄tas ei⁹ ad
odiū. Verba oris ei⁹ iniq̄tas ⁊ dol⁹: no
luit itelligere vt bn̄ ageret. Iniquita-
tē meditat⁹ ē i cubili suo: astitit oī vie
nō bone: maliciā āt nō odiuit. Dn̄e in
celo misc'dia tua: ⁊ veritas tua vsq3 ad
nubes. Justicia tua sicut mōtes dei: iu
dicia tua abyssus mlt'a. Hoīes ⁊ iumē
ta saluabis dn̄e: queādmodū multipli
casti misc'diaȝ tuā de⁹. Filij aūt hoīm:
i tegmīe alaꝝ tuaꝝ sperabūt. Inebria-
būꝛ ab vbertate dom⁹ tue: ⁊ torrēte vo
luptat tue potabis eos. Qm̄ apd̄ te ē
fons vite: ⁊ i lumine tuo videbim⁹ lu-
mē. Pretēde misc'diaȝ tuā sitiētib⁹ te:
⁊ iusticiā tuā his q̄ recto sūt corde Nō
veniat mihi pes supbie: ⁊ man⁹ pecca
toris non moueat me. Ibi ceciderūt q̄
opāꝛ iniq̄tatē: expulsi sūt nec potueꝛt
stare. Ps̄ ipi dauid. XXXVI

Noli emulari i malignātib⁹: ne
q3 zelauer facietes iniq̄tateȝ.
Qm̄ tāq3 fenū velocit' arescēt: ⁊ queād
modū olera herbaꝝ cito decidēt. Spe
ra i dn̄o ⁊ fac bonitatē: ⁊ inhabita ꝛrā
⁊ pascer i diuitijs ei⁹ Delectare i dn̄o:
⁊ dabit tibi petitiōes cordis tui Reue
la dn̄o viā tuā ⁊ spera i eo ⁊ ip̄e faciet.
Et educet q̄si lumē iusticiā tuā: ⁊ iudi
ciū tuū tāq3 meridiē: subdit⁹ esto dn̄o
⁊ ora eū. Noli emulari i eo q̄ ꝓsperaꝛ
i via sua: i hoīe faciēte iniusticias. Desi
ne ab ira ⁊ derelīque furorē: noli emu
lari vt maligner. Qm̄ q̄ malignāꝛ ex
terminabūꝛ: sustinētes aūt dn̄ȝ ipi he
reditabūt ꝛrā. Et adhuc pusillū ⁊ non
erit pctōr: ⁊ q̄res locū ei⁹ ⁊ nō inuenies
Māsueti āt hereditabūt ꝛrā: ⁊ delecta
būꝛ in multitudine pac. Obseruabit
peccator iustū: ⁊ stridebit sup eū denti
bus suis. Dn̄s āt irridebit eū: qm̄ ꝓspi
cit q̄ veniet dies ei⁹. Gladiū euagina-
uerūt pctōres: itēderūt arcū suum. Ut
decipiāt pauperē ⁊ iopē: vt trucidēt re
ctos corde Gladi⁹ eoꝝ itret i corda ipo
rū: et arc⁹ eoꝝ ꝯfringaꝛ. Meli⁹ ē mo-
dicū iusto: sup diuitias pctōꝝ mlt'as.
Qm̄ brachia pctōꝝ ꝯterēꝛ: ꝯfirmat āt
iustos dn̄s. Nouit dn̄s dies imaculato
rū: ⁊ hereditas eoꝝ i eꝛnū erit. Nō ꝯfū
dentur in tempore malo: ⁊ in dieb⁹ fa-
mis saturabūꝛ q2 peccatores peribūt.
Inimici vero dn̄i mox vt honorificati
fuerint ⁊ exaltati: deficientes queād-
modū fum⁹ deficiēt. Mutuabiꝛ pctōr
⁊ nō soluet: iust⁹ āt misereꝛ ⁊ tribuet.
Quia bn̄dicētes ei hereditabūt terrā:
maledicētes āt ei disꝑibūt. Apd̄ dn̄m
gressus hoīs dirigeꝛ: ⁊ viā ei⁹ volet. Cū
ceciderit nō collideꝛ: q2 dn̄s supponit
manū suā ‖ Junior fui eteni senui: ⁊ nō Job.5.b
vidi iustū derelictū: nec semē ei⁹ q̄rēs
panē. Tota die misereꝛ ⁊ cōmodat: et
semē illi⁹ i bn̄dictione erit. Declina a Ē.33.
malo ⁊ fac bonū: ⁊ inhabita in seculū
secl'i Quia dn̄s amat iudiciū: ⁊ n̄ dereli
quet sāctos suos: i eꝛnū ꝯꝭuabūꝛ. In-
iusti puniēꝛ: ⁊ semē ipioꝝ ꝑibit. Justi
āt hereditabūt ꝛrā: ⁊ ihabitabūt i secu
lū secl'i sup eā. Os iusti meditaꝛ sapiāȝ Esa.51.c
⁊ ligua ei⁹ loq̄ꝛ iudiciū. Lex dei ei⁹ in
corde ipi⁹: ⁊ n̄ supplātabūꝛ gress⁹ ei⁹.

Cōſiderat pctō iuſtū: ⁊ q̄rit mortifica-
re eū. Dn̄s āt nō dereliquet eū i mani-
bus eius: nec damnabit eum cū iudi
cabit̄ illi. Expecta dn̄m ⁊ cuſtodi viā
eiꝰ: ⁊ exaltabit te vt hereditate capias
trā: cū perierint pctōres videbis. Uidi
ipiū ſuꝑexaltatū: ⁊ eleuatū ſic̄ cedros
libani. Et trāſiui: ⁊ ecce nō erat ⁊ q̄ſiui
eū: ⁊ nō ē iuētꝰ locꝰ eiꝰ. Cuſtodi inocen
tiā ⁊ vide eq̄tatē: qm̄ ſūt reliq̄e homi
pacifico. Iniuſti aūt diſꝑibūt: ſimᷓ reli-
quie impiorꝝ iteribūt. Salꝰ aūt iuſtorꝝ
a dn̄o: ⁊ ꝓtector eorꝝ in tꝑe tribulatio
nis. Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ liberabit
eos: ⁊ eruet eos a peccatoribꝰ: ⁊ ſalua-
bit eos q̄ ſperauerūt in eo. Pſalmꝰ
ȝ.6 dauid i rememoratiōe ſabbati.
d Omine ne i furore XXXVII
tuo arguas me: neq̄ in ira tua
corripias me Qm̄ ſagitte tue infixe ſūt
mihi: ⁊ ꝯfirmaſti ſuꝑ me manū tuam.
Nō ē ſanitas in carne mea: a facie ire
tue nō ē pax oſſibꝰ meis a facie pctōꝝ
meorum. Qm̄ iniq̄tates mee ſuꝑgreſſe
ſūt caput meū: ⁊ ſicut onꝰ graue graua
te ſūt ſuꝑ me. Putruerunt et corrupte
ſūt cicatrices mee: a facie inſipientie
mee. Miſer factꝰ ſū ⁊ curuatꝰ ſū vſq̄ i
finē: tota die ꝯtriſtatꝰ igrediebar. Qm̄
lūbi mei impleti ſūt illuſionibꝰ: ⁊ nō ē
ſanitas i carne mea. Afflictꝰ ſum ⁊ hu
miliatꝰ ſum nimis: rugiebā a gemitu
cordis mei. Dn̄e aū te oē deſideriū me
um: ⁊ gemitꝰ meꝰ a te nō ē abſconditꝰ.
Cor meū ꝯturbatū ē: dereliq̄t me ꝟtus
mea: ⁊ lumē oculorꝝ meorꝝ ⁊ ipm̄ nō ē
mecū. Amici mei et ꝓximi mei adūſū
me appropinquerūt ⁊ ſteterūt. Et qui
iuxᷓ me erāt delōge ſteterūt: ⁊ vim faci-
ebāt q̄ q̄rebant aiam meā. Et q̄ inq̄re
bāt mala mihi locuti ſūt vanitates: et
dolos tota die meditabāt̄. Ego aūt tā-
q̄ ſurdus nō audiebā: ⁊ ſicut mutꝰ nō
aperiēs os ſuū. Et factꝰ ſicut hō nō au
diens: ⁊ nō habēs i ore ſuo redarguti
ones. Qm̄ in te dn̄e ſperaui: tu exaudi-
es me dn̄e deꝰ meus. Quia dixi ne qn̄
ſuꝑgaudeāt mihi inimici mei: ⁊ dū cō-
mouent̄ pedes mei ſuꝑ me magna lo-
cuti ſūt. Qm̄ ego i flagella paratus ſū:
⁊ dolor meꝰ i ꝯſpectu meo ſꝑ Qm̄ iniq̄
tatē meā ego ānūciabo: ⁊ cogitabo ꝓ
pctō meo. Inimici aūt mei viuūt ⁊ cō-
firmati ſūt ſuꝑ me: ⁊ multiplicati ſunt
q̄ oderūt me iniq̄. Qui retribuūt mala
ꝓ bonis detrahebāt mihi: qn̄ ſeq̄bar
bonitatē. Nō derelinquas me dn̄e deꝰ
meus: ne diſceſſeris a me. Intende in
adiutoriū meum: dn̄e deꝰ ſalutis mee.
In finē ꝓ ydithū canticū dd̄.
d Ixi cuſtodiā vias XXXVIII
meas: vt nō delinquā i lingua
mea Poſui ori meo cuſtodiā: cū ꝯſiſte
ret pctō adūſū me. Obmutui ⁊ hūilia
tꝰ ſū ⁊ ſilui a bonis: ⁊ dolor meꝰ renoua
tꝰ ē. Cōcaluit cor meū itra me: ⁊ i medi
tatiōe mea exardeſcet ignis. Locutꝰ ſū
i ligua mea notū fac mihi dn̄e finē me
um. Et nūerū dierū meorū: vt ſciā q̄d
deſit mihi. Ecce mēſurabiles poſuiſti
dies meos: ⁊ ſuba mea tāq̄ nihilū aū
te. Uerūtn̄ vniūſa vanitas: om̄is hō vi
uēs. Uerūtn̄ in imagine ꝑtrāſit hō: ſȝ
et fruſtra cōturbat̄. Theſaurizat et ig-
norat cui ꝯgregabit ea. Et nunc q̄ ē ex
pectatio mea: nōne dn̄s? et ſubſtantia
mea apud te ē. Ab oibus iniq̄tatibus
meis erue me: opprobriū inſipiēti dedi
ſti me. Obmutui ⁊ nō aperui os meū:
qm̄ tu feciſti: amoue a me plagas tu-
as. A fortitudine manꝰ tue ego defeci
in increpatiōibꝰ: ꝓpter iniq̄tatē corri-
puiſti hoiem. Et tabeſcere feciſti ſicut
araneā aiam eiꝰ: verūtn̄ vane cōturba
tur ois homo. Exaudi orationē meā
dn̄e ⁊ depcationē meā: auribꝰ ꝑcipe la
chrymas meas. Ne ſileas qm̄ aduena
ego ſū apud te: ⁊ ꝑegrinꝰ ſicut oēs pa-
tres mei. Remitte mihi vt refrigerer:
ꝓuſq̄ abeā: ⁊ ampliꝰ nō ero. In finē
Xpectās (pš dauid. XXXIX
e expectaui dn̄m: ⁊ intēdit mihi.
Et exaudiuit p̄ces meas: ⁊ edu-
xit me de lacu miſerie: ⁊ de luto fecis.
Et ſtatuit ſupra petram pedes meos: ⁊
direxit greſſus meos. Et immiſit in os
meū cāticū nouū: carmen deo nr̄o. Ui-
debūt multi et timebūt: ⁊ ſperabunt in
dn̄o. Beatꝰ vir cuiꝰ eſt nomen dn̄i ſpes
eiꝰ: ⁊ nō reſpexit i vanitates ⁊ inſanias
falſas. Multa feciſti tu dn̄e deꝰ meꝰ mi
rabilia tua: ⁊ cogitatiōibꝰ tuis nō ē q̄
ſimᷓis ſit tibi. Annūciaui ⁊ locutꝰ ſum:
multiplicati ſūt ſuꝑ nūerū ‖ Sacrificiū Heb.10
⁊ oblatiōes noluiſti: aures aūt ꝑfeciſti
mihi. Holocauſtū ⁊ ꝓ pctō nō poſtula Ibidem
ſti: tunc dixi ecce venio. In capite libri Ibidem
ſcriptū ē d̄ me vt facerē volūtatē tuā:

deus me⁹ volui ꝛ legē tuā i medio cor
dis mei. Annūciaui iusticiā tuā in ec-
clesia magna: ecce labia mea nō ꝓhibe
bo dñe tu scisti. Justiciā tuā ñ abscōdi
i corde meo: ṽitatē tuā ꝛ salutare tuū
dixi. Nō abscōdi miscōiā tuā ꝛ ṽitatē
tuā: a ꝯcilio mlto. Tu āt dñe ne lōge fa
cias miseratiōes tuas a me: miscōia ꝛ
ṽitas tua sp susceperūt me. Qm̄ circū
dederūt me mala q̄ꝝ nō ē nūer⁹: cōp-
J.68 hēderūt me iniq̄tates mee: ꝛ nō potui
vt viderē. Multiplicate sūt sup capil-
los capit᷑ mei: ꝛ cor meū dereliq̄t me.
Cōplaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad
.69 adiuuādū me respice. Cōfūdāẜ ꝛ reuere
anẜ sil᷑ q̄ q̄rūt aiā mēā vt auferāt eā.
Auertāẜ retrorsū et reuereāẜ: q̄ volūt
mihi mala. Ferāt confestim ꝯfusionē
suā: q̄ dicūt mihi euge euge. Exultēt ꝛ
letēẜ sup te oēs q̄rētes te: ꝛ dicant sp
magnificeẜ dñs q̄ diligūt salutare tuū
Ego āt mēdic⁹ sū ꝛ paup: dñs sollicit⁹
est mei. Adiutor me⁹ ꝛ ꝓtector me⁹ es
tu: de⁹ me⁹ ne tardaueris. Jn finē ps̄
Eat⁹ q̄ itelligit (dauid. XL
b sup egenū ꝛ pauperē: i die ma-
la liberabit eum dñs. Dñs ꝯser
uet eū ꝛ viuificet eū: ꝛ beatū faciat eū
i terra: ꝛ nō tradat eū i aiā inimicorū
ei⁹. Dñs opem ferat illi sup lectū dolo-
ris ei⁹: vniūsū stratū ei⁹ versasti i infir
mitate ei⁹. Ego dixi dñe miserere mei:
sana aiā meā q̄ peccaui tibi. Jnimici
mei dixerūt mala mihi: qn̄ morieẜ et
pibit nomē ei⁹? Et si igrediebaẜ vt vi
deret vana loq̄baẜ cor eius: ꝯgregauit
iniq̄tatē sibi. Egrediebaẜ foras: ꝛ loq̄
baẜ in idipm. Adūsū me susurrabant
oēs inimici mei: aduersū me cogitabāt
mala mihi. Uerbū iniquū cōstituerūt
aduersū me: nūq̄d q̄ dormit nō adiici-
et vt resurgat? Etenī homo pacis mee
in quo speraui: q̄ edebat panes meos.
magnificauit sup me supplātatōē. Tu
aūt dñe miserere mei: ꝛ resuscita me et
retribuā eis. Jn h̄ cognoui qm̄ voluis-
sti me: qm̄ nō gaudebit inimic⁹ meus
sup me. Me aūt ꝓpter innocētiā susce-
pisti: ꝛ cōfirmasti me in cōspectu tuo i
eternū. Benedict⁹ dñs deus isrl̄ a secu
lo in seculum: fiat fiat. Jn finē intel
lectus filijs chore: psalm⁹ dauid. XLI
Uemadmodū desiderat ceruus
q ad fontes aquarū: ita desiderat
anima mea ad te deus. Sitiuit anima
mea ad deū fontē viuū: qn̄ veniā ꝛ ap-
parebo añ faciē dei? Fuerunt mihi la-
chryme mee panes die ac nocte: dū di-
ciẜ mihi q̄tidie vbi est de⁹ tu⁹. Hec re-
cordat⁹ sū et effudi in me aiām meā:
qm̄ trāsibo in locū tabernaculi āmira
bilis vsq̄ ad domū dei. Jn voce exulta
tiōis ꝛ cōfessiōis son⁹ epulātis. Quare
tristis es aīa mea: et q̄re ꝯturbas me.
Spera i deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: J.42
salutare vult⁹ mei et de⁹ me⁹. Ad me-
ipm aia mea cōturbata ē: ꝓpterea me-
mor ero tui d̄ terra iordanis: ꝛ hermo-
nijm a mōte modico. Abyssus abyssū
inuocat: i voce cataractarū tuar. Oia
excelsa tua ꝛ fluct⁹ tui: sup me trāsierūt
Jn die mādauit dñs miscōiā suā: ꝛ no
cte cāticū ei⁹. Apd̄ me orō dō vite mee
dicā dō susceptor me⁹ es. Quare oblit⁹
es mei: ꝛ q̄re ꝯtristat⁹ icedo dū affligit
me inimic⁹? Dū cōfringūẜ ossa mea: ex
probrauerūt mihi q̄ tribulāt me inimici
mei. Dū dicūt mihi p singlos dies vbi
ē de⁹ tu⁹: q̄re tristis es aīa mea. et q̄re
ꝯturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc
cōfitebor illi: salutare vult⁹ mei ꝛ deus
meus. Jn finem ps̄ dauid. XLVII
Udica me de⁹ et discerne causā
i meā de gente nō sācta: ab hoīe
iniquo et doloso erue me. Quia
tu es de⁹ fortitudo mea: q̄re me repu-
listi ꝛ q̄re trist᷑ incedo dum affligit me
inimic⁹? Emitte lucē tuā ꝛ veritatē tu
am: ipa me deduxerūt et adduxerūt in
mōtē sanctū tuū et i tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deū q̄ le-
tificat iuuētutē meā. Cōfitebor tibi in
cithara deus de⁹ me⁹: q̄re tristis es aīa
mea ꝛ q̄re cōturbas me? Spera in deo
qm̄ adhuc cōfitebor illi: salutare vult⁹ S.41]
mei ꝛ de⁹ meus. Jn finē ꝓ filijs cho-
re itellectus: psalm⁹ dauid. XLIII
Eus aurib⁹ nostris audiuim⁹:
patres nostri annūciauerūt no
bis. Opus qd̄ operat⁹ es in die-
bus eorū: et in dieb⁹ antiquis. Man⁹
tua gētes disꝑdidit et plātasti eos: af-
flixisti ꝓplos et expulisti eos. Nec eñ i
gladio suo possederūt terrā: ꝛ brachiū
eor nō saluauit eos. Sꝫ dextera tua ꝛ
brachiū tuū ꝛ illumiatio vult⁹ tui: quo
niā complacuisti in eis. Tu es ipe rex
meus et deus me⁹: qui mādas salutes

iacob. In te inimicos nr̄os ventilabimꝰ
cornu: ⁊ i noīe tuo spernemꝰ isurgētes
i nob. Nō eni i arcu meo sperabo: ⁊ gla
diꝰ meꝰ non saluabit me. Saluasti eni
nos d̄ affligentibꝰ nos: ⁊ odiētes nos
ɔfudisti. In deo laudabimur tota die:
⁊ i noīe tuo ɔfitebimur i secłm. Nūc aūt
repulisti ⁊ ɔfudisti nos: ⁊ nō egredier̄
i v̄tutibꝰ nr̄is. Auertisti nos retrorsū pꝰ
inimicos nr̄os: ⁊ q̄ oderūt nos diripie-
bāt sibi. Dedisti nos tanq̄ oues escaꝝ:
⁊ i gētibꝰ dispsisti nos. Uēdidisti ṗplm
tuū sine ꝑcio: ⁊ nō fuit mltitudo in cō
mutationibꝰ eoꝝ. Posuisti nos oppro-
briū vicinis nr̄is: subsānatiōez ⁊ derisū
his q̄ sūt i circūitu nr̄o. Posuisti nos i
silitudinē gētibꝰ cōmotiōez capitis in
ṗplis Tota die verecūdia mea ꝯ me ē:
⁊ ɔfusio faciei mee cooꝑuit me A voce
exprobrāt̄ ⁊ obloquētis a facie inimici
⁊ ꝑsequēt̄. Hec oīa venerunt suꝑ nos
nec obliti sumꝰ te: ⁊ iniq̄ nō egimꝰ i te
stamento tuo. Et non recessit retro cor
nr̄m: et declinasti semitas nr̄as a via
tua. Qm̄ hūiliasti nos i loco afflictiōis
⁊ cooꝑuit nos vmbra mort̄. Si obliti
sumꝰ nomē dei nr̄i: ⁊ si expādimꝰ ma-
nus nr̄as ad deū alienū. Nōne deꝰ req̄
ret ista: ipe eni nouit abscondita cor-
Ro.8.g dis Qm̄ ṗpt te mortificamur tota die.
estimati sumꝰ sic oues occisiōis. Exur
ge q̄re obdormis dn̄e: exurge et ne re-
pellas i finē. Quare faciē tuā auert̄: ob
liuiscer̄ iopie nr̄e ⁊ tribulatiōis nr̄e:
Qm̄ hūiliata ē i puluere aīa nr̄a: ɔglu
tinatꝰ ē i t̄ra vēter nr̄. Exurge dn̄e ad
iuua nos: ⁊ redime nos ṗpt nomē tu-
um. In finē ꝓ his q̄ cōmutabunt̄ fi
liȷ̄s chore ad itellectū cāticū ꝓ dilecto.
Ructauit cor meū XLIIII
e v̄bū bonū: dico ego oꝑa mea re
gi. Lingua mea calamꝰ scribe: ve
locit̄ scribēt̄. Speciosus forma ꝑ filiȷ̄s
hoim: diffusa ē gr̄a i labiȷ̄s tuis: ṗpte-
rea bn̄dixit te deꝰ i eternuz. Accingere
gladio tuo: suꝑ femur tuū potētissime.
Specie tua ⁊ pulchritudīe tua: itēde ꝓ
spere ꝓcede ⁊ regna. Propter v̄itatē ⁊
māsuetudinē ⁊ iusticiam: ⁊ deducet te
mirabilit̄ dext̄a tua. Sagitte tua acu-
te: ṗpli sb̄ te cadēt i corda inimicoꝝ re
Heb.I gis. Sedes tua deꝰ i secłm secłi: v̄ga di
Ibidem rectiōis v̄ga regni tui. Dilexisti iusti-
ciā ⁊ odisti iniq̄tatē: ṗpt̄ea vnxit te de
us deꝰ tuꝰ oleo leticie ꝑ ɔsortibꝰ tuis.
Myrrha ⁊ gutta ⁊ casia a vestimentis
tuis: a domibꝰ eburneis ex q̄bꝰ delecta
uerūt te filie regū i honore tuo Astitit
regina a dext̄r̄ tuis in vestitu deaura-
to: circūdata varietate. Audi filia ⁊ vi
de ⁊ iclina aurē tuā: ⁊ obliuiscere ṗplm
tuū ⁊ domū p̄r̄is tui Et ɔcupiscet rex de
corē tuū: qm̄ ipe ē dn̄s deꝰ tuꝰ ⁊ adora
būt eū. Et filie tyri i muneribꝰ: vultū
tuū deꝑcabūt̄ oēs diuites plebis Oīs
gl̄ia eiꝰ filie reḡ ab intꝰ: i fimbriȷ̄s au
reis circūamicta varietatibꝰ. Adducē
tur regi v̄gines pꝰ eā: ꝓxīe eiꝰ afferēt̄
tibi. Afferēt̄ i leticia ⁊ exultatiōe: ad-
ducēt̄ i tēplū reḡ. Pro p̄r̄ibꝰ tuis na-
ti sūt tibi filiȷ̄: ɔstitues eos ꝑncipes su
per oēz t̄rā. Memores erūt nomis tui
dn̄e: i oī generatiōe ⁊ generatiōe. Pro
pterea ṗpli ɔfitebūt̄ tibi i et̄nū: ⁊ i secu
culū seculi. In finē filiȷ̄s chore ꝓ ar-
Eus nr̄ refugiū ⁊ (canis. XLV
d v̄tꝰ: adiutor i tribulatiōibꝰ q̄ i
uenerūt nos nimis. Propterea
nō timebimꝰ dū turbabit̄ t̄ra: ⁊ trans-
ferēt̄ mōtes in cor mar̄. Sonuerūt ⁊
turbate sūt aq̄ eoꝝ: ɔturbati sūt mon-
tes i fortitudīe eiꝰ. Flumis ipetꝰ letifi
cat citatē dei: sc̄tificauit tabnaculū su
um altissimꝰ. Deꝰ i medio eiꝰ nō cōmo
uebit̄: adiuuabit eā deꝰ mane dilucu-
lo. Cōturbate sūt gētes ⁊ iclinata sunt
regna: dedit vocē suā mota ē t̄ra. Dn̄s
v̄tutū nobiscū: susceptor nr̄ deꝰ iacob.
Uenite ⁊ videte oꝑa dn̄i q̄ posuit ꝓdi-
gia suꝑ t̄rā: auferēs bella vsq̄ ad finē
t̄re. Arcū ɔteret ⁊ ɔfringet arma: ⁊ scu
ta cōburet igni. Uacate et videte qm̄
ego sū deꝰ: exaltabor i gētibꝰ ⁊ exalta-
bor i t̄ra. Dn̄s v̄tutum nobiscū: susce-
ptor nr̄ deꝰ iacob. In finem ꝓ filiȷ̄s
chore: psalmus dauid. XLVI
o Mnes gētes plaudite māibꝰ:
iubilate deo i voce exultatiōis
Qm̄ dn̄s excelsus terribil̄: rex magnꝰ
suꝑ oēz t̄rā. Subiecit ṗplos nob: ⁊ gē-
tes sub pedibꝰ nr̄is. Elegit nob heredi
tatē suā: speciē iacob quā dilexit. Ascē
dit deꝰ i iubilo: ⁊ dn̄s i voce tube Psal
lite deo nr̄o psallite: psallite regi nr̄o
psallite. Qm̄ rex oīs t̄re deꝰ: psallite sa
piēter. Regnabit deꝰ suꝑ gētes: deꝰ se-
det suꝑ sedē sc̄tām suā. Pricipes ṗploꝝ
cōgregati sūt cū deo abraā: qm̄ diȷ̄ for-

tes terre vehemēter eleuati sūt. Psal
mus cātici filijs chore secūda sabbati.
Agnꝰ dn̄s ⁊ laudabil̄ XLVII
J.14.4. m nimis ī ciuitate dei nr̄i: ī mon
te sācto eiꝰ. Fūdat̄ exultatione
vniūse t̄re: mons sion latera aq̄lonis
ciuitas reḡ magni. Deꝰ ī domibꝰ eius
cognoscet̄: cū suscipiet eā. Qm̄ ecce re
ges t̄re ꝯgregati sūt: ꝯuenerūt ī vnuȝ.
Ipi videntes sic āmirati sūt: ꝯturbati
sūt: cōmoti sūt: tremor apprehēdit eos.
Ibi dolores vt parturiēt̄: in spū vehe-
mēti ꝯteres naues tharsis. Sic audi-
uimꝰ sic vidimꝰ ī ciuitate dn̄i v̄tutuȝ
in ciuitate dei nr̄i: deꝰ fūdauit eā ī eter
nū. Suscepimꝰ deꝰ miscd̄iaȝ tuā: in me-
dio tēpli tui. Scd̄m nomē tuū deꝰ sic
⁊ laus tua ī fines t̄re: iusticia plena ē
J.69 dext̄a tua. Letet̄ mons sion et exultēt
filie iude: ꝓpt̄ iudicia tua dn̄e Circūda
te sion ⁊ cōplectimini eā: narrate ī tur
ribꝰ eiꝰ. Ponite corda vr̄a ī v̄tute eiꝰ:
⁊ distribuite domos eiꝰ vt enarret̄ in
ꝓgenie alt̄a. Qm̄ h̄ ē deꝰ deꝰ nr̄ ī et̄nū
⁊ ī seculū seculi: ip̄e reget nos in sec̄la.
In finē ꝓ filijs chore: psalmꝰ dauid
Udite hec oēs gen- XLVIII
a tes: auribꝰ ꝑcipite oēs q̄ habi-
tat̄ orbē. Quicq̄ terrigene ⁊ fi-
lij hoīm: sil̄ in vnū diues ⁊ pauꝑ. Os
meū loquet̄ sapīaȝ: ⁊ meditatio cordis
mei prudētiā. Inclinabo in parabolā
aurē meā: aperiā ī psalterio ꝓpositiōeȝ
meā. Cur timebo ī die mala: iniq̄tas cal
canei mei circūdabit me. Qui ꝯfidūt ī
v̄tute sua: ⁊ ī multitudine diuitiaꝝ su
arū gloriāt̄. Frater n̄ redimit redimet
hō: nō dabit deo placationē suā. Et p̄
ciū redēptionis aīe sue: ⁊ laborabit in
et̄nū ⁊ viuet adhuc ī finē. Nō videbit
interitū cū viderit sapiētes moriētes:
sil̄ īsipiēs ⁊ stultꝰ ꝑibūt. Et relinquēt
alienis diuitias suas: ⁊ sepulchra eoꝝ
domꝰ illoꝝ ī et̄nū. Tabernacula eorū
ī ꝓgenie ⁊ ꝓgenie: vocauerūt noīa sua
ī terr̄ suis. Et hō cū ī honore eēt nō ī-
tellexit: cōpatus ē iumēt̄ insipiētibꝰ
⁊ sil̄is factꝰ ē ill̄. Hec via illoꝝ scanda
lū ip̄is: ⁊ postea ī ore suo cōplacebunt.
Sicut oues ī inferno positi sūt: mors
depascet eos Et dn̄abūt̄ eoꝝ iusti ī ma
tutino: ⁊ auxiliū eoꝝ veterascet ī infer
no a gl̄ia eoꝝ. Uerūtn̄ deꝰ redimet ani
mā meā d̄ manu inferi: cū acceꝑit me.

Ne timuer̄ cū diues factꝰ fuerit hō: ⁊
cū multiplicata fuerit gl̄ia domꝰ eius.
Qm̄ cū interierit non sumet oīa: neq̄ Job.27.D
descēdet cū eo gl̄ia eiꝰ. Quia aīa eiꝰ in
vita ip̄iꝰ bn̄dicet̄: ꝯfitebit̄ tibi cū bn̄-
fecer̄ ei. Introibit vsq̄ ī ꝓgenies pa-
trū suoꝝ: vsq̄ ī et̄nū nō videbit lumē.
Homo cū ī honore eēt nō ītellexit: cō-
paratꝰ ī iumēt̄ insipiētibꝰ: ⁊ sil̄is fa-
ctus ē illis. Psalmus asaph. XLIX
Eus deoꝝ dn̄s locutꝰ ē: ⁊ voca
d uit t̄rā. A solis ortu vsq̄ ad oc
casū: ex sion species decor̄ eiꝰ.
Deꝰ manifeste veniet: deꝰ nr̄ ⁊ n̄ silebit.
Ignis ī ꝯspectu eiꝰ exardescet: ⁊ in cir-
cūitu eiꝰ tempestas valida. Aduocauit
celū desursū: et t̄rā discernere ꝓp̄lm su-
um. Cōgregate illi sc̄tōs eiꝰ: q̄ ordināt
testamētū eiꝰ suꝑ sacrificia. Et annū-
ciabūt celi iusticiā eiꝰ: qm̄ deꝰ iudex ē.
Audi ꝓp̄ls meus ⁊ loq̄r: isr̄l ⁊ testifica
bor tibi: deꝰ deꝰ tuꝰ ego sū. Nō ī sacrifi-
cijs tuis arguā te holocausta āt tua ī
ꝯspectu meo sūt semꝑ. Nō accipiā d̄ do
mo tua vitulos: neq̄ d̄ gregibus tuis
hircos. Qm̄ mee sunt oēs fere siluaꝝ:
iumēta ī mōtibꝰ ⁊ boues. Cognoui oīa
volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecū
ē. Si esuriero nō dicā tibi: meꝰ est em̄
orbis t̄re ⁊ plenitudo eiꝰ. Nūq̄d man-
ducabo carnes tauroꝝ: aut sanguinē
hircoꝝ potabo? Immola deo sacrifici-
um laudis: ⁊ redde altissimo vota tua.
Et inuoca me ī die tribulatiōis: eruā te
⁊ honorificabis me. Pctōri āt dixit de
us: q̄re tu enarras iusticias meas: ⁊ as
sumis testamētū meū ꝑ os tuū? Tu v̄o
odisti disciplinā: ⁊ ꝓiecisti s̄mōes me-
os retrorsū. Si videbas furē: currebas
cū eo: ⁊ cū adulter̄ portiōeȝ tuā pone
bas. Os tuū abūdauit malicia: ⁊ ligua
tua ꝯcinabat dolos. Sedēs aduersus
frēȝ tuū loq̄bar̄: ⁊ aduersū filiū m̄ris
tue ponebas scandalū hec fecisti ⁊ ta-
cui. Existimasti iniq̄ ꝙ ero tui sil̄is:
arguā te ⁊ statuā ꝯ faciē tuā Intelligi
te hec q̄ obliuiscimini deū: ne qn̄ rapi-
at vt non sit q̄ eripiat. Sacrificiū lau-
dis honorificabit me: ⁊ illic iter q̄ ostē
dā illi salutare dei. Ps̄ in finē dauid
qn̄ venit ad eū nathā ꝓp̄ha qn̄ itrauit
Iserere mei (ad betsabee. L J.55.J.56
m deꝰ: s̄m magnā miscd̄iaȝ tuaȝ.
Et s̄m multitudinē miseratio-

uũ tuaꝝ: dele iniq̃tatẽ meã. Amplꝰla
ua me ab iniq̃tate mea: et a pctõ meo
mũda me. Qm̃ iniq̃tatẽ meã ego cog-
nosco: ⁊ pctm̃ meũ ꝯ me ẽ sp. Tibi soli
peccaui ⁊ malũ corã te feci: vt iustifice
ris i ſmõibꝰ tuis ⁊ vīcas cũ iudicaris.
Ecce em̃ i iniq̃tatibꝰ ꝯceptꝰ sũ: ⁊ i pec
cat ꝯcepit me mr̃ mea Ecce em̃ ꝟitatẽ
dilexisti: i certa ⁊ occulta sapie tue ma
nifestasti mihi. Asp̃ges me dñe hysopo
⁊ mũdabor: lauab me ⁊ sup niuẽ deal-
babor. Auditui meo dab gaudiũ ⁊ leti
ciã: ⁊ exultabũt ossa hũiliata. Auꝰte fa-
ciẽ tuaꝫ a pctis meis: ⁊ oẽs iniq̃tates
meas dele. Cor mũdũ crea i me deus: ⁊
spm̃ rectũ inoua in visceribꝰ meis. Ne
ꝓiĩcias me a facie tua: ⁊ spm̃ sctm̃ tuũ
ne auferas a me Redde mihi leticiã sa
lutaris tui: ⁊ spũ pncipali ꝯfirma me.
Docebo iniq̃s vias tuas: ⁊ impĩ ad te
ꝯũtẽt. Libera me ď sãguinibꝰ deꝰ deus
salut meę: ⁊ exultabit ligua mea iusti
ciã tuã. Dñe labia mea apies: ⁊ os me
um ãnũciabit laudẽ tuã. Qm̃ si voluis
ses sacrificiũ dedissẽ: vtiqꝫ holocaust
nõ delectaberis. Sacrificiũ deo spũs cõ
tribulatꝰ: cor ꝯtritũ ⁊ hũiliatũ deꝰ nõ
despicies. Benigne fac dñe i bona vo-
lũtate tua siõ: vt edificẽt muri hierłm
Tũc acceptab sacrificiũ iusticie oblati
ones ⁊ holocausta: tũc iponẽt sup alta
re tuũ vitłos. In finẽ itellectꝰ dauid
I.Re.22.d cũ venit ad eũ doech idumeꝰ ⁊ nũciauit
sauli: venit dauid i domũ achimelech.
Uid gl̃iar i malicia: q̃ po LI
q tẽs es in iniq̃tate? Tota die in
iusticiã cogitauit ligua tua: sic
nouacula acuta fecisti doluꝫ. Dilexisti
maliciã sup benignitatẽ: iniq̃tatẽ ma
gis q̃ loq̃ eq̃tatẽ. Dilexisti oĩa ꝟba ꝓ-
cipitationis: lingua dolosa. Propterea
deꝰ destruet te in finẽ: euellet te ⁊ emi-
grabit te ď tabnaclo tuo: ⁊ radicẽ tuã
ď t̃ra viuẽtiũ Uidebũt iusti ⁊ timebũt:
⁊ sup eũ ridebũt ⁊ dicent: ecce hõ q̃ nõ
posuit deũ adiutorẽ suũ. Sꝫ sperauit i
mltitudie diuitiaꝝ suaꝝ ⁊ pualuit in
vanitate sua. Ego at̃ sic oliua fructife-
ra i domo dei: speraui i miscdia dei in
et̃nũ ⁊ i seculũ secli. Cõfitebor tibi i se-
culũ qr fecisti: ⁊ expectabo nomẽ tuuꝫ
qm̃ bonum i ꝯspectu sctõꝝ tuoꝝ. Ui-
ctori p choruꝫ eruditio dauid.
F.13 d Ixit insipiẽs i corde suo LII
nõ ẽ deꝰ. Corrupti sũt ⁊ abominabiles
facti sũt i iniq̃tatibꝰ: nõ ẽ q̃ faciat bo
nũ. Deꝰ ď celo ꝓspexit sup filios hoim
vt videat si ẽ itelligẽs aut req̃rẽs deũ
Oẽs declinauerũt sil' iutiles facti sũt:
nõ ẽ q̃ faciat bonũ: nõ ẽ vsqꝫ ad vnũ.
Nõne sciẽt oẽs q̃ opant̃ iniq̃tatẽ: q̃ de F.13
uorãt plebẽ meã vt cibũ panis? Deuꝫ Ro.3.b
nõ iuocauert: illic trepidauerũt timo-
re vbi nõ fuit timor Qm̃ deꝰ dissipauit
ossa eoꝝ q̃ hoibꝰ placẽt: ꝯfusi sunt qm̃
deꝰ spreuit eos. Quis dabit ex siõ salu-
re isrł: cũ ꝯuerterit deus captiuitatẽ ple F.13
bis sue: exultabit iacob et letabit̃ isrł.
In finẽ i carmibꝰ itellectꝰ dauid cũ
venissent cyphei ⁊ nũciassent sauli: nõ I.Re.23.c
ne dauid abscõditꝰ ẽ apud nos. LIII
Eus i noie tuo saluũ me fac: et
d in ꝟtute tua iudica me. Deꝰ ex
audi orõnez meã: auribꝰ pcipe
ꝟba oris mei. Qm̃ alieni insurrexerũt
adũsũ me: ⁊ fortes q̃sierũt aiaꝫ meã: et
nõ ꝓposuerũt deũ añ ꝯspectũ suũ. Ecce
em̃ deꝰ adiuuat me: ⁊ dñs susceptor est
aīe mee. Auꝰte mala inimicis meis: et i
ꝟitate tua disꝑde illos. Uolũtarie sa-
crificabo tibi: ⁊ ꝯfitebor nomi tuo dñe
qm̃ bonũ ẽ. Qm̃ ex oĩ tribulatiõe eri-
puisti me: ⁊ sup inimicos meos despe-
xit oculꝰ meꝰ. In finẽ i carmibꝰ intel
Xaudi deꝰ (lectꝰ dauid. LIIII
e orõnez meã: ⁊ ne despexeris deꝑ-
cationẽ meã: itẽde mihi ⁊ exau
di me. Cõtristatꝰ sũ i exercitatiõe mea:
⁊ ꝯturbatꝰ sũ a voce inimici ⁊ a tribu
latiõe pctõris. Qm̃ declinauerũt i me
iniq̃tates: ⁊ i ira molesti erãt mihi Cor
meũ ꝯturbatũ ẽ i me: ⁊ formido mortis
cecidit sup me. Timor ⁊ tremor: vene-
rũt sup me: ⁊ ꝯtexert̃ me tenebre. Et di
xi: q̃s dabit mihi pennas sic colũbe: et
volabo ⁊ req̃escã. Ecce elõgaui fugiẽs:
⁊ mãsi i solitudie. Expectabã eum qui
saluũ me fecit a pusillanimitate spũs
⁊ tẽpestate. Precipita dñe diuide ling-
uas eoꝝ: qm̃ vidi iniq̃tatẽ ⁊ ꝯdictiõeꝫ
i ciuitate. Die ac nocte circũdabit eaꝫ
sup muros eiꝰ iniq̃tas: ⁊ labor i medio
eiꝰ ⁊ iniusticia. Et nõ defecit ď plateis
eiꝰ: vsura ⁊ dolꝰ. Qm̃ si inimicꝰ meus
maledixisset mihi: sustinuissẽ vtiqꝫ Et
si is q̃ oderat me sup me magna locutꝰ
fuisset: abscõdissem me forsitan ab eo.
Tu ꝟo hõ vnanimis: dux meꝰ ⁊ notus

me⁹. Qui simul mecū dulces capiebas
cibos: in domo dei ambulauim⁹ cū cō-
sensu. Ueniat mors sup̱ illos: ⁊ descen
dant in infernū viuentes. Qm̄ neq̄tie
in habitaculis eoꝝ: i medio eoꝝ. Ego
aūt ad deū clamaui: ⁊ dn̄s saluauit me.
Uespe ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ an
nūciabo: ⁊ exaudiet vocē meā Redimet
i pace aiaꝫ meā ab his q̄ appropiquāt
mihi: qm̄ int̄ mltos erāt mecū. Exau-
diet de⁹ ⁊ hūiliabit illos: q̄ ē an̄ secl'a.
Nō. n. ē ill' cōmutatio ⁊ n̄ timuer̄t deū
extēdit manū suā i retribuēdo Cōtami
nauerūt testamētū ei⁹ diuisi sūt ab ira
vult⁹ ei⁹: ⁊ appropinquit cor illi⁹. Mol
liti sūt s̄mōes ei⁹ sup̱ oleū: ⁊ ipi sūt ia-
cula. Jacta sup̱ dn̄m curā tuā: et ipē te
enutriet: ⁊ n̄ dabit i et̄nū fluctuatiōeꝫ
iusto. Tu vo de⁹: deduces eos i puteū
iterit⁹. Uiri sāguinū ⁊ dolosi nō dimi
diabūt dies suos: ego aūt sperabo i te
dn̄e. In finē p̱ pplo q̄ a sctis lōge fa
ctus ē i tituli inscriptiōe ipi dauid cū
tenerēt eū allophyli i geth. LV
J.50.J.56 m Iserere mei de⁹ qm̄ cōculcauit
me hō tota die ipugnās tribu-
lauit me. Cōculcauer̄t me inimici mei
tota die: qm̄ mlti bellantes adūsū me.
Ab altitudie diei timebo: ego vo i te
sperabo. In dō laudabo s̄mōes meos:
i dō speraui n̄ tiebo q̄d faciat mihi ca
ro. Tota die vba mea execrabāt̄: adū
sū me oēs cogitatiōes eoꝝ i malū. In-
hitabūt ⁊ abscōdēt: ipi calcaneū meū
obs̄uabūt. Sic sustinuer̄t aiaꝫ meā p̱
nihilo saluos facies illos: in ira pplos
ꝯfringes. De⁹ vitā meā ānūciaui tibi:
posuisti lachrymas meas i ꝯspectu tuo
Sic ⁊ i pmissiōe tua: tūc ꝯūtēt̄ iimici
mei retrorsū. In q̄cūq3 die iuocauero
te: ecce cognoui qm̄ de⁹ me⁹ es. In dō lau
dabo vbū: i dn̄o laudabo s̄monē: i dō
speraui nō timebo q̄d faciat mihi hō.
In me sūt de⁹ vota tua: q̄ reddā lauda-
J.114 tiones tibi Qm̄ eripuisti aiaꝫ meā de
morte: ⁊ pedes meos d lapsu: vt placeā
corā deo i lumie viuentiū. In finē ne
disp̱das dd i tituli iscptiōe cū fugeret
a facie saul reg' isrl' i speluncā. LVI
Iserere mei de⁹ miserere mei: qm̄
m i te ꝯfidit aia mea. Et i vmbra
alaꝝ tuaꝝ sperabo donec trāse-
at iniq̄tas. Clamabo ad deū altissimū:
deū q̄ bn̄ fecit mihi. Misit de celo ⁊ li
berauit me: dedit i opprobriū ꝯculcan
tas me. Misit de⁹ miscdiaꝫ suā ⁊ vita-
tē suā: ⁊ eripuit aiaꝫ meā de medio ca-
tuloꝝ leonū: dormiui ꝯturbatus. Filij
hoim dētes eoꝝ arma ⁊ sagitte: ⁊ lin-
gua eoꝝ gladi⁹ acut⁹. Exaltare sup̱ ce-
los de⁹: ⁊ i oi terra glia tua. Laqueum
parauerūt pedib⁹ meis: ⁊ icuruauerūt
aiaꝫ meā. Foder̄t an̄ faciē meā foueā ⁊
iciderūt i eā. Paratū cor meū: de⁹ para J.107
tū cor meū: cātabo ⁊ psalmū dicā dn̄o.
Exurge glia mea exurge psalteriū ⁊ ci
thara exurgā diluculo. Cōfitebor tibi i
pplis dn̄e: ⁊ psalmū dicā tibi i gētib⁹.
Qm̄ magnificata ē vsq3 ad celos mise
ricordia tua: ⁊ vsq3 ad nubes veritas
tua. Exaltare sup celos de⁹: ⁊ sup̱ oēm
traꝫ glia tua. In finē ne disp̱das da-
uid i tituli inscriptiōe. LVII
ſ I vo vtiq3 iusticiā loq̄mini: re
cte iudicate filij hoim Eteni in
corde iniq̄tates opami i tra: iiusticias
man⁹ vr̄e ꝯcinnāt. Alienati sūt pecca-
tores a vulua: errauerunt ab vtero lo
cuti sūt falsa. Furor ill' s̄m silitudineꝫ
serpēt': sicut aspidis surde: ⁊ obturāt'
aures suas. Que nō exaudiet vocē icā-
tātiū: ⁊ venefici incātāt' sapient̄. De⁹
cōteret dētes eoꝝ in ore ipoꝝ: molas
leonū cōfringet dn̄s. Ad nihilū deue-
niēt tanq̄3 aq̄ decurrēs: intēdit arcuꝫ
suū donec infirmēt̄. Sicut cera q̄ fluit
auferent̄: supcecidit ignis ⁊ nō vide-
rūt solē. Priusq̄3 itelligerēt spine vr̄e
rhānū: sicut viuētes sic i ira absorbet
eos. Letabit̄ iust⁹ cū viderit vindictā:
man⁹ suas lauabit in sāguine pctōris
Et dicet hō si vtiq3 ē fruct⁹ iusto: vti-
q3 est de⁹ iudicans eos i terra. In fi-
nē ne disperdas dauid in tituli inscri
ptione: qn̄ dimisit saul ⁊ custodiuit do
mū ei⁹ vt interficeret eū. LVIII
Ripe me d inimic' meis de⁹ me
e us: ⁊ ab insurgētib⁹ in me libe-
ra me. Eripe me de opantibus
iniq̄tatē: ⁊ d vir' sanguinū salua me.
Quia ecce ceperūt aiam meā: irruerūt
in me fortes. Neq3 iniq̄tas mea neq3
pctm̄ meū dn̄e: sine iniq̄tate cucurri et
direxi. Exurge i occursū meū ⁊ vide: et
tu dn̄e deus virtutū deus isrl'. Intēde
ad visitādas oēs gentes: nō miserear'
oibus qui opant̄ iniq̄tatē. Couertent̄
ad vesperā ⁊ famem patiēt̄ vt canes: ⁊

circūibūt ciuitatē. Ecce loquēt in ore
suo: ⁊ gladiꝰ i labiis eoꝝ: qm̄ ꝗs audi
uit? Et tu dn̄e deridebis eos: ad nihilū
deduces oēs gētes. Fortitudinē meā
ad te custodiā: qꝛ deꝰ susceptor meꝰ es:
deꝰ meꝰ miscdia eiꝰ ꝓueniet me Deꝰ ostē
dit mihi sup īimicos meos: ne occidas
eos ne qn̄ obliuiscāt ꝑpl'i mei. Dispge
illos ī ꝟtute tua: ⁊ depone eos ꝓtector
meꝰ dn̄e. Delictū oris eoꝝ: ſmonē labi
orū ipoꝝ: ⁊ cōphēdāt i supbia sua Et
d̄ execratiōe ⁊ mēdacio ānūciabūt in
ꝯsūmatiōe: i ira ꝯsūmatiōis ⁊ nō erūt.
Et sciēt qꝛ deꝰ dn̄abit iacob: ⁊ finium
t're. Cōuertent ad vesperā ⁊ famē patiē-
tur vt canes: ⁊ circūibūt citatē. Ipi dis
pergēt ad mādūcādū: si ꝟo n̄ fuerit sa
turati ⁊ murmurabūt. Ego āt cātabo
fortitudinē tuā: ⁊ exaltabo mane mise
ricordiā tuā Quia factꝰ ē susceptor me
us: ⁊ refugiū meū in die tribulationis
mee. Adiutor meꝰ tibi psallā: qꝛ deꝰ su-
sceptor meꝰ es: deꝰ meus miscdia mea.
In finē ꝓ his ꝗ cōmutabūt i tituli
īscptiōe ipi dauid i doctrinā: cū succē
dit mesopotamiā syrie ⁊ sobal: ⁊ ꝯūtit
ioab: ⁊ ꝑcussit edō i valle salinaꝝ duo
Eus repuli- (deci milia LIX
d sti nos ⁊ destruxisti nos: iratus
es ⁊ misertꝰ es nob. Cōmouisti
t'rā ⁊ ꝯturbasti eā: sana ꝯtritiōes eiꝰ qꝛ
cōmota ē Ondisti ꝑpl'o tuo dura. pota
sti nos vino cōpūctiōis. Dedisti metuē
tibꝰ te significatiōez: vt fugiāt a facie
arcꝰ. Et liberent dilecti tui: saluū fac
dext'a tua ⁊ exaudi me. Deꝰ locutꝰ ē i
sctō suo: letabor ⁊ partibor sichimā: et
J.107 ꝯuallē tabnaculoꝝ metibor. Meꝰ ē ga
laad ⁊ meꝰ ē manasses: ⁊ ephraī fortitu
do capit' mei. Juda rex meꝰ: moab olla
spei mee. In idumeā extēdā calciamē-
tū meū: mihi alienigene subditi sunt.
Quis deducet meā i citatē munitā: ꝗs
deducet me vsqꝫ i idumeā? Nōne tu de
us ꝗ repulisti nos? ⁊ n̄ egredier' deꝰ i
J.107 ꝟtutibꝰ nr̄is. Da nob auxiliū d̄ tribu
latiōe: ⁊ vana salꝰ hois. In d̄o faciemꝰ
ꝟtutē: ⁊ ipe ad nihilū deducet tribulā
tes nos. In finē i hymnis: ps̄ dd̄. LX
Xaudi deꝰ depcatiōez meā: itēn
e de orōni mee. A finibꝰ t're ad te
clamaui dū anxiaret cor meū: i
petra exaltasti me. Deduxisti me qꝛ fa-
ctus es spes mea: turr' fortitudīs a fa
cie īimici. Inhabitabo ī tabernaculo
tuo i secl'a: ꝓtegar ī velamēto alaꝝ tu-
arū. Qm̄ tu deus meꝰ exaudisti orōnez
meā: dedisti hereditatē timētibꝰ nomē
tuū. Dies sup dies reg' adiicies: ānos
eiꝰ vsqꝫ i diē generatiōis ⁊ generatiōis
Permanet ī et'nū i ꝯspectu dei: miseri-
cordiā ⁊ ꝟitatē eiꝰ ꝗs reqret? Sic psal
mū dicā dicā noi tuo i secl'm seculi: vt
reddā vota mea d̄ die i diē. In finē ꝓ
Onne d̄o (ydithū: ps̄ dd̄. LXI
n subiecta erit aīa mea ab ipo. n.
salutare meū. Nā ⁊ ipe deꝰ meꝰ
⁊ salutar' meꝰ susceptor meꝰ: nō moue-
bor āpliꝰ. Quousqꝫ irruit' i hoiez: int'-
ficit' vniūsi vos tāqꝫ parieti iclinato ⁊
macerie depulse? Uerūtn̄ pciū meū co
gitauerūt repellere: cucurri in siti: ore
suo bn̄dicebāt ⁊ corde suo maledicebāt
Uerūtn̄ deo subieca testo aīa mea: qm̄
ab ipo patiētia mea. Quia ipe deꝰ me-
us ⁊ salutor meꝰ: adiutor meꝰ nō emi
grabo. In d̄o salutare meū ⁊ gl'ia mea:
deꝰ auxilii mei ⁊ spes mea i deo ē. Spe
rate i eo ois ꝯgregatio ꝑpl'i: effundite
coraz illo corda vr̄a: deꝰ adiutor nr̄ in
et'nū. Uerūtn̄ vani filii hoim: mēdaces
filii hoim i stater': vt decipiāt ipi d̄ va
nitate i idipm. Nolite sperare i iniq̄ta
te: ⁊ rapinas nolite ꝯcupiscere: diuitie
si affluant nolite cor apponere. Semel
locutꝰ ē deus duo hec audiui: qꝛ ptās
dei est ⁊ tibi dn̄e miscdia: qꝛ tu reddis
vnicuiqꝫ iux' opa sua. Ps̄ dauid cū
esset in deserto iudee. LXII
d Eus deꝰ meꝰ: ad te d̄ luce vigilo
Sitiuit i te aīa mea: qꝫ multi-
plicit' tibi caro mea. In t'ra desta iuia
⁊ iaquosa sic i sācto apparui tibi: vt vi
derē ꝟtutē tuā ⁊ gl'iaz tuā. Qm̄ meli-
or ē miscdia tua sup vitas: labia mea
laudabūt te. Sic bn̄dicā te i vita mea:
⁊ i noie tuo leuabo manꝰ meas. Sicut
adipe ⁊ pinguedīe repleat aīa mea: et
labiis exultatiōis laudabit os meum.
Sic memor fui tui sup stratū meū: in
matutinis meditabor i te: qꝛ fuisti ad-
iutor meꝰ. Et i velamēto alaꝝ tuaꝝ ex
ultabo: adhesit aīa mea pꝰ te: me susce-
pit dext'a tua. Ipi ꝟo i vanū ꝗsierunt
aīaz meā: itroibūt i iferiora t're: tradē-
tur i manꝰ gladii ꝑtes vulpiū erūt Rex
ꝟo letabit i d̄o laudabūt oēs ꝗ iurāt
i eo: qꝛ obstructū est os loquētiū iniq̄.

In finē psalmus dauid. LXIII

e Xaudi de⁹ orationē meā cū de-
pcor: a timore iimici eripe aiaȝ
meā. Protexisti me a conuentu
malignātiū: a mltitudine operātiū ini
qtatē. Quia exacuerunt vt gladiū lin-
guas suas: itēderūt arcū rē amarā: vt
sagittēt i occult⁊ imaculatū. Subito
sagittabūt eū ⁊ nō timebūt: firmauert
sibi sermonē neqȝ. Narrauerūt vt ab-
scōderēt laqueos: dixerūt qs videbit
eos? Scrutati sūt iniqtates: defecerūt
scrutātes scrutinio. Accedet hō ad cor
altū: ⁊ exaltabit de⁹. Sagitte puulorȝ
facte sūt plage eorȝ: ⁊ infirmate sunt ꝯ
eos lingue eorȝ. Coturbati sūt oēs qui
videbāt eos: ⁊ timuit ois hō. Annūcia
uerūt opa dei: ⁊ facta ei⁹ itellexerunt.
Letabit iustus i dn̄o ⁊ sperabit i eo: ⁊
laudabunt oēs recti corde. In finem
ps̄ dd̄ cāticū aggei hieremie ⁊ ezechie-
lis de vbo pegrinatiōis: ⁊ de pplo trāſ
migratiōis cū inciperēt pficisci.

t E decet hymn⁹ de⁹ i LXIIII
sion: ⁊ tibi reddet votū i hieru
salē. Exaudi orationē meā: ad
te oīs caro veniet. Uerba iiquorȝ pua-
luerūt sup nos: ⁊ ipietatib⁹ nr̄is tu p
pitiaber⁊. Beat⁹ quē elegisti ⁊ assūpsi-
sti: inhabitabit i atrūs tuis. Replebi-
mur i bonis dom⁹ tue: sāctū ē templū
tuū mirabile i eqtate. Exaudi nos de⁹
salutar⁊ nr̄: spes oim finiū tre ⁊ i mari
lōge. Preparās mōtes i vtute tua ac-
cinct⁹ potētia: q̄ pturbas pfūdū mar⁊
sonū fluctuū ei⁹. Turbabūt gētes ⁊ ti
mebūt q̄ habitāt tminos a signis tuis
exit⁹ matutini ⁊ vespe delectabis. Ui-
sitasti trā ⁊ inebriasti eā: multiplicasti
locupletare eā. Flumen dei repletū est
aq̄s: parasti cibū illorȝ qm̄ ita ē ppa-
ratio ei⁹. Riuos ei⁹ inebria multiplica
genimina ei⁹: i stillicidūs ei⁹ letabit
germinās. Bn̄dices corone āni beni-
gnitat⁊ tue: ⁊ cāpi tui replebūt vber-
tate. Pinguescēt speciosa deβti: ⁊ exul
tatione colles accigēt. Induti sūt arie
tes ouiū: ⁊ valles abūdabūt frumēto:
clamabūt etem hymnū dicēt. In finē
cāticū psalmi resurrectiōis. LXV

f.99. i Ubilate deo ois tra: psalmū di
cite noi eius: date gl'iam laud i
ei⁹. Dicite deo q̄ terribilia sunt
opa tua dn̄e: i multitudine vtut⁊ tu e
mētiet tibi iimici tui. Ois tra adoret
te ⁊ psallat tibi: psalmū dicat noi tui.
Uenite ⁊ videte opa dei: terribilis i cō-
silūs sup filios hoim. Qui ꝯuertit ma
re i aridā: i flumine ptrāsibūt pede ibi
letabimur i ipo. Qui dn̄at in virtute
sua i etnū: oculi ei⁹ sup gētes respici-
unt: q̄ exasperāt n̄ exaltēt i semetipis.
Bn̄dicite gētes deū nr̄m: ⁊ auditā faci
te vocē laudis ei⁹. Qui posuit aiaȝ me
am ad vitā: ⁊ nō dedit i comotionē pe
des meos. Qm̄ pbasti nos deus: igne
nos examinasti sicut examinat argen-
tū. Induxisti nos i laqueū: posuisti tri
bulatiōes i dorso nr̄o: iposuisti hoies
sup capita nr̄a. Trāsiuimus p ignē ⁊
aquā ⁊ eduxisti nos i refrigeriū. Intro
ibo i domū tuā i holocaustis: reddā ti
bi vota mea q̄ distinxerūt labia mea.
Et locutū ē os meū: i tribulatiōe mea
Holocausta medullata offerā tibi cuȝ
incēso arietū: offerā tibi boues cū hir-
cis. Uenite audite ⁊ narrabo oēs q̄ ti-
metis deū: quāta fecit aie mee. Ad ipm
ore meo clamaui: ⁊ exaltaui sub ligua
mea. Iniqtatē si aspexi i corde meo: nō
exaudiet dn̄s. Propterea exaudiuit de
us: ⁊ attēdit voci depcatiōis mee. Be-
nedict⁹ de⁹: q̄ nō amouit orationē me
am ⁊ misericordiā suā a me. In finē
in hymnis: psalmis cātici dd̄. LXVI

d Eus misereat nr̄i ⁊ bn̄dicat no
bis: illuminet vultū suū super
nos ⁊ misereat nr̄i. Ut cogno-
scam⁹ i tra viā tuā: i oib⁹ gētib⁹ salu-
tare tuū. Cōfiteant tibi ppli de⁹: cōfite
ant tibi ppli oēs. Letēt ⁊ exultēt gen
tes: qm̄ iudicas pplos i eqtate: ⁊ gētes
i terra dirigis. Cōfiteat tibi ppli deus:
cōfiteat tibi ppli oēs: tra dedit fructū
suū. Bn̄dicat nos de⁹ deus nr̄ bn̄dicat
nos de⁹: ⁊ metuāt eū oēs fines terre.
In finē ps̄ cātici dauid. LXVII

e Xurgat de⁹ ⁊ dissipēt inimici
ei⁹ ⁊ fugiant q̄ oderūt eū a facie
ei⁹. Sic deficit fum⁹ deficiāt:
sicut fluit cera a facie ignis sic pereāt
pctōres a facie dei. Et iusti epulent ⁊
exultēt i ꝯspectu dei: ⁊ delectent i leti-
cia. Cātate deo psalmū dicite noi ei⁹
iter facite ei q̄ ascēdit sup occasū: dn̄s
nomē illi. Exultate i ꝯspectu ei⁹ turba
bunt a facie ei⁹ pris orphanorū ⁊ iu-
dicis viduarū. De⁹ i loco sctō suo: de⁹

ꝗ inhabitare facit vni⁹moris ĩ domo.
Qui educit vinctos ĩ fortitudine: ſili-
ter eos ꝗ exaſperãt ꝗ habitãt in ſepul-
chris. De⁹ cũ egrederet̃ ĩ ꝯſpectu ppl'i
tui: cũ ꝑtrãſiret̃ ĩ deſ'to. Terra mota ẽ
etenĩ celi diſtillauerũt a facie dei ſinai
a facie dei iſrł. Pluuiã volũtariã ſegre
gabis de⁹ hereditati tue ⁊ ĩfirmata ẽ:
tu vero ꝑfeciſti eã. Aialia tua habita-
bũt ĩ ea: paraſti ĩ dulcedine tua paupi
de⁹. Dñs dabit v̄bũ euãgelizãtib⁹: vir
tute mł'ta. Rex v̄tutũ dilecti dilecti: et
ſpeciei dom⁹ diuidere ſpolia. Si dor-
miat̃ iter medios cleros pẽne colũbe
deargẽtate: ⁊ poſteriora dorſi ei⁹ ĩ pal
lore auri. Dũ diſcernit celeſt' reges ſu
ꝑ eã niue de albabũt̃ ĩ ſelmon: mons
dei mõs pinguis. Mõs coagulat⁹ mõs
pinguis: vt q̃d ſuſpicami mõteſ coagu
latos? Mõs ĩ ꝗ bñplacitũ ẽ deo habi-
tare ĩ eo: etenĩ dñs habitabit in finẽ.
Currus dei decẽ milib⁹ multiplex: mi-
Ephe.4.b lia letãtiũ: dñs ĩ eis ĩ ſina ĩ ſãcto. ‖ Aſ-
cẽdiſti ĩ altũ cepiſti captiuitatẽ: acce-
piſti dona ĩ hoib⁹. Etenĩ nõ credẽtes:
inhabitare dñm deũ. Bñdict⁹ dñs die
q̃tidie: ꝓſperũ iter faciet nob̃ de⁹ ſalu-
tariũ nr̃oꝝ. De⁹ nr̃ de⁹ ſaluos faciẽdi
⁊ dñi dñi exit⁹ mort'. Verũtñ de⁹ ꝯfrin
get capita iimicoꝝ ſuoꝝ: verticẽ capil
li ꝑambulãtiũ ĩ delict' ſuis. Dixit dñs
ad baſan cõũtã: cõuertã ĩ ꝓfũdũ ma-
ris. Ut intinguat̃ pes tu⁹ ĩ ſanguine:
lingua canũ tuoꝝ ex inimicis ab ĩpo.
Viderũt ingreſſus tuos de⁹: ingreſſus
dei mei reg' mei ꝗ ẽ ĩ ſctõ. Preuenert̃
ꝑncipes cõiũcti pſallentib⁹: ĩ medio iu
uẽculaꝝ tympaniſtriarũ. In eccł'ijs be
nedicite deo: dño de fontib⁹ iſrł. Ibi be
niamin adoleſcẽtul⁹: ĩ ment' exceſſu.
Principes iuda duces eoꝝ: ꝑncipes za
bulõ ⁊ ꝑncipes neptalim. Mãda deus
v̄tuti tue: cõfirma h̃ de⁹ q̃d opat⁹ es ĩ
nobis. A tẽplo tuo ĩ hierł'm: tibi offe-
rẽt regeſ mũera. Increpa feras arũdis
ꝯgregatio tauroꝝ ĩ vaccis ppł'oꝝ: vt ex
cludãt eos ꝗ ꝓbati ſũt argẽto. Diſſipa
gẽtes ꝗ bella volũt. venient legati ex
egypto: ethiopia ꝑueniet man⁹ ei⁹ deo
Regna terre cantate deo pſallite dño.
Pſallite deo ꝗ aſcẽdit ſuꝑ celũ celi: ad
orientẽ. Ecce dabit voci ſue vocẽ v̄tu-
tis: date gl'iam deo ſuꝑ iſrł: magnificẽ
tia ei⁹ ⁊ v̄t⁹ ei⁹ ĩ nubib⁹. Mirabilis

de⁹ ĩ ſanctis ſuis: de⁹ iſrł ipſe dabit v̄-
tutẽ ⁊ fortitudinẽ plebi ſue: bñdictus
de⁹. In finẽ ꝓ his qui cõmutabunt̃
Pſalm⁹ ipſi dauid. LXVIII
S Aluũ me fac de⁹: qm̃ intrauert̃ F.11.
aque vſq; ad aiam meã. Infix-
us ſũ in limo ꝓfũdi: ⁊ nõ ẽ ſubſtãtia.
Veni in altitudinẽ maris: ⁊ tẽpeſtas
dimerſit me. Laboraui clamãs rauce
facte ſũt fauces mee: defecert̃ ocł'i mei
dũ ſpero ĩ deũ meũ. Multiplicati ſunt F.39.
ſuꝑ capillos capitis mei ꝗ oderũt me
gratis. Cõfortati ſũt ꝗ ꝑſecuti ſũt me
inimici mei iiuſte: q̃ nõ rapui tũc exol
uebã. De⁹ tu ſcis inſipientiã meã ⁊ de
licta mea a te nõ ſũt abſcõdita. Nõ eru
beſcãt ime ꝗ expectãt te dñe: dñe v̄tu
tũ. Nõ cõfũdant̃ ſuꝑ me: ꝗ q̃rũt te de⁹
iſrł. Qm̃ ꝓpter te ſuſtinui opprobriũ:
operuit cõfuſio faciẽ meã. Extraneus
fact⁹ ſũ fratrib⁹ meis: ⁊ ꝑegrin⁹ filijs
mr̃is mee. Qm̃ zelus dom⁹ tue come- Joh.2.c
dit me: ⁊ opprobria exprobrantiũ tibi Roma.15.a
ceciderũt ſuꝑ me. Et operui in ieiunio
aiam meã: ⁊ factũ ẽ ĩ opprobriũ mihi.
Et poſui veſtimẽtũ meũ ciliciũ: ⁊ fact⁹
ſũ illis ĩ parabolã. Adũſũ me loq̃bãt̃
ꝗ ſedebãt ĩ porta: ⁊ ĩ me pſallebãt ꝗ bi
bebãt vinũ. Ego v̄o orõnẽ meã ad te
dñe: tp̄s bñplaciti de⁹. In mł'titudine
miſericordie tue: exaudi me ĩ v̄itate ſa
lutis tue. Eripe me de luto vt nõ infi-
gar libera me ab his ꝗ oderũt me ⁊ de
ꝓfũdis aq̃ꝝ. Nõ me demergat tẽpeſtaſ
aq̃: neq; abſorbeat me ꝓfũdũ neq; vr-
geat ſuꝑ me pute⁹ os ſuũ. Exaudi me
dñe qm̃ benigna ẽ miſc̃dia tua: ſ̄m mł'
titudinẽ miſerationũ tuaꝝ reſpice me
Et ne auertas faciẽ tuã a puero tuo qm̃
tribulor velociter exaudi me. Intẽde
aie mee ⁊ libera eã: ꝓpter inimicos me
os eripe me. Tu ſcis ĩproperiũ meũ et
ꝯfuſionẽ meã: ⁊ reuerẽtiã meã In ꝯſpe
ctu tuo ſũt oẽs ꝗ tribulãt me: ĩprope-
riũ expectauit cor meũ ⁊ miſeriã. Et
ſuſtinui ꝗ ſil' ꝯtriſtaret̃ ⁊ ñ fuit ⁊ ꝗ cõ-
ſolaret̃ ⁊ nõ iueni. Et dedert̃ ĩ eſcã me
am fel: ⁊ ĩſiti mea potauerũt me aceto
Fiat mẽſa eoꝝ corã ĩpis ĩ laqueũ: ⁊ re Roma.11.b
tributiões ⁊ ĩ ſcãdalũ. Obſcuret̃ ocł'i
eoꝝ ne videãt: ⁊ dorſũ eoꝝ ſẽꝑ icurua.
Effũde ſuꝑ eos irã tuã ⁊ furor ire tue
cõꝑhẽdet eos. Fiat habitatio eoꝝ deſ Act.1.d
ta: ⁊ ĩ tabnaculis eoꝝ nõ ſit ꝗ inhabi

tet. Qm̄ quē tu ꝑcussisti ꝑsecuti sūt: et
sup dolorē vulneꝝ eoꝝ addiderūt. Ap
pone iniq̄tatē sup iiq̄tatē eoꝝ: ⁊ nō in
trēt i iusticiā tuā. Deleāꝶ ꝺ libro viuē
tiū: ⁊ cū iustis nō scribanꝶ. Ego sum
paup ⁊ dolēs: salꝰ tua deꝰ suscepit me.
Laudabo nomē dei cū cantico: ⁊ ma-
gnificabo eū i laude. Et placebit deo
sup vitulū nouellū: cornua ꝓducētē ⁊
vngulas. Uideāt paupes ⁊ letēꝶ: q̄rite
deum ⁊ viuet aīa vr̄a. Qm̄ exaudiuit
paupes dn̄s: ⁊ vinctos suos nō desper-
it. Laudēt illū celi ⁊ t̄ra: mare ⁊ oīa re
ptilia i eis. Qm̄ deꝰ saluā faciet sion:
⁊ edificabūꝶ ciuitates iude. Et ihabi-
tabūt ibi: ⁊ hereditate acq̄rēt eā. Et se
mē suoꝝ eiꝰ possidebit eā: ⁊ q̄ diligūt
nomē eiꝰ habitabūt i ea. In finē ps̄
dd̄ i rememoratiōe ꝙ saluū fec̄ eū dn̄s.
Eus i adiutoriū meū LXIX
D intēde: dn̄e ad adiuuādū me fe
ß.39. stina. Cōfūdanꝶ ⁊ reuereanꝶ: q̄
q̄rūt aīam meā. Auertāꝶ retrorsum ⁊
erubescāt q̄ volūt mihi mala. Auertā
tur statim erubescētes: qui dicūt mihi
euge euge. Exultēt ⁊ letēꝶ i te oēs q̄ q̄
rūt te: ⁊ dicāt semp magnificeꝶ dn̄s q̄
diligūt salutare tuū. Ego ꝟo egenꝰ et
paup sū: deꝰ adiuua me. Adiutor meꝰ
⁊ liberator meꝰ es tu: dn̄e ne moreris.
Ps̄ dauid filioꝝ ionadab ⁊ prioꝝ ca-
N te dn̄e spe (ptiuoꝝ. LXX
ß.30. I raui nō ꝯfundar in eternū: in
iusticia tua libera me et eripe
me. Inclina ad me aurē tuam ⁊ salua
me. Esto mihi i deū ꝓtectorē ⁊ i locū
munitū: vt saluū me facies. Qm̄ firma
mētū meū: ⁊ refugiū meū es tu. Deus
meꝰ eripe me de manu peccatoris: ⁊ de
manu ꝯ legē agētꝭ ⁊ iniq̄. Qm̄ tu es
patientia mea dn̄e: dn̄e spes mea a iu-
uētute mea. In te cōfirmatꝰ sū ex vte-
ro: de vētre mr̄is mee tu es ꝓtector me
us. In te cātatio mea semp: tāq̄ ꝓdi-
giū factꝰ sū multꝭ ⁊ tu adiutor fortis.
Repleaꝶ os meū laude vt cātē gl̄iam
tuā: tota die magnitudinē tuā. Ne ꝓ-
iicias me in tp̄e senectutꝭ: cū defecerit
ꝟtus mea ne derelinq̄s me. Quia dixe
rūt inimici mei mihi: ⁊ q̄ custodiebāt
aīam meā cōsiliū fecerūt i vnū. Dicen
tes deꝰ dereliq̄t eū ꝑseq̄mi ⁊ cōp̄hēdi
te eū: q2 n̄ ē q̄ eripiat. Deꝰ ne elōgerꝭ
a me: deꝰ meꝰ in auxiliū meū respice.
Cōfūdāꝶ ⁊ deficiāt detrahētes aīe mee
operiāꝶ cōfusiōe ⁊ pudore q̄ q̄rūt ma
la mihi. Ego aūt semp sperabo: ⁊ adij-
ciā sup oēm laudē tuā. Os meū annū
ciabit iusticiā tuā: tota die salutare tu
um. Qm̄ nō cognoui litteraturā itro-
ibo i potētias dn̄i: dn̄e memorabor iu-
sticie tue soliꝰ. Deꝰ docuisti me a iuuē
tute mea ⁊ vsq̄ nūc ꝓnūciabo mira-
bilia tua. Et vsq̄ i senectā ⁊ seniū: de
us ne derelinq̄s me. Donec ānūciē bra
chiū tuū: generationi oī q̄ vētura est.
Potētiā tuā ⁊ iusticiā tuā deꝰ vsq̄ i al
tissima q̄ fecisti magnalia: deꝰ q̄s silis
sit tibi? Quātas ondisti mihi tribula-
tiōes mltas ⁊ malas ⁊ cōūsus viuifica
sti me: ⁊ ꝺ abyssis t̄re iteꝝ reduxisti me
Multiplicasti magnificētiā tuā: ⁊ cō-
ūsus cōsolatꝰes me. Nā ⁊ ego ꝯfitebor
tibi i vasis psalmi ꝟitatē tuā deꝰ: psal
lā tibi in cithara sctūs isrl̄. Exultabūt
labia mea cū cātauero tibi: ⁊ aīa mea
quā redemisti. Sz ⁊ lingua mea tota
die meditabiꝶ iusticiā tuā: cū cōfusi ⁊
reueriti fuerit q̄ q̄rūt mala mihi. Ps̄
Eus (dd̄ i salomonē. LXXI
D iudiciū tuū regi da: et iusticiā
tuā filio regꝭ. Iudicare ꝑplꝫ tu
um i iusticia: ⁊ paupes tuos i iudicio.
Suscipiāt montes pacē pplo: ⁊ colles
iusticiā. Iudicabit paupes ppli ⁊ sal-
uos faciet filios paupeꝝ: ⁊ humiliabit
calūniatorē. Et ꝑmanebit cū sole ⁊ an
lunā: i generatiōe ⁊ generatōnē. Descē
det sic̄ pluuia i vellꝰ: ⁊ sicut stillicidia
stillātia sup t̄rā. Orieꝶ i diebꝰ eiꝰ iusti-
cia ⁊ abūdātia pacꝭ: donec auferaꝶ lu-
na. Et dn̄abiꝶ a mari vsq̄ ad mare: ⁊ a
flumie vsq̄ ad t̄mios orb t̄raꝝ. Corā il
lo ꝓcidēt ethiopes: ⁊ iimici eiꝰ t̄rā lin
gēt. Reges thars ⁊ isule mūera offerēt
reges arabū ⁊ saba dona adducēt. Et
adorabūt eū oēs reges: oēs gētes ꝟui-
ent ei. Quia liberabit paupez a potēte: ⁊
paupez cui n̄ erat adiutor. Parcet pau
ꝑi ⁊ iopi: ⁊ aīas paupeꝝ saluas faciet.
Ex vsurꝭ ⁊ iiq̄tate redimet aīas eoꝝ: ⁊
honorabile nomē eoꝝ corā illo. Et vi
uet ⁊ dabiꝶ ei de auro arabie: ⁊ adora
būt ꝺ ip̄o semp: tota die bn̄dicent ei.
Erit firmamētū in t̄ra i sūmis mōtiū:
sup extolleꝶ sup libanū fructꝰ eiꝰ: ⁊ flo
rebūt de ciuitate sic̄ fenū terre. Sit no
mē eiꝰ bn̄dictū in secula: āt solē ꝑma-

net nomen eiꝰ. Et bñdicent̃ i ipo oẽs
tribꝰ t̃re: oẽs gẽtes magnificabũt eũ.
Luc. 1. g Bñdictꝰ dñs deꝰ isrł q̃ facit mirabilia
solus. Et bñdictũ nomẽ maiestatꝭ eiꝰ
in eternũ: ꝛ replebit̃ maiestate eiꝰ oĩs
terra: fiat fiat. Defecer̃t hymni dd̃ fi-
lij iesse. Psalmꝰ asaph. LXXII
Q Uã bonꝰ isrł deus: his q̃ recto
sunt corde. Mei aũt pene moti
sũt pedes: pene effusi sũt gressus
mei. Quia zelaui sup̱ iniq̃s: pacẽ pctõ
rũ videns. Quia nõ ẽ respectꝰ morti co-
rũ: ꝛ firmamẽtũ i plaga eoꝝ. In labo-
re hoim nõ sũt: ꝛ cũ hoibꝰ nõ flagella-
bunt̃. Ideo tenuit eos sup̱bia: op̱ti st̃
iniq̃tate ꝛ ipietate sua. Prodijt q̃si ex
adipe iniq̃tas eoꝝ: trãsierũt i affectũ
cordis. Cogitauerũt ꝛ locuti sũt nequi
tiã: iniq̃tatẽ i excelso locuti sũt. Posu-
erũt i celũ os suũ: ꝛ lingua eoꝝ trãsi-
uit i t̃ra. Ideo cõuertet̃ ꝓpłs meꝰ hic: ꝛ
dies pleni iuenient̃ i eis. Et dixer̃t quõ
scit deꝰ: si ẽ scia i excelso? Ecce ipi pctõ
res ꝛ abũdãtes i secło: obtinuerũt diui
§.25. tias. Et dixi: ergo sine cã iustificaui cor
meũ: ꝛ laui iter inocẽtes manꝰ meas.
Et fui flagellatꝰ tota die: ꝛ castigatio
mea i matutinis. Si dicebã narrabo
sic: ecce nationẽ filioꝝ tuoꝝ reprobaui.
Existimabã vt cognoscerẽ: h̃ labor
est añ me. Donec intrẽ i sãctuariũ dei:
ꝛ itelligã i nouissimis eoꝝ. Uerũtñ ꝓ-
pter dolos posuisti eis: deiecisti eos dũ
alleuarent̃. Quõ facti sũt i desolationẽ
subito defecerũt: perierũt ꝓpter iniq̃ta
tẽ suã. Uelut somniũ surgẽtiũ: dñe in
ciuitate tua imaginẽ ipoꝝ ad nihilũ
rediges. Quia inflãmatũ ẽ cor meũ: et
renes mei cõmutati sũt: ꝛ ad nihilũ re
dactꝰ sũ ꝛ nesciui. Ut iumẽtũ factꝰ sũ
apud te: ꝛ ego semp̱ tecũ. Tenuisti ma
nũ dexterã meã: ꝛ i volũtate tua dedu-
xisti me: ꝛ cũ gł̃ia suscepisti me. Quid
ei mihi ẽ i celo: ꝛ a te q̃d volui sup̱ t̃-
rã? Defecit caro mea ꝛ cor meũ: deꝰ cor
dis mei ꝛ p̱s mea deꝰ i et̃nũ. Quia ec-
ce q̃ elongãt se a te pibũt: p̱didisti oẽs
q̃ fornicant̃ abs te. Mihi aũt adherere
deo bonũ ẽ: ponere i dño deo spem me
am. Ut ãnũciẽ oẽs p̃dicatiões tuas: i
portꝭ filie syõ. In finẽ itellectꝰ asaph.
V T q̃d deꝰ repulisti i fi LXXIII
nẽ: iratꝰ ẽ furor tuꝰ sup̱ oues pa
scue tue? Memor esto ꝯgregatiõis tue
quã possedisti ab initio. Redemisti vir
gã hereditatꝭ tue: mõs sion i quo habi
tasti i eo. Leua manꝰ tuas in sup̱bias
eoꝝ i finẽ: quãta malignatꝰ ẽ iimicus
in sctõ? Et gloriati sũt q̃ oderũt te: in
medio solẽnitatꝭ tue. Posuerũt signa
sua signa ꝛ ñ cognouerũt: sicut i exitu
sup̱ sũmũ. Quasi i silua lignoꝝ securi-
bꝰ exciderũt ianuas eiꝰ i idip̃m: i secu
ri ꝛ ascia deiecer̃t eã. ‖ Incẽderũt igni 4. Reg. 25.
sctũariũ tuũ i t̃ra: polluerũt tab̃nacu-
lũ nois tui. Dixerunt in corde suo co-
gnatio eoꝝ simul: q̃escere faciamꝰ oẽs
dies festos dei a t̃ra. Signa nr̃a nõ vi
dimꝰ: iã nõ ẽ ꝓp̃ha: ꝛ nos ñ cognoscet
ampliꝰ. Usq̃quo deꝰ iproperabit iimicꝰ:
irritat adũsariꝰ nomẽ tuũ i finẽ? Ut
q̃d auertis manũ tuã ꝛ dexterã tuã: d̃
medio sinu tuo i finẽ? Deꝰ aũt rex nr̃
añ secula op̱atꝰ ẽ salutẽ i medio terre.
Tu cõfirmasti i v̾tute tua mare: cõtri-
bulasti capita draconũ i aq̃s. Tu ꝯfre
gisti capita draconis: dedisti eum escã
ꝓpłis ethiopũ. Tu dirupisti fõtes ꝛ tor
rentes: tu siccasti fluuios ethan. Tuꝰ
ẽ dies ꝛ tua ẽ nox: tu fabricatꝰ es au-
rorã ꝛ solẽ. Tu fecisti oẽs t̃minos t̃re:
estatem ꝛ ver tu plasmasti ea. Memor
est huiꝰ: inimicꝰ iproperauit dño: ꝛ po
pulꝰ insipiẽs incitauit nomẽ tuũ. Ne
tradas bestijs aĩas cõfitentes tibi: et
aĩas pauperũ tuoꝝ ne obliuiscarꝭ i fi-
nẽ. Respice i testamẽtũ tuũ: q2 repleti
sũt q̃ obscurati sũt t̃re domibꝰ iniq̃ta-
tũ. Ne auertat̃ humilis factꝰ cõfusus:
paup̱ ꝛ inops laudabũt nomẽ tuũ. Ex
urge deꝰ iudica cãm tuã memor esto
iproperioꝝ tuoꝝ q̃ ab isipiẽte sũt tota
die. Nõ obliuiscarꝭ voces iimicoꝝ tu-
orũ: sup̱bia eoꝝ q̃ te oder̃t ascẽdit sp̱.
In finẽ ne corrũpas. ps̃ cãtici asaph.
C Onfitebimur tibi LXXIIII
deꝰ cõfitebimur: ꝛ inuocabimꝰ
nomẽ tuũ. Narrabimꝰ mirabi
lia tua: cũ accepero tẽpus ego iustici-
as iudicabo. Liq̃facta ẽ terra ꝛ oẽs q̃
habitãt in ea: ego cõfirmaui colũnas
eiꝰ. Dixi iniq̃s nolite iniq̃ agere: ꝛ de-
linquẽtibꝰ nolite exaltare cornu. No-
lite extollere i altũ cornu vr̃m: nolite
loq̃ aduersus deũ iniq̃tatẽ. Quia neq̃
ab oriẽte neq̃ ab occidẽte neq̃ a des̃-
tꝭ mõtibꝰ: q̃m deꝰ iudex ẽ. Hũc humili
at ꝛ hũc exaltat: q2 calix i manu dñi vi

ni meri plen⁹ mixto. Et iclinauit ex h
in h: veruñtñ fex ei⁹ nõ ẽ exinanita bi-
bẽt oẽs pctõres tre. Ego aũt annũcia-
bo i sclm: cãtabo deo iacob. Et oia cor
nua pctõꝝ ꝯfringã: ⁊ exaltabũt cor-
nua iusti. In finẽ i carminib⁹ canticũ
ad assyrios. ps asaph. LXXV
n Otus i iudea de⁹: i isrl magnũ
nomẽ ei⁹. Et fact⁹ ẽ in pace lo-
cus ei⁹: ⁊ habitatio ei⁹ i sion. Ibi con
fregit potẽtias: arcũ scutũ gladiũ ⁊ bel
lũ. Illuminãs tu mirabiliter a mõtib⁹
eternis: turbati sũt oẽs isipiẽtes corde.
Dormierũt somniũ suũ: ⁊ nihil iuenerũt
oẽs viri diuitiarũ i manib⁹ suis. Ab i
crepatiõe tua de⁹ iacob: dormitauerũt
q̃ ascẽderũt eq̃s. Tu terribilis es ⁊ q̃s re
sistet tibi? ex tũc ira tua. De celo audi-
tũ fecisti iudiciũ: tra tremuit ⁊ q̃euit.
Cũ exurgeret i iudiciũ de⁹: vt saluos fa
ceret oẽs mãsuetos tre. Qm̃ cogitatio
hoĩs cõfitebit tibi: ⁊ reliq̃ cogitatiõis
diẽ festũ agent tibi. Vouete ⁊ reddite
dño vr̃o: oẽs q̃ i circũitu ei⁹ affertis mu
nera. Terribili ⁊ ei q̃ aufert spm̃ pnci
pũ: terribili apud reges tre. In finẽ p
ydithũ. ps asaph. LXXVI
J.141. v Oce mea ad dñm clamaui: vo-
ce mea ad deũ ⁊ itẽdit mihi. In
die tribulatiõis mee dñ exq̃siui mani-
b⁹ meis nocte ꝯ eũ: ⁊ nõ sũ decept⁹. Re
nuit cõsolari aĩa mea: memor fui dei ⁊
delectat⁹ sũ: ⁊ exercitat⁹ sũ. ⁊ defec spi-
rit⁹ me⁹. Anticipauerũt vigilias ocu-
li mei: turbat⁹ sũ ⁊ nõ sũ locut⁹. Cogi-
taui dies antiq̃s: ⁊ ãnos eternos i mẽ
te habui. Et meditat⁹ sũ nocte cũ cor-
de meo: ⁊ exercitabar et scopebã spm̃
meũ. Nũq̃d i eternũ ꝓiciet de⁹: aut ñ
apponat vt cõplacitior sit adhuc? Aut
i finẽ misericordiã suã abscidet: a gene
ratione i generationẽ? Aut obliuiscet
misereri de⁹: aut ꝯtinebit i ira sua mi-
sericordias suas? Et dixi nũc cepi: hec
mutatio dextere excelsi. Memor fui
opeꝝ dñi: q̃r memor ero ab initio mira
biliũ tuoꝝ. Et meditabor i oĩb⁹ opib⁹
tuis: ⁊ i adiuẽtionib⁹ tuis exercebor.
De⁹ i sãcto via tua: q̃s de⁹ magn⁹ sic
de⁹ nr̃? tu es de⁹ q̃ facis mirabilia. No-
tã fecisti i ꝑplis ṽtutẽ tuã: redemisti i
brachio tuo ꝑplm tuũ: filios iacob ⁊ io
seph. Viderũt te aq̃ de⁹ viderũt te aq̃ ⁊
timuerũt: ⁊ turbate sũt abyssi. Multi-
tudo sonit⁹ aq̃ꝝ: vocẽ dederũt nubes.
Etenim sagitte tue trãseũt: vox tonitrui
tui i rota. Illuxerũt corruscatiões tue
orbi tre: cõmota ẽ et cõtremuit terra.
In mari via tua ⁊ semite tue i aq̃s mul
tis: ⁊ vestigia tua nõ cognoscent. De- Exo.14.e
duxisti sic oues ꝑplm tuũ: i manu moy
si ⁊ aaron. Intellect⁹ asaph. LXXVII
Ttendite ppls me⁹ legẽ meã: i
a clinate aurẽ vr̃am i verba oris
mei. Aperiã i parabolis os me- Math.13.e
um: loq̄r ꝓpositiones ab iitio. Quãta
audiuim⁹ ⁊ cognouim⁹ ea: ⁊ p̃res nr̃i
narrauerũt nobis. Nõ sũt occultata a
filijs eoꝝ: i generatiõe altera. Narrãtes
laudes dñi ⁊ virtutes ei⁹: ⁊ mirabilia
ei⁹ q̃ fecit. Et suscitauit testimoniũ in
iacob: ⁊ legẽ posuit i isrl. Quãta mãda
uit p̃rib⁹ nr̃is nota facere ea filijs su-
is: vt cognoscat generatio altera. Filij
q̃ nascent ⁊ exurgent: ⁊ narrabũt filijs
suis. Ut ponãt i deo spẽ suã ⁊ nõ obli
uiscãt operũ dei: ⁊ mãdata ei⁹ exquirãt
Ne fiãt sic p̃res eoꝝ: generatio praua
⁊ exasperãs. Generatio q̃ ñ direxit cor
suũ: ⁊ nõ ẽ credit⁹ cũ deo sp̃s ei⁹. Filij
effraim intẽdentes ⁊ mittẽtes arcũ: cõ
uersi sũt i die belli. Nõ custodierũt testa
mẽtũ dei: ⁊ i lege ei⁹ noluerũt ambula
re. Et obliti sũt benefactoꝝ ei⁹: ⁊ mi-
rabiliũ ei⁹ q̃ ostẽdit eis. Corã p̃rib⁹ eo
rũ fecit mirabilia i tra egypti: i campo Exo.14.e
thaneos. Irrupit mare ⁊ pduxit eos
⁊ statuit aq̃s q̃si i vtre. Et deduxit eos
i nube diei: ⁊ tota nocte i illuminatio Exo.17.b
ne ignis. Interrupit petrã i heremo: et
adaquit eos velut i abysso multa. Et Nee.33.b
eduxit aquã de petra: ⁊ eduxit tãq̃ flu
mina aq̃s. Et apposuerũt adhuc pecca
re ei: i irã excitauerũt excelsũ i inaq̃so.
Et tẽptauerũt deũ in cordib⁹ suis: vt
peterẽt escas aiab⁹ suis. Et male locu
ti sũt ꝯ deo: dixerũt: nũq̃d poterit de⁹
pare mẽsã i deserto? Qm̃ pcussit petrã ⁊ Nu.20.b
fluxerũt aq̃ ⁊ torrẽtes iundauerũt. Nũ
q̃d ⁊ panẽ poterit dare: aut parare mẽ
sã ꝑplo suo? Ideo audiuit dñs ⁊ distu
lit: ⁊ ignis accẽsus ẽ i iacob: ⁊ ira ascẽ
dit i isrl. Quia nõ crediderũt i deo: nec
sperauerũt i salutari ei⁹. Et mãdauit
nubib⁹ desuꝑ: et ianuas celi aperuit.
Et pluit illis mãna ad mãducãdũ: ⁊ Exo.16.d
panẽ celi dedit eis. Panẽ ãgeloꝝ mã Sap.16.c
ducauit hõ: cibaria misit eis i abũdã Joh.6.d

tiā. Trāstulit austrū de celo: ⁊ induxit i ꝟtute sua afficū. Et pluit sup eos sicᷣ puluerē carnes: ⁊ sicᷣ arenā marꝛ vola tilia pēnata. Et ceciderūt i medio ca- strorū eoꝝ: circa tabnacl'a eoꝝ. Et mā ducauerūt ⁊ saturati sūt nimis: ⁊ desi- deriū eoꝝ attulit eis: nō sūt fraudati a
Nu.11.g desiderio suo. Adhuc esce eoꝝ erāt in ore ipoꝝ: ⁊ ira dei ascēdit sup eos. Et occidit pingues eoꝝ: ⁊ electos isrl' ipe- diuit. In oib⁹ his peccauerūt adhuc: ⁊ nō crediderūt i mirabilib⁹ ei⁹. Et defe cerūt i vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝝ cū festinatiōe. Cū occideret eos q̄rebāt eū: ⁊ reūtebāt ⁊ diluculo veniebāt ad eū. Et rememorati sūt qꝛ de⁹ adiutor ē eoꝝ: ⁊ de⁹ excelsus redēptor eoꝝ ē. Et dilexerūt eū i ore suo: ⁊ lingua sua mē titi sūt ei. Cor aūt eoꝝ n̄ erat rectū cū eo: nec fideles habiti sunt i testamēto ei⁹. Ipse aūt ē misericors ⁊ ꝓpiti⁹ fiet pctīs eoꝝ: ⁊ nō disꝑdet eos. Et abūda uit vt auerteret irā suā: ⁊ n̄ accēdit oēm irā suā. Et recordat⁹ ē qꝛ caro sūt: spi- rit⁹ vadēs ⁊ n̄ rediēs. Quotiēs exacer bauerūt eū i deserto: i irā cōcitauer̄t eū i inaq̄so. Et ꝯuersi sūt ⁊ tēptauer̄t deū ⁊ sanctū isrl' exacerbauerūt. Nō sūt re- cordati man⁹ ei⁹: die q̄ redemit eos de manu tribulātis. Sicut posuit i egy-
Exo.7.d pto signa sua: ⁊ ꝓdigia sua i cāpo tha-
I.104 neos. Et ꝯuertit i sāguinē flumina eo rū: ⁊ imbres eoꝝ ne biberēt. Misit in eos cynomiā ⁊ comedit eos: ⁊ ranā et disꝑdidit eos. Et dedit erugini fruct⁹ eoꝝ: ⁊ labores eoꝝ locuste. Et occidit i grādie vineas eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ i pꝛui na. Et tradidit grādini iumēta eoꝝ: ⁊ possessiōes eoꝝ igni. Misit i eos irā in dignatiōis sue: indignationē ⁊ irā et tribulationē: imissiōes ꝑ āgelos ma- los. Uiā fecit semite ire sue: n̄ pepcit a morte aiarū eoꝝ ⁊ iumēta eoꝝ i morte
Exo.12.d cōclusit. Et pcussit oē primogenitū in
I.134.et.135 t'ra egypti: p̄mitias oīs laborꝛ eoꝝ i ta bernaculis cham. Et abstulit sicᷣ oues
Exo.14.e ꝑpl'm suū: ⁊ ꝑduxit eos tāꝯ gregē i de s'to. Et deduxit eos i spe ⁊ nō timuer̄t ⁊ inimicos eoꝝ operuit mare. Et induxit eos i mōtē sctificatiōis sue: mōtē quē acq̄siuit dextera eius. Et eiecit a facie
Judi.6. eoꝝ gētes: ⁊ sorte diuisit eis t'rā i funi culo distributiōis. Et habitare fecit i tabernaculis eoꝝ trib⁹ isrl'. Et tēpta-

uerūt ⁊ exacerbauerūt deū excelsū: ⁊ te stimonia ei⁹ nō custodierūt. Et auerte rūt se ⁊ nō s'uauerūt pactū: q̄ueadmo- dū p̄res eoꝝ cōūsi sūt i arcū ꝑrauū. In irā cōcitauerūt eū i collib⁹ suis: ⁊ in sculptilib⁹ suis ad emulationē eū ꝓuo cauerūt. Audiuit de⁹ ⁊ spreuit: ⁊ ad ni hilū dedegit valde isrl'. Et repulit tab naculū sylo: tabernaculū suū vbi habi tauit i hoib⁹. Et tradidit i captiuitatē ꝟtutē eoꝝ: ⁊ pulchritudinē eoꝝ i ma n⁹ inimici. Et cōclusit i gladio ꝑpl'm suū: ⁊ hereditatē suā spreuit. Juuenes eoꝝ comedit ignis ⁊ ꝟgines eoꝝ n̄ sūt lamētate. Sacerdotes eoꝝ i gladio ce ciderūt: ⁊ vidue eoꝝ nō plorabant̄. Et excitat⁹ ē tāꝯ dormiēs dn̄s: tanꝯ po tēs crapulat⁹ a vino. Et pcussit inimi 1.Reg.5.b
cos suos i posteriora: oꝑprobriū sempi ternū dedit illis. Et repulit tabnacu- lū ioseph: ⁊ tribū effraim nō elegit. Sꝫ elegit tribū iuda: mōtē sion quē dilex it. Et edificauit sicut vnicornis sāctifi ciū suū: i t'ra q̄uā fūdauit i s'c'a. Et ele 1.Reg.16.c
git dō s'uū suū: ⁊ sustulit eū ð gregib⁹ ouiū: de post fetātes accepit eū. Pasce re iacob s'uū suū ⁊ isrl' hereditatē suā. Et pauit eos i inocētia cordis sui: ⁊ in intellectib⁹ manuū suaꝝ deduxit eos.
Eus (Ps̄ asaph. LXXVIII
D venerūt gētes i hereditatē tuā polluerūt tēplū sāctū tuū: posu erūt hierl'm i pomorū custodiā. Posue 1.Mach.7.
rūt morticina s'uoꝝ tuoꝝ escas vola- tilib⁹ celi: carnes sāctoꝝ tuoꝝ bestijs terre. Effuderūt sanguinē ipoꝝ tanꝯ aquā i circūitu hierusalē: ⁊ nō erat q̄ sepeliret. Facti sum⁹ opprobriū vicinis n̄ris: subsannatio ⁊ illusio his q̄ i cir cūitu n̄ro sūt. Usqꝫ q̄ dn̄e irasceris i fi nē: accendet̄ velut ignis zelus tuus. ‖Effūde irā tuā i gētes q̄ te nō noue- Hiere.10.b
rūt: ⁊ i regna q̄ nomē tuū nō iuocaue- rūt. Quia comeder̄t iacob: ⁊ locū ei⁹ Ibidē.
desolauerūt. Ne meminerꝛ iniq̄tatū no Esa.64.b
strarū antiq̄rū cito anticipēt nos mi- sericordie tue: qꝛ paupes facti sum⁹ ni mis. Adiuua nos de⁹ salutarꝛ n̄r: ꝓpt̄ gloriā nois tui dn̄e libera nos. Et ꝓpi tius esto pctīs n̄ris ꝓpt̄ nomē tuū: ne forte dicāt i gētib⁹: vbi ē de⁹ eoꝝ. Ut innotescāt i nationib⁹ corā oculis no stris: vltio sāguinis s'uoꝝ suoꝝ q̄ effu sus ē. Introeat i ꝯspectu tuo gemitus

cōpeditoꝝ. Scḋm magnitudinē bra-
chij tui: possidꝫ filios mortificatoꝝ.
Et redde vicinis nr̄is septuplū i sinu
eoꝝ: iproperiū ipsoꝝ qđ exprobauerūt
tibi dn̄e. Nos aūt pp̄ls tuꝰ ⁊ oues pa-
scue tue: cōfitebimur tibi i seculū. In
generationē: ⁊ generationē: annūcia-
bimꝰ laudē tuā. In finē ꝓ his q̄ cō-
mutabunť: ps̄ ꝓ assyrijs testimoniū
Ui regis (asaph. LXXIX
q' isrl̄ intēde: q̄ deducꝭ velut ouē
ioseph. Qui sedes sup̄ cherubin
manifestare: corā effraim beniamin et
manasse. Excita potētiā tuā ⁊ veni: vt
saluos facias nos. Deꝰ cōuerte nos: ⁊
ostēde faciē tuā: ⁊ salui erimꝰ. Dn̄e deꝰ
virtutū: quousq̄ irasceris sup̄ oratio-
nem s̄ui tui? Cibabis nos pane lachri
marū: ⁊ potū dabis nobis i lachrymis
i mēsura. Posuisti nos i ꝯdictionē vi
cinis nr̄is: ⁊ inimici nr̄i subsānauerūt
eo. et. J. eo nos. Deꝰ v̄tutū cōuerte nos: ⁊ ostēde fa
ciē tuā ⁊ salui erimꝰ. Vineā de egypto
trāstulisti: eiecisti gētes ⁊ plantasti eā.
Dux itineris fuisti i ꝯspectu eiꝰ: ⁊ plā-
tasti radices eiꝰ: ⁊ ipleuit t̄rā. Operuit
mōtes vmbra eiꝰ: ⁊ arbusta eiꝰ cedros
dei. Extēdit palmites suos vsq̄ ad ma
re ⁊ vsq̄ ad flumen ꝓpagines eiꝰ. Ut
q̄d destruxisti maceriā eiꝰ: ⁊ vindemiāt
eā oēs q̄ p̄tergrediūť viā. Extermina
uit eā aper de silua: ⁊ singularis ferus
depastꝰ ē eā. Deꝰ v̄tutū cōuertere: re-
spice de celo ⁊ vide ⁊ visita vineā istā.
Et p̄fice eā quā plātauit dextera tua: ⁊
sup̄ filiū hoīs quē cōfirmasti tibi. In-
cēsa igni ⁊ suffossa: ab increpatiōe vul
tꝰ tui p̄ibūt. Fiat manꝰ tua sup̄ viruꝫ
dextere tue: ⁊ sup̄ filiū hoīs quē cōfir-
masti tibi. Et nō discedimꝰ a te viuifi
cabis nos ⁊ nomē tuū iuocabimꝰ. Do
mine deꝰ v̄tutū cōuerte nos: ⁊ ostēde fa
ciē tuā ⁊ salui erimꝰ. In finē ꝓ tor
cularibꝰ: ps̄ ip̄i Asaph: q̄nta sabbati.
Xultate deo adiuto (LXXX
e ri nr̄o: iubilate deo iacob. Su-
mite psalmū et date tympanū
psalteriū iocūdū cū cithara. Buccina-
te i neomenia tuba: in insigni die solē
nitatꝭ vr̄e. Quia p̄ceptū i isrl̄ ē: ⁊ iudi
Gen. 41. f ciū dei iacob. Testimoniū i ioseph po-
suit illud: cū exiret de t̄ra egypti linguā
quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab
oneribꝰ dorsū eiꝰ: manꝰ eiꝰ i cophino
s̄uierūt. In tribulatiōe inuocasti me ⁊
liberaui te: exaudiui te i abscōdito tē-
pestatꝭ: ꝓbaui te apđ aquā ꝯdictiōis. Exo. 17. b
Audi pp̄ls meꝰ ⁊ cōtestabor te: isrl̄ si
audieris me nō erit i te deꝰ recēs: neq̄ Exo. 20. a
adorabis deū alienū. Ego ei sum dn̄s
deꝰ tuꝰ: q̄ eduxi te de t̄ra egypti: dilata
os tuū ⁊ iplebo illud. Et nō audiuit
pp̄ls meꝰ vocē meā: ⁊ isrl̄ nō itēdit mi-
hi. Et dimisi eos s̄m desideria cordis
eoꝝ: ibūt i adiuētionibꝰ suis. Si po-
pulꝰ meꝰ audisset me: isrl̄ si in vijs me
is ābulasset. Pro nihilo forsitā inimi-
cos eoꝝ humiliassem: ⁊ sup̄ tribulātes
eos misissem manū meā. Inimici dn̄i
mētiti sūt ei: ⁊ erit tēpus eoꝝ i secula.
Et cibauit illos ex adipe frumēti: ⁊ de
petra melle saturauit eos. Ps̄ asaph.
Eus stetit i syna (LXXXI
d goga deoꝝ: i medio aūt deos dī
iudicat. Usq̄q̄ iudicatꝭ iniq̄ta
tē: ⁊ facies peccatoꝝ sumitꝭ? Judicate
egeno ⁊ pupillo: humilē ⁊ pauperē iu
stificate. Eripite pauperē: ⁊ egenū de
manu pctōris liberate. Nescierūt neq̄
intellexerūt: i tenebris ā bulāt: moue-
būť oīa fundamēta t̄re. ‖ Ego dixi: dij Joh. 10. f
estꝭ: ⁊ filij excelsi oēs. Uos āt sic hoīes
moriemini: ⁊ sicut vnus de p̄ncipibus
cadetis. Surge deꝰ iudica terrā: quo-
niam tu hereditabis in omnibꝰ gen-
tibus. Canticum psalmi asaph.
Eus q̄s sil̄is erit LXXXII
d tibi? ne taceas neq̄ cōpescaris
deꝰ. Qm̄ ecce inimici tui sonu
erūt: ⁊ q̄ oderūt te extulerūt caput. Su
p̄ pp̄lm tuū malignauerūt cōsiliū: ⁊ co-
gitauerūt adūsus sctōs tuos. Dixerūt
venite ⁊ disp̄damꝰ eos đ gēte: ⁊ nō me
moreť nomē isrl̄ vltra. Qm̄ cogitaue-
rūt vnanimiť sil̄ adūsū te: testm̄ dispo
suerūt tabnacula idumeoꝝ ⁊ hismahe
lite. Moab ⁊ aggareni gebal ⁊ āmō et
amalech: alienigene cū habitātibꝰ ty-
rū. Etem̄ assur venit cū ill̄: facti sūt in
adiutoriū filijs loth. Fac ill̄ sic madiā Judicū. 4. b
⁊ sysare: sic iabin i torrēte cyson. Dis- 1. Reg. 28. a
perierūt i endor: facti sūt vt stercꝰ t̄re.
Pone p̄ncipes eoꝝ sic oreb ⁊ zeb: ⁊ ze- Judi. 7. g
bee ⁊ salmana. Oēs p̄ncipes eoꝝ: q̄ dix
rūt hereditate possideamꝰ sctūariū dei
Deꝰ meꝰ pone illos vt rotā: ⁊ sic stipu
lā an̄ faciē venti. Sic ignis q̄ cūburit
siluā: ⁊ sic flāma cōburēs mōtes. Ita

Pseqris illos ĩ tẽpestate tua: ⁊ ira tua
turbab eos. Imple facies eoꝝ ignomi
nia: ⁊ qrent nomẽ tuũ dñe. Erubescãt
⁊ ↄturbẽt̃ ĩ seculũ seculi: ⁊ ↄfundãt̃ ⁊
pereãt. Et cognoscãt qꝛ nomẽ tibi dñs
tu solꝰ altissimꝰ ĩ oĩ t̃ra. In finẽ ꝓ tor
cularibꝰ filiꝭ chore pš. LXXXIII
Q Uam dilecta tabnacula tua do
mine ꝟtutũ: cõcupiscit ⁊ defi-
cit aĩa mea ĩ atrio dñi. Coꝛ meũ
⁊ caro mea: exultauert̃ ĩ deũ viuũ. Ete
nim passer iuenit sibi domũ: ⁊ turtur
nidũ vbi ponat pullos suos. Altaria
tua dñe ꝟtutũ: rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Bea
ti q̃ habitãt ĩ domo tua dñe: ĩ secula se
culoꝝ laudabũt te. Beatꝰ vir cuiꝰ ẽ au
xiliũ abs te: ascẽsiões ĩ corde suo dispo
suit: ĩ valle lachrymaꝝ: ĩ loco quẽ posu
it. Etenĩ bñdictionẽ dabit legislatoꝛ:
ibũt de virtute ĩ virtutẽ videbit̃ deus
deoꝝ in ĩ sion. Dñe deꝰ virtutũ exaudi
orationẽ meã: auribꝰ ꝑcipe deꝰ iacob.
Protectoꝛ nr̃ aspice deꝰ: ⁊ respice ĩ fa-
cie christi tui. Quia melioꝛ ẽ dies vna ĩ
atriꝭ tuis: sup̃ milia. Elegi abiectus
eẽ ĩ domo dei mei: magis ꝗ̃ habitare
ĩ tabnaculis pctõꝝ. Quia miscdiam
⁊ veritatẽ diligit deꝰ: grãm ⁊ gl̃iam da
bit dñs. Nõ priuabit bonis eos q̃ ãbu
lãt ĩ innocẽtia: dñe virtutũ beatꝰ hõ q̃
sperat ĩ te. In finẽ filiꝭ chore.
B Enedixisti dñe LXXXIIII
t̃rã tuã: auertisti captiuitatẽ ia
cob. Remisisti iniq̃tatẽ plebis tue: ope
ruisti oĩa pctã eoꝝ. Mitigasti oẽm irã
tuã: auertisti ab ira indignatiõis tue:
Cõuerte nos deꝰ salutaris nr̃: ⁊ auerte
irã tuã a nob̃. Nũq̃d ĩ eternũ irasceris
nob̃: aut extẽdes irã tuã a generatiõe
ĩ generationẽ? Deꝰ tu cõuersus viuifi
cabis nos: ⁊ plebs tua letabit̃ ĩ te. Oñ
de nob̃ dñe misericordiã tuã ⁊ saluta-
re tuũ da nob̃. Audiã q̃d loq̃t̃ ĩ me do
minꝰ deꝰ: qm̃ loquet̃ pacẽ ĩ plebẽ suã
Et sup̃ sctõs suos: ⁊ ĩ eos q̃ cõuertunt̃
ad coꝛ. Verũtñ ꝓpe timẽtes eũ saluta-
re ipiꝰ: vt ĩhabitet gl̃ia ĩ t̃ra nr̃a. Mise
ricordia ⁊ veritas obuiauerũt sibi: iu-
sticia ⁊ pax osculate sũt. Veritas d̃ t̃ra
orta est ⁊ iusticia d̃ celo ꝓspexit. Etenĩ
dñs dabit benignitatẽ: ⁊ t̃ra nr̃a dabit
fructũ suũ. Iusticia ante eum ambula
bit: et ponet in via gressus suos. Ora
tio dauid. LXXXV

I Nclina dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi
me: qm̃ inops ⁊ paup̃ sum ego.
Custodi aĩam meã qm̃ sctũs sũ
saluũ fac s̃uũ tuũ deꝰ meꝰ sꝑantẽ ĩ te.
Miserere mei dñe qm̃ ad te clamaui
tota die: letifica aĩam s̃ui tui qm̃ ad
te dñe aĩam meam leuaui. Qm̃ tu dñe Johelis.
suauis ⁊ mitˀ ⁊ m̃lte miscdie oibꝰ iuo-
cãtibꝰ te. Auribꝰ ꝑcipe dñe oꝛonẽ me
am: ⁊ intẽde voci depcatiõis mee. In
die tribulatiõis mee clamaui ad te: qꝛ
exaudisti me. Nõ ẽ silis tui ĩ diꝭ dñe:
⁊ nõ ẽ s̃m opa tua. Oẽs gẽtes q̃scũq̃
fecisti venient ⁊ adorabũt corã te dñe: ⁊
gl̃ificabũt nomen tuũ. Qm̃ magnꝰ es
tu ⁊ faciẽs mirabilia: tu es deꝰ solus.
Deduc me dñe ĩ via tua: ⁊ igrediar in
ꝟitate tua: letet̃ coꝛ meũ vt timeat no
mẽ tuũ. Cõfitebor tibi dñe deꝰ meꝰ in ẽ.9.et.ĩ.
toto corde meo: ⁊ gl̃ificabo nomẽ tuũ 110.et.13
ĩeťnũ. Quia miscdia tua magna ẽ sup̃
me: ⁊ eruisti aĩam meã ex iferno iferio
ri. Deꝰ iniq̃ insurrexert̃ sup̃ me: ⁊ syna
goga potẽtiũ q̃sierũt aĩam meã: ⁊ ñ ꝓ
posuerũt te ĩ ↄspectu suo. Et tu dñe de ĩ.110.7.14
us miserator ⁊ misericoꝛs: patiẽs ⁊ m̃l
te miscdie ⁊ verax. Respice ĩ me ⁊ mise ẽ.24.
rere mei: da iperiũ tuũ puero tuo: ⁊ sal
uũ fac filiũ ãcille tue. Fac mecũ signũ
ĩ bonũ vt videãt q̃ oderũt me ⁊ ↄfũdãt̃
qm̃ tu dñe adiuuisti me ⁊ consolatꝰ es
me. Pš cãtici filiꝭ chore. LXXXVI
F Undamẽta eiꝰ ĩ mõtibꝰ sãctis:
diligit dñs portas sion sup̃ oĩa
tabnacl̃a iacob. Gloriosa dicta
sũt d̃ te: ciuitas dei. Memoꝛ ero raab.
⁊ babylonis: sciẽtiũ me. Ecce alienige
ne ⁊ tyrꝰ ⁊ ꝓpl̃s ethiopũ: hi fuerũt illic
Nũq̃d sion dicet hõ: ⁊ hõ natꝰ ẽ ĩ ea: ⁊
ipse fũdauit eã altissimꝰ? Dñs narra-
bit ĩ scripturˀ ꝓploꝝ: ⁊ pncipũ hoꝝ q̃
fuerũt ĩ ea. Sicut letãtiũ oĩm: hitatio
ẽ ĩ te. Cãticũ psalmi filiꝭ chore ĩ fi-
ne ꝓ melech ad rñdẽdũ ĩtellectꝰ hemã
D Omine (ezraite. LXXXVII
deꝰ salutˀ meẽ: ĩ die clamaui et
nocte corã te. Intret in ↄspectu
tuo oꝛo mea: inclina aurẽ tuã ad p̃cẽ
meã. Quia repleta ẽ malis aĩa mea: ⁊
vita mea iferno appropinq̃bit. Estima
tꝰ sũ cũ descẽdẽtibꝰ in lacũ: factꝰ sũ sic
hõ sine adiutorio iter mortuos liber.
Sic vulnerati dormiẽtes ĩ sepulchris
q̃rũ nõ es memoꝛ ãpliꝰ: ⁊ ipi de manu

tua repulsi sũt. Posuerũt me ĩ lacu iferi
ori: in tenebrosis et in vmbra mortis.
Sup me ɔfirmatꝰ ẽ furor tuus: ⁊ oẽs
fluctꝰ tuos induxisti sup me. Lõge feci
sti notos meos a me: posuerũt me ab-
ominatiõnẽ sibi. Traditꝰ sũ ⁊ nõ egre
diebar: ocl̃i mei lãguerũt p̃ iopia. Cla-
maui ad te dñe: tota die expandi ad te
manꝰ meas. Nũqd mortuis facies mi-
rabilia: aut medici suscitabunt ⁊ ɔfite
bũt tibi? Nũqd narrabit aliqs ĩ sepul
chro miscdiaz tuã: ⁊ ꝟitatẽ tuã ĩ pditi
onẽ? Nũqd cognoscẽt ĩ tenebris mi-
rabilia tua: ⁊ iusticia tua ĩ t̃ra obliuio
nis? Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane
orõ mea p̃ueniet te. Ut qd dñe repellis
orõnez meã: auẽrt facie tuã a me? Pau
per sũ ego ⁊ ĩ laboribꝰ a iuuẽtute mea:
exaltatꝰ aũt hũiliatꝰ sũ ⁊ ɔturbatꝰ. In
me trãsierũt ire tue: ⁊ terrores tui con
turbauerũt me Circũdederũt me sic aq
tota die: circũdederũt me sil̃. Elõgasti
a me amicũ et ꝓximũ: ⁊ notos meos a
miseria. Intellectus ethan ezraite.

Jsericordias dñi LXXXVIII
m ĩ et̃nũ cãtabo. In generatiõe et
generatiõez: ãnũciabo ꝟitatez
tuã ĩ ore meo. Qm̃ dixisti in et̃nũ mise
ricordia edificabit̃ in celis: p̃parabit̃
ꝟitas tua ĩ eis. Disposui testamẽtũ ele
1.Re.7.c ctis meis: iuraui dauid ꝟuo meo vsq̃ ĩ
et̃nũ p̃parabo semẽ tuũ. Et edificabo
ĩ generatiõe ⁊ generatiõez: sedẽ tuã Cõ
fitebunt̃ celi mirabilia tua dñe: eteni
ꝟitatẽ tuã ĩ eccl̃ia sctõꝝ. Qm̃ qs ĩ nu
bibꝰ equabit̃ dño: sil̃is erit deo ĩ filijs
dei? Deꝰ q̃ glorificat̃ ĩ ɔsilio sctõꝝ: ma
gnus ⁊ terribil̃ sup oẽs q ĩ circũitu eiꝰ
sũt. Dñe deꝰ ꝟtutũ qs sil̃is tibi? potẽs
es dñe ⁊ ꝟitas tua in circũitu tuo. Tu
dñarꝭ ptãti marĩ: motũ ãt fluctuũ eiꝰ
tu mitigas. Tu hũiliasti sic vulneratũ
supbũ ĩ brachio ꝟtutꝭ tue: dispdisti ini
Gen.1.a micos tuos. Tui sũt celi ⁊ tua est t̃ra:
orbẽ t̃re ⁊ plenitudinẽ eiꝰ tu fundasti:
udi.4.a aqlonem ⁊ mare tu creasti. Thabor et
et.5.d hermõ ĩ noĩe tuo exultabunt: tuũ bra-
chiũ cũ potẽtia. Firmet̃ manꝰ tua ⁊ ex
altet̃ dext̃a tua: iusticia ⁊ iudiciũ p̃pa
ratio sedis tue. Miscdia ⁊ ꝟitas p̃cedẽt
faciẽ tuã: beatꝰ pp̃ls q scit iubilatiõez.
Dñe ĩ lumĩe vultꝰ tui ãbulabũt: ⁊ ĩ no-
mine tuo exultabũt tota die: ⁊ in iusti
cia tua exaltabũt̃. Qm̃ gl̃ia ⁊ virtutis
eoꝝ tu es: ⁊ ĩ bñplacito tuo exaltabit̃
cornu nr̃m. Quia dñi ẽ assũptio nr̃a: ⁊
sãcti isrl̃ regꝭ nr̃i. Tũc locutꝰ es ĩ visio
ne sctis tuis: ⁊ dixisti: posui adiutoriũ
ĩ potẽte: ⁊ exaltaui electũ d̃ plebe mea
Inueni dd̃ ꝟuũ meũ: oleo sctõ meo vn- 1.Re.16.c
xi eũ Manꝰ.n. mea auxiliabit̃ ei: ⁊ bra
chiũ meũ ɔfirmabit eũ. Nihil ꝓficiet
ĩimicꝰ in eo: ⁊ filiꝰ iniqtatꝭ ñ apponet
nocere ei Et ɔcidã a facie ipiꝰ ĩimicos 2.Re.5.c
eiꝰ ⁊ odiẽtes eũ ĩ fugã ɔũtã. Et ꝟitas
mea ⁊ miscdia mea cũ ipo: ⁊ in nomie
meo exaltabit̃ cornu eiꝰ Et ponã ĩ ma
ri manũ eiꝰ: ⁊ ĩ flumibꝰ dexterã eiꝰ Ipe
inuocauit me pr̃ meꝰ es tu: deꝰ meꝰ ⁊ su-
sceptor salutꝭ mee. Et ego p̃mogenitũ
ponã illũ: excelsũ p̃ regibꝰ t̃re. In et̃nũ
ꝟuabo illi miscdiaz meã: ⁊ testamentũ
meũ fidele ipi. Et ponã ĩ seculũ secl̃i se
mẽ eiꝰ: ⁊ thronũ eiꝰ sic dies celi. Si ãt
dereliq̃rint filij eiꝰ legẽ meã: ⁊ in iudi
cijs meis ñ ambulauerit. Si iusticias
meas ꝓphanauerit ⁊ mãdata mea nõ
custodierit: Uisitabo ĩ ꝟga iniqtates
eoꝝ: ⁊ ĩ ꝟberibꝰ pctã eoꝝ. Miscdiaz ãt
meã nõ dispgã ab eo: neq̃ nocebo ĩ ve
ritate mea. Neq̃ ꝓphanabo testamẽtũ
meũ ⁊ q p̃cedũt d̃ labijs meis ñ faciã
irrita. Semel iuraui in sctõ meo si da- 2.Re.7.c
uid mẽtiar: semẽ eiꝰ in et̃nũ manebit.
Et thronꝰ eiꝰ sic sol ĩ ɔspectu meo: ⁊ sic
luna pfecta ĩ et̃nũ ⁊ testꝭ ĩ celo fidel̃.
Tu ꝟo repulisti et despexisti: distulisti
christũ tuũ. Auẽrtisti testamẽtũ ꝟui tui:
ꝓphanasti ĩ t̃ra sctũariũ eiꝰ Destruxisti
oẽs sepes eiꝰ: posuisti firmamentũ eiꝰ
formidinẽ. Diripuerũt eũ oẽs trãseun
tes viã: factꝰ ẽ opprobriũ vicinis suis.
Exaltasti dexterã dep̃mẽtiũ eũ: letifica
sti oẽs inimicos eiꝰ. Auẽrtisti adiutoriũ
gladij eiꝰ: ⁊ ñ es auxiliatꝰ ei ĩ bello. De
struxisti eũ ab emũdatiõe: ⁊ sedẽ eiꝰ in
t̃ra collisisti. Minorasti dies tp̃is eiꝰ:
ɔfudisti eũ ɔfusiõe. Usq̃ q dñe auẽrtis ĩ
finẽ: exardescet sic ignis ira tua? Me-
morare q mea subã: nũqd em̃ vane cõ
stituisti oẽs filios hoĩm? Quis ẽ hõ q
viuet ⁊ ñ videbit mortẽ: eruet aĩaz suã
de manu inferi? Ubi sunt miscdie tue
antiq dñe: sicut iurasti dauid ĩ ꝟitate Gen.22.c
tua? Memor esto dñe opprobrij ꝟuoꝝ 2.Re.7.c
tuoꝝ: qd ɔtinui ĩ sinu meo multaꝝ gẽ
tiũ. Qd exprobrauerũt inimici tui dñe
qd exp̃brauerũt ɔmutatiõez christi tui.

Bñdictꝰ dñs in eťnū: fiat fiat. Oro
moysi hois dei. LXXXIX
D Omine refugiū factꝰ es nob: a
generatiōe i generatiōes. Prius
ꝗ̃ mōtes fierēt aut formareť ťra ꝛ or-
bis a seclo ꝛ i seculū tu es deꝰ. Ne auer
tas hoies i hūilitatē: ꝛ dixisti ꝯůtimi-
ni filij hoim. Qm̄ mille āni añ oculos
tuos: tāꝗ̃ dies hesterna q̄ pterijt Et cu
stodia i nocte: q̄ ꝓ nihilo habēť eorū
āni erūt. Mane sic herba transeat: ma
ne floreat ꝛ trāseat: vespe decidat idu-
ret ꝛ arescat. Quia defecimꝰ i ira tua ꝛ
i furore tuo turbati sumꝰ. Posuisti ini
q̄tates nr̃as i ꝯspectu tuo: seculū nr̃m
in illumiatiōe vultꝰ tui. Qm̄ oēs dies
Gen. 6. a nr̃i defecerūt: ꝛ i ira tua defecimꝰ Anni
Ecci. 18. a nr̃i sic aranea meditabūť: dies ānoꝝ
nr̃oꝝ i ip̄is septuagita āni. Si āt i po-
tētatibꝰ octogita āni: ꝛ ampliꝰ eorū la-
bor ꝛ dolor. Qm̄ supuēit māsuetudo: ꝛ
corripiemur. Quis nouit ptātem ire
tue: ꝛ p̄ tiore tuo irā tuā dinumerare?
Dexterā tuā sic notam fac: ꝛ eruditos
corde i sapia. Cōůtere dñe vsq̄quo: ꝛ dep̄-
cabilis esto sup ꝗuos tuos. Repleti su
mus mane miscdia tua: exultauimꝰ et
delectati sumꝰ i olbꝰ diebꝰ nr̃is. Letati
sumꝰ ꝓ diebꝰ q̄bꝰ nos hūiliasti: ānis q̄-
bus vidimꝰ mala. Respice i ꝗuos tuos
ꝛ i opa tua: ꝛ dirige filios eorū. Et sit
splēdor dñi dei nr̃i sup nos: ꝛ opa ma-
nuū nr̃aꝝ dirige sup nos ꝛ opꝰ manuū
nr̃aꝝ dirige. Laus cātici ip̄i dd̄. XC
Q Ui hitat i adiutorio altissimi: i
ꝓtectiōe dei celi ꝯmorabiť. Di
cet dño susceptor meꝰ es tu: ꝛ re
fugiū meū: deꝰ meꝰ spabo i eū. Qm̄ ip̄e
liberauit me de laq̄o venātiū et a ꝟbo
aspero. Scapuľ suis obūbrabit tibi: et
sb̄ pēnis eiꝰ spabis. Scuto circūdabit
te ꝟitas eiꝰ: nō timebis a tiore noctur
no. A sagitta volāte i die a negocio p
āmbulāte i tenebris: ab incursu ꝛ demo-
nio meridiano. Cadēt a latere tuo mil
le: ꝛ decē milia a dextr̃ tuis: ad te aūt
nō appropiq̄bit. Uerūtñ ocuľ tuis ꝯsi-
derabis: ꝛ retrubutiōes pctōꝝ videbis
Qm̄ tu es dñe spes mea: altissimū po-
suisti refugiū tuū Nō accedet ad te ma
lū: ꝛ flagellū nō appropiq̄bit tabnacu-
Mat. 4. a lo tuo. Qm̄ angeľ suis mādauit de te:
Luc. 4. b vt custodiāt te i oibꝰ vijs tuis. In ma-
nibꝰ portabūt te: ne forte offendas ad
lapidē pedē tuū. Sup aspidē ꝛ basili-
scū ābulabis: ꝛ cōculcabis leonē ꝛ dra
conē. Qm̄ i me sperauit liberabo eū: ꝓ
tegā eū q̄m cognouit nomē meū. Cla-
mauit ad me ꝛ ego exaudiā eū: cū ipso
sū i tribulatiōe: eripiā eū ꝛ glorificabo
eū. Lōgitudie dieꝝ replebo eū: ꝛ ostēdā
illi salutare meū. Ps̄ cātici i die sab-
B Onū ē ꝯfiteri dño (bati. XCI
ꝛ psallere noi tuo altissime. Ad
ānūciādū mane miscdiaꝫ tuā: ꝛ
ꝟitatē tuā p noctē In dcachordo psal
terio: cū cātico i cithara. Quia delecta
sti me dñe i factura tua: ꝛ in opibꝰ ma-
nū tuaꝝ exultabo. Q̄ magnificata sūt J. 109
opa tua dñe: nimis ꝓfūde facte sūt co
gitatiōes tue. Uir isipiēs n̄ cognoscet:
ꝛ stultꝰ n̄ itelliget hec. Cū exorti fuerit
pctōres sic fenū: ꝛ apparuerit oēs q̄ ope
rāť iniq̄tatē. Ut itereāt i seculū secli:
tu āt altissimꝰ i eťnū dñe. Qm̄ ecce ini
mici tui dñe: q̄m ecce iimici tui pibūt:
ꝛ dispgēť oēs q̄ opāť iniq̄tatē. Et ex-
altabiť sic vnicornis cornu meū: ꝛ se-
nectꝰ mea i miscdia vberi. Et despexit
oculꝰ meꝰ iimicos meos ꝛ ab isurgēti-
bꝰ i me malignātibꝰ audiet aur̃ mea.
Iustꝰ vt palma florebit: sic cedrꝰ libani
mltiplicabiť. Plātati in domo dñi: in
atrijs domus dei nr̃i florebūt. Adhuc
mltiplicabūť i senecta vberi: ꝛ bñ pati
entes erūt vt annūciēt. Qm̄ rectꝰ dñs
deꝰ nr̃: ꝛ nō ē iniq̄tas i eo. Laus cāti
ci dauid i die añ sabbatū q̄ñ fūdata ē
D Ominꝰ regnauit de (ťra. XCII
corē indutꝰ ē: indutꝰ ē dñs for-
titudinē ꝛ p̄cinxit se. Eteni fir
mauit orbē ťre: q̄ nō cōmouebiť. Pa-
rata sedes tua extūc: a seclo tu es. Ele-
uauerūt flumia dñe: eleuauerūt flumi
na vocē suā. Eleuauerūt flumia fluctꝰ
suos: a vocibus aq̄ꝝ multaꝝ. Mirabi
les elationes mar̃: mirabilis in altis
dñs. Testimonia tua credibilia facta
sūt nimis: domū tuam decet sāctitudo
dñe i lōgitudie dieꝝ. Ps̄ dd̄ q̄rto sab
D Eus vltionū (bati. XCIII
dñs: deꝰ vltionū libere egit. Ex
altare q̄ iudicas terrā: redde re
tributiōes supbis. Usq̄quo pctōres dñe:
vsq̄quo pctōres gloriabūť? Effabunť et
loquēť iniq̄tatē: loquēť oēs q̄ opanť
iniusticiā? Populū tuū dñe hūiliaue-
rūt: ꝛ hereditatē tuā vexauerūt. Uidu

duam et aduenā interfecerūt:et pupil-
los occiderūt. Et dixerūt nō videbit do
minꝰ:nec ītelliget deꝰ iacob. Intelligi-
te insipientes in ꝑplo:⁊ stulti aliqñ sa
pite Qui plātauit aurē nō audiet aut q
Cor.3.d finxit oculū nō ꝯsiderat? Qui corripit
gētes nō arguet:aut q docet hoīem sciē
tiam. Dñs scit cogitatiōes hoim: qm̄
vane sūt. Beatus hō quē tu erudieris
dñe:⁊ de lege tua docueris eū. Ut miti
ges ei a diebꝰ malis:donec fodiat̄ pec
catori fouea. Quia nō repellet dñs ple
bē suā:⁊ hereditatē suā nō derelinq̄t.
Quoadusq̄ iusticia ꝯuertatur in iudi
ciū:et q iuxta illā:oēs qui recto sunt
corde. Quis cōsurget mihi adūsus ma
lignātes:aut q̄s stabit mecū aduersus
opantes iniq̄tatē? Nisi q2 dñs adiu-
uit me:paulominꝰ habitasset in infer-
no aīa mea. Si dicebā motꝰ ē pes me-
us: mīscdia tua dñe adiuuabat me.
Scdm multitudinē doloꝝ meoꝝ ī cor
de meo:cōsolatiōes tue letificauerunt
aīaꝫ meā. Nūq̄d adheret tibi sedes ini
q̄tatis:q fingis laborē ī ꝑcepto. Capta
bant in aīaꝫ iusti:et sāguinē innocen-
tē cōdēnabūt. Et factꝰ ē mihi dñs ī re
fugiū:⁊ deꝰ meꝰ in adiutoriū spei mee.
Et reddet illis iniq̄tatē ipoꝝ:et ī ma-
licia eoꝝ disperdet eos:disperdet illos
dñs deꝰ nr̄. Laus cantici ipi dauid.
Enite exultemꝰ dño: XCIIII
v iubilemꝰ deo salutari nr̄o. Pre
occupemꝰ faciē eius ī cōfessio-
ne:⁊ in psalmis iubilemꝰ ei. Qm̄ deus
magnꝰ dñs:⁊ rex magnꝰ sup oēs deos
qm̄ nō repellit dñs plebē suam. Quia
in manu eiꝰ sūt omnes fines terre:⁊ al-
titudines montiū ipiꝰ sūt. Qm̄ ipiꝰ est
mare ⁊ ipe fecit illud:et siccā manꝰ eiꝰ
formauerūt. Uenite adoremꝰ et ꝓcida
mus ⁊ ploremꝰ añ dñm q fecit nos: q2
ipe est deꝰ noster. Et nos ꝑpls pascue
Heb.3.b eius:⁊ oues manꝰ eiꝰ. Hodie si vocem
et.4.b eiꝰ audieritis: nolite obdurare corda
vr̄a. Sicut in irritatiōe:ſm diē tēpta-
tionis in deserto. Ubi tēptauerūt me
patres vr̄i:ꝓbauerūt et viderunt opa
mea. Quadraginta annis offensus fui
generationi illi: ⁊ dixi semp hi errant
corde. Et isti nō cognouerūt vias me-
as:vt iuraui ī ira mea si itroibūt ī re-
quiē meā. Psalmꝰ dauid qñ domꝰ edi
ficabat̄ post captiuitatē. XCV

Antate dño canticū nouū:can 1.Pa.16.c
c tate dño oīs terra. Cātate domi
no et bn̄dicite nomi eiꝰ: annū-
ciate de die in diē salutare eiꝰ. Annū-
ciate inter gētes gloriā eiꝰ:in oībꝰ po-
pulis mirabilia eiꝰ. Qm̄ magnꝰ dñs ⁊ s.47
laudabilis nimis:terribilis ē sup oēs Eccl.43.d
deos. Qm̄ oēs dij gentiū demonia:do
minꝰ aūt celos fecit. Cōfessio ⁊ pulchri
tudo in cōspectu eiꝰ: sāctimonia ⁊ ma
gnificētia in sāctificatiōe eiꝰ. Afferte s.28
dño patrie gentiū:afferte dño gloriā ⁊
honorē:afferte dño gloriā nomi eius.
Tollite hostias ⁊ introite in atria eiꝰ:
adorate dñm in atrio sancto eiꝰ. Com-
moueat̄ a facie eius vniuersa terra:di
cite in gentibus q2 dominꝰ regnauit.
Etenī correxit orbē terre q nō cōmoue
bitur:iudicabit ꝑplos in eq̄tate. Letē-
tur celi et exultet terra:cōmoueat̄ ma-
re ⁊ plenitudo eius: gaudebūt cāpi et
omnia que in eis sūt. Tūc exultabunt
oīa ligna siluarū a facie dñi q2 venit:
qm̄ venit iudicare terrā. Iudicabit or- s.97
bem terre ī eq̄tate:et ꝑplos in veritate
sua. Psalmꝰ ipi dauid qñ terra eiꝰ re
Dominꝰ (stituta est ei. XCVI
d regnauit exultet terra:letēt̄ in
sule multe. Nubes et caligo in
circūitu eiꝰ:iusticia ⁊ iudiciū correctio
sedis eius. Ignis añ ipm ꝑcedet:⁊ in-
flāmabit in circūitu inimicos eiꝰ. Al-
luxerūt fulgura eiꝰ orbi terre: vidit et
cōmota ē terra. Montes sicut cera flu
xerūt a facie dñi: a facie dñi oīs terra.
Annūciauerūt celi iusticiā eiꝰ: ⁊ vide-
runt omnes ꝑpli gloriā eius. Confundā
tur omnes q adorāt sculptilia: ⁊ q glo-
riant̄ in simulachris suis‖Adorate eū Heb.1.b
oēs angeli eiꝰ: audiuit ⁊ letata ē sion. s.47
Et exultauerūt filie iude: ꝓpter iudi-
cia tua dñe. Qm̄ tu dñs altissimꝰ sup
oēm terrā:nimis exaltatus es sup oēs
deos. Qui diligitis dñꝫ odite malū:cu Amos.5.d
stodit dñs aīas seruorū suorū: d manu
peccatorꝝ liberabit eos. Lux orta ē iu-
sto:et rectis corde leticia. Letamini iu
sti in dño:⁊ cōfitemini memorie sācti-
ficatiōis eiꝰ. Ps dauid. XCVII
Antate dño cāticū nouū: quia
c mirabilia fecit. Saluauit sibi
dextera eius: ⁊ brachiū sāctum
eius. Notū fecit dñs salutare suū: ī cō-
spectu gētiū reuelauit iusticiā suā. Re-

cordat⁹ē misċdie sue ⁊ ỽitatis sue do-
Esa.52.c mui isrł. Uideꝛt oēs termi t̃re salutare
dei nr̃i: iubilate dn̄o ols t̃ra: cātate et
exultate ⁊ psallite. Psallite dn̄o i citha
ra i cithara ⁊ voce psalmi: in tubis du
ctilib⁹ ⁊ voce tube cornee. Jubilate in
ↄspectu reg̃ dn̄i: ⁊ moueaꝛ mare ⁊ ple
nitudo ei⁹ orbis t̃raꝝ ⁊ q̇ h̄itāt i eo Flu
mina plaudēt manu: siꝛ mōtes exulta-
būt a cōspectu dn̄i: qm̄ venit iudicare
S.95 t̃rā. Judicabit orbē t̃raꝝ in iusticia: ⁊
pp̄łos i eq̇tate. Ps̄ dauid. XCVIII
D Omin⁹ regnauit irascāꝛ pp̄łi: q̇
sedes sup cherubi moueaꝛ t̃ra.
Dn̄s i siō magn⁹: ⁊ excelsus sup
oēs pp̄łos. Cōfiteāꝛ nomi tuo magno
qm̄ terribile ⁊ sctm̄ ē: ⁊ honor reg̃ iu
diciū diligit. Tu parasti directiōes: iu
diciū ⁊ iusticiā i iacob tu fecisti. Exal-
tate dn̄m deū nr̃m: ⁊ adorate scabellū
pedū ei⁹: qm̄ sctm̄ ē. Moyses ⁊ aarō i
sacerdotib⁹ ei⁹: ⁊ samuel iṅ eos q̇ iuo-
cāt nomē ei⁹. Jnuocabant dn̄m ⁊ ip̄e
exaudiebat eos i colūna nubis loq̇ba
tur ad eos. Custodiebāt testionia ei⁹: ⁊
p̄ceptū qđ dedit ilł. Dn̄e de⁹ nr̄: tu ex-
audiebas eos: de⁹ tu ꝓpiti⁹ fuisti eis ⁊
vlciscēs i oēs adinuētiōes eoꝝ. Exal-
tate dn̄m deū nr̃m: ⁊ adorate in monte
sctō eius: qm̄ sāct⁹ dn̄s de⁹ nr̄. Ps̄ in
S.65 J Ubilate deo (ↄfessiōe. XCIX
ois t̃ra: ſuite dn̄o in leticia. Jn
troite i ↄspectu ei⁹: i exultatōe.
Scitote qm̄ dn̄s ip̄e de⁹: ip̄e fecit nos
⁊ nō ip̄i nos. Popul⁹ ei⁹ ⁊ oues pascue
ei⁹ itroite portas eius i ↄfessione: atria
ei⁹ in hymnis ↄfitemini illi. Laudate
nomē ei⁹ qm̄ suauis ē dn̄s: i et̃nū mise
ricordia ei⁹: ⁊ vsq; in generatiōe ⁊ ge-
neratione veritas ei⁹ Ps̄ ip̄i dđ C
M Jsericordiā ⁊ iudiciū cātabo ti-
bi dn̄e: psallā ⁊ intelligā i via i-
maculata qn̄ veies ad me. Per-
ambulabā i inocētia cordis mei: i me-
dio dom⁹ mee. Non ꝓponebā añ ocłos
meos rē iniustā: facientes p̄naricatio
nes odiui. Nō adhesit mihi cor prauū:
declinātē a me malignū ñ cognoscebā
Detrahētē secreto ꝓximo suo: hūc ꝑse
quebar Supbo ocło ⁊ insatiali corde:
cum h̄ nō edebā. Oculi mei ad fideles
t̃re vt sedeāt mecū: ambulās i via ima-
culata h̄ mihi mistrabat. Nō h̄itabit i
medio dom⁹ mee q̇ facit supbiā: q̇ loq̇ꝛ
iniq̇ nō direxit i ↄspectu ocłoꝝ meoꝝ.
Jn matutino iterficiebā oēs peccato-
res t̃re: vt dispderē đ ciuitate dn̄i oēs
opantes iniq̇tatē. Oratio paupis cuȝ
anxiareꝛ: ⁊ coraȝ dn̄o effudit p̄cē suā.
D Omine exaudi orōnē CI J.142
meā: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat.
Nō auūtas faciē tuā a me: in q̇-
cūq; die tribulor inclina ad me aurem
tuā. Jn q̇cūq; die iuocauero te: veloci J.137
ter exaudi me. Quia defeceꝛt sic fum⁹
dies mei: ⁊ ossa mea sicut cremiū arue-
rūt. Percussus sum vt fenū ⁊ aruit cor
meū: qꝛ oblit⁹ sū comedere panē meū.
A voce gemit⁹ mei: adhesit os meū car
ni mee. Siłis fact⁹ sū pellicano solitu
dinis: fact⁹ sū sic nycticorax i domici-
lio. Uigilaui: ⁊ fact⁹ sū sic passer solita
ri⁹ i tecto. Tota die exprobrabāt mihi
inimici mei: ⁊ q̇ laudabāt me adūsum
me iurabāt. Quia cinerē tanq; panem
mādučabā: ⁊ poculū meū cū fletu mi-
scebā. A facie ire indignatiōis tue: qꝛ
eleuās allisisti me. Dies mei sic vmbra
declinauerūt: et ego sic fenū arui. Tu
āt dn̄e i eternuȝ ꝑmanes: ⁊ memoriale
tuū i generatiōe ⁊ generatiōeȝ. Tu ex-
urgēs misereber̃ sion: qꝛ tp̄s miserēdi
ei⁹ qꝛ venit tp̄s. Qm̄ placuerunt ſuis
tuis lapides ei⁹: ⁊ t̃re ei⁹ miserebunꝛ.
Et timebūt gētes nomē tuū dn̄e: ⁊ oēs
reges t̃re gl̃iam tuam. Quia edificauit
dn̄s siō: ⁊ videbiꝛ i gl̃ia sua. Respexit i
orōneȝ h̄uiliū: ⁊ nō spreuit p̄cem eoꝝ.
Scribāꝛ hec i generatiōe alt̃a: ⁊ pp̄łs
q̇ creabiꝛ laudabit dn̄ȝ. Quia ꝓspexit
đ excelso sācto suo: dn̄s đ celo in terrā
aspexit. Ut audiret gemit⁹ cōpeditoꝝ:
vt solueret filios iteremptoꝝ. Ut ān̄ū-
ciēt i siō nomē dn̄i: ⁊ laudē ei⁹ i hierłm
Jn ↄueniēdo pp̄łos i vnum: ⁊ reges vt
ſuiāt dn̄o Rn̄dit ei i via ỽtut̃ sue: pau
citatē dieꝝ meoꝝ nūcia mihi Ne reuo
ces me i dimidio dieꝝ meoꝝ. i genera
tione ⁊ generatiōem āni tui. Jnitio tu Heb.1.
dn̄e t̃rā fūdasti: ⁊ opa manuū tuaꝝ sūt
celi. Jp̄i ꝑibūt tu āt ꝑmanes: ⁊ oēs sic Jbidem
vestimētū veterascēt. Et sic opṫorium Jbidem
mutabis eos ⁊ mutabūꝛ: tu aūt idem
ip̄e es: ⁊ āni tui nō deficiēt. Filij ſuo-
rū tuoꝝ habitabūt: ⁊ semē eoꝝ i secu-
lū dirigeꝛ. Ps̄ ip̄i dauid. CII
B Enedic aīa mea dn̄o: ⁊ oia que
itra se sūt noi sctō eius. Bn̄dic

aīa mea dn̄o: ⁊ noli obliuisci oēs retri
butiōes ei⁹. Qui ꝓpitiat oīb⁹ iniq̄tati
bus tuis: q̄ sanat oēs infirmitates tu
as. Qui redimit d̄ iteritu vitā tuā: q̄ co
ronat te i misc̄dia ⁊ miseratiōib⁹. Qui
replet i bonis desideriū tuū: renouabi
tur vt aq̄le iuuēt⁹ tua. Faciēs miseri
cordias dn̄s: ⁊ iudiciū oīb⁹ iniuriā pa
tiētib⁹. Notas fecit vias suas moysi:
filiīs isr̄l volūtates suas. Miserator et
misericors dn̄s: lōganimis ⁊ multū mi
sericors. Nō i ꝑpetuū irascet: neq̄ in
etn̄ū cōminabit. Nō ɓm pctā n̄ra fec
nob: neq̄ ɓm iniq̄tates n̄ras retribuit
nob Qm̄ ɓm altitudinē celi a t̄ra: cor
roborauit misc̄diā suā sup timētes se
Quātū distat ort⁹ ab occidēte: lōge fec
a nob iniq̄tates n̄ras. Quō miseretur
pr̄ filioꝝ: misert⁹ ē dn̄s timētib⁹ se: qm̄
ipe cognouit figmētū n̄rm. Recordat⁹
ē qm̄ puluis sum⁹: hō sic̄ fenū: dies ei⁹
tanq̄ flos agri sic efflorebit. Qm̄ spūs
ptrāsibit i illo ⁊ nō subsistet: ⁊ nō cog
noscet ampli⁹ locū suū. Misc̄dia autē
dn̄i ab etn̄o ⁊ vsq̄ i etn̄ū: sup timētes
eū. Et iusticia illi⁹ i filios filioꝝ: his q̄
s̄uāt testamētū ei⁹. Et memores sunt
mādatoꝝ ip̄i⁹: ad faciēdū ea. Dn̄s i ce
lo parauit sedē suā: ⁊ regnū ip̄i⁹ oibus
dn̄abit. Bn̄dicite dn̄o oēs angeli eius
potētes v̄tute: faciētes verbū illi⁹ ad
audiendā vocē ɓmonū eius. Bn̄dicite
dn̄o oēs virtutes ei⁹: mistri ei⁹ q̄ facit
volūtatē ei⁹. Bn̄dicite dn̄o oīa opera
ei⁹: in oī loco dn̄ationis ei⁹: bn̄dic aīa
mea dn̄o. Ps̄ ip̄i dauid. CIII
b Enedic aīa mea dn̄o: dn̄e deus
me⁹ magnificat⁹ es vehemēter.
Cōfessionē ⁊ decorē induisti: amictus
lumie sicut vestimēto. Extēdēs celum
sicut pellem: q̄ tegis aq̄s supiora ei⁹.
Qui ponis nubē ascēsū tuū: q̄ ambu
Heb.1.c las sup pēnas ventoꝝ ‖ Qui fac angе
los tuos sp̄s: et mistros tuos ignem
vrentē. Qui fūdasti terrā sup stabilita
tē suā: nō inclinabit in seculū seculi.
Abyssus sic̄ vestimētū amict⁹ ei⁹: sup
mōtes stabūt aq̄. Ab increpatione tua
fugiēt: a voce tonitrui tui formidabūt
Ascēdunt mōtes ⁊ descēdūt cāpi: i lo
cū quē fundasti eis. Terminū posuisti
quē nō trāsgrediet: neq̄ ꝯuertent ope
rire terrā. Qui emitti fōtes i ꝯuallib⁹
iter mediū mōtiū ptrāsibūt aq̄. Pota

bunt oēs bestie agri: expectabūt ona
gri i siti sua. Sup ea volucres celi ha
bitabūt: d̄ medio petraꝝ dabūt voces.
Rigās mōtes de supiorib⁹ suis: de fru
ctu opeꝝ tuoꝝ satiabit t̄ra Producēs Ī.146
fenū iumētis: ⁊ herbam suituti hoim.
Ut educas panē de terra: ⁊ vinū letifi
cet cor hois. Ut exhilaret faciē i oleo:
⁊ panis cor hois ꝯfirmet. Saturabūt
ligna cāpi et cedri libani q̄s plātauit:
illic passeres nidificabūt. Herodij do
mus dux ē eoꝝ: mōtes excelsi ceruis pe
tra refugiū herinacijs. Fecit lunam in
tp̄e: sol cognouit occasū suū. Posuisti
tenebras ⁊ facta ē nox: i ip̄a ptrāsibūt
oēs bestie silue. Catuli leonū rugiētes
vt rapiāt: ⁊ q̄rāt a deo escā sibi. Ort⁹ ē
sol ⁊ ꝯgregati sūt: ⁊ i cubilib⁹ suis col
locabūtur. Exibit hō ad op⁹ suū: et ad
opationē suā vsq̄ ad vespeꝝ Qm̄ mag Ī.91
nificata sūt opa tua dn̄e: oīa i sapia fe
cisti: impleta ē t̄ra possessiōe tua. Hoc
mare magnū ⁊ spaciosū manib⁹: illic
reptilia q̄ꝝ nō ē numer⁹. Aīalia pusil
la cū magnis: illic naues ptrāsibunt.
Draco iste quē formasti ad illudēdum
ei: oīa a te expectāt vt des illis escā in
tp̄e. Dāte te illis colligent: apiente te
manū tuā oīa implebūt bonitate. Au
tēte aūt te faciē turbabūt: auferes sp̄
ritū eoꝝ ⁊ deficient: ⁊ i puluerē suū re
uertet Emitte spiritū tuū ⁊ creabūt:
⁊ renouabis faciē terre. Sit gl̄ia dn̄i i
seculū: letabit dn̄s i opib⁹ suis. Qui re
spicit terrā ⁊ facit eam tremere: q̄ tā
git mōtes ⁊ fumigāt. Cātabo dn̄o in vi Ī.145
ta mea: psallā deo meo q̄diu sum. Io
cundū sit ei eloquiū meū: ego vero de
lectabor in dn̄o. Deficiēt peccatores a
terra et iniq̄ ita vt non sint: bn̄dic aīa
mea dn̄o. Alleluia. CIIII
c Onfitemini dn̄o ⁊ inuocate no 1.Pa.16.b
mē ei⁹: ānūciate iter gētes opa Esa.12.b
eius. Cātate ei ⁊ psallite ei narrate oīa
mirabilia ei⁹: laudamini in noīe sācto
eius. Letet cor q̄rentiū dn̄m: q̄rite do
minū ⁊ ꝯfirmamini: q̄rite faciē ei⁹ sp̄.
Mementote mirabiliū ei⁹ q̄ fecit: pdi
gia ei⁹ ⁊ iudicia oris ei⁹. Semē abrahā
serui ei⁹: filij iacob electi ei⁹. Ipse dn̄s
de⁹ n̄r: in vniu̇sa t̄ra iudicia eius. Me
mor fuit i seculū testamēti sui: verbi q̄d
mādauit i mille generatiōes. Qd̄ dispo Gen.
suit ad abrahā: ⁊ iuramēti sui ad isaac.

Et statuit illud iacob in ꝑceptū: ⁊ isrl̕
in testamētū eternuz. Dicēs tibi dabo
terrā chanaan: funiculū hereditat ve
stre. Cū essēt numero breui: paucissimi
et incole eiꝰ. Et ꝑtrāsierūt de gente in
gētē: ⁊ ꝺ regno ad ꝑplm alterū. Nō re-
liq̇t hoiem nocere eis: ⁊ corripuit pro
2.Re.1.c eis reges ‖ Nolite tangere christos me-
1.Pa.16.c os: ⁊ ī ꝓphet meis nolite malignari.
Et vocauit famē sup terrā: ⁊ oē firma
mētū panis cōtriuit. Misit an̄ eos vi-
rū: in seruū venūdatꝰ ē ioseph. Humi-
Gen.37.f liauerūt in cōpedibꝰ pedes eiꝰ: ferrū ꝑ-
trāsijt aiaz eiꝰ donec veniret verbū eiꝰ.
Eloquiū dn̄i inflāmauit eū: misit rex ⁊
soluit eū: ꝑnceps ꝑplo ⁊ dimisit euz.
Cōstituit eū dn̄z domꝰ sue: ⁊ ꝑncipem
Ibidē.41.e ois possessiōis sue Ut erudiret ꝑncipes
Ibidē.46.a eiꝰ sicut semetipm: ⁊ senes eiꝰ pruden-
tiā doceret. Et intrauit isrl̕ in egyptū:
⁊ iacob accola fuit ī terra cham. Et au
xit ꝑplm suū vehemēter: ⁊ firmauit eū
sup inimicos eiꝰ. Cōuertit cor eorū vt
S.77 erudirēt ꝑplm eiꝰ: ⁊ dolū facerēt in ser
Exo.3.⁊.4.d uos eiꝰ. Misit moysen seruū suū: aarō
quē elegit ipm. Posuit ī eis verba sig
Exo.9.e noꝝ suoꝝ: ⁊ ꝓdigiorū: in terra cham.
Ibidē.10.e Misit tenebras ⁊ obscurauit: ⁊ nō exa
Ibidē.7.d cerbauit ꝟmōes suos. Cōuertit aq̄s eo
Ibidē.8.b rū in sāguinē: ⁊ occidit pisces eoꝝ. Et
et.d edidit terra eoꝝ ranas: in penetralibꝰ
regū ipoꝝ. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cy
nifes: in oibꝰ finibꝰ eoꝝ. Posuit plu-
uias eoꝝ grādinē: ignē cōburētē ī ter
ra ipoꝝ. Et ꝑcussit vineas eoꝝ ⁊ ficul-
neas eoꝝ: ⁊ cōtriuit lignū finiū eorūz.
Ibidē.10.d Dixit ⁊ venit locusta ⁊ brucꝰ: cuiꝰ non
erat numerꝰ. Et comedit oē fenū ī ter-
ra eoꝝ: ⁊ comedit oēm fructū ťre eoꝝ.
Ibidē.12.d Et ꝑcussit oē ꝑmogenitū ī terra eorū:
ꝑmitias oīs laboris eoꝝ. Et eduxit
eos cū argēto ⁊ auro: ⁊ nō erat ī tribu-
bus eorū infirmꝰ. Letata ē egyptꝰ ī ꝓ-
fectiōe eoꝝ: q2 incubuit timor eoꝝ sup
Ibidē.13.d eos. Expādit nubē ī ꝓtectionē eoꝝ: et
Ibidē.16.c ignē ⁊ vt luceret eis ꝑ noctē. Petierūt
⁊ venit coturnix ⁊ pane celi saturauit
Nu.20.b eos. Dirupit petrā ⁊ fluxerūt aq̄: abie-
rūt ī sicco flumīa. Qm̄ memor fuit ver
Gen.22.c bi sācti: qđ habuit ad abraā pueꝝ suū
Jos.3.d Et eduxit populū suū in exultatiōe: et
electos ī leticia. Et dedit illis regiōes
gentiū: ⁊ labores ꝑploꝝ possederūt. Ut
custodiāt iustificatiōes eiꝰ: et legē eiꝰ
requirant. Alleluia Alleluia. CV
Onfitemini dn̄o qm̄ bonꝰ: qm̄ Judith.1x
c ī seculū miscdia eiꝰ ‖ Quis loq̇t j.106
potentias dn̄i: auditas faciet Ecci.43.
oēs laudes eiꝰ? Beati q̇ custodiūt iudi
ciū: ⁊ faciūt iusticiā ī oī tꝑe. Memēto
nr̄i dn̄e ī bn̄placito ꝑpli tui: visita nos
ī salutari tuo. Ad vidēdū in bonitate
electoꝝ tuoꝝ: ad letādū in leticia gen
tis tue: vt lauderis cū hereditate tua.
‖ Peccauimꝰ cum patribꝰ nr̄is: iniuste Judith.7
egimꝰ iniq̇tatē fecimꝰ. Patres nr̄i in
egypto nō intellexerūt mirabilia tua:
nō fuerūt memores mltitudinis mise-
ricordie tue. Et irritauerūt ascēdētes
ī mari mare rubrū: et saluauit eos ꝓpť
nomē suū: vt notā faceret potētiā suā.
Et increpuit mare rubrū ⁊ exiccatū ē:
⁊ deduxit eos ī abyssis sicut in deśto.
Et saluauit eos de manu odiētiū: ⁊ re
demit eos ꝺ māu inimici. ‖ Et operuit Exo.14.
aq̄ tribulātes eos: vnꝰ ex eis nō reman
sit. Et crediderūt ī verbis eiꝰ: ⁊ lauda-
uerūt laudē eiꝰ. Cito fecerūt: obliti sūt
opeꝝ eiꝰ: ⁊ nō sustinuerūt ꝯsiliū eius.
Et cōcupierūt ꝯcupiscētiā ī deserto: et Exo.17.a
tēptauerūt deū in inaquoso. Et dedit Nu.11.g
eis petionē ipoꝝ: ⁊ misit saturitatē in
aias eoꝝ. Et irritauerūt moysen in ca
stris: aarō sāctū dn̄i ‖ Apta ē terra ⁊ de Nu.16.d
glutiuit dathan: ⁊ operuit sup ꝯgregati
onē abirō Et exarsit ignis ī synagoga
eoꝝ: flāma cōbussit peccatores. Et fece Exo.32.a
rūt vitulū ī oreb: ⁊ adorauerūt sculpti-
le. Et mutauerūt glīam suā in silitudi
nē vituli comedēt fenū. Obliti sūt de
um q̇ saluauit eos: q̇ fecit magnalia ī
egypto: mirabilia ī terra cham: terribi
lia ī mari rubro. Et dixit vt disꝑderet Ibidē.
eos: si nō moyses electꝰ eiꝰ stetisset ī cō-
fractiōe in cōspectu eiꝰ. Ut auerteret irā
eiꝰ ne disꝑderet eos: ⁊ ꝓ nihilo habue
rūt terrā desiderabilē. Non crediderūt
verbo eiꝰ: ⁊ murmurauerūt ī taberna-
culis suis: nō exaudierūt vocē dn̄i. Et Nu.14.
eleuauit manū suā sup eos: ⁊ ꝓsterne-
ret eos ī deserto. Et vt deījceret semen
eorū ī nationibꝰ: ⁊ disꝑderet eos in re-
gionibꝰ. Et initiati sūt beelphegor: et
comederūt sacrificia mortuoꝝ. Et irri
tauerūt eū ī adinuētiōibꝰ suis: ⁊ multi
plicata ē ī eis ruina. Et stetit phinees Nu.25.b
⁊ placuit: ⁊ cessauit quassatio. Et repu
tatū ē ei ad iusticiā: in generatiōe ⁊ ge

Jss.20.a neratione vsqꝫ i sempiternū. Et irrita
uerūt eū ad aq̄s cōtradictiōis: ꝛ vexa-
tus ē moyses ꝓpter eos: q2 exacerbaue
rūt spiritū ei⁹. Et distīxit i labīȷs suis:
Ibidē.33.f nō disꝑdiderūt gētes q̄s dixit dn̄s de⁹
illis. Et cōmixti sūt iter gētes: ꝛ didice
rūt opa eoꝝ ꝛ seruierūt sculptilib⁹ eo-
rū: ꝛ factū ē illis in scādalū. Et imola-
uerūt filios suos et filias suas: demo-
niīs. Et effuderūt sāguinē innocētem
sāguinē filioꝝ suoꝝ et filiaꝝ suaꝝ: q̄s
sacrificauerūt sculptilib⁹ chanaā. Et i
terfecta ē terra in sāguinib⁹: ꝛ cōtami
nata ē in opib⁹ eorū: ꝛ fornicati sūt in
adinuētiōib⁹ suis. Et irat⁹ est furore
dn̄s in ꝑplm suū: ꝛ abominat⁹ ē heredi
tatē suā. Et tradidit eos in man⁹ gen-
tiū: ꝛ dn̄ati sūt eoꝝ q̄ oderunt eos. Et
tribulauerūt eos inimici eoꝝ: ꝛ humi-
liati sūt sub manib⁹ eoꝝ: sepe liberauit
eos. Ipi aūt exacerbauerūt eū i ꝯsilio
suo: ꝛ hūiliati sūt i iniq̄tatib⁹ suis. Et
vidit cū tribularēť: et audiuit oꝛones
Deu.30.a eoꝝ. Et memor fuit testamēti sui: ꝛ pe-
nituit eū ꝭm mltitudinē miscďie sue.
Et dedit eos in miscďias: in conspectu
oim̄ q̄ cepant eos. Saluos fac nos dn̄e
de⁹ nr̄: ꝛ cōgrega nos de natiōib⁹. Ut
ꝯfiteamur noi sācto tuo et glꝛiemur in
laude tua. Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ isrl̄ a secu-
lo ꝛ vsqꝫ in seculū ꝛ dicet ois ꝑpls fiat
fiat. Alleluia Alleluia. CVI

Judith.13.c C Onfitemi dn̄o q̄m bon⁹: q̄m
J.117 in seculū miscďia ei⁹. Dicant q̄
redēpti sūt a dn̄o: q̄s redemit de manu
inimici: de regionib⁹ cōgregauit eos.
A solis ortu ꝛ occasu: ab aq̄lone ꝛ ma
ri. Errauerūt i solitudine i inaquoso:
viā ciuitatꝭ habitaculi nō inuenerūt.
Esuriētes ꝛ sitiētes: aīa eoꝝ i ipis de-
fecit. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribu-
larēť: ꝛ ď necessitatib⁹ eoꝝ eripuit eos
Et deduxit eos i viā rectā: vt irēt i ci-
uitatē habitatiōis. Cōfiteanť dn̄o mi-
sericordie eius: ꝛ mirabilia eius filīȷs
hoim. Quia satiauit aīaꝫ inanē: ꝛ aīaꝫ
esuriētē satiauit bonis. Sedētes in te
nebris ꝛ i vmbra mortꝭ vinctos in mē
dicitate ꝛ ferro. Quia exacerbuerūt elo
quia dei ꝛ ꝯsiliū altissimi irritauerāt.
Et hūiliatū ē i laborib⁹ cor eoꝝ: ꝛ infir
mati sť nec fuit q̄ adiuuaret Et clama
uerūt ad dn̄ꝫ cū tribularēť: ꝛ ď necessi
tatib⁹ eoꝝ liberauit eos Et eduxit eos
ď tenebris ꝛ vmbra mortꝭ: ꝛ vīcula eoꝝ
dirupit. Cōfiteāť dn̄o miscďie ei⁹: ꝛ mi
rabilia ei⁹ filīȷs hoiꝫ Quia ꝯtriuit por
tas ereas: ꝛ vectes ferreos ꝯfregit. Su
scepit eos ď via iniq̄tatꝭ eoꝝ: ꝓpť iniu
sticias eīn suas hūiliati sūt. Oēm escā
abominata ē aīa eoꝝ: ꝛ appropinq̄uerūt
vsqꝫ ad portas mortꝭ. Et clamauerūt
ad dn̄ꝫ cū tribularēť: ꝛ ď necessitatib⁹
eoꝝ liberauit eos. Misit verbū suū et
sanauit eos ꝛ eripuit eos ď iteritiōib⁹
eoꝝ. Cōfiteāť dn̄o miscďie ei⁹: ꝛ mira-
bilia ei⁹ filīȷs hoim. Et sacrificēt sacri
ficiū laudis ꝛ an̄uciēt opa ei⁹ i exulta-
tiōe. Qui descēdūt mare i nauib⁹: faci-
entes opatiōes i aq̄s multꝭ Ipi viderūt
opa dn̄i: ꝛ mirabilia ei⁹ i ꝓfūdo. Dixit
ꝛ stetit sp̄us ꝓcelle: ꝛ exaltati sūt fluct⁹
ei⁹. Ascēdūt vsqꝫ ad celos ꝛ descēdunt
vsqꝫ ad abyssos: aīa eoꝝ i malꝭ tabesce-
bat. Turbati sūt ꝛ moti sūt sic ebri⁹: ꝛ
ois sapia eoꝝ deuorata ē. Et clamaue
rūt ad dn̄m cū tribularēť: ꝛ ď necessita
tib⁹ eoꝝ eduxit eos. Et statuit ꝓcellas
ei⁹ i aurā: ꝛ siluerūt fluct⁹ ei⁹. Et letati
sūt q2 siluerūt: ꝛ deduxit eos i portum
volūtatꝭ eoꝝ. Cōfiteāť dn̄o miscďie ei⁹
ꝛ mirabilia ei⁹ filīȷs hoim. Et exaltēt
eū i ecclia plebis: ꝛ in cathedra senio-
rū laudēt eum. Posuit flumīa in desťū 3.Re.17.a
ꝛ exitus aq̄ꝝ in sitim Terrā fructiferā
in salsuginē: a malicia inhabitātiū in
ea. Posuit desertū in stagna aquaꝝ: et
terrā sine aq̄ in exitus aq̄ꝝ. Et collo-
cauit illic esuiētes ꝛ cōstituerūt ciui-
tatē habitatiōis. Et seminauerūt agros
et plantauerūt vineas: ꝛ fecerunt fru-
ctum natiuitatis. Et benedixit eis et
multiplicati sūt nimis: ꝛ iumēta eorū
nō minorauit. Et pauci facti sūt: ꝛ vexa
ti sūt a tribulatiōe maloꝝ ꝛ dolore. Ef
fusa est cōtentio suꝑ ꝓncipes: ꝛ errare
fecit eos i inuio ꝛ nō i via. Et adiuuit
paupeꝫ ď iopia: ꝛ posuit sicť oues fami
lias. Uidebūt recti ꝛ letabūť: ꝛ ois iniq̄ Job 22.c
tas eoꝝ oppilabit os suū Quis sapiēs ꝛ
custodiet hec: ꝛ irelliget miscďias dn̄i?
Alla. Cāticū psalmi ipi dd. CVII
Paratū ē cor meū de⁹ paratū cor s.56
p meū: cantabo ꝛ psallam in glo-
ria mea. Exurge psalteriū et ci-
thara: exurgā diluculo. Cōfitebor tibi
in ꝑplis dn̄e: ꝛ psallā tibi in natiōibus
Quia magna est suꝑ celos miscďia tua

⁊ vſqꝫ ad nubes veritas tua. Exaltare
ſuꝑ celos deꝰ: ⁊ ſuꝑ oēm trā glīa tua:
vt liberēt̄ dilecti tui. Saluū fac dextā
tua et exaudi me: deꝰ locutꝰ ē i ſancto
ſuo. Exultabo ⁊ diuidā ſichimā ⁊ ꝯual
Ps.59 lē tabernaculoꝝ dimetiar‖Meꝰ ē ga-
laad ⁊ meꝰ ē manaſſes: ⁊ effraim ſuſce
ptio capit̄ mei. Juda rex meꝰ: moab le
bes ſpei mee. Jn idumeā extēdā calcia
mentū meū: mihi alienigene amici fa-
cti ſūt Quis deducet me i ciuitatē mu
nitā: q̄s deducet me vſqꝫ in idumeā?
Nōne tu deꝰ q̄ repuliſti nos: ⁊ n̄ exibis
deꝰ i virtutibꝰ nr̄is? Da nob̄ auxiliū d̄
tribulatiōe: q꞉ vana ſalꝰ hoīs. Jn deo
faciemꝰ virtutē: ⁊ ipſe ad nihilū dedu-
cet īimicos nr̄os. Jn finē pſ̄ dauid.
Deus laudē meā ne ta- CVIII
d cuer̄: q꞉ os pctōris ⁊ os doloſi
ſuꝑ me apertū ē. Locuti ſūt adū-
ſū me ligua doloſa: ⁊ ſmonibꝰ odij cir-
cūdederūt me ⁊ expugnauerūt me gra
tis. Pro eo vt me diligerēt detrahebāt
mihi: ego āt orabā. Et poſuert̄ adūſū
me mala ꝓ bonis; ⁊ odiū ꝓ dilectiōe
mea. Cōſtitue ſuꝑ eū pctōrē: ⁊ diabolꝰ
ſtet a dextr̄ eiꝰ. Cū iudicat̄ exeat ꝯdē-
Act.1.b natꝰ: ⁊ orō eius fiat i pctm̄ ‖Fiāt dies
eiꝰ pauci: ⁊ epiſcopatū eiꝰ accipiat alt̄.
Fiāt filij eiꝰ orphani: ⁊ vxor eiꝰ vidua.
Nutātes trāſferāt̄ filij eiꝰ ⁊ mēdicēt:
eijciāt̄ d̄ habitatiōibꝰ ſuis Scrutet̄ fe
nerator oēꝫ ſubaꝫ eiꝰ: ⁊ diripiāt alieni
labores eiꝰ. Nō ſit illi adiutor: nec ſit
q̄ miſereat̄ pupillꝭ eiꝰ. Fiāt nati eius i
iteritū: i generatiōe vna deleat̄ nomē
eiꝰ. Jn memoriā redeat iniq̄tas patrū
eiꝰ i ꝯſpectu dn̄i: ⁊ pctm̄ mr̄is eiꝰ non
deleat̄. Fiāt ꝯ dn̄m ſꝑ: ⁊ diſpeat de trā
mēoria eoꝝ: ꝓ eo q̄d n̄ ē recordatꝰ face
re miſcdiaꝫ. Et ꝑſecutꝰ ē hoīem inopē
⁊ mēdicū: et cōpūctū corde mortifica-
re. Et dilexit maledictionē ⁊ veniet ei:
⁊ noluit bn̄dictionē ⁊ elōgabit̄ ab eo.
Et induit maledictionē ſic̄ veſtimen-
tū: ⁊ itrauit ſicut aq̄ i interiora eius: et
ſicut oleū in oſſibꝰ eiꝰ. Fiat ei ſicut ve-
ſtimētū q̄ opit̄: ⁊ ſic̄ zona q̄ ſꝑ p̄cingit̄
Hoc opꝰ eoꝝ qui detrahūt mihi apud
dn̄ꝫ: ⁊ q̄ loquūt̄ mala adūſus aīaꝫ meā
Et tu dn̄e dn̄e fac mecū ꝓpt̄ nomē tu-
um: q꞉ ſuauis eſt miſcdia tua. Libera
me q꞉ egenꝰ ⁊ pauꝑ ſū ego: ⁊ cor meum
ꝯturbatū ē intra me. Sic̄ vmbra cū de

clinat ablatus ſū: ⁊ excuſſus ſū ſicut lo
cuſte. Genua mea infirmata ſūt a ieiu-
nio: ⁊ caro mea imutata ē ꝓpt̄ oleum.
Et ego factꝰ ſū opprobriū illꝭ: viderunt
me ⁊ mouerūt capita ſua. Adiuua me
dn̄e deꝰ meꝰ: ſaluū me fac ꝓpter miſeri-
cordiā tuā. Et ſciāt q꞉ manꝰ tua hec: et
tu dn̄e feciſti eā. Maledicent illi ⁊ tu bn̄
dices: q̄ inſurgūt i me ꝯfundāt̄: ſuus
āt tuꝰ letabit̄. Induāt̄ q̄ detrahūt mi
hi pudore: ⁊ operiant̄ ſicut diploide cō-
fuſiōe ſua. Cōfitebor dn̄o nimis in ore
meo: ⁊ i medio multoꝝ laudabo eum.
Quia aſtitit a dextr̄ pauꝑis vt ſaluaꝫ
faceret a ꝑſequētibꝰ aīam meā. Pſ̄
‖Dixit dn̄s dn̄o meo (dd̄. CIX Mat.22.b
d ſede a dextris meis. Donec po- Heb.10.c
nā īimicos tuos: ſcabellū pedū 1.Cor.15
tuoꝝ. Uirgam virtut̄ tue emittet dn̄s
ex ſion: dn̄are in medio īimicoꝝ tuoꝝ.
Tecū p̄ncipiū i die virtut̄ tue: i ſplen-
doribꝰ ſctōꝝ: ex vtero an̄ luciferum ge
nui te. ‖Jurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū Gen.22.c
tu es ſacerdos in etn̄ū ſm ordinē mel Heb.7.c
chiſedech. Dn̄s a dextr̄ tuis: ꝯfregit i
die ire ſue reges. Judicabit i nationi-
bus iplebit ruinas: ꝯquaſſabit capita
in terra mltoꝝ. De torrēte i via bibet:
ꝓpterea exaltabit caput. Alla. CX
‖Confitebor tibi dn̄e in toto cor Ps.9.et.
c de meo: in ꝯſilio iuſtoꝝ ⁊ ꝯgre-
gatiōe Magna oꝑa dn̄i: exqui
ſita in oēs volūtates eiꝰ. Cōfeſſio ⁊ ma
gnificētia opus eiꝰ: et iuſticia eiꝰ ma-
net i ſeculū ſcl̄i. Memoriā fecit mira-
biliū ſuoꝝ miſericors ⁊ miſerator dn̄s:
eſcā dedit timētibꝰ ſe. Memor erit i ſe-
culū teſtamēti ſui: virtutē opeꝝ ſuoꝝ
annūciabit ꝑplo ſuo. Ut det illis here-
ditatē gētiū: oꝑa manuū eiꝰ veritas ⁊
iudiciū. Fidelia oia mādata eiꝰ ꝯfirma
mata i ſeculū ſcl̄i: facta i veritate: ⁊ eq̄
tate. Redemptiōeꝫ miſit dn̄s ꝑplo ſuo:
mādauit in eternū teſtamētū ſuū. Sā- Job.28.
ctū ⁊ terribile nomē eius: initiū ſapie Prou.1.
timor dn̄i. Intellectꝰ bonꝰ oībus faciē 9.b Eccl.
tibꝰ eū: laudatio eiꝰ manet i ſeculū ſe-
culi. Alla. Reūſiōis aggei ⁊ zacharie.
Beatus vir qui timet CXI
b dn̄m i mādat̄ eiꝰ volet nimis.
Potēs in terra erit ſemē eius:
generatio rectoꝝ bn̄dicet̄. Gloria ⁊ di
uitie in domo eiꝰ: ⁊ iuſticia eiꝰ manet i
ſeculū ſcl̄i. Exortū ē i tenebris lumen

rectꝰ misericors ⁊ miserator ⁊ iustꝰ. Jo
cūdus hō q̄ miseret̄ ⁊ cōmodat: dispo-
net ſmōes suos i iu iudicio: q2 i et̄nū
nō cōmouebit̄. In memoria et̄na erit
iustꝰ: ab auditiōe mala n̄ timebit. Pa-
ratū cor eiꝰ sperare i dño: cōfirmatū ē
cor eiꝰ: nō cōmouebit̄ donec despiciat
2.Coꝝ.9.c iimicos suos. ‖ Dispsit dedit paupibꝰ
iusticia eiꝰ manet i sc̄lm seculi: cornu
eius exaltabit̄ i glīa. Pctōr videbit et
irascet̄: dētibꝰ suis fremet ⁊ tabescet:
desideriū pctōꝝ peribit. Alleluia Al
J.134. Laudate pueri (leluia. CXII
Job.1.d. l dn̄m: laudate nomen dn̄i. ‖ Sit
nomē dn̄i bn̄dictū: ex h̄ nunc ⁊
vsq3 i seculū. A solis ortu vsq3 ad occa
sū: laudabile nomē dn̄i. Excelsus suꝑ
oēs gētes dn̄s: ⁊ suꝑ celos glīa eius.
Quis sicut dn̄s deꝰ nr̄ q̄ i altis habi-
1.Reg.2.b tat: ⁊ hūilia respicit i celo ⁊ i t̄ra. ‖ Sus
citās a t̄ra inopē: ⁊ de stercore erigens
pauperē. Ut collocet eū cū p̄ncipibus:
cū p̄ncipibꝰ ꝓp̄li sui. Qui habitare fac̄
sterilē i domo: matrē filioꝝ letantē.
Alleluia Alleluia. CXIII
Exo.13.a I N exitu isr̄l de egypto: domꝰ ia
cob d̄ ꝓp̄lo barbaro. Facta ē iu
dea sāctificatio eiꝰ: isr̄l ptās eiꝰ. Ma-
re vidit ⁊ fugit iordanis ꝯuersus ē re-
trorsū. Mōtes exaltauerūt vt arietes:
⁊ colles sicut agni ouiū. Quid est tibi
mare q fugisti: ⁊ tu iordanis q2 ꝯuer-
sus es retrorsū. Mōtes exultastis sicut
arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. A fa-
cie dn̄i mota ē terra: a facie dei iacob.
Qui ꝯūtit petrā i stagna aq̄rū: ⁊ rupē
i fontes aq̄rū. Nō nob̄ dn̄e nō nob̄: s3
J.137. noī tuo da glīam. Suꝑ misc̄dia tua et
v̄itate tua: neq̄n dicāt gētes vbi ē deꝰ
eoꝝ. Deꝰ aūt nr̄ i celo: oīa q̄cūq3 volu
it fecit. Simulacra gētiū argētū ⁊ au
J.134. rū: oꝑa manuū hoim. ‖ Os habēt ⁊ nō
Sap.15.d loquēt̄ oculos habēt ⁊ n̄ videbūt. Au
res habēt ⁊ nō audiēt: nares habēt et
nō odorabūt. Manꝰ habēt ⁊ nō palpa
būt: pedes habēt ⁊ nō ābulabūt: n̄ cla-
J.134. mabūt i gutture suo. Siles illis fiāt q̄
faciūt ea: ⁊ oēs q̄ cōfidūt i eis. Domꝰ
isr̄l sperauit i dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓte-
ctor eoꝝ ē. Domꝰ aarō sperauit i dño
adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ ē. Qui ti-
mēt dn̄m sperauerūt i dño: adiutor eo
rū ⁊ ꝓtector eorū est. Dn̄s memor fuit
nr̄i: ⁊ bn̄dixit nob̄. Bn̄dixit domui isr̄l
bn̄dixit domui aarō. Bn̄dixit oībꝰ q̄ ti
mēt dn̄m: pusillis cū maioribꝰ. Adiiciat
at dn̄s suꝑ vos: suꝑ vos ⁊ suꝑ filios ve
stros. Bn̄dicti vos a dño: q̄ fecit celū ⁊
terrā. Celū celi dño t̄rā aūt dedit filiis
hoim. Nō mortui laudabūt te dn̄e: ne-
q3 oēs q̄ descēdūt i infernū. S3 nos q̄
viuimꝰ bn̄dicimꝰ dño: ex h̄ nūc ⁊ vsq3
in seculū. Alleluia. CXIIII
d Dilexi: q̄m exaudiet dn̄s vocem
orōnis mea. Quia iclinauit au
rē suā mihi: ⁊ i diebus meis iuocabo.
‖ Circūdederūt me dolores mortꝰ: ⁊ pe J.17.
ricula inferni iuenerūt me. Tribulati
onē ⁊ dolorē iueni. ⁊ nomē dn̄i iuoca
ui. O dn̄e libera aīam meā: misericors
dn̄s ⁊ iustꝰ: ⁊ deꝰ nr̄ miseret̄. Custodi-
ens ꝑuulos dn̄s: humiliatꝰ sū ⁊ libera
uit me. Cōuertere aīa mea i req̄em tuā
q2 dn̄s bn̄fecit tibi. ‖ Qui eripuit aīam J.55.
meā de morte: oc̄los meos a lachrymis
pedes meos a lapsu. Placebo dño: i re
gione viuoꝝ. Alleluia. CXV
c Credidi ꝓpter qd̄ locutꝰ sū: ego 2.Coꝝ.4.c
aūt humiliatꝰ sum nimis. Ego
dixi i excessu meo: ‖ oīs homo mēdax. Roma.3.a
Quid retribuā dño: ꝓ oībꝰ q̄ retribuit
mihi. Calicē salutarꝰ accipiā: ⁊ nomē
dn̄i iuocabo. Uota mea dño reddā co-
rā omni ꝓp̄lo eiꝰ: p̄ciosa i ꝯspectu dn̄i
mors sc̄tōꝝ eiꝰ. O dn̄e q2 ego s̄uꝰ tuꝰ:
ego seruꝰ tuꝰ ⁊ filiꝰ ancille tue. Diru- Sap.9.a
pisti vincula mea: tibi sacrificabo ho-
stiā laudis: ⁊ nomē dn̄i iuocabo. Uo-
ta mea dño reddā in cōspectu oīs ꝓp̄li
eiꝰ i atriis domꝰ dn̄i i medio tui hier̄lz
Alleluia Alleluia. CXVI
l Laudate dn̄m oēs gētes: lauda- Ro.15.c.
te eū oēs ꝓp̄li. Q̄m ꝯfirmata ē
suꝑ nos misc̄dia eiꝰ: ⁊ v̄itas dn̄i manet
i et̄nū. Alleluia Alleluia. CXVII
Confitemi dño q̄m bonꝰ: q̄m i
c sc̄lm misc̄dia eiꝰ. Dicat nūc isr̄l J.104.⁊.105
q̄m bonus: q̄m i sc̄lm misc̄dia et.106.J.135
eiꝰ. Dicat nūc domꝰ aarō q̄m bonus: Judith.13.c
q̄m i sc̄lm misc̄dia eiꝰ. Dicāt nunc oēs
q̄ timēt dn̄m: q̄m in sc̄lm misc̄dia eiꝰ.
De tribulatiōe iuocaui dn̄m: ⁊ exaudi
uit me i latitudine dn̄s. ‖ Dn̄s mihi ad Hebre.13.a
iutor: n̄ timebo q̄d faciat mihi homo.
Dn̄s mihi adiutor: ⁊ ego despiciā iimi
cos meos. Bonū ē ꝯfidere i dño: q̄ cō
fidere i hoīe. Bonū ē sperare i dño: q̄
sperare i p̄ncipibꝰ. Oēs gētes circūie-

rũt me ⁊ ĩ noĩe dñi: qꝛ vltꝰ sũ ĩ eos. Cir
cũdãtes circũdederũt me: ⁊ ĩ noĩe dñi
qꝛ vltꝰ sũ ĩ eos. Circũdederũt me sicut
apes ⁊ exarserũt sicˉ ignis ĩ spinis: ⁊ in
noĩe dñi qꝛ vltꝰ sũ ĩ eos. Impulsus euer
Exo.15.a sus sũ vt caderẽ: ⁊ dñs suscepit me‖ For
Esa.12.a titudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factꝰ est
mihi ĩ salutẽ. Uox exultatiõis ⁊ salutꝭ
ĩ tabnacul' iustoꝝ. Dextera dñi fecˉ vir
tutẽ: dextera dñi exaltauit me: dextera
dñi fecit ꝟtutẽ. Nõ moriar ꝫ viuã: et
narrabo opa dñi. Castigãs castigauit
me dñs: ⁊ morti nõ tradidit me. Aperi
te mihi portas iusticie: igressus in eas
ꝯfitebor dño: hec porta dñi: iusti itra-
bũt in eã. Cõfitebor tibi qm̃ exaudisti
Math.21.d me: ⁊ factꝰ es mihi ĩ salutẽ.‖ Lapidem
quẽ reprobauerũt edificãtes h̃ factꝰ ẽ
ĩ caput anguli. A dño factũ ẽ istud: et
ẽ mirabile ĩ ocul' nr̃is. Hec ẽ dies quã
Math.21.a fecit dñs: exultemꝰ ⁊ letemur ĩ ea.‖ O
dñe saluũ me fac o dñe bñ ꝓsperare: be
nedictꝰ q̃ venit ĩ noĩe dñi. Bñdiximꝰ
vob̃ d̃ domo dñi: deꝰ dñs ⁊ illuxit nob̃
Cõstituite diẽ solẽnẽ ĩ ꝯdẽsis: vsq; ad
cornu altarꝭ. Deus meꝰ es tu: ⁊ cõfite-
bor tibi: deꝰ meus es tu ⁊ exaltabo te.
Cõfitebor tibi qm̃ exaudisti me ⁊ factꝰ
es mihi ĩ salutẽ. Cõfitemĩ dño qm̃ bo-
nꝰ qm̃ in sclm̃ misc̃dia eiꝰ. Alleluia
Aleph: doctrina. CXVIII
b Eati imaculati in via: q̃ ambu
lãt ĩ lege dñi. Beati q̃ scrutant̃
testimonia eiꝰ: ĩ toto corde exq̃rũt eũ.
Nõ eĩ q̃ opant̃ iniq̃tatẽ: ĩ vijs eiꝰ ãbu
lauer̃t. Tu mãdasti: mãdata tua custo
diri nimis. Utinã dirigãt̃ vie mee: ad
custodiẽdas iustificatiões tuas. Tunc
nõ cõfũdar cũ ꝓspexero in oibꝰ mãda-
tꝭ tuis. Cõfitebor tibi ĩ directione cor-
dis: in eo ꝙ didici iudicia iusticie tue.
Iustificatiões tuas custodiã: nõ me de
relinq̃s vsq;quaq;. Beth domꝰ.
In q̃ corrigit adolescẽtior viam
l suã: ĩ custodiẽdo ꝟmones tuos
In toto corde meo exq̃siui te:
ne repellas me a mãdatꝭ tuis. In cor-
de meo abscõdi eloq̃a tua: vt nõ peccẽ
tibi. Bñdictꝰ es dñe: doce me iustifica
tiões tuas. In labijs meis: ꝓnũciaui
oĩa iudicia oris tui. In via testimoni-
orũ tuoꝝ delectatꝰ sũ: sicˉ in oibꝰ diui-
tijs. In madatꝭ tuis exercebor: ⁊ ꝯside
rabo vias tuas. In iustificatiõibꝰ tuis
meditabor: nõ obliuiscar ꝟmões tuos
Gymel: plenitudo vel retributio.
Etribue ꝟuo tuo: viuifica me ⁊
r custodiã ꝟmones tuos. Reuela
oculos meos: ⁊ cõsiderabo mi-
rabilia de lege tua. Incola ego sum in
tra: nõ abscõdas a me mãdata tua. Cõ
cupiuit aĩa mea desiderare iustificatio
nes tuas ĩ oĩ tpe. Increpasti supbos:
maledicti q̃ declinãt a mãdatis tuis.
Aufer a me opprobriũ ⁊ cõtẽptũ: qꝛ te-
stimonia tua exq̃siui. Etenĩ sederũt ꝓn
cipes ⁊ adũsũ me loq̃bant̃: ꝟuꝰ ãt tuꝰ
exercebat̃ ĩ iustificatiõibꝰ tuis. Nã et
testimonia tua meditatio mea ẽ: ⁊ cõsi
liũ meũ iustificationes tue. Deleth:
Dhesit pauimẽto (tabularũ.
a aĩa mea: viuifica me ꝟm verbũ
tuũ. Uias meas enũciaui ⁊ ex-
audisti me: doce me iustificationes tu
as. Uiã iustificationũ tuaꝝ istrue me:
⁊ exercebor ĩ mirabilibꝰ tuis. Dormi-
tauit aĩa mea ꝑ tedio: ꝯfirma me ĩ ver
bis tuis. Uiã iniq̃tatꝭ amoue a me: ⁊ de
lege tua miserere mei. Uiã ꝟitatꝭ ele-
gi: iudicia tua nõ sũ oblitꝰ. Adhesi te-
stimonijs tuis dñe: noli me ꝯfundere.
Uiã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri: cũ dilata
Egẽ po (sti cor meũ. He: ista.
l ne mihi dñe viã iustificationũ
tuaꝝ: ⁊ exq̃rã eã semꝑ. Da mi-
hi itellectũ ⁊ scrutabor legẽ tuã: ⁊ cu-
stodiã illã ĩ toto corde meo Deduc me
ĩ semita mãdatoꝝ tuoꝝ: qꝛ ipaꝫ volui.
Inclina cor meũ ĩ testimonia tua: ⁊ nõ
ĩ auaritiã. Auerte ocl'os meos ne vide
ant vanitatẽ: in via tua viuifica me.
Statue ꝟuo tuo eloq̃uꝫ tuũ: in timore
tuo. Amputa opprobriũ meũ qd̃ suspi-
catꝰ sũ: qꝛ iudicia tua iocũda. Ecce cõ
cupiui mãdata tua: ĩ eq̃tate tua viuifi
T ve (ce me. Uau: hec vl' ipa.
e niat sup me misc̃dia tua dñe: sa
lutare tuũ ꝫ eloq̃uꝫ tuũ. Et rñ
debo exprobrãtibꝰ mihi verbũ: qꝛ spe-
raui ĩ ꝟmonibꝰ tuis. Et ne auferas de
ore meo ꝟbũ veritatꝭ vsq;q̃q;: qꝛ in iu
ditijs tuis supꝑsperaui. Et custodiã le-
gẽ tuã semꝑ: ĩ sclm̃ ⁊ ĩ sclm̃ scl'i. Et am
bulabã in latitudine: qꝛ mandata tua
exq̃siui. Et loquebar in testimonijs tu
is in cõspectu regũ: ⁊ nõ cõfundebar.
Et meditabar in mandatis tuis q̃ di-
lexi. Et leuaui manꝰ meas ad mãdata

tua q̄ dilexi: ⁊ exercebor in iustificatio
nib⁹ tuis. Zay: hec vel oliua.
m Emor esto verbi tui ſuo tuo: in
quo mihi ſpem dediſti. Hec me
cōſolata ē in hūilitate mea: q̄ꝛ eloquiū
tuū viuificauit me. Sugbi iniq̄ age-
bāt vſqꝫquaqꝫ: a lege aūt tua nō decli-
naui. Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ a ſe-
culo dn̄e: ⁊ cōſolat⁹ ſū. Defectio tenuit
me: ꝓ pctōꝛib⁹ derelinquētib⁹ legē tu
am. Cātabiles mihi erāt iuſtificatiōes
tue: i loco ꝑegrinationis mee. Memor
fui nocte nōis tui dn̄e: ⁊ cuſtodiui le-
gē tuā. Hec facta ē mihi: q̄ꝛ iuſtificati
ones tuas exq̄ſiui. Het: vita.
p Ortio mea dn̄e: dixi cuſtodire
legē tuā. Dep̄cat⁹ ſū faciē tuā
in toto corde meo: miſerere mei ſm̄ elo
quiū tuū. Cogitaui vias meas: ⁊ cōuer
ti pedes meos i teſtimonia tua. Para
tus ſū ⁊ nō ſum turbat⁹: vt cuſtodiam
mādata tua. Funes pctōꝛū circūplexi
ſūt me: ⁊ legē tuā nō ſū oblit⁹. Media
nocte ſurgebā ad cōfitēdū tibi: ſuꝑ iu
dicia iuſtificatiōis tue. Particeps ego
ſum oīm timētiū te: ⁊ cuſtodientiū mā
data tua. ‖ Miſericordia tua dn̄e ple-
S.32. na eſt terra: iuſtificationes tuas doce
Onitatem (me. Teth: bonū.
b feciſti cū ſeruo tuo dn̄e: ſm̄ ver-
bum tuū. Bonitatē ⁊ diſcipli-
nā et ſciam doce me: q̄ꝛ mādatis tuis
credidi. Priuſq̄ꝫ hūiliarer ego deliq̄:
ꝓpterea eloquiū tuū cuſtodiui. Bon⁹
es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iuſti-
ficationes tuas. Multiplicata eſt ſuꝑ
me iniquitas ſuꝑboꝝ: ego autē in to
to corde meo ſcrutabor mandata tua.
Coagulatū ē ſicut lac cor eoꝝ: ego ve-
ro legē tuā meditatus ſū. Bonū mihi
quia humiliaſti me: vt diſcā iuſtifica-
tiōes tuas. Bonū mihi lex oꝛis tui ſu-
ꝑ milia auri ⁊ argēti. Ioth ꝑncipiū.
Anus tue fecerūt me ⁊ plaſma
Job.10.b m uerūt me: da mihi intellectū: vt
diſcā mādata tua. Qui timent
te videbūt me ⁊ letabunt: q̄ꝛ in verbo
tuo ſuꝑſperaui. Cognoui dn̄e q̄ꝛ eq̄tas
iudicia tua: ⁊ in veritate tua humilia-
ſti me. Fiat miſericordia tua vt cōſole
tur me: ſm̄ eloquiū tuū ſeruo tuo. Ue-
niēt mihi miſerationes tue ⁊ viuā: q̄ꝛ
lex tua meditatio mea ē. Cōfundāt ſu-
ꝑbi, q̄ꝛ iiuſte iniq̄tatē fecerūt i me: ego
aūt exercebor i mādat͛ tuis. Couertāt
mihi timētes te: ⁊ q̄ nouerūt teſtionia
tua. Fiat cor meū imaculatū: i iuſtifi-
cationib⁹ tuis: vt nō ꝯfundar. Caph:
Efecit i ſalutari tuo (man⁹.
d aia mea ⁊ i v̄bū tuū ſuꝑſpera-
ui. Defecerūt oculi mei i eloq̄uꝫ
tuū: dicētes q̄n cōſolaber͛ me. Quia fa
ct⁹ ſū ſic vter i pruina: iuſtificationes
tuas nō ſū oblit⁹. Quot ſūt dies ſerui
tui: q̄n facies de ꝑſequētib⁹ me iudici
um. Narrauerūt mihi iniq̄ fabulatio-
nes: ſꝫ nō vt lex tua. Oīa mandata tua
v̄itas: iniq̄ ꝑſecuti ſūt me adiuua me.
Paulomin⁹ ꝯſūmauerūt me i t̄ra: ego
aūt nō dereliq̄ mādata tua. Scdm̄ mi-
ſericordiā tuā viuifica me: ⁊ cuſtodiā
teſtionia oꝛis tui. Lameth: diſciplia.
N etnū dn̄e: v̄bū tuū ꝑmanet i
i celo. In generatione ⁊ genera-
tionē v̄itas tua fūdaſti t̄rā ⁊ ꝑ
manet. Ordinatiōe tua ꝑſeuerāt dies:
q̄m oīa ſuiūt tibi. Niſi q̄ꝛ lex tua me-
ditatio mea ē: tūc forte periſſem i hūili
tate mea. In etnū nō obliuiſcar iuſti-
ficatiōes tuas: q̄ꝛ i ipis viuificaſti me.
Tu⁹ ſū ego ſaluū me fac: q̄m iuſtifica-
tiones tuas exq̄ſiui. Me expectauerūt
pctōꝛes vt ꝑderēt me: teſtionia tua in
tellexi. Oīs ꝯſumatiōis vidi finē: latū
mādatū tuū nimis. Mem: ex ipſis.
Uomō dilexi legē tuā dn̄e: tota
q die meditatio mea ē. Suꝑ inimi
cos meos prudemtē me feciſti
mādato tuo: q̄ꝛ i etnū mihi ē. Suꝑ oēs
docētes me itellexi: q̄ꝛ teſtionia tua me
ditatio mea ē. Suꝑ ſenes intellexi: q̄ꝛ
mādata tua q̄ſiui. Ab oī via mala ꝓhi
bui pedes meos: vt cuſtodiā v̄ba tua.
A iudicijs tuis nō declinaui: q̄ꝛ tu le-
gē poſuiſti mihi. Q̄ꝫ dulcia faucibus
meis eloq̄a tua: ſuꝑ mel oꝛi meo. A mā
datis tuis intellexi: ꝓpterea odiui oēs
viā iniquitatis. Nun: ſempiternū.
Ucerna pedib⁹ meis verbū tuū
l et lumen ſemitis meis. Iuraui
et ſtatui cuſtodire iudicia iuſti
cie tue. Humiliat⁹ ſum vſqꝫquaqꝫ dn̄e
viuifica me ſm̄ verbū tuū. Uolūtaria
oꝛis mei bn̄placita fac dn̄e: et iudicia
tua doce me. Aia mea i manib⁹ meis
ſemꝑ: ⁊ legē tuā nō ſum oblitus. Po-
ſuerūt pctōꝛes laqueū mihi: ⁊ de man-
dat͛ tuis nō erraui. Hereditate acqui-

stui testimonia tua ĩ eṫnū: qꝛ exulta-
tio cordis mei sūt. Inclinaui cor meū
ad faciēdas iustificatiões tuas ĩ eṫnū
ꝓpṫ retributionē. Samech: adiutoriū
Niq̃s odio habui: ⁊ legē tuā di
i lexi. Adiutor ⁊ susceptor meus
es tu: ⁊ ĩ ꝟbū tuū sup speraui.
Declinate a me maligni: et scrutabor
mādata dei mei. Suscipe me ſm eloq̃
um tuū ⁊ viuā: ⁊ nō cōfūdas me ab ex
pectatiõe mea. Adiuua me ⁊ saluꝰ ero
⁊ meditabor ĩ iustificationibꝰ tuis sp.
Spreuisti oēs discedētes a iudicijs tu
is: qꝛ iniusta cogitatio eorū ē. Preuari-
cātes reputaui oēs pctõres ṫre: iō di-
lexi testimonia tua. Cōfige timore tuo
carnes meas: a iudicijs ei tuis timui.
Eci iu (Ayn: fons siue oculꝰ.
f dicīū ⁊ iusticiā: nō tradas me ca
lūniantibꝰ me. Suscipe ſuū tu
um ĩ bonū: ñ calūniēṫ me supbi. Ocu
li mei defecerūt ĩ salutare tuū: ⁊ ĩ elo-
quiū iusticie tue. Fac cū ſuo tuo ſm
misericordiā tuā: ⁊ iustificatiões tuas
doce me. Seruꝰ tuꝰ sū ego: da mihi in
tellectū: vt sciā testimonia tua. Tēpꝰ
faciēdi dñe: dissipauerūt legē tuā. Iō
dilexi mādata tua: sup aurū ⁊ topaziō.
Propterea ad oia mādata tua dirige-
bar; oēm viā iniquā odio habui. Phe:
Irabilia testimo (os ab ore.
m nia tua dñe: iō scrutata ē ea aīa
mea. Declaratio ſmonū tuorū
illumiat: ⁊ itellectū dat puulis. Os me
um aperui ⁊ attraxi spm̄: qꝛ mandata
tua desiderabā. Aspice ĩ me ⁊ miserere
mei: ſm iudiciū diligentiū nomē tuū.
Gressus meos dirige ſm eloquiū tuū
⁊ ñ dñeṫ mei ois iniusticia. Redime me
a calūnijs hoim: vt custodiā mādata
tua. Faciē tuā illumia sup ſuū tuū: et
doce me iustificatiões tuas. Exitꝰ aq̃-
rū deduxerūt oculi mei: qꝛ nō custodie
rūt legē tuā. Sade: iusticie.
i Ustus es dñe: ⁊ rectū iudiciū tu
um. Mādasti iusticiā testimo-
nia tua: ⁊ ꝟitatē tuā nimis. Tabesce-
re me fecit zelꝰ meꝰ: qꝛ obliti sūt ꝟba
tua inimici mei. Ignitū eloquiū tuū ve-
hemēter: ⁊ ſuꝰ tuꝰ dilexit illud. Adole
scētulꝰ sū ego ⁊ cōtētꝰ: iustificationes
tuas nō sū oblitꝰ. Justicia tua iusticia
ĩ eṫnū: ⁊ lex tua veritas. Tribulatio et
āgustia iuenerūt me: mādata tua me-
ditatio mea ē. Eq̃tas testimonia tua ĩ
eṫnū: itellectū da mihi ⁊ viuā. Coph:
Lamaui ĩ toto corde (vocatio.
c meo exaudi me dñe: iustificatio
nes tuas req̃rā. Clamaui ad te
⁊ saluū me fac: vt custodiam mandata
tua. Preueni ĩ maturitate ⁊ clamaui:
qꝛ ĩ verba tua supsperaui. Preuenerūt
oculi mei ad te diluculo vt meditarer
eloq̃a tua. Uocē meā audi ſm miseri-
cordiā tuā dñe: ⁊ ſm iudiciū tuū viui-
fica me. Appropinquerūt psequentes
me iniq̃tati: a lege aūt tua lõge facti sūt
Prope es tu dñe: ⁊ oēs vie tue veritas
Initio cognoui d̃ testimonijs tuis: qꝛ
ĩ eternū fūdasti ea. Res: capitꝭ
v Ide hūilitatē meā ⁊ eripe me:
qꝛ legē tuā nō sū oblitꝰ. Iudi-
ca iudiciū meū ⁊ redime me: ꝓpṫ eloq̃-
um tuū viuifica me. Lõge a pctõribus
salꝰ: qꝛ iustificatiões tuas nō exq̃sieṙt.
Misericordie tue multe dñe: ſm iudi-
ciū tuū viuifica me. Multi q̃ psequūṫ
me ⁊ tribulāt me: a testimonijs tuis ñ
declinaui. Uidi pūaricātes ⁊ tabesce-
bā: qꝛ eloq̃a tua nō custodierūt. Uide
qm̄ mādata tua dilexi dñe: in miscdia
tua viuifica me. Principiū verborū tu
orū veritas: ĩ eternū oia iudicia iusti-
Rinci- (cie tue. Sin: dentiū.
p pes psecuti sūt me gratꝭ: ⁊ a ver
bis tuis formidauit cor meum.
Letabor ego sup eloq̃a tua: sič q̃ iue-
nit spolia mlṫa. Iniq̃tatē odio habui
⁊ abomiatꝰ sū: legē aūt tuā dilexi. Se-
pties ĩ die laudē dixi tibi sup iudicia
iusticie tue. Pax multa diligētibꝰ le-
gē tuā: ⁊ ñ ē illis scādalū. Expectabā
salutare tuū dñe: ⁊ mādata tua dilexi.
Custodiuit aīa mea testimonia tua: et
dilexit ea vehemēter. Seruaui māda-
ta tua ⁊ testionia tua: qꝛ oēs vie mee ĩ
ɔspectu tuo. Thau: signa.
a Ppropinq̃t depcatio mea ĩ cō-
spectu tuo dñe: iuxṫ eloquiū tuū
da mihi itellectū. Intret postulatio in
ɔspectu tuo: ſm eloquiū tuū eripe me.
Eructabūt labia mea hymnū: cū docu
eris me iustificatiões tuas. Pronūcia
bit lingua mea eloquiū tuū; qꝛ oia mā
data tua eq̃tas. Fiat manꝰ tua vt sal-
uet me: qm̄ mādata tua elegi. Cōcupi-
ui salutare tuū dñe: ⁊ lex tua meditatõ
mea ē. Uiuet aīa mea ⁊ laudubit te: et

iudicia tua adiuuabūt me. Erraui sicͭ
ouis q̄ perijt: q̄re ſuū tuū qꝛ mādata
tua nō sū oblitꝰ. Alleluia. Cāticū gra
P.117. Ad dn̄m cū tribu (duū. CXIX
Jone.2.a larer clamaui: ⁊ exaudiuit me.
Dn̄e libera aīam meā a labijs
iniq̄s: ⁊ a lingua dolosa. Quid detᷣ ti-
bi aut q̄d apponatᷣ tibi: ad linguā do-
losā? Sagitte potētꝫ acute: cū carboni
bꝰ desolatorijs. Heu mihi qꝛ īcolatus
meꝰ ꝓlōgatꝰ ē: habitaui cū habitanti
bꝰ cedar: multū īcola fuit aīa mea. Cū
his q̄ oderūt pacē erā pacificꝰ: cū loq̄-
bar illis īpugnabāt me gratꝫ. Cāticū
Leuaui ocu- (graduū. CXX
l los meos ī mōtes: vn̄ veniet au
xiliū mihi. Auxiliū meū a dn̄o
q̄ fecit celū ⁊ trā. Nō det ī cōmotionē
pedē tuū: neq̄ dormitet q̄ custodit te.
Esa.5.g Ecce nō dormitabit neq̄ dormiet: q̄ cu-
stodit isrl̄. Dn̄s custodit te: dn̄s ꝓte-
ctio tua sup manū dexterā tuā. Per di
em sol nō vret te: neq̄ luna ꝑ noctē.
Dn̄s custodit te ab oī malo: custodiat
aīaꝫ tuā dn̄s. Dn̄s custodiat ītroitū tu
um ⁊ exitū tuū: ex h̄ nūc ⁊ vsq̄ ī sclm̄.
Letatꝰ (Cāticū graduū. CXXI
l sū ī his q̄ dicta sūt mihi: ī domū
dn̄i ibimꝰ. Stātes erant pedes
nr̄i: ī atrijs tuis hierl̄m. Hierl̄m q̄ edi-
ficatᷣ vt ciuitas: cuiꝰ ꝑticipatio eiꝰ in
idipm̄. Illuc eī ascēderūt tribꝰ tribus
dn̄i testimoniū isrl̄: ad ꝯfitēdū noī dn̄i
Quia illic sedert sedes ī iudicio: sedes
sup domū dd̄. Rogate q̄ ad pacē sunt
hierl̄m: ⁊ abūdātia diligētibꝰ te. Fiat
pax ī virtute tua: ⁊ abūdātia ī turribꝰ
tuis. Propt frēs meos ⁊ ꝓximos meos:
loq̄bar pacē de te. Propter domū dn̄i
dei nr̄i: q̄siui bona tibi. Cāticū gra-
Ad te leuaui (duū. CXXII
a oclos meos: q̄ hitas ī celᷣ Ecce
sicͭ oculi ſuorū suoꝝ: ī manibꝰ
dn̄oꝝ suoꝝ. Sicut oculi āncille ī mani
bꝰ dn̄e sue: ita ocli nr̄i ad dn̄m deū no
strū donec misereatᷣ nr̄i. Miserere nr̄i
dn̄e miserere nr̄i: qꝛ mltū repleti sumꝰ
despectiōe. Quia multū repleta est aīa
nr̄a: opprobriū abūdātibꝰ ⁊ despectio
supbis. Cāticū graduū. CXXIII
Nisi qꝛ dn̄s erat ī nob̄ dicat nūc
n isrl̄: nisi qꝛ dn̄s erat ī nobis. Cū
exurgerēt hoīes ī nos: forte vi-
uos deglutissēt nos. Cū irasce-
retᷣ furor eoꝝ ī nos: forsitā aq̄ absorbu
issēt nos. Torrētē ꝑtransiuit aīa nr̄a:
forsitā ꝑtrāsisset aīa nr̄a aquā ītollera
bilē. Bn̄dictꝰ dn̄s: q̄ nō dedit nos ī ca
ptionē dētibꝰ eoꝝ. Aīa nr̄a sicut pas-
ser erepta ē: de laq̄o venantiū. Laq̄us
cōtritꝰ ē: ⁊ nos liberati sumꝰ. Adiuto-
riū nr̄m ī noīe dn̄i: q̄ fecͭ celū ⁊ terrā.
Canticū graduū. CXXIIII
Qui ꝯfidūt ī dn̄o sicut mōs sion
nō cōmouebitᷣ ī eternū q̄ habi
tat ī hierl̄m. Mōtes ī circūitu eiꝰ: ⁊ do
minꝰ ī circūitu ppl̄i sui ex h̄ nūc ⁊ vsq̄
ī seculū. Quia nō relinq̄t dn̄s ꝟgā pec
catorū sup sortē iustoꝝ: vt nō extēdāt
iusti ad iniq̄tatē manꝰ suas. Bn̄fac do
mine bonis ⁊ rectꝫ corde. Declinātes
aūt ī obligatiōes adducet dn̄s cū ope-
rātibꝰ iniq̄tatē pax sup isrl̄. Cāticum
In cōuertēdo (graduū. CXXV
i dn̄s captiuitatē sion: facti su-
mꝰ sicut cōsolati. Tūc repletū ē
gaudio os nr̄m: ⁊ lingua nr̄a ī exulta
tione. Tūc dicēt īter gētes: magnifica
uit dn̄s facere cū eis. Magnificauit do
minꝰ facere nobiscū: facti sumꝰ letan-
tes. Cōuerte dn̄e captiuitatē nr̄am: sicͭ
torrēs ī austro. Qui semināt ī lachry-
mis ī exultatiōe metēt. Eūtes ibāt et
flebāt: mittētes semina sua. Venietes
aūt venient cū exultatiōe: portātes ma-
nipulos suos. Cāticū graduū salomo
Nisi dn̄s edifi (nis. CXXVI
n cauerit domū: ī vanū laborauē
rūt q̄ edificāt eā. Nisi dn̄s cu-
stodierit ciuitatē: frustra vigilat q̄ cu-
stodit eā. Vanū ē vob̄ aūt lucē surgere:
surgite postq̄ sederitꝫ q̄ māducatꝫ pa
nē doloris. Cū dederit dilectꝫ suis som
nū ecce hereditas dn̄i: filij merces fru-
ctꝰ vētris. Sicut sagitte ī manu potē-
tis: ita filij excussoꝝ. Beatꝰ vir q̄ īple-
uit desideriū suū ex ipis: nō ꝯfundetᷣ
cū loq̄tᷣ inimicis suis ī porta. Cāticū
Beati oēs (graduū. CXXVII
b q̄ timēt dn̄m: q̄ ambulāt ī vijs
eius. Labores manuū tuarum
māducabis: beatꝰes ⁊ bn̄ tibi erit. Vx
or tua sicut vitꝫ abundās: ī lateribus
domꝰ tue. Filij tui sicͭ nouelle oliuaꝝ:
ī circūitu mense tue. Ecce sic bn̄dicetᷣ
hō: q̄ timet dn̄m. Bn̄dicat tibi dn̄s ex P.113.
sion: ⁊ videas bona hierl̄m oībꝰ diebꝰ
vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ

pacē ſuꝑ iſrł. Canticū graduū.
Epe expugnauerūt CXXVIII
s me a iuuētute mea: dicat nunc
iſrł Sepe expugnauerūt me a
iuuētute mea: etenim nō potuerūt mihi
Supra dorſū meū fabricauerūt pctōres
ꝓlōgauerūt iniq̄tatē ſuā. Dn̄s iuſtꝰ cō-
cidet ceruices pctōꝝ: ꝯfūdant̄: ⁊ cōuer
tant̄ retrorſū oēs q̄ oderūt ſion. Fiant
ſicͭ fenū tectoꝝ: qᷓ ꝓuſq̄ euellat̄ exa-
ruit. De q̄ nō iplebit manū ſuā q̄ metet:
⁊ ſinū ſuū q̄ manipulos colliget. Et nō
dixerūt q̄ ꝑteribāt bn̄dictio dn̄i ſuꝑ vos
bn̄diximꝰ vob̄ i noīe dn̄i. Cāticū gra
E ꝓfūdis cla (duū. CXXIX
d maui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vo
cē meā. Fiāt aures tue itēdē-
tes: i vocē deꝓcatiōis mee. Si iniq̄ta-
tes obſeruaueris dn̄e: dn̄e q̄s ſuſtinebit
Quia apud te ꝓpitiatio eſt: ⁊ ꝓpter le-
gē tuā ſuſtinui te dn̄e. Suſtinuit aīa
i vbo eiꝰ: ſꝑauit aīa mea i dn̄o. A cu-
ſtodia matutina vſq̄ ad noctē: ſperet
iſrł i dn̄o. Quia apud dn̄m miſcdia: et
copioſa apud eū redēptio. Et ipē redi-
met iſrł ex oībꝰ iniq̄tatibꝰ eiꝰ. Cāticū
D omine nō (graduū. CXXX
d eſt exaltatū cor meū: neq̄ elati
ſūt oculi mei. Neq̄ ābulaui in
magnis: neq̄ i mirabilibꝰ ſuꝑ me. Si
nō humilit̄ ſentiebā: ſ; exaltaui aīam
meā. Sicut ablactatꝰ ē ſuꝑ matrē ſuā
ita retributio i aīam meā. Speret iſrł
in dn̄o: ex hoc nūc ⁊ vſq̄ i ſclm̄. Can
Emēto (ticū graduū. CXXXI
m dn̄e dauid: ⁊ oīs mā̄ſuetudinis
eiꝰ. Sicut iurauit dn̄o: votum
vouit deo iacob. Si introiero i tabna
culū domꝰ mee: ſi aſcēdero i lectū ſtra-
ti mei. Si dedero ſomnū oculis meis:
⁊ palpebris meis dormitationē. Et re
quiē tēporibꝰ meis donec iueniā locū
dn̄o: tabernaculū deo iacob. Ecce au-
diuimꝰ eā i effrata: iuenimꝰ eā i cam-
pis ſilue. Introibimꝰ in tabernaculū
eiꝰ: adorabimꝰ in loco vbi ſteterūt pe-
2. Para. 6. g des eiꝰ. Surge dn̄e in requiē tuā: tu ⁊
arca ſctificatiōis tue. Sacerdotes tui
induant̄ iuſticia: ⁊ ſācti tui exultent.
Propt̄ dd̄ ſuū tuū: nō auertas faciē chri
2. Re. 7. c ſti tui. Iurauit dn̄s dd̄ veritatē ⁊ nō fru
ſtrabit̄ eū: d̄ fructu vētris tui ponā ſu
ꝑ ſedē tuā. Si cuſtodierint filij tui te-
ſtamētū meū: ⁊ teſtimonia mea hec q̄

docebo eos. Et filij eoꝝ vſq̄ i ſeculū:
ſedebunt ſuꝑ ſedē tuā. Qm̄ elegit dn̄s
ſion: elegit eā in habitationē ſibi. Hec
req̄es mea i ſeculū ſeculi: hic habitabo
qm̄ elegi eā. Viduā eiꝰ bn̄dicēs bn̄di-
cā: pauperes eiꝰ ſaturabo panibꝰ. Sa-
cerdotes eiꝰ induā ſalutari: ⁊ ſācti eiꝰ
exultatiōe exultabūt. Illuc ꝓducā cor
nu dauid: ‖ ꝑaui lucernā chriſto meo. 3. Re. 11. f
Inimicos eiꝰ iduā cōfuſione: ſuꝑ ipm
aūt efflorebit ſanctificatio mea. Can
Cce q̄ (ticū graduū. CXXXII
e bonū ⁊ q̄ iocūdū: habitare fra
tres i vnū. Sicut vnguentū in
capite: qᷓ deſcēdit in barbā barbā aa-
ron. Qᷓ deſcēdit in orā veſtimēti eiꝰ:
ſicut ros hermon q̄ deſcēdit in montē
ſion. Qm̄ illic mādauit dn̄s bn̄dictio-
nē: ⁊ vitā vſq̄ i ſclm̄. Cāticū graduū.
Cce nūc benedicite CXXXIII
e dn̄o: oēs ſerui dn̄i. Qui ſtatis i ſ. 134.
domo dn̄i: i atrijs domꝰ dei no
ſtris. In noctibꝰ extollite manꝰ vr̄as i
ſancta: ⁊ benedicite dn̄o. Bn̄dicat tibi ſ. 127.
dn̄s ex ſiō: q̄ fecit celū ⁊ trā. Alleluia.
Audate nomē CXXXIIII ſ. 112.
l dn̄i: laudate ſui dn̄m. Qui ſta- ſ. 133.
tis in domo dn̄i: i atrijs domꝰ
dei noſtri. Laudate dn̄m qꝛ bonꝰ dn̄s:
pſallite noī eius qm̄ ſuaue eſt. Qm̄ ia
cob elegit ſibi dn̄s: iſrł in poſſeſſionē ſi
bi. Quia ego ꝯgnoui ꝙ magnꝰ ē dn̄s.
⁊ deꝰ nr̄ ꝓ oībꝰ dijs. Oīa cunq̄ voluit
dn̄s fecit i celo ⁊ in terra: i mari ⁊ i om
nibus abyſſis. ‖ Producens nubes ab Hiere. 10. c
extremo terre: fulgura in pluuiā fecit.
Qui ꝓducit ventos de theſauris ſuis: ſ. 77. ſ. 104
q̄ ꝑcuſſit primogenita egypti ab hoie vſ- Exo. 12. d
q̄ ad pecus. Et miſit ſigna ⁊ ꝓdigia i
medio tui egypte: in pharaonē ⁊ i oēs
ſeruos eiꝰ. Qui ꝑcuſſit gētes multas: Nu. 21. e
⁊ occidit reges fortes. Seon regē am- et. g.
morreoꝝ ⁊ og regē baſan: ⁊ oīa regna
chanaan. Et dedit terrā eoꝝ heredita Joſ. 12. c.
tē: hereditatē iſrł ꝓplo ſuo. Dn̄e nomē
tuū in eternū: dn̄e memoriale tuū i ge
neratione ⁊ generationē. Quia iudica
bit dn̄s ꝓplm̄ ſuū: ⁊ in ſeruis ſuis deꝓ-
cabit̄. Simulachra gentiū argentū et ſ. 113.
aurū: oꝑa manuū hoim. ‖ Os habēt ⁊ Sap. 15. d
nō loquēt̄: oculos habēt ⁊ nō videbūt
Aures habēt ⁊ nō audiēt: neq̄ ei ē ſpi-
ritus i ore ipſoꝝ. Similes illis fiant q̄ ſ. 113.
faciūt ea: ⁊ oēs q̄ cōfidūt i eis. Domus

isrl̄ bn̄dicite dn̄o: domꝰ aarō bn̄dicite
dn̄o. Domꝰ leui bn̄dicite dn̄o: q̄ time-
tis dn̄m bn̄dicite dn̄o. Bn̄dictꝰ dn̄s ex
sion: q̄ habitat i hierl̄m. Alleluia Al
F.140. et Onfitemi (leluia. CXXXV.
105. c ni deo qm̄ bonꝰ qm̄ in scl̄m mi
sericordia eiꝰ. Confitemini deo
deoꝝ qm̄ i eternū misericordia eiꝰ. Cō
fitemini dn̄o dn̄o: qm̄. Qui facit mira
bilia magna solꝰ: qm̄. Qui fecit celos
i intellectu: qm̄. Qui firmauit terrā su
Gen.1.b ꝑ aquas: qm̄. Qui fecit luminaria ma-
gna: qm̄. Solē in ptātē diei: qm̄. Lu-
nā ⁊ stellas in ptātē noctis: qm̄. Qui
ꝑcussit egyptū cū primogenitis eorū:
Exo.14.c qm̄. Qui eduxit isrl̄ d̄ medio eoꝝ: qm̄.
In manu potēti ⁊ brachio excelso: qm̄.
Nu.14.f Qui diuisit mare rubrū in diuisiones
qm̄. Et eduxit isrl̄ ꝑ mediū eiꝰ: qm̄. Et
excussit pharaonē ⁊ ꝟtutē eiꝰ in mari
rubro: qm̄. Qui trāsduxit ꝑp̄lm suū ꝑ
desertū: qm̄. Qui ꝑcussit reges magnos
qm̄. Et occidit reges magnos: qm̄.
Nu.21.e Seon regē āmorreorū: qm̄. Et og re-
Jos.12.c. gē basan: qm̄. Et dedit terrā eoꝝ here
ditatē: qm̄. Hereditatē isrl̄ seruo suo:
qm̄. Quia in humilitate nr̄a memor
Exo.1.a fuit nr̄i: qm̄. Et redemit nos ab inimi
cis nr̄is: qm̄. Qui dat escā omni carni
Iste versus quoniā. Cōfitemini deo celi: qm̄. ‖Cō-
nō ē d̄ textu fitemini dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ in eternū mise
ricordia eiꝰ. Alleluia: ps̄ dauid.
Uper flumina ba- CXXXVI
s bylonis illic sedimꝰ ⁊ fleuimꝰ
dum recordaremur tui sion. In
salicibꝰ i medio eiꝰ suspēdimꝰ organa
nr̄a. Quia illic interrogauerūt nos q̄
captiuos duxerūt nos: verba cantico-
rū. Et q̄ abduxerūt nos: hymnū cāta-
te nobis de cāticis sion. Quō cantabi
mꝰ canticū dn̄i: in terra aliena? Si ob
litus fuero tui hierl̄m obliuioni detur
dextera mea. Adhereat ligua mea fau
cibꝰ meis si n̄ meminero tui. Si n̄ ꝓpo
suero tui hierl̄m i ꝑncipio leticie mee.
Memor esto dn̄e filioꝝ edom: i die hie
rusalē. Qui dicūt exinanite exinanite:
vsq̄ ad fūdamētū in ea. Filia babylo-
nis misera: beatꝰ q̄ retribuat tibi retri
butionē tuā quā retribuisti nobis. Be
atus q̄ tenebit et allidet ꝑuulos suos
ad petrā. Ps̄ ipi dd̄. CXXXVII
F.9.⁊.F.110 Onfitebor tibi dn̄e i toto corde
c meo: qm̄ audisti oia verba oris

mei. In cōspectu angeloꝝ psallam ti-
bi: adorabo ad tēplū sāctū tuū ⁊ ꝯfite
bor noi tuo. ‖Suꝑ misericordia tua et F.115.
veritate tua: qm̄ magnificasti suꝑ om
ne nomē sctm̄ tuū. ‖In quacunq̄ die F.101.
inuocauero te exaudi me: ml̄tiplicabis
in aia mea virtutē. Cōfiteant̄ tibi dn̄e
oēs reges terre: q2 audierūt oia verba
oris tui. Et cantēt i vijs dn̄i: qm̄ ma-
gna ē gl̄ia dn̄i. Qm̄ excelsus dn̄s ⁊ hu-
milia respicit: ⁊ alta a lōge cognoscit.
Si ambulauero i medio tribulatiōis
viuificabis me: ⁊ suꝑ irā inimicoꝝ me
orū extendisti manū tuā: ⁊ saluū me fe
cit dextera tua. Dn̄s retribuet pro me
dn̄e misericordia tua in scl̄m: oꝑa ma-
nuū tuarū ne despicias. In finē ps̄.
Omine (dauid. CXXXVIII
d ꝓbasti me ⁊ cognouisti me: tu
cognouisti sessionē meā ⁊ resur
rectionē meā. Intellexisti cogitatiōes
meas de longe: semitā meā ⁊ funiculū
meū inuestigasti. Et oēs vias meas ꝓ-
uidisti: q2 nō est s̄mo i lingua mea. Ec
ce tu dn̄e cognouisti oia nouissima et
antiq̄: tu formasti me ⁊ posuisti super
me manū tuā. Mirabilis facta est sci-
entia tua ex me: cōfortata ē, ⁊ nō pote-
ro ad eā. Quo ibo a spiritu tuo: et q̄ a
facie tua fugiā? Si ascēdero i celū tu
illic es: si descēdero i infernū ades. Si
sūpsero pēnas meas diluculo: ⁊ habi-
tauero in extremis maris. Etenim illuc
manus tua deducet me: ⁊ tenebit me
dextera tua. Et dixi forsitā tenebre cō
culcabūt me: ⁊ nox illumiatio mea in
delitijs meis. Quia tenebre nō obscu-
rabūt̄ a te: ⁊ nox sicut dies illumiabit̄
sicut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumen eiꝰ. Quia
tu possedisti renes meos: suscepisti me
de vtero mr̄is mee. Confitebor tibi q2
terribiliter magnificatꝰ es: mirabilia
oꝑa tua ⁊ aia mea cognoscet nimis.
Nō ē occultatū os meū a te qd̄ fecisti i
occulto ⁊ substātia mea i iferioribꝰ tre.
Imꝑfectū meū viderūt oculi tui: ⁊ i li
bro tuo oēs scribēt̄: dies formabūt̄ et
nemo i eis. Mihi āt nimis honorifica
ti sūt amici tui deꝰ: nimis cōfortatus
est principatus eoꝝ. Dinumerabo eos
⁊ suꝑ arenā mltiplicabunt̄: exurrexi et
adhuc sū tecū. Si occideris deꝰ pctōres
viri sāguinū declinate a me. Quia di-
citis i cogitatione: accipiāt i vanitate

ciuitates suas. Nōne q̄ oderūt te dn̄e oderā: ꝛ sup inimicos tuos tabescebā Perfecto odio oderā illos: inimici fa-
H.25. cti sūt mihi. Proba me deꝰ ꝛ scito cor meū: interroga me ꝛ cognosce semitas meas. Et vide si via iniq̄tatꝭ i me ē: et deduc me ī via eťna. In finē ps̄ dd.
Ripe me dn̄e ab CXXXIX
e hoie malo: a viro iniq̄ eripe me. Qui cogitauerūt iniq̄tates in corde: tota die ꝯstituebāt p̄lia. Acuerūt linguas suas sicut serpētes: venenū aspidū sub labijs eoꝝ. Custodi me dn̄e de manu pctōris: ꝛ ab hoibꝰ iniq̄s eripe me. Qui cogitauerūt supplātare gressus meos: abscōderūt supbi laqueū mihi. Et funes extēderūt i laqueū: iuxͣ iter scandalū posuerūt mihi. Dixi dn̄o deꝰ meꝰ es tu: exaudi dn̄e vocē depcationis me. Dn̄e deꝰ virtꝰ salutis mee: obumbrasti sup caput meū i die belli. Nō tradas me dn̄e a desiderio meo peccatori: cogitauerūt ꝯtra me: ne derelinq̄s me ne forte exaltēť. Caput circuitꝰ eoꝝ: labor labioꝝ ipoꝝ opiet eos. Cadēt sup eos carbones: i ignē deijcies eos i miserijs nō sufistēt. Uir linguosus nō dirigeť i ťra: viꝝ iniustū mala capient in interitu. Cognoui qꝛ faciet dn̄s iudiciū iopis ꝛ vindictā pauperū. Uerūtn̄ iusti cōfitebūť noi tuo: ꝛ habitabūt recti cū vultu tuo. Ps̄ dd.
Omine clamaui ad te CXL
d exaudi me: itende voci mee cū
Leui.2.d clamauero ad te. Dirigať oratio mea sicut incēsū i ꝯspectu tuo: eleuatio manuū meaꝝ sacrificiū vespti-
Eccl.22.d nū. Pone dn̄e custodiā ori meo: ꝛ ostium circūstantie labijs meis. Nō declines cor meū i verba malicie ad excusādas excusatiōes i pctis. Cū hoibꝰ operātibꝰ iniq̄tatē: ꝛ nō cōmunicabo cuꝫ electꝭ eoꝝ. Corripiet me iustꝰ i misericordia ꝛ increpabit me: oleū aūt pctōris n̄ ipinguet caput meū. Qm̄ adhuc ꝛ orō mea i bn̄placitꝭ eoꝝ: absorpti sūt iūcti petre iudices eoꝝ. Audiēt verba mea qm̄ potuerūt: sicut crassitudo ťre erupta ē sup ťrā. Dissipata sūt ossa nostra secꝰ īfernū: qꝛ ad te dn̄e dn̄e oculi mei: i te speraui nō auferas aiaꝫ meā. Custodi me a laq̄o quē statuerūt mihi ꝛ a scādalis opantiū iniq̄tatē. Cadēt i reciaculo eiꝰ pctōres: singulariť sū ego donec trāseā. Intellectꝰ dd cū eēt in
Oce mea (spelūca. Oro. CXLI H.76.
v ad dn̄m clamaui: voce mea dedominū depcatꝰ sum. Effundo in conspectu eiꝰ orationē meā: ꝛ tribulationē meā an̄ ipm ꝓnūcio. In deficiendo ex me spm̄ meū: ꝛ tu cognouisti semitas meas In via hac q̄ ābulabā: abscōderūt supbi laqueū mihi. Cōsiderabā ad dexterā ꝛ videbā: ꝛ nō erat q̄ cognosceret me. PeriJt fuga a me: ꝛ nō est q̄ req̄rat aiam meā. Clamaui ad te dn̄e: dixi tu es spes mea: portio mea in ťra viuētiū. Intēde ad depcationē meam: qꝛ humiliatꝰ sū nimis. Libera me a ꝑsequētibꝰ me: qꝛ cōfortati sunt sup me. Educ de custodia aiam meā ad cōfitendū noi tuo: me expectāt iusti: donec retribuas mihi. Ps̄ dauid qn̄ ꝑseq̄bať eū filiꝰ suꝰ absalon. CXLII
Omine exaudi orationē meā: H.101.
d auribꝰ ꝑcipe obsecrationē meā i veritate tua exaudi me in tua iusticia. Et nō intres i iudiciū cū ſuo tuo: qꝛ nō iustificabiť in cōspectu tuo ōis viuēs. Quia ꝑsecutꝰ ē inimicꝰ animā meā: humiliauit i terra vitā meā. Collocauit me i obscurꝭ sic mortuꝰ seculi: ꝛ anxiatꝰ ē sup me spūs meꝰ: i me turbatū ē cor meū. Memor fui dierū antiquoꝝ: meditatꝰ sū in oībꝰ opibus tuis: in factꝭ manū tuarū meditabar. Expādi manꝰ meas ad te: aia mea sic ťra sine aq̄ tibi. Velociť exaudi me do- H.101.
mine: defecit spūs meꝰ. Nō auertas faciē tuā a me: ꝛ siƚis ero descēdētibꝰ in lacū. Auditā fac mihi mane misericordiā tuā: qꝛ i te speraui. Notā fac mihi viā i q̄ ambulē: qꝛ ad te leuaui aiam meā. Eripe me de inimicꝭ meis dn̄e ad te cōfugi: doce me facere volūtatē tuā qꝛ deꝰ meꝰ es tu. Spūs tuꝰ bonꝰ deducet me i ťrā rectā: ꝓpter nomē tuū dn̄e viuificabis me i eq̄tate tua. Educes d̄ tribulatiōe aiam meā: ꝛ i miscōdia tua disꝑdes iimicos meos. Et ꝑdes oēs q̄ tribulāt aiam meā: qm̄ ego ſuꝰ tuꝰ sū. Ps̄. dd aduersus goliā. CXLIII
Enedictꝰ dn̄s deꝰ meꝰ q̄ docet H.17.
b manꝰ meas ad p̄liū: et digitos meos ad bellum. Misericordia mea ꝛ refugiū meū: susceptor meꝰ ꝛ liberator meꝰ. Protector meꝰ ꝛ i ipo speraui: q̄ subdit pp̄lm meū sub me. Dn̄e

ad te ho q2 innotuisti ei:aut filius hois q2
reputas eu? Ho vanitati sitis fact⁹ est:
Job.8.b dies ei⁹ sic vmbra ptereūt. Dñe incli
na celos tuos ꝛ descēde:tāge mōtes et
fumigabūt Fulgura corruscatiões ꝛ dis
sipabis eos:emitte sagittas tuas ꝛ cō-
turbabis eos. Emitte manū tuā de al-
to eripe me ꝛ libera me d aqs mult:ꝛ
d manu filiorꝫ alienorꝫ. Quorꝫ os locu
tū ē vanitatē:ꝛ dextra eorꝫ dextra iniq-
tatis. De⁹ canticū nouū cātabo tibi:in
psalterio decachordo psallā tibi. Qui
das salutē regibus:q redemisti dauid
fuū tuū:de gladio maligno eripe me.
Et erue me d manu filiorꝫ alienorꝫ qrꝫ
os locutū ē vanitatē:ꝛ dextra eorꝫ de-
xtera iniqtat. Quorꝫ filij sicut nouel-
le plātatiões:i iuuētute sua. Filie eorꝫ
cōposite:circūornate vt similitudo tēpli.
Promptuaria eorꝫ plena:eructātia ex
h i illō Oues eorꝫ fetose abundātes in
egressib⁹ suis:boues eorū crasse. Nō ē
ruina macerie: neqꝫ transit⁹ neqꝫ cla-
mor in plateis eorꝫ. Beatū dixerūt po-
pulū cui hec sūt:beat⁹ pp̄ls cui⁹ dñs de
us ei⁹. Laudatio ipi dauid. Aleph.
Exaltabo te de⁹ me⁹ CXLIIII
e rex:ꝛ bñdicā nomi tuo i seculū
ꝛ i seculū seculi. Beth Per
singlos dies:bñdicam tibi:ꝛ laudabo
nomē tuū in seculū ꝛ in seculū seculi.
s.47 Gymel Magn⁹ dñs ꝛ laudabilis ni-
mis:ꝛ magnitudis ei⁹ nō ē finis. De
leth. Generatio et generatio lauda-
būt opa tua:ꝛ potētiā tuā pnūciabūt
He. Magnificētiā glie sāctitat tue
loquent et mirabilia tua narrabunt.
Uau. Et virtutē terribiliū tuorū di
cent:ꝛ magnitudinē tuam narrabūt.
Zai. Memoriā abūdātie suauitatis
tue eructabūt:ꝛ iusticia tua exultabūt
Heth. Miserator ꝛ misericors dñs:pa
tiēs ꝛ multū misericors. Teth. Su
auis dñs vniūsis:ꝛ miseratiões ei⁹ su-
per oia opa ei⁹. Joth. Cōfiteāt tibi
dñe omnia opa tua:ꝛ sancti tui bñdi-
cāt tibi. Caph. Gloriā regni tui di-
cent: ꝛ potētiā tuā loquēt. Lamech.
Ut notā faciāt filijs hoim potentiā tu
am: ꝛ gliam magnificentie regni tui.
Mem. Regnū tuū regnū oim seculo-
rū:ꝛ dñatio tua i oi generatiōe ꝛ gene-
ratiōe. Nun. Fidel dñs i oib⁹ vbis
suis:ꝛ scī⁹ i oib⁹ opib⁹ suis. Samech

Alleuat dñs oēs qui corruūt: ꝛ eriget
oēs elisos. Ayn. Oculi oim i te spe-
rāt dñe:ꝛ tu das escā illorꝫ in tpe opor
tuno. Phe. Aperis tu manū tuā:ꝛ
imples oē aial bñdictiōe. Zadi. Ju
stus dñs i oib⁹ vijs suis:ꝛ sāct⁹ in oib⁹
opib⁹ suis. Caph. Prope ē dñs o-
bus inuocātib⁹ eū:oib⁹ inuocātib⁹ eū
i veritate. Res. Uoluntatē timētiū
se faciet:ꝛ dep̄catiōes eorꝫ exaudiet: et
saluos faciet eos. Sin. Custodit dñs
oēs diligētes se:ꝛ oēs pctōres dispdet
Thau. Laudatiões dñi loqt os meū:
ꝛ bñdicat ois caro nomi sācto ei⁹:i se-
culū ⁹ i seculū secli. Alla. CXLV
Lauda aia mea dñm:laudabo s.103
l dñz i vita mea: psallā deo meo
qdiu fuero Nolite cōfidere i pn
cipib⁹:neqꝫ i filijs hoim i qb⁹ nō ē sal⁹
Exibit spūs ei⁹ ꝛ reūtet i trā: i illa die
pibūt oēs cogitatiōes eorꝫ. Beat⁹ cui⁹ Act.14.c
de⁹ iacob adiutor ei⁹:spes ei⁹ i dño deo Apo.14.b
ipius:q fecit celū ꝛ trā mare ꝛ oia q in
eis sūt. Qui custodit veritatē i seculū:
facit iudiciū iiuriā patiētib⁹:dat escā
esuriētib⁹. Dñs soluit cōpeditos:dñs
illumiat cecos. Dñs erigit elisos:dñs
diligit iustos. Dñs custodit aduenas:
pupillū ꝛ viduā suscipiet:ꝛ vias pctōrꝫ
dispdet. Regnabit dñs i secla:de⁹ tuus
sion in generatiōe ꝛ generatiōe. Alla
Laudate dñz qm bon⁹ CXLVI
l ē psalm⁹:do nr̄o sit iocūda deco
raqꝫ laudatio. Edificās hierlm
dñs:dispsiones isrl cōgregabit. Qui sa-
nat cōtritos corde: ꝛ alligat cōtritiōes
eorꝫ. Qui numerat multitudinē stella-
rū:ꝛ oib⁹ eis noia vocās. Magn⁹ dñs
nr̄:ꝛ magna virt⁹ ei⁹: et sapie ei⁹ nō est
numer⁹. Suscipiēs māsuetos dñs:hu
miliās aūt pctōres vsqꝫ ad terrā. Pre-
cinite dño i cōfessiōe:ꝛ psallite deo nr̄o
in cithara. Qui operit celū nubib⁹:et
parat terre pluuiā. Qui pducit in mō s.103
tib⁹ fenū ꝛ herbam:fuiruti hoim. Qui
dat iumētis escam ipsorꝫ:ꝛ pullis cor-
uorꝫ inuocātib⁹ eū. Nō in fortitudie eq
volūtatē habebit: nec i tibijs viri be-
neplacitū erit ei. Beneplacitū est dño
sup timētes eū: ꝛ i eis q sperāt sup mi
sericordia ei⁹. Alla aggei ꝛ zacharie.
Lauda hierusalē CXLVII
l dñm:lauda deū tuū siō. Qm cō
fortauit seras portarꝫ tuarꝫ:bñ-

dixit filijs tuis in te. Qui posuit fines
tuos pacem: ⁊ adipe frumēti satiat te.
Qui emittit eloquiū suū terre: velocit
currit ſmo ei⁹. Qui dat niuē sicut la-
nā: nebulā sicut cinerē spargit. Mittit
crystallū suaȝ sicut buccellas: añ faciē
frigoris ei⁹ q̇s sustinebit? Emittet ver
bum suū et liquefaciat ea: flabit sp̄s
ei⁹ ⁊ fluent aq̄. Qui annūciat verbum
suū iacob: iusticias et iudicia sua isrl̄.
Nō fecit taliter oī natiōi: ⁊ iudicia sua
nō manifestauit eis. Alleluia Aggei
et Zacharie. CXLVIII
Audate dn̄m de celis: laudate
l eū in excelsis. Laudate eū oēs
angeli ei⁹: laudate eū oēs virtutes ei⁹.
Laudate eū sol ⁊ luna: laudate eū oēs
stelle ⁊ lumē. Laudate eum celi celoꝝ:
⁊ aque oēs q̄ sup̱ celos sūt laudēt no-
Dañ.3.e mē dn̄i. Quia ip̄e dixit et facta sūt: ip̄e
S.32 mādauit ⁊ creata sūt. Statuit ea in se
Iudith.10.f culū ⁊ in seculū seculi: p̄ceptuȝ posuit
et nō p̄teribit. Laudate dn̄m de terra:
dracones et oēs abyssi. Ignis grando
nix glacies sp̄s ꝓcellaꝝ q̄ faciūt ver-
bum ei⁹. Mōtes ⁊ oēs colles ligna fru
ctifera et oēs cedri. Bestie et vniuersa
pecora: serpētes et volucres pennate.
Reges terre ⁊ oēs ꝓpl̄i: principes ⁊ oēs
iudices terre. Iuuenes ⁊ ꝟgines senes
cū iunioribus laudēt nomē dn̄i: q̄r exal-
tatū est nomē ei⁹ soli⁹. Cōfessio ei⁹ su-
per celū ⁊ terrā: et exaltauit cornu po
puli sui. Hymn⁹ oībus sc̄tis ei⁹: filijs
isrl̄ ꝓpl̄o appropinquāti sibi. Alleluia
Antate dn̄o can- CXLIX
c ticū nouū: laus eius in ecclesia
sanctoruȝ. Letet̄ isrl̄ in eo q̄ fe-
cit eū: et filie sion exultent ī rege suo.
Laudēt nomē eius ī choro: in tympa-
pano ⁊ psalterio psallāt ei. Quia bene-
placitū est dn̄o in ꝓpl̄o suo: et exaltauit
mansuetos in saluteȝ. Exultabūt san-
cti in gl̄ia: letabunt̄ in cubilib⁹ suis.
Exultatiōes dei in gutture eoꝝ: ⁊ gla
dij ancipites in manib⁹ eoꝝ. Ad faci-
endā vindictaȝ in natiōibus: increpa-
tiones in ꝓpl̄is. Ad alligādos reges eo
rū in cōpedib⁹: ⁊ nobiles eoꝝ in mani
cis ferreis. Ut faciāt in eis iudiciū cō-
scriptū: gl̄ia hec est oībus sc̄tis eius.
Audate dn̄m (Alleluia. CL
l in sc̄tis eius: laudate eū in fir
mamēto virtutis ei⁹. Laudate
eū in virtutib⁹ ei⁹: laudate eū ſm mul
titudinē magnitudinis ei⁹. Laudate
eū ī sono tube: laudate eū in psalterio
et cithara. Laudate eū in tympano et
choro: laudate eū ī chordis ⁊ organo.
Laudate eū in cymbalis bñ sonātib⁹:
laudate eū in cymbalis iubilationis:
oīs sp̄s laudet dn̄m. Alleluia.
Explicit psalterium.
Epistola sc̄ti Hieronymi p̄sbyteri ad
Chromatiū ⁊ Heliodoꝝ ep̄os: de libris
Ungat ep̄la (Salomonis
i q̄s iūgit sacerdotiū: imo char
ta non diuidat: q̄s christi ne-
ctit amor Cōmētarios ī osee:
amos ⁊ zachariā: malachiā q̄ȝ poscit̄
scripsissem si licuisset pre valitudine.
Mittitis solatia sūptuū: notarios no-
stros ⁊ librarios sustētat̄: vt vob̄ po
tissimū nr̄m desudet ingeniū. Et ecce
ex latere frequēs turba diuersa poscē-
tiū: q̄si aut equū sit me vobis esurientī-
bus ⁊ alijs laborare: aut in rōne dati
⁊ accepti cuiq̄ p̄ter vos obnoxi⁹ sim.
Itaq̄ lōga egrotatiōe fract⁹: ne peni-
tus h̄ anno reticerē ⁊ apud vos mut⁹
essem: tridui op⁹ nomī vr̄o cōsecraui:
interp̄tationē videlȝ triū salomōis vo
luminū. Masloth q̄s hebrei parabolas
vulgata aūt editio ꝓuerbia vocat. Co
eleth: qd̄ grece ecclesiastē: latie ꝯciona
torē possum⁹ dicere. Syrasirim: qd̄ in
lingua nr̄a vertit̄ canticū cāticoꝝ. Fer
tur ⁊ panaretos iesu filij syrach liber:
⁊ ali⁹ pseudographus: q̄ sap̄ia salomo
nis inscribit̄. Quoꝝ priorē hebraicuȝ
reꝑperi: nō ecclesiasticū vt apd̄ latinos
sȝ pabolas p̄notatū. Cui iūcti erāt ec-
clesiastes ⁊ cāticū cāticoꝝ: vt similitudi-
nē salomonis nō solū numero libroꝝ:
sed etiā materiarū genere coequaret.
Sc̄ds apud hebreos nusq̄ ē: q̄r et ip̄e
stil⁹ grecā eloquētiā redolet: ⁊ nōnulli
scriptoꝝ veterū: hūc eē iudei philonis
affirmāt. Sicut ḡ iudith ⁊ tobie ⁊ ma-
chabeoꝝ libros: legit q̄deȝ eos eccl̄ia:
sȝ īter canonicas scp̄turas nō recipit:
sic ⁊ hec duo volumia legat ad edifica
tionē plebis: nō ad auctoritatē eccles̄i
asticoꝝ dogmatū ꝯfirmādā. Si cui sa-
ne septuaginta īterp̄tum mag̃ editio
placet: hȝ eā a nobis olim emēdatam.
Neq̄ eīm noua sic cudimus: vt vetera
destruam⁹. Et tñ cū diligētissime lege

rit: sciat mag? nr̄a scripta intelligi: q̄ nō in tertiū vas trāffusa coacuerint:sz statim de p̄lo purissime cōmendata teste suū saporem suauerint. Explicit ep̄la sancti Hieronymi. Incipit ꝓlog⁹ in libros eosdem.

i Ribus noib⁹ vocatū fuisse salomonē: scripture manifestissime docet. Pacificū.id ē.salomonē ⁊ ydida:h̄ ē dilectūz dn̄i:⁊ qđ nūc dicit̄ coeleth.id ē ecclesiasten. Ecclesiastes aūt greco s̄mone ē appellat⁹: q: cetū.id est ecc̄liaz ꝯgreget: quē nos nūcupare possum⁹ ꝯtionatorē: eo ꝙ loquat̄ ad ꝑp̄lm:⁊ s̄mo ei⁹ nō specialiter ad vnū:sz ad vniūsos dirigat̄ generaliter. Porro pacific⁹ ⁊ dilect⁹ dn̄i:ab eo ꝙ regno ei⁹ pax fuerit:⁊ cū dn̄s dilexerit appellat⁹ ē. Nam ⁊ psalm⁹.xliiij. et lxxj. dilecti ⁊ pacifici titulo p̄notant̄. Qui tñ ⁊ si ad ꝓphetiā christi eccl̄ieq; ptinētes felicitatē ⁊ vires salomonis excedūt:tñ s̄m historiā sup̄ salomonez scp̄ti sūt. Itaq; iux̄ nūeꝝ vocabuloꝝ: tria volumia edidit. Proūbia. Ecclesiasten. Cāticūcāticoꝝ. In ꝓūbijs paruulū docēs:⁊ q̄si d̄ officijs p̄ snias erudiēs. Uñ ⁊ ad filiū s̄mo crebro repetit̄ In eccl̄iasten vo mature vir etat? instituēs:ne qcq̄ i mūdi reb⁹ putet eē ꝑpetuū:s; caduca ⁊ breuia vniūsa q̄ cernim⁹. Ad extremū iā cōsūmatū virū et calcato seclo p̄paratū:in cātic? cāticorū spōse iūgit amplexib⁹. Nisi eñ p̄us reliqrim⁹ vitia ⁊ pōpis secl̄i renūciantes:expeditos nos ad aduētū p̄parauerim⁹ nō possum⁹ cātare cāticū cāticoꝝ. Sed ⁊ h̄ diligētius attendēdū: tres libros auctore diuerso esse intitulatos. In ꝓuerbijs eñ notant̄ ꝓuerbia salomonis filij dauid regis isr̄l. In ecclesiasten vero verba eccl̄iastes filij dauid reg? hierl̄m. Sup̄fluum q̄ppe est isr̄l h̄ qđ male in grecis ⁊ latinis codicibus inuenit̄. In cātico aūt canticoꝝ nec filius dauid nec rex isr̄l siue hierl̄m prescribit̄:s; tñ cāticūcanticoꝝ salomonis. Sicut eñ ꝓuerbia ⁊ rudis institutio ad duodecim trib⁹ ⁊ ad totū ptinet isr̄l:⁊ quō ꝯtempt⁹ mūdi nō nisi metro politis ꝯuenit: h̄ ē habitatorib⁹ hierusalē. Ita canticacanticoꝝ ad eos proprie ptinet qui tñ sup̄na desiderant. Ad incipiētes ⁊ ꝓficientes:⁊ paterna dignitas:et regnī ꝑprij merito vendicatur auctoritas. Ad ꝑfectos vero vbi non timore erudit̄: sed amore ꝓprium nomē sufficit:⁊ equalis magister est ⁊ nescit esse se regē. Que oñia referunt̄ ad christū. Incipit alius ꝓlogus.

t Res libros salomōis.id ē ꝓuerbia:ecclesiasten: et cāticū canticoꝝ:veteri septuaginta interp̄tū auctoritati reddidi vł antepositi? lineis:sup̄flua queq; designās vel stellis titulo p̄notatis: ea q̄ min⁹ habebant̄ interserēs: vt plenius paula ⁊ eustochiū cognoscat?: qđ in libris nostr? minus sit: qđ ve redundet. Necnō etiā illa q̄ imperiti trāslatores male in linguā nostrā de greco s̄mone verterāt oblitterās ⁊ antiquās curiosissima veritate correxi. Et vbi p̄poste ro ordie atq; ꝑuerso sentētiarū fuerat lumē ereptū:suis locis restituēs feci intelligi qđ latebat. Porro i eo libro q̄ a plerisq; sapia salomōis inscribit̄: ⁊ in eccl̄iastico quē esse iesu filij syrach nul l⁹ ignorat:calamū tēperaui: tñmodo canonicas scp̄turas vob̄ emēdare desiderās:⁊ studiū meū certis mag? q̄ dubijs cōmēdare. Iō greco ⁊ hebreo s̄ꝑticula vtraq; i libro p̄missa ē: q: nōnul̄la d̄ greco h̄ ad illumiatiōez sensus ⁊ legētis edificationē:vł iserta hebraice trāslatiōi: vł extrinsec⁹ iūcta sūt. Et idcirco q̄ legis semp̄ ꝑegrina memēto.

Incipit liber ꝓuerbioꝝ. Cap̄lm I

p Arabole salomonis filij dauid regis isr̄l ad sciēdā sapiam et disciplinā:ad intelligenda verba prudētie:⁊ suscipiēdā eruditiōez doctrine iusticiā ⁊ iudiciū ⁊ eq̄tatē:vt detur ꝑuulis astutia:⁊ adolescenti scia ⁊ itellect⁹ Audiēs sapiēs sapiētior erit: ⁊ intelligens gubernacula possidebit. Aiaduertet parabolā ⁊ interp̄tatiōem verba sapiētū ⁊ enigmata eoꝝ. Timor dn̄i p̄ncipiū sapie. Sapiaz atq; doctrinā stulti despiciūt. Audi fili mi disciplinā p̄ris tui:⁊ ne dimittas legē matris tue:vt addat̄ gr̄a capiti tuo:⁊ torques collo tuo. Fili mi si te lactauerit peccatores: ne acq̄escas eis. Si dixerint: veni nobiscū:insidiemur sāguini:ab-

[right margin, in order down the column: a; Ps̄.110; Ecci.1.d; J.9.c; B]

scōdam⁹tendiculas ꝯ insontē frustra:
deglutiam⁹ eū sicͭ infern⁹viuētē ⁊ ite-
grū q̄si descēdētē i lacū: oēm ꝓciosam
subam reperiem⁹ : implebim⁹ domos
nr̄as spolijs:sortē mitte nobiscū:mar-
supiū sit vnū oim nr̄m:fili mi ne ābu-
I.6.c.Esa les cū eis. Prohibe pedē tuū a semit ꝯ
59.b eoꝝ. Pedes.n.illoꝝ ad malū currūt:⁊
festināt vt effūdāt sāguinē. Frustra āt
iacit̄ rete añ ocłos pēnatoꝝ. Ipi q̄ꝫ ꝯ
sanguinē suū insidiāt̄:⁊ moliūt̄ frau-
C des ꝯ aias suas. Sic semite ois auari:
I.8.c aias possidētiū rapiūt. Sapia foris ꝓ-
dicat:i plateis dat vocē suā. In capite
turbaꝝ clamitat:i forib⁹portaꝝ vrbis
ꝓfert verba sua dicēs: Usq̄ꝫ q̄ puuli di
ligit ꝯ infantiā:⁊ stulti ea q̄ sibi sūt no
xia cupiēt:⁊ imprudētes odibūt scien-
tiā? Cōūtimi ad correptiōēꝫ meā. En ꝓ
Esa.56.b ferā vobis spm̄ meū:⁊ oñdam vob ver
Biere.7.c ba mea. Quia vocaui ⁊ renuistis:extē-
di manū meā ⁊ nō fuit q̄ aspiceret. De
spexist ꝯ oē ꝯsiliū meum:⁊ increpatiōes
meas neglexist ꝯ. Ego q̄ꝫ i interitu vr̄o
ridebo:⁊ subsānabo cū vob id q̄d time
D batis aduenerit. Cū irruerit repētina
calamitas:⁊ interit⁹ q̄si tēpestas igru
erit:q̄n venerit sup vos tribulatio ⁊ an
gustia. Tūc iuocabūt me ⁊ n̄ exaudiā:
mane ꝯsurget:⁊ nō inuenient me:eo q̄
exosam habuerint disciplinā:⁊ timorē
dñi nō susceperint :nec acq̄euerint ꝯsi
lio meo:⁊ detraxerint vniūse correpti-
oni mee. Comedēt igit̄ fruct⁹ vie sue:
suisq̄ꝫ ꝯsilijs saturabūt̄. Auersio puulo-
rū iterficiet eos :⁊ ꝓsperitas stultoruꝫ
ꝑdet eos. Qui āt me audierit:absq̄ꝫ ter
rore requiescet:⁊ abundantia pfruet̄:ti-
more maloꝝ sublato. II
A f Ili mi si susceꝑis s̄moēs meos
⁊ mādata mea abscōder ꝯ penes
te:vt audiat sapiāꝫ aur ꝯ tua:iclina cor
tuū ad cognoscendā prudētiā. Si em̄
sapiaꝫ iuocauer ꝯ:⁊ iclinaueris cor tuū
prudētie:si q̄sier ꝯ eā q̄si pecuniaꝫ:⁊ sicͭ
thesauros effoder ꝯ illā:tūc itelliges ti
morē dñi:⁊ sciaꝫ dei iuenies:quia dñs
dat sapiaꝫ ⁊ ex ore ei⁹ prudētia ⁊ scien
B tia. Custodiet rectoꝝ salutē :⁊ ꝓteget
gradiētes simpliciter:s̄uās semitas iu
sticie:⁊ vias scōꝝ custodiēs. Tūc itel-
liges iusticiā ⁊ iudiciū ⁊ eq̄tatē :⁊ oēꝫ
semitā bonā. Si itrauerit sapia cor tu
um:⁊ scia aie tue placuerit:ꝯsilium cu

stodiet te:⁊ prudētia s̄uabit te:vt eru-
aris a via mala ⁊ ab hoie q̄ ꝑuersa loq̄
tur. Qui relinquūt iter rectū ⁊ ambu- C
lāt ꝑ vias tenebrosas. Qui letāt̄ cū ma
le fecerint:et exultāt i rebus pessimis:
Quoꝝ vie ꝑuse sūt : ⁊ infames gressus
eoꝝ. Ut eruar ꝯ a muliere aliena :⁊ ab I.7.a
ext̄nea q̄ mollit s̄mones suos:⁊ relinq̄t
ducē pubertat ꝯ sue:⁊ pacta dei sui ob-
lita ē. Inclinata ē em̄ ad mortē dom⁹ D
ei⁹:⁊ ad inferos semite ipi⁹. Oēs q̄ in-
grediūt̄ ad eā nō reuertēt̄:nec appḣē-
dēt semitas vite. Ut ambules i via bo
na:et calles iustoꝝ custodias. Qui em̄
recti sūt habitabūt i t̄ra:⁊ simplices ꝑ
manebūt i ea|| Impij vero ꝺ t̄ra ꝑdēt̄: Job.18.b
⁊ q̄ inique agūt auferent̄ ex ea.: III I.12.b
Ili mi ne obliuiscar ꝯ leg ꝯ mee: A
f ⁊ ꝓcepta mea cor tuū custodiat
Lōgitudinē em̄ dieꝝ ⁊ ānos vi
te ⁊ pacē apponēt tibi. Miscdia ⁊ veri-
tas te nō deserāt. Circūda eas gutturi
tuo: ⁊ describe i tabulis cordis tui :et
iuenies grāꝫ ⁊ disciplinā bonā coram
deo ⁊ hoib⁹. Habe fiduciā i dño ex to-
to corde tuo:⁊ ne imitar ꝯ prudētie tue
In oib⁹vijs tuis cogita illū: ⁊ ipe diri
get gressus tuos|| Ne sis sapiēs apd te- Ro.12.b
metipm. Time deuꝫ:et recede a malo.
Sanitas q̄ppe erit vmbilico tuo:⁊ irri B
gatio ossiū tuoꝝ|| Honora dñm de tua Tob.4.b
suba:⁊ ꝺ ꝓmitijs oim frugum tuaꝝ da
paupib⁹: ⁊ implebūt̄ horrea tua satu-
ritate:⁊ vino torcularia redūdabūt Di Heb.12.b
sciplinā dñi fili mi ne abijcias:nec de Apo.3.d
ficias cū ab eo corripis. Quē em̄ dili-
git dñs corripit:⁊ q̄si p̄r in filio:cōpla-
cet sibi. Beat⁹ hō q̄ inuenit sapiaꝫ:⁊ q̄
affluit prudētia. Melior ē acq̄sitio ei⁹
negociatiōe auri ⁊ argēti:ꝓmi ⁊ puris-
simi fruct⁹ei⁹. Preciosior ē cūctis opi I.8.b
bus sapia :⁊ oia q̄ desiderāt̄:huic non
valēt cōparari. Lōgitudo dieꝝ i dexte
ra ei⁹ :⁊ in sinistra illi⁹ diuitie et glr̄a.
Uie ei⁹vie pulchre: oēs semite ei⁹paci-
fice. Lignū vite ē his q̄ apprehēderint C
eā:⁊ q̄ tenuerint eam beati. Dñs sapia
fundauit t̄rā: stabiliuit celos pruden-
tia. Sapia illi⁹erupert abyssi: ⁊ nubes
rore ꝯcrescūt. Fili mi ne effluāt hec ab
oculis tuis. Custodi legē meā atq̄ꝫ cō-
siliū meū:⁊ erit vita aie tue:⁊ grā fau-
cib⁹ tuis. Tūc ambulabis fiducialit̄ i
via tua: ⁊ pes tuus impinget. Si dor-

mieris nõ timebis:q̇efces⁊ suauis erit
somnꝰtuꝰ. Ne paueas repẽtino terro-
D re:⁊ irruẽtes tibi potẽtias ipioꝝ Dñs
em̄ erit ĩ latere tuo: ⁊ custodiet pedem
tuũ ne capiar̃. Noli ꝓhibere bñfacere
eũ q̇ põt:si vales ⁊ ip̃e benefac. Nec di
cas amico tuo vade ⁊ reuertere ⁊ cras
dabo tibi:cũ statim possis dare Ne mo
liaris amico tuo malũ:cũ ille in te ha-
beat fiduciã. Nõ ꝯtẽdas aduẽsus hoiez
frustra cum ip̃e tibi nihil mali fecerit.
Ne emuleris hoiem iniustũ:nec imite-
ris vias eiꝰ:qꝛ abominatio est dñi oĩs
illusoꝛ:⁊ cũ simplicibꝰ ẜmocinatio eiꝰ
Egestas a dño ĩ domo ipĩ:habitacula
ãt iustoꝝ bñdicẽt. Ip̃e deludet illuso-
res:⁊ mãsuet̃ dabit graz. Gliaz sapiẽ-
tes possidebũt:stultoꝝ exultatio igno-
A Udite filii mi di (minia. IIII
a sciplinã pr̃is: ⁊ attẽdite vt scia
tis prudẽtiã. Donũ bonum tri
buam vob:legẽ meã ne derelinq̃t̃. Nã
et ego filiꝰ fui pr̃is mei:tenellꝰ⁊vnige
nitꝰcorã mr̃e mea:⁊ docebat me ⁊ dice
bat. Suscipiat ꝟba mea coꝛ tuũ:custo
di p̃cepta mea ⁊ viues. Posside sapiaz:
posside prudẽtiã. Ne obliuiscar̃ :neq̃
declines a verbis oris mei. Ne dimit-
tas eã ⁊ custodiet te :dilige eã ⁊ ꝯserua
B bit te. Principiũ sapie possĩde sapiam:
⁊ ĩ oĩ possessiõe tua acq̇re prudentiaz.
Arripe illã et exaltabit te:glorificabe-
ris ab ea cũ eã fuer̃ amplexatꝰ. Dabit
capiti tuo augmẽta graꝝ:⁊ corona in
clyta ꝓteget te. Audi fili mi ⁊ suscipe
verba mea: vt multiplicent̃ tibi ãni vi
te. Uiã sapie monstrabo tibi:⁊ ducã te
ꝑ semitas eq̇tatis: q̃s cũ ingressus fue
ris nõ artabunt̃ gressus tui:⁊ currens
nõ habebis offendiculũ Tene discipli
nã:ne dimittas eã:custodi illaz:qꝛ ip̃a
C ẽ vita tua. Ne delecteris semit̃ impio
rum:nec tibi placeat maloꝝ via. Fuge
ab ea ne transeas ꝑ illã:declina ⁊ dese
re eam. Nõ em̄ dormiunt nisi cũ male
fecerint: et nõ capit̃ somnꝰ ab eis nisi
supplãtauerint. Comedũt panẽ impie-
tatis:⁊ vinũ iniq̇tatis bibunt. Iustoꝝ
aũt semita q̃si lux splẽdens ꝓcedit :et
crescit vsq̃ ad ꝑfectam diẽ. Uia impio
rũ tenebrosa: nesciũt vbi corruãt . Fili
mi ausculta ẜmones meos:⁊ ad eloq̇a
mea inclina aurẽ tuã. Ne recedant ab
oculis tuis custodi ea ĩ medio cordis
tui. Uita em̄ sũt inueniẽtibꝰ ea ⁊ vni-
uerse carni sanitas. Omni custodia ser- D
ua coꝛ tuum:qꝛ ex ip̃o vita ꝓcedit. Re-
moue a te os prauũ : ⁊ detrahentia la-
bia sint ꝓcul a te. Oculi tui recta vide
ant:⁊ palpebre tue p̃cedant gressus tu-
os. Dirige semitas pedibꝰ tuis: et oẽs
vie tue stabiliẽt̃. Ne declines ad dexte
rã neq̃ ad sinistrã. Auerte pedẽ tuum
a malo. Uias em̄ q̇ a dextris sunt: no-
uit dñs:ꝑuerse ꝟo sũt q̇ sunt a sinistr̃.
Ip̃e em̄ rectos faciet gressus tuos:iti-
nera aũt tua in pace ꝑducet. V
Fili mi attẽde ad sapiẽtiã meã: A
f ⁊ prudẽtie mee inclina aurẽ tu-
am vt custodias cogitationes:
⁊ disciplinã labia tua ꝯꝟuet. Fauꝰ em̄
stillãs labia meretricis:et nitidiꝰ oleo
guttur eiꝰ. Nouissima aũt illiꝰ amara
q̃si absinthiũ: et lingua eius acuta q̃si
gladiꝰ biceps. Pedes eiꝰ descẽdunt in
mortem ⁊ ad inferos gressus eiꝰ pene-
trãt. Per semitã vite nõ ambulãt:vagi B
sũt gressus eiꝰ ⁊ iuestigabiles. Nũc ğ fi
li mi audi me:⁊ ne recedas a ꝟbis oris
mei. Lõge fac ab ea viã tuam:⁊ ne ap-
propinques foribꝰ domꝰ eiꝰ. Ne des ali
enis honorẽ tuũ:⁊ ãnos tuos crudeli.
Ne forte impleãt̃ extranei viribꝰ tuis:
⁊ labores tui sint ĩ domo aliena: et ge-
mas ĩ nouissimis q̃n ꝯsũpseris carnes
tuas:⁊ corpꝰ tuũ:⁊ dicas:Cur detesta- C
tus sũ disciplinã : ⁊ increpatiõibꝰ non
acq̇euit coꝛ meũ? Nec audiui vocẽ do-
cẽtiũ me:⁊ magistris nõ ĩclinaui aurẽ
meã. Pene fui ĩ oĩ malo:ĩ medio eccle-
sie ⁊ synagoge. Bibe aquã de cisterna
tua:⁊ fluẽta putei tui. Deriuent̃ fon-
tes tui foras:⁊ ĩ plateis aq̃s tuas diui
de. Habeto eas solꝰ:nec sint alieni ꝑti-
cipes tui. Sit vena tua bñdicta:⁊ leta- D
re cum muliere adolescẽtie tue. Cerua
charissima:⁊ gratissimꝰ hinnulꝰ. Ube-
ra eiꝰ inebriẽt te oĩ tpe: ⁊ in amore eiꝰ
delectare iugiter . Quare seduceris fili
mi ab aliena;⁊ fouer̃ ĩ sinu alterius?
Respicit dñs viã homĩs: ⁊ oẽs gressus Job.34.c
eiꝰ ꝯsiderat. Iniq̇tates sue capiunt im
piũ:⁊ funibꝰ pctõꝝ suoꝝ ꝯstrĩgit̃ . Ipse
moriet̃ qꝛ non habuit disciplinã : ⁊ in
mlt̃itudie stulticie sue decipiet̃. VI
Fili mi si spoponderis ꝓ amico A j.17.c
f tuo:defixisti apd̃ ex̃neũ manuz
tuã. Illaqueatꝰ es ꝟbis oris tui

et capt⁹ ꝓprijs ſmōib⁹. Fac ꝙ qd dico fi
li mi et temetipm libera: qr incidiſti in
manū ꝓximi tui. Diſcurre feſtina: ſu-
ſcita amicū tuū. Ne dederis ſōnū ocu-
lis tuis: nec dormitent palpebre tue.
Eruere q̄ſi damula d̄ manu: et q̄ſi auis
I.30.d de inſidijs aucupis. Vade ad formicā
o piger: et ꝯſidera vias ei⁹: et diſce ſapiē
tiā. Que cū nō habeat ducem nec pce-
B ptorē nec pncipē: parat i eſtate cibū ſi
I.24.d bi: et ꝯgregat i meſſe qd comedat. Vſqꝫ
quo piger dormies? Qn̄ ꝯſurges e ſom
no tuo? Paululū dormies: paululū dor
mitabis: paululū cōſeres man⁹ tuas vt
dormias: et veniet tibi q̄ſi viator ege-
ſtas: et paupies q̄ſi vir armat⁹. Si vo
impiger fueris: veniet vt fons meſſis
tua: et egeſtas lōge fugiet a te. Hō apo-
ſtata vir inutilis graditr ore ꝑuſo: an-
nuit oculis: terit pede: digito loquitr:
prauo corde machinatr malū: et oī tpe
iurgia ſemiat. Huic extēplo veniet p-
ditio ſua et ſubito ꝯteretr: nec habebit
vltra medicinā. Sex ſūt q̄ odit dn̄s et
C ſeptimū deteſtatr aīa ei⁹. Oculos ſubli
mes: linguā mendacē: man⁹ effūdētes
inocentē ſanguinē: cor machinans cogi
S.1.b tatiōes peſſimas: pedes veloces ad cur
rendū in malū: ꝓferētē mēdacia: teſtē
fallacē: et eū q̄ ſemiat inter frēs diſcor-
dias. Cōſerua fili mi pcepta pris tui:
et ne dimittas legē mrīs tue: liga eā in
corde tuo iugiter: et circumda gutturi
tuo. Cū ambulaueris gradiātr tecū: cū
dormieris cuſtodiāt te: et euigilās loqre
cū eis. Quia mādatū lucerna eſt et lex
lux: et via vite increpatio diſcipline: vt
cuſtodiāt te a muliere mala: et a blāda
lingua extranee. Nō ꝯcupiſcat pulchri
tudinē ei⁹ cor tuū: ne capiaris nutib⁹
illi⁹. Preciū em̄ ſcorti vix ē vnius pa-
nis: mulier aūt viri pcioſā aīaꝫ capit.
D Nūqd pōt homo abſcōdere ignē in ſi-
nu ſuo vt veſtimēta ſua nō ardeāt: aut
ambulare ſup prunas vt nō plante cō
burantr ei⁹? Sic q̄ ingreditr ad mulie-
rē ꝓximi ſui nō erit mūdus cū tetige-
rit eā. Nō grādis ē culpa cū q̄s furat⁹
fuerit. Furatr em̄ vt eſuriētē ipleat ani
mā. Dephēſus qꝫ reddet ſeptuplum: et
oēm ſubſtātiā dom⁹ ſue tradet et libe-
rabit ſe. Qui aūt adulter eſt ꝓpter cor-
dis inopiā pdet aīam ſuā. Turpitudi-
nē et ignominiā cōgreget ſibi: et oppro-
briū illi⁹ nō delebitr. Quia zelus et fu-
ror viri nō parcet in die vindicte: nec
acqeſcet cuiuſqꝫ pcib⁹: nec ſuſcipiet p
redemptiōe dona plurima. VII
f Fili mi cuſtodi ſmones meos et B
pcepta mea recōde tibi. Fili ho Nō habet
nora dn̄m et valebis: pter eū vo ne ti- in hebreo
mueris alienū. Serua mādata mea et
viues: et legē meā q̄ſi pupillā ocl̄i tui.
Liga eā in digitis tuis: ſcribe illā in ta
bulis cordis tui. Dic ſapie: ſoror mea
es: et prudentiā voca amicā tuā: vt cu- S.2.c
ſtodiat te a muliere extranea et ab alie
na: q̄ vba ſua dulcia facit. De feneſtra B
em̄ dom⁹ mee p cancellos ꝓſperi: et vi
deo paruulos. Cōſidero vecordē iuue-
nē q̄ trāſit p plateas iuxta angulū: et ꝓpe
viā dom⁹ illi⁹ graditr in obſcuro adue-
ſperaſcēte die in noctis tenebris et caligine
Et ecce occurrit illi mlier i ornatu me
retricio pparata ad decipiēdas aīas Gar
rula et vaga quietis impatiēs: nec va-
lens i domo cōſiſtere pedib⁹ ſuis. Nūc
foris: nūc in plateis: nūc iuxta angulos
inſidiās. Apprehēſūqꝫ deoſculatr iuue-
nē et pcaci vultu blāditur dicēs: Victi C
mas p ſalute debui: hodie reddidi vo-
ta mea. Idcirco egreſſa ſū in occurſum
tuū deſiderās te videre et repperi. Inte-
xui funib⁹ lectulū meū: ſtraui tapetib⁹
pictis ex egypto: aſperſi cubile meum
myrrha et aloe et cinnamomo. Veni in
ebriemur vberib⁹ et fruamur cupitis am
plexib⁹, donec illuceſcat dies. Nō ē em̄
vir i domo ſua: abijt via lōgiſſima Sac
culū pecunie ſecū tulit: i die plene lune
reuerſur⁹ ē in domū ſuā. Irretiuit eū D
multis ſmōib⁹ et blāditijs labiorū ꝓtra
xit illū. Statim eam ſeqtur q̄ſi bos du
ctus ad victimā et q̄ſi agn⁹ laſciuiēs et
ignorās: et neſcit q̄ ad vincula ſtultus
trahatr donec tranſfigat ſagitta iecur
ei⁹: velut ſi auis feſtinet ad laqueū: et
neſcit q̄ de piculo aie illi⁹ agitr. Nunc
ꝙ fili mi audi me: et attende vbis oris
mei. Ne abſtrahatr in vijs illi⁹ mens
tua: neqꝫ decipiaris ſemitis ei⁹. Mul-
tos em̄ vulneratos deiecit: et fortiſſimi
quiqꝫ iterfecti ſūt ab ea. Vie inferi do-
mus ei⁹: penetrātes interiora mortis.
Nūqd nō ſapiētia cla- VIII B
n mitat et prudētia dat vocē ſuā?
In ſūmis excelſiſqꝫ verticib⁹: ſu
per viā in medijs ſemitis ſtans: iuxta

portas ciuitatis: in ipis forib⁹ loqtur
dicens: O viri ad vos clamito: et vox
mea ad filios hoim. Intelligite puuli
asturiã: et insipiẽtes aiaduertite. Au-
dite qm̃ de reb⁹ magnis locutura sũ: ⁊
aperiẽt labia mea vt recta pdicẽt. Ue
ritatẽ meditabit guttur meũ: et labia
mea detestabũtur impiũ. Iusti sũt oẽs
smones mei: nõ est eis prauũ qd neq;
puersum. Recti sũt intelligẽtib⁹: et eq
B inueniẽtib⁹ sciẽtiã. Accipite discipli-
nã meã ⁊ nõ pecuniã: doctrinã magis
I.3.b q̃ aurũ eligite. Melior est eñi sapiẽtia
cunctꝭ opib⁹ pciosissimis: ⁊ omne desi
derabile ei nõ põt cõparari. Ego sapiẽ
tia habito in cõsilio: ⁊ eruditis intersũ
cogitationib⁹. Timor dñi odit malũ:
arrogantiã ⁊ supbiam: ⁊ viã prauam:
et os bilingue detestor. Meũ est cõsiliũ
et eqtas. Mea est prudẽtia: mea ẽ for-
titudo. Per me reges regnant: et legũ
cõditores iusta decernũt. Per me prin
cipes imperãt: ⁊ potẽtes decernũt iusti
ciã. Ego diligẽtes me diligo: ⁊ q mane
vigilauerint ad me inueniẽt me. Me-
cũ sũt diuitie ⁊ gloria: opes supbe ⁊ iu
sticia. Melior ẽ fructus me⁹ auro ⁊ la.
pide pcioso: et genimina mea argento
C electo. In vijs iusticie ambulo: in me-
dio semitarũ iudicij: vt ditem diligen-
Sap 9.b tes mẽ: thesauros eoꝝ repleã. Dñs pos
sedit me in initio viarũ suarũ: anteq̃
qcq̃ faceret a pncipio. Ab eterno ordi
nata sum ⁊ ex antiqs: anteq̃ terra fie-
ret. Nondũ erãt abyssi: ⁊ ego iam cõce-
pta eram. Necdũ fontes aquaꝝ erupe
rant: necdũ montes graui mole ꝯstite
rant. Añ oẽs colles ego parturiebar.
Adhuc terrã nõ fecerat: ⁊ flumĩa ⁊ car
dines orbis terre. Qñ pparabat celos
aderã: qñ certa lege et gyro vallabat
abyssos. Qñ ethera firmabat sursũ ⁊ li
brabat fõtes aqꝝ. Qñ circũdabat ma
ri terminũ suũ: [illegible]ẽ ponebat aquis
D ne transirent fines suos. Qñ appende-
bat fundamẽta terre: cũ eo erã cuncta
cõponens. Et delectabar p singlos di-
es ludens corã eo omi tp: et ludens in
orbe terrarũ: ⁊ delitie mee esse cũ filijs
hoiuz. Nunc ergo filij audite me. Beati q
custodiũt vias meas. Audite discipli-
nam ⁊ estote sapiẽtes: ⁊ nolite abijcere
eã. Beat⁹ homo q audit me ⁊ q vigilat
ad fores meas qtidie ⁊ obseruat ad po-
stes ostij mei. Qui me inuenerit: inueniet
vitã et hauriet salutẽ a dño. Qui aũt i
me peccauerit ledet aiaz suam. Oẽs q
me oderũt: diligũt mortem. IX
Sapiẽtia edificauit sibi domuz: A
f excidit colũnas septẽ. Immola
uit victimas suas: miscuit vinũ
posuit mẽsam suã. Misit ancillas su
as vt vocarẽt ad arcẽ: ⁊ ad menia ciui
tatis. Si qs est puulus veniat ad me.
Et insipiẽtib⁹ locuta ẽ: Uenite come- B
dite panẽ meũ: ⁊ bibite vinum qd mi-
scui vob. Relinqte infantiã ⁊ viuite et
ambulate p vias prudẽtie. Qui erudit
derisorẽ: ipse iniuriã sibi facit: ⁊ q ar-
guit impiũ sibi maculã generat. Noli
arguere derisorẽ ne oderit te Argue sa
pientẽ: ⁊ diliget te. Da sapienti occasi-
onem: et addet ei sapiẽtia. Doce iustũ C
⁊ festinabit accipe. Principiũ sapiẽtie I.1.a.Ps
timor dñi: ⁊ sciẽtia sanctorũ prudẽtia. 110 Ecci.1.b
Per me eñi multiplicabũt dies tui: et
addẽtur tibi ãni vite. Si sapiẽs fuerꝭ
tibimetipi eris: si aũt illusor: solus por
tabis malũ. Mulier stulta et clamosa:
plenaq; illecebris ⁊ nihil oĩno sciens:
sedet in forib⁹ dom⁹ sue sup sellã in ex
celso vrbis loco: vt vocaret trãseuntes
p viã ⁊ gentes in itinere suo. Quis est D
puul⁹ declinet ad me. Et vecordi locu
ta ẽ. Aq furtiue dulciores sũt: ⁊ panis
abscõdit⁹ suauior. Et ignorauit q ibi
sint gigãtes: ⁊ i pfũdis inferni cõuiue
ei⁹ ‖ Qui eñi applicabit illi dscẽdet ad Nõ habet
inferos: nã q abscesserit ab ea: saluabit. in hebreo
Fili⁹ sapiẽs letificat patrẽ: X I.15.c A
f fili⁹ vero stult⁹ mesticia ẽ mris I.11.a
sue. Nil pderũt thesauri ipieta Ecci:5.b
tis: iusticia vo liberabit a morte. Non
affliget dñs fame aiaz iusti: ⁊ insidias I.12.b
impioꝝ subuertet. Egestatez opata est
manus remissa: man⁹ aũt fortiũ diuiti
as parat. Qui nitit mẽdacijs h pascit
ventos: idẽ aũt ipe seqtur aues volan
tes. Qui cõgregat in messe fili⁹ sapiẽs
est: qui aũt stertit estate: fili⁹ confusio- B
nis. Bñdictio dñi sup caput iusti: os
aũt impiorũ operit iniquitatẽ. Memo
ria iusti cũ laudib⁹: ⁊ nomẽ impioruz
putrescet. Sapiens corde pcepta susci-
piet: stult⁹ cedit labijs. Qui ambulat I.28.c
simpliciter: ambulat cõfidẽter: qui aũt
deprauat vias suas manifest⁹ erit Qui Ecci.27.c
annuit oculo dabit dolorem ⁊ stultus

labĳs ꝟberabiꝛ. Uena vite os iusti: ꝛ
1. Pe. 4. b os ipioꝝ opit iniqtatē. Odiū suscitat
rixas: et vniūsa delicta opit charitas.
In labĳs sapiēt̃ iueniꝛ sapia ꝛ ꝟga ī
dorso eiꝰ q̇ indiget corde. Sapientes
abscōdunt sciaꝫ: os aūt stulti ꝯfusioni
J. 18. b ꝓximū ē. Substātia diuit̃ vrbs forti-
tudinis eiꝰ: pauor pauperꝝ egestas eoꝝ
C Opꝰ iusti ad vitā: fructꝰ āt ipĳ ad pec-
catū. Uia vite custodiēti disciplinā: q̇
āt increpatiōes relinq̇t errat. Abscon
dūt odiū labia mēdacia: q̇ ꝓfert ꝯtume
liā insipiēs ē. In multiloquio non de-
erit pctm̄: q̇ āt moderaꝛ labia sua pru
dentissimꝰ ē. Argētū electū lĩgua iusti:
cor āt ipioꝝ ꝓ nihilo. Labia iusti eru-
diūt plīmos: q̇ āt indocti sūt in cordis
egestate morieꝛ. Bñdictio dñi diuites
D facit: nec sociabiꝛ eis afflictio. Quasi
ꝑ risū stultꝰ opaꝛ scelꝰ: sapia āt ē viro
prudētia. Qđ timet ipiꝰ veniet sup eū:
desideriū suū iust̃ dabiꝛ. Quasi tēpe-
stas trāsiēs nō erit impiꝰ: iustꝰ aūt q̄si
fundamētū sempiternū. Sicut acetuꝫ
dentibꝰ ꝛ fumus oculis: sic piger his q̇
miserūt eū. Timor dñi apponet dies: et
anni impioꝝ breuiabunꝛ. Expectatio
iustoꝝ leticia: spes aūt impioꝝ ꝑibit.
Fortitudo simplicis via dñi: et pauor
his q̇ opanꝛ malū. Iustꝰ i eternū nō cō
mouebiꝛ: impĳ aūt nō habitabūt sup
terrā. Os iusti parturiet sapiaꝫ: lingua
prauoꝝ ꝑibit. Labia iusti ꝯsiderāt pla
cita: ꝛ os impiorum ꝑuersa. XI
A
Statera dolosa abominatio est
apud deū: ꝛ pōdus equū volun
tas eius Ubi fuerit supbia ibi
erit ꝛ ꝯtumelia: vbi aūt ē hūilitas ibi
ꝛ sapia. Simplicitas iustorum diriget
eos: et supplātatio ꝑuersoꝝ vastabit il-
S. 10. a los || Nō ꝓderūt diuitie in die vltiōis:
Ecci. 5. b iusticia aūt liberabit a morte. Iusticia
simplic̃ diriget viaꝫ eiꝰ: ꝛ ī impietate
sua corruet ipiꝰ. Iusticia rectoꝝ libera
bit eos: ꝛ ī insidĳs suis capieꝛ iniqui.
Sap. 5. c Mortuo homie impio nulla erit vltra
B spes: ꝛ expectatio sollicitoꝝ ꝑibit. Iu-
stus đ angustia liberatꝰ ē ꝛ tradeꝛ im-
pius ꝓ eo. Simulator ore decipit ami
cū suū: iusti aūt liberabūꝛ scia. In bo-
nis iustoꝝ exaltabiꝛ ciuitas: ꝛ ī ꝑditi-
one impiorū erit laudatio. Bñdictiōe
iustoꝝ exaltabiꝛ ciuitas: et ore ipiorū
subuerteꝛ. Qui despicit amicū suū in-

digēs corde ē: vir āt prudens tacebit.
Qui ābulat fraudulēt̃ reuelat arcana:
q̇ āt fidelis ē celat amici cōmissū. Ubi J. 14. a
nō ē gubnator ꝑpl's corruet: salꝰ āt vbi
mlta ꝯsilia. Affligeꝛ malo q̇ fidē facit C
ꝓ extraneo: q̇ āt cauet laq̄os: securꝰ erit.
Mulier gratiosa iueniet gl̃iaꝫ ꝛ robu-
sti habebūt diuitias. Benefacit aīe sue
vir misericors: q̇ āt crudel' ē: etiā ꝓpin
q̄s abĳcit. Impiꝰ facit opꝰ instabile: se-
mināti āt iusticiā: merces fidel'. Clemē
tia p̄parat vitā: ꝛ sectatio maloꝝ mor
tē. Abominabile dño cor prauū ꝛ vo-
lūtas eiꝰ ī his q̇ simplicit̃ ābulāt. Ma
nus ī manu nō erit inocēs malꝰ: semē
aūt iustoꝝ saluabiꝛ. Circulꝰ aureus in Ecci. 9. c
naribꝰ suis: mlier pulchra ꝛ fatua. De
sideriū iustorū oē bonū ē: p̄stolatio i-
piorū furor. Alĳ diuidūt ꝓpria: ꝛ diti- D
ores fiūt: alĳ rapiūt nō sua: et sp ī ege-
state sūt. Aia q̄ bñdicit impinguabiꝛ:
ꝛ q̇ inebriat ipe q̄ꝫ inebriabiꝛ. Qui ab
scōdit frumēta malediceꝛ ī ꝑplis: bñdi
ctio āt sup caput vēdētiū. Bñ ꝯsurgit
diluculo q̇ q̄rit bona: q̇ āt iuestigator
maloꝝ ē opprimeꝛ ab eis. Qui ꝯfidit ī
diuitĳs suis corruet: iusti āt q̄si virēs
foliū germinabūt. Qui ꝯturbat domū
suā possidebit vētos: ꝛ q̇ stultꝰ ē ꝯuiet
sapienti. Fructꝰ iusti lignū vite: ꝛ q̇ su
scipit aīas sapiēs ē. Si iustꝰ ī tra reci- 1. Pe. 4. d
pit: quātomag̃ ipiꝰ ꝛ peccator? XII
Q
Ui diligit disciplinā diligit sci- A
entiā: q̇ aūt odit increpationes
insipiēs ē. Qui bonꝰ ē hauriet
sibi gratiā a dño: q̇ aūt cōfidit in cogi
tationibꝰ suis impie agit. Nō robora-
bitur hō ex impietate: ꝛ radix iustoruꝫ
ñ cōmouebiꝛ. Mulier diligēs: corona
est viro suo: ꝛ putredo in ossibꝰ eiꝰ que
ꝯfusiōe res dignas gerit. Cogitatiōes
iustoꝝ iudicia: ꝛ ꝯsilia impioꝝ fraudu
lēta. Uerba impioꝝ insidiāꝛ sāguini:
os iustoꝝ liberabit eos. Uerte impios
et nō erūt: domꝰ aūt iustoꝝ ꝑmanebit.
Doctrina sua nosciꝛ vir: q̇ aūt vanꝰ ꝛ B
excors ē ꝛ patebit ꝯtemptui. Melior ē Ecci. 10. d
paup ꝛ sufficiēs sibi: q̄ȝ gloriosus ꝛ in
digens pane. Nouit iustus iumētoruꝫ
suos aīas: viscera āt impioꝝ crudelia.
|| Qui opaꝛ trā suā: satiabiꝛ panibꝰ: q̇ Ecci. 10. d
aūt sectāꝛ ociū stultissimꝰ ē || Qui sua- J. 28. c
uis est viuit in moderationibꝰ: ī suis Nō habeꝛ
monitionibꝰ reliquit contumeliā. De- in hebreo

sideriū ipīꝝ monimētū ē pessimoꝝ: ra-
dix aūt iustoꝝ ꝓficiet. Propꝛ pctā la-
bioꝝ ruina ꝓximat malo: effugiet aūt
J.15.a iustus de angustia. De fructu oris sui
vnusq̄sq; replebitꝛ bonis: ⁊ iuxꝛ opa ma
C nuū suaꝝ retribuetꝛ ei. Uia stulti re-
cta ī ocul' eiꝰ: q̄ aūt sapiēs ē audit cō-
silia. Fatuꝰ statim indicat irā suā: q̄ āt
dissimulat īiuriā callidus est. Qui qđ
nouit loq̄tꝛ index iusticie ē: q̄ āt mētitꝛ
testis ē fraudulentꝰ. Est q̄ ꝓmittit ⁊ q̄
si gladio pūgitꝛ cōsciētie: lingua āt sa-
piētiū sanitas. Labiū veritat' firmū
erit ī ꝑpetuū: q̄ aūt test' ē repētinꝰ: cō
cinnat linguā mēdacij. Dolꝰ in corde
cogitātiū mala: q̄ aūt pac' ineunt cōsi-
lia: sequitꝛ eos gaudiū. Nō cōtristabit
iustū q̄dq̄d ei acciderit: ipij aūt reple-
D būtꝛ malo. Abomīatio ē dn̄o labia mē
datia. q̄ aūt fideli' agūt placēt ei. Hō
versutꝰ celat sciētiā: ⁊ cor insipiētiū ꝓ
S.10. uocat stulticiā. Manꝰ fortiū dn̄abitꝛ:
q̄ aūt remissa ē tribut' ꝑ'iet. Meror ī
corde viri humiliabit illū: ⁊ ꝑmone bo
no letificabitꝛ. Qui negligit dānū ꝓpꝛ
amicū iustꝰ est: iter aūt ipioꝝ decipiet
eos. Nō iueniet fraudulētꝰ lucrū: ⁊ sub
stātia hoīs erit auri ꝑciū. In semita iu
sticie vita: iter āt deuiū ducit ad mor-

A Iliꝰ sapiēs doctrīa (tē. XIII
f prīs: q̄ āt illusor ē nō audit cū
S.12.b arguitꝛ. De fructu oris sui hō sa
J.21.d tiabitꝛ bonis: aīa aūt ipioꝝ iniq̄. Qui
custodit os suū custodit aīam suā: q̄ āt
incōsideratꝰ ē ad loquēdū sentiet ma-
la. Uult ⁊ nō vult piger: aīa aūt opan
Mat.12.c tiū īpinguabitꝛ. Uerbum mendax iu-
stꝰ detestabitꝛ: ipius aūt cōfūdit ⁊ ꝯfū-
detꝛ. Justicia custodit inocēt' viā: ipie
tas aūt peccatorē supplātat. Est q̄si di
ues cū nihil habeat: ⁊ ē q̄si pauꝑ cū in
B multis diuitijs sit. Redēptio aīe viri
diuitie sue: q̄ aūt pauꝑ ē icrepationē
nō sustinet. Lux iustoꝝ letificat: lucer-
na aūt ipioꝝ extinguetꝛ. Inter supbos
semꝑ iurgia sūt: q̄ aūt agūt oīa cū cō-
silio: regūtꝛ sapiētia. Substātia festina
ta minuetꝛ: q̄ āt paulatim colligitꝛ ma
nu multiplicabitꝛ. Spes q̄ differtꝛ af-
fligit aīam: lignū vite desideriū veni-
C ēs. Qui detrahit alicui rei: ipse se ī fu
turū obligat: q̄ aūt timet ꝑceptū ī pa-
Iste ꝟsus nō ce versabitꝛ. ‖ Anīe dolose errāt ī pctīs:
habetꝛ i he- iusti āt misericordes sūt ⁊ miserātꝛ. Lex
breo

sapiētis fons vite: vt declinet a ruina
mort'. Doctrina bona dabit grām: in
itinere cōtēptoꝝ vorago. Astutus oīa
agit cū cōsilio: q̄ āt fatuꝰ ē aperit stul-
ticiā. Nūciꝰ impij cadet ī malū. Lega-
tꝰ fidel' sanitas. Egestas ⁊ ignominia
ei q̄ deserit disciplinā: q̄ āt acq̄escit ar-
guenti glificabitꝛ. Desideriū si cōplea- D
tur delectat aīam: detestantꝛ stulti eos
q̄ fugiūt mala. Qui cū sapiētibꝰ graditꝛ
sapiēs erit: amicꝰ stultoꝝ sīlis efficietꝛ.
Pctōres ꝑseq̄tꝛ malū: ⁊ iustis retribuē
tur bona. Bonꝰ relinq̄t heredes filios
⁊ nepotes: ⁊ custoditꝛ iusto substantia
pctōris. Multi cibi in noualibꝰ patrū
⁊ aliīs ꝯgregātꝛ absq; iudicio. Qui par J.23.b.
cit virge odit filiū suū: q̄ aūt diligit il- Ecci.30.a
lū: instāter erudit. Justꝰ comedit ⁊ re-
plet āiaz suā vēter āt ipioꝝ isaturabil'.

Apiēs mulier edificat XIIII A
s domū suā: insipiēs extructā q̄z
manibꝰ destruet. Ambulās re- Job.12.c
cto itinere ⁊ timēs deū: despicitꝛ ab eo
q̄ infami graditꝛ via. In ore stulti vir-
ga superbie: labia sapientum custodi-
unt eos. Ubi nō sūt bouis ꝑsepe vacu
um ē: vbi aūt apparēt plurime segetes
ibi manifesta ē fortitudo bouis. Test'
fidelis nō mētietꝛ: ꝓfert aūt mēdaciū
dolosus testis. Querit derisor sapiētiā
⁊ nō inuenit: doctrina prudētiū facil'.
Uade ꝯ virū stultū: ⁊ nescit labia pru-
dētie. Sapīa callidi ē ītelligere viā su
am: ⁊ prudētia stultoꝝ errās. Stultꝰ
illudet pctīn: ⁊ inter iustos morabitꝛ B
gratia. Cor qđ nouit amaritudinē aīe
sue: in gaudio eiꝰ nō miscebitꝛ extrane
us. Domꝰ ipioꝝ delebitꝛ tabnacula iu
stoꝝ germinabūt. Est via q̄ videtꝛ hoī
iusta: nouissima āt eiꝰ deducūt ad mor
tem. Risus dolore miscebitꝛ: ⁊ extrema J.16.b
gaudij luctꝰ occupat. Uijs suis reple-
bitꝛ stultꝰ: ⁊ suꝑ eū erit vir bonꝰ. Inno
cēs credit oī verbo: astutus cōsiderat
gressus suos. ‖ Filio doloso nihil erit Iste ꝟsus nō
boni: seruo aūt sapiēti ꝓsperi erūt actꝰ habetꝛ in he
⁊ dirigetꝛ via eiꝰ. Sapiēs timet ⁊ decli breo.
nat a malo: stultꝰ trāsilit ⁊ cōfidit. Im
patiēs opabitꝛ stulticiā: ⁊ vir versutus
odiosus ē. Possidebūt puuli stulticiā
⁊ expectabūt astuti sciaz. Jacebūt ma C
li an̄ bonos: ⁊ ipij ante portas iustoꝝ.
Etiā ꝓximo suo pauꝑ odiosus ē: ami
ci ꝟo diuitū multi. Qui despicit ꝓxi-

Consiliū

mū suū peccat:q̄ āt misereꝛ paupi beatꝰ erit. Qui credit i dn̄o misericordiā
diligit:errāt q̄ opaꝛ malū. Misericordia ꝛ veritas p̄parāt bona. In oi ope
bono erit abūdātia:vbi aūt verba sūt
plurima:ibi freq̄nter egestas. Corona
sapiētū diuitie eoꝝ:fatuitas stultorū
iprudētia. Liberat aīas testis fidelis:ꝛ
pfert mendatia versipellis. In timore dn̄i fiducia fortitudinis:ꝛ filijs eiꝰ
D erit spes. Timor dn̄i fons vite vt declinet a ruina mortꝭ. In multitudine populi dignitas regꝭ:ꝛ i paucitate plebis
ignominia p̄ncipis. Qui patiēs ē multa gubernaꝛ sapia:q̄ aūt impatiēs ē:
exaltat stulticiā suā. Uita carniū sanitas cordis:putredo ossiū iuidia. Quia
calūniaꝛ egentē: exprobrat factori eiꝰ
honorat āt eū q̄ misereꝛ pauperis. In
malitia sua repelleꝛ ipius:sperat āt iustus i morte sua. In corde prudētis requiescit sapiētia:ꝛ indoctos quoq3 erudiet. Justicia eleuat gētē: miseros aūt
facit pplos pctm̄. Acceptꝰ ē regi minister intelligēs:iracūdiā eiꝰ inutilis su
Esp̄osio mollis (stinebit. XV
A r frāgit irā:sermo durus suscitat
J.25.b furorē. Lingua sapientū ornat
sciam:os fatuoꝝ ebullit stulticiā. In
oi loco oculi dn̄i:ptēplāꝛ bonos ꝛ malos. Lingua placabiꝛ lignū vite:q̄ aūt
imoderata ē cōteret spm̄. Stultꝰ irridet disciplinā patris sui:qui aūt custodit increpatiōes astutior fiet. In abūdāti iusticia virtꝰ maxima ē:cogitationes aūt impioꝝ eradicabūꝛ. Domꝰ iusti plurima fortitudo:ꝛ i fructibꝰ ipiū
cōturbatio. Labia sapientū dissemina
B būt scientiā:cor stultoꝝ dissimile erit.
J.21.d. Uictime ipioꝝ abominabiles dn̄o: vo
Eccl.34.c ta iustoꝝ placabilia. Abominatio est
dn̄o via impij:q̄ sequiꝛ iusticiā diligitur ab eo. Doctrina mala deserētiū viam vite:q̄ increpationes odit morieꝛ.
Infernꝰ ꝛ pditio corā dn̄o:quāto magꝭ
corda filioꝝ hoīm? Nō amat pestilens
eū q̄ se corripit nec ad sapiētes gradiꝛ.
Cor gaudēs exhilarat faciē: i merore
J.17.d animi deijciꝛ spiritꝰ. Cor sapiētꝭ q̄rit
doctrinā:ꝛ os stultoꝝ pasciꝛ iperitia.
Oēs dies pauperis mali:secura mens
q̄si iuge cōuiuiū. Meliꝰ ē parū cū timore dn̄i q̄3 thesauri magni ꝛ insatiabiles. Meliꝰ ē vocari ad olera cū charitate:q̄3 ad vitulū saginatū cū odio.
Uir iracūdus puocat rixas:q̄ patiens
est:mitigat suscitatas. Iter impioꝝ q̄si sepes spinaꝝ via iustoꝝ absq3 offen C
diculo. Filiꝰ sapiēs letificat patrē:et J.10.a
stultꝰ hō despicit matrē suā. Stulticia
gaudiū stulto:ꝛ vir prudēs dirigit gressus suos. Dissipāꝛ cogitatiōes vbi nō
ē cōsiliū:vbi vero sūt plures cōsiliarij
cōfirmāꝛ. Letaꝛ hō in snia oris sui: et
smo oportunꝰ ē optimꝰ. Semita vite
sup eruditū:vt declinet de inferno nouissimo. Domū supboꝝ demolieꝛ dn̄s
ꝛ firmos faciet t'minos vidue. Abominatio dn̄i cogitatiōes male: ꝛ purꝰ sermo pulcherrimꝰ firmabiꝛ ab eo. Conturbat domū suā q̄ sectaꝛ auaritiā: q̄
aūt odit munera viuet. Per misericor D
diā ꝛ fidē purgāꝛ pctā:p timorē autē
dn̄i declinat oīs a malo. Mēs iusti meditabiꝛ obediētiā:os ipioꝝ redundat
malis. Longe est dn̄s ab impijs:ꝛ orationes iustoꝝ exaudiet. Lux oculorū
letificat aīam: fama bona impinguat
ossa. Auris q̄ audit increpationes vite:in medio sapientū cōmorabiꝛ. Qui
abijcit disciplinā:despicit animā suā:
q̄ aūt acquiescit icrepationibꝰ: possessor
est cordis. Timor dn̄i disciplina sapiētie:ꝛ gloriā p̄cedit humilitas. XVI A
Ominis ē aīam p̄parare:ꝛ dn̄i
h gubernare linguā. Oēs vie hominū patēt oculis eiꝰ:spirituū
pōderator ē dn̄s. Reuela dn̄o opa tua:
ꝛ diriganꝛ cogitatiōes tue. Uniuersa
ppt semetipm̄ opatus ē dn̄s:impiū q̄3
ad diē malū. Abominatio dn̄i est oīs
arrogās:etiā si manꝰ ad manū fuerit:
nō est innocēs. ‖Initiū vie bone facere iusticiā:accepta ē apud deū magis Iste v'sus nō
q̄3 imolare hostias. Misericordia ꝛ ve habeꝛ in he
ritate redimiꝛ iniq̄tas: ꝛ i timore dn̄i breo
declinaꝛ a malo. Cū placuerit dn̄o vie
hoīs:inimicos q̄3 eiꝰ cōuertet ad pacē.
Meliꝰ ē parū cū iusticia: q̄3 multi fructꝰ cū iniq̄tate. Cor hoīs disponit viā B
suā:s3 dn̄i ē dirigere gressus eiꝰ. Diuinatio i labijs regis:in iuditio nō errabit os eiꝰ. Pōdus ꝛ statera iudicia dn̄i
sūt:ꝛ opa eiꝰ oēs lapides sccli. Aboiabiles regi q̄ agūt ipie: q̄m̄ iusticia firmaꝛ soliū. Uolūtas regū labia iusta:q̄
recta loq̄ꝛ diligeꝛ. Indignatio regis
nūcij mortꝭ:ꝛ vir sapiēs placabit eū.

In hilaritate vult⁹ regis vita: et cle-
mētia ei⁹ q̄si imber serotin⁹. Possid
sapiam: q2 auro melior ē: ꝛ acq̄re pru-
C dētiā: q2 p̄ciosior ē argēto. Semita iu
stoꝝ declinat mala: custos aīe sue ser-
uat vitā suā. Cōtritionē p̄cedit supbia
ꝛ añ ruinā exaltabit sp̄s. Meli⁹ ē hu
miliari cū mitibus: q̄ⱥ diuidere spolia
cū supbis. Erudit⁹ ī v̄bo reperiet bo-
na: ꝛ q̄ sperat ī dn̄o beat⁹ ē. Qui sapi-
ens ē corde: appellabit prudēs: ꝛ q̄ dul
cis eloq̄o maiora reperiet. Fons vite
eruditio possidētis: doctrina stultoꝝ
fatuitas. Cor sapiēt erudiet os ei⁹: et
labijs ei⁹ addet grām. Fau⁹ mellis cō
posita verba: dulcedo aīe sanitas ossiū
D ʒ.14.b Est via q̄ videt hoī recta: ꝛ nouissima
ei⁹ ducūt ad mortē. Aīa laborant la
borat sibi: q2 cōpulit eū os suum. Uir
impius fodit malū: ꝛ ī labijs ei⁹ ignis
ardescit. Hō pūsus suscitat lites ꝛ ver
bosus sepat p̄ncipes. Uir iniqu⁹ lactat
amicū suū: ꝛ ducit eū p viā non bonā.
Qui attonit oculꝭ cogitat praua: mor
dēs labia sua pficiet malū. Corona di
gnitat senect⁹ q̄ ī vijs iusticie reperie
tur. Melior ē patiēs viro forti: ꝛ q̄ do
miat aīo suo expugnatore vrbiū. Sor
tes mittūt ī sinū: sꝫ a dn̄o tēperāt.
B Elior ē buccella sicca XVII
m cū gaudio q̄ⱥ dom⁹ plena victi-
Eccl.10.b mis cū iurgio. Seru⁹ sapiēs do
minabit stult filijs: ꝛ iter frēs heredi
tatē diuidet. Sic igne pbat argētū ꝛ
aurū camino. ita corda pbat dn̄s. Ma
l⁹ obedit lingue iniq̄: ꝛ fallax obtēpe-
rat labijs mēdacib⁹. Qui despicit pau
Job.31.c perē exprobrat factori ei⁹: ꝛ q̄ ī ruina
ʒ.24.c letat alteri⁹: nō erit ipunit⁹. Corona se
nū filij filioꝝ: ꝛ glia filiorū p̄res eoꝝ.
B Nō decēt stultū v̄ba cōposita nec p̄n-
cipē labiū mētiēs. Gemma gratissima
expectatio p̄stolāt: q̄cūq̄ se vertit pru
dēter intelligit. Qui celat delictū q̄rit
amicitias: q̄ altero s̄mōe repetit sepa-
rat federatos. Pl⁹ pficit correctio apđ
prudētē: q̄ⱥ cētū plage apđ stultū. Sē
p iurgia q̄rit mal⁹: angel⁹ aūt crudel
mittet ꝯ eū. Expedit mag vrse occur
rere rapt fetib⁹: q̄ⱥ fatuo cōfidēti sibi
C Ro.12.b in stulticia sua. Qui reddit mala p bo
Esa.5.e nis: nō recedet malū de domo ei⁹. Qui
dimittit aquā caput ē iurgioꝝ: ꝛ añq̄ⱥ
patiat cōtumeliā iudiciū deserit. Et q̄

iustificat impiū ꝛ q̄ cōdēnat iustū: ab-
ominabilis ē vterq̄ apud deū. Quid
pdest stulto habere diuitias: cū sapiaꝫ
emere nō possit? Qui altā facit domū Iste v̄sus nō
suā q̄rit ruinā: ꝛ q̄ euitat discere icidet habet in he
in malū. Omni tpe diligit q̄ amic⁹ est: breo
ꝛ frater ī angustijs cōprobat. Stult⁹ ʒ.6.a
hō plaudet manib⁹ suis: cū spoponde-
rit p amico suo. Qui meditat discordi
as diligat rixas: ꝛ q̄ exaltat os suū q̄-
rit ruinā. Qui puersi cordis ē nō inue
nit bonū: ꝛ q̄ vertit linguā incidet in
malū. Nat⁹ ē stult⁹ ī ignominiā suā: sꝫ D
nec p̄r ī fatuo letabit. Anim⁹ gaudēs ʒ.15.b
etatē floridā facit: sp̄s tristis exiccat
ossa. Munera de sinu ipi⁹ accipit: vt p
uertat semitas iudicij. In facie prudē Eccs.8.a
tis lucet sapia: oculi stultoꝝ ī finibus
terre. Ira p̄ris fili⁹ stult⁹: ꝛ dolor ma-
tris q̄ genuit eū. Nō ē bonū dānū ī fer
re iusto: nec pcutere p̄ncipē q̄ recta iu
dicat. Qui moderat sermōes suos do-
ct⁹ ꝛ prudēs ē: ꝛ p̄ciosi sp̄s vir erudi
t⁹. Stult⁹ q̄ꝫ si tacuerit: sapiēs reputa ʒ.10.c
bit: ꝛ si cōpresserit labia sua itelligēs.
Ccasiones querit qui XVIII
o vult recedere ab amico: oī tem- B
pore erit exprobrabil. Nō reci-
pit stult⁹ verba prudētie: nisi ea dixe-
rit q̄ versantur in corde eius. Impius
cū in pfundo venerit pctōꝝ cōtēnit:
sꝫ seq̄t eū ignominia ꝛ opprobriū. Aq̄
pfunda v̄ba ex ore viri: ꝛ torrēs redū
dās fons sapiētie. Accipere psonā im ʒ.24.c
pij in iudicio nō est bonū: vt declines Ro.2.b
a veritate iudicij. Labia stulti miscēt Hiere.9.b
se rixis: ꝛ os eius iurgia puocat. Os B
stulti cōtritio ei⁹: ꝛ labia ip̄ius ruina
aīe ei⁹. Uerba bilinguis q̄si simplicia:
ꝛ ip̄a pueniūt vsq̄ ad iteriora vētris.
Pigrū deijcit timor: aīe āt effemina- Iste versus n̄
toꝝ esuriēt. Qui mollis ꝛ dissolut⁹ ē ī habet in he
ope suo: frat ē sua op̄a dissipāt. Tur- breo.
ris fortissima nomē dn̄i: ad ip̄am cur-
rit iustus ꝛ exaltabit. Substātia diui ʒ.10.b
tis vrbs roboris ei⁹: ꝛ q̄si mur⁹ valid⁹
circūdās eū. Añq̄ⱥ cōterat exaltat cor
hoīs: ꝛ anteq̄ⱥ glorificet humiliatur.
Qui pri⁹ r̄ndet q̄ⱥ audiat: stultū se esse C
demōstrat ꝛ cōfusione dignū. Sp̄s vi Eccl.11.a.
ri sustētat ībecillitatē suā: sp̄m v̄o ad
irascēdū facilē: q̄s poterit sustinere?
Cor prudētis possidebit sciētiā: ꝛ aur
sapiētiū querit doctrinā. Donū homi

nis dilatat viā eiꝰ: τ añ ꝑncipes spa-
ciū ei facit. Iustꝰ prior ē accusator sui:
venit amicꝰ eiꝰ τ inuestigabit eū. Cō-
tradictiōes cōprimit sors: τ īter poten
tes q̄ȝ diiudicat. Frater qui adiuuat̄ a
frē q̄si citas firma: τ iudicia q̄si vectes
D vrbium. De fructu oris viri replebit̄
vēter eiꝰ: τ genimina labioꝝ ipiꝰ satu
rabūt eū. Mors τ vita ī manibꝰ lingue:
q̄ diligūt eā comedēt fructꝰ eiꝰ. Qui ī-
uenit mulierē bonā: īuenit bonū τ hau
Iste v'sus nō habet in hebreo riet iocūditatem a dn̄o. ‖ Qui expulit
mulierē bonā expellit bonū: q̄ aūt te-
net adulterā stultꝰ ē τ insipiēs. Cū ob
secrationibꝰ loq̄t̄ paup: τ diues effabi
tur rigide. Vir amicabilis ad societa-
tē: magis amicꝰ erit q̄ȝ frater. XIX
A Elior ē paup q̄ ambulat ī sim-
Ī.28.a m plicitate sua: q̄ȝ diues torquēs
labia sua τ insipiēs. Ubi nō est
sciētia aie nō ē bonū: τ q̄ festinꝰ ē pe-
dibꝰ offendet. Stulticia hois supplan
tat gressus eiꝰ: τ ꝯ deū feruet aio suo.
Diuitie addūt amicos plīmos: a pau-
Dañ.13.e pe aūt hi q̊s habuit separant̄. ‖ Testis
falsus nō erit īpunitꝰ: τ q̄ mēdacia loq̄
Ro.2.b tur nō effugiet. Multi colūt ꝑsonā po
Iac.2.b tētis: τ amici sūt dona tribuēt̄. Frēs
hois paupis oderūt eū: insup τ amici
B ꝓcul recesserunt ab eo. Qui tm̄ verba
sectat̄ nihil habebit: q̄ aūt possessor ē
mētis diligit aiaȝ suā: τ custos prudē
tie iueniet bona. Falsus testis nō erit
īpunitꝰ: τ q̄ loq̄t̄ mēdacia ꝑibit. Nō
decēt stultū diuitie: nec ꝟuū dominari
ꝑncipibꝰ. Doctrina viri ꝑ paciētiā no
scit̄: τ glīa eiꝰ ē iniq̄ ꝑtergredi. Sicut
fremitꝰ leonis: ita τ reḡ ira: τ sicͭ ros
Ī.27.c sup herbā ita τ hilaritas eiꝰ. Dolor pa
tris filiꝰ stultꝰ: τ tecta iugiter ꝑstillan
tia litigiosa mulier. Domꝰ τ diuitie dā
tur a parentibꝰ: a dn̄o aūt ꝓprie vxor
C prudēs. Pigredo imittit sopoꝛē: τ aīa
dissoluta esuriet. Qui custodit mādatū
custodit aīam suā: q̄ autē negligit viā
suā mortificabit̄ Venerat̄ dn̄o q̄ mise
ret̄ paupis: τ vicissitudinē suā reddet
ei. Erudi filiū tuū ne desperes: ad inꝑ-
fectionē aūt eiꝰ ne ponas aīam tuaȝ.
Qui ē īpatiēs ē sustinebit dānū: τ cū
rapuerit: aliud apponet. Audi cōsiliū
τ suscipe disciplinā: vt sis sapiēs ī no-
uissimis tuis. Multe cogitatiōes ī cor
de viri: volūtas aūt dn̄i ī eternū ꝑma-
nebit. Hō indigēs misericos ē: τ me-
lior ē paup iustꝰ q̄ȝ vir medax. Timor D
dn̄i ad vitā: τ ī plenitudine cōmorabi-
tur absq̄ȝ visitatiōe pessimi. Abscōdit Ī.26.c
piger manū suā sub ascella: nec ad os
suū applicat eā. Pestilente flagellato
stultꝰ sapiētior erit: si aūt corripueris
sapiētē ītelliget sapiētiā. Qui affligit
patrē τ fugit mr̄ē: ignominiosus erit
τ infelix. Non cesses audire fili doctri-
nā: nec ignores ꝟmones sciētie. Testꝭ
iniquꝰ deridet iudiciū: τ os impioꝝ
deuorat iniq̄tatē. Parata sūt derisori
bꝰ iudicia: τ mallei ꝑcutientes stulto-
Uxuriosa (rū corporibꝰ. XX A
l res vinū: τ tumultuosa ebrietas
Quicūq̄ȝ his delectat̄: nō erit
sapiēs. Sicut rugitꝰ leonis: ita τ ter-
ror regis: q̄ ꝓuocat eū peccat in aiam
suā. Honor ē hoi q̄ separat se a cōtētio
nibꝰ: oēs aūt stulti cōmiscēt̄ cōtume-
lijs. Propt̄ frigus piger arare noluit:
mēdicabit ꝰ estate τ nō dabit̄ illi. Si
cut aq̄ ꝓfunda: sic cōsiliū ī corde viri
sed hō sapiens exhauriet illud. Multi
hoies misericordes vocāt̄: virū aūt fi-
delē q̄s inueniet? Iustꝰ q̄ ambulat ī sim B
plicitate sua: beatos post se filios reli-
quit. Rex q̄ sedet ī solio iudicij: dissi-
pat oē malū īuitu suo. ‖ Quis pōt di I.Ioh.I.d
cere: mūdū ē cor meū: purꝰ sū a pctō?
Pondus τ pōdus: mēsura τ mensura:
vtrūq̄ȝ abomiabile ē apud deū. Ex stu
dijs suis intelligit̄ puer: si mūda τ re-
cta sint oꝑa eiꝰ. Aurē audientē τ ocu-
lū vidētē: dn̄s fecit vtrūq̄ȝ. Noli dilige
re somnū: ne te egestas opprimat. Ape
ri oculos tuos τ saturare panibꝰ. Ma C
lū est malū ē: dicit oīs emptor: τ cū re-
cesserit tūc gliabit̄. Est aurū τ multitu
do gēmarū: vas aūt ꝑciosū labia scien
tie. Tolle vestimētū eiꝰ q̄ fideiussor ex Ī.27.b
titit alieni: τ ꝓ extraneis aufer pignꝰ
ab eo. Suauis ē hoi panis mēdacij: τ
postea implebit̄ os eiꝰ calculo. Cogita
tiones cōsilij roborāt̄ τ gubernaculis
tractāda sūt bella. Ei q̄ reuelat myste-
ria: τ ābulat fraudulēter: τ dilatat la-
bia sua ne cōmiscear̄. ‖ Qui maledicit Exo.21.b
prī suo τ mrī: extinguet̄ lumē eiꝰ ī me Leui.20.b
dijs tenebris. Hereditas ad quā festi-
nat̄ in ꝑncipio: in nouissimo bn̄dictio
ne carebit. ‖ Ne dicas reddam malū ꝓ Ro.12.d
malo: expecta dn̄m τ liberabit te. Ab- D

ominatio ē apud deū pōdus ⁊ pōdus:
statera dolosa nō ē bona. A dño diri-
gunt̄ gressus viri: q̄s aūt hoīm intelli
gere pōt viā suā? Ruina ē hoī deuota
1.Reg.15.c re sāctos: ⁊ post vota retractare. Dissi-
pat impios rex sapiēs: ⁊ incuruat sup
eos fornicē. Lucerna dñi spiraculū ho
minis: q̄ inuestigat oīa secreta vētris.
Misericordia ⁊ veritas custodiunt re
gem: ⁊ roborat̄ clemētia thronꝰ eius.
Exultatio iuuenū fortitudo eoꝝ: ⁊ di
gnitas senū canicies. Liuor vulneris
absterget mala: ⁊ plage i secretioribus
A Icut diuisio (ventris. XXI
s nes aq̄rū ita cor regis in manu
dñi: q̄cūq̄ voluerit iclinabit il
lud. Oīs via viri recta sibi videt̄: ap-
pēdit aūt corda dñs. Facere miseri cor-
diā ⁊ iudiciū: magis placēt dño q̄ vi
ctime. Exaltatio oculoꝝ ē dilatio cor-
dis: lucerna ipioꝝ pctm̄. Cogitatiōes
robusti semp i abūdātia: oīs aūt piger
in egestate ē. Qui cōgregat thesauros
lingua mēdacij vanꝰ ⁊ excors ē: ⁊ im-
B pinguet̄ ad laq̄os mortꝭ. Rapine ipio
rū detrahēt eos: q̄ noluerūt facere iu-
diciū. Peruersa via viri aliena ē: q̄ āt
I.25.d mūdus ē rectū opꝰ eiꝰ. Meliꝰ ē sedere
in angulo domatꝭ: q̄ cū muliere liti-
giosa ⁊ i domo cōmuni. Aīa ipij desi-
derat malū: nō miserebit̄ p̄ximo suo.
Mulctato pestilente sapiētior erit par
uulus: ⁊ si sectet̄ sapiētiā sumet sciēti-
am. Excogitat iustꝰ de domo impij: vt
Esa.33.c detrahat impios a malo. Qui obturat
aurē suā ad clamorē pauperis: et ipse
clamabit ⁊ nō exaudiet̄. Munꝰ abscō
C ditū extinguit iras: ⁊ donū in sinu in-
dignationē maximā. Gaudiū iusto ē
facere iudiciū ⁊ pauor opantibꝰ iniq̄-
tatē. Uir q̄ errauerit in via doctrine:
in cetu gigantiū cōmorabit̄. Qui dili-
git epulas i egestate erit: q̄ amat vinū
⁊ pinguia ñ ditabit̄. Pro iusto dabit̄
impius: ⁊ p̄ recto iniquꝰ. Meliꝰ ē ha-
Eccl.25.c bitare in t̄ra deserta: q̄ cū muliere rixo-
sa ⁊ iracūda. Thesaurꝰ desiderabilis ⁊
oleū i habitaculo iusti: ⁊ imprudēs hō
dissipabit illud. Qui sequit̄ iusticiā et
mīsericordiā: iueniet vitā: iusticiā ⁊ glo
D riā. Ciuitatē fortiū ascēdit sapiēs: de-
I.13.a struxitq̄ robur fiducie eiꝰ. Qui custo-
dit os suū ⁊ linguā suā: custodit ab an
gustijs aīam suā. Sup̄bus ⁊ arrogās

vocat̄ indoctꝰ: q̄ in ira opat̄ sup̄biā.
Desideria occidūt pigrū: noluerūt em̄
q̄cq̄ manꝰ eiꝰ operari. Tota die cōcu
piscit ⁊ desiderat: q̄ aūt iustꝰ ē tribuet
⁊ nō cessabit. Hostie ipioꝝ abominabi I.15.b
les q̄ offerūt ex scelere. Testis mēdax Esa.1.d
p̄ibit: vir obediēs loq̄t̄ victoriā. Uir
impius p̄caciter obfirmat vultū suū:
q̄ aūt rectꝰ ē corrigit viā suā. Nō ē sa-
pientia: nō ē prudētia: nō ē cōsiliū co-
tra dñm. Equꝰ parat̄ ad diē belli: do
minꝰ aūt salutē tribuit. XXII A
m Eliꝰ est nomē bonū q̄ diuitie Eccs.7.a
multe: sup argētū ei ⁊ auꝝ grā
bona. Diues ⁊ paup obuiauerūt sibi:
vtriusq̄ opator ē dñs. Callidus videt
malū: ⁊ abscōdit se: innocēs ptrāsijt ⁊
afflictꝰ est dāno. Finis modestie timor
dñi: diuitie ⁊ glīa ⁊ vita. Arma ⁊ gla-
dij in via p̄uersi: custos aūt aīe sue lon
ge recedit ab eis. Prouerbiū ē: adole-
scēs iuxt̄ viā suā etiā cū senuerit nō re
cedet ab ea. Diues pauperibꝰ iperat: ⁊
q̄ accipit mutuū s̄uꝰ est feneratis. Qui B
seminat iniq̄tatē metet mala: ⁊ virga
ire sue cōsumabit̄. Qui p̄nꝰ ē ad mi Eccl.31.c
sericordiā bñdicet̄: de panibꝰ em̄ suis
dedit pauperi. Uictoriā ⁊ honorē acq̄ Iste v̄sus nō
ret q̄ dat munera: aīam aūt aufert ac- habet̄ in he
cipientiū. Ejce derisorē ⁊ exibit cū eo breo
iurgiū: cessabuntq̄ cause ⁊ cōtumelie.
Qui diligit cordis mūdiciā: p̄pter gra
tiā labioꝝ suoꝝ habebit amicū regē.
Oculi dñi custodiūt sciētiā: ⁊ supplan
tant̄ v̄ba iniq̄. Dicit piger: leo ē foris
i medio platearū occidēdus sum. Fo- I.25.c
uea p̄fūda os aliene: cui iratꝰ est dñs
incidet in eā. Stulticia colligata ē in C
corde pueri: ⁊ virga discipline fugabit
eā. Qui calumniat̄ pauperē vt augeat
diuitias suas: dabit ip̄e ditiori ⁊ ege-
bit. Fili mi inclina aurē tuā: ⁊ audi v̄
ba sapiētiū. Appone aūt cor ad doctri
nā meā: q̄ pulchra erit tibi cū s̄uauerꝭ
eā in vētre tuo. Et redūdabit i labijs
tuis: vt sit i dño fiducia tua. Un̄ ⁊ ostē-
dā eā tibi hodie. Ecce descripsi eā tibi
tripliciter in cogitationibꝰ ⁊ scientia:
vt ostēderē tibi firmitatē ⁊ eloq̄a veri
tatꝭ: r̄ndere ex eis illis: q̄ miserunt te.
Nō facias violētiā paup̄i q̄ paup est: D
neq̄ cōteras egenū in porta: q̄ iudica Leui.19.
bit dñs cām eiꝰ: ⁊ cōfiget eos q̄ cōfixe-
rūt aīam eiꝰ. Noli esse amicꝰ hoī iracū

do:neq̄ ābules cū viro furioso:ne for
te discas semitas ei⁹:ꝛ sumas scādalū
aie tue. Noli eē cū his q̇ defigūt man⁹
suas:ꝛ qui vades se offerūt ꝓ debitꝫ.
Si ei nō habes vn̄ restituas:q̇d cause
ē vt tollas opimētū de cubili tuo? Ne
trāsgrediarꝫ ṫminos antiq̄s:q̄s posue
rūt p̄res tui. Uidisti virū velocē i ope
suo:corā regib⁹ stabit:nec erit añ igno
A Quando sederꝫ (biles. XXIII
vt comedas cū p̄ncipe: diligen
ter attēde q̄ sūt apposita añ fa
ciē tuā:ꝛ statue cultrū i gutture tuo:si
tñ habes i ptāte aīam tuā. Ne deside
res de cibis ei⁹:in q̄ ē panis mēdatij.
Noli laborare vt diterꝫ: sꝫ prudentie
tue pone modū. Ne erigas oculos tu
os ad opes q̄s n̄ potes habere: q̄r faci
ent sibi p̄nas q̄si aq̄le ꝛ volabūt i celū
Ne comedas cū hoīe iuido:ꝛ ne deside
res cibos ei⁹:q̄m i silitudinē arioli et
B cōiecturis estimat q̄d ignorat Comede
ꝛ bibe dicet tibi:ꝛ mēs ei⁹ nō ē tecū.
Cibos q̄s comederas, euomes: ꝛ ꝑdes
pulchros ſmones tuos. In aurib⁹ in
sipientiū ne loq̄ris:q̄r despiciēt doctri
nā eloquij tui. Ne attingas ꝑuulorꝫ
ṫminos:ꝛ agrū pupilloꝝ ne introeas.
Propinqu⁹ ei illoꝝ fortꝫ ē:ꝛ ipe iudi
cabit ꝯ te cām illoꝝ. Ingrediat̄ ad do
ctrinā cor tuū:ꝛ aures tue ad v̄ba sci
P.31.d entie. Noli subtrahere a puero disci
Ecci.30.a plinā:si ei ꝑcusseris eū virga:nō morie
tur. Tu virga ꝑcuties eū:ꝛ aīam ei⁹ d
inferno liberabis. Fili mi si sapiēs fu
erit anim⁹ tu⁹:gaudebit tecū cor meū
ꝛ exultabūt renes mei cū locuta fuerit
recta labia tua. Nō emulet̄ cor tuum
ꝑctōres: sꝫ i timore dn̄i esto tota die:q̄r
habebis spem i nouissimo: ꝛ ꝑstolatio
C tua nō auferet̄. Audi fili mi ꝛ esto sa
piēs:ꝛ dirige i via animū tuū. Noli eē
in cōuiuijs potatoꝝ: nec i comesatio
nib⁹ eoꝝ q̇ carnes ad vescēdū cōferūt:
q̄r vacātes potib⁹ ꝛ dātes symbola cō
sument̄:ꝛ vestiet̄ pannis dormitatio.
Audi patrē tuū q̇ genuit te: ꝛ ne cōtē
nas cū senuerit mater tua. Ueritatem
eme:ꝛ noli vēdere sapiam ꝛ doctrinā
ꝛ itelligētiā. Exultat gaudio p̄r iusti:
q̇ sapiētē genuit:letabit̄ in eo. Gaude
at p̄r tu⁹ ꝛ m̄r tua:et exultet q̇ genuit
te. Prebe fili mi cor tuū mihi: ꝛ oculi
tui vias meas custodiāt. Fouea ei pfū
da ē meretrix:ꝛ pute⁹ angust⁹ aliena. P.22.b
Insidiat̄ i via q̄si latro: ꝛ q̄s icautos
viderit iterficiet. Cui ve:cui⁹ patri ve
cui rixe:cui fouee:cui sine cā vulnera: D
cui suffossio oculoꝝ? Nonne his q̇ cō
morant̄ i vino:ꝛ studēt calicib⁹ epotā
dis? Ne intuearꝫ vinū q̄n flauescit:cū
splēduerit in vitro color ei⁹. Ingredit̄
blāde ꝛ i nouissimo mordebit vt colu
ber:ꝛ sic̄ regul⁹ venena diffūdet. Ocu
li tui videbūt extraneas:ꝛ cor tuū loq̄
tur ꝑuersa. Et eris sicut dormiēs i me
dio mari:ꝛ q̄si sopit⁹ gubernator amis
so clauo:ꝛ dices: Uerberauerūt me sꝫ nō
dolui:traxerūt me ꝛ ego nō sensi. Qñ
euigilabo:ꝛ rursus vina reperiā.
Ne emuleris viros XXIIII B
malos nec desideres eē cū eis:
q̄r rapinas meditat̄ mēs eoꝝ:
ꝛ fraudes labia eoꝝ loquunt̄. Sapia
edificabit̄ dom⁹:ꝛ prudētia roborabi
tur. In doctria replebūt̄ cellaria:vni
uersa substātia ꝑciosa ꝛ pulcherrima.
Uir sapiēs fortꝫ ē ꝛ vir doct⁹ robust⁹
ꝛ valid⁹:q̄r cū dispositiōe init̄ bellū:ꝛ
erit sal⁹ vbi multa cōsilia sūt. Excelsa P.11.b.
stulto sapia:i porta nō aperiet os suū.
Qui cogitat mala facere:stult⁹ vocabi
tur. Cogitatio stulti pctm̄ ē:ꝛ abomia
tio hoīm detractor. Si desperauerꝫ la
psus i die angustie:iminuet̄ fortitudo
tua. Erue eos q̇ ducunt̄ ad mortē:ꝛ q̇ Ps.18.
trahūt̄ ad interitū liberare ne cesses. B
Si dixeris nō suppetūt:q̇ inspector est
cordis ipse intelligit: et seruatorē aīe
tue nihil fallit:redderq̄ hoi iuxta oꝑa
sua. Come fili mi mel quia bonū est: et
fauū dulcissimū gutturi tuo. Sic ꝛ do
ctrina sapie aīe tue:quā cū iuenerꝫ:ha
bebis in nouissimis spē ꝛ spes tua nō
ꝑibit. Ne insidieris ꝛ q̄ras impietatē
i domo iusti:neq̄ vastes requiē eius.
Septies ei i die cadet iust⁹ ꝛ resurget:
impij aūt corruēt i malū. Cū ceciderit C
inimic⁹ tu⁹ ne gaudeas:ꝛ i ruina eius P.17a
ne exultet cor tuū:ne forte videat dn̄s
ꝛ displiceat ei:ꝛ auferat ab eo irā suaꝫ
Ne cōtēdas cū pessimis: nec emuleris
ipios:q̄m nō habēt futuroꝝ spem ma
li:ꝛ lucerna impioꝝ extinguet̄. Time
dn̄m fili mi ꝛ regē:ꝛ cū detractoribus Job.21.
nō cōmiscearis. Qm̄ repente cōsurget
ꝑditio eoꝝ:ꝛ ruinā vtriusq̄ q̄s nouit? P.81.a
Hec q̄ꝫ sapientib⁹. Cognoscere ꝑsonā Jac.2.b

in iudicio nō est bonū. Qui dicit im-
pio iustus es: maledicēt eis ꝑplī: ⁊ dete
stabunt eos tribꝰ. Qui arguūt eū lau
dabūt: ⁊ sup eos veniet bñdictio. La-
bia deosculabit qui recta vba rñdet.
Prepara foris opꝰ tuū: ⁊ diligēter ex-
D erce agrū tuū: ⁊ postea edifices domuz
tuā. Ne sis testis frustra ꝯ ꝓximū tuū:
nec lactes quēq̄ labijs tuis. Ne dicas
quō fecit mihi sic faciā ei: ⁊ reddā vni-
cuiq̄ ꝯm opus suū. Per agrū hōis pi-
gri trāsiui ⁊ ꝑ vineā viri stulti. Et ecce
totū repleuerāt vrtice: ⁊ operuerāt sup
ficiē eiꝰ spine: ⁊ maceria lapidū destru
cta erat. Qđ cū vidissem posui ī corde
meo: ⁊ exemplo didici disciplinā. Vsq̄
quo piger dormies: vsq̄quo de somno
S.6.b cōsurges? Parū inquā dormies: modi
cum dormitabis: pauxillū manus cō-
seres vt quiescas: ⁊ veniet tibi q̄si cur
sor egestas tua ⁊ mendicitas quasi vir
E quoq̄ pa- armatus. XXV
B h rabole salomonis: quas trāstu
lerunt viri ezechie regis iuda.
Glīa dei ē celare vbū: ⁊ glīa regū ive-
stigare sermonē. Celū sursū ⁊ t'ra deor
sū: ⁊ cor regū ī scrutabile. Aufer rubi-
genē de argēto: ⁊ egredieꝛ vas purissi
mū. Aufer īpietatē de vultu reg̃: ⁊ fir
mabit iusticia thronꝰ eiꝰ. Ne glīosus
appareas corā rege: ⁊ in loco magnoꝝ
Luc.14.b ne steter̃. Meliꝰ ē ei vt dicat tibi as-
cēde huc q̄z vt humilier̃ corā ꝑncipe.
Que viderūt oculi tui ne ꝓferas ī iur-
gio cito: ne postea emendare nō possis
B cū dehonestaner̃ amicū tuū. Cām tuā
tracta cū amico tuo: ⁊ secretū extraneo
ne reueles: ne forte insultet tibi cū au-
Iste versus n̄ habet in hebreo dierit: ⁊ exprobrare n̄ cesset. ‖ Glā ⁊ a-
micitia liberāt: q̄s tibi serua: ne expro
brabilis fias. Mala aurea ī lectis ar-
gēteis: q̄ loquit vbū ī tp̄e suo. In au-
ris aurea ⁊ margarita fulgēs: q̄ arguit
sapiētē ⁊ aurē obedientē. Sicut frigꝰ
niuis ī die messis: ita legatꝰ fidelis ei
q̄ miserit eū: aīam ip̄ius requiescere fac.
Nubes ⁊ vētꝰ ⁊ pluuie nō sequentes:
S.15.a vir glīosus ⁊ ꝓ missa nō cōplēs. Pati
C entia leniet ꝑnceps: ⁊ lingua mollis
cōfringet duritiā. Mel īuenisti: come-
de qđ sufficit tibi: ne forte satiatꝰ euo-
mas illud. Subtrahe pedē tuū de do-
mo ꝓximi tui: neq̄n satiatꝰ oderit te.
Iaculū ⁊ gladiꝰ ⁊ sagitta acuta: hō q̄

loquit ꝯ ꝓximū suū falsum testimoni
um. Dens putridus ⁊ pes lassus: q̄ spe
rat sup infideli in die angustie: ⁊ amit
tit palliū ī die frigoris. Acetū in nitro
q̄ cātat carmina cordi pessimo. ‖ Sicut Iste versus n̄
tinea vestimēto ⁊ vermis ligno: ita tri habet in he
sticia viri nocet cordi. Si esurierit ini breo
micꝰ tuꝰ ciba illū: si sitit da ei aquā bi Ro.12.
bere. Prunas ei ꝯgregabis sup caput
eiꝰ ⁊ dn̄s reddet tibi. Vētꝰ aquilo dissi D
pat pluuias: ⁊ facies tristis linguā de
trahentē. Melius est sedere in angulo S.21.b
domatis: q̄ cū muliere litigiosa: ⁊ ī do
mo cōmuni. Aqua frigida aīe sitienti
⁊ nūcius bonꝰ de terra longinq̄. Fons Eccl.3.c
turbatus pede ⁊ vena corrupta: iustus
cadēs corā impio. Sicut q̄ mel multū
comedit nō est ei bonū: sic q̄ scrutator
est maiestatis opprimet a gloria. Sic
vrbs patens ⁊ absq̄ muroꝝ ambitu:
ita vir q̄ nō potest in loquēdo cohibe-
Quomo re spiritū suū. XXVI A
q do nix in estate: ⁊ pluuie ī mes-
se: sic indecēs est stulto gloria.
Sicut auis ad alta trāsuolās: ⁊ passer
quolibet vadēs: sic maledictū frustra
ꝓlatū in quēpiā superueniet. Flagellū
equo ⁊ chamꝰ asino: ⁊ virga in dorso
īprudentiū. Ne respōdeas stulto iuxta
stulticiā suaz: ne efficiaris ei similis.
Rñde stulto iuxͣ stulticiā suā: ne sibi sa
piens esse videat. Claudus pedibus ⁊
iniq̄tatē bibēs: q̄ mittit verba ꝑ nūci
um stultū. Quō pulchras frustra habet B
claudus tibias: sic indecēs ē in ore stul
torū parabola. Sicut q̄ mittit lapidē
ī aceruū mercurij: ita q̄ tribuit īsipiē-
ti honorē. Quomodo si spina nascat ī
manu temulēti: sic parabola ī ore stul-
torū. Judiciū determinat causas: ⁊ q̄
imposuit stulto silentiū iras mitigat.
Sicut canis qui reuertit ad vomituz 2.Pe.2.d.
suū: sic imprudēs qui iterat stulticiā
suā. Vidisti hoīem sapiētē sibi videri
magis illo spē habebit insipiēs. Dicit
piger leo est in via: ⁊ leena ī itineribꝰ.
Sicut ostiū vertit in cardine suo: ita C
piger ī lectulo suo. Abscōdit piger ma S.19.d
nꝰ sub ascella sua: ⁊ laborat si ad os su
um eas cōuerterit. Sapiētior sibi piger
videt: septē viris loquētibꝰ snīas. Si
cut q̄ apphēdit auribꝰ canē: sic q̄ trā-
sit ⁊ īpatiēs cōmiscet rixe alteriꝰ. Si-
cut noxiꝰ ē q̄ mittit sagittas ⁊ lanceas

in mortē:ita vir q̄ fraudulenter nocet
amico suo:⁊ cū fuerit dephēsus dicet:
Eccli.28.b ludēs feci.‖ Cū defecerit ligna extigue
tur ignis:⁊ susurrone subtracto: iur-
gia cōqescūt. Sicut carbones ad pru-
nas ⁊ ligna ad ignē: sic hō iracundus
suscitat rixas. Uerba susurrōis q̄si sim
plicia:⁊ ipa pueniūt ad itima cordis.
D Quō si argento sordido ornare velis
vas fictile: sic labia tumētia cū pessi-
mo corde sociata. Labijs suis intelligi
tur inimicꝰ:cū i corde tractauerit do-
los. Qn̄ submiserit vocē suā ne credi-
deris ei:qm̄ septē neq̄tie sūt i corde il
lius. Qui operit odiū fraudulēt᷑: reue-
Eccs.10.b labit᷑ malitia eiꝰ in pcilio.‖Qui fodit
Eccli.27.d foueā incidet i eā:⁊ q̄ voluit lapidē re-
uertet᷑ ad eū. Lingua fallax n̄ amat ve
ritatē ⁊ os lubricū opat᷑ ruinas.
A E glorier̄ in crasti- XXVII
n nū ignorās q̄ supuētura pariat
dies. Laudet te alienꝰ et nō os
Eccli.22.b tuū:extraneꝰ ⁊ nō labia tua. Graue est
saxū ⁊ onerosa arena: sʒ ira stulti vtro
q̄ grauior. Ira nō habet misericordiā
nec erūpēs furor:⁊ ipetū cōcitati ferre
q̄s poterit? Melior ē manifesta corre-
ctio:q̄ȝ amor abscōditꝰ. Meliora sunt
vulnera diligēt̄: q̄ȝ fraudulēta oscu-
Job.6.b la odiēt̄. Aīa saturata calcabit fauū:
⁊ aīa esuriēs etiā amaꝝ p dulci sumet
Sicut auis trāsmigrās d̄ nido suo: sic
B vir q̄ derelinq̄t locū suū. Unguento et
varijs odoribus delectat᷑ cor:⁊ bonis
amici cōsilijs aīa dulcorat᷑. Amicū tu
um ⁊ amicū pr̄is tui ne dimiseris:⁊ do
mū fratris tui ne īgrediar̄ i die affli-
ctionis tue. Melior est vicinus iux̄:q̄ȝ
frater pcul. Stude sapie fili mi ⁊ leti-
fica cor meū:vt possis exprobranti rn̄de
re sermonē. Astutꝰ vidēs malū abscō-
ditꝰ ē:puuli trāseūtes sustinuerūt di-
S.20.c spēdia. Tolle vestimētū eiꝰ q̄ spopon-
dit p extraneo:⁊ p alienis aufer ei pi
C gnꝰ. Qui bn̄dicit primo suo voce grā
di de nocte cōsurgēs:maledicēti simil᷑
S.16.b erit. Tecta p stillātia i die frigoris ⁊ li
tigiosa mulier cōpant᷑. Qui retinet eā
q̄si q̄ vētū teneat:⁊ oleū dextre sue eua
cuet. Ferrū ferro exacuit᷑:⁊ hō exacuit
faciē amici sui Qui suat ficū comedet
fructꝰ eiꝰ:⁊ q̄ custos ē dn̄i sui glificа-
bit᷑. Quō in aq̄s resplēdēt vultꝰ pspi
ciētiū:sic corda hoīm manifesta sunt

prudētibꝰ. Infernꝰ ⁊ pditio nūq̄ȝ replē J.30.c.
tur:sic ⁊ oculi hoīm īsatiabiles. Quō Eccs.1.b
pbat᷑ in cōflatorio argētū ⁊ i fornace Eccli.14.c
aurū:sic pbat᷑ hō ore laudāt̄.‖Cor in D
iniq̄ inq̄rit mala: cor aūt rectū inq̄rit Iste vsus nō
sciam. Si cōtuder̄ stultū i pila q̄si pti habet᷑ in he
sanas feriēte desup pilo: n̄ auferet᷑ ab breo.
eo stulticia eiꝰ. Diligēter agnosce vul-
tū pecoris tui:tuosq̄ȝ greges cōsiderat
Nō eñ habebis iugit̄ ptātē:sʒ corona
tribuet᷑ tibi i generatione ⁊ generatio
nē. Apta sunt prata ⁊ appuerūt herbe
virētes:⁊ collecta sūt fena d̄ montibꝰ.
Agni sūt ad vestimentū tuū ⁊ hedi ad
agri pciū. Sufficiat tibi lac capraꝝ in
cibos tuos ⁊ i necessaria domꝰ tue: et
ad victū ancillis tuis. XXVIII
Ugit impiꝰ nemine psequēte: A
f iustꝰ aūt q̄si leo cōfidens absq̄ȝ
terrore erit. Propter pctā terre
multi pncipes eiꝰ:⁊ ppt hois sapiam
⁊ horū sciam q̄ dicūt᷑: vita ducis lōgi-
or erit. Uir paup calūniās paupes: si-
milis ē ymbri vehemēti i q̄ parat᷑ fa
mes. Qui derelinquūt legē:laudāt im
piū:q̄ custodiūt succēdunt᷑ ꝯ eū. Uiri
mali nō cogitāt iudiciū: q̄ aūt inq̄rūt
dn̄m aīaduertūt oīa. Melior ē pauper S.9.a
ambulās i simplicitate sua:q̄ȝ diues i
prauis itineribꝰ. Qui custodit legē fi- B
lius sapiēs ē:q̄ āt cōmēsatores pascit
cōfundit pr̄em suū. Qui coaceruat di
uitias vsuris ⁊ fenore liberali:i paupe
res cōgregat eas. Qui declinat aures
suas ne audiat legē:orō eiꝰ erit execra
bilis. Qui decipit iustos i via mala:in
interitu suo corruet:⁊ simplices possi-
būt bona eiꝰ. Sapiēs sibi videt᷑ vir di
ues:paup aūt prudēs scrutabit᷑ eū. In
exultatione iustoꝝ mlta glīa ē:regnā-
tibꝰ impijs ruine hoīm. Qui abscōdit
scelera sua nō diriget᷑:q̄ aūt confessus
fuerit ⁊ reliq̄rit ea miscdiam conseq̄t᷑.
Beatꝰ hō q̄ semp ē pauidꝰ:q̄ vero mē- C
tis est dure:corruet in malū. Leo rugi
ēs ⁊ vrsus esuriēs:pnceps ipiꝰ sup po
pulū pauperē. Dux indigēs pruden-
tia:multos opprimet p calūniā: q̄ aūt
odit auaritiā lōgi fiēt dies eiꝰ. Hoiem
q̄ calūniat᷑ aīe sāguinē:si vsq̄ȝ ad la-
cū fugerit nemo sustinet. Qui ābulat S.10.b
simpliciter saluꝰ erit:q̄ puersis gradit᷑
vijs cōcidet semel. Qui opat᷑ terrā suā S.12.b
satiabit᷑ panibꝰ:q̄ āt sectat᷑ ociū reple

bit egestate. Uir fidelis multū laudabit qui aūt festinat ditari: nō erit inocens. Qui cognoscit ī iudicio faciē nō bn̄ facit: iste ꝛ ꝓ bucella panis deserit vitatē.
D Uir q̄ festinat ditari ꝛ aliis inuidet ignorat ꝙ egestas superueniet ei. Qui corripit hoiez: grāz postea iueniet apd̄ eū: mag' q̄ȝ ille q̄ ligue blādimēta decipit. Qui subtrahit aliq̄d a pr̄e suo vel a mr̄e: ꝛ dicit: h̄ nō esse pctm̄: ꝑticeps homicide est. Qui se iactat ꝛ dilatat: iurgia ꝯcitat: q̄ vō sperat ī dn̄o saluabit. Qui ꝯfidit ī corde suo stult' ē: q̄ aūt gradit sapienter ip̄e laudabitur. Qui dat pauꝑi nō indigebit: q̄ despicit dep̄cantē sustinebit penuriā. Cū surrexerit impij abscōdēt hoīes: cū illi perierit: multiplicabūtur iusti.

XXIX

A Uiro q̄ corripientē dura ceruice ꝯtemnit: repētin' ei supueniet interit': ꝛ eū sanitas nō seq̄t. In multiplicatiōe iustoꝝ letabit vulg': cū im-
Lu.15.a pij sūpserint ꝑncipatū gemet ꝑpl's. Uir q̄ amat sapiam letificat pr̄em suū: qui aūt nutrit scortū ꝑdet substantiā. Rex iust' erigit terraz: vir auar' destruet eā. Homo q̄ blādis fictisq̄ꝫ s̄mōib' loquitur amico suo: rete expandit gressibus ei'. Peccātē virū iniquū inuoluet laqueus: ꝛ iust' laudabitur atq̄ꝫ gaudebit. Nouit iust' causā pauperū: impi'
B ignorat sciētiā. Hoīes pestilētes dissipāt ciuitatē: sapiētes vero auertūt furorē. Uir sapiēs si cū stulto ꝯtenderit: siue irascat siue rideat: nō inueniet requiē. Uiri sanguinū oderūt simplicē: iusti aūt querūt aīam ei'. Totū spiritū suū ꝓfert stult': sapiēs differt et reseruat in posterū. Princeps q̄ libēter audit vba mēdacij: oēs ministros habet impios. Paup et creditor obuiauerūt sibi: vtriusq̄ꝫ illuminator est dn̄s. Rex q̄ iudicat in vitate paupes: thron' eius
C in eternū firmabit. Uirga atq̄ꝫ correctio tribuit sapiētiā: puer aūt q̄ dimittit volūtati sue cōfūdit matrē suā. In multiplicatiōe impioꝝ multiplicabūtur scelera: ꝛ iusti ruinas eoꝝ videbūt. Erudi filiū tuū ꝛ refrigerabit te: ꝛ dabit delitias aīe tue. Cū ꝓphetia defecerit dissipabit ꝑpl's q̄ vero custodit legē beat' ē. Seru' vbis nō pōt erudiri: q2 qd̄ dicis itelligit: ꝛ r̄ndere cōtēnit. Uidisti hoiem velocē ad loquendū: stulticia mag' sperāda ē q̄ȝ illi' correctio. Qui delicate a pueritia sua nutrit s̄uū
D suū: postea sentiet eū ꝯtumacē. Uir iracūdus ꝓuocat rixas: ꝛ q̄ ad indignandū facilis ē: erit ad peccādū ꝓcliuior. Supbū seq̄tur hūilitas: ꝛ humilē sp̄ū suscipiet gl'ia. Job.22.d Qui cuz fure participat odit aīam suā: adiurātē audit ꝛ nō indicat. Qui timet hoiem cito corruet: q̄ sperat ī dn̄o subleuabit. Multi req̄rūt faciē ꝑncipis et iuditiū a dn̄o egredit singloꝝ. Abominant iusti virū impiū: ꝛ abominant impij eos q̄ in recta sūt via. Uerbū custodiēs fili': ext ꝑditiōez

Uerba cōgregantis (erit. XXX Nō habet in hebreo
V filij vomētis. Uisio quā locut' B
ē vir cū q̄ est de': ꝛ q̄ deo secum morāte ꝯfortat' ait: Stultissim' sū viroꝝ: ꝛ sapiētia hoim nō ē mecū. Nō didici sapiam: ꝛ noui sciam sctōꝝ. Quis ascēdit in celū atq̄ꝫ descēdit? Quis cōtinuit spiritū ī manib' suis? Quis colligauit aq̄s q̄si in vestimēto? Quis suscitauit oēs terminos terre? Qd̄ nomē est eius: ꝛ qd̄ nomen filij eius si nosti? Ois s̄mo dei ignit': clype' est oīb' sperantib' in se. Ps.118 Ne addas q̄cq̄ꝫ vbis illius ꝛ arguar: ꝛ iueniarisq̄ꝫ mēdax. Apo.vlt.b Duo rogaui te: ne deneges mihi anq̄ꝫ moriar. Uanitatē ꝛ vba mēdacia lōge fac a me. Mēdicitatē ꝛ diuitias ne dederis mihi: tribue tm̄ victui meo necessaria: B ne forte satiat' illiciar ad negādū ꝛ dicā: q̄s ē dn̄s: aut egestate cōpulsus furer ꝛ ꝑ iurē nomē dei mei. Ne accuses seruū ad dn̄m suū: ne forte maledicat tibi ꝛ corruas. Generatio q̄ pr̄i suo maledicit: ꝛ q̄ mr̄i sue nō bn̄dicit. Generatio q̄ sibi mūda videt: ꝛ tn̄ nō ē lota a sordib' suis. Generatio cui' excelsi sūt oculi: et palpebre ei' in alta surrecte. Generatio q̄ ꝓ dētib' gladios habet ꝛ cōmādit molarib' suis vt comedat inopes d̄ terra: ꝛ paupes ex hoīb'. Sanguisuge due sūt filie: dicētes affer affer. Tria sūt insaturabilia ꝛ q̄rtū qd̄ s̄.27.c C nunq̄ꝫ dicit sufficit. Infern' ꝛ os vulue et terra q̄ nō satiat aq̄. Ignis vero nūq̄ꝫ dicit sufficit. Oculū q̄ subsannat pr̄em ꝛ q̄ despicit partū mr̄is sue: suffodiant eū corui de torrentib': ꝛ comedant eū filie aq̄le. Tria sunt difficilia mihi: ꝛ quartū penit' ignoro. Uiā aq̄le in celo: viā colubri sup petrā: viam

nauis in medio mari: ⁊ viā viri i ado-
lescētia. Talis est ⁊ via mulieris adul
tere q̄ comedit: ⁊ tergens os suū dicit:
Nō sū opata malū. Per tria mouetur
terra: ⁊ q̄rtū qd̄ non pōt sustinere. Per
s̄uū cū regnauerit: ꝑ stultū cū saturatꝰ
fuerit cibo: ⁊ ꝑ odiosam mulierē cū in
mr̄imonio fuerit assūpta: ⁊ ꝑ ancillaȝ
D cuȝ fuerit heres dn̄e sue. Quattuor sūt
minima terre: ⁊ ip̄a sūt sapiētiora sapi
z.6.a entibꝰ Formice ꝑꝑl's infirmꝰ: q̄ ꝑparat
in messe cibū suū. Lepusculꝰ plebs īua
lida: q̄ collocat i petra cubile suū. Re-
gē locusta nō habet: et egredit̄ vniūsa
ꝑ turmas suas. Stellio manibꝰ nitit̄:
⁊ morat̄ i edibꝰ reg̃. Tria sūt que bn̄
gradiūt̄: ⁊ q̄rtū qd̄ incedit felicit̄. Leo
fortissimꝰ bestiaꝝ: ad nulliꝰ pauebit oc
cursū. Gallꝰ succinctꝰ lūbos suos ⁊ ari
es: nec ē rex q̄ resistat ei: ⁊ q̄ stultꝰ appa
ruerit: postq̄ȝ eleuatꝰ ē in sublime. Si
enī itellexisset: ori suo iposuisset manū.
Qui aūt fortiter ꝑmit vbera ad eliciē-
dū lac: exꝑmit butyrū: ⁊ q̄ vehemēter
emūgit: elicit sāguinē: ⁊ q̄ ꝓuocat iras
ꝓducit discordias. XXXI
B V Erba lamuelis reg̃. Uisio qua
erudiuit eū mater sua. Quid di
lecte mi? q̄d dilecti vteri mei? q̄d dile-
cte votoꝝ meorū? Ne dederis mulieri
bus substātiā tuaȝ: ⁊ diuitias tuas ad
delēdos reges. Noli regibꝰ o lamuel:
noli regibꝰ dare vinū: q2 nullū secretū
ē vbi regnat ebrietas. Ne forte bibant
⁊ obliuiscāt̄ iudiciorū: ⁊ mutēt causā
filioꝝ paupis. Date sicerā merētibus:
⁊ vinū his q̄ amaro sūt aio. Bibant et
obliuiscāt̄ egestatis sue et doloris sue
B nō recordēt̄ amplꝰ. Aperi os tuū mu
to: ⁊ causis oim filioꝝ q̄ ꝑtrāseūt. Ape
ri os tuū: decerne qd̄ iustū ē: et iudica
inopem ⁊ pauperē. Aleph. Mulierē for
tem q̄s inueniet ꝓcul ⁊ de vltimis fini
bus ꝑciū eiꝰ. Beth. Cōfidit i ea cor viri
sui: ⁊ spolijs nō indigebit. Gymel. Red
det ei bonū ⁊ nō malū oibus diebꝰ vi-
te sue. Deleth. Quesiuit lanā ⁊ linū: et
opata ē ꝯsilio manuū suaꝝ. He Facta
est q̄si nauis institoris: de lōge portās
panē suū. Uau. De nocte surrexit: de-
ditq̄ȝ ꝑdam domesticis suis et cibaria
ancillis suis. Zay. Cōsiderauit agrū et
emit eū de fructu manuū suaꝝ planta
C uit vineā. Heth. Accinxit fortitudine

lūbos suos: ⁊ roborauit brachiū suū.
Teth. Gustauit ⁊ vidit q2 bona est ne-
gotiatio eiꝰ nō extinguet̄ in nocte lu-
cerna eius. Joth. Manū suaȝ misit ad
fortia: ⁊ digiti eiꝰ apprehēderūt fusū.
Caph. Manū suā aperuit inopi: et pal-
mas suas extēdit ad pauperē. Lamech
Non timebit domui sue a frigoribꝰ ni-
uis: oēs enī domestici eiꝰ vestiti sūt du
plicibus. Mem. Stragulatā vestem fe
cit sibi: byssus et purpura indumentū
eius. Nun. Nobilis i portis vir eiꝰ: qn̄
sederit cuȝ senatoribꝰ terre. Samech.
Syndonē fecit ⁊ vēdidit: ⁊ cingulum
tradidit chananeo. Ayn. Fortitudo et D
decor indumētū eiꝰ: ⁊ ridebit i die no-
uissimo. Phe. Os suū aperuit sapie: et
lex clemētie in lingua eiꝰ. Sade. Cōsi-
derauit semitas domꝰ sue: ⁊ panē oci-
osa nō comedit Coph. Surrexerūt filij
eiꝰ ⁊ beatissimā ꝑdicauert̄: vir eiꝰ ⁊ lau
dauit eā. Res. Multe filie ꝯgregauert̄
diuitias: tu supgressa es vniūsas. Syn
Fallax gr̄a ⁊ vana ē pulchritudo: mu-
lier timēs dn̄m ip̄a laudabit̄. Thau.
Date ei de fructu manuū suarū: ⁊ lau-
dēt eā i portis opa eiꝰ. Expliciūt ꝓ-
uerbia salomonis. Incipit ꝓlogꝰ san-
cti Hieronymi in librū Ecclesiasten.
M Emini me aūt h̄ ferme q̄nquē-
niū: cū adhuc rome essem et ec-
clesiasten sācte blesille legerē:
vt eā ad ꝯtemptū mūdi huiꝰ ꝓuocarē:
⁊ om̄e qd̄ i mūdo cerneret putaret esse
ꝓ nihilo: rogatū ab ea: vt in morē cō-
mentarioli: obscura queq̄ȝ disserē: vt
absq̄ȝ me posset itelligere que legebat.
Itaq̄ȝ q̄m in ꝓcinctu nr̄i oper̃ subita
morte subtracta ē: ⁊ vbi nō meruimꝰ
o paula ⁊ eustochiū talē vite nr̄e habe
re cōsortē: tāto vulnere tūc ꝑcussus ob
mutui: nūc in bethleē positꝰ: angustio
re videlȝ ciuitate: ⁊ illiꝰ memorie ⁊ vo
bis reddo qd̄ debeo. Hoc breuiter am-
monens ꝙ nulliꝰ auctoritatē secutus
sū: sȝ de hebreo trāsferēs: maxīe septua
ginta interꝑtū ꝯsuetudini me coapta-
ui: in his dumtaxat q̄ nō multū ab he
braicis discrepabant. Interdū aq̄le q̄ȝ
⁊ symmachi ⁊ theodotiōis recordatus
sū: vt nec nouitate nimia: lectoris stu-
diū deterrerē: nec rursū ꝯtra ꝯscientiā
meā fonte veritatis omisso: opinionū
riuulos ꝯsectarer. Explicit ꝓlogus

sancti hieronymi. Incipit liber Eccle
siastes. Capl'm. I

A V Erba ecclesia
stes: filij dauid regis hie-
J.12.c rusalē. Uanitas vanita-
tū dixit ecclesiastes: va-
nitas vanitatū ꝛ oīa va
J.3.b nitas. Quid habet ampli⁹ homo d̄ vni
uerso labore suo q̄ laborat sub sole? Ge
neratio p̄terit ꝛ generatio aduenit: ter
ra aūt ī eternū stat. Orit̄ sol et occidit
ꝛ ad locū suū reuertit̄: ibiq̄ renascēs
gyrat p̄ meridiē et flectit̄ ad aq̄lonem.
Lustrās vniuersa in circūitu p̄git spi-
B rit⁹: ꝛ ī circulos suos reuertit̄. Oīa flu
Ecci.40.b mina itrāt ī mare: ꝛ mare nō redūdat.
Ad locū vnde exeūt flumina reuertūt̄:
vt iterū fluant. Cūcte res difficiles: nō
Prou.27.c pōt eas hō explicare s̄mone. Nō satu-
Ecci.14.c rat̄ ocul⁹ visu: nec auris auditu imple
tur. Quid ē qd̄ fuit? Ip̄m qd̄ futur̄ ē.
Quid est qd̄ factū est? Ip̄m qd̄ faciēdū
est. Nihil sub sole nouū: nec valet q̄sq̄
dicere: ecce h̄ recēs est. Iā em̄ p̄cessit in
C seculis q̄ fuerūt añ nos. Nō est priorū
memoria: s; nec eorū q̄dem q̄ postea fu-
tura sūt erit recordatio apud eos q̄ fu
turi sūt in nouissimo. Ego ecclesiastes
fui rex isrl' in hierl'm: ꝛ p̄posui ī animo
meo q̄rere ꝛ inuestigare sapiēter d̄ oī-
bus q̄ fiūt sub sole. Hanc occupationē
pessimā dedit de⁹ filijs hoim: vt occu-
parēt̄ ī ea. Uidi q̄ fiūt cūcta sub sole:
ꝛ ecce vniuersa vanitas ꝛ afflictio spi-
D rit⁹. Peruersi difficile corrigūt̄: ꝛ stul-
torū infinit⁹ est numer⁹. Locut⁹ sū in
corde meo dicens. Ecce magn⁹ effect⁹
sū: ꝛ p̄cessi oēs sapiētia q̄ fuerūt añ me
ī hierl'm: ꝛ mens mea cōtēplata ē mul
ta sapiēter ꝛ didici: dediq̄ cor meū vt
scirē prudētiam atq̄ doctrinā: erroresq̄
q̄ ꝛ stulticiā. Et agnoui q̄ ī his q̄z eēt
labor ꝛ afflictio sp̄us: eo q̄ ī multa sa-
piētia multa sit indignatio: ꝛ q̄ addit
scientiā: addit ꝛ laborē. II
A D Ixi ḡ in corde meo: Uadā et af-
fluam delitijs: ꝛ fruar bonis. Et
vidi q̄ h̄ q̄ eēt vanitas. Risū reputaui
errorē: ꝛ gaudio dixi: Quid frustra de-
ciperis? Cogitaui in corde meo: abstra-
here a vino carnē meā: vt animū meū
trāsferē ad sapiētiā: deuitarēq̄ stulti-
ciā: donec viderē q̄d eēt vtile filijs ho
minū: q̄ facto op⁹ est sub sole numero
dierū vite sue. Magnificaui op̄a mea.
Edificaui mihi domos ꝛ plātaui vine
as: feci hortos ꝛ pomeria ꝛ p̄seui ea cū
cti generis arborib⁹: ꝛ extruxi mihi pi-
scinas aq̄r̄ vt irrigarē siluā lignorum
germinātium. Possedi s̄uos ꝛ ancillas
multāq̄ familiā habui: armenta q̄z et
magnos ouiū greges: vltra oēs q̄ fue-
rūt añ me in hierl'm. Coaceruaui mihi B
argētū ꝛ aur̄ ꝛ substātias regū ꝛ p̄uin
ciar̄. Feci mihi cātores ꝛ cātatrices et
delitias filior̄ hoim: cyphos et vrceo-
los ī ministerio ad vina fundēda: et sup̄
gressus sū opib⁹ oēs q̄ añ me fuerūt in
hierl'm. Sapiētia q̄z p̄seuerauit mecū:
ꝛ oīa q̄ desiderauerūt oculi mei nō ne-
gaui eis: nec p̄hibui cor meū q̄n oī vo
luptate frueret̄: ꝛ oblectaret se ī his q̄
p̄parauerā. Et hāc rat⁹ sū p̄tē meā: si
vterer labore meo. Cūq̄ me p̄uertissem
ad vniuersa op̄a q̄ fecerāt man⁹ mee: ꝛ
ad labores in q̄bus frustra sudauerā:
vidi in oīb⁹ vanitatē ꝛ afflictionē ani
mi: ꝛ nihil p̄manere sub sole. Transiui
ad p̄tēplandā sapiētiā: erroresq̄ ꝛ stul
ticiā. Quid ē inquā homo vt seq̄ pos-
sit regē factorē suū? Et vidi q̄ tātū p̄-
cederet sapiētia stulticiam: quātū dif- C
fert lux a tenebris. Sapiētis oculi ī ca Prou.17.d
pite eius: stultus ī tenebris ambulat.
Et didici q̄ vn⁹ vtriusq̄ eēt interit⁹: ꝛ
dixi ī corde meo: Si vn⁹ ꝛ stulti ꝛ me⁹
occasus erit: q̄d mihi p̄dest q̄ maiorē
sapiētie dedi operā? Locutusq̄ cū mē-
te mea: aiaduerti q̄ h̄ q̄z eēt vanitas.
Nō em̄ erit memoria sapiētis similiter vt
stulti in p̄petuū: ꝛ futura t̄pa obliuio-
ne cūcta pariter operient. Morit̄ do- Sap.18.b
ctus similiter vt idoct⁹: ꝛ idcirco teduit
me vite mee: videntē mala vniūsa eē
sub sole: ꝛ cūcta vanitatē ꝛ afflictioēm
spirit⁹. Rursus detestat⁹ sum oēm in-
dustriā meā qua sub sole studiosissime
laboraui habitur⁹ heredē post me quē
ignoro vtr̄ sapiēs an stult⁹ futur⁹ sit:
ꝛ dominabit̄ in laborib⁹ meis q̄b⁹ de-
sudaui ꝛ sollicit⁹ fui. Et ē q̄cq̄ tā meū
vanum? Unde cessaui: renūciauitq̄ cor D
vltra laborare sub sole. Nā cū ali⁹ labo
ret ī sapiētia ꝛ doctrina ꝛ sollicitudīe
homini ocioso q̄sita dimittit. Et h̄ q̄z
vanitas: ꝛ magnū malū. Quid. n. p̄de
rit homini d̄ vniūso labore suo ꝛ affli-

ctione spūs q̄ sub sole cruciatꝰ est? Cū-
cti dies eiꝰ dolorībꝰ ⁊ erūnis pleni sūt
J.5.d nec ꝑ noctē mente reqescit. Et h̄ nōne
vanitas est? Nōne meliꝰ ē comedere et
bibere: ⁊ ostēdere aīe sue bona de labo
ribꝰ suis? Et h̄ de manu dei est. Quis
ita deuorabit: ⁊ delitijs affluet vt ego?
Homi bono in ꝯspectu suo dedit deus
sapiaȝ ⁊ sciētiā ⁊ leticiā: peccatori aūt
dedit afflictionē ⁊ curā sup̄fluā: vt ad
dat ⁊ ꝯgreget ⁊ tradat ei q̄ placuit deo
Sed ⁊ h̄ vanitas ē: ⁊ cassa sollicitudo
(mētis. III

A o Omnia tp̄s habēt ⁊ suis spatijs trāsēūt vniūsa sb celo. Tp̄s nascēdi: ⁊ tp̄s moriē
di. Tp̄s plātādi: ⁊ tp̄s euellēdi qd̄ plā
tatū est. Tp̄s occidēdi: ⁊ tp̄s sanandi.
Tp̄s destruēdi: ⁊ tp̄s edificandi. Tp̄s
flendi: ⁊ tp̄s ridēdi. Tp̄s plāgendi: et
tp̄s saltādi. Tp̄s spargendi lapides: et
tp̄s colligēdi. Tp̄s amplexandi: ⁊ tp̄s
lōge fieri ab amplexibꝰ. Tp̄s acq̄rēdi:
⁊ tp̄s perdēdi. Tp̄s custodiendi: ⁊ tp̄s
B abijciēdi. Tp̄s scindēdi: ⁊ tp̄s ꝯsuēdi.
Tp̄s tacēdi: ⁊ tp̄s loquēdi. Tp̄s dile-
ctiōis: ⁊ tp̄s odij Tp̄s belli: ⁊ tp̄s pac.
E.1.a Quid hȝ ampliꝰ hō d̄ labore suo? Uidi
afflictiōeȝ quā dedit deꝰ filijs hoīm vt
distēdāt̄ i ea. Cūcta fec̄ bona i tp̄e suo:
et mūdū tradidit disputatiōi eoꝝ: vt n̄
īueniat hō opꝰ qd̄ opatꝰ ē deꝰ ab ini-
tio vsq̄ ad finē. Et cognoui q̄ nō esset
meliꝰ nisi letari: ⁊ facere bn̄ i vita sua.
C Ois em̄ hō q̄ comedit ⁊ bibit: et videt
bonū d̄ labore suo: h̄ donū dei ē. Didi
ci q̄ oīa opa q̄ fecit deꝰ ꝑseuerēt i ꝑpe-
tuū. Non possumꝰ eis q̄cq̄ addere nec
auferre: q̄ fecit deꝰ vt timeat̄. Qd̄ factū
ē ip̄m ꝑmanet. Que futura sunt iā fue
rūt: ⁊ deꝰ instaurat qd̄ abijt. Uidi sb so
le i loco iudicij īpietatē: ⁊ in loco iusti
cie iniq̄tatē: ⁊ dixi i corde meo: Justū
⁊ ipiū iudicabit dn̄s: ⁊ tp̄s ōis rei tūc
erit. Dixi i corde meo d̄ filijs hoīm: vt
ꝓbaret eos deꝰ: ⁊ ondēderet sīles esse be-
D stijs. Jdcirco vnꝰ īteritꝰ ē hoīs ⁊ iumē
toꝝ: ⁊ eq̄ vtriusq̄ ꝯditio. Sicut mori-
tur hō: sic ⁊ illa moriūt̄. Silr̄ spirāt
oīa: ⁊ nihil hȝ hō iumēto amplius. Cū
cta subiacēt vanitati: ⁊ om̄ia ꝑgūt ad
vnū locū. De t̄ra facta sūt: ⁊ i terrā pa-
riter reuertūt̄. Quis nouit si spūs fili-
oꝝ adā ascēdat sursū: ⁊ si spūs iumen
toꝝ descēdat deorsum? Et dep̄hēdi ni
hil eē meliꝰ q̄ letari hoīeȝ i ope suo: et
hāc eē ꝑtem illiꝰ. Quis em̄ eū adducet
vt post se futura cognoscat? IIII

f Erti me ad alia ⁊ vidi calūnias q̄ sub sole gerunt̄: ⁊ lachrymas innocētiū ⁊ neminē ꝯsolatorē: A
nec posse resistere eoꝝ violētie: cūctoꝝ
auxilio destitutos. Et laudaui magis
mortuos q̄ viuētes: ⁊ feliciorē vtroq̄
iudicaui q̄ necdū natꝰ ē: nec vidit ma
la q̄ sb sole fiūt. Rursū ꝯtēplatꝰ sū oēs
labores hoīm: et industrias aīaduerti
patere inuidie ꝓximi. Et i hoc ḡ vani
tas: ⁊ cura sup̄flua est. Stultꝰ cōplicat
manus suas ⁊ comedit carnes suas di
cēs: Melior ē pugillꝰ cū req̄e: q̄ plena
vtraq̄ manꝰ cū labore ⁊ afflictiōe ani
mi. Cōsiderās repperi ⁊ aliā vanitatem
sub sole. Unꝰ ē ⁊ scd̄m nō hȝ: nō filiū: B
nō fratrē: ⁊ tn̄ laborare non cessat: nec
satiāt̄ oculi eiꝰ diuitijs: nec recogitat
dicēs: Cui laboro: ⁊ fraudo aīam meā
bonis? In h̄ q̄ȝ vanitas est: ⁊ afflictio
pessima. Meliꝰ ē ḡ duos eē siī q̄ vnū:
hn̄t em̄ emolumētū societatis sue. Si
vnꝰ ceciderit: ab altero fulciet̄ || Ue soli 7.q
q̄ cū ceciderit nō habet subleuātē se.
Et si dormierint duo fouebūt̄ mutuo.
Unꝰ quō calefiet? Et si q̄spiam ꝑualue
rit ꝯ vnū: duo resistūt ei. Funiculꝰ tri-
plex difficile rūpit̄. Melior ē puer pau
per ⁊ sapiēs rege sene ⁊ stulto: q̄ nescit
ꝓuidere in posterū: q̄ de carcere cathe-
nisq̄ īterdū q̄s egrediatur ad regnū: ⁊
aliꝰ natꝰ i regno inopia ꝯsumat̄. Uidi C
cūctos viuētes: qui ambulāt sub sole
cū adolescēte scd̄o: q̄ ꝯsurget ꝓ eo. In-
finitꝰ numerꝰ est ꝑpl̄i oīm q̄ fuerūt an
eū: ⁊ q̄ postea futuri sūt nō letabūt̄ in
eo. Sȝ ⁊ h̄ vanitas ⁊ afflictio spūs. Cu-
stodi pedē tuū ingrediēs domū dei: et
appropinq̄ vt audias. Multo em̄ meli- I.R
or ē obediētia q̄ stultoꝝ victime: qui
nesciūt q̄d faciūt mali. Ne temere q̄d
loq̄ris: neq̄ cor tuū sit velox ad ꝓferē-
dū s̄monē coraȝ deo. Deꝰ em̄ in celo et
tu sup̄ terrā: idcirco sint pauci s̄mōes
tui. Multas curas sequūt̄ somnia: ⁊ in
multis s̄monibꝰ īuenieť stulticia || Si D
q̄d vouisti deo ne moreꝛ reddere || Dis
plicet em̄ ei infidelis ⁊ stulta ꝓmissio.
Sȝ qd̄cūq̄ voueꝛ: redde. Multoq̄ me- D
liꝰ ē nō vouere: q̄ pꝰ votū ꝓmissū non
reddere. Ne dederis os tuū vt peccare

facias carnẽ tuã: neq; dicas: corã an-
gelo nõ ẽ ꝓuidẽtia: ne forte iratꝰ dñs
ꝯ ſmões tuos diſſipet cuncta opa ma-
nuũ tuaꝝ. Ubi mlta ſunt ſõnia: pluri-
me ſũt vanitates ⁊ ſmones innumeri.
Tu xo deũ time. Si videris calũnias
egenoꝝ ⁊ violẽta iudicia ⁊ ſubũti iu-
ſticiã i ꝓuincia: nõ mirerꝭ ſuꝑ h̄ nego
cio: qꝛ excelſo excelſioꝛ eſt alius: ⁊ ſuꝑ
hos q̊ȝ eminẽtiores ſũt alij: et inſuper
vniũſe t̃re rex impat ſuienti. V
A Uarꝰ nõ implebiẗ pecunia: ⁊ q̄
a amat diuitias: fructũ nõ capi-
et ex eis. Et h̄ ḡ vanitas. Ubi
multe ſũt opes: mlti ⁊ q̄ comedũt eas.
Et q̄d ꝓdeſt poſſeſſori: niſi ꝙ cernit di
Job.20.c uitias oculis ſuis? Dulcꝭ ẽ ſõnꝰ operã
ti ſiue paꝝ ſiue multũ comedat: ſaturi
tas aũt diuitꝭ nõ ſinit eũ dormire. Eſt
B et alia infirmitas peſſima quã vidi ſb
ſole. Diuitie ꝯſuate in malum dñi ſui:
pereũt eñ i afflictiõe peſſima. Genera-
Job.1.b uit filiũ: q̄ in ſũma egeſtate erit. Sicut
egreſſus ẽ nudꝰ d̃ vtero mr̃is ſue: ſic re
uerteẗ: ⁊ nihil auferet ſecum de labore
ſuo. Miſerabiẗ prſus infirmitas: quõ
C venit: ſic reuerteẗ. Quid ḡ ꝓdeſt ei qd̃
laborauit inuẽtũ? Cũctꝭ diebꝰ vite ſue
comedit i tenebris ⁊ i curꝭ multꝭ: ⁊ in
S.2.d erũna atq; triſticia. Hoc itaq; viſũ eſt
mihi bonũ: vt comedat q̄s et bibat et
fruaẗ leticia ex labore ſuo: q̄ laborauit
ipe ſub ſole numero dieꝝ vite ſue: q̄s
D dedit ei deꝰ: ⁊ hec ẽ ꝑs illiꝰ. Et oi hoi
cui dedit deꝰ diuitias atq; ſubaȝ pote-
ſtatẽq; ei tribuit vt comedat ex eis vt
fruaẗ pte ſua: ⁊ leteẗ d̃ labore ſuo: h̄ ẽ
donũ dei. Nõ eñ ſatꝭ recordabiẗ dieꝝ
vite ſue: eo ꝙ deꝰ occupet delitijs cor
A Et ⁊ aliud malũ qd̃ (eius. VI
e vidi ſb ſole: ⁊ q̄dez frequẽs apd̃
hoies. Uir cui dedit deꝰ diuiti-
as ⁊ ſubam ⁊ honorẽ: ⁊ nihil deeſt aie
ſue ex oibus q̄ deſiderat: nec tribuit ei
ptãtez deꝰ vt comedat ex eo: ſȝ hõ extne-
B us vorabit illud. Hoc vanitas ⁊ mag-
na miſeria ẽ. Si genuerit q̄ſpiã centũ
liberos ⁊ vixerit multos ãnos: ⁊ plres
dies etatꝭ habuerit: ⁊ aĩa illiꝰ nõ vtaẗ
bonis ſubſtãtie ſue: ſepulturaq; care-
at: de h̄ ego ꝓnuncio ꝙ melior illo ſit
abortiuꝰ. Fruſtra eñ venit et ꝑgit ad
tenebras: ⁊ obliuiõe delebitur nomen
C eiꝰ. Nõ vidit ſolẽ: neq; cognouit diſtã

tiã boni ⁊ mali: etiã ſi duobꝰ milibus
ãnis vixerit: ⁊ nõ fuerit ꝑfruitꝰ bonis
nõne ad vnum locũ ꝓperant oĩa? Ois
labor hois i ore eiꝰ: ſȝ aĩa eiꝰ nõ imple-
biẗ bonis. Quid hȝ ampliꝰ ſapiens a
ſtulto: ⁊ q̄d pauꝑ niſi vt ꝑgat illuc vbi D
ẽ vita? Melius ẽ videre qd̃ cupias q̄
deſiderare qd̃ neſcias. Sȝ ⁊ h̄ vanitas
ẽ: ⁊ p̄ſũptio ſpũs. Qui futurꝰ ẽ: iam vo
catũ ẽ nomẽ eiꝰ: ⁊ ſciẗ ꝙ hõ ſit: ⁊ non
poſſit ꝯ fortiorẽ ſe i iudicio ꝯtendere.
Uerba ſũt plima: multãq; i diſputãdo
habẽtia vanitatem. VII
q Uid neceſſe ẽ hoi maiora ſe q̄- A
rere: cũ ignorat q̄d ꝯducat ſibi
i vita ſua: numero dieꝝ ꝑegrinationis
ſue: ⁊ tpe qd̃ velut vmbra p̄terit? Aut
q̄s ei poterit indicare: q̄d poſt eũ futu-
rũ ſub ſole ſit? Meliꝰ ẽ nomẽ bonũ q̄ Prou.22.a
vnguẽta p̄cioſa: ⁊ dies mortis die nati
uitatꝭ. Meliꝰ eſt ire ad domũ luctꝰ: q̄
ad domũ ꝯuiuij. In illa eñ finis cun-
ctoꝝ ammoneẗ hoim: ⁊ viuẽs cogitat
q̄d futuꝝ ſit. Melior ẽ ira riſu: qꝛ ꝑ tri
ſticiã vultꝰ corrigiẗ animꝰ delinquen
tis. Cor ſapiẽtium vbi triſticia ẽ: ⁊ cor
ſtultoꝝ vbi leticia. Meliꝰ ẽ a ſapiente
corripi: q̄ ſtultoꝝ adulatiõe decipi: qꝛ
ſicut ſonitꝰ ſpinaꝝ ardentiũ ſub olla:
ſic riſus ſtulti. Sȝ ⁊ h̄ vanitas. Calum B
nia ꝯturbat ſapiẽtẽ: ⁊ ꝑdet robur cor-
dis eiꝰ. Melior ẽ finis orõnis: q̄ p̄n-
cipiũ. Melior eſt patiẽs arrogãte. Ne
ſis velox ad iraſcẽdũ: qꝛ ira i ſinu ſtul-
ti requieſcit. Ne dicas: q̄d putas cauſe ẽ
ꝙ priora tpa meliora fuere q̄ nũc ſũt.
Stulta eñ ẽ huiuſcemõi iterrogatio.
Utilior eſt ſapia cũ diuitijs: ⁊ magis
ꝓdeſt vidẽtibꝰ ſolẽ. Sicut eñ ꝓtegit
ſapiã: ſic ꝓtegit pecunia. Hoc aũt plꝰ
hȝ eruditio ⁊ ſapia: ꝙ vitã tribuũt poſ
ſeſſori ſuo. Conſidera opa dei: ꝙ nemo
poſſit corrigere quẽ ille deſpexerit. In
die bona fruere bonis: ⁊ malã diẽ p̄ca-
ue. Sicut eñ hãc ſic ⁊ illã fecit deꝰ: vt
nõ iueniet hõ ꝯ eũ iuſtas q̄rimonias.
Hec q̊ȝ vidi in die vanitatꝭ mee. Juſtꝰ C
peribit in iuſtia ſua: ⁊ ipiꝰ multo viuit
tpe i malicia ſua. Noli eẽ iuſtꝰ multũ:
neq; plꝰ ſapias q̄ neceſſe eſt: ne obſtu-
peſcas. Ne impie agas multum: ⁊ noli
eẽ ſtultꝰ: ne moriarꝭ in tpe nõ tuo. Bo
nũ ẽ te ſuſtẽtare iuſtũ: ſȝ ab illo ne ſub
trahas manũ tuã: qꝛ q̄ timet deũ nihil

negligit. Sapie ↄfortauit sapiētē: sup
3.Re.8.e decē pncipes citatis. Nō ē eñ hō iust9
2.Pa.6.g in terra: q faciat bonū τ nō peccet. Sʒ
τ cūctis fmonib9 q dicūtᷣ: nec accōmo
des cor tuū: ne forte audias fuū male
dicentē tibi. Scit eñ ↄsciētia tua: qꝛ
τ tu crebro maledixisti alijs. Cūcta tē-
ptaui in sapia. Dixi sapiēs efficiar: et
ipa lōgi9 recessit a me multomagis qꝫ
D erat. Et alta ꝓfunditas: qs inueniet
eā? Lustraui vniūsa aio meo: vt scirē τ
ↄsiderarē τ qrerē sapientiā τ rationē:
τ vt cognoscerē impietatē stulti τ erro
rē imprudētiū. Et inueni amariorem
morte mulierē: q laque9 venatoꝝ est: τ
sagena cor ei9. Uincula sūt man9 illi9.
Qui placet deo effugiet illā: q aūt pec
cator ē capietᷣ ab illa. Ecce h̄ iueni di-
xit ecclꝫiastes: vnū τ alterū: vt iuenirē
rōnez quā adhuc qrit aia mea: τ nō in
ueni. Uirū de mille vnū repperi: mulie
rē ex oibus nō iueni. Solūmodo h̄ in
ueni: ꝙ fecerit de9 hoiez rectū: τ ipe se
infinit9 miscuerit qstionib9. Quis talᷣ
vt sapiēs ē? Et qs cognouit solutionē
verbi? VIII

A
Prou.17.d s Apiētia hois lu-
cet in vultu ei9: τ potētissim9 fa
ciem illi9 cōmutabit. Ego os re
gis obfuo: τ pcepta iuramēti dei. Ne
festines recedere a facie ei9: neqꝫ pma-
neas in ope malo: qꝛ oē qd voluerit fa
ciet: τ sermo illi9 ptāte plen9 est. Nec di
cere ei quisqꝫ pōt: qre ita facis? Qui cu
stodit pceptū: nō experietᷣ quicqꝫ mali.
Tps τ respōsionē cor sapiēt9 itelligit.
Oīni negocio tps est τ oportunitas: τ
multa hois afflictio: qꝛ ignorat pteri-
B ta: τ futura nllo scire pōt nūcio. Nō est
in hois ptāte ꝓhibere spiritū: nec ha-
bet ptātez in die mort9: nec sinitᷣ qui-
escere ingruēte bello: neqꝫ saluabit im-
pietas impiū. Oia hec cōsideraui: τ dedi
cor meū in cūctis opib9 q fiūt sub so-
le. Interdū domiatᷣ hō homi in malū
suū. Uidi impios sepultos q etiā cum
adhuc viuerēt: in loco sācto erāt: τ lau
dabantᷣ in ciuitate qsi iustorū operū.
Sed τ h̄ vanitas ē. Eteni qꝛ nō pferᷣ
cito ↄtra malos sententia: absqꝫ timore
C vllo filij hoim ppetrāt mala. Attñ pec
cator ex eo ꝙ cēties facit malū τ p pa-
tiētiā sustētatᷣ: ego cognoui ꝙ erit bo
nū timētib9 deū: q verentᷣ faciē ei9. Nō
sit bonū impio: nec ꝓlōgentᷣ dies ei9:

h̄ qsi vmbra trāseant: q nō timēt faciē
dnī. Et ē alia vanitas q fit sup terrā.
Sūt iusti qbus mala ꝑueniūt qsi opa
egerint impioꝝ: τ sūt impij q ita securi
sūt qsi iustoꝝ facta habeāt. Sʒ τ h̄ va-
nissimū iudico. Laudaui igitᷣ leticiaʒ
ꝙ nō esset homi bonuz sub sole: nisi ꝙ
comederet τ biberet atqꝫ gauderet: et
h̄ solū secū auferret de labore suo oib9
dieb9 vite sue qs dedit ei de9 sub sole.
Et apposui cor meū vt scirē sapiētiā et D
itelligerē dissensionē q versatᷣ i terra.
Est homo q dieb9 τ noctib9 somnū nō
capit oculis. Et intellexi: ꝙ oim opeꝝ
dei nullā possit homo iuenire rōnez eo
rū q fiūt sub sole: τ quāto plus labora
uerit ad qrendum tāto min9 iueniat.
Etiā si dixerit sapiēs se nosse: nō pote-
rit reperire. Oia hec tractaui in corde
meo: vt curiose intelligerē. IX

s Unt iusti atqꝫ sapiētes: τ opera A
eoꝝ i manu dei. Et tñ nescit ho-
mo vtrū amore an odio dignus sit: sed
oia in futurū seruātᷣ incerta: eo ꝙ vni-
uersa eque eueniant iusto τ impio: bo-
no τ malo: mūdo τ imūdo: imolāti vi-
ctimas τ sacrificia cōtēnēti. Sicut bo
nus: sic τ peccator: vt piurus: ita q ve-
rū deierat. Hoc ē pessimū iter oia q sub
sole fiūt: qꝛ eadē cūctis eueniūt. Uñ τ
corda filioꝝ hoim implētur malicia τ
cōtēptu in vita sua: τ post hec ad infe-
ros deducētᷣ. Nemo ē q semp viuat: et Ecc
q hui9 rei habeat fiduciā. Melior ē ca B
nis viu9 leone mortuo. Uiuentes eñ
sciūt se esse morituros. Mortui Ꝺo ni Job
hil nouerūt ampli9: nec hūt vltra mer
cedē: qꝛ obliuioni tradita ē memoria
eoꝝ. Amor qꝫ et odiū et inuidie simul
perierūt: nec hūt ptē in h̄ seclo: τ i ope
qd sub sole geritᷣ. Uade ergo τ comede i le
ticia panē tuū: τ bibe cū gaudio vinū
tuum: qꝛ deo placēt opa tua. Oīni tpe
sint vestimēta tua cādida: τ oleū d ca-
pite tuo nō deficiat. Perfruere vita cū
vxore quā diligis: cunct9 dieb9 vite in-
stabilitat9 tue: q dati sūt tibi sub sole
oi tpe vanitat9 tue. Hec est eñ ps i vi C
ta: τ in labore tuo q laboras sub sole.
Quodcunqꝫ facere pōt man9 tua instāter
opare: qꝛ nec op9: nec ratio: nec sapia:
nec sciētia erūt apud inferos: q tu ꝑ-
peras. Uerti me ad aliud: τ vidi sub so
le: nec velociū eē cursū: nec fortiū bel-

lũ:nec sapiẽtiũ panẽ :nec doctoꝝ diui
tias:nec artificũ gr̃az :sꝫ tp̃s casũq; in
oĩb⁹. Nescit hõ finẽ suũ :sꝫ sicut pisces
capiũtur hamo:ꝛ aues laq̃o cõphẽdun-
tur:sic capiũtur hoĩes in tp̃e malo :cũ
eis extẽplo superuenerit. Hãc q̃ꝫ sub so-
B le vidi sapiam ꝛ ꝓbaui maximã. Ciui-
tas parua ꝛ pauci ĩ ea viri. Uenit ɔtra
eã rex magn⁹ ꝛ vallauit eã: extruxitq;
munitiões ꝑ gyrũ et pfecta ẽ obsidio.
Inuẽtusq; ẽ in ea vir paup ꝛ sapiẽs:ꝛ
liberauit vrbẽ ꝑ sapiam suã : ꝛ nullus
deinceps recordat⁹ est hoĩs illi⁹ paupe
ris. Et dicebam ego meliorẽ eẽ sapiaꝫ
fortitudĩe. Quõ ꝙ sapia paupis ɔtem-
pta ẽ :ꝛ v̓ba ei⁹ nõ sũt audita? Uerba
Sap.6.a sapiẽtiũ audiũtur ĩ silẽtio: plusq̃ꝫ cla-
mor ꝑncipis iter stultos. Melior est sa
piẽtia q̃ꝫ arma bellica :ꝛ q̃ in vno pec
cauerit:multa bona pdet. X
A m Usce moriẽtes pdũt suauitatẽ
vnguẽti. Preciosior ẽ sapiẽtia
pusaq; gl̃ia:ad tp̃s stulticia. Cor sapiẽ
tis in dextre ei⁹ ꝛ cor stulti ĩ sinistre il-
li⁹. Sꝫ ꝛ in via stult⁹ ambulãs cũ ipse
insipiẽs sit oẽs stultos estimat. Si spi
rit⁹ ptãtẽ hñtis ascẽderit sup te:locuꝫ
tuũ ne dimiser᷑ :q̃ curatio faciet cessa
B re pctã maxia Est malũ qđ vidi sub so
le: q̃si ꝑ errorẽ egrediens a facie ꝑnci-
pis. Positũ stultũ ĩ dignitate sublimi
et diuites sedere deorsũ. Uidi suos in
eq̃s ꝛ ꝑncipes ambulãtes sup t̃raz q̃si
...a.26.b suos. Qui fodit foueã incidet ĩ eã:ꝛ q̃
...i.27.b dissipat sepẽ mordebit eũ coluber Qui
trãsfert lapides affligetur ĩ eis: ꝛ q̃ scin-
dit ligna vulnerabitur ab eis. Si retu-
sũ fuerit ferrũ:ꝛ h̃ nõ vt p̃us sꝫ hebeta
tũ fuerit:multo labore exacuetur :ꝛ post
C industriã sequetur sapia Si mordeat ser
pens ĩ silẽtio: nihil eo min⁹ habet qui
occulte detrahit. Uerba oris sapiẽtis
gr̃a:ꝛ labia insipiẽt᷑ pcipitabũt eum.
Initiũ verboꝝ ei⁹ stultia :ꝛ nouissimũ
oris illi⁹ error pessimus. Stult⁹ verba
multiplicat. Ignorat hõ q̃d añ se fuerit
ꝛ q̃d p⁹ se futurũ sit: q̃s ei poterit indi-
care? Labor stultoꝝ affliget eos q̃ ne-
sciũt ĩ vrbẽ pgere. Ue tibi terra cuius
rex ẽ puer ꝛ cui⁹ ꝑncipes mane come-
D dũt. Beata terra cui⁹ rex nobilis est: et
cui⁹ ꝑncipes vescuntur in tp̃e suo ad re-
ficiendũ ꝛ nõ ad luxuriã. In pigritiis
humiliabitur cõtignatio:ꝛ ĩ infirmitate
manũ ɔstillabit dom⁹. In risu faciunt
panẽ ꝛ vinũ: vt epulẽtur bibẽtes. Et pe
cunie obediunt oĩa. In cogitatiõe tua
regi nõ detrahes: ꝛ in secreto cubiculi
tui nõ maledixer᷑ diuiti: q̃ ꝛ aues ce-
li portabũt vocẽ tuã: ꝛ q̃ habẽt pẽnas
annũciabũt sententiã. XI
m Itte panẽ tuũ sup transeuntes A
aq̃s: q̃ post tp̃a multa inuenies
illũ. Da partes septẽ necnon ꝛ octo: q̃
ignoras q̃d futurũ sit mali sup terrã.
Si replete fuerint nubes: imbrem sup
terrã effundẽt. Si ceciderit lignuꝫ ad B
austrũ aut ad aq̃lonẽ: in quocũq; loco
ceciderit ibi erit. Qui obseruat ventuꝫ
nõ semĩat :ꝛ q̃ cõsiderat nubes nunq̃ꝫ
metet. Quõ ignoras: q̃ sit via sp̃us: ꝛ q̃
rõne cõpingãtur ossa in vẽtre p̃gnãt᷑:
sic nescis opa dei q̃ fabricator est oĩm.
Mane semia semẽ tuũ: ꝛ vespere ne ces C
set man⁹ tua: q̃ nescis q̃d magis oria-
tur h̃ aut illud: ꝛ si vtrũq; simul meli⁹
erit. Dulce lumẽ ꝛ delectabile ẽ oculis
videre solẽ. Si annis mult᷑ vixerit ho
mo ꝛ in his oĩbus let⁹ fuerit: meminis
se debet tenebrosi tp̃is: ꝛ dierũ multo-
rũ q̃ cũ venerint vanitatis arguentur p̃- D
terita. Letare ꝙ iuuenis ĩ adolescẽtia
tua: ꝛ in bono sit cor tuũ in dieb⁹ iuuẽ
tutis tue: ꝛ ambula ĩ vijs cordis tui: ꝛ
in ituitu oculoꝝ tuoꝝ: ꝛ scito ꝙ ꝓ oĩ-
bus his adducet te de⁹ ĩ iudiciũ. Aufer
irã a corde tuo: ꝛ amoue maliciã a car
ne tua. Adolescẽtia eñ ꝛ volũtas: va-
na sũt. XII Emẽto creatoris
m tui in dieb⁹ iuuẽtut᷑ tue: añq̃ꝫ
veniat tẽp⁹ afflictiõis tue: ꝛ ap
propinquẽt ãni de q̃b⁹ dicas: nõ mihi
placẽt. Anteq̃ꝫ tenebrescãt sol ꝛ lumẽ
stelle ꝛ luna: ꝛ reuertantur nubes post plu
uiã. Qñ cõmouebuntur custodes domus:
ꝛ nutabuntur viri fortissimi: ꝛ ociose erũt B
molẽtes in minuto numero et tenebre
scẽt vidẽtes ꝑ foramia: ꝛ claudẽt ostia
ĩ platea ĩ hũilitate voc᷑ molẽt᷑: ꝛ ɔsur
gẽt ad vocẽ volucr᷑: ꝛ obsurdescẽt oẽs
filie carmis. Excelsa q̃ꝫ timebũt: ꝛ for-
midabũt ĩ via. Florebit amigdal⁹: im-
pinguabitur locusta: ꝛ dissipabitur cappa-
ris. Qñ ibit hõ ĩ domũ eternitat᷑ sue
ꝛ circũibũt in platea plangẽtes. Añq̃ꝫ C
rũpatur funis argẽteus: ꝛ recurrat vit
ta aurea. ꝛ ɔterat hydria sup fontẽ: et
ɔfringatur rota sup cisternã: ꝛ reũtatur

puluis ĩ terrã suã vnde erat: ⁊ spũs re-
Z.1.a deat ad deũ q̃ dedit illũ. Uanitas va-
nitatũ dixit eccĺiastes: et oĩa vanitas.
Cũq3 eẽt sapiẽtissimꝰ eccĺiastes: docuit
pp̃ĺm et enarrauit q̃ fecerat: et inuesti-
D gans cõposuit pabolas mĺtas. Quesi-
uit ṽba vtilia: ⁊ ꝯscripsit ſmões rectis
simos: ac ṽitate plenos. Uerba sapien
tiũ sic̃ stimuli ⁊ q̃si claui ĩ altũ defixi:
q̃ p magistroꝝ ꝯsiliũ data sũt a pasto-
re vno. His amplius fili mi ne req̃ras.
Faciẽdi plures libros nullus ẽ finis:
frequẽsq3 meditatio: carnis afflictio
ẽ. Finẽ loquẽdi pariter oẽs audiamꝰ.
Deũ time: ⁊ mãdata eiꝰ obſua. Hoc ẽ
oĩs hõ. Cũcta q̃ fiũt adducet deꝰ in iu-
diciũ p oĩ errato: siue bonũ siue malũ
sit. Explicit liber eccĺiastes. Incipiũt
Cãtica cãticoꝝ. Capĺm I

B O

Sculetur me

osculo oris sui. Quia me
liora sũt vbera tua vino
fragrãtia vnguẽtis op-
timis. Oleũ effusũ nomẽ tuũ: ideo ado
lesẽtule dilexerũt te Trahe me post te.
I.2.a Curremꝰ ĩ odore vnguẽtoꝝ tuoꝝ. In-
troduxit me rex ĩ cellaria sua. Exulta-
bimꝰ ⁊ letabimur in te: memores vberꝝ
B tuoꝝ sup vinũ. Recti diligunt te. Ni-
gra sũ s3 formosa filie hierĺm: sicut ta-
bernacula cedar: sicut pelles salomo-
nis. Nolite me ꝯsiderare ꝙ fusca sim:
q2 decolorauit me sol. Filii mr̃is mee
pugnauerũt ꝯ me: posuerũt me custodẽ
vineis. Uineã meã nõ custodiui. Indi
ca mihi quem diligit aĩa mea: vbi pa-
scas: vbi cubes ĩ meridie: ne vagari in-
C cipiã post greges sodaliũ tuoꝝ. Si ig-
noras te o pulchra inẽ mulieres: egre-
dere ⁊ abi post vestigia gregũ tuoꝝ; et
pasce hedos tuos iuxᷓ tabnacula pasto
rũ. Eq̃tatui meo in curribꝰ pharaonis
assimilaui te amica mea. Pulchre sunt
gene tue sicut turturis: collũ tuũ sicut
monilia. Murenulas aureas faciemꝰ
tibi: vermiculatas argẽto. Dũ eẽt rex
D ĩ accubitu suo: nardus mea dedit odo
rẽ suũ. Fasciculꝰ myrrhe dilectꝰ meus
mihi: inẽ vbera mea cõmorabitur. Bo
trus cypri dilectꝰ meꝰ mihi: ĩ vineis en
gaddi. Ecce tu pulchra es amica mea:
ecce tu pulchra: oculi tui colũbaꝝ. Ec
ce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decorus.

Lectulꝰ nr̃ floridus: tigna domoꝝ nr̃a
rũ cedrina: laq̃aria nr̃a cypressina. II
Ego flos cãpi: ⁊ liliũ ꝯuallium. B
e Sic̃ liliũ inẽ spinas: sic amica
mea inẽ filias. Sicut malꝰ inẽ
ligna siluarũ: sic dilectꝰ meꝰ inẽ filios.
Sub vmbra illiꝰ quã desiderauerã se-
di: ⁊ fructꝰ eiꝰ dulcis gutturi meo. In- Z.1.a
troduxit me rex ĩ cellã vinariã: ordia-
uit ĩ me charitatẽ. Fulcite me floribꝰ
stipate me malis: q2 amore lãgueo. Le I.8.a
ua eiꝰ sub capite meo: ⁊ dextra illiꝰ am-
plexabiẽ me. Adiuro vos filie hierĺm: I.3.b.c
p capreas ceruosq3 cãpoꝝ: ne suscitetꝭ et.8.a
neq3 euigilare faciatis dilectã: q̃adus-
q3 ipsa velit. Uox dilecti mei. Ecce iste
venit saliẽs ĩ mõtibꝰ: trãsiliẽs colles.
Sĩlis ẽ dilectꝰ meꝰ capree hinuloq3 cer
uoꝝ. En ipse stat post parietem nr̃m re C
spiciẽs p fenestras: ꝓspiciẽs p cãcellos
En dilectꝰ meꝰ loq̃tur mihi. Surge ꝓ-
pera amica mea: colũba mea: formosa
mea ⁊ veni. Iã eñ hyems transiit: im-
ber abiit ⁊ recessit. Flores apparuerũt
ĩ tr̃a nr̃a: tp̃s putatiõis aduenit. Uox
turturis audita ẽ ĩ tr̃a nr̃a: ficꝰ ꝓtulit
grossus suos: vinee florẽtes dederunt
odorẽ suu3. Surge ꝓpera amica mea: D
speciosa mea ⁊ veni: colũba mea ĩ fora
minibꝰ petre ĩ cauerna macerie. Osten
de mihi faciẽ tuã: sonet vox tua in au
ribꝰ meis. Uox eñ tua dulcis: ⁊ facies
tua decora. Capite nob̃ vulpes puulas
q̃ demoliũẽ vineas. Nã vinea nr̃a flo-
ruit. Dilectꝰ meꝰ mihi ⁊ ego illi: q̃ pasci
tur inẽ lilia: donec aspiret dies: ⁊ incli-
nenẽ vmbre. Reũtere sĩlis esto dilecte
mi capree hinuloq3 ceruoꝝ sup mõtes
In lectulo meo pno (bethel. III B
i ctes q̃siui quẽ diligit aĩa mea.
Quesiui illũ: ⁊ nõ iueni. Surgã
et circũibo ciuitate3 p vicus ⁊ plateas
queram quẽ diligit anima mea. Que-
siui illũ: et nõ iueni. Inuenerũt me vi-
giles: q̃ custodiũt ciuitatẽ. Nũ quẽ di
ligit aĩa mea vidistis? Paululũ cũ p- B
trãsissẽ3 eos iueni quẽ diligit aĩa mea
Tenui eũ: nec dimittã: donec ĩtrodu-
cã illũ ĩ domũ mr̃is mee: ⁊ ĩ cubiculũ
genitricis mee. Adiuro vos filie hieru Z.1
salẽ p capreas ceruosq3 cãpoꝝ: ne sus- et.8
citetꝭ neq3 euigilare faciatꝭ dilectã: do
nec ipsa velit. Que ẽ ista q̃ ascẽdit p de I.8
sertũ sicut virgula fumi ex aromatibꝰ

mirrhe ⁊ thuris: ⁊ vniuersi pulueris pigmē
tarij? En lectulū salomōis sexagita for
tes ambiūt ex fortissimis isrl: oēs te-
nētes gladios: ⁊ ad bella doctissimi.
Uniuscuiusq; ensis sup femur suū: ꝓ-
pter timores nocturnos. Ferculū fecit
D sibi rex salomō de lignis libani. Colū-
nas eiꝰ fec argēteas: reclinatoriū aureū
ascēsum purpureū: media charitate cō-
strauit: ꝓpter filias hierlm. Egredimini
filie sion ⁊ videte regē salomonē ī dia
demate: q̄ coronauit illū mater sua: in
die despōsatiōis illiꝰ: ⁊ ī die leticie cor
A Uam pulchra (dis eiꝰ. IIII
q es amica mea: q̄ȝ pulchra es.
Oculi tui colūbarū: absq; eo qđ
J.6.b intrīsecꝰ latet. Capilli tui sicut greges
caprarū: q̄ ascenderūt de mōte galaad.
Dētes tui sicut greges tōsarū: q̄ ascen
derūt de lauacro. Oēs gemellis fetibꝰ
⁊ sterilis nō ē inter eas. Sicut vitta coc-
cinea labia tua: et eloquiū tuū dulce.
Sic fragmē malipunici: ita gene tue:
B absq; eo qđ intrinsecꝰ latet. Sicut tur
ris dd collū tuū: q̄ edificata ē cū ꝓ pu
gnaculis. Mille clipei pēdēt ex ea: ois
armatura fortiū. Duo vbera tua sicut
duo hinnuli capree gemelli: q̄ pascūtur ī
lilijs: donec aspiret dies: et inclinentur
vmbre. Uadā ad montē myrrhe: ⁊ ad
collē thuris. Tota pulchra es amica
mea: ⁊ macula nō ē in te. Ueni de liba
C no spōsa mea: veni de libano veni. Co-
ronaberis de capite amana: de vertice
sanir ⁊ hermō: de cubilibꝰ leonū d mō
tibus pardorū. Uulnerasti cor meū: so-
ror mea spōsa: vulnerasti cor meū ī vno
oculorū tuorū: ⁊ ī vno crine colli tui. Q̄
pulchre sūt māme tue soror mea spōsa.
Pulchriora sūt vbera tua vino: ⁊ odor
vnguētorū tuorū sup oīa aromata. Fa
uus distillās labia tua spōsa: mel ⁊ lac
sub lingua tua: ⁊ odor vestimētorū tuo
D rū sicut odor thuris. Hortꝰ ꝯclusus so-
ror mea spōsa: hortꝰ ꝯclusus: fōs signa
tꝰ. Emissiones tue paradisus malorum
punicorū: cū pomorū fructibꝰ. Cypri cū
nardo: nardꝰ ⁊ crocꝰ: fistula ⁊ cinamo
mū cū vniūsis lignis libani: myrrha
⁊ aloe cū oībꝰ p̄mis vnguētis. Fōs hor-
torū puteꝰ aq̄rū viuētiū q̄ fluunt im-
petu de libano. Surge aq̄lo ⁊ veni au
A ster: pfla hortū meum: ⁊ fluent
Eniat dile (aromata illiꝰ. V

ctꝰ meꝰ in hortum suū: vt comedat fru
ctum pomorū suorū. Ueni ī hortū me-
um soror mea sponsa: messui myrrham
meā cū aromatibꝰ meis. Comedi fauū
cū melle meo: ⁊ bibi vinū meū cū lacte
meo. Comedite amici ⁊ bibite: ⁊ ī ebri- Hiere.25.c
amini charissimi. Ego dormio: et cor
meū vigilat. Uox dilecti mei pulsantis
Aperi mihi soror mea: amica mea: co-
lūba mea: imaculata mea: q2 caput me
um plenū ē rore: ⁊ cincinni mei guttis
noctiū. Expoliaui me tunica mea quō B
induar illa? Laui pedes meos: quō in
q̄nabo illos? Dilectꝰ meꝰ misit manū
suā p foramē: ⁊ vēter meꝰ ītremuit ad
tactū eiꝰ. Surrexi vt aperiem dilecto
meo. Manꝰ mee stillauerūt myrrhā: et
digiti mei pleni myrrha ꝓbatissima.
Pessulū ostij mei aperui dilecto meo:
at ille declinauerat atq; trāsierat. Aia
mea liq̄facta ē: vt dilectꝰ locutꝰ ē. Que
siui ⁊ nō inueni illū: vocaui ⁊ nō r̄ndit
mihi. Inuenerūt me custodes q̄ circū-
ierūt ciuitatē. Percusserūt me ⁊ vulne C
rauerūt me: tulerūt palliū meū custo-
des murorū. Adiuro vos filie hierlm si S.2.b.et.3.b
inueneritis dilectū meū vt nūcietis ei q2 J.8.a
amore langueo. Qualis ē dilectꝰ tuus
ex dilecto: o pulcherrima mulierū? Qua
lis ē dilectꝰ tuꝰ ex dilecto: q2 sic adiu-
rasti nos? Dilectꝰ meꝰ cādidꝰ ⁊ rubicū
dus: electus ex milibꝰ. Caput eiꝰ aurū
optimū. come eiꝰ sicut elate palmarū:
nigre q̄si coruꝰ. Oculi eiꝰ sicut colūbe
sup riuulos aq̄rū q̄ lacte sūt lote: ⁊ re-
sidēt iuxta fluēta plenissima. Gene illiꝰ
sicut areole aromatū: cōsite a pigmen
tarijs. Labia eiꝰ lilia distillantia myr- D
rhā primā. Manꝰ illiꝰ tornatiles: au-
ree: plene hyacinthis. Uenter eiꝰ ebur-
neꝰ: distinctꝰ sapphyris. Crura illiꝰ co
lūne marmoree: q̄ fūdate sūt sup bases
aureas. Species eiꝰ vt libani: electꝰ vt
cedri. Guttur illiꝰ suauissimū: ⁊ totus
desiderabilis. Talis ē dilectꝰ meus et
ipse ē amicꝰ meꝰ filie hierlm. Quo abijt
dilectꝰ tuus o pulcherrima mulierū: q̄
declinauit dilectꝰ tuꝰ. Et q̄remus eum
Ilectꝰ meꝰ descēdit (tecū? VI A
d ī hortū suū ad areolā aroma-
tū vt ibi pascatur in hortis: ⁊ lilia
colligat. Ego dilecto meo: et dilectus
meꝰ mihi: q̄ pascitur inter lilia. Pulchra
es amica mea: suauis ⁊ decora sic hie-

rusalē:terribilis vt castroꝝ acies ordi
B nata. Auerte oculos tuos a me:q: ipi
S.4.a me auolare fecerūt. Capilli tui sicͭ grex
caprarꝝ q̃ apparuerūt de galaad. Den
tes tui sicͭ greges ouiū: q̃ ascēderūt de
lauacro. Oēs gemellis fetib⁹:⁊ sterilis n̄
ē i eis. Sicut cortex malipunici: sic ge
5.Reg.11.a ne tue: absq̧ occultis tuis. Sexaginta
C sūt regine:⁊ octogita cōcubine ⁊ ado-
lescētularū nō ē nūer⁹. Una ē colūba
mea:pfecta mea: vna ē mr̄i sue: electa
genitrici sue. Uiderūt eā filie sion ⁊ be
atissimā ꝑdicauerunt: regine ⁊ cōcu-
I.8.b bine:⁊ laudauerūt eā. Que ē ista q̃ ꝓ-
D gredit̄ q̄si aurora ꝓsurgēs:pulchra vt
luna electa vt sol: terribilis vt castroꝝ
acies ordinata? Descēdi i hortū nucū
vt viderē poma cōualiū: ⁊ inspicerē si
floruisset vinea:⁊ germinassēt malapu
nica. Nesciui. Aia mea ꝯturbauit me:
ꝓpter q̃drigas aminadab. Reuertere re
uertere sunamitis:reuertere reūtere vt in
A Uid videbis (tueamur te. VII
q in sunamite:nisi choros castro
rū? Q̃ pulchri sūt gressus tui i
calciamētis filia ꝓncipis. Iūcture femi
nū tuoꝝ sicut monilia q̃ fabricata sūt
manu artificis. Umbilicus tu⁹ crater
tornatilis: nūq̧ idigēs pocul̄. Uēter
B tu⁹ sicͭ aceru⁹tritici:vallat⁹liliis. Duo
vbera tua sicͭ duo hinnuli gemelli ca-
pree. Collū tuū sicͭ turris eburnea: ocu-
li tui sicͭ piscine i esebon q̃ sūt i porta
filie multitudinis. Nasus tu⁹ sicut tur
C ris libani:q̃ respicit ꝯ damascū. Caput
tuū vt carmel⁹:⁊ come capitis tui sicut
purpurea regis iūcta canalib⁹. Q̃ pul-
chra es:⁊ q̃ decora charissima i delitiis
Statura tua assimilata ē palme:⁊ vbe
ra tua botris. Dixi. Ascēdā i palmā :⁊
apphēdā fruct⁹ ei⁹. Et erūt vbera tua
sicut botri vinee:⁊ odores tui sicͭ odor
maloꝝ:guttur tuū sicut vinū optimū.
Dignū dilecto meo ad potādū: labiisq̧
D q̧ ⁊ dētib⁹ illi⁹ ad ruminādū. Ego di
lecto meo:⁊ ad me cōuūsio ei⁹. Ueni di-
lecte mi egrediamur i agrum:cōmore-
mur i villis. Mane surgam⁹ ad vineas
videam⁹ si floruit vinea: si flores fru-
ct⁹ pturiūt: si floruerūt malapunica.
Ibi dabo tibi vbera mea. Mādragore
dederunt odorem in portis nostris.
Omnia poma noua et vetera dilecte
mi seruaui tibi. VIII

Uis mihi det te fratrē meū su-
q gentē vbera mr̄is mee: vt inue A
niā te solū foris:⁊ deosculer: et
iā me nemo despiciat? Apphēdā te et
ducā i domū mr̄is mee: ⁊ in cubiculū
genitricis mee. Ibi me docebis: ⁊ da-
bo tibi poculū ex vino cōdito ⁊ mustū
maloꝝ granatoꝝ meoꝝ. Leua ei⁹ sub
capite meo:⁊ dextera illi⁹amplexabit̄ S.2.b
me. Adiuro vos filie hierl̄m ne suscite
tis neq̧ euigilare faciatis dilectā:donec S.2.b.3.b
ipa velit. Que ē ista q̃ ascēdit de deser et.5.c
to:delitiis affluēs: innixa sup dilectū S.3.c.et
suum? Sub arbore malo suscitaui te.
Ibi corrupta ē mr̄ tua ibi violata ē ge
nitrix tua. Pone me vt signaculū sup
cor tuū: vt signaculū sup brachiū tuū:
q: fortis ē vt mors dilectio: dura sicut
infern⁹ emulatio. Lāpades ei⁹ vt lāpa-
des ignis atq̧ flāmarū. Aq̃ multe nō C
potuerūt extinguere charitatē: nec flu
mina obruent illā. Si dederit hō oēm
substātiā dom⁹ sue ꝓ dilectiōe: q̄si ni
hil despiciet eā. Soror nr̄a pua ⁊ vbe-
ra nō hz. Quid faciem⁹ sorori nr̄e: i die
qn̄ alloquēda ē? Si mur⁹ ē: edificem⁹
sup eū ꝓpugnacula argētea. Si ostiū
ē: cōpingam⁹ illō tabul̄ cedrinis. Ego
mur⁹:⁊ vbera mea sicut turris: ex q̃ fa-
cta sū corā eo q̄si pacē reperiēs. Uinea
fuit pacifico: i ea q̃ habēt ꝑplos. Tradi D
dit eā custodib⁹: vir affert ꝓ fructu ei⁹
mille argēteos. Uinea mea corā me ē.
Mille tui pacifici:⁊ ducēti his q̃ custo
diūt fruct⁹ ei⁹. Que habitas i hortis:
amici auscultāt: fac me audire vocem
tuam. Fuge dilecte mi ⁊ assimilare ca-
pree hinnuloq̧ ceruoꝝ sup mōtes aro
Expliciūt Cātica cāticoꝝ (matū.
Incipit ꝓlogus i librū Sapientie.
Iber sapie apud hebreos nus
l q̃z ē: vsi ⁊ ipe stilus grecā ma
gis eloquētiā redolet. Hunc
iudei Philonis eē affirmāt.
Qui ꝓinde sapie noiat̄: q: i eo christi
aduēt⁹ q̃ ē sapia p̄ris:⁊ passio ei⁹ eui-
Explicit ꝓlog⁹. In (dent̄ exprimit̄.
cipit liber sapientie. Capl̄m. I

Iligite iusticiā
d q̃ iudicatis trā. Sentite de A
dn̄o i bonitate ⁊ simplicita Esa.
te cordis q̄rite illū: qm̄ iuenit̄ ab his
q̃ nō tēptāt illū: apparet āt eis q̃ fides

habẽt ĩ illũ. Peruerse eĩ cogitatiões se
parãt a deo: ꝓbata ãt virtꝰ corripit in
sipiẽtes. Qm̃ ĩ maliuolã aĩam nõ ĩtro
ibit sapiã: nec habitabit ĩ corpore sub
Hiere.4.d dito peccatꝭ. Spũs eĩ sãctꝰ disciplie ef
B fugiet fictũ: ⁊ auferet se a cogitatiõibꝰ
q̃ sũt sine ĩtellectu ⁊ corripietᷣ a supue
niẽte ĩiq̃tate. Benignꝰ ẽ eĩ spũs sapie
⁊ nõ liberabit maledictũ a labijs suis
qm̃ renũ illiꝰ testꝭ ẽ deꝰ: ⁊ cordis illiꝰ
scrutator ẽ verꝰ: ⁊ lingue eiꝰ auditor.
Qm̃ spũs dñi repleuit orbẽ ťrarũ: ⁊ hoc
qđ cõtinet oĩa sciam hꝫ vocꝭ. Propť hoc
q̃ loq̃tᷣ iniq̃ nõ põt latere: nec ꝑteriet
C illũ corripiẽs iudiciũ. In cogitationi-
bꝰ eĩ ipĩj ĩterrogatio erit: sermonũ aũt
illiꝰ auditio ad deũ veniet: ad correp-
tionẽ iniq̃tatũ illiꝰ. Qm̃ aurꝭ zeli au-
dit oĩa: ⁊ tumultꝰ murmurationũ nõ
abscõdetᷣ. Custodite ergo vos a murmura
tiõe q̃ nihil ꝓdest: ⁊ a detractione par
cite lingue. Qm̃ ſmo obscurꝰ ĩ vacuũ
nõ ibit: os ãt qđ mẽtitᷣ occidit aĩam.
Nolite zelare mortẽ in errore vite vr̃e:
neq3 acq̃ratꝭ ꝑditionẽ ĩ opibꝰ manuũ
D vr̃arũ. Qm̃ deꝰ mortẽ ñ fecit: nec letatᷣ
ĩ ꝑditiõe viuoꝝ. Creauit eñ vt eẽnt oĩa
⁊ sanabiles fecꝭ natiões orbis ťrarũ: ⁊
nõ ẽ ĩ illᷣ medicamẽtũ extᷣminij: nec in
feroꝝ regnũ ĩ ťra. Iusticia eñ ꝑpetua ẽ
⁊ imortalᷣ: iniusticia ãt mortꝭ acq̃sitio.
Impij ãt manibꝰ ⁊ verbꝭ accersierũt il
lã: ⁊ estimãtes illã amicã: defluxerũt: ⁊
I.15.b spõsiões posuerũt ad illã: qm̃ morte di
A gni sũt q̃ sũt ex ꝑte illiꝰ. II
d Dixerũt eñ ipĩj: cogitantes apđ
se nõ recte. Exiguũ ⁊ cũ tedio ẽ
tp̃s vite nr̃e: ⁊ nõ ẽ refrigeriũ ĩ fine ho
mis: ⁊ nõ ẽ q̃ agnitꝰ sit reũsus ab ĩferꝭ
Quia ex nihilo nati sumꝰ: ⁊ post hoc eri
I.5.c mꝰ tãq̃3 nõ fuerimꝰ. Qm̃ fumꝰ afflatꝰ
ẽ ĩ naribꝰ nr̃is: ⁊ ſmo scintille ad cõ-
mouẽdũ cor nr̃m. Quia extinctꝰ cinis
erit corpꝰ nr̃m: ⁊ spũs diffundetᷣ tãq̃
mollis aer. Et trãsibit vita nr̃a tanq̃
vestigiũ nubis: ⁊ sicut nebula dissolue-
tur: q̃ fugata ẽ a radijs solis: ⁊ a calore
illiꝰ aggrauata. Et nomẽ nr̃m obliui
onẽ accipiet ꝑ tp̃us: ⁊ nemo memoriã
B habebit operũ nr̃oꝝ. Umbre eñ trãsitꝰ
Da.29.d ẽ tp̃s nr̃m: ⁊ nõ ẽ reũsio finis nr̃i: qm̃
Esa.56.d cõsignata ẽ: ⁊ nemo reuertitᷣ. Uenite ergo
.15.d ⁊ fruamur bonis q̃ sũt: ⁊ vtamur crea-
tura tanq̃ in iuuẽtute celeriter. Uino
ꝓcioso ⁊ vnguẽtis nos ĩpleamꝰ: ⁊ nõ ꝑ
tereat nos flos tp̃is. Coronemꝰ nos ro
sis añq̃3 marcescãt: nullũ pratũ sit qđ
nõ ꝑtranseat luxuria nr̃a. Nemo vr̃m
exors sit luxurie nr̃e. Ubiq3 relinq̃mꝰ
signa leticie: qm̃ hec ẽ ꝑs nr̃a: ⁊ hec ẽ
sors nr̃a. Opprimamꝰ pauperẽ iustũ: ⁊
nõ parcamꝰ vidue nec veterano: nec re
uereamur canos mlťi tp̃is. Sit ãt for- C
titudo nr̃a lex ĩiusticie. Qđ eñ infirmũ
ẽ: ĩutile ĩuenitᷣ. Circũueniamꝰ ergo iustũ
qm̃ ĩutilᷣ ẽ nobꝭ: ⁊ ꝯtrꝰ ẽ opibꝰ nr̃is et
ĩproperat nobꝭ pctã legꝭ: ⁊ diffamat in
nos pctã discipline nr̃e. Promittit se
sciam dei hr̃e: ⁊ filiũ dei se noĩat. Factꝰ
ẽ nobꝭ ĩtraductionẽ cogitationũ nr̃a-
rũ. Grauis ẽ nobꝭ etiã ad videndũ: qm̃
dissimilis ẽ alijs vita illius: ⁊ imutate
sũt vie eiꝰ. Tãq̃3 nugaces estimati su-
mꝰ ab illo: ⁊ abstinet se a vijs nr̃is tã-
q̃3 ab imũditijs: ⁊ ꝑfert nouissima iu-
storũ: ⁊ gl̃iatᷣ p̃rem se hr̃e deũ. Uidea-
mꝰ ergo si ſmões illiꝰ veri sint: ⁊ tẽptemꝰ
q̃ vẽtura sũt illi: ⁊ sciemꝰ q̃ erũt nouis D
sima illiꝰ. Si eñ ẽ verꝰ filiꝰ dei suscipi- Mat.27.e
et illũ: ⁊ liberabit illũ de manibꝰ ꝯtrio
rũ. Cõtumelia ⁊ tormẽto interrogemꝰ eũ
vt sciamꝰ reuerẽtiã eiꝰ: ⁊ ꝓbemꝰ patiẽ
tiã illiꝰ. Morte turpissima ꝯdemnemꝰ Hiere.11.d
eũ. Erit eñ ei respectꝰ ex sermonibꝰ illi
us. Hec cogitauerũt ⁊ errauerũt. Exce
cauit eñ illos malicia eoꝝ: Et nescierũt
sacramẽta dei: neq3 mercedẽ sperauerũt
iusticie: nec iudicauerũt honorẽ aĩarũ
sanctarũ. Qm̃ deꝰ creauit hoĩem ĩexter Gen.1.d.et
minabilẽ: ⁊ ad imaginẽ similitudinis 5.a
sue fecit illũ. Inuidia ãt diaboli: mors Ecci.17.a
introiuit ĩ orbẽ terrarũ: imitantᷣ autẽ
illũ qui sunt ex parte illius. III
Iustoꝝ aũt aĩe in manu dei sũt A
i ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ mortꝭ Deu.33.a
Uisi sunt oculis insipientium
mori: ⁊ estimata est afflictio exitus il-
lorũ. Et ab itinere iusto abierũt in ex-
ťminiũ: ⁊ qđ a nobꝭ est iter extᷣminij: il
li aũt sũt in pace. Et si corã hoĩbꝰ tor-
mẽta passi sũt: spes illoꝝ ĩmortalitate
plena ẽ. In paucꝭ vexati: ĩ mlťꝭ bñ dis
ponentᷣ: qm̃ deꝰ tẽptauit eos: ⁊ ĩuenit
illos dignos se. Tãq̃ aurũ ĩ fornace ꝓ B
bauit illos: ⁊ q̃si holocausti hostiã ac-
cepit illos: ⁊ ĩ tẽpore erit respectꝰ illoꝝ
Fulgebũt iusti: ⁊ tãq̃ scintille ĩ arũdi- Mat.13.f
neto discurrẽt. Iudicabũt natiões: et Iudi.6.e

dn̄abūt ꝑplis: ⁊ regnabit dn̄s illoꝝ ī ꝑ
petuū. Qui cōfidūt ī illo: ītelligēt veri
tatē: ⁊ fideles ī dilectione acq̄escēt il-
li: qm̄ donū ⁊ pax ē elect᷑ ei⁹. Impij āt
ꝯm q̄ cogitauerunt correptionē habe-
būt: q̄ neglexerūt iustū: ⁊ a dn̄o recesse-
C rūt. Sapiam ei ⁊ disciplinā q̄ abijcit ī
felix ē: ⁊ vacua ē spes illoꝝ: ⁊ labores
sine fructu: ⁊ inutilia opa eoꝝ. Mulie
Luc.23.d res eoꝝ insensate sūt ⁊ neq̄ssimi filij il
Sap.4.d loꝝ. Maledicta creatura eoꝝ: qm̄ fe-
lix ē sterilis ⁊ incoinq̄nata: q̄ nesciuit
thorū ī delicto. Habebit fructū ī respe
ctione aīarū sctāꝝ. Et spado q̄ nō opa
t⁹ ē ꝑ man⁹ suas iniq̄tatē: nec cogita
Esa.56.b uit aduersus deū neq̄ssima. Dabit̄ em̄
D illi fidei donū electū: ⁊ sors ī tēplo dei
acceptissima. Bonoꝝ ei laboꝝ gl̄iosus
ē fruct⁹: ⁊ q̄ nō cōcidat radix sapie. Fi
lij aūt adulteroꝝ ī cōsūmatiōe erūt: et
ab iniq̄ thoro semē exterminabit̄. Et
si q̄dē lōgevite erūt: ī nihilū cōputabū
tur: ⁊ sine honore erūt nouissima sene
ct⁹ illoꝝ. Et si celeri⁹ defuncti fuerint
nō habebūt spē: nec ī die agnitiōis al-
locutionē. Nationes em̄ iniq̄: dire sūt
A O q̄ pul (cōsūmatiōis. IIII
chra ē casta generatio cū clari-
tate. Immortalis ē ei memoria
illi⁹: qm̄ ⁊ apud deū nota ē ⁊ apud ho
mines. Cū pn̄s ē imitant̄ illā: ⁊ deside
rāt eā cū se eduxerit: ⁊ ī ꝑpetuū corona
ta triūphat: incoinq̄natoꝝ certaminū
p̄miū vincēs. Multigena aūt impioꝝ
multitudo nō erit vtilis: ⁊ spuria vitu
lamina n̄ dabūt radices altas: nec sta
bile firmamētū collocabūt. Et si in ra
mis ī tp̄e germinauerit: īfirmiter posi
ta a vēto cōmouebunt̄: ⁊ a nimietate
B vētoꝝ eradicabūt̄. Cōfringēt̄ ei rami
īcōsūmati: ⁊ fruct⁹ illoꝝ iutiles ⁊ acer
bi ad mādūcādū: ⁊ ad nihilū apti. Ex
iniq̄s em̄ oēs filij q̄ nascūt̄ testes sūt
neq̄tie aduersus parētes ī interrogati
one sua. Iust⁹ aūt si morte p̄occupat⁹
fuerit: ī refrigerio erit. Senect⁹ ei vene
rabilis ē: nō diuturna: neq̄ ānoꝝ nu-
mero cōputata. Cani aūt sūt sensus ho
minis: ⁊ etas senectut᷑ vita imaculata
Heb.11.b Placēs deo fact⁹ dilect⁹: ⁊ viuēs iter
C pctōres trāslat⁹ ē. Rapt⁹ ē ne malicia
mutaret ītellectū ei⁹: aut ne fictio deci
peret aīam illi⁹. Fascinatio em̄ nuga-
citat᷑ obscurat bona ⁊ incōstātia cōcu

piscētie trāsuertit sensuz sine malitia.
Cōsumat⁹ ī breui expleuit tp̄a multa.
Placita ei erat deo aīa illi⁹: ꝓpter hoc
ꝓperauit educere illū d̄ medio iniqui-
tatū. Populi āt vidētes ⁊ nō ītelligē-
tes: nec ponētes in p̄cordijs talia: qm̄
gr̄a dei ⁊ misc̄dia ē ī sāctos ei⁹: ⁊ respe-
ct⁹ sup electos illi⁹. Cōdēnat aūt iust⁹
mortuos viuos īpios: ⁊ iuuēt⁹ celeri⁹
cōsūmata lōga vitā iniusti. Uidebūt ei D
finē sapiēt᷑ ⁊ nō intelligēt q̄d cogita-
uerit de illo de⁹: ⁊ q̄re munierit illū do
min⁹. Uidebūt ei ⁊ cōtēnēt eū: illos āt
de⁹ irridebit. Et erūt post hec decidē-
tes sine honore. ⁊ ī cōtumelia iter mor
tuos ī ꝑpetuū. Qm̄ dirūpet illos ī fla-
tos sine voce: ⁊ cōmouebit illos a fun
damēt᷑: ⁊ vsq̄ ad sup̄mū desolabunt̄.
Et erūt gemētes: ⁊ memoria illoꝝ pe-
riet. Uenient ī cogitatiōe pctōrū suoꝝ
timidi: ⁊ traducēt illos ex aduerso ini
T Unc sta (quitates ipsorū. V A
būt iusti ī magna cōstātia adū-
sus eos q̄ se angustiauerūt: ⁊ q̄
abstulerūt labores eoꝝ. Uidētes tur-
babunt̄ timore horribili: ⁊ mirabunt̄
ī subitatiōe in sperate salutis gemētes
p̄ angustia sp̄ūs dicētes intra se: peni-
tētiā agētes ⁊ p̄angustia sp̄ūs gemen
tes. Hi sūt q̄s habuim⁹ aliq̄n ī derisū
⁊ ī similitudinē īproperij: Nos insen-
sati vitā illoꝝ estimabam⁹ insaniā: et
finē illoꝝ sine honore. Ecce quō cōpu
tati sunt iter filios dei: ⁊ inter sāctos
sors illoꝝ ē. Ergo errauim⁹ a via veri-
tatis: ⁊ iusticie lumē nō luxit nobis: ⁊
sol intelligētie nō ē ort⁹ nob̄. Lassati B
sum⁹ ī via iniq̄tat᷑ ⁊ ꝑditiōis: ⁊ am-
bulauim⁹ vias difficiles: viā aūt dn̄i
ignorauim⁹. Quid nob̄ ꝓfuit supbia?
aut diuitiarū iactātia q̄d ꝓtulit nob̄?
Trāsierūt oīa illa tāq̄ vmbra ⁊ tanq̄
nūci⁹ p̄currēs. Et tāq̄ nauis q̄ ꝑtran
sit fluctuantē aquā: cui⁹ cū p̄terierit
nō ē vestigiū iuenire: neq̄ semitā cari
ne illi⁹ in fluctib⁹. Aut auis q̄ trāsuo
lat ī aere: cui⁹ nullū iuenit̄ argumen-
tū itiner᷑ illi⁹: sȝ tm̄ sonit⁹ alarū ver-
berās leuē vētū: ⁊ scindēs ꝑ vim itine
ris aerē: cōmotis alis transuolauit: et
post h̄ nullū signū inuenit̄ itiner᷑ il-
li⁹: Aut tāq̄ sagitta emissa ī locū desti C
natū: diuisus aer cōtinuo ī se reclusus
ē vt ignoret̄ trāsit⁹ illi⁹. Sic ⁊ nos na

ti cõtinuo deſinimꝰ eſſe: ⁊ virtut⁊ qui
dẽ nr̃ĩ ſignũ valuimꝰ oſtdere. In ma
Prou.11.a lignitate aũt nr̃a cõſũpti ſumꝰ. Talia
dixerũt i inferno: hi q̃ peccauerũt: qm̃
S.2.a ſpes impij tãq̃ lanugo ẽ q̃ a vẽto tol
lit: ⁊ tanq̃ ſpuma gracilis q̃ a ꝓcella
diſpgit: ⁊ tãq̃ fumꝰ q̃ a vẽto diffuſus
eſt ⁊ tãq̃ memoria hoſpitis vniꝰ diei
p̃tereũtis. Iuſti aũt i ꝑpetuũ viuẽt: et
apud dñm ẽ merces eoꝝ: ⁊ cogitatio il
loꝝ apud altiſſimũ. Ideo accipiẽt re-
gnũ decoris diadema ſpeciei de manu
dñi: qm̃ dextera ſua teget eos: ⁊ in bra
D chio ſancto ſuo defendet illos. Et acci-
piet armaturã zelꝰ illiꝰ: ⁊ armabit cre
aturã ad vltionẽ inimicoꝝ. Induet ꝓ
thorace iuſticiã: ⁊ accipiet ꝓ galea iu-
diciũ certũ. Sumet ſcutũ inexpugna-
bile eq̃tatẽ: acuet aũt dirã irã i lãceã:
⁊ pugnabit cũ illo orbis terraꝝ ꝯ inſen
ſatos. Ibũt directe emiſſiones fulguꝝ
⁊ tãq̃ habene curuato arcu nubiũ ex
terminabit: ⁊ ad certũ locũ inſiliẽt. Et
a petroſa ira plene mittent grãdines:
⁊ ſcãdeſcet in illos aq̃ maris: ⁊ flumia
cõcurrẽt duriter. Cõtra illos ſtabit ſpi
ritꝰ ꝩtut⁊ ⁊ tãq̃ turbo venti diuidet
illos: ⁊ ad heremũ ꝑducet oẽm trã ini
B q̃tatis illoꝝ ⁊ malignitas euertet ſe-
Prou.16.d Elior ẽ ſapi (des potẽtiũ. VI
Eccẽs.9.d m entia q̃ vires: ⁊ vir prudẽs q̃
fortis. Audite ꝯ reges ⁊ intelli
gite: diſcite iudices finiũ terre. Prebe-
te aures vos q̃ cõtinet⁊ multitudines
Ro.13.a ⁊ placet⁊ vobis i turris nationũ: qm̃
data ẽ a dño ptãs vobis: ⁊ virtꝰ ab al-
tiſſimo: q̃ interrogabit opa vr̃a ⁊ cogi
tatiões ſcrutabit: qm̃ cũ eſſetis mini-
ſtri regni illiꝰ: nõ recte iudicaſtis nec
cuſtodiſtis legẽ iuſticie: neq̃ ſcđm volũ
tatẽ dei ambulaſtis: Horrẽde ⁊ cito ap
parebit vob: qm̃ iudiciũ duriſſimũ in
his q̃ p̃ſunt: fiet. Exiguo eñ cõcedit mi
B ſericordia: potẽtes aũt potẽter tormẽ
Eccl.35. ta patient. Nõ eñ ſubtraher pſonã cu-
iuſq̃ deꝰ: nec verebit magnitudinẽ
cuiuſq̃: qm̃ puſillũ ⁊ magnũ ipſe fecit
⁊ eq̃liter ẽ illi cura de oibꝰ. Fortioribꝰ
aũt fortior inſtat cruciatio. Ad vos ꝯ
reges ſũt hi ſmones mei: vt diſcat⁊ ſa
pientiã ⁊ ne excidatis. Qui eñ cuſtodie
rint iuſticiã: iuſte iudicabũt: ⁊ q̃ didi-
cerint iuſta: inueniẽt q̃d reſpõdeãt. Cõ
cupiſcite ꝯ ſermones meos ⁊ diligite

illos: ⁊ habebitis diſciplinã. Clara ẽ ⁊ Job.8.c
q̃ nunq̃ marceſcit ſapiẽtia: ⁊ facile vi
det ab his q̃ diligũt eã: ⁊ inuenit ab
his q̃ q̃rũt illã. Preoccupat q̃ ſe cõcu-
piſcũt: vt illis ſe prior oſtẽdat. Qui de C
luce vigilauerit ad illã nõ laborabit:
aſſidentẽ eñ illã foribꝰ ſuis inueniet.
Cogitare ꝯ ð illa ſẽſus ẽ cõſumatꝰ: ⁊ q̃
vigilauerit ꝓpter illã: cito erit ſecurꝰ
Qm̃ dignos ſe circũit ipſa q̃rens: ⁊ in
vijs ſuis oſtendet ſe illis hilariter: ⁊ in
omni ꝓuidentia occurret illis. Initiũ
eñ illiꝰ veriſſima ẽ diſcipline cõcupi-
ſcentia. Cura ergo diſcipline dilectio ẽ
⁊ dilectio cuſtodia legũ illiꝰ ẽ. Cuſtodi
tio aũt legũ ꝯſũmatio icorruptiõis ẽ.
Icorruptio aũt facit eẽ ꝓximũ deo. Cõ
cupiſcẽtia itaq̃ ſapiẽtie deducit ad re
gnũ ꝑpetuũ. Si ꝯ delectamini ſedibus D
⁊ ſceptris o reges ppl'i: diligite ſapien-
tiã vt i ꝑpetuũ regnet⁊. Diligite lumẽ
ſapiẽtie: oẽs q̃ p̃eſtis ppl'is. Quid ẽ aũt
ſapiẽtia ⁊ queadmodũ facta ſit: referã
⁊ nõ abſcõdã a vobis ſacramẽta dei: ſꝫ
ab initio natiuitat⁊ inueſtigabo: ⁊ po
nã in lucẽ ſciẽtiã illiꝰ: ⁊ nõ p̃teribo ve
ritatẽ: neq̃ cũ inuidia tabeſcẽte iter
habebo: qm̃ talis hõ non erit p̃ticeps
ſapiẽtie. Multitudo aũt ſapientiũ: ſa
nitas eſt orbis terrarũ: ⁊ rex ſapiẽs po
puli ſtabilimentũ ẽ. Ergo accipite di-
ſciplinã ꝑ ſermões meos: ⁊ ꝓderit vo-
Um q̃dẽ ⁊ ego (bis. VII B
S mortalis hõ ſũ ſilis oibꝰ: ⁊ ex gene
re terreno illiꝰ q̃ prior factꝰ eſt
⁊ in vẽtre mr̃is figuratꝰ ſũ caro: decẽ
menſiũ tẽpore coagulatꝰ ſum i ſangui
ne: ex ſemine hoïs: ⁊ delectamẽto ſom
nũ cõuenient⁊. Et ego natꝰ accepi cõ-
munẽ aerẽ: ⁊ in ſimiliter factã decidi
terrã: et primã vocẽ ſimilẽ oibꝰ emiſi
plorãs. In inuolumẽt⁊ nutritꝰ ſum: et
magnis curis. Nemo eñ ex regibꝰ ali-
ud habuit natiuitatis initiũ. Unus ꝯ
introitꝰ ẽ oibꝰ ad vitã: ⁊ ſimilis exitꝰ.
Propter h̄ optaui ⁊ datꝰ eſt mihi ſen-
ſus: ⁊ iuocaui: ⁊ venit i me ſpũs ſapiẽ-
tie. Et p̃poſui illã regnis ⁊ ſedibꝰ: ⁊ di
uitias nihil eẽ dixi in cõpatione illiꝰ.
Nec cõpaui illi lapidẽ p̃cioſum: qm̃ Job.28.c
omne aurũ in cõpatione illius arena
eſt exigua: ⁊ tanq̃ lutũ eſtimabit ar-
gentũ i ꝯſpectu illiꝰ. Sup ſalutẽ ⁊ ſpe B
ciẽ dilexi illã: ⁊ ꝓpoſui ꝓ luce habere

illā: qm̄ inextinguibile ē lumē illius.
3.Reg.3.b. Uenerūt aūt mihi oīa bona parit̄ cū
illa: ⁊ innūerabilis honestas ꝑ man⁹ il-
lius ⁊ letat⁹ sū i oib⁹: qm̄ antecedebat
me ista sapīa: ⁊ ignorabā: qm̄ bonorū
oīm mat̄ est. Quā sine fictione didici: ⁊
sine inuidia cōmunico: ⁊ honestatē illi⁹
nō abscōdo. Infinit⁹ ei thesaur⁹ ē hoi
bus: q̄ q̄ vsi sūt: ꝑticipes facti sūt ami
citie dei: ꝓpter discipline dona cōmē-
dati. Mihi aūt dedit de⁹ dicere ex sn̄ia
et ꝑsumere digna horū q̄ mihi dant̄:
qm̄ ipse sapie dux ē: ⁊ sapiētiū emēda-
tor. In manu ei illi⁹ ⁊ nos ⁊ s̄mōes no
stri: ⁊ oīs sapīa ⁊ operū scie disciplina.
C Ipse ei dedit mihi horū q̄ sūt sciētiam
verā: ⁊ sciam dispositionē orbis trar̄
⁊ v̄tutes elemētoꝝ: initiū ⁊ ꝯsūmatio
nē ⁊ medietatē tꝑorū: vicissitudinū ꝑ-
mutatiōes: ⁊ cōsumatiōes tꝑoꝝ: ⁊ mo
rū mutatiōes: diuisiōes tēpoꝝ āni cur
sus: ⁊ stellaꝝ dispositiōes: naturas ani
maliū: ⁊ iras bestiarū: vim vētorū: et
cogitatiōes hoīm: differētias virgul-
torū: ⁊ virtutes radicū: ⁊ q̄cūq; sūt ab
scōsa ⁊ iprouisa didici. Oīm ei artifex
docuit me sapīa. Est ei in illa sp̄s in-
telligētie sāct⁹: vnic⁹: multiplex: subti-
lis: disert⁹: mobil̄: incoquinat⁹: certus
suauis: amās bonū: acut⁹: q̄ nihil ve-
tat bn̄facere: human⁹: benign⁹: stabil̄:
cert⁹: secur⁹: oēm habēs virtutē: oīa ꝓ
spiciēs: ⁊ q̄ capiat oēs sp̄us intelligibi
D les: mūdus: subtilis. Oib⁹ ei mobilib⁹
mobilior ē sapīa. Attingit aūt vbiq;
ꝓpter suā mūdiciā. Uapor ē eīm virtu-
tis dei: ⁊ emanatio q̄dā ē claritat̄ oī-
potēs dei sincera: ⁊ ideo nihil inq̄na-
Heb.1.a tū i eā incurrit. Cādor ē ei lucis eterne
⁊ speculū sine macula dei maiestat̄: ⁊
imago bonitat̄ illi⁹. Et cū sit vna: oīa
pōt: ⁊ in se ꝑmanēs: oīa innouat: ⁊ ꝑ
natiōes in aīas sāctas se trāsfert. Ami
cos dei ⁊ ꝓphetas ꝯstituit. Neminē ei
diligit de⁹: nisi eū q̄ cū sapīa ihabitat
Est ei hec speciosior sole: ⁊ suꝑ oēm dis
positionē stellarū: luci cōparata iueni
tur prior. Illi succedit nox: sapiam aūt
nō vincit malicia. VIII
A a Tringit ḡ a fine vsq; ad finē
fortiter: ⁊ disponit oīa suauiter
Hanc amaui ⁊ exq̄ui eam a iuuētute
mea: ⁊ q̄siui spōsam mihi eā assumere
⁊ amator fact⁹ sū forme illi⁹. Generosi-
tatē illi⁹ glorificat cōtuberniū habēs
dei: s; oīm dn̄s dilexit illā. Doctrix eīm
est discipline dei ⁊ electrix operū illi⁹.
Et si diuitie appetunt̄ i vita: q̄d sapīa
lōcupletius q̄ opat̄ oīa? Si aūt sensus
operat̄: q̄s horū q̄ sūt magis q̄; illa est
artifex? Et si iusticiā q̄s diligit: labo- B
res hui⁹ magnas habent v̄tutes. So-
brietatē ei ⁊ prudētiā docet: ⁊ iusticiā
⁊ virutē: q̄b⁹ vtili⁹ nihil ē in vita hoi
bus. Et si multitudinē sciētie deside-
rat q̄s: scit p̄terita ⁊ de futur̄ estimat
scit versutias s̄monū ⁊ dissolutiōes ar
gumētoꝝ: signa ⁊ mōstra scit añq̄; fiāt
⁊ euēt⁹ tēporū ⁊ seculoꝝ. Proposui ḡ
hāc adducere mihi ad cōuiuādū: sciēs
qm̄ mecū cōicabit de bonis: ⁊ erit allo
cutio cogitatiōis ⁊ tediȷ̄ mei. Habebo C
ꝓpter hāc claritatē ad turbas: ⁊ hono
rē apud seniores. Juuenis ⁊ acut⁹ iue
niar in iudicio: ⁊ i ꝯspetu potētiū am-
mirabilis ero: ⁊ facies p̄ncipū mirabū
tur me. Tacētē me sustinebūt: loquētē
me respicient: ⁊ s̄mocināte me plura:
man⁹ ori suo iponēt. Preterea habebo
ꝑ hāc imortalitatē: ⁊ memoriā eternā
his q̄ post me futuri sūt relinquā. Dis
ponā ꝑplos: ⁊ natiōes mihi erūt subdi
te. Timebūt me audiētes reges horrē-
di: ⁊ in multitudine videbor bon⁹: ⁊ i
bello fort̄. Intrās i domū meā cōq̄es
cā cū illa. Nō ei h; amaritudinē cōuer
satio illi⁹: nec tediū: cōuict⁹ illi⁹: s; le-
ticiā ⁊ gaudiū. Hec cogitās apud me: D
⁊ cōmemorās i corde meo: qm̄ imortal̄
ē i cogitatione sapīa: ⁊ in amicitia illi
us delectatio bona: ⁊ in opib⁹ manuū
illi⁹ honestas sine defectiōe: ⁊ in certa
mine loq̄le illi⁹ sapīa: ⁊ p̄claritas in
cōicatione s̄monū ipius: circūibā que
rēs vt mihi illā assumerē. Puer āt erā
ingeniosus: ⁊ sortit⁹ sū aīam bonā. Et
cū eēm magis bon⁹: veni ad corp⁹ in-
coinq̄natū. Et vt sciui qm̄ aliter non
possem eē cōtinēs nisi de⁹ det: ⁊ h̄ ip-
sum erat sūma sapīa: scire cui⁹ eēt h̄ do
nū adiȷ̄ dn̄m ⁊ dep̄cat⁹ sū illū ⁊ dixi ex
totis p̄cordiȷ̄s meis. IX
D Eus patrū meoꝝ ⁊ dn̄e miseri- A
cordie q̄ fecisti oīa v̄bo tuo et
sapīa tua cōstituisti hoiem: vt dn̄aret̄
creature q̄ a te facta ē: vt disponat or-
bē terrarū i eq̄tate ⁊ iusticia: ⁊ i directi
one cordis iudiciū iudicet: da mihi se-

dium tuarum assistricem sapiam: ⁊ noli me
Ps.115 reprobare a puerꝭ tuis: qm̄ ſuꝰ tuꝰ sū
ego ⁊ filiꝰ ācille tue: hō īfirmꝰ ⁊ exigui
tp̄is ⁊ minoꝛ ad intellectū iudicij ⁊ le
B gū. Et si q̄s erit cōsumatꝰ inter filios
Para.28.a hoim si abfuerit ab illo sapia tua: ī ni
Para.1.b hilū cōputabit̄. Tu aūt elegisti me re-
gē pplo tuo: ⁊ iudicē filioꝝ tuoꝝ ⁊ fi-
liarū. Et dixisti me edificare tēplū in
mōte sācto tuo: ⁊ in ciuitate habitatio
nis tue altare: similitudinē tabnacu-
li sācti tui: qđ p̄parasti ab initio ⁊ te-
Prou.8.c cū sapia tua: q̄ nouit opa tua: q̄ ⁊ affu
it tūc cū oꝛbē trarū faceres: ⁊ sciebat
q̄d eēt placitū oculꝭ tuis: ⁊ q̄d directū ī
p̄ceptis tuis. Mitte illā de celis sācti
tuis: ⁊ a sede magnitudinis tue: vt me
cū sit ⁊ mecum laboret vt sciā q̄d acce
C ptū sit apud te. Scit eī illa oīa ⁊ intel
ligit: ⁊ deducet me ī opibꝰ meis sobrie
⁊ custodiet me ī sua potētia. Et erunt
accepta opa mea: ⁊ disponā ppl'm tuū
Esa.40.c iuste: ⁊ ero dignꝰ sediū pr̄is mei. Quis
Ro.11.d eīm hoim poterit scire cōsiliū dei? Aut
q̄s poterit cogitare q̄d velit deꝰ. Cogi-
tatiōes eī moꝛtaliū timide: ⁊ incerte ꝓ
D uidētie nr̄e. Coꝛpꝰ eī qđ coꝛrūpit̄ ag-
grauat aiam ⁊ terrena inhabitatio dep̄
mit sensū multa cogitātē. Et difficile
estimamꝰ q̄ ī terra sūt: ⁊ q̄ ī ꝓspectu sūt
īuenimꝰ cū laboꝛe. Que ī celis sūt aūt
q̄s inuestigabit? Sensū aūt tuū q̄s sci
et nisi tu dederis sapiam ⁊ miserꝭ spi
ritū sanctū tuū de altissimis: ⁊ si coꝛre-
cte sint semite eoꝝ q̄ sūt ī terris: ⁊ q̄ ti-
bi placēt didicerint hoies? Nā p sapiē
tiā sanati sūt q̄cūq͂ placuerit tibi dn̄e

A — Ec illū q̄ primꝰ (a p̄ncipio. X
Gen.1.d — h — formatꝰ ē a deo pat̄ oꝛbis traꝝ
cū solus eēt creatꝰ custodiuit: ⁊
Gen.2.b eduxit illū a delicto suo. Et eduxit il-
lū de limo t̄re: ⁊ dedit illi virtutē cōti
Gen.4.b. nēdi oīa. Ab hac vt recessit iniustꝰ in
ira sua: p irā homicidij fraternitas de
Gen.7.d perijt. Propt̄ qđ cū aq̄ deleret terrā sa
nauit iterū sapia: p cōtēptibile lignū
Gen.11.d iustū gubernās. Hec ⁊ ī ꝯsensu supbie
cū se natiōes extulissent sciuit iustū ⁊
cōseruauit sine q̄rela deo: ⁊ ī filijs mi-
B Gen.19.e sericoꝛdiā foꝛtē custodiuit. Hec iustū a
B pereuntibꝰ impijs liberauit fugientē
descēdēte igne in pētapolim: q̄bꝰ in te
stimoniū neq̄tie fumigabūda ꝯstat de
serta terra: ⁊ ī certo tp̄e fructꝰ habētes
arboꝛes: ⁊ incredibilꝭ aīe memoꝛia stās
figmētū salis. Sapiam eī p̄tereuntes
nō tm̄ ī h̄ lapsi sūt vt ignoꝛarēt bona Ge.6.d.⁊.7.d
s; ⁊ insipiētie sue reliquerūt hoibꝰ me
moꝛiā: vt in his q̄ peccauerūt: nec late
re potuissent. Sapia aūt hos q̄ se obs-
uāt a doloꝛibꝰ liberabit. Hec aūt ꝓfu Gen.28.b
gū ire fratris iustū deduxit p vias re-
ctas: ⁊ ostēdit illi regnū dei: ⁊ dedit il-
li sciam sanctoꝝ. Honestauit illū in la
boꝛibꝰ: ⁊ cōpleuit laboꝛes illiꝰ. In frau
de circūuenientiū illū affuit illi ⁊ hone
stū fecit illū. Custodiuit illū ab inimi- C
cis: ⁊ a seductoꝛibꝰ tutauit illū. Et cer
tamē foꝛte dedit illi vt vinceret ⁊ sci-
ret qm̄ oīm potētioꝛ ē sapia. Hec vēdi Gen.27.f
tū iustū nō dereliq̄t: s; a peccatoꝛibꝰ li
berauit eū. Descēditq͂ cū illo in fouc-
am ⁊ in vinculis nō dereliq̄t illū: do-
nec afferret illi sceptrū regni: ⁊ poten-
tiā aduersus eos q̄ eū dep̄mebāt: ⁊ mē
daces oñdit q̄ maculauerūt illū: ⁊ de-
dit illi claritatē eternā. Hec ppl'm iu- Exo.1.c
stū ⁊ semē sine q̄rela liberauit a natio-
nibꝰ q̄ illū deprimebāt. Intrauit aiā
serui dei: ⁊ stetit ꝯ reges hoꝛrēds ī poꝛ
tētꝭ ⁊ signis. Et reddidit iustis merce- D
dē laboꝛū suoꝛū ⁊ deduxit illos in via
mirabili: ⁊ fuit illis in velamento diei Exo.14.f
⁊ in luce stellarū p noctē. Et trāstulit
illos p mare rubꝛū ⁊ trāsuexit illos p
aquā nimiā. Inimicos aūt illoꝛum de
mersit ī mare: ⁊ ab altitudine inferoꝝ
eduxit illos. Ideo iusti tulerūt spolia
impioꝝ: ⁊ decātauerūt dn̄e nomē sāctū Ibidē.12.e
tuū: ⁊ victricē manū tuā laudauerunt
pariter. Qm̄ sapia aperuit os mutoꝝ:
⁊ linguas infantiū fecit disertas. Di-
rexit opa eoꝝ ī manibꝰ ꝓphete sācti.

— Ter fecerūt p deserta q̄ nō XI
i — habitāt̄ ⁊ ī locis desertis fecerūt
casas. Steterūt ꝯ hostes et de
inimicis se vindicauerūt. Sitierūt et Exo.17.c
inuocauerūt te: ⁊ data ē illis aqua de Nu.20.b
petra altissima ⁊ requies sitis de lapi-
de duro. Per que eī penas passi sūt ini
mici illoꝝ: a defectione potꝰ sui: ī eis
cū abūdarent filij isrl' letati sunt: Per
hec cū illis deessent bn̄ cū illis actū ē.
Nā p fonte quidē sempiterni flumi-
nis humanū sāguinē dedisti iniustis.
Qui cū minuerētur ī traductiōe infan B
tiū occisoꝝ: dedisti illis abūdātē aquā
īspirate; oñdēs p sitim q̄ tūc fuit: quē-

admodū tuos exaltares: ⁊ adūſarios
illoꝝ necares. Cū ei tēptati ſunt ⁊ q̇dē
cū misericordia diſciplinā accipiētes:
ſcierūt quēadmodū cū ira iudicati im
pij tormēta paterent̄. Hos q̇dē tāq̄ pr̄
monēs ꝓbaſti: illos aūt tanq̄ durus
rex interrogans cōdēnaſti. Abſentes
eīn ⁊ pñtes ſimilit̄ torq̄bant̄. Duplex
ei illos accepat tediū: ⁊ gemit⁹ cū me
moria ꝑtertoꝝ. Cū eīn audirēt ꝑ ſua
tormenta bñ ſecū agi: cōmemorati ſūt
dñm: admirātes i finē exit⁹. Quē ei in
expoſitione praua ꝓiectū deriſerūt: in
C fine euent⁹ mirati ſūt. Nō ſimiliter iu
ſtis faciēs: ꝓ cogitationib⁹ aūt inſen-
ſatis iniq̄tates illoꝝ. Qꝺ q̇dā errātes
colebāt mutos ſerpētes ⁊ beſtias ſup-
uacuas: imiſiſti ill' multitudinē muto
rū aialiū i vidictā vt ſcirēt qꝛ ꝑ q̄ pec-
cat q̇s: ꝑ hec ⁊ torquet̄. Nō ei impoſſi
bilis erat oipotēs man⁹ tua q̄ creauit
orbē terrarū ex materia iuiſa: imittere
illis multitudinē vrſorū: aut audaces
leones: aut noui generis ira plenas et
ignotas beſtias: aut vaporē igneū ſpi
rantes: aut fumi odorē ꝓferentes aut
horrēdas ab oculis ſcintillas emittē-
tes: q̄rū nō ſolū leſura poterat illos ex
terminare: ſ; ⁊ aſpect⁹ ꝑ timorē occide
D re. Nā ⁊ ſine his vno ſpū poterāt occi
di pſecutionē paſſi ab ipis fact' ſuis:
⁊ diſꝑſi ꝑ ſpm̄ virtutis tue: ſ; oia i mē
ſura ⁊ nūero ⁊ pōdere diſpoſuiſti. Mul
tū ei valere tibi ſoli ſuperat ſp: ⁊ ꝟtu-
ti brachij tui q̇s reſiſtet? Qm̄ tāq̄ mo
mentū ſtatere: ſic eſt añ te orbis terra-
rū: ⁊ tāq̄ gutta roris antelucani q̄ de-
ſcendit in terrā. Et miſereris oim: qꝛ
oia potes: ⁊ diſſimulas pctā hoim ꝓpt̄
pniam. Diligis ei oia q̄ ſūt: ⁊ nihil eo-
rū odiſti q̄ feciſti: nec ei odiēs aliq̇d cō
ſtituiſti: aut feciſti. Quō aūt poſſet ali-
q̇d ꝑmanere niſi tu voluiſſes? aut qꝺ
a te vocatū nō eēt: cōſeruaret̄? Parcis
aūt oib⁹: qm̄ tua ſūt dñe q̇ amas aias.

XII

A O q̄ bon⁹ ⁊ ſuauis ē dñe
ſpūs tuus i nobis. Ideoq̄ hos
q̇ exerrāt ꝑtib⁹ corripis: ⁊ de q̄
bus peccāt ām̄ones ⁊ alloq̄ris vt reli
cta malitia credāt i te dñe. Illos ei an
tiquos inhabitatores terre ſancte tue
q̇s exhorruiſti: qm̄ odibilia opa tibi
faciebāt ꝑ medicamina ⁊ ſacrificia in-
iuſta: ⁊ filioꝝ ſuoꝝ necatores ſine mi-
ſericordia: ⁊ cōmeſtores viſcerū hoim:
⁊ deuoratores ſāguinis: ⁊ auctores pa
rētes aiarū inauxiliatarū ꝑdere volui
ſti a medio ſacramēto tuo: ꝑ man⁹ pa
rētū nroꝝ: vt dignā ꝑciperēt ꝑegrina
tionē pueroꝝ dei: q̄ tibi oim charior ē
terra. Sz ⁊ his tanq̄ hoib⁹ pep̄ciſti et
miſiſti añceſſores exercit⁹ tui veſpas vt
illos paulatim exterminarēt. Non qꝛ B
impotēs eras i bello ſubijcere impios
iuſtis: aut beſtijs ſeuis: aut verbo du-
ro ſimul exterminare: ſ; ꝑtib⁹ iudicās
dabas locū pnie: nō ignorās qm̄ ne-
quā ē natio coꝝ: ⁊ naturalis malitia
ipoꝝ: ⁊ qm̄ nō poterat mutari cogita-
tio illoꝝ i ꝑpetuū. Semen ei erat ma-
ledictū ab initio: Nec timens aliquē
veniā dabas pctis illoꝝ. Quis ei dicet
tibi: feciſti? Aut q̇s ſtabit ꝯtra iudiciū
tuū? Aut q̇s in ꝯſpectu tuo veniet vin
dex iniquoꝝ hoim? Aut q̇s tibi iputa
bit ſi perierint nationes q̄s tu feciſti?
Nō eſt ei alius de⁹ q̄ tu: cui cura eſt d̄
oib⁹: vt oñdas qm̄ nō iniuſte iudicas
iudicium. Neq̄ rex neq̄ tyrnan⁹ in cō C
ſpectu tuo inquirēt de his q̇s ꝑdidiſti
Cū ḡ ſis iuſt⁹: iuſte oia diſponis. Ipſu;
q̄; q̄ nō debet puniri cōdēnas ⁊ exteꝝ
eſtimas a tua virtute. Virt⁹ ei tua iu-
ſticie initiū ē: ⁊ ob hoc ꝙ oim dñs es
oib⁹ te parcere facis. Virtutē eīn oñ-
dis tu: q̇ nō crederis eē in ꝟtute cōſu-
mat⁹: ⁊ hos q̇ te neſciūt: i audatia tra-
ducis. Tu aūt dñator virtut' cū tran-
q̄llitate iudicas: ⁊ cū magna reuerētia
diſponis nos. Subeſt ei tibi cū volue
ris poſſe. Docuiſti ei pplm̄ tuū ꝑ talia
opa: qm̄ oportet iuſtū eſſe ⁊ hūanū et
bone ſpei feciſti filios tuos: qm̄ iudi-
cās das locū i pctis pnie. Si ei inimi-
cos ſuoꝝ tuoꝝ ⁊ debitos morti cū tā-
ta cruciaſti attētione ⁊ liberaſti dans
tp̄s ⁊ locū ꝑ q̄ poſſēt mutari a malicia
cū quāta diligentia iudicaſti filios tu
os quoꝝ parentib⁹ iuramēta ⁊ cōuen
tiones dediſti bonarū ꝓmiſſionū? Cū D
ḡ das nobis diſciplinā inimicos nros
multiplicit̄ flagellas vt bonitatē tuā
cogitem⁹ iudicātes: ⁊ cū de nob iudi-
cat̄ ſperem⁹ miſcdiam tuā. Vñ ⁊ illis
q̇ i vita ſua inſenſate ⁊ iniuſte vixerūt
ꝑ hec q̄ coluerūt dediſti ſūma tormēta.
Etem̄ i erroris via diuti⁹ errauerunt:
deos eſtimātes hec q̄ i aialib⁹ ſt ſupua

sua: infātiū insensatoꝝ more viuētes
Propter hoc tanq̄ pueris insensatis iudi
ciū i derisū dedisti. Qui aūt ludibriis et
increpatioīb⁹ nō sūt correcti: dignū dei
iudiciū experti sūt. In his em̄ q̄ patiebā
tur moleste ferebāt: i q̄b⁹ patiētes in-
dignabāt̄. Per hec q̄s putabāt deos i
ipis cū exterminarēt̄: vidētes illū quē
olim negabāt se nosse: veꝝ deū agnoue
rūt. Propter qđ ⁊ finis ꝯdēnatiōis eo
rū veniet sup̱ illos. XIII
A V Ani sūt aūt oēs hoīes i q̄b⁹ non
subest sciētia dei: ⁊ d̄ his q̄ vidē
tur bona nō potuerūt itelligere eū q̄ ē:
neq̄ opib⁹ attēdētes agnouerūt q̄s eēt
artifex: sꝫ aut ignē: aut spiritū: aut cita
tū aerē: aut gyrū stellaꝝ: aut nimiam
aquā: aut solem ⁊ lunā rectores orbis
terraꝝ deos putauerūt. Quoꝝ ⁊ si specie
delectati deos putauerūt: sciāt q̄nto his
dn̄ator eoꝝ speciosior ē. Speciei em̄ ge
nerator hec oia ꝯstituit. Aut si ꝟtutē ⁊
opa eoꝝ mirati sūt: itelligant ab illis:
B q̄m̄ q̄ hec fec̄ fortior ē ill̄. A magnitu-
dine em̄ speciei ⁊ creature: cognoscibi-
liter poterit creator eoꝝ videri. Sꝫ tn̄
adhuc i his minor est q̄rela. Et hi em̄
fortasse errāt deū q̄rētes ⁊ volētes iue
nire. Eteni cū oib⁹ illi⁹ ꝯuersent̄: inq̄rūt
⁊ psuasū hn̄t: q̄m̄ bona sūt q̄ vidētur.
Iterū aūt nec his debet ignosci. Si em̄
tm̄ potuissēt scire vt possēt estimare se
culū: quō hui⁹ dn̄z nō facili⁹ iuenerūt?
Infelices aūt sūt: ⁊ int̄ mortuos spes il-
loꝝ ē q̄ appellauerūt deos opa manuū
hoīm: auꝝ ⁊ argētū artis inuētionē: ⁊
C similitudies aīaliū: aut lapidē iutilē op⁹
14.b man⁹ antiq̄. Aut si q̄s artifex faber de
silua lignū rectū secuerit ⁊ hui⁹ docte
eradat oēz corticē: ⁊ arte sua vsus dili
gēter fabricet vas iutile i ꝯuersatiōe vi-
te: reliquias aūt ei⁹ opis ad p̄parationē
esce abutat̄: ⁊ reliquū hoꝝ qđ ad nul-
los vsus facit: lignū curuū ⁊ verticib⁹
plenū sculpat diligēt̄ p̱ vacuitatē suā:
⁊ p̱ sciam sue artis figuret illud: ⁊ assi-
milet illud imagini hoīs: aut alicui ex
D aīalib⁹ illđ cōparet: pliniēs rubrica: et
rubicūdū faciens phuco colorē illi⁹: ⁊
oēm maculā q̄ i illo ē pliniēs: ⁊ faciat
ei dignā habitatiōez: ⁊ i pariete ponēs
illđ: ⁊ ꝯfirmās ferro ne forte cadat p̱-
spiciēs illi: sciēs q̄m̄ nō pōt adiuuare
se. Imago em̄ ē: ⁊ op⁹ ē illi adiutoriū.

Et de subā sua: ⁊ de filiis suis: ⁊ de nu-
ptiis: votū faciēs inq̄rit. Nō erubescit
loq̄ cū illo q̄ sine aīa ē: ⁊ p̱ sanitate q̄-
dem infirmum dep̄cat̄: ⁊ p̱ vita rogat
mortuū: ⁊ i adiutoriū inutilē iuocat:
⁊ p̱ itinere petit abeo q̄ ambulare nō
pōt: ⁊ d̄ acq̄rēdo ⁊ d̄ opando ⁊ de oīm
rerū euētu petit ab eo q̄ i oīb⁹ ē iutil̄.
I Terū ali⁹ nauigare co XIIII A
gitās ⁊ p̱ feros fluct⁹ iter facere
icipiēs ligno portāte se: fragili
us lignū iuocat. Illđ em̄ cupiditas ac
q̄rēdi excogitauit: ⁊ artifex sapia fabri
cauit sua. Tua aūt p̄r ꝓuidētia ab ini-
tio cūcta gubnat: q̄m̄ dedisti in mari Exo.14.c
viā ⁊ int̄ fluct⁹ semitā firmissimā: ostē
dens q̄m̄ potēs es ex oīb⁹ sanare: etiā
si sine rate aliq̄s adeat mare. Sꝫ vt nō
essent vacua sapie tue ꝓpt̄ hoc etiā ⁊ ex-
iguo ligno credunt hoīes aīas suas: ⁊
trāseūtes mare p̱ ratē liberati sūt. Sꝫ
⁊ ab initio cū perirēt sup̱bi gigantes:
spes orbis t̄raꝝ ad ratē ꝯfugiēs: remi-
sit seclo semē natiuitatis: q̄ manu tua
erat gubnata. Bn̄dictū ē em̄ lignū p̱
qđ fit iusticia. Per man⁹ aūt qđ fit idolū
maledictū ē: ⁊ ipm̄: ⁊ q̄ fecit illđ: q2 ille
q̄de opat⁹ ē: illđ aūt cū eēt fragile de⁹
cognomiat⁹ est. Similiter aūt odio sunt
deo: impi⁹ ⁊ ipietas ei⁹. Eteni qđ factū B
ē: cū illo q̄ fecit tormēta patiet̄. Pro-
pter hoc ⁊ i idolis nationū nō erit respe-
ctus: q̄m̄ creature dei i odiū facte sūt: ⁊
i tēptationē aīe hoīm: ⁊ i muscipulā pe
dib⁹ insipiētiū. Initiū em̄ fornicatiōis
ē exq̄sitio idoloꝝ: ⁊ adinuentio illoꝝ
corruptio vite ē. Neq̄ em̄ erat ab ini-
tio: neq̄ erūt i p̱petuū. Supuacuitas
em̄ hoīm hoc adinuenit i orbē t̄raꝝ: ⁊
ideo breuis illoꝝ finis ē iuent⁹. Acer-
bo em̄ luctu dolēs p̄r rapti cito sibi fi-
lii fec̄ imaginē: ⁊ illū q̄ tūc q̄si hō mor
tu⁹ fuerat: nūc tāq̄ deū colere cepit: ⁊
ꝯstituit int̄ suos suos sacra ⁊ sacrificia
Deinde interueniēte tpe: ꝯualescēte iniq̄
ꝯsuetudie: hoc error tāq̄ lex custodit⁹ ē:
⁊ tyrānoꝝ impio colebāt̄ figmēta. Et C
hos q̄s i palā hoīes honorare nō pote
rāt ꝓpt̄ hoc q̄ lōge eēnt: a lōginq̄ figurā
illoꝝ allatā euidētē imaginē regis quē
honorare volebant fecerūt: vt illū q̄ ab-
erat tāq̄ p̄itē colerēt sua sollicitudie.
Prouexit aūt ad hoꝝ culturā ⁊ hos q̄
ignorabāt: artificis eximia diligentia.

Jlle em̄ volēs pl⁹ placere illi q̇ ſe aſſū-
pſit: elaborauit arte ſua vt ſilitudinē i
meli⁹ figuraret. Multitudo aūt hoīm
adducta ꝑ ſpēm opis: eū q̇ aū tp̄s tā-
ꝙ hō honorat⁹ fuerat nūc deū eſtima
uerūt. Et hec fuit vite hūane deceptio
qm̄ aut affectui aut regib⁹ deſuiētes
hoies: incoicabile nomē lapidib⁹ ⁊ ig-
nis iposuerūt. Et nō ſuffecerat erraſſe
eos circa dei ſciam: ſʒ ⁊ imagno viuē-
tes inſcie bello: tot et tā magna mala
D pacē appellāt Aut em̄ filios ſuas ſacri
ficātes: aut obſcura ſacrificia faciētes
aut inſanie plenas vigilias hn̄tes: ne-
ꝗ vitā neꝗ nuptias mūdas iā cuſto-
diūt: ſʒ ⁊ ali⁹ aliū ꝑ iuidiā occidit: aut
adulterās ꝯtriſtat: ⁊ oia cōmixta ſunt:
ſāguis: homicidiū: furtū et fictio: cor-
ruptio ⁊ infidelitas: turbatio ⁊ ꝑiuriū
tumult⁹: bonoꝝ dei imemoratio: aia-
rū inq̇natio: natiuitat̄ imutatio: nu-
ptiaꝝ incōſtātia inordiatio mechie et
ipudicitie. Jnfādoꝝ em̄ idoloꝝ cultu-
ra ois mali cā ē: et initiū ⁊ finis. Aut
em̄ dū letāꝫ inſaniūt: aut certe vatici-
nāꝫ falſa: aut viuūt iiuſte: aut ꝑiurāt
cito. Dū em̄ ꝯfidūt i idol̄ q̄ ſūt ſine aia
male iurātes noceri ſe n̄ ſperāt. Utra-
ꝗ ḡ ill̄ eueniēt digne: qm̄ male ſenſerꝫ
ꝺ deo attēdētes idol̄: ⁊ iurauerꝫ iniu-
ſte i dolo ꝯtēnētes iuſticiā. Nō em̄ iu-
rātiū ē ꝩt⁹: ſʒ peccantiū pena ꝑambu
lat ſꝑ i iuſtoꝝ p̄uaricationē. XV
B Tu autē de⁹ nr̄: ſuauis ⁊ ver⁹ es:
t patiēs ⁊ i miſcdia diſponēs oia
Eteni ſi peccauerim⁹ tui ſum⁹:
ſciētes magnitudinē tuā: ⁊ ſi nō pecca
uerim⁹: ſcim⁹ qm̄ apꝺ te ſum⁹ cōputa-
ti. Noſſe em̄ te cōſūmata iuſticia eſt: et
ſcire iuſticiā ⁊ ꝩtutē tuā: radix ē imor
talitat̄. Non em̄ i errorē induxit nos
hoīm male art̄ excogitatio nec vmbra
picture: labor ſine fructu: effigies ſcul-
pta ꝑ varios colores: cui⁹ aſpect⁹ dat i-
ſenſato ꝯcupiſcētiā: et diligit mortue
B ℥.1.a imaginis effigiē ſine aia Maloꝝ ama
tores digni ſūt morte: q̇ ſpem hn̄t i ta-
lib⁹: ⁊ q̇ faciūt illos: ⁊ q̇ diligūt: ⁊ q̇ co
lūt. Sʒ ⁊ figul⁹ mollē t̄rā p̄mēs labo-
rioſe fingit ad vſus nr̄os vnūqꝺꝗ vas:
Ro.9.c ⁊ ꝺ eodē luto fingit q̄ mūda ſūt in vſū
vaſa: ⁊ ſilr̄ q̄ his ſūt cōtraria. Horū
autē vaſoꝝ q̇s ſit vſus: iudex ē figul⁹.
Et cū labore vano deū fingit ꝺ eodem
luto: ille q̇ pauloante ꝺ terra fact⁹ fue-
rat: ⁊ poſt puſillū reducit ſe vnde acce-
ptus ē: repetitus aīe debitū quā habe-
bat. Sʒ cura eſt illi nō q̄ laboratur⁹
ē: nec qm̄ breuis illi vita ē: ſʒ ꝯcertaꝫ
aurificib⁹ ⁊ argētariꝭs: ſʒ ⁊ erarios imi
taꝫ: ⁊ gl̄iam p̄fert: qm̄ res ſuꝑuacuas
fingit. Cinis ē em̄ cor ei⁹: ⁊ terra ſuꝑ-
uacua ſpes illi⁹: ⁊ luto vilior vita ei⁹:
qm̄ ignorauit q̇ ſe finxit ⁊ qui inſpira-
uit illi aiam q̄ opaꝫ ⁊ q̇ inſufflauit ei
ſpm̄ vitalē. Sʒ ⁊ eſtimauerūt luſū eſſe
vitā nr̄am: ⁊ ꝯuerſationē vite cōpoſi-
tā ad lucrū ⁊ oportere vndecūꝗ etiaʒ
ex malo acq̇rere Hic em̄ ſcit ſe ſuꝑ oēs
delīq̇re: q̇ ex t̄re materia fragilia vaſa
⁊ ſculptilia fugit. Oēs.n. inſipiētes et
infelices ſupra modū aie ſue ſuꝑbi ſūt
inimici ꝑp̄li tui: ⁊ iperantes illi: qm̄ oia
idola nationū deos eſtimauerꝫ q̇bus
neꝗ ocl̄oꝝ: viſus ē ad vidēdū: neꝗ na
res ad ꝑcipiēdū ſpm̄: neꝗ aures ad au
diēdū: neꝗ digiti manuū ad tractādū
ſʒ pedes eoꝝ pigri ad ābulādū. Hō.n.
fec̄ illos: ⁊ q̇ ſpm̄ mutuat⁹ ē: is finxit
illos. Nemo.n. ſibi ſilēʒ hō poterit deū
fingere. Cū eni ſit mortal̄ mortuū fin-
git manib⁹ iniq̇s. Melior.n.ē ip̄e his
q̊s colit: q̄ ip̄e q̇dē vixit cū eēt mortal̄
illi āt nūꝗ. Sʒ ⁊ aialia miſerrima co-
lūt. Jnſenſata eni cōparata his: ill̄ ſūt
deteriora. Sʒ nec aſpectu aliq̇s ex his
aialib⁹ bona pōt cōſpicere. Effugerūt
aūt dei laudē ⁊ bn̄dictiōeʒ ei⁹.
p Ropter hec ⁊ his ſimilia XVI
paſſi ſūt digne tormēta: ⁊ ꝑ mł-
titudinē beſtiaꝝ extermiati ſūt. Pro q̇
bus tormēt̄ bn̄ diſpoſuiſti ꝑp̄lm tuū:
q̇b⁹ dediſti ꝯcupiſcētiā delectamēti ſui
nouū ſaporē; eſcā parās eis ortigome
trā: vt illi q̇dē ꝯcupiſcētes eſcā ꝓꝑt ea
q̄ ill̄ oſtēſa ⁊ miſſa ſūt: etiam a neceſſa-
ria ꝯcupiſcētia auerterēꝫ. Hi āt i bre-
ui inopes facti: nouā guſtauerūt eſcā.
Oportebat eni ill̄ ſine excuſatiōe q̇deʒ
ſuꝑuenire iteritū exercētib⁹ tyrānidē:
his āt tm̄ oñdere quē queadmodū ini
mici eoꝝ extermiabāꝫ ‖ Eteni cuʒ illis
ſuꝑuenit ſeua beſtiaꝝ ira: morſib⁹ per-
uerſoꝝ colubroꝝ extermiabāꝫ. Sʒ nō
i ꝑpetuū tua ira ꝑmāſit: ſʒ ad correpti
onē i breui turbati ſūt: ſignū hn̄tes ſa-
lut̄: ad cōmemoratiōem mādati legis
tue. Qui eni ꝯūſus ē: non ꝑ h̄ qꝺ vide-

bat/sanabat̄:sȝ ꝑ te oīm saluatorē. In
h̄ āt ostēdisti inimicis nr̄is:q2 tu es q̇
Exo10.e. liberas ab oī malo. Illos eni locusta-
rū ⁊ muscarū occiderūt morsus:⁊ nō ē
iuēta sanitas aīe illoꝝ:q2 digni erant
ab hmōi exterminari. Filios aūt tuos
nec draconū nec venenatoꝝ vicerūt dē
tes. Miscdia eni tua adueniens sana-
bat illos. In memoria eni ſmonū tuo
rū exterminabāt̄:⁊ velocit̄ sanabant̄:
ne ī altā icidētes obliuionē nō possēt
tuo vti adiutorio. Etenim neq3 herba
Deu.32.f neq3 malagma sanauit eos: sȝ tu⁹ dn̄e
.Re.2.a ſmo q̇ sanat oīa. Tu es dn̄e qui vite ⁊
Tob.13.a mort⁊ habes ptātē:⁊ d̄ deduc⁊ vsq3 ad
portas mort⁊ ⁊ reducis. Hō āt occidit
q̇dē ꝑ maliciā aīaȝ suā:⁊ cū exierit spi
rit⁹ nō reuertet̄:nec reuocabit aīam q̄
C recepta ē:sȝ tuā manū effugere īpossi-
Exo.9.d bile ē. Negātes eni nosse te impij ꝑ for
titudinē brachij tui flagellati sunt:no
uis aq̇s ⁊ grādinib⁹⁊ pluuijs ꝑsecuti-
onē passi:⁊ ꝑ ignē ꝯsūmati. Qd.n.mi-
rabile erat:in aq̄ q̄ oīa extinguit: plus
ignis valebat. Uindex est eni orbis iu-
stoꝝ. Quodā eni tpe mansuerabat̄ ig-
nis:ne cōburēt̄ q̄ ad ipsos missa erant
aīalia:sȝ vt ipi vidētes scirēt: qm̄ dei
iudicio patiūt̄ ꝑsecutiōeȝ. Et q̇dā tpe:
in aq̄ supra ꝟtē ignis exardebat vndi
q3:vt inique terre nationē extermina
o.17.d ret. Pro q̇bus angeloꝝ esca nutriuisti
h.16.d ꝓplm tuū:⁊ paratū panē de celo ꝑstiti
Ps.77 sti illis sine labore:oē delectamētū in
u.11.b se habentē: ⁊ oīs saporis suauitatem.
Substātiā eni tuaȝ ⁊ dulcedinē tuam
quā ī filios habes ostēdebas:⁊ deser-
uiēs vniuscuiusq3 volūtati. Ad qd q̇s
ro.9.e q3 volebat:ꝯuertebat̄. Nix āt ⁊ glaci-
es sustinebāt vim ignis:⁊ nō tabesce-
bāt:vt scirēt qm̄ fruct⁹ īimicoꝝ exter
miabat ignis ardēs ī grādie ⁊ pluuia
D coruscās. Hoc āt iterū vt nutrirēt̄ iu-
sti:ignis etiā sue ꝟtut⁊ oblit⁹ ē. Crea-
tura eni tibi factori deseruiēs excāde-
scit ī tormētū adūsus iniustos: ⁊ leui-
or fit ad bn̄faciēdū ꝓ his q̇ ī te ꝯfidūt
Propter h̄ ⁊ tūc oīa trāsfigurata oīm
nutrici gr̄e tue deseruiebāt: ad volūta
tē eoꝝ q̇ a te desiderati sūt:vt scirēt fi
lij tui q̇s dilexisti dn̄e:qm̄ nō natiuita
tis fruct⁹ pascūt hoīes:sȝ ſmo tu⁹ hos
qui in te crediderint cōseruat. Qd eni
ab igne nō poterat extermiari: statim
ab exiguo radio solis calefactū tabe-
scebat:vt notū oīb⁹ esset:qm̄ oportet ꝑ
uenire solē ad bn̄dictionē tuā:⁊ ad or
tum lucis te adorare. Ingrati eni spes
tanq3 hybernalis glacies tabescet: et
disperiet tanq3 aq̄ supuacua. XVII
Agna sūt eni iudicia tua dn̄e: A
M ⁊ inenarrabilia ꝟba tua ꝓpter Ro.11.d
h̄ indisciplinate aīe errauerūt.
Dū eni ꝑsuasū habēt iniq̇ posse dn̄ari Exo.10.f
nationi sācte: vinculis tenebraꝝ ⁊ lō-
ge noctis cōpediti:inclusi sub tect⁊ fu
gitiui:ꝑpetue ꝓuidētie iacuerūt:⁊ dū
putāt se latere in obscuris peccatis:te
nebroso obliuionis velamēto dispersi
sūt:pauētes horrende:⁊ cum āmirati-
one nimia ꝑturbati. Neq3 eni q̄ ꝯtine
bat illos spelunca sine timore custodi-
ebat:qm̄ sonit⁹ descēdens ꝑturbabat
illos:⁊ ꝑsone tristes illis apparētes:pa
uorē illis ꝑstabāt. Et ignis q̇dem nl̄la B
vis poterat illis lumen ꝑbere:nec side
rū limpide flāme illumiare poterāt il-
lā noctē horrēdā. Apparebat aūt illis
subitane⁹ ignis:timore plen⁹:⁊ timore
ꝑcussi illi⁹ q̄ nō videbat̄ faciei estima
bāt deteriora eē q̄ videbāt̄ ‖⁊ magice Exo.7.et.8
art⁊ appositi erāt derisus:⁊ sapie gl̄ia
correptio cū ꝯtumelia. Illi eni q̇ ꝓmit
tebāt timores ⁊ ꝑturbatiōes expellere
se ab aīa languēte:hi cū derisu: pleni
timore languebāt. Nam ⁊ si nihil eos
ex mōstris ꝑturbabat:trāsitu aīaliū et
serpentiū sibilatiōe cōmoti:tremebun
di peribāt:⁊ aerē quē nl̄la rōne q̇s ef-
fugere posset:negantes se videre. Fre- C
quēter eni ꝑoccupāt pessima:redargu
ente ꝯscia. Cū sit eni timida neq̄tia:da
ta ē in oīm ꝯdēnationē. Semꝑ eni ꝑ-
sumit seua ꝑturbata ꝯscia. Nihil eni ē
timor nisi ꝑsūptionis adiutoriū: ꝓdi-
tio cogitatiōis auxilioꝝ. Et dū ab in-
tro minor est expectatio:maiorē putat
potentiā ei⁹ cause de qua tormentū ꝑ-
stat. Illi āt q̇ in potētē venere noctē:
⁊ ab infimis ⁊ ab altissimis infer⁊ su-
peruenietē:eundē sōnū dormiētes ali
qn̄ monstroꝝ exagitabant̄ timore:ali-
qn̄ aīe deficiebāt traductiōe. Subita-
ne⁹ eni illis ⁊ insperat⁹ timor supuene
rat. Deinde si q̇sq3 ex ill̄ decidisset:cu-
stodiebat̄ ī carcere sine ferro reclusus.
Si eni rustic⁹ q̇s erat: aut pastor: aut D
agri laboꝝ opari⁹ ꝑoccupat⁹ eēt:inef-

fugibilē sustinebat necessitatem . Una
eni catena tenebraꝝ oēs erāt colligati
Siue spūs sibilās: aut int spissos arbo
rū ramos auiū sonꝰ suauis: aut vis aq̄
decurrēt nimiū: aut sonꝰ validꝰ p̄cipi
tataꝝ petraꝝ: aut ludentiū aīaliū cur
sus iuisꝰ: aut mugiētiū valida bestiaꝝ
vox: aut resonēs d̄ altissimis mōtibus
echo: deficiētes faciebāt illos p̄ timore
Dis eni orbis t̄raꝝ limpido illumina-
bat lumīe: ꝛ n̄ ipedit opibꝰ ꝯtinebat.
Solis āt ilt supposita erat grauis nox
imago tenebraꝝ q̄ supuētura ilt erat.
Ipi ergo sibi erāt grauiores tenebre.

XVIII

B Anct aūt tuis maxie
Exo.10.f f erat lux: ꝛ hoꝝ q̄dē vocē iimici
audiebāt: sꝫ figurā nō videbāt.
Et q̄ n̄ ꝛ ipi eadē passi erāt magnifica
bāt te: ꝛ q̄ aū lesi erāt: q̄ nō ledebant:
grās agebāt tibi: ꝛ vt eēt differētia: te
Ps.104 deū petebāt ‖ Propter qđ ignis ardētē
et.134 colūnā ducē habuerūt ignote vie: ꝛ so
lem sine lesura boni hospitij p̄stitisti.
Digni q̄dē illi carere luce ꝛ pati carce
rē tenebraꝝ q̄ iclusos custodiebāt fili-
os tuos: p̄ q̄s icipiebat icorruptū leg
Exo.1.c lumē seclo dari. Cū cogitarent iustoꝝ
B Exo.2.b occidere infantes: ꝛ vno exposito filio
Exo.14.f sꝫ liberato i traductōeꝫ illoꝝ m̄ltitudi
nē filioꝝ abstulisti: ꝛ parit illos p̄didi
sti i aq̄ valida. Illa eni nox aū cognita
ē a patribꝰ n̄ris: vt vere sciētes q̄bꝰ iu-
ramēt crediderūt: aniequiores essēt.
Suscepta ē aūt a p̄p̄lo tuo sanitas q̄dē
iustoꝝ: iniustoꝝ aūt extermiatio. Sic
eni lesisti adūsarios n̄ros: sic ꝛ nos p̄-
uocās magnificasti. Abscōse eni sacri-
ficabāt iusti pueri bonoꝝ: ꝛ iusticie le-
gē i ꝯcordiā disposuerūt: siliter bona ꝛ
mala p̄cepturos iustos: patri oim decā
tantes laudes. Resonabat aūt incōue
niēs iimicoꝝ vox: ꝛ flebilis audiebat
Exo.12.e plāctꝰ ploratoꝝ infantiū. Sili āt pena
Eccs.2.c s̄uus cū dn̄o afflictꝰ ē: ꝛ popular hō
regi similia passus. Siliter ꝫ oēs vno
noīe mort mortuos habebāt inume-
rabiles. Nec eni ad sepeliēdū viui suf-
ficiebāt: qū vno momēto q̄ erat p̄cla-
C rior natio illoꝝ extermiata ē. De oibꝰ
eni nō credētes p̄p̄t b̄nficia: tūc cū pri
mū fuit exterminiuꝫ p̄mogenitoꝝ spo-
pōderūt p̄p̄lm dei se esse. Cū eni q̄etū si
lentiū ꝯtineret oia: ꝛ nox in suo cursu
mediū iter h̄ret: oipotēs s̄mo tuꝰ dn̄e

exiliēs de celo a regalibꝰ sedibꝰ: durꝰ
debellator i mediā extermini t̄rā p̄si-
liuit: gladiꝰ acutꝰ i simulatū ip̄iū tuū
portās: ꝛ stans repleuit oia morte: ꝛ vs
q̄ ad celū attigebat stās i t̄ra. Tūc cō
tinuo visus sōnioꝝ maloꝝ turbauert
illos ꝛ timores supuenerūt insperati.
Et aliꝰ alibi p̄iectꝰ semiuiuꝰ: p̄p̄t quā
moriebat causā demōstrabat mortis.
Uisiones eni q̄ illos turbauerūt hec p̄
monebāt: ne insciij q̄re mala patiebāt
perirēt. Tetigit āt tūc ꝛ iustos tēpta-
tio mort: ꝛ cōmotio i heremo facta ē
m̄ltitudinis: sꝫ nō diu p̄māsit ira tua.
Properās eni hō sine q̄rela dep̄cari p̄ D
p̄p̄lis p̄ferēs s̄uitut sue scutū orōnez:
ꝛ p̄ incēsū dep̄catiōeꝫ allegās: restitit Nu.16
ire: ꝛ finē imposuit necessitati: ondēs
qm̄ tuꝰ ē famulꝰ. Uicit aūt turbas nō
i v̄tute corporis nec armatura potētie:
sꝫ v̄bo illū q̄ se vexabat subiecit: iura-
mēta parētū ꝛ testamētū cōmemorās.
Cū eni iā aceruatim cecidissent sup al-
terutrū mortui: iterstitit: ꝛ amputauit Gen.
impetū: ꝛ diuisit illā q̄ ad viuos duce-
bat viā. In veste eni poderis quā habe Exo.
bat: totꝰ erat orbis terraꝝ: ꝛ parentum
magnalia i q̄ttuor ordinibꝰ lapidum
erāt sculpta: ꝛ magnificētia tua i dia-
demate capit illiꝰ scp̄ta erat: his aūt
cessit qui exterminabat ꝛ hec extimuit
Erat eni sola tēptatio ire sufficiens.

XIX

B Exo.

i Mpijs āt vsq̄ i nouissi
mū sine miscōia ira supueuit.
Presciebat eni ꝛ futura illoꝝ:
qm̄ cū ipi p̄misissent vt se educerēt: et
cū magna sollicitudine p̄misissēt illos
ꝯseq̄bāt illos p̄nie actꝰ. Adhuc eni in
ter manꝰ habētes luctū: ꝛ deplorantes
ad monumēta mortuoꝝ: aliā sibi assū-
pserūt cogitatiōeꝫ insciētie: ꝛ q̄s rogā
tes p̄iecerāt: hos tāq̄ꝫ fugitiuos p̄seq̄-
bāt. Ducebat eni illos ad hūc finē di-
gna necessitas: ꝛ hoꝝ q̄ acciderant cō-
memoratiōeꝫ amittebāt: vt q̄ deerant
tormēt: repleret punitio: ꝛ p̄p̄ls q̄deꝫ
tuꝰ mirabilit trāsiret: illi āt nouā mor
tē iuenirēt. Dis eni creatura ad suuꝫ B
genꝰ ab initio refigurabat deseruiens
tuis p̄cept: vt pueri tui custodirēt il-
lesi. Nam nubes castra eoꝝ obumbra
bat: ꝛ ex aq̄ q̄ aū erat: t̄ra arida appa-
ruit: ꝛ i mari rubro via sine ipedimēto
ꝛ cāpꝰ germināś d̄ p̄fūdo nimio p̄ quē

ois natio transiuit: q̄ tegebat̄ tua ma-
nu vidēres tua mirabilia et monstra.
Tāq̄z eni eq̄ depauerunt escā: ⁊ tanq̄z
agni exultauerūt magnificātes te dn̄e
q̄ liberasti illos. Memores eni erāt ad
huc eoꝝ q̄ i icolatu illoꝝ facta fuerāt:
queādmodū ꝑ natiōe aialium eduxit
t̄ra muscas: ⁊ ꝑ piscib⁹ eructauit flui⁹
C mltitudinē ranaꝝ. Nouissime āt vide
rūt nouā creaturā auiū: cū abducti cō
cupiscētia postulauert̄ escas epulatio-
nis. In allocutiōe eni desiderij ascen-
dit ilł d̄ mari ortigometra: ⁊ vexatiōes
pctōrib⁹ superuenerūt nō sine illꝭ q̄ ante
facta erāt argument̄ ꝑ vim fluminū.
Iuste eni patiebant̄ s̄m suas neq̄tias.
Eteni detestabiliorē inhospitalitatē i-
stituerūt. Alij q̄dē ignotos nō recipie
bāt aduenas: alij āt bonos hospites i
s̄uitutē redigebāt. Et nō solū hec: s̄z ⁊
ali⁹ q̄dē respect⁹ illoꝝ erat: q̄ni iuiti re
cipiebāt ex̄neos. Qui āt cū leticia rece
perūt hos q̄ eisdē vsi erāt institut̄: se-
Gen.19.c uissimis afflixerunt dolorib⁹ || Percussi
sūt āt cecitate: sic̄ illi i forib⁹ iusti: cum
subitaneis coopti eēnt tenebr̄. Unus
D q̄sq̄ transitū ostij sui q̄rebat. In se eni
elemēta dū ꝯūtūt: sic̄ i organo q̄litat̄
son⁹ imutat̄ ⁊ oia suū sonū custodiūt.
Uñ estimari ex ipso visu certo potest.
Agrestia eni i aq̄tica ꝯūtebāt̄: ⁊ q̄cūq̄
Exo.9.e erāt natātia: i t̄ra trāsibāt || Ignis i aq̄
valebat supra suā v̄tutē: ⁊ aq̄ extiguē
tis nature obliuiscebat̄. Flāme ecōtra
rio corruptibiliū aialiū nō vexauerūt
carnes coambulantiū: nec dissoluebāt
illā q̄ facile dissoluebat̄ sic̄ glacies bo-
nā escā. In oib⁹ eni magnificasti pp̄lm
tuū dn̄e: ⁊ honorasti: ⁊ nō despexisti: in
oi tp̄e ⁊ in omni loco assistens eis.
Explicit liber sapie. Incipit ꝓlog⁹ libri
Iiesu filij Syrach q̄ Eccl̄iastic⁹ appel-
Ultoꝝ nob̄ ⁊ magnoꝝ (lat̄
m ꝑ legē et ꝓp̄has aliosq̄ q̄ se-
cuti sūt illos sapia demōstra-
ta ē: i quib⁹ oportet laudare
isrl̄ doctrine ⁊ sapie causa: q̄r non solū
ip̄os loquētes necesse est eē ꝑitos: sed
etiā ex̄neos posse ⁊ discētes ⁊ scribētes
doctissimos fieri. Au⁹ me⁹ iesus postq̄
se ampli⁹ dedit ad diligētiā lectiōis le-
gis ⁊ ꝓp̄haꝝ ⁊ alioꝝ libroꝝ q̄ nob a pa
rētib⁹ n̄ris traditi sūt: voluit ⁊ ip̄e scri
bere aliq̄d hoꝝ q̄ ad doctrinā ⁊ sapiaz
ꝑtinēt: vt desiderātes discerēt ⁊ illoꝝ
periti fieri mag̃ magisq̄ attēdāt aio-
⁊ ꝯfirmēt̄ ad legitimā vitam. Hortor
itaq̄ venire vos cū beniuolētia: ⁊ attē
tiori studio lectionez facere: ⁊ veniam
hr̄e i illꝭ i q̄b⁹ videmur sequētes imagi
nē sapie: ⁊ deficere i v̄boꝝ cōpositiōe.
Nā deficient v̄ba hebraica qn̄ fuerint
trāslata ad alterā linguā. Nō aūt solū
hec: s̄z ⁊ ip̄a lex ꝓp̄he: ceteraq̄ alioꝝ li
broꝝ nō paruā hn̄t differentiā qn̄ int̄
se dicūt̄. Nā ⁊ i octauo ⁊ tricesimo an-
no tp̄ib⁹ Ptolomei euerget̄ reg̃ post
q̄ꝫ ꝑueni i egyptū: ⁊ cū multū tp̄is ibi
fuissē: inueni ibi libros relictos n̄ par
ue neq̄ ꝯtēnēde doctrine. Itaq̄ bonū
⁊ necessariū putaui ⁊ ip̄e aliquā adde-
re diligētiā ⁊ laborē iterp̄tādi librum
istū: ⁊ mlta vigilia attuli doctrinam in
spacio tp̄is ad illa q̄ ad finē ducunt li
brū istū dare: ⁊ illꝭ q̄ volūt aim intēde-
re ⁊ discere queādmodū oporteat insti
tuere mores q̄ s̄m legē dn̄i ꝓposuerint
vitā agere. Explicit ꝓlogus. Incipit
liber Eccl̄iastic⁹. Caplm I

o **Omnis sapien-** A
tia a dn̄o deo ē: ⁊ cum illo
fuit semꝑ: ⁊ ē an̄ euū. Are-
nā mar̄ ⁊ pluuie guttas ⁊ dies seculi
q̄s dinumerauit? Altitudinē celi ⁊ la-
titudinē t̄re ⁊ ꝓfūdū abyssi: q̄s dimen
sus ē? Sapiaz dei p̄cedētē oia: q̄s iue-
stigauit? Prior oim creata ē sapia: ⁊ i-
tellect⁹ prudētie ab euo. Fōs sapie ver
bū dei i excelsis: ⁊ igressus illi⁹ mādata
et̄na. Radix sapie cui reuelata ē: ⁊ astu
tias illi⁹ q̄s agnouit? Disciplina sapi-
entie cui reuelata est ⁊ manifestata: et
multiplicatiōez igressus illi⁹ q̄s itelle-
xit? Un⁹ ē altissim⁹ creator oim oipo-
tēs: ⁊ rex potēs: ⁊ metuēdus nimis: se-
dens suꝑ thronū illi⁹ ⁊ dn̄ans de⁹. Ip̄e B
creauit illā i spiritusācto: ⁊ vidit ⁊ di-
numerauit ⁊ mēsus ē. Et effudit illaz
suꝑ oia oꝑa sua: ⁊ suꝑ oēz carnem: s̄m
datū suū: ⁊ p̄bet illā diligētib⁹ se. Ti-
mor dn̄i gl̄ia ⁊ gloriatio ⁊ leticia ⁊ co-
rona exultationis. Timor dn̄i delecta
bit cor: ⁊ dabit leticiā ⁊ gaudiū i lōgi-
tudinē dieꝝ. Timēti dn̄z bn̄ erit in ex
tremis: ⁊ i die defūctiōis sue bn̄dicet̄.
Dilectio dei honorabił sapia: q̄b⁹ autē
apparuerit i visu: diligūt eā: in visione

Ps.110 ⁊ ĩ agnitiõe magnalium suoꝝ. Initium
Prou.1.a sapie timor dñi:⁊ cũ fidelibꝰ in vulua
et.9.b ꝯcreatꝰ ẽ:⁊ cũ electis femis gradit̃ : et
cũ iust̃ ⁊ fidelibꝰagnoscit̃. Timor dñi
sciẽtie religiositas. Religiositas custo
diet ⁊ iustificabit cor: iocũditatẽ atq̃
C gaudiũ dabit. Timenti dñz bñ erit:⁊ ĩ
diebꝰ ꝯsolationis illiꝰ bñdicet̃. Pleni
tudo sapie:timere deuz : ⁊ plenitudo a
fructibꝰilliꝰ. Oẽm domũ illiꝰ implebit
generatiõibꝰ:⁊ receptacula a thesaur̃
illiꝰ. Corona sapie timor dñi:replẽs pa
cem ⁊ salut̃ fructũ :⁊ vidit ⁊ dinume-
rauit eã. Utraq̃ aũt sũt dona dei. Sci-
entiã ⁊ itellectũ prudentie:sapia com-
partiet̃:⁊ gl'iam tenẽtiũ se exaltat. Ra
dix sapiẽtie est timere deũ:⁊ rami illi-
us longeui. In thesaur̃ sapiẽtie intel
lectus et sciẽtie religiositas :execratio
ãt peccatoribꝰ sapia Timor dñi expel
lit peccatũ. Nã q̃ sine timore ẽ: nõ po-
terit iustificari: iracũdia eni animosi-
tatis illiꝰ subuersio illiꝰ ẽ. Usq̃ in tp̃s
sustinebit patiẽs:⁊ postea redditio io-
D cũditatis. Bonꝰ sensus vsq̃ in tp̃s ab
scõdet verba illiꝰ: ⁊ labia mltoꝝ enar
rabũt sensũ illiꝰ. In thesauris sapien-
tie significatio discipline :execratio ãt
peccatori cultura dei. Fili ꝯcupiscens
sapientiã ꝯserua iusticiã: ⁊ deꝰ p̃bebit
illã tibi. Sapientia eni ⁊ disciplina ti
mor dñi: ⁊ qd̃ beneplacitũ ẽ illi :fides
et mãsuetudo ⁊ adimplebit thesauros
illiꝰ. Nõ sis incredulꝰ timori dei: ⁊ ne
Luc.18 accesseris ad illũ duplici corde. Ne fue
ris hypocrita in ꝯspectu hoim: et non
scãdalizeris in labijs tuis. Attẽde ĩ il
lis ne forte cadas ⁊ adducas aie tue i-
honorationẽ:⁊ reuelet deꝰabscõsa tua
⁊ in medio synagoge elidat te: qm̃ ac-
Act̃.13.b cessisti maligne ad dñm ‖⁊ cor tuũ ple-
num est dolo ⁊ fallacia. II
A
f Ili accedens ad seruitutez dei
sta in iusticia ⁊ in timore : et p̃-
para aĩaz tuã ad temptationẽ. Depri-
me cor tuũ ⁊ sustine:⁊ inclina aurẽ tu-
am ⁊ suscipe verba itellectꝰ :⁊ ne festi-
nes in tp̃e obductiõis. Sustine susten-
tationes dei :ꝯiũgere deo ⁊ sustine :vt
crescat in nouissimo via tua. Om̃e qd̃
tibi applicitũ fuerit accipe ⁊ in dolore
sustine:⁊ in humilitate tua patiẽtiam
habe:qm̃ in igne pbat̃ aurũ ⁊ argen-
tũ:hoies vero receptibiles in camino
humiliatiõis. Crede deo ⁊ recuperabit B
te:⁊ dirige viã tuã ⁊ spera in illũ. Ser-
ua timorẽ illiꝰ:⁊ in illo veterasce. Me-
tuẽtes dñm sustinete miscdiam eiꝰ: et
nõ deflectat̃ ab illo ne cadat̃. Qui ti
metis dñz credite illi : ⁊ nõ euacuabit̃
merces vr̃a. Qui timetis dñm sperate
in illũ : ⁊ in oblectatiõez veniet vobis
miscdia. Qui timetis dñm diligite illũ
et illuminabunt̃ corda vr̃a. Respicite Ps.36
filij natiões hoim ⁊ scitote : q2 nullus
sperauit ĩ dño ⁊ ꝯfusus ẽ. Quis eni p- C
mãsit ĩ mãdat̃ eiꝰ. ⁊ derelictꝰ est. Aut
q̃s ĩuocauit eũ:⁊ despexit illũ? Qm̃ pi-
us ⁊ misericors ẽ deꝰ :⁊ remitti: in die
tribulatiõis pctã: ⁊ ptector ẽ oĩbꝰexq̃-
rẽtibꝰ se ĩ ỽitate. Ue duplici corde: et
labijs scelest̃ ⁊ manibꝰ malefaciẽtibꝰ
⁊ peccatori trã ingrediẽti duabꝰ vijs.
Ue dissolut̃ corde:q̃ nõ credũt deo: et
ideo nõ ꝓtegẽt̃ ab eo. Ue his q̃ pdide-
rũt sustinẽtiã:⁊ q̃ dereliquerũt vias re
ctas:⁊ diuerterunt in vias prauas. Et
q̃d faciẽt cũ inspicere dñs? Qui timẽt D
dñm nõ erũt incredibiles ỽbo illiꝰ :⁊
q̃ diligũt illũ cõseruabũt verbũ illius.
Qui timẽt dñz inq̃rent q̃ beneplacita
sunt ei:⁊ q̃ diligunt eũ replebunt̃ lege
ip̃ius. Qui timẽt dñz p̃parabũt corda
sua:in ꝯspectu illiꝰ sãctificabunt aĩas
suas. Qui timẽt dñm custodiũt mãda
ta eiꝰ: ⁊ patientiã habebũt vsq̃ ad in-
spectionẽ illiꝰ: dicentes Si penitẽtia
nõ egerimꝰ: incidemꝰ ĩ manꝰ dñi:⁊ nõ
in manꝰ hoim. Scd̃m eni magnitudi-
nẽ illiꝰ:sic miscdia illiꝰcũ ip̃o ẽ. III
Ilij sapiẽtie eccl'ie iustoꝝ:⁊ na- A
f tio illoꝝ obedientia ⁊ dilectio.
Iudiciũ patris audite filij dile
cti:⁊ sic facite vt salui sit̃. Deꝰ eni ho-
norauit patrẽ ĩ filijs : ⁊ iudiciũ matr̃
exquirẽs firmauit ĩ filios. Qui diligit
deum exorabit ꝓ peccat̃:⁊ ꝯtinebit se
ab ill':⁊ in orõne dieꝝ exaudiet̃:⁊ sic q̃
thesaurizat:ita ⁊ q̃ honorificat matrẽ
suã. Qui honorat p̃rem suũ iocũdabit̃
in filijs:⁊ ĩ die orõnis sue exaudietur.
Qui honorat p̃rez suũ vita viuet lõgi-
ore:⁊ q̃ obedit patri refrigerabit m̃rez
Qui timet dñm honorat parẽtes:⁊ q̃si
dñis s̃uiet his q̃ se genuerũt in ope et B
ĩ s̃mõe ⁊ oĩ patiẽtia. Honora p̃rez tuũ
vt supueniat tibi bñdictio a deo:⁊ be-
nedictio ill'ꝰin nouissimo manet. Bñ-

dictio pr̄is firmat domos filioꝝ: male
dictio āt matrꝭ eradicat fūdamēta Ne
glorieris in ɔtumelia patrꝭ tui: nō enī
est tibi glīa sed cōfusio. Gloria enī ho-
mines ex honore patrꝭ sui: ⁊ dedecꝰ fi-
liĳ: pater sine honore. Fili suscipe sene-
ctam patrꝭ tui: ⁊ nō ɔtristes eū in vita
illiꝰ: et si defecerit sensu: veniā da: ⁊ ne
spernas euꝫ in tua ꝟtute. Elemosyna
enī patrꝭ nō erit in obliuione. Naꝫ ꝓ
peccato matris restituet̄ tibi bonuꝫ: ⁊
in iusticia edificabit̄ tibi: ⁊ in die tri-
bulationis cōmemorabit̄ tui: ⁊ sicˇ i se
C reno glacies soluent̄ peccata tua. Q̄
male fame ē q̄ derelinq̄t patrē: ⁊ ē ma
ledictus a deo q̄ exasperat matrē. Fili
in mansuetudine opa tua ꝑfice et suꝑ
hoīm gloriaꝫ diligeris. Quāto magnꝰ
es humilia te in oībus: ⁊ corā deo inue-
nies grām: qm̄ magna potētia dei so-
Prou.25.d lius: ⁊ ab humilibꝰ honorat̄. Altiora
te ne q̄sieris: ⁊ fortiora te ne scrutatus
fueris: sꝫ q̄ p̄cepit tibi deus illa cogita
semꝑ ⁊ in pluribꝰ opibꝰ eius ne fuerꝭ
curiosus. Nō est enī tibi necessariū ea
q̄ abscōdita sūt videre oculis tuis. In
suꝑuacuis rebꝰ noli scrutari multiplici
ter ⁊ in pluribꝰ eius opibꝰ nō eris cu-
riosus. Plurima enī suꝑ sensū hoīuꝫ
D ostēsa sūt tibi. Multos enī supplanta-
uit suspicio illoꝝ: ⁊ ī vanitate detinuit
sensus illorū. Cor durū habebit male ī
nouissimo: ⁊ q̄ amat periculum: in illo
peribit. Cor īgrediēs duas vias nō ha
bebit successus: ⁊ prauū cor ī illis scan
dalizabit̄. Cor nequā grauabit̄ ī dolo-
ribꝰ: ⁊ peccator adĳciet ad peccādum.
Synagoge suꝑboꝝ non erit sanitas:
frutex enī peccati eradicabit̄ ī illis et
nō intelliget̄. Cor sapiētis intelliget̄ ī
sapīa: ⁊ auris bona audiet cū oī ɔcupi
scētia sapiam. Sapiēs cor ⁊ ītelligibi-
le abstinebit se a peccatꝭ: ⁊ in opibꝰ iu
sticie successus habebit. Ignē ardentē
extinguit aq̄: ⁊ elemosyna resistit pec-
Dan.3.e catis: ⁊ deus ꝓspector est eiꝰ q̄ reddit
grām. Meminit in posteꝝ: ⁊ in tp̄e ca-
sus sui inueniet firmamentū. IIII

A Fili elemosynā pauperis ne de-
Tob.4.b f fraudes: ⁊ oculos tuos ne trās-
uertas a pauꝑe. Animaꝫ esuri-
entē ne despexeris: ⁊ nō exasperes pau
perem in inopia sua. Cor inopis ne af
flixeris: ⁊ nō ꝓtrahas datū angustian
ti. Rogationē cōtribulari ne abĳcias:
⁊ nō auertas faciem tuā ab egeno. Ab
inope ne auertas oculos tuos ꝓpt̄ irā:
⁊ nō relinq̄s querētibꝰ tibi retro ma-
ledicere. Maledicētis enī tibi in ama-
ritudine anime exaudiet̄ dep̄catio illi
us exaudiet aūt eum: q̄ fecit illū. Con-
gregationi pauperū affabilē te facito:
et p̄sbytero humilia aīam tuā ⁊ mag-
nato humilia caput tuū. Declina pau
peri sine tristicia aurē tuā: ⁊ redde de-
bitū tuū: ⁊ respōde illi pacifice ī man-
suetudine. Libera eū q̄ iniuriā patit̄ d̄ B
manu suꝑbi: ⁊ non acide feras in aīa
tua. In iudicādo esto pupillis miseri-
cors vt pater: ⁊ ꝓ viro matri illorū: et
eris tu velut filiꝰ altissimi obediēs: et
miserebit̄ tui magis q̄ꝫ mater. Sapiē-
tia filĳs suis vitā inspirat: ⁊ suscipit ī-
q̄rentes se: ⁊ peribit in via iusticie: ⁊ q̄
illā diligit: diligit vitā: ⁊ q̄ vigilauerit
ad illā: cōplectet̄ placorem eiꝰ. Qui te-
nuerint illaꝫ: vitā hereditabūt: et quo
introibit benedicet deꝰ. Qui s̄uiūt ei
obsequētes erūt sancto et eos qui dili
gunt illā: diligit deus. Qui audit illaꝫ
iudicabit gentes: ⁊ q̄ intuet̄ illā: ꝑma-
nebit confidens. Si crediderit ei: here
ditabit illā: ⁊ erūt in cōfirmatiōe crea
ture illoꝝ: qm̄ in tēptatione ambulat
cū eo: ⁊ in p̄mis eligit eū. Timorem et C
metū ⁊ ꝓbationē inducet suꝑ illum: ⁊
cruciabit illū in tribulatiōe doctrine
sue donec tēptet eū in cogitatiōibꝰ su-
is: ⁊ credat aīe illiꝰ. Et firmabit illū: ⁊
iter adducet directū ad illū: ⁊ letifica-
bit illū: et denudabit abscōsa sua illi:
⁊ thesaurizabit suꝑ illū sciētiā ⁊ intel-
lectum iusticie. Si aūt oberrauerit de
relinquet eū: et tradet eū in manꝰ ini-
mici sui. Fili ɔserua tp̄s: ⁊ deuita a ma
lo. Pro aīa tua ne ɔfundaris dicere ve
rū. Est enī cōfusio adducēs peccatū: et
est cōfusio adducēs gloriā et gratiam.
Ne accipias faciē aduersus faciē tuā:
nec aduersus aīam tuā mendaciū. Ne
reuerearis ꝓximū tuū in casu suo: nec
retineas verbū ī tp̄e salutꝭ. Nō abscō-
das sapiētiā tuā in decore suo. In lin D
gua enī sapientia dinoscit̄: ⁊ sensus et
scīa ⁊ doctrina ī verbo sensati: ⁊ firma-
mentū in opibus iusticie. Nō cōtradi-
cas verbo ꝟitatis vllo modo: ⁊ de mē
dacio ineruditiōis tue ɔfundere. Non

ꝯfũdarꝭ ꝯfiteri pctã tua: ⁊ ne subĳcias te oĩ hoĩ ꝓ pctõ. Noli resistere ꝯ faciẽ potẽtꝭ: nec coneris ꝯ ictũ fulmĩs. Pro iusticia agonizare ꝓ aĩa tua: ⁊ vsq₃ ad mortẽ certa ꝓ iusticia: ⁊ deꝰ expugnabit ꝓ te iĩmicos tuos. Noli citatꝰ eẽ ĩ ligua tua: et iutilis ⁊ remissus ĩ opibꝰ tuis. Noli eẽ sic leo ĩ domo tua euẽtens domesticos tuos: ⁊ opprimẽs subiectos tibi. Nõ sit porrecta manꝰ tua ad accipiẽdũ ⁊ ad dandũ collecta. V

N Oli attẽdere ad possessiões iniq̃s: ⁊ ne dixerꝭ: ẽ mihi sufficiẽs vita. Nihil eñ ꝓderit in tpe vindicte ⁊ obductiõis. Ne sequarꝭ ĩ fortitudĩe tua ꝯcupiscẽtiã cordis tui: ⁊ ne dixerꝭ Quõ potui: aut q̃s me subĳciet ꝓpter facta mea? Deꝰ eñ vindicans vindicabit. Ne dixerꝭ? Peccaui: ⁊ q̃d mihi accidit triste? Altissimꝰ eñ ẽ patiẽs redditor. De ꝓpiciato pctõ noli esse sine metu: neq₃ adĳcias pctm̃ sup pctm̃: et ne
J.21.a dicas. Miseratio dñi magna ẽ: multi-
J.16.b tudinis pctõꝝ meoꝝ miserebitꝛ. Misericordia eñ ⁊ ira ab illo cito ꝓximãt:
Deu.32.d ⁊ ĩ pctõres respicit ira illiꝰ. Nõ tardes
C ꝯũti ad dñm: ⁊ ne differas d̃ die ĩ diẽ. Subito eñ veniet ira illiꝰ: ⁊ ĩ tpe vin-
Prouẽ.10.a dicte disperdet te. Noli anxiꝰ eẽ ĩ diui-
et.11.a tĳs iniustis: nõ eñ ꝓderũt tibi in die obductiõis ⁊ vindicte. Nõ vẽtiles te ĩ oẽ₃ vẽtũ: ⁊ nõ eas ĩ oẽ₃ viã. Sic enim ois peccator ꝓbatur ĩ duplici lingua. Esto firmꝰ ĩ via dñi: ⁊ ĩ ꝟitate sensus tui ⁊ sciẽtia: ⁊ ꝓseq̃tꝛ te ꝟbũ pacꝭ ⁊ iusticie. Esto mãsuetꝰ ad audiẽdũ ꝟbum dei vt itelligas: ⁊ cum sapiã ꝓferes re-
D spõsũ verũ. Si ẽ tibi itellectꝰ responde ꝓximo: sin aũt: sit manꝰ tua sup os tuum: ne capiarꝭ ĩ ꝟbo indisciplinato et ꝯfundarꝭ. Honor ⁊ gł̃ia in ſmone sensati: ligua ꝟo imprudẽtis subuersio ẽ ipiꝰ. Nõ appellerꝭ susurro in vita tua: ⁊ ĩ lingua tua ne capiarꝭ ⁊ ꝯfundaris. Sup furẽ eñ ẽ ꝯfusio ⁊ pniã: ⁊ denotatio pessima sup bilinguẽ Susurratori aũt odiũ ⁊ iĩmicitia ⁊ ꝯtumelia. Iustifica pusillũ ⁊ magnũ simꝛter. VI

N Oli fieri ꝓ amico: inimicꝰ ꝓximo. Improperiũ. n. ⁊ ꝯtumeliã malus hereditabit: ⁊ ois peccator iuidꝰ ⁊ bilinguis. Nõ te extollas ĩ cogitatiõe aĩe tue velut taurꝰ: ne forte elidatꝛ virtꝰ tua ꝑ stulticiã: ⁊ folia tua comedat: ⁊ fructꝰ tuos ꝑdat: ⁊ relinq̃ris velut lignũ aridũ ĩ heremo. Aia enim nequã disperdet q̃ se habet: ⁊ ĩ gaudiũ inimicꝭ dat illũ ⁊ deducet ĩ sortẽ impiorũ. Uerbũ dulce multiplicat amicos: ⁊ mitigat inimicos ⁊ lingua eucharis ĩ bono hoĩe abũdabit. Multi pacifici sint tibi ⁊ ꝯsiliariꝰ sit tibi vnꝰ d̃ mille. Si possides amicũ ĩ tẽptatiõe posside eũ: et ne facile credas ei. Est eñ amicꝰ ſm tp̃s suũ: ⁊ nõ ꝑmanebit ĩ die tribulatiõis. Et ẽ amicꝰ q̃ ꝯuertitꝛ ad inimicitiã: ⁊ ẽ amicꝰ q̃ odiũ ⁊ rixã et ꝯuitia denudabit. Est aũt amicꝰ sociꝰ mẽse: et J.37.a
nõ ꝑmanebit ĩ die necessitatꝭ. Amicꝰ si ꝑmãserit fixꝰ: erit tibi q̃si coeq̃lis: ⁊ ĩ domesticis tuis fiducialitꝛ aget. Si humiliauerit se ꝯ te ⁊ a facie tua abscõderit se: vnanimẽ habebis amicitiã bonã. Ab iĩmicꝭ tuis separe: ⁊ ab amicꝭ J.12.b
tuis attẽde. Amicꝰ fidelꝭ ꝓtectio fortꝭ: q̃ aũt iuenit illũ: iuenit thesauꝝ. Amico fideli nłła ẽ cõpatio: ⁊ non ẽ digna põderatio auri ⁊ argẽti ꝯ bonitatẽ fidei illiꝰ. Amicꝰ fidelꝭ mẽdicamẽtũ vite ⁊ imortalitatꝭ: ⁊ q̃ metuũt dñꝫ: iueniẽt illũ. Qui timet deũ eq̃ habebit amicitiã bonã q̃ ſm illũ erit amicꝰ illius. Fili a iuuẽtute tua excipe doctrinã: et vsq₃ ad canos iuenies sapiãꝫ. Quasi is q̃ arat ⁊ q̃ semiat accede ad eã: ⁊ sustine bonos fructꝰ illiꝰ. In ope eñ ipius exiguũ laborabis: ⁊ cito edẽs d̃ generatiõe illiꝰ. Q̃ aspera ẽ nimiũ sapiã ĩdoctꝭ hoĩbꝰ: ⁊ nõ ꝑmanebit in illa excors. Quasi lapidis ꝟtꝰ ꝓbatio erit in C
illꝭ: ⁊ nõ demorabũtꝛ ꝓĳcere illã. Sapientia eñ doctrine ſm nomẽ ẽ eiꝰ: ⁊ nõ ẽ multꝭ manifesta. Quibꝰ aũt cognita ẽ ꝑmanet vsq₃ ad ꝯspectũ dei. Audi fili ⁊ accipe ꝯsiliũ itellectus: ⁊ ne abĳcias ꝯsiliũ meũ. Inĳce pedẽ tuũ in cõpedes illiꝰ: ⁊ ĩ torques illiꝰ collũ tuũ. Subĳce humeꝝ tuũ ⁊ porta illã: ⁊ ne accidieris vinculis eiꝰ. In oĩ aĩo tuo accede ad illã: ⁊ ĩ oĩ ꝟtute tua ꝯserua vias eiꝰ. Inuestiga illã ⁊ manifestabitꝛ tibi ⁊ ꝯtinẽs factꝰ ne derelinq̃s eam. In no 3.Re
uissimis eñ iuenies requiẽ ĩ ea: ⁊ ꝯuertetꝛ tibi in oblectatiõeꝫ. Et erũt tibi cõpedes eiꝰ in ꝓtectionẽ fortitudinis: et bases virtutꝭ ⁊ torques illiꝰ in stolam gł̃ie. Decor eñ vite est in illa: ⁊ vincu- D
la illiꝰ alligatura salutis Stola glo- J.15

rie indues eā: ⁊ corona͂ gratulationis
īpones tibi. Fili si attēderꝭ mihi dis-
ces eā: ⁊ si accōmodauerꝭ aīm tuū sa-
piēs eris. Si inclinauerꝭ aurē tuā ex
cipies doctrinā: ⁊ si dilexeris audire:
sapiēs eris. In multitudine p̄sbytero-
rū prudētiū sta: ⁊ sapīe illoꝝ ex corde
cōiūgere: vt oēm narrationē dei pos-
sis audire: ⁊ ꝓuerbia laudis nō effigi
ant a te. Et si viderꝭ sensatū euigila ad
eū: ⁊ gradus ostioꝝ illiꝰ exterat pes tu
us. Cogitatū tuū habe ī p̄ceptꝭ dei et
in mādatꝭ illiꝰ maxime assiduus esto:
et ipse dabit tibi cor: ⁊ cōcupiscētia sa
A Oli fa (piētie dabit tibi. VII
n cere mala: ⁊ nō te apphēdēt. Di
scede ab iniq̄: ⁊ deficient mala
abs te. Fili nō semines mala in sulcis
iniusticie: ⁊ nō metes ea ī septuplū. No
li q̄rere ab hoie ducatū: neqꝫ a rege ca
thedrā honoris. ‖ Nō te iustifices ante
uce.18.b deū qm̄ agnitor cordis ipse ē: ⁊ penes
regē noli velle videri sapiēs. Noli q̄re
re fieri iudex nisi valeas virtute irrū-
pere iniq̄tates: ne forte extimescas fa-
ciē potētis: ⁊ ponas scādalū ī agilita-
te tua. Nō pecces ī multitudine ciui-
tatꝭ. nec te imittas in pplm̄: neqꝫ alli
ges duplicia pctā. Nec em̄ in vno eris
īmunis. Noli eē pusillanimis ī aīo tuo
Exorare: ⁊ facere elemosynā ne despi-
cias. Ne dicas ī multitudine munerū
meoꝝ respiciet deꝰ: ⁊ offerente me deo
B altissimo mūera mea suscipiet. Nō irri
deas hoiez ī amaritudīe aīe: ē eī q̄ hūi
liat ⁊ exaltat circūspector deus. Noli
amare mēdaciū aduersus fratrē tuū:
neqꝫ ī amicū silr̄ facias. Noli velle mē
tiri oē mēdaciū: assiduitas eī illiꝰ nō
ē bona. Noli verbosus eē ī multitudi
ne p̄sbyteroꝝ: ⁊ nō iteres verbū ī orō-
ne tua. Nō oderis laboriosa opa ⁊ ru-
sticationē creatā ab altissimo. Nō re-
putes ī multitudine indisciplinatorū.
I.18.c Memento ire qm̄ nō tardabit. Humi-
lia valde spm̄ tuū: qm̄ vīdicta carnis
impĳ: ignis ⁊ vermis. Noli p̄uaricari
in amicū pecuniā differēti: neqꝫ fra-
trē charissimū auro spreuerꝭ. Noli dis
cedere a muliere sensata ⁊ bona quaz
sortitꝰ es ī timore dñi: gr̄a eī verecūdie
illiꝰ sup aurū. Nō ledas suū in verita
C te opantē: neqꝫ mercēnariū dātē aīaz
I.33.b. suā. Seruꝰ sensatus sit tibi dilectꝰ q̄si

aīa tua: nō defraudes illū libertate: ne
qꝫ inopē derelinq̄s illum. Pecora tibi
sūt attēde illis: ⁊ si sūt vtilia: pseuerāt
apud te. Filĳ tibi sūt: erudi illos: ⁊ cur-
ua illos a pueritia eoꝝ. Filĳ tibi sunt I.30.b
sua corpus illarū: ⁊ nō ondas hilarez
faciē tuā ad illas. Trade filiā ⁊ grāde
opꝰ feceris: ⁊ hoi sensato da illā. Mu-
lier si ē tibi sm̄ aīam tuā: non pĳcias
illā ⁊ odibili nō credas te ī toto corde
tuo. Honora patrē tuū: ⁊ gemitꝰ mr̄is
tue ne obliuiscaris. ‖ Memēto qm̄ ni- S.3.b
si p illos natꝰ nō fuisses: ⁊ retribue il- Tob.4.a
lis quō ⁊ illi tibi. In tota aīa tua time
dñm ⁊ sacerdotes illiꝰ sāctifica. In oī D
virtute dilige eū q̄ te fecit: ⁊ mistros eiꝰ
ne derelinq̄s. Honora deū ex tota aīa
tua: ⁊ honorifica sacerdotes: ⁊ ꝓpurga
te cū brachĳs. Da illꝭ ptē sicut māda-
tū ē tibi primitiarū ⁊ purgatiōis: ⁊ de Leui.2.a
negligētia tua purga te cū paucis. Da
tū brachiorū tuoꝝ: ⁊ sacrificiū sancti-
ficationis offeres dño: ⁊ iuitia sāctoꝝ
⁊ paupi porrige manū tuā vt pficiatꝭ
ꝓpitiatio ⁊ bñdictio tua: gr̄a datꝰ in
ↄspectu oīs viuētis: ⁊ mortuo nō ꝓhi
beas gr̄am. Nō desis plorātibꝰ ī ↄsola
tione: ⁊ cū lugētibꝰ ambula. Nō te pi-
geat visitare ifirmū: ex his eī in dile- Mat.25.d
ctione firmaberis. In oībꝰ operibꝰ tu
is memorare nouissima tua: ⁊ in etnū
On litiges (nō peccabis. VIII
n cū hoie potēte ne forte incidas A
ī manꝰ illiꝰ. Nō cōtēdas cū vi-
ro locuplete: ne forte ↄ̄ te cōstituat li-
tē tibi. Multos eī pdidit aurū ⁊ argē-
tū: ⁊ vsqꝫ ad cor regū extēdit ⁊ cōūtit. I.31.a
Nō litiges cū hoie linguato: ⁊ nō stru
es ī ignē illiꝰ ligna. Nō cōices hoi ido
cto: ne male d̄ ꝓgenie tua loq̄tꝭ. Ne de
spicias hoiem auertētē se a pctō: neqꝫ
īproperes ei. Memēto qm̄ oēs ī corru
ptione sumꝰ. ‖ Ne spernas hoiem ī sua B
senectute: etem̄ ex nobis senescūt. No- Job.15.b
li de mortuo inimico tuo gaudere: sci I.25.d
ens qm̄ oēs morimur: ⁊ ī gaudiū volu Eccs.9.a
mꝰ venire. Ne despicias narrationē p̄
sbyteroꝝ sapiētiū: ⁊ ī ꝓuerbĳs eoꝝ cō
uersare. Ab ipis eī disces sapiam ⁊ do
ctrinā intellectꝰ: ⁊ seruire magnatꝭ si-
ne q̄rela. Nō te p̄tereat narratio senio
rū: ipsi eī didicerūt a pr̄ibꝰ suis. Qm̄
ab ipsis disces intellectū: ⁊ in tpe ne- C
cessitatꝭ dabis respōsum. Nō incēdas

carbones pctōꝝ arguēs eos: ⁊ ne incē
daris flāma ignis pctōꝝ illoꝝ. Ne ꝯ
faciē stes cōtumeliosi: ne sedeat q̄si in
sidiator ori tuo. Noli fenerari hoī for-
tiori te: q̄ si feneraueris q̄si ꝑditū ha-
be. Nō spōdeas sup ꝟtutē tuam: q̄ si
spopōderis q̄si restituēs cogita. Nō iu
dices ꝯ iudicē: qm̄ ꝯm q̄ iustū ē iudi-
D cat. Cū audace nō eas in via: ne forte
grauet mala sua in te. Ipse ei ꝯm volū
tatē suā vadit: ⁊ simul cū stulticia ipi
Prou. 8. dus peries. || Cū iracūdo nō facias rixā
⁊ cū audace non eas in desertū: qm̄ q̄si
nihil ē ante illū sāguis: ⁊ vbi nō ē ad
iutoriū elidet te. Cū fatuis cōsiliū non
habeas: nō em̄ poterūt diligere nisi q̄
eis placēt. Corā extraneo ne facies cō-
siliū: nescis ei q̄d pariet. Nō oī homi-
ni cor tuū manifestes: ne forte inferat
tibi grām falsam ⁊ cōuitiet tibi. IX
A N On zeles mlierē sin⁹ tui: ne ostē
dat sup te malicia doctrine ne-
quā. Non des mulieri ptātē aie
tue: ne ingrediat̄ i virtute tua ⁊ cōfū-
daris. Ne respicias mulierē mltiuolā
ne forte incidas i laqueos illi⁹. Cū sal
tatrice ne assiduus sis nec audias illā
ne forte pereas i efficatia illi⁹. Uirgi-
nē ne cōspicias: ne forte scādalizerꝭ in
B decore illius. Ne des fornicarijs aīam
tuā i vllo: ne ꝑdas te ⁊ hereditatē tuā
Noli circūspicere i vicis ciuitatꝭ: nec
nec oberrauerꝭ i plateis illi⁹. Aūte fa-
ciē tuā a muliere cōpta: ⁊ ne circūspi-
cias spēm alienā. Propt̄ spēm mulie-
ris mlti perierūt: ⁊ ex h̄ cōcupiscētia q̄
Prou. 11. c si ignis exardescit. Ois mulier q̄ ē for-
nicaria q̄si sterc⁹ i via ꝯculcabit̄. Spe
ciē mulierꝭ aliene mlti āmirati: repro
bi facti sūt: colloquiū ei illi⁹ q̄si ignis
exardescit. Cū aliena muliere ne sede-
as aio: nec accūbas cū ea sup cubitū:
⁊ nō alterceris cū illa i vino: ne forte
declinet cor tuū i illā ⁊ sāguine tuo la
C baris i ꝑditionē. || Ne derelinq̄s amicū
antiquū: nou⁹ ei nō erit silis illi. Ui-
nū nouū amic⁹ nou⁹. Ueterascat: ⁊ cū
suauitate bibes illud. Nō zeles glīam
⁊ opes peccatoris: nō ei scis q̄ vētura
sit illi⁹ subuersio. Nō placeat tibi in-
iuria iiustoꝝ: sciēs qm̄ vsq̄ ad inferos
nō placebit ipius. Lōge abesto ab ho
mine ptātē habēte occidēdi: ⁊ nō sus-
picaberꝭ timorē mortꝭ. Et si accesserꝭ

ad illū noli aliq̄d cōmittere: ne forte
auferat vitā tuā. Cōmunionē mortꝭ sci D
to qm̄ i medio laqueoꝝ igredierꝭ: ⁊ su
ꝑ dolētiū arma ābulabis. Scdm̄ ꝟtu
tē tuā caue te a ꝓximo tuo: ⁊ cū sapiē
tib⁹ ⁊ prudētib⁹ tracta. Uiri iusti sint
tibi cōuiue: ⁊ i timore dei sit tibi glīa-
tio: ⁊ i sensu sit tibi cogitat⁹ dei: ⁊ ois
enarratio tua in p̄ceptꝭ altissimi. || In 3. Reg. Prou. 17
manu artificū oꝑa laudabūt̄ ⁊ p̄nci-
pes ppli i sapia ꝯmōis sui: i sensu ꝟo
senioꝝ ꝟbū. Terribil̄ ē i ciuitate sua
hō liguosus ⁊ temerari⁹ i ꝟbo suo odi
I Udex sapiēs iudi (bilis erit. X A Prou. 12
cabit ppl̄m suū ⁊ p̄ncipat⁹ sen-
sati stabil̄ erit. || Scdm̄ iudicem
ppl̄i: sic ⁊ mistri ei⁹: ⁊ q̄lis rector ē cita I. 19
tis: tales ⁊ ihabitātes i ea. Rex isipiēs
ꝑdet ppl̄m suū: ⁊ citates ihabitabūt̄ ꝑ
sensū prudētiū. In manu dei ptās t̄re:
⁊ execrabil̄ ois iniq̄tas gētiū: ⁊ vtilē
rectorē suscitabit i tp̄s sup illā. In ma
nu dei ptās hois: ⁊ sup faciē scribe im
ponet honorē suū. Ois iniurie ꝓximi Leui.
ne meminerꝭ: ⁊ nihil agas i opib⁹ in-
iurie. Odibil̄ corā deo est ⁊ hoib⁹ sup-
bia: ⁊ execrabil̄ ois iniq̄tas gētiū. || Re-
gnū a gēte i gētē trāsfert̄ ꝓpt iiustici
as ⁊ iiurias ⁊ ꝯtumelias ac diūsos do
los. Auaro āt nihil ē scelesti⁹. Quid su B
ꝑbit t̄ra ⁊ cinis? Nihil ē iiqui⁹ q̄ ama
re pecuniā. Hic ei ⁊ aīam suā venalem
h̄z: qm̄ i vita sua ꝓiecit itima sua. Ois
potētat⁹ breuis vita: languor ꝓlixior
grauat medicū. Breuē lāguorē p̄cidit
medic⁹: sic ⁊ rex hodie ē ⁊ cras moriet̄.
Cū ei moriet̄ hō: hereditabit serpentes
⁊ bestias ⁊ vermes. || Initiū supbie ho- I. T Prou. 1
minis apostatare a deo: qm̄ ab eo q̄ fec̄
illū recessit cor ei⁹: qm̄ initiū ois pcti
est supbia. Qui tenuerit illā adimple-
bit̄ maledictꝭ: ⁊ subūtit eū i finē. Pro
pterea exhonorauit dn̄s cōuēt⁹ malo
rū: ⁊ destruxit eos vsq̄ i finem. Sedes
ducū supboꝝ destruxit de⁹: ⁊ sedere fe
cit mites ꝓ eis. Radices gētiū supba C
rū arefecit de⁹: ⁊ plātauit hūiles ex ip-
sis gētib⁹. Terras gētiū eūtit dn̄s: et
ꝑdidit eas vsq̄ ad fūdamētū. Arefecit
de⁹ ex ipis ⁊ disꝑdidit eos: ⁊ cessare fe
cit memoriā eoꝝ a t̄ra. Memoriā supꝑ-
boꝝ ꝑdidit de⁹: ⁊ reliq̄t memoriā hūi-
liū sensu. || Nō ē creata hoib⁹ supbia: ne
q̄ iracūdia natioi mulierū. Semē ho-

minꝰ honorabit̃ ħ qδ timet deū: ſem ē
āt ħ exhonorabit̃ qδ ꝑterit mandata
dñi. In medio fratrū rector illoꝝ ī ho-
nore: ⁊ q̄ timēt dñm erūt ī ocul̃ illius.
Glia diuitū honoratoꝝ ⁊ paupeꝝ timor
dei ē. Nō deſpicere hoīem iuſtū paupe
rē: ⁊ nō magnificare virū pctōrē diui-
D tē. Magnꝰ ē iudex ⁊ potēs ē ī honore
Prou.17.a ⁊ nō ē maior illo q̄ timet deū. Seruo
ſenſato liberi ſuiēt: ⁊ vir prudēs ⁊ di-
ſciplinatꝰ nō murmurabit correptꝰ et
inſciꝰ nō honorabit̃. Noli extollere te
ī faciēdo ope tuo: ⁊ noli cūctari in tpe
Prou.12.b anguſtie. ‖ Melior ē q̄ opat̃ ⁊ abūdat
in oībꝰ: q̄ q̄ glīat̃ ⁊ eget pane. Fili in
māſuetudie ſua aīam tuā: ⁊ da illi ho
J.19.b norē ſm meritū ſuū. ‖ Peccātē ī aīam
ſuā q̄s iuſtificabit̃? Et q̄s honorifica-
bit exhonorātē aīam ſuā? Paup glīat̃
ꝑ diſciplinā ⁊ timorē ſuū: ⁊ ē hō q̄ ho-
norificat̃ ꝓpt ſubſtātiā ſuā. Qui aūt
glīat̃ ī pauptate: quātomagꝭ ī ſubſtā-
tia? Et q̄ glīat̃ ī ſubſtantia: pauptatē
A Apiētia humili (vereat̃. XI
s ati exaltabit caput illiꝰ: ⁊ ī me-
dio magnatoꝝ cōſedere illū fa
ciet. Nō laudes virū ī ſpecie ſua: neq̄
ſpernas hoīem ī viſu ſuo. Breuis ī vo-
latibibꝰ apis: ⁊ initiū dulcoris hȝ fru
ctꝰ illiꝰ. In veſtitu ne glīeris vnq̄ȝ: nec
in die honoris tui extollaris. Qm̄ mi-
rabilia opa altiſſimi ſolius: ⁊ glīoſa ⁊
abſconſa ⁊ īuiſa ope illiꝰ. Multi tyrā-
ni ſederūt in throno: ⁊ inſuſpicabilis
portauit diadema. Multi potētes op-
preſſi ſūt valide: ⁊ glīoſe traditi ſūt in
manꝰ alteroꝝ. Priuſq̄ȝ īterroges ne
vituperes quēq̄ȝ: ⁊ cū interrogauerꝭ cor
Prou.18.c ripe iuſte. ‖ Priuſq̄ȝ audias: ne rn̄deas
verbū: ⁊ ī medio ſenioꝝ ne adijcias lo
q̄. De ea re q̄ te n̄ moleſtat: ne certerꝭ:
B ⁊ in iudicio peccantiū ne cōſiſtas. Fili
ne in multꝭ ſint actꝰ tui: ⁊ ſi diues fue
eris nō eris imunis a delicto. Si em̄
ſecutꝰ fueris nō apꝑhēdes: ⁊ nō effu-
gies ſi ꝑcurrerꝭ. Eſt hō laborās ⁊ feſti
nās ⁊ dolēs ipius: ⁊ tātomagꝭ nō abū
dabit. Eſt hō marcidus egēs recupa-
tione: plꝰ deficiēs virtute: ⁊ abūdans
pauptate ⁊ oculus dei reſpexit illū in
bono: ⁊ erexit eū ab humilitate ipius:
⁊ exaltauit caput eiꝰ ⁊ mirati ſūt ī illo
multi ⁊ honorauerūt deū. Bona ⁊ ma
la: vita ⁊ mors: pauptas ⁊ honeſtas: a

deo ſūt. Sapīa diſciplina ⁊ ſcīa legis
apud dñm: dilectio ⁊ vie bonoꝝ apud
ipm. Error ⁊ tenebre peccatoribꝰ cōcre
ata ſūt: q̄ aūt exultāt ī mal̃: cōſeneſcūt
in malo. Datio dei ꝑmanet iuſtis: ⁊ ꝓ
fectꝰ illiꝰ ſucceſſus habebit in eternū. C
Eſt q̄ locupletat̃ parce agēdo: ⁊ hec eſt
ꝑs mercedis illiꝰ ī eo ꝙ dicit īueni re-
quiē mihi: ⁊ nūc mādūcabo de bonis
meis ſolꝰ: ⁊ neſcit ꝙ tp̄s ꝑtereat illū ⁊
mors appropinquet: ⁊ relinq̄t oīa alijs
⁊ moriat̃. Sta ī teſtamēto tuo ⁊ ī illo
colloq̄re: ⁊ in ope mādatoꝝ tuoꝝ ve-
teraſce. Ne māſeris ī opibꝰ pctōꝝ. Cō-
fide aūt ī deo ⁊ mane ī loco tuo. Faci-
le ē em̄ in oculis dei ſubito honeſtare
pauperē. Bn̄dictio dei ī mercedē iuſti
feſtinat ⁊ in honore veloci ꝓceſſus illi
us fructificat. Ne dicas: q̄d ē mihi opꝰ
⁊ q̄ erūt mihi ex hoc bona? Ne dicas.
Sufficiēs mihi ſū: ⁊ q̄d ex ħ peſſima-
bor? In die bonoꝝ ne īmemor ſis ma- J.18.c
loꝝ: ⁊ ī die maloꝝ ne īmemor ſis bono
rū: qm̄ facile ē corā deo in die obitus
retribuere vnicuiq̄ ſm vias ſuas. Ma D
licia hore obliuionē facit luxurie ma-
gne: ⁊ ī fine hoīs denudatio operū illi
us. Añ mortē ne laudes hoīem quēq̄
qm̄ ī filijs ſuis agnoſcit̃ vir. Nō oēm
hoīem īducas ī domū tuā: mlt̃e ei ſūt
inſidie doloſi. Sicut em̄ eructāt ꝑcor-
dia fetentiū: ⁊ ſicut ꝑdix inducit̃ ī ca-
ueā: ⁊ vt caprea in laqueū: ſic ⁊ cor ſu-
ꝑborū: ⁊ ſicut ꝓſpector vidēs caſū ꝓxi
mi ſui. Bona eī ī mala cōutēs inſidia
tur: ⁊ ī electis īponet maculā. A ſcin-
tilla ei vna auget̃ ignis: ⁊ ab vno dolo
ſo auget̃ ſanguis: hō vero pctōr ſāgui
ni inſidiat̃. Attēde tibi a peſtifero: fa
bricat eī mala: ne forte inducat ſuꝑ te
ſubſannationē ī ꝑpetuū. Admitte ad
te alienigenā: ⁊ ſubuertet te ī turbine
⁊ abalienabit te a vijs ꝓrijs. XII B
s I bn̄fecerꝭ ſcito cui fecerꝭ: ⁊ erit
gra ī bonis tuis multa. Bn̄fac
iuſto ⁊ īuenies retributiōeȝ ma
gnā ⁊ ſi nō ab ipo: certe a dño. Nō ē eī
ei bn̄ q̄ aſſiduus ē in malis: ⁊ elemoſy
nas nō danti: qm̄ ⁊ altiſſimus odio hȝ
pctōres: ⁊ miſtꝰ ē penitētibꝰ. Da miſe
ricordiā: ⁊ ne ſuſcipias pctōrē: ⁊ ipijs
⁊ pctōribꝰ redde vindictā cuſtodiens
eos in diē vindicte. Da bono ⁊ nō re-
ceperis peccatorē: Benefac humili: et

B nõ vederꝭ ipso. Prohibe panes illi da
re: ne i ipĩs potẽtioꝛ te sit Nã duplicia
mala iuenies i oibꝰ bonis q̃cũq̃ fece-
ris illi: qm̃ ⁊ altissimꝰ odio habet pec-
catoꝛes: ⁊ ipĩs reddet vindictã. Non
agnosceꝛ i bonis amicꝰ: ⁊ nõ abscõde-
tur i malis inimicꝰ. In bonis viri ini-
mici illiꝰ: in tristicia ⁊ in malitia illiꝰ
S.6.b amicus agnitꝰ ẽ. ‖ Nõ credas inimico
tuo in eternũ. Sicut ei eramentũ eru-
C ginat neq̃tia illiꝰ. Et si humiliatꝰ va-
I.22.b dat curuꝰ: abĩce aĩm tuũ: ⁊ custodi te
ab illo. Nõ statues illũ penes te: nec se
deat ad dexterã tuã: ne cõuersus stet i
loco tuo: ne forte cõuersus in locũ tuũ
inq̃rat cathedrã tuã: ⁊ i nouissimo co-
gnoscas verba mea: ⁊ i ſmonibꝰ meis
stimuleris. Quis miserebiꝛ icãtatoꝛi
a serpente ꝑcusso: ⁊ oibꝰ q̃ appropiant
bestĩs? Sic ⁊ q̃ comitaꝛ cũ viro iniq̃
⁊ obuolutꝰ ẽ in peccatꝭ eiꝰ. Una hora
D tecũ ꝑmanebit. Si aũt declinauerꝭ nõ
supportabit. In labĩs suis idulcat ini
micus: ⁊ i corde suo insidiaꝛ vt subũ-
tat te in foueã. In oculis suis lachry-
maꝛ iimicꝰ ⁊ si inuenerit tp̃s: nõ satia
biꝛ sanguine: ⁊ si incurrerint tibi ma-
la: iuenies eũ illic ꝑoꝛẽ: ⁊ q̃si adiuuãs
suffodiet plãtas tuas. Caput suũ moue
bit: ⁊ plaudebit manu: ⁊ multa susur-
rãs cõmutabit vultũ suũ. XIII
A q Ui tetigerit picẽ: inq̃nabiꝛ ab
ea: ⁊ q̃ coicauerit suꝑbo indu-
et suꝑbiã. Pondus suꝑ se tollit q̃ ho-
nestioꝛi se cõicat. Et ditioꝛi te ne sociꝰ
fuerꝭ. Quid cõicabit cacabꝰ ad ollã.
Qñ ei se colliserint cõfringẽꝛ. Diues i
iuste egit ⁊ fremebit: pauꝑ ãt lesus ta-
cebit. Si largitꝰ fuerꝭ: assumet te: et si
nõ habueris derelinquet te. Si habes
cõuiuet tecũ ⁊ euacuabit te: ⁊ ipse non
dolebit suꝑ te. Si necessariꝰ illi fuerꝭ:
supplãtabit te: ⁊ subridẽs spem dabit
narrãs tibi oĩa bona: ⁊ dicet: q̃d opus
ẽ tibi ⁊ cõfundet te i cibis suis: donec
te exinaniat bis ⁊ ter: ⁊ i nouissimo de
B ridebit te. Postea vidẽs derelinq̃t te: ⁊
caput suũ mouebit ad te. Hũiliare deo
⁊ expecta manꝰ eiꝰ. Attẽde ne seductꝰ
in stulticia humilieris. Noli eẽ humiꝛ
in sapĩa tua: ne humiliatꝰ in stulticiã
seducaris. Aduocatꝰ a potẽtioꝛe disce
de: ex h̃ ei magis te aduocabit. Ne im-
probꝰ sis ne impingaris: ⁊ ne lõge sis
ab eo: ne eas i obliuionẽ. Ne retineas
ex eq̃ loq̃ cũ illo: nec credas multꝭ ver
bis illiꝰ. Ex multa ei loq̃la tẽptabit te
⁊ subridẽs: interrogabit te de abscon
ditis tuis: imitis animꝰ illius: ꝯseruã
bit verba tua: ⁊ nõ parcet de malicia ⁊
de vinculis. Caue tibi ⁊ attẽde diligẽ- C
ter auditui tuo: qm̃ cũ subuersiõe tua
ambulas. Audiẽs vero verba illa q̃si
in somnis vide: ⁊ vigilabis. Omni vi
ta tua dilige deũ: ⁊ iuoca illũ i salute
tua. Oẽ aĩal diligit siꝛe sibi: sic ⁊ om̃is I.27.
hõ ꝓximũ sibi. Oĩs caro ad similẽ si-
bi coiũgeꝛ: ⁊ oĩs hõ simili sui sociabiꝛ
Sicut cõicabit lupus agno aliq̃n: sic
peccatoꝛ iusto. Que cõicatio sãcto hoĩ
ad canẽ: aut q̃ ꝑs bona diuiti ad pau
perẽ? Uenatio leonis onager i heremo
sic ⁊ pascua diuitũ sũt pauꝑes. Et sic
abominatio ẽ suꝑbo humilitas: sic et
execratio diuitꝭ pauꝑ. Diues cõmotus D
cõfirmaꝛ ab amicis suis: hũilis ãt cũ
ceciderit expelleꝛ ⁊ a notꝭ. Diuiti dece
pto multi recuꝑatoꝛes: locutꝰ ẽ suꝑba
⁊ iustificauerũt illũ. Humiꝛ deceptꝰ ẽ:
insuꝑ ⁊ arguiꝛ. Locutꝰ ẽ sensate: ⁊ nõ
ẽ datꝰ ei locꝰ. Diues locutꝰ ẽ: ⁊ oẽs ta
cuerũt: ⁊ verbũ illiꝰ vsq̃ ad nubes ꝑ-
ducẽt. Pauꝑ locutꝰ ẽ: ⁊ dicũt. Quis ẽ I.21.
hic? Et si offẽderit: subuertẽt illũ. Bo I.3.
ẽ substãtia cui nõ ẽ pctm̃ in cõsciẽtia:
⁊ nequissima pauꝑtas in oꝛe ipĩ. Cur
hoĩs imutat faciẽ illiꝰ siue i bona siue
in mala. Uestigiũ coꝛdis boni ⁊ faciẽ
bonã difficile inuenies: ⁊ cũ laboꝛe.
Eatꝰ vir q̃ nõ ẽ lapsus XIIII A
b verbo ex oꝛe suo: ⁊ nõ ẽ stimula I.1.
tus in tristicia delicti. Felix q̃
nõ habuit animi sui tristiciã: ⁊ nõ ex-
cidit ab spe sua. Uiro cupido ⁊ tenaci
sine rõne est substãtia: ⁊ hoĩ liuido ad
q̃d aurũ? Qui aceruat ex aĩo suo iniu-
ste alĩs cogregat: ⁊ i bonis illiꝰ alius
luxuriabiꝛ. Qui sibi nequã ẽ: cui alĩ
bonꝰ erit? Et nõ iocũdabiꝛ i bonis su
is. Qui sibi inuidet: nihil ẽ illo neq̃us
⁊ hec redditio ẽ malicie illiꝰ. Et si bñ-
fecerit: ignoꝛanter ⁊ nõ volẽs facit: et
i nouissimo manifestat maliciã suam.
Nequã est oculus liuidi: ⁊ auertẽs fa- B
ciẽ suã: ⁊ despiciẽs aĩam suã. ‖ Insatia
bilis oculꝰ cupidi i ꝑte iniq̃tatꝭ: nõ sa
tiabiꝛ: donec cõsumat arefaciẽs aĩam
suã. Oculꝰ malꝰ ad mala: ⁊ nõ satiabiꝛ

ndigēs: ⁊ in tristicia erit ſ ug mēsā su
am. Fili si habes bñfac tecū: ⁊ deo di-
gnas oblatiões offer. Memoꝛ esto q̄m
moꝛs nō tardat: ⁊ testm̄ inferoꝝ: qꝛ de
mōstratū ē tibi. Testamētū em̄ huius
Iob.4.b mūdi moꝛte moꝛieť: ‖ Ante moꝛte bñ
fac amico tuo: ⁊ ſm vires tuas expoꝛri
C gēs da pauperi. Nō defrauderis a die
bono: ⁊ pticula boni diei nō te p̄tere-
at. Nōne aliis relinques doloꝛes ⁊ la-
boꝛes tuos? In diuisione soꝛtis da ⁊ ac
cipe: ⁊ iustifica aīam tuā. Ante obitū
tuū opare iusticiā: q̄m nō ē apud infe-
Isa.40.b ros inuenire cibū. Ois caro sicut fenū
Iaco.1.b veterascet: ⁊ sicut foliū fructificās i ar
1.Pe.1.d boꝛe viridi. Alia generāť ⁊ alia defici
unť: sic generatio carnis ⁊ sanguinis
alia finiť: ⁊ alia nasciť. Oē opus coꝛ-
ruptibile in fine deficiet: ⁊ q̄ illud opa
tur ibit cū illo. Et oē op⁹ electū iustifi
cabiť: ⁊ q̄ opať illud honoꝛabiť i illo
Beat⁹ vir q̄ in sapia moꝛabiť: ⁊ q̄ in-
iusticia sua meditabiť: ⁊ in sensu cogi
D tabit circūspectionē dei. Qui cogitat
vias illi⁹ i coꝛde suo: ⁊ i abscōsis suis
I.21.d intelligēs: vadēs post illā q̄si inuesti-
gatoꝛ: ⁊ i viis illi⁹ cōsistēs. ‖ Qui respi
cit ⁊ p fenestras illi⁹: ⁊ in ianuis illi⁹
audiēs. Qui req̄escit iuxͣ domū illius:
⁊ in parietib⁹ illi⁹ figēs palū. Statu-
et casulā suā ad man⁹ illi⁹: ⁊ req̄escent
i casula illi⁹ bona p euū. Statu et fi-
lios suos sub tegmie illi⁹: ⁊ sub ramis
ei⁹ moꝛabiť. Protegeť sub tegmine il
A li⁹ a feruoꝛe: ⁊ in gloꝛia ei⁹ req̄escet.

Ui timet deū faciet bona XV
q ⁊ q̄ cōtinēs ē iusticie app̄hēdet
illā. Et obuiabit illi q̄si mater
honoꝛificata ⁊ q̄si mulier a virginita-
te suscipiet illū. Cibabit illū pane vite
⁊ intellect⁹: ⁊ aq̄ sapie salutaris pota-
bit illū. Et firmabiť i illo ⁊ nō flecteť:
⁊ cōtinebit illū ⁊ nō cōfundeť: ⁊ exal-
tabit illū apud ꝓximos suos. Et i me
dio ecclesie aperiet os ei⁹: ⁊ adiplebit
I.6. deū spiritu sapiētie ⁊ intellectus: ⁊ stolā
B gloꝛie vestiet illū. Iocūditatē ⁊ exulta
tionē thesaurizabit sug illū: ⁊ noīe et-
no hereditabit illū. Hoīes stulti nō ap
p̄hēdēt illā: ⁊ hoīes sensati obuiabūt
illi. Hoīes stulti nō videbūt eā: longe
ei abest a sugbia ⁊ dolo. Uiri mēdaces
nō erūt illi⁹ memoꝛes: ⁊ viri veraces i
uenienť i illa: ⁊ successum habebūt vs

q̄ ad inspectionē dei. Nō est speciosa
laus in oꝛe peccatoꝛis: q̄m a deo ꝓfe-
cta ē sapia. Sapie ei dei astabit laus: C
⁊ in oꝛe fideli abūdabit: ⁊ dñatoꝛ da-
bit eā illi. Nō dixeris: p deū abest: q̄ ei
odit: ne feceris. Nō dicas: ille me ipla-
nauit: nō ei necessarii sūt ei hoīes ipii.
Omne execramētū erroꝛis odit dñs: ⁊
nō erit amabile timentib⁹ eū. De⁹ ab
initio ꝯstituit hoīem: ⁊ reliq̄t illū i ma
nu cōsilii sui. Adiecit mandata ⁊ p̄ce-
pta sua. Si volueris mādata cōserua- Mat.19.c
re: cōseruabūt te: ⁊ i ppetuū fidē placi-
tā ſuare. ‖ Apposuit tibi aquā ⁊ ignē D
ad qđ volueris poꝛrige manū tuā. Añ Hiere.21.c
hoīem vita ⁊ moꝛs: bonū ⁊ malū. Qđ
placuerit ei dabiť illi: q̄m multa sapia
dei: ⁊ foꝛtis i potētia: vidēs oēs sine i
termissione. ‖ Oculi dñi ad timētes eū Ps.33
⁊ ipse agnoscit oēm operā hoīs. Nemi Prou.15.a
ni mādauit ipie agere ⁊ nemini dedit Heb.4.d
spatiū peccādi. Nō ei cōcupiscit multi
tudinē filioꝝ infideliū ⁊ inutilium.

E iocūderis in filiis XVI A
n ipiis si multiplicenť: nec oble-
cter̄ sug ipos si nō ē timoꝛ dei
i ilł. Nō credas vite illoꝝ: ⁊ ne respex
eris in laboꝛes eoꝝ. Melioꝛ ē ei vnus
timēs deū: q̄z mille filii impii. Et vti-
le ē moꝛi sine filiis: q̄z relinq̄re filios
impios. Ab vno sensato inhabitabiť
patria: ⁊ a trib⁹ ipiis desereť. Multa
talia vidit ocul⁹ me⁹: ⁊ foꝛtioꝛa hoꝝ
audiuit auris mea. ‖ In synagoga pec- I.21.b
cātiū exardebit ignis ⁊ i gēte incredi-
bili exardescit ira. Non exoꝛauerūt p
pctis suis antiq̄ gigātes: q̄ destructi sť
cōfidētes sue virtuti: ⁊ nō pepcit pere
grinatiōi illoꝝ: sz pcussit eos ⁊ execra-
tus ē eos p̄ sugbia verbi illoꝝ. Nō mi B
sert⁹ ē illis gētē totā pdēs ⁊ extollen
tē se in peccat̄ suis. ‖ Et sicut sexcēta Nu.26.
milia peditū q̄ cōgregati sūt i duritia
coꝛdis sui: ⁊ si vn⁹ fuisset ceruicat⁹ mi
rū si fuisset imunis. Misericoꝛdia em̄ S.5.b
⁊ ira ē cū illo: potēs exoꝛatio ⁊ effun-
dēs iram. Scđm misericoꝛdiā suā: sic
coꝛrectio illi⁹ hoīs ſm opa sua iudicat
Nō effugiet i rapina pctoꝛ: ⁊ nō retar-
dabit sufferētia misericoꝛdiā facietꝭ.
Ois misericoꝛdia faciet locū vnicuiqꝫ
ſm meritū operū suoꝝ: ⁊ ſm itellectū
pegrinatōis ipi⁹. Nō dicas: A deo ab
scōdar: ⁊ ex sūmo q̄s mei memoꝛabiť

C In ꝑ̃lo magno nõ agnoscar. Que ẽ ei
aĩa mea in tã immensa creatura? Ecce
celũ ⁊ celi celoꝝ: abyssus ⁊ vniũsa t̃ra
⁊ q̄ in eis sũt in cõspectu illi⁹ cõmoue-
bũt: mõtes simul ⁊ colles ⁊ fũdamẽta
t̃re: ⁊ cũ cõspexerit illa de⁹ tremore cõ
cutient. Et in oĩb⁹ his insensatũ ẽ cor
⁊ oẽ cor intelligit ab illo: ⁊ vias illi⁹
q̇s intelligit? Et ꝓcella quã nec ocul⁹
vidit hoĩs? Nã plima illi⁹ opa sũt in
abscõsis: s3 opa iusticie ei⁹ q̇s enũcia-
bit: aut q̇s sustinebit? Lõge eñ ẽ testa
mẽtũ a q̇busdã: ⁊ iterrogatio hoĩm in
cõsũmatione ẽ. Qui minorat corde co
gitat inania: ⁊ vir iprudẽs ⁊ errãs co-
gitat stulta. Audi me fili ⁊ disce disci-
plinã sensus: ⁊ in verbis meis attẽde
D i corde tuo: ⁊ dicã in eq̇tate disciplinã
⁊ scrutabor enarrare sapiam: ⁊ in ver-
bis meis attẽde i corde tuo: ⁊ dico i eq̇
tate spũs: ꝩtutes q̄s posuit de⁹ in opa
sua ab initio: ⁊ in veritate enũcio sciẽ
tiã ei⁹. In iudicio dei opa ip̄i⁹ ab ini-
tio: ⁊ ab institutiõe hoĩm ip̄oꝝ distixit
ptes illoꝝ: ⁊ initia eoꝝ in gẽtib⁹ suis.
Ornauit in eternũ opa illoꝝ: nec esu-
rierũt nec laborauerũt: ⁊ nõ destiterũt
ab opib⁹ suis. Unusquisq3 ꝓximũ sibi
nõ angustiabit vsq3 i et̃nũ. Nõ sis icre
dibilis verbo illi⁹. Post hec de⁹ in t̃rã
respexit: ⁊ ipleuit illã bonis suis. Aia
aũt oĩs vitalis denũciauit ante facie3
ipsius: ⁊ in ipsa iterũ reuersio illorũ.

A Eus creauit de t̃ra ho XVII
Geñ.1.d D minẽ: ⁊ s̃m imaginẽ suã fec̃ il-
lũ. Et iterũ cõuertit illũ i ip̄am
et s̃m se vestiuit illũ ꝩtute. Numeru3
dierũ ⁊ tp̄s dedit illi: ⁊ dedit illi ptãtẽ
eoꝝ q̄ sũt sup t̃rã. Posuit timorẽ illi⁹
sup oẽm carnẽ: ⁊ dñat⁹ est bestiarũ et
Geñ.2.c volatiliũ. Creauit ex ipso adiutoriũ si
mile sibi: cõsiliũ ⁊ liguã ⁊ oculos ⁊ au
res ⁊ cor dedit illis excogitãdi ⁊ disci-
plina intellect⁹ repleuit illos. Creauit
illis scientiã: spũs sensu ipleuit cor il-
lorũ: ⁊ mala ⁊ bona ostẽdit illis. Posu-
it oculũ ip̄oꝝ sup corda illoꝝ ostẽdere
illis magnalia operũ suoꝝ vt nomen
sanctificatiõis collaudẽt ⁊ gl̃iari i mi
rabilib⁹ illi⁹: vt magnalia enarrẽt ope
B rũ ei⁹. Addidit illis disciplinã: ⁊ legem
vite hereditauit illos. Testamẽtũ eter
nũ ꝯstituit cũ illis: ⁊ iusticiã ⁊ iudicia
sua ostendit illis. Et magnalia hono-
ris ei⁹ vidit oculos illoꝝ: ⁊ honorẽ vo
cis audierũt aures illoꝝ: ⁊ dixit illis.
Attendite ab oĩ iniquo. Et mandauit
illis vnicuiq3 de ꝓximo suo. Vie illoꝝ
corã illo sũt semp: nõ sunt absconse ab
oculis ipsius. In vnãquãq3 gẽtẽ p̄po-
suit rectorẽ: ⁊ ps dei isrl̃ facta ẽ manife
sta. Et oĩa opa illoꝝ velut sol in con-
spectu dei: ⁊ oculi ei⁹ sine int̃missione
ĩspiciẽtes in vijs eoꝝ. Nõ sũt abscõsa
testamẽta ꝓpter iniq̇tatẽ illoꝝ: ⁊ oẽs C
iniq̇tates eoꝝ i cõspectu dei. Elemosy
na viri q̄si sacculus cũ ipso: ⁊ gr̃am ho
minis q̄si pupillã cõseruabit: ⁊ postea
resurget ⁊ retribuet illis retributionẽ
vnicuiq3 i caput ip̄oꝝ: ⁊ cõuertet i iferio
res ptes t̃re. Penitẽtib⁹ aũt dedit viã
iusticie: ⁊ cõfirmauit deficiẽtes sustine
re: ⁊ destinauit ill' sortẽ ꝩitat̃. Cõuerte-
re ad dñm ⁊ relinq̄ pctã tua: p̄care añ
faciẽ dñi. ⁊ minue offendicula: reũte-
re ad dñm: ⁊ auertere ab iniusticia tua
⁊ nimis odito execrationẽ: ⁊ cognosce
iusticias ⁊ iudicia dei: ⁊ sta i sorte ꝓ-
positiõis ⁊ orõnis altissimi dei. [illegible] par
tes vade scl̃i sc̃ti: cũ viuis ⁊ dãtib⁹ cõ-
fessionẽ deo. Nõ demoreris i errore im D
pioꝝ añ morte cõfitere. A mortuo q̄si
nihil perit cõfessio. Cõfiteberis viuẽs:
viu⁹ ⁊ san⁹ cõfiteberis ⁊ laudabis deũ
⁊ gl̃iaber̃ i miserationib⁹ ei⁹. Q̃ ma
gna miscdia dñi: ⁊ ꝓpitiatio illi⁹ ꝯuer
tẽtib⁹ ad se. Nec ei oĩa p̄nt eẽ i ho[illegible]⁹:
qm̃ nõ ẽ imortalis fili⁹ hoĩs ⁊ i vani-
tate malitie placuerũt. Quid lucidius
sole? et hic deficiet. Aut q̇d neq̇us q̄
qd̃ excogitauit caro ⁊ sãguis? ⁊ h̄ argu
etur. Uirtutẽ altitudis celi ip̄e cõspi-
cit: ⁊ oẽs hoĩes t̃ra ⁊ cinis. XVIII

Q Ui viuit in et̃nũ creauit oĩa si- A
mul. Deus solus iustificabit: et
manet inuict⁹ rex i et̃nũ. Quis
sufficiet enarrare opa illi⁹? Quis ei in
uestigabit magnalia ei⁹? Uirtutẽ aũt
magnitudinis ei⁹ q̇s enũciabit? Aut
q̇s adijciet enarrare miscdiam ei⁹? Nõ
ẽ minuere neq3 adijcere: nec ẽ inueni-
re magnalia dei. Cũ consũmauerit hõ:
tũc icipiet: ⁊ cũ q̇euerit opabit. Quid
ẽ hõ: ⁊ q̄ ẽ gr̃a illi⁹: ⁊ q̇d ẽ bonũ: aut
q̇d nequã illi⁹? Numer⁹ dieꝝ hoĩm vt
multũ cẽtũ ãni: q̄si gutte aq̄ mar̃ de-
putati sunt. Et sicut calcalus arene: B
sic exigui ãni i die eui. Propter h̄ pati

ens ē deꝰ ī illꝫ: ⁊ effūdit sup eos miseri
cordiā suā. Uidit p̄sūptionē cordis eo
rū: qm̄ mala est: ⁊ cognouit subūsionē
illoꝝ: qm̄ nequā ē. Jdeo adipleuit ꝓpi
tiationē suā ī illꝫ: ⁊ ondit eis viā eq̄ta-
tis. Miseratio hoīs circa ꝓximū suū
miscdia aūt dei sup oēm carnē. Qui mi
sericordiā hꝫ: docet ⁊ erudit: q̄si pastor
gregē suū. Miseator excipiēs doctrinā
miseratiōis: ⁊ q̄ festinat ī iudicijs eiꝰ. Fi
li ī bonis nō des q̄relā: ⁊ ī oī dato non
des tristiciā v̄bi mali. Nōne ardorē re
frigerabit ros? Sic ⁊ v̄bū meliꝰ q̄ꝫ da
tū. Nōne ecce v̄bū sup datū bonū? Sꝫ
C vtraqꝫ cū hoīe iustificato. Stultꝰ acri-
ter ip̄roperabit: ⁊ datꝰ īdisciplinati ta
bescere facit oculos. Añ iudiciū para
iusticiā tibi: ⁊ añq̄ꝫ loq̄ris: disce. Añ lā
guorē adhibe medicinā: ⁊ añ iudiciū ī
terroga te ip̄m: ⁊ ī ꝯspectu dei īuenies
ꝓpitiationē. Añ lāguorē hūilia te: et
ī tp̄e īfirmitatꝭ ondē cōuersationē tuā
[…]c.18.a Nō īpediaris orare semp: ⁊ ne vereris
[…]essa.5.d vsqꝫ ad mortē iustificari: qm̄ merces
dei manet in eternū. Ante orōnē p̄para
aīam tuā: ⁊ noli esse q̄si hō q̄ tēptat eū
S.7.b deū. ‖ Memēto ire ī die cōsūmatiōis: ⁊
S.11.c tp̄s retributiōis ī cōuersatione facies
Memēto paupt̄atꝭ ī tp̄e abūdātie: et
D necessitatē paupt̄atꝭ ī die diuitiarū. A
mane vsqꝫ ad vesperā īmutabit tp̄s. ⁊
hec oīa citata ī oculis dei. Hō sapiēs
in oībꝰ metuit: ⁊ in diebꝰ delictoꝝ at-
tēdat ab inertia. Ois astutꝰ agnoscit
sapiam: ⁊ inuenienti eā dabit cōfessio-
nē. Sensati ī verbis ⁊ ip̄i sapiēter ege
rūt: ⁊ ītellexerūt veritatē ⁊ iusticiā: et
īplorauerūt ꝓuerbia ⁊ iudicia. Post
cōcupiscētias tuas nō eas: ⁊ a volūta-
te tua auertere. Si p̄stes aīe tue ꝯcupi
scētias eiꝰ faciet te ī gaudiū inimicis
tuis. Ne oblecterꝭ ī turbis nec ī modi-
cis. Assidua eī ē cōmissio illoꝝ. Ne fue
ris mediocris ī cōtētione ex fenore et
nō ē tibi nihil ī seculo. Eris eñ īuidꝰ
A Operariꝰ ebrio (aīe tue. XIX
o sus non locupletabit: ⁊ q̄ sper-
nit modica: paulatim decidit.
Uinū ⁊ mulieres apostatare faciūt sa-
pietes: ⁊ argūt sensatos: ⁊ q̄ se iungit
fornicarijs erit nequā. Putredo ⁊ ver
mes hereditabūt illū: ⁊ extollet ī exē-
plū maiꝰ: ⁊ tollet d̄ nūero aīa eiꝰ. Qui
credit cito leuis corde ē ⁊ minorabit

⁊ q̄ delinq̄t ī aīaꝫ suā: insup habebit.
Qui gaudet iniq̄tate: denotabit: ⁊ q̄ B
odit correptionē minuet vita: ⁊ q̄ odit
loq̄citatē extinguit maliciā. Qui pec- S.10.d
cat in aīam suā: penitebit: ⁊ q̄ iocūda-
tur ī malicia: denotabit. Ne iteres v̄-
bū nequā ⁊ durū: ⁊ non minoraberis.
Amico ⁊ inimico noli narrare sensuꝫ
tuū: ⁊ si ē tibi delictū noli denudare.
Audiet eī te ⁊ custodiet te ⁊ q̄si defen-
dēs pctm̄ odiet te: ⁊ sic aderit tibi sp.
Audisti v̄bū aduersus ꝓximū tuū cō-
moriat ī te: vidēs qm̄ ñ te dirūpet. A
facie verbi parturit fatuꝰ: tāq̄ꝫ gemitꝰ
partꝰ infantis. Sagitta infixa femori
canis: sic v̄bū in corde stulti. Corripe
amicū: ne forte nō ītellexerit: ⁊ dicat: ñ
feci: aut si fecerit: ne iterū addat face-
re. Corripe ꝓximū: ne forte nō dixerit: Math.18.b
⁊ si dixerit: ne forte iteret. Corripe ami C
cū: sepe eī fit cōmissio: ⁊ nō oī v̄bo cre
das. Est q̄ labit lingua sua sꝫ nō ex aīo.
Quis ē cī q̄ nō deliq̄rit in lingua sua?
Corripe ꝓximū añq̄ꝫ cōmineris: ⁊ da
locū timori altissimi: q2 oīa sapia timor
dei Et ī illa timere deū: ⁊ ī oī sapia dispo
sitio legꝭ Et ñ ē sapia neq̄tie disciplina:
⁊ nō ē cogitatꝰ bonꝰ pctōꝝ prudētia.
Est neq̄tia: ⁊ ī ip̄a execratio: ⁊ ē insipi-
ens q̄ minuit sapia. Melior ē hō q̄ mi
nuit sapia: ⁊ deficiens sensu ī timore
dei: q̄ꝫ q̄ abūdat sensu ⁊ trāsgredit le-
gē altissimi. Est solertia certa ⁊ ip̄a ini D
q̄: ⁊ ē q̄ emittit verbū certū enarrās ve
ritatē. Est q̄ neq̄ter humiliat se: ⁊ īte-
riora eiꝰ plena sūt dolo: ⁊ ē iustꝰ q̄ se
nimiuꝫ submittit a multa humilitate
⁊ ē iustꝰ q̄ inclinat faciē suā: ⁊ fingit ñ
videre se q̄d ignoratū ē. Et si ab ībe-
cillitate viriū vetet peccare: si īuenerit
tp̄s malefaciēdi male faciet. Ex visu
ꝯgnoscit vir: ⁊ ab occursu faciei ꝯgno
scit sensatꝰ. Amictꝰ corpis: ⁊ risus dē-
tiū: ⁊ īgressus hoīs enūciāt de illo. Est
correptio mēdax ī ira cōtumeliosi: ⁊ ē
iudiciū q̄d nō ꝓbat esse bonū: ⁊ est ta-
cēs: ⁊ ip̄e est prudens. XX
q Uam bonū ē arguere q̄ꝫ irasci: B
⁊ ꝯfitētē ī orōne ñ ꝓhibere. Cō
cupiscētia spadōis deuirginauit iuuē
culā: sic q̄ fac̄ p vim iudiciū iniquū. Q̄
bonū ē correptū māifestare pniam: sic
eī effugies volūtariū pctm̄. Est tacēs
q̄ inuenit sapiēs: ⁊ est odibilis q̄ pro-

cax ē ad loquēdū. Est aūt tacens ⁊ nō
hñs sensū loq̄le: ⁊ ē tacēs sciēs tp̄s ap
ti tp̄is. Homo sapiēs tacebit vsq̄ ad
tēpus: lasciuꝰ aūt ⁊ iprudēs nō serua-
bit tp̄s. Qui multis vtiť v̄bis: ledet
aiam suā: ⁊ q̄ ptātē sibi sumit iniuste
B odieť. Est pcessio i malis viro indisci
plinato: ⁊ ē inuētio i detrimentū. Est
datū qd nō ē vtile: ⁊ ē datū cuiꝰ retri-
butio duplex. Est pp̄ter gl'iam minora
tio: ⁊ ē q̄ ab hūilitate leuabit caput.
Est q̄ multa redimat modico p̄cio: et
restituēs ea i septuplū. Sapiēs in ver-
bis seip̄m amabilē facit: gratie aūt fa-
tuoꝝ effundēť. Datꝰ insipiēt' nō erit
vtilis tibi: oculi ei illiꝰ septēplices sūt.
Exigua dabit ⁊ multa iproperabit: et
apertio oris illiꝰ inflāmatio ē. Hodie fe
nerať q̄s: ⁊ cras expetit: ⁊ odibilis est
hō hmōi. Fatuo n̄ erit amicꝰ: ⁊ nō erit
C gr̄a i bonis illiꝰ. Qui ei edūt panē illi-
us: false lingue sūt. Quotiēs ⁊ quāti ir
ridebūt eū? Neq̄ ei qd habendū erat:
directo sensu distribuit: similiter ⁊ qd
nō erat habēdū. Lapsus false ligue q̄-
si q̄ i pauimēto cadēs: sic casus malo-
rū festināter veniēt. Hō acharis q̄si fa
bula vana: ⁊ in ore i disciplinatoꝝ assi
dua erit. Ex ore fatui reprobabiť pa-
bola: nō ei dicit illā i tp̄e suo. Est q̄ ve
tať peccare p̄ inopia: ⁊ in req̄e sua sti-
mulabiť. Est q̄ pdet aiam suā p̄ cōfu-
sione: ⁊ ab iprudēti psona pdet eā: pso
ne aūt acceptione pdet se. Est q̄ p̄ cōfu
sione pmittit amico: ⁊ lucratꝰ ē eū ini
D micū gratis: Opprobriū nequā i hoie
mēdaciū: ⁊ i ore indisciplinatoꝝ assi-
due erit. Potior fur q̄ȝ assiduitas viri
mēdacis: pditionē āt ambo heredita-
būt. Mores hoim mēdaciū sine hono-
re: ⁊ cōfusio illoꝝ cū ip̄is sine itermissi
one. Sapiēs i verbis pducet seip̄m ⁊
Prouē.12.b hō prudēs placebit magnat'. Qui ope
et.28.c rať terrā suā: in altabit aceruū frugū:
⁊ q̄ opať iusticiā ip̄e exaltabiť: q̄ vero
Exo.22.a placet magnat': effugiet iiq̄tatē. ‖ Ex
Deuť.16.d enia ⁊ dona excecāt oculos iudicū: ⁊ q̄
I.41.c si mutꝰ i ore auertit correctiones eoꝝ.
Sapia abscōsa ⁊ thesaurꝰ inuisus: q̄ vti
litas i vtrisq̄? Melior ē q̄ celat insipi
entiā suā: q̄ȝ hō q̄ abscōdit sapiaȝ suā.
E Fili peccasti nō adiicias XXI
I.5.b. f iterū sȝ et d̄ pristinis deprecare vt
tibi dimittātur. Quasi a facie colubri

fuge pctā: ⁊ si accesseris ad illa: suscipi
ent te. Dētes leonis dētes eiꝰ: interficiē
tes aias hoim. Quasi rhomphea bis
acuta hois iniq̄tas: plage illiꝰ nō ē sa-
nitas. Obiurgatio et iniurie anulla-
būt substātiā: ⁊ domꝰ q̄ nimis locuples
est anullabiť supbia: sic substantia su
pbi eradicabiť. Dep̄catio pauperis ex
ore vsq̄ ad aures pueniet ⁊ iudiciū fe
stinato aduenict illi. Qui odit correp- B
tionē vestigiū ē pctōris: ⁊ q̄ timet deū
cōuerteť ad cor suū. Notꝰ a longe po-
tēs lingua audaci: ⁊ sensatꝰ scit labi se
ab ipso. Qui edificat domū suā impē-
diis alienis: q̄si q̄ colligit lapides suos F.16
in hieme. ‖ Stuppa collecta synagoga
peccātiū: ⁊ cōsummatio illoꝝ flāma
ignis. Uia peccātiū cōplānata lapidi-
bꝰ ⁊ i finē illoꝝ iferi ⁊ tenebre ⁊ pene.
Qui custodierit iusticiā cōtinebit sen-
sum eiꝰ: cōsūmatio timoris dei sapia ⁊
sensus. Nō erudieť: q̄ nō ē sapiēs i bo
no. Est aūt insipiētia q̄ abūdat i ma-
lo: ⁊ n̄ ē sensus: vbi ē amaritudo. Sci- F.12.
entia sapiēt' tāq̄ inundatio abūda-
bit: ⁊ ꝯsiliū illiꝰ sic fons vite pmanet. I.35
Cor fatui q̄si vas cōfractū: ⁊ oēm sapi-
entiā nō tenebit. Uerbū sapiēs qdcū-
q̄ audierit sciꝰ laudabit: ⁊ ad se adiici
et. Audiuit luxuriosus ⁊ displicebit il-
li: ⁊ pꝛiciet illud post dorsū suū. Narra
tio fatui q̄si sarcina i via: nā in labiis
sensati inueniet gr̄a. Os prudētis q̄ri
tur i eccl'ia: ⁊ verba illiꝰ cogitabūt in
cordibꝰ suis. Tāq̄ domꝰ exťminata: sic
fatuo sapia: ⁊ scia isensati inenarrabi-
lia verba. Cōpedes i pedibꝰ: doctrina
stulto: q̄si vincula manuū sup manū
dexterā. Fatuꝰ i risu exaltat vocē suā: D
vir aūt sapiēs vix tacite ridebit. Orna
mētū aureū prudēti doctria: ⁊ q̄si bra-
chiale i brachio dextro. Pes fatui facil'
in domū pximi sui: ⁊ hō peritꝰ ꝯfūdeť
a psona potētis. ‖ Stultꝰ a fenestra re-
spiciet i domū: vir aūt eruditꝰ foris sta
bit. Stulticia hois auscultare p ostiū
⁊ prudēs grauabiť cōtumelia. Labia
iprudētiū stulta narrabūt: verba autē
prudētiū statera pōderabūť. In ore fa
tuoꝝ: cor illoꝝ: ⁊ i corde sapientū: os
illoꝝ. Dū maledicit ipius diabolū: ma
ledicit ip̄e aiam suā. Susurro coinq-
nabit aiam suam: ⁊ in omnibus odie-
tur: ⁊ qui q̄ pmāserit odiosus erit: ta-

cit⁹ ⁊ sensat⁹ honorabit. XXII

A I N lapide luteo lapidat⁹ ē piger ⁊ oēs loquētur sup aspernatiōez illi⁹. De stercore boū lapidat⁹ ē piger: ⁊ oīs q̄ tetigerit eū: excutiet man⁹. Cōfusio pr̄is ē d̄ filio indisciplinato: filia āt fatua ī deminoratiōe fiet. Filia prudens hereditas viro suo: nā q̄ ↄfundit in ↄtumeliā fit genitor. Prēm ⁊ virū

B ↄfūdit audax: ⁊ ab ipīs n̄ minorabit: ab vtrisq̄ āt inhonorabit. Musica in luctu iportuna narratio: flagella ⁊ doctrina ī oī tpe sapia. Qui docet fatuū: q̄si q̄ ↄglutinat testā. Qui narrat ⱱbū nō audiēti: q̄si q̄ excitat dormiētem de graui sōno. Cū dormiente loq̄t q̄ enarrat stulto sapiaz: ⁊ ī fine narratiōis dicit: Quis ē hic? Supra mortuū plora: defecit eñ lux ei⁹ supra fatuū ploras: defecit eñ sensu. Modicum plora supra mortuū: q̄m req̄euit. Ne q̄ssimi. n. neq̄ssima vita: sup morte fatui. Luct⁹ mortui septē dies: fatui aūt ⁊ ipīj oēs dies vite illoꝝ. Cū stulto ne multū loq̄r: et cū insensato ne abier. Serua te ab illo vt n̄ molestiā habeas: ⁊ nō coinq̄nabere pctō illi⁹. Deflecte ab illo ⁊ ineni es requiē: ⁊ n̄ accidiaber ī stulticia illi⁹. Sup plūbū q̄d grauabit? Et q̄d illi aliud nomē q̄ fatu⁹? Arenā ⁊ salē ⁊ massam ferri facili⁹ē ferre: q̄ hoiez imprudētē ⁊ fatuū ⁊ impiū. Sic loramētū ligneū colligatū fūdamēto edificij

C nō dissoluet: sic ⁊ cor ↄfirmatū ī cogitatiōe ↄsilij. Cogitat⁹ sensati: in oī tpe vel metu deprauabit. Sic ornat⁹ arenosus ī ꝑiete lipido ⁊ sic palee in excelsis: ⁊ cemēta sine impensa posita ↄ faciē vēti nō ꝑmanebūt: sic ⁊ cor timidū ī cogitatiōe stulti ↄ impetū timor nō resistet: sic ⁊ cor trepidū ī cogitatiōe fatui oī tpe nō metuet: sꝫ ⁊ q̄ in p̄ceptis dei ꝑmanet semp. Pūgēs oculū deducit lachrymas: ⁊ q̄ pūgit cor ꝓfert sensū. Mittēs lapidē in volatilia deijciet illa: sic ⁊ qui ↄuiciat amico: dissoluit amicitiā. Ad amicū ⁊ si ꝓduxeris gladiū nō desperes: ē eñ regressꝰ ad amicū. Si aperuerit os triste n̄ timeas Est eñ ↄcordatio excepto cōuitio ⁊ impro

D perio ⁊ supbia ⁊ mysterij reuelatiōe et plaga dolosa. In his oīb⁹ effugiet amicus. Fidē possidē cū amico ī paupṫate illi⁹: vt ⁊ ī bonis illius leteris. In tpe tribulatiōis illi⁹ ꝑmane illi fidelis: vt et ī hereditate illi⁹ coheres sis. Añ ignē camini vapor ⁊ fum⁹ ignis inaltat: sic ⁊ añ sanguinē maledicta ⁊ cōtumelie ⁊ mine. Amicū salutare nō ↄfundaris. A facie illi⁹ nō me abscōdā: ⁊ si mala mihi euenerit ꝑ illū: sustinebo. Oīs q̄ audiet: cauebit se ab eo. Quis dabit ori meo custodiā: ⁊ sup labia mea signaculū certū: vt n̄ cadā ī ipīs: ⁊ ligua mea ꝑdat me? XXIII

D Omine pr̄ ⁊ dn̄ator vite mee ne derelinq̄s me ī cogitatu ⁊ cōsilio eoꝝ: nec sinas cadere ī illa exprobratiōe. Quis supponit in cogitatu meo flagella ⁊ in corde meo doctrinā sapie: vt ignoratiōnib⁹ eoꝝ n̄ ꝑcat mihi: ⁊ n̄ appareāt delicta eoꝝ ⁊ ne adicrescāt ignorātie mee ⁊ multiplicēt delicta mea: ⁊ pctā: mea abūdēt: ⁊ incidā ī ↄspectu adūsarioꝝ meoꝝ: ⁊ gaudeat iimic⁹ me⁹. Dn̄e pr̄ et de⁹ vite mee ne derelinq̄s me ī cogitatu illoꝝ. Extollētiā oclōꝝ meoꝝ ne dederis mihi: ⁊ oē desideriū prauū aūte a me. Aufer a vētre ↄcupiscētias: ⁊ ↄcubit⁹ ↄcupie ne apphēdāt me: ⁊ aīe irreuerenti ⁊ infrunite ne tradas me. Doctrinā oris audite filij: ⁊ q̄ custodierit illā nō periet labijs suis: nec scādalizabit ī opib⁹ neq̄ssimis. In vanitate sua apphēdit pctor ⁊ supb⁹ ⁊ maledict⁹ scādalizabit ī illis. Iuratiōi n̄ assuescat os

B tuū: multi eñ casus in illa. Noiatio ⱱo dei n̄ sit assidua ī ore tuo: ⁊ noīb⁹ sctōꝝ nō admiscear: q̄m nō eris imunis ab eis. Sic eni ſu⁹ iterrogat⁹ assidue a liuore n̄ minuit: sic oīs iurās ⁊ nominans: in toto a pctō nō purgabit. Uir multū iurās īplebit iniq̄tate: ⁊ n̄ discedet a domo illi⁹ plaga. Et si frustrauerit frēm: delictū illi⁹ sup ipm erit: et si dissimulauerit: delinq̄t dupliciṫ. Et si ī vacuū iurauerit nō iustificabit: reple bit eni retributiōe dom⁹ illi⁹ Est ⁊ alia loq̄la ↄtria morti: nō inueniat in hereditate iacob. Eteni a misericordibus oīa hec auferēt: et ī delictis nō volutabūt. Indisciplinose loq̄le nō assuescat os tuū: ē eni ī illa ⱱbū pcti. Memēto pr̄is ⁊ mr̄is tue: ī medio eni magnatorū ↄsistis: ne forte obliuiscat te de⁹ ī cōspectu illoꝝ: ⁊ assiduitate tua infatuatus improperium patiaris: ⁊ maluisses nō nasci: ⁊ diē natiuitatis tue maledi-

Marginal references: ꝓ.16 — 3.J.31.a, J.38.b — F.12.c — J.33 — J.27.a — Ps.140 — J.27.b

Manuscript marginalia: delicta sit mortuum (?) — [illegible]

C 2.Re.16.b eas. Hō assuetꝰ ī vbis īproperīj ī oībꝰ
diebus suis non erudietꝛ. Duo genera
abūdāt ī pctis: ⁊ tertiū adducit ira et
pditiōez. Aia callida q̄si ignis ardens
nō extinguetꝛ donec aliq̄d glutiat: ⁊ hō
nequā ī ore carnis sue: ñ desinet donec
īcēdat ignē. Hoī fornicario ois panis
dulcꝭ: nō fatigabitur trāsgrediēs vsqȝ
finē. Ois hō q̄ trāsgreditꝛ lectū suū co-
Esa.29.e tēnēs in aīaz suā: ⁊ dicēs: q̄s me videt
tenebre circūdāt me: ⁊ parietes coope
riūt me: ⁊ nemo circūspicit me quē ve-
reor: delictoꝝ meoꝝ nō memorabitꝛ al-
tissimꝰ ⁊ nō itellexit q̄m oia videt ocu-
lus illiꝰ: q̄m expellit a se timorem dei
hmōi hoīs timor: ⁊ oculi hoīm timen-
tes illum: ⁊ nō cognouit q̄m oculi dñi
multoplꝰ lucidiores sūt sup solē: circū
spicientes omnes vias hoīm: ⁊ pfun-
dū abyssi ⁊ hoīm corda: intuētes ī ab-
D scōditas ptes. Dño eñ deo anteq̄ crea-
rētꝛ oia sūt agnita: sic ⁊ pꝰ pfectū respi
cit oia. Hic ī plateis ciuitatis vindica
bitꝛ: ⁊ q̄si pullꝰ eq̄nꝰ fugabitꝛ et vbi nō
sperauit apphēdetꝛ. Et erit dedecꝰ oībꝰ
eo q̄ nō intellexerit timorē dñi. Sic ⁊
mulier ois relinquēs virū suū ⁊ statu-
ens hereditatez ex alieno mrimonio.
Primo eñ ī lege altissimi incredibilis
fuit: ⁊ scdo virū suuz dereliq̄t: tertio in
adulterio fornicata ē: ⁊ ex alio viro fi-
lios statuit sibi. Hec ī eccliaz adducetꝛ
⁊ ī filios eiꝰ respicietur. Nō tradēt filij
eiꝰ radices: ⁊ rami eiꝰ nō dabūt fructū.
Derelinquēt ī maledictū memoriā eiꝰ:
⁊ dedecꝰ illiꝰ nō delebitꝛ. Et agnoscēt q̄
derelicti sūt: q̄m nihil meliꝰ ē q̄ timor
dei: ⁊ nihil dulciꝰ q̄ respicere ī māda-
tis dñi. Gl'ia magna ē seq̄ dñz: lōgitu-
do eñ dieꝝ assumetꝛ ab eo. XXIIII
A Apiētia laudabit aīaz suā: ⁊ in
f deo honorabitꝛ: ⁊ ī medio ppli
sui gl'iabitꝛ: ⁊ ī eccl'ijs altissimi
apiet os suū: ⁊ in ɔspectu vtutꝭ illius
gl'iabitꝛ: ⁊ ī medio ppli sui exaltabitꝛ: ⁊
ī plenitudie sācta admirabitꝛ: ⁊ ī multi
tudine electoꝝ habebit laudē: ⁊ inter
bñdictos bñdicetꝛ dicēs: Ego ex ore al
tissimi pdiui: pmogenita añ oēz crea-
turā. Ego feci ī celꝭ vt oriretꝛ lumen in
deficiēs: ⁊ sicut nebula texi oēm t'raz.
Ego ī altissimis habitaui: ⁊ thronꝰ meꝰ
ī colūna nubis. Gyrū celi circuiui so-
la: ⁊ pfūdū abyssi penetraui: ⁊ ī flucti
bꝰ marꝭ ābulaui: ⁊ ī oī t'ra steti. Et ī oī
pplo ⁊ ī oī gēte pmatū habui: ⁊ oiz excel
lētiū ⁊ hūiliū corda vtute calcaui. Et ī
his oībꝰ requiē q̄siui: ⁊ ī hereditate dñi
morabor. Tūc pcepit ⁊ dixit mihi cre-
ator oīm: ⁊ q̄ creauit me req̄euit in ta-
bernaculo meo: ⁊ dixit mihi. In iacob B
inhabita: ⁊ ī isrl' hereditare: ⁊ ī electis
meis mitte radices. Ab iitio ⁊ añ secu
la creata sū: ⁊ vsqȝ ad futuꝝ seculū nō
desinā: ⁊ ī habitatōe sācta corā ipo mi
nistraui. Et sic ī sion firmata sū: ⁊ ī ci-
uitate sāctificata siliter req̄eui: ⁊ ī hie
rusalē ptās mea. Et radicaui in pplo
honorificato: ⁊ in ptes dei mei heredi
tas illiꝰ: ⁊ ī plenitudine scōꝝ detētio
mea. Quasi cedrꝰ exaltata sū in libano
et q̄si cypressus ī mōte sion. Quasi pal-
ma exaltata sū ī cades: ⁊ q̄si plantatio
rose in hiericho. Quasi oliua speciosa
ī cāpis: ⁊ q̄si platanꝰ exaltata sū iuxta
aquā in plateis. Sicut cinnamomū ⁊
balsamū aromatizāsodorē dedi. Qua
si myrrha electa dedi suauitatē odorꝭ
⁊ q̄si storax ⁊ galbanꝰ ⁊ vngula ⁊ gutta
Quasi libanꝰ nō icisus vaporaui habi
tationē meā: ⁊ q̄si balsamū nō mixtuz
odor meꝰ. Ego q̄si terebinthꝰ extēdi ra C
mos meos: ⁊ rami mei honoris ⁊ grē.
Ego q̄si vitis fructificaui suauitatem
odoris: ⁊ flores mei fructꝰ honoris et
honestatꝭ. Ego mr pulchre dilectiōis:
et timoris: ⁊ agnitiōis: ⁊ sācte spei. In
me grā ois vie ⁊ vitatis: ī me ois spes
vite et virtutꝭ. Trāsite ad me oēs qui
ɔcupiscitꝭ me: ⁊ a generationibꝰ meis
implemini. Spūs eñ meus super mel
dulcꝭ: ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauū.
Memoria mea ī generatione seculoꝝ.
Qui edūt me adhuc esuriēt: ⁊ q̄ bibūt
me adhuc sitiēt. Qui audit me nō ɔfū
detꝛ: ⁊ q̄ opantꝛ ī me nō peccabūt. Qui
elucidāt me: vitā etnā habebunt. Hec
oia liber vite ⁊ testamentū altissimi: et
agnitio veritatꝭ. Legē mādauit moy-
ses ī pceptꝭ iusticiaꝝ: ⁊ hereditatez do-
mui iacob: ⁊ isrl' pmissiōis. Posuit da
uid puero suo excitare regē ex eo fortis
simū: ⁊ ī throno honoris sedētē in sem
piternū. Qui iplet q̄si physon sapiam:
⁊ sic tigris in diebꝰ nouoꝝ. Qui adim
plet q̄si eufrates sensum. Qui multipli
cat q̄si iordanis ī tpe messis. Qui mit-
tit disciplinā sic lucē: ⁊ assistens q̄si gy-

on ĩ die vindemie. Qui ꝑficit ṗmꝰ sci-
re illã: ⁊ infirmior nõ ĩuestigabit eam.
A mari em̃ abũdabit cogitatio eiꝰ: et
ꝯsiliũ illiꝰ in abysso magna. Ego sapiã
effudi flumina: ego q̃si trames aq̃ imen
se de fluuio. Ego q̃si fluuiꝰ dorix: ⁊ sic̃
aq̃ductꝰ exiui de paradiso. Dixi: Riga-
bo hortũ plãtationũ: ⁊ inebriabo par-
tus mei fructũ. Et factꝰ ẽ mihi trames
abundãs: ⁊ fluuiꝰ meus appropinq̃uit
ad mare. Qm̃ doctrinã q̃si antelucanũ
illumino oibꝰ: ⁊ enarrabo illã vsq; in
lõginquũ. Penetrabo inferiores ꝑtes
terre: ⁊ inspiciã oẽs dormientes: ⁊ illu-
minabo oẽs sperãtes ĩ dño. Adhuc do
ctrinã q̃si ꝓphetiã effundã ⁊ relinquã
illã q̃rẽtibꝰ sapiaz ⁊ nõ desinã in ꝓge
.33.c nies illoꝝ vsq; ĩ euũ sctm̃. Uidete qm̃
nõ solũ mihi laboraui sʒ oibꝰ exq̃rẽti
A ~~IN tribꝰ~~ (bus veritatẽ. XXV
ĩ placitũ ẽ spiritui meo: q̃ sũt ꝓ-
bata corã deo ⁊ hoibꝰ. Concor-
dia fratꝝ ⁊ ammor ꝓrioꝝ: ⁊ vir ⁊ mu-
lier sibi bene ꝯsentiẽtes. Tres species
odiuit aïa mea: et aggrauor valde aïe
illoꝝ. Pauperẽ supbũ: ⁊ diuitẽ mẽda-
cẽ: ⁊ senẽ fatuũ ⁊ insensatũ. Que in iu
uẽtute tua nõ ꝯgregasti: quõ ĩ senectu-
te tua iuenies? Q̃ speciosũ canicie iu-
diciũ: ⁊ p̃sbyterꝭ cognoscere ꝯsiliũ. Q̃
speciosa veteranis sapiã: ⁊ gl̃iosus itel
lectꝰ ⁊ ꝯsiliũ. Corona senũ multa peri-
tia: ⁊ gl̃ia illoꝝ timor dei. Nouẽ insu-
spicabilia cordis magnificaui: et deci-
B mũ dicã ĩ lingua hoibꝰ. Homo q̇ iocũ
daẽ ĩ filijs: viuẽs: ⁊ vidẽs subuersiõez
4.a inimicoꝝ suoꝝ. Beatꝰ q̇ habitat cum
muliere sensata: ⁊ q̇ lingua sua nõ ẽ la
psus: ⁊ q̇ nõ seruiuit indignis se. Beatꝰ
q̇ iuenit amicũ veꝝ: ⁊ q̇ enarrat iusti-
ciã auri audiẽti. Q̃ magnꝰ q̇ inuenit
sapientiã ⁊ scientiã: sʒ nõ ẽ sup timen-
tẽ dñz. Timor dei sup oïa se supposuit.
Beatꝰ homo cui donatũ est hr̃e timo-
rẽ dei. Qui tenet illũ: cui assimilabiẽ?
Timor dei initiũ dilectiõis eius: fidei
C ãt initiũ agglutinãdũ ẽ ei. Oïs plaga
tristicia cordis ẽ: ⁊ oïs malicia neq̇cia
mulierꝭ. Et oẽm plagã ⁊ non plagã vi
debit cordis: ⁊ oẽm neq̇ciã ⁊ nõ nequi
ciã mulieris: ⁊ oẽm obductũ ⁊ nõ ob-
ductũ odiẽtiũ: ⁊ oẽz vindictã ⁊ nõ vin
21.c dictã inimicoꝝ. Nõ est caput nequius
sup caput colubri: ⁊ non est ira sup irã
mulierꝭ. Cõmorari leoni ⁊ draconi pla
cebit: q̃ȝ habitare cum mľiere nequã.
Nequicia mulieris imutat faciẽ eius:
⁊ obcecabit vultũ suũ tanq̃ȝ vrsus: et
q̃si saccũ ostẽdet ĩ medio ꝓximoꝝ. In-
gemuit vir eiꝰ: ⁊ audiẽs suspirauit mo
dicũ. Breuis oïs malicia sup maliciaz
mulierꝭ: sors peccatoꝝ cadat sup illaz
Ascẽsꝰ arenosus ĩ pedibꝰ veterani: sic D
mulier linguata homi q̇eto. Ne respi-
cias in mulieris speciẽ ⁊ nõ ꝯcupiscas
mulierẽ in specie. Mulieris ira ⁊ irre-
uerẽtia: ⁊ ꝯfusio magna. Mulier si pri
matũ habeat: ꝯtraria est viro suo. Cor
humile ⁊ facies tristꝭ: ⁊ plaga mortis:
mulier nequã. Manꝰ debiles ⁊ genua
dissoluta: mulier q̇ non beatificat virũ
suũ. A muliere initiũ factũ ẽ peccati: Geñ.3.a
⁊ ꝑ illã oẽs morimur. Non des aq̃ tue 3.8.b.et
exitũ nec modicum: nec mulieri nequã 2.Re.14.c
veniã ꝓdeũdi. Si nõ ambulauerit ad
manũ tuã: ꝯfũdet te in ꝯspectu inimi-
coꝝ. A carnibus tuis abscide illaz: ne
semꝑ te abutatur. XXVI
m Ulieris bone beatꝰ vir: numerꝰ B
em̃ ãnoꝝ illoꝝ duplex. Mulier
fortꝭ oblectat viꝝ suũ: ⁊ ãnos vite illi
us ĩ pace implebit. Pars bona mľier
bona: ĩ ꝑte bona timẽtiũ deũ dabiẽ vi
ro ꝓ factꝭ bonis. Diuitis ãt ⁊ paupis
cor bonũ: in oĩ tꝑe vultꝰ illoꝝ hilaris.
A tribꝰ timuit cor meũ: ⁊ ĩ q̇rto facies
mea metuit. Delaturã ciuitatꝭ: ⁊ colle
ctionẽ ꝑpli: ⁊ calũniã mendacẽ: super
mortẽ oïa grauia Dolor cordis ⁊ luctꝰ B
mulier zelotypa. In muliere zelotypa
flagellũ lingue: oibꝰ cõmunicans. Sic̃
boũ iugũ qd̃ moueẽ: ita ⁊ mľier nequã
Qui tenet illã: q̃si q̇ apphẽdit scorpio-
nẽ. Mulier ebriosa ira magna ⁊ cõtu-
melia ⁊ turpitudo illiꝰ nõ tegeẽ Forni
catio mulierꝭ ĩ extollẽtia oculoꝝ: ⁊ in
palpebris illiꝰ agnosceẽ. In filia nõ a- I.42.b
uertẽte se: firma custodiã ne inuẽta oc
casiõe abutaẽ se. Ab omi irreuerẽtia
ocloꝝ eiꝰ caue: ⁊ ne mirerꝭ si te neglexe
rit. Sic̃ viator sitiẽs ad fontẽ os ape- C
riet: ⁊ ab oĩ aq̃ ꝓxima bibet: ⁊ contra
oẽm palũ sedebit: ⁊ ꝯtra oẽm sagittaz
aperiet pharetraz: donec deficiat. Gr̃a
mulierꝭ sedule delectabit viꝝ suũ: ⁊ os-
sa illiꝰ impinguabit. Disciplina illius
datũ dei ẽ. Mulier sensata ⁊ tacita: nõ
ẽ immutatio erudite anime. Gratia sup

gēraꝫ: mulier sācta ⁊ pudorata. Oīs āt
pōderatio nō ē digna ꝯtinētꝭ aīe. Sicͭ
sol oriēs mūdo ī altissimis dei: sic mu-
lieris bone species ī ornamētū domus
ei⁹. Lucerna splēdēs sup cādelabrū sā
ctū ⁊ species faciei sup etatē stabilem.
D Colūne auree sup bases argēteas: ⁊ pe
des firmi sup plātas stabilis mlieris.
Fūdamēta etna supra petrā solidā: sic
mādata dei ī corde mulierꝭ sancte. In
duob⁹ ꝯtristatum ē cor meū: ⁊ ī tertio
iracūdia mihi aduenit Uir bellator de
ficiēs ꝑ inopiā: ⁊ vir sensat⁹ ꝯtēpt⁹: et
q̇ trāsgredit a iusticia ad pctm̄: de⁹ pa
rauit eū ad rhompheā Due species dif
ficiles ⁊ ꝑiculose mihi apparuert. Dif-
ficile exuit negociās a negligētia: et n̄
iustificabit caupo a peccatis labioꝝ.
A Ropter inopiā mlti XXVII
P deliqrunt: ⁊ q̇ q̄rit locupletari
aūtit oculū suum. Sicͭ ī medio
cōpaginis lapidū pal⁹ figit: sic et iter
mediū vēditiōis ⁊ emptiōis angustia
bit pctis. Conteret cū delinquēte deli
ctū. Si nō ī timore dn̄i tenueris te in-
stāter: cito subūtet dom⁹ tua. Sicut ī
ꝑcussura cribri remanebit puluis: sic
aporia hois ī cogitatu illi⁹. Uasa figu
li ꝓbat fornax: ⁊ hoies iustos tēptatio
tribulatiōis. Sicut rusticatio d̄ ligno
ondit fructuꝫ illi⁹: sic v̄bū ex cogitatu
cordis hois. Añ s̄monē nō laudes vi-
B rū: hec eni tēptatio ē hoim. Si seq̄ris
iusticiā: apphēdes illam: ⁊ indues q̄si
poderē honoris: ⁊ inhabitabis cū ea ⁊
ꝓteget te ī sempiternū: ⁊ ī die agnitio
J.13.c nis iuenies firmamētuꝫ. Uolatilia ad
sibi similia ꝯueniūt: ⁊ v̄itas ad eos q̇
opant illā reūtet. Leo venatiōi insidi
atur semp: sic pctā opantib⁹ iniq̇tatē.
Homo sāct⁹ ī sapia manet sicͭ sol: nam
al' sensat⁹ stult⁹ sicͭ luna mutat. In medio insen
satoꝝ s̄ua verbū tempi: ī medio āt co-
gitātiū assidu⁹ esto. Narratio peccātiū
odiosa: et risus illoꝝ ī delictꝭ peccati.
F.23.b Loq̄la mltū iurās horripilatiōeꝫ capi
ti statuet: ⁊ irreuerētia ipi⁹ obturatio
auriū. Effusio sāguinis ī rixa supboꝝ
⁊ maledictio illoꝝ audit⁹ grauis. Qui
C denudat arcana amici: fidē ꝑdit: ⁊ nō
iueniet amicū ad aim suū. Dilige ꝓxi-
mū: ⁊ ꝯiungere fide cū illo. Qꝫ si denu
dauerꝭ abscōsa illi⁹: nō ꝑseq̄rꝭ p⁹ eum.
Sicͭ eni hō q̇ ꝑdit amicū suū: sic ⁊ qui
ꝑdit amicitiā ꝓximi sui. Et sicut q̇ di
mittit auē d̄ manu sua: sic q̇ reliquisti
ꝓximū tuū: ⁊ nō eū capies. Nō illū se-
quarꝭ: qm̄ lōge abest. Effugit eñ q̄si
caprea d̄ laqueo: qm̄ vulnerata est aia
ei⁹. Ultra eū nō poterꝭ colligare: ⁊ ma
ledicti ē ꝯcordatio. Denudare āt ami-
ci mysteria: desperatio ē aie infelicis.
Annuens oclo fabricat iniq̄: et nemo
eū abiiciet. In ꝯspectu oculoꝝ tuoruꝫ
ꝯculcabit os suum: ⁊ sup s̄moēs tuos
ammirabit. Nouissime aūt ꝑuertet os
suū: ⁊ ī v̄bis tuis dabit scādalū. Mul-
ta audiui: ⁊ coeq̄ui ei: ⁊ dn̄s odiet illū.
Qui ī altū mittit lapidē: sup caput ei⁹
cadet: ⁊ plaga dolosa dolosi diuidet vul
nera. Et q̇ foueā fodit: incidet in eā: ⁊
q̇ statuit lapidē ꝓximo suo offendet ī
eo: ⁊ q̇ laqueū aliī ponit: ꝑibit in illo.
Faciēti neq̄ssimū ꝯsilium: sup ipm̄ de-
uoluet: ⁊ nō agnoscet vnde adueniet
illi. Illusio ⁊ improperiū supboꝝ ⁊ vin
dicta sicut leo insidiabit illi. Laqueo
ꝑibūt q̇ oblectāt casu iustoꝝ: dolor āt
ꝯsūmet illos añq̄ moriāt. Ira ⁊ furor
vtraq̄ execrabilia sunt: ⁊ vir peccator
ꝯtinens erit illoꝝ. XXVIII
Q Ui vindicari vult: a dn̄o iueni-
et vindictā: et pctā illi⁹ s̄uans
s̄uabit. Relinq̄ ꝓxio tuo nocēti te: et
tūc deꝑcanti tibi pctā soluent. Homo
homi res̄uat irā ⁊ deo q̄rit medelam?
In hoieꝫ silem sibi nō habet miscdiaꝫ
⁊ de peccatꝭ suis deꝑcat? Ipē dū caro
sit reseruat iram: ⁊ ꝓpiciatiōeꝫ petit a
deo. Quis exorabit ꝓ delictꝭ illi⁹? Me
mēto nouissimoꝝ: ⁊ desine inimicari.
Tabitudo eñ ⁊ mors īminēt in man-
datꝭ. Memorare timorē dei: ⁊ nō ira-
scarꝭ ꝓxio. Memorare testamēti altis-
simi: ⁊ desp ce ignorātiā ꝓximi. Absti
ne te a lite: ⁊ minues pctā. Hō eñ ira-
cūdus: incēdit litē: ⁊ vir peccator tur-
babit amicos: ⁊ ī medio pacē habētiū
imittit inimicitiā. Scdꝫ eñ ligna sil-
ue: sic ignis exardescit: ⁊ s̄m virtutem
hois sic iracūdia illi⁹ erit: ⁊ s̄m substā-
tiā suā exaltabit irā suam. Certamē fe
stinatū icēdit ignē: ⁊ lis festinās effun
dit sāguinē ⁊ lingua testificans addu
cet mortē. Si sufflauerꝭ q̄si ignis exar
debit: ⁊ si expueris sup illā: extinguet:
vtraq̄ ex ore ꝓficiscūt. Susurro ⁊ bi-
linguis maledict⁹: multos eñ turba-

uit pacē habētes. Lingua tertia mul-
tos cōmouit: ⁊ diſꝑſit illos d gēte i gē
C tē. Ciuitates muratas diuitū deſtruxit
⁊ domos magnatoꝝ effodit. Uirtutes
ꝑploꝝ ꝯcidit: ⁊ gētes fortes diſſoluit.
Ligua tertia mlieres viratas eiecit: et
priuauit illas laborib⁹ ſuis. Qui reſpi
cit illā: nō habebit requiē: nec habebit
amicū i q̄ requieſcat. Flagelli plaga liuo
rē facit: plaga aūt lingue cōminuet oſ
ſa. Multi ceciderūt i ore gladij: ſꝫ non
ſic q̄ſi q̄ iterierūt ꝑ linguā ſuā. Beat⁹
q̄ tect⁹ ē a lingua nequā: q̄ i iracūdia
illi⁹ nō trāſiuit: ⁊ q̄ nō attraxit iugū il
li⁹: ⁊ i vinculis ei⁹ nō ē ligat⁹. Jugum
eñ illi⁹ iugū ferreū ē ⁊ vinculū illius
vinculū ereū ē. Mors illi⁹ mors neq̄ſ-
D ſima: ⁊ vtilis poti⁹ infer⁹ q̄ʒ illa. Perſe-
uerātia illi⁹ nō ꝑmanebit: ſꝫ obtinebit
vias iniuſtoꝝ. Jn flāma ſua non cōbu
ret iuſtos. Qui derelinquūt dñm: inci-
dēt i illā: ⁊ exardebit i illꝭ ⁊ nō extigue-
tur ⁊ imittetꝭ i illos q̄ſi leo: ⁊ q̄ſi pard⁹
ledet illos. Sepi aures tuas ſpinis: et
linguā nequā noli audire: ⁊ ori tuo fa
cito oſtia: ⁊ ſeras aurib⁹ tuis. Aurum
tuū ⁊ argētū tuū cōfla: ⁊ ꝟbis tuis fa-
cito ſtaterā: ⁊ frenos ori tuo rectos: et
attēde ne forte labaris i lingua: et ca-
das i ꝯſpectu inimicoꝝ inſidiātiū tibi
⁊ ſit caſus tu⁹ inſanabilis in mortem.

A XXIX

q Ui facit miſcōdiā fene-
ratꝭ ꝓxio ſuo: ⁊ q̄ ꝓualet mãu:
mādata ſuat. Fenerare ꝓximo
tuo i tꝑe neceſſitatꝭ illi⁹: ⁊ iterū redde
ꝓxio i tꝑe ſuo. Cōfirma verbū ⁊ fideli
ter age cū illo: ⁊ i oi tꝑe iuenies qd tibi
bi neceſſariū ē. Multi q̄ſi inuētionem
eſtimauerūt fenus: ⁊ ꝓſtiterūt moleſtiā
his q̄ ſe adiuuerūt. Donec accipiant:
oſculātꝭ man⁹ dantꝭ: ⁊ i ꝓmiſſiōib⁹ hu
miliāt vocē ſuā. Et in tꝑe redditiōis
poſtulabit tꝑs: ⁊ loquetꝭ verba tedij et
murmurationū: ⁊ tꝑs cauſabitꝭ. Si āt
B potuerit reddere aduerſabitꝭ. Solidi
vix reddet dimidiū: ⁊ cōputbit illd q̄ſi
inuentionē. Sin autē: fraudabit illū
pecunia ſua: ⁊ poſſidebit illū inimicū
gratꝭ ⁊ ꝯuitia ⁊ maledicta reddet illi: ⁊
ꝓ honore ⁊ bñficio reddet illi ꝯtume-
liā. Multi nō cauſa neq̄cie nō fenera-
ti ſūt: ſꝫ fraudari gratis timuerūt. Ue-
rūtñ ſuꝑ humilē aīo: fortior eſto: ⁊ pro
elemoſyna nō trahas illū. Propter mā
datū aſſume pauperē: ⁊ ꝓpter inopiam
ei⁹ ne dimittas eū vacuū. Perde pecu-
niā ꝓpter fratrē ⁊ amicū: ⁊ nō abſcon-
das illā ſub lapide in ꝑditiōem. Pone
theſaurū tuū in ꝓceptꝭ altiſſimi: ⁊ ꝓde
rit tibi magꝭ q̄ʒ auꝝ. Conclude elemo Tob.4.b
ſynā in corde paupis: ⁊ hec ꝓ te exora ſ.17.c C
bit ab oi malo. Elemoſyna viri q̄ſi ſac
cul⁹ cū ipo: ⁊ grāz hois q̄ſi pupillā cō-
ſeruabit: ⁊ poſtea reſurget ⁊ retribuet
illꝭ retributionē vnicuiqꝫ i caput illo-
rū. Suꝑ ſcutū potētꝭ ⁊ ſuꝑ lanceā: ad
uerſus inimicū tuū pugnabit. Uir bo-
nus fidē facit ꝓximo ſuo: ⁊ q̄ ꝑdiderit
ꝯfuſionē derelinquet ſibi. Gratiā fide-
iuſſoris ne obliuiſcaris: dedit eñ ꝓ te
aīam ſuā. Repromiſſorē fugit peccator
et imundus. Bona repromiſſoris ſibi
aſcribit peccator: ⁊ ingrat⁹ ſenſu dere-
linq̄t liberātem ſe. Uir repromittit de
ꝓxio ſuo: ⁊ cū ꝑdiderit reuerētiā dere
linquetꝭ ab eo. Repromiſſio neq̄ſſima
multos ꝑdidit diligētes: ⁊ cōmouit il- alꝭ dirigētes
los q̄ſi fluctus maris. Uiros potētes
gyrās migrare fecit ⁊ vagati ſūt in gē
tib⁹ alienis. Peccator trāſgrediēs mā D
datū dñi incidet i ꝓmiſſionē nequā: ⁊
q̄ conatꝭ multa agere: icidet i iudiciū.
Recupera ꝓximū ſm virtutē tuā: ⁊ at
tēde tibi ne incidas‖ Jnitiū vite hois ī.39.b
aq̄ ⁊ panis ⁊ veſtimentū: et dom⁹ ꝓte-
gens turpitudinē. Melior ē vict⁹ pau-
peris ſub tegmie aſſerū: q̄ʒ epule ſplen
dide in ꝑegre ſine domicilio. Minimū
ꝓ magno placeat tibi ⁊ improperium
ꝑegrinationis nō audies. Uita nequā
hoſpitādi d domo i domū: ⁊ vbi hoſpi-
tabitꝭ: nō fiducialitꝭ aget nec apiet os.
Hoſpitabitꝭ: ⁊ paſcet ⁊ potabit ingra-
tos: ⁊ adhuc amara audiet. Tranſi ho
ſpes ⁊ orna mēſā: ⁊ q̄ i manu habes ci
ba ceteros. Exi a facie honoris amico
rū meoꝝ: neceſſitudine dom⁹ mee: ho-
ſpitio mihi fact⁹ es frater. Grauia hec
homi habēti ſenſum: correptio dom⁹ ⁊
improperiū feneratorꝭ. XXX

q Ui diligit filiū ſuū aſſiduat illi B
flagella: vt letetur i nouiſſimo Prou.13.b
ſuo: ⁊ nō palpet ꝓximoꝝ oſtia. Qui do Ibidē.23.b
cet filiū ſuū: laudabitꝭ in illo: ⁊ medio
domeſticoꝝ in illo gliabitꝭ. Qui docet
filiū ſuū in zelū mittit inimicū: ⁊ i me-
dio amicoꝝ gloriabitꝭ i illo. Mortu⁹ ē
pr̄ ei⁹: ⁊ q̄ſi nō ē mortu⁹. Similem enim

relīqt sibi p⁹ se. In vita sua vidit: ꝛ le-
tat⁹ ē ī illo. In obitu suo nō ē ꝯtrista-
tus: nec ꝯfusus ē corā inimicꝭ. Relīqt
eñ defensorē dom⁹ ꝯ iimicos ꝛ amicꝭ
B reddētē grāz. Pro aīab⁹ filioꝝ colliga
bit vulnera sua: ꝛ sup oēz vocē turba-
bunt viscera ei⁹. Equ⁹ indomit⁹ euadet
dur⁹: ꝛ fili⁹ remissus euadet p̄ceps. La
cta filiū ꝛ pauētē te faciet: lude cū eo:
ꝛ ꝯtristabit te. Nō corrideas illi ne cō-
doleas: ꝛ ī nouissimo obstupescēt den-
tes tui. Nō des illi ptātez ī iuuētute: ꝛ
ꝭ.7.c ne despicias cogitat⁹ illi⁹. Curua cer-
uicē ei⁹ ī iuuētute: ꝛ tūde latera ei⁹ dū
infans ē: ne forte induret et nō credat
tibi: ꝛ erit tibi dolor aīe. Doce filiū tu
um ꝛ opare ī illo: ne ī turpitudinē illi-
us offēdas. Melior ē paup sān⁹ ꝛ fortꝭ
virib⁹: q̄ȝ diues imbecillis ꝛ flagellat⁹
C malicia. Sal⁹ aīe ī sāctitate iusticie: et
melior ē oī auro ꝛ argēto: ꝛ corp⁹ vali
dū q̄ȝ cēsus imēsus. Nō ē cēsus sup cē
sū salutꝭ corpis: ꝛ nō ē oblectamētum
sup cordis gaudiuz. Melior ē mors q̄ȝ
vita amara: ꝛ reqes etna q̄ȝ lāguor p-
ꝭ.20.d.ꝛ.I seuerās. Bona abscōdita ī ore clauso:
41.c q̄si appositiōes epulaꝝ circūposite se-
pulchro. Quid pderit libatio idoloꝝ
Dañ.14.b Nec eñ mādūcabit nec odorabit. Sic
q̄ effugatur a dño: ꝛ portās mercedes
iniqtatꝭ. Uidēs oculis ꝛ ingemiscēs:
sic ē spado cōplectēs virginē ꝛ suspirās
D Tristiciā nō des aīe tue: ꝛ nō affligas
temetipm in ꝯsilio tuo. Iocūditas cor
dis hec ē vita hois: ꝛ thesaur⁹ sine de-
fectiōe sāctitatꝭ: ꝛ exultatio viri ē lon
geuitas. Miserere aīe tue placēs deo:
ꝛ ꝯtine: ꝛ ꝯgrega cor tuum in sāctitate
ei⁹: ꝛ tristiciā lōge expelle a te. Multos
eñ occidit tristicia: ꝛ nō ē vtilitas ī il-
la. Zel⁹ ꝛ iracūdia minuēt dies: ꝛ ante
tp̄s senectā adducet cogitat⁹. Splēdi-
dū cor: bonū in epulis ē: epule eñ illi-
us diligēter fiūt. XXXI
A V Igilia honestatꝭ tabefaciet car
nes: ꝛ cogitat⁹ illi⁹ auferet som
nū. Cogitat⁹ p̄sciētie auertit sensū: ꝛ ī-
firmitas grauis sobriā facit aīam. La-
borauit diues ī ꝯgregatiōe substātie:
et in reqe sua replebit bonis suis. La-
borauit paup in diminutiōe vict⁹: et ī
fine inops fit. Qui aurū diligit nō iu-
stificabit: ꝛ q̄ insequit ꝯsumptiōnē re
ꝭ.8.a plebit ex ea. Multi dati sūt in auri ca
sus: ꝛ facta ē in specie ip̄i⁹ pditio illo-
rū. Lignū offensionis ē aurū sacrificā
tium: ve illis q̄ sectant illud: ꝛ ois im-
prudens deperiet in illo. Beat⁹ diues
q̄ inuētus ē sine macula: ꝛ q̄ post aurū
nō abijt: nec sperauit in pecunia ꝛ the
sauris. Quis ē h̄ ꝛ laudabim⁹ eum? Fe ꝭ.11
cit eñ mirabilia in vita sua. Qui pba ꝭ.21
tus ē in illo: ꝛ pfect⁹ inuēt⁹ ē: ꝛ erit il-
li glīa eterna. Qui potuit transgredi ꝛ
nō ē trāsgressus: ꝛ facere mala ꝛ nō fe-
cit. Ideo stabilita sūt bona illi⁹ ī dño:
ꝛ elemosynas illi⁹ enarrabit ois ecclīa
sctōꝝ. Supra mēsā magnā sedisti: non
apias sup illā faucē tuā prior. Non di
cas si mlta sūt: q̄ sup illā sūt. Memēto M
qm̄ mal⁹ ē ocul⁹ nequā. Nequi⁹ oculo
q̄d creatū ē? Ideo ab oñi facie sua la-
chrymabit: cū viderit. Ne extēdas ma
nū tuā prior: ꝛ inuidia ꝯtaminat⁹ eru-
bescas. Nec cōprimarꝭ in ꝯuiuio vino
Intellige q̄ sūt pximi tui ex teip̄o Ute
re q̄si hō frugi his q̄ tibi apponunt: vt
nō cū mādūcas multū: odio habearꝭ.
Cessa p̄or causa discipline: ꝛ noli nimi C
us eē ne forte offendas. Et si ī medio
multoꝝ sedisti: prior illis ne extendas
manū tuā: nec prior poscas bibere. Q̄
sufficiēs ē hoi erudito vinū exiguū: et
ī dormiēdo nō laborabis ab illo et nō
senties dolorē. Uigilia ꝛ cholera: ꝛ tor
tura viro infrunito: somn⁹ sanitatꝭ in
hoie parco. Dormiet vsq; mane: et aīa
illi⁹ cū ip̄o delectabit. Et si coact⁹ fue-
ris ī edēdo multū: surge e medio ꝛ vo-
me: ꝛ refrigerabit te: ꝛ nō adduces cor
pori tuo infirmitatē. Audi me fili ꝛ ñ
spernas me: ꝛ ī nouissimo iuenies vba
mea. In oib⁹ opibus tuis esto velox: et
ois infirmitas nō occurret tibi. Splē D
didū in panib⁹ bñdicēt labia mltoꝝ:
et testimoniū vitatꝭ illi⁹ fidele. In ne
quissimo pane murmurabit ciuitas: et
testimoniū neqtie illi⁹ veꝝ ē. Diligen- D
tes ī vino: noli puocare: mltos eñ ex-
terminauit vinū. Ignis pbat ferrū du
rū sic vinū corda supboꝝ arguet ī ebri
etate potatū. Eq̄ vita hoibus: vinū in
sobrietate: si bibas illō moderate: eris
sobrius. Que est vita q̄ minuit vinoꝝ
Quid defraudat vitā? Mors. Uinū in
iocūditatē creatū ē: ꝛ nō ī ebrietatem
ab initio. Exultatio aīe ꝛ corpis vinū
moderate potatū. Sanitas ē aīe ꝛ cor

poꝛi:sobꝛiꝰpoꝛꝰ. Uinũ multuȝ potatũ:
irritatiõeȝ ꝛ irã ꝛ ruinas multas fac.
Amaritudo aie :vinuȝ multũ potatũ.
Ebrietat᷑ aiositas ipꝛudent᷑ offensio
minoꝛãs virtutẽ ꝛ faciẽs vulnera. In
ↄuiuio vini nõ arguas ꝓximũ ꝛ nõ de
spicias eũ i iocũditate illiꝰ. Uerba im-
properij nõ dicas illi:ꝛ nõ premas illũ
A (R)Ectoꝛẽ (in repetẽdo. XXXII
r te posuerũt noli extolli: esto in
illis q̄si vnꝰ ex ip̄is. Curã illoꝝ
habe ꝛ sic ↄsidera ꝛ oi cura tua explici
ta recũbe: vt leteris ꝓpter illos:ꝛ oꝛna
mẽtũ grẽ accipias coꝛonã:ꝛ dignatio-
nẽ ↄseq̄ris coꝛogationis. Loq̄re maioꝛ
natu: decet eñ te. Primũ ꝟbũ diligẽ-
ti sciẽtiã: ꝛ nõ impedias musicã. Ubi
auditꝰ nõ ẽ:nõ effundas ꝟmonẽ:ꝛ im-
poꝛtune noli extolli in sapia tua. Sẽ-
mula carbũculi i oꝛnamẽto auri:ꝛ cõ-
B paratio musicoꝝ i ↄuiuio vini. Sicut
in fabꝛicatiõe auri signũ est smaragdi
sic munerꝰ musicoꝝ i iocundo ꝛ mode
rato vino. Audi tacens:ꝛ ꝓ reuerẽtia
accedet tibi bona gra. Adolescẽs loq̄-
re i tua causa vix cuȝ necesse fuerit. Si
bis iterrogatꝰ fueris:habeat caput re-
spõsũ tuũ. In mult᷑ esto q̄si inscius :et
audi tacẽs simul ꝛ querens. In medio
magnatoꝝ loq̄ nõ p̄sumas :ꝛ vbi sunt
senes nõ multũ loq̄r᷑. Añ grandinem
pꝛeibit coꝛuscatio :ꝛ añ verecũdiã pre-
ibit gra ꝛ ꝓ reuerẽtia accedet tibi bo
C na gra. Et hoꝛa surgẽdi non te trices.
Precurre aũt pꝛioꝛ in domũ tuã ꝛ illic
aduocare ꝛ illic lude:ꝛ age ↄceptiones
tuas:ꝛ nõ i delictis ꝛ ꝟbo supbo. Su
per his oibꝰ bñdicito dñm q̄ fecit te:ꝛ
inebꝛiãtẽ te i oibus bonis suis. Qui ti
met deũ accipiet doctrinã eiꝰ :ꝛ q̄ vigi
lauerint ad illũ iueniẽt bñdictionem.
Qui q̄rit legẽ replebit̃ ab ea :et q̄ insi-
diose agit scandalizabit̃ ab ea. Qui ti-
mẽt deũ iueniẽt iudiciũ iustũ:ꝛ iustici
as q̄si lumẽ accẽdẽt. Peccatoꝛ hõ vita
bit coꝛreptionẽ:ꝛ ꝟm volũtatẽ suã in-
D ueniet cõꝑationẽ. Uir ↄsilij nõ disper-
det intelligẽtiã. Alienꝰ ꝛ supbus nõ ꝑ-
timescet timoꝛẽ :etiã postq̄ȝ fecit cũ eo
sine cõsilio:et suis insectationibꝰ argu
etur. Fili sine ↄsilio nihil facias:ꝛ post
factũ nõ penitebis. In via ruine non
eas:et nõ offendes in lapides:nec cre-
das te vie laboꝛiose : ne ponas aie tue

scãdalũ. Et a filijs tuis caue:ꝛ a dome-
sticis tuis attẽde. In oi ope crede ex fi
de aie tue:hec ẽ eñ ↄꝟuatio mãdatoꝝ
Qui credit deo attẽdit mãdat᷑:ꝛ q̄ ↄfi
dit i illo nõ minoꝛabit̃. XXXIII
Imenti deũ nõ occurrẽt mala: A
t sed in tẽptatiõe deꝰ illũ ↄserua-
bit:et liberabit a malis. Sapi-
ens nõ odit mãdata et iusticias: et nõ
illidet̃ q̄si in ꝓcella nauis. Homo sen
satꝰ credit legi dei:et lex illi fidet̃. Qui
iterrogatiõeȝ manifestat parabit ꝟbũ:
ꝛ sic dep̄catꝰ exaudiet̃:ꝛ ↄꝟuabit disci-
plinã:ꝛ tunc rñdebit. Precoꝛdia fatui 3.21.b
q̄si rota carri :ꝛ q̄si axis ꝟsatilis cogi-
tatꝰ illiꝰ. Equꝰ emissariꝰ: sic et amicus
subsãnatoꝛ sub oi supꝛasedẽte hinnit.
Quare dies diẽ supat ꝛ iteꝝ lux lucẽ:
ꝛ ãnꝰ ãnũ a sole? A dñi scia sepati sũt.
Facto sole ꝛ p̄ceptũ custodiente ‖ꝑ dei Nõ est de
sapiaȝ diuidũt̃. Et imutauit tp̄a:ꝛ di- textu
es festos ip̄oꝝ:ꝛ in illis dies festos ce- B
lebꝛauerũt ad hoꝛaȝ. Ex ip̄is exaltauit
ꝛ magnificauit deꝰ:et ex ip̄is posuit in
numerũ dierũ et oẽs homies de solo ꝛ
ex terra vñ creatus ẽ adã. In multitu-
dine discipline dñi sepauit eos : ꝛ imu
tauit vias eoꝝ. Et ex ip̄is bñdixit ꝛ ex
altauit:ꝛ ex his sãctificauit:ꝛ ad se ap
plicauit:ꝛ ex ip̄is maledixit:ꝛ humilia
uit:ꝛ ↄũtit illos a sepatiõe ip̄oꝝ. Qua
si lutũ figuli i mãu ip̄iꝰ plasmare illđ ꝛ
disponere: oẽs vie eius ꝟm dispositio-
nẽ eiꝰ. Sic homo i manu illiꝰ q̄ se fecit
ꝛ reddet illi ꝟm iudiciũ suũ. Cõtra ma
lũ bonũ est:ꝛ ↄtra vitã moꝛs:sic ꝛ ↄ vi
rũ iustũ peccatoꝛ. Et sic intuere in oia
opa altissimi. Duo ↄtra duo:ꝛ vnum ↄ C
vnũ. Et ego nouissimꝰ euigilaui:et q̄si
q̄ colligit acinos post vindemiatoꝛes.
In bñdictiõe dei ꝛ ip̄e speraui :et q̄si q̄
vindemiat repleui toꝛcular. Respicite 3.24.d
q̄m nõ mihi soli laboꝛaui:sed ꝛ oibus
exq̄rẽtibꝰ disciplinã. Audite me mag-
nati ꝛ oẽs ꝑl'i:ꝛ rectoꝛes ecclesie auri
bus ꝑcipite. Filio et mulieri fratri et
amico nõ des ptãteȝ sup te i vita tua:
ꝛ nõ dederis aliũ possessionẽ tuã ne foꝛ
te peniteat te ꝛ dep̄ceris ꝓ illis. Dum
adhuc supes ꝛ aspiras:nõ imutabit te
ois caro. Meliꝰ est eñ vt filij tui te ro-
gẽt q̄ȝ te respicere i manꝰ filioꝝ tuoꝝ.
In oibꝰ opibꝰ tuis p̄cellẽs esto :ne de-
deris maculã i gl'iaȝ tuã. In die ↄsum-

matiōis dieꝝ vite tue: ⁊ in tpe exitꝰ tui
distribue hereditatē tuā. Cibaria ⁊ vir
ga ⁊ onꝰ asino: panis ⁊ disciplina ⁊ opꝰ
D ſuo. Opaꝛ i disciplina ⁊ ꝙrit reqͥescе-
re: laxa manꝰ illi ⁊ ꝙrit libertatem. Iu
gū ⁊ lorū curuāt collū duꝝ: ⁊ ſuū icli-
nāt opatiōes assidue. Seruo maliuolo
tortura ⁊ cōpedes: mitte illū i opatio-
nē ne vacet. Multā eni maliciā docuit
ociositas. In opa ꝯstitue eū: sic eni cō
decet illi. Qꝫ si non obaudierit: curua
illū cōpedibꝰ: ⁊ ñ amplifices sup oēm
carnem. Veꝝ sine iudicio nihil facias
I.7.c graue. Si ē tibi ſuꝰ fidelis sit tibi q̄si
aia tua. Quasi fratrē sic eū tracta: qm̄
i sāguine aie cōparasti illuz. Si leseris
eū iniuste in fugā ꝯūtet: ⁊ si extollens
discesserit quē q̄ras: ⁊ in q̄ via q̄ras il
A Ana (lū: nescis. XXXIIII
v spes ⁊ mēdaciū viro insensato
⁊ sōnia extollunt imprudētes.
Quasi q̄ apprehēdit vmbrā et ꝑsequit
ventū: sic ⁊ q̄ attēdit ad visa mēdacia.
Hec ſm h̄ visio somniorū. Añ faciem
hois similitudo alterius hois. Ab imūdo
q̄d mūdabit: et a mēdace q̄d veꝝ dice
tur? Diuinatio erroris: ⁊ auguria: mē-
dacia: ⁊ sōnia maleficētiū: vanitas ē. Et
sicut parturiētis cor tuū fantasias pa-
tit: nisi ab altissimo fuerit emissa visi-
tatio. Ne dederis in illꝫ cor tuū: multos
eni errare fecerunt sōnia: ⁊ exciderunt
B sperātes i illis. Sine mēdacio ꝯsūma-
bit vbū legis: ⁊ sapia in ore fidelꝫ cōpla
nabit. Qui nō ē tēptatꝰ: q̄d scit? Vir i
multis expṫꝰ: cogitabit mlta: et q̄ mlta
didicit enarrabit itellectū. Qui nō est
exptꝰ: pauca recognoscit: q̄ āt i multis
factꝰ ē: multiplicabit maliciā. Qui tē-
ptatꝰ non est: q̄lia scit? Qui implanatꝰ
ē: abundabit neq̄cia. Multa vidi enar
rādo: ⁊ plurimas verboꝝ ꝯsuetudines.
Aliquotiēs vsq̄ ad mortē ꝑiclitatus
sum hoꝝ causa: et liberatꝰ sum gratia
dei. Spūs timentiū deū q̄rit: ⁊ i respe-
ctu illius bñdicet. Spes eni illoꝝ in
saluātē illos: ⁊ oculi dei in diligentes
C se. Qui timet dñm nihil trepidabit: et
nō pauebit qm̄ ipse ē spes eiꝰ. Timētis
dñz: beata aia eiꝰ. Ad quem respicit: ⁊
q̄s ē fortitudo eiꝰ? Oculi dñi sup timē
tes eū. Protector potētie: firmamētuz
vtutis: tegimen ardoris: ⁊ vmbraculū
meridiani: depcatio offensiōis: ⁊ adiu

torium casus: exaltās aiaz ⁊ illuminans
oculos: dās sanitatē ⁊ vitā ⁊ bñdictiōez
Immolātis ex iniq̄ oblatio ē maculata
⁊ nō sūt bñplacite subsānatiōes iniu-
storū. Dñs solꝰ sustinētibꝰ se i via veri-
tatis ⁊ iusticie. Dona iniq̄ꝝ nō ꝓbat al Pro
tissimꝰ: nec respicit i oblatiōes iniq̄ꝝ:
nec i mltitudie sacrificioꝝ: eoꝝ ꝓpitia
bit peccatis. Qui offert sacrificium ex D
suba paupeꝝ: q̄si q̄ victimat filium in
ꝯspectu pr̄is sui. Panis egētium vita
paupis ē: q̄ defraudat illū: hō sangui-
nis ē. Qui aufert in sudore panē q̄si q̄
occidit ꝓximū suū. Qui effundit sāguiē
nē ⁊ q̄ fraudem facit mercēnario frēs
sūt. Vnꝰ edificās ⁊ vnꝰ destruēs: quid
ꝓdest illis nisi labor? Vnꝰ orās ⁊ vnꝰ ma
ledicēs: cuiꝰ vocē exaudiet deus? Qui
baptizat a mortuo et iterū tāgit eum:
quid ꝓficit lauatio illiꝰ? Sic homo q̄
ieiunat in peccatis suis ⁊ iterū eadem
faciēs quid ꝓficit humiliādo se? Ora-
tionē illius quis exaudiet. XXXV
Vi ꝯſuat legē: multiplicat ora al' bic.9
Q tionē. Sacrificiū salutare ē at
tēdere mādatis et discede ab oī
iniq̄tate: ⁊ ꝓpitiationem litare sacrifi-
ciis sup iniusticias: ⁊ depcatio ꝓ pecca
tis recedere ab iiusticia. Retribuet gra
tiam q̄ offert similaginē: ⁊ q̄ facit mi-
sericordiā offert sacrificiū. Bñplacitū
ē dño recedere ab iniq̄tate: ⁊ depcatio
ꝓ pctis recedere ab iiusticia. Nō appa Ex
rebis añ ꝯspectum dñi vacuꝰ. Hec eni 34.
oia ꝓpter mandata dei fiunt. Oblatio 16.
iusti impinguat altare: ⁊ odor suauita
tis est in ꝯspectu altissimi. Sacrificiū
iusti acceptū est: ⁊ memoriā eiꝰ nō obli
uiscetur dñs. Bono aio gloriam redde
deo: ⁊ nō minuas pmitias manuū tu-
arū. In oī dato hilarē fac vultū tuū: ⁊ 2.C
in exultatiōe sanctifica decimas tuas
Da altissimo ſm donatū eiꝰ: ⁊ i bono To
ocio adinuētiōez facito manuū tuaꝝ: al
quoniā dñs retribuēs est: ⁊ septies tm̄
reddet tibi. Noli offerre munera pra- Le
ua ñ eni suscipiet illa. Et noli ispicere De
sacrificiū iiustū: qm̄ dñs vindex ē: ⁊ nō Ro
est apud illū gloria ꝑsone. Nō accipiet Ba
dñs ꝑsonā in pauperē: ⁊ depcatiōez le
si exaudiet. Nō despiciet pces pupilli
nec viduā: si effundat loq̄lā gemitus. ime.
Nōne lachryme vidue ad maxillas de-
scēdunt: ⁊ exclamatio eiꝰ sup deducen-

tem eas? A maxilla eni ascendūt vsq
ad celū: ⁊ dn̄s exauditor nō delectabit
i illis. Qui adorat deū in oblectatione
suscipiet: ⁊ deꝓcatio illi⁹ vsq ad nu-
bes ꝓpinqbit. Oratio humiliāt se nu
bes penetrabit: ⁊ donec ꝓpinqt nō cō-
solabit: ⁊ nō discedet donec altissim⁹
D aspiciat. Et dn̄s nō elōgabit: sȝ iudica
bit iustos ⁊ faciet iudiciū: ⁊ fortissim⁹
nō habebit i illis patientiā: vt ꝯtribu-
let dorsū ipoꝝ: ⁊ gētib⁹ reddet vīdictā
donec tollat plenitudinē supboꝝ. et
sceptra iniqꝝ cōtribulet: Donec red-
dat hoīb⁹ ſm act⁹ suos: ⁊ ſm opa ade
⁊ ſm ꝑsūptionē illi⁹: donec iudicet iu
diciū plebis sue ⁊ oblectabit iustos mi
sericordia sua. Speciosa mīsc̄dia dei i
tēpore tribulatiōis: q̄si nubes pluuie i
A Iserere (tpe siccitat. XXXVI
m nr̄i de⁹ oīm: ⁊ respice nos: ⁊ ostē
de nob lucē miserationū tuaꝝ
⁊ imitte timorē tuū sup gētes q̄ nō ex
q̄sierūt te: vt cognoscāt qꝛ nō ē de⁹ ni
k.9.d si tu: vt enarrāt magnalia tua. Alleua
manū tuā sup gētes alienas: vt videāt
potētiā tuā. Sicut eni i ꝯspectu eoꝝ
sanctificat⁹ es i nobis: sic i ꝯspectu nr̄o
magnificaberis i eis: vt cognoscāt te si
cut ⁊ nos cognouim⁹: qꝛ nō ē de⁹ pter
te dn̄e. Innoua signa: ⁊ imuta mirabi-
lia. Glorifica manū: ⁊ brachium dextrū.
B Excita furorē ⁊ effūde irā. Extolle ad
uersariū: ⁊ afflige inimicū. Festina tē-
pus ⁊ memēto finis: vt enarrēt mira-
bilia tua. In ira flāme deuoret q̄ sal-
uat: ⁊ q̄ pessimāt plebē tuā: inueniāt
pditionē. Cōtere caput pncipū ⁊ iimi-
coꝝ: dicētiū nō ē ali⁹ pter nos. Cōgre
ga oēs trib⁹ iacob: ⁊ cognoscāt qꝛ nō
ē de⁹ nisi tu: vt enarrēt magnalia tua
⁊ hereditabis eos sic ab initio. Mise-
rere plebi tue sup quā iuocatū est no-
mē tuū: ⁊ isrl' quē coequasti pmogeni
to tuo. Miserere ciuitati scīficatiōis
C tue i hierl'm: ciuitati reqei tue. Reple
sion inenarrabilib⁹ virtutib⁹ tuis: et
glīa tua ⁊ ppl'm tuū. Da testimoniū qꝛ
ab initio creature tue sūt: ⁊ suscita p-
cationes q̄s locuti sūt i noīe tuo pphe
priores. Da mercedē sustinētib⁹ te vt
pphete tui i fideles inueniāt: ⁊ exaudi
me.6.d orōnes ſuoꝝ tuoꝝ Scd̄m bn̄dictio-
nē aaron da pp'lo tuo: ⁊ dirige nos in-
viā iusticie: vt sciāt oēs q̄ habitāt ter

rā: qꝛ tu es de⁹ cōspector scl'oꝝ. Oēm
escā māducabit vēter ⁊ ē cib⁹ cibo me
lior. Fauces ꝯtingūt cibū fere: ⁊ cor i
sensatū verba mēdacia. Cor prauū da-
bit tristiciā: ⁊ hō pit⁹ resistet illi. Oēm D
masculū excipiet mulier: ⁊ ē filia meli
or filie. Species mulieris exhilarat fa
ciē viri sui: ⁊ sup oēm cōcupiscētiā ho
minis supducet desideriū. Sic ē lin-
gua curatiōis ē ⁊ mitigationis ⁊ mise
ricordie: nō ē vir illius ſm filios ho-
minū. Qui possidet mulierē bonā: in-
choat possessionē. Adiutoriū ſm illū ē
⁊ colūna vt reqes. Ubi nō ē sepis diri
piet possessio: ⁊ vbi nō ē mulier inge-
miscit egens. Cui credit q̄ nō hȝ nidū?
Et deflectēs vbicūq obscurauerit: q̄si
succinct⁹ latro exiliēs de ciuitate i ci-
o Mnis ami (uitatē. XXXVII A
cus dicet ⁊ ego amicitiā copu-
laui: sȝ ē amicus solo noīe ami
cus. Nōne tristicia inest vsq ad mor-
tē? Sodalis aūt ⁊ amic⁹: ad inimiciti
am cōuertet. O presūptio nequissima
vnde creata es cooperire aridā mali-
ciā ⁊ dolositatē illi⁹? Sodalis amico S.6.b
cōiocūdabit i oblectationib⁹: ⁊ i tpe
tribulationis aduersari⁹ erit. Sodalis
amico cōdolet cā vētris: ⁊ ꝯ hostē ac-
cipiet scutū. Nō obliuiscaris amici tui
i aīo tuo: ⁊ nō immemor sis illi⁹ i opi
bus tuis. Noli cōsolari cū socero tuo
⁊ a zelantib⁹ te abscōde ꝯsiliū. Ois cō
siliari⁹ pdit cōsiliū: sȝ ē cōsiliari⁹ in se
metipso. A cōsiliario ſua aīam tuam. B
Prius scito q̄ sit illi⁹ necessitas: et q̄d
ipse i aīo suo cogitabit: ne forte mittat
sudē in terrā ⁊ dicat tibi: bona est via al' vita
tua: ⁊ stet ꝯtrio videre q̄d tibi eueniat
Cū viro irreligioso tracta de sāctitate:
⁊ cū iniusto de iusticia: ⁊ cū muliere ꝺ
his q̄ emulat. Cū timido de bello: cuȝ
negociatore de traiectione. Cū empto-
re de venditiōe: cū viro liuido de gra-
tiīs agēdis. Cū impīis ꝺ pietate: cū in
honesto de honestate. Cū opario agra-
rio de oi ope: cū opario annuali de cō
sūmatione anni: cū ſuo pigro de mul-
ta opatione. Nō attēdas his i oi ꝯsi-
lio. Sed cū viro sācto assidu⁹ esto quē
cūq cognoueris obseruātē timorē dei
cui⁹ aīa ē ſm aīam tuā. Quicūq titu C
bauerit i tenebris: nō cōdolebit tibi.
Et cor boni cōsilij statue tecū. Nō est

eſt tibi aliud pl⁹ illo. Aīa viri ſancti
enūciat aliqñ vera: q̄ ſeptem circūſpe-
ctores ſedētes i excelſo ad ſpeculādū.
Et i his oīb⁹ dep̄care altiſſimū: vt di-
rigat i veritate viā tuā. Ante oia opa
verbū verax p̄cedat te: ⁊ añ oēm actū
ꝯſiliū ſtabile. Uerbū nequā imutabit
cor: ⁊ ex q̄ ptes q̄ttuor oriūt͛ bonū ⁊ ma
lū: vita ⁊ mors et dñatrix illoꝝ ē aſſi-
dua lingua. Uir perit⁹ multos erudi-
uit: ⁊ aie ſue ſuauis eſt. Qui ſophiſtice
loquit͛: odibilis ē: i oī re defraudabit͛
Nō ē eñ illi data a dño grā: oī eñ ſa-
piētia defraudat⁹ ē. Eſt ſapiēs aie ſue
ſapiens: ⁊ fruct⁹ ſenſus illi⁹ laudabit͛
Uir ſapiēs plebē ſuā erudit: ⁊ fructus
D ſenſus illi⁹ fideles ſūt. Uir ſapiēs im-
plebit͛ bñdictionib⁹: ⁊ vidētes illū lau
dabūt. Uita viri i nūero dierū: dies āt
iſrl͛ inumerabiles ſūt. Sapiēs in pplo
hereditabit honorē: ⁊ nomē illi⁹ erit
viuēs i eternū. Fili in vita tua tēpta
aiam tuā: ⁊ ſi fuerit nequā: nō des illi
ptātē. Nō ei oia oīb⁹ expediūt: ⁊ nō oī
1.Cor.6.c aie oē genus placet. Noli auidus eſſe
et.10.f. in omni epulatione: ⁊ nō te effundas
ſup omnē eſcā. In mult ei eſcis erit
infirmitas: ⁊ auiditas appropinq̄bit
vſq; ad cholerā. Propter crapulā mul
ti obierūt: q̄ aūt abſtinēs ē: adiīciet vi
(cā. XXXVIII
B h Onora medi
cū ppter neceſſitatē: eteñ illū
creauit altiſſimus. A deo eñ
eſt oīs medela: ⁊ a rege accipiet dona-
tionē. Diſciplina medici exaltabit ca-
put illi⁹: ⁊ i cōſpectu magnatoꝝ col-
laudabit͛. Altiſſim⁹ creauit de t͛ra me
dicinā: ⁊ vir prudēs nō abhorrebit il-
lā. Nōne a ligno indulcata ē aq̄ ama
Exo.15.d ra? Ad agnitionē hoīm: virtus illoꝝ.
Et dedit hoīb⁹ ſcientiā altiſſim⁹: ho-
norari i mirabilib⁹ ſuis. In his curās
mitigabit dolorē: ⁊ vnguētari⁹ faciet
pigmēta ſuauitat ⁊ vnctiōes cōficiet
ſanitat: ⁊ nō ꝯſūmabūt͛ opa ei⁹. Pax
eñ dei ſup faciē terre. Fili in tua infir
mitate nō deſpicias teipſū: ſed ora do-
minū: ⁊ ipſe curabit te. Auerte a deli-
cto: ⁊ dirige man⁹: ⁊ ab oī delicto mū-
da cor tuū. Da ſuauitatē ⁊ memoriam
ſimilaginis: ⁊ impingua oblationē: et
da locū medico. Eteñ illū dñs crea-
B uit: et nō diſcedat a te: q2 opa ei⁹ ſunt
neceſſaria. Eſt ei tp̄s qñ in manib⁹ il-
loꝝ incurras. Ipſi vero dñm dep̄cabū
tur: vt dirigat requiē eoꝝ ⁊ ſanitatē p
pter cōuerſationē illoꝝ. Qui delinq̄t
in ꝯſpectu ei⁹ q̄ fecit eū: incidet in ma
n⁹ medici. Fili in mortuū pduc lachry F.
mas: ⁊ q̄ſi dira paſſus incipe plorare.
Et ſm iudiciū cōtege corpus illi⁹: et
nō deſpicias ſepulturā illius. Propt͛
delaturā aūt amare fer luctū illi⁹ vno
die: ⁊ cōſolare ppter triſticiā: ⁊ fac lu-
ctū ſm meritū ei⁹ vno die vel duob⁹ p
pter detractionē. A triſticia eī feſtinat
mors ⁊ cooperit virtutē: ⁊ triſticia cor
dis flectit ceruicē. In abductiōe pma
net triſticia: ⁊ ſubſtātia inopis ſm cor
ei⁹. Nō dederis i triſticia cor tuū: ſed
repelle eā a te: ⁊ memēto nouiſſimoꝝ.
Noli obliuiſci: neq; eī ē cōuerſio: ⁊ hu
ic nihil pderis: ⁊ te ipm peſſimabis.
Memor eſto iudicij mei: ſic eī erit ⁊ tu G
um. Mihi heri ⁊ tibi hodie. In requiē
mortui requieſcere fac memoriā ei⁹: ⁊ cō
ſolare illū i exitu ſpūs ſui. Sapiētiam
ſcribe in tp̄e vacuitatis: ⁊ q̄ minorat͛
actu ſapiam pcipiet: q2 ſapiētia reple-
bit͛. Qui tenet aratrū: ⁊ q̄ gloriat͛ i ia-
culo: ſtimulo boues agitat: ⁊ ꝯuerſat͛ i
opib⁹ eoꝝ: ⁊ narratio ei⁹ in filijs tau-
roꝝ. Cor ſuū dabit ad ꝟſandos ſulcos I.4
⁊ vigilia eius in ſagina vaccarū. Sic
oīs faber ⁊ architectus: q̄ noctē tanq̄
diē trāſigit: q̄ ſculpit ſignacula ſculp-
tilia: ⁊ aſſiduitas eius variat picturā.
Cor ſuū dabit in ſimilitudinē picture
⁊ vigilia ſua pficit op⁹. Sic faber fer-
rarius ſedēs iuxͣ incudē: ⁊ cōſiderans
op⁹ ferri. Uapor ignis vret carnes ei⁹:
⁊ in calore fornacis cōcertat͛. Uox mal
lei innouat aurē ei⁹: ⁊ ꝯ ſimilitudinē
vaſis oculis ei⁹. Cor ſuū dabit in cōſū
mationē operū: ⁊ vigilia ſua ornabit
impfectionē. Sic figul⁹ ſedēs ad op⁹
ſuū: ꝯuertēs pedib⁹ ſuis rotā. Qui in
ſollicitudine poſit⁹ ē ſemp ppter op⁹
ſuū ⁊ innumera eſt oīs opatio ei⁹. In
brachio ſuo formabit lutū: ⁊ añ pedes
ſuos curuauit virtutē ſuā. Cor ſuū da
bit vt cōſumet linitionem: ⁊ vigilia
ſua mūdabit fornacē. Oēs hi in mani
bus ſuis ſperauerūt: ⁊ vnuſq̄ſq; in ar-
te ſua ſapiens ē. Sine his oīb⁹ nō edi
ficat͛ ciuitas. Et nō inhabitabunt nec
inambulabūt: ⁊ i eccl͛iaꝫ nō trāſilīēt.
Sup ſellā iudicꝫ ñ ſedebūt: ⁊ teſtm̄ iu-

dicꝫ nõ itelligēt: necꝫ palã faciēt iudi
ciũ ⁊ disciplinã: ⁊ i ꝑabolis ñ inueniē
tur: sȝ creaturã eui ꝯfirmabũt: ⁊ depca
tio illoꝝ i oꝑatione artis: accomodã-
tes aĩas suas: ⁊ cõq̄rētes i lege altissi-
Apientiã oim (mi. XXXIX
B S antiquoꝝ exq̄ret sapiens: ⁊ in
ꝓphetis vacabit. Narrationē
viroꝝ noĩatoꝝ cõseruabit: ⁊ i ꝟsuti-
as ꝑabolaꝝ simul itroibit. Occulta ꝓ
uerbioꝝ exq̄ret: ⁊ i abscõdit ꝑabolaꝝ
cõuersabit̃. In medio magnatoꝝ mi-
nistrabit: ⁊ i ꝯspectu ꝑsidis apparebit.
In terrã alienigenaꝝ gētiũ ꝑtransiet
Bona ei ⁊ mala: i oibꝰ tēptabit. Cor su
um tradet ad vigilãdũ diluculo ad do
minũ q̄ fecit illũ: ⁊ in ꝯspectu altissimi
depcabit̃. Aperiet os suũ i orone: ⁊ ꝓ
delictis suis depcabit̃. Si ei dñs ma-
gnꝰ voluerit: spũ intelligētie replebit
illũ: ⁊ ipe tãq̄ imbres mittet eloquia
sapiētie sue: ⁊ i orone confitebit̃ dño.
Et ipe diriget cõsiliũ eiꝰ ⁊ disciplinã:
⁊ in abscõdit suis cõsiliabit̃. Ipse pa
B lã faciet disciplinã doctrine sue. ⁊ i le-
ge testamēti dñi gloriabit̃. Collauda-
bũt multi sapientiã eiꝰ: ⁊ vsq̄ in sclm
nõ delebit̃. Nõ recedet memoria eius
⁊ nomē eiꝰ req̄ret̃ a generatione i ge-
I.44.c nerationē. Sapiam eiꝰ enarrabũt gē
tes: ⁊ laudē eiꝰ enũciabit ecclia. Si ꝑ-
mãserit nomē eiꝰ: derelinquet plus q̄
mille: ⁊ si req̄euerit: ꝓderit illi. Adhuc
cõsiliabor vt enarrē: vt furore eñ re-
pletꝰ sũ. Et i voce dicit: Obaudite me
diuini fructꝰ: ⁊ q̄si rosa plãtata suꝑ ri
uos aquaꝝ fructificate. Quasi libanꝰ
odorē suauitat habete. Florete flores
q̄si liliũ ⁊ date odorē: ⁊ frõdete i grãm
⁊ collaudate cãticũ: ⁊ bñdicite dñm in
oꝑibus suis. Date noi eiꝰ magnificen
tiã: ⁊ cõfitemini illi in voce labioꝝ ve
stroꝝ: ⁊ in cãticis labioꝝ ⁊ citharis: ⁊
C sic dicet in cõfessione. ‖ Opera dñi vni
Geñ.I.d. uersa bona valde. In verbo eñ eiꝰ ste-
Dar.7.d tit aqua sicut cõgeries ⁊ i sermõe oris
illiꝰ sicut exceptoria aq̄ꝝ: q̄m i ꝑcepto
ipiꝰ placor fit: ⁊ nõ ē minoratio i salu
te ipiꝰ. Oꝑa ois carnis corã illo: ⁊ nõ
est quicq̄ abscõditũ ab oculis eiꝰ. A
seculo vsq̄ in sclm respicit: ⁊ nihil est
mirabile in cõspectu eiꝰ. Nõ est dicere
q̄d ē hoc: aut q̄d ē istud: oia eñ in tpe
Geñ.7.d suo querent̃. Bñdictio illiꝰ q̄si flumꝰ
inundabit. et quõ cataclisimꝰ aridaꝫ
inebriauit: sic ira ipiꝰ gētes q̄ nõ exq̄
sierũt eum: hereditabit. Quõ cõuertit Exo.I4.e
aq̄s in siccitatē et siccata ē terra: ⁊ vie
illius viꝫ illoꝝ directe sũt: sic peccato
ribus offensiones in ira eiꝰ. Bona bo
nis creata sunt ab initio: sic nequissi-
mis bona et mala. ‖ Initiũ necessarie E.20.d
rei vite hoim: aq̄: ignis ⁊ ferꝝ: sal: lac:
⁊ panis similagineꝰ: ⁊ mel ⁊ botrꝰ vue
⁊ oleũ: et vestimētũ. Hec oia sanct in D
bona: sic ⁊ impijs ⁊ peccatoribꝰ i ma-
la cõuertent̃. Sunt spũs q̄ ad vindi-
ctã creati st: ⁊ i furore suo ꝯfirmauer̃t
tormēta sua. In tpe ꝯsũmatiõis effũ
dēt ꝟtutē ⁊ furorē eiꝰ: q̄ fec illos ꝯfũ-
dēt. Ignis: grando: fames ⁊ mors: oia I.40.b
hec ad vĩdictã creata sũt bestiaꝝ dētes
⁊ scorpij: ⁊ sepētes: et rõphea vĩdicãs i
extminiũ ipios. In mãdat eiꝰ epulabũ
tur: ⁊ suꝑ trã i necessitate ꝑparabũt: ⁊
i tēporibꝰ suis ñ ꝑteriēt ꝟbũ. Propte
rea ab itio ꝯfirmatꝰ sũ: ⁊ ꝯsiliatꝰ sũ: ⁊
cogitaui ⁊ scripta dimisi. Oia oꝑa dñi
bona: ⁊ oē opꝰ hora sua subministrabit:
Nõ ē dicere: h̄ illo nequs ē. Oia eñ in
tpe suo cõꝓbabũt̃. Et nũc i oi corde
⁊ ore collaudate ⁊ bñdicite nomē dñi.
Ccupatio magna creata ē XL A
O oibꝰ hoibꝰ: ⁊ iugũ graue suꝑ fi
lios adã a die exitꝰ d vētre ma
tris eoꝝ vsq̄ in diē sepulture i m̃rem
oim. Cogitatiões eoꝝ ⁊ tiores cordis:
adiuētio expectatiõis: ⁊ dies finitiõis
a ꝑsidēte suꝑ sedē gl̃iosã: vsq̄ ad hũili
atũ i trã ⁊ cinerē: ab eo q̄ vtit̃ hyacin
tho ⁊ portat coronã: vsq̄ ad eũ q̄ opit̃
lino crudo. Furor: zelꝰ: tumultus: flu-
ctuatio: ⁊ timor mort: iracũdia ꝑseue
rãs: ⁊ cõtētio: ⁊ i tpe refectiõis i cubi-
li: somnus noctis imutat scientiã eiꝰ.
Modicũ aũt tãq̄ nihil in requie: et B
ab eo in somnis q̄si in die respectꝰ. Cõ
turbatꝰ ē in visu cordis sui tãq̄ qui
euaserit in die belli. In tpe salutis sue
exurrexit: ⁊ admirãs ad nullũ timorē:
cũ omni carne ab hoie vsq̄ ad pecus:
⁊ suꝑ pctõres septuplũ. Ad hec mors:
sanguinis: contentio: ⁊ rhomphea: op
pressiones: fames ⁊ cõtritio: ⁊ flagella.
Suꝑ iniquos creata sũt hec oia: ⁊ ꝓ- Geñ.7.b
pter hoc factꝰ ē cataclismus. Oia enĩ I.4I.b
que de terra sũt in terrã cõuertent̃: et Eccs.I.b
aque oēs in mare cõuertẽt̃. Oẽe mu-

nus ⁊ iniq̄tas delebit᷑: ⁊ fides i̅ seculū
stabit. Substātie iniustoꝝ sicut fluui-
us siccabūt᷑: ⁊ sicut tonitruū magnū
in pluuiis ꝑsonabūt. In aperiēdo ma-
nꝰ suas letabit᷑: sic ꝓuaricatores i̅ cō-
C sūmatiōe tabescēt. Nepotes ipioꝝ nō
multiplicabūt ramos: ⁊ radices: imun
de sup̄ cacumē petre sonāt. Sup̄ oēm
aquā viriditas: ⁊ ad orā fluminis añ
oē fenū euellet᷑. Grā sicut paradisus i̅
b̄ndictionibus: ⁊ miscd̄ia in seculo p̄
manet. Uita sibi sufficientꝭ operarij
cōdulcabit᷑: ⁊ in ea iuenies thesaurū.
Filij: Edificatio ciuitatꝭ ꝯfirmabit no
mē: ⁊ sup̄ hāc mulier imaculata cōpu-
tabit᷑. Uinū ⁊ musica letificāt cor: ⁊ su
p̄ vtraq̄ dilectio sapiētie. Tibie ⁊ psal
teriū suauē faciūt melodiā: ⁊ sup̄ vtra
q̄ lingua suauis. Grām ⁊ spēm desi-
derabit oculus tuꝰ: et sup̄ h̄ viride sa-
tionis. Amicꝰ ⁊ sodalis i̅ tp̄e cōueniē
tes: ⁊ sup̄ vtrosq̄ mulier cū viro. Fra-
D tres i̅ adiutoriū i̅ tp̄e tribulatiōis: ⁊ su
p̄ eos miscd̄ia liberabit. Aurū ⁊ argē-
tū: ⁊ cōstitutio pedū: ⁊ sup̄ vtrūq̄ cōsi
liū b̄n̄placitū. Facultates ⁊ ꝟtutes ex-
altāt cor: ⁊ sup̄ hec timor dn̄i. Nō ē in
timore dn̄i minoratio: ⁊ nō ē in eo in-
q̄rere adiutoriū. Timor dn̄i sicut pa-
disus b̄ndictionis: ⁊ sup̄ oēm gloriā
operuerūt illū. Fili i̅ tp̄e vite tue ne in
digeas. Meliꝰ ē em̄ mori q̄ indigere
Uir respiciēs i̅ mēsam alienā: nō ē vi-
ta eiꝰ in cogitatiōe victꝰ. Alit ei aiam
suā cibis alienis. Uir aūt disciplinatꝰ
⁊ eruditꝰ custodiet se. In ore imprudē
tis: ꝯdulcabit᷑ iopia: ⁊ i̅ vētre eiꝰ ignis
Mors q̄ amara (ardebit. XLI
A O ra ē memoria tua hoi pacē ha
bēti i̅ substātijs suis: viro q̄eto
⁊ cuiꝰ vie directe sūt in oibꝰ: ⁊ adhuc
valenti accip̄e cibū. O mors bonū est
iudiciū tuū hoi indigēti: ⁊ q̄ minorat᷑
viribꝰ: defecto etate: ⁊ cui de oibꝰ cura
ē ⁊ incredibili: q̄ ꝑdit sapiam. Noli me
tuere iudiciū mortꝭ. Memēto q̄ añ te
fuerūt: ⁊ q̄ sup̄uētura sūt tibi. Hoc iu-
diciū a dn̄o oi carni: Et q̄ sup̄uenient
tibi in b̄n̄placito altissimi: siue decē si
ue centū siue mille anni. Nō ē ei in in
B ferno accusatio vite. Filij abominatio
nū fiūt filij pctōrū: ⁊ q̄ cōuersant᷑ secꝰ
domos impioꝝ. Filiorū peccatoꝝ peri
et hereditas: ⁊ cū semine illoꝝ assidui-
tas opprobrij. De p̄re ipio q̄runt᷑ filij:
q̄m ꝓpter illū sūt i̅ opprobrio. Ue vob
viri impij: q̄ dereliquistis legē dn̄i al-
tissimi. Et si nati fueritꝭ in maledictio
ne nascemini: ⁊ si mortui fueritis: in
maledictione erit ꝑs vr̄a. Oia q̄ de ter
ra sūt in terrā ꝯuertēt᷑: sic impij a ma
ledicto i̅ ꝑditionē. Luctꝰ hoim i̅ corpo
re ipsoꝝ: nomē āt ipioꝝ delebit᷑. Curā C
habe de bono noīe: h̄ ei magis ꝑmane
bit tibi q̄ mille thesauri ꝓciosi ⁊ ma-
gni. Bone vite numerꝰ dierū: bonū āt
nomē ꝑmanebit i̅ euū. Disciplinā in
pace cōƀuate filij. Sapia em̄ abscōdi-
ta ⁊ thesaurꝰ inuisus: q̄ vtilitas i̅ vtris
q̄? Melior ē hō q̄ abscōdit stulticiam
suā: q̄ hō q̄ abscōdit sapiam suā. Ue-
rūtñ reuertimini i̅ his q̄ ꝓcedūt d̄ ore
meo. Nō ē em̄ bonū oēm irreuerentiā
obseruare: ⁊ nō oia oibus b̄n̄placēt in
fide. Erubescite a p̄re ⁊ a m̄re de forni
catione: ⁊ a ꝓsidēte ⁊ a potente de mē
dacio. A ꝓncipe ⁊ a iudice de delicto. D
a synagoga a plebe de iiq̄tate: a socio
⁊ amico de iiusticia: ⁊ de loco i̅ q̄ habi
tas de furto. De veritate dei ⁊ testamē
to: d̄ discubitu i̅ panibꝰ: ⁊ ab obfusca
tione dati ⁊ accepti. A salutantibꝰ de
silentio: a respectu mulieris fornicarie
⁊ ab auersione vultꝰ cognati. Ne auer
tas faciē a ꝓximo tuo: ⁊ ab auferēdo
partē: ⁊ ñ restituēdo. Ne respicias mu
lierē alieni viri: ⁊ ne scruterꝭ ancillā
eiꝰ neq̄ steteris ad lectū eius. Caue ab
amicis de sermonibꝰ i̅properij: ⁊ cum
dederis ne i̅properes. XLII
N On duplices ꝟmonē auditꝰ de B
reuelatione ꝟmonis abscōditi:
⁊ eris vere sine cōfusione: ⁊ inuenies
grām i̅ ꝯspectu oīm hoim. Ne ꝓ his oi
bus cōfundaris: ⁊ ne accipias ꝑsonā
vt delinq̄s. De lege altissimi ⁊ testamē
to: ⁊ de iudicio iustificare ipiū: d̄ ꝟbo
socioꝝ ⁊ viatoꝝ: ⁊ de datione heredi-
tatis amicoꝝ: de eq̄litate statere ⁊ pon
derū: de acq̄sitione multoꝝ ⁊ paucoꝝ
⁊ de corruptione emptionis ⁊ negocia
toꝝ: ⁊ de multa disciplina filioꝝ: ⁊ ser
uo pessimo latꝰ sanguinare. Sup̄ mu-
lierē nequā: bonū ē signū. Ubi manꝰ B
multe sūt: claude ⁊ q̄dcūq̄ trades mu-
nera ⁊ ap̄pēde: datū vero ⁊ acceptū oē
describe. De disciplina insensati et fa-
tui ⁊ de senioribꝫ q̄ iudicāt᷑ ab adole-

ſcentibꝰ:⁊ eris eruditꝰ in oībꝰ:⁊ ꝓba-
bilis ī cōſpectu oīm viroꝝ. Filia pr̄is
abſcōdita ē vigilia ⁊ ſollicitudo eius
aufert ſomnū: ne forte in adoleſcētia
ſua adultera efficiat̄:⁊ cū viro cōmora
ta odibilis fiat:neq̄ȷ̄ polluat̄ ī virgi-
nitate ſua ⁊ ī paternis ſuis grauida in
ueniat̄:ne forte cū viro cōmorata trāſ
C Ē.26.b grediat̄:aut certe ſterił efficiat̄.‖Sup
filiā luxurioſā cōfirma cuſtodiā:neq̄ȷ̄
faciat te in opprobriū venire inimicis
a detractione in ciuitate ⁊ abiectione
plebis:⁊ cōfundat te ī multitudine po
C puli. Omni boni nolli tēdere ī ſpecie:⁊
ī medio mulierū noli cōmorari. De ve-
ſtimentis ei ꝓcedit tinea:⁊ a muliere
iniq̄tas viri. Melior ē ei iniq̄tas viri
q̄ȝ bn̄faciēs mulier:⁊ mulier cōfūdēs ī
opprobriū. Memor ero igit̄ operū dn̄i
⁊ q̄ vidi ānūciabo ī ſmonibꝰ dn̄i opa
eiꝰ. Sol illumināſ p oīa reſpexit:⁊ glo
ria dn̄i plenū ē opꝰ eiꝰ. Nōne dn̄s fec̄
ſanctos enarrare oīa mirabilia ſua: q̄
cōfirmauit dn̄s oīpotēs ſtabilis ī gl̄ia
ſua? Abyſſum ⁊ cor hoīm inueſtigauit
D ⁊ in aſtutia eoꝝ excogitauit. Cogno-
uit ei dn̄s oēm ſciam: ⁊ iſpexit ī ſignū
cui:annūciās q̄ ꝑterierūt ⁊ q̄ ſupuētu
ra ſūt:reuelās veſtigia occultoꝝ. Nō ꝑ
terit illū oīs cogitatꝰ: ⁊ nō abſcōdit ſe
ab eo vllus ſermo. Magnalia ſapien-
tie ſue decorauit:q̄ ē an̄ ſeculū ⁊ vſq̄ȝ ī
ſeculū:neq̄ȝ adiectū ē neq̄ȝ minuet̄:et
nō eget alicuiꝰ cōſilio. Q̄ deſiderabi-
lia oīa opa eiꝰ:⁊ tāq̄ȝ ſcintilla q̄ ē cōſi
derare. Oīa hec viuūt ⁊ manēt ī ſeculū
⁊ in omni neceſſitate oīa obaudiūt ei.
Oīa duplicia:vnū ꝯ vnū:⁊ nō fecit q̄c
q̄ȝ deeſſe. Uniuſcuiuſq̄ȝ cōſeruabit bo
mab s na Et q̄s ſatiabit̄ vidēs gl̄iam eiꝰ.
A Altitudinis firmamētū XLIII
a pulchritudo eiꝰ:ſpecies celi in
viſione glorie. Sol in aſpectu
annūciās ī exitu:vas āmirabile:opus
excelſi. In meridiano exurit terrā:⁊ in
cōſpectu ardoris eiꝰ q̄s poterit ſuſtine
re? Fornacē cuſtodiēs ī opibꝰ ardoris
Tripliciter ſol exurēs montes radios
igneos exufflās:⁊ refulgēs:⁊ radijs ſu
is obcecat oculos. Magnꝰ dn̄s q̄ fecit
illū:⁊ ī ſmonibꝰ eiꝰ feſtinauit iter. Et
luna ī oībꝰ ī tpe ſuo:oſtēſio tpis: ⁊ ſi-
gnū eui. A luna ſignū diei feſti: lumi-
B nare qḋ minuit̄ ī cōſūmatione. Men-
ſis ſm nomē eiꝰ ē:creſcēs mirabiliter
ī cōſūmationē. Uas caſtroꝝ ī excelſis
ī firmamēto celi reſplendēs glorioſe.
Species celi gloria ſtellarū:mūdū illu
minās ī excelſis dn̄s. In ꝟbis ſācti ſta
būt ad iudiciū: ⁊ nō deficiēt ī vigilijs
ſuis. Uide arcū ⁊ bn̄dic eū q̄ fecit illū. Gen̄.9.b
Ualde ſpecioſus ē ī ſplēdore ſuo. Gyra
uit celū ī circuitu gl̄ie ſue:manꝰ excel-
ſi aperuerūt illū. Imperio ſuo accelera
uit niuē:⁊ accelerat coruſcatiōes emit
tere iudicij ſui. Propterea apti ſūt the
ſauri ⁊ euolauerūt nebule ſicut aues.
In magnitudine ſua poſuit nubes: et
cōfracti ſūt lapides grādinis. In ꝯſpe-
ctu eiꝰ cōmouebunt̄ mōtes:⁊ in volū
tate eiꝰ aſpirauit nothꝰ. Uox tonitrui
eiꝰ verberauit trā:tēpeſtas aq̄lonis ⁊
cōgregatio ſpūs:⁊ ſicut auis deponēs
ad ſedēdū:aſpgit niuē: ⁊ ſicut locuſta C
demergēs deſcenſus eiꝰ. Pulchritudi-
nē cādoris eiꝰ āmirabit̄ oculus:⁊ ſup
imbrē eiꝰ expaueſcit cor. Gelu ſicut ſa
lē effundet ſup terrā: ⁊ dū gelauerit fi
et tāq̄ȝ cacumina tribuli. Frigidus vē
tus aq̄lo flauit ⁊ gelauit chryſtallꝰ ab
aq̄. Sup oēm cōgregationē aq̄rū req̄-
eſcet:⁊ ſic̄ lorica induet ſe aq̄s. Et de-
uorabit mōtes ⁊ exuret deſtū ⁊ extin-
guet viride ſicut ignē. Medicina oīm
in feſtinatiōe nebule:⁊ ros obuiās ab
ardore venienti:humilē efficiet eū. In
ſermone eiꝰ ſiluit ventꝰ:⁊ cogitatione
ſua placauit abyſſū:⁊ plātauit illū do
minꝰ ieſus. Qui nauigat mare:enarrat
picula eiꝰ:⁊ audiētes auribꝰ nr̄is am
mirabimur. Illic ꝑclara opa ⁊ mirabi
lia:varia beſtiarū genera ⁊ oīm pecoꝝ
⁊ creatura beluarū. Propter ipm con- D
firmatꝰ ē itineris finis: ⁊ ī ſermōe eiꝰ
cōpoſita ſūt oīa. Multa dicimꝰ:⁊ defi-
cimꝰ verbis:cōſūmatio aūt ſermonū:
ipſe ē. In oībꝰ gl̄iantes:ad q̄d valebi-
mꝰ? Ipſe eī oīpotens ſup oīa opa ſua.
Terribił dn̄s ⁊ magnꝰ vehement̄:⁊ mi Pſ.95
rabilis potētia ipius. Glorificātes do
minū quātūcūq̄ȝ potuerit̄ ſupualebit
adhuc:⁊ āmirabilis magnificētia eiꝰ.
Bn̄dicētes dn̄m exaltate illū quātū po
teſtis:maior ē eī oī laude. Exaltātes
eū replemini ꝟtute. Ne laboret̄:nō eī
cōphēdet̄. ‖Quis videbit eū ⁊ enarra Pſ.105
bit:⁊ q̄s magnificabit eū ſic̄ ē ab ini-
tio? Multa abſcōdita ſūt maiora his.

Pauca em̄ vidimꝰ operū eiꝰ. Oia aūt
dn̄s fecit:⁊ pie agētibꝰ dedit sapiam.
A Audemꝰ viros glo XLIIII
l riosos ⁊ parētes nr̄os i genera-
tione sua. Multā gl'iam fec̄ do-
minꝰ magnificētia sua a sc'lo. Domi-
nātes i ptātibꝰ suis:hoies magni ꝟtu
te ⁊ prudentia sua p̄diti:nūciantes in
ꝓphetis dignitatē ꝓphetaꝝ: ⁊ iperan-
tes in p̄senti ppl'o:⁊ virtute prudentie
populis sanctissima verba. In pueri-
tia sua requirētes modos musicos: ⁊
narrātes carmina scripturarū. Hoies
diuites in virtute: pulchritudinis stu
diū habētes:pacificātes i domibꝰ su-
B is. Oēs isti in generationibꝰ gētꝫ sue
gloriā adepti sūt:⁊ i diebꝰ suis habēt
in laudibꝰ. Qui de illis nati sūt:reliq-
rūt nomē narrādi laudis eoꝝ. Et sunt
quorū nō est memoria. Perierūt quasi
q̄ nō fuerint:⁊ nati sūt q̄si nō nati:⁊ fi
lij ipsoꝝ cū ipsis. Sʒ illi viri misericor
die sunt:q̄ꝝ pietates nō defuerunt. Cū
semine eoꝝ ꝑmanent bona:hereditas
sācta nepotes eoꝝ. Et i testamētis ste-
tit semē eoꝝ:⁊ filij eoꝝ ꝓpter illos vs-
C qꝫ in eternū manēt. Semē eorū ⁊ gl'ia
eoꝝ nō derelinquet. Corpora ipsorū in
pace sepulta sūt:⁊ nomē eoꝝ viuet in
S.39.b generationē ⁊ generationē. Sapiētiā
ipsoꝝ narrēt populi:⁊ laudē eoꝝ nun
Gen̄.5.c ciet eccl'ia. ‖ Enoch placuit deo: ⁊ trāſ
Heb.11.b latꝰ ē i paradisū: vt det gentibꝰ sapien
Gen̄.6.b tiā. ‖ Noe inuētꝰ ē ꝑfectꝰ iustꝰ:⁊ i tp̄e
Heb.11.b iracūdie factꝰ ē recōciliatio. Ideo di-
missū ē reliquū terre:cū factū ē diluui
um. Testamēta seculi posita sūt apud
illū:ne deleri possit diluuio ois caro.
Gen̄.17.a Abraā magnꝰ pater multitudinis gē-
D tiū:⁊ nō ē inuētꝰ sil'is illi i gl'ia. Qui
cōseruauit legē excelsi:⁊ fuit in testa-
Gen̄.22.c mento cū illo. In carne eiꝰ stare fecit
Heb.11.d testamētū:⁊ in tēptatione inuentꝰ est
Deu.7.c fidelis. Ideo iureiurādo dedit illi glo
riā in gente sua crescere illū q̄si terre
cumulū:⁊ vt stellas exaltare semē eiꝰ
⁊ hereditare illos a mari vsqꝫ ad mare
⁊ a flumine vsqꝫ ad terminos terre. Et
isaac eodē mō fecit: ꝓpter abraā patrē
eiꝰ. Benedictionē oim gen tiū dedit il
li dn̄s:⁊ testamētū suū cōfirmauit sup
caput iacob. Agnouit eū in benedicti
onibꝰ suis:⁊ dedit illi hereditatē:⁊ di
uisit illi partē in tribubꝰ duodeci. Et
ꝯseruauit illi hoies misericordie: in
uenientes gratiā in oculis ois carnis.
Ilectꝰ deo ⁊ hoibꝰ moy XLV A
d ses:cuiꝰ memoria in benedicti
one est. Similē illū fecit in glo Exo
ria sanctoꝝ:⁊ magnificauit eū i timo-
re inimicoꝝ:⁊ in verbis suis monstra Ibi
placauit. Glorificauit illū in ꝯspectu et.Ec.25.
regū:⁊ iussit illi corā populo suo: ⁊ ostē Nu
dit illi gl'iam suā. In fide ⁊ lenitate ip
sius sanctū fecit illū:⁊ elegit eū ex om
ni carne. Audiuit em̄ eū ⁊ vocē ipsius Exo
⁊ induxit illū i nubē. Et dedit illi cor
ad p̄cepta:⁊ legē vite ⁊ discipline:do-
cere iacob testamētū suū:⁊ iudicia sua
isrl'. Excelsū fecit aaron fratrē suū:⁊ si Ibi
milē sibi de tribu leui. Statuit ei testa
mentū eternū:⁊ dedit illi sacerdotiuʒ
gentꝫ ⁊ beatificauit illū i gl'ia. Et cir-
cūcinxit eū zona iusticie:⁊ induit eum
stola gl'ie:⁊ coronauit eū i vasis ꝟtutꝫ
Circūpedes ⁊ femoralia ⁊ humerale po B
suit ei ⁊ cinxit illū tintinnabul' aure- Exo
is plurimis in gyro:dare sonitū in in
cēsu suo:auditū facere sonitū i tēplo i
memoriā filijs gētꝫ sue. Stolā sctām
auro ⁊ hiacintho ⁊ purpura:opꝰ texti- F.10
le:viri sapientis iudicio ⁊ ꝟtute p̄ditꝫ
Torto cocco opꝰ artificꝫ:gēmis p̄cio-
sis figuratꝫ in ligatura auri:⁊ ope la-
pidarij sculptis in memoriā:s'm nume
rū tribuum isrl'. Coronā aureā sup mi
trā eiꝰ exp̄ssaʒ signo sanctitatꝫ gl'ia ho
noris ⁊ opꝰ ꝟtutis:desiderio oculorū
ornata. Sic pulchra añ ipm̄ nō fuerūt
talia:vsqꝫ ad originē. Nō ē indutꝰ il- .14
la alienigena aliqs: sed tm̄ filij ip̄ius
soli ⁊ nepotes eiꝰ ꝑ oē tp̄s. Sacrificia C
ip̄ius cōsūmata sūt igni q̄tidie. Cōple- Le
uit moyses manꝰ eiꝰ:⁊ vnxit illū oleo
sctō. Factū ē illi i testamētū et'nū:⁊ se-
mini eiꝰ sicut dies celi:fūgi sacerdotio
⁊ habere laudē:⁊ gl'ificari ppl'm suū i .14
noie suo. Ip̄m elegit ab oi viuēte:offer
re sacrificiū deo:incēsū ⁊ bonū odorē
memoriā placare ꝓ ppl'o suo. Et dedit
illi i p̄ceptis suis ptātē:i testamētꝫ iu-
dicioꝝ:docere iacob testimonia:⁊ i le-
ge sua lucē dare isrl'. Quia ꝯ illū stete- Nu
rūt alieni:et ꝓpter iuidiā circūdederūt
illū hoies i deserto q̄ erāt cū dathan et
abyron:⁊ cōgregatio chore i iracūdia.
Uidit dn̄s deꝰ ⁊ nō placuit illi:⁊ cōsū-
pti sūt i ipetu iracūdie. Fecit illis mō-

D stra: ⁊ cōsūpsit illos in flāma ignis. Et
addidit aarō gl'iam: ⁊ dedit illi heredi
tatē: ⁊ primitias frugū t're dimisit illi.
Panē ipius in primis parauit in satie-
etatē: nā ⁊ sacrificia dn̄i i edēt: q̄ dedit
illi ⁊ semi eiꝰ. Ceteꝝ inter gētes nō he-
reditabit: ⁊ ps nō ē illi in gēte. Ipse ē
1.25.c enī ps eiꝰ ⁊ hereditas. ‖ Phine es filiꝰ
eleazari tertiꝰ in gl'ia imitādo eū i ti-
more dn̄i: ⁊ stare in reuerētia gētis: in
bonitate et alacritate aīe sue placuit
deo isrl'. Ideo statuit illi testamentum
pacis ⁊ pncipē sāctoꝝ ⁊ gētis sue: vt
sit illi ⁊ semi eiꝰ sacerdotij dignitas in
eternū. Et testamētū dd̄ regi filio iesse
de tribu iuda: hereditas ipsi ⁊ semini
eiꝰ vt daret sapiam in cor nr̄m: iudica
re gentē suā i iusticia: ne aboleren̄t bo-
na ipoꝝ: ⁊ gl'iam ipoꝝ i gētē eoꝝ eter
A Ortis i bello (nā fec. XLVI
f iesus naue successor moysi i p-
phetꝭ: q̄ fuit magnꝰ sm̄ nomen
suū: maximꝰ i salutē electoꝝ dei expu-
gnare insurgētes hostes vt ꝯsequeren̄t
hereditatē isrl'. Quā gl'iam adeptꝰ est
in tollēdo manꝰ suas: ⁊ iactādo ꝯ ciui
tates rōpheas? Quis an̄ illū sic restitit
.10.c Nā hostes ipse dn̄s ꝑcussit. Aut nō in
iracūdia eiꝰ ipeditꝰ est sol: ⁊ vna dies
facta est q̄si duo? Inuocauit altissimū
potētē i oppugnādo iimicos vndiq;:
⁊ audiuit illū magnꝰ ⁊ sāctꝰ deꝰ: i sax-
B is grādinis virtutꝭ valde fortis. Im-
petū fec̄ ꝯ gentē hostilē: ⁊ in descēsu ꝑ
didit cōtrarios: vt cognoscāt gētes po
tētiā eiꝰ: q2 ꝯ deū pugnare nō ē facile
.14.c et secutꝰ ē a tergo potētes. Et in diebꝰ
moysi misericordiam fecit ipse ⁊ caleb
filiꝰ iephone: stare ꝯ hostē: ⁊ phibere
gentē a peccatꝭ: et ꝑfringere murmur
malitie. Et ipsi duo cōstituti: a pericu
lo liberati sūt: a nūero sexcētoꝝ miliū
peditū inducere illos in hereditatē: in
.14.c terrā q̄ manat lac ⁊ mel. Et dedit dn̄s
ipsi caleb fortitudinē: ⁊ vsq; in sene-
tutē ꝑmāsit illi virtꝰ: vt ascēderet in
excelsū t're locū: ⁊ semē ipiꝰ obtinuit
C hereditatē. Et viderūt oēs filij isrl' q2
bonū ē obseq̄ sācto deo. Et iudices sin
guli suo nōie quoꝝ nō ē corruptū cor
q̄ nō auersi sunt a dn̄o: vt sit memoria
illoꝝ i benedictiōe: Et ossa eoꝝ pullu-
lāt de loco suo: ⁊ nomē eoꝝ ꝑmanet in
et'nū: ꝑmanēte ad filios illoꝝ sāctoꝝ
viroꝝ gl'ia. Dilectꝰ a dn̄o deo suo samu
el pph'a dn̄i: renouauit imperiū: ⁊ vnx
it pncipes i gēte sua. In lege dn̄i ꝯgre
gationē iudicauit: ⁊ vidit deū iacob: ⁊
in fide sua pbatꝰ ē pph'eta. Et cogni-
tꝰ ē in verbis suis fidelis q2 vidit deū
lucis. Et inuocauit dn̄m oīpotētē i op- D
pugnādo hostes circūstātes vndiq;: i
oblatione viri iuiolati. Et intonuit d̄
celo dn̄s: ⁊ in sonitu magno auditā: 1.Reg.7.c
fecit vocē suā ⁊ ꝯtriuit pncipes tyrioꝝ
et oēs duces philistijm. Et ante tp̄s fi 1.Reg.12.a
nis vite sue ⁊ scl'i testimoniū pbuit in
ꝯspectu dn̄i et christi. Pecunias ⁊ vsq;
ad calcimēta ab oī carne nō accepit: ⁊
nō accusauit illū hō. Et post hec dor- Ibidē.25.a
miuit et notū fecit regi: ⁊ ostēdit illi fi 1.Reg.28.c
nē vite sue: et exaltauit vocē eiꝰ de t'ra
in pph'etia delere impietatē gentis.
P Ost hec surrexit XLVII A
p nathan pph'eta in diebꝰ dd̄. Et 2.Reg.12.a
q̄si adeps sepatꝰ a carne est dd̄
a filijs isrl'. ‖ Cū leonibꝰ lusit q̄si cū ag-
nis et i vrsis silr' fecit sicut i agnis
ouiū. In iuuētute sua nūq̄d nō occidit 1.Reg.17.f
gigantē ⁊ abstulit opprobriū de gēte?
In tollēdo manū i saxo fūde deiecit ex
ultationē golie: vbi iuocauit deū om-
nipotētē. Et dedit in dextera eiꝰ tolle
re hoīem fortē i bello: et exaltare cor-
nu gētis sue. Sic i decē milibꝰ glorifi- 1.Reg.18.b
cauit eū ⁊ laudauit eū i bn̄dictionibꝰ
dn̄i: i offerēdo illi coronā gl'ie. Cōtri-
uit eīm inimicos vndiq;: ⁊ extirpauit
philistijm ꝯtrios vsq; i hodiernū diem.
Cōtriuit cornu ipoꝝ vsq; i et'nū. In oī B
ope dedit ꝯfessionē sctō: ⁊ excelso i vbo
gl'ie De oī corde suo laudauit dn̄m: ⁊
dilexit deū q̄ fecit illū: ⁊ dedit illi ꝯ ini
micos potētiā. Et stare fecit cātores ꝯ
altare: et i sono eoꝝ dulces fec̄ modos
Et dedit i celebratiōibꝰ decꝰ: et orna-
uit tp̄a vsq; ad cōsummationē vite: vt
laudarēt nomē sctm̄ dni ⁊ āplificarēt
mane dei sctitatē. ‖ Christꝰ purgauit 2.Reg.12.b
pctā ipiꝰ: exaltauit in et'nū cornu eiꝰ.
Et dedit illi testm̄ regū: et sedē gl'ie in
isrl'. Post ipm surrexit filius sensatꝰ et
pp'r illū deiecit oēm potētiā inimico-
rū. Salamō imperauit in diebꝰ pacis C
cui subiecit deꝰ oēs hostes vt cōderet 3.Reg.4.
domū in nōie suo et pararet sanctita-
tē in sempiternū. ‖ quēadmodū erudi- 1.Para.8.b
tus ē in iuuētute sua. Et impletus est

q̄si flumē sapia:ꝛ terrā retexit aīa sua.
3.Reg.4.d Et replesti i cōparationib⁹ enigmata ad
insulas lōge diuulgatū ē nomē tuū:et
dilect⁹es in pace tua. In cātilenis ꝛ ꝓ
uerbijs ꝛ cōparationib⁹ ꝛ interꝑtationi
b⁹ mirate sūt t̄re:ꝛ i noīe dn̄i dei:cui ē
3.Reg.11.a cognomē de⁹isrł. Collegisti q̄si aurical
chū aur̄:ꝛ vt plūbū cōplesti argētū: ꝛ
ꝛ inclinasti femora tua mulierib⁹. Po
testatē habuisti corpe tuo. Dedisti ma
culā i gloria tua:ꝛ ꝓphanasti semē tu
um inducere iracūdiā ad liberos tuos
ꝛ in ceteris stulticiā tuā:vt faceres im
periū bipartitū ꝛ ex effrem iꝑare impe
D riū durū. De⁹ aūt nō derelinq̄t miseri-
cordiā suā ꝛ non corrūpet nec delebit
opa sua:neq̄ ꝑdet a stirpe nepotes ele
cti sui:ꝛ semē ei⁹ q̄ diligit dn̄m nō cor
rūpet. Dedit āt reliquū iacob ꝛ dauid
d̄ ip̄a stirpe. Et finē habuit salomō cū
p̄rib⁹ suis. Et dereliq̄t post se d̄ semie
suo gētꝫ stulticiā:ꝛ iminutū a pruden-
3.Reg.12.c tia roboā q̄ auītit gētē ꝯsilio suo:ꝛ hie
roboā filiū nabath q̄ peccare fec̄ isrł:
ꝛ dedit viā peccādi effraim:ꝛ plīma re
dūdauerūt pctā ip̄oꝝ. Ualde ei aūtert
illos a t̄ra sua. Et q̄siuit oēs neq̄tias
vsq̄ dū ꝑueniret ad illos defensio: et
ab oīb⁹ pctīs liberauit eos. XLVIII
A Et surrexit helias ꝓpha quasi
e ignis:ꝛ v̄bū ip̄i⁹ q̄si facula ar-
3.Reg.17.b debat. Qui induxit i illos fa-
mē:ꝛ imitātes illū inuidia sua pauci fa
cti sūt. Nō ei poterāt sustinere ꝑcepta
dn̄i. Uerbo dn̄i cōtinuit celū: ꝛ deiecit
a se ignē terre. Sic amplificat⁹ ē heli-
as i mirabilib⁹ suis. Et q̄s pōt similit̄
gloriari tibi? Qui sustulisti mortuum
ab inferꝫ d̄ sorte mortis i v̄bo dn̄i dei:
q̄ deiecisti reges ad ꝑnitiē: ꝛ cōfregisti
facile potētiā ip̄oꝝ:ꝛ gl̄iosus de lecto
suo. Qui audis i sina iudiciū: ꝛ i oreb
3.Reg.19.c iudicia defensionis. Qui vngis reges
4.Reg.2.b ad pn̄iam:ꝛ ꝓphas facis successores p⁹
B te. Qui recept⁹ es i turbine ignis i cur
ru eq̄rū igneoꝝ: q̄ inscript⁹ es i iudi-
cijs tpoꝝ:lenire iracūdiā dn̄i:cōciliā-
re cor p̄ris ad filiū: ꝛ restituere tribui
iacob. Beati sūt q̄ te viderūt ꝛ i amici
tia tua decorati sūt. Nā nos vita viui
m⁹ tm̄:post mortē aūt nō erit tale no-
mē nr̄m. Helias q̄ i turbine tect⁹ ē et
in heliseo cōplet⁹ ē spūs ei⁹. In dieb⁹
suis nō ꝑtimuit ꝑncipē: ꝛ potētia ne-

mo vicit illū. Nec supauit illū v̄bū ali 4
qd̄:ꝛ mortuū ꝓphauit corp⁹ ei⁹. In vi
ta sua fecit mōstra:ꝛ i morte mirabilia
opat⁹ ē. In oīb⁹ istis nō penituit ꝑl̄s C
ꝛ nō recesserūt a pctīs suis vsq̄ dū ab
iecti sūt de t̄ra sua:ꝛ dispsi sunt i oēm
t̄rā: ꝛ relicta ē gēs ꝑ pauca: ꝛ ꝑnceps
i domo dd̄. Quidā ip̄oꝝ fecerūt qd̄ pla
ceret deo:alij āt mīta cōmiserūt pctā.
Ezechias muniuit ciuitatē suā ꝛ idux
it i mediū ei⁹ aquā ꝛ fodit ferro rupē:
ꝛ edificauit ad aquā puteū.|| In dieb⁹
ip̄i⁹ ascēdit sennacherib ꝛ misit rapsa
cen:ꝛ sustulit manū suā ꝫ illos: ꝛ extu
lit manū suā i sion:ꝛ supb⁹ fact⁹ ē po-
tētia sua. Tūc mota sūt corda ꝛ man⁹
ipsoꝝ ꝛ doluerūt q̄si ꝑturiētes mulie-
res. Et inuocauerūt dn̄m misericordē D
ꝛ expādētes man⁹suas extulerūt ad ce
lū:ꝛ sctūs dn̄s de⁹ audiuit scito voces
ip̄oꝝ. Nō ē cōmemorat⁹ pctōꝝ ip̄oꝝ:
neq̄ dedit illos inimicis suis: sꝫ pur-
gauit illos i manu esaie scti ꝓphe.||De 4
iecit castra assyrioꝝ:ꝛ cōtriuit illos an E
gel⁹ dn̄i. Nā fecit ezechias qd̄ placuit
deo:ꝛ fortit̄ iuit i via dd̄ p̄ris sui: quā
mādauit illi esaias ꝓpha magn⁹ꝛ fide
lis i ꝯspectu dei. In dieb⁹ ip̄i⁹ retro re 4
dūt sol:ꝛ addidit regi vitam. Spū ma E
gno vidit vltima ꝛ cōsolat⁹ ē lugētes
i sion:vsq̄ i sempiternū. Ostēdit futura
ꝛ abscōdita anq̄ euenirēt. XLIX
Emoria iosie i cōpositiōe odo- B
m ris facta: op⁹ pigmētarij. In oi 4
ore q̄si mel indulcabit̄ ei⁹ me-
moria:ꝛ vt musica i cōuiuio vini. Ipse
ē direct⁹ diuinit⁹ i pn̄ia gētꝫ: ꝛ tulit
abomiatiōes ipietatꝫ. Et gubernauit
ad dn̄m cor ip̄i⁹:ꝛ i dieb⁹ pctōꝝ corro
borauit pietatē. Preter dd̄ ꝛ ezechiā ꝛ B
iosiā oēs pctīm cōmiserūt:nā reliq̄rūt
legē altissimi reges iuda: ꝛ cōtēpserūt
timorē dei. Dederūt ei regnū suū alijs
ꝛ gloriā suā alienigene genti. Incēde- D
rūt electā sāctitatꝫ ciuitatē:ꝛ desertas
fecerūt vias ip̄ius in manu hieremie.
Nā male tractauerūt illū: q̄ a vētre ma D
tris cōsecrat⁹ ē ꝓpha:euertere ꝛ eruere
ꝛ ꝑdere:et iterū edificare ꝛ renouare. C
||Ezechiel q̄ vidit cōspectū gl̄ie:quā ostē E
dit illi i curru cherubin. Nā cōmemo-
rat⁹ ē inimicoꝝ i imbri:bn̄facere illis
q̄ ostēderūt rectas vias. Et duodecim
ꝓpharū ossa pullulāt de loco suo. Nā

corroborauerūt iacob :⁊ redemerūt se
gei.2.d ī fide ꝟtutꝭ sue. Quō amplificemꝰ zoro
babelꝭ? Nā ⁊ ip̄a ꝗsi signū in dextra ma
ach.5.a nu isrl'. Et iesū filiuȝ iosedech? Qui in
dre.3.a diebꝰ suis edificauerūt domū :⁊ exalta
uerūt tēplū scm̄ dn̄o paratū in gl'iam
ee.7.a sempiternā. Et neemias ī memoria mul
D ti tp̄is: ꝗ erexit nob̄ muros euersos :et
stare fecit portas et seras ꝗ erexit do-
.44.c mos nr̄as. Nemo natꝰ ē in ťra qualis
.50.d enoch: nā ⁊ ip̄e receptꝰ a ťra. Et ioseph
o.13.d ꝗ natꝰ ē hō pnceps fratꝝ: firmamētū
.24.g gētis: rectoꝛ fratꝝ: stabilimētū ꝓpli: os
sa ip̄iꝰ visitata sūt: ⁊ pꝰ mortē ꝓphetaue
rūt. Seth ⁊ sem apud hoīes gl'iam ad-
epti sūt :⁊ sup oēȝ aīaȝ in origine adā.

B Imon onie filiꝰ sacerdos L
s magnꝰ: ꝗ ī vita sua suffulsit do
mū: ⁊ ī diebꝰ suis corroborauit
tēplū. Tēpli etiā altitudo ab ip̄o fun-
data ē: duplex edificatio: ⁊ excelsi pari
etes templi. In diebꝰ ip̄iꝰ emanauerūt
putei aqꝝ: ⁊ ꝗsi mare adimpleti sūt su
pra modū. Qui curauit gētē suā: ⁊ libe
rauit eā ꝑditiōe. Qui p̄ualuit amplifi
care ciuitatē ꝗ adeptꝰ ē gl'iam ī ꝯuer-
satiōe gētꝭ: ⁊ ingressū domꝰ et atrij am
plificauit. Quasi stella matutina ī me
dio nebule. Et ꝗsi luna plena in diebꝰ
suis lucet. Et ꝗsi sol refulgens : sic ille
effulsit ī tēplo dei. Quasi arcꝰ refulgēs
inter nebulas gl'ie: ⁊ ꝗsi flos rosaꝝ in
diebꝰ vernis: ⁊ ꝗsi lilia ꝗ sūt in trāsitu
aq: ⁊ ꝗsi thus redolēs in diebꝰ estatis:
B Quasi ignis effulgēs ⁊ thus ardēs in
igne. Quasi vas auri solidū: ornatū oī
lapide p̄cioso. Quasi oliua pullulās et
cyp̄ssus ī altitudie se extollēs. In acci
piēdo ip̄m stolā gl'ie ⁊ vestiri eū in ꝯsū
matiōeȝ ꝟtutꝭ: ī ascēsu altarꝭ sācti glo
riā dedit sāctitatꝭ amictū. In accipiē-
do aūt ptes de manu sacerdotuȝ ⁊ ip̄e
stās iuxͣ arā. Circa illū corona fratꝝ: ⁊
ꝗsi plātatio cedri in monte libano: sic
circa illū steterūt ꝗsi rami palme et oēs
filij aaron ī gl'ia sua. Oblatio aūt dn̄i
in manibꝰ ip̄oꝝ: corā oī synagoga isrl':
et ꝯsūmatiōe fungēs in arā: amplifica
re oblatiōeȝ excelsi regis: porrexit ma-
nū suā ī libatiōe: ⁊ libauit d̄ sāguine
C vue. Effudit ī fūdamēto altarꝭ odorē
diuinū excelso p̄ncipi. Tūc exclamaue
rūt filij aarō: in tubis ductilibꝰ sonue-
rūt: ⁊ auditā fecerūt vocē magnā ī me
moriā corā dn̄o. Tunc oīs ꝓpl's siľ ꝓpe
rauerūt ⁊ ceciderūt ī faciē sup ťrā ad-
orare dn̄m deū suū: ⁊ dare p̄ces oīpotē
ti deo excelso. Et amplificauerūt psallē
tes in vocibꝰ suis ⁊ in magna domo fa
ctus ē sonꝰ suauitatis plenꝰ. Et roga-
uit ꝓpl's dn̄m excelsū in p̄ce vsqꝫ dū ꝑfe
ctus ē honoꝛ dn̄i: ⁊ munꝰ suū ꝑfecerūt.
Tūc descēdēs manꝰ suas extulit ī oēȝ
ꝯgregatiōeȝ filioꝝ isrl': dare gl'iam deo
a labijs suis: ⁊ ī noīe ip̄iꝰ gl'iari. Et ite
rauit orōnē suā: volēs ostēdere ꝟtutē
dei. Et plꝰ orauit deū oīm. Qui magna D
fecit ī oī terra: ꝗ auxit dies nr̄os a vē-
tre mr̄is nr̄e: et fec̄ nobiscū ꝭm suā mi
sericordiā: det nob̄ iocūditatē cordis:
et fieri pacē ī diebꝰ nr̄is in isrl' ꝑ dies
sempiternos: credere isrl' nobiscū eē dei
misc̄diā: vt liberet nos ī diebꝰ suis Du
as gentes odit aīa mea : tertia aūt nō
ē gēs quā oderi. Qui sedēt in mōte se
ir: ⁊ philistījm: et stultꝰ ꝓpl's ꝗ habitat
in sychimis. Doctrinā sapiētie ⁊ disci
pline scripsit ī codice isto Jesus filius
syrach hierosolimita : ꝗ renouauit sa-
piētiā de corde suo. Beatꝰ ꝗ in istꝭ ver
saťr bonis. Qui ponit illa ī corde suo:
sapiēs erit semꝑ. Si eūͫ hec fecerit: ad
oīa valebit: qꝛ lux dei vestigiū eiꝰ est.

Orō Jesu filij syrach. LI

c Onfitebor tibi domie rex: et col B
laudabo te deū saluatorē meū.
Cōfitebor nomi tuo: qm̄ adiutor et ꝓ-
tector factꝰ es mihi : et liberasti corpꝰ
meū a ꝑditione: a laqueo lingue iniq:
et a labijs opantiū mēdaciū: et in cō-
spectu astantiū factꝰ es mihi adiutor. Job.5.c
Et liberasti me ꝭm multitudinē mise-
ricordie noīs tui: a rugiētibꝰ p̄paratis
ad escā: de manibꝰ ꝗrentiū aīam meā:
et de portis tribulationū ꝗ circūdede
rūt me: a p̄ssura flāme ꝗ circūdedit me
et in medio ignis nō sū estuatꝰ. De al-
titudine veterꝭ inferi et a lingua coin
ꝗnata et a ꝟbo mēdacij: a rege iniq: ⁊
a ligua iniusta. Laudabit vsqꝫ ad mor
tē aīa mea dn̄m :⁊ vita mea appropin-
quās erat ī inferno deorsū . Circūdede B
rūt me vndiqꝫ :⁊ nō erat ꝗ adiuuaret.
Respiciēs erā ad adiutoriū hoīm: ⁊ nō
erat. Memoratꝰ sū misc̄die tue dn̄e: et
cooꝑatiōis tue ꝗ a seclo sūt qm̄ eruis
sustinētes te dn̄e: ⁊ liberas eos d̄ mani
bus gētiuȝ. Exaltasti sup ťrā habitati-

L

onē meā: ⁊ ꝓ morte defluēti deꝑcatus
sū. Inuocaui dn̄z p̄rem dn̄i mei: vt nō
derelinq̄t me ī die tribulatiōis mee: et
ī tp̄e sup̄boꝝ sine adiutorio. Laudabo
nomē tuū assidue: ⁊ collaudabo illō ī
ꝯfessiōe: ⁊ exaudita ē oro̅ mea. Et libe-
rasti me de ꝑditiōe: ⁊ eruisti me de tp̄e
iniq̄. Propt̄ea ꝯfitebor ⁊ laudē dicā ti
bi: ⁊ bn̄dicā nomē dn̄i. Cū adhuc iuni-
or sū: p̄usq̄ꝫ oberrarē q̄siui sapiaꝫ palā
C ī orōne mea. Añ tp̄s postulabā ꝓ illa:
⁊ vsq̄ꝫ ī nouissimis inquirā eā: ⁊ flore-
bit tāq̄ꝫ precoquꝫ vua. Letatū ē cor me-
um ī ea: ambulauit pes meꝰ iter rectū:
in iuuētute mea īuestigabā eā. Incli-
naui modice aurē meā et excepi illaꝫ.
Multā īueni ī meip̄o sapiam: ⁊ multū
ꝓfeci ī ea. Dāti mihi sapiam dabo glo
riā. Cōsiliatꝰ sū eīm vt facerē illā: zela-
tus sū bonū ⁊ nō ꝯfundar. Colluctata
ē aīa mea ī illa: ⁊ in faciēdo eā ꝯfirma
tus sū. Manꝰ meas extēdi in altū: ⁊ in
sapia eius luxit aīa mea: ⁊ ignorātias
meas illumīauit. Aīam meā direxi ad
illā: ⁊ in agnitiōe īueni eā. Possedi cuꝫ
ip̄is cor ab īitio: ꝓpt̄ h̄ n̄ derelīq̄r vent̄
meꝰ ꝯturbatꝰ ē q̄rēdo illā: ꝓpt̄ea bonā
D possidebo possessioneꝫ. Dedit eīm mihi
dn̄s linguā mercedē meā: ⁊ in ip̄a lau
dabo eū. Appropiate ad me indocti: et
cōgregate vos ī domū disciplie. Quid
ad adhuc retardat̄? et q̄d dicit̄ ī his?
Aīe vr̄e sitiunt vehemēter. Aperui os
Esa. 55. a meū: ⁊ locutꝰ sū‖ Cōparate vobis sine
argēto sapientiā: ⁊ collū vr̄m subiicite
iugo eiꝰ: ⁊ suscipiat aīa vr̄a disciplinā.
S. 6. b In ꝓximo est eīm inuenire eā. Uidete
oculis vr̄is q̄r modicū laboraui: ⁊ īue-
ni mihi multā requiē. Assumite disci-
plinā ī mr̄to numero argēti ⁊ copiosū
aurū possidete ī ea. Letet̄ aīa vr̄a ī mi-
sericordia eiꝰ: et nō ꝯfundemini ī lau-
de eiꝰ. Operamini opꝰ vr̄m añ tp̄s: ⁊ da
bit vob̄ mercedē vr̄am in tēpore suo.

Explicit liber Eccl̄iasticus. Incipit
oratio Salomonis.

e T inclinauit salomō genua
sua ī cōspectu totius ecclesie
isrl̄: ⁊ aperuit manꝰ suas ad
3. Re. 8. e celū ⁊ dixit: Dn̄e deꝰ isrl̄ nō ē silis deꝰ
in celo sursū: neq̄ꝫ ī terra deorsū: q̄ cu-
stodis testamētū tuū et misc̄diam pue
ris tuis euntibꝰ ī cōspectu tuo in toto
corde: seruās puero tuo dauid q̄ locu-
tus es illi: ⁊ locutꝰ es in ore tuo: ⁊ ī ma
nu tua implesti: q̄si dies iste. Et nunc
dn̄e deus isrl̄ custodi puero tuo dauid
p̄ri meo q̄ locutꝰ es illi dicēs: Non de-
erit tibi vir a facie mea sedēs ī throno
isrl̄: verūtn̄ si custodierint filii tui legē
meā: ⁊ in p̄ceptis meis ambulēt: sicut
ambulauerūt in cōspectu meo fideles.
Et nūc dn̄e deꝰ isrl̄: creditū ē verbū qd̄
locutꝰ es puero tuo dauid: qm̄ si vere
habitabit deꝰ cū hoībꝰ in terra. Si ce-
lū et celi celoꝝ nō sufficiāt tibi: quāto
magis domꝰ hec quā edificaui? Sꝫ re-
spicias ad orōneꝫ s̄ui tui: ⁊ deꝑcatiōeꝫ
eiꝰ: vt exaudias dn̄e placatiōeꝫ orōnis
quā puer tuꝰ orat corā te hodie: vt sint
oculi tui suꝑ domū hanc die ac nocte:
in locū quē dixisti: īuocari nomē tuū:
et exaudias orōneꝫ quā puer tuꝰ orat
in h̄ loco: et exaudias p̄cationē pueri
tui ⁊ ꝓpl̄i tui isrl̄: si orauerit ī loco isto
et exaudias ī loco habitatiōis de celo:
⁊ exaudias ⁊ ꝓpitiꝰ sis si peccauerit vir
in te. Explicit oratio Salomōis. In
cipit prologus in Esaiam ꝓphetam.

Emo cū ꝓphetas versibꝰ vi-
n derit eē descp̄tos: metro eos
estimet apd̄ hebreos ligari: ⁊
aliq̄d simile habere de psal-
mis vel operibꝰ salomonis. Sed qd̄ in
Demosthene et Tullio solet fieri: vt ꝑ
cola scribant̄ et comata: q̄ vtiq̄ꝫ ꝓsa ⁊
nō versibꝰ cōscripserūt. Nos q̄ꝫ vtilita
ti legentiū ꝓuidentes: interp̄tationē
nouā nouo scribēdi genere distinximꝰ
Ac primū de esaia sciēdū: q̄ in s̄mone
suo disertꝰ sit: q̄ppe vt vir nobilis ⁊ vr-
bane elegātie: nec habēs q̄cq̄ꝫ ī eloq̄o
rusticitat̄ admixtū. Unde accidit: vt
p̄ ceteris florem s̄monis eiꝰ: trāslatio
nō potuerit cōs̄uare. Deinde etiā hoc
adiiciēdū: q̄ nō tam ꝓpheta dicēdus
sit: q̄ꝫ euāgelista. Ita eīm vniūsa christi
ecclesieq̄ꝫ mysteria ad liquidū ꝓsecutꝰ
est: vt nō putes eū de futuro vaticinari
sꝫ de p̄teritis historiā texere. Unde cō
iicio noluisse tūc tp̄is septuaginta īter
pretes fidei sue sacramēta ꝑspicue et[h]-
nicis ꝓdere: ne sāctū canibꝰ: ⁊ marga
ritas porcis darēt: q̄ cū hāc editiōeꝫ le
geritis ab illis aīaduertet̄ abscōdita.
Nec ignoro quāti laboris sit ꝓp̄has in
telligere: nec facile quēpiā posse iudi-
care de interp̄tatione: nisi intellexerit

ante q̃ legerit. Nos q̃z patere morsib⁹
plurimoꝝ: q̇ stimulāte inuidia: qđ cō-
sequi nō valēt despiciunt. Sciēs ꝙ et
prudēs in flāmā mitto manū: ⁊ nihilo
min⁹ h̄ a fastidiosis lectorib⁹ ꝓcor: vt
quō greci post septuaginta trāslatores
aquilā ⁊ symmachū: et theodotionē le
gūt: vt ob studiū doctrine sue: vel vt se
ptuaginta mag⁊ ex collatiōe eorū itel-
ligāt: sic et isti saltē vnū p⁹ priores ha-
bere dignent̄ interꝓtē. Legāt prius: et
postea despiciāt ne videant̄ nō ex iudi
cio: sꝫ ex odij ꝓsumptiōe ignorata dā-
nare. Prophetauit aūt esaias in hieru
salē et in iudea: necdū decē tribub⁹ in
captiuitatē ductis: ac đ vtroq̃ regno:
nūc cōmixtim: nūc seꝑatim texit ora-
culū. Et cū interdū ad ꝓsentē respici-
at historiā: ⁊ post babylonie captiuita
tē reditū ꝓp̄li significet in iudeā: tñ om
nis ei⁹ cura de vocatiōe gentiū ⁊ đ ad
uentu christi ē. Quē quāto plus ama-
tis o paula et eustochiū: tāto mag⁊ ab
eo petite: vt ꝓ obtrectatione ꝓsenti q̇
me indesinēter emuli laniāt: ip̄e mihi
mercedē restituat in futuro: q̇ scit me
ob h̄ in ꝑegrine lingue eruditione su-
dasse: ne iudei de falsitate scripturarū
ecclesijs eius diutius insultarent.
Explicit ꝓlogus. Incipit argumentū.

Saias in hier̄lm nobili genere
e ortus ē: ibiq̃ ꝓphetauit. Sub
manasse rege sect⁹ in duas par-
tes occubuit Sepultusq̃ ē sub quercu
rogel: iux̄ transitū aq̄ꝝ: q̄s olim Eze-
chias rex iacto obstruxerat puluere.

Explicit argumētū. Incipit Esaias
ꝓpheta. Cap̄lm I

B V Isio esaie fi-
lij amos: quā vidit suꝑ
iudā et hierusalē: in die
bus ozie ioathan achaz:
⁊ ezechie regū iuda. Audite celi ⁊ auri
bus ꝑcipe terra: qm̄ dn̄s locut⁹ est. Fi-
lios enutriui ⁊ exaltaui: ip̄i aūt spreue
rūt me. Cognouit bos possessorē suū: ⁊
asin⁹ ꝓsepe dn̄i sui. Isr̄l aūt me nō cog-
nouit: ⁊ ꝓp̄ls me⁹ nō itellexit. Ve gēti
peccatrici: ꝓp̄lo graui iniq̇tate: semini
B nequā: filijs sceleratis. Dereliquerūt
dn̄m blasphemauerūt sāctū isr̄l: ab ali
enati sunt retrorsū. Suꝑ q̇ ꝑcutiā vos
vltra addētes ꝓuaricationē? Omē ca-
put languidū ⁊ omē cor merēs. A pla
ta pedis vsq̃ ad verticē: nō ē in eo sa-
nitas. Vuln⁹ et liuor et plaga tumēs:
nō ē circūligata nec curata medicami
ne: neq̃ fota oleo. Terra vr̄a deserta:
ciuitates vr̄e succense igni. Regionē
vr̄am corā vobis alieni deuorāt: ⁊ de-
solabit̄ sicut in vastitate hostili. Et de C
relinquet̄ filia sion vt vmbraculū i vi
nea: ⁊ sicut tuguriū i cucumerario: si-
cut ciuitas q̇ vastat̄. Nisi dn̄s exerci- Ro.9.f
tuū reliq̇sset nobis semen q̄si sodoma Gen.19.e
fuissem⁹: et q̄si gomorra sil̄es essemus.
Audite verbū dn̄i ꝓncipes sodomoꝝ:
ꝑcipite aurib⁹ legē dei vr̄i ꝓp̄ls gomor
re. Quo mihi multitudinē victimarū
vr̄aꝝ dicit dn̄s? Plen⁹ sū. Holocausta Hiere.6.e
arietū et adipē pinguiū ⁊ sanguinē vi
tuloꝝ et agnoꝝ et hircoꝝ nolui. Cum D
veneritis an̄ conspectū meū: q̇s q̄siuit
hec de manib⁹ vr̄is: vt ambularet⁊ in
atrijs meis? Ne offeratis vltra sacrifi-
ciū frustra. Incensū abominatio ē mi Amos.5.f
hi. Neomeniā ⁊ sabbatū ⁊ festiuitates
alias nō ferā. Iniqui sūt cet⁹ vr̄i. Kalē
das vr̄as et solennitates vr̄as odiuit
aīa mea: Facta sūt mihi molesta. Labo Hiere.6.c
raui sustinēs: Et cū extenderit⁊ man⁹ Prou.21.d
vestras: auertā oculos meos a vob̄: et
cū multiplicaueritis orationes: nō exau-
diā. Man⁹ eñ vr̄e sāguine plene sunt. I.59.a
Lauamini: mūdi estote: auferte maluꝫ E
cogitationū vr̄aꝝ ab ocul̄ meis. Qui-
escite agere ꝑuerse: discite benefacere.
Querite iudiciū: subuenite oppresso: iu
dicate pupillo: defendite viduā: ⁊ veni-
te ⁊ arguite me dic̄ dn̄s. Si fuerit pec-
cata vr̄a vt coccinū: q̄si nix dealbabū-
ur: ⁊ si fuerint rubra q̄si vermicul⁹: ve
lut lana alba erūt. Si volueritis et au-
dieritis me: bona terre comedetis. Qꝫ si
nolueritis: ⁊ me ad iracūdiā ꝓuocaueri
tis: gladi⁹ deuorabit vos: qꝛ os dn̄i lo
cutū ē. Quō facta ē meretrix ciuitas fi
delis: plena iudicij? Iusticia habitauit F
i ea: nūc aūt homicide. Argētū tuū vsū
ē i scoriā: vinū tuū mixtū est aq̄. Prin
cipes tui infideles: socij furū. Oēs di-
ligunt munera: sequūt̄ retributiones.
Pupillo nō iudicāt: ⁊ causa vidue nō Hiere.5.g
ingredit̄ ad illos. Propter h̄ ait dn̄s
de⁹ exercituū fortis isr̄l. Heu ego ꝯsola-
bor suꝑ hostib⁹ meis: ⁊ vindicabor de
inimic⁊ meis Et ꝯūtā manū meā ad t[e]

et excoquā ad purū scoriā tuā: et auferā
oē stānū tuū: et restituā iudices tuos
vt fuerunt prius et cōsiliarios tuos sicut
B antiquit⁹. Post hec vocaberis ciuitas iu
sti: vrbs fidelis. Sion i iudicio redimetur:
et reducēt eā i iusticia. Et cōteret scele-
stos et peccatores simul: et qui dereliquerūt do-
minū: cōsumentur. Cōfundentur enim ab ido
Ro.6.d lis quib⁹ sacrificauerūt. Et erubescetis
super hortis quos elegeratis: cū fueritis ve-
lut querc⁹ defluētib⁹ foliis: et velut hor
I.29.b tus absq aqua‖ Et erit fortitudo vestra vt
fauilla stuppe: et opus vestrū quasi scintil-
la: et succēdetur vtrūq simul: et nō erit qui ex
B Verbū qd vidit (tinguat. II
v esaias fili⁹ amos super iudeā et
Mich.4.a hierusalem‖ Et erit i nouissimis die
bus preparat⁹ mons dom⁹ dñi i vertice
mōtiū: et eleuabitur super colles. Et fluent
ad eū oēs gētes: et ibūt ppli multi et di
Ibidem cent‖ Venite: ascēdam⁹ ad mōtē dñi: et
ad domū dei iacob: et docebit nos vias
suas et ambulabim⁹ i semitis ei⁹: qr de
sion exibit lex: et verbū dei de hierusalem.
Et iudicabit gētes: et arguet populos
B multos‖ Et cōflabūt gladios suos i vo-
Mich.4.b meres et lāceas suas i falces‖ Nō leua
bit gens cōtra gentē gladiū: nec exercebū-
tur vltra ad preliū. Dom⁹ iacob: venite
et ambulem⁹ in lumie dei nostri. Proie-
cisti enim pplm tuū domū iacob: qr reple
ti sūt vt oli: et augures habuerūt vt phi
listiim: et pueris alienis adheserūt. Re
pleta ē terra argēto et auro: et nō est fi
nis thesaurorū ei⁹. Et repleta est terra
ei⁹ equis: et innumerabiles quadrige eius.
Et repleta ē terra ei⁹ idolis. Opus ma
nuū suarū adorauerūt: qd fecerūt digi
C ti eorū. Et incuruauit se hō: et humili-
atus ē vir. Ne ergo dimittas eis. Ingrede
re i petrā: et abscōdere i fossa humo a
facie timoris dñi: et a gloria maiestatis
ei⁹. Oculi sublimis hois humiliati sūt:
et incuruabitur altitudo virorū. Exalta-
bitur autem dñs sol⁹ i die illa: qr dies dñi ex-
ercituū super oēm superbū: et excelsū: et super
oēz arrogātē: et humiliabitur: et super oēs ce
dros libani sublimes et erectas: et super
oēs querc⁹ basan: et super oēs mōtes ex-
celsos: et super oēs colles eleuatos: et super
oēm turrē excelsam: et super oēm murū
munitū: et super oēs naues tharsis: et su-
D per oē qd visu pulchrū ē. Et incurua-
bitur ois sublimitas hoim: et humiliabi
tur altitudo virorū. Et eleuabitur dñs so
lus in die ille: et idola penit⁹ cōterentur.
‖ Et introibūt i speluncas petrarū: et in Luc.
voragines terre a facie formidinis dñi: Apo.
et a gloria maiestatis ei⁹: cū surrexerit per-
cutere terrā. In die illa proiciet hō idola I.31.
argēti sui et simulacra auri sui. que fece
rat sibi vt adoraret talpas et vespertilio
nes. Et ingredietur scissuras petrarū: et i Luc.
cauernas saxorū a facie formidis dñi: et
a gloria maiestatis ei⁹: cū surrexerit percu-
tere terrā. Quiescite ergo ab hoie cui⁹ spi
rit⁹ i narib⁹ ē: qr excelsus reputat⁹ est
Ecce enim dñator dñs (ipse. III A
e exercituū auferet ab hierusalem et
ab iuda validū et fortē: omne ro
bur panis: et oē robur aque: et fortē et virū
bellatorē: et iudicē et prophetā: et ariolū
et senē principē super quinquaginta: et hono-
rabilē vultu: et cōsiliariū: et sapiētez de
architectis: et prudētē eloquii mystici.
Et dabo pueros principes eorū: et effemi
nati dñabuntur eis. Et corruet pplus vir
ad virū: et vnusquisq ad proximū suum.
Tumultuabitur puer cōtra senē et ignobilis
cōtra nobilē. Apprehēdet enim vir fratrē suū
domesticū patris sui: et dicet: Vestimētum
tibi ē: princeps esto noster: ruina autem hec sub
manu tua. Respōdebitq i die illa dicēs:
Nō sum medic⁹: et in domo mea nō ē pa- B
nis neq vestimentū. Nolite cōstituere
me principē ppli. Ruit enim hierusalem et iu- Exo.14
das cōcidit: qr lingua eorū et adinuētio
nes eorū cōtra dñm: vt prouocarēt oculos ma
iestatis ei⁹. Agnitio vult⁹ eorū respōdebit
eis: et pctm suū quasi sodoma predicauerūt:
nec abscōderūt. Ve aie eorū quoniam reddi-
ta sūt eis mala. Dicite iusto quoniam bene:
quoniam fructū adinuentionū suarū come-
det. Ve impio i maluz. Retributio enim
manuū ei⁹ fiet ei‖ Populū meū exacto Hiere.2
res sui spoliauerūt: et mulieres dñate sūt Par.2
C eis. Popule me⁹ qui te beatū dicunt: ipi
te decipiūt: et viā gressuū tuorū dissipāt
Stat ad iudicādū dñs: et stat ad iudi-
candos pplos. Dñs ad iudiciū veniet: Hiere.2
cū senib⁹ ppli sui et principib⁹ eius. Vos
enim depasti estis vineā meam: et rapina
pauperis in domo vestra. Quare atteritis
pplm meū: et facies pauperū cōmolitis
dicit dñs exercituū? Et dixit dñs de⁹.
Pro eo quod eleuate sūt filie sion: et ambu-
lauerūt extento collo: et nutib⁹ oculorū
ibāt: et plaudebāt: et ambulabāt: et pedi-

bus suis cōposito gradu īcedebāt: de-
caluabit dn̄s verticē filiaꝝ sion: ⁊ dn̄s
D crinē eaꝝ nudabit. In die illa auferet
dn̄s ornamētū calciamētoꝝ ⁊ lunulas
⁊ torques ⁊ monilia ⁊ armillas et mi-
tras ⁊ discriminalia et perichelides et
murenulas ⁊ olfactoriola ⁊ inaures ⁊
anulos: at gēmas ī frōte pēdētes ⁊ mu
tatoria ⁊ palliola ⁊ lintheamina ⁊ acꝰ
et specula et syndones ⁊ vittas ⁊ theri-
stra. Et erit ꝓ suaui odore fetor: ⁊ ꝓ zo
na funiculꝰ: et ꝓ crispāti crine caluici-
um: ⁊ ꝓ fascia pectorali cilicium. Pul
cherrimi q̄ȝ viri tui gladio cadēt: ⁊ for
tes tui in ꝑlio. Et merebūt atq̧ luge-
būt porte eiꝰ: et desolata ī t̄ra sedebit.
A Et apprehēdēt septē mu- IIII
e lieres virū vnū ī die illa dicen-
tes: Panē nr̄m comedemꝰ: ⁊ ve
stimētis nr̄is operiemur: tm̄modo īuo
cet nomē tuū sup nos: aufer opprobri
um nr̄m. In die illa erit germē dn̄i in
magnificētia: ⁊ glīa fructꝰ terre subli-
mis: et exultatio his q̄ saluati fuerint
de isrl̄. Et erit oīs q̄ relictꝰ fuerit ī siō:
et residuꝰ in hierl̄m: sanctꝰ vocabit̄ oīs
B q̄ scriptꝰ ē in vita in hierl̄m. Si ablue
rit dn̄s sordē filiarū siō: et sāguinē hie
rusalē lauerit de medio eius: in spū iu
dicij ⁊ spū ardoris. Et creauit dn̄s sup
oēm locū mōtis sion: et vbi īuocatꝰ ē:
Exo.14.e nubē ꝑ diē ⁊ fumū et splendorē ignis
flāmātis in nocte. Sup oēm em̄ glīaȝ
ꝓtectio: et tabernaculū erit in vmbra-
culū diei ab estu: et in securitatē ⁊ abs
consionē a turbine ⁊ a pluuia. V
A Antabo dilecto meo cāticū pa
c trueli mei: vinee sue. Uinea fa-
cta ē dilecto meo: ī cornu filio
olei. Et sepiuit eaȝ: ⁊ lapides elegit ex
Iere.2.d ea: et plātauit vineā electā. Et edifica-
Mat.21.d uit turrim ī medio eius: ⁊ torcular ex-
truxit ī ea Et expectauit vt faceret vuas
et fecit labruscas. Nūc ḡ habitatores
hierl̄m ⁊ viri iuda: iudicate int̄ me et
Iere.2.d vineā meā‖ Quid ē qḋ debui vltra fa-
B cere vinee mee: ⁊ nō feci ei? An q̄ expe
ctaui vt faceret vuas: ⁊ fec̄ labruscas?
Et nūc ostēdā vob̄ q̄d ego faciā vinee
mee. Auferā sepē eiꝰ: et erit in direpti
onē. Diruā maceriā eiꝰ: et erit ī cōcul-
cationē: ⁊ ponā eā desertā. Nō putabi
tur ⁊ ñ fodiet̄: ⁊ ascēdēt sup eā vepres
et spine: et nubibꝰ mādabo ne pluant

sup eā imbrē. Uinea aūt dn̄i exercituū
domꝰ isrl̄ ē: ⁊ viri iuda germē eiꝰ dele
ctabile. Et expectaui vt faceret iudici-
um: ⁊ ecce iniq̄tas: et iusticiā: ⁊ ecce cla
mor. Ue q̄ ꝯiūgitis domū ad domū: et C
agrū agro copulat̄ vsq̧ ad terminū lo
ci. Nūq̄d habitabit̄ vos soli in medio
t̄re? In auribꝰ meis sūt hec dic̄ dn̄s ex-
ercituū. Nisi domꝰ multe deserte fuerit
grādes ⁊ pulchre: et absq̧ habitatore.
Decē em̄ iugera vineaꝝ faciēt lagun-
culā vnā: ⁊ triginta modij semētis faci-
ent modios tres. Ue q̄ ꝯsurgit̄ mane
ad ebrietatē sectādā et potādū vsq̧ ad
vesperā vt vino estuetis. Cithara ⁊ ly-
ra et tympanū et tibia et vinū in con-
uiuijs vr̄is: et opus dn̄i nō respicitis:
nec opa manuū eiꝰ ꝯsiderat̄. Propte- D
rea captiuꝰ ductꝰ ē p̄pl̄s meꝰ: q2 nō ha-
buit sciam: et nobiles eiꝰ īterierūt fa-
me: et multitudo eiꝰ siti exaruit. Pro- Abac.2.b
pterea dilatauit infernꝰ aīam suam et
aperuit os suū absq̧ vllo termio Et de
scēdēt fortes eiꝰ: ⁊ p̄pl̄s eiꝰ et sublimes
gloriosiq̧ eiꝰ ad eū. Et incuruabit̄ hō
⁊ humiliabit̄ vir: et oculi sublimiū de
primēt̄. Et exaltabit̄ dn̄s exercituū in
iudicio: ⁊ deꝰ sctūs scīficabit̄ in iusti-
cia. Et pascēt̄ agni iux̄ ordinē suū: et
deserta ī vbertatē versa aduene come-
dēt. Ue q̄ trahit̄ iniq̄tatē ī funiculis E
vanitat̄: et q̄si vinculū plaustri pctm̄.
Qui dicit̄: festinet: ⁊ cito veniat opus
eiꝰ: vt videamꝰ et appropiet et veniat
ꝯsiliū sc̄ti isrl̄: ⁊ sciemꝰ illud. Ue q̄ di- Prou̾.20.c
cit̄ malū bonū: ⁊ bonū malū: ponētes
tenebras lucē: ⁊ lucē tenebras: ponen-
tes amaꝝ ī dulce: ⁊ dulce ī amaꝝ‖ Ue Prou̾.3.a
q̄ sapiētes est̄ ī ocul̄ vr̄is: ⁊ corā vob- Ro.12.d
metipis prudētes. Ue q̄ potētes estis
ad bibēdū vinū: ⁊ viri fortes ad miscē
dā ebrietatē‖ Qui iustificat̄ impiū ꝓ Prou̾.17.c
muneribꝰ: ⁊ iusticiā iusti aufert̄ ab eo F
Propter h̄ sicut deuorat stipulā ligua
ignis: ⁊ calor flāme exurit: sic radix eo
rū q̄si fauilla erit: ⁊ germē eoꝝ vt pul-
uis ascēdet. Abiecerūt em̄ legē dn̄i ex
ercituū: ⁊ eloquiū sc̄ti isrl̄ blasphema
uerūt‖ Ido iratꝰ ē furor dn̄i ī p̄pl̄m suū: Nu.11.g
⁊ extēdit manū suā sup eū: ⁊ pcussit eū
Et ꝯturbati sūt mōtes: ⁊ facta sūt mor
ticina eoꝝ q̄si stercus in medio plate-
arū. In his oībus nō ē auersus furor I.9.c.⁊.10.a
eius: sed adhuc manus eius extenta.

I.11.g Et eleuabit signū in nationibꝰ ꝓcul:
et sibilabit ad eū de finibꝰ terre ⁊ ecce
G festinꝰ velociter veniet. Nō ē deficiens
neq laborās i eo: nō dormitabit neq
dormiet: neq soluet cingulū renū eiꝰ:
nec rumpet corrigia calciamēti eius.
Sagitte eiꝰ acute: ⁊ oēs arcꝰ eiꝰ exten-
ti. Ungule equoꝝ eiꝰ vt silex: ⁊ rote eiꝰ
q̄si impetꝰ tēpestatꝫ. Rugitꝰ eiꝰ vt leo-
nis: rugiet ve catuli leonū. Et frēdet ⁊
tenebit ꝑdam ⁊ amplexabit: ⁊ nō erit
q̄ eruat: ⁊ sonabit sup eū in die illa si-
cut sonitꝰ maris. Aspiciemꝰ i terrā: et
ecce tenebre tribulatiōis: ⁊ lux obtene
brata est i caligine eius. VI
A I N anno q̄ mortuꝰ est rex ozias:
3.Re.22.c ‖vidi dn̄m sedentē sup soliū ex-
2.Pa.18.d celsū ⁊ eleuatū: ⁊ ea q̄ sub ip̄o erant re
plebāt tēplū. Seraphin stabant sup il
lud: sex ale vni: et sex ale alteri. Duabꝰ
helabāt faciē eiꝰ: et duabꝰ velabāt pe-
des eiꝰ: ⁊ duabꝰ volabāt. Et clamabāt
Apo.4.c alter ad alterū: et dicebāt. Sāctꝰ sāctꝰ
B sanctꝰ dn̄s deꝰ exercituū: plena est oīs
terra gl̄ia eiꝰ. Et cōmota sunt suplimi
naria cardinū a voce clamātꝫ: ⁊ domꝰ
repleta ē fumo. Et dixi: Ue mihi q̄ ta-
cui: q̄ vir pollutꝰ labijs ego sū: ⁊ i me-
dio ꝑp̄li polluta labia habētis ego ha
bito: ⁊ regē dn̄m exercituū vidi oculis
meis. Et volauit ad me vnꝰ d̄ seraphin
et i manu eiꝰ calculꝰ quē forcipe tule-
rat de altari: ⁊ tetigit os meū et dixit:
C Ecce tetigi hec labia tua ⁊ auferet ini
q̄tas tua: ⁊ peccatū tuū mūdabit. Et
audiui vocē dn̄i dicētis: Quē mittā: ⁊
q̄s ibit nobis? Et dixi: Ecce ego: mitte
me. Et dixit: Uade et dices ꝑp̄lo huic.
Mat.13.b ‖Audite audiētes ⁊ nolite itelligere: ⁊
Mar.4.d videte visionē ⁊ nolite cognoscere. Ex
Luc.8.b ceca cor ꝑp̄li huiꝰ ⁊ aures eiꝰ aggraua:
Actꝫ.24.f ⁊ oclos eiꝰ claude: ne forte videat ocu
Ro.11.b lis suis et auribꝰ suis audiat: et corde
suo itelligat ⁊ conuertat: ⁊ sanē eū. Et
D dixi: Usq̄ q̄ dn̄e? Et dixit: Donec deso-
lent ciuitates absq habitatore: ⁊ do-
mus sine hoīe. Et terra relinquet deser-
ta: ⁊ lōge faciet dn̄s hoīes. Et multipli
cabit q̄ derelicta fuerat i medio terre
⁊ adhuc i ea decimatio. Et ꝯuertet et
erit i ostēsiōez sicut terebinthꝰ: et sicut
Luc.1.a quercꝰ q̄ expandit ramos suos. Semē
A sanctū erit id qd̄ steterit in ea.
4.Re.16.a E T factū ē: in diebꝰ achaz VII
filij ioathan filij ozie regꝫ iuda ascen-
dit rasin rex syrie: ⁊ phacee filiꝰ rome-
lie rex isrl̄ in hierl̄m ad ꝑliandū ꝯ eaz:
et nō potuerūt debellare eā. Et nūcia-
uerunt domui dauid dicētes: Requieuit
syria sup effraim ⁊ cōmotū ē cor eiꝰ et
cor ꝑp̄li eiꝰ sicut mouēt ligna siluaꝝ a
facie vēti. Et dixit dn̄s ad esaiā: Egre
dere in occursū achaz tu et q̄ derelictꝰ
est iasub filiꝰ tuꝰ: ad extremū aq̄ductꝰ
piscine supioris in via agri fullonis: ⁊
dices ad eū: Uide vt sileas. Noli time-
re: ⁊ cor tuuz ne formidet a duabꝰ cau-
dis ticionū fumigātiū istoꝝ i ira furo
ris rasin regꝫ syrie ⁊ filij romelie: eo q̄
cōsiliū inierit ꝯtra te syria in malū: et
effraim ⁊ filiꝰ romelie dicētes: Ascēda B
mus ad iudā ⁊ suscitemꝰ eū: et auella-
mus eū ad nos: ⁊ ponamꝰ regē i medio
eiꝰ filiū tabeel. Hec dicit dn̄s deꝰ. Nō
stabit ⁊ nō erit istud: sꝫ caput syrie da-
mascus: ⁊ caput damasci rasin. Et ad-
huc sexaginta ⁊ q̄nq ānī: ⁊ desinet ef-
fraim eē ꝑp̄s: ⁊ caput effraim samaria
et caput samarie filiꝰ romelie. Si non
credideritꝫ: nō ꝑmanebitꝫ. Et adiecit
dn̄s loqui ad achaz dicens: Pete tibi
signū a dn̄o deo tuo i ꝓfundū inferni:
siue i excelsū supra. Et dixit achaz: Nō
petā: ⁊ nō tēptabo dn̄m. Et dixit: Au-
dite ḡ domꝰ dauid. Nūq̄d parū vobis
est molestos esse hoībꝰ q̄ molesti estis
et deo meo? Propter h̄ dabit dn̄s ipse C
vobis signū ‖Ecce virgo cōcipiet ⁊ pa-
riet filiū: ⁊ vocabit nomē eiꝰ emanuel
Butyrū ⁊ mel comedet: vt sciat repro-
bare malū et eligere bonū. Quia anteq̄
sciat puer reprobare malū ⁊ eligere bo
nū: derelinquet terra ad quā tu dete-
staris a facie duoꝝ regū suorū. Addu-
cet dn̄s sup te ⁊ sup ꝑp̄lm tuū ⁊ sup do
mū p̄ris tui: dies q̄ nō venerūt a diebꝰ
sepatiōis effraim a iuda cū rege assyri
orū. Et erit i die illa sibilabit dn̄s mu
sce q̄ est in extremo fluminū egypti: et
api q̄ ē i terra assur: ⁊ venient ⁊ requiescēt
oēs in torrētibꝰ valliū et in cauernis
petrarū ⁊ in oībꝰ frutectis ⁊ in vniuer
sis foraminibꝰ. In die illa: radet dn̄s in
nouacula ꝯducta i his q̄ trās flumē sūt
in rege assyrioꝝ caput: ⁊ pilos pedū: ⁊
barbā vniuersā. Et erit in die illa: nu-
triet homo vaccā boū: ⁊ duas oues: et
p̄ vbertate lactis comedet butyrū. Bu

tyrū eſt et mel mādncabit oīs homo
qui relict⁹ fuerit i medio terre. Et erit
in die illa : oīs locus vbi fuerint mille
vites: mille argēteis : et in ſpinas ⁊ in
vepꝛes erunt. Cū ſagittis ⁊ arcu ingre
dient illuc. Vepꝛes eñ et ſpine erūt in
vniuerſa terra. Et oēs mōtes q̄ in ſar-
culo ſarient: nō veniet illuc terroꝛ ſpi
narū et vepꝛiū et erit in paſcuā bouis
et i cōculcationē pecoꝛis. VIII

A Et dixit dñs ad me: Sume tibi
librū grandē: et ſcribe i eo ſtilo
hois velociter ſpolia detrahe:
cito ꝑdare. Et adhibui mihi teſtes fi-
deles: vriā ſacerdotē et zachariā filiū
barachie. Et acceſſit ad ꝓphetiſſā ⁊ cō
cepit ⁊ pepit filiū. Et dixit dñs ad me:
Voca nomē ei⁹ accelera: ſpolia detra-
he: feſtina: ꝑdari q2 anq̄ ſciat puer vo
care pr̄ē ſuū ⁊ mr̄ē ſuā: auferet forti
tudo damaſci: ⁊ ſpolia ſamarie corā re
ge aſſyrioꝝ. Et adiecit dñs loq̄ ad me
B adhuc dicēs: Pro eo ꝙ abiecit popul⁹
iſte aq̄s ſyloe q̄ vadūt cū ſilētio ⁊ aſſū
pſit magis raſin ⁊ filiū romelie: ꝓpter
h̄ ecce dñs adducet ſuꝑ eos aq̄s fluminis
foꝛtes ⁊ mltas: regē aſſyrioꝝ ⁊ oēz gl'iaz
ei⁹. Et aſcendet ſuꝑ oēs riuos ei⁹ ⁊ flu
et ſuꝑ vniūſas ripas ei⁹ et ibit ꝑ iudā
inundās: ⁊ trāſiēs vſq3 ad collū veniet
Et erit extēſio alarū ei⁹ implēs latitu-
dinē t're tue o emanuel. Cōgregamini
ꝓp'li ⁊ vincemini et audite vniūſe ꝓcul
t're. Cōfoꝛtamini ⁊ vincemini: accingi-
te vos ⁊ vīcemini: inite cōſiliū ⁊ diſſi-
pabit loq̄mini verbū et nō fiet: q2 no-
C biſcū deus. Hec eñ ait dñs ad me. Si-
cut i manu foꝛti erudiuit me: ne irē in
via ꝓp'li hui⁹ dicēs: Nō dicatis: cōiura
tio. Oīa eñ q̄ loq̄tur ꝓp'ls iſte: cōiura-
tio eſt. Et timoꝛe ei⁹ nec timeat: neq3
paueatis. Dñm exercituū ipm ſāctifi-
cate: ipe pauoꝛ veſter: ⁊ ipe terroꝛ vr̄: ⁊
erit vobis in ſāctificationē: in lapidē
aūt offenſionis ⁊ petrā ſcandali dua-
bus domib⁹ iſrl': et in laqueū ⁊ in rui-
nā habitātib⁹ hierl'm. Et offendēt ex
eis plurimi: ⁊ cadent ⁊ cōterent: ⁊ irre
tient ⁊ capient. Liga teſtimoniū ſigna
legē in diſcipulis meis: expectabo do-
D minū q̄ abſcōdit faciē ſuā a domo ia-
Heb. 2. c cob: ⁊ ꝑſtolaboꝛ eum. Ecce ego ⁊ pueri
mei q̄s dedit mihi dñs in ſignū ⁊ poꝛ-
tētū iſrl': a dño exercituū q̄ habitat in
monte ſion. Et cū dixerint ad vos: q̄ri
te a phitonib⁹ ⁊ a diuinis q̄ ſtridēt in
incātationib⁹ ſuis: nūq̄d nō popul⁹ a
deo ſuo requiret viſionem ꝓ viuis ac
moꝛtuis? Ad legē magis ⁊ ad teſtimo-
niū. Qꝫ ſi nō dixerint iuxta verbū hoc:
nō erit eis matutina lux. Et trāſibit ꝑ
eā ⁊ coꝛruet et eſuriet: ⁊ cū eſurierit ira
ſcetur et maledicet regi ſuo et deo ſuo.
Et ſuſpiciet ſurſū et ad terrā intuebit
⁊ ecce tribulatio ⁊ tenebꝛe ⁊ diſſolutio
⁊ anguſtia ⁊ caligo ꝑſequēs: ⁊ nō pote
rit auolare de anguſtia ſua. IX

Rimo tpe alleuiata eſt terra za- A
p bulon et terra neptalim et no- Mat. 4. c
uiſſimo aggrauata ē via mar'
trās ioꝛdanē galilee gentiū. Popul⁹ q̄
ambulabat in tenebꝛis vidit lucē ma-
gnā: habitātib⁹ in regione vmbꝛe moꝛ
tis: lux oꝛta eſt eis. Multiplicaſti gen-
tē: nō magnificaſti leticiā. Letabunt
coꝛā te ſicut q̄ letant i meſſe: ſicut exul
tāt victoꝛes capta ꝑda qñ diuidūt ſpo
lia. Jugū eñ oneris ei⁹: ⁊ virgā hume
ri ei⁹: ⁊ ſceptrū exactoꝛis ei⁹ ſupaſti: ſi
cut in die madian. Quia oīs violēta ꝑ
datio cum tumultu ⁊ veſtimētū mixtū
ſāguine erit in cōbuſtionē: ⁊ cibus ig-
nis. Paruul⁹ eñ nat⁹ ē nobis: ⁊ fili⁹ B
dat⁹ eſt nobis. Et fact⁹ ē ꝑncipat⁹ ſuꝑ
humerū ei⁹: ⁊ vocabit nomē ei⁹ admi
rabilis: ꝯſiliari⁹: deus foꝛt': pater futu
ri ſeculi: ꝑnceps pac'. Multiplicabit
ei⁹ impiū ⁊ pac' ñ erit finis. Suꝑ ſoli
um dauid ⁊ ſuꝑ regnū ei⁹ ſedebit: vt cō
firmet illud ⁊ coꝛroboꝛet in iudicio et
iuſticia amodo et vſq3 in ſempiternū. J. 59. d
Zel⁹ dñi exercituū faciet h̄. Verbū mi-
ſit dñs in iacob: ⁊ cecidit i iſrl'. Et ſciet
oīs ꝓp'ls effraim ⁊ habitātes ſamariā
in ſupbia ⁊ magnitudine coꝛdis. dicē
tes: Lateres ceciderūt: ſ3 quadris lapi
dibus edificabim⁹: ſycomoꝛos ſuccide
runt: ſed cedros imutabim⁹. Et eleua- C
bit dñs hoſtes raſin ſuꝑ eum: ⁊ inimi-
cos ei⁹ in tumultū vertet: ſyriā ab oriē-
te: ⁊ philiſthijm ab occidēte: et deuoꝛa-
bunt iſrl' toto oꝛe. Jn oībus his nō eſt S. 5. f.
auerſus furoꝛ ei⁹: ſed adhuc man⁹ eius
extēta. Et ꝓp'ls nō eſt reuerſus ad ꝑcu-
tientē ſe: ⁊ dñm exercituū nō inq̄ſierūt
Et diſꝑdet dñs ab iſrl' caput et caudā
incuruātē et depꝛauātē die vna. Lon-
geu⁹ ⁊ honoꝛabil' ipe eſt caput: ⁊ ꝓp'ha

deceꝰ mēdaciū ipe cauda Et erūt q̄ be
atificāt p̄p̄l'm istū seducētes: ⁊ q̄ beatifi
cāť p̄cipitati. Propť h̄ sup adolescētu
lis eiꝰ n̄ letabiť dn̄s: et pupilloꝝ eiꝰ et
D viduaꝝ n̄ miserebiť Quia ois hypocri
ta ē ⁊ nequā: ⁊ vniūsū os locutū ē stul
ticiā. In oibꝰ his nō ē auūsus furor eiꝰ:
s; adhuc manꝰ eiꝰ extenta. Succēsa est
eñ q̄si ignis impietas: veprē ⁊ spinas
vorabit. Et succēdeť i dēsitate saltꝰ: ⁊
ꝯuolueť in sup̄bia fumi. In ira dn̄i ex-
ercituū ꝯturbata ē t'ra: ⁊ erit p̄p̄l'us q̄si
esca ignis. Uir fratri suo nō p̄cet: ⁊ de
clinabit ad dexterā ⁊ esuriet: et come-
det ad sinistrā et n̄ saturabiť. Unusq̄s-
q; carnē brachij sui vorabit: manasses
effraim: ⁊ effraim manassen: ⁊ siť ipi ꝯ
iudā. In oibꝰ his nō ē auūsus furor eiꝰ
I.5.f.et.10.a s; adhuc manꝰ eiꝰ extēta. X
B v E q̄ ꝯdūt leges iniq̄s ⁊ scribē-
tes iniusticiā scripserūt vt opp̄ri-
merēt i iudicio paup̄es ⁊ vim facerent
cause humiliū p̄p̄l'i mei: vt eēnt vidue
p̄da eoꝝ ⁊ pupillos diriperēt. Quid fa
cietis i die visitatiōis ⁊ calamitatꝭ de
lōge venientꝭ? Ad cuiꝰ ꝯfugietꝭ auxiliū
⁊ vbi derelinq̄tꝭ gl'iam vr̄am: ne incur-
uemini sub vinculo: ⁊ cū īterfectꝭ cada
I.5.f.et.9.d tis. Sup oibꝰ his nō ē auūsus furor eiꝰ
B s; adhuc manꝰ eiꝰ extēta. Ue assur. Uir
ga furoris mei ⁊ baculꝰ ip̄e est. In ma
nu eiꝰ indignatio mea. Ad gētē falla-
cē mittā eū: et ꝯ p̄p̄l'm furoris mei mā-
dabo illi vt auferat spolia ⁊ diripiat p̄
dam: ⁊ ponat illū i ꝯculcatiōnē q̄si lu-
tū plateaꝝ. Ip̄e aūt nō sic arbitrabiť:
⁊ cor eiꝰ nō ita estimabit: s; ad ꝯteren-
dū erit cor eiꝰ ⁊ ad īternitiōes gentiū
nō paucaꝝ. Dicet eñ: Nūq̄d nō p̄nci-
pes mei siť reges sūt? Nūq̄d nō vt car-
chamis: sic calanno: et vt arphat: sic
emath? Nūq̄d nō vt damascꝰ: sic sama
C ria? Quō īuenit manꝰ mea regna idoli
sic ⁊ simulachra eoꝝ de hierl'm ⁊ de sa-
maria? Nunq̄d nō sicut feci samarie ⁊
idolis eiꝰ: sic faciā hierl'm ⁊ simulacrꝭ
eiꝰ? Et erit cū ipleuerit dn̄s cūcta op̄a
sua i mōte sion ⁊ i hierl'm: visitabo sup
fructū magnifici cordis regis assur: et
sup gl'iam altitudinis oculoꝝ eiꝰ. Di-
xit eñ. In fortitudine manꝰ mee feci ⁊
in sapiētia mea ītellexi. Et abstuli ter-
minos p̄p̄l'oꝝ: et p̄ncipes eoꝝ dep̄datꝰ
sū: ⁊ detraxi q̄si potēs i sublimi residē-
tes. Et īuenit q̄si nidū manꝰ mea forti D
tudinem p̄p̄l'oꝝ: ⁊ sicut colligūť oua q̄
derelicta sūt: sic vniūsā terrā ego ꝯgre-
gaui: ⁊ nō fuit q̄ moueret pennā ⁊ ape
riret os ⁊ gāniret. Nūq̄d gloriabiť se-
curꝭ ꝯ eū q̄ secat i ea aut exaltabiť ser
ra ꝯ eū a q̄ trahiť. Quō si eleueť virga
ꝯ eleuātē se: ⁊ exalteť baculus q̄ vtiq;
lignū ē. Propter h̄ mittet dn̄ator dn̄s
exercituū i pinguibus eiꝰ tenuitatē: et
subtus gl'iā eiꝰ succēsa ardebit q̄si cō
bustio ignis: ⁊ erit lumen isrl' i igne: et
sāctꝰ eiꝰ i flāma: ⁊ succēdeť ⁊ deuorabi E
tur spina eiꝰ ⁊ vepres i die vna: et gl'ia
saltꝰ eiꝰ: ⁊ carmeli eiꝰ ab aīa vsq; ad car
nē ꝯsumeť. Et erit terrore ꝓfugꝰ ⁊ reli
quie ligni saltꝰ eiꝰ p̄ paucitate nume-
rabūť: ⁊ puer scribet eos. Et erit i die
illa: n̄ adijciet residuū isrl': ⁊ hi q̄ fuge-
rint de domo iacob initi sup eo q̄ p̄cu
tit eos: s; initeť sup dn̄m sāctū isrl'. In
veritate reliq̄e ꝯuertēť: reliquie inquā
iacob ad deū fortē. Si eñ fuerit p̄p̄l's
tuꝰ isrl' q̄si arena marꝭ: reliq̄e ꝯuertēť F
ex eo. Cōsūmatio abbreuiata īundabit
iusticiā. Cōsūmatiōnē eñ ⁊ abbreuia-
tiōnē dn̄s deꝰ exercituū faciet i medio
ois terre. Propter h̄ hec dicit dn̄s deꝰ
exercituū. Noli timere p̄p̄l's meꝰ habi-
tator sion ab assur. In virga eñ p̄cuti-
et te: ⁊ baculū suū leuabit sup te in via
egypti. Adhuc eñ paululū modicūq;:
et cōsūmabiť indignatio mea ⁊ furor
meꝰ sup scelꝰ eoꝝ. Et suscitabit sup eū
dn̄s exercituū flagellū iuxta plagā ma
dian: petra oreb: et v'gā suā sup mare:
⁊ leuabit eā i via egypti. Et erit in die
illa auferēť onꝰ eiꝰ d' humero tuo: ⁊ iu
gū eiꝰ de collo tuo: et cōputrescet iugū
a facie olei. Ueniet i aioth: trāsibit in
magron: apud magmas cōmēdabit va
sa sua. Transierūt cursim: gabaa sedes G
n'ra. Obstupuit rama: gabaa saulis fu
git. Hinni voce tua filia gallim: attēde
laisa paup̄cula anathot Migrauit me
demena habitores gabin ꝯfortami Ad
huc dies ē: vt in nobe stetur. Agitabit
mauum suā sup mōtē filie sion ⁊ collē
hierl'm. Ecce dn̄ator dn̄s exercituū ꝯfri
get lagūculā in terrore: ⁊ excelsi statu-
ra succidēť: ⁊ sublimes humiliabunť.
Et subuerteť ꝯdensa saltus eiꝰ ferro:
et libanus cum excelsis cadet.
e T egrediēť virga de XI.

radice iesse ⁊ flos de radice eiꝰ ascen-
det: et requiescet sup eū spūs dn̄i: spūs
sapientie et itellectꝰ: spūs cōsilij et for
titudinis: spūs sciētie et pietat': et re-
plebit eū spūs timoris dn̄i. Nō ſm vi-
sionē oculoꝝ iudicabit: neqꝫ ſm audi
tū auriū arguet. Sz iudicabit in iusti
cia paupes: et arguet in eq̄tate ꝓ mā-
es.2.b suet' terre. Et ꝑcutiet trā vga oris sui
et spū labioꝝ suoꝝ interficiet impiū. Et
erit iusticia cingulū lūboꝝ eiꝰ: et fides
i.65.b cinctoriū renū eiꝰ. Habitabit lupꝰ cū
B agno: et pardꝰ cū hedo accubabit. Vi
tulus et leo et ouis simul morabunt: et
puer puulꝰ minabit eos. Vitulꝰ et vr
sus pascent: simul requiescēt catuli eoꝝ:
et leo q̄si bos comedet paleas. Et dele-
ctabit infans ab vbere sup foramina
aspidis: et i cauerna reguli q̄ ablacta-
tꝰ fuerit: manū suā mittet. Non noce-
būt et nō occidēt i vniuerso mōte san-
cto meo: q2 repleta ē trā scīa dn̄i: sicut
Ca. aq̄ mar' opientis. In die illa: radix ies
a.15.c se q̄ stat i signū ꝑploꝝ: ipm gētes dep̄-
cabunt: et erit sepulchꝛū eiꝰ gl'iosū. Et
erit i die illa: adijciet dn̄s scdo manū
suā ad possidēdū residuū ꝑpli sui: qd re
linq̄t ab assyrijs ⁊ ab egypto et a phe-
tros et ab ethiopia et ab elā et a sen-
naar et ab emath et ab isulis maris.
Et leuabit signū i natiōes: et ꝯgrega
bit pfugos isrl. Et dispsos iuda colli
get a q̄ttuor plag' terre ⁊ auferet zelus
D effraim ⁊ hostes iuda pibūt. Effraim
nō emulabit iudā: ⁊ iudas nō pugna
bit ꝯ effraim. Et volabūt in humeros
philistijm p mare simul pdabūt filios
orient'. Idumea ⁊ moab pceptū ma-
nꝰ eoꝝ: ⁊ filij āmon obediētes erunt.
Et desolabit dn̄s linguā mar' egypti:
⁊ leuabit manū suā sup flumē i forti-
tudine spūs sui: ⁊ ꝑcutiet eū i septē ri-
9.14 uis: ita vt trāseāt p eū calciati. Et erit
via residuo ꝑplo meo q̄ relinq̄t ab as-
syrijs: sicut fuit israeli i die illa q̄ ascē
A T di (dit de trā egypti. XII
e ces i die illa. Cōfitebor tibi dn̄e
q̄m iratꝰ es mihi: cōuersus ē fu
ror tuꝰ: ⁊ ꝯsolatꝰ es me. Ecce deꝰ salua
tor meꝰ: fiducialiter agā ⁊ nō timebo.
o.15.a Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dn̄s:
s.117. ⁊ factꝰ ē mihi i salutē. Haurietis aq̄s i
gaudio de fōtibꝰ saluatoris: ⁊ dicetis
B s.104 i illa die. Cōfitemini dn̄o: ⁊ iuocate no

mē eiꝰ. Notas facite i ꝑplis adinuentio- 1.Pa.16.b
nes eiꝰ: memētote: q̄m excelsū ē nomē B
eiꝰ. Cātate dn̄o q̄m magnifice fecit: an
nūciate h̄ i vniūsa terra. Exulta ⁊ lau
da habitatio siō: q2 magnꝰ i medio tui
Nus babylōis (sāctꝰ isrl. XIII B
o qd vidit esaias filiꝰ amos. Su
p mōtē caliginosū leuate signū
exaltate vocē: leuate manū: ⁊ igrediant
portas duces. Ego mādaui sāctificatis
meis: ⁊ vocaui fortes meos i ira mea:
exultātes i gl'ia mea. Vox multitudinis
i mōtibꝰ q̄si ꝑploꝝ frequētiū: vox soni
tꝰ regū gētiū ꝯgregataꝝ. Dn̄s exerci-
tuū pcepit militie belli: veniētibꝰ d ter
ra pcul. E sūmitate celi dn̄s et vasa fu
roris eiꝰ vt dispdat oēm trā. Vlulate
q2 ꝓpe ē dies dn̄i: q2 vastitas a dn̄o ve-
niet. Propt' h̄ oēs manꝰ dissoluent: et B
oē cor hois tabescet ⁊ cōteret. Torsio
nes ⁊ dolores tenebūt: q̄si ꝑturiēs do-
lebūt. Vnusquisqꝫ ad ꝓximū suū stu- Naum.2.c
pebit: facies cōbuste vultus eoꝝ. Ecce
dies dn̄i veniet crudelis ⁊ indignatio-
nis plenꝰ ⁊ ire furorisqꝫ adponēdā ter
rā i solitudinē: ⁊ pctōres eiꝰ ꝯterēdos
de ea: q̄m stelle celi ⁊ splēdor eaꝝ non
expādēt lumē suū. Obtenebratꝰ ē sol Ezech.32.b
in ortu suo: ⁊ luna nō splēdebit i lumi
ne suo. Et visitabo sup orbis mala: et
ꝯ impios iniq̄tatē eoꝝ. Et requiescere fa- C
ciē supbiā infideliū: ⁊ arrogātiā fortiū
humiliabo. Preciosior erit vir auro: ⁊
hō mūdo obrizo. Sup ꝯ celū turbabo
⁊ mouebit trā de loco suo: ꝓpter indi-
gnationē dn̄i exercituū: ⁊ ꝓpter diem
ire furoris eiꝰ. Et erit q̄si damula fu-
giens ⁊ q̄si ouis: ⁊ nō erit q̄ cōgreget.
Vnusq̄sqꝫ ad ꝑplm suū ꝯuertet: ⁊ singuli
ad trā suā fugiēt. Ois q̄ inuētꝰ fuerit
occidet: ⁊ ois q̄ supuenerit cadet i gla
dio. Infantes eoꝝ allident in oculis
eoꝝ: diripient domꝰ eoꝝ: et vxores eo-
rū violabunt. Ecce ego suscitabo sup D
eos medos: q̄ argētū nō q̄rāt nec aurū
velint: sed sagittis paruulos interfici
ent: ⁊ lactātibꝰ vteris nō miserebunt
⁊ sup filios nō parcat oculus eoꝝ. Et
erit babylō illa ciuitas gl'iosa i regnis
inclyta in supia chaldeoꝝ: sicut subū- Gen.19.e
tit dn̄s sodomā ⁊ gomorrā. Nō habita
bit vsqꝫ in finē ⁊ nō fūdabit vsqꝫ ad
generationē ⁊ generationē. Nec ponat
ibi tētoria arabs nec pastores requi

efcēt ibi bestie: ⁊ replebūt domꝰ eorū
draconibꝰ. Et habitabūt ibi strutiões
⁊ pilosi saltabūt ibi: ⁊ rñdebūt ibi vlu
le i edibꝰ eiꝰ: ⁊ syrene i delubris volup
B Rope ē vt veniat (tat᷑. XIIII
p tēps eiꝰ ⁊ dies eiꝰ nō elōgabūt.
Miserebit ei dñs iacob ⁊ eliget
adhuc de isrl: ⁊ reqescere eos faciet su-
p humū suā. Adiūget aduena ad eos
⁊ adherebit domui iacob. Et tenebunt
eos pp̄li: ⁊ adducēt eos in locū suū. Et
possidebit eos domꝰ isrl sup trā dñi in
suos ⁊ ancillas: ⁊ erūt capiētes eos q̄
se ceperāt: ⁊ subijcient exactores suos.
B Et erit i die illa cū requiē dederit tibi
deꝰ a labore tuo: ⁊ a cōcussione tua ⁊ a
huitute dura q̄ añ seruisti: sumes pa-
bolā istā ꝯ regem babylonis ⁊ dices:
Quō cessauit exactor: quieuit tributū?
Cōtriuit dñs baculū ipiorꝝ: vgā dñan
tiū cedētē pp̄los i indignatiōe plaga
isanabili: subijciētē i furore gētes pse
quētē crudeliter. Cōqeuit et siluit oīs
tra: gauisa ē ⁊ exultauit: abietes q̄z le-
tate sūt sup te: ⁊ cedri libani. Ex q̄ dor
C misti nō ascēdit q̄ succidat nos. Infer
nꝰ subter te cōturbatꝰ ē i occursū ad-
uētꝰ tui: suscitauit tibi gigantes. Oēs
pncipes terre surrexerūt de solijs suis:
oēs pncipes nationū. Uniuersi rñde-
būt et dicēt tibi: Et tu vulneratꝰ es si
cut ⁊ nos: nr̄i silis effectꝰ es. Detracta
est ad iferos supbia tua: cōcidit cada-
uer tuū. Subter te sternet tinea: ⁊ ope
rimentū tuū erūt vermes. Quō cecidi-
sti de lucifer q̄ mane oriebaris Corrui
sti in terrā q̄ vulnerabas gētes: q̄ dice
D bas i corde tuo. In celū cōscendā: sup
astra dei exaltabo soliū meū: sedebo i
mōte testamēti: i laterib9 aq̄lonis: a-
scendā sup altitudinē nubiū: silis ero
altissimo. Uerūtñ ad infernū detrahe-
ris in pfūdū laci. Qui te viderint: ad
I. 51. d te inclinabūt: teq̄z pspitiēt. Nūqd iste
ē vir q̄ pturbauit trā: q̄ cōcussit regna
q̄ posuit orbē desertū: ⁊ vrbes eiꝰ de-
struxit: vinct᷑ eiꝰ nō apuit carcerem?
Oēs reges gētiū vniuersi dormierūt i
glia vir i domo sua: tu aūt piectꝰ es d
E sepulchro tuo q̄si stirps inutilis pol-
lutꝰ ⁊ obuolutꝰ: cū his q̄ iterfecti sunt
gladio: et descēderūt ad fūdamēta la-
ci. Quasi cadauer putridū nō habebis
cōsortiū: neq̄z cū eis i sepultura. Tu ei

terrā tuā disꝑdidisti: tu pp̄lm tuū occi-
disti. Nō vocabit i eternū semē pessi-
morū. Preparate filios eiꝰ occisioni i
iniq̄tate patrū eorꝝ. Nō cōsurgēt nec
hereditabūt trā: neq̄z implebūt facies
orbis ciuitatū. Et cōsurgā sup eos di-
dicit dñs exercituū: ⁊ pdā babylonis
nomē: ⁊ reliq̄s ⁊ germē et pgeniē di
cit dñs. Et ponā eā in possessionē eri- F
ciū: ⁊ in paludes aq̄rū: ⁊ scopabo eā in
scopa terēs dicit dñs exercituū. Iura-
uit dñs exercituū. dicēs: Si nō vt pu-
taui ita erit: ⁊ quō mente tractaui sic
eueniet: vt cōterā assyriū in terra mea
⁊ in mōtibꝰ meis cōculcē eū: ⁊ auferet
ab eis iugū: eiꝰ ⁊ onꝰ illiꝰ ab humero
eorꝝ tollet. Hoc cōsiliū qđ cogitaui su
p oēm terrā: ⁊ hec ē manꝰ extenta sup
vniuersas gētes. Dñs exercituū decre-
uit: ⁊ q̄s poterit infirmare? Et manus
eiꝰ extenta: ⁊ q̄s auertet eā? In anno G
q̄ mortuꝰ ē rex achaz: factū ē onꝰ istd.
Ne leter᷑ philistea oīs tu: q̄m cōminu
ta est virga pcussoris tui. De radice ei
colubri egrediet regulus: ⁊ semē eius
absorbēs volucrem. Et pascent pmo-
geniti pauperū: ⁊ paupes fiducialiter
reqescent: ⁊ interire faciā i fame radi-
cē tuā: ⁊ reliq̄as tuas interficiā. Ulu-
la porta: clama ciuitas: pstrata ē phi-
listea oīs. Ab aq̄lone ei fumꝰ veniet: ⁊
nō est qui effugiet agmē eiꝰ. Et q̄d rñ
debit nūcijs gētis? Quia dñs funda-
uit sion: ⁊ in ipso sperabūt paupes po
Nus moab. (puli eiꝰ. XV A
o Quia nocte vastata ē ar: moab
cōticuit: q̄r nocte vastatꝰ ē mu
rus: moab cōticuit. Ascēdit domꝰ ⁊ dy
bon ad excelsa i planctū: sup nabo ⁊ su-
p medaba moab vlulabit. In cūct᷑ ca Hier
pitibꝰ eiꝰ caluitiū: ⁊ oīs barba radet. Ezec
In triuijs eiꝰ accincti sūt sacco: sup te B
cta eiꝰ i plateis eiꝰ oīs vlulatꝰ descen-
det in fletū. Clamauit esebon: ⁊ eleale:
vsq̄z iasa audita ē vox eorꝝ. Sup h̄ ex
pediti moab vlulabūt: aīa eiꝰ vlulabit
sibi. Cor meū ad moab clamabit vectes C
eiꝰ vsq̄z ad segor vitulā cōternātē: p ascē
sum ei luith flens ascendet: ⁊ i via oro
naim clamorē cōtritionis leuabunt.
Aque ei nemrim deserte erūt: q̄r aruit
herba: defecit germē: viror oīs interijt
Scd̄m magnitudinē opis ⁊ visitatio
eorꝝ. Ad torrētē saliciū ducēt eos: q̄m D

circuibit clamor terminū moab. Usqꝫ
ad gallim vlulatꝰ eiꝰ: ⁊ vsqꝫ ad puteū
helim clamor eiꝰ: qꝛ aq̄ dybon replete
sunt sanguine. Ponā em̄ sup̄ dybon
additamenta his q̄ fugerint de moab
A leonē: ⁊ reliquijs terre. XVI
e Mitte agnū dn̄e dn̄atorē terre:
de petra deserti ad montē filie
sion. Et erit sicut auis fugiēs: ⁊ pulli
de nido auolātes: sic erūt filie moab ī
trāscensu arnon. Ini cōsiliū: coge cōci
liū: pone q̄si noctē vmbrā tuā ī meri-
die. Abscōde fugientes: ⁊ vagos ne ꝓ-
das. Habitabunt apud te ꝓfugi mei.
Moab esto latibulū eoꝝ a facie vasta-
toris. Finitꝰ ē em̄ puluis: cōsūmatꝰ est
B miser: q̄ defecit q̄ cōculcabat trā. Et ꝓ
parabit̄ ī misericordia soliū: ⁊ sedebit
sup̄ eū in veritate ī tabnaculo dd̄: iudi
cās ⁊ q̄rēs iudiciū: ⁊ velociter reddēs
re.48.e qd̄ iustū est. Audiuimꝰ sup̄biā moab:
sup̄bus ē valde. Sup̄bia eiꝰ ⁊ arrogā-
tia eiꝰ ⁊ indignatio eiꝰ: plusq̄ꝫ fortitu
do eiꝰ. Idcirco vlulabit moab: ad mo-
ab vniūsis vlulabit. His q̄ letant̄ sup̄
muros cocti later̄ loq̄mini plagas su
as: q̄m̄ suburbana esebon deserta sunt
C Et vineā sabama: dn̄i gētiū exciderūt
flagella eiꝰ vsqꝫ ad iazer ꝑuenerūt: er
rauerūt ī deserto: ꝓpagines eiꝰ relicte
sunt: trāsierūt mare. Sup̄ h̄ plorabo ī
fletu iazer: ⁊ vineā sabama. Inebria-
bo te lachryma mea esebō ⁊ eleale: q̄m̄
sup̄ vindemiā tuā ⁊ sup̄ messez tuā vox
calcantiū irruit. Et auferet̄ leticia et
exultatio d̄ carmelo: ⁊ ī vineis nō exul
erel.48.e tabit neqꝫ iubilabit. Uinū ī torculari
nō calcabit q̄ calcare ꝯsueuerat: voces
D calcātiū abstuli. Sup̄ h̄ venter meꝰ ad
moab quasi cithara sonabit: ⁊ viscera
mea ad murū cocti lateris. Et erit cū
apparuerit qd̄ laborauit moab sup̄ ex
celsis suis: ingredieē ad sancta sua vt
obsecret̄: ⁊ nō valebit. Hoc verbū qd̄
locutꝰ ē dn̄s ad moab ex tūc: ⁊ nūc lo-
cutꝰ ē dicēs. In tribꝰ annis q̄si anni
mercēnarij auferet̄ gl̄ia moab sup̄ oī
pp̄lo multo: ⁊ relinquet̄ in eo sicut ra-
cemꝰ paruꝰ ⁊ modicꝰ: neq̄ꝫ multus.
A Nus damasci. Ecce da XVII
o mascꝰ desinet eē ciuitas: ⁊ erit
sicut aceruꝰ lapidū ī ruina. De
relicte ciuitates aroer gregibꝰ erūt: et
reqescent ibi: ⁊ nō erit q̄ exterreat. Et
cessabit adiutoriū ab effraim: ⁊ regnū
a damasco: ⁊ reliquie syrie sicut gl̄ia fi
lioꝝ isrl̄ erūt: dicit dn̄s exercituū. Et
erit: ī die illa attenuabit̄ gl̄ia iacob: ⁊
pinguedo carnis eiꝰ emarcescet: ⁊ erit
sicut ꝯgregās in messe qd̄ restiterit et
brachiū eiꝰ spicas leget. Et erit sicut q̄ B
rens spicas in valle raphaim: et relin-
quet̄ ī eo sicut racemꝰ ⁊ sicut excussio
olee: duarū vel triū oliuarū in sūmita
te rami: siue q̄ttuor aut q̄nqꝫ. In cacu
minibꝰ eiꝰ fructꝰ eiꝰ: dicit dn̄s deꝰ is-
rael. In die illa inclinabit̄ hō ad facto C
rē suū: ⁊ oculi eiꝰ ad sāctū isrl̄ respiciēt
⁊ nō inclinabit̄ ad altaria q̄ fecerunt
manꝰ eiꝰ: ⁊ q̄ opati sūt digiti eiꝰ: nō re
spicient lucos ⁊ delubra. In die illa:
erūt ciuitates fortitudis eiꝰ derelicte
sicut aratra ⁊ segetes q̄ derelicte sūt a
facie filioꝝ isrl̄. Et eris deserta qꝛ obli
ta es dei saluatoris tui ⁊ fortis adiuto
r̄ tui nō es recordata. Propterea plā-
tab plātationē fidelē: ⁊ germē alienū
seminabis. In die plātatiōis tue labrus
ca: ⁊ mane semē tuū florebit. Ablata ē D
messis ī die hereditat̄: ⁊ dolebit graui
ter. Ue multitudis pp̄loꝝ multoꝝ vt mul
titudo mar̄ sonāt̄: ⁊ tumultꝰ turbaꝝ
sic̄ sonitꝰ aq̄rū multarū. Sonabūt pp̄li
sic̄ sonitꝰ aq̄rū inundātiū: ⁊ increpabit
eū ⁊ fugiet ꝓcul. Et rapiet̄ sic̄ puluis
mōtiū a facie venti: ⁊ sic̄ turbo corā tē
pestate. In tp̄e vespe: ⁊ ecce turbatio:
ī matutino: ⁊ nō subsistet. Hec ē ps eo
rū q̄ vastauerūt nos: ⁊ sors diripientiū
A E terre cymbalo (nos. XVIII
v alarū q̄ ē trās flumē ethiopie:
q̄ mittit ī mare legatos: ⁊ ī va-
sis papyri sup̄ aq̄s. Ite angeli veloces
ad gētē cōuulsā ⁊ dilaceratā: ad pp̄lm
terribilē post quē nō ē aliꝰ ad gētē ex
pectātē ⁊ cōculcatā cuiꝰ diripuerūt flu
mina trā eiꝰ. Ad mōtē nois dn̄i exerci- B
tuū mōtē sion. Oēs hitatores orbis q̄
moramini ī terra: cū eleuatū fuerit si-
gnū ī mōtibꝰ videbitis ⁊ clāgorē tube
audiet̄: qꝛ hec dicit dn̄s ad me: Ego q̄
escā ⁊ ꝯsiderabo ī loco meo: sicut meri
diana lux clara ē: ⁊ sicut nubes roris
ī die messis. Ante messez em̄ totꝰ efflo- C
ruit: ⁊ imatura ꝑfectio germinauit ⁊ ꝓci
det̄ ramusculi eiꝰ falcibꝰ: ⁊ q̄ derelicta
fuerint abscindent̄. Excutient̄: ⁊ relin
quent̄ sil̄ auibꝰ mōtiū ⁊ bestijs tre: et

parturiui ⁊ nō peperi: ⁊ nō enutriui iu-
uenes: nec ad incrementū pduxi virgi
nes. Cū auditū fuerit in egypto: dole-
būt cū audierint de tyro. Trāsite ma-
B ria: vlulate q̄ habitat̄ in insula. Nun
q̄d nō hec vr̄a ē: q̄ gloriabat̄ a diebus
pristinis ī antiq̄tate sua? Ducēt eā pe
des sui lōge ad pegrinādū. Quis cogi
tauit h̄ sup tyrū: quondā coronatā?
Cui⁹ negociatores pncipes: institores
ei⁹ inclyti t̄re. Dn̄s exercituū cogita-
uit hoc: vt detraheret supbiā oīs glie:
⁊ ad ignominiā deduceret vniūsos in
clytos t̄re. Trāsi terrā tuā q̄si fluuiū fi
C lia mar̄: nō ē cingulū vltra tibi. Ma-
nū suā extēdit sup mare: ↄturbauit re-
gna. Dn̄s mādauit aduersus chanaā:
vt cōtereret fortes ei⁹. Et dixit. Nō ad
ijcies vltra vt glieris calūniā sustinēs
virgo filia sidonis. In cethim ↄsurgēs
trāsfreta: ibi q̄z non erit requies tibi.
Ecce t̄ra chaldeoꝝ talis pp̄ls nō fuit:
assur fundauit eā. In captiuitatē tra-
duxerūt robustos ei⁹: suffoderūt dom⁹
ei⁹: posuer̄t eā ī ruinā. Vlulate naues
maris: q̄ deuastata ē fortitudo vr̄a. Et
erit ī die illa: ī obliuione eris o tyre se-
ptuaginta annis: sic̄ dies reḡ vnius.
Post septuagita ānos: erit tyro q̄si cā-
ticū meretricis. Sume tibi citharam:
D circūi ciuitatem meretrix obliuiōi tra
dita. Bn̄ cane: frequēta cāticū: vt me
moria tui sit. Et erit post septuaginta
annos: visitabit dn̄s tyrū ⁊ reducet eā
ad merces suas: ⁊ rursū fornicabit̄ cū
vniuersis regnis t̄re sup faciē terre: et
erūt negociatiōes ei⁹: ⁊ merces ei⁹ san
ctificate dn̄o. Nō cōdent̄ neq̄ reponē
tur: q̄ his q̄ habitauerit corā dn̄o erit
negociatio ei⁹ vt māducēt in saturita
tē: ⁊ vestiant̄ vsq̄ ad vetustatē.

A Ecce dn̄s dissipabit XXIIII
e terrā ⁊ nudabit eā: ⁊ affliget fa
ciē ei⁹: et dispget habitatores
Osee. 4. b ei⁹. Et erit sic̄ pp̄ls: sic sacerdos: ⁊ sic̄
seru⁹: sic dn̄s ei⁹: et sic̄ ancilla: sic dn̄a
ei⁹. Sicut emēs: sic ille q̄ vendit: sicut
fenerator: sic is q̄ mutuū accipit: sicut
q̄ repetit: sic q̄ debet. Dissipatione dis-
sipabit̄ terra: ⁊ direptiōe pdabit̄. Dn̄s
ei locut⁹ est verbū h̄. Luxit ⁊ defluxit
terra ⁊ infirmata ē: defluxit orbis ⁊ in
firmata est altitudo pp̄li t̄re: ⁊ terra in
terfecta ē ab habitatorib⁹ suis: q̄ trāsgressi sūt leges: mutauerūt ius: dissipa
uerūt fedus sempiternū. Propt̄ h̄ ma- B
ledictio vorabit terrā: ⁊ peccabūt ha-
bitatores ei⁹: ideoq̄ insanient culto-
res ei⁹ ⁊ relinquēt̄ hoīes pauci. Lux-
it vindemia: infirmata ē vit̄: ingemu
erūt oēs q̄ letabāt̄ corde. Cessauit gau
diū tympanoꝝ: q̄euit sonit⁹ letātiū: cō
ticuit dulcedo cithare. Cū cātico nō bi
bēt vinū: amara erit potio bibentib⁹
illā. Attrita ē ciuitas vanitat̄: clau-
sa est oīs dom⁹ nullo introeunte. Cla-
mor erit sup vino ī plateis: deserta est
oīs leticia: trāslatū ē gaudiū t̄re. Reli-
cta ē in vrbe solitudo: ⁊ calamitas op
primet portas. Quia hec erūt ī medio
t̄re: in medio pp̄loꝝ? Quō si pauce oli- C
ue q̄ remāserūt excutiāt̄ ex olea ⁊ racē
mi cū fuerit finita vindemia. Hi leua-
būt vocē suā atq̄ laudabūt: cū glorifi
cat⁹ fuerit dn̄s hinniēt de mari. Pro-
pter h̄ ī doctrinis glificate dn̄m: ī insu
lis mar̄ nomē dn̄i dei isr̄l. A finibus
t̄re laudes: audiuimus gliam iusti. Et
dixi. Secretū meū mihi: secretū meum
mihi. Ve mihi. Preuaricātes puarica
ti sūt: ⁊ puaricatiōe trāsgressoꝝ puari
cati sūt. Formido ⁊ fouea ⁊ laque⁹ sup
te: q̄ habitator es t̄re. Et erit q̄ fugerit
a voce formidinis cadet ī foueā: ⁊ q̄ se
explicuerit de fouea: tenebit̄ laqueo:
q̄ cataracte de excelsis apte sūt: ⁊ cō-
cutient̄ fundamēta t̄re. Cōfractiōe cō
fringet̄ terra: cōtritiōe cōteret̄ t̄ra. Cō D
motione cōmouebit̄ t̄ra: agitatiōe agi
tabit̄ t̄ra sicut ebri⁹: ⁊ auferet̄ q̄si ta-
bernaculū vnius noct̄. Et grauabit
eā iniq̄tas sua: ⁊ corruet: ⁊ nō adijciet
vt resurgat. Et erit ī die illa: visitabit
dn̄s sup maliciā celi inexcelso: ⁊ su re-
ges t̄re q̄ sūt sup t̄rā. Et cōgregabūt̄ ī
cōgregatiōe vni⁹ fascis ī lacū: ⁊ clau-
dēt̄ ibi ī carcere: ⁊ post multos dies vi
sitabūt̄. Et erubescet luna: ⁊ cōfūdet̄
sol: cū regnauerit dn̄s exercituū ī mō-
te sion ⁊ in hierl̄m: ⁊ ī ↄspectu senū su-
orū fuerit glorificat⁹. XXV B

d Domine de⁹ me⁹ es tu: ⁊ exalta-
bo te: ⁊ cōfitebor nomini tuo
q̄m fecisti mirabilia: cogitationes an
tiq̄s fideles: amen. Quia posuisti ciui-
tatē ī tumultū: vrbē fortē ī ruinā: do-
mū alienorū vt nō sit ciuitas: ⁊ ī sem-
piternū nō edificet̄. Sup h̄ laudabit

te ꝑplꝰ fortꝭ: ciuitas gētiū robustaꝝ
B timebit te. Quia factus es fortitudo
pauperi: fortitudo egeno ī tribulatiōe
sua: spes a turbine: vmbraculū ab estu
Spūs ei robustoꝝ: q̄si turbo impellēs
parietē. Sic estus ī siti: tumultū alie-
norū humiliabis: ⁊ q̄si calore sub nu-
be torrēte ꝓpaginē fortiū marcescere
C facies. Et faciet dn̄s exercituū oibus
ꝑplis in mōte hoc ꝯuiuiū pinguiū: cō
uiuiū vindemie: ꝯuiuiū pinguiū medul
latoꝝ: vindemie defecate. Et p̄cipita-
bit ī monte isto faciē vinculi colligati
suꝑ oēs ꝑplos: ⁊ telā quā orditꝰ ē suꝑ
oēs natiōes: precipitabit mortē ī sem-
poca.7.d pit̄nū. Et auferet dn̄s deus lachrymā
et.21.a ab oī facie: ⁊ opprobriū ꝑpli sui auferet
d vniūsa t̄ra: qr dn̄s locutꝰ ē. Et dicēt
ī die illa. Ecce deꝰ nr̄ iste: expectabimꝰ
D eū ⁊ saluabit nos. Iste dn̄s: sustinuimꝰ
eū: ⁊ exultabimꝰ ⁊ letabimur ī saluta-
ri eiꝰ: qr requiescet manꝰ dn̄i ī monte
isto. Et triturabit moab sub eo: sicuti
terit palee ī plaustro. Et (ēdet ma-
nꝰ suas sub eo: sicut extēdi. atās ad
natandū: ⁊ humiliabit gl'iam eiꝰ cū al
lisione manū eiꝰ. Et munimēta subli-
miū muroꝝ tuoꝝ cōcidēt: ⁊ humilia-
būt ⁊ detrahēt ī t̄rā vsq3 ad puluerē.
A N die illa cātabit cā XXVI
i ticū istud ī t̄ra iuda. Urbs for-
titudinis nostre saluator: pone
tur in ea murꝰ ⁊ antemurale. Aperite
portas ⁊ īgrediet gēs iusta: custodiēs
veritatē. Vetꝰ error abijt: seruabis pa
cē: pacē. qr ī te sperauimꝰ. Sperastis ī
dn̄o in seculis et̄nis: ī dn̄o deo forti in
ꝑpetuū. Quia incuruabit habitātes ī
excelso: ciuitatē sublimē humiliabit:
humiliabit eā vsq3 ad t̄rā: detrahet eā
vsq3 ad puluerē. Cōculcabit eā pes: pes
B pauperis gressus egenoꝝ. Semita iu-
sti recta ē: rectꝰ callis iusti ad ambulā
dū. Et ī semita iudicioꝝ tuoꝝ dn̄e su-
stinuimꝰ te: nomē tuū ⁊ memoriale tu
uz ī desiderio aīe. Aīa mea d̄siderauit
te in nocte: sz ⁊ spiritu meo ī p̄cordijs
meis: de mane vigilabo ad te. Cū fece-
ris iudicia tua ī terra: iusticiā discent
habitatores orbis. Misereamur ipio: ⁊
nō discet iusticiā. In terra sāctoꝝ iniq̄
gessit: ⁊ nō videbit gl'iam dn̄i. Dn̄e ex
altet manꝰ tua vt nō videāt: videant
⁊ cōfundant zelātes ꝑpli: ⁊ ignis ho-
stes tuos deuoret. Dn̄e dabis pacē nō C
bis: oīa eñ opa nr̄a operatꝰ es nobis.
Dn̄e deꝰ noster possedert nos domini
absq3 te: tm̄ in te recordemur nois tui
Morientes nō viuāt: gigantes nō re-
surgāt. Propterea visitasti ⁊ cōtriuisti
eos: ⁊ ꝑdidisti oēm memoriā eoꝝ. In-
dulsisti genti dn̄e: indulsisti gēti. Nū
q̇d glorificatꝰ es? Elōgasti oēs t̄minos
terre. Dn̄e in angustia requisierūt te: ī
tribulatione murmuris doctrina tua
eis. Sicut q̄ cōcepit cū appropinque-
rit ad partū: dolēs clamat in doloribꝰ
suis: sic facti sumꝰ. A facie tua dn̄e cō-
cepimꝰ ⁊ quasi ꝑturiuimꝰ ⁊ peperimꝰ
spiritū. Salutes nō fecimꝰ ī t̄ra: ideo D
nō ceciderūt habitatores t̄re. Uiuent
mortui tui: interfecti mei resurgent. Ex
ꝑgiscimi ⁊ laudate q̇ habitatꝭ in pul-
uere: qr ros lucis ros tuꝰ: ⁊ terrā gigā
tiū detrahes in ruinā. Uade ꝑplus me
us: intra in cubicula tua: claude ostia
tua suꝑ te: abscōdere modicū ad mo- I.54.c
mētū: donec ꝑtrāseat indignatio. ‖ Ec Michee.1.a
ce ei dn̄s egrediet de loco suo: vt visi-
tet iniq̄tatē habitatoris terre ꝯ eū: et
reuelabit t̄ra sanguinē suū: ⁊ nō operi
et vltra interfectos suos. XXVII
N die illa visitabit dn̄s in gla A
i dio suo duro ⁊ grādi ⁊ forti: su-
ꝑ leuiathan: ꝓpētē vectē: ⁊ suꝑ
leuiathan serpentē tortuosū: ⁊ occidet
cetū q̇ in mari est. In die illa vinea me
ri cantabit ei. Ego dn̄s q̇ seruo eā: re-
pente ꝓpinabo ei: ne forte visitet con
tra eā. Nocte ⁊ die seruo eam: indigna
tio nō est mihi. Quis dabit me spinā
⁊ veprem? In p̄lio gradiar suꝑ eā: suc- B
cēdā eā pariter. An potiꝰ tenebo forti
tudinē meā? Faciet pacē mihi: pacē fa
ciet mihi. Qui egredient ipetu a iacob
florebit ⁊ germinabit isrl' ⁊ iplebūt fa-
ciē orbis semie. Nūq̇d iuxt plagā ꝑcu-
tiētꝭ se ꝑcussit eū? Aut sic occidit iffe
ctos eiꝰ sic occisus ē? In mēsura ꝯ mē
surā cū adiecta fuerit iudicabit eam:
meditatꝰ est in spiritu suo duro ꝑ diē
estus. Idcirco suꝑ hoc dimittet iniq̄- C
tas domui iacob: ⁊ iste oīs fructus: vt
auferat pc̄tm̄ eiꝰ. Cū posuerit oēs la-
pides altaris sicut lapides cineris al-
lisos: nō stabunt luci et delubra. Ciui-
tas ei munita desolata erit: spaciosa re
linquet ⁊ dimittet q̄si desertū. Ibi pa

fcek vitulus:et ibi accubabit:et cõsu-
met sũmitates ei⁹.Jn siccitate messis
illi⁹ cõterenk mulieres veniẽtes et do
cẽtes eã.‖Nõ ẽ ei pplts sapiẽs:ꝓpterea
D nõ miserebik ei⁹ q̇ fecit eũ:et q̇ forma-
J.43.a uit eũ:nõ parcet ei.Et erit i die illa ꝑ-
cutiet dñs ab alueo fluminis vsq; ad tor
rẽtẽ egypti:et vos cõgregabimini vn⁹
et vn⁹ filij isrl.Et erit i die illa: clãgek
i tuba magna:et veniẽt q̇ ꝑditi fuerãt
de loco assyrioꝝ:et q̇ eiecti erãt de ter-
ra egypti:τ adorabũt dñm in mõte sã-
Ecoꝛo (cto i hierlm.XXVIII
A v ne supbie ebrijs effraim: τ flo-
ri decidẽti glie exultatiõis ei⁹:
q̇ erãt i vertice vallis piguissime erran
tes a vino.Ecce validus τ fort⁊ dñs:si
cut iper⁹ grãdinis turbo cõfringẽs :si
cut iper⁹ aq̃rũ mltaꝝ iundãtiũ:τ emis
saꝝ sup trã spaciosã.Pedib⁹ cõculca-
bik corona supbie ebrioꝝ effraim. Et
erit flos decidẽs glie exultationis ei⁹:
q̇ ẽ sup verticẽ vallis pinguiũ:q̃si tpa
neũ ante maturitatẽ autũni.Qd cũ as
B pexerit vidẽs:stati vt manu tenuerit:
deuorabit illud.Jn die illa:erit dñs ex
ercituũ corona glie τ sertũ exultatiõis
residuo pplti sui:τ spũs iudicij sedenti
sup iudiciũ:τ fortitudo reuertẽtib⁹ de
bello ad portã.Uerũ hi q̃z p̄ vino ne-
scierũt τ p̄ ebrietate errauerũt/Sacer
dos τ ꝓpheta nescierũt p̄ ebrietate:ab
sorpti sũt a vino errauerũt i ebrietate:
nescierũt vidẽtẽ τ ignorauerũt iudici
um.Oẽs eñ mẽse replete sũt vomitu
sordiũq; ita vt nõ eẽt loc⁹ vltra.Quẽ
C docebit sciam τ quẽ intelligere faciet
auditũ?Ablactatos a lacte:auulsos ab
vberib⁹ q: mãda remãda:mãda remã-
da:expecta reexpecta: expecta reexpe-
1.Coꝛ.14.d. cta:modicũ ibi:modicũ ibi.‖Jn loq̃la
ei labij τ ligua altera loquek ad popu
lũ istũ:cui dixit.Hec ẽ reqes mea:refi-
cite lassũ:τ h̄ ẽ refrigeriũ meũ:τ nolu-
erũt audire.Et erit eis vbũ dñi:mãda
remãda:mãda remãda:expecta reexpe
cta:expecta reexpecta:modicũ ibi: mo
dicũ ibi:vt vadãt τ cadãt retrorsũ τ cõ
terank τ illaqueenk τ capiank. Prop-
D pter h̄ audite vbũ dñi viri illusores:q̇
dñamini sup pplm meũ q̇ ẽ in hierlm
Dixistis eñ.Percussim⁹ fed⁹ cũ mor-
te:τ cũ inferno fecim⁹ pactũ.‖Flagel-
Amos.9.c lũ inundãs cũ trãsierit:nõ veniet sup
nos:q: posuim⁹ mẽdaciũ spez nram τ
mẽdatio ꝓtecti sum⁹. Jdcirco hec dic
dñs de⁹.‖Ecce ego mittã i fundamẽt⁊ Ro.9.f
sion lapidẽ:lapidẽ ꝓbatũ:angularẽ p̄ 1.Pe.2
ciosũ:i fũdamẽto fũdatũ.Qui credide Ro.10
rit:nõ festinet.Et ponã i põdere iudi- E
ciũ:τ iusticiã i mẽsura.Et subũtet grã
do spem mẽdacij τ ꝓtectionẽ. Aq̃ in-
undabũt τ delebik fedus vrm cũ mor-
te:τ pactũ vrm cũ iferno nõ stabit.Fla
gellũ iundãs cũ trãsierit:eritis ei i cõ-
culcationẽ.Qñcũq; ptransierit: tollet
vos:qm̄ mane diluculo ptrãsibit i die
τ i nocte:τ tm̄modo sola vexatio itel-
lectũ dabit auditui. Coangustatũ ẽ ei
stratũ:ita vt alter decidat:τ palliũ bre
ue vtrũq; opire nõ põt.Sicut eñ i mõ F
te diuisionũ stabit dñs:sic i valle q̃ est
i gabaon irascek vt faciat op⁹ suũ.Ali
enũ op⁹ ei⁹:vt opek opus suũ:pegrinũ
ẽ opus ei⁹ ab eo.Et nũc nolite illude-
re:ne forte cõstringãk vincula vra. Cõ 3.10.f
sũmationẽ ei τ abbreuiationẽ audiui
a dño deo exercituũ sup vniuersã traz
Aurib⁹ pcipite τ audite vocẽ meã:at-
tẽdite τ audite eloquiũ meũ. Nunq̃d
tota die arabit arãs vt serat:ꝓscindet
τ sartiet humũ suã. Nõne cũ adeque- G
rit faciẽ eius:seret gith:τ ciminũ spar
get:τ ponet triticũ p ordinẽ τ hordeũ
τ miliũ τ viciã i finib⁹ suis?Et erudi-
et illũ i iudicio:de⁹ suus docebit illũ.
Nõ ei i serris triturabik gith:nec rota
plaustri sup ciminũ circũibit: sz i vga
excutiek gith τ ciminũ in baculo:pa-
nis aũt cõminuek.Uerũ nõ in ꝑpetuũ
triturans triturabit illũ:neq; vexabit
eũ rota plaustri:nec vngulis suis cõmi
nuet eũ. Et h̄ a dño deo exercituũ ex-
iuit vt mirabile faceret consiliũ: τ ma
gnificaret iusticiã. XXIX
v E ariel.Ariel ciuitas quã expu A
gnauit dd.Addit⁹ ẽ annus ad
annũ:solẽnitates euolute sũt.Et circũ
uallabo ariel:τ erit tristis τ merens:τ
erit mihi q̃si ariel. Et circundabo q̃si
spherã i circũitu tuo τ iaciã ꝯ te agge
rẽ:τ munimẽta ponã i obsidionẽ tuã.
Humiliaber⁊:de tra loq̃ris:τ d̄ humo
audiek eloquiũ tuũ.Et erit q̃si phito-
nis de tra vox tua:τ de humo eloquiũ
tuũ musitabit‖Et erit sic puluis tenu- 3.1.g
is:mltitudo ventilãtiũ te:τ sic fauilla B
ptrãsiẽs mltitudo eoꝝ q̇ ꝯ te ꝑualue-

rūt. Eritq̃ repēte ꝯfestim a dño exerci
tuū: visitabit̃ i tonitruo: ⁊ cōmotione
t̃re: ⁊ voce magna turbinis ⁊ tēpestat̃
⁊ flāma ignis deuorāt̃. Et erit sic sō-
niū visiōis nocturne mltitudo oīm gē
tiū q̃ dimicauerūt ꝯ ariel: ⁊ oēs q̃ mili
tauerūt ⁊ obsederūt ⁊ p̄ualuert aduſ9
eā. Et sic sōniat esuriēs ⁊ comedit: cū
āt fuit exꝑgefact9 vacua ē aīa ei9 Et sic
sōniat sitiēs ⁊ bibit: ⁊ p9q̃ fuit exꝑge
fact9 lass9 adhuc sitit: ⁊ aīa ei9 vacua ē:
sic erit mltitudo oīz gētiū q̃ dimicaue
rūt ꝯ mōtē sion. Obstupescite ⁊ āmira
mini: fluctuate ⁊ vacillate: iebriami et
nō a vino: mouemini ⁊ nō in ebrieta-
te: qm̄ miscuit vob dñs spm̄ soporis.
D Claudet oclos vr̃os: ꝓphas ⁊ p̄ncipes
vr̃os: q̃ vidēt visiones operiet. Et erit
vobis visio oīm sicut v̄ba libri signa-
ti: quē cū dederint sciēti lr̃as: dicēt le-
ge istū: ⁊ r̄ndebit: nō possū: signat9 est
em̄. Et dabit̃ liber nesciēti lr̃as: dicet̃
q̃ ei: lege: et respōdebit: nescio lr̃as. Et
Mat.15.a dixit dñs ‖ Eo q̃ appropinq̃t ꝓplus iste
Mar.7.a ore suo: ⁊ labijs suis glorificat me: cor
aūt ei9 lōge ē a me ⁊ timuerūt me mā-
dato hoīm et doctrinis: ideo ecce ego
E addā: vt āmiratione faciam ꝓplo huic
Abdie.1.c miraculo grādi ⁊ stupēdo ‖ Peribit. n.
1.Cor.1.e sapīa a sapiētib9 ei9: ⁊ itellect9 pruden
tiū ei9 abscōdet̃. Ue q̃ ꝓfundi est̃ cor
de: vt a dño abscōdatis cōsiliuz q̃ꝝ sūt
Eccli.23.c in tenebris oꝑa: ⁊ dicunt ‖ Quis videt
nos: ⁊ q̃s nouit nos? Peruersa est hec
vr̃a cogitatio q̄si si lutū ꝯ figulū cogi-
tet: ⁊ dicat op9 factori suo: n̄ fecisti me:
F ⁊ figmētū dicat fictori suo: nō itellig̃
I.32.d ‖ Nōne adhuc i modico et in breui cō-
Iere.2.b uertet̃ liban9 in chermel: ⁊ chermel in
saltū reputabit̃? Et audiēt in die illa
surdi v̄ba libri: ⁊ de tenebris ⁊ caligi-
ne oculi cecorū videbūt. Et addēt mi-
tes in dño leticiā: ⁊ pauꝑes hoīes i sā-
cto isrl' exultabūt: qm̄ defecit q̃ p̄uale-
bat: cōsūmat9 est illusor: ⁊ succisi sunt
oēs q̃ vigilabāt sup iniq̃tatē: q̃ pecca-
re faciebāt hoīes in v̄bo ⁊ arguētē in
porta supplātabāt: ⁊ declinauerūt fru-
G stra a iusto. Propt̃ h̄ hec dicit dñs ad
domū iacob: q̃ redemit abraā. Nō mo-
do cōfundet̃ iacob: nec modo vultus
ei9 erubescet: sed cū viderit filios suos
oꝑa manuū mearū: i medio sui sāctifi
cātes nomē meū: ⁊ sāctificabūt sanctū

iacob ⁊ deū isrl' p̄dicabūt: ⁊ sciēt errā-
tes spū itellectū: ⁊ mussitatores discent
Capitulum XXX. legē. A
Ue filij desertores
dicit dñs vt faceret̃ cōsiliū: et
nō ex me: et ordiremi telā et nō
ꝑ spiritū meū: vt adderet̃ peccatū sup
pctm̄: q̃ ambulabat̃ vt descēdatis in
egyptū: ⁊ os meū nō interrogast̃: spe-
rātes auxiliū i fortitudīe pharaōis et
habētes fiduciā i vmbra egypti: ⁊ erit
vob fortitudo pharaonis i ꝯfusionē: ⁊
fiducia vmbre egypti in ignominiaz.
Erāt em̄ in taphnis p̄ncipes tui: ⁊ nūcij
tui vsq̃ ad anes peruenerunt. Oēs
ꝯfusi sūt sup ꝓplo q̃ eis ꝓdesse non po-
tuit. Nō fuerūt i auxiliū: ⁊ i aliquā vti
litatē: sꝫ i ꝯfusionē ⁊ i opprobriū. On9
iumētoꝝ austri. In terra tribulatiōis B
⁊ angustie: leena ⁊ leo: ex eis vipera et
regul9 volās: portātes sup humeros iu
mentoꝝ diuitias suas: sup ⁊ gibbū ca
meloꝝ thesauros suos ad ꝓplm̄ q̃ eis ꝓ
desse nō poterit. Egypt9 em̄ frustra et
vane auxiliabit̃. Ideo clamaui sup h̄:
supbia em̄ est: q̃esce. Nūc ingressus scri
be ei sup buxū: ⁊ i libro diligent̃ exara
illud: ⁊ erit i die nouissimo in testimo-
niū vsq̃ i eternū. Popul9 em̄ ad iracū-
diā ꝓuocās ē: ⁊ filij mēdaces: filij no-
lētes audire legē dei. Qui dicūt viden
tibus nolite videre: aspiciētib9 nolite
aspicere nob ea q̃ recta sunt. Loq̃mini C
nob placentia videte nob errores: au-
ferte a me viā: declinate a me semitaz:
cesset a facie nr̃a sāct9 isrl'. Propterea
hec dic̄ sāct9 isrl'. Pro eo q̃ reprobast̃
verbū h̄: ⁊ sperast̃ i calūnia ⁊ i tumul
tu: ⁊ inixi estis sup eo: ꝓpterea erit vo-
bis iniq̃tas hec: sic iterruptio cadēs: ⁊
req̃sita i muro excelso. Qm̄ subito dū
nō sperat̃ veniet ꝯtritio ei9: ⁊ cōminu-
etur sicut ꝯterit̃ lagena figuli cōtritio
ne ꝑualida: ⁊ nō inueniet̃ de fragmēt̃
ei9 testa in q̃ portet̃ ignicul9 de incen-
dio: aut hauriat̃ paꝝ aq̃ d̄ fouea: quia
hec dic̄ dñs de9 isrl'. Si reūtamini ⁊ q̃
escat̃: salui erit̃. In silētio ⁊ i spe erit D
fortitudo vr̃a. Et noluist̃: et dixistis:
Neq̃q̃: sꝫ ad eq̃s fugiem9. Ideo fugie-
tis. Et sup veloces ascēdem9. Ideo ve-
lociores erūt qui ꝑsequēt̃ vos. Mille
hoīes a facie terroris vni9: ⁊ a facie
t̃roris q̃nq̃ fugiet̃: donec relinq̃mini
q̄si mal9 nauis i v̄tice mōt̃; ⁊ q̄si sig-

nū sup collē. Propkea expectat dn̄s vt
misereak vr̄i: ꝛ ideo exaltabik pcēs vo-
bis: qꝛ deꝰ iudicij dn̄s. Beati oēs q̄ ex-
pectāt eū. Populꝰ em̄ sion habitabit i
hierl'm. Plorās neq̄q̄ plorabis mise-
E rans miserebik tui. Ad vocē clamoris
tui statim vt audierit rn̄debit tibi. Et
dabit tibi dn̄s panē arctū ꝛ aquam bre
uē: ꝛ n̄ faciet auolare a te vltra docto-
rē tuū: ꝛ erūt ocl'i tui vidētes p̄cepto-
rē tuū: ꝛ aures tue audiēt ꝟbū pꝰ ter-
gū monētꝭ. Hec ē via ambulate i ea: ꝛ
nō declinetꝭ neq̄ ad dexteraꝫ neq̄ ad
sinistrā. Et ↄtaminabis laminas sculpti-
liū argēti tui: ꝛ vestimētū ↄflatilis au
ri tui: ꝛ disperges ea sic̄ imūdiciā mēstru
ate. Egredere dices ei: Et dabik pluuia
semi tuo vbicūq̄ seminauerꝭ i t̄ra: ꝛ pa
nis frugū t̄re erit vberrimꝰ ꝛ pinguis.
Pascēt i possessione tua i die illo agnꝰ
spaciose: ꝛ tauri tui ꝛ pulli asinoꝝ qui
opank t̄rā: cōmixtū migma comedent
F sicut i area vētilatū ē. Et erūt sup oēꝫ
mōtē excelsū: ꝛ sup oēm collē eleuatuꝫ
riui currētium aq̄ꝝ: in die iterfectiōis
multoꝝ: cuꝫ ceciderint turres. Et erit
lux lune sicut lux solis: ꝛ lux solis erit
septēplicit: sicut lux septē dieꝝ i die q̄
alligauerit dn̄s vulnꝰ ꝓpl'i sui: ꝛ ꝑcussu
rā plage eiꝰ sanauerit. Ecce nomē dn̄i
venit de lōginq̄ ardēs furor eiꝰ: et gra-
uis ad portādū. Labia eiꝰ repleta sunt
indignatiōe ꝛ lingua eiꝰ q̄si ignis de-
uorās. Sp̄us eiꝰ velut torrēs inundans
vsq̄ ad mediū colli: ad ꝑdēdas gētes
i nihilū: ꝛ frenū erroris qd̄ erat i maxil
G lis ꝓp'loꝝ. Cāticū erit vob̄ sic̄ vox sācti-
tate solēnitatꝭ: ꝛ leticia cordis sic̄ qui
ꝑgit cū tibia vt itret i mōtē dn̄i ad for
tē isr'l. Et auditā faciet dn̄s gl'iaꝫ vocꝭ
sue: ꝛ terrorē brachij sui ostēdet i cōmi-
natiōe furorꝭ: ꝛ flāma ignis deuorātꝭ
Allidet i turbine: ꝛ i lapide grādinis.
A voce em̄ dn̄i pauebit assur ꝟga per-
cussus: ꝛ erit trāsitꝰ ꝟge fundatꝰ quam
req̄escere faciet dn̄s sup eū: i tympanis
ꝛ citharis: ꝛ i bellis p̄cipuis expugna-
bit eos. Preparata ē em̄ ab heri topheth:
a rege p̄parata: ꝓfūda ꝛ dilatata. Nu-
trimēta eiꝰ ignis: ꝛ ligna ml'ta: flatus
dn̄i sicut torrēs sulphurꝭ succēdēs eā.
A Ε q̄ descendunt in XXXI
 egyptū ad auxiliū i eq̄s speran
tes: ꝛ hn̄tes fiduciā sup q̄drigꝭ
qꝛ mlt'e sūt ꝛ sup eq̄tibꝰ qꝛ p̄ualidi ni-
mis: ꝛ nō sūt ↄfisi sup scēm isr'l ꝛ dn̄m
nō req̄sierunt. Ip̄e aūt sapiēs adduxit
malū: ꝛ ꝟba sua nō abstulit. Et ↄsur- B
get ↄ domū pessimoꝝ: ꝛ ↄ auxiliū ope-
rātiū iniq̄tatē. Egyptꝰ hō nō ꝛ deꝰ: et
eq̄ eoꝝ caro: ꝛ nō sp̄us. Et dn̄s inclina
bit manū suā ꝛ corruet auxiliator: ꝛ ca
det cui p̄stak auxiliū: simulq̄ oēs cōsū
menk: qꝛ hec dic̄ dn̄s ad me: Quō si ru
giat leo ꝛ catulꝰ leonis sup p̄dā suam: C
cū occurrerit ei ml'titudo pastoꝝ. a vo
ce eoꝝ nō formidabit: et a multitudīe
eoꝝ nō pauebit: sic descēdet dn̄s exer-
cituū vt p̄liek sup mōtē sion ꝛ sup col
lem eiꝰ. Sicut aues volātes: sic ꝓteget
dn̄s exercituū hierl'm: ꝓtegens et libe
rans trāsiens ꝛ saluans. Cōuertimini:
sicut in ꝓfundū recesseratꝭ filij israel.
In die em̄ illa abijciet vir idola argēti
sui: ꝛ idola auri sui q̄ fecerūt vob̄ ma-
nus vr̄e i peccatū: ꝛ cadet assur in gla-
dio nō viri: et gladiꝰ nō hoīs vorabit
eū: ꝛ fugiet nō a facie gladij: ꝛ iuuenes
eiꝰ vectigales erūt: ꝛ fortitudo eiꝰ a ter
rore trāsibit: ꝛ pauebūt fugiētes p̄nci
pes eiꝰ. Dixit dn̄s: cuiꝰ ignis ē in sion:
ꝛ caminꝰ eius in hierl'm. XXXII
Cce i iusticia regnabit rex: ꝛ p̄n A
cipes i iudicio p̄erūt. Et erit vir
sicut q̄ abscōdik a vēto: ꝛ celat
se a tēpestate: sicut riui aquaꝝ i siti: et
vmbra petre ꝓminētꝭ i t̄ra deserta. Nō
caligabūt oculi vidētiū: ꝛ aures audi-
entiū diligēter auscultabūt: ꝛ cor stul-
toꝝ itelliget scientiā: ꝛ lingua balboꝝ
velociter loquek ꝛ plane. Nō vocabik
vltra is q̄ insipiēs ē: p̄nceps: neq̄ frau
dulētus appellabik maior. Stultꝰ em̄ B
fatua loquek: ꝛ cor eiꝰ faciet iniq̄tatē:
vt ꝑficiat simulatiōeꝫ: ꝛ loquak ad do-
minū fraudulēter: ꝛ vacuā faciat aiaꝫ
esuriēti: ꝛ potū sitiēti auferat. Fraudu
lēti vasa pessima sūt. Ip̄e em̄ cogitati
ones ↄcinnabit ad ꝑdēdos mites i ser
mone mēdacij: cū loq̄rek paup iudici-
um. Princeps ꝟo ea q̄ digna sūt p̄nci-
pi: cogitabit: ꝛ ip̄e super duces stabit.
Mulieres opulēte surgite: ꝛ audite vo
cē meā: filie ↄfidētes ꝑcipite auribus
eloquiū meū. Post dies ꝛ ānos: et vos C
ↄturbemini ↄfidētes. Cōsūmata ē em̄
vindemia: collectio vltra non veniet.
Obstupescite opulēte: ↄturbamini ↄfi

ꝗ̃tes:exulte vos ⁊ ꝯfundemini: accin
gite lũbos vr̃os. Sup̱ vbera plangite:
sup̱ regione desiderabili: sup̱ vinea fer
tili. Sup̱ humum ꝑp̃li mei spine ⁊ ve-
pres ascẽdẽt: quãto mag̃ sup̱ oẽs do-
mos gaudij ciuitat̃ exultãt̃? Domus
eñ dimissa ẽ: multitudo vrbis relicta
ẽ: tenebre ⁊ palpatio facte sunt sup̱ spe
D lũcas vsq̃ ĩ etnũ. Gaudiũ onagroꝝ pa
scua gregũ: donec effũdat̃ sup̱ nos spi-
F.29.e ritꝰ d̃ excelso. Et erit desertũ ĩ chermel
⁊ chermel in saltũ reputabit̃: ⁊ habita
bit ĩ solitudĩe iudiciũ: ⁊ iusticia ĩ cher-
mel sedebit. Et erit opus iusticie pax: ⁊
cultꝰ iusticie silẽtiũ: ⁊ securitas vsq̃ ĩ
sempiternũ. Et sedebit ꝑp̃ls meꝰ ĩ pul-
chritudine pac̃: ⁊ ĩ tabernaculis fidu
cie ⁊ ĩ reqe opulẽta. Grando aũt in de
scẽsione saltꝰ: ⁊ humilitate humiliabi-
tur ciuitas. Beati q̃ semiatis sup̱ oẽs
aquas: imittẽtes pedẽ bouis ⁊ asini.

A Ve q̃ p̃daris. Nõne ⁊ XXXIII
ipe p̃daber̃? Et q̃ spernis: nõ-
ne ⁊ ip̃e sperneris? Cũ ꝯsũmaue
ris dep̃datiõez: dep̃daber̃: cũ fatigatꝰ
desieris cõtẽnere: ꝯtẽneris. Dñe mise-
rere nr̃i: te eñ expectamꝰ: esto brachiũ
nr̃m ĩ mane: ⁊ salꝰ nr̃a in tp̃e tribulati
onis. A voce angeli fugerũt ꝑp̃li: ⁊ ab
exaltatiõe tua disperse sũt gẽtes. Et cõ
gregabunt̃ spolia vr̃a sic̃ colligit̃ bru
cus: velut cũ fosse plene fuerint de eo.
Magnificatꝰ ẽ dñs qm̃ habitauit i ex
celso: ĩpleuit sion iudicio et iusticia: ⁊
erit fides in tp̃ibꝰ suis. Diuitie salut̃
sap̃ia ⁊ sciẽtia: timor dñi ip̃e ẽ thesau-
B rus eiꝰ. Ecce vidẽtes clamabũt foris:
angeli pacis amare flebunt. Dissipate
sũt vie: cessauit trãsiens p̱ semitã: irri-
tũ factũ ẽ pactũ: ꝓiecit ciuitates: nõ re
putauit hoies. Luxit ⁊ elãguit t̃ra: cõ-
fusus ẽ libanꝰ ⁊ obsorduit. Et factꝰ est
saron sicut desertũ: ⁊ ꝯcussa ẽ basan et
carmelꝰ. Nũc ꝯsurgã dicit dñs: nũc ex
altabor ⁊ nũc sublimabor. Cõcipietis
ardorẽ ⁊ pariet̃ stipulã: spũs vr̃ vt ig-
nis vorabit vos: ⁊ erunt ꝑp̃li quasi d̃ in
cẽdio cinis: spine ꝯgregate igni cõbu-
rent̃. Audite q̃ lõge est̃ que fecerim ⁊
cognoscite vicini fortitudinẽ meã. Cõ
territi sũt ĩ sion pctõres: possedit timor
hypocritas. Quis poterit habitare de
vob̃ cũ igne deuorante? aut q̃s habita
C bit ex vob̃ cũ ardoribꝰ sempit̃nis? Qui
ambulat ĩ iusticijs: ⁊ loq̃t̃ v̾itatem: q̃
ꝓijcit auariciam ex calũnia: ⁊ excutit
manꝰ suas ab oĩ munere. Qui obturat Prou.21.b
aures suas ne audiat sanguinẽ ⁊ clau
dit oclos suos ne videat malũ. Iste ĩ ex
celsis habitabit: munimẽta saxoꝝ sub
limitas eiꝰ. Panis ei datꝰ ẽ: aq̃ eiꝰ fide
les sũt Regẽ ĩ decore videbũt: oculi eiꝰ
cernẽt terrã delõge. Cor tuũ meditabi-
tur timorẽ. Ubi est litteratꝰ? vbi legis I.Cor.1.d
v̾ba põderãs? vbi est doctor puuloꝝ?
Populũ imprudẽtẽ nõ videbis: ꝑp̃lm
alti s̾mõis: ita vt nõ possis ĩtelligere di
sertitudinẽ lingue eiꝰ: in q̃ nulla ẽ sa-
piẽtia. Respice sion ciuitatẽ solẽnita-
tis nr̃e. Oculi tui videbũt hierl̃m ha- D
bitationẽ opulẽtã: tabernaculũ qd̃ ne
quaq̃ transferri poterit: nec auferent̃
claui eiꝰ ĩ sempit̃nũ: ⁊ oẽs funiculi eiꝰ
nõ rũpẽt̃: q̄ solũmodo ibi magnificꝰ
est dñs nr̃. Locꝰ fluuioꝝ riui latissimi
⁊ patẽtes: nõ trãsibit sup̱ eũ nauis re-
migũ: neq̃ trieris magna trãsgrediet̃
eũ. Dñs eñ iudex nr̃: dñs legifer nr̃:
dñs rex nr̃. Ipse saluabit nos. Laxati
sũt funiculi tui: s; nõ p̃ualebunt. Sic
erit malꝰ tuꝰ vt dilatare signũ nõ q̃as.
Tunc diuident̃ spolia p̃daꝝ multarũ
claudi diripient rapinã: nec dicet vici
nus elãgui. Populꝰ q̃ habitat ĩ ea: au-
feret̃ ab eo iniq̃tas. XXXIIII

Accedite gẽtes ⁊ audite: ⁊ ꝑp̃li at A
a tendite: audiat terra ⁊ plenitu-
do eiꝰ orbis ⁊ oẽ germen eiꝰ: q̄
indignatio dñi sup̱ oẽs gẽtes: ⁊ furor
sup̱ vniũsã maliciã eoꝝ. Interfecit eos:
⁊ dedit eos ĩ occisionẽ. Interfecti eoꝝ
ꝓijciet̃: ⁊ d̃ cadaueribꝰ eoꝝ ascẽdet fe-
tor. Tabescẽt mõtes a sãguine eoꝝ: et
tabescet oĩs militia celoꝝ: ⁊ cõplicabũ
tur sic̃ liber celi: ⁊ oĩs militia eoꝝ de-
fluet sic̃ defluit foliũ d̃ vinea ⁊ d̃ ficu:
qm̃ inebriatꝰ ẽ ĩ celo gladiꝰ meꝰ. Ecce B
sup̱ idumeã descẽdet: ⁊ sup̱ ꝑp̃lm inter
fectiõis mee ad iudiciũ. Gladiꝰ dñi re-
pletꝰ ẽ sanguine: incrassatꝰ ẽ adipe de
sãguine agnoꝝ ⁊ hircoꝝ: ⁊ de sãguine
medullatoꝝ arietũ. Uictima eñ dñi ĩ
bosra: ⁊ ĩterfectio magna ĩ t̃ra edom.
Et descẽdent vnicornes cũ eis: ⁊ tauri
cũ potẽtibꝰ. Inebriabit̃ terra eoꝝ sã-
guine: ⁊ humus eoꝝ adipe pinguiũ: q̄ I.63.a
dies vltiõis dñi: annꝰ retributiõis iu-
dicij siõ. Et ꝯuertẽt̃ torrẽtes eiꝰ ĩ pi-

cem:⁊ humꝰ eiꝰ i sulphur. Et erit terra
eiꝰ i picē ardētē nocte ⁊ die:nō exting
C ueť i sempiternū. Ascēdet fumꝰ eius a
generatiōe i generatiōez: desolabiť in
Soph.2.d secľa secľoꝝ. Nō erit trāsiēs ꝑ eā‖⁊ pos
sidebūt eā onocrotalꝰ ⁊ hericiꝰ:⁊ ibis
⁊ coruꝰ habitabūt i ea. Et extēdeť su-
per eā mēsura vt redigať ad nihilū et
ꝑpēdiculū i desolatiōez. Nobiles eius
nō erūt ibi:regē potiꝰ iuocabūt: ⁊ oēs
ꝓncipes eiꝰ erunt in nihilū. Et orienť
in domibꝰ eiꝰ spine ⁊ vrtice ⁊ paliurus
in munitionibꝰ eiꝰ:⁊ erit cubile draco
nū:⁊ pascua strutionū:⁊ occurrent de-
monia onocētauris:et pilosus clama-
bit alter ad alterū. Ibi cubauit lamia
D ⁊ iuenit sibi requiē. Ibi habuit foueaz
hericiꝰ ⁊ enutriuit catulos:⁊ circūfodit
⁊ fouit i vmbra eiꝰ. Illic ꝯgregati sunt
milui:alter ad alteꝝ Reqrite diligēter
i libro dn̄i ⁊ legite: vnū ex eis ñ defuit
alter alterū nō q̄siuit:qꝛ qđ ex ore meo
ꝓcedit ille mādauit:⁊ spūs eiꝰ ip̄e cō-
gregauit ea. ⁊ ip̄e misit eis sortē ⁊ ma-
nus eiꝰ diuisit eā illis i mensurā. Usq̄
i etnū possidebūt eā :i generatiōe ⁊ ge
neratione habitabūt i ea. XXXV
A Etabiť deserta ⁊ inuia :⁊ exul-
I tabit solitudo :⁊ florebit q̄si li-
liū. Germinās germiabit :⁊ ex-
J.60.c ultabit letabūda ⁊ laudās. Gľia liba-
J.40.b ni data ē ei:decor carmeli ⁊ saron‖Ip̄i
videbūt gľiaz dn̄i:⁊ decorē dei nr̄i. Cō
B fortate manꝰ dissolutas:⁊ genua debi-
lia roborate. Dicite: Pusillanimes cō-
fortamini ⁊ nolite timere. Ecce deꝰ nr̄
vltiōez adducet retributiōis: deꝰ ip̄e ve
Mat.15.c niet ⁊ saluabit eos. Tūc apieť ocľi ce
C coꝝ:⁊ aures surdoꝝ patebūt. Tūc sa-
liet sič ceruꝰ claudꝰ: ⁊ apta erit lingua
mutoꝝ:qꝛ scissa sūt in deserto aq̄:⁊ tor
rētes i solitudīe: ⁊ q̄ erat arida in stag
nū:⁊ sitiēs i fōtes aq̄ꝝ. In cubilibꝰ in
q̄bꝰ ꝓus dracones habitabāt:orieť vi
ror calami ⁊ iunci:⁊ erit tibi semita:et
D via sācta vocabiť. Nō trāsibit ꝑ eam
pollutꝰ :⁊ hec erit vob̄ directa via : ita
vt stulti nō errēt ꝑ eā. Nō erit ibi leo:
J.51.d ⁊ mala bestia nō ascēdet ꝑ eā:nec inue
nieť ibi. Et ambulabūt q̄ liberati fue-
rint ⁊ redēpti a dn̄o :ꝯuerteť ⁊ venient
i sion cū laude :⁊ leticia sempit̄na sup
caput eoꝝ. Gaudium ⁊ leticiā obtine-
būt:⁊ fugiet dolor ⁊ gemitꝰ. XXXVI

Et factū ē i q̄rtodecio āno reg̃ A
E ezechie:ascēdit sennacherib rex 4.Re
assyriorū sup oēs ciuitates iu- 2.Pa
da munitas :et cepit eas. Et misit rex
assyrioꝝ rapsacen đ lachis i hierľm:ad
regē ezechiā in manu graui :⁊ stetit in
aq̄ductu piscine supioris i via agri ful
lonis. Et egressus ē ad eū eliachim fi-
liꝰ helchie q̄ erat sup domū:⁊ sobna scri
ba: ⁊ ioahe filiꝰ asaph a cōmentariis.
Et dixit ad eos rapsaceſ Dicite ezechie
Hec dič rex magnꝰ: rex assyrioꝝ. Que
ē ista fiducia q̄ ꝯfidis? aut q̄ ꝯsilio vel
fortitudine rebellare disponis? Super B
quē habes fiduciaz : qꝛ recessisti a me?
Ecce ꝯfidis sup baculū harūdineū ꝯfra
ctū istū sup egyptū: cui si inisꝰ fūit hō:
intrabit i manū eiꝰ ⁊ ꝑforabit eam: sic
pharao rex egypti oībꝰ q̄ ꝯfidūt in eo.
Qꝛ si rūder̃ mihi? in dn̄o deo nr̄o ꝯfi-
dimꝰ: nōne ip̄e ē cuiꝰ abstulit ezechias
excelsa ⁊ altaria ⁊ dixit iude ⁊ hierľm
corā altari isto adorabit̃? Et nūc tra
det te dn̄o meo regi assyrioꝝ:⁊ dabo ti
bi duo milia eq̄ꝝ:nec poter̃ ex te ꝓbe-
re ascēsores eoꝝ. Et quō sustinebis fa-
ciē iudicis vniꝰ loci ex seruis dn̄i mei
minoribꝰ? Qꝛ si ꝯfidis i egypto: i q̄dri
ga ⁊ in eq̄tibꝰ : ⁊ nūc nūquid sine dn̄o
ascēdi ad terrā istā vt disperderē eaz?
Dn̄s dixit ad me. Ascēde sup ťrā istā:
⁊ disperde eā. Et dixit eliachim:⁊ sob-
na:⁊ ioahe ad rapsacen. Loq̄re ad ser- C
uos tuos syra lingua: intelligimꝰ eñ:
ne loq̄ris ad nos iudaice i auribꝰ ꝑľi
q̄ est sup murū. Et dixit ad eos rapsa-
ces: Nūq̄d ad dn̄z tuū ⁊ ad te misit me
dn̄s meꝰ: vt loq̄rer oīa verba ista:⁊ nō
potiꝰ ad viros q̄ sedēt i muro vt come
dant stercora sua ⁊ bibāt vrinā peduz
suoꝝ vobiscū? Et stetit rapsaces ⁊ cla-
mauit voce magna iudaice. ⁊ dixit: Au
dite v̄ba reg̃ magni:reg̃ assyrioruz.
Hec dicit rex: Nō vos seducat ezechias
qꝛ nō poterit eruere vos:⁊ nō vob̄ tri-
buat fiduciā ezechias sup dn̄o: dicēs:
Eruēs liberabit nos dn̄s: nō dabiť ci-
tas i manu reg̃ assyrioꝝ. Nolite audi
re ezechiā. Hec eñ dič rex assyrioꝝ: Fa D
cite mecū bn̄dictiōez:⁊ egredimini ad
me ⁊ comedite vnusq̄sq̄ vineā suaz:et
vnusq̄sq̄ ficū suam:⁊ bibite vnusq̄sq̄
aquā cisterne sue donec veniā ⁊ tollaz
vos ad terrā q̄ ē vt terra vr̄a: terrā fru

mēti ⁊ vini: terrā panū ⁊ vineaꝝ. Nec
ꝯturbet vos ezechias. dicēs: dn̄s libe-
rabit nos. Nūq̇d liberauerūt dij gētiū
vnusq̇sq; trā suā d̄ mā̄u reg̃ assyrioꝝ?
Ubi ē deꝰ emath ⁊ arfath? Ubi ē deꝰ se-
pharuaim? Nunq̇d liberauerūt sama-
riā d̄ manu mea. Quis ē ex oībus dijs
terraꝝ istaꝝ q̇ eruerit trā suā d̄ manu
mea: vt eruat dn̄s hierl̄m d̄ mā̄u mea?
Et siluerūt: ⁊ nō respōderūt ei verbū.
Mādauerat em̄ rex dicēs: nō respōde-
atis ei. Et ingressus ē eliachim filius
helchie: q̇ erat sup̱ domū: ⁊ sobna scri-
ba: ⁊ ioahe filius asaph a cōmētarijs:
ad ezechiā scissis vestibꝰ et nūciauerūt
ei v̄ba rapsacis. XXXVII

A e ‖ Et factū ē cuȝ audisset rex eze-
Re.19.a chias scidit vestimēta sua: ⁊ ob
uolutꝰ ē sacco: ⁊ itrauit in domū dn̄i.
Et misit eliachim q̇ erat sup̱ domū: et
sobnā scribā ⁊ seniores de sacerdotibꝰ
optas saccis: ad esaiā filiū amos ꝓphe
tā: ⁊ dixerūt ad eū. Hec dicit ezechias:
Dies tribulatiōis ⁊ correptiōis: ⁊ blas
phemie dies hec: qꝛ venerunt filij vsq;
ad partū: ⁊ virtꝰ nō ē pariēdi. Si quo
modo audiat dn̄s deꝰ tuꝰ v̄ba rapsac̃
quē misit rex assyrioꝝ dn̄s suꝰ ad blas-
phemādū dn̄m deū viuētē: ⁊ exprobrā-
dū s̄monibꝰ q̇s audiuit dn̄s deꝰ tuus.
Leua g̃ orōnē ꝓ reliquijs q̇ reperte sūt.
B Et venerūt s̄ui regis ezechie ad esaiā:
et dixit ad eos esaias. Hec dicitis dn̄o
vr̄o. Hec dicit dn̄s: Ne timeas a facie
v̄borū q̇ audisti: q̇bꝰ blasphemauerūt
pueri regis assyrioꝝ me. Ecce ego da-
bo ei spiritū ⁊ audiet nūciū: ⁊ reuerte-
tur ad trā suā: ⁊ corruere eū faciā gla-
dio i terra sua. Reūsus ē aūt rapsaces
⁊ inuenit regē assyrioꝝ p̄liantē aduer
suu lobna. Audierat em̄ qꝛ ꝓfectꝰ eēt
d̄ lachis: ⁊ audiuit d̄ taracha rege ethi
opie dicētes: egressus ē vt pugnet ꝯ te.
Qd̄ cū audisset misit nūcios ad ezechi-
am dicēs: Hec dicetis ezechie regi iu-
de loquētes: Nō te decipiat deꝰ tuꝰ in
q̇ tu cōfidis dicēs: non dabit̃ hierl̄m
C in manu reg̃ assyrioꝝ. Ecce tu audisti
oīa q̇ fecerūt reges assyrioꝝ oībus ter-
ris q̄s subuerterūt: ⁊ tu poteris libera
ri. Nūq̇d eruerūt eos dij gentiū quos
subuerterūt patres mei: gozan ⁊ aran
⁊ reseph ⁊ filios eden q̇ erāt i thalassar?
Ubi ē rex emath ⁊ rex arfath et rex vr-
bis sepharuaim ana ⁊ aua? Et tulit eze
chias libros de manu nūcioꝝ et legit
eos: ⁊ ascēdit i domū dn̄i: ⁊ expādit eos
corā dn̄o. Et orauit ad dn̄m dicēs. Do
mine exercituū deꝰ isrl̄ q̇ sedes sup̱ che
rubin: tu es deꝰ solꝰ oīm regnoꝝ terre
tu fecisti celū ⁊ terrā ‖ Inclina dn̄e au- Baruch.2.d
rē tuā ⁊ audi: ⁊ aperi oc̄los tuos et vi-
de: ⁊ audi oīa v̄ba sennacherib q̇ mi-
sit ad blasphemādū deū viuētē. Uere D
em̄ dn̄e desertas fecerūt reges assyrio-
rū tras ⁊ regiones eaꝝ: ⁊ dederūt deos
eaꝝ igni: nō em̄ erant dij: s; opera ma
nuū hoīm: lignū lapis: ⁊ cōminuerūt
eos. Et nūc dn̄e deꝰ nr̄ salua nos d̄ ma
nu eiꝰ: ⁊ cognoscāt oīa regna terre: qꝛ
tu es dn̄s solus. Et misit esaias filius
amos ad ezechiā dicēs: Hec dicit dn̄s
deꝰ isrl̄. Pro q̇bꝰ rogasti me d̄ sēnache-
rib rege assyrioꝝ: h̄ est verbū qd̄ locutꝰ
est dn̄s ad eū. Despexit te ⁊ subsanna-
uit te virgo filia sion: post te caput mo
uit filia hierl̄m. Cui exprobrasti: ⁊ quē
blasphemasti ⁊ sup̱ quē exaltasti vocē
tuā: ⁊ leuasti altitudinē oc̄loꝝ tuoꝝ?
Ad sanctū isrl̄. In manu s̄uoꝝ tuoꝝ E
exprobrasti dn̄o: et dixisti. In multitu-
dine q̄drigaꝝ meaꝝ ego ascēdi altitu-
dinē mōtiū: iuga libani: ⁊ succidā ex-
celsa cedroꝝ eiꝰ ⁊ electas abietes illiꝰ:
⁊ itroibo altitudinē sūmitat̃ eiꝰ saltꝰ
carmeli eiꝰ: ego fodi ⁊ bibi aquā: ⁊ sic
caui vestigio pedis mei oēs riuos ag-
gerum. Nūq̇d nō audisti q̇ olim fece-
rim ei? Ex diebꝰ antiq̇s ego plasmaui
illd̄: ⁊ nūc adduxi: ⁊ factū ē i eradicati
onē colliū cōpugnātiū: ⁊ ciuitatū mu
nitarū. Habitatores eaꝝ breuiata ma
nu ꝯtremuerūt: ⁊ ꝯfusi sūt: facti sūt sic
fenū agri: ⁊ gramen pascue: ⁊ herba te-
ctoꝝ q̇ exaruit anteq̇ maturesceret.
Habitatiōes tuā ⁊ egressū tuū: ⁊ itroi- F
tū tuū ego cognoui ⁊ insaniā tuā ꝯtra
me. Cū fureres aduersū me sup̱bia tua
ascēdit i aures meas. Ponā g̃ circulū
in naribꝰ tuis: ⁊ frenū in labijs tuis:
⁊ reducā te in via p̱ quā venisti. Tibi
aūt h̄ erit signū. Comede h̄ āno q̇ spō-
te nascunt̃: ⁊ i anno scd̄o pomis vesce-
re. In anno aūt tertio semiate ⁊ meti-
te: ⁊ plātate vineas ⁊ comedite fructū
earū. Et metet id qd̄ saluatū fuerit de
domo iuda: ⁊ qd̄ reliquū ē radicē deor
sum: ⁊ faciet fructū sursū: qꝛ de hierl̄m

exibūt reliq̄e: ⁊ saluatio de mōte sion.
Zelꝰ dñi exercituū faciet istud. Propte
G rea hec dic̄ dñs d̄ rege assyrioꝝ. Nō in
trabit ciuitatē hanc ⁊ nō iaciet ibi sa-
gittā: ⁊ nō occupabit eā clypeꝰ: ⁊ ñ mit
tet i circūitu eiꝰ aggerē. In via qua ve
nit: ꝑ eā reuertet̄: ⁊ ciuitatē hāc nō igre
diet̄ dicit dñs. Et ꝓtegā ciuitatē istā
vt saluē eā: ꝓpt̄ me ⁊ ꝓpter dauid ſuū
4.Re.19.g meū| Egressus ē aūt angelꝰ dñi ⁊ ꝑcus
Ecci.48.b sit i castris assyrioꝝ cētū octogītaq̄n
q̄ȝ milia. Et surrexerūt mane ⁊ ecce oēs
cadauera mortuorum. Et egressus ē ⁊
abijt. Et reuersus ē sēnacherib rex assy-
rioꝝ: ⁊ habitauit i niniue. Et factū est
cū adoraret i tēplo nesrach deū suū: a-
dramelech ⁊ sarasar filij eiꝰ ꝑcusserūt eū
gladio. fugerūtq̄ȝ i t̄raȝ ararath: ⁊ reg-
nauit asaraddon filiꝰ ꝑeo. XXXVIII
A ‖N diebꝰ ill' egrotauit ezechias
i vsq̄ȝ ad mortē: itroiuit ad eum
4.Re.20.a esaias filiꝰ amos ꝓpha. et dixit
2.Pa.32.f ei: Hec dicit dñs: Dispone domui tue:
q̄r morieris tu ⁊ nō viues. Et ꝯūtit eze
chias faciē suā ad parietē: ⁊ orauit ad
dñm. ⁊ dixit: Obsecro dñe memēto q̄so
quō ambulauerim corā te i v̄itate et i
corde ꝑfecto: ⁊ quod bonū ē in oculis
tuis fecerim. Et fleuit ezechias fletu
magno. Et factū ē verbū dñi ad esaiā
dicēs: Uade ⁊ dic ezechie. Hec dic̄ dñs
deꝰ dauid patris tui. Audiui orōnem
B tuam ⁊ vidi lachrymas tuas. Ecce ego
adijciā sup dies tuos: q̄ndecim ānos:
⁊ de manu reg' assyrioꝝ eruā te: ⁊ ciui
1.Re.2.g tatē istā: ⁊ ꝓtegā eam‖Hoc āt tibi erit
Luc.2.c signū a dño: q̄r faciet dñs verbū h̄ qd̄
Ecci.48.d locutꝰ ē. Ecce ego reuerti faciā vmbrā
linearū ꝑ q̄s descēderat in horologio
achaȝ i sole retrorsū: decē lineis. Et re
uersus est sol decē lineis ꝑ gradus q̊s
descēderat. Scriptura ezechie reg' iu-
da cū egrotasset: ⁊ ꝯualuisset d̄ infirmi
tate sua. Ego dixi i dimidio dieꝝ meo
rū: vadā ad portas inferi. Quesiui resi
duū ānoꝝ meoꝝ. Dixi nō videbo dñm
deū i terra viuētiū: nō aspiciā hoīeȝ vl
C tra ⁊ habitatorē q̄et'. Generatio mea
ablata ē ⁊ ꝯuoluta ē a me: q̄si taberna
culū pastoꝝ. Precisa est velut a texen-
te vita mea: dū adhuc ordirer succidit
Job.4.d me‖ De mane vsq̄ȝ ad vesperam finies
me: sperabā vsq̄ȝ mane. Quasi leo sic
ꝯtriuit oīa ossa mea. De mane vsq̄ȝ ad

vesperā finies me. Sicut pullus hirū-
dinis sic clamabo: meditabor vt colū-
ba. Attenuati sūt oculi mei: suspicien-
tes i excelsū. Dñe vim patior: respōde
ꝓ me. Quid dicā aut q̄d r̄ndebit mihi
cū ip̄e fecerit? Recogitabo tibi oēs an
nos meos i amaritudine aīe mee. Dñe
si sic viuit̄: ⁊ i talibꝰ vita spūs mei Cor D
ripies me ⁊ viuificabis me: ecce in pa-
ce amaritudo mea amarissima. Tu āt
eruisti aīam meā vt nō periret: ꝓieci-
sti post tergū tuuȝ oīa pc̄tā mea. Quia
nō infernꝰ ꝯfitebit̄ tibi neq̄ȝ mors lau
dabit te: nō expectabūt q̄ descēdūt in
lacū v̄itatē tuā. Uiuēs viuēs ip̄e ꝯfi-
tebit̄ tibi sic̄ ⁊ ego hodie. Pater filijs
notā faciet v̄itatē tuā. Dñe saluū me
fac: ⁊ psalmos nr̄os cātabimꝰ cūct' di
ebus vite nr̄e i domo dñi. Et iussit esai-
as vt tollerēt massaȝ de ficis: ⁊ catha-
plasmarent sup vulnꝰ ⁊ sanaret̄. Et di-
xit ezechias: Qd̄ erit signū q̄r ascendā
in domum dñi. XXXIX
i ‖N tp̄e illo misit merodach ba A
ladā filiꝰ baladā rex babylōis 4.Re
libros ⁊ munera ad ezechiā. Audierat
eñ. q̄ egrotasset ⁊ ꝯualuisset. Letatꝰ ē
aūt sup eis ezechias: ⁊ ondit eis cellaȝ
aromatū ⁊ argēti ⁊ auri ⁊ odoramēto-
rū ⁊ vngenti optimi ⁊ oēs apothecas
supellectilis sue: ⁊ vniūsa q̄ iuēta sūt i
thesaur' eiꝰ. Nō fuit v̄bū qd̄ ñ onderet B
eis ezechias i domo sua: ⁊ i oī ꝑtāte sua
Introiuit aūt esaias ꝓpha ad ezechiā
regē. ⁊ dixit ei: Quid dixerūt viri isti: ⁊
vnde venerūt ad te? Et dixit ezechias:
De t̄ra lōginq̄ venerūt ad me d̄ baby-
lone. Et dixit: Quid viderūt in domo C
tua? Et dixit ezechias: Oia q̄ in domo
mea sūt viderūt. Nō fuit res quā non
ostēderim eis i thesaur' meis. Et dixit
esaias ad ezechiā. Audi v̄bū dñi exer-
cituū. Ecce dies veniēt: ⁊ auferēt̄ oia
q̄ i domo tua sūt: et q̄ thesaurizauerūt
p̄res tui vsq̄ȝ ad diē hāc: i babylonē.
Nō relinquet̄ q̄cq̄ȝ: dicit dñs. Et de fi- D
lijs tuis q̄ exibūt de te q̊s genuer' tol-
lēt: ⁊ erūt eunuchi in palatio reg' ba-
bylonis. Et dixit ezechias ad esaiam.
Bonū v̄bū dñi qd̄ locutꝰ est. Et dixit:
Fiat tm̄ pax ⁊ v̄itas in diebus meis.
Onsolamini ꝯsolamini XL A
c popule meꝰ: dicit deꝰ vr̄. Loqui-
mini ad cor hierl'm ⁊ aduocate

eaz: qm̄ cōpleta ē malicia eiꝰ: dimissa
ē iniq̄tas illiꝰ. Suscepit de manu dn̄i
Mat.3.a duplicia ꝑ oibꝰ pctīs suis‖Uox clamā-
Mar.1.a tis i deserto. Parate viā dn̄i: rectas fa
Luc.3.c cite i solitudie semitas dei nr̄i. Omīs
Joh.1.c vallis exaltabit: ⁊ ois mōs ⁊ collis hu
miliabit: ⁊ erūt praua ⁊ indirecta: ⁊ as
B s.35.a pera i vias planas. Et reuelabit gl'ia
dn̄i: ⁊ videbit ois caro pͥter ꝙ os dn̄i
locutū ē. Uox dicētis. Clama. Et dixi:
Ecci.14.c Quid clamabo?‖Ois caro fenū ⁊ ois
Jac.1.b gl'ia q̄si a flos agri. Exiccatū ē fenū ⁊
1.Pe.1.d cecidit flos: q2 spūs dn̄i sufflauit i eo.
Uere fenū ē ꝑpl's. Exiccatū ē fenū ⁊ ce-
cidit flos: vbū aūt dn̄i manet i etnū.
Sup mōte excelsū ascēde tu q̄ euāgeli
zas sion: exalta i fortitudine vocē tuā
q̄ euāgelizas hierl'm. Exalta noli time
C re. Dic ciuitatibꝰ iude. Ecce deꝰ vester.
I.62.d ‖Ecce dn̄s deꝰ in fortitudine veniet: et
brachiū eiꝰ dn̄abit. Ecce merces eius
cū eo: ⁊ opꝰ illiꝰ corā illo. Sicut pastor
gregē suū pascet: i brachio suo ꝯgrega
bit agnos et in sinu suo leuabit: feras
ip̄e portabit. Quis mensus eā pugillo
aq̄s: ⁊ celos palmo ponderauit? Quis
appendit tribꝯ digitis molē terre: et li
brauit i pōdere montes: ⁊ colles in sta
Sap.9.c tera?‖Quis adiuuit spiritū dn̄i: aut q̄s
Ro.11.d cōsiliariꝰ eius fuit ⁊ ostēdit illi? Cum
D quo iniūt ꝯsiliū ⁊ instruxit eū: et docu-
it euz semitā iusticie: ⁊ erudiuit eū sci-
entia: ⁊ viā prudētie ostēdit illi? Ecce
gētes q̄si stilla situle: ⁊ q̄si momentum
statere reputate sūt. Ecce insule quasi
puluis exiguꝰ: ⁊ libanꝰ nō sufficiet ad
succēdēdū: ⁊ aialia eiꝰ nō sufficiēt ad
holocaustū. Oēs gētes q̄si nō sint: sic
sūt corā eo: ⁊ q̄si nihilū ⁊ inane reputa
E te sūt ei. Cui ḡ similē fecistis deuz? aut
quā imaginē ponet' ei? Nūq̄d sculpti
le cōflabit faber aut artifex auro figu
rabit illud ⁊ laminis argēteis argēta-
rius? Forte lignū ⁊ imputribile elegit
artifex sapiēs: q̄rit quō statuit simula
crū ꝙ nō moueat. Nunq̄d nō scietis?
Nunq̄d nō audistis? Nūq̄d nō annūci
atū est vob ab initio? Nūq̄d nō intelle
xistis fūdamenta terre? Qui sedet sup
gyrū tere: ⁊ habitatores eiꝰ sūt q̄si locu
ste. Qui extēdit velut nihili celos: ⁊ ex
pādit eos sicut tabernaculū ad inhabi
F tādū. Qui dat secretoꝝ scrutatores q̄si
nō sint: iudices terre velut inanes fe-
cit. Et q̄dē neq3 plātato: neq3 sato: ne-
q3 radicato i terra trūco eoꝝ. Repēte
flauit in eos: ⁊ aruerūt: ⁊ turbo q̄si sti-
pulam auferet eos.‖Et cui assimilast' I.46.b
me: ⁊ adeq̄stis dicit sanctꝰ‖Leuate i ex Mat.27.b
celsū oculos vr̄os: et videte q̄s creauit
hec. Qui educit i numero miliciā eoꝝ
⁊ oēs ex noie vocat. Pre mltitudie for
titudinis ⁊ roboris ꝟtutisq3 eiꝰ: neq3
vnū reliquū fuit. Quare dic' iacob ⁊ lo G
quer' isrl': abscōdita ē vita mea a dn̄o
⁊ a deo meo iudiciū meū trāsibit. Nū-
q̄d nescis: aut nō audisti? Deus sempi
ternꝰ dn̄s q̄ creauit termios terre: ⁊ nō
deficiet: neq3 laborabit‖nec ē inuestiga- Eccs.8.b
tio sapie eiꝰ. Qui dat lasso ꝟtutē: ⁊ his
qui nō sūt fortitudinē ⁊ robur multi-
plicat. Deficiēt pueri ⁊ laborabūt: ⁊ iu
uenes i infirmitate cadēt. Qui aūt spe
rant i dn̄o mutabūt fortitudinē: assu-
mēt pēnas sicut aq̄le: current ⁊ nō la-
borabūt: āmbulabūt ⁊ nō deficiēt. XLI
Taceant ad me insule: et gentes A
t mutēt fortitudinē. Accedāt et
tūc loquant': simul ad iudiciuz
ꝓpinquemꝰ. Quis suscitauit ab orien-
te iustū: vocauit eū vt sequeret' se? Da
bit in cōspectu eiꝰ gētes et reges obti
nebit. Dabit q̄si puluerē gladio eiꝰ si-
cut stipulā vento raptā arcui eiꝰ. Per
sequet' eos: trāsibit in pace: semita in
pedibꝰ eiꝰ nō apparebit. Quis hec ope B
ratꝰ est ⁊ fecit: vocans generatiōes ab
exordio?‖Ego dn̄s primꝰ et nouissimꝰ I.44.a.et
ego sum. Uiderūt insule ⁊ timuerūt: ex 48.b
trema terre obstupuerūt: appropinqua Apo.2.c
uerūt ⁊ accesserūt. Unusq̄sq3 ꝓximo suo
auxiliabit': ⁊ fratri suo dicet: ꝯfortare.
Cōfortauit faber erarꝰ ꝑcutiens mal
leo eū qui cudebāt tūc tp̄is: dicēs glu-
tino bonū ē: et cōfortauit eū clauis vt
nō moueat'.‖Et tu isrl' serue meus: ia- I.44.a
cob quē elegi: semē abraā amici mei:
in quo apphēdi te ab extremis terre ⁊
a longinq̄s eiꝰ vocaui te. et dixi tibi:
Seruꝰ meꝰ es tu elegi te ⁊ nō abieci te
‖Ne timeas q2 ego tecū sum: ne decli- I.43.c C
nes q2 ego deꝰ tuus. Cōfortaui te ⁊ au
xiliatus sum tibi: et suscepit te dextera
iusti mei. Ecce cōfundent' ⁊ erubescēt
oēs q̄ pugnāt aduersū te. Erūt quasi
nō sint: et peribūt viri q̄ cōtradicūt ti-
bi. Queres eos et nō inuenies viros re-
belles tuos: ⁊ erūt quasi nō sint: et ve-

luti ꝯſumptio hoīs bellātꝰ aduſuꝫ te:
qꝛ ego dn̄s deꝰ tuꝰ appꝛehēdēs manū tu
D am dicēſqꝫ tibi. Ne timeas: ego adiuui
te. Noli timere ⁊mis iacob: q̄ moꝛtui
eſtꝰ ex iſrł Ego auxiliatꝰ ſū tui dic̄ dn̄s
⁊ redēptoꝛ tuꝰ ſāctꝰ iſrł. Ego poſui te
q̄ſi plauſtrū triturās nouū: hn̄s roſtra
ſerrātia. Triturabis mōtes ⁊ cōminu-
es: ⁊ colles q̄ſi puluerē pones. Uētila-
bis ⁊ vētꝰ tollet: ⁊ turbo diſꝑget eos: ⁊
tu exultabis i dn̄o: i ſācto iſrł letaberꝰ
Egeni paupes q̄rūt aq̄s ⁊ nō ſūt: ligua
eoꝝ ſiti aruit. Ego dn̄s exaudiaꝫ eos:
E deꝰ iſrł: n̄ derelinquā eos. Aperiā in ſu
pinis collibꝰ flumia: ⁊ i medio cāpoꝝ
fōtes. Ponam deſertū i ſtagna aq̄ꝝ: ⁊
t̄rā inuiā i riuos aq̄ꝝ. Dabo in ſolitu
tudinē cedrū ⁊ ſpinā ⁊ myrtū ⁊ lignū
oliue. Ponam i deſerto abietē vlmū ⁊
buxū ſił vt videāt ⁊ ſciāt ⁊ recogitēt ⁊
itelligāt parił: qꝛ manꝰ dn̄i fecit hec: ⁊
ſāctꝰ iſrł creauit illō. Prope facite iudi
ciū vr̄m dic̄ dn̄s: afferte ſi q̄d foꝛte ha-
F betꝰ dixit rex iacob. Accedāt ⁊ nūciēt
vob q̄cūqꝫ vētura ſūt. Prioꝛa q̄ fuerūt
nūciate: ⁊ ponemꝰ coꝛ nr̄m ⁊ ſciemꝰ no
uiſſima eoꝝ ⁊ q̄ vētura ſūt indicate no
bis. Annūciate q̄ vētura ſūt i futurū
⁊ ſciemꝰ qꝛ dīj eſtꝰ vos. Bn̄ q̄ꝫ aut male
ſi poteſtꝰ facite: ⁊ loq̄mur ⁊ videamus
ſił. Ecce vos eſtꝰ ex nihilo ⁊ opus vr̄m
ex eo ꝙ nō ē. Abominatio eſt q̄ elegit
vos. Suſcitaui ab aq̄lone: ⁊ veniet ab
G oꝛtu ſolis Uocauit nomē meū: ⁊ addu
cet mgr̄atꝰ q̄ſi lutū: ⁊ velut plaſtes cō-
culcās humū. Quis ānūciauit ab exoꝛ
dio vt ſciamꝰ: et a ꝑncipio vt dicamꝰ:
iuſtꝰ es? Nō ē ānūciās neqꝫ ꝑdicēs: ne
qꝫ audiēs ſmōes vr̄os. Primꝰ ad ſion
dicet: ecce adſū: ⁊ hierłm euāgeliſtā da
bo. Et vidi: ⁊ nō erat ex iſtꝰ q̄ſqꝫ q̄ ini-
ret ꝯſiliū: ⁊ iterrogatꝰ rn̄deret verbum.
Ecce oēs iniuſti: ⁊ vana opa eoꝝ: ven
tus ⁊ inane ſimulacra eoꝝ. XLII
A ‖Ecce ſuꝰ meꝰ: ſuſcipiā eū: electꝰ
Mat.12.b c meꝰ: complacuit ſibi in illo aīa
mea. Dedi ſpm̄ meū ſuꝑ eū: iu-
diciū gētibꝰ ꝓferet Nō clamabit: neqꝫ
accipiet ꝑſonā: nec audieł vox eiꝰ fo-
ris. Calamū q̄ſſatū nō ꝯteret ⁊ linū fu-
migās nō extinguet. In ⁊itate educet
iudiciū: nō erit triſtꝰ neqꝫ turbulētus
donec ponat i t̄ra iudiciū: ⁊ legē eiꝰ in-
ſule expectabūt. Hec dic̄ dn̄s deꝰ creās
celos ⁊ extēdēs eos: firmās t̄rā ⁊ q̄ ger
mināt ex ea: dās flatū ꝑplo q̄ ē ſuꝑ ter
rā: ⁊ ſpm̄ calcātibꝰ eā. Ego dn̄s vocaui
te i iuſticia: ⁊ appꝛehēdi manū tuam: ⁊
ſuaui te‖Et dedi te i fedꝰ ꝑpłi: i lucē gē I.49.b
tium: vt apires oculos cecoꝛuꝫ: ⁊ edu-
ceres de ꝯcluſiōe vinctū: d̄ domo carce-
ris ſedētes i tenebris. Ego dn̄s h̄ ē no
mē meū‖ Gł'iaꝫ meā nō dabo: ⁊ laudeꝫ I.48.b
meā ſculptilibꝰ. Que ꝑma fuerūt ecce I.43.c
venerūt: noua q̄ꝫ ego ānūcio: ātēqꝫ oꝛi-
anł audita vobis faciā‖Cātate dn̄o cā Ps.14
ticū nouū: laus eiꝰ ab extremis terre.
Qui deſcēditis i mare ⁊ plenitudo eiꝰ
inſule: ⁊ habitoꝛes eaꝝ. Leueł deſer-
tū ⁊ citates eiꝰ i domibꝰ habitabit ce
dar. Laudate habitatoꝛes petre: d̄ ver-
tice mōtiū clamabūt. Ponēt dn̄o glo-
riā: ⁊ laudē eiꝰ i inſulis nūciabūt. Do
minꝰ ſicut foꝛtꝰ egredieł: ſicut vir ꝑli-
atoꝛ ſuſcitabit zelū. Uociferabił ⁊ cla
mabit: ſuꝑ inimicos ſuos cōfoꝛtabił.
Tacui: ſemꝑ ſilui: patiēs fui: ſic par- C
turiēs loq̄r. Diſſipabo ⁊ abſoꝛbebo ſi
mul deſertos faciā mōtes ⁊ colles: ⁊ oē
germē eoꝝ exiccabo. Ponā flumia in
inſulas: ⁊ ſtagna arefaciā. Et educā ce
cos i viā quā neſciūt: ⁊ i ſemitꝰ q̄s ig-
noꝛauerūt ābulare eos faciā. Ponā te
nebꝛas coꝛā eis i lucē ⁊ praua i rectā.
Hec verba feci eis: ⁊ nō dereliqui eos.
Cōuerſi ſūt retroꝛſū. Cōfundāł ꝯfuſiōe
q̄ ꝯfidūt i ſculptili: q̄ dicūt ꝯflatili vos
dīj nr̄i. Surdi audite et ceci ituemini
ad videndū? Quis cecꝰ niſi ſuꝰ meꝰ: et
ſurdꝰ niſi ad quē nuncios meos miſi?
Quis cecꝰ niſi q̄ venūdatꝰ ē? Et q̄s ce
cus niſi ſuꝰ dn̄i? Qui vides mł'ta: nō- D
ne audies? Qui apas habes aures: nō
ne audies? Et dn̄s voluit vt ſctificaret
eū: ⁊ magnificaret legē ⁊ extolleret: ip-
ſe aūt ꝑpłs direptꝰ ⁊ vaſtatꝰ Laqueꝰ iu-
uenū oēs: ⁊ i domibꝰ carcerū abſcōditi
ſūt. Facti ſūt in rapinā: nec ē q̄ eruat:
in direptionē: nec eſt qui dicat: redde.
Quis eſt in vobis q̄ audiat hoc: atten-
dat ⁊ auſcultet futura? Quis dedit i di
reptionē iacob ⁊ iſrł vaſtātibus? Nō-
ne dn̄s iꝑe cui peccauimꝰ? Et noluerūt
in vījs eiꝰ ambulare: ⁊ nō audierūt le-
gem eiꝰ. Et effudit ſuꝑ eū indignatio-
nem furoꝛis ſui ⁊ foꝛte bellū: ⁊ cōbuſſit
eū in circūitu ⁊ nō cognouit ⁊ ſuccen-
dit eum ⁊ non intellexit. XLIII

B c T nunc hec dicit dñs creans te
iacob: ꝛ formãs te isrl'. Noli ti-
mere qꝛ redemi te: ꝛ vocauit te
noie tuo. Me⁹ es tu. Cũ transieris ꝑ
aq̄s: tecũ ero: ꝛ flumia ñ opient te. Cũ
ambulaueris i igne nõ cõbureris: ꝛ flã-
ma nõ ardebit i te: qꝛ ego sũ dñs deus
tu⁹ sctũs isrl' saluator tu⁹. Dedi ꝓpiti-
ationẽ tuã egyptũ: ꝛ ethiopiã ꝛ saba
ꝓ te. Ex q̄ honorabilis fact⁹ es i ocul'
meis ꝛ gl'iosus: ego dilexi te. Et dabo
S.41.e hoies ꝓ te: ꝛ ꝓpl'os ꝓ aĩa tua. ‖ Noli ti
mere qꝛ ego tecũ sũ. Ab oriẽte adducã
semẽ tuũ: ꝛ ab occidẽte ꝯgregabo te Di
cã aq̄loni da: ꝛ austro: noli ꝓhibere.
Affer filios meos de longinq̄: ꝛ filias
meas ab extremis t're. Et oẽm q̄ inuo-
cat nomẽ meũ: i gl'iam meã creaui eũ
B formaui eũ: ꝛ feci eũ. Educ foras ꝓpl'm
cecũ ꝛ oculos habentẽ: surdũ: ꝛ aures
ei sũt. Oẽs gẽtes ꝯgregate sũt simul: ꝛ
collecte sũt trib⁹. Quis i vob̃ annũci-
et istud: ꝛ q̄ ꝓma sũt audire vos faciet
Dẽt testes eoꝝ ꝛ iustificẽt': ꝛ audiãt et
dicãt. Uere vos testes mei dicit dñs: ꝛ
s'u⁹ me⁹ quẽ elegi: vt sciatis ꝛ credatis
mihi: ꝛ itelligatis qꝛ egoipe sũ. Añ me
nõ ẽ formatus de⁹: ꝛ post me non erit.
Osee.13.b ‖ Ego sũ: ego sũ dñs: ꝛ nõ est absq̄ me
saluator. Ego annũciaui ꝛ saluaui: au
ditũ feci: ꝛ nõ fuit i vob̃ alien⁹. Uos te
stes mei dicit dñs: ꝛ ego de⁹. Et ab ini
tio egoipe: ꝛ nõ ẽ q̄ de manu mea eru
at. Operabor: ꝛ q̄s auertet illud? Hec di
cit dñs redẽptor vr̃ sctũs isrl'. Propter
vos emisi babylonẽ: ꝛ detraxi vectos
vniũsos ꝛ chaldeos i nauib⁹ suis gl'i-
antes. Ego dñs sctũs vester: creãs isrl':
D rex vr̃. Hec dicit dñs q̄ dedit i mari vi
am: ꝛ i aq̄s torrẽtib⁹ semitã. Qui edux
it q̄drigã ꝛ equũ: agmẽ ꝛ robustũ. Si-
mul obdormierũt nec resurgẽt: ꝛ cõtri
ti sũt q̄si linũ: ꝛ extincti sũt. Ne memi-
2.Cor.5.d neritis ꝓorũ: ꝛ antiq̄ ne ītueamini ‖ Ec
Apoca.21.b ce ego facio noua: ꝛ nũc orient': vtiq̄
S.42.b cognoscetis ea. Ponã i deserto viã: ꝛ in
inuio flumina. Et gl'ificabit me bestia
agri: dracones ꝛ strutiões: qꝛ dedi i de
s'to aq̄s: ꝛ flumina i inuio: vt darẽ po-
S.25.d tũ ꝓpl'o meo electo meo. ‖ Populũ istũ
D formaui mihi: laudem meã narrabit.
Nõ me inuocasti iacob nec laborasti i
me isrl'. Nõ obtulisti mihi arietẽ holo
causti tui: ꝛ victimis tuis nõ gl'ificasti
me. Nõ te seruire feci i oblatiõe: nec la
borẽ tibi ꝓbui i thure. Nõ emisti mihi
argẽto calamũ: ꝛ adipe victimarũ tua
rũ nõ inebriasti me. Uerũtñ s'uire me
fecisti i pctĩs tuis: ꝓbuisti mihi laborẽ
i iniq̄tatib⁹ tuis. Ego sũ: ego sũ ipe: q̄
deleo iniq̄tates tuas ꝓpter me: ꝛ pctõ
rũ tuoꝝ ñ recordabor. Reduc me i me
moriã ꝛ iudicemur simul: narra si q̄d
habes vt iustificeris. Pater tu⁹ ꝓmus
peccauit: ꝛ interp'tes tui ꝓuaricati sũt
i me. Et ꝯtaminaui ꝓncipes sctõs. De
di ad internitionẽ iacob: ꝛ isrl' i blas-
T nũc au- (phemiã. XLIIII
e di iacob serue meus: ꝛ isrl' quẽ B
elegi. Hec dicit dñs faciens et S.41.b
formãs te: ab vtero auxiliator tu⁹. ‖ No
li timere serue me⁹ iacob: ꝛ rectissime Hiere.30.b
quẽ elegi. Effundã ei aq̄s sup sitientẽ et.46.g
ꝛ fluenta sup aridã. ‖ Effundã spiritũ Joel.2.g
meũ sup semẽ tuũ: ꝛ bñdictionẽ meã Act.2.g
sup stirpẽ tuã: ꝛ germinabũt iter her-
bas q̄si salices iuxta p'terfluentas aq̄s
Iste dicit dñe ego sũ: ꝛ ille vocabit in
noie iacob. Et h̄ scribet manu sua dño
ꝛ in noie isrl' assimilabit'. Hec dic̄ dñs
rex isrl' ꝛ redemptor ei⁹: dñs exercituũ.
‖ Ego ꝓm⁹ ꝛ ego nouissim⁹: ꝛ absq̄ me
nõ ẽ de⁹. Quis silis mei? Uocet ꝛ an- S.41.b.et
nũciet: ꝛ ordinẽ exponat mihi. Ex q̄ cõ I.48.b
stitui mihi ꝓpl'm antiquũ. Uẽtura ꝛ q̄ Apo.1.d
futura sũt annũciet eis. Nolite time- et.22.c
re: neq̄ cõturbemini. Ex tũc audire te
feci: ꝛ ãnũciaui. Uos estis testes mei.
Nũq̄d est de⁹ absq̄ me: ꝛ formator quẽ B
ego nõ nouerim. ‖ Plaste idoli oẽs ni- Baruch.6.a
hil sũt: ꝛ amãtissima eoꝝ nõ ꝓderunt Hiere.10.a
eis. ‖ Ipsi sũt testes eoꝝ: qꝛ nõ vidẽt ne S.42.b
q̄ itelligũt: vt cõfundãt'. Quis forma
uit deũ: ꝛ sculptile conflauit: ad nihil
vtile? Ecce oẽs ꝑticipes ei⁹ cõfunden
tur. Fabri ei sũt ex hoib⁹. Cõueniẽt oẽs
oẽs: stabũt ꝛ pauebũt: ꝛ ꝯfũdẽt' simul.
Faber ferrari⁹ lima opat⁹ ẽ i prunis ꝛ
i malleis formauit illd: ꝛ opat⁹ ẽ i bra
chio fortitudinis sue. Esuriet ꝛ defici
et: nõ bibet aquã ꝛ lassescet. ‖ Artifex
lignari⁹ extẽdit normã formauit illud Sap.13.c
i runcina. Fecit illud in angularib⁹: ꝛ
i circino tornauit illud ꝛ fecit imagi-
nẽ viri q̄si speciosũ hoiem habitantẽ i
domo. Succidit cedros: tulit ilicẽ et
quercũ q̄ steterat inter lingna saltus.
Plãtauit pinũ quã pluuia nutriuit: ꝛ C

C facta ē hoībꝰ ī focū. Sūpsit ex eis ⁊ ca
lefactꝰ ē: ⁊ succēdit ⁊ coxit panes: ð re
liquo āt opatꝰ ē deū ⁊ adorauit: fecit
sculptile: ⁊ curuatꝰ ē añ illud. Mediū
eiꝰ cōbussit igni: ⁊ de medio eiꝰ carnes
coxit. Comedit pulmētū ⁊ saturatꝰ est
⁊ calefactꝰ ē: dixit. Uah calefactꝰ sum
vidi focū. Reliquū aūt eiꝰ deū fecit et
sculptile sibi. Curuat̄ añ illð ⁊ adorat
illud ⁊ obsecrat. dicens: Libera me: qꝛ
deꝰ meꝰ es tu. Nescierūt neq̄ itellexe-
rūt. Obliti ei sūt ne videāt oculi eoꝝ: ⁊
ne itelligāt ī corde suo. Nō recogitāt ī
mēte sua: neq̄ cognoscūt neq̄ sentiūt
vt dicāt. Medietatē eiꝰ cōbussi igni et
coxi sup carbones eiꝰ panes: coxi car-
nes ⁊ comedi: ⁊ ð reliq̄ eiꝰ idolū faciā?
Ante trūcū ligni ꝓcidā? Pars eiꝰ ci-
nis ē. Cor isipiēs adorabit illud: ⁊ nō
liberabit aīaȝ suā: neq̄ dicet forte mē
daciū ē ī dextera mea. Memēto hoꝝ
iacob ⁊ isrl̄: qm̄ seruꝰ meꝰ es tu. Forma
ui te: seruꝰ meꝰ es tu isrl̄: nō obliuisca
D ris mei. Deleui vt nubē iniq̄tates tu-
as: ⁊ q̄si nebulā pctā tua. Reuertere ad
me: qm̄ redemi te. Laudate celi q̄niaȝ
misericordiā fecit dn̄s: iubilate extre-
ma terre. Resonate montes laudatio-
nē: saltus ⁊ omne lignū eiꝰ. Qm̄ rede-
mit dn̄s iacob: ⁊ isrl̄ gloriabit̄. Hec di
cit dn̄s redēptor tuꝰ ⁊ formator tuus
ex vtero. Ego sū dn̄s faciens oīa: exten
dens celos solus: stabiliēs terrā ⁊ nul
lus mecū. Irrita faciēs signa diuinoꝝ
⁊ ariolos ī furorē vertēs. Cōuertēs sa-
pientes retrorsum ⁊ sciētiā eoꝝ stultā
faciēs. Suscitās verbū serui sui: ⁊ cō-
siliū nūcioꝝ suoꝝ cōplēs. Qui dico hi
erusalē habitaberis: ⁊ ciuitates iude
edificabimini: ⁊ deserta eiꝰ suscitabo.
Qui dico ꝓfundo desolare: ⁊ flumina
tua arefaciā. Qui dico cyro pastor me
us es: ⁊ oēm volūtatē meā cōplebis.
Qui dico hierl̄m edificaberi: ⁊ tēplo
A Ec dicit (fūdaberis. XLV
1. Esdre. 1. a H dn̄s christo meo cyro cuiꝰ appꝫ-
hendi dexterā vt subiiciā añ fa
ciē eiꝰ gētes ⁊ dorsa regū vertā. Et ape
riā corā eo ianuas: ⁊ porte nō claudē-
tur. Ego ante te ibo: ⁊ gloriosos terra
humiliabo. Portas ereas cōterā: ⁊ ve-
ctes ferreos ꝯfringā. Et dabo tibi the
sauros absconditos: ⁊ archana secreto
rū vt scias qꝛ ego dn̄s: q̄ voco nomen
tuū deꝰ isrl̄ ꝓpter seruū meū iacob et
isrl̄ electū meū. Et vocaui te noīe tuo.
assimilaui te: ⁊ nō cognouisti me. Ego
dn̄s: ⁊ nō ē ampliꝰ. Extra me nō ē deꝰ
Accinxi te: ⁊ nō cognouisti me: vt sci-
ant hi q̄ ab ortu solis ⁊ q̄ ab occidē-
te: qm̄ absq̄ me nō est deꝰ. Ego dn̄s ⁊
nō est alter: formās lucē: ⁊ creās tene-
bras: faciēs pacē: ⁊ creans malū. Ego B
dn̄s faciēs oīa hec. Rorate celi desup
⁊ nubes pluant iustū: aperiat̄ terra et
germinet saluatorē: ⁊ iusticia oriat̄ si
mul. Ego dn̄s creaui eū. Ue q̄ ꝯdicit
factori suo: testa de samiis terre. ‖ Nun Ro. 9. d
q̄d dicit lutū figulo suo: quid facis et
opus tuū absq̄ manibꝰ ē? ‖ Ue q̄ dicit Luc. 23
patri: q̄d generas: ⁊ mulieri quid par-
turis? Hec dicit dn̄s sctūs isrl̄: plastes
eiꝰ. Uentura interrogate me: sup fili-
os meos ⁊ sup opus manuū meaꝝ mā
date mihi. Ego feci terrā: ⁊ hominē su
p eā creaui. Ego ⁊ manꝰ mee tetende-
rūt celos: ⁊ omni militie eoꝝ mādaui
Ego suscitaui eū ad iusticiā: ⁊ oēs vi-
as eius dirigā. Ipse edificabit ciuita- C
tē meā: ⁊ captiuitatē meā dimittet nō
in ꝑcio neq̄ in muneribꝰ dicit domi-
nus deꝰ exercituū. Hec dicit dn̄s. La-
bor egypti ⁊ negociatio ethiopie ⁊ sa-
baim viri sublimes: ad te trāsibūt et
tui erūt. Post te āmbulabūt: vincti ma-
nicis ꝑgent: ⁊ te adorabūt teq̄ deꝑca
bunt̄. Tm̄ in te est deꝰ: ⁊ nō est deꝰ abs
q̄ te. Uere tu es deus absconditꝰ: deꝰ
israel saluator. Cōfusi sūt ⁊ erubuerūt
oēs simul: ⁊ abierūt ī ꝯfusiōe fabrica-
tores erroꝝ. Israel saluatꝰ ē in dn̄o sa
lute eterna. Nō cōfundemini ⁊ nō eru
bescetis vsq̄ in seculū seculi: qꝛ hec di
cit dn̄s creās celos. Ipse deus formās
terrā ⁊ faciēs eā: ipse plastes eiꝰ. Non
in vanū creauit eā: vt habitaret̄ for-
mauit eā. Ego dn̄s et nō est alius. Nō
in abscōdito locutꝰ sum: ī loco t̄re te-
nebroso. Nō dixi semini iacob frustra D
querite me. Ego dn̄s loquēs iusticiā:
annūciās recta. Cōgregamini ⁊ venite
⁊ accedite simul q̄ saluati estis ex gen-
tibꝰ. Nescierūt q̄ leuāt signū sculptu-
re sue: ⁊ rogāt deūm nō saluātē. Annū-
ciate ⁊ venite: ⁊ cōsiliami simul. Quis
auditū fecit h̄ ab initio? Ex tūc ꝑdixi
illud. Nūq̄d nō ego dn̄s: ⁊ nō est vltra
deus absq̄ me? Deꝰ iustꝰ ⁊ saluās nō

est ꝑter me. Cōuertimini ad me ⁊ salui
eritis oēs fines ꝉre: qꝛ ego de⁹ ⁊ nō est
Ro.14.b alius. ‖ In memetipso iuraui: egredieꝉ
Philip.2.b de ore meo iusticie verbū: ⁊ nō reuerte
tur: qꝛ mihi curuabiꝉ omne genu: ⁊ iu
rabit oīs lingua. Ergo in dn̄o dicent.
Mee sunt iusticie ⁊ imperiū. Ad eū ve
nient: ⁊ cōfūdenꝉ oēs q̇ repugnāt ei.
In dn̄o iustificabiꝉ ⁊ laudabiꝉ oē se-
B Onfract⁹ (men israel. XLVI
c est bel: cōtrit⁹ ē nabo: facta sūt
simulachra eoꝝ bestijs ⁊ iumē
tis. Onera vr̄a graui pondere vsqꝫ ad
lassitudinē ꝯtabuerūt: ⁊ cōtrita sūt si-
mul. Nō potuerūt saluare portantē: et
aīa eoꝝ ī captiuitatē ibit. Audite me
dom⁹ iacob: ⁊ oē residuū domus isrł.
Qui portamini a meo vtero: q̇ gestami
B ni a mea vulua. Usqꝫ ad senectā egoip
se: et vsqꝫ ad canos ego portabo. Ego
feci ⁊ ego ferā: ego portabo ⁊ saluabo.
S.40.f ‖ Cui assimilastis me et adequastis: et
cōparastis me ⁊ fecistis similē? Qui co
fertis aurū de sacculo: ⁊ argentū state-
ra pōderatꝭ. Cōducētes artificē vt fa-
Baruch.6.c ciat deum ⁊ ꝓcidūt ⁊ adorāt. ‖ Portāt
illū ī humeris gestātes: ⁊ ponētes ī lo-
C co suo. Et stabit: ac de loco suo nō mo
uebiꝉ. Sed ⁊ cū clamauerint ad eū nō
audiet: de tribulatiōe nō saluabit eos.
Memētote istud: ⁊ cōfūdamini: redite
ꝑuaricatores ad cor. Recordamini pri
oris seculi: qm̄ ego sū de⁹ ⁊ nō ē vltra
deus: nec est similis mei annūciās ab
exordio nouissimū: ⁊ ab initio q̄ nec-
D dū facta sūt. dicēs: Cōsiliū meū stabit
⁊ oīs volūtas mea fiet. Uocās ab oriē
te auē ⁊ de terra longinq̄ virū volūta-
tis mee. Et locut⁹ suꝫ ⁊ adducā illud:
creaui et faciā illud. Audite me duro
corde: q̇ longe estis a iusticia. Prope
feci iusticiā meā: nō elongabiꝉ: ⁊ salus
mea nō morabiꝉ. Dabo. Dabo in sion
salutē ⁊ in isrł gloriā meā. XLVII
A Escēde sede ī puluere virgo fi-
d lia babylon: sede in ꝉra. Nō est
soliū filie chaldeoꝝ: qꝛ vltra nō
vocaberis mollis ⁊ tenera. Tolle mo-
Ezech.16.e lā ⁊ mole farinā. Denuda turpitudinē
tuā. Discooperi humerū reuela crura
Naum.3.b trāsi flumina. ‖ Reuelabiꝉ ignominia
tua: ⁊ videbiꝉ opprobriū tuū. Ultionē
capiā: ⁊ nō resistet mihi hō. Redēptor
noster dn̄s exercituū: nomē illi⁹ sāct⁹

israel. Sede tace ⁊ intra in tenebras fi B
lia chaldeoꝝ: qꝛ nō vocaberꝭ vltra dn̄a
regnorū. Irat⁹ sum sup ꝑplm̄ meū: cōta
minaui hereditatē meā: ⁊ dedi eos in
manu tua. Nō posuisti eis misericor-
dias. Sup senē aggrauasti iugū tuum
valde: ⁊ dixisti. In sempiternū ero dō-
mina. Nō posuisti hec sup cor tuū ne-
qꝫ recordata es nouissimi tui. Et nunc
audi hec delicata: ⁊ habitās ꝯfidenꝉ: q̇
dicis ī corde tuo: ego sū ⁊ nō ē ꝑter me
ampli⁹. Nō sedebo vidua: ⁊ ignorabo
sterilitatē. Ueniēt tibi duo hec subito S.51.f
ī die vna sterilitas ⁊ viduitas. Uniuer C
sa venerūt sup te ꝓpꝉ multitudinē ma
leficioꝝ tuoꝝ ⁊ ꝓpter duritiā incātato
rū tuoꝝ vehemētē. Et fiduciā habui-
sti ī malitia tua: ⁊ dixisti. Nō ē q̇ vide-
at me. Sapia tua ⁊ scia tua hec dece- Hiere.49.e
pit te. Et dixisti ī corde tuo. Ego sū: ⁊
ꝑter me nō ē altera. Ueniet sup te ma
lū: ⁊ nescies ortū ei⁹: ⁊ irruet sup te ca-
lamitas quā nō poterꝭ expiare. Ueniet
sup te repēte miseria quā nescies. Sta
cū incātatorib⁹ tuis ⁊ cū multitudine
maleficioꝝ tuoꝝ ī q̇bus laborasti ab
adolescentia tua: si forte q̇d ꝓsit tibi:
aut si possis fieri fortior. Defecisti ī mꝉ D
titudie ꝯsilioꝝ tuoꝝ. Stēt ⁊ saluēt te
augures celi q̇ ꝯtēplabāꝉ sidera ⁊ sup
putabāt mēses: vt ex eis ānūciarēt vē
tura tibi. Ecce facti sꝉ q̄si stipula: ignis
cōbussit eos. Nō liberabūt aīam suā de
manu flāme: nō sūt prune q̇b⁹ calefiāt
nec foc⁹ vt sedeāt ad eū. Sic facta sūt
tibi: ī q̇buscūqꝫ laboraueras. Negotia
tores tui ab adolescētia tua: vnusq̇sqꝫ
in via sua errauerūt. Nō ē q̇ saluet te.
Udite hec domus ia XLVIII A
a cob q̇ vocamini noīe isrł: ⁊ de
aquis iuda existis: q̇ iuratis in
noīe dn̄i: ⁊ dei isrł recordamini nō in
veritate neqꝫ iniusticia. De ciuitate eī
sancta vocati sunt: ⁊ sup deū isrł cōsta
biliti sūt. Dn̄s exercituū nomen eius.
Priora extūc annūciaui ⁊ ex ore meo
exierūt: ⁊ audita feci ea: repēte opatus
sū ⁊ venerūt. Sciui eī qꝛ durus es tu:
⁊ neruus ferreus ceruix tua: ⁊ frōs tua
erea. Predixi tibi extunc: anteqꝫ veni-
rēt indicaui tibi: ne forte diceres. Ido
la mea fecerūt hec: ⁊ sculptilia mea ⁊ cō
flatilia mādauerūt ista. Que audisti vi
de oīa. Uos aūt nō annūciastis. Audi B

ą̃lia tibi feci noua ex tūc ⁊ ꝯſuata ſūt
ꝗ̄ neſcis. Nūc creata ſūt ⁊ nō ex tūc: et
añ diē: ⁊ nō audiſti ea: ne forte dicas:
ecce ego ꝯgnoui ea. Neqꝫ audiſti neqꝫ
cognouiſti neqꝫ ex tūc apta ē aurꝭ tua
Scio eñi q̄ꝛ ꝑuaricās ꝑuaricaberꝭ: et
trāſgreſſorē ex vtero vocaui te. Propt̄
nomē meū lōge faciā furorem meū: et
laude mea infrenabo te ne intereas.
Ecce excoxi te ſꝫ nō q̄ſi argētū: elegi te
ī camino paupꝑtatꝭ. Propt̄ me ꝑpt̄ me
S.42.b faciā: vt nō blaſphemer: ‖ et glīam me
am alteri nō dabo. Audi me iacob: et
S.41.b.et iſrl̄ quē ego voco. ‖ Ego ipſe: ego prim⁹
44.a ⁊ ego nouiſſim⁹. Man⁹ q̄ꝫ mea funda
C uit trā: ⁊ dextera mea mēſa eſt celos.
Ego vocabo eos: ⁊ ſtabūt ſimul. Cōgre
gamini oēs vos ⁊ audite. Quis de eis
annūciauit hec? Dñs dilexit eū: faciet
volūtatē ſuā ī babylone: ⁊ brachiū ſu
um ī chaldeis. Ego ego locut⁹ ſū ⁊ vo
caui eū: adduxi eū directa ē via eius.
Accedite ad me: ⁊ audite h̄. Nō a ꝑnci
pio ī abſcōdito locut⁹ ſū. Ex tꝑe añqꝫ
fierēt ibi erā: ⁊ nūc dñs de⁹ miſit me ⁊
ſpūs ei⁹. Hec dicit dñs de⁹ redēptor tu
us ſctūs iſrl̄. Ego dñs de⁹ tu⁹ docēs te
vtilia: gubernās te ī via q̄ ambulas.
D Utinā attendiſſes mādata mea. Facta
fuiſſet ſicut flumen pax tua: ⁊ iuſticia
tua ſicut gurgites marꝭ. Et fuiſſet q̄ſi
harena ſemē tuū: ⁊ ſtirps vteri tui vt
lapilli ei⁹. Nō interiſſet ⁊ nō fuiſſet at
tritū nomē ei⁹ a facie mea. Egredimi
ni de babylone: fugite a chaldeis. In
voce exultatiōis annūciate: auditū fa
cite h̄: ⁊ efferte illud vſqꝫ ad extrema
Exo.17.e tre. ‖ Dicite: Redemit dñs ſuū ſuū ia-
Nu.20.b cob. Nō ſitierūt ī deſerto cū educeret
Sap.11.a eos. Aquā de petra ꝑduxit eis: et ſci-
I.57.d. dit petrā ⁊ fluxerūt aq̄. ‖ Nō ē pax im-
A Udite (pijs dicit dñs. XLIX
S.42.b a inſule: ⁊ attēdite ꝑpl̄i de longe.
Dñs ab vtero vocauit me: d̄ vē
I.51.e. tre mr̄is mee recordat⁹ ē nois mei: ‖ et
poſuit os meū q̄ſi gladiū acutū: ī vm
brā man⁹ ſue ꝓtexit me: ⁊ poſuit me
ſicut ſagittā electam. In pharetra ſua
abſcōdit me: ⁊ dixit mihi. Seru⁹ me⁹
es tu iſrl̄: q̄ꝛ ī te glīficabor. Et ego dixi
In vacuū laboraui: ſine cā ⁊ vane for
B titudinē meā cōſūpſi. Ergo iudicium
meū cū dño ⁊ op⁹ meū cū deo meo. Et
nūc. Hec dicit dñs formās me ex vtero
ſeruū ſibi: vt reducā iacob ad eū: ⁊ iſrl̄
nō cōgregabit̄. Et glīficat⁹ ſū in ocul̄
dñi: ⁊ de⁹ me⁹ fact⁹ eſt fortitudo mea.
Et dixit: Parū ē vt ſis mihi ſu⁹ ad ſuſ
citandas trib⁹ iacob: ⁊ feces iſrl̄ ꝯuer-
tēdas. ‖ Dedi te ī lucē gētiū: vt ſis ſa- S.42.b
lus mea vſqꝫ ad extremū tre. Hec dicit Act.13.
dñs: redēptor iſrl̄: ſanct⁹ ei⁹: ad cōtēp-
tibilē aiam ad abominatā gētē: ad ſ-
uū dñoꝝ. Reges videbūt ⁊ ꝯſurgēt ꝑn C
cipes ⁊ adorabūt ꝓpter dñm q̄ꝛ fidelis
ē: ⁊ ſāctū iſrl̄ q̄ elegit te. Hec dicit dñs
In tꝑe placito exaudiui te: ⁊ ī die ſalu 2.Cor.6
tis auxiliat⁹ ſū tui. Et ſuaui te ⁊ dedi
te in fed⁹ ꝑpl̄i vt ſuſcitares trā ⁊ poſſi-
deres hereditates diſſipatas: vt dice-
res his q̄ vincti ſūt: exite: ⁊ his q̄ ī te-
nebris: reuelamini. Suꝑ vias paſcent̄
⁊ ī oīb⁹ planis paſcue eoꝝ: ‖ Nō eſuri- Apo.7.
ent neqꝫ ſitient: ⁊ nō ꝑcutiet eos eſt⁹
⁊ ſol: q̄ꝛ miſerator eoꝝ reget eos ⁊ ad
fōtes aq̄rū potabit eos. Et ponā oēs D
mōtes meos ī viā: ⁊ ſemite mee exalta-
bunt̄. Ecce iſti de lōge venient: ⁊ ecce il
li ab aq̄lone ⁊ mari: ⁊ iſti de terra au-
ſtrali. Laudate celi ⁊ exulta terra: iubi
late mōtes laudē. ‖ q̄ꝛ ꝯſolatus ē dñs I.52.c
ꝑpl̄m ſuū: ⁊ pauperū ſuoꝝ miſerebit̄.
Et dixit ſiō: dereliq̄t me dñs: ⁊ dñs ob
lit⁹ ē mei. Nūq̄d obliuiſci pōt mulier
infantē ſuū: vt nō miſerat̄ filio vteri
ſui? Et ſi illa oblita fuerit: ego tñ non
obliuiſcar tui. Ecce ī manib⁹ meis de
ſcripſi te: muri tui corā ocul̄ meis ſem
ꝑ. Uenerūt ſtructores tui: deſtruentes E
te ⁊ diſſipātes a te exibūt. ‖ Leua ī cir- I.60.a
cūitu oculos tuos ⁊ vide: ⁊ oēs iſti cō-
gregati ſūt: venerūt tibi. Uiuo ego di
cit dñs: q̄ꝛ oīb⁹ his velut ornamēto ve
ſtieris ⁊ circūdabis tibi eos q̄ſi ſpōſa.
Quia deſerta tua ⁊ ſolitudines tue et
tra ruine tue: nūc anguſta erūt ꝑ habi
tatorib⁹ ⁊ lōge fugabūt̄ q̄ abſorbebāt
te. Adhuc dicēt ī aurib⁹ tuis filij ſteri
litatꝭ tue. Anguſt⁹ ē mihi loc⁹: fac ſpa
ciū mihi vt habitem. Et dices ī corde F
tuo. Quis genuit mihi iſtos? Ego ſteri
lis ⁊ nō pariēs trāſmigrata ⁊ captiua
⁊ iſtos q̄s enutriuit? Ego deſtituta et
ſola: ⁊ iſti vbi h̄ erāt? Hec dic̄ dñs de⁹:
Ecce leuabo ad gētes manū meā: ⁊ ad
ꝑpl̄os exaltabo ſignū meū. Et afferēt
filios ſuos in vlnis: et filias ſuas ſuꝑ
humeros portabūt. Et erūt reges nu-

G tricū tui:ꝛ regine nutrices tue. Uultu
i terra demisso adorabūt te: ꝛ puluerē
pedū tuoꝝ lingēt. Et scies q₂ ego dn̄s
sup q̄ nō cōfundēt q̄ expectāt eū. Nū-
qd tollet a forti pda: aut qd captū fue
rit a robusto saluū esse poterit? Quia
hec dicit dn̄s. Equidē ꝛ captiuitas a
forti tollet: ꝛ qd ablatū fuerit a robu-
sto saluabit. Eos vero q̄ iudicauerūt
te ego iudicabo: ꝛ filios tuos ego sal-
uabo. Et cibabo hostes tuos carnibꝰ
suis: ꝛ q̄si musto sāguine suo inebria-
bunt. Et sciet oīs caro q₂ ego dn̄s sal-
uās te: ꝛ redēptor tuꝰ fortis iacob. L
A Ec dicit dn̄s. Quis est hic liber
h repudij m̄ris v̄re: q̄ dimisi eā?
aut q̄s ē creditor meꝰ: cui vēdi
di vos? Ecce ei in iniq̄tatibꝰ v̄ris ven
diti estis ꝛ i scelerībꝰ v̄ris dimisi ma-
trē v̄ram: q₂ veni ꝛ nō erat vir: vocaui
I.59.a ꝛ nō erat q̄ audiret. Nūqd abbreuia-
ta ꝛ paruula facta est manꝰ mea vt nō
possim redimere: aut nō ē i me virtus
B ad liberādū? Ecce i increpatione mea
desertū faciā mare: ponā flumina i sic
cū. Cōputrescēt pisces sine aq̄: ꝛ moriē
tur i siti. Induā celos tenebris: ꝛ sac-
cū pouō opimētū eoꝝ. Dn̄s dedit mi-
hi linguā eruditā: vt sciā sustētare eū
q̄ lassus ē v̄bo. Erigit mane: mane eri
git mihi aurē: vt audiā q̄si magistrū.
C Dn̄s deꝰ aperuit mihi aurē: ego āt nō
Job.30.b ꝯdico: retrorsū nō abij. Corpꝰ meū de
Matt.26.g di pcutientibꝰ: ꝛ genas meas velleti-
bꝰ. Faciē meā nō auerti ab increpāti
onibꝰ ꝛ cōspuētibꝰ i me. Dn̄s deꝰ aux
iliator meꝰ: ꝛ iō nō sū cōfusus. Ideo po
sui faciē meā vt petrā durissimā: ꝛ scio
q̄m nō cōfūdar. Iuxta est q̄ iustificat
me. Quis ꝯdicet mihi? Stemꝰ simul.
D Quis ē adūsariꝰ meꝰ? Accedat ad me
Ecce dn̄s deꝰ auxiliator meꝰ. Quis est
q̄ cōdēnet me? Ecce oēs q̄si vestimētū
cōterēt: ꝛ tinea comedet eos. Quis ex
vobis timēs dn̄m: audiens vocē serui
sui? Quis ambulauit i tenebris ꝛ nō ē
Ps.101 lumen ei. Speret i noīe dn̄i: ꝛ innitat
sup deū suū. Ecce vos oēs accēdētes
ignē accincti flāmis. Ambulate in lu
mine ignis v̄ri: ꝛ i flāmis q̄s succendi
A stis. De manu mea factū est h̄ vob. In
Udite (doloribꝰ dormietis. LI
a me q̄ seq̄mini qd iustū ē: ꝛ q̄ri-
tis dn̄m. Attēdite ad petrā vn

de excisi estis: ꝛ ad cauernā laci de q̄ p
cisi estis. Attēdite ad abraā patrē ve-
strū ꝛ ad sarā q̄ pepit vos. Quia vnū
vocaui eū: ꝛ bn̄dixi ei: ꝛ multiplicaui
eū. Consolabit ḡ dn̄s sion: ꝛ cōsolabit
oēs ruinas eiꝰ. Et ponēt desertū eiꝰ q̄
si delitias: ꝛ solitudinē eiꝰ quasi hor-
tū dn̄i. Gaudiū ꝛ leticia inuenietur i ea: B
grarū actio ꝛ vox laudis. Attēdite ad
me ꝓplus meꝰ: ꝛ tribꝰ mea me audite.
Quia lex a me exiet: ꝛ iudiciū meū in
lucē ꝓploꝝ requiescet. Prope ē iustus
meꝰ: egressus ē saluator meꝰ: ꝛ brachia
mea pp̄los iudicabūt. Me insule expe
ctabūt: ꝛ brachiū meū sustinebūt. Le-
uate i celū oclos v̄ros: ꝛ videte sub ter
ra deorsū: q₂ celi sicut fumꝰ liquescent
ꝛ t̄ra sicut vestimētū atteret: ꝛ habita
tores eiꝰ sicut hec interibūt. Salus āt C
mea in sempiternū erit: ꝛ iusticia mea
nō deficiet. Audite me q̄ scitis iustū Ps.36.
ꝓplus meꝰ lex mea i corde eoꝝ. Nolite Act.5
timere opprobriū hoīm: ꝛ blasphemias
eoꝝ ne metuatis. Sicut ei vestimētum
sic comedet eos v̄mis: ꝛ sicut lanā sic
deuorabit eos tinea. Salus āt mea in
sempiternū erit: ꝛ iusticia mea i gene-
rationes generationū. Cōsurge ꝯsurge I.52.a
induere fortitudinē brachiū dn̄i. Cō-
surge sicut i diebꝰ antiq̄s: i generatio
nibꝰ seculoꝝ. Nūqd nō tu pcussisti su D
pbū: vulnerasti dracōnē? Nūqd non S.14.b
tu siccasti mare: aquā abyssi vehemētis? Exo.14.e
Qui posuisti pfūdū maris viā: vt trāsi
rēt liberati. Et nūc q̄ redēpti sūt a do-
mino: reuertent: ꝛ venient i sion laudā
tes: ꝛ leticia sempiterna sup capita eo-
rū. Gaudiū ꝛ leticiā tenebūt: fugiet do-
lor ꝛ gemitꝰ. Ego eoipse ꝯsolabor vos.
Quis tu vt timeas ab hoīe mortali et
a filio hoīs: q̄ q̄si fenū ita arescet: ꝛ ob
litꝰ es dn̄i factoris tui q̄ tetēdit celos
ꝛ fūdauit t̄rā: ꝛ formidasti iugiter tota
die a facie furoris eiꝰ q̄ te tribulabat:
ꝛ parauerat ad pdēdū. Ubi nūc ē fu- E
ror tribulātis? Cito veniet gradiēs ad
apiendū: ꝛ nō interficiet vsq₃ ad interni-
tionē: nec deficiet panis eiꝰ. Ego autē
sū dn̄s deꝰ tuꝰ q̄ cōturbo mare ꝛ intu-
mescūt fluctꝰ eiꝰ: dn̄s exercituū nomē
meū. Posui verba mea i ore tuo: ꝛ in
vmbra manꝰ mee ptexi te: vt plantes S.49.a
celos ꝛ fūdes t̄rā: ꝛ dicas ad sion: ꝓplus
meꝰ es tu. Eleuare eleuare: ꝯsurge hie

rusalē: q̄ bibisti de manu dn̄i calicem
ire ei⁹. Usq̄ ad fūdū calicis soporis bi
bisti: ⁊ potasti vsq̄ ad feces. Nō ē q̄ su
stētet eā ex oib⁹ filijs q̄s genuit: ⁊ nō ē
q̄ apphēdat manū ei⁹ ex oib⁹ filijs q̄s
F.47.b enutriuit. ‖ Duo sūt q̄ occurrerūt tibi
Quis cōtristabit sup te? Uastitas ⁊ cō
tritio ⁊ fames ⁊ gladi⁹. Quis cōsolabi
G tur te? Filij tui ꝓiecti sūt: dormierūt ī
capite oīm viarū sicut orix illaqueat⁹
pleni indignatiōe dn̄i: increpatiōe dei
tui. Idcirco audi hec paupcula: ⁊ ebria
nō a vino. Hec dicit dn̄ator tu⁹ dn̄s: et
deus tu⁹ q̄ pugnauit ꝓ ꝑplo suo. Ecce
tuli de manu tua calicē soporis: fūdū
calicis indignationis mee. Nō adijci-
am vt bibas illū vltra. Et ponā illū in
manu eoꝝ q̄ te humiliauerūt ⁊ dixe-
rūt aie tue incuruare vt trāseam⁹: ⁊ po-
suisti vt terrā corpus tuū: ⁊ q̄si viā trā
A Onsurge cōsur (seuntib⁹. LII
F.51.c c ge: induere fortitudine tua si-
on. Induere vestimētꝫ glie tue
hierl'm ciuitas sācti: qr n̄ adijciet vltra
vt ptrāseat p te incircūcisus ⁊ imūd⁹.
Excutere de puluere: cōsurge: sede hie
rusalē. Solue vincula colli tui captiua
filia siō: qr hec dicit dn̄s: Gratꝫ venū-
B dati estis: ⁊ sine argēto redimemini Quia
hec dicit dn̄s de⁹. In egyptū descēdit
Gen.46.a ꝑplus me⁹ ī pncipio: vt colon⁹ eēt ibi:
assur absq̄ vlla cā calūniatus ē eū. Et
nūc q̄d mihi ē hic dicit dn̄s. Qm̄ abla
t⁹ est ꝑplus me⁹ gratꝫ. Dn̄atores ei⁹ in
ique agūt dicit dn̄s: ⁊ iugiter tota die
nomē meū blasphemat. Propt h' sciet
ꝑplus me⁹ nomē meū ī die illa: qr ego
Naum.1.d ipe q̄ loq̄bar ecce adsū. Q̄ pulchri su
Ro.10.c p mōtes pedes annūciantꝫ: ⁊ p̄dicātis
pacē: annūciātꝫ bonū: p̄dicātꝫ salutē:
C dicētꝫ: Sion regnabit de⁹ tu⁹. Uox spe
culatorū tuoꝝ. Leuauerūt vocē: simul
laudabūt: qr oculo ad oculū videbunt
cū cōuerterit dn̄s sion. Gaudete ⁊ lauda
F.49.d te simul deserta hierl'm: ‖ qr cōsolat⁹ ē
dn̄s ꝑpl'm suū: redemit hierl'z. Parauit
dn̄s brachiū sācttū suū ī oculis oīm gē
Ps.97 tiū: ‖ ⁊ videbunt oēs fines t're salutare
2.Cor.6.d dei n̄ri. Recedite recedite: exite inde:
pollutū nolite tāgere. Exite de medio
D ei⁹: mūdamini q̄ fertꝫ vasa dn̄i. Qm̄ nō ī
tumultu exibitꝫ: nec ī fuga ꝓperabitꝫ
Precedet ei vos dn̄s: ⁊ cōgregabit vos
de⁹ isrl'. Ecce intelliget seru⁹ me⁹: ⁊ ex

altabit ⁊ eleuabit ⁊ sublimis erit val
de. Sicut obstupuerūt sup te multi: sic
inglorius erit īter viros aspectus ei⁹:
⁊ forma ei⁹ inter filios hoim. Iste asp-
get gentes multas: sup ipm ꝯtinebūt
reges os suū. ‖ Quia q̄b⁹ nō ē narratū Ro.15
de eo viderūt: ⁊ q̄ nō audierūt cōtēpla
Uis credidit audi (ti. LIII A
q tui n̄ro: ⁊ brachiū dn̄i cui reue- Joh.12
latū ē? Et ascēdet sicut virgul- Ro.10
tū corā eo ⁊ sicut radix de t'ra sitienti.
Nō ē spēs ei neq̄ decor. Et vidim⁹ eū
⁊ nō erat aspect⁹: ⁊ desiderauim⁹ eū de
spectū ⁊ nouissimū viroꝝ: virū dolorū
⁊ scientē infirmitatē. Et q̄si abscōdi- B
tus vult⁹ ei⁹ ⁊ despect⁹: vnde nec repu
tauim⁹ eū. ‖ Uere lāguores n̄ros ipe tu Matt.
lit: ⁊ dolores nostros ipe portauit: Et 1.Pe.
nos putauim⁹ eū q̄si leprosū: ⁊ pcussū
a deo ⁊ humiliatū. Ipse aūt vulnerat⁹
ē ꝓpter iniq̄tates n̄ras: attrit⁹ ē ꝓpt
scelera n̄ra. Disciplia pacꝫ n̄re sup eū:
⁊ liuore ei⁹ sanati sumus. Oēs nos q̄si
oues errauim⁹: vn⁹q̄sq̄ ī viā suā decli
nauit: ⁊ posuit dn̄s ī eo iniq̄tatē oīm
n̄rm. Oblat⁹ est qr ipe voluit: ⁊ nō ape C
ruit os. ‖ Sicut ouis ad occisionē duce Hiere.
tur: ⁊ q̄si agn⁹ corā tondēte se obmu- Act.8
tescet: ⁊ nō apiet os suū. De angustia ⁊
de iudicio sublat⁹ es. Generationē ei⁹
q̄s enarrabit? Quia abscisus ē d' terra
viuētiū. Propt scel⁹ ꝑpli mei pcussi eū
Et dabit impios ꝓ sepultura: et diui-
tes ꝓ morte sua: ‖ eo q̄ iniq̄tatē nō fe- 1.Pe.
cerit neq̄ dolus fuerit ī ore ei⁹: et dn̄s
voluit ꝯterere eū ī infirmitate. Si po- D
suerit ꝓ pctō aiam suā videbit semen
longeuū: ⁊ volūtas dn̄i ī manu ei⁹ di-
riget. Pro eo q̄ laborauit aia ei⁹: vide
bit ⁊ saturabit. In scia sua iustifica-
bit ipe iust⁹ seruos meos multos ⁊ iniq̄
tates eoꝝ ipe portabit. Ideo dispartiā
ei plurimos ⁊ fortiū diuidet spolia: ꝓ
eo q̄ tradidit ī mortē aiam suā: ‖ ⁊ cū Mar.
sceleratis reputat⁹ ē. Et ipse pctā mul- Luc.
torū tulit: ⁊ ꝓ trāsgressorib⁹ rogauit.
‖ Auda sterilis q̄ nō pa- LIIII A
l ris: decāta laudē ⁊ hinni q̄ nō Sap.
pariebas: qm̄ multi filij deserti Luc.
magis q̄ ei⁹ q̄ habebat virū dicit dn̄s Gal.
Dilata locū tētoriū tui: ⁊ pelles tabna
culoꝝ tuoꝝ extende. Ne parcas. Lon-
gos fac funiculos tuos: ⁊ clauos tuos
consolida. Ad dexteram ei ⁊ leuā pene

B trabis:⁊ semē tuū gētes hereditabit:⁊
ciuitates desertas inhabitabit. Noli
timere:qꝛ nō cōfūderis neq3 erubesces
Nō ei te pudebit: qꝛ cōfusiōis adolescē
tie tue obliuisceris:⁊ opprobrij viduita
tis tue nō recordaberis amplius. Quia
dñabit tui q̄ fecit te: dñs exercituū no
mē ei9:⁊ redēptor tu9 sanct9 isrl: deus
ois terre vocabit. Quia vt mulierē dere
lictā ⁊ merētē spū vocauit te dñs:⁊ vx
C orē ab adolescentia abiectā. Dixit de9
Esa.26.d tu9. Ad pūctū i modico dereliq̄ te:⁊ i
miserationib9 magnis cōgregabo te.
In momēto idignatiōis abscōdi faci-
em meā paruq̄ a te:⁊ in miscdia sempi
terna misertus sū tui. Dixit redēptor
Gen.9.b tu9 dñs. Sicut i dieb9 noe istud mihi
est: cui iuraui ne inducerē aq̄s diluuij
vltra supra terrā: sic iuraui vt nō irascar
tibi ⁊ nō icrepē te. Mōtes ei cōmoue-
buntur ⁊ colles cōtremiscēt: misericordia
aūt mea nō recedet a te:⁊ fedus pacis
mee nō mouebit. Dixit miserator tuus
dñs. Paupercula tēpestate cōuulsa abs-
q3 vlla cōsolatiōe: ecce ego sternā p or-
dinē lapides tuos:⁊ fūdabo te in sap-
phiris. Et ponā iaspidē ppugnacula
tua:⁊ portas tuas i lapides sculptos:
⁊ oēs terminos tuos i lapides deside-
D rabiles. Uniuersos filios tuos doctos
a dño ⁊ multitudinē pacis filijs tuis
⁊ in iusticia fūdaberis. Recede pcul a
calūnia:qꝛ nō timebis ⁊ a pauore:qꝛ nō
appropinq̄bit tibi. Ecce accola veniet
q̄ n̄ erat mecū aduena quōdā tu9 adiū
gebit tibi. Ecce ego creaui fabrū sufflātē
i igne prunas:⁊ pferētē vas i op9 suū
⁊ ego creaui interfectorē ad disperdēdū
Oē vas qd̄ fictū est cōtra te nō dirigetur: et
oēm linguā resistentē tibi:i iudicio iu
dicabis. Hec ē hereditas seruorum dñi:
⁊ iusticia eorum apud me dicit dñs. LV
A Omnes sitiētes venite ad aq̄s ⁊
Eccl.51.d O q̄ nō habetis argentū pperate
Apo.22.d emite ⁊ comedite. Uenite emi
te absq3 argēto ⁊ absq3 vlla cōmutati
one vinū ⁊ lac. Quare appēditis argen
tū nō in panibus:⁊ laborē vrm nō in
saturitate? Audite audientes me ⁊ co-
medite bonū:⁊ delectabitur in crassitu-
dine aia vra. Inclinate aurē vram et
venite ad me: audite ⁊ viuet aia vra:⁊
feriā vobiscū pactū sempiternū: miseri-
B cordias dauid fideles. Ecce testē ppl̄is

dedi eū ducē ac preceptorē gētib9. Ecce
gētē quā nesciebas vocabis:⁊ gētes q̄
nō cognouerūt te: ad te currēt: ppter do
minū deū tuū ⁊ sctm̄ isrl: qꝛ glificauit
te. Querite dñm dū iueniri pōt: iuoca
te eū dū ppe ē. Derelinquat impius viā
suā:⁊ vir iniqu9 cogitatiōes suas:⁊ re
uertat ad dñm ⁊ miserebit ei9:⁊ ad deū
nostrū qm̄ mult9 ē ad ignoscendū. Nō C
enī cogitationes mee cogitatiōes vre
neq3 vie vestre vie mee dicit dñs. Quia
sicut exaltant celi a terra: sic exaltate
sunt vie mee a vijs vestris:⁊ cogitatio
nes mee a cogitationib9 vris. Et quō
descēdit imber ⁊ nix de celo ⁊ illuc vl
tra nō reuertit: sed inebriat terrā ⁊ in-
fūdit eā ⁊ germinare eā facit ⁊ dat se-
mē serēti:⁊ panē comedēti: sic erit ver
bū meū qd̄ egrediet de ore meo. Nō re D
uertet ad me vacuū: sed faciet q̄cunq3
volui:⁊ psperabit i his ad q̄ misi illud.
Quia i leticia egrediemini:⁊ i pace de-
ducemini. Mōtes ⁊ colles cātabūt co-
rā vobis laudē: et oia ligna regionis
plaudēt manu. Pro saliuncula ascēdet
abies:⁊ p vrtica crescet myrt9. Et erit
dñs noiat9 i signū eternū qd̄ nō aufe-
H Ec dicit dñs. Custo (ret. LVI A
dite iudiciū ⁊ facite iusticiā: qꝛ
iuxta ē sal9 mea vt veniat:⁊ iu
sticia mea vt reueletur. Beat9 vir q̄ fa- Sap.1.a
cit h̄ ⁊ fili9 hois q̄ apphēdet istud. Cu
stodiēs sabbatū ne polluat illud: custo
diēs man9 suas: ne faciet oē malū. Et
nō dicat fili9 aduene q̄ adheret dño: di
cēs: Separatione diuidet me dñs a pplo B.
suo. Et nō dicat eunuchus: ecce ego li
gnū aridum. Quia hec dicit dñs eunu
chis. Qui custodierint sabbata mea et
elegerint q̄ ego volui ⁊ tenuerint fed9
meū: Dabo eis in domo mea ⁊ i muris
meis locū:⁊ nomē meli9 a filijs ⁊ filia
b9. Nomē sempiternū dabo eis: qd̄ non
peribit. Et filios aduene q̄ adherēt dño Sap.3.d
vt colāt eū:⁊ diligāt nomen ei9 vt sint
ei in seruos: oēm custodientē sabbatū
ne polluat illud:⁊ tenentē fedus meū C
adducā eos in mōtē sanctū meū:⁊ leti
ficabo eos i domo orationis mee. Ho-
locausta eorum in victime eorum placebūt
mihi sup altari meo qꝛ dom9 mea do- Matt.21.d
m9 orationis vocabit cūctis pplis: ait Mar.11.c
dñs de9 q̄ cōgregat dispsos isrl. Adhuc Luc.19.g
cōgregabo ad eū congregatos ei9. Oēs

D beſtie agri venite ad deuorādū: vniūſe
Hiere.12.c beſtie ſaltꝰ. ‖ Speculatores eiꝰ ceci oēs
neſcierūt vniuerſi: canes muti nō valē
tes latrare: vidētes vana: dormiētes ꝛ
amātes ſomnia: ꝛ canes impudentiſſi-
mi neſcierūt ſaturitatē. Ipſi paſtores
Hiere.6.c ignorauerūt intelligētiā. Oēs ī viā ſu
Ē.22.d am declinauerūt. ‖ vnuſqſq; ad auari
Sap.2.b ciā ſuā a ſūmo vſq; ad nouiſſimū. ‖ Ue
I.Cor.15.d nite ſumamꝰ vinū: ꝛ impleamur ebrie
tate: ꝛ erit ſicut hodie ſic ꝛ cras: ꝛ mul

Capitulum LVII

A Uſtus perit (to ampliꝰ. LVII
I ꝛ nō ē q̄ recogitet ī corde ſuo: ꝛ
viri miſericordie colligunt̄ q̄ꝛ
nō ē q̄ itelligat. A facie ei militie col-
lectꝰ ē iuſtꝰ. Ueniat pax: reqeſcet in cu
bili ſuo: q̄ ambulauit in directiōe ſua.
Uos aūt accedite huc filij auguratri-
cis: ſemē adulteri ꝛ fornicarij. Super
quē luſiſtis. Sup quē dilataſtis os: et
eieciſtis linguā? Nūqd nō vos filij ſce
leſti: ſemē mendax. Qui cōſolamī dījs
ſubter oē lignū frōdoſū: imolātes par-
uulos ī torrētibꝰ: ſubter eminētes pe-
tras. In ptibꝰ torrētꝰ ps tua: hec ē ſorſ
B tua. Et ipſis effudiſti libamē: obtuli-
ſti ſacrificiū. Nūqd ſup his nō īdigna
bor? Sup mōtē excelſū ꝛ ſublimē po-
ſuiſti cubile tuū: ꝛ illuc aſcēdiſti vt im
molares hoſtias. Et poſt hoſtiū ꝛ retro
poſtē poſuiſti memoriale tuū: q̄ꝛ iuxta
me diſcoopuiſti ꝛ ſuſcepiſti adulterū.
Dilataſti cubile tuū: ꝛ pepigiſti cū eis
fedus. Dilexiſti ſtratū eoꝝ manu apta
ꝛ ornaſti te regi vnguēto: ꝛ multiplica
ſti pigmēta tua. Miſiſti legatos tuos
pcul ꝛ humiliata es vſq; ad inferos.
In multitudine vie tue laboraſti: nec
dixiſti: qeſcā. Uitā manꝰ tue inueniſti
C Propterea nō rogaſti. Pro q̄ ſollicita
timuiſti: q̄ꝛ mētita es ꝛ mei nō ē recor
data: neq; cogitaſti ī corde tuo q̄ꝛ ego
tacēs ꝛ q̄ſi nō vidēs: ꝛ mei oblita es.
Ego ānūciabo iuſticiā tuā: ꝛ opa tua
nō pderūt tibi. Cū clamaueꝛ liberēt te
ꝯgregati tui. Et oēs eos auferet vētꝰ:
tollet aura. Qui aūt fiduciā habet mei
hereditabit trā: ꝛ poſſidebit montē ſā
ctū meū: ꝛ dicā. Uiā facite: pbere iter
declinate de ſemita: auferte offendicu
la de via pplī mei. Quia hec dicit excel
ſus ꝛ ſublimis habitās eternitatē: ꝛ ſā
ctū nomē eiꝰ ī excelſo ꝛ ī ſctō habitās
ꝛ cū cōtrito ꝛ humili ſpiritu: vt viuifi
cet ſpm̄ humiliū: ꝛ viuificet cor cōtri-
torū. Nō eñ ī ſempiternū litigabo ne- D
q; vſq; ad finē iraſcar: q̄ꝛ ſpūs a facie
mea egredieꝛ: ꝛ flatꝰ ego faciā. Propꝛ
iniqtatē auaritie eiꝰ iratꝰ ſū: ꝛ pcuſſi
eū. Abſcōdi ꝛ īdignatꝰ ſū. Et abijt va
gꝰ ī via cordis ſui. Uias eiꝰ vidi ꝛ ſana
ui eū: ꝛ reduxi eū ꝛ reddidi cōſolatio-
nes ipſi ꝛ lugētibꝰ eiꝰ. Creaui fructū la
bioꝝ pacē: pacē ei q̄ lōge ē: ꝛ q̄ pe di
xit dn̄s: ꝛ ſanaui eū. Impij aūt q̄ſi ma
re feruēs qḋ qeſcere nō pōt: ꝛ redūdāt
fluctus eiꝰ ī cōculcationē ꝛ lutū. ‖ Nō Ē.48.d
eſt pax impijs dicit dn̄s deus. LVIII

Capitulum LVIII

C Lama ne ceſſes: q̄ſi tuba exalta A
C voce tuā: ꝛ annuncia pplo meo
ſcelera eoꝝ: ꝛ domui iacob pec
cata eoꝝ. Me eteñ de die ī diē q̄runt:
ꝛ ſcire vias meas volūt: q̄ſi gens q̄ iu-
ſticiā fecerit: ꝛ q̄ iudiciū dei ſui nō de-
reliqrit. Rogāt me iudicia iuſticie: et
appropinq̄re deo volūt. Quare ieiuna
uimꝰ ꝛ nō aſpexiſti: humiliauimꝰ aīas
nr̄as ꝛ neſciſti? Ecce ī die ieiunij vr̄i ī-
uenit̄ volūtas vr̄a: ꝛ oēs debitores ve-
ſtros repetitis. Ecce ad lites ꝛ ad cō- B
tētiones ieiunatꝰ: ꝛ pcutitꝰ pugno im Zach.
pie. Nolite ieiunare ſicut vſq; ad hāc
diē vt audiat̄ ī excelſo clamor veſter:
Nūqd tale ē ieiuniū qḋ elegi: p diē af
fligere hoiem aīam ſuā? Nūqd cōtorq̄
re q̄ſi circulū caput ſuū: ꝛ ſaccū ꝛ cine
rē ſternere? Nūqd iſtud vocabis ieiu-
niū: ꝛ diē acceptabilē dn̄o? Nōne hoc ē
magis ieiuniū qḋ elegi? Diſſolue colli
gatiōes īpietatꝰ: ſolue faſciculos dep-
mētes. Dimitte eos q̄ cōfracti ſūt libe
ros: ꝛ oē onus dirūpe. ‖ Frāge eſuriēti Ezech.
panē tuū: ꝛ egenos vagoſq; induc ī do Matt.
mū tuā. Cū videris nudū opi eū: ꝛ car C
nē tuā ne deſpexeris. Tūc erumpet q̄ſi
mane lumē tuū: ꝛ ſanitas tua citiꝰ ori
etur. Et anteibit faciē tuā iuſticia tua
ꝛ glīa dn̄i colliget te. Tūc inuocabis
ꝛ dn̄s exaudiet: clamabis: ꝛ dicet ecce
adſū. Si abſtuleris de medio tui cathe
nā ꝛ deſieris extēdere digitū: ꝛ loq̄ qḋ
nō pdeſt. Cū effuderꝰ eſuriēti aīam tu
am: ꝛ aīam afflictā repleueris: orieꝛ in
tenebris lux tua: ꝛ tenebre tue erūt ſi-
cut meridies. Et reqem tibi dabit dn̄s
deꝰ tuꝰ ſemp: ꝛ implebit ſplēdoribus
aīam tuā: ꝛ oſſa tua liberabit. Et eris D
quaſi hortꝰ irriguꝰ: ꝛ ſicut fōs aquaꝝ

cui⁹ nõ deficiẽt aq̃. Et edificabũť i te
deserta secloꝝ: fũdamẽta generatiõis
ꝛ generatiõis suscitabis. Et vocaberꝭ
edificator sepiũ: auertẽs semitas i q̃e-
tẽ. Si auterꝭ a sabbato pedẽ tuũ: face
re volũtatẽ tuã i die sãcto meo: ꝛ voca
beris sabbatũ delicatũ ꝛ sãctũ dñi glo
riosũ: ꝛ glorificauerꝭ eũ dum nõ facis
vias tuas ꝛ nõ iueniť volũtas tua vt
loq̃rꝭ ſmonẽ: tũc delectaberꝭ sup dño
ꝛ sustollã te sup altitudines t̃re: ꝛ ciba
bo te hereditate iacob patris tui. Os
B ||Cce nõ (eũ dñi locutũ ẽ. LIX
Ẽ.50.a e ẽ abbreuiata man⁹ dñi vt salua
Nu.11.e re neq̃at: neq̃ aggrauata ẽ au-
ris ei⁹ vt nõ exaudiat: sꝫ iniq̃tates vr̃e
diuiserũt int̃ vos ꝛ deũ vr̃m: ꝛ pctã ve
stra abscõderũt: faciẽ ei⁹ a vob ne exau-
Ẽ.1.d diret ||Man⁹ eñ vr̃e pollute sũt sãgui-
ne: ꝛ digiti vr̃i iniq̃tate. Labia vr̃a lo-
cuta sũt mẽdaciũ: ꝛ lingua vr̃a iniq̃ta
tẽ fatur. Nõ ẽ q̃ iuocet iusticiã: neq̃ ẽ
q̃ iudicet vere: sꝫ ꝯfidunt i nihili: et lo
Iob.15.d quũť vanitates ||Cõperũt laborẽ ꝛ pe-
pererũt iniq̃tatẽ. Oua aspidũ ruperũt
ꝛ telas aranee texuerunt. Qui comede
rit d̃ ouis eoꝝ morieť: ꝛ qd̃ ꝯfotũ ẽ erũ
B pet i regulũ. Tele eoꝝ nõ erũt in vesti-
mẽtũ: neq̃ opieť opib⁹ suis. Opa eoꝝ
opa iutilia: ꝛ op⁹ iniq̃tatꝭ i manib⁹ eo
Roũ.1.b rũ ||Pedes eoꝝ ad malũ currũt: ꝛ festi-
nãt vt effũdãt sãguinẽ inocẽtẽ. Cogi-
tatiões eoꝝ cogitatiões iutiles. Vasti
tas ꝛ ꝯtritio i vijs eoꝝ. Viã pacis ne-
scierũt: ꝛ nõ ẽ iudiciũ ingressib⁹ eorũ.
Semite eoꝝ incuruate sũt eis: ois qui
calcat i eis ignorat pacẽ. Propter hoc
elõgatũ ẽ iudiciũ a nob: ꝛ nõ apphen-
det nos iusticia. Expectauim⁹ lucẽ et
ecce tenebre splẽdorẽ: ꝛ i tenebris am
bulauim⁹. Palpauim⁹ sic̃ ceci parietẽ:
ꝛ q̃si absq̃ oculis attrectauim⁹. Impe
gim⁹ meridie q̃si i tenebris in caligino
C sis q̃si mortui. Rugiem⁹ q̃si vrsi oẽs:
ꝛ q̃si colũbe meditãtes gemem⁹. Expe
ctauim⁹ iudiciũ ꝛ ñ ẽ salutẽ: ꝛ elõgata
ẽ a nob Multiplicate sũt.n. iniq̃tates
nr̃e corã te: ꝛ pctã nr̃a rñderũt nobis.
Quia scelera nr̃a nobiscũ: ꝛ iniq̃tates
nr̃as cognuim⁹: peccare ꝛ mẽtiri ꝯ dñz
et auersi sum⁹ ne irem⁹ p⁹ tergũ dei nr̃i
vt loq̃remur calũniã ꝛ trãsgressionez.
Cõcepim⁹ ꝛ locuti sum⁹ de corde verba
mẽdacij: ꝛ ꝯuũ est retrorsũ iudiciũ: ꝛ
iusticia lõge stetit. Quia corruit in pla
tea ṽitas: et eq̃tas nõ potuit ingredi.
Et facta ẽ ṽitas i obliuiõe: ꝛ q̃ recessit
a malo: p̃de patuit. Et vidit dñs: ꝛ ma D
lũ appuit i oclis ei⁹: q̃z nõ est iudiciũ.
Et vidit de⁹ q̃z nõ est vir: ꝛ aporiat⁹ est
q̃z ñ ẽ q̃ occurrat. Et saluauit sibi bra-
chiũ suũ: ꝛ iusticia ei⁹ ip̃a ꝯfirmauit eũ
||Indut⁹ ẽ iusticia vt lorica: ꝛ galea sa Eph.6.c
lutꝭ i capite ei⁹. Indut⁹ ẽ vestimẽtꝭ vl 1.Tessa.5.b
tiõis ꝛ opt⁹ ẽ q̃si pallio zeli: sic̃ ad vin
dictã q̃si ad retributiõez indignatiõis
hostib⁹ suis: et vicissitudinẽ inimicis
suis. Insulis vicẽ reddet. Et timebũt
q̃ ab occidente: nomẽ dñi: et q̃ ab ortu
solis gl̃iam ei⁹. Cum venerit q̃si fluui⁹
violẽt⁹ quẽ sp̃s dñi cogit: ꝛ venerit si Ro.11.d
on redẽptor: ꝛ eis q̃ redeũt ab iniq̃ta-
te i iacob dic̃ dñs. Hoc fed⁹ meũ cũ eis
dicit dñs. Sp̃s me⁹ q̃ ẽ in te et verba
mea q̃ posui in ore tuo: nõ recedent de
ore tuo ||ꝛ de ore seminis tui dicit dñs: Ẽ.9.b
amodo ꝛ vsq̃ in sempit̃nũ. LX
f Vrge illumiare hierl̃m q̃z venit B
lumẽ tuũ: ꝛ gl̃ia dñi sup te orta
ẽ. Quia ecce tenebre opient t̃rã: ꝛ cali-
go pp̃los: sup te ãt orieť dñs: ꝛ gl̃ia ei⁹
i te videbiť. Et ambulabũt gẽtes i lu-
mine tuo: ꝛ reges in splẽdore ort⁹ tui.
||Leua i circuitu oclos tuos ꝛ vide: oẽs Ẽ.49.e
isti ꝯgregati sũt: venerũt tibi ||Filij tui Mar.8.a
de lõge veniẽt: ꝛ filie tue de latere sur- Tob.13.e
gẽt. Tũc videb ꝛ afflues: ꝛ mirabiť et
dilatabiť cor tuũ qñ ꝯuẽsa fuerit ad te
mltitudo marꝭ: fortitudo gentiũ vene
rit tibi. Inundatio cameloꝝ opiet te: B
dromedarij madian ꝛ effa ||Oẽs d̃ saba Mat.2.b
veniẽt auꝝ ꝛ thus deferẽtes: et laudẽ Ps.71
dño ãnũciãtes. Oẽ pec⁹ cedar cõgrega
biť tibi: arietes nabaioth ministrabũt ti
bi. Offereť sup placabili altari meo: ꝛ
domũ maiestatꝭ mee glorificabo. Qui
sũt isti q̃ vt nubes volant ꝛ q̃si colũbe
ad fenestras suas? Me eñ insule expe-
ctãt ꝛ naues marꝭ i p̃ncipio: vt adducã
filios tuos de lõge. Argẽtũ eoꝝ ꝛ aurũ
eoꝝ cũ eis noi dñi dei tui ꝛ sctõ isrl̃: q̃z
glorificauit te Et edificabũt filij pegri
noꝝ muros tuos: et reges eoꝝ ministra-
bũt tibi. In idignatiõe eñ mea pcussi
te: ꝛ i recõciliatiõe mea miser⁹ sũ tui. C
||Et apieť porte tue iugiter: die ac no- Apoc.21.a
cte nõ claudẽť: vt auferať a te fortitu-
do gẽtiũ ꝛ reges eaꝝ adducanť. Gens

eſt ⁊ regnū qđ nō ſuierit tibi: peribit
Ĩ.35.a ⁊ gētes ſolitudine vaſtabunt ‖Glīa li
bani adte veniet:abies ⁊ buxꝰ⁊ pinꝰ ſi
mul ad ornādū locū ſāctificatiōis mee
⁊ locū pedū meoꝝ glorificabo. Et ve-
nient ad te curui filij eoꝝ ꝗ humilia-
uerūt te:⁊ adorabūt veſtigia pedū tuo
rū oēs ꝗ detrahebāt tibi:⁊ vocabūt te
ciuitatē dn̄i ſiō ſācti iſrl̄. Pro eo ꝙ fuiſti
derelicta ⁊ odio habita:⁊ non erat ꝗ ꝑ
te trāſiret: ponā te in ſupbiā ſeculorū
gaudiū i generatiōez ⁊ generatiōez Et
ſuges lac gentiū ⁊ mā̄milla regū lacta
beris. Et ſcies qꝛ ego dn̄s saluās te:et
redēptor tuꝰ fortis iacob. Pro ere affe
rā aurū:⁊ ꝓ ferro afferā argentū:et ꝓ
D lignis es:⁊ ꝓ lapidibꝰ ferrū. Et ponaz
viſitationē tuaz pacē:⁊ ꝑpoſitos tuos
iuſticiā. Nō audiet vltra iniq̄tas ī ter
ra tua:vaſtitas ⁊ ꝯtritio ī t̄minis tuis
⁊ occubabit ſalꝰ muros tuos:⁊ portas
Apo.21.g tuas laudatio‖Nō erit tibi ampliꝰ ſol
ad lucēdū ꝑ diē:nec ſplendor lune illu
minabit te:ſ; erit tibi dn̄s in lucē ſem
Apo.2.a piternā:⁊ deꝰ tuꝰ in glīaz tuā‖Nō occi
det vltra ſol tuꝰ :⁊ luna tu nō minuet
qꝛ dn̄s erit tibi in lucem ſempiternā ⁊
cōplebunt dies luctꝰ tui. Populꝰ aūt
tuꝰ oēs iuſti imꝑpetuū hereditabūt ter
ram:germē plātationis mee: opꝰ manꝰ
mee ad glorificādū. Minimꝰ erit ī mil
le:⁊ puulꝰ ī gētē fortiſſimaz. Ego dn̄s
in tꝑe eiꝰ ſubito faciā iſtud. LXI
A ‖Piritus dn̄i ſuꝑ me:eo ꝙ vn-
Luc.4.c ſ xerit me. Ad annūciādū māſue
tis miſit me:vt mederer contri
tis corde:⁊ ꝑdicarē captiuis indulgē-
tiā ⁊ clauſis apitiōez: vt ꝑdicarē ānū
placabilē dn̄o ⁊ diē vltionis deo nr̄o:
al ꝯſolatiōez vt ꝯſolarer oēs lugētes :vt ponerē for
titudinē lugētibꝰ ſion:⁊ darē eis coro
nā ꝓ cinere: oleū gaudij ꝓ luctu:pal-
liū laudis ꝓ ſpū meror. Et vocabūt
ī ea fortes iuſticie:plātatio dn̄i ad glo-
B rificādū. Et edificabūt deſerta a ſeclo:
⁊ ruinas antiq̄s erigēt: ⁊ inſtaurabūt
ciuitates deſertas ⁊ diſſipatas ī gene-
ratiōez ⁊ generatiōez. Et ſtabūt alieni
⁊ paſcēt pecora vr̄a :⁊ filij peregrinoꝝ
agricole ⁊ vinitores vr̄i erūt. Uos aūt
ſacerdotes dn̄i vocabimini miniſtri dei
nr̄i dicet vob. Fortitudinē gentiū co-
C medet :⁊ ī glīa eoꝝ ſupbiet. Pro ꝯfu
ſiōe vr̄a duplici ⁊ rubore: laudabūt ꝑs
trē eoꝝ. Propter h̄ in t̄ra ſua duplicia
poſſidebūt:leticia ſempiterna erit eis.
Quia ego dn̄s diligēs iudiciū : ⁊ odio
hn̄s rapinā ī holocauſtū. Et dabo opꝰ
eoꝝ ī ꝟitate:⁊ fedus ꝑpetuū feriā eis.
Et ſciet ī gētibꝰ ſemē eoꝝ ⁊ germē eo
rū ī medio ꝑploꝝ. Oēs ꝗ viderint eos D
cognoſcēt illos qꝛ iſti ſūt ſemē cui bn̄-
dixit dn̄s. Gaudēs gaudebo ī dn̄o : et
exultabit aīa mea in deo mea. Quia in
duit me veſtimēt ſalut: ⁊ indumēto
iuſticie circūdedit me: q̄ſi ſponſū deco
ratū corona: ⁊ q̄ſi ſponſā ornatā mont
libꝰ ſuis. Sicut eīn t̄ra ꝓfert germen
ſuū:⁊ ſicut hortꝰ ſemē ſuū germiat :ſic
dn̄s deꝰ germiabit iuſticiā ⁊ laudē co
rā vniūſis gentibꝰ. LXII
p Ropter ſion nō tacebo:⁊ ꝓpter A
hierl̄m nō q̄eſcā:donec egredia
tur vt ſplēdor iuſtꝰ eiꝰ:⁊ ſaluator eius
vt lāpas accēdat. Et videbūt gētes iu
ſtū tuū:⁊ cūcti reges inclytū tuū. Et vo
cabit tibi nomen nouū:qđ os dn̄i no-
minauit. Et eris corona glīe in manu
dn̄i:⁊ diadema regni in manu dei tui.
Nō vocaber vltra derelicta:et t̄ra tua B
nō vocabit ampliꝰ deſolata. S; voca-
ber volūtas mea ī ea:⁊ t̄ra tua ihabi-
tata Quia cōplacuit dn̄o ī te:⁊ t̄ra tua
ihabitabit. Habitabit eīn iuuenis cū
ꝟgīe:⁊ habitabūt ī te filij tui. Et gau-
debit ſpōſus ſuꝑ ſpōſā ⁊ gaudebit ſuꝑ
te deꝰ tuꝰ. Suꝑ muros tuos hierl̄m cō
ſtitui cuſtodes:tota die ⁊ tota nocte in
ꝑpetuū nō tacebūt. Qui reminiſcemini C
dn̄i ne taceat:⁊ ne det ſilentiū ei :do
nec ſtabiliat ⁊ donec ponat hierl̄m lau
dem ī t̄ra. Jurauit dn̄s in dext̄a ſua in
brachio fortitudīs ſue. Si dedero triti
cū tuū vltra cibū īimic tuis :⁊ ſi bibe
rint filij alieni vinū tuū ī ꝗ laboraſti.
Quia ꝗ ꝯgregabūt illđ comedēt ⁊ lau
dabūt dn̄z:⁊ ꝗ cōportāt illđ bibent in
atrijs ſāct meis. Trāſite trāſite ꝑ por D
tas:ꝑpate viā ꝑplo. Planū facite iter:
⁊ eligite lapides :⁊ eleuate ſignum ad
ꝑplos. Ecce dn̄s auditū fec ī extremis
t̄re. Dicite filie ſion ‖Ecce ſaluator tuꝰ Ĩ.40.
venit:ecce merces eiꝰ cū eo:⁊ opꝰ eiꝰ co- Zach.
rā illo. Et vocabūt eos ꝑpls ſāctꝰ:redē Mat.
pti a dn̄o Tu āt vocaber q̄ſita ciuitas
Uis ē (⁊ nō derelicta. LXIII A
q iſte ꝗ venit de edom tinct ve- Apo.
ſtibꝰ de boſra? Jſte formoſus in

ꝃola sua gradiēs ī multitudie fortitu
dinis sue. Ego q̇ loq̄r iusticiā: ⁊ ꝓpug-
nator sū ad saluādū. Quare ḡ rubrū ē
indumētū tuū: ⁊ vestimenta tua sicut
calcātiū ī torculari? Torcular calcaui
sol⁹: ⁊ de gētib⁹ nō ē vir mecū. Calcaui
eos ī furore meo: ⁊ ꝯculcaui eos in ira
mea. Et aspersus ē sāguis eoꝝ sup ve-
stiméta mea: ⁊ oia idumēta mea īqna
S.34.b ui. ‖ Dies eñ vltiōis ī corde meo: ān⁹ re
B tributiōis mee venit. Circūspexi ⁊ non
erat auxiliator: q̄siui ⁊ nō fuit q̇ adiu-
uaret Et saluauit mihi brachiū meū: ⁊
indignatio mea ipa auxiliata ē mihi.
Et ꝯculcaui ꝑplos in furore meo: ⁊ in-
ebriaui eos indignatione mea: ⁊ detra
xi in terrā ꝟtutē eoꝝ. Miserationum
dñi recordabor: laudē dñi sup oib⁹ q̄
reddidit nob dñs: ⁊ sup multitudinē
bonoꝝ dom⁹ isrł q̄ largit⁹ ē eis ꝭm in-
dulgētiā suā ⁊ ꝭm mltitudinē miscdia
rū suaꝝ. Et dixit: Uerūtñ ꝑpls me⁹ ē: fi
C lij nō negātes. Et fact⁹ ē eis saluator
ī oī tribulatiōe eoꝝ. Nō ē tribulat⁹: et
angel⁹ faciei ei⁹ saluauit eos. In dile-
ctiōe sua ⁊ ī idulgētia sua ipe redemit
eos: ⁊ portauit eos ⁊ eleuauit eos cun
ctis dieb⁹ secłi. Ipi aūt ad iracūdiā ꝓ
uocauerūt: ⁊ afflixerūt spūm sācti eius.
Et ꝯūsus ē eis ī inimicū: ⁊ ipe debella
uit eos. Et recordat⁹ ē dieꝝ secłi: moy
Exo.14.e si ⁊ ꝑpłi sui ‖ Ubi ē q̇ eduxit eos ꝺ mari
Ps.76 cū pastorib⁹ greg̃ sui? Ubi ē q̇ posuit ī
medio ei⁹ spūm sancti sui? Qui eduxit
ad dexterā moysen brachio maiestatis
sue: q̇ scidit aq̄s añ eos: vt facerēt sibi
nomē sempiternū. Qui eduxit eos per
abyssos q̄si equū ī deserto nō impingē
tē: q̄si aial in cāpo. Descēdēs spūs dñi
D ductor ei⁹ fuit. Sic adduxisti populū
Luc.16.d tuū: vt faceres tibi nomē glie. ‖ Atten
Baruch.2.d de de celo: ⁊ vide de habitaculo sancto
tuo: ⁊ glie tue. Ubi est zelus tu⁹ ⁊ forti-
tudo tua: multitudo visceꝝ tuoꝝ ⁊ mi
serationū tuaꝝ? Sup me ꝯtinuerūt se
Tu eñ pr̄ noster: ⁊ abraā nesciuit nos
⁊ isrł ignorauit nos. Tu dñe pr̄ noster
redēptor noster: a seculo nomē tuum.
Quare errare nos fecisti dñe de vijs tu
is: indurasti cor nr̄m ne timerem⁹ te?
Cōuertere ꝓpter ꝟuos tuos trib⁹ here
ditat̃ tue. Quasi nihilū possederūt po
pulū sctm̄ tuū hostes nr̄i: ꝯculcauerūt
sanctificatiōez tuā. Facti sum⁹ q̄si ī ꝓn
cipio cū nō dñaret̃is nr̄i: neq̧ inuocae
ret̃ nomē tuum sup nos. LXIIII
Utinam dirumperes celos ⁊ de B
V scēderes. A facie tua mōtes de
fluerēt: sicut exustio ignis tabe
scerēt: aque arderēt igni: vt notū fieret
nomē tuū inimic̃ tuis: a facie tua gē-
tes turbarēt̃. Cū feceris mirabilia: non B
sustinebim⁹. Descendisti: ⁊ a facie tua Exo.20.e
mōtes defluxerūt. A seclo nō audierūt:
neq̧ aurib⁹ ꝑceperunt ‖ Ocul⁹ nō vidit 1.Cor.2.b
de⁹ absq̧ te: q̇ ꝑparasti expectatib⁹ te.
Occurristi letāti ⁊ faciēti iusticiam: in
vijs tuis recordabūt̃ tui. Ecce tu ira-
tus es ⁊ peccauim⁹: ī ipis fuim⁹ semꝑ
⁊ saluabimur. Et facti sum⁹ vt imūdi
oēs nos: ⁊ q̄si pān⁹ mēstruate vniuer-
se iusticie nr̄e. Et cecidim⁹ q̄si folium C
vniūsi: ⁊ iniq̄tates nr̄e q̄si vent⁹ abstu
lerūt nos. Nō ē q̇ inuocet nomē tuū:
q̇ ꝯsurgat ⁊ teneat te. Abscōdisti faciē
tuā a nob: ⁊ allisisti nos in manu iniq̄
tatis nr̄e. Et nunc dñe pater nr̄ es tu:
nos ꝟo lutū: ⁊ fictor nr̄ tu: ⁊ opa ma-
nuū tuaꝝ oēs nos ‖ Ne irascar̃ dñe sa Ps.78
tis: ⁊ ne vltra meminer̃ iniq̄tat̃ nr̄e
Ecce respice: ꝑpls tu⁹ oēs nos. Ciuitas D
sācti tui facta ē deserta: sion deserta fa
cta ē: hierłm desolata: dom⁹ sāctificati
onis nr̄e ⁊ glie nr̄e: vbi laudauerūt te
patres nr̄i: facta ē ī exustionē ignis: et
oia desiderabilia nr̄a ꝟsa sūt ī ruinas
Nūquid sup his ꝯtinebis te dñe? tace-
bis ⁊ affliges nos vehemēter? LXV
Uesierūt me qui añ nō interro- A
Q gabāt ‖ īuenerūt q̇ nō q̄sierunt Ro.10.d
me. Dixi: Ecce ego: ecce ego ad
gentes q̄ nō inuocabāt nomē meū. Ex
pandi man⁹ meas tota die ad populū
incredulū: qui gradit̃ in via nō bona
post cogitatiōes suas. Popul⁹ qui ad
iracūdiā ꝓuocat me ante faciē meam
semꝑ: qui imolāt in hortis ⁊ sacrificāt
sup lateres: q̇ habitāt ī sepulchris ⁊ in
delubris idoloꝝ dormiūt: qui comedūt
carnē suillā: ⁊ ius ꝓphanū vasis eorū:
q̇ dicūt: recede a me nō appropinques
mihi: qr imūdus es. Isti fum⁹ erūt ī fu-
rore meo: ignis ardens tota die. Ecce
scriptū ē corā me. Nō tacebo: s; reddā
et retribuā ī sinu eoꝝ iniq̄tates vr̄as:
⁊ iniq̄tates patꝝ vestroꝝ sił dicit dñs:
qui sacrificauerūt sup montes: et sup
colles exprobrauerūt mihi: ⁊ remetiar

B op⁹eoꝝ p̄mū i sinu eoꝝ. Hec dicͭ dn̄s.
Quō si iueniatᷣ granū i botro: ⁊ dicatᷣ
ne dissipes illud: qm̄ bn̄dictio ē: sic fa-
ciā ꝓpt̄ s̄uos meos vt n̄ disp̄daꝫ totū.
Et educā d̄ iacob semē: ⁊ d̄ iuda possi-
dētē mōtes meos. Et hereditabūt eaꝫ
electi mei: ⁊ s̄ui mei habitabūt ibi. Et
erūt cāpestria i caulas gregū: ⁊ vallis
achor i cubile armētoꝝ ꝓplo meo: q̄ re
q̄sierūt me. Et vos q̄ dereliq̄stꝭ dn̄m: q̄
obliti estꝭ mōtē sāctū meū: q̄ ponitis
fortune mēsā: ⁊ libatꝭ sup̄ eā: numera-
bo vos i gladio: ⁊ oēs i cede corruetꝭ:
Prou. I. c || p̄ eo ꝙ vocaui ⁊ nō r̄ndistꝭ: locut⁹ sū
Hiere. 7. c ⁊ nō audistꝭ: ⁊ faciebatꝭ malū in ocl̄is
meis: ⁊ q̄ nolui elegistꝭ. Propt̄ h̄ hec di
dn̄s de⁹: Ecce s̄ui mei comedēt: ⁊ vos
esurietꝭ. Ecce s̄ui mei bibēt: ⁊ vos siti
C etis. Ecce s̄ui mei letabūtᷣ: ⁊ vos ꝯfun
demi. Ecce s̄ui mei laudabūt p̄ exulta
tiōe cordis: ⁊ vos clamabitꝭ p̄ dolore cor
dis: ⁊ ꝯtritiōe sp̄ūs vlulabitꝭ: ⁊ dimit-
tetꝭ nomē v̄r̄m i iuramētū electꝭ meis
Et iterficiet te dn̄s deus: ⁊ s̄uos suos
vocabit noīe alio. In q̊ q̄ benedict⁹ est
sup̄ terrā: bn̄dicetᷣ i deo: amē. Et q̄ iu-
rat i t̄ra: iurabit i deo amē. Quia obli
uioni tradite sūt angustie priores: ⁊ q̄r
abscōdite sūt ab oculis n̄r̄is. Ecce em̄
ego creo celos nouos ⁊ t̄rā nouā: ⁊ nō
erūt i memoria p̄ora: ⁊ nō ascēdēt sup̄
cor: sꝫ gaudebitis ⁊ exultabitꝭ vsq̧ in
sempit̄nū i his q̄ ego creo. Quia ecce
ego creo hier̄l̄m exultatiōeꝫ ⁊ ꝓl̄m ei⁹
gaudiū: ⁊ exultabo in hier̄l̄m ⁊ gaude
bo i ꝓplo meo: ⁊ nō audietᷣ in ea vltra
D vox flet⁹ ⁊ vox clamorꝭ. Nō erit ibi am
pli⁹ infans dieꝝ: ⁊ senex q̄ nō impleat
dies suos: qm̄ puer cētū ānoꝝ morietᷣ
⁊ pctōr cētū annoꝝ maledict⁹ erit. Et
edificabūt domos ⁊ habitabūt: ⁊ plan
tabūt vineas ⁊ comedent fruct⁹ earū.
Nō edificabūt: ⁊ ali⁹ habitabit: n̄ plā-
tabunt: ⁊ ali⁹ comedet. Scd̄m em̄ dies
ligni: erūt dies ꝓpl̄i mei: ⁊ op̄a manuū
eoꝝ iueterabūt electꝭ mei. Nō labora
būt frustra neq̧ generabūt i ꝯturbati
one: q̄r semē bn̄dictoꝝ dn̄i ē: ⁊ nepotes
eoꝝ cū eis. Eritq̧ añq̧ clamēt ego ex
audiā: adhuc ill̄ loquētib⁹ ego audiā.
E. II. b || Lup⁹ ⁊ agn⁹ pascentᷣ sil̄: ⁊ leo ⁊ bos co
medēt paleas: ⁊ serpēti puluis panis
ei⁹. Nō nocebūt: neq̧ occident i oī mō
te sancto meo: dicit dn̄s. LXVI

Hec dicͭ dn̄s: Celū sedes mea: ter A
h ra āt scabellū pedū meoꝝ. Que Act. 7.
ē ista dom⁹ quā edificabitꝭ mi-
hi: ⁊ q̄s iste loc⁹ req̄etiōis mee? Oia hec
man⁹ mea fecit ⁊ facta sunt vniūsa ista
dicit dn̄s? Ad quē aūt respiciā: nisi ad
paup̄culū ⁊ ꝯtritū sp̄ū ⁊ tremētē s̄mo-
nes meos? Qui imolat bouē: q̄si q̄ inte
ficiat virū. Qui mactat pec⁹: q̄si q̄ ex-
cerebret canē || Qui offert oblatiōeꝫ: q̄- Ecli. 34
si q̄ sanguinē suillū offerat. Qui recor B
datᷣ thuris: q̄si q̄ benedicat idolo. Hec
oīa elegerūt i vijs suis: ⁊ i abomiatio-
nib⁹ suis aīa eoꝝ delectata ē. Unde et
ego eligā illusiōes eoꝝ: ⁊ q̄ timebāt ad
ducā eis: q̄r vocaui ⁊ non erat q̄ r̄nde-
ret: locut⁹ sū ⁊ nō audierūt. Feceruntq̧
malū in oculis meis: et q̄ nolui elege-
rūt. Audite verbum dn̄i: q̄ tremitꝭ ad
v̄bū ei⁹. Dixerūt frēs v̄r̄i odiētes vos
⁊ abijciētes ꝓpter nomē meū. Glorifi-
cetᷣ dn̄s: ⁊ videbim⁹ in leticia v̄r̄a: ip̄i
aūt ꝯfundētᷣ. Uox ꝓpl̄i de ciuitate: vox C
de tēplo: vox dn̄i reddētis retributio-
nē inimicis suis. Añq̧ parturiret: pe-
perit: añq̧ veniret part⁹ eius pep̄it ma
sculū || Quis audiuit vnq̧ tale: ⁊ q̄s vi- Hiere.
dit huic sil̄e? Nū q̄d parturiet t̄ra i die
vna: aut parietᷣ gens simul: q̄r parturi
uit ⁊ pep̄it sion filios suos? Nūq̄d ego
q̄ alios parere facio: ip̄e nō pariā dicit
dn̄s? Si ego q̄ generatiōeꝫ ceteris tri-
buo sterilis ero: ait dn̄s de⁹ tu⁹? Leta-
mini cū hier̄l̄m: ⁊ exultate i ea oēs qui
diligitꝭ eā. Gaudete cū ea gaudio vni- D
uersi q̄ lugetꝭ sup̄ eā: vt sugatꝭ ⁊ reple
amini ab vbere ꝯsolatiōis ei⁹: vt mul-
geatꝭ ⁊ delitijs affluatꝭ ab om̄ida glo
ria eius. Quia hec dicit dn̄s: Ecce ego
declinabo sup̄ eā q̄si fluuiū pacꝭ: ⁊ q̄si
torrētē inundātē gl̄iaꝫ gētiū quā suge
tis. Ad vbera portabimini: ⁊ super ge
nua blādietᷣ vob̄. Quō si cui m̄r blan-
diatᷣ ita ego ꝯsolabor vos ⁊ in hier̄l̄m
ꝯsolabimini. Uidebitꝭ: ⁊ gaudebit cor
v̄r̄m: ⁊ ossa v̄r̄a q̄si herba germinabūt.
Et cognoscetᷣ man⁹ dn̄i s̄uis ei⁹: ⁊ in- E
dignabitᷣ inimicꝭ suis. Quia ecce dn̄s
i igne veniet: ⁊ q̄si turbo q̄driga eius:
reddere i indignatiōe furorē suū: ⁊ in-
crepationē suā i flāma ignis. Quia in
igne dn̄s dijudicabit: ⁊ i gladio suo ad
oēm carnē: ⁊ multiplicabuntᷣ interfe-
cti a dn̄o. Qui sāctificabātᷣ ⁊ mūdos se

putabãt in hortis post ianuã intrinse cus: q̃ comedebãt carnẽ suillã: ⁊ abominatiões ⁊ murẽ: sił ↄsūmeł dič dñs
F Ego aũt opa eoꝝ ⁊ cogitatiões eoꝝ venio ad ↄgregẽ cũ oib⁹ gẽtib⁹: ⁊ liguis ⁊venient ⁊videbũt gl'iaz meã Et ponã i eis signũ ⁊ mittã ex eis q̃ saluati fuerit ad gẽtes i mare: i africã i lydiã: tenentes sagittã i italiã ⁊ greciã ad insulas lõge: ad eos q̃ nõ audierũt de me et nõ viderũt gl'iam meã. Et ãnũciabũt gloriã meã gẽtib⁹: ⁊ adducẽt oẽs frẽs vestros de cũctis gẽtib⁹ donũ dño i eq̃s ⁊ in q̃drigis ⁊ in lectic ⁊ i mulis ⁊ in carrucis: ad montẽ sãctuz meũ hierl'm dicit dñs: quõ si inferãt filij isrł mun⁹ in vase mũdo i domũ dñi. Et assumaz ex eis i sacerdotes ⁊ leuitas dicit dñs: q̃ sicut celi noui ⁊ terra noua q̃ ego facio stare corã me dicit dñs deus: sic stabit semẽ vr̃m ⁊ nomẽ vr̃m. Et erit mẽsis ex mense: ⁊ sabbatũ ex sabbato. Ueniet ois caro: vt adoret corã facie mea dicit dñs. Et egredieł: ⁊ videbũt cadauera viroꝝ q̃ puaricati sũt i me. Uermis eoꝝ nõ morieł: ⁊ ignis eoꝝ nõ extingueł: ⁊ erũt vsq̃ ad satietatẽ visionis oĩ carni. Explicit Esaias. Incipit p̃fatio in Hieremiã ꝓphetam.

Ec interp̃tatio hieronymi est.

H Si q̃d i ea nouerit ꝺm hebreos codices exploreł Alia ẽ septuaginta interp̃tuz ecclesijs vsitata. Que q̃uis nõnulla aliter habeat q̃ in hebreis codicib⁹ inuenił. Tñ vtraq̃ id ẽ ꝺm septuaginta ⁊ ꝺm hebreã: apostolica auctoritate firmata ẽ: nõ errore neq̃ rep̃hẽsiõe fugiori ꝫ certo cõsilio septuaginta nõnulli aliter dixisse vel cõtexuisse itelligũł. Qð ideo p̃monemus ne q̃sq̃ alterã ex altera velit emẽdare. Q̃ singuloꝝ i suo genere v̓itas obseruãda ẽ. Incipit ꝓlogus in eundem.

H Jeremias ꝓpheta cui hic prologus scribił: ꝺmone q̃dez apud hebreos esaie ⁊ osee ⁊ q̃busdam alijs ꝓpheris videł esse rusticior ꝫ sensib⁹ par ẽ: q̃ppe q̃ eodez spũ ꝓphetauerit. Porro simplicitas eloquij de loco ei i q̃ nat⁹ ẽ accidit Fuit em̃ anathotites q̃ ẽ vsq̃ hodie vicul⁹ trib⁹ ab hierosolymis distans milib⁹ sacerdos ex sacerdotib⁹ et in matr vtero sanctificat⁹: v̓ginitate sua euãgelicũ virũ christi ecclesie dedicãs. Hic vaticinare exorsus ẽ puer: ⁊ captiuitatẽ vrbis atq̃ iudee nõ solũ spũ: sed ⁊ oculis carnis i tuit⁹ ẽ. Jã decẽ trib⁹ isrł assyrij in medos trãstulerant: iã terras carũ coloni gentiũ possidebant. Unde in iuda tm̃ et in beniamin ꝓphetauit: et ciuitatis sue ruinas q̃druplici plãxit alphabeto qð nos mẽsure metri v̓sibusq̃ reddidim⁹. Preterea ordinẽ visionũ q̃ apud grecos et latinos oĩno cõfusus est: ad pristinã fidẽ correxim⁹. Librũ autẽ baruch notarij ei⁹: q̃ apud hebreos nec legił: nec habeł p̃termisim⁹ ꝓ his oib⁹ maledicta ab emulis p̃stolãtes: q̃bus me necesse ẽ ꝑ singula opuscula respõdare. Et h̃ patior: q: vos cogitis. Ceterũ ad cõpendiũ mali recti⁹ fuerat modũ furori eorũ silentio meo ponere: q̃ quotidie noui aliq̃d scriptitantẽ inuidorum insanias ꝓuocare. Item ali⁹ prologus in eundem.

I Oachim fili⁹ iosie: cui⁹ tertiodecimo ãno ꝓphetare orsus ẽ hieremias: sub q̃ et olda mł'ier ꝓphetauit ip̃e est q̃ alio noie appellał eliachin: et regnauit sup tribum iuda ⁊ hierl'm annis vndecim. Cui successit in regnũ filius ioachin cognomẽto iechonias q̃ tertio mẽse regni ei⁹ die decima capt⁹ a ducib⁹ nabuchodonosor duct⁹ est in babylonẽ: ⁊ in loco ei⁹ cõstitut⁹ est sedechias fili⁹ iosie patru⁹ ei⁹: cui⁹ ãno vndecimo hierl'm capta atq̃ subuersa est. Nemo igił putet eũdẽ in danielis p̃ncipio ioachin: q̃ in ezechielis exordio ioachim scribił. Jste extremã syllabã chim habet: ille chin: ⁊ ob hãc causam i euãgelio ꝺm mattheũ vna videł deesse generatio: q: scd̃a tesseredecas i ioachim desinit filiũ iosie: ⁊ tertia incipit a ioachin filio ioachim. Qð ignorans porphiri⁹ calũniã instruit eccl'ie: suã ostẽdẽs imperitiã: dum euãgelistã mattheũ arguere nitił falsitat. Qðq̃ traditũ scribił ioachim mõstrat: non aduersarioꝝ fortitudinis fuisse victoriã: sed dñi volũtatis. Incipit argumentum in eundem.

H Jeremias anathotites: q̃ est viculus tribus a hierosolymis distans milib⁹: apud taphnas in egypto a ꝑplo lapidib⁹ obrut⁹ occubuit. Jacet vero i eo loco sepult⁹: q̃ dudũ pharao

rex habitauerat. Et qm̄ postulatione
sua defugatis ab eodē loco serpētib⁹:
egyptios a tactu aspidū facit eē secu-
ros: magna eu3 ibi religiōe egyptij ve
nerant. Explicit argumētū. Incipit
Hieremias ꝓpha. Ca. I

A V Erba hieremie
ꝓphete filij helchie d sacer
dotib⁹ q fuerūt i anathot
in terra beniamin. Qꝛ factū est verbū
dñi ad eū in dieb⁹ iosie filij amon reg
iuda in tertiodecimo āno regni eius.
Et factū ē i dieb⁹ ioachim filij iosie re
gis iuda: vsq3 ad ꝯsūmationē vndeci-
mi āni sedechie filij iosie reg iuda: vs-
q3 ad trāsmigrationē hierl'm in mēse
B quīto. Et factū ē vbū dñi ad me dicēs:
Eccl.49.b Priusq3 te formarē in vtero: noui te: ⁊
ātq3 exires de vulua sāctificaui te: et
J.14.b ꝓphetā in gētib⁹ dedi te. Et dixi: A. a
a. dñe de⁹. Ecce nescio loq: qꝛ puer ego
sū. Et dixit dñs ad me. Noli dicere qꝛ
puer sū: qm̄ ad oia que mittā te: ibis:
⁊ vniuersa q̄cunq3 mandauero tibi lo
queris. Ne timeas a facie eoꝝ: qꝛ tecū
ego sū vt eruam te dicit dñs. Et misit
dñs manū suā: ⁊ tetigit os meū ⁊ dixit
J.18.a ad me: Ecce dedi verba mea i ore tuo:
ecce cōstitui te hodie sup gētes et sup
regna vt euellas ⁊ destruas ⁊ disperdes
C ⁊ dissipes ⁊ edifices ⁊ plātes. Et factu3
J.24.b est verbū dñi ad me dicēs. Quid tu vi-
des hieremia? Et dixi: Uirgā vigilan-
tē ego video. Et dixit dñs ad me: Bn̄
vidisti: qꝛ vigilabo ego sup verbo meo
vt faciā illud. Et factū est vbū dñi se-
cūdo ad me dicens: Quid tu vides? Et
dixi: Ollā succēsā ego video: ⁊ faciē ei⁹
a facie aquilonis. Et dixit dñs ad me:
J.4.b Ab aqlone pandet malū sup oēs ha
bitatores terre. Quia ecce ego cōuoca
bo oēs cognationes regnoꝝ aqlonis
ait dñs: ⁊ venīet ⁊ ponent vnusquisq3
soliū suu3 in introitu portarū hierl'm et
sup oēs muros ei⁹ i circuitu: ⁊ sup vni
D uersas vrbes iuda. Et loquar iudicia
mea cū eis sup oē3 maliciā eoꝝ q dere-
liquerūt me ⁊ libauerūt dījs alienis: ⁊
adorauerūt opus manuū suarū. Tu g
accinge lūbos tuos ⁊ surge: ⁊ loqre ad
eos oia q ego pcipio tibi. Ne formides a
facie eoꝝ: nec enī timere te faciā vultū
eoꝝ. Ego qppe dedi te hodie in ciuita
tem munitā: ⁊ in colūnā ferreā: ⁊ i mu
rū ereū sup oēm terrā: regib⁹ iuda: pn-
cipib⁹ ei⁹ et sacerdotib⁹: ⁊ oi ꝑplo terre
Et bellabūt aduersū te ⁊ nō ꝓualebūt J.25.b
qꝛ ego tecū sum ait dñs vt liberem te.
Et factū est verbū dñi ad II A
e me dicēs. Uade ⁊ clama in au J.5.b
rib⁹ hierl'm dicens: Hec dicit do
min⁹: Recordat⁹ sū tui miserās adole-
scentiā tuā ⁊ charitatē despōsationis
tue: qn̄ secuta es me i deserto: in terra
q nō seminat. Sanct⁹ isrl' dño pmitie
frugū eius. Oēs q deuorant eū: delin-
quunt: mala venīet sup eos dicit dñs.
Audite verbū dñi dom⁹ iacob: et oēs
cognatiōes dom⁹ isrl'. Hec dicit dñs:
Quid inuenerūt pres vri in me iniqta
tis: qꝛ elōgauerūt a me ⁊ ambulauerūt
post vanitatē: ⁊ vani facti sunt? Et nō B
dixerūt: vbi ē dñs q ascēdere nos fecit
de terra egypti: q traduxit nos p deser
tū: p terrā inhabitabilē ⁊ inuiā: p ter-
rā sitis: ⁊ imaginē mort: ⁊ p terrā i q
nō ambulauit vir neq3 habitauit hō.
Et induxi vos in terrā carmeli: vt co Esa.32.f
mederet fructū ei⁹ ⁊ bona illi⁹. Et in
gressi cōtaminastis terrā meā: ⁊ heredi
tatē meā posuistis in abominationē.
Sacerdotes nō dixerūt: vbi ē dñs: ⁊ te
nētes legē nescierūt me: ⁊ pastores p-
uaricati sūt i me. Et ꝓphete ꝓphetaue
rūt in baal: ⁊ idola secuti sūt. Proptera
adhuc iudicio cōtēdā vobiscū ait dñs:
et cū filijs vris disceptabo. Trāsite ad C
insulas cethim ⁊ videte: ⁊ in cedar mit
tite et cōsiderate vehemēter: et videte
si factū est huiuscemōi: si mutauit gēs
deos suos. Et certe ipi nō sūt dij. Po-
pul⁹ vero me⁹ mutauit gl'iam suā i ido
lū. Obstupescite celi sup h: et porte ei⁹
desolamini vehemēter dicit dñs. Duo
enī mala fecit ꝑplus me⁹. Me dereliq-
rūt fontē aq viue: ⁊ foderūt sibi cister-
nas dissipatas q cōtinere n valēt aqs.
Nūquid suus est isrl' aut vernaculus?
Quare g factus ē in pdā? Sup eū rugi
erūt leones ⁊ dederūt vocē suā posue-
rūt terrā ei⁹ i solitudinē. Ciuitates ei⁹
exuste sūt: ⁊ nō est q habitet in eis. Fi- D
lij q3 mēpheos et taphnes cōstuprauē-
rūt te vsq3 ad vticē. Nūquid nō istud
factū ē tibi: qꝛ dereliquisti dñm deum
tuū eo tpe quo ducebat te p viam? Et
nūc quid tibi vis in via egypti: vt bi-

bas aquã turbidã. Et q̃d tibi cum via
assyrioꝝ: vt bibas aquã fluminis? Ar-
guet te malicia tua ⁊ auersio tua incre-
pabit te. Scito et vide q2 malũ ⁊ ama-
rum ē reliq̃sse te dñm deũ tuũ: ⁊ nõ esse
timorẽ ei9 apud te dicit dñs de9 exerci
tuũ. A seculo cõfregisti iugũ meũ: rupi
J.5.b sti vincula mea ⁊ dixisti Nõ seruiã‖ In
oi eñ colle sublimi ⁊ sub oi ligno frõ-
Esa.3.a doso tu ꝓsternaberis meretrix.‖ Ego
aũt plãtaui te vineã electã oẽ semen
verũ. Quõ ḡ cõuersa es mihi in prauũ
E vinea aliena? Si lauer2 te nitro: ⁊ mul
tiplicaueris tibi herbã borith: macula
ta es ĩ iniq̃tate tua coraꝫ me dicit dñs
deus. Quõ dicis nõ sunt polluta: post
baalim nõ ambulaui? Uide vias tuas
ĩ cõualle: scito q̃d feceris. Cursor leuis
explicãs vias suas: onager assuet9 ĩ so
litudine: ĩ desiderio aĩe sue attraxit vẽ
tum amoris sui. Nullus auertet eam.
Oẽs qui q̃rũt eã non deficiẽt: in men-
struis ei9 inueniẽt eã. Prohibe pedem
tuũ a nuditate: ⁊ guttur tuũ a siti. Et
dixisti: Desperaui: neq̃q̃ faciam. Ada-
maui q̃ppe alienas: ⁊ post eos ambula
bo. Quõ cõfundit̃ fur qñ dep̃hendit̃:
sic cõfusi sũt dom9 isrl̃: ipi ⁊ reges eoꝝ
p̃ncipes et sacerdotes ⁊ ꝓphete eoꝝ: di
F cẽtes ligno: pater me9 es tu: et lapidi:
J.32.f tu me genuisti.‖ Uerterũt ad me tergũ
Zach.7.c et nõ faciẽ: ⁊ in tp̃e afflictionis sue di-
Deu.32.a cent: surge ⁊ libera nos.‖ Ubi sunt dĩj
tui q̃s fecisti tibi? Surgãt et liberẽt te
J.11.c in tp̃e afflictiõis tue. Scd̃m numerũ
q̃ppe ciuitatũ tuarũ: erãt dĩj tui iuda.
Quid vultis mecũ iudicio cõtendere?
Oẽs dereliq̃stis me dicit dñs. Frustra
ꝑcussi filios vr̃os: disciplinã nõ recepe
rũt. Deuorauit gladi9 vester ꝓph̃as ve-
stros: quasi leo vastator generatio vr̃a
Uidete verbũ dñi. Nunq̃d solitudo fa
ctus sũ israeli: aut t̃ra serotina? Qua-
re ḡ dixit ppl̃s me9: recessim9: nõ venie-
mus vltra ad te? Nũq̃d obliuiscet̃ vir
go ornamẽti sui aut spõsa fascie pecto
G ralis sue? Popul9 vero me9 oblitus est
mei dieb9 inumeris. Quid niteris bo-
nã ostẽdere viã tuã: ad querendã dile-
ctionẽ q̃ insuꝑ ⁊ malicias tuas docui-
sti vias tuas: ⁊ in alis tuis inẽt9 ē sãg-
uis animaꝝ pauperũ: ⁊ inocẽtũ? Non
in fossis inueni eos: sed in oib9 q̃ supra
memoraui. Et dixisti: Absq̃ peccato ⁊
innocẽs ego sũ: ⁊ ꝓpterea auertat̃ fu-
ror tu9 a me. Ecce ego iudicio cõtẽdã
tecũ: eo ꝙ dixer2: nõ peccaui. Q̃ vilis
facta es nimis: iterãs vias tuas Et ab
egypto ꝯfunder2 sicut ꝯfusa es ab as-
sur. Nã ⁊ ab ista egredier2: ⁊ man9 tue
erũt suꝑ caput tuum: q̃m obtriuit dñs
cõfidẽtiã tuã: ⁊ nihil habebis ꝓsperũ.
Ulgo dicit̃ Si dimiserit III A
V vir vxorẽ suaꝫ: ⁊ recedẽs ab eo
duxerit viꝝ alteꝝ: nũq̃d reuer-
tet̃ ad eã vltra? Nũq̃d ñ polluta erit ⁊
ꝯtaminata mulier illa? Tu aũt fornica-
ta es cũ amatoribus mult2 tñ reũtere
ad me dicit dñs‖ ⁊ ego suscipiam te. Le Nõ ē ĩ textu
ua oculos tuos ĩ directũ: ⁊ vide vbi nũc
ꝓstrata sis. In vĩjs sedebas expectans
eos quasi latro insidiãs ĩ solitudine: et
polluisti terrã in fornicatiõib9 tuis et
in maliciĩs tuis. Q̃obrem ꝓhibite sũt B
stille pluuiaꝝ: ⁊ serotinus imber nõ fu
it. Frons mulier2 meretricis facta ē ti
bi: noluisti erubescere. Ergo saltẽ amo
do voca me: pater me9: dux ṽginitat2
mee es tu. Nũq̃d irascer2 ĩ ꝑpetuũ: aut 4.Re.18
ꝑseuerabis in finẽ? Ecce locuta es ⁊ fe
cisti mala: et potuisti. Et dixit dñs ad
me ĩ dieb9 iosie reg2. Nũq̃d vidisti q̃ fe
cerit aduersatrix isrl̃? Abĩjt sibimet su
per oẽm montẽ excelsũ‖ ⁊ sub oi ligno S.2.d
frondoso: ⁊ fornicata ē ibi. Et dixi: cũ
fecisset hec oĩa: ad me reuertere: et nõ ē
reuersa. Et vidit p̃uaricatrix soror ei9 C
iuda: q2 ꝓ eo ꝙ mechata esset auersa-
trix isrl̃ dimisissem eaꝫ ⁊ dedissem ei li-
bellũ repudĩj: ⁊ nõ timuit p̃uaricatrix
iuda soror eius: sed abĩjt ⁊ fornicata ē
etiã ip̃a: et facilitate fornicationis sue
cõtaminauit terrã: ⁊ mechata est cũ la
pide ⁊ ligno. Et ĩ oib9 his non ē reũsa D
ad me p̃uaricatrix soror ei9 iuda ĩ toto
corde suo: sꝫ ĩ mẽdacio ait dñs Et dixit
dñs ad me. Iustificauit aĩam suã auer-
satrix isrl̃ comparatiõe p̃uaricatricis iu
da.‖ Uade ⁊ clama s̃mones istos: ꝯtra S.2.a
aq̃lonem ⁊ dices: Reuertere auersatrix
isrl̃ ait dñs: ⁊ nõ auertã faciẽ meã a vo
bis: q2 sanct9 ego sum dicit dñs: ⁊ non
irascar in ꝑpetuũ. Uerũtñ scito iniq̃ta
tẽ tuã: q2 ĩ dñꝫ deũ tuũ p̃uaricata es.
Et dispsisti vias tuas alienis sub oi li E
gno frõdoso: ⁊ vocẽ meã nõ audisti ait
dñs. Cõuertimini filĩj reuertẽtes dicit
dñs: q2 ego vir vester. Et assumã vos

vnũ de ciuitate ⁊ duos ꝺ cognatiõe et
introducã vos i sion. Et dabo vob̃ pa
stores iuxta cor meũ: ⁊ pascẽt vos sciẽ
tia ⁊ doctrĩa. Cũq₃ mł'tiplicati fuerit⁊
⁊ creueritis i terra: i dieb⁹ illis ait dñs
nõ dicẽt vltra: arca testamẽti dñi: neq₃
ascẽdet sup̱ cor: neq₃ recordabunt̃ illi
F us: nec visitabit̃: nec fiet vltra. In tp̃e
vocabũt hierl'm soliũ dñi: ⁊ ꝯgregabũ
tur ad eã oẽs gẽtes in noĩe dñi in hie
rusalẽ: ⁊ nõ ambulabũt post prauitatẽ
cordis sui pessimi. In dieb⁹ illis ibit do
mus iudã ad domũ isrl': ⁊ veniẽt simul
de terra aq̃lonis ad terrã quã dedi pa
trib⁹ vr̃is. Ego aũt dixi. Quõ ponã te
i filios: ⁊ tribuã tibi t̃rã desiderabilẽ
hereditatẽ p̃clarã exercituũ gentium?
Et dixi: Pr̃e₃ vocabis me ⁊ p⁹ me ĩgre
di nõ cessabis. S₃ quõ si cõtẽnat muli
er amatorẽ suũ: sic cõtẽpsit me domus
G J.31.c isrl' dicit dñs. ‖Uox in vijs audita est:
Mat.2.c plorat⁹ ⁊ vlulat⁹ filioꝝ isrl' qm̃ iniquã
fecerĩt viã suã: obliti sũt dñi dei sui. Cõ
uertimini filij reuertentes: et sanabo
auersiones vr̃as. Ecce nos venim⁹ ad
te. Tu em̃ es dñs de⁹ nr̃. Uere menda
ces erãt colles ⁊ multitudo mõtiũ. Ue
re in dño deo nr̃o salus isrl'. Cõfusio co
medit laborẽ patrũ nr̃oꝝ ab adolescẽ
tia nr̃a: greges eoꝝ ⁊ armẽta eoꝝ: fili
os eorũ ⁊ filias eoꝝ. Dormiem⁹ in ꝯfu
siõe nr̃a ⁊ operiet nos ignominia nr̃a
qm̃ dño deo nr̃o peccauim⁹ nos ⁊ pr̃es
nr̃i ab adolescẽtia nostra vsq₃ ad diẽ
hãc: ⁊ non audiuim⁹ vocẽ dñi dei nr̃i.
A Si reuerteris ad me israel IIII
E ait dñs ad me ꝯuertere. Si abs
tuleris offendicula tua a facie
mea nõ cõmoueberis. Et iurabis viuit
dñs in ṽitate ⁊ i iudicio ⁊ in iusticia:
⁊ bñdicẽt eũ gẽtes ipsũq₃ laudabunt.
Hec em̃ dicit dñs viro iuda ⁊ habitatori
Osee.1.d hierl'm. ‖Nouate vobis nouale: ⁊ noli
te serere sup̱ spinas. Circũcidimini do
mino ⁊ auferte p̱putia cordiũ vr̃oꝝ vi
ri iuda ⁊ habitatores hierl'm: ne forte
egrediat̃ vt ignis idignatio mea ⁊ suc
cẽdat̃: ⁊ nõ sit q̃ extingat: ꝓp̃ maliciã
B cogitationũ vr̃aꝝ. Annũciate in iuda
⁊ in hierl'm: auditũ facite: loq̃mini: et
canite tuba i terra: clamate fortiter et
dicite. Cõgregamini ⁊ ingrediamur ci
uitates munitas: leuate signũ in sion.
S.4.c Cõfortami nolite stare q₂ malũ ego ad

duco ab aq̃lone ⁊ cõtritiõe₃ magnam.
Ascẽdit leo ꝺ cubili suo: ⁊ p̃do gẽtiu₃
se leuauit. Egressus ẽ ꝺ loco suo: vt po
nat t̃rã tuam in solitudinẽ. Ciuitates
tue vastabũt̃: remanẽtes absq₃ habita C
tore. Sup̱ hoc accingite vos ciliciis:
plãgite ⁊ vlulate: q₂ nõ ẽ auersa ira fu
roris dñi a vob̃. Et erit i die illa dicit
dñs: ꝑibit cor reg̃ ⁊ cor p̃ncipũ: ⁊ ob
stupescẽt sacerdotes: ⁊ ꝓp̃he ꝯsternabũ
tur. Et dixi: Heu: heu: heu: dñe de⁹. Er
go ne decepisti p̄p̃lm istum ⁊ hierl'm di
cẽs: pax erit vob̃. Et ecce ꝑuenit gladi
us vsq₃ ad aĩam. In tp̃e illo dicet̃ p̄p̃lo
huic ⁊ hierl'm vẽt⁹ vrẽs in vijs q̃ sũt i
deserto: vie filie p̄p̃li mei nõ ad vẽtilã
dũ ⁊ ad purgandũ. Spũs plen⁹ ex his D
veniet mihi. Et nũc ego: sed loq̃r iudi
cia mea cũ eis. Ecce q̃si nubes ascẽdet
⁊ q̃si tẽpestas curr⁹ ei⁹. Velociores aq̃
lis eq̃ illi⁹. Ue nob̃: qm̃ vastati sumus.
Laua a malicia cor tuũ hierl'm: vt sal
ua fias. ‖Usq₃q̃ morabũt̃ i te cogitatio Sap.1.a
nes noxie? Uox em̃ ãnũciãt⁊ a dan: et
notũ faciẽt⁊ idolũ ꝺ mõte effraim. Di
cite gẽtib⁹. Ecce auditũ ẽ i hierl'm: cu
stodes venire ꝺ t̃ra lõginq̃: ⁊ dare sup̱
ciuitates iuda vocẽ suã₃. Quasi custo
des agroꝝ facti sũt sup̱ eam i gyro: q₂
me ad iracũdiã ꝓuocauit dic̃ dñs. Uie E
tue et cogitatiões tue fecerũt hec tibi.
Ista malicia tua: q₂ amara: q₂ tetigit
cor tuũ. Uẽtrẽ meũ vẽtrẽ meũ doleo:
sensus cordis mei turbati sũt i me. Nõ
tacebo: qm̃ vocẽ buccine audiuit aĩa
mea: clamorẽ p̄lij. Cõtritio sup̱ ꝯtritio
nẽ vocata ẽ: ⁊ vastata ẽ ois t̃ra. Repẽ
te vastata sũt tabernacula mea: subito
pelles mee. Usq₃q̃ videbo fugiẽtẽ: au
diã vocẽ buccine? Quia stult⁹ p̄p̃ls me
us me non cognouit. Filij insipientes
sũt: ⁊ vecordes. Sapiẽtes sũt vt faciãt F
mala bñ aũt facere nescierunt. Aspexi
t̃rã ⁊ ecce vacua erat ⁊ nihil: ⁊ celos et
ñ erat lux i eis. Uidi mõtes ⁊ ecce mo
uebant̃: ⁊ oẽs colles ꝯturbati sũt. In
tuit⁹ sũ ⁊ non erat hõ: ⁊ oẽ volatile ce
li recessit. Aspexi ⁊ ecce carmelus deser
tus: ⁊ oẽs vrbes ei⁹ destructe sunt a fa
cie dñi ⁊ a facie ire furoris ei⁹. Hec em̃
dicit dñs. Deserta erit ois terra: sed tñ
ꝯsũmationẽ nõ faciã. Lugebit terra: et
merebũt celi desup̱ eo q᷑ locut⁹ sũ. Co
gitaui ⁊ non penituit me: nec aũsus sũ

G ab eo. A voce eq̄tis: ⁊ mittentiū sagit-
tā fugit oīs ciuitas. Ingressi sūt ardua
⁊ ascēderūt rupes. Uniuerse vrbes de-
relicte sūt: ⁊ nō habitat i eis hō. Tu aūt
vastata q̄d facies? Cū vestieris te cocci-
no: cū ornata fueris monili aureo: ⁊ pin
xeris stibio oculos tuos: frustra cōpo-
neris. Cōtēpserūt te amatores tui ani-
mā tuā q̄rēt. Uocē ei q̄si parturiētis au
diui: angustias vt puerpere. Uox filie
sion inter moriētes expādētesq̄ manꝰ
suas. Ue mihi: q2 defecit aīa mea ꝓpt
(interfectos. V
A C Ircūite vias
c hierlm ⁊ aspicite: ⁊ cōsiderate ⁊
q̄rite i plateis eiꝰ: an inueniatis
virū facientē iudiciū: ⁊ q̄rentē fidē: ⁊
ꝓpitiꝰ ero ei. Q2 si etiā viuit dn̄s dixe
rint: ⁊ h̄ falso iurabunt. Dn̄e oculi tui
respiciūt fidē. Percussisti eos ⁊ nō do-
luerūt: attriuisti eos ⁊ rēnuerūt acci-
pere disciplinā. Indurauerūt facies su
as sup̄ petrā: ⁊ noluerūt reuerti. Ego
Sap.1.a aūt dixi. Forsitā paupes sunt ⁊ stulti:
ignorātes viā dn̄i ⁊ iudicium dei sui.
B Ibo ḡ ad optimates ⁊ loq̄r eis. Ipsi ei
cognouerūt viā dn̄i ⁊ iudiciū dei sui.
Et ecce magis hi simul cōfregerūt iu-
gū: ruperunt vincula. Idcirco ꝑcussit
eos leo de silua: lupus ad vespam va-
stauit eos pardꝰ vigilās sup̄ ciuitates
eoꝝ. Oīs q̄ egressus fuerit ex eis capie
tur: q2 multe sūt p̄uaricatiōes eoꝝ: cō
fortate sūt auersiōes eoꝝ. Sup q̄ ꝓpi-
tiꝰ tibi eē potero? Filij tui dereliq̄rūt
me: ⁊ iurāt i his q̄ nō sūt dij. Satura-
C ui eos ⁊ mechati sūt: ⁊ i domo meretri
Ezech.22.c cis luxuriabant. Equi amatores i fe
minas: ⁊ emissarij facti sunt: vnusq̄sq̄
eo.c.J.9.c ad vxorē ꝓximi sui hinniebat. Nūq̄d
sup̄ his nō visitabo dic̄ dn̄s: ⁊ i gēte ta
li n̄ vlciscet aīa mea? Ascēdite muros
eiꝰ ⁊ dissipate: cōsūmationē aūt nolite
facere. Auferte ꝓpagines eiꝰ q2 nō sūt
dn̄i. Preuaricatiōe ei p̄uaricata ē i me
domꝰ isrł ⁊ domꝰ iuda ait dn̄s. Nega-
uerūt dn̄m ⁊ dixerūt. Nō ē ip̄e: neq̄ ve
niet sup̄ nos malū: gladiū ⁊ famē non
videbimꝰ. Prophete fuerūt i vētū locu
ti: ⁊ r̄nsū nō fuit in eis. Hec ḡ euenient
illis. Hec dic̄ dn̄s deꝰ exercituū. Quia
D locuti estis v̄bū istud. Ecce ego do ver
ba mea i ore tuo i ignē ⁊ ppłm istū in
ligna: ⁊ vorabit eos. Ecce ego adducā
sup̄ vos gētē de longinq̄ domꝰ isrł ait
dn̄s: gētē robustā: gētē antiquā: gētē
cuiꝰ ignorabis liguā: nec itelliges q̄d
loq̄t. Pharetra eiꝰ q̄si sepulchrū pa-
tēs: vniūsi fortes. Et comedet segetes
tuas: ⁊ panē tuū deuorabit: filios tu-
os ⁊ filias tuas comedet gregē tuā et
armēta tua: ⁊ comedet vineā tuā ⁊ fi-
cū tuā: ⁊ cōteret vrbes munitas tuas i
q̄bꝰ tu habes fiduciā gladio. Uerūtn̄ i E
diebꝰ illis ait dn̄s: nō faciā vos i cōsū-
mationē. Q2 si dixeritis q̄re fec̄ dn̄s de J.16.b
us n̄r nob hec oīa: dices ad eos. Sicut
dereliq̄stis me ⁊ s̄uistis deo alieno i t̄ra
v̄ra: sic s̄uietis dn̄s alienis i t̄ra nō v̄ra
Annūciate hec domui iacob: ⁊ audi-
tū facite i iuda dicētes: Audi ꝑp̄łe stul
te q̄ nō habes cor: q̄ habētes oculos
nō videtis: ⁊ aures ⁊ nō auditis. Me ḡ
nō timebitis ait dn̄s: ⁊ a facie mea nō
dolebitis? Qui posui arenā t̄minū ma-
ri: p̄ceptū sempiternū qd̄ nō p̄teribit:
⁊ cōmouebūt ⁊ nō poterūt: ⁊ intumes-
cēt fluctꝰ eiꝰ ⁊ nō trāsibūt illud. Pp̄ło F
aūt huic factū ē cor icredulū ⁊ exaspe-
rās. Recesserūt ⁊ abierūt: ⁊ nō dixerūt
i corde suo. Metuamꝰ dn̄m deū n̄rm:
q̄ dat nob pluuiā tēporaneā ⁊ seroti-
nā i t̄pe suo: plenitudinē ān̄ue messis
custodiētē nob. Iniq̄tates n̄re decli-
uerūt hec: ⁊ pctā n̄ra ꝓhibuerūt bonū
a nob: q2 inuēti sūt i ꝑp̄ło meo impij i
sidiātes q̄si aucupes: laq̄os ponētes ⁊
pedicas ad capiēdos viros. Sic deci- G
pula plena auibꝰ: sic domꝰ eoꝝ plene
dolo. Ideo magnificati sūt ⁊ ditati: in
crassati sūt ⁊ ipinguati: ⁊ p̄terierūt ser
mones meos pessime. Cām vidue nō Esa.1.f
iudicauerūt: cām pupilli n̄ direxerūt: ⁊
iudiciū pauperū nō iudicauerūt. Nū s.eo.c.J.9.c
q̄d sup̄ his nō visitabo dicit dn̄s: aut
sup̄ gētē huiuscemodi nō vlciscet aīa
mea? Stupor ⁊ mirabilia facta sūt in
t̄ra. Prophete ꝓphabāt mēdaciū: ⁊ sa
cerdotes applaudebāt manibꝰ suis: et
ꝑp̄łs meꝰ dilexit talia? Quid igit fiet
(i nouissimo eiꝰ? VI
C Onfortā B
c mini filij beniamī i medio hie-
rusalē: ⁊ i thecua clāgite bucci
na: ⁊ sup̄ bethacaren leuate vexillū: q2
malū visū ē ab aq̄lone ⁊ ɔtritio mag
na. Speciose ⁊ delicate assimilaui filī
aȝ siō: ⁊ ad eā veniēt pastores ⁊ greges
eoꝝ. Fixerūt i ea tētoria i circūitu: pa-
scet vnusq̄sq̄ eos q̄ sub manu sua sūt.

Sanctificate sup eā bellū: ꝯsurgite ⁊
ascēdamꝰ i meridie. Ue vob qꝛ decli-
nauit dies: qꝛ lōgiores facte sūt vmbre
vesperi. Surgite ⁊ ascēdamꝰ i nocte: ⁊
⁊ dissipemꝰ domꝰ eiꝰ: qꝛ hec dicit dn̄s
B exercituū. Cedite lignū eiꝰ: ⁊ fūdite cir
ca hierl̄m aggerē. Hec ē ciuitas visita
tionis: oīs calūnia ī medio eiꝰ. Sicut
frigidā facit cisterna aquā suā: sic fri-
gidā fecit maliciā suā. Iniq̄tas ⁊ vasti
tas audiet̄ i ea corā me semꝑ: infirmi-
tas ⁊ plaga. Erudire hierl̄z ne forte re
cedat aīa mea a te: ne forte ponā te de-
sertā: t̄rā inhabitabilē. Hec dicit dn̄s
exercituū. Usq̄ ad racemū colligēt q̄si
ī vinea reliq̄as isrl̄. Cōuerte manū tuā
q̄si vindemiator ad cartallū. Cui loq̄r:
C ⁊ quē ꝯtestabor vt audiat? Ecce ĩcircū
cise aures eoꝝ: ⁊ audire nō pn̄t. Ecce
v̄bū dn̄i factū ē eis in opprobrium: ⁊
nō suscipiēt illud. Idcirco furore dn̄i
Esa.1.d.et plenꝰ sū: laboraui sustinēs. ‖ Effūde su
J.15.b ꝑ ꝑuulū foris: ⁊ sup cōciliū iuuenū si
mul. Uir ei cū muliere capiet̄ senex cū
pleno dierū. Et trāsibūt domꝰ coꝝ ad
alteros: agri ⁊ vxores pariter: qꝛ extē-
dā manū meā sup habitātes t̄rā dicit
J.8.b. dn̄s. ‖ A minore q̄ppe vsq̄ ad maiorē
Esa.56.d oēs auaritie studet: ⁊ a ꝓpha vsq̄ ad
D sacerdotē cūcti faciūt dolū. Et cura-
bāt cōtritionē filie ꝓp̄li mei cū ignomi
nia dicētes: pax: pax: ⁊ nō erat pax. Cō
fusi sūt qꝛ abomiationē fecer̄t: q̄n po-
tius ꝯfusione nō sūt ꝯfusi: ⁊ erubesce-
re nescierūt. Quobrē cadēt īter ruētes
ī t̄pe visitatiōis sue corruēt dicit dn̄s.
Hec dcit dn̄s. State sup vias ⁊ vide-
te: ⁊ int̄rogate de semit̄ antiq̄s q̄ sit
Mat.11.d via bona: ⁊ ambulate i ea: ‖ ⁊ inuenie-
t̄ refrigeriū aīabꝰ vr̄is. Et dixer̄t: Nō
ambulabimꝰ. Et ꝯstitui sup vos specu
latores. Et dixi. Audite vocē tube. Et
E dixerūt. Nō audiemꝰ. Ideo audite gē-
tes ⁊ cognoscite ꝯgregatio: quāta ego
J.19.a faciā eis. Audi t̄ra. ‖ Ecce ego adducā
mala sup ꝓp̄lm istū: fructum cogitatio
nū eiꝰ: qꝛ v̄ba mea nō audierūt: ⁊ legē
Esa.1.c meā ꝓiecerūt. ‖ Ut q̄d mihi thus d̄ sa-
ba affertis ⁊ calamū suaue olētē d̄ t̄ra
Eccl.34.c longinq̄: Holocaustomata vr̄a nō sūt
accepta ⁊ victime vr̄e nō placuer̄t mi-
F hi. Propterea hec dicit dn̄s. Ecce ego
dabo i ꝓp̄lm istū ruinas: ⁊ ruēt i eis pa
tres ⁊ filij sil̄: vicinꝰ ⁊ ꝓximꝰ: ⁊ peri-

bunt. Hec dicit dn̄s. Ecce ꝓp̄ls venit d̄
t̄ra aq̄lonis: ⁊ gēs magna ꝯsurget a fi
nibꝰ t̄re. Sagittā ⁊ scutū arripiet: cru
delˀ ē ⁊ nō miserebit̄. Uox eiꝰ q̄si mare
sonabit: ⁊ sup eq̄s ascēdent: ꝑpati q̄si
vir ad p̄liū aduū te filia sion. Audiui
mꝰ famā eiꝰ: dissolute sūt manus nr̄e.
Tribulatio apꝑhēdet nos: dolores vt
parturiētē. Nolite exire ad agros: ⁊ in
vineā ne ambulet̄: qm̄ gladiꝰ inimici
pauor ī circūitu. Filia ꝓp̄li mei accige- G
re cilitio: ⁊ ꝯspergere cinere. Luctū vni
geniti fac tibi plāctū amarū: qꝛ repen Amos.
te veniet vastator sup vos. Probatorē
dedi te i ꝓp̄lo meo robustū ⁊ scies: ⁊ ꝓ
babis vias eoꝝ. Oēs isti ꝑncipes decli
nātes: ābulātes fraudulēter. Es ⁊ fer
rū vniūsi corrupti sūt. Defecit sufflato
riū i igne: cōsūptū ē plūbū. Frustra cō-
flauit ꝯflator: malicie ei eoꝝ nō sūt cō
sūpte. Argentū reprobū vocate eos: qꝛ
dn̄s ꝓiecit illos. VII B
V Erbū quod factū est ad hieremiā a dn̄o
dicēs: Sta i porta domꝰ dn̄i: et
ꝑdica ibi v̄bū istud ⁊ dic: Audite ver J.17.c.d
bū dn̄i oīs iuda q̄ igredimini ꝑ portas 22.a
has: vt adoret̄ dn̄m. Hec dic̄ dn̄s exer
cituū deꝰ isrl̄. ‖ Bonas facite vias ve- J.26.b
stras ⁊ studia vr̄a. ⁊ hītabo vobiscū in
loco isto. Nolite ꝯfidere ī verbis mēda
cij: dicētes tēplū dn̄i: tēplū dn̄i: tēplū
dn̄i ē. Qm̄ si bn̄dixeritis vias vr̄as: ⁊
studia vr̄a: si feceritis iudiciū īter virū
⁊ ꝓximū eiꝰ aduene ⁊ pupillo: ⁊ vidue B
nō feceritis calūniā: nec sāguinē inno-
cētē effuderitis i loco h̄: ⁊ post deos ali
enos nō ābulaueritis ī malū vobismet-
ipsis: hītabo vobiscū i loco isto i terra
quā dedi p̄rībꝰ vr̄is a sc̄lo ⁊ vsq̄ i sc̄lz.
Ecce vos cōfiditis vob i s̄monibꝰ men
dacij q̄ nō ꝓderūt vob: furari: occide-
re: adulterari: iurare mēdaciter: libare
baalim: ⁊ ire post deos alienos q̄s ig-
norat̄. Et venistis ⁊ stetistis corā me ī
domo hac ī q̄ inuocatū ē nomē meū: ⁊
dixistis: liberati sumꝰ eo q̄ fecerimus
oēs abomiationes istas. ‖ Nūq̄d ꝯ spe Esa.56.
lūca latronū facta ē domꝰ ista: ī q̄ iuo Mat.21.
catū ē nomē meū in oculis vr̄is? Ego J.32.f
ego sū: ego vidi dicit dn̄s. Ite ad locuz
meū i sylo vbi habitauit nomē meū a
ꝑncipio: ⁊ videte q̄ fecerim ei ꝓpt̄ ma-
liciā ꝓp̄li mei isrl̄. Et nūc qꝛ fecistis oīa
opa hec dicit dn̄s: ⁊ locutꝰ sū ad vos:

mane ↄ̃surgẽs ⁊ loquẽs:⁊ nõ audistis
Prou.1.c ‖⁊ vocaui vos ⁊ nõ rñdistis:faciã do-
Esa.65.b mui huic ĩ q̃ ĩuocatũ ẽ nomẽ meũ: ⁊ ĩ
q̃ vos haberꝭ fiduciã.⁊ loco quẽ dedi
voƀ ⁊ p̄rib⁹ vr̄is:sicut feci sylo:⁊ ꝓijcĩ
am vos a facie mea sic̃ ꝓieci oẽs fra-
I.14.b. tres vr̄os vniũsũ semẽ effraim.‖ Tu ꝭ
I.11.c noli orare ꝓ ꝑplo h̃:nec assumas ꝓ eis
laudẽ ⁊ orõnẽ ⁊ nõ obsistas mihi:qꝛ ñ
exaudiã te.Nõne vides q̇d isti faciũt ĩ
ciuitatib⁹iuda:⁊ in plateis hierl̃m?Fi
lij colligũt ligna:⁊ p̄res succẽdũt ignẽ
I.44.e ⁊ mulieres ↄ̃spgũt adipẽ:‖vt faciant
placẽtas regine celi:⁊ libẽt dijs alie-
nis:⁊ me ad iracũdiã ꝓuocẽt.Nunq̇d
me ad iracũdiã ꝓuocãt dicit dñs?Nõ-
ne semetipos ĩ cõfusionẽ vult⁹ sui?Jõ
hec dicit dñs de⁹.Ecce furor me⁹ ⁊ in-
dignatio mea cõflat̃ suꝑ locũ istũ suꝑ
viros ⁊ suꝑ iumẽta ⁊ suꝑ lignũ regio-
nis ⁊ suꝑ fruges t̃re:⁊ succẽdet̃ ⁊ non
extinguet̃.Hec dicit dñs exercituũ de⁹
E isrl̃.Holocaustomata vr̄a addite victi-
mis vr̄is ⁊ comedite carnes:qꝛ nõ suꝫ
locut⁹ cũ p̄rib⁹ vr̄is ⁊ nõ p̄cepi eis in
I.17.c die q̃ eduxi eos de t̃ra egypti de verbo
22.a holocaustomatũ ⁊ victimaꝝ:sꝫ h̃ v̄bũ
p̄cepi eis dicens.Audite vocẽ meã et
I.26.b ero voƀ de⁹ ⁊ vos eritis mihi ꝑpl̃us: ⁊,
ambulate ĩ oĩ via quã mãdaui voƀ vt.
bñ sit vobis.Et nõ audierũt:nec incli
nauerũt aurẽ suã:sꝫ abierũt ĩ volupta
tib⁹ ⁊ ĩ prauitate cordis sui mali:facti
qꝫ sũt retrorsũ ⁊ nõ ĩ añ:a die q̃ ingres
si sunt p̄res eoꝝ de t̃ra egypti:vsqꝫ ad
F diẽ hãc.Et misi ad vos oẽs s̄uos me-
os ꝓphas ꝑ diẽ:cõsurgẽs diluculo: et
mittẽs:⁊ nõ audierũt me nec ĩclinaue
I.19.b rũt aurẽ suã sꝫ indurauerũt ceruicẽ su
I.16.c am:⁊ pei⁹ oꝑati sũt qꝫ p̄res eoꝝ. Et lo
queris ad eos oĩa v̄ba hec ⁊ nõ audiẽt
te:⁊ vocabit eos nõ rñdebunt tibi. Et
dices ad eos.Hec ẽ gẽs q̃ nõ audiuit
vocẽ dñi dei sui:nec recepit disciplinã
Perijt fides:⁊ ablata ẽ d̃ ore eoꝝ. Tõ
de capillũ tuũ ⁊ ꝓijce:⁊ sume ĩ directũ
plãctũ:qꝛ ꝓiecit dñs ⁊ reliq̇t generati
onẽ furoris sui:qꝛ fecer̃t filij iuda ma
G lũ in ocul̃ meis dicit dñs.Posuerũt of
fendicula sua ĩ domo in q̃ inuocatũ est
nomẽ meũ vt pollueret eã:⁊ edificaue
rũt excelsa tophet q̃ ẽ ĩvalle filij ennõ
vt incẽderent filios suos v filias suas
igni:q̃ nõ p̄cepi nec cogitaui in corde
meo.Jõ ecce dies veniẽt dic̃ dñs:⁊ nõ
dicet̃ ãpli⁹ tophet ⁊ vall̃ filij ennõ sed
vall̃ interfectiõis:⁊ sepeliẽt̃ ĩ tophet eo
qꝙ nõ sit loc⁹.Et erit morticiniũ ꝑpl̃i
hui⁹ ĩ cibos volucrib⁹celi ⁊ bestijs t̃re
⁊ nõ erit q̇ abigat.‖Et q̇escere faciã d̃ Ezech.26.c
vrbib⁹ iuda ⁊ d̃ plateis hierl̃m vocem
gaudij ⁊ vocẽ leticie:vocẽ spõsi ⁊vocẽ
spõse.Jn desolatiõe eñ erit t̃ra. VIII
N tp̃e illo ait dñs:eijcient ossa A
i reg̃ iuda:⁊ ossa p̄ncipũ eius et
ossa sacerdotũ:⁊ ossa ꝓphaꝝ et
ossa eoꝝ q̇ hitauerũt hierl̃m de sepul-
chris suis:⁊ expãdẽt ea ad solẽ ⁊ lunã
⁊ oẽm militiã celi q̃ dilexerũt: ⁊ q̇b⁹ s̄
uierũt:⁊ post q̃ ãbulauer̃t:⁊ q̃ q̃sierũt
⁊ adorauer̃t.Nõ colliget̃ ⁊ ñ sepeliet̃:
ĩ sterq̇liniũ suꝑ faciẽ terre erũt Et eli- B
gẽt mag̃ mortẽ qꝫ vitã oẽs q̇ residui
fuerint de cognatiõe hac pessima:ĩ vni
ũsis locis q̃ derelicta sũt:ad q̃ eieci eos
dicit dñs exercituũ. Et dices ad eos.
Hec dicit dñs:Nũq̇d q̇ cadit nõ resur
get:⁊ q̇ auersus ẽ nõ reuertet̃? Quare
ꝭ auersus ẽ ꝑpl̃s iste ĩ hierl̃m auersiõe
ↄ̃tẽtiosa?Apphẽderũt mẽdaciũ:⁊ no-
luerũt reuerti.Attẽdi ⁊ auscultaui: nec
mo qd̃ bonũ ẽ loq̇t̃.Nullus est q̇ agat
penitẽtiã suꝑ pctõ suo dicẽs:Quid fe-
ci?Oẽs ↄ̃uũsi sũt ad cursũ suũ:q̃si equ⁹
impetu vadẽs in p̄liũ.Milu⁹ in celo
cognouit tp̃s suũ:turtur ⁊ hirundo et
ciconia custodierũt tẽpus aduẽt⁹ sui:
ppl̃s ãt me⁹ nõ cognouit iudiciũ dñi.
Quõ dicitꝭ sapiẽtes nos sum⁹:⁊ lex dñi
nobiscũ ẽ?Uere mẽdaciũ oꝑat⁹ ẽ stil⁹
mendax scribarũ.Cõfusi sũt sapiẽtes: D
ꝑterriti et capti sũt.Uerbũ eĩ dñi ꝓie-
cerũt:⁊ sapiẽtia nulla ẽ in eis.Propte
rea dabo mulieres eoꝝ exteris: agros
eoꝝ heredib⁹.‖ Quia a minimo vsqꝫ ad Ẽ.6.c
maximũ oẽs auaritiã sequũt̃: a ꝓpha Esa.56.b
vsqꝫ ad sacerdotẽ cũcti faciũt mẽdaci-
um.Et sanabant ↄ̃tritiones filie ppl̃i
mei ad ignominiã dicẽtes:pax:pax:cũ
nõ eẽt pax.Cõfusi sũt qꝛ abomiationẽ
fecerũt: q̇nimo ↄ̃fusiõe nõ sũt ↄ̃fusi:et
erubescere nescierũt.Jdcirco cadẽt int̃ E
corruẽtes:ĩ tp̃e visitatiõis sue corruẽt
dicit dñs.Cõgregãs ↄ̃gregabo eos ait
dñs.Nõ ẽ vua ĩ vitib⁹:⁊ nõ sunt ficus
in ficulnea:folium defluxit:⁊ dedi eis
que p̄tergressa sunt. Quare sedemus?
Cõuenite ⁊ ingrediamur ciuitatẽ mu-

nitã:⁊ sileamꝰ ibi:qꝛ dñs deꝰ nr̃ silere
nos fecit:⁊ potũ dedit nob̃ aquã fellis
J.14.d Peccauimꝰ ei dño.‖Expectauimꝰ pa-
cem ⁊ nõ erat bonũ:tp̃s medele:⁊ ecce
F formido. A dan auditꝰ ẽ fremitꝰ aqꝝ
eiꝰ: a voce hinnituũ pugnatoꝝ eiꝰ cõ
mota ẽ oĩs t̃ra. Et venerũt ⁊ deuorauerũt
t̃rã ⁊ plenitudinẽ eiꝰ: vrbẽ ⁊ habi
tatores eiꝰ. Quia ecce ego mittã vob̃
s̃pẽtes reg̃los qbꝰ nõ ẽ icãtatio:⁊ mor
debũt vos ait dñs. Dolor meꝰ sup do-
lorẽ:i me cor meũ merẽs. Ecce vox cla
G moris filie pp̃li mei de t̃ra lõginq̃. Nũ
qd dñs nõ ẽ i sion:aut rex eiꝰ nõ est in
ea? Quare ḡ me ad iracũdiã ꝯcitauer̃t
i sculptilibꝰ suis:⁊ in vanitatibꝰ alie-
nis? Trãsijt messis:finita ẽ estas:⁊ nos
saluati ñ sumꝰ. Sup ꝯtritiõez filie po
puli mei ꝯtritꝰ sũ ⁊ ꝯtristatꝰ:stupor ob
tinuit me. Nũqd resina nõ ẽ i galaad
aut medicꝰ nõ ẽ ibi? Quare igit̃ nõ ẽ
obducta cicatrix filie pp̃li mei. IX
A Quis dabit capiti meo aquã: et
q oculꝭ meis fõtẽ lachrymaꝝ? Et
plorabo die ac nocte iterfectos
filie pp̃li mei. Quis dabit me i solitudi
ne diũsoꝝ viatoꝝ? Et dereliquã pp̃lm
meũ ⁊ recedã ab eis:qꝛ oẽs adulteri s̃t
⁊ cetꝰ p̃uaricatoꝝ:⁊ extẽderũt linguã
suã q̃si arcũ mẽdacij:⁊ nõ veritat̃. Cõ
fortati sũt i terra:qꝛ de malo ad malũ
egressi sũt:⁊ me nõ ꝯgnouerũt dic̃ dñs
B Unusq̃sq; se a ꝓximo suo custodiat:⁊
i oĩ fratri suo nõ habeat fiduciã:qꝛ oĩs
frater supplãtãs supplãtabit:⁊ oĩs ami
cus fraudulẽter incedet:⁊ vir fratrem
suũ deridebit:⁊ v̓itatẽ nõ loquet̃. Do
cuerũt ei linguã suã loq̃ mẽdaciũ vt
iniq̃ agerẽt laborauer̃t Habitatio tua
i medio doli: i dolo renuerũt scire me
dicit dñs. Propterea hec dicit dñs ex-
ercituũ. Ecce ego ꝯflabo ⁊ ꝓbabo eos
Quid eñ aliud faciã a facie filie pp̃li
Prou.18.a mei? Sagitta vulnerãs lingua eoꝝ:do
et.25.c lũ locuta ẽ.‖In ore suo pacẽ cũ amico
Ps.27. suo loq̃t̃:⁊ occulte ponit ei insidias.
S.5.c ‖Nũqd sup his nõ visitabo dicit dñs:
aut i gẽte huiuscemodi nõ vlciscet̃ aĩa
mea? Sup mõtes assumã fletũ ac lamẽ
tatũ:⁊ sup speciosa des̃ti plãctũ:qm̃ i-
cẽsa sũt eo ꝙ nõ sit vir ꝑtrãsiens:⁊ nõ
audierũt vocẽ possidẽt̃. A volucre ce
li vsq; ad pecora trãsmigrauerũt ⁊ re-
D cesserũt. Et dabo hierl̃m i acernos are
ne ⁊ cubilia draconũ:⁊ ciuitates iuda
dabo i desolationẽ eo ꝙ nõ sit habita
tor.‖Quis ẽ vir sapiẽs q̃ itelligat h̃ ⁊ Osee.14.
ad quẽ verbũ oris dñi fiat vt annũci-
at istud:q̃re perierit t̃ra ⁊ exusta sit q̃
si desertũ:eo ꝙ nõ sit q̃ ꝑtrãseat? Et di
xit dñs. Quia dereliq̃rũt legẽ meã quã
dedi eis:⁊ nõ audierũt vocẽ meã:⁊ nõ
ambulauerũt i ea:⁊ abierũt post praui
tatẽ cordis sui:⁊ post baalim qd didi
cerũt a p̃ribꝰ suis:idcirco hec dic̃ dñs E
exercituũ deꝰ isrl̃.‖Ecce ego cibabo po Deu.29.
pulũ istum absinthio ⁊ potũ dabo eis J.23.c
aquã fellis:⁊ disꝑgã eos i gentibꝰ q̃s
nõ nouerũt ipi ⁊ p̃res eoꝝ:⁊ mittã pꝰ
eos gladiũ donec cõsũmãt̃. Hec dic̃ do
minꝰ exercituũ. Cõtẽplamini ⁊ vocate
lamẽtatrices vt veniãt:⁊ ad eas q̃ sa-
pientes sũt mittite ⁊ ꝓperẽt:festinent
⁊ assumãt sup nos lamentũ. Deducãt
oculi nr̃i lachrymas:⁊ palpebre nr̃e de
fluãt aq̃s:qꝛ vox lamẽtationis audita
ẽ de sion. Quõ vastati sumꝰ ⁊ cõfusi ve
hemẽt? Quia dereliq̃mꝰ t̃rã qm̃ deie- F
cta sũt tabernacula nr̃a. Audite ḡ mu
lieres verbũ dñi: ⁊ assumãt aures vr̃e
s̃monẽ oris eiꝰ:⁊ docete filias vr̃as la
mentũ:⁊ vnaqueq; ꝓximã suã plãctũ
qꝛ ascẽdit mors ꝑ fenestras vr̃as:igres
sa ẽ domꝰ vr̃as:dispdere puulos defo
ris:iuuenes d̃ plateis. Loq̃re. Hec dic̃
dñs. Et cadet morticinũ hoĩs q̃si ster-
cus sup faciẽ regiõis:⁊ q̃si fenũ post ter
gũ metẽt̃:⁊ nõ ẽ q̃ colligat. Hec dicit G
dñs.‖Nõ glorieẗ sapiẽs i sapiã sua: et 1.Cor.
nõ gl̃iet̃ fortis i fortitudine sua: ⁊ nõ 2.Cor.
gloriet̃ diues i diuitijs suis:s; i h̃ glo-
riet̃ q̃ gl̃iat̃:scire ⁊ nosse me:qꝛ ego sũ
dñs q̃ facio misc̃diam ⁊ iudiciũ ⁊ iusti
ciã i t̃ra. Hec eñ placẽt mihi ait dñs. Ec
ce dies veniẽt dicit dñs:⁊ visitabo sup
oẽs q̃ icircũcisũ h; p̃putiũ: sup egyptũ
⁊ sup iudã ⁊ sup edom:⁊ sup filios am
mõ:⁊ sup moab:⁊ sup oẽs q̃ attõsi sũt
in comã habitãtes i deserto:qꝛ oẽs gẽ
tes habẽt p̃putiũ:oĩs aũt domꝰ isrl̃ in
Audite (circũcisi sũt corde. X
a verbũ qd locutꝰ ẽ dñs sup vos A
domꝰ isrl̃. Hec dicit dñs. Juxta
vias gẽtiũ nolite discere:⁊ a signis ce
li nolite metuere q̃ timẽt gẽtes: qꝛ le-
ges pp̃lorũ vane sũt. Quia lignũ d̃ sal-
tu p̃cidit opꝰ manꝰ artificis i ascia Ar Sap.
gẽto ⁊ auro decorauit illud: clauis et

Isa.44.b malleis cōpegit vt nō dissoluaṫ. In si-
militudinē plasme fabricate sūt: ⁊ nō
loqueṫ: portata tolleṫ: qꝛ incedere nō
valēt. Nolite ergo timere ea: qꝛ nec male
pñt facere nec bñ. Nō est siḿs tui dñe:
magnꝰ es tu: ⁊ magnū nomē tuū i for
Apo.15.b titudine. ‖ Quis nō timebit o rex gētiū
Tuū ē ei decꝰ. Inter cūctos sapientes
gētiū: ⁊ i vniuersis regnis eoꝝ nullus
B ē similis tui. Pariṫ isipiētes ⁊ fatui ꝓ
babūṫ: doctrina vanitatꝫ eoꝝ lignū ē
Argētū iuolutū de tharsis afferṫ: ⁊ au
rū de ohir opꝰ artificis ⁊ manꝰ erarij
hyacinthus ⁊ purpura indumētū eoꝝ
Opus artificū vniūsa hec: dñs aūt deꝰ
verꝰ ē. Ipse deꝰ viuēs ⁊ rex sempiṫnꝰ.
Ab indignatiōe eiꝰ cōmouebiṫ ṫra: ⁊
nō sustinebūt gētes cōminationē eiꝰ.
Sic ergo dicetꝫ eis. Dij q̄ celos ⁊ ṫrā non
fecerūt pereāt de ṫra: ⁊ de his q̄ sub ce
I.51.b lo sūt. ‖ Qui facit ṫrā i fortitudine sua:
ꝑparat orbē i sapia sua ⁊ prudētia sua
extēdit celos: ad vocē suā dat multitu
C dinē aq̄rū i celo: ⁊ eleuat nebulas ab
Ps.143 extremitatibꝰ ṫre. Fulgura i pluuiā fa
cit: ⁊ educit vētū d̄ thesaurꝫ suis. Stul
tꝰ factꝰ ē o s hō a scia sua: cōfusus est
artifex ois i sculptili: q̄m falsū ē qđ cō
flauit: ⁊ n̄ ē spūs i eis. Uana sūt ⁊ opꝰ
risu dignū. In tpe visitatiōis sue peri
būt. Nō ē his simił ps iacob. Qui eñ
formauit oia: ipse ē: ⁊ isrł virga heredi
tatꝫ eiꝰ: dñs exercituū nomē illi. Con-
grega de ṫra cōfusionē tuā q̄ habitas i
obsidiōe: qꝛ hec dicit dñs. Ecce ego lō
ge ꝓijciā habitatores ṫre i hac vice: et
tribulabo eos ita vt nō iueniaṫ. Ue
mihi sup cōtritione mea: pessima pla-
ga mea. Ego aūt dixi. Plane hec infir
D mitas mea ē: ⁊ portabo illā. Taberna-
culū meū vastatū est: oēs funiculi mei
dirupti sūt. Filij mei exierūt a me: ⁊ nō
subsistūt. Nō ē q̄ extēdat vltra tētoriū
meū ⁊ erigat pelles meas: qꝛ stulte ege
rūt pastores ⁊ dñm n̄ q̄sierūt: ꝓpterea
nō intellexerūt ⁊ ois grex eoꝝ dispsus
ē. Uox auditionis ecce venit ⁊ cōmo-
tio magna de ṫra aq̄lonis: vt ponat ci
uitates iuda solitudinē ⁊ habitacula
draconū. Scio dñe qꝛ non est hoīs via
eiꝰ: nec viri ē vt ābulet ⁊ dirigat gres-
sus suos. Corripe me dñe: verūtñ i iudi
Ps.78. cio ⁊ nō i furore tuo: ne forte ad nihi-
lū redigas me. ‖ Effūde indignationē
tuā sup gētes q̄ nō cognouerūt te: ⁊ su Eccl.36.b
ꝑ ꝓuincias q̄ nomē tuū nō iuocaueṙt
qꝛ comederūt iacob ⁊ deuorauerūt eū
⁊ cōsūpserūt illū: ⁊ decꝰ eiꝰ dissipaue-
Erbū qđ factū ē a (rūt. XI A
V dño ad hieremiā dicēs. Audi-
te verba pacti huiꝰ: ⁊ loq̄mini
ad viros iuda: ⁊ ad habitatores hierłz
⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs deꝰ isrł.
Maledictꝰ vir q̄ nō audierit verba pa
cti huiꝰ: qđ p̄cepi p̄ribꝰ vr̄is i die qua
eduxi eos d̄ ṫra egypti de fornace fer-
rea dicēs. Audite vocē meam ⁊ facite
oia q̄ p̄cepi vob: ⁊ eritꝫ mihi i ꝑłm et
ego ero vob i deū: vt suscitē iuramētū
qđ iuraui p̄ribꝰ vr̄is daturū me eis ter
rā fluētē lacte ⁊ melle sicut ē dies hec
Et rñdi ⁊ dixi. Amē dñe. Et dixit dñs
ad me. Uociferare oia verba hec i ciui
tatibꝰ iuda ⁊ foris hierłm dicēs. Au- B
dite v̄ba pacti huiꝰ ⁊ facite illa: qꝛ cō
testās ꝯtestatꝰ sū p̄res vr̄os i die q̄ edu
xi eos de ṫra egypti vsq; ad diē hanc.
Mane cōsurgēs cōtestatꝰ sū ⁊ dixi: au
dite vocē meā: ⁊ nō audierūt nec incli-
nauerūt aurē suā: sꝫ abierūt vnusq̄sq;
i prauitate cordis sui mali. Et induxi
sup eos oia verba pacti huiꝰ: qđ p̄cepi
vt facerēt ⁊ nō fecerūt. Et dixit dñs ad
me. Inuēta ē cōiuratio i virꝫ iuda ⁊ i
habitatoribꝰ hierłm: Reuersi sūt ad i-
iq̄tates patrū suoꝝ priores: q̄ noluerṫ
audire verba mea. Et hi ergo abierūt pꝰ
deos alienos vt seruirēt eis. Irritū fe
cerūt domꝰ isrł ⁊ domꝰ iuda pactū me
um: qđ pepigi cū p̄ribꝰ eoꝝ. Quāobrē
hec dicit dñs. Ecce ego inducā sup eos
mala de q̄bus exire nō poterūt: ⁊ cla-
mabūt ad me: ⁊ nō exaudiam eos. Et C
ibūt ciuitates iuda ⁊ habitatores hie
rusalē ⁊ clamabūt ad eos q̄bꝰ libāt: et
nō saluabūt eos i tpe afflictionis eoꝝ
‖ Scđm numerū eñi ciuitatū tuarū: erāt S.2.f
dij tui iuda: ⁊ ẜm numerū viarū tuaꝝ
hierłm posuisti aras ꝯfusiōis: aras ad
libādū baalim. Tu ergo noli orare ꝓ ꝑło
h: ⁊ ne assumas ꝓ eis laudē ⁊ orōnē:
qꝛ n̄ exaudiā i tpe clamoris eoꝝ ad me
i tpe afflictionis eoꝝ. Quid ē qđ dile-
ctꝰ meꝰ i domo mea fecit scelera młta?
Nūq̄d carnes sancte auferēt a te mali
tias tuas i q̄bꝰ gł̄iata es? Oliuā vberē
pulchrā: fructiferā: speciosā vocauit do
minꝰ nomē tuū. Ad vocē loq̄le grādis

exarſit ignis in ea:ꝛ cōbuſta ſūt frute
cta eiꝰ. Et dn̄s exercituū q̄ plātauit te
locutꝰ ē ſup te malū ꝓ malis domꝰ iſ-
rael ꝛ domꝰ iuda q̄ fecerūt ſibi ad irri-
D tādū me libātes baalim. Tu aūt dn̄e
demōſtraſti mihi ꝛ cognoui: tu oſtendi
Eſa.53.c ſti mihi ſtudia eoꝝ:ꝛ ego q̄ſi agnꝰ mā-
ſuetꝰ q̄ portat̄ ad victimā. Et n̄ cogno
ui q̄ cogitauerūt ſup me cōſilia: dicen
Sap.2.d tes: Mittamꝰ lignū ī panē eiꝰ:ꝛ erada
mꝰ eū de t̄ra viuētiū:ꝛ nomē eius no
J.20.c memoret̄ āpliꝰ. ‖ Tu āt dn̄e ſabbaoth
q̄ iudicas iuſte ꝛ ꝓbas renes ꝛ corda:
videā vltionē tuā ex eis. Tibi eī reue-
laui cām meā. Propterea hec dic̄ dn̄s
ad viros anathot q̄ q̄rūt aīam tuā:ꝛ di
cūt. Nō ꝓphetabis ī noīe dn̄i:ꝛ nō mo
rieris ī manibꝰ n̄ris. Propterea hec di
cit dn̄s exercituū. Ecce ego viſitabo ſu
ꝑ eos. Juuenes morient̄ ī gladio: filij
eoꝝ ꝛ filie eoꝝ morient̄ ī fame:ꝛ reli-
quie nō erūt ex eis. Inducā eī malū ſu
ꝑ viros anathot: ānū viſitatiōis eoꝝ.
A Uſtus q̄dē tu es dn̄e ſi XII
Eccs.9.a i diſputē tecū: verūtn̄ iuſta loq̄r
Job.21.a ad te. ‖ Quare via īpioꝝ ꝓſpera
Abacuc.1.a tur: bn̄ ē oībꝰ q̄ p̄uaricāt̄ ꝛ iniq̄ agūt
Plātaſti eos ꝛ radicē miſerūt: ꝓficiūt
ꝛ faciūt fructū. Prope es tu ori eoꝝ et
lōge a renibꝰ eoꝝ. Et tu dn̄e noſti me:
vidiſti me:ꝛ ꝓbaſti cor meū tecū. Con
grega eos q̄ſi gregē ad victimā:ꝛ ſctifi
ca eos ī die occiſionis. Uſq3 q̄ lugebit
t̄ra:ꝛ herba oīs regiōis ſiccabit̄ ꝓpter
maliciā habitātiū ī ea? Cōſūptū ē aīal
ꝛ volucre: q̄m dixerūt: nō videbit no-
B uiſſima n̄ra. Si cū peditibꝰ currēs la-
boraſti: quō cōtēdere poter̄ cū equis?
Cū aūt in terra pac̄ ſecura fueris: q̄d
facies ī ſupbia iordanis? Nā ꝛ frēs tui
ꝛ domꝰ p̄ris tui: etiā ipſi pugnauerūt
aduerſū te:ꝛ clamauerūt poſt te plena
voce. Ne credas eis cū locuti fuerit ti-
bi bona. Reliq̄ domū meā: dimiſi he-
reditatē meā. Dedi dilectā aīam meā ī
manu inimicoꝝ eiꝰ: facta ē mihi here
ditas mea q̄ſi leo ī ſilua. Dedit ꝯ me
C vocē: iō odiui eā. Nūq̄d auis diſcolor
hereditas mea mihi? Nūq̄d auis tin-
cta ꝑ totū? Uenite cōgregamini oēs
Eſa.56.d beſtie t̄re: ꝓperate ad deuorādū. ‖ Pa-
ſtores multi demoliti ſūt vineā meā:
cōculcauerūt ꝑtē meā. Dederūt portio
nē meā deſiderabilē in deſ̄tū ſolitudi
nis poſuerūt eā ī diſſipationē: luxitq3
ſup me. Deſolatiōe deſolata ē oīs t̄ra
q̄ nullꝰ ē q̄ recogitet corde. Sup oēs
vias deſ̄ti venerūt oēs vaſtatores t̄re
q̄ gladiꝰ dn̄i deuorabit ab extremo t̄-
re vſq3 ad extremū eiꝰ. Nō ē pax vniu̇
ſe carni. ‖ Seminauer̄t triticū ꝛ ſpinas Prou.
meſſuerūt: hereditatē acceperūt:ꝛ non
eis ꝓderit. Cōfūdemini a fructibꝰ ve-
ſtris. ꝓpt̄ irā furoris dn̄i. Hec dicit dn̄s D
aduerſū oēs vicinos meos peſſimos q̄
tāgūt hereditatem quā diſtribui ꝑplo
meo iſrl̄. Ecce ego euellā eos d̄ t̄ra ſua
ꝛ domū iuda euellā de medio eoꝝ. Et
cū euulſero eos cōuertar ꝛ miſerebor
eoꝝ:ꝛ reducā eos virū ad hereditatē
ſuā:ꝛ virū ī terrā ſuā. Et erit ſi eruditi
didicerint vias ꝑpli mei vt iurēt ī no-
mine meo: viuit dn̄s: ſicut docuer̄t po
pulū meū iurare ī baal: edificabūt̄ in
medio ppl̄i mei. Qd̄ ſi nō audierint:
euellā gētē illā euulſiōe ꝛ ꝑditiōe ait
Ec dicit dn̄s ad me (dn̄s. XIII A
h Uade ꝛ poſſide tibi lūbare line
um:ꝛ pones illud ſup lūbos tu
os:ꝛ ī aquā nō inferes illud. Et poſſe-
di lūbare iuxta verbū dn̄i:ꝛ poſui cir-
ca lūbos meos. Et factꝰ eſt ſermo dn̄i
ad me ſcd̄o dicēs. Tolle lūbare qd̄ poſ
ſediſti qd̄ ē circa lūbos tuos:ꝛ ſurgēs
vade ad eufratē:ꝛ abſcōde ibi illud in
foramine petre. Et abij ꝛ abſcōdi illd̄
in eufratē: ſicut p̄cepat mihi dn̄s. Et
factū eſt poſt dies plurimos dixit dn̄s
ad me. Surge ꝛ vade ad eufratē ꝛ tol-
le īde lūbare qd̄ p̄cepi tibi vt abſcōde-
res illud ibi. Et abij ad eufraten:ꝛ fo-
di:ꝛ tuli lūbare de loco vbi abſcoderā
illud. Et ecce cōputruerat lumbare: ita
nulli vſui aptū eēt. Et factū ē v̄bū do B
mini ad me dicēs. Hec dicit dn̄s. Sic
putreſcere faciā ſupbiā iuda ꝛ ſupbiā
hierl̄m multā: ꝑplm iſtū peſſimū: q̄ no-
lūt audire v̄ba mea ꝛ ābulāt in praui
tate cordis ſui: abierūtq3 poſt deos ali
enos vt ſuirēt eis ꝛ adorarēt eos. Et
erūt ſic lūbare iſtud: qd̄ nulli vſui ap-
tū eſt. Sicut eī adheret lūbare ad lum
bos viri: ſic agglutinaui mihi oēm do
mū iſrl̄ ꝛ oēm domū iuda dicit dn̄s vt
eēnt mihi ī ꝑplm ꝛ ī nomē ꝛ ī laudē ꝛ
in gl̄iaz:ꝛ nō audierūt. Dices ꝯ ad eos
ſmonē iſtū. Hec dicit dn̄s deꝰ iſrl̄. Oīs
lagūcula iplebit̄ vino. Et dicēt ad te.

Nūqd ignoram⁹ q̄ oīs lagūcula īple-
bit vino? Et dices ad eos. Hec dicit dñs
Ecce ego īplebo oēs habitatores t̄re
hui⁹ ⁊ reges q̄ sedēt de stirpe dd̄ super
thronū ei⁹: ⁊ sacerdotes ⁊ ꝓphas ⁊ oēs
hītatores hierl̄z ebrietate ⁊ dispgā eos
virū a fratre suo: ⁊ p̄res ⁊ filios parit
C ait dñs. Nō parcā ⁊ nō ꝑcedā: neq̄ mi
serebor vt nō dispgā eos. Audite ⁊ au
rib⁹ ꝑcipite nolite eleuari: q̄ dñs lo-
cut⁹ est. Date dño deo vr̄o glīam anq̄
cōtenebrescat: ⁊ anq̄ offendant pedes
vr̄i ad mōtes caliginosos. Expectabit̄
lucē ⁊ ponet eā ī vmbrā mort̄ ⁊ ī cali
ginē. Qḋ si h̄ nō audierit̄: ī abscōdito
J.31.c plorabit aīa mea a facie sūꝑbie. ‖ Plo-
Treno.1.a rās plorabit ⁊ deducet oculus me⁹ la-
chrimā: q̄ capt⁹ ē grex dñi. Dic regi ⁊
dn̄atrici. Humiliami sedete in t̄ra qm̄
descēdet de capite vr̄o corona glīe vr̄e
Ciuitates austri clause sūt: ⁊ n̄ ē q̄ ape-
riat. Trāslata ē oīs iuda trāsmigrtiōe
ꝑfecta. Leuate oculos vr̄os ⁊ videte: q̄
venit̄ ab aq̄lone. Ubi ē grex q̄ dat⁹ ē
D tibi pec⁹ inclytū tuū? Quid dices cū
visitauerit te? Tu ei docuisti eos adū-
sū te: ⁊ erudisti ī caput tuū. Nūqd n̄ do
lores apprehēdēt te q̄si mulierē parturi
entē? Qḋ si dixer̄ ī corde tuo q̄re vene-
J.30.c rūt mihi hec. ‖ Propt̄ multitudinē ini
q̄tat̄ tue reuelata sūt verecūdiora tua
pollute sūt plante tue. Si mutare pōt
ethiops pellē suā aut pard⁹ varietates
suas: ⁊ vos poterit̄ bn̄facere cū didice
rit̄ malū. Et disseminabo eos q̄si sti-
pulā q̄ vēto raptat̄ in deserto. Hec sors
tua parsq̄ mēsure tue a me dicit dñs:
q̄ oblita es mei ⁊ cōfisa es ī mēdatio.
Unū ⁊ ego nudaui femora tua ꝯ faciem
tuā: ⁊ apparuit ignominia tua: adulte
ria tua: ⁊ hinnit⁹ tu⁹: scel⁹ fornicatio-
nis tue. Sup colles ī agro vidi abomi
natiōes tuas. Ue tibi hierl̄m. Nō mū-
daberis post me. Usq̄q̄ adhuc? XIIII
A Uod factū ē verbū dñi ad hiere
Q miā de s̄monib⁹ siccitat̄. Lux
it iudea ⁊ porte ei⁹ corruerūt ⁊
obscurate sūt ī t̄ra: ⁊ clamor hierl̄m as
cēdit. Maiores miserūt minores suos
ad aquā: venerūt ad hauriendū. Nō i-
uenerūt aquā: reportauert̄ vasa sua va
cua. Cōfusi sūt ⁊ afflicti: ⁊ operuert̄ ca-
pita sua ꝓpter vastitatē t̄re: q̄ nō ve-
nit pluuia ī t̄rā. Cōfusi s̄t agricole: ope
ruert̄ capita sua. Nā ⁊ cerua ī agro pe-
perit ⁊ reliq̄t: q̄ nō erat herbā. Et ona
gri steterūt ī rupib⁹: traxerūt vētū q̄si
dracones: defecert̄ oculi eoꝝ q̄ n̄ erat
herba. Si iniq̄tates nr̄e r̄nderint nob̄
dn̄e fac ꝓpt̄ nomē tuū: qm̄ mult̄e sūt aū
siōes nr̄e. Tibi peccauim⁹ expectatio B
isrl̄: saluator nr̄ ī t̄pe tribulatōis. Qua
re q̄si colon⁹ futur⁹ es in t̄ra: ⁊ q̄si via
tor declināns ad manēdū? Quare futu-
r⁹ es velut vir vagus ⁊ fortis: q̄ nō pōt
saluare? Tu at̄ ī nob̄ es dn̄e: ⁊ nomen
tuū inuocatū ē sup nos: ne derelinq̄s
nos. Hec dicit dñs pp̄lo huic q̄ dilexit
mouere pedes suos ⁊ nō q̄euit ⁊ dño n̄
placuit. Nūc recordabit̄ iniq̄tatū eoꝝ
et visitabit pctā eoꝝ. Et dixit dñs ad
me. ‖ Noli orare ꝓ pp̄lo isto ī bonū. Cū J.7.c
ieiunauerint nō exaudiā p̄ces eoꝝ: ⁊ si
obtulerit holocaustomata ⁊ victimas
n̄ suscipiā ea: qm̄ gladio ⁊ fame ⁊ peste
ego consumā eos. ‖ Et dixi. A. a. a. dn̄e J.1.b
de⁹. Prophe dicūt eis. No videbit̄ gla
diū: ⁊ fames n̄ erit in vob̄: s̄ pacē verā
dabit vob̄ ī loco isto Et dixit dñs ad
me. Falso ꝓphe vaticināt̄ ī noīe meo. C
‖ Nō misi eos: ⁊ nō p̄cepi eis neq̄ locu J.23.d.et.27
t⁹ sū ad eos. Uisionē mēdacē ⁊ diuina c.et.29.b
tionē fraudulētā ⁊ seductionē cordis
sui ꝓphant vob̄. Idcirco hec dicit dñs
de ꝓphet̄ q̄ ꝓphetāt ī noīe meo q̄s ego
nō misi dicētes: gladi⁹ ⁊ fames nō erit
ī t̄ra hac. In gladio ⁊ fame cōsument̄
ꝓphete illi ⁊ pp̄li q̄b⁹ ꝓphetāt erūt ꝓ
iecti in vījs hierl̄m p̄ fame ⁊ gladio: ⁊
nō erit q̄ sepeliat eos: ipi ⁊ vxores eoꝝ
filij ⁊ filie eoꝝ: ⁊ effūdā sup eos malū
suū. Et dices ad eos v̄bū istud ‖ Dedu- Threno.2.[illegible]
cāt oculi mei lachrymā p̄ noctē ⁊ diē
⁊ nō taceāt: qm̄ cōtritione magna ꝯtri
ta ē v̄go filia pp̄li mei: plaga pessima
vehemēter. Si egressus fuero ad agros D
ecce occisi gladio: ⁊ si itroiero in ciui-
tatē ecce attenuati fame. Propha q̄z ⁊
sacerdos abierūt in terrā quā ignora-
bāt. Nūqd ꝓijciēs abiecisti iudā: aut
sion abominata ē aīa tua? Quare ḡ ꝑ
cussisti nos ita vt nl̄la sit sanitas? ‖ Ex J.8.c
pectauim⁹ pacē ⁊ nō ē bonū ⁊ tēpus
curationis: ⁊ ecce turbatio. Cognoui-
mus domine impietates nostras iniq̄
tates patrū nostroꝝ quia peccauimus
tibi. Ne des nos in opprobriū ꝓpt̄ no
mē tuū neq̄ facias nobis cōtumeliā

Solū gl'ie tue recordare:ne irritū faci
as fedus tuū nobiscū. Nūqd sūt i scul
ptilib⁹ gētiū q̄ pluāt:aut zeli pñt dare
imbres nisi tu volueris? Nōne tu es do
min⁹ de⁹ nr̄ quē expectauim⁹? Tu eni
A T dixit (fecisti oia hec. XV
e dn̄s ad me. Si steterint moyses
τ samuel corā me:nō ē aia mea
ad pplm suū. Ejice illos a facie mea et
egrediant. Qr si dixerit ad te:q̄ egredi
Zacha.11.b emur? dices ad eos. Hec dic dn̄s. ‖ Qui
ad mortē:ad mortē:τ q̄ ad gladiū:ad
gladiū:τ q̄ ad famē ad famē:τ q̄ ad ca
ptiuitatē ad captiuitatē. Et visitabo
sup eos q̄ttuor spēs dicit dn̄s. Gladiū
ad occisionē:τ canes ad lacerādū:τ vo
latilia celi τ bestias t're ad deuorādū τ
dissipādū. Et dabo eos i feruorē vniū
sis regnis t're ꝓpter manassen filiū eze
chie regis iuda sup oib⁹ q̄ fecit i hierl'm
B Quis ei miserebit tui hierl'm? Aut q̄s
cōtristabit ꝓ te? Aut q̄s ibit ad rogā
dū ꝓ pace tua? Tu dereliq̄sti me dicit
dn̄s:retrorsū abisti. Et extēdā manuz
J.6.c meā sup te:τ interficiā te. ‖ Laboraui
rogās. Et dispgā eos vētilabro i port'
terre. Interfeci τ pdidi pplm meū τ tn̄ a
vijs suis nō sūt reuersi. Multiplicate
sūt mihi vidue ei⁹: sup arenaz maris.
Induxi eis sup matrē adolescēt' vasta
torē meridie:misi sup ciuitates repen
te t'rorē. Infirmata ē q̄ peperit septē:
Amos.8. defecit aia ei⁹. Occidit ei sol cū adhuc
esset dies: cōfusa ē τ erubuit. Et resi-
duos ei⁹ i gladiū dabo i ꝯspectu inimi
corū eoꝝ:ait dn̄s. Ue mihi mat' mea.
C Quare genuisti me virū rixe:virū dis-
cordie i vniūsa t'ra? Nō feneraui: nec
fenerauit mihi q̄sq̄. Oēs maledicunt
mihi dicit dn̄s. Si nō recte tue i bonū
si nō occurri tibi i tpe afflictiōis:τ in
tpe tribulatiōis aduūsū inimicū. Nun
q̄d federabit ferrū ferro ab aq̄lone et
es? Diuitias tuas τ thesauros tuos in
direptionē dabo grat' i oib⁹ pctis tu-
Deu.32.c is:τ i oib⁹ t'minis tuis. ‖ Et adducā in
imicos tuos d' t'ra quā nescis:qr ignis
succēsus ē i furore meo τ sup vos arde
bit. Tu scis dn̄e:recordare mei τ visita
me:τ tuere me ab his q̄ psequunt me.
Noli i patiētia tua suscipe me. Scito
qm̄ sustinui ꝓ te opprobriū. Inuēti st
s'mōes tui τ comedi eos. Et factū est
D mihi v'bū tuū i gaudiū τ i leticiā cor
dis mei:qm̄ innocatū ē nomē tuū sup
me: dn̄s de⁹ exercituū. Nō sedi i cōci-
lio ludētiū:τ gl'iat⁹ sū a facie man⁹ tue
Solus sedebā:qm̄ cōminatiōe replesti
me. Quare fact⁹ ē dolor me⁹ ppetuus J.30.c
τ plaga mea desperabit:renuit curari?
Facta ē mihi q̄si mēdaciū aq̄rū infide
liū. Propt' h' hec dic dn̄s. Si ꝯūteris
cōuertā te:τ añ faciē meā stabis:τ si se
paueris p̄ciosū a vili: q̄si os meū eris
Cōuertēt ipi ad te:τ tu nō cōuerteris
ad eos. Et dabo te pplo huic i murū ere
um fortē. ‖ τ bellabūt aduūsū te: τ nō p̄- 3.1.b
ualebūt:qr ego tecū sum: vt saluē te τ
eruā te dicit dn̄s. Et liberabo te d' ma
nu pessimoꝝ τ redimā te d' māu fortiū.
T factū ē verbū dn̄i ad XVI A
e me dicēs. No accipies vxorē τ
n̄ erūt tibi filij τ filie i loco isto
Quia hec dicit dn̄s sup filios τ filias
q̄ generāt i loco isto:τ sup mr̄es eoꝝ q̄
genuerūt eos:τ sup pr̄es eoꝝ de quorū
stirpe sūt nati i t'ra hac. Mortib⁹ egro-
tationū morient. Nō plāgēt τ nō sepe
lient:i sterq̄liniū sup faciē t're erūt. Et
gladio τ fame ꝯsumēt:τ erit cadauer
eoꝝ i escā volatilib⁹ celi τ bestijs t're.
Hec ei dicit dn̄s. Ne igrediar' domū cō
uiuij neq̄ vadas ad plāgēdū: neq̄ cō
soleris eos:qr abstuli pacē meā a pplo
isto dicit dn̄s:misc'diam τ miseratiōes
Et morient grādes:τ parui in t'ra ista B
nō sepelient neq̄ plāgent τ nō se in-
cidēt: neq̄ caluitiū fiet ꝓ eis. Et n̄ frā
gēt inter eos lugēti panē ad cōsolādū
sup mortuo:τ nō dabūt eis potū cali-
cis ad cōsolādū sup pr̄e suo τ mr̄e. Et
domū ꝯuiuij nō igrediar' vt sedeas cū
eis τ comedas τ bibas: qr hec dic dn̄s
exercituū de⁹ isrl'. Ecce ego auferā d' lo
co isto in oculis vr̄is τ i dieb⁹ vr̄is vo
cē gaudij τ vocē leticie: vocē sponsi τ
vocē spōse. Et cū annūciaueris pplo hu
ic oia verba hec τ dixerint tibi. ‖ q̄re lo 5.5.c
cut⁹ ē dn̄s sup nos omne malū grāde
istud? Que nr̄a iniq̄tas: aut qd̄ pctm̄
nr̄m qd̄ peccauim⁹ dn̄o deo nr̄o? dices
ad eos. Quia dereliq̄runt me pr̄es vr̄i C
ait dn̄s:τ abierūt post deos alienos et
s'uierūt eis τ adorauerūt eos τ me de-
reliq̄rūt:τ legē meā n̄ custodierūt. Sz 5.7
τ vos peius opati estis q̄ pr̄es vr̄i. Ec
ce ei ambulat vn⁹ q̄sq̄ post prauitatē
cordis sui mali: vt me non audiat. Et

eĳciã vos ď t̃ra hac i t̃rã quã ignorat̃
vos τ pr̃es vr̃i: τ ſuiet̃ ibi dĳs alienis
die ac nocte q̃ nõ dabunt vob requiẽ.
J.23.b Propterea ecce dies veniẽt diͨ dñs: et
nõ dicet̃ vltra: viuit dñs q̃ eduxit fili-
os isrl̃ ď t̃ra egypti: ſʒ viuit dñs q̃ edu-
xit filios isrl̃ ď t̃ra aq̃lonis: τ ď vniuer
ſis terr̃ ad q̃s eieci eos: et reducã eos
in t̃rã suã quã dedi patribꝰ eoꝝ. Ecce
ego mittã piscatores mltos diͨ dñs: τ
D piscabũt eos. Et pꝰ hec mittã eis mul
tos venatores τ venabũt eos ď oi mõ
te τ ď oi colle: τ de cauernis petraꝝ: q̃z
oculi mei suꝑ oẽs vias eoꝝ. Nõ sũt ab
scondite a facie mea: τ nõ fuit occulta
iniq̃tas eoꝝ ab ocul̃ meis. Et reddam
p̃mũ duplices iniq̃tates τ pctã eoꝝ: q̃z
ɔtaminauerũt t̃rã meã i morticinis ido
loꝝ suoꝝ: τ abomiatiõibꝰ suis ipleue-
rũt hereditatẽ meã. Dñe fortitudo mea
τ robur meũ: τ refugiũ meũ i die tribu
latiõis. Ad te gẽtes venient ab extre-
mis t̃re: τ dicẽt: Uere mendaciũ posse-
derũt pr̃es nr̃i: vanitatẽ q̃ eis nõ ꝓfu-
it. Nũq̃d faciet sibi hõ deos? Et ipi nõ
sũt dĳ. Idcirco ecce ego ostẽdã eis ꝑ vi
cem hãc ostẽdã manũ meã τ v̾tutem
meã τ sciẽt q̃z nomẽ mihi dñs. XVII
A Peccatũ iuda scriptũ est stilo fer
reo in vngue adamãtino: exa-
ratũ suꝑ latitudinẽ cordis eoꝝ
τ i cornibꝰ araꝝ eoꝝ. Cũ recordati fue-
rint filĳ eoꝝ araꝝ suaꝝ: τ lucoꝝ suoꝝ
lignorũq̃ frõdẽtiũ i mõtibꝰ excelsis: sa
crificãtes i agro: fortitudinẽ tuã τ oẽs
thesauros tuos i direptionẽ dabo: ex-
celsa tua ꝓpt̃ pctã in vniũsis finibus
tuis. Et relinquer̃ sola ab hereditate
tua quã dedi tibi: τ ſuire te faciã ini-
micis tuis i t̃ra quã ignoras. Q̃m ig-
nẽ succẽdisti i furore meo vsq̃ in et̃nũ
ardebit. Hec diͨ dñs: Maledictꝰ hõ q̃
ɔfidit i hoĩe: et ponit carnẽ brachium
J.48.a suũ: τ a dño recedit cor eiꝰ. Erit eñ q̃-
si mirice i deserto: τ nõ videbit cum ve
nerit bonũ: ſʒ habitabit i siccitate i de-
serto in t̃ra salsuginis τ inhabitabili.
Joã.22.c Bñdictꝰ vir q̃ ɔfidit i dño: τ erit dñs fi
Ps.1 ducia eiꝰ. Et erit q̃si lignũ qd̃ trãsplã-
tat̃ suꝑ aq̃s: qd̃ ad humorẽ mittit ra-
dices suas: τ nõ timebit cũ venerit estꝰ.
Et erit foliũ eiꝰ viride: τ i tp̃e siccitat̃
nõ erit sollicitũ nec aliq̃ñ desinet face
re fructũ. Prauũ ẽ cor hoĩs τ inscruta

bile. Quis cognoscet illud? Ego dñs Apo.2.f
scrutãs cor τ ꝓbãs renes q̃ do vnicuiq̃
iux̃ viã suã: τ iux̃ fructũ adinuẽtionũ
suaꝝ. Perdix fouit q̃ nõ peꝑit. Feͨ di-
uitias τ nõ i iudicio. In dimidio dieꝝ
suoꝝ derelinq̃t eas: τ in nouissimo suo
erit insipiẽs. Soliũ glie altitudĩs a p̃n
cipio: locꝰ sctificatiõis nr̃e expectatio
isrl̃. Dñe oẽs q̃ te derelinquũt ɔfũdẽt̃
recedẽtes a te i t̃ra scribẽt̃: q̃m dereliq̃
rũt venã aq̃ꝝ viuẽtiũ dñm. Sana me
dñe τ sanabor: saluum me fac τ saluus
ero: q̃m laus mea tu es. Ecce ipi dicũt
ad me. Ubi ẽ v̾bũ dñi? Ueniat. Et ego
nõ sũ turbatꝰ te pastorẽ sequẽs: τ diem C
hoĩs nõ desideraui: tu s̃cis. Qd̃ egressũ
ẽ ď labĳs meis: rectũ i ɔspectu tuo fu-
it. Nõ sis mihi tu formidini: spes mea
tu i die afflictiõis. Cõfundãt̃ q̃ me ꝑse
quũt̃ τ ñ ɔfũdar ego: paueãt illi et nõ
pauẽã ego. Induc suꝑ eos diẽ afflicti-
onis et duplici ɔtritiõe ɔtere eos. Hec
diͨ dñs ad me. Uade τ sta i porta filio
rũ ꝑpl̃i mei ꝑ quã igrediũt̃ reges iuda
τ egrediũt̃: τ i cũct̃ port̃ hierl̃m: τ di
ces ad eos. Audite v̾bũ dñi reges iuda J.22.a
τ oĩs iuda: cũctiq̃ hitatores hierl̃m: q̃ J.7.a
igredimi ꝑ portas istas. Hec dicit dñs
Custodite aĩas vr̃as: τ nolite portare Deu.4.b
põdera i die sabbati: nec iferat̃ ꝑ por-
tas hierl̃m: τ nolite eĳcere onera ď do-
mibꝰ vr̃is i die sabbati: τ oẽ opꝰ nõ faci
etis. Sãctificate diẽ sabbati sic p̃cepi Leui.25.a
pr̃ibꝰ vr̃is. Et nõ audierũt nec inclina Deu.5.b
uerũt aurẽ suã ſʒ indurauerũt ceruicẽ Ezech.20.c
suã ne audirẽt me: τ ne acciperẽt disci
plinã. Et erit si audierit̃ me diͨ dñs: J.19.b
vt nõ iferat̃ onera ꝑ portas ciuitatis D
huiꝰ i die sabbati: et si sãctificaueritis
diẽ sabbati ne faciat̃ i eo oẽ opꝰ: igre-
diẽt̃ ꝑ portas ciuitat̃ huiꝰ reges τ p̃n
cipes sedẽtes suꝑ soliũ dauid: τ ascen-
dẽtes i curribꝰ τ eq̃s ipi τ p̃ncipes eo
rũ viri iuda τ hitatores hierl̃m: τ habi
tabit̃ ciuitas hec i sempiternũ. Et ve-
niẽt ď ciuitatibꝰ iuda in circuitũ hierl̃m
τ ď t̃ra beniami τ ď cãpestribꝰ τ ď mõ-
tuosis τ ab austro portantes holocau-
stũ τ victimã τ sacrificiũ τ thus: τ ife-
rẽt oblatiões i domũ dñi. Si aũt nõ au-
dierit̃ me vt sctificet̃ diẽ sabbati τ ne
portet̃ onꝰ τ ne inferat̃ ꝑ portas hie-
rusalẽ i die sabbati: succẽdam ignẽ in
port̃ eius τ deuorabit domos hierl̃m.

Cor hominis malum est

et non extinguet. XVIII

A V Erbū qđ factū ē ad hieremiā a
dn̄o dicēs: Surge ⁊ descēde in
domū figuli: et ibi audies verba mea.
Eccli.38.d Et descendi in domū figuli: ⁊ ecce ipe
faciebat opꝰ sup rotam ⁊ dissipatū est
vas qđ ipe faciebat e luto manibꝰ su-
is. Cōuersusq̧ fecit illud vas alterū: si
cut placuerat in oculis eiꝰ vt faceret.
Ro.9.e Et factū ē verbū dn̄i ad me dicēs‖ Nū
q̄d sicut figulꝰ iste: nō potero vob̄ face
re domꝰ isrl̄ ait dn̄s. Ecce sicut lutū in
manu figuli: sic vos domꝰ isrl̄ i manu
S.1.b mea.‖ Repēte loquar aduersū gentē et
aduersus regnū: vt eradicē et destruā
Ezech.18.e et disperdā illud‖ Si pn̄iaꝫ egerit gēs
B illa a malo suo qđ locutꝰ sū aduersus
eā: agā et ego pn̄iaꝫ sup malo qđ cogi-
taui vt facerē ei: ⁊ subito loquar de gē
te ⁊ regno vt edificē ⁊ plantē illđ. Si
fecerit malū i oculis meis vt nō audi-
at vocē meā: pn̄iam agā sup bono qđ
locutꝰ sū vt facerē ei. Nunc ḡ dic viro
iuda et habitatori hierl̄m dicens. Hec
dicit dn̄s: Ecce ego fingo ꝯ vos malū:
Jone.3.d et cogito ꝯ vos cogitationē‖ Reuerta-
J.25.b.et tur vnusq̄sq̧ a via sua mala: ⁊ dirigite
J.35.c vias vr̄as ⁊ studia vr̄a. Qui dixerunt:
Desperauimꝰ Post cogitatiōes enī no
stras ibimꝰ: ⁊ vnusq̄sq̧ prauitatē cor-
C dis sui mali faciemꝰ. Ideo hec dicit do
Esa.66.c minꝰ: Interrogate gentes‖ Quis audi
uit talia horribilia: q̄ fecit nimis virgo
isrl̄. Nūq̄d deficiet de petra agri nix li
bani: aut euelli possūt aq̄ erūpētes fri-
gide ⁊ defluētes? Quia oblitꝰ ē mei po
pulꝰ meꝰ: frustra libātes ⁊ impingētes
in vijs suis ⁊ i semitis secl̄i: vt ambula
rent p eas in itinere nō trito: vt fieret
terra eoꝝ i desolationē et i sibilū sem-
J.19.c.49.c piternū.‖ Oīs q̄ p̄terierit p eā: obstupe
50.c scet: et mouebit caput suū. Sicut vētꝰ
vrens dispergā eos corā inimico: dor-
sū ⁊ nō faciē ostendā eis in die pditio-
nis eorū. Et dixerūt: Venite et cogite-
mus ꝯ hieremiā cogitatiōes. Non enī
p̄ibit lex a sacerdote: neq̧ cōsiliū a sa-
Sap.2.c piēte; nec s̄mo a ꝓpheta.‖ Venite ⁊ p-
D cutiamꝰ eū lingua: ⁊ nō attendamꝰ ad
vniūsos s̄mones eius. Attēde dn̄e ad
me: ⁊ audi vocē aduersarioꝝ meorū.
Nūquid reddet ꝓ bono malū: q2 fode
runt foueā aīe mee? Recordare ꝙ stete
rim in ꝯspectu tuo vt loq̄rer ꝓ eis bo-
nū ⁊ auerterē idignationē tuā ab eis.
Propterea da filios eoꝝ in famē: ⁊ de-
duc eos i manꝰ gladij. Fiāt vxores eoꝝ
absq̧ liberi ⁊ vidue ⁊ viri eaꝝ iterfici
ant morte. Iuuenes eoꝝ ꝯfodiāt gla-
dio i p̄lio: audiat clamor đ domibꝰ eo-
rū. Adduces enī sup eos latronē repē
te: q2 foderūt foueā vt caperēt me: ⁊ la
queos abscōdert pedibꝰ meis. Tu aūt
dn̄e scis oē ꝯsiliū eoꝝ aduͤsū me i mor-
tem. Ne ꝓpitieri iniq̄tati eoꝝ: ⁊ pctm̄
eoꝝ a facie tua nō deleat. Fiāt corruē
tes i ꝯspectu tuo: i tp̄e furori tui abu-
Ec dic dn̄s: Va (tere eis. XIX A
H de ⁊ accipe lagunculā figuli te-
steā a seniorib9 pl̄i ⁊ a seniori-
bus sacerdotū: ⁊ egredere ad vallē filij
ennon q̄ ē iux̄ itroitum porte fictilis:
⁊ p̄dicabis ibi v̄ba q̄ ego loq̄r ad te: ⁊
dices: Audite v̄bum dn̄i reges iuda et
h̄itatores hierl̄m‖ Hec dicit dn̄s exerci S.6.e
tuū deꝰ isrl̄. Ecce ego inducā afflictio- 4.Re.
nē sup locū istū: ita vt oīs q̄ audierit il
lā: tinniant aures eiꝰ eo ꝙ dereliq̄rint
me: ⁊ alienū fecerint locū istū: ⁊ libaue
rint i eo dijs alienis q̄s nescierūt ipi ⁊
p̄res eoꝝ ⁊ reges iuda: ⁊ repleuerit locū
istū sāguine inocētū: ⁊ edificauert ex- B
celsa baalim ad cōburēdos filios suos
igni i holocaustū baalim: q̄ nō p̄cepi:
nec locutꝰ sū nec ascēderūt i cor meū.
Propterea ecce dies venient dic dn̄s ⁊
non vocabit amplꝰ locꝰ iste tophet et
vallis filij ennō: sꝫ vallis occisiōis. Et
dissipabo ꝯsilium iuda ⁊ hierl̄m i loco
isto: et subuertā eos gladio in ꝯspectu
inimicoꝝ suoꝝ: ⁊ in manu q̄rētiū aīas
eoꝝ: ⁊ dabo cadauera eoꝝ escā volati-
libꝰ celi ⁊ bestijs t̄re: ⁊ ponā ciuitatem C
hāc i stuporē ⁊ in sibilū‖ Oīs q̄ p̄terie- S.18.
rit p eā obstupescet: ⁊ sibilabit sup vni c.et.
uersa plaga eiꝰ. Et cibabo eos carnibꝰ
filioꝝ suoꝝ: ⁊ carnibus filiaꝝ suaꝝ: et
vnusq̄sq̧ carnes amici sui comedet in
obsidione ⁊ i angustia i q̄ ꝯcludēt eos
iimici eoꝝ: ⁊ q̄ q̄rūt aīas eoꝝ. Et cōte-
res lagūculā in oclis viroꝝ q̄ ibunt te
cū: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dn̄s exerci
tuū. Sic ꝯterā pl̄m istū ⁊ ciuitatē istā
sicut ꝯterit vas figuli qđ nō pōt vltra
instaurari. Et i tophet sepelient: eo ꝙ
nō sit aliꝰ locꝰ ad sepeliēdū. Sic faciā
loco huic ait dn̄s: ⁊ habitatoribꝰ eius D
vt ponā ciuitatē istā sicut tophet. Et

erūt dom⁹ hierl̄m ꝛ dom⁹ regū iuda sic
loc⁹ tophet imūde: oēs dom⁹ in qͥꝝ do-
matib⁹ sacrificauerūt oī militie celi: ꝛ
libauerūt libamia dījs alienis. Uenit
āt hieremias de tophet q̄ miserat eum
dn̄s ad ꝓphetādū: ꝛ stetit i atrio dom⁹
dn̄i: ꝛ dixit ad oēm pp̄lm. Hec dic̄ dn̄s
exercituū de⁹ isrl̄. Ecce ego inducā sup
ciuitatē hāc ꝛ sup oēs vrbes eius vni
uersa mala q̄ locut⁹ sum aduersū eam:
7.l.et.17.c qm̄ indurauerūt ceruicē suā vt nō au-
dirēt s̄mones meos. XX

A Et audiuit phassur fili⁹ emmer
sacerdos q̄ ꝯstitut⁹ erat p̄nceps
in domo dn̄i hieremiā ꝓphetātē s̄mo
J.37.c nes istos ‖ Et ꝑcussit phassur hieremiā
ꝓpham: et misit eū i neruū qđ erat in
porta beniamin supiori in domo dn̄i.
Cūq; illuxisset in crastinū: eduxit phas
sur hieremiā d̄ neruo: ꝛ dixit ad eū hie
remias. Nō phassur vocauit dn̄s nomē
tuū sȝ pauorē vndiq;: q̄r hec dicit dn̄s
Ecce ego dabo te i pauorē ꝛ oēs ami-
cos tuos ꝛ corruēt gladio inimicoꝝ
suoꝝ: ꝛ oculi videbūt. Et oēȝ iudā da
bo in manu regis babylonis: ꝛ tradu-
cet eos in babylonē ꝛ p̄cutiet eos gla-
B dio. Et dabo vniuersaȝ substātiam ci-
uitat̄ hui⁹: ꝛ oēȝ laborē ei⁹: omneq; p̄-
ciū ꝛ cunctos thesauros regū iuda: da-
bo i manu iimicoꝝ eoꝝ ꝛ diripiēt eos
ꝛ tollēt: ꝛ ducēt i babylonē. Tu autē
phassur ꝛ oēs hītatores dom⁹ tue ibit̄
in captiuitatē: ꝛ i babylonē venies et
ibi morier̄: ibiq; sepelieris tu ꝛ omnes
amici tui q̄b⁹ ꝓphetasti mēdaciū. Se-
duxisti me dn̄e ꝛ seduct⁹ sū: fortior me
fuisti ꝛ inualuisti. Fact⁹ sū i derisū tota
die. Oēs subsānabāt me: q̄r iā olim lo-
quor vociferās: iniq̄tatē ꝛ vastitatem
clamito. Et fact⁹ ē mihi s̄mo dn̄i i op
probriū ꝛ i derisū tota die. Et dixi: Nō
recordabor ei⁹: neq; loq̄r vltra in noie
C illi⁹. Et fact⁹ ē in corde meo q̄si ignis
exestuās: claususq; i ossib⁹ meis: ꝛ defe-
Ps.30 ci ferre nō sustinēs ‖ Audiui enī contu
melias mltoꝝ ꝛ terrorē i circūitu: ꝑse-
q̄mini ꝛ ꝑseq̄mur eū: ab oīb⁹ viris qui
erāt pacifici mei ꝛ custodiētes lat⁹ me
um: si q̄ modo decipiat̄ ꝛ p̄ualeam⁹ ad
uersus eū: ꝛ ꝯsequamur vltionē ex eo.
Dn̄s aūt mecū est tanq; bellator fort̄:
J.23.g idcirco q̄ ꝑsequūt̄ me cadēt et infirmi
erūt ꝛ ꝯfundēt̄ vehemēter: q̄r nō intel
lexerūt opprobriū sempit̄nū qđ nunq; F.11.b
delebit̄ ‖ Et tu dn̄e exercituum ꝓbator
iusti q̄ vides renes ꝛ cor: videā q̄so vl-
tionē tuā ex eis. Tibi enī reuelaui cau
sā meā. Cātate dn̄o: laudate dn̄m: q̄r li D
berauit aīaȝ paupis d̄ manu maloꝝ.
‖ Maledicta dies i q̄ nat⁹ sū: dies in q̄ Job.3.a
pepit me mater mea: nō sit benedicta.
Maledict⁹ vir q̄ ānūciauit p̄ri meo di
cēs: nat⁹ ē tibi puer mascul⁹: ꝛ q̄si gau
dio letificauit eū. Sit hō ille vt sūt ci-
uitates q̄s subūtit dn̄s ꝛ non penituit
eū. Audiat clamorē mane: ꝛ vlulatū i
tp̄e meridiano: q̄r nō me īterfecit a vul
ua vt fieret mihi mater mea sepulchrū
ꝛ vulua ei⁹ ꝯcept⁹ etern⁹ ‖ Quare d̄ vul- Job.3.b
ua egressus sū vt viderē laborē ꝛ dolo- et.10.d.
rem: ꝛ ꝯsūmerēt̄ i ꝯfusione dies mei?

Verbū qđ factū ē ad hie XXI
v remiā a dn̄o: qn̄ misit ad eum A
rex sedechias phassur filiū mel-
chie ꝛ sophoniā filiū maasie sacerdotē
dicēs ‖ Interroga ꝓ nob dn̄m: q̄r nabu J.42.a
chodonosor rex babylonis p̄liat̄ adū-
sū nos: si forte faciat dn̄s nobiscū s̄m
oīa mirabilia sua: ꝛ recedet a nob. Et
dixit hieremias ad eos. Sic dicet̄ se-
dechie. Hec dic̄ dn̄s de⁹ isrl̄. Ecce ego
ꝯuertā vasa belli q̄ i manib⁹ vr̄is sunt
ꝛ q̄b⁹ vos pugnat̄ adūsū regē baby-
lonis ꝛ chaldeos q̄ obsidēt vos in cir B
cūitu muroꝝ: ꝛ ꝯgregabo ea in medio
ciuitat̄ hui⁹. ꝛ debellabo ego vos i ma-
nu extēta ꝛ in brachio forti ꝛ in furore
ꝛ in indignatiōe ꝛ in ira grādi: ꝛ ꝑcu-
tiā habitatores ciuitat̄ hui⁹. Hoīes ꝛ
bestie pestilentia magna morientur. Et
post h̄ ait dn̄s: dabo sedechiā regē iu-
da ꝛ s̄uos ei⁹ ꝛ pp̄lm eius ꝛ qui dereli-
cti sūt in ciuitate hac a peste et gladio C
ꝛ fame i manu nabuchodonosor regis
babylonis ꝛ i manu inimicoꝝ eoꝝ: ꝛ i
manu q̄rentiū aīaȝ eoꝝ: ꝛ ꝑcutiet eos
i ore gladij: ꝛ nō flectet̄: neq; parcet nec
miserebit̄. Et ad pp̄lm hūc dices: Hec
dicit dn̄s de⁹ ‖ Ecce ego do corā vobis Deu.30.d
viam vite ꝛ viā mortis ‖ Qui habitaue Ecci.15.d
rit i vrbe hac: moriet̄ gladio ꝛ fame et J.38.a
peste. Qui āt egress⁹ fuerit ꝛ trāsfuge-
rit ad chaldeos qui obsidēt vos: viuet
ꝛ erit ei aīa sua quasi spoliū. Posui enī
faciē meā sup ciuitatē hanc in malū ꝛ
nō in bonū ait dn̄s. In manu reḡ ba D
bylonis dabit̄: ꝛ exuret eā igni. Et do-

mui reg⁊ iuda. Audite v̄bū dn̄i dom⁹
J.22.a david‖Hec dic̄ dn̄s: Judicate mane iu
diciū: ⁊ eruite vi oppssū d̄ manu calū-
niāt⁊: ne forte egrediat̄ vt ignis indig
natio mea: et succēdat̄: ⁊ n̄ sit q̄ extin-
guat ꝓpt̄ maliciā studioꝝ vr̄oꝝ. Ecce
ego ad te habitatricē vallis solide at-
qꝫ cāpestr⁊ ait dn̄s: q̄ dicit⁊: q̄s ꝑcuti-
et nos: ⁊ q̄s igrediet̄ dom⁹ nr̄as. Et vi-
sitabo suꝑ vos iux̄ fructū studioꝝ vr̄o
rū dic̄ dn̄s. ⁊ succēdā ignē i saltu ei⁹ et
devorabit oīa i circūitu ei⁹. XXII
A Ec dic̄ dn̄s: Descēde i domū re-
J.7.a.et h gis iuda: ⁊ loq̄ris ibi v̄bū h̄ et
17.a dices‖ Audi v̄bū dn̄i rex iuda
q̄ sedes suꝑ soliū david: tu ⁊ s̄ui tui et
ꝑpl's tu⁹ q̄ ingredimini ꝑ portas istas
J.21.d ‖Hec dic̄ dn̄s: Facite iudiciū ⁊ iusticiā
⁊ liberate vi oppssū d̄ manu calūniato
ris: ⁊ advenā ⁊ pupillū et viduā noli-
te ꝯtristare neqꝫ opprimat⁊ iniq̄ ⁊ sāg-
uinē inocētem ne effūdat⁊ i loco isto.
B Si eñ faciētes fecerit⁊ v̄bū istud: in-
grediēt̄ ꝑ portas dom⁹ hui⁹ reges sedē
tes de genere david suꝑ thronū ei⁹: et
ascēdētes curr⁹ ⁊ eq̄s ipi ⁊ s̄ui ⁊ ꝑpl'us
coꝝ. Q̄ si nō audierit⁊ v̄ba hec: i me-
metipo iuravi dicit dn̄s: q̄ in solitudi
nē erit dom⁹ hec. Quia hec dic̄ dn̄s su
per domum reg⁊ iuda. Galaad tu mihi
caput libavi. Si n̄ posuero te solitudi-
nē: vrbes ihabitabiles. Et sāctificabo
suꝑ te iterficiētē viꝝ ⁊ arma ei⁹: ⁊ suc-
cidēt electas cedros tuas ⁊ p̄cipitabūt
i ignē: ⁊ ꝑtrāsibūt gētes mlt'e ꝑ civita
C tem hanc: ⁊ dicet vnusq̄sqꝫ ꝓximo suo.
Deu.29.a ‖Quare fecit dn̄s sic civitati huic grā-
3.Re.9.b di? Et r̄ndebunt. Eo ꝙ dereliq̄rint pa-
ctū dn̄i dei sui: ⁊ adoraverit deos alie-
nos: ⁊ s̄uierit eis. Nolite flere mortuū
neqꝫ lugeat⁊ suꝑ eū fletu. Plāgite euꝫ
q̄ egredit̄: q̄ nō revtet̄ vltra: nec vide
bit t̄rā nativitat⁊ sue. Quia hec dicit
dn̄s ad sellū filiū iosie regē iuda q̄ reg
D navit ꝓ iosia p̄re suo q̄ egressus ē d̄ lo
co isto. Nō revertet̄ huc ampli⁹ s⁊ i lo-
co ad quē trāstuli eū ibi moriet̄: ⁊ ter-
rā istā nō videbit amplius. Ve q̄ edifi
cat domū suā in iniusticia: ⁊ cenacula
sua nō i iudicio. Amicū suū opprimet
frustra: ⁊ mercedē nō reddet ei. Qui di
cit: edificabo mihi domū latā ⁊ cenacu
la speciosa: q̄ apit sibi fenestras: ⁊ fac̄
laq̄aria cedrina: pigitqꝫ synopide. Nū

q̄d regnabis: q̄m̄ ꝯfers te cedro? P̄r tu
us nūq̄d nō comedit ⁊ bibit ⁊ fecit iu
diciū ⁊ iusticiā: tūc cū bn̄ erat ei? Judi E
cavit causā pauꝑis ⁊ egeni i bonū suū
Nūquid nō ideo q̄ cognovit me dicit
dn̄s. Tui vero ocl'i ⁊ cor ad avariciā ⁊
ad sāguinē inocētē fundendū ⁊ ad ca-
lūniā: ⁊ ad cursum mali oꝑis. Propte-
rea hec dicit dn̄s ad ioachim filiuꝫ io-
sie regē iuda. Nō plāgēt eū ve frater ⁊
ve soror: nō ꝯcrepabūt ei ve dn̄e ⁊ ve i-
clyte. Sepultura asini sepeliet̄: putre- Esa.14
fact⁹ ⁊ ꝓiect⁹ ex̄ portas hierl'm. Ascēde
libanū ⁊ clama: ⁊ i basan da vocē tuā
⁊ clama ad trāseūtes: q̄ ꝯtriti sūt oēs
amatores tui. Locut⁹ sū ad te i abūdā
tia tua: dixisti; non audiam. Hec ē via F
tua ab adolescētia tua: q̄ non audisti
vocē meā. Oēs pastores tuos pascet
vēt⁹: ⁊ amatores tui i captivitatē ibūt
Et tūc ꝯfunderis ⁊ erubesces ab oī
malicia tua: q̄ sedes i libano ⁊ nidifi-
cas i cedris. Quō cōgemuisti cū venis-
sent tibi dolores q̄si dolores parturien
tis? Vivo ego dicit dn̄s: q̄ si fuerit ie-
chonias fili⁹ ioachim reg⁊ iuda annu-
lus i manu dextera mea: inde evellam
eū. Et dabo te i manu q̄rētiū aīaꝫ tuā
⁊ in manu q̄ꝝ tu formidas faciē: et in
manu nabuchodonosor reg⁊ babylo-
nis: ⁊ i manu chaldeoꝝ. Et mittā te ⁊ G
mr̄eꝫ tuā q̄ genuit te i t̄rā alienā in q̄
nati nō estis: ibiqꝫ moriemini. Et i ter-
rā ad quā ipi levāt aīaꝫ suā vt revtan
tur illuc ⁊ nō revertent̄. Nūq̄d vas fi-
ctile atqꝫ ꝯtritū vir iste iechonias? Nū
q̄d vas absqꝫ oī voluptate? Quare ab-
iecti sūt ipi ⁊ semē ei⁹ ⁊ ꝓiecti in t̄raꝫ
quā ignoraverūt. Terra terra terra au
di s̄mones dn̄i. Hec dicit dn̄s: Scribe
virū istū sterilē: virū q̄ in dieb⁹ suis nō
ꝓsperabit̄. Nec eñ erit de semie eius
vir q̄ sedeat suꝑ soliū david: ⁊ ꝑtātem
habeat vltra in iuda. XXIII A
v E pastorib⁹ q̄ dispergūt ⁊ dila- Ezech.
cerat gregem pascue mee dicit
dn̄s. Jdeo hec dicit dn̄s de⁹ isr'l ad pa-
stores q̄ pascūt ꝑpl'm meū. Vos disper-
sistis gregē meū ⁊ eiecistis eos ⁊ nō vi
sitastis eos. Ecce ego visitabo suꝑ vos
maliciā studioꝝ vr̄oꝝ ait dn̄s. Et ego
cōgregabo reliq̄as gregis mei de oīb⁹
terris ad q̄s eiecero eos illuc: ⁊ ꝯvertā
eos ad rura sua et crescēt ⁊ multiplica

bunt: et suscitabo sup eos pastores et
pascēt eos. Nō formidabūt vltra: ꝛ nō
pauebūt: ꝛ null⁹ q̄ret ex numero dicit
J.33.c dn̄s ‖ Ecce dies veniunt dicit dn̄s: ꝛ su
scitabo dauid germē iustū et regnabit
rex ꝛ sapiēs erit: ꝛ faciet iudiciū et iu-
B sticiā ī terra. In diebus illis saluabit
Deu.33.d iuda ‖ ꝛ isrl̄ habitabit cōfidenter. Et h̄
ē nomē qđ vocabūt eū: dn̄s iustus nr̄.
J.16.c ‖ Propter h̄ ecce dies veniūt dic̄ dn̄s:
ꝛ nō dicēt vltra viuit dn̄s q̄ eduxit fili
os isrl̄ de terra egypti: s3 viuit dn̄s qui
eduxit ꝛ adduxit semē dom⁹ isrl̄ d̄ ter
ra aq̄lonis: ꝛ de cūct̄ terris ad q̄s eie
cerā eos illuc: ꝛ habitabūt in t̄ra sua.
Ad ꝓphetas. Cōtritū ē cor meū in me-
dio mei: cōtremuerūt oīa ossa mea. Fa
ctus sū q̄si vir ebrius: ꝛ q̄si hō madid⁹
a vino: a facie dn̄i ꝛ a facie verboꝝ sā-
ctorū ei⁹: q2 adulterijs repleta ē terra:
q2 a facie maledictiōis luxit terra: are-
facta sunt arua tua deserti. Factus est
cursus eorū mal⁹: et fortitudo eoꝝ dis-
C similis. Propheta nāq3 ꝛ sacerdos pol
luti sūt: ꝛ in domo mea inueni malū eo-
rū ait dn̄s. Idcirco via eoꝝ erit q̄si lu-
bricū in tenebris: impellent eīn ꝛ corru
ent in ea. Afferā eīn sup eos mala: an
nū visitatiōis eorū ait dn̄s. Et ī ꝓphe
tis samarie vidi fatuitatē: ꝛ ꝓpheta-
bāt in baal: et decipiebāt ꝑplm meum
isrl̄. Et in ꝓphet̄ hierlm vidi similitu
dinē alterātiū ꝛ iter mēdacij. Et con-
fortauerūt man⁹ pessimoꝝ: vt nō ꝯuer
teret vnusq̄sq3 a malicia sua. Facti sūt
mihi oēs vt sodoma: et habitatores
eius q̄si gomorra. Propterea hec dicit
Deu.32.e dn̄s exercituū ad ꝓphetas ‖ Ecce ego ci
J.9.e babo eos absinthio: et potabo eos fel-
le. A ꝓphet̄ eīn hierlm egressa est pol-
D lutio sup oēm terram. Hec dicit dn̄s ex-
ercituū. Nolite audire verba ꝓphaꝝ q̄
ꝓphetāt vobis ꝛ decipiūt vos. Visionē
cordis sui loquunt: nō de ore dn̄i. Di-
cūt his q̄ blasphemāt me: locut⁹ ē dn̄s
pax erit vob̄: ꝛ oībus q̄ ambulāt ī pra
uitate cordis sui dixerūt: nō veniet su-
per vos malū. Quis eīn affuit ī ꝯsilio
dn̄i ꝛ vidit ꝛ audiuit ſmonē ei⁹? Quis
cōsiderauit verbū illi⁹ ꝛ audiuit? Ecce
turbo dn̄ice indignatiōis egredietur: et
tēpestas erūpens sup caput impioꝝ ve
niet. Nō reuertet furor dn̄i vsq3 dū fa-
ciat ꝛ vsq3 dū cōpleat cogitationē cor-
dis sui. In nouissimis dieb⁹ intelligē-
tis ꝯsiliū ei⁹ ‖ Nō mittebam ꝓphetas ꝛ J.14.c
ipi currebāt: nō loq̄bar ad eos: et ipsi J.29.c
ꝓphetabāt. Si stetissent in ꝯsilio meo E
ꝛ nota fecissēt ꝟba mea ꝑplo meo auer
tissem vtiq3 eos a via sua mala ꝛ cogi
tatiōib⁹ suis pessimis. Putas ne de⁹ e
vicino ego sū dicit dn̄s: ꝛ nō de⁹ delon
ge? Si occultabit vir in abscōditis: et
ego non videbo eū dicit dn̄s? Nūquid
nō celū ꝛ terrā ego implebo dicit dn̄s?
Audiui q̄ dixerūt ꝓphete ꝓphetātes in
noīe meo mendaciū atq3 dicētes: Sō-
niaui: somniaui. Vsq3 q̄ est in corde ꝓ-
phetarū vaticinātiū mēdaciū: ꝛ ꝓphetā
tiū seductiōes cordis sui? Qui volūt fa
cere vt obliuiscat ꝑpls me⁹ nois mei:
ꝓpter somnia eorū q̄ narrāt vnusq̄sq3
ad ꝓximū suū: sicut obliti sūt pr̄es eo-
rū nois mei ꝓpter baal. Propheta q̄
habet somniū narret sōniū: ꝛ q̄ habet
ſmonē meū: loquat ſmonē meū vere.
Quid paleis ad triticū dicit dn̄s? Nun
q̄d nō ꝟba mea sūt q̄si ignis dic̄ dn̄s: F
ꝛ q̄si malleus cōterens petrā? Propte-
rea ecce ego ad ꝓphetas ait dn̄s q̄ fu-
rant ꝟba mea vnusq̄sq3 a ꝓximo suo.
Ecce ego ad ꝓphas ait dn̄s q̄ assumūt
linguas suas: ꝛ aiūt: dic̄ dn̄s. Ecce ego
ad ꝓphetas somniātes mēdaciū dicit
dn̄s: q̄ narrauerūt ea ꝛ seduxerūt ꝑplm
meū ī mēdacio suo: ꝛ ī miraculis suis
cū ego nō misissem eos: nec mādassem
eis: q̄ nihil ꝓfuerūt ꝑplo huic dicit do-
min⁹. Si igit interrogauerit ꝑpls iste
vel ꝓpheta aut sacerdos dicēs: qđ est
onus dn̄i: dices ad eos. Vos estis on⁹.
Proijciā q̄ppe vos dicit dn̄s. Et ꝓphe
ta ꝛ sacerdos et ꝑpls q̄ dicit onus dn̄i:
visitabo sup virū illū ꝛ sup domū ei⁹.
Hec dicetis vnusq̄sq3 ad ꝓximū et ad G
fratrē suū. Quid r̄ndit dn̄s: ꝛ q̄d locu-
tus est dn̄s? Et onus dn̄i vltra nō me-
morabit: q2 onus erit vnicuiq3 sermo
suus. Et ꝯuertistis verba dei viuētis:
dn̄i exercituū dei nr̄i. Hec dices ad ꝓ-
phetā. Quid r̄ndit tibi dn̄s: ꝛ q̄d locu-
tus ē dn̄s? Si aūt onus dn̄i dixeritis:
ꝓpter h̄ hec dicit dn̄s. Quia dixist̄ ser
monē istū on⁹ dn̄i: ꝛ misi ad vos dicēs:
nolite dicere on⁹ dn̄i: ꝓpterea ecce ego
tollā vos portās: ꝛ derelinquā vos ꝛ ci-
uitatē quā dedi vob̄ ꝛ patrib⁹ vestris: J.20.c
a facie mea: et dabo vos in opprobrium

sempiternū: et ignominiā eternā q̄ nunq̄
oblivione delebit. XXIIII
B O Stēdit mihi dñs: et ecce duo ca
lathi pleni ficꝰ positi ante tēplū
dñi postq̄ trāstulit nabuchodonosor
rex babylonis iechoniā filiū ioachim
regē iuda et pncipes eiꝰ et fabrū et inclu
sorē de hierlm et adduxit eos in babylo
nē. Calathꝰ vnꝰ ficꝰ bonas habebat ni
mis: vt solēt ficꝰ eē pmi tpis. Et cala
thus vnꝰ ficꝰ habebat malas nimis:
B q̄ comedi nō poterāt eo ꝙ essēt male.
S.1.c Et dixit dñs ad me ‖ Quid tu vides hie
remia? Et dixi: Ficꝰ ficꝰ bonas: bonas
valde: et malas: malas valde: q̄ comedi
nō pñt eo ꝙ sint male. Et factū ē vbū
dñi ad me dicēs: Hec dic dñs deꝰ isrl.
Sic ficꝰ he bone: sic cognoscā transmi
grationē iuda quas emisi de loco isto i
trā chaldeoꝝ i bonū: et ponā oclos me
C os sup eos ad placādū. Et reducā eos
in trā hāc: et edificabo eos et nō destru
am: et plātabo eos et nō euellā et dabo
J.31.f eis cor vt sciant me: q2 ego sū dñs. ‖ Et
erūt mihi in pplm: et ego ero eis i deū:
q2 reuertent ad me in toto corde suo.
J.29.d Et sicut ficꝰ pessime q̄ comedi nō pñt
eo ꝙ sint male: hec dicit dñs: sic dabo
sedechiā regē iuda et pncipes eiꝰ et reli
D quos de hierlm q̄ remanserūt in vrbe
J.29.d hac: et q̄ habitāt i tra egypti ‖ Et dabo
eos in vexationē afflictionēq̄ oibus
regnis tre: in opprobriū et in parabolā
et in puerbiū et in maledictiōez in vni
uersis locꝭ ad q̄ eieci eos: et mittā i eis
gladiū et famē et pestē donec ꝯsūmāt de
A tra quā dedi eis et patribꝰ eoꝝ. XXV
V Erbū qd factū ē ad hieremiaz
de omni pplo iude in anno q̄rto
ioachim filij iosie regis iuda:
ipe ē annꝰ primꝰ nabuchodonosor re
gis babylonis. Et locutꝰ ē hieremias
ppha ad oēm pplm iuda et ad vniuer
sos habitatores hierlm dicens: A ter
tiodecimo āno iosie filij āmon regꝭ iu
da vsq̄ ad diē hāc: ipe ē tertiꝰ et vicesi
mus annꝰ: factū ē verbū dñi ad me: et
locutꝰ sum ad vos de nocte ꝯsurgēs et
loquēs: et nō audistis. Et misit dñs ad
vos oēs seruos suos pphas ꝯsurgens
B diluculo mittensq̄ et nō audistis: neq̄
S.18.b.J.35 inclinastis aures vras vt audiretꝭ cū
T.4.Re.17.d diceret ‖ Reuertimini vnusquisq̄ a via
sua mala: et a pessimis cogitatiōibꝰ ve
stris: et habitabitꝭ in terra quam dedit
dñs vob patribꝰ vris a seclo et vsq̄ i se
culum. Et nolite ire post deos alienos
vt seruiatis eis adoretisq̄ eos neq̄ me
ad iracūdiā puocetis i opibꝰ manuū
vraꝝ: et nō affligā vos. Et nō audistis
me dicit dñs: vt me ad iracundiā puo
caretꝭ i opibꝰ manuū vraꝝ in malum
vrm. Propterea hec dicit dñs exercituū
Pro eo ꝙ nō audistis verba mea: ecce
ego mittā et assumā vniuersas cognati
ones aq̄lonis ait dñs et nabuchodono
sor regē babylonis seruū meū: et addu
cam eos sup terrā istā et sup habitato
res eiꝰ et sup oēs natiōes q̄ in circuitu
illiꝰ sunt et interficiā eos: ponā eos in
stuporē et i sibilū et i solitudines sem
C piternas. Perdamq̄ ex eis vocē gau
dij et vocē leticie: vocē spōsi et vocem
spōse: vocem mole et lumē lucerne. Et
erit vniūsa tra eiꝰ i solitudinē et i stu
porē: et seruiēt oēs gētes iste regi baby
lonis septuaginta ānis ‖ Cūq̄ impleti
fuerint septuaginta āni: visitabo sup
regē babylonis et sup gētē illam dicit
dñs iniq̄tatē eoꝝ: et sup trā chaldeoꝝ
et ponā illā in solitudines sempitnas.
Et adducā sup trā illā oia verba mea
q̄ locutꝰ sum ꝯ eā: ome qd scriptū ē in
libro isto q̄cūq̄ pphetauit hieremias
aduersū oēs gētes: q2 seruierūt eis cum
essent gētes multe et reges magni. Et D
reddā eis sm opa eoꝝ: et sm facta ma
nuū suaꝝ. Quia sic dic dñs exercituū
deus isrl. Sume calicē vini furoris hu
ius de manu mea: et ppinabis de illo
cūctꝭ gētibꝰ ad q̄s ego mittam te et bi
bent: et turbabūt et insanient a facie
gladij quē ego mittā iter eos. Et acce
pi calicē de manu dñi: et ppinaui cun
ctis gētibꝰ ad q̄s misit me dñs: hieru
salē et ciuitatibꝰ iuda et regibꝰ eiꝰ et pn
cipibꝰ eiꝰ: vt darē eos i solitudinē et in
stuporē et in sibilū et in maledictiōez
sicut ē dies ista. Pharaoni regi egypti
et seruis eiꝰ et pncipibꝰ eius et omni po
pulo eius: et vniuersis generaliter cun
ctis regibꝰ tre ausitidis: et cūctꝭ regibꝰ
tre philistijm et ascalonis et gaze et ac
caroni azoti et reliq̄s idumee et moab E
et filijs āmon et cūctꝭ regibꝰ tyri et vni
uersis regibꝰ sidonis et regibꝰ tre isu
laꝝ q̄ sūt trās mare: et dedā et themā et
buz et vniūsis q̄ attōsi sūt i comā et cū

etꝫ regib⁹ arabie: ⁊ cūctꝫ regib⁹ occidē
tis q̄ habitāt i deserto: et cūctꝫ regib⁹
zambri ⁊ cūctꝫ regib⁹ elā et cunctis re
gib⁹ medoꝝ: cūctꝫ q̄z regib⁹ aq̄lonis d̄
ꝓpe et delōge: vnicuiq̄ ꝯ fratrē suum
et oib⁹ regnis t̄re q̄ sup̱ faciē ei⁹ sunt.
Et rex sesach bibet p⁹ eos. Et dices ad
Cab.5.a eos. Hec dic̄ dn̄s exercituū de⁹ isrl̄ ‖ Bi
bite ⁊ inebriami ⁊ vomite ⁊ cadite: ne
q̄ surgatꝫ a facie gladij quē ego mit
F tā iter vos. Cūq̄ noluerint accipe cali
cē de manu tua vt bibāt: dices ad eos
Hec dicit dn̄s exercituū. Bibētes bibe
tis. Quia ecce i ciuitate i q̄ inuocatū ē
nomē meū ego incipio affligere: ⁊ vos
q̄si inocētes ⁊ imunes eritꝫ? Nō eritis
imunes. Gladiū em̄ ego voco sup̱ oēs
habitatores t̄re: dicit dn̄s exercituum.
Et tu ꝓphetabis ad eos oīa verba
Johel.3.c hec: et dices ad illos ‖ Dn̄s d̄ excelso ru
Amos.1.a giet: et d̄ habitaculo sancto suo dabit
vocē suā. Rugiēs rugiet sup̱ decorem
suū. Celeuma q̄si calcātiū ꝯcinet aduer
sus oēs habitatores t̄re. Peruenit so
nit⁹ vsq̄ ad extrema t̄re: quia iudiciū
dn̄o cū gētib⁹. Judicat ip̄e cū oi carne
Impios tradidi gladio: dicit dn̄s. Hec
G dic̄ dn̄s exercituū: Ecce afflictio egre
diet d̄ gēte i gētē: ⁊ turbo magn⁹ egre
diet a sūmitatib⁹ t̄re: ⁊ erūt interfecti
dn̄i i die illa a sūmo t̄re vsq̄ ad sūmū
ei⁹. Nō plāgēt: ⁊ nō colligēt neq̄ sepe
liēt: i sterq̄linio sup̱ faciē t̄re iacebūt.
Ululate pastores ⁊ clamate: et asp̱gite
vos cinere optimates gregꝫ: q̄ꝛ cōpleti
sūt dies vr̄i vt iterficiamini: et dissipa
tiones vr̄e: et cadetis q̄si vasa p̄ciosa.
Et peribit fuga a pastorib⁹: ⁊ saluatio
ab optimatib⁹ gregꝫ. Uox clamorꝫ pa
storū et vlulat⁹ optimatū gregꝫ: q̄ꝛ va
stauit dn̄s pascua eorum: ⁊ ꝯticuerunt
arua pacis a facie ire furoris dn̄i. De
reliq̄t q̄si leo tabernaculū suū: facta ē
t̄ra eoꝝ i desolatiōez: a facie ire colum
be: ⁊ a facie ire furoris dn̄i. XXVI
A In principio regni ioachim filij
i iosie regis iuda factum est ver
bum istud a dn̄o dicēs: Hec di
cit dn̄s: Sta i atrio domus dn̄i: et loq̄
ris ad oēs ciuitates iuda: d̄ q̄b⁹ veniūt
vt adorent in domo dn̄i: vniūsos s̄mo
nes: q̄s ego mādaui tibi vt loq̄ris ad
Ie.18.b eos ‖ Noli subtrahere v̄bū: si forte au
Jone.3.d diāt ⁊ ꝯūtet vnusq̄sq̄ a via sua mala:
⁊ peniteat me mali qd̄ cogitaui facere
eis ꝓpter maliciā studioꝝ eoꝝ. Et di B
ces ad eos. Hec dicit dn̄s: Si nō audi
eritꝫ me: vt ambuletꝫ in lege mea quā
dedi vob̄: vt audiatꝫ s̄mones seruoꝝ
meoꝝ ꝓphaꝝ q̄s ego misi ad vos d̄ no
cte ꝯsurgēs ⁊ dirigēs ⁊ nō audistꝫ ‖ Da
bo domū istā sicut sylo: ⁊ vrbē hāc da
bo i maledictiōez cūctꝫ gētib⁹ t̄re. Et
audierūt sacerdotes ⁊ ꝓphe ⁊ ois p̄pl̄s
hieremiā loquētē verba hec in domo
dn̄i. Cūq̄ cōplesset hieremias loquens
oia q̄ p̄cepat ei dn̄s vt loq̄ret ad vni
uersū p̄pl̄m: app̄hēderūt eū sacerdotes
⁊ ꝓphe et ois p̄pl̄s dicēs: Morte moria
tur. Quare ꝓphauit i noie dn̄i dicēs: C
sicut sylo erit dom⁹ hec: et vrbs ista de
solabit eo q̄ nō sit habitator? Et con
gregat⁹ est ois p̄pl̄s aduersus hieremiā
in domo dn̄i. Et audierūt p̄ncipes iu
da v̄ba hec: et ascēderūt d̄ domo regis
i domū dn̄i: et sederūt i introitu porte
dom⁹ dn̄i noue. Et locuti sunt sacerdo
tes et ꝓphe ad p̄ncipes et ad oēz p̄pl̄m
dicētes: Judiciū mortis ē viro huic: q̄ꝛ
ꝓphauit adūsus ciuitatē istā sicut au
distis aurib⁹ vr̄is. Et ait hieremias ad D
oēs p̄ncipes ⁊ ad vniūsum p̄pl̄m dicēs
Dn̄s misit me vt ꝓphetarē ad domū
istā ⁊ ad ciuitatē hāc oia v̄ba q̄ audi
stis ‖ Nūc ḡ bonas facite vias vr̄as: et Ie.7.a
studia vr̄a: et audite vocē dn̄i dei vr̄i:
⁊ penitebit dn̄z mali qd̄ locut⁹ est ad
uersum vos. Ego autē ecce in manib⁹
vr̄is sū: facite mihi qd̄ bonū et rectū ē
in oculis vr̄is. Uerūtn̄ scitote ⁊ cogno
scite: q̄ꝛ si occideritis me: sanguinē in
nocentē tradetꝫ ꝯ vosmetip̄os: et con
tra ciuitatē istā et habitatores ei⁹. In E
v̄itate em̄ misit me dn̄s ad vos: vt loq̄
rer i aurib⁹ vr̄is oia v̄ba hec. Et dixe
rūt p̄ncipes ⁊ ois p̄pl̄s ad sacerdotes ⁊
ad ꝓphas. Nō ē viro huic iudiciū mor
tis: q̄ꝛ i noie dn̄i dei nr̄i locutus es ad
nos. Surrexerūt ḡ viri d̄ seniorib⁹ ter
re: ⁊ dixerūt ad oēm cetuz p̄pl̄i loquētes
Micheas demorasthi fuit ꝓpha in die
bus ezechie regꝫ iuda et ait ad oēz po
pulū iude dicēs: Hec dicit dn̄s exerci F
tuū ‖ Sion q̄si ager arabit: ⁊ hierl̄m in Mich.3.d
aceruū lapidū erit: et mons dom⁹ dn̄i i
excelsa siluaꝝ. Nūq̄d morte cōdemna
uit eū ezechias rex iuda ⁊ ois iuda?
Nūq̄d nō timuerūt dn̄m et dep̄cati sūt

facie dñi: ꝛ penituit dñs mali qđ locu-
cus fuerat adūsū eos? Itaqꝫ nos faci-
mus malū grāde ꝯ aīas nr̄as. Fuit q̄ꝫ
vir ꝓphetās ī noīe dñi vrias filius se-
mei ð cariathiarim: ꝛ ꝓphetauit adū-
sus ciuitatē istā: ꝛ adūsus t̄rā hāc iux
B oīa v̄ba hieremie. Et audiuit rex ioa-
chim ꝛ oēs potētes ꝛ p̄ncipes ei⁹ v̄ba
hec: ꝛ q̄siuit rex interficere eū. Et audi
uit vrias ꝛ timuit fugitqꝫ ꝛ īgressus ē
egyptū. Et misit rex ioachim viros in
egyptū helnathā filiū achobor ꝛ viros
cū eo ī egyptū. Et eduxerūt vriā de egy-
pto: ꝛ adduxerūt eū ad regē ioachim: et
ꝑcussit eū gladio: ꝛ ꝓiecit cadauer ei⁹
ī sepulchris vulgi ignobil'. Igit' man⁹
aichan filij saphan fuit cū hieremia vt
nō traderet' ī manus ꝑl'i ꝛ īterficerēt
A In p̄ncipio regni (eū. XXVII
i ioachim filij iosie reg' iuda fa-
ctū ē v̄bū istud ad hieremiaꝫ a
dño dicēs: Hec dic̄ dñs ad me: Fac tibi
vincula ꝛ cathenas ꝛ pones eas ī collo
tuo ꝛ mittes eas ad regē edom ꝛ ad re
gē moab ꝛ ad regē filioꝝ āmon et ad
regē tyri ꝛ ad regē sidonis ī manu nū
cioꝝ q̄ venerūt hierl'm ad sedechiā re-
gē iuda ꝛ p̄cipies eis vt ad dños suos
loquant'. Hec dicit dñs exercituū deus
isrl'. Hec dicet' ad dños v̄ros. Ego feci
t̄rā ꝛ hoīes ꝛ iumēta q̄ sūt sup̄ faciem
t̄re ī fortitudine mea magna: ꝛ in bra
chio meo extēto: ꝛ dedi eā ei q̄ placuit
ī ocul' meis. Et nūc itaqꝫ ego dedi oēs
t̄ras istas ī manu nabuchodonosor re
gis babylonis s̄ui mei. Insup̄ ꝛ besti-
B as agri dedi ei: vt s̄uiāt illi. Et s̄uient
ei oēs gētes: ꝛ filio ei⁹ ꝛ filio filij eius
donec veniat t̄ps t̄re ei⁹ ꝛ ip̄i⁹. Et s̄ui-
ent ei gētes multe ꝛ reges magni. Gēs
aūt ꝛ regnū qđ nō s̄uierit nabuchodo
nosor regi babylonis: ꝛ q̄cūqꝫ nō cur-
uauerit collū suū sub iugo reg' baby-
lonis: ī gladio ꝛ ī fame ꝛ ī peste: visita-
bo sup̄ gētē illā ait dñs: donec cōsum-
mā eos ī manu ei⁹. Uos ḡ nolite audi-
re ꝓphās v̄ros ꝛ diuinos ꝛ sōniatores
et augures ꝛ maleficos q̄ dicūt vobis:
nō s̄uiet' regi babylonis: q2 mēdaciū
ꝓphetāt vob̄ vt lōge faciāt vos ð t̄ra
v̄ra: ꝛ eijciāt vos ꝛ ꝑeatis. Porro gēs
q̄ subiecerit ceruicē suā sub iugo reg'
babylonis ꝛ s̄uierit ei: dimittā eā in
t̄ra sua dic̄ dñs: et colet eā ꝛ habitabit

in ea. Et ad sedechiā regē iuda: locut⁹
sū s̄m oīa v̄ba hec dicēs: Subijcite col C
la v̄ra sub iugo reg' babylonis: ꝛ s̄ui-
te ei ꝛ ꝑl'o ei⁹ et viuet'. Quare morie-
mini tu ꝛ ꝑl's tuus gladio ꝛ fame ꝛ pe
ste: sicut locut⁹ ē dñs ad gentē q̄ s̄uire
noluerit regi babylonis? Nolite audi
re v̄ba ꝓphetaꝝ dicētiū vob̄: nō s̄uie
tis regi babylonis: q2 mēdaciū ip̄i lo-
quunt' vob̄ ‖ Quia nō misi eos ait dñs S.14.c.
ꝛ ip̄i ꝓphetāt ī noīe meo mendaciter: I.29.b
vt eijciāt vos ꝛ ꝑeat' tā vos q̄ꝫ ꝓphe-
te q̄ vaticinant' vobis. Et ad sacerdo-
tes ꝛ ad ꝑl'm istū locut⁹ sū dicēs. Hec
dicit dñs: Nolite audire v̄ba ꝓphaꝝ
v̄roꝝ q̄ ꝓphetāt vob̄ dicētes: ecce vasa
dñi reuētēt' ð babylone nūc cito. Men
daciū eñ ꝓphetāt vob̄. Nolite ḡ audi D
re eos sed seruite regi babylonis vt vi
uat'. Quare dat' hec ciuitas in solitu-
dinē? Et si ꝓphe sūt: ꝛ ē v̄bū dñi ī eis
occurrāt dño exercituū vt nō veniant
vasa q̄ derelicta fuerāt in domo dñi et
ī domo reg' iuda ꝛ ī hierl'm: in babylo
nem ‖ Quia hec dicit dñs exercituū ad 4.Re.
colūnas: ꝛ ad mare ꝛ ad bases ꝛ ad re-
liq̄ vasoꝝ q̄ remāserūt ī ciuitate hac:
q̄ nō tulit nabuchodonosor rex baby-
lonis cuꝫ trāsferret iechoniā filiū ioa-
chim regē iuda ð hierl'm in babylonē
ꝛ oēs optimates iuda ꝛ hierl'm. Quia
hec dicit dñs exercituū de⁹ isrl': ad vasa
q̄ derelicta sūt in domo dñi ꝛ in domo
regis iuda ꝛ hierl'm. In babylonē trās
ferent': ꝛ ibi erūt vsqꝫ ad diē visitatio-
nis sue dicit dñs. Et afferri faciā ea: ꝛ
restitui in loco isto. XXVIII
A Et factū est in anno illo: in p̄n-
e cipio regni sedechie reg' iuda:
in āno q̄rto: ī mense q̄nto: dixit
ad me ananias fili⁹ azur ꝓpheta de ga
baon in domo dñi corā sacerdotib⁹ et
oī ꝑl'o dicēs. Hec dicit dñs exercituū
de⁹ isrl'. Cōtriui iugū reg' babylonis.
Adhuc duo anni dieꝝ ꝛ ego referri fa
ciā ad locū istū oīa vasa dñi q̄ tulit na-
buchodonosor rex babylōis ð loco isto
ꝛ trāstulit ea ī babylonē. Et iechoniā
filiū ioachim regē iuda ꝛ oēm trāsmi-
grationē iude q̄ ingressi sūt ī babylo-
nem ego cōuertā ad locū istū ait dñs.
Cōterā eñ iugū reg' babylonis. Et di B
xit hieremias ꝓpheta ad ananiā ꝓphe
tā in oculis sacerdotū et in oculis oīs

ꝑplm q̇ stabat in domo dn̄i: ⁊ ait hiere-
mias ꝓpheta. Amē. Sic faciat dn̄s.
Suscitet dn̄s ṽba tua q̇ ꝓphetasti vt
referant vasa ī domū dn̄i: ⁊ ois trāsmi
gratio de babylone ad locū istū. Verū
tamen audi verbū hͦ qđ ego loquor in
auribus tuis: ⁊ in auribꝰ vniuersi po-
puli. Prophete q̇ fuerūt añ me ⁊ añ te
C ab initio: ⁊ ꝓphetauerūt sup̄ t̄ras mul
tas ⁊ sup̄ regna magna de ꝓlio ⁊ de af
flictione: ⁊ de fame: ꝓpheta q̇ vaticina
tꝰ ē pacē: cū venerit ṽbū eiꝰ: tūc scient
ꝓpheta quē misit dn̄s ī ṽitate. Et tu-
lit ananias ꝓpħa catenā de collo hiere
mie ꝓpħe: ⁊ cōfregit eā. Et ait anani-
as ī ꝯspectu ois ꝑpli dicens: Hec dicit
dn̄s. Sic cōfringā iugū nabuchodono
sor regis babylonis post duos ānos di
erū de collo oim gētiū. Et abijt hiere-
mias ꝓpħa ī viā suā. Et factū est ṽbū
dn̄i ad hieremiā postq̄ cōfregit anani
as ꝓpheta catenā de collo hieremie ꝓ
D phete dicēs. Vade: ⁊ dices ananie. Hec
dicit dn̄s. Catenas ligneas cōtriuisti: ⁊
facies ꝓ eis catenas ferreas q2 hec di-
cit dn̄s exercituū deꝰ isrl. Iugū ferreū
posui sup̄ collū cūctarū gētiū istarū vt
seruiāt nabuchbdonosor regi babylo-
nis: ⁊ seruiēt ei. insup̄ ⁊ bestias t̄re de
di ei. Et dixit hieremias ꝓpħa ad ana
niā ꝓphetā: Audi anania. Nō misit te
dn̄s: ⁊ tu cōfidere fecisti ꝑplm istū ī mē
dacio. Idcirco hec dicit dn̄s. Ecce ego
mittā te a facie t̄re. Hoc āno morier.
Aduersū ei dn̄m locutꝰ es. Et mortuꝰ
est ananias ꝓpħa ī anno illo: mēse se-
B T hec sūt ṽba (ptimo. XXIX
e libri q̇ misit hieremias ꝓpheta
de hierlm ad reliquias senior
trāsmigratiōis ⁊ ad sacerdotes ⁊ ad ꝓ
pheras ⁊ ad oēm ꝑplm quē traduxerat
nabuchodonosor de hierlm ī babylo-
ne: postq̄ egressus ē iechonias rex et
dn̄a ⁊ eunuchi ⁊ ṗncipes iuda ⁊ hierl3
⁊ faber ⁊ inclusor de hierl3: ī manu ela
sa filij saphan ⁊ gamalie filij helchie
q̊s misit sedechias rex iuda ad nabu-
chodonosor regē babylonis ī babylo-
B nē dicēs. Hec dicit dn̄s exercituū deꝰ
isrl: oī trāsmigratōi quā trāstuli ď hie
rusalē ī babylonē. Edificate domos ⁊
habitate ⁊ plātate hortos ⁊ comedite
fructū eor. Accipite vxores ⁊ genera-
te filios ⁊ filias: ⁊ date filijs vr̄is vxo-
res ⁊ filias vr̄as date viris: ⁊ pariāt fi
lios ⁊ filias: ⁊ mltiplicabimi ibi: ⁊ no
lite eē pauci nūero ⁊ q̄rite pacē ciuita
tis ad quā trāsmigrare vos feci ⁊ ora-
te ꝓ ea ad dn̄m: q2 ī pace illiꝰ erit pax
vob. Hec dicit dn̄s exercituū deꝰ isrl.
Nō vos seducāt ꝓpħe vr̄i q̇ sūt in me-
dio vr̄m ⁊ diuini vr̄i: ⁊ ne attēdat ad
somnia vr̄a q̇ vos somniat q2 falso ip C
si ꝓphetāt vob in noīe meo: ‖ ⁊ nō mi- S.14.c
si eos dicit dn̄s. Quia hec dic̄ dn̄s. ‖ Cū 2. Pa.36.d
ceperint ipleri ī babylone septuagita 1. Esdre.1.a
anni: visitabo vos ⁊ suscitabo sup̄ vos S.25.c
ṽbū meū bonū: vt reducā vos ad locū Dan.3.a
istū. Ego eī scio cogitatiōes q̄s cogito
sup̄ vos dicit dn̄s: cogitatiōes pacis ⁊
nō afflictiōis: vt dem vob finē ⁊ patiē
tiā: ⁊ inuocabit me ⁊ viuet: ⁊ orabi-
tis me ⁊ ego exaudiā vos: q̄retis me ⁊
inuenietis. Cū q̄sieritis me in toto cor-
de vr̄o iueniar a vob dicit dn̄s. Et re-
ducā captiuitatē vr̄am: ⁊ ꝯgregabo vos
de vniuersis gētibꝰ ⁊ de cūctis locis ad
q̇ expuli vos dicit dn̄s. Et reuerti vos D
faciā de loco ad quē trāsmigrare vos
feci: q2 dixistis. Suscitabit nob dn̄s ꝓ
pħas ī babylōe. Q2 hec dic̄ dn̄s ad re-
gē q̇ sedet sup̄ soliū dđ ⁊ ad oēm ꝑplm
habitatorē vrbis huiꝰ: ad fratres vr̄os
q̇ nō sūt egressi vobiscū ī trāsmigratio
nē. Hec dicit dn̄s exercituū. Ecce mit-
tā in eos gladiū ⁊ famē ⁊ pestē: ⁊ po- S.24.c
nā eos q̄si ficus malas q̇ comedi non
pn̄t eo q2 pessime sint: ⁊ ꝑseq̄r eos ī gla
dio ⁊ ī fame ⁊ ī pestilentia. ‖ Et dabo S.24.d
eos ī vexationē vniuersis regnis t̄re: ī
maledictionē ⁊ ī stuporē ⁊ ī sibilū ⁊ in
opprobriū cūctis gētibꝰ ad q̄s ego eie
ci eos: eo q2 nō audierint ṽba mea di
cit dn̄s: q̇ misi ad eos p̱ seruos meos
ꝓpħas denocte ꝯsurgēs ⁊ mittēs: ⁊ n̄
audistis dicit dn̄s. Vos ğ audite ṽbū E
dn̄i oīs trāsmigratio quā emisi ď hie-
rusalē ī babylonē. Hec dicit dn̄s exer-
cituū deꝰ isrl ad achab filiū chulie et
ad sedechiā filiū maasie q̇ ꝓphetāt vo
bis ī noīe meo mēdacit. Ecce ego tra-
dā eos ī manu nabuchodonosor regis
babylonis: ⁊ ꝑcutiet eos ī oculis vr̄is
Et assumet ex eis maledictio oī trās-
migrationi iude q̇ ē in babylone dicē
tiū: Ponat te dn̄s sic̄ sedechiā ⁊ sicut
achab q̄s frixit rex babylonis ī igne:
ꝓ eo q2 fecerint stulticiā ī isrl ⁊ meche

ti sűt in vxores amicoꝝ suoꝝ: ⁊ locuti
sűt verbű i noie meo mẽdaciter: qδ nõ
F mãdaui eis: Ego sű iudex ⁊ testis dicit
dñs. Et ad semeiaz neelamiten dices.
Hec dič dñs exercituű deꝰ isrł. Pro eo
ꝙ misisti i noie meo libros ad oẽm po
pulű q̄ ẽ i hierłm ⁊ ad sophoniã filiuz
maasie sacerdotẽ ⁊ ad vniuersos sacer-
dotes dicẽs: Dñs dedit te sacerdotẽ ꝓ
ioiade sacerdote vt sis dux i domo dñi
sup oẽm virű arrepticiű ⁊ ꝓphetãtẽ vt
mittas eű i neruű ⁊ icarcerẽ. Et nűc q̄
re nõ increpasti hieremiã anathotiten
q̄ ꝓphetat vob? Quia sup h̄ misit i ba
G bylonẽ ad nos dicẽs: Lõgű ẽ: edifica-
te domos ⁊ habitate: ⁊ plãtate hortos
⁊ comedite fructꝰ eoꝝ. Legit ğ sopho-
nias sacerdos librű istű: i auribꝰ hiere
mie ꝓphe. Et factű ẽ vbű dñi ad hie-
remiã dicẽs. Mitte ad oẽm trãsmigra
tionẽ dicẽs. Hec dicit dñs ad semeiaz
neelamiten. Pro eo ꝙ ꝓphetauit vob
semeias: ⁊ ego nõ misi eum: ⁊ fecit vos
cõfidere i mẽdacio: idcirco hec dicit do
minꝰ. Ecce ego visitabo sup semeiã ne
elamiten ⁊ sup semẽ eiꝰ. Nõ erit ei vir
sedẽs i medio ppłi huiꝰ ⁊ ñ videbit bo
nű qδ ego faciã ppło meo ait dñs: qꝛ ꝓ
uaricationẽ locutꝰ ẽ adũsus dñm.
A Hoc vbű qδ factű ẽ ad XXX
h hieremiã a dño dicẽs. Hec dič
dñs deꝰ isrł dicẽs: Scribe tibi
oĩa vba q̄ locutꝰ sű ad te i libro. Ecce
ei dies veniũt dič dñs ⁊ ꝯuertã ꝯũsio-
nẽ ppłi mei isrł: ⁊ iuda ait dñs: ⁊ ꝯũtã
eos ad trã quã dedi pr̄ibꝰ eoꝝ ⁊ possi
debũt eã. Et hec vba q̄ locutꝰ est dñs
ad isrł ⁊ ad iudã. Qm̄ hec dicit dñs.
Vocẽ terroris audiuimꝰ: formido: ⁊ nõ
ẽ pax. Interrogate ⁊ videte si generat
masculꝰ. Quare ğ vidi oĩs viri manũ
Amos.5.e sup lũbű suű q̄si parturiẽtis? ⁊ cõuũse sũt
Johel.2.c vniũse facies i auruginem? Ve qꝛ ma-
B gna dies illa: nec est silis eiꝰ: tẽpusq̧
tribulatiõis ẽ iacob: ⁊ ex ipõ saluabit.
Et erit: i die illa ait dñs exercituű ꝯte-
rã iugű eiꝰ de collo tuo: ⁊ vicula eiꝰ di
rũpã. Et nõ dñabűt ei ãpliꝰ alieni: sed
suiẽt dño deo suo: ⁊ dδ regi suo quem
J.46.g suscitabo eis. || Tu ğ ne timeas sue me
Esa.44.a us iacob ait dñs neq̧ paueas isrł: qꝛ
ecce ego saluabo te de tra lõginq̄: ⁊ se-
mẽ tuű d tra captiuitatis eoꝝ. Et reũ-
tet iacob ⁊ q̄escet: ⁊ cũctis afflũet bonis

⁊ nõ erit quẽ formidet: qm̄ tecű ego sű
ait dñs vt saluẽ te. Faciã ei ꝯsũmatio-
nẽ i cũctis gẽtibꝰ i q̄bꝰ dispsi te: te aũt
nõ faciã i ꝯsũmationẽ: s; castigabo te
i iudicio: vt nõ tibi videaris inoxiꝰ: qꝛ
hec dicit dñs. Insanabilis fractura tua:
pessima plaga tua. Nõ ẽ q̄ iudicet iudi
ciű tuű: ad alligãdã curationẽ tuã: vti
litas nõ ẽ tibi. Oẽs amatores tui obli C
ti sũt tui: teq̧ nõ q̄rẽt. Plaga ei inimi
ci ꝑcussi te: castigatiõe crudeli. || Propt̄ S.13.b
mltitudinẽ iniq̄tatis tue dura facta sunt
pctã tua. Quid clamas sup ꝯtritione
tua? Insanabilis ẽ dolor tuꝰ. Propt̄ mł- Mich.1
titudinẽ iniq̄tatis tue: ⁊ ꝑpt̄ dura pctã S.15.b
tua feci hec tibi. Propterea oẽs q̄ co-
medűt te deuorabunt: ⁊ vniũsi hostes
tui i captiuitatẽ ducẽt. Et oẽs q̄ te va
stant vastabűt: cũctosq̧ p̄datores tu-
os dabo i p̄dã. Obducã ei cicatricẽ ti-
bi: ⁊ a vulneribꝰ tuis sanabo te dicit
dñs. Quia eiectã vocauerűt te syõ: hec
ẽ q̄ nõ habebat req̄rẽtẽ. Hec dič dñs.
Ecce ego ꝯuertã ꝯũsionẽ tabnaculoꝝ
iacob: ⁊ tectis eiꝰ miserebor. Et edifi- D
cabit ciuitas i excelso suo ⁊ tẽplű iuxt
ordinẽ suű fűdabit. Et egrediet̃ d eis
laus voxq̧ ludẽtiű: ⁊ mltiplicabo eos
⁊ nõ minuẽt: ⁊ glificabo eos ⁊ nõ atte
nuabűt: ⁊ erűt filij eiꝰ sicut a p̃ncipio
⁊ cetꝰ eiꝰ corã me ꝑmanebit. Et visita
bo adũsű oẽs q̄ tribulãt eű: ⁊ erit dux
eiꝰ ex eo: ⁊ p̃nceps de medio eiꝰ ꝓdu-
cet. Et applicabo eű: ⁊ accedet ad me.
Quis ei iste ẽ: q̄ applicet cor suű vt ap-
propinquet mihi ait dñs. Et eritis mi-
hi i pplm: ⁊ ego ero vob i deű. Ecce tur
bo dñi furor egrediẽs: ꝓcella ruẽs i ca
pite ipioꝝ cõq̄escet. Nõ auertet irã in-
dignatiõis dñs: donec faciat ⁊ cõpleat
cogitationẽ cordis sui. In nouissimo
dieꝝ itelligetis ea. XXXI
I N tpe illo dič dñs: ero deꝰ vni B
uersis cognationibꝰ isrł: ⁊ ipsi
erűt mihi i pplm. Hec dicit dñs. Inue-
nit grãm i deserto ppłus q̄ remãserat
gladio. Vadet ad requiẽ suã isrł. Lon
ge dñs apparuit mihi. Et i charitate ꝑ
petua dilexi te. Ideo attraxi te mise-
rãs. Rursű edificabo te: ⁊ edificaberis
virgo isrł. Adhuc ornaberis tympanis
tuis ⁊ egredieris in choro ludẽtiű. Ad-
huc plãtabis vineas i mõtibꝰ samarie.
Plãtabűt plãtãtes: ⁊ donec tẽpꝰ veni-

at: nō vindemiabūt: qꝛ erit dies ī qua
clamabūt custodes ī mōte effraī. Sur
gite ⁊ ascēdamꝰ ī syon ad dñm deū no
strū: qꝛ hec dicit dñs. Exultate ī leticia
iacob: ⁊ hinnite ꝯ caput gētiū: ꝑsona-
B te ⁊ canite ⁊ dicite. Salua dñe pplm tu
um reliq̄as isrl'. Ecce ego adducā eos
de t̄ra aquilonis: ⁊ cōgregabo eos ab
extremis t̄re: inter q̄s erūt cecus ⁊ clau-
dus ⁊ pregnās ⁊ pariēs simul: cetꝰ ma
gnꝰ reuertētiū huc. In fletu veniēt: et
ī misericordia reducā eos. Et adducā
eos ꝑ torrētes aquarū ī via recta ⁊ nō
impingēt ī ea: qꝛ factꝰ sū israeli pater
⁊ effraim ꝑmogenitꝰ meꝰ ē. Audite v
bū dñi gētes: ⁊ ānūciate ī insulis q̄ ꝓ-
cul sūt: ⁊ dicite. Qui dispsit isrl' ꝯgrega
bit eū: ⁊ custodiet eū sicut pastor gregē
suū. Redimet eī dñs iacob: ⁊ liberabit
eū de manu potētioris. Et venient et
laudabūt ī mōte syon ⁊ cōfluent ad bo
na dñi sup frumēto: vino ⁊ oleo ⁊ fetu
pecoꝝ ⁊ armentoꝝ: eritq̄ aīa eoꝝ q̄si
C hortꝰ irriguus: ⁊ vltra nō esuriēt. Tūc
letabit̄ virgo ī choro: iuuenes ⁊ senes
simul. Et cōuertā luctū eoꝝ ī gaudiū:
⁊ consolabor eos: ⁊ letificabo a dolore
suo. Et inebriabo aīam sacerdotū pin
guedine: ⁊ ppls meꝰ bonis adimplebit̄
E.5.g ait dñs. Hec dicit dñs. ‖ Vox in excelso
Matt.2.c audita ē lamētatiōis luctꝰ ⁊ fletꝰ: ra-
chel plorātis filios suos: ⁊ nolētis cō-
solari sup eis: qꝛ nō sūt. Hec dicit dñs
Quiescat vox tua a ploratu ⁊ oculi tui
a lachrymis: qꝛ ē merces operi tuo ait
dñs. Et reuertēt̄ de terra inimici ⁊ est
spes nouissimis tuis ait dñs ⁊ reuertē
tur filij tui ad t̄minos suos. Audiens
audiui effraim trāsmigrātē. Castigasti
me dñe: ⁊ eruditꝰ sū q̄si iuuenculus in
D domitus. Cōuerte me: ⁊ cōuertar: qꝛ tu
dñs deꝰ meꝰ. Postq̄ eī ꝯuertisti me egi
penitētiā: ⁊ postq̄ ostēdisti mihi ꝑcus-
si femur meū. Cōfusus sū ⁊ erubui: qm̄
sustinui opprobriū adolescētie mee. Si
filiꝰ honorabilis mihi effraim: si pu-
er delicatꝰ qꝛ ex quo locutꝰ sū de eo: ad
huc recordabor eiꝰ. Idcirco ꝯturbata
sūt viscera mea sup eū miserās misere-
bor eius ait dñs. Statue tibi speculā:
pone tibi amaritudines. Dirige cor tu
um ī viā rectā: ī q̄ ambulasti. Reuertere
virgo isrl': reuertere ad ciuitates tuas
istas. Vsq̄ q̄ delitijs dissolueris filia va
ga? Quia creauit dñs nouū sup t̄rā: fe-
mina circūdabit virū. Hec dicit dñs ex
ercituū deus isrl'. Adhuc dicēt verbū G
istud ī t̄ra iuda ⁊ ī vrbibꝰ eiꝰ cū cōuer
tero captiuitatē eoꝝ. Bñdicat tibi do
minꝰ pulchritudo iusticie: mōs sanctꝰ
Et habitabūt ī eo iudas ⁊ oēs ciuita-
tes eius simul agricole ⁊ minātes gre
ges: qꝛ inebriaui aīam lassam: et oēm
aīam esurientē saturaui. Ideo q̄si de
somno suscitatꝰ sū ⁊ vidi: ⁊ somnꝰ me-
us dulcis mihi. Ecce dies veniūt dicit
dñs: ⁊ seminabo domū isrl' ⁊ domū iu
da: semine hoīm ⁊ semīe iumētoꝝ. Et
sicut vigilaui sup eos vt euellerē ⁊ de
molirer ⁊ dissiparē ⁊ dispderē ⁊ affligē
rē: sic vigilabo sup eos vt edificem et
plātē ait dñs. ‖ In diebꝰ illis nō dicēt Ezech.18.a
vltra: pr̄es comederūt vuā acerbā: et
dētes filioꝝ obstupuerūt: sꝫ vnusq̄sq̄
ī iniq̄tate sua morie̅t. Oīs hō q̄ come-
derit vuā acerbā: obstupescent dentes
eiꝰ. ‖ Ecce dies veniēt dicit dñs: ⁊ feri Hebre.8.c
am domui isrl' ⁊ domui iuda fedus no F
uū. Nō s̄m pactū qd̄ pepigi cū pr̄ibus
vr̄is ī die q̄ apphēdi manū eoꝝ vt edu
cerē eos de t̄ra egypti: pactū qd̄ irritū
fecerūt: ⁊ ego dn̄atꝰ sū eoꝝ dicit dñs.
sed h̄ erit pactū qd̄ feriā cū domo isrl'.
Post dies illos dicit dñs: dabo legem
meā ī viscéribꝰ eoꝝ: ⁊ ī corde eoꝝ scri-
bā eā: ‖ ⁊ ero eis ī deū. ⁊ ipi erūt mihi ī E.24.c
pplm. ‖ Et nō docebit vltra vir ꝓximū Hebre.8.d
suū: ⁊ vir fratrē suū dicens: cognosce
dñm. Oēs eī cognoscēt me a minimo
eoꝝ vsq̄ ad maximū ait dñs: qꝛ ꝓpitia
bor iniq̄tati eoꝝ: ⁊ pctī eoꝝ nō memora
bor ampliꝰ. Hec dicit dñs q̄ dat solem
ī lumine diei: ordinē lune ⁊ stellarū in
lumine noctis: q̄ turbat mare ⁊ sonant
fluctꝰ eiꝰ: dñs exercituū nomē illi. Si G
defecerint leges iste corā me dicit dñs.
tūc ⁊ semen isrl' deficiet vt nō sit gens
corā me cūctis diebus. Hec dicit dñs.
Si mēsurari poterūt celi sursum ⁊ in-
uestigare fundamenta terre deorsum:
⁊ ego abijciā vniuersū semē isrl' ꝓpter
oīa q̄ fecerūt dicit dñs. Ecce dies veni
ent dicit dñs: ⁊ edificabit̄ ciuitas do-
mino a turre ananehel vsq̄ ad portā
t̄ā anguli. Et exibit vltra normā men-
re ī cōspectu eiꝰ sup collē gareb ⁊ cir-
cuibit goatha ⁊ omnē vallē cadauerꝝ
et cineres ⁊ vniuersam regionē mor-

ris: vsq; ad torrētē cedrō ꝛ vsq; ad an
gulū porte equorū orīētalis. Sāctū do
mini nō euellet: ꝛ nō destruet vltra ī
A Erbū qđ fa (ppetuū. XXXII
V ctū ē ad hieremiā a dño ī āno
decimo sedechie reg iuda: ipse
ē ann⁹ octauusdecim⁹ nabuchodono
sor. Tūc exercit⁹ regis babylonis obsi
debat hierlm ꝛ hieremias pphā erat
clausus ī atrio carcer q̄ erat ī domo re
gis iuda. Clauserat ei eū sedechias rex
iuda: dicēs: Quare vaticinaris dicens
hec dicit dñs: ecce ego dabo ciuitatem
istā ī man⁹ reg babylonis ꝛ capiet eā
ꝛ sedechias rex iuda nō effugiet đ ma
nu chaldeoꝝ sed tradet ī man⁹ regis
babylonis: ꝛ loquet os ei⁹ cū ore illi⁹
ꝛ oculi ei⁹ oculos illi⁹ videbūt: ꝛ ī ba-
bylonē ducet sedechiā: ꝛ ibi erit donec
visitē eū ait dñs: si aūt dimicaueritis
aduersū chaldeos nihil ꝓsperū habe-
B bit. Et dixit hieremias. Factū ē v̄bū
dñi ad me dicēs. Ecce ananehel filius
sellū patruelis tu⁹ veniet ad te dicēs.
Eme tibi agrū meū q̄ ē ī anathot. Ti-
bi ei cōpetit ex ppinq̄tate vt emas. Et
venit ad me ananehel fili⁹ patrui mei
ſm verbū dñi ad vestibulū carcer: et
ait ad me. Posside agrū meū q̄ ē ī ana
thot ī tra beniamin: q2 tibi cōpetit he
reditas: ꝛ tu ppinqu⁹ es vt possideas
Intellexi aūt ꝙ verbū dñi eēt. Et emi
agrū ab ananehel filio patrui mei q̄ ē
in anathot. Et appēdi ei argētū septē
stateras ꝛ decē argēteos: ꝛ scripsi ī li-
bro ꝛ signaui ꝛ adhibui testes. Et ap-
pendi argentū ī statera ꝛ accepi librū
possessiōis signatū ꝛ stipulatiōes ꝛ ra-
C ta ꝛ signa forinsec⁹. Et dedi librū pos-
sessionis baruch filio neri filij maasie
ī oculis ananehel patruel mei ꝛ ī ocul
testiū q̄ scripti erāt in libro emptiōis
ꝛ in oculis oīm iudeoꝝ q̄ sedebant in
atrio carceris. Et p̄cepi baruch corā
eis dicēs. Hec dicit dñs exercituū de⁹
isrl. Sume libros istos: librū emptiōis
hūc signatū: ꝛ librū hūc q̄ apt⁹ ē: ꝛ po
nes illos ī vase fictili vt pmanere pos-
sint dieb⁹ multis. Hec ei dicit dñs ex-
ercituū de⁹ isrl. Adhuc possidebūt do-
m⁹ ꝛ agri ꝛ vinee ī terra ista. Et oraui
ad dñm postq̄ tradidi librū possessio-
nis baruch filio neri dicens: Heu heu
heu dñe de⁹. Ecce tu fecisti celū ꝛ trā ī

fortitudie tua magna ꝛ in brachio tuo
extēto. Nō erit tibi difficile oē verbū:
q̄ facis miscđiam ī milib⁹: ‖ ꝛ reddis in Exo.3
iquitatē patrū in sinū filioꝝ eoꝝ post
eos. Fortissime magne ꝛ potēs: dñs ex
ercituū nomē tibi: magn⁹ cōsilio ꝛ in
cōphēsibilis cogitatu: cui⁹ oculi apti
sūt sup oēs vias filioꝝ adā vt reddas
vnicuiq; ſm vias suas: ꝛ ſm fructū ad
inuētionū ei⁹. Qui posuisti signa ꝛ por-
tēta ī trā egypti vsq; ad diē hāc: ꝛ in is
rael ꝛ ī hoīb⁹: ꝛ tibi fecisti nomē sicut
est dies hec. ‖ Et eduxisti pplm tuū isrl Exo.1
de tra egypti in signis ꝛ portēt ꝛ ī ma
nu robusta ꝛ ī brachio extento ꝛ ī ter-
rore magno: ꝛ dedisti eis trā hāc quā
iurasti prīb⁹ eoꝝ vt dares eis trā fluē
tē lacte ꝛ melle: ꝛ ingressi sūt ꝛ possede
rūt eā. Et nō obedierūt voci tue: ꝛ ī le
ge tua nō ambulauerūt: oīa q̄ mādasti
eis vt facerēt nō fecerūt: ꝛ euenerūt eis
oīa mala hec. Ecce munitiones extru-
cte sunt aduersū ciuitatē vt capiat: et
vrbs data ē in man⁹ chaldeoꝝ ꝛ ī ma
n⁹ regis babylonis q̄ p̄liant aduersus
eā a facie gladij ꝛ famis ꝛ pestilentie:
ꝛ q̄cūq; locut⁹ es accidet vt tuipse cer
nis. Et tu dicis mihi dñe de⁹: eme agꝛ E
argento ꝛ adhibe testes: cū vrbs data
sit ī man⁹ chaldeoꝝ. Et factū ē verbū
dñi ad hieremiā dicens: Ecce ego dñs
de⁹ vniuerse carnis. Nūq̄d mihi diffi-
cile erit oē verbū? Propterea hec dicit
dñs. Ecce ego tradā ciuitatē istā ī ma
n⁹ chaldeoꝝ ꝛ ī man⁹ reg babylonis
ꝛ capiēt eā: ꝛ veniēt chaldei p̄liantes
aduersū vrbē hāc: ꝛ succēdēt eā igni ꝛ
cōburēt eā: ꝛ domos ī q̄rū domatibus
sacrificabāt baal ꝛ libabant dijs alie-
nis libamina ad irritādū me. Erāt ei
filij isrl ꝛ filij iuda iugiter faciētes ma
lū ī oculis meis ab adolescētia sua: fi-
lij isrl q̄ vsq; nūc exacerbāt me in ope
manuū suaꝝ dicit dñs: q2 ī furore ꝛ in
indignatione mea facta ē mihi ciui-
tas hec a die q̄ edificauerūt eā vsq; ad
diē istā q̄ auferet de ꝯspectu meo ppt F
maliciā filioꝝ isrl ꝛ filioꝝ iuda quā fe
cerūt ad iracūdiā me ꝓuocātes ipsi ꝛ
reges eoꝝ ꝛ p̄ncipes eoꝝ ꝛ sacerdotes
ꝛ pphete eoꝝ viri iuda ꝛ habitatores 3.2.f
hierlm. ‖ Et verterūt ad me terga ꝛ nō
facies: cū docerē eos ꝛ erudirē dilucu
lo: ꝛ nollēt audire vt acciperēt disciplī

S.7.b ꝰā.‖Et posuerūt idola sua i domo i q̄
4.Reg.21.a inuocatū ē nomē meū vt pollueret eā
⁊ edificauerūt excelsa baal q̄ sūt in val
le filij ennon vt initiarēt filios suos ⁊
filias suas moloch qđ nō mādaui eis
nec ascēdit i cor meū vt facerēt abomi
natiōes hāc: ⁊ i pctm̄ deducerēt iudā.
Et nūc ꝓpter ista hec dicit dn̄s deꝰ isrl̄
ad ciuitatē hāc: de q̄ vos dicit̄ ꝙ tra-
dat̄ i manꝰ regis babylonis i gladio ⁊
i fame ⁊ i peste. Ecce ego ꝯgregabo eos
de vniuersis t̄ris ad q̄s eieci eos i fu-
rore meo ⁊ i ira mea ⁊ in indignatiōe
grādi: ⁊ reducā eos ad locū istū ⁊ habi
Ezech.11.c tare eos faciā cōfidēter: ⁊ erūt mihi in
ppl'm ⁊ ego ero eis in deū. Et dabo eis
G cor vnū ⁊ viā vnā vt timeāt me vniu̇-
sis diebus ⁊ bn̄ sit eis ⁊ filijs eoꝝ post
eos. Et feriā eis pactū sempiternū: ⁊ n̄
desinā eis bn̄facere: ⁊ timorē meū da-
bo i corde eoꝝ vt nō recedāt a me: ⁊ le
tabor sup eis cū bn̄ eis fecero. Et plā-
tabo eos i t̄ra ista i veritate i toto cor-
de meo ⁊ in tota aīa mea: qꝛ hec dicit
dn̄s. Sicut adduxi sup ppl'm istū omne
malū h̄ grāde: sic adducā sup eos oē
bonū qđ ego loquor ad eos. Et posside
bunt̄ agri i t̄ra ista de q̄ vos dicit̄ ꝙ
deserta sit: eo ꝙ nō remāserit hō ⁊ iu-
mētū: ⁊ data sit ei in manꝰ chaldeoꝝ.
Agri ement̄ pecunia ⁊ scribēt̄ i libro:
⁊ imprimet̄ signū: ⁊ testis adhibebit̄: i
t̄ra beniamin ⁊ in circūitu hierl'm i ci
uitatibꝰ iuda ⁊ in ciuitatibꝰ mōtanis
⁊ i ciuitatibꝰ cāpestribꝰ ⁊ in ciuitati-
bꝰ q̄ ad austrū sūt: qꝛ cōuertā captiui-
A tatē eoꝝ ait dn̄s. XXXIII
e T factū est verbū dn̄i ad hiere-
miā scđo: cū adhuc clausus eēt
in atrio carceris dicēs. Hec dicit dn̄s
q̄ facturꝰ ē ⁊ formaturꝰ illud et para-
turꝰ: dn̄s nomē eiꝰ. Clama ad me ⁊ ex
audiā te: ⁊ annūciabo tibi grandia et
firma q̄ nescis Quia hec dicit dn̄s deꝰ
isrl̄ ad domos vrbis huiꝰ ⁊ ad domos
regis iuda q̄ destructe sūt ⁊ ad muniti
ones ⁊ ad gladiū venientiū vt dimicēt
cū chaldeis ⁊ ipleāt eas cadaueribus
hoim̄ q̄s ꝑcussi i furore meo ⁊ idigna-
tione mea: abscōdēs faciē meā a ciui-
tate hac ꝓpter oēm maliciā eoꝝ. Ecce
ego obducā eis cicatricē ⁊ sanitatē et
curabo eos: ⁊ reuelabo eis depcationē
pacꝭ ⁊ veritatꝭ. Et cōuertā cōuersionē
iuda ⁊ ꝯuersionē hierl'z: ⁊ edificabo eos
sicut a pncipio: ⁊ emūdabo illos ab oī
iniq̄tate sua i q̄ peccauerūt mihi: ⁊ ꝓ-
pitiꝰ ero cūctꝭ iniq̄tatibꝰ eoꝝ i q̄bꝰ de
liq̄rūt mihi ⁊ spreuerūt me. Et erit mi B
hi in nomē ⁊ i gaudiū ⁊ i laudē ⁊ i ex-
ultationē cūctꝭ gētibꝰ t̄re q̄ audierīt
oīa bona q̄ ego facturꝰ sū eis: ⁊ paue-
būt ⁊ turbabūt̄ in vniu̇sis bonis ⁊ in
oī pace quā ego faciā eis. Hec dicit do-
minꝰ. Adhuc audiet̄ i loco isto quem
vos dicitis eē desertū eo ꝙ nō sit ho-
mo nec iumētū i ciuitatibꝰ iuda ⁊ fo-
ris hierl'm q̄ desolate sūt absq3 hoie et
absq3 hitatore ⁊ absq3 pecore: vox gau
dij ⁊ vox leticie: vox spōsi ⁊ vox sponse
vox dicentiū: ꝯfitemini dn̄o exercituū
qm̄ bonꝰ dn̄s: qm̄ ineṫnū miscdia eiꝰ:
⁊ portātiū vota i domo dn̄i. Reducā eñ
ꝯuersionē t̄re sicut a pncipio dicit dn̄s
Hec dicit dn̄s exercituū. Adhuc erit i
loco isto deserto absq3 hoie ⁊ absq3 iu
mēto: ⁊ in cūctis ciuitatibꝰ eiꝰ: habi-
taculū pastoꝝ: ⁊ accubantiū gregū i ci
uitatibꝰ mōtuosis ⁊ i ciuitatibꝰ cāpe-
stribꝰ: ⁊ in ciuitatibꝰ q̄ ad austrū sūt ⁊
i terra beniamin ⁊ i circūitu hierl'm ⁊ C
in ciuitatibꝰ iuda: adhuc trāsibūt gre
ges ad manū numerātꝭ: ait dn̄s.‖Ecce S.23.a
dies veniēt dicit dn̄s: ⁊ suscitabo vbū
bonū qđ locutꝰ sū ad domū isrl̄ ⁊ ad do
mū iuda In diebꝰ illis ⁊ i tp̄e illo ger
minare faciā dđ germē iusticie: ⁊ faci-
et iudiciū ⁊ iusticiā i t̄ra. In diebꝰ illis
saluabit̄ iuda: ⁊ isrl̄ habitabit cōfidēt̄
Et h̄ ē nomē qđ vocabūt eū: dn̄s iustꝰ
noster. Quia hec dicit dn̄s. Nō iteribit
de dđ vir q̄ sedeat sup thronū domus
isrl̄: ⁊ de sacerdotibꝰ ⁊ de leuitꝭ: nō in
teribit vir a facie mea q̄ offerat holo-
caustomata ⁊ incēdat sacrificiū vt ce-
dat victimas oībꝰ diebꝰ. Et factū ē v
bū dn̄i ad hieremiā dicēs. Hec dic̄ dn̄s
Si irritū pōt fieri pactū meū cū die: et D
pactū meum cū nocte vt nō sit dies et
nox in tp̄e suo: ⁊ pactū meū irritū esse
poterit: cū dauid s̄uo: meo vt nō sit ex
eo filiꝰ q̄ regnet i throno eiꝰ: ⁊ leuite et
sacerdotes ministri mei. Sicut enūe-
rari nō possunt stelle celi ⁊ metiri ha-
rene marꝭ: sic multiplicabo semen dđ
serui mei: ⁊ leuitas mistros meos. Et
factū ē verbū dn̄i ad hieremiā dicens
Nūq̄d nō vidisti q̄d ppl'us hic locutꝰ

sit dicēs: due cognatiões ꝗs elegerat
dñs abiecte sūt: ⁊ ppl̄m meū desperēt
eo ꝙ nō sit vltra gēs corā eis? Hec di-
cit dñs. Si pactū meū inter diē ⁊ no-
ctē: ⁊ leges celo ⁊ t̄re nō posui: equidē
⁊ semē iacob ⁊ dauid serui mei ꝓiciā
vt nō assumā de semie eiꝰ ꝑncipes se-
minis abraā ysaac ⁊ iacob. Reducā ei
cōuersionē eoꝝ ⁊ miserebor eis.

A Erbū qd̄ factū ē XXXIIII
V ad hieremiā a dño: qñ nabucho
donosor rex babylonis ⁊ oīs ex
ercitꝰ eiꝰ vniuersaqꝫ regna t̄re q̄ erant
sub ptāte manꝰ eiꝰ: ⁊ oēs ꝑpl̄i bellabāt
ꝯ hierl̄m ⁊ ꝯ oēs vrbes eiꝰ dicēs. Hec
dicit dñs deꝰ isrl̄. Uade ⁊ loq̄re ad sede
chiā regē iuda: ⁊ dices ad eū. Hec dīc
dñs. Ecce ego tradā ciuitatē hāc i ma
nꝰ regis babylonis: ⁊ succēdet eā igni
Et tu nō effugies de manu eiꝰ: sꝫ cōp-
hensione capier̄: ⁊ i manu eiꝰ trader̄
⁊ oculi tui oculos reḡ babylonis vi-
debūt: ⁊ os eiꝰ cū ore tuo loquet̄: ⁊ ba-
bylonē inrroibis. Attamē audi v̄bū
dñi sedechia rex iuda. Hec dīc dñs ad
te. Nō morieris i gladio: sꝫ in pace mo
rieris: ⁊ ꝺm cōbustiōes patrū tuoꝝ re-
gū priorū q̄ fuerūt añ te sic cōburēt te
⁊ ve dñe plāget te: qꝛ verbū h̄ ego locu
B tus sū dicit dñs. Et locutꝰ ē hieremias
ꝓpheta ad sedechiā regē iuda vniuer
sa verba hec i hierl̄m: ⁊ exercitꝰ regis
babylonis pugnabat ꝯ hierl̄m: ⁊ ꝯtra
oēs ciuitates iuda q̄ reliq̄ erāt contra
lachis ⁊ ꝯ azecha. He eñ superāt de ci
uitatibꝰ iuda vrbes munite. Uerbum
qd̄ factū ē ad hieremiā a dño postq̄ ꝑ
cussit rex sedechias fedus cū oī ppl̄o in
hierl̄m: p̄dicās vt dimitteret vnusq̄sqꝫ
seruū suū ⁊ vnusq̄sqꝫ ancillam suā: he
breū: ⁊ hebreā liberos: ⁊ nequaq̄ dña-
rent̄ eis id est in iudeo ⁊ fratre suo. Au
dierūt ergo oēs ꝑncipes ⁊ vniuersus ꝑpl̄s
q̄ inierāt pactū vt dimitteret vnusq̄sqꝫ
seruū suū ⁊ ancillā suā liberos ⁊ vltra
nō dñarent̄ eis. Audierūt igit̄: ⁊ dimi
serūt. Et couersi sūt deinceps ⁊ retrax
erūt seruos suos ⁊ ancillas suas q̄s di
miserūt liberos: ⁊ subiugauerūt in fa-
mulos ⁊ famulas. Et factū ē verbū ad
hieremiā a dño dicens. Hec dicit dñs
C deꝰ isrl̄. Ego ꝑcussi fedus cū p̄ribꝰ ve-
stris: in die qua eduxi eos d̄ t̄ra egypti
Exo.21.a de domo seruitutis dicens. Cū cōpleti
fuerint septē anni dimittat vnusq̄sqꝫ Deu.15
fratrē suū hebreū q̄ vēditꝰ ē ei: ⁊ seruit
et tibi sex annis: ⁊ dimittes eū a te li-
berū. Et nō audierūt p̄res v̄ri me: nec i
clinauerūt aurē suā: ⁊ cōuersi estis vos
hodie ⁊ fecistis qd̄ rectū ē i ocul̄ meis
vt p̄dicaret̄ libtatē vnusq̄sqꝫ ad ami
cū suū ⁊ i istis pactū i ꝯspectu meo in
domo i q̄ inuocatū est nomē meū sup
eā. Et reuersi istis ⁊ cōmaculastis no-
mē meū: ⁊ reduxistis vnusquisqꝫ seruū
suū ⁊ vnusquisqꝫ ancillā suā q̄s dimi-
serat̄ vt essent liberi ⁊ sue potestatis: ⁊
subiugastis eos vt sint vobis serui et
⁊ āncille. Propterea hec dicit dñs. Uos
nō audistis me: vt p̄dicaretis liberta-
tē vnusq̄sqꝫ fratri suo ⁊ vnusq̄sqꝫ ami
co suo. Ecce ego p̄dico libertatem ait D
dñs ad gladiū: ad pestē ⁊ ad famem: ⁊
⁊ dabo vos in cōmotionē cūct̄ regnis
t̄re. Et dabo viros q̄ p̄uaricant̄ fedus
meū: ⁊ nō obſuauerūt verba feder̄ q̄-
bus assensi sūt i ꝯspectu meo: vitulum
quē cōciderūt i duas ꝑtes: ⁊ trāsierūt
inter diuisiōes eiꝰ: ꝑncipes iuda ⁊ ꝑn-
cipes hierl̄m: eunuchi ⁊ sacerdotes: et
oīs ppl̄s t̄re q̄ trāsierūt inter diuisio-
nes vituli ⁊ dabo eos i manꝰ inimico-
rū suoꝝ ⁊ in manꝰ querētiū aīam eoꝝ
⁊ erit morticinū eoꝝ in escā volatili-
bꝰ celi ⁊ bestijs terre. Et sedechiā regē
iuda ⁊ ꝑncipes eiꝰ dabo i manꝰ inimi
coꝝ suoꝝ: ⁊ in manꝰ q̄rētiū aīas eoꝝ:
⁊ in manꝰ exercituū reḡ babylonis q̄
recesserūt a vobis. Ecce ego p̄cipio di 3.18.b.et 35.b
cit dñs: ⁊ reducā eos i ciuitatē hāc et
p̄liabunt̄ aduersū eā ⁊ capiēt eā ⁊ in-
cēdēt igni. Et ciuitates iuda dabo in
solitudinē eo ꝙ nō sit habitator.

Erbū qd̄ factū ē ad XXXV A
V hieremiā a dño i diebꝰ ioachim
filij iosie regis iuda dicēs. Ua-
de ad domū rechabitarū ⁊ loq̄re eis: ⁊
introduces eos i domū dñi in vnā ex-
edrā thesauroꝝ: ⁊ dabis ei bibere vi-
nū. Et assūpsi iechoniā filiū hieremie
filij absame ⁊ fratres eius ⁊ oēs filios
eiꝰ ⁊ vniuersā domū rechabitarū: ⁊ in-
troduxi eos i domū dñi ad gazophila-
tiū filioꝝ anan filij iezedelie hoīs dei
qd̄ erat iuxta gazophilatiū ꝑncipū su-
ꝑ thesaurū maasie filij sellū: q̄ erāt cu-
stos vestibuli. Et posui corā filijs do-
mus rechabitaꝝ cyphos plenos vino

⁊ calices. ⁊ dixi ad eos. Bibite vinũ.
B Qui reſpõderũt. Non bibemꝰ vinũ: qꝛ
ionadab filiꝰ rechab paṫ noſter ꝑcepit
nobis dicẽs. Nõ bibetis vinũ vos ⁊ fi
lij veſtri vſq; in ſempiternũ. Et domũ
nõ edificabit ⁊ ſementẽ nõ ſeretis: et
vineas nõ plãtabit nec habebitis: ſʒ
in tabernaculis habitabitis cũct die
bꝰ veſtris: vt viuatis diebꝰ multis ſup
faciẽ terre in q̃ vos peregrinami. Obe
diuimꝰ ḡ voci ionadab filij rechab pa
tris nr̃i in oĩbꝰ q̃ ꝑcepit nobis: ita vt
nõ biberemꝰ vinũ cũctis diebꝰ noſtris
nos ⁊ mulieres nr̃e filij ⁊ filie nr̃e: ⁊ ñ
edificaremꝰ domos ad habitandũ: et
vineã ⁊ agrũ ⁊ ſementẽ nõ habuimꝰ: ſʒ
habitauimꝰ i tabernaculis ⁊ obedien
tes fuimꝰ iuxta oĩa q̃ ꝑcepit nobis io-
nadab pater nr̃. Cũ aũt aſcẽdiſſet na-
buchodonoſor rex babylonis ad terrã
C noſtrã dixímꝰ. Venite ⁊ ingrediamur
i hierl̃m a facie exercitus chaldeoꝝ ⁊ a
facie exercitꝰ ſyrie: ⁊ mãſimꝰ i hierl̃m
Et factũ ẽ verbũ domini ad hieremiã
dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ deꝰ iſrl̃.
Vade ⁊ dic viris iuda ⁊ habitatoribꝰ
hierl̃m. Nũq̃d nõ recipietis diſciplinã
vt obediatis verbis meis dicit dñs?
Preualuerũt ſermões ionadab filij re
chab q̃s ꝑcepit filijs ſuis vt nõ bibe-
rẽt vinũ: ⁊ nõ biberũt vſq; ad diẽ hãc
qꝛ obedierũt ꝑcepto pr̃is ſui. Ego aũt
locutꝰ ſũ ad vos de mane cõſurgẽs et
loquẽs ⁊ nõ obediſt mihi. Miſiq; ad
vos oẽs ſeruos meos ꝓphetas: cõſur-
S.18.b.et gẽs diluculo mittẽſq; ⁊ dicẽs. Cõuer
25.b timini vnuſquiſq; a via ſua peſſima ⁊
bona facite ſtudia vr̃a: ⁊ nolite ſeq̃ de
os alienos neq; colatis eos. ⁊ habita-
bitis i t̃ra quã dedi vobis ⁊ pr̃ibꝰ ve-
D ſtris. Et nõ inclinaſt aurẽ vr̃am neq;
audiſtis me. Firmauerũt igiṫ filij io-
nadab filij rechab ꝑceptũ pr̃is ſui qđ
ꝑceperat eis: ꝓl̃s aũt iſte obediuit mi
hi. Idcirco hec dicit dñs exercituũ deꝰ
iſrl̃. Ecce ego adducã ſup iudam ⁊ ſup
oẽs habitatores hierl̃m vniuerſã affli
ctionẽ quã locutꝰ ſũ aduerſũ illos: eo
ꝙ locutꝰ ſũ ad illos ⁊ nõ audierũt vo-
caui illos: ⁊ nõ rñderũt mihi. Domui
aũt rechabitaꝝ dixit hieremias. Hec
dicit dñs exercituũ deꝰ iſrl̃. Pro eo ꝙ
obediſtis ꝑcepto ionadab patris vr̃i:
⁊ cuſtodiſtis oĩa mãdata eiꝰ: ⁊ feciſtis
vniuerſa q̃ ꝑcepit vobis. ꝓpterea hec
dicit dñs exercituũ deꝰ iſrl̃. Nõ defici-
et vir đ ſtirpe ionadab filij rechab ſtãſ
i cõſpectu meo cũctis diebꝰ. XXXVI

E factũ ẽ i ãno quarto ioachiʒ A
e filij ioſie regis iuda: factũ ẽ ver
bũ h̃ ad hieremiã a dño dicẽs.
Tolle volumẽ libri ⁊ ſcribes i eo oĩa
verba q̃ locutꝰ ſum tibi aduerſũ iſrl̃ ⁊
iudã ⁊ aduerſũ oẽs gẽtes a die q̃ locu
tus ſũ ad te ex diebꝰ ioſie vſq; ad diez
hãc: ſi forte audiẽte domo iuda: vniuer-
ſa mala q̃ ego cogito facere eis: reuer-
taṫ vnuſq̃ſq; a via ſua peſſima ⁊ ꝓpi-
tius ero iniq̃tati ⁊ pctõ eoꝝ. Vocauit
ḡ hieremias baruch filiũ nerie: ⁊ ſcri-
pſit baruch ex ore hieremie oẽs ſermo
nes dñi q̃s locutꝰ ẽ ad eũ i volumie li-
bri. Et ꝑcepit hieremias baruch dicẽs.
Ego clauſus ſũ: nec valeo ingredi do- B
mũ dñi. Ingredere ḡ tu ⁊ lege đ volu-
mine i q̃ ſcripſiſti ex ore meo verba do
mini audiẽte ꝓplo i domo dñi i die ie-
iunij: inſup ⁊ audiẽte vniuerſo iuda q̃
veniũt de ciuitatibꝰ ſuis. Leges eis: ſi
forte cadat oro eoꝝ i ꝯſpectu dñi: ⁊ re-
uertaṫ vnuſquiſq; a via ſua peſſima:
qm̃ magnꝰ furor ⁊ indignatio eſt quã
locutꝰ ẽ dñs aduerſus ꝓpl̃m hũc. Et fe
cit baruch filiꝰ nerie iuxta oĩa q̃ ꝑce-
perat ei hieremias ꝓpheta: legẽs ex vo
lumine ſermones dñi in domo dñi. Fa
ctũ ẽ aũt i anno q̃nto ioachim filij io-
ſie regis iuda i mẽſe nono: ꝑdicauerũt
ieiuniũ in cõſpectu dñi oĩ ꝓplo i hierl̃ʒ
⁊ vniuerſe multitudini q̃ cõfluxerat đ
ciuitatibꝰ iuda in hierl̃m. Legitq; ba- C
ruch ex volumine ſmones hieremie in
domo dñi i gazophilatio gamarie filij
ſaphan ſcribe in veſtibulo ſuperiori in
introitu porte noue domꝰ dñi: audien
te oĩ ꝓplo. Cũq; audiſſet micheas filiꝰ
gamarie filij ſaphan oẽs ſmones dñi
ex libro: deſcẽdit in domũ regis ad ga-
zophilatiũ ſcribe. Et ibi omnes ꝑnci
pes ſedebãt: eliſama ſcriba ⁊ dalaias
filiꝰ ſemeie ⁊ helnathan filiꝰ achobor
⁊ gamarias filius ſaphan ⁊ ſedechias
filius ananie ⁊ vniuerſi principes. Et
nunciauit eis micheas omnia verba
que audiuit legentem baruch ex volu
mine i auribus populi. Miſerũt itaq;
oẽs ꝑncipes ad baruch iudi filiũ na-
thanie filij ſelemie filij chuſi dicẽtes:

D Volumē ex q̄ legisti audiēte ꝑplo sume
ī manu tua ⁊ veni. Tulit ergo baruch fili
us nerie volumē ī manu sua: ⁊ venit
ad eos. Et dixerūt ad eū. Sede: ⁊ lege
hec ī aurībꝰ nr̄is. Et legit baruch ī au
ribꝰ eoꝝ. Igiť cū audissent oīa verba:
obstupuerūt vnꝰq̄sq̃ ad ꝓximū suum
⁊ dixerūt ad baruch. Nūciare debemꝰ
regi oēs ſmones istos? Et interroga-
uerūt eū dicētes. Indica nob̄: quō scri
psisti oēs ſmones istos ex ore eiꝰ. Di-
xit aūt eis baruch. Ex ore suo loq̄bať
q̄si legēs ad me oēs ſmōes istos: ⁊ ego
scribebā in volumine atramēto. Et di
xerūt ꝑncipes ad baruch. Vade ⁊ ab-
scondere tu ⁊ hieremias: ⁊ nemo sciat
vbi sitis. Et ingressi sūt ad regē ī atriū
E Porro volumē cōmendauerūt ī gazo-
philatio elisame scribe ⁊ nunciauerūt
audiēte rege oēs sermōes. Misitq̃ rex
iudi vt sumeret volumē: q̄ tollēs illud
d̄ gazophilatio elisame scribe legit au
diente rege: vt vniūsis ꝑncipibꝰ q̄ sta-
bāt circa regē. Rex aūt sedebat ī domo
hyemali ī mēse nono ⁊ posita erat aru
la corā eo plena prunis. Cunq̃ legisset
iudi tres pagellas vel q̄ttuor: scidit il
lud schalpello scribe ⁊ ꝓiecit in ignē
q̄ erat sup̱ arulā donec cōsumereť oē
volumē igni q̄ erat in arula. Et nō ti-
muerūt neq̃ sciderūt vestimēta sua rex
⁊ oēs serui eiꝰ: q̄ audierūt vniūsos ser-
F mones istos. Verūtñ helnathan ⁊ da-
laias ⁊ gamarias ꝯdixerūt regi ne cō-
bureret librū ⁊ nō audiuit eos. Et ꝑce
pit rex hieremiel filio amalech ⁊ saraie
filio ezrihel ⁊ selemie filio abdehel vt
cōp̄hēderēt baruch scribā ⁊ hieremiā
ꝓphetā. Abscōdit aūt eos dn̄s. Et fa-
ctū ē verbū dn̄i ad hieremiā ꝓphetā:
postq̄ cōbusserat rex volumē ⁊ ſmōes
q̄s scripserat baruch ex ore hieremie:
dicēs: Rursū tolle volumē aliud ⁊ scri
be ī eo oēs ſmones ꝑores q̄ erāt ī pri
mo volumine qd̄ cōbussit ioachim rex
iuda. Et ad ioachim regē iuda dices.
G Hec dicit dn̄s. Tu cōbussisti volumen
istud dicēs: Quare scꝑsisti ī eo annūci
ans: festinꝰ veniet rex babylonis: ⁊ va
stabit terrā hāc: ⁊ cessare faciet ex illa
hoīem ⁊ iumētū? Propterea hec dicit
dn̄s deꝰ ꝯ ioachim regē iuda. Nō erit
ex eo q̄ sedeat sup̱ soliū dd̄: et cadauer
eiꝰ ꝓiicieť ad estū p̱ diē ⁊ ad gelu p̱ no
ctē. Et visitabo ꝯ eū ⁊ ꝯ semen eiꝰ ⁊ ꝯ
seruos eiꝰ iniq̄tates suas: ⁊ adducā su
p̱ eos ⁊ sup̱ habitatores hierl̄m ⁊ sup̱
viros iuda oē malū qd̄ locutꝰ sum ad
eos ⁊ nō audierūt. Hieremias aūt tu-
lit volumē aliud ⁊ dedit illud baruch.
filio nerie scribe q̄ scripsit in eo ex ore
hieremie oēs ſmones libri quē cōbus-
serat ioachim rex iuda igni ⁊ insup̱ ad
diti sūt ſmōes multo plures q̄ antea
T regnauit (fuerāt. XXXVII A
e rex sedechias filiꝰ iosie ꝓ iecho-
nia filio ioachim quē cōstituit
regē nabuchodonosor rex babylonis ī
ťra iuda: ⁊ nō obediuit ipse ⁊ serui eiꝰ
⁊ ꝑpl's ťre verbis dn̄i q̄ locutꝰ ē ī manu
hieremie ꝓphete. Et misit rex sedechi
as iuchal filiū selemie ⁊ sophoniā fili
um maasie sacerdotem ad hieremiā ꝓ-
phetā dicēs. ‖ Ora ꝓ nob̄ dn̄m deū no
strum. Hieremias aūt libere ambula-
bat ī medio ꝑpli. Nō eñ miserāt eū ī cu
stodiā carceris. Igiť exercitꝰ pharaōis
egressus ē de egypto: ⁊ audientes chal-
dei q̄ obsidebāt hierl̄m huiuscemōi nū
ciū recesserūt ab hierl̄m. Et factū ē ver B
bū dn̄i ad hieremiā ꝓphetā dicēs. Hec
dicit dn̄s deꝰ isrl̄. Sic dicetꝭ regi: iuda
q̄ misit vos ad me iterrogādū. Ecce ex
ercitꝰ pharaonis q̄ egressus est vob̄ in
auxiliū: reūteť ī ťrā suā ī egyptū: ⁊ re-
diēt chaldei ⁊ bellabūt ꝯ ciuitatē hāc
⁊ capient eā ⁊ succēdēt igni. Hec dicit
dn̄s. Nolite decipere aīas vr̄as dicen-
tes: eūtes abibūt ⁊ recedēt a nob̄ chal-
dei: q2 nō abibunt. Sz et si ꝑcusseritis
oēm exercitū chaldeoꝝ q̄ ꝑliant adū-
sum vos: ⁊ derelicti fuerint ex eis aliq̄
vulnerati singuli de tētorio suo cōsur-
gēt: ⁊ incēdēt ciuitatē hāc igni. Ergo
cū recessisset exercitꝰ chaldeoꝝ ab hie-
rusalē ꝓpť exercitū pharaōis egressus
est hieremias de hierl̄m vt iret ī terrā
beniamin ⁊ diuideret ibi possessionē ī
cōspectu ciuiū. Cūq̃ p̱uenisset ad por-
tā beniamin erat ibi custos porte p̱ vi C
ces noīe hierias filiꝰ selemie filij ana-
nie: ⁊ app̄hendit hieremiā ꝓphetā di-
cēs. Ad chaldeos ꝓfugꝭ? Et rn̄dit hie
remias. Falsū ē: nō fugio ad chaldeos
Et nō audiuit eū sed ꝯp̄hēdit hierias
hieremiā ⁊ adduxit eum ad ꝑncipes.
Quāobrē irati ꝑncipes ꝯ hieremiā ‖ ce
sum eū miserūt in carcerē qui erat in

domo ionathan ſcribe. Ipſe eñ ꝑpoſitꝰ
erat ſuꝑ carcerē. Itaqꝫ igreſſus ē hiere
mias ĩ domũ laci ⁊ ĩ ergaſtulũ: et ſedit
I.38.b ibi hieremias diebꝰ multꝭ. Mittēs āt
ſedechias rex tulit eũ: ⁊ iterrogauit eũ
ĩ domo ſua abſcōdite ⁊ dixit: Putas ne
ē ſmo a dñoꝛ Et dixit hieremias: Eſt.
D Et ait: In manꝰ regꝭ babylōis traderꝭ
Et dixit hieremias ad regē ſedechiā.
Quid peccaui tibi et ſuis tuis et ꝑplo
tuo: qꝛ miſiſti me ĩ domũ carceris. Ubi
ſũt ꝓphe vr̃i q̃ ꝓphetabāt vob et dice
bāt: nō veniet rex babylōis ſuꝑ vos et
ſuꝑ trã hāc. Nũc ꝙ audi obſecro dñe
mi rex. Valeat deꝑcatio mea ĩ ꝯſpectu
tuo: ⁊ ne me remittas ĩ domũ ionathe
ſcribe ne moriar ibi. Precepit ꝙ rex ſe-
dechias vt tradereť hieremias ĩ veſti
bulũ carcerꝭ ⁊ dareť ei torta q̃tidie pa
nis excepto pulmēto donec ꝯſumereť
oēs panes ꝯ̃ ciuitate. Et manſit hiere
mias ĩ veſtibulo carcerꝭ. XXXVIII
A Udiuit āt ſaphacias filius ma
a than ⁊ hiedelias filiꝰ phaſſur et
iuchal filiꝰ ſelemie ⁊ phaſſur fili
us melchie ſmones q̊s hieremias loq̃
bať ad oēꝫ ꝑplm dicens. Hec dic̃ dñs:
I.21.e ‖Quicũqꝫ mãſerit ĩ ciuitate hac: mori-
etur gladio ⁊ fame ⁊ peſte: q̃ āt ꝓfuge-
rit ad chaldeos: viuet et erit aīa eiꝰ ſo
ſpes et viuēs. Hec dic̃ dñs: Tradendo
tradeť ciuitas hec in manu exercitꝰ re
gis babylōis: ⁊ capiet eā. Et dixerunt
ꝑ̃ncipes regi: Rogamus vt occidať hō
iſte. De īduſtria eñ diſſoluit manꝰ vi-
roꝝ bellãtiũ q̃ remãſerꝭ ĩ ciitate hac: ⁊
manꝰ vniũſi ꝑpli: loquēs ad eos vniũ-
ſa v̓ba hec. Siq̃dem hō iſte nō q̃rit pa
B cem ꝑplo huic: ſꝫ malũ. Et dixit rex ſe-
dechias. Ecce ipe ĩ manibꝰ vr̃is ē vob
q̃cq̃ negare. Tulerũt ꝙ hieremiā: ⁊ ꝓ-
iecerũt eũ in lacũ helchie filij amalech
q̃ erat in veſtibulo carceris et ſubmi-
ſerũt hieremiā ĩ funibꝰ in lacũ in q̊ nō
erat aq̃ ſed lutũ. Deſcēdit itaqꝫ hiere-
mias ĩ cenũ. Audiuit aũt abdemelech
ethiops vir eunuchꝰ q̃ erat in domo re
gis: ꝙ miſiſſent hieremiā in lacũ. Por
ro rex ſedebat in porta beniamin. Et
egreſſus ē abdemelech d̓ domo regꝭ: et
C locutꝰ ē ad regē dicēs: Dñe mi rex ma
le fecerũt viri iſti oīa q̃cũqꝫ ꝑpetrarũt
ꝯ̃ hieremiā ꝓphetā: mittētes eũ in la-
cũ vt moriať ibi fame. Nō ſũt eñ pa-
nes vltra ĩ ciuitate. Precepit itaqꝫ rex
abdemelech ethiopi dicēs: Tolle tecũ
hinc tringinta viros: et leua hieremiā
ꝓphetā de lacu añqꝫ moriať. Aſſũptꝭ
ꝙ abdemelech ſecũ viris ingreſſus ē do
mum regis q̃ erat ſub cellario et tulit
inde veteres pãnos et antiq̃ q̃ compu
truerāt: et ſũmiſit ea hieremiā ĩ lacũ ꝑ
funiculos. Dixitqꝫ abdemelech ethi-
ops ad hieremiā ꝓphetā. Pone vete- D
res pãnos ⁊ hec ſciſſa ⁊ putrida ſub cu
bito manuũ tuarũ: et ſuꝑ funes. Fecit
ꝙ hieremias ſic. Et extraxerũt hieremi
am funibꝰ: et eduxerũt eũ de lacu. Mã
ſit aũt hieremias ĩ veſtibulo carceris.
‖Et miſit rex ſedechias ⁊ tulit ad ſe hie I.37.c
remiā ꝓphetā ad oſtiũ tertiũ: qd̓ erat
in domo dñi. Et dixit ad hieremiā: In
terrogo ego te ſmonē ne abſcondas a
me aliq̃d. Dixit aũt hieremias ad ſede
chiā. Si ãnũciauero tibi: nũq̃d nō in-
terficies meꝛ Et ſi cōſiliũ dedero tibi:
nō me audies. Iurauit ꝙ rex ſedechias
hieremie clam dicēſ: Viuit dñs q̃ fecit
nobis aīam hāc: ſi occidero te ⁊ ſi tra-
didero te in manꝰ virorũ iſtoꝝ q̃ q̃rũt
aīam tuā. Et dixit hieremias ad ſede- E
chiā. Hec dicit dñs exercituũ deꝰ iſrl̃.
Si ꝓfectus exieris ad ꝑ̃ncipes regꝭ ba
bylōis: viuet aīa tua ⁊ ciuitas hec nō
ſuccendeť igni: et ſaluꝰ eris tu et domꝰ
tua Si aũt nō exieris ad ꝑ̃ncipes regꝭ
babylonis: tradeť ciuitas hec ĩ manꝰ
chaldeorũ ⁊ ſuccendēt eā igni: ⁊ tu nō
effugies de manu eoꝝ. Et dixit rex ſe-
dechias ad hieremiaꝫ. Sollicitꝰ ſũ ꝓ-
pter iudeos q̃ trãſfugerũt ad caldeos:
ne forte tradar in manꝰ eoꝝ: ⁊ illudāt
mihi. Rñdit aũt hieremias: ⁊ dixit ei:
Nō te tradēt. Audi q̃ſo vocē dñi queꝫ F
ego loquor ad te: ⁊ bñ tibi erit: ⁊ viuet
aīa tua. Qꝫ ſi noluerꝭ egredi: iſte ē ſer
mo quē oſtēdit mihi dñs. Ecce oẽs
mulieres q̃ remãſerũt in domo regꝭ iu
da: educenť ad ꝑ̃ncipes regis babylo-
nis: ⁊ ipe dicēt: Seduxerũt te: ⁊ ꝑ̄ualu
erũt aduerſũ te viri pacifici tui: demer
ſerũt te in ceno et ĩ lubrico pedes tuos
⁊ receſſerũt a te. Et oēs vxores tue et fi
lij tui educenť ad chaldeos: et nō effu
gies manꝰ eorũ: ſꝫ ĩ manu regis baby-
lonis capieris: et ciuitatē hāc cōburet
igni. Dixit ꝙ ſedechias ad hieremiam.
Nullꝰ ſciet v̓ba hec: et nō morierꝭ. Si G

aũt audierint ꝑncipes q2 locutus sũ te
cũ: ⁊ venerint ad te: ⁊ dixerit tibi: indi
ca nob̃ q̃d locut⁹ sis cũ rege ne celes ⁊
nõ te iterficiem⁹ ⁊ q̃d locut⁹ ẽ tecũ rex:
dices ad eos. Prostraui ego ꝓces meas
corã rege: ne me reduci iuberet in do-
mũ ionathã et ibi morerer. Venerũt ergo
oẽs ꝑncipes ad hieremiã: ⁊ interroga-
uerũt eũ. Et locut⁹ ẽ eis iuxta oĩa v̾ba q̃
ꝓcepat ei rex. Et cessauerũt ab eo. Ni-
hil eñ fuerat auditũ. Mãsit v̾o hiere-
mias i vestibulo carcer᷑ vsq ad diẽ q̃
capta ẽ hierl̃m. Et factũ est vt capere-
tur hierusalem. XXXIX
A a ‖Nno nono sedechie reg᷑ iuda
J.52.a mẽse decimo venit nabuchodo
4.Re.25.a nosor rex babylonis et oĩs exercit⁹ ei⁹
ad hierl̃m et obsidebãt eã. Undecimo
aũt anno sedechie mẽse q̃rto q̃nta mẽ
sis: apta est ciuitas: et ingressi sũt oẽs
ꝑncipes regis babylonis et sederũt in
porta media: neregel sereser semegar
nabusarsathim rapsaces neregel sere-
ser rebmag: ⁊ oẽs reliqui ꝑncipes reg᷑
babylonis. Cũq vidisset eos sedechias
rex iuda et oẽs viri bellatores: fugerũt
⁊ egressi sũt nocte d̾ ciuitate ꝑ viã hor
ti regis et ꝑ portam q̃ erat inter duos
B muros: ⁊ egressi sũt ad viã deserti. Per
secut⁹ ẽ aũt eos exercit⁹ chaldeoꝝ ⁊ cõ
ꝓhenderũt sedechiã in campo solitudi
nis hierichontine: et captũ adduxerũt
ad nabuchodonosor regẽ babylonis i
reblatha q̃ ẽ in terra emath: ⁊ locutus
ẽ ad eũ iudicia. Et occidit rex babylo
nis filios sedechie i reblatha in oculis
ei⁹: et oẽs nobiles iuda occidit rex ba
bylõis. Oculos q̃z sedechie eruit: ⁊ vin
xit eũ copedibus vt duceret in babylo
nem. Domũ q̃z reg᷑ ⁊ domũ vulgi suc
cenderũt chaldei igni: et murũ hierl̃m
C subuerterũt. Et reliq̃as ꝑp̃li q̃ reman-
serãt in ciuitate: ⁊ ꝓfugos q̃ trãsfuge
rãt ad eũ ⁊ sup̃fluos vulgi q̃ remãserãt
trãstulit nabuzardan magister militũ
i babylonẽ: ⁊ d̾ plebe pauperũ q̃ nihil
penit⁹ habebãt: ⁊ dimisit nabuzardan
magister militie i t̃ra iuda: ⁊ dedit eis
vineas ⁊ cisternas in die illa. Precepe
rat ãt nabuchodonosor rex babylonis
d̾ hieremia: nabuzardan mg̃ro militũ
dicẽs: Tolle illũ: ⁊ pone sup̃ eũ oc̃los
tuos nihilq ei mali facias: s; vt volue
rit sic: facies ei. Misit ergo nabuzardã ꝑn
ceps militie ⁊ nabu ⁊ sesbã et rapsaces
⁊ neregel ⁊ sereser ⁊ rebmag ⁊ oẽs opti
mates reg᷑ babylõis miserũt et tulerũt D
hieremiã d̾ vestibulo carceris: ⁊ tradi-
derũt eũ godolie filio aicham filij sa-
phan vt itraret i domũ ⁊ habitaret in
ꝑp̃lo. Ad hieremiã ãt fact⁹ fuerat s̾mo
dñi cũ clausus eẽt i vestibulo carcer᷑:
dicẽs: Vade ⁊ dic abdemelech ethiopi
dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ de⁹ isrl̃.
Ecce ego inducã s̾mões meos sup̃ ciui
tatẽ hãc i malũ ⁊ nõ i bonũ: ⁊ erũt in
cõspectu tuo i die illa: ⁊ liberabo te in
die illa ait dñs. Et nõ trader᷑ i man⁹
viroꝝ q̃s tu formidas: s; eruẽs libera-
bo te ⁊ gladio nõ cades: s; erit tibi aĩa
tua i salutẽ: q2 i me habuisti fiduciam
‖Ermo q̃ fact⁹ ẽ (ait dñs. XL A
f ad hieremiã a dño postq dimis J.43.b
sus ẽ a nabuzardan mg̃ro mili
tie de rama qñ tulit eũ vinctũ catenis
i medio oĩm q̃ migrabãt de hierl̃m et
iuda: ⁊ ducebãt in babylonẽ. Tollẽs
ergo ꝑnceps militie hieremiã dixit ad eũ.
Dñs de⁹ tu⁹ locut⁹ ẽ malũ sup̃ locum
istũ: et adduxit ⁊ fecit dñs sicut locut⁹
ẽ: q2 peccastis dño et nõ audistis vocẽ
ei⁹: et fact⁹ est vob̃ s̾mo hic. Nũc ergo ec-
ce solui te hodie de catenis q̃ sũt i ma
nib⁹ tuis. Si placet tibi vt venias me-
cũ in babylonẽ veni ⁊ ponam oculos
meos sup̃ te. Si aũt displicet tibi veni
re mecũ in babylonẽ: reside. Ecce oĩs
terra i ꝯspectu tuo est. Quo elegeris ⁊ q̃ B
placuerit tibi vt vadas: illuc ꝑge: ⁊ me
cũ noli venire: s; habita apd̾ godoliã
filiũ aicham filij saphan quẽ ꝓposuit
rex babylonis ciuitatib⁹ iude. Habita
ergo cũ eo in medio ꝑp̃li: vel q̃cunq pla-
cuerit tibi vt vadas: vade. Dedit q̃z ei
magister militie cibaria ⁊ munuscula
⁊ dimisit eũ. Venit aũt hieremias ad
godoliã filiũ aicham i masphat: et ha-
bitauit cũ eo in medio ꝑp̃li q̃ relictus
fuerat i terra. Cũq audissent oẽs ꝑnci
pes exercit⁹ q̃ dispersi fuerãt ꝑ regiões
ipi ⁊ socij eoꝝ q̃ ꝓfecisset rex babylo-
nis godoliã filiũ aicham terre: ⁊ q̃ cõ-
mẽdasset ei viros ⁊ mulieres ⁊ puulos
et de paup̃ib⁹ terre q̃ nõ fuerãt trãsla-
ti in babylonẽ: venerũt ad godoliã in
masphat ⁊ hismael fili⁹ nathanie ⁊ io
hãnan fili⁹ caree ⁊ ionathan et sareas C
fili⁹ thenometh et filij offi q̃ erant de

nethophati et iechonias fili⁹ maacha-
ti ipsi ⁊ viri eorū. Et iurauit eis godo-
lias fili⁹ aichā filij saphan ⁊ comitib⁹
4.Re.25.f eorū dicēs: Nolite timere ſuire chal-
deis. Habitate i terra et ſuite regi ba-
bylonis: ⁊ bñ erit vob. Ecce ego habi-
to in masphath: vt respōdeam ꝑcepto
chaldeorum q̄ mittunt ad nos. Uos āt
colligite vindemiā et messem ⁊ oleū et
cōdite in vasis vr̄is: ⁊ manete i vrbib⁹
vr̄is q̄s tenetis. Sz et oēs iudei q̄ erāt
in moab: et in finib⁹ āmon ⁊ i idumea
et in vniuersis regionib⁹: audito ꝙ de
disset rex babylonis reliq̄as in iudea
et ꝙ ꝓposuisset sup eos godoliā filium
aichā filij saphan: reūsi sūt inquā oēs
iudei de vniūsis locis ad q̄ ꝓfugerāt:
D et venerūt in terrā iuda ad godoliā in
masphath et collegerūt vinū ⁊ messem
multā nimis. Johānan aūt fili⁹ caree
et oēs pncipes exercitus q̄ dispersi fue
rāt in regionib⁹: venerūt ad godoliam
in masphath: ⁊ dixerūt ei: Scito ꝙ ba
halis rex filiorū āmon misit hismael fi
liū nathanie pcutere aīam tuā. Et nō
credidit eis godolias fili⁹ aicham. Jo-
hānan aūt fili⁹ caree dixit ad godoliā
seorsū in masphat loquēs. Ibo ⁊ pcu-
tiā hismael filiū nathanie nullo sciēte
ne iterficiat aīam tuā et dissipent oēs
iudei q̄ cōgregati sūt ad te: ⁊ peribunt
reliq̄e iuda. Et ait godolias fili⁹ aichā
ad iohānā filiū caree. Noli facere ver-
bū h. Falsum enī tu loq̄ris d̄ hismael.

A Et factū est in mēse XLI
e septimo: venit hismael fili⁹ na-
thanie filij elisama d̄ semine re
gali ⁊ optimas reg: ⁊ decē viri cum eo
ad godoliā filiū aicham in masphat:
et comederūt ibi panes simul in mas-
phath. Surrexit āt hismael fili⁹ natha
nie et decē viri q̄ cū eo erāt ⁊ pcusserūt
godoliā filiū aicham filiū saphan gla-
dio: et iterfecerunt eū quē ꝑfecerat rex
babylonis terre. Omēs qz iudeos qui
erāt cū godolia in masphath ⁊ chalde-
os qui repti sūt ibi et viros bellatores
pcussit hismael. Secūdo aūt die postq̄
occiderat godoliā nullo adhuc sciēte:
venerūt viri de sychem et de sylo et de
samaria octogita viri rasi barba ⁊ scis-
sis vestibus et squalentes ⁊ munera et
thus habebāt i manu vt offerrēt i do-
mo dn̄i. Egressus ḡ hismael fili⁹ natha
nie in occursū eorū de masphath: ince-
dens et plorās ibat. Cū aūt occurrisset
eis: dixit ad eos: Uenite ad godoliā fi-
liū aicham. Qui cū venissent ad mediū
ciuitatis: iterfecit eos hismael fili⁹ na-
thanie circa mediū laci ipe et viri qui
erāt cū eo. Decē autē viri repti sūt iter
eos: q̄ dixerunt ad hismael. Noli occi-
dere nos: qz habem⁹ thesauros i agro
frumēti ⁊ hordei ⁊ olei ⁊ mellis. Et ces
sauit: ⁊ nō iterfecit eos cū fratrib⁹ suis
Lacus aūt in quem piecerat hismael
oīa cadauera virorum q̄s pcussit ꝓpter
godoliā: ipe est quē fecit rex asa ꝓpter
baasa regē isr̄l. Ipm repleuit hismael
fili⁹ nathanie occisis. Et captiuas du C
xit hismael oēs reliq̄as ppl'i q̄ erāt in
masphath filias regis et vniuersū po-
pulū q̄ remāserant in masphath: q̄s cō
mēdauerat nabuzardā pnceps militie
godolie filio aicham. Et cepit eos his-
mael fili⁹ nathanie: et abijt vt trāsiret
ad filios āmon. Audiuit aūt iohānan
fili⁹ caree et oēs pncipes bellatorum q̄
erāt cū eo omē malū qd̄ fecerat hisma-
el fili⁹ nathanie ⁊ assūptꝭ vniuersis vi
ris ꝓfecti sūt vt bellarent aduersū his
maelē filiū nathanie: ⁊ inuenerūt eum
ad aq̄s multas q̄ sūt in gabaon. Cūq̄
vidisset oīs ppl's q̄ erat cū hismael: io-
hānan filiū caree ⁊ vniuersos pncipes
bellatorū q̄ erāt cū eo: letati sūt. Et re-
uersus est oīs ppl's quē ceperat hisma-
el in masphath: reuersusq̄ abijt ad io-
hānan filiū caree. Hismael aūt fili⁹ na D
thanie fugit cū octo viris a facie iohā
nan: ⁊ abijt ad filios āmon. Tulit ḡ io
hānan fili⁹ caree et oēs pncipes bella
torū qui erāt cū eo: vniuersas reliq̄as
vulgi quas reduxerāt ab hismael filio
nathanie de masphath: postq̄ pcussit
godoliā filiū aicham fortes viros ad p
liū: ⁊ mulieres et pueros et eunuchos
q̄s reduxerat de gabaon: ⁊ abierūt ⁊ se
derūt pegrināntes in chanaan q̄ est iux
bethleem vt pgerēt et introirent egy-
ptum a facie chaldeorū. Timebāt enī
eos: qz pcusserat hismael fili⁹ nathanie
godoliā filiū aichā quē ꝑposuerat rex
babylonis in terra iuda. XLII

A Et accesserūt oēs principes bel-
e latorū et iohānan filius caree:
⁊ iezonias filius ozie et reliquū
vulgus a paruo vsq̄ ad magnum: dixe-

ꝟ.21.a.et rūtc ad hieremiā pphetā‖Cadat ora-
37.b tio nr̄a in ɔspectu tuo ⁊ ora p nob ad
dn̄m tuū p vniūsis reliquijs istis:qꝛ
derelicti sum9pauci de plurib9 sic̄ ocu-
li tui nos intuēr̄ :⁊ annūciet nob dn̄s
de9tu9 viam p quā pgam9:⁊ verbū qd̄
faciam9. Dixit autē ad eos hieremias
ppha: Audiui. Ecce ego oro ad dn̄m
deū vr̄m ɓm verba vr̄a :oē verbū qd̄-
cūqꝫ rn̄derit mihi indicabo vob nec ce
labo vos qcq̄. Et illi dixerūt ad hiere
miā: Sit dn̄s iter nos testis veritatis
et fidei:si nō iux̄ oē verbū in q̄ miserit
te dn̄s de9 tu9ad nos: sic faciem9: siue
B bonū ē siue malū. Uoci dn̄i dei nr̄i ad
quē mittim9 te obediem9: vt bn̄ sit no
bis cū audierim9 vocē dn̄i dei nr̄i. Cū
aūt cōpleti essent decem dies :factū est
verbū dn̄i ad hieremiā. Uocauitqꝫ io-
hānan filiū caree ⁊ oēs pncipes bella-
torū q̄ erāt cū eo ⁊ vniuersū pp̄lm a mi
nimo vsqꝫ ad magnū : et dixit ad eos:
Hec dicit dn̄s de9 isr̄l ad quē misistis
me: vt pſternerē p̄ces vr̄as ī cōspectu
ei9. Si qescētes māserit̄ in terra hac:
edificabo vos et nō destruā ;plātabo ⁊
nō euellā. Jam em̄ placat9 sū sup ma-
lo qd̄ feci vob. Nolite timere a facie re
gis babylonis quē vos pauidi formi-
datis, Nolite metuere eū dicit dn̄s qꝛ
vobiscū sum ego vt saluos vos faciā et
eruā d̄ manu eius:et dabo vob miseri
C cordias ⁊ miserebor vestri:et habitare
vos faciā ī terra vr̄a. Si aūt dixeritis
vos; nō habitabim9in t̄ra ista;nec au-
diem9vocē dn̄i dei nr̄i dicētes:neqq̄;
ſꝫ ad t̄rā egypti pgem9 vbi nō videbi-
mus bellū:⁊ clāgorē tube nō audiem9
et famē nō sustinebim9 :et ibi habita-
bim9; pp̄t h̄ nūc audire vbū dn̄i reliq̄e
iuda. Hec dicit dn̄s de9exercituū deus
isr̄l. Si posuerit̄ faciē vr̄am vt ingre-
diamini egyptū et ītrauerit̄ vt ibi ha
bitet̄ ;gladi9quem vos formidat̄ :ibi
cōphēdet vos ī t̄ra egypti:et fames p
q̄ estis solliciti adherebit vob ī egypto
et ibi moriemī. Oēsqꝫ viri q̄ posuerint
faciē suā vt ingrediār̄ egyptū vt habi
tent ibi:moriēr̄ gladio ⁊ fame ⁊ peste.
Null9 de eis remanebit: nec effugiet a
facie mali qd̄ ego afferā sup eos: quia
D hec dic̄ dn̄s exercituū:de9isr̄l. Sic̄ con
flat9 ē furor me9et indignatio mea su-
per habitatores hierl̄m;sic ɔflabir̄ in-
dignatio meo sup hos cū ingressi fueri
tis egyptū:et eritis ī iusiurādū ⁊ ī stu-
porē et ī maledictū et ī opprobriū:⁊ ne
quaqꝫ vltra videbit̄ locū istū. Uerbū
dn̄i sup vos reliq̄e iuda. Nolite itrare
egyptū. Sciētes sciet̄ qꝛ obtestat9 sū
vob hodie: qꝛ decepistis aias vestras.
Uos em̄ misistis me ad dn̄m deū nr̄m
dicētes‖Ora p nob ad dn̄m deū nr̄m:
et iux̄ oia q̄cūqꝫ dixerit tibi dn̄s deus
nr̄:sic annūcia nob et faciem9. Et an-
nūciaui vob hodie :et nō audist̄ vocē
dn̄i dei vr̄i sup vniūsis p q̄b9misit me
ad vos. Nūc ḡ sciētes sciet̄ :qꝛ gladio
⁊ fame ⁊ peste moriemi in loco ad quē
voluistis intrare vt habitaretis ibi.

Actū ē aūt cū cōples- XLIII A
F set hieremias loquens ad pp̄lm
vniūsos ɓmones dn̄i dei eoꝝ p
q̄b9 misera t eū dn̄s deus eoꝝ ad illos
oia verba hec ;dixit azarias fili9ozie ⁊
iohannan fili9 caree et oēs viri supbī
dicētes ad hieremiā. Mendaciū tu lo-
q̄ris. Nō misit te dn̄s de9 nr̄ dicēs: ne
ingrediamini egyptū vt habitet̄ illic:
ſꝫ baruch fili9nerie incitat te adūsum B
nos vt tradat nos in man9 chaldeorū
et iterficiat nos et traduci faciat ī ba-
bylonē. Et nō audiuit iohānan filius
caree et oēs pncipes bellatorū et vni-
uersus pp̄ls vocē dn̄i vt manerēt ī ter-
ra iuda:ſꝫ tollēs iohānan fili9caree et
vniuersi pncipes bellatoruꝫ :vniūsos
reliq̄aꝝ iuda q̄ reuersi fuerāt d̄ cūctis
gētib9ad q̄s fuerāt aū dispersi vt habi C
tarēt in terra iuda‖viros ⁊ mulieres ⁊ ꝟ.40
puulos et filias regis et oēm aīaꝫ quā
reliq̄rat nabuzardan princeps militie
cū godolia filio aicham filij saphan: ⁊
hieremiā pphetā et baruch filiū nerie
et ingressi sūt ī terrā egypti :qꝛ nō obe
dierūt voci dn̄i :et venerūt vsqꝫ ad ta-
phnis. Et fact9 ē ɓmo dn̄i ad hieremi-
am ī taphnis dicens: Sume tibi lapi-
des grandes in manu tua et abscōdes
eos ī cripta q̄ ē sub muro lateritio in
porta dom9 pharaonis in taphnis cer
nētib9vir̄ iudeis;⁊ dices ad eos. Hec D
dicit dn̄s exercituum:de9isr̄l. Ecce ego
mittā ⁊ assumā nabuchodonosor regē
babylonis seruū meū :et ponā thronū
ei9 sup lapides istos q̄s abscōdi et sta-
tuet soliū suū sup eos. Ueniensqꝫ pcu-
tiet t̄rā egypti q̄s ī mortē ī mortē;⁊ q̄s

in captiuitatẽ i captiuitatẽ: ⁊ q̃s i gla
dio in gladio. Et succẽdet ignẽ i delu
bris deoꝝ egypti ⁊ cõburet ea ⁊ capti-
uos ducet illos. Et amiciet terra egy-
pti sicut amicitur pastor pallio suo: et
egredie inde i pace. Et cõteret statuas
dom⁹ solis q̃ sunt i terra egypti ⁊ delu-
A bra deoꝝ egypti cõburet igni.
V Erbũ qđ factũ ẽ ad XLIIII
hieremiã: ⁊ ad oẽs iudeos qui
habitabãt i terra egypti habitãtes in
magdalo ⁊ i taphnis et i memphis et i
ťra phatures dicẽs: Hec dicit dñs exer
cituũ de⁹ isrł. Vos vidistis oẽ malum
istud qđ adduxi sup hierłm ⁊ sup oẽs
vrbes iuda: et ecce deserte sũt hodie: et
nõ ẽ in eis habitator ꝓpter maliciam
quã fecerũt vt me ad iracũdiã ꝓuoca-
rẽt: et irẽt et sacrificarẽt et colerẽt de-
os alienos q̃s nesciebãt et illi et vos ⁊
pr̃es vr̃i. Et misi ad vos oẽs ſuos me
os ꝓphetas de nocte cõsurgẽs: mittẽs
q̃ et dicẽs: Nolite facere ṽbũ abomi-
nationis huiuscemõi. Et nõ audierũt:
nec inclinauerũt aurẽ suã vt cõuerte-
B rent a malis suis ⁊ nõ sacrificarẽt dĳs
alienis. Et cõflata ẽ indignatio mea et
furor me⁹: et succẽsa est i ciuitatib⁹ iu-
da et i plateis hierłm: et verse sunt i so
litudinẽ et vastitatẽ ſm diẽ hanc. Et
nunc hec dicit dñs exercituuz de⁹ isrł.
Quare vos facit̃ malũ grande cõ aias
vr̃as vt intereat ex vobis vir ⁊ mulier
puulus ⁊ lactẽs d̃ medio iude: nec re-
linquat vob̃ q̃cq̃ residuũ: ꝓuocantes
me in opib⁹ manuũ vr̃aꝝ sacrificãdo
dĳs alienis i terra egypti i quã egressi
estis vt habitet̃ ibi: ⁊ dispereat̃: ⁊ sit̃
in maledictionẽ ⁊ in opprobriũ cũctis
gentib⁹ terre? Nunq̃d obliti estis mala
patrũ vr̃oꝝ et mala regũ iuda et mala
vxoꝝ eoꝝ et mala vr̃a et mala vxoꝝ ve
C strarũ q̃ fecerũt i terra iuda ⁊ in regio-
nib⁹ hierłm? Nõ sunt mũdati vsq̃ ad
diẽ hãc ⁊ nõ timuerũt ⁊ nõ ambulaue
rũt in lege dñi et i p̃ceptis meis q̃ dedi
D Amos.9.b corã vobis ⁊ coram patrib⁹ vr̃is. Ideo
hec dicit dñs exercituũ de⁹ isrł. ‖ Ecce
ego ponã faciẽ meã in vob̃ in malũ: et
disperdã oẽm iudã. Et assumã reliq̃as
iude q̃ posuerũt facies suas vt ingrede
rent terrã egypti ⁊ habitarẽt ibi: ⁊ cõ
sument oẽs i terra egypti: et cadẽt in
gladio et i fame. Cõsument a minimo

vsq̃ ad maximũ: i fame et gladio mo-
rient: ⁊ erũt i iusiurãdũ et in miraculũ
et i maledictionẽ et i opprobriũ. Et vi
sitabo sup habitatores terre egypti: si-
cut visitaui hierłm: i gladio et fame et
peste: et nõ erit q̃ effugiat et sit residu⁹ D
d̃ reliquĳs iudeorũ q̃ vadũt vt pegri-
nent i terra egypti ⁊ reuertant in ter-
rã iuda: ad quã ipi eleuãt aias suas vt
reuertant et habitẽt ibi. Nõ reuertẽt
nisi q̃ fugerint. Respõderũt aũt hiere-
mie oẽs viri sciẽtes q̃ sacrificarẽt vxo
res eorũ dĳs alienis et vniuerse mulie
res q̃ꝝ stabat multitudo grãdis: ⁊ ois
ppłs habitantiũ i terra egypti i phatu
res dicẽtes: Sermonẽ quẽ locut⁹ es ad
nos in noie dñi nõ audiem⁹ ex te: sȝ fa-
cientes faciem⁹ oẽ verbũ qđ egrediet
de ore nr̃o: vt sacrificem⁹ regine celi et
libem⁹ ei libamina: sicut fecim⁹ nos et
pr̃es nr̃i: reges nr̃i et p̃ncipes nr̃i in vr
bibus iuda ⁊ in plateis hierłm: ⁊ satu
rati sum⁹ panib⁹ ⁊ bñ nob̃ erat: malũ
q̃ nõ vidim⁹. Ex eo aũt tpe q̃ cessaui- E
mus sacrificare regine celi et libare ei
libamina: indiguim⁹ oib⁹: et gladio et
fame cõsũpti sum⁹. ‖ Qȝ si nõ sacrifica- J.7.d
mus regine celi: ⁊ libam⁹ ei libamina:
nũq̃d sine viris nr̃is faciem⁹ ei placen
tas ad colendũ eã: et libamia ad libã-
dũ? Et dixit hieremias ad oẽm ppłm:
aduersũ viros et aduersã mulieres et
aduersũ vniuersã plebẽ q̃ r̃nderant ei
verbũ dicẽs: Nũq̃d nõ sacrificiũ qđ sa
crificastis i ciuitatib⁹ iuda ⁊ i plateis
hierłm: vos ⁊ pr̃es vr̃i: reges vr̃i ⁊ p̃n-
cipes vr̃i et ppłs terre: horũ recordat⁹
ẽ dñs ⁊ ascẽdit sup cor ei⁹? Et nõ pote
rat dñs vltra portare ꝓpter maliciam
studioꝝ vr̃oꝝ: et ꝓpter abominatiões
q̃s fecistis: ⁊ facta est terra vr̃a in deso
lationẽ et i stuporẽ et in maledictũ eo
q̃ nõ sit habitator: sic̃ ẽ dies hec. Pro F
pterea q̃ sacrificaueritĩ idolis ⁊ pecca
uerit̃ dño: et nõ audierit̃ vocẽ dñi et
i lege et i p̃ceptis et in testimonĳs ei⁹
nõ ambulaueritĩ: idcirco euenert vob̃
mala hec: sic̃ ẽ dies hec. Dixit aũt hie
remias ad oẽm ppłm: et ad vniuersas
mulieres. Audite ṽbũ dñi ois iuda q̃
estis i terra egypti. Hec inq̃t dñs exer-
cituũ de⁹ isrł dicẽs: Vos et vxores vr̃e
locuti estis ore vr̃o: et manib⁹ vr̃is im
plestis: dicẽtes: Faciam⁹ vota nr̃a que

vouimꝰ vt sacrificemꝰ regine celi ꝛ libe
mus ei libamina. Implestis opa vr̃a: et
opę ppetrastis ea. Jdo audite verbum
dñi oĩs iuda q̇ habitatis in t̃ra egypti.
Gen̄. 22. a ‖Ecce ego iuraui in noĩe meo magno:
ait dñs: qꝛ neq̈ꝗ vltra vocabit̃ nomē
meū ex oꝛe oĩs viri iudei dicētis: viuit
B dñs deꝰ in oĩ t̃ra egypti. Ecce ego vigi
labo sup eos ĩ malū ꝛ nō ĩ bonū: ꝛ con
sument̃ oēs viri iuda q̇ sūt ĩ terra egy
pti gladio ꝛ fame donec penitꝰ ꝯsumā
tur. Et q̇ fugerint gladiū: reuertent̃ d
terra egypti in terrā iuda viri pauci: ꝛ
scient oēs reliq̇e iuda ingredientiū ter-
rā egypti vt habitēt ibi: cuiꝰ s̃mo com
pleat̃ meꝰ: an illoꝝ. Et h̄ vobis signū
ait dñs ꝙ visitem ego sup vos in loco
isto: vt sciatis qꝛ vere cōplebunt̃ s̃mo-
nes mei ꝯ vos in malū. Hec dicit dñs:
Ecce ego tradā pharaonē ephꝛee regē
egypti in manu inimicoꝝ eiꝰ ꝛ in ma-
nu q̃rentiū aiam illiꝰ: sicut tradidi se-
dechiā regē iuda ĩ manu nabuchodo-
nosoꝛ regis babylonis inimici sui ꝛ q̄-
rentis aiam eius. XLV
A v Erbū qd̕ locutꝰ ē hieremias p-
pheta ad baruch filiū nerie cū
scripsisset ꝟba hec in libꝛo ex oꝛe hiere
mie: anno q̃rto ioachim filij iosie regis
iuda dicēs. Hec dicit dñs deus isrl̃ ad
te baruch. Dixisti: Ue misero mihi qm̄
addidit dñs doloꝛē doloꝛi meo. Labo
raui in gemitu meo: et requiē nō inue-
B ni. Hec dicit dñs. Sic dices ad eū: Ec-
ce q̄s edificaui ego destruo: ꝛ q̄s plāta-
ui ego euello: ꝛ vniuersā terrā hāc. Et
tu q̃ris tibi grādia? Noli q̃rere: qꝛ ecce
ego adducā malum sup oēm carnē ait
dñs: ꝛ dabo tibi aiaꝫ tuā ĩ salutē ĩ oĩbꝰ
locis ad q̃cūq̧ pgexeris. XLVI
A q Uod factū ē verbū dñi ad hie-
remiā pphetaꝫ ꝯ gētes. Ad egy
ptū: adūsū exercitū pharaonis nechao
regis egypti: q̇ erat iuxta fluuiū eufra
ten in charchamis quē pcussit nabu-
chodonosoꝛ rex babylonis in q̃rto an
no ioachim filij iosie regis iuda. Prepa
rate scutū ꝛ clypeū ꝛ pcedite ad bellū.
Jūgite eq̄s: ꝛ ascēdite eq̇tes: state ĩ ga-
leis: polite lāceas: induite vos loꝛicis.
Quid igit̃? Uidi ipos pauidos ꝛ terga
vertētes: foꝛtes eoꝝ cesos. Fugerūt cō
B citi: nec respexerūt. Terroꝛ vndiq̧ ait
dñs. Nō fugiet velox: nec saluari se pu
tet foꝛtis. Ad aquilonē iuxta flumen
eufraten victi sūt ꝛ ruerūt. Quis ē iste
q̇ q̄si flumen ascēdit: ꝛ veluti fluuioꝝ
intumescūt gurgites eiꝰ? Egyptꝰ flumi
nis instar ascendit: ꝛ velut flumia mo
uebunt̃ fluctꝰ eiꝰ. ꝛ dicet: Ascēdēs ope
riā terrā: perdā ciuitatē ꝛ habitatoꝛes
eiꝰ. Ascēdite eq̄s et exultate ĩ curribꝰ:
et pcedāt foꝛtes ethiopie ꝛ libye tenē-
tes scutū: ꝛ lydij arripiētes et iaciētes
sagittas. Dies āt ille dñi dei exercituū C
dies vltiōis: vt sumat vindictā de ini-
micis suis. Deuoꝛabit gladiꝰ ꝛ satura-
bit̃. ꝛ inebꝛiabit̃ sāguine eoꝝ. Uicti-
ma eñ dñi exercituū in terra aq̇lonis
iux̃ flumen eufraten. Ascēde ĩ galaad:
ꝛ tolle resinā ꝟgo filia egypti. Frustra
multiplicas medicamina: sanitas nō
erit tibi. Audierunt gētes ignominiā
tuā: ꝛ vlulatꝰ tuꝰ repleuit terrā. Quia
foꝛtis impegit in foꝛtē ꝛ ambo pariter
cōciderūt. Uerbū qd̕ locutꝰ est dñs ad D
hieremiaꝫ pphetā sup eo ꝙ vēturꝰ eēt
nabuchodonosoꝛ rex babylonis ꝛ per-
cussurꝰ t̃rā egypti. Annūciate egypto:
et auditū facite in magdalo ꝛ resonet
in mēphis: ꝛ in taphnis dicite: Sta et
p̃para te: qꝛ deuoꝛabit gladiꝰ ea q̄ per
circūitū tuū sunt. Quare cōputruit foꝛ
tis tuꝰ? Nō stetit: qm̄ dñs subuertit eū
Multiplicauit ruētes: ceciditq̧ vir ad
pximū suū. Et dicēt: Surge: ꝛ reuerta
mur ad pplm̄ nr̃m et ad terrā natiuita
tis nr̃e a facie gladij columbe. Uocate
nomē pharaonis regis egypti: tumul-
tū adduxit tp̄s. Uiuo ego inq̇t rex: do E
minꝰ exercituū nomē eiꝰ: qm̄ sicut tha
boꝛ in mōtibꝰ et sicut carmelꝰ in mari
veniet. Uasa trāsmigrationis fac tibi
habitatrix filia egypti: qꝛ mēphis ĩ so-
litudine erit ꝛ deseret̃: ꝛ inhabitabilis
erit. Uitula eligans atq̧ foꝛmosa egy-
ptus: stimulatoꝛ ab aq̇lone veniet ei.
Mercēnarij q̄ꝫ eiꝰ q̇ ꝟsabāt̃ in medio
eiꝰ: q̄si vituli saginati ꝟsi sūt ꝛ fugerūt
sil̃: nec stare potuerūt: qꝛ dies ĩterfecti-
onis eoꝝ venit sup eos: tp̄s visitatiōis
eoꝝ. Uox eiꝰ q̄si eris sonabit: qm̄ cū ex F
ercitu pperabūt: ꝛ cū securibꝰ veniēt ei
Quasi cedētes ligna succiderūt saltuꝫ
eiꝰ ait dñs q̇ supputari nō pōt. Multi-
plicati sūt sup locustas: ꝛ nō ē eis nu-
merꝰ. Cōfusa ē filia egypti: ꝛ tradita ĩ
manꝰ ppli aq̇lonis di c̄ dñs exercituū:

deꝰ isrł. Ecce ego visitabo sup tumultū
alexādrie ⁊ sup egyptū ⁊ sup deos eiꝰ ⁊
sup reges eiꝰ ⁊ sup pharaonē ⁊ sup oēs
q̄ ꝯfidūt in eo: ⁊ dabo eos ī manꝰ q̄ren
tiū aīaꝝ eoꝝ: ⁊ in manꝰ nabuchodono-
sor regis babylōis ⁊ ī manꝰ suoꝝ eiꝰ.
G Et pꝰ hec habitabit sicᷓ diebꝰ p̄stinis
I.30.b ait dn̄s‖ Et tu ne timeas sue meus ia-
Esa.44.a cob: ⁊ ne paueas israel. Quia ecce ego
saluū te faciā ꝺ longinq̄: ⁊ semē tuū de
t̄ra captiuitatꝪ tue. Et reūtet iacob et
req̄escet ⁊ ꝓsperabit: ⁊ nō erit q̄ exter-
reat eū. Et tu noli timere sue meus ia
cob ait dn̄s: qꝛ tecū ego sū: qꝛ ego ꝯsu-
mā cūctas gētes ad q̄s eieci te. Te v̄o
nō ꝯsumā: sꝫ castigabo te ī iudicio: nec
A q̄si inocēti parcā tibi. XLVII
q Uod factū ē v̄bū dn̄i ad hiere-
miā ꝓphaꝫ ꝯ palestinos: anteq̄ ꝑ
cuteret pharao gazā. Hec dicᷓ dn̄s: Ec-
B ce aq̄ ascēdēt ab aquilone: ⁊ erunt q̄si
torrēs inundās: ⁊ opient terraꝫ ⁊ pleni-
tudinē eiꝰ: vrbē ⁊ habitatorē eius. Cla
mabūt hoīes ⁊ vlulabūt oēs habitato
res t̄re a strepitu pōpe armoꝝ ⁊ bella-
torū eius a cōmotiōe q̄drigarū eius et
C multitudīe rotarū illiꝰ. Nō respexerūt
p̄res filios manibꝰ dissolutꝪ: ꝓ aduen
tu diei ī q̄ vastabunt oēs philistījm et
dissipabit tyrus ⁊ sidon cū oībꝰ reliq̄s
auxilijs suis Depopulatꝰ ē eñ dn̄s pa
lestinos: reliq̄as insule cappadocie. Ue
nit caluitiū sup gazā: ꝯticuit ascalon:
D ⁊ reliq̄e vallis eaꝝ. Usq̄quo ꝯcideris? O
mucro dn̄i: vsq̄quo nō q̄esces? Ingrede-
re ī vaginā tuā: refrigerare ⁊ sile. Quō
q̄escet: cū dn̄s p̄cepit ei: adūsus ascalo
nē et aduersū maritimas eiꝰ regiones:
ibiq̄ condixerit illi. XLVIII
A a D moab. Hec dicᷓ dn̄s exercitu-
um deus isrł. Ue sup nabo: qm̄
vastata ē ⁊ ꝯfusa. Capta ē cariathiari:
ꝯfusa ē fortis ⁊ tremuit. Nō ē vltra ex
ultatio ī moab: ꝯ esebon cogitauerūt
malū. Uenite et disperdamꝰ eā de gēte
Ergo silēs ꝯticesces sequeturq̄ te gla-
dius. Uox clamoris ꝺ oronaim vasti-
tas ⁊ ꝯtritio magna. Cōtrita ē moab:
annūciate clamorē paruulis eiꝰ. Per
ascēsum eñ luith plorās ascēdet ī fle-
tu: qm̄ in descēsu oronaim hostes vlu
latū ꝯtritiōis audierūt. Fugite: salua-
I.17.a te aīas v̄ras‖ et eritꝪ q̄si mirice ī deser-
B to Pro eñ ꝙ habuisti fiduciā ī muni
tionibꝰ tuis ⁊ ī thesaurꝪ tuis: tu q̄ꝫ ca-
pieris. Et ibit chamos ī trāsmigratio-
nē: sacerdotes eiꝰ ⁊ p̄ncipes eiꝰ sił. Et
veniet p̄do ad oēm vrbē: ⁊ vrbs nulla
saluabit. Et p̄ibūt valles ⁊ dissipabūt
campestria: qm̄ dixit dn̄s: Date florem
moab: qꝛ florens egredief et ciuitates
eiꝰ deserte erūt ⁊ inhabitabiles. Male
dictꝰ q̄ facit opus dn̄i fraudulenter: et
maledictꝰ q̄ ꝓhibet gladium suū a san
guine. Fertilis fuit moab ab adolescē-
tia sua: ⁊ req̄euit ī fecibꝰ suis. Nec trās
fusus ē de vase in vas: ⁊ in trāsmigra-
tionē nō abijt. Idcirco p̄māsit gustus
eius in eo: ⁊ odor eiꝰ non est imutatꝰ.
Propterea ecce dies veniūt dicit dn̄s ⁊
mittā ei ordinatores ⁊ stratores lagū-
culaꝝ et sternēt eū: ⁊ vasa eiꝰ exhauri- C
ent ⁊ lagunculas eoꝝ collidēt‖ Et con 3.Re.12.g
fundet moab a chamos sicut cōfusa ē
domꝰ isrł a bethel in q̄ habebat fiduci
am. Quō dicitꪪ: fortes sumꝰ: ⁊ viri ro-
busti ad p̄liādū? Uastata ē moab ⁊ ci-
uitates illiꝰ succēderūt: et electi iuue-
nes eiꝰ descēderūt ī occisionē ait rex:
dn̄s exercituū nomē eiꝰ. Prope ē inte
ritus moab vt veniat: ⁊ malū eiꝰ velo-
citer accurret nimis. Cōsolami eū oēs
q̄ estis ī circūitu eiꝰ: ⁊ vniuersi q̄ scitis
nomē eiꝰ. dicite: Quō confracta ē v̄go
fortꪪ: baculꝰ gl'iosus? Descende de glo-
ria ⁊ sede in siti habitatio filie dibon:
qm̄ vastator moab ascēdet ad te: dissi-
pabit munitiōes tuas. In via sta: ⁊ ꝓ-
spice habitatio aroer. Interroga fugien
tē: ⁊ ei q̄ euasit. Dic q̄d accidit? Confu-
sus ē moab qm̄ victꝰ est. Ululate ⁊ cla D
mare: annunciate in arnon: qm̄ vasta-
ta ē moab: ⁊ iudiciū venit ad terrā cā-
pestrem sup elon et sup iasa et sup me-
phat et sup dibon et sup nabo ⁊ super
domū deblathaim ⁊ sup cariathaim et
sup bethgamul ⁊ sup bethmaon ⁊ sup
carioth ⁊ sup bosra: et sup oēs ciuita-
tes terre moab q̄ longe ⁊ ꝓpe sūt. Ab-
scisū ē cornu moab: et brachiū eiꝰ con-
tritū est ait dn̄s. Inebriate eū: qm̄ ꝯtra
dn̄m erectꝰ ē. Et allidet manū moab ī
vomitu suo: ⁊ erit in derisum etiā ip̄e.
Fuit eñ ī derisū tibi isrł: q̄si inter fures
reperisses eum. Propter verba ḡ tua q̄
aduersū illū locutꝰ es: captiuꝰ ducerꪪ.
Relinq̄te ciuitates et habitate ī petra
habitatores moab: ⁊ estote q̄si colūba

Esa.16.b nidificās ĩ sũmo ore foramĩs‖ Audiui
mus supbiam moab. Supb⁹ est valde.
Sublimitatē ei⁹ et arrogātiā ⁊ supbiā
⁊ altitudinē cordis ei⁹ ego scio ait dñs
Jactantiā ei⁹ eo ꝙ nō sit iux eā virtus
ei⁹: nec iuxta qđ poterat conata sit fa-
cere. Ideo sup moab ab eiulabo et ad
moab vniuersā clamabo: ad viros mu
ri fictilis lamētātes. De planctu iazer
plorabo tibi vinea sabama. Propagi-
nes tue trāsierunt mare: vsq; ad mare
iazer puenerũt. Sup messem tuā ⁊ vin
Esa.16.c demiā tuā pdo irruit‖ Ablata est leti-
cia; ⁊ exultatio đ carmelo et đ t'ra mo-
ab: et vinũ đ torcularib⁹ sustuli. Neq́-
ꝗ calcator vue solitũ celeuma cātabit
De clamore esebon vsq; eleale et iasa
dederũt vocē suaz a segor vsq; ad oro-
naim vitulā cōternantē: aq̃ ꝯo nẽrim
f pessime erũt Et auferā đ moab ait dñs
offerentē in excelsis: ⁊ sacrificātē dñs
ei⁹. Propterea cor meũ ad moab q̄si ti
bia eris resonabit: et cor meũ ad viros
muri fictilis dabit sonitum tibiaꝝ: q̄r
Esa.15.a pl⁹ fecit ꝙ potuit: idcirco pierũt‖ Omne
enĩ caput caluitiũ ⁊ om̄is barba rasa
erit. In cũctis manib⁹ colligatio: ⁊ sup
oē dorsũ ciliciũ. Et sup oia tecta mo-
ab et ĩ plateis ei⁹ oĩs planct⁹: qm̄ ꝯtriui
moab sicut vas inutile ait dñs. Quō vi
cta ē ⁊ vlulauert? Quō deiecit ceruicē
moab ⁊ ꝯfusus ē? Eritq; moab in deri
su: ⁊ ĩ exemplũ oib⁹ ĩ circũitu suo. Hec
dicit dñs: Ecce q̄si aq̄la volabit: et ex-
tēdet alas suas ad moab. Capta eꝝ ca-
rioth: et munitiões cōphense sunt. Et
g erit cor fortiũ moab ĩ die illa sicut cor
mulierꝭ parturiētis. Et cessabit moab
Esa.24.c esse ppl's: qm̄ ꝯ dñm gl'iat⁹ ē‖ Pauor ⁊
fouea ⁊ laque⁹ sup te o habitator mo-
ab ait dñs. Qui fugerit a facie pauorꝭ
cadet ĩ foueā: ⁊ q̄ ꝯscēderit đ fouea ca-
piet laqueo. Adducam enĩ sup moab
ānũ visitatiōis eoꝝ ait dñs. In vmbra
esebō steterũt đ laq̄o fugiētes: q̄r ignis
egressus ē đ esebō: ⁊ flāma đ medio se-
on: ⁊ deuorauit ptē moab ⁊ ꝯticē fili-
orũ tumult⁹. Ue tibi moab. Peristi po
pule chamos: q̄r cōphēsi sũt filij tui: ⁊
filie tue ĩ captiuitatē. Et ꝯuṫā captiui
tatē moab ĩ nouissimis dieb⁹ ait dñs:
Hucusq; iudicia moab. XLIX
A a D filios āmon. Hec dicit dñs:
Nũq̄d nō filij sũt isrl': aut heres
nō ē ei? Cur igit' hereditate possidebit
melchō gad: ⁊ ppl's ei⁹ ĩ vrbib⁹ ei⁹ habi
tauit? Idō ecce dies veniũt in te dicit
dñs: ⁊ auditũ faciā sup rabbath filioꝝ
āmon fremitũ plij. Et erit ĩ tumulũ dis
sipata: filieq; ei⁹ igni succēdēt: ⁊ possi
debit isrl' possessores suos ait dñs. Ulu
la esebon: qm̄ vastata ē hai. Clamate fi
lie rabba: accigite vos cilitijs. Plāgi-
te et circũite p sepes: qm̄ melchon in
trāsmigratiōez ducet: sacerdotes ei⁹ et
pncipes ei⁹ sil'. Quid gloriarꝭ in valli-
bus? Defluxit vall' tua filia delicata:
q̄ ꝯfidebas ĩ thesaurꝭ tuis: ⁊ dicebas: B
Quis veniat ad me? Ecce ego inducā
sup te terrorē ait dñs de⁹ exercituũ ab
oib⁹ q̄ sũt ĩ circũitu tuo: ⁊ dispgemini
singuli a ꝯspectu vr'o: nec erit q̄ ꝯgre-
get fugientes. Et p⁹ hec reuti faciā fu
giētes ⁊ captiuos filioꝝ āmon ait dñs
Ad idumeā. Hec dicit dñs exercituũ.
Nũq̄d nō vltra ē sapiē ĩ theman? Pe-
rijt ꝯsiliũ a filijs. Inutilis facta ē sapi
entia eoꝝ. Fugite ⁊ terga ꝯtite: descen
dite in voraginē habitatores dedan:
qm̄ pditiōez esau adduxi sup eũ: tps vi
sitatiōis ei⁹. Si vindemiatores ei⁹ ve-
nissent sup te: non reliq̄ssent racemũ: si
fures ĩ nocte rapuissent ꝙ sufficeret si-
bi. Ego ꝯo discooperui esau: reuelaui
abscōdita ei⁹ ⁊ celari nō poterit Uasta
tũ ē semē ei⁹ ⁊ fratres ei⁹ ⁊ vicini eius
⁊ non erit. Relinq̄ pullos tuos: ego fa C
ciā vos viuere: ⁊ vidue tue in me spera
bũt q̄r hc dicit dñs: Ecce q̄bus nō erat
iudiciũ vt biberēt calicem: bibētes bi
bēt: ⁊ tu q̄si ĩnocēs relinq̄ris? Nō eris
innocēs: sed bibēs bibes. Quia p me-
metipm iuraui dicit dñs: ꝙ in solitu-
dinē et in opprobriũ et in desertũ et in
maledictionē erit bosra: ⁊ in oēs ciui-
tates eius erunt in solitudines sempi
ternas‖ Auditũ audiui a dño ⁊ legat⁹ Abdi[...]
ad gētes missus sũ. Cōgregami ⁊ veni-
te cōtra eā: ⁊ cōsurgam⁹ in pliũ. Ecce
enĩ paruulũ dedi te in gentib⁹: cōtem-
ptibilē inter hoies‖ Arrogātia tua de- Esa.4[...]
cepit te ⁊ supbia cordis tui: q̄ habitas
ĩ cauernis petre: ⁊ apprehēdere niteris D
altitudinē collis‖ Cũ exaltauerꝭ q̄si aq̄ Abdi[...]
la nidũ tuũ: inde detrahā te dicit dñs J.51.f
Et erit idumea deserta‖ Oĩs qui trāsi- S.18.c
bit p eaz stupebit: et sibillabit sup oēs c.I.50
plagas ei⁹: sicut subuersa est sodoma ⁊

gomorra ⁊ vicine ei⁹ ait dñs. Nõ habi
tabit ibi vir: ⁊ nõ icolet eã filius hois.
Ecce q̃si leo ascẽdet de supbia iorda-
nis ad pulchritudinẽ robustã: q2 subi
to currere faciã eũ ad illã. Et q̇s erit
elect⁹ quẽ p̄ponã ei? Quis ei silis mei
Et q̇s sustinebit me? Et q̇s est iste pa-
stor q̇ resistat vultui meo? Propterea
audite cõsiliũ dñi qd̃ iniit de edõ: ⁊ co
gitatiões ei⁹ q̃s cogitauit de habitato
E rib⁹ themã. Si nõ deiecerint eos par-
uuli gregis nisi dissipauerit cũ eis ha-
bitaculũ eoꝝ. A voce ruine eoꝝ cõmo
ta ẽ tra: clamor in mari rubro audit⁹
ẽ vocis ei⁹. Ecce q̃si aquila ascẽdet: et
euolabit: ⁊ expãdet alas suas sup bos-
rã. Et erit cor fortiũ idumee i die illa:
q̃si cor mulierꝭ parturientꝭ. Ad damas
cũ. Cõfusa ẽ emath ⁊ arphath: q2 audi
tũ pessimũ audierũt. Turbati sũt i ma
ri: p̄ sollicitudine q̇escere non potuit.
Dissoluta ẽ damasc⁹: versa ẽ i fugã tre
mor app̄hẽdit eã. Angustia ⁊ dolores
tenuerũt eã q̃si parturientẽ. Quõ dere
liq̇rũt ciuitatẽ laudabilẽ: vrbẽ leticie
Ideo cadẽt iuuenes ei⁹ i plateis ei⁹: ⁊
oẽs viri p̄lĩ cõticescẽt i die illa ait do
min⁹ exercituũ. Et succẽdã ignẽ i mu
F ro damasci ⁊ deuorabit menia bena-
dab. Ad cedar ⁊ ad regna asor: q̄ pcus
sit nabuchodonosor rex babylõis. Hec
dicit dñs. Surgite ⁊ ascẽdite ad cedar
⁊ vastate filios orientꝭ. Tabernacula
eoꝝ ⁊ greges eoꝝ capiẽt: pelles eoꝝ et
oĩa vasa eoꝝ ⁊ camelos eoꝝ tollẽt sibi
⁊ vocabũt sup eos formidinẽ i circui-
tu. Fugite: abite vehemẽter: i voragi-
nib⁹ sedete q̇ habitatis asor ait dñs.
Iniit eñ ꝯ vos nabuchodonosor rex
babylonis ꝯsiliũ: ⁊ cogitauit adũsus
vos vos cogitatiões. Cõsurgite ⁊ ascẽ
dite ad gẽtẽ quietã ⁊ habitantẽ cõfi-
dẽter ait dñs. Nõ ostia nec vectes eis:
soli habitãt. Et erũt cameli eoꝝ i dire
ptionẽ: ⁊ multitudo iumẽtoꝝ in p̄dã.
Et dispgã eos i oẽm ventũ q̇ sũt attõ
G si in comã: ⁊ ex oĩ cõfinio eoꝝ adducã
interitũ sup eos ait dñs. Et erit asor
in habitaculũ draconũ: deserta vsq3 i
eternũ. Nõ manebit ibi vir: nec inco-
lat eã fili⁹ hois. Qd̃ factũ ẽ verbũ dñi
ad hieremiã pp̄ham aduersus elã i p̄n
cipio regni sedechie regis iuda dicẽs.
Hec dicit dñs exercituũ. Ecce ego cõ-
fringã arcũ elã ⁊ summã fortitudinẽ eo
rũ: ⁊ inducã sup elam q̃ttuor ventos a
q̃ttuor plagis celi: ⁊ ventilabo eos in
oẽs vẽtos istos: ⁊ nõ erit gẽs ad quã
nõ ꝑueniãt pfugi elã. Et pauere faciã
elam corã inimicis suis: ⁊ i cõspectu q̄
rentiũ aĩam eoꝝ. Et adducã sup eos
malũ: irã furoris mei dic̃ dñs. Et mit-
tã post eos gladiũ donec cõsumã eos:
⁊ ponã soliũ meũ i elã: ⁊ pdã inde re-
ges ⁊ p̄ncipes ait dñs. In nouissimis
aũt dieb⁹ reuerti faciã captiuos elam
Erbũ qd̃ locut⁹ (dicit dñs. L B
V est dñs de babylone ⁊ de terra
chaldeoꝝ in manu hieremie p-
phete. Annũciate in gentib⁹ ⁊ auditũ
facite. Leuate signũ: predicate ⁊ nolite
celare. Dicite: Capta est babylon: cõfu Dañ. 5.
sus est bel: vict⁹ est marodach. Cõfusa
sũt oĩa sculptilia eoꝝ: supata sũt idola
eoꝝ. Qm̃ ascẽdet ꝯ eã gens ab aq̇lone
que ponet terrã ei⁹ i solitudinẽ ⁊ non
erit q̇ habitet i ea ab hoĩe vsq3 ad pe-
cus. Et moti sũt: ⁊ abierũt. In diebus
illis ⁊ in tp̄e illo ait dñs: venient filĩ
isrl̃: ipsi ⁊ filĩ iuda simul. Ambulãtes
⁊ flentes pperabũt: ⁊ dñm deũ suũ q̄-
rent. In sion interrogabũt viã: huc fa-
cies eoꝝ venient: ⁊ apponent̃ ad dñm
federe sempiterno: qd̃ nulla obliuione
delebit̃. Grex pditus factus ẽ popul⁹
me⁹: pastores eoꝝ seduxerũt eos: fece-
rũtq3 vagari in mõtibus. De mõte in
collẽ trãsierũt: obliti sunt cubilis sui.
Oẽs qui inuenerũt comederũt eos: et
hostes eoꝝ dixerũt: Nõ peccauim⁹ pro
eo q̄ peccauerũt dño decori iusticie et
expectationi patrũ eoꝝ dño. Recedite
de medio babylonis: de tra chaldeoꝝ
egredimini: ⁊ estote q̃si hedi añ greges
Qm̃ ecce ego suscitabo ⁊ adducã i ba-
bylonẽ cõgregationẽ gẽtiũ magnarũ
de terra aq̇lonis: ⁊ p̄parabunt̃ aduer-
sus eã: ⁊ inde capiet̃. Sagitta eius q̃si
viri fortis interfectoris: nõ reuertet̃ va-
cua. Et erit chaldea in p̄dã: oẽs vastã-
tes eã replebũt̃ ait dñs. Qm̃ exultatis
⁊ magna loq̇mini diripiẽtes heredita
tẽ meã: qm̃ effusi estis sicut vituli sup
herbã: ⁊ mugistis sicut tauri. Cõfusa ẽ
mater vr̃a nimis: ⁊ adequata pulueri
q̄ genuit vos. Ecce nouissima erit i gẽ
tibus: ⁊ deserta inuia ⁊ arens. Ab ira C
dñi nõ habitabit̃: s3 rediget̃ tota i so-

titudinē.‖Oīs q̄ trāsibit p̄ babylonē
J.18.c.19.c stupebit: ⁊ sibilabit sup̄ vniuersis pla-
et.49.c gis eiꝰ. Preparami ꝯ babylonē p̄ cir-
cuitū. Oēs q̄ tēditis arcū debellate eā
nō parcatis iaculis: qꝛ dn̄o peccauit.
Clamate aduersus eā. Ubiq̃ dedit ma
nū. Ceciderūt fundamēta eiꝰ: destructi
sūt muri eiꝰ: q̄m vltio dn̄i ē. Ultionē
accipite de ea. Sicut fec̄ facite ei. Dis-
p̄dite satorē de babylone: ⁊ tenētē fal-
cē ī t̄pe messis a facie gladij columbe.
Unusq̄sq̃ ad p̄plm suū ꝯuterꝫ: ⁊ singu
li ad t̄rā suā fugiēt. Grex dispsus isrl̄:
4.Reg.18.c leones eiecerūt eū. Primꝰ comedit eū
rex assur: iste nouissimꝰ exossauit eū na
buchodonosor rex babylōis. Proptea
hec dicit dn̄s exercituū deus isrl̄. Ecce
ego visitabo regē babylōis ⁊ t̄rā eiꝰ si
cut visitaui regē assur: ⁊ reducam isrl̄
ad habitaculū suū. Et pascet carmelꝰ
D ⁊ basan: ⁊ ī mōte effraim ⁊ ī galaad sa
turabit aīa eiꝰ. In diebꝰ illis ⁊ ī t̄pe il
lo ait dn̄s: q̄ret iniquitas isrl̄: ⁊ nō erit
⁊ pctm̄ iuda ⁊ nō inuenietꝫ: q̄m ꝓpiti
us ero eis q̄s reliq̄ro. Sup̄ t̄rā dn̄anti
um ascēde: ⁊ sup̄ habitatores eiꝰ visi-
ta. Dissipa ⁊ interfice q̄ post eos sunt ait
dn̄s: ⁊ fac iuxta oīa q̄ p̄cepi tibi. Uox
belli ī t̄ra: ⁊ ꝯtritio magna. Quō ꝯfra-
ctꝰ est ⁊ ꝯtritꝰ malleꝰ vniuse t̄re? Quō
versa ē in desertū babylon ī gētibꝰ? Il
laqueaui te ⁊ capta es babylō ⁊ nescie
bas: iuēta es ⁊ app̄hēsa: q̄m dn̄m ꝓuo
casti. Aperuit dn̄s thesaurū suū ⁊ ꝓtu-
lit vasa ire sue: q̄m opꝰ ē dn̄o deo exer
cituū ī t̄ra chaldeoꝝ. Uenite ad eā ab
extremis finibꝰ: aperite vt exeāt q̄ cō-
E culcēt eā. Tollite d̄ via lapides ⁊ redi
gite ī aceruos: ⁊ interficite eā: nec sit q̄c
q̄ reliquū. Dissipate vniuersos fortes
eiꝰ: descēdāt ī occisionē. Ue eis qꝛ ve-
nit dies eoꝝ t̄ps visitatiōis eoꝝ. Uox
fugentiū ⁊ eoꝝ q̄ euaserūt de t̄ra ba-
bylonis: vt āñciēt ī sion vltionē dn̄i
dei nr̄i: vltionē tēpli eiꝰ. Annūciate ī
babylonē plurimis oībꝰ q̄ tēdūt arcū
Cōsistite adūsus eā p̄ gyrum: ⁊ nullus
euadat. Reddite ei s̄m opꝰ suū: iuxta
oīa q̄ fecit: facite illi: qꝛ ꝯ dn̄m erecta ē
aduersū s̄ctū isrl̄. Idcirco cadēt iuue-
nes eiꝰ ī plateis eiꝰ: ⁊ oēs viri bellato-
res eiꝰ cōticescēt ī die illa ait dn̄s. Ec-
ce ego ad te sup̄be dicit dn̄s deꝰ exerci
tuū: qꝛ veniet dies tuꝰ t̄ps visitatiōis
tue. Et cadet sup̄bus ⁊ corruet: ⁊ non
erit q̄ suscitet eū. Et succēdā ignē in
vrbibꝰ eiꝰ: ⁊ deuorabit oīa in circuitu
eiꝰ. Hec dicit dn̄s exercituū. Calūniā
sustinēt filij isrl̄ ⁊ filij iuda simul. Oēs F
q̄ ceperūt eos tenent: nolūt dimittere
eos. Redēptor eoꝝ fortis: dn̄s exercitu
um nomē eiꝰ. Iudicio defēdet cām eo
rū: vt exterreat t̄rā ⁊ cōmoueat h̄itato-
res babylōis. Gladiꝰ ad chaldeos ait
dn̄s: ⁊ ad habitatores babylonis ⁊ ad
p̄ncipes ⁊ ad sapientes eiꝰ. Gladiꝰ ad
diuinos eiꝰ: q̄ stulti erūt. Gladiꝰ ad for
tes illiꝰ q̄ timebūt. Gladiꝰ ad eq̄s eiꝰ ⁊
ad currꝰ eiꝰ: ⁊ ad oē vulgꝰ q̄d ē in me
dio eiꝰ: ⁊ erūt q̄si mulieres. Gladiꝰ ad
thesauros eiꝰ q̄ diripientꝫ. Siccitas su
p̄ aq̄s eiꝰ erit ⁊ arescēt: qꝛ t̄ra sculptili
um ē: ⁊ ī portētꝫ gloriantꝫ. Propterea
habitabūt dracones cū fatuis ficarijs
⁊ habitabūt ī ea strutiōes. Et nō inha
bitabitꝫ vltra vsq̃ ī sempiternū: nec ex
truetꝫ vsq̃ ad generationē ⁊ generatio
nē. ‖Sicut subuertit dn̄s sodomā ⁊ go Gen.19
morrā ⁊ vicinas eiꝰ: ait dn̄s. Nō habi
tabit ibi vir: ⁊ nō īcolet eā filiꝰ hoīs.
Ecce p̄pl̄s veniet ab aq̄lone ⁊ gēs ma- G
gna: ⁊ reges multi ꝯsurgēt a finibꝰ ter
re Arcū ⁊ scutū app̄hēdēt: crudeles sūt
⁊ misericordes. Uox eoꝝ q̄si mare sona
bit: ⁊ sup̄ eq̄s ascēdēt sicut vir parꝰ ad
p̄liū ꝯ te filia babylō. Audiuit rex ba-
bylonis famā eoꝝ: ⁊ dissolute sūt ma-
nꝰ eiꝰ. Angustia app̄hēdit eū: dolor q̄-
si parturientē. Ecce q̄si leo ascēdet de
sup̄bia iordanis ad pulchritudinē ro-
bustā: qꝛ subito currere faciā eū ad il-
lā. Et q̄s erit electus quē p̄ponam ei?
Quis eī similis mei: ⁊ q̄s sustinebit me?
‖Et q̄s ē iste pastor qui resistat vultui Job.41
meo? Propterea audite ꝯsiliuꝫ dn̄i q̄d
mēte cōcepit adūsū babylonē: ⁊ cogi-
tatiōes eiꝰ q̄s cogitauit sup̄ t̄rā chal-
deoꝝ. Nisi detraxerint eos p̄uuli gre-
gū: nisi dissipatū fuerit cū ip̄is habita
culū eoꝝ. A voce captiuitatꝫ babylōis
cōmota ē terra: ⁊ clamor īter gētes au
Ec dicit dn̄s: Ecce (ditꝰ ē. LI
H ego suscitabo sup̄ babylonē et A
sup̄ habitatores eius q̄ cor suū
leuauerūt: ꝯ me q̄si ventū pestilentē: ⁊
mittā ī babylonē vētilatores ⁊ vētila
būt eā. Et demolientꝫ t̄rā eiꝰ: q̄m vene
rūt sup̄ eā vndiq̃ ī die afflictionis eiꝰ

Nō tendat q̄ tēdit arcū suū:ꝛ nō ascē-
det loricatꝰ. Nolite parcere iuuenibꝰ
eiꝰ:interficite oēm maliciā eiꝰ. Et ca-
dēt iterfecti in t̄ra chaldeoꝝ:ꝛ vulne
rati i regionibꝰ eiꝰ. Qm̄ nō fuit vidua
tus isrl̄ ꝛ iuda a dn̄o deo suo dn̄o exer
cituū. Terra āt eoꝝ repleta ē delicto a
sācto isrl̄. Fugite de medio babylonis
vt saluet vnusq̄sq; aiam suā. Nolite ta
cere sup iniq̄tatē eiꝰ: qm̄ tp̄s vltionis
eiꝰ ē a dn̄o: vicissitudinē ip̄e retribuet
ei. Calix aureꝰ babylō i manu dn̄i iebri
ans oēm t̄rā. De vino eiꝰ biberūt gen
Esa.21.c tes ꝛ ideo cōmote sūt. ‖ Subito cecidit
Apo.14.b babylon ꝛ ꝯtrita ē. Vlulate sup eā: tol
lite resinā ad dolorē eiꝰ si forte sanet̄.
Curauimꝰ babylonē: ꝛ nō est sanata.
Derelinq̄mꝰ eā: ꝛ eamꝰ vnusq̄sq; i t̄rā
suā. Qm̄ ꝑuenit vsq; ad celos iudiciū
B eiꝰ: ꝛ eleuatū ē vsq; ad nubes. Protu-
lit dn̄s iusticias nr̄as: venite ꝛ narre-
mꝰ in sion opꝰ dn̄i dei nr̄i. Acuite sa-
gittas ꝛ iplete pharetras. Suscitauit
Gen.19 dn̄s sp̄m regū medoꝝ: ꝛ ꝯ babylonem
mēs eiꝰ ē vt ꝑdat eā. Qm̄ vltio dn̄i ē
vltio tēpli sui. Sup muros babylōis
leuate signū: augete custodiā. Leuate
custodes: p̄parate isidias: q2 cogitauit
dn̄s ꝛ fecit quecūq; locutꝰ ē ꝯ habita-
tores babylōis. Que habitas sup aq̄s
multas locuples i thesauris: venit fi-
Amos.6.c nis tuꝰ pedalis p̄cisiōis tue. ‖ Jurauit
dn̄s exercituū ꝑ aiam suā: qm̄ replebo
te hoībꝰ q̄si bruco: ꝛ sup te celeuma cā
S.10.b tabit̄. ‖ Qui fecit t̄rā in fortitudīe sua
ꝛ p̄parauit orbē i sapia sua: ꝛ prudētia
sua extēdit celos. Dante eo vocē mul-
tiplicant̄ aq̄ in celo. Qui leuat nubes
ab extremo t̄re: fulgura i pluiā fecit: et
Job.41 ꝓduxit vētos de thesauris suis. Stul
tꝰ factꝰ ē oīs hō a scientia: cōfusus est
oīs cōflator i sculptili q2 mēdax ē cō-
flatio eiꝰ: nec ē sp̄us in eis. Vana sunt
opa ꝛ risu digna: i tp̄e visitatiōis sue
ꝑibūt. Nō sicut hec ps iacob: q2 q̄ fecit
oīa ipse ē: ꝛ isrl̄ sceptrū hereditatꝭ eiꝰ
C dn̄s exercituū nomen eiꝰ. Collidis tu
mihi vasa belli: ꝛ ego collidā in te gē-
tes: ꝛ disꝑdā in te regna. Et collidam
in te equū ꝛ equitem eiꝰ: ꝛ collidā i te
currū ꝛ ascēsorē eiꝰ: ꝛ collidā i te virū
et mulierē. Et collidā i te senē ꝛ pueꝝ
ꝛ collidā i te iuuenē ꝛ virginē. Et col
lidā i te pastorē ꝛ gregē eiꝰ: ꝛ collidā i
te agricolā ꝛ iugales eiꝰ. Et collidā i
te duces ꝛ magistratꝰ: ꝛ reddā babylōi
ꝛ cūctꝭ hitatoribꝰ chaldee oē malū suū
qd̄ fecerūt i sion i ocul' vr̄is: ait dn̄s. Ec
ce ego ad te mōs pestifer ait dn̄s: q̄ cor
rūpis vniūsā t̄rā. Et extēdā manū meā
sup te: ꝛ euoluā te de petris: ꝛ dabo te
i mōtē cōbustiōis. Et nō tollēt de te
lapidē i angulū: ꝛ lapidē i fūdamento
sꝫ ꝑditꝰ i eternū eris: ait dn̄s. Leuate si
gnū in t̄ra: clāgite buccina i mōtibꝰ.
Sāctificate sup eā gētes: annūciate ꝯ
illā regibꝰ ararath mēni ꝛ ascenez: nu
merate ꝯ eā tapsar. Adducite equū q̄si
bruchū aculeatū. Sāctificate ꝯ eā gen-
tes: reges medie: duces eiꝰ: ꝛ vniūsos
magistratꝰ eiꝰ: cūctāq; t̄rā ptātis eiꝰ.
Et cōmouebit̄ t̄ra ꝛ ꝯturbabit̄: q2 eui
gilabit ꝯ babylonē cogitatio dn̄i vt
ponat t̄rā babylōis desertā ꝛ inhabita
bilē. Cessauerūt fortes babylonis a p̄-
lio: habitauerūt i p̄sidijs. Deuoratū ē D
robur eoꝝ: ꝛ facti sūt q̄si mulieres. In
cēsa sūt tabnacula eiꝰ: ꝯtriti sūt vectes
eiꝰ. Currēs obuiā currēti veniet: ꝛ nū-
tius obuiꝰ nūciāti vt ānūciēt regi ba
bylōis q2 capta ē ciuitas eiꝰ a sūmo vs
q; ad sūmū: ꝛ vada p̄occupata sūt ꝛ pa
ludes icēse sūt igni: ꝛ viri bellatores cō
turbati sūt. Quia hec dicit dn̄s exerci-
tuū deꝰ isrl̄. Filia babylōis q̄si area: tē
pꝰ triture eiꝰ. Adhuc modicū ꝛ veniet
tp̄s messiōis eiꝰ. Comedit me: ꝛ deuora
uit me nabuchodonosor rex babylōis
Reddidit me q̄si vias iane. Absorbuit
me q̄si draco: repleuit vētrē suū teneri
tudine mea ꝛ eiecit me. Iniq̄tas adū-
sū me: ꝛ caro mea sup babylonē dicit
hitatio siō: ꝛ sāguis meꝰ sup hitatores
chaldee dic̄ hierl'm. Propterea hec dicit
dn̄s. Ecce ego iudicabo cām tuā ꝛ vl-
ciscar vltionē tuā. Et desertū faciā ma-
re eiꝰ: ꝛ siccabo venā eiꝰ. Et erit baby-
lō i tumulos: hitatio draconū: stupor ꝛ
sibilꝰ eo q̄ nō sit hitator. Simul vt leo-
nes rugiēt: excutiēt comas veluti ca-
tuli leonū. In calore eoꝝ ponā potꝰ eo E
rū: ꝛ inebriabo eos vt sopiāt̄ ꝛ dormiāt Dan.5.a
sōnū sēpiternū: ꝛ nō ꝯsurgāt: dic̄ dn̄s. De
ducā eos q̄si agnos ad victimā: ꝛ q̄si
arietes cū hedis. Quō capta ē sesach: ꝛ
cōp̄hēsa ē inclyta vniūse t̄re? Quō fa-
cta ē i stuporē babylon inter gentes?
Ascēdit sup babylonē mare: multitu

Sine fluctuū ei⁹ opata ē. Facte sūt ci-
uitates ei⁹ i stuporē: terra inhabitabi-
lis ꝛ deserta: t̄ra i q̄ null⁹ habitet: nec
trāsiet ꝑ eā fili⁹ hoīs. Et visitabo sup
bel in babylone: ꝛ eijciā qđ absorbue-
rat de ore ei⁹: ꝛ nō cōfluēt ad eā vltra
gentes. Siquidē ꝛ mur⁹ babylōis cor
ruet. Egredimini de medio ei⁹ ꝑplus
meus vt saluet vnusq̄sq; aīam suā ab
ira furoris dn̄i. Et ne forte mollescat
cor vr̄m: ꝛ timeatis auditū q̄ audiet̄ i
terra. Et veniet in āno auditio: ꝛ post
hūc annū auditio ꝛ iniq̄tas in terra: ꝛ
dn̄ator sup dn̄atorē. Propterea ecce di
es veniūt: ꝛ visitabo sup sculptilia ba
bylonis: ꝛ oīs t̄ra ei⁹ cōfundet̄: ꝛ vniū
F si interfecti ei⁹ cadēt in medio ei⁹. Et
laudabūt sup babylonē celi ꝛ terra et
oīa q̄ in eis sunt: q: ab aq̄lone veniēt
ei ꝑdones: ait dn̄s. Et quō fecit baby-
lon vt caderet occisi in isrl̄: sic đ baby
lone cadēt occisi i vniūsa t̄ra. Qui fu-
gistis gladiū: venite: nolite stare. Re-
cordamini ꝓcul dn̄i: ꝛ hierl̄m ascendat
sup cor vr̄m. Cōfusi sum⁹: q̄m audiui-
m⁹ opprobriū. Operuit ignominia fa-
cies nr̄as: q: venerūt alieni sup sancti
ficationē dom⁹ dn̄i. Propterea ecce di
es veniūt: ait dn̄s: ꝛ visitabo sup scul-
ptilia babylonis: ꝛ in oī t̄ra ei⁹ mugi-
Je.49.d et vulnerat⁹. ‖Si ascenderit babylon
i celū ꝛ firmauerit in excelso robur su-
um: ad me venient vastatores ei⁹: ait
dn̄s. Uox clamoris de babylone ꝛ cō-
tritio magna de t̄ra chaldeoꝝ: q̄m va
stauit dn̄s babylonē ꝛ ꝑdidit ex ea vo
cē magnā: ꝛ sonabūt fluct⁹ eoꝝ quasi
aq̄ multe. Dedit sonitū vox eoꝝ: q: ve-
nit sup eā id est sup babylonē ꝑdo. Et
apphensi sūt fortes ei⁹: ꝛ emarcuit ar-
cus eoꝝ: q: fortis vltor dn̄s reddēs re
tribuet. Et inebriabo ꝑncipes ei⁹ ꝛ sa
G pientes ei⁹: duces ei⁹ ꝛ magistrat⁹ ei⁹
Ps.75. ꝛ fortes ei⁹. Et dormient somnū sem-
piternū: ꝛ nō expgiscent̄ ait rex dn̄s ex-
ercituū nomē ei⁹. Hec dicit dn̄s exerci
tuū. Murus babylonis ille latissim⁹
suffusione suffodiet̄: ꝛ porte ei⁹ excel-
se igne cōburent̄: ꝛ labores populorū
ad nihilū ꝛ gētiū: i ignē erūt: disꝑibūt
Uerbū qđ ꝑcepit hieremias ꝓpha sa-
raie filio nerie filij maasie cum ꝑgeret
cū sedechia rege in babylonē in anno
quarto regni ei⁹. Saraias aūt erat ꝑn

ceps ꝓphetie. Et scripsit hieremias oē
malū qđ venturū erat sup babylonē i
libro vno: oīa verba hec q̄ scripta sūt
ꝯ babylonē. Et dixit hieremias ad sa-
raiam. Cū veneris in babylonē ꝛ vide
ris ꝛ legeris oīa verba hec: dices. Dn̄e
tu locut⁹ es ꝯ locū istū vt disꝑderes eū
ne sit q̄ in eo habitet ab hoīe vsq; ad
pecus: ꝛ vt sit ꝑpetua solitudo. Cunq;
cōpleueris legere librū istū: ligabis ad
eū lapidē ꝛ ꝓijcies illū i mediū eufra-
ten. ꝛ dices. Sic submerget̄ babylon:
ꝛ nō cōsurget a facie afflictionis quā
ego adduco sup eā: ꝛ dissoluet̄. Hucus-
‖Jlius q; verba hieremie. LII A
f viginti ꝛ vni⁹ anni erat sedechi 4.Reg.25
as cū regnare cepisset: ꝛ vndeci 2.Pa.36
annis regnauit i hierl̄m. Et nomē ma
tris ei⁹ amithal: filia hieremie de lob-
na. Et fecit malū in oculis dn̄i iuxta
oīa q̄ fecerat ioachī: q̄m furor dn̄i erat
i hierl̄m ꝛ in iuda vsq; q̄ ꝓijceret eos
a facie sua. Et recessit sedechias a rege
babylonis. ‖Factū ē aūt i anno nono Je.39.a
regni ei⁹ i mese decimo: decima die me 4.Reg.
sis: venit nabuchodonosor rex babylo
nis ipē ꝛ oīs exercit⁹ ei⁹ aduersus hie
rusalē: ꝛ obsederūt eā: ꝛ edificauerūt ꝯ
eā munitiones i circuitu: ꝛ fuit ciui-
tas obsessa vsq; ad vndecimū annū re
gni sedechie. Mēse aūt q̄rto nona die B
mensis obtinuit fames ciuitatē: ꝛ nō
erāt alimenta ꝑplo t̄ra. Et dirupta est
ciuitas ꝛ oēs viri bellatores ei⁹ fuge-
rūt: exierūtq; de ciuitate nocte ꝑ viā
porte q̄ est int̄ duos muros ꝛ ducit ad
hortū regis: chaldeis obsidētib⁹ vrbē
in gyro ꝛ abierūt ꝑ viā q̄ ducit in here
mū. Persecut⁹ ē aūt chaldeoꝝ exerci-
tus regē: ꝛ apphēderūt sedechiā in dese
to qđ ē iuxta hiericho: ꝛ oīs comitat⁹
ei⁹ diffugit ab eo. Cūq; cōphendissēt
regē: adduxerūt eū ad regē babylonis
in reblata q̄ ē i t̄ra emath: ꝛ locut⁹ est
ad eū iudicia. Et iugulauit rex baby-
lonis filios sedechie i oculis ei⁹: sed ꝛ
oēs ꝑncipes iuda occidit i reblatha.
Et oculos sedechie eruit: ꝛ vinxit eum C
cōpedib⁹. Et adduxit eū rex babylōis
in babylonē ꝛ posuit eū i domo carce
ris vsq; ad diē mort̄ sue. Jn mense āt
q̄nto: decima mēsis: ipē ē ann⁹ non⁹
decim⁹ nabuchodonosor regis babylo
nis: venit nabuzardan ꝑnceps militie

q̃ stabat corã rege babylonis in hierl̃z
τ incẽdit domũ dñi τ domũ regis τ oẽs
dom⁹ hierl̃m: τ oẽm domũ magnã igne
cõbussit: τ totũ murũ hierl̃m p̱ circui-
tũ destruxit cũct⁹ exercitus chaldeoꝝ
D q̃ erat cũ magistro militie. De paupe-
rib⁹ aũt ppl̃i τ de reliquo vulgo qd̕ re-
mãserat in ciuitate τ de ꝓfugis q̃ trãs
fugerãt ad regẽ babylonis: τ ceteros
de multitudine trãstulit nabuzardan
ꝑnceps militie: de pauperib⁹ vero tre
reliq̃t nabuzardã ꝑnceps militie vini
tores τ agricolas. Colũnas ꝗ̃z ereas q̃
erãt i domo dñi τ bases τ mare eneum
qd̕ erat i domo dñi cõfregerũt chaldei:
τ tulerũt oẽ es eoꝝ i babylonẽ. Et le-
betes τ creagras τ psalteria τ phialas
τ mortariola τ oia vasa erea q̃ in mi-
nisterio fuerũt: tulerũt: τ hydrias τ thy-
E miamateria τ vrceos τ pelues τ cãde-
labra τ mortaria et cyathos. Quotq̃t
aurea aurea: τ q̃tq̃t argentea argẽtea.
Tulit magister militie colũnas duas
τ mare vnũ τ vitulos duodecim ereos
q̃ erãt sub basibus: q̃s fecerat rex salo
mõ in domo dñi. Nõ erat pondus eris
oim horũ vasoꝝ. De colũnis aũt: decẽ
τ octo cubiti altitudinis erãt i colũna
vna: τ funiculus duodeci cubitoꝝ cir-
cuibat eã. Porro grossitudo ei⁹ q̃ttu-
or digitoꝝ: τ intrinsec⁹ caua erat: τ ca-
pitella sup̱ vtraq̃ erea. Altitudo capi
telli vni⁹ q̃nq̃ cubitoꝝ: τ retiacula τ
τ malogranata sup̱ coronã i circuitu:
oia enea. Et fuerũt malogranata nona
F gintasex dependẽtia: τ oia malograna-
ta cẽtũ retiaculis circũdabãt. Et tulit
magister militie saraiam sacerdotẽ ꝑ-
mũ τ sophoniã sacerdotẽ secũdũ: τ tres
custodes vestibuli. Et de ciuitate tulit
eunuchũ vnũ q̃ erat ꝑposit⁹ sup̱ viros
bellatores: τ septẽ viros de his q̃ vide
bãt faciẽ regis q̃ inuẽti sũt i ciuitate:
τ scribã ꝑncipẽ militũ q̃ ꝓbabat tyro
nes: τ sexaginta viros de ppl̃o tre q̃ in
uenti sũt i medio ciuitat̃. Tulit autẽ
eos nabuzardã magister militie τ dux
it eos ad regẽ babylonis i reblata. Et
ꝑcussit eos rex babylonis: τ interfecit
eos i reblata i t̃ra emath. Et trãslatus
ẽ iuda de t̃ra sua. Iste ẽ ppl̃s quẽ trã-
G stulit nabuchodonosor. In anno septi
mo: iudeos tria milia τ viginti tres.
In ãno octauodecimo nabuchodono

sor trãstulit d̕ hierl̃m aĩas octingẽtas
trigintaduas. In ãno vicesimotertio na
buchodonosor: trãstulit nabuzardan
magister militie aĩas iudeoꝝ septingẽ
tas q̃draginta q̃nq̃. Oẽs ꝗ̃ aĩe q̃ttuor
milia sexcẽte. Et factũ ẽ i tricesimose-
ptimo anno trãsmigratiõis ioachim
reg̃ iuda duodecio mẽse vicesimaq̃n-
ta mensis: eleuauit euilmerodach rex
babylonis: ipo ãno regni sui caput io
achim reg̃ iude: τ eduxit eũ de domo
carceris: τ locut⁹ ẽ cũ eo bona. Et po-
suit thronũ ei⁹ sup̱ thronos regũ qui
erãt post se i babylone τ mutauit vesti
mẽta carceris ei⁹: τ comedebat panes
corã eo semp̱ cũct̃ dieb⁹ vite sue. Et
cibaria ei⁹ cibaria ꝑpetua dabãt ei a
rege babylõis statuta p̱ singulos dies:
vsq̃ ad diẽ mortis sue cũct̃ dieb⁹ vi- (te ei⁹.

Incipiũt Threni id est lamẽtatiões hieremie q̃ cynoth hebraice iscribũt.

e Et factũ ẽ postq̃
i captiuitatẽ redactus est isrl̃: τ
hierl̃m deserta ẽ: sedit hieremi-
as ꝓpheta flens τ plãxit lamẽtatione
hac i hierl̃m: τ amaro animo suspirãs
τ eiulans dixit. Aleph. Cap. I

Quomodo sedet A
q sola ciuitas plena ppl̃o. Fa-
cta ẽ q̃si vidua dña gẽtiũ: ꝑn
ceps ꝓuinciarũ facta est sub
tributo. Beth. Plorãs plorauit i no- Hiere. 13. C
cte: τ lachryme ei⁹ i maxillis ei⁹. Nõ ẽ
q̃ cõsolet̃ eã: ex oibus charis ei⁹. Oẽs
amici ei⁹ spreuerũt eã: τ facti sũt ei ini
mici. Gymel. Migrauit iudas ꝓpt af-
flictionẽ et multitudinẽ seruitut̃. Ha
bitauit inter gẽtes nec inuenit requiẽ.
Oẽs ꝑsecutores ei⁹ apprehẽderũt eã in-
ter angustias. Deleth. Vie sion lugent B
eo q nõ sint q̃ veniãt ad solẽnitatem.
Oẽs porte ei⁹ destructe sacerdotes ei⁹
gemẽtes. Virgines ei⁹ squalide: τ ipa
oppressa amaritudine. He facti sũt ho
stes ei⁹ i capite: inimici ei⁹ locupleta-
ti sũt: q̃ dñs locut⁹ ẽ sup̱ eã ꝓpt mul-
titudinẽ iniq̃tatũ ei⁹. Paruuli ei⁹ du-
cti sũt i captiuitatẽ: añ faciẽ tribulan
tis. Vau. Et egressus ẽ a filia sion ois
decor ei⁹. Facti sunt ꝑncipes ei⁹ velut
arietes nõ inuenientes pascua: τ abie-
rũt absq̃ fortitudine añ faciẽ subseq̃n
tis. Zai. Recordata ẽ hierl̃m dieꝝ afflic C

ctionis sue: ⁊ p̄uaricatiōis oīm deside
rabiliū suoꝝ q̄ habuerat a diebꝰ anti
q̄s: cū caderet pp̄ls eiꝰ ī manu hostili: ⁊
nō esset auxiliator. Viderūt eā hostes:
⁊ deriserūt sabbata eiꝰ. Heth. Pecca-
tū peccauit hierl'm: ꝓpterea īstabil' fa-
cta ē. Oēs q̄ glorificabāt eā spreuerūt
illā q2 viderūt ignominiā eiꝰ. Ipsa aūt
gemēs ⁊ ꝯuersa ē retrorsū. Teth. Sor
des eiꝰ ī pedibꝰ eiꝰ: nec recordata ē fi-
D nis sui. Deposita ē vehemēter: nō ha-
bēs cōsolatorē. Vide dn̄e afflictionē
meā: q̄m erectꝰ ē inimicꝰ. Joth. Manū
suā misit hosti' ad oīa desiderabilia eiꝰ
q2 vidit gētes ingressas sāctuariū suū
de q̄bꝰ p̄cepas ne intrarēt ī ecclīam tu
am. Caph. Oīs pp̄ls eiꝰ gemēs: ⁊ q̄rēs
panē. Dederūt p̄ciosa queq꜠ ꝓ cibo: ad
refocillandā aīam. Vide dn̄e ⁊ ꝯsidera
q̄m facta sū vilis Lamech. O vos oēs
q̄ trāsitis ꝑ viā attēdite ⁊ videte si est
dolor sicut dolor meus. Q̄m vindemia
uit me ⁊ locutꝰ est dn̄s: in die furoris
E sui. Mē. De excelso misit ignē ī ossibꝰ
meis: ⁊ erudiuit me. Expādit rete pedi
bꝰ meis: ꝯuertit me retrorsum. Posuit
me desolatā: tota die merore ꝯfectam.
Nun. Vigilauit iugū iniq̄tatū meaꝝ
ī manu eiꝰ: ꝯuolute sūt ⁊ īposite collo
meo. Infirmata est vtꝰ mea: dedit me
dn̄s ī manu d̄ q̄ nō potero surgere. Sa
mech. Abstulit oēs magnificos meos
dn̄s de medio mei: vocauit adūsū me
F tp̄s vt ꝯtereret electos meos. Torcular
calcauit dn̄s virgini filie iuda. Ayn.
Hiere.14.c ‖Idcirco ego plorās ⁊ oculꝰ meꝰ dedu
J.2.f cēs aq̄s: q2 lōge factꝰ ē a me ꝯsolator
cōuertēs aīam meā. Facti sūt filii mei
ꝑditi: q̄m inualuit inimicꝰ. Phe. Ex-
pādit siō manꝰ suas: nō ē q̄ cōsolet' eā
Mādauit dn̄s adūsū iacob ī circūitu
eiꝰ hostes eiꝰ. Facta ē hierl'm q̄si pol-
luta mēstruis iter eos. Sade. Iustꝰ ē
dn̄s: q2 os eiꝰ ad iracundiā ꝓuocauit
Audite obsecro vniuersi pp̄li: ⁊ videte
dolorē meū. Virgines mee et iuuenes
G mei abierūt ī captiuitatē. Coph. Voca
ui amicos meos: ⁊ ipi deceperunt me.
Sacerdotes mei: ⁊ senes mei ī vrbe cō
sūpti sūt: q2 q̄sierūt cibū sibi vt refocil
larēt aīas suas. Res. Vide dn̄e q̄m tri-
bulor: ꝯturbatꝰ ē vēter meꝰ. Subuer-
sū ē cor meū ī memetipsa q̄m amaritu
dine plena sū. Foris interficit gladiꝰ: et

domi mors sīlis ē. Syn. Audierūt q2 ē
gemisco ego ⁊ nō ē q̄ cōsolet' me. Oēs
inimici mei audierūt malū meū: letati
sūt q̄m tu fecisti. Adduxisti diē cōsola
tionis: ⁊ fiēt sīles mei. Thau. Ingredi
at' oē malū eoꝝ corā te: ⁊ deuindemia
eos sicut vindemiasti me ꝓpter iniq̄-
tates meas. Multi enī gemitꝰ mei: et
cor meū merēs. Aleph. II A
q Vomodo obtexit caligine ī fu-
rore suo dn̄s filiā sion: ꝓiecit d̄
celo in t'rā inclytā isrl': ⁊ nō ē recorda-
tus scabelli pedū suoꝝ in die furoris
sui. Beth. Precipitauit dn̄s nec pep̄cit
oīa speciosa iacob: destruxit in furore
suo munitiōes virginis iuda: ⁊ deiecit
ī terrā: polluit regnū ⁊ p̄ncipes eiꝰ. Gy
mel. Cōfregit in ira furoris sui oē cor-
nu isrl': auertit retrorsū dexteram suā a
facie inimici: ⁊ succēdit ī iacob q̄si ig-
nē flāme deuorātis ī gyro. Deleth. Te B
tēdit arcū suū q̄si inimicꝰ firmauit dex
terā suā q̄ si hostis: ⁊ occidit oē q̄d pul
chrū erat visu ī tabernaculo filie sion:
effudit q̄si ignē indignationē suā. He
Factꝰ ē dn̄s velut inimicꝰ p̄cipitauit
isrl'. Precipitauit oīa menia eiꝰ dissipa
uit munitiones eiꝰ ⁊ repleuit ī filia iu
da humiliatū ⁊ humiliatam. Vau. Et
dissipauit q̄si hortū tētoriū suū: demo
litus ē tabnaculū suū. Obliuioni tra
didit dn̄s ī sion festiuitatē ⁊ sabbatū: ⁊
ī opprobriū ⁊ in indignationē furoris
sui regē ⁊ sacerdotē. Zay. Repulit dn̄s C
altare suū: maledixit sāctificatiōi sue
tradidit ī manu inimici muros turri
um eiꝰ. Vocē dederūt ī domo dn̄i: sic
ī die solenni. Heth. Cogitauit dn̄s dis-
sipare murū filie sion: tetēdit funiculū
suū ⁊ nō auertit manū suā a ꝑditione
Luxitq꜠ antemurale: ⁊ murꝰ parit' dis
sipatꝰ ē. Teth. Defixe sūt ī terra porte
eiꝰ: ꝑdidit ⁊ cōtriuit vectes eiꝰ: regem
eiꝰ ⁊ p̄ncipes eiꝰ ī gētibꝰ. Nō ē lex: ⁊ ꝓ
phete eiꝰ nō inuenerūt visionē a dn̄o.
Joth. Sederūt ī terra: cōticuerūt senes
filie sion: cōsperserūt cinere capita sua
accincti sūt ciliciīs. Abiecerūt ī t'ra ca D
pita sua virgines hierl'm. Caph. Defe-
cerūt p̄ lachrymis oculi mei cōturba-
ta sūt viscera mea. Effusū ē in t'ra ie-
cur meū sup̄ contritionē filie pp̄li mei
cū deficeret ꝑuulus ⁊ lactēs ī plateis
oppidi. Lameth. Matribꝰ suis dixerūt.

vbi ē triticū ⁊ vinū: cū deficerēt q̄si vul
nerati i plateis ciuitatis: cū exhalarēt
aias suas i sinu matrū suaꝝ. Mē. Cui
cōparabo te: vel cui assimilabo te filia
hierl'm? Cui exeq̄bo te ⁊ ꝯsolabor te v-
E go filia sion? Magna ē ei velut mare
cōtritio tua: q̄s medebit̃ tui? Nū. Pro
phete tui viderūt tibi falsa ⁊ stulta nec
aperiebāt iniq̄tatē tuā: vt te ad pniaꝫ
ꝓuocarēt. Uiderūt aūt tibi assūptiōes
falsas ⁊ eiectiones. Samech. Plauserūt
sup te manibꝰ oēs trāseūtes ꝑ viā: sibi
lauerūt ⁊ mouerūt capita sua sup filiā
hierl'm. heccine ē vrbs dicētes ꝑfecti
decoris: gaudiū vniūse tre. Ayn. Ape-
ruerūt sup te os suū oēs inimici tui:
sibilauerūt ⁊ fremuerūt dētibꝰ suis: ⁊
F dixerūt: deuorabimꝰ. En ista ē dies quā
expectabamꝰ: inuenimꝰ: vidimꝰ. Phe
Leui.26.c ‖ Fecit dñs q̄ cogitauit: cōpleuit ſmo-
Deu.28.b nē suū quē ꝑceꝑat a diebꝰ antiq̄s. De
struxit ⁊ nō pepcit: ⁊ letificauit sup te
inimicū. ⁊ exaltauit cornu hostiū tuoꝝ.
Sade. Clamauit cor eoꝝ ad dñm: sup
Iere.14.c muros filie siō. ‖ Deduc q̄si torrētē la
S.1.f chrymas ꝑ diē ⁊ noctē: nō des requiē
tibi: neq; taceat pupilla ocli tui. Coph
Cōsurge lauda i nocte i ꝑncipio vigili
G arū effūde sic aquā cor tuū aū ꝯspectū
dñi. Leua ad eū manꝰ tuas ꝓ aia puu
loꝝ tuoꝝ: q̄ fame pereūt i capite oim
cōpitoꝝ. Res. Uide dñe ⁊ ꝯsidera: quē
Leui.26.e vindemiauer̃ ita. Ergo nō comedēt
Ezech.5.c mulieres fructū suū: puulos ad mēsu-
Reg.6.f rā palme. Si occidit̃ i sanctuario dñi:
sacerdos ⁊ ꝓpheta? Syn. Iacuerūt i tra
foris puer ⁊ senex: v̄gines mee ⁊ iuue-
nes mei ceciderūt i gladio. Interfecisti
i die furoris tui: ꝑcussisti: nec misertus
es. Thau. Uocasti q̄si ad diē solēnē: q̄
terrerēt me de circūitu ⁊ nō fuit i die fu-
Esa.1.a roris dñi q̄ effugeret ⁊ reliq̄ret̃. ‖ Quos
A educaui ⁊ enutriui inimicꝰ meꝰ cōsū-
Ego vir (psit eos. Aleph. III
e vidēs paupꝑtatē meā i v̄ga idi-
gnationis eiꝰ. Aleph. Memina
uit ⁊ adduxit i tenebras ⁊ nō i lucem.
Aleph. Tm̄ i me vertit: ⁊ cōuertit manū
suā tota die. Beth. Uetustā fecit pellē
meā ⁊ carnem meā: cōtriuit ossa mea.
Beth. Edificauit i gyro meo: ⁊ circūde
dit me felle ⁊ labore. Beth. In tenebro
sis collocauit me q̄si mortuos sempit-
nos. Gymel. Circūedificauit aduū me

vt nō egrediar aggrauauit cōpedē me
um. Gymel. Sz ⁊ cū clamauero ⁊ ꝛ̄ro B
gauero: exclusit orōnē meā. Gymel. Cō
clusit vias meas lapidibꝰ q̄dris: semi-
tas meas subuertit. Deleth. Ursus in-
sidiās factꝰ ē mihi leo i abscōdito. De
leth. Semitas meas subūtit ⁊ ꝯfregit
me: posuit me desolatā. Deleth. Teten
dit arcū suū: ⁊ posuit me q̄si signū ad
sagittā. He. Misit in renibꝰ meis fili-
as pharetre sue. He. Factꝰ sū i derisum
oi pp'lo meo: canticū eoꝝ tota die. He.
Repleuit me amaritudinibꝰ inebria-
uit me absinthio. Uau. Confregit ad
nūerū dētes meos cibauit me cinere.
Uau. Et repulsa ē aia mea: oblitꝰ sum C
bonoꝝ. Uau. Et dixi: periit finis meꝰ
⁊ spes mea a dño. Zay. Recordare pau
ꝑtat̃ ⁊ trāsgressiōis mee: absinthii et
fellis. Zay. Memoria memor ero: ⁊ ta-
bescet i me aia mea. Zay. Hec recolēs
i corde meo i deo sperabo. Heth. Mise
ricordie dñi q2 nō sumꝰ cōsūpti: q2 nō
defecerūt miseratiōes eiꝰ. Heth. Noui
diluculo m'lta ē fides tua. Heth. Pars Eccl.45.d
mea dñs: dixit aia mea: ꝓpterea expecta-
bo eū. Teth. Bonꝰ ē dñs sperātibꝰ in
eū: aie q̄renti illū. Teth. Bonū ē ꝑsto-
lari cū silētio salutare dñi. Teth. Bo-
nū ē viro cū portuerit iugū ab adole-
scētia sua. Ioth. Sedebit solitariꝰ ⁊ ta
cebit: q2 leuauit se sup se. Ioth. Ponet D
i puluere os suū si forte sit spes. Ioth.
Dabit ꝑcutienti se maxillā: saturabit̃
opprobriis. Caph. Quia nō repellet in
sempiternū dñs. Caph. Quia se abiecit
⁊ miserebit̃ ſm m'ltitudinē misericor
diarū suarū. Caph. Nō eñ humiliauit
ex corde suo: ⁊ abiecit filios hoim. La-
mech. Ut ꝯtereret sub pedibꝰ suis oēs
vinctos tre. Lamech vt declinaret iu-
diciū viri: i ꝯspectu vultꝰ altissimi. La
mech. Ut ꝑuerteret hoiem i iudicio suo:
dñs ignorauit. Mem. Quis ē iste q̄ dix
it vt fieret: dño nō iubente? Mem. Ex
ore altissimi ñ egredient̃: nec mala nec E
bona? Mem. Quid murmurauit hō vi
uēs vir ꝓ pctīs suis? Nun. Scrutemur
vias nr̄as: ⁊ q̄ramus ⁊ reuertamur ad
dñm. Nun. Leuemꝰ corda nr̄a cū ma-
nibꝰ: ad dñm in celos. Nun. Nos iniq̄
egimus ⁊ ad iracundiam ꝓuocauimꝰ
idcirco tu inexorabilis es. Samech.
Operuisti in furore et percussisti: occi-

q̄uisti nec pepercisti. Samech. Opposuisti
sti nubem tibi: ne trāseat oratio. Sa-
mech. Eradicationem ꝛ abiectionem
posuisti me: i medio ppłoꝝ. Phe. Ape-
ruerūt sup nos os suū oēs iimici. Phe.
Formido ꝛ laqueꝰ facta ē nob̄ vatici-
F natio ꝛ cōtritio. Phe. Diuisiões aqua-
rū deduxit oculus meꝰ: i cōtritiōe filie
ppłi mei. Ayn. Oculus meꝰ afflictꝰ est
nec tacuit: eo q̄ nō eēt requies: Ayn.
Donec respiceret ꝛ videret deꝰ de celis
[illegible] Ayn. Oculus meꝰ depdatꝰ ē aiam me
am i cunctis filiabꝰ vrbis mee. Sade.
Uenatione ceperūt me q̄si auē inimi
ci mei gratis. Sade. Lapsa ē i lacū vi
ta mea ꝛ posuerūt lapidē sup me. Sa-
de. Inundauerunt aq̄ sup caput meū:
dixi perij. Coph. Inuocaui nomē tuū
dn̄e: de lacu nouissimo. Coph. Uocem
meā audisti: ne auertas aurē tuā a sin
gultu meo ꝛ clamoribꝰ. Coph. Appro-
pinq̄sti i die qn̄ vocaui te: dixisti: ne ti-
G meas. Res. Judicasti dn̄e cām aie mee
redēptor vite mee. Res. Uidisti dn̄e in
iquitatē illoꝝ aduersū me: iudica iudi
ca iudiciū meū. Res. Uidisti oēm furo
rē: vniūsas cogitatiōes eoꝝ adūsum
me. Syn. Audisti opprobriū eoꝝ dn̄e:
oēs cogitatiōes aduersū me. Syn. La
bia isurgētiū mihi ꝛ meditatiōes eoꝝ
Ps. 138. aduersum me tota die. Syn. Sessionē
eoꝝ ꝛ resurrectionē eoꝝ vide: ego sum
ps̄ eoꝝ. Thau. Reddes eis vicem dn̄e
iuxta opa manuū suaꝝ. Thau. Dabis
eis scutū cordis: laborem tuū. Thau.
Persequeris i furore: ꝛ conteres eos sub
celis dn̄e. Aleph. IIII
A q Uomō obscuratū ē aurū: mu-
tatꝰ ē color optimꝰ: dispsi sunt
lapides sanctuarij i capite oīm platea
rū. Beth. Filij sion incliti ꝛ amicti au
ro pmo: quō reputati sūt i vasa testea
opus manuū figuli. Gymel. Sed ꝛ la-
mie nudauerūt māmā lactauerunt ca
tulos suos. Filia ppłi mei crudelis: q̄si
strutio in deserto. Deleth. Adhesit lin
gua lactētis ad palatū eiꝰ i siti: puuli
petierūt panē: ꝛ nō erat q̄ frāgeret eis.
He. Qui vescebant̄ voluptuose interi-
erūt i vijs: q̄ nutriebant̄ i croceis am
plexati sūt stercora. Uau. Et maior ef-
fecta ē iniq̄tas filie ppłi mei pctō sodo
moꝝ: q̄ subuersa ē in momēto ꝛ nō ce
B perūt i ea manꝰ. Zay. Candidiores na

zarei eiꝰ niue: nitidiores lacte: rubicū
diores ebore antiq̄ sapphyro pulchrio
res. Heth. Denigrata ē sup carbōes fa-
cies eoꝝ: ꝛ nō sūt cogniti i plateis. Ad
hesit cutis eoꝝ ossibꝰ: aruit ꝛ facta est
q̄si lignū. Teth. Melius fuit occisis Judith
gladio q̄ interfectꝭ fame: qm̄ isti exta
buerūt cōsūpti a sterilitate terre. Joth
Manꝰ mulierū misericordiū coxerūt 4. Reg
filios suos: facti sūt cibꝰ eaꝝ i ꝯtritio
ne filie ppłi mei. Caph. Compleuit dn̄s
furorē suū: effudit irā idignatiōis sue
Et succēdit ignē i sion: ꝛ deuorauit fūi
damēta eiꝰ. Lamech. Nō crediderūt re
ges tre et vniuersi habitatores orbis
qm̄ ingrederet̄ hostis ꝛ inimicꝰ p por
tas hierłm. Mem. Propt̄ pctā pphēta C
rū eiꝰ ꝛ iniq̄tates sacerdotū eiꝰ: q̄ effu
derūt i medio eiꝰ sāguinē iustoꝝ. Nū.
Errauerūt ceci i plateis: polluti sūt sā-
guine. Cūq; nō possent: tenuerūt laci-
nias suas. Samech. Recedite polluti
clamauerūt eis: recedite: abite: nolite tā
gere. Jurgati q̄ppe sūt: ꝛ cōmoti dixerūt
inter gētes nō addet vltra vt habitet
i eis. Ayn. Facies dn̄i diuisit eos: non
addet vt respiciat eos. Facies sacerdo-
tū nō erubuerūt: neq; senū miserti sūt
Phe. Cū adhuc subsisteremꝰ defecerūt
oculi nr̄i ad auxiliū nostrum vanū: cū
respiceremꝰ attenti ad gētē q̄ saluare
nos nō poterat. Sade. Lubricauerunt D
vestigia nr̄a in itinere platearū nr̄arū
appropinquit finis nr̄: cōpleti sunt di
es nr̄i: q2 venit finis noster. Coph. Ue Abacuc
lociores fuerūt psecutores nr̄i aq̄lis ce
li: sup mōtes psecuti sūt nos: i deserto
insidiati sūt nob̄. Res. Spūs oris nr̄i
christus dn̄s captꝰ ē i pctis nr̄is: cui di
ximꝰ in vmbra tua viuemꝰ i gētibus.
Sin. Gaude ꝛ letare filia edom q̄ ha-
bitas in tra hus. Ad te q̄z pueniet ca-
lix inebriaberis atq; dudaberꝭ. Thau
Cōpleta ē iniq̄tas tua filia sion: nō ad
det vltra vt trāsmigret te. Uisitauit i-
iquitatē tuā filia edom: discooperuit
pctā tua. Oratio Hieremie. V
r Ecordare dn̄e q̄d acciderit nob̄ A
intuere ꝛ respice opprobriū no
strū. Hereditas nr̄a versa ē ad alienos
domꝰ nr̄e ad extraneos. Pupilli facti
sumus absq; pr̄e: mr̄es nr̄e q̄si vidue.
Aquā nr̄az pecunia bibimꝰ: ligna no-
stra pcio cōparauimꝰ. Ceruicibus nr̄is

minabamur:lassis nō dabat requies.
B Egypto dedim⁹ manū ꝛ assyriis:vt sa-
turemur pane. Prēs nr̄i peccauert et
nō sūt:ꝛ nos iniq̄tates eoꝝ portauim⁹
Serui dn̄ati sūt nr̄i:nō fuit q̄ redime-
ret de manu eoꝝ. In aiab⁹ nr̄is affere-
bam⁹ panē nob: a facie gladij in deser
to. Pellis nr̄a q̄si cliban⁹ exusta ē:a fa
cie tēpestatū famis. Mulieres in sion
hūiliauerūt:ꝛ ꝟgines ī ciuitatib⁹ iuda
C Principes manu suspensi sūt:facies se
nū nō erubuerūt. Adolescētib⁹ ipudi-
ce abusi sūt: ꝛ pueri ī ligno corruerūt.
Senes defecerunt d̄ portꝫ iuuenes de
choro psallētiū. Defecit gaudiū cordis
nr̄i:ꝟsus ē ī luctū chor⁹ nr̄. Cecidit co
rona capitꝫ nr̄i ve vob q2 peccauim⁹.
Propterea mestū factū ē ī dolore cor no
D strū:ido ꝯtenebrati sūt oculi nr̄i. Pro-
pter montē siō q2 disperijt:vulpes am
bulauerūt ī eo. Tu at̄ dn̄e ī et̄nū ꝑma-
nebis:soliū tuū ī generatiōez ꝛ genera
tionē. Quare ī ꝑpetuū obliuiscerꝫ nr̄i:
derelinq̄s nos ī lōgitudinē dieꝝ? Cōu-
te nos dn̄e ad te ꝛ ꝯūtemur:inoua di-
es nr̄os sic̄ a ꝑncipio. Sz ꝓijciēs repu-
listi nos:irat⁹ es ꝯ nos vehementer.

Incipit ꝑfatio ī librū Baruch ꝓphe.

Iber iste q̄ baruch nomie ꝑno-
l tat: ī hebreo canone nō habet
sz tm̄ in vulgata editiōe:simili-
ter ꝛ ep̄la hieremie. Propter noticiam
aūt legētiū h̄ scripta sunt:q2 multa de
christo nouissimis tp̄ibus indicant.

Incipit Baruch ꝓpheta. Cap̄m I

A Et hec verba li-
e bri q̄ scripsit baruch filius
nerie filij maasie filij sede-
chie filie sedei filij helchie
ī babylonia ī āno q̄nto ꝛ in septia die
mēsis:ī tp̄e q̄ ceperūt chaldei hierl̄m ꝛ
succēderūt eā igni. Et legit baruch ver
ba libri hui⁹ ad aures iechonie filij io-
achim regis iuda: ꝛ ad aures vniuersi
ꝓpli venientꝫ ad libꝝ:ꝛ ad aures poten
tiū filioꝝ regum:ꝛ ad aures ꝑsbroꝝ: ꝛ
ad aures ꝓpli a mimo vsq3 ad maximū
eoꝝ:oim habitātiū ī babylonia ad flu
mē sodi. Qui audiētes plorabāt ꝛ ieiu
nabāt:ꝛ orabāt ī ꝯspectu dn̄i. Et colle
gerūt pecuniā ſm q̄ potuit vniuscui⁹
B q3 man⁹. Et miserūt ī hierl̄m ad ioachī
filiū helchie filij salō sacerdotē ꝛ ad re
liq̄s sacerdotes ꝛ ad oēz ꝓpl̄m q̄ inuenti
sūt cū eo ī hierl̄m cū acciperēt vasa tē-
pli dn̄i q̄ ablata fuerāt d̄ tēplo reuoca
re ī t̄rā iuda:decia die mēsis sibā: vasa
argētea q̄ fec̄ sedechias fili⁹ iosie rex iu
da postea q̄3 cepisset nabuchodonosor
rex babylōis iechoniā ꝛ ꝑncipes ꝛ cun
ctos potētes ꝛ ꝓpl̄m t̄re ab hierl̄z:ꝛ du
xit eos vinctos ī babylonē. Et dixerūt
Ecce misim⁹ ad vos pecunias d̄ q̄b⁹ e-
mite holocaustomata ꝛ th⁹ ꝛ facite mā
na:ꝛ offerte ꝓ pctō ad arā dn̄i dei nr̄i
Et orate ꝓ vita nabuchodonosor regꝫ
babylōis:ꝛ ꝓ vita balthasar filij eius
vt sint dies eoꝝ sic̄ dies celi suꝑ t̄raz:
ꝛ vt det dn̄s ꝟtutē nob:ꝛ illumiet ocu C
los nr̄os:vt viuam⁹ sub vmbra nabu-
chodonosor regis babylonis ꝛ sub vm
bra balthasar filij eius:ꝛ ſuiamus eis
multꝫ dieb⁹:ꝛ iueniam⁹ gr̄az ī ꝯspectu
eoꝝ. Et ꝓ nobisipis orate ad dn̄m deū
nr̄m:q2 peccauim⁹ dn̄o deo nr̄o:ꝛ non
ē auſus furor ei⁹ a nob vsq3 ī hūc diē.
Et legite librū istū quē misim⁹ ad vos
recitari: ī tēplo dn̄i ī die solēni ꝛ ī die
opportuno. Et dicetꝫ ‖ Dn̄o deo nr̄o iu I. 2. b
sticia:nob aūt cōfusio faciei nr̄e sic̄ est
dies hec oī iuda ꝛ habitātib⁹ ī hierl̄m
regib⁹ nr̄is ꝛ ꝑncipib⁹ nr̄is ꝛ sacerdoti
bus nr̄is ꝛ ꝓphis nr̄is ꝛ pr̄ib⁹ nostris.
Peccauim⁹ añ dn̄m deū nr̄m:ꝛ nō cre-
didim⁹ diffidētes ī eū: ꝛ n̄ fuim⁹ subie
ctibiles illi:ꝛ n̄ audiuim⁹ vocē dn̄i dei
nr̄i vt ambularem⁹ ī mandatꝫ ei⁹ q̄ de
dit nob. A die q̄ eduxit pr̄es nr̄os d̄ ter D
ra egypti vsq3 ad diē hanc eram⁹ incre
dibiles ad dn̄m deū nr̄m:ꝛ dissipati re
cessim⁹ ne audirem⁹ vocē ipi⁹. Et adhe
serūt nob m̄lta mala ꝛ maledictiōes q̄
ꝯstituit dn̄s moysi seruo suo:q̄ eduxit
pr̄es nr̄os de t̄ra egypti dare nob t̄rā
fluentē lac ꝛ mel:sic̄ hodierna die. Et
non audiuim⁹ vocē dn̄i dei nr̄i ſm oia
ꝟba ꝓphaꝝ q̄s misit ad nos ꝛ ad iudi
ces nr̄os:ꝛ abiuim⁹ vnusq̄sq3 in sensū
cordis nr̄i maligni:oꝑari dijs alienis
faciētes mala ad oculos dn̄i dei nr̄i.

Ropter q̄d statuit dn̄s de⁹ II A
p nr̄ ꝟbū suū q̄d locut⁹ ē ad nos
ꝛ ad iudices nr̄os q̄ iudicauerūt
ī hierl̄m:ꝛ ad reges nr̄os et ad princi-
pes nr̄os ꝛ ad oēz isrl̄ et iuda:vt addu-
ceret dn̄s suꝑ nos mala magna q̄ non
sūt facta sub celo quēadmodum facta

Deu.28.f fc̄a ſūt i hierlʒ: ſm q̄ ſcṗta ſūt i lege moyſi
4.Re.6.f vt mādu̾caret hō carnes filij ſui et car
nes filie ſue. Et dedit nos ſub mãu re-
gū oīm q̄ ſūt i circuitu nr̄o i impꝑiū
⁊ i deſolatiōes: ⁊ i oībꝰ pplis i q̄bꝰ nos
B diſpſit dn̄s. Et facti ſumꝰ ſubtꝰ ⁊ n̄ ſu-
pra: qꝛ peccauimꝰ dn̄o deo nr̄o n̄ obau-
3.1.c diēdo voci ipiꝰ‖ Dn̄o deo nr̄o iuſticia
nob̄ āt ⁊ prībꝰ nr̄is ꝯfuſio faciei: ſic̄ eſt
dies hec. Quia locutꝰ eſt dn̄s ſup nos
oīa mala hec q̄ venerūt ſup nos: ⁊ n̄ ſu-
mus depcati faciē dn̄i dei nr̄i: vt reūte
remur vnuſq̄ſq; nr̄m a vijs nr̄is peſſi
mis. Et vigilauit dn̄s i malꝫ: ⁊ adduxit
ea ſup nos: qꝛ iuſtꝰ eſt dn̄s i oībꝰ opibꝰ
C ſuis q̄ mādauit nob̄: ⁊ nō audiuimꝰ vo
Exo.17.e cem ipiꝰ vt iremꝰ i p̄ceptꝫ dn̄i q̄ dedit
Dan.9.d an̄ faciē nr̄az‖ Et nunc dn̄e deꝰ iſrl̄ qui
eduxiſti pplm tuū d t̄ra egypti i manu
valida ⁊ i ſignis ⁊ i ꝓdigijs et i v̄tute
tua magna ⁊ i brachio excelſo: ⁊ feciſti
tibi nomē ſic̄ ē dies iſte: peccauimus:
impie egimꝰ: iniq̄ geſſimꝰ dn̄e deꝰ nr̄ in
oibus iuſticijs tuis. Auertat̄ ira tua a
nob̄: qꝛ derelicti ſumꝰ pauci int̄ gentes
vbi diſpſiſti nos. Exaudi dn̄e p̄ces no
ſtras ⁊ orōnes nr̄as: ⁊ educ nos ꝓpt̄ te
⁊ da nob̄ iuenire grām an̄ faciē eoꝝ q̄
nos abduxerunt: vt ſciat oīs t̄ra: qꝛ tu
D es dn̄s deꝰ nr̄: ⁊ qꝛ nomē tuū iuocatū ē
Deu.26.d ſup iſrl̄ ⁊ ſup genꝰ ipiꝰ‖ Reſpice dn̄e de
Eſa.63.d domo ſācta tua i nos ⁊ iclina aurē tuā
Ps.113 ⁊ exaudi nos. Aperi oclos tuos ⁊ vide
qꝛ nō mortui q̄ ſunt i inferno q̄ꝝ ſpūs
acceptꝰ ē a viſceribꝰ ſuis: dabūt hono
rē ⁊ iuſtificationē dn̄o: ſʒ aīa q̄ triſtꝫ ē
ſup magnitudinē mali: ⁊ incedit cur-
ua ⁊ infirma: ⁊ oculi deficientes: ⁊ aīa
eſuriēs dat tibi glīaʒ ⁊ iuſticiā dn̄o: qꝛ
non ſm iuſticias patꝝ nr̄oꝝ nos fūn-
dimꝰ p̄ces ⁊ petimꝰ miſcd̄iam an̄ ꝯſpe-
ctū tuū dn̄e deꝰ nr̄: ſʒ qꝛ miſiſti irā tuā
⁊ furorē tuū ſup nos: ſic̄ locutꝰ es i ma
E nu pueroꝝ tuoꝝ ꝓphaꝝ dicēs. Sic di
cit dn̄s. Inclinate humeꝝ vr̄m ⁊ ſerui
tē grām: ⁊ opa facite regi babylōis: et
ſedebitꝫ i t̄ra. Quā dedi prībꝰ vr̄is. Q̄
ſi nō feceritꝫ nec audieritꝫ vocem dn̄i
dei vr̄i opari regi babylonie: defectio-
nē vr̄am faciā d ciuitatibꝰ iuda ⁊ a fo
ris hierlm: ⁊ auferā a vob̄ vocē iocūdi
tatꝫ ⁊ vocē gaudij ⁊ vocē ſpōſi ⁊ vocē
ſpōſe: ⁊ erit oīs terra ſine veſtigio ab i-
habitātibꝰ eā. Et nō audierūt vocem
tuam vt oparent̄ regi babylonis: ⁊ ſta
tuiſti v̄ba tua q̄ locutꝰ es i manibꝰ pu-
eroꝝ tuoꝝ ꝓphaꝝ vt trāſferrēt̄ oſſa re-
gū nr̄oꝝ: ⁊ oſſa patrū nr̄oꝝ d loco ſuo.
Et ecce ſūt ꝓiecta in calore ſolis ⁊ i ge F
lu noctꝫ ⁊ mortui ſūt in doloribꝰ peſſi-
mis: in fame ⁊ i gladio ⁊ in emiſſione.
Et poſuiſti tēplū in q̄ iuocatū ē nomē
tuū in ipo ſicut hec dies ꝓpt̄ iniq̄tatē
domꝰ iſrl̄ ⁊ domꝰ iuda. Et feciſti in nob̄
dn̄e deꝰ nr̄ ſm oēm bonitatē tuā ⁊ ſm
oēʒ miſeratiōeʒ tuā illā magnā ſic̄ lo-
cutꝰ es i manu pueri tui moyſi: i die q̄
p̄cepiſti ei ſcribere legē tuā coraʒ filijs
iſrl̄ dicēs: Si nō audieritꝫ vocē meaʒ:
mltitudo hec magna ꝯuertet̄ in mini-
mā gētē: qm̄ eos diſpgā: qꝛ ſcio ꝙ me
nō audiet ppls. Populꝰ ē em̄ dura cer Exo.32.
uice. Et ꝯuītet̄ ad cor ſuū i t̄ra captiui G
tatꝫ ſue: ⁊ ſciēt qꝛ ego ſū dn̄s deꝰ eoꝝ.
Et dabo eis cor ⁊ intelligēt ⁊ aures et Tob.13.
audiēt. Et laudabūt me in t̄ra captiui
tatꝫ ſue ⁊ memores erunt nois mei. Et
auertēt ſe a dorſo ſuo duro: ⁊ a malig-
nitatibꝰ ſuis: qꝛ remiſcent̄ viam patꝝ
ſuoꝝ q̄ peccauerūt i me. Et renouabo Gen.22.
illos i t̄rā quā iuraui prībꝰ eoꝝ abrahā
iſaac ⁊ iacob: ⁊ dn̄abunt̄ eiꝰ. Et mlti-
plicabo eos: ⁊ nō minorabunt̄. Et ſta-
tuā ilꝫ teſtamētū alterū ſempiternū vt
ſim ilꝫ deū: ⁊ ipi erūt mihi i pplm. Et
nō mouebo amplꝰ pplm meum filios
iſrl̄ a terra quā dedi eis. III

e T nūc dn̄e oīpotēs deꝰ iſrl̄ aīa A
i anguſtijs ⁊ ſpūs anxiꝰ clamat
ad te. Audi dn̄e ⁊ miſerere qꝛ deꝰ es mi
ſericors: ⁊ miſerere nr̄i qꝛ peccauimus
an̄ te. Quia tu ſedes i ſempit̄nū et nos
ꝑibimꝰ i euū? Dn̄e oīpotēs deꝰ iſrl̄ au-
di nūc orōnez mortuoꝝ iſrl̄ ⁊ filiorum
ipoꝝ q̄ peccauerūt an̄ te: ⁊ nō audierūt
vocē dn̄i dei ſui: ⁊ agglutinata ſūt no
bis mala. Noli meminiſſe iniq̄tatꝫ pa
trū nr̄oꝝ: ſed memēto manꝰ tue ⁊ nois
tui in tpe iſto: qꝛ tu es dn̄s deꝰ noſter:
⁊ laudabimꝰ te dn̄e: qꝛ ꝓpter h̄ dediſti
timorē tuū in cordibꝰ nr̄is: ⁊ vt inuo-
cemꝰ nomē tuū ⁊ laudemꝰ te i captiui-
tate nr̄a: qꝛ ꝯuertimur ab iniq̄tate pa
trū nr̄oꝝ q̄ peccauerūt ante te. Et ecce
nos in captiuitate nr̄a ſumus hodie q̄
nos diſpſiſti in impropꝛiū ⁊ i maledi-
ctū ⁊ in pctm̄ ſm oēs iniq̄tates patrū
nr̄oꝝ q̄ diſceſſerūt a te dn̄e deꝰ nr̄. Au- B

di isrl' mādata vite: aurib' ꝑcipe vt sci-
as prudētiā. Quid ē isrl' ꝙ i tra inimi-
coꝝ es? Inueterasti i tra aliena: coin-
quinatꝰ es cū mortuis. Deputatꝰ es cū
descēdētibꝰ i infernū: dereliq̄sti fontē
sapie. Nā si in via dei ambulasses: ha-
bitasses vtiq̄ i pace sup terram. Disce
vbi sit prudētia: vbi sit virtꝰ: vbi sit i-
tellectꝰ: vt scias sil' vbi sit longiturni-
tas vite ꝛ victꝰ: vbi sit lumē oculoꝝ ꝛ
pax. Quis iuenit locū eiꝰ? Et q̄s intra
uit i thesauros eiꝰ? Ubi sūt principes
gētiū: ꝛ q̄ dn̄ant' sup bestias q̄ sūt sup
terrā? Qui in auibꝰ celi ludūt: q̄ argen-
tū thesaurizāt ꝛ aurū i q̄ ꝯfidūt hoies:
ꝛ nō ē finis acq̄riōis eoꝝ. Qui argen-
tū fabricāt ꝛ solliciti sūt: nec ē iuentio
opeꝝ illoꝝ. Exterminati sūt ꝛ ad iferos
C descēderūt: ꝛ alij loco eoꝝ exurrexerūt
Job. 32. b ‖Iuuenes viderūt lumē ꝛ habitauert
sup terrā. Uiā aūt discipline ignorauē
rūt: neq̄ itellexerūt semitas eiꝰ: neq̄ fi
lij eoꝝ susceperūt eā. A facie ipsoꝝ lon
ge facta ē. Nō ē audita i tra chanaan
neq̄ visa ē in theman. Filij q̄z agar q̄
exq̄sierūt prudētiā q̄ de tra ē: negocia
tores tre ꝛ theman: ꝛ fabulatores ꝛ ex
q̄sitores prudentie ꝛ iotelligētie: viaꝫ
aūt sapie nescierunt neq̄ cōmemorati
sūt semitas eiꝰ. O isrl' q̄ꝫ magna ē domꝰ
dei: ꝛ ingēs locꝰ possessiōis eius. Ma-
gnꝰ ē nō habet finē: excelsus ꝛ imēsus
Nu. 13. d Ibi fuerūt gigātes noiati: illi q̄ ab ini-
tio fuerūt statura magna sciētes bellū
Nō hos elegit dn̄s: neq̄ viā discipline
iuenerūt: ꝓpterea perierūt. Et q̄m nō
habuerūt sapientiā interierunt ꝓpter
suā insipientiā. Quis ascendit i celū et
accepit eā: ꝛ eduxit eā d' nubibꝰ? Quis
D trāsfretauit mare ꝛ inuenit illā: ꝛ attu
lit illā sup aurū electū? Nō est q̄ possit
scire vias eiꝰ: neq̄ qui exq̄rat semitas
eiꝰ. Sed q̄ scit vniuersa nouit eā: ꝛ ad-
uenit eā prudentia sua. Qui p̄parauit
terrā i eterno tpe: ꝛ repleuit eā bipedi
bus ꝛ q̄drupedibꝰ. Qui emittit lumen
ꝛ vadit: ꝛ vocauit illud: ꝛ obedit illi in
tremore. Stelle aūt dederūt lumē i cu
stodijs suis: ꝛ letate sūt. Uocate sūt: et
dixerūt. Assumꝰ. Et luxerūt ei cū iocū-
ditate: q̄ fecit illas. Hic ē deꝰ noster: ꝛ
nō estimabit' aliꝰ aduersus eū. Hic ad
inuenit oēm viā discipline et tradidit
illā iacob puero suo: ꝛ isrl' dilecto suo.

‖Post hec in terris visus ē: ꝛ cuz hoibꝰ Exo. 24. c
Ic liber mā (ꝯuersatꝰ e. IIII A
h datoꝝ dei: ꝛ lex q̄ ē in eternuz.
Oēs q̄ tenēt eā: ꝑuenient ad vi
tā: q̄ aūt dereliq̄rūt eā: in mortē. Con-
uertere iacob ꝛ apprehēde eā: ambula
ꝑ viā ad splēdorē eiꝰ ꝯtra lumē eiꝰ. Ne
tradas alteri gl'iaꝫ tuā ꝛ dignitatē tu-
am gēti aliene. Beati sumus isrl': q̄r q̄
deo placēt: manifesta sūt nob'. Anime-
quior esto ppl's dei memorabilis israel.
Uenūdati estis gētibꝰ nō i ꝑditionē: sꝫ
ꝓpter q̄d ira dei ad iracūdiā ꝓuocastis
dn̄z: traditiq̄ estis aduersarijs. Exacer- B
bastis em̄ eū q̄ fecit vos deū eternum:
imolātes demonijs ꝛ n̄ deo. Obliti em̄
estis eū q̄ nutriuit vos: ꝛ ꝯtristatis nu-
tricē vr̄aꝫ hierl'm. Uidit em̄ iracūdiaꝫ
a deo veniētē vob': ꝛ dixit: Audite con
fines sion. Adduxit em̄ mihi deus lu-
ctū magnū. Uidi em̄ captiuitatē ppl'i
mei filioꝝ meoꝝ ꝛ filiarū: quā sup̄du-
xit ill' eternꝰ. Nutriui em̄ illos cū iocū
ditate: dimisi aūt illos cū fletu ꝛ luctu.
Nemo gaudeat sup me viduā ꝛ desola C
tā: a multis derelicta sū ꝓpt' pctā filioꝝ
meoꝝ: q̄r declinauerūt a lege dei. Iusti
cias autē ipsiꝰ nescierūt: nec ambulaue
rūt ꝑ vias mandatoꝝ dei: neq̄ ꝑ semi-
tas veritatis eiꝰ cū iusticia ingressi sunt.
Ueniāt ꝯfines siō: ꝛ memorēt' captiui
tatē filioꝝ ꝛ filiaꝝ mearū: quā sup̄du-
xit illis eternꝰ. Adduxit em̄ sup illos
gētē de lōginquo gētē improbā ꝛ alte
riꝰ lingue: q̄ nō sunt reueriti senē: neq̄
pueroꝝ miserti sūt. Et abduxerūt dile- D
ctos vidue: ꝛ a filijs vnicā desolauert.
Ego aūt q̄d possum adiuuare vos? Qui
em̄ adduxit sup vos mala: ipse vos eri-
piet d' manibꝰ iimicoꝝ vr̄oꝝ. Ambula
te filij ambulate: ego em̄ derelicta sū
sola. Exui me stola pacis: indui aūt me
sacco obsecratiōis: ꝛ clamabo ad altis-
simū i diebꝰ meis. Animeq̄ores estote
filij: clamate ad dn̄z ꝛ eripiet vos d' ma
nu p̄ncipū iimicoꝝ. Ego em̄ speraui i
etnū salutē vr̄aꝫ: ꝛ venit mihi gaudiū
a sancto sup misc'dia: q̄ veniet vob' ab
eterno salutari nr̄o. Emisi em̄ vos cuꝫ E
luctu ꝛ ploratu: reducet aūt vos mihi
dn̄s cū gaudio ꝛ iocūditate i sempiter
nū. Sicut em̄ viderūt vicine sion capti
uitatē vestrā a deo: sic videbūt ꝛ i cele
ritate salutē vestrā in deo: q̄ sup̄ueniet

vob cū honore magno ꝛ splēdore eťno
Filij patiēter sustinete irā q̄ supuenit
vob. Persecut⁹ ē eñ te iimic⁹ tu⁹: s; ci
to videbis pditiōez ip̄i⁹ ꝛ sup ceruices
ip̄i⁹ ascēdes. Delicati mei ambulauerͭ
vias aspas: ducti sūt eñ vt grex dire-
F ptus ab iimicꝫ. Animeq̄ores estote fi-
lij: ꝛ pclamate ad dñ; . Erit eñ memo
ria vr̄a ab eo qui duxit vos. Sicut eñ
fuit sensus vr̄ vt erraretꝫ a deo: decies
tñ itez ꝯuertētes req̄retꝫ eū. Qui eñ
induxit vobis mala ip̄e rursū adducet
vobis sempiternā iocūditatē cū salute
vr̄a. Animeq̄or esto hierl'm. Exhortaͭ
eñ te q̄ te noīauit. Nocentes parebūt
q̄ te vexauerūt: ꝛ q̄ gratulati sūt i tua
G ruina puniēͭ Ciuitates q̄b⁹ huierͭ filij
tui: puniēͭ: ꝛ q̄ accepit filios tuos. Si
cut eñ gauisa ē i tua ruina ꝛ letata ē
i casu tuo: sic ꝯtristabiͭ i sua desolatio
ne Et amputabiͭ exultatio multitudi
nis ei⁹: ꝛ gaudimoniū ei⁹ erit in luctū
Ignis eñ supueniet ei ab eťno i lōgi-
I. 5. b turnis dieb⁹: ꝛ habitabiͭ a demonijs
in multitudie tp̄is. Circūspice hierl'm
ad oriētē: ꝛ vide iocūditatē a deo tibi
veniētē. Ecce eñ veniunt filij tui: q̄s
dimisisti dispsos veniūt collecti ab ori
ente vsq; ad occidētē: i ỽbo sācti gau-
A dentes in honorē dei. V
e Xue te hierl'm stola luct⁹ ꝛ vexa
tionis tue: ꝛ indue te decore et
honore q̄ a deo tibi est sempiťna glīa.
Circūdabit te de⁹ diploide iusticie: ꝛ im
ponet mitrā capiti tuo honoris eťni.
De⁹ eñ ostēdet splēdorē suū i te: q̄ sub
B celo ē. Nomiabiͭ eñ tibi nomē tuū a
I. 4. g deo i sempiťnum: pax iusticie ꝛ honor
pietatꝫ Exurge hierl'm et sta i excelsa:
ꝛ circūspice ad oriētē: ꝛ vide collectos
filios tuos ab oriēte sole vsq; ad occi-
C dētē: i ỽbo sācti gaudētes dei memo-
ria. Exierūt eñ abs te pedib⁹ ducti ab
inimicis: adducet aūt illos dñs ad te
portatos i honorē sicͭ filios regni. Con
stituit eñ de⁹ hūiliare oēm montē ex-
celsū ꝛ rupes phennes: ꝛ ꝯualles reple
D re i eq̄litatē ťre: vt ambulet isrl' diligē-
ter i honorē dei. Obumbrauerͭ aūt sil
ue ꝛ oēe lignū suauitatꝫ isrl' mādato
dei. Adducet eñ de⁹ isrl' cū iocūditate
i lumīe maiestatꝫ sue: cū misc'dia ꝛ iu-
sticia q̄ ē ex ip̄o. Incipit exemplum
ep̄le eiusdem quā misit hieremias ad

abductos captiuos in babyloniā a re
ge babyloniorꝫ: vt annūciaret ilͥ ỽm
qd̄ p̄ceptū ē illi a deo. VI
p Ropť pctā q̄ peccastꝫ añ deum: A
abducemini i babyloniā capti-
ui a nabuchodonosor rege babylonio-
rū. Ingressi itaq; i babylonē eritis ibi
ānis plurimis ꝛ tp̄ib⁹ lōgis vsq; ad ge
neratiōes septē: post h̄ aūt educā vos
inde cū pace. Nūc āt videbitꝫ in baby
lonia deos aureos ꝛ argēteos ꝛ lapide
os ꝛ ligneos i humeris portari ostētā-
tes metū gētib⁹ Uidete ḡ ne ꝛ vos silͥes
efficiamī factꝫ alienis ꝛ metuatꝫ: ꝛ me
tus vos capiat in ip̄is. Uisa itaq; tur-
ba d̄ retro ꝛ ab ante: adorātes dicite i
cordib⁹ vr̄is. Te oportet adorari dñe.
Angel⁹ aūt me⁹ vobiscū ē. Ip̄e aūt ex-
quirā aīas vr̄as. Nā ligna ip̄orꝫ poli-
ta a fabro: ip̄a etiā inaurata ꝛ inargē
tata falsa sūt: ꝛ non possūt sunt loq̄. Et
sicut ỽgini amanti ornamēta: ita ac-
cepto auro fabricata sunt. Coronas cer
te aureas habēt sup capita sua dij illo
rū vñ subtrahūt sacerdotes ab eis au-
rū ꝛ argētū: ꝛ erogat illud i semetip̄is.
Dant āt ꝛ ex ip̄o ꝯstitutꝫ ꝛ meretrices B
ornāt: ꝛ itez cū receperint illd̄ a mere-
tricib⁹ ornāt deos suos. Hi aūt nō libe
ranͭ ab erugine ꝛ tinea. Opertis aūt ilͥ
veste purpurea extergēt faciē ip̄orꝫ ꝓpͭ
puluerē dom⁹ q̄ est plurimus iter eos.
Sceptrū aūt habet vt hō sicͭ iudex re-
gionis: q̄ i se peccātē nō interficit. Ha
bet etiā i manu gladij ꝛ securim: se āt
de bello ꝛ a latronib⁹ non liberat. Uñ
vob notū sit: q2 nō sūt dij. Non ḡ reue-
remini eos. Sicut eñ vas homis ꝯfra
ctū inutile efficiͭ: tales sūt ꝛ dij illorꝫ.
Constitutꝫ ilͥ in domo: oculi eorꝫ pleni
sūt puluere a pedib⁹ introeūtiū. Et sicͭ
alicui q̄ regē offendit circūsepte sūt ia-
nue aut sicut ad sepulchrū adductum
mortuū: ita tutāt sacesdotes ostia clau
surꝫ ꝛ seris: ne a latronib⁹ expolienͭ.
Lucernas accēdūt ilͥ: ꝛ q̄dē mlͭas: ex
q̄b⁹ nullā videre pñt. Sunt aūt sicͭ tra
bes i domo. Corda ỽo eorꝫ dicunt elin-
gere serpētes q̄ d̄ ťra sūt: dū comedunt
eos ꝛ vestimētū ip̄orꝫ: ꝛ nō sentiūt. Ni C
gre fiūt facies eorꝫ a fumo: q̄ i domo fit
Supra corp⁹ eorꝫ ꝛ supra caput eorꝫ vo
lant noctue ꝛ hirūdines ꝛ aues etiam
silͥr ꝛ catte. Uñ sciatꝫ q2 nō sūt dij. Ne

q̃ timueritꝭ eos. Aurū etiā qḋ habent ad specimē: nisi aliq̇s exterserit erugi-nē nō fulgebūt. Neq̧ eñ. dū ɔflarenť sentiebāt. Ex oī ꝑcio empta sūt: i q̇bꝰ
Esa.46.b spūs nō ē i ipis‖ Sine pedibꝰ i humeris portāť: ostētātes ignobilitatē suaꝫ hoibꝰ. Cōfundāť etiā q̇ colūt ea. Propterea si ceciderint in t'rā: a semetipis nō ɔsurgunt: neq̧ si q̇s eū statuerit rectū ꝑ semetipm̄ stabit: sꝫ sicut mortuis humeri ilľ appōneť. Hostias illoꝝ vēdūt sacerdotes ipoꝝ ⁊ abutūť: siliter ⁊ mlieres eoꝝ decerpētes neq̧ infirmo neq̧ mēdicāti aliq̇d impartiūt: d̄ sacrificiis eoꝝ fete ⁊ menstruate cōtingūt. Sciētes itaq̧ ex his q̄ nō sunt dĳ: ne timeatꝭ eos. Vñ eñ. vocanť dĳ? Quia mlieres apponūt dĳs argēteis ⁊ aureis ⁊ ligneis: ⁊ i domibꝰ eoꝝ sacerdotes sedent habētes tunicas scissas ⁊ capita
D ⁊ barbā rasam: q̇ꝝ capita nuda sūt. Rugiūt aūt clamētes ɔ̄ deos suos sicut in cena mortui. Vestimēta eoꝝ auferunt sacerdotes ⁊ vestiūt vxores suas ⁊ filios suos. Neq̧ si q̇d mali patiūtur ab aliq̇: neq̧ si q̇d boni poteŕ retribuere neq̧ regē cōstituere pñt neq̧ auferre. Siliter neq̧ dare diuitias possūt neq̧
Deu.23.d malū retribuere‖ Si q̇s ilľ votū voue-
Eccle.5.a rit ⁊ nō reddiderit neq̧ h̄ req̇rūt. Hominē a morte nō liberāt neq̧ infirmū a potētiore eripiūt. Hoiem cecū ad visū nō restituūt: d̄ necessitate hoiem nō liberabūt. Vidue nō miserebunť: neq̧ orphanis bñ faciēt. Lapidibꝰ d̄ monte siles sūt dĳ illoꝝ lignei ⁊ lapidei ⁊ aurei ⁊ argētei. Qui aūt colūt ea ɔfundētur. Quō q̃ estimādū ē aut dicendū illos eē deos? Adhuc eñ. ipis chaldeis nō honorātibꝰ ea: q̇ cū audierit mutuꝫ nō posse loq̇: offerūt illud ad bel: postulātes ab eo loq̇: q̄si possint sentire q̇ nō habēt motū. Et ipi cū intellexerint: re
E linquēt ea. Sensū eñ. nō hñt ipi dĳ illoꝝ. Mulieres aūt circūdate funibꝰ in viis sedēt: succēdētes ossa oliuaꝝ. Cū aūt aliq̄ ex ipis abstracta ab aliq̇ trāseunte dormierit cū eo: ꝓxīe sue exprobrat φ ea nō sit digna habita sic̄ ipa neq̧ funis eiꝰ diruptꝰ sit. Oīa aūt q̄ illis fiūt falsa sūt. Quō estimādū aut dicēdū ē illos eē deos? A fabris aūt ⁊ ab aurificibꝰ facta sūt. Nihil aliud erunt nisi id qḋ volūt eē sacerdotes. Aurifices etiam ipi q̇ ea faciunt nō sūt multi tpis. Nunq̇d q̃ pñt ea q̄ fabricata sunt ab ipis eē dĳ? Reliq̄rūt aūt falsa ⁊ opprobriū postea i futuris. Nā cū supuenerit illis ꝓliū ⁊ mala: cogitāt sacerdotes vbi se abscōdāt cū illis. Quō q̃ sentiri debeāt q̄m dĳ sūt q̇ nec d̄ bello se liberāt: neq̧ d̄ malis se eripiūt? Nā cū sint lignea ⁊ inaurata ⁊ inargētata sciet̄ur postea q̄ falsa sūt ab vniūsis gentibꝰ ⁊ regibꝰ q̄ manifesta sūt: q̄ nō sūt dĳ sꝫ opa manuū hoim et nullū opus dei cū ilľ. Vñ q̃ notū est q̄ non sūt dĳ: F
sꝫ opa manuū hoim: ⁊ nullū dei opꝰ in ipis ē. Regē regiōi n̄ suscitāt neq̧ pluuiā hoibꝰ dabūt. Iudiciū q̧ꝫ nō discernēt: neq̧ regiōes liberabūt ab iiuria: q̄ nihil pñt sic̄ cornicule inť medium celi ⁊ terre. Etenī cū inciderit ignis in domū deoꝝ ligneoꝝ ⁊ argēteoꝝ ⁊ aureoꝝ: sacerdotes q̇dē ipoꝝ fugiēt ⁊ liberabūť: ipi xo sic̄ trabes i medio cōbureť. Regi aūt ⁊ bello n̄ resistēt. Quō q̃ estimādū ē aut recipiēdū q̄ dĳ sūt? Nō a furibꝰ neq̧ a latronibꝰ se liberabūt dĳ lignei ⁊ lapidei ⁊ inaurati ⁊ inargētati: q̇bꝰ iniq̇ fortiores sūt. Aurū ⁊ argētū ⁊ vestimētū q̄ opti sunt auferēt ilľ ⁊ abibūt: nec sibi auxiliū ferēt. Itaq̧ meliꝰ ē esse regē ostētātē xtutē suā: aut vas i domo vtile in q̄ gliaŕ q̇ possidet illud: vel ostiū in domo qḋ custodit q̄ i pace sūt: q̄ꝫ falsi dĳ. Sol q̇dē ⁊ luna ac sidera cum sint splendida et emissa ad vtilitates obaudiunt: silr̄ et fulgur cū apparuerit ꝑspicuū ē. Idipm̄ aūt ⁊ spūs i oī regione spirat: ⁊ nubes q̇bꝰ cuꝫ impatū fuerit a deo ꝑambulare i vniūsū orbē: ꝑficiūt qḋ impatū est eis. Ignis etiā missus desup vt consu- G
mat montes ⁊ siluas fac̄ qḋ p̄ceptū est ei. Hec aūt neq̧ specieb꜒ neq̧ xtutibꝰ vni eoꝝ silia sūt. Vñ neq̧ estimādū ē neq̧ dicēdū illos eē deos: q̄n non pñt neq̧ iudiciū iudicare neq̧ facere hoibus. Sciētes itaq̧ q̄ nō sūt dĳ: ne q̃ timueritis eos. Neq̧ eñ. regibꝰ maledicēt neq̧ bñdicēt. Signa eñ. i celo gentibꝰ nō ōndūt: neq̧ vt sol lucebunt: neq̧ illumiabūt vt luna. Bestie meliores sūt ilľ: q̄ pñt fugere sub tectū: ac ꝓdesse sibi. Nullo itaq̧ mō nob ē manifestū q̄ sūt dĳ: ꝓpter qḋ ne timeatꝭ eos. Nā sicut i cucumerario: formido nihil cu-

ſtodit;ita ſũt dĳ illoꝝ lignei ⁊ argẽtei
⁊ inaurati Eodẽ modo ⁊ i horto ſpina
alba: ſupra ꝗ̃ oĩs auis ſedet. Siĺiter ⁊
mortuo ꝓiecto i tenebris: ſiĺes ſũt dĳ
illoꝝ lignei ⁊ inaurati et iargẽtati, A
purpura q̃ꝫ et marmore q̃ ſupra illos
teneãt: ſcietꝭ itaq; qꝛ ñ ſũt dĳ. Ipi etiã
poſtremo comedũꝰ: ⁊ erit opprobriũ in
regiõe. Melior ẽ hõ iuſtꝰ q̃ nõ habet ſi
mulacra: nã erit lõge ab opprobrĳs.
Explicit liber Baruch. Incipit ꝓ
logus in Ezechielem ꝓpheram.
4.Re.24.b Zechiel ꝓp̃ha cũ ioachim re-
e ge iuda captiuꝰ ductꝰ eſt i ba
bylonẽ: ibiq; his q̃ cũ eo ca-
ptiui fuerãt ꝓphetauit peni-
tentibꝰ ꝙ ad hieremie vaticiniũ ſe vl-
tro aduerſarĳs tradidiſſent: ⁊ viderẽt
adhuc vrbẽ hieroſolymã ſtare quã ille
caſurã eſſe ꝑdixerat. Triceſimo ãt eta-
tis ſue anno ⁊ captiuitatis q̃nto: excor
ſus ẽ ad cõcaptiuos loq̃. Et eodeꝫ tp̃e
ſꝫ poſterior h̃ in chaldea: hieremias in
iudea ꝓphetauerũt. Sermo eiꝰ nec ſa-
tis diſertus nec ad modũ rusticꝰ ẽ: ſed
ex vtroq; medie tẽperatꝰ. Sacerdos et
ip̃e fuit ſicut hieremias: ꝑncipia volu
minis ⁊ finẽ magnis habẽs obſcurita
tibꝰ inuoluta. Sed ⁊ vulgata eiꝰ edi-
tio non multũ diſtat ab hebraico. Vñ
ſatis miror q̃d cauſe extiterit: vt ſi eoſ-
dem i vniuerſis libris habemꝰ iterpre
tes: in alĳs eadẽ: in alĳs diuerſa trãſ-
tulerint. Legite igiꝰ ⁊ hũc iux̃ trãſlati
onẽ nr̃am: q̃m ꝑ cola ſcriptꝰ ⁊ comata
manifeſtiorẽ legẽtibꝰ ſenſũ tribuit Si
ãt amici mei: ⁊ hũc ſubſãnauerit: dici-
te eis ꝙ nemo eos cõpellat vt ſcribãt.
Sꝫ vereor ne illud eis eueniat qđ gre-
ce ſignificãtiꝰ dicit vt vocenꝰ fagoli-
dori: qđ eſt manducãtes ſenecias.
Explicit ꝓlogꝰ. Incipit Ezechiel
ꝓpheta. Capl̃m I
A e **T factum ẽ in**
triceſimo ãno. i. q̃rto i q̃n-
ta mẽſis: cũ eſſem i medio
captiuoꝝ iux̃ fluuiũ chobar: ap̃ti ſunt
celi ⁊ vidi viſiones dei. In q̃nta men-
ſis: ip̃e eſt annꝰ q̃ntus trãſmigratiõis
regꝭ ioachim: factũ eſt v̾bũ dñi ad eze-
chielẽ filiũ buzi ſacerdotẽ i terra chal-
deoꝝ ſecꝰ flumen chobar. Et facta eſt
ſuꝑ eum ibi manꝰ dñi. Et vidi; et ecce
ventꝰ turbinis veniebat ab aq̃lone: et B
nubes magna et ignis inuoluens. Et
ſplẽdor in circũitu eiꝰ: et de medio eiꝰ
q̃ſi ſpecies electri. id ẽ. de medio ignis
Et in medio eiꝰ ſiĺitudo q̃ttuor aialiũ:
⁊ hic aſpectꝰ eoꝝ. Siĺitudo hoĩs i eis. Apo.4
Et q̃ttuor facies vni: ⁊ q̃ttuor pẽne vni
Et pedes eoꝝ pedes recti: ⁊ planta pe-
dis eoꝝ q̃ſi planta pedis vituli: ⁊ ſcin
tille q̃ſi aſpectꝰ eris cãdẽtis. Et manꝰ
hoĩs ſub pẽnis eoꝝ i q̃ttuor ꝑtibꝰ: ⁊ fa
cies ⁊ pennas ꝑ q̃ttuor ꝑtes habebãt:
iũcteq; erãt pẽne eoꝝ alteriꝰ ad alterũ
Nõ reuertebãꝰ cũ incederẽt: ſꝫ vnũqđ C
q; ãn faciẽ ſuam gradiebaꝰ. Siĺitudo
ãt vultꝰ eoꝝ: facies hoĩs ⁊ facies leõis
a dextrꝭ ip̃oꝝ q̃ttuor. Facies ãt bouis
a ſiniſtrꝭ ip̃oꝝ q̃ttuor ⁊ facies aq̃le de-
ſuꝑ ip̃oꝝ q̃ttuor: ⁊ facies eoꝝ ⁊ penne
eoꝝ extẽte deſuꝑ. Due pẽne ſingulorũ
iũgebãꝰ: et due tegebãt corꝑa eoꝝ. Et
vnũq̃dq; eoꝝ coram facie ſua ambula
bat. Vbi erat iꝑetus ſpũs: illuc gradie
bãꝰ: nec reũtebanꝰ cũ ambularẽt. Et D
ſiĺitudo aialiũ ⁊ aſpectꝰ eoꝝ q̃ſi carbo-
nũ ignis ardẽtiũ: ⁊ q̃ſi aſpectꝰ lãpada
rũ. Hec erat viſio diſcurrens in medio
aialium: ſplẽdor ignis ⁊ đ igne fulgur
egrediẽs. Et aialia ibãt ⁊ reũtebãꝰ: in
ſiĺitudinẽ fulgurꝭ coruſcãtꝭ. Cũq; aſpi
cerẽ aialia: apparuit rota vna ſuꝑ ter-
rã iux̃ aialia: habẽs q̃ttuor facies. Et
aſpectus rotarũ opꝰ earũ q̃ſi viſio ma-
ris: ⁊ vna ſiĺitudo ip̃aꝝ q̃ttuor: ⁊ aſpe-
ctus earuꝫ ⁊ opa q̃ſi ſit rota in medio
rote. Per q̃ttuor ꝑtes earũ eũtes ibãt
⁊ nõ reuerebanꝰ cũ ambularẽt. Statu J.10.c
ra q̃ꝫ erat rotis ⁊ altitudo ⁊ horribilis
aſpectus: ⁊ totũ corpꝰ oculis plenuꝫ in
circũitu ip̃aꝝ q̃ttuor. Cunq; ambula-
rent aialia: ambulabãt pariter ⁊ rote
iux̃ ea: ⁊ cũ eleuarenꝰ aialia de terra;
eleuebanꝰ ſimul ⁊ rote. Quocũq; ibat
ſpũs: illuc eunte ſpũ: ⁊ rote pariter ele
uabãꝰ ſequẽtes eũ. Spũs eñ vite erat
i rotꝭ Cũ eũtibꝰ ibãt: ⁊ cũ ſtãtibꝰ ſtabãt J.10.d
⁊ cum eleuatꝭ a t̾ra: pariter eleuabanꝰ
⁊ rote ſequẽtes ea; qꝛ ſpũs vite erat in
rotꝭ. Et ſiĺitudo ſuꝑ caput aialiũ fir- F
mamẽti q̃ſi aſpectus cryſtalli horribi-
lis: et extenti ſuꝑ capita eoꝝ deſuper.
Sub firmamento aũt penne eoꝝ recte
alteriꝰ ad alterũ. Vnũq̃dq; duabꝰ alis
velabat corpꝰ ſuũ: ⁊ alterũ ſiĺiter vela-

haꝝ. Et audiebā sonū alaꝝ q̄si sonum
aquaꝝ multaꝝ:q̄si sonū sublimis dei.
Cū ambularēt q̄si son⁹ erat multitudi
nis:vt son⁹ castroꝝ. Cunq̄ starēt: de-
mittebanꝝ pēne eoꝝ. Nā cū fieret vox
sup firmamētū qđ erat sup caput eoꝝ:
G stabāt ꝛ submittebāt alas suas Et sup
firmamētū qđ erat iminens capiti eo-
rū:q̄si aspectus lapidis suphyri:sitilitu-
do throni:ꝛ sup similitudinez throni
similitudo q̄si aspectus hois desup Et
vidi q̄si speciem electri:velut aspectuz
ignis intrinsec⁹ p circuitū eius:a lum
bis eius ꝛ desup:ꝛ a lūbis eius vsq̄ de
orsū vidi q̄si speciē ignis splendētꝭ in
circuitu velut aspectū arcus cuz fuerit
in nube in die pluuie. Hic erat aspect⁹
splendoris p gyrum. II
A H Ec visio similitudis glie dn̄i. Et
I.3.f vidi‖ꝛ cecidi in faciē meā:ꝛ au
diui vocē loquētꝭ. Et dixit ad me:Fili
homis sua sta sup pedes tuos:ꝛ loq̄r te
cū. Et igressus ē i me spūs postq̄ locu-
tus est mihi:ꝛ statuit me supra pedes
meos. Et audiui loquētē ad me ꝛ dicē
B tē. Fili hois:mitto ego te ad filios isrl
ad gentes apostatrices q̄ recesserunt a
me. Patres eoꝝ puaricati sunt pactū
meū vsq̄ ad diē hāc:ꝛ filij dura facie
ꝛ idomabili corde sūt ad q̄s ego mitto
te. Et dices ad eos. Hec dicit dn̄s de⁹:
si forte vel ipi audiāt:ꝛ si forte q̄escāt:
qm̄ dom⁹ exasperās ē:ꝛ scient q² pp̄ha
C fuerit i medio eoꝝ. Tu ḡ fili hois ne ti
meas eos: neq̄ smones eoꝝ metuas:
qm̄ icreduli ꝛ subuersores sūt tecū:et
cū scorpionib⁹ habitas. Uerba eoꝝ ne
timeas:ꝛ vult⁹ eoꝝ ne formides:q² do-
mus exasperās est. Loq̄ris ḡ v̄ba mea
D ad eos si forte audiāt ꝛ q̄escāt:qm̄ irri
tatores sūt. Tu āt fili hois audi q̄cun-
q̄ loq̄r ad te:ꝛ noli eē exasperās sicut
dom⁹ exaspatrix ē. Api os tuū ꝛ come-
Apo.5.a de quecūq̄ ego do tibi‖Et vidi:ꝛ ecce
man⁹ missa ad me:i q̄ erat iuolut⁹ liber
et expādit illū corā me q̄ erat scriptus
intus ꝛ foris:ꝛ scripte erāt in eo lamē
tationes:et carmen:et ve. III
A E T dixit ad me Fili hois q̄dcūq̄
e iueneris:comede. Comede volu-
men istud:ꝛ vadēs loq̄re ad fi-
lios isrl. Et aperui os meū:ꝛ cibauit
me volumine illo. Et dixit ad me:Fili
hois:venter tu⁹ comedet:ꝛ viscera tua

cōplebūꝫ volumie isto qđ ego do tibi.
‖Et comede illud:ꝛ factū ē i ore meo si Apo.10.b
cut mel dulce. Et dixit ad me:Fili ho-
minis vade ad domū isrl ꝛ loq̄ris v̄ba
mea ad eos. Nō em̄ ad pplm pfūdi ser- B
monis ꝛ ignote lingue tu mitteris ad
domū isrl: neq̄ ad pplos mltos pfūdi
smonis ꝛ ignote lingue:q̄ꝝ nō possis
audire smōes. Et si ad illos mittereris
ipi audirēt te. Dom⁹ aūt isrl nolūt au-
dire te:q² nolunt audire me. Ois q̄ppe
dom⁹ isrl attrita frōte ē:et duro corde.
Ecce dedi faciē tuaz valētiorē facieb⁹
eoꝝ:ꝛ frōtē tuā duriorē frōtib⁹ eoꝝ:vt
adamātē ꝛ vt silicē dedi faciē tuā. Ne
timeas eos neq̄ metuas a facie eorū:
q² dom⁹ exasperās ē Et dixit ad me:Fi C
li hois:oēs smones meos q̄s ego loq̄r
ad te:assume in corde tuo:et auribus
tuis audi ꝛ vade ingredere ad trāsmi-
gratione ad filios ppli mei:ꝛ loqueris
ad eos ꝛ dices eis:Hec dicit dn̄s deus:
si forte audiāt ꝛ q̄escant. Et assumpsit
me spūs:ꝛ audiui post me vocē cōmo-
tionis magne:bn̄dicta glia dn̄i d loco
suo:ꝛ vocē alaꝝ aialiū pcutiētiū alte-
rā ad alterā:ꝛ vocem rotaꝝ sequentiū
aialia ꝛ vocē cōmotionis magne. Spi
rit⁹ q̄z leuauit me ꝛ assūpsit me:ꝛ abij
amar⁹ in indignatione spūs mei. Ma- D
nus em̄ dn̄i erat mecū cōfortās me. Et
veni ad trāsmigratione ad aceruū no
uarū frugū: ad eos q̄ habitabāt iuxta
flumen chobar ꝛ sedi vbi illi sedebāt:
ꝛ māsi ibi septē dieb⁹ merēs in medio
eorū. Cū aūt ptransissent septē dies:fa-
ctū est verbū dn̄i ad me dicēs‖Fili ho- I.33.b
minis:speculatorē dedi te domui isrl:
ꝛ audies de ore meo verbū:ꝛ annūcia
bis eis ex me. Si dicēte me ad impiū: E
morte morieris nō annūciaueris ei:ne
q̄ locutus fueris vt auertaꝫ a via sua
impia et viuat:ipe impius in iniq̄tate
sua morieꝫ:sanguinē aūt ei⁹ de manu
tua requiram. Si aūt tu annūciaueris
impio:ꝛ ille nō fuerit ɔuersus ab ipie-
tate sua et a via sua impia:ipe quidez
in impietate sua morietur:tu aūt aiaz
tuā liberasti. Sz ꝛ si ɔuersus iust⁹ a iu
sticia sua fuerit:ꝛ fecerit iniq̄tatē:ponā
offendiculū corā eo. Ipe morieꝫ:quia F
nō annūciasti ei. In pctō suo morieꝫ ꝛ
nō erūt in memoria iusticie ei⁹ quas fe
cit:sāguinē v̄o eius d manu tua req̄-

ra. Si aut tu annunciaueris iusto vt non peccet iustus: et ille non peccauerit: viuens viuet quia annunciasti ei: et tu animam tuam liberasti. Et facta est super me manus domini: et dixit ad me: Surgens egredere in campum: et ibi loquar tecum. Et surgens egressus sum in campum: et ecce ibi gloria stabat quasi gloria quam
vidi iuxta fluuium chobar: et cecidi in faciem meam || Et ingressus est in me spiritus: et stabat me super pedes meos: et locutus est mihi: et dixit ad me. Ingredere: et includere
in medio domus tue. Et tu fili hominis: ecce data sunt super te vincula et ligabunt te in eis et non egredieris in medio eorum: et linguam tuam adherere faciam palato tuo: et eris mutus nec quasi vir obiurgans: quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi: aperiam os tuum: et dices ad eos Hec dicit dominus deus. Qui audit audiat: et qui quiescit quiescat: quia domus exasperans est. IIII
e Tu fili hominis: sume tibi laterem et pones eum coram te: et describes in eo ciuitatem hierusalem. Et ordinabis aduersus eam obsidionem: et edificabis munitiones: et comportabis aggerem: et dabis eam castra: et pones arietes in gyro. Et tu sume tibi sartaginem ferream: et pones eam in murum ferreum inter te et inter ciuitatem et obfirmabis faciem tuam ad eam: et erit in obsidionem: et circundabis eam. Signum est domui israel. Et tu dormies super latus tuum sinistrum et pones iniquitates domus israel super eo numero dierum quibus dormies super illud:
et assumes iniquitates eorum. Ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum numero dierum trecentos et nonaginta dies: et portabis iniquitatem domus israel. Et cum compleueris hec dormies super latus tuum dextrum secundo: et assumes iniquitatem domus iuda quadraginta die
Nume. 14. f bus || Diem pro anno: diem inquam pro anno dedi tibi. Et ad obsidionem hierusalem conuertes faciem tuam: et brachium tuum erit extentum: et prophetabis aduersus eam. Ecce circundedi te vinculis: et non te conuertes a latere tuo in latus aliud donec compleas dies
C obsidionis tue. Et tu sume tibi frumentum et hordeum et fabam et lentem et milium et viciam et mittes ea in vas vnum: et facias tibi panes numero dierum quibus dormies super latus tuum. Trecentis et nonaginta diebus comedes illud. Cibus autem tuus quo vesceris erit in pondere viginti stateres in die. A tempore vsque ad tempus comedes illud. Et aquam in mensura bibes sextam partem hin. A tempore vsque ad tempus bibes illud. Et quasi subcinericium hordeaceum comedes illud et stercore quod egreditur de homine operies illud in oculis eorum. Hec dicit dominus: Sic comedent filii israel panem suum pollutum inter gentes: ad quas eiciam eos
|| Et dixi: A. a. a. domine deus. Ecce anima mea I. 20. g
non est polluta: et morticinum et laceratum a D
bestiis non comedi ab infantia mea vsque nunc et non est ingressa os meum omnis caro immunda. Et dixit ad me: Ecce dedi tibi fimum boum pro stercoribus humanis: et facies panem tuum in eo. Et dixit ad me || Fili I. 5. d
hominis: ecce conteram baculum panis in hierusalem 14. d
et comedent panem suum in pondere et in sollicitudine et aquam in mensura et in angustia bibent: vt deficientibus pane et aqua: corruat vnusquisque ad fratrem suum: et contabescant in iniquitatibus suis. V
e Tu fili hominis sume tibi gladium B
acutum radentem pilos: et assumes eum et duces per caput tuum et per barbam tuam: et assumes tibi stateram ponderis et diuides eos. Tertiam partem igni combures in medio ciuitatis iuxta completionem dierum obsidionis: et assumes tertiam partem et concides gladio in circuitu eius: tertiam vero aliam disperges in ventum: et gladium nudabis post eos. Et sumes inde paruum numerum et ligabis eos in summitate pallii tui Et ex eis rursum tolles et proiicies eos in medio ignis et combures eos igni: et ex eis egredietur ignis in omnem domum israel. Hec dicit dominus deus. Ista est hierusalem. In medio gentium posui eam: et in circuitu eius terras. Et contempsit iudicia mea vt plus esset impia quam gentes: et precepta mea vltra quam terre que in circuitu eius sunt. Judicia enim mea proiecerunt: et in preceptis meis non ambulauerunt. Idcirco hec dicit dominus deus. Quia superastis gentes que in circuitu vestro sunt: et in preceptis meis non ambulastis et iudicia mea non fecistis: et iuxta iudicia gentium que in circuitu vestro sunt non estis operati: ideo hec dicit dominus deus: Ecce ego ad te: et ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis gentium: et faciam in te quod non feci et quibus
similia vltra non faciam: propter omnes abominationes tuas. Ideo patres comedent filios su Leui. 26
os in medio tui et filii comedent patres su 4. Re. 6
os. Et faciam in te iudicia: et ventilabo vni Treno.
uersas reliquias tuas in omnem ventum. Idcirco viuo ego dicit dominus deus nisi pro eo quod sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis et in cunctis abominationibus tuis:

ego q̄ȝ cōfringā: ꝛ nō parcet ocul⁹ me⁹
ꝛ n̄ miserebor. Tertia ps tui peste mo-
riet̄ ꝛ fame cōsumet̄ i medio tui: ꝛ ter-
tia ps tui i gladio cadet i circuitu tuo
Tertiā vō ptē tuā i oēm vētū disp̄gā
ꝛ gladiū euaginabo post eos. Et cōple
bo furorē meū: ꝛ reqescere faciā indi-
D gnationē meā i eis: ꝛ cōsolabor. Et sci
ent q̄ ego dn̄s locut⁹ sū i zelo meo: cū
ipleuero oēm indignationē meā i eis
Et dabo te in desertū ꝛ i opprobriū gē
tib⁹ q̄ in circuitu tuo sūt: i ꝯspectu ois
ptereūtis. Et eris approbriū ꝛ blasphe-
miā: exēplū ꝛ stupor i gētib⁹ q̄ incir-
cuitu tuo sūt: cū fecero i te iudicia i furo
re ꝛ idignatiōe ꝛ in increpationib⁹ ire
q̄ ego dn̄s locut⁹ sū qn̄ misero sagittas
famis pessimas q̄ erūt mortifere: ꝛ q̄s
mittā vt disp̄dā vos. Et famē cōgrego
I.4.d sup vos: ‖ ꝛ cōterā i vob baculū panis
I.14.d ꝛ imittā i vos famē ꝛ bestias pessimas
vsq̄ ad iternitionē. Et pestilētia ꝛ sā-
guis trāsibūt p te: ꝛ gladiū inducā su-
B p te. Ego dn̄s locut⁹ sum. VI
e T fact⁹ ē s̄mo dn̄i ad me dicēs:
Fili hois: pone faciē tuā ad mō
I.36.a tes isrl̄ ꝛ pphabis ad eos ꝛ dices: ‖ Mō
tes isrl̄ audite verbū dn̄i dei. Hec dicit
dn̄s de⁹ mōtib⁹ ꝛ collib⁹ rupib⁹ ꝛ val
lib⁹. Ecce ego inducā sup vos gladiū
ꝛ disp̄dā excelsa vr̄a: ꝛ demoliar aras
vr̄as ꝛ cōfringent̄ simulacra vr̄a ꝛ de
iiciā interfectos vr̄os an̄ idola vr̄a. Et
dabo cadauera filiorum isrl̄ an̄ faciē si-
mulacrorum vr̄orū: ꝛ disp̄gā ossa vr̄a cir
cū aras vr̄as i oib⁹ habitationib⁹ vr̄is
B Urbes deserte erūt ꝛ excelsa demolient̄
ꝛ dissipabūt̄: ꝛ interibūt are vr̄e ꝛ cō-
fringent̄: ꝛ cessabūt idola vr̄a: ꝛ cōte-
rēt̄ delubra vr̄a: ꝛ delebūt̄ op̄a vr̄a: et
cadet interfect⁹ i medio vr̄i: ꝛ scietis q̄
ego sū dn̄s. Et relinquā i vob eos q̄ fu
gerint gladiū i gētib⁹: cū disp̄sero vos
i t̄ris ꝛ recordabunt̄ mei liberati vr̄i i
gētib⁹ ad q̄s captiui ducti sūt: q̄ ꝯtri-
ui cor eorum fornicās ꝛ recedēs a me: et
C oculos eorum fornicātes post idola sua:
ꝛ displicebūt sibimet sup malis q̄ fece
rāt i vniūsis abomiationib⁹ illis: ꝛ sci
ent q̄ ego dn̄s nō frustra locut⁹ sū vt
facerē eis malū h̄. Hec dicit dn̄s de⁹.
Percute manū tuā ꝛ allide pedē tuū:
ꝛ dic heu ad oēs abomiationes malo-
rū dom⁹ isrl̄: q̄ gladio fame ꝛ peste rui

turi sunt. Qui lōge ē peste morietur: q̄ aūt
pe: gladio corruet: ꝛ q̄ relict⁹ fuerit ꝛ
obsessus: fame moriet̄. Et cōplebo idi- D
gnationē meā i eis: ꝛ scietis q̄ ego dn̄s
cū fuerint iterfecti vr̄i i medio idolorum
vr̄orum i circuitu ararū vr̄arum: i oi colle ex
celso: ꝛ i cūctis sūmitatib⁹ mōtiū: ꝛ sub
tus oē lignū nemorosū: ꝛ subt⁹ vniuer
sā quercū frōdosā: locū vbi accēderūt
thura redolētia vniūsis idolis suis. Et
extēdā manū meā sup eos: ꝛ faciā t̄rā
eorum desolatā ꝛ destitutā a deserto debla
tha i oib⁹ habitationib⁹ eorum: ꝛ scient
T fact⁹ ē (q̄ ego dn̄s. VII A
e sermo dn̄i ad me dicēs. Et tu fi
li hois: hec dicit dn̄s de⁹ terre
isrl̄. ‖ Finis venit: venit finis sup q̄ttu-
or plagas t̄re. Nūc finis sup te: ꝛ imit
tā furorē meū i te. Et iudicabo te iux̄
vias tuas. Et ponā ꝯ te oēs abomiati
ones tuas. ‖ Et nō parcet ocul⁹ me⁹ su I.9.b
p te: ꝛ nō miserebor: sȝ vias tuas ponā
sup te: ꝛ abomiatiōes tue i medio tui
erūt: ꝛ scietis q̄ ego dn̄s. Hec dicit dn̄s
de⁹. Afflictio vna: afflictio ecce venit: B
‖ Finis venit: venit finis. Euigilauit
aduersū te: ecce venit. Uenit ꝯtritio su
p te q̄ habitas i terra. Uenit tp̄s: ppe
ē dies occisiōis: ꝛ nō glie mōtiū. Nūc
de ppinq̄ effūdā irā meā sup te: ꝛ cōple
bo furorē meū i te. Et iudicabo te s̄m
vias tuas: ꝛ iponā tibi oia scelera tua
Et nō parcet ocul⁹ me⁹ nec miserebor: C
sȝ vias tuas iponā tibi: ꝛ abomiatiōes
tue i medio tui erūt: ꝛ scietis q̄ ego sū
dn̄s percutiens. Ecce dies: ecce venit.
Egressa ē ꝯtritio floruit virga: germia
uit supbia: iniq̄tas surrexit i vga ip̄e
tatis. Nō ex eis: ꝛ nō ex pplo: neq̄ ex so-
nitu eorum: ꝛ nō erit reqes in eis. Uenit
tp̄s: appropinquit dies. Qui emit: nō D
letet̄: ꝛ q̄ vendit non lugeat q̄ ira sup
oēm pplm ei⁹: q̄ q̄ vēdit: ad id q̄d ven
didit nō reūtet̄: ꝛ adhuc i viuētib⁹ vi
ta eorum. Uisio ei ad oēm multitudinē
ei⁹ nō regrediet̄: ꝛ vir i iniquitate vite
sue nō cōfortabit̄. Canite tuba: p̄parē
tur oēs: ꝛ nō ē q̄ vadat ad p̄liū. Ira eñ
mea sup vniuersū pplm ei⁹. Gladi⁹ fo
ris pestis ꝛ fames itrisec⁹. Qui i agro
ē gladio moriet̄: ꝛ q̄ i ciuitate: pestilen
tia ꝛ fame deuorabūt̄: ꝛ saluabūt̄ qui
fugerint ex eis. Et erūt i mōtib⁹ q̄si co E
lūbe cōuallium: oēs trepidi: vnusq̄sq̄ i

iniq̄tate sua. Oēs man⁹ dissoluent: et
Esaie.15.c oia genua fluēt aq̄s. ‖Et accingent se
ciliciis ꝛ operiet eos formido: ꝛ in oi
facie ꝯfusio: i vniūsis capitib⁹ eoꝝ cal
uitiū. Argētū eoꝝ foris ꝓiciet: ꝛ au-
Prou.11.a rū eoꝝ i sterq̄liniū erit ‖Argētū eoꝝ ꝛ
Soph.1.d auꝝ eoꝝ nō valebit liberare eos: i die
Eccl.5.c furoris dn̄i. Aiam suā nō saturabūt: ꝛ
F vētres eoꝝ n̄ iplebūt: q2 scādalū iniq̄ta
tis eoꝝ factū ē: ꝛ ornamētū moniliū su-
orū isupbiā posuerūt: ꝛ imagines ab-
omiationū suarū ꝛ similacroꝝ fecerūt
ex eo. Propt̄ h̄ dedi eis illud i immūdi-
cīā: ꝛ dabo illud i man⁹ alienoꝝ ad di
ripiēdū: ꝛ ipīis t̄re i p̄dā: ꝛ cōtamina-
būt illud: ꝛ aūtā faciē meā ab eis ꝛ vi
olabūt arcanū meū ꝛ introibūt i illud
emissarii: ꝛ cōtamiabūt illō. Fac ꝯclusi
onē qm̄ t̄ra plena ē iudicio sāguinū: ꝛ
citas plena iniq̄tate. Et adducā pessi-
mos de gētib⁹ ꝛ possidebūt domos eo-
G rū. Et q̄escere faciā supbiā potētiū: et
possidebūt sctūaria eoꝝ. Angustia sup
ueniēte req̄rēt pacē: ꝛ n̄ erit. Cōturba
tio sup ꝯturbationē veniet: ꝛ audit⁹ su
p auditū. Et q̄rēt visionē d̄ ꝓpha: ꝛ lex
pibit a sacerdote: ꝛ ꝯsiliū a seniorib⁹
Rex lugebit ꝛ p̄ncipes induēt mero-
re ꝛ man⁹ ꝓli t̄re ꝯturbabūt. Scd̄m
viā eoꝝ faciā eis ꝛ scd̄m iudiciū eoꝝ
iudicabo eos: ꝛ sciēt q2 ego sū dn̄s.
A Et factū ē i āno sexto: i VIII
e sexto mēse i q̄nta mēsis: ego se-
debā i domo mea: ꝛ senes iuda
sedebāt corā me. Et cecidit ibi sup me
man⁹ dn̄i dei. Et vidi: ꝛ ecce siītudo
q̄si aspect⁹ ignis. Ab aspectu lumboꝝ
ei⁹ ꝛ deorsū ignis: ꝛ a lūbis ei⁹ ꝛ sursū
B q̄si aspect⁹ splēdoris ꝛ visio electri. Et
Dan.15.c emissa siītudo man⁹ app̄hēdit me in
cincino capit̄ mei: ꝛ eleuauit me spūs
int̄ celū ꝛ t̄rā: ꝛ adduxit me i hierl̄m i
visiōe dei iux̄ ostiū interi⁹: q̄d respicie-
bat ad aq̄lonē: vbi erat statutū idolū
zeli ad ꝓuocādā emulationē. Et ecce
ibi glīa dei isrl̄ s̄m visionē quā viderā
i campo: ꝛ dixit ad me. Fili hois: leua
C ocl̄os tuos ad viā aq̄lonis. Et leuaui
oculos meos ad viā aq̄lōis: ꝛ ecce ab
aq̄lone porte altar̄ idolū zeli i ipō in-
troitu. Et dixit ad me. Fili hois putas
ne vides tu q̄d isti faciūt abomiatiōes
magnas q̄s dom⁹ isrl̄ fac̄ h̄: vt ꝓcul re
cedā a sāctuario meo? Et adhuc ꝯūsus
videb̄ abomiatiōes maiores. Et intro
duxit me ad ostiū atrii. Et vidi: ꝛ ecce
foramē vnū i pariete. Et dixit ad me. D
Fili hois: fode parietē. Et cū fodissem
parietē: apparuit ostiū vnū. Et dixit ad
me. Ingredere: ꝛ vide abomiatiōes pes
simas q̄s isti faciūt hic. Et igressus vi
di: ꝛ ecce ois siītudo reptiliū ꝛ aialiū
abominatio ꝛ vniūsa idola dom⁹ isrl̄
depicta erāt i pariete: i circūitu p totū
Et septuagita viri d̄ seniorib⁹ domus E
isrl̄: ꝛ iechonias fili⁹ saphā stabat i me
dio eoꝝ stātiū ań picturas: ꝛ vnusq̄sq3
h̄ebat thuribulū i manu sua: ꝛ vapor
nebule de thure ꝯsurgebat: ꝛ dixit ad
me: Certe vides fili hois q̄ seniores do
m⁹ isrl̄ faciūt i tenebris: vnusq̄sq3 i ab
scōdito cubil̄ sui. Dicūt eñ. Nō videt
dn̄s nos. Dereliq̄t dn̄s t̄rā. Et dixit ad
me. Adhuc ꝯūsus videb̄ abomiatiōes
maiores q̄s isti faciūt. Et itroduxit me
p ostiū porte dom⁹ dn̄i q̄d respiciebat
ad aq̄lonē. Et ecce ibi mlīeres sedebāt F
plāgētes adonidē. Et dixit ad me. Cer
te vidisti fili hois. Adhuc ꝯūsus videb̄
abomiatiōes maiores his. Et itrodux-
it me i atriū dom⁹ dn̄i iteri⁹. Et ecce i
ostio tēpli dn̄i iter vestibulū ꝛ altare q̄
si vigitiq̄nq3 viri dorsa habētes ꝯ tem
plū dn̄i ꝛ facies ad oriētē: ꝛ adorabāt
ad ortū sol̄. Et dixit ad me. Certe vidi- G
sti fili hois. Nūq̄d leue ē h̄ domui iu-
da: vt facerēt abomiatiōes istas q̄s fe-
cerūt h̄: q2 replentes t̄rā iniq̄tatē ꝯuersi
sūt ad irritādū me? Et ecce applicāt ra
mū ad nares suas. Ergo ꝛ ego faciā i
furore: n̄ parcet ocul⁹ me⁹: nec misere-
bor: ꝛ cū clamauerit ad aures meas vo
ce magna: n̄ exaudiā eos. IX
e Et clamauit i aurib⁹ meis voce A
magna dicēs. Appropinquent
visitatiōes vrb̄: ꝛ vnusq̄sq3 vas iterfe-
ctiōis h3 in manu sua. Et ecce sex viri
veniebāt d̄ via porte supioris q̄ respi-
cit ad aq̄lonē: ꝛ vni⁹cuiusq3 vas iteri⁹
i manu ei⁹. Vir q̄3 vn⁹ i medio eoꝝ ve
stit⁹ erat lineis: ꝛ attramētariū scp̄to-
ris ad reges ei⁹. Et igressi sūt: ꝛ steterūt
iux̄ altare ereū. Et glīa dn̄i isrl̄ assūpta B
ē d̄ cherub: q̄ erat sup eū ad limē dom⁹
Et vocauit virū q̄ idut⁹ erat lineis: et
attramētariū scp̄tor̄ h̄ebat i lūbis su
is. Et dixit dn̄s ad eū. Transi p mediā Exo.12
citatē i medio hierl̄z: ꝛ signa thau sup Apo.7

frōtes viroꝝ gemētiū ꝛ dolētiū sup cū
ct⁊ abomiatiōib⁹ q̄ fiūt in medio ei⁹.
Et ill' dixit audiēte me. Trāsite p cita
ȝ.7.a tē sequētes eū: ꝛ pcutite. ‖ Non parcat
Judith.2.b ocul⁹ vr̄ neqȝ misereami. Senē: adole-
scētulū ꝛ ꝟginē: puulū ꝛ mlieres iterfi
C cite vsqȝ ad itnitionē. Oēȝ āt sup quē
viderit⁊ thau ne occidat⁊ ꝛ a sctuario
meo icipiēte. Ceperūt ḡ a vir⁊ seniorib⁹
q̄ erāt añ faciē dom⁹. Et dixit ad eos.
Cōmiate domū: ꝛ iplete atria interfect⁊.
Egredimi. Et egressi sūt: ꝛ pcutiebant
eos q̄ erāt i ciuitate. Et cede cōpleta re-
māsi ego: ruiqȝ sup faciē meā ꝛ clamās
D aio. Heu heu heu dn̄e de⁹. Ergo ne dis
pdas oēs reliq̄as isrl' effūdēs furorem
tuū sup hierl'm? Et dixit ad me. Iniq̄-
tas dom⁹ isrl' ꝛ iuda magna est nimis
valde: ꝛ repleta ē t̄ra sāguinib⁹: ꝛ ciui
tas repleta ē auͤsiōe. Dixerūt ei. Dereli-
q̄t dn̄s t̄rā: ꝛ dn̄s n̄ videt. Igit' ꝛ me⁹ n̄
pcet ocul⁹: neqȝ miſebor. Viā eoꝝ sup
caput eoꝝ reddā. Et ecce vir q̄ erat idu
t⁹ lineis q̄ hēbat attramētariū i dorso
suo: rn̄dit ꝟbū dicēs. Feci sic p̄cepisti
A T vidi: ꝛ ecce i firma (mihi. X
e mēto qd̄ erat sup caput cheru-
bin q̄si lapis saphyr⁹ ꝛ q̄si spe-
cies silitudinis soliȷ̄ appuit sup eū. Et
dixit ad virū q̄ idut⁹ erat lineis: ꝛ ait.
Ingredere i medio rotarū q̄ sūt subt⁹
cherubi ꝛ iple manū tuā prunis ignis
q̄ sūt iter cherubi: ꝛ effūde sup ciuitatē.
Ingressusqȝ ē i ꝯspectu meo. Cherubi
āt stabāt a dextris dom⁹ cū igrederet'
vir: ꝛ nubes ipleuit atriū iteri⁹. Et ele
uata ē gl'ia dn̄i desup cherub ad limē
dom⁹: ꝛ repleta ē dom⁹ nube. Et atriū
repletū ē splēdore gl'ie dn̄i: ꝛ sonit⁹ ala
rū cherubi audiebat' vsqȝ ad atriū ex-
B teri⁹: q̄si vox dei oipotēt⁊ loquēt⁊. Cū
qȝ p̄cepisset viro q̄ idut⁹ erat lineis di
cēs sume ignē d̄ medio rotaꝝ q̄ sūt in
ter cherubi: igressus ille stetit iux̄ rotā
Et extēdit cherub manū d̄ medio che
rubi ad ignē q̄ erat iter cherubi: ꝛ sū-
psit ꝛ dedit i man⁹ ei⁹ q̄ idut⁹ erat li-
neis: q̄ accipiēs egressus ē. Et apparu
it i cherubi silitudo man⁹ hoīs subt⁹
pēnas eoꝝ. Et vidi: ꝛ ecce q̄ttuor rote
iux̄ cherubi. Rota vna iux̄ cherub vnū
ꝛ rota alia iux̄ cherub vnū. Spēs aūt
rotaꝝ erat q̄si visio lapidis chrysoli
thi: ꝛ aspect⁹ eaꝝ silitudo vna q̄ttuor:
q̄si si sit rota i medio rote. Cūqȝ ābula C
rēt: i q̄ttor ptes gradiebāt': ꝛ nō reūte-
bāt' ābulātes: sȝ ad locū ad quē ire de
clinabat q̄ p̄ma erat: sequebāt' ꝛ cetere ȝ.1.e
nec reūtebāt'. ‖ Et oē corp⁹ eaꝝ ꝛ colla
ꝛ man⁹ ꝛ pēne ꝛ circuli plena erāt ocu
lis i circūitu q̄ttuor rotarum: ꝛ rotas
istas vocauit volubiles audiente me.
Quattuor āt facies hēbat vnū. Facies
vna facies cherub: ꝛ facies scd̄a facies
hoīs: ꝛ i t̄tio facies leōis: ꝛ i q̄rto faci-
es aq̄le. Et eleuata sūt cherubi: ip̄m ē
aial qd̄ viderā iux̄ flumē chobar. Cūqȝ
ābularēt cherubi ibāt parit' ꝛ rote iux̄
ea: ꝛ cū eleuarēt cherubi alas suas vt
exaltarent' d̄ t̄ra: nō residebāt rote: sed
ꝛ ip̄e iux̄ erāt. Stātib⁹ ill' stabāt: ꝛ cuȝ D
eleuat⁊ eleuabāt'. Spūs ei vite erat in ȝ.1.e
eis. Et egressa ē gl'ia dn̄i a limie t̄pli:
ꝛ stetit sup cherubi: Et eleuātia cheru
bin alas suas: exaltata sunt a t̄ra corā
me: ꝛ illis egrediētib⁹: rote q̄ȝ subsecu
te sūt. Et stetit in introitu porte dom⁹
dn̄i oriētal': ꝛ gl'ia dei isrl' erat sup eos
Ip̄m ē aial qd̄ vidi subter deū isrl' iux̄
fluuiū chobar. Et intellexi q̄r cherubi
eēnt. Quattuor p q̄ttuor vult⁹ vni: ꝛ q̄t
tuor ale vni: ꝛ silitudo man⁹ hoīs sub
alis eoꝝ. Et silitudo vultuū eoꝝ: ipsi
vult⁹ q̄s viderā iux̄ fluuiū chobar ꝛ i-
tuit⁹ eoꝝ ꝛ ipet⁹ singuloꝝ: añ faciē su
T eleuauit (am ingredi. XI A
e me spūs: ꝛ itroduxit me ad por
tā dom⁹ dn̄i oriētalē q̄ respicit
ad solis ortū. Et ecce i itroitu porte vi-
gintiq̄nqȝ viri ꝛ vidi i medio eoꝝ ie-
choniā filiū azur: ꝛ pheltiā filiū bana
ie p̄ncipes p̄pl'i. Dixitqȝ ad me. Fili ho
minis: hi sūt viri q̄ cogitāt iniq̄tatē: et
tractāt cōsiliū pessimū i vrbe ista dicē-
tes. Nōne dudū edificate st' dom⁹? Hic
ē lebes: nos āt carnes. Idcirco vatici-
nare de eis vaticinare fili hoīs. Et ir-
ruit i me spūs dn̄i: ꝛ dixit ad me. Loq̄-
re. Hec dicit dn̄s. Sic locuti est⁊ dom⁹
isrl': ꝛ cogitatiōes cordis vr̄i ego noui.
Plurimos occidist⁊ i vrbe hac: ꝛ iple-
stis vias ei⁹ iterfect⁊. Propterea hec di B
cit dn̄s. Interfecti vr̄i q̄s posuistis i me
dio ei⁹ hi sūt carnes: ꝛ hec est lebes: et
educā vos d̄ medio ei⁹. Gladiū metui-
stis: ꝛ gladiū iducā sup vos dicit dn̄s
de⁹. Et eijciā vos de medio ei⁹. Daboqȝ
vos in manū hostiū: ꝛ faciā in vo-

bis iudicis. Gladio cadetꝛ. In finibus
isrl iudicabo vos: ꝛ scietꝛ qꝛ ego dn̄s.
Hec nō erit vob̄ in leberē: ꝛ vos n̄ eri
tis i medio ei⁹ i carnes. In finib⁹ isrl
iudicabo vos: ꝛ scietꝛ qꝛ ego dn̄s. Quia
i p̄ceptꝛ meis nō ambulastꝛ: ꝛ iudicia
mea nō fecistis: s3 iux̄ iudicia gētiū q̄
i circuitu vr̄o sūt estis opati. Et factū
ē cū ꝓphetarē: pheltias filius banaie
mortu⁹ ē. Et cecidi i faciē meā: clamās
voce magna. Et dixi: Heu heu heu do
mine de⁹ ꝯsūmationē tu facis reliquia
C rū isrl? Et factū ē verbū dn̄i ad me di-
cēs. Fili hois: frēs tui viri ꝓpinq̄ tui:
ꝛ ois dom⁹ isrl: vniūsi q̄b⁹ dixerūt ha-
bitatores hierl'm: lōge recedite a dn̄o:
nob̄ data est t̄ra i possessionē: ꝓpterea
hec dicit dn̄s de⁹. Quia lōge feci eos i
gētib⁹: ꝛ qꝛ dispsi eos i t̄ris: ero eis in
sc̄tificationē modicā i t̄ris ad q̄s ve-
nerūt. Propterea loq̄re. Hec dicit dn̄s
de⁹. Cōgregabo vos de ꝑplis ꝛ aduna-
bo de t̄ris i q̄b⁹ dispsi estis: daboq̄ vo
bis humū isrl. Et ingredient̄ illuc: et
auferēt oēs offēsiōes: cūctasq̄ abomi
Hiere.32.f natiōes ei⁹ d̄ illa. Et dabo eis cor vnū
D ꝛ spm̄ nouū tribuā i visceribus eoꝝ. ‖ Et
I.36.f auferā cor lapideū de carne eoꝝ: ꝛ da-
bo eis cor carneū vt in p̄ceptis meis
ambulēt: ꝛ iudicia mea custodiāt: faci
antq̄ ea: ꝛ sint mihi i ꝑpl'm: ꝛ ego sim
eis i deū. Quoꝝ aūt cor post offendi-
cula ꝛ abomiatiōes suas ambulat: ho
rū viā i capite suo ponā dicit dn̄s de⁹
Et eleuauerūt cherubin alas suas: et
rote cū eis: ꝛ gl'ia dei isrl erat sup eos.
Et ascēdit gl'ia dn̄i de medio ciuitatꝛ
stetitq̄ sup mōtē q̄ ē ad oriētē vrbis.
Et sp̄us leuauit me: adduxitq̄ i chal-
deā ad trāsmigrationē i visionē i sp̄u
dei. Et sublata ē a me visio quā vide-
rā. Et locut⁹ sū ad trāsmigrationē oia
verba dn̄i q̄ ostenderat mihi. XII
A e T fact⁹ ē s̄mo dn̄i ad me dicēs
Fili hois: i medio dom⁹ exaspe-
rātis tu habitas: q̄ oculos habent ad
vidēdū ꝛ nō vidēt: ꝛ aures ad audien
dū: ꝛ nō audiūt: qꝛ dom⁹ exasperās ē.
Tu ḡ fili hois fac tibi vasa trāsmigra-
tionis: ꝛ trāsmigrabis p die corā eis.
Trāsmigrabis aūt d̄ loco tuo: ad locū
alterū i ꝯspectu eoꝝ: si forte aspiciant:
qꝛ dom⁹ exasperās ē. Et efferes foras
vasa tua: q̄si vasa trāsmigrātꝛ p die in

ꝯspectu eoꝝ. Tu aūt egredierꝛ vespere B
corā eis sicut egredit̄ migrās: an̄ ocu-
los eoꝝ. Perfode tibi parietē: ꝛ egredi
eris p eū in cōspectu eoꝝ. In humeris
portaberꝛ: i caligine effererꝛ. Faciē tu
am velabis ꝛ nō videb̄ t̄rā: qꝛ portētū
dedi te domui isrl. Feci ḡ sicut p̄cepat
mihi dn̄s. Uasa mea ꝓtuli quasi vasa
trāsmigrātꝛ p diē: ꝛ vespe p fodi mihi
parietē manu ꝛ i caligine egressus sū:
ꝛ i hūeris portat⁹ i ꝯspectu eoꝝ. Et fa C
ct⁹ ē s̄mo dn̄i mane ad me dicēs. Fili
hois: nunq̄d nō dixerūt ad te dom⁹ is-
rael: dom⁹ exasperās: q̄d tu facis? Dic
ad eos. Hec dicit dn̄s de⁹. Sup ducē
onus istud q̄ ē i hierl'm: ꝛ sup oēm do-
mū isrl: que est i medio eoꝝ. Dic: Ego
portētū vr̄m. Quō feci: sic fiet illis. In
trāsmigrationē ꝛ i captiuitatē ibūt: et
dux q̄ ē i medio eoꝝ i humeris porta-
bit̄: in caligine egrediet̄. Parietē pfo
diēt vt educāt eū: facies ei⁹ opiet̄ vt n̄
videat oc'lo t̄rā. Et extēdā rete meū: su D
p eū: ꝛ capiet̄ in sagena mea ꝛ adducā I.17.f
eū i babylonē i t̄rā chaldeoꝝ: ꝛ ip̄a3 n̄ et.32.a
videbit: ibiq̄ moriet̄ ꝛ oēs q̄ circa eū
sūt. Presidiū ei⁹ ꝛ agmina ei⁹ dispgā i
oēm vētū: ꝛ gladium euaginabo post
eos. Et sciēt qꝛ ego dn̄s: qn̄ dispsero il
los i gētib⁹ ꝛ disseminauero eos i t̄ris
Et relinquā ex eis viros paucos a gla
dio ꝛ fame ꝛ pestilētia: vt narrent oia
scelera eoꝝ i gētib⁹ ad q̄s ingredient̄
ꝛ sciēt qꝛ ego dn̄s. Et fact⁹ ē s̄mo dn̄i E
ad me dicēs. Fili hois panē tuū i ꝯtur
batione comede: s3 ꝛ aquā tuā i festina
tione ꝛ merore bibe: et dices ad ꝑpl'm
t̄re. Hec dic̄ dn̄s de⁹ ad eos q̄ habitāt
i hierl'm: i terra isrl. Panē suū i solitu-
dine comedēt: ꝛ aquā suā i desolatiōe
bibēt: vt desolet̄ t̄ra a m'titudine sua
ꝓpter iniq̄tates oim̄ q̄ habitāt i ea: et
ciuitates q̄ nūc habitāt̄ desolate erūt:
terraq̄ deserta: ꝛ scietꝛ qꝛ ego dn̄s. Et fa F
ct⁹ ē s̄mo dn̄i ad me dicēs. Fili hois:
q̄d ē ꝓuerbiū istud in t̄ra isrl dicentiū
‖ in lōgū differet̄ dies ꝛ pibit ois vi- 2.Pe.3.
sio? Ideo dic ad eos. Hec dicit dn̄s de⁹
Quiescere faciē ꝓubiū istud: neq̄ vul
go dicet̄ vltra in isrl. Et loq̄re ad eos:
q̄ appropinq̄uerint dies ꝛ s̄mo ois vi
siōis. Nō enī erit vltra ois visio cassa:
neq̄ diuinatio ambigua i medio filio
rū isrl: qꝛ ego dn̄s loquar: ꝛ q̄dcūq̄ lo-

quar: ⁊ q̄dcūq; locutꝰ fuero ꝟbū fiet.
F Nō ꝓlongabit̄ ampliꝰ: ſꝫ ī diebꝰ vr̄is
domꝰ exaſperās loq̄r verbū: ⁊ faciā il-
lud dicit dn̄s deꝰ. Et factꝰ ē ſmo dn̄i
ad me dicēs. Fili hoīs: ecce domꝰ iſrl̄
dicētiū. Uiſio quā hic videt ī dies mul
tos: ⁊ in tp̄a longa iſte ꝓphetat. Pro-
pterea dic ad eos. Hec dicit dn̄s deus.
Nō ꝓlōgabit̄ vltra oīs ſmo meꝰ. Uer
bū q̄d locutꝰ fuero cōplebit̄ dicit dn̄s
A Et factꝰ ē ſmo dn̄i (deꝰ. XIII
c ad me dicēs. Fili hoīs vaticina
re ad ꝓphetas iſrl̄ q̄ ꝓphetāt: ⁊
dices ꝓphetātibꝰ de corde ſuo. Audi-
Jere.14.c te ꝟbū dn̄i. Hec dicit dn̄s deꝰ. Ue ꝓ-
phetis inſipiētibꝰ q̄ ſequūt̄ ſpm̄ ſuū ⁊
nihil vidēt. Quaſi vulpes ī deſerto: ꝓ
phete tui iſrl̄ erāt. Nō aſcēdiſtis ex ad
uerſo. neq; oppoſuiſtis murū ꝓ domo
iſrl̄ vt ſtaretꝭ ī ꝑlio ī die dn̄i. Uidēt va
na ⁊ diuināt mēdaciū. dicētes: ait dn̄s
cū dn̄s nō miſerit eos: ⁊ ꝑſeuerauerūt
cōfirmare ſermonē. Nūq̄d nō viſionē
caſſam vidiſtis: ⁊ diuinationē mēdacē
locuti eſtis? Et dicitꝭ ait dn̄s: cū ego n̄
ſim locutꝰ. Propterea hec dicit dn̄s de
B us. Quia locuti eſtis vana: et vidiſtis
mendaciū: id̄o ecce ego ad vos ait dn̄s
deꝰ: ⁊ erit manꝰ mea ſuꝑ ꝓphas q̄ vi-
dēt vana ⁊ diuināt mēdaciū. In cōſi-
lio ppl̄i mei nō erūt ⁊ in ſcriptura do-
mus iſrl̄ nō ſcribēt̄: nec ī t̄ra iſrl̄ igre-
dient̄: ⁊ ſcietꝭ q2 ego dn̄s deꝰ. Eo q̄ dece
perit ppl̄m meū dicētes: pax: pax: ⁊ nō ē
pax: ⁊ ip̄e edificabat parietē: illi aūt li
niebāt eum luto abſq; paleis. Dic ad
eos q̄ liniunt abſq; t̄peratura: q̄ caſurꝰ
ſit. Erit ei imber inundās: ⁊ dabo lapi
des ꝑgrādes ⁊ deſuꝑ irruentes: ⁊ ven-
tū ꝓcelle diſſipantē. Siq̄dē ecce ceci-
dit paries. Nūq̄d nō dicet̄ vob̄ vbi ē
litura quā liniſtis? Propterea hec di-
cit dn̄s deꝰ. Et erūpere faciā ſpm̄ t̄pe
ſtatū ī indignatione mea: ⁊ imber inun
dās ī furore meo erit: ⁊ lapides grādes
C in ira ī cōſūptionē. Et deſtruā parie-
tē quē liniſtis abſq; t̄pamēto: ⁊ adeq̄-
bo eū t̄re ⁊ reuelabit̄ fūdamētū eius:
⁊ cadet ⁊ cōſumet̄ ī medio eiꝰ: ⁊ ſcietꝭ
q2 ego ſū dn̄s. Et cōplebo indignatio-
nē meā in pariete ⁊ in his q̄ liniūt eū
abſq; t̄pamēto: dicāq; vobis. Nō eſt
paries: ⁊ nō ſūt q̄ liniūt eū. Prophete
iſrl̄ q̄ ꝓphant ad hierl̄m: ⁊ vidēt ei vi-
ſionē pacis: ⁊ nō ē pax ait dn̄s deꝰ. Et
tu fili hoīs pone faciē tuā ꝯ filias ppl̄i
tui q̄ ꝓphetāt de corde ſuo: ⁊ vaticina
re ſuꝑ eas: ⁊ dic. Hec dicit dn̄s deꝰ. Ue
q̄ cōſuunt puluillos ſub oī cubito ma
nꝰ: ⁊ faciūt ceruicalia ſub capite vniu
ſe etatis ad capiēdas aīas. Et cū cape
rent aīas ppl̄i mei: viuificabāt aīas eo
rū: ⁊ violabāt me ad ppl̄m meū ꝓpter
D pugillū hordei ⁊ fragmē panis: vt iter
ficerēt aīas q̄ nō moriunt̄: ⁊ viuifica-
rēt aīas q̄ n̄ viuūt: mētiētes ppl̄o meo
credenti mēdacijs. Propt̄ h̄ dicit dn̄s
deꝰ. Ecce ego ad puluillos vr̄os q̄bus
vos capitꝭ aīas volātes ⁊ dirūpā eos
d̄ brachijs vr̄is: ⁊ dimittā aīas q̄s vos
capitꝭ aīas ad volādū. Et dirūpā cer-
uicalia vr̄a: ⁊ liberabo ppl̄m meū d̄ ma
nu vr̄a: neq; erūt vltra ī manibꝰ vr̄is
ad p̄dādū: ⁊ ſcietꝭ q2 ego dn̄s. Pro eo
q̄ merere feciſtis cor iuſti mēdaciter:
quē ego nō cōtriſtaui: ⁊ cōfortaſtis ma
nꝰ impij vt nō ꝯuerteret̄ a via ſua ma
la ⁊ viueret: ꝓpterea vana nō videbitꝭ
⁊ diuinatiōes nō diuinabitꝭ ampliꝰ: et
eruā ppl̄m meū de manu vr̄a: ⁊ ſcietis
Et venerūt (q2 ego dn̄s. XIIII A
c ad me viri ſeniorꝝ iſrl̄: ⁊ ſederūt
corā me. Et factꝰ ē ſmo dn̄i ad
me dicēs. Fili hoīs: viri iſti poſuerūt
imūdicias ſuas ī cordibꝰ ſuis: ⁊ ſcāda
lū iniq̄tatꝭ ſue ſtatuerunt ꝯ faciē ſuā.
Nūq̄d interrogatꝰ r̄ndebo eis? Propt̄
h̄ loq̄re eis ⁊ dices ad eos. Hec dic̄ dn̄s
deꝰ. Homo hō de domo iſrl̄ q̄ poſuerit
imūdicias ſuas ī corde ſuo: ⁊ ſcādalū
iniq̄tatꝭ ſue ſtatuerit ꝯ faciē ſuā: ⁊ ve-
nerit ad ꝓpham interrogās ꝑ eum me: B
ego dn̄s r̄ndebo ei ī multitudine imū-
diciarū ſuarū vt capiat̄ domꝰ iſrl̄ ī cor
de ſuo q̄ receſſerūt a me in cūctꝭ idolis
ſuis. Propterea dic ad domū iſrl̄. Hec
dicit dn̄s deꝰ. Cōuertimini ⁊ recedite
ab idolis vr̄is: ⁊ ab vniūſis ꝯtamina-
tionibꝰ vr̄is auītite facies vr̄as. Quia
homo hō de domo iſrl̄ ⁊ de ꝓſelitꝭ q̄cū
q; aduena fuerit ī iſrl̄: ſi alienatꝰ fue-
rit a me: ⁊ poſuerit idola ſua in corde
ſuo: ⁊ ſcandalū iniq̄tatꝭ ſue ſtatuerit C
ꝯ faciē ſuā ⁊ venerit ad ꝓpham vt int̄
roget ꝑ eum me: ego dn̄s r̄ndebo ei ꝑ
me: ⁊ ponā faciē meā ſuꝑ hoīem illū: ⁊
faciā eū in exēplū ⁊ ī ꝓuerbiū: ⁊ diſꝑdā
eū de medio ppl̄i mei: et ſcietis q2 ego

3.13.a dñs. Et ꝓpha cũ errauerit ⁊ locutꝰ fue
rit verbũ: ego dñs decepi ꝓpham illũ.
Et extẽdã manũ sup illũ: ⁊ delebo eũ
de medio ꝑp̃li mei isrl': ⁊ portabit iniq̃
D tatẽ suã. Juxta iniq̃tatẽ interrogãtis:
sic iniq̃tas ꝓphe erit: vt nõ erret vltra
domꝰ isrl' a me neq₃ polluat' i vniũsis
ꝑuaricationibꝰ suis: s₃ sit mihi i ꝑp̃lm
⁊ ego sim eis i deũ: ait dñs exercituũ.
Et factꝰ est s̃mo dñi ad me dicẽs. Fili
hois: t'ra cũ peccauerit mihi: vt ꝑuari-
cet' ꝑuaricãs: extẽdã manũ meã super
3.4.d.et eã. Et cõterã v̾gã panis eiꝰ ⁊ imittã
3.5.d i eã famẽ ⁊ iterficiã de ea hoiem ⁊ iu-
E mẽtũ. Et si fuerit tres viri isti i medio
eiꝰ noe daniel ⁊ iob: ipsi iusticia sua li
berabunt aias suas ait dñs exercituũ.
Qꝫ ⁊ si bestias pessimas iduxero sup t'
rã vt vastẽt eã: ⁊ fuerit iuia eo q̄ non
sit ꝑtrãsiẽs ꝓpt' bestias: tres viri isti si
fuerint i ea: viuo ego dicit dñs deꝰ: qꝛ
nec filios nec filias liberabũt: s₃ ipi so
li liberabũt': t'ra aũt desolabit'. Uel si
gladiũ induxero sup t'rã illã: ⁊ dixero
gladio trãsi ꝑ t'rã: ⁊ int'fecero de ea ho
F minẽ ⁊ iumẽtũ: ⁊ tres viri isti fuerit in
medio eiꝰ: viuo ego dicit dñs deꝰ nõ li
berabũt filios neq₃ filias: s₃ ipi i soli li-
berabũt'. Si ãt ⁊ pestilẽtiã imisero su-
ꝑ t'rã illã: ⁊ effudero idignationẽ meã
sup eã i sãguine vt auferã ex ea hoiem
⁊ iumẽtũ et noe daniel ⁊ iob fuerit in
medio eiꝰ: viuo ego dicit dñs deꝰ: qꝛ fi
liũ ⁊ filiã nõ liberabũt: s₃ ipsi iusticia
G sua liberabũt aias suas. Qm̃ hec dicit
dñs: q̄ ⁊ si i q̃truor iudicia mea pessi-
ma gladiũ ⁊ famẽ ac bestias malas et
pestilẽtiã imisero i hierl'm vt iterficiã
d̾ ea hoiem ⁊ pecꝰ: tñ relinquet' i ea sal
uatio educẽtiũ filios ⁊ filias. Ecce ipsi
egredient' ad vos ⁊ videbit' viã eoꝝ ⁊
adinuẽtiões eoꝝ ⁊ cõsolabimi sup ma
lo qd̾ induxi i hierl'm i oibꝰ q̃ iportaui
sup eã: ⁊ cõsolabũt' vos cũ viderit' viã
eoꝝ ⁊ adinuẽtiões eoꝝ: ⁊ cognoscetis
q̄ nõ frustra fecerim oia q̃ feci i ea ait
A T factꝰ est ser (dñs deꝰ. XV
e mo dñi ad me dicẽs. Fili hois
q̃d fiet de ligno vitis ex oibus
lignis nemoꝝ q̃ sũt inter ligna siluaꝝ.
Nũquid tollet' de ea lignũ vt fiat opus
aut fabricabit' de ea paxillꝰ: vt depen
deat i eo qd̾cũq₃ vas? Ecce igni datũ
ẽ i escã: vtrãq₃ ꝑtẽ eiꝰ cõsũpsit ignis: ⁊
medietas eiꝰ redacta ẽ in fauillã. Nũ-
q̃d vtile erit ad opꝰ? Etiã cũ eẽt inte-
grũ nõ erat aptũ ad opꝰ quãtomagis
cũ illud ignis deuorauerit ⁊ cõbusserit
nihil ex eo fiet opis? Propterea hec di B
cit dñs deꝰ. Quõ lignũ vit' inter ligna
siluarũ qd̾ dedi igni ad deuorandũ: sic
tradã hitatores hierl'm: ⁊ ponã faciẽ
meã i eos. De igne egredient'. ⁊ ignis
cõsumet eos. Et sciet' qꝛ ego dñs cum
posuero faciẽ meã i eos: ⁊ dedero t'rã i
uiã ⁊ desolatã: eo q̄ ꝑuaricatores exti
terint: dicit dñs deꝰ. XVI A
e T factꝰ ẽ s̃mo dñi ad eũ dicẽs.
Fili hois: notas fac hierl'm ab-
ominatiões suas ⁊ dices Hec dicit do
minꝰ deꝰ hierl'm. Radix tua ⁊ genera-
tio tua d̾ t'ra chanaan: pat' tuꝰ amorre
us: ⁊ mat' tua cethea. Et qñ nata es i
die ortꝰ tui: nõ ẽ ꝑcisus vmbilicꝰ tuus
⁊ aq̃ nõ ẽ lota i salutẽ: nec sale salita:
nec iuoluta pannis. Nõ pepcit sup te
oculꝰ vt faceret tibi vnũ de his miser-
tꝰ tui: s₃ ꝓiecta es sup faciẽ t're: i abie-
ctione aie tue i die q̃ nata es. Trãsiẽs
aũt ꝑ te: vidi te cõculcatũ i sãguie tuo.
Et dixi tibi cũ esses i sãguie tuo. Ui-
ue. Dixi inquã tibi in sãguine tuo. Ui
ue: multiplicatã q̃si germẽ agri dedi te
⁊ multiplicata es: ⁊ grãdis effecta: ⁊ i-
gressa es ⁊ ꝑuenisti ad mũdũ muliebrẽ
Ubera tua intumuerũt: ⁊ pilꝰ tuꝰ ger-
minauit ⁊ eras nuda ⁊ cõfusione ple-
na. Et trãsiui ꝑ te ⁊ vidi te: ⁊ ecce tp̃s
tuũ: tp̃s amãtiũ. Et expãdi amictũ me
um sup te: ⁊ operui ignominiã tuã. Et
iuraui tibi: ⁊ igressus sũ pactũ tecũ ait B
dñs deꝰ. Et facta es mihi ⁊ laui te aq̃
⁊ emũdaui sãguinẽ tuũ ex te. Et vnxi
te oleo: ⁊ vestiui te discoloribꝰ: ⁊ calcia
ui te hyacintho. Et cinxi te bysso: ⁊ in
dui te subtilibꝰ: ⁊ ornaui te ornamẽto
Et dedi armillas i manibꝰ tuis ⁊ tor-
quẽ circa collũ tuã: ⁊ dedi in aurẽ sup
os tuũ ⁊ circulos i auribꝰ tuis: ⁊ coro
nã decoris in capite tuo. Et ornata es
auro ⁊ argẽto: ⁊ vestita es bysso ⁊ poly
mito ⁊ mlt' coloribꝰ. Similã ⁊ mel et
oleũ comedisti: ⁊ decora facta es vehe-
mẽt' nimis. Et ꝓfecisti i regnũ: ⁊ egres
sũ ẽ nomẽ tuũ i gẽtes ꝓpt' spẽm tuã:
qꝛ ꝑfecta eras i decore meo quẽ posue
rã sup te dicit dñs deꝰ. Et habẽs fidu-
ciã i pulchritudine tua fornicata es ẽ

nole tuo:expoſuiſti fornicationē tuā
omni trāſeūti: vt eiꝰ fieres. Et ſumēs
de veſtimētis meis feciſti tibi excelſa
hincinde cōſuta: ⁊ fornicata es ſup eis
ſicut nō eſt factū: neqꝫ futurū ē. Et tu-
liſti vaſa decoris tui de auro meo ⁊ ar
gēto meo q̄ dedi tibi: ⁊ feciſti tibi ima-
gines maſculinas: ⁊ fornicata es ī eis
C Et ſūpſiſti veſtimēta tua multicoloria
⁊ veſtita es eis. Et oleū meū ⁊ thymia
ma meū poſuiſti corā eis: ⁊ panē meū
quē dedi tibi ſimilā ⁊ oleū ⁊ mel q̄bꝰ
enutriui te: poſuiſti in cōſpectu eorū ī
odorē ſuauitatꝭ. Et factū ē ait dñs de
us: ⁊ tuliſti filios tuos ⁊ filias tuas q̄s
generaſti mihi: ⁊ imolaſti eis ad deuo-
rādū. Nūq̄d parua eſt fornicatio tua?
Immolaſti filios meos: ⁊ dediſti illos
cōſecrās eis. Et poſt oēs abominatio-
nes tuas ⁊ fornicatiōes nō es recorda
ta dierū adoleſcētie tue: qñ eras nuda
⁊ cōfuſione plena: cōculcata ī ſāguine
tuo. Et accidit poſt oēm maliciā tuā:
ve ve tibi: ait dñs deꝰ. Et edificaſti ti-
bi lupanar: ⁊ feciſti tibi ꝓſtibulū ī cū-
ctꝭ plateis. Ad oē caput vie edificaſti
ſignū ꝓſtitutionis tue: ⁊ abomiabilē
feciſti decorē tuū. Et diuiſiſti pedes tu
os oī trāſeunti ⁊ multiplicaſti oēs for
nicationes tuas. Et fornicata es cū fi
lijs egypti vicinis tuis magnarū car-
niū: ⁊ multiplicaſti fornicationē tuā
ad irritādū me. Ecce ego extendā ma-
nū meā ſup te ⁊ auferā iuſtificationē
tuā. Et dabo te ī aīas odiētiū te filiaꝝ
D paleſtinarū: q̄ erubeſcūt ī via tua ſcele
rata. Et fornicata es ī filijs aſſyriorū:
eo ꝙ necdum fueris expleta. Et poſtq̄
fornicata es nec ſic es ſatiata: ⁊ mul-
tiplicaſti fornicationē tuā ī t̄ra chana
an cū chaldeis: ⁊ nec ſic ſatiata es. In
q̊ mūdabo cor tuū ait dñs deꝰ: cū faci-
as oīa hec opa mulieris meretricis et
ꝓcacis. Quia fabricaſti lupanar tuū ī
capite ois vie ⁊ excelſū tuū feciſti in oī
platea. Nec facta es q̄ſi meretrix faſti-
dio augēs ꝓciū: ſꝫ q̄ſi mulier adultera
q̄ ſup virū ſuū inducit alienos. Oibus
meretricibꝰ dant̄ mercedes: tu aūt de-
diſti mercedes cūctꝭ amatoribꝰ tuis: ⁊
dona donabas eis: vt itrarēt ad te vn
diqꝫ ad fornicādū tecū. Factūqꝫ ē ī te
ꝯ cōſuetudinē mulierū ī fornicatiōibꝰ
tuis: ⁊ poſt te nō erit fornicatio. In eo
ꝙ dediſti mercedes: ⁊ mercedes non
accepiſti: factū ē ī te ꝯtriū. Propterea
meretrix audi v̄bū dñi. Hec dicit dñs
deus. Quia effuſū ē es tuū: ⁊ reuelata
ē ignominia tua in fornicatiōibꝰ tuis
ſup amatores tuos: ⁊ ſup idola abomi
nationū tuaꝝ ī ſāguine filioꝝ q̊s de-
diſti eis: ecce ego cōgregabo oēs ama-
tores tuos q̄bꝰ cōmixta es: ⁊ oēs q̊s di E
lexiſti cū vniūſis q̊s oderas. Et ꝯgre-
gabo eos ſup te vndiqꝫ: ⁊ nudabo ig- I.23.b
nominiā tuā corā eis. Et videbūt om Eſa.47.a
nē turpitudinē tuā ⁊ iudicabo te iudi Naum.3.b
cijs adulterarū ⁊ effudētiū ſanguinē.
Et dabo te ī ſanguinē furoris ⁊ zeli: ⁊
dabo te ī manꝰ eoꝝ. Et deſtruēt lupa-
nar tuū: ⁊ demolient̄ ꝓſtibulū tuū. Et
denudabūt te veſtimētis tuis: ⁊ aufe-
rāt vaſa decoris tui. Et derelinquēt te
nudā plenāqꝫ ignominia: ⁊ adducent
ſup te multitudinē. Et lapidabūt te la-
pidibꝰ: ⁊ trucidabunt te gladijs ſuis. 4.Reg.25.c
Et cōburēt domos tuas igni: ⁊ faciēt
ī te iudicia ī oculis mulieꝝ plurimaꝝ
Et deſines fornicari: ⁊ mercedes vltra
nō dabis. Et requieſcet idignatio mea ī
te et auferēt zelus meꝰ a te. Et q̄eſcā
nec iraſcar āpliꝰ eo ꝙ nō fueris recor-
data dieꝝ adoleſcētie tue: ⁊ ꝓuocaſti
me ī oibꝰ his. Qua ꝓpt̄ ⁊ ego vias tu
as ī capite tuo dedi: ait dñs deꝰ: ⁊ non
feci iuxt̄ ſcelera tua ī oibꝰ abomiatiōi-
bus tuis. Ecce oīs q̄ dicit vulgo ꝓuer
biū: ī te aſſumet illud dicēs. Sicut ma
ter: ita ⁊ filia eiꝰ. Filia mr̄is tue es tu:
q̄ ꝓiecit virū ſuū: ⁊ filios ſuos: ⁊ ſoror F
ſoroꝝ tuaꝝ: q̄ ꝓiecerūt viros ſuos ⁊ fi
lios ſuos. Mater vr̄a cethea: ⁊ pater
vr̄ amorreꝰ. Et ſoror tua maior ſama-
ria: ipſa ⁊ filie eiꝰ q̄ habitāt ad ſiniſtrā
tuā. Soror āt tua minor te: q̄ habitat
a dextris tuis ſodoma ⁊ filie eiꝰ. Sed
nec ī vijs earū ābulaſti: neqꝫ ſcdm ſce-
lera eaꝝ feciſti. Pauxillum minꝰ pene
ſceleratiora feciſti illis ī oibꝰ vijs tuis
Viuo ego dicit dñs deꝰ: qr nō fecit ſo-
doma ſoror tua ipſa ⁊ filie eiꝰ: ſicut fe-
ciſti tu ⁊ filie tue. Ecce hec fuit iniqui
tas ſodome ſororis tue ſupbia: ſaturi-
tas panis ⁊ abūdātia: ⁊ ociū ipſius et
filiaꝝ eiꝰ: ⁊ manū egeno ⁊ pauperi nō
porrigebāt: ⁊ eleuate ſūt ⁊ fecerūt ab-
ominationes corā me: ⁊ abſtuli eas ſi- Gen.19.f
cut vidiſti. Et ſamaria dimidiū pec-

catoꝝ nō peccauit: ſ; viciſti eas ſcele-
ribꝰ tuis: ⁊ iuſtificaſti ſorores tuas in
oibꝰ abomiationibꝰ tuis q̄s opata es
Ergo ⁊ tu porta ꝯfuſionē tuā: q̄ vici-
ſti ſorores tuas pctis tuis ſceleratius
agēs ab eis. Juſtificate ſūt cī a te. Er-
go ⁊ tu ꝯfūdere: ⁊ porta ignominiā tu
am: q̄ iuſtificaſti ſorores tuas. Et cōuer
tā reſtituēs eas cōuerſione ſodomoꝝ
cū filiabꝰ ſuis: ⁊ ꝯuerſiōe ſamarie ⁊ fi-
liarū eiꝰ. Et cōuertā reuerſionē tuā ī
medio earū vt portes ignominiā tuā: ⁊
cōfūdaris ī oibꝰ q̄ feciſti cōſolās eas.
G Et ſoror tua ſodoma ⁊ filie eiꝰ reuertē
tur ad antiq̄tatē ſuā: ⁊ ſamaria ⁊ filie
eius reuertent̄ ad iniq̄tatē ſuā: ⁊ tu et
filie tue reūtemini ad antiq̄tatē vr̄am
Nō fuit aūt ſodoma ſoror tua audita
ī ore tuo ī die ſupbie tue: anq̄ꝫ reuela-
ret̄ malicia tua ſicut h̄ tpe ī opprobri
um filiarū ſyrie: ⁊ cūctarū in circūitu
tuo filiaꝝ paleſtinarū q̄ ambiūt te per
gyrū. Scelꝰ tuū ⁊ ignomiā tuā tu por
taſti ait dn̄s deus. Quia hec dicit dn̄s
deꝰ. Et faciā tibi ſicut deſpexiſti iura-
mētū vt irritū faceres pactū ⁊ recorda
bor ego pacti mei tecū ī diebꝰ adoleſcē
tie tue: ⁊ ſuſcitabo tibi pactū ſēpit̄nū
Et recordaberis viarū tuaꝝ: ⁊ cōfūde
ris: cū receperis ſorores tuas te maio-
res cū minoribꝰ tuis. Et dabo eas tibi
ī filias: ſ; nō ex pacto tuo: ⁊ ſuſcitabo
ego pactū meū tecū. Et ſcies q2 ego do
minꝰ vt recorderꝭ ⁊ ꝯfūdarꝭ: ⁊ nō ſit ti
bi vltra apire os p̄ cōfuſione tua: cum
placatꝰ tibi fuero ī oibꝰ q̄ feciſti: ait do

A T factū ē (minꝰ deꝰ. XVII.
e verbū dn̄i ad me dicēs. Fili ho
minis: ꝓpone enigma: ⁊ narra
pabolā ad domū iſrl̄ ⁊ dices. Hec dicit
dn̄s deꝰ. Aq̄la grādis: magnarū alarū
lōgo mēbroꝝ ductu: plena plumis et
varietate: venit ad libanū ⁊ tulit me-
dullā cedri. Sūmitatē frōdiū eiꝰ auul
ſit: ⁊ trāſportauit eā in terrā chanaan:
in vrbe negociatorū poſuit illā. Et tu-
lit de ſemine t̄re ⁊ poſuit illud ī t̄ra ꝓ
ſemine: vt firmaret radicē ſup aq̄s mł
B tas. Jn ſupficie poſuit illud. Cūq̄ꝫ ger-
minaſſet creuit ī vineā latiorē: humili
ſtatura reſpicientibꝰ ramis eiꝰ ad eā ⁊
radices eiꝰ ſub illa erāt. Facta ē ḡ vi-
nea: ⁊ fructificauit ī palmites: ⁊ emiſit
ꝓpagines. Et facta ē aq̄la altera gran

dis: magnis alis: multiſq̄ꝫ plumis. Et
ecce vinea iſta q̄ſi mittēs radices ſuas
ad eā palmites ſuos extēdit ad illā vt
irrigaret eā de areolis germīs ſui: q̄ in
t̄ra bona ſup aq̄s multas plātata ē vt
faciat frondes ⁊ portet fructū: vt ſit in
vineā grādē. Dic. Hec dicit dn̄s deus. C
Ergo ne ꝓſperabit̄? Nonne radices
eiꝰ euellet ⁊ fructꝰ eiꝰ diſtringet: ⁊ ſicca
bit oēs palmites germīs eiꝰ ⁊ areſcet:
⁊ nō ī brachio grādi neq̄ꝫ ī ꝑplo mlt̄o:
vt euelleret eā radicitꝰ? Ecce plāta eſt
Ergo ne ꝓſperabit̄? Nōne cū tetigerit
eā vētꝰ vrēs ſiccabit̄: ⁊ in areis germi
nis ſui areſcet? Et factū ē v̄bū dn̄i ad
me dicēs. Dic ad domū exaſperātē. Ne
ſcitꝭ q̄d iſta ſignificēt? Dic. Ecce veni D
et rex babylonis ī hierl̄m: ⁊ aſſumet re
gē ⁊ p̄ncipes eiꝰ: ⁊ adducet eos ad ſe-
metipm̄ ī babylonē. Et tollet de ſemi-
ne regni: ferietq̄ꝫ cū eo fedus: ⁊ ab eo
accipiet iuſiurādū. S; ⁊ fortes t̄re tol-
let vt ſit regnū humile ⁊ nō eleuet̄: ſed cu
ſtodiat pactū eiꝰ ⁊ ſeruet illud. Qui re-
cedēs ab eo miſit nūcioſ ad egyptū: vt
daret ſibi eq̄s ⁊ ꝑpl̄m multū. Nūq̄d ꝓ
ſperabit̄ vel ꝯſequet̄ ſalutē q̄ fec̄ hec?
Et q̄ diſſoluit pactum: nūq̄d effugiet? E
Uiuo ego dicit dn̄s deꝰ: qm̄ ī loco re-
gis q̄ ꝯſtituit eū regē cuiꝰ fecit irritu;
iuramentū ⁊ ſoluit pactū qđ habebat
cū eo: ī medio babylonis morietur. Et n̄
in exercitu grādi: neq̄ꝫ ī ꝑplo multo fa
ciet ꝯ eū pharao p̄liū ī iactu aggeris ⁊
in extructione valloꝝ: vt īterficiat ani
mas multas. Spreuerat eī iuramētu;
vt ſolueret fedus: ⁊ ecce dedit manū ſu F
am: ⁊ cū oia hec fecerit n̄ effugiet. Pro
pterea hec dicit dn̄s deꝰ. Uiuo ego qm̄
iuramētū nō ſpreuit ⁊ fedꝰ: qđ p̄uari-
catꝰ ē: ponā in caput eiꝰ. ‖ Et expandā
ſup eū rete meū ⁊ cōp̄hendet̄ ī ſagena
mea: ⁊ adducā eū ī babylonē ⁊ iudica-
bo eū ibi ī p̄uaricatione q̄ deſpexit me
⁊ oēs ꝓfugi eiꝰ cū vniūſo agmine ſuo
gladio cadēt. Reſidui aūt ī oēm ventū
diſꝑgent̄: ⁊ ſcietꝭ q2 ego dn̄s locutꝰ ſū G
Hec dicit dn̄s deꝰ. Et ſumā ego de me
dulla cedri ſublimis: ⁊ ponā de v̄tice
ramoꝝ eiꝰ tenerū: diſꝑgā ⁊ plātabo ſu
p mōtē excelſū ⁊ eminētem. Jn mōte
ſublimi iſrl̄ plātabo illud: ⁊ erūpet in
germē ⁊ faciet fructū ⁊ erit ī cedrū ma
gnā. Et habitabūt ſub ea oēs volucres

⁊ vniuersū volatile sub vmbra frōdiū
eiꝰ nidificabit. Et sciēt oīa ligna regio
nis: qꝛ ego dñs humiliaui lignū subli
me: ⁊ exaltaui lignū humile: ⁊ siccaui
lignū viride: ⁊ frōdere feci lignū aridū
Ego dñs locutꝰ sū ⁊ feci. XVIII
B E factꝰ ē ꝯmo dñi ad me dicēs:
e Quid ē ꝙ int̄ vos parabolam
vertit̄ i ꝓuerbiū istud in terra
c.31.e isrl̄ dicētes ‖ Prēs comederūt vuā acer
uā: ⁊ dētes filiorum obstupescunt? Viuo
ego dic̄ dñs deꝰ: sī erit vltra vob̄ para-
bola hec i ꝓuerbiū i isrl̄. Ecce oēs aīe
mee sūt. Vt aīa prīs ita ⁊ aīa filij mea
ē. Aīa q̄ peccauerit: ipa morieť. Et vir
D si fuerit iustꝰ ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā
i mōtibꝰ nō comederit: ⁊ oclos suos n̄
B. leuauerit ad idola domꝰ isrl̄: ⁊ vxorem
ꝓximi sui nō violauerit: ⁊ ad mulierē
mēstruatā nō accesserit: ⁊ hoīez n̄ ꝯtri-
stauerit: pignꝰ debitori reddiderit: per
a.18.b vim nihil rapuerit ‖ panē suū esurieti
t.25.e dederit: ⁊ nudū operuerit vestimento:
ad vsurā nō comodauerit: ⁊ ampliꝰ nō
accepit: ab iniq̄tate auerterit manū suā
⁊ iudiciū verū fecerit int̄ virū ⁊ virū: et
E i p̄ceptis meis ambulauerit: ⁊ iudicia
mea custodierit vt faciat veritatē: h̄ iu-
C stus ē. Vita viuet ait dñs deꝰ. Q si ge
nuerit filiū latronē effundētē sāgui-
nē: ⁊ fecerit vnū d̄ istꝭ: ⁊ hec q̄dē oīa n̄
faciētē: sz i montibꝰ comedētē: ⁊ vxorē
ꝓximi sui polluentē: egenū ⁊ pauperē
ꝯtristātē: rapientē rapinas: pignꝰ non
reddētē ⁊ ad idola leuātē oclos suos:
F abomiatiōez facientē: ad vsurā dantē
⁊ ampliꝰ accipiētem: nūq̄d viuet? Nō
viuet. Cū vniūsa hec detestāda fecerit
morte morieť. Sāguis eiꝰ in ipo erit.
3.11 Q si genuerit filium q̄ vidēs oīa pctā
j.32 prīs sui que fecit timuerit: ⁊ nō fecerit
silr̄ eis: sup mōtes nō comederit: ⁊ ocu
D los suos nō leuauerit ad idola domus
isrl̄: ⁊ vxorē ꝓximi sui nō violauerit: ⁊
virū nō ꝯtristauerit: pignꝰ nō retinue-
G rit: ⁊ rapinā nō rapuerit: panē suū esu
rieti dederit: ⁊ nudū operuerit vestimē
to: a paupis iniuria auerterit manū suā:
vsurā ⁊ supabundātiā nō accepit: ⁊ iu
dicia mea fecerit ⁊ in p̄ceptꝭ meis am
bulauerit: h̄ nō morieť i iniq̄tate prīs
sui: sz vita viuet. Pater eiꝰ qꝛ calūnia-
tus ē: ⁊ vim fec̄ fratri: ⁊ malū opatꝰ ē
i medio ppli sui: ecce mortuꝰ ē i iniq̄ta

te sua. Et dicit̄: Quare nō portabit fi-
liꝰ iniq̄tatē prīs? Videlz qꝛ filꝰ iudiciū E
⁊ iusticiā opatꝰ ē: oīa p̄cepta mea cu-
stodiuit ⁊ fecit illa: vita viuet. Aīa que
peccauerit ipa morieť ‖ Filꝰ nō porta- Deu.24.c
bit iniq̄tatē prīs: ⁊ pr̄ nō portabit ini- 4.Re.14.c
q̄tatē filij. Justicia iusti sup eū erit: et 2.Pa.25.a
ipietas impij erit sup eū ‖ Si aūt impiꝰ Hiere.18.b
egerit pniaz ab oibꝰ pctis suis q̄ opatꝰ
ē: ⁊ custodierit oīa p̄cepta mea: ⁊ fece-
rit iudiciū ⁊ iusticiā: vita viuet ⁊ non
morieť. Oim iniq̄tatū eius q̄s opatus
est nō recordabor In iusticia sua quā
opatus ē: viuet. Nūq̄d voluntatꝭ mee j.33.c
est mors impij dicit dñs deus: ⁊ nō vt
cōuertať a vijs suis: ⁊ viuat? Si autē
auerterit se iustus a iusticia sua: ⁊ fece-
rit iniq̄tatē ꝯm oēs abominatiōes q̄s F
opari solet impiꝰ: nunq̄d viuet? Oēs
iusticie eiꝰ q̄s fecerat nō recordabunť.
In p̄uaricatiōe q̄ p̄uaricatꝰ est: ⁊ i pec-
cato suo q̄d peccauit: in ipis morieť.
Et dixistis ‖ Nō ē eq̄ via dñi. Audite g j.3.d
domꝰ isrl̄: Nunq̄d via mea nō ē equa:
⁊ nō magis vie vr̄e praue sunt? Cū eñ
auerterit se iustus a iusticia sua ⁊ fece-
rit iniq̄tatē: morieť in eis. In iniusti-
cia quā opatus ē morieť. Et cū auerte
rit se impiꝰ ab impietate sua quā ope-
ratꝰ est ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā: ipe
aīam suā viuificabit. Cōsiderās eñ et G
auertens se ab oibꝰ iniq̄tatibꝰ suis q̄s
opatꝰ ē: vita viuet ⁊ nō morieť. Et di
cunt filij isrl̄. Nō ē equa via dñi. Nun-
q̄d vie mee nō sūt eque domꝰ isrl̄: ⁊ nō
magis vie vr̄e praue? Idcirco vnūquē
q̄ iuxta vias suas iudicabo domus isrl̄:
ait dñs deꝰ ‖ Cōuertimini ⁊ agite pniaz Mat.3.a
ab oibus iniq̄tatibꝰ vr̄is: ⁊ nō erit vo
bis in ruinā iniq̄tas. Proijcite a vob̄
oēs iniq̄tates vr̄as in q̄bus p̄uaricati
estꝭ: ⁊ facite vob̄ cor nouū ⁊ spiritū no
uum. Et q̄re moriemini domus israel?
‖ Quia nolo mortē morientis dicit dñs j.33.c
deꝰ. Reuertimini ⁊ viuite. XIX
e E tu assume planctū sup ꝓnci- A
pes isrl̄: ⁊ dices: Quare mr̄ tua
leena int̄ leones cubauit? In medio leū
culorum enutriuit catulos suos. Et edu-
xit vnū de leunculis suis: leo factus ē
⁊ didicit capere p̄dā hoīemq̄ comede
re. Et audierūt de eo gētes: ⁊ nō absq̄
vulneribꝰ suis ceperūt eū: ⁊ adduxerūt
eū in catenis in terrā egypti. Que cū B

vidisset qm infirmata ē et periit expe
ctatio ei⁹: tulit vnū ð leūculis suis: le-
onē ꝯstituit eū. Qui incedebat int̄ leo-
nes: ꝛ fact⁹ ē leo ꝛ didicit ꝑdā cape: et
hoies deuorare: didicit viduas facere:
ꝛ citates eaꝝ ī desertū adducere: ꝛ deso-
lata ē t̄ra ꝛ plenitudo ei⁹ a voce rugit⁹
illi⁹. Et ꝯuenerūt adūsus eū gētes vn
diqȝ ð ꝓuincijs: ꝛ expāderūt sup eum
C rete suū. In vulnerib⁹ eaꝝ capt⁹ ē ꝛ mi
serūt eū ī caueā. In catenis adduxerūt
eū ad regē babylōis miserūtqȝ eū ī car
cerē: ne audiret̄ vox ei⁹ vltra sup mon-
tes isrl̄. Mater tua q̄si vinea ī sāguine
tuo: sup aquā plātata ē. Fruct⁹ ei⁹ ꝛ frō
des ei⁹ creuerunt ex aq̄s mult̄ꝭ: ꝛ facte
sūt ei ꝟge solide ī sceptra dn̄antiū: ꝛ ex
D altata ē statura ei⁹ int̄ frōdes. Et vidit
altitudinē suā in multitudīe palmitū
suoꝝ: ꝛ euulsa ē ī ira ī terrāqȝ ꝓiecta:
Osee.13.d ꝛ vēt⁹ vrēs siccauit fructū ei⁹. Marcu-
erūt ꝛ arefacte sūt virge roboris eius:
ignis comedit eā. Et nūc trāsplātata ē
ī desertū ī t̄ra iuia ꝛ sitiēti: ꝛ egress⁹ ē ig
nis ð ꝟga ramoꝝ ei⁹ q̄ fructū ei⁹ come-
dit ꝛ n̄ fuit ī ea ꝟga fortis sceptꝝ dn̄an
Plāct⁹ ē: ꝛ erit ī plāctū (tiū. XX
B e T factū ē in āno septimo: ī q̄n-
to: in decima mēsis: venerūt vi
ri de seniorib⁹ isrl̄ vt iterrogarēt dn̄m:
ꝛ sederūt corā me. Et fact⁹ ē ſmo dn̄i
ad me dicēs: Fili hois: loq̄re seniorib⁹
isrl̄: ꝛ dices ad eos. Hec dic̄ dn̄s deus:
Nūq̄d ad iterrogādū me vos venist̄ꝭ?
Viuo ego: q̄z nō r̄ndebo vobis ait dn̄s
de⁹. Si iudicas eos: si iudicas fili hois
Abomiatiōes patꝝ eoꝝ ōnde eis: ꝛ di
ces ad eos. Hec dicit dn̄s de⁹. In die q̄
elegi isrl̄ ꝛ leuaui manū meā ꝓ stirpe
dom⁹ iacob: ꝛ apparui eis ī t̄ra egypti ꝛ
leuaui manū meā ꝓ eis dicēs: ego dn̄s
de⁹ vr̄: in die illa leuaui manū meā ꝓ
eis vt educerē eos ð t̄ra egypti in t̄rā
quā ꝓuiderā eis fluētē lacte ꝛ melle:
q̄ ē egregia int̄ oēs terras. Et dixi ad
eos. Vnusq̄sqȝ offensiōes ocl̄oꝝ suoꝝ
abijciat: ꝛ ī idolis egypti nolite pollui
B Ego dn̄s de⁹ vr̄. Et irritauerūt me: no
luerūtqȝ me audire. Vnusq̄sqȝ abomi-
natiōes ocl̄oꝝ suoꝝ nō ꝓiecit: nec ido
la egypti reliq̄rūt. Et dixi vt effūderē
indignatiōē meā sup eos ꝛ implerem
irā meā ī eis ī medio t̄re egypti. Et fe
ci ꝓpt̄ nomē meū: vt nō violaret̄ corā
gētib⁹ ī q̄ꝝ medio erāt: ꝛ int̄ q̄s appa-
rui eis vt educerē eos de terra egypti.
Eieci ḡ eos ð terra egypti ꝛ eduxi eos
in desertū: ꝛ dedi eis p̄cepta mea: ꝛ iu-
dicia mea ostēdi eis: q̄ faciēs hō viuet
ī eis‖ Insup ꝛ sabbata mea dedi eis vt Ero.
eēt signū iter me et eos: ꝛ scirēt q̄z ego et.3
dn̄s sāctificās eos. Et irritauer̄t me do
mus isrl̄ ī desto: ī p̄cept̄ꝭ meis nō am-
bulauerunt: ꝛ iudicia mea ꝓiecerūt q̄
faciēs hō viuet ī eis‖ ꝛ sabbata mea vi Ero.
olauerūt vehemēter. Dixi ḡ vt effūde-
rē furorē meū sup eos ī desto: ꝛ ꝯsume C
rē eos. Et feci ꝓpter nomē meū: ne vi-
olaret̄ corā gētib⁹: ð q̄b⁹ eieci eos ī cō-
spectu eaꝝ. Ego igit̄ leuaui manū me
am sup eos ī desto ne inducerē eos in
t̄rā quā dedi eis fluētē lacte ꝛ melle p̄
cipuā t̄raꝝ oim: q̄z iudicia mea ꝓiece-
rūt: ꝛ ī p̄cept̄ꝭ meis nō ambulauer̄t: et
sabbata mea violauer̄t. Post idola.n.
cor eoꝝ gradiebat̄. Et pepcit ocul⁹ me
us sup eos vt n̄ iterficerē eos: nec ꝯsū-
psi eos ī desto. Dixi āt ad filios eoꝝ ī
solitudīe. In p̄cept̄ꝭ patꝝ vr̄oꝝ nolite
icedere: nec iudicia eoꝝ custodiat̄ꝭ nec
ī idolis eoꝝ polluamini. Ego dn̄s de⁹
vr̄. In p̄cept̄ꝭ meis ambulate: et iudi-
cia mea custodite ꝛ facite ea ꝛ sabbata
mea sctificate vt sit signū int̄ me ꝛ vos
ꝛ sciat̄ꝭ q̄z ego dn̄s de⁹ vr̄. Et exacerba
uerūt me filij: ꝛ ī p̄cept̄ꝭ meis n̄ ābula-
uerūt: ꝛ iudicia mea n̄ custodier̄t vt fa
cerēt ea q̄ cum fecerit hō viuet ī eis: et
sabbata mea violauerūt. Et cōminat⁹ D
sū vt effūderē furorē meū sup eos: ꝛ ī-
plerē irā meā ī eis ī desto. Auerti āt ma
nū meā. ꝛ feci ꝓpter nomē meū: vt nō
violaret̄ corā gētib⁹: ð q̄b⁹ eieci eos in
ocul̄ eaꝝ. Iterꝝ leuaui manū meā ī eos
ī solitudīe vt dispgerē illos ī natiōes:
ꝛ vētilarē ī t̄ras: eo q̄ iudicia mea nō
fecissēt: ꝛ p̄cepta mea reꝓbassent: ꝛ sab
bata mea violassēt: ꝛ p⁹ idola patꝝ suo
rū fuissēt ocl̄i eoꝝ. Ergo ꝛ ego dedi eis
p̄cepta n̄ bona: ꝛ iudicia ī q̄b⁹ n̄ viuēt
ꝛ pollui eos ī munerib⁹ suis cū offer-
rēt oē qđ apit vuluā ꝓpt̄ delicta sua:
ꝛ sciēt q̄z ego dn̄s. Q̄obrē loq̄re ad do
mū isrl̄ fili hois: ꝛ dices ad eos. Hec di
cit dn̄s de⁹. Adhuc ꝛ ī h̄ blasphemaue
rūt me p̄res vr̄i cū spreuissēt me ꝯtēnē
tes: ꝛ īduxissē eos ī t̄rā sup quā leuaui E
manū meā vt darē eis. Viderunt oēm

collē excelſū: ⁊ oē lignū nemoroſum: et
īmolauerūt ibi victimas ſuas ⁊ dederūt
ibi irritatiōez oblatiōis ſue: ⁊ poſuerūt
ibi odorē ſuauitat ſue ⁊ libauerūt li-
batiōes ſuas. Et dixi ad eos: Quid eſt
excelſū: ad qđ vos igredimini? Et voca
tū ē nomē eiꝰ excelſū vſqȝ ad hāc diē.
Propterea dic ad domū iſrl. Hec dic dñs
deꝰ. Certe i via patrū vroꝝ vos pollui-
mini: ⁊ poſt offendicula eoꝝ vos forni
camini: ⁊ i oblatiōe donorū vroꝝ: cum
traducit filios vros ꝑ ignem vos pol
luimini i oibꝰ idolis vris vſqȝ hodie: ⁊
ego rñdebo vobis domꝰ iſrl. Viuo ego
dic dñs deꝰ: qꝛ nō rñdebo vob neqȝ co
gitatio mēt vre fiet dicētiū. Erimꝰ ſi
cut gētes ⁊ ſicut cognatiōes tre: vt co-
lamus ligna ⁊ lapides. Viuo ego dicit
dñs deꝰ: qm̄ i manu forti ⁊ in brachio
extēto ⁊ i furore effuſo regnabo ſuper
vos. Et educā vos d̄ ꝓplis: ⁊ ꝯgregabo
F vos d̄ terris i qbꝰ diſperſi eſt. In ma-
nu valida ⁊ i brachio extēto ⁊ i furore
effuſo regnabo ſuꝑ vos ⁊ adducā vos
i deſertū ꝓploꝝ: ⁊ iudicabor vobiſcū ibi
facie ad faciē. Sic iudicio ꝯtēdi adū-
ſū pres vros in deſerto tre egypti: ſic iu
dicabo vos dicit dñs. Et ſubijciā vos
ſceptro meo: ⁊ inducā vos in vinculis
federis. Et eligā de vob trāſgreſſores et
impios: ⁊ d̄ tra incolatꝰ eorū educam
eos: ⁊ i terrā iſrl nō ingredient: ⁊ ſcietis
qꝛ ego dñs. Et vos domꝰ iſrl: hec dicit
dñs deꝰ. Singuli poſt idola vra ambu
late: ⁊ ſeruite eis. Qꝰ ſi ⁊ in h̄ nō audi-
eritis me: ⁊ nomē meū ſanctū pollue-
ritis vltra in muneribꝰ vris ⁊ i idolis
vris in mōte ſācto meo: in mōte excel-
ſo iſrl ait dñs deus: ibi ſuiet mihi ois
domus iſrl: oēs inquā in terra in qua
placebunt mihi. Et ibi querā ꝓmitias
vras: et initiū decimarū vraꝝ in oibꝰ
ſāctificatiōibꝰ vris. In odorē ſuauita-
tis ſuſcipiā vos: cū eduxero vos de po
pulis ⁊ cōgregauero vos de terris in qs
diſperſi eſtis: ⁊ ſāctificabor i vobis in
G oculis nationuz. Et ſcietis qꝛ ego dñs
cū eduxero vos ad terrā iſrl: in terra ꝓ
q̄ leuaui manū meam: vt darē eam pa
tribꝰ vris. Et recordabimi ibi viaꝝ ve
ſtrarū ⁊ oim ſcelerū vroꝝ qbus pollu-
ti eſtis in eis: ⁊ diſplicebit vobis i cō-
ſpectu vro in oibꝰ malitijs vris qs feci
ſtis: ⁊ ſcietis qꝛ ego dñs cū bñfecero vo

bis ꝓpter nomē meū: ⁊ nō ſm vias ve
ſtras malas neqȝ ſm ſcelera vra peſſima
domꝰ iſrl: ait dñs deꝰ. Et factꝰ ē ſermo
dñi ad me dicēs: Fili hois: pone faciē
tuā ꝯ viā auſtri ⁊ ſtilla ad africum. Et
ꝓpha ad ſaltū agri meridiani: ⁊ dices
ſaltui meridiano. Audi vbū dñi. Hec
dicit dñs deꝰ. Ecce ego ſuccēdaz in te Judit.16.c
ignē: ⁊ cōburā in te oē lignū viride et Eſa.viii.d
oē lignū aridū. Non extinguet flāma Mar.9.g
ſuccēſiōis. Et cōburet i ea ois facies
ab auſtro vſqȝ ad aqlonem: et videbit
vniuerſa caro qꝛ ego dñs ſuccēdi eaz:
nec extinguet. Et dixi: A.a.a. dñe deꝰ S.4.a
Ipi dicūt de me. Nūqd non ꝑ parabo-
las loquit iſte?
XXI
e
T factus eſt ſmo dñi ad me di- A
cens: Fili hois: pone faciē tuaz
cd hierlm ⁊ ſtilla ad ſāctuaria ⁊ ꝓpha
ꝯ humū iſrl: ⁊ dices tre iſrl. Hec dicit
dñs deꝰ. Ecce ego ad te: ⁊ eijciā gladiū
meū d̄ vagina ſua: ⁊ occidā in te iuſtū
⁊ impiū. Pro eo aūt ꝙ occidi i te iuſtū
⁊ impiū: idcirco egrediet gladius meꝰ
d̄ vagina ſua ad oēm carnē ab auſtro
vſqȝ ad aqlonez: vt ſciat oīs caro qꝛ
ego dñs eduxi gladiū meuz de vagina
ſua irreuocabilē. Et tu fili hois igemi B
ſce i ꝯtritiōe lūborū: ⁊ in amaritudini
bus igemiſce corā eis. Cūqȝ dixerit ad
te: qre tu gemis. dices: Pro auditu qꝛ
venit: ⁊ tabeſcet oē cor: ⁊ diſſoluet vni
uerſe manꝰ: ⁊ infirmabitur ois ſpūs ⁊
ꝑ cūcta genua fluent aq. Ecce venit
⁊ fiet ait dñs deꝰ. Et factꝰ eſt ſmo dñi
ad me dicēs: Fili hois: ꝓpha ⁊ dices.
Hec dicit dñs deꝰ: Loqre. Gladiꝰ gladi
us exacutꝰ eſt ⁊ limatꝰ. Ut cedat victi
mas exacutꝰ ē: vt ſplēdeat limatus ē.
Qui moues ſceptrū filij mei ſuccidiſti
oēe lignū. Et dedi eū ad leuigandū:
vt teneat manu. Iſte exacutꝰ ē gladiꝰ: C
⁊ iſte limatus ē vt ſit in manu iterfici
entis. Clama ⁊ vlula fili hois: qꝛ hic fa
ctus ē i ꝓplo meo: h̄ i cūctis ducibꝰ iſrl
q̄ fugerant. Gladio traditi ſūt cū ꝓplo
meo. Idcirco plaude ſuꝑ femur qꝛ ꝓ-
batꝰ ē: ⁊ h̄ cū ſceptrū ſubuerterit: ⁊ nō
erit dicit dñs deꝰ. Tu ḡ fili hois ꝓpha
⁊ ꝑcute manu ad manū: ⁊ duplicetur
gladiꝰ ac triplicet gladiꝰ interfectoꝝ.
Hic eſt gladiꝰ occiſiōis magne qui ob-
ſtupeſcere eos facit: ⁊ corde tabeſcere ⁊
multiplicat ruinas. In oibꝰ portis eoꝝ D

dedi ꝯturbatiõez gladij acuti ⁊ limati
ad fulgēdū: amicti ad cedez. Exacuere
vade ad dextrā siue ad sinistrā: q̃cūq;
faciei tue ē appetitꝰ. Quin ⁊ ego plau-
dā manu ad manū: ⁊ iplebo indignati
onē meā. Ego dñs locutꝰ sū. Et factꝰ
ē s̄mo dñi ad me dicēs. Et tu fili hoīs
pone tibi duas vias: vt veniat gladiꝰ
regꝭ babylōis De t̃ra vna egredieƚ ābo
Et manu capiet ꝯiecturā: i capite vie
ciuitatꝭ cōijciet. Uiā pones: vt veni-
at gladius ad rabbath filioꝝ āmon et
E ad iudā i hierl̃m munitissimaz. Stetit
enī rex babylōis i biuio i capite duaꝝ
viaꝝ diuinatiõez q̃rens: cōmiscens sa-
gittas. Interrogauit idola: exta ꝯsuluit.
Ad dextrā eiꝰ facta ē diuinatio super
hierl̃m: vt ponat arietes: vt apiat os i
cede: vt eleuet vocē i vlulatu: vt ponat
arietes ꝯ portas: vt cōportet aggerē:
vt edificet munitiōes. Eritq; q̃si cōsu-
lēs frustra oraculū i oculꝭ eoꝝ: ⁊ sabba
toꝝ ociū imitans. Ipe aūt recordabiƚ
iniq̃tatꝭ ad capiēdū. Ipcirco hec dicit
dñs deꝰ. Pro eo ꝙ recordati estꝭ iiq̃ta
tis vr̃e ⁊ reuelastꝭ p̄uaricatiões vr̃as:
⁊ apparuerūt pctā vr̃a i oībꝰ cogitatio
F nibus vr̃is. Pro eo inquā ꝙ recordati
estꝭ manu capiemini. Tu āt pphane i-
pie dux isrl̃ cuiꝰ venit dies tpe iniq̃ta-
tis p̄finita. hec dic̃ dñs deꝰ. Aufer cy-
darim: tolle coronā. Nōne hec ē q̃ hu-
milē subleuauit: ⁊ sublimē hūiliauit?
Iniq̃tatē: iniq̃tatē: iniq̃tatē ponā eā
Et h̄ nō factū ē donec veniret cuiꝰ est
iudiciū: ⁊ tradā ei. Et tu fili hoīs pph̄a
⁊ dic. Hec dicit dñs deꝰ ad filios āmon
G ⁊ ad opprobriū eoꝝ. Et dices: Mucro:
mucro: euagina te ad occidendū: lima
te: vt iterficias ⁊ fulgeas: cū tibi vide-
reƚ vana ⁊ diuinareƚ mēdacia: vt da-
reris sup colla vulneratoꝝ impioꝝ q̃ꝝ
veniet dies i tpe iniq̃tatꝭ p̄finita. Re-
uertere ad vaginā tuā i locū in q̃ crea
tus es. In t̃ra natiuitatꝭ tue iudicabo
te: ⁊ effundā sup te indignatiõez meā.
In igne furoris mei sufflabo in te: da-
boq; te i manꝰ hoīm insipiētiū ⁊ fabri
cātiū interitū. Igni eris cibꝰ. Sāguis
tuꝰ erit i medio terre: obliuioni trade-
ris: q2 ego dñs locutꝰ sū. XXII
A e T factū ē v̾bū dñi ad me dicēs
Et tu fili hoīs nōne iudicas ci-
uitatē sāguinū: ⁊ ośdis ei oēs abomi-
natiões suas? Et dices. Hec dic̃ dñs de
us: Ciuitas effundēs sāguinē i medio
sui: vt veniat tp̄s eiꝰ: ⁊ q̃ fecit idola ꝯ
semetipsam vt pollueret. In sanguine
tuo q̇ a te effusus ē deliq̃sti: et i idolis
tuis q̃ fecisti polluta es. Et appropin-
q̃re fecisti dies tuos: ⁊ adduxisti tp̄s an
noꝝ tuoꝝ Propterea dedi te opprobri B
um gētibꝰ: ⁊ irrisionē vniūsis terris q̃
iux̃ sūt ⁊ q̃ pcul a te. Triūphabūt d̃ te:
sordida: nobilis grandis iteritu. Ecce
p̄ncipes isrl̃ singuli in brachio suo fue
rūt i te ad effundēdū sāguinē: patrē et
matrē ꝯtumelijs affecerūt i te. Adue-
nā calūniati sūt i medio tui: pupillū ⁊
viduā ꝯtristauerūt apud te: sāctuaria
mea spreuistꝭ ⁊ sabbata mea polluistꝭ.
Uiri detractores fuerūt i te ad effūdē-
dū sāguinē: ⁊ sup mōtes comederūt in
te: scelꝰ opati sūt i medio tui. Uerecun- C
diora p̄ris discooperuerūt i te: imūdi-
ciā mēstruate hūiliauerūt i te. Et vnus Hiere.
q̃sq; i vxorē pximi sui opatꝰ ē abomi-
natiõez: ⁊ socer nurum suā polluit ne-
pharie: frater sororē suaz filiā p̄ris sui
oppressit i te. Munera acceperūt apud
te ad effundēdū sāguinē: vsurā ⁊ sup-
abundātiā accepisti: ⁊ auare pxios tu
os calūniabarꝭ: meiq; oblita es dicit
dñs deus. Ecce cōplosi manꝰ meas sup
auariciā tuā quā fecisti: ⁊ sup sāguinē
q̇ effusus ē i medio tui. Nūq̃d sustine-
bit cor tuū: aut p̄ualebūt manꝰ tue in
diebꝰ q̊s ego faciā tibi? Ego dñs locu- D
tus sū ⁊ faciā. Et dispergā te in natio
nes: ⁊ vētilabo te i t̃ras. Et deficere fa
ciā imūdiciā tuā a te: ⁊ possidebo te in
ꝯspectu gētiū: ⁊ scies q2 ego dñs. Et fa
ctū ē v̾bū dñi ad me dicēs. Fili hoīs:
versa ē mihi domꝰ isrl̃ in scoriam. Oēs
isti es ⁊ stānū ⁊ ferrū ⁊ plūbū i medio
fornacꝭ: scoria argēti facti sūt. Propte
rea hec dic̃ dñs deꝰ. Eo ꝙ v̾si estꝭ oēs
i scoriā: ppterea ecce ego ꝯgregabo vos i
medio hierl̃m ꝯgregatiõe argēti ⁊ eris
⁊ stāni ⁊ ferri ⁊ plūbi i medio fornacꝭ:
vt succēdā i ea ignē ad ꝯflādū. Sic cō E
gregabo i furore meo ⁊ i ira mea ⁊ re-
quiescā. Et ꝯflabo vos ⁊ ꝯgregabo vos
⁊ succēdā vos i igne furoris mei: ⁊ con
flabimini i medio eiꝰ: vt ꝯflaƚ argētū
i medio fornacꝭ: sic eritꝭ i medio eius.
Et scietꝭ q2 ego dñs: cū effuderim in-
dignatiões meam sup vos. Et factuz ē

Uerbū dñi ad me dicēs: Fili hoīs: dic ei:
Tu es t̄ra imūda ꝛ nō cōpluta ī die fu
roris. Cōiuratio ꝓphaꝝ ī medio eius.
F Sic leo rugiēs rapiensqꝫ p̄dā aīas de
uorauerūt: opes ꝛ p̄ciū acceperūt: vidu-
as eiꝰ multiplicauerūt ī medio illius.
Sacerdotes eiꝰ ꝯtēpserunt legē meā: ꝛ
polluerūt sāctuaria mea. Int̄ sāctū et
ꝓphanū nō habuerūt distātiā: int̄ pol
lutū ꝛ mūdū nō itellexerūt: ꝛ a sabbat̄
meis auerterūt oculos suos: ꝛ coinqna-
Mich.3.d bar ī medio eoꝝ ‖ Principes eiꝰ in me-
Soph.3.d dio illiꝰ q̄si lupi rapiētes p̄dā: ad effū-
dēdū sāguinē ꝛ ad pdēdas aīas ꝛ aua
G re sectāda lucra. Prophete āt eiꝰ linie
bāt eos absqꝫ tēperamēto vidētes va-
na ꝛ diuināres ei mēdaciū: dicētes: hec
dicit dñs deꝰ: cū dñs nō sit locutꝰ. Po
puli t̄re calūniabāt̄ calūniam ꝛ rapie-
bāt violēter egenū ꝛ pauperē affligē-
Hiere. bāt: ꝛ aduenā opprimebāt calūnia abs
qꝫ iudicio. Et q̄siui d̄ eis virū q̄ iterpo
neret sepē: ꝛ staret oppositꝰ ꝯ me p̄ t̄ra
ne dissiparē eā: ꝛ nō inueni. Et effudi
sup̄ eos indignatiōez meā: ꝛ ī igne ire
mee ꝯsūpsi eos. Uiā eoꝝ in caput eoꝝ
reddidi ait dñs deꝰ. XXIII
A e T factꝰ ē s̄mo dñi ad me dicēs:
Fili hoīs: due mulieres filie ma-
tris vniꝰ fuerūt ꝛ fornicate sūt in egy-
pto. In adolescētia sua fornicate sunt.
Ibi subacta sūt vbera eaꝝ: ꝛ fracte sūt
māme pubertat̄ eaꝝ. Nomia aūt eaꝝ
oolla maior et ooliba soror eiꝰ minor.
Et habui eas ꝛ pepererūt filios ꝛ fili-
as. Porro eaꝝ noīa: samaria oolla: et
hierl̄m ooliba. Fornicata ē igit̄ super
me oolla ꝛ isaniuit ī amatores suos ī as
syrios ꝓpinquātes: vestitos hyacitho:
p̄ncipes ꝛ mgr̄atꝰ: iuuenes cupidinis:
vniūsos eq̄tes ꝛ ascēsores eq̄ꝝ: ꝛ dedit
fornicatiōes suas sup̄ eos electos fili-
os assyrioꝝ vniūsos: ꝛ ī oībꝰ ī q̄s insa-
niuit in imūdicijs eoꝝ polluta ē. In-
sup̄ ꝛ fornicatiōes suas q̄s habuerat ī
B egypto nō reliq̄t. Nā ꝛ illi dormierunt
cū ea ī adolescētia sua: ꝛ illi ꝯfregerūt
vbera pubertat̄ eiꝰ: ꝛ effuderūt forni
catiōez suā sup̄ eā. Propterea tradidi
eā ī manꝰ amatoꝝ suoꝝ: ī manꝰ filioꝝ
S.16.c assur super q̄ꝝ insaniuit libidine ‖ Ipi
discooperuerūt ignominiā eiꝰ: filios ꝛ
filias eiꝰ tulerūt: ꝛ ipāz occiderūt gla-
dio. Et facte sūt famose mulieres: ꝛ iudi
cia ꝑpetrauerūt ī ea. Qd cū vidisset so-
ror eiꝰ ooliba: plꝰ q̄ⁿ illa insaniuit libi-
dine: ꝛ fornicatiōez suā sup̄ fornicatio
nē soror̄ sue ad filios assyrioꝝ p̄buit
impudēter: ducibꝰ ꝛ magistratibꝰ ad se
veniētibꝰ indut̄ veste varia: eq̄tibꝰ q̄
vectabāt̄ eq̄s: ꝛ adolescētibꝰ forma cū
ctis egregia. Et vidi q̄ polluta eēt via
vna ambaꝝ: ꝛ auxit fornicatiōes suas
Cūqꝫ vidisset viros depictos ī pariete
imagines chaldeoꝝ exp̄ssas coloribꝰ:
et accinctos balthcis renes: et tyaras
tictas ī capitibꝰ eoꝝ formā ducū oīm:
silitudinē filioꝝ babylōis t̄reqꝫ chal-
deoꝝ ī q̄ orti sūt: insaniuit sup̄ eos cō-
cupiscētia ocl̄oꝝ suoꝝ: ꝛ misit nūcios
ad eos ī chaldeā. Cūqꝫ venissēt ad eā fi C
lij babylōis ad cubile māmaꝝ: pollue
rūt eā stupris suis: ꝛ polluta ē ab eis: ꝛ
saturata ē aīa eius ab ill̄ ‖ Denudauit Esa.47.a
q̄z fornicatiōes suas: ꝛ discooperuit ig Nau.3.b
nominiā suā Et recessit aīa mea ab ea: S.16.e
sic recesserat aīa mea a sorore eiꝰ. Mul
tiplicauit eni fornicatiōes suas recor-
dans dies adolescētie sue q̄bꝰ fornica-
ta ē in t̄ra egypti ꝛ insaniuit libidine
sup̄ ꝯcubitū eoꝝ q̄ꝝ carnes sūt vt car-
nes asinoꝝ: ꝛ sic fluxꝰ eq̄ꝝ fluxꝰ eoꝝ.
Et visitasti scelus adolescentie tue: qn̄
subacta sūt ī egypto vbera tua: ꝛ ꝯfra-
cte sūt māme pubertatis tue. Propte-
rea ooliba hec dicit dñs deꝰ: Ecce ego D
suscitabo oēs amatores tuos ꝯ te de
q̄bꝰ satiata ē aīa tua: ꝛ cōgregabo eos
aduūsū te ī circuitu: filios babylonis ꝛ
vniūsos chaldeos: nobiles: tyrānosqꝫ
ꝛ p̄ncipes: oēs filios assirioꝝ: iuuenes
forma egregia: duces ꝛ mgr̄atꝰ: vniuer
sos p̄ncipes p̄ncipū: ꝛ noīatos ascēso-
res eq̄ꝝ. Et venient sup̄ te instructi cur
ru ꝛ rota: multitudo p̄ploꝝ Lorica ꝛ cly
peo ꝛ galea armabunt̄ ꝯ te vndiqꝫ. Et
dabo corā eis iudiciū: ꝛ iudicabunt te
iudicijs suis. Et ponā zelum meū ī te:
quē exercēt te cū furore Nasū tuū ꝛ au
res tuas p̄cidēt: ꝛ q̄ remanserit gladio
ꝯcidēt. Ipi filios tuos ꝛ filias tuas ca
piēt ꝛ nouissimū tuū deuorabit̄ igni.
Et denudabūt te vestimēt̄ tuis: ꝛ tol-
lēt vasa gl̄ie tue. Et req̄escere faciā sce-
lus tuū d̄ te: ꝛ fornicatiōez tuā d̄ terra
egypti Nec leuab oc̄los tuos ad eos: ꝛ
egypti n̄ recordaber̄ āpliꝰ: q̄r hec dicit
dñs deꝰ: Ecce ego tradā te ī manꝰ eoꝝ E

q̄s odisti: i manꝰ ꝺ q̄bꝰ satiata est aīa
tua ⁊ agēt tecū i odio. Et tollēt oēs la
bores tuos: ⁊ dimittēt te nudā ⁊ igno-
minia plenā: et reuelabit̃ ignominia
fornicationū tuaꝝ Scelꝰ tuū ⁊ fornica
tiões tue fecerūt hec tibi: q2 fornicata
es pꝰ gētes int̃ q̄s polluta es i idol̃ ea-
rū. In via sororis tue ābulasti: ⁊ dabo
calicē eiꝰ i māu tua. Hec dic̄ dn̄s deꝰ.
Calicē soror̃ tue bibes: ꝓfūdū ⁊ latū.
Eris i derisū ⁊ i subsannatiōes q̄ es ca
pacissima: ebrietate ⁊ dolore repleber̃:
calice meror̃ et tristicie: calice sororis
tue samarie. Et bibes illū ⁊ epotabis
vsq3 ad feces: ⁊ fragmēta eiꝰ deuorabis
⁊ vbera tua lacerabis: q2 ego locutꝰ sū
ait dn̄s deꝰ. Propt̃ea hec dic̄ dn̄s deꝰ:
Quia oblita es mei et ꝓiecisti me post
corpꝰ tuū: tu q̄3 porta scelꝰ tuū ⁊ forni-
catiões tuas. Et ait dn̄s ad me dicēs:
F Fili hois: nūq̄d iudicas oollā ⁊ oolibā
⁊ ānūcias eis scelera eaꝝ: q2 adultera-
te sūt ⁊ sāguis i māibꝰ eaꝝ ⁊ cū idolis
suis fornicate sūt? Insuꝑ ⁊ filios suos
q̄s genuert̃ mihi: ⁊ obtulert̃ eis ad de-
uorādū. Sz ⁊ h̊ fecerūt mihi. Pollueꝛt
sāctuariū meū i die illa: ⁊ sabbata mea
ꝓphanauerūt. Cūq3 imolarēt filios su
os idol̃ suis: ⁊ igredereñt sāctuariū me-
um i die illa vt pollueret illō: etiā hec
fecert̃ i medio domꝰ mee. Misert̃ ad vi-
ros veniētes delōge: ad q̄s nūcios mi
serāt. Itaq3 ecce venert̃ q̄bꝰ te lauisti ⁊
circūliuisti stibio oc̃los tuos ⁊ ornata
es mūdo muliebri. Sedisti i lecto pul
cherrimo mēsa ornata ē añ te. Thymi
ama meū ⁊ vnguentū meū posuisti suꝑ
eā: ⁊ vox multitudinis exultāt̃ erat in
ea. Et i vir̃ q̄ ꝺ multitudine hoim ad
ducebāt̃ ⁊ veniebāt ꝺ deserto: posuerūt
armillas i manibꝰ eoꝝ: ⁊ coronas spe-
G ciosas i capitibꝰ eoꝝ. Et dixi ei q̄ attri
ta ē i adulterijs. Nūc fornicabit̃ i for-
nicatiōe sua: etiā hec. Et igressi sūt ad
eā: q̄si ad mulierē meretricē: sic igredi
ebāt̃ ad oollā ⁊ ad oolibā mulieres ne
farias. Uiri ğ iusti sūt. Hi iudicabunt
eas iudicio adulterarū ⁊ iudicio effun
dētiū sāguinē: q2 adulterate sūt: ⁊ sāg-
uis i manibꝰ eaꝝ. Et cū idolis suis for
nicate sūt hec em̄ dic̄ dn̄s deꝰ: Adduc
ad eas mlt̃itudinē ⁊ trade eas i tumul
tū ⁊ i rapinā: ⁊ lapidēt̃ lapidibꝰ ꝓplóꝝ
⁊ ꝯfodiāt̃ gladijs eoꝝ. Filios et filias

eaꝝ iterficiēt: ⁊ domos eaꝝ igne succē
dēt. Et auferā scelꝰ ꝺ t̃ra: ⁊ discēt oēs
mlier̃es ne faciāt s̄m scelꝰ earū. Et da
bunt scelꝰ vr̄m suꝑ vos ⁊ pctā idolorū
vr̄oꝝ portabitis: ⁊ sciet̃ quia ego dn̄s B
T factū ē verbū (deꝰ. XXIIII
e dn̄i ad me i anno nono in mēse
decimo: decimo diei mensis di-
cēs: Fili hoīs: scribe tibi nomē diei hu
ius i q̄ ꝯfirmatꝰ ē rex babylōis adūsū
hiersm hodie: ⁊ dices ꝑ ꝓūbiū ad do-
mū irritatricē parabolam: ⁊ loq̄ris ad
eos. Hec dicit dn̄s deus: Pone ollā: po
nā inquā ⁊ mitte i eam aquā. Congere
frusta eiꝰ i eā: oēm ꝑtē bonā: ⁊ femur
⁊ armū: electa ⁊ ossibꝰ plena. Pinguissi
mū pecus assume: cōpone q̄3 strues os-
siū sub ea. Efferbuit coctio eiꝰ: ⁊ disco- B
cta sūt ossa illiꝰ in medio eiꝰ. Propt̃ea
hec dicit deus || Ue ciuitati sāguinum Naū. [illegible]
olle cuius rubigo in ea est: ⁊ rubigo Abac[illegible]
eiꝰ ñ exiuit ꝺ ea. Per ꝑtes ⁊ ꝑ ꝑtes su-
as eijce eā. Nō cecidit suꝑ eā sors. Sā-
guis em̄ eiꝰ i medio eiꝰ est: suꝑ lympi-
dissimā petrā effudit illū Nō effudit il
lū suꝑ t̃rā vt possit opiri puluere: vt su
perinducerē indignatiōes meā ⁊ vidi-
cta vlciscerer. Dedi sāguinē eiꝰ suꝑ pe- C
trā lympidissimā: ne opiret̃. Propt̃ea
hec dic̄ dn̄s deꝰ. Ue ciuitati sāguinū:
cuiꝰ ego grādē faciā pirā. Cōgere ossa:
q̄ igne succēdā. Cōsumēt̃ carnes: ⁊ co-
quat̃ vniūsa cōpositio: ⁊ ossa tabescēt.
Pone q̄3 eā suꝑ prunas vacuā vt inca
lescat ⁊ liq̄fiat es eiꝰ: ⁊ ꝯflet̃ in medio
eiꝰ inq̄namentū eiꝰ: ⁊ ꝯsumat̃ rubigo
eiꝰ. Multo labore sudatū ē: ⁊ ñ exiuit
ꝺ ea nimia rubigo eiꝰ neq3 ꝑ ignē. Im- D
mūdicia tua execrabilis q2 mūdare te
volui ⁊ ñ es mūdata a sordibꝰ tuis Sz
nec mūdaber̃ ꝑus: donec q̄escere faciā
indignatiōes meā i te. Ego dn̄s locutꝰ
sū. Ueni ⁊ faciā: nō transeā: nec parcā:
nec placabor. Iuxͣ vias tuas et iuxta
adinuētiōes tuas iudicabo te dic̄ dn̄s
Et factū ē verbū dn̄i ad me dicēs: Fili
homis: ecce ego tollo a te desiderabile
oculorū tuoꝝ i plaga: ⁊ nō plāges ne-
q3 plorabis neq3 fluent lachrymе tue.
Ingemisce tacēs: mortuoꝝ luctū ñ fa- E
cies. Corona tua circūligata sit tibi: et
calciamēta tua erūt i pedibꝰ tuis: nec
amictu ora velabis: nec cibos lugētiū
comedes. Locutꝰ sū ego ad ꝑplm mane

et mortua est vxor mea vespere. Feciq̧
mane sicut p̄ceperat mihi. Et dixit ad
me ꝑłs: Quare nō indicas nob̄ quid
ista significēt q̄ tu fac̄ʒ? Et dixi ad eos
Sermo dn̄i fact⁹ ē ad me dicēs: Loq̄-
F re domui isrł. Hec dicit dn̄s de⁹. Ecce
ego polluā sāctuariū meū: sup̱biā im-
perij vr̄i: et desiderabile oculoꝝ vr̄oꝝ:
et sup q̄ pauet aīa vr̄a: ⁊ filij vr̄i et filie
vr̄e q̄s reliq̄stis: gladio cadēt: ⁊ facietꝭ
sicut feci. Ora amictu nō velabitis: et
cibos lugētiū nō comedetꝭ. Coronas ha
bebitꝭ ī capitib⁹ vr̄is: ⁊ calciamēta in
pedib⁹. Nō plāgetꝭ neq̧ flebitꝭ: sʒ tabe
scetꝭ ī iniq̄tatib⁹ vr̄is: ⁊ vnusquisq̧ ge
G met ad fratrē suū. Eritq̧ ezechiel vob̄
ī portētū. Iux̄ oīa q̄ fecit: facietꝭ cū ve
nerit istud: ⁊ scietꝭ q̄ ego dn̄s deus. Et
tu fili hoīs: ecce ī die q̄ tollā ab eis for
titudinē eoꝝ ⁊ gaudiū dignitatꝭ ⁊ de-
siderium oculoꝝ eoꝝ: sup̱ quo req̄escunt
aīe eorū et filios et filias eorū: in die il
la cū venerit fugiens ad te vt annūciet
tibi: in die inquā illa aperiet os tuum
cum eo q̄ fugit: ⁊ loq̄ris ⁊ nō silebis vl
tra: erisq̧ eis in portentū: ⁊ scietꝭ quia
(ego dn̄s.

XXV

A Et factus est s̄mo dn̄i ad me dicens: Fili
homis: pone faciem tuā ꝯtra fi
lios āmon ⁊ ꝓphetabis de eis: ⁊ dices
filijs āmō: Audite verbū dn̄i dei. Hec
dicit dn̄s deus. Pro eo q̄ dixisti euge
euge sup sanctuariū meū q̄ pollutū ē:
⁊ sup̱ terrā isrł q̄m desolata est: et sup̱
domū iuda: q̄m ducti sunt ī captiuita
tem: idcirco ecce ego tradā te filijs ori
entalib⁹ ī hereditatē: ⁊ collocabūt cau
las suas in te: ⁊ ponēt ī te tētoria sua.
Ipsi comedēt fruges tuas: ⁊ ipsi bibēt
lac tuū. Daboq̧ rabath ī habitaculuʒ
cameloꝝ: ⁊ filios āmon ī cubile pecoꝝ
B ⁊ scietꝭ q̄ ego dn̄s. Quia hec dicit dn̄s
de⁹. Pro eo q̄ plausisti manu ⁊ p̱cussi-
sti pede ⁊ gauisa es ex toto affectu sup̱
trā isrł. Idcirco ecce ego extēdā manū
meā sup̱ te: ⁊ tradā te ī direptiōeʒ gen-
tiū: ⁊ iterficiā te d̄ ꝑłis ⁊ p̱dā d̄ terris
⁊ ꝯteram: ⁊ scietꝭ q̄ ego dn̄s. Hec dicit
dn̄s de⁹: Pro eo q̄ dixerūt moab ⁊ se-
yr: ecce si[illegible]ut oēs gentes dom⁹ iuda: id
circo ecce ego aperiā humeꝝ moab de
ciuitatib⁹: d̄ ciuitatib⁹ inquā ei⁹: et de
finib⁹ iclytas t̄re bethlesimoth ⁊ beel
meō ⁊ cariathaim filijs oriētꝭ cū filijs
āmon. Et dabo eaʒ ī hereditatē: vt nō C
sit vltra memoria filioꝝ āmon in gēti
bus. Et ī moab faciā iudicia: ⁊ sciēt q̄
ego dn̄s. Hec dic̄ dn̄s de⁹. Pro eo q̄ fe-
cit idumea vltiōeʒ vt se vindicaret d̄ fi
lijs iuda peccauitq̧ delinquēs ⁊ vindi-
ctā expetiuit d̄ eis: idcirco hec dic̄ dn̄s
de⁹. Extendā manū meā sup̱ idumeā:
⁊ auferā d̄ ea hoīem ⁊ iumētuʒ: ⁊ faciā
eā desertā ab austro: ⁊ q̄ sunt in dedan
gladio cadēt. Et dabo vltiōeʒ meā sup̱
idumeā p̱ manū ꝑłi mei isrł: ⁊ facient
in edom iux̄ iram meā ⁊ furorē meū: ⁊
scient vindictā meā dicit dn̄s de⁹. Hec D
dicit dn̄s deus. Pro eo q̄ fecerūt pale
stini vindictā: et vlti se sunt toto aī-
mo iterficiētes ⁊ implētes inimicitias
veteres: p̱pterea hec dicit dn̄s de⁹: Ec
ce ego extendā manū meaʒ sup̱ palesti-
nos: ⁊ interficiā iterfectores. Et p̱dam
reliq̄s maritime regionis: faciāq̧ in
eis vltiones magnas arguēs ī furore:
⁊ scient q̄ ego dn̄s: cum dedero vindi-
ctam meam sup̱ eos.

XXVI

Et factū est in vndecimo anno: A
prima mēsis: factus ē s̄mo dn̄i
ad me dicens: Fili hoīs p̱ eo q̄
dixit tyrus de hierłm: euge ꝯfracte sūt
porte populoꝝ: cōuersa ē ad me: imple
bor: deserta est: p̱pterea hec dicit dn̄s
de⁹. Ecce ego sup̱ te tyre: ⁊ ascēdere fa
ciā te ad gētes mł̄tas: sicut ascēdit ma
re fluctuās. Et dissipabūt muros tyri:
et destruēt turres ei⁹. Et radam pulue
rem ei⁹ de ea: ⁊ dabo eā in lympidissi-
mā petrā. Siccatio sagenarū erit ī me
dio marꝭ: q̄ ego locut⁹ sū ait dn̄s de⁹:
⁊ erit ī direptionē gentib⁹. Filie q̄ʒ ei⁹
que sūt in agro gladio interficient: et
scient: q̄ ego dn̄s. Quia hec dicit dn̄s B
de⁹. Ecce ego adducā ad tyrum nabu-
chodonosor regē babylonis ab aq̄lo-
ne: regē regū cū equis ⁊ currib⁹ ⁊ eq̄ti-
bus ⁊ cetu ꝑłoq̧ magno. Filias tuas
q̄ sūt ī agro gladio iterficiet ⁊ circūda
bit te munitiōib⁹ ⁊ cōportabit aggerē
in gyro. Et eleuabit ꝯ te clypeū: ⁊ vine
as ⁊ arietes temp̱abit ī muros tuos ⁊
turres tuas destruet in armatura sua.
Inundatiōe equorū ei⁹ operiet te pul-
uis eoꝝ: a sonitu equitū ⁊ rotaꝝ ⁊ cur
ruū mouebunt muri tui. Cū ingressus
fuerit portas tuas q̄si p̱ itroitū vrbis
dissipate: vngulis equoꝝ suoꝝ ꝯculca-

bit oēs plateas tuas: ꝓꝑlm tuū gladio
cedet: ⁊ statue tue nobiles ĩ trã corru-
C ent. Uastabūt opes tuas: diripiēt nego
ciatiões tuas: ⁊ destruēt muros tuos
⁊ domos tuas p̄claras subūtēt: ⁊ lapi-
des tuos ⁊ ligna tua ĩ puluerē tuuz in
Hiere. 7.g medio aq̄ꝝ ponent‖Et q̄escere faciam
mltitudinē canticoꝝ tuoꝝ: ⁊ sonitꝰ ci-
tharaꝝ tuaꝝ ñ audiet āplꝰ. Et dabo
te in lympidissimā petrã: siccatio sage
naꝝ eris: nec edificaberꝭ vltra: qꝛ ego
dñs locutꝰ sū ait dñs deꝰ. Hec dic̄ dñs
deꝰ ð tyro. Nūq̄d ñ a sonitu ruine tue:
⁊ gemitu ĩterfectoꝝ tuoꝝ cū occisi fue
rint ĩ medio tui: cōmouebūt ĩsuleꝭ Et
dſcēdēt ð sedibꝰ suis oēs p̄ncipes marꝭ
⁊ auferēt exuuias suas ⁊ vestimēta sua
varia abiiciēt ⁊ ĩducet stupore. In trã
sedebūt: ⁊ attoniti sup repentino casu
tuo āmirabunt: ⁊ assumētes sup te la-
D mētū dicēt tibi. Quō peristi q̄ habitas
ĩ mari vrbs ĩclyta: q̄ fuisti fortꝭ ĩ mari
cū habitatoribꝰ tuis q̄s formidabāt
vniūsiꝭ Nūc stupebūt naues in die pa
uoris tui: ⁊ turbabūt insule ĩ mari: eo
q̄ nullꝰ egrediat ex te. Quia hec dicit
dñs deꝰ. Cū dedero te vrbē desolatã sic̄
ciuitates q̄ ñ habitāt: ⁊ adduxero sup
te abyssū: et operuerint te aq̄ multe: et
detraxero te cū illꝭ q̄ descēdūt ĩ lacū ad
ꝓꝑlm sempitnū: ⁊ collocauero in terra
nouissima sic̄ solitudines veteres cuz
his q̄ deducūt ĩ lacū vt nō habiteris.
Porro cū dedero gliaz ĩ trã viuētiū: ĩ
nihilū redigã te ⁊ nō eris: ⁊ req̄sita nō
ĩuenerꝭ vltra ĩ sempitnuz dic̄ dñs deꝰ.

A Et factū ē v̄bū dñi ad XXVII
e me dicēs: Tu ꝗ fili hoīs: assume
sup tyrū lamētū: ⁊ dices tyro: q̄
habitat ĩ introitu marꝭ: negociationi
ꝓꝑloꝝ ad insulas mltas. Hec dic̄ dñs
deꝰ: O tyre tu dixisti. Perfecti decoris
ego sū ⁊ ĩ corde marꝭ sita. Finitimi tui
q̄ te edificauerūt impleuerūt decorem
tuū: abietibꝰ ð sanir extruxerūt te cuz
oībꝰ tabulatꝭ marꝭ: cedrū ð libano tu-
lerūt vt facerēt tibi malū: quercꝰ ð ba-
san dolauerūt ĩ remos tuos: ⁊ transtra
tua fecerūt tibi ex ebore indico: ⁊ p̄to-
B riola ð insulis italie. Byssus varia de
egypto texta ē tibi in velū vt poneret
ĩ malo: hyacinthꝰ ⁊ purpura ð insulis
elisa facta sūt opimētū tuū. Habitato-
res sidonis ⁊ aradij fuerūt remiges tui

sapiētes tui tyre facti sunt gubernato
res tui: senes biblij ⁊ prudentes eiꝰ ha
buerunt nautas ad misteriū varie sup
pellectilis tue. Oēs naues marꝭ ⁊ nau
te eaꝝ fuerūt ĩ ꝓꝑlo negotiatiōis tue:
perse ⁊ lydi ⁊ libyes erāt ĩ exercitu tuo
viri bellatores tui: clypeum ⁊ galeā su
spēderūt in te ꝓ ornatu tuo. Filij ara-
dij cū exercitu suo sup muros tuos in
circuitu: sz ⁊ pigmei q̄ erāt ĩ turribus
tuis pharetras suas suspēderūt ĩ muris
tuis ꝑ gyrū. Ipi cōpleuerūt pulchritu C
dinē tuã. Carthaginēses negociatores
tui. A multitudīe cūctaꝝ diuitiaꝝ ar-
gento: ferro: stāno: plūboq̄ repleuerūt
nundinas tuas. Grecia ⁊ thubal ⁊ mo-
soch: ipi istitores tui. Mācipia ⁊ vasa
erea adduxerūt ꝓꝑlo tuo ð domo thogor
ma: eq̄s ⁊ eq̄tes ⁊ mulos adduxerūt ad
forū tuū Filij dedan negociatores tui:
Insule mlte negociatio manꝰ tue. Dē
tes eburneos ⁊ hebeninos cōmutauerūt
ĩ p̄cio tuo. Syrꝰ negociator tuꝰ Propt
mltitudinē opeꝝ tuoꝝ: guttã ⁊ purpu
rã ⁊ scutulata ⁊ byssū et sericū ⁊ chod-
chod ꝓposuerūt ĩ mercatu tuo. Juda ⁊ D
trã isrl ipi institores tui ĩ frumēto pri
mo: balsamū ⁊ mel ⁊ oleū ⁊ resinã ꝓpo
suerūt ĩ nūdinis tuis. Damascenꝰ ne-
gociator tuꝰ ĩ multitudīe opeꝝ tuoꝝ ĩ
mltitudīe diuīsaꝝ opū: in vino pingui:
ĩ lanis coloris optimi. Dan ⁊ grecia et
mozel ĩ nūdinis tuis ꝓposuerūt ferrum
fabrefactū: stacten ⁊ calamꝰ ĩ negocia-
tiōe tua. Dedan institores tui ĩ tapeti-
bus ad sedēdū. Arabia ⁊ vniūsi p̄nci-
pes cedar ipi negociatores manꝰ tue:
cū agnis ⁊ arietibꝰ ⁊ hedis venerūt ad
te negociatores tui. Uēditores saba ⁊ E
rema ipi negociatores tui: cū vniūsis
p̄mis aromatibꝰ ⁊ lapide p̄cioso ⁊ auro
qđ ꝓposuerūt ĩ mercatu tuo Arã ⁊ chē-
ne ⁊ edē negociatores tui. Saba assur
⁊ chelmach vēditores tui: ipi negocia-
tores tui: mltipharijs ĩuolucrꝭ hyacithi
⁊ polymitoꝝ gasaꝝq̄ p̄ciosaꝝ q̄ obuo
lute ⁊ astricte erāt funibꝰ: cedros q̄z ha
bebāt ĩ negociatōibꝰ tuis Naues marꝭ
p̄ncipes tui ĩ negociatiōe tua: ⁊ repleta
es: ⁊ glorificata nimis ĩ corde marꝭ In
aq̄s mltꝭ adduxerūt te remiges tui. Uē
tꝰ auster cōtriuit te. In corde marꝭ diui F
tie tue: ⁊ thesauri tui ⁊ mltiplex instru
mētū tuū. Naute tui ⁊ gubnatores tui

tenebāt supellectilē tuā ⁊ ꝓplo tuo ꝑ-
erāt viri q̄z bellatores tui q̄ erāt i te cū
vniuersa multitudine tua q̄ ē i medio
tui: cadēt i corde maris i die ruine tue
A sonitu clamoris gubernatoꝝ tuoꝝ
cōturbabūtꝰ classes: ⁊ descēdēt de na-
uibꝰ suis oēs q̄ tenebāt remū. Naute ⁊
vniuersi gubernatores maris i t̄ra sta
būt ⁊ eiulabūt sup te voce magna: et
clamabūt amare. Et supiaciēt pulue-
rē capitibꝰ suis: ⁊ cinere conspgentꝰ: ⁊
radēt sup te caluitiū: ⁊ accingentꝰ cili-
G ciis. Et plorabūt te i amaritudine aie
ploratu amarissimo: ⁊ assumēt sup te
carmē lugubre: ⁊ plāgent te. Que ē vt
tyrꝰ q̄ obmutuit i medio maris? Que
i exitu negociationū tuaꝝ de mari im
plesti ꝓplos multos i multitudine di-
uitiarū tuarū ⁊ ꝓploꝝ tuoꝝ ditasti re-
ges t̄re. Nūc cōtrita es a mari: ⁊ ꝓfun
dis aq̄rū opes tue: ⁊ oīs mltitudo tua
q̄ erat i medio tui ceciderūt. Uniuersi
habitatores isulaꝝ obstupuerūt sup te
⁊ reges eaꝝ oēs tēpestate ꝑcussi muta
uerūt vultꝰ. Negociatores ꝓploꝝ sibi-
lauerūt sup te. Ad nihilū deducta es:
⁊ nō eris vsq̄ i ꝑpetuū. XXVIII
A T factꝰ ē s̄mo dn̄i ad me dicēs
e Fili hoīs: dic ꝑncipi tyri. Hec
dicit dn̄s deꝰ. Eo q̄ eleuatū est
cor tuū ⁊ dixisti: deꝰ ego sum: ⁊ i cathe
dra dei sedi i corde maris: cū sis hō et
nō deꝰ: ⁊ dedisti cor tuū q̄si cor dei. Ec
ce sapiētior es tu daniele: oē secretuz
B nō ē abscōditū a te. In sapia ⁊ prudē-
tia tua fecisti tibi fortudinē: ⁊ acq̄sisti
aurū ⁊ argētū i thesauris tuis: i mul-
titudine sapīe tue: ⁊ i negociatiōe tua
multiplicasti tibi fortitudinē: ⁊ eleua-
tū ē cor tuū i robore tuo. Proptea hec
dicit dn̄s deꝰ. ‖ Eo q̄ eleuatū ē cor tu-
um q̄si cor dei: idcirco ecce ego adducā
sup te alienos robustissimos gētiū. Et
nudabūt gladios suos sup pulchritu-
dinē sapīe tue ⁊ polluent decorē tuū.
C Interficiēt ⁊ detrahēt te: ⁊ morieꝛ in
interitu occisoꝝ i corde maris. Nūq̄d
dicēs loqueꝛ: deꝰ ego sū: corā inficiē
tibꝰ te: cū sis hō ⁊ nō deꝰ? In manu oc
cidētiū te morte incircūcisoꝝ morieꝛ
i manu alienoꝝ: q2 ego locutꝰ sum ait
dn̄s deꝰ. Et factꝰ ē sermo dn̄i ad me di
cēs Fili hoīs: leua plāctū sup regē ty-
ri: ⁊ dices ei. Hec dicit dn̄s deꝰ. Tu si-
gnaculū silitudīs: plen sapīa: ꝑfectuꝰ
decore i deliciis ꝑa disi dei fuisti. Oīs Apo.21.c
lapis ꝓciosus opimētū tuū: sardiꝰ tho
pasius ⁊ iaspis chrysolithus ⁊ onyx et
beryllus: saphyrꝰ ⁊ carbūculus ⁊ sma-
ragdus. Aurū opꝰ decoris tui ⁊ fora- D
mina tua i die q̄ cōditꝰ es ꝓparata sūt
Tu cherub extētus ⁊ ꝓtegēs: ⁊ posuit
te i mōte sācto dei. In medio lapidum
ignitoꝝ ambulasti: ꝑfectꝰ i viis tuis a
die cōditionis tue: donec iuēta ē iniq̄
tas i te. In multitudine negociationis
tue repleta sūt interiora tua iniq̄tate:
⁊ peccasti: ⁊ eieci te de mōte sācto dei
⁊ ꝑdidi o cherub ꝓtegēs de medio la-
pidū ignitoꝝ. Et eleuatū ē cor tuū in
decore tuo. Perdidisti sapiaz tuā i de- E
core tuo: i terrā ꝓieci te: ante faciē re-
gū dedi te vt cerneret te. In mltitudi-
ne iniq̄tatū tuarū ⁊ iniq̄tate negocia-
tionis tue polluisti sctificationē tuaz.
Producā ꝙ ignē de medio tui q̄ come
dat te: ⁊ dabo te i cinerē sup t̄rā i con
spectu oīm vidētiū te. Oēs q̄ viderit
te i gētibꝰ: obstupescēt sup te. Nihili
factꝰ es ⁊ nō eris i ꝑpetuū. Et factꝰ est F
sermo dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs: pone
faciē tuā ꝯ sidonē ⁊ ꝓphabis de ea et
dices. Hec dicit dn̄s deꝰ. Ecce ego ad
te sidō: ⁊ glificabor i medio tui. Et sci-
ent q2 ego dn̄s cū fecero i ea iudicia: et
sctificatꝰ fuero i ea. Et imittā ei pesti
lētiā ⁊ sāguinē i plateis eis: ⁊ corruēt
interfecti i medio eiꝰ gladio ꝑ circūitū:
⁊ sciēt q2 ego dn̄s. Et nō erit vltra do-
mui isrl̄ offendiculū amaritudīs ⁊ spi
na dolorē inferens vndiq̄ ꝑ circūitū
eoꝝ q̄ aduersantꝰ eis: ⁊ sciēt q2 ego do G
minꝰ deꝰ. Hec dicit dn̄s deꝰ. Qn̄ ꝯgre-
gauero domū isrl̄ de ꝓplis i q̄bꝰ dispsi
sūt sctificabor i eis corā gētibꝰ: ⁊ habi
tabūt in t̄ra sua quā dedi s̄uo meo ia-
cob: ⁊ habitabūt i ea securi. Et edifica
būt domos ⁊ plātabūt vineas: ⁊ hita-
būt cōfidēter cū fecero iudicia i oībus
q̄ aduersantꝰ eis ꝑ circūitū: ⁊ scient q2
ego dn̄s deꝰ eoꝝ. XXIX
i N anno decimo: in decio mēse A
vna die mēsis: factū ē v̄bū dn̄i
ad me dicēs. Fili hoīs: pone faciē tuā
ꝯ pharaonē regē egypti: ⁊ ꝓpheabis
de eo: ⁊ de egypto vniuersa loq̄re ⁊ di-
ces. Hec dicit dn̄s deꝰ. Ecce ego ad te
pharao rex egypti draco magne q̄ cu-

das i medio fluminū tuoꝝ ⁊ dicis: me
us est fluuiꝰ: ⁊ ego feci memetipm̄. Et
ponā frenū i maxillis tuis: ⁊ agglutia
bo pisces fluminū tuoꝝ squamis tu-
is. Et extrahā te de medio fluminū tu
orū: ⁊ vniuersi pisces tui squamis tuis
adherebunt. Et ꝓijciā te in desertū et
oēs pisces flumīs tui. Sup faciē terre
B cades. Nō colligeris neqꝫ ꝯgregaberꝭ
Bestijs tre ⁊ volatilibꝰ celi dedi te ad
deuorādū: ⁊ sciēt oēs habitatores egy
pti qꝛ ego dn̄s. Pro eo ꝙ fuisti baculꝰ
arūdineus domui isrł qn̄ apphēderūt
te manu: ⁊ cōfractꝰ es ⁊ lacerasti oēm
humerū eoꝝ ⁊ īnitētibꝰ eis sup te cō-
minutꝰ es ⁊ dissoluisti oēs renes eoꝝ:
ꝓpterea hec dic̄ dn̄s deꝰ. Ecce ego ad-
ducā sup te gladiū meū ⁊ iterficiā d te
hoiem ⁊ iumētū. Et erit tra egypti in
desertū ⁊ in solitudinē: ⁊ scient qꝛ ego
dn̄s. Pro eo ꝙ dixeris: fluuiꝰ meꝰ ē et
ego feci eū: idcirco ecce ego ad te ⁊ ad
flumina tua. Daboqꝫ terrā egypti in
solitudinē gladio dissipatā a turre sye
C nes vsqꝫ ad tminos ethiopie. Nō ptrā
sibit eā pes hois: neqꝫ pes iumēti gra
diet i ea: ⁊ nō habitabit q̄dragita an-
nis. Daboqꝫ trā egypti desertā in me-
dio traꝝ desertarū ⁊ ciuitates eiꝰ i me
dio vrbiū subuersaꝝ: ⁊ erūt desolate q̄
draginta ānis. Et dispgā egyptios in
natiōes: ⁊ vētilabo eos in tras: Quia
hec dicit dn̄s deꝰ: post finē q̄draginta
annoꝝ ꝯgregabo egyptū de ꝑplis in q̄
bꝰ dispsi fuerāt: et reducā captiuitatē
egypti ⁊ collocabo eos i tra phatures
i trā natiuitatꝭ sue. Et erūt ibi i regnū
humile: ⁊ iter cetera regna erit humili
ma. Et nō eleuābit vltra sup natiōes
⁊ iminuā eos ne imperēt gētibꝰ: neqꝫ
erūt vltra domui isrł ꝯfidētia docētes
iniq̄tatē vt fugiāt ⁊ sequāt eos: ⁊ sciēt
D qꝛ ego dn̄s deꝰ. Et factū ē i vicesimo ⁊
septio ānno i pma i vna mēsis: factū ē
v̄bū dn̄i ad me dicēs. Fili hois: nabu
chodonosor rex babylonis seruire fec̄
exercitū suū seruitute magna adūsus
tyrū. Oē caput decaluatū ⁊ ois hume
rus depilatꝰ ē. Et merces nō ē reddi-
ta ei neqꝫ exercitui eiꝰ de tyro: ꝓ fui-
tute q̄ fuiuit mihi adūsus eā. Propte
rea hec dic̄ dn̄s deꝰ. Ecce ego dabo na
buchodonosor regē babylōis i tra egy
pti: ⁊ accipiet multitudinē eiꝰ ⁊ depda
bit manubias eiꝰ ⁊ diripiet spolia eiꝰ
⁊ erit merces exercitui illiꝰ ⁊ opi q̄ fui
uit adūsus eā. Dedi ei terrā egypti: ꝓ
eo ꝙ laborauerit mihi ait dn̄s deꝰ. In
die illa pullulabit cornu domui isrł: et
tibi dabo apertū os i medio eoꝝ: ⁊ sciēt
Et factū ē (qꝛ ego dn̄s. XXX A
e v̄bū dn̄i ad me dicēs. Fili hois
ꝓpha ⁊ dic. Hec dicit dn̄s deꝰ.
Ululate ve ve diei qꝛ iuxᵃ ē dies: ⁊ ap-
propinquabit dies dn̄i dies nubis tp̄s
gētiū erit. Et veniet gladiꝰ in egyptū:
⁊ erit pauor in ethiopia cū ceciderint
vulnerati i egypto: ⁊ ablata fuerit mul
titudo illiꝰ: ⁊ destructa fundamēta eiꝰ
Ethiopia ⁊ lybia ⁊ lydi ⁊ oē reliquū
vulgus ⁊ chub ⁊ filij tre federis cū eis
gladio cadent. Hec dicit dn̄s deꝰ. Et B
corruēt fulciētes egyptū ⁊ destruet su
ꝑbia imperij eius. A turre syenes gla-
dio cadēt i ea: ait dn̄s exercituū. Et dis
sipabūt i medio trarū desolatarū: ⁊ vr
bes eiꝰ i medio ciuitatū desertaꝝ erūt
⁊ sciēt qꝛ ego dn̄s deꝰ: cū dedero ignē
i egypto: ⁊ attriti fuerint oēs auxilia-
tores eiꝰ. In die illa egredient nūcij a
facie mea i trierib9 ad cōterādā ethio
pie cōfidētiā: ⁊ erit pauor i eis in die
egypti: qꝛ absqꝫ dubio veniet. Hec dic̄
dn̄s deꝰ. Et cessare faciā multitudinē C
egypti i manu nabuchodonosor regꝭ
babylōis. Ipse ⁊ ꝑplus eiꝰ cū eo fortis-
simi gētiū adducēt ad dispdēdā trā.
Et euaginabūt gladios suos sup egy-
ptū: ⁊ iplebūt trā iterfectꝭ: ⁊ faciā al-
ueos fluminū aridos ⁊ tradā trā i ma
nꝰ pessimoꝝ: ⁊ dissipabo trā ⁊ plenitu-
dinē eiꝰ i manꝰ alienoꝝ. Ego dn̄s lo- D
cutꝰ sū. Hec dicit dn̄s deꝰ. ‖ Et dispdā Zach. iii
simulacra: ⁊ cessare faciā idola de mem
phis: ⁊ dux de tra egypti nō erit āpliꝰ
Et dabo trorē i trā egypti: ⁊ dispdā t-
rā phatures: ⁊ dabo ignē i taphnis: ⁊ fa
ciā iudicia mea i alexādria. Et effūdā
indignationē meā sup pelusiū robur
egypti: ⁊ iterficiā mltitudinē alexādrie:
⁊ dabo ignē i egypto. Quasi parturiēs E
dolebit pelusiū ⁊ alexādria erit dissipa-
ta ⁊ i mēphis angustie q̄tidiane. Iuue
nes heliopoleos ⁊ bubasti gladio ca-
dēt ⁊ ipe captiue ducēt. Et i taphnis ni
grescet dies: cū contriuero ibi sceptra
egypti: ⁊ defecerit i ea supbia potētie
eiꝰ. Ipam nubes operiet: filie aūt eiꝰ i

captiuitatẽ ducẽt. Et iudicia faciã in
F egypto: ⁊ sciẽt q̄ ego dñs. Et factũ est
ĩ vndecimo ãno: ĩ pmo mẽse in septia
mensis: factũ ẽ verbũ dñi ad me dicẽs
Fili hoĩs: brachiũ pharaonis reg̃ egy
pti cõfregi: ⁊ ecce nõ ẽ obuolutũ vt re
stituerẽt ei sanitas vt ligarẽt pãnis ⁊
fascirẽt lintheolĩ: ⁊ recepto robore pos
sit tenere gladiũ. Propterea hec dic̃ do
minꝰ deꝰ. Ecce ego ad pharaonẽ regẽ
egypti: ⁊ cõminuã eiꝰ brachiũ forte s;
cõfractũ: ⁊ deĳciã gladiũ de manu eiꝰ
Et dispgã egyptũ ĩ gẽtibꝰ: ⁊ vẽtilabo
G eos ĩ tris. Et cõfortabo brachia regis
babylonis: daboq; gladiũ meũ ĩ ma
nu eiꝰ. Et cõfringã brachiũ pharaõis
⁊ gement gemitibꝰ intẽfecti corã facie
eiꝰ. Et cõfortabo brachia reg̃ babylo
nis: et brachia pharaõis ꝯcidẽt. Et sci
ent q̄ ego dñs: cũ dedero gladiũ meũ
ĩ manũ regis babylonis: ⁊ extenderit
eũ sup trã egypti. Et dispgã egyptũ in
nationes: ⁊ vẽtilabo eos ĩ tras: ⁊ sciẽt
A T factũ ẽ (q̄ ego dñs. XXXI
e in ãno vndecimo: tertio mẽse:
vna mẽsis: factũ ẽ vbũ dñi ad
me dicẽs. Fili hoĩs dic pharaoni regi
egypti ⁊ pplo eiꝰ. Cui silis factꝰ es in
magnitudine tua? Ecce assur q̃si cedrꝰ
ĩ libano pulcher ramis ⁊ frondibꝰ ne
morosus: excelsusq; altitudine: ⁊ inter
cõdensas frõdes eleuatũ ẽ cacumẽ eiꝰ
Aque nutrierũt illũ: abyssus exaltauit
B illũ. Flumia eiꝰ manabãt ĩ circũitu ra
dicũ eiꝰ: ⁊ riuos suos emisit ad vniũ
sa ligna regiõis. Propterea eleuata ẽ
altitudo eiꝰ sup oĩa ligna regionis: et
multiplicata sũt arbusta eiꝰ: ⁊ eleuati
sunt rami eiꝰ p̃ aq̃s multis. Cũq; extẽ
disset vmbrã suã: ĩ ramis eiꝰ fecerũt ni
dos oĩa volatilia celi: ⁊ sub frõdibus
eiꝰ genuerũt oẽs bestie saltuum: ⁊ sub
vmbraculo illiꝰ habitabat cetꝰ gẽtiu;
C plurimaꝝ. Eratq; pulcerrimꝰ ĩ magni
tudine sua: ⁊ ĩ dilatiõe arbustoꝝ. Erat
ei radix illiꝰ iux̃ aq̃s mltas. Cedri nõ
fuerũt altiores illo ĩ padiso dei. Abie
tes nõ adeq̃uerũt sũmitatẽ eiꝰ: ⁊ plata
ni nõ fuerũt eq̃ frõdibꝰ illiꝰ: Oẽ lignũ
padisi dei nõ ẽ assimilatũ illi ⁊ pulchri
tudini eiꝰ q̃m speciosũ feci eũ: ⁊ mltis
cõdẽsisq; frõdibꝰ. Et emulata sũt eu;
oĩa ligna voluptat̃ q̃ erãt ĩ padiso dei
D Propterea hec dicit dñs deus. Pro eo
q̃ sublimatꝰ ẽ ĩ altitudĩe ⁊ dedit sũmi
tatẽ suã virẽtẽ atq; ꝯdẽsã: ⁊ eleuatũ ẽ
cor eiꝰ ĩ altitudĩe sua: tradidi eũ ĩ ma
nꝰ fortissimi gẽtiũ. Faciẽs faciet ei. Iu
xta ĩpietatẽ eiꝰ eieci eũ: ⁊ succidẽt eu;
alieni ⁊ crudelissimi nationũ. Et ꝓĳci
ent eũ sup mõtes: ⁊ ĩ cũct̃ ꝯuallibꝰ cor
ruẽt rami eiꝰ. Et ꝯfringẽt arbusta eiꝰ
ĩ vniũsis rupibꝰ tre: ⁊ recedent d̃ vm
braculo eiꝰ oẽs ppli tre: ⁊ relinquẽt eũ
In ruina eiꝰ hitauerũt oĩa volatilia ce
li ⁊ ĩ ramis eiꝰ fuerũt vniũse bestie regi E
onis. Quãobrẽ nõ eleuabũt ĩ altitudi
ne sua oĩa ligna aq̃rũ: nec ponẽt subli
mitatẽ suã iter nemorosa atq; frõdosa
nec stabũt ĩ sublimitate sua oĩa q̃ irri
gãt aq̃s: q̄ oẽs traditi sũt ĩ mortẽ ad
trã vltimã ĩ medio filioꝝ hoĩm ad eos
q̃ descẽdũt ĩ lacũ. Hec dic̃ dñs deꝰ. In
die q̃n descẽdit ad ĩferos indixi luctũ: F
opui eũ abysso ⁊ ꝓhibui flumĩa eiꝰ et
cohercui aq̃s mltas. Cõtristatꝰ est sup
eũ libanꝰ: ⁊ oĩa ligna agri cõcussa sũt.
A sonitu ruine eiꝰ cõmoui gẽtes: cũ d̃
ducerẽ eũ ad ĩfernũ cũ his q̃ descẽde
bãt ĩ lacũ. Et ꝯsolati sẽ ĩ tra ĩfima oĩa
ligna voluptat̃ egregia atq; p̃clara ĩ
libano: vniũsa q̃ irrigabãt aq̃s. Nã et
ĩpi cũ eo descẽdẽt ad ĩfernũ ad ĩterfe G
ctos gladio: ⁊ brachiũ vniuscuiusq; se
debit sub vmbraculo eiꝰ ĩ medio natio
nũ eiꝰ. Cui assimilatꝰ es o inclyte atq;
sublimis ĩter ligna voluptat̃? Ecce de
ductꝰ es cũ lignis voluptat̃ ad trã vl
timã. In medio incircũcisoꝝ dormies:
cũ eis q̃ intẽfecti sũt gladio. Ipe ẽ pha
rao ⁊ oĩs mltitudo eiꝰ dicit dñs deꝰ.
T factũ ẽ duodecio XXXII
e ãno ĩ mẽse duodecio ĩ vna men A
sis: factũ est vbũ dñi ad me di
cẽs. Fili hoĩs: assume lamẽtũ sup pha
raonẽ regẽ egypti: ⁊ dices ad eũ. Leõi
gẽtiũ assilatꝰ es: ⁊ dracõi q̃ est ĩ mari.
Et vẽtilabas cornu ĩ flumibꝰ tuis: ⁊ cõ
turbabas aq̃s pedibꝰ tuis: ⁊ ꝯculcabas
flumia eaꝝ. Proptea hec dic̃ dñs deꝰ.
Expãdã sup te rete meũ ĩ mltitudine
pploꝝ multoꝝ: ⁊ extrahã te in sagena Ẽ.12.d.
mea: ⁊ ꝓĳciã te in trã. Sup faciẽ agri 17.f
abĳciã te: ⁊ hitare faciã sup te oĩa vo
latilia celi: ⁊ saturabo d̃ te bestias vni
uerse tre. Et dabo carnes tuas sup mõ
tes: ⁊ iplebo colles tuos sanie tua. Et ir B
rigabo trã fetore sãguinis tui sup mõ

tes:⁊ valles īplebūt ex te. Et operiam
cū extinctꝰ fuerꝭ celos: ⁊ nigrescere fa-
Esa.13.b ciā stellas eiꝰ. Solē nubē tegā: ⁊ lu-
Johel.3.c na nō dabit lumē suū. Oīa luminaria
Matt.24.c celi merere faciam sup te ⁊ dabo tene-
bras sup trā tuā dicit dn̄s deꝰ: cū ceci-
derint vulnerati tui ī medio tre ait do
minꝰ deꝰ. Et irritabo cor ꝓplop multo
rū cū induxero ꝯtritionē tuā ī gētibꝰ
sup tras q̄s nescꝭ: ⁊ stupescere faciā su
ꝑ te ꝓplos multos. Et reges eop horro
re nimio formidabūt sup te ꝓpt vniū
sas iniq̄tates q̄s opatꝰ es: cū volare ce
perit gladiꝰ meꝰ sup facies eop: ⁊ ob-
stupescēt repēte singuli ꝓ aīa sua ī die
C ruine sue. Quia hec dicit dn̄s deꝰ. Gla
diꝰ regꝭ babylōis veniet tibi: ī gladūs
fortiū deīciā multitudinē tuā. Jn ex-
pugnabiles oēs gētes he. Et vastabūt
supbiā egypti: ⁊ dissipabit multitudo
eiꝰ. Et pdā oīa iumenta eiꝰ q̄ erāt sup
aq̄s plimas: ⁊ nō cōturbabit eas pes
hoīs vltra: neqꝫ vngula iumētop tur-
babit eas. Tūc purissimas reddā aq̄s
eop ⁊ flumina eop q̄si oleū adducā ait
dn̄s deꝰ: cū dedero trā egypti desolatā
Deseret āt tra a plenitudine sua qn̄ ꝑ
cussero oēs hītatores eiꝰ: ⁊ scient quia
ego dn̄s. Plāctꝰ ē: ⁊ plāgēt eū filie gen
tiū sup egyptū ⁊ sup multitudinē eius
D plāgēt eū: ait dn̄s deꝰ. Et factū ē ī duo
decimo anno: ī q̄ntadecima mēsis: fa-
ctū ē verbū dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs
cane carmē lugubre sup multitudinē
egypti. Et detrahe eā ipam ⁊ filias gē
tiū robustap ad trā vltimā cū his qui
descēdūt ī lacū. Quo pulchrior es de-
scēde: ⁊ dormi cū incircūcisis. Jn me-
dio īterfectop gladio cadēt. Gladius
datꝰ ē. Et attraxerūt eā ⁊ oēs ꝓplos eiꝰ.
Loquent ei potētissimi robustop d̄ me
dio inferni: q̄ cū auxiliatoribꝰ eiꝰ de-
scēderūt ⁊ dormierūt ī circūcisi īterfe-
ctiqꝫ gladio. Jbi assur ⁊ oīs multitudo
E eiꝰ: ī circūitu illiꝰ sepulchra eop oēs ī-
terfecti ⁊ q̄ ceciderūt gladio: quop da-
ta sūt sepulchra ī nouissimis laci. Et
facta ē multitudo eiꝰ ꝑ gyrū sepulchri
eiꝰ vniuersi interfecti cadentesqꝫ gla-
dio q̄ dederāt quōdā formidinē suā in
tra viuētiū. Jbi elā: ⁊ oīs multitudo
eiꝰ ꝑ gyrū sepulchri sui. Oēs hi īterfe-
cti ruentesqꝫ gladio: q̄ descēderūt icir-
cūcisi ad trā vltimā. Qui posuerūt ter

rorē suū ī tra viuētiū: ⁊ portauerunt
ignominiā suā cū his q̄ descēderūt in
lacū. Jn medio īterfectop posuerūt cu
bile eiꝰ ī vniuersis pplis eiꝰ: ī circūitu
eiꝰ sepulchrū illiꝰ. Oēs hi incircūcisi ī
terfectiqꝫ gladio. Dederūt ei terrorē su F
um ī tra viuētiū: ⁊ portauerūt ignomi
niā suā cū his q̄ descēdūt ī lacum. Jn
medio interfectop positi sūt. Jbi mo-
soch ⁊ tubal ⁊ oīs mltitudo eiꝰ: ī circū
itu eiꝰ sepulchra illiꝰ. Oēs hi incircū-
cisi īterfectiqꝫ ⁊ cadētes gladio: q2 de-
derūt formidinē suā ī tra viuētiū: ⁊ nō
dormiēt cū fortibꝰ cadētibusqꝫ ⁊ incir
cūcisis q̄ descēderūt ad infernū cū ar-
mis suis. Et posuerūt gladios suos sub
capitibꝰ suis ⁊ fuerūt iniq̄tates eop ī
ossibꝰ eop: q2 terror fortiū facti sūt ī tra
viuētiū. Et tu ḡ ī medio ī circūcisorū
cōtererꝭ: ⁊ dormies cū īterfectis gladio
Jbi idumea ⁊ reges eiꝰ ⁊ oēs duces eiꝰ G
q̄ dati sūt cū exercitu suo cū īterfectis
gladio: ⁊ q̄ cū incircūcisis dormierūt:
⁊ cū his q̄ descēderūt ī lacū. Jbi pnci-
pes aq̄lonis oēs ⁊ vniuersi venatores
q̄ deducti sūt cū īterfectꝭ: pauētes ⁊ ī
sua fortitudine cōfusi: q2 dormierūt in
circūcisi cū īterfectis gladio: ⁊ portaue
rūt cōfusionē suā cū his q̄ descēdūt in
lacū. Uidit eos pharao ⁊ cōsolatꝰ ē su-
ꝑ vniuersa multitudine sua q̄ īterfecta
ē gladio: pharao ⁊ oīs exercitꝰ eiꝰ ait
dn̄s deꝰ: q2 dedit terrorē suū in terra vi
uētiū: ⁊ dormiuit ī medio īcircūcisop
cū interfectꝭ gladio: pharao ⁊ oīs mul
titudo eiꝰ ait dn̄s deꝰ. XXXIII

T factū ē verbū dn̄i ad me di- A
e cēs: Fili hoīs: loquere ad filios
ꝓpli tui: ⁊ dices ad eos. Terra
cū īduxero sup eā gladiū ⁊ tulerit ꝓpls
terre virū vnū de nouissimis suis ⁊ cō
stituerit eū sup se speculatorē: ⁊ ille vi
derit gladiū venientē sup trā: ⁊ cecine-
rit buccina ⁊ annūciauerit ꝓplo: audiēs
aūt quisq̄s ille ē: sonitū buccine: ⁊ nō
obseruauerit: veneritqꝫ gladiꝰ ⁊ tule-
rit eū: sāguis ipius sup caput eiꝰ erit.
Sonū buccine audiuit ⁊ nō se obſua
uit: sāguis eiꝰ ī ipso erit. Si aūt se cu-
stodierit: aīam suā saluabit. Qꝫ si spe- B
culator viderit gladiū venientē ⁊ non
insonuerit buccina ⁊ ꝓpls se nō custo-
dierit: veneritqꝫ gladiꝰ ⁊ tulerit d̄ eis
aīam: ille q̄dē ī iniquitate sua captus

ē:sanguinē aūt eiꝰ de manu speculato
I.3.d ris requirā.‖Et tu fili hoīs: speculato
rē dedi te domui isrl̄. Audiēs ḡ ex ore
meo sermonē: āñūciabis eis ex me. Si
me dicēte ad impiū: ipie morte morie-
ris: nō fuerꝭ locutꝰ vt se custodiat im-
piꝰ a via sua: ipe ipius ī iniq̄tate sua
moriet̄: sāguinē aūt eiꝰ de manu tua
requirā. Si aūt annūciāte te ad ipiū
vt a viis suis cōuertat̄: nō fuerit cōuer
sus a via sua: ipse ī iniq̄tate sua morie
C tur: porro tu aīam tuā liberasti. Tu ḡ
fili hoīs dic ad domū isrl̄. Sic locuti
estis dicētes. Iniq̄tates nr̄e ⁊ pctā no
stra sup̄ nos sn̄t: ⁊ ī ipis nos tabescimꝰ.
Quō ḡ viuere poterimꝰ? Dic ad eos.
I.18.g Viuo ego dicit dn̄s deꝰ.‖Nolo mortē
impii: sed vt cōuertat̄ ipius a via sua
I.18.f et viuat.‖Cōuertimi a viis vr̄is pessi-
mis. Et q̄re moriemini domꝰ isrl̄? Tu
itaq̄ fili hoīs dic ad filios p̄pl̄i tui. Iu
sticia iusti nō liberabit eū ī q̄cūq̄ die
peccauerit: ⁊ ipietas ipii nō nocebit ei
in quacūq̄ die cōuersus fuerit ab im-
pietate sua. Et iustꝰ nō poterit viuere
ī iusticia sua: in q̄cūq̄ die peccauerit.
Etiā si dixero iusto q̄ vita viuat: ⁊ cō-
fisus ī iusticia sua fecerit iniq̄tatē: oēs
iusticie eiꝰ obliuiōi tradent̄: ⁊ ī iniq̄ta-
te sua quā opatꝰ ē: ī ipsa moriet̄. Si āt
D dixero ipio: morte morieris: ⁊ egerit pe
nitētiā a pctō suo: feceritq̄ iudiciū et
iusticiā: ⁊ pignꝰ restituerit ille ipiꝰ ra-
pināq̄ reddiderit: ī mādatis vite ābu
lauerit: nec fecerit quicq̄ iniustū: vita
viuet ⁊ nō moriet̄. Oīa pctā eiꝰ q̄ pec-
cauit: nō imputabūt̄ ei. Iudiciū ⁊ iu-
sticiā fecꝭ: vita viuet. Et dixerūt filii po
puli tui. Nō ē equi pōderꝭ via dn̄i. Et
I.18.e ipsoꝝ via iniusta ē. Cū ei recesserit iu-
stus a iusticia sua feceritq̄ iniq̄tates:
moriet̄ ī eis. Et cū recesserit ipius ab
ipietate sua: feceritq̄ iudiciū ⁊ iustici
I.18.g am: viuet in eis. Et dicitis.‖Nō est re-
cta via dn̄i. Vnūquēq̄ iuxͣ vias suas
E iudicabo de vob̄ domꝰ israel. Et factū
est in duodecimo āno in decimo mēse
in q̄nta mēsis trāsmigratiōis nr̄e: ve-
nit ad me q̄ fugerat de hierl̄m dicēs:
Vastata ē ciuitas. Manꝰ āt dn̄i facta
fuerat ad me vespe anteq̄ veniret q̄ fu-
gerat: aperuitq̄ os meū donec veniret
ad me mane: ⁊ apto ore meo non silui
ampliꝰ. Et factū ē verbū dn̄i ad me di
cēs. Fili hoīs: q̄ habitāt ī ruinosis his
sup̄ humū isrl̄ loquētes aiunt. Vnus
erat abraā: ⁊ hereditate possedit terrā.
Nos aūt multi sumꝰ: nobis data ē ter
ra ī possessionē. Idcirco dices ad eos.
Hec dicit dn̄s deꝰ. Qui ī sāguine come F
ditꝭ ⁊ oculos vr̄os leuatis ad imūdi-
tias vr̄as ⁊ sanguinē fūditis: nūq̄d ter
rā hereditate possidebitꝭ? Stetistis in
gladiis vr̄is: fecistis abominationes:
⁊ vnusq̄sq̄ vxorē p̄ximi sui polluit: et
trā hereditate possidebitꝭ? Hec dices
ad eos. Sic dicit dn̄s deus. Viuo ego:
q2 q̄ ī ruinosis habitāt gladio cadent
⁊ q̄ ī agro ē: bestiis tradet̄ ad deuorā-
dū: q̄ aūt ī p̄sidiis ⁊ ī speluncis sūt: peste
morient̄. Et dabo terrā ī solitudinē ⁊
in desertū: ⁊ deficiet sup̄ba fortitudo
eiꝰ: ⁊ desolabūt̄ mōtes isrl̄: eo q̄ nullꝰ
sit q̄ p̄ eos trāseat. Et sciēt q2 ego dn̄s G
cū dedero terrā eoꝝ desolatā ⁊ desertā
p̄pt̄ vniuersas abominatiōes suas q̄s
opati sūt. Et tu fili hoīs: filii p̄pl̄i tui q̄
loquūt̄ de te iuxta muros ⁊ ī ostiis do
moꝝ: ⁊ dicūt vnꝰ ad alterū: vir ad p̄x
imū suū loquētes: venite ⁊ audiamus
q̄s sit s̄mo egrediēs a dn̄o. Et veniūt
ad te q̄si si ingrediat̄ ppl̄s: ⁊ sedēt co-
rā te p̄pl̄s meus. Et audiūt s̄mones tu
os ⁊ nō faciūt eos: q2 in cāticū oris sui
vertūt illos. Et auariciā suam sequit̄
cor eoꝝ: ⁊ es eis q̄si carmē musicū qđ
suaui dulciq̄ sono canit̄. Et audiunt
verba tua ⁊ nō faciūt ea: ⁊ cū venerit
qđ p̄dictū ē: ecce ei venit: tūc scient q2
p̄phetes fuerit inter eos. XXXIIII
Et factū ē verbū dn̄i ad me di- B
e cēs: Fili hoīs p̄pheta de pastori
bꝰ isrl̄: p̄pheta ⁊ dices pastori-
bꝰ. Hec dicit dn̄s deꝰ.‖Ve pastoribꝰ is Hiere. 23. a
rael: q̄ pascebāt semetip̄os. Nōne gre-
ges a pastoribꝰ pascunt̄? Lac comede-
batꝭ ⁊ lanis opiebamī: ⁊ qđ crassū erat
occidebatꝭ: gregē aūt meū nō pasceba
tis. Qđ infirmū fuit nō cōsolidastis: ⁊
qđ egrotū nō sanastis. Quod ꝯfractū
est nō alligastis: ⁊ qđ abiectū ē nō re-
duxistis: ⁊ qđ perierat nō quesistis: sed
cū austeritate imperabitꝭ eis ⁊ cū po-
tētia. Et dispse sūt oues mee: eo q̄ nō B
est pastor: ⁊ facte sūt in deuorationem
oīm bestiaꝝ agri ⁊ dispse sūt. Errane-
rūt greges mei in cūctꝭ mōtibꝰ ⁊ ī vni
uerso colle excelso: ⁊ sup̄ oēm faciē ter

re diſꝑſe ſūt greges mei:⁊ nō erat q̄ re
q̄reret. Nō erat inquā q̄ req̄reret. Pro
pterea paſtores audire ṽbū dn̄i. Uiuo
ego dicit dn̄s deꝰ:qꝛ ꝓ eo ꝙ facti ſunt
greges mei ī rapinā ⁊ oues mee ī deuo
ratione ōim beſtiarū agri:eo ꝙ nō eēt
paſtor:neqꝫ ei q̄ſierūt paſtores gregeꝫ
meū:ſꝫ paſcebāt paſtores ſemetip̄os et
greges meos nō paſcebāt:ꝓpterea pa-
C ſtores audite verbū dn̄i. Hec dicit dn̄s
deꝰ. Ecce egoipſe ſuꝑ paſtores:requirā
gregē meū de manu eoꝝ: ⁊ ceſſare faci
am vt vltra nō paſcāt gregē meū: nec
paſcāt ampliꝰ paſtores ſemetip̄os. Et
liberabo gregē meū de ore eoꝝ: ⁊ non
erit vltra eis ī eſcā:qꝛ hec dicit dn̄s de
us. Ecce egoipſe req̄rā oues meas:⁊ vi
ſitabo eas. Sicut viſitat paſtor gregē
ſuū:ī die q̄n fuerit in medio ouiū ſuaꝝ
diſſipatarū:ſic viſitabo oues meas: et
liberabo eas de oībus locis ī q̄bꝰ diſꝑ
D ſe fuerāt ī die nubis ⁊ caliginis. Et edu-
cā eas de ꝓplis:⁊ ꝯgregabo eas de t̄ris
⁊ inducā eas ī terrā ſuā:⁊ paſcā eas ī
mōtibꝰ iſrł in riuis ⁊ ī cūctꝭ ſedibꝰ ter
re. In paſcuis vberrimis paſcā eas:⁊ ī
mōtibꝰ excelſis iſrł erunt paſcue earū.
Ibi req̄ſcēt in herbis virētibꝰ:⁊ ī pa-
ſcuis pinguibꝰ paſcēt̄ ſuꝑ mōtes iſrł.
Et ego paſcā oues meas:⁊ ego eas ac-
cubare faciā dicit dn̄s deꝰ. Qđ perierat
req̄rā:⁊ qđ abiectū erat reducam:⁊ qđ
cōfractū fuerat alligabo:⁊ qđ infirmū
fuerat cōſolidabo:⁊ qđ pingue ⁊ forte
E cuſtodiā ⁊ paſcā illas in iudicio. Uos
aūt greges mei:hec dicit dn̄s deꝰ. Ecce
ego iudico īter pecꝰ ⁊ pecꝰ:arietū ⁊ hir
coꝝ. Nōne ſatꝭ vobis erat paſcua bo-
na depaſci? Inſuꝑ ⁊ reliq̄as paſcuarū
vr̄arū cōculcaſtis pedibꝰ vr̄is:vt cū pu
riſſimā aquā biberetꝭ: reliquā pedibꝰ
vr̄is turbaſtis. Et oues mee his q̄ cō-
culcata pedibꝰ vr̄is fuerāt paſcebāt̄:⁊
q̄ pedes vr̄i turbauerāt hec bibebant.
Propterea hec dicit dn̄s deus ad vos.
Ecce ego ip̄e iudico īter pecꝰ pingue ⁊
macilentū. Pro eo ꝙ lateribꝰ ⁊ hume
ris impingebatꝭ ⁊ cornibꝰ vr̄is vētila
batis oīa infirma pecora donec diſꝑge
rent̄ foras:ſaluabo gregē meū: ⁊ non
erit vltra ī rapinā:⁊ iudicabo īter pe-
F cus ⁊ pecꝰ. Et ſuſcitabo ſuꝑ ea paſtorē
vnū q̄ paſcat ea ſuū meū dauid ip̄e pa
ſcet eas:⁊ ip̄e erit eis ī paſtorē. Ego aūt
dn̄s ero eis ī deū:⁊ ſuꝰ meꝰ dd p̄nceps
in medio eoꝝ. Ego dn̄s locutꝰ ſū. Et
faciā cū eis pactū pacis:⁊ ceſſare faciā
beſtias peſſimas de terra:⁊ q̄ habitant
in deſerto ſecuri dormiēt ī ſaltibus:⁊
ponā eos ī circūitu collis mei bn̄dicti
onē:⁊ deducā imbrē ī tꝑe ſuo:⁊ pluuie
bn̄dictionis erūt. Et dabit lignū agri
fructū ſuū:⁊ terra dabit germē ſuū et
erūt ī terra ſua abſqꝫ timore. Et ſciēt
qꝛ ego dn̄s cū cōtriuero catenas iugi
eoꝝ:⁊ eruero eos de manu iperātiū ſi-
bi. Et nō erūt vltra ī rapinā in gētibꝰ B
neqꝫ beſtie t̄re deuorabūt eos ſꝫ habi-
tabūt cōfidenter abſqꝫ vllo terrore. Et
ſuſcitabo eis germē nōiatū ⁊ nō erunt
vltra iminuti fame ī terra: neqꝫ porta
būt vltra opprobriū gētiū. Et ſciēt qꝛ
ego dn̄s deꝰ eoꝝ cū eis:⁊ ip̄i ꝓpłs meꝰ
domꝰ iſrł:ait dn̄s deꝰ. Uos aūt greges
mei:greges paſcue mee hoīes eſtis: et
ego dn̄s deꝰ veſter dicit dn̄s deꝰ.
Et factꝰ ē ſmo dn̄i ad XXXV A
e me dicēs. Fili hoīs:pone faciē
tuā aduerſum montē ſeyr: ⁊ ꝓ
phetabis de eo:⁊ dices illi. Hec dicit
dn̄s deus. Ecce ego ad te mōs ſeyr:⁊ ex
tēdā manū meā ſuꝑ te:⁊ dabo te deſo-
latū atqꝫ deſertū. Urbes tuas demoli-
ar:⁊ tu deſertꝰ eris: ⁊ ſcies qꝛ ego dn̄s
eo ꝙ fueris inimicꝰ ſempiternꝰ ⁊ cōclu
ſeris filios iſrł ī manus gladij in tēpo
re afflictionis eoꝝ:in tꝑe iniquitatis
extreme. Propterea viuo ego dicit dn̄s B
deus:q̄m ſanguini tradā te:⁊ ſanguis
te ꝑſequet̄. Et cū ſāguinē oderis: ſan-
guis ꝑſequet̄ te. Et dabo mōtē ſeyr de
ſolatū ⁊ deſtū:⁊ auferā de eo euntē et
redeuntē ⁊ īplebo mōtes eiꝰ occiſoruꝫ
ſuoꝝ. In collibꝰ tuis ⁊ in vallibꝰ tuis
atqꝫ in torrentibꝰ: interfecti gladio ca-
dēt. In ſolitudines ſempiternas tradā
te:⁊ ciuitates tue nō habitabunt̄. Et
ſcietis qꝛ ego dn̄s deus: eo ꝙ dixeris: C
due gentes ⁊ due terre mee erūt ⁊ here
ditate poſſidebo eas:cū dominus eſſet
ibi. Propterea viuo ego dicit dn̄s deꝰ
qꝛ faciā iuxta iram tuā:⁊ ſm zelum tu
um quē feciſti odio habēs eos:⁊ notꝰ
efficiar ꝑ eos cū te iudicauero: ⁊ ſcies
quia ego dn̄s. Audiui vniuerſa oppro
bria tua que locutꝰ es de mōtibꝰ iſrł
dicens. Deſerti nobis ad deuorandū
dati ſunt. Et inſurrexiſtis ſuꝑ me ore D

vestro:ꝛ derogastis aduersū me. Uerba
vestra ego audiui. Hec dicit dominus
de⁹. Letāte vniuersa terra: in solitudi-
nē te redigā: sicuti gauisus es suꝑ he-
reditatē dom⁹ israel: eo ꝙ fuerit dissi-
pata: sic faciā tibi. Dissipat⁹ eris mōs
seyr ꝛ idumea omnis: et scient q̄ ego
A Tu autē (dñs deus. XXXVI
fili hominis ꝓpheta suꝑ mōtes
ʒ.6.a israel: ꝛ dices. ‖ Montes israel
audite verbū dñi. Hec dicit dñs deus.
Eo ꝙ dixerit inimicus de vobis: eu-
ge altitudines sempiterne in heredita
tē date sunt nobis ꝓpterea vaticinare
ꝛ dic. Hec dicit dñs de⁹. Pro eo ꝙ de-
solati estis ꝛ cōculcati ꝑ circuitū: ꝛ fa-
cti in hereditatē reliq̄s gentib⁹: ꝛ ascē
distis suꝑ labiū ligue: ꝛ opprobriū ꝓpli
ꝓpterea mōtes isrł audite verbū domi
ni dei. Hec dicit dñs deus montib⁹ et
collibus: torrentib⁹ vallibusq̄ ꝛ def-
tis: parietinis ꝛ vrbib⁹ derelictis que
depopulate sunt et subsannate a reli-
quis gētib⁹ ꝑ circuitū. Propterea hec
B dicit dñs de⁹. Quoniā in igne zeli mei
locut⁹ sum de reliquis gentibus ꝛ de
idumea vniuersa: que dederūt terram
meā sibi in hereditatē cū gaudio ꝛ to-
to corde ꝛ ex aīo: ꝛ eiecerūt eā vt vasta
rēt: idcirco vaticinare suꝑ humū isrł:
ꝛ dices mōtib⁹ ꝛ collib⁹ iugis et valli
bus. Hec dicit dñs de⁹. Ecce ego in ze-
lo meo ꝛ in furore meo locut⁹ sum: eo
ꝙ cōfusionē gētiū sustinueritis. Idcir
co hec dicit dñs de⁹. Ego leuaui manū
meā vt gētes q̄ in circuitu vr̄o sūt ip̄e
cōfusionē suā portēt: vos aūt montes
isrł ramos vestros germinetꝭ: ꝛ fructū
vestrū afferatis ꝓplo meo isrł. Prope est
C ē vt veniat. Quia ecce ego ad vos et
cōuertar ad vos: ꝛ arabimini ꝛ accipi
etis sementē: ꝛ multiplicabo in vobis
hoīes oēmq̄ domū israel. Et habita-
būł ciuitates ꝛ ruinosa instaurabunł
ꝛ replebo vos hoīb⁹ ꝛ iumētꝭ ꝛ multi
plicabūł ꝛ crescēt. Et habitare vos fa
ciā sicut a p̄ncipio: bonisq̄ donabo ma
ioribus q̄ꝫ habuistis ab initio: ꝛ scietꝭ
q̄ ego dñs. Et adducā suꝑ vos hoīes
ꝓplm meū isrł ꝛ hereditate possidebūt
te. Et eris eis ī hereditatē ꝛ nō addes
vltra vt absq̄ eis sis. Hec dic̄ dñs de⁹.
Pro eo ꝙ dicunt de vobis: deuoratrix
hoīm es ꝛ suffocās gentē tuam: ꝓpte-
rea homines nō comedes ampli⁹: ꝛ gē
tē tuā nō necabis vltra ait dñs deus.
Nec auditā faciā in te ampli⁹ cōfusio- D
nē gentiū: ꝛ opprobriū ꝓploꝝ nequaq̄
portabis: ꝛ gentē tuā nō amittes am-
pli⁹: ait dñs de⁹. Et factū ē verbū dñi
ad me dicēs. Fili hoīs: dom⁹ israel ha
bitauerūt ī humo sua: ꝛ polluerūt eam
in vijs suis ꝛ in studijs suis. Juxta im
mūditiā mēstruate facta ē via eoꝝ co
rā me: ꝛ effudi indignationē meā suꝑ
eos ꝓ sāguine quē fuderūt suꝑ t̄rā. Et
ī idolis suis polluerūt eā: ꝛ dispsi eos
in gētes: ꝛ vētilati sūt ī terras. Juxta
vias eoꝝ ꝛ adinuētiōes eoꝝ iudicaui
eos. ‖ Et igressi sūt ad gentes ad q̄s in Ro.2.d
troierūt: ꝛ polluerūt nomē sāctū meū
cū diceref de eis: ꝓpłs dñi iste ē: ꝛ de t̄-
ra ei⁹ ingressi sūt. Et peperci noī sācto E
meo qđ polluerat dom⁹ isrł in gentib⁹
a d̄ q̄s ingressi sunt. Idcirco dices do
mui isrł. Hec dicit dñs de⁹. Nō ꝓpter
vos ego faciā domus isrł: sed ꝓpter no-
mē sāctū meū qđ polluistis in gētib⁹
ad q̄s intrastis. Et sāctificabo nomen
meū magnū qđ pollutū ē iter gentes:
qđ polluistis in medio earū: vt sciant
gētes q̄ ego dñs: ait dñs exercituum.
‖ cū sāctificat⁹ fuero in vobis corā eis
Tollā quippe vos de gētib⁹ ꝛ ꝯgrega ʒ.39.f
bo vos de vniuersis terris: ꝛ adducā
vos ī terrā vestrā. Et effundā suꝑ vos
aquā mundā. ꝛ mūdabimini ab omni
b⁹ inquinamētis vestris: ꝛ ab vniuer-
sis idolis vestris mūdabo vos. Et da-
bo vobis cor nouū ꝛ spiritū nouū po- F
nā in medio vestri. Et auferā cor lapi- ʒ.11.d
deū de carne vestra: ꝛ dabo vobis cor
carneū: ꝛ sp̄m meū ponā ī medio vr̄ł.
Et faciā vt ī p̄ceptis meis ambuletis
ꝛ iudicia mea custodiatis ꝛ operemini.
Et habitabitis ī t̄ra quā dedi p̄ribus
vr̄is: ꝛ eritis mihi ī ꝓplm: ꝛ ego ero vo-
bis in deū. Et saluabo vos ex vniuer-
sis inquinamētis vr̄is: ꝛ vocabo fru-
mētū ꝛ multiplicabo illud: ꝛ nō ipona
vobis famē. Et multiplicabo fructuꝫ
ligni ꝛ genimina agri vt non portetis
vltra opprobriū famis ī gentib⁹. Et re
cordabimini viarū vr̄arū pessimarum
studiorūq̄ nō bonoꝝ: ꝛ displicebūt vo
bis iniq̄tates vr̄e ꝛ scelera vr̄a. Nō ꝓpt
vos ego faciā: ait dñs deus notum sit G
vobis. ‖ Cōfundimini ꝛ erubescite suꝑ Ro.6.d

vīis vestris domꝰ isrł. Hec dicit dn̄s de
us. In die qua mundauero vos ex oī-
bus iniq̄tatibꝰ vr̄is ⁊ inhabitari fece
ro vrbes ⁊ instaurauero ruinosa ⁊ ter-
ra deserta fuerit exculta: q̄ quōdā erat
desolata in oculis oīs viatoris dicent.
Terra illa inculta: facta ē vt hortꝰ vo
luptatis: et ciuitates deſte ⁊ destitute
atq̄ suffosse munite sederūt. Et scient
gētes q̄cū q̄ derelicte fuerint in circui
tu vr̄o: q2 ego dn̄s edificaui dissipata:
plātauiq̄ inculta: ego dn̄s locutꝰ sum
⁊ fecerim. Hec dicit dn̄s deꝰ. Adhuc i
in h̄ inuenient me domꝰ isrł vt faciam
eis. Multiplicabo eos sicut gregē ho
minū vt gregē scīm: vt gregē hierłm
i solēnitatibꝰ eiꝰ. Sic erūt ciuitates de
serte plene gregibꝰ hoim: ⁊ sciēt q2 ego
B Acta ē sup (dn̄s. XXXVII
e me manꝰ dn̄i ⁊ eduxit me i spi-
ritu dn̄i: ⁊ dimisit me in medio
cāpi q̄ erat plenꝰ ossibus: ⁊ circūduxit
me p ea in gyro. Erāt aūt multa valde
sup faciē cāpi: siccaq̄ vehementer. Et
dixit ad me. Fili hois: putas ne viuēt
ossa ista? Et dixi: Dn̄e deꝰ tu nosti. Et
dixit ad me. Uaticinare de ossibꝰ istis
Et dices eis. Ossa arida: audite verbū
B dn̄i. Hec dicit dn̄s deꝰ ossibꝰ his. Ecce
ego intromittā in vos spm̄ ⁊ viuet: ⁊
dabo sup vos neruos: ⁊ succrescere fa-
ciā sup vos carnes: ⁊ superextēdā in vo-
bis cutē: ⁊ dabo vob spm̄ ⁊ viuetis: et
scietis q2 ego dominꝰ. Et pphetaui si
cut p̄cepat mihi. Factꝰ ē aūt sonitꝰ p-
phante me ⁊ ecce cōmotio Et accesserūt
ossa ad ossa: vnūq̄dq̄ adiūcturā suam
Et vidi: ⁊ ecce sup ea nerui ⁊ carnes as
cenderūt ⁊ extenta est in eis cutis de-
C sup: ⁊ spm̄ nō habebāt. Et dixit ad me
Uaticinare ad spm̄: vaticinare fili ho
minis: ⁊ dices ad spm̄. Hec dicit dn̄s
deꝰ. A quattuor vēt veni sp̄us ⁊ insuf
fla sup interfectos istos: ⁊ reuiuiscāt. Et
pphaui sicut p̄cepat mihi. Et ingres-
sus ē i ea sp̄us: ⁊ reuixerūt steteruntq̄
sup pedes suos exercitꝰ grādis nimis
valde. Et dixit ad me. Fili homis: ossa
hec vniuersa domꝰ isrł ē. Ipsi dicunt.
Aruerūt ossa nr̄a: ⁊ periit spes nr̄a: et
D abscisi sumꝰ. Propterea vaticinare: et
dices ad eos. Hec dicit dn̄s deꝰ. Ecce
ego aperiā tumulos vr̄os ⁊ educā vos
de sepulchris vr̄is pplus meꝰ ⁊ inducā

vos in terrā isrł. Et scietis q2 ego dn̄s
cū apiero sepulchra vr̄a: ⁊ eduxero vos
de tumulis vr̄is popule meꝰ: ⁊ dedero
spm̄ meū in vobis ⁊ vixeritis. Et req̄-
escere vos faciā sup humū vr̄am: ⁊ sci
etis q2 ego dn̄s locutꝰ sū ⁊ feci: ait dn̄s
deꝰ. Et factꝰ ē sermo dn̄i ad me dicens
Et tu fili hois sume tibi lignū vnū: et
scribe sup illud: iude ⁊ filiorum isrł sociorū
eiꝰ. Et tolle lignū alterū: ⁊ scribe sup
illud: ioseph lignū effraim: ⁊ cūcte do-
mus isrł sociorūq̄ eiꝰ. Et adiūge illa E
vnū ad alterū tibi i lignū vnū: ⁊ erunt
i vnionē i manu tua. Cū aūt dixerint
ad te filii ppli tui loquētes: nōne indi-
cas nobis quid in his velis? Loq̄ris
ad eos. Hec dicit dn̄s deus. Ecce ego
assumā lignū ioseph: qd̄ ē i manu effra
im ⁊ tribꝰ isrł q̄ sūt ei adiuncte ⁊ dabo
eis parit cū ligno iuda: ⁊ faciā eas i li
gnū vnū ⁊ erūt vnū i māu eiꝰ. Erūt āt
ligna sup q̄ scripseris i manu tua i ocu
lis eorum ⁊ dices ad eos. Hec dicit dn̄s de
us. Ecce ego assumā filios isrł de me-
dio nationū ad q̄s abierūt ⁊ cōgrega-
bo eos vndiq̄ ⁊ aducā eos ad humum
suā. Et faciā eos i gentē vnā in t̄ra in F
montibꝰ isrł: ⁊ rex vnꝰ erit oibus ipe-
rans. Et nō erūt vltra due gentes: nec
diuidēt amplꝰ i duo regna. Neq̄ pol
luent vltra i idolis suis ⁊ abominatio
nibꝰ ⁊ cūctis iniq̄tatibꝰ suis: ⁊ saluos
eos faciā de vniuersis sedibꝰ suis in q̄
bus peccauerāt: ⁊ emūdabo eos. || Et
erūt mihi pplus: ⁊ ego ero eis deꝰ ⁊ ser
uus meꝰ dd̄ rex sup eos: ⁊ pastor vnus
erit oim eorum. In iudiciis meis ambu- G
labūt: ⁊ mādata mea custodient ⁊ faci
ent ea. Et habitabūt sup terrā quā de-
di seruo meo iacob i q̄ habitauerūt pa
tres vr̄i: ⁊ habitabūt sup eā ipsi ⁊ filii
eorum ⁊ filii filiorum eorum vsq̄ in sempiter-
nū: ⁊ dauid suꝰ meꝰ p̄nceps eorum i ppe
tuū. Et pcutiā illis fedus pacis: pactū
sempiternū erit eis. Et fundabo eos et
multiplicabo: ⁊ dabo sctificationē me
am i medio eorum i ppetuū. Et erit taber
naculū meum i eis: ⁊ ero eis deꝰ ⁊ ipi
erūt mihi pplus. Et sciēt gētes q2 ego
dn̄s sctificator isrł: cū fuerit sctificatio
mea inmedio eorum in ppetuū
e Et factꝰ ē sermo XXXVIII B
dn̄i ad me dicēs. Fili hois: po-
ne faciē tuā cōtra gog ⁊ terrā magog.

ꝑncipē capit̄ mosoch ꝛ thubal: ꝛ vati
cinare ꝺ eo: ꝛ dices ad eū. Hec dic̄ dn̄s
de⁹. Ecce ego ad te gog ꝑncipē capit̄
mosoch ꝛ thubal. Et circūagā te ꝛ po-
nā frenū i maxill̄ tuis: ꝛ educā te ꝛ oēƷ
exercitū tuuƷ: eq̄s ꝛ eq̄tes vestitos lori-
cis vniūsos multitudineƷ magnā ha-
B stā clypeū arripientiū ꝛ gladiū. Perse
ethiopes ꝛ libyes cū eis: oēs scutati et
galeati. Gomer ꝛ vniūsa agmina ei⁹ do
mus thogorma latera aq̄lonis ꝛ totuƷ
robur ei⁹: ꝑplīq3 multi tecū. Prepara ꝛ
instrue te ꝛ oēƷ multitudinē tuā q̄ co-
aceruata ē ad te ꝛ esto eis in ꝑceptuƷ.
Post dies mltos visitaber̄. In nouissi
mos ānoꝝ venies ad t̄rā q̄ reuersa ē a
gladio ꝛ ꝯgregata ē ꝺ ꝑplīs multis ad
C mōtes isrl̄ q̄ fuerūt deꝭti iugiter. Hec
ꝺ ꝑplīs educta ē: ꝛ habitabūt in ea ꝯfi
po.20.c dēter vniūsi. Ascēdēs āt q̄si tēpestas
venies ꝛ q̄si nubes vt operias t̄raƷ: tu
ꝛ oia agmia tua ꝛ ꝑplī multi tecū. Hec
dicit dn̄s de⁹: In die illa ascēdēt ꝓmo-
nes sup cor tuū: ꝛ cogitabis cogitatio
nē pessimā: ꝛ dices: Ascēdā ad t̄rā abs
q3 muro: veniā ad q̄escētes habitātes
q3 secure. Hi oēs habitāt sine muro: ve
D ctes ꝛ porte nō sūt eis. Ut diripias spo
lia ꝛ inuadas ꝑdā: vt inferas manū tuā
sup eos q̄ deꝭti fuerāt ꝛ postea restituti
ꝛ sup ꝑplm q̄ ē ꝯgregat⁹ ex gētib⁹ q̄ pos
sidere cepit ꝛ eē habitator vmbilici ter
re. Saba ꝛ dedan ꝛ negociatores thar
sis ꝛ oēs leones ei⁹ dicēt tibi. Nūquid
ad sumēda spolia tu venis? Ecce ad di
ripiēdā ꝑdam ꝯgregasti multitudinē
tuā vt tollas argētū ꝛ aurū et auferas
suppellectilē atq3 substātiā: ꝛ diripias
E manubias infinitas. Propterea vatici-
nare fili hoīes: ꝛ dices ad gog. Hec di
.20.c cit dn̄s de⁹. Nūq̄d nō in die illo cū ha-
bitauerit ꝑpl's me⁹ isrl̄ cōfidēter: scies
et venies de loco a laterib⁹ aq̄lonis tu
et ꝑplī multi tecū accēsores equoꝝ vni
uersi: cet⁹ magn⁹ et exercit⁹ vehemēs:
ꝛ ascēdes sup populū meū isrl̄ q̄si nu-
bes vt operias terrā? In nouissimis di
ebus eris: ꝛ adducā te sup terrā meam
vt sciāt gētes me cū sāctificat⁹ fuero: i
te i oculis eoꝝ o gog. Hec dic̄ dn̄s de⁹.
F Tu ꝫ ille es de q̄ locut⁹ sum in diebus
antiq̄s in manu seruoꝝ meoꝝ ꝓpheta
rū isrl̄: q̄ ꝓpheauerūt i dieb⁹ illoꝝ tē
poꝝ vt adducerē te sup eos. Et erit in
die illa: in die aduent⁹ gog sup terram
isrl̄: ait dn̄s deus: ascendet indignatio
mea i furore meo ꝛ i zelo meo. In igne
ire mee locut⁹ sū: q2 i die illa erit cōmo Math. 24.c
tio magna sup terrā isrl̄: ꝛ cōmouebū- Luc̄. 21.e
tur a facie mea pisces mar̄ ꝛ volucres
celi ꝛ bestie agri: ꝛ oē reptile qꝺ moue
tur sup humū: cūctiq3 hoīes q̄ sūt sup
faciē terre. Et subuertent̄ mōtes ꝛ ca- G
dēt sepes: ꝛ ois murus corruet i terraƷ
Et cōuocabo aduersus eū i cūctis mō- Hic incipit
tibus meis gladiū: ait dn̄s de⁹. Gladi ca. ꝓm heb.
us vniuscuiusq3 in fratrē suū diriget̄.
Et iudicabo eum peste ꝛ sāguine ꝛ im
bre vehemēti ꝛ lapidib⁹ imēsis. Ignē
ꝛ sulphur pluam sup eū ꝛ sup exercitū
eius: ꝛ sup ꝑplos multos q̄ sunt cū eo.
Et magnificabor ꝛ sanctificabor ꝛ no
tus ero i oculis multarū gentiū ꝛ sciēt
q2 ego sum dn̄s. XXXIX
t Tu aūt fili hoīs: vaticinare ad- A
uersū gog: ꝛ dices. Hec dicit do- Apo.20.c
min⁹ de⁹. Ecce ego sup te gog ꝑncipē
capit̄ mosoch ꝛ thubal: et circūagā te
et educā te: ꝛ ascēdere te faciā ꝛ lateri-
bus aq̄lonis: ꝛ adducā te sup montes
isrl̄. Et ꝑcutiā arcū tuuƷ in manu sini
stra tua: et sagittas tuas de manu de-
xtera tua deiiciaƷ. Sup montes isrl̄ et
cades tu et oia agmina tua et ꝑplī tui
q̄ sūt tecū. Feris: auib⁹: omīq3 volatili
celi ꝛ bestiis t̄re dedi te ad deuorāduƷ.
Sup faciē agri cades: q2 ego locut⁹ sū B
ait dn̄s de⁹. Et immittā ignē in magog
et in his q̄ habitant in insulis cōfidē
ter: et sciēt q2 ego dn̄s. Et nomē sāctū
meū notū faciā in medio ꝑplī mei isrl̄
et nō polluā nomē sāctū meū ampli⁹:
ꝛ sciāt gentes q2 ego dn̄s sanct⁹ israel.
Ecce venit: ꝛ factū est ait dn̄s de⁹. Hec
est dies de q̄ locut⁹ sū. Et egredient̄ ha
bitatores de ciuitatib⁹ isrl̄: ꝛ succēdēt
ꝛ cōburent arma clypeū et hastas arcū
ꝛ sagittas: et bacculos manuū ꝛ cōtos
et succēdēt ea igni septē annis. Et nō C
portabūt ligna de regionib⁹ neq3 succi
dent ꝺ saltib⁹ q̄m arma succēdēt igni
et deꝑdabunt̄ eos q̄bus ꝑde fuerūt: et
diripient vastatores suos: ait dn̄s de⁹.
Et erit in die illa: dabo gog locū noīa-
tum sepulchrū in isrl̄: vallē viatoꝝ ad
orientē maris: q̄ obstupescere faciet ꝑ-
tereūtes. Et sepeliēt ibi gog ꝛ oēƷ mul
titudinē ei⁹: ꝛ vocabit̄ vallis multitu

ãlnis gog: et sepeliêt eos dom⁹ isrł: vt mūdēt terrā septē mēsib⁹. Sepeliet āt eū ois ppłs terre: et erit eis noīata dies
D in q̄ glorificat⁹ sum: ait dn̄s de⁹. Et viros iugiter ↄstituent lustrātes terrā: q̄ sepeliāt et reqrāt eos q̄ remāserāt sup faciē terre vt emūdēt eā. Post menses aūt septē q̄rere incipiēt: et circūibūt pgrantes terrā. Cūq3 viderint os hois: statuēt iux̄ illud titulū: donec sepeliāt illud pollynctores i valle multitudis gog. Nomē aūt ciuitat̄ amona: et mūdabūt terrā. Tu ḡ fili hominis: hec dicit dn̄s de⁹. Dic oi volucri et vniuersis aui
E bus cūctisq3 bestijs agri. Cōuenite ꝓperate: cōcurrite vndiq3 ad victimā meā quā ego imolo vob: victimā grādē super mōtes isrł: vt comedatis carnes et bibat̄ sāguinē. Carnes fortiū comedetis: et sāguinē pncipū terre bibet̄: arietum et agnoꝝ et hircoꝝ tauroꝝq3 et altiliū et pinguiū ouiū. Et comedetis adipē i saturitatē: et bibetis sāguinē i ebrietatē de victima quā ego imolaui vob: et saturabimini sup mensā meā d̄ equo et de eq̄te forti: et d̄ vniuersis vir̄
F bellatorib⁹: ait dn̄s de⁹. Et ponā gl'iā meā in gētib⁹: et videbūt oēs gētes iudiciū meū qđ fecerim: et manū meā quā posuerim sup eos: et sciēt dom⁹ isrł q2 ego dn̄s de⁹ eoꝝ a die illa et deinceps Et scient gētes qm̄ in iniq̄tate sua capta sit dom⁹ isrł: et dereliq̄rit me et abscōderim faciē meam ab eis: et tradiderim eos in man⁹ hostiū: et ceciderint i gladio vniūsi. Iux̄ imūdiciā eoꝝ et scelus feci eis: et abscōdi faciē meā ab ilł. Propterea hec dicit dn̄s de⁹: Nunc reducam captiuitatē iacob: et miserebor
G ois domus isrł. Et assumā zelū ꝓ noie sācto meo et portabūt ↄfusionē suā et oēm p̄uaricationē quā p̄uaricati sūt in me: cū habitauerint i terra sua cōfidēter neminē formidātes: et reduxero eos de ppl'is: et ↄgregauero d̄ terr̄ ini-
I.36.e micoꝝ suoꝝ ‖ et sāctificat⁹ fuero i eis oculis gentiū plurimarū. Et scient q2 ego dn̄s de⁹ eoꝝ: eo q2 trāstulerim eos in natiōes et ↄgregauerim eos sup terram suā: et non dereliquerim quēq3 ex eis ibi. Et nō abscōdā vltra faciē meā ab eis: eo q2 effuderim spiritū meū sup oēm domū isrł: ait dn̄s de⁹. XL.
A i N vigesimoq̄nto anno trāsmigrationis nře: i exordio āni decima mēsis q̄rtodecimo āno postq3 pcussa ē ciuitas: i ipa hac die facta ē sup me manus dn̄i: et adduxit me illuc in visionibus dei. Adduxit me in terrā isrł: et dimisit me sup montē excelsū nimis sup quē erat q̄si edificiū ciuitat̄ vergētis ad austrū: et introduxit me illuc. Et ecce vir cui⁹ erat species q̄si species eris: et funicul⁹ line⁹ in manu ei⁹: et calam⁹ mēsure i manu ei⁹. Stabat aūt in porta: et locut⁹ ē ad me idē vir. Fili hois: vide oculis tuis et aurib⁹ tuis audi: et pone cor tuū in oia q̄ ego ostendā tibi: q2 vt ostēdār tibi adduct⁹ es huc. Annūcia oia q̄ tu vides domui isrł. Et ecce mur⁹ forinsec⁹ in circūitu dom⁹ vndiq3: et i manu viri calam⁹ mēsure sex cubitoꝝ et palmo. Et mensus ē latitudinē edificij calamo vno: altitudinē q3 calamo vno. Et venit ad portā q̄ respiciebat viā oriētalē: et ascēdit p gradus ei⁹. Et mēsus ē limen porte cala- B
mo vno latitudinē. id ē limen vnū calamo vno i latitudine: et thalamū vno calamo in lōgū: et vno calamo in latū: et iter thalamos q̄nq3 cubitos: et limē porte iux̄ vestibulū porte intrinsec⁹ calamo vno. Et mēsus ē vestibulū porte octo cubitoꝝ: et frontē ei⁹ duob⁹ cubitis. Vestibulū aūt porte erat intrinsecus. Porro thalami porte ad viā oriētalē tres hinc et tres inde: mēsura vna triū: et mensura vna frontiū ex vtraq3 pte. Et mensus est latitudinē liminis porte decē cubitoꝝ: et lōgitudinē porte tredecim cubitoꝝ: et marginē ante thalamos cubiti vni⁹: et cubit⁹ vn⁹ finis vtrimq3. Thalami aūt sex cubitoꝝ erāt hinc et inde. Et mēsus ē portā a tecto thalami vsq3 ad tectū ei⁹: latitudinē vigintiq̄nq3 cubitoꝝ: ostiū cōtra ostiū. Et fecit frōtes p sexagita cubitos: et ad frontē atriū porte vndiq3 p circūitū: et añ faciem porte q̄ ptingebat vsq3 ad faciē vestibuli porte iterio C
ris q̄nq̄ginta cubitos: et fenestras obliquas i thalamis et i frontib⁹ eoꝝ: q̄ erāt intra portā vndiq3 pcircūitū. Similiter aūt erāt et i vestibulis fenestre p gyrū intrinsec⁹: et añ frōtes pictura palmarū celata. Et eduxit me ad atriū exteri⁹: et ecce gazophylatia et pauimētū stratū lapide i atrio p circūitū. Tri

ginta gazophylaria i circũitu pauimẽ
ti: ⁊ pauimẽtũ in frõte portaꝝ ſm lon
gitudinẽ portarũ erat inferiꝰ. Et men
ſus ẽ latitudinẽ a facie porte inferio-
ris vſqꝫ ad frontẽ atrij iterioris extri-
ſecus: cẽtũ cubitos ad orientẽ ⁊ aq̃lo-
nẽ. Portã vero q̃ reſpiciebat viã aq̃lo
nis atrij exterioris mẽſus ẽ: tã in lõgi
tudine q̃ꝫ i latitudine: ⁊ thalamos eiꝰ
tres hinc ⁊ tres inde: ⁊ frõtẽ eiꝰ ⁊ veſti
bulũ eiꝰ ſm mẽſurã porte prioris: q̃n-
q̃ginta cubitoꝝ lõgitudinẽ eiꝰ: ⁊ lati-
D tudinem vigintiq̃nqꝫ cubitorũ. Fene-
ſtre aũt eiꝰ et veſtibulũ ⁊ ſculpture ſm
mẽſurã porte q̃ reſpiciebat oriẽtem: et
ſeptẽ graduũ erat aſcẽſus eiꝰ. Et veſti
bulũ añ eã: ⁊ porta atrij iterioris ꝯtra
portã aq̃lonis ⁊ orientalẽ. Et mẽſus ẽ
a porta vſqꝫ ad portã: centũ cubitos.
Et eduxit me ad viam auſtralẽ: et ecce
porta q̃ reſpiciebat ad auſtrũ. Et men-
ſus ẽ frontẽ eiꝰ et veſtibulũ eiꝰ iuxͣ mẽ
ſuras ſuꝑiores ⁊ feneſtras eiꝰ veſtibu-
la in circũitu ſicut feneſtras ceteras:
q̃nq̃ginta cubitorũ lõgitudine: ⁊ lati-
tudine vigintiq̃nqꝫ cubitorũ: ⁊ in gra
dibꝰ ſeptẽ aſcẽdebaꝛ ad eã. Et veſtibu
lum añ fores eiꝰ: et celate palme erant
vna hinc et altera inde in frõte eiꝰ: et
porta atrij iterioris in via auſtrali. Et
mẽſus ẽ a porta vſqꝫ ad portã i via au
E ſtrali centũ cubitos. Et introduxit me
in atriũ iteriꝰ ad portã auſtralẽ: ⁊ mẽ-
ſus ẽ portã iuxͣ mẽſuras ſuꝑiores: tha
lamũ eiꝰ ⁊ frontẽ eiꝰ et veſtibulũ eius
hiſdẽ mẽſuris: ⁊ feneſtras eiꝰ ⁊ veſtibu
lũ eiꝰ in circũitu q̃nq̃ginta cubitos lõ
gitudinis: et latitudinis vigintiq̃nqꝫ
cubitos: ⁊ veſtibulũ ꝑ gyrũ lõgitudine
vigintiq̃nqꝫ cubitorũ: ⁊ latitudine q̃n
qꝫ cubitorũ. Et veſtibulũ eiꝰ ad atriuꝫ
exteriꝰ: ⁊ palmas eiꝰ i frõte: ⁊ octo gra
dus erãt q̃bus aſcendebaꝛ ꝑ eã. Et in
troduxit me i atriũ interiꝰ ꝑ viã orien
talẽ: et mẽſus ẽ portã ſm mẽſuras ſu-
periores: thalamũ eiꝰ et frontẽ eiꝰ ⁊ ve-
ſtibulũ eiꝰ ſicut ſupra: ⁊ feneſtras eiꝰ ⁊
veſtibula i circũitu: lõgitudine q̃nqua
ginta cubitorũ: ⁊ latitudie vigintiq̃n-
qꝫ cubitorũ: ⁊ veſtibulũ eius: id ẽ atrij
exterioris ⁊ palme celate in frõte eius
hinc ⁊ inde: ⁊ in octo gradibꝰ aſcẽſus
eiꝰ. Et itroduxit me ad portã q̃ reſpici-
ebat ad aq̃lonẽ. Et mẽſus ẽ ſm mẽſu
ras ſuꝑiores thalamũ eiꝰ et frontẽ eiꝰ
et veſtibulũ eiꝰ et feneſtras eiꝰ ꝑ circũi-
tũ: lõgitudine q̃nq̃ginta cubitoꝝ ⁊ la- F
titudine vigintiq̃nqꝫ cubitorũ: ⁊ veſti
bulũ eiꝰ reſpiciebat ad atriũ exterius
⁊ celatura palmaꝝ in frõte eiꝰ hinc et
inde: ⁊ in octo gradibꝰ aſcẽſus eius: ⁊
ꝑ ſingula gazophylatia oſtiũ in frõti-
bus portaꝝ ibi lauabant holocauſtũ.
Et in veſtibulo porte due mẽſe hinc et
due menſe inde: vt imoleꝛ ſuꝑ eas ho-
locauſtũ et ꝓ pctõ et ꝓ delicto. Et ad
latꝰ exteriꝰ qᵭ aſcẽdit ad oſtiũ porte q̃
ꝑgit ad aquilonẽ due mẽſe ⁊ ad latus
alterũ añ veſtibulũ porte due menſe.
Quattuor mẽſe hinc: et q̃ttuor menſe
inde: ꝑ latera porte octo mẽſe erãt: ſu-
per q̃s imolabãt. Quattuor ſũt menſe
ad holocauſtũ de lapidibꝰ q̃dris extru
cte: lõgitudine cubiti vniꝰ ⁊ dimidij: ⁊
latitudine cubiti vniꝰ et dimidij: ⁊ al-
titudine cubiti vniꝰ: ſuꝑ q̃s ponãt va-
ſa in q̃bus imolaꝛ holocauſtũ ⁊ victi-
ma. Et labia earũ palmi vniꝰ: reflexa
intrinſecꝰ ꝑ circũitũ. Suꝑ mẽſas autẽ G
carnes oblatiõis. Et extra portã inte-
riorẽ gazophylatia cantorũ in atrio i-
teriori qᵭ erat i latere porte reſpiciẽtꝭ
ad aq̃lonẽ: ⁊ facies eoꝝ ꝯ viã auſtralẽ:
vna ex latere porte oriẽtalis: q̃ reſpici-
ebat ad viam aq̃lonis. Et dixit ad me:
Hoc ẽ gazophylatiũ qᵭ reſpicit viã me
ridianã: ſacerdotũ q̃ excubãt in cuſto-
dijs tẽpli. Porro gazophylatiũ qᵭ reſpi
cit ad viã aq̃lonis: ſacerdotũ erit q̃ ex-
cubãt ad miſteriũ altarꝭ. Iſti ſũt filij ſa
doch q̃ accedũt ᵭ filijs leui ad dñm vt
miſtrẽt ei. Et mẽſus ẽ atriũ lõgitudie
cẽtũ cubitoꝝ ⁊ latitudie cẽtũ cubitoꝝ
ꝑ quadrũ: ⁊ altare añ faciẽ templi. Et
itroduxit me in veſtibulũ tẽpli: ⁊ men
ſus ẽ veſtibulũ q̃nqꝫ cubitꝭ hinc: ⁊ q̃n
qꝫ cubitꝭ inde: ⁊ latitudinẽ porte triũ
cubitoꝝ hinc ⁊ triũ cubitoꝝ inde: lon
gitudinẽ ãt veſtibuli vigiti cubitoꝝ: ⁊
latitudinẽ vndecim cubitorũ. Et octo
gradibus aſcẽdebaꝛ ad eam: et colũne
erãt i frontibꝰ vna hinc ⁊ altera inde. B

Et introduxit me i tem- XLI
e plũ: ⁊ menſus eſt frõtes ſex cubi
tos latitudinis hinc: ⁊ ſex cubi-
tos latitudinis inde: latitudinẽ taber
naculi. Et latitudo porte decẽ cubitoꝝ
erat: ⁊ latera porte q̃nqꝫ cubitꝭ hinc: ⁊

Ꝗncꝫ inde. Et mensus est longitudinē
eius q̄draginta cubitoꝝ: ⁊ latitudinē
viginti cubitoꝝ. Et itrogressus itrin
secus mēsus ē in fronte porte duos cu
bitos et portā sex cubitoꝝ: ⁊ latitudi-
nē porte septē cubitoꝝ. Et mēsus ē lō
gitudinē eiꝰ viginti cubitoꝝ: ⁊ latitu
dinē eiꝰ viginti cubitoꝝ an̄ faciē tē-
pli. Et dixit ad me: Hoc ē sanctū san-
ctoꝝ. Et mēsus ē parietē domꝰ sex cu
bitoꝝ: ⁊ latitudinē lateꝝ q̄ttuor cubi
toꝝ: vndiqꝫ ꝑ circūitū domꝰ. Latera
aūt latꝰ ad latus bis trigintatriū. Et
erāt eminētia q̄ ingrederent̄ ꝑ parie-
tē domꝰ in lateribꝰ ꝑ circūitū vt ꝯtine
B rent: ⁊ nō attingerēt parietē tēpli. Et
platea erat in rotūdū ascēdēs sursū ꝑ
cochleā: ⁊ in cenaculū tēpli deferebat
ꝑ gyrū. Idcirco latiꝰ erat tēplū i supe-
rioribꝰ: et sic de inferioribꝰ ascēdebat̄
ad sup̄iora et i mediū. Et vidi in domo
altitudinē ꝑ circūitū fūdata latera ad
mēsurā calami sex cubitoꝝ spacio: ⁊ la
titudinē ꝑ parietē lateris forinsecus
q̄nqꝫ cubitoꝝ. Et erat iterior domꝰ in
lateribꝰ domꝰ. Et iter gazophylatia la
titudinē viginti cubitoꝝ i circūitu do
mus vndiqꝫ. Et ostiū lateꝝ ad orōnē
ostiū vnū ad viā aq̄lonis: ⁊ ostiū vnū
ad viā australē: et latitudinē loci ad
orōnem q̄nqꝫ cubitoꝝ in circūitu. Et
edificiū qđ erat separatū versūqꝫ ad vi
am respiciētē ad mare: latitudinis se-
ptuaginta cubitoꝝ: paries aūt edificij
q̄nqꝫ cubitoꝝ latitudinis ꝑ circūitū:
⁊ lōgitudo eiꝰ nonaginta cubitoꝝ. Et
mēsus ē domꝰ lōgitudinē centū cubi-
toꝝ: et qđ separatū erat edificiū ⁊ pa-
rietes eiꝰ lōgitudinis centū cubitoꝝ.
Latitudo autē an̄ faciē domꝰ: ⁊ eiꝰ qđ
erat separatū ꝯ orientē cētū cubitoꝝ.
C Et mēsus ē lōgitudinē edificij cōtra
faciē eiꝰ qđ erat sep̄atū ad dorsū hec-
thecas ex vtraqꝫ p̄te centū cubitoꝝ: ⁊
tēplū interiꝰ et vestibula atrij: limina
et fenestras obliq̄s hecthecas i circūi-
tu per tres p̄tes ꝯ vniuscuiusqꝫ limen
stratūqꝫ ligno ꝑ gyrū in circūitu. Ter
ra aūt vsqꝫ ad fenestras: ⁊ fenestre clau
se sup̄ ostia: ⁊ vsqꝫ ad domū iteriorē et
forinsecꝰ et oēs parietē i circūitu itrin
secꝰ et forinsecꝰ ad mensurā: ⁊ fabrefa-
cta cherubin ⁊ palme. Et palma inter
cherub ⁊ cherub. Duasqꝫ facies habe-
bat cherub: faciē hoīs iuxta palmā ex
hac p̄te: ⁊ faciē leonis iuxta palmā ex
alia p̄te exp̄ssam. Per oēm domū i cir- D
cūitu de terra vsqꝫ ad sup̄iorē p̄tē: che
bin ⁊ palme celate erāt i pariete tēpli.
Limen q̄drangulū: et facies sāctuarij
aspectꝰ ꝯ aspectū. Altaris lignei triū
cubitoꝝ altitudo: ⁊ lōgitudo eiꝰ duo-
rū cubitoꝝ: ⁊ anguli eiꝰ ⁊ lōgitudo eiꝰ
⁊ parietes eiꝰ lignei. Et locutꝰ ē ad me
Hec ē mensa coram dn̄o. Et duo ostia
erāt i tēplo: ⁊ i sāctuario ⁊ in duobus
ostijs ex vtraqꝫ p̄te bina erāt ostiola q̄
in se inuicē plicabant̄. Bina enī ostia
erāt ex vtraqꝫ p̄te ostiorum. Et celata
erāt i ip̄is ostijs tēpli cherubin ⁊ scul-
ptura palmarū: sicut i parietibꝰ q̄z ex-
pressa erant. Q̄obrē et grossiora erant
ligna i vestibuli frōte forinsecꝰ: sup̄ q̄
fenestre obliq̄ et silitudo palmarū hic
atqꝫ inde i humerulis vestibuli ƀm la-
tera domꝰ latitudinēqꝫ parietū. XLII
E T eduxit me in atriū exteriꝰ ꝑ B
viā ducentē ad aq̄lonē. Et idu
xit me in gazophylatiū qđ erat
ꝯ separatū edificiū: et ꝯ edem vergētē
ad aq̄lonē: in facie lōgitudinis cētū
cubitos ostij aq̄lonis: ⁊ latitudīs q̄n-
q̄ginta cubitos cōtra viginti cubitos
atrij iterioris: ⁊ ꝯtra pauimētū stratū
lapide atrij exterioris vbi erat porticꝰ
iūcta porticui triplici. Et an̄ gazophy
latia deambulatio decē cubitoꝝ lati-
tudinis: ad iteriora respiciēs vie cubi
ti vniꝰ. Et ostia eaꝝ ad aq̄lonem vbi
erāt gazophylatia in sup̄ioribꝰ humi-
liora: q̄ȝ supportabāt porticꝰ q̄ ex illis
eminebant de inferioribꝰ et de medijs
edificijs. Tristega enī erāt: ⁊ nō habe- B
bāt colūnas sicut erāt colūne atrioꝝ.
Propterea eminebāt đ inferioribꝰ ⁊ đ
medijs a terra cubitꝭ quinq̄ginta. Et
peribolꝰ exterior ƀm gazophylatia que
erāt in via atrij exterioris an̄ gazophy
latia. Lōgitudo eiꝰ q̄nq̄ginta cubito-
rū: quia lōgitudo erat gazophylatioꝝ
atrij exterioris q̄nq̄ginta cubitoꝝ: et
lōgitudo an̄ faciē tēpli centū cubitoꝝ.
Et erat subter gozophylatia hec: itroi-
tus ab oriēte igredientiū in ea đ atrio
exteriori: i latitudine periboli atrij qđ
erat cōtra viā oriētalē in facie edificij
separati. Et erāt an̄ edificiū gazophy-
latia: et via an̄ faciē eoꝝ iuxt̄ silitudi-

nē gazophylatiorū q̄ erāt in via aq̄lo-
C nis. Scdʒ lōgitudinē eorū sic ⁊ latitu
do eorū et oīs introitꝰ eorū et silitudi-
nes et ostia eorū ſm ostia gazophyla-
tiorū q̄ erāt ī via respiciēte ad nothū.
Ostiū in capite vie: q̄ via erat añ vesti-
bulū separatū: ꝑ viā orientalē ingredi
entibꝰ. Et dixit ad me. Gazophylatia
aq̄lonis et gazophylatia austri q̄ sunt
añ edificiū separatū: hec sūt gazophy-
latia sācta: in q̄bus vescūtˀ sacerdotes
q̄ appropinquāt ad dn̄m ī sācta sācto-
rū. Ibi ponēt sācta sāctoꝝ: ⁊ oblatiōeʒ
ꝓ pctō ⁊ ꝓ delicto. Locꝰ em̄ sanctꝰ ē.
Cū aūt ingressi fuerint sacerdotes: nō
egredientˀ d̄ sanctis ī atriū exteriꝰ. Et
ibi reponēt vestimēta sua in q̄bꝰ mini
strant: q: sācta sūt: vestiēturq̨ vestimē
D tis aliīs: ⁊ sic ꝓcedent ad ppl̄m. Cumq̨
cōplesset mēsuras domꝰ īterioris: edu-
xit me ꝑ viā porte q̄ respiciebat ad viā
oriētalē: ⁊ mēsus ē eā vndiq̨ ꝑ circui-
tum. Mēsus ē aūt ꝯ ventū oriētalem
calamo mēsure q̄ngentos calamos: in
calamo mēsure ꝑ circuitū. Et mēsus
est ꝯ ventū aq̄lonis q̄ngētos calamos
in calamo mēsure ꝑ gyrū. Et ad vētuʒ
australē mēsus ē q̄ngētos calamos: in
calamo mēsure ꝑ circuitū. Et ad vētū
occidētalē mēsus ē q̄ngētos calamos
in calamo mēsure. Per q̄ttuor vētos
mēsus ē murū eiꝰ vndiq̨ ꝑ circuituʒ:
lōgitudinē q̄ngētoꝝ cubitoꝝ: ⁊ latitu
dinē q̄ngētorū cubitoꝝ: diuidētē iter
sanctuariū et vulgi locū. XLIII

A ET duxit me ad portā q̄ respicie
bat ad viā oriētalē. Et ecce glo
ria dei isrl̄ ingrediebatˀ ꝑ viam
oriētalē: ⁊ vox erat ei q̄si vox aq̄ꝝ mul
tarū: ⁊ terra splēdebat a maiestate eiꝰ.
Et vidi visionē ſm speciē quā viderā
qn̄ venit vt disperderet ciuitatē: ⁊ spe-
cies ſm aspectū quē viderā iux̄ fluuiū
chobar Et cecidi sup faciē meā Et ma
iestas dn̄i ingressa ē templū: ꝑ viā por-
te q̄ respiciebat ad oriētē. Et eleuauit
me spūs: ⁊ ītroduxit me ī atriū īteriꝰ.
B Et ecce repleta erat gl̄ia dn̄i domꝰ. Et
audiui loquētē ad me de domo. Et vir
q̄ stabat iux̄ me: dixit ad me. Fili hois
locꝰ soliī mei: ⁊ locꝰ vestigiorū pedum
meoꝝ: vbi habito ī medio filioꝝ isrl̄ ī
eternū. Et nō polluet vltra domꝰ isrl̄
nomē sāctū meū: ipi ⁊ reges eorū ī for-
nicationibꝰ suis ⁊ ī ruinis regū suorū
⁊ in excelsis q̄ fabricati sūt limen suuʒ
iuxta limen meū: ⁊ postes suos iux̄ po-
stes meos: et murꝰ erat inter me ⁊ eos.
Et polluerūt nomē sanctū meū in ab- C
ominationibꝰ q̄s fecerūt ꝓpter qd̄ con
sūpsi eos ī ira mea. Nūc ḡ repellāt ꝓ-
cul fornicatiōeʒ suā ⁊ ruinas regū suo
rū a me: ⁊ habitabo ī medio eoꝝ semꝑ
Tu aūt fili hois: ostēde domui isrl̄ tē-
plū et ꝯfundantˀ ab iniq̄tatibꝰ suis: et
metiantˀ fabricā: ⁊ erubescāt ex oībus
q̄ fecerūt. Figurā domꝰ ⁊ fabrice eius:
exitꝰ ⁊ itroitꝰ: ⁊ oēm descriptionē eiꝰ:
⁊ vniuersa p̄cepta eiꝰ: cūctosq̨ ordineʒ
eius: ⁊ oēs leges eiꝰ ostēde eis ⁊ scribe
in oculis eoꝝ vt custodiāt oēs descri-
ptiones eiꝰ ⁊ p̄cepta illius ⁊ faciāt ea.
Ista est lex domꝰ in sūmitate montis. D
Oēs fines eiꝰ in circuitu: sanctū sācto
rū est. Hec est ḡ lex domꝰ. Iste aūt men
sure altaris ī cubito verissimo: q̄ habe
bat cubitū et palmum. In sinu eiꝰ erat
cubitꝰ: ⁊ cubitꝰ in latitudine: et defini-
tio eiꝰ vsq̨ ad labiū eius: ⁊ in circuitu
palmꝰ vnꝰ. Hec q̄ʒ erat fossa altarꝭ. Et
de sinu terre vsq̨ ad crepidinē nouissi
mā duo cubiti: ⁊ latitudo cubiti vniꝰ:
⁊ a crepidie minore vsq̨ ad crepidinē
maiorē q̄ttuor cubiti: ⁊ latitudo cubi
ti vniꝰ. Ipe aūt ariel q̄ttuor cubitorū: E
et ab ariel vsq̨ ad sursū cornua q̄ttu-
or. Et ariel duodecim cubitoꝝ in lōgi
tudine ꝑ duodecim cubitos latitudi-
nis: q̄drangulatū eq̄s lateribꝰ. Et cre-
pido q̄ttuordeci cubitoꝝ lōgitudinis
ꝑ q̄ttuordecim cubitos latitudinis in
q̄ttuor angulis eiꝰ: ⁊ corona ī circuitu
eiꝰ dimidiū cubiti: et sinus eiꝰ vnꝰ cu-
biti ꝑ circuitū. Gradus aūt eius versi
ad oriētē. Et dixit ad me: Fili homis:
hec dicit dn̄s deꝰ: Hi sūt ritus altaris
in q̄cunq̨ die fuerit fabricatū: vt offe-
ratˀ sup illud holocaustū ⁊ effundatˀ sā
guis. Et dabis sacerdotibꝰ et leuitis q̄ F
sūt de semine sadoch q̄ accedūt ad me:
ait dn̄s deus: vt offerāt mihi vitulum
de armēto ꝓ pctō. Et assumēs de san-
guine eiꝰ pones sup q̄ttuor cornua eiꝰ
⁊ sup q̄ttuor angulos crepidinis ⁊ sup
coronā in circuitu: et mūdabis illō et
expiabis. Et tolles vitulū q̄ oblatꝰ fue
rit ꝓ pctō: et cōbures eū in sepato lo-
co domus ex̄ sāctuariū. Et in die scd̄a

offeres hircū caprarū imaculatum ꝓ
pctō: et expiabūt altare sic expiauerūt i
B vitulo. Cūq3 cōpleuer(is) expiās illō: offe
res vitulū ō armēto imaculatū: ⁊ arie
tē ō grege imaculatū ⁊ offeres eos in
ꝯspectu dñi. Et mittēt sacerdotes sup
eos sal: ⁊ offerēt eos i holocaustū dño.
Septē diebus facies hircū ꝓ pctō q̄ti
die: ⁊ vitulū ō armēto ⁊ arietē ō peco
rib9 imaculatos offerēt. Septē dieb9
expiabūt altare ⁊ mūdabūt illō ⁊ iple
būt manū ei9. Expletis aūt septē dieb9: i
die octaua ⁊ vltra faciēt sacerdotes su
per altare holocausta vrā: et q̄ ꝓ pace
offerūt: ⁊ placat9 ero vob: ait dñs de9.

A T cōuertit me ad viā por XLIIII
te sāctuarij exterioris q̄ respici
ebat ad orientē: ⁊ erat clausa.
Et dixit dñs ad me / Porta hec clausa
erit: ⁊ nō apiet ⁊ vir nō trāsiet p eā: qm̄
dñs de9 isrł igressus ē p eā eritq3 clau
sa pncipi. Princeps ipe sedebit i ea vt
comedat panē corā dño. Per viā por
te vestibuli igrediet: ⁊ p viā ei9 egredie
tur. Et adduxit me p viam porte aq̄lo
B nis i ꝯspectu dom9: ⁊ vidi: ⁊ ecce imple
uit glia dñi domū dñi. Et cecidi i faciē
meā ⁊ dixit ad me dñs: Fili hois. pone
cor tuū ⁊ vide ocul(is) tuis ⁊ aurib9 tuis
audi oīa q̄ ego loq̄r ad te: ō vniūsis ce
rimonijs dom9 dñi: ⁊ ō cūct(is) legib9 ei9.
Et pones cor tuū i vijs tēpli p oēs exi
tus sāctuarij: ⁊ dices ad exasperātē me
domū isrł. Hec dicit dñs de9. Sufficiāt
vob oīa scelera vrā dom9 isrł: eo ꝙ in
ducit(is) filios alienos icircūcisos corde
et icircūcisos carne vt sint i sāctuario
meo ⁊ polluāt domū meā: ⁊ offertis pa
nes meos adipē ⁊ sanguinē: ⁊ dissolui
C stis pactū meū i oib9 scelerib9 vrīs: ⁊ nō
suastis pcepta sāctuarij mei: ⁊ posui
stis custodes obsuationū meaꝝ in sā
ctuario meo vobismetipsis. Hec dicit
dñs de9: Omnis alienigena icircūcisus
corde ⁊ icircūcisus carne nō ingrediet
sanctuariū meū: ois fili9 alien9 q̄ est in
medio filioꝝ isrł. Sed ⁊ leuite q̄ longe
recesserūt a me i errore filiorū isrł: ⁊ er
rauerūt a me post idola sua: ⁊ portaue
rūt iniq̄tatē suā: erūt i sāctuario meo
editui ⁊ ianitores portaꝝ dom9 ⁊ mi
nistri dom9. Ipi mactabūt holocausta
⁊ victimas ppli: ⁊ ipi stabūt i cōspectu
D eoꝝ vt ministrent eis. Pro eo ꝙ mini
strauerūt illis in ꝯspectu idoloꝝ suoꝝ
et facti sūt domui isrł in offendiculū
iniq̄tat(is): idcirco leuaui manū meā su
per eos ait dñs de9: ⁊ portauerūt iniq̄
tatē suā. Et nō appropinquabūt ad me
vt sacerdotio fungāt mihi: neq3 acce
dent ad oē sanctuariū meū iuxta san
cta sāctoꝝ: s3 portabūt ꝯfusionē suā et
scelera sua q̄ fecerūt. Et dabo eos iani
tores dom9 ⁊ in oī ministerio ei9: ⁊ vni
uersis q̄ fient i ea. Sacerdotes aūt ⁊ le
uite filij sadoch q̄ custodierūt cerimo
nias sāctuarij mei cū errarēt filij isrł
a me: ipi accedēt ad me vt ministrent
mihi: ⁊ stabūt i ꝯspectu meo vt offerāt
mihi adipē ⁊ sāguinē ait dñs de9. Ipi E
igredient sāctuariū meū: ⁊ ipi accedēt
ad mensā meā vt ministrēt mihi ⁊ custo
diāt cerimonias meas. Cūq3 igredient
portas atrij iterioris vestib9 lineis in
duent: nec ascēdet sup eos q̄cq̄3 laneū
qn̄ ministrāt i portis atrij interioris ⁊ i
trinsec9. Uitte linee erūt i capitib9 eo
rū: ⁊ feminalia linea erūt in lūbis coꝝ
⁊ nō accinget in sudore. Cūq3 egredie
tur atriū exterius ad pplm: exuēt de ve
stimētis suis in q̄b9 ministrauerāt: ⁊ re
ponēt ea in gazophylatio sāctuarij et
vestiēt se vestimēt(is) alijs: ⁊ nō sanctifi
cabūt pplm in vestib9 suis. Caput aūt
suū nō radēt neq3 comā nutriet: s3 tō F
dētes attōdēt capita sua. Et vinū non
bibet ois sacerdos qn̄ ingressur9 ē atri
um interi9. Et viduā ⁊ repudiatā non Leui. 21
accipiēt vxores: s3 virgines de semie do
mus isrł. Sed ⁊ viduā q̄ fuerit vidua a
sacerdote accipiēt: ⁊ pplm meum doce
būt q̄d sit iter sanctū ⁊ pollutū: et iter
mūdū ⁊ imundū ostendēt eis. Et cum
fuerit ꝯtrouersia stabūt in iudicijs meis
⁊ iudicabūt. Leges meas ⁊ pcepta mea
in oibus solēnitatib9 meis custodient
⁊ sabbata mea sāctificabūt. Et ad mor
tuū hoiez nō ingredient ne polluant:
nisi ad patrē ⁊ matrē ⁊ filiū et filiā et
fratrē ⁊ sororē q̄ alterū virū nō habue
rit: in q̄b9 cōtaminabūt. Et postq3 fu G
erit emūdat9: septē dies numerabunt
ei: ⁊ in die introit9 sui in sāctuariū ad
atriū iteri9 vt ministret mihi i sāctuario
offerret ꝓ pctō suo: ait dñs de9. Non
erit aūt eis hereditas: ego hereditas eo
rū. Et possessionē nō dabitis eis i isrł:
ego enī possessio eorū. Uictimā ⁊ ꝓ pec

cato ⁊ ꝓ delicto ipi comedēt: ⁊ oē vo-
tum i isrl' ipoꝝ erit. Et primitiua oim
ꝑmogenitorū et oia libamēta ex oib⁹
q̄ offerunt: sacerdotū erunt. Et ꝑmiti-
Exo.22.d ua ciborū vr̄oꝝ dabit᷑ sacerdoti: vt re
Leui.22.b ponat bn̄dictionē domui sue. || Omne
morticinū ⁊ captū a bestijs de auib⁹ et
de pecorib⁹ non comedēt sacerdotes.
B Uncq; ceperitis terrā XLV
c diuidere sortito: separate ꝑmiti
as dn̄o sanctificatū de terra lō-
gitudine vigintiq̄nq; milia ⁊ latitudi
ne decē milia. Sāctificatū erit in om̄i
termino ei⁹ ꝑ circūitū. Et erit ex omni
ꝑte sāctificatū q̄ngētos ꝑ q̄ngētos q̄-
drifariā ꝑ circūitū ⁊ q̄nq̄ginta cubit᷑
in suburbana ei⁹ ꝑ gyrū. Et a mēsura
ista mēsurabis lōgitudinē vigitiq̄nq;
B miliū: ⁊ latitudinē decē miliū Et i ipo
erit tēplū sc̄tm̄q; sc̄tōꝝ: sc̄tificatum de
terra erit sacerdotib⁹ mistr᷑ sāctuarij:
q̄ accedūt ad mysteriū dn̄i. Et erit eis
loc⁹ i domos ⁊ i sc̄tūariū sc̄titat᷑ Uigiti
q̄nq; āt milia longitudis ⁊ decē milia
latitudis erūt leuit᷑ q̄ mīstrāt domui.
Ipi possidebūt vigiti gazophylatia Et
possessionē ciuitat᷑ dabit᷑ q̄nq; milia la
titudinis: ⁊ longitudis vigitiq̄nq; mi
lia: ꝭm separatiōez sc̄tūarij oi domui isrl'.
C Pricipi q̄z hinc ⁊ inde i separatiōez san-
ctuarij: ⁊ i possessionē ciuitatis ⁊ ꝯ fa-
ciē separatiōis sc̄tūarij ⁊ ꝯ faciē possessi
onis vrbis a latere maris vsq; ad ma-
re: ⁊ a latere oriēt᷑ vsq; ad oriētē. Lō-
gitudinis aūt iux̄ vnāquāq; ꝑtē a ter
mino occidētali vsq; ad terminū oriē-
talē: de t̄ra erit ei possessio i isrl'. Et nō
depopulabūt vltra ꝑncipes ꝑplm me-
um: sz t̄rā dabūt domui isrl' ꝭm tribus
eoꝝ. Hec dic̄ dn̄s de⁹. Sufficiat vobis
ꝑncipes isrl': iniq̄tatez ⁊ rapinas inter-
D mittite ⁊ iudiciū ⁊ iusticiā facite Sepa
rate ꝯfinia vr̄a a ꝑplo meo: ait dn̄s de⁹
Statera iusta ⁊ ephi iustū ⁊ bat⁹ iust⁹
erit vobis. Ephi et batus eq̄lia ⁊ vni⁹
mēsure erūt: vt capiāt decimā ꝑtē cho
ri batus et decimam partē chori ephi.
Iux̄ mensurā chori erit eq̄ libratio eo-
Exo.30.b rū || Sicl⁹ āt viginti obelos habet. Por
Leui.27.c ro viginti sicli ⁊ vigitiq̄nq; sicli et q̄n
Nu.3.g decim sicli minā faciūt. Et he sūt ꝑmi
tie q̄s tolletis: sextā ꝑtē ephi de choro
frumēti ⁊ sextā ꝑtē ephi de choro hor-
E dei. Mēsura q̄z olei. Bat⁹ olei decima
ꝑs chori ē: q2 decē bati iplēt choꝝ. Et
arietē vnū de grege ducētoꝝ de his q̄
nutriuit isrl' i sacrificiū ⁊ i holocaustū
⁊ i pacifica: ad expiādū ꝓ eis: ait dn̄s
deus. Ois ꝑplus terre tenebit ꝑmitijs
his principi in isrl'. Et sup principem
erunt holocausta ⁊ sacrificiū ⁊ libami
na in solēnitatib⁹ ⁊ in kalēdis ⁊ i sab
batis i vniuersis solennitatib⁹ dom⁹
isrl'. Ipse faciet ꝓ peccato sacrificiū et
holocaustū et pacifica: ad expiandum
ꝓ domo isrl'. Hec dicit domin⁹ de⁹. In F
ꝑmo mense vna mēsis sumes vitulum
de armēto imaculatū: ⁊ expiabis san-
ctuariū. Et tollet sacerdos de sangui-
ne qđ erit ꝓ peccato: et ponet in posti-
bus domus: ⁊ in quattuor angulis cre
pidinis altar᷑: ⁊ i postibus porte atrij
interioris. Et sic facies in septima mē-
sis ꝓ vnoquoq; qui ignorauit ⁊ erro-
re decep⁹ ē: ⁊ expiabis ꝓ domo. In pri
mo mēse quartadecima die mēsis erit
vob pasce solēnitas. Septē dieb⁹ azy-
ma comedent. Et faciet ꝑnceps in die G
illa ꝓ se ⁊ ꝓ vniuerso ꝑplo terre vitulū
ꝓ peccato. Et in septē dieꝝ solēnitate
faciet holocaustū dn̄o: septē vitulos ⁊
septē arietes imaculatos q̄tidie septē
diebus: ⁊ ꝓ peccato hircum capraꝝ: et
sacrificium ephi ꝑ vitulū ⁊ ephi ꝑ arie
tem faciet: ⁊ olei hin per singula ephi.
Septimo mēse q̄ntadecima die mēsis
i solēnitate faciet sicut supradicta sūt
ꝑ septē dies: tam ꝓ peccato q̄ ꝓ holo
causto ⁊ i sacrificio ⁊ in oleo. XLVI
Ec dicit dn̄s de⁹: Porta atrij in A
h terioris q̄ respicit ad orientem
erit clausa sex diebus i quibus
op⁹ fit. Die aūt sabbati aperiet. Sz ꝛ
die kalendarū aperiet: ⁊ intrabit ꝑn-
ceps per viā vestibuli porte deforis et
stabit i limie porte. Et facient sacerdo-
tes holocaustū ei⁹ ⁊ pacifica ei⁹: ⁊ ado-
rabit sup limē porte ⁊ egredietur Porta
aūt nō claudet vsq; ad vesperā. Et ado-
rabit populus terre ad ostiū porte ill⁹
in sabbatis ⁊ in kalendis coram dn̄o.
Holocaustū aūt h̄ offeret ꝑnceps dn̄o B
in die sabbati: sex agnos imaculatos
⁊ arietē imaculatū: ⁊ sacrificium ephi
per arietē. In agnis aūt sacrificiuz qđ
dederit man⁹ ei⁹ et olei hin ꝑ singula
ephi. In die aūt kalēdarū vitulū de ar
mēto imaculatū: ⁊ sex agni ⁊ arietes i-

maculati erūt: et ephi p vitulum: ephi
q̄3 p arietē faciet sacrificiu3. De agnis
aūt sicut inuenerit man⁹ ei⁹: olei hin
C p singula ephi. Cūq3 ingressur⁹ ē princeps: p viā vestibuli porte ingrediatur:
ꝛ p eandē viā exeat. Et cū intrabit populus terre in ꝯspectu dñi in solēnitatibus q̄ igreditur p portā aq̄lonis vt adoret: egrediatur p viā porte meridiane.
Porro q̄ ingreditur p viā porte meridiane: egrediatur p viā porte aq̄lonis. Nō
reuertetur p viā porte p quā igressus ē:
s3 e regione illius egredietur. Princeps
aūt in medio eorū cū ingredietib⁹ in-
D gredietur ꝛ cū egredietib⁹ egredietur. Et i
nūdinis et in solēnitatib⁹ erit sacrificiū ephi p vitulu3: et ephi p arietē. In
agnis aūt erit sacrificiū sicut iuenerit
man⁹ eius: et olei hin p singula ephi.
Cū aūt fecerit pnceps spontaneū holocaustū aut pacifica volūtaria dño: aperietur ei porta q̄ respicit ad orientē: ꝛ faciet holocaustū suū a pacifica sua sicut
fieri solet in die sabbati: et egredietur
claudetur q3 porta postq3 exierit. Et agnū eiusdē anni imaculatū faciet holocaustū q̄tidie dño. Semp mane faciet
E illud. Et faciet sacrificiū sup eo catamane: mane sextā ptē ephi ꝛ d oleo tertiā ptē hin: vt misceatur sile. Sacrificiū
dño legitimū: iuge atq3 ppetuū. Faciet
agnū ꝛ sacrificiū ꝛ oleū catamane: mane holocaustū sempiternū. Hec dicit dominus de⁹. Si dederit pnceps domū alicui de filijs suis: hereditas ei⁹ filiorū
suorū erit: possidebunt eā hereditarie.
Si āt dederit legatū de hereditate sua
vni seruorū suorum: erit illi⁹ vsq3 ad annū remissionis et reuertetur ad pncipē.
F Hereditas aūt ei⁹ filijs ei⁹ erit. Et nō
accipiet pnceps de hereditate ppli per
violentiā ꝛ de possessiōe eorum: s3 de possessiōe sua hereditatē dabit filijs suis
vt nō dispgatur ppls me⁹ vnusq̄sq3 a possessiōe sua. Et introduxit me p igressū
q̄ erat ex latere porte in gazophylatia
sāctuarij ad sacerdotes: q̄ respiciebant
ad aq̄lonē: ꝛ erat ibi loc⁹ vergēs ad occidentē: ꝛ dixit ad me. Iste est loc⁹ vbi
coquēt sacerdotes ꝓ pctō ꝛ ꝓ delicto:
vbi coquēt sacrificiū vt nō efferant in
atrium exteri⁹: et sanctificetur pplus. Et
G eduxit me in atriū exteri⁹ ꝛ circūduxit
me p quattuor angulos atrij. Et ecce

atriolū erat i angulo atrij: atriola singula p angulos atrij. In q̄ttuor angulis atrij atriola disposita: q̄dragita cubitorū p longū: ꝛ triginta p latū. Mēsure vni⁹ q̄ttuor erāt. Et paries p circūitum ambiēs q̄ttuor atriola: ꝛ culine fabricate erāt subter portic⁹ p gyrū
Et dixit ad me. Hec ē dom⁹ culinarū:
in q̄ coquēt ministri domus dñi victi-
T cōuertit (mas ppli. XLVII A
e me ad portā dom⁹ et ecce aque
egrediebātur subter limē domus
ad oriētē. Facies enī dom⁹ respiciebat
ad orientē. Aque aūt descēdebāt i latus tēpli dextrū ad meridiem altaris.
Et eduxit me p viā porte aq̄lonis: ꝛ cōuertit me ad viā foras portā exteriorē
viam q̄ respiciebat ad orientē. Et ecce
aq̄ redundātes a latere dextro cū egrederetur vir ad oriētē q̄ habebat funiculū in manu sua: ꝛ mēsus ē mille cubitos: et traduxit me p aquā vsq3 ad talos. Rursūq3 mēsus ē mille: ꝛ traduxit
me p aquā vsq3 ad genua. Et mēsus ē
mille: ꝛ traduxit me p aquā vsq3 ad renes. Et mēsus ē mille torrētē quē nō
potui ptrāsire: qm̄ intumuerāt aq̄ pfundi torrētis q̄ nō pōt trāsuadari. Et B
dixit ad me. Certe vidisti fili hois. Et
eduxit me et cōuertit ad ripā torrētis.
Cūq3 me cōuertissem: ecce in ripa torrētis ligna multa nimis ex vtraq3 pte.
Et ait ad me: Aque iste q̄ egrediuntur ad
tumulos sabuli oriētalis ꝛ descēdunt
ad plana deserti: intrabūt mare: ꝛ exibunt ꝛ sanabuntur aq̄. Et ois aia viuens
q̄ serpit q̄cunq3 venerit torrēs viuet: ꝛ
erūt pisces multi satis postq3 venerint
illuc aq̄ iste. Et sanabuntur et viuent ois
ad q̄ venerit torrēs: et stabūt sup illa
piscatores. Ab engaddi vsq3 ad engallim siccatio sagenarum erit. Plurime species erūt piscium ei⁹: sicut pisces maris
magni mltitudinis nimie. In litorib⁹ C
aūt ei⁹ ꝛ i palustrib⁹ nō sanabuntur: qr i
salinas dabuntur. Et sup torrētē orietur i
ripis ei⁹ vtraq3 pte omne lignū pomiferū. Nō defluet foliū ex eo: ꝛ non deficiet fruct⁹ eius. Per singulos mēses affe- Apo. xxij
ret pmitiua: quia aque eius de sanctuario egredientur. Et erunt fruct⁹ eius
in cibū ꝛ folia eius ad medicinā. Hec
dicit dñs de⁹. Hic ē termin⁹ i quo possidebitis terrā in duodecim trib⁹ isr

Gen.48. el:qz ioseph duplicē funiculū habet.
Possidebit⁊ aūt eā singuli eque vt fra
Gen.22.c ter suus:sup quā leuaui manū meā vt
darē prib⁹ vrīs.Et cadet terra hec vo
bis i possessionē.Hic ē aūt termin⁹ ter
re ad plagā septētrionalē a mari ma-
gno:via ethalon venientibus sedada
emath berotha sabarim q̄ ē inter ter-
minū damasci ⁊ cōfiniū emath dom⁹
thicon q̄ ē iuxta terminū auran:⁊ erit B
termin⁹ a mari vsq ad atriū enon ter
min⁹ damasci:⁊ ab aq̄lone ad aq̄lonē
termin⁹ emath:plaga septētrionalis.
D Porro plaga orientalis de medio au-
ran ⁊ de medio damasci ⁊ de medio ga
laad ⁊ d̄ medio t're isrl':iordanis dister
minās:ad mare oriētale metiem i pla
gā oriētalē.Plaga aūt australis meri
diana a thamar vsq ad aq̄s ꝯdictiōis
cades:⁊ torrēs vsq ad mare magnū:⁊
hec est plaga ad meridiē australis. Et
plaga maris:mare magnū a cōfinio ꝑ
directū donec venias emath:hec ē pla
ga maris.Et diuidet⁊ terrā istā vobis
ꝑ trib⁹ isrl' ⁊ mittetis eā in hereditatē
vobis ⁊ aduenis q̄ accesserint ad vos
q̄ genuerint filios i medio vr̄m:⁊ erūt
vobis sicut indigene int' filios isrl'. Uo
biscū diuidēt possessionē in medio tri
buū isrl'. In tribu aūt quacūq fuerit
B aduena:ibi dabitis possessionē illi:ait

Hec (dn̄s deus. XLVIII

c nōīa tribuū a finibus aq̄lonis
iux' viā ethalon ꝑgētib⁹:emath
atriū enon termin⁹ damasci:ab aq̄lo.
ne iuxta viā emath:et erit ei plaga ori
entalis mare:dan vna.Et a t'mio dan:
a plaga orientali vsq ad plagā maris:
aser vna.Et sup terminū aser: a plaga
orientali vsq ad plagā maris:neptali
vna.Et sup terminū neptalim a pla-
ga orientali vsq ad plagā maris:ma-
nasse vna.Et sup terminū manasse: a
plaga orientali vsq ad plagā maris:
effraī vna.Et sup t'minū effraī a pla-
ga oriētali vsq ad plagā maris rubē
vna.Et sup t'minū rubē:a plaga oriē
tali vsq ad plagā maris:iuda vna.Et
sup t'minū iuda:a plaga oriētali vsq
ad plagā maris:erūt ꝓmitie q̄s sepabi
tis vigintiq̄nq milib⁹ calamis lati-
tudinis ⁊ longitudinis:sicuti singule
ꝑtes a plaga oriētali vsq ad plagam
mar⁊.Et erit sctūariū i medio ei⁹.Pri
mitie q̄s sepabit⁊ dn̄o:lōgitudo vigin-
tiq̄nq milib⁹:⁊ latitudo decē milib⁹.
He aūt erūt ꝓmitie sctūarij sacerdotū:
ad aq̄lonē lōgitudis vigintiq̄nq mi-
lia:⁊ ad mare latitudinis decē milia.
Sed ⁊ ad oriētē latitudinis decē mi
lia:⁊ ad meridiem vigintiq̄nq milia. B
Et erit sctūariū dn̄i i medio ei⁹.Sacer
dotib⁹sctūariū erit d̄ filijs sadoch:qui
custodierūt cerimonias meas ⁊ nō er-
rauerūt cū errarēt filij isrl':sicut erra-
uerūt ⁊ leuite.Et erūt primitie de pri-
mitiuis t're sāctū sāctoꝝ: iuxta termi-
nū leuitarū.Sed ⁊ leuit⁊ siliter iuxta
fines sacerdotū vigintiq̄nq milia lō-
gitudinis:⁊ latitudīs decē milia. Ois
longitudo viginti ⁊ q̄nq miliū: ⁊ lati
tudo decē miliū. Et nō venūdabūt ex
eo neq mutabūt:neq trāsferent' pri-
mitie t're:qz sāctificate sūt dn̄o.Quin-
q milia aūt q̄ supsūt i latitudine ꝑ vi
gintiq̄nq milia:ꝓphana erunt vrbis
i habitaculū ⁊ i suburbana.Et erit ci-
uitas i medio ei⁹:⁊ he mēsure ei⁹. Ad
plagā septētrionalē q̄ngenta ⁊ q̄ttuor
milia:⁊ ad plagā meridianā q̄ngēta ⁊
q̄ttuor milia:⁊ ad plagā orientalē q̄n-
genta ⁊ q̄ttuor milia:⁊ ad plagā occi-
dētalē q̄ngenta ⁊ q̄ttuor milia.Erunt
aūt suburbana ciuitat⁊ ad aq̄lonē du-
cēta q̄nquaginta:⁊ ad meridiē ducen-
ta q̄nquaginta:⁊ ad orientē ducenta
q̄nquaginta:⁊ ad mare ducēta q̄nqua
ginta.Qd aūt reliquū fuerit i longitu
dine ꝫm ꝓmitias sctūarij decē milia i
orientē ⁊ decē milia i occidētē erūt si-
cut primitie sctūarij: ⁊ erūt fruges ei⁹
in panes his q̄ seruiūt ciuitati.Seruiētes
aūt ciuitati opabūt' ex oib⁹ tribub⁹ isrl'.
Oēs ꝓmitie vigintiq̄nq miliū ꝑ vigi
tiq̄nq milia in quadrū sepabūt' in ꝓ-
mitias sctūarij ⁊ in possessionē ciuita- C
tis.Qd aūt reliquū fuerit:ꝓncipis erit
ex oī ꝑte primitiarū sctūarij ⁊ possessi-
onis ciuitatis e regione: vigintiq̄nq
miliū primitiaꝝ vsq ad t'minū orien-
tale:sed ⁊ a mari e regiōe vigintiq̄nq
miliū vsq ad terminū mar⁊:siliter in
partib⁹ ꝓncipis erit. Et erūt primitie
sanctuarij:⁊ sctūariū tēpli i medio ei⁹
De possessione aūt leuitaꝝ ⁊ de possessi
one ciuitatis i medio partiū ꝓncipis:
erit i terminū iuda ⁊ i terminū benia-
min:⁊ ad ꝓncipē ꝑtinebit.Et reliq̄is

tribubꝰ erũt tales portiones. A plaga
oriētali vsqꝫ ad plagã occidētalē: beni
amin vna. Et ꝯ terminũ beniamin a
plaga orientali vsqꝫ ad plagã occidē-
D talē: symeon vna. Et sup̄ t̄minũ syme-
onis a plaga oriētali vsqꝫ ad plagã oc
cidētalē: ysachar vna. Et sup̄ t̄minum
ysachar a plaga oriētali vsqꝫ ad plagã
occidētalē: zabulon vna. Et sup̄ t̄mi-
nũ zabulō a plaga oriētali vsqꝫ ad pla
gã maris: gad vna. Et sup̄ t̄minũ gad
ad plagã austri i meridiē: ⁊ erit finis d̄
thamar vsqꝫ ad aq̄s ꝯdictiōis cades:
hereditas ꝯ mare magnũ. Hec ē terra
quã mittetꝭ in sortē tribubꝰ isrł ⁊ he
partitiōes eaꝝ: ait dñs deꝰ: Et hi egres
sus ciuitatꝭ. A plaga septētrionali q̇n
gētos ⁊ q̄ttuor milia mēsurabis: ⁊ por
te ciuitatꝭ omnibꝰ tribubꝰ isrł. Porte
tres a septētrione. Porta ruben vna:
porta iuda vna: porta leui vna. Et ad
plagã oriētalē q̇ngētos ⁊ q̄ttuor mi-
lia: ⁊ porte tres. Porta ioseph vna: por
ta beniami vna: porta dan vna. Et ad
plagã meridianã q̇ngētos ⁊ quattuor
milia: metieris ⁊ porte tres. Porta sy-
meonis vna: porta ysachar vna: porta
zabulō vna. Et ad plagã occidētalem
q̇ngētos ⁊ q̄ttuor milia. Et porte tres
Porta gad vna: porta aser vna: porta
neptali vna. Per circuitũ decē ⁊ octo
milia. Et nomē ciuitatꝭ ex illa die: dñs
Explicit Ezechiel ꝓ .(ibidē. Amen.
pha. Incipit ꝓlogꝰ sctī Hieronymi
in Danielem ꝓphetam

Anielē ꝓphetã iuxta septua
ginta interp̄tes dñi saluato-
ris ecclesie nō legũt vtentes
theodotionis editione: ⁊ hoc cur acci
derit nescio. Siue eñ q᷑ sermo chalda
icus est: ⁊ q̇busdã ꝓprietatibus a nr̄o
eloquio discrepat: noluerũt septuagin
ta interp̄tes easdē lingue lineas i trãs
latione seruare: siue sub noīe eoꝝ ab
alio nescio q̇ nō satis chaldeã linguã
sciente editus ē liber: siue aliud quid
cause extiterit ignorãs: h̄ vnũ affirma
re possũ: ꝙ multũ a veritate discordet
⁊ recto iudicio repudiatꝰ sit. Sciendũ
q̇ppe danielē maxime ⁊ esdrã hebraicꝭ
quidē l[illegible]is: sed chaldeo s̄mone cōscri-
ptos: ⁊ vnã hieremie ꝑicopen: iob q̄z
cũ arabica lingua plurimã habere so-
cietatē. Deniqꝫ ⁊ ego adolescentulus
post q̇ntilianũ ⁊ tulliꝫ lectionē ac flo-
res rhetoricos cũ me i lingue huiꝰ pri
stinũ reclusissem: ⁊ multo sudore mul-
toqꝫ tp̄e vix cepissem anhelãtia stridē-
ciaqꝫ v̄ba resonare: ⁊ q̄si ꝑ cryptã am-
bulãs: rarũ desup̄ lumē aspicerē: impe
gi nouissime in danielē: ⁊ tanto tedio
affectus sũ vt desperatione subita om
nē laborē veterē voluerim cōtēnere.
Verũ adhortãte me quodã hebreo ⁊ il
lud mihi crebrius sua lingua ingeren
te: labor improbus oīa vincit: q̇ mihi
videbar sciolus inter eos cepi rursus
discipulus eē chaldaicꝰ. Et vt verũ fa
tear vsqꝫ ad p̄ntē diem magis possum
s̄monē chaldaicũ legere et intelligere
q̄ꝫ sonare. Hec idcirco refero vt diffi-
cultatē vobis danielis ostēderē: q̇ apd̄
hebreos nec susanne habet historiam:
nec hymnũ triũ pueroꝝ nec belis dra
conisqꝫ fabulas q̄s nos: q᷑ in toto or-
be dispse sũt: verũ anteposito easqꝫ iu
gulãte subiecimꝰ: ne videremur apud
imperitos magnã ꝑtē voluminis de-
trũcasse. ‖ Audiui ego quendã de p̄ce- Dañ.13
proribꝰ iudeoꝝ: cũ susanne derideret
historiã: ⁊ a greco nescio q̇ eã diceret
esse cōfictã: illud opponere qđ origeni
q̄z africanus opposuit: ethymologias
has apothoy schynoy schyse: et apo
toy prynoy pryse: d̄ greco s̄mōe descē
dere. Cuiꝰ rei nos itelligētiã nr̄is hãc
possumꝰ dare: vt verbi gr̄a: dicamꝰ cō-
tinuo de arbore ilice dixisse eũ ilico pe
reas: ⁊ a lentisco in lentē te cōminuat
angelus: vel nō lente pereas: aut lentꝰ
id flexibilis ducaris ad mortē: siue ali
ud q̇d ad arboris nomē ꝯueniēs. ‖ De Dañ.3
inde tñ fuisse ocũ tribꝰ pueris cauil-
labat: vt in camino estuantis incēdĳ
metro luderēt: ⁊ ꝑ ordinē ad laudem
dei oīa elemēta ꝓuocarēt: aut qđ mi-
raculũ diuineqꝫ aspirationis iudiciũ
vel draconē īterfectũ offa picis vel sa-
cerdotũ belis machinas dep̄hensas: q̇
magis prudētia solertis viri q̄ꝫ ꝓphe
tali eēnt spiritu ꝑpetrata. ‖ Cũ v̄o aba Dañ.14
cuc veniret: ⁊ de iudea in chaldeã ra-
ptũ discofoꝝ lectitaret: querebat exem
plũ vbi legissemꝰ i toto veteri testamē
to queq̄ꝫ sãctoꝝ graui volasse corpore
⁊ in pũcto hore tãta t̄rarũ spacia trãs
isse. ‖ Cui cũ quidã e nostris satis ad lo- Ezech.4
quēdũ ꝓmptulus ezechielē adduxisset

in mediū: ⁊ diceret cū de chaldea ī iu-
deā fuisse trāslatū: derisit hoiem et ex
ipso volumine demōstrauit ezechielē
i ꝯspā seuidisse trāspositū Deniq; ⁊ apo
stolū nr̄m videlicet vt eruditū viꝝ ⁊ q̄
legē ab hebreis didicisset nō fuisse au-
sum affirmare se raptū in corꝑe ſ; dix-
Cor.12.a isse. ‖siue in corꝑe siue ex corpꝰ: nescio
deꝰ scit. His ⁊ talibꝰ argumētis apocri
phas ī libro eccl'ie fabulas arguebat.
Suꝑ q̄ re lectoris arbitrio iudiciū de-
relinquēs illud āmoneo nō haberi da
nielē apud hebreos īter ꝓphetas: ſ; in
ter eos q̄ agiographa cōscripserūt. In
tres siq̄dē ꝑtes oīs ab eis scriptura di
uidit: in legē: ī ꝓphetas: ⁊ in agiogra
pha: id ē in q̄nq; ⁊ octo ⁊ in vndecim
libros de q̄ non est huiꝰ tp̄is disserere.
Que aūt ex h̄ ꝓpheta: immo ꝯ hunc li
brū porphyriꝰ obijciat: testes sunt me
thodiꝰ eusebius ⁊ apollinaris: q̄ mul-
tis versuū milibꝰ eiꝰ vesanie r̄ndentes
nescio an curioso lectori satisfecerint
Unde obsecro vos o paula ⁊ eustochiū
fundatis ꝓ me ad dn̄m p̄ces: vt q̄diu ī
hoc corpusculo sum: scribā aliq̄d gra-
tū vobis: vtile ecclesie: dignū posteris.
Presentiū quippe iudicijs oblatrātiū
nō satis moueor. q̄ in vtrāq; partem:
aut amore labunt̄: aut odio.

Explicit ꝓlogus. Incipit Da
niel propheta. Caplm. I

A
Reg.24.b **Anno tertio re**
a gni ioachim regis iuda
venit nabuchodonosor
rex babylonis hierl'm et
obsedit eā ⁊ tradidit do
minꝰ ī manu eiꝰ ioachim regē iude et
ꝑtē vasoꝝ domꝰ dei: ⁊ asportauit ea ī
terrā sennaar ī domū dei sui: ⁊ vasa in
tulit ī domū thesauri dei sui Et ait rex
affenez p̄posito eunuchoꝝ vt introdu
ceret d̄ filijs isrl' ⁊ de semine regio ⁊ ty
rānoꝝ pueros in q̄bꝰ nulla esset macu
la: decoros forma ⁊ eruditos oī sapien
tia: cautos scientia ⁊ doctos discipli-
na: ⁊ q̄ possent stare in palatio regis vt
doceret eos litteras ⁊ linguā chaldeo
rū. Et cōstituit eis rex ānonā ꝑ singu-
los dies de cibis suis et vino vnde bi-
bebat ipe vt enutriti tribꝰ ānis postea
B starēt in ꝯspectu regis. Fuerūt ḡ inter
eos de filijs iude: daniel: ananias: mi-
sahel ⁊ azarias. Et īposuit eis p̄positꝰ
eunuchoꝝ nomina: danieli balthasar:
ananie sidrac: misaheli misac: ⁊ azarie
abdenago. Proposuit āt daniel ī cor-
de suo ne pollueret̄ d̄ mēsa regis neq; d̄
vino potꝰ eiꝰ: ⁊ rogauit eunuchoꝝ p̄-
positū ne cōtaminaret̄. Dedit āt deꝰ da
nieli grām ⁊ misc'diam ī ꝯspectu p̄nci
pis eunuchoꝝ. Et ait p̄nceps eunucho
rū ad danielē. Timeo ego dn̄m meū re C
gē q̄ ꝯstituit vob̄ cibū ⁊ potū: q̄ si vide
rit vultꝰ vr̄os macilentiores p̄ ceteris
adolescētibꝰ coeuis vr̄is: ꝯdēnabitis
caput meū regi. Et dixit daniel ad ma
lassar quē ꝯstituerat p̄nceps eunucho-
rū suꝑ danielē ananiā misahelē ⁊ aza-
riā. Tēpta nos obsecro s̄uos tuos die
bꝰ decē: ⁊ dent̄ nob̄ legumina ad vescē-
dū ⁊ aq̄ ad bibēdū: ⁊ ꝯtēplare vultus
nr̄os ⁊ vultꝰ pueroꝝ q̄ vescūt̄ cibo re
gio: ⁊ sic videris facies cū s̄uis tuis Qui
audito s̄moē huiuscemōi: tēptauit eos
diebꝰ decē. Post dies āt decē apparue-
rūt vultꝰ eoꝝ meliores ⁊ corpulētiores
p̄ oībꝰ pueris q̄ vescebāt̄ cibo r̄gio. Por
ro malassar tollebat cibaria ⁊ vinū po
tꝰ eoꝝ: dabatq; eis legumina. Pueris āt D
his dedit deꝰ sciam ⁊ disciplinā ī oī li
bro ⁊ sapia: danieli āt ītelligētiā oīm
visionū ⁊ sōnioꝝ. Cōpletis itaq; diebus
post q̄s dixerat rex vt ītroducerēt̄ ītro
duxit eos p̄positꝰ eunuchoꝝ ī ꝯspectu
nabuchodonosor. Cūq; eis locutꝰ fu-
isset rex: n̄ sūt īuēti tales de vniūsis vt
daniel ananias misahel ⁊ azarias. Et
steterūt ī ꝯspectu regis: ⁊ oē v̄bū sapie et
ītellectꝰ qd̄ suscitatꝰ ē ab eis rex: īuenit
ī eis decuplū suꝑ cūctos ariolos ⁊ ma
gos q̄ erāt ī vniūso regno eiꝰ. ‖Fuit āt J.6.g
daniel vsq; ad ānū p̄mū cyri regis. II
N āno scd̄o regni nabuchodo- A
i nosor vidit nabuchodonosor sō
niū: ⁊ ꝯterritꝰ ē spūs eiꝰ: ⁊ som-
niū eiꝰ fugit ab eo. Precepit āt rex vt
ꝯuocarent̄ arioli ⁊ magi ⁊ malefici et
chaldei: vt indicarēt regi somnia sua.
Qui cū venissent steterūt corā rege: et
dixit ad eos rex. Uidi somniū: ⁊ mēte
cōfusus ignoro q̄d viderim. Respōde-
rūtq; chaldei regi syriace. Rex in sem-
piternū viue. Dic somniū s̄uis tuis: ⁊
interp̄tationem eius indicabimꝰ. Et
respōdēs rex ait chaldeis. Sermo re-
cessit a me. Nisi indicaueritis mihi som

nīū ⁊ cōiecturā eiꝰ: ꝑibitis vos: ⁊ do-
mꝰ vestre publicabūt. Si aūt somniū
⁊ cōiecturā eiꝰ narraueritꝭ: ꝑmia ⁊ do
na ⁊ honorē multum accipietꝭ a me.
Somniū igit ⁊ interꝓtationē eiꝰ indi
B cate mihi. Respōderūt scḋo atꝗ dixe-
rūt. Rex somniū dicat ꝯuis suis: ⁊ int
ꝓtationē ei indicabimꝰ. Rñdit rex et
ait. Certe noui ꝙ tꝑs redimitis: scien
tes ꝙ recesserit a me ꝯmo. Si ꝗ sōniū
nō indicaueritꝭ mihi vna ē de vobis
sniā ꝙ intꝓtationē ꝗꝫ fallacē ⁊ dece-
ptiōe plenā cōposueritꝭ vt loquamini
mihi donec tēpus ptrāseat. Sōniū ita
ꝗ dicite mihi vt sciā ꝙ interꝓtationē
ꝗꝫ eiꝰ verā loquamini. Rñdētes ergo
chaldei corā rege dixerūt: Nō ē homo
sup trā q̄ sermonē tuū rex possit iplere
sed neꝗ regū quisꝗ magnꝰ ⁊ potens
verbū huiuscemodi sciscitat ab omni
ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo eñi
quē tu q̄ris rex grauis ē: nec reperiet
quisꝗ q̄ indicet illū i ꝯspectu regꝭ: ex-
ceptis diꝭs q̄rū nō ē cū holbꝰ cōuersa-
tio. Quo audito: rex i furore ⁊ i ira ma
gna ꝓcepit vt perirēt oēs sapiētes ba-
bylonis. Et egressa sniā sapiētes inter
ficiebant: q̄rebatꝗ daniel ⁊ socij eius
C vt perirēt. Tūc daniel req̄siuit de lege
atꝗ sniā ab arioch principe militie re
gis: q̄ egressus fuerat ad intficiendos
sapientes babylonis. Et interrogauit
eū q̄ a rege ptātē accepat: quā ob cām
tā crudelis sniā a facie regis eēt egres-
sa. Cū ꝗ rem indicasset arioch danieli:
daniel ingressus rogauit regē vt tēpꝰ
daret sibi ad solutionē indicādā regi.
Et ingressus ē domū suā: ananieꝗ et
misaheli ⁊ azarie socijs suis indicauit
negotiū vt q̄rerēt misericordiā a facie
dei celi sup sacramento isto: ⁊ nō peri-
rēt daniel ⁊ socij eiꝰ cū ceteris sapien-
tibꝰ babylonis. Tūc danieli mysteriū
Ps.113. ꝑ visionē nocte reuelatū ē. Et bñdixit
daniel deū celi: ⁊ locutꝰ ait: || Sit no-
mē dñi bñdictū a seculo ⁊ vsꝗ in secu
lū: q2 sapientia ⁊ fortitudo eiꝰ sūt: ⁊ ip
se mutat tꝑa ⁊ etates. Trāsfert regna
atꝗ cōstituit: dat sapiētiā sapiētibꝰ et
sciētiā intelligētibꝰ disciplinā. Ipe re
D uelat ꝓfūda ⁊ abscōdita: ⁊ nouit i te-
nebris cōstituta: ⁊ lux cū eo ē. Tibi de
us patrū nrōꝝ cōfiteor teꝗ laudo: q2
sapiam ⁊ fortitudinem dedisti mihi: et
nūc ostēdisti mihi q̄ rogauimus te: q2
ꝯmonē regis apuisti nobis. Post hec
daniel ingressus ad arioch quē ꝯstitu
erat rex vt ꝑderet sapiētes babylonis
sic ei locutꝰ ē. Sapiētes babylonis ne
ꝑdas. Introduc me in ꝯspectū regꝭ: et
solutionē regi narrabo. Tūc arioch fe
stinꝰ introduxit danielē ad regē dixit
ei. Inueni hoiem de filijs trāsmigrati-
onis iude q̄ solutionē regi annunciet.
Rñdit rex ⁊ dixit danieli: cuiꝰ nomen
erat balthasar. Putas ne vere potes
mihi indicare somniū qḋ vidi ⁊ iterꝓ-
tationē eiꝰ? Et rñdēs daniel corā rege
ait: Mysteriū qḋ rex intrrogat sapiētes
magi ⁊ arioli ⁊ aruspices nequeūt in
dicare regi: sꝫ ē deꝰ i celo reuelās my-
steria q̄ indicauit tibi rex nabuchodo
nosor q̄ vētura sūt nouissimis tꝑibus.
Sōniū tuū ⁊ visiōes capitis tui i cubi
li tuo huiuscemodi sūt. Tu rex cogita
re cepisti in stratu tuo q̇d esset futurū
post hec ⁊ q̄ reuelat mysteria ostendit E
tibi q̄ vētura sunt. Mihi ꝗꝫ nō i sapia
q̄ ē in me plus ꝗ̄ in cūctꝭ viuētibus:
sacramētū h̄ reuelatū ē: sed vt intꝓta
tio regi manifesta fieret ⁊ cogitatiōes
mētis tue scires. Tu rex videbas: ⁊ ec
ce q̄si statua vna grādis. Statua illa
magna ⁊ statura sublimis stabat ꝯ te:
⁊ intuitꝰ eius erat terribilis. Huiꝰ sta
tue caput ex auro optimo erat: pectus
aūt ⁊ brachia de argēto: porro venter
⁊ femora ex ere: tibie aūt ferree: pedum
quedā ꝑs erat ferrea: quedā āt fictilis
Uidebas ita donec abscisus ē lapis d̄
monte sine manibꝰ ⁊ ꝑcussit statuā in
pedibꝰ eiꝰ ferreis ⁊ fictilibꝰ ⁊ cōminu-
it eos. Tūc cōtrita sūt pariter ferrū: te
sta: es: argētū ⁊ aurū: ⁊ redacta q̄si in
fauillā estiue aree q̄ rapta sūt vento:
nullusꝗ locꝰ inuentꝰ ē eis. Lapis aūt
q̄ ꝑcusserat statuā factꝰ ē mōs magnꝰ
⁊ ipleuit vniuersā trā. Hoc ē somniū:
iterꝓtationē ꝗꝫ eiꝰ dicemꝰ corā te rex. F
Tu rex regū es: et deꝰ celi regnū ⁊ forti
tudinē ⁊ iperiū ⁊ gloriā dedit tibi: et
oīa in q̄bꝰ habitant filij hoim ⁊ bestie
agri ⁊ volucres ꝗꝫ celi dedit i mānu tua
⁊ sub ditione tua vniūsa ꝯstituit. Tu
es ꝗ caput aureū. Et post te ꝯsurget re
gnū aliud minꝰ te argēteū: ⁊ regnum
tertiū aliud ereū qḋ iperabit vniuerse
terre: ⁊ regnū quartū erit velut ferreū.

Quõ ferrum cõminuit ⁊ domat oĩa: sic cõminuet ⁊ cõteret oĩa hec. Porro q̄r vidisti pedũ ⁊ digitoꝝ p̄tē testeā figuli ⁊ p̄tē ferreā: regnũ diuisũ erit qḋ tñ de plātario ferri orieṫ. Scḋm q̄ꝫ vidisti ferrũ mixtũ teste ex luto ⁊ digitos pedũ ex p̄te ferreos: et ex p̄te fictiles: ex parte regnũ erit solidũ: ⁊ ex p̄te cõtritũ. Q̄ꝫ aũt vidisti ferrũ mixtum teste ex luto: cõmiscebũṫ q̄dē humano semini s̄ȝ nō adherebũt sibi: sicuti ferrũ misceri nō pōt teste. In dieb⁹ aũt regnoꝝ il
B loꝝ suscitab it de⁹ celi regnũ qḋ ineter nũ nō dissipabiṫ: ⁊ regnũ ei⁹ alteri po pulo nō tradeṫ. Cõminuet aũt ⁊ cõsumet vniuersa regna hec: ⁊ ip̄m stabit i eternũ. Scḋm q̄ꝫ vidisti q̄ꝫ de mõte ab scisus ē lapis sine manib⁹ ⁊ cõminuit testā ⁊ ferrũ ⁊ es ⁊ argētũ ⁊ aurũ: deus magn⁹ oñdit regi q̄ ventura sũt postea: ⁊ verũ ē somniũ ⁊ fidelis interp̄tatio ei⁹. Tũc rex nabuchodonosor cecidit i faciē suā ⁊ danielē adorauit: ⁊ hostias
C ⁊ incēsum p̄cepit vt sacrificarēt ei. Loquēs ḡ rex ait danieli. Uere de⁹ vester de⁹ deoꝝ ē ⁊ dñs regũ: reuelās mysteria: qm̄ tu potuisti apire hoc sacramētũ. Tu rex danielē i sublime extulit: et
Gen.41.e mũera multa ⁊ magna dedit ei. ‖Et cõstituit eũ p̄ncipē sup̄ oēs p̄uincias babylōis ⁊ p̄fectũ ⁊ magistrũ sup̄ cũctos sapientes babylōis. Daniel aũt postulauit a rege: ⁊ ɔstituit sup̄ op̄a p̄uincie babylonis sidrac misac ⁊ abdenago. Ipse aũt daniel erat in forib⁹ regis.

A Abuchodonosor rex fecit III
n statuā aureā altitudine cubitorũ sexaginta: latitudine cubitorũ sex ⁊ statuit eā i cāpo duran p̄uincie babylōis. Itaq̄ꝫ nabuchodonosor rex misit ad cõgregādos satrapas mḡrat⁹ ⁊ iudices duces ⁊ tyrannos ⁊ p̄fectos oēsq̄ꝫ principes regionũ vt cõuenirēt ad dedicationē statue quā erexerat nabuchodonosor rex. Tũc ɔgregati sunt satrape mḡrat⁹ ⁊ iudices: duces ⁊ tyrāni ⁊ optimates q̄ erāt i potestatib⁹ cõstituti: ⁊ vniũsi p̄ncipes regionũ vt cõuenirēt ad dedicationē statue quā erexerat nabuchodonosor rex. Stabāt āt in ɔspectu statue quā posuerat nabuchodonosor rex: ⁊ p̄co clamabat valenter. Uobis diciṫ p̄p̄lis tribub⁹ ⁊ liguis i hora q̄ audieritꝭ sonitũ tube ⁊ fistule ⁊ cithare ⁊ sambuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie ⁊ vniũsi generꝭ musicoꝝ: cadētes adorate statuā aureā quā ɔstituit nabuchodonosor rex. Si q̄s aũt nō p̄strat⁹ adorauerit: eadē hora mitteṫ in fornacē ignis ardentis. Post hec igiṫ statim vt audierũt oēs p̄p̄li sonitũ tube fistule ⁊ cithare sambuce ⁊ psalterij symphonie ⁊ oĩs generis musicoꝝ: cadētes oēs p̄p̄li trib⁹ ⁊ lingue adorauerũt statuā aureā quā ɔstituerat nabuchodonosor rex. Statiq̄ꝫ i ipso tp̄e accedētes viri chaldei accusauerũt iudeos: dixeruntq̄ꝫ nabuchodonosor regi. B
‖Rex i eternũ viue. Tu rex posuisti decretũ vt oĩs hō q̄ audierit sonitũ tube Ē.2.a. Ē.3.b
fistule ⁊ cithare sambuce ⁊ psalterij et J.6.b
symphonie ⁊ vniuersi generis musicorũ: p̄sternat se ⁊ adoret statuā aureā: si q̄s aũt nō p̄cidēs adorauerit mittaṫ i fornacē ignis ardentꝭ. Sũt ḡ viri iudei q̄s ɔstituisti sup̄ op̄a regiōis babylonie sidrac misac ⁊ abdenago: viri isti cõtēpserũt rex decretũ tuũ. Deos tuos nō colũt: ⁊ statuā aureā quā erexisti nō adorāt. Tũc nabuchodonosor i furore ⁊ ira p̄cepit vt adducereṫ sidrac misac ⁊ abdenago. Qui cõfestim adducti sũt i ɔspectu regꝭ: p̄nũciāsq̄ꝫ nabuchodonosor rex ait eis. Uere ne sidrac misac ⁊ abdenago deos meos nō colitꝭ: ⁊ statuā aureā quā ɔstitui ñ adoratꝭ? Nũc ḡ si estis parati: q̄cũq̄ꝫ hora audieritꝭ sonitũ tube fistule cithare sambuce et psalterij ⁊ symphonie oisq̄ꝫ generꝭ musicoꝝ p̄sternite vos ⁊ adorate statuã quā feci: qḋ si nō adoraueritis: eadem hora mittemini i fornacē ignis ardētꝭ. Et q̄s ē de⁹ q̄ eripiet vos ð manu mea? Rñdētes sidrac misac ⁊ abdenago: dixerũt regi nabuchodonosor. Nō oportet nos ð hac re rñdere tibi Ecce ei de⁹ noster quē colim⁹ pōt eripe nos de camino ignis ardētꝭ: ⁊ ð manib⁹ tuis o rex liberare. Qḋ si noluerit: notũ sit tibi rex q̄r deos tuos nō colim⁹: ⁊ statuam aureā quā erexisti nob adoramus.
Tũc nabuchodonosor replet⁹ ē furore C
⁊ aspect⁹ faciei illi⁹ imutat⁹ est sup̄ sidrac misac ⁊ abdenago: ⁊ p̄cepit vt succendereṫ fornax septuplũ q̄ꝫ succendi cõsueuerat: ⁊ viris fortissimis de exercitu suo iussit vt ligatꝭ pedib⁹ sidrac misac ⁊ abdenago mitterēt eos in for-

nacē ignis ardētis. Et cōfestim viri il-
vincti cū brachis suis ⁊ thiaris ⁊ calci
amētꝫ ⁊ vestibꝰ missi sūt i mediū forna
cis ignis ardētꝫ. Nā iussio regꝫ vrge-
bat. Fornax āt succēsa erat nimis. Por
ro viros illos q̄ miserāt sidrac misac ⁊
abdenago iterfecit flāma ignis. Uiri
aūt hi tres id ē sidrac misac ⁊ abdena
go ceciderūt i medio camino ignis ar
dētis colligati. Que sequūtᷣ: i hebreis
volumibꝰ nō repperi. Et ābulabāt in
medio flāme laudātes deū ⁊ bñdicen-
tes dño. Stās aūt azarias orauit sic.
Aperiēsq̃ꝫ os suū in medio ignis ait.
Bñdictꝰ es dñe deꝰ patrū nr̄oꝝ: ⁊ lau-
dabile ⁊ gl̄iosū nomen tuū i secula: qꝛ
iustꝰ es i oībus q̄ fecisti nob: ⁊ vniūsa
opa tua vera: ⁊ vie tue recte: ⁊ oīa iudi
cia tua vera. Judicia ei vera fecisti iu-
xta oīa q̄ induxisti sup nos ⁊ sup ciui-
tatē sāctā patrū nr̄oꝝ hierl'm: qꝛ i veri
tate ⁊ i iudicio induxisti oīa hec ꝓpt
3.Reg.8.e pctā nr̄a. ‖ Peccauimꝰ ei ⁊ iniq̄ egimꝰ
recedētes a te deliq̄mꝰ i oībꝰ: ⁊ p̄cepta
tua nō audiuimꝰ: nec obſuauimꝰ nec
fecimꝰ sicut p̄cepas nob vt bene nob
D essēt. Oīa ḡ q̄ induxisti sup nos ⁊ vni-
uersa q̄ fecisti nob i vero iudicio fecisti
⁊ tradidisti nos i manibꝰ inimicoꝝ ini
quoꝝ ⁊ pessimoꝝ p̄uaricatorūq̃ꝫ ⁊ regi
iniusto et pessimo vltra oēm terrā. Et
nūc nō possumꝰ aperire os. Cōfusio et
opprobriū facti sumꝰ ſuis tuis: ⁊ his
q̄ colebāt te. Ne q̄sumꝰ tradas nos in
ꝑpetuū ꝓpter nomē tuū: ⁊ ne dissipes
testamētū tuū neq̃ꝫ auferas misericor-
diā tuā a nobis ꝓpt abraā dilectū tuū
⁊ ysaac ſuū tuū ⁊ isrl' sāctū tuū: q̄bꝰ lo
cutus es pollicēs ꝙ multiplicares se-
men eoꝝ sicut stellas celi ⁊ sicut arenā
q̄ ē i littore maris qꝛ dñe iminuti su-
mꝰ plus q̄ꝫ oēs gētes: sumusq̃ꝫ humi-
les vniuersa terra hodie ꝓpt pctā nr̄a.
Et nō ē in tp̄e h̄ p̄nceps ⁊ dux ⁊ ꝓphe
ta neq̃ꝫ holocaustū neq̃ꝫ sacrificiū neq̃ꝫ
oblatio neq̃ꝫ incēsum neq̃ꝫ locꝰ primi
tiarū corā te vt possimꝰ iuenire mise-
ricordiā tuā: sed i aīo cōtrito ⁊ spiritu
humilitatis suscipiamur. Sicut in ho
locausto arietū ⁊ tauroꝝ ⁊ sicut in mi-
libꝰ agnoꝝ pinguiū: sic fiat sacrificiū
nostrū in ꝯspectu tuo hodie vt placeat
tibi: qm̄ nō est cōfusio cōfidētibꝰ i te.
Et nūc sequimur te i toto corde ⁊ time

mꝰ te: ⁊ querimꝰ faciē tuā. Ne ꝯfūdas
nos: sꝫ fac nobiscū iuxta māsuetudinē
tuā: ⁊ ſm multitudinē miſc̄die tue: et
erue nos i mirabilibꝰ tuis: ⁊ da gl̄iam
noī tuo dñe: ⁊ cōfundantᷣ oēs q̄ osten-
dūt ſuis tuis mala. Cōfundātᷣ i oī po-
tentia ⁊ robur eoꝝ cōteratᷣ: et sciāt qꝛ
tu es dñs deꝰ solus et gloriosus sup or
bē t'rarū. Et nō cessabāt q̄ miserāt eos E
ministri regꝫ succēdere fornacē napta
⁊ stuppa ⁊ pice et malleolis: et effunde
batᷣ flāma sup fornacē cubitis q̄dra-
gintanouē: ⁊ erupit ⁊ incendit q̄s rep-
perit iuxta fornacē de chaldeis. Ange
lus aūt dñi descēdit cū azaria ⁊ socijs
eiꝰ in fornacē et excussit flāmā ignis d̄
fornace: ⁊ fecit mediū fornacis q̄si ven
tū roris flātē: ⁊ nō tetigit eos oīno ig-
nis neq̃ꝫ ꝯtristauit nec q̄cq̃ꝫ molestie i
tulit. Tūc hi tres q̄si ex vno ore lauda
bāt et glorificabāt ⁊ bñdicebāt deū in
fornace dicentes: Bñdictꝰ es dñe deꝰ
patrū nr̄oꝝ: et laudabilis et gloriosus
et superaltatꝰ i scl'a. Et bñdictū nomē
gl̄ie tue sāctū: et laudabile et sup exal-
tatū i oībꝰ seculis. Bñdictꝰ es i tēplo
sancto gl̄ie tue: et suplaudabilis ⁊ sup
gl̄iosus i scl'a. Bñdictꝰ es i throno re-
gni tui: ⁊ suplaudabilis ⁊ superaltatꝰ
i scl'a. Bñdictꝰ es q̄ intueris abyssos ⁊
sedes sup cherubin: ⁊ laudabilis: ⁊ su-
peraltatꝰ i secula. Bñdictꝰ es in firma
mēto celi: ⁊ laudabilis ⁊ gl̄iosus i secu
la. Bñdicite oīa opa dñi dño: laudate
⁊ superaltate eū in scl'a. Bñdicite ange
li dñi dño. lau. ⁊c̄. Bñdicite celi dño:
lau. ‖ Bñdicite aque omēs q̄ sup celos Ps.14[illegible]
sūt dño: lau. Bñdicicite oēs: virtutes
dñi dño: lau. Bñdicite sol ⁊ luna dño:
lau. Bñdicite stelle celi dño: lau. Bñdi
cite oīs imber ⁊ ros dño: lau. Bñdicite
oīs spūs dei dño: lau. Bñdicite ignis ⁊
estꝰ dño: lau. Benedicite frigus ⁊ estas
dño: lau. Bñdicite rores ⁊ pruina dño
lau. Benedicite gelu ⁊ frigus domio:
lau. Benedicite glacies ⁊ niues dño- F
lau. Bñdicite noctes ⁊ dies dño: lau.
Benedicite lux ⁊ tenebre dño: lau. Be-
nedicite fulgura et nubes dño: lau. Be
nedicat terra dñm: laudet ⁊ superaltet
eū in secula. Bñdicite montes ⁊ colles
dño: lau. Bñdicite vniuersa germinā-
tia in terra dño: lau. Bñdicite fontes
dño: lau. Benedicite maria ⁊ flumina

dn̄o:lau. Bn̄dicite cete ⁊ oīa q̄ moueꝫ
in aquis dn̄o:lau. Bn̄dicite oēs volu-
cres celi dn̄o:lau. Bn̄dicite oēs bestie
⁊ pecora dn̄o:lau. Bn̄dicite filij hoim
dn̄o:lau. Bn̄dicat isrl̄ dn̄m:laudet ⁊ su
ꝑexaltet eū i secula. Bn̄dicite sacerdo-
tes dn̄i dn̄o:lau. Bn̄dicite ſui dn̄i dn̄o
lau. Bn̄dicite spūs ⁊ aīe iustoꝝ dn̄o:
lau. Benedicite sc̄ti ⁊ humiles corde
dn̄o:lau. Bn̄dicite anania azaria mi-
sahel dn̄o:laudate ⁊ superexaltate eū in
sc̄la:qꝛ eruit nos d̄ inferno ⁊ saluos fe
cit de manu mortis:⁊ liberauit nos de
medio ardētis flāme:⁊ d̄ medio ignis
eruit nos. Cōfitemini dn̄o qm̄ bonus:
qm̄ in seculū misericordia eiꝰ. Bn̄dici
te oēs religiosi dn̄o deo deoꝝ:laudate
⁊ ꝯfitemini ei:qꝛ in oīa secula miseri-
cordia eiꝰ. Hucusqꝫ i hebreo non ha-
beꝫ ⁊ que posuimꝰ de theodotiōis edi
tione trāslata sunt. Tūc nabuchodo-
nosor rex obstupuit ⁊ surrexit ꝓpere ⁊
ait optimatibꝰ suis. Nōne tres viros
misimꝰ i medio ignis cōpeditos? Qui
G rn̄dentes regi dixerūt. Uere rex. Rn̄dit
rex ⁊ ait. Ecce ego video viros quatu
or solutos ⁊ ambulātes i medio ignis
⁊ nihil corruptionis i eis est:⁊ spēs q̄r
ti similis filio dei. Tūc accessit rex na-
buchodonosor ad ostiū fornacis ignis
ardentis et ait:Sidrac misac ⁊ abde-
nago serui dei excelsi egredimini ⁊ ve
nite. Statimqꝫ egressi sūt sidrac misac
⁊ abdenago de medio ignis. Et cōgre
gati satrape magistratus ⁊ iudices et
potentes regis cōtēplabanꝫ viros il-
los:quoniā nihil potestatis habuisset
ignis in corporibꝰ eoꝝ: ⁊ capillus ca-
pitis eoꝝ nō esset adustus:⁊ saraballa
eoꝝ nō fuissent imutata:⁊ odor ignis
nō trāsisset ꝑ eos. Et erūpēs nabucho
donosor ait. Benedictus deus eoꝝ si-
drac videlicet misac ⁊ abdenago: qui
misit angelū suū ⁊ eruit ſuos suos q̄
crediderūt in eū:⁊ verbū regis immu-
tauerūt ⁊ tradiderūt corpa sua ne ser-
uirent ⁊ ne adorarēt oēm deū excepto
deo suo. A me ergo positū ē hoc decre
tū:vt oīs ꝑplus tribꝰ ⁊ lingua quecūqꝫ
locuta fuerit blasphemiā ꝯtra deum si
drac misac ⁊ abdenago dispereat:⁊ do
mus eiꝰ vasteꝫ. Neqꝫ ei est alius deus
q̄ possit ita ita saluare. Tūc rex ꝓmo-
uit sidrac misac ⁊ abdenago in ꝓuin-
cia babylōis. Nabuchodonosor rex oī
bus populis gētibꝰ ⁊ linguis q̄ habi-
tāt i vniūsa terra:pax vobis multipli-
ceꝫ. Signa et mirabilia fecit apud me
deꝰ excelsus. Placuit ḡ mihi p̄dicare
eiꝰ signa qꝛ magna sunt: ⁊ mirabilia
eiꝰ:qꝛ fortia:⁊ regnū eiꝰ:qꝛ regnū sem I.7.d
piternū:⁊ potestas eiꝰ in generatione
Ego nabu (⁊ generationē. IIII A
e chodonosor quietꝰ erā i domo
mea ⁊ florens in palatio meo.
Somniū vidi qd̄ ꝑterruit me ⁊ cogita
tiones mee in stratu meo ⁊ visiōes ca
pitis mei ꝯturbauerūt me. Et ꝑ me ꝓ
positū ē decretū:vt introducereꝫ i cō-
spectu meo cūcti sapientes babylonis
⁊ vt solutionē somnij indicarēt mihi.
Tūc ingrediebāꝫ arioli magi chaldei
⁊ aruspices:⁊ somniū narraui i ꝯspe-
ctu eoꝝ ⁊ solutionē eiꝰ nō idicauerūt
mihi:donec collega igressus ē i ꝯspectu
meo daniel:cui nomen balthasar ſm
nomē dei mei q̄ hꝫ spm̄ deoꝝ sc̄tōꝝ in
semetip̄o:⁊ sōniū corā ip̄o locutꝰ sum.
Balthasar princeps ariolōꝝ: qm̄ ego
scio q̄ spm̄ deoꝝ sc̄tōꝝ habeas i te: et
oē sacramētū nō ē ipossibile tibi:visi-
ones sōnioꝝ meoꝝ q̄s vidi: ⁊ solutio-
nē eaꝝ narra. Uisio capit̄ mei i cubili B
meo. Uidebā:⁊ ecce arbor i medio t̄re
⁊ altitudo eiꝰ nimia. Magna arbor et
fortꝭ:⁊ ꝓceritas eiꝰ cōtigēs celū. Aspe
ctꝰ illiꝰ erat vsqꝫ ad t̄mīos vniūse t̄re.
Folia eiꝰ pulcherrima:⁊ fructꝰ eiꝰ ni-
miꝰ ⁊ esca vniūsoꝝ i ea. Subꝫ eā hita-
bāt aīalia ⁊ ⁊ bestie:⁊ i ramis eiꝰ ꝯuer
sabanꝫ volucres celi: ⁊ ex ea vescebaꝫ
oīs caro. Uidebā i visiōe capit̄ mei su
ꝑ stratū meū:⁊ ecce vigil ⁊ sc̄tūs d̄ celo
descēdit:clamauit fortiꝫ:⁊ sic ait. Suc
cidite arborē ⁊ p̄cidite ramos eiꝰ:excu
tite folia eiꝰ:⁊ dispgite fructꝰ eiꝰ:fugi-
ant bestie q̄ subꝫ eā sūt ⁊ volucres d̄ ra
mis eiꝰ. Uerūtn̄ germē radicū eiꝰ i ter C
ra sinite:⁊ alligeꝫ vinculo ferreo ⁊ ereo
in herbis q̄ foris sūt:⁊ rore celi tingaꝫ
⁊ cū feris pars eiꝰ i herba terre. Cor eiꝰ
ab humano cōmuteꝫ:⁊ cor fere deꝫ ei
⁊ septē tempora mutenꝫ sup eum. In
sententia vigilū decretum est:⁊ sermo
sanctorū ⁊ petitio donec cognoscāt vi-
uētes qm̄ dn̄aꝫ excelsus i regno hoim
⁊ cuicūqꝫ voluerit dabit illud:⁊ humi
limū hoiem cōstituet sup eū. Hoc som

niū vidi ego nabuchodonoſoꝛ rex Tu
ꝰ balthaſar interp̄tationē narra feſti
nꝰ: qꝛ oēs ſapiētes regni mei nō queūt
ſolutionē edicere mihi. Tu aūt potes
qꝛ ſpūs deoꝝ ſāctoꝝ in te ē. Tūc dani
el cuiꝰ nomē balthaſar cepit intra ſe-
metip̄m taciꝰ cogitare q̄ſi vna hoꝛa ⁊
D cogitationes eiꝰ cōturbabāt eū. Reſpō
dēs aūt rex ait. Balthaſar ſomniū ⁊ in
terp̄tatio eius nō cōturbent te. Rn̄dit
balthaſar ⁊ dixit. Dn̄e mi ſomniū his
q̇ te oderūt: ⁊ iterp̄tatio eiꝰ hoſtibꝰ tu
is ſit. Arboꝛē quā vidiſti ſublimē at-
qꝫ robuſtā cuiꝰ altitudo ꝑtingit ad ce
lū: ⁊ aſpectꝰ illiꝰ i oēm trā: ⁊ rami eiꝰ
pulcherrimi et fructꝰ eiꝰ nimiꝰ: et eſca
oīm in ea: ſubter eā habitantes beſtie
agri: ⁊ in ramis eiꝰ cōmoꝛātes aues ce
li: ⁊ tu es rex q̇ magnificatꝰ es: ⁊ inua-
luiſti: ⁊ magnitudo tua creuit ⁊ ꝑue-
nit vſqꝫ ad celū: et ptās tua i tminos
vniuerſe tre. Qꝛ aūt vidit rex vigilē ⁊
ſāctū deſcēdere de celo ⁊ dicere: ſuccidi
E te arboꝛē ⁊ diſſipate illā: attū germen
radicū eiꝰ i tra dimittite et vinciat̄ fer
ro et ere in herbis foꝛis: et roꝛe celi cō-
ſpergat̄: et cū feris ſit pabulū eiꝰ: do-
nec ſeptē tꝑa mutent̄ ſuꝑ eū: hec ē in-
terp̄tatio ſnīe altiſſimi q̄ ꝑuenit ſuper
dn̄m meū regē. Eijciēt te ab hoībꝰ: et
Job.40.b cū beſtijs feriſqꝫ erit habitatio tua: ‖ ⁊
j.5.f fenū vt bos comedes: et roꝛe celi infū-
deris. Septē q̊ꝫ tꝑa mutabūt̄ ſuꝑ te:
donec ſcias qꝛ dominet̄ excelſus ſuꝑ re
gnū hoīm: ⁊ cuicūqꝫ voluerit det illud
Qꝛ aūt p̄cepit vt relinqueret̄ germen
radicū eiꝰ: id ē arboꝛis: regnū tuū tibi
manebit poſtq̄ꝫ cognoueris ptātē eſſe
Eccl.3.b celeſtē. Qꝛobrē rex cōſiliū meū placeat
tibi: ⁊ pctā tua elemoſynis redime: et
iniq̄tates tuas miſericoꝛdijs pauperū
foꝛſitā ignoſcet deꝰ delictis tuis. Oīa
hec venerūt ſuꝑ nabuchodonoſoꝛ re-
F gē. Poſt finē menſiū duodecim i aula
babylonis deambulabat. Rn̄ditqꝫ rex
et ait: Nōne hec ē babylō ciuitas ma-
gna quā ego edificaui i domū regni i
roboꝛe foꝛtitudinis mee: et i glīa deco
ris mei? Cūqꝫ ſmo adhuc eēt i oꝛe re-
gis: vox de celo ruit. Tibi dicit̄ nabu-
chodonoſoꝛ rex. Regnū tuū trāſibit a
te ⁊ ab hoībꝰ eijcient te ⁊ cū beſtijs et
feris erit habitatio tua. Fenū q̄ſi bos
comedes ⁊ ſeptē tꝑa mutabūt̄ ſuꝑ te

donec ſcies qꝛ dn̄et̄ excelſus i regno ho
minū ⁊ cuicūqꝫ voluerit det illud. Ea
dē hoꝛa ſmo cōpletꝰ ē ſuꝑ nabuchodo
noſoꝛ: ⁊ ex hoībꝰ abiectꝰ eſt: vt fenū vt
bos comedit: ⁊ roꝛe celi coꝛpꝰ eiꝰ infe-
ctū ē: donec capilli eiꝰ i ſilitudinē aq̇-
larū creſcerēt: ⁊ vngues eiꝰ q̄ſi vngues
auiū. Igit̄ poſt finem dierū ego nabu- G
chodonoſoꝛ oculos meos ad celū leua
ui: ⁊ ſenſus meꝰ redditꝰ ē mihi ⁊ altiſ
ſimo bn̄dixi: ⁊ viuētē i ſempiternū lau
daui ⁊ glīficaui: qꝛ ptās eiꝰ ptās ſem- j.7.d
piterna: ⁊ regnū eiꝰ i generatiōe i ⁊ ge
nerationē: ⁊ oēs habitatoꝛes tre apd̄
eū in nihilū reputati ſūt. Juxta volun
tatē ei ſuā facit tā in ꝟtutibꝰ celi q̄ꝫ i
habitatoꝛibꝰ terre: ⁊ nō ē q̇ reſiſtat ma
nui eius: ⁊ dicat ei q̄re feciſti? In ipſo
tꝑe ſenſus meꝰ reuerſus ē ad me: ⁊ ad
honoꝛē regni mei decoꝛēqꝫ ꝑueni: ⁊ fi
gura mea reuerſa ē ad me ⁊ optimates
mei ⁊ magiſtratꝰ mei requeſierūt me:
⁊ in regno meo reſtitutꝰ ſū: ⁊ magnifi-
cētia amplioꝛ addita ē mihi. Nūc igi-
tur ego nabuchodonoſoꝛ: laudo ⁊ ma-
gnifico ⁊ glīfico regē celi: qꝛ oīa opera
eiꝰ vera: ⁊ oēs vie eiꝰ iudicia: ⁊ gradiē
tes i ſuꝑbia pōt humiliare. V
b Althaſar rex fecit grāde cōuiui-
um optimatibus ſuis mille: et A
vnuſquiſqꝫ ſm ſuā bibebat etatē. Prece
pit ḡ iā temulētꝰ vt afferent̄ vaſa au-
rea ⁊ argētea: q̄ aſpoꝛtauerat nabucho
donoſoꝛ pr̄ eiꝰ de tēplo qđ fuit i hieru
ſalē: vt biberent i eis rex ⁊ optimates
eiꝰ: vxoꝛeſqꝫ eiꝰ ⁊ cōcubine. Tūc allata
ſūt vaſa aurea q̄ aſpoꝛtauerat đ tēplo
qđ fuerat i hierl̄m: ⁊ biberūt i eis rex ⁊
optimates eiꝰ vxoꝛes ⁊ cōcubine illiꝰ.
Bibebant vinū: ⁊ laudabāt deos ſuos
aureos ⁊ argēteos ⁊ ereos ferreos li-
gneoſqꝫ ⁊ lapideos. In eadē hoꝛa ap-
paruerūt digiti q̄ſi manꝰ hoīs ſcriben
tis ꝯ cādelabꝛū i ſuꝑficie parietis au-
le regie. Et rex aſpiciebat articlos ma
nꝰ ſcribentis. Tūc facies regis cōmu- B
tata ē: ⁊ cogitatiōes eiꝰ cōturbabāt eū
⁊ cōpages renū eiꝰ ſoluebāt̄: ⁊ genua
ad ſe inuicē collidebāt̄. Exclamauit
itaqꝫ rex foꝛtiter: vt introducerēt ma-
gos chaldeos ⁊ aruſpices. Et ꝓloq̄ns
rex ait ſapientibꝰ babylonis. Quicun
qꝫ legerit ſcripturā hāc ⁊ intꝑtationē
eiꝰ manifeſtā mihi fecerit: purpura ve

stiet: ⁊ torquem aureã habebit ĩ collo
et terti⁹ ĩ regno meo erit. Tũc ingressi
oẽs sapiẽtes reg̃ nõ potuerũt nec scri
pturã legere nec interp̃tatiões ei⁹ indi
care regi. Vñ rex balthasar satis ꝯtur
C bat⁹ ẽ: ⁊ vult⁹ illi⁹ imutat⁹ ẽ. Sꝫ ⁊ op
timates ei⁹ turbabãt. Regina ãt ꝓ re
q̃ acciderat regi ⁊ optimatib⁹ eius: do
mũ ꝯuiuij ingressa ẽ: ⁊ ꝓloquens ait:
…et.ŝ.3 Rex ĩ eternũ viue. Nõ te ꝯturbẽt cogi
…j.6.b tatiões tue neqꝫ facies tua ĩmutetur.
Est vir ĩ regno tuo q̃ spiritũ deoꝝ san
ctoꝝ habet ĩ se: ⁊ ĩ dieb⁹ patr̃ tui scien
tia ⁊ sapia inuẽte sunt in eo. Nã ⁊ rex
nabuchodonosor pr̃ tu⁹ p̃ncipẽ mago
rũ incãtatoꝝ chaldeoꝝ ⁊ aruspicũ cõ
stituit euꝫ. Pr̃ inquã tu⁹ o rex: q2 spũs
amplior ⁊ prudẽtia ĩtelligẽtiaqꝫ ⁊ in
terp̃tatio sõnioꝝ ⁊ ostẽsio secretoꝝ ac
solutio ligatoꝝ iuẽte sũt ĩ eo: h̃ ẽ ĩ da
niele: cui rex posuit nomen balthasar.
D Nũc itaqꝫ daniel vocet: ⁊ ĩterp̃tatiõez
narrabit. Igit̃ ĩtroduct⁹ ẽ daniel corã
rege. Ad quẽ p̃fat⁹ rex ait: Tu es dani
el de filijs captiuitat̃ iude: quẽ addu
xerat pr̃ me⁹ rex de iudea? Audiui de
te qm̃ spiritũ deoꝝ habeas: ⁊ sciẽtia ĩ
telligẽtiaqꝫ ac sapia ampliores inuen
te sũt ĩ te. Et nũc ĩtrogressi sunt ĩ ꝯspe
ctu meo sapiẽtes magi vt scp̃turã hãc
legerẽt: ⁊ ĩterp̃tatiõez ei⁹ indicarẽt mi
hi: ⁊ nequiuerũt sensũ hui⁹ s̃mõis edi
cere. Porro ego audiui de te ꝙ possis
obscura ĩterp̃tari: et ligata dissoluere.
Si ꝫ vales scripturã legere ⁊ ĩterp̃tati
onẽ ei⁹ indicare mihi: purpura vestie
ris: ⁊ torquẽ aureã circa collũ tuũ ha
bebis: ⁊ tertius in regno meo p̃nceps
E eris. Ad q̃ rñdẽs daniel ait corã rege.
Munera tua sint tibi ⁊ dona dom⁹ tue
alteri da: scripturã aũt legã tibi rex: et
interp̃tatiõez ei⁹ ostẽdã tibi. O rex: de
us altissim⁹ regnũ ⁊ magnificẽtiã glo
riam ⁊ honorẽ dedit nabuchodonosor
pr̃i tuo: et ꝓpter magnificẽtiã quã de
derat ei: vniũsi ꝑli trib⁹ et lingue tre
mebãt et metuebãt euꝫ. Quos volebat
interficiebat: q̃s volebat ꝑcutiebat: q̃s
volebat exaltabat: ⁊ q̃s volebat humi
liabat. Qñ aũt eleuatũ ẽ cor ei⁹ ⁊ spũs
illi⁹ obfirmat⁹ est ad sup̃biã: depositus
ẽ de solio regni sui: et gl̃ia ei⁹ ablata ẽ
F et a filijs hoĩm eiect⁹ ẽ. Sꝫ ⁊ cor ei⁹ cũ
bestijs positũ ẽ: et cũ onagris erat ha
bitatio ei⁹. Fenum q̃ꝫ vt bos comede ŝ.4.e
bat: ⁊ rore celi corp⁹ eius infectũ ẽ: do
nec cogñsceret ꝙ ptãtez haberet altissi
m⁹ ĩ regno hoĩꝫ: ⁊ quẽcũqꝫ voluerit su
scitabit sup̃ illũ. Tu q̃ꝫ fili⁹ ei⁹ baltha
sar nõ hũiliasti cor tuũ cũ scies hec oĩa
sꝫ adũsũ dñatorem celi eleuat⁹ es. Et
vasa dom⁹ ei⁹ allata sũt corã te: ⁊ tu et
optimates tui ⁊ vxores tue ⁊ ꝯcubine
tue vinũ bibist̃ ĩ eis. Deos q̃ꝫ argẽte
os ⁊ aureos ⁊ ereos ferreos ligneosqꝫ
⁊ lapideos: q̃ nõ vidẽt neqꝫ audiũt ne
qꝫ sentiũt, laudasti: porro deũ q̃ habet
flatũ tuũ ĩ manu sua et oẽs vias tuas
nõ glorificasti. Idcirco ab eo missus ẽ G
articul⁹ man⁹ q̃ scp̃sit h̃ qđ exaratũ est.
Hec ẽ autem scriptura que digesta est.
Mane thetel phares. Et hec interp̃ta
tio s̃mõis. Mane ꝯnũerauit de⁹ regnũ
tuũ ⁊ cõpleuit illud. Thetel appensus
es ĩ statera: ⁊ iuent⁹ es min⁹ hñs. Pha
reã: diuisũ ẽ regnũ tuuꝫ ⁊ datũ est me
dis ⁊ ꝑsis. Tũc iubẽte rege indut⁹ est
daniel purpura: ⁊ circũdata ẽ torques
aurea collo ei⁹: ⁊ p̃dicatũ ẽ đ eo ꝙ ha
beret ptãtem terti⁹ in regno. Eadẽ no Hiere.50.a
cte ĩterfect⁹ ẽ balthasar rex chalde⁹: et
dari⁹ medus successit ĩ regnuꝫ: annos
natus sexagintaduos. VI
P Lacuit dario: ⁊ ꝯstituit sup̃ re A
gnũ satrapas cẽtũ vigĩti vt es
sent in toto regno suo: ⁊ sup̃ eos p̃nci
pes tres ex q̃b⁹ daniel vn⁹ erat vt satra
pe ill̃ redderẽt rõnez et rex ñ sustineret
molestiã. Igit̃ daniel sup̃abat oẽs p̃n
cipes et satrapas: q2 spũs dei amplior
erat ĩ illo. Porro rex cogitabat ꝯstitue
re eũ sup̃ oẽ regnũ. Vñ p̃ncipes ⁊ satra
pe q̃rebãt occasionẽ vt iuenirẽt danie
li ex latere reg̃: nullãqꝫ causã ⁊ suspi
tionẽ repire potuert̃ eo ꝙ fidel̃ eẽt: et
oĩs culpa ⁊ suspitio nõ iueniret̃ in eo.
Dixerũt ꝫ viri illi. Nõ iueniem⁹ danieli B
huic aliquã occasionẽ: nisi forte ĩ lege
dei sui. Tũc p̃ncipes ⁊ satrape surripu
erũt regi: ⁊ sic locuti sũt ei. Dari rex: in ŝ.2.a.ŝ.3.b
et̃nũ viue. Cõsiliũ inierunt oẽs princi ŝ.5.c
pes regni tui: mg̃rat⁹ ⁊ satrape senato
res ⁊ iudices: vt decretũ imp̃atoriũ ex
eat ⁊ edictũ: vt oĩs q̃ petierit aliquam
petitiõez a q̃cũqꝫ deo ⁊ hoĩe vsqꝫ ad tri
ginta dies nisi a te rex: mittat̃ in lacũ
leonum. Nũc itaqꝫ rex cõfirma s̃niaꝫ: ⁊
scribe decretũ vt nõ imutet̃ qđ statutũ

est a medis ⁊ ꝑsis nec ꝑuaricari cuiq̄
C licet. Porro rex dari⁹ ꝓposuit edictū
⁊ statuit. Qđ cū daniel cōperisset. i. cō-
stitutā legē igressus ē domū suā: ⁊ fene
stris aptis i cenaculo suo ꝯ hierłm tri
bus tꝑib⁹ in die flectebat genua sua ⁊
adorabat: ꝯfitebatꝗ corā deo suo sic
⁊ añ facere ꝯsueuerat. Uiri ḡ illi curio-
si⁹ inq̄rētes inuenerūt danielē orātē et
obsecrātē deū suū: ⁊ accedentes locuti
sūt regi sup edicto. Rex nunq̇d nō ꝯsti
tuisti vt ois hō q̇ rogaret quēq̄ đ dijs
⁊ hoīb⁹ vsq̄ ad dies triginta nisi te rex:
mitteret in lacū leonū? Ad q̄s rñdens
D rex ait: Uer⁹ sermo iux decretū medorū
atq̄ ꝑsaꝝ: qđ ꝑuaricari nō licet. Tūc
rñdētes dixert corā rege. Daniel de fi-
lijs captiuitatis iude nō curauit đ lege
tua ⁊ đ edicto qđ ꝯstituisti: sed tribus
tꝑib⁹ ꝑ diem orat obsecratiōe sua. Qđ
vbū cū audisset rex: sat⁊ ꝯtristat⁹ ē: ⁊ ꝓ
daniele posuit cor vt liberaret eū: ⁊ vs-
q̄ ad occasū solis laborabat vt erueret
illū. Uiri āt illi itelligētes regē dixert
ei: Scito rex q2 lex medoꝝ atq̄ ꝑsaꝝ ē
E vt oē decretū qđ ꝯstituerit rex nō liceat
I.14.e imutari‖Tūc rex ꝑcepit ⁊ adduxerunt
danielē: ⁊ miserūt eū in lacū leonū. Di
xitq̄ rex danieli: De⁹ tu⁹ quē colis sem
per: ipse liberabit te. Allatusq̄ ē lapis
vn⁹ ⁊ posit⁹ ē sup os laci quē obsigna-
uit rex ānulo suo ⁊ ānulo optimatū su
orū: ne q̇d fieret ꝯtra danielē. Et abijt
rex i domū suā: ⁊ dormiuit incenat⁹: ci-
biq̄ nō sūt allati corā eo: insup ⁊ sōn⁹
recessit ab eo. Tūc rex ꝑmo diluculo cō
surgēs festin⁹ ad lacū leonū ꝑrexit: ap-
ꝓpinquāsq̄ lacui danielē voce lachry-
1.Mac.2.f mabili inclamauit: ⁊ affatus ē eū‖Da
F niel ſue dei viuēt⁊: de⁹ tu⁹ cui tu ſuis
semꝑ: putasne valuit te liberare a leo-
S.2.a.et.3.b nib⁹? Et daniel regi rñdēs ait‖Rex in
et.5.c etnū viue. De⁹ me⁹ misit angelū suū: et
ꝯclusit ora leonū: ⁊ nō nocuerūt mihi:
q2 corā eo iusticia inuēta ē i me Sz ⁊ co
rā te rex delictū nō feci. Tūc vehemen
ter rex gauisus ē sup eo: ⁊ danielē ꝑce-
I.14.g pit educi đ lacu‖Eductusq̄ ē daniel đ
lacu: ⁊ nulla lesio inuēta ē in eo: q2 cre-
didit deo suo. Iubēte aūt rege adducti
sūt viri illi q̇ accusauerūt danielē: ⁊ in
lacū leonū missi sūt ipi ⁊ filij et vxores
eoꝝ: ⁊ nō ꝑuenerūt vsq̄ ad pauimētū
laci donec arriperent eos leones: ⁊ ola

ossa eoꝝ cōminuert. Tūc dari⁹ rex scri G
psit vniūsis ꝑplis tribub⁹ ⁊ linguis ha
bitātib⁹ i vniūsa tra. Pax vob multi-
plicet. A me ꝯstituta est decretū vt in
vniūso impio ⁊ regno meo tremiscant
⁊ paueāt deū danielis. Ipe ē eñ de⁹ vi
uens ⁊ etern⁹ i secła: ⁊ regnū ei⁹ nō dis
sipabit: ⁊ ptās ei⁹ vsq̄ i eternū. Ipe li-
berator atq̄ saluator faciens signa et
mirabilia in celo ⁊ i tra q̇ liberauit da
nielē de lacu leonū‖Porro daniel ꝑse- S.1.b
uerauit vsq̄ ad regnum darij regnūq̄
Anno ꝑmo bal (cyri ꝑerse. VII A
a thasar regis babylonis daniel
somniū vidit. Uisio aūt capit⁊
ei⁹ in cubili suo. Et sōniū scribēs bre-
ui sermone cōꝑhēdit: sūmatimq̄ ꝯstrin
gens ait: Uidebā in visiōe mea nocte:
⁊ ecce q̄ttuor venti celi pugnabāt i ma
ri magno: ⁊ q̄ttuor bestie grādes ascē-
debāt de mari diuerse inter se. Prima
q̄si leena: ⁊ alas habebat aq̇le. Aspicie
bam donec euulse sūt ale eius ⁊ subla
ta ē de terra: ⁊ sup pedes q̄si hō stetit: B
⁊ cor ei⁹ datū est ei. Et ecce bestia alia
silis vrso: in ꝑte stetit: et tres ordines
erāt in ore ei⁹ ⁊ in dentib⁹ ei⁹: ⁊ sic dice
bant ei. Surge comede carnes pluri-
mas Post hec aspiciebā: ⁊ ecce alia q̄si
pard⁹: ⁊ alas habebat q̄si auis q̄ttuor
sup se. Et q̄ttuor capita erāt i bestia: ⁊
ptās data ē ei. Post hec aspiciebā i vi-
sione noctis: ⁊ ecce bestia q̄rta terribi-
lis atq̄ mirabil ⁊ fort⁊ nimis. Dētes
ferreos habebat magnos: comedēs at
q̄ cōminuēs: ⁊ reliq̄ pedib⁹ suis ꝯcul-
cans. Dissimilis aūt erat ceter⁊ bestijs
q̄s viderā añ eā: ⁊ habebat cornua de-
cem. Considerabā cornua: ⁊ ecce cornu C
aliud paruulū ortū est de medio eoꝝ: ⁊
tria de cornib⁹ ꝑmis euulsa sūt a facie
ei⁹. Et ecce oculi q̄si oculi hoīs erant i
cornu isto ⁊ os loquēs ingētia. Aspici
ebā donec throni positi sūt: ⁊ antiqu⁹
dierū sedit. Uestimentū ei⁹ candidū q̄si
nix: et capilli capitis eius q̄si lana mū
da. Thron⁹ eius flāme ignis: rote ei⁹
ignis accensus: fluui⁹ igne⁹ rapidusq̄
egrediebat a facie ei⁹‖Milia miliū mi Apo.5.d
nistrabāt ei: ⁊ decies cētena milia assi
stebant ei. Iudiciū sedit: ⁊ libri aperti
sūt. Aspiciebā ꝓpter vocē sermonū grā
diū q̄s cornu illud loq̄bat. Et vidi qm̄ D
interfecta eēt bestia: ⁊ perisset corp⁹ ei⁹

⁊ traditū eēt ad cōburēdū igni: aliaꝝ
q̄z bestiaꝝ ablata eēt ptās: et tp̄a vite
constituta essent eis vsq̄z ad tp̄s ⁊ tp̄s.
24.b Aspiciebā ergo i visiōe noct‖⁊ ecce cum
nubib⁹ celi q̄si filius hois veniebat: ⁊
vsq̄z ad antiquū dieꝝ ꝑuenit ⁊ in ꝯspe
ctu ei⁹ obtulerūt eū. Et dedit ei ptātē
⁊ honorē ⁊ regnū: ⁊ oēs ppli tribus et
s.4.g lingue ip̄i ꝟuiēt‖Ptās ei⁹ ptās eterna
Luc.1.c q̄ nō auferet: ⁊ regnū ei⁹ qd nō corrum
peē. Horruit sp̄us me⁹. Ego daniel ter
rit⁹ sū i his: ⁊ visiones capit meī con-
E turbauerūt me. Accessi ad vnū de assi-
stētib⁹: ⁊ ꝟitatē q̄rebā ab eo de oibus
his. Qui dixit mihi iterp̄tationē ꝟmo
nū: ⁊ docuit me. He q̄ttuor bestie mag-
ne: q̄ttuor sūt regna q̄ ꝯsurgēt d terra.
Suscipiēt āt regnū sācti dei altissimi:
et obtinebūt regnū vsq̄z in seculū ⁊ se-
culū seculoꝝ. Post h̄ volui diligenter
discere de bestia q̄rta: q̄ erat dissimilis
valde ab oib⁹ ⁊ terribilis nimis. Den-
tes ⁊ vngues ei⁹ ferrei: comedebat ⁊ cō
minuebat: ⁊ reliq̄ pedib⁹ suis ꝯculcabat
F Et de cornib⁹ decē q̄ habebat i capite:
⁊ d alio qd ortum fuerat: añ qd cecide-
rāt tria cornua: ⁊ de cornu illo qd ha-
bebat oclos: ⁊ os loquēs grādia: ⁊ ma
ius erat ceter. Aspiciebam: ⁊ ecce cor-
nu illd faciebat bellū adūsus sāctos ⁊
ꝑualebat eis donec venit antiqu⁹ die-
rū ⁊ iudiciū dedit sanct excelsi: ⁊ tp̄s
aduenit ⁊ regnū obtinuerūt sācti. Et
sic ait: Bestia q̄rta: regnū q̄rtū erit in
terra qd maius erit oibus regnis: ⁊ de
uorabit vniuersā terram ⁊ ꝯculcabit ⁊
cōminuet eā. Porro cornua decē ip̄i⁹
regni decē reges erūt: ⁊ ali⁹ ꝯsurget p⁹
eos: ⁊ ip̄e potentior erit priorib⁹: ⁊ tres
G reges humiliabit. Et ꝟmōes ꝯ excelsū
loqueē: ⁊ sāctos altissimi ꝯteret. Et pu
tabit q̄ possit mutare tempa ⁊ leges: ⁊
tradēē in manu ei⁹ vsq̄z ad tp̄s et tpa
et dimidiū tp̄is. Et iudiciū sedebit vt
auferaē potentia ⁊ ꝯteraē ⁊ dispereat
vsq̄z i finē: regnū aūt ⁊ ptās ⁊ magni-
tudo regni q̄ ē subter oē celū deē pplo
Luc.1.c sāctoꝝ altissimi‖cui⁹ regnū: regnū sem
piternū ē: ⁊ oēs reges ꝟuient ei ⁊ obe-
dient. Hucusq̄z finis ꝟbi. Ego dani
el multū cogitatiōib⁹ meis ꝯturbabar
⁊ facies mea mutata ē in me: ꝟba aūt
in corde meo ꝯseruaui. VIII
A a Anno tertio regni balthasar re-
gis visio apparuit mihi. Ego daniel p⁹
id qd viderā in ꝑncipio vidi i visione
mea cū essem i susis castro qd ē i helā
regiōe: vidi aūt in visiōe eē me sup por
tam vlai: ⁊ leuaui oclos meos et vidi.
Et ecce aries vn⁹ stabat añ paludē ha
bens cornua excelsa: ⁊ vnū excelsi⁹ alte
ro atq̄z succrescēs. Postea vidi arietē
cornib⁹ vētilātē ꝯ occidētē ⁊ ꝯ aquilo
nē ⁊ ꝯ meridiē: ⁊ oēs bestie non pote-
rant resistere ei: neq̄z liberari de manu
eius: fecitq̄z ꝯm volūtatē suā ⁊ magni
ficat⁹ ē. Et ego intelligebā. Ecce autē B
hirc⁹ capraꝝ veniebat ab occidēte sup
faciē toti⁹ terre: ⁊ nō tāgebat t̄rā. Por
ro hirc⁹ habebat cornu insigne inter
oclos suos: ⁊ venit vsq̄z ad arietē illū
cornutū quē viderā stantē añ portā:
⁊ cucurrit ad eū i impetu fortitudinis
sue. Cūq̄z appropinquasset ꝓpe arietem
efferat⁹ ē i eū: ⁊ ꝑcussit arietē et cōmi-
nuit duo cornua ei⁹: ⁊ nō poterat ari-
es resistere ei. Cūq̄z eū misisset i terram C
ꝯculcauit: ⁊ nemo quibat liberare ari-
etē de manu ei⁹. Hirc⁹ aūt capraꝝ ma-
gnus fact⁹ ē nimis. Cūq̄z creuisset fra-
ctū ē cornu magnū: ⁊ orta sunt q̄ttuor
cornua subter illud ꝑ q̄ttuor vētos ce-
li. De vno aūt ex eis egressum ē cornu
vnū modicū: ⁊ factū ē grāde ꝯ meridi-
em ⁊ ꝯ orientē ⁊ ꝯ fortitudinē. Et ma
gnificatū ē vsq̄z ad fortitudinē celi: et
deiecit d fortitudine ⁊ de stellis ⁊ ꝯcul
cauit eas. Et vsq̄z ad ꝑncipē fortitudi
nis magnificatū ē: ⁊ ab eo tulit iuge
sacrificiū: ⁊ deiecit locū sāctificatiōis
ei⁹. Robur aūt datū ē ei ꝯ iuge sacrifi- D
ciū ꝓpt pctā: et ꝓsterneē ꝟitas i terra
⁊ ꝓsperabiē ⁊ faciet. Et audiui vnū de
sanct loquētē: ⁊ dixit vn⁹ sanct⁹ alteri
nescio cui loquēti. Vsq̄z q̄ visio ⁊ iuge
sacrificiū ⁊ pctm̄ desolatiōis q̄ facta ē
et sctūariū ⁊ fortitudo cōculcabiē? Et
dixit ei: Vsq̄z ad vesperā ⁊ mane duo mi
lia trecēti: ⁊ mūdabiē sctūariū. Factū
ē āt cū viderē ego daniel visionē: ⁊ q̄-
rerē intelligētiā: ecce stetit in ꝯspectu E
meo q̄si species viri. Et audiui vocē vi i.9.f
ri vlai: ⁊ clamauit ⁊ ait‖Gabriel fac in
telligere istū visionē. Et venit: ⁊ stetit
iuē vbi ego stabā. Cūq̄z venisset: pauēs
corrui i faciē meā. Et ait ad me. Intel
lige fili hois: q̄m in tp̄e finis cōplebiē
visio. Cūq̄z loq̄retur ad me: collapsus

ẜum ꝓnͦin trã.Et tetigit me ⁊ statuit
me i gradu meo:dixit mihi.Ego osten
dã tibi q̃ futura sũt i nouissimo male-
F dictiõis:qm̃ habe tp̃s finẽ suũ. Aries
quẽvidisti hr̃e cornua rex medoꝝ ẽ at
ꝙ ꝑsaꝝ. Porro hircͦcapraꝝ rex greco-
rũ ẽ:⁊ cornu grãde qđ erat int̃ oculos
eiͦipẽ ẽ rex p̃mͦ.Qꝛ ãt fracto illo sur-
rexerũt q̃ttuor ꝓ eo:q̃ttuor reges đ gẽ
te eiͦ ꝯsurgẽt:ſʒ nõ i fortitudie eiͦ.Et
pͦregnũ eoꝝ cuʒ creuerint iniq̃tates:
ꝯsurget rex impudẽs facie ⁊ intelligẽs
ꝓpositiões:⁊ roborabit̃ fortitudo eiͦ:
ſʒ nõ i viribͦ suis:⁊ supra ꝙ credi põt
vniũsa vastabit:⁊ ꝓsperabit̃ ⁊ faciet.
G Et iterficiet robustos⁊ ꝓp̃lm sctõꝝ ɓm
volũtatẽ suã:et dirigetur dolͦ i mãu eiͦ
⁊ cor suũ magnificabit:⁊ in copia rerũ
oĩm occidet plimos.Et ꝯ p̃ncipẽ p̃nci
pũ ꝯsurget ⁊ sine manu ꝯteret̃.Et vi-
sio vespere ⁊ mane q̃ dicta ẽ ṽa ẽ. Tu
ḡ visionẽ signa:qꝛ pͦ mltos dies erit.
Et ego daniel lãgui ⁊ egrotaui ꝑ dies.
Cũqꝫ surrexissem faciebã opa reg⁊ ⁊ stu
pebã advisionẽ:⁊ n̄ erat q̃ iterp̃taret̃.
A In ãno p̃mo darij filij IX
i asueri đ semie medoꝝ q̃ impa-
uit sup regnũ chaldeoꝝ:anno
vno regni eiͦ:ego daniel itellexi in li-
bris:numeꝝ ãnoꝝ đ q̃ factͦẽ ɓmo dñi
Hiere.25.c ad hieremiã ꝓp̃haʒ‖vt cõpleret̃ desola
et.29.c tionis hierl̃m septuagita ãni.Et posui
faciẽ meã ad dñʒ deũ meũ rogare ⁊ de-
p̃cari i ieiunijs sacco et cinere:⁊ oraui
2.Esdre.1.b dñm deũ:⁊ cõfessus sũ:⁊ dixi‖Obsecro
dñe deͦmagne ⁊ terribilis custodiens
pactũ ⁊ miscđiaʒ diligentibͦ te ⁊ custo
Baruch.2.a diẽtibͦmãdata tua‖peccauimͦ iniq̃ta
tẽ fecimͦ:impie egimͦ:⁊ recessimͦ⁊ de
clinauimͦa mandat⁊ tuis ac iudicijs.
B Non obediuimͦ ɓuis tuis ꝓp̄his:q̃ lo
cuti sũt in noĩe tuo regibͦ nr̃is p̃ncipi
bus nr̃is p̄ribͦnr̃is oĩqꝫ ꝓp̄lo tre.Tibi
dñe iusticia:nob ãt ꝯfusio faciei sic ẽ
hodie viro iuda ⁊ habitatoribͦ hieru-
salẽ ⁊ oĩ isrl̃:his q̃ ꝓpe sũt ⁊ his q̃ꝓcul
in vniũsis terris ad q̃s eiecisti eos ꝓpt̃
iniq̃tates eoꝝ i q̃bͦ peccauer̃t i te dñe
Nob ꝯfusio faciei:regibͦ nr̃is:p̃ncipi-
bus nr̃is:⁊ p̄ribͦnr̃is q̃ peccauer̃t.Ti
bi aũt dño deo nr̃o miscđia ⁊ꝓpitiatio
qꝛ recessimͦ a te:⁊ nõ audiuimͦ vocem
dñi dei nr̃i:vt ãbularemͦ i lege eiͦquã
posuit nob ꝑ ɓuos suos ꝓp̄has:⁊ oĩs
isrl̃ p̄uaricati sũt legẽ tuã ⁊ declinaue C
rũt ne audirẽt vocẽ tuã:⁊ stillauit suꝑ
nos maledictio ⁊ detestatio q̃ scp̃ta ẽ i
libro moysi ɓui dei:qꝛ peccauimͦei.Et
statuit ɓmões suos q̃s locutͦ est super
nos ⁊ suꝑ p̃ncipes nr̃os q̃ iudicauer̃t
nos:vt suꝑinduceret i nos magnũ ma
lũ q̃le nũqꝫ fuit sb oĩ celo:ɓm ꝙ factuʒ
ẽ i hierl̃m:sicut scriptũ ẽ i lege moysi.
Oẽ malũ h̃ venit suꝑ nos.Et nõ roga
uimͦfaciẽ tuã dñe deͦnr̃:vt reuertere
mur ab iniq̃tatibͦ nr̃is:⁊ cogitaremͦ
ṽitatẽ tuã.Et vigilauit dñs suꝑ mali
ciã:⁊ adduxit eã suꝑ nos. Iustͦdñs de
us nr̃ i oĩbͦ opibͦ suis q̃ fecit.Nõ eñ D
audiuimͦvocẽ eiͦ.‖Et nũc dñe deͦ nr̃
q̃ eduxit ꝓp̄lm tuũ đ tra egypti i manu
forti:⁊ fecisti tibi nomẽ ɓm diẽ hanc:
peccauimͦiniq̃tatẽ fecimͦ dñe i oẽʒ iu
sticiã tuã.Auertat̃ obsecro ira tua ⁊ fu-
ror tuͦa ciuitate tua hierl̃m et a mõte
sctõ tuo.Propter pctã eñ nr̃a ⁊ iniq̃ta
tes patꝝ nr̃oꝝ:hierl̃m ⁊ ꝓp̄ls tuͦ i op-
probriũ sũt oĩbͦꝑ circũitũ nr̃m.Nunc
ḡ exaudi deͦnr̃ or̃onem ɓui tui ⁊ p̃ces
eius:⁊ ostẽde faciẽ tuã suꝑ sãctuariuʒ
tuũ qđ desertũ est.Propter temetipsũ E
inclina deus meͦ aurẽ tuã:⁊ audi:ape
ri oculos tuos ⁊ vide desolationẽ no-
strã ⁊ ciuitatẽ suꝑ quã inuocatũ ẽ no-
mẽ tuũ.Neqꝫ eñ in iustificatiõibͦ no
stris ꝓsternimͦ p̃ces añ faciẽ tuã:ſʒ in
miserationibͦ tuis mult⁊.Exaudi dñe:
placare dñe:attende ⁊ fac.Ne moreris
ꝓpter temetip̃m deͦ meͦ:qꝛ nomẽ tuũ
inuocatũ ẽ suꝑ ciuitatẽ ⁊ suꝑ populũ
tuũ.Cũqꝫ adhuc loquerer ⁊ orarẽ ⁊ cõ
fiterer peccata mea ⁊ pctã ꝓp̄li mei isrl̃
vt ꝓsternerẽ p̃ces meas in ꝯspectu dei
mei ꝓ monte sãcto dei mei:adhuc me F
loquẽte in or̃one mea‖ecce vir gabri- S.8.e
el quẽ viderã i visione a principio cito
volãs tetigit me in tempe sacrificij ve-
spertini:⁊ docuit me ⁊ locutͦ est mihi.
dixitqꝫ:Daniel nũc egressus sum vt do
cerẽ te et itelligeres:ab exordio p̃cum
tuarũ egressus ẽ sermo.Ego autẽ veni
vt indicarẽ tibi‖qꝛ vir desideriorũ es. I.10.b
Tu aũt animaduerte ɓmonẽ:et intel-
lige visionẽ. Septuaginta hebdoma-
des abbreuiate sũt suꝑ ꝓp̄lm tuuʒ ⁊ suꝑ
vrbẽ sanctã tuã vt consumet̃ p̄uarica
tio:⁊ finẽ accipiat peccatũ:et deleatur
iniq̃tas:⁊ adducat̃ iusticia sempiter-

na:ꝛ impleat̄ visio ꝛ ꝓphetia:ꝛ vngat̄
G sanct⁹ sctōꝝ. Scito ḡ ꝛ animadūte ab
exitu ſmōis vt iteꝝ edificet̄ hierl̄m vſ
ꝗ ad christū ducē: hebdomades ſeptē
ꝛ hebdomades ſexagitadue erūt: ꝛ rur
ſū edificabit̄ platea ꝛ muri ī angustia
Septuaginta tēpoꝝ. Et post hebdomadas ſexagita-
duas occidet̄ christ⁹ ꝛ nō erit ei⁹ ꝑpl's q̄
eū negatur⁹ ē. Et ciuitatē ꝛ ſāctuariū
diſſipabit ꝑpl's: cū duce vēturo: ꝛ finis
ei⁹ vaſtitas: ꝛ p⁹ finē belli statuta deſo
latio. Cōfirmabit āt pact̄ multis heb-
domada vna ꝛ ī dimidio hebdomadiſ
Mat.24.b deficiet hostia ꝛ ſacrificiū ‖ Et erit ī tē-
plo abomīatio deſolatiōis: ꝛ vſq; ad cō
ſūmatiōez ꝛ finē pſeuerabit deſolatio.
A Nno tertio regni cyri reḡ X
a pſaꝝ ꝟbū reuelatum ē danieli
cognomento balthaſar: ꝛ ꝟbū
veꝝ ꝛ fortitudo magna: itellexitq; ſer-
monē. Intelligētia eñ ē op⁹ ī visiōe.
In dieb⁹ ill' ego daniel lugebā triū heb
domadaꝝ dieb⁹: panē deſiderabilē nō
comedi: ꝛ caro ꝛ vinū nō ītroierūt ī os
meū. Sz neq; vnguēto vnct⁹ ſū donec
cōpleret̄ triū hebdomadaꝝ dies. Die
aūt vicesima ꝛ q̄rta mēſis p̄mi erā iux̄
fluuiū magnū q̄ ē tigris: ꝛ leuaui ocu
los meus ꝛ vidi. Et ecce vir vn⁹ veſtit⁹
lineis: ꝛ renes ei⁹ accincti auro obrizo
ꝛ corp⁹ ei⁹ q̄ſi chryſolit⁹: ꝛ facies ei⁹ ve
B lut ſpecies fulgur̄: ꝛ oculi ei⁹ vt lam-
pas ardēs: ꝛ brachia ei⁹ ꝛ q̄ deorſū ſūt
vſq; ad pedes q̄ſi ſpecies eris cādēt̄:
ꝛ vox ſmonū ei⁹ vt vox multitudinis.
Uidi aūt ego daniel ſol⁹ viſionē: porro
viri q̄ erāt mecū nō viderunt: ſz terror
nimi⁹ irruit ſup eos: ꝛ fugerūt in ab-
ſconditū. Ego aūt relict⁹ ſol⁹ vidi viſi
onem grandē hāc: ꝛ nō remāſit in me
fortitudo: ſz ꝛ ſpecies mea imutata eſt
ī me: ꝛ emarcui nec habui q̄cq; viriū.
Et audiui vocē ſmonū ei⁹: ꝛ audiens
iacebāt cōſternat⁹ ſup faciē meā: ꝛ vul
tus me⁹ herebat terre. Et ecce manus
tetigit me: ꝛ erexit me ſup genua mea:
ꝛ ſup articulos manuū mearū. Et di-
S.9.f xit ad me ‖ Daniel vir deſirerioꝝ intel
C lige verba q̄ ego loq̄r ad te: ꝛ ſta ī gra-
du tuo. Nūc eñ ſū miſſus ad te. Cunq;
dixiſſet mihi ſmonē iſtū: ſteti tremēs: ꝛ
ait ad me: Noli metuere daniel: q̄ ex
die p̄mo q̄ poſuiſti cor tuū ad itelligē-
dū vt te affligeres in cōſpectu dei tui:

exaudita ſūt verba tua: ꝛ ego veni ꝓp̄
ſmones tuos. Princeps aūt regni pſa
rū reſtitit mihi viginti ꝛ vno dieb⁹: et
ecce michael vn⁹ de p̄ncipib⁹ primis:
venit in adiutoriū meū: ꝛ ego remanſi
ibi iuxta regē pſaꝝ. Ueni aūt vt doce
rem te q̄ vētura ſūt ꝑplo tuo in nouiſſi
mis dieb⁹: q̄m adhuc viſio in dies. Cū
q; loqueret̄ mihi huiuſcemodi ꝟbis:
deieci vultū meū ad terrā: ꝛ tacui. Et
q̄ſi ſimilitudo filij homīs tetigit labia
mea: ꝛ aperiēs os meū locut⁹ ſū: ꝛ dixi
ad eū q̄ ſtabat ꝯ me. Dñe mi in viſiōe D
tua diſſolute ſūt cōpages mee: ꝛ nihil ī
me remāſit viriū. Et quō poterit ſer-
uus dñi mei loqui cū dño meo? Nihil
eñ in me remāſit viriū: ſed halit⁹ me-
us intercludit̄. Rurſū ḡ tetigit me q̄ſi
viſio hoīs: ꝛ cōfortauit me ꝛ dixit ‖ No S.9.f
li timere vir deſideriorū: pax tibi: ꝯfor
tare ꝛ eſto robuſtus. Cūq; loqueretur
mecū: cōualui ꝛ dixi: Loq̄re dñe mi q̄
ꝯfortaſti me. Et ait: Nūq̄d ſcis q̄re ve-
nerim ad te? Et nunc reuertar vt p̄lier
aduerſū principē perſarū. Cū eñ egre-
derer apparuit p̄nceps grecorū veniēs
Uerūtñ annūciabo tibi qđ expreſſū eſt
in ſcriptura veritat̄ ꝛ nemo eſt adiu-
tor me⁹ in oībus his: niſi michael p̄n-
cep̄s veſter. XI A
E Go aūt a
e primo anno darij medi ſtabam
vt ꝯfortaret̄ ꝛ roboraretur. Et
nūc veritatē annūciabo tibi. Ecce ad
huc tres reges ſtabūt in pſide: ꝛ q̄rtus
ditabit̄ opib⁹ nimijs ſup oēs: ꝛ cū īua
luerit diuitijs ſuis ꝯcitabit oēs aduer
ſum regnū grecie. Surget ꝟo rex fort̄
ꝛ dñabit̄ ptāte multa: ꝛ faciet qđ pla-
cuerit ei. Et cū ſteterit contereť regnū
ei⁹: ꝛ diuidet̄ in q̄tuor vētos celi: ſed
nō in poſteros ei⁹ neq; ſm potentiā il
lius q̄ dñat⁹ eſt. Lacerabit̄ eñ regnuz
eius etiam ī externos exceptis his. Et
cōfortabit̄ rex auſtri: ꝛ de p̄ncipib⁹ ei⁹
p̄ualebit ſup eū. Et dñabitur ditione.
Multa eñ dominatio ei⁹. Et poſt finē
annorū federabūt̄. Filiaq; reḡ auſtri
veniet ad regē aq̄lonis facere amicitiā
et non obtinebit fortitudinē brachij:
nec ſtabit ſemen ei⁹. Et tradet̄ ipa: ꝛ q̄ B
adduxerūt eā adoleſcētes ei⁹: ꝛ q̄ con-
fortabāt eā in tp̄ib⁹. Et ſtabit de ger-
mine radicū ei⁹ plātatio. Et veniet cū
exercitu ꝛ ingredietur ꝓuinciā reḡ aq̄-

lonis:⁊ abutet̄ eis ⁊ obtinebit. Insup
⁊ deos eoꝝ ⁊ sculptilia: vasa q̄ꝫ p̄ciosa
auri ⁊ argēti captiua ducet i egyptū.
Ip̄e p̄ualebit aduersus regē aq̄lonis.
Et itrabit i regnū rex austri:⁊ reuerte-
tur ad terrā suā. Filij aūt ei⁹ ꝓuocabū
tur:⁊ ꝯgregabunt multitudinē exerci-
tuū plurimoꝝ. Et veniet ꝓperās ⁊ iun
dans:⁊ reuertet̄ ⁊ cōcitabit̄ ⁊ ꝯgredie
tur cū robore eius. Et ꝓuocat⁹ rex au-
stri egredit̄ et pugnabit adu̇sus regē
aq̄lonis:⁊ p̄parabit mltitudinē nimi-
am:⁊ dabit̄ multitudo in man⁹ ei⁹: et
capiet mltitudinē:⁊ exaltabit̄ cor ei⁹:
et deijciet multa milia:sꝫ nō p̄ualebit.
C Conuertet̄ eñ rex aq̄lonis ⁊ p̄parabit
multitudinē multo maiorē q̄ꝫ p̄us Et
in fine tēpoꝝ annorūq̄ꝫ veniet ꝓperās
cū exercitu magno et opib⁹ nimijs. In
tp̄ib⁹ illis multi ꝯsurgent aduersus re
gem austri. Filij q̄ꝫ preuaricatorū pp̄li
tui extollent̄ vt impleāt visionē:⁊ cor-
ruent. Et veniet rex aq̄lonis ⁊ cōporta
bit aggerem:⁊ capiet vrbes munitissi-
mas:⁊ brachia austri n̄ sustinebūt. Et
cōsurgēt electi ei⁹ ad resistendū:⁊ non
erit fortitudo. Et faciet veniēs sup eū
iux̄ placitū suū: ⁊ nō erit q̇ stet ꝯ faciē
eius. Et stabit i terra inclyta ⁊ ꝯsume
tur i manu ei⁹:⁊ ponet faciē suā vt ve
niat ad tenēdū vniuersū regnū ei⁹ ⁊ re
cta faciet cū eo. Et filiā feminaꝝ dabit
ei vt euertat illū:⁊ nō stabit nec illius
D erit. Et ꝯūtet faciē suam ad insulas:et
capiet multas ⁊ cessare faciat p̄ncipem
opprobrij sui. Et opprobriū ei⁹ ꝯuertet̄
in eū. Et ꝯuertet faciē suā ad imperiū
terre sue:⁊ impinguet ⁊ corruet:⁊ nō i
uenietur. Et stabit i loco ei⁹ vilissim⁹ ⁊ i-
dign⁹ decore regio:et in paucis dieb⁹
cōteret̄ nō i furore nec in p̄lio. Et sta-
bit i loco ei⁹ despect⁹:⁊ nō tribuet̄ ei
honor regi⁹. Et veniet clam ⁊ obtine-
bit regnuꝫ in fraudulētia. Et brachia
pugnātis expugnabūt̄ a facie ei⁹ ⁊ cō-
terent̄. Insup ⁊ dux federis. Et p⁹ ami
citias cū eo faciet dolū:⁊ ascēdet ⁊ su-
perabit in modico pp̄lo: ⁊ abūdātes et
vberes vrbes ingredit̄. Et faciet que
nō fecerūt p̄res ei⁹:⁊ patres patrū ei⁹.
Rapinas ⁊ p̄dam ⁊ diuitias eoꝝ dissi-
pabit:⁊ ꝯ firmissimas cogitatiōes ini
bit:et h̄ vsq̄ꝫ ad tp̄s. Et ꝯcitabit̄ forti
tudo ei⁹:⁊ cor ei⁹ aduersū regē austri i

exercitu magno. Et rex austri ꝓuoca- E
bit̄ ad bellū multꝭ auxilijs ⁊ fortibus
nimis:⁊ nō stabunt: q̄r inibūt adu̇sus
eū ꝯsilia. Et comedētes panē cū eo cō-
terēt illū: exercitusq̄ꝫ ei⁹ opprimet̄:⁊ ca
dent iterfecti plurimi. Duoꝝ q̄ꝫ regum
cor erit vt male faciāt:⁊ ad mēsaꝫ vnā
mēdaciū loquet̄ ⁊ n̄ ꝓficiēt:q̄r adhuc
finis in aliud tp̄s. Et reuertet̄ i terraꝫ
suā cū opib⁹ multis:⁊ cor ei⁹ adu̇sū te-
stamentū sāctū ⁊ faciet ⁊ reu̇tet̄ in ter
rā suā. Statuto tp̄e reuertet̄: ⁊ veniet
ad austrū:⁊ nō erit priori sile nouissi-
mū. Et veniēt sup eū trieres ⁊ romani
⁊ ꝑcutiet̄ ⁊ reuertet̄. Et indignabit̄ ꝯ
testamētū sanctuarij:⁊ faciet reuertet̄
q̄ꝫ:⁊ cogitabit adu̇sū eos q̄ dereliq̄rūt
testamētuꝫ sāctuarij. Et brachia ex eo
stabūt:⁊ polluēt sāctuariū fortitudis
⁊ auferēt iuge sacrificiū:⁊ dabūt abo-
minationē i desolationē. Et impij in
testamētū simulabūt fraudulēter. Po
pul⁹ aūt sciens deū suū obtinebit ⁊ fa
ciet. Et docti in pp̄lo docebunt pluri- F
mos ⁊ ruent i gladio ⁊ in flāma ⁊ i ca-
ptiuitate ⁊ i rapina dierū. Cūq̄ꝫ corru-
erint subleuabunt̄ auxilio puulo:⁊ ap
licabunt̄ eis plurimi fraudulenter Et
de eruditis ruent: vt ꝯflent̄ et eligant̄
⁊ dealbent̄ ‖ vsq̄ꝫ ad tp̄s p̄finitū: q̄r ad I.12.c
huc aliud tp̄s erit. Et faciet iux̄ volū-
tatē suā rex. Et eleuabit̄ ⁊ magnifica-
bit̄ aduersus oēꝫ deū. Et adu̇sus deuꝫ
deoꝝ loquet̄ magnifica ⁊ diriget̄: do-
nec cōpleat̄ iracūdia. Perpetrata q̇p-
pe ē definitio. Et deū patrū suoꝝ non
reputabit:⁊ erit in ꝯcupiscētijs femīa-
rū: nec quēq̄ꝫ deorū curabit: q̄r adu̇sū
vniu̇sa ꝯsurget. Deū aūt maozim in lo
co suo venerabit̄ ⁊ deū quē ignoraue-
rūt p̄res ei⁹: colet auro ⁊ argento:⁊ la
pide p̄cioso: rebusq̄ꝫ p̄ciosis. Et faciet G
vt muniat maozim cū deo alieno quē
nō cognouit:⁊ multiplicabit gl̄iam: ⁊
dabit eis ptātē i multis ⁊ trā diuidet
gratuito. Et i tp̄e p̄finito p̄liabit̄ adu̇
sus eū rex austri: ⁊ q̄si tēpestas veniet
ꝯ illū rex aq̄lonis i currib⁹ et in eq̄tib⁹
⁊ in classe magna: ⁊ ingredit̄ terras:
⁊ ꝯteret et ptransiet. Et introibit in ter
rā gloriosā:⁊ multi corruēt. He aūt so
le saluabūt̄ de manu ei⁹ edom ⁊ moab
⁊ p̄ncipes filioꝝ āmon. Et mittet ma- al' p̄ncipiū
nū suā i tras:⁊ tra egypti nō effugiet

Et dn̄abit̄ thesauroꝝ auri ꝛ argēti ꝛ i
oib⁹ p̄ciosis egypti Per lybiā q̄z ꝛ ethi
opiā trāsibit: ꝛ fama turbauit eum ab
oriēte ꝛ ab aq̄lone: ꝛ veniet i multitu-
dine magna vt ɔterat ꝛ iterficiat plu-
rimos. Et figet tabernaculū suuz ape-
duo iter maria sup mōtē inclytū ꝛ san
ctū ꝛ veniet vsq̧ ad sūmitatē ei⁹: ꝛ ne-
mo auxiliabit̄ ei. XII

A i N tpe aūt illo ɔsurget michael
p̄nceps magn⁹: qui stat ꝓ filijs
ppl̄i tui: ꝛ veniet tp̄s q̄le nō fuit ab eo
ex q̄ gētes eē ceperūt vsq̧ ad tp̄s illd.
Hiere. 50. a ‖Et i tpe illo saluabit̄ ppl̄s tu⁹: oīs qui
Mat. 24. c inuēt⁹ fuerit script⁹ in libro. Et multi
de his q̄ dormiūt i t̄re puluere: euigila
būt: alij in vitā eternā: alij i opprobriū
B vt videāt semp. Qui aūt docti fuerint
fulgebūt q̄si splēdor firmamēti: ꝛ q̄ ad
iusticiā erudiūt multos: q̄si stelle in p-
petuas eternitates. Tu aūt daniel clau-
de s̄mones: et signa librū vsq̧ ad tp̄s
statutū. Plurimi ptrāsibunt: ꝛ multi-
plex erit sciētia. Et vidi ego daniel et
ecce q̄si duo alij stabāt vn⁹ hinc sup ri
pā flumis: ꝛ ali⁹ inde ex altera ripa flu
minis. Et dixi viro q̄ erat idut⁹ lineis
C q̄ stabat sup aq̄s fluminis Usq̧ q̄ finis
Apo. 10. a horū mirabiliū‖Et audiui virū q̄ idu-
tus erat lineis q̄ stabat sup aq̄s flumi
nis: cū eleuasset dexterā ꝛ sinistrā suā i
celū ꝛ iurasset p viuentē in etnū: q2 in
tp̄s ꝛ tpa ꝛ dimidiū tpis. Et cū cōple-
ta fuerit dispsio man⁹ ppl̄i sācti: cōple-
būt vniūsa hec. Et ego audiui: ꝛ nō in
tellexi. Et dixi: Dn̄e mi q̄d erit p⁹ hec?
Et ait: Uade daniel: q2 clausi sunt sig-
S. 11. f natiq̧ s̄mōes‖vsq̧ ad p̄finitū tēpus.
Eligēt̄ ꝛ dealbabunt̄ ꝛ q̄si ignis ꝓba
būt̄ multi. Et impie agēt impij neq̧ i
D telligēt oēs impij. Porro docti intelli
gēt ꝛ a tpe cū ablatū fuerit iuge sacri-
ficiū ꝛ posita fuerit abomiatio in deso
lationē: dies mille ducēti nonaginta.
Beat⁹ q̄ expectat: ꝛ p̄uenit vsq̧ ad dies
mille trecētos trigitaq̄nq̧. Tu aūt da
niel: vade ad p̄finitū: ꝛ requiesces ꝛ stab
in sorte tua i fine dieꝝ. Hucusq̧ da
nielē i hebraico volumie legim⁹: ꝛ cete
ra q̄ sequūt̄ vsq̧ ad finē libri: de theo
dotiōis editiōe trāslata sūt. XIII

B E T erat vir habitās i babylone
e ꝛ nomē eius ioachim: ꝛ accepit
vxorē noie susānā filiā helchie
pulchrā nimis ꝛ timētē deū. Parētes
eni illi⁹ cuz eēnt iusti erudierūt filiam
suā s̄m legē moysi. Erat āt ioachim di
ues valde: ꝛ erat ei pomeriū vicinū do-
mui sue: ꝛ ad ip̄m ɔfluebāt iudei: eo ꝙ
eēt honorabilior oim. Et ɔstituti sunt
duo iudices i illo āno: d̄ q̄b⁹ locut⁹ est
dn̄s: q2 egressa ē iniq̄tas d̄ babylone a
seniorib⁹ iudicib⁹ q̄ videbāt̄ regere po
pulū. Isti frequētabāt domū ioachim ꝛ
veniebāt ad eos oēs q̄ habebant iudi-
cia. Cū āt ppl̄s reūtisset p meridiē: igre
diebat̄ susāna ꝛ deambulabat i pome
rio viri sui. Et videbāt eā senes q̄tidie
igrediētē ꝛ deambulātē: et exarserūt i
ɔcupiscētiā ei⁹. Et euerterūt sensū suū
ꝛ declinauerūt oc̄los suos: vt nō vide-
rēt celū: neq̧ recordarēt̄ iudicioꝝ iu- B
storū. Erant ꝫ ambo vulnerati amore
ei⁹: nec indicauerūt sibi vicissim dolo-
rē suū. Erubescebāt. n. indicare sibi cō
cupiscētiā suā volētes ɔcubere cū ea.
Et obs̄uabāt q̄tidie solliciti⁹ videre eā
Dixitq̧ alter ad alteꝝ: eam⁹ domū: q2
hora prādij ē. Et egressi recesserūt a se.
Cūq̧ reūtissent: venerūt i vnū ꝛ sciscī-
tātes ab iuicē causā ɔfessi sūt ɔcupiscē
tiā suā. Et tūc i cōmune statuerūt tp̄s:
q̄n eā possint inuenire solā. Factū ē āt
cū obs̄uarēt diē aptū: ingressa ē aliq̄n
sic̄ heri ꝛ nudiusterti⁹ cū duabus solis
puellis: voluitq̧ lauari i pomerio Est⁹
q̄ppe erat: ꝛ nō erat ibi quisq̧ p̄ter du-
os senes abscōditos: ꝛ ɔtēplātes eam.
Dixit ꝫ puellis: Afferte mihi oleum ꝛ
smigmata: ꝛ ostia pomerij claudite vt
lauer. Et fecerunt sicut p̄cepat: clause-
rūtq̧ ostia pomerij: ꝛ egresse sūt p posti-
cum vt afferēt q̄ iusserat. Nesciebatq̧ C
senes intus eē abscōditos. Cū āt essent
egresse puelle: surrexerūt duo senes et
accurrerūt ad eaz ꝛ dixerūt. Ecce ostia
pomerij clausa sūt: ꝛ nemo nos videt ꝛ
i ɔcupiscētia tui sum⁹. Quobrē assenti
re nob: ꝛ cōmisceri nobiscū. Qd si nolu
eris dicemus ɔ̄ te testioniū ꝙ fuerit te
cū iuuenis ꝛ ob hāc causā emiserꝭ puel
las a te. Ingemuit susanna et ait: An-
gustie sūt mihi vndiq̧. Si eni h̄ egero
mors mihi ē: si aūt nō egero: nō effugi-
am manus vr̄as‖Sed melius est mihi 2. Re. 24
absq̧ ope incidere i man⁹ hoim q̄z pec
care i cōspectu dn̄i. Et exclamauit vo-
ce magna susāna: exclamauerūt aūt et

senes aduſus eā. Et cucurrit vnus ad
oſtia pomerij: ⁊ aperuit. Cū ꝗ audiſſēt
clamorē famuli domꝰ ī pomerio: irrue
rūt ꝑ poſticū vt viderēt qđ nā eēt. Poſt
ꝗ̄ āt ſenes locuti ſūt: erubuerūt ſuive
hemēter: q2 nūꝗ̄ dictꝰ fuerat ſmo hu-
iuſcemodi de ſuſanna. Et facta ē dies
D craſtina. Cūq; veniſſet ꝑplꝯ ad ioachī
virū eiꝰ: venerūt ⁊ duo p̄ſbyteri pleni
iniq̄ cogitatiōe aduſus ſuſānā vt īter-
ficerēt eā. Et dixerūt corā ꝑplo. Mitti
te ad ſuſāna filiā helchie vxorē ioachī.
Et ſtatim miſerūt. Et venit cū parēti-
bus ⁊ filijs ⁊ vniuerſis cognatꝭ ſuis.
Porro ſuſanna erat delicata nimis et
pulchra ſpecie. At iniq̄ illi iuſſerūt vt
diſcoopireꝉ: erat eñ coopta: vt vel ſic
ſatiareꝉ decore eiꝰ. Flebant igiꝉ ſui: ⁊
oēs q̄ nouerāt eā. Cōſurgētes aūt duo
p̄ſbri in medio ꝑpli: poſuerūt manꝰ ſu-
as ſuꝑ caput eiꝰ. Que flēs ſuſpexit ad
celū. Erat eñ cor eiꝰ fiduciā habēs in
dño. Et dixerūt p̄ſbri. Cū deambulare-
mus ī pomerio ſoli: īgreſſa ē hec cum
duabꝰ puellis ⁊ clauſit oſtia pomerij ⁊
dimiſit a ſe puellaſ. Venitq; ad eā ado
leſcēs q̄ erat abſcōditꝰ: ⁊ ꝯcubuit cum
ea. Porro nos cū eſſemꝰ in angulo po-
merij videntes iniq̄tatē: cucurrimꝰ ad
E eos: ⁊ vidimꝰ eos pariter cōmiſceri. Et
illū q̄dē nō quiuimꝰ cōp̄hēdere: q2 for-
tior nobis erat et apto oſtio exiliuit.
Hāc aūt cū app̄hēdiſſemꝰ īterrogaui-
mus q̄ſnā eēt adoleſcēs: ⁊ noluit indi
Prou.19.a care nob. Huiꝰ rei teſtes ſumus. Credi
dit eis mltitudo q̄ſi ſenibꝰ ⁊ iudicibꝰ
ꝑpli: ⁊ ꝯdēnauerūt eā ad mortē. Excla
mauit aūt voce magna ſuſāna: ⁊ dixit
Deꝰ eterne q̄ abſcōditoꝝ es cognitor:
q̄ noſti oīa anꝗ̄ fiāt: tu ſcis qm̄ falſū
teſtimoniū tulerūt ꝯ me: ⁊ ecce morior
cum nihil hoꝝ fecerim q̄ iſti malicioſe
cōpoſuerūt aduſū me. Exaudiuit aūt
dñs vocē eiꝰ. Cūq; ducereꝉ ad mortē:
ſuſcitauit dñs ſpm̄ pueri iuniorꝭ cuiꝰ
nomē daniel: ⁊ exclamauit voce mag-
2.Re.3.f na‖Mūdus ego ſū a ſāguine huiꝰ. Et
Actꝭ.20.f ꝯuſus oīs ꝑplꝯ ad eū dixit: Quis ē iſte
ſmo quē tu locutꝰ es? Qui cū ſtaret in
medio coꝝ ait Sic fatui filij iſrꝉ nō iu
dicātes neq; qđ veꝝ ē cognoſcētes: cō
dēnaſtꝭ filiā iſrꝉ? Reūtimi ad iudiciū:
q2 falſū teſtimoniū locuti ſunt aduſus
F eā. Reuſus ē ꝗ ꝑplꝯ cū feſtinatione. Et

dixerūt ei ſenes. Veni ⁊ ſede in medio
nr̄m: ⁊ indica nob: q2 tibi deꝰ dedit ho
norē ſenectutꝭ. Et dixit ad eos daniel.
Sepate illos ab inuicē ꝓcul ⁊ dijudi-
cabo eos. Cū ꝗ diuiſi eēnt alter ab alte
Eccl.30.c ro vocauit vnū d̄ eis: ⁊ dixit ad eū. In
ueterate dieꝝ maloꝝ: nūc venerūt pec
cata tua q̄ opabarꝭ p̄us: iudicās iudi
cia iīuſta: inocētes opprimēs ⁊ dimit-
tēs noxioſ: dicēte dño‖inocētē ⁊ iuſtū Exo.23.a
nō īterficies. Nūc ꝗ ſi vidiſti eā: dic q̄
ſub arbore videris eos colloquētes ſi-
bi. Qui ait: Sub cyno. Dixit aūt dani-
el: Recte mentitꝰ es in caput tuū. Ecce
eñ angelꝰ dei accepta ſnia ab eo ſcin-
det te mediū. Et amoto eo iuſſit veni-
re aliū: ⁊ dixit ei. Semē chanaan ⁊ nō
iuda ſpecies decepit te: ⁊ ꝯcupiſcentia
ſubuertit cor tuū. Sic faciebatꝭ filia B
bus iſrꝉ: ⁊ ille timētes loq̄bāꝉ vob: ſed
nō filia iuda ſuſtinuit iniq̄tatē vr̄am:
Nūc ꝗ dic mihi ſub q̄ arbore cōp̄hēde-
ris eos loquentes ſibi? Qui ait: Sub
p̄no. Dixit aūt ei daniel. Recte mētitꝰ
es ⁊ tu ī caput tuū. Manet eñ angelꝰ
dei gladiū hñs vt ſecet te mediū: ⁊ inꝉ-
ficiat vos. Exclamauit itaq; oīs cetꝰ
voce magna: ⁊ bñdixerūt deū q̄ ſaluat
ſperātes ī ſe. Et ꝯſurrexeꝛ̄t aduſus du-
os p̄ſbros. Cōuicerat eñ eos daniel ex
ore ſuo falſum dixiſſe teſtimoniū. Fece-
rūtq; eis ſic̄ male egerāt aduſus ꝓxi-
mā: vt facerēt ſm legē moyſi: ⁊ interfe
cerūt eos. Et ſaluatꝰ ē ſāguis inoxius
ī die illa. Helchias aūt ⁊ vxor eius lau
dauerūt deū ꝓ filia ſua ſuſanna cū io-
achim marito eiꝰ et cognatꝭ oībus: q2
nō eſt inuēta in ea res turpis. Daniel
aūt factꝰ eſt magnꝰ in cōſpectu populi
a die illa et deinceps. Et rex aſtyages
appoſitus eſt ad patres ſuos ⁊ ſuſcepit
cyrus perſes regnū eius. XIIII
Rat autē daniel conuiua regꝭ: A
e ⁊ honoratus ſuꝑ oēs amicos
eiꝰ. Erat quoq; idolū apud ba-
bylonios noīe bel et impēdebāꝉ in eo
ꝑ dies ſinglos ſimile artabe duodecim
et oues quadraginta: viniq; amphore
ſex. Rex quoq; colebat eum: ⁊ ibat per
ſingulos dies adorare eū: porro daniel
adorabat deū ſuū. Dixitq; ei rex: Qua-
re nō adoras bel? Qui reſpōdēs ait ei:
Quia nō colo idola manufacta ſ3 viuē
tem deū: qui creauit celū ⁊ terram; et

habet ꝑtātē oīs carnis. Et dixit rex ad
B eū. Nō videt̄ tibi eē bel viuēs de⁹? An
nō vides quāta comedat ⁊ bibat quo-
tidie? Et ait daniel arridēs. Ne erres
Eccl.30.c rex. Iste ē eīn intrinsecus luteus: foris
sec⁹ ereus: neqꝫ comedit aliqñ. Et ira
t⁹ rex vocauit sacerdotes ei⁹ ⁊ ait eis.
Nisi dixeritis mihi q̄s ē q̄ comedat im
pensas has: moriemini. Si aūt ostēde
ritis qm̄ bel comedat hec: morietur da-
niel: q̄ blasphemauit ī bel. Et dixit da
niel regi. Fiat iuxta ꝟbū tuū. Erāt aūt
sacerdotes bel septuagita: except⁊ vxo
rib⁹ ⁊ puulis ⁊ filiīs. Et venit rex cum
daniele ī tēplū belis. Et dixerūt sacer-
dotes belis. Ecce nos egrediemur fo-
ras: ⁊ tu rex pone escas ⁊ vinū misce: ⁊
C claude ostiū ⁊ signa annulo tuo. Et cū
ingressus fueris mane nisi iuener⁊ oīa
comesta a bel: morte moriemur: vel da
niel q̄ mētit⁹ ē aduersuz nos. Cōtēne-
bāt aūt q̄ fecerāt sub mēsa abscōditū
introitū ⁊ ꝑ illū ingrediebāt̄ semꝑ et
deuorabāt ea. Factū ē igit̄ postq̄ȝ egres
si sunt illi: ⁊ rex posuit cibos añ bel: ꝓ-
cepit daniel pueris suis ⁊ attulerūt ci
nerē ⁊ cribrauit ꝑ totū tēplū corā rege
⁊ egressi clauserūt ostiū: ⁊ signātes an-
nulo regis: abierūt. Sacerdotes aūt i-
gressi sunt nocte iuxta cōsuetudinē su
am ⁊ vxores ⁊ filiī eoꝝ: ⁊ comederunt
oīa ⁊ biberūt. Surrexit aūt rex primo
diluculo: ⁊ daniel cum eo. Et ait rex.
Salua ne sūt signacl̄a daniel? Qui rñ-
D dit. Salua rex. Statimqꝫ cū aperuisset
ostiū: intuit⁹ rex mēsā exclamauit vo-
ce magna. Magn⁹ ē bel: ⁊ nō ē apud
te dolus quisq̄ȝ. Et risit daniel: ⁊ tenu
it regē ne ingrederet̄ intro ⁊ dixit. Ec
ce pauimētū: animaduerte cui⁹ vesti-
gia sunt hec. Et dixit rex. Uideo vesti-
gia virorū ⁊ mulierū ⁊ infantiū. Et ira
tus ē rex. Tūc apphēdit rex sacerdotes
⁊ vxores ⁊ filios eoꝝ: ⁊ ostēderūt ei ab
scōdita ostiola ꝑ q̄ ingrediebāt̄ ⁊ con-
sumebāt q̄ erāt suꝑ mēsam. Occidit ergo
illos rex: ⁊ tradidit bel ī ꝑtātē danie-
lis: q̄ subuertit eū ⁊ tēplū eius. Et erat
draco magn⁹ ī loco illo: ⁊ colebāt eum
E babylonīj. Et dixit rex danieli. Ecce
nūc nō potes dicere: q̄ iste nō sit deus
viuens. Adora ergo eū. Dixitqꝫ daniel re
gi. Dñm deū meū adoro: q̄ ipe ē deus
viuēs. Iste aūt nō ē de⁹ viuēs. Tu aūt
rex da mihi potātē ⁊ interficiā draco-
nē absqꝫ gladio ⁊ fuste. Et ait rex. Do
tibi. Tulit ergo daniel picē ⁊ adipē ⁊ pi-
los: ⁊ coxit pariter: fecitqꝫ massas ⁊ de
dit in os draconis: ⁊ dirupt⁹ ē draco.
Et dixit daniel. Ecce quē colebatis.
Qđ cū audissent babylonīj: indignati
sūt vehemēter ⁊ ꝯgregati adūsū regē
dixerūt. Jude⁹ fact⁹ ē rex. Bel destrux-
it: draconē int̄fecit: ⁊ sacerdotes occi-
dit. Et dixerūt cū venisset ad regē. Tra
de nob danielē: alioq̄n int̄ficiem⁹ te ⁊
F domū tuā. Uidit ergo rex q̄ irruerēt ī eū
vehemēter: ⁊ necessitate cōpulsus tra-
didit eis danielē. Qui miserūt eū ī la- S.6.a
cū leonū: ⁊ erat ibi dieb⁹ sex. Porro in
lacu erāt leōes septē: ⁊ dabāt̄ eis duo
corpa q̄tidie ⁊ due oues: ⁊ tūc nō data
sunt eis vt deuorarēt danielē. Erat aūt
abacuc ꝓpheta ī iudea ⁊ ipse coxerat
pulmētū: ⁊ intriuerat panes in alueo-
lo: ⁊ ibat in cāpū vt ferret messoribus.
Dixitqꝫ āgel⁹ dñi ad abachuc. Fer prā
diū qđ habes in babylonē danieli: q̄ ē
in lacu leonū. Et dixit abachuc. Dñe
babylonē nō vidi: ⁊ lacū nescio. Et ap Ezech.8.b
G ꝓhendit eū angel⁹ dñi in vertice ei⁹: et
portauit eū capillo capitis sui: posuit-
qꝫ eū in babylonē suꝑ lacū in impetu
spūs sui. Et clamauit abachuc dicēs.
Daniel serue dei: tolle prādiū qđ misit
tibi deus. Et ait daniel. Recordat⁹ es
mei de⁹: ⁊ nō dereliquisti diligētes te.
Surgēs daniel comedit. Porro ange-
lus dñi restituit abachuc cōfestim ī lo
co suo. Uenit ergo rex die septimo vt lu-
geret danielē: ⁊ venit ad lacū ⁊ intro-
spexit ⁊ ecce daniel sedēs ī medio leo-
nū. Et exclamauit voce magna rex di-
cens. Magn⁹ es dñe de⁹ danielis. Et
extraxit eū de lacu leonū. Porro illos
q̄ ꝑditionis ei⁹ causa fuerāt: intromisit
ī lacū ⁊ deuorati sūt ī momēto corā eo.

Explicit daniel ꝓpheta. Incipit ꝓlo-
gus ī librū duodecim ꝓphetarū.

Non idē ordo ē duodecim ꝓ-
phetarū apud hebreos q̄ est
H apud nos. Unde s̄m id qđ ibi
legit̄: h̄ q̄ȝ dispositi sūt. Osee
comaticus ē: ⁊ q̄si ꝑ s̄nias loquēs. Jo-
hel plan⁹ in ꝓncipiīs: ī fine obscurior
⁊ vsqꝫ ad malachiā habent singuli ꝓ-
prietates suas: quē esdrā scribā legisqꝫ
doctorē hebrei autumāt. Et q̄ lōgū ē

nūc de oīb⁹ dicere: h̄ tm̄ vos o paula ⁊
eustochiū ām̄onitas scire volo vnū li
brū esse duodecim ꝓpharū: ⁊ osee syn-
chronon esaie: malachiā vero aggei et
zacharie fuisse tꝑib⁹. In q̄b⁹ aūt tēpus
nō ꝑfert̄ i titulo: sub illis eos regibus
ꝓphetasse sub q̄b⁹ ⁊ hi q̄ ante eos ha-
bēt titulos ꝓphetauerunt.

Item alius ꝓlogus.

r Egule sūt he sub q̄b⁹ signifi-
cationib⁹ noīm ad q̄s tribus
ꝑ ꝓphetas s̄mo dn̄i dirigat̄.
Quotiēscūq; ad decē trib⁹ tēdit̄ ꝓphe
tia: sub his noīb⁹ designāt̄: id ē effrai
samaria: isrl̄: ioseph: iezrahel: bethel: be
thauen: ⁊ interdū iacob. Quādo autē
ad duas loquit̄ trib⁹: sub his noībus
s̄mo ꝓfert̄: id ē iuda: hierl̄m: beniami
dom⁹ dauid: ⁊ interdū iacob. Aliquo
tiēs isrl̄ ad totas duodecim trib⁹ refer
tur. Duplex ē apud hebreos s̄nīa d̄ his
quattuor v̄sib⁹: q̄ in capite sūt ꝑnota-
ti. Pleriq; ei dicūt ꝙ ab esdra scriba ī
oīb⁹ ꝓphet̄ sic fuerit titulatū: vt ꝑscri
pto vniuscuiusq; noīe ꝓphetia cui⁹ sit
sequēs noscat̄. Ipse ē aūt esdras q̄ vl-
tim⁹ ꝓphetarū malachie noīe scribit̄.
Alij vero dicūt ꝙ ab ip̄is ꝓphet̄ ꝑ spi
ritūsanctū vt cetera sunt cōscripta.

Incipit ꝓlog⁹ i librū Osee ꝓphete.

t Emporib⁹ ozie ⁊ ioathe achaz
⁊ ezechie regū iuda ⁊ hierobo
am filij iohe reḡ. Osee filius
beeri ad ꝓphetiā dicēdā: spū
scō replet⁹ ē. De memorato itaq; nūe
ro regū: achaz rex iuda: ⁊ hieroboā rex
4.Reg.16.a isrl̄ dn̄z dereliquētes: vt historie regū ⁊
2.Pa.28.a ꝑalipomenō idicāt: etiā isrl̄ idolatrie
crimē iperio ac ptāte sua admittere co
egerūt. Propt̄ qd̄ de⁹ ad osee hec locu
Osee.1.a t⁹ ē dicēs. Accipe tibi vxorē fornica-
Ezech.16. riā siue fornicationū: ⁊ fac filios forni
catiōis. Fornicariā itaq; nō electione
corꝑis meretricē: sz gētilē deū ignorā
tē appellat: q̄ dei creator̄ sui amore cō
tēpto: simlacro ꝝ se subiecit desiderijs
Sz cū dei ꝑcepto ꝓpha i hac re paruis-
set ꝯceptū ex ea filium iezrahel ꝑcepit
noīare deo pollicēte post breue tp̄s sā-
guinē iezrahel i domo iehu vīdicare.
4.Reg.9.a Cui⁹ ꝓmissiōis hec cā ē iehu ꝑ heliseū
i regū iuncto ad defendendū sāguinē
naboth: cui⁹ iezrahel q̄q; tūc tp̄is me-
Reg.21.b tropolis erat: q̄uem iezabel achab re
gis isrl̄ vxor iteremerat: sicut regū hi-
storia exponit. Is cū grauit̄ iux̄ diui-
nū ꝑceptū vīdicādi sāguinis cā i oēm
memorati domū deseuisset. Hoc pacto 4.Reg.[illegible]
minū dereliquisse inueniť: cui⁹ ꝓ nepo
te hieroboā q̄ lectiōe cōꝑhensus ē: ori
ginis sue facta imitāte: ac ꝯ dei ꝑcepta
⁊ religionē cū ꝓplo isrl̄ agente: sāguis
naboth q̄ in loco certe iezrahel fuerat
ꝓfusus in domo iehu ꝓcuratoris me-
morati hieroboe ꝓ pctō redūdaturus
significat̄. Hinc factū est vt ira dei in
ꝓplo isrl̄ ꝑ denūciationē ꝓphete ꝓces
sura diceret̄: domui āt iude misericor
dia lectione cōꝑhēsa ob h̄ ꝓmissa est:
q2 ezechias rex iuda fili⁹ achaz subla 4.Reg.[illegible]
tis idolis q̄ tā pater ei⁹ q̄z ceteri reges
cōsecrauerūt: tēplū dei purgasse ⁊ puri
ficasse mōstrat̄.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumētū in eūdem

o See crebro noīat effraim: sa
mariā: ioseph: iezrahel: ⁊ vxo
rē fornicariā: ⁊ fornicatiōis
filios: et adulterā cubiculo
clausā mariti multo tp̄e sedere viduā
⁊ sub veste lugubri viri ad se reditum
prestolari.

Explicit argumētū. Incipit liber Osee ꝓphete. Capitulū. I

v **Erbum domini** A
qd̄ factū ē ad osee filiū beeri
in dieb⁹ ozie ioathan achaz
ezechie regū iuda: ⁊ in dieb⁹
hieroboā filij ioas regis isrl̄. Princi-
piū loquendi dn̄o i osee. Et dixit dn̄s
ad osee. Vade sume tibi vxorē fornica
tionū: ⁊ fac tibi i filios fornicatonū: q2
fornicās fornicabit̄ t̄ra a dn̄o. Et abijt B
⁊ accepit gomer filiā debelai: ⁊ ꝯcepit
⁊ peꝑit ei filiū. Et dixit dn̄s ad eū. Vo Esa.8.a
ca nomē ei⁹ iezrahel. Qm̄ adhuc mo-
dicū: ⁊ visitabo sāguinē iezrahel suꝑ
domū iehu: ⁊ q̄escere faciā regnum do
m⁹ isrl̄. Et in illa die cōterā arcū isrl̄:
in valle iezrahel. Et cōcepit adhuc et
peꝑit filiā. Et dixit ei. Voca nomē ei⁹ 5.eo.et.1.eo.
absq; misericordia. Quia nō addā vl- C
tra misereri domui isrl̄: sz obliuiōe ob-
liuiscar eorum. Et domui iuda misere
bor: ⁊ saluabo eos i dn̄o deo suo: ⁊ nō
saluabo eos i arcu ⁊ gladio ⁊ i bello ⁊
in eq̄s ⁊ in eq̄tib⁹. Et ablactauit eā q̄
erat absq; mis̄cdia. Et cōcepit: ⁊ peꝑit
filiū. Et dixit ei. Voca nomē ei⁹ non

D pplus me⁹. Quia vos nō pplus me⁹: et
hic incipit ego nō ero vr̄ de⁹ ‖ Et erit nūer⁹ filioꝝ
ca. 2m heb isrl̄ q̄si arena mar̄ q̄ sine mēsura ē: ⁊
nō nūerabit̄. Et erit i loco vbi dicet̄
eis nō pplus me⁹ vos: dicet̄ eis filij dei
viuētis. Et cōgregabūt̄ filij iuda: ⁊ fi-
lij isrl̄ pariter: ⁊ ponēt sibimet caput
vnū: ⁊ ascēdēt d̄ t̄ra: q̄ magn⁹ dies iez
A Icite fratrib⁹ vr̄is (rahel. II
d pplus me⁹: ⁊ sorori vr̄e: miscd̄iā
cōsecuta. Judicate mr̄em vr̄az
iudicate: q̄m ipā nō vxor mea: ⁊ ego n̄
vir ei⁹. Auferat fornicatiōes suas a fa
cie sua: ⁊ adulteria sua de medio vbeꝝ
suoꝝ: ne forte expoliē eā nudā ⁊ statuā
eā s̄m diē natiuitat̄ sue: ⁊ ponā eā q̄si
solitudinē: ⁊ statuā eā velut t̄rā inuiā
⁊ interficiā eā siti: ⁊ filioꝝ illi⁹ nō mise-
rebor: q̄m filij fornicationū sūt: q̄ for-
nicata ē mr̄ eoꝝ. Cōfusa ē q̄ ꝯcepit eos
q̄ dixit. Uadā post amatores meos q̄
dāt panes mihi: ⁊ aq̄s meas: ⁊ lanā me
am: ⁊ linū meū: oleū meū: ⁊ potū meū.
B Propt̄ h̄ ecce ego sepiā viā tuā spinis:
⁊ sepiā eā maceria. Et semitas suas nō
inueniet ⁊ sequet̄ amatores suos ⁊ nō
apphendet eos: ⁊ q̄ret eos ⁊ nō inue-
niet. Et dicet. Uadā ⁊ reuertar ad viꝝ
meū priorē: q̄ bn̄ mihi erat tūc mag̃
q̄ꝫ nunc. Et hec nesciui q̄ ego dedi ei
frumētū ⁊ vinū ⁊ oleū: ⁊ argētū multi-
plicaui ei ⁊ auꝝ: q̄ fecerūt baal. Idcir-
co cōuertar ⁊ sumā frumētū meū i t̄pe
suo: ⁊ vinū meū i t̄pe suo: ⁊ liberabo la
nā meā ⁊ linū meū q̄ opp̄iebāt igno-
miniā ei⁹. Et nunc reuelabo stulticiā
ei⁹ in ocul̄ amatoꝝ ei⁹: ⁊ vir nō eruet
eā de manu mea. Et cessare faciā om̄e
gaudiū ei⁹: solennitatē ei⁹: neomeniā
ei⁹: sabbatū ei⁹: ⁊ oia festa t̄pa ei⁹. Et
C corūpā vineā ei⁹: ⁊ ficū ei⁹: de q̄b⁹ dix-
it. Mercedes he mee sūt: q̄s dedert̄ mi-
hi amatores. Et ponā eā in saltū: ⁊ co-
medet eā bestia agri. Et visitabo super
eā dies baalim q̄b⁹ accēdebat incēsū:
⁊ ornabat̄ in aure sua ⁊ monili suo: ⁊
ibat post amatores suos: ⁊ mei obliui-
scebat̄ dicit dn̄s. Propt̄ h̄ ecce ego la-
ctabo eā ⁊ ducā eā i solitudinē. Et lo-
quar ad cor ei⁹: ⁊ dabo ei vinitores ei⁹
ex eodē loco: ⁊ vallē achor ad apiendā
spem. Et canet ibi iux̄ dies iuuētutis
sue: ⁊ iux̄ dies ascēsiōis sue de t̄ra egy-
pti. Et erit in die illo ait dn̄s: vocabit
me vir me⁹: ⁊ nō vocabit me vltra baa
lim. Et auferā noīa baalim de ore ei⁹: D
⁊ nō recordabit̄ vltra noīs eoꝝ. Et p̄-
cutiā eis fedus i die illa: cū bestia agri
⁊ cū volucre celi: ⁊ cū reptili t̄re. Et ar-
cū ⁊ gladiū ⁊ bellū cōterā d̄ terra: ⁊ dor
mire eos faciā fiducialit̄. Et sponsabo
te mihi i sempiternū: ⁊ spōsabo te mi-
hi in iusticia ⁊ iudicio ⁊ i miscd̄ia ⁊ mi
serationib⁹. Et spōsabo te mihi i fide:
⁊ scies q̄ ego dn̄s. Et erit: i die illa ex-
audiā dic̄ dn̄s: et exaudiā celos: ⁊ illi
exaudiēt t̄rā: ⁊ t̄ra exaudiet triticū et
vinū ⁊ oleū: ⁊ hec exaudiēt iezrahel.
Et seminabo eā mihi i t̄rā: ⁊ miserebor
ei⁹ q̄ fuit absq̄ miscd̄ia. ‖ Et dicā non Ro. 9. e
pplo meo pplus me⁹ es tu: ⁊ ip̄e dicet de 1. Pe. 2. b
T dixit dn̄s (us me⁹ es tu. III A
e ad me Adhuc vade ⁊ dilige mu
lierē dilectā amico ⁊ adulterā:
sic̄ diligit dn̄s filios isrl̄: ⁊ ip̄e respectāt
ad de⁹ alienos ⁊ diligūt vinacia vuaꝝ.
Et fodi eā mihi q̄ndeci argēteis: ⁊ cho
ro hordei: ⁊ dimidio choro hordei: et
dixi ad eā. Dies multos expectab̄ me.
Nō fornicaber̄: ⁊ nō eris viro: s̄ ⁊ ego B
expectabo te. Quia dies mlt̄os sedebūt
filij isrl̄ sine rege ⁊ sine p̄ncipe ⁊ sine
sacrificio ⁊ sine altari ⁊ sine ephot ⁊ si
ne theraphin. Et post hec reūtēt̄ filij
isrl̄: ⁊ q̄rēt dn̄m deū suū ⁊ dd̄ rege suū:
⁊ pauebūt ad dn̄m ⁊ ad bonū ei⁹ i no-
Udite v̄bū (uissimo dieꝝ. IIII A
a dn̄i filij isrl̄: q̄ iudiciū dn̄o cū
hitatorib⁹ t̄re. Nō ē ei v̄itas ⁊
nō ē miscd̄ia ⁊ nō ē sc̄ia dei i t̄ra. Ma-
ledictū ⁊ mēdaciū ⁊ homicidiū ⁊ fur-
tū ⁊ adulteriū inundauerūt: ⁊ sāguis sā
guinē tetigit. Propt̄ h̄ lugebit t̄ra: ⁊ i
firmabit̄ oīs q̄ hitat i ea. In bestia a-
gri ⁊ i volucre celi: s̄ ⁊ pisces mar̄ cō-
gregabūt̄. Uerūtn̄ vnusq̄sq̄ nō iudi-
cet ⁊ nō arguat̄ vir. Pplus ei tu⁹ sicut
hi: q̄ ꝯdicūt sacerdoti. Et corrues ho- B
die: ⁊ corruet etiā p̄ph̄a tecū. Nocte ta
cere feci mr̄ez tuā. Cōticuit pplus me⁹
eo q̄ nō habuerit sciam. Quia tu sciē-
tiā repulisti: repellem te ne sacerdotio
fūgar̄ mihi. Et oblita es leg̃ dei tui ⁊
obliuiscar filioꝝ tuoꝝ ⁊ ego. Sc̄d̄ꝫ mlt̄
titudinē eoꝝ sic peccauert̄ mihi gl̄iaz
eoꝝ i ignominiā cōmutabo. Pctā ppli
mei comedēt: ⁊ ad iniq̄tatē eoꝝ suble
uabunt aīas eoꝝ. ‖ Et erit: sicut popu Esa. 24. c

lus: sic sacerdos. Et visitabo sup eum
C vias ei⁹ ⁊ cogitatiões ei⁹ reddã ei. Et
comedēt ⁊ ñ saturabũt. Fornicati sũt
⁊ nõ cessauerũt: qm dñm dereliquerũt
in nõ custodiẽdo. Fornicatio ⁊ vinũ ⁊
ebrietas auferunt cor. Pplꝰs meus li
gno suo iterrogauit: ⁊ baculus ei⁹ an-
nũciauit ei. Spũs ei fornicationũ de-
cepit eos: ⁊ fornicati sũt a deo suo. Su
p capita mõtiũ sacrificabãt: ⁊ sup col-
les accẽdebãt thymiama subt⁹ quer-
cũ ⁊ ꝑplm ⁊ therebinthũ: qꝛ bona erat
vmbra ei⁹. Ideo fornicabũt filie vr̃e:
⁊ sponse vr̃e adultere erũt. Nõ visita-
bo sup filias vr̃as cũ fuerint fornicate
⁊ sup sponsas vr̃as cũ adulterauerint:
qm ipi cũ meretricib⁹ cõuersabant: ⁊
D cũ effeminatis sacrificabãt. Et pplꝰs
nõ intelligẽs vapulabit. Si fornicaris
tu isrl: nõ delinquas saltẽ iuda. Et no
lite ingredi in galgala: ⁊ ne ascẽderitis
in bethauen: neqꝫ iurauerit: viuit do
min⁹. Qm sicut vacca lasciuiẽs decli-
nauit isrl. Nũc pascet eos dñs: q̃si ag-
nũ in latitudine. Particeps idoloꝝ ef
fraim: dimitte eũ. Separatũ ẽ cõuiuiũ
eoꝝ: fornicatione fornicati sũt: dilexe-
rũt afferre ignominiã ꝓtectores eius.
Ligauit eũ spũs i alis suis: ⁊ ꝯfũdent a
A Udite h̃ sa (sacrificijs suis. V
a cerdotes: ⁊ attendite dom⁹ isrl
⁊ dom⁹ regis: auscultate qꝛ vo-
bis iudiciũ ẽ. Qm laqueus facti estis
speculationi: ⁊ sicut rete expãsum sub-
ter thabor ⁊ victimas declinastis i ꝓ-
fundũ. Et ego eruditor oim eoꝝ. Ego
scio effraim: ⁊ isrl nõ ẽ abscõdit⁹ a me
B Quia nũc fornicat⁹ est effraim: cõtami
nat⁹ ẽ isrl. Nõ dabũt cogitatiões suas
vt reuertant ad deũ suũ: qꝛ spũs forni
cationũ i medio eoꝝ: ⁊ dñm nõ cogno
uerũt. Et rñdebit arrogãtia isrl i facie
ei⁹: ⁊ isrl ⁊ effraim ruent i iniq̃tate sua
Ruet etiã iudas cũ eis. In gregib⁹ su-
is ⁊ in armentis suis vadẽt ad querẽ-
dũ dñm: ⁊ nõ inuenient. Ablatus ẽ ab
C eis. In dño ꝑuaricati sũt: qꝛ filios alie
nos genuerũt. Nũc deuorabit eos mẽ
sis cũ ꝑtibus suis. Clãgite buccina in
gabaa: tuba in rema. Ululate i betha-
uen: post tergũ tuũ beniami. Effraim
i desolatiõe erit. In die correptiõis in
tribub⁹ isrl ostendi fidẽ. Facti sũt pn-
cipes iuda q̃si assumẽtes terminũ: sup
eos effũdã q̃si aquã irã meã. Calũniã
patiens ẽ effraim fractus iudicio: qm
cepit abire post sordẽ. Et ego q̃si tinea D
effraim: ⁊ q̃si putredo domui iuda. Et
vidit effraim lãguorẽ suũ: ⁊ iudas vin
culũ suũ. Et abijt effraĩ ad assur: ⁊ mi-
sit ad regẽ vltorẽ. Et ipse nõ poterit sa
nare vos: nec soluere poterit a vob vi
culũ. Qm ego q̃si leena effraim: ⁊ qua
si catulus leonis domui iuda. Ego ca-
piam ⁊ vadã: tollã ⁊ nõ ẽ q̃ eruat. Va
dẽs reuertar ad locũ meũ donec defi-
ciatis: ⁊ queratis faciẽ meã. VI
N tribulatiõe sua mane cõsur- A
i gẽt ad me. Uenite ⁊ reũtamur
ad dñm: qꝛ ipe cepit ⁊ sanabit
nos: ꝑcutiet ⁊ curabit nos. Uiuifica-
bit nos post duos dies: i die tertia sus-
citabit nos: ⁊ viuem⁹ i cõspectu eius:
sciemus sequemurqꝫ vt cognoscamus
dñm. Quasi diluculũ ꝑparat⁹ ẽ egres- B
sus ei⁹: ⁊ veniet q̃si imber nobis tẽpo
rane⁹ ⁊ serotin⁹ terre. Quid faciã tibi
effraim: q̃d faciã tibi iuda? Misericor
dia vr̃a q̃si nubes matutina: ⁊ q̃si ros
mane ꝑtrãsiẽs. Propter h̃ dolaui i ꝓ
phetis: ⁊ occidi eos in verbis oris mei C
⁊ iudicia tua q̃si lux egredient. ‖Quia Matt. 9. b
misericordiã volui ⁊ nõ sacrificiũ: ⁊ sci et. 12. a
entiã dei plus q̃ holocaustũ. Ipsi aũt
sicut adã trãsgressi sunt pactũ: ibi ꝑua
ricati sunt in me. Galaad ciuitas ope
rãtiũ idolũ supplãtata sanguine: ⁊ q̃si
fauces virorũ latronũ. Particeps sa- D
cerdotũ: i via interficiẽtiũ ꝑgẽtes de
sichem: qꝛ scelus opati sunt. In domo
isrl vidi horrẽdũ. Ibi fornicatiões ef-
fraim cõtaminatus ẽ isrl. Sed ⁊ iuda
pone messem tibi: cũ cõuertero captiui
Um sa (tatẽ populi mei. VII A
c nare vellẽ isrl: reuelata ẽ iniq̃-
tas effraim ⁊ malicia samarie:
qꝛ opati sunt mẽdaciũ. Et fur igressus
est spoliãs latrũculus foris. Et ne for-
te dicãt in cordib⁹ suis: oẽm maliciã
eoꝝ me recordatũ. Nũc circũdederunt
eos adinuẽtiões sue corã facie mea fa-
cte sũt. In malicia sua letificauerũt re
gẽ: ⁊ i mẽdacijs suis principes Omnes
adulterãtes q̃si cliban⁹ succẽsus a co-
quẽte. Quieuit paululũ ciuitas a cõ- B
mixtione fermenti: donec fermẽtaret Mat. 13. c
totũ. Dies regis nr̃i. Ceperũt pncipes
furere a vino. Extẽdit manũ suã cũ il

Iusorib⁹:qꝛ applicauerunt q̄si clibanū
coꝛ suū cū insidiaret̄ eis. Tota nocte
dormiuit coquēs eos:mane ipse succē
sus q̄si ignis flāme. Oēs calefacti sūt
q̄si cliban⁹:ꝛ deuorauerūt iudices su-
os. Oēs reges eoꝝ ceciderūt: nō ē qui
clamet ī eis ad me. Effraim ī pp̄lis ip̄e
C cōmiscebat̄. Effraim fact⁹ ē subcineri
tius panis: q̇ nō reuersat̄. Comederūt
alieni robur ei⁹:ꝛ ip̄e nesciuit. Sꝫ ꝛ ca
ni i effusi sūt in eo:ꝛ ip̄e ignorauit. Et
humiliabit̄ sup̄bia isrl'i facie ei⁹. Nec
reuersi sūt ad dn̄m deū suū:ꝛ nō quesie
rūt eū ī oib⁹ his. Et fact⁹ ē effraim q̄si
colūba seducta nō habēs coꝛ. Egyptū
inuocabāt:ad assyrios abierūt. Et cū
ꝓfecti fuerint expādā sup̄ eos rete me-
um:ꝛ q̄si volucrē celi detrahā eos. Ce-
dā eos sm̄ auditionē cet⁹ eoꝝ. Ue eis
D q̄m recesserūt a me. Uastabunt̄: qꝛ p̄-
uaricati sūt ī me. Ego redemi eos ꝛ ip
si locuti sūt ꝯ me mēdacia. Et nō cla-
mauerūt ad me ī corde suo: sed vlula-
bant ī cubilib⁹ suis. Sup̄ triticū ꝛ vi-
nū rumiabāt ꝛ recesserūt a me. Et ego
erudiui eos:ꝛ cōfortaui brachia eoꝝ:ꝛ
in me cogitauerūt maliciā. Reūsi sunt
vt essent absq̄ iugo:facti sūt q̄si arcus
dolosus. Cadēt in gladio p̄ncipes eoꝝ
a furore lingue sue. Ista subsannatio
eoꝝ in terra egypti. VIII
A i N gutture tuo sit tuba q̄si aqui
la sup̄ domū dn̄i: ꝓ eo trāsgres-
si sunt fedus meū:ꝛ legē meā p̄uarica
ti sūt. Me inuocabūt de⁹ me⁹:ꝛ cogno
uim⁹ te isrl'. Proiecit isrl' bonū:inimi-
cus p̄sequet̄ eū. Ipsi regnauerūt ꝛ non
ex me:principes extiterūt:ꝛ nō cogno-
uit. Aurū suū ꝛ argētū suū fecerūt sibi
idola vt interirēt. Proiect⁹ ē vitulus
B tu⁹ samaria. Irat⁹ ē furoꝛ me⁹ in eis.
Usq̄ q̊ nō poterūt emūdari. Quia ex
isrl' ꝛ ipse ē. Artifex fecit illū:ꝛ nō ē de
us. Q̄m in aranearū telas erit vitul⁹
samarie:qꝛ ventū seminabūt ꝛ turbi-
nē metēt. Culm⁹ stans: nō ē in eo ger-
men: nō faciet farinā. Q̊ ꝛ si fecerit:
alieni comedēt eā. Deuoratus est isrl'.
C Nūc fact⁹ ē in nationib⁹ q̄si vas imū-
dū: qꝛ ipsi ascēderūt ad assur. Onager
solitari⁹ sibi effraim. Mūera dederūt
amatorib⁹ suis: sꝫ ꝛ cū mercede ꝯduxe
rūt natiōes. Nūc ꝯgregabo eos:ꝛ q̇es-
cent paulisp̄ ab onere regis ꝛ p̄ncipū.

Quia mltiplicauit effraim altaria ad
peccādū: facte sūt ei are ī delictū. Scri D
bā ei multiplices leges meas: q̇ velut
aliene cōputate sūt. Hostias offerēt: i-
molabūt carnes ꝛ comedēt:ꝛ dn̄s non
suscipiet eas. Nūc recordabit̄ iīq̇tat̄
eoꝝ:ꝛ visitabit pctā eoꝝ. Ipsi ī egyptū
cōuertent̄. Et oblit⁹ ē isrl' factoris sui:ꝛ
edificauit delubra:ꝛ iudas multiplica
uit vrbes munitas. Et mittā ignē ī ci
uitates ei⁹:ꝛ deuorabit edes illi⁹. IX A
Oli letari isrl': noli exultare sic
n ꝓpli: qꝛ fornicat⁹ es a deo tuo.
Dilexisti mercedē sup̄ oēs are-
as tritici. Area ꝛ torcular nō pascet eos
ꝛ vinū mētiet̄ eis. Nō habitabūt ī t'ra
dn̄i. Reuersus ē effraim ī egyptū:ꝛ in
assyrijs pollutū comedit. Non libabūt
dn̄o vinū:ꝛ nō placebūt ei. Sacrificia
eoꝝ q̄si panis lugentiū. Oēs q̇ come-
dēt eū cōtamiabūt̄: qꝛ panis eoꝝ aie
ipsoꝝ: nō ītrabit ī domū dn̄i. Quid fa-
cietis in die solenni in die festiuitatis
domini? Ecce em̄ ꝓfecti sunt a vasti-
tate. Egypt⁹ ꝯgregabit eos: mēphis B
sepeliet eos. Desiderabile argētū eoꝝ
vrtica hereditabit: lappa ī tabernacul'
eoꝝ. Uenerūt dies visitatiōes: venerūt
dies retributiōis. Scitote isrl' stultū:
ꝓpham insanū: viꝝ spiritalē. Propter
multitudinē iniq̇tat̄ tue:ꝛ multitudi
nē amētie. Speculatoꝛ effraim cū deo
meo ꝓpha laqueus ruine fact⁹ ē sup̄
oēs vias ei⁹. Insania ī domo dei eius.
Profūde peccauerūt: sic ī dieb⁹ gabaa.
Recordabit̄ iniq̇tatis eoꝝ ꝛ visitabit
pctā eoꝝ. Quasi vuas in deserto inueni C
isrl': q̄si p̄ma poma ficulnee in cacumi
ne ei⁹ vidi p̄res eoꝝ. Ipi aūt intraue-
rūt ad beelphegoꝛ:ꝛ abalienati sūt in
cōfusione ꝛ facti abomiabiles sicut ea
q̇ dilexerūt. Effraim q̄si auis auolauit
Gloria eoꝝ a partu:ꝛ ab vtero ꝛ a cō-
ceptu. Q̄ꝙ ꝛ si enutrierint filios suos:
absq̄ liberis eos faciā ī hoib⁹. Sed et
ve eis: cū recessero ab eis. Effraim vt
vidi tyrus erat: fundata ī pulchritudi
ne. Et effraim educet ad īterfectorē fi
lios suos. Da eis dn̄e. Quid dabis eis
Da eis vuluā sine liberis:ꝛ vbera arē
tia. Oēs nequitie eoꝝ ī galgal: qꝛ ibi D
exosus habui eos. Propt̄ maliciā ad
inuētionū eoꝝ: de domo mea eīciam
eos. Nō addā vt diligā eos. Oēs p̄ncī

pes eoꝝ recedẽtes. Percussus ẽ effral
radix eoꝝ exiccata ẽ. Fructũ nequaꝗꝫ
faciẽt. Qꝫ ꝛ si genuerint īterficiā amā
tissima vteri eoꝝ. Abijciet eos dñs de
us me⁹ qꝛ nõ audierũt eũ: ꝛ erũt vagi ī
A Jtis frõdosa isrl̕ (natiõib⁹. X
v fruct⁹ adeq̄tus ẽ ei. Scd̃m mul
titudinẽ fruct⁹ sui multiplica-
uit altaria: iux̄ vbertatẽ t̄re sue exube-
rauit simulacris. Diuisũ ẽ coꝛ eoꝝ: nũc
interibũt. Jpse cõfringet simulacra eo
rũ: depopulabit̄ aras eoꝝ. Quia nunc
dicẽt nõ ẽ rex nob̃. Nõ ei timem⁹ dñm
Et rex q̄d faciet nob̃? Loq̄mini verba
B visiõis inutilis ꝛ ferietꝭ fedus cũ mẽda
tio ꝛ germiabit q̄si amaritudo iudiciũ
sup̱ sulcos agri. Uaccas bethauẽ colu
erũt h̄itatoꝛes samarie. Qui luxit sup̱
eũ pp̱l̄s ei⁹: ꝛ editui ei⁹ sup̱ eũ exultaue
rũt ī gl̄ia ei⁹: qꝛ migrauit ab eo. Siq̄-
dẽ ꝛ ip̄e ī assur delat⁹ ẽ mun⁹ regi vlto
ri. Confusio effraim capiet: ꝛ cõfunde-
tur isrl̕ ī volũtate sua. Trãsire fecit sa
maria regẽ suũ q̄si spumã sup̱ faciem
aq̄. Et disp̱dent̄ excelsa idoli: ctm̄ isrl̕
C Lappa ꝛ tribul⁹ ascẽdet sup̱ aras eoꝝ
Luc̄.23.a ‖Et dicẽt mõtib⁹ op̱ite nos: ꝛ collib⁹
Apo.6.d cadite sup̱ nos. Ex dieb⁹ gabaa pecca
uit isrl̕. Jbi steterũt. Nõ cõp̄hẽdet eos
ī gabaa p̄liũ: sup̱ filijs iniq̄tatꝭ. Juxta
desideriũ meũ coꝛripiã eos. Cõgrega-
bũt̄ sup̱ eos pp̱l̄i: cũ coꝛripiẽt̄ ꝓp̄t du-
as iniq̄tates suas. Effraim vitula do-
cta diligere triturã: ꝛ ego trãsiui super
D pulchꝛitudinẽ colli ei⁹. Ascẽdã sup̱ ef
fraim. Arabit iudas: cõfringet sibi sul
Hiere.4.a cos iacob. ‖Seminate vob̃ in iusticia:
ꝛ metite ī oꝛe misc̄dic: innouate vobis
nouale. Tẽpus aũt req̄rẽdi dñm: q̄ ve
nerit cũ docebit vos iusticiã. Arastis
īpietatẽ: iniq̄tatẽ messuistis: comedi-
stis frugẽ mẽdacij. Quia ꝯfisus es in
vijs tuis: ꝛ ī multitudine fortiũ tuoꝝ:
ꝯsurget tumult⁹ ī pp̱l̄o tuo: ꝛ oẽs mu-
nitiões tue vastabũt̄ sicut vastat⁹ est
salmana: a domo ei⁹ q̄ vĩdicauit baal:
ī die p̄lij matre sup̱ filios allisa. Sic fe
cit vobis bethel: a facie militie nequi-
A Jcut mane (tiarũ vr̄aꝝ. XI
s trãsit: ꝑtrãsit rex isrl̕: qꝛ puer is-
Matt.2.c rael ꝛ dilexi eũ: ꝛ ex egypto vo-
caui filiũ meũ. Uocauerũt eos: sic abi
erũt a facie eoꝝ. Baalim imolabãt: et
simulacris sacrificabãt. Et ego q̄si nu
trit⁹ ephꝛaim poꝛtabã eos ī bꝛachijs
meis: ꝛ nescierũt q̄ curarẽ eos. Jn fu- B
niculis adã trahã eos: ī vinculis cha-
ritatꝭ. Et ero eis q̄si exaltãs iugũ sup̱
maxillas eoꝝ ꝛ declinaui ad eũ vt ve-
sceret̄. Nõ reuertet̄ ī t̄rã egypti: ꝛ assur
ip̄e rex ei⁹: q̄m noluerũt ꝯuerti. Cepit
gladi⁹ ī ciuitatib⁹ ei⁹: ꝛ cõsumet electos
ei⁹: ꝛ comedet capita eoꝝ. Et pp̱l̄s me⁹ C
pẽdebit ad redditũ meũ. Jugũ ãt ipo-
net̄ eis simul: q̄d nõ aufereť. Quõ da-
bo te effrai ꝓtegã te isrl̕? Quõ dabo te
Sicut adama ponã te: vt seboim. Cõ- Gen̄.19.f
uersũ ẽ ī me coꝛ meũ: pariť ꝯturbata ẽ
penitudo mea. Nõ faciã furoꝛẽ ire mee
Nõ cõuertar vt disp̱dã effraim: q̄m de
us ego ꝛ nõ hõ. Jn medio tui sctũs et D
nõ ingrediar ciuitatẽ. Post dñm am-
bulabũt. Quasi leo rugiet: qꝛ ip̄e rugi-
et: ꝛ foꝛmidabũt filij maris. Et auola-
bũt q̄si auis ex egypto: ꝛ q̄si colũba de
terra assyrioꝝ: ꝛ collocabo eos ī domi
b⁹ suis dicit dñs. Circũdedit me effra-
im in negotiatione: ꝛ ī dolo dom⁹ isrl̕
Judas aũt testis descẽdit cũ deo: ꝛ cũ
Ffraim pa (sãctꝭ fidelib⁹. XII A
e scit ventũ: ꝛ seq̄t̄ estũ. Tota die
mẽdaciũ ꝛ vastitatẽ multipli-
cat. Et fedus cũ assyrijs inijt: ꝛ oleũ in
egyptũ ferebat. Judiciũ ꝗ dñi cũ iuda
et visitatio sup̱ iacob. Juxta vias ei⁹ ꝛ
iux̄ adinuẽtiões ei⁹ reddet ei. ‖Jn vte- Gen̄.25.c
ro supplãtauit fratrẽ suũ: ‖ꝛ ī fortitu- Gen̄.32.f
dine sua direct⁹ ẽ cũ angelo. Et inua- B
luit ad angelũ: ꝛ cõfoꝛtat⁹ ẽ. Fleuit: et
rogauit eũ. Jn bethel inuenit eũ: ꝛ ibi
locut⁹ ẽ nobiscũ. Et dñs de⁹ exercituũ
dñs memoꝛiale ei⁹. Et tu ad dñm deũ
tuũ cõuteris. Misericoꝛdiã ꝛ iudiciuꝫ
custodi: ꝛ spera ī deo tuo semp̱. Chana
an ī manu ei⁹ statera dolosa: calũniaꝫ
dilexit. Et dixit effrai. Uerũtñ diues
effect⁹ sũ: īueni idolũ mihi. Oẽs labo- C
res mei nõ īueniẽt mihi iniq̄tatẽ quã
peccaui. Et ego dñs de⁹ tu⁹ ex t̄ra egy
pti. Adhuc sedere te faciã ī tabernacu
lis: sicut ī dieb⁹ festiuitatꝭ. Et locutus
sũ sup̱ ꝓphetas: ꝛ ego visionẽ mltipli-
caui: ꝛ ī manu ꝓphaꝝ assimilat⁹ sum.
Si galaad idolũ: ꝗ frustra erãt in gal-
gal bob⁹ imolãtes. Nã ꝛ altaria eoꝝ q̄ D
si aceruĩ sup̱ sulcos agri. Fugit iacob Gen̄.28.a
ī regionẽ syrie: ꝛ seruiuit isrl̕ ī vxoꝛẽ: ꝛ ī
vxoꝛẽ seruauit. Jn ꝓpheta ãt eduxit do

minꝰ isrł de egypto: ꝛ i ꝓphā ꝑuatꝰ est
Ad iracūdiā me ꝓuocauit effraim in
amaritudinibꝰ suis: ꝛ sanguis eiꝰ sup
eū veniet: ꝛ opprobriū eius restituet ei
A Oquēte (dn̄s deꝰ suꝰ. XIII
l effraim: horror iuasit isrł: ꝛ de.
liqt i baal ꝛ mortuꝰ est. Et nūc
addiderūt ad peccādū: feceruntq; sibi
cōflatile de argento suo q̄si similitudi
nē idolorꝝ. Factura artificum totū ē.
His ipi dicūt. Immolate hoīes vitu-
los adorātes. Idcirco erūt q̄si nubes
matutina: ꝛ sicut ros matutinꝰ ꝑteri-
B ens. Sicut puluis turbine raptꝰ ex area
Esa.43.b ꝛ sicut fumꝰ de fumario.‖ Ego āt dn̄s
deus tuꝰ ex tra egypti ꝛ deū absq; me
scies: ꝛ saluator nō est ꝑter me. Ego
cognoui te in deserto: i tra solitudinis.
Iuxta pascua sua adipleti sūt: ꝛ satura
ti sūt Et eleuauerūt cor suū: ꝛ obliti sūt
mei. Et ego ero eis q̄si leena: sicut pardꝰ
ou.17.b in via assyriorꝝ.‖ Occurrā eis q̄si vrsa
C raptis catulis ꝛ dirūpā interiora ieco
ris eorꝝ. Et cōsumā eos ibi q̄si leo: be-
stia agri scindet eos. Perditio tua isrł
tm̄mō in me auxiliū tuū. Ubi ē rex tu
us? Maxime nūc saluet te i oībꝰ vrbi-
bus tuis. Et iudices tui de qbꝰ dixisti
Reg.8.a ‖da mihi regē ꝛ ꝑncipes. Dabo tibi re
gē i furore meo: ꝛ auferā i indignatiōe
mea. Colligata ē iniq̄tas effraim: ab-
D scōditū pctm̄ eiꝰ. Dolores ꝑturientis
Cor.15.g veniēt ei. Ipse filiꝰ nō sapiēs. Nūc enī
Hebre.2.d nō stabit i cōtritione filiorꝝ.‖ De ma-
nu mortis liberabo eos: de morte redi
mā eos. Ero mors tua o mors: morsus
tuꝰ ero inferne. Cōsolatio abscōdita ē
ab oculis meis: qꝛ ipe inter fratres di
Ezec.19.d uidet. Adducet vrētē vētū dn̄s de de-
serto ascēdētē: ꝛ siccabit venas eiꝰ: ꝛ
desolabit fontē eiꝰ ꝛ ipē diripiet the-
saurū oīs vasis desiderabilis. XIIII
A Ereat samaria qm̄ ad amaritu
p dinē ꝓcitauit deū suū. In gla-
dio pereāt. Paruuli eorꝝ elidāt
ꝛ fete eiꝰ scindāt. Cōuertere isrł ad do
minū deū tuū: qm̄ corruisti i iniq̄tate
tua. Tollite vobiscū vba ꝛ ꝯuertimi
B ad dn̄m ꝛ dicite ei. Oēm aufer iniq̄ta-
tē: ꝛ accipe bonū: ꝛ reddemꝰ vitulos la
biorū nr̄orꝝ. Assur nō saluabit nos. Su
ꝑ equū nō ascēdemꝰ: nec dicemꝰ vltra
dij nr̄i opa manuū nr̄arū: qꝛ eiꝰ q̄ i te
est misereberis pupilli. Sanabo ꝯtriti
tiones eorꝝ diligā eos spōtanee: qꝛ auꝰ- C
sus ē furor meꝰ ab eis. Ero q̄si ros. Et
isrł germiabit sicut liliū: ꝛ erūpet radix
eiꝰ vt libani. Ibūt rami eiꝰ: ꝛ erit q̄si
oliua glīa eiꝰ: ꝛ odor eiꝰ vt libani. Cō-
uertēt sedētes i vmbra eiꝰ: viuēt triti-
co. Et germiabūt q̄si vinea: memoria- D
le eiꝰ sicut vinū libani. Effraim qd mihi
vltra idola? Ego exaudiā ꝛ dirigā eū
ego vt abietē virētē: ex me fructꝰ tuꝰ i Hiere.9.d
uētꝰ ē.‖ Quis sapiēs ꝛ itelliget ista: in
telligēs ꝛ sciet hec? Quia recte vie dn̄i
ꝛ iusti ābulabūt i eis: ꝑuaricatores vo
Explicit Osee ꝓpha (corruēt i eis.

Incipit ꝓlogꝰ in Iohel ꝓphetam.

Anctꝰ iohel apd hebreos pꝰ
s osee ponit. Et sicut ibi sub no
mie effrai ad decē tribꝰ ꝓfert
vaticiniū: q̄ vel samaria vel
isrł sepe memorāt: sic i hūc ꝓpham oē
qd dicit ad tribū iuda ꝛ ad hierl'm ꝑti
nere credēdū ē: ꝛ nullā oino oio israel
id ē decē tribuū i h fieri mētionē. Tē-
pora q̄z qbꝰ ꝓphauit eadē debemꝰ ac- Osee.1.a
cipe q̄ i osee legimꝰ: ‖in diebꝰ ozie: ioa-
thā: ꝛ achaz: ꝛ ezechie regū iuda ꝛ i die
bꝰ hieroboā filij ioas regꝭ isrł. Porro
factū eē ꝑmonē dn̄i ad meritū eiꝰ refer
tur cui fit: nō ad cōditionē eiꝰ q̄ fieri
ōr: vt alibi legimꝰ.‖ Dn̄s factꝰ ē mihi Ps.117.
i salutē. Auditꝰ ei i scptur̄ sctis nō est
iste q̄ ad aures sonat: sz q̄ i corde ꝑcipi Matth.11.b
tur: iux illō qd dn̄s loqt. Qui hz aures et.13.a
audiēdi audiat. Qd āt dr hebraice hye
zimi: grece enechziasti: latine sonat au
ribꝰ ꝑcipite: ꝓprie nō aure sz corde ꝑci
pit. Qui senes sūt ꝛ celestes audiūt spi
ritualit: q̄ āt hitāt i tra appellāt q; tre-
ni: auribꝰ ꝑcipiūt. Ubicūq; āt hec duo
vba iuncta ponūt: nō ad simplicē tm̄
vborꝝ sonū: sz ad recōditā q̄z dictorꝝ i-
telligētiā ꝑtinere itelligēdū ē.‖ In ge Gen.4.d
nesi lamech loqt ad vxores suas ada ꝛ
sella. Audite vba mea vxores lamech:
auribꝰ ꝑcipite ꝑmōes meos. Quia vi-
rū occidi i vulnꝰ meū: ꝛ iuuenē i liuo
rē meū.‖ Et esaias. Audite celi ꝛ auri Esa.1.c
Itē aliꝰ ꝓlogꝰ i eūdē (bꝰ ꝑcipe tra.

N h ꝓpheta idcirco nec reges
i nec tpa sunt ꝑnotata: qꝛ eisdē
tpibꝰ ac regibꝰ qbꝰ osee ꝓphe
tauerat ꝛ ipse ꝓphetauit. Ex
tribꝰ igit generibꝰ rhetorꝝ hec sūmun
tur ꝑncipia ꝛ tres sūt argumentorum

ꝑtes: ex quibus incipere solet oīs orator
Aut eīm docibiles: aut beniuolos aut
attētos auditores debet efficere. Hic ꝗ
ꝓpħa a magnitudīe cladis sumēs ꝑnci
piū eosꝗ ꝙ audituri erāt: volēs ad pe
nitētiā ꝓuocare: reddit attētos admi
rās futuꝝ malū vt cōsiderātes vēture
cladis asꝑitatē: ociꝰ arripent pniam.
Iohel interꝑtatr icipiēs: aut dñi descē
sus. Fatuel vo aut latitudo aut ostiū
dei. Tropologice h̄ ē ꝙ ꝙ ostiū dei et
sciaꝫ habuerit aptā: recte icipit ꝓpħare
Incipit argumentum in eundē.

Ohel filiꝰ fatuel describit t̄
rā duodecitribuū: eruca: bru
i cho: locusta: rubigine vastāte
ꝯsūptā: ⁊ post reūsionē ꝑoris
ꝓpli effusū iri spm̄ sāctū suꝑ ꝟuos dei ⁊
ancillas. i. suꝑ cētū viginti credentes
Iohel.2.g hoīes: ⁊ fuerūt i cenaculo sion. Qui cē
tū viginti ab vno vsꝗ ad ꝗndeci pau
latim ⁊ ꝑ incremēta surgētes: ꝗndeciꝫ
graduū numerū efficiūt: ꝙ in psalterio
Explicit argumē (mystice cōtinētr.
tū. Incipit Iohel ꝓpħa. Caplm. I

A

Erbuz domini

qđ factū ē ad iohel filiū fa
tuel. Audite hec senes et
auribꝰ ꝑcipite oēs hītato-
res tre si factū ē istud i diebꝰ vrīs: aut
in diebꝰ patrū vrōꝝ. Suꝑ h̄ filijs ve
stris narrate: ⁊ filij vrī filijs suis: ⁊ fi-
lij eoꝝ generatiōi altere. Residuū eru
ce comedit locusta: ⁊ residuum locuste
comedit bruchus: ⁊ residuū bruchi co
B medit rubigo. Expgiscimini ebrij: fle-
te ⁊ vlulate oēs ꝙ bibitꝭ vinū i dulce-
dine qm̄ perijt ab ore vrō. Gēs ei ascē
det suꝑ trā meā: fortis ⁊ inūerabilis.
Dentes eiꝰ vt dētes leonis: ⁊ molares
eiꝰ vt catuli leōis. Posuit vineā meaꝫ
i desertū: ⁊ ficū meā decorticauit. Nu-
dans spoliauit eā et ꝓiecit albi facti
sunt rami eiꝰ. Plāge ꝗsi virgo accin-
cta sacco: suꝑ virū pubertatꝭ sue. Pe-
C rijt sacrificiū ⁊ libatio de domo dñi: lu
xerūt sacerdotes mīstri dñi. Depopula
ta ē regio: luxit humꝰ qm̄ deuastatū ē
triticū. Cōfusū est vinū ⁊ elanguit ole-
um. Cōfusi sūt agricole vlulauerūt vi-
nitores suꝑ frumētovino ⁊ hordeo: q2
perijt messis agri. Vinca ꝯfusa ē: ⁊ ficꝰ
elāguit. Malogranatū ⁊ palma ⁊ ma

lū ⁊ oīa ligna agri aruerūt: q2 cōfusuꝫ
est gaudiū a filijs hoīm. Accigite vos
⁊ plāgite sacerdotes: vlulate ministri
altaris. Ingredimi: cubare i sacco mi-
nistri dei mei: qm̄ interijt de domo dei
vrī sacrificiū ⁊ libatio. ‖ Sanctificate I.2.d
ieiuniū: vocate cetū: congregate senes
oēs habitatores tre i domū dei vestri:
⁊ clamate ad dñm. A. a. a. diei: q2 ꝓpe D
ē dies dñi ⁊ ꝗsi vastitas a potēte veni
et. Nūqđ nō corā oculis vrīs alimēta
perierūt: de domo dei vrī leticia ⁊ exul
tatio? Cōputruerūt iumēta in stercore
suo. Demolita sūt horrea: dissipate sūt
apothece: qm̄ ꝯfusū ē triticū. Quid in
gemuit aīal mugierūt greges armēti?
Quia nō est pascua eiꝰ. Sed ⁊ greges
pecoꝝ disperierūt. Ad te dñe clamabo
q2 ignis comedit speciosa deserti: ⁊ flā
ma succēdit oīa ligna regionis. Sꝫ et
bestie agri quasi area sitiēs imbrē: su-
spexerūt ad te: qm̄ exiccati sūt fōtes aq̄
rū: ⁊ ignis deuorauit speciosa deserti.

Anite tuba in sion: vlula- II A
c late in mōte sancto. Cōturbentr
oēs hītatores terre q2 venit di-
es dñi: q2 ꝓpe ē dies tenebrarū ⁊ cali-
ginis dies nubis ⁊ turbinis. Quasi ma
ne expansū suꝑ mōtes ꝓplus multꝰ et
fortis. Silis ei n̄ fuit a ꝑncipio et post
eū nō erit vsꝗ i annos generationis ⁊
generationis. Ante faciē eiꝰ ignis vo
rās: ⁊ post eū exurēs flāma. Quasi hor
tus voluptatꝭ terra corā eo: ⁊ post eū
solitudo deserti: necꝗ ē ꝙ effugiat euꝫ.
Quasi aspectꝰ equoꝝ aspectꝰ eoꝝ: ⁊ ꝗ-
si equites sic currēt. Sicut sonitꝰ qua- B
drigarū suꝑ capita mōtiū exiliēt: sicut
sonitꝰ flāme ignis deuorātis stipulam
velut ꝓplus fortꝭ ꝑparatꝰ ad ꝑliū. A fa
cie eiꝰ cruciabuntr ꝓpli: oēs vultꝰ redi
gentr in ollā. Sicut fortes currēt: ꝗsi vi
ri bellatores ascēdēt murū. Viri i vijs
suis gradientr: ⁊ nō declinabūt a semi-
tis suis. Vnusꝗsꝗ fratrē suū nō coar-
tabit singuli in calle suo ambulabūt.
Sed ⁊ ꝑ fenestras cadēt: ⁊ nō demoliē
tur. Vrbē ingredientr: i muro current.
Domos cōscēdēt: ꝑ fenestras intrabūt
ꝗsi fur. A facie eiꝰ cōtremuit terra mo C
ti sūt celi. ‖ Sol ⁊ luna obtenebrati sūt I.3.c
⁊ stelle retraxerūt splēdorē suū. Et dñs Mat.24
dedit vocē suā ante faciē exercitꝰ sui: Luc.21
q2 multa sunt nimis castra eiꝰ: q2 for-

tis ꝛ facietis verbū ei⁹. Magn⁹ eñ dies
dñi: ꝛ terribilis valde. Et q̃s sustine-
bit eū? Nūc ꝰ dicit dñs. Cōuertimi ad
me i toto corde vr̃o: i ieiunio ꝛ fletu ꝛ i
plāctu: ꝛ scindite corda vr̃a ꝛ nō vesti-
mēta vr̃a. Et ꝯuertimini ad dñm deum
Ps. 85 vr̃m || q꞉ benign⁹ ꝛ misericors ē: patiēs
ꝛ multe miscdie ꝛ pstabilis sup mali-
Jone. 3. d cia || Quis scit si ꝯuertat ꝛ ignoscat: ꝛ re-
linquat p⁹ se bñdictiōez? Sacrificiū ꝛ
D libamē dño deo nr̃o. Canite tuba i si-
s. 1. c on || sctificate ieiuniū: vocate cetū ꝯgre
gate p̄plm sctificate eccliaȝ: coadunate
senes: ꝯgregate puulos ꝛ sugētes vbe
ra. Egrediat̃ spōsus d̃ cubili suo: ꝛ spō
sa d̃ thalamo suo. Int̃ vestibulū ꝛ alta
re plorabūt sacerdotes minr̃i dñi et di
cēt: Parce dñe parce p̄plo tuo ꝛ ne des
hereditatē tuā in opprobriū: vt dñent̃
eis natiōes. Quare dicūt i p̄plis vbi ē
deoꝝ. Zelat⁹ ē dñs terrā suaȝ: ꝛ pepcit
p̄plo suo. Et rñdit dñs ꝛ dixit p̄plo suo.
E Ecce ego mittā vob̃ frumētū ꝛ vinū ꝛ
oleū: ꝛ replebimini in eis: ꝛ nō dabo vos
vltra opprobriū i gētib⁹. Et eū q̃ ab aq̃
lone ē pcul faciā a vob̃: et expellā eū i
terrā inuiā ꝛ desertā. Faciē ei⁹ ꝯ mare
oriētale: ꝛ extremū ei⁹ vsq̃ ad mare no
uissimū. Et ascēdet fetor ei⁹ ꝛ ascendet
putredo ei⁹: q꞉ supbe egit. Noli timere
terra: exulta ꝛ letare: q̃m magnificauit
dñs vt faceret. Nolite timere aīalia re
gionis: q꞉ germinauerūt speciosa deser
ti: q꞉ lignū attulit fructū suū: fic⁹ et vi-
F nea dederūt v̄tutē suā. Et filie sion ex
ultate ꝛ letami i dño deo vr̃o: q꞉ dedit
vob̃ doctorē iusticie: ꝛ descēdere faciet
ad vos imbrē matutinū ꝛ serotinū sic
i pncipio. Et implebūt̃ aree frumēto:
ꝛ redundabūt torcularia vino ꝛ oleo.
Et reddā vob̃ annos q̃s comedit locu-
sta bruchus ꝛ rubigo et eruca: fortitu-
do mea magna quā misi in vos. Et co
medet̃ vescētes ꝛ saturabimini: ꝛ lau-
dabit̃ nomē dñi dei vr̃i q̃ fecit mira-
bilia vobiscū. Et nō ꝯfundet̃ p̄pls me⁹
in sempit̃nū: ꝛ scietis q꞉ i medio israel
G ego sū. Et ego dñs de⁹ vr̃: ꝛ nō ē ampli
Act. 2. g us: ꝛ nō ꝯfundet̃ p̄pls me⁹ in et̃nū || Et
Esa. 44. a erit: p⁹ hec effundā spm̃ meū sup oēm
carnem: ꝛ p̄phabūt filij vr̃i ꝛ filie vr̃e.
Senes vr̃i sōnia sōniabūt: et iuuenes
vr̃i visiōes videbūt. Sȝ ꝛ sup suos me
os ꝛ ancillas i dieb⁹ ill̃ effūdā spm̃ me

um et dabo pdigia i celo: ꝛ i t̃ra sāgui
nē ꝛ ignē ꝛ vaporē fumi || Sol ꝯuertet̃ i Ma. 24. e
tenebras: ꝛ luna i sāguinē anteq̃ veniat Luc. 21. e
dies dñi magn⁹ et horribilis. Et erit:
ois q̃ inuocauerit nomē dñi saluꝰ erit:
q꞉ i mōte sion ꝛ i hierl̃m erit saluatio si
cut dixit dñs: ꝛ i residuis q̃s dñs voca
Uia ecce i dieb⁹ (uerit. III B
illis ꝛ i tpe illo cū ꝯuertero capti
uitatem iuda ꝛ hierl̃m ꝯgrega-
bo oēs gētes: ꝛ deducā eas i vallem io
saphat ꝛ disceptabo cū eis ibi sup po
pulo meo et hereditate mea isrl̃ q̃s di
spserūt i natiōib⁹: ꝛ terrā meā diuise
rūt: ꝛ sup p̄plm meū miserunt sortē. Et
posuerūt pueꝝ i pstibulo: ꝛ puellā vē-
diderūt pvino vt biberēt. Ueꝝ q̃d mihi
ꝛ vob̃ tyr⁹ ꝛ sidon ꝛ ois termin⁹ palesti
noꝝ? Nūq̃d vltionē vos reddet̃ mihi?
Et si vlciscimini vos ꝯ me: cito veloci-
ter reddā vicissitudinē vob̃ sup caput
vr̃m. Argētū em̃ meū ꝛ auꝝ tulist̃ et B
desiderabilia mea ꝛ pulcherrima intu
list̃ i delubra vr̃a. Et filios iuda ꝛ fili
os hierl̃m vēdidist̃ filijs grecoꝝ: vt lō
ge facerent̃ eos d̃ finib⁹ suis. Ecce ego
suscitabo eos d̃ loco in q̃ vēdidist̃ eos
et ꝯuertā retributiōez vr̃az i caput vr̃m.
Et vēdā filios vr̃os ꝛ filias vr̃as i ma
nib⁹ filioꝝ iuda: ꝛ venūdabūt eos sa-
beis gēti lōginq̃: q꞉ dñs locut⁹ est. Cla
mate hec i gētib⁹ sctificate bellū: susci
tate robustos. Ascēdāt: ꝛ accedāt oēs vi
ri bellatores. Cōcidite aratra vr̃a i gla
dios: ꝛ ligones vr̃os i lāceas. Infirm⁹
dicat: q꞉ ego fort̃ sū. Erūpite ꝛ venite C
oēs gētes d̃ circuitu: ꝛ ꝯgregami. Ibi
occūbere faciet dñs robustos tuos. Cō
surgāt ꝛ ascēdāt gētes i vallē iosaphat
q꞉ ibi sedebo ꝛ iudicē oēs gētes in cir
cuitu. || Mittite falces: q̃m maturauit Apo. 14. d
messis. Uenite ꝛ descēdite: q꞉ plenū est
torcular. Exuberāt torcularia: q꞉ mul
tiplicata ē malicia eoꝝ. Populi p̄pli in
valle ꝯcisiōis: q꞉ iux̃ ē dies dñi i valle
ꝯcisiōis || Sol ꝛ luna obtenebrati sūt: ꝛ s. 2. c
stelle retraxerūt splēdorē suū. || Et dñs Esa. 13. b
de sion rugiet: ꝛ de hierl̃m dabit voce Hiere. 25.
suā. Et mouebūt̃ celi ꝛ t̃ra: ꝛ dñs spes Amos. 1. a
p̄pli sui: ꝛ fortitudo filioꝝ isrl̃. Et scie-
tis q꞉ ego dñs de⁹ vester: habitās i siō D
i mōte sācto meo. Et erit hierl̃m sācta:
ꝛ alieni nō trāsibūt p eam amplius. Et
erit: in die illa stillabūt mōtes dulcedi

uem: ⁊ colles fluent lacte. Et p oēs ri-
uos iuda ibunt aq̄: ⁊ fons ð domo dñi
egredieẜ: ⁊ irrigabit torrētē spinaruz.
Egypt⁹ i desolatōez erit ⁊ idumea i de
sertū pditiōis: p eo ꝙ iniq̄ egerint i fi
lios iuda: ⁊ effuderint sāguinē inocen
tē i tra sua. Et iudea i eťnū habitabiẜ
⁊ hierl̃m i generationē ⁊ generatiōez.
Et mūdabo sāguinē eoꝝ quos nō mū
dauerā et dñs cōmorabiẜ in sion.
Explicit Johel ppheta. Incipit plo
gus in Amos pphetam.

O Zias rex cuz religionē sollicite
emulareẜ: nimio religiōis amo
re puocat⁹: circa pceptū leg̃ moysi ar
2.Par.26.c repto thuribulo: vt in historia libri se-
cūdi paralipomenō ostendiẜ: sacerdo-
tale officiū psumere conat⁹ ē. Ob eam
rem terremotū i tēplo dei exortū con-
Zach.14.b stat‖cui⁹ etiam zacharias ppħa memi-
nit. Añ hūc itaq̄ terremotū amos p-
pheta tempib⁹ pdicti regis: ⁊ tempib⁹
hieroboā filij ioas reg̃ isrl̃: i eas gen-
tes q̄ electiōe cōphense sunt irā dei ob
eas causas q̄s memorauit affuturā de
nūciat. Et q2 idē ppħa i sequētib⁹ ait:
Amos.1.b ‖Sup trib⁹ impietatib⁹ ⁊ sup q̄ttuor n̄
et.2.a puertā eū: tertio peccatoꝝ indulgētiā
deū dare posse significat: quē quarto
eadē peccata admittētib⁹: nec penitē-
tiā nec indulgentiā daturū annūciat.
Nā p ignis sitKitudinē: quē in pdictas
gētes imittēdū pdixit: grauē atq̄ irre
uocabilē dei irā ad euersionē earūdez
ciuitatū pcessurā voluit demōstrare.
Item alius plogus.

A Mos ppheta pastor ⁊ rusticus
⁊ ruborū mora distringēs: pau
cis verbis explicare nō pōt. Quis em̄
digne expmat tria ⁊ q̄ttuor scelera da-
masci: gaze: tyri: idumee filioꝝ āmon:
⁊ moab: ⁊ septimo octauoq̄ gradu iu-
Amos.4.d de et isrl̃? ‖Hic loquiẜ ad vaccas ping-
Ibidē.6.a ues q̄ sunt in mōte samarie‖ ⁊ ruiturā
domū maiorē minorēq̄ testaẜ. Ipe cer
nit fictorē locuste: ⁊ stātē dñm sup mu
rū litū: vł adamātinū: ⁊ vncinū pomo
rū attrahentē: supplicia peccatorib⁹: ⁊
Ibidē.8.d famē i terra: nō famē panis: neq̄ sitim
aq̄: sz audiendi vbū dñi: nō dixit vba
sed vbū. Amos vo interptaẜ onust⁹.
Hic amos spāli grā plenus: ppheta-
uit iter ceteros pphas. Non em̄ solus
ipe erat pphetes: sz etiā alij. Et quip-
pe nō poterat pphetes esse: nisi pastor
añ fuisset. Qui etiā tuba sua clangit p
singulos dies erudiens ⁊ docens in ec
clesia. In veritate em̄ vox oim pphe-
rū: tanq̄ tuba spūalis est pdicās in ec
clesia s̃m ꝙ scriptum est. ‖Ascende in Esa.
montē excelsū tu q̄ euāgelizas sion: ex
alta vocē tuā q̄ pdicas hierusalem.
Item alius plogus.

H Ic amos ppheta ⁊ pastor non
fuit pater esaie pphete: q̄uis et
ille ppheta extiterit. Nā alijs lr̃is ille:
alijs iste apud hebreos scribiẜ q̄ diffe
rētia lr̃aꝝ apud latinos nō habeẜ: ⁊ il
le fortis vel robust⁹: hic vero auulsus in
terptaẜ: q2 loquiẜ ɔtra decē trib⁹: q̄ p
idolatriā a cultu dei et a regno dauid
erāt auulse. Fuit aūt cognatio eius ex
oppido thecue qd̄ sex miliarib⁹ distat a
bethleē: curā gerens pecorū i latitudi-
ne campoꝝ q̄ sūt primi oppido thecue
in q̄b⁹ humi arido atq̄ arenoso nihil
oīno frugum gigniẜ: sz vberrimis pa-
scuis abūdāt: ⁊ ido cūcta sūt plena pa-
storib⁹: ⁊ sterilitas terre cōpēsaẜ peco-
rū multitudine. Ex hoc numera pastoꝝ
fuit amos imperit⁹ s̃mone: sed plenus
sciētia. Prophetauit aūt eisdē tpibus
q̄bus iohel: naum: ionas: osee: esaias.
Sed aliq̄ntuluz exorsus est pphetare
anq̄ esaias. Maxime aūt ɔtra decē tri
bus locut⁹ ē: pauca de duab⁹ iterserēs.
Hūc ablatū ð numero pastoꝝ misit do
min⁹: vt i samaria pphetaret: quē ama
sias sacerdos frequēter plag̃ afflixit:
tandez filius ei⁹ ozias vecte p tēpora
trāsfixit. Post hec semiuiu⁹ in terram
suaz euectus post aliquot dies dolore
vulneris expirauit: sepultusq̄ ē cū pa
tribus suis. Explicit plogus. Inci-
pit Amos ppheta. Capl̃m I

V Erba amos q̄ a
fuit in pastoralib⁹ thecue:
q̄ vidit sup isrl̃ in diebus
ozie reg̃ iuda ⁊ in diebus
hieroboā filij ioas reg̃ isrl̃ ante duos
ānos terremot⁹. Et dixit‖Dñs de sion Hiere.
rugiet ⁊ de hierl̃m dabit vocē suā. Et Johel
luxerūt speciosa pastorū: et exiccat⁹ est
vertex carmeli. Hec dicit dñs de⁹. Su
per trib⁹ scelerib⁹ damasci ⁊ sup q̄ttu
or n̄ ɔuērtā eū: eo ꝙ triturauerūt i plau
stris ferreis galaad. Et mittā ignē in B

domū azahel: ⁊ deuorabit domos bena-
dap. Et cōterā vectē damasci: et dispdā
habitatorē d̄ cāpo idoli: ⁊ tenētē sce-
ptrū d̄ domo voluptat⁊ ⁊ trāsferet po
pul⁹ syrie cyrenen dic̄ dn̄s Hec dic̄ dn̄s
I.2.a ‖Sup trib⁹ scelerib⁹ gaze ⁊ sup q̄ttuor
n̄ ꝯuertā eū: eo ꝙ transtulerit captiui-
tatē pfectā vt ꝯcluderet eā in idumea.
C Et mittā ignē i murū gaze: et deuora-
bit edes ei⁹: et disperdā habitatorē de
azoto et tenentē sceptrū de ascalone: ⁊
ꝯuertā manū meā sup archaron: ⁊ pe-
ribūt reliq̄ philistinoꝝ dicit dn̄s. Hec
dic̄ dn̄s. Sup trib⁹ scelerib⁹ tyri et sup
q̄ttuor nō ꝯuertam eū: eo ꝙ cōcluserit
captiuitatē pfectā i idumea: et nō sint
recordati federis fratrū. Et mittā ignē
i murū tyri et deuorabit edes ei⁹. Hec
D dicit dn̄s. Sup trib⁹ scelerib⁹ edom et
sup q̄ttuor nō ꝯuertā eū: eo ꝙ psecut⁹
sit in gladio fratrē suum et violauerit
misericōdiā ei⁹: ⁊ tenuerit vltra furorē su
um: ⁊ indignationē suā suauerit vsq̄ i
finē. Mittā ignē in theman: ⁊ deuora
bit edes bosre. Hec dicit dn̄s. Sup tri
bus scelerib⁹ filioꝝ āmō et sup q̄ttuor
n̄ ꝯūtā eū: eo ꝙ dissecuerit p̄gnātes ga
laad ad dilatādū terminū suū. Et suc-
cendā ignē i muro rabbath ⁊ deuora-
bit edes ei⁹ in vlulatu i die belli: et in
turbine in die cōmotiōis. Et ibit mel-
chon in captiuitatē: ipe et p̄ncipes ei⁹
B Ec dicit (simul dicit dn̄s. II
h dn̄s. Sup trib⁹ scelerib⁹ moab
et sup q̄ttuor nō cōuertā eū: eo
ꝙ incēderit ossa regis idumee vsq̄ ad
cinerē. Et mittā ignē in moab: ⁊ deuo
rabit edes carioth et morietur in sonitu
moab in clangore tube: ⁊ disperdā iu-
dicē d̄ medio ei⁹: ⁊ oēs p̄ncipes ei⁹ inter
ficiam cū eo dicit dn̄s. Hec dicit dn̄s:
I.1.b ‖Sup trib⁹ scelerib⁹ iuda ⁊ sup q̄ttu-
or nō ꝯuertā eū: eo ꝙ abiecerit legem
B dn̄i: ⁊ mādata ei⁹ nō custodierit. Dece-
perūt eū eos idola sua: post q̄ abierāt
p̄res eoꝝ. Et mittā ignē i iudā ⁊ deuo
rabit edes hierl̄m Hec dicit dn̄s. Sup
trib⁹ scerib⁹ isrl̄ et sup q̄ttuor nō ꝯuer
tā eū: p eo ꝙ vēdiderit p argento iu-
stū: ⁊ pauperē p calciamētis. Qui cōte
rūt sup puluerē t̄re capita pauperū: et
C viā humiliū declināt. Et fili⁹ ac p̄r ei⁹
ierūt ad puellā vt violarēt nomē sctm̄
meū: ⁊ sup vestimētis pigneratis accu-
buerūt iuxta omne altare: ⁊ vinū dānato
rū bibebāt i domo dei sui ‖Ego aūt ex- Nu.13.d
terminaui āmorreū a facie eoꝝ: cui⁹ al
titudo cedroꝝ altitudo ei⁹: ⁊ fortis ipe
q̄si querc⁹. Et ꝯtriui fructū ei⁹ desup:
⁊ radices ei⁹ subter. Ego sū q̄ ascēdere
vos feci de t̄ra egypti: ⁊ eduxi vos i de
sertū q̄draginta annis: vt possideretis
terrā āmorrei: ⁊ suscitaui de filijs vr̄is
in pphas: ⁊ d̄ iuuenib⁹ vr̄is nazareos D
Nūq̄d nō ita ē filij isrl̄ dicit dn̄s. Et p
pinabatis nazareis vinū: et pphis mā-
dabatis dicentes: ne pphetetis. Ecce
ego stridebo subter vos: sic̄ stridet plau-
strū onustū feno. Et peribit fuga a velo-
ce: ⁊ fortis n̄ obtinebit v̄tutē suā: et ro
bust⁹ nō saluabit aīaz suā. Et tenēs ar
cū nō stabit: ⁊ velox pedib⁹ suis nō sal
uabitur: ⁊ ascēsor equi nō saluabit aīaz
suā: ⁊ robust⁹ corde inter fortes nudus
fugiet in die illa dicit dn̄s. III
Udite v̄bū qd̄ locut⁹ ē dn̄s sup
a vos filij isrl̄: sup oēz cognatōez I
quā eduxi d̄ terra egypti dicēs:
Tm̄modo vos cognoui ex oīb⁹ cogna-
tiōib⁹ t̄re. Idcirco visitabo sup vos oēs
iniq̄tates vr̄as Nūq̄d ambulabūt duo
pariter: nisi ꝯuenerit eis? ‖Nūq̄d rugiet ob.6.a
leo in saltu: nisi habuerit p̄dā? Nūq̄d
dabit catul⁹ leonis vocē d̄ cubili suo:
nisi aliq̄d apprehēderit? Nunq̄d cadet B
auis i laqueū terre absq̄ aucupe? Nū-
q̄d auferet laque⁹ d̄ terra: añq̄ q̄d ce-
perit. Si clāget tuba i ciuitate et pp̄ls
nō expauescet? Si erit malū i ciuitate
qd̄ dn̄s nō fecerit? Quia nō faciet dn̄s
de⁹ v̄bū: nisi reuelauerit secretū suum
ad suos suos pphas. Leo rugiet: q̄s n̄
timebit? Dn̄s de⁹ locut⁹ ē: q̄s nō pphe
tabit? Auditū facite i edib⁹ azoti: ⁊ in
edib⁹ terre egypti. ⁊ dicite: Cōgregami C
sup mōtes samarie: et videte insanias
multas i medio ei⁹: ⁊ calūniā patiētes i
penetralib⁹ ei⁹. Et nescierūt facere rectū
dicit dn̄s: thesaurizātes iniq̄tatē et ra-
pinas i edib⁹ suis. Propterea hec dic̄
dn̄s de⁹: Tribulabitur ⁊ circuietur t̄ra: et
detrahetur ex te fortitudo tua. ⁊ diripientur
edes tue. Hec dic̄ dn̄s. Quō si eruat pa
stor d̄ ore leōis duo crura aut extremū
auricule: sic eruentur filij isrl̄ q̄ habitāt i
samaria i plaga lectuli ⁊ i damasci grā
bato. Audite ⁊ ꝯtestami i domo iacob: D
dicit dn̄s de⁹ exercituū: q2 i die cū visi-

tare cepero pũaricatiõis isrl:sup eũ vi
sitabo:ꝛ sup altaria bethel:ꝛ amputa-
būt cornua altar ꝛ cadēt i trã. Et p-
cutiã domũ hyemalẽ cũ domo estiua:ꝛ
pibũt dom⁹eburnee:ꝛ dissipabũt edes
A Udite vbũ (multe: dic dñs. IIII
a hvacce pingues q estis i mõte sa
marie q calũniã facit egenis:
ꝛ ɔfringit paupes. Que dicitis dñis
vrīs:afferte ꝛ bibem⁹. Jurauit dñs de
us i sctõ suo :qꝛ ecce dies veniẽt super
vos:ꝛ leuabũt vos i cõtis :ꝛ reliquias
vrãs i ollis feruẽtibus. Et p apturas
exibit alta ꝫ alterã:ꝛ pĳciemi in ar-
Osee.12.c mon dic dñs‖ Uenite ad bethel ꝛ ipie
agite ad galgalã:ꝛ multiplicate pũari-
B cationẽ. Et offerte mane victias vrãs
trib⁹ dieb⁹ decias vrãs. Et sacrificate
d fermẽtato laudẽ:ꝛ vocate volũtarias
oblatiões ꝛ ãnũciate. Sic eñ voluist
filĳ isrl dic dñs de⁹. Uñ ꝛ ego dedi vo
bis stuporẽ dẽtiũ i cũct vrbib⁹ vrīs:ꝛ
idigẽtiã panũ i oib⁹ loc vrīs :ꝛ ñ estis
reũsi ad me dic dñs ‖Ego qz ,phibui a
vob ibrẽ cũ adhuc tres meses supessēt
vsq ad messẽ : ꝛ plui sup vnã citatẽ:et
C sup alterã citatẽ nõ plui Pars vna cõ
pluta ẽ:ꝛ ps sup quã nõ plui aruit Et
venerũt due ꝛ tres ciuitates ad vnã ci-
uitatẽ vt biberẽt aquã: ꝛ ñ sũt satiate
et nõ redist ad me dicit dñs. Percussi
vos i vẽto vrẽte:ꝛ i aurigine multitu-
dinẽ hortoꝝ vroꝝ ꝛ vineaꝝ vraꝝ:oli-
ueta vrã ꝛ ficeta vrã comedit eruca: ꝛ
nõ redist ad me dicit dñs‖Misi i vos
mortẽ i via egypti:pcussi in gladio iu-
uenes vros vsq ad captiuitatem eqꝝ
vroꝝ ꝛ ascẽdere feci putredinẽ castro-
D rũ vroꝝ i nares vrãs:ꝛ ñ redist ad me
Gen.19.e dic dñs.‖Subũti vos sic subũtit dñs
sodomã ꝛ gomorrã: ꝛ facti estis qsi tor-
ris rapt⁹ ab icẽdio:et nõ redist ad me
dic dñs. Quapropter hec faciã tibi isrl
Postq ãt hec fecero tibi:pparare i oc-
cursum dei tui isrl. Quia ecce formãs
mõtes ꝛ creãs vẽtũ ꝛ ãnũciãs homini
eloquiũ suũ:faciẽs matutinã nebulã ꝛ
gradiẽs sup excelsa tre:dñs de⁹ exerci-
A Udite vbũ (tuũ nomẽ ei⁹. V
a istud:qd ego leuo sup vos plan-
ctũ. Dom⁹ isrl cecidit:ꝛ ñ adĳci
et vt resurgat. Uirgo isrl ,piecta est in
trã suã:nõ ẽ q suscitet eã. Quia hec di
cit dñs de⁹. Urbs d q egrediebãt mil-
le relinquẽt i ea cẽtũ: d q egrediebãt
cẽtũ relinquẽt i ea decẽ i domo isrl: qꝛ
hec dic dñs de⁹ domui isrl. Querite me
ꝛ viuet :ꝛ nolite qrere bethel. Jn gal- B
galã nolite itrare: et i bersabee ñ trãsi-
bit: qꝛ galgala captiua ducetur ꝛ be- Lac.6.d
thel erit inutilis. Querite dñz ꝛ viuite:
ne forte cõburat vt ignis dom⁹ ioseph
ꝛ deuorabit ꝛ ñ erit q extiguat bethel.
Qui ɔuertit i absinthiũ iudiciũ: ꝛ iusti
ciã i tra relinqt:faciẽtẽ arcturũ ꝛ ori-
onẽ ꝛ ɔuertẽtẽ i mane tenebras :et diẽ i
noctẽ mutãtẽ‖Qui vocat aqs mar et Job.17
effundit eas sup faciẽ tre:dñs nomẽ ẽ j.9.b
ei⁹. Qui subridet vastitatẽ sup robustũ
ꝛ depopulationez sup potẽtem affert.
Odio habuerũt corripiẽtẽ in porta:et
loquentẽ pfecte abomiati sũt. Jdcirco
p eo q diripiebat paupe, ꝛ pdã ele-
ctã tollebat ab eo‖domos qdro lapi- Soph.1
de edificabit :ꝛ nõ habitabit in eis.
Uineas plãtabit amãtissimas: ꝛ ñ bi
bet vinũ eaꝝ:qꝛ cognoui multa scelera Hiere.51.b
vrã: ꝛ fortia pctã vrã. Hostes iusti ac- D j.8.b
cipiẽtes mun⁹:ꝛ pauges deprimẽtes i
porta Jdo prudẽs i tpe illo tacebit:qꝛ
tps malũ ẽ. Querite bonũ ꝛ nõ maluz
vt viuat :ꝛ erit dñs de⁹ exercituũ vo-
biscũ sic dixist ‖Odite malũ ꝛ diligite Ps.96
bonũ:ꝛ ɔstituite i porte iudiciũ :si for- Michee
te misereat dñs de⁹ exercituũ reliquĳs Ro.12.c
ioseph. Propterea hec dic dñs de⁹ exer
cituũ dñator. Jn oib⁹ plateis plãct⁹: ꝛ E
i cũct q foris sũt dicet ve ve. Et voca
būt agricolã ad luctũ :ꝛ ad plãctũ eos
q sciũt plãgere. Et i oib⁹ vĳs erit plan
ctus :qꝛ ptrãsibo i medio tui dic dñs.
Ue desiderãtib⁹ diẽ dñi. Ad qd eã vo-
bis?‖Dies dñi ista tenebre ꝛ non lux. Hiere.30
Quõ si fugiat vir a facie leõis ꝛ occur- Johel.2.c
rat ei vrsus:ꝛ igrediat domuz ꝛ initat Soph.1.d
manu sua sup parietẽ: ꝛ mordeat eum F
coluber. Nũqd nõ tenebre dies dñi: et
nõ lux ꝛ caligo ꝛ ñ splẽdor i ea?‖ Odi Esa.1.d
ꝛ ,pieci festiuitates vrãs: ꝛ nõ capiam
odorẽ cetuũ vroꝝ‖Qꝛ si obtuleritis mi Malach.1
hi holocaustomata ꝛ munera vrã : nõ et.2.c
suscipiã:ꝛ vota pinguiũ vroꝝ ñ respi-
ciã. Aufer a me tumultũ carminũ tuo
rũ ꝛ cãtica lyre tue ñ audiã. Et reuela
bit qsi aq iudicium: ꝛ iusticia qsi tor- G
rẽs fort‖Nũqd hostias ꝛ sacrificium Act.7.e
obtulist mihi i deserto qdraginta ãnis
dom⁹ isrl? Et portastis tabusculũ mo-

loch deo vr̄o: ⁊ imaginē idoloꝝ vr̄oꝝ:
sidus dei vr̄i rempha: figuras q̄s feci-
stis vob adorare eas. Et migrare vos
faciā trās damascū dixit dn̄s deꝰ exer-
A ‖ E vob (cituū nomē eiꝰ. VI
Luc. 6.d v q̄ opulēti estꝭ ī siō ⁊ ꝯfiditis in
mōte samarie: optimates capi-
ta ꝑploꝝ īgrediētes pōpatice domum
isrł. Trāsite ī calāne ⁊ videte: et ite in-
de ī emath magnā: ⁊ descēdite in geth
palestinoꝝ ⁊ ad optima q̄3 regna hoꝝ
si latior terminꝰ eoꝝ termīo vr̄o ē Qui
separati estꝭ ī diē malū: ⁊ appropinq̄tꝭ
B solio iniq̄tatꝭ Qui dormitꝭ ī lectꝭ ebur
neis: ⁊ lasciuitꝭ ī stratꝭ vr̄is. Qui come
ditis agnū d̄ grege: ⁊ vitulos d̄ medio
armēti: q̄ canitꝭ ad vocē psalterij. Si-
cut dauid putauerūt se hr̄e vasa canti
ci: bibētes vinum ī phialis: ⁊ optimo
vnguēto delibuti: ⁊ nihil patiebāł su-
per ꝯtritiōe ioseph. Quaproptē nūc mi-
C grabūt ī capite trāsmigrātiū: ⁊ aufere-
Hiere. 51.b tur factio lasciuiētiū ‖ Iurauit dn̄s deꝰ
I.8.b ī aīa sua: dic̄ dn̄s deus exercituū. Dete
stor ego supbiā iacob: ⁊ domos eiꝰ odi:
⁊ tradā ciuitatē cū habitatoribꝰ suis.
Qꝫ si reliq̄ fuerit decē viri ī domo vna:
⁊ ipi morieł. Et tollēt eū ꝓpinquꝰ suꝰ
⁊ cōburet eū vt efferat ossa d̄ domo et
dicet ei q̄ ī penetralibꝰ domꝰ ē. Nūq̄d
adhuc ē penes te? Et r̄ndebit. Finis ē
Et dicet ei: Tace: ⁊ nō recorderis nōis
dn̄i. Quia ecce dn̄s mādauit: ⁊ pcutiet
domū maiorē ruinis: ⁊ domū minorē
scissiōibꝰ. Nūq̄d currere queūt ī petrꝭ
D eq̄: aut arari pōt ī bubalis? Qm̄ ꝯuer-
tistꝭ ī amaritudinē iudiciū: et fructuꝫ
iusticie ī absinthiū q̄ letamini ī nihili:
q̄ dicitꝭ. Nūq̄d nō ī fortitudīe n̄ra as-
sūpsimꝰ nob cornua? Ecce eñ suscita-
bo sup vos domꝰ isrł: dicit dn̄s deꝰ ex-
ercituū gētem: ⁊ ꝯteret vos ab itroitu
emath vsq̄ ad torrētē deserti. VII
A Ec ondit mihi dn̄s deꝰ. Et ecce
h fictor locuste in ꝑncipio germi
nātiū serotini imbris: ⁊ ecce se-
rotinꝰ post tonsionē regis. Et factuꝫ ē
cū ꝯsūmasset comedere herbā terre: di-
xi. Dn̄e deꝰ ꝓpitius esto obsecro. Quis
suscitabit iacob q̄r paruulꝰ est? Miser-
tus ē dn̄s sup hoc. Non erit dixit dn̄s.
Hec ondit mihi dn̄s deꝰ. Et ecce voca-
bit iudiciū ad ignē dn̄s deꝰ: ⁊ deuora
uit abyssū multā et comedit sił partē.
Et dixi: Dn̄e deus q̄esce obsecro. Quis B
suscitabit iacob q̄r paruulꝰ ē? Misertꝰ
est dn̄s sup hoc. Sꝫ ⁊ istud non erit di
xit dn̄s deꝰ. Hec ondit mihi dn̄s deꝰ.
Et ecce dn̄s stans sup murū litū et in
manu eiꝰ trulla cemētarij Et dixit dn̄s
ad me. ‖ Quid tu vides amos? Et dixi: I.8.a
Trullā cementarij. Et dixit dn̄s: Ecce
ego ponā trullā in medio ꝑpłi mei isrł.
Nō adijciā vltra supinducere eū ⁊ de-
molieł excelsa idoli: ⁊ sanctificatiōes
isrł desolabūł: ⁊ ꝯsurgā sup domū hie-
roboā in gladio. Et misit amasias sa- C
cerdos bethel ad hieroboā regē isrł di
cens. Rebellauit ꝯ te amos ī medio do
mus isrł. Nō poterit t̄ra sustinere vni-
uersos s̄mones eiꝰ. Hec eñ dic̄ amos
In gladio morieł hieroboam: ⁊ isrł ca
ptiuus migrabit de terra sua. Et dixit
amasias ad amos. Qui vides: gradere
fuge in t̄rā iuda ⁊ comede ibi panē et
ꝓpherabis ibi ⁊ ī bethel nō adijcies vł
tra vt ꝓpheres: q̄r sāctificatio regꝭ ē et
domus regni ē. R̄nditq̄ amos: ⁊ dixit D
ad amasiā. Nō sū ꝓpha: ⁊ non sū filius
ꝓphe: sꝫ armētariꝰ ego sū vellicās syco-
moros. Et tulit me dn̄s deus cū seq̄rer
gregē: et dixit dn̄s ad me. Uade ꝓpha
ad ꝑpłm meū isrł. Et nūc audi v̄bum
dn̄i. Tu dicis nō ꝓpherabis sup israel
et nō stillabis sup domū idoli Propter
hoc hec dicit dn̄s: Uxor tua ī ciuitate
fornicabił: ⁊ filij tui ⁊ filie tue in gla-
dio cadēt ⁊ humꝰ tua funiculo metieł
Et tu ī terra polluta morieris: ⁊ isrł ca
ptiuꝰ migrabit d̄ t̄ra sua. VIII
h Ec ondit mihi dn̄s deꝰ. Et ecce A
vncinꝰ pomoꝝ. Et dixit ‖ Quid I.7.b
tu vides amos? Et dixi: Uncinū pomo
rū. Et dixit dn̄s ad me: Uenit finis su-
per ꝑpłm meū isrł. Nō adijciā vltra vt
ꝑtrāseā eū. Et stridebūt cardīes tēpli
ī die illa dic̄ dn̄s deꝰ. Multi morienł ī
oī loco ꝓijcieł silētiū. Audite h̄ q̄ ꝯte
ritꝭ pauperē: ⁊ deficere facitis egenos
t̄re dicētes: Qn̄ trāsibit messis ⁊ venū- B
dabimꝰ merces: ⁊ sabbatū ⁊ apiemꝰ fru
mētū: vt īminuamꝰ mēsurā ⁊ augeamꝰ
siclū: ⁊ supponamꝰ stateras dolosas vt
possideamꝰ ī argēto egenos: ⁊ paupes
ꝓ calciamētꝭ: ⁊ q̄sq̄lias frumēti vēda
mus? ‖ Iurauit dn̄s in supbiā iacob: si I.6.e
oblitꝰ fuero vsq̄ ad finē oīa opa eoꝝ.
Nūq̄d sup isto nō cōmouebił terra: et

lugebit oīs habitator ei⁹? Et ascendet
C q̄si fluui⁹ vniūsus ⁊ eijcieꝛ ⁊ defluet q̄-
Hiere.15.b si riu⁹ egypti‖Et erit ī die illa dic̄ dn̄s
occidet sol meridie ⁊ tenebrescere faciā
Tob.2.b trā in die lumis.‖Et ꝯūtā festiuitates
1.Mach.1.e vr̄as ī luctū: ⁊ oīa cātica vr̄a ī plāctū.
Et inducā sup oē dorsū vr̄m saccū: et
Hiere.6.f sup oē caput caluitiū‖Et ponā eā q̄si
luctū vnigeniti: ⁊ nouissima ei⁹ q̄si diē
D amarū‖Et ecce dies veniūt dicit dn̄s ⁊
emittā famē ī terrā: nō famē panis ne
q̄ sitim aq̄: s; audiēdi v̄bū dn̄i. Et cō
mouebūꝛ a mari vsq̄ ad mare: ⁊ ab aq̄
lone vsq̄ ad oriētē circūibūt q̄rentes
v̄bū dn̄i ⁊ nō inueniēt. In die illa defi-
ciēt v̄gines pulchre: ⁊ adolescētes ī si-
ti q̄ iurāt ī delicto samarie ⁊ dicūt: Vi
uit de⁹ tu⁹ dan: ⁊ viuit via bersabee. Et
cadent ⁊ nō resurgēt vltra. IX
A Uidi dn̄m stātē sup altare. Et di-
v xit ꝑcute cardinē et cōmoueāꝛ
superliminaria. Auaricia eñ ī ca-
pite oīm ⁊ nouissimū eorū ī gladio inter-
ficiam. Nō erit fuga eis ⁊ q̄ fugerit ex
Ps.138 eis nō saluabiꝛ‖Si descēderit vsq̄ ad
infernū: inde man⁹ mea educet eos: et si
ascēderit vsq̄ ī celū inde detrahā eos.
Et si abscōditi fuerint in v̄tice carme-
li: inde scrutās auferā eos et si celaue-
rint se ab oculis meis ī ꝓfundo mariꝫ:
ibi mandabo serpēti et mordebit eos.
Et si abierint ī captiuitatē corā inimi
B cis suis: ibi mādabo gladio et occidet
Hiere.44.c eos.‖Et ponā oculos meos sup eos ī
malū et nō in bonū. Et dn̄s de⁹ exerci-
tuū q̄ tangit terrā et tabescit: et luge-
bunt oēs habitātes ī ea. Et ascēdet si-
cut riu⁹ oīs: et defluet sicut fluui⁹ egy-
pti. Qui edificat ī celo ascēsionē suā:
S.5.c et fasciculū suū sup trā fundauit‖Qui
vocat aq̄s mariꝫ: et effundit eas sup fa
ciē terre. Dn̄s nomē ei⁹. Nūq̄d nō vt
filij ethiopū vos estis mihi filij isrl̄ ait
dn̄s? Nūq̄d nō isrl̄ ascēdere feci de ter-
ra egypti: et palestinos de cappadocia
C ⁊ syrios d̄ cyrene? Ecce ocli dn̄i dī sup
regnū peccās: ⁊ ꝯterā illud a facie ter-
re. Uerūtn̄ ꝯterēs nō cōterā domū ia-
cob dicit dn̄s. Ecce eñ mandabo ego:
et ꝯcutiā ī oībus gentib⁹ domū isrl̄ si-
cut ꝯcutiꝛ triticū in cribro: ⁊ nō cadet
lapillus sup terrā. In gladio morienꝛ
oēs pctōres p̄pli mei: q̄ dicūt: nō appro
Act.15.c pinq̄bit ⁊ nō veniet sup nos malū‖In

die illa suscitabo tabnaculū dauid q̄d
cecidit: ⁊ reedificabo apturas muroꝝ
ei⁹: ⁊ ea q̄ corruerāt instaurabo. Et re-
edificabo eū sicut ī dieb⁹ āntiq̄s: vt pos
sideāt reliq̄as idumee ⁊ oēs nationes:
eo q̄ inuocatū sit nomē meū sup eos di
cit dn̄s faciēs hec. Ecce dies veniēt di D
cit dn̄s et cōphēdet arator messorē: et
calcator vue mittentē semē.‖Et stilla- Johel.3
būt mōtes dulcedinē: ⁊ oēs colles cul-
ti erūt. Et ꝯuertā captiuitatē p̄pli mei
isrl̄: ⁊ edificabūt ciuitates desertas: ⁊ ī
habitabūt ⁊ plātabūt vineas: et bibēt
vinū eaꝝ: ⁊ faciēt hortos et comedent
fruct⁹ eoꝝ. Et plātabo eos sup humū
suā: et nō euellā eos vltra de terra sua
quā dedi eis: dicit dn̄s deus tuus.

Explicit Amos ꝓpheta. Incipit ꝓ-
logus in Abdiam ꝓphetam.

i ‖Iacob patriarcha habuit fra- Gen.25
trem esau: q̄ ob ruborē corporis
sui: edom hebrea lingua appellat⁹ est:
q̄d latine sanguine⁹ diciꝛ.‖Is memo- Gen.27
ratū fratrē suum: q̄ isrl̄ nomē acceperat:
graui odio cōmot⁹ interimere conat⁹
est. Qua de causa oēs q̄ p̄plm isrl̄. id ē
filios p̄riarche iacob ꝑdicti esau odiū
imitati ꝑsecuti sūt: esau ⁊ edō appellati
sūt‖Et q̄r p̄pl̄s isrl̄ de captiuitate chal- 1.Esdre.1
deoꝝ ꝑ cyrū regē ꝑsaꝝ nutu dei reuo-
cat⁹ in hierl̄m ab alio regno grauiꝛ af-
flict⁹ atq̄ oppssus est: ideo h̄ regnū q̄d
more esau ꝑdictū p̄plm ꝑsecutū ē: ꝑ de
nūciatiōes abdie ꝓphete increpaꝛ q̄d
nō dei indignatiōe: sed sua v̄tute p̄plm
supatū gl̄iabaꝛ. De q̄ regno olim ꝑ da
uid ī psalmo centesimo trigesimosexto
dictū est. Memorare dn̄e filioꝝ edom
in die hierl̄m. Nā reliqua lectiōe com-
ꝑhensa: futurū ī gētes iudiciū ob cau
sas lectione cōphensas: regnūq̄ dei in
p̄plo isrl̄ significat.‖Hebrei hūc dicūt 3.Re.18.c
esse: q̄ sub rege samarie achab: ⁊ impijs
sima iezabel: pauit centū ꝓphetas in
specub⁹:‖q̄ nō curuauerūt genu ante Ro.11.a
baal et de septē milib⁹ erat q̄s helias
arguiꝛ ignorasse. Sepulchrum q̄; eius
vsq̄ hodie cū mauseolo helisei ꝓphete
et baptiste iohānis: in sebaste venera-
tioni habeꝛ: q̄ olim samaria dicebaꝛ.
Hāc herodes rex antipatris fili⁹ in ho
nore augusti cesariꝫ greco noīe vocauit
augustam. Hic agiꝛ q̄ centū ꝓphetas
pauerat: accepit gratiā ꝓphetalē et de

duce exercitus fuit dux eccl'ie. Tūc in
C samaria patruū gregem pauerat: nūc i
Act. 6. c toto orbe christi pascit eccl'ias. ‖ Et sic
et. 7. g stephan⁹ coronā meruit passiōis: sic h
de suitutis dei cū paulo apostolo no-
mine gloriatur: qȝ abdias seruus dn̄i
in nostro sonat eloquio. Explicit ꝓ-
logus. Incipit Argumentum.
A Bdias q̄ interp̄tat̃ su⁹ dn̄i ꝑ-
sonat ꝯtra edom: sāguineū fre
nūq̄ȝ fratrē fratris q̄ȝ iacob semꝑ emu
lū hasta ꝑcutit spirituali. Explicit ar
gumētū. Incipit Abdias ꝓpha. Ca. I

Visio Abdie.

A V Hec dicit domin⁹ de⁹ ad
edom ‖ Auditum audiui
Hiere. 49. c mus a dn̄o: et legatū ad
gētes misit. Surgite: et
cōsurgam⁹ aduersus euȝ in ꝑliū. Ecce
ꝑuulū dedi te in gentib⁹. Cōtēptibilis
tu es valde. Suꝑbia cordis tui extulit
te habitantē in scissuris petrarū exal-
B tantē soliū suū. Qui dicis i corde tuo.
Hiere. 49. d Quis detrahet me i terrā? ‖ Si exalta-
tus fueris vt aq̄la: et si inter sidera po
sueris nidū tuū: inde detrahā te dicit
dn̄s. Si fures introissent ad te: si latro
nes ꝑ noctem: quō conticuisses? Nōne
furati essent sufficiētia sibi? Si vinde
miatores introissent ad te: nunq̄d sal-
tem racemū reliquissēt tibi? Quō scru
tati sūt esau? Inuestigauerunt abscon
C dita eius. Usq̄ȝ ad terminū emiserunt
te: oīes viri federis tui illuserūt tibi.
Inualuerūt aduersū te viri pacis tue.
Qui comedūt tecū: ponēt insidias sub
Esa. 29. e ter te. Non ē prudētia in eo. ‖ Nunq̄d
1. Cor. 1. c nō in die illa dicit dn̄s perdā sapiētes
de idumea ⁊ prudentiā de mōte esau?
Et timebūt fortes tui a meridie vt in-
tereat vir de mōte esau. Propter inter-
fectionē et ꝓpter iniq̄tatem in fratrē
tuū iacob: operiet te cōfusio: et peribis
D in eternū. In die cū stares aduersus eū
qn̄ capiebant alieni exercitū ei⁹ et ex-
tranei ingrediebant̃ portas ei⁹: et suꝑ
hierusalē mittebāt sortē tu q̄ȝ eras q̄si
vnus ex eis. Et nō despicies in die fra-
tris tui: in die ꝑegrinationis eius. Et
nō letaberis suꝑ filios iuda in die ꝑdi
tionis eorū: et nō magnificabis os tu
E um in die angustie. Neq̄ȝ ingredieris
portā ꝑpli mei in die ruine eoruȝ: neq̄ȝ
despicies et tu in malis ei⁹ in die va-
stitatis illi⁹. Et nō emitteris aduersus
exercitū ei⁹ in die vastitatis illi⁹: neq̄ȝ
stabis in exitib⁹ vt interficias eos qui
fugerint. Et nō cōcludes reliq̄s ei⁹ in
die tribulatiōis: qm̄ iuxta est dies dn̄i
suꝑ oīes gentes. Sicut fecisti: fiet ti- Hiere. 5
bi: retributionē tuam cōuertam in ca
put tuū. Quomō em̄ bibisti suꝑ mon- F
tem sanctū meū: bibent oīes gētes iu
giter: et bibēt et absorbebūt: et erūt q̄-
si nō sint. Et i mōte sion erit saluatio
et erit sāctus. Et possidebit dom⁹ iacob
eos q̄ se possederāt Et erit dom⁹ iacob
ignis ⁊ domus ioseph flāma ⁊ domus
esau stipula. Et succendēt̃ in eis ⁊ de-
uorabūt eos: et nō erūt reliquie dom⁹
esau. qȝ dn̄s locut⁹ est. Et hereditabūt G
hi qui ad austrū sūt montē esau: ⁊ qui
i campestrib⁹ philistijm: et possidebūt
regionem effraim ⁊ regioneȝ samarie.
Et beniamin possidebit galaad: ⁊ trās
migratio exercit⁹ huius filioruȝ israel
omnia loca chananeorū vsq̄ȝ ad sare-
ptam: ⁊ trāsmigratio hierusalē que in
bosforo est possidebit ciuitates austri.
Et ascendēt saluatores in montē sion
iudicare mōtē esau: ⁊ erit dn̄o regnū.
Explicit Abdias ꝓpheta. Incipit
prologus in Jonam prophetam.
Onā sctm̄ hebrei affirmāt filiū
I fuisse mulier' vidue sareptane
quē helias ꝓpha mortuū susci
tauit: mr̄e postea dicēte ad eū ‖ nūc cog 3. Re. 17. d
noui qȝ vir dei es tu: et v̄bū dei in ore
tuo v̄itas ē. Ob hāc etiā causā ip̄m pu
erū sic vocauit amathi. Amathi em̄ in
nr̄a lingua v̄itatē sonat. Et ex eo ꝙ ve
rū helias locut⁹ ē: ille q̄ suscitat⁹ est fi-
lius eē dicit̃ veritat'. Ideo de veritate
colūba nascit̃: qȝ ionas colūbā sonat.
In cōdēnationē aūt isrl' ionas ad gen
tem mittit̃: ꝙ niniue agēte penitētiā
illi in malicia ꝑseuerāt. ‖ Tꝑibus q̄ꝑpe 4. Re. 14. f
hieroboam regis isrl' qui deo derelicto
cū ꝑplo suo i samaria idol' sacrificabat
ionā ꝓphetā fuisse: q̄rtus liber regū in
dicat Js cū ꝓphetia illumināte pctōres
ciuitat' niniue d' miscdiaȝ ꝯsecuturos
videret: ne falsa ꝑdicare videretur: ad
denūciādū interitū eiusdē ciuitat' ire
nolebat. Nā sicut de⁹ ad abraam d' im
pietate sodomorū et gomorreorū locu
tus ē ‖ clamor sodomorū ⁊ gomorreoꝝ Gen. 18. e

Jone.1.a ꝓuenit ad me‖Ita ⁊ ð niniue dicit̃:eo
ꝙ ascēderit clamor malicie eiꝰ ad deuȝ
Et.qꝛ snīa dei de sodomis facta: mini-
me reuocata ē:ita ⁊ ionas aduersū ni-
niuen ꝑlatā snīam reuocari nolebat:
Ezech.33 ‖diuine dispēsatiōis ignarꝰ q̇ salutem
hoim ad se ꝯūtētiū magꝭ vult ꝙ̄ inte-
ritum. Hoc illi acciderat qđ et sancto
4.Re.4.e heliseo‖q̇ filium sunamitidis mulierꝭ
mortuū ignorauit. Ideo a ꝯspectu dei
fugere se ionas putabat humanuȝ ali-
Ps.138 q̇d passus:dicēte dauid‖Quo ibo a spi
ritu tuo:⁊ a facie tua quo fugiā?
Explicit ꝓlogꝰ. Incipit argumētū.
Onas colūba pulcherrima nau
i fragio suo passionē dñi ꝑfigu-
rās:mundū ad pniaȝ reuocat:
et sub noīe niniue salutē gentibꝰ denū
ciat. Explicit Argumētum. Incipit
Jonas ꝓpha. Capl'm I

B e Et factū est ver

bum dñi ad ionam filium
amathi dicēs: Surge ⁊ va
de in niniuē ciuitatē grandē ⁊ ꝑdica
in ea qꝛ ascēdit malicia eiꝰ coram me.
Gen,18.b ‖Et surrexit ionas vt fugeret in thar-
sis a facie dñi. Et descēdit ioppen:⁊ in
uenit nauem euntē i tharsis. Et dedit
naulū eiꝰ⁊ descēdit in eā vt iret cū eis
i tharsis a facie dñi. Dñs āt misit vētū
magnū i mare:⁊ facta ē tēpestas mag-
na i mari:⁊ nauis periclitabat̃ cōteri.
B Et timuerūt naute:et clamauerūt viri
ad deū suū.⁊ miserūt vasa q̄ erāt in na
ui in mare:vt alleuiaret̃ ab eis. Et io-
nas descēdit ad iteriora nauis:et dor-
miebat sopore graui. Et accessit ad euȝ
gubernator et dixit ei: Quid tu sopore
deꝑmerꝭ? Surge inuoca deū tuū:si for-
te recogitet deꝰ de nob̄ et nō ꝑeamus.
Et dixit vir ad collegā suuȝ. Uenite et
mittamꝰ sortes:⁊ sciamꝰ q̄re h̄ maluȝ
sit nobis. Et miserunt sortes:⁊ cecidit
C sors sup ionā Et dixerūt ad eū: Indica
nob̄:cuiꝰ causa malū istud sit nob̄: qđ
ē opꝰ tuū:q̄ t̃ra tua:⁊ q̊ vadis:vel ex q̊
ꝑplo es tu? Et dixit ad eos. Hebreꝰ ego
sū:et dñm deū celi ego timeo:q̇ fec̃ ma
re ⁊ aridam. Et timuerunt viri timore
magno:⁊ dixerūt ad eū. Quid h̄ fecisti?
Cognouerūt eñ viri ꝙ a facie dñi fuge
ret:qꝛ indicauerat eis ionas. Et dixe-
rūt ad eū: Quid faciemꝰ tibi:⁊ cessabit

mare a nob̄? Quia mare ibat ⁊ itume-
scebat. Et dixit ad eos: Tollite me et D
mittite in mare ⁊ cessabit mare a vob̄.
Scio eñ ego: qm̄ ꝓpt᷑ me tēpestas hec
grādis venit sup vos. Et remigabāt vi
ri vt reūterent̃ ad aridā ⁊ nō valebant:
qꝛ mare ibat et intumescebat sup eos.
Et clamauerūt ad dñm:⁊ dixerūt‖Que- Deu.21.
sumꝰ dñe ne ꝑeamꝰ i aīa viri istiꝰ:⁊ ne
des sup nos sāguinē inocētē:qꝛ tu dñe
sic voluisti fecisti. Et tulerūt ionā et mi
serūt i mare:⁊ stetit mare a feruore suo
Et timuerūt viri timore magno dñȝ:et
imolauerūt hostias dño:⁊ vouerūt vota.
Et ꝑparauit dñs piscē grā- II A
e de vt deglutiret ionā.‖Et erat Mat.12.
ionas i vētre piscꝭ tribꝰ diebꝰ et
tribꝰ noctibꝰ. Et orauit ionas ad dñm
deū suū ð vētre piscꝭ. Et dixit‖Clama- Ps.119
ui ð tribulatiōe mea ad dñm:⁊ exaudi B
uit me De vētre inferi clamaui:⁊ exau
disti vocē meā. Et ꝓiecisti me i ꝓfūdū
i corde maris: et flumē circūdedit me.
Oēs gurgites tui ⁊ fluctus tui sup me
trāsierūt. Et ego dixi: Abiectꝰ sū a con
spectu oculoꝝ tuoꝝ. Uerūtñ rursus vi C
debo tēplū sāctū tuū. Circūdederūt me
aque vsq̄ ad aīaȝ abyssus vallauit me
pelagꝰ operuit caput meū. Ad extrema
mōtiū descēdi:terre vectes ꝯcluserunt
me in eternū:⁊ subleuabis de corrupti
one vitam meā dñe deꝰ meꝰ. Cū angu- D
stiaret̃ i me aīa mea dñi recordatꝰ sū:
vt veniat ad te oratio mea ad tēplum
sanctū tuū. Qui custodiūt vanitates:
frustra misc̃diaȝ suā derelinquūt. Ego
aūt in voce laudis imolabo tibi: que-
cūq̄ voui reddā ꝓ salute mea dño. Et
dixit dñs pisci: Et euomuit ionā i ari-
Et factum est v̄bum dam. III A
e dñi ad ionā secūdo dicēs: Sur-
ge et vade in niniuen ciuitateȝ
magnā et ꝑdica in ea ꝑdicatiōem quā
ego loquor ad te. Et surrexit ionas et
abijt i niniuen iuxta verbū dñi. Et ni- B
niue erat ciuitas magna itinere triu
dierū. Et cepit ionas introire ciuitatē
itinere diei vnius: ⁊ clamauit ⁊ dixit:
Adhuc q̄dragita dies:⁊ niniue subuer
tetur‖Et crediderunt viri niniuite in Mat.12.
dño. Et ꝑdicauerūt ieiuniū:⁊ vestiti sūt Luc.11.
saccꝭ a maiore vsq̄ ad minorē Et ꝑue C
nit v̄bū ad regē niniue:et surrexit ð so
lio suo ⁊ abiecit vestimētū suū a se:⁊ i-

Indutus ē sacco: ⁊ sedit ī cinere: ⁊ clama-
uit ⁊ dixit ī niniue ex ore regis ⁊ pnci
D pū ei⁹ dicēs. Hoīes ⁊ iumēta ⁊ boues
⁊ pecora nō gustēt quicq̄ nec pascant: ⁊
aquā nō bibāt. ⁊ operiant saccis hoīes
⁊ iumēta clamēt ad dn̄m in fortitudie
Hiere.18.b ‖ ⁊ cōuertat vir a via sua mala ⁊ ab in
Johel.2.c iquitate q̄ ē ī manib⁹ eorū. ‖ Quis scit
si cōuertat ⁊ ignoscat deus: ⁊ reuerta-
tur a furore ire sue: ⁊ nō peribim⁹. Et
vidit de⁹ opa eorū q2 cōuersi sūt d via
sua mala: ⁊ misert⁹ ē sup maliciā quā
locut⁹ fuerat vt faceret eis: ⁊ nō fecit.
A T afflict⁹ eē ionas affli IIII
e ctione magna: ⁊ irat⁹ ē ⁊ ora-
uit ad dn̄m: ⁊ dixit: Obsecro do
mine: nūqd nō hoc ē verbū meū cū ad
huc essem ī tra mea? Propter hoc pocc u
Ps.85. paui vt fugerē ī tharsis. ‖ Scio eī q2 tu
Johel.2.e deus clemēs ⁊ misericors es: patiēs et
multe miseratiōis ⁊ ignoscēs sup ma-
3.Reg.19.a liciā. ‖ Et nūc dn̄e tolle q̄so aīam meā
B a me: q2 melior ē mihi mors q̄ vita. Et
dixit dn̄s. Putasne bn̄ irasceris tu? Et
egressus ē ionas de ciuitate: ⁊ sedit ꝯ
orientē ciuitatis. Et fecit sibimet vm-
braculū ibi: ⁊ sedebat subter illud ī vm
bra: donec videret qd accideret ciuita
C ti. Et pparauit dn̄s de⁹ ederā: ⁊ ascen-
dit sup caput ione vt esset vmbra sup
caput ei⁹: ⁊ ptegeret eū. Laborauerat
ei. Et letat⁹ est ionas sup edera leticia
magna. Et parauit de⁹ vermē ascēsu di
luculi ī crastinū: ⁊ pcussit ederā ⁊ exa-
ruit. Et cū ortus fuisset sol pcepit dn̄s
vēto calido ⁊ vrēti ⁊ pcussit sol sup ca
put ione. ⁊ estuabat. Et petiuit aīe sue
vt moreretur. Et dixit. Meli⁹ ē mihi mo
D ri q̄ viuere. Et dixit dn̄s ad ionam.
Putasne bene irasceris tu sup ederā?
Et dixit. Bn̄ irascor ego vsq3 ad mor-
tē. Et dixit dn̄s. Tu doles sup ederā
in q̄ nō laborasti neq3 fecisti vt cresce-
ret: q̄ sub vna nocte nata ē sub vna no
cte periit: ⁊ ego nō parcā niniue ciuita
ti magne: in q̄ sūt pl⁹ q̄ centū viginti
milia hoim: q̄ nesciūt qd sit inter dex-
terā ⁊ sinistrā suā ⁊ iumēta multa?
Explicit ionas pphēta. Incipit p-
logus in Micheam pphetam.
E mporib⁹ ioathe ⁊ achaz et
ezechie regū iuda: micheā p
phetā ad hāc pphetiā spūsā
cto repletū fuisse lectio ipsa

demonstrat. Sed de supradicto nūe-
ro regū ioathan ⁊ ezechiā deo ob reli-
gionē placuisse: historia libri quarti re 4.Reg.15.G
gū: ⁊ secundi paralipomenō indicat.
‖ Achaz vero relicto deo: idola samarie 4.Reg.16.a
qb⁹ etiā filios suos ī sacrificiū igni cō
cremādos obtulerat coluisse cōstat. Q̄
obrem de⁹ samariā q̄ reges isrl ⁊ iuda
memoratorū simulacrorū supstitiōe fe-
fellerat increpās indignationē suā in
eā pcessurā cōmitat⁹ ē. Pplo etiā isrl
puaricatori ⁊ pncipib⁹ ei⁹ q̄ eūdē po-
pulū fallaci suasione ad colēda idola
ipulerāt: verbis ī sequētib⁹ captiuita-
tē ⁊ interitū affuturū denunciauit.
Explicit plog⁹. Incipit argumētū.
M Icheas dmorasthi coheres chri
m sti vastationē annūciat filie la
tronis: ⁊ obsidionē ponit ꝯ eā
q2 maxillā pcusserit iudicis isrl.
Explicit argumentū. Incipit. Mi-
cheas pphēta. Capitulū. I
A V Erbum domi
ni qd factū ē ad micheā
morasthitē in dieb⁹ io-
athan achaz ⁊ ezechie re
gū iuda: qd vidit sup sa
mariā ⁊ hierlm. Audite ppli oēs ⁊ at-
tendat tra ⁊ plenitudo ei⁹: ⁊ sit dn̄s de
us vobis in testē: dn̄s de tēplo sancto Esa.26.d
suo. ‖ Quia ecce dn̄s egredietur de loco
suo: ⁊ descēdet ⁊ calcabit sup excelsa t-
re. Et cōsumentur mōtes subt⁹ eū ⁊ valles
scindentur sicut cera a facie ignis: sicut B
aque q̄ decurrūt ī pceps. In scelere ia-
cob oē istud ⁊ ī pctis dom⁹ isrl. Qd sce
lus iacob? Nōne samaria? Et q̄ excelsa I.3.d
iude? Nōne hierlm? ‖ Et ponā samariā
q̄si aceruū lapidū ī agro cū plātatur vi-
nea: ⁊ detrahā in vallē lapides ei⁹: Et
fundamēta ei⁹ reuelabo: ⁊ oīa sculpti
lia ei⁹ ꝯcidentur. Et oēs mercedes ei⁹ cō
burentur igni: ⁊ oīa idola ei⁹ ponā ī pdi
tionē: q2 de mercedib⁹ meretricis ꝯgre-
gata sūt ⁊ vsq3 ad mercedē meretricis C
reuertentur. Sup hoc plāgā ⁊ vlulabo: va
dā spoliat⁹ ⁊ nud⁹. Faciā plāctū velut
draconū: ⁊ luctū q̄si strutionū: q2 despe
rata ē plaga ei⁹: q2 venit vsq3 ad iudā
tetigit portā ppli mei vsq3 ad hierlm.
In geth nolite annūciare: lachrymis.
ne ploretis. In domo pulueris puluere
vos cōspgite: ⁊ trāsite vobis habitatio

pulchra: cõfusa ignominia. Nõ ẽ egres
sa q̃ habitat in exitu. Plãctũ dom⁹ vi
cina accipiet ex vob̃ q̃ stetit sibimet: q2
infirmata ẽ in bonũ q̃ habitat i ama-
D ritudinib⁹. Quia descẽdit malũ a dño
in portã hierl'm: tumult⁹ q̃drige stupo
ris habitanti lachis. Principiũ pecca-
ti ẽ filie sion: q2 in te inuẽta sũt scelera
isrl'. Propterea dabit emissarios super
hereditatẽ geth: domos mẽdacij i de-
ceptionẽ regib⁹ isrl'. Adhuc heredem
ducam tibi q̃ habitas in maresa: vsq3
odollã veniet glia isrl'. Decaluare ⁊ tõ
dere sup filios delitiarũ tuarũ: dilata
caluitiũ tuũ sicut aq̃la: qm̃ captiui du
A ¶ E q̃ cogitat(ceti sũt ex te. II
v inutile: ⁊ opamini malũ i cubi
lib⁹ vr̃is. In luce matutina fa
ciũt illud: qm̃ ꝯ dñm ẽ man⁹ eoꝝ. Et
cõcupierũt agros ⁊ violẽter tulerũt et
rapuerũt domos: ⁊ calũniabãt virũ et
domũ ei⁹: virũ ⁊ hereditatẽ ei⁹. Jdcirco
hec dicit dñs. Ecce ego cogito sup fa-
miliã istã malũ vñ nõ auferet(colla ve
stra: ⁊ nõ ambulabit(supbi: qm̃ tẽpus
pessimũ est. Jn die illa sumet sup vos
pabola: ⁊ cãtabit cãticũ cũ suauitate
B dicẽtiũ. De populatione vastati sum⁹.
Pars ppl'i mei cõmutata est. Quõ rece-
dis a me: cũ reũtat q̃ regiões nr̃as di-
uidat? Propt̃ h̃ nõ erit tibi mittẽs fu-
niculũ sortis i cetu dñi o isrl'. Ne loq̃-
mini loquẽtes. Nõ stillabit sup istos:
nõ cõphẽdet ꝯfusio dicit dom⁹ iacob.
Nũq̃d abbreuiatus ẽ spũs dñi: aut ta-
les sũt cogitatiões ei⁹? Nõne vba mea
C bona sũt cũ eo q̃ recte gradit? Et ecõ-
trario ppl's me⁹ i aduersariũ cõsurrexit
Desup tunicã palliũ sustulist(: ⁊ eos q̃
trãsiebãt simpliciter cõuertistis i bel-
lũ. Mulieres ppl'i mei eiecistis d domo
delitiarũ suaꝝ: a paruul' eaꝝ tulistis
Heb.13.c laudẽ meã i ppetuũ. ‖ Surgite ⁊ ite: q2
nõ habet(hic requiẽ. Propt̃ imũdiciã
ei⁹ corrũpet putredine pessima. Utinã
nõ eẽm vir habẽs spm̃: ⁊ mẽdaciũ po-
D ti⁹ loq̃rer. Stillabo tibi i vinũ ⁊ i ebri
etatẽ: ⁊ erit sup quẽ stillat ppl's iste.
Cõgregatione ꝯgregabo iacob totũ te
i vnũ cõducã reliq̃as isrl'. Pariter po-
nã illũ q̃si gregẽ i ouili: q̃si pec⁹ i me-
dio caularũ. Tumultuabũt a multitu
dine hoim. Ascendet eñ pandẽs iter
ante eos. Diuidẽt ⁊ trãsibunt portã: ⁊

egrediet p eã. Et trãsibit rex eoꝝ corã
eis: ⁊ dñs i capite eoꝝ. III
a T dixi. Audite pncipes iacob A
⁊ duces dom⁹ isrl'. Nũq̃d nõ ve
strũ ẽ scire iudiciũ: q̃ odio haberis bo Ps. 96.
bonũ ⁊ diligitis malũ? q̃ violẽter tolli Amos.6
tis pelles eoꝝ desup eis: ⁊ carnẽ eorũ
desup ossib⁹ eoꝝ? Qui comederũt car-
nẽ ppl'i mei: ⁊ pellẽ eoꝝ desup excoria-
uerũt: ⁊ ossa eoꝝ cõfregerũt: ⁊ ꝯciderũt
sicut i lebere ⁊ q̃si carnẽ i medio olle.
Tũc clamabũt ad dñm ⁊ nõ exaudiet B
eos: ⁊ abscõdet faciẽ suã ab eis i tpe il
lo: sicut neq̃ter egerũt i adinuẽtioib⁹
suis. Hec dicit dñs: sup pphetas q̃ se-
ducũt ppl'm meũ: q̃ mordẽt dẽtib⁹ suis
⁊ pdicãt pacẽ. Et si q̃s nõ dederit i ore
eoꝝ q̃ppiã: sãctificãt sup eũ pliũ. Pro C
pterea nox vobis p visiõe erit ⁊ tene-
bre vob̃ p diuinatione. Et occũbet sol
sup pphas: ⁊ obtenebrabit sup eos di
es. Et cõfũdẽt q̃ vidẽt visiones: ⁊ cõ-
fundent diuini. Et opient oẽs vultus
suos: q2 ñ ẽ rñsũ dei. Uerũtñ ego reple⁹
sũ fortitudie spũs dñi iudicio ⁊ vtute
vt ãnũciẽ iacob scel⁹ suũ: ⁊ isrl' peccatũ
suũ. Audite h̃ pncipes dom⁹ iacob: et
iudices dom⁹ isrl': q̃ abomiami iudiciũ
⁊ oia recta puertit(. Qui edificat(si õ D
i sãguinib⁹ ⁊ hierl'm i iniq̃tate. ‖ Prici Ezech.22
pes ei⁹ i munerib⁹ iudicabãt: ⁊ sacerdo Sopho.3
tes ei⁹ i mercede docebãt. Et pphe ei⁹
i pecunia diuinabãt: ⁊ sup dñm req̃es-
cebãt dicẽtes. Nũq̃d nõ dñs in medio
nr̃m? Nõ veniẽt sup nos mala. ‖ Pro- Hiere.26
pter h̃ cã vr̃i siõ q̃si ager arabit: ⁊ hie- S.1.d
rusalẽ q̃si aceru⁹ lapidũ erit ⁊ mõs tẽ
pli i excelsa siluaꝝ. IIII
c T erit in nouissimo dierũ: erit A
mõs dom⁹ dñi pparatus i vtice Esa.2.a
mõtiũ: ⁊ sublimis sup colles. Et fluẽt
ad eũ ppl'i ⁊ pperabũt gẽtes mlt̃e ⁊ di-
cẽt. Uenite ascẽdam⁹ ad mõtẽ dñi: et
ad domũ dei iacob. Et docebit nos de
vijs suis: ⁊ ibim⁹ i semit(ei⁹. Quia de
siõ egrediet lex: ⁊ vbũ dñi de hierl'm.
Et iudicabit iter ppl'os mlt̃os: ⁊ corri-
piet gẽtes fortes vsq3 in lõginquũ. Et
cõcidẽt gladios suos i vomeres: ⁊ ha-
stes suas i ligones. Nõ sumet gẽs adũ B
sũ gẽtẽ gladiũ: ⁊ nõ discẽt vltra belli-
gare. Et sedebit vir subt⁹ vineã suã: et
subt⁹ ficũ suã: ⁊ ñ erit q̃ deterreat: q2 os
dñi exercituũ locutũ ẽ. Quia oẽs ppl'i

Ambulabūt vnuſq̄ſq; ĩ noīe dei ſui: nos
aūt ambulabimꝰ ĩ noīe dei nr̄i ĩ etnū
Sopho.3.b ⁊ vltra.‖In die illa dicit dn̄s ꝯgrega-
bo claudicātē: ⁊ eā quā eieceră colligā
C ⁊ quā afflixerā ꝯſolabor. Et ponā clau
dicantē ĩ reliq̄as: ⁊ eā q̄ laborauerat ĩ
Luc.1.c gentē robuſtā ‖Et regnabit dn̄s ſuper
eos ĩ mōte ſiō: ex h̄ nūc ⁊ vſq; in etnū.
Et tu turris greg̃ nebuloſa filia ſion
vſq; ad te veniet: ⁊ veniet ptās pma re
gnū filie hierl̄m. Nūc q̄re merore ꝯhe-
ris? Nūqd rex nō ē tibi: aut ꝯſiliarius
tuꝰ periit: q2 cōphēdit te dolor ſic͂ par
turientē? Dole ⁊ ſatage filia ſiō q̄ſi par
turiēs: q2 nūc egredieris de ciuitate: et
habitab ĩ regiōe: ⁊ venies vſq; ad ba-
D bylonē. Ibi liberaber̃: ibi redimet te
dn̄s de manu inimicoꝝ tuoꝝ. Et nunc
ꝯgregate ſūt ſup te gētes mlte: q̄ dicūt
lapidet̃: ⁊ aſpiciat ĩ ſion oculꝰ nr̄. Ipſi
aūt nō cognouerūt cogitatiōes dn̄i: ⁊
nō intellexerūt ꝯſiliū eiꝰ: q2 ꝯgregauit
eos q̄ſi fenū aree Surge ⁊ tritura filia
ſion: q2 cornu tuū ponā ferreū: ⁊ vngu
las tuas ponā ereas. Et cōminues po
pulos mltos: ⁊ īterficies dn̄o rapinas
eoꝝ: ⁊ fortitudinē eoꝝ dn̄o vniuſe tre.
A Nunc vaſtaber̃ filia latro V
t nis. Obſidionē poſuerūt ſuper
nos ĩ vga pcutiet maxillā iudi
Mat.2.a cis iſrl̄.‖Et tu bethleē effrata paruulꝰ
Joh.7.f es ĩ milibꝰ iuda. Ex te mihi egrediet̃ q̄
ſit dn̄ator ĩ iſrl̄: ⁊ egreſſus ē ab initio a
diebꝰ etnitat̃. Propt̃ h̄ dabit eos vſ-
q; ad tp̄s in q̄ parturiēs pariet. Et re-
liquie fratrū eiꝰ cōuertet̃ ad filios iſrl̄.
B Et ſtabit ⁊ paſcet ĩ fortitudine dn̄i in
ſublimitate noīs dn̄i dei ſui. Et ꝯūtet̃
q2 nūc magnificabit̃ vſq; ad t̃minos
tre. Et erit iſte pax aſſyriis cū venerit ĩ
trā nr̄am: ⁊ q̄n calcauerit ĩ domibꝰ no
ſtris. Et ſuſcitabimꝰ ſup eū ſeptē pa-
ſtores: ⁊ octo pmates hoīes. Et paſcēt
trā aſſur ĩ gladio: ⁊ trā nemroth ĩ lā-
ceis eiꝰ. Et liberabit ab aſſur cū vene-
rit ĩ terrā noſtrā: ⁊ cū calcauerit ĩ fini-
C bꝰ nr̄is. Et erūt reliquie iacob ĩ medio
pploꝝ multoꝝ q̄ſi ros a dn̄o: ⁊ q̄ſi ſtil-
le ſup herbā q̄ nō expectat virū: ⁊ nō p̄
ſtolat̃ filios hoīm. Et erūt reliquie ia-
cob ĩ gētibꝰ ĩ medio pploꝝ multoꝝ q̄
ſi leo ĩ iumēt̃ ſiluaꝝ ⁊ q̄ſi catulꝰ leo-
nis ĩ gregibꝰ pecoꝝ. Qui cū trāſierit ⁊
cōculcauerit ⁊ cepit: nō ē q̄ eruat. Et

exaltabit̃ manꝰ tua ſup hoſtes tuos: ⁊
oēs inimici tui interibūt. Et erit ĩ die
illa dicit dn̄s: auferā eq̄s tuos de me-
dio tui: ⁊ diſpdā q̄drigas tuas. Et pdā D
ciuitates tre tue: ⁊ deſtruā oēs muniti
ones tuas. Et auferā maleficia de ma
nu tua: ⁊ diuinatiōes nō erūt in te. Et
perire faciē ſculptilia tua: ⁊ ſtatuas tu
as d̄ medio tui. Et nō adorabis vltra
opa manū tuaꝝ ⁊ euellā lucos tuos d̄
medio tui. Et ꝯterā ciuitates tuas: ⁊ fa-
ciā ĩ furore ⁊ ĩdignatiōe vltionē ĩ oibꝰ
gētibꝰ q̄ nō audierūt. VI
a Audite q̄ dn̄s loq̄t̃. Surge ꝯten A
de iudicio adūſū mōtes: ⁊ audi
ant colles vocē tuā. Audiāt mōtes iu
diciū dn̄i ⁊ fortia fūdamēta tre: q2 iu-
diciū dn̄i cū pplo ſuo: ⁊ cū iſrl̄ diiudi-
cabit̃. Pple meus q̄d feci tibi: aut q̄d
moleſtꝰ fui tibi? Rn̄de mihi. Quia edu Exo.15.c
xi te de tra egypti: ⁊ de domo ſuitutis B
liberaui te ⁊ miſi an̄ faciē tuā moyſen Nu.22.a
⁊ aarō ⁊ mariā.‖Pple meꝰ memēto q̄- et.23.b
ſo q̄d cogitauerit ꝯ te balach rex mo-
ab: ⁊ q̄d rn̄derit ei baalā filiꝰ beor d̄ ſe
thim vſq; ad galgalā vt cognoſceres
iuſticias dn̄i. Quid dignū offerā dn̄o?
Curuabo genu deo excelſo? Nūq̄d offe
rā ei holocauſtomata ⁊ vitulos ānicu
los? Nūq̄d placari pōt dn̄s ĩ milibꝰ ari
etū: an ĩ mlt̃ milibꝰ hircoꝝ pinguiū?
Nūq̄d dabo pmogenitū meū p ſcelere
meo: fructū vētris mei p pctō aīe mee
Indicabo tibi o hō q̄d ſit bonū: ⁊ q̄d C
dn̄s req̄rat a te. Vtiq; facere iudiciū ⁊
diligere miſcdiam: ⁊ ſollicitū ābulare
cū deo tuo. Vox dn̄i ad ciuitatē clamat:
⁊ ſalꝰ erit timētibꝰ nomē eiꝰ. Audite
tribꝰ. Et q̄s approbabit illud? Adhuc
ignis ĩ domo impii: theſauri iniq̄tatis
⁊ mēſura minor ire plena. Nūq̄d iuſti
ficabo ſtaterā ĩpiā: ⁊ ſaccelli pōdera do
loſa? In q̄bꝰ diuites eiꝰ repleti ſūt ini-
q̄tate: ⁊ hītātes ĩ ea loq̄bāt̃ mēdaciū:
⁊ lingua eoꝝ frauduletā ĩ ore eoꝝ. Et D
ego ḡ cepi pcutere te pditiōe: ſup pctīſ
tuis. Tu comedes ⁊ n̄ ſaturaber̃ ⁊ hu
miliatio tua ĩ medio tui. Et apphēdes
⁊ nō ſaluab: ⁊ q̄s ſaluauer̃: in gladiū
dabo.‖Tu ſemiab ⁊ nō metes: tu cal- Deu.28.d
cabis oliuā ⁊ nō vnger̃ oleo: ⁊ muſtū ⁊ Aggei.1.b
non bibes vinū. Et cuſtodiſti pcepta
amri ⁊ oē opꝰ domꝰ achab: ⁊ ambula-
ſti ĩ voluptatibꝰ eoꝝ: vt darē te ĩ pdi-

tionē ⁊ habitātes i ea i sibilū: ⁊ oppro-
briū populi mei portabis. XII
A Ę mihi: qꝛ fact⁹ sū sicut q̄ colli
git in autūno racemos vinde-
mie. Nō ē botrus ad comeden-
dū: pcoq̄s ficus desiderauit aīa mea.
Periit sctūs de t̄ra: ⁊ rect⁹ in hoībus
nō ē. Oēs i sanguine insidiant̄: vir fra
trē suū ad mortē venat̄. Malū manu
ū suarū dicūt bonū. Princeps postu
lat: ⁊ iudex i reddēdo ē. Et magn⁹ lo-
cut⁹ ē desideriū aīe sue: ⁊ cōturbauert
eā. Qui optim⁹ i eis ē q̄si paliurus: ⁊ q̄
rect⁹ q̄si spina de sepe. Dies speculatio
nis tue: visitatio tua venit. Nunc erit
vastitas eoꝝ. Nolite credere amico: et
B nolite cōfidere i duce. Ab ea q̄ dormit
Mat. 10. c i sinu tuo custodi claustra oris tui: qꝛ
fili⁹ cōtumeliā facit patri: ⁊ filia ꝯsur-
get aduersus matrē suā: nur⁹ adūsus
socrū suā: ⁊ inimici hoīs domestici ei⁹
Ego aūt ad dn̄m aspiciā: expectabo de
ū saluatorē meū. Audiet me de⁹ me⁹
Ne leter̄ inimica mea sup me: qꝛ ceci-
di. Cōsurgā. Cū sedero in tenebris: dn̄s
lux mea ē. Irā dn̄i portabo: qm̄ pecca-
ui ei: donec cām meā iudicet: ⁊ faciat
iudiciū meū. Educet me i lucē: videbo
iusticiā ei⁹. Et aspiciet inimica mea: ⁊
C operiet̄ ꝯfusione: q̄ dicit ad me. Ubi ē
dn̄s de⁹ tu⁹? Oculi mei videbūt i eam
Nūc erit i ꝯculcatione: vt lutū platea-
rū. Dies: vt edificent̄ macerie tue. In
die illa lōge fiet lex. In die illa ⁊ vsq̄
ad te veniet assur et vsq̄ ad ciuitates
munitas: ⁊ a ciuitatibus munitis vs-
q̄ ad flumen: ⁊ ad mare de mari: ⁊ ad
mōtem de mōte. Et terra erit in deso-
lationem ꝓpter habitatores suos: et
ꝓpter fructū cogitationū eoꝝ. Pasce
ꝑl̄m tuū i vga tua: gregē hereditatis
tue habitātes solos i saltu. In medio
carmeli pascent̄ basan ⁊ galaad iuxta
D dies antiq̄s s̄m dies egressiōis tue de
terra egypti. Ostēdā ei mirabilia. Ui-
debūt gētes: ⁊ cōfūdent̄ sup oī fortitu
dine sua. Ponet manū sup os: aures
eoꝝ surde erūt. Lingēt puluerē sic ser-
pentes: velut reptilia t̄re ꝓturbabunt̄
de edib⁹ suis. Dn̄m deū nr̄m nō deside
rabūt: ⁊ timebūt te. Quis de⁹ similis
tui q̄ auferas iniq̄tatē: ⁊ trāsfers pec-
catū reliquiarū hereditat̄ tue? Nō im
Hiere. 18 mittet vltra furorē suū: qm̄ volēs mise
ricordiā ē. Reuertet̄ ⁊ miserebit̄ nr̄i.
Deponet iniq̄tates nr̄as: ⁊ ꝓiciet i ꝓ
fundū maris oīa pctā nr̄a. Dabis ve-
ritatē iacob: misericordiā abraā: q̄ iu-
rasti prib⁹ nr̄is a dieb⁹ antiquis.
Explicit Micheas ꝓpha. Incipit ꝓ
logus in Naum ꝓphetam.
Naum ꝓphetā ante aduētū re
N gis assyrioꝝ q̄ ꝑl̄m isrl̄ capti
uū i suā regionē trāstulerat:
fuisse hebreoꝝ traditio ꝯfir-
mat. Siq̄dē i finē hui⁹ lectiōis ꝑdicti
regis aduentū: idem ꝓpha annūciare
mōstrat̄. Sz cū habitatores niniue io
na interitū ciuitat̄ ꝑdicāte: ne diuina
ira denūciatū interitū sustinerēt pctō
rū: ⁊ ipietatis pniam egissent ⁊ accepta
dei miscdia: grauiorib⁹ se criminibus
iplicuerūt. Qua de cā memorat⁹ ꝓpha
spūsctō plenus: iudiciū dei annūciās:
ita locut⁹ ē. ‖ De⁹ zelans: ⁊ vlciscēs do Naum. 1. a
min⁹ ē ⁊c̄. Iā ei decē trib⁹ ab assyriis
ducte fuerāt i captiuitatē sub ezechia
rege iuda: sub q̄ etiā nūc i ꝯsolatiōe po
puli trāsmigrati aduersū niniuē visio
cernit̄. Nec erat parua cōsolatio: tam
his q̄ iā assyriis s̄uiebāt: q̄z reliq̄s qui
sub ezechia de tribu iuda ⁊ beniamin
ab eisdē hostib⁹ obsidebāt̄: vt audirēt
assyrios q̄z a chaldeis eē capiēdos: sic
in sequentib⁹ libri hui⁹ demōstrabit̄.
Sciēdū ꝙ niniue i nr̄a lingua de he-
breo speciosā sonat. Speciosus aūt hic
mūd⁹ dicit̄. Unde ⁊ apud grecos: cos-
mos ab ornatu nomen accepit. Et q̄c-
q̄d nūc aduersū niniuē dicit̄: de mun-
do figuralit̄ ꝑdicari sētiam⁹. Quā ob
cām ⁊ assūptio quā septuaginta inter-
ꝑtes dicūt. apud hebreos massa
ponit̄: id ē graue onus: eo ꝙ cū aduer
sus quā ꝓphetat̄ ꝑmat: nec sinat ele-
uare ceruicē. Simulq̄z h̄ attendendū:
q̄d hec ipsa vel assūptio: vel on⁹: vel pō
dus ꝓphete visio fit. Nō ei loq̄t̄ ꝓphe
ta in extasi: vt mōtan⁹ ⁊ priscilla: maxi
millaq̄z delirāt: sz q̄d ꝓphetat liber est
visionis intelligēt̄ vniuersa q̄ loq̄t̄: ⁊
pondus hostiū facient̄ suo ꝑplo visio
nē. De cōsūmatione itaq̄z mundi s̄m
anagogen cōsolationē sctōꝝ ꝓphetis
texit̄: vt quecūq̄z i mūdo vidēt: q̄si ꝑte
reuntia ⁊ caduca ꝯtēnāt: ⁊ ꝑparent se
ad iudiciū diē. Ubi vltor aduersum vi
res assyrioꝝ affutur⁹ ē dn̄s. Explicit

ꝓlogus. Incipit argumētū.
a Naum cōsolator orbis interꝑta
tur. Increpat ciuitatē sāguinū
Naum .1.d ꝛ post ꝯuersionē illiꝰ loquit᷑. ‖ Ecce sup
mōtes pedes euāgelizātis ꝛ annūciātꝭ
Explicit argumētū. Inci (pacē.
pit Naum ꝓpheta. Capitulū. I

A **Nus niniue.**
a Liber visiōis naum hel-
chesei. ‖ Deꝰ emulator et
Exo.34.a vlciscēs dn̄s: vlciscēs do
Deu.5.a minꝰ ꝛ habēs furorē: vl
ciscēs dn̄s i hostes suos: ꝛ irascēs ipse
inimicꝭ suis. Dn̄s patiēs ꝛ magnꝰ for
titudine: ꝛ mūdās nō faciet inocentē
Dn̄s i tēpestate ꝛ turbine vie eiꝰ: ꝛ ne-
bule puluis pedū eiꝰ. Increpās mare ꝛ
exiccās illud: ꝛ oīa flumīa ad desertū
B deducēs. Infirmatꝰ ē basan ꝛ carmelꝰ
ꝛ flos libani elāguit. Montes cōmoti
sūt ab eo: ꝛ colles desolati sūt. Et cōtre
muit t͛ra a facie eiꝰ: ꝛ orbis ꝛ oēs ha-
bitātes i eo. Ante faciē indignationis
eiꝰ q̇s stabit: ꝛ q̇s resistet in ira furoris
eiꝰ? Indignatio eiꝰ effusa ē vt ignis: et
petre dissolute sūt ab eo. Bonꝰ dn̄s et
cōfortās i die tribulatiōis ꝛ sciēs spe-
rātes in se. Et i diluuio ꝑtereūte cōsū
mationē faciet loci eiꝰ: ꝛ inimicos eiꝰ
C ꝑsequēt᷑ tenebre. Quid cogitatꝭ ꝯ dn̄z?
Cōsummationē ip̄e faciet. Nō ꝯsurget
duplex tribulatio: qꝛ sicut spine se in-
uicē cōplectūt᷑: sic conuiuiū eoꝝ parit᷑
potātiū. Cōsumēt᷑ q̄si stipula ariditate
plena. Ex te ei exibit cogitans ꝯ dn̄m
maliciā mēte ꝑtractās ꝑuaricationē.
Hec dicit dn̄s. Si ꝑfecti fuerint ꝛ ita
plures: sic q̄z attōdent᷑ ꝛ ꝑtrāsibit. Af-
D flixi te ꝛ nō affligā te vltra. Et nūc cō-
terā virgā eiꝰ d̄ dorso tuo: ꝛ vincula tua
dirūpā: ꝛ ꝑcipiet sup te dn̄s. Nō semi-
nabit᷑ ex nōie tuo amplius. De domo
dei tui īterficiā. Sculptile ꝛ ꝯflatile po
nā sepulchrū tuū: qꝛ inhonoratus es.
Esa.52.d ‖ Ecce sup mōtes pedes euāgelizantis
Ro.10.c ꝛ annūciātis pacē. Celebra iuda festi-
uitates tuas ꝛ redde vota tua qꝛ non
adīciet vltra vt ꝑtrāseat in te belial:
A Scēdit (vniuersus interīt. II
a q̇ dispgat coram te: q̇ custodiat
obsidionē. Cōtēplare viā: cōfor
ta lūbos robora ꝟtutē valde. Quia si-
cut reddidit dn̄s supbiā iacob: sic sup
biā isrl̄. Quia vastatores dissipauerunt
eos: ꝛ ꝓpagines eoꝝ corruperūt. Cly-
peꝰ fortiū eiꝰ ignitꝰ: viri exercitꝰ i coc
cineis. Ignee habene currꝰ i die ꝑuari
cationis eiꝰ ꝛ agitatores ꝯsopiti sunt.
In itineribꝰ cōturbati sūt: q̄drige col- B
lise sūt i plateis. Aspectꝰ eoꝝ q̄si lāpa
des: q̄si fulgura discurrētia. Recorda-
bit᷑ fortiū suoꝝ: ruent i itineribꝰ suis.
Velociter ascēdēt muros eiꝰ: ꝛ ꝑpara-
bit᷑ vmbraculū. Porte fluuioꝝ aperte
sūt: ꝛ tēplū ad solū dirutū. Et miles ca
ptiuꝰ adductꝰ ē: ꝛ ancile eiꝰ minabāt᷑
gemētes vt colūbe: murmurātes i cor
dibꝰ suis. Et niniue q̄si piscina aqua-
rū aq̄ eiꝰ: ip̄i vero fugerūt. State state C
ꝛ nō ē q̇ reuertat᷑. Diripite argētū: di-
ripite aurū: ꝛ nō ē finis diuitiaꝝ ex oī
bus vasis desiderabilibꝰ. Dissipata est
ꝛ scissa ꝛ dilacerata: ꝛ cor tabescens et
dissolutio geniculoꝝ ꝛ defectio i cūctꝭ
renibꝰ. ‖ ꝛ facies oīm sicut nigredo ol- Esa.13.b
le. Ubi ē habitaculū leonum: ꝛ pascua
catuloꝝ leonū? Ad quā iuit leo vt in- D
grederet᷑ illuc: catulꝰ leonis: ꝛ nō ē q̇
exterreat. Leo cepit sufficient᷑ catulis
suis: ꝛ necauit leenis suis. Et impleuit
preda speluncas suas. ꝛ cubile suū rapi-
na. Ecce ego ad te dicit dn̄s exercituū
ꝛ succendā vsq̄ ad fumū q̄drigas tu-
as: ꝛ leunculos tuos comedet gladius
Et extermiabo d̄ t͛ra ꝑdā tuā ꝛ nō au
diet᷑ vltra vox nūcioꝝ tuoꝝ. III
V E ciuitas sāguinū: vniūsa men A
dacīj: dilaceratiōe plena. Nō re Ezech. 24.b
cedet a te rapina. Vox flagelli: Abacuc.2.c
ꝛ vox impetꝰ rote: ꝛ eq̄ frementꝭ ꝛ q̄dri-
ge feruentis ꝛ eq̄tis ascendētꝭ: ꝛ micā-
tis gladīj: ꝛ fulgurātis haste: ꝛ multi-
tudinis interfecte: ꝛ grauis ruine: nec
ē finis cadauerū. Et corruēt i corpibꝰ
suis ꝓpter multitudinē fornicationū
meretricis speciose ꝛ grate ꝛ hn̄tis ma B
leficia: q̄ vendidit gētis i fornicationi Esa.47.a
bꝰ suis: ꝛ familias i maleficīs suis. ‖ Ec Ezech.16.e
ce ego ad te dicit dn̄s exercituū: ꝛ reue
labo pudēda tua i facie tua: ꝛ ostendā
i gētibꝰ nuditatē tuā ꝛ regnis ignomi
niā tuā. Et ꝓīciā sup te abomiatiōes
ꝛ ꝯtumelīs te afficiā: ꝛ ponā te i exem
plū. Et erit oīs q̇ viderit te resiliet a te
ꝛ dicet. Vastata ē niniue. Quis cōmo-
uebit sup te caput? Unū q̄rā cōsolatorē
tibi? Nūq̇d melior es alexādria ꝑploꝝ

q̄ habitat i flumīibꝰ? Aq̄ in circuitu
eiꝰ: cuiꝰ diuitie mare aq̄ muri eiꝰ. Ethi
opia fortitudo eiꝰ ⁊ egyptꝰ ⁊ nō ē finis
Africa ⁊ libyes fuerūt i auxilio tuo: sꝫ
⁊ ipsa in trāsmigratione ducta ē i ca-
C ptiuitatē. Paruuli eiꝰ elisi sūt i capite
oīm viarū: ⁊ sup̲ inclytos eiꝰ miserunt
sortē: ⁊ oēs optimates eiꝰ cōfixi sūt in
cōpedibꝰ. Et tu ḡ inebriaberis ⁊ eris de
specta: ⁊ q̄res tu auxilium ab inimico.
Oēs munitiōes tue sicut ficꝰ cū gros-
sis suis: si cōcusse fuerint cadēt i os co
medētis. Ecce pp̄ls tuꝰ: mulieres in
medio tui. Inimicis tuis ad apertio-
nē pandēt͛ porte t͛re tue: deuorabit ig-
nis vectes tuos. Aquā ꝓpt͛ obsidionē
hauri tibi: extrue munitiōes tuas. In
tra in lutum ⁊ calca: subigēs tene late
rē. Ibi comedet te ignis: ꝑibis gladio:
deuorabit te vt bruchus. Cōgregare ḡ
D vt bruchꝰ mltiplicare vt locusta. Plu
res fecisti negociationes tuas: q̄ȝ stelle
sint celi. Bruchus expāsus ē: ⁊ auola-
uit. Custodes tui q̄si locuste: ⁊ paruuli
tui q̄si locuste locustarū: q̄ cōsidēt i se-
pibꝰ in die frigoris. Sol ortꝰ ē ⁊ auo-
lauerūt: ⁊ nō ē cognitꝰ locꝰ eaꝝ vbi fu
erint: dormitauerūt pastores tui rex as
sur: sepeliēt͛ ꝑncipes tui. Latitauit po
pulꝰ tuꝰ i mōtibꝰ ⁊ nō ē q̇ ꝯgreget. Nō
ē obscura cōtritio tua: pessima ē plaga
tua. Oēs q̇ audierūt auditionē tuā: cō
ꝑsserūt manū sup̲ te. Quia sup̲ quē n̄
trāsijt malicia tua semper?

Explicit Naum ꝓpheta. Incipit ꝓlogus i Abachuc ꝓphetam.

Quattuor ꝓphe i duodeci ꝓ-
q phetaꝝ volumie cōtinēt͛: e q̇
bꝰ tres i ꝑncipio lēna. i. pō-
dus titulū hn̄t: naū: abachuc
⁊ malachias. Porro zachari
as i medio ⁊ circa finē duos huiusce-
modi ponit titulos: e q̇bꝰ vnꝰ ē: onus
Vbi dn̄i i t͛ra adrach ⁊ damasci requiei
eiꝰ: alter i fine. s. onꝰ verbi dn̄i sup̲ isrl͛
De naū orōnibꝰ tuis iā liber vnꝰ edi-
tus ē. De zacharia ⁊ malachia: si vita
comes fuerit differet͛. Nūc abachuc ha
bemꝰ i manibꝰ q̇ vel ex eo ꝙ amabilis
deo ē vocat͛ amplexatio: vl͛ ꝙ in certa
mē ⁊ luctā (⁊ vt ita dicā) amplexū cuꝫ
deo cōgredit͛ amplexant͛: id ē luctātis
fortitꝰ ē nomē. Nullꝰ ei tā audaci vo-
ci ausus est deū ad disceptationē iusti-
cie ꝓuocare: et ⁊ dicere ei. Cur i rebus
hūanis mūdi istiꝰ pōpa tāta rerū ver-
set͛ iniq̇tas? Vociferabor a te vim pa-
tiēs: ⁊ nō saluabis? Quare ostēdisti mi
hi iniq̇tatē ⁊ laborē videre? Lacerata
ē lex: ⁊ nō ꝑuenit vsq; ad finē iudiciū
q: impiꝰ ꝑualet adūsū iustū: iō egredit͛
iudiciū ꝑūsū. Vides q̄ȝ temeraria vox
sit: ⁊ quodāmō blasphemāt͛ creatorē
suū ad iudiciū ꝓuocare: ⁊ vas fragile
adūsus figulū: cur tale vel tale factum
sit disputare? Necnō ⁊ h̄ aīaduertēdū
ꝙ assūptio vel pōdus q̄ grauia iā esse
diximꝰ: ꝓphe visio ē ⁊ aduersū mōta-
ni dogma ꝑuersū itelligit q̇ō videt: nec
vt amēs loq̇t͛: nec more insanientiū fe-
minarū dat sine mēte sonū. Vn̄ ⁊ apl's 1.Cor.
iubet vt si ꝓphetātibꝰ alijs: alij fuerit
reuelatū: taceāt q̇ ꝑus loq̇bāt͛. Et sta-
tim: ‖ nō ē inq̇t dissensiōis deꝰ: sꝫ pacis. Ibidem
Ex q̇ intelligit͛ cū q̇s ex volūtate reti-
cet: ⁊ alijs locū dat ad loquēdū: possit
loq̇ ⁊ tacere cū velit. Qui iā i extasi. i.
inuitꝰ loq̇t͛: nec tacere nec loq̇ i sua po
testate hꝫ. Illud q̇ȝ disce: q: semel a me
violēter exigis vt q̄si q̇sdā gradꝰ ⁊ sca
las altiora intēti: historiā tibi interꝑ-
ter: ꝓphiaꝫ eē circa babylonē ⁊ nabu-
chodonosor regē chaldeoꝝ vt quō pri
or ꝓpha naū quē abachuc seq̇t͛: vatici
niū habuit ꝯ niniuē ⁊ assyrios q̇ vasta
uerūt decē tribꝰ q̄ vocāt͛ isrl͛: ita aba-
chuc ꝓpheciā habeat adūsus babylo-
nē ⁊ nabuchodonosor: a q̇bꝰ iudas et
hierl'm tēplūq; subuersa sūt. Et vt sci-
as eo tp̲e fuisse abachuc: q̇ iā due tribꝰ
q̄ vocabāt͛ iuda: ducte erāt i captiuita
tē daniel docere te poterit. ‖ ad quē in D Dan.14
lacū leonū abachuc cū prādio mittit͛:
q̄ȝq̄ȝ apud hebreos hec ip̄a non legat͛
historia. Igit͛ siue q̇s recipiat scriptu-
rā illā: siue nō recipiat: vtrūq; ꝓ nob
ē. Aut ei iā recipit: ⁊ post factā rē liber
abachuc texit͛: aut si nō recipit: q̄si ꝓ-
pheta scribit q̄ vētura cognoscit. Inte
rim ꝯm lr̄am causat͛ adūsū deū ꝓpha:
cur nabuchodonosor tēplū dei vastet
⁊ iudā cur hierl'm quōdā vrbs dn̄i de-
struat͛: q̄re clamet ꝓpls ⁊ nō audiat͛: vo
ciferet͛ ad dn̄m opꝑssus a chaldeis et
nō saluet͛: q̄re etiā ip̄e ꝓpha vel ꝓpl's
ex cuiꝰ ꝑsona loq̇t͛ ad h̄ vixerit: ⁊ huc-
usq; ꝑductꝰ sit: vt iniq̇tatē hostiū ⁊ su
um laborē viderit: cū iiusticia ꝑualeat

aduersū se. Et hec dicit ꝓ mētis angu-
ast.3.d stia: nesciēs aurū ī igne cōflari. ‖ ꝛ tres
pueros de camino ignis puriores exis-
se ꝙ̄ itrauerāt. Sꝫ ꝛ h̄ generalit acci-
pere possum⁹: ꝙ ex ꝑsona humane im-
paciētie loqͭ: vt ī ꝗrulā vocē ꝛ plenā
Luc.1.b doloris erūpat dicēs. ‖ Quare respicis
cōtēptores: ꝛ taces cōculcāte ipio iusti
orē se? Hec aūt loqͭ: nesciens iudicia
Ro.11.d dei inuestigabilia: ꝛ ꝓfundū diuitiarū
sapie ꝛ scie ei⁹: ꝙ nō ita videat de⁹: vt
videt hō. Hō tm̄ p̄ntia respicit: de⁹ fu
tura ꝛ etna cognoscit. Et quō si egro-
tās ꝛ estuās febrib⁹ aquā frigidā postu
let ꝛ dicat ad medicū: vim patior: cru-
cior: vror: exanimor: vsq̄ꝗ medice cla-
mabo ꝛ exaudies: ꝛ rn̄deat ei sapiētissi
1.Cor. m⁹ ac clementissim⁹ medic⁹: scio q̄ tp̄e
dare debeā qđ postulas: n̄ misereor mō
q̄ miscōia ista crudelitas ē: ꝛ volūtas
Ibidem tua ꝯ te petit. Ita ꝛ de⁹ nr̄ sciēs cle[men]
tie sue pōdera atq̄ mēsuras: iterdū nō
exaudit clamātē: vt eū ꝓbet: ꝛ magis
ꝓuocet eū ad rogādū: ꝛ q̄si igne exco-
Timo.1.d ctū iustiorē ꝛ puriorē faciat. Qđ itelli
Cor.4.a gēs apls ꝫm id ꝙ miscōiam ꝯsecut⁹ ē
Ps.33. a dn̄o: ait. ‖ Sꝫ nō deficim⁹ ‖ Et bn̄dicit
Matt.10.et dn̄m ī oī tp̄e. ‖ Et scit ꝙ qui ꝑseuerauе
14.b rit vsq̄ ī finē hic salu⁹ erit: ꝛ gl̄iat ī la
bore ꝛ dolore. Et cū hieremia dic̄. Tri
Hiere.20 bulationē ꝛ miseriā inuocabo vt quō
ali⁹ iuocat deū: sic sctūs vir ꝛ bellator
iuict⁹ ad exercēdū se ꝛ ꝓbādū tribula
tionē ꝛ miseriā inuenire desiderat.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit Argumētū.

a Bachuc luctator fortꝭ ꝛ rigi
dus stat sup custodiā suā: ꝛ fi
git gradū sup munitionē: vt
christū ī cruce cōtēplet: ꝛ di-
cat. Operuit celos gl̄ia ei⁹: ꝛ laudis eius
plena ē tr̄a. Splendor ei⁹ vt lux erit:
cornua ī manib⁹ ei⁹: ibi abscōdita est
Explicit Argumētū. (fortitudo ei⁹.

Incipit Abachuc ꝓpha. Caplm. I

A o Nus quod vi
dit abachuc ꝓpha. ‖ Us-
Iob.19.a q̄q dn̄e clamabo ꝛ nō ex
audies? Vociferabor ad
te vim patiēs: ꝛ n̄ salua
bis? Quare ostēdisti mihi iniq̄tatē et
laborē: videre ꝓdā ꝛ iniusticiā ꝯ me?
Iob.21.a ‖ Quare respicis cōtēptores: ꝛ taces cō
Iere.12.a culcāte ipio iustiorē se? Et facies hois
q̄si pisces marꝭ ꝛ q̄si reptilia nō haben
tia ducē. Et factū est iudiciū: ꝛ ꝯditio
potētior. Propt h̄ lacerata ē lex: ꝛ nō
ꝑuenit vsq̄ ad finē iudiciū. Quia ipi⁹ B
ꝑualet adūsus iustū: ꝓpterea egredit
iudiciū ꝑuersū. ‖ Aspicite ī gētib⁹ ꝛ vi Act.13.f
dete ꝛ āmiramini ꝛ obstupescite: q̄ opus
fact⁹ ē ī dieb⁹ vr̄is: qđ nemo credet cū
narrabitur. Quia ecce ego suscitabo
chaldeos gēte amarā ꝛ velocē ābulan
tē sup latitudinē tr̄e: vt possideat tab-
nacula nō sua. Horribilꝭ ꝛ terribilꝭ ē: ex
seipsa iudiciū ꝛ on⁹ ei⁹ egredit. Leui
ores pardꝭ eq̄ ei⁹: ꝛ velociores lupis ve
ſꝑtinis: ꝛ diffūdēt eq̄tes ei⁹ Eq̄tes nā C
q̄ ei⁹ delōge venīēt: volabūt q̄si aq̄la
festinās ad comedēdū. Oēs ad ꝓdā ve
niēt: facies eoꝝ vēt⁹ vrēs. Et ꝯgrega-
bit q̄si arenā captiuitatē ꝛ ip̄e de regi
b⁹ triūphabit: ꝛ tyranni ridiculi eius
erūt. Ipse sup oēm munitionē ridebit et
ꝯportabit aggerē ꝛ capiet eā. Tūc mu
tabit sp̄us: ꝛ ꝑtransibit ꝛ corruet. Hec ē
fortitudo ei⁹ dei sui. Nūq̄d nō tu a p̄n
cipio dn̄e de⁹ me⁹ scē me⁹: ꝛ nō mori
emur? Dn̄e ī iudiciū posuisti eū ꝛ fortē
vt corriperes fūdasti eū. Mūdi sūt oculi D
tui ne videas malū: ꝛ respicere ad ini
q̄tatē nō poterꝭ. Quare nō respicis su
ꝑ iniq̄ agētes: ꝛ taces deuorāte impio
iustiorē se? Et facies hois q̄si pisces ma
rꝭ: ꝛ q̄si reptile n̄ hn̄s p̄ncipē. Totū in
hamo subleuauit: traxit illud ī sagena
sua ꝛ ꝯgregauit ī rete suū. Sup h̄ leta
bit et exultabit: ꝓpterea imolabit sa-
gene sue: ꝛ sacrificabit reti suo. Quia ī
ipsis incrassata ē ꝑs ei⁹: ꝛ cib⁹ ei⁹ ele-
ctus. Propt h̄ ꝫ expādit sagenā suā: et
semꝑ interficere gētes nō cessat. II

s Up custodiā meā stabo: ꝛ figā A
gradū sup munitionē. Et cōtē- Esa.21.c
plabor vt videā q̄d dicat mihi:
ꝛ q̄d rn̄deā ad arguentē me. Et rn̄dit
mihi dn̄s: ꝛ dixit. Scribe visū ꝛ expla-
na eū sup tabulas vt ꝑcurrat q̄ legerit
eū. Quia adhuc visus ꝓcul: ꝛ appare-
bit ī finē ꝛ nō mētiet. Si morā fecerit
expecta illū: q̄ veniēs veniet ꝛ nō tar-
dabit. ‖ Ecce q̄ icredul⁹ ē: nō erit recta Esa.21.a
aīa ei⁹ in semetipso. ‖ Justus aūt ī fide Ro.10.b
sua viuet. Et quō vinū potātē decipit Heb.10.g
sic erit vir sup̄b⁹ ꝛ nō decorabit. Qui
dilatauit quasi infern⁹ aīam suā: ꝛ ip̄e
quasi mors: ꝛ nō adimpletur. Et ꝯgre-

ganit ad se oēs gentes:et coacervauit
ad se omnes populos. Nūquid nō oēs
isti sup eū parabolā sumēt:et loquelā
enigmatū ei⁹? Et dicet. Ue ei qui mul
tiplicat non sua. Usqꝫquo ⁊ aggrauat
ꝯ se densum lutū? Nūqd nō repente cō
surgēt q̄ mordeāt te? Et suscitabūt la
cerantes te:⁊ eris in rapinā eis? Quia
tu spoliasti gētes multas:spoliabūt te
oēs q̄ reliq̄ fuerint de pplis. ꝓpter sā
guinē hois ⁊ iniq̄tatē terre ciuitat̄:⁊
C oīm habitātiū i ea. Ue q̄ ꝯgregat aua
riciā malā domui sue:vt sit i excelso ni
dus ei⁹:⁊ liberari se putat de malū ma
li. Cogitasti cōfusionē domui tue:cōci
disti pplos multos:⁊ peccauit aīa tua
Quia lapis ð pariete clamabit:⁊ lignū
qð inter iūcturas edificioꝝ ē rūdebit.
Ezech.24.b Ue q̄ edificat ciuitatē in sāguinib⁹:⁊
Naum.3.a ꝑparat vrbē in iniq̄tate. Nūq̄d nō hec
sūt a dño exercituū? laborabūt ei po
puli i multo igni:⁊ gētes i vacuū ⁊ de
ficiēt. Quia replebit̄ t̄ra vt cognoscāt
gl̄iam dñi:q̄si aq̄ operientes mare. Ue
q̄ potū dat amico suo:mittēs fel suum
⁊ inebriās vt aspiciat nuditatē ei⁹. Re
pletus ē ignominia ꝓ gl̄ia. Bibe tu q̄
D qꝫ:⁊ cōsopire. Circūdabit te calix dex
tere dñi:⁊ vomit⁹ ignominie sup glo
riam tuā. Quia iniq̄tas libani opiet
te:⁊ vastitas aīaliū deterrebit eos ð san
guinib⁹ hois ⁊ iniq̄tate t̄re ⁊ ciuitat̄
⁊ oīm habitātiū i ea. Quid ꝓdest scul
ptile q̄ sculpsit illud fictor su⁹ cōflati
le ⁊ imaginē falsā:q̄ sperauit i figmē
to fictor ei⁹ vt faceret simulacra mu
ta? Ue q̄ dicit ligno: expgiscere: surge
lapidi tacenti. Nūq̄d ipe docere pote
rit? Ecce iste coopt⁹ ē auro ⁊ argēto:
Ps.10. ⁊ oīs spūs nō ē i viscerib⁹ ei⁹. ‖ Dñs āt
in tēplo sancto suo:sileat a facie eius
Oratio abachuc (omnis terra.
ꝓphete ꝓ ignorātijs.

A D Omine audiui auditionē tu
am ⁊ timui. Dñe opus tuū:i
medio annoꝝ viuifica illud
In medio annoꝝ notū facies:cū irat⁹
fueris:misericordie recordaberis. De⁹
ab austro veniet:⁊ sctūs de mōte pha
rā. Operuit celos gl̄ia ei⁹:⁊ laudis eius
plena ē terra. Splēdor ei⁹ vt lux erit:
cornua i manib⁹ ei⁹. Ibi abscōdita est
fortitudo ei⁹:ante faciē ei⁹ ibit mors.
Egredie̅t dyabol⁹ āū pedes ei⁹; stetit
⁊ mēsus ē terrā. Aspexit ⁊ dissoluit gē B
tes:cōtriti sunt mōtes seculi. Incurua
ti sūt colles mūdi:ab itinerib⁹ eternita
tis ei⁹. Pro iniq̄tate vidi tētoria ethi
opie:turbabūt̄ pelles t̄re madian. Nū
quid in fluminib⁹ irat⁹ es dñe aut in
fluminib⁹ furor tu⁹ vel i mari indigna
tio tua? Qui ascendes sup eq̄s tuos:⁊
q̄drige tue saluatio. Suscitās suscita
bis arcū tuū:iuramēta tribub⁹ q̄ locu
tus es. Fluuios scindēs t̄re:viderūt te
⁊ doluerūt mōtes:gurges aq̄rū trāsijt. C
Dedit abyssus vocē suā altitudo ma
nu⁹ suas leuauit. Sol ⁊ luna steterūt in
habitaculo suo:in luce sagittaꝝ tuaꝝ
i būt:i splēdore fulgurātis haste tue. In
fremitu cōculcabis t̄rā ⁊ i furore obstu
pefacies gētes. Egressus es i salutē po
puli tui:i salutē cū christo tuo. Percus
sisti caput ð domo impij:denudasti fū
damētū ei⁹ vsqꝫ ad collū. Maledixisti
sceptris ei⁹ capiti bellatoꝝ ei⁹:venien
tib⁹ vt turbo ad dispgēdū me. Exulta D
tio eoꝝ:sicut ei⁹ q̄ deuorat pauperē in
abscōdito. Uiā fecisti i mari eq̄s tuis i
luto aq̄rū multarū. Audiui ⁊ cōturba
t⁹ est vēter me⁹:a voce cōtremuerūt la
bia mea. Ingrediat̄ putredo i ossibus
meis:⁊ subter me scateat. Ut req̄escā i
die tribulatiōis:vt ascēdā ad pplm ac
cinctū nr̄m. Fic⁹ ei nō florebit:⁊ non
erit germē i vineis. Mentiet̄ opus oli
ue:⁊ arua nō afferēt cibū. Abscindet̄
de ouili pec⁹:⁊ nō erit armētū i ꝑsepi
b⁹. Ego aūt i dño gaudebo ⁊ exultabo
i deo iesu meo. De⁹ dñs fortitudo mea
⁊ ponet pedes meos q̄si ceruoꝝ. Et su
ꝑ excelsa mea deducet me victor:i psal
Explicit Abachuc ꝓpha (mis canētē.
Incipit ꝓlog⁹ i Sophoniā ꝓphā.

Tradūt hebrei:cuiuscūqꝫ ꝓphe
E pater aut au⁹ ponat̄ in titulo
ipsos q̄z ꝓphetas fuisse. Unde
⁊ amos vnū de duodecim ꝓphet̄ qui Amos
dixit:‖ nō sū ꝓpha nec fili⁹ ꝓphe. sꝫ pa
stor caprarū vellicās sycomoros: pr̄is
nomē i titulo nō hr̄e. Hoc si veꝝ est so
phonias ꝓpha:q̄ noie (vt ita dicā) ꝓphe
tico ⁊ gl̄iosa maioꝝ suoꝝ stirpe genera
tus ē. Habuit ei p̄rem chusi:auū godo
liā:ꝓauū amasiā attauū ezechiā:⁊ ta
lē q̄drigā ipe velut extrem⁹ auriga cō
pleuit. Nomen sophonie: alij speculā:
alij arcanū dñi trāstulerūt. Siue igit̄

ginta ãnoꝝ captiuitatẽ eũdẽ ppl'm in
regno chaldeoꝝ statuit sustinere: hac
rõne vt cõpleto numero ãnoꝝ: nouus
ppl's a memoratꝭ pctis imunis ad reno
uatiões hierl'm ꝑueniret. Sexagesimo
itaqꝫ scdo anno: regno chaldeoꝝ sub-
uerso ꝙ adhuc octo anni restabãt ad
Dañ.5.f regnãdũ: qđ etiam sexta visio danielis
oñdit: cũ ppl'r causã sacrilegij: qđ in ea
dẽ visiõe cõtinet' fuisse extinctũ: dari⁹
q̃ medis impabat: vt septima visio da
nielis oñdit: memoratoꝝ regno succes
Ibidẽ. 9 sit. Cui⁹ pmo ãno regni vt decia visio
danielis manifestat: daniel supputatꝭ
ãnis vidẽs appropiq̃re tp̃s reũsiõis ‖ q̃
Iere.25.c ꝑ hieremiã fuerat pmissa orãs tã p se
et.29.c q̃ p pplo: eãdẽ pmissionẽ a đo postula
Dañ.9.f bat ipleri ‖ cui ꝑ gabrielẽ archangeluz
i eadẽ visiõe iuxͣ pces eiusdem: vniũsa
cõpleta eẽ: deus dixit. Nã moriẽte su-
pradicto dario rege medoꝝ: ⁊ succedẽ-
te i regno cyro rege ꝑsaꝝ: pmissiõe dei
cõpleta ꝑ eũdẽ regẽ ppl'mqꝫ isrl' i hieru
D 1.Pa.36.d salẽ reductũ ‖ historia scdi libri parali
1.Es.1.a pomenõ: ⁊ initiũ esdre pphe cõfirmãt.
Cũqꝫ a pplo isrl' ⁊ seniorib⁹ templũ dei
edificari cepisset: mortuo cyro rege ac
regnãte dario rege ꝑsaꝝ: q̃ memorato
cyro successerat: vicine gẽtes ciuitatis
hierl'm (vt idẽ esdras refert) restaurati
onẽ tẽpli ⁊ ciuitatꝭ resistẽdo impedire
ceperunt. Qua rõne deterrit⁹ ppl's isrl':
reꝑationez supradicti tẽpli dñi necdũ
iuxͣ pmissionẽ ↄcessã eẽ credebat. Pro
pter qđ i scdo ãno regni memorati da
rij regꝭ ꝑsaꝝ: agge⁹ ppha a deo missus:
zorobabel q̃ đ tribu erat iuda q̃ ptãtẽ
regni susceptur⁹ erat: et iesũ filiũ iose-
dech sũmũ sacerdotem ãmonet: vt cre-
dãt cõpleto numero ãnoꝝ tp̃s restau-
rationis hierl'm aduenisse: h̃ etiã addi
to: ne icredulitatẽ ppl'i vellẽt imitari:
Aggei.1.a đ q̃ de⁹ ꝑ eũ dixit. Ppl's h̃ dic̃: Nõdũ ve
nit tp̃s: vt edificet' dom⁹ dei. Q̃a aũt q̃
textu hui⁹ pphetie ↄtinẽt': reuersionez
ppl'i: edificatiões tẽpli: renouatiões ci-
uitatꝭ: obꝯuãtiã sacerdotalẽ: et initiũ
regnoꝝ gentium exteraꝝ significãt.
Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumẽtũ.
Ageus festiu⁹ ⁊ let⁹: q̃ semiauit
a in lachrymis vt in gaudio me-
teret: destructũ tẽplum reedifi-
cat: deũqꝫ pr̃em inducit loquentẽ. Ad
huc vnũ modicũ est: et ego cõmouebo
celũ et terrã: mare ⁊ aridam ⁊ mouebo
oẽs gentes: ⁊ veniet desiderat⁹ cunctis
gentib⁹. Explicit argumentũ. Inci-
pit Aggeus ppheta. Cap'm I

N anno secun A
1 do darij regꝭ i mẽse sexto
in die vna mẽsis: factũ est
verbũ dñi in manu aggei
pphete ad zorobabel filiũ salathiel du 1.Pa.3.c
cem iuda: ⁊ ad iesũ filiũ iosedech sacer 1.Es.5.a
dotẽ magnũ. dicẽs: Hec ait dñs exerci
tuũ dicẽs: Populus iste dicit. Nondũ
venit tẽpus domus dñi edificãde. Et
factũ est verbũ dñi in manu aggei p-
phete dicens. Nũquid tp̃s vobis ẽ: vt
habitetis in domib⁹ laqueatis: et do-
mus ista deserta? Et nũc hec dicit dñs B
exercituũ. Ponite corda vr̃a suꝑ vias Deu.8.d
vr̃as. ‖ Seminastis multũ: ⁊ intulistis Mich.6.d
parũ. Comedistis: ⁊ nõ estis satiati. Bi
bistis ⁊ non estis inebriati. Operuistis
vos: ⁊ nõ estꝭ calefacti. Et q̃ mercedes
cõgregauit: misit eas i sacculũ ꝑtusũ.
Hec dicit dñs exercituũ. Ponite corda
vr̃a suꝑ vias vr̃as. Ascendite in mon-
tem: portate ligna: ⁊ edificate domũ: ⁊
acceptabilis mihi erit: et glorificabor
dicit dñs. Respexistꝭ ad ampli⁹: et ecce C
factũ est min⁹. Et intulistꝭ in domũ et
exufflaui illud. Quã ob causã dic̃ dñs
exercituũ? Quia dom⁹ mea deserta ẽ: ⁊
vos festinastis vnusq̃sqꝫ in domũ suã.
Propter h̃ suꝑ vos ꝓhibiti sũt celi: ne
darẽt rorẽ: et terra ꝓhibita ẽ ne daret
germẽ suũ. Et vocaui siccitatẽ suꝑ ter
rã et suꝑ montes ⁊ suꝑ triticũ ⁊ suꝑ vi
nũ ⁊ suꝑ oleũ: ⁊ q̃cũqꝫ ꝓfert humus: ⁊
suꝑ hoies ⁊ suꝑ iumẽta ⁊ suꝑ oẽm la-
borẽ manuũ. Et audiuit zorobabel fi- D
li⁹ salathiel: et iesus fili⁹ iosedech sacer
dos magn⁹ ⁊ oẽs reliqui ppl'i vocẽ dei
sui: ⁊ ṽba aggei pphete sicut misit euz
dñs deus eorũ ad eos: ⁊ timuit oĩs po-
pul⁹ a facie dñi. Et dixit aggeus nũci⁹
dñi de nũcijs dñi: pplo dicẽs: Ego vo-
biscũ sum dicit dñs. Et suscitauit de⁹
spm̃ zorobabel filij salathiel ducis iu-
da ⁊ spm̃ iesu filij iosedech sacerdotis
magni ⁊ spm̃ reliquoꝝ de oĩ pplo ⁊ in-
gressi sũt ⁊ faciebant op⁹ in domo do-
mini exercituũ dei sui. II
1 N die vicesima ⁊ q̃rta mẽsis in A
sexto mẽse in ãno secũdo darij

regꝫ i septio mēse vicesima ⁊ ꝑma mē-
sis: factū ē ꝟbū dni in manu aggei ꝓ
phete dicēs: Loq̄re ad zorobabel filiū
salathiel ducē iuda: ⁊ ad iesū filiū io-
sedech sacerdotē magnum: ⁊ ad reliq̄s
ꝑplī dicēs: Quis ī vob̄ ē derelictꝰ q̄ vi-
dit domū istā ī glīa sua ꝑma? Et quid
vos viderꝫ hāc nūc. Nūq̄d nō ita ē q̄si
nō sit ī ocul̄ vr̄is? Et nūc nō cōfortare
zorobabel dic̄ dn̄s: ⁊ ꝯfortare iesu fili
iosedech sacerdos magne ⁊ confortare
oīs ꝑpl̄s t̄re dic̄ dn̄s exercituū: ⁊ facite
qm̄ ego vobiscū sū dic̄ dn̄s exercituū.
B Uerbū qd̄ pepigi vobiscū cū egredere-
mini d̄ t̄ra egypti: ⁊ spūs meꝰ erit ī me-
dio vr̄m. Nolite timere: qr̄ hec dic̄ dn̄s
Heb.12.g exercituū ‖ Adhuc vnū modicū ē: ⁊ ego
cōmouebo celū ⁊ t̄rā ⁊ mare ⁊ aridā.
Et mouebo oēs gētes: ⁊ veniet deside
ratus cūctis gētibꝰ. Et implebo domū
istā glīa dicit dn̄s exercituū. Meū ē ar
gētū ⁊ meū ē auꝝ: dicit dn̄s exercituū.
Magna erit glīa domꝰ istiꝰ nouissime
plusq̄ ꝑme: dicit dn̄s exercituū. Et in
loco isto dabo pacem: dicit dn̄s exerci-
tuū. In vicesima ⁊ q̄rta noni mēsis in
anno scd̄o darij regis: factū ē ꝟbū dn̄i
ad aggeū ꝓphetā dicēs: Hec dicit dn̄s
exercituum. Interroga sacerdotes le-
C gē. dicens: Si tulerit hō carnē sāctifi-
catā in ora vestimēti sui: ⁊ tetigerit de
sūmitate eiꝰ panē aut pulmētū aut vi-
nū aut oleū aut oēm cibū: nūq̄d sācti-
ficabit̄? Rn̄dentes aūt sacerdotes dixe
rūt. Non. Et dixit aggeꝰ: Si tetigerit
pollutꝰ in aīa ex oībꝰ his: nūq̄d ꝯtami
nabit̄? Et rn̄derūt sacerdotes: et dixe-
rūt. Cōtaminabit̄. Et rn̄dit aggeꝰ ⁊ di-
xit. Sic ꝑpl̄s iste ⁊ sic gēs ista aū faciē
meā dicit dn̄s: ⁊ sic oē opꝰ manuū eoꝝ:
⁊ oīa q̄ obtulerūt ibi: ꝯtaminata erunt.
Et nūc ponite corda vr̄a a die hac ⁊ su
pra: anq̄ poneret̄ lapis suꝑ lapidē in
tēplo dn̄i: cū accedereꝫ ad aceruū vigi
ti modioꝝ ⁊ fierēt decē: ⁊ itraretis ad
torcular vt exꝑmereꝫ q̄nq̄ginta lage-
Exo.9.f nas ⁊ fiebāt vigiti ‖ Percussi vos vēto
vrēte: ⁊ aurugine ⁊ grandine oīa oꝑa
manuū vr̄aꝝ: ⁊ n̄ fuit ī vob̄ q̄ reūteret̄
D ad me dic̄ dn̄s Ponite corda vr̄a ex die
ista ⁊ ī futuꝝ a die vicesima ⁊ q̄rta no-
ni mēsis: a die q̄ fūdamēta iactata sūt
tēpli dn̄i ponite suꝑ cor vr̄m. Nūq̄d iā
semē ī germie est? Et adhuc vinea ⁊ fi-
cus ⁊ malogranatū ⁊ lignū oliue non
floruit? Et die ista benedicā. Et factuꝫ
ē verbū dn̄i scd̄o ad aggeū ī vicesima
q̄rta mēsis dicēs: Loq̄re ad zorobabel
ducē iuda. dicens: Ego mouebo celuꝫ
pariter ⁊ terrā ⁊ subuertā soliū regno-
rū et conterā fortitudinē regni gētiū.
Et subuertaꝫ q̄drigam et ascensorem
eiꝰ: ⁊ descendēt eq̄ ⁊ ascēsores eorū: vir
ī gladio fratris sui. In die illo dic̄ dn̄s Eccl.
exercituū assumā te zorobabel fili sala
thiel serue meꝰ dicit dominꝰ: ⁊ ponaꝫ
te quasi signaculuꝫ: qr̄ te elegi dicit do
minus exercituū. Explicit Aggeus
propheta. Incipit ꝓlogus in Zacha-
riam prophetam.
Ecūdo āno darij regꝫ medorū
f aggeū ⁊ zahariā ꝓphetasse lecti
ones eorūdē declarāt. Sꝫ hac d̄
causa aggeus zacharie ī ordine ꝓphe-
tarū ꝑlatꝰ esse videt̄: q̄ eū duobꝰ men-
sibꝰ vt ꝑdictoꝝ lectiōes ondūt: ī ꝓphe-
tia ꝑcessisse inuenit̄: ⁊ ad reparatiōem
tēpli ꝑcepto dei ꝑpl̄m animasse: vt es-
dras refert. dicēs: ‖ In scd̄o anno darij I.Esdr
regꝫ ꝑsaꝝ ꝓphetauerūt aggeꝰ ⁊ zacha-
rias filiꝰ addo ꝓphete: suꝑ iudeos qui
erāt ī iuda et hierl̄m: suꝑ isrl̄ in nomie
dei suꝑ eos. Tūc surrexerūt zorobabel
filiꝰ salathiel ⁊ iesus filius iosedech et
ꝑncipes eiꝰ: inchoauerūtq̄ edificare do
mū dei q̄ ē ī hierl̄m. Quibꝰ cū adessent
ꝓphe: exhortatiōe sua adiuuerūt eos.
Nā ⁊ ꝑpl̄m isrl̄ ab imitatiōe paternoꝝ
delictoꝝ: ꝑ suā āmonitiōeꝫ ideꝫ ꝓpha
cupiēs reuocare: ꝟbis lectiōe cōphen
sis vsus ē ‖ Uidi nocte: ⁊ ecce vir ascen- Zach.1.
derat suꝑ equū rubeū ⁊c̄. Uidit ꝓpha
virū eq̄ rubeo sedētē: ⁊ stātem ī medio
myrteti vmbrosi cuiꝰ visionis hec solu
tio ē. Uir ascēdēs equū rubeū: lꝫ ange
lus itelligat̄: tn̄ qr̄ ꝑdicti colorꝫ equū
ꝯscēdere visus ē: vindictā sāguinis in
eā gētē significat afferēdā: q̄ ꝑpl̄m isrl̄
in captiuitatē redegerat. Nā ⁊ esaias
ꝓpha ꝑ ruborē vestimētoꝝ iter gētes
vindictā cū sāguine a deo ꝓferēdā de-
mōstrās: his ꝟbis vsus ē dicēs ‖ Quis Esa.63.
est iste q̄ venit d̄ edom tinctꝫ vestibus
de bosra ⁊c̄. Stantē ꝟo ī medio myr-
teti vmbrātꝫ: q̄ dixit: leticiā ꝑpl̄o affu
turā: ꝑ myrteti significationeꝫ voluit
designari. Eiꝰ ligni moyses ī leuitico
cū faceret mētionē ait: ‖ accipietis die Leui.23

ꝓma fruct⁹ ligni ſpecioſi: vt leticiā po
puli ꝑ bū olentis ligni et ſpecioſi vm-
braculū demōſtraret. Sꝫ hācviſionē q̄
liberatiōeꝫ ꝓpli ꝛ vindictā ꝺ aduſarijs
affuturā demōſtrat: ob h̄ noctu ꝓpha
ſe vidiſſe memorauit: qꝛ ꝓplm iſrl̄ i pri
ma liberatiōe ꝺ t̄ra egypti: noctu diſ-
ceſſiſſe ꝯſtabat cui⁹ exēpli qꝛ pn̄s ꝓplus
aliquā ꝑtē i ſe retinere videbat̄: libera
tio eiuſdē ac redit⁹ captiuitat̄ ꝺ terra
chaldeoꝝ ꝑ noctē ꝓphe eſt reuelata.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumētū.

Zacharias memor dn̄i ſui: mul-
ʒ tiplex i ꝓpheta: ieſū cū veſtib⁹
ſordidis ꝛ lāpadē ocl'oꝝ ſepteꝫ:
cādelabrūq̄ꝫ aureū cū totidē lucernis
q̄t ocul': duas q̄ꝫ oliuas a ſiniſtr̄ lāpa
dis cernit ꝛ a dextr̄ ꝛ p⁹ eq̄s rufos: va
rios: albos: ꝛ diſſipatas q̄drigas ex ef-
fraim: ꝛ equū ꝺ hierl̄m paupem regem
vaticinat̄: ꝛ ꝓdicit regē ſedētē ſuꝑ pul
lum filium aſine ſubiugalis.

Explicit argumētū. Incipit Zacha-
rias ꝓpheta. Caplm. I

A i In mēſe octa-
uo i āno ſcd̄o darij reḡ
factū ē verbū dn̄i ad za-
chariā filiū barachie fi-
lij addo ꝓpham. Irat⁹ ē dn̄s ſuꝑ p̄res
v̄ros iracūdia. Et dices ad eos. Hec di
cit dn̄s exercituū. Cōuertimi ad me ait
dn̄s exercituū. Et cōuertar ad vos dic̄
dn̄s exercituū. Ne ſitis ſic̄ p̄res v̄ri: ad
q̄s clamabāt ꝓphe priores dicētes: hec
dicit dn̄s exercituū: ꝯuertimini ꝺ vijs
v̄ris mal': ꝛ cogitatiōib⁹ v̄ris peſſimis:
et nō audierunt neq̄ꝫ attēderūt ad me
dicit dn̄s. P̄res v̄ri vbi ſūt ꝛ ꝓphete?
B Nūq̄d i ſempiternū viuēt? Uerūtn̄ ver
ba mea et legitima mea q̄ mādaui ſer-
uis meis ꝓphet̄: nūq̄d nō cōphende-
rūt p̄res v̄ros? Et ꝯuſi ſūt ꝛ dixerunt.
Sicut cogitauit dn̄s exercituuꝫ facere
nob̄ ſm̄ vias n̄ras et ſm̄ adinuētiōes
n̄ras: fecit nob̄. In die viceſima ꝛ q̄rta
vndecimi mēſis ſabbath in anno ſcd̄o
darij: factū eſt ꝟbū dn̄i ad zachariā fi-
liū barachie filij addo ꝓphaꝫ dicens:
Uidi ꝑ noctē: ꝛ ecce vir aſcēdēs ſuper
equū rufum: ꝛ ipſe ſtabat int̄ myrteta q̄
erāt i ꝓfūdo: ꝛ poſt eum eq̄ rufi varij ꝛ
albi. Et dixi: Qui ſūt iſti dn̄e mi? Et di
xit ad me angel⁹ dn̄i q̄ loq̄bat̄ in me.
Ego oſtendā tibi q̄d ſint hec. Et rn̄dit C
vir q̄ ſtabat inter myrteta. ꝛ dixit: Iſti
ſūt q̄s miſit dn̄s: vt ꝑambulent terrā.
Et rn̄derunt angelo dn̄i q̄ ſtabat inter
myrteta: ꝛ dixerūt: Perambulauimus
t̄rā: ꝛ ecce oīs t̄ra habitat̄ ꝛ q̄eſcit. Et
reſpōdit angel⁹ dn̄i: ꝛ dixit: Dn̄e exerci-
tuū vſq̄ꝫ q̄ tu nō miſereber̄ hierl̄m ꝛ vr
biū iuda q̄b⁹ irat⁹ es? Iſte iā ſeptuage-
ſim⁹ ann⁹ ē. Et rn̄dit dn̄s āgelo q̄ loq̄-
bat̄ i me ꝟba bona: verba ꝯſolatoria.
Et dixit ad me angel⁹ q̄ loq̄bat̄ in me.
Clama dicēs: Hec dicit dn̄s exercituū.
‖Zelat⁹ ſū hierl̄m et ſion zelo magno. I.8.a
Et ira magna ego iraſcor ſuper gētes
opulētas: qꝛ ego irat⁹ ſū paꝝ: ipſi vero
adiurauerūt i malū. Propterea hec di D
cit dn̄s: Reūtar ad hierl̄m i miſericor-
dijs: ꝛ domus mea edificabit̄ in ea ait
dn̄s exercituū: ꝛ ꝑpendiculū extendet̄
ſuꝑ hierl̄m. Adhuc clama dicēs. Hec
dicit dn̄s exercituū. Adhuc affluent ci
uitates mee bonis: ꝛ cōſolabit̄ adhuc
dn̄s ſion: ꝛ eliget adhuc hierl̄m‖Et le- I 2.a.et.5.a
uaui ocl'os meos ꝛ vidi: ꝛ ecce q̄ttuor 9.a.
cornua. Et dixi ad angelū q̄ loq̄bat̄ i
me. Quid ſūt hec? Et dixit ad me. Hec
ſūt cornua q̄ vētilauerūt iudā ꝛ iſrl̄ et
hierl̄m. Et oſtēdit mihi dn̄s q̄ttuor fa
bros. Et dixi: Quid iſti veniūt facere?
Qui ait dicēs: Hec ſūt cornua q̄ venti
lauerunt iudā ꝑ ſingulos viros: et ne-
mo eorū leuauit caput ſuū. Et venerūt
iſti deterrere ea: vt deijciāt cornua gen
tiū q̄ leuauerūt cornua ſuꝑ terrā iuda
vt diſpergerent eam. II
e Et leuaui oculos meos et vidi: A
et ecce vir ꝛ in manu ei⁹ funicu I.5.a.ꝛ.9.a
lus menſoꝝ. Et dixi: q̄ tu vadis? Et di
xit ad me. Ut metiar hierl̄m ꝛ videam
quāta ſit lōgitudo ei⁹: ꝛ quāta latitu-
do ei⁹. Et ecce angel⁹ q̄ loquebat̄ i me
egrediebat̄: ꝛ alius angel⁹ egrediebat̄
in occurſū ei⁹: et dixit ad eū. Curre: lo-
quere ad puerū iſtū dicēs: Abſq̄ꝫ mu- B
ro habitabit̄ hierl̄m ꝓ multitudīe ho
minū ꝛ iumētoꝝ in medio ei⁹. Et ego
ero ei ait dn̄s mur⁹ ignis in circūitu: ꝛ
in gl̄ia ero i medio eius. O o o fugite
de terra aq̄lonis dicit dn̄s: qm̄ in q̄ttu
or vētos celi diſperſi vos dicit dn̄s: O
ſion fuge q̄ habitas apd̄ filiā babylo- C
nis: qꝛ hec dicit dn̄s exercituū. P⁹ glo
riā miſit me ad gētes: q̄ ſpoliauerunt

vos.Qui eñ tetigerit vos tāgit pupil-
lā oculi mei. Quia ecce ego leuo manū
meā sup eos: τ erūt pde his q̄ suiebāt
sibi:τ cognoscet͛ :q͛ dñs exercituū mi-
sit me. Lauda τ letare filia siō:q͛ ecce
ego venio τ habitabo ī medio tui: ait
D dñs.Et applicabunt̄ gentes multe ad
dñm ī die illa: τ erūt mihi in pp̄lm. Et
habitabo ī medio tui:τ scies q͛ dñs ex
ercituum misit me ad te.Et possidebit
dñs iudā ptē suā ī t̄ra sctificata: τ eli-
get adhuc hierl̄m Sileat oīs caro a fa
cie dñi :q͛ ꝯsurrexit de habitaculo san
A T ondit mihi dñs (cto suo.III
e iesū sacerdotē magnū stātē co-
rā āgelo dñi:τ sathā stabat a de
xtris eius: vt aduersaret̄ ei.Et dixit dñs
ad sathā. Increpet dñs ī te sathā:τ in-
crepet dñs ī te q̄ elegit hierl̄m. Nunq̄d
B nō iste torris ē erutus d̄ igne? Et iesus
erat indutꝰ vestibꝰ sordidis:τ stabat añ
faciē angeli. Qui r̄ndit :τ ait ad eos q̄
stabāt corā se dicēs: Auferte vestimen
ta sordida ab eo .Et dixit ad eū .Ecce
abstuli a te iniq̄tatē tuā τ indui te mu
tatorijs. Et dixit: Ponite cydarim mū
dā sup caput eiꝰ. Et posuert̄ cydarim
sup caput eiꝰ mūdā τ induerūt eū vesti
C bus.Et angelꝰ dñi stabat:τ ꝯtestabat̄
angelꝰ dñi iesū dicēs. Hec dicit dñs ex
ercituū. Si ī vijs meis ambulaueris τ
custodiā meā custodier͛ :tu q̄ȝ iudica-
bis domū meā τ custodies atria mea:τ
dabo tibi ambulātes d̄ his q̄ nūc h̄ as-
sistūt . Audi iesus sacerdos magne: tu
τ amici tui q̄ habitāt coram te:q͛ viri
D portēdētes sunt. Ecce eñ ego adducā
suū meū oriētē q͛ ecce lapis quē dedi
corā iesu:sup lapidē vnum septē oculi
sūt.Et ecce ego zelabo sculpturā eius:
ait dñs exercituū: τ auferā iniq̄tatem
t̄re illiꝰ ī die vna. In die illa dicit dñs
exercituū: vocabit vir amicū suū sub-
ter vineā τ subter ficum. IIII
A e T reuersus est angelꝰ q̄ loq̄batur
in me et suscitauit me q̄si virū
qui suscitat̄ de somno suo .Et dixit ad
I.5.a me‖Quid tu vides? Et dixi: Vidi:τ ec-
ce cādelabrū aureū totū: et lāpas eius
sup caput ipiꝰ :τ septē lucerne eiꝰ sup
illud:τ septē infusoria lucernis q̄ erāt
sup caput eius :τ due oliue sup illud:
vna a dextr͛ lāpadis :et vna a sinistr͛
eius.Et respōdi:et aio ad angelū q̄ lo-
quebat̄ in me dicēs. Quid sūt hec dñe
mi? Et respōdit angelꝰ q̄ loquebat̄ in B
me:τ dixit ad me‖Nunq̄d nescis quid
sūt hec? Et dixi: Nō dñe mi. Et respon
dit τ ait ad me dicens: Hoc ē v̄bū dñi b.et.
ad zorobabel dicēs : Nō ī exercitu nec
in robore:s; in spū meo dicit dñs exer-
cituū. Quis tu mons magne corā zoro
babel ī planū? Et educet lapidē pma- C
riū:τ exeq̄bit grām grē eiꝰ. Et factū ē
v̄bū dñi ad me dicens: Manꝰ zoroba-
bel fūdauerūt domū istā:τ manꝰ eiꝰ pfi
ciēt eā:τ scietis q͛ dñs exercituū misit
me ad vos. Quis eñ despexit dies par-
uos? Et letabūt̄ et videbūt lapidē stā-
neū ī manu zorobabel . Septē sunt isti
oculi dñi q̄ discurrūt ī vniūsā t̄raȝ .Et
r̄ndi:τ dixi ad eū: Quid sunt due oliue D
iste ad dexterā candelabri τ ad sinistrā
eiꝰ? Et r̄ndi scdo:τ dixi ad eum: Quid
sūt due spice oliuaꝝ q̄ sunt iux̄ duo ro
stra aurea: ī q̄bꝰ sūt suffusoria ex auro?
Et ait ad me dicēs : Nunq̄d nescis q̄d
sūt hec? Et dixi: Non dñe mi. Et dixit:
Isti sūt duo filij olei splendoris q̄ assi-
stūt dñatori vniūse terre. V A
e T couersus sū:τ leuaui oculos S.2.d.
meos τ vidi τ ecce volumen vo
lans. Et dixit ad me‖ Quid tu vides? S.4.a
Et dixi: Ecce ego video volumē volās
lōgitudo eiꝰ viginti cubitorū :τ latitu-
do eiꝰ decem cubitoꝝ. Et dixit ad me:
Hec ē maledictio q̄ egredit̄ sup faciē
oīs terre:q͛ oīs fur sicut ibi scriptum
ē iudicabit̄ :τ oīs iurās ex h̄ siliter iu-
dicabit̄. Educā illud dicit dñs exerci- B
tuū:τ veniet ad domū furis τ ad domū
iurātis in noīe meo mēdaciter τ cōmo
rabit̄ ī medio domꝰ eiꝰ τ ꝯsūmet eam τ
ligna eiꝰ et lapides eiꝰ. Et egressus est
angelꝰ qui loq̄bat̄ ī me: τ dixit ad me.
Leua oclos tuos et vide . Quid ē h̄ qd̄
egredit̄? Et dixit: Quid naȝ ē? Et ait: C
Hec ē amphora egrediēs. Et dixit: Hic
ē oculꝰ eoruȝ in vniuersa terra. Et ecce
talentū plumbi portabat̄: et ecce mu-
lier vna sedens in medio amphore. Et
dixit: Hec ē impietas. Et pꝛoiecit eaȝ in
medio amphore :τ misit massā plūbeā
ī os eiꝰ. Et leuaui oclos meos et vidi: D
τ ecce due mlieres egrediētes: et spūs ī
alis eaꝝ Et habebāt alas q̄si alas mil
ui:τ leuauerunt amphorā int̄ t̄rā τ ce-
lū. Et dixi ad angelū q̄ loq̄bat̄ in me.

Quo iste deferũt amphoram? Et dixit
ad me. Ut edificet̃ ei domꝰ ĩ terra sen-
naar: et stabiliat̃ et ponat̃ ibi sup̱ ba-
A T cõuũsus sũ ‖ ⁊ le (sem suã. VI
b.et.2.a uaui oculos meos ⁊ vidi: ⁊ ecce
q̃ttuor q̃drige egrediẽtes d̃ me-
dio duoꝝ mõtiũ et mõtes: mõtes erei.
In q̃driga p̃mi eq̃ rufi: in q̃driga scd̃a
eq̃ nigri: ĩ q̃driga tertia eq̃ albi: ⁊ in q̃-
driga q̃rta eq̃ varij ⁊ fortes. Et r̃ndi: ⁊
dixi ad angelũ q̃ loquebat̃ ĩ me. Quid
sũt hec dñe mi? Et r̃ndit ãgelꝰ: ⁊ ait ad
B me. Isti sũt q̃ttuor venti celi: qui egre-
diũt̃ vt stẽt corã dñatore oĩs t̃re. In q̃
erãt eq̃ nigri egrediebãt̃ ĩ t̃rã aq̃lonis
⁊ albi egressi sũt post eos: ⁊ varij egres-
si sũt ad t̃rã austri. Qui aũt erãt robu-
stissimi: exierũt ⁊ q̃rebãt ire ⁊ discurre-
re p̱ oẽm terrã. Et dixit: Ite: ⁊ p̱ambu-
late t̃rã. Et p̱ambulauerũt t̃rã. Et vo-
cauit me: ⁊ locutꝰ ẽ ad me dicẽs: Ecce
q̃ egrediunt̃ in terram aq̃lonis: requi-
escere fecerũt sp̃m meũ ĩ t̃ra aq̃lonis.
C Et factũ est v̾bũ dñi ad me dicẽs: Su-
me a trãsmigratiõe ab oldai ⁊ a tobia
⁊ ab idaia ⁊ venies tu ĩ die illa ⁊ intra
bis domũ iosie filij sophonie q̃ venerũt
de babylone: ⁊ sumes auꝝ ⁊ argentũ ⁊
facies coronas ⁊ pones ĩ capite iesu fi-
lij iosedech sacerdotꝭ magni: et loq̃ris
ad eũ dicẽs: Hec ait dñs exercituũ di-
D cẽs: Ecce vir: oriẽs nomẽ eiꝰ. Et sub-
ter eũ orietur ⁊ edificabit tẽplum dño: ⁊
ip̃e extruet tẽpluũ dño. Et ip̃e portabit
gloriã: ⁊ sedebit ⁊ dominabit̃ sup̱ solio
suo. Et erit sacerdos sup̱ solio suo: ⁊ cõ
siliũ pacis erit int̃ illos duos. Et coro
ne erũt helẽ et tobie et idaie et hen fi-
lio sophonie memoriale ĩ tẽplo dñi Et
q̃ p̱cul sũt veniẽt ⁊ edificabũt in tẽplo
dñi: ⁊ scietis q2 dñs exercituũ misit me
ad vos. Erit aũt h̾: si auditu audieritꝭ
vocẽ dñi dei v̾ri. VII
A e T factũ ẽ ĩ ãno q̃rto darij regꝭ
factũ ẽ v̾bũ dñi ad zachariã in
q̃rta mẽsis noni q̃ ẽ casleu. Et miserũt
ad domuꝫ dei sarasar ⁊ rogomelech et
viri q̃ erãt cũ eis ad p̃cãdũ faciem dñi
vt dicerẽt sacerdotibꝰ domꝰ dñi exerci-
tuũ ⁊ p̱p̱his loquẽtes. Nũq̃d flẽdũ est
mihi ĩ q̃nto mẽse: vł sãctificare me de
B beo sicut feci iã multꝭ ãnis? Et factũ ẽ
v̾bũ dñi exercituũ ad me dicẽs: Loq̃re
ad ad oẽm p̱p̱l̃m terre et ad sacerdotes
dicẽs: Cũ ieiunaretꝭ ⁊ plãgeretꝭ ĩ q̃nto Esa. 58. b
⁊ septimo p̱ hos septuagita ãnos: nũ-
q̃d ieiuniũ ieiunastꝭ mihi? Et cum co
medistꝭ ⁊ bibistꝭ nũq̃d nõ vob̃ comedi
stis ⁊ vobismetip̃is bibistis? Nũq̃d nõ
hec sunt v̾ba que locutꝰ ẽ dñs in ma-
nu p̱p̱hãꝝ prioꝝ cũ adhuc hier̃lm ha-
bitaret̃ ⁊ eẽt opulẽta: ⁊ ip̃a ⁊ vrbes in
circũitu eiꝰ: ⁊ ad austrũ ⁊ in cãpestribꝰ
habitaret̃? Et factũ est v̾bũ dñi ad za- C
chariã dicẽs: Hec ait dñs exercituũ di
cẽs: Iudiciũ veꝝ iudicate: ⁊ miscd̃iam
⁊ miseratiões facite vnusq̃sq; cũ fratre
suo ‖ Et viduã ⁊ pupillum ⁊ aduenã et Ex. 22. c
pauperẽ nolite calũniari: ⁊ maluꝫ vir Hiere. 2. f
fratri suo ñ cogitet ĩ corde suo. Et no-
luerũt attẽdere ⁊ auterũt scapulã rece
dẽtes: ⁊ aures suas aggrauauerũt ne au
dirẽt: ⁊ cor suũ posuerũt vt adamãtẽ ne
audirẽt legẽ: ⁊ v̾ba q̃ misit dñs exerci
tuũ ĩ spũ suo sãcto p̱ manũ p̱p̱hãꝝ pri-
orum. Et facta ẽ indignatio magna a D
dño exercituũ. Et factũ ẽ: sicˀ locutꝰ sũ
⁊ nõ audierũt: sic clamabũt ⁊ nõ exau-
diã dicit dñs exercituuꝫ. Et dispsi eos
p̱ oĩa regna q̃ nesciũt: ⁊ t̃ra desolata ẽ
ab eis eo q̃ ñ eẽt trãsiẽs ⁊ reuertẽs: et
posuerũt t̃rã desiderabilẽ in desertuꝫ.
T factũ est verbũ dñi VIII A
e exercituũ dicẽs: Hec dicˀ dñs ex
ercituũ ‖ Zelatꝰ sũ siõ zelo mag- 5. I. e
no: ⁊ indignatiõe magna zelatus sum
eã. Hec dicit dñs exercituũ. Reũsus sũ
ad sion ⁊ habitabo ĩ medio hier̃lm. Et
vocabit̃ hier̃lm ciuitas v̾itatꝭ: ⁊ mõs
dñi exercituũ: mõs sctificatꝰ. Hec dicit
dñs exercituũ. Adhuc habitabunt se-
nes ⁊ anꝰ ĩ plateis hier̃lm: ⁊ viri bacu
lus ĩ mãu eiꝰ p̃ m̃ltitudie dieꝝ. Et pla
tee ciuitatꝭ cõplebũt̃ ĩfãtibꝰ: ⁊ puellis
ludẽtibꝰ in plateis eius. Hec dicit dñs
exercituũ. Si videbit̃ difficile ĩ oculis
reliq̃aꝝ p̱p̱li huiꝰ in diebꝰ illis: nunq̃d
ĩ oculis meis difficile erit dicit dñs ex
ercituũ: Hec dicit dñs exercituuꝫ. Ecce B
ego saluabo p̱p̱l̃m meũ de terra oriẽtis
⁊ de t̃ra occasus solis: ⁊ adducã eos: et
habitabũt ĩ medio hier̃lm: ⁊ erunt mi-
hi ĩ p̱p̱l̃m: ⁊ ego ero eis in deũ in veri-
tate ⁊ ĩ iusticia. Hec dicit dñs exercitu-
um. Confortẽt̃ manꝰ v̾re q̃ auditis in
his diebus sermones istos p̱ os p̱phe-
tarũ: in die quo fundata ẽ domꝰ dñi ex
ercituũ vt templũ edificaret̃. Siq̃dem

aſ̄ dies illos merces hoim nõ erat nec
merceſ iumẽtoꝝ erat: neqꝫ itroeũti ne
qꝫ exeũti erat pax ꝑ tribulatiõe: ⁊ dimi
ſi oẽs hoies vnũquẽqꝫ ꝯ ꝓximũ ſuuꝫ.
Nũc at nõ iux dies ꝑores ego faciã re-
liquijſ ꝑpli hui⁹ dic dñs exercituũ: ſꝫ ſe
mẽ pacꝭ erit. Uinea dabit fructũ ſuũ:
⁊ t̃ra dabit germẽ ſuũ. Et celi dabunt
rorẽ ſuũ: ⁊ poſſidere faciã reliq̃s ꝑpli
C hui⁹ vniũſa hec. Et erit: ſic eratꝭ male
dictio i gẽtib⁹ dom⁹ iuda ⁊ dom⁹ iſrl: ſic
ſaluabo vos ⁊ eritꝭ bñdictio. Nolite ti
mere. Confortẽt man⁹ vr̃e: q2 hec dicit
dñs exercituũ. Sic cogitaui vt affligẽ-
rẽ vos cũ ad iracũdiã ꝓuocaſſẽt p̃res
vr̃i me dic dñs: ⁊ nõ ſũ miſert⁹: ſic con
uerſus cogitaui i dieb⁹ iſtꝭ: vt bñdicã
domui ⁊ hierlm. Nolite timere. Hec ſũt
Ephe.4.d ꝗ v̾ba q̃ facietꝭ. Loq̃mini v̾itatẽ vnuſ
q̃ſqꝫ cũ ꝓximo ſuo. Ueritate ⁊ iudicium
pacꝭ iudicate in portꝭ vr̃is: ⁊ vnuſq̃ſqꝫ
malũ ꝯ amicũ ſuũ ne cogitetꝭ i cordi-
bus vr̃is: ⁊ iuramẽtũ mẽdax ne diliga
tis. Oia eñi hec ſũt q̃ odi dicit dñs. Et
factũ ẽ v̾bũ exercituuꝫ ad me dicens:
D Hec dicit dñs exercituũ. Jeiuniũ q̃rti
et ieiuniũ q̃nti: ⁊ ieiuniũ ſeptimi: ⁊ ie-
iuniũ decimi: erit domui iude i gaudi
um ⁊ i leticiã: ⁊ i ſolẽnitates p̃claras.
Ueritatẽ tñ ⁊ pacẽ diligite. Hec dicit
dñs exercituũ. Uſqꝫ q̊ veniãt ꝑpli et ha
bitent i ciuitatib⁹ multis: ⁊ vadãt ha-
bitatores vn⁹ ad alteꝝ dicẽtes. Eam⁹
⁊ dep̃cemur faciẽ dñi: ⁊ q̃ramus dñm
exercituũ. Uadã etiaꝫ ego. Et venient
ꝑpli multi et gẽtes robuſti ad q̃renduꝫ
dñm exercituũ in hierlm: ⁊ dep̃cãdã fa
ciem dñi. Hec dicit dñs exercituũ. Jn
dieb⁹ illis i q̃b⁹ app̃hendẽt decẽ hoies
ex oibus linguis gentiũ: ⁊ apprehẽdẽt
fimbriã viri iudei dicentes: ibim⁹ vo-
biſcũ. Audiuim⁹ eñi q̃m de⁹ vobiſcũ ẽ.
A Nus verbi dñi in terra IX
O adrach ⁊ damaſci requiei eius:
q2 dñs ẽ oculos hois ⁊ oim tri-
buũ iſrl. Emath q̃ꝫ i terminis ei⁹: ⁊ ty
rus ⁊ ſidon. Aſſũpſerũt q̃ppe ſibi ſapi-
entiã valde. Et edificauit tyr⁹ muniti-
onẽ ſuã: ⁊ coaceruauit argentũ q̃ſi hu
mũ ⁊ aurũ vt lutuꝫ plateaꝝ. Ecce dñs
poſſidebit eã: ⁊ ꝑcutiet in mari fortitu
dinẽ eius: ⁊ hec igni deuorabit. Uide-
bit aſcalon ⁊ timebit: ⁊ gaza et dolebit
nimis: ⁊ accharõ: q̃m ꝯfuſa ẽ ſpes ei⁹.

Et peribit rex gaza ⁊ aſcalon nõ habi-
tabit. Et ſedebit ſeparator in azoto: ⁊ B
diſperdã ſupbiã philiſtinorũ. Et aufe-
rã ſanguinẽ ei⁹ de ore eius: ⁊ abomina
tiones ei⁹ de medio dentiũ eius. Et re-
linquet etiã ipe deo nr̃o: ⁊ erit q̃ſi dux
in iuda: ⁊ accharon q̃ſi iebuſe⁹. Et cir
cũdabo domũ meam ex his q̃ militant
mihi eũtes ⁊ reũtentes et non trãſibit
ſup eos vltra exactor: q2 nũc vidi i ocu
lis meis. Exulta ſatꝭ filia ſiõ: iubila fi Eſa.6..
lia hierlm. Ecce rex tu⁹ veniet tibi iu- Mat..
ſtus ⁊ ſaluator: ipe pauꝑ ⁊ aſcẽdẽs ſup
aſinã: ⁊ ſup pullũ filiũ aſine. Et diſper C
dam q̃drigã ex effraim: ⁊ equũ d̾ hieru
ſalẽ: ⁊ diſſipabit arc⁹ belli. Et loquet
pacẽ gẽtibus ⁊ ptãs ei⁹ a mari vſqꝫ ad
mare: ⁊ a flumib⁹ vſqꝫ ad fines t̃re. Tu
q̊ꝫ i ſãguine teſtamẽti tui emiſiſti vin-
ctos tuos d̾ lacu: in q̊ nõ ẽ aq̃. Cõuerti
mini ad munitiõeꝫ vincti ſpei. Hodie
q̊ꝫ ãnũciãs duplicia reddã tibi: q̃m ex
tendi mihi iudã q̃ſi arcũ: ipleui effraĩ.
Et ſuſcitabo filios tuos ſiõ ſup filios
tuos grecia ⁊ ponã te q̃ſi gladiũ fortiũ D
Et dñs deus ſup eos videbit: ⁊ exibit
vt fulgur iaculũ ei⁹. Et dñs de⁹ i tuba
canet ⁊ vadet i turbine auſtri. Dñs ex
ercituũ ꝓteget eos: ⁊ deuorabũt ⁊ ſub
ijciẽt lapidib⁹ fũde. Et bibẽtes inebri
abunt q̃ſi a vino: ⁊ replebunt vt phia
le: ⁊ quaſi cornua altaris. Et ſaluabit
eos dñs de⁹ eorũ i die illa vt gregẽ ꝑpli
ſui: q2 lapides ſãcti eleuabũt ſup terrã
eius. Quid eñi bonũ eius eſt: ⁊ q̃d pul-
chrum eius niſi frumẽtũ electoꝝ: ⁊ vi-
nũ germinans virgines? X
P Etite a dño pluuiã i tꝑe ſeroti- A
no: ⁊ dñs faciet niues ⁊ pluuiã
imbris ⁊ dabit eis ſingulis herbam in
agro. Quia ſimulacra locuta ſũt iutile
⁊ diuini viderũt mendaciũ: ⁊ ſõniato-
res locuti ſũt fruſtra ⁊ vane ꝯſolabãt.
Jdcirco adducti ſũt q̃ſi grex affligent
q2 nõ ẽ eis paſtor. Sup paſtores irat⁹
eſt furor meus: et ſup hircos viſitabo:
Quia viſitauit dñs exercituũ gregẽ ſu B
um domũ iuda: ⁊ poſuit eos q̃ſi equum
glie ſue i bello. Ex ipo angul⁹ ⁊ ex ipſo
paxillus: ex ipo arc⁹ p̃lij: ⁊ ex ipo egre
diet ois exactor ſil. Et erũt q̃ſi fortes
ꝯculcãtes lutũ viaꝝ in p̃lio. Et bella-
bũt q2 dñs cũ eis: ⁊ ꝯfundẽt aſcẽſores
equoꝝ. Et ꝯfortabo domũ iuda: ⁊ do-

mũ ioseph saluabo. Et ↄuertam eos qꝛ
miserebor eoꝝ: ⁊ erunt sicut fuerũt qñ
nõ ꝓiecerã eos. Ego eñ dñs deus eoꝝ
⁊ exaudiã eos. Et erũt q̃si fortes effraĩ
⁊ letabit̃ cor eoꝝ q̃si a vino. Et filij eo
rũ videbãt ⁊ letabunt̃: ⁊ exultabit cor
eoꝝ ĩ dño. Sibilabo eis: ⁊ ↄgregabo
illos: qꝛ redemi eos. Et multiplicabo
eos sicut añ fuerãt mlͭiplicati ⁊ semi-
D nabo eos ĩ pplĩs. Et delõge recorda-
bunt̃ mei: ⁊ viuẽt cũ filijs suis ⁊ reuer
tent̃. Et reducã eos de t̃ra egypti: ⁊ de
assyrijs ↄgregabo eos. Et ad t̃rã gala-
ad ⁊ libani adducã eos: ⁊ nõ inuenietur
eis locꝰ. Et trãsiet ĩ maris freto: ⁊ ꝑcu
tiet ĩ mari fluctꝰ: ⁊ cõfundent̃ oĩa ꝓfũ-
da fluminis. Et humiliabit̃ supbia as
sur: ⁊ sceptrũ egypti recedet. Conforta-
bo eos ĩ dño: ⁊ ĩ noĩe eiꝰ ambulabunt
A Aperi libane por (dicit dñs. XI
a tas tuas: et comedat ignis ce-
dros tuas. Ulula abies qꝛ ceci-
dit cedrus: qm̃ magnifici vastati sũt.
Ululate quercꝰ basan: qm̃ succisus ẽ
saltꝰ munitꝰ. Uox vlulatus pastoꝝ: qꝛ
vastata ẽ magnificẽtia eoꝝ. Uox rugi
tꝰ leonũ: qm̃ vastata ẽ supbia iordanis
Hec dicit dñs deꝰ meus. Pasce pecora
occisiõis: q̃ q̃ possederãt occidebãt ⁊ ñ
dolebãt ⁊ vẽdebãt ea dicẽtes: Bñdictꝰ
dñs: diuites facti sumꝰ. Et pastores eo
rũ nõ parcebãt eis: ⁊ ego nõ parcã vl-
B tra sup habitãtes t̃rã dicit dñs. Ecce
ego tradã hoĩes: vnũquẽq3 ĩ manu ꝓx
imi sui: ⁊ ĩ manu regꝭ sui: ⁊ cõcidẽt t̃rã
⁊ ñ eruã ð manu eoꝝ ⁊ pascã pecꝰ occi
siõis ꝓpt̃ h̃ o paupes gregꝭ. Et assũpsi
mihi duas ꝟgas: vnã vocaui decorẽ
⁊ alterã vocaui funiculũ ⁊ paui gregẽ
Et succidi tres pastores ĩ mẽse vno: et
ↄtra ẽ aĩa mea ĩ eis. Siq̃dẽ ⁊ aĩa eorũ
variauit ĩ me. Et dixi. Nõ pascã vos.
Hiere.15.a ‖Qð morit̃ moriat̃: ⁊ qð succidit̃ suc-
cidat̃: ⁊ reliq̃ deuorẽt vnusq̃sq3 carnẽ
C ꝓximi sui. Et tuli ꝟgã meã q̃ vocaba
tur decꝰ ⁊ abscidi eã: ⁊ irritũ facerẽ fe-
dus meũ qð ꝑcussi cũ oĩbꝰ pplĩs: ⁊ ĩ ir-
ritũ deductũ ẽ ĩ die illa. Et ↄgnouerũt
sic pauperes gregꝭ q̃ custodiũt mihi qꝛ
verbũ dñi ẽ. Et dixi ad eos. Si bonũ
ẽ ĩ oculis vr̃is afferte mercedẽ meã: et
Mat.27.a si nõ q̃escite.‖ Et appenderũt mercedẽ
meã: triginta argẽteos. Et dixit dñs
ad me. Proijce illud ad statuariũ. De-
corũ p̃ciũ: q̃ appciatꝰ sum ab eis. Et tu
li triginta argẽteos: ⁊ ꝓieci illos ĩ do
mo dñi ad statuariũ. Et p̃cidi virgam D
meã secũdã q̃ appellabat̃ funiculꝰ: vt
dissoluerẽ germanitatẽ inter iudã ⁊ is
rael. Et dixit dñs ad me. Adhuc sume
tibi vasa pastoris stulti. Quia ecce ego
suscitabo pastorẽ in t̃ra q̃ derelicta nõ
visitabit: dispsum nõ q̃ret ⁊ ↄtritũ nõ
sanabit: ⁊ id qð stat nõ enutriet ⁊ car-
nes pinguiũ comedet: ⁊ vngulas eorũ
dissoluet. O pastor ⁊ idolũ: derelinquẽs
gregẽ. Gladiꝰ sup brachiũ eiꝰ: ⁊ super
oculũ dextrũ eiꝰ. Brachiũ eiꝰ aridita
te siccabit̃: ⁊ oculus dexter eiꝰ tenebre
Nus (scens obscurabit̃. XII A
o verbi dñi sup isrl̃. Dixit dñs ex
extendẽs celũ ⁊ fundãs t̃rã: et
fingẽs spũm hoĩs ĩ eo. Ecce ego ponã
hierl̃m suplimĩnare crapule oĩbꝰ pplĩs
in circuitu: s3 ⁊ iuda erit ĩ obsidione ↄ
hierl̃m. Et erit: in die illa ponã hierl̃m
lapidẽ oneris cũctis pplĩs. Oẽs q̃ leua
bunt eũ: cõcisione lacerabũt̃: ⁊ colligẽ
tur adũsus eã oĩa regna t̃re. In die il-
la dicit dñs ꝑcutiã oẽm equũ ĩ stuporẽ
⁊ ascẽsorẽ eiꝰ in amentiã. Et sup domũ B
iuda aperiã oculos meos: ⁊ oẽm equũ
pplorũ ꝑcutiã cecitate. Et dicẽt duces
iuda ĩ corde suo: cõfortent̃ mihi habita
tores hierl̃m: ĩ dño exercituũ deo eoꝝ.
In die illa ponã duces iuda sic cami-
nũ ignis ĩ lignis: ⁊ sicut faciẽ ignis in
feno ⁊ deuorabũt ad dexterã ⁊ ad sini-
strã oẽs pplos in circũitu. Et habitabi
tur hierl̃m rursus in loco suo hierl̃m:
⁊ saluabit dñs tabernacula iuda sicut
ĩ p̃ncipio vt nõ magnifice gloriet̃ do-
mꝰ dauid: ⁊ gl̃ia habitãtiũ hierl̃m ↄ iu
dã. In die illa ꝓteget dñs habitatores
hierl̃m. Et erit q̃ offenderit ex eis ĩ die C
illa q̃si dauid: ⁊ domꝰ dauid q̃si dei: si
cut angelꝰ dñi ĩ ↄspectu eiꝰ. Et erit in
die illa querã cõterere oẽs gẽtes q̃ ve-
niũt ↄ hierl̃m: ⁊ effundã sup domũ da
uid ⁊ sup habitatores hierl̃m spm̃ gr̃e
⁊ precũ. ‖Et aspiciẽt ad me quẽ cõfixe- Joh.19.g
rũt ⁊ plãgẽt eũ planctu q̃si sup vnigeni
tũ: ⁊ dolebũt sup eũ vt doleri solet in
morte primogeniti. In die illa magnꝰ D
erit plãctꝰ ĩ hierl̃m sicut plãctꝰ adrem 2.Pa.35
mon ĩ cãpo magedon. Et plãgẽt terre
familie ⁊ familie seorsũ. Familie domꝰ
dauid seorsum: ⁊ mulieres eoꝝ seorsũ

Familie dom⁹ nathan seorsū: ꝛ mulie-
res eoꝝ seorsū. Familie dom⁹ leui seor
sum: ꝛ mulieres eoꝝ seorsū. Familie se
mei seorsum: ꝛ mulieres eoꝝ seorsum.
Oēs familie reliq̄: failie ꝛ familie seor
sum: ꝛ mulieres eoꝝ seorsum. XIII
A N die illa erit fōs patēs domui
I dauid ꝛ habitātib⁹ hierl'm i ab
lutionē pctōꝝ ꝛ mēstruate. Et
Ezech.30.d erit i die illa dicit dñs exercituū. ‖ disp
dā noīa idoloꝝ d' t'ra: ꝛ nō memorabū
tur vltra. Et pseudo ꝓphetas et spm̄
imūdū auferā de t'ra. Et erit cū ꝓpha-
uerit q̄spiā vltra dicēt ei paf ei⁹ ꝛ mr̄
B ei⁹ q̄ genuerūt eū. Nō viues: q2 mēda-
tiū locut⁹ es i noīe dñi. Et cōfigēt eu3
paf ei⁹ ꝛ mr̄ ei⁹ genitores ei⁹ cū ꝓphe-
tauerit. Et erit: i die illa cōfundēt ꝓ
phete vnusq̄sq3 ex visione sua cū ꝓphe
tauerint: nec operient pallio saccino vt
C mētiant. S3 dicet: nō sū ꝓpha. Homo
agricola ego sū: q̄m adā exemplū meū
ab adolescētia mea. Et dicet ei. Quid
st plage iste i medio manuū tuarū? Et
dicet. His plagat⁹ sū i domo eoꝝ q̄ di-
ligebant me. Framea suscitare sup pa-
storē meū: ꝛ sup virū coherētē mihi di
Matth.26.c cit dñs exercituū. ‖ Percute pastorē: et
Mar.14.c dispgent oues. Et couertā manū meā
D ad paruulos. Et erūt i oi t'ra dicit dñs
ptes due in ea dispgēt ꝛ deficiēt: ꝛ ter
tia ps relinquet i ea. Et ducā tertiam
ptē p ignē ꝛ vrā eos sicut vrit argen-
tū: ꝛ ꝓbabo eos sicut ꝓbat aurū. Ipe
vocabit nomē meū: ꝛ ego exaudiā eū:
Et dicā: ꝑlus me⁹ es: ꝛ ipe dicet domi
A Cce dies (n⁹ de⁹ me⁹. XIIII
e dñi veniūt: dicit dñs: ꝛ diuidēt
spolia tua i medio tui. Et ꝯgre
gabo oēs gētes ad hierl'm i pliū ꝛ ca-
pient ciuitas: ꝛ vastabūt dom⁹: ꝛ muli-
eres violabūt. Et egredient media ps
ciuitatꝭ i captiuitatē ꝛ reliquū pp'li nō
auferet ex vrbe. Et egrediet dñs ꝛ pli-
abit ꝯ gētes illas: sicut pliat⁹ ē i die
certaminis. Et stabūt pedes ei⁹ i die il
la sup montē oliuarū: q̄ ē ꝯ hierl'm ad
orientē. Et scindet mōs oliuarū ex me
dia pte sui ad oriētē ꝛ occidentē prū-
pto grādi valde. Et sepabit mediū mō
tis ad aq̄lonē: ꝛ mediū ei⁹ ad meridiē
Et fugietꝭ ad vallē mōtiū eoꝝ q̄m cō-
Z.pa.26.c iūget vallis mōtiū vsq3 ad ꝓximū. Et
fugietis sicut fugistis a facie fremot⁹
i dieb⁹ iosie regis iuda. Et veniet dñs
de⁹ me⁹: oēsq3 scti cū eo. Et erit: i die A
illa nō erit lux: s3 frig⁹ ꝛ gelu. Et erit
dies vna que nota ē dño: nō dies neq3
nox: ꝛ in tpe vespi erit lux. Et erit i die
illa exibūt aq̄ viue de hierl'm. Mediū
earū ad mare oriētale: ꝛ mediū eaꝝ ad
mare nouissimum. In estate ꝛ i hieme
erūt ꝛ erit dñs rex sup oēm t'rā. In die
illa erit dñs vn⁹: ꝛ erit nomē ei⁹ vnū.
Et reūtet ois t'ra vsq3 ad desertū: d' col
le rēmon ad austrū hierl'm. Et exalta-
bit ꝛ hitabit i loco suo a porta benia-
min vsq3 ad locū porte p̄oris ꝛ vsq3 ad
portā āguloꝝ ꝛ a turre ananehel vsq3
ad torcularia regꝭ. Et hitabūt in ea: et C
anathema nō erit ampli⁹. S3 sedebit hi
erusalē secura: ‖ ꝛ hec erit plaga q̄ pcu
tiet dñs oēs gētes q̄ pugnauerūt adu̾
sus hierl'm. Tabescet caro vniuscuius-
q3 stātꝭ sup pedes suos ꝛ oculi ei⁹ cō-
tabescēt i foramib⁹ suis: ꝛ lingua eoꝝ
ꝯtabescet in ore suo. In die illa erit tu
mult⁹ dñi magn⁹ i eis: ꝛ apphēdet vir
manū ꝓximi sui. ꝛ cōseret man⁹ ei⁹ su
p manū ꝓximi sui. S3 ꝛ iudas pugna-
bit adūsus hierl'm Et ꝯgregabūt diui
tie oim gētiū i circuitu: aurū ꝛ argētū
ꝛ vestes multe satis. Et sic erit ruina
eq̄ ꝛ muli ꝛ cameli ꝛ asini ꝛ oim iumē
toꝝ q̄ fuerint i castris ill': sic ruina hec
Et oēs q̄ reliq̄ fuerint de vniuersis gē
tib⁹ q̄ venerūt ꝯ hierl'3: ascēdēt ab an
no i ānū: vt adorēt regē dñm exercitu
um: ꝛ celebrēt festiuitatē tabnaculoꝝ.
Et erit q̄ nō ascēderit de failiīs t're ad D
hierl'm vt adorēt regē dñm exercituū
nō erit sup eos imber. Q2 ꝛ si familia
egypti nō ascēderit ꝛ n̄ venerit: nec su-
p eos erit. ‖ S3 erit ruina q̄ pcutiet do
min⁹ oēs gētes: q̄ nō ascēderint ad ce
lebrandā festiuitatē tabnaculoꝝ. Hoc
erit pctm̄ egypti ꝛ h̄ pctm̄ oim gētiū q̄
nō ascēderint ad celebrādā festiuitatē
tabnaculoꝝ. In die illa erit qđ sup fre
nū eq̄ est sctm̄ dño: ꝛ erūt lebetes i do-
mo dñi q̄si phiale corā altari. Et erit
ois lebes i hierl'm ꝛ i iuda scificat⁹ do
mino exercituū. Et veniēt oēs imolā-
tes ꝛ sumēt ex eis: ꝛ coquēt i eis. Et n̄
erit mercator vltra i domo dñi exerci-
tuū in die illo.

Explicit Zacharias ꝓpha. Incipit
ꝓlogus in Malachiam ꝓphetam.

Leuit.21.a Deus per moysen ꝑplo isrl̄ p̄ce-
Ibidē.22.a b perat: sacerdotes tabnaculi
sui oī corporali vitio liberos:
hostias oī vitio vacuas sibi
offerre. Quib⁹ legē suā ad regēdū po-
pulū ob h̄ dederat vt p̄ sacrificiorꝫ ob
lationē internūciꝫ dei ꝛ hoim facti: po
pulū p̄ceptis celestib⁹ facerēt obedire.
Malach.2.b Vn̄ sacerdotes angelos dei eē: h̄ i loco
scriptura testat̄. Sꝫ qr tāti munerꝫ gra
tiā cōtenētes: supradict⁹ ꝑpl's ac sacer
dotes sacrificio vitio deturpata: ipi cri
mib⁹ atqꝫ ipietatib⁹ maculati deo of-
ferre ceperūt. Ideo p̄ malachiā ꝓpham
Malach.1.a de⁹ ꝑplm suū isrl̄ increpās: ait. Dilexi
vos dicit dn̄s. Et dixistꝫ. In q̄ dilexisti
Ro.9.c nos? Nōne frater erat esau iacob dicit
dn̄s: ꝛ dilexi iacob: esau autē odio ha-
bui? Esau āt fratrē iacob nō iniq̄ aut
spōtanea volūtate odio habitū a deo:
vel sine meriti gr̄a iacob dilectū mani
festū ē: cū sm̄ p̄sciētiā suā esau q̄dē ef-
fusionē fraterni sāguīs ꝯcupiscere: ia-
cob āt i sui cognitiōe obseruādā legē
desiderare cognosceret. Cui⁹ regi gr̄a:
supradicto vsus ē exēplo dicēs. Dilexi
iacob: esau āt odio habui. Quāuis ex
opib⁹ memoratorū fr̄ū liber geneseos
meminit: i q̄ vnusq̄sqꝫ eorꝫ futur⁹ erat
Gen̄.25.d ꝓposito maīfeste ꝯstaret vt scptū ē. Cre
uerūt pueri: ꝛ erat esau hō agrestis sci-
ens venari: iacob aūt hō simplex ma-
nēs i tabnaculo. Nā reliq̄ q̄ electione
cōp̄hēsa sūt p̄uaricationē ꝑpl'i isrl̄ in
obs̄uādis sacrificijs dei: increpationē
ꝙ i eūdē: ꝙ deos alienos coluerūt signi
Explicit ꝓlog⁹ Incipit argu. (ficāt.

Malachias apte ꝛ i fine oim p
m phetarū dicit de abiectiōe is-
Malach.1.c rael ꝛ vocatiōe gētiū. Nō est
mihi ait volūtas i vob dicit dn̄s exer-
cituū: ꝛ mun⁹ n̄ suscipiā de manu ve-
stra. Ab ortu ei solꝫ vsqꝫ ad occasū ma-
gnū ē nomē meū i gētib⁹: ꝛ i oī loco sa
crificat̄: ꝛ offert̄ noī meo oblatio mū-
Explicit argumentū: Incipit (da.

Malachias propheta. Capitulū. I

A Nus verbi do-
o mini ad isrl̄. i manu mala-
chie ꝓph̄e. Dilexi vos dic
dn̄s. Et dixistꝫ. In q̄ dilexi
sti nos? Nōne frater erat esau iacob di
Ro.9.c cit dn̄s. Et dilexi iacob esau aūt odio
habui: Et posui seir mōtes ei⁹ i solitu-
dinē ꝛ hereditatē ei⁹ i dracōes deserti.
Qr si dixerit idumea destructi sum⁹: sꝫ
reūtētes edificabim⁹ q̄ destructa sūt:
hec dicit dn̄s exercituū. Isti edificabūt B
ꝛ ego destruā. Et vocabūt̄ t̄mini ipie-
tatis: ꝛ ꝑpl's cui irat⁹ ē dn̄s vsqꝫ i eter-
nū. Et oculi vr̄i videbūt: ꝛ vos dicetꝫ
Magnificet̄ dn̄s sup t̄minū isrl̄. Fili⁹
honorat patrē ꝛ s̄u⁹ dn̄m suū. Si ḡ pa
ter ego sū: vbi est honor meus: ꝛ si dn̄s
ego sū: vbi ē timor me⁹ dicit dn̄s exer
cituū ad vos: o sacerdotes q̄ despicitꝫ
nomē meū: ꝛ dixistꝫ: i q̄ despexim⁹ no-
mē tuū? Offertꝫ sup altare meū panē
pollutū. Et dicitꝫ. In q̄ polluim⁹ te?
In eo ꝙ dicitꝫ: mēsa dn̄i despecta est.
Si offeratꝫ cecū ad imolādū: nōne ma
lū ē? Et si offeratꝫ claudū ꝛ languidū:
nōne malū est? Offer illud duci tuo: si C
placuerit ei: aut si susceperit faciē tuā
dicit dn̄s exercituū. Et nūc dep̄camini
vultū dei vt misereat̄ vr̄i: de manu ei
vr̄a factū ē h̄: si q̄ mō suscipiat facies
vr̄as dicit dn̄s exercituū. Quis i vobis
q̄ claudat ostia: ꝛ incēdat altare meū
gratuito? Nō ē mihi volūtas i vob di I.2.c
cit dn̄s exercituū: ꝛ mun⁹ nō suscipiā
d̄ manu vr̄a. Ab ortu ei solis vsqꝫ ad Ps̄.49.
occasū magnū ē nomē meū i gētib⁹: ꝛ Ps̄.112.
in oī loco sacrificat̄ ꝛ offert̄ noī meo
oblatio mūda: qr magnū ē nomē meū
in gētib⁹ dicit dn̄s exercituū. Et vos D
polluistis illud i eo ꝙ dicitis: mēsa do
mini cōtaminata ē: ꝛ q̄d supponit̄: cō
tēptibile ē cū igne q̄ illud deuorat. Et
dixistis. Ecce de labore. Et exufflastis
illud dicit dn̄s exercituū. Et intulistis
de rapinis claudū ꝛ languidū ꝛ intuli
stis mun⁹. Nūq̄d suscipiā illud d̄ ma- Amos.5.f
nu vr̄a dicit dn̄s exercituū? Maledict⁹ I.2.c
dolosus q̄ habet i grege suo masculū:
ꝛ votū faciēs imolat debile dn̄o. Quia
rex magnus ego dicit dn̄s exercituū: ꝛ
nomē meū horribile i gētibus. II

Et nūc ad vos mādatū hoc o sa
e cerdotes. Si nolueritꝫ audire Leui.26.b
ꝛ si nolueritꝫ ponere sup cor vt Deu.28.b
detis gloriā noī meo ait dn̄s exercitu
um: mittā i vos egestatē: ꝛ maledicam
b̄ndictionibus vr̄is: et maledicā illis:
qm̄ nō posuistꝫ sup cor. Ecce ego p̄ij-
ciā vobis brachiū: ꝛ dispgā sup vultū
vestrū stercus solennitatū vestrarū: et

assumet vos secū. Et scietꝭ q͛ misi ad
vos mādatū istud: vt esset pactū meuꝫ
cū leui dic̄ dn̄s exercituū. Pactū meū
fuit cū eo vite ⁊ pacis ⁊ dedi ei timo-
rē ⁊ timuit me ⁊ a facie noīs mei pa-
B uebat. Lex veritatꝭ fuit ī ore eiꝰ: ⁊ ini-
q̄tas nō ē inuēta in labijs eiꝰ. In pa-
ce ⁊ in eq̄tate ambulauit mecū: ⁊ mul
tos auertit ab iniq̄tate. Labia ei sacer
dotis custodiūt sciam: ⁊ legē reqrent
ex ore eiꝰ: q͛ angelꝰ dn̄i exercituū est.
Uos aūt recessistis de via: ⁊ scādaliza-
stis plurimos ī lege. Irritū fecistꝭ pactū
leui dicit dn̄s exercituū. Propt̄ q̄d et
ego dedi vos cōtēptibiles et humiles
oībus pplīs: sicut nō fuastis vias me-
as: ⁊ accepistis faciē ī lege. Nūq̄d non
pat̄ vnꝰ oīm nr̄m? Nūq̄d nō deꝰ vnus
C creauit nos? Quare ḡ despicit vnusq̄s-
q̄ vr̄m fratrē suū violās pactū patrū
nr̄oꝝ? Trāsgressus est iuda ⁊ abomia-
tio facta ē ī isrl̄ ⁊ in hierl̄m: q͛ cōtami-
nauit iudas scrificationē dn̄i quā dile
xit: ⁊ habuit filiam dei alieni. Disꝑdet
dn̄s virū q̄ fecerit h̄: magistrū ⁊ disci-
pulū de tabernaculo iacob: ⁊ offerētē
munꝰ dn̄o exercituū. Et h̄ rursū fecistꝭ
Esa.1.d Operiebatꝭ lachrymis altare dn̄i fletu
Amos.5.f ⁊ mugitu: ita vt nō respiciā vltra ad sa
3.1.c crificiū: ‖ nec accipiā placabile q̄d de
manu vr̄a. Et dixistis. Quā ob causā.
Quia dn̄s testificatꝰ ē inter te ⁊ vxorē
D pubertatis tue: quā tu despexisti. Et
hec ꝑticeps tua ⁊ vxor federꝭ tui. Nō-
ne vnꝰ fecit: ⁊ residuū spūs eiꝰ ē? Et q̄d
vnꝰ q̄rit nisi semē dei? Custodite ḡ spi
ritū vr̄m ⁊ vxorē adolescētie tue noli
despicere. Cū odio habueris dimitte:
dicit dn̄s deꝰ isrl̄. Operiet aūt iniq̄tas
vestimētū eiꝰ: dicit dn̄s exercituū. Cu-
stodite spm̄ vr̄m: ⁊ nolite despicere La
borare fecistꝭ dn̄m ī fmonibꝰ vr̄is. Et
dixistis. In q̄ eū fecimus laborare? In
eo q̄ dicitꝭ. Oīs q̄ facit malū bonꝰ est
in cōspectu dn̄i: ⁊ tales ei placēt. Aut
Mat.11.b certe vbi ē deꝰ iudicij? III
Mar.1.a E Cce ego mittā angelū meū: ⁊ ꝑ-
Luc.7.d parabit viā ante faciē meā. Et
statim veniet ad tēplū suū dn̄ator quē
vos queritꝭ: ⁊ angelꝰ testamēti quem
vos vultis. Ecce venit dicit dn̄s exer-
cituū. Et q̄s poterit cogitare diē aduē-
tꝰ eiꝰ? Et q̄s stabit ad vidēdū eū? Ip̄e
eīn q̄si ignis cōflās ⁊ q̄si herba fullo-
nū. Et sedebit cōflās ⁊ emūdās argen
tū: et purgabit filios leui. Et colabit
eos q̄si aurū ⁊ q̄si argētū: ⁊ erūt dn̄o of
ferentes sacrificia ī iusticia. Et place-
bit dn̄o sacrificiū iuda ⁊ hierl̄m sicut
dies seculi et sicut anni antiq̄. Et acce B
dā ad vos ī iudicio: ⁊ ero testis velox
maleficis ⁊ adulterꝭ ⁊ ꝑiuris: et q̄ ca-
lūniant̄ mercedē mercēnarij ⁊ humili
ant viduas ⁊ ⁊ pupillos: ⁊ opprimunt
ꝑegrinū: nec timuerūt me: dicit dn̄s ex
ercituū. Ego eī dn̄s ⁊ nō mutor ⁊ vos
filij iacob nō estis cōsūpti. A diebꝰ eī
patrū vr̄oꝝ recessistꝭ a legittimis meis
⁊ nō custodistis. Reuertimini ad me et
reuertar ad vos: dicit dn̄s exerercituū.
Et dixistis: ī q̄ reuertemur? Si affiget
hō deū: q͛ vos cōfigitꝭ me. Et dixistis?
In q̄ cōfigimꝰ te? In decimis ⁊ ī ꝑmi-
tijs. Et in penuria vos maledicti estis
⁊ me vos cōfigitis gens tota. Inferte C
oēm decimā ī horreū meū: ⁊ sit cibꝰ in
domo mea: ⁊ ꝓbate me sup̄ h̄ dicit do
minꝰ. Si nō aperuero vob̄ cataractas
celi: ⁊ effudero vobis bn̄dictionē vsq̄
ad abūdantiā. Et increpabo ꝓ vobis
deuorātē: ⁊ nō corrūpet fructū t̄re vr̄e:
nec erit sterilis vinea ī agro dicit dn̄s
exercituū. Et beatos vos dicēt oēs gē
tes. Eritis eī vos t̄ra desiderabilis dic̄
dn̄s exercituū. Inualuerūt sup̄ me ver D
ba vr̄a dicit dn̄s. Et dixistis. Quid lo-
cuti sumꝰ ꝯ te? Dixistis. ‖ Uanꝰ ē q̄ ser Job.21
uit deo. Et q̄d emolimētū q͛ custodi-
uimꝰ p̄cepta eiꝰ: ⁊ q͛ ambulauimꝰ tri
stes corā dn̄o exercituū? Ergo nūc bea
tos dicimꝰ arrogātes. Siq̄dē edificati
sūt faciētes īpietates: ⁊ tēptauerūt de-
um ⁊ salui facti sūt. Tūc locuti sūt ti-
mētes deū: vnusq̄sq̄ cū ꝓximo suo. Et
attēdit dn̄s ⁊ audiuit ⁊ scriptꝰ ē liber
monimēti coram eo timentibus dn̄m
⁊ cogitātibꝰ nomē eiꝰ. Et erūt mihi ait
dn̄s exercituū ī die q̄ ego facio ī pecu-
liū: ⁊ parcā eis sic̄ parcit vir filio suo
seruienti sibi. Et ꝯuertimini: ⁊ videbi
tis q̄d sit inter iustū ⁊ impiū: ⁊ īter ser
uientē deo ⁊ nō seruientē ei. IIII
E Cce eīn dies veniet succēsa q̄si A
caminꝰ: ⁊ erūt oēs sup̄bi ⁊ oēs
faciētes impietatē stipula. Et ī
flāmabit eos dies veniēs dicit dn̄s ex
ercituū: q̄ nō derelinquet eis radicē et
germē. Et orief vobis timētibꝰ nomē

meū sol iusticie: ⁊ sanitas ī pennis ei⁹.
Et egrediemini ⁊ salietꝭ sicut vitulus
de armēto: ⁊ calcabitꝭ impios cū fue-
rint cinis sub plāta pedū vrōꝝ: in die
B q̄ ego facio dicit dn̄s exercituum. Me
Exo.20.a mētote legis moysi s̄ui mei: quā man
daui ei ī oreb ad oēm isrl̄: p̄cepta ⁊ iu
dicia. Ecce ego mittā vob̄ heliā ꝓphe-
tā anteq̄ veniat dies dn̄i magn⁹ ⁊ hor
ribilis. Et cōuertet cor patrū ad filios
⁊ cor filioꝝ ad p̄res eoꝝ: ne forte veni-
am ⁊ pcutiā terrā anathemate.

Explicit Malachias ꝓpheta. Inci-
pit ꝓlogus beati Hieronymi p̄sbyteri
in libros Machabeorum.

M Achabeoꝝ libri duo p̄notāt
p̄lia inter hebreoꝝ duces gē-
tēq̄ ꝑsaꝝ pugnā q̄z sabbato
rū: ⁊ nobiles machabei ducꝭ
triūphos: ex cui⁹ noīe ⁊ libri idē sunt
nūcupati. ‖ Hec q̄z historia cōtinet etiā
Mach.7.a inclyta illa gesta machabeoꝝ fratrū: q̄
sub antiocho rege ꝓ sacris legib⁹ dira
tormēta ꝑpessi sūt. Quos mat̄ pia dū
diuersis supplitijs vrgerēt̄: nō solū nō
fleuit: sed et gaudēs hortabat̄ ad glo-
riā passiōis.

Itē ali⁹ ꝓlogus

M Achabeoꝝ libri licet nō ha-
beant̄ ī canone hebreoꝝ: tn̄
ab ecclīa inter diuinoꝝ volu
minū ānotāt̄ historias. Pre-
notāt aūt p̄lia int̄ hebreoꝝ duces gen
tesq̄ ꝑsarū: pugnā q̄z sabbatoꝝ ⁊ no-
biles machabei triūphos: sed⁹ q̄z ami
citiarū cū romanorū ducib⁹ atq̄ lega
2.Ma.7.a tionū. ‖ Machabei septem frēs ab vna
matre machabea noīe geniti: custodiē
tes legē: p̄ris traditionē: nō māducā-
tes carnē porcinā: ob h̄ ab antiocho
rege seuissimo ī antiochia martirij glo
ria coronati sūt cū matre sua atq̄ se-
pulti cū magna veneratiōe ibi q̄escūt.

Explicit ꝓlogus. Incipit liber pri-
mus Machabeorum. Capitulū. I

A E T factū ē post
q̄ ꝑcussit alexāder philip
pi macedo q̄ p̄m⁹ regna-
uit ī grecia: egressus d̄ ter
ra cethim: dariū regē ꝑsa
rū ⁊ medoꝝ: cōstituit p̄lia multa: ⁊ ob
tinuit oīm munitiōes: ⁊ interfecit re-
ges terre. Et ꝑtrāsijt vsq̄ ad fines t̄re
⁊ accepit spolia multitudinis gētiū: et
siluit t̄ra ī cōspectu ei⁹. Et cōgregauit
virtutē exercitū fortē nimis: ‖ ⁊ exalta- Judith.1.c
tū ē ⁊ eleuatū cor ei⁹: ⁊ obtinuit regio
nes gentiū ⁊ tyrānos: ⁊ facti sūt illi in
tributū. Et post hec decidit in lectū: ⁊
cognouit q̄ moreret̄. Et vocauit pue-
ros suos nobiles q̄ secū erāt nutriti a
iuuētute sua ⁊ diuisit illis regnū suū
cū adhuc viueret. Et regnauit alexan-
der ānis duodecim: ⁊ mortu⁹ ē. Et ob B
tinuerūt pueri ei⁹ regnū: vnusq̄sq̄ in
loco suo: ⁊ imposuerūt oēs sibi diade-
mata post mortem ei⁹: ⁊ filij eoꝝ post
eos ānis multꝭ: ⁊ multiplicata sūt ma
la ī terra. Et exijt ex eis radix pctī: an-
tiochus illustrꝭ fili⁹ antiochi regꝭ qui
fuerat rome obses: ⁊ regnauit in anno
cētesimo tricesimoseptimo regni gre-
coꝝ. In dieb⁹ illis exierunt ex isrl̄ filij
iniq̄ ⁊ suaserūt multꝭ dicētes. Eamus
⁊ disponam⁹ testm̄ cū gentib⁹ q̄ circa
nos sūt: q̄ ex q̄ recessim⁹ ab eis: inue-
nerūt nos multa mala. Et bon⁹ visus
ē s̄mo ī oculis eoꝝ. Et destinauerunt
aliq̄ de p̄plo: ⁊ abierūt ad regē: ⁊ dedit
illis ptātē: vt facerēt iusticiā gētiū. Et
edificauerūt gymnasiū ī hierosolymis
s̄m leges nationū: ⁊ fecert̄ sibi p̄putia:
⁊ recesserūt a testamēto scō: ⁊ iūcti sūt
nationib⁹: ‖ ⁊ venūdati sūt vt facerēt 3.Reg.21.c
malū. Et paratū ē regnū ī ꝯspectu an-
tiochi: ⁊ cepit regnare ī terra egypti: vt
regnaret sup duo regna. Et intrauit ī C
egyptū ī multitudine graui: ī currib⁹
⁊ elephātis ⁊ eq̄tib⁹: ⁊ copiosa nauiū
multitudine. Et ꝯstituit bellū adūsus
ptolomeū regē egypti: ⁊ verit⁹ ē ptolo
me⁹ a facie ei⁹ ⁊ fugit: ⁊ ceciderūt vul-
nerati multi. Et cōp̄hendit ciuitates
munitas ī t̄ra egypti ⁊ accepit spolia
t̄re egypti. Et cōuertit antiochus post
q̄ ꝑcussit egyptū ī cētesimo ⁊ q̄drage-
simo ⁊ t̄tio anno ⁊ ascēdit ad isrl̄ ⁊ as-
cēdit hierosolymā ī mltitudine graui.
Et intrauit ī sctificationē cū sugbia: ⁊
accepit altare aureū: ⁊ cādelabrū lumi
nis ⁊ vniuersa vasa ei⁹ ⁊ mēsam ꝓposi
tionis ⁊ libatoria ⁊ phialas ⁊ mortari
ola aurea ⁊ velū ⁊ coronas ⁊ ornamen
tū aureū qd̄ ī facie tēpli erat: ⁊ cōmi-
nuit oia. Et accepit argētū ⁊ auꝝ ⁊ va
sa cōcupiscibilia: ⁊ accepit thesauros
occultos q̄s inuenit: ⁊ sublatꝭ oib⁹ abijt
ī t̄rā suā. Et fecit cedē hoim: ⁊ locutus

est in supbia magna. Et fact⁹ ē plāct⁹
D magn⁹ in isrl' ꝛ in oī loco eoꝝ. Et inge
muerūt pncipes ꝛ seniores: ꝛ iuuenes
ꝛ virgines infirmati sūt ꝛ speciositas
mulierū imutata est. Ois marit⁹ sum-
psit lamētū: ꝛ q̄ sedebāt ī thoro mari-
tali lugebāt. Et cōmota ē t̄ra sup ha-
bitātes ī ea: ꝛ vniuersa dom⁹ iacob in
duit cōfusionē. Et post duos annos di
erū misit rex pncipē tributoꝝ ī ciuita-
tes iuda: ꝛ venit hierl'm cū turba ma-
gna. Et locut⁹ ē ad eos v̄ba pacifica
ī dolo ꝛ crediderūt ei. Et irruit sup ci-
uitatē repente: ꝛ pcussit eā plaga ma-
gna: ꝛ pdidit p̄pl'm multū ex isrl'. Et ac
cepit spolia ciuitatꝫ: ꝛ succēdit eā igni
Et destruxit domos ei⁹ ꝛ muros ei⁹ in
circuitu: ꝛ captiuas duxerūt mulieres
ꝛ natos: ꝛ pecora possederūt. Et edifi-
cauerūt ciuitatē dauid muro magno
ꝛ firmo ꝛ turrib⁹ firmis: ꝛ facta ē illis
in arcē. Et posuerūt illic gētē peccatri
cē viros iniq̊s: ꝛ cōualuerūt in ea. Et
E posuerūt arma ꝛ escas ꝛ ꝯgregauerūt
spolia hierl'm ꝛ reposuerūt illic: ꝛ facti
sunt ī laqueū magnū. Et factū ē h̄ ad
insidias sāctificationi ꝛ ī diabolū ma
lū isrl'. Et effuderūt sāguinē inocentē
p circuitū sctificatiōis: ꝛ cōtamiauerūt
sctificationē: ꝛ fugerūt habitatores hie
rusalē ꝓpt eos facta ꝛ ē habitatio ex-
teroꝝ: ꝛ facta ē extera semini suo: ꝛ na
ti ei⁹ reliquerūt eā. Sāctificatio ei⁹ de
Thobie. 2.b solata ē sicut solitudo. ‖ dies festi eius
Amos. 8.c cōuersi sūt ī luctū sabbata ei⁹ ī oppro
briū: honores ei⁹ ī nihilū. Scdm gl'iaꝫ
ei⁹ mltiplicata ē ignominia ei⁹: ꝛ sub-
limitas ei⁹ cōuersa ē ī luctū. Et scp̄sit
rex antiochus oī regno suo: vt eēt ois
ppl'us vn⁹. Et reliq̄rūt vnusq̄sqꝫ legē
suā: ꝛ cōsenserūt oēs gētes ſm v̄bū re
gis antiochi. Et multi ex isrl' cōsenserūt
ei: ꝛ sacrificauerūt idolis: ꝛ coinq̄naue
rūt sabbatū. Et misit rex antiochus li-
F bros p man⁹ nūciorū ī hierl'm: ꝛ ī oēs
ciuitates iude vt sequerent̄ leges gen-
tiū t̄re: ꝛ ꝓhiberēt holocausta ꝛ sacri-
ficia ꝛ placatiōes fieri in tēplo dei et
ꝓhiberēt celebrari sabbatū ꝛ dies so-
lēnes. Et iussit coinq̄nari sctā ꝛ sctm
ppl'm isrl'. Et iussit edificari aras ꝛ tē-
pla: ꝛ idola ꝛ imolari carnes suillas et
pecora cōia: ꝛ relinq̄re filios suos in-
circūcisos ꝛ coinq̄nari aīas eoꝝ ī oib⁹
īmūdicijs ꝛ abomīationib⁹: ita vt ob
liuiscerent̄ legē ꝛ imutarēt oēs iustifi-
cationes dei. Et q̄cūqꝫ nō fecissent ſm
v̄bū regis anthiochi; morerent̄. Scdm
oia v̄ba hec scripsit oī regno suo: ꝛ p̄-
posuit pncipes p̄pl'o q̄ hec fieri coge-
rēt. Et iusserūt ciuitatib⁹ iude sacrifi-
care. Et ꝯgregati sūt multi de ppl'o ad
eos q̄ dereliq̄rāt legē dn̄i: ꝛ fecerūt ma
la sup t̄rā: ꝛ effugauerūt p̄pl'm isrl' ī ab
ditis ꝛ ī abscōditꝫ fugitiuoꝝ locꝫ. Die
q̄ntadecima mēsis casleu: q̄nto ꝛ q̄dra
gesimo ꝛ cētesimo anno: edificauit rex
antiochus abomīandū idolū desolati
onis sup altare dei: ꝛ p vniuersas ciui G
tates iude ī circuitu edificauerūt aras
ꝛ añ ianuas domoꝝ ꝛ ī plateis incēde-
bāt thura ꝛ sacrificabāt. Et libros le-
gis dei cōbusserūt igni scindētes eos:
ꝛ apud quēcūqꝫ iueniebāt libri testa-
mēti dn̄i: ꝛ q̄cūqꝫ obſuabat legē dn̄i:
ſm edictū regis trucidabāt eū. In v̄tu
te sua faciebāt hec p̄pl'o isrl': q̄ inuenie-
bat̄ ī oī mēse ī citatib⁹. Et q̄nta ꝛ vi-
cesima die mēsis sacrificabāt sup arā
q̄ erat ꝯ altare: ꝛ mulieres q̄ circūcide
bāt filios suos trucidabant̄ ſm iussum
regis antiochi. Et suspēdebāt pueros
a ceruicib⁹ p vniūsas domos eoꝝ ꝛ eos
q̄ circūciderāt illos: trucidabāt. Et mlt
ti de p̄pl'o isrl' diffinierūt apud se: vt nō
māducarēt imūda ꝛ elegerūt magꝫ mo
ri q̄ꝫ cibis coinq̄nari imūdis: ꝛ noluc-
rūt infringere legē dei sctām: ꝛ truci-
dati sūt. Et facta ē ira magna sup po-
pulū isrl' valde. II B
i N dieb⁹ il-
lis surrexit matathias fili⁹ io-
hānis filij symeōis sacerdos ex
filijs ioarim ab hierl'm: ꝛ ꝯsedit ī mōte
modin. Et habebat filios q̄nqꝫ: iohā-
nā q̄ ꝯgnominabat̄ gaddis: ꝛ simonē
q̄ ꝯgnomiabat̄ thasi: ꝛ iudā q̄ vocaba
tur machabe⁹ ꝛ eleazarū q̄ ꝯgnoiabat̄
abarō ꝛ ionathā q̄ cognoiabat̄ apph⁹
Hi viderūt mala q̄ fiebāt ī p̄pl'o iuda ꝛ
ī hierl'm. Et dixit matathias. Ue mihi
vt q̄d natus sum videre ꝯtritionē p̄pli
mei ꝛ ꝯtritionē ciuitatꝫ sctē: ꝛ sedere il
lic cū dat̄ ī manib⁹ inimicoꝝ? Sācta
in manu extraneoꝝ facta sūt: tēplū ei⁹
sicut hō ignobilis. Uasa glorie ei⁹ ca-
ptiua abducta sūt: trucidati sūt senes
ei⁹ ī plateis: ꝛ iuuenes ei⁹ ceciderūt in
gladio inimicoꝝ. Que gēs nō heredi-

tauit regnū eiꝰ:⁊ n̄ obtinuit spolia eiꝰ
B Ois cōpositio eiꝰ ablata ē. Que erat li
bera facta ē ancilla. Et ecce scā nr̄a ⁊
pulchritudo nr̄a ⁊ claritas nr̄a desola
ta ē:⁊ coinq̄nauerūt eā gētes. Quo ꝫ
nobis adhuc viuere? Et scidit vestimē
ta sua matathias ⁊ filij eiꝰ ⁊ ōperuerūt
se ciliti͂s:⁊ planxerūt valde. Et venerūt
illuc q̄ missi erāt a rege antiocho: vt
cogerēt eos q̄ cōfugerāt i ciuitatē mo
din:imolare ⁊ accēdere thura:⁊ a lege
dei discedere. Et multi de pp̄lo isrl̄ cō-
sentiētes accesserūt ad eos sꝫ matathi
as ⁊ filij eiꝰ ꝯstāter steterūt. Et rn̄den-
tes q̄ missi erant ab antiocho dixerūt
matathie. Princeps ⁊ clarissimꝰ ⁊ ma-
gnꝰ es in hac ciuitate:⁊ ornatꝰ filijs ⁊
fratribꝰ. Ergo accede prior ⁊ fac iussū
regꝭ sic fecerūt oēs gētes ⁊ viri iuda ⁊
q̄ remāserūt i hierl̄m:et eris tu et filij
tui int̄ amicos regꝭ:et āplificatꝰ auro
et argēto et mūeribꝰ multꝭ. Et rn̄dit
matathias:⁊ dixit magna voce. Et si
C oēs gētes regi ātiocho obediūt vt dis
cedāt vnusq̄sq꜄ a s̄uitute legꝭ patrū su
orū ⁊ cōsentiāt mandatꝭ eiꝰ:ego ⁊ filij
mei ⁊ frēs mei obediemus legi patrū
nr̄orum. Propitiꝰ sit nob̄ deꝰ:n̄ ē nob̄ vti
le relinq̄re legē ⁊ iusticias dei. Nō au
diemꝰ:v̄ba regꝭ antiochi:nec sacrifica
bimꝰ trāsgrediētes legꝭ nr̄e mādata:
vt camꝰ altera via. Et vt cessauit loq̄
v̄ba hec:accessit q̄dā iudeꝰ i oīm ocul̄
sacrificare idol̄ sup arā i ciuitate modin
s̄m iussū regꝭ. Et vidit matathias ⁊ do
luit:⁊ cōtremuerūt renes eiꝰ. Et accen
sus ē furor eiꝰ s̄m iudiciū legis:⁊ insi
liens trucidauit eū sup arā. Sꝫ ⁊ virū
quē rex antiochus miserat q̄ cogebat
imolari occidit i ip̄o tp̄e:⁊ arā destru-
Nu.25.b xit.‖⁊ zelatꝰ est legē sicut fecit phinees
zambri filio salomi Et exclamauit ma
tathias voce magna i ciuitate dicēs. Ois
q̄ zelū hꝫ legꝭ statuēs testm̄ exeat post
me. Et fugit ip̄e ⁊ filij eiꝰ i mōtes ⁊ re-
D liq̄rūt q̄cūq꜄ hēbāt i ciuitatē. Tūc de-
scēderūt multi q̄rētes iudiciū ⁊ iusti-
ciā i desr̄tū:⁊ sederūt ibi ip̄i ⁊ filij eiꝰ ⁊
mulieres eorum ⁊ pecora eorum: q̄m iunda
uerūt sup eos mala. Et renūciatū ē vi
ris regꝭ ⁊ exercitui q̄ erāt i hierl̄m ciui
tate dd̄;q̄m discessissent viri q̄dā q̄ dis
sipauerūt mādatū regꝭ i loca occulta i
desr̄to:⁊ abissent post illos mlt̄i. Et sta

tim prexerūt ad eos:⁊ ꝯstituerūt adū-
sus eos p̄liū i die sabbatorum. Et dixer̄t
ad eos. Resistitꝭ ⁊ nūc adhuc? Exite et
facite s̄m v̄bū regꝭ antiochi: ⁊ viuetꝭ
Et dixer̄t. Nō exibimꝰ:neq꜄ faciemꝰ v̄
bū regꝭ vt polluamꝰ diē sabbatorum. Et
ꝯcitauerūt adūsus eos p̄liū. Et n̄ rn̄de
rūt eis:nec lapidē miser̄t i eos:nec op-
pilauerūt loca occulta dicētes. Moria
mur oēs i simplicitate nostra: ⁊ testes
erūt sup nos celū ⁊ t̄ra q̄ iuste pditis
nos. Et intulerūt ill̄ bellū sabbatꝭ: et
mortui sūt ip̄i ⁊ vxores eorum ⁊ filij eorum
⁊ pecora eorum vsq꜄ ad mille aīas hoim.
Et cognouit matathias ⁊ amici eiꝰ:et E
luctū habuer̄t sup eos valde. Et dixit
vir ꝓximo suo Si oēs fecerimꝰ sicͣ frēs
nr̄i fecerūt ⁊ nō pugnauerimꝰ adūsus
gētes ꝓ aīabꝰ nr̄is ⁊ iustificatiōibꝰ no
stris citiꝰ disp̄dēt nos a t̄ra. Et cogita
uerūt i die illa dicentes. Ois hō q̄cūq꜄
venerit ad nos in bello die sabbatorū
pugnemꝰ adūsus eū:⁊ n̄ moriemur oēs
sicut mortui sūt fratres nr̄i i occultis
Tūc ꝯgregata ē ad eos synagoga iude
orū fortꝭ viribꝰ ex isrl̄: ois volūtariꝰ i
lege:⁊ oēs q̄ fugiebāt a mal̄ addiui sūt
ad eos:⁊ facti sūt ill̄ ad firmamentū.
Et collegerūt exercitū:⁊ pcusser̄t pctō
res i ira sua:⁊ viros iniq̄s i indignati
one sua:⁊ ceteri fugerūt ad natiōes: vt
euaderent. Et circūiuit matathias ⁊
amici eiꝰ ⁊ destruxerūt aras: ⁊ circūci-
derūt pueros icircūcisos q̄tq̄t iuener̄t
i finibꝰ isrl̄ i fortitudie. Et psecuti sūt
filios sup̄bie:⁊ ꝓsperatū ē opꝰ i mani-
bꝰ eorum. Et obtinuerūt legē de manibꝰ F
gētiū ⁊ de manibꝰ regū:⁊ nō dederunt
cornu pctōri. Et appropinquerūt dies
matathie moriendi:⁊ dixit filijs suis.
Nūc cōfortata ē sup̄bia ⁊ castigatio:⁊
tp̄s eusiōis ⁊ ira idignatiōis. Nūc ꝫ o
filij emulatores estote legꝭ:⁊ date aīas
v̄ras ꝓ testō patrū:⁊ memētote operū
patrū q̄ fecerūt in generatiōibꝰ suis:et
accipietꝭ gloriā magnā ⁊ nomē et̄nū
‖Abraā nōne in temptatione inuētꝰ Gen̄.22.c
est fidelis ⁊ reputatū ē ei ad iusticiā?
Joseph in tp̄e angustie sue custodiuit Gen̄.35.k
mādatū ⁊ factꝰ ē dn̄s egypti.‖ Phine Nu.25.c
es pat̄ noster zelādo zelū dei accepit te
stamētū sacerdotij et̄ni.‖Jesus dū im Jos̄.1.b
pleuit v̄bū:factꝰ ē dux in isrl̄.‖ Caleb Nu.14.a
dū testificat̄ i ecclīa ‖accepit heredits Jos̄.14.c

tē. Dauid ī sua misericordia ꝯsecutꝰ ē
2.Reg.18.g sedē regni ī secula. Helias dū zelat zelū
4.Reg.2.b legꝭ: receptꝰ ē in celū‖Ananias ⁊ aza-
Dañ.3.c rias ⁊ misael credētes liberati sunt de
Dañ.6.e flāma.‖Daniel ī sua simplicitate libe-
E ratus ē de ore leonū. Et ita cogitate ꝑ
generationē ⁊ generationē: q: oēs q̄
sperāt ī eū nō infirmāt̄. Et a verbis vi
ri pctōris ne timueritꝭ: q: glīa eiꝰ ster-
cꝰ ⁊ vermis ē. Hodie extollit̄ ⁊ cras nō
īuenieт̄: q: cōūsus ē ī terrā suā: ⁊ cogi
tatio eiꝰ perijt. Uos ergo filij ꝯfortamini
Nō ē de tex- ⁊ viriliter agite ī lege:‖q: cū feceritꝭ q̄
tu neqꝫ in li vobis p̄cepta sūt ī lege a dño deo vr̄o:
bris correctꝭ in ip̄a gloriosi eritꝭ. Et ecce simon fra
ter vester scio ꝙ vir cōsilij ē. Ipsum au
dite semꝑ: ⁊ ip̄e erit vobis pat̄. Et iu-
das machabeꝰ fortis viribꝰ a iuuētu-
te sua sit vobis p̄nceps militie: ⁊ ipse
aget bellū ꝓpl̄i. Et adduceтꝭ ad vos om
nes factores legꝭ: ⁊ vindicate vīdictā
ꝓpl̄i vr̄i. Retribuite retributionē gē-
tibꝰ: ⁊ ītēdite ī p̄ceptū legꝭ. Et bñdixit
eos ⁊ appositꝰ ē ad pr̄es suos. Et deffū-
ctus ē anno cētesimo q̄dragesimo sex-
to: ⁊ sepultꝰ ē a filijs suis ī sepulchris
patrū suoꝝ ī modin: ⁊ plāxerūt eū oīs
A T sur (isrl̄ plāctu magno. III
c rexit iudas q̄ vocabat̄ macha-
beus filiꝰ eiꝰ ꝓ eo: ⁊ adiuuabāt
eū oēs frēs eiꝰ ⁊ vniūsi q̄ se cōiūxerāt
patri eiꝰ: ⁊ p̄liabāt̄ p̄liū isrl̄ cū leticia.
Et dilatauit glīam ꝑplo suo: ⁊ induit
se loricā sic̄ gigas ⁊ succinxit se arma
bellica sua in p̄lijs: ⁊ ꝓtegebat castra
gladio suo. Silis factꝰ ē leoni ī opibꝰ
suis: ⁊ sicut catulꝰ leōis rugiēs ī vena
tione. Et ꝑsecutꝰ ē iniq̄s ꝑscrutās eos
⁊ q̄ cōturbabāt ꝓplm̄ suū: eos succēdit
flāmis: ⁊ repulsi sūt inimici eiꝰ p̄ timo
re eiꝰ. Et oēs opariј iniq̄tatꝭ ꝯturba-
ti sunt: ⁊ directa ē salꝰ ī manu eiꝰ. Et
exacerdabat reges mltos: ⁊ letificabat
iacob ī opibꝰ suis: ⁊ ī seculū memoria
eiꝰ ī benedictiōe. Et ꝑambulabat ciui
tates iuda ⁊ ꝑdidit ipios ex eis: ⁊ auer
tit irā ab isrl̄. Et noiatꝰ ē vsqꝫ ad no-
uissimū t̄re: ⁊ cōgregauit ꝑeuntes. Et
ꝯgregauit appolloniꝰ gētes: ⁊ a sama-
ria virtutē multā ⁊ magnā ad bellan
B dū ꝯ isrl̄. Et ꝯgnouit iudas ⁊ exijt ob
uiā illi: ⁊ ꝑcussit ⁊ occidit illū ⁊ cecide
rūt vulnerati multi ⁊ reliq̄ fugerūt: et
accepit spolia eoꝝ. Et gladiū appollo
nij abstulit iudas ⁊ erat pugnās ī eo
oībꝰ diebꝰ. Et audiuit serō p̄nceps ex
ercitꝰ syrie ꝙ ꝯgregauit iudas ꝯgrega
tionē fideliū ⁊ ecclesiā secū. Et ait: Fa-
ciā mihi nomē ⁊ glīficabor in regno:
⁊ debellabo iudā ⁊ eos q̄ cū ip̄o sunt q̄
spernebāt verbū regꝭ. Et p̄pauit se: et
ascēderūt cū eo castra ipioꝝ fortes au
xiliarij vt facerēt vindictā ī filios isrl̄.
Et appropinquerūt vsqꝫ bethorō: ⁊ ex
iuit iudas obuiā illis cū paucis. Ut āt
viderūt exercitū veniētē sibi obuiā: di
xerūt iude Quō poterimꝰ pauci pugna
re ꝯ multitudinē hāc tātā ⁊ tā fortē?
Et nos fatigati sumus ieiunio hodie.
Et ait iudas. Facile ē ꝯcludi multos ī
manu paucoꝝ: ⁊ nō ē differētia ī ꝯspe-
ctu dei celi liberare ī multꝭ ⁊ in paucꝭ
qm̄ nō ī multitudine exercitꝰ victoria
belli: sed de celo fortitudo ē. Ipsi veni C
unt ad nos ī multitudine cōtumaci et
suꝑba vt disꝑdāt nos ⁊ vxores nr̄as et
filios nr̄os: ⁊ vt spoliēt nos. Nos vero
pugnabimꝰ ꝓ aiabꝰ nr̄is ⁊ legibꝰ nr̄is
⁊ ip̄e dñs conteret eos añ faciē nr̄am.
Uos aūt ne timueritꝭ eos. Ut cessauit
aūt loq̄ insiluit ī eos subito: ⁊ cōtritꝰ
ē seron ⁊ exercitꝰ eiꝰ ī ꝯspectu ip̄ius: et
ꝑsecutꝰ ē eū ī descēsu bethoron vsqꝫ ī
cāpū. Et ceciderūt ex eis octingēti vi
ri reliq̄ aūt fugerūt ī t̄rā philistijm. Et
cecidit timor iude ac fratrū eius ⁊ for
mido suꝑ oēs gētes ī circūitu eoꝝ: ⁊ ꝑ
uenit ad regē nomē eiꝰ: ⁊ de p̄lijs iude
narrabāt oēs gētes. Ut audiuit autē
rex anthiochus s̄mones istos iratꝰ est
aīo: ⁊ misit ⁊ cōgregauit exercitū vniū
si regni sui castra fortia valde. Et ape
ruit erariū suū: ⁊ dedit stipēdia exerci-
tui ī annū: ⁊ mādauit illis vt essent pa
rati ad oīa Et vidit ꝙ defecit pecunia D
de thesaurꝭ suis: ⁊ tributa regiōis mo
dica ꝓpter dissensionē ⁊ plagā quā fe-
cit in t̄ra vt tolleret legitima q̄ erāt a
primis diebꝰ. Et timuit ne nō haberet
et semel et bis in sūptꝰ ⁊ donaria q̄ de
derat ante larga manu: et abūdauerat
suꝑ reges q̄ añ eū fuerāt. Et cōsternatꝰ
erat aīo valde: ⁊ cogitauit ire ī ꝑsidem
et accipe tributa regionū et ꝯgregare
argētū multū. Et reliq̄t lysiā hominē
nobilē d̄ genere regali suꝑ negocia re
gia a flumine eufraten vsqꝫ ad flumen
egypti: ⁊ vt nutriret anthiochū filium

suū donec rediret. Et tradidit ei medi
um exercitū ⁊ elephātos: ⁊ mādauit ei
de oībus que volebat et de inhabitan
tibus iudeā et hierusalē: ⁊ vt mitteret
ad eos exercitū ad cōterendā ⁊ extirpā
dam ꝟtutem israel: ⁊ reliq̄as hierl'm: ⁊
auferendā memoriā eoꝝ de loco: et vt
cōstitueret habitatores filios alienige
nas in oībꝰ finibꝰ eoꝝ: ⁊ sorte distribu
eret terrā eoꝝ. Et rex assumpsit ꝑtē ex
E ercitus residui: et exiuit ab antiochia
ciuitate regni sui anno cētesimo et q̄
dragesimoseptio: ⁊ trāsfretauit eufra
ten flumen: ⁊ ꝑambulabat supiores re
giones. Et elegit lysias ptolomeū filiū
dorimini ⁊ nicanorū ⁊ gorgiam viros
potētes ex amicis regis: ⁊ misit cū eis
q̄draginta milia viroꝝ et septē milia
equitū: vt venirent in terrā iuda ⁊ dis
perderēt eā ſm verbū regis. Et ꝓcesse
rūt vt irent cū vniuersa virtute sua et
venerūt ⁊ applicuerūt āmaū i terra cā
pestri. Et audierunt mercatores regio
nū nomē eoꝝ: ⁊ acceperūt argētū ⁊ au
rū multū valde ⁊ pueros: ⁊ venerūt in
castra vt accipent filios isrl' in ſuos: ⁊
additi sūt ad eos exercitꝰ syrie et terre
alienigenaꝝ. Et vidit iudas ⁊ frēs eiꝰ
q2 multiplicata sūt mala: ⁊ exercitꝰ ap
plicabat ad fines eoꝝ: ⁊ cognouerunt
verba regis q̄ mandauit ꝑp'lo facere in
interitū ⁊ cōsūmationē. Et dixerūt vnus
F quisq3 ad ꝓximū suū. Erigamꝰ deiecti
onē ꝑp'li nr̄i: ⁊ pugnemꝰ ꝓ ꝑp'lo nr̄o et
sāctis nr̄is. Et cōgregatꝰ est cōuentꝰ vt
essent parati in ꝓliū: ⁊ vt orarēt ⁊ pete
rēt miscdiam ⁊ miseratiōes. Et hieru
salē nō habitabat: sed erat sicut deser
tū. Nō erat q̄ ingrederet̄ et egrederet̄
de natis eius: ⁊ sanctū cōculcabat̄. Et
filij alienigenarū erāt in arce: ibi erat
habitatio gētiū. Et ablata ē voluptas
a iacob: et defecit ibi tibia et cithara.
Et cōgregati sūt et venerūt i masphat
cōtra hierusalē locus oratiōis erat in
masphat ante i isrl'. Et ieiunauerūt il
la die: et induerūt se cilitijs: ⁊ cinerem
iposuerūt capiti suo: et disiuerūt vesti
mēta sua. Et expāderūt libros legis d̄
q̄bus scrutabāt̄ gentes silitudinē si
mulacroꝝ suoꝝ: ⁊ attulerūt ornamēta
sacerdotalia ⁊ primitias ⁊ decimas: et
suscitauerūt nazareos q̄ impleuerant
dies. Et clamauerūt voce magna i ce
lū dicētes. Quid faciemꝰ istis et q̄ eos G
ducemꝰ? Et sācta tua cōculcata sūt et
ꝯtaminata sunt: ⁊ sacerdotes tui facti
sūt i luctū ⁊ in humilitatē. Et ecce na
tiones cōuenerūt aduersū nos vt nos
disperdāt. Tu scis q̄ cogitant in nos.
Quō poterimꝰ subsistere añ faciē eoꝝ:
nisi tu deus adiuues nos? Et tubis ex
clamauerunt voce magna. Et post hec
cōstituit iudas duces ꝑp'li: tribunos et
cēturiones ⁊ pētacontarchos et decu
riones. ‖ Et dixit his q̄ edificabant do Deu.20.b
mos et sponsabāt vxores et plātabant Judi.7.a
vineas ⁊ formidolosis: vt redirēt vnus
quisq3 in domū suā ſm legē. Et moue
runt castra: et collocauerūt ad austrū
āmaū. Et ait iudas: Accigimini ⁊ esto
te filij potētes: ⁊ estote parati in mane
vt pugnet̄ aduersus natiōes has que
cōuenerūt disperdere nos ⁊ sācta nr̄a:
quoniā meliꝰ est nos mori in bello: q̄3
videre mala gētis nostre ⁊ sāctoꝝ. Si
cut aūt fuerit volūtas in celo: sic fiat.

T assūpsit gorgias q̄nq3 IIII A
e milia viroꝝ et mille eq̄tes ele
ctos. Et mouerūt castra nocte
vt applicarēt ad castra iudeoꝝ: et ꝑcu
terent eos subito. Et filij q̄ erāt ex ar
ce: erāt illis duces. Et audiuit iudas ⁊
surrexit ipe ⁊ potētes ꝑcutere ꝟtutem
exercituū regis: que erāt i āmaum. Ad
huc eñ dispsus erat exercitꝰ a castris.
Et venit gorgias i castra iude noctu: ⁊
neminē iuenit. Et q̄rebat eos i monti
bꝰ: q2m dixit: fugiūt hi a nob. Et cū di
es factꝰ eēt: apparuit iudas i cāpo cum
tribꝰ milibꝰ viroꝝ tm̄: q̄ tegumenta et
gladios n̄ habebāt. Et viderunt castra
gētium valida: ⁊ loricatos ⁊ eq̄tatꝰ in
circuitu eoꝝ: ⁊ hi docti ad ꝓliū. Et ait
iudas viris q̄ secū erāt. Ne timueritis
multitudinē eoꝝ: ⁊ impetū eoꝝ ne for
mideť. ‖ Mementote q̄liter salui facti Exo.14.g
sūt pr̄es nr̄i i mari rubro: cū sequeret̄
eos pharao cū exercitu mlto. Et nunc
clamemꝰ i celū ⁊ miserebit̄ nr̄i dn̄s: et
memor erit testamēti patꝝ nr̄oꝝ: ⁊ cō
teret exercitū istū añ faciē nr̄az hodie:
⁊ sciēt oēs gētes q2 ē deꝰ q̄ redimat et
liberet isrl'. Et leuauerunt alienigene I.9.b B
ocl'os suos: ⁊ viderūt eos venientes ex
aduso. Et exierūt d̄ castris i ꝓliū: ⁊ tuba
cecinerūt hi q̄ erāt cū iuda. Et ꝯgressi
sūt: ⁊ ꝯtrite sūt gētes ⁊ fugerūt i cāpū.

Nouissimi aũt ceciderũt ĩ gladio:et ꝑ-
secuti sũt eos vsq; gezeron ⁊ vsq; in cã
pos idumee ⁊ azoti ⁊ iamnie ⁊ cecide-
rũt ex illꝫ vsq; ad tria milia viroꝝ. Et
reũsus est iudas:⁊ exercitꝰ eiꝰ sequens
eum. Dixitq; ad ꝑplm: Nõ ꝯcupiscatis
spolia:q꞉ bellũ ꝯ nos ẽ ⁊ gorgias ⁊ ex-
ercitꝰ eiꝰ ꝓpe nos ĩ mõtibꝰ:sꝫ state nũc
ꝯ inimicos nr̃os et expugnate eos: et
sumetis postea spolia securi. Et adhuc
loquẽte iuda hec:ecce apparuit ps q̃dã
C ꝓspiciẽs de mõte. Et vidit gorgias ꝙ
in fugã ꝯũsi sũt sui:⁊ succẽsi sũt castra
Fumus enĩ q̇ videbaꝫ declarabat qđ
factũ ẽ. Quibꝰ illi ꝯspectis timuerunt
valde:aspiciẽtes simul ⁊ iudã: ⁊ exerci
tuũ ĩ cãpo paratũ ad ꝑliũ. Et fugerũt
oẽs in campo alienigenaꝝ:⁊ iudas re
uersus ẽ ad spolia castroꝝ. Et accepe-
rũt aurũ multũ ⁊ argẽtũ et hyacinthũ
et purpurã marinã ⁊ opes magnas:et
ꝯuersi hymnũ canebãt:et bñdicebant
deũ in celũ qm̃ bonus ẽ:qm̃ in seculũ
misc͠dia eius. Et facta ẽ salus magna ĩ
isrł in die illa. Quicunq; aũt alienige-
narũ euaserũt: venerũt ⁊ nũciauerunt
lysie vniuersa q̃ acciderant. Quibꝰ ille
auditis:ꝯsternatꝰ aĩo deficiebat: ꝙ nõ
qualia voluit:talia ꝯtigerũt in isrł:et
qualia mãdauit rex. Et sequẽti ãno cõ
gregauit lysias viroꝝ electorum sexa
ginta milia:⁊ equitũ q̇nq; milia:vt de
D bellaret eos. Et venerũt in iudeã:⁊ ca
stra posuerũt ĩ bethoron:⁊ occurrit il-
lis iudas cũ decẽ milibꝰ viris. Et vide
1. Re. 17. f rũt exercitũ fortẽ ⁊ orauit ⁊ dixit‖ Be-
nedictus es saluator isrł qui cõtriuisti
impetũ potẽtis in manu serui tui da-
1. Re. 14. b uid:‖⁊ tradidisti castra alienigenaruꝫ
in manu ionathe filij saul ⁊ armigeri
eius. Cõclude exercitũ istũ ĩ manu po-
puli tui israel: et cõfundaꝫ in exercitu
suo ⁊ equitibꝰ. Da illis formidinẽ:⁊ ta
befac audaciã virtutis eoꝝ:et cõmoue
anꝫ cõtritione sua. Deijce illos gladio
diligentiũ te et collaudent te oẽs qui
nouerũt nomẽ tuũ:ĩ hymnis. Et cõmi
serunt ꝑliũ:et ceciderũt de exercitu
lysie q̇nq; milia viroꝝ. Uidens aũt ly
sias suoꝝ fugã:⁊ iudeoꝝ audaciã:⁊ ꝙ
parati sunt aut viuere aut mori forti-
ter abijt antiochiã ⁊ elegit milites:vt
multiplicati rursus venirent ĩ iudeã.
E Dixit aũt iudas ⁊ fratres eiꝰ. Ecce cõ-
triti sunt inimici nr̃i:ascẽdamus nũc
mũdare sãcta ⁊ renouare. Et cõgrega-
tus est oĩs exercitꝰ:⁊ ascenderũt in mõ
tem sion. Et viderũt sãctificationẽ de-
sertã:⁊ altare ꝓphanatũ:⁊ portas exu-
stas:et in atrijs virgulta nata sicut in
saltu vel ĩ mõtibꝰ: ⁊ pastophoria diru-
ta. Et sciderũt vestimẽta sua:⁊ planxe
rũt plãctu magno:⁊ imposuerũt cine-
rẽ sup caput suũ:⁊ ceciderũt ĩ faciẽ su-
per trã:⁊ exclamauerũt tubis signoꝝ:
⁊ clamauerũt ĩ celũ. Tũc ordinauit iu
das viros vt pugnarent adũsus eos q̇
erãt ĩ arce:donec emundarẽt sãcta. Et
elegit sacerdotes sine macula volunta
tẽ habẽtes in lege dei:⁊ mũdauerunt
sãcta:⁊ tulerũt lapides ꝯtaminatiõis in
locũ immundũ. Et cogitauit đ altari ho
locaustoꝝ qđ ꝓphanatũ erat: q̃d de eo
faceret. Et icidit illi ꝯsiliũ bonũ vt de-
strueret illud:ne forte illis eẽt ĩ oppro-
briũ:q꞉ ꝯtaminauerũt illud gẽtes:⁊ de
moliti sũt illđ. Et reposuerũt lapides F
in mõte domꝰ in loco apto quoadusq;
veniret ꝓpħa ⁊ rñderet de eis. Et acce-
perũt lapides ĩtegros ſm legẽ ⁊ edifi-
cauerunt altare nouũ ſm illud qđ fuit
ꝑꝰs:⁊ edificauerũt sãcta ⁊ q̃ itra domũ
erãt intrinsecꝰ ⁊ edem ⁊ atria sãctifica
uerũt. Et fecerũt vasa sãcta noua:⁊ in
tulerũt cãdelabꝝ ⁊ altare incensoꝝ et
mẽsam ĩ tẽplũ. Et incẽsũ posuerũt sup
altare:⁊ accẽderũt lucernas q̃ sup can
delabꝝ erãt:⁊ lucebãt in tẽplo. Et po
suerãt sup mẽsã panes:⁊ appẽderũt ve
lamina:⁊ ꝯsũmauerũt oĩa opa q̃ fece-
rãt. Et añ matutinũ surrexerunt q̇nta
et vicesima die mẽsis noni: ħ ẽ mẽsis
casleu cẽtesimi q̃dragesimioctaui ãni:
obtulerũt sacrificiuꝫ ſm legẽ sup alta
re holocaustoꝝ nouũ qđ fecerũt. Scđꝫ
tp̃s ⁊ ſm diẽ ĩ q̃ ꝯtamiauerũt illud gẽ
tes:ĩ ip̃a renouatũ ẽ in cãticis ⁊ citha
ris et cynaris et cymbalis. Et cecidit G
oĩs ꝑpłs in faciẽ:⁊ adorauerũt ⁊ bñdi-
xerũt in celũ eũ q̇ ꝓsperauit eis. Et fe
cerũt dedicationẽ altaris diebꝰ octo:⁊
obtulerũt holocausta cũ leticia:⁊ salu
taria laudis. Et ornauerũt faciẽ tem-
pli coronis aureis ⁊ scutulis:⁊ dedica
uerũt portas ⁊ pastophoria:⁊ imposue
rũt eis ionuas. Et facta ẽ leticia ĩ po-
pulo magna valde:⁊ auersũ est oppro-
briũ gẽtiũ. Et statuit iudas et frẽs eiꝰ

⁊ vniũsa ecclia isrl: vt agat dies dedi-
catiõis altar͛ ĩ tpibꝰ suis ab ãno ĩ an-
nũ p dies octo: a q̃nta et vicesima die
mẽsis casleu cum leticia ⁊ gaudio. Et
edificauerũt ĩ tpe illo mõtẽ sion: ⁊ p cir
cũitũ muros altos ⁊ turres firmas: ne
qñ venirẽt gẽtes ⁊ ꝯculcarẽt eũ sicut
antea fecerũt. Et collocauit illic exer-
citũ vt ſuarẽt eũ: ⁊ muniuit eũ ad cu-
stodiẽdũ bethsurã: vt hrẽt pplˢ muni-
tionẽ ꝯ facie idumee. V

A e T factũ ẽ vt audierũt gẽtes in
circũitu q2 edificatũ ẽ altare et
sãctuariũ sicut prius: irate sũt valde: ⁊ co-
gitabãt tollere genꝰ iacob q̃ erãt inter
eos: ⁊ ceperũt occidere d͛ pplo ⁊ psequi
Et debellabat iudas filios esau ĩ idu-
mea: ⁊ eos q̃ erãt ĩ arabathane: q2 cir-
cũsedebãt israelitas: et pcussit eos pla-
ga magna. Et recordatꝰ ẽ maliciã fili-
orũ bean: q̃ erãt pplo ĩ laqueũ ⁊ ĩ scãda
lũ insidiãtes ei ĩ via. Et cõclusi sũt ab
eo ĩ turribꝰ: ⁊ applicuit ad eos et ana-
thematizauit eos: ⁊ ĩcẽdit turres eorũ
igni cũ oibꝰ q̃ ĩ eis erãt. Et trãsiuit ad
filios ãmon ⁊ ĩuenit manũ fortẽ ⁊ po-
pulũ copiosũ: ⁊ timotheũ ducẽ ipoꝝ.
Et cõmisit cũ eis ꝑlia mlta ⁊ ꝯtriti sũt
ĩ ꝯspectu eoꝝ ⁊ pcussit eos: ⁊ cepit ga-
zer ciuitatẽ ⁊ filias eiꝰ: ⁊ reũsus ẽ ĩ iu-
deã. Et ꝯgregate sũt gẽtes q̃ sũt in ga-
laad adũsus israelitas q̃ erãt ĩ finibꝰ
eoꝝ vt tollerẽt eos ⁊ fugerũt ĩ dathe-
man munitiões: ⁊ miserũt lrãs ad iudã

B ⁊ frẽs eiꝰ dicẽtes: Cõgregate sũt aduer
sũ nos gẽtes p circũitũ vt nos auferãt
⁊ parãt venire ⁊ occupare munitiões ĩ
quã ꝯfugimꝰ: ⁊ timotheꝰ ẽ dux exerci-
tus eoꝝ. Nũc ergo veni ⁊ eripe nos de ma
nibꝰ eoꝝ: q2 cecidit multitudo d͛ nob.
Et oẽs frẽs nři q̃ erãt ĩ loc͛ tubin in-
terfecti sũt: ⁊ captiuas duxerũt vxores
eoꝝ ⁊ natos ⁊ spolia ⁊ pemerũt illic fe
re mille viros. Et adhuc eple legebãt.
Et ecce alij nũcij venerũt d͛ galilea cõ
scissis tunic͛ nũciãtes ſm vba hec: di-
cẽtes ꝯuenisse adũsũ se: a ptolomaida
⁊ tyro ⁊ sydone: ⁊ repleta ẽ ois galilea
alienigenis vt nos ꝯsumant. Ut audi-
uit aũt iudas ⁊ pplˢ ſmones istos: ꝯue
nit ecclia magna cogitare q̃d facerent
fratribꝰ suis q̃ ĩ tribulatiõe erant ⁊ ex-
pugnabãt ab eis. Dixitq3 iudas simo
ni fratri suo. Elige tibi viros ⁊ vade ⁊
libera frẽs tuos ĩ galilea ego aũt ⁊ fra
ter meꝰ ionathas ibimꝰ ĩ galaadithim
Et reliq̃t iosephũ filiũ zacharie ⁊ aza-
riã duces ppli cũ residuo exercitu ĩ iu-
dea ad custodiã: ⁊ ꝑcepit ill͛ dicẽs: Pre
estote pplo huic: ⁊ nolite bellũ cõmitte
re adũsũ gẽtes donec reũtamur. Et da
ti sũt simoni viri tria milia vt iret ĩ ga
lileã: iude aũt octo milia ĩ galaadithim
Et abijt simõ ĩ galileã: ⁊ cõmisit ꝑlia
mlta cũ gẽtibꝰ Et ꝯtrite sũt gẽtes a fa
cie eiꝰ ⁊ psecutꝰ ẽ eos vsq3 ad portam
ptolomaidis: ⁊ ceciderũt d͛ gentibꝰ fere
tria milia viroꝝ ⁊ accepit spolia eorũ.
Et assũpsit eos q̃ erãt ĩ galilea ⁊ ĩ arba
tis cũ vxoribꝰ ⁊ nat͛: ⁊ oibꝰ q̃ erãt ill͛:
⁊ adduxit ĩ iudeã cũ leticia magna. Et
iudas machabeꝰ ⁊ ionathas frater eiꝰ
trãsierũt iordanẽ: ⁊ abierũt viã triũ die
rũ ĩ desertũ Et occurrerũt eis nabuthei ⁊
susceperũt eos pacifice ⁊ narrauerũt eis
oia q̃ acciderãt fratribꝰ eoꝝ ĩ galaadi-
tide: ⁊ q2 mlti ex eis cõphẽsi sũt ĩ bara
sa ⁊ bosor et ĩ alimis et ĩ casphor ⁊ ma
geth ⁊ carnaim. He oẽs ciuitates mu-
nite ⁊ magne. Sz ⁊ ĩ ceter͛ ciuitatibꝰ
galaaditidis tenẽt cõphẽsi. Et in cra
stinũ ꝯstituerũt admouere exercitũ ciui
tatibꝰ his: ⁊ cõphẽdere ⁊ tollere eos in
vna die. Et ꝯũtit iudas ⁊ exercitꝰ eius
viã ĩ desertũ bosor repente: ⁊ occupauit
ciuitatẽ ⁊ occidit oẽ3 masculũ ĩ ore gla
dij: ⁊ accepit oia spolia eoꝝ ⁊ succẽdit
eã igni. Et surrexerũt inde nocte ⁊ ibãt D
vsq3 ad munitiões Et factũ ẽ diluculo
cũ eleuassẽt oclos suos: ⁊ ecce pplˢ mul
tus cuiꝰ nõ erat numerꝰ: portãtes scalas
⁊ machinas vt cõphẽderẽt munitiões
⁊ expugnarẽt eos. Et vidit iudas q2 ce
pit bellũ: ⁊ clamor belli ascẽdit ad celũ
sicut tuba: ⁊ clamor magnꝰ de ciuitate. Et
dixit exercitui suo. Pugnate hodie ꝓ
fribꝰ vřis. Et venit tribꝰ ordinibꝰ post
eos: ⁊ exclamauerũt tubis ⁊ clamauerũt
ĩ oratione. Et cognouerũt castra timothei
q2 machabeꝰ ẽ: ⁊ refugerũt a facie eiꝰ.
Et pcusserũt eos plaga magna: ⁊ cecide
rũt ex eis ĩ die illa fere octo milia viro
rũ. Et diũtit iudas ĩ maspha ⁊ expug-
nauit et cepit eã: et occidit oẽm mascu
lũ eiꝰ et sũpsit spolia eiꝰ: et succẽdit eã
igni. Inde pexit et cepit casbon: ⁊ ma
ged ⁊ bosor: ⁊ reliq̃s ciuitates galaadi
tidis. Post hec aũt vba ꝯgregauit ti-

motheꝰ exercitū aliū: ⁊ castra posuit ꝯ
raphon trās torrētem. Et misit iudas
speculari exercitū: ⁊ renūciauerūt ei di
cētes: qꝛ ꝯuenerūt ad eū oēs gētes q̄ i
circūitu nr̄o sūt: ⁊ exercitꝰ multus ni-
mis. Et arabas ꝯduxerūt i auxiliū si-
bi: ⁊ castra posuerūt trās torrētē: para
E ti ad te venire i p̄liū. Et abijt iudas
obuiā ill'. Et ait timotheꝰ p̄ncipibꝰ ex-
ercitꝰ sui. Cū appropinquerit iudas et
exercitꝰ eiꝰ ad torrētē aq̄: si transierit
ad nos prior: nō poterimꝰ sustinere eū:
qꝛ potēs poterit aduersū eos. Si vero ti
muerit trāsire ⁊ posuerit castra ext̄ flu-
men: trāsfretemꝰ ad eos: ⁊ poterimꝰ ad
uersus illū. Ut aūt appropinquauit iu
das ad torrētē aq̄: statuit scribas ppl'i
secus torrētem ⁊ mādauit eis dicens:
Neminē hoīm reliq̄ritis: sꝫ veniāt oēs
in p̄liū. Et trāsfretauit ad illos prior:
⁊ oīs ppl's post eū. Et ꝯtrite sūt oēs gē
tes a facie eoꝝ ⁊ ꝓiecerūt arma sua: et
fugerūt ad phanū qđ erat i carnaim.
Et occupauit ipaꝫ ciuitatē: ⁊ phanuꝫ
succēdit igni cū oībꝰ q̄ erāt in ipo. Et
oppressa ē carnaim: ⁊ nō potuit sustine
re ꝯ faciem iude. Et cōgregauit iudas
vniūsos israelitas q̄ erāt i galaaditi-
de a minimo vsq; ad maximū: ⁊ vxores
eoꝝ: ⁊ natos ⁊ exercituꝫ magnū valde:
vt venirēt i t̄rā iude. Et venerūt vsq;
ephron: ⁊ hec ciuitas magna i igressu
F posita munita valde. Et nō erat decli-
nare ab ea dextra vel sinistra: sꝫ ꝑ me-
diū iter erat. Et icluserūt se q̄ erāt in ci
uitate: ⁊ obstruxerūt portas lapidibꝰ.
Nu. 20. e ‖Et misit ad eos iudas v̄bis pacificis
dicēs: Trāseamꝰ ꝑ t̄rā vr̄aꝫ vt eamꝰ in
terrā nr̄aꝫ: ⁊ nemo vob̄ nocebit: tm̄ pe
dibꝰ trāsibimꝰ. Et nolebant eis aperi-
re. Et p̄cepit iudas p̄dicari i castris: vt
applicarēt vnusq̄sq; in q̄ erat loco. Et
applicuerūt si viri v̄tutis: ⁊ oppugna-
uit ciuitatē illā tota die ⁊ tota nocte:
⁊ tradita ē ciuitas i manu eiꝰ. Et per-
emerūt oēm masculū i ore gladij: ⁊ era
dicauit eā: ⁊ accepit spolia eiꝰ: ⁊ trāsi-
nit ꝑ totam ciuitatē sup̄ iterfectos. Et
trāsgressi sūt iordanē in cāpo magno
ꝯ faciē bethsan. Et erat iudas congre
gans extremos: et exhortabat̄ ppl'm ꝑ
totā viā donec venirēt i terrā iuda. Et
ascenderūt in mōtē sion cum leticia et
gaudio: ⁊ obtulerūt holocausta: qꝛ ne-
mo ex eis cecidisset donec reuerterent̄
in pace. Et i diebꝰ q̄bꝰ erat iudas ⁊ io-
nathas i t̄ra galaad: ⁊ simon frater eiꝰ
in galilea: ꝯ faciem ptolomaidis audi-
uit iosephus zacharie filius: ⁊ azarias
p̄nceps v̄tutis res b̄n gestas: ⁊ p̄lia q̄ fa
cta sūt ⁊ dixit: Faciamus ⁊ ipi nob̄ no B
mē ⁊ eamꝰ pugnare adūsus gētes q̄ in
circūitu nr̄o sūt. Et p̄cepit his q̄ erant
i circūitu suo ⁊ abierūt iamniā: et exi-
uit gorgias d̄ ciuitate: ⁊ viri eiꝰ obuiā
illis i pugnā. Et fugati sūt iosephꝰ et
azarias vsq; in fines iudee: ⁊ ceciderūt
illo die de pp'lo isrl' ad duo milia viri.
Et facta ē plaga magna i pp'lo: qꝛ non
audierūt iudā ⁊ fratres eiꝰ: existimātes
fortiter se facturos. Ipi aūt nō erāt de
semine viroꝝ illoꝝ: ꝑ q̄s salꝰ facta ē in
isrl'. Et viri iuda magnificati sūt val-
de in ꝯspectu oīs isrl' ⁊ gentiū oīm: vbi
audiebat̄ nomē eoꝝ. Et cōuenerūt ad
eos fausta acclamātes. Et exiuit iudas
⁊ frēs eiꝰ et expugnabāt filios esau in
t̄ra q̄ ad austrū ē: ⁊ ꝑcussit chebrō ⁊ fi-
lias eiꝰ ⁊ muros eiꝰ: ⁊ turres eiꝰ succē-
dit igne i circūitu. Et mouit castra vt
iret i t̄raꝫ alienigenaꝝ: ⁊ ꝑambulabat
samariā. In die illa ceciderūt sacerdo-
tes i bello dū volūt fortit' facere: dū si-
ne ꝯsilio exeunt in p̄liū. Et declinauit
iudas i azotū i terrā alienigenaꝝ: ⁊ di-
ruit aras eoꝝ: ⁊ spolia deoꝝ suoꝝ suc-
cēdit igni: ⁊ cepit spolia ciuitatū ⁊ reū
sus ē i terram iuda. VI
e T rex antiochꝰ ꝑambulauit su A
periores regiōes. Et audiuit eē
ciuitatē elimaidem in ꝑside nobilissi-
mā ⁊ copiosā i argēto ⁊ auro: tēpluq;
i ea locuplex valde. Et illic velamia au
rea ⁊ lorice ⁊ scuta ‖q̄ reliq̄t alexander S. I. a
philippi rex macedo q̄ regnauit p̄mꝰ in
grecia. Et venit q̄rebat cape ciuitateꝫ
⁊ dep̄dari eā ⁊ nō potuit: qm̄ innotuit
s̄mo his q̄ erāt i ciuitate. Et insurrexe
rūt i p̄liū ⁊ fugit inde: ⁊ abijt cū tristi-
cia magna: ⁊ reūsus est babyloniā. Et
venit q̄ nūciaret ei i perside: qꝛ fugata
sūt castra q̄ erāt i terra iuda: ⁊ qꝛ abijt
lysias cū v̄tute forti i p̄mis ⁊ fugatus
ē a facie iudeoꝝ: ⁊ inualuerūt armis ⁊
viribꝰ ⁊ spolijs multis q̄ ceperunt d̄ ca-
stris q̄ exciderūt: ⁊ qꝛ diruerūt abomi-
nationē quā edificauerant sup̄ altare
qđ erat i hierl'm: ⁊ sāctificatiōem sicut

prius circūdederūt muris excelsis:sꝫ ⁊
bethsurā ciuitatē suā Et factū ē vt au
diuit rex ſmones istos expauit et com
motꝰ ē valde:⁊ decidit in lectū ⁊ inci-
dit in languorē p̄ tristicia: qꝛ nō est fa
B ctū sicut cogitabat. Et erat illic ꝑ dies
mltos quia renouata est in eo tristicia
magna ⁊ arbitratꝰ ē se mori. Et voca-
uit oēs amicos suos. et dixit illis: Re-
cessit somnꝰ ab oculis meis:⁊ ꝯcidi et
corrui corde p̄ solicitudīe Et dixi ī cor
de meo. In quātā tribulatiōeꝫ deueni
⁊ in q̄s fluctꝰ tristicie in q̄ nūc sū: q̄ io-
cūdus eram ⁊ dilectꝰ ī ptāte mea. Nūc
vero reminiscor maloꝝ q̄ feci in hieru
salē: vnde ⁊ abstuli oīa spolia aurea et
argētea q̄ erāt in ea:⁊ misi auferre ha-
bitātes iudeā sine causa Cognoui ꝙ qꝛ
ꝓpterea inuenerūt me mala ista:⁊ ecce
pereo tristicia magna in terra aliena.
Et vocauit philippū vnum de amicis
suis:⁊ p̄posuit eū suꝑ vniuersū regnuꝫ
suū. Et dedit ei diadema:⁊ stolā ⁊ an-
nulū: vt adduceret antiochū filiū suuꝫ
⁊ nutriret eū ⁊ regnaret. Et mortuꝰ est
illic antiochus rex āno cētesimo q̄dra
gesimonono. Et cognouit lysias qm̄
mortuꝰ ē rex:⁊ ꝯstituit regnare antio-
chum filiū eius quē nutriuit adolescē
C tem:⁊ vocauit nomen eiꝰ eupatorē. Et
hi q̄ erāt in arce ꝯcluserāt israel in cir-
cūitu sanctoꝝ:⁊ q̄rebant eis mala sem
per ad firmamētū gētiū. Et cogitauit
iudas disperdere eos:⁊ ꝯuocauit vni-
uersū pplm vt obsiderēt eos. Et ꝯuene
rūt simul:⁊ obsederūt eos āno centesi-
mo q̄nquagesimo:⁊ fecerūt balistas et
machinas. Et exierūt q̄dā ex eis q̄ ob-
sidebant: et adiunxerūt se illis aliqui
impij ex isrl:⁊ abierūt ad regem ⁊ dixe
rūt: Quousq; nō facis iudiciū:⁊ vindi
cas fratres nr̄os. Nos decreuimꝰ ſui-
re patri tuo ⁊ ambulare in p̄ceptis eiꝰ
⁊ obsequi edictꝭ eius:⁊ filij populi nr̄i
ꝓpter hec alienabāt se a nobis. Et qui
cūq; inueniebant̄ ex nob interficiebant̄
et hereditates nr̄e diripiebant̄. Et non
ad nos tm̄ extēderūt manū: sꝫ ⁊ in oēs
fineꝫ nr̄os. Et ecce applicuerūt hodie
ad arcē in hierlm occupare eā:⁊ muni
tionē ī bethsurā munierūt. Et nisi p̄-
ueneris eos velociꝰ: maiora ꝙ̄ hec fa-
ciēt:⁊ nō poterꝭ obtinere eos. Et iratꝰ
ē rex vt hec audiuit: et cōuocauit oēs
amicos suos ⁊ p̄ncipes exercitus sui ⁊
eos qui suꝑ eq̄tes erāt. Sꝫ ⁊ d̄ regnis D
alijs ⁊ d̄ insulis maritimis venerūt ad
eum exercitꝰ ꝯducticiꝰ. Et erat nume-
rus exercitus eiꝰ centū milia peditūꝫ:
⁊ viginti milia eq̄tū:⁊ elephāti trigin-
taduo: docti ad prelium. Et venerunt
ꝑ idumeaꝫ ⁊ applicuerūt ad bethsurā:
⁊ pugnauerūt dies mltos:⁊ fecert ma
chinas. Et exierūt ⁊ succēderūt eas ig-
ni:⁊ pugnauerūt viriliť. Et recessit iu-
das ab arce:⁊ mouit castra ad bethza
charā ꝯ castra regꝭ. Et surrexit rex an
lucē:⁊ ꝯcitauit exercitꝰ ī ipetū ꝯ viam
bethzacharā. Et cōparauerūt se exercitꝰ
ī p̄liū:⁊ tubis cecinerūt. Et elephātis
oñderūt sāguinē vue ⁊ mori: ad acuen
dos eos ī p̄liū. Et diuisert bestias ꝑ le
giones:⁊ astitert singul' elephātꝭ mille
viri loricꝭ ꝯcatenatꝭ:⁊ galee eree ī ca-
pitibꝰ eoꝝ:⁊ q̄ngēti eq̄tes ordiāti vni-
cuiq; bestie electi erant. Hi an̄ tp̄s vbi
cunq; erat bestia ibi erāt:⁊ q̄cūq; ibat
ibāt:⁊ n̄ discedebāt ab ea. Sꝫ ⁊ turres
lignee suꝑ eos firme ꝓtegētes: suꝑ sin-
gulas bestias: et suꝑ eas machine. Et
suꝑ singl'as viri ꝟtutꝭ trigintaduo q̄
pugnabāt desuꝑ:⁊ intꝰ mgr̄ bestie. Et E
residuū eq̄tatū hinc ⁊ inde statuit ī du
as ꝑtes: tubis exercitū cōmouere et ꝑ-
urgere ꝯstipatos ī legiōibꝰ eiꝰ. Et vt re
fulsit sol in clypeos aureos ⁊ ereos re-
splēduerūt mōtes ab eis:⁊ resplēdue-
rūt sicꝭ lāpades ignis. Et disticta ē ꝑs
exercitꝰ regꝭ ꝑ mōtes excelsos et alia ꝑ
loca humilia:⁊ ibāt caute ⁊ ordinate.
Et cōmouebant̄ oēs inhabitātes t̄rā a
voce mltitudis eoꝝ ⁊ īcessu turbe ⁊ col
lisione armoꝝ. Erat eñ exercitꝰ mag-
nus valde ⁊ fortꝭ. Et appropiauit iu-
das ⁊ exercitꝰ eiꝰ ī p̄liū:⁊ ceciderūt d̄ ex-
ercitu regꝭ sexcēti viri Et vidit eleazar
filiꝰ saura vnā d̄ bestijs loricatā loricꝭ
regꝭ:⁊ erat eminēs suꝑ ceťas bestias.
Et visū ē ei ꝙ ī ea eēt rex ⁊ dedit se vt
liberaret pplm suuꝫ:⁊ acq̄reret sibi no-
mē et'nū. Et cucurrit ad eā audacter ī F
medio legiōis interficiēs a dextris ⁊ a
sinistrꝭ:⁊ cadebāt ab eo huc atq; illuc
Et iuit sub pedes elephātꝭ ⁊ supposuit
se ei:⁊ occidit eū ⁊ cecidit ī t̄rā suꝑ ip̄m
⁊ mortuꝰ ē illic. Et vidētes ꝟtutē re-
gis ⁊ ipetū exercitꝰ eiꝰ: diūterunt se ab
eis. Castra āt regꝭ ascenderūt ꝯ eos: in

hierl̄m:⁊ applicuerūt castra regꝭ ad iu-
deā ⁊ mōtē siō. Et fecit pacē cū his q̇
erāt i bethsura:⁊ exierūt ꝺ citate qꝛ nō
erāt eis ibi alimēta ꝯclusis qꝛ sabbata
erāt terre. Et cōp̄hēdit rex bethsurā:⁊
ꝯstituit ibi custodiā ꝫuare eā:⁊ ꝯūrit
castra ad locū sāctificatiōis dies mul
tos. Et statuit illic balistas et machi-
nas ⁊ ignis iacula ⁊ tormenta ad lapi
des iactandos:⁊ spicula ⁊ scorpios ad
mittēdas sagittas ⁊ fūdibula. Fecerūt
aūt ⁊ ipi machinas adūsus machinas
eoꝝ:⁊ pugnauerūt dies mltos. Esce āt
nō erāt i citate eo ꝙ septimꝰ annꝰ esset
et q̇ remāserāt i iudea ꝺ gētibꝰ ꝯsūpse-
rāt reliq̄as eoꝝ q̄ reposite fuerāt Et re
māserūt i sāctꝭ virꝭ pauci qm̄ obtinue
rat eos fames:⁊ dispsi sūt vnusq̄sq; in
E locū suū. Et audiuit lysias ꝙ philippꝰ
quē ꝯstituerat rex antiochꝰ cū adhuc
viueret vt nutriret antiochū filiū suū
⁊ regnaret reūsus ē a ꝑside ⁊ media:et
exercitꝰ q̇ abierat cū ipo:⁊ qꝛ q̄rebat
suscipere regni negocia. Et festinauit
ire:⁊ dicere ad regē ⁊ duces exercitus.
Deficimꝰ q̄tidie ⁊ esca nob̄ modica ē:⁊
locꝰ quē obsidemꝰ ē munitꝰ:⁊ incūbit
nob̄ ordinare ꝺ regno Nūc itaq; demꝰ
dextras hoibꝰ istis:⁊ faciamꝰ cū ill̄ pa-
cem ⁊ cū oī gēte eoꝝ:et ꝯstituamꝰ illis
vt ambulēt i legitimis suis sicut ꝑus.
Propter legitima em̄ ipoꝝ q̇ despexi-
mus irati sūt:et fecerūt oīa hec. Et pla
cuit ꝫmo in ꝯspectu regꝭ et ꝑncipū:et
misit ad eos pacē facere et ceperūt il-
lā:et iurauit illis rex et ꝑncipes ⁊ exie
rūt de munitiōe. Et intrauit rex mōtē
siō et vidit munitiōē loci:⁊ rupit citiꝰ
iuramētum qꝺ iurauit ⁊ mādauit de-
struere murū i gyro. Et discessit festinā
ter et reūsus ē antiochiā:et iuenit phi
lippū dn̄antem ciuitati:⁊ pugnauit ad
uersus eū et occupauit ciuitatē. VII
A Nno cētesimo quinq̄gesimo et
a ꝑmo: exijt demetrius seleuci fi-
liꝰ ab vrbe roma:et ascēdit cū
paucꝭ viris i ciuitatē maritimā:⁊ reg-
nauit illic. Et factū ē vt igressus ē do-
mū regni patꝝ suoꝝ cōp̄hēdit exercitꝰ
ātiochū ⁊ lysiā vt adducerēt eos ad eū
⁊ res ei inotuit ⁊ ait: Nolite mihi ostē
dere faciē eoꝝ. Et occidit eos exercitꝰ
Et sedit demetriꝰ suꝑ sedē regni sui:et
venerūt ad eū viri iniq̇ ⁊ impij ex isrl̄:⁊
alchimꝰ dux eoꝝ:q̇ volebat fieri sacer
dos Et accusauerūt ppl̄m apꝺ regē dicē
tes. Perdidit iudas ⁊ frēs eiꝰ amicos
tuos:⁊ nos dispdidit ꝺ t̄ra nr̄a. Nūc ꝫ
mitte viꝝ cui credis vt eat et videat ex
terminiū oē qꝺ fecit nob̄ i regiōibꝰ re-
gis:⁊ puniat oēs amicos eiꝰ ⁊ adiuto-
res coꝝ Et elegit rex ex amicꝭ suis bac B
chidē q̇ dn̄abat t̄ās flumē magnū in
regno ⁊ fidelē regi:⁊ misit eū vt vide-
ret exterminiū qꝺ fecit iudas. Sꝫ ⁊ alchi
mū ipiū ꝯstituit i sacerdotiū:⁊ manda
uit ei facere vltiōē i filios isrl̄. Et sur
rexerūt ⁊ venerūt cū exercitu magno i
t̄rā iuda:⁊ miserūt nūcios ⁊ locuti sūt
ad iudā ad frēs eiꝰ ꝟbis pacificꝭ i do-
lo:⁊ nō itenderūt ꝫmonibꝰ eoꝝ. Uide-
rūt em̄ qꝛ venerūt cū exercitu magno:
ꝯuenerūt ad alchimū ⁊ bacchidē ꝯgre
gatio scribaꝝ req̄rere q̄ iusta sūt Et pri
mi assidei q̇ erāt in filijs isrl̄ ⁊ exquirē-
bāt ab eis pacē. Dixerūt em̄: hō sacer
dos de semine aaron venit nō decipiet
nos. Et locutꝰ ē cū eis ꝟba pacifica:⁊ C
iurauit ill̄ dicēs: Nō inferemꝰ vob̄ ma
lū: neq; amicꝭ vr̄is. Et crediderūt ei:et
cōp̄hendit ex eis sexaginta viros ⁊ oc-
cidit eos i vna die ꝫm verbum qꝺ scri
ptū ē ‖ Carnes sctōꝝ tuoꝝ et sāguinem Ps. 78
ipoꝝ effuderūt i circūitu hierl̄m ⁊ nō
erat qui sepeliret. Et incubuit timor ⁊
tremor i oēm ppl̄m: qꝛ dixerūt: Non ē
veritas ⁊ iudiciū i eis. Trāsgressi sunt
em̄ ꝯstitutū:⁊ iusiurādū qꝺ iurauerūt
Et mouit bacchides castra ab hierl̄m
et applicuit i bethzecha:⁊ misit et cōp
hēdit mltos ex eis q̇ a se refugerāt:et
q̄sdā de ppl̄o mactauit:et i puteū mag
nū ꝓiecit. Et cōmisit regionem alchi-
mo:⁊ reliq̇t cū eo auxiliū in adiutoriū
ipsi. Et abijt bacchides ad regē. Et sa D
tis agebat alchimus ꝓ ꝑncipatu sacer
dotij sui. Et ꝯuenerunt ad eū oēs q̇ ꝑ-
turbabāt ppl̄m suū:⁊ obtinuerūt t̄rā
iuda:et fecerūt plagā magnā i isrl̄. Et
vidit iudas oīa mala q̄ fecit alchimꝰ ⁊
q̇ cū eo erāt filijs isrl̄ multo plus ꝙ̄ gē
tes: et exijt i oēs fines iudee i circūitu
et fecit vindictā in viros desertores:et
cessauerūt vltra exire i regionē. Uidit
aūt alchimꝰ ꝙ ꝑualuit iudas ⁊ q̇ cum
eo erāt:⁊ cognouit qꝛ nō pōt sustinere
eos:⁊ egressus ē ad regem:et accusauit
eos multis criminibꝰ ‖ Et misit rex ni- 2. Ma

canorē vnū ex ꝑncipibꝰ suis nobilioꝛi
bus q̄ erat inimicitias exercēs ꝯ isrl̄:⁊
mādauit ei euertere populū. Et venit
nicanoꝛ in hierl̄m cū exercitu magno:
et misit ad iudā ⁊ ad fratres eiꝰ verbis
E pacificis cuꝫ dolo dicēs: Nō sit pugna
īter me et vos. Veniā cū viris paucis
vt videā facies vestras cū pace. Et ve-
nit ad iudā ⁊ salutauerūt se inuicē pa-
cifice:⁊ hostes parati ꝑrant rape iudā.
Et inotuit ꝯmo iude q̄ꝛ cum dolo ve
nerat ad eū:et cōterritꝰ est ab eo:⁊ am
plius noluit videre faciē eiꝰ. Et cogno
uit nicanoꝛ q̄ꝛ denudatum ē ꝯsilium
eius:et exiuit obuiam iude in pugnaꝫ
iuxͣ capharsalama Et ceciderūt d̄ nica
noris exercitu fere quinqꝫ milia viri ⁊
fugerūt ī ciuitatē dauid. Et pꝰ hec ver-
ba ascēdit nicanoꝛ in montem sion: et
exierūt de sacerdotibꝰ ppl̄i salutare eū
ī pace:⁊ demōstrare ei holocaustoma-
ta q̄ offerebāt̄ ꝓ rege. Et irridēs spre-
uit eos et polluit: et locutꝰ ē supbe et
iurauit cū ira dicēs: Nisi traditꝰ fuit
iudas et exercitꝰ eiꝰ in manꝰ meas:con
tinuo cū regressus fuero in pace succē
dam domū istā. Et exijt cū ira magna
Et itrauerūt sacerdotes et steterūt añ
faciē altaris et tēpli:et flētes dixerūt.
F Tu dñe elegisti domū istā ad inuocan
dum nomē tuū in ea:vt esset domꝰ ora
tiōis et obsecratiōis ꝑplo tuo. Fac vin
dictam in homine isto:et exercitu eiꝰ:
et cadāt ī gladio. Memēto blasphemi
as eoꝝ et ne dederis eis vt ꝑmaneāt.
Et exijt nicanoꝛ ab hierusalem et ca-
stra applicuit ad bethoron:et occurrit
illi exercitus syrie. Et iudas applicuit
in adarsa cuꝫ tribus milibus virꝫ. Et
4.Re.19.g oꝛauit iudas et dixit: Qui missi erant
Tob.1.d a rege sennacherib dñe qꝛ blasphema-
Eccli.48.d uerant te:exijt angelus ⁊ ꝑcussit ex eis
Esa.37.g centum octogintaquinqꝫ milia:sic cō
tere exercitum istum in conspectu nr̄o
hodie:et sciāt ceteri qꝛ male locutus ē
sup sācta tua:et iudica illum ꝯm mali-
ciā illius. Et cōmiserūt exercitꝰ ꝓlium
tertiadecima die mensis adar:⁊ ꝯtrita
sūt castra nicanoris:⁊ cecidit ipe ꝑmꝰ
G in ꝓlio. Ut aūt vidit exercitꝰ eiꝰ qꝛ ce-
cidisset nicanoꝛ: ꝓiecerūt arma sua et
fugerūt et ꝑsecuti sūt eos viā vniꝰ diei
ab adazer vsqꝫ quo veniat̄ in gazara:⁊
tubis cecinerūt pꝰ eos cū significatiōi
bus. Et exierūt d̄ omnibꝰ castellis iu-
dee ī circūitu:⁊ vētilabāt eos cornibꝰ
⁊ ꝯuertebāt̄ iteꝝ ad eos. Et ceciderūt
oēs gladio:⁊ non ē relictus ex eis nec
vnꝰ. Et acceperūt spolia eoꝝ in ꝑdam
⁊ caput nicanoris amputauerūt:⁊ de 2.Ma.15.g
xterā eiꝰ quā extēderat supbe:⁊ attule
rūt ⁊ suspēderūt ꝯ hierl̄m. Et letatꝰ est
ꝑpl̄s valde:⁊ egerūt diem illā in leticia
magna. Et constituit agi oībus annis
diem istā tertiadecima die mēsis adar
et siluit terra iuda dies paucos. VIII
A Et audiuit iudas nomē roma-
noꝝ qꝛ sūt potētes viribꝰ ⁊ ac-
quiescūt ad oīa q̄ postulant̄ ab
eis:⁊ q̄cunqꝫ accesserunt ad eos statue
rūt cū eis amicitias:et qꝛ sūt potentes
viribꝰ. Et audierūt ꝓlia eoꝝ ⁊ ꝟtutes
bonas q̄s fecerunt in gallatia:qꝛ obti
nuerunt eos et duxerunt sub tributū.
Et quāta fecerūt ī regione hispanie:⁊
ꝙ in ꝑtātem redegerūt metalla argēti
⁊ auri q̄ illic sūt et possederūt oēꝫ locū
ꝯsilio suo et patiētia: locaqꝫ que lōge
erant valde ab eis ⁊ reges q̄ supuene-
rāt eis ab extremis terre ꝯtriuerūt:et
ꝑcusserūt eos plaga magna. Ceteri aūt
dant eis tributū oībꝰ ānis. Et philip
pū persen cetheoꝝ regē ⁊ ceteros q̄ ad
uersus eos arma tulerāt cōtriuerūt in
bello:⁊ obtinuerunt eos. Et antiochū
magnū regē asie q̄ eis pugnā ītulerat
habēs centū viginti elephātes ⁊ eq̄ta-
tū et currꝰ et exercitū magnū valde: cō
tritū ab eis:⁊ qꝛ ceperūt eū viuū ⁊ sta-
tuerūt ei vt daret ipe ⁊ q̄ regnarent pꝰ
ipm tributū magnū: ⁊ daret obsides:
B et ꝯstitutum. Et regionē indoꝝ ⁊ me-
dos et lydos de optimis regionibꝰ eo-
rū:⁊ acceptas eas ab eis dederunt eu-
meni regi Et qꝛ q̄ erāt apud helladam
voluerūt ire ⁊ tollere eos:⁊ inotuit ser
mo his et miserunt ad eos ducē vnū:
et pugnauerunt contra illos:⁊ cecide-
runt ex eis multi:et captiuas duxerūt
vxores eoꝝ et filios et diripuerūt eos
et terram eorum possederunt:⁊ destru-
xerunt muros eoꝝ:et in seruitutem il-
los redegerūt vsqꝫ in hunc diem. Et re
sidua regna et insulas que aliq̄n resti-
terāt illis exterminauerūt ⁊ in ꝑtātem
redegerunt. Cum amicis autē suis ⁊ q̄
in ipis requiem habebāt conseruaue-
runt amicitiam et obtinuerunt regna

q̄ erāt ꝓxima ⁊ q̄ erāt lōge: qꝛ q̄cunqꝫ
audiebāt nomē eoꝝ timebāt eos. Qui
bus ꝟo vellēt auxilio eē vt regnarēt:
regnabant. Quos aūt vellēt: regno de
C turbabāt: ⁊ exaltati sūt valde. Et i oib⁹
istis nemo portabat diadema: nec in-
duebaꝛ̄ purpura vt magnificareꝛ̄ i ea
Et qꝛ curiā fecerūt sibi: ⁊ q̄tidie ꝯsule-
bāt trecētos viginti ꝯsiliū agētes sem
per de multitudine: vt q̄ digna sunt ge
rant. Et cōmittūt vni hoī magistratū
suū ꝑ singlos ānos dn̄ari vniūse terre
sue: et oēs obediūt vni: et nō est iuidia
neqꝫ zel⁹ inter eos. Et elegit iudas eu-
polemium filiū iohanis filij iacob: ⁊ ia
sonem filiū eleazari: ⁊ misit eos romā
ꝯstituere cū illis amicitiā ⁊ societatē
et vt auferrēt ab eis iugū grecoꝝ qꝛ vi
derūt ꝙ in ꝟuitutē ꝓmerēt regnū isrł.
Et abierūt romā viā multā valde: ⁊ i-
troierūt curiā ⁊ dixerūt. Judas macha
be⁹ et frēs ei⁹ et ppłs iudeoꝝ miserūt
nos ad vos statuere vobiscū societatē:
⁊ pacē: et ꝯscribere nos socios et ami-
cos vr̄os. Et placuit ꝟmo i ꝯspectu eo
rū. Et h̄ rescriptū qđ rescripserūt in ta
bulis ereis et miserūt in hierłm vt eēt
apud eos ibi memoriale pacis ⁊ socie-
tatis. Bū sit romanis ⁊ gēti iudeoꝝ i
mari et i t̄ra i eternū: gladiusqꝫ ⁊ hostꝭ
D ꝓcul sit ab eis. Qꝫ si institerit bellum
romanis ꝓ̇us aut oib⁹ socijs eoꝝ in oi
dn̄atiōe eoꝝ: auxiliū feret gēs iudeoꝝ
ꝓut tp̄s dictauerit corde pleno. Et ꝓ-
liātib⁹ nō dabūt neqꝫ subministrabūt
triticū arma pecuniā naues sic placu-
it romanis: ⁊ custodiēt mandata eorū
nihil ab eis accipiētes. Silr̄ aūt ⁊ si
gēti iudeoꝝ ꝓ̇us acciderit bellū: adiu-
uabūt romani ex aīo ꝓut eis tp̄s ꝑmi
serit: ⁊ adiuuātib⁹ nō dabiꝛ̄ triticū ar-
ma pecunia naues sicut placuit roma
nis ⁊ custodiēt mādata eoꝝ absqꝫ dolo
Scđz hec ꝟba ꝯstituerūt romani ꝓplo
iudeorū. Qꝫ si post hec ꝟba hi aut illi
addere aut demere ad hec aliq̄d volue
rint: faciēt ex ꝓposito suo: ⁊ q̄cūqꝫ ad-
diderint vel dempserint rata erūt. Sꝫ
⁊ đ malis q̄ demetri⁹ rex fecit i eos scri
psim⁹ ei dicētes: Quare grauasti iugū
tuū suꝑ amicos nr̄os ⁊ socios iudeos?
Si ḡ iterū adierit nos adūsū te: facie-
mus illꝭ iudiciū: ⁊ pugnabimus

Nterea (teciū mari tracꝫ. IX

vt audiuit demetri⁹ qꝛ cecidit nicanor
⁊ exercit⁹ ei⁹ i ꝓ̇lio: apposuit bacchidē
⁊ alchimū rursū mittere in iudeā ⁊ de-
xtrū cornu cū illꝭ. Et abierūt viā q̄ du-
cit i galgala: ⁊ castra posuerunt i masa
loth q̄ ē i arbellis ⁊ occupauerūt eā: ⁊ ꝑ
emerūt aīas hoīꝫ młtas. Jn mēse ꝓ̇mo
āni cētesimi ⁊ q̄nq̄gesimi ⁊ scđi appli-
cuerūt exercitū ad hierłm: ⁊ surrexerūt ⁊
abierūt in berea viginti milia viroꝝ ⁊
duo milia eq̄tuꝫ. Et iudas posuera ca-
stra i laisa: ⁊ tria milia viri electi cū eo
Et viderūt młtitudinē exercit⁹ qꝛ mul
ti sūt ⁊ timuerūt valde: ⁊ młti subtra-
xerūt se đ castrꝭ: ⁊ nō remāserūt ex eis ni
si octigēti viri. Et vidit iudas ꝙ deflu
xit exercit⁹ su⁹ ⁊ bellū ꝑurgebat eū: ⁊ cō
fract⁹ ē corde qꝛ nō hēbat tp̄s ꝯgregā-
di eos: ⁊ dissolut⁹ ē. Et dixit his q̄ resi-
dui erāt. Surgam⁹ ⁊ eam⁹ ad adūsari-
os nr̄os: si poterim⁹ pugnare adūsus
eos. Et auertebāt eū dicētes: Nō poteri-
mus: sꝫ liberem⁹ aīas nr̄as modo ⁊ re-
uertamur ad frēs nr̄os: ⁊ tūc pugnabi
mus adūsus eos. Nos āt pauci sum⁹.
Et ait iudas: Absit istā rē facere: vt fu
giam⁹ ab eis. Et si appropiauit tp̄s no B
strū: moriamur i ꝟtute ꝓpꝭ frēs nr̄os:
⁊ nō inferam⁹ crimē glorie nr̄e. Et mo
uit exercit⁹ de castrꝭ: ⁊ steterūt illis ob
uiā. Et diuisi sūt eq̄tes in duas ꝑtes:
⁊ fundibularij ⁊ sagittarij ꝑ̇ibāt exer-
citū: et ꝓ̇mi certaminis oēs potētes.
Bacchides aūt erat in dextro cornu et
ꝓximauit legio ex duab⁹ partib⁹: ⁊ cla
mabāt tubis. Exclamauerūt aūt ⁊ hi q̄
erant ex ꝑte iude etiā ip̄i ⁊ cōmota est
terra a voce exercituū: ⁊ cōmissum est
ꝓ̇liū a mane vsqꝫ ad vesperā. Et vidit
iudas ꝙ firmior ē ꝑs exercit⁹ bacchi-
dis i dextrꝭ: ⁊ ꝯuenerūt cū ip̄o oēs con
stātes corde: ⁊ ꝯtrita ē dextra pars ab
eis: et ꝑsecutus est eos vsqꝫ ad montē
azoti. Et q̄ in sinistro cornu erāt vide-
rūt ꝙ cōtritū est dextrū cornu ⁊ secuti
sūt post iudā ⁊ eos q̄ cū ipso erāt a ter
go. Et ingrauatū ē ꝓ̇liū: ⁊ ceciderūt vul
nerati multi ex his ⁊ ex illis. Et iudas
cecidit: ⁊ ceteri fugerūt. Et ionathas ⁊
simon tulerūt iudā fratrē suū: ⁊ sepelie
rūt eū in sepulchro patrū suoꝝ i cita-
te modin. Et fleuerūt eū oīs ppłus isrł
plāctu magno: ⁊ lugebāt dies multos C
⁊ dixerūt. Quō cecidit potēs q̄ saluum

faciebat ppl'm isrl'. Et cetera v̄ba bel-
lorū iude ⁊ virtutū q̄s fecit ⁊ magnitu
dinis eiꝰ nō sūt descripta. Multa eni
erāt valde. Et factū ē post obitū iude
emerserūt iniq̄ in oibꝰ finibꝰ isrl': ⁊ ex
orti sūt oēs qui opabant̄ iniquitatē.
In diebus illis facta est fames magna
valde: ⁊ tradidit se bacchidi oīs regio
eoꝝ cū ipis. Et elegit bacchides viros
impios ⁊ cōstituit eos dn̄os regionis:
⁊ exq̄rebāt ⁊ pscrutabāt̄ amicos iude:
⁊ adducebāt eos ad bacchidē: ⁊ vindi
cabat in illos ⁊ illudebat. Et facta est
tribulatio magna ī isrl': qualis nō fuit
ex die q̄ nō ē visus pph̄a ī isrl'. Et ɔgre
gati sunt oēs amici iude: ⁊ dixerūt io-
nathe. Exquo frater tuꝰ iudas defun-
ctꝰ ē vir silis ei nō est q̄ exeat cōtra ini
micos nr̄os bacchidē ⁊ eos q̄ inimici
sūt gēt nr̄e. Nūc itaq; te hodie eligi-
mꝰ eē p eo nobis ī pncipē ⁊ ducē ad
bellādū bellum nr̄m. Et suscepit iona
thas tpe illo pncipatū ⁊ surrexit loco
D iude fratr sui. Et ɔgnouit bacchides
⁊ q̄rebat eū occidere. Et cognouit io-
nathas ⁊ simō frater eiꝰ ⁊ oēs q̄ cū eo
erāt: ⁊ fugerūt ī desertū thecue: ⁊ cōse-
derūt ad aquā lacꝰ asphar. Et cogno-
uit bacchides: et die sabbatoꝝ venit
ipse ⁊ oīs exercitꝰ eiꝰ trās iordanē. Et
ionathas misit fratrē suū ducē ppl'i: et
rogauit nabutheos amicos suos vt cō
modarēt illis apparatū suū q̄ erat co-
piosus. Et exierūt filij iambri ex mada
ba ⁊ cōphēderūt iohānē ⁊ oia q̄ habe-
bat: ⁊ abierūt habētes ea. Post hec v̄-
ba renūciatū est ionathe ⁊ simoni fra-
tri eius: q2 filij iambri faciūt nuptias
magnas ⁊ ducūt sponsā ex madaba fi
liā vniꝰ de magnis principibꝰ chanaā
cū ambitione magna. Et recordati sūt
sanguinis iohannis fratris sui: ⁊ ascē-
derūt ⁊ abscōderunt se sub tegumēto
mōtis. Et eleuauert̄ oclos suos ⁊ vide
rūt: ⁊ ecce tumultꝰ ⁊ apparatꝰ multꝰ: ⁊
spōsus pcessit ⁊ amici eiꝰ: ⁊ frēs eiꝰ ob
uiā ill' cū tympanis ⁊ musicis ⁊ armis
mult. Et surrexerūt ad eos ex insidijs
et occiderūt eos: ⁊ ciderunt vulnerati
multi: ⁊ residui fugerūt ī mōtes. Et ac
ceperūt oīa spolia eoꝝ: ⁊ ɔuerse sūt nu
ptie ī luctū: ⁊ vox musicoꝝ ipoꝝ in la-
mētū. Et vindicauerunt vindictā san-
guinis fris sui: ⁊ reūsi sūt ad ripā ior-
danis. Et audiuit bacchides: ⁊ venit
die sabbatoꝝ vsq; ad orā iordanis in
virtute magna. Et dixit ad suos iona- E
thas. Surgamꝰ ⁊ pugnemꝰ ɔ īimicos
nr̄os. Nō ē ei hodie sic heri ⁊ nudius-
tertiꝰ. Ecce ei bellū ex aduerso: aq̄ vero
iordanis hinc ⁊ inde ⁊ ripe ⁊ paludes
⁊ saltꝰ ⁊ nō ē locꝰ diuītēdi. Nūc ḡ cla- S.4.b
mate ī celū: vt liberemini de manu ini
micoꝝ vr̄oꝝ. Et cōmissū ē bellū. Et ex
tēdit ionathas manū suā pcutere bac
chidē: ⁊ diuītit ab eo retro. Et dissilijt
ionathas: ⁊ q̄ cū eo erāt in iordanē: ⁊
trāsnatauerūt ad eos iordanē. Et ceci
derūt d̄ pte bacchidis die illa mille vi
ri: ⁊ reūsi sūt ī hierl'm. Et edificauerūt
ciuitates munitas ī iudea munitionē q̄
erat ī hiericho: ⁊ ī ammaū: ⁊ ī bethorō
⁊ bethel ⁊ thānatha et phara ⁊ thopo
mur excelsis ⁊ port ⁊ seris. Et posuit
custodiā ī eis vt inimicitias exercerēt
ī isrl'. Et muniuit ciuatē bethsurā ⁊ ga
zarā ⁊ arcē: ⁊ posuit ī eis auxilia ⁊ ap-
paratū escaꝝ: ⁊ accepit filios pncipū
regiōis obsides: ⁊ posuit eos ī arce in
hierl'm ī custodiā. Et āno cētesimo q̄n
q̄gesimooctio mēse scd̄o p̄cepit alchimꝰ
destrui muros domꝰ scē interioris: et
destrui opa pph̄aꝝ. Et cepit destruere F
In tpe illo pcussus ē alchimꝰ ⁊ īpedi-
ta sūt opa illiꝰ: ⁊ occlusū ē os eiꝰ ⁊ dis
solutꝰ ē paralysi: nec vltra potuit loq̄
v̄bū ⁊ mandare d̄ domo sua. Et mor-
tuꝰ ē alchimꝰ ī tpe illo cū tormēto ma
gno. Et vidit bacchides q̄m mortuꝰ ē
alchimꝰ: ⁊ reūsus ē ad regē: ⁊ siluit ter
ra ānis duobꝰ. Et cogitauerūt oēs ini
q̄ dicētes. Ecce ionathas ⁊ q̄ cū eo sūt
ī silētio habitāt cōfidenter. Nūc ḡ ad-
ducamꝰ bacchidē: ⁊ cōphēdet eos oēs
vna nocte. Et abierūt: ⁊ ɔsiliū ei dede
rūt. Et surrexit vt veniret cū exercitu
multo. Et misit occulte epl'as socijs su
is q̄ erāt ī iudea vt cōphenderēt iona-
than: ⁊ eos q̄ cū eo erāt: s3 nō potuerūt
q2 īnotuit eis ɔsiliū eoꝝ. Et apphēdit
d̄ viris regiōis q̄ pncipes erāt militie
q̄nq̄gita viros: ⁊ occidit eos. Et seces-
sit ionathas ⁊ simon: ⁊ q̄ cū eo erāt in
bethbessem q̄ ē ī deserto: ⁊ extruxit diru
ta eiꝰ ⁊ firmauert̄ eā. Et cognouit bac
chides: ⁊ ɔgregauit vniūsā multitudi-
nē suā: ⁊ his q̄ de iudea erāt denūcia-
uit. Et venit et castra posuit desuper G

bethbeſſe:⁊ oppugnauit eā dies mul-
tos:⁊ fecit machinas. Et reliq̄t iona-
thas ſimonē fratrē ſuū ī ciuitate:⁊ ex-
iuit ī regionē:⁊ venit cū nūero ⁊ ꝑcuſ-
ſit odaren ⁊ frēs eiꝰ ⁊ filios phaſeron ī
ī tabnaculis ipſoꝝ ⁊ cepit cedere ⁊ cre
ſcere ī virtutibꝰ. Simon ꝟo ⁊ q̄ cū iṗo
erāt exierūt de ciuitate ⁊ ſuccenderūt
machinas:⁊ pugnauerūt ꝯ bacchidē:
⁊ ꝯtritꝰ ē ab eis. Et afflixerūt eū valde
q̄m cōſiliū eius ⁊ cōgreſſus eiꝰ erat in
anis. Et iratꝰ ꝯ viros iniq̄s q̄ ei cōſili
um dederāt vt venirēt ī regionē iṗoꝝ
multos ex eis occidit. Ipſe aūt cogita
uit cū reliq̄s abire ī regionē ſuā. Et co
gnouit ionathas:⁊ miſit ad eū legatos
cōponere pacē cū ipſo ⁊ reddere ei ca-
ptiuitatē. Et libēter accepit:⁊ fec̄ ſm
verba eiꝰ:⁊ iurauit ſe nihil facturū ei
mali oībꝰ diebꝰ vite eiꝰ. Et reddidit ei
captiuitatē quā ṗus erat ṗdatus ď ter
ra iuda. Et cōuerſus abījt ī terrā ſuaꝫ
⁊ nō appoſuit ampliꝰ venire ī fines eiꝰ
Et ceſſauit gladiꝰ ex iſrl̄. Et habitauit
ionathas ī machmas:⁊ cepit ionathas
ibi iudicare ꝑplm̄:⁊ exterminauit impi
B T anno cēteſi (os ex iſrl̄. X
e mo ſexageſimo aſcēdit alexan-
der antiochi filiꝰ q̄ cognomia-
tus ē nobilis:⁊ occupauit ptolomai-
dā ⁊ receperūt eū ⁊ regnauit illic. Et au
diuit demetriꝰ rex ⁊ ꝯgregauit exerci-
tū copioſū valde:⁊ exiuit obuiā illi in
ṗliū. Et miſit demetriꝰ epiſtolā ad io-
nathan verbis pacific̄:vt magnifica-
ret eū. Dixit ei. Anticipemꝰ facere pa-
cē cū eo:priuſq̄ faciat cū alexādro ad
uerſū nos. Recordabit̄ ei oīm malorū
q̄ fecimꝰ ī eū ⁊ in fratrē eiꝰ ⁊ ī gētē eiꝰ
Et dedit ei ptātē cōgregandi exercitū:
⁊ fabricare arma:⁊ eē iṗm ſociū eiꝰ: et
obſides q̄ erāt ī arce iuſſit tradi ei. Et
venit ionathas ī hierlm̄:⁊ legit ep̄las
in auditu oīs ppl̄i:⁊ eoꝝ q̄ ī arce erāt.
Et timuerūt timore magno q̄m audi-
erūt ꝙ dedit ei rex ptātē cōgregādi ex-
ercitū. Et traditi ſūt ionathe obſides:
⁊ reddidit eos parētibꝰ ſuis. Et habi-
tauit ionathas ī hierlm̄:⁊ cepit edifi-
care ⁊ innouare ciuitatē. Et dixit faci
entibꝰ opa vt extruerēt muros ⁊ mōtē
ſion:incircūitu lapidibꝰ quadratis ad
munitionē:⁊ ita fecerūt. Et fugerūt ali
enigene q̄ erāt ī munitionibꝰ q̄s bac-
chides edificauerat:⁊ reliquit vnuſq̄ſ-
q̄ locū:⁊ abījt in terrā ſuā:tm̄ ī beth-
ſura remanſerūt aliq̄ ex his q̄ reliq̄rāt
legē.⁊ ṗcepta dei. Erat ei hec eis ad re
fugiū. Et audiuit alexāder rex ꝓmiſſa
q̄ ꝓmiſit demetriꝰ ionathe:⁊ narraue
rūt ei ṗlia ⁊ virtutes quas iṗe fecit et
fratres eiꝰ ⁊ labores q̄s laborauerunt.
Et ait. Nūq̄d inueniemꝰ aliquē virū B
talē? Et nūc faciemꝰ eū amicū ⁊ ſociū
nr̄m. Et ſcṗſit ep̄lam:⁊ miſit ei ſm hec
verba dicēs. Rex alexāder fratri iona-
the ſalutē. Audiuimꝰ de te ꝙ vir po-
tēs ſis viribꝰ ⁊ aptꝰ es vt ſis amicꝰ nr̄
Et nūc conſtituimꝰ te hodie ſūmū ſacer
dotē gent̄ tue:et vt amicꝰ voceṙ reḡ
Et miſit ei purpurā ⁊ coronā aureā:vt
q̄ nr̄a ſunt ſentias nobiſcū:⁊ cōſerues
amicitias ad nos. Et induit ſe iona-
thas ſtolā ſctām ſeptimo mēſe anno cē
teſimo ſexageſimo ī die ſolenni ſceno-
phegie. Et cōgregauit exercitū: ⁊ fecit
arma copioſa. Et audiuit demetriꝰ ꝟ-
ba iſta:et cōtriſtatus eſt nimis: ⁊ ait.
Quid hoc fecimus ꝙ ṗoccupauit nos
alexāder apṗhēdere amicitiā iudeorū
ad munimē ſui? Scribā ⁊ ego illis ꝟ-
ba deṗcatoria ⁊ dignitates ⁊ dona:vt
ſint mecū in adiutoriū. Et ſcripſit eis
ī hec verba. Rex demetriꝰ:genti iudeo
rū ſalutē: Q̄m ſeruaſtis ad nos pactū
⁊ māſiſtis in amicitia nr̄a: ⁊ nō acceſ-
ſiſtis ad inimicos nr̄os: audiuimus ⁊
gauiſi ſumꝰ. Et nūc ꝑſeuerate adhuc
cōſuare ad nos fidē ⁊ retribuemꝰ vo-
bis bona ꝓ his q̄ feciſtis nobiſcū:⁊ re
mittemꝰ vobis ṗſtatiōes multas:⁊ da
bimꝰ vobis donationes. Et nūc abſol C
uo vos ⁊ oēs iudeos a tribut̄: ⁊ ṗcia
ſalis indulgeo:et coronas remitto: et
tertias ſeminis ⁊ dimidiā ꝑtē fructus
ligni qđ ē portionis mee relinq̄ vobis
ex hodierno die ⁊ deinceps:ne accipia
tur a terra iuda:⁊ a tribꝰ ciuitatibꝰ q̄
addite ſūt illi ex ſamaria ⁊ galilea: ex
hodierna die ⁊ in totū tṗs. Et hierlm̄
ſit ſancta ⁊ libera cū finibꝰ ſuis:⁊ deci
me ⁊ tributa iṗius ſint. Remitto etiā
ptātē arcis q̄ ē ī hierlm̄:⁊ do eā ſūmo
ſacerdoti:vt cōſtituat ī ea viros q̄ſcū-
q̄ iṗe elegerit q̄ cuſtodiāt eā. Et oēm
aīam iudeoꝝ q̄ captiua ē a terra iuda
ī oī regno meo relinq̄ liberā grat̄: vt
oēs a tributis ſoluāt̄ etiā pecorū ſuoꝝ

Et oēs dies solēnes ⁊ sabbata ⁊ neo-
menie ⁊ dies decreti: ⁊ tres dies ante
diē solēnē: ⁊ tres dies post diē solēnē:
sint oēs imunitat; ⁊ remissiōis oibus
iudeis q̄ sūt i regno meo. Et nemo hē-
bit ptātē agere aliq̄d ⁊ mouere nego-
tia adūsus aliquē illoꝝ in oi cā. Et vt
ascribāť ex iudeis i exercitu reg; ad tri
gita milia viroꝝ. Et dabūť ilľ copie vt
oꝑtet oibꝰ exercitibꝰ reg; : ⁊ ex eis ordi
nabūť q̄ sint i munitiōibꝰ reg; magni
Et ex his ꝯstituēť suꝑ negotia regni q̄
agūť ex fide: ⁊ ꝑncipes sint ex eis: ⁊ am
bulēt i legibꝰ suis: sic ꝑcepit rex i tra
D iuda. Et tres ciuitates q̄ addite sūt iu
dee ex regiōe samarie: cū iudea reputē
tur vt sint sub vno: ⁊ ñ obediāt aliene
ptāti nisi summo sacerdoti: ptolomai-
da ⁊ ꝯfines eiꝰ q̄s dedi donū scīs q̄ sť
i hierłm ad necessarios sūptꝰ sctōꝝ. Et
ego dabo singuľ ānis q̄ndeci milia si-
cloꝝ argēti ď rōnibꝰ reg; q̄ me ꝯtigūt:
⁊ oē qđ reliquū fuerit qđ nō reddide-
rāt q̄ suꝑ negocia erāt ānis ꝑoribꝰ ex
h̄ dabūt i oꝑa domꝰ. Et suꝑ hec q̄nq;
milia sicloꝝ argēti q̄ accipiebāt ď sctō
rū rōne ꝑ singulos ānos: ⁊ hec ad sa-
cerdotes ꝑtineāt q̄ misterio fūgūť. Et
q̄cūq; ꝯfugerit i tēplū qđ ē hierosoly-
mis ⁊ i oibꝰ finibꝰ eiꝰ: obnoxij regi in
oi negocio dimittanť: ⁊ vniūsa q̄ sunt
eis i regno meo: libera habeant. Et ad
edificāda vel restaurēda oꝑa sctōꝝ sū-
ptꝰ dabūť ď rōne reg; : ⁊ ad extruēdos
muros i hierłm: ⁊ cōminuēdos i circū
itu: sūptꝰ dabūť de rōe reg; : ⁊ ad ꝯstru
endos muros i iudea. Ut audiuit aūt
ionathas ⁊ ꝑpłs ſmōes istos ñ credide
rūt eis nec receperūt eos q̄ȝ recordati
sūt malicie magne quā fecerat i isrł: ⁊
tribulauerat eos valde. Et cōplacuit
eis i alexādrū: q̄ȝ ipe fuerat eis ꝑnceps
ſmonū pac; : ⁊ ipi auxiliū ferebāt oibꝰ
diebꝰ. Et ꝯgregauit rex alexāder exer-
citū magnū: ⁊ admouit castra ꝯ deme-
triū. Et cōmiserūt ꝑliū duo reges ⁊ fu-
git exercitꝰ demetrij: ⁊ isecutꝰ ē eū alex
ander: ⁊ icubuit suꝑ eos. Et inualuit
ꝑliū nimis donec occidit sol: ⁊ cecidit
demetriꝰ i die illa. Et misit alexander
ad ptolomeū regē egypti legatos ſm
E hec v̄ba dicēs. Qm̄ regressus sū in re-
gnū meū ⁊ sedi in sede patrū meoꝝ: et
obtinui ꝑncipatū: ⁊ ꝯtriui demetriū:
possedi regionē nr̄am: ⁊ cōmisi pugnā
cū eo: ⁊ ꝯtritꝰ ē ipe ⁊ castra eiꝰ a nob:
⁊ sedemꝰ i sede regni eiꝰ: ⁊ nūc statua-
mꝰ adiuicē amicitiā: ⁊ da mihi filiā tu J.II.a
am vxorē: ⁊ ero gener tuꝰ: ⁊ dabo tibi
dona: ⁊ ipi dignitatē. Et r̄ndit rex pto
lomeꝰ dicens. Felix dies i q̄ reūsus es
ad ťrā patꝝ tuoꝝ: ⁊ sedisti i sede regni
eoꝝ. Et nūc faciā tibi qđ scripsisti: sed
occurre mihi ptolomaidā: vt videamꝰ
iuicē nos: ⁊ spondeā tibi sic dixisti. Et
exiuit ptolomeꝰ de egypto: ipe ⁊ cleo-
patra filia eiꝰ: ⁊ venit ptolomaidā an
no cētesimo sexagesimoscđo. Et occur
rit ei alexander rex. Et dedit ei cleopa
trā filiā suā: ⁊ fecit nuptias eiꝰ ptolo-
maide: sic reges i magna głia. Et scꝑsit
alexāder rex ionathe: vt veniret obui-
am sibi. Et abijt cū głia ptolomaidā ⁊
occurrit ibi duobꝰ regibꝰ: ⁊ dedit illis
argētū multū ⁊ auꝝ ⁊ dona: ⁊ inuenit
grām i ꝯspectu eoꝝ. Et ꝯuenerūt adū-
sus eū viri pestilētes ex isrł viri iniq̄ i-
terpellātes adūsus eū: ⁊ nō intēdit ad
eos rex. Et iussit spoliari ionathā ve- Rex alexander spoliavit
stibꝰ suis: ⁊ idui eū purpura. Et ita fe- ionatham vestibus suis et
cerūt. Et collocauit eū rex sedere secū: induit eum purpura
dixitq; ꝑncipibꝰ suis. Exite cū eo i me
diū ciuitatis: ⁊ ꝑdicate vt nemo adūsus
eū iterpellet de vllo negocio: nec q̄sq;
ei molestꝰ sit de vlla rōne. Et factū est F
vt viderūt q̄ interpellabāt głiam eiꝰ q̄ ꝑ
dicabať: ⁊ oꝑtū eū purpura: fugerunt
oēs. Et magnificauit eū rex: ⁊ scꝑsit eū
iter ꝑmos amicos: ⁊ posuit eū ducē et
ꝑticipē ꝑncipatꝰ. Et reūsus est iona-
thas i hierłm cū pace ⁊ leticia. In āno
cētesimo sexagesimoq̄nto: venit deme-
triꝰ filiꝰ demetrij a creta i ťrā patrū su
orū. Et audiuit alexāder rex ⁊ ꝯtrista-
tꝰ ē valde: ⁊ reūsus ē antiochiā. Et cō
stituit demetriꝰ rex apolloniū ducē q̄
ꝑerat celesyrie: ⁊ ꝯgregauit exercitum
magnū ⁊ accessit ad iamniā: ⁊ misit ad
ionathā sūmū sacerdotē dicēs. Tu so-
lus resistis nob. Ego āt factꝰ sū i deri
sū ⁊ i oꝑꝓbriū: ꝓꝑtea q̄ȝ tu ptātē adū
sū nos exerces i mōtibꝰ. Nūc ḡ si cōfi-
dis i v̄tutibꝰ tuis descēde ad nos i cā-
pū: ⁊ cōꝑemꝰ illic iuicē: q̄ȝ mecū ē v̄tꝰ
belloꝝ. Interroga ⁊ disce q̄s sū ego ⁊ ce-
teri q̄ auxilio sūt mihi: q̄ ⁊ dicūt q̄ȝ nō
pōt stare pes vr̄ ań faciē nr̄am: q̄ȝ bis i
fugā ꝯuṡi sūt pr̄es tui i ťrā suā. Et nūc

quos poterit sustinere eqtatū ⁊ exercitū
tm̄ in cāpo vbi nō ē lapis neqꝫ saxum
neqꝫ locꝰ fugiēdi? Ut audiuit āt iona-
thas s̄mōes apolloniꝫ: motꝰ ē aio. Et
elegit decē milia viroꝝ: ⁊ exijt ab hie
rusalē: ⁊ occurrit ei simō frat̄ eiꝰ i ad-
D iutoriū. Et applicuerūt castra i ioppē.
Et exclusit eum a ciuitate: qꝛ custodia
apolloniꝫ ioppe erat: ⁊ oppugnauit eā
Et exterriti q̄ erāt i citate aperuerunt
ei obtinuit ionathas ioppen. Et audi
uit apolloniꝰ: ⁊ admouit tria milia eq̄
tū et exercitū multū. Et abijt azotū tā
q̄ iter faciēs: ⁊ statim exijt in cāpū: eo
ꝙ haberet multitudinē eqtū ⁊ cōfide-
ret i eis. Et insecutꝰ ē eū ionathas in
azotū: ⁊ cōmiserūt ꝑliū. Et reliqt apol
loniꝰ i castris mille eqtes post eos oc-
culte. Et cognouit ionathas qm̄ insi-
die sūt post se: ⁊ circūierūt castra eiꝰ et
eiecerūt iacula i ppl̄m a mane vsqꝫ ad
vesperā. Pplus āt stabat sicut p̄cepat
ionathas ⁊ laborauerūt eq̄ eoꝝ. Et eie
cit simō exercitū suū: ⁊ cōmisit ꝯ legio
nē. Eqtes ei fatigati erant. Et cōtriti
J.12.a sūt ab eo: ⁊ fugerūt. || Et q̄ dispsi sūt p
cāpū fugerūt i azotū: ⁊ intrauerūt i be
thagon idolū suū: vt ibi se liberarent
Et succendit ionathas azotū ⁊ citates
q̄ erāt i circūitu eiꝰ: ⁊ accepit spolia eo
rū: ⁊ tēplū dagō ⁊ oēs q̄ fugerūt in il-
lud succēdit igni. Et fuerūt q̄ ceciderūt
gladio cū his q̄ succēsi sūt: fere octo mi
lia viroꝝ. Et mouit inde ionathas ca
stra ⁊ applicuit ea ascalonā ⁊ exierunt
d̄ citate obuiā illi i magna gl̄ia. Et re-
uersus ē ionathas i hierl̄m cū suis ha
bētibꝰ spolia multa. Et factū ē vt au-
diuit alexāder rex s̄mones istos: addi-
dit adhuc glorificare ionathā. Et mi-
sit ei fibulā aureā: sicut cōsuetudo est
dari cognatꝭ regū. Et dedit ei acharon
B ⁊ oēs fines eiꝰ i possessionē. XI

Et rex egypti ꝯgregauit exerci-
tū sicut arenā q̄ ē circa orā ma
ris ⁊ naues multas: ⁊ q̄rebat obtinere
regnū alexādri dolo: ⁊ addere illud re-
gno suo. Et exijt i syriā verbis pacifi-
cis ⁊ aperiebāt̄ ei ciuitates ⁊ occurre
bāt ei: qꝛ mādauerat alexāder rex exire
S.10.e ei obuiā: || eo ꝙ socer suꝰ esset. Cū āt in
troiret ciuitatē ptolomeꝰ ponebat cu
S.10.g stodias militū i singulis citatibꝰ. || Et
vt appropiauit azoto ostēderūt ei tēplū
dagō succēsū igni: ⁊ azotū ⁊ cetera eiꝰ
demolita ⁊ corpa ꝓiecta: et coꝝ q̄ cesi
erāt i bello tumulos q̄s fecerāt secꝰ vi
am. Et narrauerūt regi qꝛ hec fecit io-
nathas vt inuidiā facerēt ei. Et tacuit
rex. Et occurrit ionathas regi i ioppē
cū gl̄ia ⁊ inuicē se salutauerūt: ⁊ dor-
mierūt illic. Et abijt ionathas cū rege
vsqꝫ ad fluuiū q̄ vocabat̄ eleutherus:
⁊ reūsus ē i hierl̄m. Rex āt ptolomeꝰ
obtinuit dn̄ium ciuitatū vsqꝫ seleutiā
maritimā: ⁊ cogitabat i alexādrū cōsi-
lia mala. Et misit legatos ad demetri-
um dicēs. Ueni cōponamꝰ iter nos pa
ctū: ⁊ dabo tibi filiā meā quā hꝫ alexā
der: ⁊ regnabis i regno p̄ris tui. Peni
tet em̄ me ꝙ dederi illi filiā meā. Que- B
siuit ei me occidere. Et vituperauit eū
ꝓpterea ꝙ ꝯcupierat regnū eiꝰ. Et ab
stulit filiā suā ⁊ dedit eam demetrio ⁊
alienauit se ab alexādro: ⁊ manifesta-
te sūt inimicitie eiꝰ. Et intrauit ptolo
meꝰ antiochiā ⁊ iposuit duo diadema
ta capiti suo: egypti ⁊ asie. Alexander
āt rex erat i cilitia illis tēporibꝰ: qꝛ re-
bellabāt q̄ erāt i locis illis. Et audiuit
alexander: ⁊ venit ad eū i bellū. Et ꝓ-
duxit ptolomeꝰ rex exercitū: ⁊ occurrit
ei i manu valida: ⁊ fugauit eū. Et fu-
git alexāder i arabiā: vt ibi ꝓtegeret̄.
Rex: aūt ptolomeꝰ exaltatꝰ est: ⁊ abstu
lit zabdihel arabs caput alexandri: et
misit ptolomeo. Et rex ptolomeꝰ mor-
tuꝰ ē i die tertia: ⁊ q̄ erāt i munitiōibꝰ
perierūt ab his q̄ erāt itra castra Et re
gnauit demetriꝰ āno cētesimo septua-
gesimoseptimo. In diebꝰ illis cōgrega
uit ionathas eos q̄ erāt i iudea: vt ex-
pugnarēt arcē q̄ ē i hierl̄m ⁊ fecerūt ꝯ
eā machinas multas. Et abierūt q̄dā
q̄ oderāt gētē suā viri iniq̄ ad regē de
metriū: ⁊ renūciauerūt ei ꝙ ionathas
obsideret arcē. Et vt audiuit iratꝰ est: C
⁊ statim venit ptolomaidā ⁊ scripsit io
nathe ne obsideret arcē: sꝫ occurreret
sibi ad colloquiū festinato Ut audiuit
aūt ionathas iussit obsidere. Et elegit
de seniorib ꝰ isrl̄ ⁊ de sacerdotibꝰ: ⁊ de-
dit se periculo. Et accepit aurū ⁊ argē
tū ⁊ vestē ⁊ alia enxenia multa: ⁊ abijt
ad regē ptolomaidā: ⁊ iuenit gr̄am in
ꝯspectu eiꝰ. Et interpellabāt aduersus
eū q̄dā iniq̄ ex gēte sua. Et fecit ei rex
sicut fecerāt ei q̄ ante eū fuerāt. Et ex-

altauit eũ ĩ cõſpectu oĩm amicoꝝ ſuoꝝ
⁊ ſtatuit ei ꝓncipatũ ſacerdotij: ⁊ q̃cũ-
q̃ alia habuit priꝰ ꝓcioſa: ⁊ fecit eũ ꝓn
cipẽ amicoꝝ. Et poſtulauit ionathas
a rege vt imunẽ faceret iudeã ⁊ treſ to
parchias .i. ſamariã ⁊ cõfines eiꝰ: ⁊ ꝓ.
miſit ei talẽta trecẽta. Et cõſenſit rex:
⁊ ſcripſit ionathe epl̃as de his oĩbus
hũc modũ cõtinẽtes. Rex demetriꝰ fra
tri ionathe ſalutẽ ⁊ gẽti iudeoꝝ. Exẽ-
plũ ep̃le quã ſcripſimꝰ laſtheni parẽti
nr̃o de vobis miſimꝰ ad vos: ⁊ ſciretꝭ
Rex demetriꝰ laſtheni parenti: ſalutẽ.
Genti iudeoꝝ amicis nr̃is ⁊ cõſuanti
bꝰ q̃ iuſta ſũt apud nos decreuimꝰ bñ
facere: ꝓpter benignitatẽ ipſoꝝ quã er
D ga nos habẽt. Statuimꝰ ḡ illis oẽs fi
nes iudee ⁊ tres ciuitates lydã ⁊ rama
the q̃ addite ſũt iudee ex ſamaria ⁊ oẽſ
cõfines earũ ſequeſtrari oĩbꝰ ſacrificã-
tibꝰ ĩ hieroſolymis: ꝓ his q̃ ab eis pri
us accipiebat rex ꝑ ſingulos annos: et
ꝓ fructibꝰ tre ⁊ pomoꝝ. Et alia ad
nos ꝑtinebãt decimarũ ⁊ tributoꝝ: ex
hoc tp̃e remittimꝰ eis: ⁊ areas ſalinaꝝ
⁊ coronas q̃ nobis deferebãt oĩa ipſis
cõcedimꝰ: ⁊ nihil hoꝝ irritũ erit ex h̃
⁊ in oẽ tp̃s. Nũc hoc curate facere ho-
rũ exẽplũ: ⁊ det̃ ionathe ⁊ ponat̃ ĩ mõ
te ſancto ⁊ ĩ loco celebri. Et vidẽs de-
metriꝰ rex: q꜄ ſiluit t̃ra ĩ cõſpectu ſuo ⁊
nihil ei reſiſtit dimiſit totũ exercitũ ſu
um vnũquẽq; ĩ locũ ſuũ: excepto pere-
grino exercitu quẽ traxit ab iſulis gẽ-
tiũ: ⁊ inimici erãt ei oẽs exercitꝰ pa-
trũ eiꝰ. Triphon aũt erat q̃dã partiũ
alexãdri ꝓꝰs: ⁊ vidit q̃m oĩs exercitus
murmurauit cõtra demetriũ: ⁊ iuit ad
emalchuel arabẽ q̃ nutriebat ãtiochũ
filiũ alexãdri: ⁊ aſſidebat ei vt traderet
eũ ipſi vt regnaret in loco p̃ris ſui. Et
enũciauit ei quãta fecit demetriꝰ ⁊ ini
E micitias exercituũ eiꝰ adũſus illũ. Et
mãſit ibi diebꝰ multis. Et miſit iona-
thas ad demetriũ regẽ vt eijceret eos
q̃ ĩ arce erãt ĩ hierl̃m: ⁊ q̃ ĩ ꝓſidijs erãt
q꞉ impugnabãt iſrl̃. Et miſit demetriꝰ
ad ionathã dicẽs. Nõ h̃ tantũ faciã ti-
bi ⁊ genti tue: ſ; gl̃ia illuſtrabo te ⁊ gẽ
tẽ tuã cũ fuerit oportunũ. Nũc ḡ recte
feceris ſi miſeris ĩ auxiliũ mihi viros:
q꞉ diſceſſit oĩs exercitꝰ meꝰ. Et miſit ei
ionathas tria milia viroꝝ fortiũ anti
ochiã. Et venerũt ad regẽ: ⁊ delectatꝰ
ẽ rex ĩ aduẽtu eoꝝ. Et cõuenerũt q̃ erãt
d̃ ciuitate: cẽtũ viginti milia viroꝝ: et
⁊ volebãt interficere regẽ. Et fugit rex
in aulã: ⁊ occupauerũt q̃ erãt de ciui-
tate itinera ciuitatꝭ: ⁊ ceperũt pugna-
re. Et vocauit rex iudeos ĩ auxiliũ: et
cõuenerũt oẽs ſimul ad eum. Et diſꝑſi
ſũt oẽs ꝑ ciuitatẽ: ⁊ occiderũt ĩ illa die
cẽtũ milia hoĩm. Et ſuccẽderũt ciuita
tẽ: ⁊ ceperũt ſpolia multa ĩ illa die: ⁊ li
berauerũt regẽ. Et viderũt q̃ erãt de ci
uitate q꜄ obtinuiſſent iudei ciuitatẽ ſi
cut volebãt: ⁊ infirmati ſũt mẽte ſua ⁊
clamauerũt ad regẽ cũ ꝓcibꝰ dicẽtes.
Da nobis dextras: ⁊ ceſſent iudei op-
pugnare nos ⁊ ciuitatẽ. Et ꝓiecerunt
arma ſua ⁊ fecerũt pacem. Et gl̃ificati F
ſunt iudei ĩ ꝯſpectu regis ⁊ in cõſpectu
oĩm q̃ erãt ĩ regno eiꝰ: ⁊ noĩati ſũt ĩ re-
gno. Et regreſſi ſũt in hierl̃m: habẽtes
ſpolia multa. Et ſedit demetriꝰ rex ĩ ſe
de regni ſui: ⁊ ſiluit t̃ra ĩ cõſpectu eiꝰ.
Et mentitꝰ ẽ oĩa q̃cũq; dixit: ⁊ abalie
nauit ſe a ionatha: ⁊ non retribuit ei
ſm̃ bñficia q̃ ſibi tribuerat: ⁊ vexabat
eũ valde. Poſt hec aũt reuẽſus ẽ triphõ
⁊ antiochus cũ eo puer adoleſcẽs ⁊ re
gnauit ⁊ ipoſuit ſibi diadema. Et cõ-
gregati ſũt ad eũ oẽs exercitꝰ q̃s diſꝑſe
rat demetrius: ⁊ pugnauerũt ꝯ eũ ⁊ fu
git ⁊ terga vertit. Et accepit triphon
beſtias ⁊ obtinuit antiochiã. Et ſcp̃ſit
antiochus adoleſcẽs ionathe dicens.
Cõſtituo tibi ſacerdotiũ: ⁊ cõſtituo ſu-
ꝑ te q̃ttuor ciuitates vt ſis de amicis
regis. Et miſit illi vaſa aurea ĩ miniſteri
um: ⁊ dedit ei ꝑtãtẽ bibẽdi ĩ auro ⁊ eẽ
in purpura: ⁊ habere fibulã aureã. Et
ſimonẽ fratrẽ eiꝰ cõſtituit ducẽ a t̃mi
nis tyri vſq; ad ꝯfines egypti. Et exijt
ionathaſ ⁊ ꝑãbulabat trãſflumẽ ciuitateſ
⁊ cõgregatꝰ ẽ ad eũ oĩs exercitꝰ ſyrie ĩ
auxiliũ. Et venit aſcalonẽ: ⁊ occurrer̃t
ei honorifice de ciuitate. Et abijt ide
gazã: ⁊ cõcluſerũt ſe q̃ erãt gaze: ⁊ obſe
dit eã ⁊ ſuccẽdit q̃ erãt ĩ circũitu ciui-
tatis: ⁊ ꝑdatꝰ ẽ eã. Et rogauerũt gazẽ G
ſes ionathan ⁊ dedit illis dextrã: ⁊ ac-
cepit filios eoꝝ obſides: ⁊ miſit illos ĩ
hierl̃m: ⁊ ꝑambulauit regionẽ vſq; da
maſcũ. Et audiuit ionathas q꜄ ꝓuari
cati ſũt ꝓncipes demetrij ĩ cades q̃ eſt
in galilea cũ exercitu multo volentes
eum remouere a negocio regni ⁊ occur

rit illis: fratrẽ aũt suũ simonẽ reliquit
intra ꝓuinciã. Et applicuit simon ad
bethsurã ⁊ expugnabat eã diebꝰ mul-
tis ⁊ ꝯclusit eos. Et postulauerũt ab eo
dextras accipe: ⁊ dedit illis. Et eiecit eos
inde ⁊ cepit ciuitatẽ: ⁊ posuit in ea p̄si
diũ. Et ionathas ⁊ castra eiꝰ applicue
rũt ad aquã genesar: ⁊ aũ lucẽ vigila-
uerũt i cãpo asor. Et ecce castra alieni
genarũ occurrebãt i cãpo: ⁊ tẽdebãt ei
insidias i mõtibꝰ: ip̄e aũt occurrit ex-
adũso. Insidie ỽo exurrexerũt de locis
suis: ⁊ cõmiserũt p̄liũ. Et fugerũt q̄ erãt
ex ꝑte ionathe oẽs: ⁊ nemo relictꝰ ẽ ex
eis nisi mathathias filiꝰ absolomi: ⁊ iu
das filiꝰ calphi: ꝑnceps militie exerci-
tꝰ. Et scidit ionathas vestimẽta sua: ⁊
posuit t̃rã i capite suo ⁊ orauit. Et reũ
sus ẽ ionathas ad eos i p̄liũ ⁊ conũtit
eos i fugã: ⁊ pugnauerũt. Et viderũt q̄
fugiebãt ꝑtis illiꝰ: ⁊ reuersi sũt ad eũ ⁊
inseq̄bãt cũ eo oẽs vsqꝫ cades ad ca-
stra sua: ⁊ ꝑuenerũt vsqꝫ illuc. Et ceci-
derũt de alienigenis i die illa tria mi-
lia viroꝝ: ⁊ reũsus ẽ ionathas i hierl̃m.
A T vidit ionathas q tp̄s XII
e en iuuat: ⁊ elegit viros ⁊ misit
eos romã statuere et renouare
cũ eis amicitiã. Et ad spartiatas ⁊ ad
alia loca misit ep̃las scd̃m eãdẽ formã
Et abierũt romã ⁊ itrauerũt curiã: et
dixerũt. Ionathas sũmos sacerdos et
gẽs iudeoꝝ miserũt nos: vt renouemꝰ
amicitiã et societatẽ scd̃m ꝑstinũ. Et
dederũt illis ep̃las ad ip̄os ꝑ loca: vt
deducerẽt eos i t̃rã iuda cũ pace. Et h̃
est exẽplũ ep̃larũ q̃s scripsit ionathas
spartiatis. Ionathas sũmꝰ sacerdos: et
seniores gẽtis: ⁊ sacerdotes ⁊ reliquꝰ
ꝓp̃lus iudeoꝝ: spartiatis fr̃ibꝰ salutẽ.
Iã pridẽ misse erãt ep̃le ad oniã sũmũ
sacerdotẽ a dario q̄ regnabat apd̃ vos
q̃m estis frẽs nr̃i: sicut scriptũ cõtinet
B qd̃ subiectũ ẽ. Et suscepit onias viruꝫ
q̄ missus fuerat cum honore: ⁊ accepit
ep̃las i q̄bꝰ significabãt de societate ⁊
de amicitia. Nos eĩ cũ nullo hoꝝ indi
geremꝰ habẽtes solatio sc̃tõs libros q̄
sũt i manibꝰ nr̃is: maluimꝰ mittere ad
vos renouare fratnitatẽ ⁊ amicitiam:
ne forte alieni efficiamur a vob̃. Mul
ta eĩ tp̄a trãsierũt ex q̊ misistis ad nos
Nos ꝫ i oi tp̄e sine itermissiõe i diebꝰ
sollẽnibꝰ ⁊ ceteris q̄bꝰ oꝑtet: memores
sumꝰ vr̃i i sacrificijs q̄ offerimꝰ: ⁊ i ob
seruationibꝰ: sic̃ phas ẽ ⁊ decet memi
nisse fratrũ. Letamur itaqꝫ de gl̃ia vr̃a
Nos aũt circũdederũt multe tribulati
ones ⁊ multa p̄lia: ⁊ ipugnauerũt nos
reges q̄ sũt i circuitu nr̃o. Noluimꝰ ꝫ
vob̃ molesti ẽẽ neqꝫ ceteris socijs ⁊ ami
cis nr̃is i his p̄lijs. Habuimꝰ eĩ de ce-
lo auxiliũ ⁊ liberati sumꝰ nos: ⁊ humi
liati sũt iimici nr̃i. Elegimꝰ itaqꝫ neu- C
meniũ antiochi filiũ ⁊ antipatrẽ iaso
nis filiũ: ⁊ misimꝰ ad romanos reno-
uare cũ eis amicitiã ⁊ societatẽ pristi-
nã. Mãdauimꝰ itaqꝫ eis vt veniãt ẽt
ad vos: ⁊ salutent vos: ⁊ reddat vobis
ep̃las nr̃as de inouatiõe fratnitatis no
stre. Et nũc bñfacietis rñdẽtes nob̃ ad
hec. Et h̃ rescp̃tũ ep̃larũ qd̃ misit oni-
as: Rex spartiatarũ onias ionathe sa-
cerdoti magno: salutẽ. Inuẽtũ ẽ i scri-
ptura de spartiatis ⁊ iudeis: q̃m sũt fra-
tres: et q sũt de genere abraã. Et nũc
ex q̊ hec cognouimꝰ bñ facitis scribẽtes
nob̃ de pace vr̃a. Sꝫ ⁊ nos rescripsimꝰ
vob̃. Pecora nr̃a et possessiões nr̃e vr̃e
sũt: ⁊ vr̃e nr̃e. Mãdauimꝰ itaqꝫ hec nũ
ciari vob̃. Et audiuit ionathas q̃m re
gressi sũt ꝑncipes demetrij cũ exercitu
multo sup ra q̃ ꝑus pugnare adũsus
eum: ⁊ exijt ab hierl̃m ⁊ occurrit eis in
amathite regione. Nõ eñ dederat eis D
spatiũ vt igrederẽt regionẽ eiꝰ. Et mi
sit speculatores i castra eoꝝ: ⁊ reũsi re
nũciauerũt ꝙ ꝯstituerũt superuenire il-
lic nocte. Cũ occidisset ãt sol: p̄cepit io
nathas suis vigilare: ⁊ ẽẽ i armis pa-
ratos ad pugnã tota nocte. Et posuit cu
stodes ꝑ circuitũ castroꝝ. Et audierũt
adũsarij ꝙ ꝑatꝰ ẽ ionathas cũ suis in
bello: ⁊ timuerũt ⁊ formidauerũt i cor
de suo: ⁊ accẽderũt focos i castris suis
Ionathas ãt ⁊ q̄ cũ eo erãt nõ cognouerũt vsqꝫ mane: Videbãt ãt lumiaria
ardẽtia et secutꝰ ẽ eos ionathas: ⁊ nõ
cõp̄hẽdit eos. Trãsierũt eĩ flumẽ eleu
therũ. Et diũtit ionathas ad arabes
q̄ vocabãt zabadei ⁊ ꝑcussit eos ⁊ acce
pit spolia eoꝝ. Et iũxit: ⁊ venit dama
scũ ⁊ ꝑãbulabat oẽm regionẽ illã. Si E
mon aũt exijt: ⁊ venit vsqꝫ ascalonẽ ⁊
ad ꝓxima p̄sidia: ⁊ declinauit i ioppẽ:
⁊ occupauit eã. Audiuit eĩ ꝙ vellẽt p̄-
sidiũ tradere ꝑtibꝰ demetrij: ⁊ posuit
ibi custodes: vt custodirẽt eã. Et reuer

sus est ionathas ꝛ cõuocauit seniores
ppli. ꝛ cogitauit cum eis edificare psi-
dia i iudea: ꝛ edificare muros i hierlm
ꝛ exaltare altitudine magna iter medi
um arcis et ciuitat: vt separet eã a ci-
uitate vt eẽt ipa singulariter et neqꝫ
emãt neqꝫ vẽdãt. Et cõuenerũt vt edi
ficarẽt ciuitatẽ ꝛ cecidit murus q erãt
sup torrẽtẽ: ab ortu solis: ꝛ repauit eũ
q vocat caphetheta. Et simon edifica
uit adiada i sephela: et muniuit eã: et
iposuit portas ꝛ seras. Et cũ cogitasset
triphon regnare asie: ꝛ assumere diade
ma ꝛ extẽdere manũ i antiochũ regẽ:
timẽs ne forte nõ pmittere eum iona-
thas s ꝫ pugnaret aduẽsus eũ: qrebat cõ
F phẽdere eũ ꝛ occidere. Et exurgẽs ab-
ijt i bethsan: ꝛ exijt ionathas obuiã cũ
qdragita milib⁹ viroꝝ electoꝝ i pliuꝫ
ꝛ venit bethsan. Et vidit triphõ qꝛ ve
nit ionathas cũ exercitu multo: vt ex-
tẽderet i eũ man⁹ ꝛ timuit. Et excepit
eũ cũ honore: ꝛ cõmendauit eũ oibus
amicis suis: ꝛ dedit ei munera. Et pce
pit exercitib⁹ suis vt obedirẽt ei sic si
bi. Et dixit ionathe. Ut qd vexasti vni
uẽsũ ppls: cũ bellũ nob n sit? Et nũc re
mitte eos i domos suas. Elige aũt tibi
viros paucos q tecũ sint: ꝛ veni mecũ
ptolomaidã: ꝛ tradã eã tibi: ꝛ reliq psi
dia ꝛ exercitũ et vniuẽsos ppositos ne-
gotiꝫ: ꝛ cõuersus abibo. Propterea eñ
veni. Et credidit ei: ꝛ fecit sicut dixit ꝛ
dimisit exercitũ: ꝛ abierũt in trã iuda.
Retinuit aũt secũ tria milia viroꝝ: ex q
b⁹ remisit i galileã duo milia: mille aũt
G venerũt cũ eo. Ut aũt itrauit ptolomai
dã ionathas: clauserũt portas ciuitatis
ptolomẽses: ꝛ cõphẽderũt eũ: ꝛ oẽs q
cũ eo intrauerũt: gladio iterfecerũt. Et
misit triphõ exercitũ ꝛ eqtes i galileã ꝛ
i cãpũ magnũ: vt pderẽt oẽs socios io
nathe. At illi cũ cognouissẽt: qꝛ cõphẽ
sus est ionathas ꝛ perijt ꝛ oẽs q cũ eo
erãt: hortati sũt semetipos: ꝛ exierũt pa
rati in pliũ. Et vidẽtes hi q isecuti
fuerãt qꝛ p aia res ẽ illis: reuẽsi sũt: illi aũt
venerũt oẽs cũ pace i trã iuda: et plã-
xerũt ionathan ꝛ eos q cũ ipo erãt val
de. Et luxit isrl luctu magno. Et qsie-
rũt oẽs gẽtes q erãt i circuitu eoꝝ cõ-
terere eos. Dixerũt ei. Nõ habẽt pnci-
pẽ ꝛ adiuuãtẽ: nũc g expugnem⁹ illos
ꝛ tollam⁹ d hoib⁹ memoriã eoꝝ. XIII

Et audiuit simon qꝛ ꝯgregauit A
e triphõ exercitũ copiosũ: vt veni
ret i trã iuda ꝛ attereret eã vi-
dẽs qꝛ i tremore ppls ẽ ꝛ i timore: ascẽ
dit hierlm et ꝯgregauit pplm ꝛ adhor
tãs dixit. Uos scitis quãta ego ꝛ frẽs
mei et dom⁹ pris mei fecim⁹ p legib⁹
et p sctis plia: et angustias qles vidi-
m⁹. Hoꝝ grã pierũt frẽs mei oẽs ppls
isrl: et relict⁹ sũ ego sol⁹. Et nũc nõ mi
hi cõtingat pcere aie mee: i oi tpe tri-
bulatiõis. Nõ ei melior sũ frib⁹ meis.
Uindicabo itaqꝫ gẽtẽ meã ꝛ scã natos
qꝫ nros et vxores qꝛ ꝯgregate sũt vniuẽ
se gẽtes ꝯterere nos iimicitie grã. E
accẽsus ẽ spũs ppli simul vt audiuit s
mones istos: et rñderũt voce magna di
cẽtes. Tu es dux nr loco iude et iona B
the fris tui: Pugna pliũ nrm: et oia q
cũqꝫ dixeris nob faciem⁹. Et ꝯgregãs
oẽs viros bellatores accelerauit ꝯsũ-
mare vniuẽsos muros hierlm: et muni
uit eã i gyro: et misit ionathã filiũ ab
solomi: et cũ eo exercitũ nouũ i ioppẽ:
et eiect his q erãt i arce remãsit illic
ipe. Et mouit triphõ a ptolomaida cũ
exercitu mlto vt veniret in trã iuda: et
ionathas cũ eo i custodia. Simõ aũt ap
plicuit i addus ꝯ faciẽ cãpi. Et vt co-
gnouit triphõ qꝛ surrexit simon loco
fris sui ionathe: et qꝛ cõmissur⁹ eẽt cũ
eo pliũ: misit ad eũ legatos dicens.
Pro argẽto qd debat frater tu⁹ iona-
thas i rõne reg ppls negotia q habuit
detinuim⁹ eũ. Et nũc mitte argẽti ta- C
lẽta cẽtũ et duos filios ei⁹ obsides: vt
nõ dimissus fugiat a nob: ꝛ remittem⁹
eũ. Et ꝯgnouit simõ qꝛ cũ dolo loqret
secũ. Iussit tñ dari argẽtũ et pueros:
ne inimicitiã magnã sumeret ad pplm
isrl dicẽtẽ: qꝛ nõ misit ei argẽtũ et pue
ros ppterea perijt. Et misit pueros et
cẽtũ talẽta. Et mẽtit⁹ ẽ: et nõ dimisit
ionathan. Et post hec venit triphõ in
tra regionẽ vt ꝯtereret eã: et gyrauerũt
p viã q ducit ador. Et simon et castra
ei⁹ ãbulabãt i oẽm locũ qcũqꝫ ibant.
Qui aũt i arce erãt: miserũt ad tripho
nẽ legatos vt festinaret venire p deser
tũ: et mitteret illis alimonias. Et pa- D
rauit triphõ oẽm equitatũ: vt veniret
illa nocte. Erat eñ nix multa valde: et
nõ venit in galaaditim. Et cum ap-
propinquasset baschaman occidit io-

nathan et filios eiꝰ illic. Et conuertit
triphon: et abijt ī terrā suā. Et misit si
mō et accepit ossa ionathe fr̄is sui et se
peliuit ea ī modin ciuitate patrū eiꝰ.
Et plāxerūt eū oīs isrł plāctu magno ꝛ
luxerūt eū dies multos. Et edificauit
simon sup̱ sepulchꝛū pr̄is sui ꝛ fratruꝫ
suoꝝ edificiū altū visu lapide polito
retro ꝛ an̄: et statuit septē pyramidas
vnā ꝯ vnā: pr̄i ꝛ mr̄i: ꝛ q̄ttuoꝛ fratribꝰ
Et his circūposuit colūnas magnas:
sup̱ colūnas arma: ad memoꝛiā eternā
ꝛ iux̄ arma naues sculptas: q̄ viderēt̄
ab hoībꝰ nauigātibus mare. Hoc ē se
pulchꝛū qđ fecit in modin vsq; ī hunc
dͥ́ē. Triphon aūt cū iter faceret cū an
tiocho rege adolescēte dolo occidit eū:
ꝛ regnauit ī loco eiꝰ. Et imposuit sibi
E diadema asie: et fecit plagā magnā in
terra. Et edificauit simō p̄sidia iudee
muniēs ea turribꝰ excelsis: ꝛ murꝭ ma
gnis: ꝛ poꝛtis ꝛ seris: ꝛ posuit alimēta
ī munitionibꝰ. Et elegit simō viros ꝛ
misit ad demetriū regem vt faceret re
missionē regiōi: qꝛ actꝰ oēs triūphōis
p̱ direptionē fuerāt gesti. Et demetriꝰ
rex ad verba ista r̄ndit ei: ꝛ scripsit epi
stolā talē. Rex demetrius: simoni sum
mo sacerdoti ꝛ amico regū ꝛ senioꝛibꝰ
ꝛ gēti iudeoꝝ: salutē. Coꝛonā aureā et
bahen quā misistꝭ suscepimꝰ: ꝛ p̱ati su
mꝰ facere vobiscū pacē magnā: ꝛ scri
bere p̄positis regꝭ remittere vob̄ q̄ in
dulsimꝰ: Quecūq; eī ꝯstituimꝰ vob̄ cō
stāt. Munitiones q̄s edificastis vobis
sint. Remittimꝰ q̄ꝫ ignoꝛātias et pc̄tā
F vsq; ī hodiernū diē ꝛ coꝛonā debeba
tis. Et si q̄d aliud erat tributarium in
hierłm iā nō sit tributariū. Et si q̄ ex
vobis apti sūt cōscribi īter nr̄os: ꝯscri
bāt̄: ꝛ sit inter nos pax. Anno centesi
mo septuagesimo ablatū ē iugū gētiū
ab isrł. Et cepit ppł̄s isrł scribere in ta
bulis ꝛ gestis publicis: āno p̱ᷓo sub
simone sūmo sacerdote magno duce et
p̄ncipe iudeoꝝ. In diebꝰ illis applicu
it simō ad gazā: ꝛ circūdedit eā castrꝭ:
ꝛ fecit machinas: ꝛ applicuit ad ciuita
tē: ꝛ p̱cussit turrē vnā: ꝛ cōp̄hendit eā
Et q̄ erupant erāt īnra machinā ꝛ ci
uitatē ꝛ factꝰ ē motꝰ magnꝰ ī ciutate.
Et ascēderūt q̄ erāt ī ciutate cū vxoꝛibꝰ
ꝛ filijs supꝛa murū scissis tunicis suis
ꝛ clamauerūt voce magna postulātes
a simōe dextras sibi dari ꝛ dixerūt. Nō
nob̄ reddas p̄m malitias nr̄as: sꝫ p̄m
misc̄dias tuas: ꝛ seruiemꝰ tibi. Et flexꝰ G
simon: nō debellauit eos eiecit tn̄ eos
de ciutate: ꝛ emūdauit edes ī q̄bꝰ fuerāt
simulacra: ꝛ tūc ītrauit ī eā cū hymnis
bn̄dicēs dn̄m. Et eiecta ab ea oī imun
ditia collocauit ī ea viros q̄ legē face
rēt: ꝛ muniuit eā ꝛ fecit sibi habitatio
nē. Qui aūt erāt ī arce hierłm ꝓhibe
bāt̄ egredi ꝛ ingredi regionē: ꝛ emere
ac vēdere: ꝛ esurierūt valde: ꝛ multi ex
eis fame p̱ierūt. Et clamauerūt ad simo
nē vt dextras acciperent: ꝛ dedit illꝭ. Et
eiecit eos inde ꝛ mūdauit arcē a cōta
minationibꝰ. Et ītrauerūt ī eā: tria ꝛ vi
cesima die secūdi mēsis: āno cētesimo
septuagesimo p̱ᷓmo cū laude ꝛ ramis
palmarū ꝛ citharꝭ ꝛ cynarꝭ ꝛ cymbalꝭ ꝛ
nablis ꝛ hymnis ꝛ cāticꝭ: qꝛ ꝯtritꝰ est
inimicꝰ magnꝰ ex isrł. Et cōstituit vt
oībꝰ ānis agerēt̄ dies hi cū leticia. Et
muniuit mōtē tēpli: q̄ erat secꝰ arcē: et
habitauit ibi ipē ꝛ q̄ cū eo erāt. Et vi
dit simō iohānē filiū suū q᷑ foꝛtꝭ p̄liī
vir eēt: ꝛ posuit eū ducē ꝟtutū vniūsa
rū: ꝛ habitauit ī gazaris. XIIII
Anno cētesimo septuagesimo se A
a cūdo ꝯgregauit rex demetriꝰ ex
ercitū suū: ꝛ abijt ī mediam ad
ꝯtrahēda sibi auxilia: vt expugnaret
triphoneꝫ. Et audiuit arsaces rex p̱si
dis ꝛ medie qꝛ intrauit demetriꝰ cōfi
nes suos: ꝛ misit vnū de p̄ncipibꝰ suis
vt cōp̄hēderet eū viuū: ꝛ adduceret eū
ad se. Et abijt ꝛ p̱cussit castra demetrij
ꝛ cōp̄hēdit eū: ꝛ duxit eū ad arsacē: et
posuit eū ī custodiā: ꝛ siluit oīs t̄ra iu
da oībꝰ diebꝰ simōis ꝛ q̄siuit bona gē
ti sue: ꝛ placuit illis p̱tās eiꝰ: ꝛ gl̄ia eiꝰ
oībꝰ diebꝰ. Et cum oī gl̄ia sua accepit
ioppē ī poꝛtū ꝛ fecit introitū ī insulis
marꝭ. Et dilatauit fines gētꝭ sue: ꝛ ob
tinuit regionē. Et ꝯgregauit captiui
tatē multā: ꝛ dn̄atꝰ ē gazare: ꝛ bethsu
re ꝛ arci: ꝛ abstulit īmūditias ex ea: et
nō erat q̄ resisteret ei. Et vnusq̄sq; co B
lebat t̄rā suā cū pace: ꝛ t̄ra iuda dabat
fructꝰ suos: ꝛ ligna cāpoꝝ fructū suū.
Seniores ī plateis sedebāt oēs ꝛ d̄ bo
nis t̄re tractabāt: ꝛ iuuenes induebāt
se gl̄iam ꝛ stolas belli. Et ciuitatibꝰ tri
buebat alimonias: ꝛ constituebat eas
vt eēnt vasa munitionis: q̄ adusq; no

miatū ē nomē glīe ei⁹ vsq͡ȝ in extremū
tre. Fecit pacē sup trā: ꝛ letat⁹ ē isrl le
ticia magna. Et sedit vnusq̄sq͡ȝ sub vi
te sua ⁊ ficulnea sua ꝛ non erat q̄ eos
terreret. Defecit īpugnās eos sup trā
reges ꝯtriti sūt i dieb⁹ ill. Et ꝯfirma-
uit oēs hūiles ꝑpli sui: ꝛ legē exq̄siuit
et abstulit oēȝ iniquū et malū. Sācta
glorificauit: ꝛ multiplicauit vasa sctō
rū. Et auditū ē rome: q2 defūct⁹ eēt io
nathas ꝛ vsq͡ȝ ī spartiatas: et ꝯtristati
sūt valde. Ut audierūt āt ꝙ simō frater
ei⁹ fact⁹ eēt sūm⁹ sacerdos loco ei⁹: et
C ipē obtineret oēȝ regionē ꝛ ciūtates ī
ea: scꝑserūt ad eū tabulis ereis vt reno
uarēt amicitias ꝛ societatem quā fece
rāt cū iuda ꝛ cū ionatha frib⁹ eius. Et
lecte sūt ī ꝯspectu ecclīe i hierl̄m. Et h̄
exēplum eplaꝝ q̄s spartiate miserunt
Spartianoꝝ p̄ncipes ꝛ ciūtates: simoni
sacerdoti magno ꝛ seniorib⁹ ꝛ sacerdo
tib⁹ et reliq̄ ꝑplo iudeoꝝ frib⁹: salutē.
Legati q̄ missi sūt ad ꝑplm nrm nūcia
uerūt nob ꝺ vrā glīa et honore et leti
cia: ꝛ gauisi sum⁹ ī introitu eoꝝ. Et scri
psim⁹ q̄ ab eis erāt dicta ī cōciliis ꝑpli
sic. Numeni⁹ antiochi: et antipr̄ iaso-
nis fili⁹ legati iudeoꝝ venerūt ad nos:
renouātes nobiscū amicitiā p̄stinam.
Et placuit ꝑplo excipe viros glīose: et
ponere exēplū s̄monū eoꝝ i segregat͛
ꝑpli libris: vt sit ad memoriā ꝑplo spar
tiataꝝ. Exēplū āt hoꝝ scꝑsim⁹ simoni
D magno sacerdoti ꝑ⁹ h̄ āt misit simon
numeniū romā hñtē clypeū aureum
magno pōdo minaꝝ mille: ad statuen
dā cū eis societatē. Cū āt audisset ꝑpls
roman⁹ s̄mōes istos dixerūt. Quā gra
tiaꝝ actiōeȝ reddemus simoni et filiis
eius? Restituit eñ ipē frēs suos: ꝛ ex-
pugnauit inimicos isrl ab eis. Et statu
erūt ei libertatē: et descripserūt ī tabu
lis ereis: ꝛ posuerūt i titulis i mōte si-
on. Et h̄ ē exēplū scꝑture. Octauadeci
ma die mēsis elul āno cētesimo septu
agesimosecūdo: āno tertio sb simōe sa
cerdote magno in asaramel in ꝯuētu
magno sacerdotū ꝛ ꝑpli ꝛ p̄ncipū ꝛ gē
tis ꝛ senioꝝ regiōis: nota facta sūt hec
qm̄ frequēter facta sūt p̄lia ī regiōe nra.
Simō āt matathie filiis ex fili⁹ iarib
ꝛ frēs ei⁹ dederūt se periculo: ꝛ restiterūt
adūsariis gēt͛ sue vt starēt sancta ipo
rū ꝛ lex: ꝛ glīa magna glorificauerūt gē

tē suā. Et ꝯgregauit ionathas gentē E
suā: ꝛ fact⁹ ē ill sacerdos magn⁹: ꝛ ap-
posit⁹ ē ad ꝑplm suū. Et voluerūt inimi-
ci eoꝝ calcare sācta: et atterere regionē
ipoꝝ: et extēdere manus i scta sctoꝝ.
Tūc restitit simō: et pugnauit ꝓ gēte
sua: et erogauit pecunias mltas: et ar
mauit viros ꝟtut͛ gēt͛ sue: ꝛ dedit ill
stipēdia. Et muniuit ciūtates iudee et
bethsurā q̄ erat i finib⁹ iudee vbi erāt
arma ostiū antea: et posuit illic p̄sidiū
viros iudeos. Et ioppen muniuit que
erat ad mare: ꝛ gazarā q̄ ē i finib⁹ azo-
ti: i q̄ hostes antea habitabāt: ꝛ collo-
cauit illic iudeos: et q̄cūq͡ȝ apta erant
ad correptiōeȝ eoꝝ posuit i eis. Et vi-
dit ꝑpls actū simonis et glīaȝ quā cō-
gitabat facere gēti sue: et posuerūt euȝ
ducē suū ꝛ p̄ncipē sacerdotū eo ꝙ ipē
fecerit hec oīa: ꝛ iusticiā ꝛ fidē quā cō
s̄uauit gēti sue: ꝛ exq̄siuit oī modo ex
altare ꝑplm suū Et ī dieb⁹ ei⁹ ꝓsperatū F
ē i manib⁹ ei⁹ vt tollerēt gētes ꝺ regi
one ipoꝝ: ꝛ q̄ ī ciūtate dauid erāt ī hie-
rusalē i arce: ꝺ q̄ ꝓcedebāt ꝛ ꝯtamina
bāt oīa q̄ ī circuitu sctoꝝ sūt: ꝛ infere
bāt plagā magnā castitati. Et colloca
uit ī ea viros iudeos ad tutamētuȝ re
gionis ꝛ ciuitat͛: ꝛ exaltauit muros ī
hierl̄m. Et rex demetri⁹ statuit illi sū-
mū sacerdotiū. Scdȝ hec fecit eū ami-
cū suū ꝛ glorificauit eum glīa magna.
Audiuit eñ ꝙ appellati sūt iudei a ro
manis amici ꝛ socii ꝛ frēs: ꝛ q2 suscepe
rūt legatos simōis glīose: ꝛ q2 iudei et
sacerdotes eoꝝ ꝯsēserūt eū eē ducē suū
ꝛ sūmū sacerdotē in etnū donec surgat
ꝓpha fidel͛: ꝛ vt sit sup eos dux: ꝛ vt cu
ra eēt illi ꝓ sāct͛: ꝛ vt ꝯstitueret ꝑposi
tos sup opa eoꝝ ꝛ sup regionē: ꝛ sup
arma et sup p̄sidia: ꝛ cura sit illi ꝺ san G
ctis: ꝛ vt audiat͛ ab oīb⁹: ꝛ scribāt͛ in
noīe ei⁹ oēs ꝯscriptiōes ī regiōe: et vt
opiat͛ purpura ꝛ auro: ꝛ ne liceat vllī
ex ꝑplo et ex sacerdotib⁹ irritū facere
aliq̄d hoꝝ: ꝛ ꝯdicere his q̄ ab eo dicū-
tur: aut ꝯuocare ꝯuētum ī regiōe sine
ipō ꝛ vestiri purpura ꝛ vti fibula au-
rea. Qui āt fecerit ex͛ hec: aut irritū fe-
cerit aliq̄d hoꝝ: re⁹ erit. Et cōplacuit
oī ꝑplo statuere simonem: ꝛ facere s̄m
ꝟba ista. Et suscepit simō ꝛ placuit ei
vt sūmo sacerdotio fūgeret͛: ꝛ eēt dux
et p̄nceps gēt͛ iudeoꝝ ꝛ sacerdotū: et

ꝑesset oib⁹ Et scꝑturā istā dixerᷓt pone
re i tabulis ereis:et ponere eas i peri-
bolo sctoꝝ i loco celebri. Exēplū āt eo
rū ponere i erario: vt habeat simō ⁊ fi-
A Et misit rex anti (lū ei⁹. XV
c och⁹ fili⁹ demetrij epłas ab isu
lis marꝫ: simōi sacerdoti et ꝑn-
cipi gētꝫ iudeoꝝ ⁊ vniūse gēti: et erāt
ꝯtinētes hūc modū. Rex ātioch⁹: simo
ni sacerdoti magno ⁊ gēti iudeoꝝ salu
tē. Qm̄ qdē pestilētes obtinuerūt reg-
nū patꝝ nroꝝ: volo āt vēdicare regnū
⁊ restituere illō sic erat antea: et electā
feci multitudinē exercit⁹ et feci naues
bellicas. Volo āt ꝓcedere ꝑ regionem
vt vlciscar i eos q̄ corruperūt regionē
nr̄a; ⁊ q̄ desolauerᷓt cītates multas in
regno meo. Nunc ḡ statuo tibi oēs ob
latiōes q̄s remiserᷓt tibi añ me oēs re-
ges: ⁊ q̄cūq͡ȝ alia dona remiserᷓt tibi: et
ꝑmitto tibi facere ꝑcussuraȝ ꝓpriā nu
B mismatꝫ i regione tua. Hierłm āt san-
ctam eē ⁊ liberā: ⁊ oīa arma q̄ fabrica
ta sūt ⁊ ꝑsidia q̄ ꝯstruxisti q̄ tenes: ma
neāt tibi. Et oē debitū regꝫ ⁊ q̄ futura
sūt regi ex h̄ et i totū tp̄s remittūᷓt ti-
bi. Cū āt obtinuerim⁹ regnū nr̄m: glo-
rificabim⁹ te ⁊ gētē tuā: ⁊ tēplum gl̄ia
magna: ita vt manifestetur gloria ve-
stra i vniuersa tr̄a. Anno cētesimo se-
ptuagesimoq̄rto: exijt ātioch⁹ i tr̄ā pa
trū suoꝝ: et ꝯueneᷓt ad euȝ oēs exerci
t⁹: ita vt pauci relicti eēnt cū triphone
Et insecut⁹ ē eū antioch⁹ rex: et venit
C dorā fugiēs ꝑ maritimā. Sciebat eñ
q͡ꝫ ꝯgregata sūt mala i eū: ⁊ reliq̄t eum
exercit⁹. Et applicuit ātioch⁹ sup dorā
cuȝ cētū vigīti milib⁹ viroꝝ bellligera-
toꝝ ⁊ octo milib⁹ eq̄tū. Et circuiuit ci
uitatē: ⁊ naues a mari accesserᷓt: ⁊ vexa
bāt ciuitatē a tr̄a ⁊ mari: ⁊ neminē si-
nebāt ingredi vel egredi. Venit āt nu
meni⁹ ⁊ q̄ cum eo fuerāt ab vrbe roma
hn̄tes epłas regib⁹ ⁊ regiōib⁹ scꝑtas: i
q̄b⁹ ꝯtinebāᷓt hec. Luci⁹ ꝯsul romano-
rū: ptolomeo regi: salutē. Legati iude-
orū veneᷓt ad nos amici nr̄i renouan
tes ꝑstinā amicitiā ⁊ societatē: missi a
simone ꝑncipe sacerdotū ⁊ ꝓꝑło iudeo
D rū. Attuleᷓt āt et clypeū aureū minaꝝ
mille. Placuit itaq͡ȝ nob̄ scribere regi-
bus ⁊ regiōib⁹ vt n̄ inferāt ilł mala: ne
q͡ȝ ipugnēt eos ⁊ cītates eoꝝ ⁊ regiōes
eoꝝ: ⁊ vt nō ferāt auxiliū pugnātibus
aduūsus eos. Visū āt est nob̄ accipe ab
eis clypeū. Si q̄ ḡ pestilētes fugerint
ō regiōe ip̄oꝝ ad vos tradite eos simo
ni ꝑncipi sacerdotuȝ: vt vindicet i eos
ſm legē suā. Hec eadē scꝑta sunt deme
trio regi ⁊ attalo et arabe ⁊ arsaci: et i
oēs regiōes ⁊ sāsame ⁊ spartanis ⁊ de-
lo ⁊ mido ⁊ sitione ⁊ carie ⁊ samū ⁊ pā
phyliā ⁊ lyciā et alicarnasū ⁊ rhodum
⁊ faselida ⁊ choo ⁊ sidē ⁊ arado et gor-
tynā ⁊ gnydū ⁊ cyprū ⁊ cyrenē. Exem
plū āt eoꝝ scꝑserunt simoni ꝑncipi sa
E cerdotū: ⁊ ꝓꝑło iudeoꝝ. Antioch⁹ autē
rex applicuit castra in dorā scdō admo-
uens ei sp man⁹ ⁊ machinas faciēs: et
ꝯclusit triphonē ne ꝓcederet. Et misit
ad euȝ simō duo milia viroꝝ electoꝝ i
auxiliū: ⁊ argētū ⁊ auꝝ ⁊ vasa copiosa
⁊ noluit ea accipe sȝ rupit oīa q̄ pact⁹
ē cuȝ eo antea: ⁊ alienauit se ab eo. Et
misit ad eū athenobiū vnuȝ ō amicis
suis vt tractaret cū ip̄o dicēs: Vos te
netis ioppē ⁊ gazarā ⁊ arcē q̄ ē i hieru
salē cītates regni mei: fines eaꝝ deso-
lastꝫ ⁊ fecistꝫ plagā magnā i tr̄a: ⁊ dn̄a-
ti estꝫ ꝑ loca mł̄ta i regno meo. Nūc ḡ
tradite cītates q̄s occupastꝫ ⁊ tributa
locoꝝ i q̄b⁹ dn̄ati estis exᷓ fines iudee.
Sinañt date ꝓ ilł q̄ngēta talēta argē
ti: ⁊ exterminij qō exterminastꝫ: ⁊ tribu
F toꝝ cītatū: alia talēta q̄ngēta Sinañt
veniem⁹ ⁊ cōpugnabim⁹ vos. Et venit
athenobi⁹ amic⁹ regꝫ i hierłm: et vidit
gl̄iaȝ simōis ⁊ claritatē i auro ⁊ argē-
to: ⁊ apparatū copiosū ⁊ obstupuit ⁊ re
tulit ei ṽba regꝫ Et rn̄dit ei simō: ⁊ di
xit ei: Neq͡ȝ alienā tr̄ā sūpsimus: neq͡ȝ
alienā detinem⁹: sȝ hereditatē patrum
nroꝝ q̄ iniuste ab inimicꝫ nr̄is aliq̄ tp̄e
possessa ē. Nos ṽo tp̄s hn̄tes vēdica-
m⁹ hereditatē patꝝ nroꝝ. Nā ō ioppe
⁊ gazara: q̄ expostulas: ip̄i faciebāt in
ꝓꝑło plagā magnā: ⁊ i regiōe nr̄a: hoꝝ
dam⁹ talēta cētū. Et n̄ rn̄dit ei atheno
G bi⁹ ṽbū. Reūsus āt cum ira ad regē re
nūciauit ei verba ista: ⁊ gl̄iaȝ simōis ⁊
vniūsa q̄ vidit: ⁊ irat⁹ ē rex ira magna
Triphon āt fugit naui i orthosaida.
Et ꝯstituit rex cēdebeum ducē mariti-
mū ⁊ exercitū peditū ⁊ eq̄tū dedit illi.
Et mādauit illi mouere castra ꝯ faciē
iudee: ⁊ mādauit ei edificare cedronē:
⁊ obstruere portas ciuitatꝫ: et debella-
re ꝓꝑłm Rex āt ꝑseq̄baᷓt triphonē. Et

Ꝯuenit cendebeꝰ iamniā: ⁊ cepit irri-
tare plebē ⁊ ꝯculcare iudeā ⁊ captiua-
re ꝑp̄lm ⁊ interficere: ⁊ edificare cedro
nē. Et collocauit illic eq̄tes ⁊ exercitū
A vt egreſſi ꝑambularēt viā iudee ſic cō
T aſcēdit (ſtituit ei rex. XVI
i iohēs d̄ gazar̃ ⁊ nūciauit ſimo
ni pr̄i ſuo q̄ fecit cendebeꝰ i po
pulo ip̄oꝝ. Et vocauit ſimō duos fili-
os ſuos ſeniores iudā ⁊ iohēȝ: ⁊ ait ill̄
Ego ⁊ frēs mei ⁊ domꝰ pr̄is mei expug
nauimꝰ hoſtes iſrl̄ ab adoleſcētia vſqꝫ
i hūc diē: ⁊ ꝓſperatū ē i māibꝰ nr̄is li
berare iſrl̄ aliq̄tiēs. Nūc āt ſenui: ſed
eſtote loco meo ⁊ fr̄is mei: ⁊ egreſſi pug
nate ꝓ gēte nr̄a. Auxiliū xp̄o d̄ celo vo
biſcū ſit. Et elegit d̄ regiōe vigīti milia
viroꝝ belligeratoꝝ ⁊ eq̄tes: ⁊ ꝓfecti ſt̄
ad cēdebeū ⁊ dormierūt i modin. Et ſur
rexerūt mane ⁊ abierūt i cāpū. Et ecce
exercitꝰ copioſus i obuiā ill̄: peditū ⁊
B eq̄tū: ⁊ fluuiꝰ torrēs erat iter mediū ip
ſoꝝ. Et admouit caſtra ꝯ faciē eoꝝ ip̄e
⁊ ꝑpl̄s eiꝰ: ⁊ vidit ꝑp̄lm trepidātem ad
trāſfretādū torrētē: ⁊ trāſfretauit pri-
mus. Et viderūt eū viri ⁊ trāſierūt poſt
eū. Et diuiſit ꝑp̄lm ⁊ eq̄tes i medio pe
ditū. Erat āt eq̄tatꝰ adūſarioꝝ copio-
ſus nimis. Et exclamauerūt ſacr̃ tubis
⁊ i fugā ꝯūſus ē cēdebeꝰ ⁊ caſtra eiꝰ: ⁊
ceciderūt ex eis m̄lti vulnerati: reſidui
āt i munitiōeȝ fugerūt. Tūc vulneratꝰ
ē iudas frater iohīs. Johēs āt inſecu-
tus ē eos donec venit cedronē quā edi
ficauit: ⁊ fugerūt vſqꝫ ad turres q̄ erāt
i agr̃ azoti: ⁊ ſuccēdit eas igni. Et ce-
C ciderūt ex ill̄ duo milia viroꝝ: ⁊ reūſꝰ ē
i iudeā i pace. Et ptolomeꝰ filiꝰ abobi
ꝯſtitutꝰ erat dux i cāpo hiericho ⁊ ha-
bebat argētū ⁊ auꝝ multū. Erat. n. ge
ner ſūmi ſacerdot̃. Et exaltatuȝ ē cor
eiꝰ: ⁊ volebat obtinere regionē: ⁊ cogi
tabat dolū adūſus ſimonē ⁊ filios eiꝰ
vt tolleret eos. Simon aūt ꝑambulās
ciuitates q̄ erāt i regione iudee: ⁊ ſollici
tudinē gerēs eaꝝ deſcēdit i hiericho:
ipſe et mathathias filiꝰ eiꝰ et iudas: an
no cēteſimo ſeptuageſimoſeptimo: mē
ſe vndecimo. Hic eſt mēſis ſabath. Et
ſuſcepit eos filiꝰ abobi in munitiūcu-
lā q̄ vocat̄ doch: cū dolo quā edificauit
et fecit eis ꝯuiuiū magnū: et abſcōdit
illic viros. Et cū inebriatꝰ eſſet ſimon
et filii eiꝰ ſurrexit ptolomeꝰ cuȝ ſuis: et

ſūpſerūt arma ſua: ⁊ itrauerūt i ꝯuiuiū
⁊ occiderūt eū ⁊ duos filios eiꝰ: ⁊ q̄ſdā
pueros eiꝰ. Et fecit deceptiōeȝ magnā
in iſrael: ⁊ reddidit mala ꝓ bonis. Et D
ſcp̄ſit ptolomeꝰ: et miſit regi vt mitte-
ret ei exercitū i auxiliū: ⁊ traderet ei re
gionē et ciuitates eoꝝ et tributa. Et
miſit alios i gazarā tollere iohēȝ: ⁊ tri
bunis miſit ep̄l̄as vt venirēt ad ſe: et
daret eis argētū et auꝝ et dona. Et ali
os miſit occupare hierl̄m et mōtē tem
pli. Et p̄currēs q̄dā nūciauit iohāni i
gazara q2 periīt pr̄ eius et frēs eius: et
q2 miſit te q̄ȝ iterfici. Ut audiuit āt ve
hementer expauit: et cōp̄hendit viros
q̄ venerāt ꝑdere eū: et occidit eos. Cog
nouit eñi q2 q̄rebāt ꝑdere euȝ. Et cete
ra ſmonū iohīs et belloꝝ eiꝰ et bona-
rum virtutū q̄bꝰ fortiter geſſit: et edifi
cīj muroꝝ q̄s extruxit et reꝝ geſtarum
eius: ecce hec ſcripta ſunt i libro dieꝝ
ſacerdotīj eiꝰ: ex quo factus ē p̄nceps
ſacerdotum poſt patrem ſuum.

Explicit liber primꝰ Machabeoꝝ.
Incipit ſcd̄s liber machabeoꝝ. Ca. I

Ratribus q̄ ſūt A

f ꝑ egyptū iudeis: ſalutē di-
cunt frēs q̄ ſūt in hieroſoly
mis iudei et q̄ i regiōe iudea: ⁊ pacem
bonā. Benefaciat vobis deus ⁊ memi
nerit teſtamēti ſui qd̄ locutꝰ ē ad abra
am et iſaac et iacob ſuoꝝ fidelium et
det vobis cor oibꝰ vt colat̃ euȝ: ⁊ faci-
atis eiꝰ volūtatē corde magno et ani-
mo volēti. Adaperiat cor vr̄m in lege
ſua ⁊ i p̄cept̃ ſuis: ⁊ faciat pacē. Exau
diat orōnes vr̄as: ⁊ recōciliet̄ vob: nec
vos deſeret in tp̄e malo. Et nunc h̄ ſu
mus orātes ꝓ vob. Regnāte demetrio
anno centeſimoſexageſimonono: nos B
iudei ſcp̄ſimꝰ vob in tribulatiōe et im
petu q̄ ſupuenit nobis in iſtis annis
ex q̄ receſſit iaſon a ſancta terra ⁊ a re-
gno. Portā ſuccēderūt: ⁊ effuderūt ſā-
guinē inocētē. Et orauimꝰ ad dn̄m: et
exauditi ſumꝰ: et obtulimꝰ ſacrificiuȝ
et ſimilaginē: et accēdimꝰ lucernas: et
ꝓpoſuimꝰ panes. Et nunc frequētate
dies ſcenophegie mēſis caſleu. Anno
cēteſimo octogeſimooctauo: ppl̄s q̄ ē
hieroſolymis et i iudea ſenatuſqꝫ ⁊ iu
das ariſtobolo mgr̄o ptolomei reg̃ q̄
ē de genere chriſtoꝝ ſacerdotū ⁊ his q̄

in egypto sūt iudeis: salutē ꝛ sanitatē
C De magnis ꝑiculis a deo liberati ma
gnifice grās agim⁹ ipi: vtpote q̇ adū-
sus talē regē dimicauim⁹. Ipe.n.ebul
lire fecit de ꝑside eos q̇ pugnauerūt ꝯ
nos ꝛ sc̄ām citatē. Nā cum i ꝑside eēt
dux ipe ꝛ cū ipo imēs⁹ exercit⁹ cecidit
in tēplo nanee: ꝯsilio decept⁹ sacerdo
tū nanee Eteni cū ea habitatur⁹ venit
ad locū ātioch⁹ ꝛ amici ei⁹: ꝛ vt accipe
ret pecunias mltas dotis nomie. Cūqꝫ
ꝓposuissēt eas sacerdotes nanee ꝛ ipe
cū pauc⁊ igressus eēt itra ambitū pha
D ni: clauserūt tēplū. Cū āt itrasset antio-
chus aprocꝫ occulto aditu tēpli mittē
tes lapides ꝑcusserūt ducē ꝛ eos q̇ cum
eo erāt: ꝛ diuiserūt mēbratim: ꝛ capiti-
b⁹ amputat⁊ foras ꝓiecerūt. Per oīa
būdict⁹ deus q̇ tradidit ipios. Facturi
igit̄ q̇nta ꝛ vicesima die mēsis casleu
purificatiōez tēpli: necessariū duxim⁹
significare vob: vt ꝛ vos q̄z agatis diē
scenophegie ꝛ diē ignis q̇ dat⁹ ē q̄n ne
emias edificato tēplo ꝛ altari obtulit
sacrificia. Nā cū i ꝑsidē ducerēt̄ p̄res
nr̄i sacerdotes q̇ tūc cultores dei erāt
acceptū ignē ď altari occulte abscōde-
rūt i valle vbi erat pute⁹ alt⁹ ꝛ sicc⁹: ꝛ i
eo ꝯtutati sūt eū: ita vt oīb⁹ ignot⁹ eēt
E loc⁹. Cū āt p̄terissēt āni mlti: ꝛ placuit
deo vt mitteret̄ neemias a rege ꝑsidis
nepotes sacerdotū illoꝝ q̇ abscōderāt
misit ad reqrēdū ignē: ꝛ sic narrauerūt
nob: n̄ iuenerūt ignē sꝫ aquā crassam.
Et iussit eos haurire ꝛ afferre sibi: et
sacrificia q̄ iposita erāt iussit sacerdos
neemias aspgi ipa aq̄: ꝛ ligna ꝛ q̄ erāt
supposita. Utqꝫ h̄ factū ē ꝛ tps̄ affuit
q̄ sol refulsit q̇ pri⁹ erat i nubilo: accē-
sus ē ignis magn⁹ ita vt oēs mirarēt̄
Orōnez āt faciebāt oēs sacerdotes dū
ꝯsūmaret̄ sacrificiuz ionatha ichoāte
ceterꝭ āt rn̄dētib⁹. Et neemie erat orō
F hūc hn̄s modū. Dn̄e deus oīm creator
terribil̄ ꝛ fort⁊ iust⁹ ꝛ misericors q̇ sol⁹
es bon⁹ rex: sol⁹ p̄stās: sol⁹ iust⁹ ꝛ oīpo-
tēs ꝛ etn̄us: q̇ liberas isrl̄ ď oī malo: q̇
fecisti p̄res electos: ꝛ sctificasti eos: ac
cipe sacrificiū ꝓ vniūso ꝑplo tuo isrl̄:
ꝛ custodi ꝑtē tuam ꝛ sctifica. Cōgrega
dispsionē nr̄az: libera eos q̇ suiūt gē-
tib⁹: ꝛ ꝯtēptos ꝛ abomiatos respice vt
sciāt gētes q: tu es de⁹ nr̄. Afflige op-
primētes nos: ꝛ ꝯtumeliā faciētes in
supbia. Cōstitue ꝑplm̄ tuū i loco scō
tuo: sic dixit moyses. Sacerdotes aūt Deu. 30
psallebāt hymnos: vsqꝫq̄ ꝯsūptū esset
sacrificiū. Cū āt ꝯsūptū eēt sacrificium
ex residua aq̄: neemias iussit lapides
maiores ꝑfūdi. Qđ ꝛ factū ē: ex eis flā G
ma accēsa ē: sꝫ ex lumie qđ refulsit ab
altari ꝯsūpta ē. Utvero manifestata ē
res: renūciatū est regi ꝑsaꝝ ꝙ i loco in
q̄ ignē abscōderant hi q̇ translati fue-
rāt sacerdotes: aq̄ apparuit: de q̄ nee-
mias ꝛ q̇ cū eo erant purificauerūt sa-
crificia. Cōsiderās aūt rex ꝛ rē diligen
ter examinās: fecit ei tēplū vt ꝓbaret
qđ factū erat. Et cū ꝓbasset: sacerdoti
b⁹ donauit mlta bona ꝛ alia atqꝫ alia
munera: ꝛ accipiens manu sua tribue
bat eis. Appellauit āt neemias hūc lo
cū nepthar: qđ interp̄tat̄ purificatio.
Uocat̄ aūt apud plures nephi. II
Inuenit̄ aūt i descriptiōib⁹ hie A
remie ꝓphe ꝙ iussit eos ignem
accipe q̇ trāsmigrabāt̄ vt signi
ficatū ē: ꝛ vt mādauit trāsmigrat⁊. Et
dedit illis legē ne obliuiscerēt̄ p̄cepta
dn̄i: ꝛ vt n̄ exerrarēt mētib⁹ vidētes si-
mulacra aurea et argētea ꝛ ornamēta
eoꝝ Et alia huiusmōi dicēs hortabat̄
ne legē amouerēt a corde suo. Erat āt
i ipa scptura: quō tabnaculū ꝛ arcam
iussit ꝓpha diuino respōso ad se facto Deu.
comitari secū vsqꝫq̄ exijt i montē || in q̄ B
moyses ascēdit ꝛ vidit dei hereditatē
Et veniēs ibi hieremias iuenit locuz
speluce: ꝛ tabnaculū ꝛ arcā ꝛ altare in
cēsi itulit illuc ꝛ ostiū obstruxit. Et ac
cesserūt q̇dā sil̄ q̇ seq̄bāt̄ vt notarēt si-
bi locū: ꝛ n̄ potuerūt iuenire. Ut āt cog
nouit hieremias: culpās illos dixit ꝙ
ignot⁹ erit loc⁹ donec ꝯgreget de⁹ ꝯgre-
gatiōez ꝑpli: ꝛ ꝓpiti⁹ fiat. Et tunc dn̄s
oñdet hec: ꝛ apparebit maiestas dn̄i: et 3. Re.
nubes erit sic ꝛ moysi manifestabat̄ || ꝛ 2. Pa.
sic cū salomō petijt vt loc⁹ sctificaret̄ C
magno deo māifestabat hec Magnifi
ce eteni sapiaz tractabat ꝛ vt sapiaz ha
bēs obtulit sacrificiū dedicatiōis ꝛ cō
sūmatiōis tēpli || Sic ꝛ moyses orabat Leui.
ad dn̄z: ꝛ descēdit ignis ď celo ꝛ ꝯsum
psit holocaustū || sic ꝛ salomō orauit: et 2. Par.
descēdit ignis ď celo: ꝛ ꝯsūpsit holocau Leui.
stū: ꝛ dixit moyses eo ꝙ nō sit comestū
qđ erat ꝓ pctō: ꝛ ꝯsūptū ē. Silr̄ ꝛ salo-
mon octo dieb⁹ celebrauit dedicatiōez

Inferebāẗ āt ⁊ descriptiōib⁹ et cōmētariīs neemie hec eadē: ⁊ q̄liter cōstruēs
bibliothecā ꝯgregauit ō regionib⁹ libros: ⁊ ꝓphetaꝝ ⁊ dauid: ⁊ epl'as regū
D et ō donariīs. Siliť āt et iudas ea q̄ dicerat ꝑ bellū qđ nob̄ acciderat ꝯgregauit oīa: ⁊ sūt apđ nos. Si ḡ desideratis hec: mittite q̄ pferāt vobis. Acturi itaq; purificatiōez scripsim⁹ vob̄. Bn̄ ḡ facietꝭ: si egeritꝭ hos dies. De⁹ āt q̄ liberauit ꝑpl'm suū ⁊ reddidit hereditatē oīb⁹: ⁊ regnū ⁊ sacerdotiū ⁊ scitifica-
Deu.30. ationē sič ꝓmisit i lege: speram⁹ q̄ cito nr̄i miserebiẗ: ⁊ ꝯgregabit ō sub celo i locū sācťū. Eripuit eñ nos ō magnis
E ꝑiculis: ⁊ locū purgauit. De iuda ꝟo machabeo et frib⁹ ei⁹: ⁊ ō tēpli magni purificatiōe ⁊ ō are dedicatiōe sȝ et de ꝓliīs q̄ ꝑtinēt ad antiochū nobilē: et filiū ei⁹ eupatorē: et ō illumiatiōib⁹ q̄ ō celo facte sūt ad eos q̄ ꝓ iudeis fortiter fecerūt ita vt vniūsā regionē cuȝ pauci eēnt vindicarēt: et barbarā multitudinē fugarēt et famosissimū i toto orbe tēplū recuparēt: et ciuitatē liberarēt: vt leges q̄ abolēde erāt restituerēẗ dn̄o cū oī trāq̄llitate ꝓpitio facto illꝭ. Itēq; ab iasone cyreneo q̄nq; librꝭ cōp̄hēsa tēptauim⁹ nos vno volumie
F breuiare. Cōsiderātes eñ multitudinē libroꝝ ⁊ difficultatē volētib⁹ aggredi narratiōes historiaꝝ: ꝓpť multitudinē reꝝ curauim⁹ volētibus q̄dē legere vt esset animi oblectatio: studiosis ꝟo vt facile possint memorie cōmendare: oībus aūt legētib⁹ vtilitas ꝯferaẗ. Et nob̄ q̄dē ipsis q̄ h̄ op⁹ breuiādi causa suscepim⁹ nō facilem laborē: imo vero negociū plenū vigiliaꝝ ⁊ sudoris assūpsim⁹. Sič hi q̄ p̄parāt ꝯuiuiū: ⁊ q̄rūt alioꝝ volūtati parere ꝓpť mľtoꝝ grāȝ libēter laborē sustinem⁹: ꝟitātē q̄dē ō singulꝭ autorib⁹ cōcedētes: ipi aūt b'm
G datā formā breuitati studētes. Sič.n. noue dom⁹ architecto ō vniūsa structura curādum ē: ei ꝟo q̄ pingere curat q̄ apta sūt ad ornatuȝ exq̄rēda sunt: ita estimādū ē ⁊ i nob̄. Eteni itellectū colligere ⁊ ordinare b'monē: et curiosius p̄tes singulas q̄sq; disquirere historie ꝯgruit autori: breuitatē ꝟo dictionis sectari: ⁊ executiōes reꝝ vitare breuiāti ꝯcedēdū ē. Hinc ḡ narratiōez icipiemus: ō p̄fatiōe tātum dixisse sufficiat. Stultū eni ē āñ historiā effluere: i ipa aūt historia succingi.

III

i Sič cū sācta ciuitas habitare- A
tur in oī pace: leges aūt adhuc optime custodirēẗ ꝓpť onie pōtificis dispositiōez et pietatē ⁊ animos odio habētes mala: fiebat vt et ipi reges et p̄ncipes locū sūmo honore dignū ducerēt: ⁊ tēplū maximis munerib⁹ illustrarēt: ita vt seleuc⁹ asie rex ō redditibus suis p̄staret oēs sūpť⁹ ad misteriū sacrificioꝝ ꝑtinētes. Simō āt ō tribu beniamin p̄posit⁹ tēpli ꝯstitut⁹: ꝯtēdebat obsistēte sibi p̄ncipe sacerdotū iniquū aliq̄d i ciuitate moliri. Sȝ cū vincere oniā nō posset venit ad apolloniū tharsee filiū q̄ illo tp̄e erat dux celesyrie ⁊ phenicꝭ: ⁊ nūciauit ei pecuniīs inumerabilib⁹ plenū eē erariū hierosolymis: ⁊ cōes copias imēsas eē q̄ nō ꝑtinēt ad rōnez sacrificioꝝ: esse āt possibile sb̄ ꝑtāte regꝭ cadere vniūsa. Cūq; B
retulisset ad regē apolloni⁹ ō pecuniīs q̄ delate erāt: ille accitū heliodoruȝ q̄ erat sup̄ negocia ei⁹ misit cū mādatis vt p̄dictā pecuniā transportaret. Statimq; heliodor⁹ iter ē aggressus: specie q̄dē q̄si ꝑ celesyriā et phenicē ciuitates eēt ꝑagratur⁹: reuera āt regꝭ ꝓpositūȝ ꝑfectur⁹. Sȝ cū venisset hierosolymaȝ et benigne a sūmo sacerdote i ciuitate eēt except⁹: narrauit ō dato iudicio pecuniaꝝ et cui⁹ rei grā adesset aparuit. Interrogabat āt si ꝟe hec ita eēnt. Tūc sūm⁹ sacerdos ostidit deposita eē hec ⁊
victualia viduaꝝ ⁊ pupilloꝝ: q̄dā ꝟo C
eē hircani tobie viri valde eminētis: i his q̄ detulerat ipius simō: vniūsa āt argēti talēta eē q̄dringēta ⁊ auri ducēta: decipi ꝟo eos q̄ credidissent loco ⁊ tēplo qđ ꝑ vniūsū mūdū honoraẗ: ꝓ sui veneratiōe ⁊ sanctitate: oīno iposs ibile eē. At ille ꝓ his q̄ habebat i mādatis a rege: dicebat oī genere regi ea eē deferēda. Cōstituta āt die itrabat ō his heliodor⁹ ordinatur⁹. Nō modica ꝟo ꝑ vniūsā ciuitatē erat trepidatio. Sacerdotes āt āñ altare cum stolis sacerdotalib⁹ iactauerūt se: ⁊ iuocabāt ō celo eū q̄ ō depositꝭ legē posuit: vt his q̄ deposuerāt ea salua custodiret. Jam ꝟo q̄ viderat sūmi sacerdotꝭ vultū: mēte vulnerabaẗ. Facies eñ ⁊ color imutat⁹: declarabat internū animi dolorē

D Circūfuſa em̄ erat meſticia ꝗdā viro:
⁊ horroꝛ coꝛpis: ꝑ quē manifeſtꝰ aſpici
entibꝰ doloꝛ coꝛdis eiꝰ efficiebaꝛ. Aliȷ̄
etiā ɔgregati ḋ domibꝰ ɔfluebāt publi
ca ſupplicatōe obſecrātes: ꝓ eo ꝙ i ɔtē
ptum locꝰ eēt vēturꝰ. Accincteq3 muli
eres ciliciȷs pectꝰ ꝑ plateas ɔfluebant:
ſ3 ⁊ virgines ꝗ ɔcluſe erāt: ꝓcurrebāt
ad oniā: alie āt ad muros: ꝗdā vero ꝑ
feneſtras aſpiciebāt: vniūſe autē ꝓten
dētes manꝰ i celū deꝑcabāꝛ. Erat em̄
miſera cōmixte multitudinis ⁊ magni
ſacerdotis i agone ɔſtituti expectatio.
Et hi ꝗdē inuocabāt oipotentē deu3:
vt credita ſibi his ꝗ crediderāt cum oī
integritate ɔſeruarenꝛ. Heliodorꝰ aūt
qđ decreuerat ꝑficiebat: eodē loco ip̄e
E cū3 ſatellitibꝰ circa erariū p̄ſens. Sed
ſpūs oipotētꝫ dei magnā fecit ſue oſtē
ſionis euidentiā: ita vt oēs ꝗ auſi fue
rant parere ei: ruentes dei v̄tute: i diſ
ſolutionē et foꝛmidinē ɔuerterētur.
Apparuit em̄ illis ꝗdā equꝰ: terribilē
habēs ſeſſoꝛe optimis opimentꝫ oꝛdi-
natus: iſq3 cum impetu heliodoꝛo pri-
oꝛes calces eliſit. Qui autē ei ſedebat
videbaꝛ arma habere aurea. Aliȷ̄ etiā
apparuerūt duo iuuenes virtute deco
ri: optimi glia: ſpecioſiq3 amictu: ꝗ cir
cūſteterūt eu3 et ex vtraq3 ꝑte flagella
bāt: ſine itermiſſiōe multꝫ plagꝫ verbe
rātes. Subito āt heliodorꝰ ɔcidit i ter
rā: eūq3 multa caligine circūfuſum ra
puerūt: atq3 i ſella geſtatoꝛia poſitū eie
F cerunt. Et is ꝗ cum multꝫ curſoꝛibꝰ: ⁊
ſatellitibꝰ p̄dictū igreſſus ē erariū poꝛ
tabaꝛ nllo ſibi auxiliū ferēte: manife-
ſta dei cognita v̄tute. Et ille ꝗdē ꝑ di-
uinā virtutē iacebat mutꝰ atq3 oī ſpe
⁊ ſalute ꝓuatꝰ. Hi āt dn̄3 bn̄dicebāt: qꝛ
magnificabat locū ſuū: ⁊ tēplū qđ pau
lo añ timoꝛe ac tumultu erat plenum:
apparēte oipotēte dn̄o gaudioꝛ leticia
ipletū ē. Tūc v̄o ex amicꝫ heliodoꝛi ꝗ
dā rogabāt ɔfeſtim oniam vt iuocaret
altiſſimū: vt vitā donaret ei: ꝗ i ſup̄mo
ſpū erat ɔſtitutꝰ. Cōſiderās aūt ſūmus
ſacerdos ne foꝛte rex ſuſpicareꝛ mali-
ciā aliquā ex iudeis circa heliodoꝝ cō
ſūmatā: obtulit ꝓ ſalute viri hoſtiā ſa
G lutarē. Cūq3 ſūmus ſacerdos exoꝛaret
ꝗdē iuuenes eiſdē veſtibꝰ amicti aſtā-
tes heliodoꝛo dixerūt: Onie ſacerdoti
grās age. Nā ꝓpꝛ eū tibi dn̄s vitā do-
nauit. Tu āt a deo flagellatꝰ: nūcia oī
bus magnalia dei ⁊ ꝑtātē3. Et his di-
ctis n̄ cōparuerūt. Heliodorꝰ āt hoſtia
deo oblata: ⁊ votꝫ magnis ꝓmiſſis ei ꝗ
viuere illi ɔceſſit: ⁊ onie grās agēs re-
cepto exercitu repedabat ad regē. Te- C
ſtabaꝛ āt oibꝰ ea ꝗ ſub oculꝫ ſuis vide-
rat opa magna dei. Cū āt rex iterrogaſ
ſet heliodoꝝ ꝗs eſſet aptꝰ adhuc ſemel
hieroſolymā mitti. ait: Si quē habes
hoſtē aut regni tui iſidiatoꝛē: mitte il-
luc: ⁊ flagellatū eū recipies: ſi tm̄ euaſe-
rit: eo ꝙ in loco ſit vere dei ꝗdā virtꝰ.
Nā ip̄e ꝗ h3 i celꝫ habitatiōe3 viſitatoꝛ
⁊ adiutoꝛ ē loci illiꝰ: ⁊ venietes ad ma
lefaciēdū ꝑcutit ac ꝑdit. Igiꝛ ḋ helio-
doꝛo ⁊ erarȷ̄ cuſtodia ita res ſe habet. A
ſ Imon aūt p̄dictꝰ pecu- IIII
niaꝝ ⁊ patrie delatoꝛ: male loꝗ
baꝛ ḋ onia: tāq3 ipſe heliodoꝝ
inſtigaſſet ad hec ⁊ ip̄e fuiſſet incētoꝛ
maloꝝ: ꝓuiſoꝛēq3 ciuitatꝫ ac defēſoꝛē
gētꝫ ſue: ⁊ emulatoꝛē legꝫ dei audebat
iſidiatoꝛē regni dicere Sꝫ cū iimicitie
in tātū ꝓcederēt vt etiā ꝑ ꝗſdā ſimōis
neceſſarios homicidia fierēt: ɔſiderās
onias ꝑiculū ɔtētiōis: ⁊ apolloniū in-
ſanire vtpote ducē celeſyrie ⁊ phenicꝫ
ad agēdā maliciā ſimōis: ad regē ſe cō
tulit: n̄ vt ciuiū accuſatoꝛ: ſ3 cōmune3
vtilitatē apḋ ſemetip̄m vniūſe multi-
tudinis ɔſiderās. Videbat em̄ ſine re D
gali ꝓuidētia ipoſſibile eē pacē rebꝰ
dari: nec ſimonem poſſe ceſſare a ſtulti
cia ſua. Sꝫ pꝰ ſeleuci vite exceſſū cū ſu
ſcepiſſet regnū ātiochꝰ ꝗ nobilꝫ appel-
labaꝛ: ambiebat iaſō frater onie ſūmū
ſacerdotiū: adito rege ꝓmittēs ei argē
ti talēta trecēta ſexaginta: ⁊ ex redditi
bꝰ aliȷ̄s talēta octogita. Sup h̄ ꝓmit B
tebat ⁊ alia cētū ꝗnꝗginta: ſi ꝑtāti eiꝰ
ɔcedereꝛ gymnaſiū ⁊ ephebiā ſibi ɔſti
tuere: ⁊ eos ꝗ i hieroſolymis erāt ātio
chenos ſcribere. Qꝛ cū rex annuiſſet et
obtinuiſſet ꝓncipatū ſtatim ad gētile3
ritū ɔtribules ſuos transferre cepit et
amotꝫ his ꝗ humanitatꝫ cauſa iudeiſ
a regibꝰ fuerāt ɔſtituta: ꝑ ioh̄e3 p̄rem
eupolemȷ̄ ꝗ apḋ romanos ḋ amicitia
⁊ ſocietate fūctꝰ ē legatiōe legitima ci- E
uiū iura deſtituēs praua inſtituta ſan
ciebat. Eteni auſus ē ſb ipſa arce gym
naſiū ɔſtituere ⁊ optimos ꝗſq3 ephebo
rū i lupanaribꝰ ponere. Erat āt h̄ non

initiū ſʒ icremētū q̄dā et ꝓfect⁹ gēti-
lis et aligenigene ꝯuſatiōis: ꝑpter im
pū ⁊ n̄ ſacerdot⁊ iaſonis nefariū et in-
C auditū ſcel⁹: ita vt ſacerdotes iā n̄ cir-
ca altaris officia dediti eēnt: ſʒ ꝯtēpto
tēplo ⁊ ſacrificijs neglect⁊ feſtinarent
ꝑticipes fieri paleſtre: ⁊ p̄bitiōis eius
iniuſte: ⁊ i exercitijs diſci et patrios q̄-
dem honores nihil hn̄tes grecas glori
as optimas arbitrabānt. Quaꝝ grā pe
riculoſa eos ꝯtētio habebat: ⁊ eoꝝ cō-
ſtituta emulabant: ac ꝑ oīa his ꝯſiles
eē cupiebāt: q̄s hoſtes ⁊ ꝑemptores ha
buerāt. In leges eñ diuinas ipie age-
re impune nō cedit: ſʒ h̄ tp̄s ſequēs de
clarabit. Cū aūt q̄nquēnalis agō tyro
celebrarent ⁊ rex p̄ſens eēt: miſit iaſon
facinoroſos ab hieroſolymiſ viros pec
catores portantes argēti didrachmas
trecētas i ſacrificiū herculis: q̄s poſtu
lauerūt hi q̄ apportauerāt ne in ſacri-
ficijs erogarent: q2 nō oporteret: ſed i
alios ſūpt⁹ eas deputari. Sʒ hec obla-
ta ſūt q̄dē ab eo q̄ miſerat i ſacrificiū
herculis: ꝑpter p̄ſentes autē date ſūt
in fabricā nauiū triremiū. Miſſo autē
in egyptū apollonio neſthei filio ꝑpt
primates ptolomei philometoris reg⁊
cū cognouiſſet antioch⁹ alienū ſe a ne-
gocijs regni effectū ꝓprijs vtilitatib⁹
D ꝯſulēs: ꝓfect⁹ inde venit ioppen ⁊ inde
hieroſolymaʒ. Et magnifice ab iaſone
⁊ ciuitate ſuſcept⁹: cum faculaꝝ lumi-
nib⁹ et laudib⁹ ingreſſus eſt: et inde in
phenicē exercitū ꝯuertit. Et p⁹ trienīj
tp̄s miſit iaſon menelaū ſupradicti ſi-
monis fratrē portantē pecunias regi
et de negocijs neceſſarijs reſpōſa pla-
turū. At ille cōmēdat⁹ regi cū magni-
ficaſſet faciē ꝑtātis ei⁹: i ſemetipm̄ re-
torſit ſūmū ſacerdotiū: ſupponēs iaſo-
ni talēta argēti trecēta. Acceptiſq3 a
rege mādatis venit: nihil q̄dē hn̄s dig
nū ſacerdotio: animos vo crudelis ty
rāni: ⁊ fere belue iram gerēs. Et iaſon
q̄dē q̄ ꝓpriū fratrē captiuauerat: ipſe
decept⁹ ꝓfug⁹ i āmanitē expulſus ē re
gionē. Menela⁹ āt p̄ncipatū q̄deʒ ob-
tinuit: d̄ pecunijs vero regi ꝓmiſſis ni
hil agebat: cum exactiōem faceret ſo-
E ſtrat⁹ q̄ arci erat ꝑpoſit⁹ Nā ad hūc ex
actio vectigaliū ꝑtinebat: quā ob cau
ſā vtriq3 ad regē ſūt euocati. Et mene
la⁹ amot⁹ ē a ſacerdotio ſuccēdēte ly-
ſimacho fratre ſuo: ſoſtrat⁹ āt ꝑlat⁹ eſt
cyprijs. Et cū hec agerent ꝯtigit thar-
ſenſes ⁊ mallothas ſeditiōes mouere:
eo φ ātiochi regis ꝯcubine dono eēnt
dati. Feſtināter itaq3 rex venit ſedare il
los relicto ſuffecto vno ex comitibus
ſuis andronico. Rat⁹ āt menela⁹ acce-
piſſe ſe tp̄s oportunū: aurea q̄dā vaſa
e tēplo furatus donauit andronico: et
alia vēdiderat tyro ⁊ ꝑ vicinas ciuita-
tes. Qd̄ cū certiſſime cognouiſſʒ onias
arguebat eū: ipē i loco tuto ſe cōtinēs
ātiochie ſec⁹ daphnē. Vn̄ menela⁹ acce
dēs ad andronicū: rogabat vt oniā in
terficeret. Qui cū veniſſet ad oniā: ⁊ da-
tis dextr⁊ cū iureiurādo q̄uis eēt ei ſu
ſpect⁹ ſuaſiſſet d̄ aſilo ꝓcedere: ſtatī eū
ꝑemit n̄ verit⁹ iuſticiā. Ob quā cauſaʒ
nō ſolū iudei: ſʒ etiā alie q̄ʒ natiōes in
dignabānt: ⁊ moleſte ferebāt d̄ nece tā-
ti viri iniuſta. Sʒ regreſſū regē de cili- F
tie loc⁊ adierūt iudei apd̄ ātiochiā ſil
⁊ greci: ꝯq̄rētes de iniq̄ nece onie. Con
triſtat⁹ ita ē aīo antioch⁹ ꝑpt oniam: ⁊
flex⁹ ad miſc̄diam lachrymas fudit: re
cordat⁹ defūcti ſobrietatē ⁊ moleſtiā.
Accēſiſq3 animis andronicū purpura
exutū ꝑ totā ciuitatē iubet circūduci:
⁊ i eodē loco in q̄ in oniā impietatē cō
miſerat ſacrilegū vita priuari: dn̄o illi
ꝯdignā retribuēte penā. Mult⁊ āt ſa-
crilegijs i tēplo a lyſimacho cōmiſſis
menelai ꝯſilio ⁊ diuulgata fama: ꝯgre
gata ē multitudo adūſū lyſimachum:
multo iā auro exportato. Turbis aūt
inſurgentib⁹ ⁊ animis ira replet⁊ lyſi-
mach⁹ armat⁊ fere trib⁹ milib⁹: iniq̄s
manib⁹ vti cepit: duce quodā tyranno
etate pariter ⁊ demētia ꝑuecto. Sʒ vt
itellexerūt conatū lyſimachi: alij lapi-
des: alij fuſtes validos arripuere: q̄dā
vero cinerem i lyſimachum iecere. Et
multi q̄deʒ vulnerati: q̄dam autem et
ꝓſtrati oēs vo in fugam ꝯuerſi ſunt.
Ipm̄ etiā ſacrilegum ſecus erariū iter G
fecerunt. De his ergo cepit iudiciū ad
uerſus menelaū agitari. Et cū veniſſet
rex tyrum ad ipm̄ negociuʒ detulerūt
miſſi tres viri a ſeniorib⁹. Et cū ſupa-
retur menelaus ꝓmiſit ptolomeo mul
tas pecunias dare ad ſuadenduʒ regi.
Itaq3 ptolomeus in quodaʒ atrio poſi
tum quaſi refrigerādi grā regem adij
⁊ deduxit a ſentētia: et menelaū q̄dem

vniuerse malicie reū crimib⁹ absoluit
miseros autē qui etiā si apud scythas
causā dixissēt inocētes iudicarēt̃ hos
morte dānauit. Cito ꝫ iniustā penā de
derūt q̄ ꝑ ciuitate ⁊ ꝑplo et sacr̄ vasis
causā ꝓsecuti sunt. Quobrē tyrij q̄z in
dignati erga sepulturā eoꝝ liberalissi
mi extiterūt. Menela⁹ āt ꝓpt̃ eoꝝ q̄ i
potētia erāt auariciam ꝑmanebat in
ptāte: crescēs i malicia ad insidias ci-
A Odē tpe antioch⁹ (uium. V
e scōaꝫ ꝓfectiōeꝫ parauit in egy-
ptū. Contigit āt ꝑ vniūsaꝫ hie-
rosolymoꝝ ciuitatē videri dieb⁹ q̄dra
ginta ꝑ aera eq̄tes discurrentes aura-
tas stolas hn̄tes ⁊ hastas: q̄si cohortes
armatas: ⁊ cursus eq̄ꝝ ꝑ ordines dige-
stos: ⁊ ꝯgressiōes fieri comin⁹ ⁊ scutoꝝ
mot⁹ et galeatoꝝ multitudinē gladijs
districtꝫ ⁊ teloꝝ iact⁹: et aureoꝝ armo
rū splēdorē: oīsq̄ generꝫ loricarum.
Qua ꝓpter oēs rogabāt i bonū mōstra
ꝯūti. Sꝫ cū falsus rumor exisset: tanq̄
vita excessisset antioch⁹: assūptꝫ iason
nō min⁹ mille viris aggressus ē ciuita
tē repēte: et ciuib⁹ ad murū ꝯuolātib⁹
ad vltimū apphēsa ciuitate menelaus
fugit i arcē. Jason vo nō parcebat i ce
de ō ciuib⁹ suis nec cogitabat ꝓsperi-
tatē adūsū cognatos malū eē maximū
arbitrās hostiū ⁊ non ciuiū se trophea
captuꝝ. Et pncipatū q̄dē nō obtinuit
finē vo insidiaꝝ suaꝝ cōfusionē acce-
B pit: et ꝓfug⁹ iteꝝ abijt i amaniten Ad
vltimū i exitiū sui cōclusus ab aretha
arabū tyrāno fugiēs ō ciuitate i ciui-
tatē oīb⁹ odiosus: vt refuga legū ⁊ exe
crabilis vt pr̃ie ⁊ ciuiū hostꝫ: i egyptū
extrusus ē: ⁊ q̄ multos ō patria sua ex
pulerat ꝑegre perijt lacedemonas ꝓfe
ctus q̄si ꝑ cognatiōe ibi refugiū habi
tur⁹: et q̄ insepultos mltos abiecerat:
ip̄e et illamētat⁹ et insepult⁹ abijcit̃:
sepultura neq̄ ꝑegrina vsus: neq̄ pa-
trio sepulcro ꝑticipās. His itaq̄ gestꝫ
suspicat⁹ ē rex societatē deserturos iu
deos: ⁊ ob h̄ ꝓfect⁹ ex egypto efferatis
animis ciuitatē q̄dē armis cepit. Jus
sit āt militib⁹ iterficere: nec parcere oc
cursātib⁹: ⁊ ꝑ domos ascēdentes truci
dare. Fiebāt ꝫ cedes iuuenū ac senioꝝ
⁊ mulieꝝ et natoꝝ exterminia: vginū
C q̄ ⁊ puuloꝝ neces. Erāt āt toto triduo
octogita milia iterfecti: q̄draginta mi
lia vincti: nō min⁹ āt venundati. Sed
nec ista sufficiūt. Ausus ē etiāꝫ itrare
tēplū vniūsa t̃ra sācti⁹ menelao ducto
re: q̄ legū ⁊ patrie fuit ꝓditor. Et scele
stis manib⁹ sumēs scā vasa q̄ ab alijs
regib⁹ ⁊ citatib⁹ erāt posita ad ornatū
loci ⁊ gl̃iaꝫ: ꝯtrectabat indigne ⁊ cōta
minabat. Ita alienat⁹ mēte ātioch⁹ n̄
ꝯsiderabat q̄ ꝓpt̃ pctā habitātiū ciui
tatē modicū de⁹ fuerat irat⁹ ꝓpt̃ qd̄ et
accidit circa locū despectio Aliq̄n nisi
ꝯtigisset eos multꝫ pctis eē iuolutos:
sic̄ heliodor⁹ q̄ miss⁹ est a seleuco rege
ad expoliādū erariū: etiā h̄ stati adue-
niēs flagellat⁹ ⁊ repulsus vtiq̄ fuisset
ab audacia. Vez n̄ ꝓpt̃ locū gētē: sed
ꝓpt̃ gētē locū de⁹ elegit. Ideoq̄ ⁊ ipse
loc⁹ ꝑticeps fact⁹ ꝑpli maloꝝ: postea āt
fiet soci⁹ bonoꝝ: ⁊ q̄ derelict⁹ i ira dei
oīpotētꝫ ē: iteꝝ i magni dn̄i recōcilia-
tiōe cū sūma gl̃ia exaltabit̃. Igit̃ anti D
ochus mille ⁊ octigētꝫ ablatis ō tēplo
talētis velocit̃ antiochiā regressus ē:
existimās se p̄ supbia t̃rā ad nauigan
dū: pelag⁹ vo ad iter agēdū deductuꝝ
ꝓpt̃ mētꝫ elatiōeꝫ. Reliq̄t āt p̄positos
ad affligēdā gētē: hierosolymis q̄dem
philippū genere phrygē: morib⁹ crude
liorē eo ip̄o a q̄ ꝯstitut⁹ ē: i garizim āt
andronicū ⁊ menelaū q̄ graui⁹ q̄ cete-
ri iminebāt ciuib⁹. Cūq̄ appositꝫ esset
ꝯ iudeos: misit odiosū pncipē apollo-
niū cū exercitu vigiti ⁊ duob⁹ milib⁹ p̄
cipiēs ei oēs ꝑfecte etatꝫ iterficere: muli
eres iuuenes vēdere. Qui cuꝫ venisset
hierosolymā pacē simulās q̄euit vsq̄
ad diē sctm̄ sabbati: ⁊ tunc feriatꝫ iu-
deis arma caꝑe suis p̄cepit. Oēsq̄ sil̃ q̄
ad spectaculū ꝓcesserāt: trucidauit: et
ciuitatē cū armatꝫ discurrēs ingētem
multitudinē ꝑemit. Judas āt macha-
be⁹ q̄ decim⁹ fuerat secesserat i desertū
locū: ibiq̄ iterferas vitā i mōtib⁹ cum
suis agebat: ⁊ feni cibo vescētes demo
rabāt̃ ne ꝑticipes eēnt coinq̄natiōis.
Ed nō p⁹ multū tpis misit VI
f rex senē quēdā ātiochenū q̄ cō A
pelleret iudeos vt se trāsferrēt
a patrijs ⁊ dei legib⁹: ꝯtaminare etiāꝫ
qd̄ in hierosolymis erat templū: ⁊ cog
nominare iouis olympij ⁊ in garizim
ꝓut erāt hi q̄ locū inhabitabāt iouis
hospitalis. Pessima autem et vniuer-
sis grauis erat malorum incursio. Nā

templum luxuria et cōmessationibus
erat plenū: et scortātiū cū meretricib⁹
sacratisq; edib⁹ mulieres se vltro ige-
rebāt: vltroferētes ea q̄ n̄ licebāt. Alta-
re etiā plenū erat illicit⁊: q̄ legib⁹ ꝓhi
B bebāt. Nec aūt sabbata custodiebāt
neq; dies solēnes patrū s̄uabant nec
simpliciter se q̄sq; iudeū cōfitebat. Du-
cebāt āt cū amara necessitate i die na
talis reg⁊ ad sacrificia: ⁊ cū liberi sacra
celebrarent: cogebāt hedera corona-
ti libero circuire. Decretū aūt exijt in
ꝓximas ciuitates gētiliū suggerētib⁹
ptolomeis: vt pari mō et ipsi adūsus
iudeos agerēt vt sacrificarēt: eos aūt
q̄ nollēt trāsire ad instituta gētiliū in
C terficerēt. Erat ḡ videre miseriā. Due
ei mulieres delate sūt natos suos cir-
cūcidisse: q̄s ad vbera īfantib⁹ suspen-
sis cū publice ꝑ ciuitatē circūduxissēt
ꝑ muros p̄cipitauerūt. Alij v̄o ad ꝓx
imas coeūtes spelūcas et latēter sab-
bati diē celebrātes cū indicati essent
philippo: flāmis succēsi sūt: eo ꝙ vere-
bāt ꝓpt religionē et obs̄uātiā: manu
sibimet auxiliū ferre. Obsecro aūt eos
q̄ hūc librū lecturi sūt: ne abhorrescāt
ꝓpter adūsos casus: sȝ reputēt ea q̄ ac
ciderūt nō ad interitū: sȝ ad correptio
nē eē gener⁊ n̄ri. Etenī multo t̄pe nō
sinere pctōrib⁹ ex s̄nia agere: sȝ statim
vltiones adhibere: magni b̄n̄ficij ē in
D diciū. Nō ei sicut i alijs natiōib⁹ dn̄s
patiēter expectat vt eas cū iudicij dies
aduenerit i plenitudine peccatoꝝ pu-
niat: ita et i nob̄ statuit vt pctis n̄ris i
finē deuolut⁊ ita demū in nos vindi
cet ꝓpt qđ nūq; q̄dē a nob̄ misericor-
diā suā amouet: corripies v̄o i adūsis
ꝑl̄m suū non dereliq̄t. Sȝ hec nob̄ ad
cōmonitionē legētiū dicta sint pauc⁊
Jā aūt veniēdū ē ad narrationē. Igit̄
eleazar⁹ vn⁹ de p̄moribus scribarū vir
etate ꝓuect⁹: ⁊ vultu decor⁹: apto ore
Leui. 11. a hians cōpellebat carnē porcinā man
ducare: at ille gloriosissimā mortē ma
gis q̄ȝ odibilē vitā cōplectēs: volūta-
E rie p̄ibat ad suppliciū. Intuēs āt quē
admodū oporteret accedere patiēter su-
stinēs destinauit nō admittere illicita
ꝓpt vite amorē. Hi aūt q̄ astabāt ini-
qua miseratiōe cōmoti ꝓpter antiquā
viri amicitiā tollētes eū secreto roga-
bāt afferri carnes q̄b⁹ vesci ei licebat
vt simularet mādūcasse sicut rex impe
rauerat de sacrificij carnibus: vt h̄ fa-
cto a morte liberaret: ⁊ ꝓpter veterē
viri amicitiā hāc i eo faciebāt huma
nitatē. At ille cogitare cepit etatis ac
senectut⁊ sue eminētiā dignā: ⁊ inge-
nite nobilitat⁊ canitiē: atq; a puero
optime cōuersatiōis act⁹: ⁊ s̄m sctē et
a deo ꝯdite legis constituta: r̄ndit cito
dicēs p̄mitti se velle i infernū. Nō eñ
etati n̄re dignū ē inq̄t fingere: vt mul
ti adolescētes arbitrātes eleazarū no-
naginta annoꝝ trāsisse ad vitā alieni
genarū: ⁊ ipsi ꝓpt meā simulationē et
ꝓpter modicū corruptibilis vite t̄ps
decipiant: ⁊ ꝑ h̄ maculā atq; execrati
onē mee senectuti cōquirā. Nā ⁊ si in
p̄nti t̄pe supplicijs hoīm eripiar: sȝ ma
nū oīpotētis nec viu⁹ nec defunct⁹ ef
fugiā. Quobrē fortiter vitā excedendo
senectute q̄dē dign⁹ appebo: adolescē
tib⁹ aūt exēplū forte relinquā: si ꝓm-
pto aīo ac fortit̄ ꝓ grauissimis ac san
ctissimis legib⁹ honesta morte ꝑfūgar
His dict⁊ cōfestim ad supplicium tra-
hebat. Hi aūt q̄ eū ducebant ⁊ paulo B
añ fuerāt mitiores: i irā cōuersi sūt ꝓ
pter s̄mones ab eo dictos: q̄s illi ꝑ ar-
rogātiā ꝓlatos arbitrabāt. Sȝ cū pla
gis p̄imeret: i gemuit: ⁊ dixit. Dn̄e q̄
habes sctām sciam: manifeste tu scis:
q̄z cum a morte possem liberari: duros
corpis sustineo dolores: s̄m aīam ve-
ro ꝓpt timorē tuū libēter hec patior
Et iste q̄dē h̄ mō vita decessit: nō solū
iuuenib⁹: sȝ et vniūse genti memoriā
mortis sue ad exēplū virtut⁊ et forti-
tudinis derelinquēs. VII
c Contigit aūt septē frēs vna cū
mr̄e apphensos cōpelli a rege B
edere ꝯ vas carnes porcinas: flagris ⁊
taureis cruciatos. Un⁹ aūt ex illis q̄
erat p̄mus sic ait. Quid q̄ris ⁊ q̄d vis
discere a nob̄? Parati sum⁹ mori ma-
gis q̄ȝ patrias dei leges p̄uaricari: Ira
tus itaq; rex iussit sartagines ⁊ ollas
eneas succēdi: q̄b⁹ statim succēsis ius
sit ei q̄ p̄or fuerat locut⁹ amputari lin
guā: ⁊ cute capit⁊ abstracta sūmas q̄ȝ
man⁹ ⁊ pedes ei p̄cidi: ceter⁊ ei⁹ fratri-
b⁹ ⁊ matre inspiciētib⁹. Et cū iā ꝑ oīa
inutilis fact⁹ eēt: iussit ignē admoue-
ri: ⁊ adhuc spirātē torreri i sartagine:
i q̄ cū diu cruciaret: ceteri vna cū mr̄e

inuicē se hortabāt mori fortit̄ dicen-
B tes. Dn̄s deꝰ aspiciet veritatē: ⁊ ꝯsola-
bit̄ i nob̄ queadmodū i ꝓtestatiōe cā-
Deu.32.f tici declarauit moyses. Et in ꝯuis su-
is cōsolabit̄. Mortuo itaq; illo primo
hoc mō sequētē deducebāt ad illudē-
dū: ⁊ cute capitis eiꝰ cū capillis abstra
cta: interrogabāt si mādu caret prius
q̄ꝫ toto corꝑe ꝑ mēbra singula puni-
ret. At ille rn̄dens patria voce dixit:
Nō faciā. Propt̄ qḋ ⁊ iste sequēti loco
primi tormēta suscepit: ⁊ in vltimo spi
ritu cōstitutꝰ: sic ait. Tu q̄dē scelestis-
sime i p̄senti vita nos ꝑdis: sꝫ rex mū-
di defūctos nos ꝓ suis legibus eterne
C vite resurrectiōe suscitabit. Post hūc
tertiꝰ illudit̄: ⁊ linguā postulatꝰ cito
ꝓtulit: ⁊ manꝰ cōstāter extēdit: ⁊ cū fi
ducia ait: E celo ista possideo: sꝫ ꝓpter
dei leges nūc hec ip̄a despicio: qm̄ ab
ip̄o me ea recepturū spero. Ita vt rex ⁊
q̄ cū ip̄o erāt mirarēt̄ adolescētis ani
mū: ꝙ tāq; nihil duceret cruciatꝰ. Et
h̄ ita defuncto: quartū vexabāt silit̄er
torquentes. Et cū iā esset ad mortē: sic
ait. Potiꝰ ē ab hoīb̄ꝰ morti datos spē
expectare a deo: iterū ab ipso resuscitā
dos. Tibi eī resurrectio ad vitā n̄ erit
Et cū admouissēt q̄ntū vexabāt eū: at
ille respiciēs i eū dixit. Potestatē iter
hoīes habēs cū sis corruptibilis: fac
qḋ vis. Noli āt putare genꝰ nr̄m a deo
D esse derelictū. Tu aūt patiēter sustine
⁊ videbis magnā ꝑtātē ipsiꝰ q̄liter te
et semen tuū torquebit. Post hūc du-
cebāt sextū: ⁊ is mori incipiēs: sic ait.
Noli frustra errare. Nos eī ꝓpter nos-
metipsos h̄ patimur peccātes i deū no
strū ⁊ digna ammiratiōe facta sūt i no
bis. Tu aūt ne existimes tibi impune
futurū: qḋ ꝯ deū pugnare tēptaueris.
Supra modū āt mr̄ mirabilis ⁊ hono
rū memoria digna q̄ ꝑeūtes septē fili-
os ab vniꝰ diei tꝑe ꝯspitiēs: bono aīo
ferebat ꝓpter spē quā i deo habebat:
singulos illoꝝ hortabat̄ voce patria
fortit̄ replera sapīa: ⁊ feminee cogitati
oni masculinū aīm inserens dixit ad
eos. Nescio q̄liter i vtero meo appꝑui-
stis. Neq; eñ ego spm̄ ⁊ aīam donaui
vob̄ ⁊ vitā: ⁊ singuloꝝ mēbra nō ego
E ipsa cōpegi. Sedei mūdi creator q̄ for
mauit hoīs natiuitatē: q̄q; oīm inue-
nit originē: ⁊ spm̄ vob̄ iterū cū mise-
ricordia reddet ⁊ vitā: sicut nūc vos
metip̄os despicit̄ ꝓpt̄ leges eiꝰ. Anti
ochꝰ āt cōtēni se arbitratꝰ simul ⁊ ex
ꝓbrāti voce despecta: cū adhuc adole
scētior suꝑesset: nō solū verb̄ hortabat̄
sꝫ ⁊ cū iuramēto affirmabat diuitē se
⁊ beatū factuꝝ: ⁊ trāslatū a patrūs le-
gibꝰ amicū habiturū: ⁊ res necessari-
as ei p̄bituꝝ. Sꝫ ad hec cū adolescēs
neq̄q̄ꝫ inclinaret̄: vocauit rex mr̄em ⁊
suadebat ei vt adolescēti fieret i salu-
tē. Cū āt mult̄ eā verb̄ eēt hortatꝰ: ꝑ-
misit suasurā se filio suo. Itaq; iclina
to ad illū irridēs crudelē tyrannū: ait
patria voce. Fili mi miserere mei q̄ te i
vtero nouē mēsibꝰ portaui: ⁊ lac triē- F
nio dedi ⁊ alui ⁊ i etatē istā ꝑduxi. Pe
to nate vt aspicias ad celū ⁊ trā: ⁊ ad
oīa q̄ i eis s̄t: ⁊ itelligas q̄r ex nihilo fec̄
illa deꝰ ⁊ hoīm genꝰ: ita fiet vt nō ti-
meas carnificē istū: sꝫ dignꝰ fr̄ibꝰ tuis
effectꝰ ꝑticeps suscipe mortē: vt i illa
miseratiōe cū fr̄ibꝰ tuis te recipiā. Cū
hec illa adhuc diceret: ait adolescens.
Quē sustinet̄? Non obedio p̄cepto re
gꝭ: sꝫ p̄cepto legꝭ q̄ ē data nob̄ ꝑ moy
sen. Tu ṽo q̄ iuētor oīs malitie factꝰ
es i hebreos: n̄ effugies manū dei. Nos
eī ꝓ pctis nr̄is hec patimur. Et si nob̄
ꝓpt̄ icrepationē ⁊ correptionē dn̄s de
us nr̄ modicū iratꝰ ē: sꝫ iterū recōcilia
bit̄ ꝯuis suis. Tu āt o sceleste ⁊ oīm ho
minū flagitiosissime noli frustra extol
li vanis spēbꝰ: i ꝯuos eiꝰ iflāmatꝰ. Nō G
dū eī oīpotēt̄ dei ⁊ oīa inspiciēt̄ iudi
ciū effugisti. Nā fr̄es mei modico nūc
dolore sustētato sub testamēto et̄ne vi
te effecti sūt: tu vero iudicio dei iustas
suꝑbie tue penas exolues. Ego aūt sic
⁊ fr̄es mei aīam ⁊ corpꝰ meū trado ꝓ
patrūs legibꝰ inuocās deū maturiꝰ gē
ti nr̄e ꝓpitiū fieri: teq; cū tormētis et
verberibꝰ cōfiteri ꝙ ip̄e ē deꝰ solꝰ. In
me ṽo ⁊ i fr̄ibꝰ meis desinet oīpotēt̄
ira q̄ sup oē genꝰ nr̄ꝫ iuste suꝑducta ē
Tūc rex accēsus ira: i hūc sup oēs cru-
deliꝰ deseuit: idigne ferēs se derisū. Et
hic itaq; mūdus obūt: ꝑ oīa i dn̄o ꝯfi-
dēs. Nouissime āt post filios ⁊ mr̄ ꝯsū
pta ē. Igit̄ ḋ sacrificūs ⁊ ḋ nimūs cru
delitatibꝰ sat̄ dictū ē. VIII A
i Udas vero machabeꝰ: ⁊ q̄ cū il
lo erāt itroibāt latēter i castel-
la: ⁊ cōuocātes cognatos ⁊ amicos: et

eos q̄ ꝑmāſerāt ī iudaiſmo aſſumētes:
eduxerūt ad ſe ſex milia viros. Et iuo-
cabāt dn̄m vt reſpiceret ī ppl'm q̄ ab
oib⁹ calcabat̄: ⁊ miſereret̄ templo qđ
cōtamiabat̄ ab ipſis. Miſereret̄ etiā
extminio ciuitat̄ q̄ eēt illico cōplanā
da: ⁊ vocē ſāguinis ad ſe clamāt̄ au-
diret: memoraret̄ q̄ꝫ iniquiſſimas mor
tes paruuloꝝ inocētiū: ⁊ blaſphemias
noi ſuo illatas: ⁊ indignaret̄ ſuꝑ his.
At machabe⁹ cōgregata multitudine
B intolerabil' gētib⁹ efficiebat̄. Ira eñ
dn̄i ī miſcđiaꝫ ꝯūſa ē. Et ſuꝑueniens
caſtellis ⁊ ciuitatib⁹ iprouiſus ſuccen
debat eas: ⁊ opportuna loca occupās
nō paucas hoſtiū ſtrages dabat. Mari
me āt noctib⁹ ad huiuſcemodi excur-
ſus ferebat̄: ⁊ fama virtut̄ ei⁹ vbiq̄ꝫ
diffūdebat̄. Videns āt philipp⁹ paulati
virū ad ꝓfectū venire: ac frequentius
res ei cedere ꝓſpere: ad ptolomeū ducē
celeſſyrie et phenicis ſcripſit vt auxili
um ferret reḡ negotijs. At ille velocit̄
miſit nicanorē patrocli đ ꝑmorib⁹ ami
cū: dat̄ ei deꝑmixt̄ gētib⁹ armat̄ nō
min⁹ viginti milib⁹: vt vniūſū iudeo-
rū gen⁹ deleret: adiūcto ei ⁊ gorgia vi-
ro militari: ⁊ ī bellicis reb⁹ experiētiſſi
mo. Cōſtituit āt nicanor regi vt tribu-
butū qđ romaniſ erat dādū duo milia
C talentoꝝ de captiuitate iudeoꝝ ſupple
ret. Statīq̄ꝫ ad maritimas citates mi-
ſit cōuocās ad coemptionē iudaicarū
mācipioꝝ: ꝓmittēs ſe nonaginta mā-
cipia talēto diſtractuꝝ: ñ reſpiciēs ad
vindictā q̄ eū ab oipotēte eēt cōſecu-
tura. Judas aūt vbi cōperit: indicauit
his q̄ ſecū erāt iudeis nicanoris aduē
tū. Ex q̄b⁹ q̄dē formidātes: ⁊ nō credē
tes dei iuſticie: ī fugā vtebāt̄. Alij ve
ro ſi q̄ đ his ſuꝑerāt veniebāt ſimulq̄ꝫ
dn̄m deꝑcabāt̄ vt eriperet eos de ipſo
nicanore q̄ eos ꝑuſq̄ꝫ ī comin⁹ veniret
vēdiderat. Et ſi nō ꝓpt̄ eos: ꝓpt̄ teſtm̄
D tū qđ erat ad p̄res eoꝝ: ⁊ ꝓpt̄ iuocati
onē ſcti ⁊ magnifici nois ei⁹ ſuꝑ ipſos
Cōuocat̄ āt machabe⁹ ſeptē milib⁹ q̄
cū ipſo erāt: rogabat ne hoſtib⁹ recōci-
liarēt̄: neq̄ꝫ metuerēt iniq̄ veniētiū ad
uerſū ſe hoſtiū mltitudinē: ſꝫ fortit̄ cō
tēderēt aūt oculos habētes ꝯtumeliā
q̄ loco ſctō ab his iiuſte eēt illata: itē-
q̄ꝫ ludibrio habite ciuitat̄ iniuriā: ad-
huc etiā veterū inſtituta cōuulſa. Nā
illi q̄dē armis cōfidūt: ait ſimul ⁊ au-
dacia: nos āt ī oipotēte dn̄o q̄ pōt ⁊ ve
niētes adūſū nos ⁊ vniūſū mūdū vno
nutu delere: ꝯfidim⁹. Ammonuit aūt
eos ⁊ đ auxilijs dei q̄ fctā ſt̄ erga parē
tes: ‖ ⁊ q̄ sub ſennacherib cētū octogi- 4. Reg. 19. B
taq̄nq̄ꝫ milia ꝑieꝛt: ⁊ đ ꝑlio qđ eis ad Ia. 15. e
ūſus galathaſ fuit ī babylonia: vt oēs E
vbi ad rē vētū ē macedonib⁹ ſocijs he
ſitātib⁹: ipſi ſex milia ſoli ꝑemeꝛt cētū
vigiti milia ꝓpt̄ auxiliū ill' datū đ ce-
lo: ⁊ bn̄ficia ꝓ his plima ꝯſecuti ſūt.
His vbis cōſtātes effecti ſūt: ⁊ ꝓ legi
b⁹ ⁊ p̄ria mori ꝑati. Cōſtituit itaq̄ꝫ fra
tres ſuos duces vtriq̄ꝫ ordini ſimonē
⁊ ioſephū ⁊ ionathā ſubiect̄ vnicuiq̄ꝫ
milleniſ ⁊ q̄ngētenis: ad h' ēt ab eſdra
lecto ill' ſctō libro ⁊ dato ſigno adiuto
rij dei: ī ꝑma acie ipſe dux cōmiſit cuꝫ
nicanore. Et facto ibi adiutore oipotē
te: int̄fecerūt ſuꝑ nouē milia hoim: ma
iorē āt ꝑtē exercit⁹ nicanoris vulneri
b⁹ debilē factā fugere cōpuleꝛt. Pecu- F
nijs vo eoꝝ q̄ ad emptionē ipſoꝝ ve-
nerāt ſublat̄ ipſos vſq̄ꝫq̄ꝫ ꝓſecuti ſūt.
ſꝫ reūſi ſūt ora ꝯcluſi. Nā erat aūt ſab-
batū: quā ob cām ñ ꝑſeuerauēt iſeq̄n
tes. Arma āt ipſoꝝ ⁊ ſpolia ꝯgregātes
ſabbatū agebāt bn̄dicētes dn̄m: q̄ libe
rauit eos ī iſto die: miſcđie īitiū ſtillās
in eos. Poſt ſabbatū vo debilib⁹ ⁊ or-
phanis ⁊ viduis diuiſeꝛt ſpolia: ⁊ reſi-
dua ipſi cū ſuis habuere. His itaq̄ꝫ ge-
ſtis ⁊ cōit̄ ab oib⁹ facta obſecratione:
miſericordē dn̄ꝫ poſtulabāt: vt ī finē ſ
uis ſuis recōciliaret̄. Et ex his cū timo
theo ⁊ bacchide erāt ꝯ ſe ꝯtēdētes ſuꝑ
vigiti milia int̄fecerūt ⁊ munitiōes ex
celſas obtinueꝛt: ⁊ plres ꝑdas diuiſeꝛt
equā portionē debilib⁹ pupill' ⁊ vidu-
is ſꝫ ⁊ ſeniorib⁹ faciētes. Et cū arma G
eoꝝ diligēt̄ collegiſſēt: oia cōpoſueꝛt ī
loc̄ opportunis. Reſidua vo ſpolia hi
eroſolymā detuleꝛt ⁊ philarchē q̄ cū ti
motheo erat int̄feceꝛt viꝝ ſceleſtū q̄ in
mlt̄ iudeos afflixerat. Et cū epinichia
agerēt ī hieroſolymis eos q̄ ſacras ia-
nuas īcēderūt: id ē caliſthenen cū ī qđ
dā domiciliū refugiſſent incēderūt di-
gna eis mercede ꝓ ipietatib⁹ ſuis red
dita. Facinoroſiſſim⁹ aūt nicanor qui
mille negociātes ad iudeoꝝ vēditionē
adduxerat: humiliat⁹ auxilio dn̄i ab
his quos nullos exiſtimauerat: depoſi

ta veste glorie ꝓ mediterranea fugiens
solus venit antiochiā: sūmā īfelicita-
tē ꝺ interitu sui exercit⁹ ꝯsecut⁹. Et q̄
ꝓmiserat romanis se tributū restitue-
re ꝺ captiuitate hierosolymoꝝ: ꝑdica
bat nūc ꝓtectorē deū habere iudeos
ꝛ ob ipm inuulnerabiles eē: eo ꝙ se-
querent leges ab ipso cōstitutas. IX
B Ꝺdē tpe antiochus inhoneste
c reuertebat ꝺ ꝑside. Intrauerat
eī ī cā q̄ dicit ꝑsipolis ꝛ tēpta-
uit expoliare templū: ꝛ ciuitatē oppri
mere: sꝫ multitudine ad arma cōcurrē
te ī fugā versi sūt ꝛ ita cōtigit vt antio
chus post fugā turpiter rediret. Et cū
venisset circa egbathanan: recogno-
uit q̄ erga nicanorē ꝛ thimotheū ge-
sta sūt. Elat⁹ aūt in ira: arbitrabat se
īnturiā illoꝝ q̄ se fugauerāt posse ī iu
deos retorq̄re: ideoq̄ iussit agitari cur
rū suū sine intmissione agēs iter: cele
sti eū iudicio ꝑurgēte: eo ꝙ ita supbe
locut⁹ ē se vēturū hierosolymā: ꝛ cōge
2.Pa.16.c riem sepulchri iudeoꝝ eā facturꝝ. ‖ Sꝫ
q̄ vniūsa ꝯspicit dn̄s de⁹ isrł ꝑcussit eū
insanabili ꝛ inuisibili plaga. Ut ei fi-
niuit hūc ipm ꝭmonē: apphēdit eū do
lor dirus viscerum ꝛ amara internoꝝ
tormēta. Et q̄dē sat iuste: q̄ppe q̄ mł
tis ꝛ nouis cruciatib⁹ alioꝝ torserat
visceea: licet ille nullo mō a sua mali-
B cia cessaret. Sup h̄ aūt supbia replet⁹
ignē spirās aīo ī iudeos ꝛ ꝑcipiēs ac-
celerari negotiū: cōtigit illū ipetu eun
tē de curru cadere: ꝛ graui corpis col-
lisione mēbra vexari. Isq̄ q̄ sibi vide
bat etiā fluctib⁹ maris impare supra
hūanū modū supbia replet⁹ ꝛ montiū
altitudines ī statera appendere: nunc
humiliat⁹ ad t̄rā ī gestatorio portaba
tur: manifestā dei virtutē ī semetipso
ꝯstās: ita vt de corpore impij vermes
scaturirēt: ac viuētes ī dolorib⁹ carnes
ei⁹ effluerēt: odore etiā illi⁹ ꝛ fetore ex
ercit⁹ grauaret. Et q̄ paulo aū sidera
celi cōtingere se arbitrabat: eū nemo
poterat ꝓpt̄ itolerātiā fetoris portare.
Hinc igit cepit ex graui supbia dedu
ct⁹ ad agnitionē sui venire diuina am
monit⁹ plaga: ꝑ momēta singula dolo
rib⁹ suis augmēta capiētibus. Et cuꝫ
nec ipe iā fetorem suū ferre posset: ita
ait. Iustū ē subditū eē deo: ꝛ mortalez
C nō paria deo sentire. Orabat aūt hic
scelest⁹ dn̄m a q̄ nō eēt misericordiā cō
secutur⁹: ꝛ ciuitatē ad quā festinās ve
niebat: vt eā ad solum deduceret ac se
pulchrū cōgestoꝝ faceret: nūc optat li-
berā reddere: ꝛ iudeos q̄s nec sepultu
ra q̄dē se dignos habiturū: sꝫ auib⁹ ac
feris diripiendos traditurū: ꝛ cū par-
uulis extmiaturū dixerat: eq̄les nunc
atheniēsib⁹ facturū pollicet: tēplū et
sctm̄ qđ pri⁹ expoliauerat: optimis do
nis ornaturū: ꝛ sctā vasa multiplica-
turū: ꝛ ꝑtinētes ad sacrificia sūpt⁹: de
redditib⁹ suis ꝑstaturū: sup hec ꝛ iude
um se futurū: ꝛ oēm locū t̄re ꝑambula
turū: ꝛ ꝑdicaturū dei ꝑtātē. Sꝫ nō ces
santib⁹ dolorib⁹: supuenerat eīm ī eū
iustū dei iudiciū: desperans scripsit ad
iudeos ī hūc modū deꝑcatiōis epłam
hec cōtinētē. Optimis ciuib⁹ iudeis:
plurimā salutē ꝛ bn̄ valere: ꝛ eē felices
rex ꝛ ꝑnceps antiochus. Si bn̄ valet
et filij vr̄i ꝛ ex snia vob̄ cūcta sūt: max
imas agim⁹ grās. Et ego ī infirmita-
te cōstitut⁹: vr̄i aūt memor benigne re
uersus de ꝑsidis locis ꝛ ī infirmitate
graui apphēsus necessariū duxi ꝓ cōi
vtilitate curā habere: nō desperās me-
metipm: sꝫ spem multā habēs effugiē-
di infirmitatē. Respiciēs aūt ꝙ ꝛ pat
me⁹ q̄b⁹ tēporib⁹ ī loc supiorib⁹ du- D
cebat exercitū: ońdit q̄ post se suscipet
ꝑncipatū vt si q̄d ꝯrium accideret aut
difficile nūciaret: sciētes hi q̄ ī regiōi
bus erāt cui eēt rerū sūma derelicta n̄
turbarēt: ad hec cōsiderās de ꝓximo
potētes q̄sq̄ ꝛ vicinos tēporib⁹ insidi
antes ꝛ euētū expectātes: designaui fi-
liū meū antiochū regē: quē sepe recur
rēs ī supiora regna multis vr̄m cōmē
dabā: ꝛ scpsi ad eū q̄ subiecta sūt. Oro
itaq̄ vos ꝛ peto memores beneficioꝝ
publice ꝛ priuatim: vt vnusq̄sq̄ cōser-
uet fidē ad me ꝛ ad filiū meū. Cōfido
ei eū modeste ꝛ humane acturū ꝛ seq̄n
tē ꝓpositū meū: cōmunē vobis fore.
Igit homicida ꝛ blasphem⁹ pessime ꝑ-
cussus: ꝛ vt ipe alios tractauerat: ꝑe
gre ī mōtib⁹ miserabili obitu vita fū-
ctus ē. Trāsferebat aūt corpus philip
pus collactane⁹ ei⁹: q̄ metuēs filiū an
tiochi: ad ptolomeū philometorē ī egy.
Achabe⁹ aūt ꝛ q̄ ꝯptū abij̄t. X
m cū eo erāt dn̄o se ꝓtegēte tēplū B
q̄dē ꝛ ciuitatē recepit: aras aūt

ḡs alienigene p plateas extruxerant:
itēq; delubra: demolit⁹ ē. Et purgato
tēplo aliud altare fecerūt ⁊ de ignitis
lapib⁹ igno cōcepto sacrificia obtule-
rūt post bienniū: ⁊ incēsū et lucernas:
⁊ panes ꝓpositiōis posuerūt. Quib⁹ ge
stis rogabāt dn̄m ꝓstrati i terrā: ne am
pli⁹ talib⁹ malis inciderēt. Sz ⁊ si qn̄
peccassent: vt ab ipso miti⁹ corriperēt
⁊ nō barbar̄ ac blasphemis hoib⁹ tra
derent. Qua die aūt tēplū ab alienige
nis pollutū fuerat: cōtigit eadē die pu
rificationē fieri vicesima ⁊ qnta men-
B sis q̄ fuit casleu. Et cuz leticia diebus
octo egerūt i modū tabernaculoꝝ: re-
cordātes q̄ aū modicū tp̄is diē solen-
nē tabernaculoꝝ ī mōtib⁹ ⁊ ī speluncis
more bestiarū egerāt: ꝓpt̄ qd̄ tirsos et
ramos virides et palmas p̄ferebāt ei:
q̄ ꝓsperauit mūdare locū suum. Et de
creuerūt cōi p̄cepto ⁊ decreto vniuerse
gēti iudeoꝝ oib⁹ ānis agere dies istos
Et antiochi q̄dē q̄ appellat⁹ ē nobilis:
vite excessus ita se habuit. Nūc āt d̄ eu
patore antiochi impij filio q̄ gesta sūt
narrabim⁹: breuiātes mala q̄ ī bellis ge
sta sūt. Hic eñ suscepto regno ꝯstituit
sup̄ negocia regni lysiam quēdā phe-
nicis et syrie militie p̄ncipē. Nā pto-
C lome⁹ q̄ dicebat macer iusti tenax er-
ga iudeos eē cōstituit: ⁊ p̄cipue ꝓpter
iniq̄tatē q̄ facta erat in eos ⁊ pacifice
agere cū eis. Sed ob hoc accusat⁹ ab
amic̄ apud eupatorē: cū frequēter ꝓ
ditor audiret eo q̄ cyprū creditā sibi
a philometore deseruisset: ⁊ ad āntiochū
nobilē trāslat⁹: etiā ab eo recessisset: ve
neno vitā finiuit. Gorgias aūt cū eēt
dux locoꝝ: assūptis aduenis frequēter
iudeos debellabat. Judei vero q̄ tene-
bāt opportunas munitiones fugatos
ab hierosolymis suscipiebāt: ⁊ bellare
tēptabāt. Hi v̄o q̄ erant cū machabeo
p orones dn̄m rogātes vt eēt sibi ad-
D iutor: impetū fecerūt i munitiōes idu-
meoꝝ: multaq; vi insistētes loca obti-
nuerūt occurrētes īteremerūt ⁊ oēs si-
mul nō min⁹ a vigintiq̄nq; milib⁹ tru
cidauerūt. Quidā aūt cū cōfugissent ī
duas turres valde munitas: oēm ap-
paratū ad repugnādū habētes: macha
be⁹ ad eoꝝ expugnationē relicto simo
ne ⁊ iosepho itēq; zacheo eisq; q̄ cū ip
sis erāt sat̄ mult̄: ipe ad eas q̄ ampli
us vrgebāt pugnās cōuersus ē. Hi ve-
ro cū simone erāt cupiditate ducti a q̄
busdā q̄ in turrib⁹ erāt suasi sūt pecu-
nia: ⁊ septuaginta milib⁹ didrachmis
accept̄ dimiserūt q̄dā effugere. Cū aūt
machabeo nūciatū eēt qd̄ factū ē: p̄n-
cipib⁹ ppl̄i cōgregat̄: accusauit q̄ pe-
cunia fratres vēdidissent aduersarijs eo
E rū dimissis. Hos igit̄ ꝓditores factos
interfecit: ⁊ cōfestim duas turres occu-
pauit. Armis aūt ac manib⁹ oīa ꝓspe
re agēdo i duab⁹ munitionib⁹ plusq;
viginti milia p̄emit. Et timothe⁹ qui
prius a iudeis fuerat supat⁹ cōuocato
exercitu p̄egrine multitudinis ⁊ ꝯgre
gato eq̄tatu asiano aduenit: q̄si armis
iudeā captur⁹. Machabe⁹ aūt ⁊ q̄ cuz
ipo erāt appropinquāte illo dep̄cabā-
tur dn̄m caput t̄ra aspgentes: lūbosq;
cilicijs p̄cincti ad altar̄ crepidinē ꝓ-
uoluti: vt sibi ꝓpiti⁹: inimic̄ aūt eoꝝ
eēt inimicus: ⁊ aduersarijs aduersaret
sic lex dicit. Et ita post orationē sūpt̄
armis lōgius de ciuitate ꝓcedētes et
ꝓximi hostib⁹ effecti resederūt. Prio
aūt solis ortu vtriq; cōmiserūt: isti q̄-
dē victorie ⁊ ꝓsperitat̄ sponsorē cuz
v̄tute dn̄m habētes: illi aūt ducē bel-
F li aim habebāt. Sed cū vehemens pu-
gna eēt: apparuerūt aduersarijs de celo
viri q̄nq; in eq̄s frenis aureis decori
ducatū iudeis p̄stātes ex q̄b⁹ duo ma-
chabeū mediū habētes armis suis cir
cūseptū incolumē cōseruabāt: i aduersari
os aūt tela ⁊ fulmina iaciebāt: ex q̄ et
cecitate cōfusi ⁊ repleti ꝑturbatiōe ca-
debāt. Interfecti sūt aūt viginti milia
q̄ngenti ⁊ eq̄tes sexcēti. Timothe⁹ ve
ro cōfugit i gazarā p̄sidiū munitū cui
p̄erat cereas: machabe⁹ aūt ⁊ q̄ cuz eo
erāt letātes obsederūt p̄sidiū dieb⁹ q̄t
tuor. At hi q̄ intus erāt loci firmitate
G cōfisi supra modū maledicebāt: ⁊ ser
mones nephādos iactabāt. Sz cū di-
es q̄nta illucesceret: viginti iuuenes ex
his q̄ cū machabeo erāt: accēsi animis
ꝓpt̄ blasphemiā viriliter accesserūt ad
murū: ⁊ feroci aio icedētes ascēdebāt
sz ⁊ alij sim̄r ascēdētes turres portasq;
succēdere aggressi sūt atq; ipos male-
dicos viuos cōcremare. Per cōtinuū
aūt biduū: p̄sidio vastato timotheum
occultātē se i quodā rep̄tū loco p̄eme-
rūt: ⁊ fratrē illi⁹ cereā ⁊ apolophanē

occiderãt. Quib⁹ gestis: i hymnis ⁊ cõ
fessionib⁹ bñdicebãt dñm q̃ magna fe
cit in isrl: ⁊ victoriã dedit illis. XI

A S Ed paruo post tp̃e lysias ꝓcu-
ratoꝛ reg ⁊ ꝓpinqu⁹ ac nego-
cioꝝ ꝑposit⁹ grauiter ferẽs de
his q̃ acciderãt: cõgregatis octoginta
milib⁹ ⁊ equitatu vniũso veniebat ad
uersũ iudeos existimãs se ciuitatẽ qui
dẽ captã gẽtib⁹ habitaculũ factuꝝ: tẽ
plũ vero in pecunie questũ sic cetera de
lubra gẽtiũ habituꝝ: ⁊ ꝑ singulos an-
nos venale sacerdotiũ nusq̃ recogitãs
dei ptãtẽ: sꝫ mẽte effrenat⁹ i multitudi
ne peditũ ⁊ i milib⁹ eq̃tũ ⁊ i octogita
elephãtis cõfidebat. Ingressus ãt iude
am ⁊ appꝛopiãs bethsure q̃ erat i an-
gusto loco ab hierosolyma interuallo
q̃nq̃ stadioꝝ: illud ꝑsidium expugna-
B bat. Ut aũt machabe⁹ ⁊ q̃ cũ eo erãt:
cognouerũt expugnari ꝑsidia: cũ fletu
⁊ lachꝛymis rogabãt dñm: ⁊ oĩs turba
simul: vt bonũ angelũ mitteret ad sa-
lutẽ isrl. Et ipe pꝛim⁹ machabe⁹ sum
ptis armis ceteros exhoꝛtat⁹ est simul
secũ periculũ subire ⁊ ferre auxiliũ fri
b⁹ suis. Cũq̃ parit ꝓmpto aĩo ꝓcede-
rẽt hierosolymis: appruit ꝑcedẽs eos
eques i veste cãdida: armis aureis ha-
stã vibꝛãs. Tũc oẽs simul bñdixert mi
sericoꝛdẽ dñi: ⁊ cõualuert animis ñ so
lũ hoies sꝫ ⁊ bestias ferocissimas ⁊ mu
C ros ferreos parati penetrare. Ibãt igi-
tur ꝓmpti d celo hñtes adiutoꝛẽ ⁊ mi
serãtẽ sup eos dñm. Leonũ ãt moꝛe i-
petu irruẽtes i hostes: ꝓstrauert ex eis
vndecim milia peditũ: ⁊ eq̃tũ mille sex
cẽtos: vniũsos aũt i fugã verterũt plu
res ãt ex eis vulnerati nudi euaserunt
Sꝫ ⁊ ipe lysias turpit fugiens euasit.
Et q2 nõ insat⁹ erat: secũ ipe reputans
factã erga se diminutionẽ: ⁊ itelligẽs
inuictos eẽ hebꝛeos oipotẽt dei au-xi
lio nitentes: misit ad eos: ꝓmisitq̃ se
cõsensurũ oib⁹ q̃ iusta sũt: ⁊ regẽ com-
pulsuꝝ amicũ fieri. Annuit ãt macha
be⁹ ꝑcib⁹ lysie: i oib⁹ vtilitati cõsulẽs
D Et q̃cũq̃ machabe⁹ scripsit lysie de iu
deis: ea rex cõcessit. Nã erãt scripte iu-
deis epl'e a lysia isťdẽ hũc modũ cõti-
nẽtes. Lysias: ꝑplo iudeoꝝ salutẽ: Jo-
hãnes ⁊ abessalõ q̃ missi fuerãt a vob
tradẽtes scripta postulabãt: vt ea q̃ ꝑ il
los significabãt: implerẽ. Quecũq̃ igi
tur regi potuert pferri: expofui: ⁊ q̃ res
ꝑmittebat: cõsensi. Si igit i negocijs
fidẽ cõsuaueritis: deinceps bonoꝝ vo
bis cã eẽ tẽptabo: de ceteris aũt ꝑ singu
la verba mãdaui ⁊ istis ⁊ his q̃ ame mis
si sũt colloq̃ vobiscũ. Bñ valete. Anno
cẽtesimo q̃dragesimooctauo mẽsis di-
oscori die vicesima ⁊ q̃rta. Regis autẽ
epl'a ista cõtinebat. Rex antioch⁹: lysie
fratri salutẽ. Patre nr̃o iter deos trãs- E
lato nos volẽtes eos q̃ sũt i regno nr̃o
sine tumultu agere ⁊ reb⁹ suis adhibe
re diligẽtiã: audiuim⁹ iudeos ñ ꝯsensis
se pr̃i meo: vt trãsferrẽt ad ritũ greco-
rũ sꝫ tenere velle suũ istitutũ: ac ꝓpte-
rea postulare a nob cõcedi sibi legitia
sua. Volẽtes igit hãc q̃3 gentẽ quietã
eẽ: statuẽtes iudicauim⁹ tẽplũ restitui
illis: vt agerẽt ꝺm suoꝝ maioꝝ ꝯsuetu B
dinẽ. Bñ igit feceris: si miseris ad eos ⁊
dexterã dederis: vt cognita nr̃a volũta-
te bono aio sint: ⁊ vtilitatib⁹ ꝓpꝛijs de
seruiãt. Ad iudeos vero regis epl'a talis
erat. Rex antiochus: senatui iudeoꝝ: ⁊
ceteris iudeis salutẽ. Si valetis sic estis F
vt volum⁹: sed ⁊ ipi bñ valem⁹. Adijt
nos menelaus dicẽs velle vos descẽde
re ad vr̃os q̃ sũt apud nos. His igit q̃
cõmeãt vsq̃ ad diẽ tricesimũ mensis
xandici dam⁹ dextras securitatis: vt iu
daicis vtãt cibis ⁊ legib⁹ suis sicut ⁊
pri⁹: ⁊ nemo eoꝝ vllo mõ molestiã pati
at de his ꝑ ignoꝛãtiã gesta sunt. Misi
m⁹ aũt ⁊ menelaũ q̃ vos alloq̃t. Vale-
te. Anno cẽtesimo q̃dragesimooctauo
xandici mẽsis q̃ntadecima die. Mise- G
rũt aũt etiã romani epl'am ita se habẽ
tẽ. Quint⁹ mẽni⁹ ⁊ tit⁹ manili⁹ legati
romanoꝝ: ꝑplo iudeoꝝ: salutẽ. De his
q̃ lysias cognat⁹ regis cõcessit vobis: ⁊ C
nos ꝯcessim⁹. De q̃b⁹ aũt ad regẽ iudi
cauit referẽdũ: cõfestim aliquẽ mittite
diligẽti⁹ iter vos cõferẽtes: vt decerna
m⁹ sicuti ꝯgruit vob. Nos ei antiochi Josue. 6.c
am accedim⁹. Ideoq̃ festinate rescribe
re vt nos q̃3 sciam⁹ cui estis volũtatis
Bñ valete. Anno centesimo q̃dragesi
mooctauo q̃ntadecima die mẽsis xan-
dici. XII A

h Is factis pactio
nib⁹ lysias ꝑgebat ad regẽ: iu-
dei aũt agriculture operam da
bãt. Sꝫ hi q̃ resederant timothe⁹: ⁊ a-
polloni⁹ gẽnei fili⁹: sꝫ ⁊ hieronym⁹ et
demophon supꝛ hus ⁊ nicanoꝛ cypꝛiar

ches ñ sinebãt eos ĩsiliẽtꝭ agere ⁊ q̃ete
Joppite ỽo tale q̄dã flagitiũ ꝑpetra-
rũt. Rogauerũt iudeos cũ q̄bꝰ habita
bãt: aſcẽdere ſcaphas q̄s parauerãt cum
vxoribꝰ ⁊ filijs q̄ſi nullis imicitijs in-
ter eos ſubiacentibꝰ. Scd̄m cõe itaq̄
decretũ ciuitatis: ⁊ ip̄is acq̄eſcẽtibꝰ pa
ciſq̄ cã nihil ſuſpectũ habẽtibꝰ: cũ in
altũ ꝓceſſiſſent ſubmerſerũt nõ minus
ducẽtos. Quã crudelitatẽ iudas ĩ ſue
gẽtis hoĩes factã vt cognouit: p̄cepit
viris q̄ erãt cũ ip̄o: ⁊ iuocato iuſto iu-
dice deo: venit adũſus ĩtfectores fra-
trũ: ⁊ portũ q̄dem nocte ſuccẽdit ſca-
phas exuſſit: eos ãt q̄ ab igne fugerãt
gladio ꝑemit. Et cũ hec ita egiſſet diſ-
ceſſit q̄ſi iterũ reuerſurꝰ ⁊ vniũſos iop
B pitas eradicaturꝰ. Sȝ cũ cognouiſſet ⁊
eoſ q̄ erãt iãnie velle pari mõ facere ha
bitantibꝰ ſecũ iudeis: iãnitis q̄ȝ nocte
ſuꝑuenit: ⁊ portũ cũ nauibꝰ ſuccendit:
ita vt lumẽ ignis appareret hieroſoly-
mis ab ſtadijs ducẽtis q̄draginta. In
de cũ iã abiſſent nouẽ ſtadijs ⁊ iter fa
cerẽt ad timotheũ: cõmiſerũt cũ eo ara
bes q̄nq̄ milia viri et eq̄tes q̄ngenti.
Cũq̄ pugna valida fieret ⁊ auxilio dei
ꝓſpere ceſſiſſet: reſidui arabes victi pe
tebãt a iuda dextras ſibi dari ꝓmittẽ
tes ſe paſcua daturos: ⁊ ĩ ceteris ꝓfu-
turos. Judas aũt arbitratꝰ vere ĩ mul
tis eos vtiles: ꝓmiſit pacem: dextriſq̄
acceptꝭ diſceſſere ad tabernacula ſua.
Aggreſſus ẽ aũt ⁊ ciuitatẽ quãdã fir-
mã: põtibꝰ muriſq̄ circũſeptã q̄ a tur-
bis habitabat̃ gẽtiũ ꝓmiſcuaꝝ cui no
mẽ caſphin. Hi ỽo q̄ itus erãt cõfidẽ-
tes iſtabilitate muroꝝ ⁊ apparatu ali-
C moniaꝝ remiſſius agebãt: maledictis
laceſſentes iudã ⁊ blaſphemãtes ⁊ lo-
quẽtes q̄ fas nõ ẽ. Machabeꝰ ãt iuoca
to magno mũdi p̄ncipe q̄ ſine arietibꝰ
⁊ machinis tp̄ibꝰ ieſu p̄cipitauit hie
Joſue. 6.c richo: irruit ferocit̃ murꝰ ⁊ capta citã-
te ꝑ dñi volũtatẽ ĩnũerabiles cedes fe
cit: ita vt adiacẽs ſtagnũ ſtadiorũ duo
rũ latitudis ſãguine ĩterfectoꝝ fluere
videret̃. Inde diſceſſerũt ſtadia ſeptin-
gẽta q̄nq̄ginta ⁊ venerũt in tharacha
ad eos: q̄ dicũt̃ tibianei iudeos ⁊ timo
theũ q̄dẽ ĩ ill' locis nõ ꝯp̄hẽderũt: nul
loq̄ negotio ꝑfecto regreſſus ẽ: relicto
ĩ q̄dã loco firmiſſimo p̄ſidio. Doſithꝰ
aũt ⁊ ſoſipater q̄ erãt duces cũ macha
beo ꝑemerũt a timotheo relictos ĩ p̄ſi
dio decẽ milia viros. At machabeꝰ or
dinatis circũ ſe ſex milibꝰ ⁊ ꝯſtitutꝭ ꝑ
cohortes adũſus timotheũ ꝓceſſit ha-
bẽtẽ ſecũ cẽtũ vigintimilia peditũ eq̄ D
tũq̄ duo milia q̄ngẽtos. Cognito aũt
iude aduẽtu timotheus p̄miſit mulie-
res: ⁊ filios ⁊ reliquũ apparatũ ĩ p̄ſidi
um q̄d carmõ dicit̃. Erat eĩ ĩ expugna
bile ⁊ acceſſu difficile: ꝓpt̃ locoꝝ angu
ſtias. Cũq̄ cohors iude p̄ria apparuiſ-
ſet: timor hoſtibꝰ icuſſus ẽ ex p̄ñtia dei
q̄ vniũſa cõſpicit: ⁊ ĩ fugã ỽſi ſũt aliꝰ
ab alio ita vt magis a ſuis deijcerẽt̃:
⁊ gladioꝝ ſuoꝝ ictibꝰ debilitarẽt̃. Ju
das ãt vehemẽt̃ inſtabat puniẽs ꝓpha
nos ⁊ ꝓſtrauit ex eis triginta milia vi
roꝝ. Ip̄e ỽo timotheꝰ incidit in ꝑtes
doſithei ⁊ ſoſipatris ⁊ multꝭ p̄cibꝰ po-
ſtulabat vt viuꝰ dimitteret̃: eo q̄ mul
torũ ex iudeis parẽtes h̄ret ac frẽs q̄s
morte eiꝰ decipi eueniret. Et cũ fidem
dediſſet reſtiturũ ſe eos ſc̄m cõſtitutũ il E
leſũ eũ dimiſerũt ꝓpt̃ fratrũ ſalutẽ. Ju
das aũt regreſſus ẽ a carmõ ĩterfectis
vigintiq̄nq̄ milibꝰ. Poſt hoꝝ fugã ⁊
necẽ: mouit exercitũ ad effron ciuita-
tẽ munitã ĩ q̄ multitudo diuerſarũ gẽ
tiũ habitabat: ⁊ robuſti iuuenes ꝓ mu
ris ꝯſiſtẽtes fortit̃ repugnabãt. In hac
aũt machine multe: ⁊ teloꝝ erat appa-
tꝰ. Sȝ cũ oĩpotẽtẽ ĩuocaſſent q̄ ꝑ ꝑtãte
ſua vires hoſtiũ ꝯfringit ceperũt citã-
tẽ: ⁊ ex eis q̄ intꝰ erãt: vigintiq̄nq̄ mi
lia ꝓſtrauert̃. Inde ad ciuitatẽ ſcytha
rũ abierũt q̄ ab hieroſolymis ſexcẽtis
ſtadijs aberat. Cõteſtantibꝰ aũt his q̄
apud ſcythopolitas erãt iudeis q̄ be-
nigne ab eis haberẽt̃: ⁊ tp̄ibꝰ ĩfelicita
tis: q̄ modeſte ſecũ egerint: gr̃as agen
tes eis: ⁊ exhortati etiã de cetero erga
genꝰ ſuũ benignos eẽ: venert̃ hieroſo
lymã die ſolẽni ſeptimanarũ iſtãte. Et
poſt pẽtecoſtẽ abierũt ꝯ gorgiã p̄poſi- F
tũ idumee. Exiuit aũt cũ peditibꝰ tri-
bꝰ milibꝰ ⁊ eq̄tibꝰ q̄drigẽtꝭ. Quibꝰ cõ
greſſis contigit paucos ruere iudeoꝝ.
Doſitheꝰ ỽo q̄dã d̄ bacchenoris eques
vir fortꝭ gorgiã tenebat: ⁊ cũ vellet il-
lũ cepe viuũ: eques q̄dã de thracibꝰ ir
ruit in eũ humerũq̄ eiꝰ amputauit: at
q̄ illa gorgias effugit ĩ mareſa. At ill'
q̄ cũ eſdrin erãt diutiꝰ pugnãtibꝰ ⁊ fa-
tigatꝭ: iuocauit iudas dñȝ adiutorẽ ⁊

ducē belli fieri icipiēs voce patria et
cū hymnis clamorē extollēs: fugā gor
gie militib⁹ icussit. Judas āt collectio
exercitu venit ī ciuitate odollā. Et cuꝫ
septima dies superueniret: ꝭm ꝯsuetudi
nē purificati: ī eodē loco sabbatū ege
rūt. Et sequēti die venit cū suis iudas
vt corpa ꝓstratoꝝ tolleret: ꝛ cū parēti
b⁹ poneret ī sepulchris paṫnis. Inue-
nerūt aūt sub tunicis interfectoꝝ ð do
Deu. 7. b narijs idoloꝝ q̄ apud iamniā fuerūt: a
G q̄b⁹ lex ꝓhibet iudeos. Oib⁹ ꝫ mani-
festū factū ē: ob hāc cām eos corruisse
Oēs itaqꝫ bn̄dixerunt iustū iudiciū do
mini q̄ occulta fecerat manifesta. At-
qꝫ ita ad p̄ces ꝯuersi rogauerūt: vt id
qð factū erat ðlictū obliuiōi traderet
At vo fortissim⁹ iudas hortabaṫ po-
pulū cōseruare se sine pctō: sub oculis
vidētes q̄ facta sīt ꝓ pctis eoꝝ q̄ ꝓ-
strati sūt. Et facta collatione: duodeci
milia drachmas argēti misit hieroso
lymis offerri ꝓ pctis mortuoꝝ sacrifi
ciū: bn̄ ꝛ religiose de resurrectiōe cogi
tās. Nisi eī eos q̄ ceciderāt resurrectu
ros speraret: supfluū videreṫ ꝛ vanuꝫ
orare ꝓ mortuis. Et q2 cōsiderabat q
hi q̄ cū pietate dormitionē acceperāt:
optimā haberēt repositā grām. Scta
ꝫ ꝛ salubris ē cogitatio ꝓ defunct̄ ex
A orare: vt a pctis soluāṫ. XIII
a Nno cētesimo q̄dragesimono-
no cognouit iudas antiochum
eupatorē venire cū multitudine adū-
sus iudeā: ꝛ cū eo lysiā ꝓcuratorē ꝛ p̄-
positū negotioꝝ secū haberē peditū cē
tū decē milia ꝛ eq̄tū q̄nqꝫ milia: ꝛ ele-
phantes vigintiduos: curr⁹ cū falcib⁹
trecētos. Cōmiscuit āt se illis ꝛ mene-
laus: ꝛ cū multa fallacia dep̄cabaṫ an
tiochū nō patrie salute: sꝫ sperās se cō-
B stitui ī p̄ncipatū. Sꝫ rex regum suscita
uit aīos antiochi ī pctōrē: ꝛ suggerēte
lysia hūc eē cām oīm maloꝝ iussit vt
eis ē cōsuetudo app̄hēsum ī eodē loco
necari. Erat aūt ī eodē loco turris q̄n
quaginta cubitoꝝ: aggestū: vndiqꝫ ha
bēs cineris. Hec ꝓspectū habebat ī p̄
ceps. Inde cinerem deijci iussit sacrile
gū: oib⁹ eū ꝓpellētib⁹ ad īteritū. Et ta
li lege p̄uaricatorē legis cōtigit mori
C nec t̄re dari menelaū. Et q̄dē sat̄ iu-
ste. Nā q2 multa erga aram dei delicta
cōmisit: cui⁹ ignis ꝛ cinis erat sanct⁹
ip̄e ī cineris morte dānat⁹ est. Sꝫ rex
mēte effrenat⁹ veniebat neq̄orē se pa-
tre suo iudeis ostensur⁹. Quib⁹ iudas
cognit̄ p̄cepit ppl'o vt die ac nocte do
minū īuocarēt: q sicut semp ꝛ nūc
adiuuaret eos q̄ppe q̄ lege ꝛ patria sā-
ctoꝝ tēplo p̄uari vererenṫ: ac ppl'm q̄
nup paululū respirassꝫ: nec sineret blas
phemijs rursus rōnib⁹ subdi. Oib⁹ ita D
qꝫ simul id faciētib⁹ ꝛ petētib⁹ a dn̄o
misericordiā cū fletu ꝛ ieiunijs p tri-
duū cōtinuū ꝓstrat̄ hortat⁹ ē eos iu-
das vt se p̄pararēt. Ipse vero cū senio
rib⁹ cogitauit priusqꝫ rex admoueret
exercitū ad iudeā ꝛ obtineret ciuitatē
exire ꝛ dn̄i iudicio cōmittere exitū rei
dās itaqꝫ ptātē oīm deo mūdi creato-
ri ꝛ hortat⁹ suos vt fortiṫ dimicarēt:
ꝛ vsqꝫ ad mortē ꝓ legib⁹: tēplo ciuita
te: patria ꝛ ciuib⁹ starēt: circa modin
exercitū cōstituit. Et dato signo suis E
dei victorie: iuuenib⁹ fortissimis elect̄
nocte aggressus aulā regiā ī castris in
terfecit viros q̄ttuordeci milia: ꝛ maxi
mū elephātoꝝ cū his q̄ suppositi fue-
rāt. Sūmoqꝫ metu ac p̄turbatiōe ho-
stiū castra replētes: rebusqꝫ ꝓspere ge-
stis: abierrūt. Hoc aūt factū ē die illu-
cescēte: adiuuāte eū dn̄i ꝓtectiōe. Sed
rex accepto gustu audatie iudeoꝝ: ar-
te difficultatē locoꝝ temptabat: ꝛ be-
thsure q̄ erat iudeorū p̄sidiū munitū
castra admouebat: sꝫ fugabaṫ: impin-
gebaṫ: minorabaṫ. His aūt q̄ int⁹ erāt F
iudas necessaria mittebat. Enūciauit
aūt mysteria hostib⁹ rodoch⁹ q̄dā ð iu
daico exercitu: q̄ req̄sit⁹ cōp̄hēsus ē et
cōclusus. Iterū rex ꝭmonē habuit ad
eos q̄ erāt ī bethsuris: dexterā dedit: ac
cepit: abijt: cōmisit cū iuda: supatus ē
Ut aūt cognouit rebellasse philippum
antiochie q̄ relict⁹ erat sup negocio:
mēte cōsternat⁹: iudeos dep̄cās subdi-
tusqꝫ eis: iurat de oibus q̄b⁹ iustū vi-
sum ē: ꝛ recōciliat⁹ obtulit sacrificiuꝫ
honorauit tēplū ꝛ munera posuit: ma
chabeū amplexat⁹ ē: ꝛ fecit eū a ptolo
maide vsqꝫ gerrenos ducē et p̄ncipē. G
Ut aūt venit ptolomaidā: grauiṫ fere-
bāt ptolomēses amicitie cōuētionē in
dignantes: ne forte fedus irrūperent.
Tūc ascēdit lysias tribunal: ꝛ exposu-
it rōnē ꝛ ppl'm sedauit: regressusqꝫ est
antiochiā. Et ꝭ mō regis ꝓfectio ꝛ re

ditus processit. XIIII
Ed post triennū tēpꝰ cognouit
F iudas ⁊ q̇ cū eo erāt: demetriū
seleuci cū multitudīe valida et
nauibꝰ ꝑ portū tripolis ascēdisse ad lo
ca opportuna ⁊ tenuisse regiōes adūsus
āntiochū ⁊ eiꝰ ducē lysiā. Alchimꝰ āt q̇-
dā q̇ sūmꝰ sacerdos fuerat: sʒ volunta-
rie coinq̇natꝰ ē tꝑibꝰ ꝯmixtiōis: ꝯside
rās nllo modo sibi esse salutē neq̄ ac-
cessū ad altare venit ad regē demetriū
cētesimo q̇nq̄gesimo āno offerēs ei co
ronā aureā ⁊ palmā sup̄ hec et talos q̇
tēpli eē videbāt. Et ipa q̇dē die siluit
Tēps āt opportunuʒ demētie sue nactꝰ
ꝯuocatꝰ a demetrio ad ꝯsiliū: ⁊ īterro-
gatus q̇bꝰ rebꝰ ⁊ ꝯsiliīs iudei niterent
rñdit. Ipsi q̇ dicūt assidei iudeoꝝ q̇bꝰ
p̄est iudas machabeꝰ bella nutriūt et
seditiōes mouēt: nec patiūt regnū esse
B q̇etū. Nā ⁊ ego defraudatꝰ parētū glīa
dico āt sūmo sacerdotio huc veni: pri-
mo q̇dē vtilitatibꝰ regꝭ fidē suans: se
cūdo āt etiā ciuibꝰ ꝯsulēs. Nam illoꝝ
prauitate vniūsū genꝰ nr̄m non mime
vexat. Sʒ oro his singulis o rex cogni
tis ⁊ regioni ⁊ generi scḋm humanitatē
tuaʒ ꝓmulgatā oibꝰ ꝓspice. Nā q̄diu
supest iudas: īpossibile ē pacē eē nego
cīs. Talibꝰ autē ab h̄ dictis: et ceteri
amici hostiliter se hn̄tes adūsus iudā:
Ma.7.b īflāmauerūt demetriū. ‖ Qui stati nica
norē p̄positū elephātoꝝ ducē misit in
iudeā: datꝭ mādatꝭ vt ipm̄ q̇dē iudaʒ
caperet viuū: eos vo q̇ cū illo erāt disper
geret: ⁊ ꝯstitueret alchimū maximi tē-
pli sūmuʒ sacerdotē. Tūc gētes q̄ d iu
dea fugerāt iudam: segregatim se nica
nori miscebāt: miserias ⁊ clades iude-
orū ꝓsperitates reꝝ suaꝝ existimātes.
C Audito itaq̄ iudei nicanoris aduētu
⁊ ꝯuētu nationū: ꝯspsi t̄ra rogabāt eū
q̇ ꝑplm̄ suū ꝯstituit: ī et̄nuʒ custodiret:
quiq̄ suā portiōeʒ signis euidētibꝰ ꝓ-
tegit. Imperāte āt duce stati inde mo-
uerūt: ꝯueneruntq̄ ad castellū dessau.
Simon vo frater iude cōmiserat cum
nicanore sʒ ꝯterritꝰ ē repētino aduētu
adūsarioꝝ: nicanor tñ audiēs vtuteʒ
comitum iude ⁊ animi magnitudinē
quā ꝓ patrie certamibꝰ habebāt: sāg-
uine iudiciū facere metuebat. Qꝛobrē
p̄misit possidoniū ⁊ theodotiū et mat-
thiā: ⁊ vt darēt dextras: atq̄ acciperent

Et cū diu d his ꝯsiliū ageret ⁊ ipe dux
ad mltitudinē retulisset: oīm vna fuit
snīa amicitīs annuere. Itaq̄ diē ꝯsti D
tuerūt q̄ secreto int se agerēt: ⁊ singul
selle ꝓlate sūt ⁊ posite. Precepit aūt iu
das armatos eē locꝭ opportunis ne for
te ab hostibꝰ repēte mali aliq̇d orieret.
Et ꝯgruū colloquiū fecerūt. Morabat
āt nicanor hierosolymis: nihilq̄ iniq̄
agebat: gregesq̄ turbaꝝ q̄ ꝯgregate fu
erāt: dimisit. Habebat āt iudā sp̄ chaꝝ
ex aīo: ⁊ erat viro inclinatꝰ. Rogauit
euʒ ducere vxorē filiosq̄ ꝓcreare. Nu-
ptias fecit: q̇ete egit: cōiterq̄ viuebāt.
Alchimꝰ aūt vidēs charitatē illoꝝ ad
inuicē ⁊ ꝯuentiōes venit ad demetriū ⁊
dicebat nicanorē rebꝰ alienis assētire.
Iudāq̄ regni īsidiatorē successorē sibi
destinasse. Itaq̄ rex exasperatꝰ et pessi-
mis huiꝰ crimiatiōibꝰ irritatꝰ scp̄sit ni
canori dicēs: grauit q̇dē se ferre d ami
citie ꝯuētiōe: iubere tñ machabeū citi
us vinctū mittere āntiochiā. Quibꝰ cog E
nitꝭ nicanor ꝯsternabat: ⁊ grauit fere
bat: si ea q̄ ꝯuenerāt irrita faceret: ni-
hil lesus a viro: sʒ qꝛ regi resistere ñ po
terat: opportunitatē obsuabat q̄ p̄ce-
ptū ꝑficeret. At machabeꝰ vidēs secuʒ
austeriꝰ agere nicanorē: ⁊ ꝯsuetū occur
sū ferociꝰ exhibērē: itelligēs ñ ex bono
eē austeritatē istā: paucꝭ suoꝝ ꝯgrega
tis occultauit se a nicanore. Qꝛ cū ille
cognouit fortit se a viro p̄uentū venit
ad maximū ⁊ sctissimū tēplū ⁊ sacerdo
tibꝰ solitas hostias offerētibꝰ: iussit si-
bi tradi virū. Quibꝰ cū iuramēto dicē
tibꝰ nescire se vbi eēt: q̇ q̄rebat: exten-
dēs manū ad tēplū iurauit dicēs: Nisi
iudā mihi vinctū tradideritis: istō del
phanū ī planitiē deducā: ⁊ altare effo
diā: ⁊ tēplū h̄ libero p̄ri cōsecrabo. Et
his dictꝭ abīt. Sacerdotes āt ꝓtēdē F
tes manꝰ ī celū iuocabāt eū q̇ sp̄ ꝓpug
nator eēt gētꝭ ipoꝝ. hec dicentes: Tu
dñe vniūsoꝝ q̇ nulliꝰ indiges: voluisti
tēplū habitatiōis tue fieri ī nobis. Et
nūc sēte sctōꝝ oīm dñe ꝯsua ī et̄nū im
pollutā domū istā q̄ nup̄ mūdata ē Ra
ʒias āt q̇dam d senioribꝰ ab hierosoly
mis delatꝰ ē nicanori: vir amator ciui
tatꝭ ⁊ bñ audiēs: q̇ ꝓ affectu: p̄r iudeo
rū appellabat. Hic multꝭ tꝑibꝰ ꝯtinen
tie ꝓpositū tenuit ī iudaismo: corpusq̄
⁊ aīaʒ tradere ꝯtētꝰ ꝓ ꝑseuerātia. Ug-

lens aũt nicanor manifeſtare odiũ qđ
habebat i iudeos: miſit milites q̄ngen
tos vt euʒ cõphẽderẽt. Putabat eñ ſi
illũ decepiſſet: ſeſe cladem iudeis maxi
mã illaturꝝ. Turbis ãt irruere i domũ
ei⁹ ⁊ ianuã dirũpere atq; igne admoue
re cupiẽtib⁹: cũ iã cõphẽderẽt gladio
ſe perẽit: eligens nobilit̃ mori poti⁹ q̄
ſubdit⁹ fieri pctõrib⁹: ⁊ ɔ̃ natales ſuos
G indignis iniurĳs agi. Sʒ cũ ꝑ feſtina-
tionem nõ certo ictu plagã dediſſet: et
turbe int̃ hoſtia irrũperẽt: recurrẽs au
dacter ad murũ p̃cipitauit ſemetipſũ
virilit̃ i turbas: q̄b⁹ velocit̃ locũ danti
b⁹ caſui ei⁹: venit ꝑ mediã ceruicẽ. Et
cũ adhuc ſpiraret accenſus aĩo ſurre
xit ⁊ cũ ſãguis ei⁹ magno fluxu defflue-
ret: ⁊ grauiſſimis vulnerib⁹ eẽt ſauci⁹:
curſu turbã ꝑtrãſĳt ⁊ ſtãs ſupra q̄ndã
petrã p̃ruptã ⁊ iã exanguis effect⁹: cõ-
plex⁹ inteſtina ſua vtriſq; manib⁹ ꝓie-
cit ſuꝑ turbas iuocãs dñatorẽ vite ac
ſpũs: vt hec illi iterũ redderet: atq; ita
vita defunct⁹ eſt. XV

A N Icanor aũt vt cõperit iudã eſſe
i loc⁊ ſamarie: cogitauit cuʒ oĩ
impetu die ſabbati cõmittere bellum.
Judeis ṽo q̄ illũ ꝑ neceſſitatẽ ſeq̄bãt̃
dicẽtib⁹: ne ita ferocit̃ ⁊ barbare fece-
ris: ſʒ honorẽ tribue diei ſãctificatiõis:
⁊ honora eũ q̄ vniũſa ɔ̃ſpicit. At ille i-
felix iterrogauit ſi ẽ potẽs i ſeculo q̄ i
perauit agi diẽ ſabbatoꝝ: ⁊ reſpõden-
tib⁹ illi: eſt dñs viu⁹ ipſe i celo potens q̄
iuſſit agi ſeptimã diem. At ille ait: Et
ego potens ſũ ſuꝑ terã q̄ impero ſumi
B arma ⁊ negocia reg⁊ ipleri. Tñ nõ ob-
tinuit: vt ɔ̃ſiliũ ꝑficeret. Et nicanor q̄-
dẽ cũ ſũma ſuꝑbia erect⁹ cogitauerat
cõmune tropheũ ſtatuere ɔ̃ iuda. Ma-
chabe⁹ aũt ſemꝑ ɔ̃fidebat cũ oĩ ſpe au-
xiliũ ſibi a dño affuturꝝ: ⁊ hortabatur
ſuos ne formidarẽt ad aduentũ natio
nũ: ſʒ in mente hr̃ent adiutoria ſibi fa
cta ɔ̃ celo: ⁊ nũc ſperarẽt ab oĩpotẽte
ſibi affuturã victoriã. Et allocut⁹ eos
ɔ̃ lege ⁊ ꝓphet⁊: ãmonẽs etiã certami-
na q̄ fecerãt p̃us: ꝓmptiores cõſtituit
eos. Et ita animis eoꝝ erect⁊ ſit̃ oſten
debat gẽtiũ fallaciã: ⁊ iuramentoꝝ p̃-
uaricatiõeʒ. Singulos ãt illoꝝ arma-
uit nõ clypei ⁊ haſte munitiõe: ſʒ ſmo-
nib⁹ optimis ⁊ exhortatiõib⁹ expoſito
ſigno fide ſõnio: ꝑ qđ vniũſos letifica

uit. Erat aũt hm̃oĩ viſus. Oniã q̄ fue- C
rat ſũm⁹ ſacerdos virũ bonũ ⁊ benig-
nũ: verecũduʒ viſu: modeſtũ morib⁹: et
eloquio decoꝝ: ⁊ q̄ a puero i ṽtutibus
exercitat⁹ ſit: man⁹ ꝓtendẽtẽ: orare ꝓ
oĩ ꝑplo iudeoꝝ. Poſt hoc appáruiſſe et
aliũ virꝝ etate ⁊ gl̃ia mirabilẽ: ⁊ magni
decoris habitudinẽ circa illũ. Reſpon
dẽtẽ ṽo oniã dixiſſe. Hic ẽ fratꝝ ama
tor ⁊ ꝑpli iſrl̃: h̃ ẽ q̄ multũ orat ꝓ ꝑplo
⁊ vniũſa ſancta ciuitate hieremias ꝓ-
pheta dei extẽdiſſe ãt hieremiã dextrã .Ma.7.g
⁊ dediſſe iude gladiũ aureũ dicẽtẽ: Ac
cipe ſctm̃ gladiũ mun⁹ a deo: i q̄ deĳci
es adũſarios ꝑpli mei iſrael. Exhortati D
itaq; iude ſmõib⁹ bonis valde ɔ̃ q̄b⁹
extolli poſſet ipet⁹: ⁊ animi iuuenũ cõ-
fortari: ſtatuerunt dimicare ⁊ ɔ̃fligere
fortit̃ vt virt⁹ ɔ̃ negocĳs iudicaret: eo
q; ciuitas ſãcta ⁊ templũ piclitarent̃.
Erat eñ ꝓ vxorib⁹ ⁊ filĳs: itẽq; ꝓ fra-
trib⁹ ⁊ cognat⁊ minor ſollicitudo: ma-
xim⁹ vero ⁊ prim⁹ ꝓ ſctitate timor erat
tẽpli: ſʒ ⁊ eos q̄ i ciuitate erãt nõ mini
ma ſollicitudo habebat ꝓ his q̄ ɔ̃greſ
ſuri erãt. Et iã cũ oẽs ſperarẽt iudiciũ
futurꝝ: hoſteſq; adeſſent atq; exercitus
erat ordinat⁹ beſtie eq̄teſq; opportuno
loco cõpoſiti: ɔ̃ſiderãs machabe⁹ aduẽ
tũ mltitudinis ⁊ apparatũ variũ armo
rũ: ac ferocitatẽ beſtiaꝝ: extẽdens ma-
nus i celũ ꝓdigia facientẽ dñm inuo
cauit: q̄ nõ ſm̃ armoꝝ potẽtiã: ſʒ ꝓut E
ipſi placet dat dignis victoriaʒ. Dixit
aũt iuocãs h̃ modo. Tu dñe q̄ miſiſti
angelũ tuũ ſub ezechia rege iuda: ⁊ in 4.Re
terfeciſti ɔ̃ caſtr⁊ ſennacherib centum
octogintaq̄nq; milia: ⁊ nũc dñator ce-
loꝝ mitte angelũ tuũ bonũ añ nos i ti
more ⁊ tremore magnitudinis brachĳ
tui vt metuãt q̄ cũ blaſphemia veniũt
adũſus ſãctũ ꝑplm̃ tuũ. Et h̃ q̄dem ita
orauit. Nicanor aũt q̄ cũ ipſo erãt cũ
tubis ⁊ cãticis admouebãt. Judas ṽo
⁊ q̄ cũ eo erant: iuocato deo ꝑ orõnes
ɔ̃greſſi ſũt: manu q̄dẽ pugnãtes: ſed ⁊
dñʒ cordib⁹ orãtes ꝓſtrauerũt ñ min⁹
trigintaq̄nq; milia p̃ſentia dei magnifi
ce delectati. Cũq; ceſſaſſẽt ⁊ cũ gaudio F
redirẽt: cognouerũt nicanorem ruiſſe
cũ armis ſuis. Facto itaq; clamore et
ꝑturbatiõe ſuſcitata: patria voce oĩpo
tẽtẽ dñʒ bñdicebãt. Precepit ãt iudas
q̄ ꝑ oĩa corpa ⁊ aĩo mori ꝑ ciuib⁹ para

tus erat: caput nicanorꝭ ⁊ manū cū hu-
mero abscisā hierosolymā ꝑferri. Quo
cū ꝑuenisset ꝯuocatis ꝯtribulibꝰ ⁊ sa-
cerdotibꝰ ad altare: accersijt et eos q̄ i
arce erāt. Et ostēso capite nicanorꝭ et
manu nepharia quā extēderat ꝯ domū
sāctā oipotētꝭ dei magnifice gloriatꝰ
ē. Linguā etiā ipꝰ nicanorꝭ p̄cisā ius
sit ꝑticulatim auibꝰ dari: manū āt de-
B mētꝭ ꝯ tēplū suspēdi. Oēs igit̄ celi be
nedixerūt dn̄z dicētes: bn̄dictꝰ q̄ locū
Ma.7.g suū icōtaminatū ꝯuauit. Suspēdit āt
nicanorꝭ caput i sūma arce vt euidēs
eēt ⁊ manifestū signū auxilij dei Itaqꝫ
oēs cōmuni ꝯsilio decreuert̄: nllō mo
do diem istū absqꝫ celebritate p̄terire:
hr̄e āt celebritatē tertiadecima die mē
sis adar: q̄ dr̄ voce syriaca p̄die mardo
chei die Igit̄ his erga nicanorē gestꝭ:
⁊ ex illis tpibꝰ ab hebreis ciuitate pos
sessa: ego quoqꝫ in his faciā finē s̄mo-
nis. Et siq̄dem bn̄ ⁊ vt historie compe
tit hoc ⁊ ipse velim: si aūt minꝰ digne:
ꝯcedēdū ē mihi. Sicut eñ vinū semꝑ
bibere aut sꝑ aquā ꝯtrariū ē: alternis
aūt vti delectabile: ita legentibꝰ si sem
per exactus sit sermo: non erit gratꝰ:
hic ergo erit consummatus.

Explicit secūdꝰ liber Machabeoꝝ.

Incipit epistola beati Hieronymi ad Damasum papā i q̄ttuor euāgelistas.

Eatissimo pape damaso: hie-
b ronymꝰ. Nouū opꝰ me face-
re cogꝭ ex veteri: vt pꝰ exem-
plaria scripturarū toto orbe
dispersa q̄si q̄dā arbiter sedeā: ⁊ q2 int̄
se variāt: q̄ sint illa q̄ cū greca cōsenti-
ant vitate: decernā. Pius labor s3 pe-
riculosa p̄sumptio: iudicare d̄ ceterꝭ:
ipsū ab oībꝰ iudicādum: senis mutare
linguā ⁊ canescētē mūdū ad initia re-
trahere puuloꝝ. Quis eñ doctꝰ parit̄
vel indoctꝰ: cū i manꝰ volumē assūpse-
rit: ⁊ a saliua quā semel imbibit vide-
rit discrepare qđ lectitat: nō stat i erū-
pat i vocē me falsariū me clamās eē sa
crilegū: q̄ audeā aliq̄d i veteribꝰ libris
addere: mutare: corrigere? Aduꝰsꝰ quā
inuidiā duplex causa me ꝯsolat̄: qđ ⁊ tu
q̄ sūmꝰ sacerdos es: fieri iubes: ⁊ verū
nō eē qđ variat: etiā maledicoꝝ testi-
monio cōprobat̄. Si eñ latinis exem
plaribꝰ fides ē adhibēda: r̄ndeāt q̄bꝰ
tot sūt exēplaria pene q̄t codices. Sin
aūt vitas ē q̄rēda d̄ pluribꝰ cur nō ad
grecā originē redeūtes: ea q̄ vl̄ a vitio
sis iterp̄tibꝰ male edita: vel a p̄sūptori
bus imperitꝭ emēdata ꝑuersiꝰ: vl̄ a li-
brarijs dormitātibꝰ aut addita sūt aut
mutata corrigimꝰ? Neqꝫ vero ego d̄ ve
teri disputo testamēto: qđ a septuagita
seniorībꝰ in grecā linguā versū: tertio
gradu ad nos vsqꝫ ꝑuenit. Nō q̄ro q̄d
aq̄la q̄d symmachꝰ sapiāt: q̄re theodo
tion int̄ nouos ⁊ veteres medius ince
dat. Sit illa vera iterp̄tatio: quā ap̄li
ꝓbauerūt. De nouo nūc loq̄r testamē-
to qđ grecū eē n̄ dubiū ē: excepto ap̄lo
mattheo: q̄ primꝰ in iudea euāgelium
christi hebraicis lr̄is edidit. Hoc certe
cū in n̄ro s̄mone discordat: ⁊ diuersos
riuuloꝝ tramites ducit: vno de fonte
q̄rēdus ē. Pretermitto eos codices q̄s
a luciano ⁊ hesitio nuncupatos pauco Al's nūcu
rū hoīm asserit ꝑuersa cōtentio: q̄bus patores
vtiqꝫ nec i veteri instrumēto pꝰ septu-
aginta iterp̄tes emēdare quid licuit:
nec i nouo ꝓfuit emēdasse: cū3 mlt̄aꝝ
gentiū linguis scriptura ante trāslata
doceat falsa esse q̄ addita sūt. Igit̄ hec
p̄ns p̄fatiuncula pollicetur q̄ttuor tm̄
euāgelia: q̄ꝝ ordo ē iste: matheꝰ: mar-
cus: lucas: ioh̄es: codicū grecoꝝ emen
data collatiōe s3 veteꝝ: q̄ nec mlt̄ū a le
ctionis latine ꝯsuetudie discreparent
ita calamo impauimꝰ: vt his tm̄ q̄ sen
sū videbāt̄ mutare: correctꝭ: reliq̄ ma-
nere pateremur vt fuerāt. Canones q̄3
q̄s eusebiꝰ cesariēsis ep̄s alexādrinū se
cutꝰ āmoniū in decē numeros ordina
uit: sicut i greco habēt̄ exp̄ssimꝰ. Q2 si
q̄s de curiosis voluerit nosse q̄ i euāge
lijs vel eadē vel vicina vel sola sint: eo
rū distinctiōe cognoscet. Magnꝰ siq̄dē
hic i n̄ris codicibꝰ error inoleuit: dum
qđ i eadē re: aliꝰ euāgelista plꝰ dixit: in
alio q2 minꝰ putauerint: addiderūt: vl̄
dū eundē sensum aliꝰ aliter expressit:
ille q̄ vnum e q̄ttuor primū legerat: ad
eiꝰ exemplū ceteros q̄3 estimauerit emē
dandos. Unde accidit: vt apđ nos mi-
xta sint oīa: ⁊ i marco plura luce atqꝫ
matthei. Rursū i mattheo plura iohā-
nis ⁊ marci: ⁊ in ceterꝭ reliquoꝝ qui i
alijs ꝓpria sūt iueniāt̄. Cū itaqꝫ cano
nes legerꝭ q̄ subiecti sūt ꝯfusiōis erro-
re sublato: ⁊ sili'a oīm scies: ⁊ singulis
sua queqꝫ restitues. In canone p̄mo cō

cordãt q̄ttuor: mattheꝰ: marcꝰ: lucas:
iohēs. In scđo tres: mattheꝰ: marcꝰ: lu
cas. In tertio tres: mattheꝰ: lucas: io-
hānes. In q̄rto tres: mattheꝰ: marcꝰ:
iohēs. In q̄nto duo: mattheꝰ: lucas. In
sexto duo. mattheꝰ: marcꝰ. In septimo
duo: mattheꝰ: iohēs. In octauo duo: lu
cas marcꝰ. In nono duo: lucas: iohēs.
In decio: p̄p̄a vnusq̄sq; q̄ n̄ habent in
aliis edidederūt. Singulꝭ v̄o euāgeliis
ab vno icipiēs vsq; ad finē libroꝝ dis-
par numerꝰ accrescit. Hic nigro colore
p̄scriptꝰ sb̄ se h̄z aliū ex minio discolo-
rē numeꝝ: q̄ ad decē vsq; p̄cedēs indi
cat: p̄or numerꝰ i q̄ sit canone req̄rēdꝰ
Cū ḡ apto codice (v̄bi gr̄a; illō siue il-
lud caplm̄ scire voluer̄ cuiꝰ canonis
sit: stati ex subiecto numero doceber̄:
ꝛ recurrēs ad p̄ncipia i q̄bꝰ canonū est
distincta ꝯgeries: eodēq; stati canone
ex titulo frōtis iuēto: illū quē q̄rebas
numeꝝ eiusdē euāgelij q̄ ꝛ ip̄e ex iscri-
ptiōe signatꝭ iuenies: atq; e vicino ce-
teroꝝ tramitibꝰ inspect̄: q̄s numeros
e regiōe habeāt adnotabis: ꝛ cū scier̄
recurres ad volumia singꝉoꝝ ꝛ sine mo
ra reptis numer̄ q̄s añ signaueras: re
peries ꝛ loca in q̄bꝰ vel eadē vꝉ vicina
dixerunt. Opto vt in christo valeas: et
memineris mei papa beatissime.

Incipit alius p̄logus.

P Lures fuisse q̄ euāgelia scp̄se
rūt. Lucas euāgelista testatꝭ
dicēs: Qm̄ q̄dē multi conati
sūt ordinare narratiōe ꝛ reꝝ q̄ i nobis
cōplete sūt: sic̄ tradiderūt nob̄ q̄ ab ini
tio ip̄i viderūt s̄monē: ꝛ mistrauerūt ei
ꝛ p̄seuerātia vsq; ad p̄ns tp̄s monimē
ta declarāt: q̄ a diūsis autoribꝰ edita
diūsaꝝ heresū fuere p̄ncipia: vt ē illō
iuxͣ egyptios: ꝛ thomā: ꝛ matthiā: ꝛ bar
tholomeū: duodeci q̄z aploꝝ: ꝛ balisi-
dis atq; apollinis ac reliq̄ꝝ q̄s enume
rare lōgissimū ē: cuz hec tm̄ ip̄sentiaꝝ
necesse sit dicere: extitisse q̄sdam q̄ sine
spū ꝛ gr̄a dei conati sūt maḡ ordiare
narratiōez: q̄ historie texere v̄itatem.
Quibꝰ iure pōt illō p̄pheticū coaptari.
Ezech.13.a ‖Ve q̄ p̄ferūt d̄ corde suo: q̄ ambulāt
post sp̄m suū: q̄ dicunt: hec dicit dn̄s: ꝛ
dn̄s nō misit eos. De q̄bꝰ ꝛ saluator in
Joh.10.b euāgelio iohis loq̄tꝭ ‖Oēs q̄ añ me ve
nerūt: fures fuerūt ꝛ latrones. Qui ve
nerūt: n̄ q̄ missi sūt. Ip̄e eīn ait: Venie
dāt: ꝛ ego n̄ mittebā eos. In veniētibꝰ
p̄sūptio temeritat̄: i missis obsequiuz
fultum̄ ē‖Eccl̄ia aūt q̄ dn̄i voce supra Mat.7.
petrā fūdata ē: quā itroduxit rex in cu
biculū suū: ꝛ ad quā p̄ foramē descēsio
nis occulte misit manū suam similis da-
muele hinuloq; ceruoꝝ q̄ttuor flumia
paradisi instar eructuās q̄ttuor ꝛ āgu
los ꝛ ānulos h̄z p̄ q̄s q̄si arca testamē-
ti ꝛ custos leḡ dn̄i lignis mobilibꝰ ve
hitꝭ‖Primꝰ oīm mattheꝰ ē publicanus
cognomēto leui: q̄ euāgeliū i iudea he
breo s̄mōe edidit ob eoꝝ vꝉ maxie cau
sā q̄ i iesū crediderāt ex iudeis: ꝛ neq̄q;
leḡ vmbra secedēte euāgelij v̄itatē ser Apo.4.b
uabāt. Scōs marcꝰ iterpres apl̄i petri
ꝛ alexādrine eccl̄ie p̄mꝰ ep̄s: q̄ dn̄z q̄dē
saluatorē ip̄e n̄ vidit: s̄z ea q̄ audierat
magistrū p̄dicātē: iuxͣ fidē maḡ gesto
rū narrauit q̄ ordinē. Tertius lucas
medicꝰ natiōe syrꝰ antiocēsis‖cuiꝰ laus 2.Cor.
i euāgelio: q̄ ꝛ ip̄e discipulꝰ apl̄i pauli
i achaie bythinieq; ptibꝰ volumē ꝯdi
dit: q̄dā altiꝰ repetens: ꝛ vt ip̄e i p̄he-
mio ꝯfitetꝭ audita maḡ q̄ visa descri
bēs. Ultimus iohēs apl̄s et euāgelista Joh.
quē iesus amauit plurimuz: q̄ sup̄ pe-
ctus dn̄i recūbēs purissima doctrinarū
fluēta potauit: ꝛ q̄ solꝰ d̄ cruce meruit
audire‖Ecce mr̄ tua. Is cū eēt i asia: ꝛ Joh.19
iā tūc hereticoꝝ semia pullularēt che-
rinthi: ꝛ hebionis: et ceteroꝝ q̄ negāt
christū i carne venisse: q̄s ꝛ ip̄e in ep̄la
sua antichristos vocat: ꝛ apl̄s paulꝰ fre
quēter p̄cutit: coactꝰ ē ab oibus pene
tūc asie ep̄is: ꝛ mltaꝝ eccl̄iaꝝ legatiōi
bus d̄ diuinitate saluator̄ altiꝰ scribe
re: ꝛ ad ip̄m (vt ita dicā) dei v̄bū: nō tā
audaci q̄ felici temeritate p̄rumpe: vt
eccl̄iastica narrat historia: cū a fratri-
bꝰ cogeretꝭ vt scriberet: ita factuꝝ se re-
spōdisse: si indicto ieiunio in cōmune
oēs deū dep̄carētꝭ Quo expleto reuela
tiōe saturatꝰ i illō p̄hemiū celo veniēs
eructauit‖In p̄ncipio erat v̄bū: ꝛ v̄bū Joh.1.
erat apd̄ deū: ꝛ deꝰ erat v̄bū: h̄ erat in
p̄ncipio apd̄ deū. Hec igitꝭ q̄ttuor euā
gelia mlto añ p̄dicta ezechielis q̄z vo-
lumē p̄bat: in q̄ p̄ma visio ita ꝯtexit.
Et i medio similitudo quattuor aialiū et Ezech.1.
vultꝰ eoꝝ. Facies hois ꝛ facies leonis:
ꝛ facies vituli: ꝛ facies aquile. Prima
hois facies mattheū significat: q̄ q̄si d̄
hoie exorsus e scribere. Liber generati- Mat.1.

ouis iesu christi filij dauid filij abraã. Scd̃a marcũ: i q̃ vox leonis in heremo rugiẽtꝭ audit. Uox clamãtis i deserto pate viã dñi: rectas facite semitas eiꝰ. Tertia vituli: q̃ euangelistã lucã a zacharia sacerdote sũpsisse initiũ ꝑfigurat. Quarta iohẽz euãgelistã: q̃ assũptꝭ pẽnis aq̃le ad altiora festinãs de ꝟbo dei disputat. Cetera q̃ sequũt i eũdem sensũ ꝓficiũt. Crura eoꝝ recta ⁊ pẽnati pedes: ⁊ q̃cũq; spũs ibat: ibãt: ⁊ non reũtebãt: ⁊ dorsa eorum plena oclis: et scintille ac lãpades i medio discurrentes: ⁊ rota i rota: ⁊ i singul' q̃ttuor facies‖Uñ ⁊ apocalypsis iohĩs: pꝰ expositi Apo.4.b
onẽ vigitiq̃ttuor senioꝝ q̃ tenẽtes citharas ⁊ phialas adorantes agnũ dei: introducit fulgura atq; tonitrua: ⁊ septẽ spũs discurrẽtes: ⁊ mare vitreũ: et q̃ttuor aialia plena oculis dicẽs: Aial ꝓmũ sile leoni: ⁊ scd̃z sile vitulo: ⁊ tertiũ sile homini: ⁊ q̃rtũ sile aq̃le volãti. Et pꝰ paululũ. Plena inq̃t erãt ocul': ⁊ requiẽ nõ habebãt die ac nocte, dicentia: Sãctꝰ sãctꝰ sãctꝰ dñs deꝰ oipotẽs: q̃ erat: ⁊ q̃ ẽ: ⁊ q̃ vẽturꝰ ẽ. Quibꝰ cũctꝭ ꝑspicue oñdit: q̃ttuor debere tm̃ euangelia suscipi: ⁊ oẽs apocryphoꝝ nenias: mortuis magꝭ hereticꝭ q̃ ecclĩasticis viuis canẽdas. Sequit ꝓlogꝰ i Matthẽũ.

Atthẽꝰ cũ primo ꝑdicasset euãgeliũ in iudea: volens trãsire ad gẽtes ꝓmꝰ euãgeliũ scripsit hebraice: qd̃ fratribꝰ a q̃bꝰ ibat: ad memoriã reliq̃t. Sic em̃ necesse fuit ad ꝯfirmationẽ fidei euãgeliũ ꝑdicare: sic ⁊ ꝯ hereticos scribi. Cũ ãt plures euãgelium scripserint: q̃ttuor tm̃ hñt autoritatis testimoniũ: q2 ꝑ q̃ttuor mũdi ꝑtes fidẽ nũciãt trinitatꝭ: ⁊ sũt q̃si q̃ttuor rote i q̃driga dñi q̃ vehit eũ ꝑ ꝑdicatiõẽz euãgeliũ: ⁊ genꝰ humanũ q̃drifida morte ꝑemptũ: eoꝝ erat ꝑdicatiõe viuificandũ: vñ ⁊ alioꝝ euãgelia deciderũt: nec recepta sũt: q2 nolebãt ꝑfinitũ numeruz cassari: ꝓpt' ꝟtutẽ sacramẽti‖Designãtur etiã euãgeliste q̃ttuor figurꝭ: q̃ nõ sũt deceptorie: sz iocundi mysterij sibi ꝯscie. Matthẽꝰ i hoie itelligit: q2 circa humanitatẽ christi ꝑncipalit' imorat. Marcꝰ i leone: q2 agit de resurrectiõe. Lucas i vitulo: agẽs d' sacerdotio. Iohãnes i aq̃la: scribens sacramẽta diuinitatꝭ. Christꝰ ꝟo quẽ describũt hõ fuit d' ꝟgĩe natꝰ: vitulꝰ in imolatiõe Leo in resurrectiõe. Aq̃la i ascẽsiõe. Uel in hoie hũanitas. In vitulo sacerdotiuz. In leone regnũ. In aq̃la exp̃mit diuinitatꝭ sacramẽtũ. Incipit argumẽtũ i euãgeliuz s'm Matthẽũ.

Atthẽꝰ ex iudea sic in ordine primꝰ ponit: ita euãgeliũ i iudea primꝰ scripsit‖cuiꝰ vocatio ad dñz ex publicanis actibus fuit: Mat.9.a
duoꝝ i generatiõe christi ꝑncipia ꝑsumẽs. vniꝰ cuiꝰ ꝓma circũcisio i carne: alteriꝰ: cuiꝰ s'm cor electio fuit. Ex vtrisq; em̃ pr̃ibꝰ christꝰ. Sicq; q̃terdenario numero triformiter posito ꝑncipiũ a credẽdi fide i electiõis tp̃s porrigẽs: ⁊ ex electiõe vsq; i trãsmigratiõis diẽ dirigẽs: atq; a trãsmigratiõis die vsq; i christũ definiẽs decursã: aduẽtus dñi oñdit generatiõẽz: vt numero satisfaciens ⁊ tẽpi: ⁊ se q̃d eẽt oñderet: ⁊ dei in se opꝰ mõstrãs etiã i his q̃ꝝ genꝰ posuit: christi opantꝭ a ꝑncipio testimoniũ nõ negaret. Quaꝝ oim reꝝ: tp̃s: ordo: numerꝰ: dispositio: vl' ratio: qd̃ fidei necessariũ ẽ deꝰ christꝰ ẽ‖q̃ factꝰ ex muliere: factꝰ sub lege: natꝰ ex ꝟgine: passus i carne: oĩa i cruce fixit: vt triũphãs ea in semetipo resurgẽs i corpe ⁊ pr̃is nomẽ i pr̃ibꝰ filio: ⁊ filij nomen pr̃i restituẽs i filijs: sine ꝑncipio sine fine: ostẽdẽs vnũ se cuz pr̃e eẽ q2 vnꝰ ẽ. In quo euãgelio vtile ẽ desiderãtibꝰ deũ: sic ꝓma vl' media vl' ꝑfecta cognoscere: vt a vocatiõẽz apl'i ⁊ opꝰ euãgelij ⁊ dilectionẽ dei i carne nascẽtꝭ ꝑ vniũsa legẽtes itelligãt: atq; id i eo i q̃ rep̃hẽsi sũt ⁊ app̃hẽdere appetũt: recognoscãt. Nobis em̃ i h' studio argumẽti fuit: ⁊ fidẽ facte rei tradere ⁊ opantꝭ dei itelligẽdã diligẽter esse dispositiõẽz a q̃rẽtibꝰ nõ tacere. Explicit argumẽtũ. Incipit registrum in euangeliuz Matthei. Gala.4.a

Atiuitas christi. Capim. 1
Magi cũ muneribꝰ veniũt: ⁊ 2
ioseph ab ãgelo ꝑ visũ admonitꝰ cũ puero ⁊ matre eius in egyptum fugit: infantes interficiunt: regressio iesu christi ex egypto.
De baptismate iohãnis in iordane: et 3
de christi baptismate.
Jesus post ieiuniũ q̃draginta dieꝝ ⁊ q̃dragita noctiũ tẽptat a diabolo. Pe- 4

trū ⁊ andreā ⁊ iacobū ⁊ iohānez piſca-
tores ꝯuocauit: ⁊ circūiens galileā va
rios languores hoim currat.
5 Beatitudinis ⁊ cetera mandata: et de
homicidio: de oblatiōe: ꝺ adulterio: ꝺ
oculo vel manu eruēda: vxorē niſi ob
adulteriū dimittēdā: de iuramētis: de
oc̄lo ⁊ dente: inimicos diligendos: de
6 Oratio: ieiuniū: de the (elemoſynis.
ſauro in celū: lucernā corpis eſſe oculū
⁊ nō poſſe duobꝰ dn̄is ſuire: nec cogi-
tandū de eſca ⁊ veſtimento: volatilibꝰ
agri et ſollicitudine diei.
7 Nō eſſe iudicandū ꝺ feſtuca ⁊ trabe in
oc̄lo: de margaritis añ porcos nō eſſe
ponēdas: petēdū: q̄rendū: ⁊ pulſandū:
ꝺ pſeudo ꝓphet: q: nō ois q̇ dic mihi
dn̄e dn̄e itrabit in regnū celoꝝ: de do-
mo edificata ſupra petrā vel arenam.
8 Deſcēdēs de mōte leproſū mūdat: pue
rū centurionis paralyticū curat: ſocrū
petri a febribus liberaret: ꝺ plurimis
curat: ⁊ ſcribe volēti ſe ſeq̇ dicit: non
habere filiū homis vbi caput ſuū recli
net: atq̄ vt aliꝰ relicto p̄ris corpe ſeq̄-
tur p̄cepit: in naui eū dormiētē excitāt
diſcipuli vt tēpeſtatem ſedaret: ⁊ in ter
ra geraſenoꝝ demonia eiecit.
9 Ubi paralyticꝰ lectū fert. Mattheū cō
uocat: a phariſeis murmurātibꝰ de cō
uiuio publicanoꝝ dic nō eē opꝰ ſanis
medicū: diſcipulis iohis interroganti-
bꝰ q̄re nō ieiunarēt diſcipuli eiꝰ para-
bolā ponit pāni ſciſſure ⁊ vtris ⁊ vini:
filiā p̄ncipis mortuā dn̄ vadit ſuſcita-
re: mulierē a ꝓfluuio liberat: cec̄ oc̄li
aperiūt: ſurdū ⁊ mutū demoniū eijcit
⁊ in p̄ncipe demonioꝝ id facere dicūt.
10 Duodecim apl̄os p̄mittit cuz oīi do-
ctrina ac dicit: Nō nō venit pacē mit-
tere in terram ſe gladium.
11 Johes ꝺ carcere ad ieſū: ⁊ ieſus ꝺ iohe
ad turbas loquit: atq̄ increpat ciuita
tes q̄ pn̄iaz non egerunt. Cōfeſſio ieſu
ad patrem: ⁊ iugum dn̄i leue eſſe.
12 Diſcipuli ſpicas vellūt: manū aridā ſa
nat: hoiez a demonio cecum ⁊ mutum
curat: ⁊ in p̄ncipe demonioꝝ id facere
opinātes deſtruit: phariſeis ſignū petē
tibus ione ⁊ niniuitaꝝ ſignū tradit: ⁊
matrem ⁊ fratres ſpernit.
13 Sedens ī nauicula ieſus turbis para-
bolas exponit. i. ſemināt ſemen cēteſi
mū ſexageſimū ⁊ triceſimū: ꝺ zizania ⁊
trico et grano ſynapis: a fermento ab-
ſcōdito in farina: et exoluit diſcipulis
parabolas zizanioꝝ: parabolas ꝺ the-
ſauro in agro: ⁊ bona margarita: ꝺ re-
te in mare miſſo: ꝓphetā in patria ſua
ſine honore eſſe.
De iohis capite ī diſco: ⁊ q̇nq̄ panibꝰ 14
⁊ duobꝰ piſcibꝰ ī q̇nq̄ milia viroꝝ. Je
ſus ſupra mare ambulat ⁊ petruz mer-
gentem apprehēdit: ⁊ in terra geneſar
multos languores curat.
De manibꝰ lauādis: ⁊ ꝺ his q̄ ꝺ ore ex 15
eunt: q: coinq̇nāt: nō q̄ intrāt ī hoiez:
filiā mulier ſyropheniſſe a demōio cu
rat: ⁊ ſecꝰ mare galilee claudos cecos ⁊
mutos ſanat: de ſeptē panibꝰ ⁊ pauc
piſcibꝰ q̄ttuor milia hoim ſatiauit.
De ſigno ione ꝓphete: ꝺ fermēto pha- 16
riſeoꝝ: de epiſcopatu petri: quem incre
pat: ac dicit crucem ſuā tollere debere
vnūquēq̄ qui velit dn̄m ſequi: ⁊ dicit
non viſuros quoſdā mortē donec vide
ant filium hois in regno ſuo venire.
In monte cuz moyſe ⁊ helia apparet: ⁊ 17
vox ꝺ celo ad eū: inde deſcēdentibꝰ he
liā iā fuiſſe ⁊ n̄ eē ſuſceptū māifeſtat pu
erū lunaticū ſaluat: ⁊ de fide vt granū
ſynapis docet: de ſtatere de ore piſcis.
De humilitate pueri: ꝺ manu ⁊ pede ⁊ 18
oculo eruendo: ⁊ nec ꝯtēnendos par-
uulos quoꝝ angelos faciē patris ī ce-
lis ſemp videre teſtat. Correptio fratꝝ
ꝙ indulgeri debeant alterutꝝ vſq̄ ſe-
ptuagies ſepties: de eo qui cōſeruum
ꝓpter denarios centum ſuffocat.
Uxorē n̄ debere dimitti: ⁊ ꝺ eunuchis 19
infandos nō eſſe arcēdos a bn̄dictiōe
diuitē difficile itroire in regnū celoꝝ:
⁊ cētuplū receptuꝝ qui oibꝰ renūciat.
Primos nouiſſimos fieri: ꝑabola ope- 20
rarioꝝ in vineam cōductorū: de filijs
zebedei: ⁊ de primis accubitis cene: de
duobus cecis ſecus viam ſedentibꝰ.
De aſina ⁊ pullo eiꝰ: ⁊ vbi nūmularios 21
eiecit de tēplo: clamātibꝰ puer oſāna
de ficu q̄ arida facta eſt: īterrogat in q̄
ꝑtāte hec faceret. Ipſe īterrogat de io-
hānis baptiſmate: ⁊ ſubiūgēs parabo
las hois qui filios ſuos ī vineā mittit
et ꝙ publicani et meretrices in regno
dei multos ſacerdotū ⁊ ſcribaꝝ ſint p̄
ceſſuri: dicit parabolam de vinitoribꝰ
qui interficiunt ad ſe miſſos.
Parabola vbi iuitati ꝯtēnunt venire 22

ad nuptias: ꝺ inscriptiōe ⁊ imagine ce
saris: ꝺ muliere que septem fratres ha
buit: temptatus a phariseis iterrogat
eos de christo cuius filius esset.
23 Ad discipulos dixit vt q̄ pharisei dicūt
fiant: sꝫ q̄ faciūt nō fiant: increpat scri
bas ⁊ phariseos. ꝺ ꝓselito: de iuramen
to: de camelo ⁊ culice ⁊ cathino lauan
do: ⁊ monumentꝭ dealbatis: et monu
mentꝭ ꝓphetaꝝ: ⁊ aliȷ̄s multꝭ hierl̄m.
24 De structura tēpli: ⁊ signis nouissimo
rū̄ dieꝝ: ⁊ diebus breuiatis: de pseudo
christis ⁊ de pseudo ꝓphetis: ꝺ aduen
tu saluatoris: ⁊ occasu elementorū̄.
25 De decē virginibꝰ: ꝺ talētꝭ: de ouibꝰ a
dextrꝭ ⁊ hedis a sinistrꝭ: ꝺ opibꝰ eoꝝ.
26 De iudeoꝝ ꝯsilio: de cōphēdendo iesū̄
de muliere q̄ vnguento ꝑfudit iesū̄: iu
das ꝑmiū̄ petit vt tradat iesum: cenās
ꝺ iuda traditore suo ad discipulos lo
quit: oblatio eiꝰ: petro dicit ꝙ ter ab
negaturꝰ eē̄ esset. Oratiōes iesu ad pa
trem: iudas iesum ī osculo tradit: ⁊ pe
trus auriculā seruo abscidit. Jesus fal
sis testibus cōdemnat ⁊ illudit: petrꝰ
tertio abnegat et lachrymatur.
27 Jesus pilato tradit: iudas laq̄o se su
spēdit: de agro figuli: iudiciū̄ pilati et
de barraba latrone: de clamyde cocci
neo de corona: de arūdine: ꝺ genuflexi
one ⁊ illusione dicētiū̄: Aue rex iudeo
rū̄: ⁊ expuitiōe ī eū̄ ⁊c. Simonis anga
riatione vt crucē tolleret: de felleo hu
more: ⁊ crucifixione eiꝰ: de vestimentꝭ
de scripto: rex iudeoꝝ: ꝺ crucifixiōe la
tronū̄: de blasphemiȷ̄s: de tenebris fa
ctis: de dn̄i clamore et morte: ⁊ aliȷ̄s q̄
ꝯtingebant in morte: de sepultura dn̄i
⁊ de custodia circa sepulchrum.
28 Resurrectio domini: ⁊ q̄liter apparuit
post hec: de pecunia data custodibꝰ: et
mandatum de baptismate.

Explicit Registrū̄. Incipit euan-
gelium Matthei. Capl̄m I

A

Lu.3.e

Joh.1.a Liber genera-

Gen.21.a tiōis iesu christi filiȷ̄ da-

1.Pa.1.b uid: filiȷ̄ abraā ‖ Abraam

Gen.25.d genuit isaac ‖ isaac āt ge

Gen.29.g nuit iacob ‖ iacob āt ge-

Gen.38.g nuit iudā ⁊ frēs eiꝰ ‖ iudas aūt genuit

Ruth.4.d phares ⁊ zarā ꝺ thamar ‖ Phares āt ge

1.Pa.2.a nuit esrō: esrom āt genuit arā. Arā āt

genuit aminadab: aminadab āt genu-
it naason. Naason aūt genuit salmō:
salmō āt genuit booz de raab. Booz āt
genuit obeth ex ruth: obeth āt genuit
iesse. Jesse aūt genuit dauid regem ‖ da 2.Re.12.f
uid āt rex gēuit salomonē ex ea q̄ fuit 1.Pa.3.b
vrie ‖ Salomō āt genuit roboā: ‖ roboā 3.Re.11.g
aūt genuit abiā. Abia aūt geguit asa: 1.Pa.3.b
asa aūt genuit iosaphat. Josaphat aūt B
genuit iorā: iorā āt genuit oziā. Ozias
aūt genuit ioathā: ioathā aūt genuit
achaz Achaz āt gēuit eꝰ ezechiā: ezechi
as aūt genuit manassen: manasses aūt
genuit amō. Amon aūt genuit ioziā:
iozias aūt genuit iechoniā ⁊ frēs eius
in transmigratiōe babylonis. Et post
trāsmigratiōez babylonis ‖ iechonias 1.Pa.3.c
genuit salathiel: salathiel āt genuit zo
robabel. Zorobabel aūt genuit abiud:
abiud aūt genuit eliachim. Eliachim
āt genuit azor: azor āt genuit sadoch.
Sadoch aūt genuit achim: achim aūt
genuit eliud. Eliud āt genuit eleazar:
eleazar autē genuit mathan. Mathan
aūt genuit iacob: iacob aūt genuit io
seph virū̄ marie: ꝺ q̄ natꝰ est iesus qui
vocat christꝰ. Oēs itaq̄ generatiōes C
ab abraā vsq̄ ad dauid: generatiōes q̄t
tuordecim: ⁊ a dauid vsq̄ ad transmi
gratiōez babylonis: generatiōes q̄ttu
ordecim: ⁊ a trāsmigratiōe babylonis
vsq̄ ad christū̄: generatiōes q̄ttuorde
cim. Christi aūt generatio sic erat ‖ Cuz Lu.1.c
eēt desposata mater iesu maria ioseph et.2.a
añq̄ ꝯuenirēt: iuēta ē in vtero hn̄s ꝺ
spiritusācto. Joseph aūt vir eiꝰ cuz eēt
iustus: ⁊ nollet eā traducere: voluit oc
culte dimittere eā. Hec aūt eo cogitan
te: ecce angelus dn̄i apparuit in som
nis ioseph dicēs. Joseph fili dauid: no
li timere accipe mariā cōiugem tuam.
Qꝺ eīm in ea natū̄ est: de spiritusācto D
est. Pariet aūt filiū̄ et vocabis nomen
eius iesum. Ipse eīm saluū̄ faciet popu
lum suum a peccatis eorū̄. Hoc aūt to
tū̄ factū̄ est: vt adimpleret qꝺ dictū̄ ē a
dn̄o ꝑ ꝓphetā dicētē ‖ Ecce virgo ī vte Esa.7.c
ro hēbit ⁊ pariet filiū̄: ⁊ vocabit nomē
eiꝰ emanuel: qꝺ est interꝑtatū̄ nobiscū̄
deꝰ. Exurgens aūt ioseph a sōno fecit
sicut ꝑcepit ei angelꝰ dn̄i: ⁊ accepit cō
iugē suā. Et nō cognoscebat eā donec
peperit filium suū̄ primogenituz: ⁊ vo
cauit nomē eius iesum. II
c Um q̄ natꝰ esset iesus ī belthleē

inde in dieb⁹ herodis reg⁊: ecce magi
ab oriēte venerūt hierosolymā dicētes
Ubi ē q̄ nat⁹ ē rex iudeoꝝ? Uidimus
eñ stellā ei⁹ i oriēte: ⁊ venim⁹ adorare
eū. Audiēs aūt herodes rex turbatus
ē: ⁊ oīs hierosolyma cuz illo. Et ꝯgre-
gans oēs ꝑncipes sacerdotū ⁊ scribas
ꝑꝑli sciscitabat̃ ab eis vbi christus na-
Joh.7.f scereť ‖ At illi dixerūt ei: In bethleem
Mich.5.a iude. Sic eñ scriptū ē ꝑ ꝓpham ‖ Et tu
bethleē terra iuda: neq̃ꝗ̃ minima es i
principib⁹ iuda. Ex te eñ exiet dux q̄
regat ꝑꝑlm meū israel. Tunc herodes
clam vocatis magis: diligēter didicit
ab eis tēp⁹ stelle q̄ apparuit eis: ⁊ mit-
B tens illos i bethleē. dixit: Ite ⁊ iterro-
gate diligēter de puero: ⁊ cū inueneri-
tis renunciate mihi: vt et ego veniens
adorē eū. Qui cū audissent regē abie-
rūt. Et ecce stella quā viderāt i oriēte:
antecedebat eos: vsq̃ dū veniēs staret
supra vbi erat puer. Uidētes āt stellaz
gauisi sūt gaudio magno valde. Et in-
trātes domū īuenerūt pueꝝ cuz maria
matre ei⁹: ⁊ ꝓcidētes adorauerūt eū ⁊
Ps.71 aptis thesaur⁊ suis obtulerūt ei mune
Esa.60.b ra: auꝝ: thus: ⁊ myrrhā. Et respōso ac-
cepto i somnis ne redirēt ad herodē ꝑ
aliā viam reuersi sūt in regionē suaz.
Qui cū recessissent: ecce angel⁹ dñi ap-
C paruit i somnis ioseph. dicēs: Surge
⁊ accipe pueꝝ ⁊ matrē ei⁹ ⁊ fuge i egy-
ptū: ⁊ esto ibi vsq̃ dū dicā tibi. Futuꝝ
ē eñ: vt herodes q̄rat puerū ad perdē-
dū eū. Qui ꝯsurgēs accepit puerum ⁊
matrē ei⁹ nocte: ⁊ secessit i egyptuz. Et
erat ibi vsq̃ ad obitum herodis vt ad
impleret̃ qđ dictū ē a dño ꝑ ꝓphaz di-
Osee.11.a centē ‖ Ex egypto vocaui filium meuz.
Tūc herodes vidēs qm̃ illusus esset a
magis: irat⁹ est valde: ⁊ mittēs occidit
oēs pueros q̄ erant in bethleē ⁊ in oi-
bus finib⁹ eius a bimatu et infra: ſm
tp̄s qđ exq̄sierat a mag⁊. Tūc adimple
tū est: qđ dictū est ꝑ hieremiaz ꝓpham
Hiere.3.g dicentē ‖ Uox in rama audita ē: plora-
et.31.c tus ⁊ vlulat⁹ mult⁹: rachel plorans fi-
Thre.1.a lios suos: ⁊ noluit ꝯsolari q̄r nō sunt.
D Defūcto aūt herode: ecce angelus dñi
apparuit in somnis ioseph i egypto di-
cens: Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrem
ei⁹ ⁊ vade in terraz isrł. Defuncti sunt
eñ q̄ querebāt aīam pueri. Qui ꝯsur-
gens accepit puerū et matrē ei⁹ et ve-
nit in terraz isrł. Audiēs aūt q̄ arche-
laus regnaret i iudea ꝓ herode patre
suo timuit illō ire: et āmonit⁹ in som-
nis secessit in ꝑtes galilee. Et veniens
habitauit i ciuitate q̄ vocat̃ nazareth:
vt adimpleret̃ qđ dictū est ꝑ ꝓphetas
qm̃ nazareus vocabit̃. III
I N diebus autem illis venit io- A
hānes baptista ‖ ꝑdicās i deser- Lu.3.a
to iudee ⁊ dicēs ‖ Penitētiā agite: ap- Joh.1.d
propinq̄bit eñ regnū celoꝝ. Hic ē eñ
de q̄ dictū est ꝑ esaiā ꝓphetam dicētē.
‖ Uox clamātis in deſrto parate viam Esa.40
dñi: rectas facite semitas ei⁹. Ipse aūt Mar.1
iohānes habebat vestimentū de pilis Lu.3.a
cameloꝝ: ⁊ zonam pelliceā circa lum- Joh.1.d
bos suos. Esca aūt eius erat locuste et
mel siluestre ‖ Tūc exibat ad euz hiero- Mar.1
solyma ⁊ oīs iudea: ⁊ oñis regio circa B
iordanē ‖ ⁊ baptizabāt̃ ab eo i iordane Lu.3.c
ꝯfitētes peccata sua ‖ Uidens aūt mul- Joh.3.d
tos phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ veniētes ad Lu.3.b
baptismū suum: dixit eis: ‖ Progenies j.23.d
viperaꝝ: q̄s demōstrabit vobis fugere
a vētura ira. Facite ergo fructū dignū
penitētie. Et ne velitis dicere itra vos
patrē habem⁹ abraā. Dico eñ vobis:
qm̃ potēs ē deus de lāpidib⁹ istis su-
scitare filios abrae. Jam eñ secur⁊ ad C
radicē arboꝝ posita est. ‖ Ois ḡ arbor j.7.c
q̄ nō facit fructū bonū excidet̃: ⁊ i ig-
nē mittet̃ ‖ Ego q̄dē baptizo vos i aq̄ Mar.1
in penitētiā: q̄ aūt post me ventur⁹ est: Lu.3.c
fortior me est: cuius nō sū dign⁹ calcia- Joh.1.d
menta portare. Ipse vos baptizabit in
spiritusancto et igni. ‖ Cui⁹ ventilabrū Act.1.a
in manu sua: ⁊ ꝓmundabit areā suaz: Lu.3.d
et cōgregabit triticū in horreū suū: pa
leas aūt cōburet igni inextinguibili.
‖ Tūc venit iesus a galilea in iordanē Mar.1
ad iohannē vt baptizaretur ab eo. Jo Lu.3.d
hānes aūt ꝓhibebat eum dicēs: Ego Joh.1.d
a te debeo baptizari: ⁊ tu venis ad me.
Respōdens aūt iesus dixit ei: Sine mo
do. Sic eñ decet nos implere oēm iu-
sticiā. Tūc dimisit eū. Baptizat⁹ autez
iesus: cōfestim ascendit de aq̄. Et ecce
aperti sūt ei celi: ⁊ vidit spm̃ dei descē-
dentē sicut columbam: et veniētē sup
se. Et ecce vox de celis dicēs: Hic est fi
lius meus dilectus: in quo mihi com-
T Unc iesus duct⁹ (placui. IIII A
est in desertū a spū ‖ vt tempta- Mar.1
ret̃ a diabolo et cum ieiunasset Lu.4.a

qdraginta dieb⁹ et qdraginta noctib⁹
postea esuriit. Et accedēs tēptator dix
it ei. Si fili⁹ dei es dic vt lapides isti
panes fiant. Qui rñdēs dixit. Scriptū
Deu.8.a ē:‖Nō i solo pane viuit hō sz i oi vbo-
Luc.4.a qđ pcedit de ore dei. Tūc assūpsit euz
diabol⁹ i sctā ciuitatē:ꝛ statuit eū su
p pinnaculū tēpli:ꝛ dixit ei. Si filius
Ps.90. dei es mitte te deorsū. Scriptū ē ei ‖qꝛ
angelis suis mādauit de te:ꝛ in manī
b⁹ tollēt te:ne forte offendas ad lapi-
dē pedē tuū. Ait illi iesus rursū. Scri
B ptū ē.‖Nō tēptabis dñm deū tuū. Ite
Deu.6.c rū assūpsit eū diabolus i mōtē excelsū
valde:ꝛ ostēdit ei oia regna mūdi ꝛ glo
riā eoꝝ:ꝛ dixit ei. Hec oia tibi dabo:si
cadēs adoraueris me. Tunc dicit ei ie-
Deut.6.b sus. Vade sathana. Scriptū ē ei.‖Do-
et.10.d minū deū tuū adorabis ꝛ illi soli serui-
Mar.1.b es.‖Tūc reliquit eū diabol⁹:ꝛ ecce an
Luc.4.b geli accesserūt ꝛ ministrabāt ei.‖Cum āt
Mar.1.b audisset iesus q iohānes tradit⁹ esset:
Joh.3.c.4.f secessit i galileā‖ꝛ relicta ciuitate na-
zareth:venit ꝛ habitauit i ciuitate ca-
pharnaū maritima:i finib⁹ zabulō et
C neptalim:vt adimpleret qđ dictū ē p
Esa.9.a esaiā pphetā.‖Terra zabulō ꝛ tra ne-
ptalim: via maris trās iordanē gali-
lee gētiū:pplˀs q ābulabat in tenebris
vidit lucē magnā:ꝛ sedētib⁹ i regiōe
vmbre mortˀ lux orta ē eis. Exinde ce-
Mar.1.b pit iesus pdicare ꝛ dicere.‖Penitētiā
agite. Appropinqbit eīm regnū celoꝝ.
Ambulans aūt iesus iux mare galilee
vidit duos frēs symonem q vocat pe
tr⁹:ꝛ andreā frēm ei⁹:mittētes rete in
Mar.1.b mare.‖Erāt ei piscatores. Et ait illis:
Luc.5.b venite post me:ꝛ faciā vos fieri pisca-
D tores hoim. At illi cōtinuo relictˀ reti
Mar.1.b b⁹ secuti sūt eū. Et pcedēs inde vidit
alios duos frēs:iacobū zebedei ꝛ iohā
nē fratrē ei⁹ i naui cū zebedeo pre eoꝝ
reficiētes retia sua:ꝛ vocauit eos. Illi
aūt stati relictˀ retib⁹ ꝛ pre:secuti sunt
Mar.3.a euz.‖Et circuibat iesus totā galileā
Luc.4.c docēs i sinagogˀ eoꝝ:ꝛ pdicās euāge-
Joh.6.a liū regni:ꝛ sanās oēm lāguorē ꝛ oēm
infirmitatē i pplo. Et abiit opinio ei⁹
i totā syriā:ꝛ obtulerūt ei oēs male ha
bētes varijs lāguorib⁹ ꝛ tormētˀ cōp-
hensos:ꝛ q demonia habebāt ꝛ lunati
cos ꝛ paralyticos:ꝛ curauit eos ꝛ secu
ti sūt eū turbe multe de galilea ꝛ deca-
poli:ꝛ de hierosolymis ꝛ de iudea:ꝛ

de trans iordanem.

V

Idēs aūt iesus turbas:ascēdit B
V i mōtē:ꝛ cū sedisset: accesserūt
ad eū discipuli ei⁹:ꝛ apiēs os
suū docebat eos dicēs:‖Beati paupes Luc.6.c
spū qm ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Beati mit
es:qm ipi possidebūt trā.‖Beati q lu-
gēt:qm ipsi cōsolabūt. Beati q esuri-
unt ꝛ sitiūt iusticiā:qm ipi saturabūt
Beati misericordes:qm ipi miscdiam
cōsequēt. Beati mundo corde:qm ipi
deum videbūt. Beati pacifici:qm filij
dei vocabūt. Beati q psecutionē pati 1.Pe.3.c
unt ppt iusticiā:qm ipoꝝ ē regnū ce
loꝝ.‖Beati estis cū maledixerint vob Luc.6.d
hoies ꝛ psecuti vos fuerint ꝛ dixerint
oē malū adūsū vos mētiētes ppt me
Gaudete ꝛ exultate:qm merces vra co B
piosa ē i celis. Sic ei psecuti sūt pphe
tas q fuerūt aū vos. Vos estis sal tre.
‖Qđ si sal euanuerit:i q salietˀ Ad ni- Mar.9.g
hilū valet vltra:nisi vt mittat foras: Luc.14.g
ꝛ cōculcet ab hoib⁹. Vos estis lux mū
di.‖Nō pōt ciuitas ascōdi supra mōtē Mar.4.c
posita:neq accedunt lucernā:ꝛ ponūt Luc.8.c.
eā sub modio sz sup cādelabrū: vt lu- et.11.c.
ceat oib⁹ q i domo sūt. Sic luceat lux
vra corā hoib⁹ vt videāt opa vra bo-
na:ꝛ glificēt patrē vrm q i celis ē. No
lite putare qm veni soluere legē aut p
phetas. Nō veni soluere: sz adimplere
‖Amē q̄ppe dico vob:donec trāseat ce Lu.16.d
lū:ꝛ tra:iota vnū aut apex vn⁹ nō p- C
teribit a lege:donec oia fiant.‖Qui g Jaco.2.b
soluerit vnū de mādatis istis minimis ꝛ
docuerit sic hoies:minim⁹ vocabit in
regno celoꝝ:q aūt fecerit ꝛ docuerit:h
magn⁹ vocabit i regno celoꝝ. Dico āt
vob:qꝛ nisi abūdauerit iusticia vra pl⁹
q scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ: nō intrabitˀ i
regnū celoꝝ.‖Audistˀ qꝛ dictū ē anti Exo.20.b
qs:nō occides:q aūt occiderit:re⁹ erit Deu.5.b.
iudicio. Ego āt dico vob: qꝛ ois q ira-
scit fratri suo:re⁹ erit iudicio. Qui āt
dixerit fratri suo racha: re⁹ erit cōcilio
Qui āt dixerit fatue:re⁹ erit gehēne ig D
nis. Si g offers mun⁹ tuū ad altare et
ibi recordat⁹ fuerˀ:qꝛ frat tu⁹ hz aliqđ
aduersū te:relinq ibi mun⁹ tuū aū al-
tare:ꝛ vade pus recōciliari fratri tuo:
ꝛ tūc veniens offeres mun⁹ tuū. Esto
cōsentiēs adūsario tuo cito dū es cum
eo i via:ne forte tradat te adūsari⁹ iu-
dici:ꝛ iudex tradat te ministro:ꝛ i car-

Luc.12.g cerē mittaris.‖Amē dico tibi: nō exi-
es īde donec reddas nouissimū q̄drātē
Exo.20.b ‖Audist̄ qz dictū ē antiq̄s:nō mecha
ber̄. Ego āt dico vob:qz oīs q̄ viderit
E mulierē ad cōcupiscēdū eā:iā mechat⁹
Ī.18.a ē eā ī corde suo.‖Qz si ocul⁹ tu⁹ dexter
scādalizat te:erue eū τ pjīce abs te. Ex
pedit ei tibi vt pereat vnū mēbroꝝ tu
oꝝ:q̄ totū corp⁹ tuū mittar ī gehēnā
ignis. Et si dextera man⁹ tua scādali.
zat te:abscide eā τ pjīce abs te. Expe-
dit eñ tibi vt pereat vnū mēbroꝝ tuoꝝ
Deu.24.a q̄ totū corp⁹ tuū eat ī gehēnā.‖Dictū
Ī.19.b ē aūt:q̄cūq3 dimiserit vxorē suā:det ei
Mar.10.a libellū repudij. Ego āt dico vobis: qz
Luc.16.d oīs q̄ dimiserit vxorē suā:excepta for-
nicatiōis cā:fac̄ eā mechari:τ q̄ dimis-
sam duxerit:adulterat. Iterū audistis
Levi.19.b qz dictū ē āntiq̄s:‖nō pjurabis: reddes
F āt dn̄o iuramēta tua. Ego āt dico vob
nō iurare oīno: neq3 p celū qz thron⁹
dei ē:neq3 p trā:qz scabellū ē pedū ei⁹
Neq3 p hierosolymā:qz ciuitas ē ma-
gni regis. Neq3 p caput tuū iuraueris
qz n̄ potes vnū capillū albū facere aut
Iacobi.5.c nigrū.‖Sit āt s̄mo vr̄:est est:nō nō:qđ
Exo.21.c aūt his abūdāti⁹ ē:a malo ē.‖Audi-
Deut.19.d stis qz dictū ē:oculū p oclo:dētē p dē
te. Ego āt dico vob nō resistere malo:
Lu.6.d. ‖s3 si q̄s te pcusserit ī dexterā maxillā3
tuā:pbe illi τ alterā:τ ei q̄ vult tecū in
iudicio cōtēdere:τ tunicā tuā tollere:
dimitte ei τ palliū:et q̄cūq3 te angari-
auerit mille passus:vade cū illo τ alia
G duo. Qui aūt petit ad te:da ei:τ volen
Levi.19.c ti mutuare a te:ne auertar̄.‖Audist̄
Luc.6.e qz dictū est:diliges pximū tuū:τ odio
habebis inimicū tuū. Ego āt dico vo
bis:diligite inimicos vr̄os:benefacite
his q̄ oderit vos:τ orate p psequētib⁹
τ calūniātib⁹ vos: vt sitis filij pr̄is vr̄i
q̄ ī celis ē:q̄ solē suū oriri facit sup bo
nos τ malos:τ pluit sup iustos τ iniu-
Lu.6.e stos.‖Si eī diligitis eos q̄ vos diligūt
quā mercedē habebit̄?Nōne τ publi-
cani h̄ faciūt?Et si salutaueritis fratres
vr̄os tm̄:q̄d āpli⁹ facit̄?Nōne τ ethni
ci h̄ faciūt?Estote ĝ vos pfecti sicut et
pat̄ vester celestis pfect⁹ ē. VI
B Atēdite:ne iusticiā vr̄am facia
Ī.25.a a tis corā hoib⁹ vt videamini ab
eis alioq̄n mercedē nō habebi-
tis apud patrē vr̄m q̄ ī celis ē. Cū ĝ fa
cis elemosynā:noli tuba canere añ te:

sicut hypocrite faciūt ī synagogis τ in
vicis vt honorificēt ab hoib⁹. Amen
dico vob:receperūt mercedē suā. Te āt
faciēte elemosynā:nesciat sinistra tua
q̄d faciat dextera tua:vt sit elemosyna
tua ī abscōdito:τ pat̄ tu⁹ q̄ videt ī ab-
scōdito reddet tibi. Et cū oratis nō eri
tis sicut hypocrite q̄ amāt ī synagoḡ
τ ī angulis platearū stātes orare:vt vi
deant ab hoib⁹. Amē dico vob:recepe
rūt mercedē suā. Tu āt cū oraueris: in
tra in cubiculū tuū:τ clauso ostio: ora
patrē tuū ī abscōdito:τ pat̄ tu⁹ q̄ videt
ī abscōdito reddet tibi. Orātes aūt no- B
lite multū loq̄:sicut ethnici faciūt. Pu
tāt ei q̄ ī multiloquio suo exaudiant.
Nolite ĝ assimilari eis. Scit ei pat̄ vr̄
q̄d op⁹ sit vob:añq3 petat̄ eū.‖Sic ĝ Luc.11
vos orabit̄. Pater nr̄ q̄ es ī celis:san-
ctificet nomē tuū. Adueniat regnū tu
um. Fiat volūtas tua:sic̄ ī celo τ ī ter-
ra. Panē nr̄3 supsubstātialē da nob ho-
die. Et dimitte nobis debita nr̄a: sicut
τ nos dimittim⁹ debitoribus nr̄is. Et
ne nos inducas ī tēptationē:s3 libera
nos a malo. Amē.‖Si eñ dimiseritis Mar.11
hoib⁹ pctā eoꝝ:dimittet τ vob pr̄ vr̄ ce
lestis delicta vr̄a. Si aūt nō dimiseri- Ī.18.d
tis hoib⁹ nec pat̄ vr̄ dimittet vob pec-
cata vr̄a. Cū āt ieiunat̄:nolite fieri si-
cut hypocrite tristes. Extermināt ei faci
es suas:vt pareāt hoibus ieiunantes.
Amē dico vob:qz receperūt mercedem
suā. Tu āt cū ieiunas:vnge caput tuū: C
τ faciē tuā laua:ne videaris hoib⁹ ie-
iunās:s3 pr̄i tuo q̄ ē in abscōso: τ pat̄
tu⁹ q̄ videt ī abscōso reddet tibi. Noli-
te thesaurizare vob thesauros ī tra:vbi
erugo τ tinea demolit:τ vbi fures ef-
fodiūt τ furāt.‖Thesaurizate at vob Lu.12.d
thesauros ī celo:vbi nec erugo nec ti-
nea demolit:τ vbi fures nō effodiunt
nec furāt. Ubi ē thesaur⁹ tu⁹ ibi est et
cor tuū. Lucerna corpis tui ē ocul⁹ tu Luc.11
us. Si ocul⁹ tu⁹ fuerit simplex:totum
corp⁹ tuū lucidū erit. Si aūt ocul⁹ tu⁹
fuerit nequā:totū corp⁹ tuū tenebrosū
erit. Si ĝ lumē qđ ī te ē tenebre sunt:
ipē tenebre quāte erūt.‖Nemo pōt du Lu.16
ob⁹ dn̄is s̄uire. Aut ei vnū odio habe
bit τ alterū diliget:aut vnū sustinebit
τ alterū cōtēnet. Nō potest̄ deo s̄uire
τ māmone.‖Ideo dico vob:ne solliciti Lu.12
sitis aīe vr̄e q̄d mādu:ceris:neq3 corpi

B vr̃o q̃d induamini. Nõne aĩa plꝰ ē q̃z
esca: ⁊ corpꝰ plꝰq̃z vestimētū? Respicite
volatilia celi q̄ nõ serũt neq̃z metũt: ne
q̃z cõgregãt i horrea: ⁊ pať vr̃ celestis
pascit illa. Nõne vos magꝭ pluris estꝭ
illis? Quis ãt vr̃m cogitãs põt adiicere
re ad staturã suã cubitũ vnũ? Et de ve
Lu.12.d stimētis q̃d solliciti estis. ‖ Cõsiderate
lilia agri q̃nõ crescũt. Nõ laborãt neq̃z
nent. Dico ãt vob: q̃m nec salomõ i oĩ
glĩa sua coopťꝰ ē sicut vnũ ex istis. Si
ei fenũ agri q̃d hodie ē ⁊ cras i clibanũ
mittiť deꝰ sic vestit: q̃tomagꝭ vos mo
dice fidei. Nolite ḡ solliciti eē dicētes
q̃d mãducabimꝰ: aut q̃d bibemꝰ: aut
q̃ operiemur? Hec ei oĩa gētes inquirũt.
Scit eñ pať vr̃ q̃r his oĩbꝰ indigetis.
Lu.12.d Querite ḡ primũ regnũ dei ⁊ iusticiam
eiꝰ: ⁊ hec oĩa adiicieť vob. Nolite ḡ sol
liciti eē in crastinũ. Crastinꝰ ei dies sol
licitꝰ erit sibiipsi. Sufficit diei mali-
A ‖ Olite iudicare (tia sua. VII
Lu.6.f N ⁊ nõ iudicabimini: nolite ꝯdē-
Ro.2.a nare ⁊ nõ ꝯdēnabimini. ‖ In q̃
eñ iudicio iudicaueritꝭ iudicabimini:
Mar.4.c ‖ ⁊ i q̄ mēsura mēsi fueritꝭ remetieť vo
Lu.6.f bis. ‖ Quid ãt vides festucã i oclo fris
tui: ⁊ trabē i oculo tuo nõ vides? Aut
quõ dicis fratri tuo frať sine eiiciã fe-
stucã d̃ oculo tuo ⁊ ecce trabes ē i ocu
lo tuo? Hypocrita eiice primũ trabē d̃
oculo tuo: ⁊ tũc videbis eiicere festucã
de oculo fris tui. Nolite sctm̃ dare ca
nibꝰ: neq̃z mittatꝭ margaritas vr̃as an
te porcos: ne forte cõculcēt eas pedibꝰ
Lu.11.b suis: ⁊ canes cõuersi dirũpãt vos. ‖ Pe
Joh.16.f tite ⁊ dabiť vob: q̃rite ⁊ inuenietꝭ: pul
Jaco.1.a sate ⁊ aperieť vob. O is eñ q̃ petit ac-
cipit: ⁊ q̃ q̃rit inuenit: ⁊ pulsanti apieť
B Aut q̃s ē ex vob hõ quē si petierit fili
us suꝰ panē: nũq̃d lapidē porriget ei?
Aut si piscē petierit: nũq̃d serpētē por
riget ei? Si ḡ vos cũ sitis mali: nostis
bona data dare filiis vr̃is: q̃ntomagis
pať vr̃ q̃ i celis ē: dabit bona petētibꝰ
Tob.4.c se. Oĩa ḡ q̃cũq̃z vultis vt faciãt vobis
Lu.6.e hoĩes: ⁊ vos facite illis. Hec ē eñ lex ⁊
Lu.13.e ꝓphe. ‖ Intrate ꝑ angustã portã: q̃r la-
ta porta ⁊ spatiosa via ē q̃ ducit ad ꝑdi
tionē: ⁊ multi sũt q̃ intrãt ꝑ eã. Q̃z an
gusta porta ⁊ arta via ē q̃ ducit ad vi
tã: ⁊ pauci sũt q̃ iueniũt eã. Attēdite a
falsis ꝓphetꝭ q̃ veniũt ad vos i vestimē
tis ouiũ: intrinsecꝰ aũt sunt lupi rapa

ces. A fructibus eoꝝ cognoscetꝭ eos.
Nũq̃d colligũt de spinis vuas: aut de C
tribulis ficꝰ. ‖ Sic oĩs arbor bona fru- Lu.6.f
ctꝰ bonos facit: mala aũt arbor malos
fructꝰ facit. Nõ põt ãt arbor mala bo-
nos fructꝰ facere: neq̃z arbor bona ma
los fructꝰ facere. ‖ Oĩs arbor q̃ nõ faē S.3.c
fructũ bonũ excideť: ⁊ in ignē mitteť.
Igiť ex fructibꝰ eoꝝ cognoscetꝭ eos.
Nõ oĩs q̃ dicit mihi dñe dñe itrabit in Lu.6.g
regnũ celoꝝ: sz q̃ facit volũtatē patris
mei q̃ i celis ē: ipe intrabit i regnũ ce-
loꝝ. Multi dicēt mihi i illa die: dñe do
mine: nõne i noĩe tuo ꝓphauimꝰ: ⁊ in
noĩe tuo demonia eiecimꝰ: ⁊ i noĩe tuo
virtutes mltas fecimꝰ: ⁊ tũc cõfitebor
illꝭ: q̃r nũq̃z noui vos. ‖ Discedite a me D
oēs q̃ opamini iniq̃tatē. Oĩs ḡ qui au Ps.6.
dit verba mea hec ⁊ faē ea: assimilabiť Lu.13.f
viro sapiēti q̃ edificauit domũ suã su-
pra petrã: ⁊ descēdit pluuia ⁊ venerũt
flumia: ⁊ flauerũt vēti ⁊ irruerũt i domũ
illã ⁊ ñ cecidit. Fũdata eñ erat sup pe
trã. ‖ Et oĩs q̃ audit v̱ba mea hec: ⁊ nõ Lu.6.g
faē ea: similis erit viro stulto q̃ edificauit
domũ suã sup harenã: ⁊ dscēdit pluuia
⁊ venerũt flumia ⁊ flauerũt vēti ⁊ irrue-
rũt i domũ illã: ⁊ cecidit: ⁊ fuit ruina
eiꝰ magna. ‖ Et factũ ē cũ ꝯsũmasset ie Mar.1.c
sus v̱ba hec: ãmirabãť turbe sup do- Lu.2.g.4.e
ctrina eiꝰ. Erat ei docēs eos sicꝰ ptãtē
hñs ⁊ ñ sicꝰ scribe eoꝝ ⁊ pharisei. VIII
Um ãt descēdisset iesus de mõ- A
C te: secute sũt eũ turbe mlte: ‖ ⁊ ec Mar.1.d
ce leprosus veniēs adorabat eũ Lu.5.c
dicēs: Dñe si vis põt me mũdare. Et ex
tēdēs iesus manũ: tetigit eũ dicēs: Uo
lo: mũdare. Et cõfestĩ mũdata ē lepra
eiꝰ. Et ait illi iesus. Uide nemĩ dixerꝭ:
sz vade ostēde te sacerdoti: ⁊ offer munꝰ
tuũ q̃d p̃cepit moyses i testimoniũ illꝭ. Leui.14.a
‖ Cũ ãt itroisset capharnaũ: accessit ad Lu.7.a
eũ cēturio: rogas ⁊ dicens: Dñe: puer Joh.4.g
meꝰ iacet i domo paralyticꝰ ⁊ male torq̃ť
Et ait illi iesus: Ego veniam ⁊ curabo
eũ. Et rñdēs cēturio ait. Dñe nõ sũ di
gnꝰ vt itres sub tectũ meũ: sz tm̃ dic v̱
bo ⁊ sanabiť puer meꝰ. Nã ⁊ ego hõ sũ
sub ptãte ꝯstitutꝰ hñs sb me milites: et
dico huic vade ⁊ vadit: ⁊ alio veni ⁊ ve
nit: ⁊ suo meo fac h̃: ⁊ facit. Audiēs ãt B
iesus miratꝰ est: ⁊ sequentibꝰ se dixit.
‖ Amē dico vob: nõ iueni tãtã fidē in Lu.7.b
isrl̃. Dico aũt vob: q̃ mlti ab oriente ⁊

occidēte veniēt ⁊ recūbēt cū abrahā et
isaac ⁊ iacob ī regno celoꝝ: filij aūt re
gni eijcient ī tenebras exteriores. Ibi
Luc.7.a erit fletꝰ ⁊ stridor dētiū. Et dixit iesus
cēturioni: vade: ⁊ sicut credidisti fiat
Mar.1.c tibi. Et sanatꝰ ē puer ex illa hora. Et
Lu.4.f cū venisset iesus ī domū petri vidit so-
crū eiꝰ iacētē ⁊ febricitātē: ⁊ tetigit ma
nū eiꝰ ⁊ dimisit eā febris: ⁊ surrexit et
ministrabat eis. Vespe āt facto: obtulerūt
ei multos demonia habētes: ⁊ eijciebat
spūs verbo: ⁊ oēs male habētes curauit
vt adimpleret qđ dictū ē ꝑ esaiā ꝓphetā
Esa.53.a dicētē. ‖ Ipse īfirmitates nr̄as accepit:
c ⁊ egrotatiōes nr̄as portauit. Vidēs āt
iesus turbas multas circū se: iussit di-
Luc.4.g scipulos ire trāsfretū. ‖ Et accedēs vnꝰ
scriba ait illi: Magister seq̄r te q̄cūq;
ieris. Et dicit ei iesus. Vulpes foueas
habēt: ⁊ volucres celi nidos: filiꝰ autē
hoīs nō hꝫ vbi caput suū reclinet. Ali
us aūt de discipulis eiꝰ ait illi. Dn̄e: ꝑ
mitte me primū ire ⁊ sepelire p̄rem me
um. Iesus aūt ait illi: Seq̄re me: ⁊ di-
mitte mortuos sepelire mortuos suos.
Et ascēdēte eo ī nauiculā: secuti sunt
eū discipuli eiꝰ: ⁊ ecce motꝰ magnꝰ fa-
ctꝰ ē ī mari: ita vt nauicula operiret flu
ctibꝰ. Ipse vero dormiebat. Et accesse-
rūt ad eū discipuli eiꝰ: ⁊ suscitauerunt
eū dicētes: Dn̄e salua nos: perimꝰ. Et
dicit eis iesus. ‖ Quid timidi estis mo-
Mar.4.d dice fidei. Tūc surgēs imꝑauit vētis
Lu.8.d ⁊ mari: ⁊ facta ē trāquillitas magna.
D Porro hoīes mirati sūt dicētes: Qualꝭ
Mar.5.a ē hic: q̄r vēti ⁊ mare obediūt ei. Et cū
Lu.8.d venisset iesus trāsfretū ī regionē gera-
senoꝝ: occurrerūt ei duo hn̄tes demo-
nia de monumētis exeuntes seui nimis
ita vt nemo posset trāsire ꝑ viā illā. Et
ecce clamauerūt dicētes. Quid nobis et
tibi iesu fili dei? Venisti huc ante tp̄s
torq̄re nos. Erat āt nō lōge ab illis grex
multoꝝ porcoꝝ pascēs. Demones aūt
rogabāt eū dicētes. ‖ Si eijcis nos hic
Mar.5.b mittite nos ī gregē porcoꝝ. Et ait illis.
Lu.8.e Ite: At illi exeūtes abierūt ī porcos. Et
ecce magno īpetu abijt totus grex ꝑ p̄
ceps ī mare: ⁊ mortui sūt ī aq̄s. Pasto-
res aūt fugerūt: ⁊ veniētes ī ciuitatē:
nūciauerūt hec oīa: ⁊ de his q̄ demonia
habuerāt. Et ecce tota ciuitas exijt ob
uiā iesu: ⁊ viso eo rogabāt eū vt trāsi-
ret a finibus eorum.

IX.

Et ascēdēs iesus ī nauiculā trāsᵹ A
e fretauit: ⁊ venit ī ciuitatē suā. Mar.
Et ecce offerebāt ei paralyticū ia Lu.5
cētē ī lecto. Vidēs āt iesus fidē illoꝝ: Ioh.
dixit paralytico. Cōfide fili. Remittunt
tibi pctā tua. Et ecce q̄dā de scribis di
xerūt intra se. Hic blasphemat. Et cū vi
disset iesus cogitatiōes eoꝝ dixit: Ut
q̄d cogitatis mala ī cordibꝰ vr̄is. Quid Mar.
ē faciliꝰ dicere: dimittūt tibi pctā tua Lu.5
an dicere surge ⁊ ambula? Ut aūt sci
atis q̄r filiꝰ hoīs hꝫ ptātē ī tra dimit-
tēdi pctā: tūc ait paralytico. Surge tolle
lectū tuū: ⁊ vade ī domū tuā. Et surrex
it: ⁊ abijt ī domū suā. Vidētes āt tur-
be timuerūt ⁊ glorificauerūt deū q̄ dedit
ptātē talē hoībꝰ. ‖ Et cū trāsiret inde ie Mar.
sus: vidit hoiem sedētē ī teloneo: mat- Luc.
theū noīe: Et ait illi: Seq̄re me. Et sur
gēs secutꝰ ē eū. Et factū ē discūbente B
eo ī domo: ecce multi publicani ⁊ pctō
res veniētes discūbebāt cū iesu: ⁊ disci
pulis eiꝰ. Et vidētes pharisei; dicebāt
discipulis eiꝰ. ‖ Quare cū publicanis et Mar.
pctōribꝰ mādacat mgr̄ vr̄? At iesus au Lu.
diēs ait. ‖ Nō ē opꝰ valētibꝰ medicꝰ: sꝫ Mar.
male habētibꝰ. Eūtes āt discite q̄d ē:
‖ misericordiā volo ⁊ nō sacrificiū. Nō Osee.
ēi veni vocare iustos sꝫ pctōres. Tunc I.
accesserūt ad eū discipuli iohis dicētes
‖ Quare nos ⁊ pharisei ieiunamꝰ freq̄n Mar.
ter discipli āt tui nō ieiunāt? Et ait illis Luc.
iesus. Nūq̄d pn̄t filij sponsi lugere q̄
diu cū illis ē spōsus? Veniēt āt dies cū
auferet ab eis spōsus: ⁊ tūc ieiunabūt
Nemo aūt imittit cōmissurā pāni ru-
dis ī vestimētū vetꝰ. Tollit ei plenitudi
nē eiꝰ a vestimēto: ⁊ peior scissura fit.
Neq; mittūt vinū nouū ī vtres veteres.
Alioq̄n rūpūt vtres ⁊ vinū effūdit: ⁊ C
vtres pereūt: Sꝫ vinū nouū ī vtres no
uos mittūt: ⁊ ambo cōseruāt. ‖ Hec illo Mar.
loquēte ad eos: ecce ꝓnceps vnꝰ acces- Luc.
sit ⁊ adorabat eū dicēs: Dn̄e filia mea
mō defūcta ē: sꝫ veni īpone manū tuā
sup eā: ⁊ viuet. Et surgēs iesus seq̄bat
eū ⁊ discipuli eiꝰ. ‖ Et ecce mulier q̄ sā- Mar.
guinis fluxū patiebat duodecim ānis Lu.8
accessit retro: ⁊ tetigit fimbriā vestimē
ti eiꝰ. Dicebat eīm intra se: Si tetigero
tm̄ vestimētū eiꝰ: salua ero. At iesus cō
uersus ⁊ vidēs eā dixit: Confide filia.
Fides tua te saluā fec. Et salua facta ē Mar.
mulier ex illa hora. Et cū venisset iesus ī

domū principis: ⁊ vidisset tibicines ⁊
turbā tumultuantē dicebat. Recedite
Mar.5.b nō ē ei mortua puella: sed dormit. Et
deridebāt eū. Et cū eiecta eēt turba i-
trauit ⁊ tenuit manū ei⁹ ⁊ dixit. Puel
la surge. Et surrexit puella: ⁊ exijt fa-
ma hec i vniūsā terrā. Et trāseūte īde
iesu: secuti sūt eū duo ceci clamātes et
J.20.b dicētes. ‖ Miserere nr̄i fili dd. Cū āt ve
nisset domū: accesserūt ad eū ceci: ⁊ di-
D cit eis iesus: Credit̄ qr h̄ possū facere
vob̄? Dicūt ei. Utiq̄ dn̄e. Tūc tetigit
oclos eoꝝ dicēs. Scdm̄ fidē vr̄am fi-
at vob̄. Et apti sūt ocli eoꝝ. Et cōmia
tus ē ill̄ iesus. dicēs: Uidete ne q̄s sci-
at. Illi aūt exeūt ⁊ diffamauerūt eū in
Mar.7.b tota t̄ra illa. ‖ Egressis āt illis: ecce ob
Lu.11.b tulerūt ei hoiem mutū demoniū hn̄tē
⁊ eiecto demonio: locut⁹ ē mut⁹ ⁊ mi-
rate sūt turbe dicētes. Nūq̄ apparuit
sic i isrl̄. Pharisei āt dicebāt. In pnci-
Lu.13.e pe demonioꝝ eijcit demones. ‖ Et cir-
cūibat iesus oēs ciuitates ⁊ castella do
cēs i synagoḡ eoꝝ ⁊ p̄dicās euāgeliū
regni ⁊ curās oēm lāguorē ⁊ oēm ifir
Mar.6.e mitatē. ‖ Uidēs āt turbas mis̄t⁹ ē eis
qr erāt vexati ⁊ iacētes sic oues nō ha
bētes pastorē. Tūc dicit discipulis su-
Lu.10.a is ‖ Messis q̄dē m̄lta: opariū aūt pauci
Rogate ḡ dn̄m messis: vt mittat opari
A T cōuo (os i messem suā. X
Mar.3.b.6.a c cat̄ duodecim discipul̄ suis de
Lu.9.a dit illis ptātē spirituū imūdoꝝ
vt eijcerēt eos ⁊ curarēt oēm lāguorē
Mar.3.b ⁊ oēm infirmitatē. ‖ Duodeci āt disci-
Luc.6.c pulorū noīa sūt hec. Prim⁹ symō q̄ di
cit̄ petr⁹: ⁊ andreas frat̄ ei⁹: philipp⁹
⁊ bartholome⁹: iacob⁹ zebedei ⁊ iohēs
frat̄ ei⁹: thomas ⁊ matthe⁹ publican⁹:
⁊ iacob⁹ alphei ⁊ thade⁹: simō chana-
neus: ⁊ iudas scariothis: q̄ et tradidit
eū. Hos duodecī misit iesus: p̄cipiens
eis ⁊ dicēs. In viā gētiū ne abieritis: ⁊
i ciuitates samaritanoꝝ ne itraueritis
sz poti⁹ ite ad oues q̄ perierūt dom⁹ is-
Mar.6.b rael. ‖ Eūtes āt p̄dicate dicētes: qr ap-
Lu.9.a propinq̄bit regnū celoꝝ. Infirmos cu-
et.10.b rate: mortuos suscitate: leprosos mūda
te: demōes eijcite: grat̄ accepistis: gra
B tis date. Nolite possidere auꝝ: neq̄ ar
gētū: neq̄ pecuniā i zonis vr̄is. Non
perā i via: neq̄ duas tunicas neq̄ cal
Lu.10.b ciamēta: neq̄ v̄gā. ‖ Dign⁹ ē ei opari-
Mar.6.b us cibo suo. ‖ In quācūq̄ āt citatē aut

castellū itrauerit̄: interrogate q̄s ī ea di Lu.9.a
gn⁹ sit: ⁊ ibi manete donec exeatis. In et.10.b
trātes āt i domū: salutate eā dicentes. Lu.10.a
Pax huic domui. Et siquidē fuerit do
m⁹ illa digna: veniet pax vr̄a sup eā: si
aūt nō fuerit digna: pax vr̄a reūtet ad
vos. ‖ Et q̄cūq̄ n̄ recepit vos: neq̄ au- Mar.6.b
dierit s̄mōes vr̄os: exeūtes foras d̄ do Lu.9.a.et
mo vel ciuitate: excutite puluerē d̄ pe- 10.b
dib⁹ vr̄is. Amē dico vob̄: tolerabili⁹ J.11.c
erit t̄re sodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ in die Lu.10.b
iudicij q̄ illi ciuitati. Ecce ego mitto Lu.10.a
vos: sicut oues i medio lupoꝝ. Estote
ḡ prudētes sicut serpētes: ⁊ simplices
sicut colūbe. Cauete āt ab hoib⁹. ‖ Tra Mar.13.b.L.
dēt ei vos i cōcilijs: ⁊ i synagogis su- 12.b.et.21.c
is: ‖ flagellabunt vos: ⁊ ad p̄sides ⁊ ad
reges ducemini ꝓpt me: in testimoniū
illis ⁊ gētib⁹. Cū āt tradēt vos: nolite
cogitare quō aut q̄d loq̄mini. Dabit̄ C
ei vob̄ i illa hora q̄d loq̄mini. Nō eīm
vos estis q̄ loq̄mini: sz sp̄ūs p̄ris vr̄i q̄
loq̄t̄ vob̄ ‖ Tradet āt frat̄ frēm i mortē Mich.7.b
⁊ pat̄ filiū: ⁊ insurgēt filij i parentes: ⁊
morte eos afficiēt: ⁊ eritis odio oībus
hoib⁹ ꝓpt nomē meū. ‖ Qui āt pseue- J.24.b.
rauerit vsq̄ i finē hic salu⁹ erit. Cū āt
ꝑsequēt̄ vos i ciuitate ista: fugite i ali
am. Amē dico vob̄: nō cōsūmabit̄ ci-
uitates isrl̄: donec veniat filius hois.
‖ Nō ē discipul⁹ sup mgr̄m: nec s̄u⁹ su- Lu.6.f.Jo.
p dn̄m suū. Sufficit discipulo vt sit si 13.b.et.15.c
cut mgr̄ ei⁹: ⁊ s̄uo sicut dn̄s ei⁹. Si pa
trēfamilias beelzebub vocauerūt quā
tomagis domesticos ei⁹? Ne ḡ timue-
ritis eos. ‖ Nihil ei ē opt̄ū qd̄ nō reue- Mar.4.c
let̄: ⁊ occultū qd̄ nō sciat̄. Qd̄ dico vo- Lu.8.c
bis i tenebris: dicite i lumine: ⁊ qd̄ in Lu.12.a
aure audit̄: p̄dicate sup tecta. Et no-
lite timere eos q̄ occidūt corpus: aīam
āt nō p̄nt occidere: sz poti⁹ timete eū
q̄ pōt ⁊ aīam ⁊ corp⁹ ꝑdere in gehēnā.
Nōne duo passeres asse veneūt? Et vn⁹ D
ex ill̄ nō cadet sup t̄rā sine p̄re vr̄o: vr̄i
āt ⁊ capilli capit̄ oēs nūerati sūt. No
lite ḡ timere: mult̄ passerib⁹ meliores
estis vos. ‖ Oīs ḡ q̄ confitebit̄ me corā Mar.8.b
hoib⁹ cōfitebor ⁊ ego eū corā p̄re meo Lu.9.c.et
q̄ i celis ē. Qui aūt negauerit me corā 12.b
hoib⁹ negabo ⁊ ego eū corā p̄re meo
q̄ i cel̄ ē. Nolite arbitrari: qr veneri pa
cē mittere i t̄rā. Nō veni pacē mittere Lu.12.g
sz gladiū. Ueni ei separe hoiez adūsus
patrē suū: ⁊ filiā adūsus matrē suā: et

nurũ aduẽſus ſocrũ ſuã: ꝛ inimici hoĩs
Lu.14.f domeſtici ei⁹.‖Qui amat patrẽ aut ma
trẽ pl⁹ ꝗ̃ me: ñ ẽ me dign⁹. Et ꝗ amat
filiũ aut filiã ſuꝑ me nõ eſt me dign⁹.
Mar.8.d Et ꝗ nõ accipit crucẽ ſuã ꝛ ſeqt̃ me: ñ
J.16.d ẽ me dign⁹.‖Qui iuenit aiaȝ ſuã ꝑdet
Lu.9.c.17.g illã ꝛ ꝗ ꝑdiderit aiam ſuã ꝓpt̃ me iue-
Mar.9.e niet eã.‖Qui recipit vos: me recipit: ꝛ
La.10.c.Jo. ꝗ me recipit recipit eũ ꝗ me miſit. Qui
13.c.et.14.c recipit ꝓpħam i noĩe ꝓpħe: mercedẽ ꝓ
J.18.a phete accipiet Et ꝗ recipit iuſtũ i noĩe
Mar.9.f iuſti: mercedẽ iuſti accipiet‖ Et ꝗcũqȝ
potũ dederit vni ex minimis iſtis calicẽ
aꝗ̃ frigide tm̃ i noĩe diſcipli: amẽ dico
A vob: nõ ꝑdet mercedẽ ſuã. XI
e T factũ cũ ꝯſũmaſſet ieſus ꝓci-
piẽs duodeci diſcipul ſuis: trã-
ſijt ĩde vt doceret ꝛ ꝑdicaret i ciuitatib⁹
Lu.7.c eoꝝ.‖Johẽs ãt cũ audiſſet i vincul opa
chriſti: mittẽs duos d̃ diſcipul ſuis ait
illi. Tu es ꝗ vẽtur⁹ es: an aliũ expecta
m⁹? Et rñdẽs ieſus ait ill. Eũtes renũ
ciate ioħi ꝗ̃ audiſtis ꝛ vidiſt. Ceci vi-
dẽt: claudi ãbulãt: leproſi mũdãt: ſur-
di audiũt: mortui reſurgũt: pauꝑeſ euã
gelizãt: ꝛ btũs ẽ ꝗ nõ fuerit ſcãdaliza-
t⁹ i me. Illiſ ãt abeũtib⁹: cepit ieſus di
cere ad turbas d̃ ioħe. Quid ex iſt in
deſ̃tũ videre? Harũdinẽ vẽto agitatã
Sȝ ꝗd exiſt videre? Hoĩem mollib⁹ ve
ſtiunt i domib⁹ regũ ſũt. Sȝ ꝗd ex iſt
B videre? Prophetã? Etiã dico vob ꝛ pl⁹
Malach.3.a ꝗ̃ ꝓpħetã. Hic ẽ ei d̃ ꝗ ſcptũ eſt.‖Ecce
Mar.1.a ego mitto ãgelũ meũ añ faciẽ tuã ꝗ ꝓ
ꝑabit viã tuã añ te. Amẽ dico vob: nõ
ſurrexit iter natos mulieꝝ maior ioħe
Lu.7.d baptiſta.‖Qui ãt minor ẽ i regno celo
rũ: maior ẽ i illo. A dieb⁹ añt ioħis ba
ptiſte vſqȝ nũc regnũ celoꝝ vim patit̃
Lu.16.d ꝛ violẽti rapiũt illud.‖Oẽs ei ꝓpħe et
ꝛ lex vſqȝ ad ioħem ꝓpħauerũt: ꝛ ſi vul
tis recipe ipẽ ẽ helias ꝗ vẽtur⁹ ẽ. Qui
Lu.7.e hȝ aures audiẽdi audiat.‖Cui ãt ſilem
eſtimabo generationẽ iſtã? Silis ẽ pu
eris ſedẽtib⁹ i foro ꝗ clamãtes coeꝗli-
b⁹ dicũt. Cecinim⁹ vob ꝛ ñ ſaltaſt: la-
mẽtauim⁹ ꝛ ñ planxiſt. Uenit ei ioħes
neqȝ mãducãs neqȝ bibẽs: ꝛ dicũt de-
C moniũ hȝ. Uenit fili⁹ hoĩs mãducãs ꝛ
bibẽs: ꝛ dicũt: ecce hõ vorax ꝛ potator
vini publicanoꝝ ꝛ pctõꝝ amic⁹. Et iu
ſtificata ẽ ſapia a filijs ſuis. Tũc cepit
exprobrare ciuitatib⁹ i ꝗb⁹ facte ſũt pli-
Lu.10.b me ꝟtutes ei⁹; ꝗꝛ nõ egiſſẽt pñiaȝ.‖Ue
tibi corozaim: ve tibi bethſaida ꝗꝛ ſi i
tyro ꝛ ſydõe facte eẽnt ꝟtutes ꝗ̃ facte
ſt i vob: olĩ i cilitio ꝛ cinere pñiaȝ egiſ
ſẽt. Ueruñtñ dico vob: tyro ꝛ ſidoni re-
miſſi⁹ erit i die iudicij ꝗ̃ vob. Et tu ca
pharnaũ: nũꝗd vſqȝ i celũ exaltaberiſ?
Uſqȝ i ifernũ deſcẽdeſ. Quia ſi i ſodo- D
mis facte fuiſſẽt ꝟtutes ꝗ̃ facte ſũt in
te: forte mãſiſſent vſqȝ i hãc diẽ. Uerũ
tñ dico vob: ꝗꝛ t̃re ſodomoꝝ remiſſius
erit i die iudicij ꝗ̃ tibi. In illo tꝑe rñ-
dẽs ieſ⁹ dixit‖ Cõfitebor tibi pr̃ dñe ce Lu.
li ꝛ t̃re: ꝗꝛ abſcõdiſti hec a ſapiẽtib⁹ et
prudẽtib⁹ ꝛ reuelaſti ea ꝑuul. Ita pr̃: Mar.
ꝗm̃ ſic fuit placitũ ante te.‖ Oia mihi Lu.
tradita ſt a pr̃e meo.‖ Et nemo nouit Jo.
filiũ niſi pr̃: neqȝ pr̃em ꝗs nouit niſi fi Mar.
li⁹: ꝛ cui voluerit fili⁹ reuelare. Uenite Lu.
ad me oẽs ꝗ laboratiſ ꝛ onerati eſtiſ: et
ego reficiã vos. Tollite iugũ meũ ſuꝑ
vos: ꝛ diſcite a me ꝗꝛ mitiſ ſuȝ ꝛ humil Hier.
corde: ꝛ iuenietiſ requiẽ aiab⁹ vr̃is. Iu
gũ ei meũ ſuaue ẽ: ꝛ on⁹ meũ leue. XII
‖N illo tꝑe abijt ieſus per ſata A
i ‖ſabbato: diſcipuli añt ei⁹ eſuri Mar.
entes ceperũt vellere ſpicas ꝛ mã Lu.
ducare. Phariſei añt vidẽtes dixerũt ei
Ecce diſcipli tui faciũt ꝗd nõ lȝ eis fa-
cere ſabbatiſ. At ille dixit eis‖ Nõ legi 1.Re. Mar.
ſtis ꝗd fecerit dd̃ qñ eſurijt et ꝗ cũ eo Mar. Lu.
erãt: quõ itrauit i domũ dei ꝛ panes ꝓ
poſitiõis comedit: ꝗs ñ licebat ei ede-
re: neqȝ his ꝗ cũ eo erãt: niſi ſol ſacer-
dotib⁹? Aut nõ legiſtiſ i lege ꝗꝛ ſabba-
tis ſacerdotes i tẽplo ſabbatũ violãt
ꝛ ſine crimie ſũt? Dico ãt vob ꝗꝛ tẽplo
maior ẽ ħ.‖Si ãt ſciretiſ ꝗd ẽ miſcdiã Oſee.
volo ꝛ nõ ſacrificiũ: nũꝗ̃ cõdẽnaſſetiſ
inocẽtes.‖ Dñs ei ẽ fili⁹ hoĩs: ẽt ſabba Mar.
ti. Et cũ ide trãſiſſet: venit i ſynagogã Lu. Luc.6.
eoꝝ.‖ Et ecce hõ manuũ hñs aridã ꝛ i Mar.
t̃rogabãt eũ dicẽtes. Si lȝ ſabbatiſ cu Lu.
rare? vt accuſarẽt eũ. Ipẽ ãt dixit illis.
Quiſ erit ex vob hõ ꝗ habeat ouẽ vnã.
ꝛ ſi ceciderit hec ſabbatiſ i foueã: nõne
tenebit ꝛ leuabit eã? Quãtomagiſ meli
or ẽ hõ oue? Itaqȝ lȝ ſabbatiſ bñfacere
Tũc ait hoĩ. Extẽde manũ tuã. Et ex-
tẽdit et reſtituta ẽ ſanitati ſic altera. B
‖Exeũtes ãt phariſei ꝯſiliũ faciebãt ad Mar.
uſus eũ: quõ ꝑderẽt eũ. Jeſus ãt ſciẽs Jo.
receſſit inde: ꝛ ſecuti ſũt eũ multi: ꝛ cura
uit eos oẽs. Et ꝓcepit eis: ne manife-
ſtũ eũ facerẽt; vt adipleret̃ ꝗd dictũ eſt

Esa.42.a p esaiā pphetā dicētē. Ecce puer meꝰ
quē elegi: dilectꝰ meꝰ ī quo bn̄ cōplacu
it aīe mee. Ponā spūm meū sup eum: ⁊
iudiciū gētibꝰ nūciabit. Nō cōtendet
neqꝫ clamabit: neqꝫ audiet aliqs ī pla
teis vocē eiꝰ. Harūdinē quassatā non
cōfringet ⁊ linū fumigās nō extinguet
donec eiiciat ad victoriā iudiciū: ⁊ in
Lu.9.d noie eiꝰ gētes sperabūt. Tūc oblatus
Lu.11.b ē ei demoniū hñs cecꝰ ⁊ mutꝰ: ⁊ cura-
uit eū ita vt loqret ⁊ videret. Et stu-
pebāt oēs turbe ⁊ dicebāt. Nūqd hic ē
filiꝰ dauid? Pharisei aūt audientes di
Mar.3.c xerūt. Hic nō eiicit demones: nisi in
Lu.11.b beelzebub principe demonioꝝ. Jesus
aūt sciēs cogitationes eoꝝ dixit eis.
Mar.3.c Oē regnū diuisū cōtra se desolabit: ⁊
Lu.11.b omnis ciuitas vel domꝰ diuisa ɔtra se
nō stabit. Et si sathanas sathanā eiicit
aduersus se diuisus ē: quō ergo stabit re-
gnū eiꝰ? Et si ego ī beelzebub eiicio de
mones: filij vr̄i ī q eiiciūt? Ideo ipi iu
C dices vr̄i erūt. Si aūt ego ī spiritu dei
eiicio demones: igit puenit in vos re-
gnū dei. Aut quō pōt qsqꝫ intrare ī do
mū fortis. ⁊ vasa eiꝰ diripere: nisi pri-
us alligauerit fortē? Et tūc domū illi-
us diripiet. Qui nō est mecū ɔ me est:
Mar.3.b ⁊ q nō cōgregat mecū spgit. Ideo di-
Lu.12.b co vobis: oē peccatū ⁊ blasphemia re-
mittet hoibꝰ: spūs aūt blasphemie nō
remittet. Et qcūqꝫ dixerit verbū ɔ fili
um hominis remittet ei: qui aūt dixe
rit cōtra spūm sctūm: nō remittet ei: ne
qꝫ ī hoc seculo: neqꝫ ī futuro. Aut faci
te arborē bonā ⁊ fructū eius bonū aut
facite arborē malā: ⁊ fructū eiꝰ malū.
Siqdē ex fructu arbor agnoscit. Pro
Lu.3.c genies viparū: quō potestis bona loq
Luc.6.g cū sitis mali. Ex abundātia ei cordis
os loquit. Bonꝰ hō de bono thesauro
pfert bona: ⁊ malus hō d malo thesau
ro pfert mala. Dico aūt vob: qm̄ om-
ne vbū ociosū qd locuti fuerint hoies
reddēt rōnē de eo ī die iudicij. Ex ver-
bis em̄ tuis iustificaberis ⁊ ex verbis tu
is ɔdēnaberis. Tūc rñdert ei qdā de
Mar.8.b scribis ⁊ phariseis dicentes. Magister
Lu.11.b volumꝰ a te signū videre. Qui rñdens
Lu.32.c ait illis. Generatio mala ⁊ adultera
Lu.11.c signū qrit ⁊ signū nō dabit ei nisi si-
Jone.2.a gnū ione pphe. Sicut ei fuit ionas in
vētre ceti tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibus
sic erit filiꝰ hois in corde tre tribꝰ die-

bꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ. Viri niniuite sur- D
gēt in iudicio cū generatiōe ista ⁊ cō- Jone.3.b
dēnabūt eā: qr pniam egerūt ī pdicati Lu.11.d
one ione. Et ecce plꝰ qꝫ iona hic. Re- 3.Re.10.a
gina austri surget ī iudicio cū genera- 2.Pa.9.a
tione ista ⁊ cōdēnabit eā: qr venit a fi-
nibꝰ tre audire sapiam salomonis. Et
ecce plus qꝫ salomō hic. Cū aūt imun Lu.11.c
dus spūs exierit ab hoie: ābulat p loca
arida qrēs requiē ⁊ nō iuenit. Tūc di
cit: Reūtar ī domū meā vñ exiui. Et ve
niēs iuenit eā vacantē: scopis mūdatā
⁊ ornatā. Tūc vadit ⁊ assumit septē ali
os spūs secū neqores se: ⁊ intrātes ha-
bitāt ibi: ⁊ fiūt nouissima hois illiꝰ pe
iora priorbꝰ. Sic ⁊ erit generatiōi huic
pessime. Adhuc eo loquēte ad turbas Mar.3.d
ecce mr eiꝰ ⁊ frēs stabāt foris: qrentes Lu.8.c
loq ei. Dixit āt ei qdā. Ecce mr tua et
frēs tui foris stant qrentes te. At ipe
rñdēs dicēti sibi ait. Que ē mr mea: ⁊
q sūt frēs mei? Et extēdens manū ī di-
scipulos suos dixit. Ecce mr mea ⁊ frēs
mei. Quicūqꝫ ei fecerit volūtatē pris
mei qui in celis eū: ipe meus frater so
ror ⁊ mater est. XIII

In illo die exiēs iesus de domo A
sedebat secus mare. Et congre- Mar.4.a
gate sunt ad eū turbe multe: ita Lu.8.a
vt ī naviculā ascēdēs sederet: ⁊ oīs tur
ba stabat ī littore: ⁊ locutꝰ ē eis multa
ī pabolis dicēs. Ecce exijt q seminat se- Lu.8.a
minare. Et dū semiat: qdā ceciderūt se
cꝰ viā: ⁊ venerūt volucres ⁊ comedert
ea. Alia āt ceciderūt ī petrosa vbi ñ ha
bebāt trā multā: ⁊ ɔtinuo exorta sunt:
qr nō habebāt altitudinē tre. Sole āt
orto estuauerūt: ⁊ qr nō habebāt radi-
cē aruerūt. Alia aūt ceciderūt ī spinas
⁊ creuerūt spine ⁊ suffocauert ea. Alia
aūt ceciderūt ī trā bonā: ⁊ dabant fru-
ctū: aliud cētesimū: aliud sexagesimū:
aliud tricesimū. Qui habet aures au- B
diēdi audiat. Et accedentes discipuli
dixerūt ei. Quare ī pabolis loqris eis?
Qui rñdēs ait illis. Quia vob datū Mar.4.b
ē nosse mysteriū regni celoꝝ: illis: aūt Lu.8.b
nō ē datū. Qui ei hꝫ dabit ei ⁊ abun Lu.8.c
dabit: q aūt nō hꝫ ⁊ qd habet auferet Mar.4.c
ab eo. Jō ī pabolis loqr eis: qr videntes
nō vidēt: ⁊ audiētes nō audiunt neqꝫ
intelligūt: vt adimpleat in eis pphe- Esa.6.c
tia esaie dicētis. Auditu audietis ⁊ nō Mar.4.b
intelligetis: ⁊ vidētes videbitis ⁊ non Lu.8.b

Joh.12.f videbit(. ‖Incrassatū ē ei cor ppl'i hui⁹
Act.28.f ꝛ aurib⁹ grauit audierūt. ꝛ oclos suos
clauserūt neq̄n videāt oculis: ꝛ aurib⁹
audiāt ꝛ corde itelligāt: ꝛ ɔūtāt ꝛ sa-
Lu.10.d nē eos. ‖Uestri āt beati oculi q̄ vidēt
ꝛ aures vr̄e q̄ audiūt Amē q̄ppe dico
vob: q̄ multi ꝓphe ꝛ iusti cupierūt vi-
C dere q̄ videt(ꝛ n̄ viderūt: ꝛ audire q̄ au-
Mar.4.b dit(: ꝛ nō audierūt. ‖Uos ḡ audite pa
Luc.8.b rabolā semiant(. Ois q̄ audit v̄bū re-
gni ꝛ n̄ itelligit: venit mal⁹ ꝛ rapit qđ
semīatū ē i corde ei⁹: h̄ ē q̄ sec⁹ viā se-
miat⁹ ē. Qui āt sup̄ petrosa semiat⁹ ē:
h̄ ē q̄ v̄bū audit ꝛ cōtinuo cū gaudio
accipit illud. Nō h̄z āt i se radicē s̄ʒ est
t̄palis. Facta āt tribulatiōe ꝛ p̄secutio
ne ꝓpt v̄bū cōtinuo scandalizat. Qui
āt semiat⁹ ē i spinis: h̄ ē q̄ v̄bū dei au
dit ꝛ sollicitudo sc̄li isti⁹ ꝛ fallacia di-
uitiarū suffocat verbū: ꝛ sine fructu ef
ficit. Qui v̄o i t̄rā bonā semiat⁹ ē: h̄ ē
q̄ audit v̄bū ꝛ itelligit ꝛ fructū affert:
ꝛ facit aliud quidem centesimū: aliud
Mar.4.a autē sexagesimū: aliud vero tricesimū
Aliam parabolā ꝓposuit illis dicēs.
Simile factū est regnū celoꝝ hoi q̄ se-
D minauit bonū semē i agro suo. Cū aūt
dormirēt hoies: venit inimic⁹ ei⁹ ꝛ su-
p̄semiauit zizania i medio trici: ꝛ abijt
Cū aūt creuisset herba ꝛ fructū fecisset:
tūc apparuerūt ꝛ zizania. Accedētes āt
s̄ui p̄rīfamilias: dixerūt ei. Dn̄e: nōne
bonū semē semiasti in agro tuo. Uñ ḡ
h̄z zizania? Et ait ill'. Inimic⁹ hō h̄ fe-
cit. Serui aūt dixerūt ei. Uis imus et
colligim⁹ ea? Et ait. Non: ne forte col-
ligētes zizania eradicet(simul ꝛ triti-
cū. Sinite vtraq̄ crescere vsq̄ ad mes
sem ꝛ i t̄pe messis dicā messorib⁹. Colli
gite primū zizania: ꝛ alligate ea i fasci
Mar.4.c culos ad cōburēdū: triticū āt cōgrega
Lu.13.d te i horreū meū. ‖Aliā p̄abolā ꝓposuit
eis dicēs. Sile ē regnū celoꝝ grano sy
napis: qđ accipiēs hō semiauit i agro
suo: qđ minimū q̄dē ē oib⁹ seminib⁹. Cū
āt creuerit mai⁹ ē oib⁹ olerib⁹: ꝛ fit ar
Lu.13.d bor: ita vt volucres celi veniāt ꝛ habi
tēt i ramis ei⁹. ‖Aliā p̄abolā locut⁹ ē
E eis. Sile ē regnū celoꝝ fermēto: qđ ac
Mar.4.d ceptū mulier abscōdit i farine satis tri
b⁹: donec fermētatū ē totū. Hec oia lo-
cut⁹ ē iesus i p̄abolis ad turbas: ꝛ sine
Ps.77. p̄abolis nō loq̄bat eis vt impleret qđ
dictū erat p̄ ꝓphaꝫ dicētē. ‖Aperiā in
p̄abolis os meū: eructuabo abscōdita
a cōstitutiōe mūdi. Tūc dimissis tur-
bis venit i domū: ꝛ accesserūt ad eū di-
scipli ei⁹ dicētes. Edissere nob p̄abolā
zizanioꝝ agri. Qui r̄ndēs ait: Qui se-
miat bonū semē: ē fili⁹ homis. Ager āt
ē mūdus. Bonū v̄o semē: hi sūt filij re
gni. Zizania aūt: filij sūt neq̄. Inimic⁹
aūt q̄ semiauit ea: est diabolus. Messis Apo.
vero ɔsūmatio sec̄li ē. ‖Messores āt an
geli sūt. Sic ḡ colligūt zizania: et igni
cōburunt: sic erit i ɔsūmatiōe sc̄li. Mit F
tet fili⁹ hois angelos suos ꝛ colligēt d
regno ei⁹ oia scādala: ꝛ eos q̄ faciūt in
iquitatē: ꝛ mittēt eos i caminū ignis.
Ibi erit flet⁹ ꝛ stridor dentiū. Tūc iusti
fulgebūt sic̄ sol i regno p̄ris eoꝝ. Qui
h̄z aures audiēdi audiat. Sile ē regnū
celoꝝ thesauro abscōdito i agro: quē
q̄ inueīt hō abscōdit: ꝛ p̄ gaudio illius
vadit ꝛ vēdit vniūsa q̄ h̄z: ꝛ emit agrū
illū. Iteꝝ sile ē regnū celoꝝ hoi nego-
ciatori: querēti bonas margaritas. In
uēta aūt vna p̄ciosa margarita: abijt ꝛ
vendidit oia q̄ habuit: ꝛ emit eā. Iteꝝ
sile ē regnū celoꝝ sagene misse i mare:
ꝛ ex omi genere piscium cōgregāti. Quā
cū impleta eēt: educentes ꝛ sec⁹ lit⁹ se-
dētes elegerūt bonos i vasa: malos āt G
foras miserūt. Sic erit i ɔsūmatiōe se-
culi. Exibūt angeli: ꝛ sep̄abūt malos d
medio iustoꝝ. ꝛ mittēt eos i caminum
ignis: ‖ibi erit fletus ꝛ stridor dentiū. [illegible].22.b
Intellexistis hec oia? Dicūt ei. Etiam.
Ait illis. Iō ois scriba doct⁹ i regno ce
loꝝ silis ē hoi p̄rīfamilias: q̄ ꝓfert de
thesauro suo noua ꝛ vetera. Et factū ē
cū ɔsūmasset iesus p̄abolas istas: tran- Mar.
sijt inde. ‖Et veniēs i p̄riam suā doce- Lu.4
bat eos i synagogis eoꝝ: ita vt mirarē Joh.
tur ꝛ dicerēt. Uñ huic sapia hec ꝛ virtu Mr.
tes? ‖Nōne hic ē fabri fili⁹? Nōne ma- 10.
ter ei⁹ dr̄ maria: ꝛ frēs ei⁹: iacob⁹ ꝛ io-
seph ꝛ simō ꝛ iudas: ꝛ sorores ei⁹ nōne
oēs apud nos sūt? Uñ ḡ huic oia ista?
Et scādalizabant i eo. Jesus aūt dixit
eis. ‖Nō ē ꝓpha sine honore nisi i p̄ria Mar.
sua: ꝛ i domo sua. Et n̄ fecit ibi v̄tutes Lu.4
multas ꝓpt incredulitatē illoꝝ. XIIII Joh.4
In illo t̄pe audiuit herodes te- A
trarcha famā iesu ꝛ ait puer(su Mar.
is. ‖Hic iohēs baptista: ip̄e sur Lu.9.
rexit a mortuis ꝛ iō virtutes op̄ant i Mar.
eo. ‖Herodes ei tenuit iohēm ꝛ alliga- Luc.

uit eũ: ⁊ posuit ĩ carcerẽ ꝓpꝫ herodia
dẽ vxorẽ fr̃is sui. Dicebat. n. illi iohẽs
Nõ licet tibi hr̃e eã. Et volẽs illũ occi
dere timuit pp̃lm: q2 sicꝫ ꝓpham eũ ha
bebant. Die ãt natalꝫ herodis saltauit
filia herodiadis ĩ medio: ⁊ placuit he-
rodi. Vñ cũ iuramẽto pollicitꝰ ẽ ei da-
re qdcũqꝫ postulasset ab eo. At illa p̃-
monita a mr̃e sua: da mihi inqt h̃ ĩ di-
sco caput iohĩs baptiste. Et ꝯtristatꝰ ẽ
rex: ꝓpꝫ iuramẽtũ ãt ⁊ eos q̃ pariꝫ recũ
bebãt: iussit dari. Misitqꝫ ⁊ decollauit
B iohẽz ĩ carcere. Et allatũ ẽ caput eiꝰ in
disco: ⁊ datũ ẽ puelle: ⁊ illa attulit mr̃i
Mar. 6. d sue‖Et accedẽtes discipuli eiꝰ tulerũt
corpꝰ eiꝰ ⁊ sepelierũt illũ: ⁊ veniẽtes nũ
Lu. 9. b ciauerũt iesu‖Qd cuz audisset iesus se-
Joh. 6. a cessit inde ĩ nauiculã: ĩ locũ desertũ seor
sũ. Et cũ audissẽt turbe secute sũt eum
pedestres de ciuitatibꝰ. Et exiẽs vidit
turbã multã: ⁊ misertꝰ ẽ eis: ⁊ curauit
Mar. 6. e lãguidos eoꝝ‖Vespe ãt facto accesserũt
Lu. 9. b ad eũ discipli eiꝰ dicẽtes: Desertꝰ ẽ locꝰ ⁊
Joh. 6. a hora iã p̃teriit: dimitte turbas vt euntes
ĩ castella emãt sibi escas Jesus ãt dixit
eis: Nõ h̃nt necesse ire date illꝫ vos mã
ducare. R̃nderũt ei: Nõ habemꝰ h̃ nisi
quinqꝫ panes et duos pisces. Qui ait
eis. Afferte mihi illos huc. Et cũ iussis
set turbã discũbere sup fenũ: acceptis
q̃nqꝫ panibꝰ ⁊ duobꝰ piscibꝰ: aspiciẽs ĩ
celũ bñdixit ⁊ fregit: ⁊ dedit discipulis
C panes: discipuli ãt turbis. Et mãduca
uerũt oẽs ⁊ saturati sũt. Et tulerũt reli
quias: duodeci cophinos fragmẽtoꝝ
plenos. Mãducãtiũ ãt fuit numerꝰ q̃n
qꝫ milia viroꝝ exceptꝭ mulieribꝰ ⁊ par
Mar. 6 f uulis‖Et stati cõpulit discipulos ascẽ
dere ĩ nauiculã: ⁊ p̃cedere eũ trãsfretũ
Mar. 6. b donec dimitteret turbas‖Et dimissa tur
Joh. 6. b ba: ascẽdit ĩ mõtẽ solꝰ orare. Vespe ãt
facto: solꝰ erat ibi. Nauicula ãt in me-
dio mari iactabatꝫ fluctibus. Erat eñ
Mar. 6. g ꝯriꝰ vẽtꝰ‖Quarta ãt vigilia noctꝭ: ve-
nit ad eos ambulãs supra mare. Et vi
dẽtes eũ supra mare ambulãtẽ: turba
ti sũt dicẽtes: q2 fantasma est. Et p̃ ti-
more clamauerũt. Statiqꝫ iesus locutꝰ
ẽ eis dicẽs: Habete fiduciã ego sũ: no-
lite timere. R̃ndẽs ãt petrꝰ dixit: Dñe
si tu es: iube me ad te venire sup aq̃s.
D At ipe ait: Veni. Et descẽdẽs petrꝰ de
nauicula ãbulabat sup aquã vt veni-
ret ad iesũ. Vidẽs vero ventũ validũ ti
muit Et cũ cepisset mergi: clamauit di-
cens: Dñe saluũ me fac. Et cõtinuo ie-
sus extẽdẽs manũ app̃hẽdit eũ ⁊ ait il
li: Modice fidei q̃re dubitasti? Et cum
ascẽdisset ĩ nauiculã: cessauit vẽtꝰ Qui
ãt ĩ nauicula erãt: venerũt ⁊ adorauerũt
eũ dicẽtes: Vere filiꝰ dei es‖Et cũ trãs Mar. 6. g
fretassent venerũt in trã genesar‖Et cũ Lu. 5. d
cognouissent eũ viri loci illiꝰ: miserũt ĩ
vniũsã regionẽ illaz: ⁊ obtulerũt ei oẽs
male habẽtes: ⁊ rogabãt eũ vt vel fim
briã vestimẽti eiꝰ tãgerẽt. Et q̃cũqꝫ te
tigerũt salui facti sunt. XV
t Unc accesserũt ad eũ ab hieroso B
lymis scribe ⁊ pharisei: dicẽtes:
‖Quare discipuli tui trãsgrediunꝫ tra Mar. 7. b
ditiões senioꝝ? Nõ eñ lauãt manꝰ su
as cũ panẽ manducãt. Ipse aũt respõ-
dens ait illꝫ. Quare ⁊ vos trãsgredimi
ni mãdatũ dei: ꝓpꝫ traditiõem vr̃am?
Nã deꝰ dixit‖Honora patrẽ et matrẽ: Exo. 20. b
⁊ q̃ maledixerit pr̃i vel mr̃i: morte mo Deu. 5. b
riatꝫ. Vos aũt dicitꝭ: q̃cũqꝫ dixerit pr̃i Mar. 7. b
vel mr̃i munꝰ qdcũqꝫ est ex me tibi ꝓ-
derit: ⁊ nõ honorificabit pr̃em suũ aut
mr̃em suã: ⁊ irritũ fecistꝭ mãdatũ dei
ꝓpter traditiões vr̃am. Hypocrite: bñ
ꝓphetauit de vob esaias dicens‖Po- Esa. 29. d
pulꝰ hic labijs me honorat: cor ãt eoꝝ
lõge est a me. Sine causa aũt colũt me
docẽtes doctrinas ⁊ mãdata hoim. Et
ꝯuocatꝭ ad se turbis dixit eis: Audite
⁊ itelligite. Nõ qd itrat ĩ os coinq̃nat B
hoiem: sz qd p̃cedit ex ore h̃ coinq̃nat
hoiem. Tũc accedẽtes discipuli eiꝰ di
xerũt eis: Scis q2 pharisei audito ver-
bo h̃ scãdalizati sũt? At ille r̃ndẽs ait:
Ois plãtatio quã nõ plãtauit pr̃ meꝰ
celestꝭ: eradicabitur. Sinite illos: ceci
sũt: ⁊ duces cecoꝝ‖Cecꝰ aũt si ceco du- Lu. 6. f
catũ p̃stet: ambo ĩ foueã cadũt. R̃ndẽs
aũt petrꝰ. dixit ei: Edissere nobis para
bolã istã. At ille dixit‖Adhuc ⁊ vos si Mar. 7. c
ne itellectu estꝭ? Nõ itelligitis: q2 oẽ
qd in os intrat in ventrẽ vadit: ⁊ in se
cessum emittitꝫ? Que aũt p̃cedũt d̃ ore
de corde exeunt: ⁊ ea coinq̃nant hoiez.
De corde eñ exeunt cogitatiões male:
homicidia: adulteria: fornicatiões: fur
ta: falsa testionia: blasphemie. Hec sũt
q̃ coinq̃nãt hoiem. Nõ lotis aũt mani
bus mãducare nõ coinq̃nat hoiez. Et
egressus inde iesus secessit ĩ ptes tyri ⁊
sidonis. Et ecce mulier chananea a fi-

C nibꝰ illꝭ egressa: clamauit dicēs ei: Mi
serere mei dñe fili dauid: filia mea ma
le a demōio vexaꝝ. Qui ñ rñdit ei ver-
bū. Et accedētes discipuli eius: roga-
bāt eū dicētes: Dimitte eā: qꝛ clamat
Lu.19.b post nos‖ Ipse aūt rñdēs ait: Non sum
missus nisi ad oues q̄ perierūt domus
isrl. At illa venit: ⁊ adorauit eū dicēs:
Mar.7.c Dñe: adiuua me. Qui rñdēs ait‖ Nō ē
bonū sumere panē filiorū: ⁊ mittere ca
nibꝰ. At illa dixit: Etiā dñe. Naꝫ ⁊ ca-
telli edunt de micis q̄ cadunt de mēsa
dñorū suorū. Tūc rñdens iesus. ait illi:
O mulier magna ē fides tua: fiat tibi
sicꝫ vis. Et sanata est filia eiꝰ ex illa ho
Mar.8.a ra‖ Et cū trāsisset inde iesus: venit secꝰ
mare galilee: ⁊ ascēdēs ī mōtē sedebat
ibi. Et accesserūt ad eum turbe multe:
hñtes secū mutos: cecos: claudos: debi
les: ⁊ alios mltos: ⁊ ꝓiecerūt eos ad pe
des eiꝰ: ⁊ curauit eos ita vt turbe mi-
rarenꝫ vidētes mutos loquētes: clau-
dos ābulātes: cecos vidētes: ⁊ magni
D ficabāt deū isrl. Jesus āt ꝯuocatꝫ disci
Mar.8.a pulis suis dixit‖ Misereor turbe: quia
triduo iā ꝑseuerāt mecum: ⁊ ñ hñt qđ
māducēt Et dimittere eos ieiunos no
lo: ne deficiāt ī via Et dicūt ei discipli
Vñ ḡ nobꝫ ī deserto panes tātos: vt satu
remꝰ turbam tantā? Et ait illis iesus:
Quot panes habetꝫ? At illi dixerūt se-
ptē: ⁊ paucos pisciculos. Et ꝑcepit tur
be vt discūberēt sup terrā. Et accipiēs
septē panes ⁊ pisces: ⁊ grās agēs fregit
⁊ dedit discipulꝭ: ⁊ discipli dederūt ꝓplo
⁊ comederūt oēs: ⁊ saturati sūt. Et qđ
supfuit de fragmētꝭ: tulerūt septē spor
tas plenas. Erāt āt q̄ māducauerūt q̄t-
tuor milia hoim: ex̄ ꝑuulos ⁊ mlieres
Et dimissa turba ascēdit ī nauiculā ⁊
A venit in fines magedan. XVI
Mar.8.b e ‖ T accesserūt ad eū pharisei ⁊ sa
Joh.6.d ducei tēptātes: ⁊ rogauerūt euꝫ
vt signū de celo ondēderet eis. At ille re
Lu.12.g spōdēs ait illꝭ‖ Facto vespe dicitꝫ: sere-
nū erit: rubicūdum ē.n. celū. Et mane
hodie tēpestas: rutilat.n. triste celū Fa
ciē ḡ celi diiudicare nostꝫ: signa āt tē-
Jone.2.a porū ñ potestꝫ‖ Generatio mala ⁊ adul
Mar.8.b tera signū q̄rit: ⁊ signū ñ dabiꝫ ei nisi
signū ione ꝓphe. Et relictꝫ illꝭ abijt Et
cū venissēt discipli eiꝰ trāsfretuꝫ: obliti
Mar.8.b sūt panes accipe. Qui dixit illꝭ‖ Intue-
Lu.12.a minī ⁊ cauete a fermēto phariseorū ⁊ sa

duceorū. At illi cogitabāt ītꝫ se dicētes
Quia panes ñ accepimꝰ. Sciēs āt iesꝰ
dixit: Quid cogitatꝫ ītꝫ vos modice fi- B
dei: qꝛ panes ñ habetꝫ? Nōdū ītelligitꝫ
neqꝫ recordami q̄nqꝫ panū ⁊ q̄nqꝫ mi
liū hoiꝫ: ⁊ q̄t cophinos sūpsistis? Neqꝫ
septē panū ⁊ q̄ttuor milia hoim: et q̄t
sportas sūpsistꝫ? Quare ñ ītelligitꝫ: qꝛ
nō de pane dixi vobꝫ: cauete a fermen-
to phariseorū ⁊ saduceorū. Tunc ītelle
xerūt qꝛ nō dixerit cauendū a fermēto
panū: sꝫ a doctrina phariseorū ⁊ sadu-
ceorū‖ Venit āt iesus ī ꝑtes cesarie phi Mar.
lippi: ⁊ īterrogabat discipulos suos di Lu.9
cēs. Quē dicūt hoies eē filiū hois? At
illi dixerūt. Alij iohannē baptistā: alij
aūt heliā; alij xo hieremiā aut vnū ex
ꝓphetis. Dicit illis iesus. Vos āt quē C
me eē dicitꝫ. Rñdēs symō petrꝰ dixit.
‖ Tu es christꝰ filiꝰ dei viui. Rñdēs āt Joh.6
iesus dixit ei. Beatꝰ es simō bariona:
qꝛ caro ⁊ sāguis no reuelauit tibi: sed
paꝫ meꝰ q̄ ī celis ē. Et ego dico tibi: qꝛ
tu es petrꝰ ⁊ sup hanc petrā edificabo
ecclesiam meā: ⁊ porte īferi nō ꝑualebūt
adūsus eā. Et tibi dabo claues regni
celorū. Et qđcūqꝫ ligauerꝫ sup trā erit
ligatū ⁊ in celis: ⁊ qđcūqꝫ solueris sup
trā erit solutū ⁊ ī celis.‖ Tūc ꝑcepit di Mar.
scipulꝭ suis vt nemi dicerēt: qꝛ ipe esset Lu.9
iesus christꝰ Exinde cepit iesus ondēdere
discipulꝭ suis: qꝛ oporteret eū ire hiero
solymā: ⁊ multa pati a seniorībꝰ ⁊ scri
bis ⁊ ꝑncipibꝰ sacerdotū ⁊ occidi ⁊ ter
tia die resurgere.‖ Et assumēs eū petrꝰ Mar.
cepit īcrepare illū dicēs. Absit a te do D
mie: ñ erit tibi h. Qui conuersus dixit
petro/ Vade post me sathanas scādalū
es mihi: qꝛ ñ sapis ea q̄ dei sūt: sꝫ ea q̄
hoim.‖ Tūc iesus dixit discipulꝭ suis. Mar.
Si q̄s vult post me venire abneget se- Lu.9
metipm: ⁊ tollat crucē suā et seqꝫ me.
‖ Qui eñ voluerit aiāꝫ suā saluā facere: S.10
ꝑdet eā. Qui āt ꝑdiderit aiam suā ꝓpꝫ Lu.17
me: īueniet eā. Quid eñ ꝓdest hoī si mū
dum vniūsū lucreꝫ: aīe xo sue detri
mētū patiaꝫ? Aut quā dabit hō cōmu
tationē ꝓ aia sua? Filꝰ eñ hois vētu-
rꝰ ē ī glīa pr̄is sui cū angelꝭ suis: ‖ ⁊ tūc Ro.2
reddet vnicuiqꝫ ꝫm opa eiꝰ.‖ Amē di- Mar.
co vobꝫ: sūt q̄dā de h stātibꝰ q̄ nō gusta Lu.
būt mortē: donec videāt filiū hois ve A
nientē ī regno suo. XVII Mar.
e T post dies sex assūpsit iesus pe Lu.9

trum et iacobum et iohem fratrem eiꝰ
τ duxit illos i mōtē excelsū seorsum: τ
trāsfiguratꝰ ē añ eos. Et resplēduit fa
cies eiꝰ sic sol: vestimēta āt eiꝰ facta sūt
alba sicut nix. Et ecce apparuerūt illis
moyses τ helias cū eo loquētes. Rñdēs
āt petrꝰ: dixit ad iesū. Dñe bonū ē nos
hic esse: si vis faciamꝰ hic tria tabnacula:
tibi vnū: moysi vnū: τ helie vnū. Ad-
huc eo loquēte: ecce nubes lucida ob
umbrauit eos. Et ecce vox de nube di
cēs: Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ i q̄ mihi bñ
cōplacui: ipm̄ audite. Et audiētes disci
puli ceciderūt i faciē suā: τ timuerunt
B valde. Et accessit iesus τ tetigit eos: di
xitq̄ eis: Surgite: τ nolite timere. Le
uātes āt oculos suos: neminē viderūt ni
si solū iesū. Et descēdētibꝰ illis d̄ mōte p̄
cepit iesus dicēs: Nemini dixeritis vi-
sionē: donec filiꝰ hois a mortuis resur
Mar.9.b gat‖ Et iterrogauerūt eū discipli dicē-
tes: Quid g̊ scribe dicūt q̄ heliā opor-
teat p̄mū venire? At ille rñdēs ait eis
Helias q̄dē ventur ꝰ ē: τ restituet oīa
Dico āt vob: q2 helias iā venit: τ nō cog
nouerūt eū: sz fecerūt i eo q̄cūq̄ volue
rūt. Sic τ filiꝰ hois passurꝰ est ab eis.
C Tūc itellexerūt discipli q2 a iohe bapti
Mar.9.c sta dixisset eis‖ Et cū venisset ad turbā
Lu.9.c accessit ad eū hō genubꝰ puolutꝰ añ eū
dicēs: Dñe miserere filio meo q2 luna
ticꝰ ē: τ male patit̄. Nā sepe cadit i ig-
nē: τ crebro i aquā. Et obtuli eū disci
pulis suis: τ nō potuerūt curare eum.
Mar.9.c Rñdēs āt iesus ait‖ O generatio incre
Lu.9.c dula τ puersa: q̄usq̄ ero vobiscū. Usq̄
quo patiar vos? Afferte huc illum ad
me. Et icrepauit illum iesus: τ exijt ab
eo demoniū: τ curatꝰ ē puer ex illa ho-
ra. Tūc accesserūt discipli ad iesū secre
to: τ dixerūt. Quare nos nō potuimꝰ eijce
re illū? Dicit illis iesus: Propter icredu
Lu.17.b litatē vr̄am‖ Amē q̄ppe dico vob: si ha
bueritis fidē sic granū sinapis: dicetis
mōti huic trāsi hinc τ trāsibit: τ nihil
ipossibile erit vob. Hoc āt genꝰ nō eij-
D cit̄: nisi p orōnez τ ieiuniū. Cōuersan-
Mar.9.e tibꝰ āt eis i galilea: dixit illis iesus‖ Fi-
Lu.9.c liꝰ hois tradēdus ē i manꝰ hoim τ oc
cidēt eū: τ tertia die resurget. Et ꝯtri-
stati sūt vehemēter: τ cum venissēt ca-
pharnaū: accesserūt q̄ didrachmā accipi
ebāt ad petrū: τ dixerūt ei Magister vr̄
nō soluit didrachmā. Ait: Etiā. Et cū
intrasset i domū p̄uenit eū iesus dicēs:
Quid tibi videt̄ simō? Reges tre a q̄-
bus accipiūt tributuz vel cēsū: a filijs
suis: an ab alienis? Et ille dixit: Ab
alienis. Dixit illi iesus: Ergo liberi sūt
filij‖ Ut āt nō scandalizemꝰ eos vade ad
mare τ mitte hamū: τ eū piscē q̄ p̄mꝰ
ascēderit tolle. Et apto ore eiꝰ inuenies
staterē: illū sumēs: da eis p me τ te.

XVIII

In illa hora accesserūt A
discipli ad iesū dicētes:‖ Quis Mar.9.e
putas maior ē i regno celoꝝ? Lu.9.f
Et aduocās iesus puulū: statuit euz i
medio eoꝝ: τ dixit: Amē dico vob: ni-
si ꝯūsi fueritis τ efficiamini sic puuli: nō
itrabitis i regnū celoꝝ. Quicūq̄ g̊ hu-
miliauerit se sic puulꝰ iste: hic ē maior i
regno celoꝝ. Et q̄ susceperit vnū puulū
talē i noie meo: me suscepit‖ Qui autē Mar.9.f
scādalizauerit vnū d̄ pusillis istis q̄ in me Lu.17.a
credūt: expedit ei vt suspēdat̄ mola asi
naria i collo eiꝰ: τ dimergat̄ i pfundū
maris. Ue mūdo ab scādalis. Necesse ē
enī vt veniāt scandala. Uerūtñ ve hoi
p quē scādalū venit‖ Si āt manꝰ tua Mar.9.f
vel pes tuꝰ scādalizat te: abscide eū τ §.5.e
pijce abs te. Bonū tibi ē ad vitā igre B
di debilē vl' claudū q̄ duas manꝰ vel
duos pedes hñtem mitti i ignē eternū.
Et si oculꝰ tuꝰ scādalizat te: erue euz et
pijce abs te‖ Bonū tibi ē vnū oculū Mar.9.g
hñtē i vitā itrare: q̄ duos oculos hñtez
mitti i gehēnā ignis Uidete ne ꝯtēna
tis vnū ex his pusillis. Dico enī vob: q2
angeli eoꝝ i celis semp vident faciē pr̄is
mei q̄ i celis ē‖ Uenit enī filiꝰ hois sal- Lu.19.b
uare qd̄ pierat‖ Quid vob videt̄. Si fu Lu.15.a
erint alicui cētū oues τ errauerit vna
ex eis? nōne relinq̄t nonagintanouē i
mōtibꝰ τ vadit q̄rere eaz q̄ errauit? Et
si ꝯtigerit vt inueniet eā. Amē dico vo
bis: q2 gaudet sup eā magis q̄ sup no-
nagintanouē q̄ nō errauerūt. Sic nō
ē volūtas añ pr̄ez vr̄m q̄ i celis ē: vt peat
vnꝰ de pusillis istis.‖ Si aūt peccauerit i Lu.17.a
te frater tuꝰ: vade τ corripe eū int' te τ Eccl.19.b
ipm solū. Si te audierit: lucratꝰ eris
frēz tuū. Si āt non te audierit adhibe
tecū adhuc vnū vel duos ‖ vt i ore duo 2.Co.13.a
rū vel triū testiū stet oē vbū. Q si nō C
audierit eos: dic ecclie. Si āt ecclām
nō audierit: sit tibi sicut ethnicꝰ τ pu-
blicanꝰ‖ Amē dico vob: q̄cunq̄ alliga Joh.20.e
ueritis sup t'rā erūt ligata τ i celo: τ q̄-

cūcꝫ solueritꝭ suꝑ trā: erūt soluta ⁊ ī ce
lo. Iterꝫ dico vobꝭ: qꝛ si duo ex vobꝭ ꝯsē
serint suꝑ trā de oī re quācunqꝫ petie-
rint fiet illꝭ a pr̄e meo q̄ ī celꝭ ē. Ubi. n.
sūt duo vl̄ tres ꝯgregati ī nomīe meo:
ibi sū ī medio eoꝝ. Tūc accedēs petrꝰ
Lu.17.a ad eū dixit‖ Dn̄e q̄tiēs peccabit in me
frater meꝰ: ⁊ dimittā ei? Usqꝫ septies?
Dicit illi iesus: Nō dico tibi vsqꝫ septi
es: sꝫ vsqꝫ septuagies septies. Ido assi-
milatū ē regnū celoꝝ hoī regi: q̄ voluit
rōnez ponere cū šuis suis. Et cū cepis-
set rōnez ponere: oblatꝰ ē ei vnꝰ q̄ debe
bat ei decē milia talēta. Cū āt nō hr̄et
vn̄ redderet: iussit eū dn̄s eiꝰ venūdari
⁊ vxorem eiꝰ ⁊ filios ⁊ oīa q̄ habebat ⁊
reddi. Procidēs āt šuꝰ ille: orabat euꝫ
dicēs: Patiētiā habe ī me: ⁊ oīa reddā
tibi. Misertꝰ āt dn̄s šui illius dimisit
D eū: ⁊ debitū dimisit ei. Egressus āt šuꝰ
ille: inuenit vnū d̄ ꝯseruis suis q̄ debe
bat ei cētū denarios: ⁊ tenēs: suffoca-
bat eū dicēs: Redde qd̄ debes. Et ꝓci-
dens cōseruus eiꝰ: rogabat eū dicens:
Patiētiā habe ī me: ⁊ oīa reddā tibi.
Ille āt noluit: sꝫ abijt ⁊ misit eū in car
cerē donec redderet debitū. Uidētes āt
ꝯserui eiꝰ q̄ fiebāt: ꝯtristati sūt valde:
⁊ venerūt ⁊ narrauerūt dn̄o suo oīa q̄ fa
cta fuerāt. Tūc vocauit illū dn̄s suꝰ: ⁊
ait illi: Serue nequā: oē debitū dimi-
si tibi: qm̄ rogasti me. Nonne ẜ opor-
tuit ⁊ te misereri ꝯserui tui: sicut ⁊ ego
tui misertꝰ sū? Et iratus dn̄s eiꝰ tradi-
dit eū tortoribꝰ: q̄adusqꝫ redderet vni
Mar. 11.d uersū debitū‖ Sic ⁊ pr̄ meꝰ celestꝭ faci-
S. 6.b et vobꝭ: si nō remiseritꝭ vnusq̄sqꝫ fratri
suo de cordibꝰ vestris. XIX
A e T factū ē cū ꝯsūmasset iesus ser
mones istos migrauit a galilea
Mar.10.a ‖⁊ venit ī fines iudee trās iordanē: et
secute sūt eum turbe multe: ⁊ curauit
eos ibi. Et accesserūt ad eū pharisei tē
ptātes eū: ⁊ dicētes: Si licet hoī dimit
tere vxorē suā q̄cūqꝫ ex causa? Qui re-
Gen.1.d spōdēs ait eis‖ Nō legistꝭ: qꝛ q̄ fecꝭ ho-
minē ab initio: masculū ⁊ feminaꝫ fecꝭ
Gen. 2.d eos? Et dixit:‖ Propter h̄ dimittet hō
Eph.5.g pr̄em ⁊ mr̄em: ⁊ adherebit vxori sue: et
1.Cor.6.d erūt duo ī carne vna‖ Itaqꝫ iā nō sunt
duo sꝫ vna caro. Qd̄ ẜ deꝰ coniūxit: hō
Deu.24.a nō sepet. Dicunt illi:‖ Quid ẜ moyses
S.5.e mādauit dari libellū repudij ⁊ dimit-
Mar.10.a tere? Ait illꝭ: Qm̄ moyses ad duriciam
cordis vr̄i ꝑmisit vobis dimittere vxo B
res vr̄as: ab initio āt nō fuit sic‖ Dico Mar.10
āt vobꝭ: qꝛ q̄cūqꝫ dimiserit vxorē suam Lu.16.
nisi ob fornicatiōez: ⁊ aliā duxerit: me
chatꝭ. Et q̄ dimissam duxerit: mechatꝭ.
Dicūt ei discipuli eiꝰ. Si ita est causa
hoīs cū vxore: n̄ expedit nubere. Qui di
xit illꝭ: Nō oēs capiūt v̄bū istud: sꝫ q̄bꝰ
datū ē. Sūt eñ eunuchi q̄ d̄ mr̄is vte
ro sic nati sūt: ⁊ sūt eunuchi qui facti
sūt ab hoībꝰ: ⁊ sūt eunuchi qui seipōs
castrauerūt ꝓpt̄ regnū celoꝝ. Qui pōt
cape capiat‖ Tūc oblati sunt ei ꝑuuli Mar.10
vt manꝰ eis īponeret ⁊ oraret. Discipu Lu.18.
li āt increpabāt eos. Jesus v̄o ait eis:
Sinite ꝑuulos et nolite eos ꝓhibere
ad me venire: taliū ē. n. regnū celorū.
Et cū imposuisset eis manꝰ abijt inde.
‖Et ecce vnꝰ accedēs ait illi: Magister Mar.10
bone: q̄d boni faciā vt habeā vitā eter Lu.18.
nam? Qui dixit ei: Quid me īterrogas
d̄ bono? Unꝰ ē bonꝰ deꝰ. Si āt vis ad
vitā īgredi: šua mādata. Dicꝭ illi: Que C
Jesus āt dixit: Nō homicidiuꝫ facies:
nō adulterabis: nō facies furtū: nō fal
sū testimoniū dices: honora pr̄em tuū
⁊ mr̄ez: diliges ꝓximū tuū sicꝭ teip̄m.
Dicit illi adolescēs: Oīa hec custodiui
a iuuētute mea: q̄d adhuc mihi deest
‖Ait illi iesus: Si vis ꝑfectꝰ eē vade ⁊ Mar.10
vēde oīa q̄ habes ⁊ da paupibꝰ: ⁊ ha- Lu.12.
bebis thesaurū ī celo ⁊ veni seq̄re me. et.18.
Cū audisset āt adolescēs v̄bū: abijt tri
stis. Erat eñ hn̄s mltas possessiōes. Je
sus āt dixit discipulꝭ suis: Amē dico vo
bis: qꝛ diues difficile ītrabit in regnū
celoꝝ. Et iterꝫ dico vobꝭ‖ Facilius est ca- Mar.10
melū ꝑ foramē acus trāsire: q̄ diuitez Lu.18.
ītrare ī regnū celoꝝ. Auditꝭ āt his di-
scipuli: mirabātꝭ valde dicētes: Quis D
ẜ poterit saluꝰ eē? Aspiciens aūt iesus
dixit illꝭ‖ Apd̄ hoīes h̄ īpossibile ē: apd̄ Mar.10
deū āt oīa possibilia sūt. Tūc r̄ndens Lu.18.
petrꝰ dixit ei: Ecce nos reliq̄mꝰ oīa: et
secuti sumꝰ te. Quid ẜ erit nobꝭ? Jesus Lu.22.
āt dixit illꝭ: Amē dico vobꝭ: q̄ vos q̄ se-
cuti estꝭ me ī regeneratiōe cū sederit fi
liꝰ hoīs ī sede maiestatꝭ sue: sedebitꝭ ⁊
vos suꝑ sedes duodecī: iudicātes duo- Mar.10
decim tribꝰ isrl̄‖ Et oīs q̄ reliq̄rit domū Lu.18.
vel frēs aut sorores aut pr̄ez aut mr̄ez
aut vxorē aut filios aut agros ꝓpt̄ no
mē meū: cētuplū accipiet: ⁊ vitaꝫ eter Mar.10
nā possidebit.‖ Multi aūt erunt primi Lu.18.

nouissimi: ꝛ nouissimi primi. XX
A Imile ē regnū celoꝝ hoī prīfa
f milias: q̄ exijt ꝑmo mane ↄdu-
cere oꝑarios ī vineā suā. Cōuē
tione āt facta cū oꝑarijs ex denario
diurno: misit eos ī vineā suā. Et egres
sus circa horā tertiā: vidit alios stātes
ī foro ociosos: ꝛ dixit illꝭ: Ite ꝛ vos ī vi
neā meā: ꝛ qđ iustū fuerit dabo vob̄.
Illi āt abierūt. Iteꝝ aūt exijt circa se-
xtā ꝛ nonā horā: ꝛ fecit silr̄. Circa vnde
cimā ꝟo exijt: ꝛ inuenit alios stātes: ꝛ
dic̄ illꝭ: Quid h̄ stat̄ tota die ociosi? Di
cūt ei: Quia nemo nos ↄduxit Dicit il
lis: Ite ꝛ vos ī vineā meā. Cū sero aūt
factū esset: dicit dn̄s vinee ꝓcuratori
suo Uoca oꝑarios ꝛ redde illꝭ mercedē
incipiēs a nouissimis vsq̄ ad primos.
Cū venissent ꝫ q̄ circa vndecimā horā
venerāt: acceperunt singlos denarios.
B Uenietes āt ꝛ ꝑmi: arbitrati sūt q̄ pl⁹
essent accepturi: acceperūt āt ꝛ ipi sin
gulos denarios. Et accipiētes murmu
rabāt adūsus patrēfamilias dicētes:
Hi nouissimi vna hora fecerūt: ꝛ pares
illos nob̄ fecisti q̄ portauim⁹ pōd⁹ diei
ꝛ estꝰ? At ille rn̄dēs vni eoꝝ dixit Ami
ce: nō facio tibi iniuriā. Nōne ex dena
rio ↄuenisti mecū? Tolle qđ tuū ē ꝛ va
de. Uolo āt ꝛ huic nouissimo dare: sic̄
ꝛ tibi. Aut n̄ licet mihi qđ volo facere
An ocul⁹ tu⁹ nequā ē q̄ ego bon⁹ sū?
Mar.10.e Sic erūt nouissimi ꝑmi ꝛ ꝑmi nouissi
Lu.13.f mi. Multi eñ sūt vocati: pauci ꝟo ele
C cti. Et ascēdēs iesus hierosolymā: assū
psit duodeci discipłos secreto: ꝛ ait illꝭ:
Mar.10.e ‖Ecce ascēdim⁹ hierosolymā: et filius
Lu.18.e hoīs tradet ꝑncipib⁹ sacerdotū ꝛ scri
bis ꝛ ↄdēnabūt eū morte: ꝛ tradēt eū
gētib⁹ ad illudēdū: ꝛ flagellādū: ꝛ cru-
Mar.10.g cifigēdū: ꝛ tertia die resurget‖ Tūc ac-
cessit ad eū mr̄ filioꝝ zebedei cū filijs
suis: adorās et petēs aliq̄d ab eo. Qui
dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic vt sede
ant hi duo filij mei: vn⁹ ad dexterā tuā
ꝛ vn⁹ ad sinistrā ī regno tuo. Rn̄dēs āt
iesus dixit: Nescit̄ q̄d petat̄. Potest̄
bibere calicē quē ego bibitur⁹ sū? Di
cūt ei: Possumus. Ait illꝭ: Calicē q̄dem
meū bibet̄: sedere aūt ad dexterā meā
vel sinistrā nō ē meū dare vob̄: sꝫ q̄b⁹
D paratū ē a pr̄e meo. Et audiētes decē:
Mar.10.f indignati sūt d̄ duob⁹ frib⁹. Jesus aūt
Lu.22.c vocauit eos ad se et ait‖ Scit̄ q̄ ꝑnci
pes gētiū dn̄ant eoꝝ: ꝛ q̄ maiores sūt
ptātē exercēt iter eos? Nō ita erit int̄
vos. Sed q̄cūq̄ voluerit int̄ vos ma-
ior fieri: sit vr̄ mīster. Et qui voluerit
int̄ vos prim⁹ eē: erit vr̄ seru⁹‖ Sicut fi Mar.10.g
li⁹ hoīs nō venit mīstrari sꝫ mīstrare: Jo10.d.15b
‖ꝛ dare aīaꝫ suā redēptiōeꝫ ꝓ mlt̄‖ Et Mar.10.g
egrediētib⁹ illꝭ ab hiericho secuta ē eū
turba multa.‖ Et ecce duo ceci sedētes Lu.18.f
sec⁹ viam: audierūt q̄ iesus trāsiret: et
clamauerūt dicētes‖ Dn̄e miserere nr̄i S.9.c
fili dauid. Turba aūt increpabat eos
vt tacerēt. At illi magis clamabāt di-
centes: Dn̄e miserere nr̄i fili dauid. Et
stetit iesus: et vocauit eos et ait: Quid
vultis vt faciā vob̄? Dicūt illi: Dn̄e: vt
aperiant oculi nr̄i. Misertus aūt eoꝝ
iesus: tetigit oculos eoꝝ.‖ Et cōfestim Mar.10.g
viderunt: ꝛ secuti sunt eum. XXI B
‖T cū appropinq̄ssent hieroso- Mar.11.a
e lymis ꝛ venissent bethphage ad Lu.19.e
mōtē oliueti: tūc iesus misit du
os discipulos dicēs eis: Ite ī castellū
qđ ↄ vos est: ꝛ statim inuenietis asinā
alligatā ꝛ pullū cū ea: soluite ꝛ adducit
te mihi. Et si q̄s vobis aliq̄d dixerit:
dicite q̄ dn̄s his op⁹ habet: ꝛ cōfestim
dimittet eos. Hoc aūt factū ē: vt adim
pleret qđ dictū est ꝑ ꝓphetā dicētem
‖Dicite filie sion: ecce rex tu⁹ venit ti- Zach.9.b
bi mansuet⁹ sedens sup asinā: ꝛ pullū Esa.62.d
filiū subiugalis‖ Euntes aūt discipuli Joh.12.b
fecerūt sicut p̄cepit illꝭ iesus. Et addu- Mar.11.a
xerunt asinā ꝛ pullū: ꝛ imposuerūt sup Lu.19.e
eos vestimēta sua ꝛ eum desup sedere
fecerūt. Plurima aūt turba strauerūt
vestimēta sua in via. Alij aūt cedebāt
ramos de arborib⁹: et sternebāt ī via.
‖Turbe autē q̄ p̄cedebāt ꝛ q̄ seq̄bant: Mar.11.a
clamabāt dicētes: Osanna filio dauid Lu.19.f
bn̄dictus q̄ venit in noīe dn̄i: osanna ī Joh.12.b
altissimis. Et cū itrasset hierosolymā
cōmota est vniūsa ciuitas dicēs: Quis
ē hic? ꝑpli aūt dicebāt: Hic est iesus ꝓ- B
pheta a nazareth galilee‖ Et itrauit ie Mar.11.b
sus in templū dei: ꝛ eijciebat oēs ven- Lu.19.g
dentes ꝛ emētes in tēplo: ꝛ mēsas nu Joh.2.c
mularioꝝ ꝛ cathedras vendentiū colū
bas euertit: ꝛ dicit eis‖ Scriptū est: do- Esa.26.c
mus mea: dom⁹ oratiōis vocabit̄: vos Hiere.7.b
aūt fecistis illā spelūcā latronū. Et ac- Mar.11.c
cesserūt ad eū ceci ꝛ claudi in tēplo et Lu.19.g
sanauit eos.‖ Uidētes aūt ꝑncipes sa-
cerdotū et scribe mirabilia que fecit ꝛ

pueros clamātes ī tēplo ⁊ dicētes: osā
na filio dauid: indignati sūt: ⁊ dixerūt
ei: Audis q̇d isti dicūt? Jesus aūt dixit
Ps.8 eis: Utiqꝫ: nūqꝫ legistꝭ ‖ q̄ ex ore infan
Mar.11.b tiū ⁊ lactentiū ꝑfecisti laudē? ‖ Et reli-
ctis illis abījt foras extra ciuitatē in
bethaniā: ibiqꝫ māsit. Mane āt reuer
Mar.11.b tens in ciuitatē esurījt ‖ Et vidēs fici
Lucꝭ.13.b arborē vnā secꝰ viā venit ad eā: ⁊ ni-
hil iuenit in ea nisi folia tm̄: ⁊ ait illi:
Nūqꝫ ex te fructꝰ nascat̄ in sempitnū.
Et arefacta est ꝯtinuo ficulnea. Et vi-
dētes discipli: mirati sūt dicētes: Quō
ꝯtinuo aruit? Rñdēs āt iesus: ait eis
Mar.11.c ‖ Amē dico vob̄: si habueritꝭ fidē ⁊ nō
Lu.17.b hesitaueritꝭ: nō solū de ficulnea facie-
C tis: sꝫ ⁊ si mōti huic dixeritꝭ: tolle ⁊ ia
Mr.11.c cta te ī mare: fiet. ‖ Et oīa q̄cūqꝫ petie-
Johꝭ.4.b ritis ī oratiōe credēte s: accipietis. Et
et. 16.c cū venisset in templū: accesserūt ad eū
docentē p̄ncipes sacerdotū ⁊ seniores
Mar.11.d ꝑpl̄i dicentes ‖ Jn q̄ ꝑtāte hec facis? Et
Lu.20.a q̇s tibi dedit hanc ꝑtātē? Rñdens ie-
sus: dixit eis: Jnterrogabo vos et ego
vnū s̄monē: quem si dixeritis mihi: et
ego vobis dicā in qua ꝑtāte hec facio.
Baptismū iohānis vn̄ erat: e celo: an
ex hoīb᷒? At illi cogitabāt inter se di-
cētes: Si dixerimꝰ e celo: dicet nobis:
Quare ergo nō credidistis illi? Si aūt
dixerimꝰ ex hoībus: timemus turbam.
S.14.a ‖ Oēs eīn habebāt iohēm sicut ꝓphe-
tam. Et rñdētes iesu dixerunt: Nesci-
mus. Ait illis ⁊ ip̄e Nec ego dico vob̄
in qua ꝑtāte hec facio. Quid aūt vob̄
videt̄? Homo q̇dā habebat duos filios
⁊ accedēs ad primū dixit: Fili: vade ho
die oꝑari in vineā meā. Jlle aūt respō-
dens ait: Nolo. Postea aūt pnia motꝰ
abījt. Accedēs aūt ad alteꝝ dixit simi
liter. At ille rñdens ait: Eo dn̄e. Et nō
iuit. Quis ex duob᷒ fecit voluntatē pa
tris? Dicunt ei: Primꝰ. Dicit ill̄ iesus
Amen dico vobis q̄ publicani ⁊ me-
retrices p̄cedūt vos in regno dei. Ue-
nit eīn ad vos iohēs ī via iusticie: ⁊ nō
credidistis ei. Publicani āt ⁊ meretri-
ces crediderūt ei: vos aūt videntes nec
D pniaꝫ habuistꝭ postea vt crederetꝭ ei.
Mar.12.a ‖ Aliā parabolā audite: Homo erat pr̄
Lu.20.b familias q̄ plantauit vineā: ⁊ sepē cir-
cūdedit ei ⁊ fodit in ea torcular ⁊ edi-
ficauit turrim: ⁊ locauit eā agricolis:
⁊ peregre ꝓfectus est. Cū aūt tempꝰ fru
ctuū aꝓpinquasset: misit s̄uos suos
ad agricolas vt acciperent fructꝰ eius.
Et agricole aꝓrehēsis seruis eiꝰ: aliū S.22.a
ceciderūt: aliū occiderunt: aliū vero la
pidauerūt. Jteꝝ misit alios s̄uos plu-
res priorib᷒: ⁊ fecerūt illis silr̄ter. No-
uissime aūt misit ad eos filiū suum di-
cēs: verebūt̄ forte filiū meū. Agricole
aūt vidētes filiū dixerūt intra se ‖ Hic Mar.12
ē heres: venite occidamꝰ eū: ⁊ habebi-
mus hereditatē eiꝰ. Et aꝓrehēsum eū
eiecerūt ex̄ vineā: ⁊ occiderūt. Cū ḡ ve-
nerit dn̄s vinee: q̇d faciet agricolis il-
lis? Aiūt illi. Malos male ꝑdet ⁊ vine
am suam locabit alījs agricolis q̄ red
dāt ei fructū tꝑib᷒ suis. Dicit illis ie-
sus. Nūqꝫ legistꝭ ī scripturꝭ ‖ Lapidem Ps.117
quē reprobauerūt edificātes: h̄ ē factus Mar.12
ī caput anguli? A dn̄o factū est istud: Lu.20
⁊ est mirabile ī oculis nr̄is. Jdeo dico
vobis q̄ auferet̄ a vobis regnū dei: ⁊
dabit̄ genti facienti fructꝰ eius. Et q̄
ceciderit suꝑ lapidē istū ꝯfringet̄: suꝑ
quē vo ceciderit: ꝯteret eū ‖ Et cū au- Mar.11
dissent p̄ncipes sacerdotum ⁊ pharisei a. Lu.19
ꝑabolas eiꝰ cognouerūt ꝙ d̄ ipsis di- 20.c.et.11
ceret. Et q̄rentes eū tenere timuerunt Joh.7.d
turbas: qm̄ sicut ꝓphetā eū habebant g. et.8
Et rñdens iesus dixit iteꝝ in parabo-
Imile fa (lis eis dicēs. XXII A
ſ ctū ē regnū celoꝝ hoī regi q̄ fe-
cit nuptias filio suo. ‖ Et misit Lu.14.d
s̄uos suos vocare inuitatos ad nupti Apo.19.b
as: ⁊ nolebāt venire. Jteꝝ misit alios
s̄uos dicens: Dicite inuitatꝭ. Ecce prā
diū meū paraui: tauri mei ⁊ altilia oc
cisa sūt: ⁊ oīa parata: venite ad nupti-
as. Jlli aūt neglexerūt ⁊ abierūt aliꝰ in
villā suā: aliꝰ vero ad negociatiōeꝫ su-
am ‖ Reliq̄ vo tenuerūt s̄uos eiꝰ: ⁊ con S.21.b
tumelījs affectus occiderūt. Rex āt cū
audisset iratꝰ est: ⁊ missis exercitibus
suis ꝑdidit homicidas illos: ⁊ ciuita-
tē illoꝝ succēdit. Tunc ait s̄uis suis:
Nuptie q̇dē parate sunt: sꝫ qui iuitati
erāt nō fuerūt digni. Jte ḡ ad exitꝰ via
rū: ⁊ q̄scūqꝫ iueneritꝭ: vocate ad nupti
as. Et egressi s̄ui eiꝰ in vias ꝯgregaue-
rūt oēs q̄s iuenerūt malos ⁊ bonos: ⁊
implete sūt nuptie discūbentiū. Jntra B
uit aūt rex vt videret discūbentes ⁊ vi
dit ibi hoīeꝫ nō vestitū veste nuptiali.
Et ait illi: Amice: quō huc intrasti nō
habens vestē nuptialē? At ille obmu-

J.25.c tuit. Tūc dixit rex ministris. ‖ Ligatis
manib⁹ ꝛ pedib⁹ ei⁹ mittite eū in tene-
bras exteriores ibi erit fletus ꝛ stridor
J.20.c dentiū ‖ Multi āt sūt vocati pauci ꝟo
Mar.12.a electi ‖ Tūc abeūtes pharisei ꝯsiliū ini-
Lu.20.b erūt vt caperent euȝ ī ſmone. Et mittūt
ei discipulos suos: cū herodianis dicē
tes: Magister scim⁹ qꝛ verax es ꝛ viam
dei ī ꝟitate doces: ꝛ nō ē tibi cura de
aliq̄. Nō eñ respicis ꝑsonā hoīm. Dic
ḡ nob̄ q̄d tibi videꝭ. Licet censū dari
cesari: aut nō? Cognita āt iesus neq̄tia
Mar.12.b eoꝝ ait ‖ Quid me tēptatis hypocrite?
Ostēdite mihi numisma cēsus. At illi
obtulerūt ei denariū. Et ait illꝭ iesus:
C Cui⁹ ē imago hec ꝛ suꝑscriptio? Dicūt
Ro.13.b ei: Cesarꝭ. Tunc ait illis ‖ Reddite ḡ q̄
sūt cesarꝭ cesari ꝛ q̄ sūt dei deo. Et au-
diētes mirati sūt: ꝛ relicto eo abierūt.
Mar.12.b ‖ In illo die accesseꝛt ad euȝ saducei: q̄
Lu.20.e dicūt nō eē resurrectiōeȝ: ꝛ iterrogaue
Act.23.b rūt eū dicētes: Magister: moyses dixit
si q̄s mortu⁹ fuerit nō hn̄s filiū vt du-
cat frater ei⁹ vxorē illius ꝛ suscitet se-
Mar.12.b mē fratri suo ‖ Erāt aūt apd̄ nos septē
frēs: ꝛ prim⁹ vxore ducta defunct⁹ est ꝛ
nō hn̄s semen reliq̄t vxorē suam fratri
suo. Siliter secūdus ꝛ terti⁹ vsq̄ ad se
ptimum. Nouissime aūt oīm et mulier
defuncta est. In resurrectiōe ḡ cui⁹ erit
de septē vxorꝭ? Oēs eñ habuerūt eam.
Rn̄dēs aūt iesus: ait illꝭ. Erratꝭ nesciē
tes scp̄turas: neq̄ ꝟtutē dei. In resur
rectiōe eñ neq̄ nubēt neq̄ nubēꝭ sed
erūt sic angeli dei ī celo. De resurrecti
one aūt mortuoꝝ nō legistꝭ q̄d dictuȝ
Exo.3.b ē a deo dicēte vob̄ ‖ Ego sū de⁹ abraam
Mar.12.c ꝛ de⁹ isaac: ꝛ deus iacob? Non est deus
D mortuoꝝ: sȝ viuētiū. Et audiētes tur-
Mar.12.c be mirabanꭁ ī doctrina ei⁹. ‖ Pharisei
aūt audientes q꞉ silentiuȝ imposuisset
saduceis ꝯuenerūt in vnū: ꝛ interroga
uit eū vn⁹ ex eis legisdoctor temptans
eū. Magister: q̄d est mādatū magnuȝ ī
Deu.9.a lege? Ait illi iesus ‖ Diliges dn̄m deuȝ
tuū ex toto corde tuo ꝛ ī tota aīa tua:
ꝛ ī tota mēte tua. Hoc ē maximū ꝛ pri
Leui.19.c mū mādatū. Scd̄ȝ aūt sile ē huic ‖ Dili
Mar.12.c ges ꝓximū tuū sicut teip̄m. In his du
Ro.13.c obus mādatꝭ: vniūsa lex pēdet ꝛ ꝓphe
te. Cōgregatꝭ aūt phariseis: interroga
uit eos iesus dicēs: Quid vob̄ videꝭ d̄
christo cui⁹ fili⁹ est? Dicūt ei: Dauid.
Ait illis: Quō ḡ dauid ī sp̄ū vocat euȝ
dn̄m dicens ‖ dixit dn̄s dn̄o meo: sede a Ps.109
dextris meis: donec ponā īimicos tu- Mar.12.d
os: scabellū pedū tuoꝝ? Si ḡ dauid vo Lu.20.g
cat eū dn̄m: quō fili⁹ ei⁹ est? ‖ Et nemo Mar.12.d
poterat ei rn̄dere verbum: neq̄ ausus Lu.20.g
fuit q̄sq̄ ex illa die eū ampli⁹ interro-
Tunc iesus locu (gare. XXIII A
t tus ē ad turbas ꝛ ad discipꝭos
suos dicēs: suꝑ cathedrā moysi
sederūt scribe ꝛ pharisei. Oīa ḡ q̄cūq̄
dixerint vob̄: ſuate ꝛ facite: ſm opera
ꝟo eoꝝ nolite facere. Dicūt eñ ꝛ non
faciūt ‖ Alligāt autem onera grauia ꝛ Lu.11.f
importabilia et imponunt ī humeros
hoīm: digito āt suo nolūt ea mouere.
‖ Oīa ꝟo oꝑa sua faciunt vt videāꭁ ab J.6.b
hoīb⁹. Dilatant eñ phylateria sua: et
magnificāt fimbrias ‖ Amāt āt ꝓmos Mar.12.d
recubit⁹ ī cenis et ꝓmas cathedras in Lu.11.f.et
synogogis: ꝛ salutatiōes ī foro ꝛ voca- 20.g
ri ab hoīb⁹ rabbi. Uos āt nolite voca-
ri rabbi. Un⁹ ē eñ mgr̄ vr̄: oēs āt vos
frēs estis. Et p̄rem nolite vocare vob̄
suꝑ terrā: vn⁹ est eñ pr̄ vr̄ q̄ ī celis est
‖ Nec vocemini magistri: qꝛ mgr̄ vr̄ vn⁹ Jac.3.a
ē christ⁹. Qui maior ē vr̄m: erit minister B
vr̄ ‖ Qui āt se exaltauerit humiliabiꭁ: ꝛ Lu.14.c
q̄ se humiliauerit exaltabiꭁ ‖ Ue āt vo Lu.11.g
bis scribe ꝛ pharisei hypocrite qꝛ clau
ditꝭ regnū celoꝝ aū hoīes. Uos.n. nō
ītratꝭ nec ītroeūtes sinitꝭ intrare. Ue
vob̄ scribe ꝛ pharisei hypocrite q̄ come
ditꝭ domos viduaꝝ: orōnes lōgas orā
tes: ꝓpꭁ h̄ ampli⁹ accipietꝭ iudicium.
Ue vob̄ scribe ꝛ pharisei hypocrite: q̄
circūitis mare ꝛ aridā: vt faciatꝭ vnuȝ
ꝓselitū: ꝛ cū fuerit fact⁹ facitꝭ eū filiū
gehenne duplo q̄ȝ vos. Ue vob̄ duces
ceci: q̄ dicitꝭ: q̄cunq̄ iurauerit ꝑ tēplū
nihil ē: q̄ aūt iurauerit ī auro tēpli de
bitor ē. Stulti ꝛ ceci: q̄d eñ mai⁹ est:
auꝝ: an tēplū q̄d sctificat auꝝ? Et q̄-
cūq̄ iurauerit ī altari nihil ē: q̄cunq̄
autē iurauerit ī dono q̄d est suꝑ illud:
debet. Ceci: q̄d eñ mai⁹ ē: donū: an al-
tare q̄d sctificat donū? Qui ḡ iurat in
altari: iurat ī eo ꝛ ī oībus q̄ suꝑ illud
sūt. Et q̄cūq̄ iurauerit ī tēplo: iurat ī
illo ꝛ ī eo q̄ habitat ī ip̄o. Et q̄ iurat ī C
celo: iurat ī throno dei ꝛ in eo q̄ sedet
suꝑ eum ‖ Ue vob̄ scribe ꝛ pharisei hy Lu.11.f
pocrite: q̄ decimatꝭ mētā ꝛ anhetum ꝛ
ciminū ꝛ reliq̄stis q̄ grauiora sūt legis
iudicium ꝛ misc̄diaȝ: ꝛ fidē. Hec opor-

tuit facere ⁊ illa nō omittere Duces ceci
excolātes culicē: camelū āt glutiētes.
Lu.11.e ‖Ue vob scribe ⁊ pharisei hypocrite: ꝗ
mūdat qđ deforis ē calicis ⁊ parapsi-
dis: intꝰ aūt pleni estis rapina ⁊ imun
dicia. Pharisee cece: mūda priꝰ qđ itꝰ
ē calic ⁊ parapsidis: vt fiat ⁊ id qđ de-
Lu.11.f foris ē mūdū. ‖Ue vob scribe ⁊ phari-
sei: hypocrite: qꝛ similes estis sepulchris de
albat ꝗ a foris parēt hoībꝰ speciosa:
intꝰ vo plena sūt ossibꝰ mortuoꝝ et oī
spurcitia. Sic ⁊ vos a foris ꝗdē paretis
hoībꝰ iusti: intꝰ aūt pleni estis hypocrisi
Lu.11.g ⁊ iniq̄tate ‖Ue vob scribe ⁊ pharisei hy
pocrite: ꝗ edificatis sepulchra pphaꝝ ⁊
ornatis monumēta iustoꝝ: ⁊ dicitis. Si
D fuissemꝰ ī diebꝰ patꝝ nroꝝ: nō essemus
Lu.11.g socij eoꝝ ī sanguie pphaꝝ ‖Itaqꝫ testi
1.Tessal.11.f monio estis vobisinetipsis: qꝛ filij estis
eoꝝ ꝗ pphas occiderūt. Et vos iplete
mēsurā patꝝ vroꝝ. Serpētes genimi
na viperaꝝ: quō fugietis a iudicio ge
Lu.11.g hēne? Ideo dico vob ‖ Ecce ego mitto
ad vos pphas ⁊ sapientes ⁊ scribas ⁊
ex illis occidetis et crucifigetis: ⁊ ex eis
flagellabitis in synagogis vris: ⁊ psequi
mini d̄ ciuitate ī ciuitatē vt veniat su
per vos oīs sanguis iustꝰ ꝗ effusus est
Heb.11.a sup terrā ‖a sāguine abel iusti vsqꝫ ad
2.Pa.24.e sanguinē ‖zacharie filij barachie: quē
occidistis int̄ tēplū ⁊ altare. Amē di-
co vob: veniēt hec oīa sup generatio-
Lu.13.g nē istā ‖Hierlm hierlm: ꝗ occidis pro-
phetas ⁊ lapidas eos ꝗ ad te missi sūt:
4.Es.1.c q̄tiēs volui ꝯgregare filios tuos quē-
admodū gallina ꝯgregat pullos suos
sb alas: ⁊ noluisti. Ecce relinquet vob
domꝰ vra deserta. Dico enī vob nō me
videbitis amodo donec dicatis. Bndi-
ctus ꝗ venit in noīe dn̄i. XXIIII
A ‖E egressus iesus d̄ tēplo ibat.
Mar.13.a e Et accesserunt discipuli eius: vt
Lu.19.g ondērēt ei edificatiōes templi.
et.21.b Ipe aūt rn̄dēs. dixit illis: Videtis hec
oīa? Amē dico vob: nō relinquet h̄ la
pis sup lapidē: ꝗ nō destruat ‖Sedēte
aūt eo sup montē oliueti: accesserunt
ad eū discipuli secreto dicētes: Dic no
bis qn̄ hec erūt: ⁊ qđ signū aduētꝰ tui
⁊ ꝯsūmatiōis seculi? Et rn̄dens iesus
Mar.13.a dixit eis ‖Videte ne quis vos seducat.
Lu.21.b Multi enī veniēt ī noīe meo dicētes:
Eph.5.b Ego sū christꝰ: ⁊ multos seducēt. Audi-
1.Cor.3.b turi enī estis plia ⁊ opiniones plioꝝ:

videte ne turbemini ‖Oportet enī hec fi Col.2.b
eri: sꝫ nōdū ē finis Cōsurget enī gens ī Mar.13.a
gētē: ⁊ regnū ī regnū: ⁊ erūt pestilētie Lu.21.b
⁊ fames ⁊ terremotꝰ p loca. Hec āt oīa
initia sūt doloꝝ ‖ Tunc tradēt vos in Mar.13.b
tribulatiōēs ‖⁊ occidēt vos ⁊ eritis odio Lu.21.c
oībus gentibꝰ pp̄ter nomē meum. Et Joh.15.c
tūc scandalizabūt multi: ⁊ inuicē tra 16.a.b.
dent: ⁊ odio habebūt inuicē. Et multi
pseudo pphete surgēt et seducēt mul-
tos: ⁊ qm̄ abundabit iniq̄tas: refrige B
scet charitas multoꝝ. ‖Qui aūt pseue- S.10.c.
rauerit vsqꝫ ī finē: hic saluꝰ erit ‖Et p̄- 13.b Ro
dicabit h̄ euangeliuꝫ regni in vniūso Actꝫ.2.b
orbe ī testimoniū oībꝰ gentibꝰ: ⁊ tunc
veniet ꝯsūmatio ‖Cū ergo videritis abomi Mar.13.
natiōnē desolatiōis: ꝗ dicta ē a danie Dan.9.
le pp̄heta stantē in loco sancto: qui le
git intelligat ‖Tūc ꝗ in iudea sunt fu- Mar.13.
giāt ad montes: ⁊ ꝗ in tecto nō descen Lu.21.
dat tollere aliq̄d de domo sua: ⁊ qui in
agro nō reuertat tollere tunicā suam.
‖Ue aūt p̄gnātibꝰ ⁊ nutriētibꝰ in illis Mar.13.
diebꝰ. Orate aūt vt nō fiat fuga vra ī Lu.17.
hyeme vel sabbato ‖Erit enī tūc tribu 21.d
latio magna q̄lis nō fuit ab initio mū Mar.13.
di vsqꝫ modo: neqꝫ fiet. ‖Et nisi breui Lu.21.
ati fuissent dies illi: nō fieret salua oīs Mar.13.
caro: sꝫ pp̄ter electos breuiabūt dies
illi ‖ Tūc si q̄s vobis dixerit: ecce h̄ est Mar.13.
christꝰ aut illic: nolite credere ‖Surgēt Lu.17.
enī pseudo christi ⁊ pseudo pphe: ⁊ da Mar.13.
būt signa magna ⁊ pdigia: ita vt ī er-
rorē inducāt si fieri pōt etiā electi. Ec
ce p̄dixi vobis ‖Si ergo dixerint vob ecce Lu.17.
in deserto ē: nolite exire: ecce in pene-
tralibꝰ: nolite credere. ‖Sicut enī ful- Lu.17.
gur exit ab oriente ⁊ paret vsqꝫ in occi C
dentē: ita erit ⁊ aduētus filij hoīs. Lu.17.
Ubicūqꝫ fuerit corpꝰ illuc ꝯgregabūt
⁊ aquile. Statim aūt post tribulatio-
nē dieꝝ illoꝝ ‖sol obscurabit: et luna Johel.2.
nō dabit lumē suū ‖⁊ stelle cadēt d̄ ce- Mar.13.
lo: ⁊ virtutes celoꝝ cōmouebūt: ⁊ tūc
parebit signuꝫ filij hoīs in celo. ‖Et Lu.21.
tūc plangent oēs tribꝰ terre ⁊ videbūt
filiū hoīs venientē in nubibꝰ celi cuꝫ
vtute multa ⁊ maiestate ‖Et mittet an- Mar.13.
gelos suos cum tuba ⁊ voce magna: et Dan.12.
cōgregabūt electos eius a q̄ttuor ven
tis: a sūmis celoꝝ vsqꝫ ad terminos eo
rū. ‖Ab arbore auteꝫ fici discite para- Mar.13.
bolam: cuꝫ iam ramꝰ eius tener fuerit Lu.12.f
⁊ folia nata: scitis qꝛ pp̄e ē estas. Ita et

vos cū videritis hec oīa: scitote q: ppe
Mar.13.d est in ianuis‖Amē dico vob: q: nō p̄-
Lu.21.f teribit generatio hec: donec oīa fiāt.
Celū τ t̄ra trāsibūt: verba aūt mea nō
p̄teribūt/De die aūt illa τ hora nemo
scit: neq3 angeli celoꝝ: nisi pater solus
Lu.17.f ‖Sicut aūt i dieb⁹ noe: ita erit τ aduē
D t⁹ filij hois. Sicut ei erāt i dieb⁹ ante
Ge͞n.6. diluuiū comedētes τ bibētes nubētes
Ge͞n.7.b τ nuptui tradētes: ‖vsq3 ad eū diē q̄ i
trauit noe i arcā: τ nō cognouerūt do-
nec venit diluuiū τ tulit oēs: ita erit
Lu.17.g τ aduētus filij hois‖Tūc duo erūt i a-
gro: vnus assumet̄ τ vn⁹ relinq̄t̄. Due
molētes i mola: vna assumet̄ τ vna re
linq̄t̄. Duo in lecto vn⁹ assumet̄ τ vn⁹
Mar.13.d relinq̄t̄.‖Vigilate ḡ q: nescit̄ q̄ hora
Lu.12.e dn̄s vr̄ vētur⁹ sit. Illud āt scitote: qm̄
si sciret p̄rfamilias q̄ hora fur vēturus
eēt: vigilaret vtiq3: τ nō sineret pfodi
domū suā. Ideo τ vos estote parati: q:
q̄ nescit̄ hora fili⁹ hois vēturus est.
Lu.12.e ‖Quis putas ē fidelis s̄u⁹ τ prudens:
quē ɔstituit dn̄s supra familiā suā: vt
Lu.12.e det ill̄ cibū i tp̄e‖Beat⁹ ille seru⁹: quē
Apo.16.d cū venerit dn̄s ei⁹ iuenerit sic faciētē-
1Cor.5.a Amē dico vob: qm̄ sup̄ oīa bona sua
cōstituet eū. Si aūt dixerit malus ser-
uus ille i corde suo morā facit dn̄s me
us venire: τ ceperit p̄cutere cōs̄uos su-
os: manducet aūt τ bibat cū ebriosis:
veniet dn̄s s̄ui illi⁹ i die q̄ nō sperat: τ
hora q̄ ignorat: τ diuidet eū: p̄tēq3 ei⁹
ponet cū hypocritis: illic erit fletus τ
Tunc si (stridor dētiū. XXV
B t mile erit regnū celoꝝ decē virgi
nib⁹: q̄ accipiētes lāpades suas
exierūt obuiā spōso τ sponse. Quinq3
aūt ex eis erāt fatue: τ q̄nq3 prudētes.
Sz q̄nq3 fatue accept̄ lāpadib⁹ nō sū
pserūt oleū secū. Prudētes vero acce-
perūt oleū i vasis suis cū lampadib⁹.
Morā autē faciēte spōso dormitauert̄
oēs τ dormierūt. Medis āt nocte cla
mor fact⁹ ē: ecce spōsus venit: exite ob-
uiā ei. Tūc surrexerūt oēs virgines il-
le: τ ornauerūt lāpades suas. Fatue āt
sapiētib⁹ dixerūt. Date nob̄ d̄ oleo ve
stro: q: lāpades nr̄e extinguūt̄. Rn̄de-
rūt prudētes dicētes: Ne forte nō suffi
ciat nobis τ vob̄: ite poti⁹ ad vēdētes
τ emite vobis. Dū aūt irent emere: ve-
nit sponsus: τ q̄ parate erāt intrauert̄
cū eo ad nuptias: τ clausa ē ianua. No

uissime vero veniūt τ reliq̄ v̄gines di-
centes.‖Dn̄e dn̄e: aperi nobis. At ille Lu.13.e
rn̄dēs ait: Amē dico vobis: nescio vos
‖Vigilate itaq3 q: nescit̄ diē neq3 ho Lu.19.b
rā.‖Sicut ei hō p̄egre p̄ficiscēs voca- Mar.13.d
uit s̄uos suos: τ tradidit ill̄ bona sua.
Et vni dedit q̄nq3 talēta: alij aūt duo B
alij vero vnū vnicuiq3 s̄m ppriā virtu
tē τ p̄fect⁹ ē statim. Abijt aūt q̄ q̄nq3
talēta accep̄at: τ op̄at⁹ ē i eis: τ lucra-
tus ē alia q̄nq3. Silr̄ q̄ duo acceperāt
lucrat⁹ ē alia duo. Qui āt vnū accep̄at
abiēs fodit i t̄rā: τ abscōdit pecuniam
dn̄i sui‖Post multū vero tp̄is venit do Lu.16.a
min⁹ seruoꝝ illoꝝ: τ posuit rōnē cū eis
Et accedēs q̄ q̄nq3 talēta accep̄at: ob-
tulit alia q̄nq3 talēta: dicēs. Dn̄e q̄nq3
talenta tradidisti mihi: ecce alia q̄nq3
sup̄lucrat⁹ sū. Ait illi dn̄s ei⁹. Euge ser
ue bone τ fidelis: q: sup̄ pauca fuisti fi
delis: sup̄ multa te cōstituā intra i gau
diū dn̄i tui. Accessit aūt τ q̄ duo talen
ta accep̄at: τ ait. Dn̄e duo talēta tradi
disti mihi: ecce alia duo lucrat⁹ sum.
Ait illi dn̄s ei⁹. Euge serue bone τ fide
lis: q: sup̄ pauca fuisti fidelis: sup̄ mul
ta te cōstituā: itra i gaudiū dn̄i tui: ac-
cedēs aūt τ q̄ vnū talentū accep̄at ait.
Dn̄e: scio q: hō durus es: metis vbi n̄ C
seminasti τ cōgregas vbi nō sparsisti:
τ timēs abij τ abscōdi talētū tuū i t̄ra
Ecce habes qd̄ tuū est. Respōdēs autē
dn̄s eius dixit ei. Serue male τ piger:
sciebas q: meto vbi nō semino: τ cōgre
go vbi nō sparsi. Oportuit ḡ te cōmit-
tere pecuniā meā numularijs: τ veni-
ens ego recepissem vtiq3 qd̄ meū ē cū
vsura. Tollite itaq3 ab eo talētū: τ da
te ei q̄ habet decē talenta.‖Omni eī Ꝼ.13.b
habēti dabit̄ τ abūdabit: ei aūt q̄ nō Mar.4.c
habet: et qd̄ videt̄ hr̄e auferet̄ ab eo. Lu.8.c
Et inutilē s̄uū eijcite i tenebras exteri
ores: illic erit flet⁹ τ stridor dentiū. Cū
aūt venerit fili⁹ hois i maiestate sua et
oēs angeli cū eo: tunc sedebit sup̄ sedē
maiestat̄ sue: τ cōgregabūt̄ an̄ eū oēs
gētes: τ sep̄abit eos ab iuicē: sicut pa-
stor segregat oues ab hedis. Et statuet
oues q̄dē a dextris: hedos āt a sinistr̄
Tūc dicet rex his q̄ a dextris ei⁹ erūt.
Venite bn̄dicti p̄ris mei: possidete pa-
tū vob̄ regnū a ɔstitutione mūdi. Esu Esa.58.b
riui ei τ dedistis mihi māducare. Siti Eze.18.b
ui: τ dedistis mihi bibere. Hospes erā:

D ꝛ collegistis me. Nudus: ꝛ ꝯpuistis me.
Ecci. 7. b Infirmus: ꝛ visitastis me. In carcere:
erã: ꝛ venistis ad me. Tũc rñdebũt ei
iusti. dicẽtes: Dñe: qñ te vidimꝰ esuri-
entẽ: ꝛ pauimꝰ: sitientẽ: ꝛ dedimꝰ tibi
potũ? Quãdo aũt te vidimꝰ hospitẽ et
collegimꝰ te: aut nudũ ꝛ cooꝑuimꝰ te?
Aut qñ te vidimꝰ infirmũ aut ĩ carce-
re: ꝛ venimꝰ ad te? Et rñdens rex dicet
illis: Amẽ dico vobis: q̃diu fecistis vni d
his fratribꝰ meis minimis: mihi feci-
stis. Tũc dicet ꝛ his q̃ a sinistris erũt.
S. 7. b ‖ Discedite a me maledicti ĩ ignẽ eternũ
Le. 13. f q̃ paratꝰ ẽ diabolo ꝛ angelis eiꝰ. Esu-
riui eñ: ꝛ nõ dedistis mihi mãducare.
Sitiui: ꝛ nõ dedistis mihi potũ. Hos-
pes erã: ꝛ nõ collegistis me. Nudus: et
nõ cooꝑuistis me. Infirmꝰ ꝛ ĩ carcere: ꝛ
nõ visitastis me. Tũc rñdebũt ei ꝛ ipi
dicẽtes. Dñe: qñ te vidimꝰ esurientẽ:
aut sitiẽtẽ: aut hospitẽ: aut nudũ: aut
infirmũ: aut ĩ carcere: ꝛ nõ ministraui
musꝰ tibi? Tũc rñdebit illis dicẽs: Amẽ
dico vobis: q̃diu nõ fecistis vni de mi-
Joh. 5. e noribꝰ his: nec mihi fecistis. ‖ Et ibũt
hi ĩ suppliciũ eternũ: iusti aũt ĩ vitam
A Et factũ ẽ cũ (eternã. XXVI
e cõsummasset iesus ꝓmões hos
Mar. 14. a oẽs dixit discipulis suis. ‖ Scitis
Lu. 22. a q̃ post biduũ pasca fiet: ꝛ filius hois
Joh. 11. g tradet̃ vt crucifigat̃. Tũc cõgregati st̃
ꝓncipes sacerdotum: ꝛ seniores ppli in
atriũ ꝓncipis sacerdotũ: q̃ dicebat̃ cay
phas: ꝛ ꝯsiliũ fecerũt vt iesum dolo te-
nerẽt ꝛ occiderẽt. Dicebãt aũt. Nõ in
die festo. Ne forte tumultꝰ fieret ĩ ppl'o
Mar. 14. a ‖ Cũ aũt esset iesus in bethania ĩ domo
simõis leprosi accessit ad eũ mulier ha
bẽs alabastrũ vnguẽti preciosi: ꝛ effu-
dit sup caput ipiꝰ recũbẽtis. Uidentes
aũt discipuli: indignati sũt dicẽtes. Ut
q̃d ꝑditio hec? Potuit eñ istud venun-
dari multo: ꝛ dari pauperibꝰ. Sciẽs aũt
iesus ait illis. ‖ Quid molesti estis hu-
Mar. 14. a ic mulieri? Opus eñ bonũ opata est in
Joh. 12. b me. Nã semp paupes habetis vobiscũ:
me aũt nõ semp habebitis. Mittẽs eñ
hec vnguẽtũ h̃ ĩ corpꝰ meũ ad sepeliẽ-
Mar. 14. a dũ me fecit. ‖ Amẽ dico vobis: vbicũq
ꝑdicatũ fuerit h̃ euãgeliũ ĩ toto mũ-
do: dicet̃ ꝛ qd̃ hec fecit ĩ memoriã eiꝰ.
Mar. 14. a Tũc abijt vnꝰ de duodecim q̃ diceba-
Lu. 22. a tur iudas scarioth: ad ꝓncipes sacer-
B dotũ: ꝛ ait illis: Quid vultis mihi dare
ꝛ ego vobis eũ tradã? At illi cõstitue-
rũt ei triginta argẽteos. Et exinde q̃-
rebat opportunitatẽ vt eum traderet.
Prima aũt die azymorũ accesserũt disci
puli ad iesũ: dicẽtes. Ubi vis paremꝰ
tibi comedere pasca? At iesus dixit:
Ite in ciuitatem ad quẽdã: ꝛ dicite ei.
Magister dicit: tẽpꝰ meũ ꝓpe ẽ: apud
te facio pasca cũ discipulis meis. Et fece
rũt discipuli sicut ꝯstituit illis iesus: et
parauerũt pasca. ‖ Uespe aũt facto: dis- Mar. 14
cũbebat cũ duodeci discipulis suis. Et Joh. 13
edẽtibꝰ illis dixit: Amen dico vobis: q̃ Mar. 14
vnꝰ vr̃m me traditurꝰ est. Et ꝯtristati Luc. 22
valde: ceperũt singli dicere. Nũq̃d ego Joh. 13
sũ dñe? At ipe rñdẽs ait: Qui intingit
mecũ manũ ĩ parapside: hic me tradet
Filiꝰ q̃dẽ hois vadit sic scriptũ ẽ d il-
lo. ‖ Ue aũt hoi illi: ꝑ quẽ filiꝰ hois tra Mar. 14
det̃. Bonũ erat ei: si natꝰ nõ fuisset hõ Lu. 22
ille. Rñdẽs aũt iudas q̃ tradidit eũ dix C
it: Nũq̃d ego sum rabbi? Ait illi. ‖ Tu Mar. 14
dixisti. ‖ Cenãtibꝰ aũt eis accepit iesus 22. b. Jo.
panẽ ꝛ bñdixit: ac fregit: deditq̃ disci-
pulis suis ꝛ ait. Accipite ꝛ comedite:
h̃ ẽ corpꝰ meũ. ‖ Et accipiẽs calicẽ gra Mar. 14
tias egit: ꝛ dedit illis dicẽs: Bibite ex Lu. 22. b
h̃ oẽs. Hic ẽ eñ sanguis meꝰ noui testa 1. Cor. 11
mẽti: q̃ ꝓ multis effundet̃ ĩ remissionẽ
pctõꝝ. ‖ Dico aũt vobis: nõ bibã amodo Mar. 14
de h̃ genimie vitis vsq̃ ĩ diẽ illũ cũ il-
lud bibã vobiscũ nouũ ĩ regno patris
mei. ‖ Et hymno dicto: exierũt in mõ- Mar. 14
tẽ oliueti. Tũc dicit illis iesus. ‖ Oẽs Joh. 18. a
vos scãdalũ patiemini ĩ me ĩ ista nocte. Mar. 14
‖ Scriptũ ẽ eñ. Percutiã pastorem: et Zach. 13
dispgent̃ oues gregis. Postq̃ aũt resur Mar. 14
rexero: ꝓcedã vos ĩ galileã. ‖ Rñdẽs aũt Joh. 16. f
petrꝰ ait illi. Et si oẽs scãdalizati fue- Mar. 14
rĩt ĩ te ego nũq̃ scãdalizabor. Ait il- Lu. 12. c
li iesus. Amẽ dico tibi: q̃ ĩ hac nocte D
anteq̃ gallus cantet: ter me negabis.
‖ Ait illi petrꝰ. Etiam si oportuerit me Mar. 14
mori tecũ nõ te negabo. Sit̃r ꝛ oẽs di
scipuli dixerũt. ‖ Tũc venit iesus cũ il- Mar. 14
lis in villã q̃ dicit̃ gethsemani. Et dix Lu. 22. d
it discipulis suis. ‖ Sedete hic: donec Joh. 18. a
vadã illuc ꝛ orẽ. Et assũpto petro ꝛ du Mar. 14
obꝰ filijs zebedei cepit cõtristari: ꝛ me
stus eẽ. Tunc ait illis. ‖ Tristis est aĩa Mar. 14
mea vsq̃ ad mortẽ. Sustinete hic: ꝛ vi Joh. 12. d
gilate mecũ. ‖ Et ꝓgressus pusillũ: ꝓci Mar. 14
dit ĩ faciẽ suã orãs: ꝛ dicẽs: ‖ Pat mi: Lu. 12. d
si possibile ẽ trãseat a me calix iste. Ue Mar. 14

Lu.22.e rũtñ nõ ſicut ego volo: ſʒ ſicut tu. ‖ Et
Mar.14.d venit ad diſcipulos ſuos ⁊ inuenit eos
Lu.22.e dormientes. ⁊ dicit petro: Sic nõ po-
tuiſtis vna hora vigilare mecũ? Vigi-
late ⁊ orate: vt nõ intretis ĩ tẽptationẽ
Mar.14.d ‖ Spũs quidẽ ꝓmpt⁹ ẽ: caro aũt infirma
Joh.6.g ‖ Iterũ ſcdo abijt ⁊ orauit: dicẽs: Pat
Mar.14.d mi: ſi nõ põt hic calix trãſire niſi bibã
illũ: fiat voluntas tua. Et venit iterũ: ⁊
⁊ inuenit eos dormiẽtes. Erãt eñ oculi
eoꝝ grauati. Et relict[is] illis: iterũ abijt ⁊
Mar.14.e orauit tertio. eũdẽ ſmonẽ dicẽs ‖ Tũc
venit ad diſcipulos ſuos: ⁊ dicit illis.
Joh.2.c Dormite iã ⁊ requieſcite. ‖ Ecce appro
E pinquabit hora: ⁊ fili⁹ hoĩs tradet in ma
n⁹ pctõꝝ. Surgite eam⁹. Ecce appro-
Mar.14.e pinquabit q̃ me tradet. ‖ Adhuc eo loquẽ
Lu.22.e. te: ecce iudas vn⁹ de duodeci venit: et
Joh.18.e cũ eo turba multa cũ gladijs ⁊ fuſtib⁹
Mar.14.e miſſi a pncipib⁹ ſacerdotũ ⁊ ſeniorib⁹
ppli. ‖ Qui aũt tradidit eũ: dedit illis ſi
gnũ dicẽs: Quẽcũqꝫ oſculat⁹ fuero ip-
ſe ẽ: tenete ẽ. Et cõfeſtim accedẽs ad ie
ſũ dixit: Aue rabbi. Et oſculat⁹ ẽ eũ.
Dixitqꝫ illi ieſus. Amice ad quid veni-
ſti? Tũc acceſſerũt ⁊ man⁹ iniecerũt in
Mar.14.e ieſũ: ⁊ tenuerũt eũ. ‖ Et ecce vn⁹ ex his
Lu.22.e q̃ erãt cũ ieſu: extẽdẽs manum exemit
Joh.18.b gladiũ ſuũ: ⁊ pcutiẽs ſuũ pncipis ſa-
cerdotũ amputauit auriculã ei⁹. Tũc
ait illi ieſus. Cõuerte gladiũ tuũ ĩ locũ
Geñ.9.a ſuũ. ‖ Oẽs eñ q̃ acceperint gladiũ: gla
Apo.13.c dio pibũt. An putas q2 nõ poſſũ roga
re patrẽ meũ: ⁊ exhibebit mihi modo
pl⁹ q̃ duodeci legiões angeloꝝ? Quõ
ḡ implebũt ſcpture? Quia ſic oportet
fieri. In illa hora dixit ieſus turbis.
Mar.14.e ‖ Tanq̃ ad latronẽ exiſtis cũ gladijs et
Lu.22.f fuſtib⁹ cõphẽdere me. Quotidie apud
Joh.18.d vos ſedebã docẽs ĩ tẽplo ⁊ nõ me tenu
F iſtis. Hoc aũt totũ factũ ẽ: vt adimple-
Mar.14.e rent ſcripture ꝓphãrũ. ‖ Tũc diſcipuli
Mr.14.f.L. oẽs relicto eo fugerũt: At illi tenẽtes
22.Jo.18.b ieſũ: duxerũt ad cayphã pncipẽ ſacer
Mr.14.f.L dotũ: vbi ſcribe ⁊ ſeniores cõuenerãt.
22.Jo.18.c ‖ Petrus aũt ſeq̃bat eũ a lõge: vſqꝫ in
atriũ pncipis ſacerdotũ. Et ingreſſus
introſedebat cũ miniſtris: vt videret fi
Mar.14.f nẽ. ‖ Principes aũt ſacerdotũ ⁊ oẽ cõ-
Lu.22.g ciliũ q̃rebãt falſũ teſtimoniũ ꝯ ieſum:
vt eũ morti traderẽt: ⁊ nõ inuenerũt:
cũ multi falſi teſtes acceſſiſſent. Nouiſ
ſime aũt venerũt duo falſi teſtes ⁊ dix-
Mar.14.f erũt: Hic dixit: ‖ Poſſũ deſtruere tẽplũ

dei: ⁊ poſt triduũ reedificare illud. Et Joh.2.d
ſurgẽs pnceps ſacerdotũ: ait illi. Nihil
rñdes ad ea q̃ iſti aduerſũ te teſtificãt
Jeſus autẽ tacebat. Et princeps ſacer
dotũ ait illi. ‖ Adiuro te ꝑ deum viuũ Mar.14.f
vt dicas nobis ſi tu es chriſtus filius Lu.22.g
dei. Dicit illi ieſus: Tu dixiſti. ‖ Verũ- Mr.14.f. L
tamẽ dico vobis: amodo videbitis fi- 22.g. Jo.6.g
liũ hominis ſedentẽ a dextris virtut[is]
dei ⁊ venientẽ in nubib⁹ in celi. ‖ Tũc Mar.14.g
princeps ſacerdotũ ſcidit veſtimenta
ſua dicẽſ. Blaſphemauit. Quid adhuc G
egemus teſtib⁹? Ecce nũc audiſtis blaſ
phemiã. Quid vobis videt? At illi re-
ſpondentes dixerũt. Reus eſt mortis.
‖ Tũc expuerũt in faciẽ ei⁹: ⁊ colaphis Eſa.50.c
eum cederũt. Alij aũt palmas in faciẽ Mr.14.g L.
eius dederũt dicẽtes: ꝓphetiza nobis 22.g Jo.18.d
chriſte. Quis eſt qui te pcuſſit. ‖ Petr⁹ Mr.14.g. L
vero ſedebat foris ĩ atrio: ⁊ acceſſit ad 22.f. Jo.18.c
eum vna ancilla dicens. Et tu cũ ieſu
galileo erat. At ille negauit corã om-
nib⁹ dicẽs: neſcio quid dicis. Exeũte aũt
illo: ianuã: vidit eũ alia ancilla: ⁊ ait
his qui erãt ibi. Et hic erat cũ ieſu na
zareno. Et iterũ negauit cũ iuramẽto:
q2 nõ noui hominẽ. Et poſt puſillũ ac
ceſſerũt qui ſtabant: et dixerũt petro.
Vere et ex illis es. Nam ⁊ loquela tua
te manifeſtũ facit. Tũc cepit deteſtari
⁊ iurare: quia nõ nouiſſet hominẽ. Et
cõtinuo gallus cãtauit. ‖ Et recordat⁹ Mar.14.g
eſt petrus verbi ieſu quod dixerat: priuſ- Lu.22.g
q̃ gall⁹ cãtet ter me negabis: Et egreſ
ſus foras fleuit amare. XXVII

Mane aũt facto: cõciliũ inierunt A
omnes principes ſacerdotũ ⁊ ſe
niores populi aduerſus ieſum:
vt eũ morti traderent: ‖ Et vinctũ ad- Mar.15.a. L
duxerũt eũ: ⁊ tradiderũt pontio pilato 23.c. Jo.18.e
pſidi. Tunc vidẽs iudas qui eum tra
didit q2 damnatus eſſet: penitentia du
ctus: retulit triginta argenteos princi
pibus ſacerdotum ⁊ ſeniorib⁹ dicens.
Peccaui: tradens ſanguinẽ iuſtũ. At
illi dixerunt: Quid ad nos: Tu videris
Et ꝓiectis argẽteis ĩ tẽplo receſſit: et
abiens laqueo ſe ſuſpendit. Principes
autẽ ſacerdotũ acceptis argenteis dix
erunt. Non licet eos mittere in corbo-
nã: quia pciũ ſanguinis eſt. Concilio
lio aũt inito: emerũt ex illis agrũ figu
li ĩ ſepulturã pegrinoꝝ: ‖ ꝓpt hoc voca- Act.1.a
t⁹ ẽ ager ille acheldemach: hoc ẽ ager ſã

Hiere. nō ē de textu ſm hie ro. nec in lib antiquis eſt: ſʒ guinis: vſqꝫ in hodiernū diē. Tūc iple
tū ē qđ dictū ē ꝑ hieremiā ꝓpham di-
cētē. ‖ Et acceperūt triginta argēteos:
ꝓciū appciati quē appciauerūt a filijs
Zach. 11. c iſrl: ⁊ dederūt eos i agrū figuli: ſicut cō
B ſtituit mihi dñs. ‖ Jeſus aūt ſtetit añ ꝓ
Mar. 15. a. L ſidē: ⁊ iterrogauit eū pſes dicens. Tu
23. a. Jo. 18. f es rex iudeoꝝ? Dicit illi ieſus. Tu di-
Mar. 15. a cis. ‖ Et cū accuſaret a pncipibꝰ ſacer-
Joh. 19. b dotū ⁊ ſenioribꝰ: nihil rńdit. Tūc dicit
illi pilatꝰ. Nō audis quāta aduſum te
dicūt teſtimonia? Et nō rńdit ei ad vl-
lū verbū: ita vt miraret pſes vehemēt
Mar. 15. a ‖ Per diē aūt ſolennē cōſueuerat pſes
Lu. 23. c ꝑplo dimittere vnū vinctū quē voluiſ
Mar. 15. a ſet. ‖ Habebat āt tūc vinctū inſignē q
Joh. 18. g dicebat barrabas. Cōgregatis ḡ illis dix
it pilatꝰ. Quē vultis dimittā vob: bar
rabā: an ieſuʒ q dicit chriſtꝰ? Sciebat
ei qꝫ ꝑ inuidiā tradidiſſent eū. Seden
te aūt illo ꝓ tribunali: miſit ad eū vx-
or eiꝰ dicēs: Nihil tibi ⁊ iuſto illi. Mul
ta eīm paſſa ſū hodie ꝑ viſū ꝓpt eum.
Mar. 15. a ‖ Principes āt ſacerdotū ⁊ ſeniores ꝑ-
Lu. 23. c ſuaſerūt ꝑplis vt peterēt barrabā: ieſū
Joh. 18. g vero ꝑderēt. Rńdēs āt pſes ait illis.
Act. 3. c Quē vultis vob de duobꝰ dimitti? At
C illi dixerūt: Barrabā. ‖ Dicit illis pila
Mar. 15. a tꝰ. Quid igit faciā de ieſu q dicit chri
Lu. 23. c ſtus? Dicūt oēs. Crucifigat. Ait illis p-
ſes. Quid ei mali fecit? At illi magis
clamabāt: dicētes: Crucifigat. Uidēs
aūt pilatꝰ qr nihil ꝓficeret ſʒ magis tu
multꝰ fieret: accepta aq lauit manꝰ co
rā ꝑplo dicēs. Innocēs ego ſū a ſāgui-
ne huiꝰ iuſti: vos videritis. Et rńdens
vniuſus ppls: dixit. Sāguis eiꝰ ſuper
Mr. 15. b. L. nos: ⁊ ſup filios nros. ‖ Tūc dimiſit il
23. c. Jo. 19. c lis barrabā: ieſū aūt flagellatū tradi-
Mar. 15. b dit eis vt crucifigeret. ‖ Tūc milites p
Joh. 19. a ſidis ſuſcipiētes ieſū i ꝓtorio: cōgrega
uerūt ad eū vniuſam cohortē: ⁊ exuen
tes eū: chlamydē coccineā circūdede-
rūt ei. Et plectentes coronā de ſpinis
poſuerūt ſup caput eiꝰ: ⁊ harudinē in
D dextra eiꝰ: ⁊ genuflexu añ eū: illudebāt
Mar. 15. b ei dicētes. ‖ Aue rex iudeoꝝ. Et expuē
tes i eū: acceperūt harūdinē ⁊ ꝑcutie-
bāt caput eiꝰ. Et poſtqꝫ illuſerūt ei: ex
uerūt eū chlamydē ⁊ induerūt eū veſti
Mar. 15. b mētis eiꝰ ⁊ duxerūt eū vt crucifigerēt.
Lu. 23. d ‖ Exeuntes āt iuenerūt hoiem cyreneū
Mar. 15. b. L noie ſymonē: hūc angariauerūt vt tol
23. c. Jo. 19. c leret crucē eiꝰ. ‖ Et venerūt i locū q d:

golgotha: qđ ē caluarie locꝰ. ‖ Et dede Mr. 15.
rūt ei vinū bibere cū felle mixtum. Et 23. e. Jo.
cū guſtaſſet: noluit bibere. Poſtqꝫ aūt
crucifixerūt eū diuiſerūt veſtimēta eiꝰ
ſortē mittētes: vt ipleret qđ dictū ē ꝑ E
ꝓpham dicētē. ‖ Diuiſerūt ſibi veſtimē Ps. 21.
ta mea: ⁊ ſup veſtē meā miſerūt ſortē.
Et ſedētes ſuabāt eū. ‖ Et impoſuerunt Mar. 15.
ſup caput eiꝰ cām ipiꝰ ſcriptā: hic ē 23. e Jo.
ieſus rex iudeoꝝ. Tūc crucifixi ſūt cuʒ
eo duo latrones: vnꝰ a dextris: ⁊ vnus
a ſiniſtris. Pretereūtes āt blaſphema- Mar. 15.
bāt eū: mouētes capita ſua ⁊ dicētes.
Vah q deſtruis tēplū dei: ⁊ i triduo il-
lud reedificas. ‖ Salua temetipm: ſi fi- Sap. 2.
lius dei es deſcēde de cruce. ‖ Silr et Mar. 15.
pncipes ſacerdotū illudētes cū ſcribis Lu. 23. c
⁊ ſenioribꝰ dicebāt. Alios ſaluos fecit
ſeipm nō pōt ſaluū facere. Si rex iſrl Mar. 15.
eſt: deſcēdat nūc de cruce ⁊ credimꝰ ei.
Cōfidit i deo: liberet nūc eū ſi vult. Dix
it ei: qr filiꝰ dei ſū. ‖ Idipſū aūt ⁊ latro Mar. 15.
nes q crucifixi erāt cū eo iproperabāt Lu. 23.
ei. A ſexta aūt hora tenebre facte ſunt
ſup vniuſā trā vſqꝫ ad horā nonā. Et
circa horā nonā clamauit ieſus voce
magna dicēs: Heli: heli: lama eſebtha F
ni. Hoc ē. ‖ Deꝰ meꝰ: deꝰ meꝰ: vt qd de- Mar. 15.
reliquiſti me? Quidā āt illic ſtantes: ⁊
audiētes dicebāt. Heliā vocat iſte ‖ Et Mar. 15.
cōtinuo currēs vnꝰ ex eis acceptā ſpō 23. e. Jo.
giā ipleuit aceto: ⁊ impoſuit harūdini: ⁊
dabat ei bibere. ‖ Ceteri vero dicebant. Mar. 15.
Sine: videamꝰ an veniat helias libe-
rāſ euʒ. Jeſus aūt iterū clamans voce
magna: emiſit ſpūm. Et ecce velū tēpli Mar. 15.
ſciſſū ē i duas ptes: a ſūmo vſqꝫ deorſū Lu. 23. f
Et trā mota ē: ⁊ petre ſciſſe ſunt: ⁊ mo Apo. 6.
numēta apta ſūt: ⁊ mlta corpa ſāctoꝝ
q dormierāt ſurrexerūt. Et exeūtes de
monumētis poſt reſurrectionē eiꝰ ve-
nerūt i ſāctā ciuitatē: ⁊ apparuerūt mul
tis. ‖ Cēturio āt ⁊ q cū eo erāt cuſtodiē Mar. 15.
tes ieſū viſo terremotu ⁊ his q fiebāt: Lu. 23. g
timuerūt valde dicētes. ‖ Uere filiꝰ dei Mar. 15.
erat iſte. Erāt aūt ibi mulieres multe
a longe: q ſecute erāt ieſū a galilea mi
niſtrātes ei: iter qs erat maria magda
lene: ⁊ maria iacobi: ⁊ ioſeph mr: ⁊ mr G
filioꝝ zebedei. ‖ Cū āt ſero factū eēt: ve Mar. 15.
nit qdā homo diues ab arimathia: no Lu. 23. g
mine ioſeph: q ⁊ ipſe diſcipulꝰ erat ie- Joh. 19.
ſu. Hic acceſſit ad pilatū: ⁊ petijt corpꝰ
ieſu. Tūc pilatꝰ iuſſit reddi corpꝰ. ‖ Et Mar. 15.

Lu.23.g accepto corpore ioseph īuoluit illud ī
Joh.19.g syndone mūda: ⁊ posuit illud ī monu-
mēto suo nouo: qđ exciderat ī petra.
Et aduoluit saxū magnū ad ostiū mo-
Mar.15.b numēti ⁊ abijt. ‖ Erat āt ibi maria mag
dalene ⁊ altera maria: sedētes ꝫ sepul-
chrū. Altera āt die q̄ ē post parasceuē:
cōuenerūt ꝓncipes sacerdotū ⁊ phari-
sei ad pilatū dicētes. Dn̄e recordati su
mꝰ: qꝛ seductor ille dixit adhuc viuēs:
post tres diesresurgā. Jube ḡ custodi-
ri sepulchrū vsq; ī diē tertiū: ne forte ve
niāt discipuli eiꝰ ⁊ furent eū: ⁊ dicāt
plebi: surrexit a mortuis: ⁊ erit nouissi
mꝰ error peior priore. Ait illis pilatꝰ.
Habetꝭ custodiā: ite custodite sicͭ scitꝭ.
Illi aūt abeūtes: munierūt sepulchrū:
A signātes lapidē cū custodibꝰ. XXVIII
Espere āt sabbati q̄ lucescit ī ꝓ-
Mar.16.a v ma sabbati: venit maria mag-
Lu.24.a dalene ⁊ altera maria videre se
Joh.20.a pulcrū. Et ecce tremorꝰ factꝰ ē magnꝰ
Angelos eī dn̄i descēdit de celo: ⁊ acce
dēs reuoluit lapidē: ⁊ sedebat sup eū:
Erat aūt aspectꝰ eiꝰ sicut fulgur: ⁊ ve-
stimētū eiꝰ sicut nix. Pre timore āt eiꝰ
exterriti sūt custodes: ⁊ facti sūt velut
Mar.16.b mortui. Rn̄dēs āt angelus dixit mulie
Lu.20.a ribꝰ. ‖ Nolite timere vos. Scio eī ꝙ ie
sum q̄ crucifixus ē q̄ritis. Nō ē hic: sur
B rexit eī. sicut dixit. Uenite ⁊ videte lo-
cū: vbi positꝰ erat dn̄s. Et cito euntes
dicite discipulis eiꝰ: qꝛ surrexit: ⁊ ecce
ꝓcedet vos ī galileā. Ibi eū videbitis:
Mar.16.b ecce ꝓdixi vob. ‖ Et exierūt cito de mo
Lu.24.b numento cū timore ⁊ gaudio magno:
currētes nūciare discipulis eiꝰ. Et ecce
iesus occurrit illis dicēs: Auete. Ille
āt accesserūt ⁊ tenuerūt pedes eiꝰ: ⁊ ad
orauerūt eū. Tūc ait illis iesus. Noli-
te timere. Ite nūciate fr̄ibus meis vt
C eant ī galileā: ibi me videbūt. Que cuꝫ
abijssent: ecce q̄dā de custodibꝰ venerūt
ī ciuitatē et nūciauerūt ꝓncipibꝰ sacer
dotū oīa q̄ facta fuerant. Et cōgregati
cū senioribꝰ: cōcilio: accepto pecuniā
copiosā dederūt militibꝰ dicētes. Dici
te qꝛ discipuli eiꝰ nocte venerūt: ⁊ fu-
rati sūt eū nob dormiētibꝰ. Et si hͦ au
ditū fuerit a ꝑside: nos suadebimꝰ ei:
⁊ securos vos faciemꝰ. At illi accepta
pecunia: fecerūt sicut erant edocti. Et
diuulgatū ē verbū istud apud iudeos
vsq; ī hodiernū diē. Undeci āt discipli
abierūt ī galileā ī montē vbi cōstitue- D
rat illͥ iesus. ‖ Et videntes eū adorauerūt Mar.16.f
q̄dā āt dubitauerūt. Et accedēs: iesus
locutꝰ ē eis dicēs. Data ē mihi oīs po
testas ī celo ⁊ ī t̄ra. Eūtes ḡ docete oēs
gētes: baptizantes eos ī noīe p̄ris ⁊ fi-
lij ⁊ spiritussācti: docentes eos seruare
oīa q̄cūq; mādaui vob. Et ecce ego vo
biscū sū oībꝰ diebꝰ: vsq; ad cōsūmatio
Explicit euāgeliū scd̄m (nē seculi.
Mattheū. Incipit ꝓlogꝰ sc̄ti Hierony
mi in euangeliū s̄m Marcum.
Arcus euāgelista dei electus
m ⁊ petri ī baptismate filiꝰ: at-
q; ī diuino s̄mōe discipulus
sacerdotiū ī isr̄l agēs s̄m carnē leuita
ad fidē christi ꝯuersus: euāgeliū ī ita-
lia scripsit: ostēdēs ī eo quid ⁊ generi
suo deberet: ⁊ christo. Nā initiū ꝓnci-
pij ī voce ꝓphetice exclamationis in-
stituēs ordinē leuitice electionis ostē-
dit: vt ꝓdicās ꝓdestinatū iohānē filiū
zacharie ī voce angeli ānūciantꝭ emis
sum: nō solū verbū carnē factū: sꝫ ⁊ cor
pꝰ dn̄i ī oīa p verbū diuine vocis ani-
matū in initio euagelice ꝓdicationis
ostēderet: vt q̄ hec legēs sciret cui ini-
tiū carnis ī dn̄o: ⁊ iesu aduenientis ha-
bitaculū caro deberet agnoscere: atq;
ī se verbū vocis qđ ī cōsonātibꝰ ꝑdide
rat inueniret. Deniq; cū ꝑfecti euāgelij
opꝰ intrans: ⁊ a baptismo dn̄i ꝓdicare
deū inchoās: nō laborauit natiuitateꝫ
carnis quā ī priorībꝰ viderat dicere: sꝫ
totiꝰ exprimēs expositionē desti: ieiu
niū nūeri: tēptationē diaboli: cōgrega
tionē bestiarū ⁊ ministeriū ꝓtulit an-
gelorum: vt instituēs nos ad ītelligēdū:
singula ī breui cōpingēs ne auctori-
tatē facte rei demeret: ⁊ ꝑficiēdi operis
plenitudinē nō negaret. Deniq; ampu-
tasse sibi post fidē pollicē dicitur: vt sa-
cerdotio reprobus haberetur: sꝫ tm̄ con
sentiēs fidei ꝓdestinata potuit electio
vt nec sic ī ope verbi ꝑderet: qđ prius
meruerat ī genere. Nā alexādrie ep̄us
fuit. Cuiꝰ p singula opꝰ fuit: scire ⁊ euā-
gelij in se dicta disponere: ⁊ disciplinā
legꝭ ī se agnoscere: ⁊ diuinā ī carne dn̄i
intelligere naturā. Que ī nos ꝓmū re-
quiri oportet: de hinc inq̄sita volumꝰ
agnosci habentes mercedē exhortatio
nis: qm̄ q̄ plantat ⁊ q̄rigat vnū sūt: q̄
autē incrementū prestat: deus est.

Incipit Registrū in euāgeliū Marci.
E sancto iohanne baptista ⁊
1 D victu ⁊ habitu eiusdē: bapti
zatus iesus ⁊ temptatꝰ vicit
predicās penitētiā. Petrū ⁊
ceteros sequi iubet. hominē ab immū
do spiritu eripuit: socrū petri a febribꝰ
liberat: leprosum mundat.
2 Paraclytū iubet tollere grabatū: leui
alphei seq̄ se iubet: ⁊ dicit nō eē opꝰ sa
nis medicū discipuli sabbato spicas
3 In synagoga sabbato curat (euellūt.
habētē aridā manū: ⁊ multos sanat: et
spūs imūdi clamabāt. Tu es filiꝰ dei:
duodecim noīa apostoloꝝ. Scribe di-
cebāt ꝙ in ṗncipe demonioꝝ eijceret
demonia: matrē ⁊ frēs dicit q̄ faciunt
4 Parabolā semināntis (volūtatē dei.
dicit: de mensura: de semine iactato in
terram: de grano synapis: nauigans
tempestatem sedat.
5 Demoniorum legionem ab homine
expellit sanat mulierē a ꝓfluuio san-
guinis archisynagogi filiā mortuam
6 suscitauit. Dicebāt iesū fabri filiū: ꝓ-
phetā nō sine honore eē nisi in patria
sua: vocat duodecim ⁊ cepit eos mitte
re binos cū p̄ceptꝭ: herodes dixit iesū
iohānē baptistā. Alij dicebāt ꝙ quia
helias est: alij qꝛ ꝓpheta: de capite io-
hānis: de regressu apl'oꝝ ad iesū: de q̇n
qꝫ panibꝰ ⁊ duobꝰ piscibꝰ. Jesus supra
mare ābulat: ⁊ infirmos sanat: ⁊ q̊tq̊t
tāgebāt eum salui fiebant.
7 De manibꝰ nō lotis: ⁊ ea magis coinq̇
nare hoiem q̄ exeunt de ore: filiā syro-
phenisse a demonio liberat dicēs: nō ē
bonū sumere panē filioꝝ ⁊ mittere ca-
nibꝰ: surdū ⁊ mutū curat dicēs ei effe-
8 De septē panibꝰ ⁊ pisciculis pau (ta.
cis sitiauit quattuor milia hoim: de si
gno ione p̄cepit caueri a fermēto pha
riseoꝝ ⁊ herodis: ⁊ venit bethsaida ⁊
de sputo ⁊ īpositiōe manꝰ: ceci oculos
aperit: petrū post cōfessionē: qꝛ christꝰ
filiꝰ dei eēt dure increpat: dicēs: vade
retro sathanas: ⁊ turbe cū discipulis
dixit. Si q̇s vult me seq̄ deneget semet
ipsū: ⁊ q̄ me cōfessus fuerit ⁊ ꝟba mea
9 Jesus in mō (in generatione ista ⁊c̄.
te trāsfiguratꝰ: dixit quia helias venit
Eiecto surdo ⁊ muto spiritu dicit dis-
cipulis: hoc genꝰ in nullo potest exir-
nisi oratione ⁊ ieiunio: p̄dicit passio-
nē suā: humilitatē docet: ⁊ nō esse ꝓhi
bendū q̄ in nomine eiꝰ virtutē facit: d̄
calice aque: de scandalo manꝰ: pedis:
Vxorē nō dimittendā (oculi: de sale. 10
nisi ob fornicationē: iesus dixit: sinite
ꝑuulos venire ad me dixit. Nemo bo-
nus nisi vnus deꝰ: dixit: vade vende q̄
cūqꝫ habes ⁊ da pauperibꝰ: difficile q̄
pecunias habēt ī regnū dei introibūt
q̄ si suis renūciauerit centuplū accipi-
et. Erūt primi nouissimi: ⁊ venturā si-
bi passionē: petitio filioꝝ zebedei: qui
voluerit ī vobis primꝰ esse: erit oim ser
uus: filiꝰ hois nō venit vt ministraretꝰ
ei: sed vt ministraret: de ceco mēdican
De pullo asine: de ficu (te curato. 11
quā dn̄s maledixit cū esuriijt: de tēplo
eijcit vēdētes ⁊ ementes. Sacerdotes
⁊ scribe querebāt quomō eū ꝑderēt: fi-
cū aridā factā radicitus: nō hesitandū
in corde: credite qꝛ accipietis q̄ petitꝭ
dimittite si quid habetis aduersus ali
quē in oratione. Interrogatus in qua
potestate hec facis.
Parabolā de vinea ⁊ colonis: de dena 12
rio cesarꝭ: de muliere que septē fratres
habuit: de primo mandato interrogatꝰ
⁊ interrogantē dicit nō esse longe a re
gno dei: dicit. Quomodo dicūt scribe
christū esse filiū dauid cū sit dn̄s: dicit
cauere a scribis: de vidua ⁊ gazophila
De tēpli structura: de venturis (tio. 13
ante diē iudicij: de passione martyruꝫ
de abominatione ⁊ fuga ⁊ pregnātibꝰ
de tribulationibꝰ: abbreuiatio dierū:
de pseudo christis ⁊ ꝓphetis: sol obte-
nebratꝰ ⁊ luna nō dabit splendorē suū
stelle erūt decidētes ⁊c̄. de aduētu chri
sti: parabola ficus: diē ⁊ horam nemo
scit: vigilate ⁊ orate nescitꝭ tempus.
De vnguēto effuso suꝑ caput iesu: ꝓdi 14
tio iude: cū discipl'is māducauit pasca
dicit vnꝰ vr̄m me tradet: de sacramen
to corꝑis ⁊ sāguinis ⁊c̄. ⁊ captio iesu.
Vinctū iesū duxerūt ad pilatū: ⁊ illusio 15
⁊ crucifixio: ⁊ mors: et sepultura: iesu
Resurrectio ⁊ ostēsio eius: (christi. 16
⁊ ꝙ p̄dicare iubet euāgelium.
Explicit Registrū. Incipit euangeli
um sm̄ Marcum.

Nitium euan A
1 gelij iesu christi filij dei
sicut scriptū est in esaia

Malach.3.a prophets.‖Ecce mitto angelum meū an
Mat.11. te faciem tuā: qui pparabit viā tuam
Lu.7.d ante te.‖Uox clamātis in deserto. Pa
Is.40.a rate viā dñi: rectas facite semitas ei⁹.
Mat.3.a Fuit in deserto iohānes baptizans et
Joh.3.a pdicās baptismum penitētie: in remis
Mat.3.a sionē peccatorū.‖Et egrediebant ad eū
Lu.3.a om̄is iudee regio: ꝛ hierosolymite vni
Joh.3.e uersi et baptizabant ab illo in iorda-
Mat.3.a nis flumie: cōfitētes pctā sua.‖Et erat
iohannes vestitus pilis camelorū ꝛ zo-
na pellicea circa lumbos eius: ꝛ locu-
stas ꝛ mel silvestre edebat: ꝛ pdicabat
Mat.3.c.L.3.c dicēs.‖ Uenit fortior me post me: cui⁹
Joh.1.d nō sum dignus procūbens soluere corri
Mat.3.c.L.3.c giam calciamētorū ei⁹.‖Ego baptiza-
Joh.1.d ui vos ī aqua ille vero baptizabit vos
Mat.3.d spiritusancto.‖ Et factū est in diebus
Lu.3.d illis venit iesus a nazereth galilee et
Joh.3.e baptizatus est a iohanne in iordane.
Et statim ascendēs de aq̄: vidit celos
apertos: ꝛ spiritūsāctū tanq̄ columbā de
Mat.3.d cendentē ꝛ manētē ī ipo. Et vox facta
Lu.3.c est de celis.‖Tu es fili⁹ me⁹ dilect⁹ in
2.Pe.1.d te cōplacui.‖Et statim spūs expulit eū
Mat.4.a in desertū. Et erat in deserto q̄dragin-
Lu.4.a ta dieb⁹ ꝛ q̄draginta noctib⁹: ꝛ tēpta-
bat a sathana. Eratq̄ cū bestijs: ꝛ an-
Mat.4.d geli ministrabant illi. ‖Postq̄ autem
tradit⁹ ē iohānes: venit iesus in gali-
leā: pdicās euāgeliū regni dei: ꝛ dicēs
Qm̄ īpletū ē tpus: ꝛ appropinq̄bit re-
Mat.4.c gnū dei.‖Penitemini ꝛ credite euāge
Act.3.d lio. Et pteriēs sec⁹ mare galilee: vidit
simonē ꝛ andreā frēm ei⁹ mittētes re
Mat.4.c tia ī mare.‖Erāt eī piscatores. Et dix-
Lu.5.b it eis iesus. Uenite post me ꝛ faciā vos
fieri piscatores hoim. Et protin⁹ relict
Mat.4.d retib⁹ secuti sūt eū.‖Et pgressus inde
pusillū vidit iacobū zebedei ꝛ iohānē
frēm ei⁹ ꝛ ipos cōponētes retia ī naui
ꝛ statim vocauit illos. Et relicto patre
suo zebedeo ī naui cū mercenarijs: se-
Lu.4.e cuti sūt eū‖Et ingrediunt capharnauz
C ꝛ stati sabbatis igressus ī synagogā do-
Mat.7.d cebat eos‖Et stupebant sup doctrina
Lu.2.g ei⁹. Erat eī docēs eos q̄si ptātē habēs
Lu.4.e ꝛ nō sicut scribe. Et erat ī sinagoga eo
rū hō ī spū imūdo: ꝛ exclamauit dicēs
Quid nob ꝛ tibi iesu nazarene? Ueni-
sti pdere nos. Scio q̄ sis sāct⁹ dei. Et
cōminat⁹ est ei iesus dicēs. Obmute-
sce: ꝛ exi de hoie. Et discerpēs eū spūs
immūdus: ꝛ exclamās voce magna: ex

ijt ab eo. Et mirati sūt oēs ita vt cōq̄-
rerent inter se dicētes. Quid nā ē hoc
Que nā doctrina hec noua? Quia ī po
testate spiritib⁹ imūdus impat ꝛ obe-
diūt ei. Et pcessit rumor ei⁹ statim in
oēm regionē galilee‖ Et ptin⁹ egredi Mat.8.b
entes de sinagoga: venerūt ī domū si- Lu.4.f
monis ꝛ andree cū iacobo ꝛ iohanne.
Recūbebat aūt socrus simōis febrici-
citās: ꝛ statim dicūt ei d illa. Et acce-
dēs eleuauit eā apphēsa manu ei⁹: et
cōtinuo dimisit eā febris ꝛ mistrabat
eis‖Uespe āt facto cū occidisset sol: af- Lu.4.g
ferebāt ad eū oēs male hn̄tes ꝛ demo- D
nia habētes: ꝛ erat ois ciuitas cōgre-
gata ad ianuā. Et curauit mltos qui
vexabāt varijs languorib⁹‖Et demo- 1.5.b
nia multa eijciebat ꝛ nō sinebat ea lo
q̄ q̄m sciebāt eū. Et diluculo valde sur
gēs egressus abijt ī desertū locū: ibiq̄
orabat. Et psecut⁹ ē eū simō: ꝛ q̄ cū il
lo erāt. Et cū inuenissent eū: dixerūt ei
q̄r oēs q̄rūt te. Et ait ill. Eam⁹ ī pxi-
mos vicos ꝛ ciuitates vt ꝛ ibi pdicē.
Ad hoc eī veni. Et erat pdicās ī syna-
gogis eorū ꝛ ī oī galilea: ꝛ demonia de
ijciens‖ Et venit ad eū leprosus dep- Mat.8.a
cans eū: ꝛ genu flexo: dixit: Si vis po- Lu.5.c
tes me mūdare. Jesus āt misert⁹ eius
extēdit manū suā: ꝛ tāgens eū ait illi.
Uolo: Mūdare: Et cū dixisset: stati dis
cessit ab eo lepra: ꝛ mūdat⁹ ē. Et cōmi
nat⁹ ē ei statimq̄ eiecit illū: ꝛ dicit ei.
‖Uide nemini dixeris: sz vade oñde te
principi sacerdotū: ꝛ offer p emūdatio Mat.8.a
ne tua q̄ pcepit moyses ī testimoniū il Lu.5.c
lis. Et egressus cepit pdicare ꝛ diffa-
mare smonē: ita vt iā nō posset mani-
feste introire ī ciuitatē sz foris ī desertis
locis eē: ꝛ cōueniebāt ad eū vndiq̄. II
Et iterū intrauit capharnaū post A
e dies octo: ꝛ auditū ē q̄ ī domo
eēt ꝛ cōuenerūt multi: ita vt nō
caperet neq̄ ad ianuā: ꝛ loquebat eis
vbū‖Et venerūt ad eū ferētes paralyti- Mat.9.a
cū: q̄ a q̄ttuor portabat. Et cū nō pos- Lu.5.d
sent offerre eū illi p turba: nudauerūt Jo.5.a
tectū vbi erat: ꝛ patefacientes submi-
serūt grabatū in q̄ paralytic⁹ iacebat.
Cū aūt vidisset iesus fidē illorū ait pa-
ralytico. Fili dimittunt tibi peccata
tua. Erāt aūt illic q̄dā de scribis sedē
tes: ꝛ cogitātes ī cordibus suis. Quid
hic sic loquit? Blasphemat‖Quis pōt Lu.5.d

1.Cor.2.d dimittere peccã nisi solꝰ deꝰ.‖Quo sta-
B tim cognitio iesus spũ suo: qꝛ sic cogi-
tarẽt itra se: dicit illis. Quid ista cogi
Mat.9.a tatis i cordibꝰ vr̃is.‖Quid ẽ faciliꝰ: di
Lu.5.e cere paralytico: dimittũtᷣ tibi peccã tua:
an dicere: surge tolle grabatũ tuum ꝛ
ambula? Ut aũt sciatis: qꝛ filius hoïs
habet ptãtẽ i terra dimittẽdi peccã: ait
Mat.9.a paralytico.‖Tibi dico surge: tolle gra
Lu.5.e batũ tuũ ꝛ vade i domũ tuã. Et statim
Joh.5.b surrexit ille: ꝛ sublato grabato abijt i-
de corã oïbꝰ: ita vt mirarẽtᷣ oẽs: ꝛ ho-
norificarẽt deũ dicẽtes: qꝛ nũq̃ sic vi
Mat.9.a dimꝰ.‖Et egressus ẽ rursus ad mare:
Luc.5.f oisq̃ turba veniebat ad eũ et docebat
eos. Et cũ pteriret vidit leui alphei se
dentẽ ad teloneũ: ꝛ ait illi. Seq̃re me.
Mat.9.a Et surgẽs secutꝰ ẽ eũ.‖Et factũ ẽ cum
Lu.5.f accũberet i domo illiꝰ: multi publica-
C ni ꝛ peccõres simul discũbebãt cũ iesu
discipulis eiꝰ. Erãt ei multi q̃ sequebã
tur eũ. Et scribe ꝛ pharisei vidẽtes: qꝛ
mãducaret cũ publicãis ꝛ peccõribꝰ: ꝛ
Mat.9.b dixerũt discipulᷣ eiꝰ.‖Quare cũ publi-
Lu.5.f canis ꝛ peccõribꝰ mãducat ꝛ bibit ma-
gister vr̃? Hoc audito iesus ait illᷣ. Nõ
necesse habẽt sani medico: sed q̃ male
1.Timo.1.c habẽt.‖Nõ ei veni vocare iustos: sed
peccõres: Et erãt discipuli iohannis et
pharisei ieiunãtes: ꝛ veniũt ꝛ dicũt il-
Lu.5.f li.‖Quare discipuli iohannis ꝛ phari-
seoꝝ ieiunãt: tui ãt discipuli nõ ieiu-
Mat.9.b nãt.‖Et ait illis iesus. Nũq̃d pñt filij
Lu.5.g nuptiaꝝ quãdiu spõsus cũ illᷣ ẽ ieiuna
re? Quãto tpe habẽt secũ spõsũ ñ pñt
D ieiunare. Uenient aũt dies cũ auferetᷣ
ab eis spõsus: ꝛ tũc ieiunabũt i illᷣ die-
bꝰ. Nemo assumẽtũ pãni rudis assuit
vestimẽto veteri. Alioq̃n aufert supple
mẽtũ nouum a veteri: ꝛ maior scissura
fit. Et nemo mittit vinũ nouũ i vtres
veteres: alioq̃n dirũpet vinũ vtres et
vinũ effundetᷣ: ꝛ vtres pibũt. Sꝫ vinũ
Mat.12.a nouũ i vtres nouos mitti debet.‖Et
Lu.6.a factũ ẽ iterũ cũ dñs sabbatᷣ ambula-
ret p sata: ꝛ discipuli eiꝰ ceperũt pgre-
di ꝛ vellere spicas. Pharisei aũt dice-
bãt ei. Ecce q̃d faciũt discipuli tui sab
1.Re.21.b batis qđ nõ lꝫ. Et ait illis.‖Nũquã le
Mat.12.a gistis q̃d fecerit dauid qñ necessitatẽ
Lu.6.a habuit ꝛ esuriũt ipe: ꝛ q̃ cũ eo erãt: quõ
introiuit i domũ dei sub abiathar pn-
cipe sacerdotũ: ꝛ panes ppositiõis mã
ducauit q̃s nõ licebat mãducare nisi
solis sacerdotibꝰ ꝛ dedit eis ꝛ q̃ cũ eo
erãt? Et dicebat eis. Sabbatũ pter
hoïem factũ ẽ: ꝛ nõ hõ pter sabbatũ. Ma.
‖Itaq̃ dñs ẽ filiꝰ hoïs etiã sabbati. Lu.6.
T introiuit iterũ i syna- III A
e gogã ꝛ erat ibi hõ habẽs manũ
aridã.‖Et obŝuabãt eũ si sab- Mat.
batis curaret: vt accusarẽt illũ. Et ait
hoi habẽti manũ aridã. Surge i medi
um. Et dicit eis.‖Licet sabbatᷣ bñfa- Mat.
cere an male: aïam saluã facere an pde Lu.6.
re? At illi tacebãt. Et circũspiciẽs eos
cũ ira: cõtristatꝰ sup cecitate cordᷣ eoꝝ
dicit hoi. Extẽde manũ tuã. Et exten-
dit ꝛ restituta ẽ manꝰ illi.‖Exeũtes ãt Mat.
pharisei: statim cũ herodianis ɔsilium Joh.
faciebãt adũsus eũ: quõ eũ pderẽt. Je-
sus ãt cũ discipulis suis secessit ad ma
re:‖ꝛ multa turba a galilea ꝛ iudea se Mat.
cuta ẽ eũ. Et ab hierosolymis ꝛ ab idu Lu.4.
mea ꝛ trãs iordanẽ ꝛ q̃ circa tyrũ ꝛ sy Joh.6.
donẽ: mltitudo magna audiẽtes q̃ fa-
ciebat venerũt ad eũ. Et dixit iesus di B
scipulis suis: vt i nauicula sibi deŝui-
rent pter turbã ne cõprimerẽt eum.
Multos ei sanabat: ita vt irruerẽt in
eũ vt illũ tãgerẽt quotq̃t hẽbãt plagas
Et spũs imũdi cũ illũ videbãt pcide-
bãt ei:‖ꝛ clamabãt dicẽtes. Tu es fili Lu.4.
us dei. Et vehemẽt cõminabatᷣ eis ne
manifestarẽt illũ.‖Et ascẽdẽs i mõtẽ Mat.
vocauit ad se q̃s voluit ipe: ꝛ venerũt Lu.9.
ad eũ. Et fecit vt essent duodecim cũ il
lo: ꝛ vt mitteret eos pdicare. Et dedit
illis ptãtẽ curãdi ifirmitates: ꝛ eijciẽ-
di demonia.‖Et iposuit simoni nomẽ Mat.
petrꝰ. Et iacobũ zebedei: ꝛ iohãnẽ fra Luc.6.
trẽ iacobi: ꝛ iposuit eis noïa boaner- Act.1.
ges: qđ est filij tonitrui. Et andream ꝛ
philippũ ꝛ bartholomeũ ꝛ mattheũ: ꝛ C
thomã ꝛ iacobũ alphei ꝛ thadeũ ꝛ si-
monẽ chananeũ: ꝛ iudã scarioth q̃ et
tradidit illũ. Et veniũt ad domũ. Et
ɔuenit iterũ turba: ita vt ñ possent neq̃
panẽ manducare. Et cũ audissent sui:
exierũt tenere eũ Dicebãt ei qm̃ i furorẽ
ṽsus ẽ.‖Et scribe q̃ ab hierosolymis
descẽderãt dicebãt qm̃ beelzebub hꝫ: ꝛ Mat.
qꝛ i pncipe demonioꝝ eijcit demonia Lu.11.
Et cõuocatis eis i pabolis dicebat illᷣ Mat.
Quõ põt sathanas sathanã eijcere? Et Luc.
si regnũ in se diuidatᷣ: nõ põt regnum
illud stare. Et si domꝰ sup semetipam
disptiatᷣ: nõ põt domus illa stare. Et si

sathanas cõsurrexerit i semetipm: dis-
pertit⁹ ē: ⁊ non poterit stare sꝫ finē ha
D ber. Nemo põt vasa fortꝭ ingressus in
domū diripe nisi pri⁹ fortem alliget: ⁊
Mat.12.c tūc domū ei⁹ diripiet‖Amē dico vob:
Lu.12.b qm̄ oia dimittent̄ filijs hoim peccata
et blasphemie qbus blasphemauerīt.
Qui autem blasphemauerit in spiritū
sanctū nõ habebit remissionē in etnū:
sꝫ re⁹erit eterni delicti: qm̄ dicebat spi
Mat.12.d ritū imundū habet‖Et veniunt mater
Lu.8.c eius ⁊ fratres: ⁊ foris stantes miserunt
ad euz vocãtes eū. Et sedebat circa eū
turba ⁊ dicūt ei: Ecce mater tua ⁊ fra
tres tui: foris q̄runt te. Et rñdens eis
ait: Que est mater mea ⁊ fratres mei?
Et circūspiciēs eos q̄ in circuitu ei⁹ se
debãt ait: Ecce mater mea ⁊ frēs mei.
Qui eñ fecerit voluntatē dei: h̄ frater
meus et soror mea ⁊ mater est. IIII
A ‖T iterū cepit docere ad mare ⁊
Lu.5.a e ꝯgregata ē ad eū turba multa:
ita vt i nauim ascēdens sederet
i mari: ⁊ oīs turba circa mare sup ter-
ram erat: ⁊ docebat eos i pabolis mul
ta: ⁊ dicebat illis i doctrina sua. A udi-
Mat.13.a te Ecce exijt semināś ad semināđū‖Et
Lu.8.a dū semiat aliud cecidit circa viã ⁊ ve-
nerūt volucres celi ⁊ comederūt illđ.
Aliud ꝟo cecidit sup petrosa vbi ñ ha
buit terrã multã ⁊ statim exortū ē: qm̄
nõ habebat altitudinē terre ⁊ qñ exor
tus ē sol exestuauit: ⁊ eo ꝙ non habe-
bat radicē exaruit. Et aliud cecidit in
spinas: ⁊ ascēderūt spine ⁊ suffocauerūt
illud: ⁊ fructū nõ dedit. Et aliud ceci-
dit in terrã bonã ⁊ dabat fructū ascen
dentē ⁊ crescētē: ⁊ afferebat vnū trice-
simū: ⁊ vnū sexagesimū ⁊ vnū centesi-
B mū. Et dicebat: Qui habet aures au-
diēdi audiat. Et cū eēt singularꝭ iter
rogauerūt eū hi q̄ cū eo erãt duodecim:
Mat.13.b pabolam. Et dicebat eis‖Uobis datū
Jo.12 ē nosse mysteriū regni dei: illꝭ aūt q̄ fo
Esa.6.c ris sūt in parabolis oia fiūt‖vt viden
Act.28.f tes videãt ⁊ nõ videãt: ⁊ audiētes au
diãt ⁊ nõ itelligant: ne qñ ꝯuertãt̄ et
dimittãt̄ eis pctã. Et ait illis: Nescitꝭ
parabolã hãc? Et quõ oēs parabolas
Mat.13.c cognoscetis‖Qui seminat: verbū semi-
Lu.8.b nat. Hi aūt sunt q̄ circa viã vbi semi-
nat̄ verbum: ⁊ cum audierint: ꝯfestim
venit sathanas ⁊ aufert verbū qđ semi
natū est in cordib⁹ eoꝝ. Et hi sūt simi

liter q̄ sup petrosa seminant̄: q̄ cuz au
dierint verbū: statim cum gaudio acci
piūt illud ⁊ nõ habēt radicē in se: sed
tempales sunt: deinde orta tribulatio
ne ⁊ psecutiõe ꝓpter verbū: ꝯfestim scã
dalizant̄. Et alij sūt q̄ i spinis seminã
tur. Hi sūt q̄ verbū audiunt ⁊ erūne se
culi ⁊ deceptio diuitiarū: ⁊ circa reliq̄
ꝯcupiscētie introeūtes suffocãt ꝟbū:
et sine fructu efficit̄. Et hi sūt q̄ super
terrã bonaz seminati sūt: q̄ audiūt ꝟbū C
⁊ suscipiūt: ⁊ fructificãt: vnū tricesimū
vnū sexagesimū ⁊ vnū cētesimū‖Et di Mat.5.b
cebat illis. Nūqđ venit lucerna vt sub L.8.c.⁊.11.e
modio ponat̄ aut sub lecto? Nõne vt
sup candelabrū ponat̄‖Nõ est eñ ali- Mat.10.c
quid absconditūz qđ nõ manifestetur Lu.8.c
nec factū ē occultū qđ nõ veniat i pa-
lam. Si q̄s habet aures audiendi au-
diat. Et dicebat illis: Uidete q̄d audi
atis‖In q̄ mensura mēsi fueritꝭ: reme Mat.7.a
tiet̄ vobis: et adijciet̄ vobis.‖Qui eñ Lu.6.f
habet dabit̄ illi: ⁊ q̄ nõ habet: etiã qđ Mat.13.b.⁊
habet auferet̄ ab eo. Et dicebat: Sic 25.c. Lu.8.c
ē regnū dei quēadmodū si homo iaci- et.19.d
at sementē in terrã et dormiat: ⁊ exur-
gat nocte ⁊ die: ⁊ semē germinet: ⁊ in-
crescat: dum nescit ille. Ultro eñ terra
fructificat: pmū herbã: deinde spicam
deinde plenū frumētū in spica. Et cuz
ex se ꝓduxerit fruct⁹ statim mittit fal
cem: qm̄ adest messis. Et dicebat: Cui
assimilabim⁹ regnum dei: aut cui para
bole cõparabim⁹ illđ‖Sicut granū sy Mat.13.d
napis qđ cū seminatū fuerit in t̃ra mi Lu.13.d
nus ē oib⁹ seminib⁹ q̄ sūt i terra: ⁊ cū
natū fuerit ascēdit in arborē: ⁊ fit ma
ius oibus olerib⁹: ⁊ facit ramos mag
nos: ita vt possint sub vmbra ei⁹ aues D
celi habitare‖Et talib⁹ multꝭ parabo- Mat.13.e
lis loquebat̄ eis verbū ꝓut poterant
audire: sine parabola aūt non loq̄bat̄
eis. Seorsū aūt discipulis suis dissere
bat oia‖Et ait illis in illa die cuz sero Mat.8.c
esset factū. Transeam⁹ ꝯtra. Et dimit- Lu.8.d
tentes turbã assumūt eū ita vt erat in
naui: ⁊ alie naues erãt cum illo. Et fa-
cta ē ꝓcella magna venti: ⁊ fluct⁹ mit
tebat i nauim: ita vt impleret̄ nauis.
Et erat ipe i pupi sup ceruical dormi-
ens: ⁊ excitãt eū: ⁊ dicūt illi. Magister:
nõ ad te ptinet: q: perim⁹. Et exurgēs
cõminatus ē vēto ⁊ dixit mari: Tace:
obmutesce. Et cessauit vēt⁹: ⁊ facta est

Mat.8.c tranqllitas magna. Et ait illis‖ Quid ti
midi estis? Necdũ habetis fidẽ. Et timu
erunt timore magno: ⁊ dicebant ad al
Lu.8.d terutrũ‖ Quis putas ẽ iste: qr vẽt⁹ ⁊ ma
B T venerũt (re obediũt ei. V
e trãffretũ maris ĩ regionẽ gerase
Mat.8.d noꝝ‖ Et exeũti ei ꝺ naui statim
Lu.8.e occurrit ꝺ monumẽtis hõ ĩ spũ ĩ mũdo
q̇ domiciliũ habebat ĩ monumẽtis. Et
neq̃ catenis iã q̇sq̃ poterat eũ ligare:
qm̃ sepe cõpedib⁹ ⁊ catenis vinct⁹ diru
pisset catenas: ⁊ cõpedes cõminuisset:
nemo poterat eũ domare. Et semp die
ac nocte ĩ monumẽtis ⁊ ĩ montib⁹ erat
clamãs: ⁊ ꝯcidẽs se lapidib⁹ Uidẽs ãt
iesũ a lõge cucurrit ⁊ adorauit eum: et
clamãs voce magna dixit. Quid mihi
⁊ tibi iesu fili dei altissimi? Adiuro te
ꝑ deuz ne me torq̃as. Dicebat eñ illi:
Exi spũs imũde ab hoĩe isto. Et iterro
gabat eũ. Qꝺ tibi nomẽ ẽ? Et dicit ei
Legio mihi nomẽ ẽ: qr multi sum⁹. Et
depcabatᷣ eũ multũ ne se expelleret ex
B regionẽ. Erat aũt ibi circa mõtẽ grex
porcoꝝ magn⁹ pascẽs ĩ agris. Et dep-
Mat.8.d cabãtᷣ euz spũs. dicẽtes‖ Mitte nos in
Lu.8.e porcos: vt ĩ eos itroeamus. Et cõcessit
eis stati iesus. Et exeũtes spũs imũdi
ĩtroierũt ĩ porcos: ⁊ magno ĩpetu grex
p̃cipitat⁹ est ĩ mari ad duo milia: ⁊ suf-
Lu.8.e focati sũt ĩ mari.‖ Qui ãt pascebãt eos
fugerũt: ⁊ nũciauerũt ĩ ciuitatẽ ⁊ ĩ agros
Et egressi sũt videre q̇d esset facti: ⁊ ve
nerũt ad iesũ: ⁊ vidẽt illũ q̇ a demonio
vexabatᷣ sedẽtẽ vestitũ ⁊ sane mẽtis: et
timuerũt. Et narrauerũt illis q̇ viderãt
q̃lis factũ eẽt ei q̇ demoniuz habuerat
⁊ ꝺ porcis. Et rogare ceperũt eũ vt disce
Lu.8.f deret ꝺ finib⁹ eoꝝ‖ Cumq̃ ascẽderet na
uim: cepit illũ depcari q̇ a demonio ve
xatus fuerat vt eẽt cũ illo: ⁊ nõ admi-
sit eũ: sꝫ ait illi: Uade ĩ domum tuã ad
tuos: ⁊ annũcia illis q̃nta tibi dñs fece-
rit: ⁊ misert⁹ sit tui. Et abijt ⁊ cepit p̃di
C care ĩ decapoli: q̃nta sibi fecisset iesus
Mat.9.c ⁊ oẽs mirabãtᷣ‖ Et cũ ascẽdisset iesus ĩ
Lu.8.f nauim rursus trãffretũ: ꝯuenit turba
mlta ad eũ: ⁊ erat circa mare. Et venit
q̇dã ꝺ archisynagogis noĩe iayrus: ⁊ vi
dẽs eũ ꝓcidit ad pedes ei⁹ ⁊ depcabatᷣ
eũ mltũ dicẽs: qm̃ filia mea ĩ extremis
ẽ. Ueni ĩpone manũ tuã sup eã: vt sal-
ua sit ⁊ viuat. Et abijt cũ illo: ⁊ seq̃ba
tur eũ turba mlta: ⁊ cõprimebãt eum.

Et mlier q̃ erat ĩ ꝓfluuio sãguĩs ãnis Mat.9.
duodeci ⁊ fuerat mlta ꝑpessa a cõpluri Lu.8.f
b⁹ medicis: ⁊ erogauerat oĩa sua: nec q̇c
q̃ ꝓfecerat: sꝫ magis deteri⁹ hẽbat: cuꝫ
audisset ꝺ iesu venit ĩ turba retro: ⁊ te
tigit vestimẽtũ ei⁹. Dicebat. n. qr si vel
vestimẽtũ ei⁹ tetigero: salua ero. Et cõ-
festim siccat⁹ ẽ fons sanguĩs ei⁹ ⁊ sen-
sit corpe: qr sanata eẽt a plaga Et stati
iesus ĩ semetip̃o cognoscẽs ꝟtutem q̃
exierat ꝺ illo: ꝯuersus ad turbã aiebat
Quis tetigit vestimẽta mea: ⁊ dicebãt
ei discipli sui. Uides turbã cõp̃mentẽ
te: ⁊ dicis q̃s me tetigit? Et circũspicie
bat videre eaꝫ q̃ h̃ fecerat. Mulier ꝟo
timẽs ⁊ tremẽs sciẽs qꝺ factũ eẽt ĩ se:
venit ⁊ ꝓcidit ãn eũ ⁊ dixit ei oẽꝫ veri D
tatẽ. Ille autẽ dixit ei‖ Filia fides tua Mat.9.
te saluã fecit: vade ĩ pace: ⁊ esto sana a Lu.7.g
plaga tua. Adhuc eo loquẽte veniunt
nũcij ad archisynagogũ dicentes: qr fi
lia tua mortua ẽ. Quid vltra vexas ma
gistrũ? Jesus ãt audito ꝟbo qꝺ diceba
tur: ait archisynagogo: Noli timere:
tm̃modo crede. Et ñ admisit quẽq̃ se
seq̇: nisi petꝝ ⁊ iacobũ ⁊ iohẽz frẽm ia
cobi. Et veniũt ĩ domũ archisynago-
gi. Et vidit tumultũ ⁊ flẽtes ⁊ eiulan-
tes multũ: ⁊ ingressus ait illis: Quid tur
bamini: ⁊ ploratis‖ Puella non ẽ mor- Mat.9.
tua sꝫ dormit. Et irridebãt eũ. Ip̃e ꝟo
eiectis oĩb⁹ assumit p̃rem ⁊ m̃rem puel-
le: ⁊ q̇ secũ erãt: ⁊ ingrediũtᷣ vbi puella
erat iacẽs: ⁊ tenẽs manũ puelle ait il-
li: Thabithacumi: qꝺ ẽ interp̃tatũ‖ pu Mat.9.
ella tibi dico surge. Et ꝯfestim surrexit
puella: ⁊ ãbulabat. Erat ãt ãnoꝝ duo
decim. Et obstupuerũt stupore magno.
Et p̃cepit illis vehemẽter vt nemo id
sciret: ⁊ iussit dare illi mãducare. VI A
‖ T egressus inde abijt ĩ patriã Mat.13.
e suã: ⁊ seq̃bantᷣ eũ discipuli sui. Lu.4.c
‖ Et facto sabbato cepit ĩ syna- Joh.4.
goga docere: ⁊ mlti audiẽtes ãmirabã-
tur ĩ doctrina ei⁹ dicẽtes: Uñ huic hec
oĩa? Et q̃ ẽ sapia q̃ data ẽ illi: ⁊ virtu-
tes tales q̃ p man⁹ ei⁹ efficiũtᷣ‖ Nõne h̃ Mat.13.
ẽ faber fili⁹ marie: frat iacobi ⁊ ioseph 4.d.
⁊ iude ⁊ simonis? Nõne ⁊ sorores ei⁹ h̃
nobiscũ sũt? Et scãdalizabãtᷣ ĩ illo‖ Et Mat.13.
dicebat illis iesus: qr nõ ẽ ꝓph̃a sine ho 4.c.
nore nisi in patria sua: ⁊ ĩ domo sua et
ĩ cognatiõe sua. Et nõ poterat ibi vir-
tutẽ vllã facere: nisi paucos infirmos

impoſitis manibꝰ curauit: ⁊ mirabaꝛ
ꝓpter incredulitatem eoꝝ: ⁊ circūibat
Mat.10.a castella in circuitu docens‖Et vocauit
Lu.9.a duodecim: ⁊ cepit eos mittere binos:
B dabat illꝭ ptātem ſpirituū imūdoꝝ. Et
p̄cepit eis ne q̄d tollerēt ī via niſi vir-
gā tm̄: nō perā non panē neq̄ ī zona
es ſꝫ calciatos ſandaliȷ̄s: ⁊ ne induerē
Mat.10.b tur duabꝰ tunicꝭ‖Et dicebat eis: Quo
Lu.10.a cūq̄ itroieritꝭ ī domū: illic manete do-
nec exeatꝭ inde: ⁊ q̄cūq̄ nō receperint
vos nec audierint: exeūtes inde excuti
te puluerē de pedibꝰ vr̄is ī teſtimoniū
Mat.10.a illꝭ‖Et exeūtes p̄dicabāt vt pniam age
Lu.10.a rēt: ⁊ demonia multa eȷ̄ciebāt: ⁊ vnge
Mat.14.a bāt oleo multos egros ⁊ ſanabāꝛ.‖Et
Lu.10.a audiuit rex herodes: manifeſtū enī fa-
ctū ē nomen eiꝰ ⁊ dicebat: Quia iohēs
baptiſta reſurrexit a mortuis: et ꝓpte-
rea v̄tutes opanꝛ ī illo. Aliȷ̄ aūt dice-
bāt q2 helias ē: aliȷ̄ vero dicebāt quia
ꝓpheta ē q̄ſi vnus ex ꝓphetis. Quo au
C dito herodes ait: Quem ego decollaui
Mat.14.a iohēz h̄ a mortuis reſurrexit‖Ipſe enī
Lu.9.a herodes miſit ac tenuit iohēz ⁊ vinxit
eū in carcerē ꝓpꝛ herodiadē vxorē phi
lippi fratrꝭ ſui: q2 duxerat eā. Dicebat
enī iohēs herodi. Nō licet tibi hr̄e vxo
rē fratrꝭ tui. Herodias aūt inſidiabaꝛ
illi: ⁊ volebat occidere eū nec poterat.
Herodes autē metuebat iohēm ſciens
eū virū iuſtū ⁊ ſctm̄: ⁊ cuſtodiebat eū:
⁊ audito eo multa faciebat: ⁊ libēter eū
audiebat. Et cū dies oportunꝰ accidiſ
ſet: herodes natalꝭ ſui cenā fecit p̄nci-
pibꝰ tribunis ⁊ p̄mis galilee. Cūq̄ in-
troiſſet filia ipiꝰ herodiadis ⁊ ſaltaſſet
⁊ placuiſſet herodi: ſimulq̄ recūbenti-
bꝰ: rex ait puelle. Pete a me q̄d vis: et
dabo tibi: Et iurauit illi: q2 q̄cq̄d peti
eris dabo tibi: licet dimidiū regni mei
Que cū exiſſet dixit mr̄i ſue: Quid petā
D At illa dixit: Caput iohis baptiſte. Cū
q̄ itroiſſet ſtatī cū feſtinatiōe ad regē
petiuit dicēs: Uolo vt ꝓtinꝰ des mihi
ī diſco caput iohis baptiſte. Et ꝯtriſta
tus ē rex. Propter iuſiurādū ⁊ ꝓpꝛ ſilꝭ
diſcūbētes noluit eā ꝯtriſtare: ſꝫ miſſo
ſpiculatore p̄cepit afferri caput eiꝰ in
diſco: ⁊ decollauit eū ī carcere. Et attu
lit caput eiꝰ ī diſco: ⁊ dedit illō puelle
Mat.14.b ⁊ puella dedit mr̄i ſue‖Quo audito di
ſcipuli eiꝰ venerūt ⁊ tulerūt corpꝰ eiꝰ: ⁊
poſuerūt illud in monumēto. Et ꝯue-

niētes apl̄i ad ieſum: renūciauerunt ei
oia q̄ egerāt ⁊ docuerant. Et ait illꝭ: Ue
nite ſeorſū ī deſertū locum: ⁊ req̄eſcite
puſillū. Erāt enī qui veniebāt ⁊ redie
bāt multi. Et nec ſpaciū mādu cādi ha
bebāt. Et aſcēdētes ī nauim abierunt
ī deſertū locū ſeorſū. Et viderūt eos ab
euntes ⁊ cognouerūt mlti et pedeſtres
de oibꝰ ciuitatibꝰ cucurrerūt illuc ⁊ p̄- E
uenerūt eos‖Et exiēs vidit turbā mul
tā ieſus ⁊ miſertꝰ ē ſuꝑ eos q2 erāt ſic Mat.9.d
oues nō hn̄tes paſtorē: ⁊ cepit illos do
cere mlta. Et cū iā hora mlta fieret: ac
ceſſerūt diſcipuli eiꝰ dicētes: Deſertꝰ ē
locꝰ h̄ ⁊ iā hora p̄terȷ̄t. Dimitte illos:
vt eūtes ī ꝓximas villas ⁊ vicos emāt
ſibi cibos q̄s mādu cēt. Et rn̄dens ait
illis‖Date illis mādu care. Et dixerūt Mat.14.b
ei: Euntes emamꝰ ducētꝭ denariȷ̄s pa-
nes: ⁊ dabimꝰ illis mādu care. Et dicit Lu.9.b
eis‖Quot panes habetis? Ite ⁊ videte Lu.6.a
Et cū cognouiſſent dicunt. Quiq̄. Et
duos piſces. Et p̄cepit illꝭ vt accūbere
facerēt oēs ſm̄ ꝯtubernia ſuꝑ viride
fenū. Et diſcubuerūt ī ptes: ꝑ cētenos
⁊ q̄nq̄genos. Et acceptꝭ q̄nq̄ panibꝰ F
⁊ duobꝰ piſcibꝰ: intuēs in celū bn̄dixit
⁊ fregit panes: ⁊ dedit diſcipulꝭ ſuis vt
ponerent an̄ eos: ⁊ duos piſces diuiſit
oibꝰ. Et mādu cauerūt oēs: et ſaturati
ſūt. Et ſuſtulerūt reliq̄as fragmēto du
odecim cophinos plenos ⁊ de piſcibꝰ.
Erāt aūt q̄ mādu cauerunt q̄nq̄ milia
viroꝝ‖Et ſtatī coegit diſcipulos ſuos Mat.14.c
aſcēdere nauim vt p̄cederēt eū trāſfre Joh.6.b
tū ad bethſaidā: dū ipe dimitteret po-
pulū. Et cū dimiſiſſet eos abȷ̄t ī mōtē
orare. Et cū ſero eēt erat nauis in me
dio mari ⁊ ipe ſolꝰ in terra. Et videns
eos laborātes ī remigādo: erat enī ven
tus ꝯtrꝰ eis. Et circa q̄rtam vigiliā no
ctis venit ad eos ambulās ſupra mare G
⁊ volebat p̄terire eos‖At illi vt viderūt Mat.14.c
eū ambulātē ſupra mare putauerunt
fantaſma eſſe ⁊ exclamauerūt Oēs enī
viderūt eū ⁊ ꝯturbati ſūt Et ſtatī locu
tꝰ ē cū eis. ⁊ dixit eis: Cōfidite. Ego ſū
nolite timere‖Et aſcēdit ad illos ī na Mat.14.d
uim: ⁊ ceſſauit ventꝰ. Et plꝰ magis in-
tra ſe ſtupebāt. Nō enī intellexerunt d̄
panibꝰ. Erat enī cor eoꝝ obcecatū‖Et Mat.14.d
cū trāſfretaſſent venerūt ī terrā gene-
ſareth: ⁊ applicuerūt. Cūq̄ egreſſi eſſent
d̄ naui: ꝯtinuo cognouerūt eū: ⁊ ꝑcur-

rētes vniūsā regionē illā: ceperūt in
grabat[is] eos q̄ se male habebāt circū-
ferre vbi audiebāt eū eē: Et q̄cūq̄ in-
troiebat i vicos vel i villas aut ciuita
tes i plateis ponebāt ifirmos: ꝛ dep̄ca
bāt eū vt vel fimbriā vestimēti ei⁹ tā-
gerēt: ꝛ q̄tq̄t tāgebāt eū: salui fiebāt.
Et ꝯuenerūt ad eū pharisei VII
e ꝛ q̄dā d̄ scribis: veniētes ab hie
rosolymis. Et cū vidissēt q̄sdā
ex discipulis ei⁹ cōmunib⁹ manib⁹: id
ē nō latis māducare panes: vitupera-
uerūt. Pharisei. n. ꝛ oēs iudei nisi cre
bro lauerint man⁹ nō māducāt: tenen
tes traditiōes senioꝝ ꝛ a foro venien-
tes nisi baptizēt nō comedunt: ꝛ alia
multa sūt q̄ tradita sūt illis suare: baptis
B mata calicū ꝛ vrceoꝝ ꝛ eramētoꝝ ꝛ le
Mat.15.a ctoꝝ.|| Et iterrogabāt eum pharisei et
scribe. Quare discipuli tui n̄ ambulāt
iux traditiōes senioꝝ: sȝ cōmunib⁹ ma
nib⁹ māducāt panē? At ille r̄ndens di
xit eis: Bn̄ ꝓphetauit esaias de vobis
Esa.29.d hypocritis: sicut scriptū est|| Popul⁹ h̄
Mat.15.a labijs me honorat: cor aūt eoꝝ lōge ē
a me. In vanū aūt me colūt: docentes
doctrinas ꝛ p̄cepta hoim. Relinquen-
tes eīn mādatū dei tenetis traditiōes
hoim: baptismata vrceoꝝ ꝛ calicū: ꝛ si
milia his facit[is] multa. Et dicebat illis.
Bn̄ irritū fecist[is] p̄ceptū dei: vt traditi
onē v̄ram seruetis. Moyses eīn dixit:
Exo.20.b || Honora p̄rem tuū ꝛ m̄rē tuā|| ꝛ q̄ ma
Deu.5.b maledixerit patri vel matri morte mo
Leui.20.b riat. Vos aūt dicit[is]: Si dixerit homo
patri vel m̄ri corban qđ ē donū qđcū-
q̄ ex me tibi ꝓfuerit: ꝛ vltra nō dimit
titis eū quicq̄ facere p̄ri suo aut m̄ri:
rescindētes verbū dei p traditiōē ve-
stram quā tradidist[is]. Et similia hmōi
C multa facit[is]. Et aduocās iteꝝ turbas
dicebat illis: Audite me oēs ꝛ intelli-
gite. Nihil ē ex hoiem introiēs in euȝ
qđ possit eū coinq̄nare: sȝ q̄ de hoīe ꝓ-
cedūt illa sūt q̄ cōmunicāt hoiem. Si
quis habet aures audiēdi audiat. Et
cū introisset i domū a turba: iterroga-
bāt eū discipuli ei⁹ parabolā. Et ait il
Mat.15.b lis:|| Sic ꝛ vos imprudētes est[is]? Non
itelligit[is] q̄ oē extrinsec⁹ introiens in
hoiem nō p̄ot eū cōmunicare q̄ nō in
trat in cor ei⁹ sȝ in vētrē vadit ꝛ in se-
cessū erit purgans oēs escas? Dicebat
aūt: q̄m illa q̄ de hoīe exeūt illa cōicāt

hoiem|| Ab intus eīn d̄ corde hoim ma Mat.15
le cogitatiōes ꝓcedūt: adulteria: forni
catiōes: homicidia: furta: auaricie: ne-
quitie: dol⁹ impudicitie: ocul⁹ malus:
blasphemia: sup̄bia: stulticia. Oīa hec Mat.16.
mala ab int⁹ ꝓcedūt: ꝛ cōmunicāt ho- .1.d.6.
minē. Et inde surgēs abijt i fines tyri
ꝛ sidonis: ꝛ ingressus domū: neminem Mat.12.
voluit scire ꝛ nō potuit latere|| Mulier Mat.15 Lu.11.
eīn statim vt audiuit d̄ eo cui⁹ filia ha
bebat sp̄m imūdū itrauit: ꝛ ꝓcidit ad
pedes ei⁹. Erat eīn mulier gētilis syro-
phenissa genere. Et rogabat eum vt de Mat.16.
moniū eijceret d̄ filia ei⁹. Qui dixit illi Lu.15.
Sine p̄ri⁹ saturari filios|| Nō ē eīn bo- Mat.15
nū sumere panē filioꝝ: ꝛ mittere cani
bus. At illa r̄ndit: ꝛ dixit illi: Utiq̄ do D
mine. Nā et catelli comedūt sub mēsa
d̄ mic[is] pueroꝝ. Et ait illi: Propt̄ hūc
s̄monē vade: exiit demoniū a filia tua Ps.11
Et cū abisset domū: iuenit puellā iacē- Joh.6.
tem sup lectū: ꝛ demoniū exijsse. Et J.6.
iteꝝ exiēs de finib⁹ tyri venit p sidonē
ad mare galilee int̄ medios fines deca
poleos. Et adducūt ei surdū ꝛ mutū.
Et dep̄cabāt eū vt iponat illi manū.
Et app̄hendēs eū de turba seorsū: mi-
sit digitos suos i auriculas ei⁹: ꝛ expu
ens tetigit linguā ei⁹ ꝛ suspiciēs in ce-
lū ingemuit: ꝛ ait illi: Effeta: qđ est ad
apire. Et statim apti sūt aures ei⁹: ꝛ so J.9.b
lutū est vinculū lingue ei⁹ ꝛ loq̄bat re-
cte|| Et p̄cepit illis ne cui diceret. Quā-
to aūt eis p̄cipiebat tāto mag[is] plus h̄
dicabant: ꝛ eo ampli⁹ ammirabant: di
centes|| Bene omnia fecit: ꝛ surdos fe- Gen.1
cit audire: ꝛ mutos loqui. VIII Eccl.
N dieb⁹ illis iteꝝ cū turba multa A
i eēt cū iesu nec h̄rent qđ mādu- Mat.16.
carēt: ꝯuocat[is] discipulis ait il Lu.9.
lis|| Misereor sup turbā: q̄ ecce iā tri- Mat.15
duo sustinēt me nec habent qđ mādu-
cēt: ꝛ si dimisero eos ieiunos i domū
suā: deficiēt i via|| Quidā. n. ex eis d̄ lō Joh.
ge venerūt Et r̄nderūt ei discipuli sui. Esa.6
Vn̄ illos q̄s poterit h̄ saturare panib⁹
i solitudie? Et interrogauit eos. Quot Mat.16.
panes habetis? Qui dixerūt: Septē. Et Lu.9.
p̄cepit turbe discūbere sup t̄rā. Et ac-
cipiēs septē panes gr̄as agēs fregit et
dabat discipul[is] suis vt apponerēt: ꝛ ap
posuerūt turbe. Et habebāt pisciculos B
paucos: ꝛ ipos b̄ndixit: ꝛ iussit ap oni
Et māducauerūt ꝛ saturati sūt: ꝛ sustule- Mat.16.

rũt qđ supauerat ꝺ fragmentꝭ septem
sportas. Erãt aũt q̇ mãducauerãt q̄si q̄t
tuoꝛ milia ⁊ dimisit eos. Et stati ascen
dens nauim cũ discipulꝭ suis: venit in
Mat.16.a ꝑtes dalmanutha‖Et exierũt pharisei
Lu.12.d.6.d ⁊ ceperũt ꝯq̄rere cũ eo: q̄rentes ab illo
signũ ꝺ celo: tẽptantes eũ. Et ingemi-
Mat.12.d scẽs spũ ait‖Quid generatio ista signũ
Lu.11.d q̄rit? Amẽ dico vob: si dabiꝛ generati
oni isti signũ. Et dimittẽs eos ascẽdit
iteꝝ nauim: ⁊ abijt trãsfretũ. Et obli-
ti sũt panẽ sumere: ⁊ nisi vnũ panẽ nõ
Mat.16.a habebãt secũ i naui‖Et p̄cipiebat eis
Lu.15.a dicẽs: Videte ⁊ cauete a fermẽto pha-
riseoꝝ: ⁊ fermento herodis. Et cogita
bãt ad alterutꝝ dicẽtes: q2 panes ñ ha
bemꝰ. Quo cognito ait illꝭ iesus. Quid
cogitatꝭ q2 panes nõ habetꝭ? Nõdum
cognoscitꝭ nec itelligitꝭ? Adhuc ceca-
Ps.113 tũ habetꝭ coꝛ vr̃m‖Oculos hñtes ñ vi
Joh.6.b detꝭ: ⁊ aures hñtes nõ auditꝭ‖Nec re-
Jo.6.f coꝛdamini qñ q̇nq3 panes fregi i q̇nq3
milia: ⁊ q̄t cophinos fragmentoꝝ ple-
nos sustulistꝭ? Dicũt ei: Duodecim. Qñ
C ⁊ septẽ panes i q̄ttuoꝛ milia: q̄t spoꝛtas
fragmẽtoꝝ tulistꝭ. Et dicũt ei: Septe3
Et dicebat eis: Quõ nõdũ itelligitis?
Et veniũt bethsaida: ⁊ adducũt ei cecũ
⁊ rogabãt eũ vt illũ tãgeret. Et app̄hẽ
sa manu ceci eduxit eũ ex vicũ: ⁊ expu-
ens i ocłos eiꝰ ipositꝭ manibꝰ suis: in
terrogauit eũ si q̇d videret. Et aspiciẽs
ait: Video hoies velut arboꝛes ambu-
lãtes. Deinde iteꝝ imposuit manꝰ sup
ocłos eiꝰ ⁊ cepit videre: ⁊ restitutꝰ ẽ: ita
vt clare videret oia. Et misit illũ in do
mũ suã. dicẽs: Vade i domũ tuã: ⁊ si in
Mat.16.b vicũ itroierꝭ nemini dixerꝭ‖Et igressꝰ
Lu.9.c est iesus ⁊ discipuli eiꝰ castella cesaree
philippi: ⁊ i via iterrogabat discipulos
suos dicẽs eis: Quẽ me dicũt eẽ homi
nes? Qui rñderũt illi dicentes: Alij io
hãnẽ baptistã: alij heliam: alij vo q̄si
vnũ ꝺ ꝓphis. Tũc dič illꝭ: Vos vo quẽ
me eẽ dicitꝭ? Rñdẽs petrꝰ ait ei. Tu es
D christꝰ. Et cõminatꝰ ẽ eis: ne cui dice-
Mat.16.c rẽt ꝺ illo‖Et cepit docere eos qm̄ opoꝛ
Lu.9.c tet filiu3 hois pati mł̄ta ⁊ reprobari a
senioꝛibꝰ ⁊ a sũmis sacerdotibꝰ et scri-
bis ⁊ occidi: ⁊ post tres dies resurgere.
Et palã vbũ loq̄bať: ⁊ app̄hendẽs eũ
petrꝰ cepit icrepare eũ. Qui ꝯůsus ⁊ vi
dẽs discipłos suos: cõminatꝰ est petro
Mat.16.d dicẽs‖Vade retro me sathana: qm̄ nõ

sapis q̄ dei sũt: s3 q̄ sunt hoim‖Et ꝯuo Lu.9.c.14.f
cata turba cu3 discipulꝭ suis: dixit eis:
Si q̇s vult me seq̇: deneget semetipm̄
⁊ tollat crucẽ suã ⁊ sequať me‖Qui.n. Mat.16.d
uoluerit aia3 suã saluã facere ꝑdet eã: Lu.17.g
q̇ aũt ꝑdiderit aiam suã ꝓpť me ⁊ euã
geliũ: saluã faciet eã. Quid eñ ꝓderit
homi si lucreť mundũ totũ: ⁊ detrimẽ-
tũ aie sue faciat? Aut q̇d hõ cõmutati
onis dabit ꝓ aia sua‖Qui eñ me con Mat.10.d
fessus fuerit ⁊ verba mea in generatiõe Lu.9.c.12.b
ista adultera ⁊ peccatrice: et filiꝰ hois
ꝯfitebiť eũ cũ venerit in ɤłia pr̃is sui
cum angelis sanctis. IX A
e T dicebat illis‖Amen dico vo Mat.19.d
bis: q2 sũt q̇dã de hic stãtibꝰ q̇ Lu.9.d
nõ gustabũt moꝛtẽ donec videãt reg-
nũ dei veniens in vtute.‖Et post dies Mat.17.a
sex assumpsit iesus petꝝ ⁊ iacobũ ⁊ io Lu.9.a
hannẽ: ⁊ ducit illos in mõtẽ excelsum
solos: ⁊ trãsfiguratꝰ ẽ corã ipis. Et ve
stimẽta eiꝰ facta sũt splendẽtia ⁊ cãdi
da nimis velut nix: q̄lia fullo non põt
sup terrã cãdida facere. Et apparuit il
lis helias cũ moyse: ⁊ erant loquentes
cũ iesu. Et rñdẽs petrꝰ ait iesu: Rabbi:
bonũ ẽ nos h̄ eẽ: ⁊ faciamꝰ tria taber-
nacula: tibi vnũ: ⁊ moysi vnu3: ⁊ helie
vnũ. Nõ.n. sciebat q̇d diceret Erãt.n.
timoꝛe exterriti. Et facta ẽ nubes ob-
umbrãs eos: ⁊ venit vox ꝺ nube dicẽs
Hic ẽ filiꝰ meꝰ charissimꝰ audite illum.
Et statim circũspiciẽtes: neminẽ am- B
pliꝰ viderũt nisi iesũ tm̄ secũ‖Et descẽ Mat.17.b
dentibus illis de mõte p̄cepit illis ne
cuiq3 qđ vidissent narrarẽt nisi cũ fili
us hois a moꝛtuis resurrexit. Et vbũ
ꝯtinuerũt apud se: conq̄rentes q̇d eẽt
cũ a moꝛtuis resurrexerit‖Et iterroga- Mat.17.b
bãt eũ dicẽtes: Quid ẽ dicũt pharisei
⁊ scribe q2 heliam opoꝛteat venire pri
mũ? Qui rñdẽs ait illꝭ: Helias cũ vene-
rit primo restituet oia: ⁊ quõ scriptũ ẽ
in filiũ hois: vt multa patiať ⁊ ꝯtẽna
tur. S3 dico vobis: q2 ⁊ helias venit ⁊
fecerũt illi q̄cũq3 voluerũt sicut scriptũ
est de eo. Et veniẽs ad discipulos suos
vidit turbã magnã circa eos: ⁊ scribas
cõquirẽtes cũ illis. Et ꝯfestim ois po- C
pulus vidẽs iesũ stupefactꝰ est ⁊ expa-
uerũt: ⁊ accurrentes salutabant eũ. Et
iterrogauit eos. Quid inť vos ꝯq̄ritꝭ.
Et rñdẽs vnꝰ ꝺ turba dixit: Magister Mat.17.c
attuli filiũ meũ ad te habẽtẽ spm̄ mu- Lu.9.e

tū: q̄ vbicūq₃ eū apphēderit allidit il-
lū: ⁊ spumat ⁊ stridet dentib⁹ ⁊ arescit.
Et dixi discipul' tuis vt eijcerēt illū: et
Mat.17.c nō potuerūt. Qui rūdēs eis dixit‖ O ge
Lu.9.e neratio icredula q̄diu apud vos ero?
Q̄diu vos patiar. Afferte illū ad me.
Et attulerunt eū. Et cū vidisset eū: sta
tim spūs ↄturbauit illū ⁊ elisus i trā
volutabat' spumās. Et iterrogauit pa
trē ei⁹. Quātū tpis ē ex q̄ ei h̄ accidit?
At ille ait: Ab infantia. Et frequēter
eū i ignē ⁊ in aquā misit: vt eū pderet.
Sʒ si q̄d potes: adiuua nos: misertus
D nr̄i. Jesus aūt ait illi: Si potes crede-
re oīa possibilia sūt credēti. Et ↄtinuo
exclamans pr̄ pueri cū lachrymis aie-
bat: Credo dn̄e: adiuua icredulitatem
meā. Et cū vidisset iesus ↄcurrētē tur
bā: cōminat⁹ ē spiritui imūdo dicēs il
li: Surge ⁊ mute spūs: ego p̄cipio tibi
exi ab eo ⁊ ampli⁹ ne introeas i eū. Et
exclamās ⁊ mlt̄ū discerpēs eū: exijt ab
eo ⁊ fact⁹ ē sic mortu⁹: ita vt mlt̄a dice
rēt q̄ mortu⁹ ē. Jesus āt tenēs manū
ei⁹ eleuauit eum: ⁊ surrexit. Et cum in
troisset in domū: discipuli ei⁹ secreto i-
Mat.17.c terrogabāt eū.‖ Quare nos n̄ potuim⁹
eijcere eū? Et dixit illis. Hoc genus in
nullo pōt exire: nisi i orōne ⁊ ieiunio.
E Et inde ↄfecti p̄tergrediebāt' galileā:
Mat.7.d nec volebat quēq₃ scire‖ Docebat āt di
Lu.9.e scipulos suos: et dicebat illis q̄m fili⁹
E.S.d.et.i. hoīs tradet' in man⁹ hoīm: ⁊ occident
10.e eū: ⁊ occisus tertia die resurget. At il-
li ignorabāt v̄bū: ⁊ timebāt iterroga-
re eū. Et venerunt capharnaū. Qui cū
domi essent interrogabat eos. Quid in
Mat.18.a via tractabatis?‖ At illi tacebant. Si
Lu.9.f q̄dē i via int' se disputauerāt: q̄s eorū
maior eēt. Et residēs vocauit duodeci
Mat.20.d ⁊ ait ill'‖ Si q̄s vult p̄mus eē: erit oīm
Mat.18.a nouissim⁹ ⁊ oīm mister‖ Et accipiēs pu
Lu.9.f erū statuit eū in medio eoꝝ: quē cū cō
Mat.18.a plex⁹ eēt ait ill'‖ Quisq̄s vnum ex hm̄oi
Lu.19.f puer' recepit i noīe meo: me recipit: ⁊
F q̄cūq₃ me suscepit: nō me suscipit: sʒ eū
Lu.9.f q̄ misit me‖ R̄ndit illi ioh̄es dicēs: Ma
gister vidim⁹ quēdā i noīe tuo eijciētē
demonia q̄ nō seq̄t' nos: ⁊ ↄhibuimus
eū. Jesus āt ait: Nolite ↄhibere eum.
I.Cor.12.a Nemo ē eīn q̄ facit virtutē i noīe meo
et possit cito male loq̄ de me. Qui eīn
nō ē aduersū vos: ↄ vobis ē. Quisq̄s
eīn potū dederit vob calicē aq̄ frigide
in noīe meo: q̄r christi estis: amen dico
vobis non pdet mercedē suā. Et q̄sq̄s
scādalizauerit vnū ex his pusillis cre-
dētib⁹ i me: nō ē ei mag' si circūdaret'
mola asinaria collo ei⁹ ⁊ in mare mitte
ret'.‖ Et si scādalizauerit te man⁹ tua: Mat.18.a
abscide illā. Bonū ē tibi debilē itroire Lu.17.a
i vitā: q̄ duas man⁹ habētē ire in ge- G
hennā in ignē inextinguibilē‖ vbi ver Esa.66
mis eoꝝ nō morit' ⁊ ignis n̄ extingui- Ezech.
tur. Et si pes tu⁹ te scādalizat: amputa
illū. Bonū ē tibi claudum itroire i vi
tā etnā: q̄ duos pedes h̄ntem mitti in
gehēnā ignis inextinguibilis: vbi ver
mis eoꝝ n̄ morit': ⁊ ignis nō extiguit'.
Q' si ocul⁹ tu⁹ scādalizat te: eijce eum.
‖ Bonū ē tibi luscū itroire i regnū dei Mat.18.b
q̄ duos oclos h̄ntē mitti i gehēnam
ignis vbi v̄mis eoꝝ nō morit': ⁊ ignis
nō extiguit'. Dis eīn igne saliet' et ois
victima sale saliet'‖ Bonū est sal. Q' si Mat.5.b
sal insulsū fuerit i q̄ illū ↄdiet'. Habe- Lu.14.g
te i vob sal: ⁊ pacē habete int' vos. X B
‖ T inde exurgēs venit i fines Mat.19.a
e iudee vltra iordanē: ⁊ ↄueniūt
iteꝝ turbe ad eū: ⁊ sicut cōsue-
uerat iteꝝ docebat illos. Et accedētes
pharisei iterrogabāt eum si licet viro
vxorē dimittere: temptātes eū. At ille
rn̄dēs dixit eis: Quid vob p̄cepit moy
ses? Qui dixerūt‖ Moyses pmisit libel Deu.24.a
lū repudij scribere ⁊ dimittere. Quib⁹ Mat.5.c
rn̄dens iesus ait: Ad duriciam cordis et.19.a
vr̄i scripsit vobis p̄ceptū istud. Ab ini Gen.1.d
tio aūt creature masculum ⁊ feminā fe Mat.19.a
cit eos de⁹‖ Propter h̄ relinq̄t hō p̄rem Eph.5.d
suū ⁊ matrē: ⁊ adherebit ad vxorē suā I.Cor.6.d
‖ ⁊ erūt duo i carne vna. Itaq₃ iā n̄ sūt
duo: sʒ vna caro. Qd̄ ḡ deus ↄiūxit: hō
non separet. Et in domo iteꝝ discipuli B
ei⁹ de eodē iterrogauerunt eū.‖ Et ait Mat.5.d
illis: Quicūq₃ dimiserit vxorē suā ⁊ b.Lu.16.
aliā duxerit: adulteriū cōmittit sup.
eā. Et si vxor dimiserit virū suū ⁊ aliū
nupserit mechat'‖ Et offerebāt illi par Mat.19.
uulos vt tāgeret illos: discipuli āt cō- Lu.18.
minabāt' offerētib⁹. Quos cū videret
iesus: indigne tulit ‖ Et ait ill' Sinite Mat.19.
puulos venire ad me ⁊ ne ↄhibueritis Lu.10.
eos. Taliū eīn ē regnū dei. Amē dico
vob q̄sq̄s nō recepit regnum dei velut
puul⁹ nō itrabit i illud. Et cōplerans
eos ⁊ iponēs manus sup illos: bn̄dice
bat eos. Et cū egressus eēt i via ↄcur-

C rēs q̄dā genuflexo an̄ eū:rogabat eum
Mat.19.d dicēs‖Mgr̄ bone:q̄d faciā vt vitā eter
Lu.10.e nā ꝑcipiā? Jesus āt dixit ei:Quid me
Exo.20.b dic̄ bonū?Nemo bon⁹ nisi vn⁹ deus.
Ro.8.a Precepta nosti: ne adulteres: ne occi-
das:ne furer̄:ne falsū testimoniū dire
Ecc̄i.3.b ris:ne fraudē fecer̄‖honora pr̄ez tuū
ꝛ mr̄em. At ille respōdēs ait illi:Mgr̄
Mat.19.c hec oīa obſuaui a iuuentute mea‖Je-
Lu.18.d sus āt intuit⁹ eū dilexit eum ꝛ dixit ei:
Unū tibi deest. Uade q̄cūq; habes vē-
de ꝛ da paupib⁹ ꝛ habebis thesauꝝ in
Mat.19.c celo:ꝛ veni seq̄re me‖Qui ꝯtristat⁹ in
Lu.18.d ꝟbo abijt merens. Erat eīn h̄ns mul-
tas possessiōes. Et circūspiciens iesus:
ait discipulis suis:Q̄ difficile q̄ pecu
nias habēt:i regnū dei itroibūt. Disci
puli āt obstupescebāt i ꝟbis ei⁹. At ie
sus rursus r̄ndens ait illis: Filioli:q̄
difficile ē ꝯfidētes i pecunijs i regnuz
Mat.19.c dei itroire‖Facili⁹ ē camelū ꝑ foramē
Lu.18.e acus transire:q̄ diuitē itrare i regnuz
D dei. Qui magis āmirabant̄ dicētes ad
semetip̄os:Et q̄s pōt salu⁹ fieri? Et i-
Mat.19.d tuens illos iesus ait‖Apud hoīes im-
Lu.18.e possibile ē:s; nō apd̄ deū. Oīa eīn pos-
Mat.9.d sibilia sūt apud deuz‖Et cepit ei petr⁹
Lu.18.e dicere:Ecce nos dimisim⁹ oīa:ꝛ secuti
Mat.19.d sum⁹ te. R̄ndens iesus ait‖Amen dico
Lu.18.e vobis:nemo ē q̄ reliq̄rit domū aut fra
tres aut sorores aut patrē aut matrez
aut filios aut agros: ꝓpter me ꝛ ꝓpter
euangeliū:q̄ nō accipiet cēties tantuz
nūc in t̄pe hoc: domos ꝛ frēs ꝛ sorores
E ꝛ matres ꝛ filios ꝛ agros cū ꝑsecutiōi-
Mat.19.b bus: ꝛ i seclo futuro vitā et̄nā‖Multi
Lu.13.f āt erūt p̄mi nouissimi:ꝛ nouissimi p̄mi
Erāt āt i via ascēdentes hierosolymā:
ꝛ p̄cedebat illos iesus. Et stupebāt:et
Mat.20.c sequētes timebāt‖Et assumēs iteꝝ du
Lu.18.e odecim cepit ill̄ dicere q̄ essent ei vētu
ra. Quia ecce ascēdim⁹ hierosolymā:ꝛ
fili⁹ hoīs tradet̄ p̄ncipib⁹ sacerdotū ꝛ
scribis ꝛ seniorib⁹:ꝛ dānabunt eū mor
te. Et tradēt eū gētib⁹ ꝛ illudēt ei:ꝛ cō
spuēt eū ꝛ flagellabūt eū: ꝛ iterficient
Mat.20.c eum:ꝛ tertia die resurget‖Et accedunt
ad eū iacob⁹ ꝛ ioh̄es filij zebedei dicen
tes:Magister volum⁹ vt q̄dcunq; peti
erimus facias nobis. At ille dixit eis:
Quid vult̄ vt faciā vob̄? Et dixerunt:
Da nobis vt vn⁹ ad dexterā tuā:ꝛ ali⁹
F ad sinistrā tuā sedeam⁹ i gl̄ia tua. Jes⁹
aūt ait eis:Nescit̄ q̄d petat̄. Potest̄

bibere calicē quē ego bibo:aut baptis
mo quo ego baptizor baptizari? At illi
dixerunt ei:Possum⁹. Jesus āt ait eis:
Calicē q̄dem quem ego bibo biber̄:et
baptismo q̄ baptizor baptizabimini:
sedere autē ad dexterā meā vel ad sini
stram non ē meum dare vob̄:s; q̄b⁹ pa
ratū est‖Et audiētes decem indignati Mat.20.c
sūt d̄ iacob ꝛ ioh̄e. Jesus autē vocans
eos:ait ill̄‖Scit̄ q; hi q̄ vident̄ prin- Mat.20.d
cipari gentib⁹ dn̄ant̄ eis:ꝛ p̄ncipes eo Lu.22.c
rū p̄tātem habēt ipsoꝝ. Non ita est āt
in vobis:sed q̄cunq; voluerit fieri ma
ior erit vester minister:ꝛ q̄cūq; volue- G
rit i vob̄ prim⁹ esse:erit oīm ſuus‖Naz Mat.20.d
ꝛ fili⁹ hoīs nō venit vt ministraret̄ ei: Joh.10.d
s; vt ministraret:ꝛ daret aīam suaz re- Mat.20.d
dēptionē ꝓ mlt̄‖Et veniūt hiericho Lu.18.f
Et ꝓficiscēte eo de hiericho: ꝛ discipu
lis ei⁹ ꝛ plurima mlt̄itudīe:fili⁹ thimei
barthime⁹ cec⁹ sedebat iux̄ viā mendi-
cans. Qui cū audisset q; iesus nazare-
nus ē:cepit clamare ꝛ dicere. Jesu fili
dauid miserere mei. Et cōminabāt̄ il-
li multi vt taceret At ille multo maḡ
clamabat:fili dauid miserere mei. Et
stans iesus p̄cepit illū vocari. Et vocāt
cecū. dicentes ei:Animequior esto surge
vocat te. Qui ꝓiecto vestimento suo:
exilies venit ad euz. Et r̄ndēs iesus di-
xit illi:Quid tibi vis faciā? Cec⁹ āt di-
xit ei:Rabboni vt videaz. Jesus āt ait
illi:Uade. Fides tua te saluū fecit‖Et Mat.20.d
ꝯfestim vidit:ꝛ seq̄bat̄ eū in via. XI A
‖T cū appropinq̄rēt hierosoly- Mat.21.a
e me ꝛ bethanie ad montē oliua Lu.19.c
rū mittit duos ex discipul̄ suis
ꝛ ait illis:Jte in castellū q̄d ꝯ vos est:
ꝛ statim introeuntes illuc inuenietis
pullum ligatuz:sup̄ quē nemo adhuc
hoīm sedit. Soluite illum:ꝛ adducite.
Et si q̄s vobis dixerit q̄d facit̄:dicite
q; dn̄o necessari⁹ ē:ꝛ ꝯtinuo illū dimit
tet huc‖Et abeūtes inuenerūt pullum Mat.21.a
ligatū:aū ianuā foris i biuio ꝛ soluūt Mat.21.a
eū. Et q̄dā d̄ illic stātib⁹ dicebāt illis:
Quid facit̄ soluētes pullū? Qui dixe-
rūt eis sic̄ p̄cepat ill̄ iesus:ꝛ dimiser̄t
eis. Et duxerunt pullū ad iesū:ꝛ impo
nūt illi vestimēta sua ꝛ sedit sup̄ eum.
‖Multi aūt vestimēta sua strauerūt in Mat.21.a
via. Alij aūt frōdes cedebāt de arbori Lu.19.f
bus:ꝛ sternebāt i via. Et q̄ p̄ibāt:ꝛ q̄ Jo.12.b
seq̄bāt̄ clamabāt dicētes: Osāna bn̄- B

dict⁹ q̄ venit i noīe dñi:bñdictū qđ ve
nit regnū pr̄is nr̄i dauid:osāna in ex-
celsis. Et itroiuit hierosolymā i tēplū
τ circūspect⁊ oīb⁹cū iā vespa eēt hora:
exījt i bethaniā cū duodecim. Et alia
Mat.21.b die cū exierēt a bethania esurījt‖ Cūq3
vidisset a lōge ficū hñtez folia: venit si
q̄d forte iueniret i ea Et cū venisset ad
eā: nihil iuenit p̄ter folia. Nō eñ erat
tp̄s ficoꝝ. Et rñdēs dixit ei: Jam non
ampli⁹ i eternū ex te q̄sq3 fructū man-
Mat.21.b ducet. Et audiebāt discipuli eius: τ ve
Lu.19.g niūt iteꝝ hierosolymā Et cū itroisset i
Joh.2.c tēplū cepit eījcere vēdentes et emētes
in tēplo: τ mēsas numulanoꝝ τ cathe
dras vendētiū colūbas euertit. Et nō
C sinebat vt q̄sq3 trāsferret vas p tēplū: τ
Esa.56.c docebat dicēs eis: Nōne scriptū ē‖ q2
Hiere.7.b dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabit oīb⁹
Mat.21.d gētib⁹? Uos aūt fecistis eā speluncā la
Lu.19.g.et tronū‖ Quo audito p̄ncipes sacerdotū
20.c.τ.22.a τ scribe q̄rebāt quō euz pderēt. Time-
Joh.7.d.et bāt eñ eum: qm̄ vniūsa turba āmira-
g.et.8.c bat sup doctrina ei⁹. Et cum vespa fa
Mat.21.b cta eēt egrediebat de ciuitate‖ Et cū ma
ne trāsirēt: viderēt ficū aridā factā a ra
dicib⁹. Et recordat⁹ petr⁹ dixit ei: Rab
bi: ecce ficus cui maledixisti aruit. Et
Mat.17.c.et rñdens iesus ait illis ‖ Habete fidē dei
21.c.L.17.b Amē dico vob: q2 q̄cunq3 dixerit huic
mōti tollere: et mittere in mare τ non
hesitauerit i corde suo: s3 crediderit: q2
Mat.21.c q̄dcunq3 dixerit fiat: fiet ei‖ Propterea
Joh.14.b dico vobis: oīa q̄cunq3 orātes petitis
credite q2 accipiet⁊: τ eueniēt vob.‖ Et
Mat.6.b cū stabit⁊ ad orādū: dimittite si q̄d ha
D bet⁊ adūsus aliquē: vt τ pr̄ vr̄ q̄ in cel
Mat.18.d est dimittat vobis pctā vr̄a‖ Q2 si vos
nō dimiserit⁊: nec pr̄ vr̄ q̄ in celis ē di-
mittet vobis pctā vr̄a. Et veniunt rur
sus hierosolymā. Et cū ambularet i tē
plo accedūt ad eum sūmi sacerdotes τ
Mat.21.c scribe τ seniores: τ dicūt ei ‖ In q̄ p̄tāte
Lu.20.a hec facis: τ q̄s dedit tibi hāc p̄tātem vt
ista facias? Jesus āt rñdēs ait ill': Int-
rogabo vos τ ego vnū verbū: τ rñdete
mihi τ dicā vob i q̄ p̄tāte hec faciam.
Baptismū iohīs đ celo erat: an ex hoī-
bus? Rñdete mihi: At illi cogitabant
secū dicētes: Si dixerim⁹ đ celo: dicet
nob. Quare ḡ nō credidist⁊ ei? Si dixe
rim⁹ ex hoīb⁹ timem⁹ pplm. Oēs eñ ha
bebāt ioēm q2 vere pp̄ha eēt. Et rñdē
tes dicunt iesu: Nescim⁹. Et rñdens ie
sus ait illis: Neq3 ego dico vobis in q̄
p̄tāte hec faciam.

XII

e Et cepit illis in parabolis loq̄. A
‖ Uineā pastinauit hō. τ circū- Mat.21.d
dedit sepem: et fodit lacū: et edificauit Lu.20.b
turrim τ locauit eā agricolis: τ pegre Esa.5.a
pfect⁹ est. Et misit ad agricolas in tpe
seruū: vt ab agricolis acciperet đ fructu
vinee. Qui apprehēsū eū ceciderūt τ di
miserunt vacuū. Et iteꝝ misit ad illos
aliū seruū: τ illū in capite vulnerauerūt
τ p̄tumelijs affecerūt. Et rursū alium
misit τ illum occiderūt: τ plures alios
q̄sdā cedētes: alios vo occidētes. Ad-
huc ḡ vnū hñs filiū charissimū τ illū
misit ad eos nouissimū dicēs: q2 reue-
rebunt filiū meū. Coloni aūt dixerunt
ad inuicē. Hic ē heres‖ Uenite occida- Mat.21.d
mus eū τ nr̄a erit hereditas. Et appre-
hendētes eū occiderūt: τ eiecerunt ex
vineā. Quid ḡ faciet dñs vinee? Ueni-
et τ pdet colonos: τ dabit vineā alijs.
‖ Nec scripturā hāc legist⁊: lapidē quē Ps̄.117
reprobauerūt edificātes hic fact⁹ est in Mat.21.d
caput anguli: a dño factū est istud: τ ē Lu.20.c
mirabile in oculis nr̄is‖ Et q̄rebāt euz Mat.21.d
tenere: τ timuerūt turbā. Cognouerūt Lu.19.g
eñ qm̄ ad eos parabolā hanc dixerit.
Et relicto eo abierūt‖ Et mittūt ad eū Joh.7.d
quosdam ex phariseis τ herodianis vt Mat.22.b
eū caperent in verbo. Qui venientes di
cunt ei‖ Magister: scimus q2 verax es τ Lu.29.d
nō curas quēq3. Nec eñ vides in faciē B
hoim: sed in veritate viā dei doces. Li-
cet dari tributū cesari: an nō dabim⁹?
Qui sciēs versutiā illoꝝ: ait ill': Quid
me tēptatis? Afferte mihi denariū vt
videā. At illi tulerūt ei. Et ait ill': Cu-
ius ē imago hec τ supscriptio? Dicunt
ei: Cesar⁊. Rñdēs āt iesus dixit ill'‖ Red Mat.22.c
dite igit q̄ sūt cesar⁊ cesari: τ q̄ sūt dei Ro.13.b
deo. Et mirabāt sup eo‖ Et venerunt Mat.22.c
ad eū saducei q̄ dicūt resurrectiōe3 nō Lu.20.e
esse: τ interrogabāt eum dicētes‖ Ma- Deu.25.b
gister moyses nobis scripsit vt si cui⁹
frater mortu⁹ fuerit et dimiserit vxorē
τ filios nō reliq̄rit: accipiat frater ei⁹
vxorē ipi⁹: τ resuscitet semē fratri suo
‖ Septē ḡ fratres erāt τ prim⁹ accepit Mat.22.c
vxorē: τ mortu⁹ est non relicto semine Lu.20.e
Et secūdus accepit eā τ mortuus est: τ
nec iste reliq̄t semē. Et terti⁹ similiter Et
acceperūt eā similiter septē: τ nō reliq̄rūt
semē. Nouissima oīm defūcta ē τ mu-

lier. In resurrectiõe ergo cũ resurrexerint cui⁹ de his erit vxor? Septẽ ei habuerũt eã vxorẽ. Et rñdens iesus ait illis Nõne ideo erratis: nõ sciẽtes scripturas neqꝫ virtutẽ dei? Cũ ei a mortuis resurrexerit: neqꝫ nubẽt neqꝫ nubent sed sũt sicut angeli dei ĩ celis. De mortuis aũt ꝙ resurgant nõ legistis in libro moysi sup rubũ: quõ dixerit illi deus: inquẽs: Ego sum de⁹ abraã ⁊ de⁹ isaac ⁊ de⁹ iacob? Nõ est de⁹ mortuoꝝ sed viuoꝝ. Uos ergo multũ erratis. Et accessit vn⁹ de scribis qui audierat illos cõquirẽtes ⁊ vidẽs: quoniã bene illis respõderit: interrogauit eum qd esset primũ oĩm mandatum. Jesus autẽ respõdit ei qꝛ primũ oĩm mãdatũ ẽ: Audi isrl dñs de⁹ tu⁹ de⁹ vn⁹ ẽ: ⁊ diliges dñm deũ tuum ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aĩa tua: ⁊ ex tota mẽte tua ⁊ ex tota virtute tua. Hoc ẽ primũ mandatũ. Secundum aũt sile ẽ illi. Diliges proximũ tuũ tãqꝫ teipm. Maius horũ aliud mãdatũ nõ ẽ. Et ait illi scriba. Bñ magister ĩ veritate dixisti: qꝛ vn⁹ ẽ de⁹ ⁊ nõ ẽ ali⁹ pter eũ. Et vt diligat ex toto corde: ⁊ ex toto intellectu: ⁊ ex tota aĩa: ⁊ ex tota fortitudine: ⁊ diligere proximũ tãqꝫ seipsũ: mai⁹ ẽ oib⁹ holocaustomatib⁹ ⁊ sacrificijs. Jesus aũt vidẽs ꝙ sapiẽter rñdisset: dixit illi. Nõ es lõge a regno dei. Et nemo iam audebat eũ interrogare. Et rñdẽs iesus dicebat docẽs ĩ tẽplo. Quõ dicũt scribe christũ filiũ eẽ dd. Ipse eñ dauid dicit ĩ spũ sãcto. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ. Ipse ergo dauid dicit eũ dñm: ⁊ vñ est fili⁹ ei⁹? Et multa turba eũ libẽter audiuit. Et dicebat eis ĩ doctrina sua. Cauete a scribis: q volũt in stolis ambulare: ⁊ salutari ĩ foro: ⁊ ĩ primis cathedris sedere ĩ synagogis: ⁊ primos discubit⁹ ĩ cenis. Qui deuorãt domos viduarũ sub obtẽtu plixe orõnis hi accipiẽt plixi⁹ iudiciũ. Et sedẽs iesus ꝯ gazophylatiũ aspiciebat quõ turba iactaret es in gazophilatiũ: ⁊ multi diuites iactabãt mlta. Cũ venisset aũt vna vidua paup: misit duo minuta qd est quadrãs. Et cõuocãs discipulos suos ait ill. Amẽ dico vobis qm vidua hec paup plus oib⁹ misit q miserũt in gazophilatiũ. Oẽs eñ ex eo qd abundabat illis miserũt: hec vero de penuria sua oia q habuit misit totum victũ

(Cap. XIII) Et cũ egrederet de templo ait illi vn⁹ ex discipul suis. Magister aspice quales lapides ⁊ quales structure. Et respõdẽs iesus ait illi: Uides has oẽs magnas edificatiões? Nõ relinquet lapis sup lapidẽ q nõ destruat. Et cũ sederet in mõte oliuarũ cõtra tẽplũ iterrogabãt eũ sepatim petrus ⁊ iacob⁹ ⁊ iohãnes ⁊ andreas. Dic nobis qñ ista fient: et qd signũ erit qñ hec oia incipiẽt cõsũmari. Et rñdens iesus cepit dicere ill. Uidete ne quis vos seducat. Multi eñ veniẽt in noie meo dicentes: qꝛ ego sum: ⁊ multos seducẽt. Cũ audierit aũt bella ⁊ opiniões belloꝝ: ne timueritis Oportet ei hec fieri: sed nõdũ finis. Exurget ei gẽs ꝯ gẽtẽ: ⁊ regnũ sup regnũ ⁊ erũt terremot⁹ p loca: ⁊ fames. Initium doloꝝ hec. Uidete aũt vosmetipos Tradẽt ei vos ĩ cõcilijs: ⁊ in synagogis vapulabitis ⁊ an psides ⁊ reges stabitis pter me ĩ testimoniũ ill. Et ĩ oẽs gẽtes primũ oportet pdicari euãgeliũ Et cũ duxerint vos tradẽtes: nolite p cogitare qd loquamini: sꝫ qd datũ vobis fuerit in illa hora id loqmini. Nõ ei vos estis loquẽtes: sꝫ spũs sctũs. Tradet aũt frater fratrẽ ĩ morte: ⁊ pat filiũ ⁊ cõsurgẽt filij ĩ parẽtes: ⁊ morte afficient eos. Et eritis odio oib⁹ pter nomẽ meũ. Qui aũt sustinuerit ĩ finẽ hic saluus erit. Cũ aũt videritis abomiatiõnẽ desolatiõis stantẽ vbi nõ debet q legit intelligat. Tũc q ĩ iudea sũt fugiant ĩ mõtes: ⁊ q sup tectũ: ne descendãt ĩ domũ: nec introeat vt tollat qd de domo sua: ⁊ q ĩ agro erit nõ reuertatur retro: tollere vestimẽtũ suũ. Ue aũt pgnãtib⁹ ⁊ nutriẽtib⁹ ĩ illis diebus. Orate vero vt hyeme nõ fiãt. Erũt ei dies illi tribulatiõis tales qles nõ fuerũt ab initio creature quã ꝯdidit de⁹ vsqꝫ nũc: neqꝫ fiẽt. Et nisi breuiasset dñs dies: nõ fuisset salua ois ois caro. Sꝫ pp electos qs elegit breuiauit dies. Et tũc si qs vobis dixerit. Ecce hic ẽ christ⁹: ecce illic: ne credideris. Exurgẽt ei pseudo christi ⁊ pseudo pphete ⁊ dabũt signa ⁊ portẽta ad seducẽdos si fieri põt etiã electos. Uos ergo videte. Ecce pdixi vobis oia. Sꝫ ĩ illis diebus

Marginalia: B; Mat.22.c; Lu.20.b; Esa.5.a; C; Exo.3.b; Mat.22.c; Mat.22.d; Deu.6.a.; Mat.22.d; Leui.19.c; Lu.10.e; Mat.22.d; Lu.10.g; D; Ps.109.; Mat.22.d; Lu.20.g; Mat.23.a; Lu.11.f.et 20.g; Lu.21.a; B; e; Mat.24.a; Lu.19.g.et 21.b; Mat.24.a; Lu.21.b; I. Co.3.b; Eph.5.b; Lu.21.d; B; Mat.10.c et 24.d; Lu.21.b; Joh.16.a; 2.Co.11.c; Mat.10.b; Lu.12.b.et 21.c; Mat.10.c et.24.b; Mat.24.b; Lu.21.d; Mat.24.b; Lu.21.e; Mat.24.b; Mat.24.b; Lu.7.e; Mat.24.b

Johel.2.c post tribulationē illā‖ sol cōtenebrabi
Mat.24.c tur: ⁊ luna nō dabit splendorē suū. Et
stelle celi erūt decidentes: ⁊ virtutes q̄
Lu.21.e in celis sūt mouebūt.‖ Et tūc videbūt
filiū hois venientē i nubib⁹ cū virtu-
te multa ⁊ glia. Et tūc mittet angelos
suos: ⁊ cōgregabit electos suos a q̄ttu
or vētis a sūmo terre vsq₃ a summū ce
Mat.24.c li.‖ A ficu aūt discite parabolā. Cū iā
Lu.21.f ram⁹ ei⁹ tener fuerit ⁊ nata fuerint fo
lia: cognoscitis q₂ in ꝓximo sit estas.
Sic ⁊ vos cū videritꝭ hec fieri: scitote
D q₂ i ꝓximo sit i ostijs. Amē dico vobis
q̄m nō transibit generatio hec donec
Mat.24.c oia ista fiāt.‖ Celū ⁊ terrā trāsibūt: ver-
Lu.16.d.21.f ba aūt mea nō trāsibūt. De die aūt il-
lo vel hora nemo scit: neq₃ angeli i ce-
lo neq₃ fili⁹: nisi pater. Uidete: vigila-
Mat.25.a te ⁊ orate. Nescitis eīm q̄n tp̄s sit.‖ Si
Lu.19.a cut hō q̄ ꝑegre ꝓfect⁹ reliq̄t domū suā
⁊ dedit seruis suis ptāt̄e cuiusq₃ oꝑis
Mt.24.d.⁊ ⁊ ianitori p̄cepit vt vigilet‖ Uigilate ꝫ
25.a Lu.21.e Nescitꝭ ei q̄n dn̄s dom⁹ veniat: sero an
media nocte: an gallicantu: an mane:
ne cū venerit repēte inueniat vos dor
mientes. Qd̄ aūt vobis dico: oib⁹ dico
A Rat aūt pa (vigilate. XIIII
Mat.26.a e sca ⁊ azyma post biduū: ⁊ quere
Lu.22.a bāt summi sacerdotes et scribe
Joh.12.a que eū dolo tenerēt ⁊ occiderēt. Dice-
bāt aūt. Nō i die festo ne forte tumult⁹
Mat.26.a fieret i pp̄lo.‖ Et cū eēt bethanie i do-
mo simonis leprosi ⁊ recūberet: venit
mulier habēs alabastrū vnguēti nar-
dipiscati p̄ciosi ⁊ fracto alabastro effu
dit sup caput ei⁹. Erāt aūt quidā indi
gne ferētes intra semetipos ⁊ dicētes
Mat.26.a Ut q̄d pditio ista vnguēti facta ēꝭ Po
terat ei vnguētū istud vendari plusq̄
trecētis denarijs: ⁊ dari paupibus. Et
fremebāt in eā. Jesus aūt dixit: Sinite
Mat.26.a eā.‖ Quid illi molesti estisꝭ Bonū op⁹
Joh.12.b opata ē i me. Semp ei paupes habetꝭ
vobiscū: ⁊ cū volueritis potestis illꝭ bn̄
facere: me aūt nō semp habebitis.‖ Qd̄
Mat.26.a habuit hec fecit: p̄uenit vngere corpus
meū i sepulturā. Amē dico vobis: vbi
cūq₃ p̄dicatū fuerit euāgeliū istud in
vniuerso mūdo: ⁊ qd̄ fecit hec: narrabi
Mat.26.a tur i memoriā ei⁹. Et iudas scariothis
Lu.22.a vn⁹ de duodecim abijt ad sūmos sacer
B dotes: vt pderet eū illis. Qui audien-
tes gauisi sunt ⁊ ꝓmiserūt ei pecuniā
se daturos. Et querebat quō illū opor
tune traderet. Et primo die azymorū
q̄n pasca imolabant: dicūt ei discipuli
Quo vis eam⁹ ⁊ parem⁹ tibi vt mādu
ces pascaꝭ Et mittit duos ex discipulꝭ
suis ⁊ dicit eis.‖ Jte i ciuitatē: ⁊ occur Mat.26.b
ret vob̄ hō lagenā aque baiulās. Seq̄ Lu.22.a
mini eū: ⁊ q̄cūq₃ introierit dicite dn̄o
dom⁹: q₂ magister dicit: Ubi ē refectio
mea: vbi pasca cū discipulꝭ meis mādu
cēꝭ Et ipe vobis demōstrabit cenacu-
lū grāde stratū: ⁊ illic parate nobis: et
abierūt discipuli ei⁹: ⁊ venerūt i ciuita
tē: ⁊ inuenerūt sicut dixerat illis: ⁊ pa-
rauerūt pasca.‖ Uespe aūt facto: venit Mat.26.d
cū duodecim. Et discūbētib⁹ eis ⁊ mā Lu.22.c
ducātib⁹ ait iesus. Amē dico vobis: q₂ Joh.13.c
vn⁹ ex vob̄ tradet me q̄ māducat me-
cū. At illi ceperūt cōtristari ⁊ dicere ei
singulatim. Nunq̄d egoꝭ Qui ait illis
Un⁹ ex duodeci q̄ intingit mecū manū
i catino. Et fili⁹ q̄dē hois vadit: sicut C
scriptū ē de eo.‖ Ue aūt hoi illi: p quē Mat.26.d
fili⁹ hois tradet̄. Bonū erat ei: si nō es Lu.22.c
set nat⁹ hō ille.‖ Et māducātib⁹ illis: Mat.26.e
accepit iesus panē: ⁊ bn̄dicēs fregit: et Lu.22.b
dedit eis ⁊ ait. Sumite: h̄ ē corp⁹ meū 1.Cor.11.d
Et accepto calice grās agēs dedit eis
Et biberūt ex illo oēs. Et ait illis. Hic
ē sāguis me⁹ noui testamēti: q̄ ꝓ mul
tis effundet̄. Amē dico vobis: q₂ iam Mat.26.e
nō bibā de genimine vitꝭ: vsq₃ i diem
illū cū illud bibā nouū i regno dei. Et Mat.26.e
hymno dicto: exierūt in mōtē oliuarū. Joh.18.a
Et ait eis iesus. Oēs scādalizabimini
in nocte ista: q₂ scriptū ē: ‖ꝑcutiā pasto Zach.13.c
rē ⁊ dispgent̄ oues. S₃ postea q̄ resur
rexero p̄cedā vos i galileā.‖ Petr⁹ aūt Mat.26.e
ait illi. Et si oēs scādalizati fuerint: s₃ Lu.22.d
nō ego. Et ait illi iesus: Amē dico tibi
q₂ tu hodie i nocte hac priusq̄ gallus
vocē bis dederit: ter me es negatur⁹.
At ille ampli⁹ loq̄bat̄.‖ Et si oporteu- D
rit me simul cōmori tibi: nō te negabo Mat.26.f
Silr̄ aūt ⁊ oēs dicebāt. Et veniūt i p̄
diū cui nomē gethsemani: ⁊ ait discipu
lis suis.‖ Sedete hic donec orē. Et assu Mat.26.f
mit petrū ⁊ iacobū ⁊ iohānē secū: ⁊ ce-
pit pauere ⁊ tedere. Et ait illis. Tristis Mat.26.f
ē aia mea vsq₃ ad mortē. Sustinete h̄ Joh.12.d
⁊ vigilate.‖ Et cū ꝓcessisset paululū: p Mat.26.f
cidit sup trā: ⁊ orabat vt si fieri posset Lu.22.d
trāsiret ab eo hora. Et dixit‖ Abba pa Joh.6.c
ter oia tibi possibilia sūt trāsfer calicē Mt.26.f
hūc a me. S₃ nō qd̄ ego volo: s₃ qd̄ tu 22.e.Jo.

Mat.26.d Et venit:⁊ iuenit eos dormientes. Et
Lu.22.e ait petro. Simō dormis? Non potuisti
vna hoꝛa vigilare? Uigilate ⁊ oꝛate: vt
Mat.26.d n̄ itret᷑ i tēptationē‖Spūs q̄dē ꝓmptꝰ
Joh 6.g ē: caro ꝟo ifirma.‖Et iteꝝ abiēs oꝛa-
Mat.26.d uit eūdē ꝯmonē dicēs. Et reuersus de
nuo iuenit eos dormiētes. Erāt ei ocl'i
eoꝝ grauati ⁊ ignoꝛābāt q̄d rn̄derent
E ei. Et venit t'tio:⁊ ait ill'‖Doꝛmite iā:
Mat.26.d ⁊ req̄escite. Sufficit. Uenit hoꝛa: ecce
filiꝰ hoīs tradet' i manꝰ pctōꝝ. Surgi
Mat.26.e te eamꝰ. Ecce q̄ me tradet ꝓpe ē‖Et ad
Lu.22.e huc eo loquente venit iudas scarioth
Joh.18.a vnꝰ d̄ duodeci:⁊ cū eo turba mlt'a: cū
gladiis ⁊ lignis missi a sūmis sacerdo-
Mat.26.e tibꝰ ⁊ scrib ⁊ senioꝛibꝰ.‖Dederat āt tra
ditoꝛ eis signū dicēs. Quēcūq3 oscula
tꝰ fuero ip̄e ē tenete eū:⁊ ducite caute
Et cū venisset: stati accedēs ad eū ait:
Aue rabbi. Et oscl'atꝰ ē eū. At illi ma
Mt.26.e.L. nꝰ iniecert' i iesū:⁊ tenuerūt eū‖Unus
c.Jo.18.b āt q̄dā de circūstātibꝰ educēs gladiū ꝑ
cussit ꝯuū sūmi sacerdot᷑: ⁊ āputauit
Mat.26.e illi auriculā‖Et rn̄dēs iesus ait ill'. Tā
Lu.22.f q̄ ad latronē exist᷑ cū gladiis ⁊ lignis
Joh.18.d cōphēdere me.‖Quotidie erā apd̄ vos
i tēplo docēs ⁊ n̄ me tenuist᷑. Sz vt im
Mat.26.f pleant' scripture.‖Tūc discipl'i eiꝰ reli
quētes eū oēs fugerūt. Adolescēs aūt
q̄dā seq̄bat' eū amictꝰ syndone sup nu
F do:⁊ tenuerūt eū. At ille reiecta syndo
Mat.26.f ne nudus ꝓfugit ab eis.‖Et adduxert'
Lu.22.f iesū ad sūmū sacerdotē: ⁊ ꝯuenert' oēs
Mt.26.f.L. sacerdotes ⁊ scribe ⁊ seniores.‖Petrus
Jo.18.c āt a lōge secutꝰ ē eū vsq3 itro i atriū sū
mi sacerdot᷑:⁊ sedebat cū ministris ad
Mat.26.f ignē ⁊ calefaciebat se.‖Sūmi ꝟo sacer
Lu.22.g dotes ⁊ oē cōciliū q̄rebāt adūsus iesū
testimoniū: vt eū moꝛti traderēt: nec i
ueniebāt. Multi aūt testimoniū falsū
dicebāt adūsus eū:⁊ cōueniētia testi-
Mat.26.f monia nō erāt.‖Et q̄dā surgētes falsū
testimoniū ferebāt aduersus eū dicen-
tes. Qm̄ nos audiuimꝰ eū dicētē. Ego
dissoluē tēplū h̄ manufactū:⁊ post tri-
duū aliud n̄ manufactū edificabo. Et
nō erat cōueniēs testimoniū illoꝝ. Ex
rugēs āt sūmꝰ sacerdos i mediū: intro
gauit iesū dicēs: Nō rn̄des q̄cq̄ ad ea
q̄ tibi obiiciūt' ab his? Ille āt tacebat:
Mat.29.f ⁊ nihil rn̄dit.‖Rursū sūmꝰ sacerdos in
Lu.22.g t'rogabat eū:⁊ dixit ei: Tu es christꝰ fi
Mt.26.f.L. liꝰ dei bn̄dicti: Jesus āt dixit illi. Ego
g.Jo.6.g sū. Et videbit᷑ filiū hoīs sedētē a dex-
tris ꝟtut᷑ dei:⁊ venientē cū nubibꝰ ce-
li. Sūmꝰ āt sacerdos scindēs vestimēta G
sua ait‖Quid adhuc desideramꝰ testes Mat.26.g
Audist᷑ blasphemiā. Quid vob̄ videt'? Lu.22.g
Qui oēs cōdēnauerūt eū eē reū moꝛt᷑
‖Et cepert' q̄dā cōspuere eū ⁊ velare fa Mt.26.g.L.
ciē eiꝰ:⁊ colaphis eū cedere ⁊ dicere ei 22.g.Jo.18.d
ꝓphetiza. Et mistri alapis eū cedebāt
Et cū eēt petrꝰ i atrio deoꝛsū vēit vna
ex ancill' sūmi sacerdotis:⁊ cū vidisset
petrū calefacientē se: aspiciēs illū ait.
Et tu cū iesu nazareno eras. At ille ne
gauit dicēs Neq3 scio neq3 noui q̄d di
cas‖Et exiit foras añ atriū:⁊ gallꝰ cā- Mat.26.g
tauit. Rursus āt cū vidisset illū āncilla Lu.22.f.
cepit dicere circūstātibꝰ qꝛ h̄ ex ill' ē At Joh.18.c
ille iteꝝ negauit. Et post pusillū rursꝰ
q̄ astabāt dicebāt petro. Uere ex ill' es
nā ⁊ galileꝰ es. Ille āt cepit anathema
tizare ⁊ iurare: qꝛ nescio hoīez istū quē
dicit᷑. Et stati gallꝰ iteꝝ cātauit. Et re
coꝛdatꝰ ē petrꝰ ꝟbi qd̄ dixerat ei iesus Mat.26.g
p̄uscq3 galli cātet bis: ter me negab̄. Et Lu.22.g
T cōfesti ma (cepit flere. XV B
c ne ꝯciliū faciētes sūmi sacerdo Mt.27.a.L.
tes cū senioꝛibꝰ ⁊ scribis ⁊ vni 23.a.Jo.18.e
ūso cōcilio: vinciētes iesū duxert' ⁊ tra
didert' pilato.‖Et int'rogauit eū pilatꝰ Mt.27.b.L.
Tu es rex iudeoꝝ? At ille rn̄dēs ait il 23.a.Jo.18.f
li. Tu dic᷑‖Et accusabāt eū sūmi sacer Mat.27.b
dotes i mlt᷑. Pilatꝰ āt rursū it'rogauit Joh.19.b
eū dicēs: Nō rn̄des q̄cq̄? Uide i quāt᷑
te accusāt? Jesus aūt āpliꝰ nihil rn̄dit:
ita vt miraret' pilatꝰ?‖Per diē āt festū Mt.27.b.L
solebat dimittere ill' vnū ex vinct᷑ quē 23.c.Jo.18.g
cūq3 petissent.‖Erat āt q̄ dicebat' bar- Mat.27.b
rabas: q̄ cū seditiosis erat vinctꝰ q̄ in Joh.18.g
seditiōe fecerat homicidiū. Et cū ascen
disset turba: cepit rogare sicut sp̄ facie
bat ill'. Pilatꝰ āt rn̄dit eis ⁊ dixit eis:
Uult᷑ dimittā vob̄ regē iudeoꝝ? Scie
bat eī q̄ ꝑ iuidiā tradidissent eū sūmi
sacerdotes‖Pōtifices āt ꝯcitauert' tur Mt.27.b.L
bā: vt magis barrabā dimitteret eis. 23.c.Jo.18.g
Pilatus āt iteꝝ rn̄dēs ait ill'. Quid ḡ B
vult᷑ faciā regi iudeoꝝ? At illi iteꝝ cla
mauert'. Crucifige eū. Pilatꝰ ꝟo dice-
bat ill'. Quid ei mali fec̄? At illi mag᷑
clamabāt: crucifige eū‖Pilatꝰ aūt vo- Mt.27.c.L.
lēs ꝑpl'o satisfacere dimisit ill' barrabā 23.d Jo.19.c
⁊ tradidit iesū flagell' cesū vt crucifige Mat.27.c
ret'‖Milites āt duxert' eū i atriū ꝓtoꝛii Joh.19.a
⁊ ꝯuocāt totā cohoꝛtē:⁊ iduūt eū pur-
pura:⁊ iposuūt ei plectētes spineā coꝛo

Mat.27.d nā:⁊ ceperūt salutare eū.‖ Aue rex iu-
Joh.19.a deoꝝ.Et ꝑcutiebāt caput eiꝰ harūdi-
ne:⁊ cōspuebāt eū: ⁊ ponentes genua
adorabāt eū.Et postꝙ̄ illuserūt ei: ex-
uerūt illū purpura:⁊ induerūt eū vesti
mentis suis ⁊ educūt illū vt crucifige-
Mat.27.d rēt eū.‖Et angariauerūt ꝓtereūtē quē
Lu.23.d piā simonē cyreneū veniētē de villa:
Mt.27.d.L patrē alexandri ⁊ rufi: vt tolleret cru-
23.e.Jo.19 c cē eiꝰ.‖Et ꝑducūt illū i golgotha lo-
Mat.27.d cū:qđ ē interꝓtatū caluarie locus. Et
Joh.19.c dabāt ei bibere myrrhatū vinū ⁊ nō ac
Mt.27.d.L. cepit.‖Et crucifigētes eū diuiserūt ve
23.e Jo.18.d stimēta eiꝰ:mittentes sortē suꝑ eis q̄s
C q̄d tolleret.Erat āt hora tertia:⁊ cruci
Mat.27.e.L fixerūt eū.‖Et erat titulus cause eiꝰ in
23.e Lu.19.d scriptꝰ:rex iudeoꝝ.Et cū eo crucifigūt
duos latrones:vnū a dextris ⁊ aliū a
Esa.53.d sinistris eiꝰ.‖Et ipleta est scriptura q̄
Lu.22.d dicit:Et cū iniq̄s reputatꝰ ē: Et ꝓter-
euntes blasphemabāt eū:mouētes ca-
Mat.27.c pita sua ⁊ dicētes.‖Vah q̄ destruis tē-
plū dei:⁊ i tribꝰ diebꝰ reedificas.Sal-
uū fac temetipsum descēdēs de cruce.
Mat.27.e ‖Silr ⁊ sūmi sacerdotes illudentes ad
Lu.23.e alterutrū cū scribis dicebāt. Alios sal
uos fecit:seipm non pōt saluū facere.
‖Christꝰ rex isrl:descēdat nūc de cruce
Mat.27.f.L vt videamꝰ ⁊ credamꝰ.‖Et q̄ cū eo cru
23.e. Jo.19.c cifixi erāt cōuitiabāt ei.Et facta hora
sexta:tenebre facte sūt ꝑ totā trā vsq̄ i
Mat.27.e horā nonā‖Et hora nona exclamauit
iesus voce magna dicēs. Heloy Heloy
lamazabattani.Qđ ē interꝓtatū.Deꝰ
meus:deꝰ meꝰ:vt q̄d dereliquisti me?
Et q̄dā de circūstātibꝰ audiētes dice-
Mat.27.f.L bāt.Ecce heliā vocat.‖Currēs āt vnꝰ
23.e.Jo.19.f ⁊ implēs spōgiā acceto: circūponēsq̄
calamo:potū dabat ei dicēs. Sinite:
videamꝰ si veniat helias ad deponēdū
D eū.Jesus āt emissa voce magna expira
Mat. 27.f uit.‖Et velū tēpli scissum ē i duo: a sū
Lu.23.g mo vsq̄ deorsū.Vidēs āt cēturio qui
Mat.27.f ex aduersa stabat:q² sic clamans expi-
rasset.ait:Vere hic hō filius dei erat.
Mat.27.f ‖Erāt āt ⁊ mulieres de lōge aspiciētes
inter q̄s erat maria magdalene: ⁊ ma-
ria iacobi minoris:⁊ ioseph mat: ⁊ sa-
lome:⁊ cū eēt i galilea seq̄bant eū: et
ministrabāt:ei:⁊ alie multe q̄ simul cū
Mt.27.g. L eo ascēderāt hierosolymā. Et cū iā se-
23.g Jo.19.g ro esset factū:q² erat parasceue qđ ē an
te sabbatū: venit ioseph ab arimathia
nobilis decurio:q̄ ⁊ ipe erat expectās

regnū dei.Et audacter itroiuit ad pi-
latū ⁊ petijt corpꝰ iesu. Pilatꝰ aūt mi
rabat si iā obisset.Et accersito cēturio
ne:iterrogauit eū si iā mortuꝰ esset.Et
cū cognouisset a centurione: donauit
corpus ioseph. ‖Joseph aūt mercatus Mt.27.g.L
syndonē:⁊ deponēs eū inuoluit syndo 23.g Jo.19
ne:⁊ posuit eū i monumēto qđ erat ex
cisū de petra:⁊ aduoluit lapidē ad osti
um monumēti.‖Maria aūt magdale- Mat.27
ne ⁊ maria ioseph aspiciebāt vbi pone
T cū trāsisset sab (ret. XVI A
c batū:maria magdalene ⁊ ma-
ria iacobi ⁊ salome emerūt aro-
mata: vt veniētes vngerēt iesum.‖ Et Mat.28
valde mane vna sabbatoꝝ veniūt ad Lu.24.a
monumētū:orto iā sole. Et dicebāt ad Joh.20.a
inuicē.Quis reuoluet nob lapidē ab
ostio monumēti?Et respiciētes vidert
reuolutū lapidē.Erat quippe magnus
valde.Et itroeūtes i monumētū vide- B
rūt iuuenē sedētē i dextris coopertū sto
la cādida ⁊ obstupuerūt. Qui dicit ill.
Nolite expauescere:Jesū q̄rit nazare- Mat.28
nū crucifixum:surrexit:nō ē hic. Ecce Lu.24
locus vbi posuerūt eū.Sȝ ite dicite di
scipulis eiꝰ ⁊ petro:q² ꝓcedet vos i ga
lileā.Jbi eū videbit:sicut dixit vobis
‖At ille exeuntes fugerūt de monumē Mat.28
to. Jnuaserat ei eas tremor ⁊ pauor et Lu.24.b
nemini q̄cq̄ dixerūt. Timebāt ei. Sur C
gēs aūt iesus mane prima sabbati ap-
paruit ꝑmo marie magdalene de q̄ eie
cerat septē demonia. Jlla vadēs nūci
auit his q̄ cū eo fuerāt lugentibꝰ ⁊ flē
tibꝰ:⁊ illi audiētes q² viueret ⁊ visus
esset ab ea: nō crediderūt.‖Post hec āt Lu.24.b
duobꝰ ex his ambulātibꝰ ostēsus ē in
alia effigie euntibꝰ i villā: ⁊ illi eūtes
nūciauerūt ceteris: nec illis crediderūt.
Nouissime aūt recūbētibꝰ ill vndecim
apparuit:⁊ exprobrauit incredulitatē
eoꝝ ⁊ duritiā cordis:q² his q̄ viderāt
eū resurrexisse nō crediderūt. Et dixit
eis.Euntes i mūdū vniūsum:ꝑdicate D
euāgeliū oī creature.Qui crediderit et
baptizatꝰ fuerit:saluꝰ erit:q̄ vero non
crediderit cōdēnabit. Signa aūt eos
q̄ crediderint hec sequēt.Jn noīe meo
demonia eijciēt:linguis loquent no-
uis:serpētes tollēt.Et si mortiferū q̄d
biberint:non eos nocebit.Suꝑ egros
manꝰ iponēt:⁊ bn̄ habebūt‖Et dn̄s q̄ Act.1.b
dē iesus postq̄ locutꝰ ē eis. Assūptꝰ ē Lu.24

in celū: ⁊ sedet a dextris dei. Illi āt ꝓfe
cti ꝑdicauerunt vbiqꝫ: dn̄o coopante:
⁊ ſmonē cōfirmāte: sequētibꝰ signis.
Explicit euāgeliū ſm Marcum.
Incipit ꝑfatio beati Hieronymi pre-
sbyteri in euangelium ſm Lucam.
Ucas syrus natiōe anthiocē
l sis arte medicus: discipulus
aploꝝ postea paulū secutꝰ vs-
qꝫ adcōſūmationē eiꝰ ſuiēs
dn̄o sine crimine. Nā neqꝫ vxorē vnqꝫ
habēs neqꝫ filios: septuaginta ⁊ quat
tuor annoꝝ obijt ī bithynia: plenꝰ spi
ritusācto. Qui cū iā scripta essent euā-
gelia: p mattheū qdē ī iudea: p marcū
aūt ī italia: sctō instigāte spū ī achaie
ptibꝰ h̄ scripsit euāgeliū: significans
etiā ipse ī ꝑncipio aū suū: alia esse de-
scripta. Cui extra ea q̄ ordo euangelice
dispositiōis exposcit: ea maxime neces
sitas laboris fuit: vt primū grecis fide
libꝰ omni ꝓphetatiōe vēturi in carnē
dei christi manifestata humanitate: ne
iudaicis fabulis attēti: ī solo legis de-
siderio tenerēt: vel ne hereticis fabul
⁊ stultis sollicitationibꝰ seducti excide
rēt a veritate: elaboraret: de hinc vt ī
ꝑncipio euāgelij: iohis natiuitate ꝑsū
pta cui euāgeliū scriberet: ⁊ in q̄ electꝰ
scriberet indicaret: cōtestās ī se cōple-
ta eē q̄ essent ab alijs inchoata. Cui iō
post baptismū filij dei a ꝑfectiōe gene-
ratiōis ī christo īplete: repetēde a ꝑnci
pio natiuitatꝫ hūane ptās ꝑmissa est
vt reqrentibꝰ demōstraret ī quo apꝑ-
hendēs erat p nathan filiū dauid ītro
itu recurrētis ī deū generatiōis admis
so: indisꝑabil dei ꝑdicās hoībꝰ chri-
stū suū: ꝑfecti opꝰ hoīs redire ī se p fi
liū faceret: q̄ p dauid p̄rem venientibꝰ
iter ꝑbebat ī christo. Cui luce nō īmeri
to etiā scribēdoꝝ actuū aploꝝ ptās in
misterio dat: vt deo ī deū pleno: ⁊ filio
ꝑditiōis extincto: orōne ab aplis fa-
cta: sorte dn̄i electiōis numerꝰ cōpleret
Sicqꝫ paulus cōſūmationē aplicis a-
ctibꝰ daret: quē diu ꝯ stimulū recalci-
trātē dn̄s elegisset. Qd̄ ⁊ legētibꝰ ac re
quirentibꝰ deū: ⁊ si p singula expediri
a nobis vtile fuerat: sciēs tn̄ qꝛ operā-
tē agricolā oporteat primū d̄ fructibꝰ
suis edere: vitauimꝰ publicā curiosita
tē: ne nō tā volētibꝰ deū demonstrasse
videremur: q̄ fastidientibus ꝓdidisse.

Explicit prefatio. Incipit Regi-
strum in Lucam
Ommēdatio zacharie ⁊ elisa 1
c beth. Angelus ait zacharie:
exaudita ē oratio tua: ⁊ elisa
beth pariet tibi filiū: ⁊ vocabis nomē
eiꝰ iohānē: zacharias nō credēs gabri
eli obmutuit. Elizabeth post hec cōce-
pit ⁊ occultabat se mēsibus qnqꝫ. In
mēse sexto missus ē angelꝰ ad virginē
mariam: ⁊ dixit ei: Aue grā ⁊c. Maria
ꝯcepto saluatore exurgēs abijt ī mon-
tana: ⁊ salutauit elizabeth: ⁊ dixit eliza
beth Bn̄dicta tu ⁊c. Et ait maria. Ma
gnificat ⁊c. Elizabeth peperit filiū: ⁊
octauo die circūcidit: zacharias loqlā
recuperat ⁊ ꝓphetat dicens: Bn̄dictꝰ.
Edictum augusti vt describeret orbis 2
maria pepit filiū suū ꝑmogenitū. An-
gelus natiuitatē christi pastoribꝰ nū-
ciauit: ⁊ pastores dicebāt adinuicem.
Trāseamꝰ vsqꝫ ad bethleē: iesus circū
cidit. Symeon accepit iesū ī vlnas su
as. dicēs: Nūc dimittis ⁊c. Et symeon
dixit marie. Ecce positꝰ ē h̄ ī ruinā ⁊c.
Et anna ꝓphetissa supueniēs cōfiteba
tur dn̄o: ⁊ loqbat de illo oībus q̄ expe
ctabāt redemptionē isrl. Iesus inuētꝰ
ī medio doctoꝝ: ⁊ qꝛ subditꝰ erat ma-
Iohānes ꝑdicat bap- (rie ⁊ ioseph. 3
tismū penitētie: dicit turbis. Genimi-
na viperarū ⁊c. facite fructus dignos
pnīe ⁊c. pōt deꝰ d̄ lapidibꝰ istis suscita
re ⁊c. Iohes turbis dicit ⁊ publicanis
⁊ militibus qd agere debeāt dicit: ve-
nit fortior me cuiꝰ vētilabrū ī manu.
Iohānes corripit herodē: et baptizat
iesū: celū apit: vox p̄ris audit. Iesus
erat incipiēs q̄si annoꝝ triginta vt pu
tabat filius ioseph q̄ fuit heli ⁊c.
Iesus plenꝰ spiritusācto regressus ē a 4
iordane: ieiunās q̄draginta diebꝰ esu
rijt: ⁊ tēptat a diabolo: ꝯsūmata tēpta
tione diabolꝰ recessit ab eo vsqꝫ ad tē-
pus. Iesus regressus ī virtute spūs in
galileā: ⁊ fama exijt p vniuersā regio-
nē de illo: venit nazareth ⁊ ītrauit sy-
nagogā ⁊ legit in libro esaie ꝓphe. Spū
ritꝰ dn̄i ⁊c. oēs testimoniū dabāt illi:
dicebāt: qꝛ filiꝰ ioseph est: iesus dicit.
Nemo ꝓpheta acceptꝰ ē in patria sua
dicit heliā missum cū fames esset ī sare
pta ad viduā: ⁊ heliseū curasse a lepra
naamā syrū. Eijcit de ciuitate iesus: ⁊

ducit̃ vsq; a supciliũ mõtis vt p̄cipi-
tet̃: demonium eĳcit iesus ab hoie: so-
crũ simonis curat: ⁊ alios curat manꝰ
iponẽs: demones clamabãt cũ exirẽt
Tu es filiꝰ dei: ⁊ increpãs non sinebat
eos loq̃: dixit: oportet me euãgelizare
5 Cũ turbe irruerẽt ad eũ (regnũ dei.
vt audirẽt verbũ dei ascẽdit nauẽ pe-
tri: docebat de nauicula turbas. Jesus
dixit petro: duc in altum ⁊ laxate retia
vr̃a in capturã: hoc facto cõcluserũt pi
sciũ multitudinẽ: ⁊ rete eorꝫ rũpebat̃:
qđ cũ videret petrus: dixit. Exi a me:
pctõr sũ dñe: dixit petro ex hoc eris ho
mines capiẽs: leprosũ mũdat: ⁊ paraly
ticũ curat: dicit leui sedẽti ad teloneũ
Sequere me: ⁊ fecit leui cõuiuiũ: pha-
risei murmurabãt: ⁊ iesus dicit. Non
egẽt q̇ sani sũt medico ⁊c̃. pharisei di-
cũt iesu: q̃re discipuli iohãnis ieiunãt
frequẽter: post h̃ iesus dicit similitudi
nẽ de cõmissura vestimenti noui: ⁊ ne-
mo mittit vinũ nouũ ĩ vtres veteres.
6 Discipuli sabbato spicas vellũt: iesus
dicit ꝙ dauid in domo dei panes ꝓpo
sitionis sũpsit. Manũ aridã habentẽ
curat: aplos elegit ĩ mõte: in loco cãpe
stri multos curat a lãguoribꝰ qr virtꝰ
⁊c̃. Octo beatitudines: post h̃ dicit: ve
vobis diuitibꝰ ve vobis ⁊c̃. Dicit: dili
gite ĩmicos vr̃os. Qui te ꝑcutit ĩ max-
illã p̄be ⁊c̃. ⁊ oĩ petenti te tribue: ꝓut
vultis vt faciãt vobis hoĩes ⁊c̃. Si di-
ligitis eos q̇ vos diligũt q̃ vobis gr̃a
est? Mutuũ date: nihil inde sperantes.
Estote misericordes: nolite iudicare:
eadẽ mẽsura q̃ ⁊c̃. Nũq̇d põt cecꝰ cecũ
ducere: nõ ẽ discipulus sup magistrũ.
Eĳce primũ trabẽ vnaquecq; arbor de
fructu suo cognoscit̃. Qui audit s̃mo
nes ⁊ nõ facit cui silis ẽ.
7 Seruũ centurionis curat: filiũ vidue
mortuũ suscitat. Johãnes misit ad ie-
sum. Tu es q̇ vẽturꝰ es ⁊c̃. Et dñs cõ-
mẽdat iohannẽ: pharisei ⁊ legisperiti
ꝯsiliũ dei sp̄reuerũt. Jesus dicit phari-
seis: qr dicũt iohãnẽ demoniũ habẽs:
⁊ filiꝰ hoĩs hõ vorator ẽ. Mulier pec-
catrix lachrymis pedes iesu lauit.
8 In itinere sequẽtibꝰ se viris ac mulie-
ribꝰ parabolã seminãtis dicit: de lucer
na sup cãdelabrũ: dicit abscõditũ ma-
nifestet̃: q̇ habet dabit̃ illi: dicit ⁊ ma-
trẽ ⁊ fratres suos eẽ q̇ verbũ dei audi

unt ⁊ faciũt: nauigãs tẽpestatẽ sedait:
legionẽ expellit ab hoĩe ⁊ ĩ porcos mit
tit ⁊ dicit ei: redi domũ tuã: de muliere
sanata a ꝓfluuio sanguinis: ⁊ de filia
iayri resuscitata. Cõuocatis duodecim 9
discipulis dedit illis ptãtẽ: ⁊ misit eos
p̄dicare: egressi curabãt vbiq; . Audi-
uit herodes oĩa q̃ fiebãt de iesu: de q̇n
q; panibꝰ ⁊ duobꝰ piscibꝰ: interroga-
uit discipulos quẽ dicũt eũ eẽ turbe: p̄
cepit discipulis ne cui dicerẽt ꝙ chri-
stꝰ eẽt deꝰ: qr oportet filiũ hoĩs multa
pati. Jubet tollere crucẽ. Qui erubue-
rit s̃mones ⁊c̃. In mõte transfigurat̃:
demoniũ ꝙ discipuli eĳcere ñ poterãt
eiecit: passionẽ suã p̄dicit: cogitant q̇s
eorꝫ maior sit: dicit iesus: q̇ minor ẽ in
ter vos hic maior ẽ: iohãnes dicit: vi-
dimꝰ quẽdã ĩ noĩe tuo eĳcientẽ demo
nia. Johãnes ⁊ iacobꝰ dicunt iesu: dñe
vis dicimꝰ vt ignis descendat de celo:
dicit filiꝰ hoĩs nõ habet vbi caput re-
clinet: dicit cuidã iesus. Sine vt mor-
tui sepeliant mortuos suos.
Post hoc designauit iesus alios septu 10
agintaduos: messis multa mitto vos
agnos p̄cepta itineris: dicit: ve vobis
corozaiꝫ Qui vos audit me audit: dic̃:
videbã sathanã sicut fulgur de celo ca
dẽtẽ. dicit: cõfitebor tibi pat̃ dñe ⁊c̃.
Nemo scit q̇s sit filiꝰ. Beati ocl̃i q̇ vi-
dent q̃ vos videtis: quidã legisperitus
dicit tẽptãs. Jesus: dic̃ hõ q̇dẽ descẽde
Docet orare pater sancti (bat ⁊c̃. 11
ficet̃ nomẽ tuũ. Cõmoda mihi tres pa
nes: oĩs q̇ petit accipit: erat iesus eĳci-
ens demoniũ: q̇dã dixerũt ĩ beelzebub
eĳcit demonia: regnũ in seip̄m diuisũ
desolabit̃: dicit sp̄us ĩmũdus reuertar
in domũ meã. Beatꝰ vẽter q̇ se porta-
bit: de signo ione: de lucerna. Lucerna
corpis oculus: lauãdũ poriꝰ qđ intꝰ ẽ:
dare elemosynã ꝓnũciat: ve multa di-
cit: pharisei q̃rẽtes capere aliq̇d ex ore
A phariseis monet cauẽdũ (eius. 12
⁊ nõ timẽdũ eos q̇ corpus occidũt: di-
cit qui me cõfessus fuerit ⁊ q̇ me nega-
uerit. Blasphemia in spiritũsãctũ non
remittet̃. Sp̄ussanctꝰ docet rñdere ⁊ lo
q̇. Quidã dic̃: magister dic fratri meo
vt diuidat mecũ hereditatẽ. dicit caue
re ab omni auaricia: similitudo diuit̃
Stulte hac nocte morieris. Nolite sol
lici eẽ: cõsiderate lilia agri: querite re-

gnū dei. Nolite timere pusillꝰ grex: vē
dite q̄ possidetꝭ ⁊ date elemosynā: faci
te sacculos vbi thesaurꝰ ibi ⁊ cor. Sint
9 lūbi vr̄i p̄cincti: iesus petro dicit: feli-
cē eē bonū dispēsatorē: venit dn̄s s̄ui
i die q̄ non sp̄abit ⁊ vapulabit plagis
multis: cui multū datū ē: multū q̄reꝛ
ab eo: ignē veni mittere i t̄rā. Tres in
duo ⁊ duo i tres diuidet. Hypocrite fa
ciē celi ⁊ t̄re nostis ꝓbare ꝛc. cū vadis
cū adūsario tuo: d̄ nouissimo minuto.
13 Sub exēplo galileoꝝ occisoꝝ monet
agēdā piniam: de ficulnea i fructuosa.
Mulierē decē ⁊ octo ānis curuā erigit
Archisynagogo indignāti qꝛ curasset
sabbato: r̄ndit: regnū celoꝝ grano sy-
napis ⁊ fermēto simile eē: cōtēdite in-
trare p̄ angustā portā. Nescio vn̄ sitis:
nouissimi q̄ erāt primi: herodē vulpē
vocat: hier̄lm q̄ occidis ꝓphetas.
14 Hydropicū curat: recūbe i nouissimo
loco: q̄ se exaltat hūiliabiꝛ: cū facꝭ prā
diū aut cenā noli vocare amicos ꝛc. In
16 uitati ad cenā excusant se: se seq̄: odire
parētes: baiulare crucē iubet: parabo-
la volētis edificare turrē: ⁊ regis volē
tis cōmittere bellū: q̄ nō renūciat omi
15 Parabola cētū ouiū ⁊ (bꝰ ꝛc. de sale
drachme: de gaudio angeloꝝ sup̄ vno
peccatore: parabola de filio ꝓdigo.
19 De villico cui dictū ē: redde rōnē villi
catiōis: q̄ fidelis ē i minimo ⁊ i maio-
11 ri fidelis est ꝛc. Nemo pōt duobꝰ dn̄is
seruire. auari pharisei deridebāt eum.
Jesus dicit: deꝰ nouit corda: lex ⁊ ꝓphe
te vsq̄ ad iohānē: d̄ apice legis: vxorē
nō dimittere: de diuite ⁊ lazaro.
17 De scandalo. correptio fraterna: septi-
es in die dimittendū: si haberetꝭ fidē
sicut granū synapis: dicite serui inuti
les sumꝰ: de decē leprosis mūdatis. Re
gnū dei intra vos ē: vētura p̄dicit de
seipso: sicut factū ē in diebꝰ noe: d̄ die
18 12 Oportet semp̄ orare: d̄ (iudicij ꝛc.
iudice deū nō timēte ⁊ de vidua: d̄ ora
tione pharisei ⁊ publicani: q̄ se exaltat
humiliabiꝛ: dicit: sinite venire paruu-
los ad me: nemo bonꝰ nisi solus deꝰ.
dicit q̄cūq̄ habes vende ⁊ da pauperi
bꝰ: q̄ difficile qui pecunias habēt in
regnū dei intrabūt: remuneratio illo-
rū q̄ dimittūt sua ꝓpter deum: p̄dicit
passionē suā ⁊ mortē ⁊ ipi nō intellex
erunt: cecū illuminat.

De zacheo: decē minarū similitudinē 19
ponit habēti dabiꝛ inimicos suos añ
se iubet occidere: sup̄ pullū asine sedet
turbe discipuloꝝ ceperūt deū laudare
dicētes. Benedictꝰ qui venit rex: dicit
iesus: si hi tacuerint lapides clama-
būt: fleuit iesus sup̄ hier̄lm: ⁊ p̄dicit de
structionē eiꝰ. Eijcit vēdētes ⁊ emen-
tes de tēplo p̄ncipes sacerdotū ⁊ scribe
Interrogatꝰ iesus i (q̄rebāt p̄dere iesū. 20
q̄ ptāte hec facis: r̄ndit baptismū iohā
nis de celo erat an ex hoibus: de colo-
nis vinee q̄ occiderūt seruos: lapidem
quē reprobauerūt ꝛc. Reddite q̄ sūt ce
saris ꝛc. de muliere q̄ septē fratres ha-
buit: deus nō ē mortuoꝝ s̄ viuorū ꝛc.
Quō christꝰ sit filiꝰ dauid: attendite a
scribis q̄ volūt ambulare i stolis q̄ de-
Dicit hec vi- (uorāt domꝰ viduarū. 21
dua paup̄ plꝰ ꝛc. de tēplo dicit: nō re-
linq̄ꝛ lapis ꝛc. qn̄ hec erūt: ⁊ qd̄ signū
cū fieri incipiēt: surget gēs ꝯ gētē: tre
motꝰ erūt: inijciēt vobis manꝰ: ponite
i cordibꝰ vr̄is: de capillo ⁊ patiētia: de
hier̄lm: tūc q̄ i iudea sūt fugiēt: de pre-
gnātibꝰ d̄ p̄ssura. hier̄lm calcabiꝛ a gē
tibꝰ: erūt signa i sole ⁊ luna. Uirtutes
celoꝝ mouebūꝛ: ⁊ tūc videbūt filiū ho
minis venietē: videte ficulneā: celū et
t̄ra trāsibūt: docet cauere a crapula ⁊
Appropinq̄bat (ebrietate: vigilate ꝛc. 22
pasca ⁊ q̄rebāt p̄ncipes sacerdotū eum
interficere: sathanas itrauit i iudā ⁊ tra
didit dn̄m: iubet pasca parari: dat di-
scipulis corpꝰ ⁊ sāguinē: orat in mōte
sudat sāguinē: capiꝛ: s̄uo auriculā am
putatā sanat: petrꝰ ter negat christū:
p̄cutiꝛ: blasphemaꝛ: illudiꝛ: in cōciliū
duciꝛ: interrogaꝛ si sit christꝰ ꝛc.
Duciꝛ ad pilatū: ⁊ accusaꝛ corā eo: di 23
cūt: cōmouit ꝑplm docēs: pilatꝰ mittit
ad herodē iesum: ab herode sperniꝛ et
remittiꝛ ad pilatū: ⁊ facti sūt amici he
rodes ⁊ pilatus: barrabas dimittiꝛ ie
sus crucifigiꝛ: moriꝛ ⁊ sepeliꝛ.
Resurgat a mortuis: apparuit discipl'is 24
Explicit Registrum. Incipit ꝓhemi
um beati Luce in euāgeliū suum.

q Uoniā quidem multi conati
sunt ordinare narrationes q̄
in nobis cōplete sūt reꝝ: sic
tradiderunt nob q̄ ab initio
ipi viderūt: ⁊ ministri fuerunt sermo-
nis: visum ē ⁊ mihi assecuto ois a p̄n

cipio diligenter ex ordine tibi scribere
optime theophile: vt cognoscas eoꝝ
verboꝝ de q̇bꝰ eruditus es veritatē.
Incipit euãgeliũ ſm Lucã. Capitulum. I

A Uit in diebus
f herodis regis iudee: sacer-
dos q̇dã noīe zacharias d̃
vice abia: ⁊ vxor illiꝰ de fi-
liabus aaron ⁊ nomē eius elizabeth.
Erãt aũt iusti ambo añ deũ: incedētes
in oībꝰ mãdatis ⁊ iustificationibꝰ dñi
sine q̄rela. Et non erat illis filiꝰ eo ꝙ
esset elizabeth sterilis: ⁊ ambo ꝓcessis-
sent in diebꝰ suis. Factũ ē aũt cũ sacer
dotĳ fungeret zacharias ĩ ordine vi-
cis sue añ deũ: scd̄m cõsuetudinē sacer
dotio sorte exĳt vt incensũ poneret in
gressus ĩ tēplũ dñi. Et oīs multitudo
ppl̄i erat orãs foris hora incēsi. Appa
ruit ãt illi angelꝰ dñi stãs a dextris al
taris incēsi. Et zacharias turbatꝰ ē vi
dēs: ⁊ timor irruit sup eũ. Ait aũt ad
illũ angelus. Ne timeas zacharia: qm̃
exaudita ē dep̄catio tua. Et vxor tua
elizabeth pariet tibi filiũ: ⁊ vocab̃ no-
mē eiꝰ iohãnē: ⁊ erit gaudiũ tibi ⁊ ex-
ultatio ⁊ multi ĩ natiuitate eiꝰ gaude-
B bũt. Erit ei magnꝰ corã dño: ⁊ vinũ et
sicerã nõ bibet. Et spũsancto replebit̃
adhuc ex vtero m̄ris sue: ⁊ m̄ltos filioꝝ
isrł cõuertet ad dñm deũ ipoꝝ. Et ip̄e
p̄cedet ante illũ ĩ spũ ⁊ virtute helie vt
cõuertat corda patrũ ĩ filios: ⁊ ĩcredu
los ad prudētiã iustoꝝ: parare dño ple
bē pfectã? Et dixit zacharias ad ange
Gen. 18. b lũ. Uñ hoc sciã || Ego ei sũ senex ⁊ vxor
Iudi. 13. b mea ꝓcessit ĩ diebꝰ suis. Et rñdēs an-
gelus dixit ei. Ego sũ gabriel q̇ asto añ
deũ: ⁊ missus sũ loqui ad te: ⁊ hec tibi
euãgelizare: Et ecce eris tacēs ⁊ nõ po
teris loq̇ vsq̃ ĩ diē quo hec fiãt ꝓ eo ꝙ
nõ credidisti verbis meis: q̄ implebũt̃
ĩ tp̄e suo. Et erat plebs expectãs zacha
riã ⁊ mirabãt̃ ꝙ tardaret ip̄e ĩ tēplo.
Egressus aũt nõ poterat loq̇ ad illos.
Et cognouerũt ꝙ visionē vidisset ĩ tē
C plo. Et ip̄e erat ĩnuēs illis: ⁊ pmansit
mutus. Et factũ ē vt impleti sunt dies
officĳ eiꝰ: abĳt in domũ suã. Post hos
aũt dies ↄcepit elizabeth vxor eiꝰ: ⁊ oc-
cultabat se mēsibus q̇nq̃ dicēs. Quia
sic fecit mihi dñs in diebꝰ q̇bus respe
xit auferre opprobriũ meũ inter hoīes.

In mēse aũt sexto: missus ē ãgelus ga-
briel a deo in ciuitatē galilee cui no-
mē nazareth: || ad virginē despõsatã vi Mat. 1
ro cui nomē erat ioseph: de domo da-
uid: ⁊ nomē virginis maria. Et ingres
sus angelus ad eã dixit: Aue gr̃a ple-
na || dñs tecũ: bñdicta tu ĩ mulieribus Judith
Que cũ audisset: turbata est in ſmone
eiꝰ ⁊ cogitabat q̄lis esset ista salutatio.
Et ait angelꝰ ei. Ne timeas maria in-
uenisti em̃ gr̃am apud deũ. || Ecce cõci Esa. 7
pies in vtero ⁊ paries filiũ: ⁊ vocabis Mat. 1
nomē eiꝰ iesum. Hic erit magnꝰ ⁊ filiꝰ
altissimi vocabit̃. Et dabit illi dñs deꝰ
sedē dauid p̄ris eiꝰ: || ⁊ regnabit in do- Miche
mo iacob in eternũ: ⁊ regni eiꝰ nõ erit Dan. 7
finis. Dixit ãt maria ad angelũ. Quõ D
fiet istud: qm̃ virũ nõ cognosco? Et rñ
dens angelus dixit ei. Spũsanctꝰ sup Esa. 6
ueniet ĩ te: ⁊ virtus altissimi obumbra
bit tibi. Ideoq̃ et qd̓ nascet̃ ex te san-
ctũ: vocabit̃ filiꝰ dei. Et ecce elizabeth
cognata tua ⁊ ip̄a cõcepit filiũ in sene
ctute sua: Et hic mensis ē sextus illi q̄
vocat̃ sterilis: q2 non erit impossibile
apud deũ omne verbum. Dixit aũt ma
ria. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſm ver
bũ tuũ. Et discessit ab illa angelus. Ex
urgens aũt maria in diebꝰ illis abĳt
in mõtana cũ festinatione in ciuitatē
iuda: ⁊ intrauit ĩ domũ zacharie ⁊ salu
tauit elizabeth. Et factũ est vt audiuit
salutationē marie elizabeth: exultauit
infans in vtero eiꝰ. Et repleta ē spiri-
tusãcto ⁊ exclamauit voce magna ⁊ di
xit. Benedicta tu inter mulieres: ⁊ be-
nedictꝰ fructus ventris tui. Et vnde h̄
mihi: vt veniat mater dñi mei ad me?
Ecce em̃ vt facta est vox salutationis E
tue in auribꝰ meis: exultauit ĩ gaudio
infans in vtero meo. Et beata q̄ credi
disti: qm̃ pficient̃ ea q̄ dicta sũt tibi a
dño. Et ait maria. Magnificat anima
mea dñm: ⁊ exultauit spũs meꝰ in deo
salutari meo: q2 respexit humilitatē an
cille sue. Ecce em̃ ex h̄ beatã me dicēt
oēs generatiões: Q2 fec̄ mihi magna
q̇ potēs ē ⁊ sanctũ nomē eiꝰ. Et miseri
cordia eiꝰ in ꝓgenie ⁊ ꝓgenies: timen
tibꝰ eõ. Fecit potētiã ĩ brachio suo: dis
psit supbos mēte cordis sui: Deposuit
potentes de sede: ⁊ exaltauit humiles.
Esuriētes ĩpleuit bonis: et diuites di-
misit inanes. Suscepit isrł puerũ suũ

ē.22.c memorari miſcđie ſue Sic͂ locutꝰ ē ad
pꝛ̃es nr̃os abꝛaā ⁊ ſemini eiꝰ i ſecula.
Manſit āt maria cū illa q̄ſi menſibꝰ tri-
bus: ⁊ reūſa ē i domū ſuā. Eliſabeth āt
F ipletū ē tp̄s pariendi: ⁊ pepit filiū. Et
audierꝰt vicini ⁊ cognati eiꝰ: qꝛ magni
ficauit dn̄s miſcđiaꝫ ſuā cū illa: ⁊ ꝯgra
tulabāt̃ ei. Et factuꝫ ē ī die octauo ve
nerūt circūcidere pueꝝ et vocabāt euꝫ
noīe pr̄is ſui zachariam. Et rn̄dēs mr̄
eiꝰ dixit: Neq̄q̄: ſed vocabit̃ ioh̄es. Et
dixerūt ad illā. Quia nemo ē ī cognati-
one tua: q̄ vocet̃ h̄ noīe. Innuebāt āt
pr̄i eiꝰ: quē vellet vocari eū. Et poſtu-
lās pugillarē ſcripſit dicēs: ioh̄es ē no
mē eiꝰ. Et mirati ſūt vniūſi. Apꝰtū ē āt
ilico os eiꝰ ⁊ lingua eiꝰ: ⁊ loq̄bat̃ bn̄di
cēs deū. Et factꝰ ē timoꝛ ſuꝑ oēs vici-
nos eoꝝ: ⁊ ſuꝑ oīa montana iudee di-
uulgabāt̃ oīa v̄ba hec ⁊ poſuerūt oēs
q̄ audierāt in coꝛde ſuo dicētes: Quis
putas puer iſte erit? Etenī manus dn̄i
erat cū illo. Et zacharias pr̄ eiꝰ repletꝰ
ē ſpū̄ſctō. ⁊ ꝓphauit dicēs: Bn̄dictꝰ dn̄s
deꝰ iſrl̄: qꝛ viſitauit ⁊ fecit redēptiōem
G plebis ſue. Et erexit coꝛnu ſalutꝭ nob̄
ī domo dauid pueri ſui. Sic͂ locutꝰ ē ꝑ
os ſctōꝝ q̄ a ſeclo ſūt ꝓphaꝝ eiꝰ Salutē
ex inimicꝭ nr̄is: ⁊ de manu oīm q̄ ode-
rūt nos Ad faciēdā miſcđiaꝫ cū pr̄ibꝰ
ē.22.c nr̄is ⁊ memoꝛari teſtamēti ſui ſcti ‖ Iuſ
iurādū qđ iurauit ad abꝛaā pr̄eꝫ nr̄m
daturꝝ ſe nob̄. Ut ſine timoꝛe đ manu
īimicoꝝ nr̄oꝝ liberati ſuiamꝰ illi. In
ſctitate ⁊ iuſticia coꝛaꝫ ip̄o: oībꝰ diebꝰ
nr̄is. Et tu puer ꝓpha altiſſimi vocabe
ris: pꝛeibis eñ an̄ faciē dn̄i parare vi-
as eiꝰ. Ad dandā ſciaꝫ ſalutꝭ plebi eiꝰ
in remiſſionē pctōꝝ eoꝝ. Per viſcera
miſcđie dei nr̄i: ī q̄bꝰ viſitauit nos oꝛi-
ens ex alto Illumiare his q̄ ī tenebrꝭ ⁊
vmbꝛa moꝛtꝭ ſedent: ad dirigēdos pe-
1.Re.2.c des nr̄os ī viā pacꝭ ‖ Puer autē creſce
bat ⁊ ꝯfoꝛtabat̃ ſpū: ⁊ erat in deſertis
vſq̄ in diē oſtenſiōis ſue ad iſrl̄. II
A Factū ē āt ī diebꝰ ill̄: exijt edictū
f a ceſare auguſto: vt deſcriberet̃
vniūſus. Hec deſcriptio pꝛima
facta ē a pꝛeſide ſyrie cyrino. Et ibāt
oēs vt ꝓfiterēt̃. ſinguli ī ſuā ciuitatē.
Aſcēdit āt ⁊ ioſeph a galilea đ ciuitate
nazareth in iudeā ciuitatē dauid q̄ vo
cat̃ bethleē: eo q͏ eēt de domo ⁊ fami-
lia dauid: vt ꝓfiteret̃ cū maria deſpō-
ſata ſibi vxoꝛe p̄gnante. Factū ē āt cū
eſſent ibi: impleti ſunt dies vt pareret.
‖ Et pepit filiū ſuū p̄mogenitū: ⁊ pānis Mat.1.c.d
eū īuoluit: ⁊ reclinauit eū ī p̄ſepio: qꝛ et.2.a
nō erat ei locꝰ in diuerſoꝛio. Et paſto- B
res erāt ī regione eadē vigilātes et cu
ſtodiētes vigilias noctꝭ ſuꝑ gregē ſuū
Et ecce angelꝰ dn̄i ſtetit iuxta illos: et
claritas dei circūfulſit illos: et timue-
rūt timoꝛe magno. Et dixit ill̄ angelꝰ:
Nolite timere. Ecce eñ euāgelizo vo-
bis gaudiū magnū qđ erit oī ꝑplo: qꝛ
natꝰ ē vobis hodie ſaluatoꝛ q̄ eſt chꝛi
ſtus dn̄s ī ciuitate dauid. Et h̄ vobis
ſignū Inuenietꝭ īfantē pānis īuolutū
⁊ poſitū ī p̄ſepio. Et ſubito facta ē cuꝫ
āgelo multitudo militie celeſtꝭ: laudā
tiū deuꝫ ⁊ dicētiū: Gloꝛia ī altiſſimis
deo ⁊ in terra pax hoībꝰ bone volunta
tis. Et factū ē vt diſceſſerūt ab eis an- C
geli ī celū: paſtoꝛes loq̄bāt̃ ad inuicē:
Trāſeamꝰ vſq̄ bethleē: ⁊ videamꝰ hoc
v̄bū qđ factū eſt: qđ fecit dn̄s ⁊ oſ̄dit
nob̄. Et venerūt feſtinātes: ⁊ iuenerūt
mariā ⁊ ioſeph: ⁊ infantē poſitū in p̄ſe
pio. Uidētes āt cognouerūt đ verbo:
qđ dictū erat ill̄ de puero h̄. Et oēs q̄
audierāt mirati ſunt: ⁊ de his q̄ dicta
erāt a paſtoꝛibꝰ ad ip̄os. Maria āt cō-
ſeruabat oīa v̄ba hec: ꝯferēs in coꝛde
ſuo. Et reūſi ſunt paſtoꝛes gloꝛifican-
tes ⁊ laudātes deum ī oībꝰ q̄ audierāt
⁊ viderāt: ſic͂ dictuꝫ ē ad illos. Et poſt
q̄ ꝯſūmati ſūt dies octo vt circūcide-
ret̃ puer: vocatū ē nomē eiꝰ ieſus. Qđ
vocatū ē ab angelo p̄uſq̄ in vtero ꝯci
peret̃. Et poſtq̄ impleti ſunt dies pur D
gatiōis eiꝰ ſm̄ legē moyſi tulert̃ illū ī Leui.12.c
hierl̄m: vt ſiſterēt eū dn̄o: ſicut ſcriptū
ē ī lege dn̄i ‖ Quia oē maſculinum ad- Exo.13.a
aperiens vuluā ſctm̄ dn̄o vocabit̃. Et Nu.8.c
vt darēt hoſtiā ſm̄ q͏ dictū eſt in lege
dn̄i par turturꝝ aut duos pullos colū-
baꝝ. Et ecce hō erat in hierl̄m cui no-
mē ſymeō. Et hō iſte iuſtꝰ ⁊ timoꝛatus
expectās ꝯſolatiōeꝫ iſrl̄: ⁊ ſpū̄ſſanctus
erat ī eo. Et rn̄ſū accepat a ſpū̄ſācto: n̄
viſuꝝ ſe moꝛtē: niſi priꝰ videret chꝛiſtū
dn̄i. Et venit ī ſpū ī tēplū. Et cū indu-
cerēt pueꝝ ieſū parētes eiꝰ: vt facerēt
ſm̄ ꝯſuetudinem legꝭ ꝓ eo: ⁊ ip̄e acce
pit eū ī vlnas ſuas ⁊ bn̄dixit deū ⁊ di-
xit: Nūc dimittꝭ ſuū tuū dn̄e ſm̄ v̄bū
tuū ī pace. Qꝛ viderꝰt ocl̄i mei ſalutare E

tuū qđ parasti an̄ faciē oīm pplo℞. Lu
mē ad reuelatiōe℥ gētiū: ⁊ gl'iā℥ plebis
tue isrl'. Et erat pr̄ ei⁹ ⁊ mr̄ ei⁹ mirātes
sup his q̄ dicebāt đ illo. Et bn̄dixit il
lis symeō: ⁊ dixit ad mariā mr̄e℥ eius.
Zach.14.d ‖Ecce posit⁹ ē h̄ ī ruinā: ⁊ ī resurrecti-
onē multo℞ ī isrl': ⁊ ī signū cui ꝯdicet
Et tuā ip̄ius aīam ptrāsibit gladi⁹ vt
reuelent̄ ex mult' cordib⁹ cogitatiōes
Et erat anna ꝓphetissa filia phanuel
de tribu aser: hec ꝓcesserat ī dieb⁹ mul
tis: ⁊ vixerat cū viro suo ānis septe℥ a
virginitate sua. Et hec vidua vsq₃ ad
annos octogintaq̄ttuor q̄ nō discede-
bat de tēplo: ieiunijs ⁊ obsecratiōib⁹
F seruiens nocte ac die. Et hec ip̄a hora
sup̄ueniēs ꝯfitebat̄ dn̄o: ⁊ loq̄batur đ
illo oīb⁹ q̄ expectabāt redēptiōe℥ isrl'.
Et vt ꝑfecerunt oia s̄m legē dn̄i: reūsi
sunt ī galileā ī ciuitatē suā nazareth.
Puer āt crescebat ⁊ ꝯfortabat̄ plenus
sapīa: ⁊ gr̄a dei erat ī illo. Et ibant pa
rētes eius ꝑ oēs ānos in hierl'm ī die
solēni pasce. Et cū fact⁹ eēt āno℞ duo
decim: ascēdētib⁹ illis ī hierosolyma℥
s̄m ꝯsuetudinem diei festi: ꝯsūmatisq₃
dieb⁹ cū redirent: remāsit puer iesus ī
hierl'm: ⁊ nō cognouerūt parētes ei⁹.
Existimātes aūt illū esse in comitatu:
venerūt iter diei: ⁊ req̄rebāt eum inter
cognatos ⁊ notos. Et nō iuenientes re-
gressi sunt in hierl'm: req̄rētes eu℥. Et
factum est post triduū inuenerūt illum
G in tēplo sedentē ī medio docto℞: audi
Mat.7.d entē illos: ⁊ interrogantē eos ‖Stupe
Mar.1.c bāt autē oēs q̄ eum audiebāt sup pru
dentia ⁊ responsis ei⁹. Et vidētes āmi
rati sūt. Et dixit mater eius ad illū: Fi
li q̄d fecisti nobis sic? Ecce pater tu⁹ ⁊
ego dolētes querebam⁹ te. Et ait ad il
los: Quid ē q̄ me q̄rebat'? Nescit' q̄r
in his q̄ pr̄is mei sunt oportet me esse?
J.18.f ‖Et ip̄i nō itellexerūt v̄bū qđ locut⁹ ē
ad eos. Et descēdit cū eis: ⁊ venit naza
1.Re.2.e reth: ⁊ erat subdit⁹ illis. ‖Et mater ei⁹
ꝯseruabat oia v̄ba hec ī corde suo‖ Et
iesus ꝓficiebat sapientia ⁊ etate ⁊ gr̄a
apud deum ⁊ hoīes. III

A a Nno autē q̄ntodecimo imperij
tyberij cesaris: ꝓcurāte pontio
pilato iudeā: tetrarcha āt galilee hero
de: philippo āt fratre ei⁹ tetrarcha itu-
re ⁊ traconitidis regiōis: ⁊ lysania abi
ne tetrarcha: sub p̄ncipib⁹ sacerdotu℥
anna ⁊ caypha: factū ē verbū dn̄i sup
iohem zacharie filiū in deserto‖Et ve- Mat.
nit in oēm regionē iordanis p̄dicans Mar.
baptismū penitētie ī remissiōe℥ pctō℞ Joh.
sicut scriptum ē in libro s̄monū esaie Esa.
ꝓphe‖Vox clamātis in deserto parate Mat.
viā dn̄i: rectas facite semitas ei⁹. Ois Mar.
vallis implebit̄: ⁊ oīs mons ⁊ collis Joh.
humiliabit̄. Et erūt praua in directa
⁊ aspera in vias planas: ⁊ videbit oīs
caro salutare dei. Dicebat ergo ad tur B
bas q̄ exiebāt vt baptizarent̄ ab ipso.
‖Genimina vipera℞: q̄s ondit vobis Mat.
fugere a vētura ira? Facite ergo fructus
dignos pn̄ie: ⁊ ne ceperit' dicere pr̄em
habem⁹ abraā. Dico eīn vob: q̄r potēs
est de⁹ de lapidib⁹ istis suscitare filios
abrae. Jam eīn securis ad radicē arbo
ris posita est‖Ois ergo arbor non faciēs Mat.
fructū bonū excidet̄: ⁊ ignē mittetur. et.7.
Et īterrogabāt eū turbe dicētes: Quid
ergo faciemus? Rn̄dens āt dicebat illis:
Qui habet duas tunicas det nō habē
ti: ⁊ q̄ habet escas sil'r faciat. Venerūt
āt ⁊ publicani vt baptizarent̄: ⁊ dixert
ad illū: Magister q̄d faciem⁹? At ille C
dixit ad eos: Nihil ampli⁹ q̄ꝫ qđ ꝯstitu
tū ē vob faciat'. Interrogabāt aūt eū
⁊ milites dicētes: Quid faciem⁹ ⁊ nos?
Et ait illis: Neminē ꝯcutiat' neq₃ ca-
lumniā faciatis: ⁊ ꝯtenti estote stipen-
dijs v̄ris. Existimante autē pplo ⁊ co
gitantib⁹ oībus ī cordib⁹ suis de iohā
ne: ne forte ip̄e esset christ⁹: rn̄dit iohā
nes dicens oīb⁹ ‖Ego q̄dem aq̄ bapti- Mat.
zo vos: veniet aūt fortior cui⁹ nō sum Mar.
dign⁹ soluere corrigiam calciamēto℞ Joh.
ei⁹: ip̄e vos baptizabit in spiritusācto
⁊ igni‖Cui⁹ ventilabrū ī manu eius: et Mat.
purgabit areā suā ⁊ ꝯgregabit triticū D
ī horreū suū: paleas āt ꝯburet igni iex
tinguibili. Multa q̄dē ⁊ alia exhortās
euāgelizabat pplo‖Herodes aūt tetrar Mat.
cha cū corriperet̄ ab illo de herodiade Mar.
vxore fratris sui: ⁊ de oibus malis que
fecit herodes: adiecit ⁊ hoc sup oia: et
inclusit iohem ī carcerē‖ Factū ē autē Mat.
cū baptizaret̄ oīs ppl's et iesu baptiza- Mar.
to ⁊ orāte: apertū ē celum ⁊ descendit Joh.
spūssanct⁹ corpali specie sicut colūba ī
ip̄m: et vox de celo facta ē. Tu es fili⁹ E
me⁹ dilect⁹: ī te cōplacuit mihi. Et ip̄e
iesus erat incipiens q̄si āno℞ triginta
vt putabat̄ fili⁹ ioseph q̄ fuit heli qui Mat.

fuit mathat: ꝗ fuit leui: ꝗ fuit melchi:
ꝗ fuit iãne: ꝗ fuit ioseph: ꝗ fuit matha
thie: ꝗ fuit amos: ꝗ fuit naum: ꝗ fuit
F hesli: ꝗ fuit nage: qui fuit maath: ꝗ fu-
it mathathie: qui fuit semei: ꝗ fuit io
seph: qui fuit iuda: ꝗ fuit iohãna: qui
fuit resa: ꝗ fuit zorobabel: ꝗ fuit sala-
thiel: ꝗ fuit neri: ꝗ fuit melchi: ꝗ fuit
addi: ꝗ fuit thosan: ꝗ fuit helmadan:
ꝗ fuit her: ꝗ fuit iesu: ꝗ fuit heliezer: ꝗ
fuit iorim: ꝗ fuit mathat: ꝗ fuit leui: ꝗ
fuit simeon: qui fuit iuda: qui fuit io-
seph: ꝗ fuit iona: ꝗ fuit heliachim: qui
fuit melcha: ꝗ fuit mẽna: ꝗ fuit matha
tha: ꝗ fuit nathã: qui fuit dauid: ꝗ fu
it iesse: ꝗ fuit obeth: ꝗ fuit booz: ꝗ fuit
G salmon: ꝗ fuit naason: qui fuit amina
dab: ꝗ fuit arã: ꝗ fuit esrõ: ꝗ fuit pha-
res: ꝗ fuit iude: qui fuit iacob: ꝗ fuit
isaac: ꝗ fuit abrae: qui fuit thare: qui
fuit nachor: qui fuit saruch: ꝗ fuit ra-
gau: ꝗ fuit phalech: qui fuit heber: qui
fuit sale: ꝗ fuit chaynan: ꝗ fuit arpha-
xat: ꝗ fuit sem: ꝗ fuit noe: qui fuit la-
mech: ꝗ fuit mathusale: ꝗ fuit enoch:
ꝗ fuit iareth: qui fuit malalehel: ꝗ fuit
chaynan: qui fuit enos: qui fuit seth:
qui fuit adam: ꝗ fuit dei. IIII
A Esus aũt plenꝰ spũsctõ regressus
i ẽ a iordane: ⁊ agebat̃ in spũ in
deserto diebꝰ q̃draginta: ⁊ tem
Mat. 4. a ptabat̃ a diabolo‖Et nihil manduca-
Mar. 1. b uit in diebꝰ illis: ⁊ cõsũmatis illis esu-
rijt. Dixit aũt illi diabolꝰ. Si filiꝰ dei
es: dic lapidi huic vt panis fiat. Et re-
Deu. 8. a spõdit ad illũ iesus‖Scriptũ ẽ: q2 non
in pane solo viuit hõ: sed i oĩ v̄bo dei.
Et duxit illũ diabolꝰ ⁊ oñdit illi oĩa
regna orbis terre in momento tp̄is: et
ait illi. Tibi dabo ptãtez hãc vniũsam
⁊ gl̃iam illoꝝ: q2 mihi tradita sunt: et
cui volo do illa. Tu ꝫ pcidẽs si adora
B ueris coraz me: erũt tua oĩa. Et rñdẽs
Deu. 6. b iesus dixit illi: Scriptũ ẽ‖Dñm deum
tuum adorabis: ⁊ illi soli s̃uies. Et du
xit illum i hierl̃m: ⁊ statuit eũ sup pin-
Mat. 4. a nã templi: ⁊ dixit illi‖Si filius dei es:
Ps. 90 mitte te hinc deorsũ. Scriptũ ẽ eñ‖ꝗ
angelis suis mandauit de te: vt ꝯs̃uet
te: ⁊ q2 in manibꝰ tollẽt te: ne forte of-
fendas ad lapidẽ pedẽ tuuz. Et rñdẽs
Deu. 6. c iesus ait illi: Dictũ est‖Nõ temptabis
dñm deum tuuz. Et ꝯsũmata oĩ tẽpta-
tione: diabolus recessit ab illo vsq3 ad

tp̄s‖Et regressus ẽ iesus i v̄tute spũs Mat. 4. b
in galileã: et fama exijt ꝑ vniuersã re- Mar. 3. a
gionẽ de illo. Et ip̄e docebat in syna- Joh. 6. a
gogis eoꝝ: ⁊ magnificabat̃ ab oĩbus. C
Et venit nazareth vbi erat nutritꝰ: et
intrauit s̃m ꝯsuetudinẽ suã die sabba Mat. 13. g
ti i synagogã: ⁊ surrexit legere. Et tra-
ditus ẽ illi liber esaie ꝓphete. Et vt re
soluit librũ: inuenit locũ vbi scriptuz
erat‖Spũs dñi sup me: ꝓpter qđ vnxit Esa. 61. a
me: euãgelizare paupibus misit me: sa
nare cõtritos corde: p̄dicare captiuis
remissionẽ: ⁊ cecis visũ: dimittere ꝯfra
ctos in remissionẽ: p̄dicare annũ dñi
acceptũ: ⁊ diẽ retributionis. Et cũ pli-
cuisset librũ reddidit ministro ⁊ sedit.
Et oĩm in synagoga oculi erant inten D
dẽtes in eũ. Cepit aũt dicere ad illos:
q2 hodie ipleta ẽ hec scriptura in auri
bus v̄ris‖Et oẽs testimoniũ illi dabãt Mar. 6. a
et mirabãt̃ in v̄bis gr̃e q̃ ꝓcedebant Joh. 4. f
de ore eiꝰ. et dicebãt?‖Nõne hic ẽ filiꝰ Mat. 13. g
ioseph? Et ait illis: Utiq3 dicetꝭ mihi Joh. 6. e
hanc siĺitudinẽ. Medice cura teipsũ.
Quãta audiuimꝰ facta in capharnaũ:
fac ⁊ hic i patria tua‖Ait aũt: Amẽ di Mat. 13. g
co vobis: q2 nemo ꝓp̄ha acceptus ẽ in Mar. 6. a
patria sua‖In veritate dico vob: mul- Jo. 4. f
te vidue erãt in diebus helie in isrl̃ qñ 3. Re. 17. b
clausum est celum annis tribꝰ ⁊ mensi
bus sex: cũ facta esset fames magna in
oĩ terra: ⁊ ad nullã illaꝝ missus ẽ heli-
as: nisi i sarepta sidonie: ad mulierem E
viduã‖Et multi leprosi erãt in isrl̃ sub 4. Re. 4. b
heliseo ꝓp̄ha: ⁊ nemo eoꝝ mũdatus ẽ
nisi naamã syrus. Et repleti sunt oẽs
in synagoga ira hec audiẽtes. Et surre
xerunt ⁊ eiecerũt illũ extra ciuitatẽ: et
duxerũt illũ vsq3 ad supciliũ mõtꝭ: sup
quẽ ciuitas illoꝝ erat edificata: vt p̄ci
pitarẽt eũ. Ip̄e aũt trãsiens ꝑ mediuz
illoꝝ ibat‖Et descẽdit in capharnaũ Mat. 7. b
ciuitatum galilee: ibiq3 docebat illos Mar. 1. c
sabbatꝭ. Et stupebãt i doctrina eiꝰ: q2
in ptãte erat s̃mo ip̄iꝰ. Et in synago-
ga erat hõ hñs demoniũ imũdũ: et ex-
clamauit voce magna dicẽs: Sine: q̃d F
nob ⁊ tibi iesu nazarene. Uenisti pde-
re nos. Scio te ꝗ sis sanctꝰ dei. Et in-
crepauit illũ iesus dicẽs: Obmutesce ⁊
exi ab eo. Et ꝓiecisset illud demoniũ i
mediũ: exit ab illo: nihilq3 illũ nocuit.
Et factꝰ ẽ pauor i oĩbus: ⁊ colloq̃bãt̃
ad inuicem dicẽtes: Qđ est hoc verbũ

qꝛ ĩ ptãte ⁊ ꝟtute impat imũdis spiri-
tib⁹ ⁊ exeũt? Et diuulgabat fama d̃ il-
lo in oẽm locũ regiõis. Surgens ãt ie
sus de synagoga introiuit in domũ si
Mat.1.c monis. ||Socrus ãt simonis tenebat
magnis febrib⁹: ⁊ rogauerũt illũ ꝓ ea.
Et stans super illam imparauit febri:
G et dimisit illam et continuo surgens
Mar.1.c ministrabat illis||Cum autem sol occi
disset omnes q̃ habebãt infirmos va-
riis lãguorib⁹: ducebãt illos ad eũ: at
ille singulis man⁹ imponẽs curabat
Mar.3.b eos.||Exiebãt ãt demonia a mult̃ cla-
mãtia ⁊ dicẽtia qꝛ tu es fili⁹ dei. Et in
crepãs non sinebat ea loq̃: qꝛ sciebant
ipm eẽ christũ. Facta aũt die egressus
ibat i desertũ locũ: ⁊ turbe req̃rebant
eũ ⁊ venerũt vsq̃ ad ipm: ⁊ detinebãt
illũ ne discederet ab eis. Quib⁹ ille ait
Quia ⁊ aliis ciuitatib⁹ oportet me euã
gelizare regnũ dei: qꝛ ideo missus sum.
B Et erat p̃dicãs i synagog̃ galilee. V
Mar.4.a ||Actũ ẽ ãt cũ turbe irruerẽt i
f eũ vt audirẽt ꝟbũ dei: ⁊ ipe sta
bat sec⁹ stagnũ genezareth. Et
vidit duas naues stãtes secus stagnũ:
piscatores ãt descẽderãt ⁊ lauabãt re-
tia. Ascẽdens ãt i vnã nauim q̃ erat si
monis: rogauit eũ a tra reducere pu-
sillũ. Et sedẽs docebat d̃ nauicula tur
bas. Ut cessauit ãt loq̃: dixit ad simo-
nẽ: Duc in altũ: ⁊ laxate retia vr̃a i ca
B pturã. Et rñdens simon dixit illi. Pre
ceptor ꝑ totã noctẽ laborãtes nihil ce
pim⁹: in verbo aũt tuo laxabo rete. Et
cũ h̃ fecissent: ꝯcluserũt piscium mltitu-
dinẽ copiosã. Rumpebat̃ ãt rete eoꝝ.
Et annuerũt sociis q̃ erãt i alia naui:
vt venirent ⁊ adiuuarẽt eos. Et vene-
rũt ⁊ impleuerunt ambas nauiculas:
ita vt pene mergerẽt̃. Qd̃ cũ videret si
mon petr⁹ ꝓcidit ad genua iesu dicẽs:
Exi a me dñe: qꝛ hõ peccator sum. Stu
por eñi circũdederat eũ ⁊ oẽs q̃ cum il
lo erãt: in captura piscium quã ceperãt.
Similr ãt iacobũ ⁊ iohẽm filios zebe-
Mat.4.c dei: q̃ erãt socii simonis.||Et ait ad si-
Mar.1.c monem iesus. Noli timere ex hoc iam
homies eris capiens. Et subduct̃ ad
terrã manib⁹: relictis oibus secuti sũt
Mat.8.a eum||Et factũ ẽ cũ eẽt in vna ciuita-
Mar.1.d tum: ⁊ ecce vir plen⁹ lepra videns iesũ:
⁊ ꝓcidẽs i faciẽ suã: rogauit eũ dicẽs:
Dñe si vis potes me mũdare. Et exten

dens manũ tetigit eũ dicẽs: Uolo mũ
dare. Et ꝯfestim lepra discessit ab illo.
Et ipe p̃cepit illi vt nemini diceret: sꝫ
vade ostẽde te sacerdoti: ⁊ offer ꝓ emũ
datiõe tua sicut p̃cepit moyses i testimo
niũ ill̃||Perambulabat ãt mag̃ sermo Mat.
d̃ illo: ⁊ ꝯueniebãt turbe multe vt au- Mar.
dirẽt: ⁊ curarẽt ab ĩfirmitatib⁹ suis. Joh.
Ipe ãt sedebat in desertũ ⁊ orabat. Et Mat.
factũ ẽ in vna dieꝝ: ⁊ ipe sedebat do- Mar.
cens||Et erãt pharisei sedẽtes et legis D
doctores q̃ venerant ex oi castello gali
lee ⁊ iudee ⁊ hierlm: ⁊ virt⁹ dñi erat ad
sanãdum eos||Et ecce viri portãtes in Mar.
lecto hoiẽ q̃ erat paralytic⁹: ⁊ q̃rebãt Mar.
eum inferre ⁊ ponere añ eũ. Et nõ iue- Joh.
niẽtes q̃ pte illum inferrent p̃ turbã:
ascẽderunt supra tectũ: ⁊ ꝑ tegulas sũ-
miserunt eum cũ lecto i mediũ añ ie-
sum. Quoꝝ fidẽ vt vidit dixit: Hõ re-
mittunt̃ tibi pctã tua. Et ceperunt co
gitare scribe et pharisei dicẽtes: Quis
ẽ h̃ q̃ loq̃t̃ blasphemias|| Quis põt di- Mat.
mittere pctã nisi sol⁹ de⁹? Ut cognouit
ãt iesus cogitatiões eoꝝ: rñdens dixit E
ad illos: Quid cogitat̃ i cordib⁹ vr̃is?
Quid ẽ facili⁹: dicere dimittunt̃ tibi
pctã: an dicere surge ⁊ ambula.||Ut ãt Mat.
sciat̃ qꝛ fili⁹ hoĩs habet ptãtem i tra
dimittendi pctã: ait paralytico:||Tibi Mar.
dico surge: tolle lectum tuũ: ⁊ vade in Joh.
domum tuã. Et ꝯfestim ꝯsurgẽs corã il
lis tulit lectum in q̃ iacebat: ⁊ abiit i
domũ suã magnificãs deũ. Et stupor
apꝑhẽdit oẽs: ⁊ magnificabãt deũ. Et
repleti sunt timore dicẽtes: qꝛ vidim⁹ F
mirabilia hodie||Et post hec exiit: ⁊ vi Mat.
dit publicanũ noĩe leui sedẽtẽ ad telo Mar.
neum: ⁊ ait illi: Seq̃re me. Et relictis
oib⁹: surgẽs secutus ẽ eum. Et fecit ei
ꝯuiuiũ magnũ leui i domo sua: ⁊ erat
turba multa publicanoꝝ ⁊ alioꝝ: q̃ cũ
ill̃ erãt discumbẽtes. Et murmurabãt
pharisei ⁊ scribe eoꝝ: dicẽtes ad disci-
pulos ei⁹||Quare cũ publicanis ⁊ pec Mat.
catorib⁹ mãducat̃ ⁊ bibit̃? Et rñdẽs Mar.
iesus dixit ad illos: Nõ egẽt q̃ sani sũt
medico: sꝫ q̃ male hñt. Nõ veni vocare
iustos sed pctõres ad pnı̃aꝫ. At illi di-
xerunt ad eum||Quare discipuli iohis Mat.
ieiunãt frequẽter ⁊ obsecrationes faci Mar.
unt: silr ⁊ phariseoꝝ: tui ãt edunt ⁊ bi G
bunt? Quib⁹ ipe ait.||Nunq̃d potestis Mat.
filios spõsi dum cum ill̃ est spõsus face Mar.

re ieiunare? Venient aūt dies ⁊ cū abla
tus fuerit ab illis spōsus: tūc ieiunabūt
in illis dieb⁹. Dicebat aūt ⁊ similitudinē ad
Mar.2.d illos‖Quia nemo cōmissuram a nouo
vestimēto mittit i vestimentū vetus
aliqn ⁊ nouū rumpit: ⁊ veteri nō ꝯue-
Mar.2.d nit cōmissura a nouo‖ Et nemo mittit
vinū nouū i vtres veteres: alioqn rū
pit vinū nouū vtres: ⁊ vinū effundet
⁊ vtres ꝑibūt. Sꝫ vinum nouū i vtres
nouos mittēdum ē: ⁊ vtraqꝫ ꝯseruant
Et nemo bibēs vet⁹ statim vult nouū
A dicit enim: vet⁹ meli⁹ est. VI
Mat.12.a f ‖Actū est aūt i sabbato scdo: pri-
Mar.2.d mo cū trāsiret ꝑ sata vellebāt
discipuli ei⁹ spicas ⁊ mādeucabāt ꝯfri-
Mat.12.a cātes manib⁹‖ Qͥdā aūt phariseoꝝ di
Mar.2.d cebāt illis: Quid facitis qđ nō licet i sab-
batis? Et respōdēs iesus ad eos dixit:
Re.12.b ‖Nec hoc legistis qđ fecit dauid: cū esu-
Mat.12.a risset ipe ⁊ q cum illo erāt quō itrauit
Mar.2.d i domum dei: ⁊ panes ꝓpositiōis sūpsit
⁊ mādeucauit: ⁊ dedit his q cū ipo erāt
qs nō licet mādeucare nisi tm̄ sacerdo-
Mat.12.a tib⁹? Et dicebat illis‖qꝛ dn̄s ē fili⁹ hois
Mar.2.d etiā sabbati. Factum ē aūt ⁊ in alio sab
B bato: vt intraret i synagogā ⁊ doceret.
Mat.12.a ‖Et erat ibi hō ⁊ man⁹ ei⁹ dextra erat
Mar.3.a arida. Obseruabāt aūt scribe ⁊ pharisei
si i sabbato curaret vt inuenirēt vnde
accusarēt eum. Ipe vero sciebat cogita
tiones eoꝝ: ⁊ ait hoi q habebat manū
aridā: Surge ⁊ sta i mediū. Et surgēs
stetit. Ait aūt ad illos iesus: Interrogo
Mat.12.a vos‖si licet sabbatis benefacere an ma
Mar.3.a le: aīam saluā facere an ꝑdere? Et cir-
J.14.a cūspectis oib⁹ dixit hoi: Extēde manū
tuā. Et extēdit: ⁊ restituta ē man⁹ ei⁹.
Ipsi aūt repleti sunt insipiētia: ⁊ collo-
quebāt ad inuicē qd nā facerēt de ie-
Mat.14.c su‖Factū ē aūt illis dieb⁹ exijt i mōtē
C orare: ⁊ erat ꝑnoctans in oratiōe dei.
Mat.10.c ‖Et cum dies fact⁹ eēt vocauit discipu
Mar.3.b los suos: ⁊ elegit duodecim ex ipis qs
Act.1.b ⁊ apłos noīauit: simonē quē cognoīa
uit petꝝ: ⁊ andreā frēm ei⁹: iacobū et
iohem: philippū ⁊ bartholomeū: mat-
theum ⁊ thomā: iacobū alphei: ⁊ simo
nē q vocat zelotes: ⁊ iudā iacobi: ⁊ iu-
dā scarioth q fuit ꝓditor. Et descēdēs
cum illis stetit i loco cāpestri ⁊ turba di-
scipuloꝝ ei⁹: ⁊ multitudo copiosa ple-
bis ab oi iudea et hierłm et maritima
⁊ tyri ⁊ sidonis q venerāt vt audirent
eum: ⁊ sanarent a lāguorib⁹ suis. Et q
vexabāt a spiritib⁹ imundis curabāt
Et ois turba qrebat eū tāgere: qꝛ vir
tus d illo exibat ⁊ sanabat oēs. Et ipe
eleuatis oculis in discipulos suos dice
bat‖Beati paupes: qꝛ vrm̄ ē regnū dei Mat.5.a
Beati q nūc esuritis: qꝛ saturabimi. Be D
ti q nunc fletis: qꝛ ridebitis‖Beati eritis Mat.5.a
cū vos oderint hoies ⁊ cū sepauerint
vos ⁊ exprobrauerint: et eiecerint no-
mē vrm tāqꝫ malū ꝓpter filiū hois. Gau
dete in illa die ⁊ exultate: ecce enim mer
ces vra mlta ē i celo. Scdm hec enim fa
ciebāt ꝓphis pres eoꝝ‖Verūtn̄ ve vo Amos.6.a
bis diuitib⁹ q habetis ꝯsolatiōes vras. Ecci.31.a
Ve vob q saturati estis: qꝛ esurietis. Ve
vob q ridetis nunc qꝛ lugebitis ⁊ flebi-
tis. Ve cū bn̄dixerint vob oēs hoies
Scdm hec enim faciebāt pseudo ꝓphe-
tis patres eoꝝ‖Sꝫ vobis dico q audi- Mat.5.g
tis. Diligite inimicos vros: benefaci-
te his q vos oderunt. Bn̄dicite male-
dicētib⁹ vobis: ⁊ orate ꝓ calūniātib⁹
vos. Et q te ꝑcutit i maxillā: pbe ⁊ al- E
terā: ⁊ ab eo q aufert tibi vestimētū:
etiā tunicā noli ꝓhibere. Omi aūt petē
ti te tribue: ⁊ q aufert q tua sunt ne re
petas‖Et ꝓut vultis vt faciant vobis Tob.4.c
hoies: ⁊ vos facite illis silr.‖Et si dili Mat.7.b
gitis eos qui vos diligunt: q vobis est Mat.5.g
gra? Nā ⁊ pctōres diligētes se diligūt
Et si bn̄ feceritis his q vob benefaci-
unt: q vobis est gra? Siqdē ⁊ pctōres
hoc faciunt‖ Et si mutuū dederitis his a
qb⁹ speratis recipe: q gra ē vobis? Nā
⁊ peccatores peccatorib⁹ fenerāt: vt re
cipiant eqlia. Verūtn̄ diligite inimi-
cos vros: benefacite: ⁊ mutuum date:
nihil inde sperantes: ⁊ erit merces vra
mlta: ⁊ eritis filij altissimi: qꝛ ipse be-
nign⁹ est sup ingratos ⁊ malos. Estote
ergo misericordes: sicut ⁊ pr vester miseri- F
cors est.‖Nolite iudicare: ⁊ nō iudica- Mat.7.a
bimini. Nolite ꝯdēnare: ⁊ non ꝯdēna
bimini. Dimittite: ⁊ dimittemini. Da-
te: ⁊ dabit vobis. Mensurā bonā ⁊ cō
fertā ⁊ coagitatā ⁊ sup effluētē dabūt
in sinum vrm.‖Eadem qppe mensura Mat.7.a
q mensi fueritis: remetiet vobis. Dice Mar.4.c
bat autē illis ⁊ similitudinē.‖Nūqd pōt Mat.15.c
cec⁹ cecū ducere? Nonne ambo i foueā
cadunt?‖Nō ē discipul⁹ sup mgrm: ꝑ Mat.10.c
fect⁹ autē ois erit: si sit sicut magister Joh.13.b
ei⁹. Quid autē vides festucā i oclo fra- Mat.7.a

tris tui:trabē autē q̄ in oculo tuo est
nō ɔsideras? Aut quō potes dicere fra
tri tuo:frater sine eĳciā festucā d̄ oclo
tuo:ipe i oclo tuo trabē nō vides. Hy
pocrita eĳce p̄mū trabē d̄ oculo tuo:⁊
tūc ɔspicies vt educas festucā d̄ oculo
Mat.7.c fris tui‖Non ē em̄ arbor bona q̄ facit
fruct⁹malos:neq̄ arbor mala faciens
B fructū bonū. Unaq̄q̄ em̄ arbor d̄ fru
ctu suo cognoscit. Neq̄ em̄ de spinis
Mat.12.c colligūt fic⁹: neq̄ d̄ rubro vindemiāt
vuā‖Bonus hō de bono thesauro cor
dis sui pfert bonū:⁊ mal⁹ hō de malo
Mat.7.c thesauro pfert malū. Ex abūdātia.n.
Mat.7.d cordis os loq̄t‖Quid autē vocat̄ me
dn̄e dn̄e:⁊ non facit̄ q̄ dico‖Ois q̄ ve
nit ad me:⁊ audit s̄mones meos:⁊ fa
cit eos:ostēdā vob̄ cui silis sit. Silis
ē hoi edificāti domū q̄ fodit i altum: ⁊
posuit fūdamētū supra petrā. Inunda
tione āt facta illisū est flumē domui il
li:⁊ nō potuit eā mouere. Fūdata em̄
erat supra petrā. Qui āt audit ⁊ nō fa
cit silis ē hoi edificāti domum suā su
pra terrā:sine fundamēto: in quā illi
us ē fluui⁹:⁊ ɔtinuo cecidit:⁊ facta ē
A ruina dom⁹ illi⁹ magna. VII
Mat.8.a C Um āt implesset oia verba sua
in aures plebis‖itrauit caphar
naum. Cēturionis autē cuiusdā s̄uus
male hn̄s erat moriturus q̄ illi erat p̄
ciosus. Et cū audisset de iesu:misit ad
eum seniores iudeoꝝ rogās eū vt veni
ret ⁊ saluaret seruū ei⁹. At illi cum ve
nissent ad iesum rogabant eū sollicite
dicētes ei: q̄r dignus ē vt h̄ illi p̄stes.
Diligit em̄ gētem nr̄ā et synagogam
ipe edificauit nobis. Jesus autē ibat
B cū illis. Et cum iam nō longe eēt a do
Mat.8.a mo:misit ad eū cēturio amicos dicēs:
Dn̄e:noli vexari‖Nō em̄ sum dign⁹ vt
sub tectū meum intres ꝓpter qd̄ et me
ipm nō sum dignū arbitrat⁹ vt venirē
ad te:sed dic verbo ⁊ sanabit̄ puer me
us. Nā ⁊ ego hō sum sub ptāte ɔstitu
tus:habēs sub me milites:⁊ dico huic
vade ⁊ vadit:⁊ alio veni ⁊ venit:⁊ ser
uo meo fac hoc ⁊ facit. Quo audito ie
Mat.8.b sus mirat⁹ est ⁊ ɔuersus sequētibus se
turbis dixit‖Amen dico vobis:nec in
isrl̄ tantā fidem inueni. Et reuersi qui
missi fuerāt domū inuenerunt s̄uū qui
lāguerat sanū. Et factū ē deinceps ibat
iesus in ciuitatem q̄ vocatur naym:et
ibant cum eo discipuli ei⁹ ⁊ turba co
piosa. Cum aūt appropinquaret porte
ciuitatis:ecce defunct⁹ efferebat̄ fili⁹
vnicus m̄ris sue. Et hec vidua erat: et
turba ciuitat̄ multa cum illa. Quā cū
vidisset dn̄s:misc̄dia motus sup eā di
xit illi: Noli flere. Et accessit:et tetigit C
loculū. Hi autē q̄ portabāt steterunt.
Et ait: Adolescens:tibi dico surge. Et
resedit q̄ erat mortu⁹:⁊ cepit loq̄:⁊ de
dit illum matri sue. Accepit aūt oēs ti
mor:⁊ magnificabant deum dicētes.
Quia ꝓpha magn⁹ surrexit i nobis: et
q̄r deus visitauit plebē suā. Et exiīt h̄
s̄mo in vniūsam iudeā de eo:⁊ oēm cir
cā regionē. Et nūciauerunt iohāni di
scipuli ei⁹ de oib⁹ his‖Et ɔuocauit du Mat.
os de discipulis suis iohānes: ⁊ misit
ad iesū dicēs: Tu es q̄ ventur⁹ es an
aliū expectam⁹? Cū āt venissent ad eū
viri. dixerūt: Johēs baptista misit nos
ad te dicens:‖Tu es q̄ ventur⁹ es: an Mat.
aliū expectamus? In ipa āt hora mul
tos curauit a lāguorib⁹ suis ⁊ plagis:
⁊ spiritib⁹ multis:⁊ cecis mult̄ dona
uit visū. Et rn̄dens dixit ill̄‖Eūtes re Mat.
nūnciate iohāni q̄ audistis ⁊ vidistis. D
Quia ceci vidēt:claudi ambulant:le
prosi mūdāt̄:surdi audiunt:mortui re
surgūt:paupes euāgelizāt̄:⁊ beat⁹ est
q̄cunq̄ nō fuerit scādalizat⁹ i me‖Et Mat.
cū discessissent nuncĳ iohis:cepit d̄ io
hāne dicere ad turbas. Quid exist̄ in
desertū videre? Arūdinē vēto agitatā
Sz quid existis videre? Hoiē mollib⁹
vestimētis indutū. Ecce qui i veste p̄ci
osa sūt ⁊ delitĳs:in domib⁹ regū sunt?
Sz q̄d exist̄ videre? Prophetā? Utiq̄
dico vob̄: ⁊ plusq̄ ꝓphetā. Hic ē de q̄
scriptū ē‖Ecce mitto angelū meū aū Mal.
faciē tuā: q̄ p̄parabit viā tuā aū te. Di Mat.
co em̄ vobis maior iter natos mulieꝝ Mat.
ꝓpha iohāne baptista nemo ē‖Qui āt Mat.
minor ē in regno dei: maior ē illo. Et E
ois ppl̄s audiēs:⁊ publicani iustifica
uerūt deū:baptizati baptismo iohis.
Pharisei āt ⁊ legisperiti ɔsiliū dei spre
uerūt i semetipos:nō baptizati ab eo.
Ait āt dn̄s:‖Cui ḡ siles dicā hoies ge Mat.
nerātiōis huius:⁊ cui siles sūt? Siles
sūt puer̄ sedētib⁹ i foro: ⁊ loquentib⁹
ad inicē ⁊ dicētib⁹: Cantauim⁹ vob̄ ti
bĳs ⁊ nō saltast̄:lamentauim⁹ ⁊ non
plorastis‖Uenit āt iohannes baptista Mat.

neq̃ mãducãs panẽ neq̃ bibẽs vinũ
τ dicitis: Demoniũ habet. Uenit fili⁹
hoīs mãducãs τ bibẽs: τ dicit?: Ecce
hõ deuorator: τ bibẽs vinũ: amic⁹ pu-
blicanoꝝ τ pctõꝝ. Et iustificata est sa
Mat.26.a piẽtia: ab oīb⁹ filijs suis ‖ Rogabat ãt
Mar.14.a illũ q̄dã de phariseis vt mãducaret cũ
Joh.12.a illo. Et ingressus domum pharisei dis
cubuit. Et ecce mulier q̄ erat ĩ ciuita-
F te peccatrix vt cognouit q̄ iesus accu
buit ĩ domo pharisei: attulit alabastꝝ
vnguẽto: τ stans retro sec⁹ pedes eius:
lachrymis cepit rigare pedes ei⁹: et ca
pillis capit? sui tergebat: τ osculabaẽ
pedes ei⁹: τ vnguẽto vngebat. Uidẽs
autẽ phariseus q̄ vocauerat eum: ait
intra se dicens: Hic si esset ꝓpheta sci
ret vtiq̃ que τ qualis ẽ mulier que tã
git eum: quia peccatrix est. Et respon-
dens iesus dixit ad illum. Simon ha-
beo tibi aliq̄d dicere. At ille ait: Ma-
gister dic: Duo debitores erant cuidã
feneratori: vn⁹ debebat denarios q̄n-
gẽtos τ alius quinquaginta. Non ha
bentibus illis vnde redderẽt: donauit
vtrisq̃. Quis ergo eum pl⁹ diligit? Re
G spondẽs simon dixit: Estimo: q̄ is cui
pluã donauit. At ille dixit ei: Recte iu
dicasti. Et ꝯuersus ad mulierẽ: dixit si
moni: Uides hãc mulierẽ? Intraui in
domũ tuã aquã pedib⁹ meis nõ dedi-
sti Hec ãt lachrymis rigauit pedes me
os: τ capillis suis tersit. Osculũ mihi
nõ dedisti: hec ãt ex q̄ ĩtrauit nõ cessa-
uit osculari pedes meos. Oleo caput
meum non vnxisti: hec aũt vnguento
vnxit pedes meos. Propter q̄d dico ti
bi. Remittũẽ ei pctã multa: q̄m dilexit
multũ. Cui ãt min⁹ dimittiẽ min⁹ dili
git. Dixit ãt ad illam. Remittunẽ tibi
pctã. Et cepeẽt q̄ siẽ ac cũbebãt dicere
ĩtra se. Quis ẽ h̄ q̄ etiã pctã dimittit?
Dixit ãt ad mulierẽ. Fides tua te sal-
nam fecit. Uade in pace. VIII
A e Et factũ ẽ deinceps τ ipẽ iter fa
ciebat ꝑ ciuitates τ castella p̄-
dicans τ euangelizans regnum dei: et
duodecim cum illo: τ mulieres alique
q̄ erãt curate a spiritib⁹ malignis τ in
14.b firmitatib⁹ ‖ maria q̄ vocaẽ magdale-
ne d̄ q̄ septẽ demonia exierãt: τ iohan
na vxor chuze ꝓcuratoris herodis: et
susãna τ alie m̃lte: q̄ ministrabãt ei de fa
cultatib⁹ suis. Cũ ãt turba plurima cõ
uenirent τ de ciuitatibus ꝓperarent ad
eum: dixit ꝑ similitudinẽ ‖ Exijt qui se Mat.13.a
minat seminare semen suum. Et dũ se Mar.4.a
minat: aliud cecidit secus viã: τ ꝯcul-
catum est: τ volucres celi comederũt il
lud. Et aliud cecidit supra petrã: τ na
tum aruit q̄ nõ habebat humorẽ. Et
aliud cecidit inter spinas τ simul exor
te spine suffocauerunt illud. Et aliud
cecidit in terrã bonã: τ ortum fecit fru
ctũ cẽtuplũ. Hec dicẽs clamabat. Qui
habet aures audiẽdi audiat. Interro-
gabãt ãt eũ discipuli ei⁹: q̄ eẽt hec pa- B
rabola. Quib⁹ ipẽ dixit ‖ Uobis datũ ẽ Mat.13.b
nosse mysteriũ regni dei: ceter? ãt ĩ pa- Mar.4.b
rabolis ‖ vt videntes nõ videãt: τ audiẽ Esa.6
tes nõ intelligãt ‖ Est aũt hec ꝑabola. Joh.12.f
Semẽ est verbũ dei Qui ãt sec⁹ viam: Act?.28.f
hi sunt q̄ audiunt: deinde venit diabo Mat.13.c
lus τ tollit v̄bũ d̄ corde eoꝝ: ne credẽ Mar.4.b
tes salui fiant. Nã q̄ supra petrã q̄ cũ
audierint cũ gaudio suscipiunt v̄bũ.
Et hi radices nõ h̄nt: q̄ ad tp̄s credũt
τ in tp̄e tẽptationis recedũt. Q̄d autẽ
in spinas cecidit: hi sunt q̄ audierũt τ
a sollicitudinib⁹ τ diuitijs τ volupta-
tib⁹ vite euntes suffocãẽ: τ nõ referũt
fructum. Q̄d aũt in bonã terrã: hi sũt C
q̄ in corde bono et optimo audientes
verbũ retinent: τ fructũ afferũt ĩ patiẽ
tia ‖ Nemo ãt lucernã accendẽs operit Mat.5.e
eã vase: aut subtus lectũ ponit: sed su- Mar.4.c
pra cãdelabrũ ponit: vt ĩtrantes vide-
ant lumen ‖ Nõ est eñ occultũ q̄d non Mat.10.c
manifesteẽ: nec abscõditũ q̄d non cog- Mar.4.c
noscaẽ et in palã veniat. Uidete ꝗ̄ q̄d
audiat? ‖ Qui eñ habet dabiẽ illi: τ q̄- Mat.13.b
cũq̃ nõ habet: etiã q̄d putat se h̄re au Mar.4.c
fereẽ ab illo ‖ Uenerũt ãt ad illũ mater Mat.12.d
τ frẽs ei⁹: τ nõ poterãt adire eũ p̄ tur- Mar.3.d
ba. Et nũciatũ ẽ illi. Mater tua τ fra-
tres tui stant foris: volentes te videre.
Qui rñdẽs dixit ad eos: Mater mea τ
fratres mei hi sunt: q̄ verbum dei au- D
diũt τ faciũt ‖ Factũ est aũt in vna die- Mat.8.c
rũ: τ ipẽ ascendit in nauiculã: et disci- Mar.4.d
puli ei⁹: τ ait ad illos. Trãsfretem⁹ trãs
stagnũ. Et ascẽderunt. Et nauigãtib⁹
illẽ obdormiuit τ descẽdit ꝓcella venti
in stagnũ: τ cõpellebãẽ τ ꝑiclitabanẽ.
Accedẽtes ãt suscitauerũt eũ dicẽtes.
Preceptor ꝑim⁹. At ille surgẽs icrepa
uit ventũ τ tempestatẽ aque: τ cessauit
τ facta ẽ trãq̄llitas. Dixit autem illis.

Ubi ē fides vr̃a? Qui timētes mirati
Mar.4.d sunt ad iuicē dicētes||Quis putas h̄ ē.
Quia ⁊ vētis ⁊ mari imperat:⁊ obedi
unt ei?Et nauigauerūt ad regionē ge
rasenoꝝ:q̄ est ꝯ galileā. Et cū de naui
egressꝰ eēt ad t'rā:occurrit illi vir q̄dā
q̄ hēbat demoniū iā tpibꝰ mltꝪ:⁊ vesti
mēto nō induebat :neq̄ in domo ma-
nebat ſ; in monumētꝪ. Js vt vidit ie-
sū ꝓcidit an̄ illū:⁊ exclamās voce ma-
Mat.8.d gna dixit||Quid mihi ⁊ tibi est iesu fili
Mar.5.a dei altissimi?Obsecro te:ne me torq̄as
E Precipiebat eīn spiritui imūdo:vt exi
ret ab homie.MultꝪ eīn tpibꝰ arripie
bat illū:⁊ vinciebat cathenis ⁊ cōpe-
dibꝰcustoditꝰ:⁊ ruptꝪ vinculis ageba
Mar.5.a tur a demonio i deserta||Interrogauit
āt illū iesus dicēs:Qđ tibi nomen est?
At ille dixit:Legio.Quia itrauerūt de
monia mlta i eū.Et rogauerūt illum:
Mat.8.g ne iperaret ilꝪ vt i abyssū irēt||Erat āt
Mar.5.b ibi grex porcoꝝ mltoꝝ pascētiū i mō-
te:⁊ rogabāt eū vt pmitteret eis i illos
igredi.Et pmisit ilꝪ. Exierūt ḡ demo-
nia ab hoīe:⁊ itrauerunt i porcos : ⁊ i-
petu abijt grex p p̄ceps i stagnū: ⁊ suf-
Mar.5.b focatꝰ ē||Qđ vt viderūt factū q̄ pasce-
bāt fugerūt ⁊ nūciauerūt i ciuitatē ⁊ i
villas.Exierūt āt videre qđ factū ē: et
venerūt ad iesū:⁊ iuenerunt hoīem se-
dētē a q̄ demonia exierāt vestitū:ac ſa
na mēte ad pedes eiꝰ: ⁊ timuerūt. Nū-
ciauerunt āt illis ⁊ q̄viderāt:quō sanꝰ
F factꝰ eēt a legione.Et rogauerūt illu;
oīs mltitudo gerasenoꝝ :vt discederet
ab ipsis :q: magno timore tenebātur.
Mar.5.b ||Ipe āt ascēdēs nauim reūsus est .Et
rogauit illū vir:a q̄ demonia exierant
vt cū eo eēt.Dimisit āt eū iesus dicēs:
Redi i domum tuā:⁊ narra quāta tibi
fecit deꝰ.Et abijt p vniūsam ciuitate;
Mat.9.c p̄dicās quāta illi fecisset iesus||Factu;
Mar.5.c ē autē cum redisset iesus excepit illum
turba.Erāt āt oēs expectātes eum.Et
ecce venit vir cui nomē iayrus :⁊ ipse
p̄nceps synagoge erat ⁊ cecidit ad pe-
des iesu: rogās eū vt itraret i domū eiꝰ
q: vnica filia erat ei fere ānoꝝ duode-
cim:⁊ hec moriebat.Et ꝯtigit dū iret:
Mat.9.c a turbis cōprimebat ||Et mulier q̄da;
Mar.5.c erat i fluxu sāguinis ab ānis duodeci:
q̄ i medicos erogauerat oē; substātiā
suā:nec ab vllo potuit curari.Accessit
retro ⁊ tetigit fimbriā vestimēti eiꝰ :et

ꝯfestim stetit fluxus sāguinis eius.Et
ait iesus.Quis ē q̄ me tetigit? Negāti Mat.14.b
bus āt oībꝰdixit petrꝰ ⁊ q̄ cū illo erāt. Joh.6.a
Preceptor turbe te cōprimunt ⁊ affli- G
gunt:⁊ dicꝪ q̄s me tetigit? Et dixit ie-
sus:Tetigit me aliq̄s. Na; ⁊ ego noui Mat.14.b
ꝟtutē ď me exisse. Uidēs āt mulier q: Mar.6.e
nō latuit : tremēs venit ⁊ ꝓcidit ante Mat.14.b
pedes eiꝰ⁊ ob quā causā tetigerit eum Mar.6.e
indicauit corā oī ꝑplo : ⁊ queadmodū Joh.6.a
cōfestim sanata sit. At ip̄e dixit ei||Fi- Mat.9
lia:fides tua saluā te fecit.Uade in pa Mar.5
ce.Adhuc illo loquēte:venit q̄da; ad
p̄ncipē synagoge dicēs ei:q: mortua ē
filia tua:noli vexare illū .Jesus āt au-
dito h̄ ꝟbo:r̄ndit patri puelle. Noli ti
mere.Crede tm̄:⁊ salua erit .Et cu; ve
nisset domū:nō pmisit itrare secū quē- C
q̄:nisi petꝝ ⁊ iacobū ⁊ iohe;: ⁊ p̄re; et Mat.16.b
mre; puelle .Flebāt āt oēs ⁊ plāgebāt Mar.8.c
illā. At ille dixit:Nolite flere.||Non ē Mat.9
mortua puella ſ; dormit.Et deridebāt Mar.5
eū:sciētes q: mortua eēt.Ip̄e āt tenēs
manū eiꝰclamauit dicētes||Puella sur Mat.9
ge.Et reūsus ē sp̄us eiꝰ:⁊ surrexit ꝯti- Mar.5 Mat.16.d
nuo.Et iussit illi dare manducare. Et Mar.8.d
stupuerūt parētes eiꝰ q̄bus p̄cepit ||ne Mat.16.c
alicui dicerēt qđ factum erat. IX B Mar.8.d
||ConuocatꝪ āt iesus duodecim Mat.10
c apl̄is: dedit ilꝪ virtutē ⁊ ptāte; Mar.6
sup oīa demonia||⁊ vt lāguores Mat.10 Mat.16.d
curarēt. Et misit illos p̄dicare signu; Mar.6 Mar.8.d
dei:⁊ sanare infirmos||Et ait ad illos Mat.10
Nihil tuleritꝪ i via:neq̄ virgam neq̄ Mar.6
perā neq̄ panē neq̄ pecuniā:neq̄ du
as tunicas habeatꝪ.Et i quacunq̄ do
mū itrauerit; ibi manete :⁊ inde ne ex
eatis||Et q̄cūq̄ n̄ recepint vos:exeun- Mat.10
tes de ciuitate illa :etiā puluerē pedū Mar.6
vr̄oꝝ excutite i testimoniū supra illos Act.13 Mar.8.d
||Egressi āt circūibāt p castella:euāge- Mar.6 D
lizātes ⁊ curātes vbiq̄||Audiuit āt he Mat.14 Mat.16.d
rodes tetrarcha oīa q̄ fiebāt ab eo : et Mar.6 Mar.9.a
hesitabat eo q' diceret a q̄busdā:q: io Mat.17.a
hānes surrexit a mortuis : a q̄busdam Mar.9.a
ꝟo q: helias apparuit:ab alijs āt q: ꝓ
pheta vnꝰs antiq̄s surrexit .Et ait he
rodes||Johe; ego decollaui. Quis ē āt Mar.6
iste de q̄ ego talia audio?Et q̄rebat vi B
dere eū.Et reūsi apl̄i narrauerunt illi Mar.6
q̄cunq̄ fecerūt||Et assūptꝪ illis secessit Mar.6
seorsū in locū desertū q̄ est bethsaide.
Qđ cū cognouissent turbe secute sūt.
illū: ⁊ excepit eos ⁊ loq̄bat ilꝪ ď regno

dei ꝛ eos q̄ cura indigebant: sanabat.
Mat.14.b ‖Dies aūt cepat declinare. Et accedē-
Joh.6.a tes duodeci dixerūt illi: Dimitte tur-
bas: vt eūtes ī castella villasq̄ꝫ q̄ circa
sūt diūtāt ꝛ īueniāt escas. qꝛ h̄ in loco
Mat.14.b deserto sumꝰ. Ait āt ad illos ‖ Uos date
Mar.6.e illꝭ mādūcare. At illi dixerūt ‖ Nō sꝭ no
Mat.14.b bis plusq̄ꝫ q̄nq̄ꝫ panes ꝛ duo pisces: ni
Mar.6.e si forte nos eamꝰ ꝛ emamꝰ ī oēm hanc
Joh.6.a turbā escas. Erāt āt fere viri q̄nq̄ꝫ mi-
lia. Ait āt ad discipłos suos. Facite il-
los discūbere ꝑ ꝯuiuia q̄nquagenos: ꝛ
ita fecerūt. Et discubuerūt oēs. Acceptꝭ
aūt q̄nq̄ꝫ panibꝰ ꝛ duobꝰ piscibus: re-
spexit ī celū ꝛ bn̄dixit illꝭ: ꝛ fregit ꝛ di-
stribuit discipulꝭ suis vt ponerēt ante
turbas. Et mādūcauerūt oēs ꝛ saturati
C sūt. Et sublatū ē qđ supfuit illꝭ fragmē
Mat.16.b toꝝ cophini duodeci. ‖Et factū ē cū so
Mar.8.c lꝰ eēt orās erāt cū illo ꝛ discipuli: ꝛ in
t̄rogauit illos dicēs: Quē me dicūt eē
turbe. At illi r̄nderūt ꝛ dixerūt. Johan
nē baptistā: alij āt heliā: alij ꝟo qꝛ vnꝰ
ꝓpħa de p̄orib' surrexit. Dixit aūt illꝭ.
Mat.16.d Uos āt quē me eē dicitꝭ? R̄ndēs simō
Mar.8.d petrꝰ dixit. Christū dei ‖ At ille icrepās
Mat.16.c illos p̄cepit ne cui dicerēt hoc: dicens
Mar.8.d qꝛ oportet filiū hoīs multa pati ꝛ re-
probari a seniorib' ꝛ p̄ncipibꝰ sacerdo
tū ꝛ scribis ꝛ occidi: ꝛ t̄cia die resurge-
Mat.16.d re. ‖Dicebat aūt ad oēs. Si quis vult
Mar.8.d post me venire: abneget semetipm̄ ꝛ tol
lat crucē suā quotidie: ꝛ seq̄tꝭ me. Qui
eī voluerit aīam suā saluā facere ꝑdet
illā. Nā q̄ ꝑdiderit aīam suā ꝓpter me:
saluā faciet illā. Quid eī ꝓficit homo
si lucretꝭ vniūsum mūdū: se aūt ipm̄ ꝑ
dat ꝛ detrimētū sui faciat. Nam q̄ me
erubuerit: ꝛ meos s̄mōes: hūc filiꝰ ho-
Mar.8.d minis erubescet cū venerit ī maiestate
D sua ꝛ p̄ris ꝛ sāctoꝝ angeloꝝ. ‖ Dico āt
Mat.16.d vobis: vere sūt aliq̄ hic stātes: q̄ nō gu
Mar.9.a stabūt mortē donec videāt regnū dei.
Mat.17.a ‖Factū ē aūt post hec verba fere dies
Mar.9.a octo: ꝛ assūpsit petrū ꝛ iacobū ꝛ iohan
nē: ꝛ ascēdit in montē vt oraret. Et fa-
cta ē dū oraret species vultꝰ eiꝰ altera
ꝛ vestitꝰ eiꝰ albus ꝛ refulgēs. Et ecce
duo viri loq̄bantꝭ cū illo. Erāt āt moy
ses ꝛ helias visi ī maiestate: ꝛ dicebāt
excessū eiꝰ quē cōpleturꝰ erat ī hierłm
Petrꝰ ꝟo ꝛ q̄ cū illo erāt: grauati erāt
somno. Et euigilātes viderūt maiesta-
tē eius: ꝛ duos viros q̄ stabāt cū illo.

Et factū ē cū discēderētꝭ ab illo: ait pe
trus ad iesum. Preceptor bonū ē nos
hic eē ꝛ faciamꝰ tria tabernacula: vnū
tibi: ꝛ vnū moysi: ꝛ vnū helie. Nesciēs
q̄d diceret. Hec aūt illo loquente: facta
ē nubes ꝛ obumbrauit eos: ꝛ timuerūt
intrātibꝰ illis in nubē. Et vox facta ē
de nube dicēs. ‖Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ Mat.3.d
ipm̄ audite. Et dū fieret vox inuentus Mar.1.b
est iesus solus: ꝛ ipsi tacuerūt: ꝛ nemi E
ni dixerūt in illis diebꝰ quicq̄ꝫ ex his
q̄ viderāt ‖Factū ē aūt in sequenti die Mat.17.c
descēdētibꝰ illis de mōte: occurrit illꝭ Mar.9.c
turba multa. Et ecce vir de turba ex-
clamauit dicēs: Magister obsecro te:
respice in filiū meū qꝛ vnicus ē mihi.
Et ecce spūs app̄hēdit eū: ꝛ subito cla
mat: ꝛ elidit ꝛ dissipat eū cū spuma et
vix discedit dilaniās eū. Et rogaui di-
scipulos tuos vt eijcerēt illū ꝛ nō po-
tuerūt. R̄ndēs aūt iesus dixit ‖O gene Mat.17.c
ratio infidelis et ꝑuersa: vsq̄ꝫ quo ero Mar.9.c
apud vos ꝛ patiar vos? Adduc huc fi-
liū tuū. Et cū accederet: elisit illū de-
moniū ꝛ dissipauit. Et increpauit ie-
sus spiritū immūdū ꝛ sanauit puerū: ꝛ
reddidit illū patri eiꝰ. Stupebāt autē
oēs in magnitudine dei. Oibusq̄ꝫ mi-
rantibꝰ ī oibus q̄ faciebat: dixit ad di-
scipulos suos. Ponite vos in cordibꝰ
vr̄is s̄mones istos. ‖Filiꝰ eī hoīs: futu Mat.17.d
rū ē vt tradatꝭ ī manꝰ hoim. At illi ig- Mar.9.e
norabāt verbū istud ꝛ erat velatū an-
te eos vt nō sentirēt illud: ꝛ timebant F
eū interrogare de hoc verbo. ‖ Intrauit Mat.18.a
aūt cogitatio ī eos: q̄s eoꝝ maior esset Mar.9.e
At iesus vidēs cogitatiōes cordis illo
rū app̄hēdit puerū: ꝛ statuit illū secus
se: ꝛ ait illis. Quicūq̄ꝫ susceperit puerū
istū in noīe meo me recipit. Et q̄cunq̄ꝫ
me receperit recipit eū q̄ me misit. Nā
q̄ minor est inter vos oēs: hic maior ē
Respōdēs āt iohānes dixit: Preceptor Mar.9.f
vidimꝰ quēdā in noīe tuo eijcientē de
monia ꝛ ꝓhibuimꝰ eū: qꝛ nō seq̄tꝭ no-
biscū. Et ait ad illos iesus. Nolite ꝓhi
bere. Qui eī nō ē aduersū vos: ꝓ vob
est. Factū ē aūt dū cōplerentꝭ dies assū
ptionis eiꝰ: ꝛ ip̄e faciē suā firmauit vt
iret in hierłm. Et misit nūcios ante cō
spectū suū: ꝛ euntes intrauerūt ī ciui-
tatē samaritanoꝝ vt pararent illi. Et
nō receperūt eū: qꝛ facies eiꝰ erat eun-
tis hierłm. Cū vidissent aūt discipuli

G eiꝰ iacobꝰ ⁊ iohãnes dixerũt. Dñe vis
dicimꝰ vt ignis descẽdat de celo: ⁊ cõ-
sumat illos? Et ꝯuersus increpauit il-
Mat.18.b los dicẽs. Nescitis cuiꝰ spũs estis ‖ Fi-
liꝰ hoĩs nõ venit aĩas ꝑdere sꝫ saluare
Mat.8.c Et abierũt ĩ aliud castellũ. ‖ Factũ ẽ aũt
ambulãtibꝰ illis ĩ via: dixit ꝗdã ad il
lũ. Sequar te ꝗcũqꝫ ieris. Dixit illi ie-
sus: Vulpes foueas habẽt: ⁊ volucres
Mat.8.c celi nidos. ‖ filiꝰ aũt hoĩs nõ habet vbi
caput suũ reclinet. Ait aũt ad alterũ.
Mat.8.c Sequere me. Ille aũt dixit: Dñe ꝑmit-
te mihi primũ ire: ⁊ sepelire patrẽ meũ
Dixitqꝫ ei iesus: Sine vt mortui sepeli
ant mortuos suos: tu aũt vade ⁊ annũ
cia regnũ dei. Et ait alter. Sequar te
dñe: sꝫ ꝑmitte mihi ꝓmũ renũciare his
ꝗ domi sũt. Ait ad illum iesus: Nemo
mittẽs manũ suã ad aratrũ ⁊ aspiciẽs
retro: aptus ẽ regno dei. X
A P Ost hec aũt designauit dñs et
alios septuagintaduos: ⁊ misit
illos binos aũ faciẽ suã ĩ oẽm ciuita
tẽ ⁊ locũ quo erat ipse ṽturus. Et di-
Mat.9.d cebat illis. ‖ Messis ꝗdẽ multa: oꝑarij
aũt pauci. Rogate ꝗ dñm messis vt mit
Mat.10.b tat oꝑarios ĩ messem suã. ‖ Ite ecce ego
mitto vos sicut agnos iter lupos. No
lite portare sacculũ neqꝫ perã neqꝫ cal
ciamẽta: ⁊ neminẽ ꝑ viã salutaueritis.
Mat.10.b ‖ In quãcũqꝫ domũ intraueritis pri-
Mar.6.b mũ: dicite pax huic domui: ⁊ si ibi fue
rit filiꝰ pacis reqescet suꝑ illũ pax vr̃a:
sin aũt: ad vos reuertet. In eadẽ aũt
B domo manete: edẽtes ⁊ bibẽtes ꝗ apd
Mat.10.b illos sũt ‖ Dignꝰ ẽ eñ oꝑarius mercede
sua. Nolite trãsire ð domo ĩ domũ. Et ĩ
quãcũqꝫ ciuitatẽ intraueritis ⁊ suscepe
rint vos: mãducate ꝗ apponũt vobis
⁊ curate infirmos ꝗ in illa sũt ⁊ dicite
illis. appropinquabit ĩ vos regnũ dei.
Mat.10.b ‖ In quãcũqꝫ aũt ciuitatẽ itraueritis ⁊
nõ susceperint vos: exeũtes in plateas
eiꝰ dicite. Etiã puluerẽ ꝗ adhesit nob
de ciuitate vr̃a extergimꝰ in vos. Tñ
hoc scitote ꝗ appropinꝗbit regnũ dei
Dico vob: ꝗ sodomis ĩ die illa remissi
Mat.11.c us erit ꝗ̃ illi ciuitati. ‖ Ve tibi coroza
C im: ve tibi bethsaida: ꝗ si in tyro ⁊ si-
done facte fuissent virtutes ꝗ facte sũt
in vobis: olim ĩ cilitio ⁊ cinere seden-
tes peniterẽt. Verũtñ tyro ⁊ sidoni re
missius erit in iudicio ꝗ̃ vobis. Et tu
capharnaũ vsqꝫ ad celũ exaltata: vsqꝫ
ad ĩfernũ demergeris. ‖ Qui vos audit: Mat.10.
me audit ⁊ ꝗ vos spnit me spnit. Qui Jo.13.c
aũt me spnit: spnit eũ ꝗ misit me. Reu
si sunt aũt septuaginta duo cũ gaudio
dicẽtes. Dñe etiã demonia subijciunt
nobis ĩ noĩe tuo. Et ait illis. Videbã
sathanã sicut fulgur de celo cadentẽ.
Ecce dedi vobis ptãtẽ calcandi supra
serpẽtes ⁊ scorpiones ⁊ suꝑ oẽm virtu
tẽ inimici: ⁊ nihil vobis nocebit. Ve-
rũtñ ĩ hoc nolite gaudere. ꝗ spũs vob
subijciunt. Gaudete aũt: ꝙ noĩa vr̃a
scripta sũt ĩ celis. In ipsa hora exulta- D
uit in spũsãcto ⁊ dixit. ‖ Cõfitebor tibi Mat.11.
dñe pater celi ⁊ terre: ꝙ abscõdisti hec
a sapiẽtibꝰ ⁊ prudẽtibꝰ ⁊ reuelasti ea
paruulis: Etiã pat: qm̃ sic placuit aũ
te. ‖ Oĩa mihi tradita sunt a pr̃e meo. Mat.11.
Et nemo scit ꝗs sit filiꝰ nisi pat: et ꝗs Joh.8.c
sit pater nisi filiꝰ: ⁊ cui voluerit filiꝰ re
uelare: Et cõuersus ad discipulos su-
os dixit ‖ Beati oculi ꝗ vidẽt ꝗ vos vi Mat.13.
detis: Dico eñ vobis: ꝙ multi ꝓphete
⁊ reges voluerũt videre ꝗ vos videtis
⁊ nõ viderũt: ⁊ audire ꝗ auditis: ⁊ nõ
audierũt. ‖ Et ecce ꝗdã legisperitꝰ sur Mat.22.
rexit tẽptãs illũ ⁊ dicẽs. Magister: ꝗd Mar.12.
faciẽdo vitã eternã possidebo? At ille
dixit ad eũ. In lege ꝗd scriptũ ẽ? Quõ E
legis. ‖ Ille rñdens dixit: Diliges dñm Deu.6.a
deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩa Ro.13.c
tua: ⁊ ex omnibꝰ viribꝰ tuis: ⁊ ex omni
mente tua. ‖ ⁊ ꝓximũ tuũ sicut teipsuꝫ Jaco.2.b
Dixitqꝫ illi: Recte rñdisti: Hoc fac ⁊ vi
ues. Ille aũt volẽs iustificare seipm di
xit ad iesum. Et ꝗs ẽ meꝰ ꝓximꝰ? Su-
spiciẽs aũt iesus dixit: Homo ꝗdã de-
scẽdebat ab hierl̃m in hiericho ⁊ inci-
dit ĩ latrones: ꝗ etiã despoliauerũt eũ
⁊ plagis impositis abierunt semiuiuo
relicto. Accidit aũt vt sacerdos quidã
descẽderat eadem via: ⁊ viso illo ꝑter-
iuit. Similiter ⁊ leuita: cũ esset secꝰ locũ
⁊ videret eũ ptrãsijt. Samaritanꝰ aũt F
ꝗdã iter faciẽs venit secꝰ eũ ‖ ⁊ videns
eũ: misericordia motꝰ ẽ. Et appropiãs
alligauit vulnera eiꝰ: infundẽs oleũ et
vinũ: ⁊ ipones illũ ĩ iumẽtũ suũ duxit
ĩ stabulũ: ⁊ curã eiꝰ egit. Et altera die
ꝓtulit duos denarios: ⁊ dedit stabula
rio: ⁊ ait: Curã illiꝰ habe: ⁊ qdcũqꝫ suꝑ
erogaueris: ego cũ rediero reddã tibi.
Quis hoꝝ triũ videt tibi ꝓximꝰ fuis-
se illi ꝗ incidit in latrones? At ille dix

it. Qui fecit misericordiā i illū. Et ait
illi iesus. Uade ꝛ tu fac similit̄. Factū
B ē aūt dū irēt: ꝛ ipe intrauit i quoddā
castellū: ꝛ mulier q̄dā martha noie ex-
cepit illū in domū suā: ꝛ huic erat so-
ror noie maria. Que etiā sedens secus
pedes dn̄i audiebat v̄bū illiꝰ: martha
āt satagebat circa frequēs ministeriū
Que stetit ꝛ ait. Dn̄e nō est tibi cure ꝙ
soror mea reliquit me solā ministrare?
Dic ḡ illi vt me adiuuet. Et respondēs
dixit illi dn̄s. Martha martha sollici-
ta es ꝛ turbaris erga plurima. Porro
vnū ē necessariū. Maria optimā par-
tē elegit: q̄ nō auferet̄ ab ea. XI
A T factū est cū esset in quodam
e loco orās: vt cessauit: dixit vnꝰ
ex discipulis eiꝰ ad eū. Dn̄e: do-
ce nos orare: sicut docuit iohānes di-
Mat.6.b scipulos suos. Et ait illis. ‖Cū orat̄ di
cite. Pater sanctificet̄ nomē tuū adue
niat regnū tuū: panē nostrū q̄tidianū
da nobis hodie: ꝛ dimitte nobis pctā
nostra: siq̄dē ꝛ nos dimittimꝰ debito-
ribꝰ nr̄is: ꝛ ne nos inducas in tempta
tionē. Et ait ad illos. Quis vestrū ha-
bebit amicū ꝛ ibit ad illū media nocte
ꝛ dicet illi: amice commoda mihi tres
panes: qm̄ amicꝰ meꝰ venit de via ad
me: ꝛ nō habeo qd̄ ponā ante illū: ꝛ il-
le deintꝰ rn̄dēs dicat: noli mihi mole-
stꝰ eē: iā ostiū clausū ē ꝛ pueri mei me-
cū sūt i cubili: nō possū surgere ꝛ dare
B tibi? Et ille si pseuerauerit pulsans: di
co vob̄: ꝛ si nō dabit illi surgēs: eo ꝙ
amicꝰ eiꝰ sit: ꝓpter improbitatē tamē
eiꝰ surget: ꝛ dabit illi quotq̄t habet ne
Mat.7.a cessarios. Et dico ego vob̄. ‖Petite et
Joh.16.f dabit̄ vob̄: q̄rite ꝛ inuenietꝭ: pulsate et
Jaco.1.a apiet̄ vob̄. Ois ei q̄ petit accipit: ꝛ q̄ q̄
rit inuenit ꝛ pulsanti apiet̄. Quis āt ex
vob̄ patrē petit panē: nūq̄d lapidē da
bit illi? Aut piscē: nūq̄d ꝓ pisce s̄pētē
dabit illi? Aut si petierit ouū: nūquid
porriget illi scorpionē? Si ḡ vos cū si
tis mali nostꝭ bona data dare filijs ve
stris: quātomagꝭ pr̄ vr̄ celestꝭ d̄ celo da
Mat.9.b. bit spm̄ bonū petētibꝰ se. ‖Et erat eij-
12.b ciēs demoniū ꝛ illud erat mutū: ꝛ cum
Mar.3.c eiecisset demoniū locutꝰ ē mutꝰ: ꝛ ami
rate sūt turbe. Quidā āt ex eis dixerūt.
In beelzebub p̄ncipe demonioꝝ eijcit
Mat.12.c demonia. ‖Et alij tēptātes: signū d̄ ce
C lo q̄rebāt ab eo. Ipe āt vt vidit cogita

tiōes eoꝝ dixit eis ‖Oē regnū i se diui Mat.12.b
sū desolabit̄: ꝛ domꝰ supra domū cadet Mar.3.c
Si āt ꝛ sathanas i seipꝫ diuisus ē quō
stabit regnū eiꝰ? q̄r dicitꝭ in beelzebub
me eijcere demonia? Si āt ego i beelze
bub eijcio demonia: filij vr̄i i q̄ eijciūt
Ideo ipi iudices vr̄i erūt. Porro si i di
gito dei eijcio demonia ꝓfecto ꝑuenit
i vos regnū dei. Cū fortꝭ armatꝰ custo
dit atriū suū: i pace sunt ea q̄ possidet.
Si āt fortior eo supueniēs vicerit eū:
vniūsa arma eiꝰ auferet i q̄bꝰ ꝯfidebat
ꝛ spolia eiꝰ distribuet. Qui nō ē mecū Mat.12.b
ꝯ me est: ꝛ q̄ nō colligit mecū dispgit.
‖Cū imūdus spūs exierit d̄ hoīe: ābu-
lat ꝑ loca inaq̄sa: q̄rēs requiē: ꝛ nō in-
ueniēs dicit. Reūtar in domū meā vn̄
de exiui. Et cū venerit inuenit eā scopis D
mūdatā. Tūc vadit ꝛ assumit septē ali
os spūs secū neq̄ores se: ꝛ igressi habi-
tāt ibi. Et fiūt nouissima hoīs illiꝰ pe
iora p̄oribꝰ. Factū ē āt cū hec diceret:
extollēs vocē q̄dā mulier de turba dix
it illi. Beatꝰ vēter q̄ te portauit: ꝛ vbe
ra q̄ suxisti. At ille dixit. Quinimo be-
ati q̄ audiūt v̄bū dei: ꝛ custodiūt illō
Turbis āt ꝯcurrētibꝰ cepit dicere ‖Ge Mat.12.c
neratio hec generatio nequā est: signū Mar.8.b
q̄rit: ꝛ signū dabit̄ ei nisi signū ione.
Nā sicut fuit ionas signū niniuitꝭ: ita
erit ꝛ filiꝰ hoīs generationi isti. ‖Regi 3.Re.10.a
na austri surget i iudicio cū viris gene 2.Pa.9.a
ratiōis huiꝰ ꝛ ꝯdēnabit illos: q̄r venit
a finibꝰ t̄re audire sapiam salomonis.
Et ecce plꝰ q̄ȝ salomō hic ‖Uiri niniui Jone.3.b
te surgēt i iudicio cū generatiōe hac ꝛ Mat.12.b
ꝯdēnabūt illā: q̄r pniam egerūt i p̄di- E
catiōe ione. Et ecce plꝰ q̄ȝ iona h̄. Ne- Mat.5.b
mo lucernā accēdit ꝛ i abscōdito po- Mar.4.c
nit neq̄ sub modio sȝ supra cādelabrū
vt q̄ igrediūt̄: lumē videāt. ‖Lucerna Mat.6.c
corpis tui ē oculꝰ tuꝰ. Si oculꝰ tuꝰ fu
erit simplex: totū corpꝰ tuū lucidū erit
si aūt nequā fuerit: etiā corpꝰ tuū tene
brosū erit. Uide ḡ ne lumē qd̄ i te ē te-
nebre sint. Si ergo corpus tuū totū lu
cidū fuerit nō habēs aliquā p̄tē tene-
brarū: erit lucidū totū. Et sicut lucer-
na fulgoris illuminabit te. Et cū loq̄-
ret̄: rogauit illū q̄dā pharisēꝰ vt pran-
deret apud se. Jesus aūt ingressus recu
buit. Pharisēꝰ aūt cepit intra se repu-
tās dicere: quare nō baptizatꝰ eēt ante Mat.23.c
prandiū. Et ait dn̄s ad illū. ‖Nūc vos

pharisei qd̄ deforis est calicis ⁊ catini
mūdat᷑:qd̄ aūt intus est vestrū: plenū
est rapina ⁊ iniq̄tate. Stulte:nonne q̄
F fecit qd̄ deforis ē:etiā id qd̄ deintus ē
fecit? Uerūtn̄ qd̄ supest date elemosy-
Mat.23.c nā:⁊ ecce oīa mūda sunt vobis. ‖ Sed
ve vobis phariseis q̄ decimatis mentē
⁊ rutā ⁊ oē olus:⁊ p̄teritis iudicium ⁊
charitatē dei. Hec aūt oportuit facere
Mat.2.a ⁊ illa nō omittere. ‖ Ue vobis pharise-
is:q̄ diligitis primas cathedras ī syna
Mat.23.c gogis ⁊ salutationes in foro. ‖ Ue vob
quia estis vt monumēta q̄ nō parēt et
hoies ambulātes supra nesciūt. Rūdēs
aūt quidā ex legisperitis ait illi. Ma-
gister:hec dicēs etiā cōtumeliā nobis
Mat.23.a facis. Et ille ait. ‖ Et vobis legisperi-
tis ve q2 oneratis hoies oneribꝰ q̄ por
tare nō possunt:⁊ ipsi vno digito vr̄o
G nō tangit᷑ sarcinas. Ue vobis q̄ edifi-
catis monumēta ꝓphetaꝝ:pr̄es aūt ve
stri occiderūt illos. Profecto testifica-
mini ꝙ cōsentitis opibꝰ patrū vr̄orū:
q̄m quidē ipsi eos occiderūt: vos aūt:
edificatis eoꝝ sepulchra. Propterea et
Mat.23.d sapientia dei dixit. ‖ Mittā ad illos ꝓ
phetas ⁊ ap̄los:⁊ ex illis occidēt ⁊ ꝑ-
sequent᷑:vt inquirat᷑ sanguis oim ꝓ-
phetaꝝ q̄ effusus ē a cōstitutione mū-
Gen.4.b di a generatiōe ista:a sanguine abel vs
2.Pa.24.e q3 ad sanguinē zacharie:q̄ periit inter
altare ⁊ edem. Ita dico vobis:require
Mat.23.b tur ab hac generatione. ‖ Ue vobis le-
gisperitis qui tulistis clauē sciētie:ipi
nō introistis:⁊ eos q̄ introibāt ꝓhibu
istis. Cū aūt hec ad illos diceret:cepert
pharisei ⁊ legisperiti grauiter insistere
⁊ os eiꝰ opprimere de multis insidian
tes ei:⁊ querentes aliq̄d capere de ore
eiꝰ vt accusarent eū. XII
A M Ultis aūt turbis cōcurrētibus
ita vt se inuicē ꝯculcarēt:cepit
Mat.16.a dicere ad discipulos suos. ‖ Attēdite a
Mar.8.b fermēto phariseꝝ qd̄ est hypocrisis.
Mat.10.c ‖ Nihil eī opertū ē qd̄ nō reuelat᷑:neq3
Mat.10.c abscōditū qd̄ nō sciat᷑. ‖ Qm̄ q̄ in tene-
bris dixistis:in lumine dicent᷑:⁊ qd̄ in
aure locuti estis ī cubicul᷑ p̄dicabit᷑ in
tectis. Dico aūt vobis amic᷑ meis: ne
terreamini ab his q̄ occidūt corpꝰ: et
post hec nō habēt ampliꝰ q̄d faciant.
Mat.10.c ‖ Ostendā aūt vobis quē timeatis. Ti
mete eū q̄ postq̄3 occiderit h3 ptātem
mittere in gehēnā. Ita dico vobis hūc

timete. Nōne q̄nq3 passeres veneūt di-
pondio:⁊ vnꝰ ex illis nō ē in obliuiōe
corā deo. Sed ⁊ capilli capit᷑ vr̄i oēs B
numerati sūt. Nolite ḡ timere: multis
passeribꝰ pluris est᷑ vos. Dico aūt vo Mat.1
bis:oīs q̄cūq3 cōfessus fuerit me cora3 Mar.
hoibꝰ:⁊ filiꝰ hois ꝯfitebit᷑ illū corā an
gelis dei. ‖ Qui aūt negauerit me cora3 Mat.1
hoibꝰ:negabit᷑ corā angelis dei ‖ Et Mat.
oīs q̄ dicit verbū ī filiū hois remittet᷑ Mar.
illi:ei aūt q̄ in spiritūsanctū blasphe-
mauerit nō remittet᷑. ‖ Cū aūt inducēt Mat.1
vos ī synagogas:⁊ ad magistratꝰ ⁊ po Mar.1
testates:nolite solliciti esse q̄liter aut
q̄d rūdeatis aut q̄d dicat᷑. Spūs eī sā
ctꝰ docebit vos ī ipsa hora:q̄d oporte-
at vos dicere. Ait aūt ei quidā de tur-
ba. Magister dic fratri meo: vt diui-
dat mecū hereditatē. Et ille dixit ei,
Hō q̄s me ꝯstituit iudicē aut diuisorē
supra vos? Dixitq3 ad illos. Uidete et
cauete ab oī auaricia q2 nō in abūdā
tia cuiusq3 vita eiꝰ ē ex his q̄ possidet.
Dixit āt siitudinē ad illos dicēs. Ho- C
minis cuiusdā diuitis vberes fructus
ager attulit:⁊ cogitabat intra se dicēs
Quid faciā:ꝙ nō habeo quo cōgregē
fructꝰ meos? Et dixit: Hoc faciam. De
struā horrea mea:⁊ maiora faciā: ⁊ il-
luc cōgregabo oīa q̄ nata sunt mihi et
bona mea:⁊ dica3 aīe mee. Aia habes
multa bona posita ī annos plimos:re
q̄esce:comede:bibe:epulare. Dixit au-
tem illi deus. Stulte hac nocte aīam
tuā repetūt a te. Que aūt parasti:cuiꝰ
erūt? Sic ē q̄ sibi thesaurizat ⁊ nō ē ī
deū diues. Dixitq3 ad discipulos suos Mat.6
Ideo dico vobis. Nolite solliciti esse
aīe vr̄e q̄d mādicetis:neq3 corpi q̄d ī-
duamini. Aia plus ē q̄3 esca:⁊ corpus
plus q̄3 vestimētū. Cōsiderate coruos:
q2 nō semināt neq3 metūt q̄bꝰ nō ē cel
lariū neq3 horreū: et deus pascit illos
Quātomagis vos plur᷑ estis ill᷑. Quis D
aūt vr̄m cogitādo pōt adiicere ad sta-
turā suā cubitū vnū? Si ḡ neq3 qd̄ mi
nimū ē potestis:q̄d de ceteris solliciti
estis? ‖ Cōsiderate lilia quō crescūt. Non Mat.6
laborāt neq3 nent. Dico aūt vob: nec
salomō ī oī glr̄ia sua vestiebat᷑ sic vnū
ex istis. Si aūt fenū qd̄ hodie ē ī agro
⁊ cras in clibanū mittit᷑:deꝰ sic vestit
quātomagis vos pusille fidei? Et vos
nolite q̄rere q̄d manducet᷑: aut q̄d bi

batis:⁊ nolite in sublime tolli. Hec aũt
oĩa gẽtes mũdi querũt. Pat̃ aũt vester
Mat.6.d scit q̃m his indigetis? Verũtñ q̃rite p̃
mũ regnũ dei ⁊ iusticiam ei⁹:⁊ hec oĩa
adĩjcient̃ vobis. Nolite timere pusill⁹
grex:q͛ cõplacuit pr̃i vr̃o dare vob̃ re-
Mat.10.c gnũ.‖Vendite q̃ possidet͛:⁊ date elemo
Mat.6.c synã.‖Facite vobis sacculos q̃ nõ ve-
terascũt:thesaurũ nõ deficientẽ in cel̃
Quo fur nõ appropiat:neq̃ tinea cor-
Mat.6.c rũpit.‖Ubi eĩ thesaurus vr̃ ẽ:ibi ⁊ cor
E vestrũ erit. Sint lũbi vr̃i p̃cincti ⁊ lu-
cerne ardẽtes ĩ manib⁹ vr̃is:⁊ vos si-
miles hoĩb⁹ expectãtibus dñm suũ q̃n
reuertat̃ a nuptijs:vt cum venerit et
Mat.24.d pulsauerit ꝯfestim aperiẽt ei.‖ Beati s̃
ui illi:q̃s cũ venerit dñs ĩuenerit vigi
lãtes. Amẽ dico vob̃:q͛ p̃cinget se ⁊ fa
ciet illos discũbere:⁊ trãsiẽs ministra
bit illis. Et si venerit ĩ scd̃a vigilia: et
si in tertia vigilia venerit:⁊ ita inue-
Mat.24.b nerit:beati sũt s̃ui illi.‖ Hoc aũt scitote
Mat.13.8.d q̃m si sciret paterfamilias q̃ hora fur
veniret:vigilaret vtiq̃:⁊ nõ sineret ꝑ-
fodi domũ suã. Et vos estote parati:q͛
qua hora nõ putatis fili⁹ hoĩs veniet
Ait aũt ei petrus. Dñe ad nos dic͛ hãc
parabolã:an ⁊ ad oẽs? Dixit aũt dñs
Mat.24.d ‖Quis putas ẽ fidelis dispẽsator ⁊ pru
dens:quẽ ꝯstituit dñs supra familiam
suã vt det illis ĩ tp̃e tritici mẽsuram?
F Beat⁹ ille s̃u⁹ quẽ cũ venerit dñs ĩue-
nerit ita facientẽ. Vere dico vob̃: q̃m
sup̲ oĩa q̃ possidet cõstituet illũ. Q̃ si
dixerit seru⁹ ille in corde suo:morã fa-
cit dñs me⁹ venire ⁊ ceperit ꝑcutere s̃-
uos ⁊ ancillas ⁊ edere ⁊ bibere:⁊ iebri
ri:veniet dñs serui illi⁹ in die q̃ nõ spe
ret ⁊ hora qua nescit:⁊ diuidet eũ:par
tẽq̃ ei⁹ cũ infidelib⁹ ponet.‖Ille autẽ
seru⁹ q̃ cognouit volũtatẽ dñi sui:⁊ ñ
se p̃parauit ⁊ nõ fecit s̃m volũtatẽ ei⁹
vapulabit mult͛:q̃ autẽ nõ cognouit
⁊ fecit digna plagis vapulabit pauc͛.
Omni aũt cui multũ datũ ẽ: multũ q̃-
ret̃ ab eo:⁊ cui cõmẽdauerũt multum
pl⁹ petent ab eo. Ignẽ veni mittere in
terrã:⁊ q̃d volo nisi vt accendat̃? Bap
tisma aũt habeo baptizari:⁊ quõ coar
Mat.10.d tor vsq̃ dũ ꝑficiat̃.‖ Putat͛ q͛ pacem
G veni mittere ĩ terrã? Nõ dico vobis: s͛
sep̲ationẽ. Erũt eĩ hoc q̃nq̃ in domo
vna diuisi:tres ĩ duos ⁊ duo ĩ tres di-
uident̃:pater ĩ filiũ:⁊ fili⁹ in patrẽ su-
um:mater ĩ filiã:⁊ filia in matrẽ:socr⁹
in nurũ suã:⁊ nurus in socrũ suã.‖Di Mat.16.a
cebat aũt ad turbas. Cũ viderit͛ nubẽ
orientẽ ab occasu:statim dicit͛ nimb⁹
venit:⁊ ita fit:⁊ cũ austrũ flãtẽ dicit͛:
q͛ estus erit ⁊ fit. Hypocrite faciẽ celi
⁊ terre nostis ꝓbare. H̃ aũt tp̃s quõ nõ
ꝓbatis? Quid aũt ⁊ a vobis ip̃is non
iudicatis qđ iustũ?‖ Cũ aũt vadis cu͛ Mat.5.d
adũsario tuo ad p̃ncipẽ in via:da ope
ram liberari ab illo:ne forte trahat te
ad iudicẽ:⁊ iudex tradat te exactori et
exactor mittat te in carcerẽ.‖ Dico ti- Mat.5.d
bi:nõ exies inde donec etiã nouissimũ
(minutũ reddas. XIII A

a Derãt aũt quidã ĩp̃o ĩ tp̃e nũciantes
illi de galileis:quoꝝ sãguinem
pilat⁹ miscuit cũ sacrificijs eoꝝ. Et rñ
dẽs dixit illis. Putatis q͛ hi galilei p̃
oĩbus galileis pctõres fuerint:q͛ talia
passi sũt. Nõ dico vobis:sed nisi peni-
tẽtiã habueritis:oẽs sil̃iter ꝑibitis sic
illi decẽ ⁊ octo supra q̃s cecidit turris
in syloe ⁊ occidit eos. Putatis q͛ ⁊ ip̃i
debitores fuerint:p̃ter oẽs hoĩes habĩ
tãtes ĩ hierl̃m. Nõ dico vobis: s͛ si nõ
pniam habueritis:oẽs similiter ꝑibit͛
Dicebat aũt ⁊:hãc sil̃itudinẽ. Arborẽ B.
fici habebat q̃dã plãtatã in vinea sua
⁊ venit q̃rens fructũ in illa: ⁊ nõ inue
nit. Dixit autẽ ad cultorẽ vinee. Ecce
anni tres sũt ex q̃ venio q̃rẽs fructũ ĩ
ficulnea hac:⁊ nõ inuenio. Succide ẽ
illã. Ut q̃d etiã terrã occupat? At ille
rñdẽs dixit illi: Dñe: dimitte illã ⁊ h̃
anno vsq̃ dũ fodiã circa illã ⁊ mittam
stercora Et si q̃dẽ fecerit fructũ:sin aũt
in futurũ succides eã. Erat aũt docẽs
in synagoga eoꝝ sabbatis. Et ecce mu
lier q̃ habebat spiritũ infirmitatis an
nis decem ⁊ octo:⁊ erat inclinata:nec
oĩno poterat sursũ respicere. Quam cũ C
videret iesus:vocauit eã ad se:⁊ ait illĩ
Mulier dimissa es ab infirmitate tua
Et iposuit illi man⁹ ⁊ cõfestim erecta
est:⁊ glorificabat deũ. Rñdens autẽ ar
chisynagogus indignans:q͛ sabbatis
curasset iesus:dicebat turbe. Sex dies
sunt ĩ q̃b⁹ oportet op̲ari. In his ẽ venĩ
te ⁊ curamini:⁊ nõ in die sabbati. Rñ
dens aũt ad illũ dñs dixit. Hypocrite
vnusq̃sq̃ vr̃m sabbato nõ soluit bouẽ
suũ aut asinu͛ a p̃sepio ⁊ ducit adaq̃-
re? Hãc aũt filiã abrae quã alligauit sa D

thanas ecce decē ꝛ octo ānis:nō opor-
tuit solui a viculo isto die sabbati? Et
cū hec diceret: erubescebāt oēs adūsa-
rij ei⁹:ꝛ ois pplꝰs gaudebat ī vniūsis
q̄ gloriose fiebāt ab eo: Dicebat ergo. Cui
simile ē regnū dei:ꝛ cui simile estima-
Mat.13.d bo illud.‖ Simile est grano synapis:
Mat.4.c qd̄ acceptū hō misit in hortū suū ꝛ cre
uit:ꝛ factū ē in arborē magnā: ꝛ volu
cres celi requieuerūt ī ramis ei⁹ Et ite
rū dixit. Cui simile estimabo regnū dei
Mat.13.d ‖Simile ē fermēto qd̄ acceptū mulier
E absc̄ōdit in farine sata tria: donec fer-
Mat.9.d mentaret totū.‖Et ibat ꝑ ciuitates et
castella docēs:ꝛ iter faciēs in hierl'm.
Ait aūt illi q̄dā. Dn̄e:si pauci sūt q̄ sal
Mat.7.b uant? Ipse aūt dixit ad illos.‖ Cōten-
dite intrare ꝑ angustā portā: q2 multi
dico vobis q̄rēt intrare ꝛ nō poterūt.
Cū aūt intrauerit paterfamilias ꝛ clau-
serit ostiū:incipiet foris stare:ꝛ pulsa
re ad ostiū dicētes:dn̄e aperi nobis:et
rn̄dēs dicet vobis? Nescio vos vnde si
tis. Tūc incipietis dicere. Mādūcaui
m⁹ corā te ꝛ bibim⁹:ꝛ ī plateis nr̄is do
F cuisti. Et dicet vobis. Nescio vos vn̄
Ps.6. sitis.‖Discedite a me oēs opariȷ̄ iniq̄-
Mat.7.d tatis. Ibi erit flet⁹ ꝛ stridor dentiū:cū
videritis abrahā ꝛ ysaac ꝛ iacob ꝛ oēs
ꝓphetas in regno dei:vos aūt expelli
Mat.8.b foras.‖Et venient ab oriēte ꝛ occidēte
ꝛ aq̄lone ꝛ austro:ꝛ accūbent in regno
Mat.19.d dei.‖Et ecce sūt nouissimi q̄ erāt ꝑmi:
Mat.10.d ꝛ sunt primi q̄ erāt nouissimi. In ipsa
die accesserūt q̄dā phariseorū dicētes
illi. Exi ꝛ vade hinc q2 herodes vult te
G occidere. Et ait illis. Ite ꝛ dicite vulpi
illi. Ecce eijcio demonia ꝛ sanitates ꝑ
ficio hodie ꝛ cras:ꝛ tertia die ꝯsūmor.
Uerūtn̄ oportet me hodie ꝛ cras ꝛ se-
quēti die ambulare:q2 nō capit ꝓphe-
Mat.23.d tā ꝑire ex̄ hierl'm:‖Hierl'm hierl'm q̄ oc
cidis ꝓphas ꝛ lapidas eos q̄ mittunt
ad te. Quotiens volui ꝯgregare filios
tuos quēadmodū auis nidum suū sub
pennis:ꝛ noluisti. Ecce relinquet vo-
bis dom⁹ vr̄a deserta. Dico aūt vob: q2
nō videbitis me donec veniat cū dicetis
benedict⁹ q̄ venit in noīe dn̄i. XIIII
A Et factū ē cū introisset iesus in
e domū cuiusdā ꝑncipis pharise
orū sabbato mādūcare panē:ꝛ
ipsi obseruabāt eū. Et ecce hō q̄dā hy-
dropicus erat ante illū. Et respondēs
iesus:dixit ad legisperitos ꝛ phariseos
dicēs.‖Si licet sabbato curare? At il Mat.12
li tacuerūt. Ipse vero apprehēsum sana- Mar.3
uit eū ac dimisit. Et rn̄dēs ad illos dix ē.6.b
it.‖Cui⁹ vr̄m asin⁹ aut bos ī puteū ca- ē.13.c
det:ꝛ nō cōtinuo extrahet illū die sab
bati? Et nō poterāt ad hec rn̄dere illi: B
Dicebat aūt ꝛ ad inuitatos ꝑabolā:in
tendēs:quō primos accubit⁹ eligerēt:
dicens ad illos. Cū inuitat⁹ fueris ad
nuptias nō discūbas ī primo loco: ne
forte honoratior te sit inuitat⁹ ab illo
ꝛ veniēs is q̄ te ꝛ illū vocauit:dicat ti
bi:da huic locū ꝛ tūc īcipias cū rubo-
re nouissimū locū tenere. Sȝ cū voca-
t⁹ fueris vade recūbe in nouissimo lo-
co:vt cū venerit q̄ te inuitauit dicat
tibi. Amice ascēde superius. Tūc erit ti C
bi gloria corā simul discūbētib⁹‖quia Mat.
ois q̄ se exaltat humiliabit: ꝛ q̄ se hu- ī.18.c
miliat exaltabit. Dicebat aūt ꝛ ei q̄ se Ia.4
inuitauerat. Cū facis prādiū aut cena
noli vocare amicos tuos:neq3 frēs tu
os:neq3 cognatos:neq3 vicinos: neq3
diuites:ne forte ꝛ ipsi te reinuitēt:ꝛ fi
at tibi retributio.‖Sȝ cū facis cōuiui Tobie
um voca pauꝑes debiles claudos ꝛ ce
cos:ꝛ beat⁹ eris:q2 nō habēt retribue-
re tibi. Retribuet eī tibi ī resurrectiōe
iustorum. Hec cū audisset q̄dā d̄ simul dis D
cūbētib⁹ dixit illi. Beat⁹ q̄ manduca-
bit panē in regno dei. At ip̄e dixit ei.
‖Homo quidā fecit cenā magnā:ꝛ vo- Mat.22
cauit multos. Et misit seruū suū hora Apo.19
cene dicere īuitatis vt venirēt: q2 iam
parata sūt oia. Et cepert simul oēs ex-
cusare. Prim⁹ dixit ei. Uillā emi ꝛ ne-
cesse habeo exire ꝛ videre illā. Rogo te
habe me excusatū. Et alter dixit: Iuga
boum emi q̄nq3:ꝛ eo ꝓbare illa. Rogo
te:habe me excusatū. Et ali⁹ dixit. Ux
orē duxi:ꝛ iō nō possū venire. Et reuer
sus seru⁹ nūciauit hec dn̄o suo. Tunc E
iratus paterfamilias dixit seruo suo.
Exi cito ī plateas ꝛ vicos ciuitatis: et
pauꝑes ac debiles ꝛ cecos ꝛ claudos ī
troduc huc. Et ait seru⁹. Dn̄e:factū est
vt imperasti:ꝛ adhuc loc⁹ est. Et ait do
min⁹ seruo. Exi ī vias ꝛ sepes ꝛ cōpel-
le ītrare:vt īpleat dom⁹ mea. Dico āt
vobis:q2 nemo virorum illorum q̄ vocati
sūt gustabit cenā meā. Ibāt aūt turbe F
multe cū eo:ꝛ cōuersus dixit ad illos. Mat.10
‖Si q̄s venit ad me ꝛ nō odit pr̄em su

neq̃ dicẽt: ecce h̄ aũt ecce illic. Ecce. n.
regnũ dei itra vos ē. Et ait ad discipu
los suos. Venient dies qñ desiderat̃ vi
dere vnũ diẽ filij hoīs ⁊ nõ videbitis.
Mat.24.b Et dicent vobis‖Ecce hic ⁊ ecce illic.
Mar.13.c Nolite ire: neq̃ sectamini. Nã sicͭ ful-
gur coruscans sub celo i ea q̄ sub celo
sunt fulget: ita erit filiꝰ hoīs ĩ die sua.
F Primũ aũt oportet illũ multa pati: et
Geñ.7.b reprobari a generatione hac‖Et sicͭ fa
Mat.24.c ctũ est in diebꝰ noe: ita erit ⁊ ĩ diebꝰ fi
lij hoīs. Edebãt ⁊ bibebãt: vxores du-
cebãt: ⁊ dabant̃ ad nuptias: vsq̃ ĩ diẽ
q̄ intrauit noe in arcã: ⁊ venit diluuiũ
Geñ.19.b ⁊ ꝑdidit oẽs. Similiter sicut factũ est in
diebꝰ loth. Edebãt ⁊ bibebãt: emebãt
⁊ vẽdebãt: plantabant ⁊ edificabãt: q̄
die aũt exijt loth a sodomis: pluit ignẽ
⁊ sulphur de celo: ⁊ oẽs ꝑdidit. Scðm
hec erit q̄ die filiꝰ hoīs reuelabit̃. In
illa hora q̄ fuerit in tecto ⁊ vasa eiꝰ in
G domo ne descẽdat tollere illa: ⁊ qui in
Geñ.19.f agro similiter nõ redeat retro‖Memores
Mat.16.d estote vxoris loth‖Quicunq̃ quesierit
Mar.8.d aiam suã saluã facere ꝑdet illaʒ. Et q̄-
cũq̃ ꝑdiderit illã: ⁊ viuificauit eã Di
co vobis i illa nocte erũt duo in lecto
vno: vnꝰ assumet̃ ⁊ alter relinquetur.
Mat.24.d ‖Due erũt molẽtes ĩ vnũ: vna assumet̃
⁊ altera relinquet̃. Duo in agro: vnus
assumet̃ ⁊ alter relinquet̃. Rñdẽtes di
Mat.24. cũt illi. Vbi dñe? Qui dixit ill̃.‖Vbicũ
q̃ fuerit corpus: illuc cõgregabunt̃ et
A Icebat aũt ⁊ para (aq̄le. XVIII
Eccli.18.c D. bolã ad illos‖qm̃ oportet sem-
1.Thes.5.b per orare ⁊ nõ deficere. dicens:
Iudex q̄dã erat i q̄dã ciuitate: q̄ deum
nõ timebat: ⁊ hoīem nõ reuerebat̃. Vi
dua aũt q̄dã erat i ciuitate illa: ⁊ venie
bat ad eũ dicẽs: Vindicã me ð aduer-
sario meo. Et nolebat ꝑ multum tp̄s.
Post hec aũt dixit itra se. Et si deũ ñ ti-
meo nec hoieʒ reuereor: cũ q̃ molesta
ē mihi hec vidua vīdicabo illã: ne ĩ no
uissimo veniẽs sugillet me. Ait autem
dñs: Audite q̄d iudex iniq̄tatis dicit.
B Deꝰ aũt nõ faciet vindictã electoꝝ suo
rũ clamãtiũ ad se die ac nocte: ⁊ patiẽ-
tiã hẽbit ĩ ill̃? Dico aũt vobis: q̃ cito
faciet vindictã illoꝝ. Veruntñ filiꝰ ho
minis veniẽs putas inueniet fidẽ ĩ ter-
ra? Dixit aũt ⁊ ad q̄sdã q̄ i se ꝯfitebant
tãq̃ iusti ⁊ aspernabãt̃ ceteros: para-
bolã istã dicẽs: Duo hoies ascẽdebãt
in tẽpliũ vt orarẽt vnꝰ pharisęꝰ et alter
publicanꝰ. Pharisęꝰ stãs: hec apud se
orabat. Deꝰ grãs ago tibi: q̃ non sũ si- Eccli.7.a
cut ceteri hoīm raptores: iniusti: adul
teri: velut etiam h̄ publicanꝰ. Ieiuno
bis ĩ sabbato: decimas do oĩm q̄ possi
deo. Et publicanꝰ a lõge stãs nolebat
nec oclos ad celuʒ leuare: sʒ ꝑcutiebat C
pectꝰ suũ dicẽs: Deꝰ ꝓpitius esto mihi
pctõri. Dico vob̃ descẽdit h̄ iustificatꝰ
ĩ domũ suã ab illo:‖q̃ oīs q̄ se exaltat Mat.23.b
hũiliabit̃: ⁊ q̄ se hũiliat exaltabit̃‖Af Mat.19.b
ferebãt aũt illũ ⁊ infãtes vt eos tãgeret Mar.10.b
Qð cũ viderẽt discipuli increpabãt il-
los. Iesus aũt ꝯuocãs illos dixit: Sini-
te pueros venire ad me: ⁊ nolite veta-
re eos. Taliũ ē enĩ regnũ dei. Amẽ di-
co vob̃ q̄cũq̃ non acceperit regnũ dei si
cut puer nõ itrabit ĩ illð. Et iterroga- D
uit eũ q̄daʒ ꝑnceps dicẽs‖Mgr̃ bone: Mat.19.b
q̄d faciẽs vitã eternã possidebo? Dixit Mar.10.c
aũt ei iesus: Quid me dicis bonũ? Ne-
mo bonꝰ nisi solꝰ deus. Mãdata nosti.
Nõ occides: nõ mechaberl̃: non furtũ Exo.20.b
facies: nõ falsũ testimoniũ dices: hono Mat.19.c
ra p̄rem tuũ ⁊ m̄rem. Qui ait: Hec oia Mar.10.c
custodiui a iuuẽtute mea. Quo audi-
to iesus ait ei‖Adhuc vnũ tibi deest. Mat.19.c
Oia q̄cũq̃ habes vẽde ⁊ da pauꝑibꝰ: Mar.10.c
⁊ hẽbis thesauꝝ i celo: ⁊ veni seq̄re me
His ille audit̃ ꝯtristatꝰ ē quia diues
erat valde. Videns aũt iesus illũ tristẽ
factũ. dixit: Q̃ difficile q̄ pecunias ha E
bẽt ĩ regnũ dei itrabũt‖Faciliꝰ est enĩ Mat.19.c
camelũ ꝑ foramẽ acus trãsire: q̃ diui- Mar.10.c
tẽ itrare i regnũ dei. Et dixerũt q̄ au-
diebãt. Et q̄s põt saluꝰ fieri? Ait illis:
‖Que ĩpossibilia sũt apð hoies: possi- Mat.19.d
bilia sũt apð deũ. Ait aũt petrꝰ. Ecce Mar.10.d
nos dimisimꝰ oia ⁊ secuti sumꝰ te. Qui
dixit eis‖Amẽ dico vob̃ nemo ē q̄ re- Mat.19.d
liquit domũ aut parẽtes aut frẽs aut Mar.10.d
vxorẽ aut filios ꝓpter regnũ dei ⁊ non
recipiat multo plura in h̄ tp̄e ⁊ i seclo
futuro vitã eternã‖Assumpsit aũt iesus Mat.20.c
duodecim. ⁊ ait: Ecce ascẽdimꝰ hiero- Mar.10.e
solymam: et ꝯsũmabunt̃ oia q̄ scripta F
sũt ꝑ ꝓphas de filio hoīs. Tradet̃. n.
gentibus: ⁊ illudet̃: ⁊ flagellabit̃ ⁊ cõ-
spuet̃: postq̃ flagellauerint occidẽt eũ
⁊ die tertia resurget. Et ip̄i nihil hoꝝ
intellexerũt‖Et erat verbũ istud abscõ S.2.g
ditum ab eis: ⁊ non intelligebãt q̄ di Mat.20.d
cebant̃‖Factum est autem cum appro- Mar.10.g

pinquaret hiericho: c[illegible]as q̄dam sede-
bat secus viam mendic[illegible]s. Et cū audi
ret turbā p̄tereuntē: in[illegible]rogabat q̄d
E hoc esset. Dixerūt aūt ei: q̄ iesus naza-
Mat.20.d renus trāsiret. Et clamauit dicēs‖ Je-
su fili dauid miserere mei. Et q̄ p̄ibāt
increpabāt eū vt taceret. Ipse vo mul-
to mag⁊ clamabat: fili dauid miserere
mei. Stans autē iesus iussit illum ad-
duci ad se. Et cū appropinquasset: iter-
rogauit illū dicens. Quid tibi vis fa-
ciam? At ille dixit: Dn̄e vt videā. Et ie
sus dixit ei: Respice. Fides tua te saluū
fecit. Et cōfestim vidit: vt sequebat̄ il-
lum magnificans deum. Et oīs plebs
vt vidit dedit laudem deo. XIX
A T ingressus pambulabat hieri
e cho. Et ecce vir noīe zacheus ⁊
hic p̄nceps erat publicanoꝝ: et
ipse diues. Et q̄rebat videre iesum q̄s
esset: ⁊ non poterat p̄ turba: q̄ statura
pusillus erat. Et p̄currens ascendit in
arborem sycomoruz vt videret eum q̄
inde erat transitur⁹. Et cū venisset ad
locum: suspiciens iesus vidit illū: ⁊ di-
xit ad illū. Zachee festinans descende:
q̄ hodie in domo tua oportet me ma-
nere. Et festinās descendit: ⁊ excepit il
lū gaudēs. Et cū viderēt oēs murmu-
rabant dicētes q̄ ad hoiem peccatorē
diuertisset. Stans autē zache⁹ dixit ad
B iesuz. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dn̄e
do paupibus: ⁊ si quid aliquē defrau-
daui reddo q̄druplū. Ait iesus ad eū.
Quia hodie salus domui huic facta ē:
Mat.15.c eo q̄ ⁊ ipse filius sit abrae‖ Venit em̄
filius homīs querere ⁊ saluū facere qđ
perierat. Hec illis audientib⁹ adijciēs
dixit parabolā: eo q̄ esset x̄pe hierl̄m ⁊
q̄ existimarēt q̄ cōfestim regnum dei
Mat.25.a manifestaret̄‖ Dixit ḡ: Homo q̄daz no
Mar.13.d bilis abijt in regionē longinquā acci
pere sibi regnū: ⁊ reuerti. Vocat⁊ aūt
decē seruis suis: dedit eis decē mnas:
⁊ ait ad illos: Negociamini dū venio.
Ciues autē ei⁹ oderāt eum: ⁊ miserunt
legationē post illū dicentes: Nolum⁹
C hūc regnare sup̄ nos. Et factū est vt re
diret accepto regno: ⁊ iussit vocari ser
uos q̄bus dedit pecuniā: vt sciret quā-
tū quisq̄ negociat⁹ esset. Venit autez
p̄im⁹ dicēs: Dn̄e: mna tua decē mnas
Mat.25.b acq̄siuit. Et ait illi‖ Euge bone s̄ue q̄
in modico fuisti fidelis: eris p̄tātē ha-
bens supra decē ciuitates. Et alter ve
nit dicens: Dn̄e mna tua fecit quinq̄
mnas. Et huic ait: Et tu esto sup̄ quin
q̄ ciuitates. Et alter venit dicēs: Do
mine. ecce mna tua quā habui reposi-
tā in sudario. Timui em̄ te q̄ homo
austerus es: tollis qđ nō posuisti: ⁊ me
tis qđ non seminasti. Dixit ei: De ore D
tuo te iudico s̄ue nequā. Sciebas q̄
ego homo auster sū tollens qđ nō po-
sui: ⁊ metens qđ nō seminaui. Et q̄re
nō dedisti pecuniā meā ad mensam et
ego veniēs cū vsuris vtiq̄ exegissem il
lud. Et a stātib⁹ dixit: Auferte ab illo
mnam ⁊ date illi q̄ decez mnas habet
Et dixerūt ei: Dn̄e: habet decē mnas.
‖ Dico aūt vobis q̄ hoi habēti dabit̄ Mat.13
⁊ abundabit: ab eo autē q̄ nō habet ⁊ Mar.4
qđ habet auferet̄ ab eo. Veruntn̄ ini- s.8.c
micos meos illos q̄ noluerūt me reg-
nare super se adducite huc: ⁊ iterficite
an̄ me. Et his dict⁊ p̄cedebat ascēdēs E
hierosolymā‖ Et factum ē cum appro- Mat.21
pinquasset ad bethphage ⁊ bethaniam: Mar.11
ad montē q̄ vocat̄ oliueti: misit duos
discipulos suos dicēs‖ Ite i castellū qđ Mat.21
ↄtra vos est. In qđ introeuntes: inue- Mar.11
niet⁊ pullum asine alligatū: cui nemo
vnq̄ hoīm sedit. Soluite illū: ⁊ addu-
cite. Et si q̄s vos iterrogauerit quare
soluitis: sic dicet⁊ ei: Quia dn̄s operā
eius desiderat. Abierūt autem q̄ missi
erāt: ⁊ inuenerūt sicut dixit illis stātē
pullū. Soluētib⁹ autē illis pullū: dixe
runt dn̄i ei⁹ ad illos: Quid soluit⁊ pul
lū? At illi dixerūt: Quia dn̄s eū neces-
sariū habet. Et duxerūt illū ad iesum. F
Et iactātes vestimēta sua supra pullū
imposuerūt iesū‖ Eūte aūt illo subster- Mat.21
nebāt vestimēta sua i via. Et cum ap- Mar.11
propinq̄ret iā ad descēsū mōt⁊ oliueti Mat.21
ceperūt oēs turbe descēdentiū gaudē-
tes laudare deū voce magna sup̄ oīb⁹
q̄s viderāt virtutib⁹ dicētes: Bn̄dict⁹
q̄ venit rex in nomie dn̄i: pax in celo: ⁊
gl̄ia in excelsis. Et q̄dam phariseoꝝ d̄
turbis dixerūt ad illū. Mgr̄ icrepa di
scipulos tuos Quib⁹ ipse ait: Dico vob̄
q̄ si hi tacuerint: lapides clamabunt.
Et vt appropinq̄uit: vidēs ciuitatē fle Abacuc.
uit sup̄ illā dicēs: Quia si cognouisses G
⁊ tu. Et q̄dē in hac die tua q̄ ad pacē
tibi: nūc aūt abscōdita sunt ab oculis Nau.
tuis. Quia veniēt dies in te: ⁊ circūda

Luc.40.b būt te inimici tui vallo: ⁊ circūdabūt
te ⁊ coangustabūt te vndiqꝫ: ⁊ ad ter.
rā ꝓsternēt te ⁊ filios tuos q̄ in te sūt.
Mat.21.b ‖Et nō relinquent in te lapidē sup la-
Mar.13.a pidē: eo ꝙ nō cognouerꝭ tp̄s visitatio
Joh.2.c nis tue‖Et igressus i tēplū cepit eijce-
Esa.56.c re vēdētes ⁊ emētes: dicens ilꝭ.‖Scri
Hie.7.b ptū est: q2 dom⁹ mea dom⁹ oratiōis ē.
Mat.21.b Uos aūt fecistꝭ illā speluncā latronum.
Mar.11.a Et erat docēs q̄tidie in tēplo. Princi-
Jo.7.d.8.c pes autē sacerdotū ⁊ scribe ⁊ ꝑncipes
plebis q̄rebāt illū ꝑdere: ⁊ nō inuenie
bāt q̄d facerēt illi. Dis eñ ꝓꝓls suspen
sus erat audiens illū. XX

A e T factū ē in vna dieꝝ docente
illo ꝓꝓlo i tēplo et euāgelizāte:
ꝯuenerūt ꝑncipes sacerdotum ⁊ scribe
cū seniorib⁹: ⁊ aiūt dicentes ad illum.
Mat.21.c ‖Dic nobis in q̄ ptāte hec facis. Aut
Mar.11.d q̄s ē q̄ dedit tibi hāc ptātem? Rn̄dens
aūt iesus dixit ad illos. Interrogabo
vos ⁊ ego vnū ꝟbū. Rn̄dete mihi. Ba-
ptismū iohīs d̄ celo erat: an ex hoīb⁹?
At illi cogitabāt itra se dicētes: Quia
si dixerim⁹ d̄ celo: dicet: Quare ꝫ non
credidistꝭ illi? Si aūt dixerim⁹ ex hoi-
bus plebs vniūsa lapidabit nos. Certi
sunt eñ iohēm ꝓphāꝫ esse. Et rn̄derūt
B se nescire vnde esset. Et iesus ait illis:
Neqꝫ ego dico vobis in q̄ ptāte hec fa
Mat.21.d cio‖Cepit aūt dicere ad plebē parabo-
Mar.12.a lā hāc. Hō q̄dā plātauit vineā ⁊ loca-
uit eā colonis: ⁊ ipe ꝑegre fuit multis
tꝑibus. Et i tꝑe illo misit ad cultores
ꝟuū: vt d̄ fructu vinee darent illi. Qui
cesum dimiserūt eū inanē. Et addidit
alteꝝ ꝟuū mittere. Illi aūt hūc q̄ꝫ cedē
tes: ⁊ afficiētes ꝯtumelia: dimiserunt
inanē. Et addidit tertiū mittere: q̄ et
illū vulnerātes eiecerūt. Dixit āt dn̄s
vinee. Quid faciā? Mittā filiū meum
dilectū: forsitan cū hunc viderint vere
bunꝭ. Quē cū vidissent coloni: cogita
C uerūt itra se dicētes: Hic ē heres. Occi
damus illū: vt nr̄a fiat hereditas. Et
eiectū illū ex̄ vineā occiderūt. Quid ꝫ
faciet ilꝭ dn̄s vinee? Ueniet ⁊ ꝑdet co-
lonos istos ⁊ dabit vineam alijs. Quo
audito dixerūt illi: Absit. Ille āt aspici-
Ps.117 ens eos ait: Quid ē ꝫ h̄ qd̄ scriptū est:
Mat.21.d lapidē quē reprobauerūt edificātes h̄
Mar.12.a fact⁹ ē in caput anguli? Dis q̄ cecide-
Act.4.b rit supra illū lapidē ꝯquassabiꝭ supra
quē āt ceciderit cōminuet illū. Et q̄re

bāt ꝑncipes sacerdotū ⁊ scribe mitte-
re i illū man⁹ illa hora ⁊ timuerūt po-
pulū. Cognouerūt eñ ꝙ ad ip̄os dixe
rit silitudinē hāc. Et obseruātes mise D
rūt insidiatores q̄ se iustos simularēt: Mat.22.b
vt caperēt eū in ꝟmōe: ⁊ traderent illū Mar.12.a
ꝑncipatui ⁊ ptāti ꝓsidis. Et iterroga-
uerūt eū dicentes‖Mgr̄ scim⁹ q2 recte Mat.22.b
dicis ⁊ doces: ⁊ non accipis ꝑsonā: sed Mar.12.a
viā dei i veritate doces. Licet nob̄ tri-
butū dare cesari: an nō? Cōsiderās aūt
dolū illoꝝ dixit ad eos: Quid me tem-
ptatis? Ostēdite mihi denariū. Cuius
habet imaginē ⁊ inscriptiōeꝫ? Rn̄den
tes dixerūt: Cesaris. Et ait ilꝭ: Reddite
ꝫ q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sunt dei deo.
Et non potuerūt verbū ei⁹ rep̄hendere
corā plebe: ⁊ mirati i responso ei⁹ tacue-
runt. Accesserunt aūt q̄dā saduceoꝝ: E
q̄ negāt esse resurrectionē: ⁊ interroga
uerūt eum dicētes‖Magister: moyses Mat.22.c
scripsit nob̄: si frater alicui⁹ mortu⁹ fu Mar.12.b
erit hn̄s vxorē et h̄ sine liberis fuerit:
vt accipiat eaꝫ frater ei⁹ vxorē: ⁊ susci-
tet semē fratri suo. Septē ꝫ frēs erant
⁊ primus accepit vxorē ⁊ mortu⁹ est si
ne filijs. Et sequēs accepit illā: et ipse
mortu⁹ ē sine filio. Et terti⁹ accepit il-
lā: silr̄ ⁊ oēs septē: ⁊ nō reliquerunt se-
mē: ⁊ mortui sūt. Nouissime oīm mor-
tua ē mulier. In resurrectione ꝫ cuius
eoꝝ erit vxor? Si q̄deꝫ septē habuerūt F
eam vxorē. Et ait illis iesus. Filij hui⁹
seculi nubūt ⁊ traduntꝭ ad nuptias: il
li vero q̄ digna habebuntꝭ seculo illo:
⁊ resurrectiōe ex mortuis: neqꝫ nubent
neqꝫ ducēt vxores: neqꝫ vltra mori po
terunt‖Equales eñ angelis sūt ⁊ filij Mat.22.c
sūt dei: cū sint filij resurrectiōis. Quia
vero resurgēt mortui‖⁊ moyses osten- Exo.3.b
dit secus rubum: sicut dicit dn̄m deuꝫ Mar.12.c
abraam ⁊ deū isaac ⁊ deū iacob. Deus
aūt non est mortuoꝝ sed viuoꝝ. Oēs
eñ viuūt ei. Rn̄dētes aūt q̄dā scribaꝝ G
dixerūt ei: Mgr̄ bene dixisti‖Et amplī Mat.22.d
ūs nō audebāt eū q̄cq̄ꝫ iterrogare. Di- Mar.12.d
xit aūt ad illos: Quō dicunt christū fi-
liū eē dauid: ⁊ ipe dauid dicit in libro
psalmoꝝ‖Dixit dn̄s dn̄o meo sede a de Ps.109
xtris meis. Donec ponā iimicos tuos
scabellū pedū tuoꝝ‖Dauid ꝫ dn̄m illū Mat.22.d
vocat: ⁊ quō fili⁹ ei⁹ est? Audiente autē Mar.12.d
oī ꝓꝓlo dixit discipulis suis‖Attēdite Mar.12.d
a scribis q̄ volunt ambulare in stolis

⁊ amant salutatiões in foro ⁊ primas
cathedras i synagogis: ⁊ primos discu
bitus in conuiuijs. Qui deuorãt domos
viduarum: simulãtes lõgã orõem. Hi ac-
A cipient dãnationẽ maiorẽ. XXI
Mar.12,d ‖Respiciẽs aũt vidit eos q̃ mit-
r tebãt munera sua i gazophyla-
tiũ diuites. Uidit aũt ⁊ quãdã
viduã pauperculã mittentẽ era minuta
duo. Et dixit: Uere dico vob: q2 vidua
hec paup pl⁹ q̃ oẽs misit. Nã oẽs hi
ex abũdãti sibi miserũt i munera dei:
hec ãt ex eo qđ deest illi oẽm victũ suũ
quẽ habuit misit. Et q̃busdã dicẽtib⁹
B de tẽplo q̃ bonis lapidib⁹ ⁊ donis or
Mat.24.a natũ eẽt. dixit. ‖Hec q̃ videt?: venient
Mar.13.a dies in q̃b⁹ nõ relinquet lapis sup la
pidẽ q̃ nõ destruat. Interrogauerunt
aũt illũ dicẽtes: Preceptor qñ hec erũt
⁊ qđ signũ cũ fieri incipiẽt? Qui dixit
Mat.24.a ‖Uidete ne seducamini. Multi eñ ve
Mar.24.a niẽt i noĩe meo dicẽtes q2 ego sum: et
Mar.13.a tps appropinquit. Nolite ire post eos.
C Cũ ãt audierit? p̃lia ⁊ seditiões: nolite
terreri. Oportet primũ hec fieri: sz nõ-
Mat.24.a dũ statim finis. Tũc dicebat ill'‖Sur-
Mar.13.a get gens q̃ gentẽ ⁊ regnũ aduũs reg-
nũ ⁊ terremot⁹ magni erũt p loca ⁊ pe
stilẽtie ⁊ fames: terroresq̃ d̃ celo: ⁊ sig-
Mat.24.a na magna erũt. ‖Sz añ hec oĩa initiẽt
Mar.13.b vobis man⁹ suas: ⁊ psequent traden-
Joh.15.c tes in synagogas ⁊ custodias trahen-
tes ad reges ⁊ p̃sides pp̃ nomẽ meũ.
Cõtinget aũt vobis in testimoniũ. Po
nite g̃ in cordibus vr̃is nõ pmeditari
quẽadmodum rñdeat?. Ego eñ dabo
vobis os ⁊ sapiaz: cui nõ poterũt resi-
D stere ⁊ q̃dicere oẽs adũsarij vr̃i. Tra-
demini aũt a parẽtib⁹ ⁊ fratrib⁹ ⁊ cog-
natis ⁊ amicis: ⁊ morte afficiẽt ex vo-
bis. Et eritis odio oib⁹ hoib⁹ pp̃ no-
mẽ meũ. Et capill⁹ de capite vr̃o non
pibit In patiẽtia vr̃a possidebit? aĩas
Mat.24.b vr̃as‖Cũ ãt viderit? circũdari ab exer
Mar.13.b citu hierl'm: tũc scitote q2 appropinq̃-
Mat.24.b uit desolatio ei⁹‖ Tũc q̃ in iudea sunt
Mar.13.b fugiãt ad mõtes: ⁊ q̃ i medio ei⁹ disce-
dant: ⁊ q̃ i regionib⁹: nõ intrẽt in eaz:
q2 dies vltiõis hi sũt: vt impleant oĩa
Mat.24.b q̃ scripta sunt ‖Ue aũt pgnantib⁹ ⁊ nu
Mar.13.b triẽtib⁹ i illis diebus. Erit eñ p̃ssura
E magna sup trã: ⁊ ira pp̃lo huic. Et ca-
dent in ore gladij: ⁊ captiui ducent in
oẽs gẽtes. Et hierl'm calcabit a genti

bus donec impleant tpa nationũ‖Et Esa.13.
erũt signa i sole ⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ i ter- Johel.2
ris p̃ssura gẽtiũ p̃ ↄfusiõe sonit⁹ mari Eze.32
⁊ fluctuũ: arescentib⁹ hoib⁹ p̃ timore
⁊ expectatiõe q̃ superueniẽt vniũso orbi
Nã ṽtutes celoꝝ mouebunt. ‖Et tũc Esa.34
videbũt filiũ hois veniẽtẽ in nube cũ Mat.
ptãte magna ⁊ maiestate Hĩs aũt fieri Mar.
incipiẽtibus: respicite ⁊ leuate capita F
vr̃a: qm̃ appropinquat redẽptio vr̃a.
Et dixit illis siĩitudinez. Uidete ficul- Mat.
neã ⁊ oẽs arbores: cũ pducunt iam ex Mar.
se fructum: scit? qm̃ pp̃e ẽ estas. Ita ⁊
vos cũ viderit? hec fieri: scitote qm̃ p
pe ẽ regnũ dei. Amẽ dico vob: q2 nõ p̃
teribit generatio hec donec oĩa fiãt.
‖Celũ ⁊ trã trãsibũt: ṽba aũt mea non Mat.
trãsibũt‖Attẽdite aũt vobis ne forte Mar.
grauent corda vr̃a in crapula ⁊ ebriẽ- Ro.13.
tate ⁊ cur? hui⁹ vite: ⁊ superueniat i vos G
repẽtina dies illa. Tanq̃ laqueus sup
ueniet eñ in oẽs qui sedent sup faciẽ
oĩs terre. Uigilate itaq̃ oi tpe orãtes:
vt digni habeamini fugere ista oĩa q̃
futura sũt: ⁊ stare añ filiũ hominis‖Erat Joh.8.a
ãt dieb⁹ docẽs in templo: noctib⁹ vero
exiens morabat in monte q̃ vocat oli
ueti. Et oĩs popul⁹ manicabat ad eũ
in tẽplo audire eum. XXII A
a ‖Appropinquabat aũt dies fest⁹ Mat.26.a
azimoꝝ q̃ dicit pasca. ‖Et q̃re- Mar.14.a
bant principes sacerdotũ ⁊ scribe quõ Joh.11.g
eũ iterficerẽt: timebãt ṽo plebem‖In- Mat.26.b
trauit aũt sathanas i iudã q̃ cognomi Mar.14.b
nabat scarioth: vnũ de duodecim‖et Joh.13.e
abijt ⁊ locut⁹ ẽ cũ principib⁹ sacerdo- Joh.13.a
tum ⁊ magr̃atib⁹ quẽadmodũ illũ tra- Mat.26.b
deret eis. Et gauisi sũt ⁊ pacti sunt pe Mar.14.b
cuniã illi dare. Et spopõdit. Et q̃rebat
oportunitatẽ: vt traderet illũ sine tur-
bis. Uenit autẽ dies azimoꝝ in q̃ ne-
cesse erat occidi pasca. Et misit petꝝ ⁊
iohẽm dicẽs: Eũtes parate nob pasca:
vt mãducem⁹. At illi dixerũt: Ubi vis
parem⁹? Et dixit ad eos‖Ecce itroeun Mat.26.
tib⁹ vobis in ciuitatẽ occurret vob ho Mar.14.
mo q̃dam amphorã aque portãs: seq̃-
mini eũ in domũ in quã intrat ⁊ dice
tis patrifamilias dom⁹. Dicit tibi ma
gister: Ubi ẽ diuersoriũ vbi pasca cum
discipulis meis mãducẽ? Et ip̃e osten
det vobis cenaculum magnũ stratuz:
⁊ ibi parate. ‖Euntes aũt inuenerũt si-
cut dixit illis: ⁊ parauerunt pasca. Et

cum facta esset hora discubuit: ⁊ duo-
decim apl̃i cum eo. Et ait illis: Deside
rio desideraui hoc pasca mãducare vo
biscũ anteq̃ patiar. Dico enĩ vob̃ q̃
ex hoc non mãducabo illud donec im
Mat.26.c pleatur in regno dei‖Et accepto cali-
Mar.14.c ce grãs egit ⁊ dixit: Accipite ⁊ diuidi-
Cor.11.e te inter vos. Dico enĩ vobis: ꝙ nõ bi-
bam de generatiõe vitis: donec regnũ
Mat.26.c dei veniat‖Et accepto pane grãs egit
Mar.14.c ⁊ fregit ⁊ dedit eis dicẽs: Hoc est corp⁹
meum qd̃ ꝓ vobis dat̃. Hoc facite in
meã cõmemorationẽ. Similiter ⁊ cali
Mat.26.c cem postq̃ cenauit dicẽs:‖Hic ẽ calix
Mar.14.c nouũ testamentũ in sãguine meo: q̃ ꝓ
C vobis fundet̃. Uerumtñ ecce man⁹ tra
Mat.26.b dentis me mecũ est in mẽsa.‖Et q̃dem
Mar.14.a filius hois ẜm qd̃ definitũ ẽ vadit Ue
Mat.26.b rũtamen ve homini illi ꝑ quẽ tradet̃.
Mar.14.b Et ipi ceperunt q̃rere iter se: quis eẽt
Joh.13.c ex eis qui hoc factur⁹ esset.‖Facta est
Mat.20.d autẽ ⁊ cõtentio inter eos: quis eoꝝ vi
Mar.10.f deret̃ esse maior. Dixit autẽ eis: Reges
gentiũ dominãt̃ eoꝝ: ⁊ q̃ potestatẽ ha
Mat.19.d bent sup eos benefici vocãt̃. Uos aũt
non sic. Sed q̃ maior est in vobis fiat
sicut minor: ⁊ q̃ ꝑcessor est: sicut mini-
strator. Nam q̃s maior est: q̃ recumbit
an q̃ ministrat? Nonne qui recumbit?
Ego autẽ in medio vr̃m sum sicut qui
ministrat. Uos autẽ estis q̃ mansistis
mecũ in temptatiõib⁹ meis. Et ego di-
spono vob̃ sicut disposuit mihi pater
meus regnũ vt edatꝭ ⁊ bibatꝭ sup mẽ
sam meã in regno meo: ⁊ sedeatis sup
thronos iudicantes duodecim tribus
isrl̃. Ait autẽ dñs simoni: Simõ: ecce
sathanas expetiuit vos vt cribraret si-
cut triticum. Ego autẽ rogaui ꝓ te: vt
D nõ deficiat fides tua? Et tu aliq̃ñ con-
Mat.26.d uersus: ꝯfirma frẽs tuos‖Qui dixit ei:
Mar.14.c Dñe tecum parat⁹ sum ⁊ in carcerẽ et
in mortẽ ire. Et ille dixit: Dico tibi pe
tre: nõ cãtabit hodie gallus: donec ter
abneges nosse me. Et dixit ei: Qñ misi
vos sine sacculo ⁊ pera ⁊ calciamẽtis:
nũq̃d aliq̃d defuit vobis? At illi dixe-
runt: Nihil. Dixit ẜ eis: Sed nũc q̃ ha
bet sacculũ tollat: silit̃ ⁊ perã. Et qui
nõ habet: vendat tunicã suam ⁊ emat
gladiũ. Dico enĩ vob̃: qm̃ adhuc h̃ qd̃
Esa.53.d scriptũ ẽ oportet impleri in me.‖Et cũ
Mat.15.c iniquis deputat⁹ est. Etenĩ ea que sũt
de me: finẽ habẽt. At illi dixert̃: Dñe:
ecce duo gladĩj h̃. At ille dixit eis: Sa
tis ẽ‖Et egressus ibat ẜm ꝯsuetudinẽ Mat.26.d
in mõtem oliuaꝝ. Secuti sũt aũt illũ Joh.18.a
⁊ discipuli‖Et cũ ꝑuenisset ad locum: Mat.26.d
dixit illis: Orate ne intretꝭ in tempta- Mar.14.d
tionẽ. Et ipe auulsus est ab eis quãtũ E
iactus est lapidis: ⁊ positis genib⁹ ora
bat dicens‖Pater si vis: trãsfer calicẽ
istũ a me. Uerũtñ non mea volũtas: s3 Mat.26.d
tua fiat. Apparuit aũt illi angel⁹ de ce Mar.14.d
lo ꝯfortans eum. Et factus in agonia Joh.6.d
ꝓlixius orabat. Et fact⁹ est sudor eius
sicut gutte sanguinis decurrẽtꝭ in ter
ram‖Et cu3 surrexisset ab oratiõe ⁊ ve Mat.26.d
nisset ad discipulos suos: inuenit eos Mar.14.d
dormientes ꝑ tristicia. Et ait ill̃: Quid
dormitis? Surgite orate: ne intretꝭ in
tẽptationem.‖Adhuc eo loquẽte ecce Mat.26.e
turba: ⁊ q̃ vocabat̃ iudas vn⁹ de duo- Mar.14.e
decim antecedebat eos: ⁊ appropinq̃- Joh.18.a
uit iesu: vt oscularet̃ eũ. Jesus ãt dixit
illi: Juda: osculo filiũ hois tradis‖Ui Mat.26.e
dẽtes aũt hi q̃ circa ipm erãt qd̃ futu- Mar.14.e
rũ erat: dixert̃ ei: Dñe: si ꝑcutim⁹ i gla- Joh.18.b
dio? Et ꝑcussit vnus ex illis ẜuũ ꝑnci-
pis sacerdotũ: et amputauit auricula3
eius dexterã. Respõdẽs aũt iesus ait:
Sinite. Usq̃ huc. Et cũ tetigisset auri F
culã ei⁹ sanauit eũ. Dixit aũt iesus ad
eos q̃ venerãt ad se ꝑncipes sacerdotũ
⁊ magistrat⁹ templi et seniores‖Quasi Mat.26.e
ad latronẽ existis cũ gladĩjs et fustib⁹
‖Cũ q̃tidie vobiscũ fuerim in tẽplo: nõ Mar.14.e
extẽdistꝭ manus in me. S3 hec ẽ hora Joh.18.d
vr̃a: ⁊ ptãs tenebraꝝ‖Cõphẽdẽtes aũt Mat.26.f
eu3: duxerũt ad domũ ꝑncipis sacerdo- Mar.14.f
tum: petr⁹ vero seq̃bat̃ a lõge‖Accẽso Joh.18.b
autẽ igne in medio atrĩj ⁊ circũsedẽti- Mat.26.g
bus illis: erat petr⁹ in medio eoꝝ. Quẽ Mar.14.g
cum vidisset ancilla q̃dam sedentẽ ad Joh.18.c
lumẽ: ⁊ cũ fuisset intuita: dixit: Et h̃ cũ
illo erat. At ille negauit eũ dicẽs: Mu
lier: non noui illũ. Et post pusillũ ali⁹
vidẽs eũ dixit: Et tu de ill̃ es. Petr⁹ ve
ro ait: O hõ nõ sum. Et interuallo facto
q̃si hore vni⁹: alius q̃dam affirmabat
dicẽs: Uere ⁊ hic cum illo erat: nam ⁊
galile⁹ est. Et ait petr⁹: Homo: nescio
q̃d dicis. Et cõtinuo adhuc illo loquẽ G
te cantauit gallus. Et conuersus dñs
respexit petrũ‖Et recordat⁹ est petrus Mat.26.g
verbi dñi sicut dixerat: q̃r priusq̃ gal- Mar.14.g
lus cãtet: ter me negabis. Et egressus
foras petrus fleuit amare. Et viri qui

Esa.50.b tenebāt illū:illudebāt ei cedentes‖Et
Mat.26.g velauerūt euȝ:⁊ ꝑcutiebāt faciē eiꝰ:et
Mar.14.g iterrogauerūt eū dicētes. Propheti3a.
Joh.18.d Quis ē q̇ te ꝑcussit?Et alia mlta blas-
phemātes dicebāt i eū. Et vt factꝰ est
dies:ꝯuenerūt seniores plebis ⁊ pͥnci-
pes sacerdotuȝ ⁊ scribe ⁊ duxerūt illū i
Mat.26.f ꝯciliū suū dicētes‖Si tu es christꝰ dic
Mar.14.f nob̄. Et ait ill̄:Si vob̄ dixero nō crede
Joh.6.g tis mihi: si āt ⁊ iterrogauero ñ rñdebi
Mat.26.f tis mihi: neqȝ dimittet?‖Ex h̄ aūt erit
Mar.14.f filiꝰ hoīs sedēs a dextr? ꝟtut? dei. Di
Joh.6.g xerūt āt oēs:Tu ꝙ es filiꝰ dei?Qui ait:
Uos dicit?:qr ego sū. At illi dixerunt
Mat.26.f ‖Quid adhuc desideramꝰ testimoniū?
Mar.14.c Ipi eñ audiuimꝰ de ore eiꝰ. XXIII
A ‖T surgēs oīs multitudo eoꝝ
Mat.27.a e duxerūt illū ad pilatū. Ceperūt
Mar.15.a aūt illū accusare. dicētes:Hūc
Joh.18.e iuenimꝰ subuertētē gentē nr̄am:⁊ ꝓ-
hibentē tributa dari cesari:⁊ dicētē se
Mat.27.b christū regē regē esse‖Pilatꝰ aūt iterro
Mar.15.a ganit eū dicēs: Tu es rex iudeoꝝ?At
Joh.18.f ille rñdēs ait‖Tu dic?. Ait āt pilatus
ad pͥncipes sacerdotū ⁊ turbas: Nihil
iuenio cause in h̄ hoīe. At ille iualesce
bāt dicētes:Cōmouit ꝑlm docēs ꝑuni
uersā iudeā:icipiēs a galilea vsqȝ huc
pilatus aūt audiens galileā:iterroga-
uit si hō galileus esset. Et vt cognouit
ꝙ de herodis ptāte esset: remisit eū ad
herodē: q̇ ⁊ ipse hierosolymis erat ill̄
diebꝰ. Herodes āt viso iesu:gauisus ē
B valde. Erat eñ cupiēs ex multo tpe vi
dere eū:eo ꝙ audiret multa de eo ⁊ spe
rabat signum aliqđ videre ab eo fieri.
Interrogabat āt eū mult? ſmoībꝰ. At
ipe nihil illi rñdebat. Stabant āt pͥn-
cipes sacerdotū ⁊ scribe ꝯstanter accu-
santes eū. Spreuit auteȝ illū herodes
cū exercitu suo ⁊ illusit indutū veste al
ba:⁊ remisit ad pilatum. Et facti sunt
amici herodes ⁊ pilatꝰ in ipa die:nam
antea inimici erāt ad inuicē. Pilatus
āt ꝯuocat? pͥncipibꝰ sacerdotū ⁊ ma-
Act.4.b gistratibꝰ ⁊ plebe. dixit ad illos‖Obtu
listis mihi hūc hoīem:q̄si auertētē po
pulū:⁊ ecce ego coraȝ vob̄ iterrogans:
nullā causā inuenio i hoīe isto:ex his
in q̇bꝰ eū accusatis. Sed neqȝ herodes
Nā remisi vos ad illum:⁊ ecce nihil di
C gnū morte actū ē ei. Emendatū ꝙ illū
Mat.27.b dimittā‖Necesse aūt habebat dimitte-
Mar.15.a re eis ꝑ diē festū vnuȝ. Exclamauit āt
simul vniūsa turba dicens‖Tolle hūc Joh.1
⁊ dimitte nobis barrabā. Qui erat ꝓ- Act.
pter seditionē quandā factā in ciuita-
te ⁊ homicidiū missus in carcerē. Iteꝝ
autē pilatꝰ locutꝰ est ad eos:volēs di-
mittere iesum. At illi succlamabāt di-
cētes:Crucifige crucifige eū. Ille autē
tertio dixit ad illos Quid eñ mali fe-
cit iste. Nullā causā mort? inuenio i eo.
Corripiā ꝙ illū ⁊ dimittā. At illi insta
bant vocibꝰ magnis postulātes vt cru
cifigeret:⁊ iualescebāt voces eoꝝ. Et
pilatꝰ adiudicauit fieri petitiōeȝ eoꝝ. D
‖Dimisit autē illis eū q̇ ꝓpter homici Mat.
diū ⁊ seditionē missus fuerat i carcerē Mar.
quē petebāt. Iesū ꝟo tradidit volūta- Joh.1
ti eoꝝ‖Et cū ducerēt eū:apphēderunt Mat.
simonē quēdā cyrenēsem venientē de Mar.
villa:⁊ imposuerunt illi crucē portare
post iesū. Seq̄bat aūt illū mlta turba
ꝑli ⁊ mulieꝝ:q̄ plāgebāt ⁊ lamētabā
tur eū. Cōuersus aūt ad illas iesus di-
xit:Filie hierlm:nolite flere sup me: sȝ
sup vosipsas flete:⁊ sup filios vestros.
Qm̄ ecce venient dies in q̇bꝰ dicēt‖Be- Sap.
ate steriles ⁊ vētres q̇ nō genuerunt:⁊ Esa.54
vbera q̇ nō lactauerūt‖Tunc incipiēt Hal.4
dicere montibꝰ:cadite sup nos:⁊ colli Esa.2.d
bus operite nos. Quia si in viridi lig- Osee.10
no hec faciūt i arido q̇d fiet?Ducebā- Apo.6
tur aūt ⁊ alij duo nequā cū eo:vt iter-
ficerent‖Et postq̄ venerūt i locū q̇ vo- Mat.27
cat caluarie: ibi crucifixerūt eū ⁊ latro Mar.15
nes:vnū a dextr?:alteꝝ a sinistris. Je- Joh.19.c
sus āt dicebat:Pr̄ dimitte ill̄. Nō eñ
sciūt q̇d faciūt‖Diuidētes ꝟo vestimē Mat.27
ta eiꝰ miserūt sortes. Et stabat ꝑl̄s ex- Mar.15
pectās:⁊ deridebāt eū pͥncipes cuȝ eis Joh.19
dicētes:alios saluos fecit:se saluū faci
at:si hic ē christꝰ dei electꝰ‖Illudebāt Mat.27
aūt ei ⁊ milites accedētes ⁊ acetū offe Mar.15
rētes ei. dicentes:Si tu es rex iudeoꝝ Joh.19
saluū te fac‖Erat aūt ⁊ supscriptio scri Mat.27
pta sup eum lr̄is grecis ⁊ latinis ⁊ he- Mar.15
braic?:h̄ ē rex iudeoꝝ‖Unꝰ aūt de his Joh.19
q̇ pēdebāt latronibꝰ blasphemabat eū Mat.27
dicēs:Si tu es christꝰ:saluū fac teipm Mar.15
⁊ nos. Rñdēs aūt alter increpabat eū
dicēs:Neqȝ tu times deū:q̇ i eadē dā-
natiōe es. Et nos q̇dē iuste: nā digna
fact? recipimꝰ Hic ꝟo nihil mali gessit
Et dicebat ad iesū. Dñe:memēto mei
cū vener? i regnū tuuȝ. Et dixit illi ie-
sus:Amē dico tibi: hodie mecū eris i

paradiso. Erat āt fere hora sexta: et te-
nebre facte sūt ĩ vniuersam terrā vſqꝫ ĩ
Mat.27.f horā nonā‖Et obſcuratꝰ ē ſol‖ꝛ velum
Mar.15.c tēpli ſciſſum eſt ĩ mediū. Et clamās vo
Ps.30 ce magna ieſus ait‖Pr̄ ĩ manꝰ tuas cō
E mēdo ſpm̄ meū. Et hec dicens expira-
Mat.27.f uit‖Uidens aūt centurio qđ factū fue-
Mar.15.d rat: glificauit deū dicēs: Uere h̄ hō iu-
ſtus erat. Et oīs turba coꝝ q̄ ſil̄ aderāt
ad ſpectaculū iſtud ꝛ videbāt q̄ fiebāt
ꝑcutiētes pectora ſua reuertebantur.
Stabāt āt oēs noti eius a lōge: ꝛ mu-
lieres q̄ ſecute eū erāt a galilea hec vi-
Mat.27.g dētes‖Et ecce vir noīe ioſeph q̄ erat de
Mar.15.d curio vir bonus ꝛ iuſtꝰ: hic nō ꝯſenſe-
Joh.19.g rat cōcilio ꝛ actibꝰ coꝝ: ab arimathia
ciuitate iudee: q̄ expectabāt ꝛ ip̄e reg-
Mat.27.g nū dei‖Hic acceſſit ad pilatum ꝛ petijt
Mar.15.d corpꝰ ieſu: ꝛ depoſitū inuoluit ĩ ſydone:
Joh.19.g ꝛ poſuit eū ĩ monumēto exciſo: ĩ q̄ nō-
dū q̄ſqꝫ poſitꝰ fuerat. Et dies erat pa-
raſceues: ꝛ ſabbatū illuceſcebat. Sub
ſecute āt mulieres q̄ cū eo venerant de
galilea viderunt monumētū: ꝛ quēad
modū poſitū erat corpꝰ eiꝰ ꝛ reūtētes
ꝑauerūt aromata ꝛ vnguēta et ſabba-
B to q̄dē ſiluerūt ſ̄m mādatū. XXIIII
‖Na āt ſabbati valde diluculo
Mat.28.a veneꝛt ad monumentū portan
Mar.16.a tes q̄ parauerāt aromata: ꝛ iue
Joh.20.a nerūt lapidē reuolutū a monumēto: ꝛ
ingreſſe nō iuenerūt corpꝰ dn̄i ieſu. Et
factū ē dum mente ꝯſternate eſſent de
iſto: ecce duo viri ſteterūt ſecꝰ illas ĩ ve
Mat.28.a ſte fulgenti‖Cū timerēt aūt ꝛ declina-
Mar.16.b rent vultum in terrā: dixerūt ad illas.
Quid q̄ritis: viuētē cū mortuis? Nō ē
h̄: ſꝫ ſurrexit. Recordamī q̄liter locutꝰ
eſt vobis cū adhuc ĩ galilea eēt dicēs:
Quia oportet filiū hoīs tradi ĩ manus
hoīm pctōꝝ: ꝛ crucifigi: ꝛ die tertia re-
Mat.28.b ſurgere.‖Et recordate ſūt v̄boꝝ eiꝰ: et
Mar.16.b regreſſe a monumēto nūciauerūt hec
B ſ.8.a oīa illis vndecim: ꝛ ceteris oībꝰ‖Erat
aūt maria magdalene ꝛ iohāna: ꝛ ma-
ria iacobi: ꝛ cetere q̄ cū eis erāt: q̄ dice
bant ad aplos hec. Et viſa ſūt aū illos
ſicut deliramentū verba iſta: ꝛ nō cre-
diderūt illis. Petrꝰ aūt ſurgens cucur
rit ad monumētū: ꝛ ꝓcūbēs vidit lin-
theamina ſola poſita: ꝛ abijt ſecū mi-
rans qđ factū fuerat. Et ecce duo ex il
lis ibant ip̄a die in caſtellū qđ erat in
ſpacio ſtadiorum ſexaginta ab hierl̄m
nomine emaus ꝛ ip̄i loquebant̄ ad in
uicem de his oībus q̄ acciderāt‖Et fa- Mar.16.e
ctum eſt dum fabularent̄ ꝛ ſecū quere
rēt: ꝛ ip̄e ieſus appropinquās ibat cuꝫ C
illis. Oculi autē illoꝝ tenebant̄: ne eū
agnoſcerent. Et ait ad illos: Qui ſunt
hi ſ̄mones quos cōfertis ad inuicem
ambulātes: ꝛ eſtis triſtes? Et reſpōdēs
vnus cui nomē cleophas. dixit ei: Tu
ſolus ꝑegrinus es in hierl̄m: ꝛ nō cog
nouiſti q̄ facta ſūt in illa his diebus?
Quibꝰ ille dixit: Que? Et dixerūt: De ie-
ſu nazareno q̄ fuit vir ꝓpheta: potēs ĩ
ope ꝛ ſ̄mone: coraꝫ deo ꝛ oīmi ꝑplo. Et
quō eū tradiderūt ſūmi ſacerdotes et
principes nr̄i in dānationē mortis et
crucifixerūt eū. Nos autē ſperabamꝰ:
q2 ip̄e eēt redēpturus iſrl̄. Et nūc ſuꝑ
hec oīa tertia dies eſt hodie: ꝙ hec fa-
cta ſunt. Sed ꝛ mulieres q̄daꝫ ex nr̄is D
terruerūt nos q̄ aū lucē fuerūt ad mo
numētū ꝛ nō inuento corꝑe eius: vene
runt dicentes: ſe etiam viſionē angelo
rū vidiſſe: qui dicūt eū viuere. Et abie
runt q̄dam ex noſtris ad monumentū
et ita iuenerūt ſicut mulieres dixerūt:
ip̄m v̄o nō iuenerunt. Et ip̄e dixit ad
eos: O ſtulti ꝛ tardi corde ad credēdū
ĩ oībus q̄ locuti ſūt ꝓphete. Nōne hec
oportuit pati chriſtū ꝛ ita intrare ĩ glo-
riā ſuā? Et incipiēs a moyſe ꝛ oībꝰ ꝓ-
phetꝭ iterp̄tabat̄ illis in oībꝰ ſcp̄turis
q̄ de ip̄o erāt. Et appropinquerunt ca
ſtello q̄ ibāt: ꝛ ip̄e ſe finxit lōgius ire.
Et coegerūt illū dicētes: Mane nobiſ- E
cū q2 aduesꝑaſcit: ꝛ iclinata ē iā dies
Et intrauit cū illis. Et factū ē dū recū
beret cū eis: accepit panē ꝛ bn̄dixit ac
fregit ꝛ porrigebat ill̄. Et apti ſūt ocl̄i
eoꝝ: ꝛ cognouerūt eum: ꝛ ip̄e euanuit
ex oculis eoꝝ. Et dixerūt ad iuicē. Nō
ne cor nr̄m ardens erant in nobis dū
loq̄ret̄ ĩ via: ꝛ apiret nobis ſcp̄turas?
Et ſurgentes eadē hora regreſſi ſūt in
hierl̄m: ꝛ inuenerūt cōgregatos vnde-
cim: ꝛ eos q̄ cū ill̄ erāt dicētes ꝙ ſurre
xit dn̄s vere ꝛ apparuit ſimoni. Et ip̄i
narrabāt q̄ geſta erāt ĩ via: ꝛ quō cog-
nouerūt eū ĩ fractiōe panis. Dū āt hec F
loquūt̄: ſtetit ieſus ĩ medio eoꝝ ꝛ dixit
Pax vobis. Ego ſū: nolite timere. Con
turbati vero ꝛ cōterriti exiſtimabāt ſe
ſpiritū videre. Et dixit eis: Quid tur-
bati eſtis: ꝛ cogitatiōes aſcēdūt in cor

da vfa? Uidete man⁹ meas ꝛ pedes: q2
ego ipse sum. Palpate ꝛ videte: q2 spūs
carnē ꝛ ossa nō habet: sicut me videtis
habere. Et cū hec dixisset: ostēdit eis ma
nus ꝛ pedes. Adhuc aūt illis nō credē
tib⁹ ꝛ mirātib⁹ p̄ gaudio. dixit: Habet
hic aliqd qd̄ mādecet? At illi obtule-
runt ei ptem piscis assi: et fauum mel-
lis. Et cū mādecasset corā eis: sumēs
reliqas dedit eis. Et dixit ad eos: Hec
sunt verba que locut⁹ sum ad vos cū
adhuc essem vobiscū: quoniā necesse ē
impleri oīa que scripta sunt in lege
moysi ꝛ pphetis ꝛ psalmis de me. Tūc
G aperuit illis sensū: vt intelligerēt scri-
Act. 17. a pturas. ꝛ dixit eis: ‖ Qm̄ sic scriptū est
Ps. 18 ꝛ sic oportebat christū pati et resurge-
re a mortuis tertia die: ꝛ p̄dicare i no
mine ei⁹ pniaz ꝛ remissionē peccatoꝝ
in oēs gentes: incipientib⁹ ab hieroso
Act. 1. a lyma. Uos aūt testes estis hoꝝ. ‖ Et ego
mittā pmissū pris mei in vos: vos āt
sedete in ciuitate: qadusqz induamini
virtute ex alto. Eduxit āt eos foras in
bethaniā: ꝛ eleuatis manib⁹ suis bn̄di-
Mar. 16. d xit eis ‖ Et factū est dū bn̄diceret illis re-
Act. 1. b cessit ab eis: ꝛ ferebat in celum. Et ipi
adorātes regressi sunt in hierlm cum
gaudio magno: ꝛ erāt semp in templo
laudātes ꝛ benedicētes deuz. Amen.
Explicit euāgeliū scdm Lucā. Incipit
plogus in euāgeliū scdm Johannē.
Ic ē iohānes euāgelista vn⁹
h ex discipulis dn̄i: qui vgo a
Joh. 2. a deo elect⁹ est ‖ quē de nuptijs
volentē nubere vocauit de⁹.
Cui virginitatis in hoc duplex testimo
niū dat in euāgelio: q ꝛ p̄ ceteris di-
Jo. 19. e lectus a deo dicit ‖ ꝛ huic matrē suā pē
dens in cruce cōmēdauit dn̄s: vt vgi-
nem vgo suaret. Deniqz manifestans
in euāgelio q erat ipe incorruptibilis
Joh. 1. b verbi opus inchoās ‖ sol⁹ verbū carnē
factū esse: nec lumen a tenebris cōphē
Ibidē. 2. b sum fuisse testatur ‖ primum signū po-
nens qd̄ in nuptijs fecit dn̄s: ostendēs
q ipe erat: vt legētib⁹ demōstraret q
vbi dn̄s inuitat⁹ sit; deficere nuptiaꝝ
vinū debeat: ꝛ veterib⁹ imutatis: noua
oia q a christo instituunt appareāt. Hoc
aūt euāgeliū scripsit i asia: posteaqz in
pathmos insula apocalypsim scripse-
rat vt cui i principio canonis incorru
ptibile principiū pnotat in genesi: ei

etiā incorruptibilis finis p virginem
in apocalypsi redderet: dicēte christo:
‖ ego sū alpha ꝛ o. Et h ē iohes: q sciēs Apoc. 1.
superuenisse diē recessus sui: conuocatis di
scipulis suis i epheso: p multa signoꝝ
experimēta pmens christū: descēdēs in
defossū sepulture sue locū: facta oratio
ne posit⁹ ē ad pres suos: tā extne⁹ a do-
lore mortis qz a corruptione carnis inue
nit alien⁹. Tn̄ post oēs euāgeliū scri-
psit: ꝛ h virgini debebat. Quoꝝ tn̄ vl
scriptoꝝ tpis dispositio: vel libroꝝ or-
dinatio: ideo a nobis p singula nō ex-
ponit: vt sciēdi desiderio collato ꝛ q-
rētib⁹ fruct⁹ laboris: ꝛ deo magisterij
doctrina seruet. Explicit plog⁹. In-
cipit registrū in euangeliū Johis.
N p̄ncipio erat vbū ꝛc. testi- 1
i monium de christo phibet io
hānes baptista: phariseoꝝ le
uite interrogat iohannē. Jo
hānes iesum videns agnū dicit dei: et
andreas petro dic: inuenim⁹ messiā. Je
sus dicit: nathanael vidi sub ficu.
Jesus vocat⁹ ad nuptias ꝛ discipli ei⁹ 2
de aq fecit vinū: vendētes ꝛ numulari
os ejicit d tēplo: dicit: soluite tēplū h.
Jesus nicodemo dicit de baptismo et 3
alijs multis: dicit: q credit i eū nō cdēu-
dicabit: q āt nō credit iā cdēudicat⁹ ē:
iesus i iudea baptizat: ꝛ iohes i ennō:
iohes dic christū crescere: se āt minorari
Jesus cū muliere samaritana loqtur: 4
pphaz in patria sua sine honore eē: re-
guli filiū a morte suscitat.
De piscina pbatica sanat hoiez trigin 5
ta ꝛ octo ānos hntez infirmitatē: dice-
bāt iudei sanato: non licet tibi tollere
grabatū tuū sabbato: qcūqz pr fecerit
hec ꝛ fili⁹ silr facit: dicit iesus: q2 venit
hora ꝛ nūc ē qn̄ mortui audiūt vocem
ꝛc: dicit iesus: iohes ē lucerna ardens
ꝛ lucēs scrutamini scpturas: dic moy
ses accusat vos: et si crederetis moysi
crederetis forsitan ꝛ mihi.
De qnqz panibus ꝛ duob⁹ piscib⁹: ꝛ q 6
eū regē facere voluert: iesus supra ma
re ābulat. Opami non cibū q perit: de
māna ꝛ pane celesti loqt: ego sū panis
q d celo descēdi: recedētib⁹ ab eo disci
pulis vnū ex duodecim diabolū dicit.
Jesus i scenophegia ascēdit ad diē fe- 7
stū: dicit iesu: demoniū habes: de tur-
ba multi credebāt i eū: clamat iesus: si

quis sitit veniat ad me ⁊ bibat: cū mi
nistris ⁊ nicodemo ꝑncipes ɔtēdūt.
8 De muliere adultera:iesus lucē mūdi
esse se ꝓdicat:iesus interrogatꝰ ꝑncipi
um se esse rn̄dit:q̄ oīs peccatoꝛ seruus
sit:⁊ q̄ iesus ante abꝛaā sit.
9 Cecū a natiuitate curat:iesus dicit:in
iudiciū i hūc mūdū veni: vt q̄ n̄ vidēt
Qui nō itrat ꝑ ostiū i ouile (videāt.
10 dicit:ego sū pastoꝛ bonꝰ: ptātē habeo
ponēdi aiam meā.Judei dicūt:si tu es
chꝛistꝰ dic nobis palā: ego ⁊ paſ vnū
sumꝰ:sustulerūt lapides iudei vt lapi-
darēt iesū ⁊ exiuit de manibꝰ eoꝝ.
11 De suscitatiōe lazari:collegerūt ꝑnci-
pes ⁊ pharisei ɔciliū:cayphas dicit:qꝛ
12 Maria vnxit pe (expedit vt vnꝰ ⁊c̄.
des iesu:⁊ extersit capillis suis:iudas
fur erat ⁊ loculos hn̄s:turba ex iudeis
multa venit:nō ꝓpſ iesū tm̄ sꝫ vt laza-
rū viderent quē suscitauit a moꝛtuis:
turba q̄ venerat ad diē festū occurrit
iesu sedēti suꝑ pullū asine:gētiles q̄dā
rogabāt philippū:dicētes:dn̄e venimꝰ
iesū videre:iesus rn̄dit:nisi granū fru-
mēti ⁊c̄.aīa mea turbata ē:paſ clarifi
ca nomē tuū:venit vox d̄ celo:dicit ie
sus:nūc iudiciū ē mūdi:⁊ multi ex ꝑn
cipibꝰ crediderūt i eū:sꝫ ꝓpſ phariseos
nō cōfitebanſ:dicit:nō veni vt iudicē
13 Pedes disci- (mūdū: sꝫ vt saluificē.
puloꝝ lauat dicēs:⁊ vos debetis alter
alteriꝰ lauare pedes: dicit: q̄ māducat
panē meū leuabit ɔ̄ me calcaneū suū:
dicit vnꝰ ex voƀ tradet me: ⁊ subiūgit
cui ego intinctū panē poꝛrexero:tūc i-
troiuit i iudā sathanas:mādatū nouū
do voƀ vt diligatis iuicē:dicit: petro:
añq̄ gallꝰ cātet:ter me negaƀ ⁊c̄.
14 Nō turbeſ coꝛ vr̄m:dic̄:ego sū via ꝟi-
tas ⁊ vita: dic̄ philippꝰ: dn̄e ostēde noƀ
p̄rē: si diligitꝭ me mādata mea ſuate:
ego i p̄re meo ⁊ vos i me ⁊ ego i voƀ:si
q̄s diligit me ſmones meos ſuat.
15 Dicit:ego sū vitis vera ⁊ paſ meꝰ agri
cola ē d̄ dilectiōe ꝓcepta:si me ꝑsecuti
sūt ⁊ vos ꝑsequēſ: ⁊ odio habueſt me
gratis:dicit cū venerit paraclytꝰ.
16 Absq̄ synagogis faciēt vos. Nūc va-
do ad eū q̄ me misit ⁊ nemo ex voƀ in
terrogat ⁊c̄.cū venerit paraclytꝰ ille ar-
guet mūdū de pctō: oīa q̄cūq̄ hꝫ paſ
mea sūt: modicū iā ⁊ nō videbitꝭ me:
vsq̄ mō nō potestis: q̄cq̄ exiui a pa-
tre meo ⁊ veni i mūdū:paſ mecū ē.
Subleuatis oculis i celū:dixit:paſ ve 17
nit hoꝛa clarifica filiū tuū. Jesus disci
pulos cōmēdat patri:pater iuste mun
Egressus iesus (dus te nō cognouit. 18
cū discipulis suis trās toꝛrētē cedrō:
q̄rentibꝰ iuda cū cohoꝛte iesus rn̄dit:
ego sū:abierūt retroꝛsū ⁊ ceciderūt in
terrā:captio chꝛisti:negatio petri: ab-
iudicatio chꝛisti:⁊ respōsio eiusdē.
Pilatꝰ iesum flagellauit:derisio:cruci 19
fixio inter duos latrones: cōmēdatio
mr̄is discipulo:⁊ potatio aceti:⁊ moꝛs
Resurrectio:⁊ q̄liter ap (⁊ sepultura. 20
paruit marie magdalene: apparēs di-
scipulis dedit eis pacē spm̄sctm̄ :post
dies octo clausis ianuis apparuit dis-
Postea iterū mani (cipulis ⁊ thome. 21
festauit se ad mare tyberiadis ⁊c̄.d̄ pis
catione petri:dicit petro tertio: pasce.
Explicit Registrū.In (oues meas
cipit euāgeliū ſm Johannē.Capl̄m I

In principio A Mat.1.a

erat ꝟbū: et verbū erat Lu.3.e
1 apud deū ⁊ deꝰ erat ver
bū. Hoc erat in ꝑncipio
apud deū. Oīa ꝑ ipm̄ fa
cta sūt: ⁊ sine ipo factū ē nihil. Q̄d fa
ctū ē in ipso vita erat: ⁊ vita erat lux
hoīm:⁊ lux i tenebꝛis lucet: ⁊ tenebꝛe
eā nō cōphenderūt.‖Fuit hō missus a Mat.3.a
deo:cui nomē erat iohānes. Hic venit J.3.d
in testimoniū vt testimoniū ꝑhiberet
de lumine:vt oēs crederēt ꝑ illū. Non
erat ille lux:sꝫ vt testimoniū ꝑhiberet
de lumine.Erat lux vera q̄ illuminat
oēm hoiem venientē i hūc mundū. In
mūdo erat:⁊ mūdus ꝑ ipm̄ factꝰ est: et
mūdus eū nō cognouit. In ꝓpꝛia ve-
nit:⁊ sui eū nō receperūt.Quotq̄t autē
receperūt eū dedit eis ptātē filios dei
fieri his q̄ credūt in noīe eiꝰ.Qui non B
ex sāguinibꝰ:neq̄ ex voluntate carnis
neq̄ ex volūtate viri:sꝫ ex deo nati sūt
‖Et verbū caro factū ē:⁊ habitauit in Mat.1.d
nobis.Et vidimꝰ glīam eiꝰ:gloꝛiā q̄si Lu.3.e
vnigeniti a patre:plenū gratie ⁊ veri-
tatis.‖Johānes testimoniū ꝑhibet de Mat.3.c
ipso ⁊ clamat dicēs.Hic erat quē dixi Mar.1.a
q̄ post me venturꝰ ē: ante me factꝰ est: Lu.3.e
qꝛ prioꝛ me erat.Et de plenitudine eiꝰ
nos oēs accepimꝰ: grām ꝓ gratia: qꝛ
lex ꝑ moysen data ē:gratia ⁊ veritas ꝑ

1.Thi.6.c Iesum christū facta ē‖Deū nemo vidit
vnq̄. Unigenitꝰ filiꝰ q̄ ē i sinu pris:ip
Mat.11.d se enarrauit.‖Et h̄ est testimoniū iohā
Lu.10.d nis:qū miserūt iudei ab hierosolymis
1.Joh.4.c sacerdotes ⁊ leuitas ad eū vt interroga-
C J.5.e rēt eū. Tu q̄s es? Et cōfessus ē:⁊ n̄ ne-
gauit. Et pfessus ē q: nō sū ego christꝰ
Et interrogauerūt eum: Quid ḡ? Helias
es tu. Et dixit: Nō sū. Propheta es tu?
Et rn̄dit. Nō. Dixerūt ḡ ei. Quis es vt
respōsū demꝰ his q̄ miserūt nos? Quid
Esa.40.a dicis de teipso? Ait‖Ego vox clamātis
Mat.3.a in deserto:dirigite viā dn̄i: sic dixit esa-
Mar.1.a ias pph̄a. Et q̄ missi fuerāt erāt ex pha
Lu.3.a riseis. Et iterrogauerūt eū:⁊ dixerūt ei
Quid ḡ baptizas si tu nō es christꝰ: ne
D q₃ helias neq₃ ppheta? Rn̄dit eis iohā
Mat.3.a nes dicēs‖Ego baptizo i aq̄: mediꝰ āt
Mar.1.a vr̄m stetit quē vos nescit;. Ipse ē qui
Lu.3.d post me vēturꝰ ē:q̄ an̄ me factꝰ ē: cuiꝰ
Act.1.a ego nō sū dignꝰ vt soluā eiꝰ corrigiaȝ
et.19.a calciamēti. Hec i bethania facta sunt
trās iordanē vbi erat iohannes bapti
zans. Altera die vidit iohānes iesū ve
niētē ad se ⁊ ait. Ecce agnꝰ dei ecce q̄
tollit pctā mūdi. Hic ē de q̄ dixi. Post
me venit vir q̄ an̄ me factꝰ est:q: prior
me erat:⁊ ego nesciebā eū. S₃ vt mani
festet in isrl̄:pterea veni ego i aq̄ ba-
E ptizās. Et testimoniū phibuit iohānes
Mat.3.d dicēs.‖Quia vidi spm̄ descendētē q̄si
Mar.1.b colūbā de celo:⁊ mā sit sup eū:⁊ ego ne
Lu.3.d sciebā eū:s₃ q̄ misit me baptizare i aq̄:
ille mihi dixit. Sup quē videris spm̄
descēdētē ⁊ manētē sup eū h̄ ē q̄ bapti
zat i spūsctō. Et ego vidi ⁊ testioniū p-
hibui q: h̄ est filiꝰ dei. Altera die iteꝝ
stabat iohannes:⁊ ex discipulis eiꝰ duo.
Et respiciēs iesū ambulātē dixit. Ecce
agnꝰ dei. Et audierūt eū duo discipli
loq̄ntē:⁊ secuti st̄ iesū Cōuūsus āt iesus
⁊ vidēs eos sequētes se dicit eis: Quid
q̄ritis? Qui dixerūt ei Rabbi: qđ dicit
interp̄tatū magister: vbi habitas? Dicit
F eis. Uenite ⁊ videte. Uenerūt ⁊ viderūt
vbi maneret:⁊ apud eū māserūt die il
lo. Hora aūt erat q̄si decima. Erat aūt
andreas frater simōis petri: vnꝰ ex du
bus q̄ audierat a iohāne:⁊ secuti fue-
rāt eū. Inuenit hic primū fratrē suū si
monē ⁊ dicit ei. Inuenimꝰ messiā: qđ
ē iterp̄tatū christus. Et adduxit eū ad
iesū. Intuitꝰ āt eū iesus dixit. Tu es si
mon filiꝰ iohāna: tu vocaberis cephas

qđ interp̄tatur petrꝰ. In crastinū voluit
exire in galileā:⁊ inuenit philippū. Et
dicit ei iesus Seq̄re me. Erat āt philip
pus a bethsaida ciuitate andree ⁊ pe-
tri. Inuenit philippꝰ nathanael: ⁊ dic G
ei. Quē scripsit moyses i lege ⁊ pphete: Geñ.49
inuenimꝰ iesū filiū ioseph a nazareth. Deu.18.c
Et dixit ei nathanael. A nazareth pōt
aliq̄d boni eē. Dicit ei philippꝰ. Ueni
⁊ vide. Uidit iesus nathanael veniētē
ad se:⁊ dicit de eo. Ecce vere israelita:
i q̄ dolus nō ē. Dicit ei nathanael. Un̄
me nosti. Rn̄dit iesus:⁊ dixit ei. Prius
q̄ te philippꝰ vocaret cū esses sub ficu
vidi te: Rn̄dit ei nathanael ⁊ ait: Rab
bi tu es filius dei:tu es rex isrl̄. Rn̄dit
iesus ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi vidi te
sub ficu credis maius his videbis. Et
dicit ei. Amē amē dico vob̄: videbitis
celū aptū:⁊ angelos dei ascēdētes ⁊ de
scendētes supra filiū hoīs. II
T die tertia nuptie facte sūt in A
e chana galilee:⁊ erat mater iesu
ibi. Uocatꝰ ē āt ⁊ iesus ⁊ disci-
puli eiꝰ ad nuptias. Et deficiēte vino
dicit mat̄ iesu ad eū. Uinū nō habent
Et dicit ei iesus. Quid mihi ⁊ tibi est
mulier? Nōdū venit hora mea. Dicit
mat̄ eiꝰ ministris: Qđcūq₃ dixerit vobis
facite. Erāt aūt ibi lapidee hydrie sex
posite s̄m purificationē iudeoꝝ capiē
tes singule metretas binas vel ternas
Dicit eis iesus. Implete hydrias aqua
Et ipleuerūt eas vsq₃ ad sūmū. Et dic
eis iesus. Haurite nūc:⁊ ferte architri-
clino. Et tulerunt. Ut aūt gustauit ar B
chitriclinꝰ aquā vinū factū:⁊ nō scie-
bat vn̄ eēt: ministri aūt sciebāt q̄ hauserāt
aquā: vocat spōsū architriclinꝰ ⁊ dicit
ei. Oīs hō primū bonū vinum ponit:⁊
cū inebriati fuerint tūc id qđ deteriꝰ
ē. Tu āt s̄uasti bonū vinū vsq₃ adhuc
Hoc fecit initiū signoꝝ iesus i chana
galilee:⁊ manifestauit glīam suā:⁊ cre C
diderūt in eū discipuli eiꝰ‖Post hec de Mat.4.b
scendit capharnaū ip̄e ⁊ mat̄ eiꝰ ⁊ frēs
eiꝰ ⁊ discipuli eiꝰ ⁊ ibi māserūt nō mul-
tis diebꝰ‖Et pp̄e erat pascha iudeoꝝ:⁊ Mat.21.b
ascēdit iesus hierosolymā ⁊ iuenit i tē Mar.11.b
plo vēdentes oues ⁊ boues ⁊ colūbas: Lu.19.g
⁊ nummularios sedētes. Et cū fecisset q̄-
si flagellū de funiculis: oēs eiecit de tē
plo: oues q̄₃ ⁊ boues ⁊ nummularioꝝ ef
fudit es:⁊ mēsas subuertit. Et his qui

columbas vēdebat dixit. Auferte ista
hinc: ⁊ nolite facere domū pr̄is mei do
D mū negotiationis. Recordati sūt vero
Ps.68. discipuli eiꝰ qꝛ scriptū ē: zelus domus
Mat.16.a tue comedit me‖ Rūderūt ḡ iudei ⁊ dix
Mar.8.b erūt ei Qd̄ signū ostēdis nob̄ qꝛ hec fa
Mat.26.f cis? Rūdit iesus ⁊ dixit eis‖ Soluite tē
plū hoc: ⁊ in tribꝰ diebꝰ excitabo illud
Dixerūt ḡ iudei. Quadragīta ⁊ sex an-
nis edificatū ē tēplū h̄: ⁊ tu in tribꝰ di
ebꝰ excitabis illud? Ille aūt dicebat d̄
tēplo corpis sui. Cum ḡ resurrexisset a
mortuis: recordati sūt discipuli eiꝰ: qꝛ
h̄ dicebat: ⁊ crediderūt scripture ⁊ ser-
moni quē dixit iesus. Cū āt esset iesus
hierosolymis i pasca i die festo: multi
crediderūt i noīe eiꝰ vidētes signa eiꝰ
q̄ faciebat. Ipse aūt iesus nō credebat
semetipm̄ eis eo ꝙ ip̄e nosset oēs: ⁊ qꝛ
opꝰ ei nō erat vt q̄s testimoniū ꝑhibe-
ret de hoīe. Ipse eī sciebat q̄d esset i ho-
A Rat aūt hō ex pha (mine. III
J.7.&c.19.g e riseis nicodemꝰ noīe: pnceps iu
deoꝝ. Hic venit ad iesū nocte ⁊
dixit ei. Rabbi: scimus qꝛ a deo venisti
magister. Nemo eī pōt hec signa facere
q̄ tu facis: nisi fuerit deꝰ cū eo. Rūdit
iesus: ⁊ dixit ei: Amē amē dico tibi: ni
si q̄s renatꝰ fuerit denuo: nō pōt vide-
re regnū dei. Dicit ad eū nicodemus.
Quō pōt hō renasci cū sit senex? Nū q̄d
pōt i vētrē mr̄is sue iterato itroire ⁊ re
nasci? Rūdit iesus Amē amē dico tibi
nisi q̄s renatꝰ fuerit ex aq̄ ⁊ spū scō n̄
pōt itroire i regnū dei. Qd̄ natū est ex
carne: caro ē: ⁊ qd̄ natū ē ex spū: spūs ē
Nō mireꝛ qꝛ dixi tibi: oportet vos na
sci denuo. Spūs vbi vult spirat ⁊ vocē
eiꝰ audis: sꝫ nescis vn̄ veniat: aut q̄ va
dat. Sic ē oīs q̄ natꝰ est ex spū. Rūdit
B nicodemꝰ ⁊ dixit ei: Quō possūt hec fi-
eri? Rūdit iesus: ⁊ dixit ei: Tu es magi
ster i isrl̄: ⁊ hec ignoras? Amē amen di
co tibi: qꝛ qd̄ scimꝰ loq̄mur: ⁊ qd̄ vidi-
mꝰ testamur ⁊ testioniū nr̄m nō accipi
tis. Si trena dixi vobis ⁊ nō creditis:
Eph.4.b quō si dixero vob̄ celestia credetis? Et
nemo ascēdit i celū nisi q̄ descēdit de
Nu.21.c celo: filiꝰ hoīs q̄ ē i celo‖ Et sicut moy
J.8.d.12.e ses exaltauit serpētē i deserto: ita exalta
tari oportet filiū hoīs: vt oīs q̄ credit i
ip̄o nō pereat: sꝫ habeat vitā eternam.
1.Joh.4.b Sic eī deꝰ dilexit mūdū vt filiū suū vni
genitū daret: vt oīs q̄ credit i eū nō pe
reat sꝫ habeat vitā eternā. Nō eī misit
deꝰ filiū suū i mūdū vt iudicet mūdū:
sed vt saluet mūdus ꝑ ipsum. Qui cre
dit in eū nō iudicat. Qui aūt nō cre- C
dit iam iudicatꝰ ē: qꝛ nō credit i noīe
vnigeniti filiȷ̄ dei: Hoc est aūt iudiciū
qꝛ lux venit i mūdū: ⁊ dilexerūt hoīes
magis tenebras q̄ lucē. Erāt eīn eoꝝ
mala opa. Oīs eī q̄ male agit odit lucē
⁊ nō venit ad lucē vt nō arguant opa
eiꝰ. Qui āt facit veritatē venit ad lucē
vt manifestent opa eiꝰ: qꝛ i deo sūt fa-
cta. Post hec venit iesus ⁊ discipli eiꝰ
i terrā iudeā: ⁊ illic morabat cū eis et Mat.3.b
baptizabat.‖ Erat aūt ⁊ iohānes bap- Lu.3.a
tizans i ennon iux̄ salim: qꝛ aq̄ multe Mat.4.b
erāt illic: ⁊ veniebāt ⁊ baptizabāt. Nō Mar.1.c
dū eī missus fuerat iohānes in carcerē
Facta ē aūt questio ex discipulis iohā
nis cū iudeis de purificatione. Et ve-
nerūt ad iohānē ⁊ dixerūt ei. Rabbi q̄
erat tecū trās iordanē cui tu testimo-
niū ꝑhibuisti: ecce hic baptizat ⁊ oēs D
veniūt ad eū. Respōdit iohānes ⁊ dix-
it. Nō pōt hō accipere q̄cq̄ nisi fuerit Mat.3.a
ei datū de celo.‖ Ipsi vos mihi testimo Mar.1.a
niū ꝑhibet? qd̄ dixerim: nō sū ego chri- Lu.3.c
stus: sed qꝛ missus sum aū illum. Qui
habet sponsam sponsus est: amicꝰ aūt
spōsi q̄ stat ⁊ audit eū: gaudio gaudet
ꝓpter vocē sponsi. Hoc ego gaudiū me
um impletū est. Illum oportet crescere
me aūt minui. Qui desursum venit su-
ꝑ omnes est. Qui de terra est de terra ē
⁊ de terra loquit: qui de celo venit suꝑ
omnes ē. Et qd̄ vidit ⁊ audiuit hoc te
stat: ⁊ testimoniū eius nemo accipit. Ro.3.a
‖ Qui aūt acceperit eius testimoniū si-
gnauit: qꝛ deꝰ verax est. Quē eīn misit
deus: verba dei loquit. Nō eīn ad mē Mat.11.d
suram dat deus spiritū.‖ Pater diligit Lu.10.d
filiū: ⁊ oīa dedit in manu eiꝰ.‖ Qui cre 1.Joh.5.b
dit in filiū habet vitā eternā: q̄ aūt in-
credulus ē filio nō videbit vitā: sꝫ ira
dei manet suꝑ eum. IIII A
a T ḡ cognouit iesus qꝛ audieꝛt
pharisei ꝙ iesus plures discipu
los facit ⁊ baptizat q̄ iohes: q̄q̄ iesus
nō baptizaret sꝫ discipli eiꝰ‖ reliq̄t iu- Mat.4.b
deā ⁊ abijt iteꝝ in galileā. Oportebat
āt eū trāsire ꝑ mediā samariā. Venit ḡ
i ciuitatē samarie q̄ dicit sychar: iuxta
ꝑdiū qd̄ dedit iacob ioseph filio suo. Gen.48.d
Erat aūt ibi fons iacob. Iesus aūt fati

gatꝰ ex itinere sedebat sic supra fontē.
Hora aūt erat q̄si sexta. Uenit mulier
de samaria haurire aquam. Dicit ei ie
sus. Da mihi bibere. Discipuli eī eius
abierāt ī ciuitatē vt cibos emerēt. Di
cit ꝗ ei mulier illa samaritana Quō tu
iudeus cū sis bibere a me poscis: q̄ sum
mulier samaritana? Nō eī coutūt iu-
dei samaritanis. Rn̄dit iesus: ⁊ dixit ei
B Si scires donū dei: ⁊ q̄s ē q̄ dicit tibi
da mihi bibere: tu forsitan petisses ab
eo: ⁊ dedisset tibi aquā viuam. Dicit ei
mulier: Dn̄e: neq̄ in q̄ haurias habes
⁊ puteꝰ altꝰ ē. Unde ꝗ habes aquā vi-
uā? Nūq̄d tu maior es p̄re nr̄o iacob
q̄ dedit nob puteū: ⁊ ip̄e ex eo bibit: et
filij eiꝰ ⁊ pecora eiꝰ? Rn̄dit iesus ⁊ dix-
it ei. Ois q̄ bibit ex aq̄ hac sitiet iterū
Qui āt biberit ex aqua quā ego dabo
ei: nō sitiet in eternū: s3 aq̄ quā ego da
bo ei: fiet in eo fons aq̄ salient̄ in vitā
eternā. Dicit ad eū mulier. Dn̄e da mi
hi hāc aquā: vt sitiā neq̄ veniam huc
C haurire. Dicit ei iesus. Uade voca viꝝ
tuū: ⁊ veni huc. Rn̄dit mulier ⁊ dixit.
Nō habeo viꝝ. Dicit ei iesus. Bn̄ dixi
sti: q2 nō habeo viꝝ. Quinq̄ eni viros
habuisti: ⁊ nūc quē habes nō ē tuꝰ vir
Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier. Dn̄e:
video q2 ꝓpheta es tu. P̄res nr̄i ī mō-
te h̄ adorauerūt ⁊ vos dicit̄ q2 hiero-
solymis ē locus vbi adorare oportet.
Dicit ei iesus. Mulier crede mihi: q2
veniet hora qn̄ neq̄ ī mōte hoc: neq̄ ī
hierosolymis adorabit̄ p̄rem. Uos ad
oratis qd̄ nescitis: nos adoramꝰ qd̄ sci
mꝰ: q2 salus ex iudeis ē. S3 venit hora
⁊ nūc ē: qn̄ veri adoratores adorabunt
D p̄rem in sp̄ū ⁊ veritate. Nā ⁊ pat̄ tales
2.Coꝝ.3.d q̄rit q̄ adorēt eū. ‖ Sp̄us ē deꝰ: ⁊ eos q̄
adorant eū ī sp̄ū ⁊ veritate oportet ad-
orare. Dicit ei mulier. Scio q2 messias
venit q̄ dicit̄ christus. Cum ꝗ venerit:
ille nobis nūciabit oīa. Dicit ei iesus
ego sū q̄ loquor tecū. Et cōtinuo vene
rūt discipuli eiꝰ: ⁊ mirabāt̄ q2 cū mu-
liere loq̄bat̄. Nemo tn̄ dixit q̄d queris
aut q̄d lo q̄ris cū ea. Reliq̄t ꝗ hydriā
suā mulier: ⁊ abijt ī ciuitatē: ⁊ dicit ill̄
hoībus. ‖ Uenite ⁊ videte hoīem q̄ dix
it mihi oīa q̄cūq̄ feci. Nūq̄d ip̄e ē chri
stus? Exierūt ꝗ de ciuitate ⁊ veniebāt
ad eū. Interea rogabāt eū discipuli di-
cētes. Rabbi: mā̄duca. Ille āt dixit eis
Ego cibū habeo manducare quē vos
nescitis. Dicebāt ꝗ discipuli ad iuicē:
Nūq̄d aliq̄s attulit ei mādncare? Di-
cit eis iesus: Meꝰ cibꝰ ē vt faciā volū- G
tatē eiꝰ q̄ misit me vt ꝓficiā opꝰ eius.
Nōne vos dicit̄ q̄ adhuc q̄ttuor men
ses sūt ⁊ messis venit? Ecce dico vobis
leuate oculos vr̄os ⁊ videte regiones:
q2 albe sūt iā ad messē. Et q̄ metit mer
cedē accipit: ⁊ cōgregat fructū ī vitam
eternā: vt et q̄ seminat simul gaudeat
⁊ q̄ metit. In h̄ eī ē verbū veꝝ: q2 aliꝰ
est q̄ semiat: ⁊ aliꝰ ē q̄ metit. Ego misi
vos metere qd̄ vos nō laborastis. Alij
laborauert̄: ⁊ vos ī labores eoꝝ ītroist̄.
Ex ciuitate aūt illa multi crediderūt ī
eū samaritanoꝝ ꝓpt̄ verbū mulieris te
stioniū ꝑhibēt̄ ‖ q2 dixit mihi oīa q̄cū S.eo.
q̄ feci. Cū venissent ꝗ ad illū samarita F
ni rogauerūt eū vt ibi maneret Et mā
sit ibi duos dies. Et multo plures cre-
diderūt ꝓpter s̄monē eius. Et mulieri
dicebāt: q2 nō ꝓpt̄ tuā loq̄lā credimꝰ
Ipsi eī audiuimꝰ ⁊ scimꝰ q2 h̄ ē vere sal
uator mūdi. ‖ Post duos aūt dies exijt Mat.4.b
inde: ⁊ abijt ī galileā. ‖ Ipse eī iesus te- Mat.13.g
stimoniū ꝑhibuit: q2 ꝓpheta in sua pa- Mar.6.a
tria honorē nō habet. Cū ꝗ venisset in Lu.4.d
galileā exceper̄t eū galilei: cū oīa vidis
sent q̄ fecerat hierosolymis ī die festo.
Et ipsi eī venerāt ad diē festū. Uenit ꝗ
iteꝝ ī chana galilee vbi fecit aquā vi-
nū. Et erat q̄dā regulus cuiꝰ filiꝰ infir
mabat̄ capharnaū. Hic cū audisset q2 H
iesus adueniret a iudea ī galileā: abijt
ad eū: et rogabat eū vt descēderet ⁊ sa
naret filiū eiꝰ. Incipiebat eī mori. Dix
it ꝗ iesus ad eū. Nisi signa ⁊ ꝓdigia vi
deritis nō credit̄. Dicit ad eū regulus
Dn̄e descēde: priusq̄ moriat̄ filiꝰ meꝰ
Dicit ei iesus. Uade: filiꝰ tuꝰ viuit. Cre
didit hō s̄mōi quē dixit ei iesus: ⁊ ibat
Jam āt eo descēdēte s̄ui occurrerūt ei
⁊ nūciauerūt dicētes q2 filiꝰ eiꝰ viue-
ret. Interrogabat ꝗ horā ab eis ī q̄ meliꝰ
habuerit. Et dixerūt ei: q2 heri hora se
ptima reliq̄t eū febris. Cognouit ꝗ pa
ter q2 illa hora erat in q̄ dixit ei iesus:
filiꝰ tuꝰ viuit: ⁊ credidit ip̄e ⁊ domꝰ eiꝰ
tota. Hoc iteꝝ scd̄m signum fecit iesus
venisset a iudea ī galileā. V A
p Ost hec erat dies festꝰ iudeorū: Mat.9.a
⁊ ascēdit iesus hierosolymam. Mar.2.a
Est aūt hierosolymis ꝓbatica piscina Lu.5.d

q̄ cognoiaꝶ hebꝛaice bethſaida: q̄nqꝫ
porticꝰ hñs. In his iacebit multitudo
magna lãguentiũ cecoꝝ claudoꝝ ari-
doꝝ: expectãtiũ aq̄ motũ. Angelus aũt
dñi deſcẽdebat ẜm tp̄s i piſcinã: ⁊ mo
uebaꝶ aq̄. Et q̄ prioꝛ deſcẽdiſſet i piſci
nã poſt motionẽ aq̄: ſanꝰ fiebat a q̄cũ
qꝫ detinebaꝶ infirmitate. Erat aũt q̄-
dã hõ ibi triginta ⁊ octo annos habẽs
in infirmitate ſua. Hũc cũ vidiſſet ie-
ſus iacẽtẽ: ⁊ cognouiſſet q2 iã mltũ tp̄s
hr̄et: dicit ei: Uis ſanꝰ fieri? Rn̄dit ei
B languidus. Dñe: hoiẽ nõ habeo vt cũ
turbata fuerit aq̄ mittat me i piſcinã.
Dũ venio ei ego: aliꝰ ante me deſcẽdit
Mat.9.a Dicit ei ieſus‖Surge: tolle grabatũ tu
Mar.2.b um ⁊ ambula. Et ſtatim ſanꝰ factꝰ eſt
Lu.5.e hõ ille: ⁊ ſuſtulit grabatũ ſuũ ⁊ ambu-
labat. Erat ãt ſabbatũ i die illo. Dice-
bãt ẜ iudei illi q̄ ſanatꝰ fuerat. Sabba
tũ ẽ: nõ licet tibi tollere grabatũ tuũ.
Rn̄dit eis: Qui me ſanũ fecit ille mihi
dixit: tolle grabatũ tuũ ⁊ ambula. Inꝶ
rogauerũt ẜ eũ. Quis ẽ ille hõ q̄ dixit
tibi: tolle grabatũ tuũ ⁊ ambula. Is ãt
q̄ ſanꝰ fuerat effectꝰ neſciebat q̄s eſſet.
Jeſus ei declinauit a turba cõſtituta i
loco. Poſtea inuenit eũ ieſus i tẽplo: ⁊
C dixit illi. Ecce ſanꝰ factꝰ es: iã noli pec
care: ne deteriꝰ tibi aliq̄d ꝯtigat. Abijt
ille hõ: ⁊ nũciauit iudeis q2 ieſus eſſet
q̄ fecit eũ ſanũ. Propterea pſequebãꝶ
iudei ieſũ: q2 hec faciebat i ſabbato. Je
ſus aũt rn̄dit eis. Paꝶ meꝰ vſqꝫ modo
opaꝶ: ⁊ ego operoꝛ. Propterea ẜ magꝭ
q̄rebãt eũ iudei interficere: q2 nõ ſolũ
ſoluebat ſabbatũ ſ3 ⁊ p̄rẽ ſuũ dicebat
deũ: eq̄lẽ ſe faciẽs deo. Rn̄dit itaqꝫ ie-
ſus ⁊ dixit eis. Amẽ amẽ dico vob̄: nõ
põt filius a ſe facere q̄cq̄: niſi qd̄ vide-
rit p̄rem facientẽ. Quecũqꝫ ei ille fece-
D rit: hec ⁊ filiꝰ ſilr̄ facit. Paꝶ em̄ diligit
filiũ: ⁊ oĩa demõſtrat ei q̄ ip̄e facit: et
maioꝛa his demõſtrabit ei opa vt vos
miremini. Sicut ei pꝶ ſuſcitat moꝛtu-
os ⁊ viuificat: ſic ⁊ filiꝰ q̄s vult viuifi
cat. Neqꝫ ei pꝶ iudicat quẽq̄: ſ3 oẽ iu-
diciũ dedit filio vt oẽs honoꝛificẽt fi-
Lu.10.c liũ ſicu. honorificãt p̄rem‖Qui nõ ho-
noꝛificat filiũ: nõ honoꝛificat patrẽ q̄
miſit illũ. Amẽ amẽ dico vob̄: q2 qui
verbũ meũ audit ⁊ credit ei q̄ miſit me
h3 vitã eternã. Et i iudiciũ non venit
ſed trãſiet a moꝛte i vitã. Amẽ amẽ di-

co vob̄: q2 venit hoꝛa ⁊ nũc ẽ q̄n moꝛ-
tui audiẽt vocẽ alij dei ⁊ q̄ audierint
viuẽt. Sicut ei pꝶ h3 vitã i ſemetipſo: E
ſic dedit ⁊ filio hr̄e vitã i ſemetipſo. Et
p̄tãtẽ dedit ei iudiciũ facere: q2 filiꝰ ho
minis ẽ. Nolite mirari h̄: q2 venit ho-
ra i q̄ oẽs q̄ i monumẽtꝭ ſũt audiẽt vo
cẽ filij dei‖Et ꝓcedẽt q̄ bona fecerũt: i Mat.25.d
reſurrectionẽ vite: q̄ vero mala egerũt
i reſurrectionẽ iudicij: Nõ poſſũ ego a
meip̄o facere q̄cq̄. Sicut audio iudi-
co: ⁊ iudiciũ meũ iuſtũ ẽ‖q2 nõ q̄ro vo J.6.d
lũtatẽ meã ſ3 volũtatẽ eiꝰ q̄ miſit me.
Si ego teſtimoniũ ꝓhibeo de meipſo:
teſtimoniũ meũ nõ ẽ veꝝ.‖Aliꝰ ẽ q̄ te J.8.c
ſtimoniũ ꝑhibet de me: ⁊ ſcio q2 verũ
ẽ teſtimoniũ eiꝰ qd̄ ꝑhibet de me‖Uos S.1.c
miſiſtis ad iohannẽ: ⁊ teſtimoniũ ꝑhi F
buit veritati. Ego ãt nõ ab hoĩe teſti-
moniũ accipio: ſ3 hec dico vt vos ſal-
ui ſitis. Ille erat lucerna ardẽs ⁊ lucẽs
Uos aũt voluiſtis ad hoꝛã exultare in
luce eiꝰ. Ego ãt habeo teſtimoniũ ma
ius iohe.‖Opa ei q̄ dedit mihi pꝶ vt ꝑ J.14.b
ficiã ea ip̄a opa q̄ ego facio teſtimoni
um ꝑhibẽt d̄ me: q2 paꝶ miſit me‖Et q̄ J.8.c
miſit me pꝶ ip̄e teſtimoniũ ꝑhibuit de
me. Neqꝫ vocẽ eiꝰ vnq̄ audiſtꝭ: neqꝫ
ſpeciẽ eiꝰ vidiſtis. Et v̄bũ eiꝰ nõ habe
tis i vob̄ manẽs: q2 quẽ miſit ille: huic
vos ñ creditꝭ. Scrutamini ſcripturas
q2 vos putatꝭ i ip̄is vitã eťnã hr̄e. Et
Et ille ſũt q̄ teſtimoniũ ꝑhibẽt de me
⁊ nõ vultis venire ad me vt vitã habe
atis. Claritatẽ ab hoib̄ꝰ nõ accipio: ſ3 G
cognoui vos: q2 dilectionẽ dei nõ ha-
betis i vob̄. Ego veni i noĩe p̄ris mei:
⁊ non accepiſtis me. Si aliꝰ venerit in
noĩe ſuo: illũ accipietꝭ. Quõ vos pote-
ſtis credere q̄ gl'iam ab iuicẽ accipitis:
⁊ gl'iam q̄ a ſolo deo ẽ nõ q̄ritis? Noli
te putare q2 ego accuſaturꝰ ſũ vos apd̄
patrẽ. Eſt q̄ accuſat vos moyſes i quo
vos ſperatꝭ. Si ei crederetꝭ moyſi: cre-
deretꝭ foꝛſitã ⁊ mihi. De me ei ille ſcri
pſit. Si aũt illius lr̄is nõ creditis: quõ
verbis meis credetꝭ? VI

P‖Oſt hec abijt ieſus trãs mare A
galilee qd̄ ẽ tyberiadis. Et ſeq̄
eũ multitudo magna: q2 videbãt ſigna
q̄ faciebat ſup his q̄ ifirmabãꝶ‖Sub- Mat.14.b
ijt ẜ i mõtẽ ieſus: ⁊ ibi ſedebat cũ diſci Lu.9.b
pulis ſuis. Erat ãt ꝓximũ paſca dies
feſtꝰ iudeoꝝ‖Cũ ſubleuaſſet ẜ oclos ie- Mar.14.b

Mar.6.e sus: ⁊ vidisset q₂ multitudo maxia ve-
Lu.9.b nit ad eũ dicit ad philippum. Unde eme
m⁹ panes vt mãducẽt hi? Hoc aũt di-
cebat tẽptãs eũ. Ipse ei sciebat qd eẽt
factur⁹. Rñdit ei philippus. Ducẽtoꝝ
denarioꝝ panes non sufficiunt eis: vt
vnusqꝫ modicũ qd accipiat. Dicit ei
vn⁹ ex discipul' ei⁹ andreas frat' simo-
Mat.14.b nis petri. ‖ Est puer vn⁹ hic q hȝ qnqꝫ
Mar.6.e panes hordeaceos ⁊ duos pisces. Sed
Lu.9.b hec qd sũt iter tãtos? Dicit ẽ iesus: Fa
cite hoies discũbere. Erat aũt fenũ mł
B tũ i loco. Discubuerũt ẽ viri nũero qsi
Mat.14.b qnqꝫ milia. ‖ Accepit ẽ iesus panes: et
Mar.6.e cũ grãs egisset: distribuit discũbẽtib⁹
Lu.9.b Siꝉiter ⁊ ex piscib⁹ quãtũ volebat. Ut
aũt ipleti sunt. dixit: discipul' suis. Col
ligite q supauerãt fragmẽta ne peant.
Collegerũt ẽ ⁊ ipleuerũt duodecim co
phinos fragmẽtoꝝ ex qnqꝫ panibus
hordeaceis ⁊ duob⁹ piscib⁹: q supfuerũt
his q mãducauerãt. Illi ẽ hoies cũ vi
dissent qd iesus fecerat signũ dicebãt.
Quia hic ẽ vere ꝓpheta q vẽtur⁹ est in
mũdũ. Iesus ẽ cũ cognouisset q₂ vẽtu
ri eẽnt vt rapent eũ ⁊ facerẽt eũ regẽ.
‖ Fugit iteꝝ i mõtẽ ipe sol⁹. Ut aũt se-
Mat.14.c ro factũ ẽ: descenderũt discipuli ei⁹ ad
Mar.6.f mare. Et cũ ascẽdissent nauim: venerũt
Lu.6.b trans mare capharnaũ. Et tenebre iã
facte erant ⁊ nõ venerat ad eos iesus.
Mare ãt vẽto magno flãte exurgebat.
Cũ remigassent ẽ qsi stadia viginti qn-
qꝫ aut triginta ‖ vidẽt iesum ambulãtẽ
Mat.14.c supra mare: ⁊ ꝓximũ naui fieri ⁊ timu
Mar.6.g erũt. Ille aũt dicit eis Ego sum: nolite
C timere. Uoluerũt ẽ accipe eũ i nauim: ⁊
statim nauis fuit ad trã quã ibãt. Al-
tera die turba que stabat trans mare
vidit q₂ nauicula alia nõ erat ibi nisi
vna: ⁊ q₂ nõ introisset cũ discipulis su
is iesus i nauim: sȝ soli discipuli eius
abiissent. Alie vo supuenerũt naues a
tyberiade iuxͣ locũ vbi mãducauerant
panẽ: grãs agẽtes dei Cũ ẽ vidisset tur
ba q₂ iesus nõ eẽt ibi neqꝫ discipli ei⁹.
ascẽderũt i nauiculas: ⁊ venerũt caphar-
naũ qrẽtes iesũ. Et cũ iuenissent eum
trãs mare: dixerũt ei: Rabbi: qũ huc ve-
nisti? Rñdit eis iesus et dixit. Amen
amẽ dico vob: qritis me nõ q₂ vidistis
signa sȝ q₂ mãducastis ex panib⁹: ⁊ sa-
turati estis. Opamini nõ cibũ q perit:
sȝ q pmanet i vitã etnã quẽ fili⁹ hois

dabit vob. Hũc ei pr̃ signauit de⁹. Dix
erũt ẽ ad eũ. Quid faciem⁹ vt opemur
opa dei? Rñdit iesus ⁊ dixit eis: Hoc ẽ
op⁹ dei vt credatis in eũ quẽ misit ille. D
Dixerũt ẽ ei: Qd ẽ tu facis signũ vt vi Mat.16.a
deam⁹ ⁊ credam⁹ tibi? Quid oparis? Mar.8.b
Pres nr̃i mãducauerũt mãna i deserto:
sicut scriptũ ẽ. Panẽ de celo dedit eis Ps.77.
manducare. Dixit ẽ eis iesus. Amen Sap.16.c
amẽ dico vob: nõ moyses dedit vobis
panẽ de celo: sȝ pr̃ me⁹ dat vob panẽ d
celo veꝝ. Panis ei ver⁹ ẽ q de celo de-
scẽdit: ⁊ dat vitã mũdo. Dixerũt ẽ ad
eũ. Dñe sp da nob panẽ hũc. ‖ Dixit ãt Mat.26.c
eis iesus. Ego sũ panis vite. Qui venit Mar.14.
ad me: nõ esuriet: ⁊ q credit i me nõ si- Lu.22.b
tiet i etnũ. Sȝ dixi vob: q₂ ⁊ vidistis me
⁊ nõ credidistis. ‖ Oẽ qd dat mihi pat' I.13.a
ad me veniet: ⁊ eũ q venit ad me nõ eĳ Mat.26.d
ciã foras. ‖ q₂ descẽdi de celo nõ vt faci Mar.14.d
am voluntatẽ meã: sȝ voluntatẽ ei⁹ q mi Lu.22.e
sit me. Hec ẽ ei voluntas ei⁹ q misit me I.5.e
pr̃is: vt oẽ qd dedit mihi nõ pdã ex eo
sȝ resuscitẽ illud i nouissimo die. Hec ẽ
ãt voluntas pr̃is mei q misit me: vt ois
q videt filiũ ⁊ credit i eũ habeat vitã
etnã: ⁊ ego resuscitabo eũ i nouissimo
die. Murmurabant ẽ iudei de illo: q₂ E
dixisset: ego sũ panis viu⁹ q de celo de
scẽdi Et dicebãt ‖ Nõne h ẽ fili⁹ ioseph Mat.13.d
cui⁹ nos nouim⁹ pr̃em ⁊ mr̃em? Quõ Mar.6.a
ẽ dicit h: q₂ de celo descẽdi? Rñdit ẽ ie Lu.4.d
sus ⁊ dixit eis ‖ Nolite murmurare i in- I.7.b
uicẽ. Nemo põt venire ad me nisi pat'
q misit me traxerit eũ ⁊ ego resuscita-
bo eũ i nouissimo die ‖ Est scptũ i ꝓphe Esa.54.d
tis. Erũt oẽs docibiles dei. Ois q audi Hiere.31.e
uit a pr̃e ⁊ didicit venit ad me. ‖ Nõ q₂ Mat.11.d
pr̃em vidit quisqꝫ: nisi is q ẽ a deo: h Lu.10.d
vidit pr̃em. Amẽ amẽ dico vob q cre
dit i me hȝ vitã etnã. ‖ Ego sũ panis vi
te: Pres vr̃i mãducauerũt mãna i des'
to: ⁊ mortui sũt. Hic ẽ panis de celo de
scẽdẽs vt si qs ex ipo mãducauerit nõ
moriat'. Ego sũ panis viu⁹ q d celo de
scẽdi. Si qs mãducauerit ex h pane vi
uet i etnũ. Et panis quẽ ego dabo ca-
ro mea ẽ: p mũdi vita. Litigabãt ẽ iu
dei ad inuicẽ dicẽtes. Quõ põt h nob F
carnẽ suã dare ad mãducãdũ? Dixit ẽ
eis iesus. Amẽ amẽ dico vob: nisi mã-
ducaueritis carnem filĳ hois ⁊ biberi-
tis ei⁹ sãguinẽ: nõ habebitis vitã i vob.
‖ Qui mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meã 1.Cor.11.f

ſāguinē: hȝ vitā eternā: ⁊ ego reſuſcita
bo eū ī nouiſſimo die‖Caro ei mea ve-
re ē cibꝰ: ⁊ ſāguis meꝰ vere ē potꝰ. Qui
mādu cat meā carnē ⁊ bibit meū ſāgui
nē ī me manet ⁊ ego ī illo. Sicut miſit
me viuēs pr̄: ⁊ ego viuo ꝓpt̄ patrē: ⁊ ꝗ
mādu cat me: ⁊ ipē viuet ꝓpter me. Hic
ē panis ꝗ de celo deſcēdit. Nō ſic mā-
ducauerūt pr̄es vr̄i māna ⁊ mortui ſūt
Qui māducat hūc panē viuet in eternū.
Hec dixit ī ſynagoga docēs ī caphar-
naū. Multi ḡ audiētes ex diſcipulis eiꝰ
dixerūt. Durꝰ ē hic ſermo. Et ꝗs pōt eū
audire? Sciēs āt ieſus apud ſemetipſm
G qꝛ murmurarēt de hoc diſcipuli eiꝰ: dixit
Mat.26 f eis. Hoc vos ſcādalizat‖Si ḡ videritis
Mar.14.g filiū hoīs aſcēdētē vbi erat priꝰ‖Spūs
Lu.22 g ē ꝗ viuificat: caro nō ꝓdeſt ꝗcꝗ̄. Uer-
Mat.26.d ba ꝗ ego locutꝰ ſū vobis ſpūs ⁊ vita ſūt.
Mar.14.d Sȝ ſunt ꝗdā ex vobis ꝗ nō credūt. Scie
bat eī ab initio ieſus ꝗ eēnt credētes:
⁊ ꝗs traditurꝰ eēt eū. Et dicebat. Pro
pterea dixi vobis: qꝛ nemo pōt venire ad
me niſi fuerit ei datū a pr̄e meo. Ex hoc
multi diſcipulorū eiꝰ abierūt retro: ⁊ iā nō
cū illo ābulabāt. Dixit ḡ ieſus ad duo
deci. Nūꝗd ⁊ vos vultis abire? Rn̄dit ḡ
ei ſimō petrꝰ. Dn̄e ad quē ibimꝰ? Uer-
Mat.16.c ba vite eterne habes.‖Et nos credimꝰ ⁊
cognouimꝰ qꝛ tu es chriſtꝰ filiꝰ dei. Rn̄
dit eis ieſus. Nōne ego vos duodecim
elegi: ⁊ ex vobis vnꝰ diabolꝰ ē? Dicebat
aūt de iuda ſimōis ſcariothis. Hic eñ
erat traditurꝰ eū cū eēt vnꝰ ex duodecī.
A Oſt hec āt ābulabat ieſus VII
p galileā. Nō eī volebat in iudeā
ābulare: qꝛ ꝗrebāt eū iudei inter
ficere. Erat aūt ī ꝓximo dies feſtꝰ iude
orū ſcenophegia. Dixerūt āt ad eū fra-
tres eiꝰ. Trāſi hinc: ⁊ vade ī iudeā: vt
⁊ diſcipuli tui videāt opa tua ꝗ facis.
Nemo ꝗppe ī occulto ꝗd facit: ⁊ ꝗrit ipē
ī palā eē. Si hec facis: manifeſta teipſm
mūdo. Neqȝ eī frēs eiꝰ credebāt in eū
Dicit ḡ eis ieſus. Tēpus meū nōdū ad
uenit: tp̄s aūt vr̄m ſp̄ eſt paratū. Non
pōt mundꝰ odiſſe vos. Me aūt odit: qꝛ
ego teſtimoniū ꝑhibeo de illo: qꝛ opa
eiꝰ mala ſūt. Uos aſcēdite ad diē feſtū
hūc. Ego eī nō aſcēdā ad diē feſtū iſtū:
qꝛ meū tp̄s nōdū īpletū eſt. Hec cū dix
B iſſet: ipē māſit ī galilea. Ut aūt aſcēde-
rūt frēs eiꝰ: tūc ⁊ ipē aſcēdit ad diē fe-
J.6.c ſtū nō manifeſte: ſed ꝗſi ī occulto.‖Iu-
dei ergo querebāt eū in die feſto: ⁊ di-
cebāt. Ubi eſt ille. Et murmur multus
erat in turba de eo. Quidā eī dicebant
qꝛ bonus ē: alij aūt dicebāt nō: ſed ſe-
ducit turbas. Nemo tn̄ palā loquebatur
de illo ꝓpter metū iudeorū. Iam aūt die
feſto mediante aſcēdit ieſus in tēplū ⁊
docebat. Et mirabantur iudei dicentes:
Quō hic litteras ſcit cū non didicerit?
Rn̄dit eis ieſus: ⁊ dixit. Mea doctrina
nō ē mea ſȝ eiꝰ ꝗ miſit me. Si quis vo
luerit volūtatē eiꝰ facere: cognoſcet de
doctrina vtrū ex deo ſit an ego a meip
ſo loquar. Qui a ſemetipſo loquitur: glo- C
riā ꝓpriā ꝗrit. Qui aūt ꝗrit gloriam eiꝰ
ꝗ miſit eū: hic verax ē: ⁊ iniuſticia in il
lo nō ē. Nōne moyſes dedit vobis legē?
Et nemo ex vobis facit legē. Quid me
queritis interficere? Reſpōdit turba et
dixit‖Demoniū habes. Quis te ꝗrit in J.8.f
terficere. Rn̄dit ieſus ⁊ dixit eis. Unū
opꝰ feci ⁊ oēs miramini. Propterea moy
ſes dedit vobis circūciſionē: nō qꝛ ex
moyſe ē ſed ex patribꝰ. Et in ſabbato
circūciditis hoīem. Si circūciſionē ac
cipit hō ī ſabbato vt nō ſoluatur lex moy
ſi: mihi indignamini qꝛ totū hoīem ſa-
nū feci ī ſabbato‖Nolite iudicare ſm Deu 1.c
faciē ſed iuſtū iudiciū iudicate. Dice- D
bāt ḡ quidā ex hieroſolymis. Nōne hic
eſt quē querūt īterficere? Ecce palā lo-
quitur: ⁊ nihil ei dicūt. Nūꝗd vere cogno
uerūt principes qꝛ hic ē chriſtus? Sed
hūc ſcimꝰ vnde ſit chriſtus: aūt cū ve-
nerit nemo ſcit vnde ſit‖Clamabat er- Mat.11.d
go ieſus in tēplo docēs ⁊ dicēs. Et me Lu.10.d
ſcitis ⁊ vnde ſim ſcitis: ⁊ a me ipſo nō
veni‖ſȝ eſt verꝰ ꝗ miſit me quē vos ne J.8.d.et
ſcitis‖Ego ſcio eū ⁊ ſi dixero qꝛ neſcio J.8.g
eū ero ſimilis vobis mēdax. Sȝ ſcio eū: qꝛ
ab ipſo ſū: ⁊ ipē me miſit‖Querebāt er Mat.21.d
go eū appꝛehendere ⁊ nemo miſit ī illū Mar.11.c.et
manꝰ: qꝛ nōdū venerat hora eius. De 12.a. L.19.g
turba aūt multi crediderūt ī eū. Et di 20.c.et.22.a
cebāt. Chriſtꝰ cū venerit: nūꝗd plura ſi E
gna faciet ꝗ̄ ꝗ hic facit? Audierūt pha-
riſei turbā murmurantem de illo hec ⁊
miſerūt pꝛincipes ⁊ phariſei miniſtros vt
appꝛehēderēt ieſū. Dixit ḡ eis ieſus. Ad
huc modicū tp̄s vobiſcū ſū: ⁊ vado ad
eū qui me miſit.‖Queritis me ⁊ nō in J.13.d
uenietis: ⁊ vbi ego ſum: vos nō poteſtis
venire. Dixerūt ḡ iudei ad ſemetipſos
Quo hic iturꝰ ē: qꝛ nō inueniemꝰ eū?

Nūqd in dispsionē gētiū iturus est et
docturꝰ gētes? Quis ē hic ſmo quē di
xit: q̄retis me ⁊ nō inuenietis ⁊ vbi sum
ego vos nō potestis venire? In nouissi
mo āt die magno festiuitatꝫ stabat ie-
F sus ⁊ clamabat dicēs: Si q̄s sitit veni
1.Jo.4.c at ad me ⁊ bibat‖ Qui credit i me sicut
dicit scriptura: flumina de vētre eius
fluēt aq̄ viue. Hoc āt dixit de spū quē
accepturi erāt credētes i eū. Nōdū eñ
erat spūs datꝰ: q2 iesus nōdū erat glifi
catꝰ. Ex illa ḡ turba cū audissent hos
ſmones eiꝰ dicebāt: Hic ē vere ꝓpheta
Mat.2.a Alij dicebāt. Hic ē christꝰ‖ Quidā aūt
dicebāt. Nūqd a galilea venit christꝰ
Michee.5.a Nōne scriptura dicit‖ q2 ex semine dō
⁊ de bethleē castello vbi erat dauid ve
nit christꝰ? Dissensio itaqꝫ facta ē i tur
S.co.d ba ꝓpt eū‖ Quidā āt ex ip̄is volebant
G ap̄phēdere eū: sꝫ nemo misit sup eū ma
nꝰ. Venerūt ḡ mistri ad pōtifices ⁊ pha
riseos: ⁊ dixerūt eis illi: Quare nō ad-
duxistis illū? Rñderūt ministri. Nūqꝫ
sic locutꝰ ē hō: sicut hic loq̄r? Rñderūt
ḡ eis pharisei. Nūqd ⁊ vos seducti estꝫ
Nunqd ex p̄ncipibꝰ aliq̄s credidit in
eū: aut ex phariseis? Sꝫ turba hec q̄ n̄
S.3.a.J.19.g nouit legē maledicti sunt.‖ Dixit nico
demꝰ ad eos ille q̄ venit ad eū nocte: q̄
vnꝰ erat ex ip̄is. Nūqd lex nr̄a iudicat
hoiē: nisi p̄us audierit ab ip̄o ⁊ ꝯgno-
uerit qd faciat: Rñderūt ⁊ dixerunt ei.
S.5.f Nūqd ⁊ tu galileꝰ es‖ Scrutare scp̄tu-
ras ⁊ vide: q2 a galilea ꝓpha nō surgit.
Et reuersi sūt vnusq̄sqꝫ i domū suā.
A Esus aūt prexit i mōtē VIII
Lu.21.g i oliueti: ⁊ diluculo iterū venit i
tēplū ⁊ oīs pplꝰ venit ad eū: et
sedēs docebat eos. Adducūt āt scribe
⁊ pharisei mulierē i adulterio dep̄hen
sā ⁊ statuerūt eā i medio: ⁊ dixerūt ei:
Magister: hec mulier mō dep̄hēsa ē in
Leui.20.b adulterio.‖ In lege aūt moyses mādā-
uit nob hmōi lapidare. Tu ḡ qd dicis
Hoc aūt dicebāt tēptātes eū vt possēt
accusare eū. Jesus aūt iclinās se deor-
sum: digito scribebat i trā. Cū ḡ pseue-
rarēt iterrogātes: erexit se: ⁊ dixit eis.
Qui sine pctō ē vr̄m primꝰ i illā lapi-
dē mittat. Et iterū se inclinans scribe
bat i terrā. Audiētes aūt hec vnꝰ post
vnū exibāt icipiētes a seniorībꝰ: ⁊ re-
māsit solꝰ iesus ⁊ mulier i medio stās
B Erigens aūt se iesus: dixit ei: Mulier:
vbi sūt q̄ te accusabāt. Nemo te cōdē-
nauit. Que dixit: Nemo dn̄e: Dixit aūt
iesus: Nec ego te cōdēnabo. Vade ⁊ iā
ampliꝰ noli peccare. Iterū: ḡ locutꝰ est
eis iesus dicēs.‖ Ego sū lux mūdi. Qui J.9.a
sequit̄ me nō ambulat i tenebris: sꝫ ha 12.g
bebit lumē vite. Dixerūt ḡ ei pharisei.
Tu de teip̄o testioniū ꝑhibes: testimo-
niū tuū nō ē verū. Rñdit iesus ⁊ dixit
eis. Et si ego testimoniū ꝑhibeo de me
ip̄o: verū ē testimoniū meū: q2 scio vñ
veni: ⁊ q̄ vado. Vos aūt nescitis vñ ve
nio: aut q̄ vado. Vos scd̄m carnē iudi
catꝫ: ego nō iudico quēq̄. Et si iudico
ego: iudiciū meū verū ē q2 solꝰ nō sū C
sed ego ⁊ q̄ misit me pr̄.‖ Et i lege vr̄a Deu.1
scriptū ē: q2 duoꝝ hoim testimoniū ve Mat.
rū ē. Ego sū q̄ testimoniū ꝑhibeo d̄ me 2.Co.
ipso ‖ ⁊ testimoniū ꝑhibet de me q̄ mi- S.5.f
sit me pr̄. Dicebāt ḡ ei. Ubi ē pr̄ tuus.
‖ Rñdit iesus: Neqꝫ me scitꝫ neqꝫ patrē
meū. Si me sciretꝫ forsitā ⁊ p̄rem meū Mat.
sciretꝫ. Hec verba locutꝰ ē iesus i ga- Lu.1
zophilatio docēs i tēplo‖ Et nemo ap- S.7.d
p̄hēdit eū: q2 necdū venerat hora eiꝰ. Mat.1
Dixit ḡ iterū eis iesus. Ego vado ⁊ q̄ri 12.a.L
tis me: ⁊ i pctō vr̄o moriemi Quo ego et.20.g
vado vos nō potestꝫ venire. Dicebāt ḡ a.S.7.d
iudei. Nūqd iterficiet semetip̄m: q2 di-
cit q̄ ego vado vos nō potestis venire?
Et dicebat eis: Vos deorsū estis: ego
de supius sū. Vos d̄ mūdo h̄ estis: ego
nō sū de hoc mūdo. Dixi ḡ vob: q2 mo-
riemini i pctīs vr̄is. Si eñ nō credide
ritis q2 ego sū moriemi i pctō vr̄o. Di-
cebāt ḡ ei: Tu q̄ es? Dicit ei iesus. Pri
cipiū q̄ ⁊ loquor vob. Multa habeo de D
vobis loq̄ ⁊ iudicare‖ sꝫ q̄ me misit ve-
rax ē: ⁊ ego q̄ audiui ab eo hec loquor S.7.d Ro
i mūdo. Et nō cognouerūt q2 patrē eiꝰ
dicebat deū. Dixit ḡ eis iesus.‖ Cū exal S.3.b.J.
taueritis filiū hoīs tūc cognoscetis q2
ego sū: ⁊ a me ip̄o facio nihil: sed sicut
docuit me pat̄ hec loquor. Et q̄ me mi
sit: mecū ē: ⁊ nō reliq̄t me solū: q2 ego
q̄ placita sūt ei facio sp̄. Hec illo loq̄n
te multi crediderūt i eū. Dicebat ḡ ie-
sus ad eos q̄ crediderūt ei iudeos. Si
vos māseritꝫ i ſmone meo: vere disci-
puli mei eritis: ⁊ cognoscetꝫ veritatē ⁊
veritas liberabit vos. Rñderūt ei. Se-
mē abrae sumꝰ: ⁊ nemini ſuiuimꝰ vnq̄.
Quō tu dicis: liberi eritis? Rñdit eis
iesus. Amē amē dico vob: ‖ oīs q̄ facit Ro.6.d

pctm̄:seruꝰ ē pcti. Seruꝰ āt nō manet
i domo i etnū. Filiꝰ āt manet in etnū.
E Si ꝗ vos filiꝰ liberauerit: vere liberi
eritis. Scio qꝛ filij abrae estꝭ: sꝫ q̄ritis
me iterficere: qꝛ ſmo meꝰ nō capit i vo
bis. Ego qđ vidi apđ prem loquor: et
vos q̄ vidistꝭ apđ prem: facitis. Rn̄de-
rūt ⁊ dixerunt ei: Pr nr abraā ē. Dicit
eis iesus: Si filij abrae estꝭ: opa abrae
facite. Nūc āt q̄ritꝭ me interficere: ho-
minē q̄ vitatē vob locutꝰ sū quā audi
ui a deo. Hoc abraā nō fecit. Uos faci
tis opa pris vri. Dixerūt itaqꝫ ei Nos
ex fornicatiōe nō sumꝰ nati. Unū prez
habemꝰ deū. Dixit ꝗ eis iesus: Si deꝰ
pater vr eēt: diligeretis vtiqꝫ me. Ego
em̄ ex deo pcessi ⁊ veni. Neqꝫ em̄ a me
ipo veni: sꝫ ille me misit. Quare loque
lā meā nō cognoscitꝭ? Quia n̄ potestis
Joh.3.b audire ſmonē meū ‖ Uos ex pre diabo
F lo estis: ⁊ desideria pris vri vultꝭ face-
re. Ille homicida erat ab initio: ⁊ i ve-
ritate nō stetit: qꝛ nō ē veritas i eo. Cū
loqꝛ mēdaciū: ex ꝓprijs loqꝛ: qꝛ men-
dax ē ⁊ pr eiꝰ. Ego aūt si veritatē dico
non creditꝭ mihi. Quis ex vob arguet
me đ pctō? Si vitatē dico: q̄re nō cre-
Joh.4.a ditis mihi? ‖ Qui ex deo ē: vba dei au
dit. Propterea vos non auditis: qꝛ ex
deo nō estꝭ. Rn̄derūt ꝗ iudei: ⁊ dixerūt
S.7.c ei ‖ Nōne bn̄ dicimꝰ nos qꝛ samaritanꝰ
J.10.d es tu: ⁊ demoniū habes? Rn̄dit iesus:
Ego demoniū nō habeo sꝫ honorifico
prez meū ⁊ vos inhonorastis me. Ego
āt nō q̄ro gliam meā. Est q̄ q̄rat ⁊ iu-
dicet. Amē amē dico vobis: si quis ser
monē meū ſuauerit: mortem nō vide-
bit in eternū. Dixerunt ꝗ iudei: Nunc
G cognouimꝰ qꝛ demoniū habes. Abraā
mortuꝰ ē ⁊ ꝓphete: ⁊ tu dicis: si qs ser
monē meū ſuauerit: nō gustabit mor-
tē in eternū. Nunq̄d tu maior es pre
nro abraā q̄ mortuꝰ ē? Et ꝓphe mor-
tui sūt Quē teipm facis? Rn̄dit iesus:
Si ego glorifico meipm glia mea ni-
hil ē. Est pr meꝰ q̄ glorificat me: quem
vos dicitꝭ: qꝛ deꝰ nr ē: ⁊ nō cognouistꝭ
S.7.d eū. Ego āt noui eū ‖ Et si dixero qꝛ nō
scio eū: ero silis vob mēdax. Sed scio
eū: ⁊ ſmonē eiꝰ ſuo. Abraā pr vr exul
tauit vt videret diē meum: vidit ⁊ ga
uisus ē. Dixerūt ꝗ iudei ad eū: Quin-
quinta annos nōdū habes ⁊ abraā vi
disti? Dixit eis iesus: Amē amen dico
vobis: anteꝗ abraā fieret ego sū. Tule-
rūt ꝗ lapides vt iacerēt in eū. Jesus āt
abscōdit se et exiuit de tēplo. IX
T pteriēs iesus vidit hoiem ce A
e cū a natiuitate: ⁊ interrogaue-
rūt eū discipuli eius: Rabbi qs
peccauit: ħ aut parētes eiꝰ vt cecus na
sceretꝛ? Rn̄dit iesus: Neqꝫ hic peccauit
neqꝫ parētes eiꝰ: sꝫ vt manifestētꝛ opa
dei in illo. Me oportet opari opa eius
q̄ misit me donec dies ē. Uenit nox qn̄
nemo pōt opari ‖ Q̄diu sū i mūdo: lux S.8.b
sum mūdi. Hoc cū dixisset expuit i trā J.12.g
⁊ fecit lutū ex sputo: ⁊ liniuit lutū sup
oculos eiꝰ ⁊ dixit ei: Uade laua in na- B
tatoria syloe: quod interptatꝛ missus.
Abijt ꝗ ⁊ lauit: ⁊ venit vidēs Itaqꝫ vi
cini et q̄ viderāt euz priꝰ qꝛ mendicus
erat. dicebant: Nōne ħ est qui sedebat
⁊ mendicabat? Alij dicebāt qꝛ ħ ē: alij
aūt neq̄q̄: sꝫ silis ē eiꝰ Ille vo dicebat
qꝛ ego sū. Dicebāt ꝗ ei: Quō apti sunt
tibi oculi? Rn̄dit: Ille hō q̄ dicitꝛ iesus
lutū fecit: ⁊ vnxit oculos meos ⁊ dixit
mihi. Uade ad natatoriā syloe: ⁊ laua
Et abij ⁊ laui: ⁊ video. Et dixerunt ei:
Ubi ē ille? Ait: Nescio. Adducūt eum C
ad phariseos q̄ cecꝰ fuerat. Erat āt sab
batū qn̄ lutū fecit iesus: ⁊ apuit oclos
eiꝰ Iterū ꝗ iterrogabāt eū pharisei quō
vidisset. Ille āt dixit eis: Lutū mihi po
suit sup oclos: ⁊ laui ⁊ video. Dicebāt
ꝗ ex phariseis q̄dā. Nō ē hic hō a deo
q̄ sabbatū n̄ custodit. Alij aūt dicebāt
Quō pōt hō pctōr hec signa facere? Et
scisma erat iter eos. Dicūt ꝗ ceco iterū:
Tu q̄d dicis đ illo q̄ apuit oculos tu-
os? Ille aūt dixit: qꝛ ꝓpheta ē. Nō cre D
diderūt ꝗ iudei de illo qꝛ cecꝰ fuisset ⁊
vidisset: donec vocauerūt parētes eiꝰ
q̄ viderat: ⁊ iterrogauerūt eos dicētes
Hic ē filiꝰ vr quē vos dicitis qꝛ cecus
natꝰ ē. Quō ꝗ nunc videt? Rn̄derūt eis
parētes eiꝰ ⁊ dixerūt: Scimꝰ qꝛ ħ ē filiꝰ
noster ⁊ qꝛ cecꝰ natꝰ est. Quō aūt nunc
videat nescimus aut quis eiꝰ aperuit
oculos nos nescimꝰ. Ipm iterrogate.
Etatē habet ipe de se loquatꝛ. Hec di- E
xerunt parētes eiꝰ: qm̄ timebāt iude-
os. Iā em̄ ꝯspirauerāt iudei: vt si quis
eū ꝯfiteretꝛ esse christū ex synagogā fie
ret. Propterea parētes eiꝰ dixerūt: quia
etatē habet ipm iterrogate. Uocaue-
runt ꝗ rursum hoiem q̄ fuerat cecus ⁊

Joh.7.c dixerūt ei‖Da gl'iā deo. Nos scim⁹ qꝛ
hic hō pctōꝛ ē. Dixit ḡ eis ille: Si pec-
catoꝛ ē nescio: vnū scio qꝛ cec⁹ cū essem
mō video. Dixerūt ḡ illi: Quid fecit ti
bi? Quō apuit tibi oculos? Rn̄dit eis:
Dixi vob̄ iā ⁊ audist̄: Quid iteꝝ vult̄
audire? Nunq̄d et vos vult̄ discipuli
ei⁹ fieri? Maledixerūt ergo ei. ⁊ dixerūt:
F Tu discipul⁹ illi⁹ sis: nos āt moysi di
scipuli sum⁹. Nos scim⁹ qꝛ moysi locu
tus ē de⁹: hūc āt nescim⁹ vn̄ sit. Rn̄dit
ille hō. ⁊ dixit eis: In h̄ eni͂ mirabile ē
qꝛ vos nescitis vnde sit: ⁊ apuit meos
oc̄los. Scim⁹ aūt qꝛ peccatoꝛes de⁹ nō
audit: sed si q̄s dei cultoꝛ ē ⁊ volūtatē
J.11.e ei⁹ facit: hunc exaudit.‖A seculo nō ē
auditū: qꝛ q̄s aperuit oc̄los ceci nati.
Nisi esset hic a deo: nō poterat facere
quicq̄. Rn̄derunt. ⁊ dixerūt ei. In pec
catis nat⁹ es totus: ⁊ tu doces nos. Et
G eiecerūt eū foras. Audiuit iesus qꝛ eie
cerūt eū foras: ⁊ cum īuenisset eū dixit
ei: Tu credis ī filiū dei: Rn̄dit ille ⁊ di
xit: Quis ē dn̄e vt credā ī euz. Et dixit
ei iesus: Et vidisti euz: ⁊ q̄ loq̄r tecum
ip̄e ē. At ille ait: Credo dn̄e. Et ꝓcidēs
adoꝛauit euz. Et dixit ei iesus: In iudi
ciū ego hūc mūdū veni: vt q̄ nō vident
videant: ⁊ qui vident ceci fiant. Et au
dierūt q̄dā ex phariseis q̄ cū ip̄o erāt
⁊ dixerunt ei: Nunq̄d ⁊ nos ceci sum⁹
Dixit eis iesus: Si ceci essetis nō habe
retis peccatum. Nunc vero dicitis qꝛ
videmus: peccatum vr̄m manet. X
A Men amen dico vobis: qui nō
a intrat ꝑ ostiū ī ouile ouiū: sed
ascendit aliunde: ille fur ē ⁊ la
tro. Qui āt intrat ꝑ ostiū: pastoꝛ ē oui
um. Huic ostiari⁹ aperit: et oues vocē
ei⁹ audiunt. Et ꝓꝛias oues vocat no-
minatim ⁊ educit eas. Et cum ꝓꝛias
oues emiserit aū eas vadit ⁊ oues illū
sequūt̄: qꝛ sciūt vocē ei⁹. Alienū āt nō
sequunt̄: s; effugiūt ab eo: qꝛ nō noue
rūt vocē alienoꝝ. Hoc ꝓūbiū dixit eis
iesus. Illi āt nō cognouerūt q̄d loq̄ret̄
B eis. Dixit ergo eis iterum iesus: Amē
amē dico vob̄: qꝛ ego sum ostiū ouiū.
Oēs q̄tq̄t venerūt fures sūt ⁊ latrones:
s; nō audierunt eos oues. Ego sū osti-
um. Per me si q̄s itroierit saluabit̄: et
ingrediet̄ ⁊ egrediet̄: ⁊ pascua īueni-
et. Fur nō venit nisi vt furet̄ ⁊ mactet
⁊ ꝑdat. Ego veni vt vitam habeant: ⁊
abundāti⁹ habeāt. Ego sum pastoꝛ bo
nus‖Bon⁹ pastoꝛ aīam suā dat ꝓ oui- 1.Joh
bus suis. Mercēnari⁹ āt ⁊ q̄ nō est pa
stoꝛ cui⁹ nō sunt oues ꝓꝛie: videt lupū
venietē ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: ⁊ lup⁹ Eze.
rapit ⁊ dispergit oues. Mercēnarius C
āt fugit: qꝛ mercēnari⁹ ē: ⁊ nō ꝑtinet
ad euz d̄ ouib⁹. Ego sum pastoꝛ bon⁹
et cognosco oues meas: ⁊ cognoscunt
me mee‖Sicut nouit me pr̄: ⁊ ego ag- Mat.
nosco pr̄em: ⁊ aīaz meā pono ꝓ ouib⁹ Lu.
meis. Et alias oues habeo q̄ non sunt Mat.
ex h̄ ouili ⁊ illas opoꝛtet me adducere Mar.
⁊ vocē meā audiēt ⁊ fiat vnuz ouile ⁊
vn⁹ pastoꝛ. Propterea me diligit pr̄: qꝛ D
ego pono aīam meā vt iteꝝ sumā eaz.
Nemo tollet eā a me: s; ego pono eaz a
meip̄o. Ptātez habeo ponendi eam: et
ptātez habeo iteꝝ sumēdi eā. Hoc mā
datū accepi a pr̄e meo. Dissensio iteꝝ
facta ē int̄ iudeos ꝓꝑ s̄mōes hos. Di
cebāt āt mlt̄i ex ip̄is‖Demoniū habet J.7.
⁊ insanit. Quid eum audit̄? Alij dice
bāt: Hec v̄ba nō sunt demoniū hn̄tis
Nunq̄d demoniū pōt cecoꝝ oc̄los ape
rire? Facta sunt āt encenia ī hierosoly E
mis: et hyems erat. Et ambulabat ie-
sus ī tēplo ī poꝛticu salomonis. Circū
dederūt ḡ eū iudei: ⁊ dicebāt ei: Quo-
usq̄ aīaz nr̄am tollis? Si tu es christ⁹
dic nob̄ palam? Rn̄dit eis iesus: Loq̄r
vob̄ ⁊ nō creditis. Opa q̄ ego facio in
nōie pr̄is mei hec testimoniuz ꝑhibēt
d̄ me. S; vos nō credit̄: qꝛ nō est̄ ex
ouib⁹ meis. Oues mee vocē meā audi
unt ⁊ ego cognosco eas: ⁊ sequūt̄ me.
Et ego vitā eternā do eis: ⁊ nō ꝑibunt
ī eternuz: ⁊ nō rapiet eas q̄sq̄ d̄ manu F
mea. Pater me⁹ q̄d dedit mihi maius
oīb⁹ ē: ⁊ nemo pōt rape d̄ manu pr̄is
mei. Ego ⁊ pr̄ vnum sum⁹‖Sustulerūt J.8.
ḡ lapides iudei vt lapidarēt eū. Rn̄dit
eis iesus: Multa bona opa ostēdi vo-
bis ex pr̄e meo. Propter q̄d eoꝝ opus
me lapidat̄? Rn̄derūt ei iudei: De bo
no ope nō lapidamus te: s; d̄ blasphe-
mia: ⁊ qꝛ tu hō cū sis fac̄ teip̄m deuz.
Rn̄dit eis iesus. Nōne scriptū ē ī lege G
vr̄a‖qꝛ ego dixi dij est̄? Si illos dixit Ps.
deos ad q̄s s̄mo dei fact⁹ ē: ⁊ non pōt
solui scriptura: quem pr̄ sāctificauit et
misit ī mundū vos dicitis qꝛ blasphe-
mas qꝛ dixi fili⁹ dei sum? Si non facio
opa pr̄is mei nolite credere mihi. Si

autē facio: ꝛ si mihi non vultꝫ credere
opibꝰ credite: vt cognoscatꝫ: ꝛ credatꝫ
Mat.12.b qꝛ pr̄ in me ē: ꝛ ego ī pr̄e‖ Querebāt er
Mar.3.a go eū apphēdere: ꝛ exiuit ď manibus
eoꝝ. Et abijt iteꝝ trās iordanē ī eū lo-
cū vbi erat iohes baptizās pmū: ꝛ mā
sit illic. Et multi venerūt ad eū: ꝛ dice
bāt: qꝛ iohes qdē signū fecit nullum.
Oīa aūt q̄cunq̃ dixit iohes de h̄: vera
erāt: ꝛ multi crediderunt in eū. XI
A E Rat āt qdā lāguēs lazarꝰ a be
thania: ď castello marie ꝛ mar-
the soroꝝ eiꝰ. Maria autē erat
q̄ vnxit dñm vnguēto ꝛ extersit pedes
eiꝰ capillis suis: cuiꝰ frater lazarꝰ infir
mabaẗ. Miserunt ḡ sorores eiꝰ ad euz
dicētes: Dñe: ecce quē amas infirmaẗ
Audiēs āt iesus dixit eis: Infirmitas
hec nō ē ad mortē: sꝫ ꝓ glr̄ia dei vt glo
rificeẗ filiꝰ dei ꝑ eam. Diligebat āt ie-
sus marthā ꝛ sororē eiꝰ mariā ꝛ lazaꝝ
Ut ḡ audiuit qꝛ infirmabaẗ tūc qdez
māsit ī eodē loco duobꝰ diebꝰ. Deinde
pꝰ hec dic̄ discipul̄ suis. Eamꝰ ī iudeā
iteꝝ. Dicūt ei discipuli. Rabbi nūc q̄-
rebāt te iudei lapidare: ꝛ iteꝝ vadis il
B luc? Rn̄dit iesus. Nōne duodecim sūt
hore diei? Si qs ambulauerit ī die: nō
offendit: qꝛ lucē huiꝰ mundi videt. Si
āt ambulauerit ī nocte: offēdit: qꝛ lux
nō ē ī eo. Hec ait ꝛ pꝰ hec dicit eis. La
zarꝰ amicꝰ nr̄ dormit: sꝫ vado vt a som
no excitē eū. Dixerūt ḡ discipuli eius.
Dñe si dormit: salꝰ erit. Dixerat āt ie-
sus ď morte eiꝰ: illi āt putauerūt qꝛ ď
dormitiōe somni diceret. Tunc ḡ iesus
dixit eis manifeste. Lazarꝰ mortuꝰ est:
ꝛ gaudeo ꝓpter vos vt credatꝫ: q̄m nō
erā ibi. Sꝫ eamꝰ ad eū. Dixit ergo tho
mas q̄ dr̄ didymꝰ ad ꝯdiscipl̄os. Eamꝰ
ꝛ nos moriamur cū eo. Uenit itaq̄ ie-
sus: ꝛ īuenit eū q̄ttuor dies iā ī monu
C mēto habētē. Erat āt bethania iuxta
hierosolymā q̄si stadijs q̄ndecim Mul
ti āt ex iudeis venerāt ad martham ꝛ
mariā vt ꝯsolareñẗ eas de fratre suo.
Martha ḡ vt audiuit qꝛ iesus venit oc
currit illi: maria āt domi sedebat. Di-
xit ḡ martha ad iesum: Dñe si fuisses h̄
frater meꝰ nō fuisset mortuꝰ. Sꝫ ꝛ nūc
scio qꝛ q̄cunq̃ poposcerꝫ a deo dabit
tibi deꝰ. Dicit illi iesus: Resurget fra-
ter tuꝰ. Dicit ei martha: Scio qꝛ resur
get ī resurrectiōe in nouissimo die. Di
cit ei iesus: Ego sū resurrectio ꝛ vita.
Qui credit ī me etiā si mortuꝰ fuerit vi
uet: ꝛ oīs q̄ viuit ꝛ credit ī me: nō mo-
rieẗ ī eternum. Credis h̄? Ait illi. Utiq̄ D
dñe. Ego credidi qꝛ tu es christꝰ filius
dei viui q̄ ī hūc mūdū venisti. Et cum
hec dixisset: abijt ꝛ vocauit mariā so-
rorē suā silētio dicēs: Mgr̄ adest et vo
cat te. Illa vt audiuit surrexit cito ꝛ ve
nit ad eū. Nōdū eñ venerāt iesus ī ca
stellū: sꝫ erat adhuc in illo loco vbi oc-
currerat ei martha. Judei ḡ q̄ erāt cuꝫ
ea ī domo ꝛ ꝯsolabāẗ eā: cū vidissēt ma
riā qꝛ cito surrexit ꝛ exijt: secuti sūt eā
dicētes: Quia vadit ad monumētū vt
ploret ibi. Maria ḡ cū vidisset vbi erat
iesus: vidēs eū: cecidit ad pedes eiꝰ. et
dixit ei: Dñe si fuisses h̄: nō eēt mortuꝰ
fraẗ meꝰ. Jesus ḡ vt vidit eā plorātē, ꝛ
iudeos q̄ venerāt cū ea plorātes: infre
muit spū ꝛ turbauit seipm ꝛ dixit Ubi
posuistꝫ eū? Dicūt ei: Dñe veni ꝛ vide E
Et lachrymatꝰ ē iesus. Dixerūt ḡ iudei
Ecce quō amabat eū. Quidā āt ex ipis
dixerūt‖ Nō poterat h̄ q̄ apuit ocl̄os ce ā.9.f
ci nati facere vt h̄ nō moreret? Jesus ḡ
rursū fremēs ī semetipo: venit ad mo-
numētū. Erat āt spelūca: ꝛ lapis sup-
positus erat. Ait iesus: Tollite lapidē
Dicit ei martha soror eiꝰ q̄ mortuꝰ fue
rat: Dñe iā fetet: q̄driduanꝰ est eñ. Di
cit ei iesus: Nōne dixi tibi: q̄m si credi
deris videbis glr̄iaꝫ dei? Tulerūt ḡ la-
pidē. Jesus āt eleuatꝫ sursū ocul̄ dixit
Pr̄ gr̄as ago tibi q̄m audisti me. Ego
aūt sciebā qꝛ sp̄ me audis: sꝫ ꝑpt̄ ꝑplm
q̄ circūstat dixi: vt credāt qꝛ tu me mi-
sisti. Hec cum dixisset voce magna cla
mauit. Lazare veni foras. Et statim ꝓ F
dijt q̄ fuerat mortuꝰ ligatꝰ manꝰ ꝛ pe-
des institꝫ: ꝛ facies illiꝰ sudario erat li
gata. Dixit eis iesus: Soluite eū: ꝛ sini
te abire. Multi ḡ ex iudei q̄ venerant
ad mariā ꝛ marthā ꝛ viderāt q̄ fecit ie
sus: crediderūt ī eū. Quidā autē ex ipis
abierūt ad phariseos: ꝛ dixerūt eis q̄ fe-
cit iesus. Collegerūt ḡ pōtifices ꝛ phari
sei ꝯciliū: ꝛ dicebant: Quid facimꝰ? Qꝛ
h̄ hō multa signa facit. Si dimittimꝰ
eū sic: oēs credēt ī eū. Et venient roma-
ni: ꝛ tollēt nr̄m locū ꝛ gētē. Unꝰ autē
ex ipsis cayphas noīe: cum esset ponti-
fex anni illius dixit eis‖ Uos nescitis J.18.c
quicq̄ nec cogitatꝫ: qꝛ expedit vob vt

vnꝰ moꝛiaꝶ hō ꝓ ꝑplo: ⁊ nō tota gens
pereat. Hoc āt asemetip̄o nō dixit :sed
B cū eēt pōtifex āni illiꝰ ꝓphetauit: qꝛ ie
sus moꝛiturꝰ erat ꝓ gēte. Et nō tm̄ ꝓ
gēte: sꝫ vt filios dei q̇ erāt dispersi con
Mat.12.b gregaret i vnū‖Ab illo ꝗ die cogitaue
Mar.3.a rūt vt iterficerent eū. Jesus ꝗ iā nō in
palā ambulabat apð iudeos :sꝫ abījt i
regione iux̄ desertū i ciuitatē q̄ diciꝶ
effrem: ⁊ ibi moꝛabaꝶ cū discipulꝭ suis
Mat.26.a Proximū āt erat pasca iudeoꝝ ⁊ ascē-
Mar.14.a derūt multi hierosolymā de regiōe añ
Luce.22.a pasca vt sāctificarēt seip̄os. Querebāt
ꝗ iesum: ⁊ colloq̄banꝶ ad inuicē in tē
plo stātes .Quid putatꝭ :qꝛ non venit
ad diē festū istū? Dederāt āt pōtifices
⁊ pharisei mandatū: vt si q̇s cognoue-
A rit vbi sit indicet :vt app̄hēdāt eum.
Mat. 26.a Esus ꝗ añ sex dies pasce XII
Mar. 14.a i venit bethaniā vbi lazarꝰ fue-
rat moꝛtuꝰ: quem suscitauit ie-
sus. Fecerūt āt ei cenam ibi: ⁊ martha
ministrabat: lazarꝰ ꝟo vnꝰ erat ex dis-
Mat.26.a cūbentibꝰ cum eo‖Maria ꝗ accepit li-
Mar.14.a brā vnguenti nardi pistici p̄ciosi: ⁊ vn
Lu.7.f xit pedes iesu: ⁊ extersit pedes eiꝰ capil
lis suis: ⁊ domꝰ impleta ē ex odoꝛe vn-
guenti. Dixit ꝗ vnꝰ ex discipulis eius
iudas scariothis q̇ erat eū traditurꝰ.
Quare h̄ vnguētū nō venījt trecētꝭ de
narījs ⁊ datū ē egenis? Dixit añt hoc
nō qꝛ de egenis ꝑtinebat ad eū: sed qꝛ
B fur erat: ⁊ loculos h̄ns ea q̄ mittebāꝶ
Mat.26.a poꝛtabat. Dixit ꝗ iesus‖Sinite illam:
vt i diē sepulture mee ꝟuet illud. Pau
peres em̄ semꝑ habebitꝭ vobiscū :me
añt nō semꝑ habebitꝭ‖Cognouit ergo
turba ml̄ta ex iudeis qꝛ illic ē: ⁊ vene-
rūt nō ꝓpt̄ iesum tm̄ :sꝫ vt lazarū vide
rent quē suscitauit a moꝛtuis. Cogita
uerūt āt p̄ncipes sacerdotū vt ⁊ lazaꝝ
iterficerēt: qꝛ multi ꝓpt̄ illū abibāt ex
Mat.21.a iudeis: ⁊ credebāt in iesū‖In crastinū
Mar.11.a añt turba multa q̄ venerat ad diem fe
Lu. 19.e stū: cū audissent qꝛ venit iesus hieroso-
lymā: acceperūt ramos palmaꝝ ⁊ ꝓces
serūt obuiā ei ⁊ clamabāt. Osāna bn̄-
dictꝰ q̇ venit i noīe dn̄i rex isrl̄. Et iue-
nit iesus asellū ⁊ sedit suꝑ eū sicut scri
Esa.62.d ptum ē‖Noli timere filia sion: ecce rex
Zach.9.b tuꝰ venit sedēs suꝑ pullum asine. Hec
Mat.21.a nō cognouerūt discipuli eiꝰ primū: sed
C qñ gloꝛificatꝰ est iesus :tunc recoꝛdati
sūt qꝛ hec erāt scripta de eo: ⁊ hec fece-
rūt ei. Testimoniū ꝗ ꝑhibebat turba
q̄ erat cū eo qñ lazaꝝ vocauit de mo-
numēto: ⁊ suscitauit eum a moꝛtuis.
Propterea et obuiā venit ei turba :qꝛ
audierūt eū fecisse h̄ signū. Pharisei ꝗ
dixerūt ad semetip̄os. Uidetꝭ qꝛ nihil
ꝓficimꝰ? Ecce mūdꝰ totꝰ post eū abījt.
Erāt āt q̇dā gentiles ex his q̇ ascende
rāt vt adoꝛarēt i die festo. Hi ꝗ accesse
rūt ad philippū q̇ erat a bethsaida ga-
lilee: ⁊ rogabant eum dicētes: Dn̄e: vo
lumꝰ iesum videre. Uenit philippꝰ; et
dicit andree. Andreas rursū ⁊ philip-
pus dixerūt iesu. Jesus autē rn̄dit eis D
dicens: Uenit hoꝛa vt clarificeꝶ filius
hoīs. Amē amē dico vob: nisi granuꝫ
frumēti cadēs i terrā moꝛtuum fuerit
ip̄m solū manet. Si añt moꝛtuum fue
rit: multū fructū affert‖Qui amat aiaꝫ
suā: ꝑdet eā. Et q̇ odit aiam suā i hoc
mūdo i vitā eternā custodit eā. Si q̇s
mihi mīstrat : me sequaꝶ. Et vbi sum
ego: illic ⁊ minister meꝰ erit. Si q̇s mi-
hi mīstrauerit: honoꝛificabit eū pater
meꝰ‖Nūc aīa mea turbata ē. Et q̇d di
cam? Pater saluifica me ex hac hoꝛa.
Sꝫ ꝓpterea veni i hoꝛā hāc. Pater cla
rifica nomē tuuꝫ. Uenit ꝗ vox de celo
dicens: Et clarificaui ⁊ iteꝝ clarifica-
bo. Turba ꝗ q̄ stabat ⁊ audierat :dice E
bat tonitruū eē factū. Alīj āt dicebāt:
Angelꝰ ei locutꝰ ē. Rn̄dit iesus ⁊ dixit:
Non ꝓpter me hec vox venit sed ꝓpter
vos. Nūc iudiciū est mūdi: Nūc prin-
ceps huiꝰ mūdi eījcieꝶ foras‖Et ego si
exaltatꝰ fuero a terra: oīa trahā ad me
ip̄m. Hoc autē dicebat significās qua
moꝛte esset moꝛiturꝰ. Rn̄dit ei turba:
Nos audiuimꝰ ex lege qꝛ chꝛistꝰ manet
in eternū. Et quō tu dicis: opoꝛtet ex-
altari filiū homis? Et q̇s est iste filius
hoīs? Dixit ꝗ eis iesus : Adhuc modi-
cum lumē in vobis est. Ambulate dū
lucē habetis: vt nō vos tenebꝛe cōpꝛe-
hēdāt. Et q̇ ambulat i tenebꝛis nescit F
q̇ vadat. Dū lucē habetꝭ credite in lu
cem: vt filīj lucis sitis. Hec locutꝰ ē ie
sus: ⁊ abījt: ⁊ abscōdit se ab eis. Cū añt
tāta signa fecisset coꝛaꝫ eis: n̄ credebāt
in eum: vt sermo esaie impleretꝶ quem
dixit‖Dn̄e q̇s credidit auditui nr̄o: et
brachiū dn̄i cui reuelatum ē? Propte-
rea nō poterāt credere :qꝛ iterum dixit
esaias‖Excecauit oculos eoꝝ ⁊ indu-

Mat.13.b rauit cor eoꝝ vt nō videāt oc̄lis: et nō
Mar.4.b itelligāt corde ⁊ ꝯuertant ⁊ sanē eos.
Mar.8.b Hec dixit esaias qn̄ vidit gl̄iaꝫ eius: ⁊
Act.28.f locutꝰ ē de eo. Veruntn̄ ⁊ ex ꝓncipibꝰ
multi crediderūt i eū: sꝫ ꝓpter pharise-
os nō ꝯfitebāt: vt de synagoga nō eij-
cerent. Dilexerūt eñ gl̄iam hoīm ma-
gis q̄ gl̄iaꝫ dei. Jesus aūt clamauit ⁊
G dixit: Qui credit in me: nō credit i me:
sꝫ in eum q̄ misit me. Et q̄ videt me: vi
J.b.9.a det eū q̄ misit me‖Ego lux in mūdum
veni: vt oīs q̄ credit in me: in tenebris
nō maneat Et si q̄s audierit ꝟba mea
⁊ nō custodierit: ego nō iudico eū. Nō
eñ veni vt iudicē mūdū: sꝫ vt saluifi-
cem mūdū. Qui spernit me: ⁊ non acci
pit ꝟba mea habet q̄ iudicet eū. Ser-
mo quē locutꝰ sū: ille iudicabit euꝫ in
nouissimo die. Quia ego ex meipo nō
sū locutꝰ sꝫ q̄ misit me pr̄: ipe mihi mā
datū dedit: q̄d dicam: ⁊ q̄d loquar. Et
scio q̄ mādatuꝫ eiꝰ vita et̄na ē. Que ḡ
ego loquor: sic̄ dixit mihi pr̄ sic loq̄r.
A Nte diē festū pasce sciēs XIII
a iesus q̄ venit hora eiꝰ vt trāse-
at ex h̄ mūdo ad prēm: cū dile-
xisset suos q̄ erāt in mūdo: in finē dile
Lu.22.a xit eos.‖Et cena facta cū diabolꝰ iam
misisset in cor vt traderet eū iudas si-
Mat.11.d monis scariothis‖sciens q̄ oīa dedit
Lu.10.d ei pr̄ i manꝰ: ⁊ q̄ a deo exiuit: ⁊ ad deū
J.6.d vadit: surgit a cena: ⁊ ponit vestimēta
sua: ⁊ cū accepisset lintheū p̄cinxit se.
Deinde misit aquā i peluim: ⁊ cepit la
uare pedes discipuloꝝ: ⁊ extergere lin-
theo q̄ erat p̄cinctꝰ. Venit ḡ ad simo-
nē petꝝ. Et dicit ei petrꝰ: Dn̄e tu mihi
lauas pedes? Rn̄dit iesus: et dixit ei:
Qd̄ ego facio tu nescis modo: scies āt
postea. Dicit ei petrꝰ: Nō lauabis mi-
hi pedes i eternum. Rn̄dit ei iesus: Si
nō lauero te: nō habebis p̄tē mecū. Di
cit ei simon petrus: Dn̄e nō tm̄ pedes
meos: sꝫ ⁊ manꝰ ⁊ caput. Dicit ei iesus
B Qui lotꝰ ē nō indiget nisi vt pedes la
uet: sꝫ ē mūdus totꝰ. Et vos mūdi estꝭ
sed nō oēs. Sciebat eñ q̄s nā eēt qui
traderet eū. Propterea dixit: nō estis
mūdi oēs. Postq̄ ḡ lauit pedes eoꝝ:
accepit vestimēta sua: ⁊ cū recubuisset
iteꝝ dixit eis: Scitis q̄d fecerim vob̄?
Vos vocatꝭ me mḡr ⁊ dn̄e: ⁊ bn̄ dicitꝭ
Sum etenī. Si ḡ ego laui pedes vr̄os
dn̄s ⁊ mḡr ⁊ vos debetꝭ alter alterius
lauare pedes. Exemplū eñ dedi vob̄:
vt queādmodū ego feci vob̄: ita ⁊ vos
faciatꝭ‖Amē amē dico vob̄: nō est ꝟuꝰ Mat.10.c
maior dn̄o suo: neq̄ apl̄s maior est eo Lu.6.f
q̄ misit illū. Si hec scitꝭ beati eritis si
feceritꝭ ea. Non de oībꝰ vob̄ dico. Ego
scio q̄s elegerim. Sꝫ vt adimpleat scri
ptura‖Qui māducat mecū panē: leua Ps.40
bit ꝯ me calcaneū suuꝫ. Amodo dico
vob̄ priusq̄ fiat vt cū fuctū fuerit cre C
datis: q̄ ego sū‖Amē amē dico vobis Mat.10.d
qui accipit si quē misero: me accipit. Lu.10.c
Qui āt me accipit: accipit eū q̄ me mi-
sit. Cū hec dixisset iesus turbatꝰ ē spū:
⁊ ꝓtestatꝰ ē ⁊ dixit‖Amē amē dico vo Mat.26.b
bis: q̄ vnꝰ ex vob̄ tradet me. Aspicie- Mar.14.b
bant ḡ ad inuicē discipuli: hesitantes Lu.22.c
de q̄ diceret‖Erat ḡ recūbens vnus ex J.21.f
discipulis eiꝰ i sinu iesu: quē diligebat
iesus. Innuit ḡ huic simō petrus ⁊ di
xit ei: Quis ē de q̄ dicit? Itaq̄ cū recu-
buisset ille supra pectus iesu dicit ei:
Dn̄e q̄s ē? Rn̄dit iesus: Ille ē cui ego
intinctū panē porrexero. Et cū intin-
xisset panē: dedit iude simonis scario-
this. Et post buccellā introiuit i eū sa
thanas. Et dicit ei iesus: Qd̄ facꝭ fac ci
tius. Hoc āt nemo sciuit discūbētium
ad q̄d dixerit ei. Quidā eñ putabant
q̄ loculos habebat iudas: q̄ dixisset ei
iesus: eme ea q̄ opꝰ sunt nobis ad diē
festū: aut egenis vt aliq̄d daret. Cum ḡ
accepisset ille buccellā: exiuit ꝯtinuo.
Erat aūt nox. Cū ḡ exisset: dixit iesus: D
Nūc clarificatꝰ est filiꝰ hoīs: ⁊ deꝰ clari
ficatꝰ est in eo. Si deꝰ clarificatꝰ est in
eo: ⁊ deꝰ clarificabit eū in semetipo: et
ꝯtinuo clarificabit euꝫ. Filioli: adhuc
modicū vobiscū sum‖Queretꝭ me: ⁊ si J.7.e
cut dixi iudeis‖q̄ ego vado vos nō po J.8.e
testis venire. Et vob̄ dico modo‖Mā- 1.Joh.2.b
datū nouū do vobis: vt diligatis inui
cem sicut dilexi vos: vt ⁊ vos diligatꝭ
inuicem. In h̄ cognoscēt oēs: q̄ disci-
puli mei estis: si dilectionē habueritis
ad inuicē. Dicit ei simō petrꝰ: Dn̄e q̄
vadis? Rn̄dit iesus: Quo ego vado nō
potes me modo seq̄: seq̄ris aūt postea.
Dicit ei petrus. Quare non possum te
seq̄ modo? Aiaꝫ meā ꝓ te ponā. Rn̄dit
ei iesus: Aiam tuā ꝓ me pones‖Amē Mat.26.c
amē dico tibi: nō cantabit gallus do- Mar.14.d
nec ter me neges. XIIII Lu.22.c
e ET ait discipulꝭ suis: Nō turbet B

cor vestrum. Creditis ĩ deum ⁊ in me
credite. In domo patris mei mansio-
nes multe sunt. Si quo minꝰ dixissem
vob: qꝛ vado parare vob locum. Et si
abiero ⁊ ꝑparauero vob locũ: iteꝝ ve-
nio ⁊ accipiã vos ad meipm vt vbi sũ
ego ⁊ vos sitis. Et q̃ ego vado sitis et
viã scitis. Dicit ei thomas: Dñe nesci-
mus q̃ vadis. Et quõ possumꝰ viã sci-
re? Dicit ei iesus. Ego sũ via ⁊ veritas
et vita. Nemo venit ad patrem nisi ꝑ
me. Si cognouissetꝭ me: ⁊ patrẽ meuz
vtiqꝫ cognouissetꝭ. Et amodo cogno-
scetis eũ: ⁊ vidistꝭ eũ. Dicit ei philippꝰ
Dñe ostende nobis patrẽ ⁊ sufficit no
B bis. Dicit eis iesus. Tãto tpe vobiscũ
sum ⁊ non cognouistꝭ me? Philippe: q̇
videt me: vidit ⁊ patrẽ. Quõ tu dicis
ostende nobis patrẽ? Nõ credis quia
ego ĩ pr̃e. ⁊ pr̃ in me ẽ? Uerba q̃ ego lo
quor vob: a meipo ñ loq̃r. Pr̃ aũt ĩ me
manẽs ipe facit opa. Nõ creditꝭ quia
S. 5.f ego in pr̃e ⁊ pater in me ẽ ‖ Alioq̃n ꝓ-
pter opa ipsa credite. Amẽ amẽ dico
vob: q̇ credit in me: opa q̃ ego facio ⁊
J.16.d ipe faciet: ⁊ maiora hoꝝ faciet ‖ qꝛ ego
ad patrẽ vado. Et q̃dcunqꝫ petieritis
patrẽ in noĩe meo hoc faciã: vt glorifi
Mat.21.c cet pater ĩ filio ‖ Si q̇d petieritis me ĩ
Mar.11.c noĩe meo hoc faciam. Si diligitis me
mãdata mea ſuate. Et ego rogabo pa
trem ⁊ alium paraclytuz dabit vob vt
maneat vobiscũ ĩ eťnũ spiritũ verita-
tis: quẽ mũdus nõ põt accipe: qꝛ non
videt eũ: nec scit eũ. Uos aũt cognosce-
tis eũ: qꝛ apud vos manebit ⁊ in vob
erit. Nõ relinquã vos orphanos: veni
am ad vos. Adhuc modicũ: ⁊ mundus
C me iã ad vos. Uos aũt videtꝭ me: quia
ego viuo: ⁊ vos viuetꝭ. In illo die vos
cognoscetꝭ qꝛ ego sũ in pr̃e meo: ⁊ vos
in me: ⁊ ego in vob. Qui habet mãda-
ta mea ⁊ ſuat ea: ille ẽ qui diligit me.
Mat.10.d ‖ Qui aũt diligit me: diligetꝭ a pr̃e meo.
Lu.10.c Et ego diligã eũ: ⁊ manifestabo ei me
ipm. Dicit ei iudas: nõ ille scariothis.
Dñe q̇d factũ ẽ qꝛ manifestaturꝰ ẽ no
bis teipm ⁊ nõ mundo. Rñdit iesus: ⁊
dixit ei: Si q̇s diligit me ſmonẽ meuz
ſuabit: ⁊ pater meꝰ diliget eũ: ⁊ ad euz
veniemꝰ: ⁊ mãsionẽ apud eũ faciemꝰ.
Qui non diligit me ſmones meos nõ
ſuat. Et ſmonẽ quẽ audistis nõ ẽ me
us ꝫ eius q̇ misit me pr̃is. Hec locutꝰ
sum vobis apud vos manẽs. Paracly D
tus autẽ spũssctũs quẽ mittet pater in
noĩe meo: ille vos docebit oĩa: ⁊ sugge-
ret vobis oĩa q̃cunqꝫ dixero vob. Pa-
cem relinquo vobis: pacẽ meaz do vo
bis. Non quõmundus dat: ego do vo
bis. Non turbetꝭ cor vr̃m neqꝫ formi-
det. Audistꝭ qꝛ ego dixi vobis: vado ⁊
venio ad vos. Si diligeretꝭ me gaude
retis vtiqꝫ: qꝛ vado ad pr̃em: qꝛ pater
maior me ẽ. Et nũc dixi vobis priusq̃
fiat: vt cũ factũ fuerit credatꝭ. Iã non
multa loquar vobiscũ. Uenit eñ prin
ceps mũdi huiꝰ: ⁊ ĩ me nõ habet q̇cq̃.
Sed vt cognoscat mũdꝰ qꝛ diligo pa-
trẽ: ⁊ sicut mandatũ dedit mihi pater
sic facio. Surgite eamꝰ hinc. XV
Ego sum vitis vera: ⁊ pater meꝰ A
e agricola est. Oẽm palmitẽ ĩ me
nõ ferentẽ fructũ tollet eum: ⁊
oẽm q̇ fert fructum purgabit eum vt
fructum plꝰ afferat. Iam vos mundi
estis ꝓpter ſmonẽ quẽ locutꝰ sũ vob.
Manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut
palmes non põt ferre fructum a semet
ipso nisi mãserit in vite: sic nec vos ni
si in me mãseritis. Ego sum vitis: vos
palmites. Qui manet in me ⁊ ego ĩ eo
h fert fructum multũ: qꝛ sine me nihil
potestis facere. Si q̇s in me nõ mãse-
rit: mittetꝭ foras sicut palmes ⁊ arescet
⁊ colligẽt eum: ⁊ in ignẽ mittent ⁊ ar-
det ‖ Si mãseritꝭ in me ⁊ verba mea in Mat.
vobis mãserint: q̃dcũqꝫ volueritis pe- Mar.
tetis: ⁊ fiet vobis. In h clarificatus est B
pater meꝰ vt fructũ plurimũ afferatꝭ: ⁊
efficiamini mei discipuli. Sicut dile-
xit me pater: ⁊ ego dilexi vos. Manete
in dilectione mea. Si ꝑcepta mea ser-
uaueritꝭ: manebitꝭ ĩ dilectiõe mea: si
cut ⁊ ego pr̃is mei ꝑcepta ſuaui: ⁊ ma
neo in eiꝰ dilectione. Hec locutꝰ sũ vo
bis vt gaudiũ meũ in vobis sit: ⁊ gau-
diũ vr̃m impleatꝭ ‖ Hoc est ꝑceptũ meũ 1.Cor.
vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. Eph.
Maiorẽ hac dilectiõe nemo hꝫ ‖ q̃ vt Phil.
aiaz suã ponat q̇s ꝓ amicꝭ suis. Uos 1.Tess.
amici mei estis: si feceritis q̃ ego preci 1.Joh.
pio vobis. Iã nõ dicã vos ſuos: quia
ſuus nescit q̇d faciat dñs eius. Uos
autẽ dixi amicos: qꝛ oĩa q̃cunqꝫ audi-
ui a patre meo nota feci vob. Nõ vos C
me elegistis: sed ego elegi vos et posui
vos vt eatis ⁊ fructum afferatis: ⁊ fru

ctus vester maneat: vt qđcunq₃ petie-
Joh.5.c ritis patrem i noīe meo det vob.||Hec
J.18.c mãdo vobis vt diligatis inuicē. Si
mundus vos odit scitote qꝛ me priorē
vobis odio habuit. Si de mūdo fuisse-
tis: mūdus qđ suū erat diligeret Quia
vero de mundo non estis: sed ego elegi
vos de mūdo: ꝓpterea odit vos mun-
dus Mementote ſmonis mei quē ego
Mat.10.c dixi vobis||Nō est ſuꝰ maior dn̄o suo.
Lu.6.f ||Si me ꝑsecuti sunt ⁊ vos ꝑsequent̄.
Mat.24.a Si sermonē meū ſuauerūt: ⁊ vr̄m ser-
Mar.13.b uabunt|| Sed et hec oia facient vobis
Lu.21.c ꝓpter nomē meū: qꝛ nesciunt eū q̄ mi
Mat.11.d sit me. Si nō venissem ⁊ locutꝰ fuissem
Lu.10.d eis: pctm̄ nō hr̄ent. Nūc aūt excusatio
nē non hn̄t de pctō suo. Qui me odit:
⁊ prēm meū odit. Si opa nō fecissem i
eis q̄ nemo alius fecit: pctm̄ nō habe-
rēt. Nūc aūt ⁊ viderunt ⁊ oderūt ⁊ me
⁊ prēz meū. Sꝫ vt adimpleat̄ ſmo q̄ i
Ps.34 lege eoꝝ scriptꝰ ē ||qꝛ odio habuerunt
me gratis. Cū aūt venerit paraclytꝰ quē
ego mittā vob a prē: spm̄ veritatis qui
a prē ꝓcedit: ille testimoniū ꝑhibebit
de me. Et vos testimoniū ꝑhibebitis
qꝛ ab initio mecū estis. XVI

A h Ec locutꝰ sū vob vt nō scanda
Mat.24.a lizemini||Absq₃ synagogis faci-
Mar.13.b ent vos||Sed venit hora vt ois q̄ iterfi
Lu.21.c cit vos arbitret̄ obsequiū se ꝓstare deo
Et hec faciēt vob qꝛ non nouerūt pa
trē neq₃ me. Sꝫ hec locutus sū vob vt
cū venerit hora eoꝝ: reminiscamini:
qꝛ ego dixi vob. Hec aūt vob ab initio
B nō dixi: qꝛ vobiscū eram. Et nūc vado
ad eū q̄ misit me: ⁊ nemo ex vob iterro
gat me q̄ vadis. Sꝫ qꝛ hec locutꝰ sum
vob: tristicia ipleuit cor vr̄m. Sed ego
vitatē dico vob expedit vobis vt ego
vadā. Si eī nō abiero paclytꝰ nō ve-
niet ad vos. Si autē abiero: mittā eū
ad vos. Et cū venerit: ille arguet mū-
dū de pctō: ⁊ de iusticia: ⁊ de iudicio. De
pctō q̄dē: qꝛ nō crediderūt i me. De iusti
cia vo qꝛ ad prēz vado: ⁊ iā nō videbi-
tis me. De iudicio aūt: qꝛ pnceps mūdi
C huiꝰ iā iudicatꝰ ē. Adhuc multa habeo
vob dicere: sꝫ nō potestis portare modo.
Cū aūt venerit ille spūs vitatis: docebit
vos oēm vitatē. Nō eī loqt̄ a semet-
ipso: sꝫ q̄cūq₃ audiet loqt̄: ⁊ q̄ ventura
sūt annūciabit vob. Ille me clarificabit
qꝛ de meo accipiet: ⁊ annūciabit vob.

||Oia quecunq₃ habet pater: mea sunt Mat.11.d
Propterea dixi: qꝛ de meo accipiet et Lu.10.d
annūciabit vobis. Modicū ⁊ iā nō vi D
debitis me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis
me||qꝛ vado ad prēm. Dixerūt ergo ex di- J.14.b
scipulis eius ad inuicē: Quid est hoc qđ
dicit nobis: modicū ⁊ nō videbitis me
⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me: ⁊ qꝛ va-
do ad prēm? Dicebant ergo: Quid ē hoc
qđ dicit modicū? Nescimꝰ qđ loquit̄.
Cognouit aūt iesus qꝛ volebāt eū inter
rogare. ⁊ dixit eis: De hoc q̄ritis int̄ vos
qꝛ dixi: modicū ⁊ nō videbitis me: ⁊ ite
rū modicū ⁊ videbitis me. Amē amen
dico vob: qꝛ plorabitis et flebitis vos:
mūdꝰ aūt gaudebit||Uos aūt ꝯtristabi- Hiere.31.c
mini: sꝫ tristicia vr̄a vertet̄ in gaudiū Jac.4.c
Mulier cū parit tristiciam hꝫ: qꝛ venit E
hora eiꝰ. Cū aūt pepit puerū: iā nō memi-
nit pssure ꝓpt̄ gaudiū: qꝛ natꝰ ē hō in
mūdū. Et vos igit̄ nūc q̄dē tristiciam
habetis. Iterū aūt videbo vos: et gaude-
bit cor vr̄m ⁊ gaudiū vr̄m nemo tollet
a vob. Et i illo die me nō iterrogabitis
q̄cq̄||Amē amē dico vob: si q̄d petieri Mat.21.c
tis prēz i nomie meo dabit vob. Usq₃ Mar.11.e
modo nō petistis q̄cq̄ i noīe meo. Peti J.14.b
te ⁊ accipietis||vt gaudiū vr̄m sit plenū 1.Joh.1.d
Hec i ꝓuerbiis locutꝰ sū vob. Uenit ho F
ra cū iā nō i ꝓuerbiis loq̄r vob: sꝫ pa-
lā de prē meo annūciabo vobis. In illo
die i noīe meo petetis. Et nō dico vob:
qꝛ ego rogabo prēz de vob. Ipse eī pr̄
amat vos: qꝛ vos me amastis: ⁊ credidi
stis: qꝛ a deo exiui. Exiui a prē et veni
i mūdū: iterū relinq̄ mundū: ⁊ vado ad
prēm. Dicūt ei discipuli eiꝰ. Ecce nūc G
palā loq̄ris: ⁊ ꝓuerbiū nullū dicis. Nunc
scimꝰ qꝛ scis oia: ⁊ nō opꝰ ē tibi vt q̄s
te iterroget. In hoc credimꝰ: qꝛ a deo exi
sti. Rn̄dit eis iesus. Modo creditis||Ec Mat.26.e
ce venit hora: ⁊ iā venit vt dispgamini Mar.14.e
vnusq̄sq₃ in ꝓpria ⁊ me solū relinq̄tis: Zach.13.e
et nō sum solus: qꝛ pr̄ mecum est. Hec
locutus sū vobis: vt in me pacē habe
atis. In mundo pressuram habebitis:
sed confidite: ego vici mūdū. XVII

Ec locutus ē iesus: ⁊ subleuatis A
h oculis in celū dixit: Pater ve
nit hora: clarifica filiū tuū vt
filiꝰ tuus clarificet te. Sicut dedisti ei
ptātem ois carnis: vt oē qđ dedisti ei
det eis vitam eternā. Hec ē autem vi
ta eterna vt cognoscāt te solum deum

verū: ⁊ quē misisti iesū christū. Ego te
clarificaui sup terrā: opus consūmaui
qđ dedisti mihi vt faciā. Et nūc clari-
fica me tu pater apud temetipm̄ clari
tate quā habui priusq̄ꝫ mundus fieret
apud te. Manifestaui nomē tuū homi
nibꝰ q̄s dedisti mihi đ mūdo. Tui erāt
⁊ mihi eos dedisti: ⁊ ꝯmonē meū ꝯua-
B uerūt. Nūc cognouerūt qꝛ oīa q̄ dedisti
mihi abs te sunt. Quia ꝟba q̄ dedisti
mihi: dedi eis ⁊ ipi acceperūt ⁊ cogno-
uerūt vere qꝛ a te exiui: et crediderunt
qꝛ tu me misisti. Ego ꝓ eis rogo. Non
ꝓ mūdo rogo: ſꝫ ꝓ his q̄s dedisti mihi
quia tui sūt. Et mea oīa tua sūt et tua
mea sūt ⁊ clarificatꝰ sum i eis. Et iam
nō sum i mūdo: ⁊ hi i mūdo sūt: ⁊ ego
ad te venio. Pater sancte serua eos in
noīe tuo q̄s dedisti mihi: vt sint vnuꝫ:
sicut ⁊ nos. Cū essem cū eis: ego serua-
J.18.b bam eos in noīe tuo‖Quos dedisti mi
hi: ego custodiui: et nemo ex eis periit
nisi filiꝰ ꝑditionis: vt scriptura imple
C atur. Nūc āt ad te venio: ⁊ hec loquor
i mūdo habeāt gaudiū meū iplerū i se-
F.15.c metipsis. Ego dedi eis ꝯmonē tuuꝫ‖et
mūdꝰ eos odio habuit: qꝛ nō sūt đ mū
do sicut ⁊ ego nō sū đ mūdo. Nō rogo
vt tollas eos de mundo: ſꝫ vt ꝯues eos
a malo. De mūdo nō sūt: sic̄ ⁊ ego non
sū đ mūdo. Sāctifica eos i ꝟitate Ser
mo tuꝰ ꝟitas ē. Sicut tu me misisti in
mūdū: ita ⁊ ego misi eos i mūdū. Et ꝓ
eis ego sāctifico meipm̄: vt sint ⁊ ipi
sctificati i ꝟitate Nō ꝓ eis āt rogo tm̄
ſꝫ ⁊ ꝓ eis q̄ credituri sūt ꝑ ꝟbū eoꝝ in
me: vt oēs vnū sint sicut tu pr̄ i me et
ego i te: vt ⁊ ipi i nob̄ vnū sint: vt cre-
D dat mūdꝰ qꝛ tu me misisti. Et ego cla-
ritatē quā tu dedisti mihi: dedi eis vt
sint vnū: sic̄ ⁊ nos vnuꝫ sumꝰ. Ego in
eis ⁊ tu i me vt sint ꝯsūmati i vnum: ⁊
cognoscat mūdꝰ: qꝛ tu me misisti: ⁊ di-
lexisti eos sic̄ et me dilexisti: Pr̄ q̄s de-
disti mihi volo vt vbi sū ego: ⁊ illi sint
mecū: vt videāt claritatē meā quā de-
disti mihi: qꝛ dilexisti me an̄ ꝯstitutio
Mat.11.d nē mūdi‖Pr̄ iuste mūdꝰ te non cogno
Lu.10.d uit. Ego āt te cognoui: ⁊ hi cognouerūt:
qꝛ tu me misisti. Et notum feci eis no
mē tuū ⁊ notū faciā: vt dilectio q̄ dile-
B xisti me i ipsis sit: ⁊ ego i ipis. XVIII
Mat.26.c ‖Ec cum dixisset iesus egressus
Mar.14.c h cū discipul̄ suis trās torrētē ce

dron vbi erat hortꝰ i quē itroiuit ipse Lu.
⁊ discipuli eius. Sciebat āt ⁊ iudas q̄
tradebat eū locū: qꝛ frequēter iesus cō
uenerat illuc cū discipul̄ suis.‖Judas Mat.
ꝫ cū accepisset cohortē ⁊ a pōtificibꝰ ⁊ Mar.
phariseis mīstros: venit illuc cū later- Lu.
nis ⁊ facibꝰ ⁊ armis. Jesus itaq̄ꝫ sciēs
oīa q̄ ventura erāt sup eū ꝓcessit ⁊ dixit
eis: Quē q̄rit? Rn̄derūt ei: Jesū naza-
renū. Dicit eis iesus: Ego sū. Stabat
āt ⁊ iudas q̄ tradebat eū cū ipis. Ut ꝫ
dixit eis ego sū: abierūt retrorsū ⁊ ceci-
derūt i trā. Iterū ergo iterrogauit eos. B
Quē q̄rit? Illi aūt dixerūt: Jesū naza
renū. Rn̄dit iesus: Dixi vobis: qꝛ ego sū.
Si ꝫ me q̄rit sinite hos abire‖Ut im F.17.b
pleretur sermo quē dixit: qꝛ q̄s dedisti
mihi n̄ ꝑdidi ex eis quēq̄ꝫ‖Simō ꝫ pe Mat.
trus hn̄s gladiū eduxit eū: ⁊ ꝑcussit pō Mar.
tific̄ ꝯuū: ⁊ abscidit auriculā eiꝰ dexte Lu.
rā. Erat āt nomē ꝯuo malchꝰ. Dicit ꝫ
iesus petro: Mitte gladiuꝫ tuū i vagi-
nā. Calicē quē dedit mihi pr̄ nō visvt
bibā illū‖Cohors āt ⁊ tribunꝰ ⁊ mīstri Mat.
iudeoꝝ cōphēderūt iesū: ⁊ ligauerūt eū Mar.
⁊ adduxerūt eū ad annā pmū. Erat. n. Lu.
socer cayphe q̄ erat pōtifex anni illiꝰ.
Erat āt cayphas q̄ ꝯsiliū dederat iude
is: qꝛ expedit vnum hoiēꝫ mori ꝓ ppl̄o F.11.
‖Seq̄bat̄ āt iesū simō petrꝰ: ⁊ aliꝰ disci Mat.
pulꝰ. Discipulꝰ āt ille erat notꝰ pōtifici Mar.
⁊ itroiuit cū iesu i atriū pōtific̄ Petrꝰ Lu.
āt stabat ad ostiū foris. Exiuit ꝫ disci
pulꝰ aliꝰ q̄ erat notꝰ pōtifici ⁊ dixit ostia
rie: ⁊ itroduxit petrū‖Dixit ꝫ petro an- Mat.
cilla ostiaria. Nūq̄d ⁊ tu ex discipul̄ es Mar.
hois istiꝰ. Dicit ille: Nō sū. Stabāt āt Lu.
ꝯui ⁊ mīstri ad prunas: qꝛ frigꝰ erat et
calefaciebāt se. Erat āt cuꝫ eis ⁊ petrꝰ
stās ⁊ calefaciēs se. Pōtifex ꝫ iterroga D
uit iesū đ discipulis suis ⁊ de doctrina
eiꝰ. Rn̄dit ei iesus: Ego palā locutꝰ sū
mūdo‖Ego semp docui i synagoga ⁊ i Mat.
tēplo q̄ oēs iudei ꝯueniūt: ⁊ i occulto Mar.
locutꝰ sū nihil. Quid me interrogas? Lu.
Interroga eos q̄ audierūt q̄d locutus
sim ipis: ecce hi sciūt q̄ dixeri ego‖Hec Mat.
āt cū dixisset: vnꝰ assistēs ministroꝝ de Mar.
dit alapā iesu dicēs: Sic rn̄des pōtifi- Lu.
ci? Rn̄dit ei iesus. Si male locutꝰ sū: te
stimoniū ꝑhibe đ malo: si āt bn̄ q̄d me
cedis‖Et misit eū ānas ligatū ad cay- Mat.
pham pōtificē. Erat āt simō petrꝰ stās Mar.
⁊ calefaciēs se. Dixerunt ꝫ ei. Nūq̄d ⁊ Lu.

E tu ex discipulꝭ eiꝰ es? Negauit ille ⁊ di-
xit. Nõ sũ. Dicit ei vnꝰ ex ẜuis pontifi
cis cognatꝰ eiꝰ cuiꝰ abscidit petrꝰ au-
riculã: Nõne ego te vidi i horto cũ illo
Iterũ ꝙ negauit petrꝰ: ⁊ statim gallus
Mat.27.a cãtauit‖ Adducũt ꝙ iesũ a caypha i ꝑ-
Mar.15.a toriũ. Erat aũt mane ⁊ ipsi nõ itroierẽt
Lu.23.a i ꝑtoriũ vt nõ cõtaminarẽt: ſʒ vt mãdu
carẽt pasca. Exiuit ꝙ pilatꝰ ad eos fo-
ras ⁊ dixit Quã accusationẽ affertꝭ ad
ũsus hoiez hũc? Rñderũt ⁊ dixerũt ei.
Si nõ esset hic malefactor: nõ tibi tra-
F didissemꝰ eũ. Dixit ꝙ eis pilatꝰ. Acci-
pite eũʒ vos: ⁊ ẜm legẽ vrãm iudicate
eũ. Dixerũt ꝙ ei iudei: Nobis nõ licet
interficere quẽꝗ. Ut ẜmo iesu impleretꝭ
quẽ dixit: significãs q̃ morte eẽt mori-
Mat.27.b turꝰ‖ Introiuit ꝙ iterũ i ꝑtoriũ pilatꝰ:
Mar.15.a ⁊ vocauit iesũ: ⁊ dixit ei. Tu es rex iu-
Lu.23.a deoꝝ? Rñdit iesus. A temetipso h̃ di-
cis an alij dixerũt tibi de me? Rñdit pi
latꝰ: Nũq̃d ego iudeꝰ sũ? Gẽs tua ⁊ põ
tifices tradiderũt te mihi. Quid fecisti
Rñdit iesus. Regnũ meũ nõ ẽ de h̃ mũ
G do. Si ex h̃ mũdo eẽt regnũ meũ: mini
stri mei vtiꝗ decertarent vt nõ trade-
rer iudeis. Nũc ãt regnũ meũ ñ ẽ hic.
Dixit ei itaꝗ pilatus. Ergo rex es tu?
Rñdit iesus. Tu dicis: qꝛ rex sum ego.
Ego i hoc natꝰ sũ: ⁊ ad h̃ veni i mũdũ
vt testimoniũ ꝑhibeã veritati. Ois q̃
ẽ ex veritate: audit vocẽ meã. Dicit ei
pilatꝰ: Quid ẽ veritas? Et cũ hoc dixis
set iterũ exiuit ad iudeos: et dicit eis.
Mat.27.b Ego nullã iuenio i eo cãm‖ Est aũt cõ-
Mar.15.b suetudo voƀ vt vnũ dimittã voƀ i pa-
Mat.27.b sca. Vultꝭ ꝙ dimittã voƀ regẽ iudeoꝝ
Mar.15.a ‖ Clamauerũt rursũ oẽs dicẽtes. Nõ hũc
Lu.23.c ſʒ barrabã. Erat aũt barrabas latro.

A Unc ꝙ apꝑhedit pilatꝰ XIX
Mat.27.c t iesum ⁊ flagellauit. Et milites
Mar.15.c plectẽtes coronã de spinis ipo-
suerũt capiti eiꝰ: ⁊ veste purpurea cir-
cũdederũt eũ. Et veniebãt ad eũ ⁊ di-
cebãt. Aue rex iudeoꝝ Et dabãt ei ala
Lu.23.a pas‖ Exiuit iteꝝ pilatus foras: ⁊ dicit
eis. Ecce adduco voƀ eũ foras vt cog-
Mat.27.c noscatis qꝛ nullã iuenio i eo cãm‖ Ex-
Mar.15.b iuit ꝙ iesus portãs spineã coronã ⁊ pur
Mat.27.c pureũ vestimẽtũ: ⁊ dicit eis: Ecce hõ.
Mar.15.b Cũ ꝙ vidissent eũ põtifices ⁊ mĩstri cla
Lu.23.c mabãt dicẽtes: Crucifige crucifige eũ:
Dicit eis pilatꝰ. Accipite eũ vos ⁊ cru
cifigite‖ Ego eñ nõ iuenio in eo cãm.

Rñderũt ei iudei: Nos legẽ habemꝰ et B
ẜm legẽ debet mori qꝛ filiũ dei se fecit
‖ Cũ ꝙ audisset pilatꝰ hũc ẜmonẽ magꝭ Mat.27.b
timuit. Et igressus ẽ ꝑtoriũ iteꝝ: ⁊ di- Mar.15.a
cit ad iesũ: Uñ es tu? Jesus aũt rñsum Lu.23.a
nõ dedit ei. Dicit ꝙ ei pilatꝰ: Mihi nõ
loq̃ris? Nescis qꝛ ꝑtãtẽ habeo crucifi-
gere te: ⁊ ꝑtãtẽ habeo dimittere te? Rñ
dit iesus. Nõ haberes ꝑtãtẽ aduũ me
vllã nisi tibi datũ esset desuꝑ. Propte-
rea q̃ me tradidit tibi: maiꝰ pctm̃ hʒ.
Et exinde q̃rebat pilatꝰ dimittere eũ:
Judei aũt clamabãt dicẽtes: Si hunc
dimittis nõ es amicꝰ cesarꝭ. Ois ei q̃ C
se regẽ facit ꝯdicit cesari. Pilatꝰ ãt cũ
audisset hos ẜmones: adduxit foras ie
sũ: ⁊ sedit ꝓ tribunali i loco q̃ dicitꝭ li
chostratos hebraice ãt gabatha. Erat
aũt parasceue pasce hora q̃si sexta: ⁊ di
cit iudeis. Ecce rex vester‖ Illi aũt cla Mar.15.b
mabãt: Tolle: tolle: crucifige eũ. Dicit Lu.23.c
eis pilatꝰ: Regẽ vrm crucifigã? Rñde-
rũt põtifices: Nõ habemꝰ regẽ nisi ce-
sarẽ. Tũc ꝙ tradidit eis illũ vt crucifi-
geretꝭ‖ Susceperũt ãt iesũ ⁊ eduxerũt eũ Mat.27.d
Et baiulãs sibi crucẽ exiuit i eũ q̃ dici Mar.15.b
tur caluarie locũ. Hebraice aũt golga- Lu.23.d
tha. Ubi crucifixerũt eũ ⁊ cũ eo alios D
duos hinc ⁊ hinc: mediũ ãt iesũ‖ Scri- Mat.27.e
psit ãt ⁊ titulũ pilatꝰ ⁊ posuit suꝑ cru- Lu.23.e
cẽ‖ Erat ãt scriptũ. Jesus nazarenꝰ rex Mar.15.c
iudeoꝝ. Hũc ꝙ titulũ multi iudeoꝝ le Mat.27.c
gerũt: qꝛ ꝓpe ciuitatẽ erat locꝰ vbi cru Mar.15.c
cifixꝰ ẽ iesus. Et erat scriptũ hebraice: Lu.23.e
grece ⁊ latine. Dicebãt ꝙ pilato põtifi-
ces iudeoꝝ. Noli scribere rex iudeoꝝ:
ſʒ qꝛ ipe dixit: rex sũ iudeoꝝ. Rñdit pi-
latꝰ. Qđ scripsi scripsi.‖ Milites ꝙ cũ Mat.27.d
crucifixissent eũ: acceperũt vestimenta Mar.15.d
eiꝰ: ⁊ fecerũt q̃ttuor ꝑtes vnicuiꝗ mi- Lu.23.e
liti ꝑtẽ ⁊ tunicã. Erat aũt tunica incõ
sutilis: desuꝑ ꝯtextã ꝑ totũ. Dixerũt ꝙ
ad iuicẽ. Nõ scindamꝰ eã ſʒ sortiamur
de illa cuiꝰ sit. Ut scriptura impleretꝭ di- E
cẽs‖ Partiti sũt vestimẽta mea sibi: ⁊ i Ps.21.
vestẽ meã miserũt sortẽ. Et milites q̃-
dẽ hec fecerũt. Stabãt ãt iuxͣ crucẽ ie-
su mrͣ eiꝰ: ⁊ soror mrͣis eiꝰ: maria cleo-
phe ⁊ maria magdalene. Cũ vidisset ꝙ
iesus matrẽ ⁊ discipulũ stãtẽ quẽ dili-
gebat dic̃ mrͣi sue: Mulier: ecce filiꝰ tu
us. Deinde dicit discipulo. Ecce matꝭ
tua. Et ex illa hora accepit eã discipulꝰ
i suã. Postea sciẽs iesus qꝛ oia cõsumã

F ta sūt: vt ꝯsumaret scriptura dicit. Si
Mat.27.f tio. Uas aūt erat positū aceto plenū.
Mar.15.c Illi ergo spōgiam plenā aceto hysopo
Lu.23.e circūponētes obtulerūt ori ei⁹. Cū ergo
Mat.27.f accepisset iesus acetū dixit: Cōsūmatū
Mar.15.d ē || Et iclinato capite tradidit spm̄. Iu-
Lu.23.f dei ergo qm̄ parasceue erat vt nō rema
nerēt i cruce corpa sabbato. Erat eni
magn⁹ dies illa sabbati rogauerūt pi-
latū vt frāgerent eoꝝ crura ⁊ tolleren
tur. Uenerūt ergo milites: ⁊ p̄mi q̄dem
fregerūt crura ⁊ alteri⁹ q̄ crucifix⁹ ē cū
eo. Ad iesū aūt cū venissent vt viderūt
eū iā mortuū nō fregerūt ei⁹ crura: sed
vn⁹ militū lācea lat⁹ ei⁹ aperuit: ⁊ ꝯti
nuo exiuit sāguis ⁊ aq̄. Et q̄ vidit testi
moniū ꝑhibuit ⁊ veꝝ testimoniū ei⁹.
Et ille scit q͛ vera dicit vt ⁊ vos creda
G tis. || Facta sūt ei hec vt scriptura iple-
Exo.12.g ret. Os nō cōminuetis ex eo. Et iterū
Nume.9.b alia scptura dicit || Uidebūt i quē trās-
Zach.12.c fixerūt. || Post hec āt rogauit pilatū io
Mat.27.g seph ab arimathia eo q̄ eēt discipul⁹ ie
Mar.15.d su: occult⁹ aūt ꝑpt metū iudeoꝝ vt tol
Lu.23.g leret corp⁹ iesu. Et ꝑmisit pilat⁹. Ue-
S.3.a.et.7.g nit ergo ⁊ tulit corp⁹ iesu || Uenit autē
⁊ nicodem⁹ q̄ venerat ad iesū nocte p̄-
mū ferēs mixturā mirrhe ⁊ aloes q̄si
Mat.27.g libras cētū || Acceperūt āt corp⁹ iesu et
Mar.15.d ligauerūt eū lintheis cū aromatib⁹: si
Lu.23.g cut mos ē iudeis sepelire. Erat aūt in
loco vbi crucifixus ē hort⁹: ⁊ in horto
monumētū nouū i q̄ nōdū quisꝙ posi
t⁹ erat. Ibi ergo ꝑpt parasceuē iudeo-
rū q͛ iux͠ erat monumētū: posuerūt iesū.

A
Mat.28.g
Mar.15.a
Lu.24.a
Una aūt sabbati maria ma XX
gdalene venit mane cū adhuc
tenebre eēnt ad monumētū: ⁊ vi
dit lapidē sublatū a monumēto Cucur
rit ḡ ⁊ venit ad simonē petrū ⁊ ad aliū
discipulū quē amabat iesus: ⁊ dicit ill.
Tulerūt dn̄m de monumēto: ⁊ nesci-
m⁹ vbi posuerūt eū. Exijt ḡ petr⁹ ⁊ il-
le ali⁹ discipul⁹ ⁊ venerūt ad monumē
tū. Currebāt aūt duo simul: ⁊ ille ali⁹
discipul⁹ p̄cucurrit citi⁹ petro: ⁊ venit
B prim⁹ ad monumētū. Et cū se inclinas
set vidit posita lintheamina: nō tn̄ in-
troiuit. Uenit ḡ simō petr⁹ sequēs eū:
⁊ introiuit i monumētū. Et vidit lin-
theamina posita ⁊ sudariū q̄d fuerat
sup caput ei⁹ nō cū lintheaminib⁹ po
situ: sz separatim iuolutū in vnū locū.
Tūc ergo introiuit ⁊ ille discipulus q̄

venerat prim⁹ ad monumētū: ⁊ vidit ⁊
credidit. Nōdū ei sciebāt scripturā q͛ C
oportuit eū a mortuis resurgere. Abie
rūt ergo iterū discipuli ad semetipos.
Maria āt stabat ad monumētū foris
plorās. Dū ergo fleret iclinauit se ⁊ ꝓ
spexit in monumentū. || Et vidit duos Act.1.b
angelos i albis sedētes: vnū ad caput
⁊ vnū ad pedes: vbi positum erat cor
pus iesu. Dicūt ei illi: Mulier q̄d plo-
ras? Dicit eis. Quia tulerūt dn̄m meū
⁊ nescio vbi posuerūt eū. Hec cū dixis-
set cōuersa ē retrorsū: ⁊ vidit iesum stā
tē: ⁊ n̄ sciebat q͛ iesus ē. Dicit ei iesus
Mulier q̄d ploras. Quem q̄ris. Illa ex D
istimās q͛ hortulan⁹ eēt: dicit ei. Dn̄e
si tu sustulisti eū dicito mihi vbi posui
sti eū: ⁊ ego eū tollā. Dic̄ ei iesus. Ma
ria. Cōuersa illa dicit ei: Rabboni: q̄d
dicit magister. Dicit ei iesus: Noli me
tāgere. Nōdū ei ascēdi ad patrē meū
Uade aūt ad frēs meos ⁊ dic eis. Ascē
do ad patrē meū ⁊ patrē vestrū: deum
meū ⁊ deū vr̄m: Uenit maria magdale E
ne annūciās discipulis q͛ vidi dn̄m. et
hec dixit mihi || Cū ergo sero esset die il- Lu.24.f
lo vna sabbatoꝝ et fores essent clause
vbi erāt discipuli cōgregati ꝑpt metū
iudeoꝝ: venit iesus ⁊ stetit i medio et
dixit eis: Pax vobis. Et cū hec dixisset I.eo.f
ondit eis man⁹ ⁊ lat⁹. Gauisi sūt ergo
discipuli viso dn̄o. Dixit ergo eis iterū
Pax vob. Sicut misit me pater: ⁊ ego
mitto vos. Hec cū dixisset insufflauit
⁊ dicit eis. Accipite spm̄ sctm̄ || Quorū Mat.18.b
remiseritis pctā remittunt eis: ⁊ quoꝝ F
retinueritis retēta sūt. Thomas autē
vn⁹ ex duodecim q̄ dicit didym⁹ non
erat cū eis qn̄ venit iesus. Dixerūt er-
go ei alij discipuli. Uidim⁹ dn̄m. Ille
aūt dixit eis: Nisi videro i manib⁹ ei⁹
fixurā clauoꝝ: ⁊ mittā digitū meū i lo
cū clauoꝝ: ⁊ mittā manū meā i lat⁹ ei⁹
nō credā. Et post dies octo iteꝝ erant
discipuli ei⁹ int⁹ ⁊ thomas cū eis. Ue-
nit iesus ianuis clausis: ⁊ stetit in me-
dio: ⁊ dixit eis. Pax vobis. Deinde di- G
cit thome. Infer digitū tuū huc: ⁊ vide
man⁹ meas ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte i
lat⁹ meū ⁊ noli esse incredulus sz fidel
Rn̄dit thomas ⁊ dixit: Dn̄s me⁹ ⁊ de⁹
meus. Dicit ei iesus. Quia vidisti me
thoma credidisti bti q̄ nō viderūt ⁊ cre
diderūt. || Multa q̄dē ⁊ alia signa fecit I.21.g

iesus in ꝯspectu discipuloꝝ suoꝝ q̄ nō
sūt scripta ī libro hoc. Hec aūt scripta
sūt vt credat qꝛ iesus ē filius dei:ꝛ vt
credētes vitā habeat ī noīe ei⁹. XXI
A Ostea māifestauit se iteꝝ iesus
P ad mare tyberiadis. Manifesta
uit aūt sic. Erāt simul simō pe-
trus ꝛ thomas q̇ dicit̄ didym⁹ ꝛ natha
nael q̇ erat a chana galilee:ꝛ filij zebe-
dei:ꝛ alij ex discipulis eius duo. Dicit
eis simō petr⁹. Uado piscari. Dicūt ei.
Lu.5.a Uenim⁹ ꝛ nos tecū‖Et exierūt ꝛ ascē-
derūt ī nauim:ꝛ illa nocte nihil prēdi
B derūt. Mane aūt iā facto stetit iesus ī
litore:nō tn̄ cognouerūt: discipuli qꝛ
iesus ē. Dicit ergo eis iesus: Pueri nūq̇d
pulmētariū habet? Rn̄derūt ei: Non.
Dicit eis. Mittite ī dexterā nauigij re
te:ꝛ inuenietis. Miserūt ergo:ꝛ iā nō va
lebāt illud trahere p̄ multitudīe pisci-
um. Dicit ergo discipul⁹ ille quē dili-
gebat iesus petro. Dn̄s ē. Simō petr⁹
cū audisset qꝛ dn̄s est:tunica succinxit
se. Erat eī nud⁹:ꝛ misit se ī mare. Alij
C aūt discipuli nauigio venerūt. Nō eīn
lōge erāt a tra:sꝫ q̄si cubitis ducētis tra
Lu.24.f hētes rete piscium. Ut ergo descēderūt ī trā
viderūt prunas positas ꝛ piscē suppo-
sitū:ꝛ panē. Dicit eis iesus: Afferte de
piscib⁹ q̇s prendidistis nūc. Ascēdit si
mon petr⁹:ꝛ traxit rete ī trā plenū ma
gnis piscib⁹ cētū q̇nquagītatrib⁹. Et
D cū tāti eēnt:nō est scissū rete. Dicit eis
iesus. Uenite prādete. Et nemo aude-
bat discūbētiū interrogare eū tu quis
Lu.24.f es:scietes qꝛ dn̄s ē. ‖Et venit iesus et
accepit panē:ꝛ dabat eis: ꝛ piscē silr.
Hoc iā tertio manifestat⁹ ē iesus disci
pulis suis cū surrexisset a mortuis. Cū
ergo prādidissent:dixit simōi petro ie-
sus. Simō iohānis diligis me pl⁹ his
Dicit ei. Etiā dn̄e:tu scis qꝛ amo te Di
E cit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei ite-
rū. Simō iohānis diligis me? Ait illi:
Etiā dn̄e tu scis qꝛ amo te. Dicit ei ite
rū. Pasce agnos meos. Dicit ei tertio.
Simon iohānis amas me? Cōtristat⁹
ē petr⁹:qꝛ dixit ei tertio amas me:ꝛ di
xit ei. Dn̄e tu oīa nosti:tu scis qꝛ amo
te. Dicit ei: Pasce oues meas. Amen
amē dico tibi cū eēs iunior cingebas
F te ꝛ ambulas vbi volebas. Cū āt senue
ris:extēdes man⁹ tuas:ꝛ ali⁹ te cinget
ꝛ ducet quo tu nō vis. Hoc āt dixit si-
gnificās q̄ morte clarificaturus eēt deū.
Et cū hoc dixisset: dicit ei. Seq̄re me.
Cōuersus petr⁹ vidit illū discipulū quē
diligebat iesus sequētē‖q̇ ꝛ recubuit ī S.13.c
cena sup pect⁹ ei⁹:ꝛ dixit: Dn̄e q̇s est q̇
tradet te? Hūc ergo cū vidisset petr⁹:di
cit iesu: Dn̄e:hic aūt q̇d? Dicit ei iesus
Sic eū volo manere donec veniā Quid G
ad te: Tu me seq̄re. Exijt ergo s̄mo iste
inter frēs:qꝛ discipulus ille nō morit̄.
Et non dixit ei iesus:non morit̄: sꝫ sic
volo eū manere donec veniā: q̇d ad te
Hic ē discipul⁹ ille q̇ testimoniū phi-
bet de his:ꝛ scripsit hec. Et scim⁹ qꝛ ve
rū est testimoniū ei⁹. Sūt aūt ꝛ alia mlt
ta q̄ fecit iesus q̄ si scribant̄ p singula
nec ip̄m arbitror mūdū cape posse eos
qui scribendi sunt libros.

Explicit euāgeliū s̄m Johānē. Inci
pit p̄fatio scti Hieronymi ī oēs epl'as
Rimū q̄rit̄:q̄- (scti Pauli.
P re post euāgelia q̄ supplemen
tū legis sūt ꝛ ī q̇b⁹ nobis ex-
empla ꝛ p̄cepta viuēdi plenis
sime digesta sūt: voluerit apl's has epi
stolas ad singulas eccl'ias destinare.
Hac aūt cā factū videt̄. vt. s. initia na-
scētis eccl'ie nouis causis existētib⁹ p̄-
ueniret ꝛ vt p̄ntia atq̧ oriētia reseca-
ret vitia:ꝛ post futuras excluderet q̄-
stiones:exēplo p̄phetaꝝ q̇ post editā le
gē moysi in q̄ oīa dei mādata legebāt̄
nihilomin⁹ tn̄ doctrina sua rediuiua
semp ppl'i cōpressere pctā:ꝛ p̄pt exēplū
viuēdi libros ad nr̄am etiā memoriā
trāsmiserūt. Deinde q̄rit̄. Cur nō am
pli⁹ q̄ decē epl'as ad eccl'ias scripserit.
Decē sūt ei cū ea q̄ dicit̄ ad hebreos.
Nā reliq̄ q̄ttuor ad discipulos specia-
liter sūt porrecte. Ut ōnderet nouū nō
discrepare a veteri testamēto:ꝛ se ꝯ le-
gē nō facere moysi ad numerū primo-
rū decalogi mādatoꝝ suas epl'as desti
nauit: Et quot ille p̄ceptis a pharaōe i-
stituit liberatos:totidē hic epl'is a di-
aboli ꝛ idolatrie s̄uitute edocet acq̇si
tos. Nā ꝛ duas tabulas lapideas duo
rū testamētoꝝ figurā habuisse viri eru
ditissimi tradiderunt. Epistolā sane q̄
ad hebreos scribit̄ quidā pauli nō eē
cōtendūt:eo ꝙ nō sit ei⁹ nomīe titula
ta:ꝛ p̄pter sermonis stiliq̧ distantiā:
sed aut barnabe iuxta tertullianū: aut
luce iuxta quosdā: vel certe clemētis di-

ſcipuli aploꝝ ⁊ epi romane eccle poſt
aplos ordinati. Quib⁹ rńdēdū ē: ſi ꝑ-
pterea pauli nō erit: q2 ei⁹ nō hꝫ nomē
ꝙ nec alicui⁹ erit: q2 nullus noīe titu-
lat. Qđ ſi incōueniēs abſurdū q3 ē: ip-
ſius magis eē credēda ē q̄ tāto doctri
ne ſue fulget eloq̄o. Sꝫ qm̄ apud he-
breoꝝ ecclias q̄ſi deſtructor legis falſa
ſuſpitione habebat: voluit tacito noīe
de figuris legis ⁊ veritate chriſti red-
dere rōnē: ne odiū noīs in frōte ꝑtitu-
lati vtilitatē excluderet lectiōis. Non
eſt ſane mirū ſi eloquētior videat i ꝓ-
prio id ē hebreo q̄3 i ꝑegrino. i. i greco
q̄ cetere eple ſūt ſcripte ſmone. Mouet
etiā quoſdā q̄re romanoꝝ epla i primo
ſit poſita: cū eā nō primo ſcriptā rō ma
nifeſtet. Nā hāc ſe ꝓficiſcētē hieroſo-
lymā ſcripſiſſe teſtat cū corinthios et
alios iā ante vt miniſteriū qđ ſecū por
tatur⁹ erat colligerēt: lris ad hortat⁹
ſit. Vn̄ ⁊ itelligi q̄dā volūt ita oēs epi
ſtolas ordinatas: vt prima poneret q̄3
uis poſterior fuit deſtinata vt ꝑ ſingu
las eplas gradib⁹ ad ꝑfectiora venire
tur. Romanoꝝ nāq3 pleriq3 tā rudes
erāt: vt nō itelligerēt dei ſe grā ⁊ nō ſu
is meritis eē ſaluatos: ⁊ ob h̄ duo iter
ſe ppli ꝯflictarēt. Idcirco illos indige-
re aſſerit corrigi: vitia gētilitat priora
cōmemorās. Corinthijs aūt iā dic ſcie
grām eē ꝯceſſam: ⁊ nō tā oēs increpat
q̄3 cur peccātes nō icrepauerūt: reꝑhē-
1. Cor. 5. a dit: ſicut ait: ‖ Audit iter vos fornica-
Ibidem. b tio. Et iter ‖ Cōgregat vob cū meo ſpi
ritu: tradere hmōi ſathane. In ſcđa vo
laudāt: ⁊ vt mag ab magis ꝓficiant
cōmonēt. Galathe vero iā nulli⁹ crimi
nis arguūt. niſi h̄ tm̄ q2 callidiſſimis
pſeudo aplis crediderūt. Epheſij ſane
nulla reꝑhēſione: ſꝫ multa laude ſunt
digni: q2 fidē aplicā ſuauerūt. Philip
pēſes etiā multo magis collaudant q̄
nec audire q̄dē falſos aplos voluerūt.
1. Teſſal. 2. c Theſſalonicēſes nihilomin⁹ i duab⁹
eplis oi laude ꝓſeq̄t: eo q2 nō ſolū fi-
dē in cōcuſſā ſuauerint ꝟitat: ſꝫ etiā
in ꝑſecutione ciuiū fuerint cōſtātes in
uēti. Coloſſenſes aūt tales erāt vt cum
ab aplo viſi corꝑaliter nō fuiſſent hac
Coloſ. 2. a laude digni haberēt ‖ Et ſi corꝑe inq̄t
abſens ſū: ſꝫ ſpū vobiſcū ſū gaudēs et
vidēs ordinē vrm. De hebreis vero q̄d
dicēdū ē? q̄rū theſſalonicēſes q̄ pluri-
mū laudati ſūt imitatores facti eē di-
cunt. Sicut ipe ait. ‖ Et vos frēs imi-
tatores facti eſtis ecclīarū dei q̄ ſunt i 1. Teſſ.
iudea. Eadē ei paſſi eſtis ⁊ vos a cōtri-
bulib⁹ vris: q̄ ⁊ illi a iudeis. Apud ip-
ſos q̄3 hebreos eadē cōmemorat dicēs
‖ Nā ⁊ vinct cōpaſſi eſt: ⁊ rapinā bo-
noꝝ vroꝝ cū gaudio ſuſcepiſt cogno Hebr.
ſcētes vos habere meliorē ⁊ manentē
Incipit ꝓlogus ſpecia (ſubſtātiā.
lis in epiſtolā ad Romanos.

R Omani ſūt q̄ ex iudeis ⁊ gēti
b⁹ crediderūt. Hi ſuꝑba cōtē
tiōe volebāt ſe alterutrū ſuꝑ
ponere. Nā iudei dicebant:
Nos ſum⁹ ppls dei q̄s ab initio dilex-
it ⁊ fouit: nos circūciſi ex genere abraā
ſctā deſcēdim⁹ ex ſtirpe ⁊ nor⁹ retro a-
pud iudeā tm̄ deus. Nos de egypto ſi-
gnis dei ⁊ ꝟtutib⁹ liberati: mare ſicco
ꝑtrāſiuim⁹ pede: cū inimicos nros gra
uiſſimi fluct⁹ inuoluerēt. Nobis pluit
māna dn̄s i deſto: ⁊ q̄ſi filijs ſuis cele-
ſte pabulū miniſtrauit. Nos die noctu
q3 in colūna nubis igniſq3 ꝓceſſit: vt
nob i inuio iter oſtēderet. Atq3 vt ce-
tera ei⁹ circa nos imēſa bn̄ficia tacea-
m⁹: nos ſoli digni fuim⁹ dei legē acci-
pere: ⁊ vocē dei loquētis audire eiuſq3
cognoſcere volūtatē. In q̄ lege nob ꝓ-
miſſus ē chriſt⁹: ad q̄s etiā ipe ſe veniſ
ſe teſtat⁹ ē dicēs ‖ nō veni niſi ad oues
q̄ ꝑierāt dom⁹ iſrl: cū vos canes poti⁹
q̄3 hoīes appellauerit. Equū ne ꝙ ē vt Mat. 15
idola hodie deſerētes q̄b⁹ ab initio de
ſeruiſtis nob cōparemini: ⁊ nō potius
in ꝓſelitorū locū ex legis autoritate ⁊
ꝯſuetudīe deputemini? Et hoc ipm nō
merebamini: niſi q2 larga ſꝑ dei clemē
tia voluit vos ad nraꝫ imitationē ad-
mittere. Gētes ēt ꝯ̄rio rńdebāt. Quā
to ei maiora ergo vos dei bn̄ficia nar-
raueritis: tāto maioris vos crimis re-
os eē mōſtrabitis. Semꝑ em̄ his oib⁹
extitiſtis ingrati. ‖ Nā ipis pedib⁹ q̄b⁹
aridū mare trāſiſtis: ludebat añ idola Exo. 14
la q̄ feciſtis: ⁊ ipo ore q̄ pauloante ob
necē aduerſarioꝝ dn̄o cātaueratis: ſi-
mulacra vob fieri popoſciſtis: ill ocul
q̄b⁹ venerādo deū i nube vel igne ꝯſpi
cere ſolebat: ſimulacra intuebamini.
Māna q̄3 vob faſtidio fuit: ⁊ ſemꝑ i de
ſto ꝯ dn̄m murmuraſt ad egyptū vn̄
vos manu valida eiecerat redire cupi-

Ro.14.D entes. Quid plura? ‖ Ita p̄res v̄ri cre-
bra ꝓuocatiõe dn̄m irritauerũt vt oẽs
ĩ heremo morerent̄: nec plus ex seniori
b⁹ eoꝝ ꝙ̄ duo hoies terrã repromissio-
nis itrarẽt. Sꝫ q̇d antiq̄ replicam⁹: cũ
etiã si illa mime fecisset deh̄ solo ne-
mo vos dignos venia iudicaret ꝙ do
minũ christũ ꝓpħaꝝ semꝑ voƀ vocib⁹
repromissũ nõ solũ suscipe noluist: sꝫ
etiam morte pessima ꝑemistis? Quẽ vt
nos cog̃uim⁹ stati credidim⁹: cũ noƀ
de eo antea nõ fuerit p̄dicatũ. Vñ ꝓba
tur ꝙ idolis s̄uiuim⁹: nõ obstinationi
mẽt: sꝫ ignorãtie deputãdũ. Qui ei co
gnitũ ilico sequimur: olim vtiq̄ seq̄re-
mur si antea cognouissem⁹ Sic ãt vos
de gener nobilitate iactat q̄si nõ mo
rũ imitatio magis ꝙ̄ carnalis natiui
tas filios vos faciat eẽ sctõꝝ. Deniq̄
esau et hilmael cũ de stirpe sint abrae
minime tñ ĩ filiȷ̃s reputãt̄. His taliter
altercãtib⁹: apl̄s se mediũ iterponens
ita ꝑtiũ dirimit q̄stiones vt neutrũ eo-
rũ sua iusticia salutẽ meruisse ꝯfirmet:
ambos ꝟo ppl̄os ⁊ sciẽter ⁊ grauit̄ de
liquisse. Iudeos q̇dẽ ꝙ ꝑ p̄uaricatiões
legis deũ inhonorauerint. Gẽtes vero
ꝙ cũ cognitũ de creatura creatorẽ vt
deũ debuerint venerari: gl̄iaꝫ ei⁹ ĩ ma
nu facta mutauerint simulacra. Vtros
q̄ etiã sil̄r veniã ꝯsecutos: eq̄les eẽ ve
rissima rõne demõstrat: p̄sertim cũ ĩ ea
dẽ lege p̄dictũ sit ⁊ iudeos ⁊ gẽtes ad
christi fidẽ vocãdos eẽ ostẽdat. Quã-
obrẽ vicissim eos humiliãs ad pacẽ et
cõcordiam cohortatur.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumẽtũ.

R Omani sũt ꝑtis italie. Hi p̄uen
ti sunt a falsis apl̄is: ⁊ sub noie
dñi nr̄i iesu christi ĩ legẽ ⁊ ꝓphe
tas erãt inducti. Hos reuocat apl̄s ad
verã ⁊ euãgelicã fidẽ: scribẽs eis a co-
Explicit argumẽtũ. Incipit (rintho.
epl̄a bt̄i pauli apl̄i ad Romanos. Ca. I

A P Aulus seruus
iesu christi vocat⁹ apl̄s:
segregat⁹ ĩ euãgeliũ dei
qḋ añ ꝓmiserat ꝑ ꝓphe
tas suos ĩ scriptur sctĩs de filio suo q̇
fact⁹ ẽ ei ex semine dd̄ s̄m carnẽ: q̇ p̄-
destinat⁹ ẽ fili⁹ dei ĩ ꝟtute s̄m spũ sã
ctificatiõis ex resurrectiõe mortuoꝝ ie
su christi dñi nr̄i ꝑ quẽ accepim⁹ grãꝫ
⁊ apostolatũ ad obediẽdũ fidei in oĩb⁹
gẽtib⁹ ꝓ noĩe ei⁹ ĩ q̇b⁹ estis ⁊ vos voca
ti iesu christi: oĩb⁹ q̇ sũt rome dilectis
dei vocatis sctĩs. Grã voƀ ⁊ pax a deo
p̄re ⁊ dño nr̄o iesu christo. Primũ q̇dẽ
grãs ago deo meo ꝑ iesũ christũ ꝓ om
nib⁹ voƀ: q̄ꝛ fides v̄ra annũciat̄ ĩ vni-
uerso mũdo. ‖ Testis ei mihi ẽ de⁹ cui 2. Timo. I. a
s̄uio ĩ spũ meo ĩ euãgelio filȷ̃ ei⁹: ꝙ si-
ne ĩtermissione memoriã v̄ri facio sp̄ ĩ
orõnib⁹ meis: obsecrãs si q̄ mõ tandẽ
aliq̄ñ ꝓsperũ iter habeã in voluntate
dei veniẽdi ad eos. Desidero ei vide- B
re vos vt aliq̇d ĩpartiar voƀ grẽ spirita
lis ad cõfirmãdos vos: id ẽ simul ꝯso-
lari ĩ voƀ ꝑ eã q̄ inuicẽ ẽ fidem v̄ram
atq̄ meã. Nolo aũt vos ignorare frẽs
q̄ꝛ sepe ꝓposui venire ad vos: ⁊ ꝓhibi-
t⁹ sũ vsq̄ adhuc: vt aliquẽ fructũ ha-
beã ĩ voƀ sicut ⁊ in ceteris gẽtib⁹. Gre
cis ac barbaris: sapiẽtib⁹ ⁊ insipiẽtib⁹
debitor sũ: itaq̄ qḋ ĩ me ꝓmptũ ẽ ⁊ vo
bis qui rome estis euangelizare. Non
ei erubesco euãgeliũ. Virt⁹ ei dei ẽ in
salutẽ oĩ credenti: iudeo primũ ⁊ gre-
co. Iusticia ei dei ĩ eo reuelat̄ ex fide ĩ
fidẽ: sicut scriptũ ẽ. ‖ Iust⁹ ãt ex fide vi Abacuc. 2. a
uit. Reuelat̄ ei ira dei de celo suꝑ oẽm Heb. 10. g
ĩpietatẽ ⁊ iniusticiã hoim eoꝝ q̇ veri-
tatẽ dei in iniusticia detinẽt: q̄ꝛ qḋ no
tũ ẽ dei: manifestũ ẽ ĩ illis. De⁹ ei illis C
manifestauit. Inuisibilia ei ip̄i⁹ a crea
tura mũdi ꝑ ea q̄ facta sũt ĩtellecta cõ
spiciunt̄: sempit̄na q̄ꝫ ei⁹ virt⁹ ⁊ diui-
nitas: ita vt sint inexcusabiles. Quia
cũ cognouissent deũ: nõ sicut deũ glo-
rificauerũt aut grãs egerũt: sꝫ euanue
rũt ĩ cogitationib⁹ suis: ⁊ obscuratũ ẽ
insipiẽs cor eoꝝ. ‖ Dicẽtes ei se eẽ sapi 1. Coꝝ. 3.
entes: stulti facti sũt. Et mutauerũt glo Eph. 4. d
riã ĩcorruptibilis dei ĩ sil̄itudinẽ ima-
ginis corruptibil̄ hois: ⁊ volucrũ ⁊ q̇-
drupedũ ⁊ s̄pentiũ. Propt̄ qḋ tradidit
illos de⁹ ĩ desideria cordis eoꝝ ĩ imun
diciã: vt cõtumelȷ̃s afficiãt corꝑa sua
ĩ semetip̄is. Quia cõmutauerũt ꝟita-
tẽ dei ĩ mẽdaciũ: ⁊ coluerũt ⁊ s̄uierũt
creature poti⁹ ꝙ̄ creatori: ‖ qui ẽ bñdi I. 9. a
ct⁹ ĩ secula amẽ. Propterea tradidit il
los de⁹ ĩ passiões ignominie. Nã femi D
ne eoꝝ ĩmutauerũt naturalẽ vsũ in eũ
vsũ q̇ ẽ ꝯ naturã. Sil̄r ãt ⁊ masculi re
licto naturali vsu femine: exarserũt in
desiderȷ̃s suis ĩ inuicẽ: masculi ĩ ma-

sculos turpitudinē opantes: ⁊ merce-
dē quā oportuit erroris suis i semetip
sis recipiētes. Et sicut nō ꝓbauerunt
deū hr̄e i noticia: tradit illos deꝰ i re-
probū sensū vt faciāt ea q̄ nō ꝯueniūt:
repletos oi iniq̄tate: malitia: fornicatio
ne: auaritia: neq̄tia: plenos iuidia: ho-
micidijs: cōtētiōe: dolo: malignitate su
surrones: detractores: deo odibiles: cō
tumeliosos: supbos: elatos: inuētores
maloꝝ: parētibꝰ nō obediētes: insipiē
tes: i cōpositos: sine affectione: absq̄
federe: sine misericordia. Qui cū iustici
am dei cognouissent: nō itellexerūt: qm̄
q̄ talia agūt: digni sūt morte: nō solū q̄
ea faciūt: sꝫ etiā q̄ cōsentiūt faciētibꝰ.
A Ropter qḋ in excusabilis es II
Mat.7.a P o hō ois q̄ iudicas. ‖ In q̄ ei al-
terū iudicas teipm̄ cōdemnas.
Eadē ei agis q̄ iudicas. Scimꝰ ei qm̄
iudiciū dei est ꝑm vitatē i eos q̄ talia
agūt. Existimas āt hoc o hō q̄ iudicas
eos q̄ talia agūt ⁊ facis ea: q̄ tu effu-
gies iudiciū dei? An diuitias bonita-
tis eiꝰ ⁊ patie ⁊ lōganimitatꝭ ꝯtēnis?
Ignoras qm̄ benignitas dei ad pniaꝫ
te adducit. Scdm aūt duritiā tuā ⁊ i-
penitēs cor thesaurizas tibi irā in die
Mat.16.d ire ⁊ reuelatiōis iusti iudicij dei ‖ q̄ red
B dit vnicuiq̄ ꝑm opa eiꝰ. His q̄dē qui
ꝑm patiam boni opis gl̄iam ⁊ honorē
⁊ icorruptionē q̄rētibꝰ vitā eťnā. His
aūt q̄ sūt ex cōtētiōe ⁊ q̄ nō acq̄escunt
veritati credūt aūt iniq̄tati: ira ⁊ indi
gnatio: tribulatio ⁊ āgustia i oēm ani
mā hois opantis malū: iudei primū et
Eph.6.b greci. Gl̄ia aūt ⁊ honor ⁊ pax oi opan-
Col.3.d ti bonū: iudeo primū ⁊ greco. ‖ Nō ei ē
Act.10.f acceptio ꝑsonarū apud deū. Quicūq̄
Jaco.2.b ei sine lege peccauerūt: sine lege ꝑibūt
1.Pe.1.c Et q̄cūq̄ i lege peccauerūt ꝑ legē iudi
Mat.7.c cabūť. ‖ Nō ei auditores legꝭ iusti sunt
Jaco.1.d apud deū: sꝫ factores legis iustificabū
C tur. Cū ei gētes q̄ legē nō hn̄t naturali
ter ea q̄ legꝭ sunt faciūt eiusmōi legem
nō habētes ipi sibi st lex: q̄ ondūt opꝰ
legis scptū i cordibꝰ suis testioniū red
dēte ill' cōscia ipoꝝ ⁊ iter se inuicē co-
gitationū accusantiū aut etiā defendē
tiū: i die cū iudicabit deꝰ occulta hoiꝫ
ꝑm euāgeliū meū ꝑ iesū christū. Si aūt
tu iudeꝰ cognominarꝭ ⁊ req̄escꝭ i lege
⁊ gl̄iaris i deo: ⁊ nosti volūtatē eiꝰ: ⁊ ꝓ
bas vtiliora instructꝰ ꝑ legē: ꝯfidis te

ipm̄ eē ducē cecoꝝ: lumē eoꝝ q̄ i tene-
bris sūt: eruditorē insipiētiū: mgr̄m in
fantiū: hn̄tē formā scie ⁊ veritatꝭ i le-
ge. Qui ḡ aliū doces teipm̄ nō doces.
Qui p̄dicas nō furādū furaris. Qui di
cis nō mechādū mecharꝭ. Qui abomi-
naris idola sacrilegiū facis. Qui i lege D
gl̄iaris: ꝑ p̄uaricationē legꝭ deū iho-
noras ‖ Nomē ei dei ꝑ vos blasphema Ezech.
tur iter gētes: sic scptū ē. Circūcisio q̄-
dē ꝓdest si legē obꝑues: si āt p̄uarica-
tor legꝭ sis: circūcisio tua p̄putiū facta
ē. Si igit̄ p̄putiū iusticias legꝭ custo-
diat: nōne p̄putiū illiꝰ in circūcisionē
reputabit̄? Et iudicabit id qḋ ex natu
ra ē p̄putiū legē cōsumās te: q̄ ꝑ lr̄am
⁊ circūcisionē p̄uaricator legꝭ es. Nō
ei q̄ i maifesto iudeꝰ ē neq̄ q̄ i manife
sto i carne ē circūcisio: sꝫ q̄ i abscōdito
iudeꝰ ē: ⁊ circūcisio cordis i spū nō lr̄a
cuiꝰ laus nō ex hoibꝰ sꝫ ex deo ē. III
Q Uid ergo ampliꝰ iudeo ē: aut q̄ A
vtilitas circūcisiōis? Multū ꝑ
oēm modū. Primū q̄dē: q2 cre-
dita sūt ill' eloquia dei. Quid ei si q̄dā
illoꝝ nō crediderūt? Nūq̄d icredulitas
illoꝝ fidē dei euacuauit? Absit ‖ Est āt Jo.3.
deꝰ verax ‖ ois āt hō mēdax: sicut scptū Ps.115
ē ‖ vt iustificeris i ꝑmonibꝰ tuis ⁊ vin Ps.50
cas cū iudicaris. Si aūt iniq̄tas nr̄a
iusticiā dei cōmēdat: q̄d dicemꝰ. Nun-
q̄d iniquꝰ ē deꝰ q̄ infert irā? Scdm ho
minē dico. Absit. Alioq̄n quō iudica-
bit deꝰ hūc mūdū? Si ei veritas dei in
meo mēdatio abūdauit i gl̄iam ipius B
q̄d adhuc ⁊ ego tāq̄ pctōr iudicor: ⁊ nō
sic blasphemamur: ⁊ sic aiūt q̄dā nos
dicere: faciamꝰ mala vt veniāt bona?
Quoꝝ dānatio iusta ē. Quid ergo. Pre
cellimꝰ eos? Neq̄q̄. Causati ei sumꝰ iu
deos ⁊ grecos oēs sub pctō esse: sicut
scriptū ē. ‖ Quia nō ē iustꝰ q̄sq̄: nō est Ps.13
intelligēs: nō ē req̄rēs deū. Oēs decli-
nauerūt simul: inutiles facti sūt: nō ē
q̄ faciat bonū: nō ē vsq̄ ad vnū. ‖ Se- Ps.5
pulchrū patēs est guttur eoꝝ: linguis
suis dolose agebāt: venenū aspidū sub
labijs eorum. Quoꝝ os maledictiōe ⁊ C
amaritudie plenū ē: veloces pedes eo-
rū ad effūdendū sāguinē. Cōtritio ⁊ in
felicitas i vijs eoꝝ: et viā pacis nō co-
gnouerūt: nō ē timor dei aū oculos eo
rū. Scimꝰ āt: qm̄ q̄cūq̄ lex loquit̄: his
q̄ i lege sūt loq̄t̄. Ut oē os obstruat̄ et

Gal.2.b subditꝰ fiat oīs mūdus deo:qꝛ ex opi-
bꝰ legꝭ nō iustificabit oīs caro corā il
lo. Per legē ei cognitio pcti. Nūc āt si
ne lege iusticia dei manifestata ē:testi
ficata a lege ⁊ ꝓphetꝭ. Iusticia āt dei p
fidē iesu christi:i oēs ⁊ sup oēs q̄ cre-
dūt i eū. Nō ei ē distinctio. Oēs ei pec-
D cauerūt:⁊ egēt glīa dei. Iustificati gra
tis p grāz ipiꝰ p redēptionē q̄ ē i chri
sto iesu:quē ꝓposuit deꝰ ꝓpitiatorē p
fidē i sāguine ipiꝰ ad ostēsionē iusticie
su ꝓpt remissionē p̄cedētiū delictoꝝ i
sustētatiōe dei: ad ostēsiōez iusticie eiꝰ
i h̄ tpe:vt sit ip̄e iustꝰ ⁊ iustificās eū q̄
ex fide ē iesu christi Ubi ē ergo glīatio
tua? Exclusa ē. Per quā legē. Factorū
Nō. Sz p legē fidei. Arbitramur ei iu
stificari hoiez p fidē sine opibꝰ legis.
An iudeoꝝ deꝰ tm̄? Nōne ⁊ gētiū? Im
mo ⁊ gētiū. Qm̄ q̄dē vnꝰ ē deꝰ q̄ iusti-
ficat circūcisionē ex fide:⁊ p̄putiū p fi
dē. Legē ḡ destruimꝰ p fidē. Absit. Sz
B Uid ḡ di (legē statuimꝰ. IIII
q cemꝰ iuenisse abraā p̄rem nr̄m
ſm carnē? Si em̄ abraā ex opi
bꝰ legꝭ iustificatꝰ ē:hz glīam:sz nō apō
Gen.15.b deū. Quid em̄ dicit scptura. ‖ Credidit
Gal.3.a abraā deo ⁊ reputatū ē illi ad iusticiā
Jaco.2.d Ei āt q̄ opat merces n̄ iputat ſm gra
tiā:sz ſm debitū. Ei vo q̄ nō opat:cre
denti āt i eū q̄ iustificat ipiū: reputat
fides eiꝰ ad iusticiā ſm ꝓpositū grē dei
sicut ⁊ dd̄ dicit beatitudinem hois cui
Ps.31. deꝰ accepto fert iusticiā sine opibꝰ ‖ Be
ati q̄rū remisse sūt iniq̄tates: ⁊ q̄rū te-
cta sūt pctā. Beatꝰ vir cui nō imputa-
B uit dn̄s pctm̄. Beatitudo ergo hec in
circūcisiōe tm̄ manet:an etiā i p̄putio
Dicimꝰ ei qꝛ reputata ē fides abrae ad
iusticiā. Quō ergo reputata ē? In cir-
cūcisiōe:an i p̄putio? Nō i circūcisione
sz i p̄putio. Et signū accepit circūcisio
nis signaculū iusticie fidei q̄ est i p̄pu-
tio:vt sit pat oīm credentiū p p̄putiū
vt reputet ⁊ illis ad iusticiā. Et sic pa
ter circūcisiōis:nō his tm̄ q̄ sūt ex circū
cisiōe sz ⁊ his q̄ sectāt vestigia fidei q̄
C ē i p̄putio p̄ris nr̄i abrae. Nō ei p legē
ꝓmissio abrae aut semi eiꝰ vt heres eēt
mūdi:sz p iusticiā fidei. Si ei q̄ ex lege
heredes sūt:exinanita ē fides: abolita
ē ꝓmissio. Lex ei irā opat. Ubi ei nō ē
lex nec p̄uaricatio. Ideo ex fide:vt ſm
grāz firma sit ꝓmissio oī semi. Nō ei q̄
ex lege ē solū:sz ⁊ ei q̄ ex fide ē abrae q̄
p̄r ē oīm nr̄m:sic̄ scptū ē ‖ Quia patrez Gen.17.a
mltaꝝ gētiū posui te añ deū cui credi et.18.c
disti:q̄ viuificat mortuos ⁊ vocat ea q̄ Ecci.44.c
nō sūt:tāq̄ ea q̄ sūt. Qui ꝯ spē i spē cre
didit:vt fieret p̄r mltarū gētiū: ſm qd
dictū ē ei. ‖ Sic erit semē tuū sic̄ stelle Gen.13.d
celi vt arena marꝭ. Et nō ifirmatꝰ ē in et.15.b D
fide nec ꝯsiderauit corpꝰ suū emortuū
cū iā fere centū eēt annoꝝ:⁊ emortuā
vuluā sare. In repromissiōe etiā dei n̄
hesitauit diffidētia sz cōfortatꝰ ē fide
dās glīaz deo:plenissime sciēs:qꝛ q̄cū-
q̄ ꝓmisit deꝰ potēs ē ⁊ facere. Ideo ⁊
reputatū est illi ad iusticiā. Nō est aūt
scriptū tm̄ ꝓpt ip̄m:qꝛ reputatū ē illi
ad iusticiā: sed ⁊ ꝓpter nos q̄bꝰ repu-
tabit credētibꝰ i eū: q̄ suscitauit iesum
christū dn̄m nr̄m a mortuis: q̄ traditꝰ
ē ꝓpter delicta nr̄a:⁊ resurrexit ꝓpter
iustificationē nr̄am. V
i Ustificati ergo ex fide pacē ha-
beamꝰ ad deū p dn̄m nr̄m iesū B
christū p quē hēmꝰ accessū p fidē i gra
tiā istā i q̄ stamꝰ ⁊ gloriamur i spe glīe
filioꝝ dei: Nō solū aūt:sz ⁊ glīamur in
tribulatiōibꝰ:sciētes qd tribulatio pa-
tiētiā opat: ‖ patiā āt ꝓbationē: ꝓba- Jaco.1.a
tio vo spem. Spes aūt nō cōfūdit qꝛ
charitas dei diffusa ē i cordibꝰ nr̄is p
spm̄ scm̄ q̄ datus ē nobis. Ut q̄d em̄
christꝰ cū adhuc infirmi eēmꝰ ſm tp̄s
ꝓ ipīs mortuꝰ ē? Uix ei ꝓ iusto q̄s mo
rit. Nā ꝓ bono forsitā q̄s audeat mo-
ri. Cōmēdat āt charitatē suā deꝰ i nob B
‖ qm̄ si cū adhuc pctōres eēmꝰ ſm tp̄s Heb.9.d
christꝰ ꝓ nobis mortuꝰ ē:mlto igit ma I.Pe.3.d
gis nūc iustificati i sāguine ipiꝰ salui
erimꝰ ab ira p ip̄m. Si ei cū iimici eē-
mꝰ:recōciliati sumus deo p mortē filij
eiꝰ mltomagꝭ recōciliati salui erimꝰ i
vita ipiꝰ. Nō solū aūt:sz ⁊ glīamur in
deo p dn̄m nr̄m iesū xp̄m p quē nūc re
cōciliationē accepimꝰ. Propterea sic̄ p
vnū hoīem i hunc mūdum intrauit:⁊
p pctm̄ mors.⁊ ita i oēs hoīes mors p
trāsijt:i q̄ oēs peccauert. Usq̄ ad legē
ei pctm̄ erat i mūdo. Peccatū aūt nō C
imputabat:cū lex nō eēt:sed regnauit
mors ab adā vsq̄ ad moysen: etiā in
eos q̄ n̄ peccauerūt i silitudinē p̄uari
cationis ade q̄ ē forma futuri. Sed nō
sicut delictū:ita ⁊ donū. Si ei vniꝰ de
licto multi mortui sunt:multo magis

gr̄a dei ⁊ donū ī gr̄a vnius hoīs iesu
christi: ī plures abūdauit. Et nō sicut
ꝑ vnū pctm̄: ita ⁊ donū. Nā iudiciū q̄-
dē ex vno in cōdēnationē: gr̄a aūt ex
multis delictꝭ in iustificationē. Si ei
vniꝰ delicto mors regnauit ꝑ vnū: mł
to magis abūdātiā gr̄e ⁊ donatiōis et
iusticie accipientes ī vita regnabūt ꝑ
D vnū iesū xp̄m. Igiꝛ sic ꝑ vniꝰ delictū ī
oēs hoīes ī cōdēnationē: sic ⁊ ꝑ vniꝰ
iusticiā ī oēs hoīes ī iustificatiōeꝫ vite
Sic ei ꝑ inobediētiā vniꝰ hoīs pctō-
res ꝯstituti sūt multi: ita ⁊ ꝑ vniꝰ obe-
ditionē iusti cōstituenꝛ multi. Lex aūt
subintrauit: vt abūdaret delictū. Ubi
aūt abūdauit delictū: supabūdauit et
gr̄a: vt sic regnauit pctm̄ ī morte: ita
⁊ gr̄a regnet ꝑ iusticiā ī vitā etnā: ꝑ ie
sum christū dn̄m nr̄m. VI
A q Uid ḡ dicemꝰ? Manebimꝰ ī pec
cato vt gr̄a abūdet? Absit Qui
Gal.3.d ei mortui sumꝰ pctō: quō adhuc viue-
mꝰ ī illo? An ignoratis fratres q: q̄cū
q̄ baptizati sumꝰ ī christo iesu: ī mor-
te ipius baptizati sumꝰ? Cōsepulti eni
sumus cū illo ꝑ baptismū ī mortē: vt
quō christꝰ surrexit a mortuis ꝑ gl̄iam
Eph.4.e pr̄is ‖ ita ⁊ nos ī nouitate vite ambule-
Colo.3.b mꝰ. Si ei cōplātati facti sumꝰ silitudi-
ni mortꝭ eiꝰ: simul ⁊ resurrectiōis eri-
mus. Hoc sciētes q: vetꝰ hō nr̄ simul
crucifixus ē vt destruaꝛ corpꝰ pcti: vt
B vltra nō ꝟuiamꝰ pctō. Qui ei mortuꝰ
est: iustificatꝰ ē a pctō. Si aūt mortui
sumꝰ cū christo: credimꝰ q: sił etiā viue
mꝰ cū illo: sciētes q̄ christꝰ resurgens
ex mortuis iā n̄ moriꝛ: mors illi vltra
nō dn̄abiꝛ. Q: ei mortuꝰ est pctō: mor-
tuꝰ ē semel: q̄ aūt viuit: viuit deo. Ita
⁊ vos existimate vos mortuos q̄dē esse
pctō: viuētes āt deo ī christo iesu. Nō
ḡ regnet pctm̄ in vr̄o mortali corꝑe: vt
C obediatis ꝯcupiscētijs eiꝰ. Sꝫ neq̄ ex
hibeatꝭ mēbra vr̄a arma iniq̄tatꝭ pec
cato: sꝫ exhibete vos deo tāq̄ ex mortu
is viuētes ⁊ mēbra vr̄a arma iusticie
deo. Pctm̄ ei vob̄ non dn̄abiꝛ: Nō eni
sub lege estis: sꝫ sub gr̄a. Quid ḡ? Pec-
cabimꝰ q̄m nō sumꝰ sub lege: sꝫ sub gr̄a
Absit: An nescitꝭ q̄m cui exhibetꝭ vos
seruos ad obediēdū: serui estis eiꝰ cui
obedistis: siue pcti ad mortē siue obe-
ditionis ad iusticiā? Grās aūt deo q̄
fuistis serui pcti: obedistis aūt ex cor-
de ī eā formā doctrine ī q̄ traditi estis
Liberati aūt a pctō ꝟui facti estis iusti D
cie. Humanū dico: ꝓpꝛ infirmitatem
carnis vr̄e. Sicut ei exhibuistis mem-
bra vr̄a seruire imūdicie ⁊ iniq̄tati ad
iniq̄tatē: ita nūc exhibete mēbra vr̄a
ꝟuire iusticie ī sctificationē. ‖ Cū ei ser- Joh.8
ui essetꝭ pcti: liberi fuistꝭ iusticie. ‖ Quē Esa.
ḡ fructū habuistis tūc ī illis: ī q̄bꝰ nūc Ezech.
erubescitꝭ. Nam finis illoꝝ mors est.
Nūc vero liberati a pctō: serui aūt fa-
cti deo: habetis fructū vr̄m ī sctificati
onē: finē vero vitā eternā. Stipendia
ei pcti mors: gr̄a aūt dei vita eterna: ī
christo iesu dn̄o nr̄o. VII
a N ignoratis fr̄es: scientibꝰ eni A
legē loquor: q: lex in hoīe dn̄a
tur quāto tp̄e viuit ‖ Nā q̄ sub viro est I.Cor
mulier: viuente viro alligata est legi.
Si autē mortuus fuerit vir eius: solu-
ta ē a lege viri. Igiꝛ viuēte viro voca
biꝛ adulꝛa: si fuerit cū alio viro: Si āt
mortuꝰ fuerit vir eiꝰ liberata ē a lege
viri: vt nō sit adultera: si fuerit cū alio
viro. Itaq̄ fr̄es mei ⁊ vos mortificati
estis legi ꝑ corpꝰ christi vt sitis alteriꝰ
q̄ ex mortuis resurrexit: vt fructificetꝭ
deo. Cū ei essemꝰ ī carne: passiōes pctō-
rū q̄ ꝑ legē erāt opabanꝛ ī mēbris no B
stris: vt fructificarēt morti: Nūc āt so-
luti sumꝰ a lege mortis in q̄ detineba-
mur: ita vt seruiamꝰ ī nouitate spūs ⁊
nō in vetustate lr̄e: Quid ergo dicemꝰ
Lex pctm̄ ē: Absit: Sꝫ pctm̄ nō cogno
ui nisi ꝑ legē. Nā cōcupiam nesciebā
nisi lex diceret ‖ Non cōcupisces. Occa Exo.
sione āt accepta: pctm̄ ꝑ mādatū opa- Deu.
tū ē ī me oēm cōcupiām. Sine lege ei
pctm̄ mortuū erat. Ego aūt viuebā si
ne lege aliq̄n. Sꝫ cū venisset mādatū:
pctm̄ reuixit. Ego aūt mortuꝰ sū ⁊ in-
uentū ē mihi mādatū qđ erat ad vitā:
hoc esse ad mortē. Nā pctm̄ occasione C
accepta ꝑ mādatū seduxit me ⁊ ꝑ illud
occidit. ‖ Itaq̄ lex q̄dē scta: ⁊ mādatū
sctm̄ ⁊ iustū ⁊ bonū. Qđ ergo bonū ē: I.Ti
mihi factū ē mors? Absit. Sꝫ pctm̄ vt
appareat pctm̄ ꝑ bonū opatū est mihi
mortē: vt fiat supra modū peccās pec-
catū ꝑ mādatū. Scimꝰ ei q: lex spirita
lis ē. Ego aūt carnał sū: venūdatꝰ sub
pctō. Qđ ei opor nō itelligo. Nō ei qđ
volo bonū: h̄ ago: sꝫ qđ odio malū: illđ
facio. Si aūt qđ nolo illud facio: cōsen

tlo legi qm̄ bona ē. Nūc āt iā nō ego
operor illud: sȝ qđ habitat i me pctm̄.
Scio em̄ qꝛ nō habitat i me h̄ ē i car-
ne mea bonū. Nā velle adiacet mihi:
D pficere āt bonū nō iuenio. Nō em̄ qđ
volo bonū h̄ facio: sȝ qđ nolo malū h̄
ago. Si āt qđ nolo illud facio: iā non
ego operor illud: sed qđ habitat in me
pctm̄. Inuenio igit̄ legē volenti mihi
facere bonuȝ: qm̄ mihi malū adiacet.
Cōdelector em̄ legi dei ẜm interiorem
hoiez. Video āt aliā legē in membris
meis: repugnantē legi mēt' mee: ꝛ ca-
ptiuātem me i lege pcti q̄ ē in mēbris
meis. Infelix ego hō: q̄s me liberabit
đ corpe mort' hui'? Grā dei: p iesum
christū dn̄z nr̄m. Igit̄ egoipe mēte ser
uio legi dei: carne autem lege peccati.
A Nihil ẜ nūc dānatiōis VIII
est his q̄ sūt in christo iesu q̄ nō
ẜm carnē ambulāt. Lex em̄ spi
rit' vite i christo iesu: liberauit me a le
ge pcti ꝛ mortis. Nā qđ ipossibile erat
legi i q̄ infirmabat̄ p carnē: de' filiuȝ
suū mittēs i silitudinē carnis pcti: et
đ pctō dānauit pctm̄ i carne: vt iustifi
catio leg' impleret̄ i nobis: q̄ non ẜm
carnē ambulam': sȝ ẜm spm̄. Qui em̄
ẜm carnē sūt: q̄ carnis sūt sapiūt: q̄ vo
ẜm spm̄ sūt: q̄ sūt spūs sentiūt. Nā pru
dētia carnis mors ē: prudētia āt spūs
B vita ꝛ pax. Qm̄ sapia carnis inimica ē
deo. Legi em̄ dei nō ē subiecta: nec em̄
pōt. Qui āt in carne sunt deo placere
nō pñt. Vos āt i carne nō est': sȝ i spū
si tm̄ spūs dei habitat in vobis. Si q̄s
aūt spm̄ christi nō habet: hic nō ē ei'.
Si autē christus in vobis ē: corp' q̄dē
mortuū ē pꝑter pctm̄: spūs vero viuit
pꝑter iustificatiōez. Qđ si spūs eius q̄
suscitauit iesū a mortuis: habitat i vo
bis q̄ suscitauit iesū christū a mortuis
viuificabit ꝛ mortalia corpa vr̄a: pꝑt
inhabitātē spm̄ ei' in vob. Ergo frēs
debitores sum': nō carni vt ẜm carnē
C viuam'. Si em̄ ẜm carnē vixerit': mo
riemini: si āt spū facta carnis mortifi-
cauerit' viuet'. Quicūqꝫ em̄ spū dei
Timo.1.b agūt̄: hi sūt filij dei. Nō em̄ accepistis
spm̄ s̄uitut' iterū i timore: sȝ accepist'
spm̄ adoptiōis filioꝝ dei: in q̄ clama-
Gal.4.a mus abba pater. Ipe em̄ spūs testimo
niū reddit spūi nr̄o. q sum' filij dei
Co.12.b Si āt filij ꝛ heredes heredes q̄dē dei

coheredes āt christi: si tm̄ compatimur Heb.4.d
vt ꝛ glorificemur. Existimo em̄: q nō D
sunt cōdigne passiōes hui' tpis ad futu
rā gl'iaȝ q̄ reuelabit̄ in nob. Nā expe-
ctatio creature reuelatiōez filioꝝ dei
expectat. Vanitati em̄ creatura subie-
cta ē nō volēs: sȝ pꝑt eū q̄ subiecit eā
i spe: qꝛ ꝛ ipa creatura liberabit̄ a ser-
uitute corruptiōis i libertatē glie fili-
orū dei. Scim' em̄ q ois creatura ige-
miscit ꝛ parturit vsqꝫ adhuc. Nō solū
āt illa sed ꝛ nosipi primitias spūs ha-
bētes: ꝛ ipi īttra nos gemim' adoptio-
nē filioꝝ dei: expectātes redemptiōez
corpis nr̄i. Spe em̄ salui facti sumus. E
Spes āt q̄ videt̄ nō ē spes. Nam q vi
det q̄s q̄d sperat? Si āt qđ nō videm'
speram': p patientiā expectam'. Silr
autē ꝛ spirit' adiuuat infirmitateȝ no
stram. Nā q̄d oremus sicut oportet ne-
scim': sȝ ipe spūs postulat p nob gemi
tib' inenarrabilib'. Qui āt scrutatur
corda: scit q̄d desideret spūs qꝛ ẜm de-
um postulat p sanct'. Scim' aūt qm̄
diligētib' deū oia coopant̄ in bonuȝ:
his q̄ ẜm pꝑositū vocati sunt sancti.
Nā q̄s pściuit: ꝛ pdestinauit ꝯformes F
fieri imaginis filij sui: vt sit ipe pmo-
genit' i mult' fratrib'. Quos āt pde-
stinauit: hos ꝛ vocauit: ꝛ q̄s vocauit:
hos ꝛ iustificauit. Quos aūt iustifica
uit: illos ꝛ magnificauit Quid ergo di
cem' ad hec? Si de' p nob q̄s ꝯ nos?
Qui etiā pꝑprio filio suo nō pepcit: sȝ
p nobis oibus tradidit illuȝ. Quō nō
etiā cuȝ illo oia nobis donauit? Quis
accusabit aduersus electos dei? Deus
q̄ iustificat. Quis ē q̄ ꝯdēnet? Christ'
iesus q̄ mortu' est: imo q̄ ꝛ resurrexit:
q̄ ē ad dexterā dei: q̄ etiā iterpellat p
nobis. Quis ergo nos separabit a chari
tate christi? Tribulatio: an angustia: G
an fames: an nuditas: an piculū: an p
secutio: an gladi'? Sicut scriptum est.
Quia pꝑt te mortificamur tota die: Ps.43
estimati sum' sicut oues occisionis.
Sȝ in his oibus supamus: pꝑter eum
qui dilexit nos. Cert' sum em̄: qꝛ neqꝫ
mors: neqꝫ vita: neqꝫ angeli: neqꝫ pn-
cipatus: neqꝫ virtutes: neqꝫ instātia:
neqꝫ futura: neqꝫ fortitudo: neqꝫ alti-
tudo: neqꝫ pfundū: neqꝫ creatura alia
poterit nos separe a charitate dei: q̄ ē
in christo iesu dn̄o nostro. IX

A Eritatē dico in christo iesu: nō
v mētior testimoniū mihi phibē
te ɔsciā mea i spūsācto: qm̄ tri-
sticia mihi magna ē: ꝛ ɔtinu⁹ dolor cor
di meo. Optabā em̄ egoipe anathema
eē a christo ꝑ frib⁹ meis q̄ sūt cognati
mei ɓm carnē q̄ sūt israelite: quoꝝ ad-
optio ē filioꝝ: ꝛ glīa ꝛ testamētū et le-
gislatio ꝛ obsequiū ꝛ ꝓmissa: q̄ꝝ p̄res
R.1.c ex q̄b⁹ ē christ⁹ ɓm carnē || q̄ ē sup oia
B de⁹ bn̄dict⁹ i secula amē. Nō āt ꝙ exci
derit ꝟbū dei. Nō eni oēs q̄ ex circūci
sione sūt isrl: hi sūt israelite: neq̄ q̄ se-
Gen. 21.b mē sūt abrae oēs filij || Sz i isaac voca-
Gal.4.d bit tibi semē. i. nō q̄ filij carnis hi filij
dei: sz q̄ filij sūt ꝓmissiōis: estimāt i se
Gen.18.b mine || Promissiōis em̄ ꝟbū h̄ ē. Scđz
h̄ tp̄s veniā ꝛ erit sare fili⁹. Nō solū āt
Gen.25.c illa || sed ꝛ rebecca ex vno ɔcubitu hn̄s
C isaac p̄ris nr̄i. Cū em̄ nondū nati fuis
sent: aut aliq̄d boni egissent aut mali:
vt ɓm electionez ꝓpositū dei maneret:
Gen.25.c nō ex opib⁹ sz ex vocante dictū ē ei || qr
maior seruiet minori: sicut scriptū est.
Malach.1.a || Jacob dilexi: esau autez odio habui.
Quid ḡ dicem⁹? Nunq̄d iniq̄tas apud
Exo.33.d deū? Absit. Moysi eni dic̄ || Miserebor
cui miser⁹ sū: ꝛ miscdiā p̄stabo cui mi
serebor. Igit̄ nō volēt̄ neq̄ currētis
D sz miserēt̄ ē dei. Dicit enim scriptura
Exo.9.d pharaoni || Quia i h̄ ipm excitaui te vt
ostēdā i te virtutē meā: ꝛ vt annūciet̄
nomē meū in vniūsa terra. Ergo cui⁹
vult miseret̄: ꝛ quē vult indurat. Di-
cis itaq̄ mihi. Quid adhuc q̄rit̄. Uo-
E lūtati eni ei⁹ q̄s resistit? O hō: tu qui
Esa.45.b es: q̄ rn̄deas deo || Nūq̄d dicit figmētū
Hiere.18.a ei q̄ se finxit: q̄d me fecisti sic? || An nō
Ecci.33.d habet ptātez figul⁹ luti ex eadē massa
facere aliud q̄dē vas in honorē: aliud
vero i ɔtumeliā? Qꝫ si de⁹ volēs ostēde
re irā ꝛ notā facere potentiā suā susti-
nuit i multa patiētia vasa ire apta in
interitū: vt ondēret diuitias glīe sue i
vasa miscdie q̄ preparauit in gloriaz.
Quos ꝛ vocauit nō solū ex iudeis sed
Osee.2.d etiā ex gētib⁹: sicut i Osee dicit || Uoca
1.Pe.2.b bo nō plebē meā: plebē meā: ꝛ non di
F lectā: dilectā: ꝛ nō miscdiaz ɔsecutam:
miscdiaz ɔsecutā. Et erit i loco, vbi di-
ctū ē eis non plebs mea vos: ibi voca
būt̄ filij dei viui. Esaias āt clamat ꝑ
Esa.10.e isrl. || Si fuerit numer⁹ filioꝝ isrl tāq̄
arena mar̄: reliq̄e salui fiēt. Uerbum
eni ɔsūmās ꝛ abbreuiās i eq̄tate: quia
ꝟbū breuiatū faciet dn̄s sup t̄ram || Et Esa.
sicut p̄dixit esaias: nisi dn̄s sabaoth re
liquisset nob semē sicut sodoma facti G
essem⁹: ꝛ sicut gomorra silēs fuissem⁹.
Quid ḡ dicem⁹? Qꝫ gētes q̄ non secta
bant̄ iusticiā: app̄hēderūt iusticiā: iu-
sticiā aūt q̄ ex fide ē: isrl vero sectando
legē iusticie i legē iusticie non ꝑuenit.
Quare. Quia non ex fide: sz q̄si ex opi
bus. Offenderūt eni i lapidē offensio-
nis: sicut scp̄tū ē || Ecce pono in sion la Esa.
pidē offensiōis ꝛ petrā scādali: ꝛ oīs q̄
credit i eū nō ɔfundet̄. X A
f Ratres: volūtas quidez cordis
mei ꝛ obsecratio ad deū fit ꝑ il
lis i salutē. Testimoniū eni phibeo il-
lis ꝙ emulatiōez q̄dem dei hn̄t sz non
ɓm sciam. Ignorātes eni iusticiā dei ꝛ
suā q̄rētes statuere: iusticie dei non sūt
subiecti. Finis enim legis christus: ad
iusticiā oi credenti. Moyses eni scp̄sit B
qm̄ iusticiā q̄ ex lege ē || q̄ fecerit hō vi Leui.
uet i ea. Que āt ex fide ē iusticia sic di-
cit || Ne dixeris i corde tuo: q̄s ascēdet Deu.
in celum. i. christū deducere aut q̄s de
scēdet in abyssū: h̄ ē christū a mortuis
reuocare. Sz q̄d dicit scriptura? || Pro Ibide.
pe ē verbū i ore tuo ꝛ i corde tuo. Hoc
ē verbū fidei qđ p̄dicam⁹: qr si ɔfitea-
ris i ore tuo dn̄m iesū: ꝛ i corde tuo cre
diderī ꝙ de⁹ illū suscitauit a mortuis
salu⁹ eris. Corde eni credit̄ ad iusticiā
ore āt ɔfessio fit ad salutē. Dicit enim C
scp̄tura || Ois q̄ credit i illū: nō ɔfūdet̄ Esa.
Nō eni ē distinctio iudei ꝛ greci || Naz 2.Cor.
idē dn̄s oim: diues i oēs q̄ inuocāt illū Joh.
|| Ois eni q̄cūq̄ inuocauerit nomen dn̄i Mar.
salu⁹ erit. Quō ḡ inuocabūt in quē non Act.
crediderūt? Aut quō credēt ei: quē nō
audierīt? Quō āt audiēt sine p̄dicāte?
Quō ꝟo p̄dicabūt: nisi mittant̄? sicut
scp̄tū ē || Qꝫ speciosi pedes euāgelizan- Esa.
tiū pacē: euāgelizātiū bona. Sz n̄ oēs Nau.
obediūt euāgelio. Esaias enim dicit:
|| Dn̄e q̄s credidit auditui nr̄o? Ergo Esa.
fides ex auditu: audit⁹ āt ꝑ ꝟbū chri- Joh.
sti. Sz dico. Nūq̄d n̄ audierīt? Et q̄dē D
|| in oēm terraz exiuit son⁹ eoꝝ: ꝛ in fi- Ps.
nes orbis t̄re verba eoꝝ. Sz dico. Nū-
q̄d isrl nō cognouit? Prim⁹ moyses di
cit || Ego ad emulationez vos adducā Deu.
in oēz gentē: in gētē insipientē: in irā
vos mittā. Esaias āt audet ꝛ dicit || In Esa.

nentꝰ sū a nō q̄rentibꝰ me: palā appa-
rui his q̄ me nō īterrogabant. Ad isrl'
aūt dicit: Tota die expādi manꝰ meas
ad ppl'm nō credētē: ↄtradicētē mihi.
B Jco ḡ. Nunq̄d deꝰ repulit XI
d ppl'm suū? Absit Nā ꝛ ego israe
lita sū ex semie abraā de tribu
beniamin. Nō repulit deus plebē suā
quā p̄sciuit. An nescit̄ in helia q̄d di
cit scriptura: quēadmoduȝ interpellat
3.Re.19.b deū adūsum isrl' ‖ Dn̄e pphas tuos oc
ciderūt: altaria tua suffoderūt: ꝛ ḡ re-
lictꝰ sū solꝰ: ꝛ q̄runt aiam meā. Sȝ q̄d
Jbidem dicit illi diuinuȝ rn̄sum? ‖ Reliq̄ mihi
septē milia viroꝝ: q̄ nō curuauer̄t ge-
nua añ baal. Sic ergo ꝛ ī h̄ tp̄e reliq̄e
ꝓm electioneȝ gr̄e dei salue facte sunt.
Si āt gr̄a iā nō ex opibꝰ. Alioq̄n gr̄a
iā nō ē gr̄a? Quid ḡ? Qđ q̄rebat isrl' h̄
nō ē ↄsecutꝰ: electio āt ↄsecuta ē: cete-
B ri vero excecati sūt sicut scriptum est.
Esa.6.c ‖ Dedit illis deꝰ spiritū cōpūctiōis ocu
los vt nō videāt: ꝛ aures vt nō audiāt
Ps.68 vsq̄ ī hodiernū diē. Et dauid dic̄ ‖ Fi-
at mēsa eoꝝ corā ip̄is ī laqueū: ꝛ in ca
ptionē ꝛ ī scādalū ꝛ ī retributiōeȝ ill'.
Obscurēt oculi eoꝝ ne videāt: ꝛ dor-
sū eoꝝ semꝑ in curua. Dico ḡ. Nunq̄d
sic offenderūt vt caderēt? Absit. Sed
illoꝝ delicto salus est gentibꝰ vt illos
emulent. Qꝫ si delictum illoꝝ diuitie
sūt mūdi ꝛ diminutio eoꝝ diuitie gē-
tiū: q̄tomag̃ plenitudo eoꝝ? Uobis
eni dico gētibꝰ. Q̄diu q̄dē ego sū gen
tiū apl's: misteriū meuȝ honorificabo:
si q̄ modo ad emulādū ꝓuocē carnem
meā: ꝛ saluos faciā aliq̄s ex ill'. Si eni
amissio eoꝝ recōciliatio ē mundi: que
C assūptio nisi vita ex mortuis? Qꝫ si de
libatio sācta ē: ꝛ massa. Et si radix sā-
cta ꝛ rami Qꝫ si aliqui ex ramis fracti
sūt: tu aūt cū oleaster esses insertꝰ es ī
illis: ꝛ sociꝰ radicis ꝛ pinguedinis oli
ue factꝰ es: noli gl'iari adūsus ramos
q̄ si gloriaris: nō tu radicē portas: sed
radix te. Dicis ergo. Fracti sunt rami
vt ego inserar. Bn̄ ꝓpter incredulita-
tē fracti sunt. Tu āt fide sta. Noli al-
tū sapeꝛ: sȝ time. Si eni deꝰ naturalibꝰ
ramis nō pepcit: ne forte nec tibi par-
cat: vide ergo bonitatē ꝛ seueritatem
dei. Jn eos q̄dē q̄ ceciderūt seueritatē
in te āt bonitatē dei: si ꝑmāser̄ in bo
nitate. Alioq̄n ꝛ tu excider̄. Sȝ ꝛ illi

si nō ꝑmāserint in incredulitate inse-
rent. Potens ē eni deꝰ iteꝝ inserere il-
los. Naȝ ꝛ si tu ex naturali excisus es
oleastro ꝛ ↄ̄ naturā insertus es ī bonā
oliuā: quātomagis hi q̄ ꝓm naturam
inserēt sue oliue? Nolo eni vos igno-
rare frēs mysteriū hoc vt non sitis vo
bisipsis sapiētes: q꜡ cecitas ex ꝑte con
tingit in isrl' donec plenitudo gētiū i-
traret: ꝛ sic ois israel salꝰ fieret: sicut D
scriptū ē ‖ Ueniet ex sion qui eripiat ꝛ Esa.59.d
auertat impietatē ab iacob. Et h̄ illis
a me testamētū: cū abstulero pctā eoꝝ
Scd̄m euāgeliū q̄dē inimici ꝓpt vos
ꝓm electionē aūt charissimi ꝓpt p̄res.
Sine penitētia eni sunt dona ꝛ voca
tio dei. Sicut eni aliq̄n ꝛ vos non cre
didistis deo: nunc aūt misc̄diaȝ ↄsecu
ti estis ꝓpter incredulitatē illoꝝ: ita
ꝛ isti nūc nō crediderūt in vr̄am mise-
ricordiā: vt ꝛ ip̄i misc̄diam ↄsequant.
Cōclusit eni deꝰ oia ī incredulitate: vt
oim misereat. O altitudo diuitiaꝝ sa- Sap.17.a
pientie ꝛ sciētie dei: q̄ incōp̄hēsibilia
sunt iudicia eius ꝛ inuestigabiles vie
eiꝰ ‖ Quis eni cognouit sensuȝ dn̄i: aut Sap.9.c
q̄s ↄsiliariꝰ eius fuit? Aut q̄s prior de Esa.40.c
dit: ꝛ retribuetur ei? Qm̄ ex ipso ꝛ per 1.Cor.2.d
ip̄m ꝛ in ipso sūt oia ‖ ipsi honor ꝛ gl'ia J.16.d
in secula seculoꝝ. Amē. XII
o Bsecro itaq̄ vos frēs ꝑ miseri
cordiā dei ‖ vt exhibeat̄ corꝑa A
vr̄a hostiā viuentē: sāctā: deo placētē: Phil.4.d
rationabile obsequiū vestrū. Et nolite
cōformari huic seculo: ꝛ reformamini
in nouitate sensus vr̄i ‖ vt ꝓbet̄ q̄ sit Eph.5.b
volūtas dei bona ꝛ beneplacēs ꝛ ꝑfe- 1.Tessa.4.a
cta. Dico eni ꝑ gr̄aȝ q̄ data ē mihi oi-
bus q̄ sūt iter vos: nō plꝰ sapē q̄ opor
tet sapere: sȝ sapē ad sobrietatē: ꝛ vni-
cuiq̄ sicut deꝰ diuisit mensuraȝ fidei. B
Sicut eni in vno corꝑe multa mēbra 1.Cor.12.b
habemꝰ: oia āt mēbra ñ eūdē actū ha Eph.4.a
bent: ita multi vnū corpꝰ sumꝰ in chri
sto: singuli autē alter alteriꝰ membra:
habētes donatiōes ꝓm gr̄aȝ q̄ data est
nobis differētes. Siue ꝓphetiaȝ: ꝓm
rōnem fidei. Siue ministeriū in mini-
strando. Siue qui docet in doctrina.
Qui exhortatur: in exhortādo. Qui tri
buit: in simplicitate. Qui p̄est: ī sollici
tudine. Qui misereт: ī hilaritate. Dile C
ctio: sine simulatione ‖ Odiētes malū: Amos.5.a
adherentes bono ‖ Charitatē fraterni- Eph.4.c

1.Pe.2.c tatis inuicē diligētes: honore inuicē
1.Pe.5.b ꝑuenientes‖Sollicitudie nō pigri: spū
feruētes: dño ſuiētes. Spe gaudētes
in tribulatione patiētes: orationi in-
stantes. Necessitatibꝰ sctōꝝ cōicantes
Heb.13.a ‖hospilitatatē sectātes. Bñdicite pse-
quentibꝰ vos. Bñdicite ⁊ nolite male-
dicere. Gaudere cū gaudētibꝰ: flere cū
D flentibꝰ. Idipm inuicē sentiētes. Nō
Prou.3.a alta sapiētes: sꝫ humilibꝰ ꝯsentientes.
Esa.5.e ‖Nolite esse prudētes apd vosmetipos
Prou.20.c ‖Nulli malū ꝓ malo reddētes‖ꝓuidē
1.Pe.3.b tes bona: nō tm̄ corā deo: sed etiaꝫ co
2.Cor.8.d ram oībus hominibꝰ.‖Si fieri pōt qd
Heb.12.d ex vobis est: cū oībus hoībus pacē ha
bentes. Non vosmetipos defendētes
Deu.32.e charissimi: sed date locū ire. Scriptuꝫ
Heb.10.f est enim‖Mihi vindictam: ⁊ ego retri-
Prou.25.c buā: dicit dñs‖Sed si esurierit inimi-
cus tuꝰ ciba illum: si sitit potum da il
li. Hoc em̄ faciēs carbones ignis con
geres suꝑ caput eius. Noli vinci a ma
lo: sed vince in bono malum. XIII
A Omnis aīa potestatibꝰ sublimi-
Sap.6.a oribus subdita sit‖Non est em̄
potestas nisi a deo. Que autēꝫ
sunt a deo ordinata sunt. Itaqꝫ q̄ resi-
stit ptāti: dei ordinationi resistit. Qui
autē resistunt: ipi sibi dānatiōeꝫ acq̄-
runt. Nam ꝑncipes nō sūt timori bo-
ni opis sed mali. Uis autē non timere
B potestatē? Bonū fac: ⁊ habebis laudē
ex illa. Dei em̄ minister est tibi i bonū
Si autem maluꝫ feceris: time. Nō em̄
sine causa gladium portat. Dei em̄ mi
nister est: vindex in iram ei qui maluꝫ
agit. Ideoqꝫ necessitate subditi estote:
nō solū ꝓpter iram: sed etiā ꝓpter cō
sciētiā. Ideo em̄ ⁊ tributa ꝑstatꝭ. Mi
nistri em̄ dei sunt: in hoc ipm seruien
Mat.22.c tes‖Reddite ergo oībꝰ debita. Cui tri-
C butum tributū: cui vectigal vectigal:
cui timorē timorem: cui honorē hono
rem. Nemini q̄cq̄ debeatꝭ nisi vt in-
uicē diligatis. Qui em̄ diligit ꝓximū
Deu.5.b legē impleuit‖Nā nō adulterabis: nō
occides: nō furaberis: non falsū testi-
moniū dices: nō cōcupisces: ⁊ si qd est
aliud mandatū: in h̄ verbo instaurat̄
Leui.19.b ‖diliges ꝓximū tuū sicut teipm. Dile
Mat.22.d ctio ꝓximi malū nō operat̄. Plenitu-
Gal.5.c do ergo legis ē dilectio. Et h̄ scientes
Iac.2.b tps: qꝛ hora ē iā nos d somno surgere
Nūc em̄ ꝓpior ē nr̄a salus: q̄ cū cre-
didimꝰ. Nox ꝑcessit: dies āt appropin- D
quauit. Abijciamꝰ ergo opa tenebraꝝ
et induamur arma lucis: sic vt in die
honeste ambulemꝰ‖Nō in comesatio- Lu.21
nibꝰ ⁊ ebrietatibꝰ: nō in cubilibꝰ ⁊ im-
pudicitijs: nō i ꝯtētiōe ⁊ emulatione:
sꝫ induimini dñm iesum christū‖⁊ car Gal.5
nis curam ne feceritis in desiderijs. 1.Pe.2
Infirmū āt in fidē assu XIIII A
i mite: nō in disceptatiōibꝰ cogi-
tationū. Aliꝰ em̄ credit mādu-
care se oīa. Qui āt infirmꝰ ē olus mā-
ducet. Is q̄ manducat: nō māducāteꝫ
nō spernat: ⁊ q̄ nō māducat: māducan
tē nō iudicet. Deus em̄ illū assumpsit
‖Tu q̄s es: q̄ iudicas alienū seruum? Iac.4
Dño suo stat aut cadit. Stabit autē.
Potēs ē em̄ deꝰ statuere illū. Nā aliꝰ
iudicat diē int̄ diē: aliꝰ āt iudicat oēꝫ
diē. Unusq̄sq̄ i suo sensu abūdet Qui
sapit diē: dño sapit: ⁊ q̄ māducat: dño
māducat. Grās em̄ agit deo. Et q̄ nō B
māducat: dño n̄ māducat: ⁊ grās agit
deo. Nemo em̄ nr̄m sibi viuit: ⁊ nemo
sibi morit̄. Siue em̄ viuimꝰ: dño viui
uimꝰ: siue morimur: dño morimur. Si
ue ergo viuimꝰ: siue morimur: dñi su-
mus. In h̄ em̄ christꝰ mortuꝰ ē ⁊ resur-
rexit: vt ⁊ viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ dñet̄‖Tu Iac.4
aūt qd iudicas fratrē tuū? aut tu q̄re
spernis fratrē tuū? Oēs em̄ stabimus
añ tribunal christi. Scriptū ē em̄‖Ui- Esa.45
uo ego dicit dñs: qm̄ mihi flectet̄ oē Phil.2
genu: ⁊ oīs lingua ꝯfitebit̄ deo‖Itaqꝫ 2.Cor.5
vnusq̄sq̄ nr̄m ꝓ se rōnem reddet deo. C
Nō ergo ampliꝰ inuicē iudicemꝰ Sꝫ h̄
iudicate magꝭ ne ponatꝭ offendiculū
fratri vel scādalū. Scio ⁊ cōfido i dño
iesu: qꝛ nihil cōmune ꝑ ipm: nisi ei q̄
existimat ad cōmune esse: illi cōmune
ē. Si em̄ ꝓpter cibū frater tuꝰ ꝯtrista-
tur: iā nō ſm charitatē ambulas‖No-
li cibo tuo illū ꝑdere: ꝓ q̄ christꝰ mor-
tuus ē. Nō ergo blasphemet̄ bonū no
strum. Nō ē em̄ regnū dei esca ⁊ potꝰ:
sꝫ iusticia ⁊ pax ⁊ gaudiuꝫ i spūsācto.
Qui em̄ i h̄ ſuit christo: placet deo: et
ꝓbatus ē hoībꝰ. Itaqꝫ q̄ pacis sūt: se-
ctemur: ⁊ q̄ edificatiōis sūt i inuicem
custodiamꝰ. Noli ꝓpter escā destruere D
opꝰ dei‖Oīa q̄dē sunt mūda: sꝫ maluꝫ Titū.1
ē hoī q̄ ꝑ offendiculū māducat‖Bonū 1.Cor.8
ē nō māducare carnē ⁊ non bibere vi
nū: neqꝫ in quo frater tuꝰ offendit̄ aut

scādalizat aut infirmat. Tu fidē quā
habes penes temetipm: habe corā deo
Beat⁹ q̄ nō iudicat semetipm in eo ꝙ
ꝓbat. Qui āt discernit: si manducaue-
rit dānat⁹ ē: qꝛ nō ex fide. Omne āt qđ
nō ē ex fide peccatum est. XV
A Ebem⁹ āt nos firmiores imbe-
d cillitates infirmoꝝ sustinere: ⁊
nō nobis placere. Unusq̄sqꝫ ve
strū ꝓximo suo placeat i bonū ad edi-
ficationē. Eteni christ⁹ nō sibi placuit
ps. 68 sꝫ sicut scriptū ē‖ Improperia impro pe
rantiū tibi ceciderūt suꝑ me. Quecun
qꝫ eni scripta sunt: ad nostrā doctrinā
scripta sunt: vt ꝑ patientiā ⁊ ꝯsolatio
nē scripturaꝝ spem habeam⁹. De⁹ aūt
B patientie ⁊ solatij det vobis idipm sa
pere i alterutrū ſm iesū christū: vt vna
nimes vno ore honorificet deū ⁊ pa
trē dñi nři iesu christi. Propter qđ su-
scipite inuicem sicut et christ⁹ suscepit
vos i honorē dei. Dico eni christū iesū
ministrū fuisse circūcisionis ꝓpter ve-
ritatē dei ad ꝯfirmādas ꝓmissiões pa
trū: gētes āt suꝑ miscđia honorare de
2.Re.22.d um: sicut scptū ē.‖ Propterea ꝯfitebor
ps.17 tibi i gētib⁹ dñe: ⁊ noi tuo cātabo. Et
iterꝫ dicit: Letami gētes cū plebe ei⁹.
ps.116 Et iterꝫ‖ Laudate omnes gētes dñz: et
magnificate eum oēs ppli. Et rursus
Esa.11.c esaias ait‖ Erit radix iesse ⁊ qui exur-
get regere gētes: i eū gētes sperabūt.
De⁹ āt spei repleat vos oi gaudio ⁊ pa
ce i credēdo vt abūdetis i spe ⁊ ꝟtute
spūssācti. Cert⁹ sū āt frēs mei: ⁊ ego ipse
de vob: qm ⁊ ipi pleni estis dilectione:
repleti oi scia: ita vt possitis alterutrū
D monere. Audaci⁹ aūt scripsi vob frēs
ex ꝑte tanq̄ i memoriā vos reducens:
ꝓpter grāz q̄ data ē mihi a deo vt sim
minister christi iesu i gētib⁹ sāctificās
euāgeliū dei: vt fiat oblatio gētiū ac-
cepta ⁊ sāctificata in spūsācto. Habeo
igit gliaz i christo iesu ad deū. Nō eni
audeo aliq̄d loq eoꝝ q̄ ꝑ me nō efficit
christ⁹ i obedientiā gētiū i ꝟbo ⁊ fact
i ꝟtute signoꝝ ⁊ ꝓdigioꝝ i ꝟtute spūs
sācti: ita vt ab hierlm ꝑ circūitū vsqꝫ
ad illyricū repleuerim euāgeliū christi
E Sic āt ꝑdicaui euāgeliū hꝫ nō vbi no-
minat⁹ ē christ⁹ ne suꝑ alienū fūdamē
Esa.52.d tū edificarē: sꝫ sicut scriptū ē.‖ Qm̄ q̄-
bus nō ē annūciatū de eo videbūt: ⁊ q̄
nō audierūt de eo intelligēt. Propter
qđ ⁊ impediebat plurimum venire ad
vos ⁊ ꝓhibit⁹ sū vsqꝫ adhuc. Nūc ꝟo
vlteri⁹ locū nō hñs i his i regiōib⁹: cu
piditatē autē hñs veniēdi ad vos ex
mult iā p̄cedētib⁹ ānis: cū i hispaniā
ꝓficisci cepero: spero ꝙ p̄teriēs iudeā
vos: et a vob deducar illuc: si vob pri- F
mū ex ꝑte fruit⁹ fuero. Nūc igit ꝓfici
scar in hierlm mīstrare sāctis. Proba-
uerūt eni macedonia ⁊ achaia collati
onē aliquā facere i pauꝑes sctoꝝ qui
sūt i hierlm. Placuit eni eis ⁊ debito-
res sūt eoꝝ‖ Nā si spūalium eoꝝ ꝑtici- 1.Cor.9.b
pes facti sūt gētiles: debēt ⁊ i carnali-
b⁹ mīstrare eis Hoc igit cū ꝯsūmauero
⁊ assignauero eis fructū hūc: ꝑ vos ꝓ- G
ficiscar i hispaniā. Scio āt: qm veni-
ens ad vos i abūdātia bñdictiōis chri
sti veniā. Obsecro ergo vos frēs ꝑ dñz
nřm iesum christū ⁊ ꝑ charitatē sancti
spūs vt adiuuet me i orationib⁹ vřis
ꝓ me ad deū: vt liberer ab infidelib⁹ q̄
sunt i iudea: ⁊ obsequij mei oblatio ac
cepta fiat in hierlm sāctis: vt veniā ad
vos i gaudio ꝑ volūtatem dei vt refri-
gerer vobiscum. De⁹ autē pac sit cuz
oib⁹ vobis: amen. XVI
c Ommēdo autē vob pheben so- A
rorē nřaz que est i ministerio ec
clesie q̄ est cenchris vt eā suscipiat in
dño digne sāctis: ⁊ assistatis ei in quo-
cunqꝫ negocio vři indiguerit Etenim
ipa q̄z astitit mult: ⁊ mihi ipsi. Salu-
tate priscā et aquilā adiutores meos i
christo iesu: qui ꝓ aīa mea suas ceruí-
ces supposuerūt: q̄b⁹ nō solū ego grās
ago: sꝫ ⁊ cūcte eccl'ie gētiū: ⁊ domesti-
cam eccl'iam eoꝝ. Salutate ephenetū
dilectuz mihi: q̄ ē primitiu⁹ eccl'ie asie
in christo iesu. Salutate mariā q̄ mul
tū laborauit i vob. Salutate androni
cū ⁊ iuliā cognatos ⁊ cōcaptiuos me-
os q̄ sūt nobiles i aplis: q̄ ⁊ an me fue B
rūt i christo iesu. Salutate ampliatuz
dilectissimū mihi in dño. Salutate vr
banū adiutorē nřm i christo iesu: ⁊ sta
chium dilectū meū Salutate appellen
ꝓbum i christo. Salutate eos q̄ sūt ex
aristoboli domo. Salutate herodionē
cognatū meū. Salutate eos q̄ sunt ex
narcisci domo: qui sūt i dño. Salutate
triphenā ⁊ triphosā: q̄ laborant i dño.
Salutate ꝑsidā charissimā q̄ multum
laborauit i dño. Salutate rufum ele-

ctum in dño: ⁊ matrē ei⁹ ⁊ meā. Salutate asyncretū ⁊ phlegontam hermen patrobā hermam: ⁊ q̄ cū eis sunt frēs Salutate philologū: ⁊ iuliā nereū ⁊ sororē eius ⁊ olympiadē: ⁊ oēs q̄ cū eis
C sūt sāctos. Salutate inuicē in osculo sācto. Salutāt vos oēs eccl'ie christi. Rogo āt vos frēs vt obseruetis eos q̄ dissensiōes ⁊ offendicula p̄ter doctrinā quā vos didicistꝭ faciunt vt declinate
Phil.3.d ab illis‖Huiuscemodi eni christo dño nr̄o nō suiūt: sꝫ suo ventri: ⁊ p dulces smones ⁊ bñdictiōes seducūt corda inocentiū. Uestra eni obedientia i oñi loco diuulgata est. Gaudeo igit in vobis: sed volo vos sapiētes esse i bono: ⁊ simplices in malo. Deus autē pacis pterat sathanā sub pedib⁹ vr̄is velociter. Gratia dñi nr̄i iesu christi vobiscū
D Salutat vos timothe⁹ adiutor me⁹: ⁊ luci⁹ et iason ⁊ sosipater cognati mei. Saluto vos ego terti⁹ q̄ scripsi epl'am in dño. Salutat vos caius hospes meus: ⁊ vniūse ecclesia. Salutat vos erastus arcari⁹ ciuitatꝭ: ⁊ q̄rt⁹ frater. Gratia dñi nr̄i iesu christi cū oībus vobis amē. Ei āt q̄ potēs ē vos pfirmare iuxta euangeliū meū ⁊ p̄dicationē iesu christi: sm reuelationē mysterij tpib⁹ eternis taciti qđ nūc patefactum est p scripturas pphaꝝ sm p̄ceptū eterni dei ad obeditionē fidei i cūctꝭ gētib⁹ cogniti soli sapienti deo p iesū christū
Ro.11.d ‖cui honor ⁊ glia i secl'a secloꝝ: amē.

Explicit epl'a pauli ad Romanos. Incipit plog⁹ i p̄mā epl'aꝫ ad Corinthios.

E Pistola prima ad corinthios multas causas diūsasqꝫ complectitur. Quaꝝ partē relatione fratrum cognouit apl's. Partim ipsoꝝ corinthioꝝ sunt lr̄is indicate. Nonnullas vero p officij sui cura: aut ordinat: aut emendat: ⁊ varijs curationib⁹ medet: diūsa infirmitate lāguētibus. Nā apud eos p̄mū curat dissensionis vitium: qđ multi pseudo aploꝝ vnitatē intulerūt scindētes ecclesie: vt pprij nomis facerent sectato
1.Cor.1.b res his exprobrat Xbis apl's ‖Hoc aūt dico qđ vnusqsqꝫ vestrū dicit: Ego quidem sū pauli: ego aūt apollo: ego vero cephe: ego āt christi. Et ob h̄ q̄dē hoꝝ se dicit facere nominū mētiōeꝫ: vt multomagis erubescāt id se facere sub falsoꝝ aploꝝ noīb⁹: qđ etiaꝫ sī sub pauli ⁊ petri fieret nomie: displiceret.‖Scđa 1.Cor.
causa ei⁹ inducit: q̄ paterne oblitus reuerentie vxorē sibi non erubuit facere nouerca. Qđ facinus licet fornicationem appellauerit apl'us: tamē ita condemnauit vt i vltionem facti auctorē talis operꝭ diabolo iudicauerit deputandū imposita iudicioꝝ ⁊ litiū tertia q̄stione. Quarto loco matrimonioꝝ iura tractant his. Quinto loco virginitatis ɔsiliū velut e vicino ɔiungitur. Sexto loco de escaꝝ licētia disputat. Septimo atqꝫ octauo loco de attōdēdo viris: ⁊ mulierib⁹ velādo capite: ac sacramentoꝝ cōmunione p̄cipit. Nono loco emulatio q̄ diuersitate donoꝝ spiritualiū nascebat sub exēplo membroꝝ ⁊ corpis castigat. Decimo resurrectionis spes multꝭ ⁊ argumētꝭ ⁊ rationib⁹ approbat. Ultimo de colligendis ad necessitatē sctoꝝ noie charitatis cura: vel edificatio cultui ponit. Interserunt his pauca q̄ aut (vt q̄busdā videt) pēdent ex superiorib⁹: aut hn̄t licet pprias tn̄ paruulas actiones.

Explicit plog⁹. Incipit argumētū.

C Orinthij sunt achaici: ⁊ hi similiter ab apostolo audierūt verbū veritatꝭ: ⁊ subuersi sūt multifarie a falsis apostolis Quidā a philosophie verbosa eloquētia. alij secta legis iudaice inducti sūt Hos reuocat apl's ad verā fidē ⁊ euāgelicam sapiētiā: scribens eis ab epheso p timotheum discipulū suum.

Explicit argumētū. Incipit epl'a pauli ad Corinthios p̄ma. Capl'm I

P Aulus vocatus apl'us iesu christi p volūtatē dei ⁊ sosthenes frater eccl'ie dei q̄ est corinthi sāctificatꝭ in christo iesu vocatꝭ sāctis: cū oib⁹ q̄ inuocāt nomē dñi nr̄i iesu christi i oi loco iporū ⁊ nr̄o. Gra vob ⁊ pax a deo p̄re nr̄o A
⁊ dño iesu christo‖Gras ago deo meo I.14.d
semp p vob i gratia dei q̄ data ē vob in christo iesu: q: i oibus diuites facti estꝭ in illo i oi verbo ⁊ in oi sciētia: sicut testimoniū christi cōfirmatū est in vobis: ita vt nihil vob desit i vlla gra: expectantib⁹ reuelationē dñi nr̄i iesu

christi: q̄ ꝛ ꝯfirmabit vos vsq̄ i finem
B sine crimie: in die aduent⁹ dñi nr̄i iesu
The.5.d christi‖Fidelis de⁹ ꝑ quē vocati estꝭ in
1.10.c societatē filij eius iesu christi dñi nr̄i.
Obsecro aūt vos frēs ꝑ nomen dñi nr̄i
iesu christi vt idipm̄ dicatꝭ oēs: ꝛ non
sint in vobis scismata. Sitis aūt ꝑfecti
in eodē sensu: ꝛ in eadem scia. Signifi
catū ē eni mihi de vobis frēs mei ab
his q̄ sunt cloes: qꝛ ꝯtentiones sūt inť
vos. Hoc autē dico: qḋ vnusq̄sq̄ vr̄m
1.3.d dicit‖Ego q̄dē sum pauli: ego aūt apol-
lo: ego vero cephe: ego aūt christi. Diui-
sus ē christ⁹? Nunq̄d paul⁹ crucifixus
est ꝓ vobis? aut in noīe pauli baptiza
ti estis? Gratias ago deo meo q̄ nemi
nem vestrum baptizaui: nisi crispū et
caium: ne q̄s dicat in noīe meo bapti-
C zati estis. Baptizaui aūt ꝛ stephane do-
mū: ceteꝝ nescio si quem aliū vr̄m ba
ptizauerim. Non eni misit me christus
baptizare sed euāgelizare: nō in sapiē-
tia verbi: vt non euacueť crux christi.
Verbū eni crucis ꝑeuntib⁹ q̄dē stul-
ticia est: his autem q̄ salui fiunt id est
Esa.29.e nobis dei virt⁹ ē. Scriptū ē eni‖Per-
Abdie.1.c dam sapientiā sapientiū: ꝛ prudentiā
Esa.33.e prudentiū reprobabo‖Ubi sapiēs: vbi
scriba: vbi inq̄sitor hui⁹ seculi? Nōne
stultā fecit de⁹ sapientiā hui⁹ mundi?
Nam qꝛ in dei sapiētia non cognouit
mund⁹ ꝑ sapiaꝫ deū: placuit deo ꝑ stul
ticiam p̄dicatiōis saluos facere credē-
tes. Qm̄ et iudei signa petunt: et greci
sapientiā q̄runt. Nos autē p̄dicamus
D christum crucifixū: iudeis q̄dē scanda
lum: gentibus autē stulticiā: ip̄is aūt
vocatis iudeis atq̄ grecis christū dei
virtutē ꝛ dei sapiētiā. Quia qḋ stultū
est dei: sapiēti⁹ ē hoib⁹: ꝛ qḋ infirmū ē
dei: forti⁹ ē hoib⁹. Uidete eni vocatio
nē vr̄aꝫ frēs: qꝛ nō multi sapiētes ꝓm
carnē. nō multi potētes: nō multi no-
biles: sꝫ q̄ stulta sūt mūdi elegit deus:
vt ꝯfūdat sapiētes: ꝛ infirma mūdi ele
git de⁹: vt ꝯfundat fortia: ꝛ ignobilia
mūdi ꝛ ꝯtēptibilia elegit de⁹ ꝛ ea que
nō sunt: vt ea q̄ sunt destrueret: vt non
glorieť oīs caro in ꝯspectu ei⁹. Ex ip̄o
autē vos estis i christo iesu: qui factus
est nobis sapīa ꝛ iusticia ꝛ sāctificatio
2.Cor.10.d ꝛ redēptio: vt queādmodū scriptuꝫ est
Hiere.9.g ‖q̄ gloriať: in dn̄o glorieť. II
A e T ego cum venissem ad vos fra

tres: veni non in sublimitate ꝓmonis
aut sapientie annūciās vobis testimo
nium christi. Non eni iudicaui me sci
re aliquid inter vos nisi iesū christum
ꝛ hunc crucifixū. Et ego infirmitate ꝛ
timore ꝛ tremore multo fui apud vos
ꝛ ꝓmo meus ꝛ p̄dicatio mea: non in ꝑ
suasibilibus humane sapiētie verbis:
sed in ostensione sp̄ūs ꝛ virtutis: vt fi-
des vr̄a nō sit in sapīa hoim: sꝫ i virtu B
te dei. Sapiētiā aūt loq̄mur inter ꝑfe
ctos. Sapiaꝫ vero nō hui⁹ seculi neq̄
p̄ncipū hui⁹ seculi q̄ destruunť: sed lo-
quimur dei sapiam i mysterio q̄ abscō
dita est: quā p̄destinauit deus aū secu-
la in gl̄iam nr̄am: quā nemo principū
huius seculi cognouit. Si eni cogno-
uissent nunq̄ dn̄m gl̄ie crucifixissent.
Sicut scriptū ē‖q̄ ocul⁹ non vidit nec Esa.64.b
auris audiuit nec in cor hoīs ascēdit: C
q̄ p̄parauit de⁹ his q̄ diligūt illū. Nob
aūt reuelauit deus ꝑ sp̄m suuꝫ. Sp̄ūs
eni oīa scrutať: etiā ꝓfunda dei. Quis
enim scit hoim que sūt hoīs: nisi sp̄ūs
hoīs q̄ in ip̄so est? Ita ꝛ q̄ dei sunt ne-
mo cognouit nisi sp̄ūs dei. Nos auteꝫ
nō sp̄m huius mūdi accepim⁹: sꝫ sp̄m
q̄ ex deo ē: vt sciamus q̄ a deo donata
sunt nobis: q̄ ꝛ loq̄mur nō i doctis hu D
mane sapiētie verbis: sꝫ i doctrina spi
ritus: sp̄ūalib⁹ spiritualia comparātes
Aīalis autem homo nō ꝑcipit ea que
sunt spiritus dei. Stulticia eni est illi:
ꝛ non pōt itelligere qꝛ sp̄ūaliter exami
natur. Spiritualis autē iudicat oīa: ꝛ
ip̄e a nemine iudicať sicut scriptū est.
‖Quis enim cognouit sensū domini? Esa.40.c
aut quis instruxit eum? Nos autē sen Ro.11.d
sum christi habemus. III
T ego fratres nō potui vobis A
a loqui quasi sp̄ūalibus: sꝫ quasi
carnalibus. Tanq̄ paruulis i
christo lac vobis potum dedi nō escā.
Nondum eni poteratis: sed nec nunc
q̄dē potestis. Adhuc eni carnales estꝭ
Cum enim sit inter vos zelus ꝛ cōten-
tio: nōne carnales estis ꝛ ꝓm hoīeꝫ am
bulatis.‖Cum eni quis dicat: ego q̄dē S.1.b
sū pauli: alius aūt: ego apollo? nonne
hoīes estꝭ? Quid igiť ē apollo? Quid
vo paul⁹? Ministri ei⁹ cui credidistis. B
Et vnicuiq̄ sicut dn̄s dedit. Ego plā-
taui apollo rigauit: sꝫ de⁹ nūc incremē
tū dedit. Itaq̄ neq̄ q̄ plātat ē aliq̄d:

neq̃ q̇ rigat: sed q̇ incremētū dat de⁹.
Qui plātat autē ⁊ q̇ rigat: vnū sunt.
C Unusq̇sq̃ āt ꝓpriaȝ mercedē accipiet
ſm suū laborē Dei eñ sum⁹ adiutores
Dei agricultura estis: dei edificatio
estꝭ. Scd̄ȝ grāȝ dei q̇ data ē mihi: vt sa
piēs architect⁹ fūdamētū posui: alius
aūt supedificat Unusq̇sq̃ autē videat
quō supedificet. Fūdamētuȝ eñ aliud
nemo pōt ponere p̄ter id qd̄ positū est
qd̄ est christ⁹ iesus. Si q̇s aūt supedifi
cat supra fūdamētū h̄ auꝝ argētū la-
pides p̄ciosos ligna fenū stipulā: vni-
uscuiusq̃ op⁹ manifestū erit. Dies eñ
dn̄i declarabit: q꞉ i igne reuelabitur: ⁊
vniuscuiusq̃ op⁹ q̄le sit: ignis ꝓbabit
Si cui⁹ op⁹ manserit: qd̄ supedificauit
mercedē accipiet. Si cuius op⁹ arserit
detrimentū patieꝶ: ip̄e āt salu⁹ erit: sic
I.6.d tū q̄si p igne.‖ Nescitis q꞉ tēplum dei
2.Cor. 6.d estis: et spūs dei habitat in vobis? Si
Col.2.d q̇s autē tēplum dei violauerit disper-
D det illum de⁹. Templū eñ dei sanctuȝ
est: qd̄ estis vos. Nemo se seducat. Si
q̇s videꝶ inter vos sapiens esse in hoc
Ro.1.c seculo: stultus fiat vt sit sapiēs‖ Sapi-
entia eñ hui⁹ mūdi stulticia est apud
Job.5.b deum. Scriptū est eñ‖ Comp̄hendam
Ps.93 sapiētes in astucia coꝝ. Et iteꝝ‖ Dn̄s
nouit cogitationes sapientiū: quoniā
vane sunt. Nemo itaq̃ glorieꝶ in ho-
minib⁹. Oīa enim vestra sūt siue pau-
lus siue apollo siue cephas siue mūd⁹
siue vita siue mors siue p̄sentia siue fu
tura. Oīa enim vestra sunt: vos autē
christi: christus autē dei. IIII
A f Ic nos existimet homo vt mini
2.Cor.6.a stros christi: ⁊ dispēsatores mi-
nisterioꝝ dei. Hic iam q̄riꝶ iter dispē-
satores: vt fidelis quis iueniaꝶ. Mihi
āt ꝓ minimo est vt a vob̄ iudicer: aut
ab humano die. Sȝ neq̃ meip̄m iudi-
co. Nihil eni mihi ꝯscı⁹ sū: sȝ non in h̄
iustificat⁹ sū. Qui āt iudicat me: dn̄s ē
Itaq̃ nolite an̄ tp̄s iudicare: q̇adusq̃
veniat dn̄s q̇ illumiabit abscōdita te-
nebraꝝ: ⁊ manifestabit ꝯsilia cordiū: ⁊
B tunc laus erit vnicuiq̃ a deo. Hec aūt
frēs trāsfiguraui i me ⁊ apollo ꝓpter
vos vt i vob̄ discatꝭ: ne supra q̃ scp̄tū
ē vn⁹ aduersus alteꝝ infletur ꝓ alio.
Quis eni te discernit? Quid āt habes
qd̄ nō accepisti? Si aūt accepisti: quid
gl̄iaris q̄si nō accepertꝭ? Iam saturati
estis: iam diuites facti estis. Sine nob̄
regnatꝭ. Et vtinā regnetꝭ: vt ⁊ nos vo
biscū regnem⁹. Puto eni q̄ deus nos
ap̄l̄os nouissimos ostendit tāq̃ morti
destinatos: q꞉ spectaculū facti sumus
mūdo ⁊ angelis et hoibus. Nos stulti C
ꝓpter christū: vos aūt prudētes i chri-
sto. Nos infirmi: vos aūt fortes. Uos
nobiles: nos āt ignobiles. Usq̃ i hāc
horā ⁊ esurim⁹ ⁊ sitim⁹ ⁊ nudi sum⁹ et
colaphis cedimur ⁊ instabiles sum⁹ et
laboram⁹ opantes manib⁹ nr̄is. Ma-
ledicimur: ⁊ bn̄dicim⁹. Persecutioneȝ
patimur ⁊ sustinem⁹. Blasphemamur
⁊ obsecram⁹. Tāq̃ purgamēta huius
mūdi facti sum⁹ oīȝ peripsima vsq̃ ad
huc. Nō vt ꝯfūdā vos hec scribo: sȝ vt
filios meos charissimos moneo. Nā si
decē milia pedagogoꝝ hēatꝭ i christo
sȝ nō mltos p̄res. Nā i christo iesu per D
euāgeliū ego vos genui.‖ Rogo ḡ vos Eph.5
imitatores mei estote sicut ⁊ ego chri- Phil.3
sti‖ Ideo misi ad vos timotheū q̇ est fi I.11.a
li⁹ me⁹ charissim⁹ ⁊ fidelis i dn̄o: q̇ vos
cōmonefaciat vias meas q̄ sūt in chri
sto iesu: sicͭ vbiq̃ i oī eccl̄ia doceo. Tā-
q̃ nō vētur⁹ sim ad vos: sicͭ inflati sūt
q̇dā. Ueniā aūt ad vos cito si dn̄s vo-
luerit ⁊ cognoscā nō s̄monē coꝝ q̇ in
flati sūt sȝ virtutē. Nō eñ i s̄mone est
regnū dei sȝ i virtute. Quid vultis? in Eph.5
virga veniā ad vos: an in charitate ⁊ Timo.1
spū mansuetudinis? V
m Omnino audiꝶ iter vos fornica B
tio: ⁊ talis fornicatio q̄lis nec
inter gētes: ita vt vxorē p̄ris suī aliq̇s
habeat. Et vos inflati estꝭ: ⁊ nō magꝭ
luctū habuistꝭ: vt tollaꝶ d̄ medio vr̄m
q̇ h̄ op⁹ fecit.‖ Ego q̇dē absens corpe: Colos.2
p̄sens āt spū: iā iudicaui vt p̄sens eum
q̇ sic opat⁹ ē in noie dn̄i nr̄i iesu chri-
sti: ꝯgregatꝭ vobis ⁊ meo spū cum v̄tu
te dn̄i iesu: tradere hmōi hoiem satha- B
ne i interitū carnis: vt spūs salu⁹ sit i
die dn̄i nr̄i iesu christi. Nō ē bona glo
riatio vr̄a‖ Nescitꝭ q꞉ modicū fermētū Gal.5.b
totā massā corrūpit? Expurgate vetus
fermētū: vt sitꝭ noua ꝯspersio sicͭ estis
azymi. Eteni pasca nr̄m imolat⁹ ē chri
stus. Itaq̃ epulemur: nō i fermēto ve- C
teri: neq̃ i fermēto malicie ⁊ neq̇tie: sȝ
i azymis sinceritatꝭ ⁊ v̄itatꝭ. Scripsi
vob̄ i ep̄l̄a: ne cōmisceami fornicarijs.
Nō vtiq̃ fornicarijs huius mūdi: aut

auaris: aut rapacib⁹: aut idolẽ ſuiẽti-
b⁹: alioqn debueratẽ de hoc mūdo ex-
D iſſe. Nūc aũt ſcripſi vobis nõ cõmiſceri
Si is q frater noiaẽ inter vos: eſt for-
nicator: aut auar⁹: aut idolis ſeruiens
aut maledic⁹: aut ebrioſus: aut rapax
cũ hmõi nec cibũ ſumere. Quid eñ mi-
hi de his q foris ſũt iudicare? Nõne de
his q intus ſunt vos iudicatis? Nam
eos q foris ſũt de⁹ iudicabit. Auferte
B malũ ex vobis ipſis. VI
a Udet aliqs veſtrũ habẽs nego
ciũ aduerſus alterum iudicari
apud iniqs: ⁊ non apud ſctõs? An ne-
ſcitẽ: qm̃ ſcti de hoc mũdo iudicabũt
Et ſi i vobis iudicabiẽ mũdus: indi-
gni eſtis q de minimis iudicetis? Ne-
ſcitẽ qm̃ angelos iudicabim⁹: quanto
magis ſecularia? Secularia igiẽ iudi
cia ſi habueritẽ: cõtẽptibiles q ſunt in
eccřia illos ꝯſtituite ad iudicãdũ. Ad
B verecũdiã vrãm dico. Sic nõ eſt inter
vos ſapiens quiſq̃ q poſſit iudicare i-
ter fratrẽ ſuũ: ſed frater cũ fratre iudi-
cio cõtendit: ⁊ hoc apud infideles. Iã
qdẽ oĩno delictũ ẽ in vobis: q iudicia
habetis inter vos. Quare nõ magẽ in
iuriã accipitis? Quare nõ magis frau
dẽ patimini? Sz vos iniuriã facitẽ et
fraudatis ⁊ hoc fratrib⁹. An neſcitis
Eph.5.a q iniq regnũ dei nõ poſſidebũt‖ Noli-
Timo.1.b te errare: neq̃ fornicari: neq̃ idolis ſ-
uientes: neq̃ adulteri: neq̃ molles: ne
q̃ maſculoꝝ cõcubitores: neq̃ fures:
neq̃ auari: neq̃ ebrioſi neq̃ maledi-
ci: neq̃ rapaces regnũ dei poſſidebũt
C Et hec aliqñ qdẽ fuiſtis: ſz abluti eſtẽ
ſz ſctificati eſtis: ſz iuſtificati eſtis: in
noĩe dñi noſtri ieſu chriſti: ⁊ in ſpũ dei
J.10.f nři‖ Oĩa mihi licẽt: ſz nõ oĩa expediũt
Ecci.37.d Oĩa mihi licẽt: ſz ego ſub nulli⁹ redi-
gar ptãte. Eſca vẽtri: ⁊ vẽter eſcis: de⁹
aũt ⁊ hũc ⁊ hãc deſtruet. Corpus aũt nõ
fornicationi ſz dño: ⁊ dñs corpi. Deus
vero ⁊ dñm ſuſcitauit: ⁊ nos ſuſcitabit
p virtutẽ ſuã. Neſcitis qm̃ corpa vřa
mẽbra ſũt chriſti? Tollens ergo membra
chriſti: faciã mẽbra meretricis? Abſit:
D An neſcitis: qm̃ q adheret meretrici:
Gen.2.d vnũ corp⁹ efficiẽ?‖ Erũt ei inquit duo
Eph.5.d i carne vna. Qui aũt adheret dño vn⁹
Mat.19.a ſpũs ẽ. Fugite fornicationẽ. Omne eñ
Mar.10.a peccatũ qdcũq̃ fecerit hõ: extra corp⁹
S.3.c eſt: q aũt fornicaẽ: in corpus ſuũ pec-
cat‖ An neſcitis qm̃ mẽbra vřa tẽplũ 2.Cor.6.d
ſunt ſpũſſancti q in vobis ẽ quẽ habe-
tis a deo: et nõ eſtis vři.‖ Empti enim J.7.d
eſtẽ pcio magno: glĩficate ⁊ portate de I.Pe.I.d
um in corpe veſtro. VII
a E qb⁹ aũt ſcripſiſtis mihi: bo- A
nũ ẽ hoi mulierem nõ tãgere.
Propẽ fornicationẽ aũt vnuſq̃ſq̃ ſuã
vxore habeat: ⁊ vnaq̃q̃ ſuũ viru habe
at. Uxori vir debitũ reddat: ſiẽr aũt et
vxor viro. Mulier ſui corporis ptãtem
nõ habet: ſz vir: ſiẽiter aũt ⁊ vir ſui cor
poris ptãtẽ nõ habet: ſed mulier. No-
lite fraudare inuicẽ niſi forte ex ꝯſen-
ſu ad tẽpus vt vacetis orationi: ⁊ iteꝝ
reuertimini i idipm ne tẽptet vos ſa-
thanas ꝓpter incõtinentiã vřam. Hoc B
aũt dico ſm indulgẽtiã: ⁊ nõ ſm impe
riũ. Uolo aũt oẽs vos hoies eſſe ſicut
meipm. Sed vnuſq̃ſq̃ ꝓpriũ donũ ha
bet ex deo: ali⁹ qdẽ ſic: ali⁹ vo ſic. Di-
co aũt nõ nuptis ⁊ viduis: bonũ ẽ illẽ
ſi ſic pmaſerint ſicut ⁊ ego. Qđ ſi nõ ſe
cõtinẽt: nubãt. Melius ẽ eñ nubere q̃
vri. His aũt q mřimonio iũcti ſũt pci-
pio nõ ego ſz dñs: vxorẽ a viro nõ diſ-
cedere. Qđ ſi diſceſſerit: manere innu-
ptã: aut viro ſuo recõciliari. Et vir vx-
orẽ non dimittat. Nã ceteris dico ego
nõ dñs. Si qs frater vxorẽ habet infi C
delẽ: ⁊ hec cõſentit habitare cũ illo: nõ
dimittat illã. Et ſi q mẽier fideẽ habet
virũ infidelẽ: ⁊ hic ꝯſentit habitare cũ
illa: nõ dimittat virũ. Sanctificat⁹ eſt
eñ vir infidelis p mulierẽ fidelẽ: ⁊ ſan-
ctificata ẽ mulier infidelis p virũ fide
lẽ. Alioqn filij vři imũdi eſſent: nũc aũt
ſcti ſũt. Qđ ſi infidelis diſcedit: diſce-
dat. Nõ eñ ſeruituti ſubiect⁹ ẽ fraẽ vel
ſoror in eiuſmodi. In pace aũt vocauit
vos de⁹. Unde eñ ſcis mulier ſi virũ ſal
uũ facies? Aut vñ ſcis vir ſi mulierem
ſaluã facies? Niſi vnicuiq̃ ſicut diui-
ſit dñs. Unũquẽq̃ ſicut vocauit deus D
ita ambulet: ⁊ ſicut in oĩb⁹ eccleſijs do
ceo. Circũciſus aliqs vocat⁹ eſt: nõ ad-
ducat pputiũ. In pputio aliqs vocat⁹
eſt: nõ circũcidaẽ. Circũciſio nihil ẽ et
pputiũ nihil ẽ: ſed obſeruatio manda
toꝝ dei.‖ Unuſq̃ſq̃ in q vocatione vo Eph.4.a
cat⁹ ẽ: i ea pmaneat. Seru⁹ vocat⁹ es
nõ ſit tibi cure. Sz ⁊ ſi poteſ fieri liber
magis vtere. Qui eñ in dño vocat⁹ ẽ ſer
uus: libert⁹ ẽ dñi. Siẽr q liber vocat⁹

Ga.6.d estːseruꝰ est christi.‖Precio empti estis
i.Pe.I.d nolite fieri serui hoim. Unusq̄sq3 ꝙ in
q̄ vocatꝰ ē frater:i hoc ꝑmaneat apud
E deū. De virginibꝰ aūt p̄ceptū dn̄i non
habeo:ꝯsiliū aūt do tanq̄ misericordi
am ꝯsecutꝰ a deo: vt sim fidelis. Existi
mo ei hoc bonū eē ꝓpter instantē ne-
cessitatē:qm̄ bonū ē hoi sic eē. Alliga
tꝰ es vxori:noli q̄rere solutionē. Solu
tus es ab vxore:noli q̄rere vxorem. Si
aūt acceperꝭ vxorē:nō peccasti: ⁊ si nu
pserit virgo:nō peccauit. Tribulatio-
nē tn̄ carnis habebūt hmōi. Ego autē
vobis parco. Hoc itaq3 dico frēs. Tē-
pus breue ē. Reliquū ē: vt ⁊ q̇ habent
vxores tanq̄ nō habētes sint: ⁊ q̇ flent
tanq̄ nō flētes:⁊ q̇ gaudēt tanq̄ nō gau
dētes:⁊ q̇ emūt:tanq̄ nō possidentes:et
F q̇ vtunt̄ h̄ mūdo:tanq̄ nō vtant̄. Pre-
terit ei figura huiꝰ mūdi. Uolo āt vos
sine sollicitudine eē. Qui sine vxore est
sollicitꝰ est q̄ dn̄i sūt:quō placeat deo.
Qui aūt cū vxore ē:sollicitꝰ ē q̄ sūt mū
di quō placeat vxori ⁊ diuisus est. Et
mulier inupta ⁊ ꝟgo cogitat q̄ dn̄i sūt
vt sit sctā corpe ⁊ spū. Que aūt nupta
ē:cogitat q̄ sūt mūdi quō placeat viro
Porro h̄ ad vtilitatē vr̄am dico:nō vt
laqueū vob̄ initiā:s3 ad id qđ honestū
ē:⁊ qđ facultatē p̄beat:sine ipedimēto
G dn̄m obsecrādi. Si q̇s aūt turpē se vi-
deri existimat sup ꝟgine sua ꝙ sit sup
adulta ⁊ ita oportet fieri:qđ vult faci-
at. Nō peccat si nubat. Nā q̇ statuit in
corde suo firmꝰ nō habēs necessitatē.
ptātē aūt habēs sue volūtatꝭ:⁊ h̄ iudi
cauit i corde suo ꝟuare ꝟginē suā:bn̄.
facit. Igit̄ ⁊ q̇ mr̄imonio iūgit ꝟginē
suā:bn̄ facit: ⁊ q̇ nō iūgit :melꝰ facit.
Ro.7.a ‖Mulier alligata ē legi: quāto tpe vir
eiꝰ viuit. Q̄ si dormierit vir eiꝰ libera
ta ē a lege. Cui aūt vult nubat: tm̄ i do
mino. Beatior aūt erit: si sic ꝑmāserit
ꝟm meū ꝯsiliū. Puto aūt ꝙ ⁊ ego spm̄.

A De his aūt q̄ (dei habeā. VIII
b idolis sacrificant̄ scimꝰ:q2 oēs
sciam habemꝰ. Sciētia inflat:
charitas ꝟo edificat. Si q̇s aūt se ex-
istimat scire aliq̇d nōdū cognouit quē
admodū oporteat eū scire. Si q̇s aūt
diligit deū:hic cognitꝰ ē ab eo. De es-
cis aūt q̄ idolis imolant̄ scimꝰ q2 ni-
hil ē idolū i mūdo: ⁊ ꝙ nullus deꝰ nisi
B vnꝰ. Nā ⁊ si sunt q̇ dicant̄ dij:siue i ce-
lo siue i terra:siq̇dē sūt dij multi ⁊ dn̄i
multi:nob̄ tn̄ vnꝰ deꝰ pr̄ ex q̄ oia:⁊ nos
in illo:⁊ vnꝰ dn̄s iesus christꝰ ꝑ quem
oia:⁊ nos ꝑ ipm̄. S3 nō i oibꝰ ē sciētia
Quidā aūt cū cōscia vsq3 nūc idoli: q̄-
si idolotitū mādu cāt:⁊ cōscia ipsoꝝ cū
sit infirma polluit̄. Esca aūt nos non C
cōmēdat deo. Neq3 em̄ si mādu caueri
mꝰ:abūdauimꝰ:neq3 si nō mādu caue-
rimꝰ:deficiemꝰ. Uidete āt:ne forte hec
licentia vr̄a offendiculū fiat infirmis
Si q̇s ei viderit eū q̇ habet sciētiā in
idolo recūbēte: nōne cōscientia eiꝰ cū
sit infirma edificabit̄ ad mādu candū
idolotita? Et ꝑibit infirmꝰ i tua ꝯscia D
frater: ꝓpter quē christꝰ mortuꝰ ē. Sic
aūt peccātes i frēs ⁊ ꝑcutiētes cōscien
tiā eoꝝ infirmam:in christo peccetis.
Quapropter si esca scādalizat fratrem Ro.14
meū:nō mādu cabo carnē in eternum
ne fratrē meū scādalizem. IX

Non sum liber? Nō sum aplus? A
o Nonne christū iesum dn̄m no-
strum vidi? Nōne opus meum
vos estis in dn̄o? Et si alijs nō sū apo-
stolus sed tn̄ vobis sū. Nā signaculum
apostolatꝰ mei vos estis i dn̄o. Mea de
fensio apud eos q̇ me interrogāt:hec ē
Nunq̇d nō habemꝰ ptātē mādu candi
⁊ bibēdi? Nūq̇d nō habemꝰ ptātē soro
rem mulierculā circūducendi: sicut et
ceteri apl̄i ⁊ frēs dn̄i ⁊ cephas. Aut so-
lus ego ⁊ barnabas:nō habemꝰ ptātē
hoc opandi? Quis militat suis stipen-
dijs vnq̄? Quis plātat vineā: ⁊ de fru
ctu eiꝰ nō edit? Quis pascit gregē:⁊ đ
lacte gregis nō mādu cat? Nunq̇d ꝟm
hoiem hec dico? An ⁊ lex hec nō dicit? B
Scriptū est em̄ in lege moysi‖Nō alli- Deu.25
gabis os boui triturāti. Nūquid đ bo- I.Thi.5
bus cura ē deo? An ꝓpter nos vtiq3 h̄
dicit? Nam ꝓpter nos vtiq3 scripta sūt
qm̄ debet in spe q̇ arat:arare: ⁊ qui tri
turat i spe fructus ꝑcipiēdi?‖ Si nos Ro.15
vobis spiritualia seminauimꝰ: magnū
est si nos carnalia vr̄a metamꝰ? Si alij
ptātis vr̄e ꝑticipes sūt:quare nō poti-
us nos? Sed nō vsi sumꝰ hac potestate
Sed oia sustinemꝰ: ne qđ offendiculū
demꝰ euāgelio christi. Nescitꝭ qm̄ qui
i sacrario opant̄:qđ sacrario sūt edūt.
Et q̇ altario deseruiūt: cū altario ꝑtici
pant. Ita ⁊ dn̄s ordinauit his q̇ euāge
liū annūciant: đ euāgelio viuere. Ego C

aũt nullo hoꝝ vsus sum. Non aũt scri
psi hec: vt ita fiant i me. Bonũ ẽ enim
mihi magis mori: q̃ vt gloriã meã q̃s
euacuet. Nã et si euãgelizauero: nõ est
mihi gloria. Necessitas ei mihi incum
bit. Ve eñ mihi ẽ: si nõ euangelizaue-
ro. Si eñ volens hoc ago: mercedẽ ha
beo: si aũt inuitus: dispẽsatio mihi cre
dita est. Que est ergo merces mea? Vt
euãgeliũ p̃dicãs: sine sũptu ponã euã-
geliũ vt nõ abutar ptãte mea in euãge
lio? Nã cũ liber essem ex omnibꝰ: oĩm
me seruũ feci: vt plures lucrifacerẽ. Et
factus sum iudeis tanq̃ iudeꝰ: vt iu-
D deos lucrarer. His qui sub lege sunt: q̃
si sub lege essem: cũ ip̃e nõ essem sub le-
ge: vt eos q̃ sub lege erãt lucrifacerem.
His q̃ sine lege erãt tanq̃ sine lege eẽm
cũ sine lege dei nõ eẽm: sed i lege eẽm
christi: vt lucrifacerẽ eos qui sine lege
erãt. Factus sum infirmis infirmꝰ: vt
infirmos lucrifacerẽ. Omnibus oĩa fa
ctus sum: vt oẽs facerem saluos. Om-
nia aũt facio ꝓpter euãgelium: vt ꝑti-
ceps eiꝰ efficiar? Nescitis q̃ hi q̃ in sta
dio currũt oẽs quidẽ currũt: sed vnus
accipit brauiũ. Sic currite: vt cõp̃hen
datis. Oĩs q̃ in agone cõtẽdit ab om-
nibus se abstinet: ⁊ illi quidẽ vt corru
ptibilẽ coronã accipiãt: nos aũt incor
ruptã. Ego igit̃ sic curro: nõ q̃si in in-
certũ: sic pugno: nõ quasi aerem verbe
rãs. Sed castigo corpus meũ: ⁊ in ser-
uitutẽ redigo: ne forte cũ aliĩs p̃dicaue
rim: ip̃e reprobus efficiar. X
A n Olo eñ vos ignorare fratres: q̃
Exo.13.d niã patres nr̃i omnes sub nu-
Exo.14.e be fuerũt: ⁊ oẽs mare trãsierũt: ⁊ oẽs i
moyse baptizati sunt i nube ⁊ in mari
Exo.16.d ‖Et oẽs eãdẽ escã spiritalẽ mãducaue
Exo.17.b rũt‖ ⁊ oẽs eũdẽ potũ spiritalẽ biberũt
Bibebãt aũt de spiritali cõsequẽte eos
B petra: petra aũt christꝰ. Sed nõ in plu
Nu.20.a ribꝰ eoꝝ beneplacitũ ẽ deo. Nã ꝓstra
Nu.26.g ti sunt in deserto. Hec aũt i figura fa-
cta sunt nostri: vt nõ simꝰ cõcupiscen-
tes maloꝝ sicut ⁊ illi cõcupierũt. Neq̃
idolatre efficiamini sicut q̃dã ex ip̃is:
Exo.32.b queadmodũ scriptũ ẽ‖ Sedit populus
mãducare ⁊ bibere: ⁊ surrexerũt ludere.
Nu.25.b ‖Neq̃ fornicemur sicut q̃dã ex ip̃is for-
nicati sunt: ⁊ ceciderũt vna die vigin-
Nu.21.b ti tria milia‖ Neq̃ tẽptemꝰ christũ sicut
quidã coꝝ temptauerũt ⁊ a serpentibꝰ

perierunt.‖ Neq̃ murmurauerit sicut Judith.8.e
quidã eorũ murmurauerũt: ⁊ perierũt C
ab exterminatore. Hec aũt oĩa in figu-
ra cõtingebant illis: scripta sũt aũt ad
correptionẽ nostrã: in quos fines secu
lorũ deuenerũt. Itaq̃ q̃ se existimat sta
re: videat ne cadat. Tẽptatio vos non
app̃hẽdat nisi hũana‖ Fidelis aũt deꝰ s.1.b
ẽ q̃ nõ patiet̃ vos tẽptari supra id q̃d
potestis: sꝫ faciẽt etiã cũ tẽptatiõe ꝓuẽ
tũ: vt possitis sustinere. Propt̃ q̃d charis
simi mihi: fugite ab idoloꝝ cultura.
Vt prudẽtibus loquor: vosipsi iudica D
te q̃d dico. Calix bñdictiõis cui bñdi-
cimꝰ: nõne cõicatio sãguis christi ẽ? Et
panis quẽ frãgimus: nõne ꝑticipatio
corꝑis dñi ẽ? Qm̃ vnꝰ panis ⁊ vnum
corpꝰ multi sumꝰ: oẽs q̃ de vno pane:
⁊ de vno calice ꝑticipamꝰ. Videte isrl̃
sm̃ carnẽ. Nõne q̃ edunt ostias: ꝑtici-
pes sunt altaris? Quid ẽ? Dico q̃ idol̃
imolatũ sit aliq̃d: aut q̃ idolum sit ali E
q̃d? Sꝫ q̃ imolãt gẽtes demonĩs imo
lãt: ⁊ nõ deo.‖ Nolo ãt vos socios fieri Deu.32.c
demonioꝝ. Nõ potestis calicẽ dñi bibe
re: ⁊ calicẽ demonioꝝ: Nõ potestis mẽ-
se dñi ꝑticipes eẽ: ⁊ mẽse demonioꝝ.
An emulamur dñm? Nũq̃d fortiores il
lo sumꝰ? Oĩa mihi licẽt: sꝫ nõ oĩa expe
diũt. Oĩa mihi licẽt: sꝫ nõ oĩa edificãt. Eccl.37.d
Nemo q̃d suũ ẽ q̃rat: sꝫ q̃d alteriꝰ. Oẽ s.6.c
q̃d i macello venit: mãducate: nihil in i.13.b F
terrogãtes ꝓpter cõsciẽtiã.‖ Dñi ẽ ter Ps.23.
ra ⁊ plenitudo eiꝰ. Si q̃s vocat vos i-
fidelium ad cenã: ⁊ vultis ire oẽ q̃d vobis
apponit̃ mãducate: nihil iterrogãtes G
ꝓpt̃ cõsciẽtiã. Si q̃s aũt dixerit h̃ im-
molatũ ẽ idolis: nolite manducare ꝓ
pter illũ q̃ indicauit: ⁊ ꝓpter ꝯsciam.
Cõsciam aũt dico: nõ tuã sꝫ alteriꝰ. Vt
q̃d eñ libertas mea iudicat̃ ab aliena
cõscia. Si ego cũ grã ꝑticipo: q̃d blas-
phemor ꝓ eo q̃ grãs ago?‖ Siue ẽ mã Colo.3.c
ducatis siue bibitis: vel aliud q̃d facitis
oĩa i gl̃iam dei facite. Sine offensione
estote iudeis ⁊ gentibꝰ ⁊ ecclesie dei:
sicut ⁊ ego ꝑ omnia oĩbus placeo: non
querens quod mihi vtile est: sed quod
multis vt salui fiant. XI
Mitatores mei estote: sicut ⁊ ego s.4.d B
i christi. Laudo aũt vos frẽs: q̃
ꝑ oĩa mei memores estis ⁊ sicut
tradidi vob̃ p̃cepta mea tenetis. Volo
aũt vos scire: q̃ oĩs viri caput christus

Eph.5.e est‖caput aūt mulieris vir: caput vero
christi de⁹. Omnis vir orās aut ꝓphe-
tās velato capite: deturpat caput suū.
Ōis aūt mulier orās aut ꝓphetās nō
velato capite deturpat caput suū Unū
ē ei ac si decaluet̄. Nā ꝛ si nō velat̄ mu
B lier: tōdeat̄. Si vero turpe est mulieri
tonderi aut decaluari: velet caput suū
Uir q̄dē n̄ debet velare caput suū: q̄m
imago ꝛ gl̄ia dei ē: mulier aūt gl̄ia vi-
ri ē. Nō eñ vir ex muliere ē: s₃ mulier
Geñ.2.d ex viro.‖ Etenī nō est creat⁹ vir ꝓpter
mulierē: sed mulier ꝓpter virū. Ideo
debet mulier velamē habere sup̄ caput
suū: ꝛ ꝓpter angelos. Uerūtñ neq₃ vir
sine muliere: neq₃ mulier sine viro ī do
mino. Nā sicut mulier d̄ viro: ita ꝛ vir
C p̄ mulierē. Oīa aūt ex deo. Uosipsi iu-
dicate: decet mulierē non velatā orare
deū? Nec ip̄a natura docet vos. Q₃ vir
q̄dē si comā nutriat ignominia ē illi:
mulier vero si comā nutriat: gl̄ia ē illi
q̄m capilli ꝓ velamīe ei dati sunt. Si
q̄s āt videt̄ cōtētiosus eē: nos talē cō
suetudinē nō habem⁹ neq₃ eccl̄ia dei.
D Hoc aūt p̄cipio nō laudās q᷑ nō in me
li⁹: s₃ in deteri⁹ cōuenitis. Primū q̄dē
cōuenientib⁹ vob̄ ī eccl̄iam. audio scis-
suras eē inter vos: ꝛ ex p̄te credo. Na₃
opꝫtet ꝛ hereses eē: vt ꝛ q̄ ꝓbati sūt ma
nifesti fiāt ī vob̄. Cōuenientib⁹ ḡ vob̄ ī
vnū: iam nō ē dn̄icā cenā manducare.
Unusq̄sq₃ ei suā cenā p̄sumit ad man-
E ducādū. Et ali⁹ q̄dē esurīt: ali⁹ āt ebri
us ē. Nūq̄d domos nō habet̄ ad man
ducādū ꝛ bibēdū? Aut eccl̄iam dei cō-
tēnit̄: ꝛ cōfūdit̄ eos q̄ n̄ habēt? Quid
dicā vob̄. Laudo vos ī h̄ n̄ laudo. Ego
ei accepi a dn̄o q̄d ꝛ tradidi vobis: q̄m
dn̄s iesus in q̄ nocte tradebat̄: accepit
Mat.26.c panē: ꝛ gr̄as agēs fregit ꝛ dixit‖ Acci-
Mar.14.c pite ꝛ mādu cate. Hoc ē corp⁹ meū q̄d
Lu.22.b ꝓ vobis tradet̄. Hoc facite in meā cō-
F memorationē. Sil'r ꝛ calicē: postq̄ ce
nauit: dicēs: Hic calix nouū testamētū
ē ī meo sāguine. Hoc facite q̄tiēscūq₃
bibet̄ ī meā cōmemorationē. Quotiēs
cūq₃ ei mādu cabit̄ panē hūc: ꝛ calicē
bibetis: mortē dn̄i annūciabit̄ donec
veniat Itaq₃ q̄cūq₃ mādu cauerit panē
ꝛ biberit calicē dn̄i indigne: reus erit
corp̄is ꝛ sāguis dn̄i. Probet āt semetip
G sū hō: ꝛ sic de pane illo edat ꝛ de calice
Joh.6.f bibat.‖ Qui eñ mādu cat ꝛ bibit indi-
gne: iudiciū sibi mādu cat ꝛ bibit: non
diiudicās corpus dn̄i. Ideo inter vos
multi ifirmi ꝛ ībecilles: ꝛ dormiūt mul
ti. Q₃ si nosmetip̄os diiudicarem⁹: nō
vtiq₃ iudicaremur. Dū iudicamur aūt
a dn̄o corripimur vt nō cū h̄ mūdo dā
nemur. Itaq₃ frēs mei cū cōuenit̄ ad
mādu cādū īuicē expectate. Si q̄s esu-
rit: domi mādu cet: vt nō ī iudiciū cōue
niatis. Cetera aūt cū venero dispōnā.
De spiritalib⁹ aūt nolo XII A
vos ignorare frēs. Scitis autē
q̄m cū gētes essēt̄: ad simula-
cra muta p̄ut ducebamini: eūtes. Iō
notū vob̄ facio: ‖ q᷑ nemo ī spū dei lo- Mar.
quēs dicit anathema iesu. Et nemo po
test dicere dn̄s iesus: nisi ī spūscto. Di-
uisiōes v̄o gr̄arū sūt: idē aūt spūs. Et
diuisiōes ministrationū sūt: idē āt dn̄s
Et diuisiōes operationū sūt: idē v̄o de⁹
q̄ opat̄ oīa ī oībus. Unicuiq₃ aūt dat̄
manifestatio spūs: ad vtilitatē. Aliȷ̄ q̄
dā p̄ spūm dat̄ sermo sapīe: aliȷ̄ aūt ser
mo scīe s̄m eūdē spūm. Alteri fides ī
eodē spū: aliȷ̄ gr̄a sanitatū ī vno spiri-
tu. Aliȷ̄ operatio v̄tutū: aliȷ̄ ꝓphetia: aliȷ̄ B
discretio spirituū: aliȷ̄ genera linguaꝝ
aliȷ̄ interp̄tatio s̄monū. Hec autē oīa
opat̄ vn⁹ atq₃ idē spūs: diuidēs singu
lis p̄ut vult.‖ Sicut ei corp⁹ vnū ē et Ro.12
mēbra habet multa: oīa āt mēbra cor- Eph.4
poris cū sint multa: vnū tñ corpus sūt
ita ꝛ christ⁹. Etenī ī vno spū oēs nos ī
vnū corp⁹ baptizati sum⁹: siue iudei si
ue gētiles: siue serui: siue liberi: ꝛ oēs
in vno spū potati sum⁹. Nā ꝛ corp⁹ nō
est vnu₃ mēbrū: sed multa. Si dixerit
pes: q̄m nō sū man⁹ nō sū de corp̄e: nū
ideo nō est de corp̄e? Et si dixerit aur̄ C
q̄m nō sū ocul⁹: nō sū de corp̄e: nū ideo
nō est d̄ corp̄e? Si totū corpus oculus
vbi audit⁹? Si totū audit⁹: vbi odora-
tus? Nūc aūt posuit de⁹ mēbra: vnū q̄d
q₃ eoꝝ ī corp̄e sicut voluit. Q₃ si essent
oīa vnū mēbrū: vbi corpus? Nūc autē
multa q̄dē mēbra: vnū aūt corp⁹. Non
pōt āt ocul⁹ dicere manui: opa tua nō
indigeo: aut iteꝝ caput pedib⁹: nō est̄
mihi necessariȷ̄. Sed multomaḡ q̄ vi-
dent̄ mēbra corp̄is infirmiora eē: ne-
cessariora sūt. Et q̄ putam⁹ ig̃biliora
mēbra eē corp̄is: his honorē abūdan-
tiorē circūdam⁹. Et q̄ in honesta sunt
nr̄a: abūdātiorē honestatē habēt. Ho

D Neſta aūt nr̄a nulli⁹ egēt. Sʒ de⁹ tpa-
uit corp⁹ ei cui deerat abūdātiorē tri-
buendo honorē: vt nō ſit ſciſma in cor
pore: ſʒ i idipm ꝓ inuicē ſollicita ſint
o.8.b mēbra. ‖ Et ſi ꝗd patit̄ vnū mēbꝝ: cō
.4.d patiunt̄ oīa mēbra. Siue gl̄iat̄ vnum
mēbꝝ cōgaudēt oīa mēbra. Uos autē
eſtis corp⁹ chriſti: ⁊ mēbra de mēbro.
.4.b ‖ Et quoſdā ꝗdē poſuit de⁹ i eccl̄ia: pri
mū apoſtolos: ſcdo ꝓphetas: tertio do-
ctores: deinde v̄tutes: exinde grās cu-
rationū: opitulatiōes: gubernationes
genera linguarū: interꝑtatiōes ſmo-
nū. Nūꝗd oēs apl̄i? Nūꝗd oēs ꝓphete
Nūꝗd oēs doctores? Nūꝗd oēs v̄tu-
tes? Nunꝗd oēs grām habēt curatio-
nū? Nunꝗd oēs linguis loquūt̄? Nun
.14.a ꝗd oēs interꝑtant̄. ‖ Emulamini autē
chariſmata meliora. Et adhuc excellē-
tiorē viā vobis demonſtro. XIII
A I lingnis hoim loqr ⁊ angeloꝝ
charitatē aūt nō habeā: factus
ſū velut es ſonās aut cymbalū
tinniens. Et ſi habuero ꝓphetiā: ⁊ no
uerim myſteria oīa: ⁊ oēm ſciam: et ſi
habuero oēm fidē ita vt mōtes trāſfe-
ram: charitatē aūt non habuero nihil
B ſū: Et ſi diſtribuero i cibos pauperum.
Ro.12.b oēs facultates meas: ⁊ ſi tradidero cor
Eph.4 pus meū ita vt ardeā: charitatē āt nō
habuero nihil mihi ꝓdeſt. Charitas pa
.10.d tiens ē: benigna ē. ‖ Charitas nō emu-
lat̄: nō agit ꝑperā. nō inflat̄: nō ē am-
hili.2.c bitioſa: ‖ nō ꝗrit ꝗ ſua ſūt. Nō irritat̄:
nō cogitat malū: nō gaudet ſuꝑ iniꝗ-
C tate: cōgaudet aūt v̄itati. Oīa ſuffert:
oīa credit: oīa ſperat: oīa ſuſtinet. Cha-
ritas nūꝗ̄ excidit. Siue ꝓphetie eua-
cuabunt̄: ſiue lingue ceſſabūt: ſiue ſcia
deſtruet̄. Ex ꝑte ei cognoſcimus: ⁊ ex
ꝑte ꝓphetam⁹. Cū aūt venerit qđ ꝑfe-
ctū ē: euacuabit̄ qđ ex ꝑte ē. Cū eſſem
paruulus: loq̄bar vt paruul⁹: ſapiebā
vt paruul⁹: cogitabā vt paruul⁹. Qñ
D āt fact⁹ ſū vir: euacuaui q̄ erāt ꝑuuli.
Uidem⁹ nūc ꝑ ſpeculū i enigmate: tūc
āt facie ad faciē. Nūc cognoſco ex ꝑte
tūc aūt cognoſcā ſicut ⁊ cognit⁹ ſum.
Nūc aūt manent fides: ſpes: charitas:
tria hec. Maior aūt hoꝝ ē charitas.
A Ectami charitatē: emu XIIII
s lamini ſpiritalia: magis aūt vt
.12.d ꝓphetes. ‖ Qui ei loquit̄ ligua
nō hoib⁹ loquit̄: ſed deo. Nemo ei au-
dit. Spūs aūt loquit̄ myſteria. Nā ꝗ
ꝓphetat: hoib⁹ loquit̄ ad edificationē
⁊ exhortationē ⁊ ꝯſolationē. Qui loꝗ
tur lingua: ſemetipm edificat: ꝗ aūt ꝓ
phetat: eccl̄iam dei edificat. Uolo aūt
oēs vos loꝗ linguis: magis aūt ꝓphe
tare. Nā maior ē ꝗ ꝓphetat ꝙ̄ qui loꝗ
tur linguis: niſi forte interꝑtet̄ vt ec-
cleſia edificationē accipiet. Nūc autē B
frēs ſi venero ad vos linguis loquens
ꝗd vob ꝓdero: niſi vobis loqr: aut in
reuelatione: aut i ſcia: aut in ꝓphetia:
aut i doctrina. Tñ q̄ ſine aīa ſūt vocē
dantia: ſiue tibia: ſiue cithara: niſi di-
ſtictionē ſonituū dederint: quomō ſci-
etur id qđ canit̄ aut qđ citharizatur?
Eteñ ſi icertā vocē det tuba: ꝗs para
bit ſe ad bellū? Ita ⁊ vos ꝑ linguā niſi
manifeſtū ſmonē dederitis: quō ſciet̄
id qđ dicit̄. Eritis ei i aera loquētes.
Tā m̄lta vt puta genera linguarū ſūt
in hoc mūdo: ⁊ nihil ſine voce ē. Si ꝗ C
neſciero virtutē vocis ero ei cui loqr
barbarus: ⁊ ꝗ loquit̄ mihi barbarus:
Sic ⁊ vos qm̄ emulatores eſtis ſpiritu
um ad edificationem eccleſie: ꝗrite vt
abundetis. Et ideo qui loquit̄ lingua
oret vt iterꝑtet̄. Nā ſi orē lingua ſpūs
me⁹ orat: mēs aūt mea ſine fructu eſt.
Quid ergo ē? Orabo ſpū: orabo ⁊ men
te. Pſallā ſpū: pſallā ⁊ mente. Ceteꝝ ſi
bñdixeris ſpū: ꝗs ſupplet locū idiote?
Quō dicet amen ſuꝑ tuā bñdictionē?
Qm̄ ꝗd dicas neſcit. Nā tu ꝗdē bñ gra D
tias agis: ſʒ alter nō edificat̄ ‖ Gratias S.1.a
ago deo meo ꝙ oīm vr̄m ligua loquor
Sed in eccl̄ia volo ꝗnq̄ verba ſenſu
meo loꝗ vt ⁊ alios inſtruā: ꝙ̄ decē mi-
lia verboꝝ in lingua. Frēs: nolite pue
ri effici ſenſib⁹: ſʒ malitia paruuli eſto
te: ſenſib⁹ aūt ꝑfecti eſtote. In lege eñ
ſcriptū ē. ‖ Qm̄ in aliꝭs linguis ⁊ i la- Eſa.28.a
biꝭs aliꝭs loquar ppl̄o huic: ⁊ nec ſic ex
audient me dicit dñs. Itaq̄ lingue in
ſignū ſūt nō fidelib⁹: ſed infidelib⁹: ꝓ-
phetie aūt nō infidelib⁹: ſʒ fidelib⁹. Si
ergo cōueniat vniuerſa eccl̄ia i vnū et
oēs linguis loquāt̄: intrent aūt idiote
aut infideles: nōne dicēt: ꝗd inſanitis? E
Si aūt oēs ꝓphetēt: intret aūt ꝗs in-
fidelis vel idiota: cōuincit̄ ab oīb⁹: di
iudicat̄ ab oīb⁹. Occulta ei cordis ei⁹
manifeſta fiūt: ⁊ ita cadēs in faciē ad-
orabit deū: ꝓnūciās ꝙ vere de⁹ in vo-

F bis fit. Quid ergo ē frēs? Cū ꝯuenitis
vnuſq̄ſq; vr̄m pſalmū habet doctrinā
habet: apocalypſim habet: linguā hȝ:
interp̄tationē hȝ oīa ad edificationē
fiant. Siue lingua q̄s loq̄r: ſm duos:
aut vt multū tres: ⁊ ꝑ ptes ⁊ vnꝰ inter
p̄ret. Si aūt nō fuerit interpres: tace-
at i eccl̄ia: ſibi aūt loquat̄ ⁊ deo. Pro-
phete aūt duo aut tres dicant: ⁊ ceteri
diiudicēt. Qđ ſi alij reuelatū fuerit ſe-
dēti: prior taceat. Poteſtꝭ ei oēs ꝑ ſin-
gulos ꝓphetare vt oēs diſcāt ⁊ oēs ex
hortent̄. Et ſpūs ꝓphetaꝝ ꝓphetꝭ ſub
iectꝰ ē. Nō ei diſſenſiōis ē deꝰ: ſȝ pacis
1. Timo. 2. c ſicut ⁊ i oībꝰ eccl̄ijs ſctōꝝ doceo. Mu-
lieres i eccleſijs taceāt. Nō ei ꝑmittit̄
Geñ. 3. c eis loq̄: ſȝ ſubditas eē: ſicut ⁊ lex dic̄
Si q̄d aūt volūt diſcere: domi viros ſu
os interrogēt. Turpe ei mulieri loqui
i eccl̄ia. An a vob̄ verbum dei ꝓceſſit:
aut i vos ſolos ꝑuenit? Si q̄s videt̄ ꝓ
pheta eē: aut ſpiritualis: cognoſcat q̄
ꝙ ſcribo vob̄: q2 dn̄i ſūt mandata. Si
q̄s aūt ignorat ignorabit̄. Itaq; frēs
emulamini ꝓphetare: ⁊ loq̄ linguis no
lite ꝓhibere. Oīa aūt honeſte ⁊ ſm or
A dinē fiāt in vobis. XV
Gal. 1. b n Otū aūt vobis facio frēs euan
geliū qđ p̄dicaui vob̄: qđ ⁊ acce
piſtis: i quo ⁊ ſtatis: ꝑ qđ ⁊ ſaluamini:
q̄ rōne p̄dicauerim vobis ſi tenetꝭ: ni-
ſi fruſtra crediđiſtis. Tradidi ei vobis
imprimis qđ ⁊ accepi: qm̄ chriſtꝰ mor-
Eſa. 53. c tuꝰ eſt ꝓ pctīs nr̄is ſm ſcripturas: et
q2 ſepultꝰ eſt: ⁊ q2 reſurrexit tertia die
ſm ſcp̄turas: ⁊ q2 viſus ē cephe: ⁊ poſt
Mar. 16. hoc vndecim. Deinde viſus eſt pluſq̄
Mat. vlti. q̄ngētis fratribꝰ ſimul: ex q̄bus multi
manēt vſq; adhuc: q̄dā aūt dormierūt
Deinde viſus eſt iacobo: deinde apl̄is
B oībꝰ. Nouiſſime āt oīm: tāq̄ abortiuo
Eph. 3. b viſus eſt mihi. Ego ei ſū minimꝰ apl̄o
rū: q̄ nō ſū dignꝰ vocari apl̄us: qm̄ ꝑ-
ſecutꝰ ſū eccl̄iam dei. Gr̄a aūt dei ſum
id qđ ſū: ⁊ gr̄a eiꝰ i me vacua nō fuit:
ſed abūdātiꝰ illꝭ oībꝰ laboraui. Nō ego
aūt: ſȝ gr̄a dei mecū. Siue eñ ego ſiue
illi: ſic p̄dicauimꝰ ⁊ ſic crediđiſtis. Si
āt chriſtꝰ p̄dicat̄ ꝙ reſurrexit a mortu
is: quō q̄dā dicūt i vob̄ qm̄ reſurrectio
mortuoꝝ nō ē? Si āt reſurrectio mor-
tuoꝝ nō eſt: neq; chriſtꝰ reſurrexit. Si
aūt chriſtꝰ nō reſurrexit inanis ē p̄di-
catio nr̄a: inanis ē ⁊ fides vr̄a. Inue-
nimur āt ⁊ falſi teſtes dei: qm̄ teſtimo C
niū diximꝰ aduerſus deū ꝙ ſuſcitaue-
rit chriſtū quē nō ſuſcitauit: ſi mortui
nō reſurgūt. Nā ſi mortui nō reſurgūt
neq; chriſtꝰ reſurrexit. Q2 ſi chriſtꝰ nō
reſurrexit vana ē fides vr̄a. Adhuc eñ
eſtis i pctīs vr̄is. Ergo ⁊ q̄ dormierūt i
chriſto perierūt. Si in hac vita tm̄ in
chriſto ſperantes ſumꝰ miſerabiliores
ſumꝰ oībꝰ hoībus. Nūc aūt chriſtꝰ re
ſurrexit a mortuis primitie dormiētiū
qm̄ q̄dē ꝑ hoīem mors ⁊ ꝑ hoīeȝ reſur
rectio mortuoꝝ. Et ſicut in adam oēs
moriunt̄: ita ⁊ in chriſto oēs viuifica-
bunt̄. Unuſq̄ſq; āt i ſuo ordine: primi
tie chriſtꝰ. Deinde hi q̄ ſūt chriſti q̄ in
aduētu eiꝰ crediderūt. Deinde finis cū
tradiderit regnū deo ⁊ pr̄i: cū euacaue D
rit oēm p̄ncipatū ⁊ ptāte ⁊ virtutem.
Oportet āt illū regnare: donec ponat
oēs inimicos ſub pedibꝰ eiꝰ. Nouiſſi-
me aūt inimica deſtruet̄ mors? Oīa ei
ſubiecit ſub pedibꝰ eiꝰ. Cum aūt dicat
oīa ſubiecta ſūt ei: ſine dubio p̄ter euȝ
q̄ ſubiecit ei oīa. Cū aūt ſubiecta fuerit
illi oīa: tūc ⁊ ip̄e filiꝰ ſubiectꝰ erit illi
q̄ ſubiecit ſibi oīa: vt ſit deꝰ oīa i oībꝰ
Alioq̄n q̄d faciēt q̄ baptizant̄ ꝓ mor
tuis? Si oīno mortui nō reſurgunt: vt
q̄d ⁊ baptizāt̄ ꝓ illis? Ut q̄d ⁊ nos pe
riclitamur oī hora? Quotidie morior
ꝓpter vr̄am gl̄iam frēs: quā habeo in
chriſto ieſu dn̄o nr̄o. Si ſm hoīem ad
beſtias pugnaui epheſi: q̄d mihi ꝓdeſt
ſi mortui nō reſurgunt. Mādacemꝰ ⁊
bibamꝰ: cras ei moriemur. Nolite ſedu E
ci. Corrūpūt mores bonos colloq̄a ma
la. Euigilate iuſti: ⁊ nolite peccare. Ig
norātiā eñ dei q̄dā habēt. Ad reuerē
tiā vob̄ loquor. Sȝ dicit aliquis. Quō
reſurgūt mortui? Quali aūt corꝑe veni
ent? Inſipiēs tu: qđ ſeminas nō viuifi
cat̄, niſi priꝰ moriat̄. Et q̄d tu ſeminas?
Nō corpꝰ qđ futurū ē ſeminas: ſed nu
dū granū: vtputa tritici: aut alicuiꝰ ce
teroꝝ. Deꝰ aūt dat illi corpꝰ ſicut vult
⁊ vnicuiq; ſeminū ꝓpriū corpus. Non
oīs caro eadē caro: ſed alia hoīm: alia
pecoꝝ: alia volucrū: alia aūt piſcium.
Et corꝑa celeſtia ⁊ corꝑa terreſtria. Sȝ
alia q̄dē celeſtiū gl̄ia: alia aūt terreſtri
um. Alia claritas ſolis: alia claritas F
lune: ⁊ alia claritas ſtellaꝝ. Stella eñ
a ſtella differt i claritate: ſic ⁊ reſurre-

ctio mortuoꝝ. Seminaꝛ i corruptione
surget i incorruptiōe. Seminaꝛ i igno-
bilitate: surget i gl'ia. Seminaꝛ i ifirmi-
tate: surget i v̄tute. Seminaꝛ corpꝰ aia
Geñ.2.b le: surget corpꝰ spūale. Si ē corpꝰ aiale
ē ꝛ spūale: sicut scriptū ē‖ Factꝰ ē pmꝰ
hō adā i aiam viuētē: nouissimꝰ adā i
spm̄ viuificātē: sꝫ nō priꝰ qđ spirituale
ē: sꝫ qđ aiale: deinde qđ spūale. Primꝰ
Colo. 1.D hō de t'ra terrenꝰ: secūdus hō đ celo ce-
lestis. Qualis terrenꝰ: tales ꝛ terreni:
ꝛ q̄lis celestis: tales ꝛ celestes. Igiꝛ sic
portauimꝰ imaginē terreni portemus
ꝛ imaginē celestis. Hoc aūt dico frēs:
qꝛ caro ꝛ sāguis regnū dei possidere ñ
pñt: neqꝫ corruptio icorruptelā posside
G bit. Ecce mysteriū vob dico| Oēs q̄dē
resurgemꝰ sꝫ nō oēs imutabimur. In
D momēto: i ictu oculi: in nouissima tu-
ba. Canet ei tuba et mortui resurgent
icorrupti: ꝛ nos imutabimur. Oportet
ei corruptibile h̄ induere incorruptio-
nē: ꝛ mortale hoc induere imortalita-
tē. Cū aūt mortale hoc induerit imor-
Osee.13.d talitatē tūc fiet s̄mo q̄ scriptꝰ ē.‖ Ab-
Heb.2.d sorta ē mors i victoria. Ubi ē mors vi
ctoria tua? Ubi ē mors stimulꝰ tuus?
Stimulꝰ aūt mortis pctm̄ ē: virtꝰ v̄o
1.Joh.5.a pcti lex‖ Deo aūt gr̄as: q̄ dedit nob vi-
ctoriā ꝑ dn̄m nr̄m iesū christum. Itaqꝫ
frēs mei dilecti: stabiles estote ꝛ immo
biles: abūdātes i oi oꝑe dn̄i semꝑ sciē-
tes ꝙ labor vester nō ē inanis i dn̄o.
A E collect' aūt: q̄ fiūt in XVI
d sctōs sicut ordinaui in eccl'ijs
galatie: ita vt vos facite ꝑ vnā
sabbati. Unusq̄sqꝫ vr̄m apud se repo-
nat recondēs qđ ei bn̄ placuerit: vt nō
cū venero tūc collecte fiāt. Cū aūt p̄ns
fuero: q̄s ꝓbaueritis ꝑ epl'as hos mit
tā ꝑferre gr̄am vr̄am in hierl'm. Qꝛ si
dignū fuerit vt ego eā: mecū ibūt. Ue-
niā aūt ad vos: cū macedoniā ꝑtrāsie-
ro. Nam macedoniā ꝑtrāsibo. Apud
vos aūt forsitā manebo: vel etiā hye-
mabo: vt vos me deducatis quocunqꝫ
B iero. Nolo ei vos modo i trāsitu vide-
re. Spero ei me aliquātulū tp̄is mane
re apud vos: si dn̄s ꝑmiserit. Permane
bo aūt ephesi vsqꝫ ad pētecosten. Osti
um ei mihi aꝑtū ē magnū ꝛ euidēs: ꝛ
ꝛ adūsarij multi. Si aūt venerit timo
theꝰ: videte vt sine timore sit apđ vos.
Opꝰ ei dn̄i oꝑaꝛ sicut ꝛ ego. Ne q̄s ḡ il

lū spnat. Deducite āt illū i pace: vt ve
niat ad me. Expecto ei illū cū fribꝰ. De C
appollo āt fratre vob notū facio: q̄m
multū rogaui eū vt veniret ad vos cū
fribꝰ: ꝛ vtiqꝫ nō fuit volūtas eiꝰ vt nūc
veniret. Ueniet aūt cū ei vacuū fuerit.
Uigilate: state i fide: viriliꝛ agite ꝛ cō-
fortami: oia ei vr̄a i charitate fiāt. Ob
secro āt vos frēs: nost' domū stephane
ꝛ fortunati ꝛ achaici‖ q̄m sunt p̄mitie
achaie: ꝛ i misteriū sctōꝝ ordiauerūt se
ip̄os vt ꝛ vos subditi sitis eiusmōi: et
oi cooꝑanti ꝛ laborāti. Gaudeo aūt in
p̄ntia stephane ꝛ fortunati ꝛ achaici.
q̄m id qđ vob deerat: ip̄i suppleuerūt
Refecerūt ei ꝛ meū spm̄ ꝛ vr̄m. Cogno- D
scite ḡ q̄ eiusmōi sūt. Salutāt vos oēs
eccl'ie asie. Salutat vos i dn̄o m'ltū aq̄
la: ꝛ prisca cū domestica sua eccl'ia: apđ
q̄s ꝛ hospitor. Salutant vos oēs frēs:
Salutate iuicē i osculo sctō. Salutatio
mea manu pauli. Si q̄s nō amat dn̄m
nr̄m iesū xp̄m: sit anathema marana-
tha. Gr̄a dn̄i nr̄i iesu christi vobiscū.
Charitas mea cū oibꝰ vob i christo ie-
Explicit epl'a pauli ad Co (su. Amē.
rinthios p̄ma. Incipipit ꝓlogꝰ i se-
cūdā epl'am ad Corinthios.
i N scđa ad Corinthios epl'a q̄si
in ꝑte supior post tribulationū
suaꝝ relatiōēs reddit cās q̄re ad eos
scđo ñ ierit: q̄m ñ leui mutatiōe ꝯsiliū
fecisse se asserit: sꝫ ne aduētu suo tristi-
ciā incurreret: cū i pctō ꝑmanere disci
pulos reperisset. Deinde post agnitos
fructꝰ p̄nie recōciliat eū eccl'ie: quē i p̄-
ma ꝓpt fornicationē a cōsortio sctōꝝ
iusserat amoueri. Tertio ꝯ pseudo apo
stolos officij sui dignitatē tueꝛ: ꝛ no-
ui testamēti mistros: tāto anteire gr̄a
ostēdit: q̄to euangeliū ē lege p̄stātius.
Immoraꝛ etiā i cā illa p'mū quā bre-
uiꝛ i p̄ma ꝯtigerat vt ꝓmpto ac libēti
aio necessaria p̄nt' vite nō h̄ntibꝰ lar-
giāꝛ: ꝛ vtilitatē spūalis cōmercij ꝯmu
tēt p̄ntia cū futur': atqꝫ abūdātia sua
sctōꝝ inopiā suppleāt: vt vicissim eoꝝ
inopia sctōꝝ abūdātia suppleaꝛ. In fi
ne repetit qđ supius ꝯ pseudo aposto-
los egerat ꝛ iactationē eoꝝ p̄dicatio-
nesqꝫ đ se gl'iosas vt collata antiq̄tate
generis vel catalago iniuriarū ac peri
culoꝝ suoꝝ euacuat: dicqꝫ eos apartos
subdolos qui ad imitationē sathane

tráſfigurēt in apoſtolos chriſti: ſub p̄
dicationis ſpe lucra pecuniaria queq̄

Incipit argumentū (ſectantes.

P Oſt actā a corinthijs pniam cō
ſolatoriā ſcribit eis epłam apo
ſtolus a troade p̄ titū: ⁊ collau
dās eos: hortat̄ ad meliora ꝯtriſtatos
quidē eos: ſȝ emēdatos oſtendens.

Explicit argumētū. Incipit epła pau
li ad Corinthios ſcđa. Ca. I

A P Aulus apoſto
lus chriſti ieſu p̄ volūtatē
dei ⁊ timotheꝰ frater ecclie
dei q̄ ē corinthi cū oībus
ſctis q̄ ſunt in vniuerſa achia: Gratia
vob̄ ⁊ pax a deo patre nr̄o et dn̄o ieſu
Ephe.1.a chriſto. ‖ Bn̄dictꝰ deꝰ ⁊ pat̄ dn̄i nr̄i ie-
1.Pe.1.a ſu chriſti: pr̄ miſericordiarū ⁊ deꝰ totiꝰ
ꝯſolationis: q̄ ꝯſolat̄ nos i oī tribula-
tione nr̄a: vt poſſimꝰ ⁊ ip̄i ꝯſolari eos
q̄ in oī preſſura ſunt p̄ exhortationē q̄
exhortamur ⁊ ipſi a deo: qm̄ ſicut abū
dāt paſſiones chriſti i nob̄ ita ⁊ p̄ chri
B ſtū abūdat cōſolatio nr̄a. Siue aūt tri
bulamur ꝓ vr̄a exhortatione ⁊ ſalute:
ſiue cōſolamur ꝓ vr̄a cōſolatione: ſiue
exhortamur ꝓ vr̄a exhortatione ⁊ ſalu
te q̄ opat̄ tollerātiā earūdē paſſionuȝ
q̄s ⁊ nos patimur vt ſpes nr̄a firma ſit
ꝓ vobis: ſciētes qm̄ ſicut ſocij paſſio-
nū eſtis: ſic eritis ⁊ cōſolatiōis. Nō eñ
volumꝰ ignorare vos frēs de tribulati
one nr̄a q̄ facta ē i aſia: qm̄ ſupra mo-
dū grauati ſumꝰ ſupra v̄tutē: ita vt te
deret nos etiā viuere. Sed ip̄i i nobiſ
ip̄is rn̄ſū mortis habuimꝰ: vt nō ſimꝰ
fidētes i nobis: ſȝ i deo q̄ ſuſcitat mor-
C tuos: q̄ de tātis periculis nos eripuit
et eruit: in quē ſperamus: qm̄ ⁊ adhuc
eripiet adiuuātibus vobis i or̄one ꝓ
nobis: vt ex multarū pſonis faciēꝫ eiꝰ
q̄ in nobis ē donatiōis: p̄ multos gr̄e
agant̄ ꝓ nobis. Nā gl̄ia nr̄a hec eſt te
ſtimoniū cōſcie nr̄e: ꝙ in ſimplicitate
cordis ⁊ ſinceritate dei: ⁊ nō in ſapien
tia carnali: ſȝ in gr̄a dei ꝯuerſati ſumꝰ
in hoc mūdo: abūdātiꝰ aūt ad vos. Nō
eñ alia ſcribimꝰ vobis q̄ꝫ q̄ legiſtis ⁊
cognouiſtis. Spero aūt ꝙ vſq̄ in finē
cognoſcetis: ſicut ⁊ cognouiſtiſ nos ex
p̄te: q2 gl̄ia vr̄a ſumꝰ: ſicut ⁊ vos nr̄a: i
die dn̄i nr̄i ieſu chriſti. Et hac cōfiden
tia volui p̄us venire ad vos vt ſecūdā
gr̄am haberetis ⁊ p̄ vos trāſirē in ma
cedoniā: ⁊ iterū a macedonia venirem
a vos: ⁊ a vob̄ deduci i iudeā. Cū ergo
hoc voluiſſem: nūq̄d leuitate vſus ſū?
Aut q̄ cogito ſm̄ carnem cogito: vt ſit D
apud me: eſt et nō? Fidelis aūt deꝰ: q2
ſermo nr̄ q̄ fuit apud vos: nō eſt in il-
lo: ē ⁊ nō: ſȝ ē i illo ē. Dei eñ filiꝰ ieſus
chriſtus q̄ i vob̄ p̄ nos p̄dicatꝰ ē: p̄ me
⁊ ſiluanū ⁊ thimotheū nō fuit i illo ē.
⁊ nō: ſȝ ē in illo fuit. Quotq̄t eī ꝓmiſſi
ones dei ſunt: i illo eſt. Ideo ⁊ p̄ ip̄m
amē deo ad gl̄iam vr̄am. Qui aūt con
firmat nos vobiſcū in chriſto: ⁊ q̄ vnx-
it nos deꝰ: ⁊ q̄ ſignauit nos ⁊ dedit pi
gnꝰ ſpūs i cordibꝰ nr̄is. Ego aūt teſtē
deū inuoco i aīam meā: ꝙ parcēs vob̄
nō veni vltra corinthū: nō q2 dn̄amur
fidei vr̄e: ſed adiutores ſumꝰ gaudij ve

Tatui (ſtri. Nā fide ſtatis. II A
S aūt hoc ip̄m apud me: ne iterū
i triſticia venirē ad vos. Si eī
ego cōtriſto vos: ⁊ q̄s eſt q̄ me letificet
niſi q̄ ꝯtriſtat̄ ex me? Et h̄ ip̄m ſcripſi
vobis vt nō cū venero triſticiā ſup̄ tri
ſticiā habeā de q̄bꝰ oportuerat me gau
dere: cōfidēs in oībꝰ vob̄: q2 meū gau- B
diū oīm vr̄m ē. Nā ex multa tribulati
one ⁊ anguſtia cordis ſcripſi vobis p̄
multas lachrymas: nō vt cōtriſtemini
ſed vt ſciatiſ quā charitatē habeā abū
dātius i vob̄. Si q̄s aūt ꝯtriſtauit me
nō me ꝯtriſtauit: ſȝ ex p̄te: vt nō onerē
oēs vos. Sufficit illi q̄ eiuſmodi ē ob
iurgatio hec q̄ fit a pluribꝰ: ita vt ex-
rio magis donetis ⁊ cōſolemi: ne forte
abūdātiori triſticia abſorbeat̄ q̄ eiuſ-
modi ē. Propt̄ qđ obſecro vos: vt ꝯfir-
metis i illū charitatē. Ideo eī ⁊ ſcripſi C
vobis vt cognoſcā expimētū vr̄m: an i
oībꝰ obediētes ſitis. Cui aūt aliq̄d do-
naſtis: ⁊ ego. Nam ⁊ ego qđ donaui ſi
q̄d donaui ꝓpter vos in pſona chriſti:
vt nō circūueniamur a ſathana. Nō eī
ignoramꝰ cogitatiōes eiꝰ. Cū veniſſem
autē troadē ꝓpter euāgeliū chriſti: et
oſtiū mihi apertū eēt i dn̄o: nō habui re
quiē ſpiritui meo: eo ꝙ nō inuenerim
titū fratrē meū: ſed vale faciēs eis: ꝓ-
fectꝰ ſū i macedoniā. Deo aūt gratias
q̄ ſp̄ triūphat nos i chriſto ieſu ⁊ odo- D
rē noticie ſue manifeſtat p̄ nos i omni
loco: q2 chriſti bonꝰ odor ſumꝰ deo in
his q̄ ſalui fiūt: ⁊ i his q̄ pereūt. Aliȷ̄s

specula: siue abscōditū dñi interp̄tet:
vtrūq̧ ꝓphete ꝯuenit. Dicit ei ad eze-
Ezech.3.b chielē. ‖ Fili hoīs speculatorē te posui
domui isrl. Iste ꝗ ꝓpha q̄ erat ī specu-
la ꝛ ī sublimib⁹ ꝯstitut⁹ ꝛ nouerat my
steria dñi: fili⁹ erat chusi q̄ interp̄tat
humilitas. Habebat q̄z auū godoliā: q̄
dicit magnitudo dñi: ꝛ ꝓauū amasiā
qui ꝛ ip̄e vertit in s̄monē dñi: attauū
ezechiā: q̄ sonat fortitudo dñi. De forti
tudine itaq̧ dñi nat⁹ ē s̄mo dñi: et de
s̄mone dñi: nata ē magnitudo dñi: et
d̄ magnitudīe dñi nata est humilitas:
vt cū ꝑuenerit aliq̄s ad ꝑfectū: dicat:
1.Cor.15.b ‖ q̄r nō sū dignus vocari ap̄l's. Et illd̄
Ps.130 in psalmis. ‖ Dñe nō ē exaltatū cor me
um: neq̧ elati sūt oculi mei Josiā regē
iude cui⁹ t̄pib⁹ sophonias ꝓphetasse ī
uenit: deo p̄ oībus regib⁹ iude placu-
isse historia q̄rti libri regū et scd̄i para
2.Par.25.f lipomenon demōstrat. Josias simula-
cra q̄ pater su⁹ amon vel auus manas-
ses ī tēplo dei collocauerat deiecta cō-
minuisse mōstrat. In q̄bus etiā serpē-
tē ereū a moyse factū cui errori indu-
ctus ꝑl's supstitiōe idoloꝝ detēt⁹ ad-
miserat. Idē custodisse pasca: ꝛ itermis
sis t̄pib⁹ multis solus celebrasse mon-
strat. Ideo de⁹ ꝑ ꝓphetā t̄pib⁹ memo
rati regis q̄ ꝓuentura erāt ostēdēs gē
tibus q̄dem lectiōe cōp̄hēsis affuturū
iudiciū. Populo vo isrl salutē: ꝛ ciui-
tati hierl'm restauratiōem tūc t̄pis tri-
buendā textu lectionis denūciauit.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumētū.

Ophonias speculator ꝛ arcano
Soph.1.b S rū dei cognitor: audit clamorē
a porta pisciū: ꝛ eiulatū a scd̄a:
et ꝯtritionē a collib⁹. Indicit q̄z vlula
tū habitatorib⁹ pile: q̄r cōticuit oīs
ꝑl's chanaan: disperierūt vniūsi q̄ in-
uoluti erant argēto. Explicit Argu
mētū. Incipit Sophonias ꝓpha. Ca. I

A V Erbum domi-
ni qd̄ factū ē ad sophoniā
filiū chusi filij godolie fi-
lij amasie filij ezechie ī die-
b⁹ iosie filij amō reḡ iuda. Cōgregās
ꝯgregabo oīa a facie terre dicit dñs: cō
gregās hoīez ꝛ pec⁹: ꝯgregās volatilia
celi ꝛ pisces mar̄. Et ruine ip̄oꝝ erūt
ꝛ disꝑdā hoīes a facie t̄re dicit dñs. Et
extendā manū meaz suꝑ iudā et super
oēs habitātes hierl'm: et disperdā d̄ lo-
co h̄ reliq̄as baal: et noīa edituoꝝ cuz B
sacerdotib⁹: et eos q̄ adorāt suꝑ tecta
militiā celi: ꝛ adorāt ꝛ iurāt in dño et
iurāt ī melchon et q̄ auertunt de post
tergū dñi ꝛ q̄ nō q̄sierūt dñm: nec iue-
stigauerūt eū. Silete a facie dñi dei: q̄r
iuxta est dies dñi. Quia p̄parauit dñs
hostiā sanctificauit vocatos suos Et
erit: in die hostie dñi visitabo suꝑ prin
cipes ꝛ suꝑ filios regis et suꝑ oēs qui
induti sunt veste ꝑegrina Et visitabo
suꝑ oēm q̄ arrogāter ingredit suꝑ li-
men ī die illa: q̄ cōplent domū dñi dei
sui iniq̄tate ꝛ dolo. Et erit ī die illa di
cit dñs vox clamoris a porta pisciū: et
vlulat⁹ a scd̄a: ꝛ ꝯtritio magna a colli C
bus. Vlulate habitatores pile. Conti-
cuit oīs ꝑl's chanaā: disperierūt oēs ī
uoluti argēto. Et erit ī t̄pe illo scruta
bor hierl'm in lucernis: ꝛ visitabo suꝑ
viros defixos ī fecib⁹ suis: q̄ dicūt in
cordib⁹ suis. Nō faciet bn̄ dñs ꝛ nō fa
ciet male. Et erit fortitudo eoꝝ ī dire-
ptionē: ꝛ dom⁹ eoꝝ ī desertū ‖ Et edifi-
cabūt domos ꝛ nō habitabūt ꝛ plāta- Amos.5.c
būt vineas ꝛ nō bibēt vinū eaꝝ. Iuxt est D
dies dñi magnus: iuxt ē ꝛ velox nimis.
‖ Vox diei dñi amara: tribulabitur ibi Hiere.30.a
fort̄ ‖ Dies ire dies illa: dies tribulati Johel.2.c
onis ꝛ angustie: dies calamitat̄ ꝛ mi- Amos.5.e
serie: dies tenebraruz ꝛ caliginis: dies
nebule ꝛ turbinis: dies tube ꝛ clāgor̄
suꝑ ciuitates munitas et suꝑ angelos
excelsos. Et tribulabo hoīes: ꝛ ambu-
labūt vt ceci: q̄r dño peccauerūt. Et ef-
fūdet sāguis eoꝝ sic̄ hum⁹: ꝛ corꝑa eo
rū sic̄ stercora ‖ Sz ꝛ argētū eoꝝ ꝛ auꝝ Ezech.7.e
eoꝝ nō poterit liberare eos: in die ire
dñi ‖ In igne zeli ei⁹ deuorabit oīs t̄ra I.3.b
q̄ ꝯsūmatiōez cū festinatiōe faciet cun
ctis habitātib⁹ terrā. II
C Onuenite ꝯgregamini gens nō
amabilis: p̄usq̧ pariat visio q̄- A
si puluerē trāseūtē diē anq̧ veniat su-
per vos ira furor̄ dñi: anq̧ veniat suꝑ
vos ira indignatiōis dñi. Querite dñz
oēs māsueti t̄re: q̄r iudiciū ei⁹ est̄ opa
ti. Querite iustū: q̄rite māsuetū: si quo
modo abscōdamini ī die furoris dñi.
Quia gaza destructa erit: ꝛ ascalon in
desertū. Azotū ī meridie eiicient: et ac-
charon eradicabit. Ve q̄ habitat̄ fu-
niculū mar̄: gens ꝑditoꝝ Verbū dñi B

ſuꝑ vos chanaan terra philiſtinoꝝ:et
diſꝑdā te ita vt nō ſit inhabitator. Et
erit funicul⁹ mariſ reqes paſtoꝝ: ⁊ cau
le pecoꝝ. Et erit funicul⁹ ei⁹ q̄ remāſe-
rit de domo iuda. Ibi paſcēt̄ i domib⁹
aſcalonis: ad veſperā reqeſcēt: qꝛ viſita
bit eos dñs de⁹ eoꝝ: ⁊ au̇tet captiuita-
tē eoꝝ. Audiui oppꝛobꝛiū moab ⁊ blaſ
phemias filioꝝ āmon q̄ exprobrauer̄t
ꝑp̄lo meo: ⁊ magnificati ſūt ſuꝑ termi-
C nos eoꝝ. Propt̄ea viuo ego dicit dñs
exercituū: de⁹ iſrl̄. Quia moab vt ſodo-
ma erit: ⁊ filij āmō q̄ſi gomorra: ſicci-
tas ſpinaꝝ ⁊ aceruí ſalis: ⁊ deſertū vſq̄
i et̄nū. Reliq̄e ꝑp̄li mei diripiēt eos: re-
ſidui gent̄ mee poſſidebūt illos. Hoc
eis eueniet ꝓ ſuꝑbia ſua: q̄ blaſphema-
uerūt ⁊ magnificati ſunt ſuꝑ ꝑp̄lm dñi
exercituū. Horribil̄ dñs ſuꝑ eos: ⁊ atte
nuabit oēs deos t̄re. Et adorabūt euꝫ
viri d̄ loco ſuo: oēs inſule gētiū. Sꝫ et
vos ethiopes: iterfecti gladio meo eri-
D tis. Et extēdet manū ſuā ſuꝑ aq̄lonē ⁊
ꝑdet aſſur. Et ponet ſpecioſā in ſolitu
dinē ⁊ i inuiū: ⁊ q̄ſi deſ̄tū. Et accuba-
Eſa.34.c būt i medio ei⁹ greges: oēs beſtie gētiū
⁊ onocrotal⁹ ⁊ herici⁹ i liminib⁹ ei⁹ mo
rabūt̄. Vox cātāt̄ i feneſtra: coruus i
ſubliminari: q̄m attenuabo robur ei⁹
Hec ē ciuitas gl̄ioſa habitās i ꝯfiden-
tia: q̄ dicebat in corde ſuo. Ego ſū: ⁊ ex̄
me nō ē alia ampli⁹. Quō facta ē in de
ſertū: cubile beſtiaꝝ. Oīs q̄ trāſit ꝑ euꝫ:
ſibilabit: ⁊ mouebit manū ſuā. III

A V E ꝓuocatrix ⁊ redēpta ciuitas
colūba. Nō audiuit vocē et nō
ſuſcepit diſciplinā. In dño nō ē
cōfiſa: ad deū ſuū nō appropinquauit.
Ezech.22.f ‖Principes ei⁹ i medio ei⁹: q̄ſi leones
Mich.3.d rugiētes. Iudices ei⁹ lupi veſpere: nō
relinquebāt i mane. Prophete ei⁹ veſa
ni: viri infideles. Sacerdotes ei⁹ pol-
luerūt ſāctū: iniuſte egerūt ꝯ legē Dñs
iuſt⁹ i medio ei⁹: n̄ faciet iniq̄tatē. Ma
ne mane iudiciū ſuū dabit i luce: ⁊ nō
abſcōdet̄. Neſciuit āt iniqu⁹ ꝯfuſionē
Diſꝑdidi gētes ⁊ diſſipati ſunt anguli
eaꝝ. Deſertas feci vias eoꝝ: dū nō ē q̄
trāſeat. Deſolate ſūt ciuitates eoꝝ: nō
remanēte viro neq̄ vllo habitatore Di
B xi: attū timebis me: ſuſcipies diſcipli-
nā. Et nō ꝑibit habitaculuꝫ ei⁹: ꝓpter
oīa in q̄b⁹ viſitaui eā. Verūtū diluculo
ſurgētes corruperunt oēs cogitatiōes
ſuas. Quapꝛopter expecta me dic̄ dñs
i die reſurrectiōis mee i futuꝝ: qꝛ iud̄i
ciū meū vt ꝯgregē gētes: ⁊ colligā reg-
na. Et effundā ſuꝑ eos indignationeꝫ
meā: oēꝫ irā furor̄ mei‖In igne em̄ ze S.1.b
li mei deuorabit̄ ois t̄ra. Quia tūc red
dā ꝑp̄lis labiū electū: vt iuocēt oēs no
mē dñi ⁊ ſ̄uiant ei humero vno. Vltra
flumina ethiopie: inde ſupplices mei fi-
lij diſꝑſoꝝ meoꝝ deferēt mun⁹ mihi.
In die illa nō ꝯfūder̄ ſuꝑ cūct̄ adin- C
uētiōib⁹ tuis: q̄b⁹ ꝑ̄uaricata es in me.
Quia tūc auferā de medio tui magni-
loq̄s ſuꝑbie tue et nō adijcies exaltari
ampli⁹ i mōte ſctō meo Et derelinquā
in medio tui ꝑp̄lm pauꝑem et egenū et
ſperabūt i noie dñi. Reliq̄e iſrl̄ nō faci
ent iniq̄tatē nec loquēt̄ mēdacium: et
nō iueniet̄ i ore eoꝝ ligua doloſa. Q̄m
ipi paſcēt̄ ⁊ accubabūt ⁊ nō erit q̄ ex-
terreat. Lauda filia ſiō: iubila iſrl̄. Le-
tare ⁊ exulta i om̄i corde filia hierl̄m.
Abſtulit dñs iudiciū tuū: au̇tit inimi
cos tuos. Rex iſrl̄ dñs i medio tui: nō
timebis maluꝫ vltra. In die illa dicet̄
hierl̄m. Noli timere ſiō: nō diſſoluant̄ D
man⁹ tue. Dñs de⁹ tu⁹ i medio tui for-
tis: ipe ſaluabit. Gaudebit ſuꝑ te i leti
cia: ſilebit i dilectione tua: ⁊ exultabit
ſuꝑ te in laude. Nugas q̄ a lege receſſe
rāt ꝯgregabo: qꝛ ex te erāt vt nō vltra
habeas ſuꝑ eis oppꝛobꝛiū. Ecce ego in
terficiā oēs q̄ afflixerūt te i t̄pe illo ‖et Mich.4.d
ſaluabo claudicantē: ⁊ eā q̄ eiecta fue-
rat ꝯgregabo. Et ponā eos i laudē ⁊ i
nomē i oī t̄ra ꝯfuſiōis eoꝝ: i t̄pe illo q̄
adducā vos: ⁊ i t̄pe q̄ ꝯgregabo vos Da
bo em̄ vos i nomē ⁊ i laudē oib⁹ ꝑp̄lis
terre: cū ꝯu̇tero captiuitatē vr̄am corā
oculis vr̄is dicit dñs. Explicit So-
phonias ꝓpheta. Incipit prologus in
Aggeum ꝓpheta.

h Ieremias ꝓph̄a ob cauſam ꝑiu
rij ſedechie regis: vt hiſtoria li-
bri ſcd̄i paralipomenō indicat‖ q̄ fidē 2.Par.
ꝓmiſſā nabuchodonoſor regi chaldeo
rū nō ſ̄uauerat ꝑp̄lm iſrl̄ refert cū me-
morato rege hierl̄m: expugnata hieru-
ſalē: captiuū i babylonē fuiſſe ꝑductū
Sꝫ cū memorat⁹ ꝑp̄ls mult̄ t̄pib⁹ ido-
lis ſ̄uiēdo etiā effuſiōe ſāguinis inno
centū ſe grauit̄ impiaſſet: volēs de⁹ ge-
neratiōnē vniūſā eiuſdeꝫ ꝑp̄li ob cau-
ſas memoratas penit⁹ deperire: ſeptua

quidē odor mortꝰ i mortē: aliꝭs autem
odor vite i vitā. Et ad hec ꝗs tā idone
us? Nō eni sumꝰ sicut plurimi adulte
rātes verbū dei: sʒ ex sinceritate sicut
ex deo coram deo in christo loqmur.
A Ncipimꝰ iteꝝ nosmet- III
i ipsos cōmēdare. Aut nunquid
egemꝰ sicut ꝗdā cōmēdaticiꝭs
eplis ad vos: aut ex vob? Epla nostra
vos estis scripta i cordibꝰ nris: ꝙ scit
⁊ legit ab oibus hoibus: manifestati:
qm̄ epla estis christi mistrata a nobis
⁊ scripta nō atramēto sʒ spū dei viui:
B nō in tabulis lapideis: sʒ i tabulis cor
...4.d dis carnalibꝰ ‖ Fiduciā āt talem habe-
mus ꝑ christū ad deū: nō ꝙ sufficiētes
simꝰ cogitare aliqd a nob ꝗsi ex nobis
sed sufficiētia nra ex deo ē. Qui ⁊ ido
neos nos fecit mistros noui testamen
ti: non lra: sʒ spū. Lra eni occidit: spūs
autē viuificat. Qꝫ si mistratio mortis
lris deformata i lapidibꝰ: fuit in glia:
ita vt nō possent intēdere filiꝭ isrl i fa
ciem moysi ꝓpter gliam vultus eiꝰ ꝙ
euacuat: quō nō magꝰ mistratio spūs
C erit in glia. Nā si mistratio dānatiōis
in glia ē: multo magꝰ abundat miste-
riū iusticie i glia. Nā nec glorificatuʒ
ē qō claruit i hac pte ꝓpt excellentem
gliaʒ. Si eni qō euacuat: ꝑ gliam est:
mltomagꝰ qō manet i glia ē. Hūtes
...4.d igit talē spē mlta fiducia vtimur ‖ Et
nō sicut moyses ponebat velamē suꝑ
faciē suā vt nō itēderēt filiꝭ isrl i faci-
em eiꝰ qō euacuat: sʒ obtusi sūt sensus
D eoꝝ. Usqꝫ i hodiernū diē idipm vela-
mē i lectiōe veterꝰ testamēti manet ñ
reuelatū: qō i christo euacuat: sʒ vsqꝫ
i hodiernū diē cū legit moyses: vela
mē positū ē suꝑ cor eoꝝ. Cū āt ꝯūsus
...4.d fuerit ad deū: auferetur velamē. ‖ Dñs
āt spūs ē. Ubi āt spūs dñi ibi libertas
Nos ꝟo oēs reuelata facie gliam dñi
speculātes: i eādē imaginē trāsforma-
mur a claritate i claritatē tāqꝫ a dñi
A Deo hūtes hāc āmi (spū. IIII
i. nistratione iux qō miscdiaʒ cō
secuti sumꝰ: nō deficimꝰ: sʒ ab-
dicamꝰ occulta decoris: nō ambulātes
i astutia: neqꝫ adulterātes verbū dei
sʒ i manifestatiōe veritatꝰ cōmēdātes
nosmetipsos ad oēm ꝯsciaʒ hoim corā
deo. Qꝫ si etiā optū ē euāgeliū nrm: i
his ꝗ pereūt ē optū; in ꝗbꝰ deus huiꝰ
seculi excecauit mētes infideliū: vt nō
fulgeat illumiatio euāgeliꝭ glie christi
ꝗ ē imago dei. Nō eni nosmetipos ꝑ-
dicamꝰ: sʒ iesū christū dnm nrm. Nos B
āt suos vros ꝑ iesū: qm̄ deꝰ ꝗ dixit d
tenebris lucē splēdescere: ipe illuxit i
cordibꝰ nris ad illumiatiōeʒ scie clari
tatis dei i facie christi iesu. Habemus
āt thesauꝝ istū i vasis fictilibꝰ: vt sub
limitas sit virtutꝰ dei: ⁊ nō ex nobis.
In oibꝰ tribulatiōeʒ patimur sʒ nō an
gustiamur. Aporiamur: sed non desti-
tuimur. Persecutionē patimur: sʒ nō
derelinqmur. Hūiliamur: sʒ nō ꝯfūdi- C
mur. Deiꝭcimur: sʒ non perimꝰ. Semꝑ
mortificatiōeʒ iesu christi i corpe nro
circūferētes: vt ⁊ vita iesu māifestet i
corpibꝰ nris. Semꝑ eni nos ꝗ viuimꝰ
i mortē tradimur ꝓpt iesū: vt ⁊ vita ie
su manifestet i carne nra mortali. Er-
go mors i nob opat: vita āt in vobis.
Hūtes āt eūdē spm fidei sicut scptū ē:
‖ credidi ꝓpter qō locutꝰ sū: ⁊ nos cre Ps. 115
dimꝰ: ꝓpter qō ⁊ loqmur: sciētes qm̄
ꝗ suscitauit iesū: ⁊ nos cū iesu suscita-
bit: ⁊ cōstituet vobiscū. Oia eni ꝓpter D
vos: vt gra abundās ꝑ multos i graꝝ
actiōe abūdet i gliaʒ dei. Propter qō
nō deficimꝰ. Sʒ licet is ꝗ foris est nr
hō corrūpat tn̄ is ꝗ intꝰ ē renouat d
die i diē. Id eni qō in pnti ē momēta
neū ⁊ leue tribulatiōis nre: supra mo-
dū i sublimitate etnuʒ glie podꝰ opat
i nob: nō ꝯtēplātibꝰ nob ꝗ videt: sed
ꝗ nō videt. Que eni videt: tpalia sūt:
ꝗ āt nō videt: eterna sunt. V
Cimꝰ eni: qm̄ si terrestris domꝰ A
s nra huiꝰ habitatiōis dissolua-
tur ꝙ edificatiōeʒ ex deo habe-
mus domū nō manufactā: sʒ etnā i ce-
lis: nā ⁊ i h ingemiscimꝰ habitatiōeʒ
nraʒ ꝗ d celo ē supindui cupientes: si
tn̄ vestiti ⁊ nō nudi ueniamur. Nā et
ꝗ sumꝰ i h tabernaculo: ingemiscimꝰ
grauati: eo ꝙ nolumꝰ expoliari: sʒ suꝑ
uestiri: vt absorbeat qō mortale ē a vi
ta. Qui āt efficit nos i h ipm deꝰ: qui
dedit nobis pignus spūs. Audentes B
igit sꝑ ⁊ sciētes: qm̄ dū sumꝰ in h cor
pore pegrinamur a dño. Per fidē eni
ambulamꝰ ⁊ nō ꝑ speciē. Audemꝰ autē
⁊ bonā volūtatē habemꝰ magꝰ pegri-
nari a corpe ⁊ pntes eē ad dñm: ⁊ ideo
ꝯtēdimꝰ siue absentes siue pntes pla-

Ro.14.b cere illi‖Oēs eni nos mãifestari opor-
tet añ tribunal christi: vt referat vnus-
quisq; ꝓpria corporis ꝓut gessit: siue bonū
siue malū. Scientes ergo timorē dñi hoi-
bus suadeam⁹: deo at̄ manifesti sum⁹.
Spero at̄ ꝛ i ꝯsciētijs vr̄is manifestos
nos esse. Nō iterꝫ cōmēdam⁹ vos vob:
ꝛ occasionē dam⁹ vobis gloriãdi ꝓ no
bis: vt habeat̄ ad eos q̇ i facie gloriā-
C tur: ꝛ nō i corde. Siue eni mēte excedi
mus deo: siue sobrij sumus vob. Chari
tas eni christi vrget nos estimantes h̄:
qm̄ si vn⁹ ꝓ oib⁹ mortu⁹ ē: ergo oēs mor-
tui sūt. Et ꝓ oib⁹ mortuus est christ⁹:
vt ꝛ q̇ viuūt: iã nō sibi viuant: sed ei q̇
ꝓ ipsis mortuus ē et resurrexit. Itaq;
nos ex h̄ neminē nouimus s̄m carnē.
Et si cognouim⁹ s̄m carnē christū: sed
D nūc iã nō nouim⁹. Si q̄ ergo i christo no
Esa.43.c ua creatura: vetera trãsierunt‖ecce fa-
Apo.21.b cta sūt oia noua. Oia at̄ ex deo q̇ nos
recōciliauit sibi ꝑ christū: ꝛ dedit nob
misteriū recōciliatiōis. Qm̄ q̇dē deus
erat i christo mūdū recōciliãs sibi: nō
reputãs illis delicta ipsoꝝ: ꝛ posuit in
nobis verbū recōciliationis. Pro chri
sto ergo legatione fungimur tãq; deo ex-
hortante ꝑ nos. Obsecram⁹ ꝓ christo:
recōciliamini deo. Eū q̇ non nouerat
pctm̄: ꝓ nob pctm̄ fecit: vt nos effice-
remur iusticia dei in ipso. VI
A a Diuuãtes at̄ exhortamur ne in
vacuū grãz dei recipiatis. Ait
Esa.49.c eni‖Tp̄e accepto exaudiui te ꝛ i die sa
lutis adiuui te. Ecce nūc tp̄s accepta-
bile: ecce nūc dies salutis. Nemini dã
te vllã offensionē: vt nō vitupet̄ mini
1.Cor.4.a sterium nr̄m‖sꝫ i oib⁹ exhibeam⁹ nosmet-
1.11.c ipsos sicut dei mistros. In multa pati
entia: i tribulatiōib⁹: i necessitatibus:
in angustijs: i plagis: i carcerib⁹: in se-
B ditionib⁹: in laborib⁹: i vigilijs: i ieiu-
nijs. In castitate: in sciētia: in lōgani-
mitate: i suauitate: i spūsancto: i chari
tate nō ficta: i v̄bo veritat̄: in virtute
dei. Per arma iusticie: a dextr̄ ꝛ a sini
stris. Per gl̄iaz ꝛ ignobilitatē: ꝑ infa-
miã ꝛ bonã famã. Ut seductores ꝛ ve-
races: sicut q̇ ignoti et cogniti. Quasi
moriētes ꝛ ecce viuim⁹: vt castigati et
non mortificati: q̄si tristes: sꝑ aūt gau
dētes: sicut egētes multos at̄ locuple-
tãtes: tanq; nihil hn̄tes ꝛ oia possidē-
C tes. Os nr̄m patet ad vos o corinthij:
cor nr̄m dilatatū ē. Nō angustiamini
i nob: angustiamini aūt in visceribus
vr̄is. Eãdē aūt hn̄tes remunerationē
tãq; filijs dico: dilatami ꝛ vos. Nolite
iugū ducere cū infidelib⁹‖Que eni pti Eccli.
cipatio iusticie cū iniq̇tate: aut q̄ socie
tas luci ad tenebras? Que aūt ꝯuētio
christi ad belial? Aut q̄ ps fideli cū in
fideli? Quis at̄ ꝯsēsus tēplo dei cū ido D
lis?‖Uos eni estis tēplū dei viui sicut 1.Co.
dicit de⁹‖qm̄ inhabitabo i ill̄ ꝛ in am Leui.
bulabo iter eos: ꝛ ero illoꝝ de⁹: et ipsi
erūt mihi ppl̄s‖Propter qđ exite đ me Esa.
dio eoꝝ: ꝛ sepami dicit dn̄s: ꝛ i mūdū
ne tetigerit̄: ꝛ ego recipiam vos: ꝛ ero
vobis i patrē: ꝛ vos eritis mihi in fili
os ꝛ filias: dicit dn̄s omnipotēs. VII
As ergo hn̄tes ꝓmissiōes charissi A
h mi: mūdem⁹ nos ab oi inquina
mēto carnis ꝛ spūs: ꝑficientes
sctificatiōem i timore dei. Capite nos.
Neminē lesim⁹: neminē corrupimus:
neminē circūuenim⁹. Nō ad ꝯdēnati-
onē vr̄az dico. Predixim⁹ eni q; in cor
dib⁹ nr̄is est̄ ad cōmoriendū ꝛ ad ꝯui
uēdū. Multa mihi fiducia ē apud vos
multa mihi gl̄iatio ꝓ vob. Replet⁹ sū
ꝯsolatiōe: supabūdo gaudio i oi tribu
latione vr̄a. Nã ꝛ cū venissem⁹ i mace B
doniã nullã requiē habuit caro nr̄a:
sꝫ oēm tribulationē passi sum⁹. Foris
pugne: int⁹ timores. Sꝫ qui ꝯsolat̄ hu
miles: ꝯsolat⁹ ē nos de⁹ i aduētu titi.
Nō solū aūt i aduētu ei⁹: sꝫ etiã i ꝯsola
tione: q̄ ꝯsolatus ē in vobis referens
nobis vr̄m desideriū: vr̄m fletū vestrã
emulationē ꝓ me: ita vt mag̃ gaude-
rē. Qm̄ ꝛ si ꝯtristaui vos in ep̄la non
me penitet. Et si peniteret videns q;
ep̄la illa ꝛ si ad horam vos ꝯtristauit:
nūc gaudeo: nō q2 ꝯtristati est̄: sed q2
ꝯtristati estis ad pniaz. Contristati eni C
est̄ s̄m deū: vt in nullo detrimētū pa
tiamini ex nob‖Que eni s̄m deū tristi 1.Pe.
cia ē pniaz i salutē stabilē opat̄: secl̄i
aūt tristicia mortē opat̄. Ecce eni hoc Ro.16.
ipsū s̄m deū ꝯtristari vos: quãtã in vo
bis opat̄ sollicitudinē: sꝫ defensionem
sꝫ indignationē: sꝫ timorē: sꝫ desideriū
sed emulationē: sꝫ vindictã. In oibus
exhibuistis vos incōtaminatos eē ne-
gocio. Igit̄ ꝛ si scripsi vobis: nō ꝓpter
eū q̇ fecit iniuriã: nec ꝓpter eū q̇ pas-
sus ē: sꝫ ad manifestãdã sollicitudiñ ē

nr̄am quā habemꝰ ꝓ vobis corā deo.
D Ideo ꝯsolati sumꝰ. In ꝯsolatiōe autē
nr̄a abundātiꝰ magꝭ gauisi sumꝰ sup
gaudio titi: qꝛ refectꝰ ē spūs eiꝰ ab oī-
bus vob̄. Et si q̇d apud illū de vobis
gl̄iatꝰ sū: nō sū ꝯfusus: sꝫ sicut oīa vob̄
in veritate locuti sumus: ita ⁊ gl̄iatio
nr̄a q̄ fuit ad titū veritas facta est. Et
viscera eiꝰ abundātiꝰ in vobis sunt: re
miniscētis oīm vr̄m obediētiam: quō
cū timore ⁊ tremore excepistis illum.
Gaudeo ꝙ i oībꝰ ꝯfido i vobis. VIII
A Notam aūt facimus vobis frēs
gr̄az dei q̄ data est in ecclesijs
macedonie: ⁊ ꝙ i ml̄to experimē
to tribulatiōis abūdātia gaudij ipso-
rū fuit: ⁊ altissima paupertas eoꝝ abun
dauit i diuitias simplicitatꝭ eoꝝ. Quia
ſm virtutē testimoniū illis reddo: ⁊ su
pra virtutē volūtarij fuerūt: cū multa
exhortatiōe obsecrātes nos gr̄am ⁊ cō
municationē misterij qd̄ fit i sanctos.
Et n̄ sic̄ sperauimꝰ: sꝫ semetip̄os dede-
rūt p̄mū dn̄o: deinde nob̄ p volūtatē
dei: ita vt rogaremꝰ titū vt quēadmo
dū cepit ita vt ꝑficiat i vob̄ etiā gr̄az
B istā. Sꝫ sicut i oībꝰ abundatis fide et
ſmone ⁊ scia ⁊ oi sollicitudine: insup
⁊ charitate vestra i nos: vt ⁊ i hac gr̄a
abundetis. Non q̄si imperās dico: sed
p aliorꝫ sollicitudinē etiā vr̄e charita
tis ingeniū bonū cōprobās. Scitꝭ enī
gr̄az dn̄i nr̄i iesu christi: qm̄ ꝓpter vos
egenꝰ factꝰ ē: cū esset diues vt illiꝰ in-
opia vos diuites essetis. Et ꝯsiliū i h̄
deo. Hoc enī vob̄ vtile ē: q̇ non solum
facere sꝫ ⁊ velle cepistis ab āno priore.
Nūc vo ⁊ facto ꝑficite: vt quemadmo
dū ꝓmptꝰ ē animꝰ volūtatꝭ: ita sit ⁊ ꝑ
C ficiēdi ex eo qd̄ habetꝭ. Si enī volun-
tas ꝓmpta ē: ſm id qd̄ habet: accepta
ē: nō ſm id quod nō habet. Nō enī vt
alijs sit remissio: vob̄ aūt tribulatio:
sꝫ ex eq̄litate in p̄nti tp̄e: vr̄a abūdan-
tia illorꝫ inopiā suppleat: vt ⁊ illorum
abūdātia vr̄e inopie sit supplementū:
Exo.16.D vt fiat eq̄litas sicut scp̄tū ē‖Qui mul-
tū nō abūdauit: ⁊ q̇ modicū: nō mino-
rauit. Gr̄as aūt ago deo q̇ dedit eādē
sollicitudinē ꝓ vobis i corde titi: qm̄
exhortationē q̇dem suscepit: sꝫ cū sol-
licitior eēt: sua volūtate ꝓfectꝰ est ad
vos. Misimꝰ etiā cū illo frēz nr̄m: cuiꝰ
laus ē i euāgelio p oēs eccl̄ias. Nō so-
lum aūt: sꝫ ⁊ ordinatꝰ ē ab ecclesijs co
mes peregrinationis nr̄e in hāc gratiā
q̄ ministratꝛ a nobis ad dn̄i gloriā et D
destinatā voluntatē nr̄am. Deuitātes
hoc: ne q̇s nos vituperet in hac plenitu
dine q̄ ministratꝛ a nobis i dn̄i gl̄iaz.
‖Prouidemꝰ enī bona nō solū coram Ro.12.D
deo: sꝫ etiā corā hoībꝰ. Misimꝰ aūt cuꝫ
illis ⁊ frēm nr̄m quē ꝓbauimꝰ i mul-
tis sepe sollicitū eē: nūc āt multo solli
citiorē: ꝯfidētia multa i vos: siue pro
to q̇ ē sociꝰ meꝰ: ⁊ i vobis adiutor siue
frēs nr̄i apl̄i eccl̄iaꝝ gl̄ie christi. Ostē-
sionē ergo q̄ ē charitatꝭ vr̄e ⁊ nr̄e glo
rie ꝓ vobis: in illos ostendite in faciē
Nam de mi- (ecclesiarum. IX
nisterio quod fit in sanctos: ex A
abūdāti ē mihi scribere vobis.
Scio enī ꝓmptū animū vr̄m ꝓ quo d̄
vobis glorior apud macedones qm̄ et
achaia parata ē ab āno p̄terito: ⁊ vr̄a
emulatio ꝓuocauit pl̄imos. Misimꝰ
aūt frēs: vt ne qd̄ gloriamur de vobis
euacuetꝛ in hac pte: vt quēadmodū di-
xi parati sitꝭ: ne cum venerit macedo-
nes mecū: inuenerint vos iparatos: eru
bescamꝰ nos vt non dicamꝰ vos in hac
substantia. Necessariū ꝫ existimaui ro B
gare frēs vt p̄ueniāt ad vos: ⁊ p̄parēt
repromissā bn̄dictiōez hāc paratā esse:
sic quasi bn̄dictionē: nō q̄si auariciā.
Hoc āt dico. Qui pce seminat parce ⁊
metet: ⁊ q̇ seminat in bn̄dictionibus:
de benedictionibꝰ ⁊ metet. Unusq̇sqꜫ
ꝓut destinauit i corde suo: nō ex tristi
cia aut ex necessitate‖Hilarē enī dato- Eccl.35.b
rē diligit deꝰ. Potēs ē aūt deus oēm
gr̄az abūdare facere in vobis vt i oībꝰ
semp oēm sufficientiā h̄ntes abunde- C
tis i oēm opꝰ bonū: sicut scp̄tū ē‖Di- Ps.110
spersit dedit paupibꝰ: iusticia eiꝰ ma-
net in seculū seculi. Qui aūt ām̄istrat
semen seminānti: ⁊ panē ad mādicādū
p̄stabit. Et multiplicabit semē vr̄m: ⁊
augebit incremēta frugū iusticie vr̄e:
vt i oībꝰ locupletati abundetis i oēm
simplicitatē: q̄ opatꝛ p nos gratiarum
actionē deo. Qm̄ misteriū huiꝰ officij D
nō solū supplet ea q̄ desūt sc̄tꝭ: sꝫ etiā
abūdat p mltas gr̄aꝝ actiones in dn̄o
p ꝓbationē misterij huiꝰ: glorifican-
tes deū i obediētia ꝯfessiōis vr̄e i euā-
gelio christi ⁊ simplicitate cōmunica-
tionis vr̄e i illos ⁊ in oēs; ⁊ in ipsorū

obsecratiõe p vobis :desiderãtiũ vos
ꝓpt eminẽtẽ grãz dei in vobis. Grãs
ago deo sup inenarrabili dono eiꝰ. X
A Pse ãt ego paulꝰ obsecro vos p
i mansuetudinẽ ⁊ modestiã chri
sti: q̇ i facie q̇dez humilis sum
int vos: absens ãt ꝯfido in voƀ. Rogo
ãt vos ne p̄ñs audeã p eã ꝯfidentiã q̃
existimoꝛ audere in q̇sdã: q̇ arbitrant
nos tãq̃ sm carnẽ ambulemꝰ. In car
ne eni ãbulãtes: nõ tñ sm carnẽ mili-
B tamꝰ. Nã arma militie nr̃e nõ carna-
lia sũt: sꝫ potẽtia deo ad destructionez
munitionẽ: ꝯsilia destruẽtes ⁊ oẽm al
titudinẽ extollẽtẽ se aduersus sciẽtiã
dei: ⁊ i captiuitatẽ redigẽtes oẽz intel
lectũ in obsequiũ christi: ⁊ in ꝓmptu
hñtes vlcisci oẽz inobediẽtam: cũ im
pleta fuerit vr̃a obediẽtia. Que sm fa
ciẽ sunt videte. Si q̇s ꝯfidit christi se
esse: h̄ cogitet iterũ apud se: qꝛ sicut et
C ip̄e christi ẽ: ita ⁊ nos. Nã ⁊ si ampliꝰ
aliq̇d gloriatꝰ fuero de ptãte nr̃a quã
dedit noƀ dñs i edificatiõez ⁊ nõ i de-
structionẽ vr̃az: nõ erubescã. Ut autẽ
nõ existimer tãq̃ terrere vos p ep̃las:
qm̃ quidẽ ep̃le inquiũt graues sunt et
fortes: p̄ñtia ãt corpis infirma: ⁊ smo
ꝯtẽptibilis h̄ cogitet q̇ eiusmodi ẽ: qꝛ
q̃les sumꝰ verbo p ep̃las absentes: ta-
les ⁊ p̄ñtes i facto. Nõ eni audemꝰ in-
serere aut comparare nos q̇busdã q̇ se
ipsos cõmẽdãt: sꝫ ip̄i in nobis nosmet
D ipsos metiẽtes: ⁊ cõparãtes nosmetip-
Eph.4.a sos nobis‖ Nos aũt nõ in imensũ glo-
Apo.21.c riabimur: sꝫ sm mẽsurã regule q̃ men
sus ẽ noƀ deꝰ mẽsurã ptingẽdi vsq̃ ad
vos. Nõ eni q̃si nõ ptingentes ad vos
supextẽdimꝰ nos. Usq̃ ad vos eni p-
uenimꝰ i euãgelio christi: nõ i imẽsum
gloriãtes i alienis laboribꝰ. Spem ãt
hñtes crescẽt fidei vr̃e: i voƀ magni-
ficari sm regulã nr̃az i abũdãtia: etiã
i illa q̃ vltra vos sũt euãgelizare nõ in
aliena regl̃a i his q̃ p̄parata sũt glori-
1.Cor.1.d ari‖ Qui ãt gl̃iat i dño gl̃iet. Nõ eni q̇
Hiere.9.g seip̄m cõmẽdat ille ꝓbatꝰ ẽ: sꝫ quẽ de
A Tinã susti- (us cõmẽdat. XI
v neritis modicũ q̇d insipientie
mee: sed ⁊ supportate me. Emu-
lor eni vos dei emulatiõe: despõdi eni
vos vni viro virginem castã exhibere
Gen.3.a christo‖ Timeo ãt ne sicut serpẽs sedu
xit euam astutia sua: ita corrũpantur
sensus vr̃i: ⁊ excidãt a simplicitate q̃ ẽ
in christo iesu. Nã si is q̇ venit: alium
christũ p̄dicat quẽ nõ p̄dicauimꝰ: aut
aliũ spm̃ accipit quem nõ accepistis:
aut aliud euãgeliũ qđ nõ recepist: re-
cte pateremini. Existimo eni nihil me B
minꝰ fecisse a magnis ap̃lis. Nam ⁊ si
imperitꝰ smõe: sꝫ nõ scia. In oĩbꝰ autẽ
manifestꝰ sũ voƀ. Aut nunq̇d pctm̃ fe
ci meip̄m humilians: vt vos exaltemi
ni? Qm̃ grat euãgeliũ dei euãgeliza-
ui voƀ: alias eccl̃ias expoliaui accipi-
ens stipẽdiũ ad ministeriũ vr̃m: ⁊ cuꝫ
essem apđ vos ⁊ egerẽ: nulli onerosus
fui. Nam qđ mihi deerat suppleuerũt
frẽs q̇ venerũt a macedonia ⁊ i oĩbus
sine onere me voƀ suaui: ⁊ suabo Est C
veritas christi i me: qm̃ hec gl̃iatio nõ
infringet i me i regiõibꝰ achaie. Qua-
re? Quia nõ diligo vos: Deus scit. Qđ
ãt facio: ⁊ faciã: vt amputẽ occasionez
eoꝝ: q̇ volũt occasionẽ: vt i q̃ gloriãt.
iueniãt sicut ⁊ nos. Nã eiusmõi pseu-
do ap̃li sũt opaꝝ subdoli: trãsfiguran
tes se i ap̃los christi. Et nõ mirũ. Ipse
eni sathanas trãsfigurat se i angelum
lucis. Nõ ẽ g̃ magnũ si mĩstri eiꝰ trans-
figurẽt velut mĩstri iusticie q̃ꝝ finis
erit sm opa ip̄oꝝ. Iteꝝ dico: ne quis D
me putet isipiẽtẽ eẽ. Alioq̇n velut isi-
piẽtẽ accipite me: vt ⁊ ego modicũ q̇d
glorier. Qđ loquor: nõ loquor sm deũ:
sꝫ q̃si i insipiẽtia: i hac substãtia gl̃ie.
Qm̃ multi gloriant sm carnem: ⁊ ego
gloriabor. Libẽter eni suffert insipi-
entes: cũ sit ip̄i sapiẽtes. Sustinetis
eni si q̇s vos i suitutẽ redigit: si quis
deuorat: si q̇s accipit: si q̇s extollit: si
q̇s i faciẽ vos cecidit. Scđm ignobili E
tatẽ dico: q̃si nos infirmi fuerimus in
hac pte. In q̇ q̇s audet: in insipientia
dico: audeo ⁊ ego. Hebrei sunt et ego.
Israelite sũt ⁊ ego. Semẽ abrae sũt: et
ego. Ministri christi sunt: ⁊ ego. Ut mi 1.Cor.
nus sapiens dico: plꝰ ego. In laboribꝰ 1.Tim
plurimis: i carceribꝰ abũdantiꝰ: i pla- 5.6.
gis supra modũ: i mortibꝰ frequẽter.
A iudeis q̇nquies q̃dragenas vna mi
nus accepi. Ter virgis cesus sũ: semel F
lapidatꝰ sũ: ter naufragiũ feci. Nocte Act.
⁊ die i pfũdũ maris fui In itineribus Ibidẽ
sepe: piculis fluminũ: piculis latronũ Ibidẽ
piculis ex genere: piculis ex gẽtibꝰ pe
riculis i ciuitate: piculis in solitudi- Act.

ne:periculis ī mari:periculis in falsis
1.Thē.3.b fratrib⁹‖In labore ⁊ erūna:in vigiliīs
Deu.28.b multꝭ. In fame ⁊ siti:ī ieiuniīs multꝭ.
Actꝭ.20.g In frigore ⁊ nuditate:ꝑter illa que ex-
trinsec⁹ sūt:instātia mea q̄tidiana:sol-
G licitudo oīm ecclīaꝝ. Quis infirmat:
⁊ ego nō infirmor? Quis scādalizat: ⁊
ego nō vror? Si gloriari oportet:q̄ in
firmitatꝭ mee sunt gloriabor. De⁹ ⁊ pr̄
dn̄i nr̄i iesu christi scit q̄ ē bn̄dict⁹ ī se-
cula ꝙ nō mētior. Damasci ꝑposit⁹ gē
tis arethe regis custodiebat ciuitatē
Actꝭ.9.e damascenoꝝ vt me cōphēderet‖⁊ ꝑ fe
nestrā ī sporta dimissus sum ꝑ murū:⁊
sic effugi manus eius. XII
A I gloriari oportet:non expedit
f q̄dē. Veniā āt ad visiōes et re-
uelatiōes dn̄i. Scio hoīez ī chri
stos añ ānos q̄tuordecim siue ī corꝑe
siue ex̄ corp⁹ nescio:deus scit: raptum
hmōi vsq; ad tertiū celū. Et scio hmōi
hoiem siue in corꝑe siue extra corpus
nescio:de⁹ scit:qm̄ raptus ē in paradi
B sum:⁊ audiuit arcana verba q̄ nō licz
hoi loq̄. Pro hmōi gl̄iabor:ꝓ me aūt
nihil nisi ī infirmitatib⁹ meis. Naz et
si voluero gloriari: non ero insipiēs.
Veritatē eni dicā. Parco āt:ne q̄s me
existimet supra id qđ videt in me: aut
audit aliq̄d ex me. Et ne magnitudo
C reuelationū extollat me:dat⁹ est mihi
stimul⁹ carnis mee angel⁹ sathane q̄
me colaphizet. Propter qđ ter dn̄m ro
Deu.3.d gaui vt discederet a me: et dixit mihi.
‖Sufficit tibi gr̄a mea. Nā virt⁹ ī in-
firmitate ꝑficit. Libenter igit gloria-
bor ī infirmitatib⁹ meis:vt inhabitet
ī me virtus christi. Propter qđ placeo
mihi ī infirmitatib⁹ meis: ī ꝯtumeliīs
D ī necessitatib⁹:ī ꝑsecutiōib⁹ ī angustiīs
ꝓ christo. Cū eni infirmor tūc potens
sū. Fact⁹ sū insipiēs:vos me coegistis.
Ego eni a vobis debui cōmēdari. Ni-
hil eni min⁹ feci ab his qui sūt supra
modū apl̄i. Tā ⁊ si nihil sum signa tn̄
apostolat⁹ mei facta sūt sup vos in oī
patiētia:ī signis ⁊ ꝓdigiīs ⁊ v̄tutib⁹.
Quid ē eni qđ min⁹ habuistꝭ p̄ ceterꝭ
E ecclīīs:nisi ꝙ ego ip̄e nō grauaui vos?
Donate mihi hāc iniuriā. Ecce tertio
h̄ parat⁹ sū venire ad vos ⁊ nō ero gra
uis vobis. Non eni q̄ro q̄ vr̄a sunt sed
vos. Nec eni debēt filiī parentib⁹ the
saurizare:sz parētes filiīs. Ego aūt li-
bentissime impēdā ⁊ suꝑimpēdar ego
ip̄e ꝓ aīab⁹ vr̄is: licet pl⁹ vos diligēs
minus diligar. Sed esto. Ego vos gra
uaui:sz cū essem astut⁹ dolo vos cepi.
Nunq̄d ꝑ aliquē eoꝝ q̄s misi ad vos
circūueni vos. Rogaui titū ⁊ misi cum F
illo frēm. Nunq̄d tit⁹ vos circūuenit?
Nōne eodez spū ambulauim⁹? Nonne
eisdē vestigiīs? Olim putatꝭ ꝙ excuse-
mus nos apđ vos? Corā deo in christo
loq̄mur. Oia eni charissimi ꝓpter edi-
ficatiōez vr̄az. Timeo eni ne forte cuz
venero:nō q̄les volo inueniam vos:⁊ G
ego iueniar a vob̄ q̄lē nō vultꝭ‖ne for- Gal.5.d
te ꝯtentiōes:emulationes:animosita-
tes:dissensiōes:detractiōes:susurratio
nes:inflatiōes:seditiōes sint int vos.
Ne iteꝝ cuz venero humiliet me deus
apud vos:⁊ lugeā multos ex his q̄ añ
peccauerūt ⁊ nō egerūt pn̄iaz sup imū
dicia ⁊ fornicatiōe ⁊ impudicitia quā
E Cce tertio h̄ ve (gesserūt. XIII A
e nio ad vos‖vt ī ore duorum vel Deu.17.b
triū testiū stabit oē verbū. Pre- Mat.18.b
dixi eni ⁊ p̄dico:vt pn̄s vob̄:⁊ nūc ab- Joh.8.c
sens his q̄ añ peccauerūt ⁊ ceterꝭ oīb⁹ Heb.10.d
qm̄ si venero iteꝝ non parcā. An expe
rimētū q̄ritꝭ eius q̄ in me loquit chri
stus? Qui in vobis nō infirmat:sz po-
tens ē in vobis. Nā ⁊ si crucifixus est B
ex infirmitate: sz viuit ex virtute dei.
Nā ⁊ nos infirmi sum⁹ in illo:sz viue-
mus in eo ex virtute dei in vob̄. Vos-
metipsos temptate:si estis in fide: ipsi
vos ꝓbate. An nō cognoscitꝭ vosmet-
ipsos:qr christ⁹ iesus in vobis ē? Nisi
forte reprobi estis. Spero autē ꝙ cog-
noscitis:qr nos nō sum⁹ reprobi. Ora-
mus aūt deū vt nihil mali faciatꝭ:nō
vt nos ꝓbati parcamus:sz vt vos qđ C
bonū ē faciatꝭ. Nos aūt vt reprobi si-
mus. Nō possum⁹ eni aliq̄d adūsus ve
ritatē:sz ꝓ veritate. Gaudem⁹ eñ qm̄
nos infirmi sum⁹:vos āt potētes estꝭ.
Hoc ⁊ oram⁹:vr̄am ꝯsūmationē. Ideo
eni hec absens scribo:vt nō pn̄s duri⁹
agam s̄m ptātem quā dn̄s dedit mihi
in edificationē ⁊ non in destructiōez.
De cetero fratres gaudete:ꝑfecti esto- D
te:exhortamini:idip̄m sapire. Pacem
habete ⁊ deus pacis ⁊ dilectionis erit
vobiscū. Salutate inuicē in osculo sā-
cto. Salutant vos oēs sancti. Gr̄a dn̄i
nostri iesu christi: et charitas dei ⁊ cō-

municatio sactispūs sit cum omnibus
vobis. Amen. Explicit epl'a pauli
ad Corinthios secunda. Incipit argu-
mentū in epl'am ad Galathas.

G Alathe sūt greci. Hi verbū ve-
ritat' primū ab apl'o acceperūt
sz post discessum eius temptati
sunt a falsis apl'is: vt in legē z circūci-
sionē verterēt. Hos apl'us reuocat ad
fidē veritatis: scribēs eis ab epheso.
Eplicit argumentum. Incipit epl'a
Pauli ad Galathas. Cap'm I

A P Aulus aposto-
lus nō ab hoib' neqz p
hoiez: sz p iesum christū
z deū patrē q̄ suscitauit
eū a mortuis: et q̄ mecū
sunt oēs frēs: ecclesijs galathie. Gr'a
vobis z pax a deo patre nr'o z dn̄o ie-
su christo: q̄ dedit semetipm p pecca-
tis nr'is vt eripet nos de p̄nti secl'o ne-
quā s'm volūtatē dei et pr'is nr'i: cui ē
gl'ia i secula seculoꝝ amē. Miror q sic
tā cito trāsferimini ab eo q̄ vos voca-
uit i gr'am christi in aliud euāgeliuz:
qd nō ē aliud nisi sūt aliq̄ qui vos cō-
turbāt: z volūt ꝯuertere euāgeliū chri-
B sti. Sz licet nos aut angel' d celo euā-
gelizet vob p̄terq̄ qd euangelizauim'
1.Cor.15.a vobis: anathema sit. Sicut p̄diximus
z nūc iterꝝ dico: si q̄s vobis euāgeliza-
uerit p̄ter id qd accepistis: anathema
sit. Modo eni hoibus suadeo an deo?
An q̄ro hoib' placere? Si adhuc hoi-
bus placerē: christi seru' nō essem. No-
tū eni vob facio frēs euāgeliū qd euā-
gelizatū ē a me: qz nō ē s'm hoiez. Ne-
qz eni ego ab hoie accepi illud neqz di-
C dici sz p reuelatiōez iesu christi. Audi-
stis eni ꝯuersationē meaz aliqn̄ in iu-
daismo qm̄ supra modū p'seq̄bar eccle-
siā dei: z expugnabā illā: z p'ficiebā in
iudaismo supra multos coetaneos me-
os i genere meo: abūdātius emulator
existēs paternaꝝ meaꝝ traditionum.
Cuz āt placuit ei qui me segregauit ex
vtero mr'is mee: z vocauit p gr'am suā
vt reuelaret filiū i me vt euangelizarē
illū i gētib': ꝯtinuo non acq̄eui carni
z sanguini. Neqz veni hierosolymam
ad antecessores meos apl'os: sz abij in
arabiā z iterꝝ reuersus sum damascū.
D Deinde post annos tres veni hieroso-
lymā videre petrū z mansi apud eum
dieb' q̄ndecim. Alium aūt apl'oꝝ vidi
neminē nisi iacobū frēz dn̄i. Que aūt
scribo vobis: ecce corā deo qz nō men-
tior. Deinde veni i p'tes syrie z cilicie.
Erā aūt ignot' facie ecclesijs iudee: q̄
erāt in christo. Tm̄ aūt auditū habe-
bāt: qm̄ q̄ p'sequebat' nos aliqn̄: nunc
euangelizat fidem quā aliqn̄ expugna
bat: z in me clarificabāt deū. II
D Einde post ānos q̄ttuordecim A
iterꝝ ascendi hierosolymā cum
barnaba assumpto z tito. Ascē-
di autē s'm reuelationē z ꝯtuli cuz ill'
euangeliū qd p̄dico in gētib'. Seorsū
autē his q̄ videbant' aliq̄d esse: ne for-
te in vacuū currerē aut cucurrissem.
Sed neqz tit' q̄ mecū erat: cum eēt gē-
tilis cōpulsus ē circūcidi: sed p'pt sub-
introductos falsos frēs q̄ subintroie-
runt explorare libertatē nr'am quā ha
bemus in christo iesu: vt nos in s'uitu-
tem redigerēt. Quib' neqz ad horā ces-
simus subiectioni: vt veritas euāgelij
p'maneat apud vos. Ab his autē q̄ vi-
debant' esse aliquid: quales aliqn̄ fue- B
rint nihil mea interest. Deus eni p'so- Ro.2.b
nā hois non accipit. Mihi eni q̄ vide- Eph.6.b
bant' esse aliq̄d nihil ꝯtulerūt: sz econ- Colos.3.d
tra. Cū vidissent q creditū ē mihi euā- Act.10.f
geliū p̄putij: sicut z petro circūcisiōis Jac.2.b
q̄ enim opatus est petro in apostolatū
circūcisionis: opatus ē z mihi iter gē-
tes: z cū cognouissent gr'am q̄ data est
mihi: iacob' z cephas et iohēs q̄ vide-
bāt' colūne esse dextras dederūt mihi
z barnabe societatis: vt nos in gētes:
ipsi aūt in circūcisionē: tm̄ vt paupeꝝ
memores essemus. Qd etiā sollicit' fui C
hocipsū facere. Cū autē venisset petr'
antiochiā: in faciē ei restiti: qz rep̄hen-
sibilis erat. Pri' eni q̄ veniret q̄dā a
iacobo: cum gētib' edebat. Cum āt ve-
nissent: subtrahebat z segregabat se: ti-
mens eos q̄ ex circūcisione erāt. Et si-
mulationi ei' ꝯsenserunt ceteri iudei:
ita vt z barnabas duceret' ab eis in il-
lā simulationē. Sz cū vidissem q non
recte ambularēt ad veritatē euangelij
dixi cephe corā oib'. Si tu cū iude' sis
gētiliter viuis z non iudaice: quō gen-
tes cogis iudaizare? Nos natura iudei
z nō ex gētib' pctōres. Sciētes aūt q D
nō iustificat' hō ex opib' legis: nisi per

fidē iesu christi: ⁊ nos ī christo iesu cre
dimꝰ: vt iustificemur ex fide christi et
Ro.3.c nō ex opibꝰ leg. ‖Propter qđ ex opibꝰ
legis nō iustificabit ois caro. Qđ si q̄-
rentes iustificari ī christo: inuēti sumꝰ
⁊ ipsi pctōres: nūqđ christꝰ peccati mi-
nister ē? Absit. Si eni q̄ destruxi iterū
hec reedifico: puaricatorem me cōsti-
tuo. Ego eni ꝑ legē legi mortuꝰ sū vt
deo viuam. Christo confixus sū cruci.
Viuo aūt iā nō ego: viuit vo ī me chri
A stus. Qđ aūt nūc viuo ī carne: ī fide vi
uo filij dei: q̄ dilexit me ⁊ tradidit seip
sum ꝓ me. Non abijcio grām dei. Si
eni ꝑ legem iusticia: ergo gratis chri-
A stus mortuus est. III
I.5.b O ‖Insensati galathe: q̄s vos fa-
scinauit nō obedire vitati? Aū
q̄ꝝ oclos christꝰ iesus ꝓscriptꝰ ē: ⁊ in
vob crucifixꝰ. Hoc soluz a vobis volo
discere ex opibꝰ leg spm̄ accepist: an
ex auditu fidei? Sic stulti est vt cum
spū ceperit: nūc carne ꝯsūmami. Tā-
ta passi est sine cā: si tū sine cā. Qui ḡ
B tribuit vob spm̄ ⁊ opat vtutes ī vob
Gen.15.b ex opibus leg: an ex auditu fidei? Si-
Ro.4.a cut scriptū ē ‖abraā credidit deo: ⁊ re-
Jac.2.d putatū ē illi ad iusticiā. Cogscite ḡ: q̄
q̄ ex fide sunt: hi sūt filij abrae. Proui
Gen.22.d dens āt scptura q̄ ex fide iustificat gē
tes deꝰ ‖ pnūciauit abrae q̄ bnđicēt ī
B te oēs gētes. Igit q̄ ex fide sūt: bnđicē
tur cū fideli abraā. Quicūqꝫ.n. ex opi
bus legis sūt: sub maledicto sūt. Scri-
Deu.24.d ptū ē eni ‖Maledictꝰ ois q̄ nō ꝑmanse
rit ī oibꝰ q̄ scpta sūt ī libro leg: vt faci
at ea. Qm̄ aūt in lege nemo iustificat
Abac.2.a apđ deū: manifestū ē ‖q̄ iustꝰ ex fide vi
Ro.10.b uit. Lex aūt nō ē ex fide: sꝫ q̄ fecerit ea
Heb.10.b viuet in ill. Christꝰ nos redemit đ ma-
ledicto leg: factꝰ ꝓ nob maledictū: q̄
Deu.21.b scptū ē: Maledictꝰ ois q̄ pēdet ī ligno
vt ī gētibꝰ bnđictio abrae fieret ī chri
Heb.9.e sto iesu vt pollicitationē spūs accipia
mus ꝑ fidem ‖Frēs sm̄ hoiem dico: tū
C hois ꝯfirmatū testamentū nemo sper-
nit aut supordinat. Abrae dicte sūt ꝓ
missiōes: ⁊ semini eiꝰ. Nō dicit ⁊ semi-
nibꝰ q̄si ī mult: sꝫ q̄si in vno: ⁊ semini
tuo q̄ ē christꝰ. Hoc āt dico testamētū
ꝯfirmatū a deo q̄ pꝰ q̄dringētos ⁊ tri-
ginta ānos facta ē lex: nō irritū facit
ad euacuādā ꝓmissiōez. Nā si ex lege
hereditas: iā nō ex ꝓmissione. Abrae

aūt ꝑ repromissiōez donauit deꝰ. Quid
igit lex? Propter trāsgressionē posita
ē: donec veniret semē cui ꝓmiserat: or
dinata ꝑ angelos ī manu mediator.
Mediator āt vniꝰ nō ē: deꝰ āt vnus est
Lex ḡ aduersus ꝓmissa dei? Absit. Si
eni data eēt lex q̄ posset viuificare: ve- D
re ex lege esset iusticia. Sed ꝯclusit scri
ptura oia sub pctō: vt ꝓmissio ex fide
iesu christi dāret credētibꝰ. Prius aūt
q̄ꝫ veniret fides sub lege custodieba-
mur: ꝯclusi in eā fidē q̄ reuelāda erat.
Itaqꝫ lex pedagogꝰ noster fuit in chri-
sto vt ex fide iustificemur. At vbi ve-
nit fides: iā nō sumus sub pedagogo.
Oēs eni filij dei est ꝑ fidē q̄ ē in chri-
sto iesu. ‖Quicūqꝫ eni in christo bapti Ro.6.a
zati estis: christū induistis. Nō ē iudeꝰ
neqꝫ grecꝰ: nō est seruus neqꝫ liber: nō
est masculꝰ neqꝫ femina. Oēs eni vos
vnū est in christo iesu. Si autem vos
christi: ergo semē abrae estis sm̄ ꝓmis
sionem heredes. IIII
D Ico aūt. Quanto tempꝫ heres A
paruulus ē: nihil differt a suo
cū sit dñs oim: sed subtutoribꝰ ⁊ acto-
ribꝰ ē vsqꝫ ad pfinitū tp̄s a patre. Ita
⁊ nos cū essemus paruuli sub elemēt
mūdi eramus seruiētes ‖At vbi venit
plenitudo tpis: misit deus filiū suum
factū ex muliere: factū sub lege: vt eos
q̄ sub lege erāt redimeret: vt adoptio-
nē filioꝝ reciperemꝰ. Qm̄ autē est fi-
lij dei: misit deꝰ spm̄ filij sui in corda
vrā clamantem ‖abba pater. Itaqꝫ iā Ro.8.c
non ē seruꝰ: sed filius. Qđ si filius ⁊ he
res ꝑ deū. Sed tunc q̄dē ignorātes de
um: his q̄ natura nō sūt dij: suiebat. B
Nūc aūt cū cognouerit deū imo cog-
niti sitis a deo: quō cōuertimini iterū
ad infirma ⁊ egena elemēta q̄bus de-
nuo suire vult? Dies obsuat ⁊ mē-
ses ⁊ tpa ⁊ ānos. Timeo vos: ne forte
sine causa laborauerim in vob. Estote
sicut ego: q̄ ⁊ ego sicut vos. Frēs obse
cro vos: nihil me lesistis. Scit aūt q̄
ꝑ infirmitatē carnis euāgelizaui vob
iā pridē: ⁊ temptationē vrām ī carne
mea nō spreuistis neqꝫ respuist: sed si-
cut angelū dei excepistis me sicut chri
stum iesū. Ubi ē ergo beatitudo vrā?
Testimoniū eni ꝑhibeo vobis: q̄ si fi-
eri posset oculos vrōs eruissetis et de- C
disset mihi. Ergo inimicꝰ vobis factꝰ

fm̄ verū dicēs vob̄? Emulāt vos nō be
ne: sȝ excludere vos volūt: vt illos emu
lemini. Bonū āt emulamini in bono
semp: ⁊ nō tm̄ cū p̄ns sū apud vos. Fi-
lioli mei q̄s iterū parturio donec forme
tur christ⁹ i vob̄. Vellē āt eē apud vos
modo ⁊ mutare vocē meam: qm̄ ꝯfun
dor i vob̄. Dicite mihi: q̄ sub lege vul-
Gen.21.a tis esse. Legē nō legist? ‖ Scriptū ē eni
qm̄ abraā duos filios habuit: vnū de
ancilla: ⁊ vnū d̄ libera. Sȝ q̄ d̄ ancilla
ſm carnē nat⁹ ē: q̄ āt d̄ libera: p repro
D missionē. Que sūt p allegoriaȝ dicta.
Hec eni sūt duo testamēta. Vnū q̄dē i
mōte sina i ſuitutē generās: q̄ ē agar.
Sina eni mōs ē i arabia q̄ ꝯiūct⁹ ē ei:
q̄ nūc ē hierl'm ⁊ ſuit cū filijs suis. Il
la āt q̄ sursū ē hierl'm libera ē q̄ ē mr̄
Sap.3.c nr̄a. Scriptū ē eni ‖ Letare sterilis q̄ nō
Esa.54.a par? erūpe ⁊ clama q̄ nō ptur? q2 mul
Lu.13.d ti filij deserte mag? q̄ ei⁹ q̄ hȝ virum.
Nos āt frēs ſm isaac pmissiōis filij su
Ro.9.b mus ‖ Sȝ quō tunc is q̄ ſm carnē nat⁹
fuerat ꝑseq̄bat eū q̄ ſm spm̄: ita ⁊ nūc
Gen.21.a Sȝ q̄d dicit scp̄tura ‖ Eijce ancillā ⁊ fi-
liū ei⁹. Nō eni heres erit fili⁹ ancille:
cū filio libere. Itaq3 frēs nō sum⁹ ancil-
le filij: sȝ libere: q̄ libertate christ⁹ nos
A Tate: ⁊ nolite (liberauit. V
Act?.15.a f iterū iugo ſuitut? ꝯtineri. Ec-
ce ego paul⁹ dico vobis: qm̄ si
circūcidamini: christ⁹ vob̄ nihil pderit.
Testificor āt rursus oī hoī circūciden
ti se: qm̄ debitor ē vniūse leg? faciēde
Euacuati est? a christo: q̄ i lege iustifi
camini a gr̄a excidist?. Nos eni spū ex
J.6.d fide spem iusticie expectam⁹ ‖ Nam in
B christo iesu neq3 circūcisio aliq̄d valet
neq3 p̄putiū: sȝ fides q̄ p charitatē ope
S.3.a rat. Currebat? bn̄ ‖ Quis vos ipediuit
veritati nō obedire? Nemi ꝯsenserit?.
Persuasio hec nō ē ex eo q̄ vocat vos.
1.Cor.5.b ‖ Modicū fermētū totā massā corrūpit
Ego ꝯfido i vob̄ i dn̄o: q̄ nihil aliud
sapiet?. Qui āt ꝯturbat vos: portabit
iudiciū: q̄cūq3 ē ille. Ego āt frēs si cir-
cūcisionē adhuc p̄dico: q̄d adhuc ꝑse-
cutionē patior? Ergo euacuatū ē scan
dalū cruc?. Vtinā abscindāt q̄ vos cō
turbāt. Vos eni i libertatē vocati est?
frēs: tm̄ ne libertatē i occasionē det?
carnis: sȝ p charitatē spūs ſuire inui-
C cem. Oīs eni lex i vno ſmone implet.
Mat.22.d ‖ Diliges pximū tuū sicut teipm̄. Qȝ
si inuicē mordet? ⁊ comedit?: videte ne Mat.12.c
ab inuicē ꝯsūmami. Dico āt i christo Lu.10.c
Spū ambulate ‖ ⁊ desideria carnis nō Ro.13.c
pficietis. Caro eni ꝯcupiscit aduersus 1.Pe.2.b
spm̄: spūs āt adūsus carnē. Hec eni si- Ro.13.d
bi inuicē adūsāt: vt nō q̄cūq3 vult? il
la faciat?. Qȝ si spū ducemi nō est? sb
lege. Manifesta sūt autē opa carnis q̄
D sūt fornicatio: imūdicia: ipudicitia: lu
xuria: idoloꝝ ſuit⁹ veneficia: iimicitie
‖ ꝯtētiōes: emulatiōes: ire: rixe: dissen- 2.Cor.12
siones: secte: iuidie: homicidia: ebrieta
tes: comesatiōes ⁊ his silia: q̄ p̄dico vo
bis sicut p̄dixi: qm̄ q̄ talia agūt regnū
dei n̄ ꝯsequēt ‖ Fruct⁹ āt spūs ē chari- Apo.22.
tas: gaudiū: pax: patiētia: benignitas:
bonitas: lōganimitas: mansuetudo: fi
des: modestia: ꝯtinentia: castitas. Ad-
uersus hmōi nō ē lex ‖ Qui āt sunt chri Ro.13.d
sti: carnē suā crucifixerūt cum vitijs ⁊ 1.Pe.2.b
J spū viuim⁹ (ꝯcupiscētijs. VI B
f spū ambulem⁹. Nō efficiamur
inanis gl'ie cupidi: inuicē puo
cātes: inuicē inuidētes. Frēs: ⁊ si p̄oc-
cupat⁹ fuerit hō in aliq̄ delicto: vos q̄
spūales estis hmōi instruite in spū leni
tatis: ꝯsiderans teipsū: ne ⁊ tu tempte
ris. Alter alterius onera portate: ⁊ sic
adimplebit? legē christi. Nam si quis
existimat se aliq̄d esse cū nihil sit: ipse
se seducit. Op⁹ āt suū pbet vnusq̄sq3
⁊ sic i semetipso tm̄ gl'iaȝ habebit ⁊ nō
in altero. Vnusq̄sq3 eni onus suū por- B
tabit. Cōmunicet āt is q̄ cathetizatur
verbo: ei q̄ se cathetizat i oīb⁹ bonis.
Nolite errare: de⁹ non irridet. Que eni
seminauerit hō: hec ⁊ metet. Qm̄ si se-
minat i carne sua: d̄ carne ⁊ metet cor-
ruptionē: qui aūt semiat in spū: d̄ spū
metet vitā eternā ‖ Bonū āt facientes 2.The.3.
nō deficiam⁹: tpe eni suo metem⁹ non
deficiētes. Ergo dū tp̄s habem⁹: ope- C
mur: bonū ad oēs: maxie āt ad dome-
sticos fidei. Videte q̄libus l'ris scripsi
vob̄ manu mea. Quicunq3 eni volunt
placere i carne: hi cogūt vos circūcidi
tm̄ vt cruc? christi ꝑsecutiōeȝ nō patiā
tur. Neq3 eni q̄ circūcidūt: legē custo-
diūt: sȝ volūt vos circūcidi: vt in carne
vr̄a gl'ient. Mihi āt absit gl'iari nisi i
cruce dn̄i nr̄i iesu christi: p quem mihi D
mūd⁹ crucifix⁹ ē: ⁊ ego mūdo ‖ In chri- S.5.a
sto eni iesu neq3 circūcisio aliq̄d valet
neq3 p̄putiū: sȝ noua creatura. Et qui-

eũq̄ hãc regulã secuti fuerint: pax sup
illos ⁊ misericordia ⁊ sup isrl̃ dei. De
cetero nemo mihi molestꝰ sit. Ego eñ
stigmata dñi iesu in corpe meo porto.
Gratia domini nostri iesu christi cum
spiritu vestro fratres. Amen.

Explicit epl̃a Pauli ad Galathas.

Incipit argumẽtũ i epl̃am ad Ephesios

Ephesij sunt asiani. Hi accepto
e vbo vitatis ꝑstiterũt in fide.
Hos collaudat apl̃s scribẽs eis
a roma ď carcere p tychicũ diaconẽ.

Explicit argumẽtũ. Incipit epl̃a. Pau
ad Ephe sios. Capl̃m. I

A Paulus aposto
lus christi iesu p volũtatẽ
dei: oibus sanctis q̇ sunt
ephesi et fidelibꝰ in christo
iesu. Gr̃a vobis ⁊ pax a deo pr̃e nr̃o et
Cor.1.a dño iesu christo‖ Bñdictꝰ deꝰ ⁊ pr̃ dñi
1.Pe.1.a nr̃i iesu christi: q̇ bñdixit nos in oi bñ
dictione sp̃uali in celestibꝰ in christo:
sicut elegit nos in ip̃o añ mũdi ꝯstitu
tionẽ: vt essemꝰ sancti ⁊ imaculati i cõ
spectu eiꝰ i charitate. Qui p̄destinauit
nos in adoptionẽ filioꝝ p iesũ christũ
B i ip̃m ẜm ꝓpositũ volũtatis sue in lau
dẽ glorie gr̃e sue: i q̄ gratificauit nos
i dilecto filio suo: in quo habemꝰ redẽ
ptionẽ p sãguinẽ eiꝰ remissionẽ pctõꝝ
ẜm diuitias gr̃e eiꝰ q̄ supabũdauit in
nobis i oi sapia ⁊ prudẽtia: vt notũ fa
ceret nobis sacramẽtũ volũtatꝭ sue ẜm
bñplacitũ eiꝰ qď ꝓposuit i eo in dispẽ
satione plenitudinis tẽpoꝝ instaurare
oia i christo q̄ in celis ⁊ q̄ i terra sunt i
C ipso. In q̊ etiã nos sorte vocati sumus
p̄destinati ẜm ꝓpositũ eiꝰ q̇ opat̃ oia
ẜm cõsiliũ volũtatis sue: vt simꝰ i lau
dẽ glie eiꝰ: nos q̇ ante sperauimꝰ i chri
sto. In q̊ ⁊ vos cũ audissetis verbũ ve
ritatis euãgeliũ salutis vr̃e: in q̊ ⁊ cre
dẽtes signati estis sp̃ũ ꝓmissionis sctõ
q̇ ẽ pignꝰ hereditatis nr̃e i redẽptionẽ
acq̇sitiõis i laudẽ glie ip̃iꝰ. Propterea
⁊ ego audiẽs fidẽ vr̃am q̄ ẽ in christo
iesu: ⁊ dilectionẽ i oẽs sctõs: nõ cesso
gr̃as agens ꝓ vobis memoriã vr̃i faci
ens i orationibꝰ meis: vt deus dñi nr̃i
iesu christi pr̃ glie det vobis sp̃m sapie
⁊ reuelationis i agnitionẽ eiꝰ illumia
tos oculos cordis vr̃i: vt sciatꝭ que sit
F spes vocationis eiꝰ: ⁊ q̄ diuitie glie he
reditatis eiꝰ in sctis: ⁊ q̄ sit supemĩnẽs
magnitudo virtutꝭ eiꝰ i nos q̇ credimꝰ
ẜm opationẽ potẽtie vtutis eiꝰ quam
opatꝰ ẽ in christo suscitãs illũ a mor
tuis: ⁊ cõstituẽs ad dexterã suã in cele
stibꝰ sup oẽm p̄ncipatũ ⁊ ptãtẽ ⁊ vtu
tẽ ⁊ dñationẽ: ⁊ oẽ nomen qď noiat̃
nõ solũ i hoc seculo: sed etiã i futuro: ⁊
⁊ oia subiecit sub pedibꝰ eiꝰ: ⁊ ip̃m de
dit caput supra oẽm ecclesiã q̄ ẽ corpꝰ
ipsius ⁊ plenitudo eiꝰ qui oia in oibꝰ
Et vos cõuifica (adimplet̃. II A
e uit cũ essetis mortui delictis et Col.2.c
pctis vr̃is in quibꝰ aliqñ am
bulastis ẜm seculũ mũdi huiꝰ ẜm p̄nci
pẽ ptãtis aeris huiꝰ: sp̃ũs qui nũc opa
tur i filios diffidẽtie: i q̇bꝰ ⁊ nos oẽs
aliqñ cõuersati sumꝰ in desiderijs carnis
nr̃e facientes volũtatẽ carnis ⁊ cogita
tionũ: ⁊ eramꝰ natura filij ire sic̃ ⁊ cete
ri. Deꝰ aũt q̇ diues ẽ in misericordia ꝓ
pter nimiã charitatẽ suã q̄ dilexit nos
⁊ cũ essemꝰ mortui pctis: cõuiuificauit
nos in christo cuiꝰ gr̃a estis saluati et
cõresuscitauit ⁊ cõsedere fecit i celesti
bus in christo iesu: vt ostẽderet in secu B
lis supuenientibꝰ abundãtes diuitias
gratie sue in bonitate super nos i chri
sto iesu. Gr̃a eñ estis saluati p fidem
⁊ hoc nõ ex vobis. Dei ei donũ ẽ: non
ex opibꝰ: vt ne q̇s gliet̃. Ipsiꝰ ei sumꝰ
factura: creati in christo iesu i opibus
bonis: q̄ p̄parauit deꝰ vt in illis ambu
lemꝰ. Propt̃ qď memores estote q̄ ali
qñ vos q̇ gentes eratis i carne: q̇ dice
bamini p̄putium ab ea q̄ dicit̃ circũci C
sio in carne manufacta: q̇ eratis illo i
tpe sine christo alienati a cõuersatiõe
isrl̃: ⁊ hospites testamẽtoꝝ: ꝓmissiois
spem nõ hãbẽtes: ⁊ sine deo in h̄ mun
do. Nũc aũt in christo iesu vos qui ali
qñ eratis longe: facti estis ꝓpe i sãgui
ne christi. Ip̃e eñ est pax nr̃a qui fecit
vtraq̄ vnũ: ⁊ mediũ parietem macerie
soluẽs inimicitias i carne sua: legem
mãdatoꝝ decrẽtis euacuans vt duos
cõdat in semetip̃o i vno nouo hoie fa
ens pacẽ: vt recõciliet ãbos i vno cor
pore deo p crucẽ interficiẽs inimiciti D
as in semetip̃o‖ ⁊ veniẽs euãgelizauit Lu.2.b
pacẽ vob q̇ longe fuistis: ⁊ pacẽ his q̇
ꝓpe: qñ p ip̃m habemꝰ accessum ãbo
i vno sp̃ũ ad pr̃em. Ergo iã nõ estꝭ hos
pites ⁊ aduene: sꝫ estis ciues sanctoꝝ ⁊

domestici dei supedificati sup funda-
mētū apłoꝝ ꝛ ꝓpharū ipo sūmo angu
lari lapide christo iesu: in q̄ ois edifica
tio cōstructa crescit ī tēplū sctm̄ ī dño
In q̄ ꝛ vos coedificamini ī tabernacu
lū dei in spiritusancto. III
A h Uius rei gr̄a ego paulus vin-
ctus christi iesu ꝓ nobis genti
b⁹: si tñ audistis dispēsationē gr̄e dei
q̄ data ē mihi in vobis: qm̄ scd̄m reue
lationē notū mihi factū ē sacr̄m: sicut
supra scripsi in breui ꝓut potestis legē
tes intelligere prudētiā meā in mini-
sterio christi: qđ aliȷ̄s generationibus
nō ē agnitū filiȷ̄s hoim: sicuti nunc re
uelatū ē sctis apł̄is ei⁹ ꝛ ꝓphis ī spū:
esse gētes coheredes ꝛ cōcorpales ꝛ cō
B pticipes ꝓmissiōis ī christo iesu p euā
1.Coꝛ.15.b geliū‖cui⁹ fact⁹ sum ego minister ſm
donū gr̄e dei q̄ data ē mihi ſm opati
onē virtutis ei⁹. Mihi em̄ oim sctōꝝ
minimo data ē gr̄a hec: ī gētib⁹ euāge-
lizare inuestigabiles diuitias christi: et
illuminare oēs q̄ sit dispēsatio sacra-
mēti abscōditi a secul̄ī deo q̄ oia crea
C uit: vt īnotescat pncipatib⁹ ꝛ ptātib⁹
ī celestib⁹ p eccl̄iam mł̄tiformis sapia
dei: ſm p̄finitionē seculoꝝ quā fecit in
christo iesu dño nr̄o: in q̄ habem⁹ fidu
ciā ꝛ accessum in cōfidētia p fidē ei⁹.
Propter qđ peto ne deficiatis ī tribu
lationib⁹ meis ꝓ vobis: q̄ est gl̄ia vr̄a
Hui⁹ rei gr̄a flecto genua mea ad pa
trē dñi nr̄i iesu christi ex q̄ ois paterni
tas ī celis ꝛ ī terra noiat̄ vt det vobis
ſm diuitias gl̄ie sue virtutē corrobo-
D rari p spm̄ ei⁹ in interiori hoīe christū
habitare p fidē cordib⁹ vr̄is ī charita
te radicati ꝛ fundati: vt possitis cōp̄-
hendere cū oib⁹ sctis q̄ sit latitudo ꝛ lō
gitudo ꝛ sublimitas ꝛ ꝓfundū. Scire
etiā supeminētē scīe charitatē christi
vt impleamini ī oēm plenitudinē dei.
Ei aūt q̄ potēs ē oia facere supabun-
dāter q̄ꝫ petim⁹ aut intelligim⁹ ſm vir
tutē q̄ opat̄ in nob̄ ipi gl̄ia ī eccl̄ia et
ī christo iesu ī oēs generationes seculi
A Bsecro (seculoꝝ. Amen. IIII
1.Coꝛ.7.d o itaq̄ꝫ vos ego vinct⁹ in dño: vt
digne ambuletis vocatiōe q̄ vo
cati estis: cū oī humilitate ꝛ māsuetu-
dine: cū patia supportātes inuicē ī cha
Ro.12.b ritate. Solliciti seruare vnitatē spūs ī
1.Cor.12.b vinculo pacis.‖ Unū corp⁹ ꝛ vn⁹ spūs

sicut vocati estis ī vna spe vocationis B
vr̄e. Un⁹ dñs: vna fides. vnum baptis
ma. Un⁹ de⁹ ꝛ pat̄ oim q̄ sup oēs ꝛ p
ois: ꝛ ī oib⁹ nobis.‖ Unicuiq̄ꝫ āt nr̄m 2.Coꝛ.10
data ē gr̄a ſm mēsurā donatiōis chri
sti. Propter qđ dicit. Ascēdēs ī altū ca Ps̄.67.
ptiuā duxit captiuitatē: dedit dona ho
minib⁹.‖ Qđ aūt ascēdit q̄d ē nisi q̄ et Joh.3.b
descēdit primū in inferiores ptes t̄re.
Qui descēdit: ipe est et q̄ ascendit sup
oēs celos: vt adimpleret oia.‖ Et ipe de
dit quosdā q̄dā apł̄os: q̄sdā aūt ꝓphe- 1.Coꝛ.12
tas: alios vero euāgelistas: alios autē C
pastores ꝛ doctores ad cōsūmationē sā
ctoꝝ ī opus misteriȷ̄ ī edificationē cor-
poris christi: donec occurram⁹ oēs in
vnitatē fidei ꝛ agnitiōis filiȷ̄ dei in vi
rū pfectū: in mēsurā etatis plenitudis
christi: vt iā nō sim⁹ puuli fluctuātes
ꝛ circūferamur oī vento doctrine ī ne-
quitia hoim: ī astutia ad circūuētionē
erroris‖ Ueritatē āt faciētes ī charita D
te crescam⁹ in illo p oia q̄ ē caput chri
stus ex q̄ totū corp⁹ cōpactū ꝛ cōnexū
p oēm iūcturā sūministratiōis ſm ope
rationē ī mēsurā vniuscuiusq̄ꝫ mēbri
augmentū corpis facit: ī edificationē
sui ī charitate Hoc igit̄ dico ꝛ testificor
in dño:‖ vt iā nō ambuletis sicut ꝛ gē- Ro 1.c
tes ambulāt in vanitate sensus sui: te E
nebris obscuratū habētes itellectū: ali
enati a vita dei p ignorātiā q̄ est in il-
lis ꝓpter cecitatē cordis ipoꝝ: q̄ despe
rantes semetipsos tradiderūt īpudici-
tie in opationē immūditie ois: ī auari
tiā. Uos aūt nō ita didicistis christū: si
tñ illū audistis ꝛ ī ipo edocti estis sic
ē veritas ī iesu.‖ Deponite vos ſm pri Ro.6.a
stinā cōuersationē veterē hoiem q̄ cor Colo.3.b
rūpit̄ ſm desideria erroꝝ. Renouamī Heb.12.a
aūt spū mentis vr̄e: ꝛ induite nouū ho 1.Pe.2.a
minē q̄ ſm deū creat⁹ ē ī iusticia ꝛ scti
tate veritatis.‖ Propt̄ qđ deponentes Zach.8.c
mēdaciū loq̄mini veritatē vnusq̄sq̄ꝫ cū
ꝓximo suo: qm̄ sum⁹ inuicē membra.
‖ Irascimini ꝛ nolite peccare. Sol non Ps̄.4.
occidat sup iracūdiā vr̄am.‖ Nolite lo Ja.4.b
cū dare diabolo. Qui furabat̄ iā nō fu 1.Pe.4.a
ret̄: magis aūt laboret opando mani-
b⁹ suis qđ bonū ē: vt habeat vn̄ tribu
at necessitatē patiēti. Ois sermo mal⁹ G
ex ore vr̄o nō ꝓcedat: sed si q̄s bonus
ad edificationē fidei: vt det gr̄am au-
dientib⁹. Et nolite cōtristare spm̄ sctm̄.

deli:i q̃ signati estis i die redẽptiõis. Oĩs
amaritudo ⁊ ira ⁊ idignatio ⁊ clamor
⁊ blasphemia tollat a vob: cũ oi mali
ol.3.b cia. ‖Estote ãt inuicẽ benigni: misericor
des: donãtes inuicẽ: sicut ⁊ de⁹ i christo
B Stote ẽ imi (donauit vob. V
.13.d e tatores dei sicut filij charissimi
.4.b ⁊ ambulate in dilectiõe sicut et
christ⁹ dilexit nos: ⁊ tradidit semetip-
sũ p nob oblationẽ ⁊ hostiã deo i odo
rẽ suauitatis. Fornicatio ãt ⁊ ois imũ-
ditia aut auaritia nec noiet i vob: sic
decet sctõs: aut turpitudo: aut stultilo
quiũ: aut scurrilitas q̃ ad rẽ nõ ptinet
B sz magis grãrũactio. Hoc eĩ scitote itel-
ligẽtes: q oĩs fornicator aut imũdus
aut auar⁹ qd ẽ idolorũ seruit⁹ nõ hz he
reditatẽ in regno christi ⁊ dei. Nemo
Col.3.a vos seducat inanib⁹ vbis: ppt hec eĩ ve
nit ira dei i filios diffidentie. Nolite ẽ
effici pticipes eorũ. Eratis eĩ aliqñ tene
bre: nũc aũt lux i dño. Ut filij lucis am-
C bulate. Fruct⁹ eĩ lucis ẽ i oi bonitate ⁊
iusticia ⁊ vitate. Probantes q̃d sit bñ
placitũ deo. Et nolite cõicare opib⁹ in
fructuosis tenebrarũ: magis autẽ redar
guite. Que eĩ i occulto fiũt ab ipis tur
pe ẽ ⁊ dicere. Oĩa ãt q̃ arguũt: a lumi
ne manifestãt. Oẽ eĩ qd manifestat lu
D mẽ ẽ. Propt qd dicit. Surge q̃ dormis
⁊ exurge a mortuis: ⁊ illuminabit te
ol.4.a christ⁹ ‖Uidete itaq̃ fr̃es quõ caute am
buletis: nõ q̃si insipiẽtes: sz vt sapiẽtes
redimẽtes tps: qm dies mali sũt. Pro
o.12.a pterea nolite fieri iprudẽtes ‖sz itelligẽ
l.4.a tes q̃ sit volũtas dei. Et nolite iebriari
vino i q̃ ẽ luxuria: sz iplemini spũ sctõ lo-
q̃ntes: vobismetipis i psalmis hymnis
⁊ cãticis spiritalib⁹ cãtẽtes ⁊ psallẽtes i
cordib⁹ vr̃is dño: gr̃as agẽtes sp p oi-
b⁹ i noie dñi nr̃i iesu christi deo ⁊ pr̃i.
E Subiecti inuicẽ i timore christi ‖Mu-
r.11.a lieres viris suis subdite sint sicut dño
Col.3.c qm vir caput ẽ mulieris: sicut christ⁹ ca
Pe.3.a put est ecclie: ipe saluator corpis eius.
Sz sicut ecclia subiecta ẽ christo. ita ⁊
Col.3.c mulieres viris suis i oib⁹ ‖ Uiri diligi-
te vxores vr̃as sicut ⁊ christ⁹ dilexit ec
clesiã: ⁊ seipm tradidit p ea vt illã scti
F caret: mũdãs eã lauacro aq̃ in vbo vi
te: vt exhiberet ipe sibi gl̃iosam eccliaz
nõ habẽtẽ maculã aut rugã aut aliq̃d
hmõi: sz vt sit sctã ⁊ imaculata. Ita et
viri debẽt diligere vxores suas: vt cor

pora sua. Qui suã vxorẽ diligit: seipm
diligit. Nemo eĩ vnq̃ carnẽ suã odio
habuit: sz nutrit ⁊ fouet eã sicut ⁊ chri
st⁹ eccliam: q̃r mẽbra sum⁹ corpis ei⁹ G
de carne ei⁹ ⁊ de ossibus ei⁹. ‖Propt h̃ Gen.2.d
relinq̃t hõ patrẽ ⁊ mr̃em suã: ⁊ adhere 3.Esdre.4.b
bit vxori sue: ⁊ erunt duo i carne vna Mat.19.a
Sacramẽtũ h̃ magnũ ẽ. Ego ãt dico: i Mar.10.c
christo ⁊ i ecclia. Uerũtñ ⁊ vos singuli 1.Cor.6.d
vnusq̃sq̃ vxorẽ suã sicut seipm diligat
vxor aũt timeat virũ suũ. VI
f Filij obedite parẽtib⁹ vr̃is i do- Col.3.d A
mino. Hoc eĩ iustũ ẽ. ‖ Honora Exo.20.b
patrẽ tuũ ⁊ mr̃em tuã: qd ẽ mãdatũ p Ecci.3.b
mũ i pmissiõe: vt bñ sit tibi: ⁊ sis lõge- Mat.19.e
u⁹ sup trã. Et vos pr̃es nolite ad ira- Mar.10.c
cũdiã puocare filios vr̃os: sz educate
illos i disciplina ⁊ correptiõe dñi ‖ Ser Col.3.d
ui obedite dñis carnalib⁹ cũ timore ⁊ Titũ.2.c
tremore: i simplicitate cordis vr̃i sicut 1. Pe.2.c
christo: nõ ad oculũ suiẽtes q̃si hoib⁹
placẽtes: sz vt serui christi faciẽtes vo-
luntatẽ dei ex aĩo cum bona volũtate
suiẽtes sic dño ⁊ ñ hoib⁹: sciẽtes qm
vnusq̃sq̃ qdcũq̃ fecerit bonũ h̃ recipi
et a dño siue su⁹ siue liber. Et vos dñi B
eadẽ facite illis remittẽtes minas sciẽ
tes q̃r ⁊ illorũ ⁊ vr̃ dñs ẽ i celis ‖⁊ psonarũ Ro.2.b
acceptio nõ ẽ apud deũ. De cetero fra Col.3.d
tres cõfortamini i dño: ⁊ i potẽtia vtutis Act.10.f
ei⁹ ‖Induite vos armaturã dei vt possi Ja.2.b
tis stare adũsus isidias diaboli: qm ñ 1.Pe.1.c
ẽ nob colluctatio adũsus carnẽ ⁊ san-
guinẽ: sz adũsus pncipes ⁊ ptãtes: ad-
ũsus mundi rectores tenebrarũ harũ: cõ
spũalia neq̃tie i celestibus. Propterea
accipite armaturã dei vt possitis resiste
re i die malo: ⁊ i oib⁹ pfecti stare. Sta- C
te ẽ succincti lũbos vr̃os i vitate: ⁊ i-
duti loricã iusticie: ⁊ calciati pedes i p
paratione euãgelij pacis. In oib⁹ sumẽ 1. Thes.2.b
tes scutũ fidei i q̃ possitis oia tela neq̃s-
simi ignea extiguere ⁊ galeã salutis as-
sumite ⁊ gladiũ spũs qd est vbũ dei: p
oẽz orõnẽ ⁊ obsecratiõez orãtes oi tpe
i spũ: ⁊ i ipo vigilãtes i oi istãtia ⁊ ob-
secratiõe p oib⁹ sctis ⁊ p me vt det mi
hi smo i apitiõe oris mei cũ fiducia no D
tũ facere mysteriũ euãgelij: p q̃ legati
one fũgor i cathena ista: ita vt i ipo au
deã p vt oportet me loq̃. Ut ãt ⁊ vos sci-
atis q̃ circa me st: q̃d agã oia vob nota
faciet tychic⁹ charissim⁹ frat ⁊ fidelis mi
nister i dño: quẽ misi ad vos in hoc ip

sum vt cognoscatis q̄ circa nos sunt: ⁊
cōsolet̄ corda vr̄a. Pax fratribꝰ: ⁊ cha
ritas cū fide a deo pr̄e nr̄o: ⁊ dn̄o iesu
christo. Gr̄a cum oībus q̄ diligūt dn̄m
nr̄m iesū christū in corruptiōe. Amē.
Explicit ep̄la Pauli ad Ephesios. In
cipit argumētū i ep̄laȝ ad Philippēses
Philippēses sūt macedones. Hi
p accepto verbo ꝟitatis ꝑstiterūt
ī fide: nec receperūt falsos ap̄los
Hos collaudat ap̄lus: scribēs eis a ro
ma de carcere ꝑ epaphroditum.
Explicit argumētū. Incipit epistola
Pauli ad Philippenses. Ca. I

A **Aulus et timo**
p theus serui iesu christi: oī-
bus sctīs ī christo iesu qui
sūt philippis cū ep̄is ⁊ dia
conibus: Gr̄a vobis ⁊ pax a deo patre
nr̄o ⁊ dn̄o iesu christo Gratias ago deo
meo in oī memoria vr̄i semꝑ in cūctis
orationibꝰ meis ꝓ oībꝰ vobis cū gau-
dio dep̄catiōnē faciēs suꝑ cōīcatione
vr̄a ī euāgelio christi a prima die vsqꝫ
nūc: cōfidēs hoc ip̄m: ⁊ q̄ cepit in vob̄
opus bonū: ꝑficiet vsqꝫ in diem christi
iesu. Sicut ē mihi iustū hoc sentire ꝓ
oībus vobis: eo ꝙ habeā vos in corde
⁊ in vinculis meis ⁊ ī defensione ⁊ cō-
firmatiōe euāgeliȷ̄: socios gaudiȷ̄ mei
B oēs vos eē. Testis ei mihi est deꝰ quō
cupiā oēs vos eē in visceribꝰ iesu chri
sti. Et hoc oro: vt charitas vr̄a magis
ac magis abūdet in oī scia ⁊ in oī sen-
su: vt ꝓbetis potiora vt sitis sinceres
⁊ sine offēsa ī diē christi: repleti fructu
iusticie ꝑ iesū christū ī gl̄iam ⁊ laudem
dei. Scire aūt volo vos frēs: q̄ q̄ circa
me sūt: magis ad ꝓfectū venerēt euan
geliȷ̄: ita vt vincula mea manifesta fie-
rent in christo in oī p̄torio ⁊ in ceteris
oībus: vt plures e fratribꝰ ī dn̄o ꝯfiden
tes in vinculis meis: abūdātiꝰ auderēt
sine timore ꝟbū dei loq̄. Quidā q̄dē et
ꝓpter inuidiā ⁊ cōtentionē: q̄dā aūt ⁊
ꝓpter bonā volūtatē christū p̄dicant.
Quidā ex charitate: sciētes q̄m in de-
C fensione euāgeliȷ̄ positꝰ sū. Quidā aūt
ex cōtētione christū annūciāt nō since
re: existimātes p̄ssurā se suscitare vīcu-
lis meis. Quid eñ? Dū oīmodo siue ꝑ
occasionē siue ꝑ veritatē christꝰ annū
ciet̄: ⁊ ī h̄ gaudeo: sȝ ⁊ gaudebo. Scio
eñ q2 hoc mihi ꝓueniet ad salutē: ꝑ
vr̄am orationē ⁊ subministrationē spi
ritꝰ iesu christi: sm̄ expectationē ⁊ spē
meā q2 ī nullo ꝯfundar: sed in oī fidu-
cia sic̄ semꝑ ⁊ nūc magnificabit̄ chri-
stus ī corꝑe meo: siue ꝑ vitā siue ꝑ mor
tē. Mihi eñ viuere christꝰ ē ⁊ mori lu
crū. Qȝ si viuere in carne: hic mihi fru
ctu oꝑis ē: ‖ ⁊ q̄d eligā ignoro: coartor 2. Re. 24
aūt: e duobꝰ desideriū h̄ns dissolui: ⁊ es D
se cū christo multomagis meliꝰ ꝑmane
re aūt in carne: necessariū ꝓpt̄ vos. Et
hoc ꝯfidēs scio: q2 manebo ⁊ ꝑmane-
bo oībꝰ vob̄ ad ꝓfectū vr̄m ⁊ gaudiū
fidei: vt gratulatio vr̄a abundet ī chri-
sto iesu ī me: ꝑ meū aduentū iterū ad
vos. Tm̄ digne euāgelio christi adūsa
mini: vt siue cū venero ⁊ videro vos:
siue absens audiā de vob: q2 statis in
vno spū vnanimes: collaborātes fidei
euāgeliȷ̄: ⁊ ī nullo terreamini ab adū-
sariȷ̄s q̄ ē illꝭ cā ꝑditionis: vob̄ aūt salu
tis. Et h̄ a deo. Quia vobis donatū ē
ꝓ christo: nō solū vt ī eū credatis: sed
vt etiā ꝓ illo patiamini: idē certamen
habentes quale ⁊ vidistis in me ⁊ nūc: A
I qua ꝗ (audistis de me. II
s cōsolatio ī christo: si q̄d solatiū
charitatis: si q̄ societas spūs: si
q̄ viscera miseratiōis: implete gaudiū
meū: vt idē sapiatꝭ: eādē charitatē ha
bētes: vnanimes: idip̄m sentiētes. Ni-
hil ꝑ cōtētionē neqꝫ ꝑ inanē gl̄iam: sȝ
in humilitate suꝑiores sibi inuicē ar-
bitrātes: nō q̄ sua sūt singuli ꝯsiderā
tes sȝ ea q̄ alioꝝ. Hoc ei sentite in vob̄
q̄d ⁊ in christo iesu Qui cū ī forma dei
esset: nō rapinā arbitratꝰ ē eē se equa-
lē deo: sȝ semetip̄m exinaniuit formā
serui accipiēs ī silitudinē hoīm factꝰ
⁊ habitu inuētꝰ vt hō humiliauit se-
metip̄m factꝰ obediēs vsqꝫ ad mortem Heb. 2. b
mortē aūt crucis ‖ Propt̄ q̄d ē deꝰ exal B
tauit illū ⁊ donauit illi nomē q̄d ē su- Ro. 14. b
ꝑ oē nomē ‖ vt ī noīe iesu oē genu fle-
ctat̄ celestiū terrestriū ⁊ īfernoꝝ: ⁊ oīs
lingua cōfiteat̄: q2 dn̄s iesus christꝰ in
gl̄ia ē dei p̄ris. Itaqꝫ charissimi mei si
cut semꝑ obedistis: nō ī p̄sentia mei tā
tū: sȝ multomagis nūc ī absentia mea
cū metu ⁊ tremore vr̄am salutē oꝑami
ni. Deꝰ ē eñ q̄ oꝑat̄ in vobis ⁊ velle ⁊
ꝑficere ꝓ bona volūtate. ‖ Oia aūt fa- 1. Pe. 4
cite sine murmurationibꝰ ⁊ hesitatio-

ribꝰ: ve sitis sine q̄rela et simplices fi-
lij dei sine rep̄hēsione i medio natiōis
C praue ꝛ puerse: iter q̄s lucetis sicut lu
minaria in mūdo ꝟbū vite cōtinētes
ad gl̄iam meā i die christi: qꝛ nō in va-
cuū cucurri neq̄ i vacuū laboraui. Sȝ
ꝛ si emulor supra sacrificiū ꝛ obsequiū
fidei vr̄e: gaudeo ꝛ cōgratulor oibus
vob. Idip̄m aūt ꝛ vos gaudete: ꝛ ꝯgra
tulamini mihi. Spero aūt i dn̄o iesu
timotheū me cito mittere ad vos: vt ꝛ
ego bono aīo sim cognitis q̄ circa vos
sunt. Neminē ei habeo tā vnanimē q̄
sincera affectione p vob sollicitꝰ sit.
1.Cor.13.b Oēs ei q̄ sua sūt querūt: nō q̄ iesu chri
sti. Experimētū aūt eiꝰ cognoscite: q̄m
sicut pr̄i filiꝰ mecū seruiuit in euāgelio.
Hūc igit̄ spero me mittere ad vos: mox
vt videro q̄ circa me sūt. Cōfido aūt in
D dn̄o: q̄m ꝛ ip̄e veniā ad vos cito. Ne-
cessariū ēt existimaui epaphroditū fra
trē ꝛ coopatorē: ꝛ ꝯmilitonē meū: vr̄m
aūt ap̄lm: ꝛ ministrū necessitatis mee:
mittere ad vos: q̄m q̄dē oēs vos desi-
derabat: ꝛ mestꝰ erat: ꝓpterea q̄ audie
ratis illū ifirmatū. Nā ꝛ ifirmatꝰ ē vs-
q̄ ad mortē: sȝ deꝰ misertꝰ ē eiꝰ. Nō so
lū aūt eiꝰ: verūetiā ꝛ mei: ne tristiciam
sup tristiciā haberē. Festinātiꝰ ḡ misi
illū: vt viso illo iterū gaudeat̄: ꝛ ego
sine tristicia sim. Excipite itaq̄ illū cū
oī gaudio i dn̄o: ꝛ eiusmodi cū honore
habetote: q̄m ꝓpt̄ opꝰ christi vsq̄ ad
mortē accessit: tradēs aīam suā: vt iple
ret id qđ ex vob deerat erga meū obseq̄
A E cetero frēs mei gau (um. III
b dete i dn̄o: eadem vob scribere
mihi q̄dē nō pigrū: vob aūt ne
cessariū. Uidete canes: videte malos
operarios: videte cōcisionē. Nos eñ su
mꝰ circūcisio q̄ spiritu seruimꝰ deo: et
gl̄iamur i christo iesu ꝛ nō i carne fidu
ciā habētes: quāq̄ ꝛ ego habeā cōfidē
tiā i carne. Si q̄s aliꝰ videt̄ cōfidere i
carne: ego maḡ circūcisus octaua die
Act.23.b ex genere isrl̄ de tribu beniamin hebreꝰ
B ex hebreis: s̄m legē phariseꝰ s̄m emula
tionē psequēs eccl̄iam dei: s̄m iusticiā
q̄ in lege ē cōuersatus sine q̄rela. Sȝ q̄
mihi fuerūt lucra: hec arbitratꝰ sum ꝓ
pter christū detrimenta. Uerūtñ existi-
mo oia detrimētū eē ꝓpter eminentē
sciētiā iesu christi dn̄i mei: ꝓpter quem
oia detrimētū feci ꝛ arbitror vt sterco-
ra vt christū lucrifaciā: vt ꝛ inueniar i
illo nō habēs meā iusticiā q̄ ex lege est
sed illā q̄ ex fide ē christi iesu: q̄ ex deo
ē iusticia i fide ad cognoscendū illū: ꝛ
ꝟtutē resurrectiōis eiꝰ ꝛ societatē paſ
sionis illiꝰ: cōfiguratꝰ morti eiꝰ: si quo C
modo occurrā ad resurrectionē q̄ ē ex
mortuis: nō q̄ iam acceperim: aut iā
pfectꝰ sim. Sequor si quo mō ꝯp̄hēdā
i q̄ ꝛ ꝯp̄hēsus sū a christo iesu. Fratres
ego me nō arbitror cōp̄hendisse. Unū
aūt: q̄ q̄dē retro sūt obliuiscens: ad ea
ꝟo q̄ sūt priora extendens meip̄m: ad
destinatū psequor ad brauiū supne vo
catiōis dei i christo iesu. Quicūq̄ ḡ p-
fecti sumꝰ hoc sentiamꝰ: ꝛ si q̄d alit̄ sa
pitis: ꝛ h̄ vobis deꝰ reuelabit. Uerūtñ D
ad qđ puenimꝰ: vt idē sapiamꝰ: ꝛ i ea-
dē pmaneamꝰ regl̄a. Imitatores mei
estote frēs: ꝛ obseruate eos q̄ ita ambu-
lāt sicut habet̄ formā nr̄am. Multi ei
ambulāt q̄s sepe dicebā vob: nūc aūt
ꝛ flens dico inimicos crucis christi: q̄-
rū finis interitꝰ: q̄rū deꝰ venter ē: et Ro.16.c
ꝛ gl̄ia in ꝯfusiōe ip̄oꝝ q̄ terrena sapiūt
Nr̄a aūt ꝯūsatio in celis ē. Unde etiā
saluatorē expectamꝰ dn̄m nr̄m iesum
christū: q̄ reformabit corpꝰ humilitat̄
nr̄e cōfiguratū corpi claritatis sue: s̄m
operationē ꝟtutis sue q̄ etiā possit sub-
A Taq̄ frēs (ijcere sibi oīa. IIII
i mei charissimi ꝛ desiderantissi-
mi: gaudiū meū ꝛ corona mea:
sic state in dn̄o charissimi. Euchodiā
rogo ꝛ synticen dep̄cor: idip̄m sape in
dn̄o. Etiā rogo ꝛ te germane cōpar: ad
iuua illas q̄ mecū laborauerūt in euā
gelio cū clemēte ꝛ ceteris adiutoribus
meis: quorū noīa sūt i libro vite. Gau
dete i dn̄o sp̄: iterū dico gaudete. Mo-
destia vr̄a nota sit oībꝰ hoībꝰ dn̄s eñ B
ꝓpe est. Nihil solliciti sitis: sed i oī ora
tione ꝛ obsecratione cū gratiarūactio-
ne petitiones vr̄e innotescāt apud de-
um. Et pax dei q̄ exuperat oēm sensum
custodiat corda vr̄a ꝛ intelligētias ve-
stras in christo iesu. De cetero frēs q̄-
cūq̄ sūt vera: q̄cūq̄ pudica: q̄cūq̄ iu-
sta: q̄cūq̄ scā: q̄cūq̄ amabilia: q̄cūq̄
bone fame: si q̄ virtꝰ: si q̄ laus discipli-
ne hec cogitate: q̄ ꝛ didicistis ꝛ accepi
stis ꝛ audistis ꝛ vidistis i me. Hec agi-
te ꝛ deꝰ pacis erit vobiscū. Gauisus sū
aūt in dn̄o vehemēter: q̄m tādē aliq̄n

refloruistis pro me sentire sicut ⁊ sen-
C tiebat̄.Occupati aūt erat̄. Nō q̄si ꝓ
pter penuriā dico. Ego eī didici ī q̇bꝰ
sū sufficiēs eē. Scio ⁊ humiliari: scio
⁊ abūdare. Ubiq; ⁊ ī oībꝰ institutꝰ suz
⁊ satiari ⁊ esurire: ⁊ abūdare ⁊ penuri-
am pati. Oīa possū: ī eo q̇ me cōfortat.
Uerūtñ bñ fecistis: cōicātes tribulatio
ni mee. Scitis aūt ⁊ vos philippenses
q̇ ī ꝑncipio euāgelij qñ ꝑfectꝰ sū a ma
cedonia nulla mihi ecclesia cōicauit ī
rōne dati ⁊ accepti: nisi vos soli: q̄ et
thessalonicā semel ⁊ bis ī vsū mihi mi
D sistis. Non q̄ q̄ro datū: s; req̄ro fructū
abūdantē ī rōne vr̄a. Habeo aūt oīa: ⁊
abūdo. Repletꝰ sū accept̄ ab epaphro
Ro.12.a dito: q̄ misistis ī odorē suauitat̄ | ho-
stiā acceptā placētē deo. Deꝰ aūt meꝰ
ipleat oē desiderium vr̄m ſm diuitias
suas ī glīa ī christo iesu. Deo aūt ⁊ prī
nr̄o glīa ī scl'a seculoꝝ amē. Salutate
oēm sctm̄ in christo iesu. Salutāt vos
q̇ mecū sūt frēs. Salutāt vos oēs sctī:
maxime āt q̇ de cesaris domo sūt. Gra
tia dñi nr̄i iesu christi cū spū vr̄o amē.
Explicit epl'a Pauli ad Phiꝑpēses.
Incipit argumētū ī epl'aȝ ad Colossēses
C Olossenses: ⁊ hi sic̄ laodicenses
sunt asiani: ⁊ ipi ꝑuenti erāt a
pseudo apl'is. Nec ad hos acces
sit ipse apl'us: s; ⁊ hos ꝑ epl'am corrigit
Audierāt eñ verbū ab archippo: q̇ et
ministeriū ī eos accepit. Ergo apl's iā
ligatꝰ scribit eis ab epheso ꝑ tychicuz
diaconē ⁊ onesimū acolythum.
Explicit argumentū. Incipit episto
la Pauli ad Colossenses. Ca. I

A
P Aulus aposto
lus iesu christi ꝑ volūtatē
dei ⁊ timotheus frater his
q̇ sunt colossis sctis ⁊ fide-
libus fratribꝰ in christo iesu. Gr̄a vob
⁊ pax deo patre nr̄o. Gr̄as agimꝰ deo ⁊
patri dñi nostri iesu christi semꝑ ꝓ vo
bis orātes: audiētes fidē vr̄am in chri
sto iesu ⁊ dilectionē quā habetis ī san
ctos oēs ꝓpter spem q̄ reposita ē vob
in celis: quā audistis in verbo veritat̄
euāgelij qd̄ ꝑuenit ad vos sicut ⁊ ī vni
uerso mūdo ē: ⁊ fructificat ⁊ crescit sic̄
in vobis ex ea die q̄ audistis ⁊ cogno-
uistis gr̄am dei in veritate: sicut didi-
cistis ab epaphra charissimo conseruo
nr̄o: q̇ ē fidelis ꝓ vob minister christi
iesu Qui etiā manifestauit nob dilecti B
onē vr̄am ī spū. Ideo ⁊ nos ex q̄ die au
diuimꝰ: nō cessamꝰ ꝓ vob orātes: ⁊ po
stulantes vt ipleamī agnitione volūtā
tis eiꝰ ī oī sapīa ⁊ intellectu spirituali:
vt ambuletis digne deo ꝑ oīa placētes
ī oī oꝑe bono fructificātes ⁊ crescētes
in scīa dei: in oī v̄tute cōfortati ſm po
tētiā claritatis eiꝰ: in oī patīa ⁊ longa
nimitate cū gaudio gr̄as agētes deo ⁊
prī: q̇ dignos nos fec̄ ī partē sort̄ sctō
rū ī lumie. Qui eripuit nos de ptāte te
nebraꝝ ⁊ trāstulit ī regnū filij dilectio
nis sue ī q̇ habemꝰ redēptionē ⁊ remis
sionē pctoꝝ. Qui ē imago dei inuisibi
lis ꝑmogenitꝰ oīs creature: qm̄ ī ip̄o
cōdita sūt vniūsa ī celis ⁊ ī terra visibi
lia ⁊ inuisibilia. Siue throni siue dñati C
ones siue ꝑncipatus siue ptātes: oīa ꝑ
ip̄m ⁊ ī ip̄o creata sūt. Et ip̄e ē añ oēs
⁊ oīa ī ip̄o ꝯstāt. Et ip̄e ē caput corꝑis
eccl'ie: | q̇ ē ꝑncipiū ꝑmogenitꝰ ex mor I.Coꝛ.ic
tuis: vt sit ī oībꝰ ip̄e primatū tenens.
Quia ī ip̄o cōplacuit oēm plenitudi-
nē inhabitare ⁊ ꝑ eū recōciliari oīa in
ip̄m pacificās ꝑ sanguinē cruc̄ eiꝰ: si
ue q̄ in terris siue q̄ ī celis sūt. Et vos
cū essetis aliqñ alienati ⁊ inimici sen-
su ī oꝑibꝰ malis: nūc aūt recōciliauit ī
corꝑe carnis eiꝰ ꝑ mortē: exhibere vos
sanctos ⁊ imaculatos ⁊ irrep̄hēsibiles
corā ip̄o: si tñ ꝑmanetis ī fide fundati
⁊ stabiles ⁊ imobiles a spe euāgelij qd̄
audist̄: qd̄ p̄dicatū ē ī vniūsa creatu-
ra q̄ sub celo ē: cuiꝰ factꝰ sū ego paulꝰ
minister: q̇ nūc gaudeo ī possessionibꝰ
ꝓ vob: ⁊ adipleo ea q̄ desunt passionū D
christi ī carne mea ꝓ corꝑe eiꝰ qd̄ ē ec-
clesia. Cuiꝰ factꝰ sū ego mīster ſm dis-
pēsationē dei q̄ data ē mihi ī vobis vt
impleā verbū dei: mysteriū qd̄ abscōdi
tū fuit a secul' ⁊ generationibꝰ: nūc āt
manifestatū ē sctis eiꝰ q̇bꝰ voluit deus
notas facere diuitias glīe sacrī huiꝰ ī
gētibꝰ qd̄ ē christꝰ ī vob spes glīe: quē
nos annūciauimꝰ corripiētes oēm ho
minē ⁊ docētes ī oī sapīa vt exhibea-
mꝰ oēm hoiem ꝑfectū ī christo iesu ī q̄
⁊ laboro certādo ſm oꝑationē eiꝰ quā
V Olo eī (oꝑat̄ ī me ī virtute. II A
vos scire q̄lē sollicitudinē ha-
beā ꝓ vobis ⁊ ꝓ his q̇ sūt ī lao
dicie ⁊ q̇cūq; ñ viderūt faciē meā ī car

re:vt ꝯsolent corda ipsoꝝ istructi i cha
ritate:⁊ in oēs diuitias plenitudinis
intellect⁹ in agnitiōe mysterij dei ⁊ pa
tris ⁊ christi iesu:i quo sūt oēs thesau
ri sapiētie ⁊ sciētie abscōditi. Hoc aūt
dico:vt nemo decipiat in sublimitate
p.5.a sermonū ‖Nā ⁊ si corpe absens sū: sed
spū vobiscū sū gaudēs ⁊ vidēs ordinē
vrm:⁊ firmamentū ei⁹ q̄ in christo est
B fidei vre. Sicut ḡ accepistis iesū chri-
stum dn̄m nr̄m:in ipso ambulate:radi
cati ⁊ supedificati in ipo: ⁊ cōfirmati
i fide sicut ⁊ didicistis:abūdātes i illo
in gratiarūactione. Uidete ne q̄s vos
decipiat p philosophiā ⁊ inanē falla-
ciā s̄m traditionē hoim:s̄m elementa
mūdi ⁊ nō s̄m christū. Quia in ipo in
habitat ois plenitudo diuinitatis cor
poralit:⁊ estis i illo repleti q̄ est caput
ois pncipat⁹ ⁊ ptātis. In q̄ ⁊ circūcisi
estis circūcisione nō manufacta i expo
liatione corpis carnis: s; in circūsiōe
christi consepulti ei in baptismo: in q̄
⁊ resurrexistis p fidē opationis dei q̄
C suscitauit illū a mortuis.‖ Et vos cū
.2.a mortui essetis i delict ⁊ pputio carnis
vre cōuiuificauit cū illo doāns vobis
oia delicta:delens qd adūsus nos erat
chirographū decreti qd erat ꝯtriū nob
Et ipm tulit de medio affigens illud
cruci:⁊ expoliās pncipatus ⁊ ptātes:
traduxit cōfidēter palā triūphās illos
in seipo. Nemo ergo vos iudicet in ci-
bo aut in potu aut in pte dici festi aut
D neomenie:aut sabbatoꝝ q̄ sūt vmbra
.24.a futuroꝝ: corpus autē christi.‖ Nemo
.13.a vos seducat volēs in humilitate ⁊ reli
.21.b gione angeloꝝ q̄ nō vidit:ābulās fru-
stra iflat⁹ sensu carnis sue: ⁊ nō tenēs
caput ex q̄ totū corpus p nex⁹ ⁊ cōiun
ctiōes sūministratū ⁊ cōstructū crescit
i augmētū dei. Si ḡ mortui est cū chri
sto ab elemētis hui⁹ mundi:q̄d adhuc
tāq̄ viuētes mūdo decernitis? Ne teti
geritis:neq; gustaueritis neq; ꝯtrecta-
ueritis:q̄ sūt oia i interitū ipo vsu s̄m
pcepta ⁊ doctrinas hoim;q̄ sūt rōnē q̄
dē habētia sapie i supstitiōe ⁊ humili
tate ⁊ nō ad parcēdū corpi nō i hono-
re aliq̄ ad saturitatē carnis. III
A Sigit si ꝯsurrexistis cū christo: q̄
i sursū sūt q̄rite vbi christ⁹ ē in
dextera dei sedēs:q̄ sursū sūt sa
pite;nō q̄ sup terrā. Mortui ei estis:et
vita vra abscōdita est cū christo i deo:
cū aūt christ⁹ apparuerit vita vra: tūc
⁊ vos apparebitis cū ipo i glia. Morti
ficate ḡ mēbra vra q̄ sūt sup trā:forni
cationē imūdiciā:libidinē:cōcupiscē-
tiā malā:⁊ auariciā: q̄ est simulacroꝝ
seruit⁹:‖ ppter q̄ venit ira dei sup fili- Eph.5.b
os icredulitat i q̄b⁹ ambulastis aliqn̄ B
cū viueretis in illis‖ Nūc aūt deponite Heb.12.a
⁊ vos oia:irā:indignationē:maliciam 1.Pe.2.a
blasphemiā:turpē sermonē de ore vro Eph.2.e
‖Nolite mētiri i nuicē:expoliātes vos Ro.2.e
veterē hoiem cū actib⁹ suis ⁊ induen- Ro.6.a
tes nouū eū q̄ renouat i agnitionem Eph.4.f
dei s̄m imaginē ei⁹ q̄ creauit eū:vbi n̄
ē gentil ⁊ iudeus:circūcisio ⁊ pputiū:
barbar⁹ ⁊ scytha: s̄u⁹ ⁊ liber:s; oia ⁊ i
oib⁹ christ⁹.‖ Induite vos ḡ sicut ele- Eph.6.b
cti dei sācti ⁊ dilecti viscera misericor
die:benignitatē:humilitatē:modestiā
patiam‖ supportātes inuicē ⁊ donātes Eph.4.g
vobismetipis si q̄s adūsus aliquē ha- C
bet q̄relā:sicut ⁊ dn̄s donauit vob: ita
⁊ vos. Sup oia aūt hec: charitatē ha-
bete qd ē vinculū pfectiōis:⁊ pax chri
sti exultet i cordib⁹ vris:in q̄ ⁊ vocati
estis i vno corpe:⁊ grati estote. Uerbū
christi habitet i vob abūdāter:i oi sapi
entia docētes ⁊ cōmonētes vosmetip-
sos i psalmis ⁊ hymnis ⁊ cātic spūali
b⁹ i grā cātētes in cordibus vris deo.
‖Oē qdcūq; facit i vbo aut in ope: 1.Cor.10.g
oia i noie dn̄i nr̄i iesu christi:grās agē
tes deo ⁊ prī p ipm.‖ Mulieres sub- Eph.5.e
dite estote viris:sicut oportet i dn̄o. Ui 1.Pe.3.a
ri diligite vxores vras ⁊ nolite amari D
eē ad illas‖ Filij obedite pentib⁹ p oia Eph.6.a
h̄ ei placitū ē i dn̄o. Prēs nolite ad in
dignationē puocare filios vros vt nō
pusillo aio fiāt.‖ Serui obedite p oia Eph.6.a
dn̄is carnalib⁹:nō ad oculū seruiētes 1.Pe.2.c
q̄si hoib⁹ placētes:s; i simplicitate cor-
dis timētes dn̄m. Qdcūq; facitis: ex aīo
opamini:sicut dn̄o ⁊ nō hoib⁹:sciētes
q̄ a dn̄o accipietis retributionē heredi
tatis. Dn̄o christo seruite. Qui ei iiuriā
facit:recipiet id qd iniq̄ gessit‖ Et nō ē Ro.2.b
psonarū acceptio apud deū. IIII Eph.6.b
Domini:qd iustū ē ⁊ equū s̄uis Act.10.e
D pstate:sciētes q̄m ⁊ vos dn̄m ha A
betis i celo. Orōni istate vigilā-
tes i ea i grarūactiōe:orātes sil ⁊ p no
bis:vt de⁹ apiat nob ostiū sermōis ad
loquēdū mysteriū christi:ppter qd eti-

vinctꝰ sũ: vt manifestẽ illđ ita vt opor
Eph.5.d tet me loq̃. ‖In sapia ambulate ad eos
q̃ foris sũt: tp̃s redimẽtes. Sermo vr̃
sp ĩ grã sale sit cōditꝰ: vt sciat quomõ
B oporteat vos vnicuiq̃ rñdere. Que cir
ca me sũt: oĩa vobis nota faciet tychi-
cus charissimi frat ⁊ fidel mĩster ⁊ cō-
seruꝰ ĩ dño: quẽ misi ad vos ad hoc ip
sũ vt cognoscat q̃ circa vos sũt: ⁊ cōso-
lēt corda vr̃a cũ onesimo charissimo ⁊
fideli fratre q̃ ex vobis est: q̃ oĩa q̃ hic
agũt nota faciẽt vobis. Salutat vos
2.Ti.4.b aristarchus cōcaptiuꝰ meꝰ: ‖⁊ marcus
C cōsobrinꝰ barnabe: d̃ q̃ accepistis man
data. Si venerit ad vos suscipite illũ.
Et iesus q̃ dicit iustꝰ: q̃ sũt ex circũcisi
one. Hi soli sũt adiutores mei ĩ regno
dei: q̃ mihi fuerũt solatio Salutat vos
epaphras q̃ ex vob est seruꝰ christi iesu
sp sollicitꝰ ꝓ vobis ĩ orationibꝰ: vt ste
tis ꝑfecti ⁊ pleni ĩ oĩ volũtate dei. Te-
stimoniũ ei illi ꝑhibeo q̶ habet multũ
laborẽ ꝓ vobis ⁊ ꝓ his q̃ sũt laodicie ⁊
D q̃ hierapoli. Salutat vos lucas medi
cus charissimꝰ: ⁊ demas Salutate fra
tres q̃ sũt laodicie ⁊ nympham ⁊ q̃ in do
mo eiꝰ ẽ ecclia. Et cũ lecta fuerit apđ
vos epl̃a hec: facite vt ⁊ in laodicẽsiũ
eccl̃ia legat: ⁊ ea q̃ laodicẽsiũ ẽ vobis
legat. Et dicite archippo. Vide miste-
riũ qđ accepisti ĩ dño vt illud impleas
Salutatio mea manu pauli. Memo-
res estote vinculoꝝ meoꝝ. Grã dñi no
stri iesu christi vobiscum. Amen.

Explicit epl̃a Pauli ad Colossenses

Incipit argumentum in epistolam ad Thessalonicenses primam

T Hessalonicẽses sũt macedones
q̃ accepto v̱bo veritat ꝑstite-
rũt ĩ fide: etiã ĩ ꝑsecutione ciui
um suoꝝ. Preterea nec receperunt fal
sos aplos: nec ea q̃ a falsis apl̃is dice-
bant. Hos collaudat apl̃s scribẽs eis
ab athenis: p tychicũ diaconẽ: ⁊ onesi
mũ acolythum.

Explicit argumentum. Incipit epl̃a Pauli ad Thessalonicẽses p̃ma. Ca. I

A P Aulus et silua
nus ⁊ timotheus: ecclesie
thessalonicẽsiũ in deo p̃re
nr̃o ⁊ dño iesu christo: grã
vobis ⁊ pax. Grãs agimꝰ deo semp ꝓ
oĩbꝰ vob: memoriã vr̃i faciẽtes ĩ ora-
tionibꝰ nr̃is sine intermissione: memo
res operis fidei vr̃e ⁊ laboris ⁊ chari- B
tatis ⁊ sustinẽtie spei dñi nr̃i iesu chri-
sti: añ deũ ⁊ patrẽ nr̃m. Scientes frẽs
dilecti a deo electionẽ vr̃am: q̃ euãge
liũ nr̃m nõ fuit ad vos ĩ sermone tm̃:
sꝫ ⁊ in virtute ⁊ ĩ spũsctõ ⁊ ĩ plenitudi-
ne multa: sicut scitis q̃les fuerimꝰ ĩ vo
bis ꝓpter vos. Et vos imitatores nr̃i C
facti estis ⁊ dñi: excipiẽtes v̱bũ ĩ tribu
latione multa cũ gaudio spũssc̃ti: ita
vt facti sitis forma oĩbꝰ credẽtibꝰ ĩ ma
cedonia ⁊ in achaia. A vobis eĩ diffa-
matꝰ ẽ sermo dñi: nõ solũ ĩ macedonia
⁊ in achaia: sꝫ in oĩ loco fides vr̃a que
est ad deũ ꝓfecta ẽ: ita vt nõ sit nobis
necesse quicq̃ loq̃. Ipsi eñ d̃ nobis an D
nũciant qualẽ introitũ habuerimꝰ ad
vos: ⁊ quõ cõuersi estis ad deũ a simu-
lacris seruire deo viuo ⁊ vero: ⁊ expecta
re filiũ eiꝰ de cel quẽ suscitauit ex mor
tuis iesũ: q̃ eripuit nos ab ira vẽtura.
N Am et ipsi scitis frẽs itroi II A
tũ nr̃m ad vos q̃ nõ inanis fuit
sꝫ añ passi multa ⁊ contumeliis
affecti sunt scitis in philippis: fiduciã
habuimꝰ ĩ deo nr̃o loq̃ ad vos euãgeli
um dei in multa sollicitudine. Exhor-
tatio ei nr̃a nõ de errore neq̃ de imun
ditia neq̃ in dolo: sed sicut ꝓbati su-
mꝰ a deo vt crederet nobis euangeliũ
ita loquimur: nõ q̃si hoĩbꝰ placẽtes: sꝫ
deo q̃ ꝓbat corda nr̃a. Neq̃ ei aliq̃n fu
imꝰ in sermone adulatiõis sicut scitis
neq̃ in occasione auaritie: deꝰ testis ẽ
nec q̃rẽtes ab hoĩbꝰ gl̃iam neq̃ a vo-
bis neq̃ ab aliis cũ possemꝰ vob one-
ri eẽ vt christi apl̃i. Sꝫ facti sumꝰ par- B
uuli in medio vr̃m tanq̃ si nutrix fo-
ueat filios suos: ita desiderantes vos
cupide: volebamꝰ tradere vob: nõ solũ
euãgeliũ dei: sed etiam aĩas nr̃as: q̃m
charissimi nobis facti estꝭ. Memores
ei facti estis fratres laboris nr̃i ⁊ fati-
gationis: nocte ⁊ die operantes: ne quẽ
vr̃m grauaremꝰ: p̃dicauimꝰ in vobis
euãgeliũ dei. Vos testes estis ⁊ deꝰ: q̃
sancte ⁊ iuste ⁊ sine q̃rela vobis q̃ cre-
didistis affuimꝰ sicut scitis q̃liter vnũ
quẽq̃ vr̃m sicut pr̃ filios suos depcan
tes vos ⁊ cõsolãtes: testificati sumꝰ vt
ambularetis digne deo q̃ vocauit vos
in suũ regnũ ⁊ gl̃iam. Ideo ⁊ nos grãs
agimꝰ deo sine intermissione: q̃m cum

accepissetis a nobis verbū auditꝰ dei:
accepistꝭ illud nō vt verbū hoim: sꝫ si
cut ē vere verbū dei: q̄ opaꝛ in vobis
q̄ credidistꝭ. Uos eni imitatores facti
estis frēs ecclīaꝝ dei q̄ sūt in iudea in
christo iesu: q2 eadē passi estis et vos a
D ꝯtribulibꝰ vr̄is sicut et ipsi a iudeis q̄
⁊ dn̄m occiderūt iesū ⁊ ꝓphas: ⁊ nos ꝑ
secuti sūt ⁊ deo nō placēt: ⁊ oibꝰ hoibꝰ
aduersanꝛ: ꝓhibētes nos gentibꝰ loq̄
vt salui fiāt: vt impleāt pctā sua sem-
per. Peruenit eni ira dei sup illos vsq̄
i finē. Nos aūt frēs desolati a vob ad
tp̄s hore: aspectu nō corde abūdantiꝰ
festinauimꝰ faciē vr̄az videre cū mul-
to desiderio: qm̄ voluimus venire ad
vos ego q̄dē paulꝰ ⁊ semel ⁊ iteꝝ: sꝫ im
pediuit nos sathanas. Que est eni nr̄a
spes aut gaudiū aut corona glie? Nō-
ne vos an̄ dn̄z nr̄m iesum christū estꝭ i
aduentu eiꝰ? Uos enim estꝭ glia nr̄a ⁊
A Ropter qd̄ nō (gaudiū. III
p sustinētes ampliꝰ: placuit nob
remanere athenis solis: ⁊ misi-
mus timotheū frēm nr̄m ⁊ ministrum
dei in euāgelio christi: ad cōfirmādos
vos vt exhortandos ꝑ fide vr̄a: vt ne-
mo moueaꝛ i tribulationibꝰ istꝭ? Ipsi
B eni scitis ꝙ i h̄ positi sumꝰ. Nā ⁊ cum
apud vos essemꝰ p̄dicebamꝰ vob passu
ros nos tribulatiōes: sicut ⁊ factū ē et
scitis. Propterea ⁊ ego ampliꝰ nō susti
nens nisi ad cognoscendū fidē vr̄am:
ne forte tēptauerit vos is q̄ tēptat: et
inanis fiat labor noster. Nūc āt veni-
ente timotheo ad nos a vob ⁊ ānūciā
C te nobis fidem ⁊ charitatē vr̄am: ⁊ q2
memoriā nr̄i habetis bonā: semꝑ desi-
derātes nos videre sicut ⁊ nos q̄ꝫ vos
ideo ꝯsolati sumꝰ frēs in vobis: in oi
necessitate ⁊ tribulatione nr̄a ꝑ fidem
vr̄am: qm̄ nūc viuimꝰ: si vos statis in
dn̄o. Quā eni grāꝝ actionē possumus
deo retribuere ꝑ vobis i om̄i gaudio
q̄ gaudemꝰ ꝓpter vos an̄ deū nr̄m: no-
cte ac die abundātiꝰ orantes vt videa
mus faciē vr̄az ⁊ cōpleamꝰ ea q̄ desunt
D fidei vr̄e? Ipse aūt deꝰ ⁊ pater nr̄ ⁊ dn̄s
iesus christus dirigat viā nr̄az ad vos
Uos autē dn̄s multiplicet ⁊ abunda-
re faciat charitatē vr̄am i inuicē ⁊ in
oēs: queādmodū ⁊ nos i vobis ad cō-
firmāda corda vr̄a sine q̄rela i sāctita-
te an̄ deū ⁊ p̄rem nr̄m in aduentu dn̄i
nr̄i iesu christi cū oibꝰ sāctꝭ eiꝰ. Amē.
E cetero ḡ frēs rogamꝰ IIII B
d vos ⁊ obsecramꝰ in dn̄o iesu: vt
queādmodū accepistꝭ a nobis
quō oporteat vos ambulare ⁊ placere
deo: sic ⁊ ambuletꝭ: vt abūdetꝭ magꝭ.
Scitis eni q̄ p̄cepta dederim vobis ꝑ
dn̄z iesū ‖ Hec ē eni volūtas dei sāctifi- Ro.12.a
catio vr̄a: vt abstineatꝭ vos a fornicati Eph.5.d
one: vt sciat vnusq̄sq̄ vr̄m vas suum:
possidere i sāctificatiōe ⁊ honore: nō i
possessiōe desiderij sicut ⁊ gentes q̄ ig- B
norāt deuz. Et ne q̄s supgrediaꝛ neq̄
circūueniat i negocio frēm suum: qm̄
vindex ē dn̄s d̄ his oibꝰ sicut p̄diximꝰ
vob ⁊ testificati sumꝰ. Nō eni vocauit
nos deꝰ i immūdiciā: sꝫ i sāctificationē.
Itaq̄ q̄ hec spernit: nō hoiem spernit:
sꝫ deū: q̄ etiā dedit spm̄ suū sāctū i no-
bis. ‖ De charitate aūt fraternitatꝭ nō Joh.15.b
necesse habuimꝰ scribere vob. Ipi eni 1.Joh.4.c
vos a deo didicistꝭ: vt diligatꝭ iuicē.
Et eni illud facitꝭ i oēs frēs: i vniūsa C
macedonia. Rogamꝰ autē vos frēs vt
abūdetis magꝭ: ⁊ operā detis vt q̄eti
sitis: ⁊ vt vr̄m negociū agatꝭ et operemi
manibꝰ vr̄is sicut p̄cepimus vob: et vt
honeste ambuletꝭ ad eos q̄ foris sunt:
⁊ nulliꝰ aliq̄d desideretis. Nolumꝰ aūt
vos ignorare frēs de dormiētibus vt
nō ꝯtristemini sicut ⁊ ceteri q̄ spē non
hn̄t. Si eni credimꝰ ꝙ iesus mortuꝰ ē D
⁊ resurrexit ita ⁊ deꝰ eos q̄ dormierunt
ꝑ iesū adducet cū eo. Hoc eni vob dici
mus i v̄bo dn̄i: q2 nos q̄ viuimꝰ: q̄ re-
sidui sumꝰ i aduētu dn̄i nō p̄ueniemꝰ
eos q̄ dormiert. Qm̄ ip̄e dn̄s i iussu ⁊ i
voce archangeli ⁊ i tuba dei descēdet
de celo ‖ ⁊ mortui q̄ i christo sunt resur 1.Cor.15.c
gent p̄mi. Deinde nos q̄ viuimꝰ q̄ re-
linq̄mur sil rapiemur cū illꝭ in nubibꝰ
obuiā christo i aera: ⁊ sic semꝑ cū dn̄o
erimꝰ. Itaq̄ ꝯsolami iuicē i v̄bis istꝭ.
E tpibꝰ aūt ⁊ momētis V B
d frēs nō indigetꝭ vt scribamus
vobis ‖ Ipsi eni diligēter scitis 2.Pe.3.c
q2 dies dn̄i sicut fur in nocte ita veni- Apo.3.a
et. Cū eni dixerint pax ⁊ securitas: tūc
repentinꝰ eis supueniet interitꝰ sicut do-
lor in vtero habētis: ⁊ non effugient.
Uos āt frēs nō estis i tenebris: vt vos
dies ille tanq̄ fur cōp̄hēdat. Oēs eni
vos filij lucis estis: ⁊ filij diei. Nō su-
mus noctꝭ neq̄ tenebraꝝ. Igitur non

dormiamꝰ sicut ⁊ ceteri:sed vigilemꝰ ⁊
B sobrij simus. Qui enĩ dormiũt:nocte
dormiũt:⁊ q̃ ebrij sũt:nocte ebrij sunt.
Esa.59.d ‖Nos ãt q̃ diei sumꝰ sobrij simꝰ:indu-
Eph.6.c ti loricã fidei ⁊ charitatis:⁊ galeã spẽ
salutis:qm̃ nõ posuit nos deꝰ in irã:sꝫ
in acq̃sitionẽ salutis ꝑ dñz nr̃m iesum
christũ q̃ mortuꝰ ẽ ꝓ nobis:vt siue vi-
gilemꝰ siue dormiamus:simul cuz illo
viuamꝰ. Propter qḋ cõsolamini iuicẽ
⁊ edificate alterutrũ:sicut ⁊ facitꝭ. Ro
C gamꝰaũt vos frẽs:vt noueritis eos q̃
laborãt ĩť vos:⁊ p̃sũt vob̃ ĩ dño ⁊ mo
nẽt vos:vt habeatis illos abũdãtiꝰin
charitate ꝓpter opus illoꝝ ⁊ pacẽ ha-
bete cũ eis. Rogamꝰaũt vos frẽs:cor-
ripite inquietos:ꝯsolamini pusillani-
mes:suscipite ĩfirmos:patiẽtes estote
ad oẽs. Uidete ne quis malũ ꝓ malo
D alicui reddat:sꝫ sꝑ qḋ bonũ ẽ sectami
Ecci.18.c in inuicẽ ⁊ ĩ oẽs‖Semꝑ gaudete:sine
Lu.18.a ĩtermissiõe orate ĩ oibꝰgr̃as agite hec
ẽ enĩ volũtas dei ĩ christo iesu ĩ oibus
vob̃. Spm̃ nolite extinguere:ꝓphias
nolite spernere. Oia ãt ꝓbate:q̃ bonũ
ẽ tenete:ab omĩ specie mala abstinete
vos. Ip̃e ãt deꝰ pacꝭ sctificet vos ꝑ oia
vt ĩteger spũs vester ⁊ aia ⁊ corpꝰ sine
q̃rela ĩ aduẽtu dñi nr̃i iesu christi ſue-
i.Cor.1.b tur‖Fidelis ẽ q̃ vocauit vos:q̃ etiã fa
ciet. Frẽs orate ꝓ nob̃. Salutate frẽs
oẽs ĩ osculo sctõ. Adiuro vos ꝑ dñz vt
legat̃ ep̃la hec oibꝰ sanctis fribꝰ. Gr̃a
dñi nr̃i iesu christi vobiscũ. Amen.

Explicit ep̃la pauli ad Thessalonicẽses
p̃ma. Incipit argumẽtũ ĩ ep̃laz scḋaz.

Thessalonicẽses secundã
a scribit ep̃lam ap̃ls:⁊ notũ fa
cit eis de tꝑibꝰnouissimis et
de aduersarij delectione. Scri
bit hãc ep̃lam ab athenis ꝑ titum dia
conem ⁊ onesimũ acolytum.

Explicit argumentum. Incipit ep̃la
pauli ad Thessalonicẽses scḋa. Ca. I

A Aulus et silua
p nus et timotheus:ecclesie
thessalonicensiũ ĩ deo p̃re
nr̃o ⁊ dño iesu christo: gr̃a
vobis et pax a deo p̃re nr̃o et dño iesu
christo. Gr̃as agere debemꝰ sꝑ deo pro
vobis frẽs ita vt dignũ ẽ qm̃ superc-
B scit fides vr̃a ⁊ abũdat charitas vniuſ
cuiusq̃ vr̃m ĩ inuicẽ:ita vt ⁊ nosipsi ĩ
vobis gloriemur ĩ ecclesijs dei ꝓ pati-
entia vr̃a ⁊ fide et ĩ oibꝰ ꝑsecutiõibus
vr̃is ⁊ tribulationibꝰ q̃s sustinetis in
exemplũ iusti iudicij dei:vt digne ha-
beamini ĩ regno dei ꝓ q̃ ⁊ patimini:si C
tñ iustũ ẽ apud deũ retribuere retribu
tionẽ his q̃ vos tribulãt ⁊ vobis q̃ tri
bulamini requiẽ nobiscũ ĩ reuelatiõe
dñi iesu de celo cum angelis virtutis
eiꝰin flãma ignis dantꝭ vindictã his
q̃ nõ nouerũt deũ:⁊ q̃ nõ obediũt euã-
gelio dñi nr̃i iesu christi. Qui penas
dabũt ĩ interitu eternas a facie dñi et
a gl̃ia ꝟtutis eiꝰ:cũ venerit glorificari D
ĩ sãctis suis:⁊ ãmirabilis fieri ĩ oibus
q̃ crediderũt:q꞉ creditũz ẽ testimoniũ
nr̃m suꝑ vos in die illo. In q̃ etiã ora-
mus semꝑ ꝓ vobis vt dignet̃ vos vo
catione sua deꝰ:⁊ impleat omnem vo
luntatẽ bonitatꝭ sue ⁊ opꝰ fidei ĩ vir-
tute:vt clarificetur nomẽ dñi nr̃i iesu
christi in vobis:⁊ vos in illo:ꝭm gr̃az
dei nr̃i ⁊ dñi iesu christi. II

r Ogamꝰ ãt vos frẽs ꝑ aduentũ A
dñi nr̃i iesu christi ⁊ nr̃e cõgre-
gationis in ipsũ vt nõ cito moueami-
ni a vr̃o sensu neq̃ terreamini neq̃ ꝑ
spm̃ neq̃ ꝑ ꝭmonẽ: neq̃ ꝑ ep̃laz tãq̃
ꝑ nos missã: q̃si instet dies dñi‖Ne q̃s Mat.
vos seducat vllo modo. Qm̃ nisi vene Mar.
rit dissensio primũ:⁊ reuelatus fuerit Lu.
hõ peccati filiꝰ ꝑditionis:q̃ aduersat̃ Eph.
⁊ extollit̃ supra oẽ qḋ dicit̃ deꝰaut qḋ B
colit̃:ita vt in tẽplo dei sedeat:ostẽdẽs
se tanq̃ sit deꝰ. Nõ retinetis q̃ cũ ad-
huc eẽm apud vos:hec dicebã vobis.
Et nũc q̃d detineat scitꝭ vt reuelet̃ in
suo tꝑe. Nam mysteriũ iã oꝑatur iniq̃
tatis:tm̃ vt q̃ tenet nũc teneat:donec
de medio fiat.‖Et nũc reuelabitur ille Esa.
iniquꝰ quem dñs iesus interficiet spũ
oris sui:⁊ destruet illustratiõe aduẽtꝰ
sui:eũ cuiꝰ ẽ aduẽtus ꝭm oꝑationem
sathane in omni ꝟtute ⁊ signis ⁊ ꝓdi
gijs mendacibꝰ⁊ ĩ oĩ seductiõe iniq̃ta C
tis his q̃ pereunt:eo q̃ charitatẽ veri
tatis nõ receperũt vt salui fierẽt. Iḋo
mittet illis deus oꝑatiões erroris vt
credãt mẽdacia:vt iudicent̃ oẽs q̃ nõ
crediderũt veritati:sꝫ ꝯsenserũt iniq̃ta-
ti. Nos ãt debemꝰ gr̃as agere deo sem
per ꝓ vobis frẽs dilecti a deo: q̃ ele-
gerit nos deus primitias ĩ salutẽ in sã D
ctificatiõe spũs ⁊ in fide veritatꝭ: in q̃

τ vocauit vos p euangeliū nr̄m in acquisitione glie dñi nr̄i iesu christi. Ita q̄ frēs state τ tenete traditiões q̄s didicistis: siue per s̄monē siue p ep̄lam nr̄am. Ipe aūt dñs nr̄ iesus christ⁹ τ deus τ pater nr̄ qui dilexit nos: τ dedit ɔsolationē eternā τ spem bonā in gr̄a exhortet̄ corda vr̄a τ ɔfirmet in omni ope τ s̄mone bono. III

B D Ecetero frēs orate ꝓ nobis vt s̄mo dei currat τ clarificetur sicut τ apud vos: τ vt liberemur ab importunis τ malis hominibus. Nō enim oīm ē fides. Fidelis aūt de⁹ ē q̄ cōfirmabit vos: τ custodiet a malo. Cōfidimus autē de vobis frēs in dño qm̄ q̄cunq̄ p̄cipim⁹: τ facit̄: τ facietis. Dominus aūt dirigat corda vr̄a i charitate dei: τ patiētia christi. Denūciam⁹ autē vobis frēs in noīe dñi nr̄i iesu christi vt subtrahatis vos ab oī fratre ambulante inordinate τ nō s̄m traditionē quā acceperūt a nobis. Ipsi eni scitis queadmodū oporteat imitari nos: qm̄ nō inq̄eti fuim⁹ inter vos neq̄ grat̄ panē mādūcauim⁹ ab aliquo: s̄ in labore τ fatigatiōe nocte ac die opātes: ne quē vr̄m grauarem⁹. Non q̄si non habuerim⁹ ptātem: sed vt nosmetip̄os formā daremus vobis ad imitandum nos. Nam τ cū essem⁹ apud vos h̄ denūciabam⁹ vobis: qm̄ si quis non vult opari: nec mādūcet. Audiuim⁹ enim inter vos quosdā ambulātes inquiete nihil opantes: sed curiose agētes. His aūt q̄ eiusmodi sunt denūciam⁹ τ obsecramus in dño iesu christo: vt cū silentio opantes suū panē mādūcēt. Uos āt frēs nolite deficere bn̄facientes. Q̄ si q̄s nō obedierit verbo nr̄o: p ep̄lam hunc notate: τ nō cōmisceami cū illo vt ɔfundat̄. Et nolite q̄si inimicū existimare: s̄ corripite vt frēm. Ipse autē deus pac̄ det vobis pacē sempiternā in omni loco. Dñs sit cū omnibus vobis. Salutatio mea manu pauli: qd̄ ē signū in oī ep̄la. Ita scribo. Gr̄a dñi nr̄i iesu christi cū oib⁹ vobis. Amē.

1.Cor.11.f — C — Gal.6.b — D

Explicit ep̄la pauli ad Thessalonicēses scd̄a. Incipit argumētū i ep̄lam ad Timotheū primā.

T Imotheū instruit τ docet de ordinatione episcopat⁹ et diaconij: τ oīs ecclesiastice disciplin scribens ei a laodicia p tychicū diaconē.

Explicit argumētum. Incipit ep̄la pauli ad Timotheū prima. Ca. I

B P Aulus apostolus iesu christi s̄m imperium dei saluatoris nr̄i et christi iesu spei nr̄e: timotheo dilecto filio in fide gr̄a τ misc̄dia τ pax a deo patre et christo iesu dño nr̄o. Sicut rogaui te vt remaneres ephesi cū irē in macedoniā: vt denūciares q̄busdā ne aliter docerēt neq̄ itēderēt fabulis τ genealogijs intermiābilis: q̄ q̄stiones p̄stāt magis q̄ edificatiōē dei q̄ ē i fide. Finis aūt p̄cepti ē charitas: de corde puro τ ɔsciā bona: τ fide nō ficta. B A q̄b⁹ q̄dā aberrātes ɔuersi sunt in vaniloquiū: volētes esse legis doctores: nō itelligētes neq̄ q̄ loquunt̄: neq̄ d̄ q̄bus affirmant. Scim⁹ autē q̄ bona ē lex si q̄s ea legitime vtat̄: sciētes hoc q̄ lex iusto nō ē posita: sed iniustis τ nō subditis: impijs τ peccatorib⁹: scelerat̄ τ cōtaminat̄: patricidis τ matricidis: homicidis: fornicarijs masculoꝝ ɔcubitorib⁹ plagiarijs: mendacib⁹ τ piur̄ τ si q̄d aliud sane doctrine aduersat̄: q̄ ē s̄m euangeliū glie beati dei qd̄ creditum ē mihi. Gr̄as ago ei q̄ me ɔfortauit in christo iesu dño nr̄o: q̄ fidelē me existimauit ponēs in misterio. C Qui p̄us blasphemus fui τ ɔsecutor et ɔtumeliosus: sed misc̄diā dei ɔsecut⁹ sū q̄ ignorās feci i incredulitate. Super abūdauit āt gr̄a dñi nr̄i cū fide τ dilectione q̄ ē i christo iesu. Fidelis s̄mo τ oī acceptiōe dign⁹: q̄ christus iesus venit in hūc mundū pctōres saluos facere: D q̄ꝝ p̄mus ego sum. S̄ ideo misericordiā ɔsecut⁹ sū: vt in me p̄mo ostēderet christus iesus oēm patiētiā ad informationem eoꝝ q̄ credituri sunt illi in vitā eternā. Regi aūt seculoꝝ imortali inuisibili soli deo honor τ gloria: in secula seculoꝝ amē. Hoc p̄ceptū cōmendo tibi fili timothee s̄m p̄cedētes in te ꝓphetias: vt milites in illis bonā militiā habens fidem τ bonam ɔsciētiam. Quā q̄dam repellētes circa fidē naufragauerūt: ex quibus ē hymene⁹ et alexander quos tradidi sathane: vt discant non blasphemare. II

Ro.7.c — Gal.4.a — Exo.20.a.21 — a.Leui.19.a — 1.Cor.5.c — 1.4.c — 1.Co.7.a

A O Bsecro igitur primū oīm fieri obse-
cratiões orones postulatiões
grāzactiões pro oibus hoib⁹ pro
regib⁹ oibus q̄ ī sublimitate ↄstituti
sūt vt quietā ⁊ trāquillā vitā agamus
I.5.a in oī pietate ⁊ castitate‖Hoc eni bonū
B ē ⁊ acceptū coraꝫ saluatore nr̄o deo: q̄
oēs hoies vult saluos fieri: ⁊ ad agni
tionē veritatis venire. Un⁹ eni deus
vn⁹ ⁊ mediator dei ⁊ hoim hō christus
iesus: q̄ dedit redēptionē semetipm pro
oib⁹. Cui⁹ testimoniū tpib⁹ suis cōfir-
2.Timo.1.c matū ē‖in quo posit⁹ sū ego p̄dicator
⁊ apl's. Ueritatē dico nō mētior doctor
C gētiū in fide ⁊ veritate‖Uolo ꝗ viros
orare in omni loco: leuātes puras ma
1.Pe.3.a nus sine ira ⁊ disceptatiōe‖Siliter et
mulieres ī habitu ornato cū verecun-
dia et sobrietate ornātes se nō in tortꝫ
crinib⁹ aut auro aut margaritꝫ vel ve-
ste p̄ciosa: sꝫ qꝫ decet mulieres pmittē
1.Cor.14.g tes pietatē per opa bona‖Mulier ī silē
D tio discat: cū oī subiectiōe. Docere aūt
mulieri nō pmitto: neqꝫ dn̄ari ī virū:
Gen.1.d sꝫ eē in silentio‖Adā eni prim⁹ forma
tus ē: deinde eua: ⁊ adā nō ē seductus
mulier aūt seducta ī p̄uaricatiōe fuit.
Saluabit aūt per filiorꝫ generationē si
pmāserit in fide ⁊ dilectiōe ⁊ sācṫifica-
tione cum sobrietate. III
A f Idelis s̄mo. Si q̄s ep̄atum de
siderat bonum opus desiderat.
Tit.1.b ‖Oportet eni ep̄m irrep̄hensibilē esse:
vni⁹ vxoris virū: sobriū: ornatū: prudē
tem: pudicū: hospitalē: doctorem: non
vinolentū: nō pcussorē sꝫ modestū: nō
litigiosū: nō cupidū: sꝫ sue domui bn̄ p̄
positū: filios hn̄tem subditos cū oī ca
stitate. Si q̄s āt domui sue p̄esse nescit
B quō eccl'ie dei diligentiā hēbit? Non
neophitū: ne in supbiā elat⁹ ī iudiciū
incidat diaboli. Oportet aūt ⁊ illū te-
stimoniū hr̄e bonū ab his q̄ foris sūt:
vt nō in opprobriū incidat ⁊ in laqueū
diaboli. Diacones siliter pudicos nō
bilingues: nō multo vino deditos: nō
turpe lucrū sectantes: hn̄tes mysteriū
fidei in ↄscia pura. Et hi aūt pbentur
primū: ⁊ sic mistrent nullū crimē habē
C tes. Mulieres siliter pudicas: nō detra
hentes: sobrias: fideles in oibus. Dia-
cones sint vni⁹ vxoris viri: q̄ filijs suis
bene p̄sint ⁊ suis domibus. Qui enim
bene mistrauerint: gradū bonū sibi ac-

quirent: ⁊ multā fiduciā in fide que ē
i christo iesu. Hec tibi scribo fili timo
thee: sperans me venire ad te cito. Si D
āt tardauero: vt scias quō oporteat te
in domo dei ↄuersari q̄ ē eccl'ia dei vi-
ui: colūna ⁊ firmamētū v̄itatꝫ. Et ma
nifeste magnū ē pietatꝫ sacramētū qꝫ
manifestatū ē in carne: iustificatū ē ī
spiritu: apparuit angelis: p̄dicatum ē
gētib⁹: creditū ē ī mūdo: assūptū ē in
Pirit⁹ aūt manife- (glīa. IIII A
f ste dicit‖q2 in nouissimis tpib⁹ 2.Tim
discedēt q̄dam a fide: attendē- 2.Pet
tes spiritib⁹ erroris ⁊ doctrinis demo- Jude
niorum in hypocrisi: loquentiū men-
dacium ⁊ cauteriatā habentiū suā cō-
ↄscientiā phibentiū nubere: abstinere
a cibis quos deus creauit ad pcipien-
dū cū grāzactione fidelib⁹: ⁊ his qui
cognouerūt veritatē. Quia ois creatu Eccl.
ra dei bona ē: ⁊ nihil reijciendū qđ cū B
gratiazactione pcipit. Sācṫificatur
eni per verbū dei ⁊ orationē. Hec ppo-
nēs fratrib⁹: bon⁹ eris minister christi
iesu: enutritus verbis fidei ⁊ bone do
ctrine quā assecut⁹ es.‖Ineptas autē 2.Ti
⁊ aniles fabulas deuita. Exerce aūt te
ip̄m ad pietatē. Nā corpalis exercita-
tio ad modicū vtilis ē. Pietas aūt ad C
oia vtilis ē: pmissionē hn̄s vite q̄ nūc
ē ⁊ future‖Fidelis s̄mo ⁊ oī acceptiōe ṡ.1.
dign⁹. In h̄ eni laboram⁹ ⁊ maledici-
mur: q2 speram⁹ in deū viuū q̄ ē salua
tor oim hoim: maxime fideliū. Preci-
pe hec ⁊ doce. Nemo adolescentiā tuā
ↄtēnat: sꝫ exemplū esto fideliū: in v̄bo
in ↄuersatiōe: in charitate: in fide: in
castitate. Dū venio attende lectiōi ex- D
hortatiōi ⁊ doctrie. Noli negligere gra
tiā q̄ in te ē: q̄ data ē tibi per p̄phiam cuꝫ
impositione manuū p̄sbyterij. Hec me
ditare: in his esto: vt pfectus tu⁹ mani
festus sit oibus. Attende eni tibi et do
ctrine: insta in illis. Hoc eni faciēs: et
teip̄m saluū facies: ⁊ eos q̄ te audiūt.
S Eniorē ne increpaueris: V A
f sed obsecra vt prēm. Iuuenes
vt frēs an⁹ vt mr̄es: iuuēculas
⁊ sorores in oī castitate‖Uiduas hono
ra: q̄ vere vidue sūt. Si q̄ aūt vidua fi
lios aut nepotes habet discat primum
domū suā regere ⁊ mutuā vicē redde-
re parētib⁹‖Hoc eni acceptū ē coram ṡ.2.
deo‖Que autē vere vidua ē ⁊ desolata

ſperet ĩ deũ: ⁊ inſtet obſecratiõibus et
oratiõib⁹ nocte ac die Nã q̃ in delitijs
ẽ: viuẽs mortua ẽ. Et hoc p̃cipe: vt irre-
p̃henſibiles ſint. Si q̃s aũt ſuoꝝ ⁊ ma
xime domeſticoꝝ curã non habet fidẽ
B negauit: ⁊ eſt infideli deterior. Uidua
eligat̃ nõ min⁹ ſexaginta ãnoꝝ q̃ fue-
rit vni⁹ viri vxor: ĩ opibus bonis: teſti-
monium hñs: ſi filios educauit: ſi ho-
ſpitio recepit: ſi ſãctoꝝ pedes lauit: ſi
tribulationẽ patiẽtib⁹ ſũmiſtrauit: ſi
oẽ op⁹ bonũ ſubſecuta ẽ. Adoleſcẽtio
res autẽ viduas deuita. Cũ eñi luxuri-
ate fuerint ĩ chriſto nubere volũt: ha-
bẽtes dãnatiões: q̃ p̃mã fidẽ irritã fe-
cerũt. Sil̃ aũt ⁊ ocioſe diſcunt circũire
domos: nõ ſolũ ocioſe ſed ⁊ ꝟboſe ⁊ cu
C rioſe: loquẽtes q̃ nõ oportet. Uolo aũt
iuniores nubere: filios ꝓcreare: m̃rẽſ-
familias eẽ: nullã occaſionem dare ad
uerſario maledicti gr̃a. Iã eñi q̃dã cõ-
uerſe ſũt retro p⁹ ſathanã. Si q̃s fide-
lis habet viduas ſũminiſtret illis: vt
non grauet̃ eccl̃ia: vt his q̃ vere vidue
ſũt ſufficiat. Qui bñ p̃ſũt p̃ſbyteri du-
plici honore digni habeãt̃ maxĩe q̃ la
borãt ĩ ꝟbo ⁊ doctrĩa. Dicit eñi ſcp̃tu-
eu.25.a ra Nõ alligabis os boui trituranti: ⁊
Cor.9.b dignus ẽ opari⁹ mercede ſua. Adũſus
D p̃ſbyteꝝ accuſatiões noli recipere niſi
eu.19.d ſub duob⁹ aut trib⁹ teſtib⁹ Peccantes
corã oĩb⁹ argue: vt ⁊ ceteri timorẽ ha-
beãt. Teſtor coram deo ⁊ chriſto ieſu ⁊
elect[?] angel̃ ei⁹: vt hec cuſtodias ⁊ ſine
p̃iudicio nihil faciẽs ĩ alterã ꝑtem de
clinãdo Man⁹ cito nemini impoſuer[?]
neq̃ cõicaueris pctis alienis. Teip̃m
caſtũ cuſtodi. Noli adhuc aquã bibere
ſʒ modico vino vtere ꝓpt̃ ſtomachum
tuum et frequẽtes tuas infirmitates.
Quorũdã hoĩm pc̃tã manifeſta ſũt p̃ce
dẽtia ad iudiciũ: quorũdã ãt ſequũt̃.
Silr ⁊ facta bona manifeſta ſunt et q̃
aliter ſe habẽt abſcõdi nõ poſſũt. VI
A Uicũq̃ ſũt ſub iugo ſui dños
q ſuos oĩ honore dignos arbitrẽ
tur ne nomen dñi et doctrina
blaſphemet̃. Qui aũt fideles hñt dños
nõ cõtẽnãt q̃ fr̃es ſũt: ſʒ mag[?] ſuiãt q̃
fideles ſũt ⁊ dilecti q̃ bñficij ꝑticipes
ſũt: hec doce: ⁊ exhortare. Si q̃s aliter
docet: ⁊ nõ acq̃eſcit ſanis ſmonib⁹ dñi
nr̃i ieſu chriſti: ⁊ ei q̃ ſm pietatẽ eſt do
ctrine: ſupb⁹ nihil ſciens ſʒ lãguẽs cir-
ca q̃ſtiones ⁊ pugnas ꝟboꝝ: ex q̃bus B
oriũt̃ inuidie cõtẽtiões blaſphemie ſu-
ſpitiões male cõflictatiões hoĩm mẽte
corruptoꝝ ⁊ q̃ a ꝟitate p̃uati ſunt: ex-
iſtimãtiũ q̃ſtũ eẽ pietatẽ. Eſt ãt q̃ſtus
magn⁹: pietas cũ ſufficiẽtia. Nihil eñi Ecci.5.c
itulim⁹ ĩ hũc mũdũ: haud dubiũ quia Iob.1.b
nec auferre q̃d poſſum⁹. Hñtes ãt ali-
mẽta ⁊ q̃b⁹ tegamur: his cõtenti ſim⁹.
Nã q̃ volũt diuites fieri: incidũt in tẽ
ptationẽ ⁊ in laqueũ diaboli: ⁊ deſide
ria multa inutilia ⁊ nociua: q̃ mergũt
hoĩes ĩ interitũ ⁊ ꝑditionẽ Radix eñi Ecci.10.b
oĩm maloꝝ ẽ cupiditas: quã q̃dã appe
tẽtes errauerũt a fide ⁊ inſeruerunt ſe
dolorib⁹ mult[?]. Tu ãt o hõ dei hec fu- C
ge Sectare ꝟo iuſticiã: pietatẽ: fideʒ: 2.Timo.2.b
charitatẽ: patiẽtiã: mãſuetudinẽ. Cer-
ta bonũ certamẽ fidei: app̃hẽde vitaʒ
eternã ĩ q̃ vocat⁹ es ⁊ cõfeſſus bonã cõ-
feſſionẽ corã multis teſtib⁹. Precipio
tibi corã deo q̃ iuſtificat oĩa et chriſto
ieſu q̃ teſtimoniũ reddidit ſub pontio
pilato bonã cõfeſſionẽ: vt ſues manda
tũ ſine macula irrep̃hẽſibile vſq̃ ĩ ad
uẽtũ dñi nr̃i ieſu chriſti: quẽ ſuis tpi-
bus oſtẽdet beat⁹ ⁊ ſol⁹ potẽs rex regũ Apo.19.c
⁊ dñs dñantiũ: q̃ ſolus habet imortali
tatẽ: ⁊ lucẽ habitat inacceſſibilẽ quẽ Ioh.1.b
null⁹ hoĩm vidit: ſʒ nec videre põt: cui 1.Ioh.4.c
honor ⁊ imperiũ ſempiternũ: amẽ Di- D
uitib⁹ hui⁹ ſeculi p̃cipe nõ ſublime ſa
pere: neq̃ ſperare ĩ incerto diuitiaꝝ: ſʒ
ĩ deo viuo q̃ p̃ſtat nob̃ oĩa abunde ad
fruẽdũ: bñ agere: diuites fieri ĩ bonis
opib⁹: facile tribuere: cõicare: theſau-
rizare ſibi fundamẽtũ bonũ in futurũ
vt ap p̃hendãt bonã vitã. O timothee
depoſitũ cuſtodi deuitãs ꝓphanas vo
cũ nouitates ⁊ oppoſitiones falſi nois
ſciẽtie quã q̃dã ꝓmittẽtes circa fideʒ
exciderunt. Gratia tecum. Amen.
Explicit ep̃la pauli ad Timotheum
p̃ma. Incipit argumẽtũ ĩ ep̃laz ſcdaz.
Tem timotheo ſcribit d̃ exhor-
i tatione martyrij ⁊ oĩ regula ve
ritat[?]: ⁊ q̃d futuꝝ ſit tpib⁹ no-
uiſſimis: ⁊ d̃ ſua paſſiõe: ſcribẽs ei ab
vrbe roma. Explicit argumẽtũ. In-
cipit ep̃la pauli ad Timotheũ ſcda. I

Aulus apoſto A

P lus ieſu chriſti ꝑ volũta
tẽ dei ſm ꝓmiſſionẽ vi-

te q̄ ē ī christo iesu: timotheo charissi-
mo filio: gr̄a ꝛ misc̄dia ꝛ pax a deo pr̄e
Ro.1.a nr̄o ꝛ christo iesu dn̄o nr̄o ‖ Gr̄as ago
deo meo: cui ſuio a ꝓgenitoribꝰ meis
in ꝯſcia pura: ꝙ sine itermissiōe habeā
tui memoriā ī orōnibꝰ meis nocte ac
B die desiderās te videre Memor lachry-
maꝝ tuaꝝ: vt gaudio implear. Recor-
dationē accipiēs eiꝰ fidei q̄ ē ī te non
ficta: q̄ ꝛ habitauit p̄mum in auia tua
loide ꝛ mr̄e tua eunice: certꝰ sum āt ꝙ
ꝛ ī te. Propter quā causā āmoneo te:
vt resuscites gr̄am dei q̄ ē ī te ꝑ impo-
Ro.8.c sitiōez manuū meaꝝ ‖ Nō eni͂ dedit no
bis deꝰ spm̄ timoris ſz v̄tut̄ ꝛ dilecti-
onis ꝛ sobrietat̄. Noli itaq̄ erubesce
re testimoniū dn̄i nr̄i neq̄ me vinctuz
eiꝰ: ſz collabora euāgelio ſm̄ v̄tutem
C dei: q̄ nos liberauit ꝛ vocauit vocatio
Titū.3.b ne sua sācta ‖ nō ſm̄ opa nr̄a: ſz ſm̄ ꝓpo
situ͂ suū ꝛ gr̄az q̄ data ē nob̄ in christo
iesu ante t̄pa secularia. Manifestata ē
aūt nūc ꝑ illumiationē saluatoris nr̄i
iesu christi: q̄ destruxit q̄dē mortē: illu
minauit āt vitā ꝛ incorruptionem per
1.Timo.2.b euāgeliū ‖ in q̄ positꝰ sū ego p̄dicator ꝛ
apl̄s ꝛ mgr̄ gentiū. Ob quā causā etiā
hec patior: ſz nō cōfūdor. Scio eni cui
credidi: ꝛ certꝰ sū q̄ potēs ē depositūz
meū ſuare in illū diē. Formā habe sa
noꝝ v̄boꝝ q̄ a me audisti ī fide ꝛ dile-
ctione ī christo iesu. Bonū depositū cu
stodi ꝑ spm̄ scm̄ qui habitat ī nobis.
D Scis eni͂ hoc ꝙ auersi sūt a me oēs q̄
in asia sunt: ex q̄bus ē philetus ꝛ her-
mogenes. Det misc̄diaz dn̄s onesifori
domui: q̄ sepe me refrigerauit: ꝛ cate-
nam meā nō erubuit: sed cū romā ve-
nisset sollicite me quesiuit et inuenit.
Det illi dn̄s inuenire misc̄diaz a deo ī
illa die. Et quanta ephesi ministrauit
mihi: tu melius nosti. II
A t U ergo fili mi ꝯfortare in gratia ē
est in christo iesu: ꝛ q̄ audisti a
me ꝑ multos testes hec cōmenda fide-
libꝰ hoibꝰ: q̄ idonei erūt ꝛ alios doce-
re. Labora sicut bonꝰ miles christi ie-
su ‖ Nemo militans deo: implicat se ne
gocijs secularibꝰ: vt ei placeat cui se ꝓ
bauit. Nā ꝛ q̄ certat ī agone non coro
1.Cor.9.b nabit̄ nisi legitime certauerit ‖ Labo-
rātē agricolā oportet p̄mū d̄ fructibꝰ
B accipe. Intellige q̄ dico: dabit eni͂ tibi
dn̄s ī oibꝰ itellectū. Memor esto dn̄m
iesū christū resurrexisse a mortuis ex se
mine dauid ſm̄ euāgeliū meū ī q̄ labo
ro vsq̄ ad vincula q̄si male operās: ſz
v̄bū dei non ē alligatū. Ideo oia susti
neo ꝓp̄t electos: ꝛ vt ipi salutē ꝯsequā
tur q̄ ē ī christo iesu cū gl̄ia celesti. Fi-
delis ſmo. Nā si cū mortui sumꝰ: ꝛ cōui
uemꝰ: si sustinebimꝰ ꝛ cōregnabimꝰ: si
negauerimꝰ ꝛ ille negabit nos: si non
credimꝰ: ille fidelis ꝑmanet negare se C
ip̄m nō pōt. Hec cōmone testificās co-
rā deo. Noli ꝯtēdere v̄bis: ad nihil. n.
vtile ē nisi ad subuersionē audiētiū.
Sollicite āt cura teip̄m ꝓbabilē exhi
bere deo: oꝑariū inconfusibilē recte tra
ctātē v̄bū v̄itat̄. Prophana āt ꝛ va-
niloq̄a deuita. Multū eni͂ ꝓficiūt ad ī
pietatē: ꝛ ſmo eoꝝ vt cācer serpit. Ex
q̄bꝰ ē hymeneꝰ ꝛ philetꝰ: q̄ a v̄itate ex
ciderūt dicētes resurrectiōez iā factā:
ꝛ subuerterūt q̄rūdā fidē. Sz firmū fū
damētū dei stat: hn̄s signaculū h̄. Cog
nouit dn̄s q̄ sūt eiꝰ: ꝛ discedit ab iniq̄
tate ois q̄ inuocat nomen dn̄i. In mag-
na aūt domo nō solū sūt vasa aurea et
argētea: ſz ꝛ lignea ꝛ fictilia: et q̄dā q̄-
dē ī honorē: q̄dā aūt ī ꝯtumeliam. Si D
q̄s ergo emūdauerit se ab ist̄: erit vas in
honorē sctifiatū: ꝛ vtile dn̄o ad omne
opꝰ bonum paratū ‖ Iuuenilia āt desi 1.Ti
deria fuge ‖ sectare iusticiā: fidē: spem: Ibid
charitatē: ꝛ pacē cū his q̄ inuocāt dn̄m Ad T
d̄ corde puro ‖ Stultas aūt ꝛ sine disci
plina q̄stiones deuita: sciēs q̄ generāt
lites. Seruū āt dn̄i nō oportet litiga-
re: ſz māsuetū eē ad oēs: docibilē: pati
entē cū modestia corripiētē eos q̄ resi-
stunt v̄itati: ne q̄n deꝰ det ill̄ pn̄iaz ad
cognoscēdā veritatē: ꝛ resipiscāt a dia
boli laqueis a q̄ captiui tenēt̄ ad ipiꝰ B
‖ Hoc aūt scito (volūtatē. III 1.Ti
h q̄ ī nouissimis diebꝰ instabunt 2.Pe
t̄pa ꝑiculosa ꝛ erūt hoies seip- Iude
sos amantes: cupidi: elati: suꝑbi: blas-
phemi: ꝑentibꝰ nō obediētes: ingrati:
scelesti: sine affectiōe: sine pace: crimi-
natores: incontinētes: imites: sine be
nignitate: ꝓditores: ꝓterui: tumidi ꝛ
voluptatū amatores maḡ q̄ȝ dei: ha-
bētes speciē q̄dē pietat̄: v̄tutē āt eiꝰ
abnegātes. Et hos deuita. Ex his eni B
sūt q̄ penetrāt domos: ꝛ captiuas ducūt
mulierculas oneratas pctīs q̄ ducunt̄
varijs desiderijs: ſꝑ discētes ꝛ nūq̄ ad

Ro.7.b sciaꝫ ꝟitatꝭ ꝓueniētes‖Quēadmoduꝫ
āt iānes ⁊ māb͛es restiterūt moysi:ita
⁊ hi resistūt ꝟitati:hoīes corrupti mē
te:reprobi circa fidē:sꝫ vltra ñ ꝓficiēt.
C Insipiētia eni eoꝝ māifesta erit oībꝰ:
sic̄ ⁊ illoꝝ fuit. Tu āt assecutꝰ es meaꝫ
doctrinā:istitutiōeꝫ:ꝓpositū fidē:lōga
nimitatē:dilectiōeꝫ:patiaꝫ:ꝑsecutiōes
passiōes:q̄lis mihi facta sūt antiochie
iconij: listris:q̄les ꝑsecutiōes sustinui
⁊ ex oībꝰ me eripuit dn̄s ‖Et oēs q̄ pie
volūt viuere ĩ christo iesu ꝑsecutioem
D patieꝝ.Mali āt hoīes ⁊ seductores ꝓ
ficiēt ĩ peius:errātes ⁊ ĩ errorē mitten
tes.Tu ꝟo ꝑmane ĩ his q̄ didicisti:et
credita sūt tibi: sciēs a q̄ didiceris. Et
q͛ ab ĩfātia sacras lr̄as nosti: q̄ te pn̄t
ĩstruere ad salutē ꝑ fidē q̄ ĩ christo iesu
1.Pe.1.b ‖Oīs em̄ sc͛ptura diuinitꝰ ĩspirata vti
lis ē ad docēdū:ad arguendū :ad corri
piēdū:ad erudiēdū ĩ iusticia: vt ꝑfectꝰ
sit hō dei ad oē opꝰ bonū instructus.
A ‖Estificor corā deo ⁊ iesu IIII
t christo q̄ iudicaturꝰ ē viuos et
mortuos:⁊ ꝑ aduētū ip̄iꝰ⁊ reg-
nū eiꝰ:p̄dica ꝟbū: insta opportune im
portune:argue:obsecra:icrepa in oī
patia ⁊ doctrina.Erit em̄ tp̄s cū sanaꝫ
doctrinā ñ sustinebūt:sꝫ ad sua deside-
ria coaceruabūt sibi mg̃ros prurientes
auribꝰ:⁊ a ꝟitate q̄dē auditū auertēt
B ad fabulas āt ꝯuertēt. Tu ꝟo vigila :ĩ
oībꝰ labora:opꝰ fac euāgeliste:ministe
riū tuū imple:sobriꝰesto.Ego em̄ iam
delibor:et tp̄s resolutiōis mee instat.
Bonū certamē certaui : cursū ꝯsūma-
ui:fidē s̄uaui In reliq̄ reposita ē mihi
corone iusticie:quā reddet mihi dn̄s ĩ
illa die iustꝰiudex. Nō solū āt mihi:sꝫ⁊
his q̄ diligūt aduētum eiꝰ .Festina ad
me venire cito.Demas.n.me reliq̄t di
ligēs h̄ seculū:⁊ abijt thessalonicā:cre
scēs ĩ galatiā :titꝰ ĩ dalmaciā :lucas ē
Colos.4.b mecū solꝰ‖Marcū assume ⁊ adduc te-
C cū:ē em̄ mihi vtilꝭ ĩ misterio.Tychicū
āt misi ephesū. Penulā quā reliq̄ tro-
ade apd̄ carpū veniēs affer tecum:⁊ li
bros:maxie āt membranas .Alexāder
erariꝰmlr̄a mala mihi ōndit:reddet il
li dn̄s s̄m oꝑa eiꝰ:quē ⁊ tu deuita Ual
de em̄ restitit ꝟbis nr̄is. In p̄ma mea
defensiōe nemo mihi affuit :sꝫ oēs me
dereliq̄rūt:ñ illꝭ imputeꝝ.Dn̄s āt mihi
astitit ⁊ ꝯfortauit me:vt ꝑ me p̄dicatio

impleaꝝ:⁊ audiāt oēs gētes:⁊ liberatꝰ
sū de ore leonis .Liberauit me dn̄s ab D
oī oꝑe malo:⁊ saluū faciet ĩ regnū suū
celeste:cui glr̄ia ĩ sc̄la sc̄loꝝ. Amē Sa
luta priscā et aq̄lā ⁊ onesifori domum.
Erastꝰremāsit corinthi :trophimū aūt
reliq̄ ĩfirmū myleti. Festina aū hyemē
venire.Salutāt te eubolꝰ ⁊ pudens et
linꝰ⁊ claudia ⁊ frēs oēs. Dn̄s iesꝰchri-
stus cū spū tuo.Gr̄a vobiscū.Amen.
Explicit ep̄la pauli ad timotheū sc̄da
Incipit argumētū in ep̄lam ad Titū.
Titū cōmonefacit ⁊ instruit d̄ cō
t stitutiōe:p̄sbyterij ⁊ de spūali cō
uersatiōe.⁊ hereticꝭ vitandis q̄
traditiōibꝰiudaicꝭ credūt:scribēs ei a
nicopoli. Explicit argumentū.Inci
pit ep̄la pauli ad Titum. Ca. I

Paulus seruꝰ dei A

p aplr̄s āt iesu christi: s̄m fi-
dē electoꝝ dei :⁊ agnitiōeꝫ
ꝟitatis:q̄ s̄m pietatē ē in
spem vite et̄ne: quā ꝓmisit q̄ ñ mētiꝝ
deꝰ aū tp̄a sec̄laria māifestauit āt tp̄ibꝰ
suis ꝟbū suum ĩ p̄dicatiōe:q̄ credita ē
mihi s̄m p̄ceptū saluatoris nr̄i dei :ti-
to dilecto filio s̄m cōmunē fidē:gr̄a ⁊
pax a deo p̄re et christo iesu saluatore
nr̄o. Huiꝰ rei gr̄a reliq̄ te crete vt ea q̄ B
desūt corrigas :⁊ cōstituas ꝑ ciuitates
p̄sb͛os sic̄ ⁊ ego disposui tibi si q̄s sine
crimie ē vniꝰvxorꝭ vir:filios hn̄s fide
les nō ĩ accusatiōe luxurie aut ñ subdi
tos‖Oportet em̄ ep̄m sine crimie eē si 1.Timo.3.a
cut dei dispēsatorē: nō sup͛bū: nō ira-
cūdū:nō vinolētū:nō ꝑcussorē: nō tur
pis lucri cupidū:sꝫ hospitalē:benignū
sobriū:iustū:sc̄m:ꝯtinētē:amplectētē
eū q̄ s̄m doctrinā ē fidelem s̄monē :vt
potēs sit exhortari ĩ doctria sana:⁊ eos
q̄ ꝯdicūt arguere. Sūt em̄ mlr̄i etiā in C
obediētes:vaniloq̄ ⁊ seductores:maxi
me q̄ de circūcisione sūt q̄s oportet re-
dargui: q̄ vniūsas domos subuertūt:
docētes q̄ nō oportet turpis lucri gr̄a.
Dixit q̄dā ex illꝭ ꝓpriꝰ ipsoꝝ ꝓpha.Cre-
tēses sp̄ mēdaces:male bestie:vētrꝭ pi
gri. Testimoniū h̄ ē veꝝ. Quā ob cau- D
sā increpa illos dure vt sani sint in fi-
de:nō intēdētes iudaicꝭ fabulꝭ ⁊ man-
datis hoīm auersantiuꝫ se a veritate.
‖Oīa mūda mūdis:coinq̄natꝭ āt et in Ro.14.d
fidelibꝰnihil ē mūdū sꝫ inquinate sūt

eo℞ ⁊ mens ⁊ ꝯſcia. Cōfitēt̄ ſe noſſe de
um: fact̄ āt negāt cū ſint abomīati et
incredibiles ⁊ oīe op⁹ bonū reprobi.
B Tu āt loq̄re q̄ decet ſanā II
t doctrinaꝫ. Senes vt ſobrij ſint
pudici prudētes: ſani ī fide: in
dilectiōe: in patiētia. Anus ſilr in ha
bitu ſctō: nō crimīatrices: nō mlto vi
no ſuiētes: bn̄ docētes vt prudētiā do
ceant. Adoleſcentulas: vt viros ſuos
amēt: filios ſuos diligāt: prudētes: ca
B ſtas: ſobrias: dom⁹ curaꝫ hn̄tes benig
nas: ſubditas vir̄ ſuis: vt nō blaſphe
met̄ vbū dei. Juuenes ſilr hortare vt
ſobrij ſint. Jn oib⁹ teipm̄ pbe exēplū
bono℞ ope℞: i doctrina: i integritate:
i grauitate. Verbū ſanū irreꝓhēſibile
C vt is q̄ ex aduſo ē vereatur nihil hn̄s
Eph.6.a malum dicere d̄ nobis. Seruos dn̄is
Coloſ.3.d ſuis ſubditos eē: i oib⁹ placētes: nō cō
1.Pe.2.c tradicētes nō fraudātes: ſꝫ i oib⁹ fidē
bonā oſtēdētes: vt doctrinā ſaluator̄
nr̄i dei ornēt i oib⁹. Apparuit eni gr̄a
dei: ⁊ ſaluator̄ nr̄i oib⁹ hoib⁹ erudiēs
nos: vt abnegātes ipietatē ⁊ ſecularia
deſideria: ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuam⁹ i
D h ſeclo: expectātes beatā ſpem ⁊ aduē
tū glie magni dei ⁊ ſaluatoris nr̄i ieſu
chriſti q̄ dedit ſemetipſū ꝓ nob vt nos
redimeret ab oi iniq̄tate: ⁊ mūdaret ſi
bi p̄plm acceptabilē ſectatorē bono℞
operū. Hec loq̄re ⁊ exhortare: ⁊ argue
cū oi imperio. Nemo te ꝯtēnat. III
A Admone illos pncipib⁹ et pote
a ſtatib⁹ ſubditos eſſe: dicto obe
dire ad oē opus bonū paratos
eē neminē blaſphemare: nō litigioſos
eē ſꝫ modeſtos: oēs oſidētes māſuetu
dinē ad oēs hoies. Eram⁹ eni aliq̄n et
nos inſipiētes: increduli: errātes: ſui
entes deſiderijs ⁊ voluptatib⁹ varijs: i
malicia ⁊ inuidia agētes: odibiles: odi
entes inuicē. Cū aūt benignitas ⁊ hu
B manitas apparuit ſaluatoris nr̄i dei:
2.Timo.1.c nō ex opib⁹ iuſticie q̄ fecim⁹ nos: ſed
ſm miſcdiaꝫ ſuā ſaluos nos fecit ꝑ la
uacrū regeneratiōis ⁊ renouatiōis ſpi
ritusſācti quē effudit i nos abūde ꝑ ie
ſū chriſtū ſaluatorē nr̄m: vt iuſtificati
gr̄a ip̄i⁹ heredes ſimus ſm ſpem vite
etne. Fidel̄ ſmo ē. Et d̄ his volo te cō
firmare: vt curēt bonis opib⁹ pe̅ſſe q̄
C crediūt deo. Hec ſūt bona ⁊ vtilia hoi
2.Timo.2.d bus. Stultas āt q̄ſtiones ⁊ genealogi
as ⁊ ꝯtētiones ⁊ pugnas leḡ deuita.
Sūt eni iutiles ⁊ vane. Hereticū hoiēꝫ
poſt vnaꝫ ⁊ ſcdām correptionē deuita
ſciens qꝛ ſubuerſus ē q̄ eiuſmodi ē: et
delinq̄t cū ſit ꝓprio iudicio ꝯdēnat⁹.
D Cū miſero ad te artemā aut tychicū: fe
ſtina ad me venire nicopolim. Ibi eni
ſtatui hyemare. Zenā legiſperitū ⁊ ap
pollo ſollicite pmitte: vt nihil illis deſit.
Diſcāt aūt ⁊ nr̄i bonis opib⁹ pe̅ſſe ad
vſus neceſſarios vt nō ſint infructuo
ſi. Salutāt te q̄ mecū ſūt oēs. Saluta
eos q̄ nos amāt ī fide. Gr̄a dei cum oī
bus vobis. Amē. Explicit ep̄la pau
li ad Titum. Incipipit argumētuꝫ in
ep̄lam ad Philemonem.

p Hilemoni familiares lr̄as facit
pro oneſimo ſuo eius: ſcribēs
ei ab vrbe roma de carcere ꝑ ſupraſcri
ptū oneſimū. Explicit argumētum.

Incipit ep̄la pauli ad Philemōeꝫ Ca. I

Aulus vinctus B
p chriſti ieſu ⁊ timothe⁹ frat
philemoni dilecto adiuto
ri nr̄o: ⁊ appie ſorori chariſ
ſime ⁊ archippo cōmilitoni nr̄o: ⁊ eccle
ſie q̄ i domo tua ē: gr̄a vob ⁊ pax a deo
patre nr̄o ⁊ dn̄o ieſu chriſto. Gr̄as ago
deo meo ſemꝑ memoriā tui faciens in
orationibus meis audiens charitateꝫ
tuā ⁊ fidē quā habes in dn̄o ieſu et in
oēs ſanctos: vt cōicatio fidei tue eui
dens fiat in agnitione ois opis boni i
chriſto ieſu. Gaudium eni magnū ha
bui ⁊ cōſolationē in charitate tua: qꝛ
viſcera ſācto℞ req̄euerunt ꝑ te frater.
B Propter qđ multā fiduciā hn̄s in chri
ſto ieſu imperandi tibi qđ ad rem pti
net: ꝓpter charitatē magis obſecro cū
ſis talis vt paulus ſenex: nūc aūt ⁊ vin
ctus ieſu chriſti: obſecro te ꝓ meo filio
quē genui vinculis oneſimo q̄ tibi ali
q̄n inutilis fuit: nūc aūt ⁊ mihi ⁊ tibi
vtilis: quē remiſi tibi. Tu aūt illū vt
mea viſcera ſuſcipe. Quē ego voluerā
mecū detinere: vt ꝓ te mihi miſtraret
in vinculis euāgelij. Sine ꝯſilio autē
tuo mihi volui facere: vt ne velut ex
neceſſitate bonū tuū eēt: ſed volunta C
rium. Forſitan enim ideo diſceſſit ad
horam a te: vt in eternum illū recipies
iā nō vt ſeruū: ſꝫ ꝓ ſeruo chariſſimum
frēm: maxime mihi. Quāto aūt magis

sibi et in carne et in dño. Si ergo habes me
sociū: suscipe illū sicut me. Si aūt ali-
q̄d nocuit tibi aut debet: hoc mihi im
D puta. Ego paulus scripsi mea manu.
ego reddā vt nō dicam tibi q̄ et teipm̄
mihi debes. Ita frater ego te fruar in
dño: refice viscera mea in christo. Con
fidēs i obediētia tua scripsi tibi: sciēs
qm̄ et sup id q̄d dico facies. Simul et
para mihi hospitiū nā spero p orōnes
vr̄as donari me vobis Salutat te epa
phras cōcaptiuus meus i christo iesu: mar
cus aristarchus: demas et lucas adiuto
res mei. Gr̄a dñi nostri iesu christi cū
spiritu vestro. Amen.

Explicit ep̄la. Pauli ad philemonē.
Incipit argumētū i ep̄laz ad hebreos.

I Mprimis dicēdū est cur ap̄lus
paulus i hac ep̄la scribēda non
suauerit morē suū: vt vel voca
bulū nois sui vel ordinis describeret
dignitatē. Hec causa ē: q̄ ad eos scri-
bēs q̄ ex circūcisione crediderāt q̄si gē
tium ap̄lus et nō hebreoꝝ: sciēs q̄z eo-
rū supbiā suāq̄ꝫ humilitatē ipe demō-
strās meritū officij sui noluit antefer-
re. Nā simili mō etiā iohānes ap̄lus p-
pter humilitatē in ep̄la sua nomē suū
eadē rōne nō p̄tulit. Hāc ergo ep̄lam ferē
ap̄ls ad hebreos cōscriptā hebraica lin
gua misisse: cuius sensum et ordinē reti-
nēs lucas euāgelista post excessū beati
ap̄li Pauli greco sermone cōposuit.

Explicit argumentum. Incipit epi-
stola Pauli ad Hebreos. Ca. I

A M Ultipharie mul
tisq̄ꝫ modis olim deus loquēs
patribus in p̄phetis: nouissi-
me diebus istis locutus ē nobis
i filio quē cōstituit heredē vniuersoꝝ: p
Sap. 7. b quē fecit et secula. Qui cū sit splendor
glie et figura substātie eius portāsq̄ꝫ oia
verbo virtutis sue: purgationē pctōꝝ
faciēs sedet ad dexterā maiestatis i ex-
B celsis tāto melior angelis effectus: quā-
to differētius p̄ illis nomē hereditauit
Ps. 2. Cui ei dixit aliq̄n angeloꝝ: Filius meus
Act. 13. e es tu: ego hodie genui te? Et rursum.
Reg. 7. b Ego ero illi i patrē: et ipse erit mihi in
filiū. Et cū iterū introducit primoge-
Ps. 96. nitū i orbē terre dicit Et adorēt eum
oēs angeli dei. Et ad angelos q̄dā di-
Ps. 103. cit Qui facit angelos suos spūs: et mi-

nistros suos flāmā ignis. Ad filiū aūt
Thronus tuus deus in seculū seculi: virga Ps. 44.
equitatis virga regni tui. Dilexi iusti
ciā et odisti iniq̄tatem p̄pterea vnxit te
deus: deus tuus oleo exultatiōis p̄ p̄ticipi
bus tuis. Et tu i p̄ncipio dñe terrā fūda- Ps. 101.
sti: et opa manuū tuarū sūt celi. Ipsi pe
ribūt tu aūt p̄manebis: et oēs vt vesti-
mētū veterascēt. Et velut amictū mu- D.
tabis eos et mutabūtur: tu aūt idem ipe
es et anni tui nō deficiēt. Ad quē aūt
āgeloꝝ dixit aliq̄n sede a dextris meis Ps. 109.
quoadusq̄ꝫ ponā inimicos tuos scabel
lū pedū tuoꝝ. Nōne oēs sūt ammini-
stratorij spūs i misteriū missi p̄pter eos
qui hereditatē capiūt salutis? II

P Ropterea abūdātius oportet ob- A
seruare nos ea q̄ audiuimus: ne
forte p effluamus. Si eñ q̄ p an
gelos dictus ē sermo: factus est firmus
et oīs p̄uaricatio et inobediētia acce
pit iustā mercedis retributionem: quō
nos effugiemus si tātā neglexerimus salu
tē? Que cū initiū accepisset enarrandi
p dñm ab eis q̄ audierūt i nos cōfirmā
ta ē cōtestāte deo signis et portētis et
varijs virtutibus et spūsancti distributio
nibus s̄m suā volūtatē. Nō eñ angelis
subiecit deus orbē terre futuꝝ: de q̄ loq̄
mur. Testatus ē aūt i quodā loco q̄s di
cēs: Quid ē hō q̄ memor es eius: aut fi Ps. 8.
lius hois: qm̄ visitas eū? Minuisti eum
paulominus ab angelis: glia et honore
coronasti eū et cōstituisti eum sup opa
manuū tuarū Oia subiecisti sub pedi 1. Co. 15.
bus eius. In eo eñ q̄ oia ei subiecit: nihil
dimisit nō subiectū ei. Nūc aūt necdū
videmus oia subiecta ei Eū aūt q̄ modi Phi. 2. a
co q̄ angeli minoratus ē videmus iesum
p̄pter passionē mortis glia et honore
coronatū vt gr̄a dei p oibus gustaret
mortē. Decebat ei eū p̄pter quē oia et p C
quē oia: q̄ multos filios i gliam addux
erat: autorē salutis eoꝝ p passionē cō
sūmari. Qui eñ sanctificat et q̄ sāctificā
tur ex vno oēs. Propter quā cām non
cōfūdit frēs eos vocare: dicēs Nūcia Ps. 21.
bo nomē tuū fratribus meis: i medio ec
clesie laudabo te. Et iterū. Ego ero fi-
dens in eū. Et iterū Ecce ego et pueri Esa. 8. b
mei: q̄s dedit mihi deus. Quia ergo pueri D
cōicauerūt carni et sāguini: et ipe simi
liter participauit eisdē vt p mortē de- Osee. 13. b
strueret eū q̄ habebat mortis imperiū. 1. Co. 15. g

bat est diabolū: ⁊ liberaret eos q̄ timo-
re mortis ꝑ totā vitā obnoxij erāt ser-
uituti. Nusq̄ eñ angelos apphendit
sed semen abrae apphendit. Unde de-
buit ꝑ oia fratribꝰ similari: vt miseri-
cors fieret ⁊ fidelis pōtifex ad deū: vt
repropitiaret delicta ppli. In eo eñ in
quo passus ē ipse ⁊ tēptatus potēs est
⁊ eis qui temptant̄ auxiliari. III
B Nde frēs sancti: vocatiōis cele
v stis ꝑticipes: ꝯsiderate aplm et
pōtificē cōfessionis nostre iesū
q̄ fidelis est ei q̄ fecit illū sicut ⁊ moy-
ses in oi domo eiꝰ. Amplioris eñ glie
iste ꝑ moyse dignꝰ habitꝰ ē: quāto am
pliorē honorē hz domꝰ: q̄ fabricauit il
lā. Ois nāq̄ domꝰ fabricat̄ ab aliquo
Nu.12.b Qui aūt oia creauit: deꝰ ē ‖ Et moyses
B q̄dē fidelis erat in tota domo eiꝰ tāq̄
famulus in testimoniū eoꝝ q̄ dicenda
erāt. Christꝰ vero tanq̄ filiꝰ in domo
sua. Que domꝰ sumꝰ nos si fiduciā ⁊ glo
riā spei vsq̄ ad finē firmā retineamꝰ.
Ps.94. Qua ꝓpter sicut dicit spūssanctꝰ. ‖ Ho-
J.4.b die si vocē eiꝰ audieritis nolite obdu-
rare corda vestra: sicut in exacerbatio-
nē ꝑm diē tēptatiōis in deserto: vbi tē-
ptauerūt me patres vestri: ꝓbauerūt ⁊
viderūt opa mea q̄draginta ānis. Pro
C pter qđ infensus fui generationi huic
Ps.94 ⁊ dixi semꝑ errāt corde. ‖ Ipsi aūt non
cognouerūt vias meas: q̄bꝰ iuraui in
ira mea si introibūt i requiē meā. Ui-
dete fratres: ne forte sit in aliquo vrm
cor malū incredulitat' discedēdi a deo
viuo. Sed adhortami vosmetipos ꝑ
singulos dies donec hodie cognoiat̄.
vt nō obdurēt̄ q̄s ex voƀ fallacia pec-
cati. Participes eñ christi effecti sumꝰ
si tñ initiū substātie eiꝰ vsq̄ ad finem
firmū retineamꝰ: dū dicit̄: Hodie si vo
D cē eiꝰ audieritis: nolite obdurare cor-
da vra: quēadmodū i illa exacerbatio-
ne. Quidā ei audiētes exacerbauerūt:
sz nō vniuersi q̄ ꝓfecti sūt ab egypto ꝑ
moysen. Quibꝰ aūt infensus ē q̄dragi
ta ānis. Nōne illis q̄ peccauerūt quoꝝ
cadauera ꝓstrata sūt i deserto? Quibꝰ
aūt iurauit nō introire i requiē ipius
nisi illis q̄ icreduli fuerūt? Et videmꝰ
qz nō potuerūt introire in requiē ipiꝰ
ꝓpter incredulitatē. IIII
A t Imeamꝰ ḡ: ne forte relicta pol-
licitatione introeundi in requi
em eiꝰ existimet̄ aliq̄s ex nobis de esse.
Etenī ⁊ nobis nūciatū ē quēadmodū
⁊ illis: sed nō ꝓfuit illis sermo auditꝰ
nō admixtꝰ fidei ex his q̄ audierūt. In
grediemur eñ in requiē q̄ credidimꝰ
quēadmodum dixit: sicut iuraui in ira
mea: ⁊ si introibunt in requiē meā. Et
q̄dē opibus ab institutione mūdi ꝑfe-
ctis: dixit eñ in quodā loco de die se- B
ptima sic. ‖ Et requieuit deꝰ die septima Gen.2.a
ab oibꝰ opibꝰ suis. Et i isto rursū ‖ Si Ps.94.
introibūt in requiē meā. Qm̄ ḡ sup est
introire quosdā i illā: ⁊ hi q̄bꝰ prioribꝰ
annūciatū ē. nō introierūt ꝓpter incre
dulitatē: iterū terminat diē quēdā ho
die in dauid dicēdo: post tātū tpis sic
supra dictū ē ‖. Hodie si vocē eiꝰ audie S.3.b
ritis nolite obdurare corda vra. Nā si
eis iesus requiē ꝑstitisset: nunq̄ d' alia
loqueret̄ post hac die. Itaq̄ relīq̄t̄ sab C
batismꝰ ppło dei. Qui eñ ingressus est
in requiē eiꝰ: etiā ipe requieuit ab opi
bus suis: sicut ⁊ a suis deꝰ. Festinemꝰ
ḡ ingredi in illā requiē: vt ne inidipsū
quis incidat incredulitatis exemplum
Uiuꝰ est eñ sermo dei ⁊ efficax ⁊ pene-
trabilior oi gladio ancipiti: ⁊ ꝑtinges
vsq̄ ad diuisionē aie ac spūs: cōpagū
q̄z ac medullarū: ⁊ discretor cogitatio- D
nū ⁊ intētionū cordis. ‖ Et nō est vlla Ecci.
creatura inuisibilis i cōspectu eiꝰ: oia Ps.3…
aūt nuda ⁊ apta sūt oculis eiꝰ ad quē J.8.a
noƀ ꝯmo. ‖ Habētes ḡ pōtificē magnū
q̄ penetrauit celos iesū filiū dei: tenea
mꝰ spei nostre cōfessionē. Nō eñ habe
mꝰ pontificē qui nō possit cōpati i infir
mitatibꝰ nris: tēptatū aūt ꝑ oia ꝓ simi
tudine absq̄ pctō. Adeamꝰ ergo cū fi-
ducia ad thronū grē eius: vt misericor
diā cōsequamur: ⁊ gratiā inueniamus
in auxilio opportuno. V
o Mnis nāq̄ pontifex ex hoibꝰ A
assūptꝰ ꝓ hoibꝰ cōstituit̄ in his
q̄ sunt ad deū vt offerat dona ⁊ sacrifi
cia ꝓ pctis. Qui cōdolere possit his q̄
ignorāt ⁊ errāt: qm̄ ⁊ ipse circūdatus
est infirmitate: ⁊ ꝓpterea debet quēad
modū ꝓ ppło: ita etiā ⁊ ꝓ semetipso of
ferre ꝓ pctis. Nec q̄sq̄ sumit sibi hono
rē: sed q̄ vocat̄ a deo tāq̄ aarō. Sic et B
christꝰ nō semetipm clarificauit vt pō
tifex fieret: sz q̄ locutꝰ ē ad eū ‖ Filiꝰ me Ps.2
us es tu: ego hodie genui te. Quemad S.1.b
modū ⁊ i alio loco dicit. ‖ Tu es sacer- Ps.1…

dos i eternū: ſm ordinē melchiſedech.
Qui i dieb⁹ carnis ſue p̄ces ſupplicati
oneſq; ad eū q̄ poſſit illū ſaluū facere a
morte: cū clamore valido ⁊ lachrymis
offerēs: exaudit⁹ eſt p̄ ſua reuerentia.
C Et q̄dē cū eēt fili⁹ dei; didicit ex his q̄
paſſus ē: obedientiā ⁊ ꝯſūmat⁹ fact⁹ ē
oib⁹ obtēperātib⁹ ſibi cauſa ſalutꝭ eter-
ne: appellatus ē a deo pōtifex iuxta or-
dinē melchiſedech. De quo nobis grā
dis ſermo ⁊ interp̄tabilis ad dicendū:
qm̄ imbecilles facti eſtis ad audiendū
D Etem̄ cū deberetꝭ magiſtri eē ꝓpter tē
pus rurſum indigetꝭ vt vos doceamini
q̄ ſint elemēta exordij ſermonū: dei: et
facti eſtis q̄b⁹ lacte opus ſit: nō ſolido
cibo. Ois em̄ q̄ lactis ē particeps: ex
pers ē ſermonis iuſticie. Paruulus ei
eſt. Perfectoꝝ aūt ē ſolidus cibus: eoꝝ
q̄ ꝓ ipſa cōſuetudie exercitatos habēt
ſenſus ad diſcretionē boni ac mali.
A Quapropter intermittētes VI
q inchatiōis chriſti ſermonē: ad
J.10.b ꝑfectionē feramur ‖ nō rurſū ia
cientes fundamētū pnie ab opib⁹ mor
tuis ⁊ fidei ad deū; baptiſmatū doctri-
ne: īpoſitionis q̄ʒ manuū: ac reſurrecti
onis mortuoꝝ: ⁊ iudicij eterni. Et hoc
faciem⁹: ſi q̄dē ꝑmiſerit de⁹. Impoſſi-
bile em̄ ē eos q̄ ſemel ſunt illuminati
guſtauerūt etiā donum celeſte: ⁊ ꝑtici
pes facti ſūt ſpūſancti: guſtauerūt ni-
hilomin⁹ bonū dei verbū ꝟtuteſq; ſe-
culi venturi ⁊ ꝓlapſi ſunt: rurſus reno
uari ad pniam: rurſum crucifigētes ſi-
bimetipſis filiū dei ⁊ oſtētui habentes
B Terra em̄ ſepe venientē ſuꝑ ſe bibens
imbrem ⁊ germinās herbā oportunā
illis a quib⁹ colit̄ accipit bn̄dictionē
a deo: ꝓferēs āt ſpinas ac tribulos re-
ꝓba ē ⁊ maledicto ꝓxima: cui⁹ cōſum
matio i cōbuſtionē. Cōfidim⁹ aūt d̄ vo
bis dilectiſſimi meliora ⁊ viciniora ſa
luti: tam ⁊ ſi ita loq̄mur. Nō em̄ iniu
ſtus de⁹ vt obliuiſcat̄ opis vr̄i ⁊ dile-
ctionis quā oſ̄diſtis i noie ip̄ius: q̄ mi
C niſtratis ſcis. ⁊ miſtratꝭ. Cupim⁹ aūt
vnūquēq; vr̄m eādē oſtētare ſollicitu
dinē ad expletionē ſpei vſq; in finē vt
non ſegnes efficiamini: verū imitatores
eoꝝ q̄ fide ⁊ patia hereditabūt ꝓmiſ-
ſiones. ‖ Abrae nāq; ꝓmittēs de⁹ qm̄
Gen.22.c neminē habuit ꝑ quē iuraret maiorē
iurauit ꝑ ſemetp̄m dicēs: niſi bn̄dicēs
bn̄dicā te: ⁊ mltiplicās mltiplicabo te
⁊ ſic lōganimit̄ ferēs adept⁹ eſt repro-
miſſionē. Hoies ei ꝑ maiorē ſui iurāt:
⁊ ois ꝯtrouſie eoꝝ finis ad cōfirmati
onē ē iuramētū. In q̄ abūdāti⁹ volēs D
de⁹ oſ̄dere pollitatiōes heredib⁹ imo-
bilitatē cōſilij ſui: int̄poſuit iuſiurādū
vt ꝑ duas res imobiles q̄b⁹ ipoſſibile
ē deū mētiri. fortiſſimū ſolatiū habea-
m⁹ q̄ cōfugim⁹ ad tenēdā ꝓpoſitā ſpē
quā ſic̄ anchorā habem⁹ aie tutam ac
firmā ⁊ icedētē vſq; ad iteriora velami
nis: vbi p̄curſor ꝓ nob̄ introiuit ieſus
ſm ordinē melchiſedech: pōtifex fact⁹
Ic ei melchiſedech (i etnū. VII A
h rex ſalē ſacerdos dei ſūmi q̄ ob Gen.14.d
uiauit abrae regreſſo a cede re-
gū ⁊ bn̄dixit ei: cui ⁊ decimas oim di-
uiſit abraā: p̄mū q̄dē q̄ iterp̄tat̄ rex iu
ſticie; deide āt ⁊ rex ſalē: qd̄ ē rex pacꝭ
ſine p̄re: ſine mr̄e ſine genealogia: neq;
initiū dieꝝ neq; finē vite habens: aſſi
milat⁹ āt filio dei manet ſacerdos imꝑ
petuū. Intuemi āt quāt⁹ ſit h: cui ⁊ de-
cimas dedit d̄ p̄cipuis abraā p̄riarcha
Et q̄dē de filijs leui ſacerdotiū accipi
entes mādatū habēt decias ſumere a
ꝑplo ſm legē .i. a frib⁹ ſuis: q̄q̄ ⁊ ip̄i
exierint de lūbis abrac. Cui⁹ āt genera
tio nō annūerat̄ in eis: decimas ſūpſit
ab abraā: ⁊ hūc q̄ hēbat repromiſſiōes
bn̄dixit. Sine vlla āt ꝯdictione qd̄ mi B
n⁹ ē a meliore bn̄dicit̄. Et h q̄dā deci-
mas moriētes hoies accipiūt: ibi āt cō
teſtat̄ q̄r viuit. Et vt ita dictū ſit: ꝑ ab-
raā: ⁊ leui q̄ decimas accepit: decimat⁹
eſt. Adhuc ei i lūbis p̄ris erat: qn̄ obui
auit ei melchiſedech. Si ḡ ꝯſūmatio ꝑ
ſacerdotiū leuiticū erat ꝑp̄ls ei ſub ip̄o
legē accepit: q̄d adhuc neceſſariū fuit
ſm ordinē melchiſedech alium ſurgere
ſacerdotē ⁊ nō ſm ordinē aaron dicit̄
Trāſlato ei ſacerdotio: neceſſe ē vt ⁊ le
gis trāſlatio fiat. In q̄ ei hec dicūt̄ de
alia tribu ē: de q̄ null⁹ altario p̄ſto fu-
it. Manifeſtū eſt ei q̄ ex iuda ort⁹ ſit
dn̄s nr̄: i q̄ tribu nihil de ſacerdotibus
moyſes locut⁹ ē. Et āpli⁹ adhuc mani C
feſtū ē: ſi ſm ſimilitudinē melchiſedech
exurgat alios ſacerdoſ q̄ n̄ ſm legē mā
dati carnalis fact⁹ ē: ſʒ ſm ꝟtutē vite
iſolubil̄ ‖ Cōteſtat̄ ei qm̄ tu es ſacerdoſ Ps.109.
i eternū ſm ordinē melchiſedech. Re-
ꝓbatio q̄dē ſit p̄cedētis mādati ꝓpter

infirmitatē ei⁹ ꝛ inutilitatē. Nihil ei ad
ꝑfectū ad adduxit lex Introductio ꝟo
melioꝛ spei ꝑ quā ꝓximam⁹ ad deū. Et
quātū ē: nō sine iureiurādo? Alij q̄dē
sine iureiurādo sacerdotes facti sunt.
Hic aūt cū iureiurādo ꝑ eū q̄ dixit ad
Ps.109. illū. ‖Jurauit dn̄s ꝛ nō penitebit eum
tu es sacerdos in eternū. Intātū melio
D ris testamēti sponsoꝛ fact⁹ ē iesus. Et
alij quidē plures facti sūt sacerdotes:
idcirco ꝙ morte ꝓhiberent̄ ꝑmanere:
hic aūt eo ꝙ maneat ineternū: sempit
nū habet sacerdotiū. Unde ꝛ saluare
i ꝑpetuū pōt accedens ꝑ semetipm̄ ad
deū semꝑ viuēs ad interpellādū ꝓ no-
bis. Talis eñ decebat vt nobis esset
pontifex: sctūs: inocēs: ipollut⁹ segre-
gat⁹ a pctōrib⁹: ꝛ excelsioꝛ celis factus
Qui nō habet necessitatē q̄tidie quem
admodū sacerdotes pri⁹ ꝓ suis delict̄
hostias offerre: deinde ꝓ ppl'i. Hoc eñ
fecit semel se offerēdo. Lex ei cōstituit
hoīes sacerdotes infirmitatē habētes
ꝰmo aūt iurisiurādi q̄ post legē ē: filiū
A ineternū ꝑfectū. VIII
[illegible].4.b c Apitulū āt suꝑ ea q̄ dicūt̄ ‖Ta-
lē habem⁹ pōtificē: q̄ ꝯsedit in
dextera sedis magnitudinis i celis san
ctoꝝ minister: ꝛ tabernaculi veri: qđ
fixit de⁹ ꝛ nō homo. Oīs ei pōtifex ad
offerendū munera ꝛ hostias ꝯstituit̄.
Uñ necesse ē ꝛ hūc habere aliq̄d qđ of-
ferat. Si ℥ esset suꝑ trā nec esset sacer-
dos cū essent q̄ offerrēt ꝰm legē mune
ra q̄ exēplari ꝛ vmbre deſuiūt celestiū
B sic rñsum ē moysi cū cōsūmaret taber
Exo.25.d naculū. ‖Uide inquit oīa facito ꝰm ex
Act.7.f emplar: ꝙ tibi ostensū ē in mōte. Nūc
meli⁹ sortit⁹ ē misteriū quāto ꝛ melio-
ris testamēti mediatoꝛ ē: qđ in melio-
rib⁹ repromissionib⁹ sācitū ē. Nā si il-
lud ꝑus culpa vacasset: nō vtiq̄ secūdi
loc⁹ inq̄reret̄. Uituperās ei eos dicit.
Hiere.31.c Ecce dies veniēt dicit dn̄s: ꝛ ꝯsūmabo
C suꝑ domū isrl': ꝛ suꝑ domū iuda testam
tū nouū nō ꝰm testamētū qđ feci pri-
bus eoꝝ in die q̄ apphendi manū eoꝝ
vt educerē illos de terra egypti: qm̄ ip
si nō ꝑmāserūt i testamēto meo. ꝛ ego
neglexi eos dicit dn̄s. Quia h̄ ē testa-
mentū qđ disponā domui isrl' post di-
es illos dicit dn̄s dādo leges meas in
D mentem eoꝝ ꝛ i corda eoꝝ suꝑscribā
Ap.21.b eas ‖ꝛ ero eis in deū: ꝛ ipi erūt mihi in

populū. ‖Et nō docebit vnusq̄sq̄ ꝓxi- Hie.31.f
mū suū: ꝛ vnusq̄sq̄ fratrē suū: dicens:
cognosce dn̄m: qm̄ oēs scient me a
minoꝛe vsq̄ ad maioꝛē: q2 ꝓpiti⁹ ero
iniquitatib⁹ eoꝝ ꝛ peccatoꝝ eoꝝ iam
nō memoꝛaboꝛ. Dicēdo aūt nouū ve-
terauit prius. Qđ aūt antiquat̄ ꝛ sene
scit: ꝓpe interitū ē. IX
h Abuit q̄dē ꝛ ꝑus iustificatiōes A
culture: ꝛ sctm̄ seculare. Taber Exo.25.a
naculū eñ factū est primū: in quo erāt
cādelabra ꝛ mensa ꝛ ꝓpositio panū q̄
dicit̄ sancta: post velamētū aūt secūdū
tabernaculū qđ dicit̄ sancta sctōꝝ: au
reū habēs thuribulū ꝛ arcā testamēti
circūtectā ex omni ꝑte auro: in q̄ vrna Exo.16.g
aurea habēs māna ꝛ virga aaron que Nu.17.b
fronduerat: ꝛ tabule testamenti: suꝑ q̄
erāt cherubin gloꝛie obūbrātia ꝓpitia B
toꝛiū: de q̄bus nō est modo dicendū ꝑ
singula. His vero ita cōpositis in prio
ri q̄dā tabernaculo semꝑ introibāt sa
cerdotes sacrificioꝝ officia cōsūman-
tes: in secūdo aūt semel in anno solus
pōtifex nō sine sāguine quē offerret ꝓ
sua ꝛ ppl'i ignoꝛātia: hoc significante
spūsancto: nōdū ꝓpalatā eē sanctoꝝ
viam adhuc prioꝛe tabernaculo habē
te statū. Que parabola ē tp̄is instant̄ C
iuxta quā munera ꝛ hostie offerūt̄: q̄
nō possunt iuxta cōsciētiā ꝑfectū face-
re seruientē: solūmodo i cibis ꝛ in po-
tib⁹ ꝛ in varijs baptismatibus: ꝛ iusti
cijs carnis vsq̄ ad tēpus coꝛrectionis
impositis. Christus aūt assistēs pōtifex
futuroꝝ bonoꝝ ꝑampli⁹ ꝛ ꝑfecti⁹ tab
naculū nō manufactū: id est nō huius
creationis: neq̄ ꝑ sanguinē hircoꝛum
aut vituloꝝ: sꝫ ꝑ ꝓpriū sāguinē introi
uit semel in sācta: eterna redēptiōe in
uēta. Si eñ sanguis hircoꝝ ꝛ tauroꝝ D
ꝛ cinis vitule aspsus: inq̄natus sancti
ficat ad emūdationē carnis ‖quātoma 1.Pe.1
gis sāguis christi q̄ ꝑ spm̄ sāctū semet- 1.Joh
ipm̄ obtulit imaculatū deo: emūdauit Apo.1
cōscientiā nr̄am ab opibus moꝛtis ad
seruiēdū deo viuēti? Et iō noui testa-
menti mediatoꝛ ē: vt moꝛte intercedē-
te in redēptionē earū ꝑuaricationū q̄
erāt sub prioꝛi testamēto repromissio-
nē accipiāt q̄ vocati sūt eterne heredi-
tatis. Ubi ei testamētū ē moꝛs necesse E
est intercedat testatoꝛis. ‖Testamentū Gal.3
ei in moꝛtuis cōfirmatū ē. Alioq̄n nō

dū valet: dū viuit q̄ testat⁹ est. Uñ nec
primū q̄dē sine sanguine dedicatū est.
Lecto ei omni mādato legis a moyse
vniuersa pplo: accipiēs sanguinē vitu
loꝝ ⁊ hircoꝝ cū aq̄ ⁊ lana coccinea et
hysopo: ip̄m quoq̄ librū ⁊ oēm pplm
Exo.24.b aspsit dicēs ‖ Hic sāguis testamēti qđ
F mādauit ad vos de⁹. Etiā tabernacu-
lū ⁊ oia vasa ministerij sanguine silr as
psit. Et oia pene in sanguine sm legē
mūdāt: ⁊ sine sanguinis effusione nō
fit remissio. Necesse est ꝗ exemplaria q̄
dē celestiū his mūdari: ipsa āt celestia
meliorib⁹ hostijs q̄ istis. Nō ei in ma-
nufacta sācta iesus introijt exēplaria
veroꝝ: sed i ip̄m celū: vt appareat nūc
G vultui dei ꝓ nobis. Neq̄ vt sepe offe-
rat semetip̄m: quēadmodū pontifex in
trat in sancta ꝑ singulos annos i san-
guine alieno. Alioq̄n oportebat eū fre
quēter pati ab origine mūdi. Nūc aūt
semel i cōsūmatiōe seculoꝝ ad destitu-
tionē pcti ꝑ hostiā suā appuit. Et quē
admodū statutū ē hoibus semel mori:
Ro.5.b post hoc aūt iudiciū ‖ sic ⁊ christ⁹ semel
1.Pe.3.d oblat⁹ ē ad multoꝝ exhauriēda pctā:
scđo sine pctō apparebit oib⁹ expectā-
A Mbram (tibus se in salutē. X
v eīn habēs lex futuroꝝ bonorū
nō ip̄am imaginē rerū ꝑ singu
los annos eisdē ip̄is hostijs quas offe
rūt in desinēter: nūq̄ pōt accedētes ꝑ
fectos facere. Alioq̄n cessassent offerri:
ideo ꝙ nullā haberēt vltra cōscientiā
peccati cultores semel mūdati Sed in
ipsis cōmemoratio pctōꝝ ꝑ singulos
Leui.19.c annos fit ‖ Impossibile eīn ē sanguine
tauroꝝ ⁊ hircoꝝ auferri pctā. Ideo in
Ps.39. grediēs mūdū dicit ‖ Hostiā ⁊ oblatio
B nem noluisti: corpus aūt aptasti mihi.
Holocaustomata ⁊ ꝓ pctō nō tibi pla-
Ibidem cuerūt. dixi: Ecce venio. ‖ In capite li-
Ibidem bri scriptū ē de me: vt faciā de⁹ volun-
tatē tuā. Superi⁹ dicēs: q2 hostias et
oblationes ⁊ holocaustomata ⁊ ꝓ pec
cato noluisti: nec placita sūt tibi q̄ sm
legē offerūt: tūc dixi: ecce venio: vt fa-
ciā deus volūtatē tuā: aufert primū vt
sequēs statuat. In qua volūtate sācti-
ficati sum⁹: ꝑ oblationē corpis christi
iesu semel. Et ois quidē sacerdos p̄sto
C est q̄tidie mistrās: ⁊ easdē sepe offerēs
hostias q̄ nō possunt auferre pctā. Hic
aūt vnā ꝓ pctis offerēs hostiā in sem-

piternū sedet in dextera dei: de cetero
‖ donec ponant inimici ei⁹ scabellū pe
dū ei⁹. Una eīn oblatione cōsūmauit
in sempiternū sanctificatos. Cōtestat Ps.109.
aūt nos ⁊ sp̄ussanct⁹. Postq̄ eīn dixit: a.9
‖ Hoc aūt testamētū qđ testabor ad il-
los post dies illos dic dñs dabo leges
meas in cordib⁹ eoꝝ: ⁊ in mētib⁹ eoꝝ
supscribā eas: ⁊ pctōꝝ ⁊ iniq̄tatū eorū
iam nō recordabor ampli⁹. Ubi āt ho- D
rū remissio: iā nō ē oblatio ꝓ pctō ‖ Ha
bentes itaq̄ frēs fiduciā: in introitu
sctōꝝ in sanguine christi quā initiauit
nobis viā nouā ⁊ viuētē: ꝑ velamē id
est carnē suā ⁊ sacerdotem magnū sup
domū dei accedam⁹ cū vero corde i ple
nitudie fidei aspersi corda a ꝯscia ma
la ⁊ abluti corpus aqua mūda: tenea-
m⁹ spei nr̄e cōfessionē indeclinabilem E
Fidelis ei ē q̄ repromisit. Et cōsidere-
m⁹ inuicē in ꝓuocationē charitatis ⁊
bonoꝝ opeꝝ: nō deserētes collectionē
nr̄am sicut cōsuetudinis ē q̄busdā: sed
cōsolātes: ⁊ tātomagis quāto viderit
appropinquātē diē. Uolūtarie ei pec-
cātib⁹ nobis post acceptā noticiā vi-
tatis iā nō relinquit ꝓ peccatꝭ hostia
terribilis aūt quedā expectatio iudicij
⁊ ignis emulatio: q̄ cōsūptura ē adūsa Deu.17.b
rios. ‖ Irritā q̄s faciēs legē moysi sine Mat.18.b
vlla miseratione: duob⁹ vel trib⁹ testi- 2.Cor.13.a
bus morit: quātomagis putatis dete-
riora mereri supplicia q̄ filiū dei cōcul
cauerit: ⁊ sanguinem testamēti pollu
tū duxerit: i quo sctificat⁹ ē ⁊ sp̄ūi grē
contumeliā fecerit? Scim⁹ eīn q̄ dixit F
‖ mihi vindictā ⁊ ego retribuā. Et iteꝝ Deu.32.e
q2 iudicabit dñs pplm suū. ‖ Horrendū Ro.12.d
ē incidere in man⁹ dei viuētis. Reme a.6.a
moramini aūt pristinos dies in q̄b⁹ il
luminati magnū certamē sustinuistꝭ
passionū: ⁊ i altero quidē opprobrijs
⁊ tribulationib⁹ spectaculū facti in al
tero aūt socij taliter cōuersantiū effe- G
cti. Nā ⁊ vinctis cōpassi estis: ⁊ rapinā
bonoꝝ vr̄oꝝ cū gaudio suscepistis: co-
gnoscentes vos habere meliorē ⁊ ma-
nentē substātiā. Nolite itaq̄ amittere
cōfidētiā vr̄am: q̄ magnā habet remu
nerationē. Patiā eīn vob necessaria ē
vt volūtatē dei facientes reportetis ꝓ
missionē. Adhuc ei modicū aliquātu-
lūq̄ q̄ ventur⁹ ē veniet ⁊ nō tardabit
Iust⁹ aūt meus ex fide viuit. Q2 si sub Aba.2.a

traxerit se: nō placebit aīe mee. Nos āt
nō sumꝰ subtractiōis filij in ꝑditionē
sed fidei in acquisitionē aīe. XI

B Est āt fides sperādarū substan-
e tia rerū argumētū nō apparen-
tiū. In hac eī testioniū ꝯsecuti
Gen.1.a sūt senes‖Fide: itelligimꝰ aptata eē se-
cula vbo dei: vt ex inuisibilibꝰ visibi-
Gen.4.a lia fierēt‖Fide plurimā hostiā abel q̄ ca
yn obtulit deo: ꝑ quā testimoniū ꝯsecu
tꝰ ē eē iustꝰ: testimoniū ꝑhibēte mune
ribꝰ eiꝰ deo: ⁊ ꝑ illā defūctꝰ adhuc loq̄
Gen.5.d tur‖Fide: enoch trāslatꝰ ē ne videret
Sap.4.b mortē ⁊ nō inueniebat: q2 trāstulit il-
Eccl.44.c lū dn̄s. Ante trāslationē em̄ testimo-
1.Mach.2.f niū habuit placuisse deo‖Sine fide āt
B īpossibile ē placere deo Credere eī opor
tet accedentē ad deū: q2 ē: ⁊ inq̄rentibꝰ
Gen.6.b se remunerator sit.‖Fide noe rn̄so acce
Eccl.44.c pto de his q̄ adhuc nō videbant metu
ens aptauit arcā in salutē domꝰ sue: ꝑ
quā dānauit mūdū: ⁊ iusticie q̄ ꝑ fidē
Gen.12.a. et ē heres est institutꝰ.‖Fide q̄ vocat ab-
13.a raā obediuit ī locū exire quē accepturꝰ
erat ī hereditatē ⁊ exijt nesciēs q̄ iret
Fide: demoratꝰ ē ī terra repromissiōis
tāq̄ in aliena: in casulis habitādo cū
ysaac ⁊ iacob coheredibꝰ repromissio-
nis eiusdē. Expectabat eī fūdamenta
C habētē ciuitatē cuiꝰ artifex ⁊ cōditor
Gen.21.a deꝰ‖Fide ⁊ ip̄a sara sterilꝫ vtutē ī ꝯce-
ptiōe semis accepit etiā p̄ter tp̄s etatꝭ
qm̄ fidelē credidit esse eū q̄ repromise-
rat. Propter qđ ⁊ ab vno orti sūt: ⁊ h̄
emortuo tāq̄ sidera celi ī mltitudinē
⁊ sicut arena q̄ ē ad orā maris innūera
bilis. Iuxta fidē defūcti sūt oēs isti: nō
acceptis repromissionibꝰ: sꝫ a lōge eas
aspiciētes ⁊ salutātes ⁊ ꝯfidētes: q2 pe
regrini ⁊ hospites sūt sup̄ trā. Qui em̄
h̄ dicūt: significāt se patriā inq̄rere Et
siq̄dē ip̄iꝰ meminissent de q̄ exierūt ha
D bebāt vtiq̄ tp̄s reuertēdi. Nūc āt me-
liorē appetūt id est celestē. Ideo nō cō-
fūdit deꝰ vocari deꝰ eor̄. Parauit eī il
Gen.22.a lis ciuitatem.‖Fide: obtulit abraā ysa
Eccl.44.c ac cū tēptaret ⁊ vnigenitū offerebat ī
q̄ susceperat repromissiōes ad quē dictū
est: q2 ī ysaac vocabit tibi semen: arbi-
trās: q2 ⁊ a mortuis suscitare potens ē
deꝰ. Unde eū ⁊ in ꝑabolā accepit‖Fide
Gen.27.e et de futuris benedixit ysaac iacob et
Ibidē.48.c esau.‖Fide iacob moriēs singulos fili
et.49.a. or̄ ioseph bn̄dixit: ⁊ adorauit fastigiū

virge eiꝰ‖Fide ioseph moriēs de ꝓfe- Gen.50.d
ctione filior̄ isrl̄ memoratꝰ ē ⁊ d̄ ossi- E
bꝰ suis mādauit‖Fide moyses natꝰ oc Exo.2.a
cultatꝰ ē mēsibꝰ tribꝰ a parētibꝰ suis
eo q̄ vidissent elegātē infantē: ⁊ nō ti
muerūt regis edictū. Fide: moyses grā
dis factꝰ negauit se eē filiū filie phara
onis: magis eligēs affligi cū pp̄lo dei:
q̄ tp̄alis pcti h̄re iocūditatē: maiores
diuitias estimās thesauro egyptior̄ ī-
ꝓperiū christi. Aspiciebat eī ī remūera
tionē. Fide: reliquit egyptū: nō veritꝰ
animositatē regꝭ. Inuisibilē eī tanq̄ vi-
dēs sustinuit‖Fide: celebrauit pascha ⁊ Exo.12.b
sāguinis effusionē ne q̄ vastabat pri- F
mitiua tāgeret eos‖Fide: trāsierūt ma Exo.14.
re rubrū tāq̄ ꝑ aridā trā: qđ experti egy
ptij deuorati sūt.‖Fide: muri hiericho Iosue.6.
corruerūt circūitu dier̄ septē‖Fide: Ibidē.2.
raab meretrix nō perijt cū icredulꝭ exci et.6.d
piēs exploratores cum pace. Et q̄d ad
huc dicā? Deficiet eī me tp̄s enarrātē:
de gedeō: barach: samson: iepte: dauid
samuel: ⁊ ꝓphetꝭ: q̄ ꝑ fidē vicert regna
opati sūt iusticiā: adepti sūt repromis-
siones. Obturauerūt ora leonū: extinx
erūt ipetū ignis. Effugauerūt aciē gla
dij: cōualuerūt de īfirmitate: fortes fa-
cti sūt ī bello. Castra verterūt exteror̄ G
acceperunt mulieres de resurrectione
mortuos suos. Alij aūt distēti sūt nō
suscipiētes redēptionē: vt meliorē iue
nirēt resurrectionē. Alij ludibria ⁊
vbera experti insup̄ ⁊ vincla ⁊ carceres
lapidati sūt: secti sūt: tēptati sūt: ī occi
sione gladij mortui sunt. Circuierūt in
melotꝭ: ī pellibꝰ caprinis: egētes: angu
stiati: afflicti: q̄bꝰ dignꝰ nō erat mūdꝰ
ī solitudinibꝰ errātes: ī mōtibꝰ ⁊ spelū
cis: ⁊ ī cauernis tre. Et hi oēs testimo
nio fidei ꝓbati: nō acceperūt: repromis
sionē: deo ꝓ nobis meliꝰ aliq̄d ꝓuidē
te: vt nō sine nobis cōsūmarent. XII

A Deoq̄ ⁊ nos tantā h̄ntes īposi Eph.4
i tā nubē testiū‖ deponētes om- Colos.
ne pōdus ⁊ circūstās nos pctm̄ 1.Pe.2
ꝑ patiētiā curramꝰ ad ꝓpositū nobis
certamē: aspiciētes ī autorē fidei: ⁊ cō-
sūmatorē iesū: q̄ ꝓposito sibi gaudio
sustinuit crucē: cōfusione cōtēpta atq̄
ī dextera sedis dei sedet. Recogitate eī
eū q̄ talē sustinuit a pctōribꝰ adūsus
semetip̄m ꝯdictionē: vt ne fatigemini
B animis vrīs deficiētes. Nōdū em̄ vsq̄

ad sanguinē restitistis aduersus pctm̄
repugnātes: ꝛ obliti estis cōsolatiōis q̄
Prou.3.b q̄ vobis tāq̄ filijs loq̄r dicēs || Fili mi
noli negligere disciplinā dn̄i: neq̄ fa-
Apo.3.b tigeris dū ab eo argueris. || Quē ei dili-
git dn̄s: castigat: flagellat aūt oēm fili
um quē recipit. In disciplina ꝑseuera-
te. Tanq̄ filijs vob̄ offert se de⁹. Quis
C ei fili⁹ quē nō corripit pr̄? Qꝫ si ex̄ di-
sciplinā estis: cui⁹ ꝑticipes facti sunt
oēs: ḡ adulteri ꝛ nō filij estis. Deinde
pr̄es q̄dē carnis nr̄e eruditores habui
m⁹ ꝛ reuerabamur eos. Nō multoma-
gis obtēperabim⁹ pr̄i spirituū ꝛ viue-
m⁹? Et illi q̄dē i tpe paucoꝝ dieꝝ ƀm
volūtatē suam erudiebāt nos: hic aūt
ad id qđ vtile ē i recipiēdo sctificatio-
nē ei⁹. Ois aūt disciplina i pn̄ti q̄dem
videt̄ nō eē gaudij: sꝫ meroris: postea
aūt fructū pacatissimū exercitatis ꝑ eā
D reddet iusticie. Propt̄ qđ remissas ma
n⁹ ꝛ soluta genua erigite gressus rectos
facite pedib⁹ vr̄is: vt nō claudicās q̄s
Ro.12.d errer: magis aūt sanet̄ || Pacē seq̄mini
cū oib⁹ ꝛ sctimoniā: sine q̄ nemo vide-
bit deū. Cōtēplātes ne q̄s desit gr̄e dei
ne q̄ radix amaritudinis sursū germi-
nās impediat ꝛ ꝑ illā inq̄nent̄ multi.
Gen.25.b || Ne q̄s fornicator aut ꝓphan⁹ vt esau:
q̄ ꝓpter vnā escā vēdidit ꝑmitiua sua.
Scitote eni qm̄ ꝛ postea cupiēs here-
ditare bn̄dictionē reprobat⁹ ē. || Nō ei
E inuenit pnie locū: q̄q̄ cū lachrymis i
Gen.27.f quisisset eā || Nō ei accessistis ad tracta-
Exo.19.b bilē ꝛ accessibilē ignē ꝛ turbinē ꝛ cali
ginē ꝛ ꝓcellā ꝛ tube sonū ꝛ vocē ꝟbo
Exo.20.c rū: || q̄ q̄ audierūt excusauer̄t se ne eis
fieret verbū. Nō ei portabāt qđ diceba
Exo.19.b tur: || ꝛ si bestia tetigerit mōtē lapida-
bit̄. Et ita terribile erat qđ videbat̄.
Moyses dixit. Exterrit⁹ sū ꝛ tremebū-
dus. Sꝫ accessistis ad sion mōtē ꝛ ciui
tatē dei viuētis hierl'm celestē ꝛ mul-
Ephe.4 torū miliū āgeloꝝ frequētiā: ꝛ eccliaꝝ
Colos. primitiuoꝝ q̄ cōscripti sūt i celis. ꝛ iu-
1.Pe. dicē oim deū ꝛ spūs iustoꝝ ꝑfectoꝝ: et
testamēti noui mediatorē iesū: ꝛ sāgui
nis aspsionē: meli⁹ loquētem q̄ abel.
G Uidete ne recusetis loquētē. Si ei illi
nō effugerūt recusantes eū q̄ sup̄ t̄ram
loq̄bat̄: multomagis nos q̄ de celis lo
quentē nob̄ auertim⁹: cui⁹ vox mouit
terrā tūc: nūc aūt repromittit dicens:
Agg.2.b || Adhuc semel ꝛ ego mouebo non solū

terrā sed ꝛ celū. Qđ aūt adhuc semel di
cit: declarat mobiliū trāslationē tanq̄
factoꝝ: vt maneāt ea q̄ sūt imobilia Ita
q̄ regnū imobile suscipiētes hēm⁹ gra
tiā: ꝑ quā s̄uiam⁹ placētes deo cū me-
tu ꝛ reuerētia. || Etenī de⁹ nr̄ ignis cō- Deu.4.d
Caritas frat (sumēs ē. XIII A
C nitatis maneat i vob̄ || ꝛ hospitali Ro.12.c
tatē nolite obliuisci. Per hāc ei 1.Pe.4.b
placuerūt q̄dā angel' hospitio receptis.
Memētote vinctoꝝ tāq̄ sil' victi: ꝛ la-
borātiū tāq̄ ꝛ ipi i corꝑe morātes. Ho
norabile cōnubiū i oib⁹: ꝛ thor⁹ imacu
lat⁹. Fornicatores ei ꝛ adulteros iudi
cabit deus. Sint mores sine auaricia:
cōtēti pn̄tib⁹. Ipse eni dixit. || Nō te de Josue.1.a
serā neq̄ derelinquā: ita vt ꝯfident di
cam⁹ || Dn̄s mihi adiutor ē: nō timebo Ps.117.
q̄d faciat mihi hō. Memētote ꝑposito B
rū vr̄oꝝ q̄ vob̄ locuti sūt ꝟbū dei: q̄ꝝ
ītuētes exitū ꝯūsatiōis: imitami fidē.
Jesus christ⁹ heri ꝛ hodie: ipe ꝛ i scl'a.
Doctrinis varijs ꝛ ꝑegrinis nolite ab
duci. Optimū ē ei gr̄a stabilire cor: nō
escis q̄ nō ꝓfuerūt āmbulātib⁹ i eis. Ha
bem⁹ altare: de q̄ edere nō hn̄t ptātē q̄
tabnaculo desuiūt || Quoꝝ ei aīaliū in Nu.19.a
fert̄ sāguis ꝓ pctō i sctā ꝑ pōtificē: ho
rū corꝑa cremāt̄ ex̄ castra. Propt̄ qđ ꝛ
iesus vt sctificaret ꝑ suū sāguinē ppl'm
ex̄ portā passus ē. Exeam⁹ igit̄ ad euꝫ
ex̄ castra: iproperiū ei⁹ portātes. || Non Mich.2.c
ei habem⁹ h̄ manētē ciuitatē: sꝫ futurā i
q̄rim⁹. Per ipm ḡ offeram⁹ hostiā lau
dis sp̄ deo: id ē fructū labioꝝ ꝯfitētiū
noi ei⁹. Bn̄ficiētie aūt ꝛ cōionis noli-
te obliuisci. Talib⁹ ei hostijs ꝓmeret̄
de⁹. Obedite ꝑpositis vr̄is: ꝛ subiacete
eis. Ipsi ei ꝑuigilāt q̄si rōnē ꝓ aīabus
vr̄is reddituri: vt cū gaudio h̄ faciāt: ꝛ
nō gemētes. Hoc eni nō expedit vobis
Orate ꝓ nobis. Cōfidim⁹ ei q2 bonā cō
sciētiā habem⁹ i oib⁹ bn̄ volētes ꝯuer
sari. Ampli⁹ aūt dep̄cor vos h̄ facere:
q̄ celeri⁹ restituar vobis. De⁹ aūt pacis D
q̄ eduxit de mortuis pastorē magnum
ouiū i sāgule testamēti eterni dn̄m no
strū iesū christū: aptet vos i oi bono vt
faciatis ei⁹ voluntatē: faciēs in vobis
qđ placeat corā se ꝑ iesum christū: cui
est gloria in secula seculoꝝ. Amen Ro-
go aūt vos fratres vt sufferatis ꝟbū sola
tij. Etenī ꝑ paucis scripsi vobis. Cogno
scite fratrē vestrū timotheū dimissū cū

q̄ si celeriꝰ venerit videbo vos. Salu-
tate oēs ꝓpositos vestros ⁊ oēs sctōs.
Salutant vos de italia frēs. Grā cum
omnibus vobis Amen.

Explicit epl̄a Pauli ad Hebreos.

Incipit p̄fatio beati Hieronymi p̄sby-
teri in librū Actuū apostolorū.

Ps. 83. Anit psalmista:‖ambulabūt
de virtutibꝰ i virtutes. Post
c apl̄i Pauli epl̄as dudū vob
vno volumie trāslatas dom-
non ⁊ rogatione charissimi: actꝰ apl̄o-
rū cōpellitis vt trāsferā in latinū: quē
librū nulli dubiū ē a luca antiocheno
arte medico: q̄ postea inseruiens pau-
lo apl̄o christi factꝰ ē discipulus fuisse
editū. Ceruices p̄mit iposita sepiꝰ one-
ris magnitudo: q2 studia inuidoꝝ re-
p̄hēsione digna putant ea q̄ scribimꝰ.
Illorum nunq̄ odio ⁊ detractione: iu
uante christo meum silebit eloquium.

Actꝰ apl̄oꝝ nudā q̄dē vident̄ sona
re historiā: ⁊ nascentis eccl̄ie infantiā
texere: sed si nouerimꝰ scriptorē eoꝝ lu
1. Coꝝ. 8. c cā eē medicū:‖cuiꝰ laus ē in euāgelio
animaduertimꝰ pariter oia verba illiꝰ
anime languentis esse medicinā.

Item alius prologus.

Ucas antiochensis natione
syrus cuiꝰ laus i euāgelio ca
l nit̄: apud antiochiā medici-
ne artis egregiꝰ: ⁊ apl̄oꝝ chri
sti discipulus fuit: postea vsq̄ ad cōfes
sionē paulū secutꝰ apl̄m: sine crimine
in virginitate ꝑmanēs: deo maluit ser
uire. Qui septuaginta ⁊ quattuor an-
nos etatis agēs in bithynia obijt ple-
nus spūsancto: q̄ instigante in achaie
ꝑtibꝰ euāgeliū scribēs grecis fidelibꝰ
incarnationē dn̄i fideli narratione on̄
dit eundēq̄ ex stirpe dauid descēdisse
mōstrauit. Cui nō imerito scribendoꝝ
actuū apl̄icorū ptās in ministerio dat̄
vt deo i deū pleno: ⁊ filio ꝑditiōis ext̄i
cto: oratione ab apl̄is facta: sorte dn̄ice
Act. 9. a electiōis numerꝰ cōpleret̄‖Sicq̄ pau-
lus cōsūmationē apostolicis actibꝰ da
ret: quē diu ꝯ stimulū calcitrantē dn̄s
elegisset. Qd legētibꝰ ⁊ requirētibꝰ de
um breui potiꝰ volui ostēdere sermone
q̄ plixius aliq̄d fastidientibꝰ ꝓdidis
2. Ti. 2. a se‖sciens q̄ opantē agricolā oportear
primū de suis fructibꝰ edere. Quē ita
diuina subsecuta ē gratia vt nō solum
corporibus s3 etiā aīabus eiꝰ ꝓficeret
medicina.

Incipit liber actuū apl̄oꝝ beati Luce euāgeliste. Capl̄m I

Rimū quidem B
p sermonē feci de omnibꝰ o
theophile q̄ cepit iesus fa-
cere ⁊ docere vsq̄ in diē q̄
p̄cipiens apl̄is ꝑ spm̄ sctm̄ q̄s elegit as
sumptꝰ ē. Quibꝰ ⁊ p̄buit seip̄m viuū
post passionē suā i multis argumētis:
ꝑ dies q̄dragita apparēs eis: ⁊ loquēs
de regno dei‖Et cōuescens p̄cepit eis Lu. 24
ab hierosolymis ne discederēt: s3 expe-
ctarēt ꝓmissionē p̄ris quā audistis in-
q̄t p̄ os meū.‖Quia iohānes q̄dē bap- J. 11. b
tizauit aq̄: vos aūt baptizabimini spū
sancto nō post multos hos dies. Igit̄
q̄ cōuenerāt interrogabāt eū dicētes.
Dn̄e: si in t̄pe hoc restitues regnū isr̄l.
Dixit āt eis. Nō ē vestrū nosse t̄pa vel
momēta q̄ pater posuit in sua p̄tāte: s3
accipietis virtutē supuenientis spūssan
cti i vos‖⁊ eritis mihi testes in hier̄lm Lu. 24
et in oi iudea ⁊ samaria ⁊ vsq̄ ad vl- J. 2. e
timū terre. Et cū hec dixisset: vidētibꝰ
illis eleuatꝰ est: ⁊ nubes suscepit eū ab B
oculis eoꝝ. Cūq̄ intuerent̄ i celū eun-
tē illū: ecce duo viri astiterūt iuxta il-
los in vestibꝰ albis: q̄ ⁊ dixerunt. Uiri
galilei q̄d stat̄ aspiciētes in celū? Hic
iesus q̄ assūptꝰ ē a vobis in celū: sic ve
niet quēadmodū vidistis eū euntē in
celū. Tūc reuersi sūt hierosolymā a mon
te q̄ vocat̄ oliueti q̄ ē iuxta hier̄lm sab
bati habēs iter. Et cū introissent i ce-
naculū ascēderūt vbi manebat petrus
⁊ iohēs ⁊ iacobꝰ ⁊ andreas philippus
⁊ thomas bartholomeꝰ ⁊ mattheꝰ: ia-
cobꝰ alphei ⁊ simon zelotes ⁊ iudas ia
cobi. Hi oēs erāt ꝑseuerātes vnaniter
in oratione cū mulieribꝰ ⁊ maria m̄re
iesu ⁊ fratribꝰ. In diebꝰ illis exurgens C
petrus i medio fratrū dixit. Erat autē
turba hoīm simul fere cētū viginti Ui
ri fratres oportet ipleri scripturā quā
p̄dixit spūssanctꝰ ꝑ os dauid de iuda
q̄ fuit dux eoꝝ q̄ cōp̄henderūt iesum q̄ Joh. 18
cōnumeratꝰ erat in nobis: ⁊ sortitꝰ est
sortē ministerij huiꝰ. Et hic q̄dē posse-
dit agrū de mercede iniq̄tatis: ⁊ suspē
sus crepuit mediꝰ: ⁊ diffusa sūt oia vi-
scera eiꝰ. Et notū factū ē oibꝰ habitā-
tibus hier̄lm.‖ita vt appellaret̄ ager Mat. 27

D ille ligua eorum acheldemach: h ē ager
sāguinis. Scriptū ē eīm i libro psalmo
s.68 rū: Fiat cōmoratio eorum deserta: & non
sit q inhabitet in ea‖Et epāū ei9 acci
.108 piat alter. Oportet ḡ ex his viri q no-
biscū sūt ɔgregati i oī tpe q itrauit et
exiuit int nos dn̄s iesus incipiēs a ba
ptismate iohis: vsq̄ i diē q assūpt9 ē a
nob testē resurrectiōis ei9 nobiscū fie
g.6 b ri vnū ex ist‖Et statuerūt duos: ioseph
q vocat barsabas: q cognoiat9 ē iu
stus: & matthiā. Et orātes dixerūt: Tu
dn̄e q corda nosti oim: ondē quē elege
ris ex his duob9 vnū accipe locū mini
sterij hui9 & aplatus: de q puaricatus
ē iudas vt abiret in locū suū. Et dede-
rūt sortes eis. Et cecidit sors sup mat-
thiā: & annumerat9 ē cū vndecim apo
A T cū cōplerent dies (stolis. II
e pentecostes erāt oēs piter i eo-
dē loco. Et fact9 ē repēte de ce
lo son9: tāq̄ aduenient spūs vehemen
tis: & repleuit totā domū vbi erāt sedē
tes. Et apparuerunt illis dispertite lingue
tanq̄ ignis seditq̄ supra singlos eorum.
.19.a ‖Et repleti sūt oēs spūscō: & ceperunt
loq varijs linguis put spūssāctus da-
bat eloq illis. Erāt āt in hierlm habi-
tātes iudei viri religiosi: ex oī natione
q sub celo ē. Facta āt hac voce ɔuenit
multitudo & mēte ɔfusa ē: qm audiebat
vnusquisq̄ lingua sua illos loquētes.
Stupebāt āt oēs & mirabant dicētes:
Nonne ecce oēs isti q loquunt galilei
B sūt? Et quō nos audiuim9 vnusquisq̄
linguā nrām in q nati sum9? Parthi &
medi & elamite: & q habitāt mesopota
miā: iudeā & cappadociā: pontū & asiā
phrygiā & pamphiliā egyptū & ptes li-
bye: q ē circa cyrenen: & aduene roma
ni: iudei q3 et pseliti chretes & arabes
audiuim9 eos loquentes nris linguis
magnalia dei. Stupebāt āt oēs: & mi-
rabant adinuicē dicētes: Quid nā vult
h eē? Alij aūt irridentes dicebāt: q
musto pleni sūt isti. Stās aūt petr9 cū
vndecim eleuauit vocē suā: & locut9 ē
eis: Uiri iudei & qui habitatis hierlm
vniuersi h vobis notū sit: & aurib9 perci
C pite verba mea. Nō eīm sicut vos esti-
matis hi ebrij sunt: cū sit hora diei ter
tia. Sz hoc ē qd dictū ē p pphaz iohel.
Iohel.2.g ‖Et erit in nouissimis dieb9 dicit dn̄s
effundā de spū meo sup oēz carnē. Et
pphetabunt filij vri & filie vre: & iuue
nes vri visiones videbunt: & seniores
vri somnia somniabūt. Et qdē super
suos meos & ancillas meas in dieb9 il
lis effundā de spū meo & pphetabūt: &
dabo pdigia i celo sursū & signa in ter Lu.21.e
ra deorsū: sanguinē et ignē et vaporē
fumi‖Sol ɔuertet i tenebras & luna i Iohel.2.g
sanguinē: anteq̄ veniret dies dn̄i mag-
nus & manifest9‖Et ois qcunq̄ inuoca Iohel.2.g
uerit nomē dn̄i salu9 erit‖Uiri israeli- Ro.10.c
te: audite verba hec. Iesū nazarenū vi I.5.f D
rū approbatū a deo in vobis virtutib9
et pdigijs & signis q fecit de9 p illū in
medio vri sicut scitis: hūc definito cōci
lio & pscētia dei traditū p man9 ini-
quorum: affigētes iteremistis‖Quē deus I.10.d
suscitauit solutis dolorib9 inferni: iuxta
qd impossibile erat teneri illuz ab eo.
Dauid eīm dicit i eū‖Prouidebā dn̄m Ps.15
in cōspectu meo semp: qm a dextris ē
mihi ne cōmouear. Propter h letatuz
ē cor meū & exultauit lingua mea: in-
sup & caro mea reqescet in spe. Qm nō
derelinques aīam meā i inferno‖nec I.13.e
dabis scm̄ tuū videre corruptionem. E
Notas mihi fecisti vias vite: et repleb
me iocūditate cū facie tua. Uiri frēs:
liceat audēter dicere ad vos de patri-
archa dauid‖qm defunct9 ē & sepult9 3.Re.2.b
ē: & sepulchrū ei9 ē apud nos vsq̄ i ho
diernū diē‖Propheta igit cū eēt & sci Ps.131
ret q iureiurando iurasset illi deus de
fructu lumbi ei9 sedere sup sedez eius
puidēs locut9 ē de resurrectiōe christi
q neq̄ derelict9 ē in inferno: neq̄ ca
ro eius vidit corruptionē. Hūc iesum
resuscitauit de9‖cuius nos oēs testes S.1.a.I.10.f
sum9. Dextera igit dei exaltat9: & pro-
missione spūssancti accepta a pre: effu
dit h donū qd vos videtis & auditis.
Nō eīm dauid ascendit in celos. Dicit F
aūt ipse‖Dixit dn̄s dn̄o meo sede a de- Ps.109
xtris meis: donec ponā inimicos tu-
os: scabellū pedū tuorum. Certissime sci-
at ḡ ois domus isrl: q & dn̄m cū & chri
stum fecit de9 hunc iesū quē vos cruci
fixistis. His āt auditis cōpūcti sūt cor-
de: & dixerūt ad petrum & ad reliquos
aplos. Quid faciem9 viri frēs? Petrus
aūt ad illos: pniaz inquit agite: & ba-
ptizet vnusqsq̄ vrm in noie iesu chri
sti in remissionē pctōrum vrorum: & accipi-
etis donū spūssancti. Uobis enim est

repromissio ⁊ filijs vr̄is: ⁊ oībus q̄ lon
ge sunt quoscūq3 aduocauerit dn̄s de
us noster. Alijs etiā verbis plurimis
testificatꝰ ē: ⁊ exhortabat̄ eos dicens:
Saluamini a generatione ista praua.
G Qui ergo receperūt sermonē eiꝰ bapti-
zati sunt: ⁊ apposite sunt in die illa aīe
circiter tria milia. Erāt aūt ꝑseueran-
tes in doctrina aplōꝝ ⁊ cōmunicatiōe
fractionis panis ⁊ orationibꝰ. Fiebat
aūt oī aīe timor. Multa q̄3 ꝓdigia et
signa ꝑ aplōs in hierusalē fiebant: et
J.4.g metus erat magnꝰ in vniuersis ‖ Oēs
etiā q̄ credebāt erant pariter: et habe-
bāt oīa cōmunia. Possessiones et sub-
stātias vēdebant: ⁊ diuidebāt illa oī-
bus ꝓut cuiq3 opus erat. Quotidie q̄3
ꝑdurātes vnanimiter in tēplo ⁊ fran-
gentes circa domos panē sumebāt ci-
bū cū exultatiōe ⁊ simplicitate cordis
collaudātes deū ⁊ hn̄tes grām ad oēs
plebē. Dn̄s autē augebat qui salui fie
bant quotidie in idip̄m. III
A Etrus āt ⁊ iohānes ascēdebāt
P in templū: ad horā oratiōis no
J.4.c.14.b nā ‖ Et q̄dam vir q̄ erat claudꝰ
ex vtero matris sue baiulabat̄ quē po
nebāt quotidie ad portā tēpli que di-
cit̄ speciosa: vt peteret elemosynā ab i
troeuntibꝰ in templū. Is cum vidisset
petrū ⁊ iohānē incipiētes introire in
templū rogabat vt elemosynā accipe-
ret. Intuēs aūt in eū petrus cum iohē
dixit. Respice in nos. At ille intende-
bat in eos sperās se aliq̄d accepturum
ab eis. Petrus aūt dixit. Argētū ⁊ au
rū non ē mihi: qđ autē habeo hoc tibi
J.9.f do ‖ In noīe iesu christi nazareni surge
et ambula. Et apprehēsa manu eiꝰ de-
xtera alleuauit eū: ⁊ ꝓtinus ꝯsolidate
B sūt bases eiꝰ ⁊ plante. Et exiliēs stetit
⁊ ambulabat ⁊ intrauit cū illis in tē-
plum: ambulās ⁊ exiliēs ⁊ laudās de-
um. Et vidit oīs ppl̄s eū ambulantē:
⁊ laudantē deū. Cognoscebāt aūt illū:
ꝙ ipse erat qui ad elemosynā sedebat
ad speciosā portam templi. Et impleti
sūt stupore: ⁊ extasi: in eo qđ cōtigerat
illi. Cū tenerēt aūt petrū ⁊ iohēm. Cu-
currit oīs ppl̄s ad eos ad porticū q̄ ap
pellat̄ salomonis stupentes. Uidēs āt
petrus respōdit ad populū. Uiri israe-
lite q̄d miramini in hoc: aut nos q̄d i-
tuemini: quasi nr̄a ṽtute aut ptāte fe-
cerimus hunc ambulare? Deꝰ abraam C
⁊ deꝰ isaac ⁊ deus iacob: deꝰ patꝝ no-
stroꝝ glorificauit filiū suū iesum: quē
vos q̄dem tradidistis ⁊ negastis an̄ fa
ciē pilati iudicante illo dimitti. ‖ Uos Mat.
aūt sanctū ⁊ iustū negastꝭ: ⁊ petistꝭ vi- Mar.
rū homicidā donari vobis: autorem Lu.23
vero vite iterfecistis. Quē deꝰ suscita- Joh.18
uit a mortuis: cuius nos testes sumꝰ:
⁊ in fide noīs eius hunc quē vos vi-
detis ⁊ nostis ꝯfirmauit nomē eiꝰ: ⁊ fi
des q̄ ꝑ eum ē dedit integrā sanitatē
istā in cōspectu oīm vr̄m ‖ Et nunc fra
tres scio qꝛ ꝑ ignorantiā fecistꝭ: sicut
⁊ p̄ncipes vr̄i. Deus aūt qui p̄nuncia-
uit ꝑ os oīm ꝓphetaꝝ pati christū su- D
um: sic ipleuit ‖ Penitemini igit̄ ⁊ con Eccl.
uertimini vt deleant̄ peccata vr̄a: vt Eze.
cū venerit tp̄a refrigerij a ꝯspectu do Mat.
mini ⁊ miserit eū qui p̄dicatꝰ ē vobis Mar.
iesum christū: quē oportet q̄dem celū
suscipe vsq3 in tēpa restitutiōis oīm
que locutꝰ ē deus ꝑ os sanctoꝝ suorū
a seculo ꝓphetaꝝ. Moyses q̄dē dixit:
‖ Qm̄ ꝓphetā suscitabit vobis dn̄s de Deu.
us vester de fratribꝰ vr̄is: tanq̄3 meip- J.7.
sum audietis iuxta oīa q̄cunq3 locutꝰ
fuerit vobis. Erit aūt oīs aīa q̄ nō au-
dierit ꝓphetam illū exterminabit̄ de
plebe. Et oēs ꝓphete a samuel ⁊ de-
inceps: q̄ locuti sūt annūciauerūt dies
istos. Uos estis filij ꝓphaꝝ ⁊ testamē
ti qđ disposuit deꝰ ad p̄res vr̄os dicēs
ad abraam ‖ Et in semie tuo bn̄dicent̄ Gen.
oēs familie terre. Uobis primū deꝰ su
scitans filium suū misit eū bn̄dicentē
vobis vt ꝯuertat se vnusq̄sq3 a neq̄cia
Oquētibꝰ aūt illis (sua. IIII B
L ad ppl̄m superuenerūt sacerdotes
⁊ mgr̄atꝰ tēpli ⁊ saducei: dolen-
tes ꝙ docerēt ppl̄m ⁊ annūciarēt in ie
sum resurrectionē ex mortuis ‖ ⁊ inie- J.5.
cērūt i eos manꝰ: ⁊ posuerunt eū i custo
diā in crastinum. Erat aūt iā vespera.
Multi aūt eoꝝ q̄ audierāt verbū cre-
diderūt ⁊ factꝰ ē nūerꝰ eoꝝ q̄nq3 milia.
Factū ē aūt i crastinū vt ꝯgregarent̄
p̄ncipes eoꝝ ⁊ seniores ⁊ scribe in hie
rusalē: vt ānas p̄nceps sacerdotum: et
cayphas: ⁊ iohēs ⁊ alexāder: ⁊ q̄tquot
erāt d̄ genere sacerdotali. Et statuērēt B
eos i medio interrogabāt. In q̄ ṽtute
aut i q̄ noīe fecistꝭ h̄ vos? Tūc repletꝰ
spūscō petrꝰ: dixit ad eos. Pn̄cipes ppl̄i

ꝛ seniores isrl̄ audite: si nos hodie di-
iudicamur i bn̄facto hois ifirmi in q̄
iste salu⁹ fact⁹ ē: notuȝ sit oib⁹ voƀ et
oi plebi isrl̄ q̄ꝛ i noīe dn̄i nr̄i iesu chri-
sti nazareni quē vos crucifixistis quē
de⁹ suscitauit a mortuis: i h̄ iste astat
Mat.21.d corā voƀ san⁹. ‖ Hic ē lapis q̄ rep̄bat⁹
Mar.12.a ē a voƀ edificātib⁹: q̄ fact⁹ ē in caput
Lu.20.c anguli: ꝛ nō ē i alio aliq̄ sal⁹. Nec em̄
1.Pe.2.a aliud nomē ē sub celo datū hoib⁹ i q̄
C oporteat nos saluos fieri. Uidētes āt
petri ꝯstātiā ꝛ iohis: cōp̄to q̄ homies
eēnt sine lr̄is ꝛ idiote āmirabāt̄: ꝛ cog
noscebāt eos: qm̄ cū iesu fuerāt. Hoīeȝ
q̄ȝ videntes stāre cū eis q̄ curat⁹ fuerat
J.5.f nihil poterāt ꝯdicere ‖ Jusserūt āt eos
foras ex̄ ꝯciliū secedere: ꝛ ꝯferebāt ad
inuicē dicētes. Quid faciem⁹ hoibus
ist̄? Qm̄ q̄dē notū signū factū ē p̄ eos
D oib⁹ habitantib⁹ hierl̄m. Manifestū ē
ꝛ nō possum⁹ negare. Sȝ ne ām̄pli⁹ diuul
get̄ i p̄p̄lm: cōminemur eis ne vltra lo
quāt̄ in noie h̄ vlli hoim. Et vocātes
eos: denūciauerūt ne oīno loq̄rent̄ ne
J.5.c q̄ȝ docerent in noie iesu. ‖ Petr⁹ vero ꝛ
iohes r̄ndentes dixerūt ad eos: Si iu-
stū ē i ꝯspectu dei vos poti⁹ audire q̄
deū: iudicate. Nō em̄ possum⁹ q̄ vidi-
mus audiuim⁹ nō loq̄. At illi cōminā
tes dimiserūt eos: nō iuenientes quō
punirēt eos p̄p̄t p̄p̄lm q̄ꝛ oēs clarifica
E bāt id qđ factū fuerat in eo qđ accide
J.3.a rat. Annoꝝ em̄ erat ām̄pli⁹ q̄draginta
hō i q̄ factū fuerat signū istđ sanitat̄.
Dimissi āt venerūt ad suos: ꝛ ānūcia-
uerūt eis q̄nta ad eos p̄ncipes sacerdo
tū ꝛ seniores dixissēt. Qui cū audissēt
vnanimit̄ leuauerūt vocē ad deū ꝛ di
xerūt. Dn̄e tu q̄ fecisti celū ꝛ t̄rā mare
ꝛ oia q̄ i eis sūt: q̄ sp̄ūsctō p̄ os patris
Ps.2 nr̄i dauid pueri tui dixisti ‖ Quare fre-
muer̄t gētes: ꝛ p̄p̄li meditati sūt iania
Astiterunt reges t̄re ꝛ p̄ncipes ꝯuene
rūt i vnū adūsus dn̄m ꝛ adūsus chri-
F stū ei⁹. Cōuenerūt em̄ vere in ciuitate
ista adūsus sctm̄ pueꝝ tuū iesū quem
vnxisti herodes ꝛ pōti⁹ pilat⁹ cū gētib⁹
ꝛ p̄p̄lis isrl̄: facere q̄ man⁹ tua ꝯsilium
tuū decreuer̄t fieri. Et nūc dn̄e respice
i minas eoꝝ: ꝛ da seruis tuis cū oi fi-
ducia loq̄ verbū tuū i eo q̄ manū tuā
extēdas ad sanitates ꝛ signa ꝛ p̄digia
fieri p̄ nomen sācti filij tui iesu. Et cū
orassent mot⁹ ē loc⁹ i q̄ erāt ꝯgregati.
‖ Et repleti sūt oēs sp̄ūsctō: ꝛ loq̄bant̄ S.2.a
verbū dei cū fiducia. Multitudis aūt J.19.a
credētiū erat cor vnū ꝛ aia vna nec q̄s
q̄ȝ eoꝝ q̄ possidebat aliq̄d suū eē dice-
bat: sȝ erāt ill̄ oia cōmunia. Et v̄tute
magna reddebāt ap̄li testioniū resur- G
rectiōis iesu christi dn̄i nr̄i: ꝛ gr̄a mag
na erat i oib⁹ ill̄ ‖ Neq̄ȝ em̄ q̄sq̄ȝ egens S.2.g
erat iter illos. Quotq̄t em̄ possessores
agroꝝ aut domoꝝ erāt vēdētes affere
bāt p̄cia eoꝝ q̄ vēdebāt: ꝛ ponebāt añ
pedes ap̄loꝝ. Diuidebat̄ āt singul̄ p̄- S.1.d
ut cuiq̄ȝ op⁹ erat ‖ Joseph āt q̄ cognoia
tus ē barnabas ab ap̄lis qđ ē iterp̄ta
tū fili⁹ ꝯsolatiōis: leuites: cypri⁹ gene-
re cū hr̄et agrū vēdidit eū: ꝛ attulit p̄-
V ciū ꝛ posuit añ pedes ap̄loꝝ
V Jr āt q̄dā noie ananias cuȝ sa- H
phyra vxore sua vēdidit agꝝ ꝛ
fraudauit đ p̄cio agri ꝯscia vxore sua:
et afferēs p̄tē quādā: ad pedes ap̄loꝝ
posuit. Dixit āt petr⁹ ad ananiā. Ana
nia cur tēptauit sathanas cor tuū mē
tiri te sp̄ūiscō: ꝛ fraudare đ p̄cio agri?
Nōne manēs tibi manebat: ꝛ venūda
tū i tua erat p̄tāte? Quare posuisti in
corde tuo hāc rē? Nō es mētit⁹ hoib⁹
sȝ deo. Audiēs āt ananias hec v̄ba: ce
cidit ꝛ expirauit. Et fact⁹ ē timor ma-
gnus sup̄ oēs q̄ audier̄t. Surgētes āt
iuuenes amouerūt eū: ꝛ efferētes sepe B
lierūt. Factū ē āt q̄si horaꝝ triū spaciū
ꝛ vxor ip̄i⁹ nesciēs qđ factū fuerat in-
troiuit. Dixit āt ei petr⁹: Dic mihi mu
lier: si tāti agrū vendidist̄? At illa di
xit: Etiā tanti. Petr⁹ aūt ad eā: Quid
vtiq̄ȝ cōuenit voƀ temptare sp̄m̄ dn̄i?
Ecce pedes eoꝝ q̄ sepelierūt virū tuū
ad hostiū: ꝛ efferēt te. Cōfestim cecidit
añ pedes ei⁹ ꝛ expirauit. Jntrātes aūt
iuuenes iuenerunt illā mortuā ꝛ extu
lerunt ꝛ sepelierūt ad viruȝ suū. Et fa
ctus ē timor magn⁹ in vniuersa eccl̄ia
ꝛ in oēs q̄ audierūt hec. Per man⁹ āt
ap̄loꝝ fiebāt signa ꝛ p̄digia multa in C
plebe. Et erant vnanimiter oēs i por-
ticu salomonis. Ceteroꝝ aūt nemo au
debat se cōiungere illis: sed magnifica
bat eos p̄p̄ls. Magis aūt augebat̄ cre
dētiū in dn̄o multitudo viroꝝ ac mu
lierū: ita vt i plateas eiicerēt ifirmos
ꝛ ponerēt in lectulis ac grabat̄ vt ve-
niēte petro saltem vmbra illi⁹ obūbra
ret quēq̄ȝ illoꝝ ꝛ liberarent̄ oēs ab

infirmitatib⁹ suis. Cōcurrebat aūt et
multitudo vicinaꝝ ciuitatum hierl'm
afferētes egros ⁊ vexatos a spiritib⁹ i-
mūdis: q̄ curabāt oēs. Exurgēs autē
p̄nceps sacerdotum ⁊ omnes q̄ cū illo
erāt q̄ ē heresis saduceoꝝ repleti sunt
Ȝ.4.a zelo‖ ⁊ iniecerūt man⁹ i aplos ⁊ posue
J.12.a rūt eos i custodia publica ‖ Angel⁹ āt
D dn̄i p̱ noctē aperiēs ianuas carcer̄ ⁊
educēs eos dixit. Ite: ⁊ stantes loq̄mi-
ni i templo plebi oīa verba vite hui⁹.
Qui cū audissent itrauerūt diluculo i
tēplū: ⁊ docebāt. Adueniēs aūt prin-
ceps sacerdotū ⁊ q̄ cū eo erāt ꝯuocaue
rūt ꝯciliū: ⁊ oēs seniores filioꝝ isrl' ⁊
miserūt ad carcerē vt adducerēt. Cū
aūt venissent mistri ⁊ apto carcere nō
inuenissent illos: reuersi nūciauerunt
J.12.a.16.c dicētes‖ Carcerē q̄dē iuenim⁹ clausum
cū oī diligētia: ⁊ custodes stātes aū ia
nuas: apientes āt neminē intus inue
E nim⁹. Ut āt audierūt hos s̄moēs ma-
gistrat⁹ tēpli ⁊ p̄ncipes sacerdotū: am-
bigebāt de ill' q̄d nā fieret. Adueniēs
aūt q̄dam nūciaui' eis: q̄ ecce viri q̄s
posuist̄ i carcerē sunt i tēplo stantes
⁊ docētes pp'lm. Tūc abijt magistrat⁹
cū mistris ⁊ adduxit illos sine vi. Ti-
mebāt em̄ pp'lm: ne lapidarēt. Et cum
adduxissent illos: statuerūt in ꝯcilio.
Et iterrogauit eos p̄nceps sacerdotū
dicēs: Precipiendo p̄cepim⁹ vobis ne
doceret̄ i nomine isto ⁊ ecce replestis
hierl'm doctrina v̄ra: ⁊ vult̄ inducere
Ȝ.4.d sup̱ nos sanguinē hoīs isti⁹ ‖ Rn̄dens
āt petr⁹ ⁊ apl'i dixerūt. Obedire oportet
deo magis q̄ȝ hoīb⁹: de⁹ patꝝ v̄roꝝ su
scitauit iesū: quē vos itermisist̄ suspē
F dentes i ligno. Hūc p̄ncipē ⁊ saluato-
rē de⁹ exaltauit dext'a sua ad dādam
pn̄iam isrl' ⁊ remissionē pctōꝝ: ⁊ nos
sum⁹ testes hoꝝ verboꝝ ⁊ spūssanctus
quē dedit de⁹ oīb⁹ obedientibus sibi.
Hec cū audissent dissecabāt et cogita-
J.22.a bāt iterficere illos‖ Surgēs aūt q̄daȝ
in ꝯcilio pharise⁹ noīe gamaliel legis-
Ȝ.4.c doctor honorabil' vniūse plebi‖ iussit
foras ad breue hoīes fieri. Dixitq̄ȝ ad
Ȝ.2.c illos‖ Uiri israelite: attēdite vobis su-
per hoīb⁹ istis: q̄d acturi sit̄. Aū hos
em̄ dies extitit theodas dicens se esse
aliquē: cui ꝯsensit numer⁹ viroꝝ circi
ter q̄drigētoꝝ: q̄ occisus ē ⁊ oēs q̄ cre
debāt ei dissipati sūt: ⁊ redacti ad nihi

lū. Post hūc extitit iudas galile⁹ i die G
bus ꝓfessiōis: ⁊ auxit pp'lm post se. Et
ip̄e perijt ⁊ oēs q̄tq̄t ꝯsenserūt ei disp̱-
si sunt. Et nūc itaq̄ȝ dico vob: discedi
te ab hoīb⁹ ist̄: ⁊ sinite illos. Q̄m si ē
ex hoīb⁹ ꝯsiliū hoc aūt op⁹: dissoluetur
si vero ex deo ē nō poterit̄ dissoluere:
ne forte ⁊ deo repugnare videami. Cō-
senserūt āt illi: ⁊ ꝯuocātes aplos cesis
denūciauerūt ne oīno loq̄rēt in noīe
iesu: ⁊ dimiserūt eos. Et illi q̄dē ibāt
gaudentes a ꝯspectu cōciliȷ̄: q̄m digni
habiti sūt ꝓ noīe iesu ꝯtumeliā pati.
Om̄i āt die nō cessabāt i tēplo ⁊ circa
domos docētes: ⁊ euāgelizantes chri-
N diebus aūt il- (stum iesū. V A
i lis crescēte numero discipuloꝝ
factū ē murmur grecoꝝ aduer
sus hebreos: eo q̄ despicerent i miste-
rio q̄tidiano vidue eoꝝ. Conuocantes
āt duodecim multitudinē discipuloꝝ
dixerūt: Non ē equū nos derelinquere
verbū dei: ⁊ mistrare mēsis. Cōsidera-
te ḡ frēs viros ex vobis boni testimo-
nij septē plenos spūsācto ⁊ sapientia:
q̄s ꝯstituam⁹ sup̱ hoc opus. Nos vero B
orōni ⁊ misterio verbi instātes erim⁹.
Et placuit s̄mo corā oī multitudine.
Et elegerūt stephanū viꝝ plenū fide ⁊
spūsācto ⁊ philippū ⁊ ꝓchorū ⁊ nicano
rē ⁊ thimonē ⁊ parmenā ⁊ nicolaum
aduenā antiocehnū‖ Hos statuerūt aū Ȝ.1.d
ꝯspectū aploꝝ ⁊ orātes imposuerūt eis
man⁹. Et verbū dn̄i crescebat ⁊ multi
plicabāt numer⁹ discipuloꝝ i hierl'm
valde. Multa em̄ turba sacerdotū ode
diebat fidei. Stephan⁹ aūt plen⁹ grā
⁊ fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ signa
magna i pp'lo. Surrexerūt āt q̄dam de C
synagoga q̄ appellat libertinoꝝ ⁊ cyre
nensiū ⁊ alexandrinoꝝ: ⁊ eoꝝ q̄ erāt a
cilicia ⁊ asia disputātes cuȝ stephano:
⁊ nō poterāt resistere sapie ⁊ spūi q̄ lo-
quebāt: ꝓpt' q̄d redarguerēt ab eo cū
oī fiducia‖ Tūc sūmiserunt viros q̄ di J.7.d
cerēt se audiuisse eū dicentē v'ba blas
phemie i moysē ⁊ deū. Cōmouerūt ita-
q̄ȝ plebē ⁊ seniores ⁊ scribas ⁊ ꝯcurrē-
tes rapuerūt eū: ⁊ adduxerūt i ꝯciliū: et D
statuerūt falsos testes qui dicerēt. Hō
iste nō cessat loq̄ verba adūsus locum
sanctū ⁊ legē. Audiuim⁹ em̄ eū dicētē
q̄m iesus nazaren⁹ h̄ destruet locū istū
⁊ mutabit traditiōes: q̄s tradidit no-

bis moyses. Et intuētes eū oēs q̄ sede
bāt i ꝯcilio viderūt faciē eiꝰ tāq̄ faciē
angeli. Dixit aūt princeps sacerdotuꝫ
si hec ita se haberent. Qui ait. VII
A Viri frēs ⁊ p̄res audite. Deꝰ glīe
apparuit p̄ri nr̄o abrae cū eēt i
mesopotamia p̄usq̄ moraret̄ i
Gen.12.a charran: ⁊ dixit ad illū. ‖Exi d̄ t̄ra tua
⁊ de cognatiōe tua: ⁊ veni i terrā quā
mōstrauero tibi. Tūc exijt de t̄ra chal
deorum: ⁊ habitauit i charrā. Et inde
postq̄ mortuꝰ ē p̄r eiꝰ trāstulit illū in
terrā istam: in q̄ nūc vos habitatꝭ. Et
nō dedit illi hereditatē i ea nec passū
pedis: sꝫ repromisit illi dare eā i posses
sionē ⁊ semini eiꝰ post ip̄m cū nō h̄ret
Gen.15.c filiū ‖Locutꝰ ē āt ei deꝰ: q̄r erit semen
eiꝰ accola i terra aliena: ⁊ s̄uituti eos
subijciēt ⁊ male tractabūt eos ānis q̄-
dringentꝭ: ⁊ gētē cui s̄uierint iudica-
bo ego dicit dn̄s. Et post hec exibūt: ⁊
seruient mihi i loco isto. Et dedit illi
testamentū circūcisionis: ⁊ sic genuit
isaac: ⁊ circūcidit eū die octauo ⁊ isaac
B iacob: ⁊ iacob duodecim patriarchas.
Gen.37.f ‖Et patriarche emulātes ioseph vendi
Sap.10.c derūt i egyptū: ⁊ erat deꝰ cuꝫ eo: et eri-
Gen.14.b puit eū ex oibꝰ tribulatiōibꝰ eiꝰ ⁊ dedit
ei grāꝫ ⁊ sapiāꝫ in ꝯspectu pharaonis
regꝭ egyptiorum: ⁊ ꝯstituit eū p̄positū su
per egyptū ⁊ sup̄ oēꝫ domū suā. Venit
āt fames i vniūsā egyptuꝫ ⁊ chanaan
⁊ tribulatio magna: ⁊ nō īueniebant
Gen.42.a cibos p̄res nr̄i. ‖Cū audisset āt iacob
eē frumentū i egypto misit p̄res nr̄os
Gen.45.f primū ‖⁊ in scd̄o cognitꝰ ē ioseph a fra
tribus suis: ⁊ manifestatū ē pharaoni
genꝰ eiꝰ. Mittens āt ioseph accersiuit
iacob p̄rem suū ⁊ oēm cognatiōeꝫ suā
Gen.49.d in aiabꝰ septuagintaq̄nq̄ ‖Et descen-
dit iacob i egyptū ⁊ defunctꝰ ē ipse et
patres nr̄i. Et trāslati sunt in sichem
⁊ positi sūt i sepulchro q̄d emit abraā
p̄cio argenti a filijs emor filij sichem.
C Cū aūt appropinq̄ret tp̄s p̄missionis
Exo.1.a quā p̄fessus erat deꝰ abrae ‖creuit po-
pulꝰ ⁊ multiplicatꝰ ē in egypto q̄adus-
q̄ surrexit aliꝰ rex in egypto q̄ nō scie
bat ioseph. Hic circūueniēs genꝰ nr̄m
afflixit p̄res nr̄os: vt exponerēt infan
Exo.2.a tes suos ne viuificarent̄ ‖Eodem tp̄e
natꝰ ē moyses: ⁊ fuit gratus deo q̄ nu
tritꝰ ē tribꝰ mensibꝰ i domo p̄ris sui.
Exposito aūt illo sustulit eū filia pha-
raonis: ⁊ nutriuit eum sibi in filiū. Et
eruditꝰ est moyses oi sapīa egyptiorum:
⁊ erat potens i verbis et i opibꝰ suis.
Cū aūt impleret̄ ei q̄draginta annorū
tp̄s: ascendit in cor eiꝰ vt visitaret fra
tres suos filios isrl̄ ‖Et cū vidisset quē Ibidē.2.b
dam iniuriā patiētē vindicauit illuꝫ:
⁊ fecit vltionē ei q̄ iniuriā sustinebat
p̄cusso egyptio. Existimabat aūt itelli
gere fratres: q̄m deus p̄ manū ip̄iꝰ da-
ret salutē illis. At illi nō itellexerunt.
Sequēti vero die apparuit illis litigā
tibꝰ ⁊ reconciliabat eos i pace dicens:
Viri frēs estis. Vt q̄d nocetꝭ alterutrum D
Qui aūt iniuriā faciebat p̄ximo: repu
lit eū dicens ‖Quis te ꝯstituit p̄ncipē Exo.2.c
⁊ iudicē sup̄ nos? Nūquid interficere Lu.12.d
me tu vis: quēadmodū interfecisti he
ri egyptiū? Fugit āt moyses in verbo
isto: ⁊ factus est aduena i terra madiā:
vbi generauit filios duos. Et expletis
ānis q̄draginta: apparuit illi i deserto
montis sina angelus in igne flāme ru
bi. Moyses aūt videns ammiratꝰ ē vi
sum. Et accedente illo vt cōsideraret:
facta est ad eū vox dn̄i dicens: Ego sū
deus patrū tuorum: deus abraam: deus
isaac: ⁊ deꝰ iacob. Tremefactꝰ āt moy
ses: non audebat ꝯsiderare. Dixit aūt
illi deus: ‖Solue calciamentū pedum Exo.3.d
tuorum: locus eīn i quo stas terra sācta Jos.5.d
ē. Videns vidi afflictionē p̄pl̄i mei q̄
est in egypto: ⁊ gemitū eorum audiui: et
descēdi liberare eos. Et nūc veni mit
tam te in egyptū. Hunc moysen quem E
negauerunt dicentes: quis te ꝯstituit
principem ⁊ iudicem: hunc deus prin-
cipem ⁊ redēptorē misit cū manu an-
geli q̄ apparuit illi i rubo. Hic eduxit
illos faciēs p̄digia ⁊ signa i terra egy
pti ⁊ in rubro mari: ⁊ in deserto annis
q̄draginta. Hic ēst moyses qui dixit fi
lijs isrl̄. ‖Prophetā suscitabit vob̄ deꝰ Deu.18.c
de fratribꝰ vr̄is tanq̄ meip̄m audietꝭ. S.3.d
Hic est q̄ fuit i eccl̄ia in solitudine cū
angelo q̄ loquebat̄ ei in mōte sina et
cum patribꝰ vr̄is q̄ accepit verba vite
dare vobis. Cui noluerūt obedire pa-
tres vr̄i: sed repulerūt ⁊ auersi sūt cor-
dibꝰ suis in egyptū: dicētes ad aarō.
‖Fac nobis deos q̄ p̄cedant nos Moy Exo 32.a
si eīn huic q̄ eduxit nos d̄ terra egypti
nescimꝰ quid factū sit ei. Et vitulū fe-
cerūt in diebꝰ illis: ⁊ obtulerūt hostiā

simulacro: ⁊ letabaꝛ in opib⁹ manuū
suaꝝ. Cōuertit aūt de⁹: ⁊ tradidit eos
ſuire militie celi: ſicut ſcriptū ē in li-
Amos .5.g bro ꝓphetaꝝ‖Nūqd victimas aut ho
ſtias obtuliſtꝭ mihi annis q̄draginta
F in deſerto domus iſrl'? Et ſuſcepiſtꝭ ta
bernaculū moloch ⁊ ſidus dei vr̄i rē-
pham: figuras q̄s feciſtꝭ adorare eas: ⁊
Exo .25.d trāſferā vos trās babylonē‖Taberna
Heb.8.b culū teſtimonij fuit cū patrib⁹ vr̄is in
deſerto ſicut diſpoſuit illis de⁹ loquēs
ad moyſen: vt faceret illud ſm formaꝫ
quā viderat. Qđ ⁊ induxerūt ſuſcipiē-
tēs pr̄es vr̄i cū ieſu in poſſeſſionē gen
tiū: q̄s expulit deus a facie patꝝ vr̄oꝝ
vſq; in dieb⁹ dauid. Qui inuenit grāꝫ
aň deū: ⁊ petijt vt iueniret tabernacu-
lū deo iacob. Salomon āt edificauit
illi domū Sꝫ nō excelſus i manufactꝭ
Esa.66.a habitat: ſicut ꝑ ꝓpħam dicit‖Celū mi
bi ſedes ē: terra āt ſcabellū pedū meo-
rum. Quā domū edificabitis mihi di
cit dn̄s: aut q̄s loc⁹ reqetiōis mee eſt?
Deu. 9.c Nonne man⁹ mea fecit hec oīa? Dura
ceruice ⁊ incircūciſi cordib⁹ ⁊ aurib⁹:
vos ſꝑ ſpūiſctō reſtitiſtꝭ: ſicut pr̄es vr̄i
ita ⁊ vos. Quē ꝓpħaꝝ nō ſūt ꝑſecuti
G pr̄es vr̄i? Et occiderūt eos q̄ ꝑnuncia
bāt đ aduētu iuſti: cui⁹ vos nūc ꝓdito
res ⁊ homicide fuiſtꝭ: q̄ accepiſtꝭ legē
in diſpoſitiōe angeloꝝ ⁊ nō cuſtodiſtꝭ
S 6.d ‖Audientes āt hec diſſecabāꝛ cordib⁹
ſuis: ⁊ ſtridebāt dentib⁹ in eum. Cū āt
eēt plen⁹ ſpūſācto: intēdens in celū vi
dit glīam dei: ⁊ ieſū ſtātē a dextrꝭ vir-
tutꝭ dei. Et ait: Ecce video celos aper
tos ⁊ filiū hoīs ſtātem a dextrꝭ virtu-
tis dei. Exclamātes āt voce magna cō
tinuerūt aures ſuas: ⁊ impetū fecerūt
3.Re. 21.d vnanimiter in eū‖Ee eijcientes eū ex
J.22 ciuitatē lapidabāt‖⁊ teſtes depoſuerūt
veſtimēta ſua ſec⁹ pedes adoleſcētꝭ: q̄
vocabaꝛ ſaul⁹ Et lapidabāt ſtephanū
inuocātem ⁊ dicentē: Dn̄e ieſu ſuſcipe
ſpm̄ meū. Poſitꝭ āt genub⁹: clamauit
voce magna dicēs: Dn̄e: ne ſtatuas illꝭ
hoc peccatum. Et cum hoc dixiſſet ob
dormiuit in dn̄o. VIII
A f Aul⁹ āt erat ꝯſentiēs neci ei⁹.
Facta ē aūt in illa die ꝑſecutio
magna in ecclīa q̄ erat hieroſolymis:
⁊ oēs diſperſi ſunt ꝑ regiōes iudee ⁊
ſamarie: ꝑter aplōs. Curauerunt āt ſte
phanū viri timorati: ⁊ fecerūt plāctuꝫ
magnū ſuꝑ eū‖Saul⁹ aūt deuaſtabat J.9.a
ecclīam ꝑ domos intrās ⁊ trahens vi
ros ac mulieres: tradebat i cuſtodiaꝫ.
Igiꝛ q̄ diſperſi erāt ꝑtrāſibāt euange
lizātes verbū dei. Philipp⁹ āt deſcen-
dens i ciuitatē ſamarie ꝑdicabat illis
chriſtū. Intendebāt aūt turbe his q̄ a
philippo dicebāꝛ vnanimiter audien-
tes ⁊ vidētes ſigna q̄ faciebat. Multi B
em̄ eoꝝ q̄ habebāt ſpūs imundos: cla
mātes voce magna exibāt. Multi aūt
paralytici ⁊ claudi curati ſunt. Factū
ē ꝰ gaudiū magnū i illa ciuitate. Uir
aūt q̄dā noīe ſimon q̄ ante fuerat i ci-
uitate magus ſeducens gētē ſamarie
dicēs ſe eſſe aliquē magnū: cui auſcul
tabant oēs a minimo vſq; ad maxi
mū dicētes: hic ē virt⁹ dei que vocaꝛ
magna. Attendebāt āt eum: ꝓpter qđ
mlīto tꝑe magicꝭ ſuis dementaſſet eos
Cū vero credidiſſent philippo euāgeli-
zāti de regno dei: in nōie ieſu chriſti
baptizabanꝛ viri ac mulieres. Tunc C
ſimō ⁊ ipē credidit: ⁊ cū baptizat⁹ eſſet
adherebat philippo. Uidēs etiā ſigna
⁊ virtutes maximas fieri: ſtupēs āmi-
rabaꝛ. Cū aūt audiſſent aplī q̄ erant i
hieroſolymis qꝛ recepiſſet ſamaria ver
bum dei: miſerūt ad eos petꝝ ⁊ iohēm
Qui cum veniſſent orauerunt ꝓ ipſis:
⁊ acciperent ſpm̄ ſctm̄. Nōdum em̄ in
quēq; illoꝝ ſuꝑuenerat: ſed baptizati
tm̄ erāt in noīe dn̄i ieſu. Tūc impone
bant man⁹ ſuꝑ illos ⁊ accipiebāt ſpm̄
ſctm̄. Cū vidiſſet aūt ſimon qꝛ ꝑ impo
ſitione man⁹ aploꝝ dareꝛ ſpūſſāctus: D
obtulit eis pecuniā dicens: Date ⁊ mi
hi hāc ptātēꝫ: vt cuicūq; ipoſuero ma
nus accipiat ſpm̄ ſanctū. Petr⁹ āt di-
xit ad eum. Pecunia tua tecū ſit in ꝑ-
ditionē: qm̄ donū dei exiſtimaſti pecu
nia poſſideri. Nō ē em̄ tibi pars neq;
ſors in ſmone iſto. Cor em̄ tuū nō ē re
ctū corā deo. Pniam itaq; age ab hac
neqcia tua: ⁊ roga deum ſi forte remit
tatur tibi hec cogitatio cordis tui. In
felle em̄ amaritudinis et obligatione
iniq̄tatꝭ video te eſſe. Rn̄dens āt ſimō E
dixit. Precamini vos ꝓ me ad dn̄m vt
nihil veniat ſuꝑ me hoꝝ q̄ dixiſtꝭ. Et
illi q̄dem teſtificati ⁊ locuti verbū dei
redibāt hieroſolymā: ⁊ multꝭ regioni
bus ſamaritanoꝝ euāgelizabant. An
gel⁹ āt dn̄i locut⁹ ē ad philippū dicēs:

Surge ⁊ vade ꝯ meridianũ ad viã q̄
descendit ab hierl'm in gazam: hec est
deserta. Et surgens abijt. Et ecce vir
ethiops eunuch⁹ potẽs cãdacꝭ regine
ethiopũ q̄ erat suꝑ oẽs gazas ei⁹ vene-
rat adorare i hierl'm ⁊ reũtebat̃ sedẽs
supra currũ suũ: legensq̃ esaiã ꝓpheã.
Dixit aũt spũs philippo: Accede ⁊ ad-
iunge te ad currum istũ. Accurrẽs ãt
philippus: audiuit eum legentẽ esaiã
ꝓphetam ⁊ dixit: Putas ne itelligꝭ q̄ le-
F gis? Qui ait: Et quõ possum: si nõ ali-
q̄s oñderit mihi? Rogauitq̃ philippũ
vt ascenderet: ⁊ sederet secum. Loc⁹ ãt
Esa. 53. c scripture quã legebat erat hic‖Tanq̃
ouis ad occisionẽ duct⁹ est: ⁊ sicut ag-
nus corã tondente se sine voce: sic nõ
aperuit os suũ. In humilitate iudiciũ
eius sublatũ est. Generationẽ ei⁹ quis
enarrabit? Qm̃ tolletur de terra vita
eius. Respõdens autẽ eunuch⁹ dixit
philippo. Obsecro te d̃ q̄ ꝓpheta dicit
hoc? De se an de alio aliquo. Apiens
autẽ philippus os suum: ⁊ incipiens a
scriptura ista: euãgelizauit illi iesum.
G Et dũ irent ꝑ viã: venerunt ad quãdã
J. 10. g aquã. Et ait eunuchus: Ecce aq̄‖Quis
ꝓhibet me baptizari? Dixit autẽ phi-
lippus: Si credis ex toto corde licet.
Et respondens ait: Credo filium dei eẽ
iesum christũ. Et iussit stare currũ. Et
descenderunt vterq̃ in aquam philip
pus ⁊ eunuchus: ⁊ baptizauit eũ. Cum
autẽ ascendisset de aqua spirit⁹ dñi ra
puit philippũ: ⁊ amplius nõ vidit eũ
eunuchus. Ibat eñ ꝑ viam suã gau
dens. Philipp⁹ ãt inuent⁹ est in azoto:
et ꝑtrãsiens euangelizabat ciuitatib⁹
cunctis donec veniret cesareã IX

A ‖Saulus ãt adhuc spirãs mina-
J. 22. a rum ⁊ cedis i discipulos dñi ac
Gal. 1. c cessit ad ꝑncipem sacerdotum:
⁊ petijt ab eo ep̃las in damascũ ad sy-
S. 8. a nagogas‖vt si quos inuenisset huius
vie viros ac mulieres vinctos ꝑduce-
ret in hierl'm. Et cũ iter faceret: ꝯtigit
vt appropinquaret damasco. Et subi-
to circũfulsit eum lux de celo: ⁊ cadẽs
J. 22. b i terrã audiuit vocẽ dicentẽ sibi‖Sau
1. Co. 15. b le saule quid me ꝑsequeris? Qui dixit
Quis es dñe? Et ille: Ego sũ iesus quẽ
tu ꝑsequerꝭ. Durum ẽ tibi ꝯtra stimu
lum calcitrare. Et tremens ac stupens
dixit: Dñe quid me vis facere? Et dñs
ad eum. Surge ⁊ ingredere ciuitatem
⁊ ibi dicet̃ tibi q̇d te oporteat facere.
Uiri autẽ illi qui comitabant̃ cũ eo B
stabãt stupefacti: audiẽtes q̇dem vocẽ
neminẽ aũt vidẽtes. Surrexit ãt sau-
lus de terra: apertisq̃ oculis nihil vide
bat. Ad man⁹ aũt illũ trahẽtes: intro
duxerũt damascũ. Et erat ibi trib⁹ die
bus nõ videns: ⁊ nõ mãducauit neq̃
bibit. Erat ãt q̇dam discipulus dama
sci noie ananias. Et dixit ad illũ i visu
dñs: Anania. At ille ait: Ecce ego dñe
Et dñs ad eum: Surge ⁊ vade in vicũ
q̇ vocat̃ rectus: ⁊ quere in domo iude
saulũ noie tharsensem. Ecce eñ orat.
Et vidit virũ ananiã noie itroeuntẽ
⁊ imponentẽ sibi man⁹ vt visum reci-
piat. Rñdit aũt ananias. Dñe audiui C
a multis de viro h̃ quãta mala fecerit
sãctis tuis in hierl'm. Et hic habet po
testatem a principibus sacerdotũ: alli
gandi omñes qui inuocãt nomẽ tuuz.
Dixit autẽ ad eum domin⁹: Uade quo
niã vas electiõis ẽ mihi iste: vt portet
nomen meũ coram gentib⁹ ⁊ regibus
⁊ filijs isrl'. Ego eñ ostendã illi: quãta
oporteat eum ꝓ nomine meo pati. Et
abijt ananias ⁊ introiuit in domũ et
imponens ei man⁹ dixit: Saule frater
dñs misit me iesus: qui apparuit tibi i
via qua veniebas: vt videas ⁊ imple-
ris spũsancto. Et cõfestim ceciderunt
ab oculis eius tanq̃ squame: ⁊ visum
recepit. Et surgens baptizatus ẽ: ⁊ cũ
accepisset cibũ confortatus est. Fuit ãt D
cũ discipulis qui erãt damasci ꝑ dies
aliquot. Et cõtinuo ingressus in syna
gogas p̃dicabat iesum: quoniã hic ẽ
filius dei. Stupebãt autem omñes qui
eum audiebãt: ⁊ dicebãt: Nõne hic est
q̇ expugnabat in hierusalẽ eos qui in
uocabãt nomen istud? Et huc ad hoc
venit: vt vinctos illos duceret ad p̃nci
pes sacerdotũ. Saul⁹ aũt multomagꝭ
ꝯualescebat ⁊ ꝯfundebat iudeos q̇ ha
bitabãt damasci: affirmãs qm̃ hic est
christ⁹. Cum autẽ implerent̃ dies multi
ꝯciliũ fecerũt in vnũ iudei vt eũ iterfi-
cerẽt. Note ãt facte sunt saulo insidie
eoꝝ. Custodiebãt autẽ ⁊ portas die ac E
nocte vt eum interficerẽt‖Accipiẽtes 2. Cor. 11. g
ãt eũ discipuli ei⁹ nocte ꝑ murũ dimi-
serũt eũ: sũmittẽtes in sporta. Cũ ãt ve
nisset i hierusalẽ temptabat se iungere

discipulis: ⁊ oēs timebāt eū: nō credē-
tes ꝙ eēt discipul⁹. Barnabas aūt ap-
prehensum illū duxit ad aplos: ⁊ narra-
uit illis quō in via vidisset dn̄m: et qꝛ
locutus est ei: ⁊ quō in damasco fidu-
cialiter egerit in noīe iesu. Et erat cū
illis intrās ⁊ exiens in hierusalē fidu
cialiter agens in noīe dn̄i. Loquebaꝶ
q̄ꝫ gentib⁹ et disputabat cū grecis: illi
aūt querebant occidere eū. Qđ cū cog
nouissēt fratres: deduxerūt eū cesareā
⁊ dimiserunt tharsum. Ecclīa q̄dem ꝑ
totam iudeā ⁊ galileā ⁊ samariā habe
bat pacem ⁊ edificabaꝶ ambulans i ti
more dn̄i: ⁊ ꝯsolatione sācti spūs reple-
F batur. Factū est aūt vt petr⁹ dū trāsi-
ret vniuersos deueniret ad sanctos q̄
habitabant lydde. Inuenit aūt ibi ho
minē quendā noīe enean: ab ānis octo
iacentē in grabato: q̄ erat paralytic⁹.
Et ait illi petr⁹: Enea: sanet te dn̄s ie-
Ja.5.a sus christ⁹||Surge et sterne tibi. Et cō
tinuo surrexit. Et viderūt eum oēs
qui habitabāt lydde ⁊ sarone: qui cō-
uersi sunt ad dn̄m. In ioppe autē fuit
q̄dam discipula noīe thabita: q̄ in-
terptata dicitur dorcas. Hec erat plena
opibus bonis ⁊ elemosynis quas faci
ebat. Factū est aūt in dieb⁹ illis: vt in-
firmata moreret. Quā cū lauissent: po
suerūt eam in cenaculo. Cum aūt ꝓpe
eēt lydda ab ioppe: discipuli audiētes
G qꝛ petrus esset in ea: miserunt duos vi
ros ad eū: rogantes: ne pigritet veni-
re vsqꝫ ad nos. Exurgens aūt petrus:
venit cū illis. Et cū aduenisset: duxerūt
illum in cenaculū: ⁊ circūsteterūt illū
oēs vidue flentes ⁊ ostēdentes ei tu
nicas ⁊ vestes quas faciebat illis dor-
cas. Eiectis aūt omnib⁹ foras: petrus
ponēs genua orauit: ⁊ ꝯuersus ad cor
pus dixit: Thabita surge. At illa ape-
ruit oculos: ⁊ viso petro resedit. Dans
aūt illi manū erexit eam. Et cū vocas-
set scōs ⁊ viduas: assignauit eā viuā.
Notū aūt factū ē ꝑ vniuersā ioppen: ⁊
crediderūt multi in dn̄o. Factū ē autē
vt dies multos morareꝶ in ioppe apd
symonē quendā coriarium. X

A Vir aūt q̄dam erat in cesarea no
mine cornelius cēturio cohor-
tis q̄ dicitur italica: religiosus ⁊
timens deū cū oī domo sua: faciens
elemosynas multas plebi ⁊ deprcās de-
um semp. Is vidit i visu manifeste q̄si
hora diei nona angelū dei introeuntē
ad se ⁊ dicētē sibi. Corneli. At ille intu-
ens eū: timore corrept⁹ dixit. Quis es
dn̄e? Dixit aūt illi:||Orones tue ⁊ ele- Tob.12.c
mosyne tue ascēderūt i memoriā in cō
spectu dei||Et nūc mitte viros in iop- J.11.a
pen: ⁊ accersi simonē quendā q̄ cogno-
minaꝶ petr⁹. Hic hospitaꝶ apd simo-
nē quendā coriariū: cui⁹ est dom⁹ iuxta
mare. Hic dicet tibi: q̄d te oporteat fa
cere. Et cū discessisset angelus qui loq̄ B
batur illi: vocauit duos domesticos su
os: ⁊ militē metuētē dn̄m ex his q̄ illi
parebāt. Quib⁹ cū narrasset oia: misit
illos i ioppen. Postera aūt die iter illi
facientib⁹ ⁊ appropinquātib⁹ ciuitati:
ascēdit petrus in superiora vt oraret cir
ca horā sextā. Et cū esuriret voluit gu-
stare. Parātib⁹ aūt illis: cecidit sup eū
mentis excessus. Et vidit celū apertū: ⁊
descendens vas quoddā velut linteū
magnum q̄ttuor initijs submitti de ce-
lo in terrā: in quo erant oīa quadrupe
dia ⁊ serpētia terre ⁊ volatilia celi. Et
facta ē vox ad eum. Surge petre: occi
de ⁊ māduca. Ait āt petrus: Absit do-
mine: qꝛ nunq̄ māducaui oē cōmu-
ne ⁊ imūdū. Et vox iterum secūdo ad C
eum. Qđ deus purificauit: tu cōmune
ne dixeris. Hoc factū ē ꝑ ter. Et statim
receptū est vas in celū. Et dum intra se
hesitaret petrus q̄d naꝫ esset visio quā
vidisset: ecce viri qui missi erant a cor-
nelio inq̄rentes domū simōis: astiterūt
ad ianuā. Et cū vocassent: iterrogabāt
si simon q̄ cognominaꝶ petr⁹ illic ha-
beret hospitiū. Petro aūt cogitante d
visione: dixit spūs ei: Ecce viri tres q̄-
runt te. Surge itaqꝫ ⁊ descēde: ⁊ vade
cū eis nihil dubitās: qꝛ ego misi illos
Descendēs aūt petrus ad viros dixit.
Ecce ego sū quē q̄ritis. Que causa est
ꝓpter quā venistis? Qui dixerūt. Corne
li⁹ centurio vir iust⁹ ⁊ timēs deū ⁊ te- D
stimoniū hn̄s ab vniūsa gēte iudeoꝝ Lu.2.b
||rn spōsū accepit ab angelo sācto accer
sire te i domū suā: ⁊ audire verba abs
te. Introducēs ḡ eos recepit hospitio.
Sequēti āt die surgēs: ꝑfect⁹ ē cū illi
⁊ q̄dē ex frib⁹ ab ioppe comitati sūt eū
Altera āt die introiuit cesareā. Corneli
us vero expectabat illos: conuocatis
cognatis suis et necessarijs amicis. Et

factū ē cū introisset petrꝰ obuiā venit
ei corneliꝰ:⁊ ꝓcidens ad pedes eiꝰ ad-
orauit eū. Petrus vero eleuauit eū: di
cēs: Surge:⁊ egoipe hō sū. Et loquēs
cū illo intrauit:⁊ iuenit multos q̇ ꝯue
nerāt:dixitq́ʒ ad illos. Uos scitis quō
abomiātū sit viro iudeo cōiūgi aut ac
E cedere ad alienigenā. Sʒ mihi ostēdit
deus neminē cōmunē aut imūdū dice
re hoiem: ꝓpter qđ sine dubitatiōe ve-
ni accersitꝰ. Interrogo ꝗ: quā ob cām
accersistis me. Et corneliꝰ ait. A nudi
us quarta die vsq́ʒ ad hāc horā orans
erā hora nona i domo mea: ⁊ ecce vir
stetit ante me in veste cādida:⁊ ait. Cor
neli exaudita est oratio tua:⁊ elemosy
ne tue cōmemorate sunt i cōspectu dei
Mitte ꝗ i ioppen ⁊ accersi simonē qui
cognomiaꝛ petrꝰ:hic hospitaꝛ i domo
simonis coriarij iuxta mare. Cōfestim
ꝗ misi ad te: ⁊ tu bn̄ fecisti veniendo.
Nūc ꝗ oēs nos in cōspectu tuo adsu-
mꝰ: audire oia q̄cūq́ʒ tibi ꝑcepta sunt
a dn̄o. Aperiens aūt petrꝰ os suū dixit
Ro.2.b ‖In veritate cōperi:qꝛ nō ē ꝑsonarū ac
Eph.6.b ceptor deꝰ:sed in oi gente q̇ timet eum
Colo.3.d et opaꝛ iusticiā:acceptꝰ est illi. Uerbū
F misit deꝰ filijs isrł annūciās pacē ꝑ ie
sum christū:hic est oiū dn̄s. Uos scitis
qđ factū ē verbū ꝑ vniuersam iudeā:
incipiēs ei a galilea post baptismū qđ
ꝑdicauit iohānes iesū a nazareth quō
vnxit eū deꝰ spūsācto ⁊ virtute q̇ ptrā
sijt bn̄faciēdo ⁊ sanādo oēs oppssos a
ȝ.1.a diabolo: qm̄ deꝰ erat cū illo.‖ Et nos
testes sumꝰ oim q̄ fecit in regione iu-
deoꝝ ⁊ hierłm: quē occiderūt suspēdē-
ȝ.2.e tes in ligno‖Hūc deꝰ suscitauit tertia
die ⁊ dedit eū manifestū fieri nō oi po
pulo:sed testibꝰ ꝓordinatis a deo nob
q̇ māducauimꝰ⁊ bibimꝰ cū illo postq́ʒ
resurrexit a mortuis. Et ꝑcepit nobis
ꝑdicare ꝑplo ⁊ testificari:qꝛ ipse est qui
ꝯstitutꝰ ē a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortuo
G rū. Huic oēs ꝓphe testioniū ꝑhibēt re
missionē pctōꝝ accipere ꝑ nomē eius:
oēs q̇ credūt in eū. Adhuc loquēte pe
tro verba hec cecidit spūsctūs sup oēs
q̇ audiebāt vbū. Et obstupuerūt ex cir
cūcisiōe fideles q̇ venerāt cū petro:qꝛ
⁊ in natiōes gratia spūsancti effusa est
Audiebāt eñ illos loquētes linguis:
⁊ magnificātes deū. Tūc rn̄dit petrus
ȝ.8.g ‖Nūqđ aquā q̇s ꝓhibere pōt vt nō ba
ptizenꝛ hi q̇ spūsctm̄ acceperūt sicut
⁊ nos? Et iussit eos baptizari in noie
dn̄i iesu christi. Tunc rogauerūt eū: vt
maneret apud eos aliquot diebꝰ. XI
Udierūt aūt apostoli ⁊ fratres A
a q̇ erāt in iudea:qm̄ ⁊ gētes re-
cepeꝛt vbū dei. Cū āt ascendis-
set petrꝰ hierosolymā disceptabāt adū
sus illū q̇ erāt ex circūcisione dicētes.
Quare introisti ad viros ꝑputiū habē
tes:⁊ māducasti cū illis? Incipiēs aūt
petrus exponebat illis ordinē dicens.
‖Ego erā in ciuitate ioppe orans:⁊ vi- ȝ.10.a
di i excessu mentis mee visionē:descē-
dens vas quoddā velut lintheum ma-
gnū quattuor initijs sūmitti de celo et
venit vsq́ʒ ad me. In qđ intuens cōsi-
derabā:⁊ vidi quadrupedia terre ⁊ be-
stias ⁊ reptilia ⁊ volatilia celi Audiui
aūt ⁊ vocē dicentē mihi. Surge petre: B
occide ⁊ māduca. Dixi aūt. Nequaq́ʒ
dn̄e qꝛ cōe aut imūdū nūq́ʒ introiuit i
os meum. Rn̄dit aūt vox scđo de celo.
Que deus mūdauit:tu ne cōe dixeris.
Hoc aūt factū est ꝑ ter: ⁊ recepta sunt
oia rursum in celum. Et ecce viri tres
ꝯfestim astiterūt in domo in q̄ erā mis
si a cesarea ad me. Dixit aūt spūs mihi
vt irē cū illis nihil hesitās. Uenerunt
aūt mecū ⁊ sex fratres isti ⁊ ingressi su-
mus in domū viri. Narrauit aūt nob
quō vidisset angelū in domo sua stārē:
⁊ dicētē sibi. Mitte in ioppen: ⁊ accer
si simonē qui cognomiaꝛ petrus: q̇ lo
queꝛ tibi verba i q̇bus saluꝰ eris tu et
vniuersa domꝰ tua. Cū aūt cepissem lo
qui:cecidit spūsanctus sup eos: sicut
⁊ in nos in initio. Recordatꝰ sum aūt
verbi dn̄i:sicut dicebat.‖ Johannes q̇ Joh.1.b
dē baptizauit aqua: vos aūt baptizabi ȝ.1.a.ȝ.19.a
mini spūsancto. Si ꝗ eandē gratiā de C
dit illis deus sicut ⁊ nobis q̇ credidi-
mus in dn̄m iesum christū: ego q̇s erā
q̇ possem ꝓhibere deū? His auditis ta
cuerūt:⁊ glorificauerūt deū: dicentes.
Ergo ⁊ gentibus penitentiā dedit deꝰ
ad vitā. Et illi quidē q̇ dispsi fuerāt a
tribulatiōe q̄ facta fuerat sub stepha-
no: ꝑambulauerūt vsq́ʒ phenicē ⁊ cy-
prū:⁊ antiochiā: nemini loquētes ver-
bū nisi solis iudeis. Erāt aūt quidem
ex eis viri cyprij ⁊ cyrenei: q̇ cū introis-
sent antiochiā loquebanꝛ ⁊ ad grecos
annūciantes dn̄m iesū. Et erat manus

dñi erat cū eis:multusq₃ numer⁹ credentiū
cōuersus est ad dñm. Peruenit aūt ser
mo ad aures ecclie que erat hierosoly
mis sup istis:⁊ miserūt barnabā vsq₃
D ad antiochiā. Qui cū puenisset ⁊ vidis
set gratiā dei:gauisus ē ⁊ hortabatur
oēs i pposito cordis pmanere in dño
q₂ erat vir bon⁹ ⁊ plenus spūsācto ⁊ fi
de:⁊ apposita ē multa turba dño. Pro
fectus aūt tharsum vt q̄reret saulum:
quē cū inuenisset pduxit antiochiam.
Et annū totū cōuersati sūt ibi i ecclia:
⁊ docuerūt turbā multā:ita vt cogno-
J.21.b minarent primum antiochie discipuli
christiani. || In his aūt dieb⁹ supuene-
rūt ab hierosolymis pphe ātiochiā: ⁊
surgēs vn⁹ ex eis noīe agab⁹ significa
bat p spm̄:famē magnā futurā in vni
uerso orbe terrarū: q̄ facta ē sub clau-
dio. Discipuli aūt put quisq₃ habebat
pposuerūt in ministeriū mittere habi
tantib⁹ in iudea fratrib⁹ qđ ⁊ fecerūt
mittentes ad seniores p man⁹ barna-
B Odē aūt tpe (be et sauli. XII
e misit herodes rex man⁹: vt affli
geret quosdā de ecclia. Occidit
aūt iacobū fratrē iohānis gladio: vi-
dēs aūt q₂ placeret iudeis apposuit ap
phēdere ⁊ petrū. Erāt aūt dies azymo
rū. Quē cū apphēdisset misit in carce
rē:tradēsq₃ q̄ttuor quaternionib⁹ mi-
litū ad custodiendū eū:volens post pa
scha pducere eū populo. Et petrus q̄dē
seruabat in carcere: oratio aūt fiebat
sine intermissiōe ab ecclesia ad deū p
eo. Cū aūt pducturus eū esset herodes
in ipa nocte erat petr⁹ dormiēs inter
J.5.d.J.16.e duos milites vinct⁹ cathenis duabus
|| ⁊ custodes aū hostiū custodiebāt car-
cerē. Et ecce angel⁹ dñi astitit: ⁊ lumē
B refulsit in habitaculo: pcussoq₃ latere
petri excitauit eū dicēs. Surge veloci-
ter. Et ceciderūt cathene de manibus
ei⁹. Dixit aūt angel⁹ ad eū. Precinge-
re:⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit sic
Et dixit illi. Circūda tibi vestimētū tu
um:⁊ seq̄re me. Et exiens sequebat eū:
⁊ nesciebat q₂ verū est q₂ fiebat p ange
lū. Estimabat aūt se visū videre. Trā-
seuntes aūt primā ⁊ secūdā custodiā ve
nerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuita
tē q̄ vltro apta est eis. Et exeuntes p-
cesserūt vicū vnum:⁊ cōtinuo discessit
angelus ab eo. Et petr⁹ ad se reuersus
dixit. Nūc scio vere q₂ misit dñs ange-
lū suū:⁊ eripuit me de manu herodis
⁊ de oī expectatione plebis iudeoꝝ. Cō
siderāsq₃ venit ad domū marie matris
iohānis q̄ cognominat⁹ ē marc⁹: vbi
erāt multi cōgregati ⁊ orātes. Pulsan C
te aūt eo ad ostiū ianue: pcessit puella
ad vidēdū noīe rhode Et vt cognouit
vocē petri p̄ gaudio nō aperuit ianuā
sed intro currēs nunciauit stare petrū
aū ianuā. At illi dixerūt ad eā. || Insa- J.26.f
nis. Illa aūt affirmabat sic se habere.
Illi aūt dicebāt. Angelus ei⁹ ē. Petr⁹
aūt pseuerabat pulsans. Cū āt aperuis
sent ostiū: viderūt eū ⁊ obstupuerunt
Annuēs aūt eis manu vt tacerēt: nar
rauit quō dñs eduxisset eū de carcere
Dixitq₃. Nūciate iacob ⁊ fratrib⁹ hec
Et egressus abijt i aliū locū. Facta aūt
die erat nō parua turbatio inter mili-
tes q̄d nā factū esset đ petro. Herodes
aūt cū requisisset eū ⁊ nō iuenisset inq̄
sitione facta de custodib⁹ iussit eos du
ci:descendēsq₃ a iudea i cesareā ibi cō-
morat⁹ est. Erat aūt irat⁹ tyrijs ⁊ sido D
nijs. At illi vnanimes venerūt ad eū
⁊ psuaso blasto q̄ erat sup cubiculū re
gis postulabāt pacē:eo q₂ alerent regi-
ones eoꝝ ab illo. Statuto aūt die he-
rodes vestit⁹ veste regia sedit p tribu-
nali:⁊ cōtionabat ad eos. Popul⁹ aūt
acclamabat dei voces ⁊ nō hoīs. Cōfe-
stim aūt pcussit eū angel⁹ dñi eo q₂ nō
dedisset honorē deo:⁊ cōsūpt⁹ a vermi
bus expirauit. Verbum aūt dñi cresce
bat ⁊ multiplicabat. Barnabas aūt et
saulus reuersi sūt ab hierosolymis ex-
pleto ministerio:assūpto iohanne q̄ co
gnominat⁹ est marcus. XIII
e Rant aūt in ecclia q̄ erat antio B
chie pphete ⁊ doctores:in q̄b⁹
barnabas ⁊ simon q̄ vocabat niger:et
lucius cyrenēsis ⁊ manahen q̄ erat he
rodis tetrarche collactaneus ⁊ saulus.
Ministrantib⁹ aūt illis dño ⁊ ieiunan
tib⁹:dixit illis spūsctūs. Segregate mi-
hi saulū ⁊ barnabā in opus ad qđ assū
psi eos. Tunc ieiunātes ⁊ orātes impo
nentesq₃ eis man⁹ dimiserūt illos. Et
ipsi q̄dē missi a spūsctō abierūt seleuci
am:⁊ inde nauigauerūt cyprū. Et cum
venissent salaminā. pdicabāt verbum
dei i synagogis iudeoꝝ. Habebāt aūt
⁊ iohānē in ministerio. Et cū pambu-

lassent vniuersã insulã vsq; ad paphũ
inuenerunt quẽdã virũ magũ pseudo
ꝓphetã iudeũ cui nomẽ erat barieu: q̇
erat cũ ꝓcõsule sergio paulo viro pru-
B dente. Hic accersitis barnaba ⁊ paulo
desiderabat audire ṽbũ dei. Resistebat
aũt illis elymas magus: sic eñ interp̄
taꝛ nomẽ ei⁹: querẽs auertere ꝓcõsulẽ a
fide. Saulus aũt q̇ ⁊ paulus repletus
Ecci.1.d spũsãcto intuẽs i eũ dixit. O plene om
ni dolo ⁊ oi fallacia fili diaboli: inimi
ce ois iusticie: non desinis subuertere
vias dñi rectas. Et nũc ecce man⁹ dñi
sup te: ⁊ eris cecus nõ vidẽs solẽ vsq;
ad tp̄s. Et cõfestim cecidit in eũ cali-
go ⁊ tenebre: ⁊ circuiẽs q̄rebat q̇ ei ma
nũ daret. Tũc ꝓcõsul cũ vidisset factũ
credidit: ammirans sup doctrina dñi.
Et cũ a papho nauigasset paulus ⁊ q̇
cũ eo erãt: venerunt ꝑgen pamphylie
Johãnes aũt discedẽs ab eis: reuersus
est hierosolymã. Illi ṽo ꝑtrãseũtes ꝑ-
gen: venerũt antiochiã pisidie: ⁊ igres-
C si synagogã die sabbatoꝝ sedeꝛ. Post
lectionẽ aũt legis ⁊ ꝓphetarũ: miserũt
principes synagoge ad eos dicẽtes. Ui
ri fratres: si q̇s est i vobis sermo exhor
tationis ad plebẽ dicite. Surgẽs autẽ
paul⁹ ⁊ manu silẽtiũ indicẽs: ait: Uiri
israelite ⁊ q̇ timet deũ audite. De⁹ ple
bis isrł eligit p̄res nr̄os ⁊ plebẽ exalta
uit cũ essent incole i terra egypti: ⁊ in
Jos.13 b brachio excelso eduxit eos ex ea: ⁊ ꝑ q̄-
draginta annoꝝ tp̄s mores eoꝝ susti-
nuit in deserto. Et destruens gẽtes se-
ptẽ in terra chanaã sorte distribuit eis
Judi.1.a. terrã eoꝝ q̄si post q̄dringentos ⁊ q̇nq̄-
ginta annos: ⁊ post hec dedit iudices
1.R.g.a vsq; ad samuel ꝓphetã‖ Et exinde po-
idẽ.10.a stulauerũt regẽ: ⁊ dedit illis saul filiũ
cis virũ d̄ tribu beniamin: annis qua-
draginta. Et amoto illo suscitauit illꝛ
D dd̄ regẽ: cui testimoniũ ꝑhibẽs: dixit.
Reg.16.c ‖Inueni dd̄ filiũ iesse virũ ſm cor me
um: q̇ faciet oẽs volũtates meas. Hui⁹
de⁹ ex seminẽ ſm ꝓmissionẽ eduxit isrł
saluatorẽ iesũ: p̄dicãte iohãne añ faci-
em aduent⁹ ei⁹ baptismũ pnĩe oi ꝓplo
isrł. Cũ impleret aũt cursũ suũ: dicebat
Mar.1 a ‖Quẽ me arbitrami esse: nõ sũ ego: sed
Joh.1.d ecce venit post me: cui⁹ nõ sũ dign⁹ cal
ciamenta pedũ soluere. Uiri frẽs: filij
generis abraã ⁊ q̇ in vobis timẽt deũ
vobis verbũ salutis hui⁹ missũ ẽ. Qui

eñ habitabant hierłm ⁊ p̄ncipes eius J.15.d
hũc ignorãtes‖ ⁊ voces ꝓphetarũ que ꝑ
oẽ sabbatũ leguntꝛ: iudicãtes ipleue- Lu.23.b
rũt. ‖Et nullã cãm mortis inueniẽtes g.5.c
in eo: petierũt a pilato vt interficerent E
eũ. Cũq; cõsũmassent oia q̄ de eo scp̄ta
erãt: deponẽtes eũ de ligno posuerunt
eũ in monumẽto. Deus aũt suscitauit
eũ a mortuis tertia die: q̇ visus ẽ ꝑ di
es multos his q̇ simul ascẽderãt cum
eo de galilea in hierłm: q̄ vsq; nũc sũt
testes ei⁹ ad plebẽ. Et nos vobis annũ
ciamus ea q̄ ad p̄res nr̄os repromissio
facta ẽ: qm̄ hãc de⁹ adimpleuit filijs
vr̄is resuscitãs iesũ: sicut ⁊ in psalmo Ps.2.
scd̄o scriptũ est.‖ Fili⁹ meus es tu: ego Heb.1.b
hodie genui te. Qr aũt suscitauit eum
a mortuis: ampli⁹ iã nõ reuersurũ in
corruptionẽ ita dixit. Quia dabo voƀ
sacta dd̄ fidelia. Ideoq; ⁊ alias dicit. Ps.15
‖Nõ dabis scm̄ tuũ videre corruptio- g.2.d
nẽ. Dauid eñ i sua generatiõe cũ am-
ministrasset volũtati dei: dormiuit ⁊ ap
posit⁹ ẽ ad p̄res suos ⁊ vidit corrupti- F
onẽ. Quẽ ṽo de⁹ suscitauit a mortuis
nõ vidit corruptionẽ. Notũ igiꝛ sit vo
bis viri frẽs: qr ꝑ hunc vobis remissio
pctõꝝ annũciaꝛ ab oib⁹: q̇b⁹ nõ potui
stis i lege moysi iustificari. In hoc ois
q̇ credit iustificaꝛ. Uidete ḡ ne supue-
niat voƀ qd̄ dictũ ẽ i ꝓphetis‖ Uidete Abac.1.b
cõtẽptatores ⁊ ãmirami ⁊ dispdimi: qr
op⁹ operor ego i dieb⁹ vr̄is: op⁹ qd̄ nõ
creditis si q̇s enarrauerit voƀ. Exeun
tib⁹ ãt illis: rogabãt vt sequẽti sabba-
to loquerẽꝛ sibi ṽba hec. Cũq; dimissa
eẽt synagoga: secuti sũt multi iudeoꝝ
⁊ colẽtiũ deũ aduenaꝝ paulũ ⁊ barna
bã: q̇ loquẽtes suadebãt eis vt ꝑmane G
rẽt i grã dei. Sequẽti ṽo sabbato pe-
ne vniũsa ciuitas cõuenit audire ṽbũ
dei. Uidẽtes aũt turbas iudei: repleti
sũt zelo: ⁊ ꝯdicebãt his q̄ a paulo dice-
bãꝛ blasphemãtes. Tũc ꝯstãter paul⁹
⁊ barnabas dixerũt. Uobis oportebat
p̄mũ loq̇ ṽbũ dei: sꝫ qm̄ repellitꝭ illud
⁊ indignos vos iudicatis eṫne vite: ec-
ce cõuertimur ad gẽtes. Sic ei noƀ p̄ce- Esa.49.b
pit dñs‖ Posui te in lucẽ gẽtiũ: vt sis
in salutẽ vsq; ad extremũ t̃re. Audien
tes aũt gẽtes gauisi sũt: ⁊ glificabant
ṽbũ dñi: ⁊ crediderũt quotq̇t erãt p̄or
dinati ad vitã eṫnã. Deseminabaꝛ aũt
verbum dñi ꝑ vniuersam regionẽ. Ju-

dei aūt cōcitauerūt mulieres religiosas
⁊ honestas: ⁊ primos ciuitatis: ⁊ exci-
tauerūt ꝑsecutionē in paulū ⁊ barna-
Mat.10.c bā: ⁊ eiecerūt eos de finibus suis. ‖ At
Mar.6.d illi excusso puluere pedū in eos vene-
Lu.9.a rūt iconiū. Discipuli q̄z replebātur gau-
A Actū (dio ⁊ spūsancto. XIIII
f est aūt in iconio vt simul intro
irent synagogā iudeoꝝ ⁊ loque
rentur: ita vt crederet iudeoꝝ ⁊ grecorū
copiosa multitudo. Qui vero incredu-
li fuerūt iudei: suscitauerūt ⁊ ad iracū
diā cōcitauerūt aīas gētium aduersus
fratres. Multo igitur tpe demorati sunt
fiducialiter agētes in dn̄o: testimoniū
ꝑhibente verbo grē sue: dante signa et
I.6.c ꝓdigia fieri ꝑ manꝰ eoꝝ. ‖ Diuisa ē āt
multitudo ciuitatis: ⁊ q̄dā quidē erāt
cū iudeis: quidā vero cū apostolis. Cū
aūt factus esset impetus gentiliū ⁊ iu-
deoꝝ cū principibus suis vt cōtume-
liīs afficerent ⁊ lapidarēt eos: intelli-
gētes cōfugerūt ad ciuitates lycaonie
lystrā ⁊ derben ⁊ vniuersam in circui-
tu regionē: ⁊ ibi euangelizantes erant
Et cōmota est oīs multitudo in doctri
B na eoꝝ: paulus aūt ⁊ barnabas mora-
I.3.a.et.4.a bantur lystris. ‖ Et quidā vir lystris in-
firmus pedibꝰ sedebat claudus ex vte-
ro matris sue: q̄ nunq̄ ambulauerat.
Hic audiuit paulū loquētē. Qui intu
itus eū ⁊ vidēs qꝛ fidē haberet vt sal-
uꝰ fieret: dixit magna voce. Surge su
ꝑ pedes tuos rectus. Et exiliuit: ⁊ am
bulabat. Turbe aūt cū vidissent quod
fecerat paulus: leuauerūt vocē suā ly-
caonice dicētes. Dīj similes facti ho-
minibus descenderūt ad nos. Et voca
bāt barnabā iouē: paulū vero mercu-
riū: q̄m ip̄e erat dux verbi. Sacerdos
q̄z iouis qui erat ante ciuitatē: tauros
⁊ coronas ante ianuas afferēs cū po-
pulis: volebat sacrificare. Qđ vbi audi
C erūt apl̄i barnabas ⁊ paulus concissis
tunicis suis exilierūt ī turbas: clamā-
tes ⁊ dicentes. Uiri q̄d hec facitis? Et
nos mortales sumꝰ similes vobis ho-
mines: annūciantes vobis ab his va-
Ps.145. nis cōuerti ad deū viuū: ‖ q̄ fecit celū
Apo.14.b ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ oīa q̄ in eis sunt: qui i
I.17.f p̄teritis generationibꝰ dimisit oēs gē
tes ingredi vias suas. Et quidē nō si-
ne testimonio semetip̄m: reliquit bn̄fa
ciens: de celo dans pluuias ⁊ tp̄a fru-
ctifera: implēs cibo ⁊ leticia eo corda-
rū. Et hec dicentes vix sedauerūt tur-
bas ne sibi imolarēt. Superuenerūt aūt
quidā ab antiochia ⁊ iconio iudei: ⁊ ꝑ
suasis turbis lapidantes paulū traxe- 2.Co.11.e
rūt extra ciuitatē estimātes eū mortu-
um esse. Circūdantibꝰ aūt eū discipulis:
surgēs intrauit ciuitatē: ⁊ postera die
ꝓfectus est cū barnaba in derben. Cū- D
q̄z euangelizassent ciuitati illi: ⁊ docu
issent multos: reuersi sūt lystrā ⁊ iconi
am ⁊ antiochiā cōfirmātes aīas disci
puloꝝ exhortantesq̄z vt ꝑmanerent in
fide: ⁊ q̄m ꝑ multas tribulatiōes opor
tet nos intrare in regnū dei. Et cū cō-
stituissent illis ꝑ singulas ecclīas p̄sby
teros ⁊ orassent cū ieiunationibus: cō
mēdauerūt eos dn̄o i quē crediderūt.
Trāseūtesq̄z pisidiā venerūt i pamphy
liā: ⁊ loquētes verbū dn̄i i ꝑgen: descē
derūt in ataliā ⁊ inde nauigauerūt an
tiochiam: vnde erāt traditi grē dei in
opus qđ cōpleuerūt. Cū aūt venissent
⁊ ꝯgregassent ecclesiā: retulerūt quāta
fecisset deꝰ cū illis: ⁊ qꝛ aperuisset gen-
tibꝰ ostiū fidei. Morati sūt aūt tēpus
nō modicū cū discipulis. XV
e T quidā descendētes de iudea A
docebāt fratres ‖ qꝛ nisi circūci- Gal.5.a
damini s̄m morem moysi nō potestis
saluari. Facta ḡ seditione nō minima
paulo ⁊ barnabe aduersus illos: statu
erūt vt ascēderent paulus ⁊ barnabas
⁊ quidā alīj ex alīs ad apostolos: ⁊ p̄-
sbyteros in hierl'm: sup hac questione.
Illi ḡ deducti ab ecclīa ꝑtrāsibāt phe-
nicē ⁊ samariā narrātes cōuersationē
gentiū: ⁊ faciebāt gaudiū magnū oībꝰ
fratribꝰ. Cū aūt venissent hierosolymā
suscepti sūt ab ecclīa ⁊ ab apostolis et
senioribꝰ: annūciātes quāta deus fecis
set cū illis. Surrexerūt aūt quidā ð he B
resi phariseoꝝ q̄ crediderūt dicētes: qꝛ
oportet circūcidi eos: p̄cipere q̄z serua-
re legē moysi. Cōuenerūtq̄z apl̄i ⁊ seni
ores videre de verbo hoc. Cum aūt ma-
gna cōq̄sitio fieret: surgēs petrꝰ: dixit
ad eos. Uiri frēs vos scitis q̄m ab an-
tiquis diebꝰ deꝰ i nobis elegit ꝑ os me
um audire gētes verbū euāgelīj ⁊ cre-
dere. Et q̄ nouit corda deꝰ: testimoniū
ꝑhibuit dās illis sp̄m sctm̄ sicut ⁊ nob
⁊ nihil discreuit inter nos ⁊ illos fide
purificās corda eoꝝ. Nūc ḡ q̄d tēptatis C

deū:imponere iugū sup̄ ceruices disci-
puloꝝ:qđ neq̄ nos neq̄ p̄res nr̄i por-
tare potuim⁹?Sȝ p̄ grām dn̄i iesu chri
sti credim⁹ saluari quēadmodū ⁊ illi.
Tacuit aūt ois multitudo ⁊ audiebāt
barnabā ⁊ paulū narrātes quāta deus
fecisset signa ⁊ ꝓdigia i gentib⁹ p̄ eos
Et postq̄ tacuerūt:rn̄dit iacob⁹ dicēs
Viri frēs audite me. Simō narrauit
quēadmodū primū de⁹ visitauit sume
re ex gētib⁹ pp̄lm noi suo:vt huic ɔcor
Amos.9.c dāt v̄ba ꝓphar̄ sic sc̄ptū ē.||Post hec
D reuertar ⁊ reedificabo tabernaculū dd
qđ decidit:⁊ diruta ei⁹ reedificabo: et
erigā illud:vt reqrāt ceteri hoim dn̄m
⁊ oēs gētes sup̄ q̄s inuocatū est nomē
meū dicit dn̄s faciens hec. Notū a se-
culo est dn̄o opus suū. Propter qđ ego
iudico nō inq̄etari eos q̄ ex gentib⁹ cō
uertūt ad deū ſȝ scribere ad eos vt ab-
stineāt se a cōtaminationib⁹ simulacro
rū:⁊ fornicatione:⁊ suffocatis ⁊ sāgui
S.13.d ne||Moyses ei a tēporib⁹ antiquis ha
bet in singulis ciuitatib⁹ q̄ eū p̄dicēt
in synagogis:vbi p̄ oē sabbatū legit.
Tūc placuit ap̄lis ⁊ seniorib⁹ cū oi ec
clesia eligere viros ex eis ⁊ mittere an
tiochiā cū paulo ⁊ barnaba:iudā q̄ co
Gal.5.a gnominabat barsabas ⁊ sylā: viros p̄
mos in fratrib⁹ scribētes p̄ man⁹ eoꝝ
E Apostoli ⁊ seniores fratres:his q̄ sunt
antiochie ⁊ syrie ⁊ cilicie fratrib⁹ ex gē
tibus salutē. Qm̄ audiuim⁹:q2 q̄dā ex
nobis exeuntes turbauerūt vos v̄bis
euertentes aīas v̄ras:q̄b⁹ nō mādaui-
m⁹:placuit nobis collectis in vnū eli-
gere viros:⁊ mittere ad vos cū charissi
mis nr̄is barnaba ⁊ paulo: hoib⁹ qui
tradiderūt aīas suas ꝓ noie dn̄i nr̄i ie
su christi. Misim⁹ ḡ iudā ⁊ sylam: q̄ et
ipsi vobis verbis referēt eadē. Visum
est eñi spirituiscto ⁊ nobis nihil vltra
imponere vobis oneris q̄̄ hec necessa
ria:vt abstineatis vos ab imolatis si-
mulacroꝝ ⁊ sāguine ⁊ suffocato ⁊ for-
nicatione:a q̄b⁹ custodiētes vos bene
F agetis. Valete. Illi ḡ dimissi descēdert
antiochiā:⁊ congregata multitudine
tradiderūt ep̄lam. Quā cū legissent:ga
uisi sunt sup̄ cōsolatione. Iudas aūt ⁊
sylas ⁊ ipi cū eēnt ꝓphete v̄bo pluri-
mo cōsolati sunt frēs:⁊ cōfirmauerūt.
Facto aūt ibi aliquāto tp̄e: dimissi sūt
cū pace a fratrib⁹ ad eos q̄ miserāt il-
los. Visum ē aūt syle ibi remanere: iu
das aūt solus abijt hierl'm. Paul⁹ aūt
⁊ barnabas demorabāt antiochie do-
cētes ⁊ euāgelizantes cū alijs plurib⁹
verbū dn̄i. Post aliq̄t āt dies dixit ad
barnabā paulus. Reuertētes visitem⁹ G
fratres p̄ vniuersas ciuitates i q̄b⁹ p̄-
dicauim⁹ verbū dn̄i:quō se habeant.
Barnabas aūt volebat secū assumere
⁊ iohānē:q̄ cognomiabat marc⁹||Pau S.13.a
lus aūt rogabat eū:vt q̄ discessisset ab
eis d pamphylia ⁊ nō isset cū eis: i op⁹
nō debere recipi. Facta ē aūt dissensio:
ita vt discederēt ab inuicē:⁊ barnabas
q̄dē assūpto marcō nauigaret cyprum
Paulus v̄o electo syla ꝓfect⁹ ē:tradi-
tus grē dei a fratrib⁹. Perambulabat
aūt syriā ⁊ ciliciā cōfirmās eccl'ias: p̄-
cipiens custodire p̄cepta ap̄loꝝ ⁊ seni
(oꝝ. XVI A
P eruenit aūt in der
ben ⁊ lystrā. Et ecce discipulus
q̄dā erat ibi noie timotheus: fi
li⁹ mulieris vidue fidelis: p̄re gentili.
Huic testimoniū bonū reddebāt q̄ i ly
stris erāt ⁊ iconio fratres. Hūc voluit
paul⁹ secū ꝓficisci ⁊ assumēs circūci-
dit eū ꝓpter iudeos q̄ erāt i illis locis
Sciebāt eñi oēs q̄ pater ei⁹ erat gēti
lis. Cū aūt ptrāsirent ciuitates: trade-
bāt eis custodire dogmata q̄ erant de
creta ab apostolis ⁊ seniorib⁹ q̄ erant
hierosolymis. Et eccl'ie quidē cōfirma
bant fide:⁊ abūdabant nūero q̄tidie.
Trāseūtes aūt phrygiā ⁊ galacie regio
nē:vetati sūt a sp̄uscto loq̄ verbū dei i
asia. Cū venissent aūt in mysiā tēpta- B
bant ire in bythyniā:⁊ nō p̄misit eos
sp̄us iesu. Cū aūt ptrāsissent mysiā de-
scēderūt troadem:⁊ visio p̄ nocte pau
lo ostensa est. Vir macedo quidā erat
stans:⁊ depcās eū ⁊ dicēs. Trāsiēs in
macedoniā adiuua nos. Vt aūt visuȝ
vidit:statim q̄siuim⁹ ꝓficisci in mace-
doniā:certi facti q̄ vocasset nos deus
euāgelizare eis. Nauigātes aūt a troa
de recto cursu venim⁹ samothraciā:et
sequēti die neapolim: ⁊ inde philippis
q̄ est prima ptis macedonie ciuitas co
lonia. Eram⁹ aūt in hac vrbe dieb⁹ ali C
quot ɔsistētes. Die aūt sabbatoꝝ egres
si sum⁹ foras portā iuxta flumen: vbi
videbat oratio esse:⁊ sedentes loq̄ba-
mur mulierib⁹ q̄ couenerāt:⁊ q̄dā mu
lier noie lydia purpuraria ciuit̄ thia-

thirenoꝝ colēs deū audiuit: cuiꝰ dñs
aperuit cor itendere his q̄ dicebant̄ a
paulo. Cū aūt baptizate esset ⁊ domus
eiꝰ: dep̄cata ē dicēs‖ Si iudicastis me
fidelē dño eē itroire i domū meā ⁊ ma
nere. Et coegit nos. Factū ē aūt eunti-
bꝰ nobis ad oꝛonē puellā quādā hñtē
spūm phitonē obuiare nob: q̄ questū
magnū p̄stabat dñis suis diuinando.
D Hec subsecuta paulū ⁊ nos clamabat
dicēs. Isti hoies s̄ui dei excelsi sūt qui
annūciāt vobis viā salutꝭ. Hoc aūt fa
ciebat multis diebꝰ. Dolēs aūt paulꝰ:
⁊ cōuersus spiritui dixit. Precipio tibi
in noīe iesu christi exire ab ea. Et exijt
eadē hora. Uidētes aūt dñi eiꝰ: qꝛ exi-
uit spes questꝰ eoꝝ: app̄hēdētes pau-
lū ⁊ sylā ꝑduxerūt i forū ad p̄ncipes: et
offerētes eos magistratibꝰ dixerūt. Hi
hoīes cōturbāt ciuitatē n̄ram cū sint
iudei: ⁊ annūciāt morē quē nō licet no
bis suscipere neq̄ facere cū simꝰ roma
E ni. Et cucurrit plebs aduersus eos: et
2.Co.11.e magistratꝰ scissis tunicis eoꝝ iusserūt
eos virgis cedi. Et cū multas plagas
eis imposuissent miserūt eos i carcerē.
p̄cipiētes custodi vt diligēter custodi-
ret eos. Qui cū tale p̄ceptū accepisset
misit eos in interiorē carcerē: ⁊ pedes
eoꝝ strinxit ligno. Media autē nocte
paulus ⁊ sylas adorātes laudabāt deū
⁊ audiebāt eos q̄ i custodia erāt. Su-
bito vero terremotꝰ factꝰ ē magnꝰ: ita
vt mouerent̄ fundamēta carceris. Et
statim apta sūt oīa ostia: ⁊ vniuersoꝝ
I.5.b.⁊.12.a vincula soluta sūt.‖ Expgefactꝰ aūt cu
stos carcerꝭ: ⁊ vidēs ianuas aptas car
cerꝭ: euaginato gladio volēbat se inf
F ficere estimās fugisse vinctos. Clama-
uit aūt paulꝰ voce magna dicēs. Nihil
tibi mali feceris. Uniuersi em̄ hic su-
mꝰ. Petitoq̄ lumie itrogressus ē: ⁊ tre
mefactꝰ ꝓcidit paulo ⁊ syle ad pedes:
⁊ ꝓducēs eos foras: ait. Dñi: quid me
oportet facere vt saluꝰ fiā? At illi dixe
rūt. Crede i dñm iesū: ⁊ saluꝰ eris tu et
domꝰ tua. Et locuti sūt ei v̄bum dñi:
cū oībꝰ q̄ erāt i domo eiꝰ. Et tollēs eos
in illa hora noctis lauit plagas eoꝝ:
⁊ baptizatus ē ip̄e ⁊ oīs domꝰ eiꝰ cōti-
nuo. Cūq̄ ꝑduxisset eos i domū suam
apposuit eis mēsam: ⁊ letatꝰ est cū om
G ni domo sua credēs deo. Et cū dies fa
ctus esset miserunt magistratꝰ lictores

dicētes. Dimitte hoīes illos. Nuncia-
uit aūt custos carceris verba hec pau-
lo: qꝛ miserūt magistratꝰ vt dimittamī
Nūc igit̄ exeūtes ite in pace. Paulus
aūt dixit eis. Cesos nos publice indē-
natos hoīes romanos miserūt i carce-
rē: ⁊ nūc occulte nos eijciūt? Nō ita: s;
veniāt ⁊ ip̄i nos eijciāt. Nūciauerunt
aūt magistratibꝰ lictores v̄ba hec? Ti
muerūtq̄ audito ꝙ romani eēnt: ⁊ ve
nientes dep̄cati sūt eos: ⁊ educētes ro
gabāt vt egrederēt̄ de vrbe. Exeuntes
aūt de carcere: introierūt ad lidiā: ⁊ vi
sis fratribꝰ ꝯsolati sūt eos: ⁊ ꝓfecti sꝫ.
Um aūt ꝑambulassent XVII A
c amphipolim ⁊ apolloniā vene-
rūt thessalonicā: vbi erat syna-
goga iudeoꝝ. Scðm cōsuetudinē aūt
paulus introiuit ad eos: et ꝑ sabbata
tria disserebat eis de scripturis ad ape
riens ⁊ insinuās: ‖ qꝛ christū oportuit Lu 24.
pati ⁊ resurgere a mortuis: ⁊ qꝛ hic ē ie
sus christꝰ quē ego annūcio vobis. Et
q̄dam ex eis crediderūt: ⁊ adiūcti sūt
paulo ⁊ syle ⁊ de colentibꝰ gētilibusq̄
multitudo magna ⁊ mulieres nobiles
nō pauce. Zelantes aūt iudei assumen B
tesq̄ de vulgo viros quosdā malos et
turba facta cōcitauerūt ciuitatē: ⁊ assi
stentes domui iasonis q̄rebāt eos pro
ducere i ppl̄m. Et cū nō inuenissent eos
trahebāt iasonē: ⁊ q̄sdam frēs ad p̄nci
pes ciuitatis clamātes: qm̄ hi q̄ vrbē
cōcitāt ⁊ huc venerūt q̄s suscepit iason
‖ ⁊ hi oēs ꝯ decreta cesaris faciūt regē Joh.18.
aliū dicētes esse iesum. Cōcitauerūt āt
plebē ⁊ principes ciuitatis audientes
hec. Et accepta satisfactione a iasone
⁊ a ceteris dimiserūt eos. Fratres v̄o
cōfestim ꝑ noctē dimiserūt paulū ⁊ sy-
lā i beroam. Qui cū venissent: in syna-
gogā iudeoꝝ introierūt. Hi aūt erant C
nobiliores eoꝝ q̄ sūt thessalonice q̄ su-
sceperūt v̄bum cū oī auiditate: q̄tidie:
scrutātes scripturas si hec ita se habe
rēt. Et multi q̄dē crediderūt ex eis et
mulierū gētiliū honestaꝝ ⁊ viri n̄ pau
ci. Cū aūt cognouissent in thessalonica
iudei: qꝛ ⁊ beroe p̄dicatū ē a paulo ver
bū dei: venerūt ⁊ illuc cōmouentes et
turbātes multitudinē. Statimq̄ tūc
paulū dimiserunt frēs: vt iret vsq̄ ad
mare. Sylas aūt ⁊ timotheus remāse-
rūt ibi. Qui āt deducebāt paulū: ꝑdux D

erāt eū vsq3 ad athenas:⁊ accepto mā
dato ab eo ad sylā ⁊ timotheū vt q3 ce
leriter venirēt ad illū:ꝓfecti sūt. Pau
lus aūt cū athenis eos expectaret: in-
citabat sp̄ūs eiꝰ i ip̄o:vidēs idolatrie
deditā ciuitatē. Disputabat igit in sy
nagoga cū iudeis ⁊ colētibꝰ ⁊ in foro
ꝑ oēs dies ad eos q̄ audierāt. Quidā
aūt epicurei ⁊ stoici ph̄i disserebāt cū
eo ⁊ q̄dā dicebāt. Quid vult semiuerbi
us hic dicere? Alij vero:nouorū demo-
niorū videt annūciator eē:q2 iesū ⁊ re-
E surrectionē annūciabat eis. Et apph-
hensum eū ad ariopagū duxerūt dicen
tes. Possumꝰ scire q̄ ē hec noua q̄ a te
dicit doctrina? Noua em̄ q̄dā infers
aurib9 nr̄is. Volumꝰ ḡ scire q̄d nā ve-
lint hec esse. Athenienses aūt oēs ⁊ ad
uene hospites ad nihil aliud vacabāt:
nisi aut dicere aut audire aliq̄d noui
Stās aūt paulꝰ in medio ariopagi ait
Viri athenienses:ꝑ oīa q̄si supstitiosos
vos video. Preteriēs ei ⁊ vidēs simu-
lacra vestra:inueni et arā in q̄ scriptū
F erat. Ignoto deo. Qđ ḡ ignorātes coli
4.c tis:hoc ego annūcio vobis. Deꝰ q̄ fe-
cit mūdū ⁊ oīa q̄ in eo sunt: hic celi et
terre cū sit dn̄s nō in manufactis tem
plis habitat:nec manibꝰ humanis co-
lit indigēs aliq̄:cū ip̄e det oībus vitā
⁊ inspirationē ⁊ oīa:fecitq3 ex vno oē
genꝰ hoīm:inhabitare sup vniuersam
faciē terre:definiēs statuta tp̄a ⁊ ter-
minos habitatiōes eorū:querere deū si
forte attrectent eū aut inueniāt:q3uis
nō lōge sit ab vnoquoq3 nr̄m. In ipso
em̄ viuimꝰ ⁊ mouemur ⁊ sumꝰ:sicut ⁊
quidā vr̄orū poetarū dixerūt. Ipsius ei
G ⁊ genꝰ sumꝰ. Genꝰ ḡ cū simꝰ dei:nō de-
bemꝰ estimare auro ⁊ argēto aut lapi-
di:sculpture artis ⁊ cogitationis hoīs
diuinū esse simile. Et tp̄a q̄dē huiꝰ ig-
norātie despiciēs deus: nūc annūciat
hoībus vt oēs vbiq3 penitentiā agāt:
eo ꝙ statuit diē in quo iudicaturus ē
orbē i eq̄tate i viro i q̄ statuit fidē p̄-
bēs oībꝰ:suscitās eū a mortuis. Cū au
dissent aūt resurrectionē mortuorū: q̄-
dā q̄dē irridebāt:q̄dā vero dixerūt. Au
diamꝰ te de h̄ iterū. Sic paulꝰ exiuit d̄
medio eorū. Quidā vero viri adheren-
tes ei crediderūt:i q̄bꝰ ⁊ dionisiꝰ ario-
pagita et mulier nomine damaris: et
alij cum eis. XVIII

Ost hec egressus ab athenis ve A
p nit corinthū: ⁊ iueniēs quēdā
iudeū noīe aquilā pōtificū ge-
nere q̄ nuꝑ venerat ab italia:⁊ priscil-
lā vxorē eiꝰ:eo ꝙ p̄cepisset claudiꝰ di-
scedere oēs iudeos a roma: accessit ad
eos ⁊ q2 eiusdē erat artꝭ manebat apd̄
eos:⁊ operabat. Erāt aūt scenofacto-
rie artis. Et disputabat in synagoga ꝑ
oē sabbatū:interponēs nomē dn̄i iesu
suadebatq3 iudeis ⁊ grecꝭ. Cū venissent B
āt de macedonia sylas ⁊ timotheꝰ:ista
bat v̄bo paulꝰ testificās i deis eē chri
stū iesū. Cōtradicētibꝰ aūt eis ⁊ blas-
phemātibꝰ:excutiēs vestimēta sua. Di
xit ad eos. Sāguis vr̄ sup caput vr̄m.
Mūdꝰ ego ex h̄ ad gētes vadā. Et mi
grās ide:intrauit i domū cuiusdā noīe
titi iusti colētis deū:cuiꝰ domꝰ erat cō
iūcta synagoge. Cryspꝰ aūt archisyna C
gogus credidit dn̄o cū oī domo sua: ⁊ Joh.4.g
multi corinthiorū audiētes credebāt ⁊
baptizabāt. Dixit aūt dn̄s nocte ꝑ vi-
sionē paulo. Noli timere:s3 loq̄re ⁊ ne
taceas. Propt qđ ego sū tecū: ⁊ nemo
apponet tibi ⁊ noceat te:q2m̄ pp̄ls ē mi
hi multꝰ i hac ciuitate. Sedit aūt ibi
annū ⁊ sex mēses:docēs apud eos v̄bū
dei. Gallione aūt ꝓcōsule achaie: isur D
rexerūt vno aīo iudei i paulū:⁊ addux
erūt eū ad tribunal dicētes:q2 cōtra le
gē hic ꝑsuadet hoībꝰ cole deum. Inci-
piente aūt paulo apire os:dixit gallio
ad iudeos. Si q̄dem eēt iniquū aliq̄d
aut facinus pessimū o viri iudei:recte
vos sustinerē:si vero questiones sūt de
verbo ⁊ noībus legis vr̄e:vosipsi vide-
ritis. Judex ego horū nolo eē. Et mina
uit eos a tribunali. Apph̄ēdentes aūt
oēs sosthenē principē synagoge ꝑcuti
ebāt eū ante tribunal:⁊ nihil eorū gal
lioni cure erat. Paulus vero cū adhuc E
sustinuisset dies multos: fratribꝰ vale
faciēs nauigauit in syriā:⁊ cū eo pris-
cilla ⁊ aquila: q̄ sibi totonderat i cen-
chris caput. Habebat em̄ votū. Deue-
nitq3 ephesum:⁊ illos ibi reliq̄t. Ipse
v̄o ingressus synagogā disputabat cū
iudeis. Rogantibꝰ aūt eis vt ampliori
tp̄e maneret:nō cōsensit: s3 valefaciēs
⁊ dicēs:iterū reuertar ad vos deo volē
te:ꝓfectꝰ est ab epheso. Et descēdēs ce F
sareā ascēdit ⁊ salutauit ecclīam:⁊ de-
scēdit antiochiā. Et facto ibi aliquan

to tp̄e: ꝓfectus ē ꝑambulās ex ordine
galatiā regionē ⁊ phrygiā: cōfirmans
oēs discipulos. Jude⁹ aūt q̄dā apollo
noīe: allexandrin⁹ genere: vir eloquēs
deuenit ephesum: potēs in scripturis.
Hic erat edoct⁹ viā dn̄i: ⁊ feruēs spiri-
tu loquebat̄: ⁊ docebat diligēter ea q̄
sūt iesu: sciēs tm̄ baptisma iohannis.
D Hic ḡ cepit fiducialiter agere in syna-
goga. Quē cū audissent priscilla ⁊ aq̄-
la assumpserūt eū: ⁊ diligēti⁹ exposue-
rūt ei viā dn̄i. Cū aūt vellet ire achaiā:
exhortati frēs scripserūt discipulis vt
susciperent eū. Qui cū venisset cōtulit
multū his q̄ crediderūt. Uehemēter ei
iudeos reuincebat: publice ostēdens ꝑ
A scripturas esse christū iesum. XIX
Actū ē aūt cū apollo esset corin
f thi: vt paulus ꝑagratis suꝑiori
bus ꝑtib⁹ veniret ephesum: et
inueniret q̄sdā discipulos. Dixitq̄ ad
eos. Si spm̄ sctm̄ accepistis credētes?
At illi dixerūt ad eū. Sz neq̄ si spūssā
ctus ē audiuim⁹. Ille vero ait. In q̄ ḡ
baptizati estis? Qui dixerūt. In iohā-
S.1.a.⁊.11.b nis baptismate‖ Dixit aūt paulus. Jo
hannes baptizauit baptismo pn̄ie po
Mat .3.c pulū: dicens i eū q̄ venturus esset post
ip̄m vt crederēt: hoc est i iesū. His au-
S.2.⁊.4.f ditis baptizati sūt in noīe dn̄i iesu‖ Et
cū imposuisset illis man⁹ paul⁹: venit
B spūssctūs suꝑ eos ⁊ loquebāt̄ linguis
⁊ ꝓphetabant. Erant aūt oēs viri fere
duodecim. Introgressus āt synagogā
cū fiducia loq̄bat̄ ꝑ tres mēses: dispu
tās ⁊ suadēs de regno dei. Cū aūt qui-
dā indurarent̄ ⁊ nō crederent maledi
cētes viā dn̄i corā multitudine: disce-
dēs ab eis segregauit discipulos q̄ti-
die disputās in schola tyrāni cuiusdā
Hoc aūt factū ē ꝑ bienniū: ita vt oēs
q̄ habitabāt in asia audirēt verbū dn̄i
iudei atq̄ gentiles. Uirtutesq̄ nō mo
dicas quaslibet faciebat de⁹ ꝑ manuz
pauli: ita vt etiā suꝑ languidos defer
rent̄ a corpe ei⁹ sudaria ⁊ semicinctia
⁊ recedebāt ab eis lāguores: ⁊ spūs ne
C quā egrediebāt̄. Tēptauerūt aūt q̄dā
⁊ de circuieuntib⁹ iudeis exorcistis iuo
care suꝑ eos qui habebāt spūs malos
nomē dn̄i iesu: dicētes. Adiuro vos ꝑ
iesum quē paulus p̄dicat. Erāt aūt cu
iusdā iudei noīe scene principis sacer-
dotū septē filij: q̄ hoc faciebāt. Rn̄dēs
aūt spūs neq̄ dixit eis. Jesum noui: et
paulū scio. Uos aūt q̄ estis? Et insili-
ens homo in eos i quo erat demoniuz
pessimū ⁊ dn̄atus amborū: inualuit ꝯ
eos: ita vt nudi ⁊ vulnerati effugerēt
de domo illa. Hoc aūt notū factū ē oi-
bus iudeis atq̄ gētilib⁹ q̄ habitabāt
ephesi: ⁊ cecidit timor suꝑ oēs illos: et
magnificabat̄ nomē dn̄i iesu. Multi- D
q̄ credētiū veniebāt ꝯfitētes ⁊ ān̄ūci-
antes actus suos. Multi aūt ex eis q̄
fuerāt curiosa sectati: cōtulerūt libros
⁊ cōbusserūt eos corā oib⁹: ⁊ cōputatꝭ
p̄cijs illoꝝ iuenerūt pecuniā denario
rū q̄nquaginta milium. Itaq̄ fortiter
crescebāt verbū dei ⁊ cōfirmabat̄. His
aūt expletis ꝓposuit paulus in spū trā
sita macedonia ⁊ achaia ire hierosoly
mā: dicens: qm̄ postq̄ fuero ibi: opor-
tet me ⁊ romā videre. Mittēs āt i ma
cedoniā duos ex ministrātibus sibi ti
motheū ⁊ erastū: ip̄e remāsit ad tp̄s in
asia. Facta ē aūt illo tp̄e turbatio non E
minima de via dn̄i. Demetri⁹ ei quidā
noīe argētari⁹ faciēs edes argenteas
diane p̄stabat artificib⁹ nō modicum
questū: q̄s conuocās ⁊ eos q̄ eiusmodi
erāt opifices: dixit. Uiri scitis q̄ de h̄
artificio ē nobis acq̄sitio: ⁊ videtis et
auditis: q̄ nō solū ephesi sz pene toti⁹
asie paulus hic suadēs auertit multā
turbā: dicēs: qm̄ nō sūt dij q̄ manib⁹
fiūt. Nō solū aūt hec periclitabit̄ nob
ꝑs in redargutionē venire: sz ⁊ magne
diane templū i nihilū reputabit̄: ⁊ de-
strui icipiat maiestas ei⁹ quā tota asia
⁊ orbis colit. His auditis repleti sunt F
ira ⁊ exclamauerūt dicentes. Magna
diana ephesioꝝ. Et ipleta ē ciuitas to
ta cōfusione: ⁊ impetū fecerūt vno aio
in theatrū rapto gaio ⁊ aristarcho ma
cedonib⁹ comitib⁹ pauli. Paulo āt vo
lēte intrare i ꝑplm: nō ꝑmiserūt disci-
puli. Quidā aūt ⁊ de asie p̄ncipibus q̄
erāt amici ei⁹ miserūt ad eū: rogantes
ne se daret in theatrum. Alij aūt aliud
clamabāt. Erat ei eccl'ia cōfusa: ⁊ plu-
res nesciebant q̄ ex cā cōuenissent. De
turba aūt detraxerūt alexandrū: ꝓpel-
lentib⁹ eū iudeis. Alexāder aūt manu
silentio postulato: volebat reddere rō-
nē ꝑplo. Quē vt cognouerūt iudeū esse
vox facta ē vna oim̄ q̄si ꝑ horas duas
clamātiū. Magna diana ephesioꝝ. Et

G cum sedasset scriba turbas dixit: Uiri
ephesij q̄s enī est hoim̄ q̄ nesciat ephe
sioꝝ ciuitatē cultricē esse magne dia-
ne iouisqꝫ ꝓlis? Cum ḡ his ꝯdici non
possit: oportet vos sedatos esse: ⁊ nihil
temere agere. Adduxistis enī homies
istos: neqꝫ sacrilegos neqꝫ blasphemā
tes deā vr̄az. Qꝫ si demetriꝰ ⁊ q̄ cuz eo
sūt artifices hn̄t adūsus aliquē causā:
ꝯuentꝰ forēses agunt: ⁊ ꝓcōsules sūt:
accusent inuicē. Si q̄d āt alterius rei
q̄ritis: i legitima eccl̄ia poterit absol-
ui. Nam ⁊ ꝑiclitamur argui seditiōis
hodierne: cū nullꝰ obnoxiꝰ sit d̄ q̄ pos-
sumꝰ reddere rōnez ꝯcursus istius. Et
cum hec dixisset: dimisit eccl̄iam. XX
B Ostqꝫ aūt cessauit tumultꝰ: vo
P. catis paulꝰ discipulis ⁊ exhor-
tatꝰ eos valedixit: ⁊ ꝓfectꝰ ē vt
iret in macedoniā. Cum autē ꝑambu-
lasset ꝑtes illas ⁊ exhortatꝰ eos fuisset
multo s̄mone: venit ad greciā: vbi cuz
fecisset menses tres: facte sunt illi insi
die a iudeis nauigaturo in syriam: ha
buitqꝫ ꝯsilium vt reūteret ꝑ macedo-
niā. Comitatꝰ ē aūt eū sosipat pyrrhi
beroensis: thessalonicēsiū vero aristar
chus ⁊ scōs ⁊ gaius derbeus et timo-
theus: asiani vero tychicꝰ ⁊ trophimꝰ.
Hi cuz p̄cessissent sustinuerūt nos tro-
B ade: nos vero nauigauimꝰ pꝰ dies azy
moꝝ a philippis: ⁊ venimꝰ ad eos tros
dem in diebꝰ q̄nqꝫ: vbi demorati sumꝰ
diebꝰ septem. Una āt sabbati cū cōue-
nissemꝰ ad frāgen dū panē: paulꝰ dispu
tabat cuz eis ꝓfecturꝰ i crastinū: ꝓtra
xitqꝫ s̄monē vsqꝫ in mediam noctem.
Erant autē lāpades copiose i cenacu-
lo vbi eramus cōgregati. Sedēs autē
q̄daz adolescens noīe eutychus suꝑ fe
nestrā: cuz mergeret sōno graui dispu
tante diu paulo ductus somno cecidit
de tertio cenaculo deorsum ⁊ sublatꝰ ē
C mortuus. Ad quē cū descēdisset paulꝰ
7.d incubuit suꝑ eū: ⁊ cōplexus dixit Noli
4.f te turbari. Aia enī ipsiꝰ in ip̄o ē. Ascē
dēs āt frāgēsqꝫ panē ⁊ gustans: satis
qꝫ allocutꝰ ē vsqꝫ in lucē: ⁊ sic ꝓfectus
ē. Adduxerūt āt pueꝝ viuentem: ⁊ ꝯso
lati sūt nō mīme. Nos aūt ascēdentes
nauē nauigauimꝰ in asson: inde susce-
pturi paulū. Sic enī disposuerat ipse
ꝑ terrā iter facturus. Cū āt ꝯuenissemꝰ
in asson assūpto eo venimꝰ mytilenē.

Et inde nauigātes sequēti die venimꝰ
ꝯ chium: ⁊ alia die applicuimꝰ samū: ⁊
sequēti die venimꝰ myletū. Proposue- D
rat enī paulus trāsnauigare ephesum
ne q̄ mora illi fieret i asia. Festinabat
enī si possibile sibi eēt: vt diē penteco-
sten faceret hierosolymis. A myleto āt
mittēs ephesū vocauit maiores natu
eccl̄ie: q̄ cū venissent ad eū ⁊ sil̄ essent:
dixit eis: Uos scitis a p̄ma die q̄ i gres
sus sum i asiā q̄liter vobiscū ꝑ oē tp̄s
fuerim s̄uiens dn̄o cū oī hūilitate ⁊ la
chrymis ⁊ tēptationibꝰ q̄ mihi accide
runt ex insidijs iudeoꝝ: quō nihil sub
traxerim vob̄ vtiliū q̄ minꝰ ānūciarē
vob̄ ⁊ docerē vos publice ⁊ ꝑ domos: E
testificās iudeis atqꝫ gētilibꝰ in deum
p̄niaz et fidē in dn̄m nr̄m iesū christū.
Et nunc ecce ego alligatꝰ sp̄ū: vado in
hierl̄m: q̄ i ea vētura sūt mihi ignorās
nisi ꝙ sp̄ūssanctꝰ ꝑ oēs ciuitates mihi
ꝓtestat dicēs: qm̄ vincula ⁊ tribulati
ones hierosolymis me manēt. Sz ni-
hil hoꝝ vereor nec facio aiaz meā p̄ci-
osiorē qꝫ me: dūmodo cōsūmē cursum
meuz ⁊ misteriū verbi qd̄ accepi a dn̄o
iesu testificari euāgeliū gr̄e dei Et nūc
ecce ego scio qr ampliꝰ non videbit̄ fa F
ciē meā: vos oēs ꝑ q̄s trāsiui p̄dicans
regnum dei. Quapp̄ter ꝯtestor vos ho
dierna die qr mūdus sū a sāguine om 2.Re.3.f
niū. Nō enī subterfugi q̄ minꝰ anūnci Dan.13.c
arē omne ꝯsiliū dei vob̄. Attēdite vob̄
⁊ vniuerso gregi: in q̄ vos sp̄ūssanctus
posuit ep̄os regere eccl̄iaz dei: quā acq̄
siuit sāguine suo. Ego scio qm̄ intra-
būt post discessionem meaz lupi rapa-
ces in vos: nō ꝑcentes gregi. Et ex vo
bisip̄is exurgēt viri loquētes ꝑuersa:
vt abducāt discipulos post se Propter
qd̄ vigilate memoria retinentes qm̄ ꝑ
triēniū nocte ⁊ die nō cessaui cum la-
chrymis monens vnūquēqꝫ vr̄m. Et G
nūc cōmēdo vos deo ⁊ verbo gr̄e ip̄iꝰ
q̄ potēs ē edificare ⁊ dare hereditatē
i sācrificat̄ oībꝰ. Argentū ⁊ auꝝ aut
vestē nulliꝰ ꝯcupiui sicut ip̄i scit̄: qm̄
ad ea q̄ mihi opꝰ erant ⁊ his q̄ mecum
sūt: ministrauerūt manꝰ iste. Oia ostēdi
vob̄: qm̄ sic laborātes opꝫt suscip̄e in
firmos: ac meminisse v̄bi dn̄i iesu: qm̄
ip̄e dixit: Beatiꝰ ē maḡ dare qꝫ accip̄e
Et cū hec dixisset: posit̄ genubus suis
orauit cū oībꝰ illis. Magnꝰ aūt fletus

fact⁹ē oīm: ꝛ ꝓcūbētes sup collū pau-
li osculabāt eū dolētes maxie ī vbo qd̄
dixerat: qm̄ ampli⁹ faciē ei⁹ non essent
visuri. Et deducebāt eū ad nauē. XXI
B Um aūt factū esset vt nauigare
c mus abstracti ab eis: recto cur-
su venim⁹ choum ꝛ sequēti die
rhodū: ꝛ inde patharā. Et cū inuenisse
mus nauē trāsfretātē ī phenicē: ascen
dētes nauigauim⁹. Cū apparuissemus
āt cypro relinquētes eā ad sinistrā na
uigauim⁹ ī syriā ꝛ venimus tyrū. Ibi
em̄ nauis expositura erat onus. Inuē
tis āt discipul᷑ māsim⁹ ibi dieb⁹ septē.
Qui paulo dicebant p̄ spm̄: ne ascēde-
ret hierosolymā. Et explet⁊ dieb⁹ ꝓfe-
cti ibam⁹: deducētib⁹ nos oib⁹ cū vxo-
rib⁹ ꝛ filijs vsq; foras ciuitatē ꝛ posit⁊
B genub⁹ ī litore orauim⁹. Et cū valefecis
sem⁹ inuicē ascēdim⁹ nauē: illi āt redie-
rūt ī asia. Nos vo nauigatiōe explici-
ta a tyro descēdim⁹ ptolomaidā ꝛ salu
tat⁊ fratrib⁹ māsim⁹ die vna apd̄ illos.
Alia āt die ꝓfecti venim⁹ cesareā. Et
itrātes domū philippi euāgeliste q̄ erat
vn⁹ de septē: māsim⁹ apd̄ eū. Huic aūt
3.11.d erāt q̄ttuor filie vgines ꝓphetātes ‖ Et
cū moraremur p̄ dies aliq̄t: superuenit
q̄dā vir a iudea ꝓpha noie agab⁹. Is
cū venisset ad nos tulit zonā pauli: et
alligās sibi pedes ꝛ man⁹ dixit. Hec di
cit spūssāct⁹. Virū cui⁹ est zona hec sic
allegabūt ī hierl̄m iudei: ꝛ tradēt ī ma
C nus gētiū. Qd̄ cū audissem⁹ rogabam⁹
nos: ꝛ q̄ loci illi⁹ erāt: ne ascēderet hie
rosolymam. Tunc rn̄dit paul⁹ ꝛ dixit:
Quid facit⁊ flētes ꝛ affligētes cor me
um. Ego āt nō solū alligari: s; ꝛ mori
ī hierl̄m pat⁹ sū ꝓp᷑ nomē dn̄i iesu. Et
cū ei suadere nō possem⁹: q̄euim⁹ dicen
tes. Dn̄i volūtas fiat. Post dies autē
istos p̄parati ascēdebam⁹ ī hierl̄m. Ve
nerūt āt q̄dā ex discipulis a cesarea no
biscū: adducētes secū apd̄ quē hospita
remur iasonē quendā cypriū antiquū
discipulū. Et cum venissem⁹ hierosoly
mā: libēter exceperūt nos frēs. Seque
ti autē die introibat paul⁹ nobiscū ad
iacobū: omnesq; collecti sūt seniores.
D Quos cū salutasset: narrabat p̄ singl'a
q̄ de⁹ fecisset ī gētib⁹ p̄ misteriū illius.
At illi cū audissent: magnificabāt deū
dixerūtq; ei: Vides frater q̄t milia sūt
ī iudeis q̄ crediderunt: ꝛ oēs emulato

res sūt legis. Audierūt āt de te: q2 dis-
cessionem doceas a moyse eoꝝ q̄ p̄ gē-
tes sunt iudeoꝝ: dicens nō debere eos
circūcidere filios suos neq; ſm̄ cōsue-
tudinē igredi. Quid ḡ est? Utiq; opor-
tet ꝯuenire multitudinē. Audiēt em̄
te superuenisse. Hoc ḡ fac qd̄ tibi dicim⁹.
Sunt nob viri q̄ttuor votū hn̄tes sup
se. His assūpt⁊ sāctifica te cū ill᷑: ꝛ impē
de in ill᷑ vt radāt capita: ꝛ sciēt oēs: q2
q̄ de te audierūt falsa sunt: s; ambulas E
et ipe custodiens legē. De his āt q̄ cre
diderūt ex gētib⁹ nos scripsim⁹ iudicā
tes: vt abstineant se ab idolis imolato
et sāguine ꝛ suffocato ꝛ fornicatione.
Tūc paul⁹ assumptis viris postera die
purificat⁹ cū ill᷑ intrauit ī tēplū: annū-
ciās expletionē dieꝝ purificatiōis: do-
nec offerret᷑ p̄ vno q̄q; eoꝝ oblatio. Dū
autē septē dies ꝯsūmarent᷑ hi q̄ de asia
erāt iudei cū vidissent eū in tēplo ꝯci-
tauerūt oēm p̄p̄lm: ꝛ iniecerūt ei man⁹
clamātes. Viri israelite adiuuate. Hic
est hō q̄ aduersus p̄p̄lm ꝛ legē ꝛ locum
hūc oēs vbiq; docēs: insup ꝛ gentiles
induxit ī tēplū ꝛ violauit scm̄ locum
istū. Viderāt em̄ trophimū ephesiū ī ci F
uitate cū ipo: quē estimauerūt: qm̄ in
tēplū itroduxisset paul⁹. Cōmotaq; ē
ciuitas tota: ꝛ facta ē ꝯcursio p̄p̄li. Et
apphēdētes paulū trahebāt eum ex
tēplū: ꝛ statim clause sūt ianue. Querē
tib⁹ āt eū occidere: nūciatū ē tribuno
cohortis: q2 tota ꝯfundit᷑ hierl̄m. Qui
statim assumptis militib⁹ ꝛ cēturiōib⁹
decurrit ad illos. Qui cū vidissent tri-
bunū ꝛ milites: cessauerūt pcutere pau
lū. Tūc accedēs tribun⁹ apphēdit eū
ꝛ iussit alligari cathenis duabus: ꝛ in
terrogabāt q̄s eēt: ꝛ q̄d fecisset. Alij āt
aliud clamabāt ī turba. Et cū n̄ posset
certū cognoscere p̄ tumultu: iussit du G
ci eū ī castra. Et cū venisset ad gradus:
contigit vt portaret᷑ a militib⁹ ꝓpter
vim p̄p̄li. Seq̄bat᷑ em̄ multitudo p̄p̄li
clamās: tolle eū. Et cū cepisset iduci ī
castra paul⁹: dīc̄ tribuno. Si licet mi-
hi loq̄ aliq̄d ad te? Qui dixit ei grece
nosti? Nōne tu es egypti⁹ q̄ an̄ hos di-
es tumultū ꝯcitasti ꝛ eduxisti ī desertū
q̄ttuor milia viroꝝ siccarioꝝ? Et dixit
ad eē paul⁹. Ego hō sum q̄dē iudeus a
tharso cilicie: nō ignote ciuitat⁊ muni
ceps. Rogo aūt te: ꝑmitte mihi loq̄ ad

ierl̃m. Et cū ille ꝑmisisset: paulus stās
in gradibꝰ annuit manu ad plebē: et
magno silētio facto: allocutus est lin-
gua hebrea: dicens. XXII
A v Iri frēs ⁊ pr̃es: audite quā ad
vos nūc reddo rōnē. Cū audis-
sent āt q hebrea lingua loq̃r ad illos
magis ꝑstiterūt silētiū. Et dixit. Ego
sum vir iudeꝰ natꝰ tharso cilicie: nutri
tus āt i ista ciuitate secꝰ pedes gamali
elis: eruditꝰ iuxta veritatē paterne le-
gis: emulator leg̃ sicut ⁊ vos oēs estis
8.9.a hodie‖ q̄ hāc viam ꝑsecutus sū vsq; ad
mortē alligās ⁊ tradēs i custodias vi-
ros ac mulieres: sicut p̄nceps sacerdo
tū mihi testimoniū reddit ⁊ oēs maio
B res natu: a q̄bus ⁊ ep̃las accipiēs ad
frēs damascū ꝑgebā vt adducerē in-
de vinctos i hierl̃m vt punirēt. Factū
ē āt eūte me ⁊ appropinquāte damasco
media die: subito d̄ celo circūfulsit me
lux copiosa: ⁊ decidēs i terram audiui
ꝭ. 9.a vocē dicētē mihi‖ Saule saule: q̄d me
or.15.b ꝑsequeris? Ego aūt rn̄di. Quis es dn̄e?
Gal.1.c Dixitq; ad me: Ego sū iesus nazarenꝰ
quē tu ꝑseq̄ris. Et qui mecū erant lu-
mē q̄dē viderūt: vocē āt nō audierūt
C eiꝰ q̄ loq̄bat̃ mecum. Et dixi: Quid fa-
ciā dn̄e? Dn̄s āt dixit ad me: Surgēs
vade damascū: ⁊ ibi tibi dicet̃ de oībꝰ
q̄ te oporteat facere. Et cū nō viderē p̄
claritate lumis illiꝰ: ad manū deductꝰ
a comitibꝰ: veni damascū. Ananias āt
q̄dā vir s̄m legē testimoniū hn̄s ab oi
bus cohabitātibꝰ iudeis: veniēs ad me
⁊ stās dixit mihi. Saule frater respice:
Et ego eadē hora respexi in eū. At ille
D dixit: Deꝰ patꝝ nr̃oꝝ p̄ordinauit te vt
cognosceres volūtatē eiꝰ: ⁊ videres iu
stū ⁊ audires vocē ex ore eiꝰ: q eris te
stis illius ad oēs hoīes eoꝝ q̄ vidisti ⁊
audisti. Et nūc q̄d moraris? Exurge ⁊
baptizare: ⁊ ablue pctā tua inuocato
noīe ipiꝰ. Factū ē āt reuertēti mihi in
hierl̃m ⁊ orāti i tēplo: fieri me i stupo-
re mētis ⁊ videre illū dicētē mihi. Fe-
stina ⁊ exi velociter ex hierl̃m: qm̄ nō
E recipiēt testimoniū tuū de me. Et ego
dixi: Dn̄e ipi sciūt q ego erā ↄcludēs
in carcerē: ⁊ cedēs ꝑ synagogas eos q̄
ꝭ.7.g credebāt i te‖ Et cū funderet̃ sanguis
stephani test̃ tui: ego stabā ⁊ ↄsētiebā
⁊ custodiebā vestimēta iterficientiū il-
lum. Et dixit ad me: Vade: qm̄ ego in

nationes longe mittā te. Audiebāt āt
eum vsq; ad hoc verbū: ⁊ leuauerunt
vocē suā dicētes: Tolle d̄ terra huius-
cemodi. Nō em̄ fas ē eū viuere. Voci- F
ferātibꝰ aūt eis ⁊ ꝓiciētibꝰ vestimēta
sua: ⁊ puluerem iactātibꝰ i aerē: iussit
tribunus induci eū i castra ⁊ flagellis
cedi ⁊ torq̄ri eū vt sciret ꝓpt̃ quā cau-
sā sic acclamarēt ei. Et cū astrinxisset
eū loris dixit astāti sibi cēturioni pau
lus. Si hoīē romanū ⁊ indēnatū licz
vobis flagellare? Quo audito cēturio
accessit ad tribunū ⁊ nūciauit ei dicēs:
Quid acturꝰ es? Hic em̄ hō ciuis roma
nus ē. Accedēs aūt tribunꝰ dixit illi: G
Dic mihi si tu romanꝰ es? At ille dixit
Etiā. Et rn̄dit tribunꝰ. Ego multa sū-
ma ciuilitatē hanc ↄsecutꝰ sū. Et pau
lus ait: Ego aūt ⁊ natꝰ sū. Protinꝰ g̃
discesserunt ab illo q̄ eū torturi erant.
Tribunus q̄z timuit postq̄ resciuit q
ciuis romanꝰ eēt: ⁊ q alligasset eum.
Postera āt die volens scire diligētiꝰ q̄
ex causa accusaret̃ a iudeis soluit eū: ⁊
iussit sacerdotes ↄuenire ⁊ oē ↄciliū ⁊
ꝓducēs paulū statuit int̃ illos.
i Ntēdēs āt i ↄcilium XXIII A
paulꝰ ait: Viri frēs: ego oi ↄscia
bona ↄuersatꝰ sū an̄ deū vsq; in hodier-
nū diē. Priceps āt sacerdotū ananias
p̄cepit astātibꝰ sibi ꝑcutere os eiꝰ Tūc
paulꝰ dixit ad eum. Percutiet te deus
paries dealbate. Et tu sedens iudicas
me s̄m legē: ⁊ ↄ legē iubes me ꝑcuti?
Et q̄ astabāt dixert̃. Sūmū sacerdotē
dei maledicis? Dixit aūt paulꝰ. Nescie
bam frēs: q p̄nceps ē sacerdotū. Scri
ptū ē em̄‖ Principē ppl̃i tui nō maledi Exo.22.d
ces. Sciēs āt paulꝰ q vna ps esset sa- B
duceoꝝ ⁊ altera phariseoꝝ exclamauit
in ↄcilio‖ Viri frēs: ego pharisēꝰ sum: Phil.3.a
filiꝰ phariseoꝝ. De spe ⁊ resurrectione
mortuoꝝ ego iudicor. Et cū hec dixis-
set: facta ē dissensio int̃ phariseos ⁊ sa-
duceos ⁊ soluta ē multitudo.‖ Saducei Mat.22.c
aūt dicūt nō eē resurrectiōē mortuo-
rū: neq; angelū neq; spm̄: pharisei aūt
vtraq; ↄfitēt̃. Factꝰ ē āt clamor mag-
nus ⁊ exurgentes q̄dā phariseoꝝ: pug
nabāt dicentes: Nihil mali inuenimꝰ C
in hoīe isto. Quid si sp̄us locutus ē ei
aut angelus? Et cum magna dissensio
facta eēt: timēs tribunus ne discerpe-
ret̃ paulꝰ ab ipsis iussit milites descen

dere ⁊ rape eũ d̃ medio eoꝝ: ac deduce
J.27.b re tũ ĩ castra. ‖Sequẽte aũt nocte assi-
stens ei dñs ait: Cõstãs esto. Sicut eñ
testificat⁹es de me ĩ hierl̃m: sic te opor
tet ⁊ rome testificari. Facta aũt die col
legerũt se q̇dam ex iudeis ⁊ deuouerũt
se dicẽtes neq̃ mãducaturos neq̃ bi-
D bituros: donec occiderẽt paulũ. Erãt
autẽ plus ꝙ q̃draginta viri q̇ hãc con
iurationẽ fecerãt: q̇ accesserũt ad ꝑnci
pem sacerdotũ ⁊ seniores. ⁊ dixerunt:
Deuotiõe deuouim⁹ nos nihil gustatu
ros: donec occidam⁹ paulum. Nunc ergo
vos notũ facite tribuno cũ ꝯcilio: vt
ꝓducat illũ ad vos tanq̃ aliq̇d certi⁹
cognituri de eo. Nos vero priusq̃ ap-
propiet parati sumus ĩterficere illũ.
Qꝫ cũ audisset filius sororis pauli insi
dias: venit ⁊ intrauit ĩ castra nũciauit
q̃ paulo. Vocans aũt paul⁹ ad se vnũ
ex centurionib⁹ ait: Adolescentẽ hunc
adduc ad tribunũ. Habet eñ aliq̇d in
dicare illi. Et ille q̇dẽ assumens eum:
duxit ad tribunũ et ait: Vinctus pau-
lus rogauit me hũc adolescentẽ ꝑduce
E re ad te: habẽtẽ aliq̇d loq̇ tibi. Appre-
hendẽs aũt tribunus manũ illi⁹ seces-
sit cũ eo seorsũ: ⁊ interrogauit illum.
Quid est qd̃ habes indicare mihi? Ille
autẽ dixit: Judeis ꝯuenit rogare te vt
crastina die ꝓducas paulũ in ꝯciliũ: q̇
si aliq̇d certi⁹ inq̇situri sint de illo: tu
vo ne credideris illis. Jnsidiant̃ eñ ei
ex eis viri ampli⁹ ꝙ q̃dragita: q̇ se de-
uouerũt nõ mãducare neq̃ bibere do-
nec iterficiãt eũ: ⁊ nunc parati sunt ex
pectãtes ꝓmissũ tuũ. Tribun⁹ igit̃ di-
misit adolescẽtẽ: ꝑcipiẽs ei ne cui loq̇-
F ret̃: qm̃ hec nota sibi fecisset. Et vocat̃
duob⁹ cẽturiõib⁹ dixit ill̃: Parate mili
tes ducẽtes vt eant vsq̃ cesareã: ⁊ eq̇-
tes septuaginta ⁊ lãcearios ducẽtos a
tertia hora noct̃ ⁊ iumẽta ꝑparate: vt
ĩponẽtes paulũ saluũ ꝑducerẽt ad feli
cẽ ꝑsidẽ. Timuit eñ ne forte raperẽt
eũ iudei ⁊ occiderẽt: ⁊ ip̃e postea calũ-
niã sustineret: tanq̃ accepturus pecuniã
scribẽs ei ep̃laꝫ ꝯtinẽtẽ hec. Claudius
lysias: optimo ꝑsidi felici salutẽ. Virũ
hũc cõꝑhensũ a iudeis: ⁊ incipiẽtẽ in-
terfici ab eis superueniẽs cũ exercitu eri
pui: cognito: q2 roman⁹ ẽ: volẽsq̃ sci-
G re causã quã obiiciebãt illi: deduxi eũ
in ꝯciliũ eoꝝ. Quem inueni accusari
de q̃stionib⁹ leg̃ ip̃oꝝ: nihil vero dig-
nũ morte aut vinculis hñtem crimen.
Et cũ mihi ꝑlatũ eẽt d̃ insidiis q̃s pa
rauerãt illi: misi eũ ad te: denũciãs et
accusatorib⁹ vt dicãt apd̃ te. Vale. Mi
lites vero s̃m ꝑceptum sibi assumẽtes
paulũ duxerũt ꝑ noctẽ ĩ antipatridẽ:
⁊ postera die dimissis eq̇tib⁹ vt cum eo
irent: reũsi sunt ad castra. Qui cũ ve-
nissent cesariã ⁊ tradidissent ep̃laꝫ ꝑsi
di statuerũt aũ illũ ⁊ paulũ. Cũ legisset
aũt ⁊ iterrogasset d̃ q̃ ꝓuincia esset et
cognoscẽs q2 d̃ cilicia: audiam te inq̇t
cũ accusatores tui venerint. Jussitq̃ ĩ
ꝑtorio herodis custodiri eũ. XXIIII
Post quinq̃ aũt dies descendit A
ꝑnceps sacerdotũ ananias cũ
senioribus q̇busdam ⁊ tertullo
quodã oratore: q̇ adierunt ꝑsidẽ aduer-
sus paulũ. Et citato paulo: cepit accu-
sare tertull⁹. dicens: Cũ in multa pace
agam⁹ ꝑ te: ⁊ multa corrigant̃ ꝑ tuaꝫ
ꝓuidẽtiã: semꝑ ⁊ vbiq̃ suscipim⁹ opti
me felix cũ oĩ grãꝝactione. Ne diuti⁹ B
aũt te ꝓtraham: oro breuiter audias
nos ꝓ tua clementia. Jnuenim⁹ hunc
hoiem pestiferũ ⁊ cõcitantẽ seditioneꝫ
oibus iudeis in vniũso orbe ⁊ autorẽ
seditionis secte nazarenoꝝ: q̇ etiã tem
plũ violare conat⁹ est: quẽ ⁊ apprehẽsũ
voluim⁹ s̃m legẽ nr̃am iudicare. Super
ueniens aũt tribun⁹ lysias cũ vi mag
na eripuit eũ de manib⁹ nr̃is iubẽs ac
cusatores eius ad te venire: a q̇ poter̃
ipse iudicans de oibus istis cognosce C
re: de q̇bus nos accusam⁹ eũ. Adiece-
rũt aũt ⁊ iudei: dicẽtes hec ita se hr̃e.
Rñdit aũt paul⁹ annuẽte sibi ꝑside di
cere. Ex mult̃ ãnis te eẽ iudicẽ genti
huic sciens: bono aĩo ꝓ me satisfaciã.
Potes eñ cognoscere q2 non pl⁹ sunt
mihi dies ꝙ duodecim ex quo ascendi
adorare in hierl̃m: ⁊ neq̃ ĩ tẽplo inue
nerũt me cũ aliq̃ disputantẽ: aut ꝯcur
sum faciẽtem turbe: neq̃ ĩ synagogis
neq̃ ĩ ciuitate neq̃ ꝓbare pñt tibi de D
q̇b⁹ nunc me accusant. Cõfiteor autem
h̃ tibi q̃ s̃m sectã quã dicunt heresim
sic deseruio pr̃i ⁊ deo meo: credẽs oib⁹
q̃ in lege ⁊ ꝓphetis scripta sunt: spem
hñs ĩ deũ quã ⁊ hi ipsi expectãt resur-
rectionẽ futurã iustoꝝ ⁊ iniquoꝝ. Jn
h̃ ⁊ ipse studeo sine offendiculo ꝯsciaꝫ
habere ad deũ: ⁊ ad hoies semꝑ. Post

aūnos aūt plures elemosynas facturꝰ
in gētē meā veni: ⁊ oblatiōes ⁊ vota : ī
qbꝰ inuenerūt me purificatū ī tēplo:
E nō cū turba neqꝫ cū tumultu. Et aꝑpre
henderūt me: clamātes ⁊ dicētes: Tol
le inimicū nr̄m. Quidā aūt ex asia iu-
dei q̄s oportebat apud te p̄sto eē ⁊ ac-
cusare si q̄d hr̄ent adūsū me: aut hi ipi
dicāt si q̄d iuenerūt ī me iniq̄tatis cū
stem in ꝯcilio: nisi de vna hac solūmō
voce q̄ clamaui iter eos stās: qm̄ de re
surrectiōe mortuoꝝ ego iudicor hodie
F a vobis. Distulit āt illos felix: certissi-
me sciēs de via hac. dicēs. Cū tribunꝰ
lysias descenderit audiā vos. Jussitqꝫ
centurioni custodire eū ⁊ hr̄e requiem
nec quēq̄ꝫ d̄ suis ꝓhibere mīstrare ei.
Pꝰ aliq̄t āt dies veniēs felix cū drusil-
la cū vxore sua que erat iudea vocauit
paulū: ⁊ audiuit ab eo fidē q̄ ē in chri
G stū iesū. Disputāte āt illo de iusticia et
castitate ⁊ d̄ iudicio futuro: tremefactꝰ
felix rn̄dit. Qd̄ nunc attinet: vade: tp̄e
āt opportuno accersiā te: sil' ⁊ sperās q̄
pecunia ei daret̄ a paulo : ꝓp̄t qd̄ ⁊ fre
quēter accersiēs eū loq̄bat̄ cū eo. Bi-
ennio aūt expleto: accepit successorē fe
lix porciū festū. Volēs āt gr̄am p̄stare
iudeis felix reliq̄t paulū vinctū. XXV
A Estꝰ ḡ cū venisset in ꝓuinciam
f post triduum ascēdit hierosoly
mā a cesarea. Adierūtqꝫ eū p̄n-
cipes sacerdotū ⁊ p̄mi iudeoꝝ adūsus
paulū: ⁊ rogabāt eū postulātes gratiā
adūsus eū vt iuberet ꝑduci eū ī hieru-
salē: insidias tendētes vt interficer&
eū in via. Festus āt rn̄dit suari q̄dem
paulū ī cesarea: se āt maturiꝰ ꝓfectuꝝ
Qui ḡ ī vob ait potētes sūt descenden
tes sil' si qd̄ ē in viro crimen accusent
B eū. Demoratꝰ āt iter eos dies nō ampli
us q̄ꝫ octo aut decē descēdit cesareā : ⁊
altera die sedit pro tribunali : ⁊ iussit
paulū adduci. Qui cū ꝑductꝰ eēt circū
sterūt eū q̄ ab hierosolyma descēderāt
iudei: multas ⁊ graues causas obijciē
tes q̄s nō poterāt ꝓbare: paulo rōnez
reddēte: qm̄ neqꝫ ī legē iudeoꝝ neqꝫ ī
C tēplū neqꝫ ī cesarē q̄cq̄ꝫ peccaui. Festꝰ
aūt volens gr̄az p̄stare iudeis: rn̄dens
paulo dixit: Vis hierosolymā ascēdere
⁊ ibi d̄ his iudicari apud me? Dixit āt
paulꝰ. Ad tribunal cesaris sto : ibi me
oportet iudicari. Judeis n̄ nocui: sicut
tu meliꝰ nosti. Si eīm nocui: aut dignū
morte aliq̄d feci: non recuso mori. Si
vo nihil ē eoꝝ q̄ hi accusāt me: nemo
p̄ōt me ill' donare. Cesarē aꝑpello. Tūc
festus cū ꝯsilio locutꝰ rn̄dit. Cesarē ap- D
pellasti: ad cesarē ibis. Et cū dies ali-
q̄t trāsacti essent: agrippa rex ⁊ bernice
descēderūt cesareā ad salutādū festū.
Et cū dies plures ibi morarent̄ festꝰ re
gi indicauit de paulo dicēs: Vir q̄dā
ē derelictꝰ a felice vinctus: de quo cū
essem hierosolymis adierūt me princi-
pes sacerdotū ⁊ seniores iudeoꝝ: postu
lātes adūsus illū dānatiōez. Ad quos
rn̄di: q2 n̄ ē romanis ꝯsuetudo donare
aliquē hoiem p̄usq̄ꝫ is q̄ accusat̄ p̄sen
tes habeat accusatores : locūq̄ꝫ defen-
dendi accipiat ad abluēda crimia q̄ ei E
obijciūt̄. Cū ḡ huc ꝯuenissent: sine vl-
la dilatiōe in sequēti die sedens ꝓ tri
bunali iussu adduci virū. De q̄ cuz ste-
tissent accusatores nullā causā defere-
bāt de q̄bꝰ ego suspicabar malū : q̄stio-
nes vero q̄sdā de sua suꝑstitione habe
bāt adūsus eū : ⁊ de q̄dā iesu defuncto
quē affirmabat paulꝰ viuere. Hesitās
aūt ego de hmōi q̄stione dicebā : si vel-
let ire hierosolymam : ⁊ ibi iudicari de
istꝭ. Paulo āt aꝑpellante vt suaret̄ au F
gusti cognitioni: iussi seruari eū donec
mittā eum ad cesarē. Agrippa autē di
xit ad festū: Volebā ⁊ ipse hoiez audi-
re. Cras inq̄t audies eū. Altera āt die
cū venisset agrippa ⁊ bernice cū multa
ambitiōe: ⁊ itroissent ī auditoriū cum
tribunis ⁊ viris p̄ncipalibꝰ ciuitatꝭ iu
bente festo adductꝰ est paulꝰ. Et dixit
festꝰ: Agrippa rex ⁊ oēs q̄ sil' adestis G
nobiscū viri: videtis hūc hoiez de quo
oīs multitudo iudeoꝝ iterpellauit me
hierosolymis petentes ⁊ acclamantes:
nō oportere eū viuere ampliꝰ. Ego vo
cōperi nihil dignū morte eū admisisse.
Jp̄o autē h̄ aꝑpellāte: ad augustū iudi
caui mittere. De q̄ q̄d certū scribā dn̄o
nō habeo : ꝓpter qd̄ ꝑduxi eū ad vos:
⁊ maxie ad te rex agrippa: vt iterroga-
tione facta habeā q̄d scribā. Sine rati
one eīm mihi videt̄ mittere vinctū : ⁊
causas eiꝰ nō significare. XXVI
Grippa vero ad paulū ait: Per- A
a mittit̄ tibi loqui ꝓ temetipso.
Tunc paulꝰ extēta manu cepit
rōnem reddere. De oībꝰ q̄bꝰ accusor a

iudeis rex agrippa estimo me beatum
apud te:cū sim defensurꝰ me hodie:ma
xime te sciēte oia q̄ apud iudeos sunt
ꝯsuetudines ⁊ q̄stiones: ꝓpter qḋ obse
B cro patiēter me audias. Et q̇dem vitā
meā a iuuētute q̄ ab initio fuit i gēte
mea i hierosolymis nouerūt oēs iudei
p̄sciētes me ab initio si velint testimo
niū ꝑhibere:q̄m ꝑm certissimā sectam
nr̄e religionis vixi phariseꝰ. Et nūc in
spe q̄ ad p̄res nr̄os repromissiōis facta
ē a deo sto iudicio subiectꝰ: i q̄ duode
cim tribꝰ nr̄e nocte ⁊ die deseruientes
sperāt deuenire. De q̄ spe accusor a iu-
C deis rex. Quid icredibile iudicat̄ apḋ
vos si deꝰ mortuos suscitat? Et ego q̇-
dem estimauerā me adūsus nomē iesu
nazareni debere multa ꝯtria agere qḋ
⁊ feci hierosolymis. Et multos scōꝝ
ego i carceribꝰ inclusi a principibus sa
cerdotū ptāte accepta:⁊ cū occiderent̄
detuli sniaꝫ. Et ꝑ oms synagogas fre
quēter puniēs eos:cōpellebā blasphe-
mare:⁊ ampliꝰ insaniēs i eos: ꝑseq̄bar
D vsq̄ in exteras ciuitates. In q̇bꝰ dum
irem damascū:cū ptāte ⁊ ꝑmissu p̄nci-
pū sacerdotū: die media i via vidi rex
de celo supra splēdorē solis circūfulsis
se me lumen:⁊ eos q̇ mecū simul erant
oēsq̄ nos cū decidissemꝰ i terrā audi-
ui vocē loquētē mihi hebraica lingua
S.9.a.22.b ‖ Saule saule q̇d me ꝑseq̄ris? Durū ē ti
bi ꝯ stimulū calcitrare. Ego aūt dixi:
Quis es dn̄e? Dn̄s āt dixit: Ego sū ie-
sus nazarenꝰ:quē tu ꝑseq̄ris. Sꝫ exur
ge: ⁊ sta supra pedes tuos. Ad h̄ enim
apparui tibi ⁊ ꝯstituā te ministrū ⁊ te-
E stem eoꝝ q̄ vidisti:⁊ eoꝝ q̇bꝰ apparebo
tibi:eripiēs te de ap̄lis ⁊ gentibꝰ in q̄s
ego nūc mitto te apire oclos eoꝝ vt cō
uertāt̄ a tenebris ad lucē:⁊ de ptāte sa
thane ad deū: vt accipiāt remissionem
pctōꝝ ⁊ sortē inter sāctos ꝑ fidē q̄ ē in
me. Vn̄ rex agrippa nō fui incredulus
celesti visionis:sed his q̇ sunt damasci
p̄mū ⁊ hierusolymis ⁊ in oēm regionē
iudee:⁊ gentibꝰ annūciabam: vt pniaꝫ
agerēt ⁊ ꝯuerterēt̄ ad deū: digna peni
tentie opa facientes. Hac ex causa me
iudei cū essem in tēplo cōprehēsū tem-
F ptabāt volētes me iterficere. Auxilio
aūt adiutꝰ dei vsq̄ in hodiernū diē sto
testificās minori atq̄ maiori: nihil ex̄
dicēs q̄ꝫ ea q̄ ꝓphe locuti sūt futura eē
⁊ moyses: si passibilis christꝰ: si primꝰ
ex resurrectiōe mortuoꝝ lumē annūci-
aturꝰ ē ꝑplo ⁊ gentibꝰ. Hec loquēte eo
⁊ rōneꝫ reddēte festꝰ magna voce dixit:
‖ Insanis paule. Multe te lr̄e ad insa- S.12.c
niā ꝯuertūt. Et paulꝰ: non insanio in-
quit optime feste: sꝫ veritatꝭ ⁊ sobrieta
tis verba eloquor. Scit em̄ de his rex:
ad quē ꝯstāter loquor. Latere em̄ eum
nihil hoꝝ arbitror. Neq̄ em̄ in angu-
lo q̇cq̄ hoꝝ gestū ē. Credis rex agrip- G
pa ꝓphetis? Scio qr credis. Agrippa
aūt ad paulum. In modico suades me
christianū fieri. Et paulꝰ. Opto apud
deū ⁊ i modico ⁊ i magno: nō tm̄ te: sꝫ
etiā oēs q̇ audiunt hodie fieri tales q̄-
lis ⁊ ego sū: exceptꝭ vincul̄ his. Et exur
rexit rex ⁊ p̄ses ⁊ bernice ⁊ q̇ assidebāt
eis. Et cū secessissent: loq̄bāt̄ ad iuicē
dicētes: qr nihil morte aut vincul̄ dig
num q̇d fecit hō iste Agrippa aūt festo
dixit. Dimitti poterat hō h̄: si nō appel
T aūt (lasset cesarē. XXVII A
v indicatū ē nauigare eū i italiā 2.Co.
⁊ tradi paulū cum reliq̄s custo
dūs cēturiōi noie iulio cohortꝭ augu-
ste: ascēdētes nauē hadrumetinā inci-
pientē nauigare circa asie loca sustuli
mus ꝑseuerāte nobiscū aristarcho: ma
cedone: thessalonicēse. Sequēti āt die
venimꝰ sidonē. Humane āt tractās iu
liꝰ paulū ꝑmisit ad amicos ire: et curā
sui agere. Et inde cū sustulissemꝰ subna
uigauimꝰ cyprū: ꝓpterea q̄ eēnt venti
ꝯtrarij. Et pelagꝰ cilicie ⁊ pamphylie
nauigātes venimꝰ lystrā q̄ ē lycie:⁊ ibi
iueniēs cēturio nauē alexandrinā na
uigātē i italiā: trāsposuit nos i eā. Et B
cū multꝭ diebꝰ tarde nauigaremꝰ ⁊ vix
deuenissemꝰ ꝯ gnydū: ꝓhibēte nos vē
to adnauigauimꝰ crete iux̄ salmonem.
Et vix iux̄ nauigātes venimꝰ in locuꝫ
quēdā q̇ vocat̄ boniportꝰ: cui iux̄ erat
ciuitas thalassa. Multo aūt tpe ꝑacto
⁊ cū iā non eēt tuta nauigatio eo q̄ ie
iuniū iā p̄terisset: cōsolabat̄ eos paulꝰ
dicēs eis. Uiri: video q̄m cū iniuria et
multo dāno nō solū onerꝭ ⁊ nauis: sed
etiā aiaꝝ nr̄aꝝ incipit esse nauigatio.
Cēturio āt gubernatori ⁊ nauclero ma
gis credebat: q̄ꝫ his q̄ a paulo dicebāt̄
Et cū aptꝰ portꝰ non eēt ad hyemādū C
plurimi statuert̄ ꝯsiliū nauigare inde
si q̄ modo possent deuenictes phenicē

hyemare portū crete respiciētē ad afri
cum ⁊ ad chorū. Aspirāte autē austro
estimātes ꝓpositū se tenere: cū sustulis
sent ð asson: legebāt cretā Nō post mul
tum autē misit se ꝯ ipam ventꝰ typho
nicus: ꝗ vocat euroaquilo. Cūqꝫ arre-
pta eēt nauis: ⁊ nō posset conari i ven
tū: data naue flatibꝰ ferebamur. In i-
sulā aūt quādā decurrētes que vocat
cauda: potuimꝰ vix obtinere scapham.
Qua sublata adiutorijs vtebāt accin-
gētes nauē: timētes ne in syrtim inci-
D derēt: sūmisso vase sic ferebāt. Ualida
aūt nob tēpestate iactatꝭ: sequenti die
iactū fecerūt: ⁊ tertia die suis manibꝰ
armamēta nauis ꝓiecerūt. Neqꝫ autē
sole neqꝫ sideribꝰ apparentibꝰ ꝑ plures
dies: ⁊ tēpestate nō exigua īminēte: iā
ablata erat spes oīs salutꝭ nr̄e. Et cuꝫ
multa ieiunatio fuisset: tūc stans pau-
lus ī medio coꝝ dixit: Oportebat ꝗdē
o viri audite me nō tollere a creta: lu-
criqꝫ facere iniuriā hanc ⁊ iacturā. Et
nūc suadeo vob bono aīo eē. Amissio
enī nulliꝰ aīe erit ex nob ꝑterqꝫ nauis
12.a.32.b ‖Astitit enī mihi hac nocte angelꝰ dei
cuiꝰ sum ego: ⁊ cui deseruio. dicēs: Ne
timeas paule: cesari te oportet assistere
Et ecce donauit tibi deus oēs ꝗ naui-
E gant tecū. Propter qđ bono aīo estote
viri. Credo enī deo: qꝛ sic erit quemad
modū dictuꝫ ē mihi. In insulā āt quā-
dā oportet nos deuenire. Sꝫ postea ꝙ
ꝗrtadecima nox supuenit: nauigātibꝰ
nob ī hadria circa mediā noctē suspi-
cabāt naute apparere sibi aliquā regi-
onē. Qui ⁊ sūmittētes bolidē: inuene-
rūt passus viginti: ⁊ pusillū inde sepa-
rati iuenerunt passus ꝗndecim. Timē
tes āt ne in aspera loca incideremꝰ: de
puppi mittētes anchoras ꝗttuor opta
bāt diē fieri. Nautꝭ ꝟo ꝗrētibꝰ fugere
ð naui: cum misissēt scaphā ī mare sub
obtētu ꝗsi īciperent a prora anchoras
extēdere: dixit paulꝰ cēturioni ⁊ militi
bus. Nisi hi ī naui māserint: vos salui
F fieri nō potestis. Tunc absciderūt mi-
lites funes scaphe: ⁊ passi sūt eā excide
re. Et cū lux īciperet fieri rogabat paulꝰ
oēs sumere cibū dicēs: Quartadecima
die hodie expectātes ieiuni ꝑmanetis:
nihil accipiētes. Propter qđ rogo vos
accipe cibū ꝓ salute vr̄a: qꝛ nulliꝰ vr̄m
capillꝰ de capite ꝑibit. Et cuꝫ hec dixis-
set: sumēs panē gr̄as egit deo in ↄspe-
ctu oīm: ⁊ cū fregisset cepit mādueare.
Animequiores āt facti oēs: ⁊ ipi assūpse
rūt cibū. Eramꝰ ꝟo vniūse aīe in naui
ducēte septuagintasex. Et satiati cibo
alleuiabāt nauē: iactātes triticū ī ma-
re. Cū āt dies factꝰ eēt terā nō agnosce
bāt: sinū ꝟo quēdā ↄsiderabāt hn̄tem
litꝰ: in quē cogitabāt si possent eijce-
re nauē. Et cū anchoras sustulissēt cō G
mittebāt se mari sil laxātes iuncturas
gubernaculoꝝ: ⁊ leuato artemone ꝺm
aure flatū tēdebāt litꝰ. Et cuꝫ incidis-
semꝰ ī locū bithalassū impegerūt nauē
⁊ ꝓra ꝗdē fixa manebat īmobilis: pup
pis ꝟo soluebat a vi maris. Militum
āt ↄsilium fuit vt custodias occiderēt
ne ꝗs cū enatasset effugeret cēturio āt
volēs ꝟuare paulū ꝓhibuit fieri. Ius-
sitqꝫ eos qui possēt natare emittere se
primos ⁊ euadere ⁊ ad terram exire: et
ceteros alios in tabulis ferebāt quos-
dam super ea que de naui erant. Et sic
factum est: vt omnes anime euaderēt
ad terram. XXVIII

e T cū euasissemꝰ tūc cognouimꝰ A
quia mytilene insula vocaba-
tur. Barbari vero ꝑstabāt nō modicā
hūanitatē nob. Accensa enī pira refi
ciebant nos oēs: ꝓpter imbrē ꝗ īmine
bat ⁊ frigꝰ. Cuꝫ ↄgregasset āt paulꝰ sar 2.Co.11.f
mētoꝝ aliquāta multitudine ⁊ impo-
suisset sup ignē: vipera a calore cū ꝓces
sisset īuasit manū eiꝰ. Ut ꝟo viderunt
barbari pēdētē bestiā ð manu eiꝰ: ad
īuicē dicebāt. Utiqꝫ homicida ē hō h
ꝗ cuꝫ euasit ð mari vltio nō sinit eum
viuere. Et ille ꝗdē excutiēs bestiāꝫ in B
ignē: nihil mali passus ē. At illi existi
mabāt euꝫ ī tumorē ↄūtēduꝫ: ⁊ subito
casuꝝ ⁊ mori. Diu āt ilł expectantibꝰ ⁊
vidētibꝰ nihil mali ī eo fieri: ↄuertētes
se dicebāt eū eē deū. In locꝭ āt ilł erāt
ꝑdia ꝑncipis insule noīe publij: ꝗ nos
suscipiēs: triduo benigne exhibuit. Cō
tigit āt p̄rem publij febribus ⁊ disente
ria vexatum iacere. Ad quē paulꝰ itra
uit: ⁊ cuꝫ orasset ⁊ imposuisset ei manꝰ
saluauit eum. Quo facto oēs ꝗ ī insu- C
la habebāt infirmitates accedebant ⁊
curabantur. Qui etiam multis hono-
ribus nos honorauerunt: ⁊ nauigāti-
bus imposuerunt que necessaria erāt.
Post menses autē nauigauimꝰ in na-

ui alexandrina que in insula hyemaue
rat: cui erat insigne castorum. Et cum
venissemus siracusã: mansimus ibi tri
duo. Inde circũlegentes deuenimꝰ re-
gium: ⁊ post vnum diẽ flante austro se
cunda die venimꝰ puteolos: vbi iuen-
tis fratribꝰ rogati sumus manere apđ
eos dies septẽ: ⁊ sic venimꝰ romaȝ. Et
inde cuȝ audissent frẽs occurrerũt no-
bis vsqꝫ ad appijforꝝ: ⁊ tribꝰ tabernis.
D Quos cum vidisset paulus grãs agẽs
deo accepit fiduciã. Cum autẽ venisse-
mus romã: ꝑmissum ẽ paulo ꝑmanere
sibimet: cuȝ custodiẽte se milite. Post
tertium autẽ diẽ ꝯuocauit ꝑmos iude
orum. Cũqꝫ venissent dicebat eis. Ego
viri frẽs nihil aduersus plebẽ faciẽs
aut morẽ paternum vinctꝰ ab hieroso
lymis traditꝰ sũ i manꝰ romanorꝝ: qui
cuȝ iterrogatiõeȝ de me habuissent vo
luerunt me dimittere: eo ꝙ nulla esset
E causa mortꝭ i me. Cõtradicẽtibꝰ ãt iu-
deis coactꝰ sũ appellare cesarẽ: non q̃si
gẽtẽ meã hñs aliq̃d accusare. Propter
hanc igiť cãm rogaui vos videre ⁊ al-
loqui. Propť spem eñ isrť catena hac
circũdatꝰ sũ. At illi dixerũt ad eũ. Nos
neqꝫ lrãs accepimꝰ de te a iudea: neqꝫ
adueniẽs aliq̃s fratrꝝ nũciauit aut lo
cutꝰ est q̃d de te malũ. Rogamꝰ autẽ a
te audire q̃ sentis. Nã de secta hac no-
tum ẽ nob: qꝛ vbiqꝫ ei ꝯtradiciť. Cum
F ꝯstituissent ãt illi diẽ venerũt ad euȝ i
hospitium plurimi: q̇bꝰ exponebat te-
stificans regnum dei suadẽsqꝫ eis đ ie
su ex lege moysi ⁊ ꝓphetis a mane vs-
qꝫ ad vesperã. Et q̇dam credebant his
q̃ dicebanť: q̇dam vero non credebãt.
Cunqꝫ inuicẽ nõ essent ꝯsentiẽtes: dis-
cedebant dicẽte paulo vnum verbum.
Quia bñ spũssanctꝰ locutꝰ ẽ ꝑ esaiam
Esa. 6. c ꝓphetã ad nr̃os dicẽs‖ Uade ad ꝓlm
Mat. 13. b istum ⁊ dic: Aure audietꝭ ⁊ nõ intelli-
Mar. 4. b geris: ⁊ videntes videbitis ⁊ non ꝑspi
& Lu. 8. b cietis. Incrassatũ est eñ cor ꝓplı huiꝰ ⁊
Joh. 12. f auribꝰ grauiter audierũt ⁊ oclos suos
cõꝑsserunt ne forte videãt oculis ⁊ au
ribꝰ audiãt ⁊ corde intelligãt: ⁊ ꝯuertã
tur ⁊ sanẽ eos. Notum ḡ sit vobis: qm̃
gentibꝰ missuȝ ẽ hoc salutare dei: ⁊ ip̃i
audient. Et cum hec dixisset: exierunt
ab eo iudei multam hñtes iter se q̃stio-
nẽ. Mansit aũt biennio toto in suo cõ
ductu: ⁊ suscipiebat oẽs q̇ ingrediebã-
tur ad eum: ꝑdicans regnum dei: ⁊ do
cens que sunt de dño iesu christo cum
omni fiducia sine ꝓhibitione.

Explicit liber Actuũ aplꝫorꝝ. Incipit
ꝓlogꝰ i septẽ eplas canonicas.

n Non ita ẽ ordo apud grecos q̇ i-
tegre sapiũt fidẽqꝫ rectã sectan
tur eplarꝝ septẽ: q̃ canonice nũcupãť
sicut in latinis codicibus inueniť: vt
qꝛ petrus ẽ primꝰ ẽ primꝰ i ordie aplo-
rũ: ꝑme sint etiam eiꝰ eple i ordine cete
rarꝝ. Sȝ sicut euãgelistas dudũ ad veri
tatis lineã correximꝰ: ita has ꝓprio or
dini deo iuuãte reddidimꝰ. Est eñ pri
ma earꝝ vna iacobi: due petri: tres io-
hannis ⁊ iude vna. Que si sicut ab eis
digeste sũt: ita q̃ȝ ab interꝑtibꝰ fideliť
in latinũ verterenť eloquiũ: nec ambi
guitatẽ legẽtibꝰ facerẽt: nec ꝟmonum
sese varietas impugnaret: illo ꝑcipue
loco vbi de vnitate trinitatꝭ in prima 1. Joh. 1.
iohis epla positũ legimꝰ: in q̃ etiã ab
infidelibꝰ trãslatoribꝰ multũ erratũ eẽ
a fidei ꝟitate cõperimꝰ: triũ tm̃modo
a vocabula: h̾ ẽ aque sãguinis ⁊ spũs i
ip̃a sua editione ponẽtibꝰ: ⁊ prĩs ꝟbi
qꝫ ac spũs testimoniũ omittentibꝰ: in
q̊ maxime ⁊ fides catholica roborať: ⁊
prĩs et filij ⁊ spũssãcti vna diuinitatis
substãtia cõprobať. In ceterꝭ ꝟo eplis
q̃ntũ a nr̃a aliorꝝ distet editio lectoris
prudẽtie dereling̊. Sȝ tu virgo christi
eustochiũ dũ a me ĩpẽsiꝰ scꝑture verita
tẽ inq̇rꝭ: meã quodãmõ senectutẽ iui-
dorꝝ dentibꝰ corrodẽdã exponis: q̇ me
falsariũ corruptorẽqꝫ sãctorꝝ ꝓnũciãt
scripturarꝝ. Sȝ ego i tali oꝑe nec emu-
lorꝝ meorꝝ iuidẽtiã ꝑtimesco: nec sãcte
scꝑture veritatẽ poscentibꝰ denegabo.

Explicit ꝓlogꝰ in septẽ eplas cano-
nicas. Incipit argumẽtũ in easdem.

i Iacobꝰ: petrꝰ: iohẽs: ⁊ iudas se-
ptem epistolas ediderũt tã my-
sticas q̃ȝ succinctas: ⁊ breues pa
riter ac longas: breues in verbis: lon-
gas in sententijs: vt rarꝰ sit q̇ non i ea
rum cecutiat lectiõe. Explicit argu-
mẽtũ in septem eplas canonicas. In-
cipit argumentũ in eplam canonicam
beati Jacobi apostoli.

i Iacobꝰ apls scrip̃ instruit clerũ
đ cultura celestiũ ꝑceptorꝝ ⁊ re-
gula catholice obseruãtie: ⁊ đ inuicte
patiẽtie maiestate ⁊ de reuelatiõe plu

rimoꝝ:⁊ de mēdacio magistroꝝ.
Explicit argumētū. Incipit epl̄a canonica beati Jacobi apl̄i. Capl̄m I

A Acobus dei ⁊
i dn̄i nr̄i iesu christi ſuꝰ:
duodecim tribubꝰ q̄ sūt
ī dispersione:salutē. Oē
gaudiū existimate frēs
mei cū ī tēptationes varias īciderit͛:
sciētes ꝙ ꝓbatio fidei vr̄e patientiam
Ro.5.a opaṫ‖Patiētia aūt opus ꝑfectū habe-
at:vt sitis ꝑfecti ⁊ integri ī nullo defi-
ciētes‖Si q̇s autē vr̄m indiget sapiā:
postulet a deo q̄ dat oībus affluēter:⁊
nō improperat:⁊ dabitur ei. Postulet
aūt in fide nihil hesitās. Qui em̄ hesi-
tat similis est fluctui maris:q̄ a vēto mo
ueṫ ⁊ circūferṫ. Non ē estimet hō ille
B ꝙ accipiat aliquid a dn̄o. Uir duplex
aīo incōstans ē in oībꝰ vijs suis. Glo
rieṫ āt frater humilis ī exaltatiōe sua:
diues āt ī hūilitate sua: qm̄ sicut flos
Eccl.14.c feni trāsibit‖Exortus ē em̄ sol cū ar-
Isa.40.d dore:⁊ arefecit fenum:⁊ flos eius deci
1.Pe.1.d dit:⁊ decor vultꝰ eius deperijt. Ita ⁊ di
Job.5.c ues in itineribꝰ suis marcescet‖Beatꝰ
vir q̄ suffert tēptationē:qm̄ cū ꝓbatꝰ
fuerit accipiet coronā vite: quā repro-
misit deꝰ diligentibꝰ se. Nemo cum tē
ptaṫ dicat:qm̄ a deo temptaṫ. Deꝰ em̄
intēptator maloꝝ ē. Ipse aūt neminē
tēptat. Unusq̇sq͡ȝ ꝟo temptaṫ a cōcu-
piscentia sua:abstractꝰ ⁊ illectꝰ. Dein-
de ꝯcupiscētia cum ꝯcepit parit pctm̄:
Pctm̄ vero cū ꝯsūmatū fuerit generat
C mortē. Nolite itaq͡ȝ errare frēs mei di
lectissimi. Oē datū optimū ⁊ oē donū
ꝑfectum desursum est descendēs a prē
luminū:apud quē non ē trāsmutatio:
nec vicissitudinis obumbratio. Uolū-
tarie em̄ genuit nos verbo veritatis:
vt simꝰ initiū aliq̇d creature eiꝰ. Scit͛
Ioh.17.d frēs mei dilectissimi‖Sit aūt oīs hō
Eccl.5.c velox ad audiēdum:tardus aūt ad lo-
quēdū:⁊ tardus ad irā. Ira em̄ viri iu
sticiā dei nō opaṫ. Propter qđ abijciē
tes oēm immūdiciā ⁊ abundantiā mali
D cie:ī māsuetudine suscipite insitū ver-
Ro.2.b bū:qđ pōt saluare aīas vr̄as‖Estote āt
factores verbi ⁊ nō auditores tm̄ fallē
tes vosmetip̄os: q͛ si quis auditor est
verbi ⁊ nō factor:h̄ cōpabiṫ viro cōsi-
derāti vultū natiuitatis sue ī speculo.

Cōsiderauit em̄ se ⁊ abijt:⁊ statim obli
tus ē q̄lis fuerit‖Qui aūt ꝑspexerit ī le Mat.5.a
ge ꝑfecte libertatis ⁊ ꝑmāserit ī ea nō
auditor obliuiosus factꝰ:ſȝ factor ope-
ris:hic beatꝰ ī facto suo erit.|Si q̇s āt 1.Pe.3.b
putat se religiosū esse nō refrenās lin-
guā suā ſȝ seducēs cor suū huiꝰ vana ē
religio. Religio munda ⁊ immaculata
apud deū ⁊ prēm:hec ē:visitare pupil-
los ⁊ viduas ī tribulatione eoꝝ:⁊ ima
culatū se custodire ab hoc seculo. II
Ratres mei:nolite ī ꝑsonarū ac A
f ceptione habere fidē dn̄i nr̄i ie-
su christi glie. Etem̄ si introie-
rit ī ꝯuētū vr̄m vir aureū annulū hn̄s
in veste cādida:introierit aūt ⁊ pauꝑ in
sordido habitu:⁊ intēdat͛ ī eū q̄ indu-
tꝰ est veste p̄clara ⁊ dixeritis ei:tu sede
hic bn̄:paupi autē dicatis:tu sta illic:
aut sede sub scabello pedū meoꝝ: nō-
ne iudicat͛ apud vosmetip̄os: et facti
estis iudices cogitationum iniquarū?
Audite frēs dilectissimi. Nōne deꝰ ele
git pauꝑes in h̄ mūdo:diuites ī fide ⁊
heredes regni: qđ repromisit deꝰ dili-
gētibꝰ se? Uos aūt exhonorastis pau- B
perē. Nōne diuites ꝑ potētiam opprimūt
vos ⁊ ip̄i trahunt vos ad iudicia? Nō
ne ipsi blasphemāt bonū nomē qđ īuo
catū ē suꝑ vos? Si tn̄ legē ꝑficitis re-
galē ſm scripturas‖diliges ꝓximū tu
um sicut teip̄m:bn̄ facit͛‖si aūt ꝑsonā Leui.19.c
accipit͛:pctm̄ opamı̄ redarguti a lege Ro.2.b
q̄si trāsgressores. Quicūq͡ȝ aūt totā le- Eph.6.b
gē ſuauerit:offendat aūt ī vno:factus Colos.3.d
ē oīm reꝰ. Qui ei dixit:nō mechaberis Act.10.f
dixit ⁊ nō occides. Qȝ si nō mechaber͛ 1.Pe.1.c
occides aūt:factꝰ es trāsgressor legis.
Sic loq̇mini ⁊ sic facite: sicut ꝑ legem
libertatis incipiētes iudicari. Judici- C
um ei sine misericordia illi: q̄ nō facit
misc̄diam. Superexaltet aūt misc̄dia iu
dicio‖Quid ꝓderit frēs mei si fidē q̇s
dicat se hr̄e:opa aūt nō habeat? Nūq̇d
poterit fides saluare eū? Si āt frater ⁊
soror nudi sint ⁊ indigeāt victu q̄tidi-
ano:dicat aūt aliq̇s ex vobis illis: ite
ī pace calefacimini ⁊ saturamı̄: nō de
deritis aūt eis q̄ necessaria sunt corpi:
q̇d ꝓderit? Sic ⁊ fides si n̄ habeat opa
mortua ē ī semetip̄a. Sȝ dicet q̇s. Tu
fidē habes:⁊ ego opa habeo. Ostēde mi
hi fidē tuā sine opibꝰ: ⁊ ego ostēdā tibi
ex opibꝰ fidē meā. Tu credis qm̄ vnꝰ D

est deus: bñfacis. Et demones credũt
⁊ cõtremiscũt. Uis aũt scire o hõ ianis
qm̃ fides sine opibꝰ ociosa est? Abraã
pat nr̃ nõne ex opibꝰ iustificatꝰ ẽ: offe
rens isaac filiũ suũ sup altare? Uides
qm̃ fides coopabat opibus illiꝰ: ⁊ ex
opibꝰ fides cõsũmata ẽ? Et suppleta ẽ
scriptura dicẽs. ‖Credidit abraã deo ⁊
Gen.15.b reputatũ ẽ illi ad iusticiã: ⁊ amicꝰ dei
Ro.4.a appellatꝰ ẽ. Uidet qm̃ ex opibꝰ iusti-
Gal.3.a ficat hõ: ⁊ nõ ex fide tm̃. ‖ Sĩlr ⁊ raab
Josue.2.b meretrix: nõne ex opibꝰ iustificata est
suscipiens nũcios ⁊ alia via eijciens?
Sicut em̃ corpus sine spũ mortuũ est:
A ita fides sine opibus mortua ẽ. III
Mat.23.a Olite plures magistri fieri frẽs
n mei scientes qm̃ maiꝰ iudiciũ
sumitis. In mult ei offendimꝰ
oẽs. Si q̃s i vbo nõ offendit: hic pfe.
ctus ẽ vir. Põt etiã freno circũducere
totũ corpꝰ. Si aũt equis frena in ora
mittimꝰ ad cõsentiẽdũ nobis oẽ cor.
pus illoꝝ circũferimꝰ. Et ecce naues
cũ magne sint ⁊ a vẽtis validis minẽ-
tur: circũferunt aũt a modico guber-
naculo vbi impetꝰ dirigẽtis voluerit.
Ita ⁊ lingua modicũ q̃dẽ mẽbrũ est ⁊
magna exaltat. Ecce quãtus ignis q̃
magnã siluã incẽdit. Et lingua ignis
B ẽ: vniuersitas iniq̃tatis. Lingua cõsti-
tuit i mẽbris nr̃is q̃ maculat totũ cor
pus: ⁊ inflãmat rotã natiuitat nr̃e in-
flãmata a gehẽna. Ois ei natura besti
arũ ⁊ volucrũ ⁊ serpentũ ⁊ ceteroꝝ do
mant ⁊ domita sũt a natura hũana:
linguã aũt nullꝰ hoim domare põt. In
quietũ malũ plena veneno mortifero.
In ipa bñdicimꝰ deũ ⁊ prẽm: ⁊ in ipa
C maledicimꝰ hoies q̃ ad imaginẽ ⁊ simi-
tudinẽ dei facti sunt. Ex ipo ore pce-
dit bñdictio ⁊ maledictio. Nõ oportet
fratres mei hec ita fieri. Nũq̃d fons d
eodẽ foramine emanat dulcẽ ⁊ amarã
aquã? Nũq̃d põt fratres mei ficꝰ vuas
facere: aut vit ficꝰ? Sic neq salsa dul
cẽ potest facere aquã. Quis sapiẽs ⁊ di
sciplinatꝰ inter vos? Ostẽdat ex bona
cõuersatione opationẽ suã in mãsue-
tudine sapiẽtie. Qz si zelũ amarũ ha-
D beris: ⁊ cõtẽtiones sint in cordibꝰ vr̃is
nolite gloriari ⁊ mẽdaces eẽ aduersus
veritatẽ. Nõ est em̃ ista sapiẽtia desur
sum descẽdẽs a prẽ luminũ: sz terrena
aialis diabolica. Ubi em̃ zelus ⁊ cõtẽ-
tio: ibi incõstãtia ⁊ oẽ opꝰ prauũ. Que
aũt desursum est sapia: primũ quidem
pudica est: deinde pacifica: modesta:
suadibilis: bonis consentiens: plena
miscðia ⁊ fructibꝰ bonis iudicãs sine
simulatione. Fructꝰ aũt iusticie in pa-
ce seminat facientibus pacẽ. IIII
Nde bella ⁊ lites in vobis? Nõ A
v ne ex cõcupiscẽtijs vr̃is: q̃ mili
tant in mẽbris vr̃is? Cõcupisci
tis ⁊ nõ habetis: occiditis ⁊ zelatis: et
nõ potestis adipisci. Litigatis ⁊ belli-
geratis ⁊ nõ habetis ppter qð nõ po-
stulatis. Petit ⁊ nõ accipit: eo q̃ ma
le petatis: vt in cõcupiscẽtijs vr̃is in-
insumatis. Adulteri: nescitis qr ami-
citia huiꝰ mũdi inimica est dei? Quicũ
q̃ ergo voluerit amicꝰ eẽ seculi huiꝰ ini
micꝰ dei cõstituit. An putat qr inani- B
ter scriptura dicat: ad inuidiã cõcupi-
scit spũs q̃ habitat in vobis? Maiorẽ
aũt dat grãm. Propter qð dicit. ‖ Deꝰ Prou.
supbis resistit: humilibꝰ aũt dat grãm I.Pe.5
Subditi ergo estote deo resistite aũt dia- Eph.4
bolo: ⁊ fugiet a vobis. Appropiate deo
⁊ appropinquabit vobis. Emũdate ma
nꝰ pctõres: ⁊ purificate corda duplices C
aio. ‖Miseri estote ⁊ lugete ⁊ plorate: Joh.16
risus vester i luctũ cõuertat: ⁊ gaudiũ
i merorẽ. ‖ Humiliamini i ɔspectu dñi I.Pe.5
⁊ exaltabit vos. Nolite detrahere alt-
utrũ frẽs mei. Qui detrahit fratri aut
q̃ iudicat fratrẽ suũ: detrahit legi ⁊ iu
dicat legẽ. Si aũt iudicas legẽ: nõ es
factor legis: sz iudex. Unꝰ est ei legisla
tor ⁊ iudex: q̃ põt pdere ⁊ liberare ‖Tu Ro.14.
aũt q̃s es q̃ iudicas pximũ tuũ? Ecce D
nũc q̃ dicit: hodie aut crastino ibimꝰ
ad illã ciuitatẽ: ⁊ faciemꝰ ibi q̃dẽ an-
nũ ⁊ mercabimur ⁊ lucrũ faciemꝰ: qui
ignoratis q̃d erit in crastinũ. Que ẽ ei
vita vr̃a? Uapor eñ ad modicũ parẽs:
⁊ deinceps exterminabit p eo vt dica
tis: si dñs voluerit: ⁊ si vixerimꝰ: facie-
mꝰ hoc aut illud. Nũc aũt exultatis in
supbijs vr̃is. Ois exultatio talis mali
gna ẽ. ‖Scienti igit bonũ facere ⁊ nõ Lu.1.
facienti: peccatũ est illi. V
a Gite nũc diuites: plorate vlulã A
tes in miserijs vr̃is q̃ aduenient
vobis. Diuitie vr̃e putrefacte sũt: ⁊ ve
stimẽta vr̃a a tineis cõmesta sũt. Auꝝ
⁊ argentũ vestrũ eruginauit: ⁊ erugo
eoꝝ in testimoniũ vobis erit: ⁊ mãdu-

cabit carnes vr̃as sicut ignis. Thesau
rizastis vobis irã in nouissimis dieb⁹.
Ecce merces operarioꝝ q̃ messuerunt
regiões vr̃as q̃ fraudata ẽ a vobis cla
mat: ⁊ clamor eoꝝ i aures dñi sabaoth
introiuit. Epulati estis sup terrã: ⁊ in
luxurijs enutristis corda vr̃a. In die
occisiõis adduxistis ⁊ occidistis iustũ:
⁊ nõ restitit vobis. Patientes igitr̃ esto
te fratres vsq; ad aduentũ dñi. Ecce
agricola expectat p̃ciosum fructũ tre:
patienter ferẽs donec accipiat tẽpora
B neũ ⁊ serotinũ. Patiẽtes igitr̃ estote et
vos ⁊ cõfirmate corda vr̃a: qm̃ aduen
tus dñi appropinquabit. Nolite inge-
miscere frẽs in alterutrũ: vt nõ iudice-
mini. Ecce iudex añ ianuã assistit. Ex-
emplũ accipite frẽs exit⁹ mali ⁊ lõga-
nimitat⁊ ⁊ laboris ⁊ patiẽtie ꝓphetas
q̃ locuti sũt i noĩe dñi. Ecce beatifica-
m⁹ eos q̃ sustinuerũt. Sufferentiã iob
audistis: ⁊ finẽ dñi vidistis: qm̃ miseri
C cors est dñs ⁊ miserator. Ante oĩa aũt
frẽs mei nolite iurare: neq; p celũ ne-
q; p terrã neq; aliud qdcũq; iuramen
Mat.5.f tũ. ||Sit aũt sermo vr̃: est est: non nõ: vt
nõ sub iudicio decidatis. Tristatr̃ aũt
aliq̃s vr̃m: oret equo aĩo ⁊ psallat. In-
firmatr̃ q̃s in vobis inducat p̃sbyteros
eccl̃ie: ⁊ orent sup eũ: vnguẽtes eũ oleo
ĩ noĩe dñi. Et orõ fidei saluabit infir-
mũ: ⁊ alleuiabit eũ dñs: ⁊ si i peccatis
sit: remittẽtr̃ ei. Cõfitemini ẽ alterutrũ
pctã vr̃a ⁊ orate ꝓ inuicẽ: vt saluemini
D Multũ ei valet dep̃catio iusti assidua.
Reg.17.a ||Helias hõ erat silis nobis passibilis
Lu.4.d ⁊ oratione orauit vt nõ plueret sup ter
rã: ⁊ nõ pluit annos tres ⁊ menses sex.
Et rursũ orauit: ⁊ celũ dedit pluuiã: ⁊
terra dedit fructũ suũ. Frẽs mei: si q̃s
ex vobis errauerit a veritate ⁊ cõuerte
rit: q̃s eũ: scire debet: qm̃ q̃ cõuerti fe
cerit peccatorẽ ab errore vie sue: salua-
bit aĩam ei⁹ a morte: ⁊ operit multitu
Explicit ep̃la beati Ia (dinẽ pctõꝝ.
cobi ap̃li. Incipit argumẽtũ in ep̃lam
beati Petri primã.

D Iscipulos saluatoris inuicti to
to orbe diffusos ⁊ pegrinos in
hoc seculo mõstrat: ⁊ p̃terite vite peni
tere suadet: ⁊ in nouã vitã ꝓficere to-
ta cũ sollicitudĩe exhortatr̃ simõ petr⁹
fili⁹ iohãnis ꝓuicie galilee vico beth-
saida frater andree ap̃li.

Explicit argumentũ. Incipit episto-
la beati Petri ap̃li prima. Cap̃lm. I

P Etrus aposto A
lus iesu christi: elect⁊ ad
uenis dispsionis ponti
galatie: cappadocie: asie
⁊ bithynie s̃m p̃scientiã
dei p̃ris in sctificationẽ spũs: i obediẽ-
tiã ⁊ aspsionẽ sãguinis iesu christi: gr̃a
vobis ⁊ pax multiplicetr̃. ||Bñdict⁹ de⁹ 2.Co.1.a
⁊ patr̃ dñi nr̃i iesu christi: q̃ s̃m miseri- Eph.1.a
cordiã suã magnã regenerauit nos in
spem viuã p resurrectionẽ iesu christi
ex mortuis i hereditatẽ icorruptibilẽ
⁊ incõtaminatã ⁊ imarcessibilẽ cõserua
tã in celis: i vobis q̃ in v̾tute dei custo
dimini p fidẽ in salutẽ paratã reuela-
ri i tpe nouissimo: In quo exultabitis: B
||modicum nũc si oportet ɔtristari i va Joh.16.e
rijs tẽptationibus vt ꝓbatio vr̃e fidei
multo p̃ciosior sit auro qd̃ p ignẽ ꝓba
tur: iueniatr̃ i laudẽ ⁊ gl̃iam ⁊ honorẽ
in reuelationẽ iesu christi: quẽ cũ non
viderit⁊ diligit⁊. In quẽ nũc q̃z nõ vi
dẽtes credit⁊: credẽtes aũt exultabit⁊
leticia inenarrabili ⁊ gl̃ificata: repor-
tãtes finẽ fidei vr̃e salutẽ aĩarũ vr̃aꝝ.
De qua salute exq̃sierũt atq; scrutati
sũt ꝓphete: q̃ de futura in vobis gr̃a ꝓ
phetauerũt: scrutãtes i qd̃ vel q̃le tp̃us
significaret i eis spũs christi p̃nũcians
eas q̃ in christo sũt passiones ⁊ posteri
ores gl̃ias: q̃b reuelatũ est: q2 nõ sibi
metip̃is: vobis aũt ministrabant ea q̃
nũc nũciata sũt vob p eos q̃ euãgeliza C
uerũt vob spũsctõ misso de celo: i quẽ
desiderãt ãgeli ꝓspicere. Propt̃ qd̃ suc
cincti lũbos mẽt⁊ vr̃e sobrij p̃fecti spa
te in eã q̃ offertr̃ vobis gr̃am in reuela
tionẽ iesu christi: q̃si filij obediẽtie nõ
cõfigurati priorib⁹ ignorãtie vr̃e desi-
derijs: sz s̃m eũ q̃ vocauit vos sãctũ: vt
vt ⁊ ip̃i i oĩ ɔ̃usatiõe scti sit⁊: qm̃ scp̃tũ
ego ẽ: ||scti erit⁊: qm̃ sctũs sũ. ||Et si pa Leui.19.a
trẽ iuocat⁊ eũ q̃ sine acceptione psona Deu.10.d
rũ iudicat s̃m vniuscuiusq; op⁹ i timo Col.3.d
re icolat⁹ vr̃i tpe cõuersamini. Scien- Ja.2.b
tes q̃ nõ corruptibilib⁹ auro vel argẽ Act.10.f
to redẽpti est⁊ de vana vr̃a cõuersatio- Ro.2.b D
ne paterne traditiõis: ||sz p̃cioso sãgui Eph.6.f
ne q̃si agni imaculati christi ⁊ icõtami Heb.9.d
nati: p̃cogniti q̃dẽ añ mũdi cõstitutio- 1.Joh.1.c
nẽ: manifestati aũt nouissimis tp̃ibus Apo.1.b

ꝓpter vos q̄ ꝑ ip̄m fideles estis ī deo q̄
suscitauit eū a mortuis: ⁊ dedit ei glo-
riā: vt fides vr̄a ⁊ spes esset ī deo. Aīas
vr̄as castificātes ī obediētia charitat̄
in fraternitatis amore: simplici ex cor-
de inuicē diligite attēti⁹: renati nō ex
semine corruptibili: sʒ incorruptibili ꝑ
Esa.40.b ꝟbū dei viui ⁊ ꝑmanēt̄ in eternū: ‖ q̄ꝛ
Eccl.14.c ois caro vt fenū: ⁊ ois glr̄ia ei⁹ tāꝙ flos
Iaco.1.b feni. ‖ Exaruit fenū ⁊ flos ei⁹ decidit:
ꝟbū āt dn̄i manet ī eternū. Hoc ē aūt
A ꝟbū qδ euāgelizatū ē ī vos. II
Eph.4.f ‖ Eponētes igit̄ oēm maliciā ⁊
Col.3.b b oēm dolū ⁊ simulatiōes ⁊ iuidi
Heb.12.a as ⁊ oēs detractiones: sicut mō
geniti īfantes rōnabiles ⁊ sine dolo lac
ꝯcupiscite vt ī eo crescat̄ ī salutē: si tn̄
gustat̄ qm̄ dulcis ē dn̄s. Ad quē acce
dētes lapidē viuū ab hoib⁹ q̄dē repro
batū: a de āt electū ⁊ honorificatū: ⁊ ip
si tāꝙ lapides viui superedificamini do
mos sp̄uales ī sacerdotiū sctm̄: offeren
tes spiritales hostias acceptabiles deo
ꝑ iesū christū. Propt̄ qδ ꝯtinet scp̄tura
Esa.28.d ‖ Ecce pono ī siō lapidē sūmū angula-
B rē ꝓbatū electū p̄ciosū: ⁊ q̄ crediderit ī
Ps.117. eū nō ꝯfūdet̄. ‖ Uob igit̄ honor creden
Mat.21.d tib⁹: n̄ credētib⁹ āt lapis quē reproba
Mar.12.a uerūt edificātes: hic fact⁹ ē ī caput an
Lu.20.c guli ⁊ lapis offensiōis ⁊ petra scādali:
Act.4.b his q̄ offendūt ꝟbo nec credūt ī q̄ ⁊ po
Exo.19.a siti sūt. ‖ Uos aūt gen⁹ electū: regale sa
cerdotiū: gēs sācta: ꝑp̄ls acq̄sitiōis: vt
ꝟtutes ānūcietis ei⁹ q̄ d̄ tenebris vos
Osee.12.d vocauit ī āmirabile lumē suū ‖ Qui ali
Ro.9.e qn̄ nō ꝑp̄ls dei: nūc aūt ꝑp̄ls dei: q̄ non
Ro.13.d cōsecuti misericordiā: nūc aūt miseri-
Gal.5.c cordiā ꝯsecuti ‖ Charissimi obsecro vos
tāꝙ aduenas ⁊ peregrinos abstinere
vos a carnalib⁹ desiderijs q̄ militāt ad
C uersus aīam: ꝯuersationē vr̄am īter gē
tes habētes bonā: vt ī eo qδ detractāt
de vobis tāꝙ de malefactorib⁹: ex bo-
nis oꝑib⁹ vos ꝯsiderātes: glr̄ificēt deū
Ro.13.a in die visitatiōis. ‖ Subiecti igit̄ esto-
te omni humane creature ꝓpter deum
Siue regi quasi p̄cellenti: siue ducib⁹
tanꝙ ab eo missis: ad vindictā malefa
ctoꝝ: laudē vero bonoꝝ. Quia sic est
volūtas dei: vt bn̄faciētes obmutesce-
re faciatis imprudētiū hoim ignoran-
tiā. Quasi liberi: ⁊ nō q̄si velamē habē
tes malitie libertatem: sed sicut serui
Ro.12.c dei. ‖ Omnes honorate: fraternitatem

diligite. Deū timete: regē honorifica-
te ‖ Serui subditi estote ī oī timore do- Eph.6.a
minis: nō tm̄ bonis ⁊ modest̄: sed eti Col.3.d
am discholis ‖ Hec ē em̄ gratia: si ꝓpt̄ Titū.2.c
dei cōsciētiā sustinet q̄s tristicias pati 2.Coꝝ.7.c
ens iniuste. Que em̄ est gr̄a: si peccātes
⁊ colaphizati suffertis? Sʒ si bn̄facien D
tes patiēter sustinetis: hec est gr̄a apδ
deū. In hoc em̄ vocati estis: q̄ꝛ ⁊ christ⁹
passus ē ꝓ nobis: vobis relinquēs ex
emplū vt sequamini vestigia ei⁹. ‖ Qui Esa.53.b
peccatū nō fecit nec inuēt⁹ est dolus ī 1.Ioh.3.a
ore ei⁹. Qui cū malediceret̄ nō maledi
cebat: cū pateret̄ nō ꝯtaminaret̄. Tra
debat aūt iudicāti se iniuste. ‖ Qui pec Esa.53.b
cata nr̄a ip̄e ꝑtulit ī corꝑe suo suꝑ lig-
nū: vt pctīs mortui iusticie viuam⁹: cu
ius liuore sanati estis. Eratis em̄ sicut
oues errātes: sʒ cōuersi estis nūc ad pa
storē ⁊ ep̄m animarū vestraꝝ. III
Similiter et mulieres subdite A
s sint viris suis: vt ⁊ si q̄ nō cre- 1.Coꝝ.11.a
dūt verbo ꝑ mulierū cōuersati Col.3.c
onē sine verbo lucrifiāt: cōsiderātes in Eph.5.e
timore sanctā ꝯuersationē vr̄am. Qua 1.Timo.2.
rū nō sit extrinsec⁹ capillatura aut cir
cūdatio auri aut indumēti vestimēto-
rū cult⁹: sʒ q̄ abscōdit⁹ ē cordis: hō ī ī
corruptibilitate q̄eti ⁊ modesti: sp̄us q̄
est in cōspectu dei locuples. Sic ei ali-
qn̄ ⁊ sācte mulieres sperātes ī deo orna
bant se subiecte ꝓprijs viris: ‖ sicut sa Gen.18.b
ra obediebat abrae dn̄m eū vocās: cu-
ius estis filie bn̄facientes: ⁊ nō ꝑtimē
tes vllā ꝑturbationē ‖ Uiri similiter co B
habitātes s̄m sciētiā: qn̄ infirmiori va
sculo muliebri īpartiētes honorē tāꝙ
coheredib⁹ gr̄e vite: vt nō impediant̄
orationes vr̄e. ‖ In fide aūt oēs vnani Prou.20.c
mes cōpatiētes: fraternitat̄ amatores Ro.12.d
misericordes: modesti: humiles: nō red
dētes malū ꝓ malo: nec maledictū ꝓ
maledicto: sʒ ecōtrario bn̄dicētes: q̄ꝛ ī
hoc vocati estis vt bn̄dictionē heredi-
tate possideatis ‖ q̄ em̄ vult vitā dilige Ps.33.
re: ⁊ dies videre bonos: coerceat liguā Ia.1.d
suā a malo: ⁊ labia ei⁹ ne loquant̄ do-
lū. Declinet āt a malo ⁊ faciat bonū: ī
quirat pacē ⁊ sequat̄ eā: q̄ꝛ oculi dn̄i
suꝑ iustos: ⁊ aures ei⁹ ī p̄ces eoꝝ: vul- C
aūt dn̄i suꝑ facientes mala. Et q̄s ē q̄
vobis noceat: si boni emulatores fue-
ritis? ‖ Sed ⁊ si q̄d patimini ꝓpter iu- Mat.5.a
sticiā: beati. Timorē aūt eoꝝ ne timue

ritis vt nõ ꝯturbemini. Dñm aũt chri
stũ sãctificate ĩ cordibꝰ vr̃is: parati sꝑ
ad satisfactionẽ oĩ poscẽti vos rõnem
d̃ ea q̃ ĩ vobis ẽ spe: s; cũ modestia ⁊ ti-
more cõsciẽtiã habẽtes bonã: vt in eo
qḋ detrahũt de vobis cõfundãt̃ q̃ ca-
lũniant̃ vr̃am bonã ĩ christo cõuersati
onẽ. Meliꝰ ẽ eñ vt bñfacientes si vo-
Heb.9.g lũtas dei velit pati q̃ maleficiẽtes ‖ q2
Ro.5.d ⁊ christꝰ semel ꝓ pctis nr̃is mortuꝰ est
iustus ꝓ iniustis: vt nos offerret deo
mortificatos q̃dẽ carne: viuificatos ãt
D spũ. In quo ⁊ his q̃ ĩ carcere erãt spiri
Mat.24.c tu veniens p̃dicauit ‖ q̃ increduli fue-
Lu.17.f rant aliqñ: qñ expectacãt dei patiam ĩ
diebꝰ noe cũ fabricaret̃ arca: in q̃ pau
ci id ẽ: octo aĩe salue facte sũt ꝑ aquã.
Q; ⁊ vos nũc similis forme saluos fac̃
baptisma: nõ carnis depositio sordiũ:
s; cõscientie bone interrogatio in deũ:
ꝑ resurrectionẽ iesu christi a mortuis
q̃ est in dextera dei degluttiẽs mortẽ vt
vite eterne heredes efficeremur: ꝓfectꝰ
in celũ subiectis sibi angelis ⁊ potesta
tibus ⁊ virtutibꝰ. IIII

A C Hristo igit̃ passo ĩ carne: ⁊ vos
eadẽ cogitatione armamini: q2
q̃ passus est ĩ carne desijt a peccatis vt
nõ iam desiderijs hoĩm: sed voluntate
dei qḋ reliquũ est in carne viuat tp̃is.
Eph.4.f ‖ Sufficit eñ p̃teritũ tp̃s ad volũtatẽ
Ja.4.b gentiũ cõsũmandã his q̃ ambulauerũt
in luxurijs: desiderijs: vinolẽtijs: co-
mesationibꝰ: potationibꝰ: ebrietatibꝰ:
B ⁊ illicitis idoloꝝ cultibꝰ. In q̃ ammi-
rant̃ nõ cõcurrẽtibꝰ vobis ĩ eãdẽ lux-
urie ꝯfusionẽ blasphemãtes q̃ reddẽt
rõnẽ ei q̃ paratus est iudicare viuos ⁊
mortuos. Propter hoc eñ et mortuis
euãgelizatũ ẽ: vt iudicent̃ q̃dẽ ƀm ho-
mines ĩ carne: viuãt aũt ƀm deũ in spi
ritu. Oim aũt finis appropinquabit.
Estote: itaq; prudẽtes ⁊ vigilate ĩ ora-
tionibꝰ: ante oĩa aũt mutuã in vobis-
metipsis charitatẽ cõtinuã habentes:
Prou.10.b ‖ q2 charitas operit multitudinẽ pctõ-
Ro.12.c rũ. ‖ Hospitales inuicẽ: sine murmura
Heb.13.a tione. Unusq̃sq; sicut accepit gr̃am in
Philip.2.b alterutrũ illã ammistrãtes: sicut bo-
C ni dispẽsatores multiformis gr̃e dei.
Si quis loquit̃ q̃si sermões dei. Si q̃s
ministrat tanq̃ ex virtute quã ammi-
nistrat deꝰ vt in oĩbꝰ honorificet̃ deꝰ
ꝑ iesum christũ: cui ẽ gl̃ia ⁊ imperium
in secula seculoꝝ: amẽ. Charissimi no-
lite peregrinari ĩ feruore q̃ ad tempta-
tionẽ vobis sit: q̃si noui aliq̃d vobis
cõtingat: sed cõicãtes christi passioni-
bus gaudete: vt ⁊ in reuelatione glo-
rie eiꝰ gaudeatis exultãtes. Si expro-
bramini ĩ noĩe christi: beati eritis: qm̃
qḋ est honoris gl̃ie ⁊ virtutis dei: ⁊ q̃
est eiꝰ spũs sup vos requiescet. Nemo D
aũt vestrũ patiat̃: quasi homicida aut
fur aut maledicus aut alienoꝝ appe-
titor. Si ãt vt christianꝰ: nõ erubescat
glorificet aũt deũ in isto noĩe: qm̃ tp̃s
est vt incipiat iudiciũ a domo dei. Si
aũt primũ a nobis q̃s finis eoꝝ q̃ non
credũt dei euangelio? ‖ Et si iustus qui Prou.11.d
dẽ vix saluabit̃: impiꝰ ⁊ peccator vbi
parebũt? Itaq; ⁊ hi q̃ patiunt̃ ƀm vo-
lũtatẽ dei: fideli creatori cõmẽdẽt ani
mas suas in benefactis. V A

S Eniores ẽ q̃ vobis sũt obsecro
consenior ⁊ testis christi passionũ
q̃ ⁊ eiꝰ q̃ in futuro reuelãda ẽ gl̃ie cõi-
cator. Pascite q̃ in vobis ẽ gregẽ dei:
ꝓuidẽtes nõ coacte sed spontanee ƀm-
deũ: neq; turpis lucri gr̃a: sed volũta-
rie: neq; vt dominãtes in cleris: s; for
ma facti gregis ex animo: ⁊ cũ apparu B
erit princeps pastoꝝ ꝑcipietis ĩmarces
sibilẽ glorie coronã. Similiter adole-
scẽtes subditi estote seniorbꝰ. Omnes
eĩ inuicẽ humilitatẽ insinuate: ‖ q2 do Ja.4.b
minꝰ supbis resistit: humilibꝰ aũt dat
gratiã ‖ Humiliamini igit̃ sub poten- Ibidem.e
ti manu dei: vt vos exaltet in tp̃e visi-
tationis ‖ oẽm sollicitudinẽ vestrã ꝓ- Lu.12.c
ijcientes in eũ: qm̃ ipi cura est de vob̃ Ro.12.c
Sobrij estote ⁊ vigilate: q2 aduersariꝰ Ja.4.c
vester diabolus tanq̃ leo rugiẽs circuit C
querens quẽ deuoret. Cui resistite for-
tes in fide: scientes eandẽ passionẽ ei
q̃ in mũdo est vestre fraternitati fieri.
Deꝰ ãt oĩs gratie q̃ vocauit nos ĩ eter
nã suã gloriã in christo iesu modicum
passos: ipse ꝑficiet cõfirmabit solida-
bitq;. Ipsi gloria ⁊ imperiũ: in secula D
seculoꝝ amẽ Per siluanũ fidelẽ fratrẽ
vobis vt arbitror breuiter scripsi: obse
crãs ⁊ cõtestãs hãc eẽ verã gratiã dei ĩ
qua ⁊ statis. Salutat vos ecclia q̃ est
in babylõe collecta ⁊ marcus filiꝰ me-
us. Salutate inuicem in osculo sancto
Gr̃a vob̃ oĩbꝰ q̃ estis ĩ christo iesu. Amẽ
Explicit ep̃la beati Petri ap̃li p̃ma.

Incipit argumētū in eplam secūdā.

S Imon petr⁹ p fidē huic mūdo sapientes mortuos esse declarat: eisdēq; pietatis quāta sit magnitudo luce ipsa clarius manifestat.

Explicit argumentū. Incipit epla secunda beati Petri apostoli. Ca. I

A S Imon petrus seruus ꝛ aplus iesu christi his q̄ coequalē nobiscum sortiti sunt fidē in iusticia dei nr̄i ꝛ saluatoris iesu christi: grā vobis ꝛ pax adimpleaꝫ in cognitiōe dei ꝛ christi iesu dn̄i nr̄i. Quō oia nob diuine virtutis sue q̄ ad vitā ꝛ pietatem donata sūt p cognitionē ei⁹ q̄ vocauit nos ꝓpria glia ꝛ virtute: p quem maxima ꝛ p̄ciosa nobis ꝓmissa donauit vt p hoc efficiamini diuine ꝯsortes nature: fugientes ei⁹ q̄ i mūdo ē cōcupiscen-

B tie corruptionē. Uos āt curā oēm subinferentes ministrate in fide vr̄a virtutē in virtute aūt sciam: in sciētia aūt abstinētiā: in abstinētia aūt patiētiā: in patientia aūt pietatē: in pietate autē amorē fraternitatis: in amore aūt fraternitatis: charitatē. Hec ei si vobiscū assint ꝛ supent: nō vacuos nec sine fructu vos ꝯstituēt in dn̄i nr̄i iesu christi cognitione. Cui ei nō p̄sto sunt hec: cecus est ꝛ manu tēptās: obliuionē accipiens purgatiōis veterū suoꝝ delicto-

C rū. Quapropter fratres magis satagite: vt p bona opa certā vr̄am vocationē ꝛ electionē faciatis. Hec ei facientes nō peccabit⁹ aliqn̄. Sic eni abundanter ministrabiꝫ vobis introit⁹ in eternū regnū dn̄i ꝛ saluatoris nr̄i iesu christi. Propter qđ vos incipiā semp cōmonere de his: ꝛ q̄dē scientes ꝛ confirmatos vos in p̄n̄ti veritate. Iustum aūt arbitror q̄diu sū i hoc tabernaculo suscitare vos i cōmonitiōe: cert⁹ q̄ velox ē depositio tabernaculi mei s̄m q̄ ꝛ dn̄s noster iesus christus significauit mihi. Dabo aūt operā ꝛ frequēter habere vos post obitū meum: vt horū oim memoriā faciatis. Nō ei indoctas fabulas secuti notā fecim⁹ vobis dn̄i nostri iesu christi virtutē ꝛ p̄sentiā: sed speculatores facti illi⁹ magnitudinis. Accipiens eni a deo p̄re honorem

D ꝛ gliam voce d̄ lapsa ad eū huiuscemodi a magnifica glia: Hic est fili⁹ me⁹ dilectus in quo mihi cōplacui: ip̄m audite. Et hāc vocē nos audiuim⁹ de celo allatā cū essem⁹ cū ip̄o in mōte sācto. Et habem⁹ firmiorē ꝓpheticū sermonē cui b̄n̄facitis attēdētes q̄si lucerne lucēti i caliginoso loco donec dies elucescat ꝛ lucifer oriaꝫ i cordib⁹ vr̄is: hoc p̄mū intelligētes q̄ ois ꝓphetia scptu re ꝓpria interp̄tatiōe nō fit. Nō ei voluntate humana allata est aliquando ꝓphetia sed sp̄ūsctancto inspirati locuti sunt sancti dei hoies.

Mat.3.d Mar.1.b Lu.3.e 2.Ti.3.d

II

A F Uerunt vero ꝛ pseudo ꝓphete in populo: sicut ꝛ in vobis erūt magistri mendaces: qui introducent sectas ꝑditionis: ꝛ eū q̄ emit eos deū negāt: supducētes sibi celerem ꝑditionā. Et multi sequēꝫ eoꝝ luxurias p quos via veritatis blasphemabiꝫ: ꝛ in auaricia fictis v̄bis de vobis negociabunꝫ. Quib⁹ iudiciū iā olim nō cessat: ꝛ ꝑditio eoꝝ nō dormitat. Si ei deus angelis peccātib⁹ nō pepcit: sed rudētib⁹ inferni detractos in tartarū tradidit cruciādos in iudiciū reseruari ꝛ originali mūdo nō pepcit: sꝫ octauū noe iusticie p̄conē custodiuit diluuiū mūdū impioꝝ iducēs: ꝛ ciuitates sodomoꝝ ꝛ gomorreoꝝ in cinerē redigēs euersione dānauit: exēplū eoꝝ q̄ impie acturi sūt ponēs: ꝛ iustū loth oppressum a nephandoꝝ iniuria ac luxuriosa ꝯuersatione eripuit. Aspectu eni ꝛ auditu iust⁹ erat: habitās apud eos q̄ d̄ die in diē aīam iustā iniquis opib⁹ cruciabāt. Nouit de⁹ pios de tēptatione eripe: iniquos v̄o in diē iudicij reseruare cruciandos. Magl aūt eos qui post carnē i cōcupiscētia imūditie ambulāt: dn̄ationēq; cōtēnūt audaces: sibi placētes sectas nō metuūt introducere blasphemātes. Ubi angeli fortitudine: ꝛ virtute cū sint maiores: nō portāt aduersū se execrabile iudiciū. Hi vero velut irrōnabilia pecora naturaliꝫ in captionē ꝛ in pniciem his q̄ ignorāt blasphemātes i corruptione sua peribūt: pcipiētes mercedē iiusticie. Uoluptatē existimātes diei delitias coinq̄nationis ꝛ macule: delitijs affluentes in cōuiuijs suis luxuriantes vobiscū oculos habētes plenos adulterij ꝛ incessabilis delicti: pelliciētes aīas insta-

Job.4.d B Gen.7. Gen.19 C

biles:coꝛ exercitatũ in auaritia hñtes:
maledictiõis filij derelinquẽtes rectã
viã erraueruñt secuti viã balaam ex bo.
Nu.22.e soꝛ.‖q̇ mercedẽ iniq̇tatis amauit: coꝛ-
reptionẽ ꝟo habuit sue vesanie. Sub
D iugale mutũ aial in hoĩs voce loquẽs
Jude.1.d ꝓhibuit ꝓphete insipientiã.‖Hi sunt
fontes sine aq̄:ꝛ nebule turbinib⁹ ex-
agitate q̇b⁹ caligo tenebꝛaꝝ reseruat̃.
Supbia eñ vanitatis loquẽtes pelli-
2.Ti.3.d ciunt i desiderijs carnis luxurie eos q̇
paululũ effugiũt:q̇ in erroꝛe ꝯũsati li-
bertatẽ ill̃ ꝓmittẽtes cũ ipsi serui sint
Joh.8.d coꝛruptiõis‖A quo eñ q̇s supat⁹ ẽ hu
ius ꝛ ꝟuus ẽ.Si eñ refugiẽtes coinq̇
nationes mũdi i cognitione dñi nr̃i et
saluatoꝛis iesu chꝛisti:his rursus ipli-
cati supant̃:facta sunt eis posterioꝛa
deterioꝛa pꝛioꝛib⁹‖Meli⁹ eñ erat illis
nõ ꝯgnoscere viã iusticie: q̃ post agni
tionẽ retroꝛsũ cõuerti ab eo qδ ill̃ tra
ditũ ẽ sãcto mãdato. Cõtigit eñ eis il
Pro.26.b lud veri ꝓuerbij.‖Canis reũsus ad su-
um vomitũ ꝛ sus lota i volutabꝛo luti
A Hanc ecce vobis charissimi III
h secũdã scribo eplãm in q̇b⁹ ve-
strã excito i cõmonitiõe sincerã
mẽtẽ:vt memoꝛes sitis eoꝝ q̄ p̄dixi ꝟ
boꝝ a sanctis ꝓphetis ꝛ aplõꝝ vr̃oꝝ
1.Ti.4.a pceptoꝝ dñi ꝛ saluatoꝛis.‖Hoc pꝛimũ
2.Ti.3.a scientes q̃ veniẽt i nouissimis diebus
i deceptione illusoꝛes iux̃ ꝓpꝛias cõcu
piscẽtias ambulãtes:dicẽtes. Ubi ẽ ꝓ
missio aut aduẽt⁹ ei⁹? Ex quo eñ pr̃es
doꝛmierũt oĩa sic pseuerant ab initio
B creature. Latet eñ eos hoc volẽtes:q̃
celi erãt pꝛius terra de aq̄:ꝛ p aquã cõ
sistẽs dei ꝟbo p q̄ ille tunc mũdus aq̄
inudat⁹ perijt. Celi aũt q̇ nũc sũt ꝛ ter-
ra eodẽ ꝟbo repositi sũt:igni seruati i
die iudicij: pditiõis ipioꝝ hoim.‖Unũ
Zech.12.f ꝟo hoc nõ lateat vos charissimi.‖quia
vn⁹ dies apud dñm sicut mille anni:ꝛ
C mille anni sicut dies vnus. Nã tardat
dñs ꝓmissionẽ suã sicut q̇dã existimãt
sed patiẽter agit ꝓpter vos:nolẽs ali-
quos perire sꝫ oẽs ad pniam reuerti.
1.Thes.5.a ‖Adueniet aũt dies dñi vt fur:in q̄ ce-
Apo.3.a li magno ipetu transiet:elemẽta ꝟo ca-
loꝛe soluẽt̃: t̃ra ãt ꝛ q̄ i ipã sũt opa ex
urent̃. Cũ igit̃ hec oĩa dissoluẽda sint
q̄les opoꝛtet vos eẽ i sctis ꝯũsationib⁹
ꝛ pietatib⁹ expectãtes ꝛ ꝓperãtes i ad-
uẽtum diei dñi: p quẽ celi ardẽtes sol

uẽt̃ ꝛ elemẽta ignis ardoꝛe tabescẽt?
‖Nouos vero celos ꝛ nouã terrã ꝛ ꝓ- Apo.21.a
missa ip̃i⁹ expectam⁹:i q̇b⁹ iusticia ha
bitat. Ꝓpt̃ qδ charissimi hec expectã D
tes:satagite imaculati ꝛ inuiolati ei i
ueniri i pace ꝛ dñi nr̃i iesu chꝛisti lon-
ganimitatẽ salutẽ arbitramĩ: sicut et
charissim⁹ frat̃ nr̃ paul⁹ ꝟm datã sibi
sapientiã scripsit vob:sicut ꝛ in oĩbus
eplĩs:loquẽs in eis de his in q̇b⁹ sũt q̄
dã difficilia intellectu:q̄ indocti ꝛ in-
stabiles depꝛauãt:sicut ꝛ ceteras scp̃tu
ras ad suã ip̃oꝝ pditionẽ. Uos igitur
frẽs p̄sciẽtes custodite ne insipiẽtiũ er
roꝛe traducti excidatis a ꝓpꝛia firmi-
tate. Crescite vero i gr̃a ꝛ in cognitiõe
dñi nr̃i ꝛ saluatoꝛ iesu chꝛisti. Ip̃i glo
ria ꝛ nũc ꝛ in diẽ eternitatis. Amen.
Explicit eplã beati Petri apostoli se
cũda. Incipit argumẽtũ in epistolã be
ati Johãnis apostoli pꝛimam.
Rationẽ verbi ꝛ q̃ deus ip̃e sit
r charitas manifestat:ꝛ susurro-
nes fratrũ:nec deũ scire:nec pi-
os fieri posse:eo vsq̧ differtat vt eẽ cõ
ꝓbet homicidas:eo q̃ odiũ sit interfe
ctionis occasio.
Explicit argumẽtũ. Incipit epistola
beati Johannis apostoli pꝛima. Ca. I
Quod fuit ab A
initio: qδ audiuim⁹ qδ
q vidim⁹ oculis nr̃is qδ p
sperim⁹:ꝛ man⁹ nr̃e cõ-
trectauerũt de verbo vi-
te:ꝛ vita manifestata ẽ:ꝛ vidim⁹ ꝛ te-
stamur ꝛ annũciam⁹ vobis vitã eternã
q̄ erat apud patrẽ: ꝛ apparuit nobis. B
Quod vidim⁹ ꝛ audiuimus annũcia-
m⁹ vobis:vt ꝛ vos societatẽ habeatis
nobiscũ:ꝛ societas nr̃a sit cũ patre et
cũ filio ei⁹ iesu chꝛisto. Et hec scribim⁹ Joh.16.e
vobis:vt gaudeatis ꝛ gaudiũ vr̃m sit 3.Joh.1.d
plenũ:ꝛ hec ẽ annũciatio quã audiui-
m⁹ ab eo ꝛ annũciam⁹ vobis: qm̃ de⁹ C
lux ẽ:ꝛ tenebꝛe i eo nõ sũt ulle. Si dixe
rim⁹ qm̃ societatẽ habem⁹ cũ eo: ꝛ in
tenebꝛ ãbulam⁹:mẽtimur ꝛ ꝟitatẽ ñ
facim⁹. Si aũt i luce ambulam⁹ sicut
ꝛ ipse ẽ in luce:societatẽ habem⁹ ad in Heb.9.b
uicẽ:‖ꝛ sãguis iesu chꝛisti filij ei⁹ emũ- Apo.1.b
dat nos ab oĩ pctõ.‖Si dixerim⁹: qm̃ 3.Re.8.e D
pctm̃ nõ habem⁹:ip̃i nos seducim⁹ et 2.Pa.6.g
veritas in nobis nõ ẽ. Si cõfiteamur

pctā nostra fidelis ē et iust⁹ vt remit-
tat nobis peccata nr̄a:⁊ emundet nos
ab oī iniquitate. Si dixerim⁹ qm̄ non
peccauim⁹:mēdacē facimus eū:⁊ v̄bū
eius nō est in nobis. II
A f Ilioli mei:hec scribo vobis vt
nō peccetis. Sʒ ⁊ si q̄s peccaue
rit aduocatū habem⁹ apud patrē iesū
christū iustū. Et ip̄e ē ꝓpitiatio ꝓ pec
catis nr̄is:nō ꝓ nr̄is aūt tm̄ sʒ etiā ꝓ
toti⁹ mūdi. Et ī h̄ scim⁹ qm̄ cognoui-
J.4.d m⁹ eū:si mādata ei⁹ obseruam⁹.‖ Qui
dicit se nosse eū:⁊ mādata ei⁹ nō custo
dit mendax ē:⁊ ī hoc v̄itas nō ē. Qui
aūt seruat verbū ei⁹:vere ī h̄ charitas
dei pfecta ē. In hoc scim⁹ qm̄ ī ip̄o su-
m⁹. Qui dicit se in christo manere de-
bet sicut ille ambulauit ⁊ ip̄e ambula-
re. Charissimi:nō mādatū nouū scribo
vobis:sʒ mādatū vet⁹ qd̄ habuistis ab
B initio. Mādatū vet⁹ ē:verbū qd̄ audi-
Joh.13.g stis‖Iterꝫ mādatū nouū scribo vobis:
qd̄ verū ē ⁊ ī ip̄o ⁊ in vobis:q² tenebre
J.4.d trāsierūt:⁊ verꝫ lumē iā lucet. Qui di-
cit se in luce eē:⁊ fratrē suū odit:ī te-
nebris ē vsq̄ꝫ adhuc. Qui diligit frēm
suū:ī lumīe manet:⁊ scādalū ī eo nō ē.
Leui.9.c ‖Qui aūt odit frēm suū:ī tenebr̄ ē: ⁊ ī
I.J.3.c tenebr̄ ābulat:⁊ nescit q̄ eat: q² tene-
bre obcecauerūt oculos ei⁹. Scribo vo
bis filioli qm̄ remittūt vob̄ pctā vr̄a
ꝓpter nomē ei⁹. Scribo vob̄ pr̄es:qm̄
cognouistis eū q̄ ab initio est. Scribo
vob̄ adolescētes:qm̄ vicistis malignū
Scribo vobis īfantes qm̄ cognouist̄
pr̄em. Scribo vob̄ iuuenes: qm̄ fortes
est̄:⁊ v̄bū dei manet in vob̄:⁊ vicistis
malignū. Nolite diligere mūdū: neq̄ꝫ
ea q̄ ī mūdo sūt. Si q̄s diligit mūdū:n̄
C ē charitas pr̄is ī eo. Qm̄ oē qd̄ ē ī mū-
do cōcupiscētia carnis ē ⁊ ꝯcupiscētia
oculoꝝ:⁊ sup̱bia vite q̄ nō ē ex pr̄e:sed
ex mūdo ē. Et mūdus trāsit ⁊ ꝯcupiscē
tia ei⁹:Qui aūt facit volūtatē dei: ma
net in eternū. Filioli: nouissima hora
est. Et sicut audistis q² antichrist⁹ ve-
nit:nūc antichristi m̄lti facti sunt. Vn̄
scim⁹ q² nouissima hora ē. Ex nob̄ ꝓ-
dierūt:sʒ nō erāt ex nobis. Nā si fuis-
sent ex nobis ꝑmāsissent vtiq̄ꝫ nobiscū
Sʒ vt manifesti sint:qm̄ nō sūt oēs ex
nobis. Sʒ vos vnctionē habet̄ a scō
⁊ nost̄ oīa. Nō scripsi vob̄ q̄si ignorā-
tib⁹ v̄itatē:sʒ q̄si sciētib⁹ eā:⁊ qm̄ om
ne mendaciū ex veritate nō est. Quis
est mēdax nisi is q̄ negat qm̄ iesus nō
est christ⁹. Hic ē antichrist⁹ q̄ negat pa D
trē ⁊ filiū. Oīs q̄ negat filiū: nec pr̄em
habet:q̄ cōfitet̄ filiū: ⁊ patrē hʒ. Vos
qd̄ audistis ab initio:in vobis ꝑmane
at:q² si in vobis ꝑmāserit qd̄ audistis
ab initio:⁊ vos in filio ⁊ pr̄e manebi-
tis. Et hec est repromissio quā ip̄e pol-
licit⁹ est nobis vitā eternā. Hec scripsi
vobis de his q̄ seducūt vos:⁊ vos vn-
ctionē quā accepistis ab eo maneat ī
vobis. Et nō necesse habetis vt aliq̄s
doceat vos:sed sicut vnctio ei⁹ docet
vos de oīb⁹:⁊ verū est:⁊ nō ē mēdaciū
Et sicut docuit vos manete in eo. Et
nūc filioli manete in eo: vt cū apparu-
erit habeam⁹ fiduciā:⁊ nō cōfūdamur
ab eo in aduētu ei⁹. Si scitis qm̄ iu-
stus ē:scitote qm̄ ⁊ oīs q̄ facit iusticiā
Idete (ex ipso nat⁹ est. III A
v qualē charitatē dedit nobis pr̄
vt filij dei noiemur ⁊ sim⁹. Pro
pter hoc mūdus nō nouit nos: q² non
nouit eū. Charissimi nūc filij dei sum⁹
⁊ nōdū apparuit q̄d erim⁹. Scim⁹ qm̄
cū apparuerit:siles ei erim⁹: qm̄ vide-
bim⁹ eū sicuti ē. Et oīs q̄ habet hanc
spem in eo scīficat se sicut ⁊ ille sanct⁹
est. Oīs q̄ facit pctm̄ ⁊ iniq̄tatē facit.
Et peccatū est iniq̄tas.‖Et scitis q² il Esa.53.b
le apparuit vt pctā tolleret ⁊ pctm̄ ī eo 1.Pe.2.b
est nō est. Oīs q̄ in eo manet nō peccat
Et oīs q̄ peccat nō vidit eū nec cogno B
uit eū. Filioli:nemo vos seducat ‖Qui Apo.22.c
facit iusticiā iust⁹ ē:sicut ⁊ ille iust⁹ ē.
Qui facit pctm̄ ex diabolo est: qm̄ ab
initio diabolus peccat.‖In hoc appa- Joh.8.e
ruit fili⁹ dei: vt dissoluat opa diaboli.
Oīs q̄ natus est ex deo pctm̄ nō facit:
qm̄ semen ipsius ī eo manet: ⁊ nō pōt
peccare:qm̄ ex deo nat⁹ ē. In hoc ma-
nifesti sūt filij dei ⁊ filij diaboli. Oīs q̄
nō est iustus nō ē ex deo:⁊ q̄ nō diligit
fratrē suū. Qm̄ hec ē annūciatio quā
audist̄ ab initio vt diligat̄ alterutrū Geñ.4.b
‖Nō sicut cain q̄ ex maligno erat: ⁊ oc
cidit fratrē suum. Et ꝓpter qd̄ occidit C
eū? Qm̄ opa ei⁹ maligna erant:fratris
aūt eius iusta.‖ Nolite mirari frēs si Joh.15.c
odit vos mūdus. Nos scim⁹ qm̄ trāsla
sumus de morte ad vitā: qm̄ diligim⁹
fratres‖Qui nō diligit:manet ī morte Leui.19.d
Omnis q̄ odit fratrē suū homicida est S.2.b

Et scitis qm̄ ois homicida nō hz vitā
Joh.15.b eternā in se manentē.||In hoc cogno-
uim⁹ charitatē dei: qm̄ ille aīam suā
ꝓ nobis posuit: ⁊ nos debem⁹ ꝓ fra-
trib⁹ aīas ponere. Qui habuerit sub-
stantiā hui⁹ mūdi: ⁊ viderit fratrē suū
necesse habere: ⁊ clauserit viscera sua
D ab eo: quō charitas dei manet in eo?
Filioli mei: nō diligam⁹ ꝟbo neq; lin
gua: sed ope ⁊ veritate. In hoc cogno-
scim⁹ qm̄ ex veritate sum⁹: ⁊ in cospe-
Job.27.d ctu ei⁹ suadebimus corda nr̄a.||Qm̄ si
Joh.16.f rephenderit nos cor nr̄m: maior ē de⁹
corde nr̄o: ⁊ nouit oia.|| Charissimi: si
cor nr̄m nō rephenderit nos: fiduciam
habem⁹ ad deū: ⁊ quicqd petierim⁹ ac
cipiem⁹ ab eo qm̄ mādata ei⁹ custodi-
mus: ⁊ ea q̄ sūt placita corā eo facim⁹
J.4.c Et h̄ ē mādatū ei⁹ vt credam⁹ in noīe
Joh.15.c filij ei⁹ iesu christi: ⁊ diligam⁹ alterutrū
sicut dedit mādatū nobis. Et q̄ seruat
mādata ei⁹ in illo manet: ⁊ ipe in eo.
Et in hoc scim⁹ qm̄ manet in nob de
A spū quē dedit nobis. IIII
c Harissimi: nolite oī spiritui cre
dere: sz pbate spūs si ex deo sint
qm̄ multi pseudo ꝓphete exierūt i mū
dū. In h̄ cognoscit spūs dei. Ois spūs
q̄ cōfitet iesū christū in carne venisse:
ex deo est. Et ois spūs q̄ soluit iesuz: ex
deo nō est: ⁊ hic est antichrist⁹ de q̄ au
Joh.8.f distis qm̄ venit: ⁊ nūc iā in mūdo est.
||Uos ex deo estis filioli: ⁊ vicistis eū
qm̄ maior ē q̄ in vobis ē: q̄ qui i mū-
do: ipsi de mūdo sunt: ideo de mundo
loquunt: ⁊ mūdus eos audit. Nos ex
Joh.8.f. deo sum⁹.|| Qui nouit deū audit nos:
q̄ nō est ex deo nō audit nos. In ho co
gnoscim⁹ spm̄ veritatis ⁊ spm̄ erroris.
B Charissimi: diligam⁹ nos inuicē quia
charitas ex deo est. Et ois q̄ diligit: ex
deo nat⁹ ē: ⁊ cognoscit deū. Qui nō di
ligit: nō nouit deū: qm̄ de⁹ charitas ē.
Joh.3.b ||In hoc apparuit charitas dei in no-
bis: qm̄ filiū suū vnigenitū misit de⁹
i mūdū vt viuam⁹ p eū. In hoc ē cha-
ritas: nō quasi nos dilexerim⁹ deū: sed
qm̄ ipe prior dilexit nos: ⁊ misit filiū
suū ꝓpitiationē ꝓ pctis nr̄is. Charissi
C mi: si de⁹ dilexit nos: ⁊ nos debem⁹ al
Joh.1.b terutrū diligere.||Deū nemo vidit vn-
1.Ti.6.c q̄||Si diligam⁹ iuicē: de⁹ i nobis ma-
net: ⁊ charitas ei⁹ in nobis pfecta est.
In hoc cognoscim⁹ qm̄ in eo manem⁹
⁊ ipe i nob: qm̄ de spūsctō suo dedit no
bis. Et nos vidim⁹ ⁊ testificamur: qm̄
pr̄ misit filiū suum saluatorē mundi.
Quisqs cōfessus fuerit qm̄ iesus ē fili⁹
dei: de⁹ i eo manet: ⁊ ipe i deo. Et nos
cognouim⁹ ⁊ credidim⁹ charitati quaz
hz de⁹ i nob De⁹ charitas ē: ⁊ q̄ manet
i charitate i deo manet: ⁊ de⁹ in eo. In D
h̄ pfecta ē charitas dei nobiscum vt fi
duciā habeam⁹ i die iudicij: qz sicut il
le ē ⁊ nos sum⁹ i h̄ mūdo. Timor nō ē
in charitate: sed pfecta charitas foras
mittit timorē: qm̄ timor penā hz. Qui
āt timet nō ē pfect⁹ in charitate. Nos
ḡ diligam⁹ deum: qm̄ de⁹ prior dilexit
nos||Si quis dixerit: qm̄ diligo deū et S.2.a.et.b
frēm suū oderit: mēdax ē||Qui eīn nō Joh.13.d
diligit frēm suuz quē videt: deum quē Mat.22.d
nō videt quō pōt diligere? Ex hoc mā-
datum habem⁹ a deo: vt q̄ diligit deuz
diligat ⁊ frēm suum. V
o Mnis q̄ credit qm̄ iesus ē chri A
stus: ex deo nat⁹ ē. Et ois q̄ dili
git eū q̄ genuit: diligit ⁊ euz q̄ nat⁹ est
ex eo. In h̄ cognoscim⁹ qm̄ diligim⁹ na
tos dei: cū deū diligam⁹: ⁊ mādata ei⁹
faciam⁹. Hec eīn ē charitas dei vt mā
data ei⁹ custodiam⁹: ⁊ mādata ei⁹ gra-
uia nō sūt||Qm̄ oē qđ natum ē ex deo 1.Co.15.g
vincit mūdū: ⁊ hec ē victoria q̄ vincit
mūdum: fides nr̄a. Quis ē āt q̄ vincit
mūdū: nisi q̄ credit qm̄ iesus ē filius B
dei? Hic ē q̄ venit p aquā ⁊ sāguinē ie
sus christ⁹. Nō i aq̄ solū: sz i aq̄ ⁊ sāgui
ne. Et spūs ē q̄ testificat: qm̄ christ⁹ ē
veritas. Qm̄ tres sūt q̄ testimoniū dāt
i celo: pater: ꝟbū ⁊ spūsāct⁹: ⁊ hi tres
vnū sūt. Et tres sunt q̄ testimoniū dāt
i t̄ra: spūs: aq̄ ⁊ sāguis: ⁊ hi tres vnum
sūt. Si testioniū hoim accipimus: testi
moniū dei mai⁹ ē. Qm̄ h̄ ē testimoniū
dei qđ mai⁹ ē: qm̄ testificat⁹ est d̄ filio
suo||Qui credit in filiū dei: habet testi Joh.3.d
moniū dei i se. Qui nō credit filio: mē
dacē facit eū: qz nō credit i testimoniū
qđ testificat⁹ ē de⁹ d̄ filio suo. Et h̄ est C
testimoniū qm̄ vitā et̄nā dedit nobis
de⁹: ⁊ hec vita in filio ei⁹ ē. Qui habet
filiū dei: habet vitā: q̄ nō habet filiū dei
vitā nō habet. Hec scribo vob vt scia-
tis qm̄ vitā habetis eternā: q̄ creditis
i noīe filij dei. Et hec ē fiducia quā ha
bem⁹ ad deuz: qz quodcūq; petierimus
bm̄ voluntatē ei⁹ audit nos. Et scim⁹:

q2 audit nos: q̄cq̄d peticrim⁹. Scim⁹:
q̄m habem⁹ petitiones q̄s postulam⁹
D ab eo. Qui scit frēm suū peccare pctm̄
nō ad mortē: petat ꝛ dabit̄ ei vita pec-
cāti nō ad mortē. Et pctm̄ ad mortē:
non ꝓ illo dico vt roget q̄s. Ois iniq̄
tas pctm̄ ē: ꝛ ē pctm̄ ad mortē Scim⁹
q2 ois q̄ nat⁹ ē ex deo non peccat: sz ge
neratio dei ꝯuat eū: ꝛ malign⁹ nō tan
get eū. Scim⁹ q̄m ex deo sum⁹: ꝛ mūd⁹
tot⁹ in maligno posit⁹ ē. Et scim⁹ q̄m
fili⁹ dei venit ꝛ dedit nob̄ sensū: vt cog
noscam⁹ deū verū: ꝛ sim⁹ in vero filio
eius. Hic est verus de⁹ ꝛ vita eterna Fi
lioli: custodite vos a simulacris.

Explicit epl̄a beati Johis apl̄i pri-
ma. Incipit argumentuz in epistolam
eiusdem secundam.

v Sq3 adeo ad sācta feminā scri
bit: vt eandē dn̄am nō dubitet
lr̄is appellare: eiusdemq3 filijs testimo
niū q2 ambulēt i veritate ꝓhibet.

Explicit argumētū. Incipit epl̄a be
ati Johānis apl̄i secunda. Capl̄m. I
A Enior: electe dn̄e ꝛ natis ei⁹
s q̄s ego diligo i veritate: ꝛ nō
ego solus: sed ꝛ oēs q̄ cogno
uerunt veritatē ꝓpter verita
tē q̄ ꝑmanet i vobis: ꝛ vobiscū erit in
eternū. Sit vobiscū grā miscdia pax a
deo prē: ꝛ a christo iesu filio patris in
B veritate ꝛ charitate. Gauisus sum val
de: q̄m iueni de filijs tuis ambulātes
in veritate: sicut mandatū accepim⁹ a
prē. Et nūc rogo te dn̄a nō tāq3 māda
tū nouū scribēs tibi: sz qd̄ habuim⁹ ab
initio vt diligam⁹ alterutrū. Et hec est
charitas vt ambulem⁹ sm̄ mādata ei⁹
Hoc eni est mādatū: vt quēadmodum
audistis ab initio in eo ambulet̄: q̄m
multi seductores exierunt in mūdum
C q̄ non ꝯfitent̄ iesū christū venisse i car
nē. Hic ē seductor ꝛ antichrist⁹. Uide-
te vosmetip̄os ne ꝑdatis q̄ opati estis
sed vt mercedē plenā accipiat̄. Ois q̄
p̄cedit: ꝛ nō ꝑmanet i doctrina christi
deū nō habet. Qui ꝑmanet i doctrina
hic prēm ꝛ filiū habet. Si quis venit
ad vos ꝛ hāc doctrinā nō affert: nolite
recipe eū in domū nec aue ei dixerit̄.
D Qui eni dicit illi aue: cōicat opib⁹ ei⁹
malignis. Ecce p̄dixi vob̄ vt i die dn̄i
nō ꝯfundamini. Plura hn̄s vob̄ scri-
bere: nolui ꝑ chartam ꝛ atramentuz.

Spero eni me futurū apd̄ vos: ꝛ os ad
os loq̄ vt gaudium vr̄m plenū sit. Sa Joh.16.
lutant te filij sororis tue electe. 1.Jo.1.b

Explicit epl̄a beati Johis apl̄i scd̄a.
Incipit argumētū i epl̄az eiusdē tertiā
Giū pietat̄ cā extollit atq3 vt
g i ip̄a pietate maneat exhortat̄
diotrepē impietat̄ ꝛ suꝑbie cā
obiurgat: demetrio autē bonū testimo
niū ꝓhibet cū fratrib⁹ vniuersis.

Explicit argumētū. Incipit epl̄a be
ati Johis apl̄i tertia. Ca. I
s Enior: gaio charissimo quem A
ego diligo i v̄itate. Charissi-
me d̄ oib⁹ orōnē facio ꝓspe-
re te ingredi ꝛ valere: sicut ꝓspere agit
aīa tua. Gauisus sū valde veniētibus
frib⁹ ꝛ testioniū ꝓhibētib⁹ v̄itati tue:
sic tu i v̄itate ambulas. Maiorē hoꝝ B
n̄ habeo grāz: q̄3 vt audiā filios meos
i v̄itate ābulare. Charissime: fidelit̄ fa
cis q̄cq̄d opat̄ i frēs ꝛ h̄ in ꝑegrinos
q̄ testimoniū reddiderūt charitati tue
i ꝯspectu eccl̄ie: q̄s bn̄facies deducens
digne deo. Pro noie eni ei⁹ ꝓfecti sūt
nihil accipientes a gētilib⁹. Nos ḡ de
bemus suscipere huiusmōi: vt coopera
tores sim⁹ veritatis. Scripsissem forsi C
tan eccl̄ie: sed is q̄ amat primatū gere-
re i eis diotrepes: nō recipit nos. Pro-
pter h̄ si venero cōmoneā ei⁹ opa q̄ fa-
cit: verbis malignis garriēs i nos. Et
q̄si nō ei ista sufficiāt: neq3 ip̄e suscipit
frēs: ꝛ eos q̄ suscipiunt ꝓhibet ꝛ d̄ ec-
clesia eijcit. Charissime: noli imitari
malū: sz qd̄ bonū ē. Qui bn̄ facit: ex d̄o
ē: q̄ male facit nō videt deū. Demetrio D
testimoniū reddit̄ ab oib⁹ ꝛ ab ip̄a ve
ritate: sz ꝛ nos testimoniū ꝓhibem⁹: et
nosti q̄m testimoniū nr̄m veꝝ ē. Mul
ta habui tibi scribere: sz nolui ꝑ atra
mētū ꝛ calamū scribere tibi Spero āt
ꝓtin⁹ te videre: ꝛ os ad os loquemur.
Pax tibi. Salutant te amici. Saluta
tu amicos noiatim. Explicit epl̄a
beati Johis apl̄i tertia. Incipit argu-
mentū in epl̄am beati Jude apl̄i.
Udas apl̄s: frēs de corruptori-
i bus vie veritatis ita informat:
vt illicitū eē differet de sub iu
go semel erutos ꝑuituris denuo operā
suam officijs nouare seruilibus.

Explicit argumentū. Incipit episto
la beati Jude apostoli. Capl̄m. I

A I Udas iesu chri
sti seruus: frater aūt iacobi
his q̄ sunt in deo patre di-
lectis ⁊ christo iesu ↄseruatis
⁊ vocatis. Misericordia vobis ⁊ pax ⁊ cha-
ritas adimpleatur. Charissimi: oēm solli
citudinē faciēs scribendi vobis de cō
muni vestra salute: necesse habui scri-
bere vobis deprecans supercertari semel
tradite sanctis fidei. Subintroierūt enī
quidam hoīes q̄ olim prescripti sunt in h
iudiciū impij dn̄i nr̄i grām transferen
tes i luxuriā ⁊ solū dn̄atorē ⁊ dn̄m no-
B strum iesū christū negātes. Cōmonere
autē vos volo sciētes semel oīa: qm̄ ie
sus plebem de terra egypti saluans: secūdo
eos q̄ nō crediderūt perdidit. Angelos
vero q̄ non seruauerūt suū principatum:
sed dereliquerūt suū domiciliū: i iudi-
Gen.19.c ciū magni dei vinculis eternis sub ca
ligine reseruauit. Sicut sodoma ⁊ go
morra ⁊ finitime ciuitates simili mō ex-
fornicate: ⁊ abeūtes post carnē alterā fa
cti sunt exēpluū: ignis eterni penā susti
C nētes. Similiter ⁊ hi carnē quidem maculāt
dn̄atione autē spernūt: maiestatē aūt
Eccli.21.d blasphemāt. Cū michael archangelus
Zach.3.a cū diabolo disputās altercaretur d moy
si corpore: nō ē ausus iudiciū iferre blas
phemie: sed dixit: Imperet tibi deus. Hi
aūt quecunque quidē ignorāt blasphemant
quecunque autē naturaliter tanquam muta
aīalia nouerunt: in his corrūpuntur. Ve il
D lis q̄ in via cayn abierūt: ⁊ errore ba-
Nu.16.a laam mercede effusi sunt: ⁊ i contradicti
26.b one chore abierūt ‖ Hi sūt i epulis suis
2.Pe.2.d macule conuiuātes: sine timore semetip-
Gen.11.a sos pascētes: nubes sine aq̄ que a ven
tis circūferūtur: arbores autūnales in-
fructuose: bis mortue: eradicate: fluctus
feri maris: despumātes suas ↄfusiones
sidera errantia: quibus procella tenebrarum
seruata est in eternū. Prophetauit autē
E ⁊ de his septimus ab adā: enoch: dicēs:
Apo.1.b ‖ Ecce venit dn̄s in sāctis milibus suis
Esa.3.c facere iudiciū ↄtra oēs: ⁊ arguere oēs
Mar.5.c impios de omnibus operibus impietatis
Mat.12.c eorum quibus impie: egerūt: ⁊ de oībus
duris q̄ locuti sunt ↄtra deum peccato-
res impij. Hi sunt murmuratores queru
losi: secundum desideria sua ambulātes et os
eorum loquitur superbiam: mirantes personas
questus causa. Vos autem charissimi
memores estote verborum q̄ predicta sunt
ab apostolis dn̄i nostri iesu christi: qui F
dicebant vobis ‖ qm̄ in nouissimis tē- 1.Tim.4.a
poribus veniēt illusores secundum desideria 2.Timo.3.a
sua ambulātes in impietatibus. Hi sūt 2.Pe.3.a
q̄ segregant semetipsos: aīales: spiritū
nō habentes. Vos aūt charissimi sup-
edificātes vosmetipsos sanctissime nr̄e
fidei: in spūsancto orātes: vosmetipsos
in dilectione dei seruate: expectantes
misericordiā domini nostri iesu christi
in vitam eternam. Et hos quidē argu G
ite iudicatos: illos vero saluate d igne
rapiētes. Alijs aūt miseremini in timo
re: odientes ⁊ eā que carnalis ē macu-
latā tunicā. Ei aūt qui potens est vos
cōseruare sine peccato: ⁊ cōstituere an
ↄspectum glorie sue imaculatos i exul
tatione: in aduētu domini nostri iesu
christi: soli deo saluatori nr̄o: per iesum
christum dominū nostrum gloria ⁊ ma
gnificētia: imperiū ⁊ potestas an oia secu-
la: ⁊ nūc ⁊ i oia secula seculorum. Amē.
Explicit epistola beati Jude apostoli.
Incipit prologus in Apocalypsim bea-
ati Johānis apostoli.
O Mnes q̄ pie volunt viuere i
christo: sicut ait apostolus ‖ persecuti 2.Timo.3.e
onē patiuntur: iuxta illud ‖ Fi- Eccli.2.a
li accedās ad seruitutē dei: sta i timo-
re: ⁊ prepara aiam tuā ad tēptationem.
Tēptatio nanque est vita hoīs super terram.
Ne aūt fideles deficiāt in his: ↄsolatur
eos dn̄s atque ↄfirmat dicēs ‖ Vobiscū Mat.28.d
sum vsque ad ↄsūmationē seculi: ⁊ no-
lite timere pusillus grex. Propterea vi
dens deus pater tribulationes quas passu
ra erat ecclesia ab apostolis fundata supra
petrā christum vt minus timeatur: dispo-
suit vna cū filio ⁊ spūsācto eas reuela
re. Reuelauit aūt tota trinitas christo
secundum humanitatē. Christus vero iohāni per
angelū. Johēs ecclesie: de qua reuelatio
ne hunc librū cōposuit. Vn̄ ⁊ liber iste
Apocalypsis dicitur. id est reuelatio: quia
hic ↄtinentur q̄ deus reuelauit iohanni et
iohānes ecclesie: quāta scilicet ecclesia
passa sit i tempore primitiuo: ⁊ nūc patiatur
⁊ nouissime temporibus antichristi passura
sit qn̄ tanta erit tribulatio: vt si fieri
posset etiā moueantur electi. Et q̄ pro his
⁊ nūc ⁊ in futuro premia sit susceptura
vt quos denūciata supplicia terrent: pro
missa premia letificēt. Ideo iste liber

īnt reliq̄s scṗturas noui testamēti ꝓ-
phetie nole cēset q̄ alijs ē excellētioꝛ ꝓ
phetijs. Sic eni nouū testamētū p̄stat
veteri: euāgeliū legi: ita hec ꝓphetia ꝓ
phetijs veterꝰ testamēti: qꝛ ꝺ christo ⁊
ecclia magna ex ꝑte iam adimpleta sa
cramēta denūciat. Uel etiā ideo qꝛ cū
alijs vnipharia: isti tripharia data est
ꝓphetia sic.s. p̄terito ⁊ p̄nti ⁊ futuro.
Ad cuiꝰ ꝯfirmādā autoꝛitatē occurrit
iā autoꝛitas mittētꝰ deferētis ⁊ accipi
entis. Mittētis.s. trinitatꝰ: ⁊ deferētꝰ
scꝫ angeli: ⁊ accipiētꝰ.s. iohis. Cum āt
iohāni hec ī visiōe fuerīt reuelata: et
sint tria genera visionū: sub q̄ genere
ꝯtineat videndū ē. Uisio eni: alia coꝛ
poꝛalis qn̄ videlꝫ coꝛꝑalibꝰ ocul' aliq̄d
videmꝰ. Alia sp̄ualis seu imaginaria
cū videlꝫ doꝛmiētes vel vigilātes ima-
gines reꝝ cernimꝰ q̄bꝰ aliq̄d significat
sic vidit pharao spicas: ⁊ moyses rubū
ardere: ille doꝛmiēs: iste vigilās. Alia ī
tellectualis: qn̄ videlꝫ sp̄ūsctō reuelāte
ītellectui mētꝰ veritate mysterioꝝ: sic
ē capimus quō vidit iohes q̄ in hoc li
bꝛo referūt. Nō eni figuras tm̄ spū vi
dit: sꝫ ⁊ eaꝝ significatā mēte ītellexit.
Uidit āt iohes ⁊ scṗsit in pathmos in
sula relegatꝰ a domitiano ī exilio p̄nci-
pe ipījssimo: hac eū ad scribēdū cōpel-
lēte causa: qꝛ dū exul teneret a domi-
tiano ī pathmos insula ī ecclijs q̄bꝰ p̄-
erat mlta pullularūt atq̄ inoleuerūt
vitia atq̄ diūse hereses. Erāt eni q̄dā
heretici ibi dicētes christū nō fuisse an̄
mariā: qꝛ tꝑalit' ꝺ ea natꝰ erat: q̄s iohā
nes ī p̄ncipio euāgelij sui redarguit di
Joh.1.a cēs ‖ In p̄ncipio erat verbū. Et in h̄ li
bꝛo cum dicit: alpha ⁊ o.i. p̄ncipiū ⁊ fi
nis. Dicebāt etiā q̄dā eccliaꝫ pondere
tribulationū an̄ finē seculi desiturā: ⁊
ꝓ laboꝛe nō p̄miū eternū suscepturā.
Hoꝝ q̄ erroꝛes volēs destruere iohes:
ōndit christū principiū esse ⁊ finē. Un̄
Esa.43.b esaias ‖ An̄ me n̄ ē foꝛmatꝰ deꝰ: ⁊ pꝰ me
nō erit. Et eccliaꝫ ꝑ exercitiū tribula-
tionum nō desinere: sꝫ ꝓficere: ⁊ ꝓ his
brauiū et'nū recipe. Scribit aūt iohes
septē ecclijs asie: ⁊ eaꝝ septē ep̄is ꝺ p̄-
dictꝰ instruēs: ⁊ ī eis ꝑ eā totā genera-
lē eccliaꝫ docens. Est itaq̄ materia io
hānis in h̄ oꝑe statꝰ sp̄aliter asiane ec-
clesie: necnō ⁊ totiꝰ videlꝫ q̄ in p̄nti pa
tiat: ⁊ ī futuro receptura sit. Intentio
vero eiꝰ ē monere ad patiētiā q̄ suan
da ē: tū qꝛ breuis laboꝛ: tū quia p̄miū
magnū. Modꝰ tractādi tal': p̄mo p̄mit
tit ꝓlogū ⁊ salutatiōeꝫ: vbi reddit au-
ditoꝛes benignos ⁊ attētos: q̄ p̄misso
accedit ad narratiōeꝫ. An̄ narratiōeꝫ
vo ōndit christū eē ab et'no sine p̄nci-
pio ⁊ fine. Inducēs ip̄m loquētē ‖ Ego Apo.22
sū alpha ⁊ o.i. p̄ncipiū ⁊ finis. Postea
accedēs ad narratiōeꝫ distinguit septē
visiōes: q̄bꝰ terminatꝰ iste liber ꝯsūma
tur. Premittit āt ꝓlogū dicēs ‖ Apoca Apo.1
lypsis iesu christi: subaudis h̄ ē: sic in
alijs: visio esaie hec ē: ⁊ ꝑabole salomo
nis sūt hec. Itē aliꝰ ꝓlogꝰ ī Apoca-
lypsim.

Iohānes ap̄ls ⁊ euan
gelista a christo electꝰ atq̄ dile
ctꝰ: ī tāto amoꝛe dilectiōis vbe-
rioꝛ habitꝰ ē ‖ vt in cena supꝛa pectꝰ eiꝰ Joh.13.
recūberet ‖ ⁊ ad crucē astāti sali matrē Ibidē.
ꝓꝑiā cōmēdasset ‖ vt quē nubere volē Joh.2.
tē ad amplexū virginitatꝰ asciuerat:
ipi etiā custodiēdā virginē tradidisset
Hic itaq̄ cū ꝓp̄t verbū dei ⁊ testioniū
iesu christi ī pathmos īsulā soꝛtiret ex
iliū: illic ab eodē apocalypsis p̄ostēsa
describit: vt sic ī p̄ncipio canonis.i. li
bꝛi geneseos: incoꝛruptibile p̄ncipiū p̄
notat: ita etiā icoꝛruptibil' finis ꝑ vir
ginē ī apocalypsi redderet dicētꝰ ‖ Ego I.22.b
sū alpha ⁊ o. initiū ⁊ finis. Hic ē iohā
nes: q̄ sciēs superuenisse sibi diē egressi
onis ꝺ coꝛꝑe ꝯuocatꝰ ī epheso discipul'
descēdit ī defossū sepulture sue locum:
oꝛonēq̄ cōpleta reddidit sp̄m: tā a do-
loꝛe moꝛtꝰ factꝰ et'neꝰ: q̄ꝫ a coꝛruptiōe
carnis noscit alienꝰ. Cuiꝰ tn̄ scṗture di
sposítio vel libꝛi oꝛdīatio idō a noƀ ꝑ
singl'a n̄ exponit: vt nesciētibꝰ inq̄rēdi
desideriū collocet: ⁊ q̄rētibꝰ laboꝛꝰ fru
ctus ⁊ deo magisterij doctrina suet.

Explicit ꝓlogꝰ. Incipit argumētū.

Apocalypsis iohis tot h̄ꝫ sacra
a q̄t verba. Paꝝ dixi: ⁊ ꝓ merito
voluminis laus ois inferioꝛ ē. In
vbis singul' mltiplices latēt itelligētie

Explicit argumētum. Incipit liber
Apocalypsis beati iohis ap̄li. Ca. I

Apocalypsis ie- A
su christi quā dedit illi deꝰ
a palaꝫ facere suis suis que
opꝫ fieri cito: ⁊ significa
nit mittēs ꝑ āgelū suū suo iohi q̄

testioniũ phibuit vbo dei: ⁊ testioniũ
J.22.b iesu christi q̃cũq̧ vidit‖Beat⁹ q̃ legit ⁊
audit vba pphetie hui⁹: ⁊ suat ea q̃ i
J.22.c ea scpta sũt.‖Tps eni ppe ē. Johes se-
B ptē eccl'ijs q̃ sunt i asia. Gra vob ⁊ pax
ab eo q̃ ē ⁊ q̃ erat ⁊ q̃ vētur⁹ ē: ⁊ a septē
spiritib⁹ q̃ i ɔspectu throni ei⁹ sũt: ⁊ a
iesu christo q̃ ē test' fidel' pmogenitus
Heb.9.c mortuoꝝ ⁊ pnceps regũ t're‖ q̃ dilexit
1.Joh.1.d nos: ⁊ lauit nos a pctis nr̄is i sãguine
suo: ⁊ fecit nos regnũ ⁊ sacerdotes deo
⁊ pr̄i suo. Ipi glia ⁊ iperiũ i secl'a secu-
Esa.3.c loꝝ. Amē‖Ecce venit cũ nubib⁹: ⁊ vi-
Mat.24.d debit eũ oïs ocul⁹: ⁊ q̃ eũ pupugerũt.
Judc.1.e Et plãgēt se sup eũ oēs trib⁹ t're: etiaз
J.22.c amē‖Ego sũ alpha ⁊ o. pncipiũ ⁊ finis
dicit dñs de⁹ q̃ ē ⁊ q̃ erat ⁊ q̃ vētur⁹ ē
oipotens. Ego iohes frat' vr̄ ⁊ pticeps
i tribulatiōe ⁊ regno ⁊ patientia i iesu
C christo: fui i isula q̃ appellat' pathmos
J.4.a ppt' vbũ dei ⁊ testimoniũ iesu.‖Fui in
spũ i dñica die. Et audiui p⁹ me vocē
magnã tãq̧ tube. dicēt': Qd vides scri
be i libro: ⁊ mitte septē eccl'ijs q̃ sũt in
asia epheso ⁊ smyrne ⁊ pgamo ⁊ thya-
tyre ⁊ sardis ⁊ philadelphie ⁊ laoditie
Et ɔũsus sũ vt viderē vocē q̃ loq̃bat'
mecũ. Et ɔũsus vidi septē candelabra
aurea: ⁊ i medio septē candelabroꝝ au
J.22.b reoꝝ simil' filio hoïs vestitũ podere: ⁊ p̄
cinctum ad mãmillas zona aurea. Ca-
put ãt ei⁹ ⁊ capilli erãt cãdidi tanq̧ la
.2.e.19.c na alba: ⁊ tãq̧ nix‖Et ocl'i eius velut
D flãma ignis: ⁊ pedes ei⁹ simil's aurichal
co sic i camino ardēti. Et vox illi⁹ tãq̧
vox aq̃ꝝ multaꝝ: ⁊ habebat i dextera
J.19.c sua stellas septē‖Et de ore ei⁹ gladius
Mat.17.a vtraq̧ pte acut⁹ exibat‖⁊ facies ei⁹ sic
sol lucet i virtute sua. Et cũ vidissē eũ:
cecidi ad pedes ei⁹ tãq̧ mortu⁹. Et po
suit dexterã suã sup me dicēs: Noli ti-
Esa.44.a mere‖Ego sũ pm⁹ ⁊ nouissim⁹ ⁊ viu⁹: ⁊
J.22.c fui mortu⁹ ⁊ ecce sũ viuēs i secula secu
Esa.22.f loꝝ:‖⁊ habeo claues mort' ⁊ inferni.
Job.12.c Scribe ẽ q̃ vidisti et q̃ sunt: ⁊ q̃ optet
J.3.b fieri post hec. Sacramētũ septē stella-
rũ q̃s vidisti i dextera mea: ⁊ septē can
delabra aurea: septē stelle angeli sunt
septē eccl'iaꝝ: ⁊ cãdelabra septē: septeз

A T angelo ephesi (eccl'ie sũt. II
e ecclesie scribe. Hec dicit q̃ tenet
septē stellas i dextera sua q̃ am
bulat i medio septē cãdelabroꝝ aureo
rũ. Scio opa tua ⁊ laborē ⁊ patiētiam
tuã: ⁊ q: nō potes sustinere malos. Et
tēptasti eos q̃ se dicũt apl'os esse ⁊ non
sũt: ⁊ iuenisti eos mēdaces. Et patien-
tiã habes: ⁊ sustinuisti ppt' nomē meũ
⁊ nō defecisti. Sз habeo adũsũ te pau-
ca: q charitatē tuã pmã reliq̃sti. Me- B
mor esto itaq̧ vnde excider' ‖⁊ age pe J.3.a
nitētiã ⁊ pma opa fac. Sin aũt: venio
tibi ⁊ mouebo candelabrũ tuũ de loco
suo‖nisi pniaз egeris. Sз h' habes: q: Lu.15.a
odisti facta nicolaitaꝝ: que ⁊ ego odi.
Qui habet aurē audiat: q̃d spũs dicat
eccl'ijs. Vincēti dabo edere d' ligno vi
te: qd̃ ē i padiso dei mei Et ãgelo smyr
ne eccl'ie scribe. Hec dicit pm⁹ ⁊ nouis-
sim⁹ q̃ fuit mortu⁹ ⁊ viuit. Scio tribu C
latione tuã ⁊ pauptatē tuã: sed diues
es ⁊ blasphemar' ab his q̃ se dicũt iu-
deos eē ⁊ nō sũt: sз sũt synagoga satha
ne. Nihil hoꝝ timeas q̃ passur⁹ es. Ec-
ce missur⁹ ē diabol⁹ aliq̃s ex vob i car
cerē vt tēptemini: ⁊ habebit' tribula-
tionē dieb⁹ decē. Esto fidelis vsq̧ ad
mortē: ⁊ dabo tibi coronam vite. Qui
habet aurē audiat: q̃d spũs dicat eccle
sijs‖Qui vicerit: nō ledet' a morte scd̃a J.3.a
Et angelo pgami eccl'ie scribe. Hec di- D
cit q̃ hз rhõpheã ex vtraq̧ pte acutaз.
Scio vbi habitas: vbi sedes ē satha-
ne: tenes: nomē meũ ⁊ nō negasti fidē
meã. Et in dieb⁹ ill' antiphas test' me⁹
fidelis q̃ occisus ē apd̃ vos: vbi satha-
nas habitat. Sз habeo adũsus te pau
ca: q: habes illic tenentes doctrinã ba Nu.24.c
laam q̃ docebat balac mittere scãdalũ
corã filijs isr'l edere ⁊ fornicari: ita ha-
bes ⁊ tu tenētes doctrinã nicolaitaꝝ.
Silr' pniaз age: si q̃ min⁹. Veniã ti- E
bi cito ⁊ pugnabo cũ ill' in gladio oris
mei. Qui habet aurē audiat: q̃d spũs
dicat eccl'ijs. Vincēti dabo mãna ab-
scõditũ: ⁊ dabo illi calculũ candidũ: ⁊ i
calculo nomē nouum scptũ: qd̃ nemo
scit nisi q̃ accipit. Et angelo thyatire
eccl'ie scribe. Hec dicit fili⁹ dei q̃ habet S.1.c.J.19.c
ocl'os tãq̧ flammã ignis ⁊ pedes eius
simil's aurichalco. Noui opa tua ⁊ fidē
⁊ charitatē tuã ⁊ misteriũ ⁊ patientiã
tuã: ⁊ opa tua nouissima plura priorib⁹
Sз habeo adũsus te pauca: q: pmitt'
mulierē hiezabel q̃ se dicit pphetē do-
cere ⁊ seducere suos meos: fornicari ⁊
mãducare de idolotitis‖Et dedi illi tē
pus vt pniaз ageret: ⁊ nō vult penitere Job.24.b

a fornicatiōe sua. Ecce ego mitto eā in
lectū: ⁊ q̄ mechant̄ cū ea i tribulatiōe
maxima erūt: nisi pniaʒ ab opib⁹ suis
egerint: ⁊ filios ei⁹ iterficiā in morte:
Hiere.17.b ⁊ sciēt oēs eccl'ie|| qr ego sū scrutās re-
nes ⁊ corda: et dabo vnicuiq; vr̄m ƀm
B opa sua. Vobis aūt dico ⁊ ceteris: qui
thiatyre estis: q̄cūq; nō hn̄t doctrinaʒ
hāc ⁊ q̄ nō cognouerunt altitudinē sa
thane quēadmodū dicūt: nō mittā su-
per vos aliud pōdus: tn̄ id qd habetis
tenete donec veniā. Et qui vicerit ⁊ cu
stodierit vsq; in finē opa mea: dabo il
Ps.2 li potestatē sup gentes|| ⁊ reget eas in
J.19.c virga ferrea ⁊ tanq̄ʒ vas figuli ꝯfrin-
gent̄: sicut ⁊ ego accepi a p̄re meo: ⁊ da
bo illi stellā matutinā. Qui habet au-
rē audiat: q̄d sp̄us dicat eccleśijs. III
B Et angelo eccl'ie sardis scribe.
c Hec dicit qui habet septē sp̄us
dei: ⁊ septē stellas. Scio opera
tua: qr nomē habes q̄ viuas: ⁊ mortu-
us es. Esto vigilans: ⁊ ꝯfirma cetera q̄
moritura erāt. Non enī inuenio opera
tua plena corā deo meo. In mente ƀ
habe qualiter acceperis ⁊ audier̄ ⁊ ser
1.Thes.5.a ua: ⁊ pniaʒ age|| Si ergo nō vigilauer̄
2.Pe.3.c veniam ad te tanq̄ʒ fur: ⁊ nescies qua
hora veniā ad te. Sʒ habes pauca no-
mina in sardis q̄ nō inq̄nauerūt vesti-
menta sua: ⁊ ambulabūt mecū i albis:
S.2.c qr digni sūt|| Qui vicerit sic vestiet̄ ve
stimentis albis: ⁊ nō delebo nomē ei⁹
B de libro vite: ⁊ ꝯfitebor nomen ei⁹ corā
p̄re meo ⁊ corā angelis ei⁹. Qui habet
aurem audiat: q̄d sp̄us dicat eccleśijs.
Et angelo philadelphie eccl'ie scribe.
S.1.d || Hec dicit sanct⁹ ⁊ ver⁹ q̄ habet clauē
Esa.22.f dauid: ⁊ q̄ aperit ⁊ nemo claudit: clau
Job.12.c dit ⁊ nemo aperit. Scio opa tua. Ecce
dedi corā te ostiū apertum qd nemo pōt
claudere: qr modicā habes virtutē: et
ƀuasti verbū meū ⁊ nō negasti nomen
meū. Ecce dabo de synagoga sathane
q̄ dicūt se iudeos esse ⁊ nō sunt: sʒ men
tiunt̄. Ecce faciē illos vt veniāt ⁊ ad-
orent aū pedes tuos: ⁊ scient: qr ego di
lexi te. Qm̄ ƀuasti verbū patiētie mee:
⁊ ego ƀuabo te ab hora tēptationis q̄
vētura ē ī orbē vniuersū tēptare habi
C tātes in t'ra. Ecce venio cito. Tene qd
habes: vt nemo accipiat coronā tuaʒ.
Qui vicerit faciā illū colūnā ī templo
dei mei: ⁊ foras nō egrediet̄ amplius.
Et scribā sup eū nomē dei mei: ⁊ nomē
ciuitat̄ dei mei noue hierl'm: q̄ descēdit
d celo a deo meo: ⁊ nomen meū nouū.
Qui habet aurē audiat: q̄d sp̄us dicat
eccleśijs. Et angelo loadicie eccl'ie scrī
be. Hec dicit amen test̄ fidel̄ ⁊ ver⁹: q̄
est p̄ncipiū creature dei|| Scio opa tua
qr neq; frigid⁹ es neq; calid⁹: vtinam
frigid⁹ esses aut calid⁹: sʒ qr tepid⁹ es:
et nec frigidus nec calidus: incipiā te
euomere ex ore meo: qr dicis q̄ diues
sū ⁊ locupletat⁹ ⁊ nulli⁹ egeo: ⁊ nescis
qr tu es miser ⁊ miserabil̄: ⁊ paup ⁊ ce-
cus ⁊ nudus. Suadeo tibi emere a me D
aur ignitū ꝓbatū vt locuples fias: et
vestimēt̄ albis induaris: vt nō appa-
reat ꝯfusio nuditatis tue: ⁊ collyrio in
unge oclos tuos vt videas|| Ego quos Prou.
amo: arguo ⁊ castigo. Emulare ergo: ⁊ Heb.
pniaʒ age|| Ecce sto ad ostiū ⁊ pulso Si
q̄s audierit vocē meā ⁊ aperuerit mi-
hi ianuā itrabo ad illū: ⁊ cenabo cū il
lo: ⁊ ip̄e mecū. Qui vicerit dabo ei se-
dere mecū i throno meo: sicut ⁊ ego vī
ci ⁊ sedi cū p̄re meo in throno ei⁹. Qui
habet aurē audiat: q̄d sp̄us dicat eccle
Post hec vidi: ⁊ ecce (śijs. IIII B
p ostiū aptum in celo: ⁊ vox p̄ma
quā audiui tanq̄ʒ tube loquētis
mecū dicēs: Ascēde huc: ⁊ ostēdam tibi
que oportet fieri cito|| Post hec statim S.1.c
fui i spiritu. Ecce sedes posita erat in
celo ⁊ supra sedē sedens. Et q̄ sedebat
sil'is erat aspectui lapidis iaspidis et
sardinis: ⁊ iris erat i circūitu sedis si-
sil'is visioni smaragdine. Et i circūitu B
sedis sedilia vigintiquattuor: ⁊ supra
thronos vigītiq̄ttuor seniores sedētes
circūamicti vestiment̄ albis: ⁊ i capi-
tib⁹ eo coronas aureas. Et d throno
ꝓcedebāt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua ⁊
septē lāpades ardētes aū thronū q̄ sūt
septē sp̄us dei. Et i cōspectu sedis tanq̄
mare vitreū sil'e crystallo: ⁊ i medio se-
dis ⁊ i circūitu sedis q̄ttuor aīalia ple
na oculis aū ⁊ retro. Et aīal p̄mū sil'e
leoni ⁊ scd̄m sil'e vitulo: ⁊ tertium aīal C
hn̄s faciē q̄si hoīs: ⁊ q̄rtū aīal sil'e aq̄-
le volāti. Et q̄ttuor aīalia singl'a eo
habebāt alas senas: ⁊ i circūitu ⁊ int⁹
plena sūt oculis. Et requiem nō habe
bant die ac nocte dicentia|| Sctūs sctūs Esa.
sanctus dn̄s de⁹ om̄ipotens: q̄ erat et
q̄ est ⁊ q̄ ventur⁹ est. Et cuʒ darent illa

aīalia gl'iaꝫ ⁊ honorē ⁊ bñdictiōem se-
denti sup thronū viuēti i secula secło-
rū: pcidebāt vigintiqttuor seniores añ
sedentē ī throno ⁊ adorabāt viuenteꝫ
in secła seculoꝝ: ⁊ mittebant coronas
suas añ thronū dicētes. Dignꝰ es dñe
deus nr̄ accipe gl'iam ⁊ honorē ⁊ v̄tu-
tem: qꝛ tu creasti oīa: ⁊ ꝓpter volunta-
tem tuā erāt ⁊ creata sūt. V
A c ‖Et vidi ī dextera sedētis supra
Ezech.2.d thronū librū scriptū intus ⁊ fo
ris: signatū sigillis septē Et vidi ange
lū fortē ⁊ pdicantē voce magna Quis
est dignꝰ aperire librū soluere signacu
la eiꝰ? Et nemo poterat neqꝫ ī celo ne
qꝫ in terra neqꝫ subtꝰ terraꝫ aperire li-
brū: neqꝫ respicere illū. Et ego flebam
multū: qm̄ nemo dignꝰ iuentꝰ est ape-
B rire librū: nec videre eū. Et vnꝰ de se-
niorībꝰ dixit mihi. Ne fleuer͛. Ecce vi
cit leo ꝺ tribu iuda radix dauid apire
librū ⁊ soluere septē signacula eiꝰ. Et
vidi ⁊ ecce ī medio throni ⁊ quattuor
aīaliū ⁊ ī medio senioꝝ agnū stantem
tanqꝫ occisū hñteꝫ cornua septē ⁊ ocu
los septē: q̄ sunt septē spūs dei missi ī
J.6.a oēꝫ terrā. Et venit: ⁊ accepit de dexte-
ra sedētis ī throno librū‖Et cū aperu-
C isset librū: qttuor aīalia ⁊ vigintiqttu
or seniores ceciderūt corā agno habē
tes singuli cithạras ⁊ phialas aureas
plenas odoramētoꝝ q̄ sūt oṙones san
ctoꝝ: ⁊ cātabāt cāticū nouū dicentes:
J.7.d Dignꝰ es dñe accipe librū ⁊ apire sig-
cula eiꝰ‖qm̄ occisus es: ⁊ redemisti nos
deo ī sāguine tuo ex oī tribu ⁊ lingua
⁊ ꝑplo: ⁊ natiōe: ⁊ fecisti nos ꝺo nr̄o re
gnū ⁊ sacerdotes ⁊ regnabimꝰ sup t̄rā
D Et vidi: ⁊ audiui vocē āgeloꝝ multo-
Dan.7.e rū ī circūitu throni ⁊ aīaliū et senioꝝ:
⁊ erat numerꝰ eoꝝ‖milia miliū: dicen-
tiū voce magna. Dignꝰ est agnꝰ qui oc
cisus ē: accipe virtutē ⁊ diuinitateꝫ et
sapiaꝫ ⁊ fortitudinē ⁊ honorē ⁊ gl'iam
⁊ bñdictiōeꝫ. Et oēꝫ creaturaꝫ q̄ ī celo
est: ⁊ sup terrā ⁊ sub terra: ⁊ q̄ sūt ī ma-
ri ⁊ q̄ in eo: oēs audiui dicētes sedēti
in throno ⁊ agno. Bñdictio ⁊ honor ⁊
gl'ia ⁊ ptās ī secła secłoꝝ. Et quattuor
aīalia dicebāt amē. Et vigintiqttuor
seniores ceciderūt ī facies suas ⁊ ado-
rauerūt viuētē ī secła seculoꝝ.
B e Et vidi qꝫ apparuisset agnꝰ. VI
vnū de septem sigillis: ⁊ audiui
vnum de qttuor aīalibꝰ dicens tanqꝫ
vocē tonitrui. Ueni ⁊ vide. Et vidi: et
ecce equꝰ albꝰ: ⁊ q̄ sedebat sup illū ha
bebat arcum ⁊ data ē ei corona: ⁊ exi-
uit vincens vt vinceret. Et cū aperuis
set sigillum scd̄m audiui scd̄m aīal di-
cens: Ueni ⁊ vide. Et exiuit aliꝰ equꝰ
rufus: ⁊ q̄ sedebat sup illū datuꝫ est ei
vt sumeret pacē de terra: ⁊ vt inuicem
se interficiāt ⁊ datus est ei gladiꝰ mag-
nus‖Et cum aperuisset sigillū tertiū: Z.5.b
audiui tertiū aīal dicens: Ueni ⁊ vide B
Et ecce equus niger: ⁊ q̄ sedebat sup il
lum habebat stateraꝫ in manu sua. Et
audiui tanqꝫ vocē in medio quattuor
aīaliū dicētiū. Bilibris tritici denario
vno: ⁊ tres bilibres hordei denario vno
⁊ vinum ⁊ oleum ne leseris. Et cū ape
ruisset sigillū quartū audiui vocē qrti
aīalis dicentis. Ueni ⁊ vide. Et ecce
equus pallidus: ⁊ q̄ sedebat sup eū no
men illi mors: ⁊ infernꝰ seq̄bat̄ eū. Et
data est illi ptās sup qttuor ptes terre:
⁊ interficere gladio fame ⁊ morte ⁊ be
stijs terre. Et cū aperuisset sigillū qn- C
tum: vidi subtus altare aīas īterfecto-
rum ꝓpter verbū dei: ⁊ ꝓpt̄ testimoniū
qd̄ habebāt. Et clamabāt voce magna
dicētes‖Usqꝫ quo dñe sanctꝰ ⁊ verꝰ nō J.19.a
iudicas ⁊ nō vindicas sanguinē nr̄m
de his qui habitant in terra? Et date
sunt illis singule stole albe: ⁊ dictū est
illis: vt requiescerent adhuc tempꝰ mo
dicum: donec compleant̄ ꝯserui eoꝝ ⁊
fratres eoꝝ q̄ īterficiendi sūt sicut ⁊ il
li. Et vidi cū aperuisset sigillū sextum
‖⁊ ecce terremotus magnꝰ factꝰ est. Et Mat.27.
sol factꝰ est niger tanqꝫ saccus cilicinꝰ
⁊ luna tota facta ē sicut sāguis: ⁊ stel- D
le de celo ceciderunt sup terrā: sicut fi
cus emittit grossos suos cum a vento
magno mouet̄ Et celū recessit sicut li-
ber īuolutꝰ: ⁊ oīs mons ⁊ insule de lo-
cis suis mote sūt. Et reges terre ⁊ pn-
cipes ⁊ tribuni ⁊ diuites ⁊ fortes ⁊ oīs
seruus ⁊ liber abscōderūt se ī speluc͛ et
ī petr͛ mōtiū‖⁊ dicūt mōtibꝰ ⁊ petris Esa.2.d
cadite sup nos: ⁊ abscondite nos a fa- Osee.10.c
cie sedentis sup thronū ⁊ ab ira agni: Lu.23.e
qm̄ venit dies magnꝰ ire ipoꝝ. Et q̄s
poterit stare. VII
Ost hec vidi qttuor āgelos stā- A
tes sup qttuor angulos t̄re: te-
nētes qttuor vētos terre ne flarēt sup

terrā: neq3 sup mare neq3 i vllā arbo-
rē. Et vidi alteꝝ āgelū ascēdētē ab or
tu solis hn̄tem signū dei viui: ⁊ clama
uit voce magna: q̄ttuor angel' q̄b⁹ da
J.9.a tum ē nocere tre ⁊ mari dicēs‖Nolite
nocere tre ⁊ mari neq3 arborib⁹ q̄ad-
usq3 signem⁹ suos dei nr̄i i frōtib⁹ eo-
rū. Et audiui numeꝝ signatoꝝ centū
q̄dragintaq̄ttuor milia signati ex om̄i
tribu filioꝝ isrl'. Ex tribu iuda: duode
cim milia signati. Ex tribu rubē: duo-
B decim milia signati Ex tribu gad: duo
decim milia signati Ex tribu aser: duo
decim milia signati. Ex tribu neptali:
duodecim milia signati Ex tribu ma-
nasse: duodeci milia signati. Ex tribu
symeō: duodecim milia signati. Ex tri
bu leui: duodecim milia signati Ex tri
bu ysachar: duodeci milia signati. Ex
tribu zabulō duodecim milia signati.
Ex tribu ioseph: duodeci milia signati
Ex tribu beniamin: duodeci milia sig
C nati. Post hec vidi turbā magnā quā
dinumerare nemo poterat ex oīb⁹ gen
tib⁹ ⁊ tribub⁹ et ppl'is ⁊ linguis: stātes
an̄ thronū ⁊ i ɔspectu agni amicti stol'
albis: ⁊ palme i manib⁹ eoꝝ. Et clama
bāt voce magna dicētes: Sal⁹ deo no
stro: q̄ sedet sup thronū ⁊ agno Et oēs
angeli stabāt i circūitu throni ⁊ senio
rū ⁊ q̄ttuor aīaliū: ⁊ ceciderūt i ɔspectu
throni i facies suas: ⁊ adorauerūt deū
dicētes: amē. Bn̄dictio ⁊ claritas ⁊ sa-
piētia ⁊ grāꝝactio: honor ⁊ virt⁹ ⁊ for
titudo deo nr̄o: i secl'a secl'oꝝ. Amē. Et
r̄ndit vn⁹ de seniorib⁹: ⁊ dixit mihi: Hi
D q̄ amicti sūt stol' albis q̄ sūt ⁊ vn̄ vene-
rūt? Et dixi illi: Dn̄e mi tu scis. Et di-
xit mihi. Hi sūt q̄ venerūt d̄ tribulati-
S.5.c one magna: ⁊ lauerūt stolas suas‖⁊ de
albauerūt eas i sāguie agni. Ideo sunt
an̄ thronū dei: ⁊ suiūt ei die ac nocte i
tēplo ei⁹: ⁊ q̄ sedet i throno habitabit
Esa.25.c sup illos‖Nō esuriēt neq3 sitiēt ampli
J.21.a us: neq3 cadet sup illos sol neq3 vllus
estꝰ: q̄m agn⁹ q̄ i medio throni ē reget
illos: ⁊ deducet eos ad vite fōtes aq̄ꝝ:
⁊ absterget de⁹ oē3 lachrymā ab oculis
B Et cū aperuisset si- (coꝝ. VIII
e gillū septimū: factū ē silētiū in
celo: q̄si media hora. Et vidi se
ptē angelos stātes i ɔspectu dei: ⁊ date
sūt illi septē tube. Et ali⁹ angel⁹ venit:
⁊ stetit an̄ altare hn̄s thuribulū aureū

⁊ data sūt illi incēsa m̄lta: vt daret de
orōnib⁹ sctōꝝ oim sup altare aureū
q̄d ē an̄ thronū dei. Et ascēdit fum⁹ i
cēsoꝝ de orōnib⁹ sctōꝝ d̄ manu ange-
li: corā deo. Et accepit angel⁹ thuribu B
lū aureū: ⁊ impleuit illud de igne alta
ris: ⁊ misit i terrā: ⁊ facta sūt tonitrua
⁊ voces ⁊ fulgura ⁊ terremot⁹ magn⁹:
⁊ septē angeli q̄ habebāt septē tubas
p̄parauerūt se vt tuba canerēt. Et pri-
mus angelus tuba cecinit. Et facta est
grādo ⁊ ignis: mixta i sāguie ⁊ missum
ē i terrā. Et tertia ps tre: cōbusta ē et
tertia ps arboꝝ ɔcremata ē: ⁊ oē fenū
viride cōbustū ē. Et scd̄s angel⁹ tuba C
cecinit: ⁊ tāq3 mons magnus igne ar-
dēs missus ē i mare. Et facta ē tertia
ps maris sāguis: ⁊ mortua ē tertia ps
creature eoꝝ q̄ hēbant aīas i mari: et
tertia ps nauiū interiit. Et terti⁹ ange
lus tuba cecinit ⁊ cecidit de celo stella
magna ardēs tanq3 facula. Et cecidit
i tertiā ptē fluminū ⁊ in fontes aq̄ꝝ: ⁊
nomē stelle dicit' absinthiū. Et facta
ē tertia ps aq̄ꝝ i absinthium: ⁊ multi
hoīm mortui sunt de a q̄s: q2 amare fa
cte sūt. Et q̄rt⁹ angel⁹ cecinit: ⁊ pcussa D
ē tertia ps solis: ⁊ tertia ps lune: ⁊ ter
tia ps stellaꝝ: ita vt obscuraret' tertia
ps eoꝝ ⁊ diei nō luceret ps tertia ⁊ no
ctis siliter. Et vidi: ⁊ audiui vocē vni-
us aq̄le volātis p mediū celi: dicentis
voce magna. Ve ve ve habitātib⁹ i ter
ra de ceter' vocib⁹ triū angeloꝝ: q̄ erāt
Et q̄nt⁹ an (tuba cantituri. IX A
e gel⁹ tuba cecinit‖⁊ vidi stellā d̄ J.20.a
celo cecidisse in terrā: ⁊ data est
ei clauis putei abyssi. Et aperuit pute
um abyssi‖⁊ ascendit fum⁹ putei sicut J.14.c
fumus fornacis magne: ⁊ obscurat⁹ ē
sol ⁊ aer de fumo putei. Et de fumo pu Exo.10.
tei exierūt locuste in terrā: ⁊ data ē ill'
ptās sicut habēt ptātē scorpiones ter-
re‖Et p̄ceptū ē illis ne lederēt fenū ter S.7.a
re neq3 oē viride: neq3 oēm arborē: ni-
si tm̄ hoies q̄ non hn̄t signū dei in frō
tibus suis. Et datū ē ill' ne occiderēt
eos: s3 vt cruciarent mensib⁹ q̄nq3. Et
cruciat⁹ eoꝝ vt cruciat⁹ scorpij: cū pcu B
tit hoiem.‖Et in diebus illis querent Esa.2.d
hoies mortē ⁊ non inuenient eā. Et desi Ose.10.c
derabūt mori: ⁊ fugiet mors ab eis‖Et Lu.23.e
siltudines locustaꝝ similes equis pa- Sap.16.
ratis i p̄liū: ⁊ sup capita eaꝝ tanq3 co-

rone silēs auro:⁊ facies eaꝝ tāq̄ faci-
es hoim. Et hēbāt capillos sicut capil
los mulieꝝ:⁊ dētes eaꝝ sicut dētes le-
onū erāt. Et hēbant loricas sicut lori-
cas ferreas: ⁊ vox alaꝝ eaꝝ sicut vox
curruū eq̄rū multoꝝ currētiū i belluȝ.
Et hēbāt caudas silēs scorpionum:⁊
aculei erāt i caudis eaꝝ:⁊ ptās eaꝝ no
cere hoibꝰ mēsibꝰ q̇nqꝫ. Et hēbāt suꝑ
se regē angelū abyssi cui nomē hebrai
ce abaddon:grece aūt appolliō: latine
C hñs nomē exterminās. Ue vnū abijt:⁊
ecce veniūt adhuc duo ve post hec. Et
sextꝰ angelꝰ tuba cecinit ⁊ audiui vo-
vocē vnā ex q̄ttuor cornibꝰ altaris au
rei qđ ē añ oclos dei:dicēte sexto ange
lo q̇ habebat tubā. Solue q̄ttuor ange
los q̇ alligati sunt i flumie magno eu
fraten. Et soluti sūt q̄ttuor angeli qui
parati erāt i horā ⁊ diē ⁊ mēsem ⁊ an-
nū vt occiderēt tertiā ptē hoim. Et nu-
merꝰ equestris exercitus:vicies milies
dena milia:⁊ audiui nūerū eoꝝ. Et ita
vidi eq̄s i visione ⁊ q̇ sedebāt suꝑ eq̄s:
hēbāt loricas igneas ⁊ hyacinthinas
a sulphureas:⁊ capita eq̄rū erāt tanq̄
capita leonū:⁊ đ ore eoꝝ ꝓcedit ignis
D ⁊ fumꝰ ⁊ sulphur. Et ab his tribꝰ pla-
gis occisa ē tertia ps hoim de igne ⁊ de
fumo ⁊ sulphure q̄ ꝓcedebāt ex ore ip
soꝝ. Ptās ei eq̄rū i ore eoꝝ ē:⁊ i caudis
eoꝝ. Nā caude eoꝝ silēs serpētibꝰ ha-
tes capita:⁊ i his nocēt. Et ceteri ho-
mines q̇ nō sūt occisi i his plagꝭ neqꝫ
pniam egerūt đ opibꝰ manuū suaꝝ vt
nō adorarēt demonia ⁊ simulacra au
rea ⁊ argētea ⁊ erea ⁊ lapidea ⁊ lignea
q̄ neqꝫ videre pñt neqꝫ audire neqꝫ am
bulare:⁊ nō egerūt pniam ab homici-
dijs suis:neqꝫ a veneficijs suis neqꝫ a
fornicatiōe sua:neqꝫ a furtis suis. X
A T vidi aliū angelū fortē descē-
v dētē đ celo amictū nube: ⁊ iris
in capite eiꝰ. Et facies eiꝰ erat
vt sol:⁊ pedes eiꝰ tanq̄ colūna ignis.
Et hēbat i manu sua libellū apertū:⁊ po
suit pedē suū dextrum supra mare:sini
strū aūt suꝑ trā: ⁊ clamauit voce ma-
gna quēadmodū cū leo rugit. Et cum
clamasset. locuta sūt septē tonitrua vo
B ces suas Et cū locuta fuissent septē to
nitrua voces suas:et ego scpturꝰ erā.
Et audiui vocē đ celo dicētē mihi. Si
gna q̄ locuta sūt septē tonitrua:⁊ noli
ea scribere. ‖ Et angelꝰ quē vidi stātē Dan.12.c
supra mare ⁊ supra trā leuauit manuȝ
suā ad celū:⁊ iurauit ꝑ viuētē i scla se
culoꝝ q̇ creauit celū ⁊ ea q̄ i eo sūt:⁊ t-
rā ⁊ ea q̄ i ea sūt:⁊ mare ⁊ ea q̄ i eo sūt C
q: tp̄s nō erit āpliꝰ sȝ i diebꝰ vocis se-
ptimi angeli cū cepit tuba canere:ꝯsū
mabit mysteriū dei:sicut euangelizauit
ꝑ ſuos suos ꝓphas. Et audiui vocē de
celo iterū loquētē mecū:⁊ dicētē. Ua-
de ⁊ accipe librū apertū de manu angeli
stātis supra mare ⁊ suꝑ trā. Et abij ad
angelū dicēs ei vt daret mihi librū: et D
dixit mihi. Accipe librū:⁊ deuora illū: Ezech.3.a
⁊ faciet amaricari vētrē tuū: sed i ore
tuo erit dulce tanq̄ mel. Et accepi li-
brū de manu angeli ⁊ deuoraui illū:⁊
erat i ore meo tāq̄ mel dulce. Et cū de-
uorassem eū amaricatꝰ ē vēter meꝰ. Et
dixit mihi. Oportet te iteꝝ ꝓphare gēti
bꝰ ⁊ ꝑplis ⁊ ⁊ liguis ⁊ regibꝰ multis. XI
T datꝰ ē mihi calamꝰ silis virge A
e ⁊ dictū ē mihi. Surge ⁊ metire
tēplū dei ⁊ altare: ⁊ adorātes i
eo. Atriū aūt qđ ē foris tēplū eijce fo-
ras:⁊ ne metiarꝭ illud: qm̄ datū ē gēti
bꝰ. Et citatē sctām calcabūt mēsibꝰ q̄
dragita duobꝰ. Et dabo duobꝰ testibꝰ
meis. Et ꝓphabūt diebꝰ mille ducētis
sexagita amicti saccꝭ. Hi sūt due oliue
⁊ duo cādelabra i ꝯspectu dñi tre stan
tes. Et si q̇s voluerit eos nocere:ignis
exiet de ore eoꝝ: ⁊ deuorabit iimicos
eoꝝ:⁊ si q̇s voluerit eos ledere:sic opor
tet eū occidi Hi hñt ptātē claudēdi ce
lū ne pluat diebꝰ ꝓphetie illoꝝ:⁊ ptā B
tē hñt suꝑ aq̄s ꝯuertēdi eas i sāguinē
⁊ ꝑcutere trā oi plaga q̊tiēscūqꝫ volue
rint ‖ Et cū finierit testioniū suū:bestia Dan.7.a
q̄ ascendit de abysso faciet adūsus eos
bellū:⁊ vicet illos ⁊ occidet eos. Et cor
pora eoꝝ iacebūt in plateis citatꝭ ma-
gne:q̄ vocat̃ spiritalit̃ sodoma ⁊ egy-
ptꝰ:vbi ⁊ dñs eoꝝ crucifixus ē. Et vi-
debūt đ tribubꝰ ⁊ ꝑplis ⁊ linguis ⁊ gē-
tibꝰ corpa eoꝝ ꝑ tres dies ⁊ dimidiū:⁊
corpa eoꝝ nō sinēt poni i monumētis
Et ihabitātes trā gaudebūt suꝑ illos
⁊ iocūdabūt̃:⁊ munera mittēt inuicē:
qm̄ hi duo ꝓphe cruciauerunt eos qui
hitabāt suꝑ trā. Et post dies tres ⁊ di C
midiū spūs vite a deo itrauit i eos. Et
steterūt suꝑ pedes suos ⁊ timor magnꝰ
cecidit suꝑ eos q̇ viderūt eos. Et audi

erũt vocē magnā de celo dicentē eis:
Aſcēdite huc. Et aſcenderunt ī celum
ī nube: ⁊ viderũt illos inimici eoꝝ. Et
ī illa hora factꝰ ē terremotꝰ magnꝰ: et
decima ps citatꝭ cecidit. Et occiſa ſũt
in terremotu noīa hoīm ſeptē milia: ⁊
reliq̄ in timorē ſũt miſſi: ⁊ dederũt glo
riā deo celi. Ve ſecūdū abijt: ⁊ ecce ve
tertiū veniet cito. Et ſeptimꝰ angelus
tuba cecinit: ⁊ facte ſũt voces magne ī
celo dicētes. Factū ē regnū huiꝰ mūdi
dñi nři ⁊ chriſti eiꝰ: ⁊ regnabũt ī ſecła
D ſcłoꝝ: amē. Et viginti q̄ttuor ſeniores
q̄ ꝯſpectu dei ſedēt in ſedibꝰ ſuis ceci-
derūt ī facies ſuas: ⁊ adorauerũt deū di
cētes. Grās agimꝰ tibi dñe deꝰ nř oīpo
tēs q̄ es ⁊ q̄ eras ⁊ q̄ vēturꝰ es: q꞉ acce
piſti ꝟtutē tuā magnā ⁊ regnaſti. Et
irate ſũt gētes: ⁊ aduenit ira tua: ⁊ tēpꝰ
mortuoꝝ iudicari ⁊ reddere mercedē
ſuis tuis ꝓphetꝭ ⁊ ſctis ⁊ timētibꝰ no-
mē tuū: puſilł ⁊ magnis: ⁊ exťminādi
eos q̄ corrupũt terrā. Et aptū ē tēplū
dei ī celo: ⁊ viſa ē arca teſtamēti eiꝰ in
tēplo eiꝰ. Et facta ſũt fulgura ⁊ voces
⁊ ťremotꝰ ⁊ grādo magna. XII
B e ¶ Et ſignū magnū apparuit ī celo
Mulier amicta ſole: ⁊ luna ſub
pedibꝰ eiꝰ: ⁊ ī capite eiꝰ corona ſtella-
rũ duodecī. Et ī vtero hñs ⁊ clamabat
ꝑturiēs ⁊ cruciať vt pariat. Et viſū ē
aliō ſignū ī celo. Et ecce draco magnꝰ
rufus hñs capita ſeptē ⁊ cornua decē
⁊ ī capitibꝰ ſuis ſeptē diademata: ⁊ cau
da eiꝰ trahebat ťtiā ꝑtē ſtellaꝝ celi: et
miſit eas ī ťrā. Et draco ſtetit añ muli
erē q̄ erat ꝑitura vt cū peperiſſet filiū
B eiꝰ deuoraret. Et pepit filiū maſculū:
q̄ recturꝰ erat oēs gētes ī ꝟga ferrea.
Et raptꝰ ē filiꝰ eiꝰ ad deū ⁊ ad thronū
eiꝰ: ⁊ mulier fugit ī ſolitudinē vbi hē-
bat locū paratū a deo: vt ibi paſcat eā
diebꝰ mille ducētꝭ ſexagita. Et factū ē
ꝓliū magnū ī celo. Michael ⁊ āgeli eiꝰ
ꝓliabāť cū dracone: ⁊ draco pugnabat
⁊ āgeli eiꝰ ⁊ nō valuerũt neq꞉ locꝰ iuē
tꝰ ē eoꝝ āpliꝰ ī celo. Et ꝓiectꝰ ē draco
ille magnꝰ: ſerpēs ātiquꝰ q̄ vocať dia
bolꝰ ⁊ ſathanas: q̄ ſeducit vniūſū orbē
⁊ ꝓiectꝰ ē ī ťrā: ⁊ āgeli eiꝰ cū illo miſſi
C ſũt. Et audiui vocē magnā ī celo dicē-
tē. Nũc facta ē ſalꝰ ⁊ ꝟtꝰ ⁊ regnū dei
nři ⁊ ꝑtās chriſti eiꝰ: q꞉ ꝓiectꝰ ē accu-
ſator fratrū nřoꝝ q̄ accuſabat illos añ

ꝯſpectū dei nři die ac nocte: ⁊ ipi vice-
rũt eū ꝓpť ſāguinē agni: ⁊ ꝓpť ꝟbū te
ſtimonij ſui: ⁊ non dilexerunt aīas ſu-
as vſq꞉ ad mortē. Propterea letamini ce
li ⁊ q̄ habitatꝭ in eis. Ve ťre ⁊ mari: q꞉
deſcēdit diabolus ad vos hñs irā ma-
gnā ſciēs ꝙ modicū tp̄s hꝫ. Et poſtq̄
vidit draco ꝙ ꝓiectꝰ eēt ī ťrā ꝑſecutꝰ
ē mulierē q̄ pepit maſculū. Et date ſũt
mulieri ale due aq̄le magne vt volaret D
ī deſťtū ī locū ſuū vbi aliť ꝑ tp̄s ⁊ tpa ⁊
dimidiū tpis a facie ſerpētis. Et miſit
ſpēs ex ore ſuo poſt mřierē aquā tāq̄
flumē vt eā faceret trahi a flumīe. Et
audiuit ťra mřierē ⁊ apuit ťra os ſuū
⁊ abſorbuit flumen qđ miſit draco de
ore ſuo. Et iratꝰ ē draco ī mulierē: et
abijt facere ꝓliū cū reliq̄s de ſemīe eiꝰ
q̄ cuſtodiũt mādata dei: ⁊ hñt teſtimonī
um ieſu xp̄i. Et ſtetit ſuꝑ arenā marꝭ.
Et vidi de mari beſtiā XIII
e aſcēdentē hñtē capita ſeptē et B
cornua decē: ⁊ ſuꝑ cornua eius
decē diademata: ⁊ ſuꝑ capita eiꝰ noīa
blaſphemie. Et beſtia quā vidi: ſiłis e-
rat pardo ⁊ pedes eiꝰ ſic̄ pedes vrſi: et
os eiꝰ ſic̄ os leonis. Et dedit illi draco
ꝟtutē ſuā ⁊ ꝑtātē magnā Et vidi vnū
đ capitibꝰ ſuis q̄ſi occiſū ī mortē ⁊ pla
ga mortꝭ eiꝰ curata eſt. Et āmirata eſt
vniūſa ťra poſt beſtiā. Et adorauerũt
draconē q̄ dedit ꝑtātē beſtie: ⁊ adora-
uerũt beſtiā dicētes. Quis ſiłis beſtie
⁊ q̄s poterit pugnare cū ea? Et datū ē
ei os loquēs magna ⁊ blaſphemias: ⁊ B
data ē ei ꝑtās facere mēſes q̄draginta
duos. Et apuit os ſuū ī blaſphemias
ad deū blaſphemare nomē eiꝰ ⁊ taber
naculū eiꝰ ⁊ eos q̄ in celo habitāt. Et
ē datū illi bellū facere cū ſctis: ⁊ vin-
cere eos. Et data ē illi ꝑtās ī oēm tri-
bū ⁊ ꝑplm ⁊ linguā ⁊ gētē: ⁊ adoraue
rũt eā oēs q̄ inhabitabāt ťrā: ‖ q̄rū nō ī.20.D
ſũt ſcripta noīa ī libro vite agni q̄ occi Phil.4
ſus ē ab origine mūdi. Si q̄s hꝫ aurē C
audiat. Qui ī captiuitatē duxerit: ī ca-
ptiuitatē vadet ‖ q̄ in gladio occiderit Gen.9
oꝑtet cū gladio occidi. Hic ē patiā ⁊ fi Mat.26
des ſctoꝝ. Et vidi aliā beſtiā beſtiā aſ
cēdētē đ ťra ⁊ hēbat cornua duo ſiłia
agni. Et loq̄bať ſicut draco. Et ꝑtātē
prioris beſtie oēm faciebat ī cōſpectu
eiꝰ: ⁊ fecit ťrā ⁊ hītātes ī ea adorare be
ſtiā primā: cuiꝰ curata ē plaga mortꝭ.

Et fecꝫ signa magna vt etiā ignē face-
ret de celo descēdere ĩ trā ĩ ꝯspectu ho
minū. Et seduxit habitātes ĩ tra ꝓpt
signa q̄ data sūt illi facere ĩ ꝯspectu be
D stie dicēs hītātibꝰ ĩ tra vt faciāt imagi
nē bestie q̄ hʒ plagā gladij ⁊ vixit. Et
datū ē illi vt daret spm̄ imagini bestie
⁊ vt loq̄t imago bestie: ⁊ faciet vt q̄cū-
q̄ꝫ nō adorauerit imaginē bestie: occi-
dat. Et faciet oēs pusillos ⁊ magnos
⁊ diuites ⁊ paupes ⁊ liberos ⁊ ſuos ha
bere characterē ĩ dextera manu aut in
frontibꝰ suis: ⁊ ne q̄s posset emere aut
vendere: nisi q̄ habeat characterē: aut
nomē bestie: aut nūeꝝ nois eiꝰ. Hic sa
piētia ē. Qui hʒ itellectū ꝯputet nūeꝝ
bestie. Nūerꝰ eĩ hois ē: ⁊ nūerꝰ eiꝰ sex-
cēti sexagintasex. XIIII
A e T vidi: ⁊ ecce agnus stabat su-
pra mōtē siō: ⁊ cū eo cētū q̄dra
gītaq̄ttuor milia hn̄tes nomē eiꝰ ⁊ no
mē pr̄is eiꝰ scp̄tū ĩ frōtibꝰ suis. Et au-
diui vocē de celo tāq̄ꝫ vocē aq̄rū mul
tarū ⁊ tāq̄ꝫ vocē tonitrui magni: ⁊ vo
cē quā audiui sicut citharedoꝝ cithā-
rizantiū ĩ citharis suis. Et cātabāt q̄si
cāticū nouū añ sedē ⁊ añ q̄ttuor aīalia
S.7.d ⁊ seniores: ‖⁊ nemo poterat dicere cāti
cū nisi illa cētū q̄dragintaq̄ttuor mi-
lia q̄ empti sūt de tra. Hi sūt q̄ cū mu-
lieribꝰ nō sūt coinq̄nati ꝟgines eĩ sūt.
Hi sequūt agnū q̄cūq̄ꝫ ierit. Hi empti
sūt ex oībꝰ p̄mitie deo ⁊ agno: ⁊ in ore
B eoꝝ nō ē iuētū mēdaciū. Sine macula
eĩ sūt añ thronū dei. Et vidi alterū an-
gelū volātē ꝑ mediū celū habētē euan
geliū etnū vt euāgelizaret sedētibꝰ su-
ꝑ trā ⁊ suꝑ oēm gētē ⁊ tribū ⁊ linguā
⁊ ꝑplm: dicēs magna voce. Timete do
minū ⁊ date illi honorē: q2 venit hora
iudicij eiꝰ: ⁊ adorate eū ‖q̄ fecit celū et
Ps.145. trā: mare ⁊ fōtes aq̄rū. Et aliꝰ angelus
Act 14.c secutꝰ ē dicēs ‖Cecidit: cecidit babylō
Esa.21.c illa magna q̄ a vino ire fornicationis
Hie.51.a sue potauit oēs gētes. Et tiꝰ angelꝰ se
I.18.a cutꝰ ē illos dicēs voce magna. Et q̄s
adorauit bestiā ⁊ imaginem eiꝰ: ⁊ ac
cepit charactarē ĩ frōte sua aut ĩ manu
sua: hic bibet de vino ire dei q̄d mixtū
ē mero ĩ calice ire ipius. Et cruciabit
C igne ⁊ sulphure ĩ ꝯspectu angeloꝝ sctō
S.9.a.I.19.a rū: ⁊ añ ꝯspectū agni ‖Et fumꝰ tormēto
rū eoꝝ descēdet ĩ scla scloꝝ. Nec hn̄t
requiē die ac nocte q̄ adorauerūt besti

am ⁊ imaginē eiꝰ: ⁊ si q̄s accepit cha-
racterē nois eiꝰ. Hic patiā sctōꝝ ē qui
custodiūt mādata dei ⁊ fidem iesu. Et
audiui vocē de celo dicētē mihi. Scri
be. Bti mortui q̄ ĩ dn̄o moriūt. Amo-
do iā dicit sp̄s vt reqescāt a laboribꝰ
suis. Oꝑa eĩ illoꝝ sequūt illos. Et vi-
di ⁊ ecce nubē cādidā: ⁊ suꝑ nubē sedē
tē silē filio hois hn̄tē in capite suo co
ronā aureā: ⁊ ĩ manu sua falcē acutā. D
Et aliꝰ angelꝰ exiuit de tēplo: clamās Johel.3.c
voce magna ad sedētē suꝑ nubē ‖Mit
te falcē tuā ⁊ mete: q2 venit hora vt me
tat q2 aruit messis tre. Et misit q̄ se-
debat suꝑ nubē falcē suā ĩ trā: ⁊ messu
it eā. Et aliꝰ āgelꝰ exiuit de tēplo q̄d ē
ĩ celo: hn̄s ⁊ ipe falcē acutā. Et aliꝰ an
gelꝰ exiuit de altari q̄ hēbat ptātē su-
pra ignem: ⁊ clamauit voce magna ad
eū q̄ hēbat falcē acutā dicens. Mitte
falcē tuā acutā: ⁊ vindemia botros vi
nee tre: q2 mature sūt vue eiꝰ. Et mi-
sit āgelꝰ falcē suā acutā ĩ trā: ⁊ vinde-
miauit vinā tre ⁊ misit ĩ lacum ire dei
magnū. Et calcatꝰ ē lacꝰ extra ciuita-
tē: ⁊ exiuit sanguis de lacu vsq̄ꝫ ad fre
nos eq̄rū ꝑ stadia mille sexcēta. XV A
T vidi aliud signū ĩ celo mag-
e nū ⁊ mirabile āgelos septē ha-
bētes plagas septē nouissimas
q2 ĩ illis ꝯsūmata ē ira dei. Et vidi tan
q̄ꝫ mare vitriū mixtū igne: ⁊ eos q̄ vice
rūt bestiā ⁊ imaginē eiꝰ: ⁊ nūeꝝ nois B
eiꝰ stātes supra mare vitreū habentes
citharas dei: ⁊ cātātes canticū moysi
ſui dei: ⁊ cāticū agni dicētes. Magna
⁊ mirabilia sūt oꝑa tua dn̄e deꝰ oīpo-
tens: iuste ⁊ vere sūt vie tue dn̄e rex se-
culoꝝ. ‖Quis nō timebit te dn̄e: ⁊ ma Hiere.10.a
gnificabit nomē tuū? Quia solꝰ piꝰ es C
q2 oēs gētes veniēt ⁊ adorabūt ĩ ꝯspe
ctu tuo: q2 iudicia tua manifesta sūt.
Et post hec vidi: ⁊ ecce aptū ē tēplū ta
bernaculi testimonij in celo. Et exierūt
septē angeli habētes septē plagas de
templo: vestiti lapide mundo ⁊ cādi-
do: ⁊ ꝓcincti circa pectora zonis aureis.
Et vnū de q̄ttuor aīalibus dedit septē D
āgelis septē phialas aureas plenas ira-
cūdie dei viuētis in scla scloꝝ. Et iple-
tū ē tēplū dei fumo a maiestate dei: et
de virtute eiꝰ: et nemo poterat introi-
re in templum donec ꝯsumarent se-
ptem angelorum. XVI

A Et audiui vocē magnā d̄ tēplo
e dicētē septē angelis. Ite ⁊ effū-
dite septē phialas ire dei i t̄rā.
Et abijt prim⁹ angel⁹ ⁊ effudit phialā
suā i t̄rā: ⁊ factū ē vuln⁹ seuū ⁊ pessimū
i hoīes q̄ hēbāt characterē bestie: ⁊ in
eos q̄ adorauerūt bestiā ⁊ imaginē ei⁹
Et scd̄s angel⁹ effudit phialā suā i ma
re. ⁊ fact⁹ ē sāguis tanq̄ mortui: ⁊ oīs
aīa viuēs mortua ē i mari. Et terti⁹ ef
fudit phialā suā sup flumina ⁊ sup fō-
tes aq̄rū: ⁊ fact⁹ ē sanguis. Et audiui
B angelū aq̄rū dicētē. Iust⁹ es dn̄e q̄ es
⁊ q̄ eras sctūs: q̄ hoc iudicasti: q2 sāgui
nē sctōꝝ ⁊ ꝓphetarū effuderūt: ⁊ sāgui
nē eis dedisti bibere. Digni eī sunt. Et
audiui alteꝝ dicētē. Etiā dn̄e de⁹ om-
nipotens: vera ⁊ iusta iudicia tua. Et
quart⁹ angel⁹ effudit phialā suā i solē
⁊ datū ē illi estu affligere hoīes ⁊ igni
Et estuauerūt hoīes estu magno: ⁊ blas-
phemauerūt nomē dei hn̄tis ptātē su-
p has plagas: neq̄ egerūt pn̄iam vt da
rent illi glīam. Et q̄nt⁹ angel⁹ effudit
phialā suā sup sedē bestie ⁊ factū est re
gnū ei⁹ tenebrosū: ⁊ cōmāducauerunt
linguas suas p̄ dolore: ⁊ blasphemaue
rūt deū celi p̄ dolorib⁹ ⁊ vulnerib⁹ su-
C is: ⁊ nō egerūt pn̄iaz ex opib⁹ suis. Et
sext⁹ angel⁹ effudit phialā suā i flumē
illud magnū eufratē: ⁊ siccauit aquā
ei⁹: vt p̄pararet via regib⁹ ab ortu so-
lis. Et vidi de ore draconis ⁊ de ore be
stie ⁊ de ore pseudo ꝓphete exire spūs
tres immūdos i modū ranarū. Sunt eī
spūs demonioꝝ faciētes signa: ⁊ ꝓce-
dūt ad reges toti⁹ t̄re ꝯgregare illos i
Mat. 24. d p̄liū ad diē magnū oīpotēt̄ dei. Ecce
Lu. 12. e venio sicut fur. Btūs q̄ vigilat ⁊ custo
a. Thes. 5. a dit vestimēta sua ne nudus ambulet
2. Pe. 3. c ⁊ videāt turpitudinē ei⁹ Et ꝯgregabit
illos i locū q̄ vocat̄ hebraice hermage
D don. Et septim⁹ angel⁹ effudit phialā
suā i aerē: ⁊ exiuit vox magna de tēplo
a throno dicēs. Factū ē. Et facta sunt
fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua: ⁊ t̄remot⁹
fact⁹ ē magn⁹ q̄lis nunq̄ fuit ex q̄ ho-
mies fuerūt sup t̄rā tal̄ t̄remot⁹ sic ma
gn⁹. Et facta ē ciuitas magna in tres
ptes ⁊ ciuitates gētiū ceciderūt. Et ba
bylon magna venit in memoriam añ
deū: dare illi calicē vini indignatiōis
ire ei⁹. Et oīs insula fugit ⁊ mōtes nō
sūt īuēti. Et grādo magna sicut talen-
tū descendit de celo i hoīes: ⁊ blasphe-
mauerūt hoīes deū ꝓpter plagā grādi-
nis: q̄m magna facta ē vehemēter.

XVII A Et venit vn⁹ de septē
e angelis q̄ hēbāt septē phialas
⁊ locut⁹ ē mecū dicēs. Ueni et
ondā tibi dānationē meretric̄ magne
q̄ sedet sup aq̄s multas cū q̄ fornicati
sunt reges t̄re: ⁊ inebriati sūt q̄ inhabi
tāt t̄rā de vino ꝓstitutiōis ei⁹. Et ab-
stulit me i spū i desertū. Et vidi mulierē
sedētē sup bestiā coccineā plenā noīb⁹
blasphemie habētē capita septē ⁊ cor-
nua decē. Et mulier circūdata purpu-
ra ⁊ coccino ⁊ iaurata auro ⁊ lapide p̄
cioso ⁊ margaritis: hn̄s poculū aureū
i manu suā plenū abomiatione ⁊ immū-
ditia fornicatiōis ei⁹. Et i frōte ei⁹ no B
mē scptū mysteriū babylō magna mat̄
fornicationū ⁊ abomiationū t̄re. Et vi
di mulierē ebriā de sāguine sctōrū: ⁊ d̄
sāguine martyꝝ iesu. Et mirat⁹ sū cū
viderē illā āmiratiōe magna. Et dixit
mihi angel⁹: Quare miraris? Ego dicā
tibi sacramētū mulieris ⁊ bestie q̄ por
tat eā: q̄ habet capita septem ⁊ cornua
decē: Bestia quā vidisti fuit: ⁊ n̄ ē: ⁊ as
cēsura est de abysso: ⁊ in interitū ibit:
⁊ mirabūt̄ inhabitātes t̄rā q̄rū nō sūt
scpta noīa i libro vite a ꝯstitutiōe mū
di vidētes bestiā q̄ erat: ⁊ nō ē. Et hic C
est sensus: q̄ habet sapiam. Septē capi
ta septē mōtes sūt: sup q̄s mulier sedet
⁊ reges septē sūt. Quinq̄ ceciderūt vn⁹
ē: ⁊ ali⁹ nōdū venit. Et cū venerit opor
tet illū breue tp̄s manere. Et bestia q̄
erat ⁊ nō ē ⁊ ip̄a octaua: ⁊ de septē est.
Et i interitū vadet. Et decē cornua q̄
vidisti: decē reges sūt q̄ regnū nōdū ac
ceperūt: s3 ptātē tanq̄ reges vna hora
accipiēt post bestiā. Hi vnū cōsiliū ha-
bēt: ⁊ ꝟtutē ⁊ ptātē suā bestie tradēt.
Hi cū agno pugnabūt: ⁊ agn⁹ vincet il
los: q̄m dn̄s dn̄oꝝ ē: ⁊ rex regū: ⁊ q̄ cū D
illo sūt vocati ⁊ electi ⁊ fideles: Et dix 1. Ti. 6. e
it mihi. Aq̄s q̄s vidisti vbi meretrix se I. 19. c
det ꝓpli sūt ⁊ gētes ⁊ lingue: ⁊ decē cor
nua q̄ vidisti i bestia: hi odiēt fornicari
am ⁊ desolatā faciēt illā ⁊ nudā ⁊ car-
nes ei⁹ mādu cabūt: ⁊ ip̄am igni ꝯcre-
mabūt. De⁹ ei dedit in corda eoꝝ vt fa
ciāt q̄d placitū ē illi vt dēt regnū suū
bestie donec cōsūment̄ ꝟba dei. Et mu
lier quā vidisti ē ciuitas magna q̄ ha-

bet regnū sup̄ reges terre. XVIII
B ⁊ post hec vidi aliū angelū de
e scendētē de celo: hn̄tē ptātē ma
gnā: ⁊ t̄ra illuminata est a glīa
eiꝰ. Et exclamauit in fortitudīe dicēs
Esa.21.c ‖Cecidit: cecidit babylō magna ⁊ facta
Hiere.51.a ē habitatio demonioꝝ ⁊ custodia oīs
Ap.14.b spūs inm̄di: ⁊ custodia oīs volucris im
mūde ⁊ odibilis: q2 d̄ vino ire fornica
tionis eiꝰ biberūt oēs gētes. Et reges
t̄re cū illa fornicati sunt: ⁊ mercatores
terre de ꝟtute delitiarū eiꝰ diuites fa-
cti sunt. Et audiui aliā vocē de celo di
B centē. Exite de illa ꝑplus meꝰ: ⁊ ne ꝑti
cipes sitis delictoꝝ eiꝰ: ⁊ de plagis eiꝰ
nō accipiatis. Qm̄ ꝑuenerūt pctā eiꝰ
vsq3 ad celū: ⁊ recordatꝰ ē dn̄s iniq̄ta-
tū eiꝰ. Reddite illi sicut ⁊ ip̄a reddidit
vob: ⁊ duplicate duplicia s̄m opa eiꝰ.
In poculo q̄ miscuit vobis: miscete illi
duplū. Quantū gl̄ificauit se ⁊ ī delitijs
fuit: tm̄ date illi tormētū ⁊ luctū: q2 in
Esa.47.b corde suo dicit. Sedeo regina: ⁊ vidua
nō sū ⁊ luctū n̄ videbo. Ideo ī vna die
C venient plage eiꝰ: mors ⁊ luctꝰ ⁊ fames
⁊ igne cōburet: q2 fortꝭ ē deꝰ q̄ iudica-
bit illā. Et flebūt ⁊ plangēt se sup̄ illā
reges t̄re q̄ cū illa fornicati sūt ⁊ ī deli
tijs vixerūt cū viderīt fumū icēdij eiꝰ
lōge stātes ꝑp̄ timorē tormētoꝝ eius
Hiere.51.a dicētes‖Ue ve ciuitas illa magna ba-
bylō: citas illa fortꝭ: qm̄ vna hora ve-
nit iudiciū tuū. Et negociatores terre
flebūt ⁊ lugebunt sup̄ illā: qm̄ merces
eoꝝ nemo emet āpliꝰ; merces auri ⁊ ar
D gēti ⁊ lapidis p̄ciosi ⁊ margarite ⁊ bys
si ⁊ purpure ⁊ serici ⁊ cocci ⁊ om̄e lignū
tinū: ⁊ oīa vasa eborꝭ ⁊ oīa vasa d̄ lapi
de p̄cioso ⁊ eramēto ⁊ ferro ⁊ marmo-
re. Et cynnamomū ⁊ amomū ⁊ odora-
mētoꝝ ⁊ vnguēti ⁊ thurꝭ ⁊ vini ⁊ olei
⁊ sile ⁊ tritici ⁊ iumētoꝝ ⁊ ouiū ⁊ eq̄ꝝ
⁊ rhedaꝝ ⁊ mācipioꝝ ⁊ aīaꝝ hoīm. Et
poma desiderij aīe tue discesserūt a te: ⁊
oīa pīguia ⁊ p̄clara ꝑierūt a te ⁊ āpliꝰ
illa iā n̄ iuenient mercatores hoīm. Qui
diuites facti sūt ab ea: lōge stabūt ꝑp̄
E timorē tormētoꝝ eiꝰ: flentes ac lugē-
Hiere.51.b tes ⁊ dicētes. ‖Ue ve citas illa magna
q̄ amicta erat bysso ⁊ purpura ⁊ cocco
⁊ deaurata est auro ⁊ lapide p̄cioso et
margaritꝭ: qm̄ vna hora destitute sūt
tāte diuitie: ⁊ oīs gubernator ⁊ oēs q̄
ī lacū nauigāt ⁊ naute ⁊ q̄ ī mari opan
tur lōge steterūt: ⁊ clamauerūt vidētes
locū icēdij eiꝰ dicētes. Que silis ciuita F
ti huic magne? Et miserūt puluerē sup̄
capita sua: ⁊ clamauerūt flētes ⁊ lugē-
tes: dicētes. Ue ve ciuitas illa magna
ī q̄ diuites facti sūt oēs q̄ hēbāt naues
ī mari de p̄cijs eiꝰ: qm̄ vna hora deso-
lata ē. Exulta sup̄ eā celū ⁊ sctī apl̄i et
ꝓphe: qm̄ iudicauit deꝰ iudiciū vr̄m d̄
illa. Et sustulit vnꝰ angelꝰ fortꝭ lapidē
q̄si molarē magnū ⁊ misit ī mare dicēs G
‖Hoc ipetu mittet babylō ciuitas illa Hiere.51.e
magna: ⁊ vltra iā n̄ iuenietur. Et vox ci-
tharedoꝝ ⁊ musicoꝝ ⁊ tibia canētiū ⁊
tuba nō audietur in te āpliꝰ: ⁊ oīs arti-
fex oīsq3 ars n̄ iuenietur ī te āpliꝰ: ⁊ vox
mole nō audietur ī te āpliꝰ. Et lux lucer
ne n̄ lucebit ī te āpliꝰ: ⁊ vox spōsi ⁊ spō
se nō audietur adhuc ī te: q2 mercatores
tui erāt p̄ncipes t̄re: q2 ī veneficijs tu-
is errauerūt oēs gentes. Et in ea san-
guis ꝓphaꝝ ⁊ sctōꝝ inuētꝰ ē: ⁊ oīm q̄
interfecti sūt ī terra. XIX
P Ost hec audiui q̄si vocē magnā B
tubarū multarū ī celo dicētiū
alleluia. Laus ⁊ glīa ⁊ ꝟtꝰ deo nr̄o ē:
q2 vera ⁊ iusta iudicia sūt eiꝰ: q̄ iudica
uit de meretrice magna‖q̄ corrupit ter Ap.6.e
rā ī ꝓstitutiōe sua ⁊ vindicauit sāgui-
nē s̄uoꝝ suoꝝ de manibꝰ eiꝰ. Et iteꝝ
dixerūt alleluia‖Et fumꝰ eiꝰ ascēdit in Ap.9.a.14.c
scl̄a sclōꝝ. Et ceciderūt seniores vigin
tiq̄ttuor ⁊ q̄ttuor aīalia ⁊ adorauerūt
deū sedētē sup̄ thronū: dicētes amē: al
leluia. Et vox de throno exiuit dicēs.
Laudē dicite deo nr̄o oēs sctī eiꝰ: ⁊ q̄
timetꝭ deū pusilli ⁊ magni. Et audiui
q̄si vocē tube magne ⁊ sicut vocē aq̄ꝝ
multaꝝ ⁊ sicut vocē tonitruoꝝ magno
rū dicētiū alleluia: qm̄ regnauit dn̄s
deꝰ nr̄ oīpotēs. Gaudeamꝰ ⁊ exultemꝰ B
⁊ demꝰ gl̄iam ei: q2 venerūt nuptie ag
ni ⁊ vxor eiꝰ p̄parauit se. Et datū ē il-
li vt cooꝑiat se byssino splēdēti ⁊ cādi
do. Byssinū em̄ iustificatiōes sūt sctōꝝ.
Et dixit mihi. Scribe‖Beati q̄ ad ce- Mat.22.a
nā nuptiaꝝ agni vocati sunt. Et dixit Lu.14.d
mihi. Hec ꝟba dei ꝟa sūt. Et cecidi ad
pedes eiꝰ vt adorarē eū. Et dixit mihi.
‖Uide ne fecerꝭ. Cōs̄uꝰ tuꝰ sū: ⁊ fratrū I.22.b
tuoꝝ habētiū testimoniū iesu. Deū ad
ora. Testioniū ei iesu ē spūs ꝓphie. Et
vidi celū apt̄ū: ⁊ ecce equꝰ albꝰ: ⁊ q̄ se-
debat sup̄ eū vocabatur fidelꝭ ⁊ verax: et

C cū iusticia iudicat ꝛ pugnat. ‖Ocli āt
F.1.c.et.2.c ei⁹ sic flāma ignis: ꝛ i capite ei⁹ diade
mata mlta: hñs nomē scptū qđ nemo-
Esa.63.a nouit nisi ipe. ‖Ut vestit⁹ erat veste as
persa sāguie: ꝛ vocabat nomē ei⁹ vbū
dei. Et exercit⁹ q̄ sūt i celo seqbāt eū i
eq̄s albis: vestiti byssino albo ꝛ mūdo
F.1.d ‖ꝛ đ ore ei⁹ ꝓcedit gladi⁹ exutraq̄ pte
F.2.g. acut⁹ vt i ipo pcutiat gētes ‖Et ipe re
Ps.2. get eas i vga ferrea: ꝛ calcat torcular
vini furoris ire dei oipotēt ꝛ hꝫ i vesti
F.17.d mēto ꝛ i femore suo scptū ‖Rex regū et
1.Ti.6.c dñs dñantiū. Et vidi vnū āgelū stātē
i sole: ꝛ clamauit voce magna dicēs oi
b⁹ auib⁹ q̄ volabāt p mediū celi. Ueni
D te ꝛ ꝯgregami ad cenā magnā vt man
ducet carnes regū ꝛ carnes tribunoꝝ
ꝛ carnes fortiū ꝛ carnes eq̄rū ꝛ sedētiū
i ipis: ꝛ carnes oim liberoꝝ ꝛ suoꝝ et
pusilloꝝ ꝛ magnoꝝ. Et vidi bestiā ꝛ re
ges tre ꝛ exercit⁹ eoꝝ ꝯgregatos ad fa
ciēdū pliū cū illo q̄ sedebat i eq̄ ꝛ cū ex
ercitu ei⁹. Et apphensa ē bestia cū ea
pseudo ꝓpha ꝛ q̄ fecit signa corā ipo q̄
b⁹ seduxit eos q̄ acceperūt characterē
bestie: ꝛ q̄ adorauerūt imaginē ei⁹. Ui
ui missi sūt hi duo i stagnū ignis ardē
tis ꝛ sulphur: ꝛ ceteri occisi sūt i gla-
dio sedēt sup equū q̄ ꝓcedit de ore ipi
us: ꝛ oēs aues saturate st carnib⁹ eoꝝ
A ‖T vidi angelū descēdētē XX
F.9.a e de celo hñtem clauē abyssi ꝛ ca
thenā magnā i manu sua Et ap
phēdit draconē: spētē āntiquū q̄ ē dia
bol⁹ ꝛ sathanas: ꝛ ligauit eū p annos
mille: ꝛ misit eū i abyssū: ꝛ clausit ꝛ si-
gnauit sup illū vt nō seducat āpli⁹ gē
tes donec ꝯsūmēt mille āni: ꝛ post hoc
B oportet illū solui modico tpe. Et vidi
sedes: ꝛ sedert sup eas: ꝛ iudiciū datū ē
ill. Et aīas decollatoꝝ ꝓpt testioniuꝫ
iesu: ꝛ ꝓpt vbū dei: ꝛ q̄ nō adorauerūt
bestiā neq̄ imaginē ei⁹: nec acceperūt
characterē ei⁹ i frotib⁹ aut i manibus
suis ꝛ vixerūt ꝛ regnauerūt cū christo
mille annis. C [illegible] oꝝ nō vixert
donec ꝯsūmēt mille āni. Hec ē resurre-
ctio pma. Beat⁹ ꝛ sctūs: q̄ hꝫ ptē i re-
surrectiōe pma. In his scđa mors ñ hꝫ
ptātē: sꝫ erūt sacerdotes dei ꝛ christi: ꝛ
C regnabūt cū illo mille ānis. Et cū ꝯsū
Ezech.38.e mati fuerit mille āni: soluet sathanas
et.39.c de carcere suo ꝛ exibit: ꝛ seducet gētes
q̄ sūt sup q̄ttuor āgulos tre gog ꝛ ma
gog: ꝛ ꝯgregabit eos i pliū: q̄rū nūer⁹ ē
sicut arena mar. Et ascēdert sup lati
tudinē tre: ꝛ circūierūt castra sctoꝝ et
citatē dilectā. Et descēdit ignis a deo
de celo: ꝛ deuorauit eos: ꝛ diabol⁹ q̄ se
ducebat eos missus ē i stāgnū ignis et
sulphur vbi ꝛ bestia ꝛ pseudo ꝓphete
cruciabūt die ac nocte i scla scloꝝ. Et
vidi thronū magnū cādidū ꝛ sedētē su
p eū a cui⁹ ꝯspectu fugit tra ꝛ celū: et
loc⁹ nō ē iuēt⁹ ab eis. Et vidi mortu- D
os magnos ꝛ pusillos stātes i ꝯspectu
throni: ꝛ libri apti sūt: ꝛ ali⁹ liber apt⁹
ē q̄ ē vite: ꝛ iudicati sūt mortui ex his
q̄ scpta erāt in libris sm opa ipoꝝ. Et
dedit mare mortuos q̄ i eo erāt: ꝛ mors
ꝛ infern⁹ dederūt mortuos suos q̄ i ipis
erāt ꝛ iudicatū ē đ singul sm opa ipo
rū. Et infern⁹ ꝛ mors missi sūt i stāgnū
ignis. Hec ē mors scđa ‖Et q̄ nō iuēt⁹ F.13.b
ē i libro vite scptus missus ē i stagnū
T vidi celū nouū (ignis: XXI A
e ꝛ trā nouā. Primū ei celū ꝛ pri Esa.65.c.
ma tra abijt: ꝛ mare iā nō ē. Et a.2.Pe.3.
ego iohānes vidi sctām citatē hierlm
nouā descēdentē de celo: a deo paratā
sic spōsam ornatā viro suo. Et audiui
vocē magnā đ throno dicētē. Ecce ta
bernaculū dei cū hoib⁹: ꝛ habitabit cū
eis. Et ipi ppls ei⁹ erūt: ꝛ ipe de⁹ cū eis
erit eoꝝ de⁹. ‖Et absterget de⁹ oēm la- F.7.d
chrymā ab ocul eoꝝ: ꝛ mors vltra nō Esa.25.c
erit neq̄ luct⁹ neq̄ clamor neq̄ dolor B
erit vltra: q̄ pma abierūt. Et dixit q̄ se
debat i throno. ‖Ecce noua facio oia. Esa.43.c
Et dixit mihi ‖Scribe: qr hec vba fide 2.Coꝝ.5.d
lissima sūt ꝛ va. Et dixit mihi. Factū J.22.b
ē ‖Ego sū alpha ꝛ o. initiū ꝛ finis. Ego J.22.c
sitiēti dabo de fōte aq̄ viue grat. Qui
vicerit: possidebit hec. ‖Et ero illi de⁹ Heb.8.d.
ꝛ ille erit mihi fili⁹ ‖Timidis āt ꝛ icre-
dulis ꝛ execrat ꝛ homicidis ꝛ fornica
torib⁹ ꝛ veneficis ꝛ idolatr ꝛ oib⁹ mē
dacib⁹: ps illoꝝ erit in stagno ardenti
igne ꝛ sulphure: qđ ē mors scđa. Et ve C
nit vn⁹ de septē angelis habētib⁹ phi
alas plenas septē plagis nouissimis ꝛ
locut⁹ ē mecū dicēs. Ueni ꝛ ostēdā tibi
spōsam vxorē agni. Et sustulit me i spū
i mōtē magnū ꝛ altū: ꝛ ostēdit mihi ci-
uitatē sctām hierlm descēdētē de celo
hñtē claritatē dei. Et lumē ei⁹ sile la- Eze.28.c
pidi pcioso tāq̄ lapidi iaspidis: sicut
crystallū. Et habebat murū magnū et D

hñtẽ portas duodecim: ⁊ i portis
os duodeci: ⁊ noĩa inscripta q̃ sũt
duodecim tribuũ filioꝝ isrł. Ab
e porte tres: ⁊ ab aq̃lõe porte tres
austro porte tres: ⁊ ab occasu por-
ẽs. Et mur⁹ ciuitat⁊ hñs fũdamẽta
leci: ⁊ i ip̃is duodeci noĩa duodeci
ꝝ ⁊ agni Et q̃ loq̃bat̃ mecũ hẽbat
rã arũdineã aureã vt metiret̃ ci-
tẽ ⁊ portas ei⁹ ⁊ muꝝ. Et ciuitas
o posita ẽ ⁊ longitudo ei⁹ tãta est
a ⁊ latitudo. Et mẽsus ẽ citatẽ d̃
ũdine aurea ꝑ stadia duodeci milia
ogitudo ⁊ altitudo ⁊ latitudo ei⁹ eq̃
sunt. Et mẽsus ẽ muros ei⁹ centũ
ragitaq̃ttuor cubitoꝝ: mẽsura hoĩs
ẽ angeli. Et erat structura muri ei⁹
lapide iaspide: ip̃a ꝟo ciuitas aurũ
ũdũ: sile vitro mũdo: ⁊ fundamenta
ri ciuitat⁊ oĩ lapide p̃cioso ornata.
.13.b fũdamẽtũ p̃mũ iaspis: scd̃m saphy-
: tertiũ calcedone⁹: quartũ smarag-
Esa.65.c. : q̃ntũ sardonix: sextũ sardi⁹: septi-
2.Pe.3. chrysolithus: octauũ beryll⁹: nonũ
pazius: decimũ chrysopassus: vndeci
hyacinct⁹: duodecimũ amethist⁹.
duodeci porte: duodeci margarite
ꝑ singulas. Et singule porte erant
singulis margarit⁊: ⁊ platea ciuitatis
ũ mũdũ tanq̃ vitꝝ p̃lucidũ. Et tem
.7.d nõ vidi i ea. Dñs ei de⁹ oĩpotẽs tẽ
Esa.25.c illi⁹ ẽ ⁊ agn⁹. || Et ciuitas nõ eget
e neq̃ luna vt luceãt i ea. Nã clari-
dei illumiabit eã: ⁊ lucerna ei⁹ est
Esa.45.c n⁹. Et ãbulabũt gẽtes i lumie ei⁹: et
.Coꝝ.5. ges tre afferẽt gl'iaz suã ⁊ honorẽ in
.22.b || Et porte ei⁹ ñ claudẽt̃ ꝑ diẽ. Nox
.22.c õ erit illic. Et afferẽt gl'iam ⁊ hono
gẽtiũ i illã. Nõ itrabit i eã aliq̃d co
Heb.8.d. q̃natũ aut abomiatiõẽ faciẽs ⁊ mẽ
ciũ: nisi q̃ scp̃ti sũt i libro vite agni.

T ondit mihi fluuiũ aq̃ XXII
viue splẽdidũ tanq̃ crystallũ p̃-
cedentẽ de sede dei ⁊ agni. || In
edio platee ei⁹: ⁊ ex vtraq̃ p̃te flumi
s lignũ vite afferẽs fruct⁹ duodeci ꝑ
ẽses singlos reddẽs fructũ suũ: ⁊ fo-
ligni ad sanitatẽ gẽtiũ. Et oẽ male
ctũ ñ erit ãpli⁹: s3 sedes dei ⁊ agni il
erũt: ⁊ ꝟui ei⁹ ꝟuiẽt illi. Et videbũt
iciẽ ei⁹: ⁊ nomẽ ei⁹ i frõtib⁹ eoꝝ. || Et
Eze.28.c ox vltra ñ erit ⁊ ñ egebũt lumie lucer
neq̃ lumie sol̃: q̃ñ dñs de⁹ illumia
t illos: ⁊ regnabũt i scl'a scl'oꝝ. Et di
t mihi || Hec ꝟba fidelissima sũt ⁊ ꝟa

Et dñs de⁹ spũs ꝑphãꝝ misit ãge- F.21.b
lũ suũ ondere ꝟuis suis q̃ oꝑtet fieri ci
to. Et ecce venio velocit̃ || Beat⁹ q̃ custo
dit ꝟba ꝑphie libri hui⁹. Et ego ioh̃es F.1.a.
q̃ audiui ⁊ vidi hec. Et postq̃ audissez
⁊ vidissem: cecidi vt adorarẽ añ pedes
ãgeli q̃ mihi hec ondebat. Et dixit mi-
hi || Uide ne feceris. Cõꝟu⁹ ei tu⁹ sum ⁊ F.19.b
fratrũ tuoꝝ ꝑphaꝝ: ⁊ eoꝝ q̃ ꝟuãt ꝟba
ꝑphie libri h⁹. Deũ adora. Et dixit mi
hi: Ne signauer⁊ ꝟba ꝑphie libri hui⁹.
|| Tp̃s ei ꝓpe est. Qui nocet noceat ad-
huc ⁊ q̃ i sordib⁹ ẽ: sordescat adhuc || Et F.1.a
q̃ iust⁹ iustificet̃ adhuc: ⁊ sctũs scifice 1.Joh.3.b
tur adhuc. Ecce venio cito: et merces
mea mecũ ẽ reddere vnicuiq̃ s̃m oꝑa
sua || Ego sũ alpha ⁊ o: p̃m⁹ ⁊ nouissim⁹ Esa.41.b.a
p̃ncipiũ ⁊ finis. Bti q̃ lauãt stolas suas 44.a
i sãguie agni vt sit ptãs eoꝝ i ligno vi F.1.b.et.d
te: ⁊ ꝑ portas itrẽt citatẽ. Foris canes
⁊ venefici ⁊ ipudici ⁊ homicide ⁊ idol̃
ꝟuiẽtes: ⁊ oĩs q̃ amat ⁊ facit mẽdaciũ.
Ego iesus misi angelũ meũ testificari
vob̃ hec i eccl'ijs. Ego sũ gen⁹ ⁊ radix D
dd̃: stella splẽdida ⁊ matutina. Et spũs
⁊ spõsa dicũt veni. Et q̃ audit dicat ve
ni. || Et q̃ sitit veniat: ⁊ q̃ vult accipiat Esa.55.a
aquã vite grat⁊. Cõtestor ei oĩ audiẽti
ꝟba ꝑphie libri hui⁹. Si q̃s appasue-
rit ad hec: apponet de⁹ sup illũ plagas
scp̃tas i libro isto: ⁊ si q̃s dimuerit d̃ ꝟ
bis libri ꝑphie hui⁹: auferet de⁹ partẽ
ei⁹ de libro vite ⁊ d̃ ciuitate sctã et de
his q̃ scripta sũt i libro isto. Dicit q̃ te
stimoniũ ꝑhibet istoꝝ. Etiã. Uenio ci-
to: amẽ. Ueni dñe iesu. Gratia dñi nr̃i
iesu christi cũ omnibus vobis. Amen.

Aduena ꝑcurras cunctos si forte libellos:
Quem nostro opponas nõ facile iuenies.
Lex vet⁹ hic Moysi: lex ⁊ diuina: ꝑphete:
Historie: ⁊ forti prelia gesta manu.
Morib⁹ istruit hic: viuẽdi ⁊ dogmata sana
Edocet: ⁊ tutã monstrat ad astra viam.
Sed tibi p̃cipuũ quidem memorabo laborẽ
Quẽ manus artificis ꝯtulit: ecce vides.
Huic neq̃ consilem reputes quẽ p̃sũm⁹ olĩ:
Nam veterẽ errorẽ tersimus atq̃ notas.
Proinde potes posito librũ hũc tractare tiore
Quem Basilea tibi | pacis alũna | dedit.

Finit ꝑ Johannem froben de Hamelburgk
ciuẽ Basilieñ. Anno dñi. M. cccc. xcv. sexto
Kalendas Nouembres. Deo gratias.

prerat
num f

ftimor
Aadh
Aalm
scōdi
Aara
titud
Aaror
fortit
aut n
Aaror
mōti
tant:
Aars
nans
Aath
siue
Aaz:a
do:se
Aazia
seu a
titud

tis v
eos a
stent
Abba
serui
Abba
solēn
aut p
Abia
siue p
mei a
Abir
Aban
des c
Aban
mor
vel p
Aban
pater
Abari
tu df
aut p

Incipiunt interpretationes hebraicorū nominum ſm ordinē alphabeti.

A

Ac: apprehēdēs vel apprehensio.
Aad: testificans vel testimonium.
Aadhar: deꝑcatio vł deꝑcatiōi
Aalma: v̓go abscōdēs: vel abscōdita: vł abscōsio v̓ginitatis
Aara: montana: vel mons fortitudinis.
Aaron: mons fortis: vel mōs fortitudinis siue montanus: aut mons eorum.
Aaronite: montes robusti: vel mōtiū fortitudines: siue mōtani: aut montes eoꝝ.
Aars sol: vł lumē: siue illuminans aut illuminatio.
Aathat: ō pr̃e tuo vel tp̃e tuo: siue tu ante: aut tp̃alis tuus.
Aaz: apꝓhendens vel fortitudo: seu fortis aut apꝓhensio.
Aazia: patruus vel patruelis: seu apꝓhendens dn̄m aut fortitudo domini.

Hic. b. post. a.

Aba: pr̃ vł paternitas. Syrū est: non hebreū.
Abbachuc: luctator fortis vel rigidus: siue cōplexās eos aut susceptio eoꝝ siue sustentatio eoꝝ.
Abbadia: seruus domini vel seruiens domino.
Abbaga: pr̃ solennis: vel pr̃is solēnitas: seu pater loquens aut patris locutio.
Abaia: pr̃ dn̄s vel pr̃ abūdās siue pater meus iste: aut pr̃is mei abundantia.
Abaim: pr̃ eis vł pat̃nitas eoꝝ
Abana: pater gratus vel lapides colligens.
Abani: pr̃is requies vel pr̃ cōmotꝰ: seu pater gratus mihi vel pater gratificās me.
Abania: pater gratus dn̄o: vel pater gratificans deuz.
Abaria: trāsiēs dn̄s vł i trāsitu dn̄i: siue pr̃ suscitās dn̄m: aut pater vigilans dn̄o.
Abarim: ꝯtrāsiēs aut ꝯtransitio: seu montes in trāsitu vel montes transeuntiū.
Abaron: pr̃ suscitās dolorē: vł pater vigilās murmuratiōi: siue pr̃ suscitans iniquitatez: aut pr̃ vigilans inutilitati.
Abasbai: parcens vel pepercit: sea parcēs mihi aut parsimonia mea.
Abatha: pater tāgens ridentē vel patris tactꝰ ridētis.
Abda: seruiens vel seruitiū: siue seruꝰ eius aut seruiens ei.
Abdai: seruꝰ meꝰ vel ꝯuiēs mihi: siue ꝯuiēs eiꝰ vł ꝯuitꝰ mea vel seruitiuz eius mihi.
Abdehel: seruus dei vel seruiens deo.
Abdemelech: seruꝰ regis vel seruiens regno: siue seruꝰ regiꝰ aut seruꝰ regnator.
Abdenago: seruꝰ tacēs: vel seruiens taceo: vel dn̄i auxiliū: aut dn̄s auxiliator.
Abdi: ꝯuꝰ meꝰ vł ꝯuiēs mihi.
Abdias: ꝯuꝰ dn̄i vł ꝯuiēs dn̄o siue dn̄i testis aut dn̄o electꝰ.
Abdiel: ꝯuꝰ dei vł ꝯuiens deo
Abdo: seruꝰ eius vel ꝯuiēs ei.
Abdoa: seruus meꝰ vł seruiēs mihi: siue seruitꝰ eiꝰ mea vel seruitiū eius mihi.
Abdoni: ꝯuiēs eis vel ꝯuꝰ eoꝝ
Abdon: seruꝰ merens vel seruꝰ inutilis.
Abdon: seruus musitās vł seruus iniquus.
Abdon: ancilla dolens vel seruiens murmurādo
Abed: ꝯuꝰ ꝓpłi vel ꝯuiēs ꝓpło.
Abedia: seruiēs dn̄o vel seruitium domini.
Abel: cōmittens vel cōmissio.
Abel: luctus vel vapor: seu vanitas aut miserabilis.
Abela: cōmittēs ei vel cōmissio eius: siue lugens eum aut miserabilis ei.
Abelga: vapor vallium vel luctus deuorans.
Abelmaim: vanitas habitaculi vel luctꝰ inhabitantium.
Abelmeola: vapor vallis salse vel luctꝰ parturientiū: seu vanitas domiciliꝭ vel miserabilitas inhabitationis.
Abelmeula: idez est.
Abelsatim: vapor spinosus vł luctus germinās: seu miserabilis positio aut vanitas resurrectionis.
Abemboen: lapis pollicis eoꝝ vel lapis in medio eoꝝ.
Abenezer: lapis adiutorꝭ: vel lapis auxiliator eorum.
Abenner: lapis lucidus vł pater lucerne.
Aber: cōmisit vł certamē inꝭt seu ꝑticeps aut participatio.
Aber: vulnus vel liuor: siue liuidus aut vulneratus.
Abessalon: pax patris vel pater pacis: siue patris luctꝰ aut patris amaricatio.
Abessan: pater abūdans vł patris egressio.
Abethan: pr̃is repulsio vł via explorationis.
Abethsethim: luctꝰ lictoꝝ vel vanitas germinis.
Abgatha: pater tāgens ridentem: vel pr̃is tactꝰ ridentis.
Abia: pater dn̄s vel patris dominum: siue dn̄i paternitas: aut vbi pater fuit.
Abiahel: pater dn̄s deꝰ: vel paternitas domini dei.
Abiail: pater meꝰ exultans vel patris mei exultatio.
Abial: pater meꝰ ꝯtemptꝰ vel patris mei despectio.
Abiasbori: pater meus supintelligens: vel patris mei supintelligentia.
Abiam: pr̃is mei ꝓpłus vel pater meus eorum.
Abiasab: pater meus colligēs vel patris mei collectio.
Abiasaph: pater meꝰ ꝯgregās vel patris mei congregatio.
Abiathar: pr̃ meus ros vel pr̃ meus supfluus: siue pr̃ meus suscitans pctm̄: aut pater meus peccato vigilās.
Abida: pater meꝰ sciens vel patris mei scientia.
Abidae: idem.

Abidam:pater meꝰ sciens eos vel pr̄ meus scientia eorum.
Abidan: pater meus iudex:vl̄ patris mei iudicium.
Abiel: pater meꝰ deus vel patris mei deitas.
Abiem:patris mei mater:vel pater meus maternus.
Abiezer:pater meus fortꝭ:vel patris mei auxilium:siue pater meus separatus aut pr̄is mei sanctificatio.
Abiezeri:pr̄is mei auxiliū:vel pater meus auxiliator meꝰ.
Abigabaon:pr̄ collis merētis aut pr̄ vallis mesticie:siue pater meꝰ vallis mesta:vel pater meus collis merentiū.
Abigail: pater meꝰ exultans: vel patrꝭ mei exultatio.
Abigal:pater roris vl̄ erroris: siue patris mei aceruꝰ aut patris mei iuolutio.
Abihel:pr̄ meꝰ deus: vel pr̄is mei deitas vel imploratio.
Abilma:lugens vel plorans: siue luctus aut ploratio.
Abilmei:lugētes vel plorātes seu vani aut miserabiles.
Abilmes:idem.
Abimahel:pr̄ meus a deo:vel pater meus exaudiēs deum.
Abimelech:pater meꝰ rex: vel patris mei regnū.
Abim:pr̄ mēsure:vel pr̄ mēsuratꝰ:siue pr̄ fuit aut pr̄ erit.
Abinaam:pr̄is mei decus:vel patrꝭ mei cōmotio.
Abinadab:pr̄is mei votū vel pater meus spontaneꝰ.
Abinoem: pr̄is mei fidelitas: vel patrꝭ mei requietio.
Abira:pater meꝰ magister:vel patrꝭ mei magisterium.
Abiram:pater meus excelsus: vel pater meus exaltatꝰ: siue pater meus sublimis aut patris mei sublimitas.
Abiron:pr̄ meꝰ magister musitans: vel pater meꝰ magister murmurans:siue pater meus magister iniquꝰ aut pater meus magister inutilis.
Abisa:pater salutis vel patris salutare.
Abisa:pater meus sacrificans vel patris mei sacrificium:siue patris mei incensū:aut patris mei holocaustum.
Abisai:pater salutis mee:vel patris salutare mihi.
Abisai:pater meus incensum mihi:vel pater meus sacrificium meum.
Abisai: pater meus supfluus: vel patris mei rugitus.
Abisag:pr̄is mei incēsum:vel patris mei holocaustū.
Abisue:pater meus cantans: vel patris mei cātilena: siue pater meus loquens aut patris mei locutio.
Abisur:pater meus murꝰ: vel pater meus directus.
Abisur:pater meꝰ robustus:vl̄ pater meus angustiatꝰ: siue pater meus cōtinens:aut patris mei acerbitas.
Abithal:pater meꝰ ros:vel pater meus irroratus: siue pr̄ẽ meum apprehendens aut patris mei apprehensio.
Abiu:pater meus est vel pater meus ipse.
Abiud:patris robur vel patrꝭ robor:siue pater eorū:aut pater meus iste.
Abner:pr̄ lucidus vel pr̄is lucerna:vl̄ pater luminis.
Aboli:pater incātator vel patris amplexatio.
Abor:pater montiū vel patrꝭ foramen: seu pater luminis: aut pater iracundus.
Abra:patris magisterium:vel patris exaltatio.
Abraam:pater videns populū vel pater vidēs multitudinē seu pater multitudinis:aut pater multarū:subintelligit gētium: nō est em̄ in noīe.
Abram:pater excelsus:vel pater exaltatus:seu pr̄ sublimis aut patris sublimitas.
Abrech:pater delicatꝰ vel pater tenerrimꝰ. Ipse est ioseph qui p̄latꝰ egypto cum esset tener ac delicatus etate iuuentutis:factꝰ est pr̄ sensū merito sapīe ⁊ p̄latus sapientibus.
Absalon:pax patris vel pr̄ pacis:vel patris luctus aut patris amaricatio.
Absalon:patrē meū pacificās vel patris mei amaricatio.
Absanias:pater egressus dn̄o: vel patris abundantia dn̄i.
Abur:patris lumen vel pater igneꝰ: seu pater incēdēs aut patris apertio.
Abur: liuor vel plaga:seu liuidus aut vulneratus.

Hic c post a.

Achab: frater pr̄is vl̄ fraternitas paternitatis.
Acham:frater pr̄is sui: vl̄ fraternitas parnitatꝭ sue.
Acchabim:decenter vel scorpiones.
Achaia:soror laborans:vel soror q̄: siue soror domini aut frater eius dn̄s.
Achaicus:frater laborans vel frater quis:siue frater domini aut frater eius dn̄s.
Achaici:fratres laborātes:vl̄ fratres q̄:seu frēs dn̄i aut fratres eorum dn̄s.
Achaim: p̄rupta vel vmbraculū:siue soror laboris aut fraternitas eorum.
Achal:oīa vel ī oībꝰ seu frater p̄ceptꝰ aut fratris cōmixtio.
Acham: labor vel necessitas: seu coluber insidians aut fraternitas eorum.
Achāmoni:frater sapientie vl̄ frater sapientissimus.
Achan:tribulator vel necessarius.
Accan:necessitas vl̄ tribulatio
Acharon: retinens vel apprehendens:sine retinens grām aut apphensio gratie.
Achar: merces vel turbator.siue tumulꝰ aut puersio.
Acharam:turbās p̄pl̄m vel puersio populi: siue puertens eos aut turbatio eorū.
Acharan: merces grē vel turbans gratificatos.
Accarcha: infernus vel pauli-

mentum.
Acharis:ſterilis vel ingratus: ſeu ſterilitas aut ĩgratitudo.
Acharob:mures vł demolitio
Accaron: in paſcuis vel greg̃ paſcua:ſeu ſterilitas aut eruditio triſticie.
Accoꝛonite:in paſcuis vel paſcua gregum:ſiue ſteriles aut erudimenta triſticiaꝝ.
Achas:tenẽs :aut apꝓhẽdẽs: ſiue retentio:aut apꝓhenſio.
Achaz:cõuertens:vel apꝓhendẽs ſiue ꝯuerſus viſioni :aut apꝓhẽdẽs foꝛtitudinẽ id eſt reſurrectiõem dñi.
Achazias : apꝓhendens dñm: vel apꝓhẽſio dñi: ſeu ꝯuerſus foꝛtiter dño:aut apꝓhendens viſionem dñicam.
Achaſib:frat̃ lupi :vel frat̃ deuoꝛans ſeu tenẽs lupum:aut appꝛehendẽs rapacitatem.
Acſa claudicãs : vel fractura.
Acſaph :clauda collectio : vel fractura ꝯgregationis.
Aces:hamus :vel retẽtio: ſiue vumilis aut humilitas.
Aces:idem.
Accereth:diſſipans vel diſperdens:ſiue demoliens :aut interficiens.
Accerethi:diſſipãs me:vel diſſperdens me : ſiue demolitio mea:aut interfectio mea.
Achela:ſuſcipiẽs eũ:vel ſuſceptio eius.
Acheldemach:ager ſanguinis vel ager ſanguineꝰ. Syrũ eſt non hebꝛeum.
Accherubim : cognoſce vł ĩtellige:ſiue ſciẽs multitudinez: aut ſcientie multitudo.
Achi:frater meus:vel fraternitas mea.
Acchia:vmbꝛaculũ:vel pꝛeruptio:ſeu frater dñi: aut fraternitatis dominus.
Achiam:frater populi: vel fratris populꝰ: ſiue vmbꝛaculuz eis:aut ꝓꝛuptio eoꝛum.
Achias:mercedes vel retributio:ſeu frater dñs:aut fraternitas domini.
Achie:vmbꝛaculum:vel ĩ collibus.
Achila:ſuſcipiens eum:vel ſuſceptio eius.
Achilai:ſuſcipiens eum mihi: vel ſuſceptio eius mea.
Achim:fletus vel ploꝛãs :ſiue frat̃ eiꝰ:aut fraternitas eoꝛuz.
Achimaas:fratris mei onꝰ vel fratris mei aſſumptio.
Achimai:frater meꝰ reductus: vel fratr̃ mei reductio.
Achimau:frater meꝰ quis:vel frater meus quomodo.
Achimelech:frater meꝰ rex:vł fratr̃ mei regnum.
Achimoth: frater meꝰ moꝛtuꝰ vel fratris mei deſertio.
Achimaan : fratris decoꝛ:vel frater decoꝛus.
Achinoem : fratris decus: vel fraternitati delectabilis.
Achioꝛ:fratris mei lumen :vel frater meꝰ montanus:ſeu fratris mei foꝛamen: aut fratris mei iracundia.
Achis:frater meꝰ vel quõ eſt.
Achis:frater vir: vł verũtamẽ vir ſeu frater meus : aut fraternitas viri.
Achiſamech:fratrem meũ coꝛroboꝛans:vel fratris mei firmamentum.
Achiſamech:fratrem adiuuãs aut fraternitatis adiutoꝛ:ſeu fraternitatis fultura :aut fraternitat̃ erectio.
Achitob: frater meꝰ bonus vł fratris mei bonitas.
Achitophel:frater meus ruẽs vel fratris mei ruina.
Achitophel:frater meꝰ cadens vel frater meꝰ irruẽs:ſiue frater meꝰ tractãs :aut frater meus cogitans.
Achiſib:ſtulticia vel mendacium ſeu frater meus deuoꝛãs: aut fratris mei hoſtia.
Accho:hamus:vel vſq; huc:ſiue humilitas aut retentio.
Acchoe:hamꝰ vł vſq; huc:ſeu retinẽs eũ:aut humilitas eiꝰ
Acchoite hami:vel vſq; huc:ſiue humiles aut retenti.
Acchos:hamus :vel vſq; huc: ſiue humilitas: aut retentio.
Acchoboꝛ:mures:vel deuaſtatio.
Achoꝛ:turbatio vel tumultus ſeu ꝯuertens: aut ꝯuerſio.
Achoꝛ: fratris lumen :vel fratris altitudo : ſeu fratris foramen: aut fratris iracũdia.
Achꝛon:retẽtio: vel apꝓhẽſio: ſeu retinẽs :aut appꝛehẽdẽs.
Acchub:hami grauitas: vł humilitatis cõdemnatio.
Acchupha :hamꝰ ſubitus :vel humilis eructatio.
Acchus:retinens ꝯſilium: vel humilis conſiliatoꝛ.
Acchur:retinẽs lumẽ:vel humilitas ignea.
Achzib:retentio: vel derelicta ſeu mẽdaciũ: aut ſtulticia.
Achziba:mentiens ei : vel ſtulticia eius: ſeu retinens eum: aut derelicta ei.

Hic.d.poſt.a.

Ada :teſtificans vel teſtimonium.
Adad:teſtis:vel patruus :ſiue ꝓcipuus:aut paruelis.
Adada:teſtis eius :vel vſq; ad teſtimoniũ:ſiue pꝛecipuus ei: aut patruelis eius.
Addabari :deuteronomiũ grece:ſecũda legiſlatio latine.
Adadezer :decoꝝ auxiliuz :vel ꝓcipuus ſeparatoꝛ.
Adadezer :teſtimoniũ foꝛtitudinis: vel patruelis ſãctificatio: ſiue foꝛtitudine ꝓcipuus: aut teſtificatio ſãctificatiõis.
Adaglam :ꝯgregãs eos:vel cõgregatio eoꝝ.
Adai:robuſtꝰ: vł ſufficiẽs:ſiue teſt̃ meꝰ:aut foꝛtitudo mea.
Adaia:ſeruiens domino: vł teſtimonium domini.
Addaia:ſeruus dñi: vel teſtificans dominum.
Adalia:ſeruus laboꝛãs: vel teſtimonium laboꝛioſum.
Adalia:teſtis laboꝛãs:vel ſeruus laboꝛioſus.
Adam teſtificans eos: vel teſtimonium eoꝛum.

Adam: hō: aut terrenꝰ: ſiue indigena vel terra rubꝛa.

Adama: humꝰ: aut terra: ſiue terrena vel deſiderabilis.

Adame; cruoꝛes: vel ſāguines plurali numero.

Adami: magnificās: vł que ē gnificētia: ſiue ſeruiens pplō meo: aut teſtificās ꝑplm meū

Adar grex vel populus.

Adar: palliū: vel ſublimis: ſiue teſtis vigilans: aut ſeruus ſuſcitatoꝛ.

Adar: palliū: vel magnificus.

Adarſa: teſtificās ſolem: vł ſeruus illuminatoꝛ.

Adaſſa: noua vel nouitas: ſeu teſtis facture aut ſeruitꝰ plaſmationis.

Adaſſoꝛ: ſeruꝰ foꝛtis vel teſtis anguſtiatꝰ: ſeu ſeruiens petre aut teſtificās ſagittā lumis.

Adgam: pater ſoꝛdis vel teſtꝭ ſoꝛdidus.

Admatha: ſeruus donatoꝛ: vel teſtificās conſūmationem.

Adrach: ſtola: vel decoꝛꝰ: ſiue indumentū: aut induitio.

Adraim: mūdās peſſimos: vel mundatio peſſimoꝝ.

Adramelech: ſtola regꝭ vel decoꝛ regni: ſeu rex indutꝰ: aut regnatoꝛ decoꝛus.

Adenabeth: ſeruus ꝓphetizās vel teſtificatoꝛ ꝓphetie.

Ader: rex effuſus: vel turrꝭ gregis ſiue teſtis vigilans: aut ſeruus cōſurgens.

Adeſa: teſtis facture: vel ſeruꝰ plaſmatoꝛ: ſiue ſuitꝰ nouitatis: aut teſtificatio ſcificatōiſ

Adema: ſeruus dn̄i: vel teſtificans dominum.

Adrehel: greges dei vł oues diuine ſeu decoꝛans deum: aut induitio dei.

Adremelech: ſtola regꝭ vel decoꝛ regni: ſiue rex indutꝰ: aut regnatoꝛ decoꝛus.

Adrēmon: teſtis ſublimis vel ſeruus eccleſie.

Adrezer: ſtola foꝛtis vel decoꝛ ſeparatus: ſeu decoꝛum aut ſſum: aut indumentum ſanctificationis.

Adi: ſeruus meus vel teſtimonium meum.

Adiada: ſeruiēs teſtibꝰ vel foꝛtitudo teſtificātium.

Adihel: ſeruꝰ dei: vel teſtificās doꝛum deoꝛum.

Adin: ſeruiens cauſe vel teſtis iudicij.

Adina: ſeruiens cauſe eius vł tſtis iudicij eius.

Adino: tenellus: vel delicatus ſeu foꝛtis iudex: aut foꝛtꝭ cauſatoꝛ.

Adithaim: ſeruitus duplex vł teſtificatio.

Adrias: ꝯtinēs mala: vel locꝰ maloꝝ ſeu decoꝛ facture: aut induitio plaſmationis.

Adrihel: populus dei vł oues diuine: ſeu decoꝛans deū: aut induitio dei.

Ado: ſeruus ſeu teſtꝭ: vel ſeruiens dn̄o aut foꝛtitudo eius.

Adoar: ſeruus vigilans vel ſeruus ſuſcitatoꝛ.

Adoch: ſeruū tenens vel teſtificationis appꝛehen io.

Adollā: ꝯgregās eos vel ꝯgregatio eoꝝ: ſeu teſtimoniū aq̄: aut teſtificatio in aqua.

Adollamin: idē qꝺ adollam.

Adollamites: ꝯgregās eos vel cōgregatio eoꝝ: ſeu teſtis aq̄: aut teſtificatio ī aqua.

Adom: ſeruiēs eis: vel foꝛtitudo eoꝛum.

Adomim: rubꝛa vł aſcēſus ruforū. Iſte eſt locꝰ ille cruētꝰ ⁊ ſanguinariꝰ quo deuenit hō: q̄ ab hierłm deſcendit in hiericho ⁊ incidit in latrones.

Adon: ſeruus merēs: vel teſtꝭ murmurās: ſiue foꝛtꝭ iniquꝰ aut foꝛtitudo inutilis.

Adonai: dn̄s vel dn̄atoꝛ.

Adonaia: dn̄s dn̄ans: vel dn̄i dominatio.

Adonias: dn̄atoꝛ ē dn̄s: vel domini ē dominatio.

Adonibezech: dn̄s micans: vel dn̄s fulgurās vel dn̄s dn̄atoꝛ egeſtatis: aut dn̄s dn̄atoꝛ vani contemptus.

Adonicham: dn̄s callidus: vel dn̄atoꝛ calliditatis.

Adoniram: dn̄s exaltatꝰ vł dominatoꝛ ſublimis.

Adoniſech: dn̄s pacis: vel dn̄atoꝛ iuſticie.

Adopſithe: libertas vł gaudiū

Adoꝛ: ſeruitus generās: vel teſtificatio generationis.

Adulam: teſtimoniū pꝛius: vel ſeruiēs eternitati.

Aduram: ruina exalta vel fluuius exaltatꝰ: vel decoꝛ excelſi: vł generatio excelſa: vel decoꝛ excelſus aut fluuius generationis.

Aduram: decoꝛ excelſi: vel generatio excelſa: ſeu decoꝛ excelſus: aut fluuij exaltatio.

Adrumentina: viſio ſublimis vel videns ſublimiter.

Hic.e.poſt.a.

Aegla: vitula: vel iuuencula ſiue ſolennis: aut feſtiuitas eius.

Aegyptꝰ: tenebꝛe: vł anguſtia ſiue tribulatio coanguſtans: aut tribulatiōis coāguſtatio

Aegyptij: tenebꝛe vel anguſtiantes ſeu tribulātes coanguſtatos: aut tribulatoꝛes coanguſtatoꝛum.

Aeglon: iuuēcula: vel vacca eorum: ſeu vacca merēs: aut iuuencula inutilis.

Aelam: veſtibulū: vel ātefores ſeu poſtis: aut ſuꝑliminare.

Aelamite: veſtibula: vł antefores ſeu poſteſ aut ſuꝑliminaria

Aelaz: appoſita: vł obiecta: ſeu deſpiciens: aut cōparati.

Aelamite: appoſiti: vel obiecti ſeu deſpiciētes: aut cōparati.

Aelmoth: taberne vel officine ſeu taberne moꝛtꝭ: aut officine moꝛtuoꝝ.

Aena: fons vel biuiū: ſeu fons eius. aut oculus eius.

Aendoꝛ: fons generās: vł oculus generationis.

Aenea: pauꝑ: miſer: ſeu reſpondens aut reſponſio.

Aenganim: fons hoꝛtoꝝ vel oculus elatoꝛum.

Aenoim: fons eorū: vel oculus eorum.

Aerim: aceruus lapidum: vel aceruati lapides.

Aesdrelon: auxilium meroris: vel misericordia dolentium.

Aesmon: terra deserta vł terra inculta: seu terra merēs: aut terra inutilis.

Aetham: valida vel antiqua: siue ascēdens aut fortitudo.

Aethi: obstupefaciens: vel perterrens: seu terror patrꝫ mei aut obstupefaciēs pater meꝰ

Aethiopia: tenebre vel caligo: seu tenebrans: aut caligans.

Aethiopes: tenebrosi: vel caliginosi seu tenebrantes: aut caligantes.

Aethonodosai: via inferior: vł viantes inferius.

Hic. ph. post. a.

Aphaim: humus eoruꝫ: vel volatus eorum: seu liberans eos: aut securitas eorum.

Apha: idem.

Aphain: humus vel volutus: seu liberans pauperes aut securitas gratie.

Aphan: humꝰ mea vel velocꝰ meus seu liberans pauperes meos: aut securitas grē mee.

Aphar: terra vł puluis siue humus aut fodiens.

Aphar: puluis suscitās: vel humus vigilie seu liberās vigiles: aut securitas suscitatoꝝ.

Aphara: terra eius: vel puluis eius: siue humus eius: aut fodiēs eum.

Aphara: puluis suscitās eum: humus vigilie eiꝰ: seu liberās vigilātes eis aut securitas suscitatorum eius.

Aphara: taurus vel vitulus: siue puluis eiꝰ: aut fodiēs eū.

Apharam: fodiens humū: vel puluis inutilis.

Apharaim: puluis suscitās eos vel humus vigilie eorum: seu liberās vigilantes eis: aut securitas suscitatoꝝ eius.

Apharim: fodiēs mare: vł maris effosio.

Apharin: puluis suscitās eos: vel humus vigilie coꝝ: seu liberans vigilantes eis: aut securitas suscitatoꝝ eius.

Apharsa: terra digna vel fodiens eleuationem: seu liberalitas solis: aut liberans illuminatos.

Apharsacei: terreni digne: vel fodiēs eleuatos: seu liberi solis aut liberātes illumiatos.

Apharsual: tellus saluata: vel terra salutꝫ: siue puluis suscitans salutem: aut humꝰ vigilans saluationi.

Aphasothi: securitas: vel libertas seu liberū germen: aut securitas resurrectionis.

Apharias: iudicās dn̄s: vel iudicium domini.

Aphech: continuit: vel cōtinētia: siue continens: aut furor nouus.

Aphech: continebit: vel apprehendet siue cōtinens: aut apprehensio.

Aphaca: cōtinebit eum vel apprehendet eum: siue continētia eius aut apprehēsio eius.

Aphee: furor alienꝰ: vł vita dissipata seu vitā dissipans: aut vite discussio.

Apheleti: mirabilis: vel admirandus seu viuificans: aut excludens.

Apher: humus vel fodiens seu puluis aut vitulus.

Apherezei: sepati: vł absqꝫ muro seu fodiētes obuiā: aut vituli fornicātes.

Aphes: in finibus: vel in extremis.

Aphes: donum in finibꝰ rubētium: vel in extremis ascēsionis ruforum.

Aphes: libere egrediens vel securitas egressionis.

Adhia: liberalis dominꝰ vel liberalitas domini.

Aphrica: fertił vel augmētata

Aphricani: fertiles vel augmētati.

Aphiba: colligens recte: vel cōgregans conuersionem: seu liber egressus: aut secura egressio.

Aphith: securꝰ: vel liber seu securitas aut liberalitas.

Aphon: volans inique: vel volatus meroris seu libere murmurās: aut securitas inutilis.

Aphonite: volātes inique: vel volando merentes: seu securi inutiliter: aut libere murmurantes.

Aphus: volans cōsilio. vel volatus cōsilij: seu libere consulens: aut securꝰ festinator.

Aphuth: eiꝰ indumentum: vel eius declinatio.

Aphuthei: eiꝰ indumenta: vel eius declinationes.

Hic. g. post. a.

Aga: festiua vel solennis

Aga: loquens vel meditans: seu meditatio aut loquela.

Agaba: festiuus pater vel solēnitas patris.

Agabus: nunciꝰ tribulans vel tribulationis annūciatio.

Agad: planctꝰ egypti vel planctus egyptioꝝ: seu seruitꝰ festiua: aut solēne testimoniū.

Agag: doma vel tectum: seu festiue solēnis: aut festiua solēnitas.

Agagite: domata vł tecta siue solennes festiue: aut festiui solenniter.

Agai: q̄stio: aut festiuitas: seu loquens mihi: aut meditatio mea.

Agla: vitula: vel iuuēcula: seu solennis: aut festiuitas eius.

Agar: aduena: vel ꝯuertēs: seu festum suscitans: aut solennitas vigilie.

Agareni: aduene vel conuersi seu festa suscitantes: aut solēnitates vigiliarum.

Agarai: aduena vultur vel cōuersio deuoratorꝫ siue festiuꝰ magister meꝰ: aut solennitas magistri mei.

Age: questio: vel solennis: seu meditatio: aut loquela.

Ageba: solennis pater: vel festiuitas patris.
Agedgad: accinctus vel annūcians predo.
Agedgad: festiua seruitus predonis vel solenne testimonium accinctionis.
Agelom: solennis candor: vel anūcia iniquitatem meam.
Aggeus: festiuus: vel solennis seu querens consilium: aut letus festiuator.
Agi: questio: vel solennis: seu sciens me: aut festiuitas mea.
Agia: querens dominū vel solēnitas domini.
Agia: solennis domino: vel festiuitates domini.
Agirēmon: fons sublimis: vel fons eccl'ie: seu fōs ꝯgregās: aut fons malorū granatoꝝ.
Agrippa ꝯgregans subito: vel congregatio subita.
Agrith: aduene: vl' incola: siue aduena meꝰ: aut incola meꝰ.
Agith: festiua: vel solēnis: seu meditatio: aut loquela.
Agithe: festiui: vel solennes: siue loquentes: aut meditātes.

Hic. h. post. a.

Aab: frater patris: vel fraternitas paternitat[?]
Ahaion: cāpi: vel aulones seu valles grandes: aut valles cāpestres.
Ahalath: mons diuidens: vel mons leuis. id est. limpidus: siue lubricus.
Ahamon: sapientia vel sapientissimus.
Ahara: fratris odor: vel frater odoris.
Aharel: post exercitum: vel sequens exercitium dei: ipse est ohab cognatus moysi: qui et ietro.
Ahares: testa vel sol: seu siccitas aut ariditas.
Ahaz: patruus vel patruelis: seu fortis aut apprehendens.
Ahazias: patruus dominꝰ vel patruelis domino: siue apprehendens dominū: aut fortitudo domini.
Aheberim: hebreorū vel transeūtiū: seu transitus: aut trāsitores eorum.
Ahei: vmbraculum: vel infecūditas.
Aheri: declinās: vl' declinatio
Ahesam: voluntas: vel ꝯsiliū seu volūtati: aut cōsilio eoꝝ.
Ahi: fraternitas: vel vbi hec: seu vallis aut questio.
Ahi: viuens vel viuit: seu vita vallium: aut questio vite.
Ahia: frater eiꝰ: vel vbi hec ei: seu vita eiꝰ: aut viuit.
Ahaia: querens euz vallis eiꝰ seu vita vallium eius: aut q̄stio vite eius.
Ahialim: cerui vel ceruorū lapides siue vallis fermēti aut questio malicie.
Ahialon: admirans: vel admiratio: seu vita merēs: aut vallis iniquitatis.
Ahias: vita plasmata: vel vita facture: seu frater sustullens: aut fratris psasmatio.
Ahidad: viuens gl'ia vel vita glorie: seu frater meꝰ gloriās: aut fratris mei gloria.
Ahie sterilitas: vel obumbratio: seu frater obumbrās: aut fratris obumbraculum.
Ahiel: viuens deo: vel viuens dñi seu vita vallium dei: aut questio vite diuine.
Ahiere: vallis amica: vel vita amici: seu frater meꝰ amicus: vel fratris mei amicitia.
Ahiezer: frater meꝰ fortis: vel fratris mei auxiliator: seu vita vallium separatoꝝ: aut q̄stis vite sanctificationis.
Ahilam: dolēs vel ꝑturiēs: seu antefores: vl' ante vestibulū.
Ahiloth: frater vincēs vel frater ligatꝰ: seu vallis declinās aut vite vocatio.
Ahiluth: vallis inclyta: vel q̄stio nobilis: seu frater inclytꝰ aut fraternitatis nobilitas.
Ahiman: vita qualis: vel questio que: seu frater q̇s: aut fra fraternitas quomodo.
Ahimelech: vita regis: vel vallis regia: seu frater meus rex: aut fratris mei regnum.
Ahim: fons vel oculus.
Ahinadab: frater spōte vel frater spontaneꝰ: seu vita valliū spontaneaꝝ: aut questio vite spontanee.
Ahin: frater merens vel frater iniquus: seu vita valliū dolētiū: aut questio vite inutilis.
Ahiram: valliē excelsa: vel vita exaltata: seu frater meus sublimis: aut fratris mei exaltatio.
Ahiran: sculptor vel sculpens.
Ahiranite: sculptores vel sculpentes.
Ahiroth: sculptū vel scalptū.
Ahisameth: fratr[?] mei sculptura: vel fratris mei erectio: seu frater meꝰ adiuuans: aut fratrem meum roborans.
Ahisar: frater meus princeps: vel fratris mei leuamē: seu vita vallium principis: aut questio vite angustiantis.
Ahitub: frater meus bonꝰ: vel fratris mei bonitas: seu vita vallium deserentiuz: aut questio vite deserte.
Ahoi: spina vel cōpūctio.
Ahoites: spinosi vl' cōpūgētes:
Ahoiban: spine sapie: vel compunctio intelligētis.
Ahoiman: perturbatus vel ꝑturbator: seu pungens quis: aut spina quomodo.
Ahim: inutile: vel iniquitas.

Hic. i. post. a.

Ai: vultur vel deuorator
Aia: vultur eius: vel deuorans eum.
Aiath: vultur vel ꝯdemnatio seu vultur declinans: aut deuoratio peccatoꝝ.
Achiam: frater meus surgēs: vel fratr[?] mei resurrectio seu vultur callidus: aut deuorator calliditatis.
Aihel: vultur dei: vel deuorator deus.
Ailath: dolens vel parturiēs: seu vultur vinctus: aut deuorator declinans.

Ailon: vallis admirans: siue vbi erãt visi: aut vbi visi sũt.
Ailud: vult̄ vtinã vtilis: vl̄ deuorat̄ vtinam declinatꝰ.
Ailul vbi erant vrsi: vel vbi vrsi sũt.
Aim: inutilis: aut idolatra.
Aiman: idolum gratũ: vel iutꝭs donatio: seu vultur quisi aut deuoratior quomõ.
Ain: fons vel oculus.
Ainaam: vultur decorus vel deuoratio pulchritudinis.
Ainagallim: oculus vituli: vel fõs iundãs: siue oculꝰ reuelatus: aut fons trãsmigratõis.
Aion: vultur merẽs: vel vult̄ iniquꝰ seu deuoratꝰ murmure aut deuorator inutilis.
Air: ciuitas vel oppidũ.
Airsames: ciuitas solis: vel oppidum illuminatũ.
Aismoth: desertio: vel adductio mortis.
Aith: ꝯdẽnatꝰ vel cõdẽnatio.
Aiud: vultur inclytus vel duorans gloriosum.

Hic .l. post .a

Aa: ꝯmixtio vel ꝯscẽdens ue ifirmꝰ aut ĩfirmitas.
Alab: lactea vel dulcedo.
Alach: lubricũ: vel pars mea.
Alacarnasũ: fermẽtũ cõcidẽs duces: vel cõmixtio diuidẽs principes.
Alal: laxitas vel lassitas: siue leuitas aut latitudo.
Alala: laxitas eius vel lassitas eius: seu leuitas eius: aut latitudo eius.
Alaz: infirmans eos vel cõmixtio eorum.
Alamath: despiciẽs vtrem vel ꝯtemnens indignationẽ.
Alamon: despectio vel desuper multitudinẽ siue infirmans eos dolori: aut cõmiscẽs eos iniquitati.
Alas: cõmixtio vel fermentũ.
Alasam: triplicẽ vel cõsternatam seu cõmiscens ppl̄m aut fermentatio populi.
Albialbon: pr̄is mei dolor vel pater meus sugintelligens.
Alchimꝰ: fermẽtũ vani cõsilij vel cõmiscens callidam festinationem.
Ale: cõscensio vel cõmiscens: siue infirmus aut infirmitas.
Aleph: mille vel doctrina temptationum.
Alephsim: ignis vel igneꝰ: seu doctrina mandati: aut milia temptationum.
Allel: laus vel laudatio.
Alleluia: laudate dominũ vel laudatio domini.
Alexander: alleuans tenebras vel auferens angustias tenebrarum.
Alexandria: idem.
Alexandrini tenebras alleuãtes vel tenebrarũ angustias auferentes.
Alphalthi: bitumen vel aque bituminis.
Alpheꝰ doctꝰ vel documẽtũ siue fugitiuꝰ aut millesimus.
Alian cõtemnẽs donũ vel despectio gratie.
Alian: eiectus vel eiectio.
Alimis: vestibulis: vel suglimi naribus.
Alinath: vter vel indignatio.
Alinthan: contẽptor doni vel despicens donatorẽ.
Almon: cõtemptus vel despiciens.
Almondeblathaim: cõtemptꝰ palatarum: vel despiciens opprobria.
Almoth: vter vel indignatio.
Aloes: laus facture vel laudatio plasmatoris.
Allõ: laus doloris vel laus meroris siue laudator iniquus: aut laudator inutilis.
Alua: despiciẽs vel cõtemnẽs siue cõtemptꝰ aut despectio.
Aluam: cõtemnẽs eos vl̄ despiciens eos: seu contẽptus eis aut despectio eorum.
Alulam cõtemptus vel despectus.
Alus: fermentũ seu cõmixtio seu cõtemnẽs cõsiliũ: aut despectus festinator.

Hic m post a

AM: gens vel populus.
Ama gens mea vel populus meus.
Amaa gens eiꝰ vel populꝰ eiꝰ seu populi testis: aut populũ testificans.
Amaad populũ testificans vel populi testificatio.
Amad: ppl̄us adhuc: vel ppl̄us seruiens siue populus testis aut populare testimoniũ.
Amadathi: ppl̄s seruiens pctõ vel ppl̄us testificans tpe.
Amador: ppl̄s testes generans vel ppl̄s seruiẽs generationi.
Amal: gens cõmixta: vel ppl̄us cõscendẽs: siue ppl̄s infirmꝰ aut ppl̄i despectio.
Almanasar: dixit princeps: vl̄ dictũ principis: siue gens cõmixta carceri vel ppl̄s despecte carceratus.
Amalech: gens bruta vel populus lãbans.
Amalechite: gentes brute vel populi lambentes.
Aman: iniquꝰ vel coangustãs seu cõprimens me: aut coangustatio mea.
Amana iniquus ei vel coangustans eũ: seu cõprimens eũ: aut coangustatio eius.
Amanite: iniqui vel coangustantes: seu cõprimẽtes eos: aut coangustatio eoꝝ.
Aman: populo donatꝰ vel populi gratificatio.
Amanite: populo donati vl̄ populi gratificationes.
Amman: cubitus vel mensura seu ppl̄s qui. aut gens quõ.
Ammanite: cubitati vel mensurati: seu gentes que. aut populi quomodo.
Amãsame: cubitꝰ fultiens vel mensura erectiõis: siue ppl̄us dono adiutus aut ppl̄us gratificatione firmatus.
Amaraphal: dicto cadẽs vel dixit vt caderet. seu ppl̄us curatus deo aut populus medicamentum dei.
Amarã: temulẽtꝰ vel rubricatꝰ sordidus: siue ppl̄s laudatꝰ

tus tritico aut ppľs aceruatꝰ

Amarias: dicēte dño vel dbũ dñi: seu gēs suscitās dñm aut ppľs vigilās dño.

Amarite: dicētes dño vel dba dñi: seu ppľi dñm suscitantes aut ppľi dño vigilātes.

Amas: furor vľ indignatio seu populũ tollens: aut populus plasmationis.

Amasa: furor eiꝰ vel indignās ei: seu sustollens gentem aut popularis plasmatio.

Amasai: furor eiꝰ meꝰ vel indignatio eiꝰ mihi: seu gentem sustolēs mihi: aut ppľi plasmatio mea.

Amasi: furor meꝰ vel indignatio mea: siue ppľm tollēs mihi: aut plasmatio ppľi mea.

Amasia: indignās dñs vel furor dñi seu gentē sustollēs dñio: aut ppľi plasmator dñs

Ammath: vter vel indignatio siue ppľus donatꝰ aut populus cōsummatus.

Amath: vitas vel indignator siue populus peccator aut populus temporalis.

Amatha veritas eiꝰ vel indignatio bilis eiꝰ siue ppľs declinās eũ: aut ppľs peccās ei.

Amatheus: ppľus peccans vel indignator rigidus

Amathi: veritas mea vel indignatio bilis mee seu ppľs peccās mihi aut ppľus declinās.

Iste amathi ē iona ppħa sarepthane vidue filiꝰ quē resuscitauit helias: mr̄e postea dicēte ad eũ: Nũc in isto cognoui quia vir dei es tu: ꝛ vbũ dei verum est in ore tuo.

Amathia: vitas mea dño: vel fidelitas mea dñi: siue ppľus peccans dño: aut ppľus declinans dominum.

Amathim: vitas vel indignatio bilis eoꝝ: siue ppľs peccās eis: aut ppľus declinās eos.

Amathitis: vitas viri vel indignatio bilis assũpte: seu: populus peccās viro vel populus declinās assumptionē.

Amdan: cōcupiscibilis vel cōcupiscens: siue ppľs iudicans eos aut ppľs iudex eoꝝ.

Amaum: populũ abijciēs vel populi abiectio.

Amaus populus abiectus: vel populi abiectio.

Amen: vere vel veritas: seu fiat aut fideliter.

Amessa: populũ tollēs vel populi ablatio.

Amessia ppľm leuās domini: vel populi subleuatio.

Ameseth: ppľs timēs vel ppľus ꝓlongatus: seu ppľi germen aut populi resurrectio.

Ametha luctꝰ vel indignatio: siue ppľi donũ aut ppľi ꝑfectio

Amethen: populus ascendens vel populi fortitudo.

Amethi: luctꝰ meꝰ vel indignatio mea: siue ppľus mecũ aut populus obstupefactꝰ.

Amphibolis: ppľs corruēs vľ ppľus ore corruens.

Amia: populus dñi vel populi dominatio.

Amiel: ppľs meus dei vel populus meus deo.

Amiel: populus meus dei vel populo mei deꝰ.

Amim gēs mea vľ ppľus meꝰ.

Aminadab: ppľs meꝰ spōte vľ ppľs meꝰ spōtaneus: siue ppľi mei vota aut ppľs meꝰ vrbanꝰ

Aminod: ppľus meꝰ inclytus: vel ppľus meꝰ gĺiosus.

Amisaddai: ppľs meꝰ sufficiēs vel ppľi mei sufficiētia.

Amithal: calefactꝰ ros vel calefactio roris siue ppľs meꝰ irroratꝰ: aut ppľi mei irroratio.

Amiuth: populꝰ meꝰ inclytus vel populi mei gloriatio.

Amizadab: ppľi mei fluēs torris: vel ppľo meo torrē fluitio

Amnes: robustus vel fortis: siue populus fugitiuꝰ: aut populi temptatio.

Amob: parcens vel sustinēs: siue populus dilectus aut populi amplecatio.

Amoth: populus tenens vľ populi apphensio.

Amolum: flos farine: vel deflorata arina.

Amon: onerās vel onustꝰ: siue nutriens aut fidelis.

Amon: donās vel nutritꝰ: siue donatio: aut matris fetus.

Amon. populus dolēs vel populus murmurās: siue populus iniquꝰ aut ppľs inutilis.

Amnon: ppľs parcēs vel ppľs meroris: siue filiꝰ generē mei aut filiꝰ ppľi mei.

Ammona: cōprimēs vel coangustatio eius.

Ammona: populꝰ parcēs ei vľ populus meroris eiꝰ: siue filius populi eius.

Ammoni: cōprimens me vľ coangustatio mea.

Ammoni: ppľs parcens mihi vel populus meroris mei: siue filius generis mei: aut filius populi mei.

Ammonite: cōprimētes me: vľ coangustantes me.

Ammonite: ppľi parcētes mihi vel ppľs doloꝝ meoꝝ: seu filij generis mei aut filij populorum meoꝝ.

Amora: loquēs vel amaricās siue populi scitus: aut populi illuminatio.

Amorrei: amari vel loquentes seu populi sciti aut populi illuminati.

Amos: fortis vel potens: siue onerosus aut vir robustus.

Amos onerauit: vel fortitudo seu populum auellēs: aut populi diuulsio.

Amesa: fortis ei vel potēs ei: siue onerās eũ aut aut fortitudo eius.

Amosa: vir robustꝰ ei vel onerauit eũ: seu ppľm auellēs ei aut diuulsio populi eiꝰ.

Amoth: calefactio vel calefaciens.

Amothdor: calefactio generatiōe vľ calefaciēs generationē

Ampliatus: populi malleũ vľ populus malleator: siue populus ore cōtundens.

Amraphel: dicto cadens vel di

rit vt caderet: siue populꝰ curatus deo aut populi medicamentum deus.
Amram ppłus excelsus vel populi celsitudo: siue ppłs exaltatus aut populi exaltatio.
Amramite: populi excelsi: vel populi exaltati.
Amri: amaricās vel lacescens siue populus magister aut populi magisterium.
Amsi: populus indigens vł populi dormitatio.
Anthar: ppłus patēs vel populus ambigēs: siue populꝰ explorator odoris: aut populus explorator ascēsionis.
Amuhel: ppłs calefactꝰ deo vł populus cū quo ē deus.
Amul: populus dolēs vel populus parturiens.
Amula: ppłus dolens ei vel populus parturientium.
Amulite: populi dolētes vł populi parturientes.
Amithal: calefactus ros vł calefacio roris: siue ppłs irroratus aut populi irroratio.

Hic. N. post. a

a Ana: donatus vel gratificatus seu donū: aut gratificatio.
Anna: gratia vel respondens: siue donās aut donatio.
Anab: vua vel humilitas: siue donū patris: aut grata paternitas
Anaba: vua eiꝰ vel humilitas eiꝰ: siue donum pr̄is eiꝰ: aut grata paternitas eius.
Anacham: humilis vel exurgens seu donū calidum aut gratificata caliditas.
Anaceb: cognomētum vel cognominatio.
Anachim: nō est innocens vel humilitas renuens: siue monile collo sublimi. aut humilitatis renuitio.
Anac: nunquid cōmotus est: vel nunquid cōmotio.
Anaphalim: cadētes vel violēti: siue gigantes aut gratiam declinantes.
Anahe: nūquid cōmotꝰ ē ipse: vel nunquid ē cōmotio ista: siue donatus vite: aut gratificatio susceptioni.
Anam: nubes vł obumbratio siue donum populi: aut gratificatio eorum.
Anamalech: donū regni vel responsio regis: siue donās regnator aut gratificatio regia.
Anamin: rn̄dētes aque vł gratificationes aquarū.
Anan: donum gratie vel donata gratificatio.
Ananehel: gratꝰ deo vel respōsio dei: siue cui donauit deus aut ꝗ est donatꝰ deo.
Ananeth: dono viuēs vel gratia pauidus.
Anani: donatꝰ mihi: vel gratificatio mea.
Anani: respondens mihi vel gratificatio mea.
Ananias: donū gratie dn̄i vel donata gratificatio dn̄o.
Ananias: rn̄dens gratie deo: vel gratificās grate dn̄m.
Ananim: rn̄dentes aque vł donationes aquarū.
Anas: donās vel donatus seu gratiā tollens: aut rn̄dens.
Anath: gr̄a vel rn̄dens seu gratie peccans: aut rn̄sio tp̄is.
Anatha: rn̄dēs ei: vel gratificās eū: seu gr̄e peccās eiꝰ: aut rn̄sio tp̄is eius.
Anathim: respondens eis vel tificās eos: seu gratia peccās eoꝝ aut rn̄sio tp̄is eoꝝ.
Anathain: humilitas vana vł rn̄sio vana: seu monile colli: aut humiles ꝯsurgētes.
Anathoth: rn̄sio vel obedientia: aut rn̄dēs signo aut gratificatio designātis.
Anathothia: responsio dn̄i vel obediens dn̄o siue respondēs signo dn̄i aut gratificans designantem dominū.
Anathothite: rn̄dētes vł obeentes: siue rn̄dētes signo: aut gratificātes designatorē.
Andreas respondens pabulo vel decorus in statione: siue decus. aut ſm grecē ethymologiam: apotoyandros id est a viro virilis.
Andronicus: rn̄dens pabulo: aut decorus ad standū: siue cogitās passionē: aut responsio passionis.
Anebgaba: sollicitauit vel humiliauit: siue sollicitans valles aut humiliās colles.
Anegeb: auster vel meridies siue australis aut meridianꝰ.
Anet: nūq̄d cōmotꝰ ē mihi: vł nūq̄d cōmotio mea.
Aneliab: donū dei patris: vel gratificās deū patrē.
Aneni: circuli vel corone: seu ꝑcinēs aut ꝑconator.
Aneni: domum meum vł gratificatio mea.
Aner: lumen vel illuminatio: seu dono vigilans aut gratificatione cōsurgens.
Ange: donū ꝑruptum vel gratificatio pectoris.
Anad: gratia vel respōsio: siue respondēs testibꝰ aut gratificatio seruitutis.
Ani: pauꝑ: vel egenus: siue donū meū aut gratificatio mea.
Ania: donū dei vel gratificās dominum.
Anian: donū ppłi vel gr̄a eoꝝ.
Anihel: donatꝰ deo vel gratificās deum: siue gratificās eos vel pauꝑtas eoꝝ.
Ano: donās eis vel gratificās eos siue dolor eorum: aut labor eorum.
Anob: dono seruiens vel gratificatio seruientis.
Anon: donator merēs vel gratis iniquꝰ: seu gr̄e inutił: aut gratificationi murmurās.
Anthiphas: dans trāsitum vel dantis trāsitio.
Antiochus: pauper silens vel pauperis silentium.
Anthiochia: pauꝑtas silēs vel pauꝑtatis silētiū.
Antiocheni: paupeꝝ silētia vł

paupertate silentes.
Antipater: dās laudem vel dā-
tis laudatio.
Antipatridem: donū laudatū
vel dantis laudationem.
Aniula: dolens vel parturiēs.
Anium: donū vnicū vel grati-
ficatio sempiterni.

Hic. o. post a.

A Ocen: nidus vel cubicu-
lum.
Aod: inclytus vel glo-
riosus.
Aohi: spina vel cōpunctio.
Aohite: spinosi vł cōpūgētes.
Aohiaban: spina sapientie vel
cōpunctio intelligentis.
Aohiman: ꝑturbatus vel per-
turbatio seu pungens q̄s aut
pungens quomodo.
Aoth: nobilitas vel gloriatio.

Hic. p. post a.

A Ppaim: humus eoꝝ vł
volatus eoꝝ.
Apparam: liber onager
vel cōtinēs feritatē.
Appaima: libertas populi dn̄i
vel cōtinēs populū domino.
Appelles; congregans eos vel
cōgregatio eorum.
Appia: libera vel libertas: siue
ↄtinens aut cōtinētia.
Appiforum: libera vel fortis li-
bertas.
Appollo: mirabilis aut ammi-
randus.
Apollophanes: mirādus facie
vel ammirabilis ↄtēplator.
Apollonia: disciplina vel syna-
goga eorum.
Apollonius: miraculū vel am-
mirabilis.
Apollos: cōgregās eos vel con-
gregatio eorum.
Apostolus: missus vel legatio.
Abses: libere egrediēs vel ↄti-
nentia egressionis.
Apsiba: ↄtinens rectitudinem
vel libertas cōuersatiōis.

Hic. q. post. a.

A Quila: dolens vel par-
turiens: seu dolor: aut
parturitio.

Hic. r. post. a

A R: suscitatio vel vigilie
Ara electꝰ vel electio:
seu vigilans ei: aut su-
scitans eum.
Arab: isidic vel calliditas seu
vigilās pr̄i: aut suscitās pr̄ez.
Araba: insidie eius vel callidi-
tas eiꝰ: siue suscitās pr̄em si-
ue vigilia patris eius.
Araba: multa vel vespera: siue
occidēs: aut inhabitabilis.
Araba: plana vel campestris:
seu deserta aut occidētalis.
Arabath: deserta tp̄e vel plani-
ties peccatoꝝ siue suscitans
patrē peccati: aut vigilās pa-
tri declinanti.
Arabathite: deserti tp̄e vel pla-
nities pctōꝝ: siue suscitantes
patrē peccati: aut vigilantes
patri declinanti.
Arabes: humiles vel occiden-
tales: siue callidi aut insidia-
tores.
Arabathane: humile robur vł
debta fortitudo: siue suscitās
patrē robustū aut vigilās pa-
tri fortitudinis.
Arabia: calida vel insidiatrix:
siue humilis aut occidētalis.
Araboth: plana vel hūilia: si-
ue cāpestria aut equalia.
Arach: longitudo vel lōgani-
mitas: siue suscitans fratrem
aut vigilia fratris.
Aracheus: lōgitudo ↄsulens:
vel lōganimitas festinās: aut
vigilās fratri cōsilij aut susci-
tans fratrem festinantem.
Arachi: lōgitudo mea vel lōga-
nimitas mea: seu fratri meo
vigilans aut suscitās fratrem
meum.
Arachites: lōgus vel longani-
mitas: seu vigilans fratri cō-
uerso suscitās fratrē captiuū.
Arad: descēdit vel descēsio: si-
ue suscitauit descēsionē.
Arad: descrndēs vel descēsio:
siue suscitans seruum: aut vi-
gilans testimonio.
Arada: miraculum vel admi-
ratio: siue obstupuit aut ad-
miratus est.

Aradam: descēdēs ei vel descē-
sio eiꝰ: seu vigilans seruituti:
aut suscitans testimonium.
Aradi: deponētes vł depositio-
nes: siue vigilās suituti mee
aut suscitās testimoniū meū.
Aradius: deponēs ↄsilium vel
descēdēs festinātcr: seu vigi-
lās suituti festināti aut festi-
nans testificationē ↄsilij.
Aradius: admirās vel obstupe-
scens: seu vindemiator meus
sufficiens: aut vindemiato-
ris mei sufficientia.
Arado: miraculum vel deposi-
tio; seu suscitans seruū aut vi-
gilia testificationis.
Arapha: suscitans terrā vel vi-
gilanter fodiens.
Araphite: suscitores terre vel
vigilanter fodientes.
Arahath: negociator vel nego-
ciatio: seu vigilans vite aut
suscitans pauorem.
Araia: eligens dominū vel ele-
ctio dn̄i: seu vigilās domino
aut suscitatio domini.
Aral: suscitans infirmū vel vi-
gilanter cōscendēs: siue susci-
tans cōtemnētem aut vigilia
despectionis
Aram: suscitans excelsum vel
vigilans exaltationi.
Aram: res cū arca vel res cum
capsa: siue irascens: aut indi-
gnatio.
Aram: suscitans gētem vel vi-
gilia populi.
Aram: excelsus vel iracundus:
seu decor: aut electio eoꝝ.
Arama: suscitans gētem ei vł
vigilia populi eius.
Arama: excelsa vel irascēs: seu
decorās eū aut deiectio eius.
Aramathi: deijciens aut deie-
ctio eius seu decore pauidus
aut excelse consumans.
Aramelech: suscitās gentē re-
gi: vel vigilia populi regni.
Aramelech: excelsum regnum
vel erectꝰ rex: seu decor regni
aut iracundia regis.
Arā: res cum arca: vel res cū
capsa siue suscitans excelsum

aut vigilans exaltationi.
Aran:aceruus tritici vel laus
frumenti:seu suscitans donū
aut vigilans gratie.
Aranō:laus frumēti vel acer-
uus tristicie:seu suscitans do
num iniquum aut vigilans
gratie inutili.
Ararath:mōs vulsus vel mōs
vellicatꝰ:seu suscitās cōsurre
ctionē descēdētē aut gigilās
testimonio descendenti.
Arari:mōs vel sublimitas seu
vigilans vigili meo:aut susci
tans suscitantē me.
Ararite: mōtani vel sublimes
seu vigilantes vigili meo:aut
suscitatores suscitatoris mei.
Aras: elatio vel supbia: siue
suscitans sustollentem:aut vi
gilans plasmationi.
Arasth:artifex vel artificium.
Arath:testimoniū descendens
vel cōsurrectio descensiōis:si
ue suscitās peccatum:aut vi-
gilans tēporaliter.
Arbath:brucꝰ vel locusta seu
brucꝰ pcti aut locusta tpalis.
Arbathite:locuste vel bruci:si
ue bruci peccātes aut locuste
temporales.
Arbathis: locusta virivel bru
cꝰ assūptꝰ:siue hamꝰ paucꝰ
aut humilitas superiorum.
Arbee:quarta vel quattuor.
Arbella suscitās vetustatē au
ri vel vistilia sine assūptione.
Arbi:locusta vł brucꝰ siue ha-
mus meꝰ:aut humilitas eiꝰ.
Arbo hamus vel vsqꝫ huc siue
humilis aut humilitas mea:
Arboth:humilis vel cāpestris
siue hamus tenens:aut hami
retentio.
Arbona:locusta iniq̄:vel bru-
cus inutilis:siue hūilitas me
rēs eū:aut retētio doloris eiꝰ
Archab:insidie vel insidians.
Archad:insidiator seruꝰ vł in
sidians testimonio.
Archelaus:agnoscens leo vel
agnitio leonis.
Archiatharoth:mora corone:
vel longitudo circuli.

Archippus:insidie oris vel lō-
gitudo opis:siue insidie dila
tati aut insidiarū dilatatio.
Ardon:suscitās iudices vel vi
gilia iudicandorum.
Area eligens eū vel electio eiꝰ
seu suscitans descēdentē aut
vigilia descensionis.
Areba:plana vel cāpestris:seu
deserta:vel inhabitabilis.
Arebia:humilis dño vel retē-
tio domini.
Arebla:insidiās:vł insidiatio
Arebna:humilis pulcher: vel
insidians pulchritudo.
Arech:lōgitudo vł lōganitas.
Arechon:lōganimitas merēs
vel lōgitudo iniqua:siue am-
miratio possessionis: aut de-
scensio negociationis-
Ared: descendens:vel descen-
sio siue ascēsus mōtium: aut
ascensus saltuum.
Areph:suscitator mensure:vel
vigilia dissolutionis.
Areli:declinās me:vel declina
tio mea:siue suscitans deum
meum:aut vigilia dei mei.
Arelite decliati mihi:vel decli
natiōes mee:siue suscitantes
deū meū aut vigilātes dō meo
Arem:acrrui lapidum vel la-
pides aceruati.
Aren filius meus vel filiatio
mea:siue suscitans fontē:aut
vigila oculi.
Ares: electus: vel electio: seu
suscitans facturam: vel vigi-
lia plasmationis.
Areth:stupor vel descensio: si-
ue suscitans pauorem ei: aut
vigilia vite.
Areuna:arca vel repositio.
Arphasa: suscitans trāsitum:
vel vigilia transgressionis.
Arphasei:suscitatores transeū
tiū vel vigilia trāsgressionū.
Arphat sanas vel saluans: si-
ue sanitatis:aut saluatio.
Arphaxat: saluans vel sanās
depopulationem.
Arga mēsura:vel mensurator
Argob maledicens excelsum:
vel maledicta sublimitas.

Aridai:suscitans dilectū meū
vel vigilia amabilis mei.
Aridatha. leo donatūs vel leo
nis donum sufficiens.
Ariel:leo deus:vel leo dei.
Arieli:leo deus meus: vel leo
dei mei.
Ariph: vigilia germis floridi
vł suscitatio visiōis buccelle.
Arim:acerúꝰ lapidū: vel lapi-
des aceruati.
Arimatheus: altitudo eiꝰ vel
ipse exaltatus est.
Arimathia:suscitans donū do
mio vł vigilia donatiōis dñi.
Arioth:ebrietas:vel ad sollici
tudinē dirigens.
Ariopagus:primitiua solenni
tas:vel primitie: solennitatis
Ariopagita:primitiue solēnis
vel primitiua solēnitas.
Ariopagus:primitiua solēni-
tas vel primitie solennitatis
sed hoc violentum cū atheni
ensis curie nomē sit:q̄ a mar
te nomen accepit.
Arisai: leo temptans:vel leo-
nis temptatio.
Aristarchus:suscitans coronā
vel mons facture supflue.
Aristobolus:suscitans dolorē
vel resuscitatio germis.
Arina sublimis vel cōsurgens
siue sublimitas:aut ꝯsurrectio
Arinageddon:mons est latrū-
culis vel mons globosus: si
ue consurrectio tecti:aut con
surrectio in propria ara.
Arinathaim:sublimitas duo-
rum vel altitudo eorum: siue
sublimes duo:aut consurgen
tes bini
Armenia:mōs vulsus:vł mōs
vellicatus seu montis auul-
sio:aut montis vellicatio.
Armenij:mōtes vulsi:vel mō-
tes vellicati:seu mōtiū vulsio
nes:aut mōtiū vellicatiōes.
Armon:anathema meroris:vł
imago tristicie.
Armon:domꝰ:vel cellariū:si-
ue illuminās:aut anathema
Armō:anathema meroꝶ mei
vel imago tristicie mee.

Armoni domus mea: vel cella

Armoni: domꝰ mea: vel cellarium meũ: ſiue illuminãs me: aut anathema meum.

Arnaphet: vigilia cõuertẽs vꝉ ſuſcitatio cõuerſionis.

Arnan: vigilia doni vel ſuſcitatio gratie ſeu arca meroris: aut maledictio eoꝝ.

Arnon: arca meroris: vel maledictio: ſiue lumen eorum: aut maledictio eorum.

Arod: maledictio ſufficiẽs aut maledicta ſufficienter.

Arodi: maledictꝰ ſufficiẽter vel maledictio ſufficiẽs mihi

Arodite: maledictꝰ ſufficiẽter vel maledictionũ ſufficiẽtia.

Aroedi: vindemiator ſufficiẽs vel vindemie ſufficientia.

Aroer: ſuffoſſio vigilie: vel vacue factio vigilis.

Aroer: mirice: vel exurgẽs: ſiue ſubleuãs: aut ſuffoſſa.

Aroerite: vacue factiões vigilum vꝉ ſuffoſſiones vigiliaꝝ.

Arocrite: mirice vel ſubleuantes ſiue ſuffoſſi: aut exurgẽteſ

Arom: nequã vel verſipellis.

Aromath: nequã tempus: vel verſipellis peccator.

Arori: mõs vel ſublimitas.

Arorites: ſublimis: vꝉ mõtanꝰ

Aroſeth. nequã ſemẽ vel iniq̃ poſitio: ſeu vigilans germen aut ſuſcitatio reſurrectionis.

Arſa: ſol eiꝰ: vel illuminatio.

Arſaces: ſolis duricia: vel illuminatio vomitus.

Arſelem: ſilẽs circũciſio: vel ſilentiũ circũciſiõis: ſeu ſuſcitans nomẽ dñi: aut vigilans auditioni diuine.

Arth: mora vel imorãs.

Arthaba: mora patris. vel morans patrem.

Artaxerxes. lumẽ ſilentio temptans. vel lumine ſilentio tẽptatus.

Artheman. anathematizantẽ. vel conturbantẽ eos.

Arthemis id ẽ diana ↄturbãs vel anathematizans. ſiue ſuſcitãs egrotationes. aut egrotationum ſuſcitatio.

Aruces. circũrodẽs me. vel circũroſeo mea.

Arun. aceruus tritici vel laus frumenti.

Arunas. illuſans vꝉ illuſatio.

Arur. ſuſcitans ignẽ. vel vigilia luminis.

Arus. inciſa. vel aurea. ſeu vigilans cõſilio. aut ſuſcitans feſtinationem.

Inc. ſ. poſt. a.

Aſa. tollens vel factura ſiue ſuſtollens aut plaſmatio.

Aſaba. eiꝰ captiuitas. vel eius cõuerſio. ſiue ſuſtollens patrẽ aut plaſmatio patris.

Aſabias. colligens dñm. vꝉ cõgregatꝰ dño. ſiue ſuſtollẽs patrẽ dñm. aut plaſmatio pr̃is domini

Aſach. factura ꝓrupte: vel plaſmationis vmbraculũ. ſiue ſuſtollens fratrem. aut tollens fraternitatem.

Aſadias. factura ſeruiens dño vel ſuſtollẽs teſtimoniũ dñi.

Aſael. ſuſtollẽs deum vel plaſmatio dei.

Aſaph. colligẽs vꝉ ↄgregãs. ſiue collectio. aut ↄgregatio.

Aſais. facit dñs. vel faciẽte dño. ſiue ſuſtollẽs dñm. aut plaſmatio domini.

Aſaias. idem.

Aſam. delictũ vꝉ fumꝰ. ſiue ſuſtollens ꝓplm. aut plaſmatio eorum.

Aſama. delictum eiꝰ. vel fumigans eum ſiue ſuſtollẽs ꝓplm eius. aut plaſmatio eoꝝ.

Aſan tollens donum. vel plaſmatio gratie.

Aſana. tollẽs donũ ei. vꝉ plaſmatio gratie eius.

Aſar. carcer vel carceratꝰ. ſeu facturã ſuſcitans. aut ſuſtollens vigilantes.

Aſaradan. vincẽs vel exacutꝰ ſiue ſuſtollẽs vigiles iudices aut plaſmationem ſuſcitans iudicio.

Aſarel. carcer dei. vel carceratꝰ deo. ſeu factura ſuſcitãs deum. at ſuſtolẽs vigiles dei.

Aſarela. factura ſuſcitãs maledictũ vel plaſmatio tollẽs vigiliam maledictionis.

Aſaronthamar. beatitudo palme vel beatitudo cõmutãs. ſiue atrium amaritudinis. aut veſtibulũ cõmutatiõis.

Aſarſualim. diuites vulpes vꝉ atriũ vulpiũ. ſeu factura ſuſcitãs ſalutẽ. aut plaſmatio vigilans ſaluationi.

Aſarſuſim. diuites obtinẽs. vꝉ beate reuertẽs: ſeu factura ſuſcitans equũ. aut plaſmatio vigilans reuerſioni.

Aſaonthamar. os amarũ vꝉ ſilẽtiũ cõmutatũ. ſeu factura faciens iniq̃tatẽ cõmutationis aut plaſmatio tollens dolorẽ amaritudinis.

Aſaar. diluculũ vel mane diluculo ſeu facturã eſtimãs. aut plaſmationis. exiſtimatio.

Aſaradon. victor vel exacutus ſeu factura ſuſcitãs ꝓuos iniquos. aut plaſmatio vigilãs teſtimonio merentiũ.

Aſarahel. beatꝰ deꝰ. vꝉ btitudo dei ſeu factura vigilãs deo aut plaſmatio ſuſcitãs deũ.

Aſaramel. ſuſtollens excelſum deũ. vꝉ plaſmatio excelſi dei.

Aſbaal. plaſmãs virũ. vel tollens vetuſtatem.

Aſbel. captiuꝰ dei. vel atrium vetuſtatis.

Aſbehel. captiuꝰ dei. vel factura vetuſta.

Aſcalon. appenſa vel impẽſa. ſiue ignis infamis. aut ignis ignobilis.

Aſcalonite. appenſi vꝉ impenſi. ſiue ignes infames. aut ignes ignobiles.

Aſcenez. tollẽs poſſeſſorẽ cõtemptibiliter vel ſuſtollẽs cõtẽptibilem poſſeſſorem.

Aſchenez. ignis aſꝑſio. vel ignis ſic aſperſus.

Aſcod. diſſolutio vꝉ effuſio. ſiue icẽdẽs: aut incẽdiũ.

Aſe. tollẽs. vel factura. ſiue ſu

ſtollens. aut plaſmatio.
Aſebã. ſuſtollẽs ſemꝑ excelſuz vel plaſmatio ſemꝑ excelſa.
Aſebias. ſuſtollẽs dominũ. vꝉ plaſmatio dñi.
Aſebin. facture ſtatio. vꝉ plaſmatio ſtationis.
Aſebonias. tollẽs pollicẽ dñi vꝉ factura i medio dñatoris.
Aſech. factura ꝑrupta. vꝉ plaſmatiõis vmbraculũ. ſiue ſuſtollens fratrem. aut tollens fraternitatem.
Aſedech. teſta vel ſol. ſiue ariditas aut ſiccitas ardoris.
Aſſedim. ſiccitas ardoris. vel ſuburbana. eoꝝ.
Aſedemoth. arua vꝉ ſuburbana.
Aſedochphaſgan. abſciſio. vel os delicti: ſiue tollẽs abſciſũ aut plaſmationis donatio.
Aſedoch. factura pabuli vel plaſmatio viriditatis.
Aſedothphaſga. dolatio facture viridis. vel faciens pabulum abſciſionis.
Aſeph. atriũ vel veſtibulũ. ſeu colligẽs. aut cõgregatio.
Aſem. ſuſtollens eos. vel plaſmator eorum.
Aſemona. feſtiuãs. vel os eius ab oſſe nõ ab ore.
Aſen. ſuſtollens fontẽ vꝉ plaſmatio oculi.
Aſena. ignis aſꝑſus vel ignis aſꝑſio. ſiue ſuſtollẽs fontẽ eiꝰ aut plaſmatio oculi eiꝰ.
Aſenna. ruina eiꝰ vꝉ ꝑcipitatio
Aſennas. ruina eius vel ꝑcipitans eum.
Aſennaphar. ruens onager. vꝉ ꝑcipitans feritas.
Aſenech. ruina vel ꝑcipitatio. ſeu factura dedicãs: aut plaſmationẽ edificãs.
Aſennes. lauãs me. vel ſubleuatio mea.
Aſeneth. ruẽs vꝉ ꝑcipitãs ſiue ignis aſꝑſus aut ignis aſꝑſio
Aſer. atriũ. vel diuitie. ſeu btitudo. aut beatus.
Aſerite. atria vel diuitie ſeu beatitudines. aut beati erunt.
Aſera atriũ vulturꝫ. vel diuitie deuoratoris.
Aſerai. btitudo mea vel beatꝰ erit mihi. ſiue atriũ meũ. aut diuitie mee.
Aſerdan. exacutꝰ. vel vinculũ cutis. ſeu beatũ iudiciũ. aut diuitie iudicende.
Aſerim. atriũ vꝉ veſtibulũ. ſeu diuitie aut beatitudo coꝝ.
Aſermachimath. btitudo doni. vel q̄ ẽ beata donatio.
Aſermoth. atriũ mortis. vꝉ diuitie mortales
Aſeroth. atriũ anguſtie vel diuitie tẽporales.
Aſeroth. atria. vꝉ veſtibula. ſiue ville. aut beatitudines.
Aſerſual. beata ſalus. aut diuitie. ſalutis.
Aſerſua. atriũ gaudij. vel beatitudo leticie.
Aſem. noiatꝰ. vel faciẽs nomẽ ſiue ſuſtollẽs auditũ. aut plaſmatio famoſe auditiõis.
Aſema. os ab oſſe nõ ab ore vꝉ ſuſtollẽs nomẽ eius. aut faciens famoſam auditionem.
Aſen. factura dentiũ vel plaſmatio ſuꝑ vulnꝰ. ſeu tollens nomẽ aut ſuſtollens amphoram temptationis.
Aſeremoth. ſuburbana vꝉ ſubvrbibꝰ ſeu atriũ indignationis rigide aut beatitudo formidatiõis eorũ.
Aſergadai. atriũ accincti vulturꝫ vꝉ diuitie tẽptatiõis duoratꝫ
Aſpha. tollens ſubito. vel factura eructãs.
Aſphanar. equorũ domitor. vꝉ factura apphẽdẽs.
Aſphanes. equoꝝ domitor. vꝉ factura cõuſionẽ apphẽdẽs.
Aſphar. tollẽs onagrũ. vꝉ plaſmatio ferocitatis.
Aſia. ſuſtollẽs dñm. vel plaſmatio domini.
Aſia gradiẽs. vel eleuans. ſeu auferens aut elatio.
Aſiani. facture dñi. vel ſuſtollentes dñm.
Aſiani elati vel auferẽtes. ſeu gradientes. aut eleuati.
Aſias. ſuſtollẽs dñm vel plaſmatio domini.
Aſidia. miluꝰ. vel herodiꝰ ſeu factura dilecta. aut plaſmatio amabilis.
Aſiel. ſuſtollẽs deum. vel plaſmatio dei.
Aſiel. gradiens deo. vel eleuatio dei
Aſim. ſuſtollens eos. vel plaſmatio eorum.
Aſima. ſuſtollẽs eos ei. vꝉ plaſmatio eorum eiꝰ.
Aſiochritus. dirigẽs thuribulum vel directio thuribuli
Aſiongaber. ligua viri. vel dolatio hoĩs. ſeu faciẽs merẽtes colles ſublimes. aut ſuſtollẽs dolores colliũ ſublimium.
Aſir vinculũ vel vinculatus. ſeu factura vigilãs. aut ſuſtollens vigilantes.
Aſſidei. milui vel herodiũ. ſeu facture dilecte. aut plaſmationes amabiles.
Aſſyria. factura vigilans dño. aut ſuſtollẽs vigilias dñi.
Aſſyria. diligẽs vel dilecta. ſiue dirigẽs aut directio.
Aſſyrij. facture vigilãtes dño. vel ſuſtollẽtes vigilias dñi.
Aſſyrij. directi vel dirigentes. ſeu dilecti aut diligẽtes.
Aſſia. factura laborãs. aut ſuſtollẽs laborãtes.
Aſmo. nouiſſimũ eiꝰ vel factura parturiens.
Aſmodeus. facture iudiciũ. vꝉ plaſmatio iudicãtis.
Aſmona. feſtinãs. vel celeriter numerans.
Aſnaa. tollẽs ſerpẽtẽ vel. plaſmatio colubri.
Aſoph. collectio. vꝉ veſtibulũ.
Aſeu. feſtinãs ſeu feſtinatio.
Aſom. ſilens. vel os ab ore nõ ab oſſe.
Aſometh. os viuax. ab oſſe nõ ab ore vel ſilẽtiũ vite. aut feſtinatio pauoris.
Aſon. factura pupille. vel plaſmatio coccinea.
Aſor. atriũ vel ſagitta luminis ſeu tollens foramen. aut plaſmatio iracũdie.

Asoradon: victor vel exacutꝰ seu atrium serui iniqui: aut tollens foramē testimonii inutile.
Asora: atrium excelsum: vel sagitta luminis exaltati: seu extollens foramē excelsum aut plasmatio iracundie exaltate.
Asoth: sustollens signum: aut plasmatio temporalis.
Asothite: tollentes signa: vel facture temporales.
Asra: diminutio: vel diminutꝰ seu tollens magistrum: aut plasmatio magisterii.
Asrael: diminutus deo: vel sustollens magisterium dei.
Asrahi: beatū faciens: vel beata cōmotio: seu diminutꝰ ipse aut diminutioni patens.
Asrehel: btūs deo: vel beatitudo dei: siue tollēs mgrm deū aut plasmatio magisterii dei.
Asrehelite: beati deo vel beatificantes deum: aut plasmati magisterio dei.
Astaol ignis gementium vel ignis parturientium.
Astari: caula mea vl̄ psepe meū
Astari: ouili meū: vel cubiculū meū: siue atriū meum: aut factura explorationis mee.
Astaroth: ouile vl̄ factura exploratorum.
Astaroth: atrium vel cubiculū seu caule aut psepia.
Astarothites: ouile vl̄ factura.
Astarothites: caula vl̄ atrium seu psepe: aut cubiculum.
Astarten: factura supflua: vel plasmationis supfluitas:
Astrages: voluntas festiua: vl̄ consilium festiuitatis.
Asub: factura incendii: vl̄ plasmatio conuersionis.
Aspha: tollens subito: vel factura eructans.
Asuerꝰ: btitudo: vel atriū eiꝰ.
Asum: os eoꝝ: vl̄ fumigās eos
Asum: factura coccinea: vl̄ tollens pupillam eorum.
Asur: diues vl̄ btūs: siue factura lumis: aut tollēs incēdiū.
Asuri: diues mihi: vel atrium meū: seu fatura lumis mei: aut tollens incendium meū.
Asurim: diuitie eoꝝ: vl̄ btitudo eoꝝ: siue factura illuians eos: aut tollēs incēdiū eoꝝ.
Assur: tollēs robustum: vel tollens acerbitatem.
Assur: sustollens murū vel tollens angustiā seu factura ɔtinēs aut plasmatio directiōis
Assur: negociator: vel negociatio siue nemus: aut ignis illuminatio.
Assur: dirigēs: vel diligens: siue beatus: aut gradiens.
Assurim: sustollens murū eius vel tollens acerbitatem.
Assurim faciēs robustos eos: vel plasmatio directa eis: siue tollēs angustias eoꝝ: aut sustollens cōtinētiā eoꝝ.
Assurim: nemora: vel igniū illuminationes: seu negociatores aut negationes.
Assurim: dirigētes vel diligentes: seu beati: aut gradiētes.

Hic. t. post. a.

Athta tp̄s vel pctm̄: seu delinquēs: aut tp̄alis.
Athac: pctōr humilis: vel peccati retētio: seu delinquēs fratri: aut tēporalis frater.
Athad: rhamnꝰ: vl̄ testimoniū
Athaia: peccās dn̄o: vl̄ tēporalis domini.
Athalia: tēpus domini: vel tēpus eius seu peccās domino: aut declinatio domini.
Athania: cōcupiscentia vel desiderium.
Athanael: tēpus meum dei: vl̄ peccatum meum deo.
Athanai: tp̄s fluctuās: vl̄ peccator cōmotꝰ: seu corona dominati mei: aut exploratio gratificationis mee.
Athar: peccator suscitās: vel tēporalis vigilia.
Athara: peccatū suscitās ei: vl̄ peccatoris vigilia eius.
Atharim: explorator: vel exploratio.
Atharoch: corone vl̄ circuli.
Athath: peccatum tēporis: vel tempus peccatoris.
Athenei disperse vel dissipate
Athenienses: dissipati vel dispergentes.
Athenobius: peccator latrans vel temporalis latratio.
Ather: ipse cōsurgēs cōtrariꝰ: vel peccator effūdēs aduersa.
Athicon: tp̄s mediū: vel pctōris dimidiatio: siue tēpus cōgregate iniq̄tatis: aut peccatū ɔgregationis inutilis.
Athipha: tempus subitum: vl̄ peccatum eructans.
Athil: peccatum germē: vel tēpus inueterans.
Athira: tempus querens vl̄ dilecti silentium.
Atholus: tempus consilii: vel peccati cōmixtio.
Athoniel: respondens deo: vel tempus eius dei:
Athupha: tempus subditum: vel peccati infirmitas.
Athul tempus consilii: vel peccator festinans.

Hic. v. post. a.

Ua: iniquꝰ vel iniq̄tas
Auan: fons vel motꝰ: siue mouēs eos: aut subuersio eoꝝ.
Aut ferox: vl̄ ferocitas: siue iniquꝰ mihi aut iniq̄tas mea.
Auil: insipiēs vel stulticia.
Auim: aceruus lapidū vel iniquitas eorum.
Auisa: voluntas mea: vel iniq̄tatis mee saluatio.
Auith: iniqua: vl̄ iniquitas.
Auoth: sedes: vel cōmoratio seu vinculum.
Auoth: vita vel gloria seu ville: aut ciuitates.
Auothiair: vinculum vigilis vel sedes vigilie: seu cōmorās illuminatio: aut incunabula illuminationis.
Auothiair: gloria luminis vel vita illuminans: seu ville vigilātium: aut oppida illuminatorum.
Auphrathō: frugifera: vel pulueruléta: siue vbertas: aut de cinere veniens.
Auphrathonite: frugiferi: vel puluerulēti, seu vberes. aut d

cinere veniētes.

Augusti: solēniter stātes vel solennitas addita.

Aulon: vallis grandis vel vallis campestris.

Aunam: meror eorum vel labores eorum.

Aunan: non est vel inutile.

Aurā: iracūdia vel iracūdus.

Auran: irascēs vel iracūdia

Ausitilis: cōsiliū vel cōsiliatrix.

Dic. x. post. a.

A a Xa: furor vel furibūda.

Xran: claudicans vel irascens.

Arath: medicina vel medicamentum.

Dic. z. post. a.

A a Za: vidēs vel combust⁹ seu fortis dn̄i aut fortitudo eius.

Azabias: vidēs prēm dn̄m vel fortitudo pr̄is dn̄i.

Azahel: vidēs deū vel fortitudo dei.

Azam: videns eos vel fortitudo eorum.

Azanoe: fortitudo cōmotiōis vel visio requietionis.

Azara: dorsum vel crepido.

Azaria: auxiliū dn̄i vel auxiliator est dn̄s.

Azarias: idem.

Azarā: adiuuans pplm̄: vel auxiliū ppl̄i siue dorsum eorum aut crepido eorum.

Azaz: continens vel apprehendens: seu videns fortiter aut visio fortis.

Azazias: cōtinens dominū vel apprehēsio domini seu vidēs fortiter dominum aut robusta visio domini.

Azbel. vidēs vetera vel robustus vetustate.

Azbelite. vidētes vetera vł robusti vetustatibus.

Azboth. vidēs vomentem vel videns in vomitu seu fortis vetustas. aut fortitudo lugētium.

Azchad. vidēs mare. vel fortitudo meris.

Azchat. vidēs dolentē. vel videns cōponentem seu fortis dens molaris aut fortitudo penitentie.

Azeb. pergens vel ambigens. seu vallis deuorans aut vallis rapacitat᷑.

Azecha. fortitudo aut decipula. siue robusta aut clausa pessulo.

Azer. auxiliū vel sanctificatio seu fortis consurgens aut videns vigilias.

Azagad. fortis tēptatio vel videns accinctum latrūculum.

Azi. fortis meus vel visio mea

Aziam. vidēs populū vel fortitudo eorū.

Azias. videns dn̄m vel fortitudo domini.

Aziel. pgēs vel pficiens seu vidēs deū aut fortitudo dei.

Azia. fort᷑ vel vidēs visionem

Aziel. pgens vel abiēs seu videns deū aut fortitudo dei

Azir. fortiter vigilans seu videns vigilias.

Aziza fortis iste vel visio ista.

Azmath. videns mortē. vł fortis mortuus.

Azmaueth. idem.

Azmoth. fortis morte vel apphendens mortem.

Azmoth. fortis inclusio vel apprehendens decorem.

Azor. adiutus vel auxiliator. seu videns lumē aut fortiter iracundus.

Azozia. incendens domino vł incendium dn̄i.

Azotus. incendiū vel incēdēs siue ignis patruelis. aut ignis patrui mei.

Azotū. incendentes vel incendia siue ignes patruel᷑ aut ignes patrui mei.

Azoride. incendium vel ignis patruelis.

Azarael. adiuuans deū vel fortitudo dei.

Azuba. relicta vel deserta siue relictio aut desertio.

Azar. adiutor lucidus vel auxilium igneū. siue vidēs lumen aut robustum. incendium.

¶ Sequunt᷑ interp̄tationes hebraicorū nominū incipientium p. B. litteram.

B b Aabana. venit rn̄dens vel venit responsio.

Baal. vir vel vetustas. siue hians aut deuorator.

Baala. venit hec vel hn̄s eam. seu vir ei⁹ aut deuorans eum.

Baalaanan. venit hoc donum vel habens eam gratiam. seu vir gratus ei. aut deuorator gratificationis.

Baalasor. vetustas deuorans atrium vel vir habens sagittam luminis seu vetustas tollens foramen. aut vir plasmator iracundie.

Baalath. vir ascēdēs vel hn̄s ascensionē seu vetustas tp̄is aut deuoratio pctōris.

Baalberith. vir hn̄s pactū vel vetustas deuorās fedus.

Baalpharasim. viros deuorātes diuidens vel habentium vetustatem diuisio.

Baalphegor. vir habēs hiatū vetustas deuorans os pellis supertus.

Baalgad. vir fortunat⁹ vł hn̄s tēptationē siue vir accinct⁹ latrūculis aut vir deuorator

Baalia. vir habēs dominū vel vetustas deuorans dominationem.

Baalim. ascēdētes vł supiores

Baalim. viri vel hn̄tes siue in supiorib⁹ aut deuoratores.

Baalis. vetustas viri vel hn̄s assūptionē seu deuorās virū aut vetustatis assumptio.

Baalmaon. descēdēs hūilis vł descēsio hūilitat᷑ seu vir humilis hn̄s domiciliū aut vetustas deuorans habitaculum.

Baalmeon. descensio humilis vel descensus humilitatis.

Baalmesar. hn̄s eam vel vir ex principe. seu vetustas ei⁹ aut deuoratio principis.

Baaloth. ascēdens vel ī ascensionibus seu vir hn̄s tp̄s aut vetustas deuorās rn̄sionem.

Baalsalisa. hn̄s vitulū conter-

nātem vel habens vitulā cōternatem. seu vetustas deuorans tertium aut vir habens vitulam triennalem.
Baalthamar. vir habens palmam vel vir habēs amaritudinē. seu vetustas deuorans cōmutatos. aut vetustas deuorans cōmutationē.
Baana. venit donatus vel venit gratificatus.
Baanā. filius eius vel veniens ei seu venit respondens. aut venit responsio.
Baani. venit donatus mihi vel venit gratificatio mea.
Baani. veniens mihi vel filius meus. seu venit respondēs mihi aut responsio mea.
Baara. venit respōdens vel venit responsio.
Baari. venit rñdens mihi vel venit responsio mea.
Baari. fontes vel putei siue in ventre aut in cōmutādo.
Baarias. venit rñdens dñs vel venit responsum dñi.
Baasa. venit tollens vel veniente factura.
Babatha. trāslatus tpe vel ꝯfusus peccator seu trāslatio temporalis aut ꝯfusio pctōris.
Babel. ꝯfundēs vel ꝯfusio seu transferens aut trāslatio.
Babylon. idem.
Babyloniꝫ. ꝯfusi vel trāslati seu ꝯfundentes aut trāsferentes
Bachar. insaginate vel ingressus est.
Bachacar. vetustas insaginate vel lugēs igressus ē agnus.
Bachenor. lucens lucerna vel ingressus. ast agnus lucerne.
Bacci. vetus vel luctus siue lugens aut in vomitu.
Bachides. luctus fortis vel vetustas in vomitu.
Badachar. venit cōpūgi vel venit tumultus. siue venit merces aut venit turbatio.
Badad. maximus vel excellētissimus. siue venit testis aut venit sufficiens.
Badadi. maximus mihi vel excellentissimus meus seu robur meum aut sufficientia mea.
Badaias. pcipuus dño vel in iudicio domini seu venit dominus aut venit dominator.
Badal. pcipuus vel sublimis. seu venit ꝯscendēs aut venit infirmitas.
Badam. solus aut in iudicio seu venit ppls aut aduētus eorum.
Badam. pcipuus vel in iudicio seu venit donū aut venit gratificatio.
Badazer. maximū auxiliū vel excellētissimus fortificator seu venit fortis aut venit separatio.
Badseba. filia septē vel filia iuramenti seu venit eloquens. aut venit cōuersio.
Badsuba. filia depcatiōis vel filia saturitatis vel venit conuertens aut venit incendium
Ista enim badsuba vel badseba ipsa est betsabee mater salomonis.
Baem. locus vite mee vel locus suscipiens mihi.
Baen. iniquus oculus vel iniquitas fontis seu venit fons aut venit oculus.
Bagad. venit accinctus vel venit in fortuna. seu venit latrūculus aut venit temptatio.
Bagal onus vel iugum seu venit aceruus aut venit inuolutio
Bagaba. excelsus tpe vel sublimitas peccatoris.
Bagathan. venit tactus ridentis vel venit risus tangentiū.
Bagazim. in excelso cōtemptus vel venit fortitudo.
Bagoaim. sublimitas deuorās eos vel iugum vulturis eorum.
Bahem. locus vel i eis seu venit locus. aut locus eorum.
Bai. filius meus veniēs mihi.
Bala. absorta vel inueterata. seu absorbēs vel inueterans.
Balaa. absorbens eum vel inueteratio eius.
Balaach. deuorās vel pcipitās siue absorbens fratrē. aut inueterans eos.
Balaam. vanus populus vel sine populo. siue in eis. aut pcipitans fraternitatem
Balaam. turbās gētē vel deuorās ppłm. siue absorbētes eos aut absqꝫ substantia eorum.
Balaan. turbās donū vel deuorator doni. siue absorbēs gratos aut inueteratio gratie.
Balaanam. habens gratiā vel inueterans responsionem siue absorbens donum. aut precipitatio gratie.
Balach. lingens vel ludens. siue inuoluens aut elisio.
Balada. absorbēs testes vel inueterans fraternitatem. siue veniēs eam iudicare. aut pcipatio testimoniꝫ.
Baladad. vetustas sola vel deuorans testimoniū. siue absorbens pcipuos aut precipitās patrueles
Baladam. venit sibimet iudicans vel vanitas pro semetipso seu absorbēs iudices. aut inueterator iudiciꝫ.
Balagad. absorbens lacrunculos vel pcipitās tēptationem.
Balegad. vir accinctus vel habuit accinctum. seu vir fortunatus aut vir pirata.
Balam. turbatio vel precipitiū
Balaman. turbator populi vel precipitator eorum.
Balanan. turbās donum. vel precipitans gratiam.
Balasor. ascendens donum. vel habens sagittam luminis. siue absorbens fortes. aut inueterator angustie.
Balad. absorbens peccatū. vel inueteratus tempore.
Balad. lugens vel inuoluens. seu lingens aut elisio.
Baldad. vetustas sola. vel vetustatis solitudo.
Baldan. venit sibimet iudicans vel vanitas pro semetipso. seu absorbēs iudices. aut inueterator iudiciꝫ.
Bale. pcipitans vel deuorator.
Baleite. deuoratores vel precipitatores
Balez. absorbēs vel pcipitans

Baliada. varietates cognouit vel variatorum cognitio siue absorbens testimoniū aut inueterator seruitutꝭ.

Baloth. ascēdens vꝉ in ascensionibꝰ. siue absorbens. aut inueterati responsione.

Balsalisa. habens vitulā ꝯternantē vel habens vitulam cōternatam. seu vetustas deuorans tertiū. aut vir habēs vitulam triennalem.

Balthasar. capillus capitꝭ vel absorbens diuitias.

Balsꝰ. habens luctum. vel habens premium.

Bama. in quo. vꝉ quis. siue in quibus aut semper excelsa.

Bamoth. in morte vel excelsa. siue mors adueniēs. aut mortis aduentus.

Bamothbal. excelsa i morte viri habentꝭ. vel mors aduenientis vetustati deuoranti.

Bana. venit respōdēs ei vꝉ venit responsio eiꝰ.

Baana. venit respōdens ei. vel venit responsio eius.

Banai. venit respondēs mihi vel venit responsio mea.

Bannai. idem.

Bananias. edificās dño vel cementariꝰ dñi. seu rñdens dño aut responsio domini.

Banaza. filius videns. vel fortitudinis filius.

Banea. venit respondēs ei: vel venit responsio eius.

Baneas. venit rñsum tollēs vꝉ venit responsio plasmatiōis.

Banebarach: filiꝰ fulminis vꝉ filiꝰ fulgurꝭ: seu filiꝰ fulgurātis. aut filiꝰ percutientꝭ.

Banebarath. venit respōdens fulmini. vel venit respondēs fulguri. siue venit respondēs fulguranti. aut venit respondens percutienti.

Beneiachan: filiꝰ stridorꝭ vꝉ filius necessitudinis: seu venit firmitas. aut venit ꝓparatio

Bani. filiꝰ meꝰ vꝉ veniēs mihi.

Banni. pollex meus vel in medio mei.

Bannimi. filius meꝰ vnicꝰ vel filius meꝰ sempiternꝰ

Baon. in iniquitate vel in iniquitatibus.

Baon. venit dolor vꝉ venit iniquitas: seu venit murmurās venit inutilis.

Baor. in pelle vel in pellibꝰ.

Baor. venit lumen vꝉ venit foramen: seu venit pellis aut venit iracundia.

Bar. filius vel filiatio Syrum est non hebreum.

Bara. lectus vel creatura: siue filius eius aut malicia.

Barrabas. filius patris vel filius magistri Syrum est pariter ⁊ hebreum.

Barach. fulmen vel fulgur. siue fulgurans aut ꝑcutiens.

Barachel. fulgur dei vꝉ fulmē dei. siue fulgurans deus aut ꝑcussio dei.

Barcheminim. tribuli vꝉ creatura iudeoꝝ.

Barachias. benedictꝰ dño. vel benedictꝰ domini.

Barachias. fulgur dñi vel fulgurans dñs. siue fulgurās domino. aut ꝑcussio dñi.

Barachiel. benedictus deo vel benedictus dei.

Barachiel. fulgur dei mei. vel fulmen dei mei. siue fulgurās deo meo aut ꝑcussio dei mei.

Barada: filius decoris vel filius decorus. seu filiū seruꝰ aut filius testimoniū.

Barahel. benedixit deū vel benedictio dei siue luctus deo: aut creatura dei.

Barasa. hauriētes vel i egestate seu veniēs ad faciēdū aut filiꝰ sustollēs plasmationes.

Barath. grando vel tempestas seu filius pcti aut filiꝰ tēpalis.

Baraza. filius videns. vel filiꝰ fortitudinis.

Barech. grādo vꝉ tēpestas. seu filiꝰ viuax. aut filiꝰ pauidus.

Baremū. fugit eum quispiā vꝉ quopiam fuga eius.

Baria. filiꝰ in malis. vel filius dñi siue in clamore eiꝰ aut in cōmotione ipsius.

Barien. filiꝰ i malo. vel filius maleficiū. quē ⁊ ipm nōnulli bariesu corrupte nominā.

Barihen. filiꝰ ipe vꝉ filius parcens. seu filius cōmotus aut filius faciens.

Bariona: filiꝰ colūbe. aut filiꝰ simplicitatꝭ. Syrum est pariter ⁊ hebreum.

Bar: quippe sicut ꝓdictū est syriace filius: ⁊ iona colūba.

Baritha. phithonissa vel subitanea siue os abyssi. aut os ꝓfundum.

Barnabas filiꝰ ꝯcludens vꝉ filius ꝓphete. seu filiꝰ veniētis aut filius consolatiōis.

Barne. filius motionis. vꝉ filius mutationis.

Barnee. electa cōmotio. vꝉ filius electe mutationis.

Barsabas. filiꝰ reuertēs vꝉ filius quietꝭ: ex syro ⁊ hebreo sermone cōpositū: seu filiꝰ iuramenti aut filius ꝯsolationis.

Barsemia: filiꝰ cecus vꝉ filiꝰ cecitatis: quē corrupte quidam barthimeē legunt.

Barthimeus: filius pinguedinis vꝉ filius ruminantis.

Bartholomeꝰ. filiꝰ suspēdētis me vꝉ filiꝰ suspēdētis aquas. Syrum est nō hebreū.

Baruch. benedictꝰ vꝉ bñdictio

Barsaith. filiꝰ oliue eiꝰ vel filius fornicationis eoꝝ.

Basan. brucꝰ vꝉ pinguedo. seu siccitas aut ꝯfusio.

Basar. infantia vꝉ in angustia siue infans aut angustiatus.

Basara. infans vꝉ infantia eiꝰ siue angustians eū aut in angustia eius.

Baschama. ꝯfusio calorꝭ vꝉ angustia caliditatis eiꝰ.

Baschat. adeps vꝉ defecatio.

Basechat: adipem vel defecationem.

Basechat. adeps vꝉ defecatio. seu defecans aut defecatio.

Basemath. deposita vel delinquēs: seu veniēs aut delictio

Basemoth. veniens aut delin-

quēs siue ī oībꝰ aut ī ꝑoībꝰ.
Basias. adeps dn̄i vel defecatus domino.
Basmath. deposita vł deliquēs seu delinquens aut delictio.
Bathanim. domꝰ rn̄dentiū vel domꝰ humilitatꝭ eoꝝ.
Bathuel. virgo dei vł castꝰ deo.
Baurim. electi vł electoꝝ siue iuuenes aut robusti.
Bauranites. fortꝭ vel electus. seu iuuenis aut robustus.
Bazatha. ꝯtemnens tp̄s vł despectꝰ peccator.
Bazeotha. ꝯtemnens eum vel despectio eius.
Bazothia. ꝯtemnens dn̄m vel despectio domini.

Hic. e. post. b.

Bead. iniquꝰ testꝭ vł edificator ꝑcipuus.
Bean. iniquus gr̄e vel iniquitas donationis.
Beban. os vulturꝭ vel cōfusio deuoratoris.
Bechechias. inclytꝰ deo vł primogenitus dei.
Becher. inclytꝰ vel ꝑmogenitꝰ
Becherite. iclyti vł ꝑmogeniti
Becherias. inclytꝰ dn̄o vel primogenitus dn̄i.
Bechor. primogenitus vł vnigenitus.
Bechori. primogenitꝰ meꝰ vel primogenitꝰ mihi.
Bechoreti. primogenitꝰ fortis vel primogenitꝰ timidus.
Bechuch. inclytꝰ grauis vł primogeniti ꝯdemnatio.
Bed. filia vel mensura.
Beded. instauratio vel instauratus seu mensura diuitiaꝝ. aut filia voluptuosa.
Bedsabee. filia septima vel filia iuramēti seu mēsura saturitatꝭ aut filia satietatꝭ.
Bedsam. filia dura vel mēsura iniqua seu filia iniq̄tatꝭ aut ip̄a iniquitas.
Bedelliū. lapis vel carbūculꝰ.
Beel. vetustꝰ deꝰ vł vir deuorator siue dn̄s vetustatꝭ aut vir hn̄s vetustatem.
Beelphegor. vir hn̄s hiātē vel vetustus deus hians siue domino vetustatis hiantis aut vetustas deuorās os pellis superius. Ipse est priapus vel simulacrum ignominie.
Beelsephon. vir habens archana vel dn̄s aquilonis seu vetustꝰ deus hn̄s speculā aut vetustas deuorans ascensionez speculi.
Beelzebub. vir muscaꝝ vel ꝑnceps muscaꝝ siue vetustꝰ deꝰ habens muscas aut vetustas deuorans muscas
Becmoth. aīal vel animalis. seu bestialis aut bestia.
Beera. fons eiꝰ vel puteꝰ eius siue in lumine aut putei eiꝰ.
Beeri. fons vel puteus meꝰ. siue in lumine aut putei mei.
Bega. sublimis vel excelsa siue sublimitas aut celsitudo.
Begoai. iugū vulturꝭ vel sublimitas deuoratoris.
Beguai. excelsus meꝰ vel sublimitas mea seu fabrica vulturis aut fabrica deuoratrix.
Begui. excelsus meꝰ vel sublimitas mea.
Begumim. fabrica cementarij vel fabrica cementarioꝝ.
Behelmon. vetusti deꝰ habitaculi vel dominꝰ habēs domicilium vetustatꝭ.
Bel. vetustas vel absqꝫ.
Bela. habitꝰ vel indumētū seu vetustas eiꝰ vel absqꝫ eo.
Belath. hn̄s vel habitꝰ ab habendo non ab habitu.
Belath. vetustas peti vel absqꝫ tempore.
Belathala. habens vel habita genere feminino ab habēdo participium est nō verbū imperatiuum.
Bethala. habitū apprehendens vel indumentū irroratum.
Belbecia. vetustas ꝑmogeniti dn̄i vel absqꝫ nobilitate dn̄s.
Belga. absqꝫ motu vel vetusta commotio.
Belge. idem.
Belguai. absqꝫ valle vel absqꝫ prerupto seu vetustas voraginis aut vetustas deuorationis.
Belia. vetustꝰ dominꝰ vel absqꝫ domino.
Belia. puteus eiꝰ vel in clamore eius. siue ī malis aut commutatio ip̄ius.
Belial. absqꝫ iugo vel absqꝫ domino.
Beliar. cecū lumē aut ceca angustia seu vetustas deficiens vel absqꝫ ꝯtinentia.
Belmelech. deus meus rex. vel vetustas mea regnans.
Belma. habens desideriū. vel absqꝫ domicilio.
Belmeula. habens domiciliuz vel absqꝫ inhabitatiōe.
Belsan. vetustas dura vel ip̄iꝰ vetustatis iniquitas.
Belsar. absqꝫ principe vel absqꝫ carbone. seu vetustū velamen vł vetustatꝭ angustia.
Belsathim. absqꝫ germine vel absqꝫ positione seu vetustas spinaꝝ aut vetustas resurrectionis eoꝝ.
Ben. filius vel filiatio.
Benabinadab. filiꝰ patris mei votiuus. vel filius patrꝭ mei spontaneus.
Benadab. filius votiuꝰ vel filius spontaneus.
Benael. edificatꝰ deo vel edificatio dei seu filius eius deo. aut filius eius dei.
Benail. filius doloris vel filiꝰ parturientis.
Bendagar. cecū lumen. vel filius ꝑuaricationis.
Benebarach. filiꝰ fulminis vel filiꝰ fulguris. vel filiꝰ fulgurans. aut filioꝝ ꝑcussio.
Benecham. filiꝰ callidus vel filius surgās siue filiꝰ necessarius aūt filiꝰ necessitatꝭ.
Bennēnan. filiꝰ in eis vel filius in medio eoꝝ.
Benennon. filij ecce sūt. vel filij ecce hi sunt.
Benereem. filij tonātꝭ vel filij tonitrui qđ corrupte boanerges vsus obtinuit.
Benesed. filiꝰ mittens vel filiꝰ

confirmationis.
Bengaber. filiꝰ viri fortꝭ vel filius iuuenis virilis.
Bēhur. filiꝰ lucꝭ vel filiꝰ igneꝰ
Beni. filiꝰ meꝰ vꝉ filiatio mea.
Benni. filiꝰ req̇escēs vel filius requietionis.
Beniamin. filiꝰ dierū vel filiꝰ strutuz siue filiꝰ amaritudīs vel filiꝰ amarium.
Beniamin. filiꝰ dextre vꝉ filiꝰ virtutꝭ siue filiꝰ asininꝰ aut filius asinorum.
Beniar. cecū lumen vꝉ ceca angustia seu filiꝰ deficiens aut filiꝰ p̄uaricationis.
Bennoi. filiꝰ cōmotꝰ vel filius requietionis.
Bennon. filiꝰ merens vel filiꝰ doloris seu filiꝰ murmurans aut filiꝰ inutilis.
Benoni. filiꝰ merēs vꝉ filiꝰ inutilis mihi siue filiꝰ doloris mei aut filiꝰ iniq̇tatꝭ mee.
Benui. filiꝰ meꝰ vꝉ filiatio mea
Bennui. filiꝰ req̇escēs vel filiꝰ requietionis.
Bennun. filiꝰ seruꝰ vel filiꝰ piscis. siue filiꝰ vnicꝰ aut filius sempiternꝰ.
Benir. filiꝰ incendens vel filiꝰ lucidus seu filiꝰ luminis aut filius igneus.
Benzoeth. filiꝰ huiꝰ pauidi vel filiꝰ huius viuacꝭ.
Beon. pollex vꝉ in medio. siue iniquus murmurans aut iniquitate dolens.
Beor. impellens siue impulsio vel iniquus luminis aut iniquitas iracundie.
Ber. fons vel puteus.
Bera. fons eiꝰ vel puteꝰ eiꝰ.
Beramech. fons exaltatꝰ vite. vel puteꝰ alti pauoris.
Berchos. fontis calix vel putei potus.
Berdan. puteus iudicans vel fons iudicū.
Berea. puteꝰ eiꝰ vel filia eius. Hebreū est pariter atqꝫ syrū.
Beri. puteus meus. vel putei pluraliter.
Beria. fons domini vel puteꝰ domino.
Berith. fedus vel pactum
Bernice. puteꝰ innocens vel filia eleganter cōmota.
Beronice. idem est utrūqꝫ hoc nomen ex hebreo syroqꝫ compositum est.
Beroea. puteꝰ eiꝰ vel filia eiꝰ.
Beroenses. filij̄ eiꝰ vꝉ putei eiꝰ
Beroni. filia q̄ vꝉ puteꝰ q̇s. Et hec tria nōmia ex hebreo pariter syroqꝫ cōposita sunt.
Beroth. fontes. vel putei. seu fons respondens aut puteus temporalis.
Berotha. fōtes eiꝰ vel putei eiꝰ seu fons respōdens ei aut puteus temperās eum.
Berothai. fontes mei vꝉ putei mei seu fontes vulturuz aut putei deuorantes.
Berothi. fontes vel putei mei seu fons respōdens mihi aut puteus temperans me.
Berothie. fontales seu puteales. seu fontes r̄ndentes mihi aut putei temperantes me.
Bersa. puteus federis vel fons iuramenti.
Bersabee. fons septimꝰ vꝉ fons iuramēti siue puteꝰ satians aut puteꝰ saturitatꝭ.
Bresith. in capite vel ī capitulo. id ē genesis. que in capite oīm librorum posita est.
Berthan. fons altus vel puteꝰ altissimus.
Berzellai. ferrum meū vel fortitudo mea.
Besai. pinguedo mea vel ignominiosus mihi.
Besaia. pinguis d̄ns vel ignominiosus domino.
Besamath. derelinquēs vel derelictio seu pingue donū aut ꝯfusio donatoris.
Besamath. adeps vꝉ defecatio
Besce. piguis vꝉ ignominiosus
Besellam. obumbrans eos vel obumbraculū eoꝝ.
Beseleel. vmbra dei vꝉ vmbraculum diuinum.
Besodia. angustia mēsure d̄ni vel tribulās mensurā d̄nicā.
Besoth. piuguis. ligatus. vel ignominie declinatio.
Besor. tribulatio vel angustia seu carnalis aut pelliceꝰ.
Beth. domꝰ vel habitaculum.
Betha. requies vꝉ reqėtio siue domꝰ eiꝰ aut habitaculū ei.
Bethacarē. domus sterilis vel domus eruditionis tristicie.
Bethaphaleth. domꝰ salutꝭ vel domus viuificans siue domꝰ excludens aut domus mirabilis.
Bethaphe. domus erroris vel domus mali. non a malicia sꝫ ab arbore.
Bethaphe. domus oris vel domus decipule siue domus laquei aut domus discipule.
Bethaphua. domꝰ induēs eos vel domꝰ declinans os eorum seu requies laboruz eius aut requietio induitionis eoꝝ.
Bethagan. domus horti. vꝉ domus elationis.
Bethagla. domꝰ vitule vel domus festiuitatis eiꝰ vel domꝰ defectionis aut domus plangentium.
Bethaglam. domꝰ planctꝰ vel domus festiuitatꝭ eoꝝ.
Bethiā. domus idoli vel domꝰ idolatrie siue domꝰ deuorans eos aut domꝰ vulturꝭ eoꝝ.
Bethaisimoth. domus deserta vel domꝰ adducens mortem.
Bethaloth. domus campestris vel domꝰ in campestribꝰ seu requiei vacans aut requietionem declinans.
Betamoth. domus mortua vel domus mortaliū seu requies mortꝭ aut reqėscens mortuꝰ.
Bethanara. domꝰ pardorū. vel domus amaritudinis seu requies amaricans aut requietio pardi.
Bethanan. domꝰ doni vel domus gr̄e seu requies donatoris aut reqėtio gratificatiōis
Bethanath. domꝰ r̄ndentis vel humilitatis siue domꝰ vbi est respondēs dominꝰ aut domꝰ vbi est gratia dei.

Bethania. domꝰ obedictie vꝉ domꝰ afflictionis eiꝰ. siue domus doni dñi. aut domꝰ gratificata domino.

Bethanoth. domus gratie vel domus responsionis. seu domus precinens. vel domus p̄cinentium.

Bethara. domus aque vel domus putei.

Bethara: domus electionis vꝉ domus electa. siue domus suscitans euȝ: aut domus vigiliarum eius.

Betharaam. domus montium vel domꝰ sublimitatꝭ eoꝝ: siue domꝰ suscitā̃s gētē: aut domus vigilans populo.

Betharaba. domus suscitans patres: vel domus vigilā̃s patribus.

Betharaba. domꝰ grandis. vel domꝰ multa: siue domꝰ humilis: aut domus vespertina.

Betharapha: domꝰ sanans. vꝉ domꝰ medicine: seu requies medici: aut requietio sanitatis.

Betharā. domꝰ ire: vel domus sublimium.

Betharam: domus decora vel domꝰ electe: siue domꝰ suscitans gentem: aut domꝰ vigilans populo.

Betharan: domꝰ vigilans dono vꝉ domus suscitans gratificationem.

Betharan: domus ire: vꝉ domꝰ arche: siue domus mōtiū: aut domus ascensus humilium.

Bethasan. domus fumi: vꝉ domus delicti: siue domꝰ tollēs donū: aut domꝰ plasmata grē

Bethsan: domꝰ deponens vel domus deposita: siue domꝰ deponens domū: aut domꝰ deposita gratie.

Bethauen: domus idolatra vꝉ domus inutilis.

Bethara: domus fontis eiꝰ: vel domus putei eius.

Bethberai: domꝰ putei: vel domus in lumine meo.

Bethbesse: domꝰ cōfusa: vel domus pinguedinis.

Betheschon. domus sculpta: vel domus sculpture.

Bethear: domus agni: vel domus cognitionis.

Betheur. domus frigida vꝉ lapis adiutorij.

Bethdagari. domus tritici: vꝉ domus frumenti.

Bethdagon: domus piscis tristis vꝉ domus pisciū tristicie.

Bethe: domus eius: vꝉ habitaculum.

Bethel: domus dei vel habitaculum dei.

Bethmelech: domus vallis vꝉ domus ꝓfunditatꝭ: siue vterus vultus: aut ventrꝭ sustētaculum.

Bethen: vēter vel vterꝰ: seu domus fontꝭ: aut domus oculi.

Bethesimoth: domꝰ deserta: vꝉ domꝰ adducens mortem.

Bethphage: domus oris: vꝉ domus bucce: siue domꝰ oris valliū: aut domus maxille: vꝉ labij. Syrū ē et non hebreū.

Bethphalech: domꝰ saluā̃s: vꝉ domus excludens: seu domꝰ viuificans: aut domus admirabilis.

Bethphases: domus trā̃scēdēs vel domus transitionis.

Bethpheor. domꝰ hians vꝉ domus hiatus seu domus hiā̃s pellicij: aut domꝰ oris pelliū.

Bethphese. domꝰ trā̃siēs vꝉ domus trā̃scēdēs: siue domꝰ oris aut domus odoris florentis.

Bethgadar. domꝰ muri: vel domus macerie.

Bethgamul: domus retribuēs vel domus retributionis.

Bethiesemoth: domus desiderij dulcꝭ: vel domus desiderate dulcedinis.

Bethim: domibus: vel domus pluraliter.

Bethia: domus dñi: vꝉ domus illuminationis.

Bethlabaoth. domꝰ veniētiuȝ vꝉ domus ingredientium.

Bethleem domus panis vꝉ domus refectionis.

Bethleemite: domus panū: vꝉ domus refectionum.

Bethlenaboth: domus venientium: vel domꝰ edificantium.

Bethmacha: domus mollis: vꝉ domus ꝯfracta: siue domꝰ ꝑcutiens aut domꝰ ingeniosa.

Bethmaon: domꝰ habitaculi vel domꝰ inhabitationis.

Bethmarchabeth: domꝰ curruum vel domꝰ quadrigarū.

Bethmarchaloth: domus q̄drigaꝝ vel domꝰ q̄drigantium.

Bethmatha: domꝰ tributi vel domus humilis fori.

Bethmoreth: domꝰ archani vꝉ domus consilij siue domꝰ archanorum aut domus consiliorum.

Bethnemra: domus pardoruȝ vel domus amaricans.

Bethorabo: domꝰ humilis vel domꝰ vespertina siue domꝰ heremi: aut domus locorum q̄ sunt iuxta inhabitabilem.

Bethoro: domus ire: vel domꝰ magistri.

Bethoron: domꝰ ire vel domꝰ arche: siue domꝰ montiū aut domus ascensus humiliū.

Betholath: domꝰ coccinea vel domus vermiculata.

Bethroob: domꝰ platearuȝ vel domus latitudinis.

Bethsabee: domꝰ septē vel domus iuramēti seu domꝰ abūdā̃tie: aut domꝰ saturitatis.

Bethsachat: domus curuā̃tiuȝ vel domus singuloꝝ.

Bethsaida: domꝰ frugū vel domus pecudū siue domꝰ peculialis aut domꝰ venatoꝝ.

Bethsamis: domꝰ solis vꝉ illuminationis.

Bethsamite: domꝰ solis pluraliter vel domꝰ illuminate.

Bethsan. domꝰ dormientꝭ vel abundantie: siue domꝰ egressionis.

Bethsemes: domꝰ solis vel domus illuminans.

Bethsimon: domꝰ obediens vꝉ domꝰ obedientie siue domus audiēs merorē aut domꝰ deponens tristiciam.

Bethsimuth: domꝰ loci vel domus locorũ siue domus mortificans aut domus mortificationis.
Bethsur: domus acerba vel domus angustie siue domꝰ cõtinens aut domꝰ fortitudinis.
Bethsur: domꝰ fortis vel domꝰ directa siue domus muralis aut domꝰ continentie.
Bethsura: domus muri eiꝰ vel domus dirigens eũ.
Bethsura: domꝰ acerba ei vel domus angustie eius siue domus continens eũ aut domꝰ fortitudinis eius.
Bethsuram: domꝰ dirigẽs eos domus muri eorum.
Bethsuram.: domꝰ robusti populi vel domꝰ angustiãs populũ siue domꝰ continẽs eos aut domꝰ acerbitat eoꝝ.
Bethula. virgo vel casta siue domus dolẽs ei vel domꝰ parturiens eum.
Bethula: virgo dñi vꝉ casta dño siue domus dolens dño aut domus parturiẽs dñm.
Bethurlarina: domꝰ ignis sublimis vel incendiũ ꝯsurgent
Berzacharam: domꝰ memorie vel domꝰ memoratoꝝ.
Bezech: fulgur vel egestas seu micãs aut ꝯtemptꝰ vanus.
Bezecha: micãs ei vel egestas eius siue fulgurans eum aut ꝯtemnens vanitatem eius.

¶ Dic. i. post. b.

B iblũ: librariũ vꝉ lr̃ati.
Bithalassum filios cõmiscens vel filiorũ commixtio.
Bithia: filia domini vꝉ filia dominans. Ipa est filia pharaonis q̃ adoptauit moysen.
Bithima: filia inutilis vꝉ filia speciosa.
Brie: sobrius vel moderatus.
Brierte: sobriũ vel moderati.

¶ Dic. o. post. b.

B oanerges: filiũ tonãtes vel filiũ tonitrui.
Boanerges: idem.
Bocci; vetustas vel vetus.
Bocci: lugens vel luctꝰ seu vomens vel in vomitu.
Bochian: luctus domini est: vꝉ lugens dominũ est: seu vomens domino est aut ĩ vomitum dñi est.
Bochor: ingressus est angelus vel primogenitꝰ mihi.
Bochorath: inclytꝰ pctõ vꝉ primogenitus tempore.
Bochri: dilectꝰ mihi vel primogenitus meus.
Bochur: primogenitus vel dilectus.
Boem: pollex eorum vel in medio eorum.
Bon: pollex vel in medio.
Boni: pollex meus vel in medio mei.
Bonni: digitus vel in medio.
Booz: in quo robur vel in quo virtꝰ: siue ĩ ipso fortitudo aut ipse in fortitudine.
Borith: fedus vel pactum.
Boses: abscisus vꝉ abscisio aut ipe florẽs aut in ipo floruit.
Bosphor: angustia succrescẽs vel tribulatio feritatis.
Bosor: tribulatio vel angustia siue carneus aut pelliceus.
Bosora: tribulãs eum vel ĩ angustia eiꝰ siue caro eiꝰ aut annuncians ei.
Bosori: caro vel annũciatio siue tribulans me aut in angustia mea.
Bosra: in angustia vꝉ in tribulatione.

Dic. v. post. b.

B ubastus: os exprimens vel labiũ exprimentis.
Bugatus: excelsus vel sublimitas vel germẽ vel germinans.
Buna: venit respõdens vel venit responsio.
Bunos: venit respõdẽs vel collis preputiorum.
Busa: ꝯfusio vel ignominia
Buz: despiciẽs vel ꝯtemnens.
Buzi: cõtemptꝰ vel despectus seu despexit me: aut cõtemptibilis mihi.
Buzites: despectꝰ vꝉ ꝯtẽptibil.

¶ Sequuntur interpretatiões hebraicorum nominũ incipiẽtium a littera. C.

C alaha: voces vel velo ces subaudiꝉ venerũt seu ecclesia venit aut ecclesie aduentus.
Caath: pñia vel patientia.
Caath: dolens vel dolans seu componens.
Caathithe: dolẽtes vel patientes aut dentes molares.
Caathite: dolentes vꝉ dolãtes siue componentes aut dẽtes molares.
Cabalaam: pceps vel pcipitiũ seu pcipitauit aut pcipitabit
Cabaroth: mẽoria vꝉ sepulchra
Cabarothi: memoria mea vꝉ sepulchrũ meum aut sepulchra vel memorie: plurali numero
Cabarothi athanai: memorie desideriũ vel sepulchra concupiscentie.
Cabasan. cõgregans eos vel ecclesia eorum.
Cabratha: quasi graue vel quasi elicitum.
Cad: mare vel principiũ.
Cademoth: mare mortuum vel principium mortis.
Cades: trãslata vꝉ fons iudiciũ
Cades: sancta vel mutata seu mare tollens aut principium plasmationis.
Cadesa: trãsferens eã vel fons iudiciũ eius.
Cadesa: scortũ vꝉ sãctitas eius siue mutata ei aut pncipium plasmationis eius.
Cadelbarne: sãctitas motionis vꝉ sanctitas electe mutatiõis
Cadesim: commutati vel exterminati.
Cadumim: mare rubrũ vel mare antiquoꝝ ꝓpter antiqua q̃ facta sunt in eo miracula.
Cadrantes: caligo vel tenebre qđ nos ꝑ lr̃as suã. q. r. v. quadrantes dicimus.
Caph: incuruãs vꝉ incuruatio
Caph: vola vel palma siue manus.
Capharnauz: ager pĩguedini

vel vlla consolationis.
Capharsamala. manꝰ suscitās vestimentū vel oratio vigilās retributionis.
Caphereta. manus robusta. vel oratio pfectionis
Caphira. expiatio vel manꝰ dissipata.
Cayphas: sagax vel inuestigator siue vomens ore aut vomitꝰ oris.
Caym. possessio vel lamētatio. siue acqsitus aut acquisitio.
Caynā. possidēs ipsum vel lamētatio ipsi. siue acquirēs eos. vel acquisitio eorum.
Caynā. possidēs donū. vel lamētatio grē. siue acquirēs grāz aut acquisitio donationis.
Caleb. canis. vel quasi viride. siue qsi cor aut quasi oē cor.
Caleph. idem.
Calitha. quasi viridis aut quasi omne cor.
Calistenes. miseria humilium. uel cōsummatio respōsionis.
Calubi. canis meꝰ vel quasi viridis meꝰ. siue quasi cor meū aut quasi omne cor meū.
Claudiꝰ. spes tranqlla vel spes tranquillitatis.
Claudia. idem.
Clauthomon. locus fletus vel locus fletuū.
Camus. statio vel resurrectio.
Camuel. stans deo. vel resurrectio dei.
Camuelite. stantes deo. vel resurrectiones dei.
Camon. statio iniqua vel resurrectio inutilis.
Canna. fundū. vel calamꝰ. seu pparās vel pparatio. Notādū itaqꝫ qꝫ nostrū latinū cāna d lingua hebrea sumptū sit.
Canaā. cōmutatꝰ vel cōmutatio
Cananeus. idem.
Canath. elatio vel zelotypia.
Cādacꝫ. cōmutās vel cōmutatio
Canden. clangor. vel recursus. seu retinens aut retentio.
Cappadocia. manꝰ tortoris vel manus exploratoris. seu manus domino redimēs aut manus redēpta dño.
Cappadoces. manꝰ tortorum. vel manus exploratorū. siue manu redempti domino aut manu dño redimētes.
Capparis. manꝰ redempta. vel manꝰ redēptio. siue manꝰ tortoris. aut manꝰ exploratoris.
Capseb. ecclia vel cōgregatio.
Capseel. cōgregās deo vel ecclesie dei.
Captor. cappadox. vel cappadocia. siue manꝰ tortoris aut manus exploratoris.
Capturim. cappadoces. vel manu torquentes. siue manꝰ tortorum. aut manꝰ exploratorum.
Carchamis. vrbs attrectās vel ciuitas congregatorum.
Carchan. ciuitas grē. vel oppidum donationis.
Carchar. inuestigator. vel inuestigātes. siue oppidū vigilans.
Caree. caruꝰ vel caluitiens siue occurrēs ignis aut occursus igneus.
Careim. decaluās eos vel decaluatio eorum.
Cariath. vrbs murata. vel ciuitas seu oppidū vel villa.
Cariathaim. pfecte vocata vel pfecta vocatio. seu villa eorum. aut oppidū eorum.
Cariathma. villa eorū. vel ciuitas populosa.
Cariatharbe. villa qttuor vel ciuitas quattuor. id ē. adam abraā isaac ⁊ iacob. qui ibi sepulti sunt.
Cariathbaal. vrbs virorum vel ciuitas habens seu villa deuorans. aut oppidū vetustū.
Cariahdēna. villa silēs vel villa silentū.
Carithari. villa deficiēs vel oppidum defectionis.
Cariathiari. villa siluarum vel ciuitas saltuū. seu villa deficiēs eis. aut villa defectiōis eorum.
Cariathim. ciuitas maris. vel oppidum marium.
Cariathsepher. villa pulchritudinis. vel ciuitas litterarum.
Cariachaa. ciuitas penitentie. vel oppidum patiētie. seu villa dolentium. aut ciuitas dolatorum.
Carie. caluꝰ. vel caluitiuz. siue occursus ignis. aut occursus igneus.
Carioth. occurrēs igneū. vel occursus igneꝰ. siue caluꝰ respōdens: aut caluitiū tēporale.
Carith. occurrēs ignis. vel occursus igneus.
Carmel nōs. mollis vel tenellus siue cognoscens circūcisionē aut scientia circūcisionis.
Carmelite. molles vel tenelli. seu scientes circūcisiones. aut cogniti circūcidentibꝰ.
Carmi. vinea mea. vel cognitio mea. siue aqua agnoscēs. aut cognitio aque.
Carmite. vinee mee. vel cogniti mei. siue agnoscentes aqs. aut cognitiones aquarum.
Carnaim. cornua. vel defensio nea seu cōcidēs fluctū. aut diuisio cōmotionis.
Carmo. cornua vel defensio.
Carmō. cornu liquū vel defēsio inutilis seu cōscidēs merētes aut diuisio murmurantiū.
Caromel. mollities vel teneritudo. seu cognoscēs circūcisionē aut scia circūcisionis.
Caromelite. molles vel teneri siue sciētes circūcisionem. aut cogniti circūcidentibꝰ.
Carpū. scientem clare vel cognoscentem pspicue.
Carthago. scrutatio vel cōsummatio. seu vrbs meditās aut ciuitas solennis.
Carthaginēses. scrutantes vel cōsūmati. seu ciues solennes. aut vrbane meditātes.
Cartham. perfecta vocatio. vel vocationē fecit. siue vrbs populi. aut ciuitas eorum.
Carthꝰ. pfecte vocatꝰ vel pfecta vocatio. qđ apud nos meliꝰ efferī p. q. lrāz vt dicat qrtꝰ.
Casaia. summus dñs. vel principium domini.
Caseon. dure fortes vel duri fortitudine. seu summitas inutilis

aut pꝛīcipiū murmuratiōis.
Casphia. sūmitas liberās dn̄m vel ꝑncipiū liberationis dn̄i.
Casphor. sūmitas liberās montes. vbi pꝛīcipiū liberalis iracundie.
Casia. sūmꝰ dn̄i. vl̄ ꝑncipiū dn̄i
Casim. sūmitas vel pꝛincipiū. siue sūmitas eorum. aut pꝛincipium eorum.
Casis. messis vl̄ mēsis. seu sūme vigilās. aut pꝛincipiū vigilie
Casis. sūmitas viri. vel pꝛincipium assumptionis.
Cathat. morsus peccati. vel cōgregans tēpore.
Cather. mordens vitā. vel congregans pauide.
Cauda. clāgor robustus. vel patientia fortis.
Cauere. clangor tube. aut clangens canore.
Caue. pnia vl̄ patiētia. seu buccina. Ex isto hebreo videt̄ eē tractū nostrū latinum.

Hic. e. post. c.

Cedar. meror vl̄ tenebre seu merēs: aut tenebrosus.
Cedemoth. antecedēs vel priꝰ siue orientalis. aut oriens.
Ceden. oriens vel orientalis.
Cedes. añcedēs vel orientalis.
Cedma antiquoꝝ. vel añcedēs siue orientalis. aut oriens.
Cedmonei. añcedēs. vel antiq̄ tristicia. seu priores aut orientales
Cedmihel. oriens deo vel antecessio dei.
Cedron. tristis meror. vel inutilis dolor.
Celatha. congregatio vel ecclesia venit.
Cephas. petrꝰ vel firmitas. Syrum est. nō hebreū.
Cephira. expiatio. vel manus dissipata.
Cephiara. expiās vigilē eiꝰ. vl̄ manū dissipatā suscitans.
Ceila. ad fundā iaciēs. vel suscitans eā. siue tollēs sibimet aut sustollens semetipsam.
Celaia. vox dn̄i vel excollens sibimet dn̄m.
Celastitham. vallis gigātiū. vl̄ humilitas fortium.
Celeab. vindicās patrē. vel vindicatio patris.
Celeia. vallis dn̄i. vel cōgregatus dn̄o. seu vindicans dn̄m. aut vindicatio dn̄i.
Celeon. vindicās dolorem. vel vindicatio iniquitatis.
Celessyria. vindicans arā. vel vindicatio sublimitatis.
Celethei. occidentes. vel exterminatores.
Celeuma añcedēs. vl̄ oriētale.
Celita. quasi viridis. vel ecclesia veniens.
Celmo. vallis robusta. vel congregatio fortitudinis.
Clemens. ecclesiastes. vel contionator.
Cleophas. cōtionē trāscendēs vel cōgregatio trāseuntis.
Cleopatra. cōgregās agnitos. vel cōtionē dissoluens.
Cemhel. oriens deo. vel antecessio dei.
Cenna. zelotes. vel zelotypus.
Cenereas. possidēs sectatores. vl̄ possessio sectatorum.
Cendebiꝰ. zelotes sufficiens ad intellectū vel zelotypus abūdanter intelligens.
Cenereth. signū cithare. vel q̄si lucerna.
Ceneroth. quasi lucerne vel cithararum signa.
Cenez. zelotypus vel zelotes. siue possessor cōtēptus. aut possessio contēptibilis.
Cenezi. zelotypi. vel zelotes. siue possessores cōtēpti. aut possessiones cōtemptibiles.
Ceni. es meū. vel erariꝰ meꝰ. siue nidꝰ meꝰ aut possessio mea
Cepsam. ecclīa vel cōgregatio.
Cepsam: cōgregās eos vel venatores.
Cereas. occidēs facturā. vel exterminator plasmationis.
Cerethi. occidentes. vel exterminatores.
Cereceus tenebrosus. vel tenebrescens.
Creta. vocata vel vocatio cōsūmata. Inter syrū ⁊ hebreum mixtum est.
Cretes. vocati vel vocatiōe cōsummati.
Cretenses idem.
Cesar. possidens pꝛincipes. vel possessor pꝛincipatus.
Cesarea. possessio pꝛincipis. vel possessio pꝛincipalis.
Ceselethaor. possessa ꝑncipi lucis vel possessio luminis aduenientis.
Cesion. durus fortitudine. vel duritia fortitudinis.
Cetheus. fixus vel abscisus. siue cōfractꝰ. aut mētꝭ excessio.
Cethim. fixi vel abscisi. vl̄ ꝯfracti. aut m̄ēte excedētes.
Cethimoth. figēs tp̄s. vel abscidēs rn̄sionē. seu cōfracta tp̄e aut insania rn̄sionis.
Cethron. tenebre vel thymiama.
Cethron. tenebrans eos vl̄ thymiama eorum.
Cethura. iuncta vel copulata. siue thymiama offerens. aut mente excedens lumini.

Hic. i. post. c.

Cilicia. cecus vel luctus siue assumptio vel vomitus eius.
Cina. lugens vel luctꝰ. seu possidens aut possessio.
Cinam. lugēs eos vel possidēs eos. siue luctꝰ eorum aut possessio eorum.
Cineus. luctus vel possessio.
Cinei. lugētes vel possidētes.
Cinoth. lamētatio vel lamētationes seu lugēs tp̄e.
Cintꝰ. luctus vel possessio. qđ apud nos meliꝰ effert̄ p. q. literam vt dicat̄ quintꝰ.
Cyprus: meror vel tristicia.
Cyprius. merens vel tristis.
Cypriarches. merens pꝛinceps vel tristicia pꝛīcipis. inter hebreum ⁊ grecum mixtum est.
Circꝰ. hereditās vl̄ hereditato
Cirinꝰ. heres vl̄ hereditas. qđ apud nos meliꝰ effert̄ p. q. literā vt dicat̄ quirinꝰ.

Cirene hereditas vel hereditatio
Cirenei. heredes vel hereditates
Cireneses. hereditans vel hereditantes.
Crispus. sciens vel cognitio.
Cis. vir vomens vel durus.
Cison. durus iniquus vel vir vomens dolorem.
Cison. letificans eos vel duritia eorum. siue impegerunt in eos aut vomitus murmurationis.
Cisim. amentes vel stupentes. seu mirantes aut admiratio.
Cithim. conscisi vel plage consummationis.

Voc. o. post. c.

Oph. vocatio vel conclusio siue auis aut excussio
Cohath. mordentes vel congregati siue morsus aut congregatio.
Cohila. inueterans aut inueteratio
Cohilaam. inueterans populus aut inueteratio populi.
Coho. excussio vel prestolatio. siue prestolans aut excutiens.
Colaia. vox facta. siue vocis factio seu vox domini aut vox dominica
Colaza. vox videntis vel vox fortitudinis.
Colonia. vox eorum uel reuelatio eorum.
Colonienses. voces eorum vel reuelationes eorum.
Colossis. vocis facte obediens vel vocis facte obedientia.
Colossenses. vocis facte obedientes. vel vocis facte obedientie.
Colozai. vox fornicaria. vel fictio ductionis.
Coloes. omnes vel conclusio. siue inuestigantes aut consummatio.
Condimeus. scyphus vel phiala.
Corban. donum vel oblatio.
Corbana. donum eius vel oblatio eis.
Corbonam. donum gratie vel oblatio gratificationis.
Cornelius. intelligens circumcisionem vel intelligentia circumcisionis
Cosam. diuinans vel diuinatio eorum.
Cozbi. calix immensus vel immola mihi.

Voc. v. post. c.

Ur. gelu vel frigus.
Cus durus vel vomens vir
Cutha. biuium vel duplicitas.
Cuthei. duplices vel in biuio.
Cuba canis vel latrator.
Cubai. canis meus vel latrans mihi. Hucusque per simplicem. c. litteram id est sine aspiratione lecta sunt principia nominum. Ex hinc que sequuntur aspiratione addita id est per ch. grecum. legenda sunt. Sciendum tamen est quod hebreus sermo non habet ch. litteram. sed nomina que apud nos per hanc leguntur. apud eos scribuntur per heth que dupliciter aspiratione profertur.
Chabol. quasi germen vel quasi germinans.
Chabon. quasi intelligens vel quasi intelligentia.
Chabonim. liba vel crustula seu quasi intelligens eos. aut quasi intelligentia eorum.
Chaboni. manus spinarum vel aceruus spinarum. siue preparantes aut preparationes.
Chabor. coniungens vel incantator seu coniunctio aut incantatio.
Chabul. displicitum. vel indignatio.
Chabri quasi grauitas vel quasi elatio.
Chachon. sculpens vel sculptura
Charsaar. fortis vir vel robusta viri suscitatio.
Chalaal. contecta regio commixtionis. vel contectio regionis fermentate.
Chalacharh pascens vel nutriens seu pabulum. aut nutrimentum.
Chalad. pascens martyrem. vel consummatio testimonii.
Chalamach. omnem fortitudinem habens. vel omnis fortitudinis habitudo
Chalamar. omne amarum vel omnis amaritudo.
Calamath. mensus est vel possimauit. siue consummatus aut consummatio.
Chalime. omnes vel omnis seu omnes nos. aut consummatio futura.

Chalcal. pascens vel nutriens. seu pabulum aut nutrimentum.
Chaldea. quasi fera vel quasi feritas. seu quasi demonium. aut quasi mamilla.
Chaldei. quasi fere vel quasi feroces. siue quasi demones. aut quasi mamille.
Chale. contecta regio vel contectio regionis.
Chaleb. canis vel quasi viride siue quasi cor aut quasi omne cor.
Chalech. idem.
Chalcelum. contegens regio eos. vel contecta regio eorum.
Calphi. contegens regionem erroris vel contectio regionis illaqueate.
Cham. calidus vel callidus siue calor aut calliditas.
Cham. surgens vel resurrectio. seu necessitas aut necessarius.
Chamaal. fidelis commixtio vel similitudo despectionis.
Chamam. fidelis vel fidelitas. seu fidelis populo. aut fidelitas populi.
Chaman. similis vel fidelis domino aut similitudo gratificationis
Chamoam. fidelis populo. aut similitudo eorum.
Chamon. surgens dolor vel callidus meror seu callida iniquitas aut necessitas murmurationis.
Chamos. congregans vel congregatus. siue quasi attrectans. aut quasi attrectatio.
Chamuel calens deo vel calidus dei. seu dei necessitas aut dei resurrectio.
Chamuelite. calentes deo vel calidi dei. siue deo necessarii aut deo resurgentes.
Chamul. calefactus ros vel calefactio roris.
Chamul. surgens dolor vel necessarie parturiens. seu calens dolore aut caliditas parturientis
Chana. zelus vel emulatio seu possedit eos. aut possessio eorum.
Chanaan. suspirans vel motus eorum. siue humilis aut negociator
Chanaan zelus populi vel emulans populum: siue possidens popu-

los aut possessio populoꝝ.
Chanaan possidens donū vel emulator gratie.
Chanaan. erubescēs vel reuersus est. siue quasi monentes. aut q̄si respondentes.
Chanaan. pauꝑculus vel negociator siue possidens donum. aut emulator gratie.
Chanana. humiliās eū vel negociās ei. seu possidēs donū eiꝰ. aut emulator grē eiꝰ.
Chananeꝰ. possidēs vł possessio.
Chananeꝰ. emulator vel zelotes siue ꝑ̄paratꝰ aut negociator
Chananei. possidentes vel possessiones.
Chananei zelotypi vel emulatores. seu ꝑ̄parati aut negociatores.
Chanā. humilitas vel ip̄e pauꝑculus siue mutabilis.
Chanā. pauꝑculꝰ meꝰ vel negociās mihi. siue possidēs donū meū. aut emulator grē mee.
Chananei. hūiles vł possidētes seu zelotypi aut emulatores.
Chapsael. congregās deo vł ecclesia dei.
Characha. ira furens vel foramen irascibile.
Charada. exercitꝰ vel castra filiorum israel.
Charalla. ciuitas laudis vł oppidum laudationis.
Charan. lyra vel foramē. siue furibūdus. aut irascibilis.
Charrā. fodiēs eos vel effossio eorum.
Charran. lyra. vł ira siue furor aut foramina.
Charchath. inuestigans peccatum vel inuestigatio tēporis
Charith. diuisio. nec cōcisio. siue cognitꝰ vel cognitio.
Charmamos. agnꝰ cōgregatꝰ: vel agnitio quasi armētum.
Charnū. vinea grata aut ꝯgnitio aque.
Charsena. furor abundans vel occursus angustie.
Charcha. ꝑfecta vocatio vel ꝑfecit vocationem.
Charchan. ꝑfecta vocatio doni vel ꝑfecit vocationē grē.
Chasaloth. spes eoꝝ. vel quasi populantes.
Chasbi. calix in me. vel imola mihi: siue calix meus aut immolatio mea.
Casbon. calix meroris vel imolatio iniq̄tatꝭ. siue calix murmurās aut imolatio inutilis.
Chased. quasi copulātes vel q̄si populātes. sūt vero ip̄i chaldei mutato noīe.
Chasaleu. spes eiꝰ vel sperans in eum.
Chaselon. fortis duritia vł fortitudine durus.
Chaseth. messor vel messio. seu dure fortis aut durus fortitudine.
Chasphim. imolās ori: vel calici innuens.
Chasleu. spes eiꝰ vł sperās ī eū
Chasloim. ꝯsūmatio vł oīs dolor: siue incēdēs aut icēdiū.
Chaslon. scelus vel tristicia. siue ꝓtectus aut ꝓtectio.
Chazbi. mēdaciū vel iniq̄tas.
Chazib. fictio vel mēdaciū.
Chebron. cōiugiū: vel incātatio. seu vidēs sempiterne. aut visio sempiterna.
Chedel. signū pauperis vł sciētia tabularum.
Chelbon. lactei vel albētes.
Cheicia. pars domini vel partiens dominus.
Chelciā. pars dn̄i est vel partiens dn̄s est.
Chelian. incēdiū dn̄i est vł cōsummatio dn̄i est.
Chelion. icēdiū vel cōsūmatio.
Chelimath. pars doni vel donatio partita.
Chelon: ab initio vel cōsūmatio. siue omnis dolor aut reuelatio eorum.
Chelud. signū destinās vł scia.
Chenne. quasi cithara vel quasi lucerne.
Chenereth: signū cithare vel q̄si lucerna.
Chennerer idē.
Cheneroth. quasi lucerna vł signa cithararum.
Chenneroth. idem.
Chennor. cāticum vel cithara. seu agnitū lumen. aut cognitio luminis.
Chereloth. visio signi. vel vidisti signum.
Cherethim. disponētes vel dispositiones eorum.
Cherethoro. cognite auferens: vel cognita ablatio.
Chermel. molle vel tenerū siue agnꝰ teneri. aut cognitio circūcisionis.
Cheros. glacies vel solitudo.
Cherub: scientia multiplicata. vel scientie plenitudo.
Cherubim. immaculata pictura: vel scientia multiplicata. seu sciētie plenitudo. aut quasi plures scientie ⁊ intellectꝰ.
Cherubin. idem.
Cheslon. ꝓtegens vel ꝓtectio. seu scelus. aut tristicia.
Cheslium. ꝯsūmatio vel oīs dolor. siue incendēs eos aut incendiū eorum.
Chet. ꝑcutiens vel ꝑcussio.
Cheththealuth. signum insanie. vel fortitudo iniq̄tatꝭ.
Chetlis. ꝑcussa generatio. vel ꝑcutiens generationē.
Chetim. signati vel metū. seu formidantes aut insaniētes.
Chydon. scutū vel clypeus.
Chiphara. expians vel expiatio. seu catulus eius aut manus dissipati. quod autē diximus catulum leonem significat: quem greci dimeon vocant.
Chilaab. vindicans patrē aut vindicatio patris.
Chisil robustꝰ vel fortitudo.
Chisloth. stulti signū vel stulticie significatio.
Chium. vindicans eos vel vindicatio eorum.

Hic. o. post. ch.

C c

Choa. ecclesia vel congregatio.
Choadad maximum vł precipuum.
Chobal. condemnans vel condemnatio.

Chobar. gratitudo vel iuxta electum.
Chodchod. carthago vel carthaginenses
Chodonazer. capiēs plasma viuū. vł captura viui plasmatꝭ.
Chodorlagomar. quasi generatio manipuli vł quasi habēs decorū manipulum.
Chodorlaomor. idem.
Choelcth. ecclesiastes grece. cōcionator latine.
Chomarim. editui vel ianitores.
Chomor. lacescēs vł ꝓuocās siue lacessiōes aut ꝓuocatiōes.
Chonenias. ꝑcussus dn̄o vel ꝑcussio domini.
Chobar. decaluās patrē vł caluaria patris.
Chore. clamās vel caluus. siue glaties. aut caluitiū.
Choreb. ardor vel siccitas. siue coru⁹. aut solitudo.
Choreb. mensa vel massa. siue temptās aut tēptatio.
Choreus. iracūdus vł liber siue farinat⁹. aut de foramine.
Chorrei. liberi vel iracūdi. siue farinati. aut de foraminib⁹.
Coreththi. dispdens vł dispsio seu dissipās aut dissipatio.
Chori. caluus me⁹ vel clamās mihi. siue caluitium meū. aut glaties mea.
Chorite. glatiosi mei vel clamātes mihi. siue calui mei aut caluities mea.
Chorei. farina vel farinat⁹. seu post me aut foramina mea.
Chorinthus. vrban⁹ vel oritꝛ ipse seu conuersatio eoꝝ. aut administratio reipublice.
Chorinthij. ciues vel cōuersantes sibi. seu decuriones eorū aut publici administratores.
Chorographia regiones describere vel regionū descriptio.
Chorozai. hoc secretū mihi. vel hoc ministerium.
Chorozaim. idem.
Chos. calix potatio.
Chosi calix me⁹ vł potatio mea
Chosan. calix donat⁹ vel pot⁹ gratificationi.
Choum. cōgregans eos vel cōgregatio eorum.
Chozbi. iniq̄tas vel mēdaciū.
Chozabeth. iniqua domus vel mendatij habitaculū.

Hic .v. post ch.

Chub. grauitas vel condemnatio.
Chun. ꝑcutiens vel ꝑcussio.
Chus. ethiops vł tenebrosus.
Chusai. niger vel tenebrosus vultur vel deuorans.
Chusam. tenebrans eos vel nigredo eorum.
Chusan. tenebrās donū vel nigredo gratificationis.
Cusamasathaam. tenebrosa iniq̄tas. vel nigredo impietatꝭ.
Chusi. niger mihi. vel tenebrās me.
Chusi. secretū vel silentiū. siue arcanū aut ꝓfunditas.
Chusa. duritia ista vel tenebrosus iste.

Sequuntꝛ interp̄tatiōes hebraicorū nominū incipientiū a D. littera.

Daba. cliu⁹ vł ꝓcliuū.
Dabai. cliuus me⁹ vel ꝓcliuum meum.
Dabach. cliu⁹ vel ꝓcliuium.
Dabrath. oraculū vel loquela.
Dabereth. oraculū fontiū vł locutio puteorum.
Dabreiamin. paralypomenon grece verba dierū latine.
Dabir. loquēs vł loq̄la. siue loquēs deo aut oraculū dei.
Dabira. loquēs ei vł loquētia eius. siue loquitꝛ ei deus aut ciuitas litterarum.
Dabri. loquēs vel locutio. siue oraculum vel eloquētia.
Dachar. cōpungēs vel cōpunctio. siue cōpungentes aut cōpunctiones.
Dadā. iudicās vel iudiciū siue solitari⁹. aut fratruelis eoꝝ.
Daea. fortis malitia vel iudicium maledictionis.
Daeci. fortes maligne vel iudices maledicti.
Daphca. adhesio vel remissio. siue adherens aut pulsatio.
Daphenen. pulsans oculus vł adhesio fontis.
Daphnim. signū operū vel signi operatio.
Dagan. triticū vel frumētum seu piscis donatus aut piscis gratificatus.
Dagon. piscis meroris vel piscis tristicie. seu piscis iniqu⁹ aut piscis inutilis.
Daias. fortis domino vel pauperculus domini.
Dalaias. hauriēs dn̄o vel pauperculus domini.
Dalaian. hauriens dn̄o est. vel pauperculus dn̄i est.
Dalani. egens pauꝑ vel egens pauꝑtas.
Damula. situla vł pauꝑcula.
Dalmatia. grādis egestas vel magnitudo egestatis.
Dalmatica. grādis egestas vel magnitudo pauꝑtatis.
Dalmanuta. situla quō pauꝑ vł pauꝑtas reqescēs sugius.
Damaim. sāguis vel sāguines seu sanguinū vel sāguineus.
Damaris. silens caput vel silentiū capitis.
Damascus. sanguis sacci vł sāguineus saccus.
Damascus sāguinē bibēs vel sāguinē ꝓpinās. siue sāguis. pot⁹ aut sanguis osculū.
Damasceni. sanguinū sacci. vł sanguinū oscula.
Damasceni sanguinē bibētes vel sāguinē ꝓpinātes. siue sāguinū potatores aut sanguinee potationes.
Dāna. causa vel iudiciū. seu silens aut silentiū.
Dan. causa vel iudicium.
Dana. causa ei⁹ vł iudiciū ei⁹.
Danite. iudices vł causatores.
Daniel causa dei vel iudicium dei. siue iudicās deo. aut iudicauit me deus.
Daram. australis vel african⁹.
Dardabe. generatio cognita vel generatio cognitionis.
Dari⁹. fertilꝭ aut augmētat⁹.

Darō.africa vel plaga.auſtral
Daſem.frenū vel retinaculū.
Dathan. donum eorū.vel donum ſufficiens.
Dathemam.donū formidoloſo vel doni ſufficientiā accipiēs
Dauid.fortis manu.vel vultu deſiderabilis.

D Dic.e.poſt.d.
Ebalam.delectās ſeclo vł delectatio ſecular.
Debahaſeth.apes defecās vel eloquētia defecata.
Deblata.palata vel opprobriū greco añt ſermōne deblata iouis ciuitas interꝑtatur.
Deblathaim palate vel opprobria.ſeu palate eorū.aut opprobria eorum.
Debela.delectās ſeculo vel delectatio ſecularis.
Debelathaim.lateres vel maſſe quas ſolent cōpingere d recentibꝰ ficis quas hebrei debelath nūcupant.
Debera.locutio vł vrſū timēs.
Debir.loquēs vel loquela ſiue vrſū timēs.aut vrſi timor.
Debon.ſufficiēs ad intellectū vel abundanter intelligens.
Debongad.ſufficiēs ad intellectū tēptatiōis vł abūdāter intelligēs accinctū latrūculū.
Delbora.apis vel loquax.ſeu eloquēs aut eloquētia.
Deda.adherēs vł pulſans.ſeu remittens aut remiſſio.
Deda.plantata vel plaſmata.ſiue ſubtilitas aut plaſmatio
Dedan.hoc iudiciū vel tale iudicium.
Dedana.generatio eius vel generatio eorum.
Dephea.pulſans vel adherēs.ſiue pulſatio aut remiſſio.
Delaia.hauriens dn̄m vel pauperculus domini.
Delean.egens vel egeſtas.
Delethan.egēs vel egeſtas eorꝫ
Deleth.tabule aut tabularum ſeu pauꝑ aut ianua.
Delphon.pauꝑ facie vel egenꝰ cōtemplator.
Delo ianua vel pauꝑtas
Delthi.pauꝑ egens vel pauꝑtatis egeſtas.
Demas.ſilens vel terrenꝰ.ſiue ſilentium aut ſanguineꝰ.
Demetrius.nimiū ꝓſequēs vł vehementer incēdēs.ſeu fortis ad ꝓſequēdū.aut robuſtꝰ vga deijcere.
Demna.cauſa vel iudiciū.ſeu ſilens aut ſilentium.
Demophon.ſilentiū ſubiti meroris vel ſanguineꝰ eructās.
Demon.ſanguineꝰ meror vel ſufficiens iniquitas.
Demoniū.ſāguineꝰ meror eis vel ſufficiens iniqtas eorꝫ.
Denaba iudiciū ferēs vel iudicium afferens.
Dennaba idem.
Dennahaba. cauſa patris vel ſilentiū fraternitatis.
Derben.loquēs vel filiꝰ generationis.
Derbēs.loquax vł generatꝰ.
Derthon.loquela ꝑcutiēs vel generatio ꝑcuſſionis.
Deſan.fortis elephantꝰ vel fortitudo elephantis.
Deſſan.fortis dignitas vł pinguedo eleuationis.
Deſeth. murꝰ vel micatio.ſeu pariens aut calcatio.
Deſon.fortis pupilla vel calcauit eā ſyro ꝑmōe.hebraico āt pinguedo īterꝑtat̄.aut cinis id eſt fauilla holocauſtorꝫ.
Denhel.agnoſcāt deū vł agnoſcitur deꝰ.

D Dic.i.poſt.d.
Jabolus defluēs vł deorſum grece añt dicitur criminator aut clauſus in ergaſtulo.
Diaphanes.illuminās vel dilucidum.
Diana.egritudines ſuſcitans.vel egrotationū ſuſcitatio.
Diapſalma.ꝑcātatio.vel ſpūſ ſancti ceſſatio.ſiue amen.aut fiat.greco añt ſermone interpretat̄ vocū diſiunctio.
Dibon.ſufficiēs ad intellectū vel abundanter intelligēs.
Di bongad.ſufficiens ad intellectū temptationis vel abundanter intelligēs accinctum latrunculum.
Dimaon.ſufficit eis dolor vel ſufficit eis meror.ſiue ſufficientia murmurationis eorꝫ aut ſufficientia iniquitatis eorꝫ.
Dimona. ſublimitas vel ſatis numerans.
Dina.cā hec vel iudiciū iſtud.
Dinei.iudices hi vel cauſidici iſti.
Dionyſius.diiudicatꝰ vel vehementer fugiens.
Dioſcore.pulchri ad regendū: vel pulchre cōtegentes ſūt aut gemini caſtores.
Dioſcorus.pulchre cōtegēs vł pulchre ad regendū.
Dioſpolis.abnuens.vel abrenunciatio.
Diotrepes.ſpecioſus inſulſus vel decor inſanies.
Diſan.fortis elephantꝰ vel fortitudo elephantis.
Diſon.cinis aut pinguedo ſeu fort pupilla aut calcatio eiꝰ.
Deſine ad occidentem vel occidentalis.
Diſir.quercus vel ilex.

D Dic.o.poſt.d.
Och.cōmotꝰ ſiue ſollicitus aut ſollicitudo.
Dodan.patruus dn̄o ē vel patruelis dn̄i.
Dodanim.patruꝰ vel patruel
Dobec.motꝰ vel mortuus.ſiue.ſollicitꝰ aut ſollicitudo.
Domim.rubra vel aſcenſus ruforum.
Domna.ſilēs vel ſilentium.
Don.iudiciū vel iudicator.
Dor.natiuitas vel generatio.
Dorā.generās ꝑꝑłos vł generatio ꝑꝑłorum.
Dorchas.caprea vel damula.
Dorda:natiuitas fort vel generatio deſiderabilis.
Dormim generatus excelſe.vł generatio exaltata.
Dormin.generationes excelſe vel generationū exaltatio.
Dorix.genitꝰ furor.vel generationis medicamentum.

Dorachapheth. natiuitas aduẽtus humilis. vel generatio paruuli venientis.
Dosicheus. calcatio stipida: vł vnctionẽ formidans.
Dothaim. pabulum vel viride eoꝝ. siue sufficiens defectio: aut sufficientia defectionis.

Dic. v. post. d.

Dadi: solitarius vel fratruelis.
Dui decꝰ ł pulchritudo
Duhel: decorans dñm: vł pulchritudo dei.
Duma: tacẽs vel silentiũ: siue gaudiũ ⁊ leticia.
Durach: loquax: aut locutio: seu loquens frater: vł locutio fratris.
Durã: pulchritudo vel loquela seu loquens populo: aut pulchritudo eorum.
Drusilla: generis pacifica. vel generationẽ pacificãs.

Sequit̃ de lr̃a. E.

Eal: vallis vetꝰ. vel vetus vorago: seu vall' deficiens aut aceruus lapidum.
Ebrona: trãsiẽs vel trãsitio: siue trãscẽdẽs: aut trãsgressio.
Ebrona: icãtator vł incãtatio. siue ꝯiugiũ: aut visio sẽpitẽna
Ebroni trãsiens mihi vł trãsitio mea: siue trãscẽdens: aut trãgressio mea.
Ebroni: trãsiens mihi vel trãsitio mea siue cõiugiũ meum aut visio sempiterna.
Ebronite. trãseũtes me vel mihi seu trãsitus mei: aut transgressiones mee.
Ebronites: icãtatores mei: vel incãtationes mee: seu ꝯiugati mihi: aut vidẽtes semꝑ me
Edada: ornata vł voluptuosa
Edema: voluptas eius vel delitiose ornata.
Edemiũ: voluptates delitiose vel ornata diuitiose.
Eden voluptas vel ornatꝰ: seu diuitie: aut delitie.
Edẽna. voluptas pulchra ł delitie pulchre: siue ornatꝰ pulchri: aut diuitie pulchritudinis.
Eder. voluptas vigilie vel ornatꝰ ꝯsurgẽs: seu diuitie effuse aut delitie resurgentes.
Edes: delitias tollẽs vel voluptuosa plasmatio.
Edissa: delicata mulier: vł voluptuosa assumptio.
Edna: voluptuosa pulchra: vł ornamentũ pulchritudinis.
Ednas: ornatũ tollẽs vł diuitiosa: plasmatio siue delicatꝰ ſ pẽs: aut voluptuosus coluber
Edom: rufus: vł fuluꝰ: siue terrenꝰ: aut sanguineus.
Edomo: rufo vel terrena: siue rubẽs. aut sanguinea.
Edrax: iundatio pascit me: vł inundatio pastus mei.
Edraim. iundatio maloꝝ: vel natiuitas pessimoꝝ. siue descensio pastoꝝ: aut inundatio pabuloꝝ eorũ.
Ephraim: crescẽs vel auctꝰ siue augmẽtũ aut fertilitas.
Effraemite: augẽtes vel aucti: siue fertiles aut crescẽtes.
Effra: vidẽs vel frugifera: seu fertilis: aut puluerulenta.
Effrata: idem.
Effratei: fertiles vel frugiferi: siue vidẽtes: aut puluerulẽti.
Effrem: auctꝰ vel crescens: seu fertilis aut fecũdus.
Effron puluis meroris vł puluis inutilis siue puluis eoꝝ. aut vltio iniquitatũ.
Effeta: ad apire: vel aptus sis
Effa: mẽsura vel effũdẽs: siue resolutꝰ: aut resolutio.
Effai: mẽsura mea vł defectio mea: siue effundẽs me aut dissolutꝰ mihi.
Effarath: dissolutio vmbracli vel effusio visionis cõsumate
Ephenerꝰ: effundẽs decorem vel dissoluẽs imagines.
Epher. mẽsura ꝯsurgẽs vł effusus vigiliis: siue dissolutꝰ pellicеꝰ: aut resolutio.
Efferite. effusi vigiliis vł mensure cõsurgẽtes: siue dissoluti pellicei: aut resoluẽtes consurrectionem.
Ephermestha. mẽsura effũdẽs varium vel cõsurrectio dissoluens varietatem.
Ephesũ. cõsiliũ meum: vel aĩa mea seu finis eoꝝ: aut voluntas mea in ea.
Ephesĩ: voluntas vel aĩa mea in eis seu fines eorũ: aut cõsiliatores mei.
Effree fecũditas ł augmẽtatio
Ephi. mẽsura triũ modioꝝ vł tres modĩ mensurati.
Ephot. supindumẽtũ: vel suꝑhumerale.
Ephisiba: mẽsura rectitudinis vel volũtas mea in ea.

Dic. g. post. e.

Egbathan: solẽne mãdatũ hũile vel leta domus responsionis.
Egbathanis: solẽne mandatũ hũilis viri: vel leta domꝰ responsionis assũpte.
Egeus lexꝰ vel solẽnis.
Egyptꝰ: tenebre vel angustia. siue tribulatio coangustans: aut coãgustatio tribulatiõis
Egyptiacꝰ: tenebrosus vel angustiatꝰ: siue tribulatiõe coangustatꝰ: aut coangustatione tribulatus.
Egla: vitula vł iuuẽca: siue solẽnis aut festiuitas eiꝰ ipa ẽ michol vxor dauid q̃ genuit ei iethrã ĩ cuiꝰ ꝑtu occubuit.
Eglai: vitule vł iuuẽcule siue solennes eis aut festiuitates eorum.
Eglon: vitulꝰ meroꝝ vel iuuẽculꝰ iniq̃tatꝫ siue solẽne murmur aut festiuitas inutilis.

Dic. l. post. e.

Ela: maledicta vel ipsi: seu terrebinthꝰ: aut arbuscula.
Elaath: ad solũ vel ad solitariũ siue ad vnũ aut maledictio peccati.
Elada: dei filꝰ vł dei testimoniũ seu maledictio fortꝫ: aut terebinthus desiderabilis.
Ellada: ad sciam vel ad sensũ. seu laus seruitutꝫ aut dei sci-

entia syro añt sermone interꝑtatꝰ sup hãc.
Elade ascensio vel ad ascensũ siue dñi seruitus: aut maledictio testimonij.
Elam: orbis vel seculũ. aut postis aut supliminare.
Elam: vestibulum vel cõpatio seu despiciẽs. aut oppositio.
Elamite: orbes vel secula: seu postes aut supliminaria.
Elamite vestibula vel cõpati. seu despiciẽtes: aut oppositi
Elas maledictꝰ ipse vel faciẽs operationes.
Elasa: opatio vel ad faciendũ seu laudẽ faciẽs aut laudabilis plasmatio.
Elasa: operatio ad faciẽdũ siue deum sustollens: aut dei plasmatio.
Elasar. hãc separãs vel hec separatio siue deum declinans aut dei declinatio.
Elasar. laudãs carcerẽ ł laus sustollẽtiũ vigilãtes aut laudãs plasmationẽ suscitãtes.
Elath: vnũ vel vnitas siue solitarius aut solitudo.
Elath: aulones vel terebinthꝰ siue deo peccãs aut maledictus ipse peccator.
Elaue: applicãs vł ꝓsecutio siue applicabit: aut ꝓsequet.
Elbon: deo fortis: vel robustꝰ fortitudine.
Elcham: ꝓs eoꝝ vel testimonium eoꝝ siue deo surgẽs: aut dei necessarius.
Elchan. ꝓs eoꝝ vel testimoniũ eoꝝ seu dei portionũ: aut dei possessio.
Elchat. portio vel portiuncula seu portio tẽporis: aut portiuncula peccatoris.
Elchese: aduocatio ł aduocata
Elchesẽꝰ: aduocãs ł aduocatꝰ.
Elchesi: aduocatꝰ meꝰ: vel aduocatio mea.
Eldea: ad sciam vel de scia.
Eleale: ꝯscẽsio vł ad ꝯscẽsionẽ
Eleaman: dei mei decꝰ vł dei mei pulchritudo.
Eleazar: deꝰ meus adiutor vel. dei mei adiutoriũ.
Eleazarꝰ: deꝰ meꝰ adiutor ꝯsiliȷ̃ vł deꝰ meꝰ adiuuãs festinãt.
Eleb: deꝰ pł vel dei patnitas.
Elech: portio vel portiũcula.
Elech ite: ꝑticule vł portiões.
Electe: ascẽdẽtes vel ascẽsiões siue ascendẽs vel ascẽsio.
Ellel: laudãs vel laudatio.
Elem: postes vel scła: siue vestibulũ: aut supliminare eoꝝ.
Elema: post ẽ eiꝰ vł seculũ eiꝰ ł deũ accipiẽs: siue deũ colẽs.
Elemõ: scia dei vel ascẽsio.
Ellenon: greci vel grecoꝝ.
Eleon: diuinitas vł ad laborãtes ipe ẽ mõs oliueti d q̃ dñs corã discipłis ascẽdit i celũ.
Elesa ad insulã vel ad faciendũ: siue deũ sustollẽs aut dei plasmatio.
Eleutherꝰ. seculũ honorãs: vł exercituũ cohabitatio.
Eliab: deꝰ meus pater vel dei mei paternitas.
Eliab: vana abscõsio vł neq̃q̃ abscõditꝰ siue deꝰ meꝰ pł eiꝰ aut dei mei paternitas ei.
Eliachim: deꝰ meꝰ resuscitabit vel deus meꝰ frater eoꝝ.
Eliada: deꝰ meꝰ cognouit: vel deus meꝰ audiet: seu dei mei seruꝰ: aut dei mei testimoniũ
Eliade: idem.
Eliadan: deꝰ meus cognouit eos vł deꝰ meꝰ audiet eos: siue deꝰ meꝰ seruiet eis: aut deus meꝰ testificator eoꝝ.
Eliã: deꝰ meꝰ ꝓpłs vel dei mei ꝓpło: siue deꝰ meꝰ mirabił eis aut deꝰ meꝰ miraculũ eoꝝ.
Eliasub: deꝰ meꝰ facturã incẽdens: aut deus meus plasmationem cõuertens.
Eliatha: deꝰ meus tu. vel deꝰ meus veni. siue deo meo peccans aut deo meo tẽpus.
Eliathã. deo meo calẽs. vł dei mei calidus. vel deo meo surgẽs. aut dei mei necessarius.
Elicu. vestibula vel maledicti seu postes. aut supliminaria.
Elisda diꝰ meꝰ nouit aut sciẽtia dei mei.
Elidad. dei mei patruus vł deus meus patruelis.
Elidahe: deꝰ meꝰ scit ipm esse: vł deꝰ meꝰ scit ipm viuere: siue deꝰ meꝰ nouit susceptos: aut deꝰ meꝰ nouit suscipiẽdos
Elidelach. acerũꝰ emissus germis vł emissio germis aceruati: siue deꝰ meꝰ scit portionẽ aut deꝰ meꝰ nouit ꝑticulã.
Eliezer: deꝰ meꝰ fortis vł deꝰ meꝰ adiutor: siue deo meo separatꝰ: aut dei mei scrificatio
Eliphal: deꝰ meꝰ mirabilis. vel dei mei miraculũ.
Eliphaleth: deꝰ meꝰ diuidens vel dei mei diuisio: siue deus meꝰ mirabiliter saluãs viuẽtes: aut deꝰ meꝰ mirabiliter liberãs pauidos.
Eliam: dei mei populus: vł dei mei cõgregatio.
Eliaman: deꝰ meꝰ donans vel deꝰ meus dominãs: siue deo meo donate.
Elimas: trãsgredi faciẽs ł ad trãsgressionẽ ingrediens.
Elimelech: ad regẽ vel ad ꝑncipẽ siue dei mei regnũ aut deus meus regnator.
Elion: excelsus vel sublimitas siue dei dolor: aut deo iutilis
Elionai: sublimis vultur vł excelsus deuorator.
Elioreb: dei mei hyems aut dei mei tẽpestas.
Elisa: ad isulã aut dei mei saluatio.
Elisabeth: dei mei septła ł deꝰ meꝰ ꝯgnouit: siue dei mei iuramẽtũ: aut dei mei saturitas.
Elisaph: dei mei specula vł deꝰ meꝰ speclator: siue deꝰ meꝰ abscõdẽs: aut dei mei abscõsio
Elisaph: dei mei labiũ: vel dei mei vinculũ: seu dei mei speculũ aut dei mei angustia.
Eliasaphã: dei mei lepꝰ: vł dei mei hericiꝰ siue dei mei speculator: aut dei mei vinculũ.
Elisahe: dei mei salus: vel deꝰ meus defendit me.
Elisama: deꝰ meus adiuuit: vł deus meus exaudiuit.

Elisar. dei mei princeps vel dei mei velamē. siue paf meꝰ fortꝭ aut pr̄ meꝰ coangustās.
Elise. dei mei salus vel dei mei protectio.
Eliseth. dei mei salus vel deus meus hic est. siue deus meus saluās vitā. aut deꝰ saluās pauidos.
Elisua. dei mei salꝰ vel dei mei protectio.
Elisue. idem.
Elisuer. dei mei murꝰ. vel deo meo cōtinēs. siue pater meus fortꝭ. aut pater meꝰ coangustans me.
Eliud. deus meus dn̄s. vel deꝰ meus iste.
Elmadan. dei mei mensura vel dei enumeratio.
Elmelech. dei mei regnum. vel deus regnator.
Elmodab. dei regnatio vel dei natiuitas.
Elmodad. dei mensura. vel ad matrē eius p̄cipuā.
Elnom. cōtēnens vl' cōtēptꝰ.
Elmon locus vel ille. siue hic aut contēnens me.
Elmōdablathaim. cōtemnens palatas. aut cōtemptꝰ opprobriorum.
Elnatham. addēs vl' adiectio. siue ad dātē. aut dei donatio.
Elnathan. dei donatio vel deo donatus.
Elo. deo. vel deitas. siue exercitus eiꝰ. aut exercitꝰ eoꝝ.
Elocuporia. turme militū. vel opes eoꝝ.
Eloi. deꝰ meꝰ vel deitas mea.
Eloim deꝰ eis. vel deitas eoꝝ.
Elom. exercitiū fortitudis vel exercitatꝰ fortitudine.
Elon. quercꝰ vel roboreus seu regio cāpestris. aut exercitus fortitudinis.
Eloth. arietatio vel arietꝭ signū siue deo rn̄dens aut dei temporal'.
Eliathba. vana absconsio vel nequaq̄ absconditꝰ.
Elthaci. vanꝰ vomitus vel nequaq̄ vomens.
Elthece. p̄ferēs vel p̄latio eoꝝ
Elthecem. p̄tulit vel p̄latio.
Elthecen. p̄ferens fontē vel p̄latio oculi.
Eltholed. natiuitas vel ad natiuitatem.
Eluan. exaltatꝰ vel exaltatio.
Elud. gloriabundus vel accipiens gloriam.
Elul. dei dolēs vl' deū p̄turiēs

Hic .m. post .e.

Emach. vallis vel p̄funditas.
Emachim. valles vel p̄funditates eorum.
Emachuel. vallis diuina vl' p̄funditas eorum.
Emā callidus vel accipiēs siue calor eoꝝ aut formido eoꝝ
Emath. formidās eos. vel acceptio eoꝝ. siue indignās rigide. aut indignator rigidus.
Ematheꝰ. formido eoꝝ vel accipiēs eos. siue indignās rigide. aut indignatio rigida.
Emaus. mater festinās. vel desideriū consiliꝫ.
Emma mater vel desideriū.
Emmā. mater eorum. vel desiderans eos.
Emanuel. nobiscū deꝰ vel nobiscum diuinitas.
Emmaus. mater festinans vel desideriū cōsiliꝫ.
Emathasis. vallis concidēs vl' vallis cōcisionis.
Emmer. x̄b ū dei s̄mo. siue sermocinās. aut sermocinatio.
Emim gētes vel p̄pl'i. siue horrendi. aut terribiles.
Emmim. idem.
Emona. calor eiꝰ vel accipiēs eum.
Emor asinus vel asineus. siue loquax. aut amaricans.
Emorim. asini. vel asinei seu loquētes. aut amaricati.
Emorith. mater lux mea vel desiderans desiderium.

Hic .n. post .e

Ena. fons vel oculus.
Ena. ecce hec sunt. vel ecce oculus siue fons ei, aut oculus eius.
Enach. fortis vel potens. siue gigas aut terribilis.
Enachim. fortes vel potentes seu gigantes. aut terribiles.
Enada. fons acutus. vel oculi exacutio. siue fons sufficiens aut oculus testimoniꝫ
Enadda. idem.
Enadab. fons spontaneus vel oculus voluntariꝰ.
Enadan. oculus iudicans. vel oculus iudiciꝫ.
Enagallim. fons tristicie. vel oculus vitulorum.
Enai: fons meꝰ vel oculꝰ meꝰ
Enaim. ecce hec sunt. vel ecce sunt oculi. siue fontes eorum aut oculi eorū.
Enan. nubes vel ecce hec sunt siue fōtes eoꝝ aut oculi eoꝝ.
Enarrath. ecce cōcepit. vel ecce conceptio.
Enathan ad dantē vel deo dāte siue fons datꝰ eis. aut oculus donationis eoꝝ.
Enathon. dās grām vel dātis grā. siue fons datꝰ iniquus. aut oculꝰ datꝰ rn̄sioni.
Encenia. renouata dedicatio vl' renouamina dedicatiōis.
Endad. fons solitariꝰ vel oculus subtilis.
Endor. fons generationis. vel oculus naturalis.
Eneā. ecce ista. vel ecce hec sūt
Eneas. paup̄ vel miser siue respondēs aut rn̄sio.
Engaddi. fons hedi. vel oculꝰ temptationis.
Engallim. fons mundans vel oculus trāsmigrās. siue fons reuelationis. aut oculꝰ transmigrationis.
Enganī. fons horti vel oculus electionis.
Engāmim. fons hortorum. vel oculus elationis eoꝝ.
Enihel. gratia mea deo. vl' gratia mea dei.
Enoch. dedicauit. vel dedicatio. siue edificans. aut cū deo ambulans.
Enochite. dedicātes. vel dedicauerūt. siue edificantes. aut

cum deo ambulātes.
Enom: ecce sūt vel ecce hec sūt seu fons robustus aut oculus fortitudinis.
Enon: cursus memoris vł oculus meroris seu fons tristicie aut fons murmurationis.
Ennon: cursus meroꝝ vel oculus iniquus seu fons tristicie aut fons murmurationis.
Enos: hō desperatus seu inuocans aut violentus.
Enremon: fons cōgregans vel oculus sublimis.
Ensames: fons solis vel oculꝰ mandans humilia.

Hic.p.post.e.

Epafras: crescēs vel augmentum: siue frugifer aut equidem videns
Epafronditon: fertile vł frugiferum seu fecunditas.
Epafroditꝰ: frugifer aut fecundus seu fertił aut fecūditas.
Epicinia: supra luctum vel supra lugentia.
Epicurei: supra cutem vel supra curantes.
Eponechon: supra vł supindumentū.

Hic.r.post.e.

Eran: vacuefecit vel vacuefactio.
Erastꝰ: frater meꝰ vidēs vel fris mei visio satis absurdum vocabulū figuratū.
Ereth: vigil vita vł effusus pauore.
Ergab: lapis vel lapideus.
Erioth: ebrictas vł solitudinē
Erma: anathema meroris vel anathema tristicie.
Erman: auferēs: vł ablatio vł anathema nrm aut anathematizatio gre.
Ermen: anathema tristicie vel anathematizās merorē.
Erohon: dolor vel dolorū siue in facie eoꝝ aut ī facie doloꝝ

Hic.s.post.e.

Esaan: ꝯfirmās vł innitēs siue sustollēs grām aut plasmatio donatiōis.
Esabā ignis ī eo vł ignis ī eis.
Esaham: ꝯfirmo vel initor seu innitens aut ꝯfirmatus.
Esahim: voluntas meroris vł voluntas fortitudinis.
Esai: incēsū vel insule libatio.
Essai: idem.
Essaion: voluntas meroris vł consiliū tristicie.
Esaon: idem.
Esammai: innitēs mihi vel cōfirmatio mea.
Esaongaber: voluntas siue iuuenilis seu fortis opatio aut ꝯsiliū ꝯfortate tristicie.
Esau: faciens vel factura.
Esau: vanꝰ vel frustra siue rubens aut acerꝰ lapidū.
Esbai: ignis maritus vel ignea maritatio.
Esbā: ignis ī eo vel ignis ī eis
Esben: vētus vel flatꝰ siue ignis vanus aut ignis vetus.
Esbon: flatus meroris vel cingulum tristicie.
Escha: ꝯtemnens vel habitās despectionem.
Eschani: cōtemnentes vel habitātes despectionē.
Eschaboth: ve glie vel cecidit glia seu ve glorioso aut gliatio habet occasum.
Eschol: borrꝰ vel ignis oīs seu totꝰ ignis aut totus igneꝰ.
Esda: misericors vel miscdia
Esdod: effusio vel incendium.
Esdon: incēdia vel incendentes: siue ignis patruelis aut ignis patrui mei.
Esdras: adiutor vel auxiliuꝫ siue misericordia dñi aut misericordia matutina.
Esdrelon: misericordia dei vel misericordia mea deus meꝰ.
Esdrin: adiuuās merentes vel misericors iniquitatibus.
Esebon: cingulū tristicie vł cogitatio meroris.
Esel: vicinus vel vicinitas.
Eseli: vicinus meus vel vicinitas mea.
Eselian: ꝓpe dñs ē vel dño ꝓpinquans est.
Esemel: gēma vel electrum.
Eser: plasma vel electio.
Esphara: facturam apiens vel plasmatio regionis.
Essli: vicinꝰ meꝰ vel vicinitas mea seu factura laborās aut plasmatio laboriosa.
Esmona: festinās vł festinatio
Esna: ignis vel fecundans seu edisserēs aut edissertio.
Esrai: indigena vel orientalis
Esrihel: auxiliū dei vel auxiliatus a deo.
Esrom: sagittā vidēs vel sagitta visionis siue irascens fortꝫ iaculo gregum.
Esron: atriū eiꝰ vel atriū eorū siue atriū tristicie aut atrium iudicantis iudicia.
Esromite: sagittā vidētes vł sagitte visionū siue irascentes: aut fortes iaculis gregum.
Esronite: atria eiꝰ vel atria eorū se atria tristicie aut atria iudicantis iudicia.
Estha: ignis vel cogitatio.
Esthama: ignis manēs vel cogitatio doloris.
Esthamo: idem.
Estamoha: ignis manens vel cogitatio doloꝝ eius.
Estahol: ignis gementium vel ignis parturientium.
Esthaholite: ignee gemētes vł ignee parturiētes.
Esthahome: cogitans dolorē: vel cogitatio doloris.
Esthahul: ignis dolētiū vel ignis parturientiū.
Esthōma: cogitās vł cogitatio siue ꝯcitās aut ꝯtignatio.
Esthemo: ignis manēs vel cogitatio doloris.
Esthemon: idem.
Esthemoe: feia vł vēt młiebrꝫ
Esthon: ignis meroris vł cogitatio iniquitatis.

Hic.th.post.e.

Ethai: robustus meꝰ vel ꝓtectio mea.
Ethaia: fortis dñs vel ꝓtectio dñi.
Ethalon: incunabula meroris vel repositio tristicie.
Etham: fortis vel robustꝰ siue fortꝫ eoꝝ aut ꝓtectioe eorum
Ethā: ascēdēs vel ascensio seu

fort{} dono aut robustus gr̄e.
Ethani: robusti vel robustorū seu fortes dono aut fortes gr̄e
Ethehel: robustus deo vel protectio dei.
Ethema: merens vel lugens siue meror aut luctus.
Ethet: formido vł incunabulū
Ethe⁹: stupēs vel formidās siue stupidus aut formido.
Ethi: metū vel timuerunt siue stupor aut obstupuerūt.
Ethei: metū vel timuerunt seu stupidi aut obstupuerunt.
Ethim: ꝑfectio vel fortitudo seu fort{} eis aut ꝑfectio eoꝝ.
Ethiopia: caligo vel tenebre.
Ethiopes: tenebrosi vł caligiosi
Ethnici: pagani vel gentiles
Ethuel: robustus deo vel fortitudo dei.

Hic. v. post. e.

Ua: ve vel vita seu calamitas aut mr̄ viuētiū.
Eubolus: cohabitator vel cohabitatio.
Euchodia: apphendens dn̄m vel apprehensio dn̄i.
Eud: gloriabundus aut accipiens gloriam.
Eudoma: apprehendens dn̄m vel apphensio domini.
Euech: ē vel desiderat seu desiderans aut desideraui.
Euergens: torcular pessimum vel vera oppressio.
Eue⁹: fer⁹ vel pessimus siue ferox aut lapides colligens.
Eufrata: frugifera vel pulurulenta seu eadē videns aut de cinere veniens.
Eufratites: crescēs vł frugifer siue hum⁹ aut puluerulent⁹.
Eufrates. idem
Eui: ve mihi aut calamitas mea
Euith: ferales vel feroces siue desiderāt aut desideriū meū.
Euil: stultus vel insipiens.
Euila: dolēs vel pturiens siue stolidus aut in principio.
Euilath: idem.
Euilmerodath: stulte amarus vel insipienter amaricans.
Euim: iniqui vel iniqtas seu ve eis aut calamitas eoꝝ.
Eumenis: orās viscera viri vł cōmiscēs ex ipis assumptū.
Eunice: honorans vel honoramentum.
Eupater: honoratos separans vel cōmiscens separatores.
Eupolem⁹: honorāſ ore ꝯfusos
Eulis: ꝯmiscēs ora malleatoꝝ
Eurichon: ducens inferi⁹ vel cōmiscens deorsum.
Euthices: amens vel insulsus grece aūt dicit fortunat⁹.
Euthicus: idem.

Hic. x. post. e.

Xbathanis: solēne mādatum humile vel leta domus responsionis.
Extasis: mente excedēs vł mētis excessio.

Hic. z. post. e.

Zaba: hysopus vel humilitas.
Ezabi: hysopus me⁹ vł humilitas mea.
Ezabo: videns vel visio.
Ezazon: videns sursum vel videns in superioribus.
Ezead: vidēs seruitutē vel fortis testificator.
Ezecha: auxiliū vel ꝯfortatio.
Ezechias: auxilium domini vel cōfortauit me domin⁹.
Ezel: videns deum vel fortitudo dei.
Ezer: auxiliū vł fortitudo siue separat⁹ aut sanctificat⁹.
Ezia: videns dominū vel fortido domini.
Eziel: videns deum vel fortitudo dei.
Ezion: videns dolorem vel videns iniquitatem.
Ezir: sanctificans vigilem vel fortitudo vigilie.
Ezrael: semē dei vel atriū siue auxiliū dei aut auxiliat⁹ a do
Ezrai: seminans mihi vł atriū meum.
Ezraites: atrium meum vel seminator meus.
Ezras: auxiliū vel seminator.
Ezrel: semen dei vel auxiliator deus.
Ezri: semen meum vel auxiliator meus.
Ezricham: semen meū vel auxiliator meus necessarius.
Eziel: semē meū deo vel auxiliator meus deus.
Ezro: semen eius vel atriū ei⁹ siue auxilians eum aut auxiliatus ab eo.

Sequūt de incipiētib⁹ a lr̄a. F.

Ace: aperiens vel oris assumptio.
Facce: idem.
Faceia: aperiēs domino vł assumens deum.
Facia: aperiente domino vł os assumens ei.
Fachud: visitās vel visitatio.
Fada: redempt⁹ vel redemptio
Fadai: redemptus meus vel redemptio mea.
Fadaia: redempt⁹ domino vel redemptio domini.
Fadassur: vallat⁹ vel redēptio fort{} seu redimēs angustiatos aut redemptio acerbitatis.
Fadassurite: vallati vel redempti fortiter seu redimētes angustias aut redēptiones acerbitatum.
Fadath: redimens tēp⁹ vel redemptio peccatoris.
Fadias: redēptus domino vel redemptio domini.
Fado: redimens eum vel redēptio eius.
Fadon: redimens merētes vel redemptio iniquitatum.
Fagiel: occursio dei vel occurrit mihi deus.
Fagur: hiatus vel os pelliceuz siue occurrens lumini aut occurrens incendio.
Fahad: euidens testis vel operarius vite.
Fahed: idem.
Falathi: saluator meus vel saluatio mea.
Falaia: cadens domino vel occasus domini.
Falasar: cadēs ꝑnceps vł occa
Faldas: cadens ger (sus dn̄i, mē vel ruina paupertatis.
Fale am: cadens popul⁹ vł oc

casus eorum.
Falech: diuidēs vł diuisus seu diuisit me aut diuisio mea.
Falel: cadens domino vel occasus dei.
Felesar: cadēte principe vel occasus carbonis.
Falethi: saluās vel saluatio siue occasus vite aut cadēs pauore.
Falethi: saluans me vel saluatio mea seu occasus vite mee aut cadens pauore mei.
Falnasar: cadens princeps vel occasus inutilis.
Falon: cadēs merore vel casus iniquitatis.
Falonites: cadens murmurās vel casus inutilis.
Falthi: euadens vel liberatus siue saluatori meo aut saluationi mee.
Falthias: euadēs a dn̄o vel liberatus dn̄i seu saluat me dominꝰ aut salus mea domino
Falthiel: euadēs a domino vel liberatꝰ dei seu saluat me deus aut salus mea deo.
Fallu: mirabił aut admiratio.
Falluite: mirabiles aut admirantes.
Fanuel: contemplans deū aut facies dei.
Fara: ferox vel ferus siue onager aut ferocitas.
Farri: gluto vł insatiabił siue onager meꝰ aut ferocitas mea
Farao: nudauit virū vel dissipauit eum seu denegans virꝫ aut discooperiens eum.
Faraonechao: denudans ꝑcussus vel dissipans ꝑꝑatos seu denegans ꝑcussionē aut discooperiens ꝑparationem.
Faras: auctus vel succrescens seu diuidens aut diuisio.
Farasim: succrescens eis vł augmentum eorum seu diuidēs eos aut diuisio eorum.
Ferati: hiatꝰ vel hiauit seu hiante me aut hiatio mea.
Farathon: hiatus iniquus vel auolatus tristicie.
Frenath: discessio mea vel vitulus saginatus.
Fares: diuidēs vel diuisus seu dissipans aut violentus.
Faresite: diuisi vel diuidentes seu violenti aut dissipantes.
Farsar: talpa vel fodiēs seu dissipans aut dissipatio.
Farisei: diuisi vel diuidentes seu violenti aut dissipantes.
Farnath. discedens a me vł vitulus saginatꝰ.
Faros: violentia vel dissipatio
Farsandatha: onager abūdās donis vel veritas egressa sufficiens.
Farsath: onager cerariꝰ vel ferocitas preuaricationis.
Farsathei: onagri contrarij vł feri preuaricatores.
Farsin: sermocinans vel sermocinatio.
Faruda: ferocitas iudicis vel concisio iudicantis.
Farue: ferocitas vel concisio.
Farurin: feroces vel concisi.
Fasae: trāscēdēs vł trāscēsio siue trāsgrediēs aut trāsgressio
Fase: transcensio vel transitus Pro isto fase nr̄i pasca legūt.
Fasea: transiens eum vel trāscensio eius.
Fasee: transgrediens eum vel transgressio eius.
Faseth: trāsgressor vel trāsgressus siue trāsgrediēs augures aut transgressio augurum.
Faselida: trāsgressio vtilis vel transgrediens edificatos.
Faseron: transgrediēs montes meroris vel trāsgressio iracū die inique.
Faspha: aperiens subito vł dolatio assumptionis.
Fasga: dolatus vel excisus siue abscisio.
Fasor: trāsiens montes vel trāsitio iracundie.
Fasta: trāsitꝰ veniens vel transcensio venientis.
Fassur: pastor vndiqꝫ vel aperiens acerbitatem.
Fath: clima vel plaga velut cū dicimus septentrionalis plaga vel meridiana regio.
Fathaia: clima domini vel plaga domino siue aperiens dominus aut apertio domini.
Fathmoab: aperiens ex patre genitos aut apertio de patre genitorum.
Fathiel: euadens a deo vel latitudo dei seu aperiens deꝰ aut apertio dei.
Fathuel: idem.
Fathures: decepti calcatus vel calcati deceptio: siue buccellam confirmans.
Fau: nihil vel subito: seu eructans aut eructatio

Hic. e. post. f.

FE: disciplina vel os ab ore: siue error aut decipula.
Febē: ore edificans vel decipule filia.
Fedahel: redemptus deo vel redemptio dei.
Fegor: hiauit vel oris pelł siue os pelliceum aut oris hiatꝰ.
Feldas: excludens frenū vel exclusio retinaculi.
Felech: saluatus domino vł viuificatio domini.
Feleias: ruina dei deiectio.
Feleth: excludēs vel mirabilis seu viuificans aut saluatio.
Felethe: excludens eum vel mirabilis ei.
Felethi: saluās me vel mirabilis mihi seu excludentes aut viuificantes.
Felethia: saluatus domino vel saluatio dn̄i: seu excludēs dominū aut mirabilis dominꝰ.
Felethite: excludētes vł saluati seu mirabiles aut viuificati.
Felix: excludens vel saluatus seu mirabilis aut viuificatꝰ.
Felicem: ruinam facture vel timorem eius. Non est latinuꝫ sed hebreum.
Felmonialinon: ille vel iste locus siue nescio q̄s aut nescio qualis.
Fellon: cadens merore vel casus iniquitatꝭ.
Fellonites: cadens murmurās vł casus inutilis.

Fellonem:faciem dei vel faciẽ meam.
Felthi:euadens vel liberatus: seu saluatori meo aut saluationi mee.
Felthias :euadens a dño vel liberat⁹ dñi :seu saluat me dñs aut salus mea dño.
Felgon : diuidens vel diuisio: seu dissecans aut dissectio.
Fenach:mot⁹ vel minuens.
Fendagar:conuersa generatio vel ꝯuersio generatiõis.
Fenẽna:ꝯuersa vel ꝯuersio.
Fenicis:nut⁹vel abnuerunt.
Fenidñ: disciplina ascendẽtiũ vel disciplina ascẽsionis eoꝝ
Feor:os iracũdiẽ vel disciplina luminis seu erroris foramen aut disciplina montiũ.
Fereзeus:separatio vel disseminatio siue separat⁹ aut disseminatus.
Ferezei:separati vel disseminati siue separãtes aut disseminatores.
Feros: dissipãs vel violent⁹ siue dissipatio aut violentia.
Fersur : violentia angustie vel dissipatio acerbitatis.
Fese:trãsiẽs vel trãscendẽs siue os aut odor florens.
Fesse:idem.
Fesga : dolatio vel ꝑscitio siue oris muti aut oris multi.
Fesor:os nigrũ vel error facture siue laque⁹ fortis aut disciplina angustie.
Fest⁹:ore multoꝝ vel os multitudinis .Et hͦ latinũ nomen violẽter hebraice figuratũ ẽ.
Fesur :os acerbũ vel laque⁹ siue errans robustus aut disciplina discretionis.
Feth:aperiens vel apertio.
Fetha:aperi vel apite siue aperiẽs eũ :aut apertio eius.
Fetheste:diuidẽs vel discoopeiẽs siue os inclinãs aut libicus vitulus.
Fetheia:apiens dñm vel apertio domini.
Fethmoab:apiens ex pr̃e genitos vel aptio ð pr̃e genitoꝝ.

Fethora:os turturis vel ore explorans seu buccella luminis aut oris exploratio.
Fethros:dissoluẽs mẽsurã vel dissolutio mensure.
Fethrosim:dissoluẽs mẽsuram eis vł dissolutio mẽsure eoꝝ.
Fethrusim :idem.
Fethuel:aperiens deo vel latitudo dei.
Fethusim:aperiens eis vel latitudo eorum.
Feziel:os meuз dei vel os meũ deus siue os germinans deo aut os discipline dei.
Fezielite : ora mea dei vel ora mea de⁹ siue ora germinãtia deo aut ora disciplinaꝝ.

¶ Hic.i.post.f.

Fahiroth:cor nobilium eor nobilitatis.
Fichol : os omne vel os olm.
Ficnon:ori ficto vel ori coꝝ:siue ꝯfictio aut os alligatũ.
Figelus:ꝯtrari⁹ vel occurrens
Figolus:os principis vel os ꝑcipuum.
Filadelphia : saluãs herentem dño vł saluãs adhesionẽ dñi.
Filarches:declinãs principem vel declinatio principis.
Filemonẽ:mire donat⁹vel mira donatio siue os panis eoꝝ aut panis oris eoꝝ.
Filet⁹: declinãs vel declinatio siue os meũ aut caro mea.
Filippus : os lampadis vel os manuum.
Filippis:os manuũ vel os lãpadarum.
Filippẽses :ora manuũ vel ora lampadarum.
Filistea:cecidit vel cadens potiõe seu ruina duplex aut ruina poculi.
Filistĳm:ceciderunt vel cadẽtes potione seu ruina duplex aut ruina poculi.
Filogolus :ore ꝑcipuus vł os meum ei mortuum.
Filetho:cadẽs virga vel casus lectuli.
Finees:ori parcens siue os requieuit aut ori pepercit.

Finees:: os mutũ vel os silens siue os augurãs aut oris augurium.
Finon:os meuз inutile vel os meũ ineptũ ab ore nõ ab osse
Fisidia:os sonans vel oris sonitus seu cognoscẽs dñз aut cognitio domini.
Fisõ:caterua vł os pupille siue os mutatũ aut orꝭ mutatio.
Fithõ:subito vł subitane⁹:siue os abyssi aut ore ꝓfundus.
Fithonia:subita vel subitanea siue os abyssi aut oris ꝓfunditas.
Fithonissa :idem.
Frygia :scindẽs pecora vel scissio pecorum.
Frygenses ; scindentes pecora vel scissiones pecoꝝ.

¶ Hic.o.post.f.

Focereth:euidenter occĩdens vel operarius exterminator.
Focerethi:euidẽter occidẽs me vel operari⁹ extermitor mei.
Fodasur: vallatio vel fortis redemptio.
Focden:ore edificans vel discipline filius.
Fogor:hians vel hiat⁹ siue os pelliũ aut os pelliceũ.
Foga:hͦ adũbiũ loci vel rubrũ siue sonit⁹ aut apparebo.
Fohũ:euidẽs vel operari⁹.
Forotha:ferus tempe vel ferocitas peccatoris.
Forthomin: diuisio ꝑfecte glorie populi vł diuisio perfecta populi gloriosi.
Fortunat⁹:diuidens ꝑfecte vł diuisio ꝑfectionis.
Fosech :dolatio vite vel abscisio pauoris.
Fosga:dolatio vel abscisio siue os mutũ vel os multũ.
Fothiel: hic declinãs deũ.
Fohel: hic declinatio dei .Hic aduerbiũ non ꝓnomẽ.

¶ Hic.v.post.f.

Fua:labia ei⁹vł indui te eũ:seu induitio eius: aut declinatio oris eoꝝ.
Fuhabite:labia eoꝝ vel indui

ke eos: ſiue indumēta eoꝛum aut declinantes oꝛa eoꝝ.
Ful: addēs vel adiectio ſiue cadens aut ruina.
Funi: os meum vel os mihi ab oꝛe non ab oſſe.
Funiel: os meū deo vel os meum dei.
Fur: ſoꝛs vel vrna.
Fura: frugifer vel lagūcula ſiue ſoꝛs eiꝰ aut vrna eius.
Furim: ſoꝛtium vel vrnaꝝ ſeu ſoꝛs eoꝝ aut vrna eoꝝ.
Futh: labia vel induite ſiue indumētū aut declinatio oꝛis.
Futhifar. oꝛis īclinatio vel os inclinans ad deſiccandū.

¶ Sequitur de noībus incipientibus a. H. littera.

Ha: vallis vaſtꝰ vel vallis eſtuans.
Haad: abūciēs ſuitutē vel reuelata teſtificatio.
Haad: adiectio vel reuelatio.
Haala: abūciens eum vel reuelatio eius.
Haam: abūciēs ꝓꝑłm vel reuelatio ꝓꝑli ſeu vallis eſtꝰ coꝛuꝫ aut vallis eſtuans eis.
Haas: cōmotꝰ vel cōmotio.
Haaſar: cōmota tempeſtas vel cōmotio.
Haba: vallis vel ꝓcliuiū.
Habaa: vallis eius vel ꝓcliuium eius.
Habaab: vallis patrui vel collis patruelis ſeu vallis teſtificans aut ꝓcliuiū ſeruiēs.
Habaath: vallis peccati vel ꝓcliuium tempale.
Habai: vallis mea vel ꝓcliuium meum.
Habao: vallis alta vel pꝛocliuium ſublime.
Habaon: vallis meſticie vel ꝓcliuium iniquitatis.
Habaonite: vallis meſticie vel ꝓcliues iniquitatis.
Habath: ſepes vel colonie ſiue in ſepibus aut in coloniīs.
Habatha: collis altus vel pꝛocliuium ſublime.
Habathite: colles alti: vel pꝛocliuia ſublimia.
Habathon: collis meſticie vel ſublimitas eoꝝ.
Habee: collis ſublimis vel collis ſublimium.
Habelꝰ: vallis deꝰ feſtinās vel collis diuini conſilīj.
Haber: vir vł iuuenis vł foꝛtꝭ.
Habis: altitudo ꝯfuſionis vel alta ꝯfuſio.
Habli: terra allophyloꝝ vel terra incircūciſoꝝ.
Habꝛiel: virtꝰ mea deꝰ vel foꝛtitudo dei ſeu ꝯfoꝛtauit me deꝰ aut ꝯfoꝛtatio mea deꝰ.
Habuā: ſublimitas vł altitudo
Had: ſuccinctꝰ latro vel ſuccinctus latrunculus.
Had: tēptatio vel in euētu ſeu feliciter aut infoꝛtuna.
Hadite: ſuccincti latrones vel accincti latrunculi.
Hadite: temptati vel foꝛtunati ſeu felices aut in euētibꝰ.
Hadda: tēptatio vł accinctio.
Haddam: temptatꝰ populꝰ vel accinctio populi.
Haddel: hedus dei vł temptatus deus.
Hader: murus vel ſepes.
Hadera: murꝰ ei vel ſepes eiꝰ.
Haderite: muri vel macerie.
Haderoth: ſepes rūdēs vel maceria tempoꝛalis.
Hadgad: cōciſio vel accinctio ſiue nunciꝰ aut expeditꝰ.
Haddi: hedus meus vel accinctio mea: ſiue accinctus meꝰ vt temptatio mea.
Haddite: hedi mei vel accinctiones mee ſiue accincti mei: aut temptationes mee
Haddiel: temptauit me deꝰ vel accinctio mea deo.
Haddielite: tēptati deo aut accincti dei.
Haddis: accinctus vir vel temptationem aſſumens.
Hadoꝛ: accinctio luminis vel temptatio iracundie.
Haer: voꝛago ꝯſurgens vel deuoꝛatio reſurrectionis.
Hai: vallis vel ꝑꝛuptum ſeu deuoꝛans aut voꝛago.
Hail: exultans vel exultatio.
Hail: valłvł colł ſeu deuoꝛatio
Hailath: exultans tꝑe vel exultatio reſponſionis.
Hailoth: valles vel colles ſeu voꝛagines aut deuoꝛationes
Haiꝰ: mobilis vel comotꝰ ſeu vallenſis aut defenſibilis.
Hal: aceruus vel inuolutio.
Halaad: tumulꝰ teſtꝭ vł aceruꝰ teſtimonīj ſiue trāſmigrātes teſtes aut trāſmigratio teſtiū
Halaadite: tumuli teſtium vel aceruí teſtimonioꝛum ſiue teſtes tranſmigrantes aut teſtium tranſmigrationes.
Haladad: vetus homo vel vetuſtas ſola.
Haladithim: vetuſte aque vel poſſeſſiones aquaꝝ.
Halal: volutabꝝ vel volutatio
Halali: volutabꝛa vel volutationes ſeu volutabꝛū meum vel volutatio mea.
Halalai: volutabꝝ vulturꝭ vel volutatio deuoꝛatoꝛis.
Halathamaim: aq̄ poſſeſſa vel aque poſſeſſio.
Halathia: magnifica vel tranſlata ſiue tranſmigratio aut transmeatio.
Halathe: magnifici vł trāſlati ſeu trāſmeātes aut trāſmigrati.
Halatenſes: idem.
Halgal: rota vel reuolutio.
Halgala: collis pꝛeputioꝝ vel collis circūciſionis.
Halgala: rota eiꝰ vel reuolutio eiꝰ ſiue volutabꝝ aut īuolutatio
Halgalis: rota viri vel reuolutio aſſumptiōis.
Halgalis: volutabꝛis vel reuolutionibꝰ ſeu rotis aut inuolutationibus.
Halilea: rota vel volubilis ſiue tranſmeans aut tranſmigratio facta.
Halilei: volubiles vel rotati ſiue tranſmeantes aut in tranſmigratione facti.
Halim: aceruí lapidum vel loca paluſtria.
Haliloth: reuolutiōes aut trāſmigratōes ſeu reuolutio tꝑis aut trāſmigratio rūdentis

Gallia: trāfferens vel translata seu trāfferēs transferētes aut translatio trāsmīgrantiū.
Gallim: inundatio vel reuolutio siue transferens eos aut transmigratio eorum.
Gallion: transferens iniquitatem vel translatio inutilis.
Gamalias: redditio domini vł retribuet mihi deus.
Gamaliel: redditio dei vel retribuet mihi deus.
Gamarias: retributio domini vel retribuet mihi dominꝰ
Gamal: retribuēs vł retributio
Gamuel: retribuēs deo vel retributio dei.
Gan: hortus vel elatio.
Ganges: hortus compluꝰ vel elatio irrigata.
Gani: hortꝰ meꝰ vel elatio mea
Ganim: horti vel elationes.
Gaom: vallis estus vel vallis cōmota seu vallis estuās aut vallis cōmotio.
Gara: rumināns vel pegrinus.
Garab: scabies vel scabiosus siue incolatus multus aut incolatus multorum.
Gareb: idem.
Gareth: alienus descēdens vel aliena descensio.
Garizim: diuisio vel abscisio.
Gariz: accola vł aduena eiꝰ seu diuidēs eos aut pscisio eoꝝ.
Garim: alienꝰ directꝰ vel incolatus humilitatꝫ.
Gaspha: vallis eructuās vł cōmotio subita.
Gatham: tangens risit vel tangentis risus siue tactus ridētis aut risus tangentium.
Gather: torcular videns vel accola explorationis.
Gatherō: torcular vidēs dolorē vel accola explorās iniq̄s.
Gatheron: torcular vidēs tpe vel accola explorās rñsiones.
Gatherothite: torcular videntes tempore vel accole explorantes responsionem.
Gaulon: volutabrum vel volutatio siue inuoluens euꝫ aut inuolutio eius.

Gaza: roqusta dñi vł fortitudo eiꝰ. Sciēdū tñ ꝙ hoc nomen apud hebreos .g. lr̄az in principio non habet: sed incipit a vocali ain: ⁊ dicit̄ aza nō gaza subtracta .g. littera.
Gazabar: robustus filiꝰ vel fortitudo filij. Mixtum est ex hebreo ⁊ syro.
Gazan. nux vel amygdalū seu robustus dono aut fortitudo gratie.
Gazara: diuidēs eum aut prescisio eius.
Gazarias: diuidens virum vel prescisio assumptionis.
Gezee: robusti domino vel fortes eius.
Gazenses: idem.
Gazem: roborans eos vel fortitudo eorum.
Gazer: robuste consurgens vel fortiter vigilans.
Gazera: robuste consurgens ei vel fortis vigilia eius.
Gazer: prescisus vel diuisus siue prescisio aut ordinatio.
Gazera: diuidens eum vel prescisio eius siue ordinans euꝫ aut ordinatio eius.
Gazer: tonsor vel tonsio. Ipe ē nabal carmeli: cuius vxorem accepit dauid.

Hic. e. post. g.

g

Eba: vallis vel ꝓcliuiū
Gebal: ꝓruptum vel deficiens siue vallis vetꝰ aut vorago exterminans.
Gebar: fodiens filios vel effossio filiorum.
Gabeeth: vallis fortitudinis: vel collis testimoniorum.
Geberhon: vallis mesticie vel collis merētium.
Gebin: fossa vel effossio.
Gebim: fosse vel effossiones.
Geboch: lucta vel harena siue puluis aut inutilis.
Gedel: accinctus deo vel maceria dei.
Geddel: temptatus deo vel accinctio dei.
Gedelias: magnificus domini vel magnificatus domino.

Gedeon: circūiens in vtero vel experimentum iniquitatis siue temptatio humilitatꝫ mee aut tēptatio iniquitatꝫ eoꝝ.
Gedera: sepes vel maceria.
Geddi: temptatꝰ vel accinctio.
Gedimihel: accinctio dei vel fortunatus deo.
Geddo: accinctio vel tēptatio.
Gedor: accedens vel applicās siue sepium aut maceriaꝝ.
Gedori: accessus meus vel applicatio mea siue sepes mee aut maceriarum mearum.
Gedud: latrūculꝰ vł expeditꝰ siue accictio aut latronū cuneꝰ
Gedur: sepes ignea vł maceria incendens.
Gethenna: vallis ennon vł vallis gratuita seu de valle sunt aut vallis tristicie.
Gelbee: volutatio vł decursus siue aceruus pluens aut aceruus pluuiarum.
Gelon: migrans vel migratio
Gelonites: transmigrans aut transmigratio.
Gemallus. valł salsa vel vallis salis seu mare aut amaritudo
Gemalli: idem.
Gemallite: valles salse vel va les salis seu maria aut amaritudines.
Gamela: vallis salsa vel vallis salis.
Gemuel: mare dei vł amaricās domini.
Gennasar: ortus principiū vel natiuitatis initium.
Genebaih: ortus filius vel pncipium filiorum.
Genesar: ortus vel principium siue inita natiuitas aut initium natiuitatis.
Genasareth: idem.
Genneus: ortus germinis vel principium motionis.
Genthon: ortus responsionis vel principium humilitatis.
Geon: pectus vel ꝓruptum.
Gera: incola vel peregrinꝰ siue ruminans aut incolatus.
Gerra: incolatꝰ vł pegrinatio.
Gerara: īcolatus visio vel ru

minatione vidit.
Geraris:aduene ꝓpinquantes
Geraſeni:ſuburbani vł coloni ibidem ſeu incole mei aut peregrinationes mee.
Gerreni: incole vel peregrini.
Gergeſeꝰ: ꝓpiquãs aduena vel colonũ eĳciẽs ſiue colonũ applicãs aut colonie applicatio
Gerian:ruminans domino eſt vel peregrinus domini eſt.
Gerihel: ruminans deo vel peregrinus dei.
Gerimoth: timens mortem vł metuens altitudinẽ mortis.
Germanus:ruminãs quid cõſilĳ vel peregrinus complens numerum.
Geron:accola inutiles vel ruminans iniquitatem.
Gerſan: aduena vel alienus ſiue ꝓfugus aut eoꝝ eiectio.
Gerſanite:aduene vel alieni ſiue ꝓfugi aut eoꝝ eiecti.
Gerſi: aduena domini vel alienus domino.
Gerſon:aduena ibi vel electio eorum.
Gerſoni:aduena meus ibi vel eiectio mea eorum.
Gerſonni:idem.
Gerſonite:aduene:ibi vł eiecti eorum.
Geruſa:ꝑegrinatio vel ĩcolatꝰ ſiue ruminãs aut ruminatio
Grecia:incolatꝰ vel ruminatio
Greci: incole vel ruminantes.
Gregoriꝰ:grece latine vigilãtiꝰ
Geſbaam:defluẽs vel ſedẽs in ꝓplo ſiue populus deſpiciens aut ꝓpłs ſedens in tenebris.
Geſſen:terra compluta vel imber vicinꝰ ſiue appropinquãs plantationi aut appropiquãs plantationi eorum.
Geſſemani : vallis pinguis vel vallis pinguedinum.
Geſſori:applicans lumen mihi vel applicans dirigentẽ me.
Geſſur:applicãs lumen vel applicans dirigẽtem.
Geſſuri:applicans lumen mihi vel applicans dirigentẽ me.
Geſſuri :iuxta lumen vel vicina lumini.
Geſſurim:iuxta lumen meũ vł applicantes e lumine meo.
Geth:torcular vel opprimens.
Getheꝰ : torcular vł opprimẽs ſiue oppreſſus aut oppreſſio.
Gethan : defluẽs gens vel deſpiciẽs populus.
Gethaaſar :humi vel foſſũ ſiue torcular eius aut effoſſio eiꝰ.
Gethai:opprimẽs ſignũ vł torcularis ꝯſũmatio.
Gethaiz:torcular ꝓpłi vł opprimẽs ppłm ſiue applicuerunt eos aut applicatio eoꝝ.
Gethedelthi:torcular egenum vel oppreſſio paupertatis.
Gethepher:torcular ſeparans vł oppreſſio diſſeminationis.
Gethei:opprimentes vel torcularia.
Gethma :torcular frãgens vel oppreſſio congregationis.
Gether : murale vel ſepes ſiue murus aut circũdatio.
Gethere :murus eius vel circũdans eum.
Getheromon: torcular excelſũ vel oppreſſio ſublimitatis.
Gethremon: opprimens vł torcular malipunici.
Gethſemani:vallis pinguis vł vallis pinguedinũ ſiue opprimens nomen humile aut torcular famoſe audiriõis.
Gethſon: opprimens pupillaz vł torcular coccineum.
Gezabel : eſt iter vel eſt fluxus ſanguinis.
Gazabel:fluxus vanꝰ vł fluens ſanguine ſiue cohabitatrix.
Gezem: vicinus palpationi vł appropinquãs plantationi.
Gezphe :robuſtus laqueus vel fortitudo diſcipline.
Gezon: fluxus doloris vel cohabitatio iniquitatis.
Gezonites:fluẽs merore vł cohabitator inutilis.

Hic.i.poſt.g.

Gideroth:ſepes vł maceria
Giderodathai:ſepes duoꝝ vł macerie bine.
Giezi:vallis viſio vel ꝓruptuz videns.
Gigaal:redẽptio vel redẽptus
Gilon:migra vel migrans.
Gilonites:trãſmigrãs vł trãſmigratus.
Gimel:plenitudo vł retributio
Gineth :ortus vite vel principium pauoris.
Gio:luctatio vel luctare.
Gion:luctatio vł harena.
Gir:diuiſio vel preſciſio.
Giſſai:ſacrificãs vel ſacrificiũ
Guidum: inflatio vel aſcẽſio.

Hic.o.poſt.g.

Gatha : gens peccatrix vel populus peccatoꝝ.
Gob:lacus vel locuſta.
Godolias:magnificãs dñz vel magnificus dñi.
Godoliati:magnificentia pctẽ mei vel magnificꝰ ĩ tpe meo
Gog: doma vel tectu.
Gohel: ꝓpinquus deo vel redẽptio dei.
Goim:gens vel populi.
Golam:trãſmigrãs eos vel volutatio eorum.
Golgotha :locus calui vł locꝰ caluarie. Syrũ eſt nõ hebreũ.
Golias:trãſmigrãs vel trãſmigratio ſeu reuelãs eos aut robuſtus eorum.
Goliath:idem eſt.
Golł:aceruí vł loca paluſtria.
Gom:fouea vel decipiens ſiue laqueus aut decipula.
Gomer:aſſũptio vel ꝑfectio ſiue ꝯſũmatus aut ꝯſũmatio.
Gomor: ꝑfectio ſiue cõſolatio vel ꝑficiens aut venundatio Mẽſura eſt antiquoꝝ q̃ mẽſura eſt decima ꝑs ephi.
Gomorra : cecitas vel ſeditio ſeu timẽs populum timor popularis. Et ſciendum ꝙ hoc nomẽ in hebreo nõ habet.g. lram:ſed ſcribiꝉ per vocalem aim:ꝛ diciꝉ aomorra.
Gonath:ortus peccati vł arrogantia temporalis.
Goneabat:furtũ filie vł intrãs filiã.
Gom : orti mei vel gr rogãtie mee.

Gorgias: diuidens luctum vel ꝑcisio luctantium
Gortinam: ꝑscidēs dona vel diuidens castra eoꝝ.
Gosem: applicans eos: vel appropinquās plātationi eoꝝ.
Gosen: applicās vel applicatio siue appropinquās palpatiōi aut appropinquās plātatiōi.
Gosnā: applicata vel iux eaꝫ siue applicās aut applicatio.
Gosō: appropiquās palpatiōi vel appropinquās plātatiōi.
Gothomel: torcular rñdēs deo vel oppssio applicās signo.
Gethor: murus vel circūdatio
Gozar: amygdalū vel nux eoꝝ siue tosio aut fortitudo eoꝝ.

Pic. v. post. g.

G Ghel: ꝓpinquans deo vel redemptio dei.
Guhelite: redēptio dei vel ꝓpinqui deo.
Gu..as: ꝓpinquus dño vel redemptio dñi.
Gun: hort⁹ meus vel arrogantia mea.
Gunite: horti mei vel arrogantie mee.
Gurbaal: diuidēs viros vel ꝑscisio vetustatis.

Sequit de noībus incipientibus a littera. H.

H Haben: in filio vel ī principio.
Haber: ꝑticeps vel participatio commisit aut certamen inīt.
Heberite: ꝑticipes vel particapationes: seu cōmiserūt aut certamen inierunt.
Habi: pater me⁹ vel frater meus iste.
Habiel: pater meus de⁹ vel frater meus dñs.
Hachan: necessitas vel necessarium.
Hacharan: turba vel turbatio
Hachin: retinens eos vel retētio eorum.
Hachor: excelsū vel sublimitas
Hadada: testis vel vsq̄ ad testimonium.
Haditū: inundās pessimos vel inundatio pessimoꝝ.
Hedrehel: greges dei vel aggregati deo.
Hadrin: testis mensure vel inundans mensuratio.
Hafar: fra vel puluis siue humens aut fodiens.
Hafara: taur⁹ vel vitulus siue puluis eius aut fodiens euꝫ.
Hafarim: mare effodiēs vel maris effossio.
Haga: loquēs vel meditans siue locutio aut meditatio.
Hagegath: annūcia vel annūciatio siue accinctus aut latrunculus.
Hagiel: aduena meus vel incola dei.
Hailon: vita vallīū quercuum vel questio vita roborec.
Hahul: este dolens vel vitam parturiens.
Hai: vita vallīū vel q̄stio vite.
Haia: vita vallīū eius vel questio vite eius.
Haiam: vita vallīū eorū vel q̄stio vite eorum.
Hailon: vbi erant vrsi vel vbi vrsi sunt.
Haiman: vita vallīū mirādaꝝ vel questio vite mirabilis.
Hain. fons vel oculus.
Haio: vita vallīū eius vel questio vite eius.
Halaa: fermentū eius vel consternens eum.
Halac: portio vel ꝑs mea siue lubricū aut impeditio.
Halasa: triplex vel cōsternata siue ꝯsternās aut ꝯsternatio.
Halda: deprecās dñm vel depcatio domini.
Hal⁹: fermētuꝫ vel ꝯsternatio.
Hamas: indignās vel furēs siue furor aut indignatio.
Hamiel: popul⁹ meus deo vel popul⁹ meus dei.
Hamora: ꝑls scitus vel populus illuminans.
Hamul: calefact⁹ ros vel calefactio roris siue popul⁹ dolens aut ꝑls parturiens.
Hamulite: calefacti rores vel calefactiōes irrorationū seu populi dolentes aut populi parturientes.
Hanā: respondens ꝑplo vel responsio populi.
Hanan: reddens donuꝫ vel responsio gratie.
Hanath: reddas vel rñdēs seu reddidit aut respondit.
Hanebgaba: sollicitās vel humilians siue sollicitauit aut humiliauit.
Haniel: pauꝑ dei vel rñdēs deo
Hanon: rñdēs merori vel reddens iniq̄tatē seu reddēs dolorē aut rñsio inutilis.
Haoi: spinee vel cōpūctiones.
Haoites: spina vel cōpunctio.
Haphron: puluis meroris vel terra inutilis.
Harada: miraculum vel admiratio.
Harē: fili⁹ me⁹ vel filiatio mea
Hares: testatio mea vel testamentum.
Harim: exaltatio vel exaltat⁹.
Hasarmoth: atrium mort vel atrium angustie.
Haseroth: atria vel vestibula seu ville aut beatitudines.
Hason: festiatio vel festinātes.
Harath: ram⁹ vel dissipatio siue testimoniū aut dissipator.
Hatharoth: circuli vel corone
Hathoniel: rñdens deo vel respondit ei deus.
Hauna: ipsa iniq̄tas vel susceptio iniquorum.
Hauan: fōs vel motio siue subuertēs eos aut subuersio eoꝝ
Hauil: stulticia vel insipientia siue stultus aut insipiens.
Hauoth: sedēs vel cōmoratio seu vinculū aut incunabula.
Haxan: claudus vel irascēs siue claudicās aut claudicatio
Haxath: medic⁹ vel medicamētū
Haxia: vidēs vel ꝓuisio.
Hazaꝫ: ꝯtinētia vel apphensio siue ꝯtinēs aut apphēdens.
Hazbi. mēdaciū vel iniq̄tas.
Hazeb: ꝑgens vel abiens siue ꝓfectio aut ꝓficiscens.
Hazuba: deserta vel relicta siue desertio aut relictio.

H ¶ pic.e.post.h.
E esse: vel viuere.
He: ipsa vł ista siue suscipiēs aut susceptio.
Heber: victor vel trāsiēs: siue trāsitus aut trāsitio.
Hebreus vincēs: vel trāsitor: siue trāsiēs aut trāsitorius.
Hebion: pauꝑculus: vel pauꝑ sensu.
Hebionite: pauꝑauli vel pauperes sensu.
Hebri: victor meus: vel transitio mea.
Hebrō: incātās vł icātatio siue ꝯiugiū aut visio sempiterna
Hebronite: cōiugati vel incantores: siue incātationes: aut visiones sempiterne.
Hecethan: ipse mēte excedens vel iste suscipiēs humilitatē.
Hedai: ornatꝰ mihi vel voluptuosus meus.
Heddo: pauidus seruus vel testificator vite.
Hefer: fouea vel p̃cipitiū.
Heie: qui est vel qui existit:
Hela: vallis quercus vel maledictio.
Helai: vallis quercus mee: vel maledicta mihi.
Helam: abiectio vł suꝑlimiare
Helam: oppositi vel cōpositi.
Helon: deo gratꝰ vel deo donatus: seu vallis quercꝰ: aut roboratus gratia.
Helbid: dei filiꝰ vł dei excelsus
Helchal: portio: vel particula.
Helcana: dei zelus vel dei possessio.
Helcheia: ꝑs dño: vel vendicatus domino.
Helchese: aduocata: vel aduocatio.
Helcheseus: aduocans: vel aduocatus.
Helchi: partitus mihi vel vendicatio mea.
Helchian: ꝑs dñi est: vel vēdicatio dñi est.
Helchias: ꝑs dñi: vel vendicatus domino.
Heldaa: atriū eiꝰ vł exacuēs eū
Heldad: atriū vel exacuens.
Heldai: atriū meum vel acutio mea.
Heleanā: dei mei donū: vel dei mei gratia.
Heled: acceptio glorie vel accipiens gloriam.
Helem: postes vel secula seu vestibulū aut suꝑliminare.
Helesa ꝯsternatio: vł ꝯsternatꝰ
Helles: exiens vel exitio.
Hellesmoth: grece exodus: latine aūt exitus mortis.
Helleth: accipiēs vitā: vel susceptio pauoris.
Helphaal: deo exclusus vel dei nutatio pauoris.
Heli deꝰ meꝰ: vel deitas mea.
Helia: deꝰ dñs: vel dei dñatio.
Heliab: deꝰ meus pater vł dei mei paternitas.
Helias: deꝰ dñs: vel dei dñatio siue ascēdēs dñs: aut robustꝰ dominator.
Heliasaph: dei mei collectio vł dei mei congregatio.
Heliasaphā: dei mei facies: vel dei mei cōuersio.
Heliatha. deo meo peccās: vel dei mei tꝑalis.
Heliathi: deum meū vidēs: vel dei mei visio siue dei mei auxilium vel dei mei fortitudo.
Helizel: deo meo ꝑtitꝰ: vel dei mei particula.
Helihel: deꝰ meus deꝰ: vel dei mei deitas.
Heliphal: deꝰ meꝰ cadens: vel dei mei casus.
Heliphales: deꝰ meꝰ diuidens vel dei mei diuisio.
Heliphalu: deꝰ meꝰ mirabilis vel dei mei miraculum.
Heliphelec: dei mei ruina: vel dei mei deiectio.
Helihas: deus meꝰ mirabilis: vel dei mei miraculū.
Heliel: deus meus dei: vel dei mei: deus.
mei deus.
Helim: deficiēs vel fortis eoꝝ siue arietes: aut robusti.
Helimaidis: dei mei contradictio vel dei mēsura sufficiēs.
Heliodorus: deo meo generās vel dei mei generatio.
Helioenai: dei mei fons meus vel dei mei oculus meus.
Heliopolis: sol ciuium: vel solis ciuitas.
Helioreb: dei mei coruꝰ: vel dei mei solitudo: siue dei mei ardor aut dei mei tēptatio.
Helisa: ad insulam: vel deus saluator.
Helisabe: dei mei salꝰ: vel dei mei defensio siue dei mei iuramētū: aut dei mei abūdātia.
Heliseus. deꝰ meꝰ saluator vel dei mei salutare.
Helisu. dei mei salꝰ: vł dei mei protectio.
Heliu: deꝰ dñs: vel deꝰ dñator siue deꝰ meus iste: aut deꝰ meus ipse.
Helizer: dei mei auxilium: vel dei mei fortitudo.
Helmodan: deo natus vel dei natiuitas.
Helnaem: deo fidelis vł dei requietio.
Helnathan: deo datus: vel dei donatio.
Heloe: deus vel deitas.
Helom: cōmotus fortiter vł exercitatus fortitudine.
Helon: exercitus fortitudo: vel exercitatus fortitudine.
Helonite: exercitiū fortitudis: vel exercitati fortitudinibꝰ.
Helsaphan: deo victus vel dei viculū: siue deū speculās aut speculator dei.
Heltheche: ꝓferēs: vel ꝓlatio.
Helthecē: idem.
Heltholath: atriū coccineum: vel acumen ruboris.
Hemā: ꝑturbās vel ꝑturbatio siue suscipiēs: aut formido eorum.
Hemech: vallis vel abyssus: siue ꝓfundus aut ꝓfunditas.
Hen. ecce fontē: vel ecce oculū
Henach: gigas vel fortis: siue humilis cōsurgens aut humilis cōsurrectio.
Henachim: gigātes vł robusti siue potētes: aut humiles cōsurgētes.

Henan: curſus meroris vel fõs triſticie.
Hennon: vallis triſticie: vł vallis interfectionis.
Her: vigilãs vel pelliceus: ſiue ſiue cõſurgens: aut effuſio.
Heran: vacuefactꝰ: vel vacuefaciẽs aut vacuefecit aut vacuefactio.
Heronite: vacuefacti: vł vacuefacientes ſiue vacuefecerunt: aut vacuefactiones.
Heraſtus: vigilans vel effuſus ſiue frater meus videns: aut fratris mei viſio.
Herchuſa: conſurgẽs mendacium vel vigilia fictionis.
Herchuſei: cõſurgẽtes mendacio: vel vigilãtes fictionibꝰ.
Hered: vigil vita vel cõſurgẽs pauore.
Heredite: vigilãtes vite vel cõſurgentes pauoribus.
Herẽ: vigilans eis vel reſurrectio eorum.
Heri: vigilans mihi vel reſurrectio mea.
Herias: vigilãs dño vel reſurrectio domini.
Herite: effuſi vel vigiles: ſiue pellicei: aut cõſurgẽtes.
Heritophet: vacuefaciẽs os ꝓtectũ vel vacuefactio oris ꝓtegentis.
Hermagedõ: ꝯſurgẽs tẽptatio vel vigilia inhabitationis.
Herman: anathema meroꝝ eorum vel anathematizatio triſticie eorum.
Hermes: anathema meroris vł anathema triſticie.
Hermogenes: mons ſcrutatus vel vomens eos in valle.
Hermõ: anathema meroris vel anathema triſticie.
Herodes: pellibꝰ glorians vel pelliceus glorioſus.
Herodiani: pellibus gloriãtes vel pellicei glorioſi.
Herodias: pellibꝰ gloriãs vel pellicea glorioſa.
Herndiõ: formido vel pauor.
Heſdrelon: miſericordia dei vł auxilium meũ deus meꝰ.
Helli: vicinus meus vel vicinitas mea.
Heſron: atriũ vel amplitudo.
Heſter: abſcondita vel abſcondens ſeu eleuata in populis: aut ꝑparata in tempore.
Heth: vita vel pauor.
Hethan: fons vel aſcẽſus: ſiue pauidꝰ dono: aut viuẽs grẽ
Hethan: cõſũmatio vel ꝯſumatus: ſiue auis eoꝝ: aut ſuſcipiens nauigationem.
Hetheus: viuax vel pauidus: ſeu formidans aut ſtupidus.
Hethnas: pauor colubri vel vita ſerpentis.
Hethi: vita mea vel pauor meꝰ

Hic .i. poſt .h.

Hia ſublimis vel exaltatus.
Hiarite: ſublimes vel exaltati.
Hichutinel: ipſe eſt duplex deo vel ipſe ſperans in deum.
Hielon: ipſe ẽ parcẽs vel ipẽ ẽ faciens: ſiue ipẽ eſt cõmouẽs fortiter: aut ipſe eſt excitatus fortitudine.
Hiemla: parcẽs maledictio vel cõmouens accipientem.
Hierchon: ipſa poſſeſſio vł vigilantia negociationis.
Hieſana: ipſe faciens dona: vł ipſe parcens gratificato.
Hieu: ipſe vel eſt.
Hieu: parcens vel faciens ſiue cõmotus: aut cõmotio.
Hieus: cõmotus aut cõmotio: ſeu ipſe eſt parcens aut ipſe ẽ faciens.
Hiezer: ipẽ eſt fortꝭ vel ipſe eſt auxiliator: ſiue ipſe ẽ ſeparatus aut ipẽ eſt ſanctificatꝰ.
Hiezerite: ipĩ ſunt fortes vel ipſi ſunt auxiliatores: ſiue ipſi ſũt ſepati. aut ipĩ ſt ſctificati
Higal: aceruatio exaltata vł exaltationis inuolutio.
Hiel: faciẽs deo vł cõmotio dei
Hila: exaltatus vel exaltatio.
Hilai: exaltatus mihi vel exaltatio mea.
Himeneus; ipſe numerãs feſtinantes vel ſuſcipiens ad implectionẽ conſilij.
Hin: mẽſura vel mẽſuratio loquutꝭ materie ſiue fuit aut erit
Hir: vigilãs vel vigilatꝰ ei.
Hira: fris viſio vel vigilãs.
Hiram vigilãs pplo vel vigilie ꝑpli ſeu viuit excelſus: aut viuens eſt excelſe.
Hiras: fratrẽ meũ vidit: vł fris mei viſio: ſeu vigilãtem ſuſtollẽs: ant vigilãs plaſmatiõi.
Hircanus: cõſurgens poſſeſſio vel vigilia emulationis.
Hisbaal: ipſe vir vetuſtus vel ipſe vir deuorator.
Hiſimiel: ipſe nominatus dei vł ipſe poſtulatus a deo.
Hiſimoth: ipẽ mortẽ adducẽs vel ipſe ẽ mortis adductio.
Hiſpania: accictio ł expeditio.
Hiſpaniẽſes: accictivł expediti
Hithai; commouens bina vel parcens duobus.
Hizadab: ipſe fluens torris vł ipſa torris fluitio.
Hiziel: ipſe fortis deus vel ipſa fortitudo dei.
Hiſmael: vir auditus a deo vł aſſumens auditionẽ dei.

Hic .o. poſt .h.

Hoba: incantator vel incantatio: ſiue dilectus aut amplexatio
Holda: deſtruẽs vel diſcernẽs mihi: ſiue diuerticulũ meum ſeu diſcretio aut diuerticulũ.
Holdai: deſtruẽs me vel diſcernẽs mihi ſiue diũticulũ meũ.
Holofernes: infirmitas diſceſſionis vel infirmans; vitulus ſaginatum.
Homor: populum amaricans vel populi amaricatio.
Homor: criſpãs vel manipulꝰ
Hoon: labor vel dolor: ſiue laborans aut dolens.
Horeb: menſa vel maſſa ſiue temptatio aut temptatus.
Horeb: ador vel ſiccitas ſiue coruus aut ſolitudo.
Horrei: liberi vel iracundi ſiue de foramibꝰ aut farinatĳ.
Horem: dolor vel ira ſeu ve excelſa aut ve iracundie.
Horri; farina vel farinatꝰ: ſeu

post me: aut foramen meum.
Horim: fortes vel excelsi: siue gigantes aut robusti.
Herodi: maledictio sufficiens: vel maledicta sufficienter.
Hortosiada: recte indigens testimonio vel lumen positum testificationi.
Hosa: spes vel saluatio.

Hic .u. post .h.

H Uchac: sculpēs vel sculpsit: siue sculptor: aut sculptura.
Huphim: penetralis vel thalamus.
Huma: festinans sibi vel manipulus.
Huri: longitudo mea vel illuminator meus.
Hus: festinans vel cōsiliator.
Husam: festinans populo vel consiliator populi.
Husathi: festinante me: vel festinatio mea.
Husi: festinans mihi: vel consiliator meus.

Sequitur de incipientibus a littera. I.

IA: dn̄s vel dn̄ator.
Jalehel: icipiēs laudare deū vel expectatio laudis dei.
Jaalon: ilex vel quercus.
Jaamena: extrem⁹ i coitu calor vel extrema coeūtis delectatio
Jaan: respondēs vel responsum siue responsio.
Jaare: saltus vel silua.
Jaas: fuit vel dimidium: siue dimidiās aut dimidiator.
Jaasel: dimidiauit deus: vel dimidiatio dei.
Jaath: expectans tempus vel expectatio peccatoris.
Jaazraher: auxiliū vel auxiliabit
Jaaziam: auxilium domini vel auxiliabit dominus.
Jaba: luctatio vel itelligētia.
Jabes: dolor vel dolens seu siccitas aut exiccata.
Jabin: sapiēs vel sapia: siue intelligēs aut intelligentia.
Jabina: sapiens dn̄o vel intelligentia domini.
Jabir: ciuitas doctrine vel ciuitas litterarum.
Jabob: puluis vel lucta siue luctans aut luctatio.
Jaboch: idem.
Jachabed g'lia domini vel vbi est gloria: seu est grauis aut ē grauitudo.
Jachala: fortis eius: vel cōfortans eum.
Jachalia: fortis dn̄s vel fortitudo domini.
Jachaz: tribulatio vel tribulat⁹
Jachā: tribulator vel tribulatio
Jachanē: p̄parās firmitatē vel p̄paratio firmitatis.
Jachim: p̄parans vel p̄parator siue p̄paratus aut p̄paratio.
Jachim: firmus vel firmitas.
Jachin: idem.
Jachinite: firmi vel firmitates
Jacob: supplātator vel supplātatio.
Jacoba: supplantans eum vel supplantatio eius.
Jacobus: supplantās festinantem vel supplantatio cōsiliū.
Jachon: p̄pans vel p̄paratio.
Jachoma: pp'li vltio vel populum vlciscet: siue preparans dn̄o aut p̄paratio dn̄i.
Jadae: sciens vel scientia: siue cognoscēs aut cognitio.
Jadaia. sciens me vel cognitio mea.
Jadai: sciens dominū vel cognitio domini.
Jadasan: sciēs egressum vel cognoscens abundātiam.
Jadaias: cognitus dn̄o vel scientia domini.
Jadiel: sciens dominum vel cognitus domini.
Jado: sciens testimoniū vel expectatio seruitutis.
Jadon: sciens dolorē vel cognitio iniquitatis.
Japhe: expectās laqueū vel expectatio discipline.
Japhe: eligens vel electio siue ostendēs aut illuminatio.
Japheth: latitudo vel dilatatio
Japhia: ostendēs vel ostensio. seu aperiens aut apertio.
Japhie: ostēdēs vel aperiēs seu expectans eos aut supficies.
Jagaal: ppinquitas vel ppinqu⁹.
Jagur: aduena vel colonus.
Jael: expectās deū vel expectatio dei: aut incipiens seu carnale coniugium.
Jahel: ascendēs vel ascēsio seu ascēdit de⁹ aut ascēsio dei.
Jahelite: expectātes deū vel expectationes dei siue incipientes aut carnalia cōiugia.
Jahelite. ascēdētes vel ascēsiones siue ascendentes deo aut ascensiones dei.
Jahelel viuēs deo vel expectatio dei: siue postulans deum: aut requiescens in deo.
Jair: vigilans vel illuminans seu illuiauit aut illumiatio.
Jairus: illuminās vel illuminatio siue vigilie aut vigilātes
Jalam: expectās humilia: vel pectator pcussionis.
Jalelel: expectans deū vel expetatio dei.
Jalech. expectās pauorē vel expectatio vite.
Jalon: expectans dolorem vel expectatio iniquitatis.
Jam: mare vel dies.
Jambrii: mare lacescens vel dies amaricans.
Jamin: dies plurali numero vel amaria: seu amaritudies: aut amaricationes.
Jamin: virtus vel dextera siue asini aut asinei.
Jaminite: dextere vel virtutes seu asini vel asinei.
Jamna: mare vel dextera: siue marinus aut vbi est signum.
Jamne. idem
Jamnes: marin⁹ vel vbi ē signū
Jamnia: dextera domini vel vbi est signum.
Jamnite: virtutes dn̄i vel in q̄bus est signum.
Jamnor: amaricans lumen vel dextra iracundie.
Jamrā: mare eorum pelliceum vel mare cor in capite.
Jamres: mare pelliceum vel mare in capite.

Jamsuph:mare rubrum vel di
es in capite.
Jamuel: dies eius deꝰ vel dies
eius dei.
Jamuelite:dies eoꝝ deus: vel
dies eorum dei.
Janai:gubernator meꝰ vel gu
bernatio mea.
Jamni:ꝑparator meꝰ vel ꝑpa
ratio mea.
Janoa:gubernator vel guber-
natio.
Janoe:expectãs cõmotionẽ vł
expectatio requietionis.
Janoe:gubernatio vel guber-
naculum.
Janon:dormitãs merore vł gu
bernator doloris.
Janua:requies vel requietio.
Janũ:dormitãs vł dormitatio.
Joad:cõfitẽs vel glorificans.
sine cuiꝰ ẽ frater:aut cuiꝰ est
fraternitas.
Jaoe:factura fratris vel frater
dñi:siue vbi ẽ frater aut vbi
est fraternitas.
Jara:deficiẽs vel defectio.
Jaraia:timens dñm vel timor
dñi:seu deficiens dño: aut de
ficiens dñs.
Jaramoth:timẽs mortem:|vel
defectio mortis.
Jare:luna vel defectio.
Jarre:idem.
Jared:roborans vel roboratꝰ:
siue descendens aut ꝯtinẽtia
Jareden:descensio eoꝝ:vel vi-
sio iudicis.
Jaree:silua vel saltus.
Jarphael:dimisit deꝰ vel dimis
sio dei.
Jarphel:idem.
Jarib:vltio vel diiudicãs siue
vlciscens:aut diiudicatio.
Jaram:saltuũ vel siluarũ:siue
mons saltuũ aut mõs siluaꝝ
Jas:dñs vel dñator.
Jasa:factura mãdati vel factꝰ
in mãdato:siue factũ mãda-
tũ:aut inhabitatio eius.
Jassa:dimidiũ vel dimidiatio
seu factũ mandatũ aut factũ
in mandato.
Jasaph:habitator vel habita-
tio siue sedẽs aut cõfidẽtia.
Jasahel:dimidiũ dei vel dimi-
diauit deus.
Jasen:domitor vel domatio.
Jasi:equalitas vel desideriũ.
Jasiel:equalis deo vel deside-
rium dei.
Jaso:factura mãdati:vel factꝰ
in mandato.
Jason:desiderans vel qui mã-
datum fecerit.
Jasu:cõuertẽs vel cõuersio.
Jasub:reuertẽs vel reuersio si
ue reuocãs aut reuocatio.
Jasubite:reuertẽtes vel reuer-
si seu reuocãtes aut reuocati
Jathaha:peccãtes ĩ ea vel pec-
catum in eis.
Jathã:dñi ꝑfectꝰ vel dño cõsũ
matꝰ siue dñi ꝑfectio:aut dñi
cosummatio.
Jathã:dñs humilis vel det re-
spõsio:seu expectãs humilita
tẽ:aut expectatio rñsionis.
Jathanael:expectãs humilem
deũ,vł rñdẽs hũilitati dei.
Janadiath:colũba defluẽs tpe
vel colũbarꝫ deficiẽs pctõ.
Janathi:colũba vel est. Syrũ
nõ est hebreum.
Jaur:expectans incẽdiũ vel ex
pectatio luminis.
Jaus:expectãs cõsiliũ:vel expe
ctatio festinantis.
Jazer:adiutꝰ vel adiutoriũ: si-
ue auxilians aut auxiliator.
Jazias:audiẽs dñm vel auscul
tatio domini.
Jaziel: audiens deum vel au-
scultato dei.

¶ Pic.b.⁊.c.post.i.

IBaar:mons fortis vel
vir suscitator.
Jchaiman.ve requiescẽ
ti vel trãslata ẽ requietio.
Jchaboth:cecidit gł'ia vł trãs-
lata est gloriatio.
Jchainaan: durũ habitaculũ:
vel ꝯsolatio inhabitantis.
Jchonium:dura vel vocata:si
ue vbi est thalamus:aut ꝑpa
ratio cõsolationis.
Jchuthiel:spes dei vel sperãs.
in deum.

¶ Pic.d.post.i.

IDaia:dilectus domini:
vel amabilis.
Jdaias:dilectꝰ dñi vel
amabilis domino.
Jdida: dilectꝰ dñi ꝓpter dñm
vel amabił dño ꝓpt dñm Ipse
est salomon qui dilectꝰ dñi ꝓ
pter dñm vł amabilis dño ꝓ
ter dñm dicit: ꝓpter suã mi-
sericordiã scꝫ gratuitam qua
eũ diligere dignatꝰ ẽ:cũ vtiqꝫ
dilectione ⁊ misericordia idi
gnꝰ existeret quem constabat
manzer esse ⁊ quẽ reꝑhendit
scriptura diuina ꝓ pctõ ido-
latrie: ⁊ immoderato amore
mulierum.
Jdidia:dilectio domini vel a-
mabilitas eius.
Jdithũ:saliẽs vł trãsiliẽs eos.
Jdox:dilectus voluntarie: vel
amabilis violentia.
Jdumea rusa vel rubea:seu ter
rena aut sanguinea.
Jdumei:rufi vel rubei:siue ter
reni aut sanguinei.

¶ Pic.e.post.i.

IEabarim: lapides trã-
seuntes:vel aceruí lapi
dum transeuntium.
Jebaar:mõs fortis vel electio
suscitata.
Jebanias:sapiens dño vel in-
telligentia dñi.
Jebee:ꝑsepiũ vel excatio.
Jeber:imitans fontẽ vel expe
ctatio putei.
Jeberthon:vallis mesticie. vel
collis merentiũ.
Jebgar:eligens vel electio.
Jeblaam : absortꝰ vel absortio
seu absorbens populus: aut
populus desipiscens.
Jebnael:edificãs deo vel edi-
fi catio dei.
Jeboch:arena vel luctatio.
Jebus:ꝑsepe vel calcata: siue
ꝯculcans aut cõculcatio.
Jebusei ꝑsepe meum vel cõcul
tatio mea.
Jebusei:ꝑsepia vel ꝯcultata.
Jecha:torcular vel oppressio si
ue opprimẽs aut oppressa.

Jechaa: torcular eius vel opp̄ri mens eum.
Jechbaa: luctās ei vł arena ei⁹
Jechda: magnificus vł magnificentia.
Jechdalian: magnificus dño ē vel magnificentia dñi est.
Jechdon: incubās populus vł incubatio populi.
Jechelia: torcular laboris vel oppressio laboriosa.
Jechenias: p̄parans dño vel p̄paratio domini
Jechimā: possedit populū vel possessio populi.
Jechimā: vindicās populū vel vindicatio populi.
Jechiman: acquirās populum vel acquisitio populi.
Jechinaam: possidēs populū: vel vindicatio populi.
Jechinā: possidens populū vel p̄paratio populi.
Jechomam: idem.
Jechonias: sic fact⁹ vel p̄parator: seu p̄parans dñs: aut preparatio domini.
Jechan: extēsio vel inclinatio: seu merces aut mercimoniū:
Jechel: cet⁹ dei vł auxiliās deū
Jechze: torcular lupi vel opprimens lupum.
Jedala: man⁹ maledicta vł manus maledictionis.
Jedebos: man⁹ maledicta tribulans: vel man⁹ maledictionis angustiantis.
Jedeia: sciens dñm vel cognitio domini.
Jedi: sciēs me vł cognitio mea
Jediel: sciens deū vel magnificus deo.
Jedlaph: manū tollēs vel manū ad os: seu man⁹ subleuās aut manuū subleuatio.
Jeddoa: sciēs eū vł cognitio ei⁹
Jedchan: puul⁹ vł minoratio.
Jedri: accedēs vł applicās siue accessus aut applicatio.
Jeddu: accinct⁹ vel tēptatio.
Jeddua: tēptās eum aut accinctio eius.
Jedula: manus maledicta vel manus maledictionis.
Jephdaia: innuēs domino vel apertio domini.
Jephehel: apertio dei vel aperi et deus.
Jephlad: exclusio peccati vel apertio deiectionis.
Jepleti: excludēs pctm̄ meum vel aptio deiectionis mee.
Jephon: dñs mirabilis: vel dominus viuificatorū.
Jephone: nut⁹ vel innuens.
Jephōne: ānuēs vel inuitio.
Jegal: ꝓpinqu⁹ vł redimēs seu ꝓpinquitas aut redēptio.
Jegali: ꝓpinqu⁹ mihi vel redēptio mea.
Jeglam: despiciēs vel despect⁹ siue contemptus.
Jehel: viuens deo: vel postulatio dei: siue mutatus deo aut expectatio dei.
Jeheli: viuēs deo meo vł postulatio dei mei: siue mutat⁹ deo meo: aut expectatio dei mei.
Jehi: vita vel exordium siue requies aut postulatio.
Jehihel: vita dei vel exordium dei siue requiescens deo: aut postulatio dei.
Jelada: cognoscēs dominū vel cognitio domini.
Jeleph: manū tollēs vel manū ad os: siue manus subleuans aut manuū subleuatio.
Jemda: plenitudo vł circūcisio
Jemei: de⁹ me⁹ vel robur meū.
Jemias: numer⁹ dñi vel numerabilis domino.
Jemim: robur meum vel dextera mea.
Jemla: parcens maledictio vel cōmouens accipientē.
Jemlech: numerus vite vł amaritudo pauoris.
Jemua: mare vł amara: siue numerus aut numerabilis.
Jemuaire: maria vł amari: siue numerabiles aut marini.
Jemuhel: dies eius dei vel dies eius deus.
Jepsem: apertū nomē vel aperta auditio.
Jepta: aperiens vel apertio.
Jeptahel: aperiēs deo vel apertio dei.
Jepte: aperiens vel apertus: siue aperuit aut apertio.
Jepthon: aperiens dolorem.
Jera: timēs vel timor: siue misericors: aut misericordia.
Jeraa: timēs eū vł misc̄dia ei⁹.
Jeracho: aurugo vł demolitio
Jeramelech: timēs deū vel misericordia dei.
Jeramahel: idem.
Jeramel: idem.
Jerameli: timēs deū meū vel misericordia dei mei.
Jeramiel: idem.
Jeramieli: idem.
Jeraon: timores vel timebunt seu timēs iniquitatē: aut misericors merentibus.
Jerapolis: iudiciū supi⁹: vel sine timore misericors ciuitas.
Jerehaā: aurugo ppl̄i vel demoliens populum.
Jerebehel: iudiciū dei vel diiudicans superiora.
Jeremian: excelsus dño est: vel sublimitas dñi est.
Jeremias: excelsus dño vel sublimitas domini.
Jeremihel: excelsus dño deo vł sublimitas dñi dei.
Jerian: timēs iutile vel timor domini est.
Jerias. timens dñm vel timor domini.
Jerib: odor vel luna.
Jeribai: odor vulturis vel defectio deuoratoris.
Jericho: luna vel odor eius.
Jerichontini: odorātes eū vel deficientes ei.
Jerihel: timēs deū vł timor dei
Jerimoth: timēs mortē vł metuens altitudinē mortis.
Jerimuth: idem.
Jerioth: iurgiū signi vł iudiciū signatio.
Jermai: domin⁹ excelsus vł domini excelsitudo.
Jeroam: timēs populū vel iudiciū populi.
Jerobaal: iurgiū habēs vel iudicium habentis aut iudiciū superioris.

Jerobaal.: timoꝛ viri vꝉ timoꝛ vetustatis siue timēs hūtem: aut timens deuoꝛationē.

Jeroboam: causa p̄pli vel diuisio p̄pli siue discernens p̄plm aut superius diiudicās.

Jeroboseth: iudicās ignominiam: vel diiudicās cōfusionē.

Jeron: timoꝛ vel ꝑegrinatio. siue timidus aut peregrinꝰ.

Jeronymꝰ: visio pulchꝛitudis vel diiudicans locutiones.

Jerosolyma: pacifica vel visio pacis.

Jerosolymite: pacifici vel pacē videntes.

Jersia: aduena domini vel alienus domino.

Jeruel: collis domini vel vallis benedictionis.

Jerusa: ruminās vel rumiatio siue incolatꝰ aut ꝑegrinatio.

Jerusalem: pacifica vel pacꝫ visio siue timoꝛ ꝑfectꝰ aut timebit perfecte.

Jesa: vetustas vel planities siue saluatio aut desideriū meū

Jessa: incensum vel sacrificiuꝫ. seu insule sacrificium aut insule holocaustum.

Jessaar: incensum suscitās vel holocausti vigilia.

Jessaarite: incensa suscitātes: holocaustoꝛum vigilie.

Jessai: incensum meū vel sacrificium meū siue insule sacrificiū aut insule holocaustum.

Jesamari: vetustas amara: vel desiderij amaritudo.

Jesan: vetustas vel veterās.

Jesana: vetustas eiꝰ vel inueterans eum.

Jesar: figmentū vel tribulatio siue insule sacrificiū aut insule oblatio.

Jessar: meridies vꝉ vnctio meá siue meridianus aut methaphoꝛicus olei.

Jesba: collaudans vel collaudatio.

Jesbaā: collaudans populū vel collaudatio populi.

Jesbachasa: collaudās summū vel collaudatio pꝛincipij.

Jesbi: ē ī me vel coeqtus mihi.

Jesbinedob: ē in me spōtaneꝰ: vel coequatꝰ mihi spōtane.

Jesboch: ē cinis vel ē tactus.

Jescha: tabernaculum vel vnctio eius.

Jesse: incendēs vel incendium siue insule libamen aut insule holocaustum.

Jesema: salus desiderij vel saluatio requiescentis.

Jeser: finxit vel plasmauit siue fictio aut plasmatio.

Jeserite: fictoꝛes ꝉ plasmatoꝛes

Jesesi: equalis saluatoꝛ vel desideriū saluationis.

Jesem: desideriū vꝉ desideraui

Jesu: eq̄lis meꝰ aut eq̄litas mea

Jespha: vnctio vel tab̄naculū.

Jesphan: idem.

Jesi: eq̄litas vel tab̄naculum.

Jessi. incensū mihi vel sacrificium meum.

Jesias: equalis domino vel salutaris domini.

Jesiel: incensus deo vel sacrificium dei.

Jesielite: incensi deo vel sacrificia dei.

Jesimuth: desiderium dulce vꝉ desiderata dulcedo.

Jesmachias: vetustas ꝑcutiēs dn̄m vꝉ figmētū ꝑcussiōis dn̄i

Jesmaras: salꝰ desiderātis dn̄ꝫ vel saluatio reqetiōis dn̄i.

Jesrel: sacrificās deo vel liberatio dei.

Jesua: planities vel ē desiderium meum salus.

Jesue: saluatio desiderium.

Jesui: equalis mihi vel equalitas mea.

Jessui: desideraui vꝉ desideriū.

Jessuite: desiderātes ꝉ desideria

Jesur: doloꝛ vel ē ī doloꝛe: siue salꝰ luminis: aut eq̄litas ignea.

Jesuri: salꝰ doloꝛis mei vꝉ saluatio ī doloꝛe meo: siue salus illūinās me: aut eq̄litas mea

Jesus saluatoꝛ vel salutaris: siue salus: aut salutare.

Jetha: extensio vel inclinatio: siue sup̄fluēs aut sup̄fluitio.

Jethgam: sup̄fluus p̄pls aut sup̄fluitas p̄pli siue inclinās. p̄plm: aut extēsio eoꝝ.

Jethaba: bonitas vꝉ declinatō

Jethabatha: bonitas vel bonitates: seu declinauit vt veniat hut declinatio ꝑuētionis.

Jethan: merces vel mercimonium seu inclinans eos: aut extensio eoꝛum.

Jetheba: bonitas vel declinatio venientis.

Jethebata: bonitas vel bonitates: siue declinauit vt veniat aut declinatio ꝑuentionis.

Jethebeth: bona domus vel declinatio venientis.

Jethela: inclinatio palme vꝉ extensio iniquitatis.

Jether: modicū residuū vel modica residuitas.

Jetheth: donās vel donatio.

Jethnaā: possidēs populum vꝉ fluens populo.

Jethꝛa: sup̄fluēs: ꝉ honoꝛabiꝉ.

Jethꝛaā: honoꝛ populi vel sup̄fluens populo.

Jethꝛael: honoꝛ dei vel sup̄fluens deo.

Jethꝛai: honoꝛ meus: vel sup̄fluens mihi.

Jethꝛam: honoꝛans eos vel superfluus eoꝛum.

Jethꝛan: honoꝛ dei vel sup̄fluitas gratie.

Jethꝛi: sup̄fluū vꝉ honoꝛabiles

Jethꝛites: sup̄fluꝰ ꝉ honoꝛabiꝉ

Jethꝛo. sup̄fluēs vꝉ honoꝛabiꝉ

Jethur: vsus vel oꝛdo siue oꝛdinatus: aut oꝛdinatio.

Jethus: extēsio vel sublimitas

Jeu: parcens vel cōmotio seu maleficus: aut maleficiū.

Jeus: idem.

Jeusa: ipse parcens ei vel ipsa cōmotio eius.

Jeu hel. ipse parcens deus ipsa cōmotio eius.

Jezan: durus vel durities.

Jezabel: est iter vel ē fluxus sāguinis.

Jezabel. fluxus vanꝰ vel fluēs sanguiē siue cohabitatrix aut sterquilinium.

ezanias. virese vel aures

eius siue audiens dominum aut auscultatio domini.
Jezar. fortitudo vel adiutoriũ.
Jezarite. fortes aut auxiliarij.
Jezecel. fortis dei vel apphendens deum.
Jezechias. fortis dñi vel apphẽdẽs dñm siue confortauit eũ dñs aut dñs confortatio eius
Jezechiel. fortis dei vel apphendẽs deũ. siue deus cõfortauit eũ. aut de⁹ cõfortatio eius.
Jezer. fortitudo vel adiutoriũ.
Jezerite. fortes vel auxiliarij.
Jeziel. audiens deũ vel auscultatio dei.
Jezilia. fortis labor vel adiutorium laborantis.
Jezonias. vires eius vel aures ei⁹ siue audiẽs dñm aut auscultatio dñi.
Jezre. semen vel seminator.
Jezrahel. semen dei vel seminauit deus.
Jezrahelite. seminantes deo. vel seminatores dei.
Jezraia. semen domini vel seminans domino.

¶ Hic. g. post. i.

IGaal. vir abijtiens. vel vir reuelationis.
Igar. aceruus vel inuolutio. Syrum ẽ nõ hebreum.
Igarseduthà. aceruus testimonij vel inuolutio testimoniorum hoc est syrum.
Igbathanis. solenne mãdatũ humile vel leta dom⁹ rñsiõis
Illyricũ. aduena vel elementũ siue subuersus. aut secunda subuersio.
Indi. nutus dilucidi. vel cõcessiones illuminationũ.
India. nutus dilucidus vel cõcessio illuminans.
Infamie. nut⁹ vel innuit. siue innuens. aut cõcessio.

¶ Hic. o. post. i.

IOa. retinẽs vel retẽtio.
Joas. retinens eũ vel retentio eius.
Joaaz. retinẽs fortitudinẽ vel vbi ẽ retinere fortitudinẽ. siue dominũ videns aut domini fortitudo.
Joab. inimic⁹ vel inimicitie. siue ẽ pat aut ẽ paternitas.
Joachaz. fortis vel robust⁹ seu dño fortis aut dñi fortitudo.
Joachim vbi ẽ pparatio vel cui⁹ ẽ pparatio. siue dño ppat⁹ aut domini resurrectio.
Joahaz. retinẽs fortitudinem vel ubi est retinere. siue dñm vidẽs aut domini fortitudo.
Joahe: ipse cognoscẽs vel dñi cognitio siue cognoscẽs sciẽtiã. aut cognoscẽs pncipiũ.
Joanã. dñi decus vel dñi pulchritudo.
Joarib. dñs suscitãs mõtes vel dñs vigilans fortitudine.
Joarim. dño exaltatus vel domini exaltatio.
Joas. spans tpalis. siue dñm sustollẽs aut dñi plasmatio.
Joathaz. pfect⁹ vel pfectio. siue cõsumat⁹ aut cõsũmatio.
Joathan. idem.
Joathas. pfecte sustollens vel cõsũmata plasmatio.
Joaz. dñm vidẽs vel dñi fortitudo siue vbi est retinere eum aut vbi est rephensio eius.
Job dolor vel ociositas.
Job. magus vel magnus siue dolens aut vlulans.
Joab. distillans vel mago patre. seu magn⁹ pat aut doloris vel vlulationis distillatõ.
Jobal. delat⁹ vel delatio siue dimittẽs aut dimissio.
Jobama. magus donatus dñi vel dolor gratie dei.
Jobel. mag⁹ dei vel dolẽs deo.
Jochabed. dñi germẽ vel dñi ppatio siue dñi libamẽ aut dñi intelligentia.
Jochel. germẽ diuinũ vel ppatio dei.
Jocelam. cõprimens eos vel oppressio eorum.
Jod: scientia vel principiũ seu dominatio dei.
Jodae. ipse cognoscẽs. vel dñi cognitio siue cognoscẽs sciẽtiã aut cognoscẽs principiũ.
Joed. domino seruiens vel domino testificans.
Joezer. dñi fortis vel dño segat⁹.
Jophe. dñi os vel dñi disciplina siue dñs dñs elegit. aut dominus illuminauit.
Jogli. cõtẽpt⁹ vel despiciẽs.
Joha. dño rñdẽs vel dño rñsio. siue dñans ei. aut dñatio ei⁹.
Johana. dñi donũ vel dñi gr̃a
Johanna. dñs misericors. siue dñi misericordia. seu dño gratus aut dñs gr̃a eius.
Johannã. dñs grat⁹ eis vel dominus misericordia eorum.
Johanan. erat donans vel domini donum.
Johannan. cui⁹ est donũ vel domini gratia.
Johannen. dño donat⁹ vel domino gratificatus.
Johannes dñi gr̃a vel in quo est gr̃a siue cui donatũ ẽ aut cui donatio a dño facta ẽ.
Johel. dimittẽs vel mutatus. seu defluens aut decipiẽs.
Johel. fuit dei. vel incipiẽte deo siue ẽ de⁹ aut ẽ dñs de⁹.
Joachim. quod est cõsurgẽs vel dñi resurrectio. siue dñs suscitãs. aut dño suscitante.
Joiada. dñm cognoscens. aut domini cognitio.
Joiadae. dñi cognitio vel ipo dño cognoscente.
Joiaden. dñs cognoscẽs fontẽ vel dñs cognoscens oculũ.
Joiarib. domini vltio vel dñi iudicium.
Joiarim. dñm exaltans vel dñi exaltationi siue dñs saltuũ.
Jõna. matutina vel dextera ei⁹.
Jona. colũba vel donãs siue vbi ẽ donat⁹ aut vbi ẽ donatio.
Jonadab dño obediẽs vel dñi spontaneus.
Jonadab. columba pcipua vel donatio patruelis.
Jonas. donãs vel donat⁹. siue cui est donatio aut quidonatus est deo.
Jonathan. colũba veniẽs vel colũbe donũ siue colũba dãs. aut domini donatio.
Joni columba mea vel donãs

mihi siue donū meum aut do
natio mea.
Joppe:pulchra vl' pulchritudo
Joppite: pulchri vel decori.
Jor:riuus vel fluuius.
Jora riu⁹ei⁹ l' fluui⁹ ei⁹ seu ma
n⁹sublimiū aut dñi celsitudo
Jorabeth:dom⁹ excelsa: vel do
m⁹ sublimium.
Jorarei:riuus spinarū vel flu-
uius cōpunctionis.
Jorā:qui est excelsus vel vbi ē
excelsus siue dñs excelsus aut
dñi sublimitas.
Joran:riu⁹ doni vel flui⁹ grē.
Jordanis:riu⁹ iudicij vel flu-
uius iudicantis:siue descen-
sio eorū:aut apphensio eorū.
Jore:riuus excelsus vel fluuij
exaltatio.
Jorim:riu⁹ eorū vel fluui⁹ eorū
siue excelsus riuus aut fluui
us exaltatus.
Jora:factura mandati vel dñi
saluatio.
Josabeseth:vbi ē saturitas ger
minis vel vbi est saturitas re
surrectionis.
Josabeth:dñi saturitas vel do
mini iuramentum.
Josabia:vbi est incensum dñi:
vel in quo est iuramentū.
Josaph:dñi speculū vel dño v
culatus siue dñi labium aut
dño angustiatus.
Josaphat:ipse iudicās vel ipse
iudicat siue dñi iudiciū: aut
dñs iudicabit.
Joseph:dñi iustus vel dñi iusti
ficatus.
Josedech idem.
Joseph:augmētū vel appositio.
Josephus:augēs cōsilio vel ap
ponēs festinationē.
Josphias:ipse liber dño vel ip-
sa libertas domini.
Josias:vbi est incēsum dñi vel
in quo est sacrificiū.
Josophonias: dño abscōditus
vel dñi speculator.
Josoias:vbi est salus dñi vel i
quo ē saluator dñs.
Josue salus: vel saluatio siue
saluator aut saluaturus.

Joth:scia vel principiū:siue do
minator aut dominatio.
Jotha:est pfect⁹ vel est pfectio
siue est dñi pfectus aut est do
mini pfectio
Joathan:dñi pfectio vel domi
ni psūmatio siue pfectio eorū:
aut cōsumatio eorū.
Jothā:scia dñi vl' pncipiū grē.
Jouis inimic⁹ h vl' dñs ille.
Jozabaad:dño dotat⁹: vel dñi
dotatio
Jozbad.dñi fluēs torris:vl' do
mino torris fluitio.
Jozabad:dñi dotatus vel q est
dotatus a domino.
Jozabeth:dñi dos vel q est do
tata a domino.
Jozachar:dñi vltio vel dñi iu-
dicium.
Jozaded:dñi fortis seruus vel
dñm fortē testificans.
Jozarib:dñi vltio vel dñi diiu
dicatio.
Jozian:dñi ductio ē:vl' dñi oli
ua est. ¶ Hic.r.post.i.

Irad:ciuitas descendēs
vel ciuitatis descēsio: si
ue vigilans seruus aut
suscitans testimoniū.
Iras frater me⁹ vidēs:vel fris
mei visio seu vigilantē sustol
lens aut vigilās plasmatiōi.
¶ Hic.s.post.i.

IS: vir vel assūptus.
Issa mulier vl' assūptio.
Isaac:risus vel gaudiū.
Isaar:vir vigilās vel vir susci-
tator.
Isaarite:viri vigilantes:vel vi
ri suscitatores.
Isachar: q est memor vel dñm
memorans seu vir mercedis:
aut est merces mea.
Isacharite:h sūt memores: vel
dñm memorātes:seu viri mer
cedū:aut sūt mercedes mee.
Isai:salus mea vel dñi saluta-
re:seu vir deuorator: aut vir
assumēs.
Isaias:domini salus vel domi
ni salutare.
Isar:vir puulus vel vir iminu
tus seu vir vigilans: aut vir
suscitator.
Isari:vir puul⁹ mihi vl' vir mi
norationis mee:seu vir susci
tās me aut vir vigiliarū mearū
Isbaal:vir vestitus vel vir de
uorator.
Isboan:vir deuorās pplm: vel
assūptus in fortitudine ppli.
Isboseth:vir cōfusiōis vel assū
pta confusio.
Iscarioth:vir memorie vel est
merces ei⁹ seu memoria mor
tis eius aut memoriale dñi.
Isimuth:desert⁹ vel assumens
dissipationē.
Ismael:vir audit⁹ deo vel assu
mentes exauditionē dei.
Ismaelite:viri audite deo vel
assumētes exauditiōes
Israel:mens vidēs deū vel est
videre deum.
Israel:vir videns deum vel pn
ceps cū deo: siue dei visio est:
aut fortis direct⁹ dei.
Israela:mēs vidēs deū suū vl
pnceps cū deo suo siue ē vide
re deū ei⁹:aut directio dei sui.
Israelite: viri vidētes deū vel
assumpti principes cū deo.
Isuar:vir paruul⁹ vel vir imi
nut⁹ siue vir salutis:aut assū
ptio salutaris.
Isui:vir loquens vel assūptio
salutis mee.
Istob.vir bon⁹ vel assumptio
bonitatis.
Italia:mens excedens vel mē
tis excessus.
Italica:mēte excedens vel mē
tis excessio.
Italici:mētiū excessus: vl' mē
te excedentes.
Ithamar:insule palma vel in
sule amaritudo: siue vbi est a
marus:aut vbi ē cōmotio.
Iturea:montana:vel sublimis
Syrum est nō hebreum.
Iturei: mōtani vel sublimes.
Ithus:mōs excelsus:l' mōs sub
limitatis. Hic.v.post i.

IUbile⁹ ān⁹ remissus:vl
annus remissionis.
Iuchal:potētia vel for
titudo.

Iuchadam:ptāſ opprimēs eos vel fortis oppreſſio eoꝝ.
Iudaia:ꝯfitens dñm vel glorificatio domini.
Iudaiſmus :laus vel ꝯfeſſio.
Iudaite:ꝯfitētes vł głificātes
Iudas:ꝯfitens vel glorificās.
Iudea:ꝯfeſſio vel glorificatio.
Iudei :laudātes vel ꝯfitentes.
Iudi:laudans vel ꝯfitens.
Iudith:ꝯfitēs vel glorificans.
Iuliꝰ :incipiens vel ꝓncipiū.
Iulia:idem.
Iuniꝰ: incipiens vel ꝓncipiū.
Iunia:idem.
Iupiter : inimicus ſepans vel dominꝰ ſeparator.
Iulꝰ:elatꝰ vel elatio ſiue parcens aut ipē alleuatus.
Iuth:ꝓncipium vel dñatio.

Seq̄ͭ d̄ incipiētibꝰ a lr̄a.L.

Labaddon : appollion grece exterminans vel exterminator latine.
Laabim:deuſti vł inflāmātes ſeu deuſtio aut inflāmatio.
Laada: flāma iudicij vel deuſtio iudicātis.
Laadon:pdēs vel interficiēs.
Laamaſ:iniq̄tas vł ad iniq̄tatē
Labaddom:pdēs vel interficiens ſiue ſolitarius aut ſolitudo eorum.
Laban:album vel albedo ſiue cādidus aut candidatio.
Labana:dealbans eū vel cādidatio eius.
Labaoth : venientes vel egredientes.
Labeth:acceptās vł acceptabił
Labem :cādor vel cādidū ſiue cor eoꝝ aut cor filio meo.
Labū:deuſti vel inflāmātes ſiue deuſtio aut inflāmatio.
Labe:igreſſus vel igreſſio ſeu venientes aut ingredientes.
Laboth:idez.
Lacedemonia:ꝯſurgens ſilentiū vel ꝯſurrectio ſanguinea.
Lacedemones: ꝯſurgētes ſilētio:vel ꝯſurgētes ſanguinei
Lachis:ītereſt vel ſibimet vir.
Lachor:ꝯſurgēs vł ꝯſurrectio
Lachū:cōſurrectio vel ad conſurgendum.
Labep:ipſe ſibimet vir vel ipē met vir ſuus.
Laphidoth : lampas quaſi os cultri ab ore nō ab oſſe.
Label:in deo vel in deū.
Lais:leo vel filius leonis ſiue ipſe ſibimet vir aut ſibimet vir ſuus.
Laiſa: leena vel ī ſalutē ſeu filia leonis aut filia leene.
Lamathara:ſignū vel cōditio ſiue ad ſignū aut condictum
Lāmazabathani:vt q̄d dereliquiſti me vel vt quid derelictio mea.
Lamazapthani:idem.
Lamech: qđ eſt nomen lr̄e fultura vel adiutorium ſiue erectio aut firmamentū.
Lamech:qđ ē nomē hōis pcutiēs vel pcuſſio ſiue humilis aut humiliatus.
Lamuel :cum quo ē deꝰ vel in quo eſt benedictio.
Laoditia:fuit ī vomitu vel natiuitas expectata ſiue tribus amata a dño : aut tribꝰ amabilis domini.
Laodicēſes :ſūt in vomitibus vel natiuitates expectate ſeu tribꝰ amate a dño aut tribus amabiles dñi.
Laonimim: tribꝰ vel mr̄es ſeu philarchi multaruz tribuum aut ꝓncipes multoꝝ ꝑloꝝ.
Lapidoth:fulgor vel fulgur ſiue fulgurās aut fulguratio.
Larma :ſublimitas vel conſurrectio.
Laſa:ſal us vel ſaluatio ſiue in ſalutē aut in ſaluatiōez eius
Laſabi:ſperauit in me vel ī domino ſpes eius.
Laſthenis:ſalus donata vł ſaluator a domino.
Latuſim: fabri vł malleatores
Lazarus: adiutus domini vel auxiliatus a domino.

¶ Dic.e.poſt.l.

Lebana :albedo vel candidatio.
Leben:candidū vel cādidatio.
Lebeus :corculū vel quaſi cor.
Lebna:later vel cementū
Lebni:lateres vel cēmenta.
Lebnitici:latericij vel cementarij.
Lebona:albedo vel cādidatio
Lecha:gena eiꝰ vel maxilla eiꝰ
Lechi : gena mea vel maxilla (mea.
Lachis:gena viri vel maxilla aſſumpta.
Lechum :conſurgens vel ꝯſurrectio.
Ledan:flāma iudicans vel exurgens.
Ledihel: flamma iudicās deo vel exurgens iudiciū dei.
Leedan:flāmā iudicans vel exurgens iudicium.
Leemaſ:iniq̄tas vł ad iiq̄tatē
Leeth:flamma vite vel exuſtio pauoris.
Legbata.ignis vel incendium
Leem :panis vel refectio.
Lemazabathani:vt q̄d dereliq̄ſti me vł vt q̄d derelictio mea
Lem:additio vel frequens bona operatio.
Leſa:ſalꝰ vel ſaluatio ſiue ī ſalutem aut in ſaluationē.
Leſem: ad nomē iudicij vł ad auditionem.
Leſemdan : ad nomen iudicij vel ad auditionē iudicantis.
Leuaboth:venientes vel edificantes.
Leui:additꝰ vel appoſitus ſiue aſſumptus aut applicatus.
Leuite:additi vł appoſiti ſiue aſſumpti aut applicati.
Leuites:adiectio vel appoſitiō ſiue applicatio aut ꝓſecutio.
Leuiathan:ꝓſequens eos vel additamentum eorum.

Dic.i.poſt.l.

Lia: laborans vel laborioſa.
Libanꝰ:albus vł cādidus ſiue candor aut candidatio.
Libertini: factura palee vel facientes paleas.
Libya :veniēs vel introiens.
Lichaonia.ſuſcitās vel ſuſcitatio ſiue ad ſuſcitandū aut ad ſuſcitationem.

Lichsonī. suscitantes vel ad suscitandum.
Lici. ꝯsurgens vel lachrymas fundens.
Licia. lachrymas fundēs ei vł consurrectio eius.
Licius. ꝯsurgens vel ipse suscitans siue lachrymas fundēs aut lachrymarꝫ effusio.
Licī. ꝯsurgentes vel ipi suscitātes siue lachrymas fundentes aut lachrymarꝫ effusiões.
Liconia. suscitās vel suscitatio
Liconiēses. suscitantes vel suscitati.
Lidi. geniti vel edificati.
Lidia. nati ei vel edificatio eiꝰ
Lidī. nati vel edificantes.
Lidda. vtilis vel edificata.
Liddī. nati vel edificantes.
Linus. tibicem vel cādidatus
Lisama. nata tēptatio vel natiuitas temptatiōis.
Lisias. generās vel generatꝰ.
Lismachus. generās ꝑcussionē vel generatiōis ꝑcussio.
Listra. genus decorꝫ vel generans decorem.
Listr. vtilitas angustie vł vtilis tribulatio.
Lichostratos. sublimitas vł ꝑcliuī seu generās latitudinē aut vtilitas seruitutis.

¶ Hic. o. post. l.

Lobna. alba vel cādida siue albor aut candidatio.
Lobeni. albꝰ vel cādidatus siue cor mihi aut cor filī mei.
Lobni. albus vel cādidus siue albor aut candidatio.
Lobnitici. albi vel cādidi siue albedines aut candidatores.
Loboni. albꝰ vel cādidatus siue cor mihi aut cor filio meo
Lod. vinculū vel declinatio.
Lodabar. ipsi verbum vel ipsi sermocinatio.
Lodadid. ipsi seruitus vel ipi testificatio.
Lodadin. ipi cā vł ipe iudiciū
Loide. cōsecutio vtilitatis vel que ꝯsecuta est vtilitatem.
Lomna. lateres cādidati vł laterum candidatio.
Loomnū. philarchi mł̄tarꝫ tribuū vel ꝑnceps mł̄torꝫ ꝑplorꝫ
Loth. vacās vel declinans seu vinctus aut ipe ꝯclusus.
Lotham. ipe ꝯcludens eos vel ipe vinculum eorꝫ.
Lothan. viculū vel ꝯclusio seu declinās donū aut vacās grē.
Lothe. vinculū eiꝰ vel ipa conclusio. ¶ Hic. u. post. l.

Lucas. ipse eleuans vel ipe consurgens.
Lucius. idem.
Lud. vinctꝰ vel declinans siue vtinā natus aut vtinā vtilis
Ludim. vinculati vel declinātes siue fortiter ꝑsit aut vtinam ꝑficientes.
Luith. gene vel maxille.
Luza. nux vel amygdalum.

Seqꝛ de īcipiētibꝰ a lr̄a. M

Maabeel. ꝯgregauit deꝰ vel congregatio dei.
Maacha. mollities vel confractio.
Maachati. fracta est mihi ī vel ꝯfracti sunt mihi seu venter cesus aut ventris ꝑcussio.
Maadi. mēsura serui mei vel ꝙ sufficiēs testioniū meum.
Maahi. congregatus mihi vel congregatio mea.
Maala. chorꝰ vel infirmitas.
Maalaph. de mille vel de doctrina.
Maalath. chorus pctōꝝ vel infirmitas temporalis.
Maalehel. laudans deum vel laudatio dei.
Maalmeon. de habitatiōe vel habuerunt habitationem.
Maalon. ō fenestra vel a ꝑncipio seu ꝯsūmatꝰ aut securitas
Maallon. idem.
Maama. cōgregatꝰ ꝑp̄ls ei vel cogregatio ꝑp̄li eius.
Maamire. ꝯgregati ꝑp̄li ei vel cōgregationes populorꝫ eius
Maamad. desiderium vel desiderabilis.
Maanath: redescēs vł redetio
Maaria. amara vel domꝰ mea siue ex visione aut ex iussiōe.
Maaroth. fouee vel spelunce.
Maasias. anus domino vel assumptio domini.
Maath. desiderium vel desiderabilis.
Maabar. munitū suscitās vel munimē vigilie.
Mabdihel. munitꝰ deo vel munitio dei.
Mabdihelite. muniti deo vel munitiones dei.
Mabsan. munitꝰ vel ꝑtegens siue munimē aut ꝑtectio.
Mabsar. muniēs vel munitio
Macha. ingenium vel ꝑcussio
Machabeꝰ. ꝑtegēs vł ꝑtectio siue ꝑcutiēs aut ingeniosus.
Machabei. ꝑtegentes vel ꝑtectiones siue ꝑcutiētes aut ingeniosi.
Machati. subactus mihi vel mollicies mea.
Maceda. exustio vel orientalis siue prius aut in antecessum.
Macedan: exurens vel exustio siue oriens aut antecedens.
Macedonia. cōbusta vel cōbustio siue ācedēs aut oriētał.
Macedones. cōburētes vel cōbusti siue antecedētes aut orientales.
Macelorh. cetus vel eccl'ie siue ꝯgregati aut congregatiões.
Macelloth. idem.
Macema. exurens dn̄s vel orientalis domini.
Maces. finis vel definitio.
Macces. idem.
Maceth. oriens vita vel antecedens.
Machi. quid est vel qꝛ est siue rex meus aut regnum meum.
Machiel. rex meꝰ deus vel regnum meum dei.
Machimath. ꝙd est donuz vel quid est donatio.
Machir. venūdabit vł restitu… et siue vidēs aut ō īfirmitat…
Machirite. venundabunt v… restituent seu videntes aut … infirmitatibus.
Machinas. humilitas vel attrectatio.
Machinathat. humilis vel at…

trectata ſiue tangens aut vilitas tributorum.
Machoſis.concupiſcentia vel concupiſcibilis.
Mada.mēſura vel ſufficiēter.
Madabas.menſurā venientē ſuſtollēs vel ſufficientie venientis plaſmatio.
Madabena .a ſaltu eius vel a nemore eius ſiue ſaltus eorū aut nemus eoꝝ.
Madai.mēſura mea vel ꝙ ſufficienter mihi.
Madaliel.turris mea deus vł defenſio mea deus meus.
Madan.ↄtradictio vel habitaculum ſeu menſura doni aut ſufficientia gratie.
Mabbareſ.herem⁹ vł ſolitudo
Madia.mēſura domini vel ſufficiens domino.
Madiam .de cā vel de iudicio ſiue in cauſam aut ī iudiciū.
Madian.reſpondens vel diiudicans ſiue iniquitas aut cōtraditio.
Madianei .reſpōdentes vel diiudicantes ſeu iniqui aut cōtradicentes.
Madianite.idem.
Madid.turris teſtim vel mē ſura ſeruitutis.
Maddim . iudicium vel diiudicatio.
Madmena.mēſura viſceꝝ vel ꝙ ſufficienter ex ip̄is.
Madon.cōtradictio vel habitaculuꝫ ſiue inhabitatio aut inhabitantes.
Mapha.ſpeculator vł ſpeculatio ſiue de ſpeculo aut de ſpeculatione.
Magal.colonia vel trāſmigratio.
Magala.trāſmigrās eum vel colonia eius.
Magalim.colonie vł tranſmigrationes.
Magbena. defendēs filiū ſibi vel defenſio filij eius.
Magdal.magnitudo vł turr̄ ſeu ꝓmuniēs aut ꝓmunitio.
Magdael.turr̄ dei vel magnificauit me deus.
Magdalū.magnitudo vel turris ſeu defendens eos aut premunitio eorum.
Magdalene. magnifica vel p̄munita ſiue turrenſis aut defenſibilis.
Magdahel.turris dei vel magnificans deum ſiue multum accepit a deo aut magnificauit me deus.
Magdalgad. turris pirate vel defendēs accinctū latrūculū.
Magdol.turr̄ vel magnitudo
Magdola.turris eius vel magnificans eum.
Magdola.q̄s grandis vel que turris ſiue q̄ eſt magnitudo aut que eſt magnificentia.
Maggedda:annūciās vel annunciatio.
Magedan.fruct⁹ doni vel annūciatio gr̄e ſiue poma eius.
Maggeddo. tēptatio vel d tēptatione ſiue pomoꝝ ei⁹ aut fructum cene eius.
Maggeddon.temptās vel temptatio ſiue cenaculum aut inhabitatio.
Mageth. cena pauoris vel tēptatio vite.
Magmas.tangēs vel de tactu ſiue vile tributū aut vilitas tributorum.
Magog.doma vel tectum ſiue de tecto aut de domate.
Magro.guttur vel de fauce.
Magron . guttur meroris vel de fauce iniquitatis.
Mahari . domus viſionis vel amaritudo mea.
Mahelchiram.ex dei parte vel ex vita excelſa.
Mahuhihael.ex vita deus vel quis eſt dominus deus.
Maida.contradictio vel menſura ſufficiens.
Maimam. deſideratus eis vel deſiderium eorum.
Malach: angelus vel nuncius
Malachi:angel⁹ meus vel annunciatio mea.
Malachias . angelus domini vel annuncians dominū.
Malachim.liber regum.
Malachim.nūciās eis vel angelus eorum.
Malachoth.liber regnorum.
Malachoth. angelus tempore vel annuncians reſponſionē
Malalai.laudator me⁹ vel laudatio dei.
Malalehē l:laudans deum vel laudatio dei.
Malaleheth.angeli vel annūciatores.
Malaſar.laudator p̄ncipis vel deſpector anguſtiarum.
Malathra.viſio vel de viſione ſiue deſpiciēs aut deſpectio.
Malcha.regnū vł p̄ncipatus.
Malchi:rex meus vel p̄ncipās mihi.
Malchia.regnator domin⁹ vel p̄ncipatus domini.
Malchon. rex meſticie vel p̄nceps iniquitatis.
Malchus.rex conſilij vel princeps feſtinator.
Maleth.nūcius vel regnator.
Maleloth.angelus vinct⁹ vel annūcians declinationē.
Maloth. princeps vel annunciator.
Malohoth.angeli vel annunciatores.
Mallothe.plenitudines vł adimpleti.
Mābre:diuidēs vel diuiſio ſiue claritudo aut ꝑſpicuitas.
Mambres .mare in capite vel mare pelliceum.
Mamoazer.delonge vel delongatus ſeu alienatus aut alienatio.
Mammon:lucruꝫ pecunie vel cupiditas diuitiarum.
Māmona.diuitie vel cupiditates. Utrunqꝫ hoc nomen ſyrū eſt pariter ⁊ hebreū vtrinqꝫ mixtum.
Mamucha.elongans calorem vel alienatio ꝓſtolationis.
Mamumacham.idem.
Man.quid vel quomodo.
Manna.quid eſt hoc vel quomodo eſt iſtud.
Mana:donans vel requieſcēs
Manaa.mun⁹ vel ↄſolatio ſeu ſacrificium aut holocauſtū.

Manaath. munera vel ꝯsolationes seu numerans vitam aut pauoris cõpletio.
Manad. sepulchrũ vel monumentum.
Manaem. ꝯsolãs vel ꝯsolatio.
Manaem. castrũ vel tabernaculũ siue reqes aut ꝯsolatio.
Manath. reqes vel sepulchꝝ.
Manaim. castra vł tabernacula seu requietiones aut consolationes.
Manasses. necessitas vł obstupescẽs siue obliuiosus aut ꝗ oblitus est.
Mane. numer⁹ vel numeratuз siue cõpleuit aut completio.
Maneeth. numer⁹ vite vel numerans vitã seu cõplẽs pauorẽ aut pauoris cõpletio.
Manhu. q̃d nã hoc ẽ vel quomodo est istud.
Manzameroth. tridẽtes vł fuscinule seu cõplens pauorẽ.
Manlius. q̃d laboras vel quomodo laboriosus es.
Manne. reqescẽs vel reqeuit.
Maoth. curatus vel curatio.
Maol. chorus vel plenitudo.
Maon. habitaculum vel habitatio.
Maozim. inhabitationem videns vel habitaculum fortitudinis eorum.
Mapsa. munimẽ vel ꝓtectio.
Mapsan. muniẽs eos vel protectio eorum.
Mara. amaricãs vł amaritudo
Maradath. amara ꝯtinẽtia vł amara iactãtia seu amare cõtinẽs aut amar⁹ arroganter.
Marai. amaricãs me vel amaritudo mea.
Maraioth. amara scientia vel amaricans dñatio.
Marala. amara concessio vel amaricãter ꝯcedens.
Maranatha. in dñi nr̃i aduentu vel qñ dñs noster adueniet. Syrum est nõ hebreũ.
Marath. amarũ tp̃s vel amaritudo peccati.
Marchaloth. quadrige vł quadrigantes.
Marc⁹. attritus vel defricat⁹
Marc⁹. amar⁹ vel declinat⁹ siue cert⁹ aut sublimis mãdato
Mardath. amara contritio vł impudẽter contritus.
Mardochai. amare conterens vulturem vel amara cõtritio deuoratoris.
Mardocheus. amare ꝯterens impudentẽ vel amara contritio impudentis.
Mares. amare tollẽs vel amara plasmatio.
Maresa. a capite vł a ꝑncipio
Mareh. amara vita vel amaritudo pauoris.
Maria. illuminata vel illuminatrix.
Maria. smirna maris vel stella maris siue illuminãs aut mare amarum. Syro añt sermone dña interꝑtat̃.
Mariboth. lites vel iurgia siue dissensiões aut ꝯdictiões.
Marimuth. litigãs vel ꝯtradicens siue amara mors aut amaritudo mortis.
Marisa. a capite vel a ꝑncipio seu amare tollens aut amara plasmatio.
Marina. amarũ onus vel amara retentio.
Marodach. amara procacitas amara contritio.
Maroioth. amara scientia vel amaricans dominatio.
Marom. sublimis vel de excelso seu amare tristis aut amara tristicia.
Marsana: amare abundãs vel amara egressio.
Martha: ꝓuocãs vel irritans Syro añt sermone dominãs aut dominatrix.
Masaa: onus vel assumptio.
Masaa: onerans eam vel assũptio eius.
Massa: põdus vel alleuiatio.
Massada: retinens vel reqrens siue assumens seruituteз aut onerans testimoniũ.
Masaphoth. rostra incedẽtia vel de tribulatiõe rostroꝝ.
Masai. onus meum vel assumptio mea.
Masaia. onus dño vel assumptio domini
Masal. parabola vel ꝓuerbiũ
Masan. iocunditates vel iocũditatib⁹ siue onus doni aut assumptio gratie.
Masech. picerna vel ꝓpinatio
Masepha. speculator vel d̃ speculatione.
Masephat. speculatio vel contemplatio.
Maseia. onus domino vel assumptio domini.
Masena. ꝓspera vł scd̃a seu secundãs aut secundatio.
Masera. eruditio vł disciplĩa.
Maserai. eruditi vł discipliatĩ
Maserecha. libãs vł attrahẽs siue libatio aut vectigal vanũ
Maserephot. speculans supindumentũ vel ꝯtemplator sup humeralis.
Maserath. specula vel refugia siue munitiões aut ꝓtectiões
Maspha. speculatio vel ꝯtẽplatio siue de speculatiõe aut de contemplatione.
Masphat. ꝯtemplans tempus vel speculator peccati.
Masphe. speculatio vel contẽplatio.
Masia. onus domino vel assũptio domini.
Masloth. ꝓuerbia vel ꝑabole.
Masma. exaudiẽs vł exauditio
Masmana. auditor doni vł exaudiens gratiam.
Masob. onus serui vel assumtio seruitutis.
Masobia. speculans dominuз vel assumptio dñi.
Marescha. vectigal vanuз vel attracta libatio.
Masrephoth. speculans supindumentũ vel ꝯtemplator sup humeralis.
Masresa. onus impiũ vel assũptio iniquitatis.
Matha. donãs vel donatio siue tributũ aut humile forum.
Mathsalam. consummans eos vel ꝑfectio eorum.
Mathama. man⁹ vel donatio.

Mathan. donans vel donatꝰ seu donator doni aut donatio gratie.
Mathana. donans ei vel dona tio eius.
Mathanal. donuz eiꝰ mihi vel donatio eius mea.
Mathania. donãs domino vel donatio domini.
Mathaniam. donatꝰ dñs eis vel donatio dñi eorum.
Mathanite. donatores vel donati seu donatores donorum aut donatores grãꝝ.
Matharis. complura vel com plutio seu complutus aut cõ plutio mea.
Mathat. donãs peccatum vel donatio temporis.
Mathatha. donãs pctm̃ ei vel donatio temporis eius.
Mathathias. donatus a dño donũ domini aliquãdo.
Matheha. dulcis saturitas vel dulcedo saturitatis.
Mathetha. donãs ei vel dona tio eius.
Mattheus. donator cõsiliȷ̃ vel donum festinationis.
Mathiama. donator gratie do mini vel donans donationez domino.
Matthias. donatꝰ dño vel do natio dñi pro iuda scz in cuius loco positus est.
Mathimũ. donũ dñi ẽ vel do natio domini est.
Mathlam. consũmans eos.
Mathabrith. psecutio vel vir ga descendens.
Mathreth: yconomus vel dis pensator.
Mathras. dono indigens vel donator dormitãs.
Mathusalem. mortẽ misit vel mortis emissio siue mortuus interrogator aut mortuus ẽ et interrogauit.
Mathusale. idem.
Mauthel. viuẽs deo vel viuẽs deus seu ex vita dei aut quis est sicut dominus deus.
Mauman. quis est delõge vel ex vita alienatus.

Maza. ex hoc vel ex istis.
Mazarathzodion. i. signa ho roscopi per duodecim horas
Mazarothzodiacon. q̃ mathe matici duodeci signa appellãt
Mazia. ex hoc dominus vel ex isto dominatio.
Mazian. ex hoc dominꝰ est vel ex isto dominatio est.
Mazioth. ex hoc tempꝰ vel ex istis responsio.
Mazuroth. vicula vel discipli ne seu successiones vel exclusi ones.

Hic. e. post. m.

M[E]chẽdẽ. ab exordio vel contra orientem.
Melchia. pcussus domi no vel pcussio domini.
Mechmas. humilitas vel at trectatio.
Mechme. basis q̃escẽs vel ve nundatus cõmotioni.
Mechomoth. fulture vel sup positiones.
Mechorath. venundatus mi hi vel venundatio mea.
Mechurath. venundatus vel venundatio.
Mechurathite. venundati vel venundatores.
Medab: fames antiqua vel fa mes antiquarum.
Medaba. fames antiq̃ ei vel fames antiquaꝝ eius.
Medabena. onus vel pondera siue de onere aut d̃ põderibꝰ.
Medad. mẽsus ẽ vel acq̃euit si ue metiens aut mensuratio.
Medala. aq̃ sublimẽs vel men sura in aqua.
Medã. mẽtiẽs vel rñdens siue mendaciũ aut respõsio.
Medana. aque eminentes vel aquarum eminentia.
Mede. mẽsura vel aq̃ eminẽtes
Medemena: mẽsura viscerum eiꝰ vel aq̃ eminẽtes ex ipsis.
Medena. aq̃ sublimes vel aq̃ rum sublimitas.
Medi. adequati vel mensura tores.
Media. mensura vel adeq̃tio.
Medin. mensurans causã vel adequatio iudiciȷ̃.

Medon. mẽsurans dolorẽ vel adequans murmurationem.
Medro. mẽsura vel mẽsuratio
Meeber. de qua vel vlterior.
Meethahel. benigna dei vel be nignitas domini.
Meezahel. benigna dei vel bo nitas dei.
Mephaat. impetꝰ aque vel im petus aquarum.
Mephat. speculũ vel speculatio
Mepheth. speculũ vite vel spe culatio pauoris.
Megia. despiciẽs vel despectio
Megbis. despiciẽs ꝯfusionem vel despectio ignominie.
Meida. contradictio vel men sura sufficiẽs.
Meizahel. benigna dei vel be nignitas domini.
Mela. vallis sal vel vallis salsa
Melcha. regina vel regnatrix.
Melchaz. regẽs eos vel rex coꝝ
Melchi. rex meus vel regnans
Melchias. rex dñs vel (mihi. regnum domini.
Melchiel. rex meus deꝰ vel re gnum meum dei.
Melchielite. reges mei deo vel regna mea dei.
Melchisedech. rex iustꝰ vel rex pacificus siue rex pacis aut rex iusticie.
Melchisua. rex saluator vel re gnum salutis.
Melchisue. rex loquar vel re gnũ cantilene siue rex meꝰ ty rannus aut rex meus pditio.
Melchon. rex eorum vel p̄ncei pans eis.
Melchon. rex meroris vel p̄n ceps iniquitatis.
Melchonoth. fulcra vel regna siue reges induti aut regum cubicula.
Melia. vallis sal vel vall salsa
Melech. chorꝰ vel a principio.
Melech. regnũ vel regnator.
Melchi. chorus meus vel a p̄n cipio meo.
Melechias. chorus domini vel a p̄ncipio domini.
Melithme: infirmitas vel d̃ in firmitatibꝰ seu mãdatũ humi

le aut mandatū humilitatis.
Mello:plenus vel plenitudo si
ue adimpletꝰ aut adimpletio
Meloth : pleni aut adimpleti
siue plenitudines.
Melothi :pleni mei vel adim-
pletiones mee.
Melloth: pleni vƚ adipleti seu
plenitudies aut adipletiões.
Mellothi: pleni mei vel adim
pletiones mee.
Melsa:rixa vel in azymis.
Melluch:vallƚ salsa ignis moꝛ-
dentis vel vallis salis doloꝛē
pꝛestolantium.
Melucharē:vallƚ salsa moꝛden
tium lapides vel vallis ignea
lapidum aceruatoꝝ.
Melluth:plenitudines vel ad
impletiones.
Mem:a quo vel ex ipis.
Mēbꝛana: apta vel manifesta
seu apertio vel manifestatio.
Memphis: os vel ab oꝛe siue
os eius aut os ex ipis.
Mēphiboseth:os ꝯfusū vel os
ꝯfusionis siue os ignominie
aut de oꝛe ignominia.
Memphon: os meroꝛis vel de
oꝛe iniquitatis.
Mēmiꝰ:ex q̊ q̇s vƚ ex ipis iste.
Memin :aque mee vel viscera
mea ex ipsis.
Memrath:ex quo decus vel vi
scera cōmotionis.
Men:viscera vel ex ipis.
Mēns:viscera mea vel ex ipis
intimis meis.
Menelaus: viscera maledicta
vel ex ipis maledictis.
Mer:apertꝰ vel manifestꝰ siue
illuminans aut illuminatio.
Merab: multitudo vƚ d̄ multi
tudine siue manifestās pꝛem
aut illuminatio patris.
Merari:amaricās vƚ amaritu
do siue aperiens vigilias aut
illuminans suscitationē.
Merarite:amaricātes vƚ ama-
ricati:siue aperiētes vigilias
aut illumināntes suscitationē
Mercuriꝰ:aperiens ciuitatibꝰ
vƚ illuminās occursum signi
Mere:apertus vel manifestus
siue illuminās eum aut illu-
minatio eius.
Mered: rebellƚ vel aptio siue il
luminans aut manifestatio.
Merepher:fouēs vel cubās si-
ue cubabat aut cōfouebat.
Meremuth :aperiens moꝛtem
vel illuminans moꝛtuos.
Meribaal :litigans cū marito
vel litigans cū altissimo siue
litigās in maritū aut litigās
contra altissimum.
Merimuth : aperiens moꝛtem
vel illuminans moꝛtuos.
Merob:mƚtitudo vƚ mƚtitudie
Merodach:amara ꝓcacitas vƚ
amaritudinē imittēs seu ama
re ꝯtritꝰ aut amara cōtritio.
Merom:aq̄ vel ꝓfunditates.
Meron:illuminātes merentes
vel manifestans iniquos.
Meronath:illuminans merē-
tes tempoꝛe vel manifestans
iniquitatem peccati.
Meronathires:illuminās me-
rentes tempe vel manifestās
iniquitatem.
Meroz:aperiēs visionē vel im
mutatio foꝛtitudinis.
Meroz:ꝯsulēs vel ꝯsilium siue
archanū aut aq̄ sacramētoꝝ
Mes:hospes vƚ hostƚ siue mē-
suratoꝛ aut mensuratio.
Mesa:euado vel aqua rara.
Mesa. hospes eiꝰ vel hostƚ eiꝰ
siue mēsurans eum aut men-
suratio eius.
Messa:hospes saluās vel men-
sura salutis.
Mesara: aq̄ rara vel ꝓpinatio
siue dans potū aut ꝓpinatoꝛ.
Mesach : ꝓpinans vel potum
dans siue hospes fratris aut
hospes fraternitatis.
Messalez:hospes missus vƚ red
dēs redditionē seu mēsurās
pacem aut hospes iusticie.
Mesaloth:euadēs vinculū vel
aque rare declinatio.
Mesameleth:potū dans choꝛo
vel ꝓpinans a pꝛincipio.
Mesech:amēs vel trahēs siue
cōpꝛessus aut cōpꝛessio.
Mesech :deficiēs vel ꝓlōgans
seu defectio aut ꝓlongatio.
Mesepha:speculatoꝛ vel cōtē-
platoꝛ seu speculatio aut con
templatio.
Mesellima: capiens eos domi
no vel palpatio eoꝝ deus.
Meseroth:vincƚa vƚ discipline
seu successiões aut exclusiões
Mesezahel : benignus deo vel
mēsuratoꝛ domini.
Mesphar.speculatoꝛē suscitās
vel ꝯtemplatiōis vigilia.
Mesphareth:hospes hians vel
hospitis hiatus.
Mesphe.hospitis laqueus vel
hospitis discipline.
Messias: chꝛisma vel vnctio si
ue chꝛistus aut vnctus.
Messolaz.hospes seclƚ vel mē
sura eternitatis.
Messolam:capiens eos vel pal
patio eoꝛum.
Mesopotamia :eleuata voce q̄
dam vel eleuatio cuiusdaz vo
cationis.
Mesraim:hospitās eos vel mē
sura eoꝝ. Sciēdū ꝗ ꝙ mes
ram egyptus appellatur.
Mesthi.varius vel varietas.
Messulam:mēsura doloꝛis vel
hostis anterioꝛ.
Metheha. dulcis vel dulcedo
Methiha:virga vel lectulus.
Methabaal. benignꝰ vir hūi
vƚ ꝗ bona deuoꝛatio vetusti (tis
Methahel. ꝗ bonꝰ deꝰ
vel ꝗ bona diuinitas.
Methabehel:idem.
Methꝛi.dulcedo vidēs vƚ dul
cis visio.
Meusim .saluās eos vel attri
ctatio eoꝛum.
Mesa:ex hoc vel ex isto.
Mezaab : eleuata vel sup eam
siue aq̄ fluens aut aq̄ fluium.

Mic.i.post m.

Miamin.q̇s matrƚ fetꝰ
vel cui donatus.
Mibaar.electꝰ vel electio siue
de electis aut de electione.
Micha: q̇s hic aduerbiuz loci
vel quis ē iste.
Michael : quis vt deus vel q̇s
est sicut iste dominatoꝛ.

Michaia: quis vt deus vel q̃s vt deitas.
Micharab: quis hic dilatans. vel que eſt hec latitudo.
Michas: quis ē hic: aduerbiũ loci vel quis ē iſte.
Micheas. q̃s eſt iſte vel q̃s eſt in hoc loco.
Micol: aq̃ ois vel aq̃ ex oibus
Mido: metiēs vel menſuratio
Miphaat: aq̃ impetus vel aq̃rum impulſio.
Miphibaal: os deuorans vel os vetuſtatis.
Miphiboſeth: os ꝯfuſũ vel os verecundum ſiue confuſiōis aut os ignominie.
Michael: domus dei vel domꝰ exercitus.
Milethene: generās caſtra vel generatio donantium.
Miletũ: generās vꝉ generatio ſeu generare aut onus eiꝰ ē.
Milicho: regnator vel regnũ.
Minamin. q̃s matris fetus vꝉ cui donatus eſt.
Myrrha: amara vel amaricās ſeu amaritudo aut amaricatō
Miribaal: litigās cum marito vel litigās cum altiſſimo ſiue litigans in maritum aut litigans contra altiſſimuz.
Miſaal: tractans deo vel quis interrogauit deum.
Miſſam. trahēs populum vel interrogatio eorum.
Miſaach: quis vt riſus vel q̃s vt frater ſiue q̃s vt riſus aut quis de gaudio.
Miſahel: populus dei vꝉ quis eſt vt ſaluans deus.
Miſia: que indigentia vel que eſt dormitatio.
Miſor: humilitas vel tribulatio ſeu de humilitate aut de tribulatione.
Miſor: plana vel directa ſiue humilis aut campeſtrꝭ.
Mitilene: tranſmigrās vel declinās ſeu declinatio aut trāſmigratio.
Mitridates: declinās donum ſufficiens vel tranſmigratio doni ſufficientis.
Mizaab: q̃s vt auꝝ obrizũ vel q̃s eſt ſicut aurum puriſſimũ.

Hic. o. poſt. m.

Mob: de pře vel ex pře.
Moabite: ꝺ patre geniti vel ex pře generati.
Moaida: menſura domini vꝉ ſufficiens domino.
Moaz: fortis vel robuſtus ſiue robur aut fortitudo.
Moaziam: ꝺ adiutorio dñi vꝉ dominus auxiliator eſt.
Mobomia: edificium vel edificator.
Mobomiar.: edificās mihi vel edificatio mea.
Mobumia: edificium vel edificator.
Mobumiar. edificās mihi vel edificatio mea.
Mochebor: vulnerās patrem luminis vel paterne iracũdie
Mochona. ſuppoſitio vel ſuſtētaculum.
Mochori. venũdator meus vel venundatio mea.
Mochoth: plage vel vulnera.
Mechotha. plaga eius vel vulnerans eum.
Modab: natiuitas vel generatio.
Modaba: naſcens patri vel generatio eius.
Modin: iudiciũ vel iudicatio.
Modin: iudicans eos vel iudicium eorum.
Modollam: generationem teſtificans vel natiuitatis teſtificatio.
Moelath: dolēs vel ꝑturiens ſiue ab adoleſcente aut a parturiente.
Moelati. dolor meꝰ vel parturiens mihi.
Moſci. palpatio vꝉ attrectatio
Moſcia. palpās eum vel attrectatio eius.
Moyſes. aquaticus vel aſſumptus de aqua.
Moyſes. vrgens vel liniens ſiue attrectans aut palpans.
Molada. princeps piſcium vel dolor parturientis.
Molath. regnās vel principās ſeu dolens aut parturiens.
Molathi. rex meꝰ vel princeps meus ſiue dolor meꝰ aut parturitio mea.
Molathite: regnantes vel ṗncipātes ſiue dolētes aut parturientes.
Molchom: regens eos vel ṗnceps eorum.
Molid: infirmitas vel principio.
Moloch. rex vel princeps ſiue rex noſter aut ṗnceps noſter.
Mool. infirmitas vel ad infirmitatē ſiue chorus aut a ṗncipio.
Moola. chorus eius vꝉ ab inītio eius ſiue infirmans eum aut infirmitas eius.
Mooli. infirmitas mea vel de infirmitate mea ſiue chorus meus aut a principio meo.
Mooli: chorus laboris vel a ṗncipio laborioſo ſiue infirmus laborans aut de infirmitate laborioſa.
Moolite. chori mei vel a principio meo: ſiue infirmitates mee aut ꝺ infirmitatibꝰ meis
Moos. infirmitas vel habitaculum.
Mooſa. infirmans eum vel habitaculum eius.
Mooſia. infirmus dominꝰ vel habitaculum domini.
Morath. heres vel hereditas.
Morathi. heres meus vel hereditas mea.
Morathithe'. heres meus iſte vel hereditas mea iſta.
Moraſthim. heres eoꝝ iſte vel hereditas eorum iſta.
Moraſthite. heredeſ mei iſti vꝉ iſte ſunt hereditates mee.
Moria. viſio vel viſionis ſiue illuminās aut dilucidās ipſe eſt locus in quo abrae dictuz eſt vade in terrā viſionis.
Morithi. heres meus vel hereditas mea.
Morome. ſublimitas vel celſitudo.
Moſa. ſalus vel eruditio.
Moſee. ſaluator vel ſaluifica.

tor. siue a saluatore aut a sal
uificatore.
Mosellamoth. capiēs eos mor
ti vel palpatio mortis eorū.
Mosera. eruditio vel disciplina
Moseroth. vincla vel disciplie
Mospheraim. fortes vł vicinie
seu fortium aut viciniarum.
Mosi. palpator vł attrectator
Mosoch. captura vel capiens
siue capientes aut capture.
Mosollom. capientes eos vel
palpatio eorum.
Mosollamia. capiens eos dño
vel palpatio eorum dominꝰ.
Mosollamoth. capiēs eos mor
ti. vel palpatio mortis eorū.
Mosollam. capiēs eos vel pal
patio eorum.
Mosura. vinculū vel disciplina
Mozel. eruditus deo vel disci-
plina dei. Nic. v. post. m.
Mumin. ꝯsolans eos vel
viscera eorum.
Musa. palpans vel at-
trectans siue palpatio aut at
trectatio.
Musach. palpans fratrem vel
attrectatio fratris.
Museroth. vincula vel disci-
pline.
Musithe. palpantes vel con-
trectantes.
Sequitur de nominibꝰ
incipiētibꝰ ab. N. lr̃a.
Naa. pulchra vel pulchri
tudo.
Naab. absconditus vel
requiescens.
Naabi. absconditus mihi vel
requietio mea.
Naad. pulchra seruitꝰ vel pul-
chrum testimoniū.
Naalal. laudant vel laudabūt
siue torrens aut laudatio.
Naalia. torrēs dei vel laudās
deum.
Naaliel. torrens dei vel lauda
tio domini.
Naalon. deꝰ candoris vel pul-
chritudo laterum.
Naama. decora vel pulcherri-
ma siue commouens eos aut
cōmotio eorū.

Naaman. decorꝰ verus vel pul
cherrimus siue cōmouēs aut
cōmotio eorum.
Naamoth. mouens mortē vel
decor peccati.
Naamathite. mouentes mortē
vel decori peccato.
Naamin. pulcherrimus vel cō
motio eorum.
Naar. puer vel infantulus.
Naara. puer ei vł infātulꝰ eiꝰ.
Naarath. pueritia tēporis vel
infantia peccatoris.
Naari. puer mihi vel infantu-
lus meus.
Naarias. puer domino vel in-
fantulus domini.
Naas. serpens vł coluber siue
augurans aut auguriū.
Naaron. requies sonans vł re
quietiōis sonitus.
Naason. coluber murmurans
vel serpēs inutilis siue augu
rans dolorem aut augurium
iniquitatis.
Naath: decor temporis vel pul
chritudo peccati siue abscon
dens peccatum aut reqescēs
tempore.
Naazab. ertūc ꝓpħa aut ꝓphe
tauit tunc siue pulchrū auxi-
lium aut cessionis initium.
Nabai. conspicuus vel requi-
escens.
Nabaioth. sedēs vel excludēs
siue requiescens tempore aut
conspicuus respōsione.
Nabal. stultus vel insipiens.
Nabao. ꝓphete vel venientes.
Nabaoth. sedens vel excludēs
siue ꝯspicuus aut requiescēs
Nabath. scādalū vł scādalizās
siue insipiens aut insipiētia.
Nabathei. insipientes vel scā-
dalizantes.
Nabau. veniens aut includēs
seu venimus aut inclusimus
Nabdael. vrsus dei vel suiēs
deo.
Nabeoth ꝓphans vł ꝓphatio.
Nablath. organum vel lauda
torium.
Nabilion. psalteriuz grece lau
datorium latine.

Nablum. organum vel lauda
torium.
Nabo. sessio vel ꝓphetia siue
conclusio aut superueniens.
Nabohe. ꝓpħa vel ꝓphetia.
Naboth. sessio vel ꝓphetia si-
ue ꝯcludēs aut supueniens.
Nabu. veniens vel includens
Nabuchodonosor. sedēs in an-
gustia agnita vel sessio in ag-
nitiōe angustie siue ꝓphetās
istiusmodi signum aut ꝓphe-
tia laguncule anguste.
Nabusabari. calcans tempus
vel calcatio temporis.
Nabusarachim. calcator fratꝫ
vel calcatio fraternitatis.
Nabuthei. prophete vel ꝓphe-
tantes.
Nabusardan. ꝓphetauit pale-
as vel ꝓphetia alieni iudicij.
Nachem. ꝑparans eos vel pre-
paratio eorum.
Nachon. ꝑparans dolorem vel
preparatio iniquitatis.
Nachor. requiescente luce vel
obscuratio nouissima siue re-
quies luminis aut ꝑparatio
iracundie.
Nad. ascendens vel ascensio.
Nadab. votiuꝰ vel spontaneus
Nadabias. vouēs dño vel spō
taneus domini.
Naeman. fidelis vel fidelitas.
siue mouēs eos aut motꝰ eorꝫ
Naeth. reqescēs vel requietio.
Naphador. dispersa generatio
vel dispersio generationis.
Nephech. marina vel maritia.
Naphedor. conuersa generatio
vel conuersio generationis.
Napheg. marinꝰ vel maritimꝰ
Nephei. maritimi vel anima-
rum refrigerationes.
Naphes. anima vel refrigeriū.
Naphis. idem.
Nagge. meridies vł meridianꝰ
Nageb. idem.
Nahaim. puer meus vel infan
tia mea.
Nahelel. hymnꝰ vel laus siue
laudās deū aut dei laudatio.
Naid. salū vel mare siue fluctu
ans aut instabilꝭ ꝛ sedis icerte

Naim. fluctus vel motus siue fluctuās aut cōmotio.
Naioth. cōspicuꝰ vel excludēs
Nalol. torrens vel laudatio.
Nama. deus vel cōmotio.
Namoel. dormiuit deꝰ vel dormitio dei siue hi q̇ sunt dei. aut quos dormire facit deus.
Namra. pardus vel amaritudo siue amaritudies aut amaricatiões.
Namrim. pardi vel apostate siue ꝓfugi aut trāsgressiões eoꝝ
Namsi. palpās vel tangens. siue attrectās. aut attrectatio.
Namuhel. loquēs cū deo vl' cū quo loquit' deus.
Namuhelite. loquētes cū deo vel cū quibꝰ loquit' deus.
Nanee. piscis vl' fetus siue germen pulchritudinis. aut pascua eorum.
Nartissus. colligens vel collectio siue lucerna scindēs aut ascensus leticie.
Nasab. exiccans vel exiccatio aut germinatio eoꝝ.
Nasarā. germen molle vel germē tenerū siue germinās eis
Nasia. coluber dñi vel serpens dominator.
Nasib. titulus vel statio.
Nasim. dux vel princeps siue pricipans eis.
Nason. cōsolās vel quiescens siue augurās. aut augurīū.
Nasor. pulchritudo luminis. vel cōsolās angustiatū.
Natham. donatus eis vel donatio eorum.
Nathamalech. donatꝰ regno vel donatio regnatoris.
Natha. donās donū vel donatus gratie.
Nathanael. donū dei vel donauit eum deus.
Nathinnei. donātes vel donati siue hypodiacões grece aut subministri latine.
Nathon. donatꝰ merori vel donatio iniquitatis.
Naua. semen vel germen siue latratus aut pulchritudo.
Naue idem.

Naum: germinās vel cōsolator
Naū: germinās eis: vel cōsolatio eoꝝ.
Nazareth: flos vel virgultū siue sanctitas aut ꝯsecratio.
Nasareth: vnctio vel mūdicia: seu custodiēs aut sepatio.
Nazareus: virgultum vel floridꝰ siue custodiēs: aut sepatꝰ.
Nazareꝰ: mūdus vel sctūs siue vnctꝰ aut cōsecratus. Utrūqꝫ hoc nomē apud hebreos non scribit' ꝑ. z. lr̄az sꝫ ꝑ hebreū sade qd̄ nec. s. nec. z. lr̄am sonat
Nazarei: virgulta vel floridi: siue custodientes aut sepati.
Nazarei: mundi vel vncti siue sancti aut cōsecrati.
Nazareni: idem.

Pic. e. post. n.

N Eapolis: mire cōmota: vel mira cōmotio.
Nebaaz. latratꝰ apphē sus vel latrantis apphēsio.
Nebaial: latrans laxus vel latrās laxatꝰ: seu latiantis leuitas aut latrātis latitudo.
Nabalath: latratꝰ tpis vel insipientia peccatoris.
Nebe: latrās vel latratus siue psalteriū aut mensura.
Nebal: latrās deo vel latratus dei: siue mensura dei: aut dei psalterium.
Nebo: latrans vel latratus.
Nebui: latrator meus vel psalterium meum.
Nechoo: paratus iste vel paratio ista.
Neceb: statio vel attrectatio.
Necho: ꝑcutiens vel ꝑcussio.
Nechoda: includēs iudicio.
Nechophati: excludens vel exclusio: siue inclusum aperiēs aut ꝑcussionē euadens.
Nechota: aroma vel thymiama siue storax eius aut aromatizatio eius.
Neele: scala vel torrens.
Neelamite: cuiusdā heredes vl' cuiusdā hereditates.
Neelle: cuiusdā heredes vel cuiusdam hereditas.
Neellamite: scale vel torrētes.

Neelescol. torrens botri vel botrus torrentis.
Neema: cōsolās vel cōsolatio.
Neemias: cōsolatus a domino vel cōsolatio domini.
Neesta: es vel metallū.
Nephahel: spirans deo vel applicans ori dei.
Nephe: spirās vel sufflans: siue spūs aut sufflatio.
Nephee: applicās ori vel ligurius qd̄ est nomē lapidis.
Nephec. pruna: vel carbo siue seducens: aut seductio.
Nepheg: idem.
Nephēdor: maria vl' maritima.
Nephi: purificās vl' purificatō
Nephsa: purificās aggrauatū. vel purificatio aggrauati.
Nephoa: deceptio vl' dissolutio
Nephusim: aptū nomē vel dissoluta auditio.
Neger: florēs vel floridus.
Negoda: includēs iudicio vel ꝑcussio iudicij.
Nehiel. stās deꝰ vel statio dei.
Nehisoth. stans vel statio siue status tēporis.
Neman: pulchritudo vel consolatio.
Nembra: ꝓfugiū vel apostasiū siue apostata: aut apostasia.
Nemra: ꝓfugiū vel trāsgressio siue pardus aut amaricatio.
Nemrim. pardi vel apostate siue amaricātes eos: aut ꝓfugia eoꝝ seu pardoꝝ aut. apostatarum.
Nemrith: pardi vel apostate.
Nemroth: tyrānꝰ vel ꝓfugus siue trāsgressor aut apostata.
Nemsi: palpās vel tāgens siue attrectās aut attrectatio.
Nemsib. stans vel attrectās. siue statio aut attrectatio.
Nepthad. deceptio vel dissolutio.
Neptali. latitudo mea vel conuersio eius.
Neptali. discretus vel seiunctꝰ seu conuoluit me aut conuolutio mea.
Neptalim. habitatio vel comparatio. siue conuertens eos

aut latitudo eorum.
Neptalim.implicatio vel conūsatio siue dilatauit me aut dilatatio mea.
Neptalamite.conuertens eos vł latitudines eoꝝ.
Neptalite.habitacula vel comparationes seu dilatati mei. aut implicationes eoꝝ.
Neptar:purificās vel purificatio.
Nepthe decipiēs vel dissoluēs siue deceptio aut dissolutio.
Nepthee.decepti vel dissoluti. siue deceptio aut dissolutio.
Nepthoim.sculpentes vel aperiētes siue decipiētes eos aut dissolutiones eoꝝ.
Nepthupha.deceptio vite remisse vł dissolutiōe claudicās
Nepthuim.sculpētes vel aperientes. siue decipientes eos aut dissolutiōes eoꝝ.
Nepthusim.apertū nomē vel dissoluta auditio.
Ner.lucidus vel lucerna.
Neregel.lucis aceruꝰ vel lucerne aceruatio.
Nereus.lucis cōsiliū vel lucerna festinans.
Nereth.cithara vel quasi lucerna seu luxvite aut lucerna pauoris.
Nergal.lucis aceruꝰ vel lucerna aceruata.
Nergel. lucerna aceruata. vel lucerne aceruatio.
Nerger.lucerna inuoluta vel lucerne inuolutio.
Neri.lucēs mihi vł lucerna mea
Neeria.lucens domino vel lucerna domini.
Nesia coluber dñi vel serpens dominicus.
Nesibi.titulus meus vel statio mea.
Neson. augurās vel auguriū. siue augur fortis aut augurꝫ fortitudo.
Nesruth.temptatio tenera vel fugitiuus tener.
Nestheꝰ.erariꝰ vel metallariꝰ.
Nethmā.decꝰ vł motio siue cōmouēs eos aut cōmotio eoꝝ
Nethua.imago vł imagīatio.
Netophati.includēs me vł inclusio mea.
Netophatite. includētes vel inclusores mei.

Hic.i.post.n.

Nicanor.stās lucerna vł statura lucida.
Nicodemꝰ.includēs iudicio vel effusio terrenitatꝫ.
Nicholaus.effluēs vł effluxio siue stultꝰ ecclesie languētis. aut stulticia lāguoris eccłie.
Nicholaite.effluētes vel effluxiones siue stulti ecclesie languentis aut stulticia languoris ecclesie.
Nichopolis.germē ꝓtectiōis. mee vel ꝓtectio germis mei.
Niger.ascēdēs vel ascēsio.
Nimpharos applicatū vł oris applicatio.
Niniue.feta vł speciosa seu germen pulchritudinis.aut natiuitas pulchra.
Niniuite.feti vel speciosi seu germina pulchritudinis aut natiuitates pulchre.
Nisan.augurās grām vel auguriū donationis.

Hic.o.post.n.

Noa.mouēs vł cōmotio
Noadaida.mouēs seruitutē dño. vel cōmotus testimonio dei.
Noadiae.mouēs diluculū. vel cōmotio illuminati.
Nobatha.mouēs eos vel commotio eorum.
Noratha. mouēs imperiū vel cōmotio ꝯsūmatiōis visionū
Nob.latrās vel latratus.
Nodab.vter vel inflatio.
Noe.requiescēs vel requieuit. siue cōmotꝰ aut cōmotio.
Noema.decor vel fides vel voluptas aut delectatio.
Noeman.pulchritudo vł pulcher seu cōsolatꝰ aut ꝯsolatio
Noemanite.pulchri vł ꝯsolati seu ꝯsolatores aut ꝯsolatiōes
Noemi.pulchra vel cōsolata.
Noestha.metallū vel es eius.
Noesthā.es eoꝝ vł metallū eoꝝ
Noepheth.motꝰ aptus vel cōmotio latitudinis.
Noga.meridies vel meridianꝰ
Noge.idem.
Noom.decus vel consolatio.
Noorai.decorās magistrū meū vel cōsolatio magistri mei.
Noorari. decorans currentem magistrū vel cōsolatio cōsūmati magistri.
Noram.requiescēs excelse vel cōmotio exaltati.

Hic.n.post.n.

Nath.pulcher vel pulchritudo.
Nun. pascens eos vel pascua eorum.
Nun.fetus vel piscis siue vnicus aut sempiternitas.
Numenius decorus vel fidelꝭ.
Sequitꝰ d incipiētibꝰ a lra.O.
Oad.vnitas vel laudatō
Oal.tabernaculū vł inhabitatio.
Oali.tabernaculū meū vel inhabitatio mea.
Oam.ve populo vel insaniēs.

Hic.b.post.o.

Obab.sperās vel amplexans siue dilectus aut dilectio.
Obadia. seruus dñi vel seruiens domino
Obag:magus vel phitonissa: siue incātator aut incātatio.
Obdarem: serꝰ australis vel seruus africanus.
Obdias:seruiens dño vel seruitus domini.
Obed:seruitꝰ vel seruitor.
Obededom:seruiēs rufo vł seruiens fuluo seu seruiēs terre aut seruus sanguineus.
Obedia seruus dñi vel seruiēs domino.
Obediel:seruꝰ dei vel seruiēs deo
Obia:seruus domini vel seruiens domino.
Oboth.phitones vel magi siue lagene grādes aut lagenarū grāditas.

Hic.c.post.o.

Ocher.diligēs vel ꝑscrutans siue dilectio aut ꝑscrutatio.

Ochol:tenēs habitationē vel
apphendēs tabernaculū.
Ochoza.tenēs magistrū vel re
tentio magistri.
Ochozath:retentio vel appre
hensio.
Ochozias:retinēs dnm vel ap
phensio dni.
Ochozan.tenēs vel apphēdēs
siue retētio aut apphensio.

¶ Hic.d.post.o.

Daita. mensurans vel
mensuratio.
Odema:seruus dni vel
testificās dnm.
Odia:idem.
Odoia:idem.
Odollā:testimoniū eorꝫ vel te-
stimonij approbatio.
Odollamites:cōtestās aliquē
vel testimoniū in aqua.
Oddor:cōtestans generationē
vel testificatio generatiōis.
Odoma:seruus domini vel te
stificans dominū.
Odsi.mēsis me⁹ ł mēsura mea
Odura:mēsura magistri vel te
stificans magistrum.

¶ Hic.e.post.o.

Epha:mensura vel effū
dēs siue estus aut estu-
atio.
Oephi:mēsura triū modiorū
vel tres modij mensurati.
Oeph:diligens vel ꝑscrutās si
ue dilectio aut ꝑscrutatio.

¶ Hic.ph.post.o.

Pha:effusio vel estua-
tio.
Ophal:nebula vł obscuratio si
ue obscurās: aut nebulosus.
Opha:thalam⁹ eorꝫ vel mariti
ma eorum.
Ophar:volans vel volat⁹ siue
volantes aut volationes.
Ophat:aurū obrizum vel aurꝫ
purissimum.
Ophaz:idem.
Ophel:nebula vel obscuratio
siue obscurat⁹ aut nebulosus
Opher:ignominia vel ignomi
niosus.
Ophi:ifirm⁹ vł ignominiosus
Ophim:tabernacula vel habita
tiones.
Ophimi:tabernacula mea vel
habitationes mee.
Ophir:infirmās vel ifirmitas
siue irritū aut ebriosum.
Ophin: discalciatus vel insa-
na conuersio.
Ophra:volans vel thalam⁹.

¶ Hic.g.post.o.

G.cōgregans vel acer-
uans seu absconditus
aut coaceruatio.
Og.nobił vel gł̄iosus siue ab
scondēs eū aut coaceruās ei.

¶ Hic.h.post.o.

Hia: ipse cognouit vel
cognouit dn̄s.
Ohiada:ipse cognouit seruitu
tē vł ꝯgnouit dn̄s testimoniū
Oholi: tabernaculū vel inha-
bitatio.

¶ Hic.l.post.o.

Ja:infirmās eū vel in-
firmitas eius.
Oiam:infirmās eos vel infir-
mitas eorum.
Oiam:sclm vł eł̄nitas:siue an
n⁹ iubile⁹ aut ann⁹ remissio-
nis.

¶ Hic.l.post.o.

Lda.destruēs vel discer
nēs siue destructio aut
diuerticulū.
Oldai:destruēs me vel discer-
nens mihi siue diuerticulum
meū:aut discretio mea.
Oldam:discernens donū vł di
uerticulū gratie.
Oli infirmitas vel ꝓtectio.
Oliab:infirmās patrē vel ꝓte
ctio patris.
Olimpa:dolens vel parturiēs
Olimpiadis:dolor tristiū vel
parturiens seruitutem.
Olofernes:infirmitas discessio
nis vel infirmās vitulum sa-
ginatum.

¶ Hic.m.post.o.

Mar:ꝓłm amaricans
vel ꝓł̄s amarican⁹.
Omer:crispās vel manipulus
Omri:crispās me vel manipu-
lus meus.
Omroi: crispās magistrū meū
vel manipulus magistri mei

¶ Hic.n.post.o.

N:dolor vel meror.
On:iniquitas vel inuti
litas.
On:musitatio vel murmuratō
On:mercēs eū vel dolor eius.
Ona:iutilis ei.vel iniqtas ei⁹.
Ona:murmurās ei vł murmu
ratio eius.
Onam:meror populi vł meror
eorum
Onā:inutilis populo vel iniq
tas eorum
Onam:murmur populi vł mu
sitatio eorum.
Onan : meror doni vel dolor
gratie.
Onan:iniquitas doni vel in-
utilitas gratie.
Onan:murmurās dono vł mu
sitans gratie
Onesimus:decorus vł rńdens
siue decus aut rńsio.
Onesiphorus:rńdēs ifis vł de
core adherens.
Oni:merēs mihi vł dolor me⁹
Oni:inutilis mihi vel iniqtas
mea.
Oni:murmur meū vel musita-
tio mea.
Onni:dolore cōmot⁹ vel mero
re requiescens.
Onni: inutilis requies vel iniq
qua cōmotio.
Onni:murmure mot⁹ vł musi
tatione quiescens.
Onias:merēs dño ł dolor dni.
Onias:iniquus dño vel inuti
lis dominus.
Onias:murmurās dño vł mu
sitatio domini.
Ono.merēs eū vel dolor eius.
Ono:inutił ei vł iniqtas eius
Ono:murmurās ei vel musita
tio eius.
Onō:murmure musitās vł mu
sitatiōe murmurās siue dolor
inutilis aut merēs iniqtate.

¶ Hic.o.post.o.

Ola:tabernaculū vel i-
habitatio.
Olla:idem.
Oli.tabernaculū meū vel in
habitatio mea.

Ooliab. tabnaculū meū pr̄ vel inhabitatio mea patris.
Ooliaba. tabnaculū meū i ea vel ipa ē tabnaculū meū.
Oolibama. tabernaculi altitudo vł habitaculū meū i aliq̄.
Oon. labor vel dolor siue dolens aut laboriosus.
Oozaim. videns eos vel fortitudo eorum.
Ozias. videns dn̄m vel fortitudo domini.

¶ Hic. r. post. o.

R. foramē vł iracūdia.
Or. mons vel lumen siue pellis aut iracūdus.
Oraim. concipiens vel cōphē dens siue conceptio aut comprehensio.
Oram. irati vel ne excelso seu ne iracundie aut ne iracūdo.
Oram. mōs ppl'i vel lumē eoꝝ.
Oram. pellis populi vel foramen eorum.
Oram. iracundus populus vł iracundia eoꝝ.
Orchach. estimās vel estimatō
Orachathi. estimans mihi. vel estimatio mea.
Orchiatharoth. longa corona vel longitudo corone.
Oreb. ardor vel siccitas siue coruus aut solitudo.
Oreb. mensa vel massa siue tēptans aut temptatio.
Orem. dolor vel iracundia.
Oreth. longanimis vel diuturnus seu longanimitas aut diuturnitas.
Orpha. ceruix eius aut superbiens ei.
Ori. lux mea vel mōs me⁹.
Ori. pellis mea vł foramē meū
Ori. irascens mihi vel iracūdia mea.
Ori. gigas vel excelsus.
Ori. coquēs vł excludēs.
Ori. apphendens me vel apphensio mea.
Orim. gigātes vel excelsi.
Orim. apphēdentes me vel apphensiones mee.
Orim. loquētes vel excludētes
Orma. anathema vel anathematizatio.
Ornā. lumen nobis vel illuminatio nostra.
Ornan. lumen gratie vel illuminatio donationis.
Oron. mons inutilis vel foramen tristicie.
Orō. pellis iniqua vel ira murmurantium.
Oron. lumen meroris vel dolor musitantium.
Oronite. montes inutiles vel foramina tristiciarū.
Oronite. pelles inique vel dolores musitantiū.
Oronite. lumina meroris vel iracūdie murmurātiū.
Oronim. lumē meroris eoꝝ vł iracūdia iniq̄tatis eoꝝ.
Oronom. mōs inutilis eis vel foramen tristicie eoꝝ.
Ornaim. idem.
Ornaim. lumen meroris eoꝝ iracūdia iniquitatis eoꝝ.
Orthosiada. recte indigēs testimonio vel lumē positū testificationi.

¶ Hic. s. post. o.

Sa. spes vel saluatio.
Osai. spes mea vel saluatio mea.
Osaias. sperās i domio vł saltio domini.
Osanna. salua vel viuifica siue saluifica nos aut saluificatio nostra.
Ose. spes vel saluator.
Osee. sperās i eo vł saluatio ei⁹
Osia: sperans in dn̄o vel saluatio domini.

Hic. t. post. o.

Tham. tempus eis vel designatio eorum.
Othei. signū meū vł tēporalitas mea.
Othio. dolor eius vel cōtristās eum.
Othir. peccato vigilans vel signum temporale.
Othin: stans peccato vel statio temporalis.
Otholia. signū laboris vel designatio temporalis.
Othoniel, signū dei vel respondens deo.
Othotā. signans eos vel signatio eorum.

¶ Hic. x. post. o.

X. violēter vł volūtarie
Hic. z. post. o.
Za. vidēs vel robustus seu visio aut fortitudo.
Ozai. fort[?] meus vel robur meum. siue videns me aut fortitudo mea.
Ozam. vidēs eos vel fortitudo eorum.
Ozam. videns donū vel fortitudo gratie.
Ozamoth. quasi signū vel fortis designatio.
Ozazim. fort[?] ductor vel vidēs oliuam.
Ozen. videns fortez vel fortis oculus.
Ozensera. vidēs fortē pncipis vel fortis ocul⁹ angustiati.
Ozgi. videns luctā vel robust⁹ luctator.
Ozi. videns vel robustus seu visio aut fortitudo.
Ozias. vidēs dn̄m vel fortitudo domini.
Oziam visio domini est vł fortitudo domini est.
Oziph. germinās vł germīatio
Oziel. videns deum vel fortitudo dei.
Ozielite. vidētes deum vel fortitudines dei.
Ozin. aur[?] mea vel audit⁹ me⁹
Ozinite. aures mee vel auditores mei.

¶ Seq̄r de icipiētib⁹ a. p. lra.

Aphum. redimēs cadētē vel redēptio cadēt[?].
Palestina. ore contusa vel ore cōtundens siue os malleatoris aut oris contusio.
Palestini. ore cōtusi vel ore cōtundentes siue ora malleatorum aut oris contusiones.
Palmirā. ore contundēs vel os malleatoris.
Pamphilia. conuersio a ruina vel diuisio cadentiū.
Pamphilienses. cōuersi a ruina vel diuisione cadentes.

Panarethos. liber eccł'ie vel liber ecclesiasticus.
Paraphrastes. garrulus vel cõiectator.
Parasceue cena pura vel preparatio.
Parion. discoopertus vel discooperiens.
Parmena. diuidẽs plenitudinẽ vel diuisio plenitudinis.
Parthia. pfecte diuidẽs vel pfecta diuisio.
Parthi. pfecte diuidẽtes vel pfectio diuidentium.
Pasca. trãscẽsus vel trãgressio
Pathma. sepatio vel sepatrix.
Pathmos. sepatio hostis vł separatio palpantium.
Patroba. vidẽs eum vel dissolutio eius.
Patrodus. sepans vł dissoluẽs
Patura. sepatrix vł sepatio.
Paulus os tube vel os eorum seu electũ mirabile. aut electionis miraculum.

¶ Pic. e. post. p.

Pedno. temptatio mouens vel dissecatio cõmotionis.
Pelusium. os malleans vel os malleatoris.
Pentateuchũ. q̃nq; libri moysi vel quinq; libri mosaici.
Pergamũ. dissecãs valles. vel diuidens cornua eorũ.
Pergen. deuorãs vel vorago.
Perybolus sacc⁹ absortus vel repositio inueterata.
Perida. tẽptat⁹ dilect⁹ vel temptatio amabilis.
Perichopen. incisus vł icisio.
Perone. sacculus vel repositõ
Persida. temptans vel latera sua diffuens.
Perse. temptati. vel latera sua diffuentes.
Persipolis. tẽptatio ciuitatũ vel diffuẽs latera ciuitatib⁹.
Petrus. agnoscẽs vel discalcians. siue cognitus aut dissoluens.

¶ Pic. i. post. p.

Pigmei. cogniti dño vel dñm cognoscẽtes.

Pila. os malleãs vł oris ptasio
Pilatus. ore contundens vel os malleatoris.
Pirrus dissoluẽs vł dissolut⁹.
Pisida. cognita dño vel cognitio domini.
Pisticũ. fidele vel fidelitas.
Prisca. cognita vel cognoscẽs
Priscilla. cognoscẽs dominu; vel cognitio domini.
Priscus. agnit⁹ vel agnoscẽs.

¶ Pic. o. post. p.

Poblius. tabernaculum vel in habitatio.
Pollati ore contundẽs vel os malleatoris.
Pont⁹. inclinãs vel iclinatio.
Pontici. inclinantes vel inclinationes.
Pontius. declinãs cõsiliũ vel declinãs festinationẽ.
Portius dura diuisio vel diuidens duriciam eorum.
Possidoni⁹. cognoscẽs venationẽ vel cognitio cõmotiõis.
Probus. fruct⁹ cõfusus vel fructuum ignominia.
Procorus. fruct⁹ cõgregãs vel fructuũ congregatio.
Ptolemeus. ad mẽsurã deducẽs vel ad mẽsurã reduct⁹.
Ptolemai. ad mensurã deducẽs vel ad mẽsurã deductio.
Ptolemaida. ad mẽsurã deducens vel ad mẽsurã reducta.
Ptolemais. idem.
Ptolemaidẽses. ad mẽsurã deducti ł ad mẽsurã reducẽtes

¶ Pic. u. post. p.

Publius tabernaculum vel inhabitatio.
Pudens. indut⁹ ↄsilio vel indomentũ cõsilij.
Puteoł. declinãs vł declinatõ
Putiphares. os inclinans vel oris inclinatio siue os inclinans ad dissecandũ. aut dissecans ad os inclinandũ. Nec oĩa noĩa greca vel latina ẜm linguã hebraicã violenter interp̃tata sunt. Sciendũ nãq; est q̧ apud hebreos. p. lr̃a nõ habeł. nec vllũ nomẽ ẽ apud eos q̃d hoc elementum sonat.

Abu siue igił accipienda sũt.

Sequił de incipientibus ab. R. littera.

Raab. fames vel impet⁹.
Raab. leta vel dilatata. siue latitudo aut dilatatio. Si enĩ raab p a in mediã lr̃am scribał. famẽ significat siue impetũ. Si vero per heth latitudinẽ vel dilatationẽ. hoc aũt euenit ẜm accentuũ ⁊ lr̃arũ diuersitatẽ vt in tã varias ⁊ contrarias significationes noĩa cõmutẽł. et in tam diuersa vertanł.
Raaba. fames eius. vel impet⁹ eius. siue dilatãs eum aut dilatatio eius.
Raabia. impet⁹ dñi vel famelicus dño. siue diiudicãs dñm aut diiudicatio dñi.
Raabath: bucca vel maxilla. seu bucce aut maxille.
Raam. multũ vel visio. siue tonitruũ aut multitudo.
Raama. vidẽs vł tonitruũ ei⁹ siue multum ei aut multitudo eius.
Raamas. multũ dño vel visio dñi seu videns dñm. aut tonitrium domini.
Raamses. malitia tinee vł malitia de tinea. siue intonuit letus. aut intonantis leticia.
Raason. cursus vł placẽtia siue cõtẽplatio aut ↄsũmatio.
Raatha. magister peccati vel magistratio tẽporalis.
Raba. multa vel magna siue iudicãs aut iudiciũ.
Rabaam. mł'titudo p̄p̄ł'i vł magnitudo eorꝫ siue iudicãs populos aut iudiciũ p̄p̄łorum.
Rabai. multũ mihi vel magnitudo mea. siue iudicans me aut iudiciũ meũ.
Rabath. multũ tp̄is vel grãde peccatũ siue iudicans tẽpus aut iudiciũ peccatorũ.
Rabi. doctor vel magister seu docẽs me aut magister meus
Rabinth. doctrina multitudinis vel magisteriũ iudicantis
Rabaai. multa hec vel multi-

tudo ista.
Rablath. multū vel multa siue mltitudo aut multitudies
Rabmag: princeps cibi vel dominator edentiū.
Raboni: doctor vel mgr̄ seu docens me aut magister me⁹.
Raboth: grāde signū vł mltū rñdēs siue iudicās rñdentes aut iudiciū respōdentiū.
Rabsaces: mult⁹ osculo vł pnceps deosculans.
Rasaris: pnceps eunuchus vel magister eunuchorum.
Rabares: multū alien⁹ vel grādis descensio.
Racha: van⁹ vel vanitas siue absq cerebro: aut signū subsannationis.
Rachab: cōcita vel quadriga: seu visio aut ascensio.
Rachal: tristis vel deorsum ferēs siue res aut negociatio.
Rachel: ouis vł visio seu vidēs deū: aut vidēs pncipiū.
Rachus: substātia vel pecunia
Radai: vidēs me aut fortitudo mea.
Rapha: sanitas vł medicia dei
Raphael: sanans deo vel medicina dei.
Raphaia: sanans domino vel medicina dñi.
Raphaim: gigātes vł medici siue facture nr̄e aut laxati eoꝝ
Raphao: sanans eum vel medicina eius.
Raphaza: sana visio vel medicina fortitudinis.
Raphes: deflens vel medicus: seu volucris aut cursus oris.
Raphidim: temptatio vel laxeman⁹ seu visio oris aut vidit os sufficiens eis.
Raphidim: sanitas fortiū vł sanitas iudiciȷ: seu visionis fortis aut dissolutio fortiū. Iuxta ꝓprietatē vero lingue syre interp̄tat̄ remisse manus: vel remissio manuum.
Raphionmedicina doloris vł temptatio iniquitatis.
Raphu: tēptatio vel dissolutio siue: sanitas aut medicina.
Ragal: res vel negociatio seu tristis aut deorsum ferens.
Ragau: pascēs vel egrotās.
Rages: pabulū vel egrotatio.
Ragon: hyems vel pabulū siue multū delectās aut multū delictum.
Raguel: pastor dei vł egrotans deo siue pascens deū aut pabulū eius deus.
Rahuhel: idem.
Rahaia: pastor dñi vel egrotās dño siue pascēs dñm: aut pabulum eius dñs
Rahelaia: idem.
Ram: excelsus vel exaltatus: siue tonitruū aut exaltatio.
Rama. excelsa vel exaltata siue tonitruū aut exaltatio.
Ramale: sublimitas aut exaltatio siue tonitruū aut exaltabitur.
Ramalia: excelsus dño vel tonitruū dñi: siue excelse laborans aut exaltatio laborāt̄.
Ramasse: pabulū vel tinea siue malitia tinee. aut malitia de tinea.
Ramath. excelsum signū siue exaltata peccato seu mortem vidit aut mortis visio.
Ramatha: idem.
Ramathā: excelsū signū populi vel exaltatio peccati eoꝝ. seu mortē vidit eis aut visio mortis eoꝝ.
Ramathaim: excelsa duo vł excelsa bina. siue duo sublimes aut duo exaltati. Hec duo excelsa vł bina sublimia sūt due trib⁹ regia. s. ac sacerdotalis. Unde helchana fuisse legit̄ de ramathaim qr pater ei⁹ ō tribu leui fuit ⁊ mater ei⁹ ō tribu iuda: qd̄ notat̄ in eo ꝙ effrateus dicit̄ ab effrata vxore scȝ caleb quā constat extitisse de tribu illa.
Ramathiechi: excelsū signū gene: vel eleuatio maxille.
Ramathite. excelsa signa vel mortem videntes.
Ramelech. excelsa portio vł exaltata particula.
Ramesse: amaricās vel cōmotio turbulēta: siue corrosio tinee aut tonitruū gaudȷ.
Ramech. mortis visio vel excelsum signum siue celsitudo pauoris. aut exaltatio vite.
Ramoth: excelsū signū vel exaltata responsio.
Raron: cursus magistri vel cōsūmatio magisterȷ.
Raronites: currēs magister vł ꝯsummatus magisterio.
Raronite: currētes magistri vł consūmati magisterȷ.
Rasaia. impius dñs vel varietas domini.
Rasathaim: varietas bina vel iniquitas duoꝝ.
Rasim: varians eos vel iniquitas eoꝝ.
Rasin: impius vł iniquus seu varietas aut pictura.
Rathanim: sonit⁹ vel iuniper⁹ siue visio cōsūmata aut visionis cōsūmatio. Fert̄ hoc lignū iuniperi multo tp̄e ignem cōseruare ita vt si pruna ex ei⁹ cinere opta fuerit vsq ad annū ignita ꝑdurent.
Razias: sacratus dño vel mysticus domini.
Razom: mysticus vel sacratus
Razon: idem.

Hic. e. post. r.

Reaias. magister dñs vel dilatatio domini.
Reba: multa vł magna siue iudicās aut iudiciū.
Rebai: multū mihi vel magnitudo mea siue iudex me⁹ au iudiciū meum.
Rebe: quart⁹ vel quattuor siu ordinat⁹ aut ordinatio.
Rebee: idem.
Rebecca: patientia vel mult accepit: siue multa patienti aut que multū accepit.
Rebla: cōmissum vł multitud
Reblata: multa hec vel mult iste: siue multum cōmisit hu aut multū cōmissum hui⁹.
Rebmag: quartus ingeniosu vel ordinata ꝑcussio.
Recha: mollis vel delicat⁹ siu

mollicies aut teneritudo.
Rechab: ꝯcedēs vł excelsus seu mollis pater aut teneritudo patris.
Rechabite: cōcedentes vel excelsi: seu teneri patribus aut delitie patrum.
Rechat: mollities vł sblimitas
Recē: pictura vel varietas seu vacuefecit aut vacuefactio.
Rechma: temptatio vł militia quepiam.
Reesaa: chamꝰ vel frenū siue retinaculū aut cohibitio.
Rephan: factura vel requies: seu nr̄a reqes aut nr̄a factura
Regalim: pedes vel ambulatio siue iter aut itinera.
Regmen: cibꝰ vel refectio siue pascēs eos aut pascua eoꝝ.
Regma: temptatio vel militia quepiam.
Regom: iter vel ambulatio.
Rehi: pastor meus vel pabulū meum.
Rēma: excelsa vł vidēs aliqd.
Rempha: excelsa eructās vł exaltatio nihili.
Remmi: excelsa cōmotio vel vidēs aliquid requiei.
Remia: excelsus dn̄s vel exaltatio domini.
Remon: excelsum murmur vel exaltatio inutilis.
Remono. excelse merens vel exaltatio iniquitatis.
Rēmō: eccł̄ia vel ꝯgregatio.
Rēmon: sublimis vel exaltata seu malūpunicū aut malumgranatum.
Rēmōphares: diuidēs eccł̄iaꝫ vel dissipās ꝯgregationē.
Rēmonphares: sublimitas violenta vł exaltatio dissipata seu diuisio malipunici aut diuisio maligranati.
Remoth: vidēs mortem: vel visio mortis.
Rena. magister absconditꝰ vel magisteriū pulchritudinis.
Res: caput vel patia.
Resa: caput eiꝰ vel patiēs cū.
Ressa: chamꝰ vel frenū siue stadiū aut retinaculū.
Resatha: ipietas vel iniqtas.
Resathaim: impius eiꝰ vel iniquitas eorum.
Reseph: iniquitas mensure vel caput.
Resen. caput fontis vel patientia oculi.
Reseth: ipietas ł iniqtas seu caput vite aut patia pauoris.
Respha: currens vel velox seu cursus: aut volocitas.
Resia: caput dn̄i vł paciēs dn̄s
Rechma sonitꝰ vel iunipernus seu videns ꝯsūmate aut visio cōsummata.
Reu: pascēs vel pastꝰ ē seu pauit me aut pastio mea.
Reū: pascēs eū vł pabulū eoꝝ
Rezer: mgr̄i viscera fortia vel mgr̄o viscera sanctificata.

Ric. i. post. r.

Riba mł̄ta vł magna siue iudicās aut iudiciū
Ribal: multū mihi vel magnitudo mea seu iudex meus aut iudicium meum.
Ripha: vidēs bona vel vidēs buccellam.
Riphat: vidēs bona tp̄is vł videns buccellā vite.
Riphet: videns bona pauoris: vel vidēs buccellā vite.
Rithus: qrēs vel bonꝰ seu lumē aut inqsitio bonitatis.

Ric. o. post. r.

Ro. mgr̄ vł magisteriū.
Roaga: magister meditans vel magistri locutio aut fortis susceptio.
Robaim: impetus vel latitudo
Roboā: dilatās ppł̄m vel dissipans ppł̄os: siue impetus ppł̄i aut inclinatio ppł̄oꝝ.
Robooth: platee vł latitudies seu platee inclinate aut platearū inclinatiōes.
Rode. vidēs vł fortis seu visionis fortitudo: aut visio fortitudinis.
Rodie: vidēs vitā vel vidēs essentiā seu videns iudiciū.
Rodim: patruꝰ iudicās vł visio iudicij patruel.
Rodū: visio vel descēsio seu dissentiens aut dissidiū.
Rodij: vidētes vł descēdentes seu dissentientes aut dissidia.
Rodochꝰ: fortiter durus vel vidēs nigredinē.
Rocgal: deorsū ferēs vel magister tristicie.
Rogel deorsū ferens vel negociatio tristicie.
Rogelim: deorsū ferēs eos vel negociatio tristicie eoꝝ.
Rogomelech: magister fouee ꝑtis vel magistraus decipulas portionis.
Roma: magisteriū frangēs vel magisterij cōfractio.
Roma. tonās vel sublimis siue tonitruū aut sublimitas.
Romani: tonātes vel sublimes siue tonantes sublimiter aut tonitrua excelsa.
Romelia. magister frāgēs laborantes aut sublime tonitruū laborantium.
Roob: platee vel latitudines.
Roobia: platee dn̄i vel latitudines dn̄antium.
Rooboih: platee inclinate vel platearū inclinationes.
Roos: turr? vel ꝓ pugnacula.
Ros: caput vel initium.
Rosmophim: caput fortiū vel initiū vicinarū.
Rot: visio vel festinatio seu deficiens aut defectio.

Ric. u. post. r.

Ruben vidēs filiū vel filius visionis seu vidēs i media aut vidēs ꝑ mediū.
Rubeni: vidēs filiū meū vel filij mei visio seu videre inter me aut videre ꝑ mediū mei.
Rubenite: vidētes filios vł visiones filioꝝ seu videntes ꝑ medium.
Rufus: sanās vel reficiēs siue nos sanās aut refectio nr̄a.
Ruma. excelsa vel vidēs aliqd
Ruth: vidēs vel festinās seu deficiens aut defectio.

Seqr̄ de incipiētibꝰ a lr̄a. S.

Saaph speculū vel angustiatus.
Saal. reddēs vel aggrauās.

Saal. vola vł pugil͂ seu vulpis aut ortus aquarū.
Saalabim. aggrauās ītellectū vel aggrauatio intelligētie.
Saalim. vole vel pugiles. seu vulpes aut ortus aquarum.
Saalum. reddēs vel redditor. siue redditio aut reddidit eis
Saar estimās vel estimatio.
Saarite. estimantes vel estimatores.
Saarim. estimātes eos vel estimatores eorum.
Saasin. incubuit egrediēs vł incubatio egressionis.
Saba. capta vel captiua siue captiuitas. aut cōuersio.
Saba. clamās siue cōuertens siue clamor aut eloquētia.
Sabcha. rete vel retinaculū. siue loquēs ei aut eloq̄ntia eiꝰ
Sabaias. captus domino. vel conuersio domini.
Sabaim. clamātes vel eloquētes siue captiui aut cōurtētes.
Sabama. leua vel sinistra.
Sabama. excelsa vel cōuisio ɋ̃dā siue tollēs altitudinē aut tollens excelsum.
Saban. tollēs altitudinē. vel tollens excelsum.
Sabana. lena meis vel ꝯūsio. quepiā seu tollēs altitudinē aut tollens excelsum.
Sabaoth. ꝟtutes vel exercitꝰ. siue ꝟtutum aut exercituū.
Sabarim. mōtes circūiens vł montiū circūitio.
Sabath. sceptrū vel virga. siue baculꝰ aut principatus.
Sabatha. gyrās vł circūiēs siue circūitꝰ aut circūcidens.
Sabathaca. sedes tua vel circūiens te siue circūitus tuus aut circūcisio tua.
Sabathai. circūitus meus vel circūcisio mea.
Sabbatū. reqͤs vel requietio
Sabbatismꝰ. reqͤtio vel reqͤs
Sabe. agne vł oues. siue septē aut iuramentum.
Sabee. idem.
Sabe. septies vel abūdās siue saturitas.
Sabee. septē vel abundās. siue saturitas aut abundantia.
Sabei. captiui vel clamātes siue cōuersi aut eloquētes.
Saber. captiuꝰ vigilans vł cōuersus resurgens.
Saber. virgultū vel iurās. siue ouis aut satietas.
Saberh. ouis vel satietas siue virgultū. aut adiuratio.
Sabeth. captiuꝰ pauidus vel conuersio vite.
Sabia. dāma vł caprea siue iurans dn̄o. aut satietas dn̄i.
Sablath. reqͤs vel intermissio
Sablathaim. requies ī eis vel intermissio eorum.
Saboim. dāme vel capree siue stantes aut statio.
Saboim. tollens altitudinem vel tollens excelsum.
Sachar. cilitiū vel penitentia
Sachat. singuli vel curuātes.
Sada. archanū vel latus a latere nō a latitudine.
Sadada. lateri adherēs vel archanum. eius.
Sadaia. latus iniquum vel archanum iniquitatis.
Saddai. oipotēs vł oipotētia
Sade regio vel iusticia siue cōsolatio aut veneratio.
Notandū est ī hac lr̃a scꝫ. s. ꝙ sicut quedā vocales cū apud nos sint eedem. apud hebreos diuersis characteribꝰ annotanꝫ diuersosq̄ꝫ sonos habēt ideoq̄ꝫ diūsas significatiōes ꝯtinēt. ita etiā ipa eadē. s cū vna apud nos sit apud illos diuersa sortiꝫ nomīa diūsasq̄ꝫ figuras possidet. ac diuersos sonos. ⁊ idcirco nemo mirū existimet si ipsa eadem ī varijs interp̃tationibꝰ cōmuteꝫ
Tres sunt eṁ apud hebreos lr̃e. vna q̃ vocaꝫ samech ⁊ simpliciter legiꝫ quasi p. s. nr̃am litteraꝫ ꝓferaꝫ: altera sin vel sen diciꝫ in qua stridor q̄daꝫ nō nostri sermonis interstrepit: tertia sade nominaꝫ quā nostre aures penitus reformidant.
Sademoth. regiōes vel larua siue iusticie aut cōsolatiōes.
Saderoth. porticꝰ publica vel conuentio populorū.
Sadesor. vberū lumen vel lux vberum meorum.
Sadith. archanū iusticie vł cōsolatio testificationis.
Sadoch. iusticia vł iustificatō
Saducei iusti vel iustificati. siue iusticie aut iustificatiōes.
Saesdema. pestilens aer vł pestilentia aeris.
Saph. vinculuꝫ vel labiū siue speculū aut angustia.
Sapha. vinciens eū vel labiū eius. siue speculans eum. aut angustia eius.
Saphai. vinciens me vel speculans me siue labiuꝫ meum angustia mea.
Saphan. vinciens p̄pł̃m vel labiū populi. siue āgustiās eos aut speculū eorū.
Saphan. absconditus vel proficiscens.
Saphan. lepꝰ vel hericiꝰ. siue angustiās. aut cyrogrillus.
Saphan. speculās donū vel labiū gr̃e seu vinculū sup̃iꝰ aut barba sup̃ioris iudicij.
Saphane. vinculū gr̃e vel speculator donatiōis.
Saphana. labiū eius vel labiū superiꝰ seu barba eiꝰ aut barba superioris iudicij.
Saphanetphane. saluator mūdi vel abscōditoꝝ reptor. Ipse est ioseph qui ⁊ egyptū saluauit ⁊ abscondita reuelauit pharaoni.
Saphama. abscōdit dn̄s vel ꝑfectio dn̄i. seu speculās donantē dn̄m aut labiū gr̃e dn̄i.
Saphat. iudicās vel iudicaui siue iudiciū aut diiudicatio
Saphata. iudicās pp̄łm. vł populū iudicauit. siue iudicāⁿ eū aut diiudicatio eius.
Saphathias. iudicat dn̄s vel iudicatio dn̄i.
Saphatmoth. iudicās mort͂ vel iudicatio mortuoꝝ.
Sapher. decus vł pulchritudo

seu speculans vigiles aut labium resurgentium.
¶ Saphyrus. narrans vel litteratus siue librarius aut egregie speciosus
¶ Saphyra. litterata vł libraria siue narrans aut egregie speciosa. Juxta vero ꝓprietatez syri sermonis interpretatᷓ formosa vel formositas.
¶ Saphon. labiū murmurās vel speculū inutile seu vinculū meroris aut angustia iniq̄tatis.
¶ Saphtia. iudicat dominus vel iudicium domini.
¶ Saga. locutio vel minoratio.
¶ Sahis. tēptans vel tēptatio.
¶ Sairath. damma vel caprea.
¶ Sala. leua vel missa siue tollēs aut missio.
¶ Salabin. pacis grauitas vł vestimentum graue siue aggrauans intellectū aut aggrauatio intelligentie.
¶ Salabon. tollens merorē aut aggrauatio iniquitatis.
¶ Salabonite. tollentes merorē vel aggrauati iniquitatibus
¶ Salacha. leua venit vel tollēs venit siue tulit sibimet aut tēptatio itinerantiū.
¶ Salai. tollēs me vł missio mea
¶ Salabū. salus cordis vel sanitas cordiuz eorum.
¶ Salama. vestimentū vel pacificans siue vestis pacis aut tribulatio eius.
¶ Salamihel. pax mea deꝰ vel retribuet mihi deus siue deꝰ vestimentum meuz aut retributio mea retributio dei.
¶ Salamim. ꝑfecti vel ꝯsūmati seu ꝑfectio aut cōsūmatio.
¶ Salamina. fluctus vel cōmotio seu vmbra cōmotiōis aut saluatio iudicij.
¶ Salathi. frutex vel petitio.
¶ Salathiel: petēs deum vel frutex dei.
¶ Sale. egrediēs vel egressio.
¶ Salebim. pacꝭ grauitas vł vestimentum graue siue aggrauans intellectū aut aggrauatio intelligentie.
¶ Salech. egrediens vel egressio
¶ Saled. egrediēs vel emissio.
¶ Saleph. missiua vel redditꝰ siue consūmatus ꝑfecte aut cōsūmate perfectus.
¶ Salem. pax vel iusticia seu misit aut missio.
¶ Salem: reddens vel reddita siue cōsūmata ꝑfecte aut cōsūmatio ꝑfectionis.
¶ Salemoth: egrediēs mortuus vł egressio mortui siue tollēs mortē aut emissio mortis.
¶ Salphaath: vmbra pariter vel vmbra fortitudinis seu vmbra formidans aut vmbra in idipsum.
¶ Sali: missa vel leua seu tollens aut missio.
¶ Salim: leua vł vulpes siue tollens eos aut missio eoꝝ.
¶ Salisa: vitula tertia vel vitula triennalis seu vitula consternans aut vitula ꝯsternata.
¶ Salissa: idem.
¶ Salma. ꝑfecta vel pacificans seu sentiens aut sensibilis.
¶ Salmā: sentiens vel sensibilis seu pacificus aut cōsūmatio.
¶ Salmana: ꝑfectus vel ꝯsūmatus siue pacificans eum: aut sensibilitas eius.
¶ Saluamasar. ꝑfectus vinculo vel ꝯsūmatus ad vinciendũ siue sentiens carcerē aut pacificans angustiatos.
¶ Salmane: pacificās eū aut cōsūmatio eiꝰ siue vmbra ꝓphibēdi aut vmbra cōsūmatiōis
¶ Salmanoe: sēsus vite vł pacificās susceptꝰ siue vmbra offēdiculi aut imago fortitudis.
¶ Salmas: sentiens dominū vel pacificus domini.
¶ Salmon: senbilis vel pacificꝰ siue vmbra virtutis aut imago fortitudinis.
¶ Salmona: imagūcula eius vel imago fortitudis eiꝰ siue vmbra portiōis aut vmbra munerationis.
¶ Salmonē: nomen habitaculi vel vmbratio munerꝭ seu vmbra virtutis eorū aut imago fortitudinis eoꝝ.
¶ Salo: tollēs vel cōmissio eoꝝ.
¶ Saloim: tollens eos vel emissio eorum.
¶ Salom: retribuēs vł pacificꝰ siue retributio aut pacificatio
¶ Salome: pacificās eum vel retributio eius.
¶ Salomi: retribuens mihi vel pacificatio mea.
¶ Salomim: pax mea eis vł retributio mea eoꝝ.
¶ Salomith: tēptatio respiciēs trāsmigratiōez vel trāsmigratio respiciēs temptationem.
¶ Salomō: pacificus vel retributor seu pacifcans merentes: aut retribuens iniquis.
¶ Saltus: frutex vel petitio.
¶ Salu: temptatio respiciēs vel respectus temptatiōis Juxta etymologiam vero greci ſmonis interpretatur vegetatus aut fortunatus.
¶ Salumith: tēptatio respiciēs trāsmigrationem vel trāsmigratio respiciēs tēptationē.
¶ Salusa. vita ꝯsternata vel tēptatio respiciens eum.
¶ Sama: ibidem vel ꝑditio siue exauditus aut exaudibilis.
¶ Samaa: ibidem ꝑditio eiꝰ vel ibidem exauditio eius.
¶ Samacha: celi tui vł celos tuos.
¶ Samachias: celi tui dñe vel celos tuos domine.
¶ Samath: nomē inclytū vel auditio testimonij.
¶ Samagar. nomen aduene vel exauditio aduenaꝝ.
¶ Samai: exaudiens me vel ibidem exauditio mea.
¶ Samai: celestis vel hūilis seu ve mihi aut ibidē ꝑditio mea
¶ Samaia: humilis dño vł audiens dñm siue ibidez auditor dñs aut ibidē exauditio dñi
¶ Samaoth: audiēs signum vel ibidē ꝑditio responsionis:
¶ Samarari: lana mea vel custodia mihi.
¶ Samarath: nomē amaꝝ vel exauditio amaritudinis.
¶ Samareꝰ: lana vł ꝯiūctio siue

custos aut custodia.
Samari:lana mea vel cõflictꝰ
mihi: siue custos meꝰ aut cu-
stodia mea.
Samaria :lana dñi vel ꝯflicta
dño siue custos dñi aut custo
diens dñm.
Samaritanꝰ:lana vel ꝯflictio
seu custos aut custodiẽs.
Samaritani:lane vel ꝯiuncti
seu custodes aut custoditi.
Samarite:idem.
Samaron:ibidẽ meror vł ibi-
dem ꝓditio iniquitatis.
Sãbucca: sol vel lumẽ siue il-
luminãs aut illuminatio.
Samech :fultura vel erectio si
ue adiutoriũ aut firmamẽtũ.
Samer: custodiẽs vel custodi-
tus siue custos aut custodia.
Sames: sol vel fons solis aut
mãdatũ humile aut mãdatũ
humilitatis.
Sangar:noiatꝰ incola vel no-
minatio aduenaꝝ.
Samias:sustollẽs nomen dñi
vel audiẽs dñm plasmatorẽ.
Samir:vepres vel incultũ siue
nomen vigilie aut exaudiẽs
vigilantes.
Samith: nomen tꝑale vel au-
ditio peccati.
Samodi: noia vel noiationes
Samoe:nomen vite vel exau-
diens susceptionem.
Samathracia : audiens rñsio-
nẽ vel audiens reuelationem
seu auditio rñsionis aut au-
ditio reuelationis.
Samathraces:audiẽtes rñsio
nẽ vel audiẽtes reuelationẽ
seu auditores responsionum
aut auditores reuelationum
Samsari:noiatus ꝑnceps vel
exauditor angustie.
Samri:nomẽ lacescens vel ex
auditio amaritudinis.
Samsame:nomẽ auditum vel
famosa auditio.
Sãsõ:sol fortꝫ vł solꝫ fortitudo
seu sol eoꝝ aut illuminans eos.
Samu:audiens vel exaudibilꝫ
seu ibidẽ ꝓditio aut ibidẽ ex
auditio.

Samus: audiẽs eũ vel exaudi
bilis ei siue ibidẽ ꝓditio eiꝰ
aut ibidẽ exauditio eius.
Samuel:noiatꝰ deo vel postu-
latꝰa deo siue audiens deum
aut exauditio dei.
Samũ: audiens eos vel nomi
natio eorum.
Samꝰ:noiatꝰvel exaudibilis.
Samusathã:noiatus eis vł ex
auditio eoꝝ.
Samusathi:noiatus mihi vel
exauditio eoꝝ.
San:dormiẽs vel securus seu
abundãs aut egrediens.
Sanaballath: abũdãs vir tꝑe
vel egressa deuoratio pctõris
Sanabia : dormiens dño vel
egressio dñi seu abũdãs dño
aut securitas dñi.
Sanã: dormiẽs ꝓpłs vel secu-
ritas ꝓpłi seu abundans eos
aut egressio eoꝝ.
Sanã :dormiẽs dño vł egredi
ens gr̃a seu abundãter dona-
tus aut securitas gratificata
Sanami:dormiẽs dño eis vel
egrediẽs gr̃a eoꝝ siue abũdã
ter donans eos aut securitas
gratificationis eoꝝ.
Sandicꝰ: abũdans cõpunctio
vel egressio cõpunctionis.
Sanir: deꝰ lumis vel deus lu-
cerne seu leuãs nouitatẽ aut
nouitatẽ attollẽs.
Sapan:speculator vel labium
eiꝰ siue iudiciũ supiꝰ aut bar
ba suꝑioris iudicij.
Sara : princeps vel carbo seu
velamen aut augustia.
Srara:idem.
Saraa:princeps eiꝰ vel carbo
eius seu eius velamẽ aut an-
gustia maloꝝ eius.
Saraballa :principatuꝫ hñtia
vel carbonũ deuorationes.
Sarabias :princeps patꝝ dñi
vel ꝑncipans dñi patruus.
Sarad: descendens vel descen
sio siue descendit aut vt de-
scenderet.
Saraphat:incendens vel incẽ
dium.
Sarahe:ꝑnceps fratꝝ vel vela
men fraternũ siue carbo susci
piens aut angustia vite.
Sarai: princeps mea vł carbo
mens seu velamẽ meũ aut an
gustia mea.
Saraia:princeps fuit vel ꝑnci
pans dñs seu vinctꝰ dño aut
angustia domini.
Saraias:ꝑnceps dñi vel prin-
cipãs dñs seu velamẽ dñans
aut angustia domini.
Saraite: ꝑncipes vel angustia
ti siue carbones aut velamia
Sarar:porta vel cãdor seu can
tilena aut cantor introiens.
Sarari : porte eoꝝ vel cãtãtes
eis seu cãtilene eoꝝ aut cãto
res introeuntes ad eos.
Sarasa:ꝑnceps tribulator vel
princeps tribulatus seu prin
ceps tribulatiõis aut princi-
patus tribulatio.
Saraser: princeps fuit vel ela-
tio angustie seu princeps tri-
bulationis aut principãs tri
bulationis.
Sarath :vincens vel lepra seu
tribulatio aut morbꝰ īsanabi
Sarath:vincens venit (lis.
vel lepra eiꝰ seu tribulãs euꝫ
aut morbus insanabilis ei.
Sarathan :lepra donata vł vi
ctoria gr̃e seu tribulans eos
aut morbꝰeoꝝ aduemiens.
Sarathasur: vincẽs diuitẽ vł
lepra diuitiaꝝ seu morbũ in-
sanabilẽ tollens aut tribula-
latio facturã suscitans.
Sarathi: lepra mea vel tribu-
lans me siue victor meꝰ aut
morbus insanabilis mihi.
Sarba:lepra vel morbus insa
nabilis.
Sardis : ꝑnceps pulchritudis
vel principatus pulchritudo
Sares:ꝑnceps tollẽs vel car
bo sustollẽs seu velamẽ factu
re aut angustia plasmatiõis.
Sarebias: ꝑnceps dñi vel an-
gustians dñs.
Sared:descẽdẽs vel descensio
siue descẽdit aut vt descẽderet
Sarédite:descendentes vel de
scensiones siue descenderunt

aut vt deſcenderent.
Sareda: deſcenſio eius vel deſcendens ei.
Saredatha: deſcendēs tpē vel deſcenſio peccatoris.
Sarema: princeps ſibilās vel princeps litigioſus.
Sareon: pnceps merēs vł carbo iutilis ſeu velamē triſticie aut anguſtia iniquitatis.
Sarepha: incenſa vel incēdiũ ſeu tribulatio panis aut panis anguſtia nomē ex hebreo ſyroqꝫ compoſituꝫ.
Sareſai: pnceps vł anguſtiatꝰ
Sares: pnceps vigilās vł pnceps ſuſcitās elatiōeꝫ āguſtie
Sareth: vincens vel lepra ſeu tribulatio aut reliquie principatus.
Sarphan: princeps incendēs vel carbo incendiũ.
Sargan: princeps horti vł pnceps virgulti.
Sargon: idem.
Sarigaur: rami vel ꝓpagines ſeu princeps ramoꝝ aut princeps ꝓpaginum.
Sarias: princeps dñi vel principans dominus.
Sarim: hordeũ vel cibariũ ſeu principans eis aut anguſtia eorum.
Sarion: pnceps merēs vł carbo inutilis ſeu velamē triſticie aut anguſtia iniqtatis.
Sarith: reliquie vel princeps reliquiarum.
Sarone: pnceps meroris eoꝝ vel cātans ei cāticũ triſticie.
Saron: princeps meroris vel cantans triſticiam.
Sarona: princeps triſticie vel cantans triſticiam ſeu princeps meroris eiꝰ aut cātilena triſticie eius.
Saronite: principes merentes vel cantantes triſticiam.
Saror: indutus vel indumentum ſiue coanguſtās aut coanguſtatio.
Sarorō: pnceps mōtiũ vel pncipās lumi ſeu anguſtās pelles aut velamen iracūdie.
Sarſathin: princeps cadauerꝫ vel pnceps ruine ſeu pnceps ruētiũ aut pnceps cadētium
Sarthan: princeps demolitoꝝ eiꝰ vł princeps coanguſtatoꝝ eiꝰ ſeu tribulās eũ aut coanguſtatio eius
Saruch: lorũ vel corrigia ſeu dependens aut ꝑfectio.
Saruia: vincta vł vinculũ ſeu anguſtians aut anguſtia.
Saſā: ſenarius vel longeuus.
Saſabaſar: ſenariꝰ infans vel longeuitas anguſtiata.
Saſagaci: ſenariꝰ robuſtus vel longeuitas fortitudinis.
Saſai: ſenarius meus vel longeuitas mea.
Saſon: ciuitas vel oppidum.
Saſonthamar: vrbs palmarũ vel ciuitas amaritudinis ſeu vrbs cōmutantium aut oppidum cōmutatoꝝ.
Sathaim: libri vł librariũ ſiue hiſtorici eoꝝ aut hiſtorie eoꝝ
Sathan: cōtrariꝰ vel adūſariꝰ ſeu trāſgreſſor aut ꝓuaricator
Sathanas: trāſgreſſor vł ꝓuaricator ſeu ꝯtrariꝰ facture aut aduerſarius plaſmationis.
Sau: digna vel eleuata ſeu dignitas aut eleuatio.
Sauce: cantiōes vel cantilene
Saue: digna vł eleuata ſeu dignitas eiꝰ aut eleuatio eius.
Saupha: ſpeculator vel ſpeculatio ſeu ſupereffundens aut ſupeffuſio.
Saul: petitio vel expetitus ſeu abutens aut abuſiuũ eoꝝ.
Saulite: petētes vł expetiti ſiue abutētes aut abuſiui eoꝝ
Saulꝰ: temptatio reſpicientis vel temptationis ſecuritas ſiue abutens cōſilio aut expetitio feſtinationis.
Saura: dignitas magiſtri vel eleuatio magiſtri eius.
Schacha: propago vel tabernaculum.
Scharioth: merces vel mercedem accepit.
Spania: accicto vel expeditio.
Spani: accincti vel expediti,
Sparita: accinctio bona vł expeditio illuminationis.
Sparthiathe: accincti bene vł expedite illuminati.
Stachim: faciens cantilenas vel factor cantilenaꝝ.
Stachim: faciēs cātilenas eis vel factor cātilenaꝝ eoꝝ.
Starbuzānai: iudex cōtēptor. gr̄e mee vel ſpeculator deſpiciens gratiam meam.

¶ Pic.e.poſt.s.

Seba: ſtatio vł eloquentia.
Sebaſte: vallās vel gyrans.
Sebaſtianus: vallatus vel circũiens.
Sebe: ſtatio vel eloquentia.
Sebedia: ſtat teſtans dñm vel ſtatio ſerui dñi.
Sebeia: ſtans iniquus dñs vł ſtatio iniqui dñi.
Sebemas: ſtat iniquus dñs vł ſtatio iniqui dñi.
Sebeon: ſtās merēs vel ſtatio dolens ſeu ſtat iniquitas aut eloquentia inutilis.
Sebethai: ſtans ſupior vel eloquentia pauida.
Sebia: ſtans dñs vel ſtās dño ſeu ſectans dominũ aut ſectator domini.
Sebihel: ſtans deus vel ſtans deo ſeu ſectans deum aut ſectator dei.
Sebna: ſtās pulchre vel ſtatio pulchritudinis.
Sebim: ſtatio maris vel ſectatio eius mare.
Seboim: dāma vel caprea ſeu caprea eoꝝ aut damula eoꝝ.
Seboleth: ſpica vł germiatio.
Sebom: damma vel caprea ſeu ſtatio maris ſeu ſectatio eius mare.
Sebuel: reuertens ad deuꝫ vel reuertitur ad eum deus.
Sechar: byſſus vel ciliciũ.
Sechaih: ramꝰ vel ꝓpago.
Sechech: ſpeculũ vł ſpeculatio
Sechem: laborās vł hūeroſus
Sechemite: laborioſi vł humeroſi.
Sechemas: variꝰ dñs vel varietas domini.

Sechim: varius vel varietas.
Sechias: varius dñs vel varietas domini.
Sechiel; varius deo vel varietas dei.
Sechimas: varius dominꝰ vel varietas domini.
Sechothanoth: tabernacula filiarũ vel obumbrãs filias.
Sechri: ebrietas vel tabernaculum.
Sechrona: ebrietas merẽs vel tabernaculum doloris eius.
Seccha: spine vel cardi seu tribuli aut punctiones.
Sechin: fatuꝰ vel fatuitas siue insulsus aut infatuatus.
Secsidus: eleuans vel eleuatꝰ seu elatio aut eleuatio.
Seda: cibaria vel ex latere.
Sedada. cibaria testium vł ex latere seruitutis.
Sedecha: iusticia vel iustificatio.
Sedeche: iustificãs eum vel iustificatio eius.
Sedechias: iusticia dñi vel iustificans dominũ.
Sedeur: cibaria ignis vel ex latere luminis.
Sedi: cibarium meuz vel ex latere meo.
Sedỹ: cibariũ meum mihi vel ex latere meo meus
Sedim: saliue vel amaritudines seu nemus amenum aut amenitas nemoris.
Sedius: cibariũ festinãtis vel ex latere consiliatoris.
Sedimihel: ex latere dei vel cibarium qđ est a deo.
Seddo: cibariũ testiũ vel ex latere seruientis.
Sedrach: decor vel decorus.
Sedrachi: decus meum vel decorus mihi.
Seducha: testimonium vel testificatio.
Sephana: humilis vel campestris seu atterens eos aut attritio eorum.
Sephamoth: atterẽs mortẽ vł humiliãs mortuos seu labiũ mortꝫ aut iudiciũ mortuoꝝ.
Sephan: speculatio vel aquilonaris.
Sephar: liber vel littera seu librarius aut litteratus.
Sephartalim: liber psalmoruz vel volumen hymnoꝝ.
Sepharusim: libri ipsi vel littere ipse seu librarĳ eoꝝ aut ipi litterati eoꝝ.
Sephat: iudicãs vel iudicatio
Sephata: iudicans eum vel iudicatio eius.
Sephathias: iudicans dñs vł iudicatio domini.
Sephala: humił vel cãpestris seu vallis aut planities.
Sepher: libri vł littere siue decus aut pulchritudo.
Sephet: iudiciũ vł diiudicatio
Sepheꝰ: spiculatꝰ vł egrediẽs.
Sephi: spiculatꝰ vel vnipes.
Sephina: aquilo vel aquilonaris: seu temptans eos aut tẽptatio eorum.
Sephion: egrediẽs vel abditꝰ seu egredere os meroris aut egrediens os tristicie.
Sepho: speculator vel bipes.
Sephon: specula vł aquilo seu speculum aut archanũ.
Sephonite: specula vel archanum seu aquilonares aut speculatores.
Sephor: auis vel spiculuz seu adherens aut placens.
Sephora: auis eiꝰ vel speculãs eum seu placens adhesit aut adhesio placuit.
Sephrai: placens signũ vel adherens subterius.
Sephthan. speculator humił vel archanũ responsionis.
Sephu: spicuũ vel speculator seu bipes aut vnipes.
Sephutan: atterens nauesvel attritio nauiũ seu adumbrãs iusticiã aut vmbraculum iusticie.
Segar: calidus vel minoratus
Segim: spine vł tribuli seu pũgens eos aut punctiões eoꝝ.
Segon: locutio murmurãs vł loquela inutilis.
Segor: iunior vel paruula seu calens aut meridians.
Segur: spina paruula vł loquela inutilis.
Segur: iunior vel paruulꝰ seu calens aut meridianus.
Sephin: exitus vel exeuntes.
Seyr: hircus vel hirsutꝰ seu hispidus aut pilosus.
Seyra: hispida vel hirsuta siue horribilis aut pilosa.
Seyrath: idem.
Sela: petitio vł vmbraculũ seu dimittẽs eũ aut dimissio eiꝰ.
Sela: sp vel in finẽ siue sempiternus aut in sempiternũ.
Selachi: tollẽs sibimet vel tẽptatio ambulantis.
Sella: petitio vel vmbra eius.
Sellai: petitio mea vel vmbraculum meum.
Sellaia: petens dominum vel braculum domini.
Sellaite: petẽtes vel sempiterni seu dimittẽtes eos aut obumbracula eorum.
Selam: missus vel latus a latere non a latitudine.
Selam: petitio vel sempiternitas seu obumbrans eos aut dimissio eorum.
Selcha: ramus vel ꝓpago seu pact suspirans aut pacificus erubescens.
Selebin: petens filios vel obumbraculum filiorũ.
Selech: petẽs vł dimittẽs seu vmbraculũ aut sempiternitas.
Selecha: tẽptatio itinerꝫ vł tẽptatio ambulãtis siue obumbrãs aut sempiternitas eius.
Sellem. pacificꝰ vel pacatꝰ seu pacificans aut pacificatio.
Sellemite: pacifici vel pacati seu pacificantes aut pacificationes.
Seleman: redditꝰ dño est.
Selemias: redditus domio vł redditio domini.
Selemi: tẽptatio respiciẽs trãsmigrationẽ vel trãsmigratio respiciẽs temptationẽ.
Selles: petitio vel pacificans.
Selethai: frutex vulturꝫ vel petitio deuorantis.
Seleucꝰ: exiẽs aduocatꝰ vł ex-

sens aduocatio seu tollens se
metipos aut itinerꝫ exprimētiū
Seleucia: exiēs aduocatio vel
exitꝰ aduocatiōis seu tollēs se
metipsā aut itinerꝫ exprimētiū
Selim: vulpes vel tollens seu
auulsio aut dimissio.
Selma. sensus vel ꝑfectio.
Selmai: sensus meus vel perfe
ctio mea.
Selmō: pax vł sensus seu fortꝫ
imago aut ꝟtutꝫ vmbraculū.
Selo: ve ei vel dimissi eius seu
petens eum.
Selom: auulsio vel dimissio si
ue translatus aut restituens.
Sellū: pacificꝰ vel pacatus seu
pacificans aut pacificatio.
Sem: audiēs vł noiatꝰ siue fa
mosus aut famosa auditio.
Sema: nomen auditum vel fa
mosa auditio.
Semma: idem.
Sēmaa. nomē auditum ei vel
famosa exauditio eius.
Sēmaia: nomen audituz dño
vel famosa exauditio dñi.
Semanoth: nomē hūile vł no
men humilitatꝫ seu nomē au
ditum aut noiata auditio.
Semarith: nomen quesituz vł
auditio bonitatis.
Semath: nomen ꝑpale vel ex-
auditio peccatoris.
Semathei: noiati peccato vel
exauditi temporaliter.
Semadahe: nomen scitum vel
nomen auditū seu nomis au
ditio aut nominis sciētia.
Seme: audiēs vel auditio seu
nomen aut noiatio.
Semeber: nomē fontis vel ex-
auditio putei.
Semedab: nomē ꝑditiōis vel
ibi ꝑditio seu nomē auditio-
nis aut ibidē exauditio.
Semegar. ibi aduena vł ibi co
lonꝰ seu auditio aduene: aut
nomen aduenarum.
Semei. audi mihi vel audi me
seu nomē meum aut auditio
Semeias. audiēs dñm (mea.
vel nominatus dño.
Semeitici. noiati mihi vel ex-
auditores mei.
Semel. sol vel idolū. Et notan
dū ꝙ hoc nomē ī hebreis vo
luminibus q̄si sermo latinus
fit a similitudīe. Vñ ⁊ simula
cra dicuntur ipsa idola quasi
simulata.
Semelias: idolum domini vel
sol dominicus.
Semer: nomē amaꝝ vel exau-
ditio amaricationis.
Semerias: cōiunctus dño vel
custodia domini.
Semeron: vepres doloris vel
terra iculta merentiū seu no-
men magistri dolētis aut au-
diens magistrū inutilem.
Semes: sol vel fons solis seu
mandatū humile aut manda
tum humilitatis.
Semi. nomen auditū mihi vel
famosa exauditio mea.
Semida. nomen meuz scitum
vel nomē meū auditū seu no-
minis mei auditio aut nomē
meum scientia.
Semidahe: nomen meū scituz
vel nomen meū auditum seu
nomen meuz auditio aut no-
men meum scientia.
Semidate: noia mea scita vel
noia mea audita seu nominū
meoruz auditiōes aut nomi-
nū meoꝝ scientie.
Semir. vepres vel incultū seu
tra spinosa aut terra inculta
Semiramoth. nomen videns
mortem vł auditio mea visio
mortis.
Semoth. nomē mortuum aut
auditio mortis.
Semua. noiatꝰ vł exaudibilis.
Sēneser. blasphemꝰ vł blasphe
Sennoth. noia vel au (mia.
ditiones seu nomē signi aut
exaudita responsio.
Semrā. audiēs nomē excelsū
vł famosa auditio exaltatiōis
Semramite: audientes nomia
excelsa vel famose auditiōes
exaltationum.
Semri. nomen lacescēs vel au
ditus amarus.
Samron. nomē eius vel audi
tio eius seu custos vidit aut
visionis custodia.
Semromarom: nomen amare
tristicie vel audiēs amaꝝ me
rorem seu custos amari mero
ris aut custodiens merorem
amaritudinis.
Semsai: audiēs nomē salutis
vel famosa auditio salvatorꝫ
Semshi: sol meus vł illumina
tio mea.
Sen: dētes vel abūdantia seu
super vulnꝰ aut amphora tem
ptationis.
Senna: volūtas vel mādatum
seu volūtas mēdati aut man
datum voluntatis eius.
Sena: tollēs vel angustia siue
dens eiꝰ aut abundātia eius.
Senaa: tollēs eū vel angustia
eius seu suꝑ vulnꝰ eiꝰ aut am
phora temptationis eius.
Sennaab: volūtas pr̄is vł mā
datū paternū seu volūtas mā
dati paterni aut mandatum
voluntatis paterne.
Sennaar: fertilis vł fetor eoꝝ
siue excussio dentiū aut denti
um vacuefactio.
Sēnacherib: tollēs deserta vł
alleuans desertionem.
Senā: deus ꝑpłi vel angustiās
ꝑpłm seu tollēs eos aut abun
dantia eoꝝ.
Sēnasar: volūtas diuitiaꝝ vel
mandatum beatitudinis.
Sene: deus eius vel angustiās
eum seu tollens eū aut abun
dantia eius.
Senech: cymbalū vel tinnitꝰ.
Senesarma: tollens rubrū vel
temptationes tollens.
Sēnim: volūtas mādati eorū
vel mādatū volūtatis eoꝝ.
Semron: nomen vidēs vel cu
stos nominis.
Senshi: sol meus vel illumina
tio mea.
Sennua: dētes mouēs vel am
phora tēptationis cōmote.
Seon: calor vel calidꝰ siue ger
mē qđ nō ē aut germē iutile.
Seon: tēptatio lacescēs vel al-
locutio inutilis seu germē tē

ptatum aut germinatio temptationis.

Seoꝛ: calens vel paruulus ſeu minoꝛ aut meridianus.

Seoꝛim: minoꝛãs eos vel caliditas eoꝝ.

Sephi: ſpiculatꝰ vꝉ vnipes mol

Sephima: ſpiculũ fractũ (lis.

Seraphin: ardoꝛ vel incẽdiũ ſeu ardẽtes vel incendẽtes.

Seraia: pꝛinceps dñi vel anguſtians dñm.

Serabia: idem.

Sereſer: pꝛinceps pꝛincipũ vel anguſtians pꝛincipes.

Sereth: ṗnceps vꝉ lepꝛa ſeu tribulatio aut reliq̃e ṗncipatꝰ.

Sergiꝰ: pꝛinceps vallꝭ vel pꝛinceps hoꝛtuli ſeu ṗnceps hoꝛti humiliati aut anguſtiãs hoꝛtum humiliatum

Serim: pꝛincipans eis aut anguſtia eoꝛum.

Seron: ṗnceps meroꝛis vel cãtans triſticiam.

Ser: carbo murmurantiũ aut anguſtia inutiliũ.

Serua: vinculũ vel anguſtia.

Seruch: loꝛũ vel coꝛrigia ſiue dependens aut ꝑfectio.

Seruia: vinctꝰ vel vinecio ſeu anguſtiãs aut anguſtiatus.

Seſa: tẽptatio vel farinatꝰ ſiue longeuus aut egrediẽs.

Saſach: manus vel byſſus ſeu manꝰ ſacci aut saccꝰ byſſinꝰ.

Seſai: egrediens mihi vel longeuitas mea ſeu farinatꝰ meꝰ aut temptatio mea.

Seſamoꝛ: tẽptatio vrgens vel egreſſio attrectans.

Seſan: tẽptatio doni vel egreſſio gratie.

Seſban: tribulatio veniẽs vel tribulatoꝛ edificationis.

Seſbaſar: tribulatoꝛ vꝉ tribulatꝰ ſeu tribulãs aut egrediẽs

Seſima: egreſſio moꝛtificationis vel egreſſũ ẽ os triſticie.

Seſion: egreſſio triſtis oꝛis vꝉ egreſſum eſt os triſticie.

Seth: ponẽs vel poſitꝰ ſeu poſuit: aut reſurrectio.

Seth: ſemen vel germẽ ſeu germen aut poculum.

Sethar: poculum ſuſcitans vꝉ germen vigilie.

Sethim: ſpine vꝉ germina ſeu poſitiones.

Sethꝛi: exactoꝛ meꝰ vel abundantia mea ſeu diuertens mihi aut diuerticulũ meũ.

Sethꝛai: ſeminãs magiſter meus vel reſurrectio mgr̃i mei.

Seethim: ſpine vel germia ſeu poſitiones.

Seema: loquẽs vel tentoꝛium ſeu vulpecula clamãs aut tabernaculum.

Sene: loquentes vel tentoꝛia ſeu vulpecule clamantes aut tabernacula.

Scenophegia: tẽtoꝛioꝝ occurſio vꝉ tabernacloꝝ ſolẽnitas

Scena: vulpecula hec vꝉ tabernaculum ipm.

Sephanus: coꝛona vel noꝛma noſtra ſeu iudicans nos aut ſpeculatoꝛ noſter.

Stephanꝰ: reglꝯa vel coꝛonatꝰ ſeu ſpeculans aut iaculatio.

Stephana: coꝛona vel noꝛma noſtra ſeu iudicans nos aut ſpeculatrix noſtra.

Stephana: regula vel coꝛona ſeu ſpeculans aut iaculatio.

Hic .i. poſt .s.

Sia: doꝛmitatio vel indigentia ſeu doꝛmitãtes aut indigentes.

Siaa: doꝛmitãſ ei vꝉ indigẽtia (eiꝰ.

Siaba: indigens patre vel doꝛmitatio patris.

Siai: doꝛmitans mihi vel indigentia mea.

Siam: ſitis vel ſitiens ſeu doꝛmitans aut indigẽtia eoꝝ.

Siba: recte vꝉ ꝯũſio ſeu venit egreſſus aut venit egreſſio.

Siban: rectitudo doni vel cõuerſio gratie.

Siboim: rectꝰ vel ꝯuerſus ſeu egrediẽs eis: aut ꝯũſio eoꝝ.

Siecha: inſania vel ebꝛietas.

Siecharĩ: ebꝛij vel inſani.

Sichar: penitens vel pnia.

Sichar: ramus vel ꝯcluſio ſeu byſſus aut cilitium.

Sichelech: defecatio vocis adducte vel adductio vocꝭ defecatu ſeu effundẽs ſextarium aut effuſio ſextarij.

Sichem: humerus vel humeri ſeu laboꝛ aut laboꝛantes.

Sicher: ebꝛius vel ebꝛietas.

Sichera: ebꝛiꝰ ei vꝉ ebꝛietas eiꝰ

Sicci leg: effundẽs ſextarium vel effuſio ſextarij ſiue defecatio vocis adducte aut adductio vocis defecate.

Sicilia: põderoſa vꝉ laboꝛioſa

Sicilienſes: ponderoſi vel laboꝛioſi.

Sichima: humeroſa vel laboꝛioſa. Ipa eſt q̃ eſt ⁊ ſichim: ſꝫ in latinũ ⁊ grecũ ſonũ vertitꝛ vt ſichima ꝓnuncietꝛ.

Sichim: hũeroſi vel laboꝛioſi.

Sicione: põdus doloꝛis vel laboꝛioſa iniquitatis.

Siculus: pondus cõſilij vel laboꝛ feſtinationis.

Sichem: cõiunctꝰ vel venatio fontis vel taciturnitas.

Sidon: ſalꝰ vꝉ tacẽs ſeu ſaluãs

Sidonij: ſalui vel tacẽtes ſeu ſaluantes aut taciturnitas.

Sidon: venatio vꝉ commotio ſeu venatio triſticie aut commotio iniquitatis.

Sidama: cõmouẽs eũ vꝉ venatio eiꝰ ſeu cõmouẽs triſticiã ei aut venatio iniq̃tatis eiꝰ.

Sidoma: venatio vel cõmotio ſeu venatio meroꝛꝭ aut venatio inutilis.

Sidonij: venãtes vel cõmouẽtes ſeu venatoꝛes meroꝛꝭ aut venantes inutile.

Sidrac: decoꝛ vel decoꝛus ſeu decꝰ meũ aut decoꝛus mihi.

Siene: ſitis vel ſitiens ſeu doꝛmitatio aut indigentia.

Sienẽſes: doꝛmiẽtes vel ſitiẽtes ſeu ĩdigẽtes aut ĩdigẽtie

Sibab: ſuꝑattollens vel ſuper attollere.

Sila: miſſus vel miſſio.

Silã: miſſio eiꝰ vel miſſio eoꝝ.

Silas: miſſa plaſmatio vel miſſionem ſuſtollens.

Sillem: recens vel nouꝰ ſeu re

center aut nuperrime.
Silliti: missus mihi vel missio mea.
Silo: auulsio vel vbi est ipsa.
Silo: auulsio vel translata seu dimissio aut restitutio.
Silonite: auulsi vł vbi sūt ipi.
Silonite: trāsferentes vel auellentes seu dimittentes aut restituti.
Silloa: missus vel missio seu missus ei aut missio eius.
Siloe: idem.
Siloam: missus eis vel missio eorum.
Siloni: trāsiēs vel auellēs seu dimissio aut restitutio.
Silonite: trāsferētes vł auellētes seu dimissi aut restituti.
Siluanꝰ: missus frater vł emissio ad fraternitatē.
Simmaa: exauditio vł exaudibilis.
Simmachus: exauditus vel exaudibilis.
Simmaith: mortificās vł mortificatio seu mortificatꝰ aut quicunqꝫ morietꝛ.
Symeon: auditus vel exaudibilis seu audiens merorē aut nomen habitaculi.
Symeonite: auditi vel exaudibiles seu audiētes tristiciam aut nota habitaculoꝝ.
Symon: obediens vel obediētia seu ponens tristiciam aut auditor meroris.
Simpsalma: vocum copulatio vel vocum cōuenientia.
Simuth: locus vel loca.
Sin: temptatio egrediens vel egressio temptationis.
Sin: dentes vel dentosi seu super paruulis aut amphora temptationis.
Sin: rubus vel odium seu mādatum aut egrediens.
Sina: dentes eiꝰ vel dentiū eiꝰ seu sup vulnꝰ eiꝰ aut amphora temptationis eius.
Sina: mēsura vel mandatum seu rubus eiꝰ aut odiens eū.
Sina: tēptatio egrediēs mihi vel egressio tēptationis mee.
Sinai: mēsura mea vel mādatum meum seu rubi aut odia plurali numero.
Sinai: dētes mei vel dētiū meorū seu sup vulnꝰ meum aut amphora temptationis mee.
Sincꝰ: egrediēs vł odiosus seu leuans me aut alleuatio mea
Singagma: doctrina vel institutio.
Sinichion: victori deo palma vel victoria dei triumphus.
Sinchichen: loquēs vel loquela seu charitas.
Sion: specula vel semen eius.
Sion: mādatū vel numen siue speculū aut speculatio.
Sior: paruulus vel turbulentus seu turbidꝰ aut firmamētum nouum.
Siorlabanath: puulus candidatus vel firmamentum noue albedinis.
Sir: aula vel lebes quā vulgo ollā vocāt. id ē chaldariam.
Sira: aula eius vel lebes eiꝰ.
Sirath: murus vel maceria.
Siracusa: murꝰ gladij vel maceria leticie.
Sirasirim: cantātia cātica cāticorum.
Syria: ara vł humecta seu sublimis aut sublimitas.
Syrū: are vel humecti seu sublimes aut excelsi.
Syrophenissa: alte ꝯuersa mulier vel sublimitas ꝯuersiōis assumpte.
Sirtes: tribulatiōes vł āgustie seu potiōes aut tractatiōes.
Sirtes eni a tractu: salustius dicit appellari.
Sis: temptatio vel farina siue egrediēs ei: aut lōgeuitas eiꝰ
Sisai: temptās me vel farina mea seu egrediēs mihi aut lōgeuitas mea.
Sisam: tēptans eos vel farina eoꝝ seu egrediēs eis aut longeuitas eorum.
Sisara: equi visio vel exclusio gaudij seu tollēs cedentē aut excludens gaudentē.
Sissiriel: timens deum vel benedictus dei.
Siuram: dignitas vel elatio.
Sizilia: pōderosa vł laboriosa
Sizilienses: pōderosi vel laboriosi.
Sithia: vulpes illuminata vel tentoriū illuminatū.
Sithe: vulpecule illumiate vł tabernacula illuminata.
Siropolis: vulpes illuminata ciuibꝰ vel vulpeculis illuminata ciuitas.
Siropolite: vulpecule illuminate ciuibꝰ vel vulpibus illuminati ciues.
Smirna: ꝯsūmatio amaritudinis vel amaricatio ꝯsūmata.
Smirnei: ꝯsūmati i amaritudine vł amaricati i ꝯsūmatiōe.
Smirne: cātās cāticū vel cantatio eorum.
Smirnēses: cantantes cātica vel cantationes eoꝝ.

Hic. o. post. s.

Soa: saluans eū vel locutio eius.
Soar: pusillus vł pusillanimis: seu pusillitas aut pusillanimitas.
Soba: serra secās in ea vł mādatum in ea.
Sobab: ꝯuertēs vel cōuersio.
Sobaba: ꝯuertēs eum vel cōuersio eius.
Sobach: simplex vel colūbar̄ seu ꝯuertēs te aut ꝯūsio tua.
Sobai: serra mea secās vł mādatum meum in ea.
Sobal: spica vel vectes ad portandū seu vana vetustas aut vanitas vetustatis.
Sobi: serra secans me vel mādatum in me.
Sobnas: sedens vel sedes seu diuertens aut diuerculū.
Soboch: irretinēs conuersio.
Sobochai: ꝯūsio mea vel incēdiū meū vel irretinēs vulturem aut ꝯuertēs deuoratorē.
Socha: ramus vel ꝓpago.
Sochat: rami vel ꝓpagines.
Socho: ramus vel humilitas seu vmbraculum.
Soccho: idem.

Socchot: tētoria vel tabernacula seu rami aut hūilitates.
Soccothbenoth: tentoria filiū respondentis vel tabernacula filiū tēporalis.
Sodac: excludens vel lat⁹ a latere nō a latitudie seu archanum aut exclusio.
Sodada: lat⁹ eius vel excludēs eum: seu archanū eius aut exclusio eius.
Sodi. latus meū vel archanū meū seu exclusio mea.
Soddi: idem.
Sodoma: pastio silens vel declinatio eorum.
Sodoma fulua vel sterilis seu cecitas aut pecus silens.
Sodomie: pastiones silētiū vel declinationes eoꝝ.
Sodomite: fului vł steriles seu ceci aut pecora silentia.
Soem: gyr⁹ vel expectatio eoꝝ
Soen: gyrus vel expectatio.
Soene: gyrus eius vel expectatio eoꝝ siue expectans eos.
Soer: expectās vel expectatio seu gyrans aut circūdatio.
Sophat: irretit⁹ vel euiscerat⁹ seu irretitio aut euisceratio.
Sophai: speculū meum vł speculator meus.
Sophan: atterens vel attritio seu vmbraculū aut vmbratio
Sophar: speculās eum vel specule dissipatio siue dissipans speculatorē aut speculatorez videbo.
Sophech: iudicans vł diiudicatio.
Sopher. liber vel narratio.
Sophera: narrans eū vł liber
Sopherech: liber vite (ei⁹. vel narratio pauoris.
Sophim: speculās eos vel speculator eorum.
Sophonias: speculū dñi vł cognitor archanoꝝ dei.
Sophonias: abscōdēs dñz vel abscondit⁹ dño seu speculās dñm aut speculator dñi.
Solemtes: auellens vel dimittens seu auulsio aut dimissio
Solomuth: tēptatio respiciēs trāsmigrationem.
Somer: custos vł custodia seu custodiens aut custoditus.
Somorias: custos dñi vł custodiens dominū.
Sōpthophanec: saluator mundi vel abscōditoꝝ redēptor.
Son: pec⁹ eoꝝ vel dētes eoꝝ.
Son: pupilla eoꝝ vel secūdus eis seu coccus eorū aut coccinum eorum.
Sonar: coccinea vel subsistēs eis seu pecora eoꝝ aut pecora rubea.
Soni: pecus vel dentes.
Soni: pupilla mea vel dentes mihi seu coccus me⁹ aut coccinum meum.
Sonū: pupilla eorū vel secundus eis seu coccus eoruz aut coccinum eorum.
Soon: ciuitas vel oppidum.
Soōthanis: ciuitas egypti vel oppidū mandatis humilis.
Soor: petra pusilla vł fortꝫ pusillanimis seu mane plasmatus aut angustiat⁹ fortiter.
Sooria: petra pusilla: vel dñi plasmatio.
Sothim: liber iudicum vel liber iudicantium.
Sor: plasmat⁹ vel angustiatus
Sor: petra vel fortis seu tyri⁹ aut meridianus.
Sorarath: hostes tui vel hostium tuorum seu inimicoꝝ tuorū aut bellantiū ꝯtra te.
Soreth: bona vł optia seu electio aut eligēs dona optima.
Soreth: bona vitis vł optima vinea seu electa vitis aut vinea electionis.
Sori: petra mea vel robur meum: seu plasmatus mihi aut angustia mea.
Sorim: horreū vel cibariū seu roborans eos aut plasmatio
Sosipater: saluās disper (eoꝝ sos vel narrās dispersionem.
Sosthenes: saluans eos vel saluans in tempore siue gaudiū dator aut da mihi gaudium.
Sostratus: saluans dispersos vel saluans in tempore.
Sotha: archanum vel exclusio
Sothai: archanum meum vel exclusio mea.
Sothelrei: radicans signū vel radix subterior.
Sothites: archan⁹ vł excludēs
Stoici: faciētes cātilenas vel impotricibus disputātes.

Sic. v. post. s.

S
U. salus vel saluator.
Sua: salus eius vel saluans eum.
Suaa: saluās euz vel saluator
Saul: reddēs vel sal- (eius. uans seu salus aut redditio.
Suar: saluator suscitās vel saluationis vigilia.
Suba: incendens vel incēdiū seu cōuertens aut conuersio.
Subach: frutetū vel ꝯdensū.
Subachai: frutetū meū vel cōdensio mea.
Subahel: cōuersus deo vel incendium dei.
Subochai: irreticens vel irretitus seu incēdiuz meum aut conuersio mea.
Subba: excelsus vł sublimitas
Subna: sedens vel reuertens seu sedes aut reuersio.
Subnā: sedēs eis vel reuersio
Subnel: ꝯuersus deo (eoꝝ. vel incendium dei.
Suchna: obumbrans eum vel tabernaculum eius.
Suddi: archanū meum vel de latere meo.
Sue: loquēs vł locutio seu cātans aut cantilena.
Suph: rubrum vel scirpus seu speculū aut effusio.
Supha: scirpus eius vł rubrū ei: seu effundens eum aut speculatio eius.
Supham: atterens vel attritio seu vmbraculū aut vmbratio
Suphamithe: atterētes vel obumbrātes seu attritiōes aut obumbracula.
Suphan: atterens vel effusio gratie seu vmbraculū aut obumbratio.
Suphaphin: atterēs naues vł adumbraculū rostroꝝ.

Suphereth. vanitas vite vel irritum pauoris.

Suphim. vnctꝰ vel vnctio seu effundēs eos aut speculū coꝝ

Suphir. vanitas vel irritū.

Suham: saluans eos vel salutatio eorum.

Suhamite: saluantes eos vel salutationes eorū.

Sui. loquēs vel locutio.

Suithes. idem.

Sun. petra vel lapis durꝰ aut durities.

Sunā. lapideus populus vel duritia populi.

Sunamite. lapidei populi vel duritia populoꝝ.

Sunamith: mortificata vel mortificatio seu mortificās aut q̇cunqꝫ moriet.

Sunamitis: misera vel captiua seu mortificās aut mortificata.

Sunē. coccinū vel coccineum seu dētes aut eleuatio dētiū.

Sunē. lapideus oculus vel duritia fontis.

Suni. petra mea vel lapis meꝰ seu durꝰ mihi aut duritia mea

Sunite: petre mee vel lapides mei seu duri mihi aut duritie mee.

Sur. murus vel robustꝰ seu cōtinens aut directus.

Sur. augustia vel acerbitas: seu directio aut cōtinētia.

Suri: angustia mea vel exacerbās me seu murꝰ meꝰ directus aut cōtinētia mea robusta.

Suriel: acerbās deum vel angustia dei.

Surihel: murus dei vel robustus deo seu cōtinēs deū aut directio dei.

Suriheli: fortis meꝰ deꝰ vel angustians me deus seu deus cōtinens me aut deus directio mea.

Surisadde: fortis dn̄s vel cōtinēs mea vbera: seu murꝰ acerbus: aut directio angustiarū

Surisaddai: fortꝫ dn̄s meꝰ vel cōtinētia vberum meoꝝ siue murꝰ acerbitatis mee aut directio angustiarū mearū.

Sus. gaudiū vel leticia.

Susa: leta vel gaudēs siue gaudium aut leticia.

Susach: letꝰ vel gaudēs cilitio seu gaudiū aut leticia cilitij.

Susachim: letꝰ vel gaudēs cilitio eoꝝ seu gaudiū aut leticia cilitij eorum.

Susan: gaudiū doni vel leticia gratie.

Susanna gaudiū gr̄e vel leticia responsionis.

Susanna: liliū vel gratia seu obtentus lilij aut continuit gratiam.

Susannathanei: liliū possidētes vel gr̄e emulatores seu gaudiū doni humilis aut leticia grate emulationis.

Susi: gaudiū meū vel leticia mea siue obtinuit equum aut obtinuit equitationē.

Susis: gaudiū viri vel leticia assūpta seu reuertēs mihi aut reuersio mea.

Susis: gaudiū cōsilij vel leticia estimātꝫ seu obtinuit equū aut obtinuit equitationē.

Suthala: radix vel radicatus.

Suthalam: radicatꝰ eis vel radicatio eorum.

Suthalaite: radicantes vel radicati.

Suthale: poculū mixtū vel spina madida seu spina viridis: aut spinarū madidatio.

Suir: faciens ignē vel augens incendium.

Seq̄r de incipiētibꝰ a lr̄a. T.

Taaph: pauor vel super seu pauidus aut supior

Tabath: bona vel bonitas.

Tabeth: occidēs vel interficiens seu occisio aut interfectio

Tabehel: bonus deus vel bonitas dei.

Tabenensiothe: occidentes vel interficiētes seu occisores aut interfectores.

Tabita: dāma vel caprea.

Tachos: silēs vel silētiū.

Taddeus: apphendēs principem vel apphensio p̄ncipis.

Taphath: aduētus paruuli: vel paruulus veniet.

Taphia: claudicās vel claudicatio seu vitā remittēs aut remissio vite.

Taphne: malū ab arbore nō a malitia vel tympanū apertū seu tympani apertio aut tympanū adaperiens.

Tala: ros vel irroratio.

Talam. irrorans eos vel irroratio eorum.

Talla: ager vel appēsio eoꝝ.

Tallam: appendēs eos vel ager eorum.

Tamath: ps pfecta vel pfectio partis seu datū ꝯsūmatū: aut cōsūmatio data.

Tanameth: ꝯsolator vel ꝯsolatꝰ aut ꝯsolās aut ꝯsolatio.

Tapsophos: specl'a vel speculū seu speculator aut speculatio

Tarela: vidēs terebinthū vel visio arbustule.

Targal: explorator vel exploratio seu sciēs iugum aut scientie iugi.

Tarthan: supfluus vel elōgās siue turturē dedit aut turturis datio.

Tau: signū vel subter seu signatus aut subterior.

Tarchonitidis: cogitās tristiciā vel cogitatio tristicie.

Hic. e. post t.

Tertiꝰ: adiūgens vel adiūctio seu applicās: aut applicatio.

Tertulliꝰ: ager eoꝝ vel placēs stercore. Hic. i. post. t

Tiberius: vidēs vel bonus seu videns euꝫ aut bonitas eius.

Tiberiadis: visio vel bonitas seu vidēs testimoniū aut bonitas testificationum.

Tiphoniꝰ: gehēnalis dolor vel latitudo iniquitatis.

Tigris: velox vel velocitas.

Timon: ruminās vel pinguedo seu pinguis aut rumiatio.

Timotheꝰ: bn̄ficꝰ vel bn̄ficiū seu bn̄faciēs aut bn̄ficientia.

Tyrann⁹: cōtinēs eos vel con fortatio eorum.
Tyrāni: cōtinēs eos vel cōfortationes eoꝝ.
Tyr⁹: angustia vel tribulatio. seu plasmatio aut fortitudo.
Tyrū: plasmati vel tribulati: seu fortes aut angustiati.
Tythicus: tacēs vel taciturn⁹ seu silentiū: aut taciturnitas eius.
Titus: querēs vel bonus: siue lutum aut lutatus.
Triphena: innuēs vł reuertēs seu nut⁹ aut reuersio.
Triphosa: clara vel ꝓspicua: seu clare videns aut ꝓspicue attendens.

Pic.o.post.t.

Ob: bon⁹ vel bonitas.
Tobias: bonus dño vel bonitas dñi seu ductus ad luctū aut ꝯuersus ad vniūsa
Tobis: bonus vir vel bona assumptio.
Tophel: ruina vel cadens seu tractans aut irruens.
Topazion: bonū testamētū vel bonitas testamenti.
Troade: seruiens vel seruitiū: seu requies aut latitudo.
Trophimus: dissoluēs vel dissolut⁹ seu dissoluēs thalamos aut dissolutio thalamorū.

Pic.v.post.t. vł

Tibal: duct⁹ ad luctū. cōuersus ad vniuersa
Tubal: deserens vel desert⁹ seu deserēs aut delatus.
Tubalchaim: ductuꝫ ad luctū lamētatiōis: vel cōuersus ad vniuersa acquisitionis.
Tubachaim: deserēs possessionē vel deserēs lamentationē seu delat⁹ possessioni aut desertus acquisitioni.
Hucusqꝫ ꝑ simplicē.t. Iſam id est sine aspiratiōe lecta sūt principia noim: ex inde q̄ sequūt aspiratiōe addita legēda sūt.

Pic.h post.t.

Haamath: dator indignationis aut bilis vł vedit indignationē aut bilē seu data est bilis ei aut data est ei indignatio.
Thaan: diues dono vel pauidus gratia.
Thaas: sup vel pauidus seu diues aut superior.
Thaasar: diues vel diuitie seu pauorē suscitās aut superius vigilans.
Thabee: bonus occisor vel bene occidēs seu bū occisus aut bona occisio.
Thabelias: bonus de⁹ dñs vel bonitas dei dñi.
Taberne: bona visio vel bone visiones.
Thabiana: bona donatio vel bonitas gratificationis.
Thabianel: bene donātes vel bene gratificati.
Thabor: veniat lux vel veniat lumen seu aduentus luminis aut lucis accessio.
Thabrēmon: bū sublimis vel bona cōgregatio seu bon⁹ ad videndum aut bonitas visionis eorum.
Thachasim: statere appensio vel silentiū eoꝝ.
Thadal: princeps appendens vł ꝑncipis appēsor seu ꝑnceps appēsus aut ꝑncipis appēsio.
Taphiphu: claudicās labilis vel tympanū aperiens.
Taphnas: signū optū vł signi opertio seu stupens os serpentis aut insanū os serpentium ab ore intelligēdū ē ab osse.
Taphnes: idem.
Thaphnathsare: numerās operimentuꝫ nouū vel numerus operimenti noui.
Thaphua: tympanū aperiens vel tympani apertio.
Thai: pauor me⁹ vel superior mihi.
Thaim: duo vel bini siue duo aut bina.
Thala: appēsio vel appendēs seu irrorās aut irroratio.
Thalamig: ex ipso vel ꝑ semet ipso: seu ipsemet respondit sibi: aut sibimet respōsio eius.
Thalasa: appendēs facturā vł appensio plasmationis seu irrorans facturā aut irrorans plasmationem.
Thalasar: appēdit principem vel appensio ꝑncipis seu irrorās principem aut principis irroratio.
Thale: appensio vel appēdēs siue irrorās aut irroratio.
Thallim: psalmi vł hymni seu laudes aut laudationes.
Thabitacumi: puella tibi dico surge. Syrū est nō hebreum.
Thalme: sulcus vł sulci seu dependens aut suspensio.
Thalmai: sulcus me⁹ vel sulci mei siue appēdēs me aut suspensio mea.
Thamar: palma vel amara seu cōmutās aut cōmutata.
Thamuz: cōsūmātes vel contēnentes siue contemptus aut consūmatio.
Thanna: numer⁹ vel fidelitas seu fidelis eis aut ꝯsūmatio eorum.
Thānas: numer⁹ vel deficiēs seu vectās facturā aut cōsummatio plasmationis.
Thānatha. vectās exploratores odoris vel vectans exploratores ascensionis.
Thānathei: vectātes exploratores odoris vel vectātes exploratores ascensionis.
Thānathsara: nūerās opimētū nouū vł nūer⁹ opimēti noui
Thannes: nūerus vel deficiēs seu fidelł ei aut ꝯsūmatio eoꝝ
Thāni nūerās mihi vel cōsūmatio mea.
Thana: humilis vel rñdēs seu respōsio aut humilitas.
Thanaa: humilis eis vel responsio eius.
Thanath: respodit tibi vel humilitas ad te seu humilis tibi aut responsio tua.
Thanais: humiliās viꝝ vel respondēs assumptioni.
Thanath: humilis vel respondens seu humilitas aut rñsio aut cōsolatio petitionis.
Thanahselo: humilitas dimis

sionis vel ꝯsolatio petitiõis.

Thanis: mãdãs hũilia vel mãdãs hũilitatẽ seu mãdatũ humile aut mandatum humilitatis.

Thanthãnei: rũsio fidelis mihi vel humilis explorator ascensionis mee.

Thapsa: speculũ vel idignatio

Thapsar: speculũ vigilie vel indignationẽ suscitans.

Thapse: indignãs vel idignatio seu sedes offendẽs aut sessio offendiculi.

Thara: pascens vel pascio seu explorator odoris aut exploratio ascensionis.

Taracha: supfluus eiꝰ vel elõgans ab eo seu supfluẽs eius aut elongatio eiꝰ.

Tharasim: idola vel imagines seu figure aut imaginationes

Tharana: nequã i dono vł abigens gratiam.

Tharthar: supfluꝰ vel elõgãs seu supfluitas aut elongatio.

Tardema: grauis aut ꝓfũdus soppor: vel grauitas aut ꝓfũditas soporis.

Thare: abactor vel depulsor: seu nequã aut nequitia.

Tharei: nequam aut nequitie seu abigentes aut depellẽtes

Tharei: pascens me vel pastio mea seu explorator odorꝫ mei aut exploratio ascẽsiõis mee.

Thareasra: liber duodecim ꝓphetarum.

Thares: explorator gaudij vel explorator leticie seu gaudiũ abigens aut leticiã.

Tharsis: explorãs gaudiũ vel explorãs leticiã seu dissipans speculũ aut dissipatio specule

Tharsenses: explorãtes gaudium vel explorãtes leticiam. seu dissipãtes speculũ aut dissipatores specule.

Tharsũ: exploratio gaudij vel dissipatio specule.

Thasi: positus mihi vel positio mea.

Thau: cõsumãs vel ꝯsũmatꝰ. seu ꝯsũmator aut ꝯsũmatio.

Thracia: requies vel latitudo.

Thraces: lati vel requiescẽtes

Thramathe: seruiẽs dono vel dissolutio donationis.

Thrasee: dissoluens thalamos vel dissolutio thalamorꝫ.

¶ Hic. he. post. t.

Thebaida: conuersa vel conuersio.

Thebaoth: conuertẽs tpͣs vel cõuersio peccatoris.

Thebath: bonũ vel bonitas: siue cõuertẽs delinquentẽ aut conuersio peccatoris.

Thebel: insulsus vel insipiens

Thebes: facta mea vel mea fuerunt.

Thebeth: bonꝰ pauor vel bonitas vite.

Thebin: palea mea vł oua feri

Thebĩ: bonꝰ mihi ł palea mea

Theboleth. spica palee vel insulsitas germinationis.

Thebon: palee vel sulsitas.

Thechel: statere appensio: vel appensum est in statera.

Thechoe: tuba canẽs vel buccinator.

Thecua: tuba vel buccina seu sonitus aut ꝑcussio.

Thecuam: tube vł buccine seu sonantes aut ꝑcutientes.

Thecuem: idem.

Thecuite: idem.

Thecuath: buccina delinquẽs vel ꝑcussio peccatoris.

Thecuã: patiens vel patria seu ꝑcutiens eos aut buccina.

Thedor: paxillus vel infixio.

Theem: meridianꝰ vel statura mensure.

Theglach: trã smigrãs vel trãsmigrator: actiua significatiõe intelligendũ est: id est alios faciens trãsmigrare.

Theglatphalassar: trãsmigrãs cadentẽ principẽ vel transmigratio cadentis ꝑncipis.

Theglathphalisar: idem.

Thehen: statera mensure vł statera mensurata.

Thehenite: statera mensurata vel statera mensurationis.

Thelabin: dispsi vel dispgẽtes seu dispsio aut dispsiones.

Thelame: agger aquarũ vel riui fluuiorum.

Thelassar: appẽdẽs ꝑncipẽ vł appensio principis.

Thelẽ: ros eorꝫ vł agger aqrũ.

Thelmelathelarsa: agger aqrũ dispgẽtiũ solẽ vel riui fluuiorũ dispgẽtes illuminatos.

Thelmon: ros doni vel: irroratio requiescentis.

Thelmum: ros doni vel irroratio requiescentiũ.

Thema: auster vel africus seu australis aut meridianus.

Theman: auster vel africus.

Themana: auster eius vel africus eius.

Themani: auster meus vel africus mihi.

Themanites: australł vł africanꝰ ab africo nõ ab africa.

Thẽna: vectãs vel defectio.

Themor: smirna vel consumatio amaritudinis.

Themora: smirna eiꝰ vel ꝯsummatio amaritudinis eiꝰ.

Themorites: smirnẽsis vel cõsummatꝰ in amaritudine.

Thena: castra vel donata: seu donationes aut dona eorꝫ.

Thenath: castra fratris vel dona fletuum.

Themath: ficus vł amygdalũ

Thenoemeth: cõsolatus vel cõsolatio.

Theodas: laudãs vel laudatio seu signũ capiẽs aut captura signaculi.

Theodotus: laudãs vel laudatio.

Theophilus: cõuertẽs vel conuersus seu sursũ ferẽs aut rursum portatus.

Therath: ꝓculꝰ vel elõgatꝰ.

Theraphi: idola vel incẽdia siue figure aut maginationes.

Therchath: subuertens vł subuersio.

Therphala: subuersione cadẽs vel explorata diuisio.

Therphalei: exploratores diuisi: vel subuersione cadẽtes.

Themath: explorata redẽptio.

vel exploꝛatio redēptionis.
Therſa: pulchꝛa vel placēs ſeu cōplacitio aut cōplacēs ſibi.
Theſan poſuit donū vel depoſitio gratie.
Theſis: poſita vel depoſitio.
Theſbi: captiuās vel cōuertēs ſeu captiuitas aut ꝯuerſio.
Thſbites: ꝯuertēs vel captiuatoꝛ ſeu feſtinꝰ ad intelligēdū: aut intelligētia feſtinata.
Theſbon: feſtinata ītelligētia vel feſtinatio ad intelligēdū.
Teſbues: captiuās vel captiuatoꝛ ſeu captiuꝰ aut captiuitaſ
Theſſalonica: feſtinās vmbrā ſtatuere vel feſtinās vmbꝛam firmare.
Theſſalonicēſes: feſtinātes vmbꝛam ſtatuere: vel feſtinantes vmbꝛam firmare.
Theth: ſubter. vel infra ſeu bonū aut excluſio.
Therim: boni vel excluſi: ſeu īferioꝛes aut ſubterioꝛes
Thendas: laudās vł laudatio ſeu ſignū capiēs aut captura ſignaculi.
Thezez: ager hoꝛribilis vel tuba terribilis. Hic. hi. poſt. t

Thicathira: illūiata vel illūiatrix ſeu illuminās aut illumīatio.
Thiathireni: illuminātes vel illuminati.
Thiabath: foꝛū vel macellū.
Thichon: mediū vł dimidiatō
Thiconium: idem.
Thichna: ſpes vel deſperatio.
Thyūna: hūilia vel rñdētia.
Thicon: diſpgēs meroꝛem vel diſperſio iniquitatis.
Thimeꝰ: pinguis vel rumīnās
Thiras: timoꝛ vel redditꝰ ſeu timēs aut ſupfluus.
Thiria: timens dominū vel rediens domino.
Triphon: diſſoluēs doloꝛē vel ſeruiens iniquitati.
Trimoth: diſſoluēs moꝛtē vel requietio moꝛtis.

Hic ho. poſt.
Thob: ablatio vł vniuerſitas.
Thobel: vanitas vel ablatio: ſeu ductꝰ ad luctū aut cōuerſus ad vniuerſa.
Thochaath: ſtridēs vel ſtridoꝛ
Thocem: ſtridoꝛ foꝛtis vel ſtridens oculus.
Tooph: gehenna vel ſtultitia: ſeu latitudo: ampla pena ſtultoꝛum.
Thophec: oꝛis operculum vel oꝛis ꝓtectio: ſeu os ꝓtegens: aut os ꝓtectū.
Thophel: os dei ꝓtegens vel dei ꝓtectū ſeu oꝛis dei operculum aut oꝛis dei ꝓtectio.
Thopheth: gehēna pauoꝛis vł ampla pena vite ſtultoꝝ.
Thogoꝛma: euellens vel interpꝛes: ſeu quiſpiā incolatꝰ aut incolatꝰ auulſio.
Thola: coccinū vel vermiculꝰ.
Tholad: coccineꝰ ſeruꝰ vel rubeus coloꝛ teſtium.
Tholaite: coccinei vł rubicūdi
Thole: coccineū vł rubeꝰ coloꝛ
Tholmai: ad mēſurā deducēs vel ad mēſuram reductio ſeu ſulcus meꝰ aut ſuſpēſio mea.
Tholomai: idem.
Tholomaida: ad mēſurā deducēs vel ad mēſurā reducta.
Tholomais: idem.
Tholomaidēſes: ad menſuraꝫ deducti vel ad menſuram deducentes.
Tholomeꝰ: ad menſurā deducēs vel ad mēſurā reductus.
Tholꝰ. rotūdus vł rotūditas.
Thomas: abyſſus vel geminꝰ, vñ ꝛ greci didymꝰ appellaꝉ.
Thopo: manētia vel latitudo.
Thoꝛath: lex vel pētateuchū.
Thoſe: captiuitas vł feſtinatio
Thoſaites: captiuꝰ ł feſtinatoꝛ
Thoth: erroꝛ vel amētia.
Thoꝛi: erroꝛ meus vel amētia mea.
Thou: amēs vel errans: ſeu erroꝛ eoꝝ: aut amētia eoꝝ.
Thoꝛchade: requieſcens vł requietio.
Thoꝛgadite: ſerui ſuccincti vł requieſcentes latrunculi.
Hic. hu. poſt. t.

Thubal. ductꝰ ad luctū vł ꝯuſus ad vniuerſa.
Thubal: deſerens vł deſertus ſeu deferens aut delatꝰ
Thubalchaim: ductꝰ ad luctū lamentationis: vel conuerſus ad vniuerſa acquiſitionis.
Thubalchaim: deſerēs paſſionē vel deſerens lamētationē ſeu delatꝰ poſſeſſioni aut deſertꝰ acquiſitioni.
Thubin: deſerēs vel deſertio: ſeu bene metiēs aut bona mēſura.
Sequiꝉ de incipientibus. ab. V. littera.

Vail: feſtinās germē vel conſilium vetuſtatis.
Vchocha: ignis moꝛdēſ vel doloꝛ pꝛeſtolationis.
Vchocha: infirmꝰ vel debilis ſeu infirmās eos aut infirmitas eoꝛum.
Vphanite: infirmi vel debiles: ſeu infirmātes eos aut infirmitates eoꝝ:
Vphir: infirmꝰ vel infirmitas ſine irritū aut herboſum.
Vl: dolēs aut parturiēs: ſeu doloꝛ aut parturitio.
Vlai: cenū vel palus a palude non a palo ſeu doloꝛ femoꝛis aut doloꝛ vmbꝛaculi.
Vlam: pꝛius vel ante ſeu pꝛioꝛ aut anterioꝛ.
Vr. lumen vel ignis: ſeu incendium aut feneſtra.
Vrai: lumen meū vel ignis meus vel incendiū meū.
Vram: deus excelſus vel lumē excelſum ſeu ignis eoꝛuꝫ aut feneſtra eoꝛum.
Vram: lucens ꝑplo vel igneus ꝑplus: ſeu incendēs ꝑplm aut incendiū populoꝝ.
Vratha: ignis peccati vel incēdēs peccatū: ſeu lumē tpale: aut aperiēs peccatoꝛi.
Vrbanꝰ: luce gaudēs vel lucis gaudiū ſeu gaudēs igne aut gaudēs incendio.
Vrei: lōgitudo mea vel illuminatoꝛ meꝰ ſeu ignis meꝰ aut incendium meum.

Uri:lux mea Ael ignis me⁹ seu incēdēs me aut aptio mea.
Urias:lux mea dei:vel lumen meũ dñi seu dñs ignis meus aut dñs incēdiũ meũ.
Uriel:lucens deo vel ignis dei seu aperiens deo aut incendium dei.
Us:ↄsiliũ vł cōsiliator seu festinans aut festinatio.
Usam:ↄsulens ꝑl̄o vel cōsiliũ populi seu festinans eos aut festinatio eorum.
Usathi:festināte me vel cōsiliante mihi seu cōsiliũ meũ aut festinatio mea.
Usathites:festinās vel consiliator.
Usi:cōsulēs mihi vel cōsilium meum seu festinās me aut festinatio mea.
Usim:festinās eos vel cōsiliuꝫ eorum.
Usin:consilium vel festinatio seu festinus consilio aut festinator consiliĳ.
Uthai:dolor signi vel consiliũ errans.
Uza:consiliũ vel ↄsiliator.
Uzal:ↄsiliũ ei⁹ vł ↄsiliator eoꝝ
Uaphs:finis vel definitio.
Uaphsi:finis meus vel definitio mea.
Uaphisus:finis consiliĳ vel definiens festinationē.
Uaphisi:finis ↄsiliĳ mei:vel definiens festinationē meā.
Uagao:ipsa vallis estuans vel ipsa vallis estuatio.
Uagethra:liber leuitarũ vel liber leuiticus.
Uagedaber:liber numerās vel liber numeri.
Uaizatha:ipse ducens huc vel ipse fornicator.
Uasem:finis dentiũ vel destinatus angustie.
Uasthi:finis signat⁹ vel definitio cōsummata.
Uahu:hec ł ipa seu ipe aut ille
Uelluth:finis vtilis vel definitio declinationis.
Uur.vires vł viriũ seu ꝓuocatio ire aut iracundia ꝓuocationis.

Sequit̄ de incipientibus. a.Z.littera.

Zab:aurũ obrizum vel aurũ purissimum.
Zaba:mouēs vel mot⁹ seu fluctuās aut fluctuatio.
Zabad:fluēs torris vel torris fluitio quem vulgo titionem vocant.
Zabadā:fluēs torris inutilis: vel fluens torris idolatrie.
Zabadei:fluxus torriũ vel torrium fluitio.
Zabadia:fluens torris dñi vel torris fluens dño.
Zabbai:motus meus vel fluctuatio mea.
Zabaon:mouēs dolorē vel fluctuatio iniquitatis.
Zabath:mouēs delictũ vel torris fluens peccato.
Zabam:mouēs eos vel fluctuatio eorum.
Zabel:ista cōfusio vel iste ignominiosus.
Za ber:mouēs puteũ vel fluctuatio fontis.
Zabdi:flux⁹ vehemēs vł flux⁹ abūdās vł fluēs abūdāter.
Zabdias:fluxus vehemēs dei vel fluens abundāter deo.
Zabdihel:idem.
Zabina:iste venit respōdēs:vł ista venit responsio.
Zabuth:fluens torris vel torris fluitio.
Zabulon:fluxus noctis vel iusiurandum eius.
Zabulon:habitaculi substātia vel habitaculũ eoꝝ seu habitaculũ fortitudinis aut habitaculũ pulchritudinis.
Zabulonite:fluxus noctiũ vel iuraiuranda eorum.
Zabulonite:habitaculoꝝ substantie vł habitacula eoꝝ seu habitacula fortitudinum aut habitacula pulchritudinũ.
Zachai:iustus me⁹ vel iustificatio mea.
Zacharias:memorans dñm vł auxilium domini.
Zacher:memoria vel adiutorium seu iustus vigilās aut iustificatus cōsurgens.
Zacheus:iusticia vel iustificatio seu iustus ↄsilio aut iustificatus festinans.
Zachur:memoria vel adiutorium seu iustus igneus aut iustificatus illuminans.
Zadab:iste pr̄ vł ista paternitas
Zadabia:iste pater dñs vł ista paternitas dño.
Zaph:illumīare vel illumiatio
Zaphi:lumē meũ vel illumiatio mea.
Zaphim:illuminās eos vł illuminatio eoꝝ.
Zai:ducte vł huc seu oliua aut fornicatio.
Zaim:ista vel hec.
Zaith:ducte huc vel fornicaris tibi seu oliua eius aut fornicatio eorum.
Zalmon:sub vmbra vel obumbrans seu obumbrat⁹ aut obumbratio.
Zamma:iste fluēs vł flux⁹ ei⁹.
Zambri: iste lacescens vel iste amaricans.
Zamdi:fluxus vehemēs vł fluxus abundans.
Zamira:iste apertus vel iste illuminans.
Zamra:psallens ei vel canticũ eius.
Zamram:psallens eius vel canticum eorum.
Zamri.psallens mihi vel cantatio mea.
Zamrim:psallens eis vel cātatio eorum.
Zamro: psallens magistro vel canticũ magistri.
Zanoa:ista requies vel ista cōmotio:seu iste repulit aut iste requieuit.
Zanoe:idem.
Zara:oriens vel orientalis.
Zarad:descēdēs vel alien⁹ seu descēsio aut alienatio.
Zaradaim:descēsio inutilis vł alienus idolatra.
Zarai:oriens mihi vel orientalis meus.
Zaraias:oriens d omino vł or

entalis domini.
Zarath: ortus peccati vel oriētalis delinquens.
Zarda: alienatus valde vel alienatus ab eo.
Zare: ortꝰ ē vel oriētał ē iste.
Zared. descēdēs vł abalienatꝰ
Zareide: descēdētes vel orientales sunt isti.
Zares: ortus facture vel orientalis plasmatio.
Zareth: oriens pauor vel orientalis vita.
Zarias: oriens dño vel orientalis domini.
Zathan: iste humilis vel respōsio ista.
Zaua: iniquus vel iniquitas.
Zauath: donatꝰ vel donatio.
Zauadia: dos dñi vł dos dño.
Zazi: horridus vel terrēdus.
Zazim: horror vł terror seu horrendi aut terribiles.
Zazomim: q̄ est hec aqua: vł p̄parati in acie seu aciem p̄parantes aut aciel p̄paratio.

Hic.e.post.5.

5 Z Eb: lupus vł rapax seu deuorās aut deuorator
Zebad: fluens torris vel torris fluitio.
Zabadia: fluens torris dñi vel torris fluens dño.
Zebee: victima vel ra ina: seu hostia aut deuoratio.
Zebedeus: donatus vel dotatꝰ seu fluēs iste aut fluitio ista
Zeber: lupus vigilās vel deuorator resurrectionis.
Zebi: lupus meus vel deuoratio mea.
Zebida: dotis mee fortitudo vł donatio mea desiderabilis.
Zebub: musca vel musce pluraliter.
Zebul: habitatio vel tabernaculum.
Zebulonites: tabernaculū memoris vł inhabitatio iniq̄tatꝭ
Zeci: memor mei vel memoratio mea.
Zechri: idem.
Zechrim: memorans eos vł memoratio eorum.
Zechur: memoria luminis vel memoratio ignea.
Zephernua: hoc os vidisti: vel huius oris visio.
Zephrona: os hoc vidit vł oris huius visio.
Zei: iste meꝰ vel iste mihi.
Zepha: os hians vel os fluens seu os ambulās aut oris fluitio.
Zemma: iste fluens vel iste fluxus eius.
Zemeri: iste amaricans vel iste exacerbās.
Zamram: cantās ei vel canticū eorū: seu tp̄s eorū ostendēs aut tēporis eorū ostensio.
Zemri: psallens mihi vel canticum meum seu iste lacescēs aut iste amaricans.
Zena: cōmouens vel cōmotio: seu ipse requiescens: aut ipsa requietio.
Zenā: cōmouēs eos vel cōmotio eorū: seu ip̄e requiescens eis aut ip̄a requietio eorū.
Zerihel: iste magister deus vel ista est magistratio dei.
Zerimoth: iste timēs mortem vel iste metuens altitudinem mortis.
Zessi: iste lapis vel ista durities
Zethaa: iste pauidus vel iste superior.
Zetham: iste amarus vel ista cōmutatio.
Zetheu: iste amens vel iste erroneus.
Zethua: iste errans ei: vel ista amentia eius.
Zehu: iniquꝰ vel iniquitas.
Zeuā: iniquꝰ eis ł iniq̄tas eorū.
Zeuoth: gētilis vel spertio.

Hic.i.post.5.

5 Z Iph: florens vel germinans.
Ziphei: florētes vł germinātes
Zipha: germen vel illumiare.
Ziphai: germen meum vel illuminatio mea.
Zio: ductio vel oliua.
Ziza: horrendus vel terribilis

Hic.o.post.5.

5 Z O: iste vel ista.
Zoara: minor vel paruula seu vitula ↄsternās aut vitula consternata.
Zobadomas: fluens vel torrēs iniquus dñs aut fluens torrē merenti domino.
Zocho: p̄phetia vel p̄phetatio
Zoe: attrahēs vel attractio.
Zoeleth: tractꝰ vel ↄtrahens seu tractū aut ↄtractio.
Zobeth: iste pauidus vł iste viuax.
Zolomin: p̄parentes aciem: vł p̄parati in acie.
Zommin: aciem p̄parantes: vł in acie preparati.
Zoob. aurum vel diuitie.
Zoon: iste iniquꝰ vł iste inutił
Zoor: plasma vł plasmator seu iste apprehendens aut iste iracundus.
Zoori: plasma meū vel plasmator meus seu iste apprehēdēs me aut iste iracundus mihi.
Zorobabel: aliena trāslatio vł ortꝰ in babylone seu iste princeps trāslationis: aut iste magister cōuersionis.
Zozomin: que hec est aqua vel que sunt he cogitationes seu preparātes aciem: aut in acie preparati.

Hic.u.post.5.

5 Z Vsitidis: consilium vel consiliatrix.
Zuzim: consiliantes eos vł cōsiliatores eorum.

¶ Expliciunt interpretationes hebraicorum nominum.

Notandum ꝙ trāslatores et
interp̄tes biblie
multi fuerūt sicut dicit mgr̄ in histori
is: qꝛ ante īcarnationē dn̄i annis. 341.
temporibꝰ. Ptolomei philadelphi re-
gis egypti septuaginta interp̄tes flo-
ruerūt: q̇ leges ꝛ ꝓphetas h̄ mō trāstu-
lerūt. Ptolomeꝰ studiosus ꝛ librorum
cupidus ꝑcipiens apud iudeos legem
esse ore dei editā: ꝛ digito illius scriptā
missis epistol̄ muneribꝰ rogauit Elea-
zarū pōtificē iudeoꝝ vt sibi viros seni
ores hebraice ꝛ grece lingue peritos q̇
interp̄tari ꝛ trāsferre valerēt dirigeret
Atem̄ sua desideria essent eā in greco
trāslatā habere ꝛ arciuis regalibꝰ in-
teresse. Eleazarus aūt annuēs eiꝰ peti
tioni: de vnaquaqꝫ tribu sex legiferos
vel legiferētes destinauit. Hi sūt septu
agintaduo interp̄tes q̇ licet septuagi
taduo fuerūt more sacre scripture: tn̄
cōiter dr̄ septuaginta: qꝛ si duo supsūt
hoc est modicū respectu septuaginta.
Qui veniētes ad regē pētateuchū ꝛ ꝓ
phetas trāsferētes corā rege disputaue
rūt de vno deo colēdo: ꝛ ꝙ nulla crea-
tura eēt deꝰ. Inde ē ꝙ vbicūqꝫ occurre
bat eis in trāsferēdo d̄ trinitate vl̄ sub
silētio p̄teribāt vel enigmate trāstule-
rūt: ne tres deos colēdos tradidisse vi
derēt. Silr̄ d̄ incarnatiōe ꝟbi faciē
tes. Vn̄ trāslatio septuagītaduū qn̄qꝫ
ē sup̄flua: qn̄qꝫ diminuta. Post incar-
nationē aūt dn̄i ꝛ possessionē annis cē
Aquila tū. 24. Aquila q̇dā iudeꝰ ad fidē ꝯuer
sus: sꝫ postea in heresim lapsus p̄mꝰ in
terpres: fecit aliā trāslationē d̄ hebrai-
co ī grecū tp̄e Adriani ip̄atoꝝ. Deīde
[…]odotiō post annos. 53. Theodotiō fecit tertiā
trāslationē sub Comodo. Deinde post
[…]mmachꝰ annos triginta. Symachus interpres
claruit sub Seuero. Deinde post ānos
octo inuēta ē quedā trāslatio hieroso-
lymis: cuiꝰ autor ignorat̄: que dicta ē
vulgata trāslatio vel q̇nta editio. De-
[…]rāslatio inde post annos. 18. tēpore Alexādri:
vulgata supuenit origenes vidēs istas trāslati
[…]rigenes ones imp̄fectas: incepit corrigere trās
lationē. 72. interp̄tū ꝑ posteriores iā
dictas trāslationes vel p̄m aliq̇s solū
trāslationē. Theodotionis correxit: et
miscuit: scꝫ supplēs diminuta: ꝛ resecās
sup̄flua. Vbicunqꝫ igit̄ ad trāslationē
72. interp̄tū aliq̇d addidit ex trāslatio
nibꝰ seq̄ntibꝰ vel vbi addidit q̇ deerāt
ibi ponebat astericū vel asteriscū. i. stel
lā vl̄ formā astri ꝑ qd̄ īnuit ꝙ ꝑ additi
onē illā eluscescebāt q̇ priꝰ deerāt. Et
dr̄ astericꝰ ab aster ꝛ icon qd̄ ē imago
vel signū ꝛ ꝓducit pe: qꝛ apud grecos
icon scribit̄ ꝑ ei dipthongō: ꝛ dr̄ asteri
cus p̄m modernos vel asteriscꝰ p̄m an-
tiq̇s ꝛ tunc dr̄ ab astris. i. stella ꝛ icon.
Vbi ꝟo erat sup̄fluū ponebat obelū.
Obelos em̄ grece dr̄ sagitta latine vel
veru signans ꝑ hoc ꝙ lr̄a ibi sup̄flua
erat. Deinde ipse origenes fecit aliam Origenes
trāslationē ꝑ se plenā sine his signis.
Hi oēs trāstulerūt d̄ hebraico ī grecū.
Deinde q̇dā volētes hr̄e oēs istas trās
latiōes simul scribebāt libros: sic eos
ordināntes: ꝙ in medio cuiuslibet folij
ponebāt sex colūnas a sūmo deorsū de
scēdētes: ponētes ī p̄ma ꝟba trāslatio
nis p̄me: in scd̄a scd̄e: ꝛ sic de alijs. Et
isti libri dicti sūt hexapla ab hexa gre-
ce qd̄ est sex latine: quasi sexcupla: vel
dicit̄ hexapla quasi liber hn̄s sex trās-
latiōes rectas vel rectificatas. Quidā
tn̄ hexapla exponūt simpliciter ꝓ ex-
emplaria. Et his tꝑibus multi vtriusqꝫ
lingue scioli fecerūt alias trāslatio-
nes de p̄dictis grecoꝝ trāslationibꝰ ī la
tinū. Nouissime supueniēs beatꝰ Hie- Hieronymus
ronymus: peritus in tribꝰ linguis he-
braica: greca: ꝛ latia: p̄mo correxit trās
lationē. 72. interp̄tū ī latino cū asteri-
cis ꝛ obelis: postea vero trāstulit ime-
diate bibliā d̄ hebreo ī latinū sine aste
ricis ꝛ obelis. Et hac trāslatione nūc
vbiqꝫ vtit̄ tota romana eccl̄ia: licet nō
in omnibus libris. Et ip̄ius trāslatio
meritio ceteris antefert̄: qꝛ est verboꝝ
tenatior et perspicuitate sentētie cla-
rior. Et trāslatio prima scꝫ. 72. interp̄-
tū facta est in alexandria ciuitate que
metropolis est egypti. Alie aūt trāsla-
tiones in diuersis partibus mūdi vbi
tunc magistri polluerunt. Nota ꝙ vbi
cunqꝫ in libris veteris testamēti men-
dositas reperit̄: currendū est ad volu-
mina hebreoꝝ: qꝛ vetus testamētū pri
mo in lingua hebraica scriptum ē. Si
vero in libris noui testamēti recurrē
dū ē ad volumina grecoꝝ: qꝛ nouū te
stamētū primo in lingua greca sc̄ptuꝫ
est preter euāgelium Matthei: ꝛ epist̄o
as pauli ad hebreos.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS

BIBLIA

LATINA

BASIL

14